

ארטאדאקסיש יידיש ביבל חומש

©2011 אמנים בעבור ישראל

ISBN 9780939341078

ORTHODOX JEWISH BIBLE ביבֿל ייִדישער אַרטאָדאָקסיש
 (YIDDISH) © COPYRIGHT 2011
 BY ARTISTS FOR ISRAEL INTERNATIONAL
 6466070667 אָפּיס אָו office@afii.org אָו 6464605971

בראשית

ברא

[בראשית]

1 אין ראשית האט אלוקים ברא השמים און הארץ. 2 און הארץ איז געווען
 תהו ובהו (וויסט און לער), און חושך איז געווען אויפן פני תהום, און דער
 רוח אלוקים האט מרחפת אויפן פני המים. 3 און האט אלוקים אמר: עס זאל
 זיין אור (ליכט). און עס איז געווארן אור. 4 און אלוקים האט ראה האור אז
 עס איז טוב; און אלוקים האט געמאכט א צווישנשייד צווישן האור און
 צווישן החושך. 5 און אלוקים האט גערופן דאס אור יום, און די חושך האט
 ער גערופן לילה. און עס איז געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 1 טער יום
 [זען מרק' 2:16]. 6 און האט אלוקים אמר: זאל ווערן א רקיע (קופאל) אין
 מיטן פון המים, און ער געמאכט א צווישנשייד צווישן מים און מים. 7 און
 אלוקים האט געמאכט דעם רקיע, און האט געמאכט א צווישנשייד צווישן
 המים וואס אונטער דעם רקיע און צווישן המים וואס איבער דעם רקיע. און
 עס איז אזוי געשען. 8 און אלוקים האט גערופן דעם רקיע שמים. און עס איז
 געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 2 טער יום. 9 האט אלוקים אמר: יקוו
 המים פון אונטערן השמים אין מקום אחד, און זאל זיך באווייזן די יבשה.
 און עס איז אזוי געשען. 10 און אלוקים האט גערופן די יבשה ארץ, און די
 מקוה מים [זען ברא' 2:25] האט ער גערופן ימען. און אלוקים האט ראה אז
 עס איז טוב. 11 און האט אלוקים אמר: זאל הארץ ארויסגראזן דשא עשב,
 מזריע זרע עץ פרי וואס נשא פרי לויט זיין מין, וואס זייער זרע איז אין זיי
 אויף הארץ. און עס איז אזוי געשען. 12 און הארץ האט יצא דשא עשב מזריע
 זרע לויט זיין מין, און עץ וואס נשא פרי, וואס זרעו בו לויט זיין מין [זען ישע'

10: 53 משיח מיט זיין אשם קרבן פון זיין נפש יראה זרע פון משיח, יהודים אין משיח און חסידי אומות העולם]. און אלוקים האט ראה אז עס איז טוב. 13 און עס איז געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 3טער יום [יום שלישי משיח איז הבכורים פון תחית המתים; זע ויק' 23:11; ניסן 16, 3793 פסח קורבן שה משיח ישע' 7: 53]. 14 און האט אלוקים אמר: זאלן ווערן מאורות אין דעם רקיע פון שמים, פאר א צווישנשייד צווישן דעם יום און צווישן דער לילה, און זיי זאלן זיין פאר אותות און פאר מועדים, און פאר טעג און יארן. 15 און זיי זאלן זיין פאר מאורות אין דעם רקיע פון שמים, צו לייכטן אויף הארץ. און עס איז אזוי געשען. 16 און אלוקים האט געמאכט די 2 מאורות הגדולים: דאס מאור הגדול פאר דער ממשלת פון היום, און דאס מאור הקטון פאר דער ממשלת פון דער לילה; און גם די כוכבים. 17 און אלוקים האט זיי נתן אין דעם רקיע פון שמים, צו לייכטן אויף הארץ, 18 און למשול איבער היום און איבער דער לילה, און פאר א צווישנשייד צווישן האור און צווישן החושך. און אלוקים האט ראה אז עס איז טוב. 19 און עס איז געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 4טער יום. 20 און האט אלוקים אמר: זאל המים שרץ שרץ נפש חיה, און עוף זאלן פליען איבער הארץ, על פני רקיע פון שמים. 21 און אלוקים האט ברא התנינם הגדולים, און כל נפש החיה וואס רמש, וואס המים האט שרץ לויט זייערע מינים, און כל עוף כנף [זען כנף דנ' 27: 9, כנף פון בית המקדש; זע אנטי-משיח, דנ' 37-36:11] לויט זיין מין. און אלוקים האט ראה אז עס איז טוב. 22 און אלוקים האט זיי ברוך, לאמור: פרוכפערט אייך און מערט אייך, און פילט אן המים אין די ימען, און די עוף זאלן זיך מערן אויף הארץ. 23 און עס איז געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 5טער יום. 24 און האט אלוקים אמר: זאל הארץ יצא נפש חיה לויט איר מין, בהמה און רמש און חיתו ארץ לויט איר מין. און עס איז אזוי געשען. 25 און אלוקים האט געמאכט די חית הארץ לויט איר מין, און די בהמה לויט איר מין, און כל רמש האדמה לויט זיין מין. און אלוקים האט ראה אז עס איז טוב. 26 און האט אלוקים אמר: נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, און זיי זאלן האבן רדה איבער די דגה פון דעם ים, און איבער די עוף השמים, און איבער די בהמה, און איבער כל הארץ, און איבער כל רמש וואס רמש אויף הארץ. 27 און אלוקים האט ברא האדם בצלמו, בצלם אלוקים ברא אים [אדם איז באשאפן צו מאכן א שפיגל פון ה': אדם איז אחד נאך המשולש:

גוף און נפש און רוח, ווי דער אויבערשטער און דער זון פון דער אויבערשטער און דער רוח פון דער אויבערשטער איז ה' אחד נאך המשולש, קהלת 4:12; זכר און נקבה האט ער זיי ברא. 28 און אלוקים האט זיי ברוך, און אלוקים האט צו זיי אמר: פרוכפערט אייך און מערט אייך, און פילט אן הארץ, און כבש זי, און רדה איבער די דגה פון ים, און איבער די עוף השמים, און איבער כל חיה וואס רמש אויף הארץ. 29 און אלוקים האט אמר: הנה, איך האב אייך נתן כל-עשב זורע זרע, וואס אויפן פני כל הארץ, און כל-העץ וואס אויף אים איז דא פרי-עץ וואס זורע זרע; פאר אייך זאל דאס זיין פאר אכלה. 30 און פאר כל חית הארץ, און פאר כל עוף השמים, און פאר כל וואס רמש אויף הארץ, וואס אין אים איז דא נפש חיה, איז כל גרין עשב פאר אכלה. און עס איז אזוי געווען. 31 און אלוקים האט ראה כל וואס ער האט עשה, און הנה עס איז טוב מאוד. און עס איז געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 6טער יום.

ברא2

1 אזוי עס איז געענדיקט [יוח' 30:19], השמים און הארץ און כל זייער צבא.
 2 און אלוקים האט געענדיקט צום 7טער יום זיין מלאכה וואס ער האט עשה, און ער האט שבת אויפן 7טער יום פון כל זיין מלאכה וואס ער האט עשה. 3 ויברך אלוקים את-יום השביעי ויקדש אתו, מחמת אין אים האט ער שבת פון כל זיין מלאכה וואס ברא אלוקים לעשות. 4 דאס איז די תולדות פון שמים און ארץ ווען זיי זיינען ברא געווארן, אין דעם יום וואס ה' אלוקים האט געמאכט ארץ און שמים. 5 און כל שיח השדה איז נאך נישט געווען אויף הארץ, און קיין עשב השדה האט נאך נישט יצמח [זען צמח, זכר' 12:6 בעל אותו שם פון משיח איז יהושע/ישוע, יהושע הנה איש צמח (משיח) שמו], מחמת ה' אלוקים האט נישט המטיר אויף הארץ, און אדם אין [זען ואין לו, משיח, דנ' 26:9] לעבוד האדמה; 6 און אן אד עלה פון הארץ, און שקה כל פני האדמה. 7 האט ה' אלוקים יצר האדם פון עפר פון האדמה, ויפח באפיו נשמת חיים, און האדם איז געווארן א נפש חיה. 8 און ה' אלוקים האט נטע א גן אין עדן מקדם, און האט דארטן שים האדם וואס ער האט יצר. 9 ויצמח [זען זכר' 6:12 צמח משיח יהושע/ישוע שמו] ה' אלוקים פון האדמה

כל עץ [זען בן דוד משיח תלוי בעץ שמ"ב 10:18; זכר' 10:12] נחמד למראה
 און טוב פאר מאכל; גם העץ החיים [זען ברא' 22:3; דנ' 2:12; זע העץ החיים
 משיח (קורבן פסח שה, לקח ואכל וחי לעלם, ישע' 7:53)], אין מיטן גן, און
 העץ הדעת טוב ורע [זען דבר' 12:8; ישע' 6:53]. 10 און א נהר איז יצא פון
 עדן שקה דעם גן, און פון דארטן האט ער זיך פרד, און איז געווארן 4 הויפט
 טייכן. 11 דער שם פון 1 טער איז פישון; דאס איז דער וואס רינגלט ארום
 דאס כל ארץ חוילה, וואס דארטן איז דא זעהב; 12 און דאס זעהב הארץ ההוא
 טוב. דארטן איז דער בדולח און דער אבן השוהם. 13 און דער שם פון 2 טער
 נהר איז גיחון; דאס איז דער וואס רינגלט ארום דאס כל ארץ כוש. 14 און
 דער שם פון 3 טער נהר איז חדקל (דנ' 4:10); דאס איז דער וואס הלך צו
 קדמת אשור. און דער 4 טער נהר, דאס איז פרת. 15 און ה' אלוקים האט
 לקח האדם, און האט אים נוח אין גן עדן, אים לעבד ולשמר איבער. 16 און
 ה' אלוקים האט האדם נתן מצוה, לאמור: פון כל עץ הגן אכל תאכל; 17 נאר
 פון העץ הדעת טוב ורע [זען דבר' 12:8; ישע' 6:53], פון אים לא תאכל, מחמת
 אין דעם יום וואס דו אכל פון אים, מות תמות [יוח' 34:4; 50:6]. 18 און ה'
 אלוקים האט אמר: עס איז נישט טוב האדם זאל זיין אליין; איך וועל אים
 עשה אן עזר נגוד פאר אים. 19 און ה' אלוקים האט יצר פון האדמה כל חית
 פון השדה און כל עוף פון השמים, און געבראכט צו האדם, צו ראה וואס ער
 וועט זיי קרא, און וואס נאר האדם וועט קרא איטלעך נפש חיה, דאס זאל
 זיין שמו [זען שמו, זע זכריה 6:12 צמח משיח יהושע/ישוע שמו]. 20 און האט
 האדם אנגערופן לקח פאר כל הבהמה, און פאר די עוף השמים, און פאר כל
 חית פון שדה; נאר פאר אדם האט ער נישט מצא אן עזר נגוד פאר אים. 21
 און האט ה' אלוקים געלאזט פאלן א תרדמה אויף האדם, און ער איז
 איינגעשלאפן; און ער האט ארויסגענומען 1 פון זיינע צלעות, און האט
 פארמאכט איר מקום מיט בשר. 22 און ה' אלוקים האט געבויט פון דער
 צלע, וואס ער האט ארויסגענומען פון האדם, אן אשה, און האט זי
 געבראכט צו האדם. 23 און האדם אמר: דאס הפעם איז דאס עצם פון מיינע
 עצם, און בשר פון מיינ בשר; די דאזיקע זאל גערופן ווערן אשה, ווייל פון
 איש איז לקח געווארן די דאזיקע. 24 דעריבער עזב אן איש אביו און אמו, און
 זאל דבק צו זיין אשה, און זיי [2] ווערן בשר אחד [אין בשר, זע אחד, דבר'
 6:4 ספר הזוהר ג, ב288, בר אנש און עתיק יומיא, 2 ווערן 1, דנ' 14-13:7]. 25

און זיי זיינען ביידע געווען ערומים, האדם און זיין אשה, ולא יתבששו [צדק קדמון לפני החטא הקדמון מיט האדם נישט ידעי חטא; די פאלן וועט דארפן חדוש דרוך אמונה און חתחדשות תשובה אין משיח, זע מתי 19: 28 מקוה מים פון משיח מיט יצר הרע רוחניות טויט און לב חדש-רוח חדשה בריאה חדשה מקוה קבר קבורה און אויפשטעלן לעבעדיק מיט משיח הוקם לתחיה כדי להצדיקנו, ישע' 12-9-53; רות' 3:6. יהודים אין משיח זענען מקוה געטובלט געווארן אין דער מקוה לויט מל"ב 5:14 און דאס איז דער אות פון ברית חדשה אין קורבן כפרה פון משיח, ירמ' 34-31:31; מתי 28:26; ישע 12-1:53].

ברא 3

1 און הנחש איז געווען ערום פון כל חיות השדה וואס ה' אלוקים האט עשה, און הנחש האט אמר צו דער אשה: אף כי אמר אלוקים, לא תאכלו מכל עץ הגן? 2 און האט די אשה אמר צו דער נחש: פון דער פרי עץ הגן מעגן מיר נאכל, 3 נאר פון דער פרי העץ וואס אין מיטן הגן האט אלוקים אמר: לא תאכלו דערפון אכל, און איר זאלט זיך דעראן נישט נגע, אזיסט וועט איר מות [דבר' 2:4; מרק' 8,6:7; מתי 20:5]. 4 און האט די נחש אמר צו דער אשה: לא מות תמתון, 5 נאר אלוקים האט דעת אז אין דעם יום וואס איר עסט דערפון, וועלן זיך פקח אייערע אויגן, און איר וועט זיין אזוי ווי אלוקים ידעי טוב און רע [זען משלי 16:25; תהל' 119:11]. 6 און האט די אשה ראה אז העץ איז טוב פאר מאכל, און אז ער איז תאוה פאר די אויגן, ונחמד העץ להשכיל, און זי האט לקח פון זיין פרי, און האט אכל; און זי האט גם נתן צו איר איש מיט איר, און ער האט אכל. 7 און ביידע פון זיי, זייער אויגן האבן זיך פקח, און זיי האבן דעת אז זיי זיינאן עירומם [זען ברא' 2:24]; האבן זיי תפר עלה תאנה (פייגנבלעטער), און זיך עשה חגורות. 8 און זיי האבן שמע דעם קול פון ה' אלוקים, ווי ער הלך ארום אין הגן אין דער קילקייט היום; און האדם און זיין אשה האבן זיך חבא מפני ה' אלוקים בתוך די עץ הגן [ישע' 2:59; רומ' 21-12:5]. 9 און האט ה' אלוקים קרא צו האדם, און האט צו אים אמר: ווו ביסטו? 10 און האט ער אמר: איך האב שמע דיין קול אין הגן, און איך האב ירא געהאט, ווייל עירום אנוכי; דעריבער האב איך מיך חבא. 11

און האט ער אמר: מי האט דיר נגד אז אתה ביסט עירום? האסטו אכל פון העץ וואס איך האב דיר נתן מצוה נישט צו אכל פון אים? 12 און האט האדם אמר: די אשה וואס דו האסט מיר נתן עמדי, הוא האט מיר נתן פון העץ, און איך האב אכל. 13 און האט ה' אלוקים אמר צו דער אשה: מה זאת עשה? און האט די אשה אמר: די נחש האט מיך השיאני (נשא, האט מיך גענארט, ברא' 29:25), און איך האב אכל. 14 און האט ה' אלוקים אמר צו דער נחש: ווייל דו האסט זאת עשה, זאלסטו זיין ארור אתה מכל הבהמה, און מכל חית השדה; אויף דיין גחון זאלסטו הלך, און עפר זאלסטו אכל כל ימי חיידך. 15 ואיבה איך שית בינד ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה (זרה זה מלך המשיח, מדרש רבה כג, ה; זרע פון העלמה מיידל בתולה פון בית דוד, ישע' 7:14; שמ"ב 7:12); הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב [עקב משיח, נושכים הם ידי ורגלי כארי, תהל' 22:17; דנ' 9:26; ישע' 53:8, מדרש רבה כג, ה זרע זה מלך המשיח].

16 צו דער אשה האט ער אמר: מערן וועל איך מערן דיין עצבון און דיין הריון; מיט עצב וועסטו געבערן בנים, און צו דיין איש וועט זיין דיין תשוקה, והוא ימשל איבער דיר. 17 און צו אדם האט ער אמר: ווייל דו האסט שמע צו דעם קול פון אשתך, און אכל פון העץ וואס איך האב דיר נתן מצוה, לאמר: לא תאכל ממנו; זאל האדמה זיין ארורה בעבורך; מיט עצבון זאלסטו אכל דערפון כל ימי חיידך. 18 און קוץ און דרדר תצמיח לך [זען צמח משיח שמו יהושע/ישוע, זכריה 12-11:6], און זאלסט אכל עשב השדה. 19 מיט דעם זעה פון דיין אף זאלסטו תאכל לחם, ביז דו שוב זיך צו האדמה; ווייל פון האדמה ביסטו לקח געווארן; פאר עפר אתה, און צו עפר תשוב. 20 און האדם האט קרא דעם שם פון זיין אשה חוה, ווייל הוא היתה די אם כל חי. 21 און ה' אלוקים האט עשה פאר אדם און פאר זיין אשה כתנות עור, און ער האט זיי לבש. 22 און ה' אלוקים האט אמר: זע, האדם איז געווארן ווי איינער פון אונדז לדעת טוב און רע, און איצט פן ער שלח ידו, און לקח גם פון העץ החיים, און ער וועט אכל, און וועט חי לעלם [יוח' 5:3]. 23 האט ה' אלוקים אים שלח פון דעם גן-עדן, לעבוד האדמה, פון וואנעט ער איז לקח געווארן. 24 און ער האט גרש האדם; און ער האט שכן מקדם לגן-עדן די כרובים, און די פלאמיקע חרב וואס הפך זיך ארום, לשמר איבער דרך עץ החיים [יוח' 14:6].

1 און האדם האט דעת פון זיין אשה חוה, און זי איז הרה געווארן [זען הרה, אם המשיח, ישע' 7:14], און האט געבארן קין, און זי האט אמר: קניתי איש את ה'. 2 און זי האט ווידער געבארן אחיו הבלען. און הבל איז געווען א רועה הצאן, און קין איז געווען אן עובד אדמה. 3 און עס איז געווען אין קץ ימים, האט קין געבראכט פון דער פרי האדמה א מנחה צו ה'. 4 און הבל, ער גם האט געבראכט פון די בכורות פון זיינע צאן און פון זייערע חלב. און ה' האט זיך שעה צו הבלען און צו זיין מנחה, 5 אבער צו קינען און צו זיין מנחה האט ער זיך נישט שעה. און האט קינען זייער חרה, און זיין פנים איז נפל. 6 און האט ה' אמר צו קינען: למה חרה דרך, און למה איז נפל דיין פנים? 7 איז עס נישט אזוי, אויב דו וועסט יטב וועסטו אויפגענעמען ווערן [שאת, נשא], און אויב דו וועסט נישט יטב עשה, רבץ חטאת ביי דער פתח; און צו דיר איז איר תשוקה [זען תשוקה, ברא' 3:16], ואתה תמשל-בו. 8 און האט קין אמר צו אחיו הבלען: גלכה השדה. און עס איז געווען, ווי זיי זיינען געווען אין שדה, אזוי איז קין קום קעגן אחיו הבלען, און האט אים הרג. 9 און האט ה' אמר צו קינען: ווו איז אחיך הבל? און האט ער אמר: איך האב דעת נישט; השומר אחי אנוכי? 10 און האט ער אמר: וואס האסטו עשה? דער קול פון דעם דם פון אחיך צעק צו מיר פון האדמה. 11 און איצט, ארור אתה זיין פון האדמה וואס האט פצה איר פה צו לקח דעם דם פון אחיך פון ירך. 12 אז דו וועסט תעבד [עבד] האדמה, זאל זי דיר מער נישט נתן איר כוח; נע-ונד זאלסטו זיין אויף הארץ. 13 און האט קין אמר צו ה': מיין עון איז צו גדול צו נשא. 14 אט האסטו מיד היום גרש פון דעם פני האדמה, און פון דיין פנים וועל איך זיין סתר [זען ישע' 53:3], און איך וועל זיין נע-ונד אויף הארץ; וועט זיין, יעדערער וואס וועט מיד מצא וועט מיד הרג. 15 און האט ה' צו אים אמר: לכן כל הרג קינען זאל 7 מאל ווערן נקם פון אים. און ה' האט שים לקין אן אות, אז כל וואס מצא אים, זאל אים נישט נכה. 16 און קין איז יצא מלפני ה', און האט זיך ישב אין ארץ נוד, אין קדמת-עדן. 17 און קין האט דעת פון זיין אשה, און זי איז הרה געווארן [זען הרה, אם המשיח, ישעיה 7:14], און האט ילד חנוך. און קין האט בנה אן עיר, און האט קרא דעם שם פון דער עיר אזוי ווי דער שם פון בנו, חנוך. 18 און ביי חנוכן איז ילד געווארן עירד, און עירד האט ילד

מחויאלן, און מחויאל האט ילד מתושאלן, און מתושאל האט ילד למך. 19
און למך האט זיך לקח 2 נשים; דער שם פון 1 איז געווען עדה, און דער שם
פון דער 2 טער צלה. 20 און עדה האט ילד יבל; ער איז געווען אבי ישב אוהל
און האבן מקנה. 21 און דער שם פון אחיו איז געווען יובל; ער איז געווען אבי
פון כל וואס תפש כנור און עוגב. 22 און צלה, זי גס האט ילד תובל-קין, דעם
לטש כל-חרש נחשת און ברזל; און די אחות פון תובל-קין איז געווען נעמה.
23 און למך האט אמר צו זיינע נשים, עדה און צלה: שמע מיין קול, נשים פון
למך, אזן מיין אמרה [זען יוח' 1:1, משיח איז מאמר מימרא דה', משלי 4:30
8:30]; ווייל איך הרג אן איש פאר מיין פצע, און א ילד פאר מיין חבורה [זען
גלט' 6:17]; 24 ווייל אויב 7 מאל ווערט נקם פאר קין, פאר למך 77 מאל. 25
און אדם האט ווידער דעת פון זיין אשה, און זי האט ילד א בן, און האט
קרא שמו שת, ווייל: אלוקים האט מיר שית אן אנדער זרע תחת הבל, אז קין
האט אים הרג. 26 און ביי שת, ביי אים גס איז ילד געווארן א בן, און ער
האט קרא שמו אנוש. דעמאלט האט מען חלל קרא בשם ה'.

ברא 5

1 דאס איז דאס ספר תולדות פון אדם אין יום ווען אלוקים האט ברא אדם,
האט ער אים אין דער דמות פון אלוקים עשה; 2 זכר און נקבה האט ער זיי
ברא, און ער האט זיי ברוך, און האט קרא זייער שם אדם אין יום וואס זיי
זיינען ברא געווארן. 3 און אדם האט חיה 130 שנה, און האט ילד אין זיין
דמות, אזוי ווי זיין צלם, און האט קרא שמו שת [זען שמו משיח, זע זכריה
6:12 צמח משיח יהושע/ישוע שמו]. 4 און ימי אדם נאכדעם ווי ער האט ילד
שת, זיינען געווען 800 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 5 און כל ימי
אדם האט חיה, זיינען געווען 930 שנה; און ער איז מות. 6 און שת האט חיה
105 שנה, און האט ילד אנוש. 7 און שת האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד
אנוש 807 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 8 און כל ימי שת זיינען
געווען 912 שנה; און ער איז מות. 9 און אנוש האט חיה 90 שנה, און האט
ילד קינן. 10 און אנוש האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד קינן 815 שנה; און
ער האט ילד בנים און בנות. 11 און כל ימי אנוש זיינען געווען 905 שנה; און
ער איז מות. 12 און קינן האט חיה 70 שנה, און האט ילד מהללאל. 13 און

קינן האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד מהללאל, 840 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 14 און כל ימי קינן זיינען געווען 910 שנה; און ער איז מות. 15 און מהללאל האט חיה 65 שנה, און האט ילד ירד. 16 און מהללאל האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד ירד, 830 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 17 און כל ימי מהללאל זיינען געווען 895 שנה; און ער איז מות. 18 און ירד האט חיה 162 שנה, און האט ילד חנוך. 19 און ירד האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד חנוך, 800 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 20 און כל ימי ירד זיינען געווען 962 שנה; און ער איז מות. 21 און חנוך האט חיה 65 שנה, און האט ילד מתושלח. 22 און חנוך איז הלך מיט האלוקים נאכדעם ווי ער האט ילד מתושלח, 300 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 23 און כל ימי חנוך זיינען געווען 365 שנה. 24 און חנוך האט הלך מיט האלוקים; און ער איז נישט מער געווען, ווייל אלוקים האט אים לקח [מל"ב 2:11]. 25 און מתושלח האט חיה 187 שנה, און האט ילד למך. 26 און מתושלח האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד למך, 782 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 27 און כל ימי מתושלח זיינען געווען 969 שנה; און ער איז מות. 28 און למך האט חיה 182 שנה, און האט ילד בן. 29 און ער האט קרא שמו נוח, לאמור: דער דאזיקער וועט אונדז נחם אין מעשנו, און אין דער עצבון פון ידינו, פון וועגן האדמה וואס ה' האט זי ארר. 30 און למך האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד נוח, 595 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 31 און כל ימי למך זיינען געווען 777 שנה; און ער איז מות. 32 און אז נוח איז געווארן 500 שנה אלט, האט נוח ילד שם, חם, און יפת.

ברא 6

1 און עס איז געווען, אז האדם האבן זיך רבב אויפן פני האדמה, און ביי זיי זיינען ילד געווארן בנות, 2 און האבן די בני-האלוקים ראה די בנות האדם אז זיי זיינען טובות, הנה זיי האבן זיך לקח נשים פון כל וואס זיי האבן בחר. 3 און ה' האט אמר: מיין רוח [הקודש] זאל נישט דין מיט האדם לעולם, ווייל ער איז בשר; אבער זיינע ימים זאלן זיין 120 שנה. 4 די נפילים זיינען געווען אויף הארץ אין ימים ההם און גם דערנאך ווען די בני-האלוקים פלעגן בוא צו די בנות האדם, און זיי פלעגן ילד פון זיי; דאס זיינען די גיבורים אשר

מעולם אנשי השם. 5 און ה' האט ראה אז דאס רעת האדם איז רבה אויף הארץ, און כל יצר פון די מחשבות פון לבו איז רק רע כל היום [ירמ' 17:9; רומ' 7:18]. 6 און ה' האט חרטה געהאט וואס ער האט עשה האדם אויף הארץ, עצב אין לבו. 7 און ה' האט אמר: איך וועל מחה האדם וואס איך האב ברא, פון דעם פני האדמה; פון אדם ביז בהמה, ביז רמש, און ביז עוף השמים; ווייל איך האב חרטה וואס איך האב זיי עשה. 8 אבער נוח האט מצא חן אין די אויגן פון ה' [זען אפס' 9-8:2; יוח"א 5:19].

[נח]

9 דאס איז די תולדות פון נוח. נוח איז געווען איש צדיק, ערלעכער איש און תמים אין זיין דורות; נוח איז הלך מיט האלוקים. 10 און נוח האט ילד 3 בנים: שם, חם, און יפת. 11 ותשחת [שחת] הארץ [זען תהל' 16:10, משיח לא שחת] לפני האלוקים, און הארץ איז מלא געווארן מיט חמס [זען ישע' 53:9, לא חמס מיט משיח]. 12 און אלוקים האט ראה הארץ, און הנה נשחתה [שחת], ווייל השחית [שחת] כל בשר זיין דרך אויף הארץ [זען ישע' 53:6; איוב 25:4; תהל' 51:5; יוח' 3:5]. 13 און אלוקים האט אמר צו נוח: דער קץ כל בשר איז בא פאר מיר, ווייל הארץ איז פול מיט חמס [ישע' 53:9]; והנני, איך וועל זיי שחת, מיט הארץ. 14 עשה דיר א תבה פון עצי-גופר; אין קנים (קן) זאלסטו עשה די תבה, און כפר [ברא' 32:21] אתה מבית ומחוץ אין כפר. 15 און אט ווי דו זאלסט זי עשה: 300 אמה די אורך פון דער תבה, 50 אמה איר ברייט, און 30 אמה איר הייך. 16 צוהר זאלסטו עשה צו דער תבה, און כלה זי אמה פון אויבן; און דעם פתח פון דער תבה זאלסטו עשה אין איר צד; מיט תחתים, 2 טער, 3 טער דעקן זאלסטו זי עשה. 17 און איך, הנני, איך ברענג דער מבול מים אויף הארץ צו שחת, לשחת [זען תהל' 16:10, משיח לא שחת] כל בשר וואס אין אים איז דא רוח חיים, פון אונטערן שמים; כל וואס אויף הארץ וועט גוע. 18 אבער איך וועל קום מיין ברית מיט דיר, און וועסט בוא אין דער תבה, אתה און בניך, און אשתך, און נשים פון בניך, מיט דיר. 19 ומכל-החי מכל-בשר 2 מכל, בוא אין דער תבה צו חיה מיט דיר [יוח' 14:3]; זכר און נקבה זאלן זיי זיין. 20 פון די עוף לויט זיין מין, און פון די בהמה לויט איר מין, פון כל רמש האדמה לויט זיין מין, צו 2 מכל זאלן בוא צו דיר [מתי 19:14], צו חיה. 21 און אתה לקח פאר דיר פון כל מאכל וואס ווערט אכל, און אסף פאר דיר, כדי עס זאל זיין פאר דיר און פאר זיי לאכלה. 22 און נוח

האט אזוי עשה; אזוי ווי כל וואס אלוקים האט אים נתן מיצווה, אזוי האט ער עשה.

ברא 7

1 און ה' האט אמר צו נוח: בוא אתה וכל-ביתך אין דער תבה, ווייל דין האב איך ראה צדיק פאר מיר אין דעם דאזיקן דור. 2 מכל הבהמה הטהורה זאלסטו דיר לקח מיט דיר 7 און 7, איטלעכס מיט זיין פאר; און פון די בהמה וואס זיי זיינען נישט טהורה, 2, איטלעכס מיט זיין פאר. 3 גם פון די עוף השמים 7 און 7, זכר און נקבה, כדי צו חיה זרע [זען זרע פון משיח, ישע' 53:10] אויפן פני כל הארץ. 4 ווייל אין 7 ימים עוד, אנכי מטר אויף הארץ 40 יום און 40 לילה, און איך וועל מחה דעם כל יקום וואס איך האב עשה, פון דעם פני האדמה. 5 און נוח האט עשה אזוי ווי כל וואס ה' האט אים צוה. 6 און נוח איז געווען 600 שנה אלט, ווען דער מבול מים איז געווען אויף הארץ. 7 און נוח, און בניו, און זיין אשה, און נשים פון בניו, מיט אים [זען יוח' 14:3], זיינען בוא אין דער תבה, פון פני פון דעם מים פון המבול. 8 פון די הבהמה הטהורה, און פון די בהמה וואס זיינען נישט טהורה, און פון די עוף און כל וואס רמש אויף האדמה, 9 זיינען 2 און 2 [זען לוקס 10:1] בוא צו נוח אין דער תבה, זכר און נקבה, אזוי ווי אלוקים האט צוה צו נוח. 10 און עס איז געווען צו 7 ימים, אזוי איז מים פון מבול געווען אויף הארץ. 11 אין דעם 600טער שנה פון חיי נוח, אין 2טער חדש, אין 17טער יום פון חודש, אין דעם דאזיקן יום האבן בקע כל מעינות [מעין] פון תהום רבה, און די ארבות [ארבה] השמים האבן זיך פתח. 12 און דער גשם איז געווען אויף הארץ 40 יום און 40 לילה. 13 אין דעם דאזיקן אייגענעם יום זיינען בוא נוח, און שם, און חם, און יפת, בני-נוח, און אשת נוח, און די 3 נשים פון בניו מיט זיי, אין דער תבה; 14 זיי, און כל חיות לויט איר מין, און כל בהמה לויט איר מין, און כל רמש וואס רמש אויף הארץ לויט זיין מין, און כל עוף לויט זיין מין, איטלעך צפור, כל כנף. 15 און זיי זיינען בוא צו נוח אין דער תבה, 2 און 2 פון כל בשר וואס אין זיי איז דא רוח חיים. 16 און די וואס זיינען בוא, זיינען בוא זכר און נקבה פון כל בשר, אזוי ווי אלוקים האט אים צוה; און ה' האט סגר בעד אים. 17 און דער מבול איז געווען 40 יום אויף הארץ, און די מים האבן

זיך רבה, און זיי האבן נשא די תבה, און זי האט זיך רום איבער הארץ. 18 און המים האבן זיך גבר, און האבן זיך זייער רבה אויף הארץ, און די תבה איז הלך אויף דער פני המים. 19 און די מים האבן זיך מאוד מאוד גבר אויף הארץ; און עס זיינען כסה געווארן כל הויכע הרים וואס אונטערן כל השמים. 20 אמה פון 15 איבער האבן זיך מים גבר און ההרים זיינען כסה געווארן. 21 און עס איז גוע כל בשר וואס רמש זיך אויף הארץ, סיי עוף, סיי בהמה, סיי חיה, סיי כל שרץ וואס שרץ אויף הארץ, און כל האדם; 22 כל וואס אין זיין אף איז געווען נשמת רוח חיים, כל וואס אויף דער חרבה, איז מות. 23 און ער האט מחה דעם כל יקום וואס אויפן פני האדמה, פון אדם ביז בהמה, ביז רמש, און ביז עוף השמים; און זיי זיינען מחה געווארן פון הארץ, און נאר נוח איז שאר, און די וואס מיט אים אין דער תבה [יוח' 14:6]. 24 און מים האבן זיך גבר אויף הארץ 150 יום.

ברא 8

1 און אלוקים האט זכר נוח, און אן כל חיה, און כל בהמה, וואס מיט אים אין דער תבה, און אלוקים האט געמאכט עבר א ווינט אויף הארץ, און מים האבן זיך שכך. 2 און עס זיינען סכר געווארן די מעינות [מעין] תהום, און ארובות [ארבה] השמים; און דער גשם פון שמים איז כלא געווארן. 3 און דער מים האבן שוב פון אויף הארץ; און המים זיינען הלך און שוב און חסר געווארן צום סוף פון 150 יום. 4 און די תבה האט נוח אין דעם 7טער חודש, אין דעם 17טער יום פון חודש, אויף די הר אררט. 5 און המים האבן הלך און חסר ווערן ביזן דעם 10טער חודש; אין 1טער יום פון 10טער חודש, האבן זיך באוויזן די ראשים פון די הרים. 6 און עס איז געווען צום קץ פון 40 יום, האט נוח פתח דעם חלון פון דער תבה וואס ער האט עשה. 7 און ער האט שלח דעם עורב, און יצא ער יצא און שוב, ביז דאס יבושה פון המים איז פון אויף הארץ. 8 האט ער שלח פון זיך די יונה, צו ראה אויב המים איז קלל פון פני האדמה. 9 נאר די יונה האט נישט מצא קיין מנוח [רות 9: 1] פאר איר כף רגל, און זי האט זיך שוב צו אים אין דער תבה [יוחנן 6: 68], ווייל מים איז געווען אויפן פני כל הארץ. האט ער שלח ידו, און האט זי לקח און זי בוא צו זיך אין דער תבה. 10 און ער האט חול נאך אנדערע 7 ימים, און האט ווידער

שלח די יונה פון דער תבה. 11 און די יונה איז בוא אין ערב, און הנה אן טרף עלה-זית איז אין איר פה, און נוח האט דעת אז המים איז קלל פון אויף הארץ. 12 האט ער יחל נאך 7 ימים אחרים, און האט שלח די יונה, און זי האט זיך מער נישט שוב צו אים ווידער. 13 און עס איז געווען אין דעם 601טער שנה, אין 1טער חודש, אין 1טער יום פון חודש, איז חרב געווארן המים פון אויף הארץ, און נוח האט סור דעם מכסה פון דער תבה, און האט ראה, און הנה דאס פני האדמה איז חרב. 14 און אין 2טער חודש, אין 27טער יום פון חודש, איז יבשה געווארן הארץ. 15 און אלוקים האט דבר צו נוח, לאמור: 16 גיי ארויס פון דער תבה, אתה, און אשתך, און בניך, און די נשים פון בניך, מיט דיר. 17 כל החיה וואס מיט דיר, פון כל בשר, סיי עוף, סיי בהמה, סיי כל רמש וואס רמש אויף הארץ, ברענג ארויס מיט זיך, און זיי זאלן זיך שרץ אויף הארץ, און זיך פרה און רבה אויף הארץ. 18 און איז יצא נוח, און בניו, און זיין אשה, און נשים פון בניו, מיט אים [מה"ש 31: 16]. 19 כל חיה, כל רמש, און כל עוף, כל וואס רמש אויף הארץ, לויט זייערע משפחות, זיינען יצא פון דער תבה. 20 און נוח האט בנה א מזבח צו ה', און ער האט לקח פון כל בהמה טהורה, און פון כל עוף הטהור, און האט עלה עולות אויפן מזבח. 21 און ה' האט ריח דעם ריח ניתח, און ה' האט אמר אין לבו: איך וועל מער ווידער נישט קלל האדמה בעבור האדם; ווארום די יצר לב האדם איז רע פון זיין נעורים און; און איך וועל מער ווידער נישט נכה כל חי, אזוי ווי איך האב עשה. 22 אזוי לאנג ווי די ימי הארץ, זאל זרע און קציר, און קור און חום, און קיץ און חורף, און יום און לילה, נישט שבת.

ברא 9

1 ויברך אלוקים את-נוח און בניו, און האט צו זיי אמר: פרוכפערט אייך און מערט אייך, און מלא הארץ. 2 און אייער מורא און אייער חת זאל זיין אויף כל חית הארץ, און אויף כל עוף השמים, אויף כל וואס רמש אויף האדמה, און אויף כל דגים פון ים; אין ידכם זיינען זיי נתן. 3 כל רמש וואס הוא חי, זאל זיין פאר אייך פאר אכלה; אזוי ווי ירק עשב האב איך אייך דאס כל נתן. 4 נאר בשר מיט זיין נפש, זיין דם, זאלט איר נישט אכל. 5 און פאר וואר, אייער דם, פון אייערע נפשות, וועל איך דרש [זען דרש, דבר' 19-15: 18 נביא

משיח און דרש]; פון דער יד פון כל חיה וועל איך עס דרש, און פון דער יד האדם, פון דער יד פון איש אחיו, וועל איך דרש דאס נפש האדם. 6 שופך דם האדם, זאל דורך אדם זיין דם שפך ווערן; ווייל אין דער צלם אלוקים האט ער עשה האדם. 7 און אתם, פרה אייך און מערט אייך; שרץ אייך אויף הארץ, און רבה אייך אויף איר. 8 און אלוקים האט אמר צו נוח און צו בניו מיט אים, לאמור: 9 און איך, הנני, איך קום מיין ברית [זען מה"ש 26-21:18] מיט אייך, און מיט אייער זרע נאך אייך, 10 און מיט כל נפש החיה וואס מיט אייך, סיי עוף, סיי בהמה, סיי כל חית הארץ מיט אייך, פון די כל וואס זיינען יצא פון דער תבה, כל חית הארץ. 11 און איך וועל קום מיין ברית [זען מה"ש 26-21:18] מיט אייך, און עס וועלן מער נישט כרת [זען דנ' 26:9, משיח יכרת] כל בשר פון מים המבול, און עס וועט מער נישט זיין קיין מבול צו שחת [זען שחת און משיח תהל' 10:16] הארץ. 12 און אלוקים האט אמר: דאס איז דער אות הברית וואס איך נתן צווישן מיר און צווישן אייך, און צווישן כל נפש חיה וואס מיט אייך, דורות עולם [זען דור פון משיח, ישע' 53:8]: 13 מיין קשת האב איך נתן אין ענן, און עס וועט זיין פאר אן אות ברית צווישן מיר און צווישן הארץ. 14 און עס וועט זיין, ווען איך וועל ענן אן ענן אויף הארץ, אזוי וועט זיך ראה דער קשת בענן, 15 און איך וועל זיך זכר מיין ברית וואס צווישן מיר און צווישן אייך, און צווישן כל נפש חיה פון כל בשר, און המים וועט מער נישט ווערן א מבול צו שחת כל בשר. 16 און דער קשת בענן איך וועל ראה אים, כדי זיך צו זכר ברית עולם צווישן אלוקים און צווישן כל נפש חיה פון כל בשר וואס אויף הארץ. 17 און אלוקים האט אמר צו נוח: דאס איז דער אות הברית וואס איך האב קום צווישן מיר און צווישן כל בשר וואס אויף הארץ. 18 און די בני-נוח וואס זיינען יצא פון דער תבה, זיינען געווען שם, חם, און יפת; און חם, דאס איז דער אבי כנען. 19 די דאזיקע 3 זיינען געווען די בני-נוח, און פון זיי האט זיך נפץ כל הארץ. 20 ויחל [חלל] נוח איש האדמה און האט נטע א כרם. 21 און ער האט שתה פון דעם יין, און איז געווארן שכר און האט זיך גלה אין זיין אוהל. 22 און האט חם אבי כנען ראה די ערות אביו, און האט נגד זיינע 2 אחים דרויסן. 23 האבן שם און יפת לקח א שמלה, און שים אויף זייערע 2 שכס, און זיי זיינען הלך אחרנית, און האבן כסה די ערות פון אביהם, מיט זייערע פנימער אחרנית, און זיי האבן נישט ראה די ערות פון אביהם. 24 און נוח האט זיך יקץ [זען

יקיצו (קיצ), דנ' 12:2] פון זיין יין, און האט דעת וואס בנו הקטן האט אים עשה. 25 און ער האט אמר: ארור זאל זיין כנען. עבד עבדים זאל ער זיין ביי אחיו. 26 און ער האט אמר: ברוך ה' אלוקי שם; און כנען זאל זיין עבד ביי אים. 27 פתה זאל אלוקים יפת, און ער [יפת] זאל שכן אין די אהלים פון שם; און כנען זאל זיין עבד ביי אים. 28 און נוח האט חיה נאכן המבול 350 שנה. 29 און כל ימי נוח זיינען געווען 950 שנה; און ער איז מות.

ברא10

1 און דאס זיינען די תולדות פון בני-נוח: שם, חם, און יפת; און ביי זיי זיינען ילד געווארן בנים נאכן המבול. 2 די בני-יפת זיינען געווען: גומר, און מגוג, און מדי, און יון, און תובל, און משך, און תירס. 3 און די בני-גומר: אשכנז, און ריפת, און תוגרמה. און די בני-יון: אלישה, און תרשיש, און דודנים. 5 פון די דאזיקע האבן זיך פרד די איים פון די גוים אין זייערע לענדער, איש לויט זיין לשון, לויט זייערע משפחות, אין זייערע גוים. 6 און די בני-חם זיינען געווען: כוש, און מצרים, און פוט, און כנען. 7 און די בני-כוש: סבא, און חוילה, און סבתה, און רעמה, און סבתכא. און די בני-רעמה: שבא און דדן. 8 און כוש האט ילד נמרוד. ער איז געווען דער 1 טער גבור אויף הארץ. 9 ער איז געווען א גבור ציד פאר ה'; דעריבער ווערט אמר: אזוי ווי נמרוד, א גבור ציד פאר ה'. 10 און דער 1 טער פון זיין מלכות איז געווען בבל, און ארד, און אכד, און כלנה, אין ארץ שנער. 11 פון יענעם ארץ איז ער יצא קיין אשור, און האט בנה נינוה, און רחובות עיר, און כלח, 12 און רסן, צווישן נינוה און צווישן כלח; דאס איז די עיר גדול. 13 און מצרים האט ילד לודים, און ענמים, און להבים, און נפתוחים, 14 און פתרוסים, און כסלוחים פון וואנען פון דארט זיינען יצא פלשתים און כפתורים. 15 און כנען האט ילד צידון זיין בכור, און חת, 16 און דעם יבואסי, און דעם אמורי, און דעם גרגשי, 17 און דעם חוי, און דעם ערקי, און דעם סיני, 18 און דעם ארודי, און דעם צמרי, און דעם חמתי; און דערנאך האבן זיך פוץ די משפחות פון דעם כנעני. 19 און דער גבול פון דעם כנעני איז געווען פון צידון, ווי דו בוא קיין גרר, ביז עזה; ווי דו בוא קיין סדום, און עמורה, און אדמה, און צבויים, ביז לשע. 20 דאס זיינען בני-חם לויט זייערע משפחות, לויט זייערע לשונות, אין זייערע לענדער, אין

זייערע גוים. 21 די עלטערע ברודער פון יפת איז שם. ביי שם ילד בניס אויך. שם איז אבי כל בני עבר [זען משיח בן שם דורך יוסף בן דוד (מרים בת עלי), לוקס 3:36], 22 בני-שם: עילם, און אשור און ארפכשד און לוד און ארם. 23 און די בני-ארם: עוץ, און חול און גתר און מש. 24 און ארפכשד האט ילד שלח, און שלח האט ילד עבר. 25 און ביי עבר זיינען ילד געווארן 2 בניס; דער שם פון 1 איז געווען פלג, ווייל אין זיינע יום איז פלג געווארן הארץ; און דער שם פון אחיו איז געווען יקטן. 26 און יקטן האט ילד אלמודד און שלף און חצרמות און ירח, 27 און הדורם און אוזל און דקלה, 28 און עובל און אבימאל און שבא, 29 און אופר און חוילה און יובב. די כל זיינען געווען בני-יקטן. 30 און זייער מושב איז געווען פון משא, ווי דו בוא קיין ספר אין הר הקדם. 31 דאס זיינען די בני-שם לויט זייערע משפחות, לויט זייערע לשונות, אין זייערע לענדער, לויט זייערע גוים. 32 דאס זיינען די משפחות פון בני-נוח לויט זייערע תולדות, אין זייערע גוים; און פון די דאזיקע האבן זיך פרד די גוים אויף הארץ נאכן המבול.

ברא11

1 און די כל הארץ איז געווען 1 שפה און דברים אחדים. 2 און עס איז געווען, אז זיי האבן נסע צו קדם, האבן זיי מצא א בקעה אין ארץ שנער, און האבן זיך דארטן יושב. 3 און זיי האבן אמר איש אל זיין רֵע: יהב בוא לאמיר אונדז לבן לבנים און שרף מיט שרף. און די לבנה איז זיי געווען פאר אבן, און חמר איז זיי געווען פאר חומר. 4 און זיי האבן אמר: יהב לאמיר אונדז בנה עיר, און א מגדל מיט זיין ראש אין שמים, און לאמיר אונדז עשה א שם לנו, כדי מיר זאלן נישט פוץ ווערן אויפן פני כל הארץ. 5 נאר האט ה' ירד צו ראה די עיר און דעם מגדל, וואס די בני-האדם האבן בנה [זען תהל' 22: 118]. 6 און ה' האט אמר: זע, זיי זיינען 1 עם, און 1 שפה און דאס חלל צו עשה, און איצט וועט פון זיי נישט בצר ווערן כל וואס זיי זמם צו עשה. 7 יהב לאמיר ירד און בלל דארטן זייער שפה, אז זיי זאלן נישט שמע שפה איש צו זיין רֵע. 8 און ה' האט זיי פוץ פון דארטן אויפן פני כל הארץ, און זיי האבן חדל צו בנה די עיר. 9 דעריבער האט מען קרא איר שם בבל, ווייל דארטן האט ה' בלל די שפה פון כל הארץ, און פון דארטן האט זיי ה' פוץ אויפן פני כל הארץ. 10 דאס

זיינען די תולדות פון שם: ווען 100 שנה האט שם ילד ארפכשד [זען משיח בן שם דורך יוסף בן דוד (מרים בת עלי), לוקס 3:36], 2 שנה נאכן המבול. 11 און נאכדעם ווי ער האט ילד ארפכשד, שם האט חיה 500 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 12 און ארפכשד האט חי 35 שנה, און האט ילד שלח. 13 און נאכדעם ווי ער האט ילד שלח, ארפכשד האט חיה 403 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 14 און שלח האט חי 30 שנה, און האט ילד עבר. 15 און שלח האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד עבר, 403 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 16 און עבר האט חיה 34 שנה, און האט ילד פלג. 17 און עבר האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד פלג, 430 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 18 און פלג האט חיה 30 שנה, און האט ילד רעו. 19 און פלג האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד רעו, 209 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 20 און רעו האט חיה 32 שנה, און האט ילד שרוג. 21 און רעו האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד שרוג, 207 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 22 און שרוג האט חיה 30 שנה, און האט ילד נחור. 23 און שרוג האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד נחור, 200 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 24 און נחור האט חיה 29 שנה, און האט ילד תרח. 25 און נחור האט חיה נאכדעם ווי ער האט ילד תרח, 119 שנה; און ער האט ילד בנים און בנות. 26 און תרח האט חיה 70 שנה, און האט ילד אברם [זען משיח בן דוד בן אברהם דורך יוסף בן דוד, מתי 1:1], נחור, און הרן. 27 און דאס זיינען די תולדות פון תרח: תרח האט ילד אברם, נחור און הרן; און הרן האט ילד לוט. 28 בשעת אביו תרח איז געווען לעבעדיק, הרן איז מות אין ארץ פון זיין מולדת אין אור כשדים. 29 און אברם און נחור האבן זיך לקח נשים; דער שם פון אשת אברם איז געווען שרי, און דער שם פון אשת נחור איז געווען מלכה בת הרן. הרן איז געווען אבי מלכה און יסכה. 30 און שרי איז געווען עקרה און ילד אין לה [זען דניאל 9:26] משפט מוות אשמה אין לו (משיח). 31 און תרח האט לקח בנו אברם, און זיין אייניקל לוט בן הרן, און זיין שנור שרי אשת אברם בנו, און זיי זיינען יצא מיט זיי פון אור כשדים, צו הלך קיין ארץ כנען. און זיי זיינען בוא ביז חרן, און האבן זיך דארטן ישב. 32 און די ימי תרח זיינען געווען 205 שנה. און אין חרן תרח איז מות.

[לך לך]

1 און ה' האט אמר צו אברם: גיי דיר אוועק פון ארצך, און פון דיין מולדת, און פון בית אביך, צו הארץ וואס איך וועל דיר ווייזן. 2 און איך וועל דיר עשה פאר א גוי גדול, און איך וועל דיר ברך, און גדל שמך, און וועסט זיין א ברכה. 3 און איך וועל ברך די וואס ברך דיר, און דעם וואס קלל דיר וועל איך ארר; און כל משפחות האדמה וועט זיין ברוך אין דיין ברכה. 4 און אברם איז הלך אזוי ווי ה' האט צו אים גערעדט; און לוט איז הלך מיט אים. און אברם איז געווען אן איש פון 75 שנה ביי זיין יצא פון חרן. 5 און אברם האט לקח זיין אשה שרי, און לוט בן אחיו, און זייער כל רכוש וואס זיי האבן רכש, און די נפשות וואס זיי האבן זיך עשה אין חרן, און זיי זיינען יצא צו הלך קיין ארץ כנען; און זיי זיינען בוא קיין ארץ כנען. 6 און אברם איז עבר דורך הארץ ביז דעם מקום פון שכם, ביז דעם בוים [אלון] מורה. און דער כנעני איז דעמאלט געווען אין הארץ. 7 און ה' האט זיך באוויזן צו אברם, און האט אמר: צו דיין זרע וועל איך נתן הארץ הזאת. און ער האט דארטן בנה א מזבח צו ה' וואס האט זיך באוויזן צו אים. 8 און ער האט זיך עתק פון דארטן צום הר קדם פון בית-א-ל; און ער האט נטה זיין אוהל מיט בית-א-ל פון ים, און עי פון קדם; און ער האט דארטן בנה א מזבח צו ה', און האט קרא בשם ה'. 9 און אברם האט נסע צו הלך און נסע צו נגב. 10 איז געווארן א רעב אין הארץ, און אברם האט ירד קיין מצרים, זיך דארטן צו גור, מחמת דער רעב איז געווען שווער אין הארץ. 11 און עס איז געווען, ווי ער איז בוא נאענט צו מצרים, אזוי האט ער אמר צו זיין אשה שרי: הנה, נא, איך האב דעת אז דו ביסט אן אשה פון א יפת-מראה. 12 איז, ווי די מצרים וועלן דיר ראה, אזוי וועלן זיי אמר: דאס איז זיין אשה; און זיי וועלן מיך הרג, און דיר וועלן זיי לאזן חיה. 13 זאג, נא, דו ביסט מיינע אחות, כדי מיר זאל יטב זיין פון דינעטוועגן, און מיין נפש זאל בלייבן חיה בגלל דיר. 14 און עס איז געווען, ווי אברם איז בוא קיין מצרים, אזוי האבן די מצרים ראה די אשה, אז זי איז יפה מאד. 15 און די שרי פרעה האבן זי ראה, און האבן זי הלל פאר פרעהן, און די אשה איז לקח געווארן אין בית פרעה. 16 און עס ווען יטב פאר אברם פון אירעטוועגן; און ער האט געקריגן צאן, און בקר, און

חמורים, און עבדים, און שפחות, און אתונות, און גמלים. 17 האט ה' נגע פרעהן [זען נגע משיח, ישע' 4: 53] און זיין בית מיט נגעים גדלים פון וועגן שרי אשת אברם. 18 און פרעה האט קרא אברם, און האט צו אים אמר: וואס האסטו דא עשה צו מיר? למה האסטו מיר נישט נגד אז זי איז אשתך? 19 למה אמרת: זי איז מיינע אחות? און איך האב זי לקח פאר אן אשה! און איצט, הנה איז אשתך, לקח און הלך. 20 און פרעה האט צוה וועגן אים אנשים, און זיי האבן שלח אים, און זיין אשה, און כל וואס ער האט געהאט.

ברא 13

1 און אברם איז עלה פון מצרים, ער און זיין אשה, און כל וואס ער האט געהאט, און לוט מיט אים, קיין נגב. 2 און אברם איז געווען זייער רייך אין מקנה, אין כסף, און אין זהב. 3 און ער איז הלך אויף זיינע מסע, פון נגב און ביז בית-א-ל, ביז דעם מקום וואס זיין אוהל איז דארטן געווען אין תחלה, צווישן בית-א-ל און צווישן עי, 4 צו דעם מקום פון דעם מזבח וואס ער האט דארטן עשה בראשונה; און וואס אברם האט דארטן קרא בשם ה'. 5 און גם ביי לוטן, וואס איז הלך מיט אברם, זיינען געווען צאן און בקר און אוהלים. 6 און הארץ האט זיי נישט געקענט נשא, צו ישב יחד; ווייל זייער רכוש איז געווען רב, און זיי האבן נישט יכל צו ישב יחד. 7 און עס איז געווען א ריב צווישן די רועים פון מקנה אברם און צווישן די רועים פון מקנה לוט. און דער כנעני און דער פריז זיינען דעמאלט ישב אין הארץ. 8 און האט אברם אמר צו לוטן: זאל, נא, נישט זיין קיין מריבה צווישן מיר און צווישן דיר, און צווישן מיינע רועים און צווישן דיינע רועים; כי אנשים אחים אנחנו. 9 דאס כל הארץ ליגט דאך פאר דיר; פרד זיך נא פון מיר. אויב אויף שמאל, און איך וועל זיך ימין, אדער אויב אויף ימין, און איך וועל זיך שמאל. 10 האט לוט נשא זיינע אויגן, און האט ראה די כל ככר פון ירדן, אז זי איז אין כל משקה. דאס איז געווען איידער אלוקים האט שחת [זען שחת, תהל' 10: 16] סדום און עמורה. דאס איז אזוי ווי דער גן ה', אזוי ווי ארץ מצרים, ביז דו בוא קיין צוער. 11 און לוט האט בחר פאר זיך די כל ככר פון ירדן; און לוט האט נסע קיין קדם, און זיי האבן זיך פרד איש מעל אחיו. 12 אברם האט זיך ישב אין ארץ כנען, און לוט האט זיך ישב אין די ערים פון דער ככר; און ער אהל ביז

סדום. 13 און די אנשי סדום זיינען געווען זייער רעים און חטאים לה' מאד. 14 און ה' האט אמר צו אברם, נאכדעם ווי לוט האט זיך פרד פון אים: נשא נא דיינע אויגן, און ראה פון דעם מקום ווו דו ביסט, קיין צפון און קיין נגב און קיין קדם און קיין מערב; 15 ווייל כל הארץ וואס דו ראה, וועל איך נתן צו דיר און צו דיין זרע עד עולם. 16 און איך וועל שים דיין זרע אזוי ווי עפר הארץ, אז אויב עמיצער וועט קענען מנה דעם עפר הארץ, וועט גם דיין זרע מנה ווערן. 17 קום, הלך דורך הארץ פאר ארך און פאר ברייט, ווייל צו דיר וועל איך עס נתן. 18 און אברם האט אהל, און ער איז בוא און האט זיך ישב ביי די ביימער (אלון) פון ממרא, וואס אין חברון; און ער האט דארטן בנה א מזבח צו ה'.

ברא14

1 און עס איז געווען אין די ימי אמרפל מלך שנער, אריאך מלך אלסר, כדרלעומר מלך עילם, און תדעל מלך גוים, 2 האבן זיי עשה מלחמה מיט ברע מלך סדום, און מיט ברשע מלך עמורה, שנאב מלך אדמה, און שמאבר מלך צביים, און מלך בלע, דאס איז צוער. 3 די כל האבן זיך חבר אין עמק פון שדים, דאס איז דער ים-המלח. 4 12 שנה האבן זיי עבד כדרלעומר, און אויפן 13 טער שנה האבן זיי מרד. 5 און אויפן 14 טער שנה איז בוא כדרלעומר און די מלכים וואס מיט אים, און זיי האבן נכה די רפאים אין עשתרות-קרנים, און די זוזים אין הם, און די אימים אין שוה-קריתים, 6 און די חורים אויף זייער הר שעיר, ביז איל-פארן וואס ביים מדבר. 7 און זיי האבן זיך שוב, און זיינען בוא קיין עין-משפט, דאס איז קדש, און האבן נכה דאס כל שדה פון עמלק, און גם דעם אמורי וואס איז ישב אין חצון-תמר. 8 איז יצא מלך סדום, און מלך עמורה, און מלך אדמה, און מלך צבויים, און מלך בלע, דאס איז צוער, און זיי האבן ערך מיט זיי מלחמה אין עמק שדים 9 מיט כדרלעומר מלך עילם, און תדעל מלך גוים, און אמרפל מלך שנער, און אריוך מלך אלסר; 4 מלכים אקעגן 5. 10 און דער עמק השדים איז געווען גריבער אויף גריבער מיט חמר, און ווי די מלכים פון סדום און עמורה זיינען נוס, אזוי זיינען זיי אהין נפל; און די שאר זיינען נוס צום הר. 11 און יענע האבן לקח דעם כל רכוש פון סדום און עמורה, און דאס כל אכל זייערס, און

זיינען הלך. 12 און זיי האבן לקח לוט בן אחי אברם און זיין רכוש, און הלך, ווייל לוט ישב אין סדום. 13 איז בוא דער פליט, און האט נגד אברם העברי; און ער האט שכן ביי די ביימער פון ממרא האמורי אחי אשכול און אחי ענרן; און זיי זיינען געווען בעלי ברית אברם. 14 און ווי אברם האט שמע אז אחי איז שבה געווארן, אזוי האט ער ריק זיינע חניך, געבארענע אין זיין בית, 318, און ער האט רדף ביז דן. 15 און ער האט זיך חלק אקעגן זיי ביי לילה, ער און זיינע עבדים, און ער האט זיי נכה און זיי רדף ביז חובה וואס משמואל פון דמשק. 16 און ער האט שוב כל רכוש, און אויך לוט אחיו און זיין רכוש האט ער שוב, און אויך די נשים און העם. 17 איז מלך סדום אים יצא צו קרא, נאכדעם ווי ער האט זיך שוב פון נכה כדרלעומר און די מלכים וואס מיט אים, אין עמק שוה, דאס איז דעם עמק המלך. 18 און מלכי-צדק מלך שלם האט יצא לחם און וויין; און ער איז געווען כהן צו א-ל עליון [זען כהונה פון משיח תהל' 4: 110; דהי"א 21:17; ישע' 53:8]. 19 און ער האט אים ברוך, און האט אמר: ברוך אברם לא-ל עליון קונה שמים און ארץ. 20 און ברוך זאל זיין דער א-ל עליון וואס האט מגן דיינע צר אין ידך. און ער האט אים נתן מעשר פון אלצדינג. 21 און מלך סדום האט אמר צו אברם: נתן מיר די נפשות און דעם רכוש לקח דיר. 22 און האט אברם אמר צו מלך סדום: איך רום ידי צו ה' א-ל עליון קונה השמים און ארץ, 23 אויב א חוט [זען קהלת 12: 4] אדער א שרוך נעל! אדער אויב איך וועל לקח פון עפעס וואס איז דיינס! כדי זאלסט נישט אמר: איך האב עשר געמאכט אברם. 24 נישט מיר! נאר וואס די נערים האבן אכל, און דעם חלק פון די ענשים וואס זיינען הלך מיט מיר, ענר, אשכול, און ממרא; זיי מעגן לקח זייער חלק.

ברא15

1 נאך די דאזיקע דברים איז דאס דבר-ה' געווען צו אברם אין א מחזה, לאמור: זאלסט נישט מורא האבן, אברם, איך בין דיר מגן; דיין שכר איז הרבה מאד. 2 און האט אברם אמר: אדני ה', וואס קענסטו מיר נתן, אז איך הלך ערירי, און בן-משך פון מיין בית איז דמשק אליעזר? 3 און אברם האט אמר: זע, האסט מיר קיין זרע [זען זרע פון משיח, ישע' 53:10] נישט נתן, און הנה וועט א בן [עבד] פון מיין בית מיך יורש. 4 און הנה דאס דבר-ה' איז

געווען צו אים, לאמר: נישט דער דאזיקער וועט דין יורש, נאר דער וואס וועט יצא פון דיינע מעה, ער וועט דין יורש. 5 און ה' האט אים יצא חוץ, און האט אמר: טו נבט נא אויפן השמימה, און ספר די כוכבים, אויב דו יכל זיי צו ספר. און ער האט צו אים אמר: אזוי וועט זיין דין זרע. 6 וְהֵאָמַן בְּה' וַיִּחַשְׁבֶּהָ לוֹ צְדָקָה [זען וכבגד עדים כל צדקותינו, ישע' 6-5:64; וצדיק באמונתו יחיה, חבק' 2:4; בדעתו יצדיק צדיק עבדי (משיח) לרבים; דבר' 8-7:7; 6-4:9; רומ' 4:3; גלט' 6:3; יעקב 2:23; יוח' 29-28:6; 14:6]. 7 און ער האט צו אים אמר: איך בין ה' וואס האט דין יצא פון אור כשדים, דיר צו נתן הארץ הזאת, עס צו ירש. 8 האט ער אמר: אדני ה', מיט וואס וועל איך האב דעת אז איך וועל עס ירש? 9 און האט ער צו אים אמר: לקח מיר עגלה משלשת, און אן עז משלשת, און אן איל משלש און א תור און א גוזל [זען קדושה משלשת פון ה' אחד, שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד, קדוש קדוש קדוש, עתיק יומיא און בר אנש און רוח הקודש, ספר הזוהר ג, ב288]. 10 און האט ער אים לקח כל, און האט זיי בתר אין מיטן, און נתן 1/2 קעגן דער אנדערער; נאר די צפור האט ער נישט בתר. 11 און האבן די עיט ירד אויף די פגרים, אבער אברם האט זיי נשב. 12 און ווי די שמש איז געווען ביים אונטערגיין, אזוי איז א תרדמה נפל אויף אברם; און הנה אן אימה, א חשכה גדולה, נפל אן אויף אים. 13 און ה' האט אמר צו אברם: ידע תדע אז דיינע זרע וועלן זיין גר אין אן ארץ וואס נישט זייערס, און מע וועט זיי עבד, וענו [ענה] זיי 400 שנה. 14 און גם דאס גוי וועמען זיי וועלן עבד, וועל איך דין; און דערנאך וועלן זיי יצא מיט רכוש גדול. 15 דו אבער וועסט בוא צו אבותיך בשלום; אין א גוטער עלטער וועסטו קבר ווערן [זען קבר פון משיח, ישע' 53:9]. 16 און אין דעם 4טער דור וועלן זיי זיך שוב הנה ווארום לא שלם עון האמורי עד הנה. 17 און עס איז געווען, ווי די שמש איז בוא, און עס איז געווארן עלטה, און הנה א תנור מיט עשן, און א לפיד אש וואס איז עבר צווישן די דאזיקע גזרים. 18 אין יום ההוא האט ה' כרת ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט אברם, לאמר: צו דין זרע האב איך נתן הארץ הזאת, פון דעם נהר מצרים ביז דעם נהר גדול, דעם נהר פרת; 19 [הארץ פון] דעם קיני, און דעם קנזי, און דעם קדמוני, 20 און דעם חתי, און דעם פריזי, און די רפאים, 21 און דעם אמורי, און דעם כנעני, און דעם גרגשי, און דעם יבوسی.

1 און שרי אשת אברם האט אים נישט ילד; און זי האט געהאט א מצרישע שפחה [זען יואל 5-3:1, השפחות וועט באקומען די רוח הקודש מקוה] וואס איר שם איז געווען הגר. 2 האט שרי אמר צו אברם: הנה נא ה' האט מיך עצר מלדת; בוא, נא, צו מיין שפחה, אפשר וועל איך בנה דורך איר. האט אברם שמע צו דעם קול פון שרין [זען ברא' 3:17]. 3 און שרי אשת אברם האט לקח הגר די מצרית, איר שפחה, נאכדעם ווי אברם איז ישב אין ארץ כנען 10 שנה, און זי האט זי נתן איר איש אברם פאר אן אשה צו אים. 4 און ער איז בוא צו הגרן, און זי איז הרה געווארן; און ווי זי האט ראה אז זי איז טראגעדיק, אזוי איז איר גברת קלל געווארן אין אירע אויגן. 5 האט שרי אמר צו אברם: מיין חמס אויף דיר! איך האב נתן מיין שפחה [זען יואל 5-3:1, השפחות וועט באקומען די רוח הקודש מקוה] אין דיין חיק, און ווי זי האט ראה אז זי איז טראגעדיק, אזוי בין איך קלל געווארן אין אירע אויגן; זאל ה' שפט צווישן מיר און צווישן דיר. 6 און האט אברם אמר צו שרין: הנה איז דיין שפחה [זען יואל 5-3:1, השפחות וועט באקומען די רוח הקודש מקוה] אין ידך, עשה מיט איר וואס איז טוב אין דייןע אויגן. און שרי האט זי ענה, און זי איז ברח פון איר פנים. 7 האט מלאך ה' זי מצא ביי אן עין המים אין דער מדבר, ביי דעם עין אויפן דרך קיין שור. 8 און ער האט אמר: הגר שפחת שרי, פון וואנען בוא, און ווהין הלך? האט זי אמר: פון מיין גברת שרין ברח איך. 9 האט דער מלאך ה' צו איר אמר: שוב זיך אום צו דיין גברת, און ענה זיך אונטער אירע יד. 10 און דער מלאך ה' האט צו איר אמר: מערן וועל איך מערן דיין זרע, און ער וועט נישט קענען ספר ווערן פון רב. 11 און דער מלאך ה' האט צו איר אמר: זע, דו ביסט הרה, און ילד בן, זאלסטו קרא שמו ישמעאל [זען זכר' 12-11:6; עזרא 3:8 צמח משיח שמו ישוע], ווייל ה' האט שמע דיין עני. 12 און ער וועט זיין פרא אדם: ידו וועט זיין אקעגן כל, און יד כל וועט זיין אקעגן אים; און אין פני כל אחיו וועט ער שכן. 13 האט זי קרא דעם שם ה' וואס האט צו איר דבר דו ביסט א-ל-רא; ווארום זי האט אמר: אחרי אים נישט-שוין האב איך דא ראה דעם וואס ראה מיך? 14 דעריבער האט מען קרא דעם באר באר-לחי-רוא; הנה איז צווישן קדש און צווישן ברד. 15 און הגר האט ילד אברם בן, און אברם האט קרא דעם שם בנו וואס

הגר האט ילד, ישמעאל. 16 און אברם איז געווען 86 שנה אלט, ווען הגר האט ילד ישמעאלן צו אברם.

ברא 17

1 און אז אברם איז אלט געווען 99 שנה, האט זיך ה' באוויזן צו אברם, און האט צו אים אמר: איך בין א-ל שדי; הלך פאר מיר, און זיי תמים. 2 און איך וועל נתן מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] צווישן מיר און צווישן דיר, און איך וועל דיך רבה מאד מאד. 3 איז אברם נפל אויף זיין פנים, און אלוקים האט מיט אים דבר, לאמור: 4 איך הנה, מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] וועט זיין מיט דיר, און וועסט זיין אב המון גוים. 5 און שמך זאל מער נישט קרא ווערן אברם, נאר שמך זאל זיין אברהם; ווארום פאר אב המון גוים האב איך דיך נתן [רומ' 4:17]. 6 און איך וועל דיך פרה מאד מאד, און איך וועל דיך נתן לגוים, און מלכים וועלן יצא פון דיר. 7 און איך וועל קום מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] צווישן מיר און צווישן דיר, און צווישן דיין זרע נאך דיר, אויף זייערע דור-דורות [זען דור ישע 53:8], פאר אן ברית עולם [זען מה"ש 21:18-26], צו זיין דיר צום אלוקים און דיין זרע נאך דיר. 8 און איך וועל נתן דיר און דיין זרע נאך דיר הארץ פון דיין מגור, דאס כל ארץ כנען, פאר אן אחוזת עולם; און איך וועל זיי זיין צום אלוקים. 9 און אלוקים האט אמר צו אברהמען: דו אבער זאלסט שמר מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26], דו און דיין זרע נאך דיר, אויף זייערע דור-דורות. 10 דאס איז מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] וואס איר זאלט שמר צווישן מיר און צווישן אייך, און צווישן דיין זרע נאך דיר: ביי אייך זאל מול ווערן כל זכר [זען מה"ש 21:18-26]. 11 און איר זאלט מול ווערן אין דעם בשר פון אייער ערלה, און עס וועט זיין פאר אן אות ברית [זען מה"ש 21:18-26] צווישן מיר און צווישן אייך. 12 און בן 8 ימים זאל מול ווערן ביי אייך כל זכר אויף אייערע דור-דורות, ילד אין בית, אדער מקנה כסף פון כל בן-נכר וואס איז נישט פון דיין זרע. 13 מול מוז מול ווערן דער וואס איז ילד אין ביתך, און דער וואס איז מקנת כסף; און מיין ברית זאל זיין אין אייער בשר פאר א ברית עולם [זען מה"ש 21:18-26]. 14 און אן ערל זכר וואס וועט זיך נישט מול אין דעם בשר פון זיין ערלה, יענע נפש זאל זיין כרת [זען כרת משיח, דנ' 26:9] ווערן פון איר עם; מיין ברית

האט ער הפר [פרר, זע ירמ' 31:31]. 15 און ה' האט אמר צו אברהמען: אשתך שרין זאלסטו נישט קרא מיט איר שם שרי, נייערט שרה זאל זיין איר שם. 16 און איך וועל זי ברך, און וועל דיר גס נתן פון איר א בן; יא, איך וועל זי ברך, און גוים וועלן ווערן פון איר; מלכים פון עמים וועלן זיין פון איר. 17 איז אברהם נפל אויף זיין פנים, און צחק, און אמר ביי זיך אין לב: קען איש פון 100 שנה ילד ווערן? און קען שרה צו 90 שנה ילד? 18 און אברהם האט אמר צו האלוקים: הלוואי זאל ישמעאל חיה פאר דיר! 19 האט אלוקים אמר: אבל, אשתך שרה וועט דיר ילד בן, און זאלסט קרא שמו יצחק [זאלסט קרא שמו משיח יהושע/ישוע, זכר' 12-11:6, עזרא 3:8]; און איך וועל קום מיין ברית מיט אים פאר א ברית עולם צו זיין זרע נאך אים. 20 און וועגן ישמעאלן האב איך דיר שמע; הנה, איך האב אים ברוך, און איך וועל אים פרה, און וועל אים רבה מאד מאד; 12 נשיאם [זען ברא' 25:16] וועט ער ילד, און איך וועל אים נתן פאר א גוי גדול. 21 מיין ברית אבער וועל איך קום מיט יצחקן, וואס שרה וועט דיר ילד צו דער מועד הזה בשנה האחרת. 22 און ווי ער האט כלה דבר מיט אים, אזוי האט אלוקים זיך עלה פון איבער אברהמען. 23 און אברהם האט לקח בנו ישמעאלן, און כל זיינע ילידי ביתו, און כל זיינע מקנת כספו, כל זכר צווישן די בית אברהמען, און ער האט מול בשר פון זייער ערלה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, אזוי ווי אלוקים האט צו אים דבר. 24 און אברהם איז געווען 99 שנה אלט, ווען ער איז מול געווארן אין דעם בשר פון זיין ערלה. 25 און בנו ישמעאל איז געווען 13 שנה אלט, ווען ער איז מול געווארן אין דעם בשר פון זיין ערלה. 26 אין דעם דאזיקן אייגענעם יום איז מול געווארן אברהם און בנו ישמעאל. 27 און כל אנשי ביתו, ילד אין בית, אדער מקנת כסף פון בן-נכר, זיינען מול געווארן מיט אים.

[וירא]

ברא 18

1 און ה' האט זיך באוויזן צו אים, ביי די ביימער (אלון) פון ממרא, ווען ער איז ישב אין פתח פון זיין אוהל, אין דער חם פון יום. 2 און ער האט נשא זיינע אויגן און האט ראה, און הנה 3 אנשים נצב פאר אים; און ווי ער האט

זיי ראה, אזוי איז ער זיי רוץ אנטקעגן פון דעם פתח פון אוהל, און האט זיך
 חוה צו ארצה. 3 און ער האט אמר: אדוני, אויב, נא, איך האב מצא חן אין
 דיניע אויגן, זאלסטו, נא, נישט עבר פון עבדך. 4 לאז לקח ווערן א ביסל מיס,
 און רחץ אייערע פיס, און שען אייך אן אונטערן העץ. 5 און איך וועל לקח א
 שטיקל לחם, און איר וועט סעד לבבכם, דערנאך וועט איר עבר; אזוי ווי איר
 זייט שוין עבר צו אייער עבד. האבן זיי אמר: כן, טו אזוי ווי דו האסט דבר. 6
 און האט אברהם מהר אין אוהל צו שרהן, און האט אמר: מהר זיך! 3 סאה
 קמח סלת, לוש און עשה עגה. 7 און צו די בקר איז אברהם רוץ, און האט
 לקח א בן בקר, רך און טוב, און נתן צום נער; און ער האט עס מהר צו עשה.
 8 און ער האט לקח חמאה און חלב, און דאס בן בקר וואס ער האט עשה,
 און האט נתן פאר זיי; און ער איז עמד פאר זיי אונטערן העץ, און זיי האבן
 אכל. 9 און האבן זיי צו אים אמר: ווו איז שרה אשתך? האט ער אמר: הנה
 אין אוהל. 10 האט ער אמר: שוב וועל איך זיך שוב כעת חיה, און הנה, שרה
 אשתך וועט האבן א בן. און שרה האט זיך שמע אין פתח פון אוהל וואס
 הינטער אים. 11 און אברהם און שרה זיינען געווען באטאגטע זקנים; ביי
 שרהן האט חדל צו זיין דער אורח ווי ביי נשים. 12 און שרה האט צחק אין
 זיך לאמור: נאכדעם ווי איך בין בלה געווארן, זאל איך נאך האבן עדנה?
 דערצו איז אדוני אלט. 13 האט ה' אמר צו אברהמען: למה האט שרה צחק,
 לאמר: צי קען איך אין דער אמתן ילד, אז איך בין זקן? 14 איז עפעס פאר ה'
 פלא? איך וועל שוב צו דיר למועד כעת חיה, און שרה וועט האבן א בן. 15
 האט שרה כחש, לאמור: איך האב נישט צחק; ווייל זי האט מורא געהאט; און
 ער האט אמר: לא, האסט יא צחק. 16 און די אנשים זיינען קום פון דארטן,
 און האבן שקף אויף סדום. און אברהם איז הלך מיט זיי, זיי צו שלח. 17 און
 ה' האט אמר: זאל איך כסה פון אברהמען וואס איך וויל עשה? 18 און
 אברהם וועט ווערן א גוי גדול און עצום, און כל גויי הארץ וועלן זיך ברך אין
 אים; 19 ווייל איך האב אים ידע, כדי ער זאל צוה בניו, און זיין בית נאך אים,
 אז זיי זאלן זיין שומר איבער הדרך ה', צו עשה צדקה און משפט, כדי ה' זאל
 הביא (בוא) אויף אברהמען וואס ער האט דבר וועגן אים. 20 און ה' האט
 אמר: דאס זעקה וועגן סדום און עמורה איז רבה, און זייער חטאת איז זייער
 כבד. 21 איך ירד נא און ראה, אויב זיי האבן אין כל עשה אזוי ווי דאס זעקה
 וואס איז בוא צו מיר; און אויב נישט, איך ידע. 22 און די אנשים האבן זיך

פנה פון דארטן, און זיינען הלך קיין סדום; און אברהם איז עוד עמד פאר ה'.
 23 און אברהם האט נגש (גענענט) און האט אמר: נישט-שוין וועסטו ספה
 דעם צדיק [חבק' 2: 4] מיט דעם רשע [משיחיסטים 11:6; רומ' 11:20-21]? 24
 טאמער זיינען דא 50 צדיקים [חבק' 2:4] אין דער עיר, נישט-שוין וועסטו זיי
 ספה, און וועסט נישט נשא דעם מקום למען די 50 צדיקים [חבק' 2:4] וואס
 אין איר? 25 חלילה דיר צו עשה אזא זאך, צו מות דעם צדיק [חבק' 2:4] מיט
 דעם רשע [משיחיסטים 11:6; רומ' 11:20-21], אז דער צדיק [חבק' 2: 4] זאל
 זיין אזוי ווי דער רשע [משיחיסטים 11:6; רומ' 11:20-21]; חלילה דיר! זאל
 דער שפט כל הארץ נישט עשה משפט? 26 האט ה' אמר: אויב איך וועל מצא
 אין סדום 50 צדיקים [חבק' 2:4] אין דער עיר, וועל איך נשא דעם כל מקום
 פון זייערטוועגן. 27 האט זיך ענה אברהם און האט אמר: הנה, נא, איך יאל
 מיך צו דבר צו אדוני, הגם איך בין עפר און אפר. 28 טאמער וועלן חסר פון
 די 50 צדיקים 5, וועסטו פון וועגן די 5 שחת כל עיר? האט ער אמר: איך וועל
 נישט שחת, אויב איך וועל דארטן מצא 45. 29 און ער האט יסף א מאל צו
 אים דבר, און האט אמר: טאמער וועלן זיך דארטן מצא 40? האט ער אמר:
 איך וועל עס נישט עשה פון וועגן די 40. 30 האט ער אמר: זאל, נא, אדוני
 נישט חרה, און איך וועל דבר: טאמער וועלן זיך דארטן מצא 30? האט ער
 אמר: איך וועל עס נישט עשה, אויב איך וועל דארטן מצא 30. 31 און האט
 ער אמר: הנה, נא, איך יאל מיך צו דבר צו אדוני: טאמער וועלן זיך דארטן
 מצא 20? און האט ער אמר: איך וועל נישט שחת פון וועגן די 20. 32 און
 האט ער אמר: זאל, נא, אדוני נישט חרה, און איך וועל דבר נאר דאס מאל:
 טאמער וועלן זיך דארטן מצא 10? האט ער אמר: איך וועל נישט שחת פון
 וועגן די 10. 33 און ה' איז הלך, ווען ער האט כלה דבר צו אברהמען; און
 אברהם האט זיך שוב צו זיין מקום.

ברא 19

1 און די 2 מלאכים זיינען בוא קיין סדום אין ערב; און לוט איז ישב אין שער
 סדום. און לוט האט זיי ראה, און ער האט זיך קום זיי אנטקעגן, און האט זיך
 השתחוה מיטן פנים צו ארצה. 2 און ער האט צו זיי אמר: הנה, נא, אדוני, סור
 איין אין בית אייער עבד! לון, און רחץ אייערע רגלים [זען תהל' 22:17]; און

איר וועט זיך שכס, און וועט הלך אויף אייער דרך. האבן זיי אמר: לא, נייערט אויף דער רחוב וועלן מיר לון. 3 איז ער זייער פצר צו זיי מאד, און זיי האבן סור צו אים, און זיינען בוא אין זיין בית, און ער האט פאר זיי עשה א משה, און אפה מצות, און זיי האבן אכל. 4 איידער נאך זיי האבן זיך שכב, האבן די אנשים פון העיר, די אנשים פון סדום, סבב דאס בית, פון נער ביז זקן, כל העם פון עק צו עק. 5 און זיי האבן קרא צו לוטן, און האבן צו אים אמר: ווו זיינען די אנשים וואס זיינען צו דיר בוא די לילה? יצא זיי ארויס צו אונדז, מיר זאלן זיי ידע. 6 און איז לוט יצא צו זיי אין פתח, און די דלח האט ער סגר הינטער זיך. 7 און ער האט אמר: אל-נא, אחי, רעע. 8 הנה, נא, זיינען ביי מיר 2 בנות וואס ידע נישט פון קיין איש, לאמיך זיי יצא צו אייך, און עשה מיט זיי ווי עס איז טוב אין אייערע אויגן, נאר די דאזיקע אנשים זאלט איר קיין זאך נישט עשה, אזוי ווי זיי זיינען בוא אין דעם צל פון מיין קורה. 9 האבן זיי אמר: נגש הלאה! און זיי האבן אמר: בוא איינער צו גור, און שפט וויל ער שפט! איצט מיר וועט זיין רעע צו דיר ווי מיט זיי. און זיי זיינען זייער פצר צו דעם איש, צו לוטן, און האבן נגש שבר די דלת. 10 האבן די אנשים שלח זייער יד, און בוא לוטן צו זיך אין בית, און די דלת האבן זיי סגר. 11 און די אנשים וואס ביים פתח פון בית האבן זיי נכה מיט סנורים פון קטן ביז גדול, און זיי האבן לאה צו מצא דעם פתח. 12 און די אנשים האבן אמר צו לוטן: וועמען נאך האסטו דא? אן חתן אדער בניך און דיינע בנות, אדער וועמען נאר דו האסט אין דער עיר, יצא פון דעם מקום; 13 ווייל מיר שחת דעם דאזיקן מקום, ווייל דאס צעקה וועגן זיי איז גדול פאר ה', און ה' האט אונדז שלח זי צו שחת. 14 איז לוט יצא, און האט דבר צו זיינע איידעמס, די וואס האבן לקח זיינע בנות, און ער האט אמר: קום, יצא פון דעם דאזיקן מקום, ווייל ה' שחת די עיר. און ער איז געווען ווי איינער וואס מאכט צחק אין די אויגן פון זיינע איידעמס. 15 און ווי דער שחר איז עלה, אזוי האבן די מלאכים אויך לוטן, לאמור: קום, לקח אשתך, און דיינע 2 בנות וואס מצא זיך דא, כדי זאלסט נישט ספה ווערן דורך דער עון פון דער עיר. 16 און אז ער האט מהה, האבן די אנשים חזק ידו, און די יד פון זיין אשה, און די יד פון זיינע 2 בנות; פון וועגן חמלה פון ה' אויף אים. און זיי האבן אים יצא, און האבן אים נוח מחוץ עיר. 17 און עס איז געווען, ווי זיי האבן זיי יצא מחוץ, אזוי האט ער אמר: מלט מיט דיין נפש; זאלסט זיך נישט נבט הינטער דיר, און זיך נישט

עמד אין דער כל הככר ההר; מלט, כדי זאלסט נישט ספה ווערן. 18 האט
 לוט צו זיי אמר: אל-נא, אדוני. 19 הנה, נא, עבדך האט מצא חן אין דיינע
 אויגן, און האסט גדל דיין חסד וואס דו האסט עשה מיט מיר, צו חיה מיין
 נפש; אבער איך יכל נישט מלט צום הר, כדי נישט הרעה וועט מיך דבק, און
 איך וועל מות. 20 הנה, נא, איז יענע עיר, קרובה אהין צו נוס, און זי איז א
 מצער; לאמיד, נא, אהין מלט. זי איז דאך א מצער: און מיין נפש וועט חיה. 21
 האט ער צו אים אמר: הנה, איך נשא דיין פנים גם אין דער דאזיקער זאך,
 איך זאל נישט הפך די עיר וואס דו האסט דבר. 22 מהר, מלט אהין, ווייל
 איך יכל נישט עשה קיין זאך, ביז דו בוא אהין. דעריבער האט מען קרא דעם
 שם פון דער עיר צוער. 23 די שמש איז געווען יצא אויף הארץ, ווען לוט איז
 בוא קיין צוער. 24 און ה' האט מטר אויף סדום און אויף עמורה גפרית און
 אש, פון ה', פון השמים. 25 און ער האט הפך די דאזיקע ערים, און די כל
 ככר, און כל ישב פון די ערים, און די צמח האדמה [זען זכר' 12-11:6 צמח
 שמו, דער בעל אותו שם פון משיח איז יהושע/ישוע, יהושע הנה איש צמח
 (משיח) שמו]. 26 און זיין אשה האט זיך נבט פון הינטער אים, און איז
 געווארן א נציב מלח. 27 און אברהם האט זיך שכם אין דער בוקר צו דעם
 מקום וואס ער איז דארטן עמד פאר ה'. 28 און ער האט שקף אויף סדום און
 עמורה, און אויף דעם כל פני ארץ פון דער ככר, און ער האט ראה, און הנה
 דער קיטור הארץ עלה אזוי ווי דער קיטור פון א כבשן. 29 אזוי עס איז
 געווען, ווען ה' האט שחת די ערים פון דער ככר, אז אלקים האט זכר אן
 אברהמען, און האט שלח לוטן פון מיטן פון דער הפכה, ביים הפך פון די
 ערים וואס לוט איז אין זיי ישב. 30 און לוט איז עלה פון צוער, און האט זיך
 ישב אויפן הר, און זיינע 2 בנות מיט אים; ווייל ער האט מורא געהאט צו ישב
 אין צוער; און ער איז ישב אין א מערה, ער און זיינע 2 בנות. 31 האט די
 בכירה אמר צו דער יינגערער: אבינו איז זקן, און קיין איש איז נישטא בארץ
 צו בוא צו אונדז, אזוי ווי הדרך כל הארץ. 32 הלך, לאמיר שקה אבינו מיט
 וויין, און מיר וועלן שכב מיט אים, און מיר וועלן חיה פון אבינו זרע. 33 האבן
 זיי שקה אביהן מיט וויין אין יענער לילה, און די בכירה איז בוא און איז שכב
 מיט אביה; און ער האט נישט ידע פון איר שכב זיך אדער פון איר קום. 34
 און עס איז געווען אויף מחרת, האט די בכירה אמר צו דער יינגערער: זע,
 אמש בין איך שכב מיט אבי; לאמיר אים שקה מיט וויין גם די לילה, און בוא

דו שכב מיט אים, און מיר וועלן חיה פון אבינו זרע. 35 האבן זיי גס אין יענער לילה שקה אביהם מיט וויין, און די יינגערע איז קום און איז שכב מיט אים; און ער האט נישט ידע פון איר שכב זיך אדער פון איר קום. 36 און 2 בנות פון לוטן זיינען חרה געווארן פון אביהם. 37 און די בכירה האט ילד בן, און זי האט קרא שמו מואב; דאס איז אבי מואב עד היום. 38 און די יינגערע, זי גס האט ילד בן, און זי האט קרא שמו בן-עמי; דאס איז אבי בני-עמון עד היום.

ברא20

1 און אברהם האט נסע פון דארטן צום ארץ נגב, און ער האט זיך ישב צווישן קדש און צווישן שור, און האט גור אין גרר. 2 און אברהם האט אמר אויף זיין אשה שרה: זי איז מיינע אן אחות. און אבימלך מלך גרר האט שלח, און ער האט לקח שרה. 3 איז אלוקים בוא צו אבימלך אין א חלום הלילה, און האט צו אים אמר: זע, וועסט מות פון וועגן דער אשה וואס דו האסט לקח, ווייל האשה אשר לקח איז בעלת בעל. 4 און אבימלך האט צו איר נישט קרב און ער האט אמר: אדוני, ווילסטו גס גוי צדיק הרג? 5 האט ער מיר נישט אליין אמר: זי איז מיינע אן אחות? און זי, גס זי האט אמר: ער איז מיינער אן אח. אין דער ערלעכקייט פון מיין לב און אין דער ריינקייט פון מיינע יד האב איך דאס עשה. 6 און האט האלוקים צו אים אמר אין חלום: יא, איך ידע אז אין דער ערלעכקייט פון לבבך האסטו דאס עשה, און איך האב דיך גס געוואלט חשך פון חטא צו מיר, דעריבער האב איך דיך נישט נתן זיך נגע צו איר. 7 און איצט, שוב אשת-האיש, ווייל ער איז א נביא, און ער וועט דאוונען פאר דיר [זען דאוונען, לוקס 4:1-11], און דו וועסט חיה; אבער אויב דו שוב זי נישט אום, זיי וויסן אז מות תמות, דו און כל וואס געהערן צו דיר. 8 און האט אבימלך זיך שכם אין דער בקר, און האט קרא כל זיינע עבדים, און האט דבר כל די דאזיקע דברים אין זייערע אזנים, און די אנשים האבן זייער מורא געהאט. 9 און אבימלך האט קרא אברהמען, און האט צו אים אמר: וואס האסטו אונדז עשה? און וואס האב איך חטא אקעגן דיר, וואס דו האסט בוא אויף מיר און אויף מיין ממלכה אזא חטאת גדול? מעשים וואס ווערן נישט עשה, האסטו עשה צו מיר. 10 און אבימלך האט

אמר צו אברהמען: וואס האסטו ראה, אז דו האסט עשה די דאזיקע זאך? 11
און האט אברהם אמר: כי אמרתי רק: יראת אלוקים איז נישטא אין דעם
דאזיקן מקום, און זיי וועלן מיך הרג פון וועגן מיין אשה. 12 און זי איז גס
אין דער אמתן מיינע אן אחות, די בת אבי, נאר נישט די בת אמי; דעריבער
איז זי מיר געווארן פאר אן אשה. 13 און עס איז געווען, אז אלוקים האט מיך
תעה פון מיין בית אבי, האב איך צו איר אמר: דאס זאל זיין דיין חסד וואס
דו זאלסט עשה מיט מיר: אין כל המקום, וואס מיר וועלן אהין בוא, אמר
אויף מיר: לי אחי הוא. 14 און האט אבימלך לקח צאן און בקר, און עבדים
און שפחות, און האט נתן אברהמען, און ער האט אים שוב זיין אשה שרהן.
15 און אבימלך האט אמר: הנה איז מיין ארץ פאר דיר; ווו עס איז טוב אין
דיינע אויגן, ישב! 16 און צו שרהן האט ער אמר: הנה האב איך נתן אחיך
1000 כסף; הנה, דאס איז דיר א כסות פאר די אויגן אקעגן כל וואס מיט
דיר; און פאר אלעמען ביסטו יכח [געוויזן צו זיין רעכט פאר אנשים, הצדיקה
פאר אנשים, ווי אמונה ווייזט איר צו זיין רעכט פאר ה', ענלעך צו אברהם,
ברא' 15:6]. 17 און אברהם האט דאוונען [זען דאוונען, לוקס 4-11:1] געווען
צו האלוקים, און אלוקים האט רפא אבימלך, און זיין אשה, און זיינע
אמהות, און זיי האבן ילד. 18 כי עצור עצר האט ה' כל רחם פון בית אבימלך
פון וועגן שרה אשת אברהם.

ברא21

1 און ה' האט פקד אן שרהן, אזוי ווי ער האט אמר, און ה' האט עשה צו
שרהן אזוי ווי ער האט דבר. 2 און שרה איז הרה געווארן [זען מוטער פון
משיח הרה, ישע' 7:14], און האט ילד אברהמען בן אויף זיין זקנים, צו דער
מועד וואס אלוקים האט אים דבר. 3 און אברהם האט קרא שם בנו וואס
איז אים ילד געווארן, וואס שרה האט אים ילד, יצחק. 4 און אברהם האט
מול בנו יצחקן צו 8 ימים, אזוי ווי אלוקים האט אים צוה. 5 און אברהם איז
געווען 100 שנה אלט, ווען בנו יצחק איז אים ילד געווארן. 6 און שרה האט
אמר: צחק האט מיר אלוקים עשה; כל וואס שמע עס, וועט יצחק וועגן מיר.
7 און זי האט אמר: מי וואלט מלל צו אברהמען: שרה וועט בניס ינק? אז איך
וועל ילד בן אויף זיין זקנים? 8 און דאס ילד איז גדל, און איז גמל געווארן,

און אברהם האט עשה א משתה גדול אין דעם יום וואס יצחק איז גמל געווארן. 9 און שרה האט ראה בן הגר המצרית, וואס זי האט ילד אברהמען, ווי ער צחק זיך. 10 און זי האט אמר צו אברהמען: גרש די דאזיקע אמה און איר בן, ווייל דער דאזיקער בן-האמה וועט נישט ירש מיט בני, מיט יצחקן [גלט 29-30: 4]. 11 און די זאך איז געווען זייער רעע אין די אויגן פון אברהמען פון וועגן בנו. 12 האט אלוקים אמר צו אברהמען: זאל נישט רעע זיין אין דיינע אויגן איבער דעם נער, און איבער דער אמה; כל וואס שרה אמר דיר, שמע זיך צו איר קול, ווייל אויף יצחקן וועט קרא ווערן דייך זרע. 13 אבער גם דעם בן-האמה וועל איך שים פאר א גוי, ווייל ער איז דייך זרע. 14 האט אברהם זיך שכס אין דער בקר, און ער האט לקח לחם און א חמת מים, און נתן צו הגרן, שים אויף איר אקסל, און דאס ילד, און האט זי שלח; און זי איז הלך, און האט תעה אין דעם מדבר באר-שבע. 15 איז מים כלה פון חמת, און זי האט שלך דאס ילד אונטער איינעם פון די שית, 16 און זי איז הלך און האט זיך ישב אקעגנאיבער רחק פון טחה קשת, ווייל זי האט אמר: לאמיך נישט ראה ווי דאס מות הילד. און זי איז ישב אקעגנאיבער, און האט נשא איר קול און האט בכה. 17 און האט אלוקים שמע דעם קול פון דעם נער, און מלאך אלוקים האט קרא צו הגרן השמים, און האט צו איר אמר: וואס איז דיר, הגר? זאלסט נישט מורא האבן, ווייל אלוקים האט שמע צו דעם קול פון דעם נער אוו ער איז דארט. 18 קום, נשא אויף דעם נער, און חזק אים צו מיט דייך יד; ווייל פאר א גוי גדול וועל איך אים שים. 19 און אלוקים האט פקח אירע אויגן, און זי האט ראה א באר מים, און זי איז הלך און האט מלא דעם חמת מיט מים, און שקה דעם נער. 20 און אלוקים איז געווען מיטן הנער, און ער איז גדל, און איז ישב אין מדבר, און איז געווען א רובה קשת. 21 און ער איז ישב אין מדבר פארן; און אמו האט אים לקח אן אשה פון ארץ מצרים. 22 און עס איז געווען אין יענער צייט, האט אבימלך און פיכול שר זיין צבא אמר צו אברהמען, לאמור: אלוקים איז מיט דיר אין כל וואס דו עשה; 23 דעריבער שווער מיר דא איצט ביי אלוקים, הנה דו וועסט נישט שקר מיט מיר, אדער מיט מיין נין, אדער מיין נכד; אזוי ווי דער חסד וואס איך האב עשה מיט דיר, זאלסטו עשה מיט מיר, און מיט הארץ וואס דו האסט זיך גור. 24 האט אברהם אמר: איך וועל שווערן. 25 אבער אברהם האט יכח אבימלך וועגן דעם באר מים, וואס די עבדים פון

אבימלכן האבן גזל. 26 האט אבימלך אמר: איך ידע נישט מי עס האט עשה די דאזיקע זאך; ווייל נישט דו האסט מיר נגד, און נישט איך האב עס שמע בלתי היום. 27 האט אברהם לקח צאן און בקר, און נתן אבימלכן, און זיי האבן ביידע כרת א ברית. 28 און אברהם האט נצב 7 כבשה פון די צאן באזונדער. 29 האט אבימלך אמר צו אברהמען: וואס זיינען די דאזיקע 7 כבשה, וואס דו האסט נצב באזונדער? 30 האט ער אמר: דאס די 7 כבשה מוסטו לקח פון ידי, כדי דאס זאל מיר זיין צום עדות, אז איך האב חפר דעם דאזיקן באר. 31 דעריבער האט מען קרא יענעם מקום באר-שבע, ווייל דארטן האבן זיי 2 זיך שווער א שבועה. 32 אזוי האבן זיי כרת א ברית אין באר-שבע; און אבימלך און פיכול שר פון זיין צבא זיינען קום, און האבן זיך שוב אין ארץ פלשתים. 33 און ער האט נטע אן אשל אין באר-שבע, און האט דארטן קרא צו דעם שם ה' א-ל' עולם. 34 און אברהם האט זיך גור אין ארץ פלשתים ימים רבים.

ברא22

1 און עס איז געווען נאך די דאזיקע דברים, האט האלוקים נסה אברהמען, און האט צו אים אמר: אברהם! האט ער אמר: הנני. 2 האט ער אמר: לקח נא בנך, דיין יחיד [זען יוח' 3:16], וואס דו האסט אהב, יצחקן, און הלך דיר קיין ארץ מוריה [זען דהי"ב 3:1], און עלה אים דארטן פאר אן עולה [זען ישע' 53:10, זען אשם פון נפש פון משיח] אויף איינעם פון די הרים וואס איך וועל דיר אמר. 3 האט אברהם זיך שכם אין דער בקר, און ער האט חבש זיין חמור, און לקח מיט זיך זיינע 2 נערים, און בנו יצחקן; און ער האט בקע דאס עצי עולה, און ער איז קום, און איז הלך צו דעם מקום וואס האלוקים האט אים אמר. 4 אויפן 3טער יום האט אברהם נשא זיינע אויגן, און האט ראה דעם מקום פון רחק. 5 און אברהם האט אמר צו זיינע נערים: ישב! אייך דא מיטן חמור, און איך און דער נער וועלן הלך ביז אהין, און מיר וועלן זיך השתחוה, און זיך שוב צו אייך. 6 און אברהם האט לקח דאס עצי העולה, און שים אויף בנו יצחקן [זען און פאראויסזען משיח בן דוד דער יצחק פון אונדזער גאולה, משיח בן דוד מיט בוים פון מסרת נפש, שמ"ב 15-18:9; תהל' 22:17], און ער האט לקח אין ידו דאס אש און דעם מאכלת, און זיי

זיינען 2 הלך באנאנד. 7 האט יצחק זיך אמר צו אביו אברהמען, און האט אמר: אבי! האט ער אמר: הנני, בני. האט ער אמר: הנה דאס אש און העצים, און ווו איז דאס שה [זען משיח שה, ישע' 7: 53] פאר עולה? 8 האט אברהם אמר: אלוקים וועט זיך ראה לו השה לעולה, בני. און זיי זיינען 2 הלך באנאנד.

9 און זיי זיינען בוא צו דעם מקום וואס האלוקים האט אים אמר; און אברהם האט דארטן בנה המזבח, און האט ערך העצים, און ער האט געבונדן עקדה [מרק' 1: 15] אויפן בנו יצחק, און אים שים אויפן מזבח, איבערן העצים. 10 און אברהם האט שלח ידו, און האט לקח דעם שלאכטמעסער צו שחט בנו. 11 און האט מלאך ה' קרא צו אים פון שמים, און האט אמר: אברהם! אברהם! און האט ער אמר: הנני. 12 און האט ער אמר: זאלסט נישט שלח ידך אויפן הנער, און זאלסט אים גארנישט עשה; ווייל איצט ידע איך אז ירא אלוקים אתה, אז דו האסט נישט חשך [צוריקהאלטן, האלטן צוריק, זע מה"ש 3: 5] בנד, דיין בן יחיד [משלי 4: 30]; 8:30; תהל' 33:6; יוח' 3:16 משיח בן יחיד פון ה' און חכמה אצלו און זון פון דער אויבערשטער], פון מיר. 13 האט אברהם נשא זיינע אויגן, און האט ראה און הנה הינטן האט אן איל זיך אחז אין א סבך מיט זיינע קרנות. איז אברהם הלך, און האט לקח דעם איל, און האט אים עלה פאר אן עולה תחת [אנשטאט, זע ברא' 25: 4; כפרה תמורה פון משיח אנשטאט פון אונדזער עונש; תחת, זע דנ' 26: 9; ישע' 53:5] בנו. 14 און אברהם האט קרא דעם שם פון יענעם מקום ה'-יראה; אשר יאמר היום אויף ההר ה' יראה. 15 און מלאך ה' האט קרא צו אברהמען א טער מאל פון שמים, 16 און האט אמר: איך שווער ביי זיך, זאגט ה', אז ווייל דו האסט עשה די דאזיקע זאך, און האסט נישט צוריקהאלטן [חשך] דיין בן, דיין בן יחיד, 17 איז, ברך וועל איך דיך ברך, און מערן וועל איך מערן דיין זרע אזוי ווי די כוכבים השמים, און אזוי ווי דער חול וואס אויפן שפת הים; און דיין זרע וועט ירש דעם שער פון זיינע אויבים. 18 און ברך וועלן זיך מיט דיין זרע כל גויי הארץ, עקב דו האסט שמע צו מיין קול. 19 און אברהם האט זיך שוב צו זיינע נערים, און זיי זיינען קום, און זיינען הלך באנאנד קיין באר-שבע. און אברהם איז ישב אין באר-שבע. 20 און עס איז געווען נאך די דאזיקע דברים, איז נגד געווארן אברהמען, לאמור: הנה, מלכה, זי גם האט ילד בנים צו אחיך נחורן: 21 עוף זיין בכור, און בוז אחיו, און קמואל אבי ארם, 22 און כשדן, און חזון, און

פלדשן, און ידלפן, און בתואלן. 23 און בתואל האט ילד רבקהן [זען העלמה בתולה רבקה, ברא' 43, 24:16 און העלמה בתולה מרים, שמות 2:8 און העלמה בתולה מוטער פון משיח ישע' 7:14]. די דאזיקע 8 האט מלכה געבארן צו נחור אחי אברהם. 24 און זיין פילגש [זען פילגש זיין א קאנטראסט מיט העלמה בתולה שה"ש 6:8] וואס איר שם איז געווען ראומה, זי גס האט ילד טבחן, און גחמען, און תחשן, און מעכהן.

[חיי שרה]

ברא23

1 און דאס פון שרה איז געווען 127 שנה; דאס זיינען געווען די יארן פון חיי שרה. 2 און שרה איז מות אין קרית ארבע, דאס איז חברון, אין ארץ כנען. און אברהם איז בוא צו ספד [זען ספד, זכר' 12:10 ווגען משיח] אויף שרהן און זי צו בכה. 3 און אברהם איז קום פון פאר זיין מת, און ער האט דבר צו בני-חת, לאמור: 4 א גר און א תושב בין איך ביי אייך, נתן מיר א אחוזה קבר ביי אייך, און איך וועל קבר מיין מת פון פאר מיר [זען קבר פון משיח, ישע' 53:9]. 5 האבן בני-חת ענה צו אברהמען, אים לאמור: 6 שמע צו אונדז, אדוני, אתה א נשיא אלוקים ביסטו צווישן אונדז; אין דעם געקליבנסטן פון קברינו קבר דיין טויטן; קיינער פון אונדז וועט נישט כלא זיין קבר פון דיר, אויף צו קבר דיין טויטן. 7 איז אברהם קום, און האט זיך השתחוה צו עם הארץ, צו בני-חת. 8 און ער האט צו זיי דבר, לאמור: אויב עס איז אייער ווילן צו קבר מיין טויטן פון פאר מיר, שמע צו מיד, און פגע פאר מיר ביי עפרון בן צוחרן, 9 ער זאל מיר נתן די מערה פון מכפלה וואס געהענט צו אים, וואס אין עק פון זיין שדה; אין פולן געלט זאל ער עס מיר נתן צווישן אייך פאר א אחוזה קבר. 10 און עפרון איז ישב צווישן בני-חת; האט עפרון דער חתי ענה צו אברהמען אין די אזנים פון בני-חת, פאר כל בוא אין דעם שער פון זיין עיר, לאמור: 11 ניין, אדוני, שמע צו מיד: דאס שדה שענק איך דיר, גס די מערה וואס דרינען שענק איך דיר; פאר די אויגן פון בני-עמי שענק איך עס דיר; קבר! דיין טויטן. 12 האט אברהם זיך השתחוה פאר עם הארץ, 13 און ער האט דבר צו עפרונען אין די אזנים פון עם הארץ, לאמור: ווען דו וואלסט

מיך נאר שמע! איך נתן דאס געלט פארן שדה, לקח עס פון מיר, און איך וועל דארטן קבר מיין טויטן. 14 האט עפרון ענה צו אברהמען, אים לאמור: 15 שמע צו מיך, אדוני, ארץ אין 400 שקל כסף, וואס איז דאס צווישן מיר און צווישן דיר? מה-הוא ואת-מתך קבר. 16 האט אברהם שמע צו עפרונען, און אברהם האט שקל עפרונען דאס כסף, וואס ער האט דבר אין די אזנים פון די בני-חת, 400 שקל כסף, גאנגבאר ביים סוחר. 17 אזוי איז קום דאס שדה פון עפרונען, וואס אין מכפלה, וואס פאר ממרא, דאס שדה מיט דער מערה וואס דרינען, און כל עץ וואס אויפן שדה, וואס אין זיין כל גבול רונד ארום, 18 דער מקנה פון אברהמען, פאר די אויגן פון בני-חת, פאר כל בוא אין דעם שער פון זיין עיר. 19 און דערנאך האט אברהם קבר זיין אשה שרה אין דער מערה פון דעם שדה פון מכפלה פאר ממרא. דאס איז חברון, אין ארץ כנען. 20 אזוי איז קום דאס שדה, און די מערה וואס דרינען, ביי אברהמען פאר א אחוזה קבר, פון בני-חת.

ברא24

1 און אברהם איז געווארן זקן און בוא אין ימים; און ה' האט ברוך אברהמען מיט כל. 2 האט אברהם אמר צו זיין עבד, דעם זקן פון זיין בית, וואס האט משל איבער כל וואס ער האט געהאט: שים, נא, ידך אונטער מיין ירך, 3 און איך וועל דיר באשווערן ביי ה' אלוקי השמים און אלוקי הארץ, אז דו זאלסט נישט לקח אן אשה פאר בני פון די בנות הכנעני וואס איך ישב צווישן אים. 4 ניערט צו מיין ארץ און צו מיין מולדת זאלסטו הלך, און לקח אן אשה פאר בני, פאר יצחקן. 5 האט דער עבד צו אים אמר: טאמער וועט די אשה אבה נישט צו הלך נאך מיר אין דעם היגן ארץ; זאל איך נישט אנדערש שוב דיין בן צו הארץ וואס דו ביסט פון דארטן יצא? 6 האט אברהם צו אים אמר: שומר דיר, זאלסט נישט שוב בני אהין. 7 ה' אלוקי השמים, וואס האט מיך לקח פון דעם בית אבי, און פון הארץ פון מיין מולדת, און וואס האט צו מיר דבר, און וואס האט מיר געשווארן, לאמור: צו דיין זרע וועל איך נתן הארץ הזאת ער וועט שלח זיין מלאך [זען ברא' 16:7] דיר פארויס, און וועסט לקח אן אשה פאר בני פון דארטן. 8 און אויב די אשה וועט נישט וועלן הלך נאך דיר, וועסט זיין נקה פון דער דאזיקער שבועה מיינער; נאר זאלסט נישט שוב

בני אהין. 9 האט דער עבד שים ידו אונטער דעם ירך פון אדניו אברהמען, און ער האט אים געשווארן אויף דער דאזיקער זאך. 10 און דער עבד האט לקח 10 גמלים פון די גמלים פון אדניו, און איז הלך מיט כל טוב פון אדניו אין ידו; און ער איז קום, און איז הלך קיין ארם נהרים, צו דער עיר נחורן. 11 און ער האט געמאכט קניען די גמלים אויסן עיר ביים באר פון מים, אין ערב-צייט, אין דער צייט וואס די שאב [מים] יצא. 12 און ער האט דאוונען [פתקה, זען לוקס 4-11:1]: ה', אלוקי אדוני אברהמען, קרה מיר צו היום, נא, און עשה חסד מיט אדוני אברהמען. 13 הנה נצב איך ביים עין פון מים, און די בנות פון די אנשי העיר יצא שאב מים; 14 זאל זיין, אז די נער וואס איך וועל צו איר אמר: נטה, נא, דיין קרוג, און לאמך שתה, און זי וועט אמר: שתה, און גם דייע גמלים וועל איך שקה, האסטו זי באשערט פאר עבדך יצחקן, און דערמיט וועל איך האב דעת אז דו האסט עשה חסד מיט אדוני. 15 און עס איז געווען, איידער נאך ער האט כלה צו דבר, און הנה רבקה יצא: די וואס איז ילד געווארן ביי בתואל בן מלכה, דער אשה פון נחור, אחי אברהם: מיט איר קרוג אויף איר אקסל. 16 און די נער איז געווען זייער שיין פון מראה, א בתולה [זען ברא' 24:43; העלמה און בתולה זענען מיינען דער זעלביקער, און דא זענען סינאָנימען] וואס קיין איש האט נאך זי נישט ידע; און זי האט ירד צום עין, און האט מלא איר קרוג, און איז עלה. 17 איז דער עבד איר רוץ אנטקעגן, און האט קרא: גמא מיד, נא, א ביסל מים פון דיין קרוג. 18 האט זי אמר: שתה אדוני; און זי האט מהר ירד איר קרוג אויף איר יד, און האט אים שקה. 19 און אז זי האט כלה אים שקה, האט זי אמר: גם פאר דייע גמלים וועל איך שאב, ביז זיי האבן כלה שתה. 20 און זי האט מהר ערה איר קרוג אין דער שקת, און איז ווידער רוץ צום באר שאב, ביז זי האט שאב פאר כל זיינע גמלים. 21 און דער איש שאה זי אן חרש, לדעת אויב ה' האט צלח [זען צלח פון משיח, ישע' 53:10] זיין דרך אדער נישט. 22 און עס איז געווען, ווי די גמלים האבן כלה שתה, אזוי האט דער איש לקח א נזם זהב וואס זיין וואג איז געווען א בקע, און 2 צמידים פאר אירע יד, וואס זייער וואג איז געווען 10 זהב שקל. 23 און ער האט אמר: וועמעס בת ביסטו? נגד מיר, נא, איז דא אין בית אביך מקום פאר אונדז צו לון? 24 האט זי צו אים אמר: איך בין די בת בתואל בן מלכהן, וואס זי האט ילד נחורן. 25 און זי האט צו אים אמר: גם שטרוי און פוטער א סך איז דא ביי אונדז, אי אן מקום

צו לון. 26 האט דער איש זיך קדד און זיך השתחוה צו ה'. 27 און ער האט
 אמר: ברוך ה' אלוקי אדוני אברהמען, וואס האט נישט עזב זיין חסד און זיין
 אמר צו אדוני; מיך האט ה' נחה אויף הדרך צו דעם בית אחי אדוני. 28 און די
 נער איז רוץ, און האט נגד אין איר בית אמה די דאזיקע זאכן. 29 און רבקה
 האט געהאט אן אח וואס שמו איז געווען לבן; איז לבן רוץ צו דעם איש
 דרויסן צום עין. 30 און עס איז געווען, ווי ער האט ראה דעם נוס, און די
 צמידים אויף ידיים פון אחות, און ווי ער האט שמע די דברי אחות רבקהן,
 לאמור: אזוי און אזוי האט דער איש צו מיר דבר: איז ער בוא צו דעם איש און
 הנה ווי ער עמד ביי די גמלים לעבן עין, 31 און ער האט אמר: בוא, ברוך ה',
 למה עמד דרויסן? איך האב דאך פנה דאס בית, און אן מקום פאר די גמלים.
 32 איז דער איש בוא אין בית; און ער האט פתח די גמלים, און האט נתן
 שטריו און פוטער פאר די גמלים, און מים צו רחץ זיינע פיס, און די פיס פון
 די אנשים וואס מיט אים. 33 און עס איז שים געווארן פאר אים צום אכל,
 נאר ער האט אמר: איך וועל נישט אכל, ביז איך האב דבר מיינע דבר. האט
 ער אמר: דבר. 34 האט ער אמר: דער עבד פון אברהמען בין איך. 35 און ה'
 האט ברוך אדוני מאד, און ער איז געווארן גדל; און ער האט אים נתן צאן
 און בקר, און כסף און זהב, און עבדים און שפחות, און גמלים און חומרים.
 36 און שרה אשת אדוני האט ילד בן צו אדוני אויף איר זקנה; און ער האט
 אים נתן כל וואס ער האט געהאט. 37 און אדוני האט מיך באשווארן,
 לאמור: זאלסט נישט לקח אן אשה פאר בני פון די בנות הכנעני וואס איך
 ישב אין זיין ארץ. 38 אבער זאלסטו הלך צו מיין בית אביך, און צו מיין
 משפחה, און לקח אן אשה פאר בני. 39 האב איך אמר צו אדוני: טאמער
 וועט די אשה נישט וועלן הלך מיט מיר? 40 האט ער צו מיר אמר: ה' וואס
 איך בין הלך פאר אים, וועט שלך זיין מלאך מיט דיר, און וועט צלח [זען
 צלח פון משיח, ישע' 53:10] דיין דרך, און וועסט לקח אן אשה פאר בני, פון
 מיין משפחה און פון מיין בית אביך. 41 דעמאלט וועסטו נקה זיין פון מיין
 אלה, אז דו וועסט בוא צו מיין משפחה; און אויב זיי וועלן דיר נישט נתן,
 וועסטו גם פריי זיין פון מיין אלה. 42 בין איך בוא היום צום עין, און האב
 אמר: ה' אלוקי אדוני אברהמען, אויב דו ווילסט, נא, צלח [זען צלח פון משיח,
 ישע' 53:10] מיין דרך וואס איך הלך אויף אים: 43 הנה נצב איך ביים עין פון
 מים; און עס זאל זיין, אז העלמה [זען שמות 2:8; תהל' 68:25; משלי 30:19];

שה"ש 1:3; 6:8; ישע' 7:14; דה"א 15:20; תהל' 46:1, שטענדיק א יונג בתולה] וואס יצא צו שאב, און איך וועל אמר צו איר: שקה מיר, נא, א ביסל מיס פון דיין קרוג, 44 און זי וועט אמר צו מיר: אי דו שתה, גם פאר דינע גמלים וועל איך שאב, זאל זי זיין די אשה, וואס ה' האט יכח (באשערט) פאר בן אדוני. 45 נאך איידער איך כלה צו דבר צו מיין לב, און הנה רבקה יצא מיט איר קרוג אויף איר אקסל; און זי האט ירד צום עין און האט שאב. האב איך צו איר אמר: שקה מיר, נא. 46 האט זי מהר ירד איר קרוג פון זיך, און האט אמר: שתה, און גם דינע גמלים וועל איך שקה. האב איך שתה, און גם די גמלים האט זי שקה. 47 האב איך זי שאל און האב אמר: וועמעס בת ביסטו? האט זי אמר: בת בתואל בן נחורן, וואס מלכה האט ילד צו אים. און איך האב שים דעם נזם אויף איר אף, און די צמידים אויף אירע יד. 48 און איך האב מיך קדד און מיך השתחוה צו ה', און איך האב ברכ' ה' אלוקי אדוני אברהמען, וואס האט מיך נחה אויפן דרך אמת צו לקח די בת אחי אדוני פאר בנו. 49 און איצט, אויב איר ווילט עשה א חסד און אמת מיט אדוני, נגד מיר; און אויב נישט, נגד מיר; און איך וועל מיך פנה אויף ימין אדער אויף שמאל. 50 האט ענה לבן און בתואל, און זיי האבן אמר: די זאך איז יצא פון ה'; מיר יכל נישט דבר צו דיר רע אדער טוב. 51 אט איז רבקה פאר דיר, לקח און הלך, און זאל זי זיין אן אשה צו דעם בן אדונך, אזוי ווי ה' האט דבר. 52 און עס איז געווען, ווי דער עבד אברהמען האט שמע זייערע דברים, אזוי האט ער זיך השתחוה צו ארצה פאר ה'. 53 און דער עבד האט יצא כלי כסף, און כלי זהב, און בגדים, און נתן רבקהן; גם איר אח און איר אם האט ער נתן מגדנות. 54 און זיי האבן אכל און שתה, ער און די אנשים וואס מיט אים; און זיי האבן לון; און זיי זיינען קום אין דער בקה, און ער האט אמר: שלח מיך צו אדוני. 55 האט אמר איר אח און איר אם: זאל די נער ישב אַתְּנֵנוּ יָמִים אֹ 10 אַחַר הַלֵּךְ. 56 האט ער צו זיי אמר: האלט מיך נישט אויף, אז ה' האט צלח מיין דרך. שלח מיך אוועק, און לאמיק הלך צו אדוני. 57 האבן זיי אמר: מיר וועלן קרא די נער, און מיר וועלן שאל איר פה. 58 האבן זיי קרא רבקהן, און האבן צו איר אמר: ווילסטו הלך מיט דעם דאזיקן איש? האט זי אמר: איך וויל הלך. 59 האבן זיי שלח זייער אחות רבקהן, און איר ינק, און עבד אברהם, און זיינע אנשים. 60 און זיי האבן ברוך רבקהן, און האבן צו איר אמר: אחותנו, דו ווער טויזנטער מאל צען טויזנט, און דיין זרע זאל ירש דעם

שער פון זיינע שנאים. 61 און רבקה איז קום מיט אירע נערות, און זיי האבן זיך רכב אויף די גמלים, און זיינען הלך נאכדעם איש. און דער עבד האט לקח רבקה, און איז הלך. 62 און יצחק איז בוא פון ווו מע בוא קיין באר-לחי-רואי, ווייל ער איז ישב אין ארץ נגב. 63 און יצחק איז יצא זיך צו שוח אין שדה אקעגן ערב און האט ער נשא זיינע אויגן און האט ראה, און הנה גמלים בוא. 64 און רבקה האט נשא אירע אויגן, און האט ראה יצחק, און זי האט זיך נפל פון גמל. 65 און זי האט אמר צו דעם עבד: מי איז יענער איש וואס הלך אין שדה אונדז קרא? האט דער עבד אמר: דאס איז אדוני. האט זי לקח דעם צעיף, און האט זיך כסה. 66 און דער עבד האט ספר יצחקן כל זאכן וואס ער האט עשה. 67 און יצחק האט זי בוא אין דעם אוהל פון אמו שרה. און ער האט לקח רבקה, און זי איז אים געווארן פאר אן אשה; און ער האט זי אהב. און יצחק האט זיך נחם נאך אמו.

ברא25

1 און אברהם האט יסף און לקח אן אשה, און איר שם איז געווען קטורה. 2 און זי האט אים ילד זמרנען, און יקשנען, און מדנען, און מדינען, און ישבקן, און שוחן. 3 און יקשן האט ילד שבאן, און דדנען. און בני-דדנען זיינען געווען אשורים, און לטושים, און לאומים. 4 און די בני-מדין זיינען געווען: עיפה, און עפר, און חנוך, און אבידע, און אלדעה, די כל זיינען געווען בני-קטורה. 5 און אברהם האט נתן כל וואס ער האט געהאט צו יצחקן. 6 און צו די בנים פון די פילגשים [זען שה"ש 6:8] וואס אברהם האט געהאט, האט אברהם נתן מתנות, און האט זיי שלח פון בנו יצחקן, ווען ער האט נאך חי, קיין קדמה אין ארץ קדם. 7 און דאס זיינען די ימי שני חיי אברהם וואס ער האט חי 175 שנה. 8 און אברהם איז גוע און איז מות אין א גוטער עלטער, זקן און שבע [זען שבע, ישע' 53:11] מיט יארן; און ער איז אסף געווארן צו עמיו. 9 און יצחק און ישמעאל, בניו, האבן אים קבר אין דער מערה פון מכפלה, אין דעם שדה פון עפרון בן צוחר דעם חתי, וואס פאר ממרא; 10 דאס שדה וואס אברהם האט קנה פון בני-חת, דארטן איז קבר געווארן אברהם, און זיין אשה שרה. 11 און עס איז געווען נאכדעם מות פון אברהמען, האט אלוקים ברוך בנו יצחקן. און יצחק איז ישב ביי באר-לחי-רואי. 12 און דאס זיינען די

תולדות פון ישמעאל, בן אברהם, וואס הגר די מצרית, די שפחת שרה, האט ילד אברהמען. 13 און דאס זיינען די שמות פון בני ישמעאל, נאך זייערע זמות, לויט זייערע תולדות: דער בכור פון ישמעאל, נבות, און קדר, און אדבאל, און מבשם; 14 און משמע, און דומה, און משא; 15 חדד, און תימא, יטור, נפיש און קדמה. 16 דאס זיינען די בני-ישמעאל, און דאס זיינען זייערע שמות אין זייערע חצר, און אין זייערע טירה; 12 נשיאם לויט זייערע אמה. 17 און דאס זיינען די שנים פון חיי ישמעאל: 137 שנה. און ער איז גוע און איז מות; און ער איז אסוף געווארן צו עמיו. 18 און זיי האבן שכן פון חוילה ביז שור וואס פאר מצרים, ווי דו בוא קיין אשור; אין פני כל אחיו האט ער זיך נפל.

[תולדות]

19 און דאס איז די תולדות פון יצחק בן אברהם: אברהם האט ילד יצחקן. 20 און יצחק איז געווען 40 שנה אלט, ווען ער האט זיך לקח רבקה בת בתואל דעם ארמי פון פדן-ארם, די אחות לבן דעם ארמי, פאר אן אשה. 21 און יצחק האט עתר צו ה' פון ווגען זיין אשה, ווייל זי איז געווען אן עקרה; און ה' האט זיך עתר דערבעטן פון אים, און רבקה זיין אשה איז הרה געווארן [זען הרה, ישע' 7:14, מוטער פון משיח]. 22 און די בניס האבן זיך רצץ אין איר, און זי האט אמר: אויב אזוי, למה זה אנכי? און זי איז הלך צו דרש ביי ה'. 23 און ה' האט צו איר אמר: 2 גוים זיינען אין דיין בטן, און 2 אומים וועלן זיך פון דיינע מעה פרד, און אן עם פון אן עם וועט זיין אמץ, און דער עלטערער וועט עבד דעם יינגערן. 24 און אז אירע ימים זיינען מלא געווארן צו ילד, און הנה תומם [תאום] איז אין איר בטן. 25 און דער 1 טער איז יצא אן אדמוני, אין כל אזוי ווי א אדרת שער; און מע האט קרא שמו עשו. 26 און דערנאך איז יצא אחיו, און ידו האט אחז דעם עקב פון עשון; און מע האט קרא שמו יעקב. און יצחק איז געווען 60 שנה אלט ביי זייער ילד ווערן. 27 און די נערים זיינען גדל; און עשו איז געווען אן איש ידע ציד, אן איש שדה, און יעקב איז געווען אן איש תם וואס ישב אין אוהל. 28 און יצחק האט אהב עשון, ווייל דאס ציד איז אים געווען צום פה; און רבקה האט אהב יעקבן. 29 האט יעקב איינמאל זיך א נזיד, און עשו איז בוא פון שדה, און ער

איז געווען עיף. 30 האט עשו אמר צו יעקבן: לאז מיך לעט, נא, פון דעם דאזיקן האדם-האדם, ווייל איך בין עיף; דעריבער האט מען קרא שמו אדום. 31 האט יעקב אמר: מכר מיר אקארשט דיין בכורה. 32 האט עשו אמר: הנה, איך הלך צום מות, און למה זה צו מיר בכורה? 33 האט יעקב אמר: שווער מיר אקארשט. האט ער אים געשווארן, און ער האט מכר זיין בכורה צו יעקבן. 34 און יעקב האט נתן עשון לחם און נזיד פון עדשים; און ער האט אכל און שתה, און איז קום און הלך. אזוי האט עשו בזה [זען בזה משית, ישע' 49:7; 53:3] די בכורה.

ברא26

1 און עס איז געווארן א רעב אין הארץ, אחוץ דעם פריערדיקן רעב, וואס איז געווען אין די ימי אברהמען; און יצחק איז הלך צו אבימלך מלך פלשתים, קיין גרר. 2 און ה' האט זיך באוויזן צו אים, און האט אמר: זאלסט נישט ירד קיין מצרים, שכן אין הארץ וואס איך וועל דיר אמר. 3 גור זיך אויף אין דעם דאזיקן ארץ, און איך וועל זיין מיט דיר, און וועל דיר ברך; ווייל צו דיר און צו דיין זרע וועל איך נתן כל די דאזיקע ארצות, און איך וועל קום די שבועה וואס איך האב געשווארן צו אביך אברהמען. 4 און איך וועל רבה דיין זרע אזוי ווי די כוכבים השמים, און וועל נתן צו דיין זרע כל די דאזיקע ארצות; און ברך וועלן זיך מיט דיין זרע כל גויי הארץ; 5 עקב אברהם האט שמע צו מיין קול, און איז געווען שומר איבער מיין משמרת, מיינע מצוות, מיינע חוקות, און מיינע תורות. 6 און יצחק האט זיך ישב אין גרר. 7 האבן די אנשים פון המקום שאל וועגן זיין אשה, און ער האט אמר: זי איז מיינע אן אחות; ווייל ער האט מורא געהאט צו אמר מיין אשה; טאמער וועלן די אנשים פון המקום מיך הרג איבער רבקהן, ווייל זי איז טובה פון מראה. 8 און עס איז געווען, אז ער איז דארטן אפגעווען א לאנגע צייט, האט אבימלך מלך פלשתים שקף דורכן חלון, און ראה, און הנה יצחק צחק מיט זיין אשה רבקהן. 9 האט אבימלך קרא יצחקן, און האט אמר: זי איז דאך גאר אשתך, און פאר וואס האסטו אמר: זי איז מיינע א אחות? האט יצחק צו אים אמר: ווייל איך האב אמר: איך וועל מות איבער איר. 10 האט אבימלך אמר: וואס האסטו דא עשה לנו? שיר-שיר וואלט איינער פון העם שכב מיט דיין אשה,

און וואסלט בוא אויף אונדז אשם [זען ויק' 5:15; ישע' 53:10 און שולדאפפער אשם פון משיח]. 11 און אבימלך האט צוה כל העם, לאמור: דער וואס נגע אן דעם דאזיקן איש אדער זיין אשה, וועט מות יומת ווערן. 12 און יצחק האט זרע אין יענעם ארץ, און האט מצא אין יענעם שנה 100 שערים; און ה' האט אים ברוך. 13 און דער איש איז גדל, און איז נאכאנאנד רייכער געווארן, ביז ער איז געווארן גדל מאד. 14 און ער האט געהאט מקנה צאן, און מקנה בקר, און פיל עבדים; און די פלשתים האבן אים קנא געווען. 15 און כל בארות וואס די עבדים פון אביו האבן חפר אין די ימי אביו אברהמען, האבן די פלשתים זיי סתם, און זיי מלא מיט עפר. 16 און אבימלך האט אמר צו יצחקן: הלך! פון אונדז, ווייל ביסט עצם פון אונדז. 17 איז יצחק הלך פון דארטן, און האט חנה אין נחל גרר, און האט זיך דארטן ישב. 18 און יצחק האט שוב און ווידער חפר די וואס בארות וואס מע האט חפר אין די ימי אביו אברהמען, און די פלשתים האבן זיי סתם נאכדעם מות פון אברהמען; און ער האט זיי קרא מיט שמות אזוי ווי די שמות וואס אביו האט זיי קרא. 19 און די עבדים פון יצחקן האבן חפר אין נחל, און האבן דארטן מצא באר מים חיים [יוח' 4:10-11]. 20 האבן זיך ריב די רועים פון גרר מיט די רועים פון יצחקן, לאמור: לנו המים. און ער האט קרא דעם שם פון דעם באר עשק, ווייל עשק מיט אים. 21 און זיי האבן חפר אן אנדער באר, און האבן זיך איבער אים גם ריב. און ער האט קרא שם שטנה. 22 און ער האט זיך עתק פון דארטן, און האט חפר אן אנדער באר; און זיי האבן זיך איבער אים נישט ריב. האט ער קרא שם רחובות, ווייל ער האט אמר: איצט האט אונדז ה' רחב, און מיר פרה אין הארץ. 23 און ער איז עלה פון דארטן קיין באר-שבע. 24 און ה' האט זיך באוויזן צו אים אין יענער לילה, און האט אמר: איך בין אלוקי אברהם אביך; זאלסט נישט מורא האבן, מחמת איך בין מיט דיר, און איך וועל דרך ברך, און וועל רבה דיין זרע, בעבור עבדי אברהם. 25 האט ער דארטן בנה א מזבח, און ער האט קרא בשם ה'; און ער האט דארטן נטה זיין אוהל. און די עבדים פון יצחקן האבן דארטן כרה [כרה, זען כרו ידי ורגלי, תהל' 22:17] א באר. 26 און אבימלך איז הלך צו אים פון גרר, מיט אחוזת זיין מרע, און פֿיכול זיין שר צבא. 27 האט יצחק צו זיי אמר: נאך מדוע איר בוא צו מיר, אז איר זייט מיר שנא, און האט מיך שלח פון אייך? 28 האבן זיי אמר: ראה האבן מיר ראה אז ה' איז מיט דיר, און מיר האבן אמר: היה אן

אלה צווישן אונדז, צווישן אונדז און צווישן דיר, און מיר אמר כרת א ברית מיט דיר. 29 אויב דו וועסט עשה מיט אונדז רעה! אזוי ווי מיר האבן דין נישט נגע, און אזוי ווי מיר האבן מיט דיר רק טוב עשה, און מיר האבן דין שלח בשלום. איצט ביסטו ברוך ה' אתה. 30 האט ער עשה פאר זיי א משתה, און זיי האבן אכל און שתה. 31 און זיי האבן זיך שכס אין דער בקר, און זיי האבן געשווארן איינער דעם אנדערן, און יצחק האט זיי שלח, און זיי זיינען הלך פון אים בשלום. 32 און עס איז געווען אין יום ההוא, זיינען בוא די עבדים פון יצחק, און האבן אים נגד ווען א באר וואס זיי האבן חפר, און זיי האבן צו אים אמר: מיר האבן מצא מים. 33 האט ער אים קרא שבעה. דעריבער איז דער שם פון דער עיר באר שבע ביז אויף יום הזה. 34 און אז עשו איז געווען 40 שנה אלט, האט ער לקח פאר אן אשה יהודית בת בארי דעם חתי, און בשמת בת אילון דעם חתי. 35 און זיי זיינען געווען א מורת רוח פאר יצחק און פאר רבקהן.

ברא27

1 און עס איז געווען, אז יצחק איז זקן געווארן, און זיינע אויגן זיינען געווארן צו כהה צו ראה, האט ער קרא זיין בנו הגדול עשון, און האט צו אים אמר: בני! האט ער צו אים אמר: הנני. 2 האט ער אמר: הנה נא, איך בין זקן, איך ידע נישט מיין יום מות. 3 דעריבער נשא איצט, נא, דיינע כלי, דיין תלי און דיין קשת, און יצא אין שדה, און צוד מיר א צידה; 4 און עשה מיר א מטעם אזוי ווי איך האב אהב, און ברענג מיר, און איך וועל אכל; כדי מיין נפש זאל דין ברך איידער איך מות. 5 און רבקה האט שמע ווי יצחק דבר צו בנו עשון. און עשו איז הלך אין שדה, צו צוד א ציד אויף להבוא. 6 האט רבקה אמר צו איר בן יעקב, לאמור: הנה, איך האב שמע אביך דבר צו אחיך עשון, לאמר: 7 ברענג מיר א ציד, און עשה מיר א מטעם, און איך וועל אכל, און איך וועל דין ברך פאר ה' פאר מיין מות. 8 איז איצט, בני, שמע צו מיין קול לויט ווי איך צוה דיר. 9 הלך נא צו די צאן, און לקח מיר פון דארטן 2 גדיי עזים טובים, און איך וועל פון זיי עשה א מטעם פאר אביך, אזוי ווי ער האט אהב. 10 און וועסט ברענגען צו אביך, ער זאל אכל, כדי ער זאל דין ברך פאר זיין מות. 11 האט יעקב אמר צו אמו רבקהן: זע, אחי עשו איז אן איש שער, און

איד בין אן איש חלק. 12 טאמער וועט מיך אבי משש, וועל איד זיין אין זיינע אויגן אזוי ווי אן תעע, און איד וועל ברענגען אויף מיר א קללה, און נישט א ברכה. 13 האט אמו צו אים אמר: אויף מיר דיין קללה, בני! נאר שמע צו מיין קול, און הלך לקח פאר מיר. 14 איז ער הלך, און האט לקח און געבראכט צו אמו, און אמו האט עשה א מטעם אזוי ווי אביו האט אהב. 15 און רבקה האט לקח די תמודה בגדים פון איר בן גדול עשון, וואס זיינען געווען ביי איר אין בית, און זי האט לבש איר בן קטן יעקבן. 16 און די עורות פון די גדייעזים האט זי לבש אויף זיינע יד און אויף זיין חלקה צואר. 17 און זי האט נתן דעם מטעם און דאס לחם וואס זי האט עשה, אין דער יד פון איר בן יעקבן. 18 און ער איז בוא צו אביו, און האט אמר: אב מיינער! האט ער אמר: הנני; מי אתה בני? 19 האט יעקב אמר צו אביו: איד בין עשו דיין בכור; איד האב עשה אזוי ווי דו האסט מיר דבר. קום, נא, ישב דיד, און אכל פון מיין ציד, כדי דיין נפש זאל מיך ברך. 20 האט יצחק אמר צו בנו: מה זה עפעס אזוי מהר מצא, בני? האט ער אמר: ווייל ה' אלוקיך האט מיר קרה (הקרה). 21 האט יצחק אמר צו יעקבן: נגש, נא, און לאמיך דיד מוש, בני, אויב דו ביסט דאס בני עשו, אדער נישט. 22 האט יעקב נגש צו אביו יצחקן, און ער האט אים משש, און האט אמר: דער קול איז דער קול פון יעקבן, נאר הידים זיינען הידים פון עשון. 23 און ער האט אים נישט נכר, ווייל זיינע יד זיינען געווען שער, אזוי ווי די ידים פון אחיו עשון; און ער האט אים ברוך. 24 און ער האט אמר: דו ביסט דאס בני עשו? האט ער אמר: איד בין עס. 25 האט ער אמר: נגש מיר, און איד וועל אכל פון ציד פון בני, כדי מיין נפש זאל דיד ברך. האט ער אים נגש, און ער האט אכל; און ער האט אים געבראכט וויין, און ער האט שתה. 26 און אביו יצחק האט אמר צו אים: נגש, נא, און טו מיך נשק [זען תהל' 2:12, נשק משיח], בני. 27 האט ער נגש, און אים נשק. און ער האט ריח דעם ריח פון זיינע בגדים, און האט אים ברוך, און אמר: ראה, דער ריח פון בני איז ווי דער ריח פון א שדה וואס ה' האט עס ברוך. 28 און האלוקים זאל דיר נתן פון דעם טל השמים, און פון די שמן פון הארץ, און פיל דגן און תירוש. 29 עמים זאלן דיר עבד, און עומים זאלן זיך השתחוה צו דיר. זיי גביר איבער אחיך, און די בני אמך זאלן זיך השתחוה צו דיר. ארור די וואס ארר דיד, און ברוך די וואס ברך דיד! 30 און עס איז געווען, אז יצחק האט כלה ברך יעקבן, איז ווי נאר יעקב איז יצא פון פאר אביו יצחקן, אזוי

איז אחיו עשו בוא פון זיין ציד. 31 און ער גס האט עשה א מטעם און געבראכט צו אביו; און ער האט אמר צו אביו: זאל אבי קום, און אכל פון זיין ציד בנו, כדי דיין נפש זאל מיך ברוך. 32 האט אביו יצחק צו אים אמר: מי אתה? האט ער אמר: איך בין בנך, דיין בכור עשו. 33 האט יצחק חרד זייער א גדול עד מאד חרדה און ער האט אמר: מי איז דער וואס האט צוד א צידה און מיר געבראכט, און איך האב אכל פון כל איידער דו ביסט בוא, און איך האב אים ברוך? ער וועט גס זיין ברוך. 34 ווי עשו האט שמע די דברי אביו, אזוי האט ער צעק א זייער גדול און מר צעקה, און ער האט אמר צו אביו: ברוך מיך גס, אבי. 35 האט ער אמר: אחיך איז בוא מיט מרמה [זען ישע' 53:9, לא מרמה אין משיח], און האט לקח דיין ברכה. 36 האט ער אמר: צי דען קרא מען שמו יעקב, ווייל ער האט מיר שוין פעמים עקב? מיין בכורה האט ער לקח, און אט האט ער איצט לקח מיין ברכה. און ער האט אמר: האסטו נישט אצל פאר מיר א ברכה? 37 האט יצחק ענה און האט אמר צו עשו: זע, איך האב אים עשה פאר א גביר איבער דיר, און כל אחיו האב איך אים נתן פאר עבדים, און מיט דגן און תירש האב איך אים סמך, און פאר דיר, וואס קען איך עשה, בני? 38 האט עשו אמר צו אביו: איז ברכה אחד ביי דיר, אבי? ברוך מיך גס, אבי. און עשו האט נשא זיין קול און האט בכה. 39 האט אביו יצחק זיך ענה און האט צו אים אמר: הנה, פון די שמן פון הארץ וועט זיין דיין מושב, און פון דעם טל השמים פון אויבן; 40 און אויף דיין חרב וועסטו חיה, און אחיך וועסטו עבד; און עס וועט זיין, אז דו וועסט זיך רוד, וועסטו פרק זיין עול פון דיין צואר. 41 און עשו האט שטם יעקבן איבער דער ברכה וואס אביו האט אים ברוך, און עשו האט אמר ביי זיך אין לב: זאלן קרב די ימי אבל נאך אבי, און איך וועל הרג אחי יעקבן. 42 זיינען נגד געווארן רבקהן די דברים פון איר בן גדול עשו, און זי האט שלך און האט קרא איר בן קטן יעקבן, און האט צו אים אמר: הנה, אחיך עשו נחם זיך וועגן דיר, אז ער וועט זיך הרג. 43 און איצט, בני, שמע צו מיין קול, און קום, ברח דיר צו אחי לבנען קיין חרן [זען ברא' 11:31; 22:20-23; 24:10]. 44 און וועסטו ישב ביי אים ימים אחדים, ביז וואנען דער חמה פון אחיך וועט שוב; 45 ביז דער אף פון אחיך וועט זיך שוב פון דיר, און ער וועט שכח וואס דו האסט אים עשה; און איך וועל שלח, און וועל זיך לקח פון דארטן. למה זאל איך שכל אייך ביידן אין יום אחד? 46 און רבקה האט אמר צו יצחק: חיי איז מיר קוץ פון

וועגן די בנות פון חת; אויב יעקב לקח אן אשה פון די בנות פון חת, אזוי ווי די דאזיקע, פון די בנות הארץ, למה צו מיר חיים?

ברא28

1 האט יצחק קרא יעקבן, און האט אים ברוך, און האט אים צוה, און האט צו אים אמר: זאלסט נישט לקח אן אשה פון די בנות כנען. 2 קום, הלך! פדן-ארם, צו דעם בית בתואל, אבי אמך, און לקח דיר פון דארטן אן אשה פון די בנות לבן אחי אמך. 3 און א-ל שדי וועט דרך ברוך, און וועט דרך פרה און דרך רבה, און וועסט ווערן א קהל עמים. 4 און ער וועט דיר נתן די ברכה אברהמען, דיר און דיין זרע מיט דיר, כדי זאלסט ירש ארץ מגור וואס אלוקים האט נתן צו אברהמען. 5 און יצחק האט שלח יעקבן, און ער איז הלך קיין פדן-ארם, צו לבן בן בתואל דעם ארמי דעם אחי רבקה אם יעקבן און עשון. 6 און עשו האט ראה אז יצחק האט ברוך יעקבן, און האט אים שלח קיין פדן-ארם, זיך צו לקח אן אשה פון דארטן; אז ווען ער האט אים ברוך, האט ער אים צוה, לאמור: זאלסט נישט לקח אן אשה פון די בנות כנען; 7 און יעקב האט שמע צו אביו און צו אמו, און איז הלך קיין פדן-ארם. 8 און עשו האט ראה אז די בנות כנען זיינען רעות אין די אויגן פון אביו יצחקן, 9 און עשו איז הלך צו ישמעאלן, און האט, צו זיינע אנדערע נשים, זיך לקח פאר אן אשה מחלת בת ישמעאל בן אברהם. מחלת איז די אחות פון נביותן.

[ויצא]

10 און יעקב איז יצא פון באר שבע, און איז הלך קיין חרן. 11 און ער האט פגע אן מקום, און איז דארטן לון, ווייל די שמש איז אונטערגעגאנגען; און ער האט לקח פון די אבנים פון המקום, און שים פאר זיין קישון, און האט זיך שכב אין מקום ההוא. 12 האט זיך אים געחלומט, און הנה א סולם נצב ארצה, און זיין ראש נגע ביזן שמים, און הנה, מלאכים פון אלוקים עלה און ירד אויף אים. 13 און הנה נצב ה' איבער אים, און ער זאגט: איך בין ה' אלוקי אברהמען אביך, און אלוקי יצחקן. הארץ וואס דו שכב דערויף, צו דיר וועל

איך עס נתן, און צו דיין זרע. 14 און דיין זרע וועט זיין אזוי ווי עפר הארץ, און וועסט זיך פרץ קיין ים און קיין קדם און קיין צפון און קיין נגב, און ברך וועלן זיך דרוך דיר און דורך דיין זרע כל משפחות האדמה. 15 און הנה, איך וועל זיין מיט דיר, און איך וועל דיך זיין שמר איבער אין כל ווו דו וועסט הלך, און איך וועל דיך שוב צו דער דאזיקער אדמה, ווייל איך וועל דיך נישט עזב, ביז וואנען איך האב עשה וואס איך האב דיר דבר. 16 האט יעקב זיך יקץ [זען קיץ דנ' 12:2] פון זיין שנה, און ער האט אמר: איך בין זיכער, ה' איז אין דעם מקום הזה, און איך האב נישט ידע. 17 און ער האט מורא געהאט, און האט אמר: ווי מוראדיק איז דער דאזיקער מקום! דאס איז נישט אנדערש ווי דאס בית אלוקים, און דאס איז דער שער השמים. 18 און יעקב האט זיך שכם אין דער בקר, און ער האט לקח דעם אבן וואס ער האט שים פאר זיין קישן, און האט אים שים פאר א מצבה, און ער האט יצק שמן אויף זיין ראש. 19 און ער האט קרא דעם שם פון מקום ההוא בית-א-ל, כאטש לוז איז געווען דער שם פון דער עיר לראשונה. 20 און יעקב נדר נדר, לאמור: אויב אלוקים וועט זיין מיט מיר, און וועט מיך זיין שומר איבער אויף דעם דאזיקן דרך וואס איך הלך, און ער וועט מיר נתן לחם צום אכל, און בגד צו לבש, 21 און איך וועל מיך שוב בשלום צו בית אבי, וועט ה' מיר זיין צום אלוקים. 22 און דער דאזיקער אבן וואס איך האב שים פאר אז מצבה, וועט זיין בית אלוקים; און פון כל וואס דו וועסט מיר נתן, וועל איך מעשרן מעשר צו דיר.

ברא29

1 און יעקב האט נשא זיינע פיס, און איז הלך צו ארצה פון בני-קדם. 2 און ער האט ראה, און הנה א באר איז אין שדה, און הנה, 3 עדרים פון צאן רבץ דארטן ביי אים; ווייל פון יענעם באר פלעגט מען שקה די עדרים, און דער אבן אויפן פה פון באר איז געווען גדול. 3 און אז דארטן האבן זיך אסוף כל עדרים, האט מען גלל דעם אבן פון דעם פה פון באר, און מע האט שקה די צאן, און שוב דעם אבן אויפן פה פון דעם באר אויף זיין מקום. 4 האט יעקב צו זיי אמר: פון וואנען זייט איר, אחי? האבן זיי אמר: פון חרן זיינען מיר. 5 האט ער צו זיי אמר: ידע איר לבן בן נחורן? האבן זיי אמר: מיר ידע. 6 האט ער צו זיי אמר: איז שלום צו אים? האבן זיי אמר: שלום; און הנה בוא זיין בת

רחל מיט די צאן. 7 האט ער צו זיי אמר: זע, דער יום איז נאך גדול, נאך נישט
 צייט דאס מקנה זאל אסוף ווערן; שקה די צאן, און הלך און רעה. 8 האבן זיי
 אמר: מיר יכל נישט, ביז וואנען כל עדרים וועלן זיך אסוף, און מע וועט גלל
 דעם אבן פון דעם פה פון באר; און מיר וועלן שקה די צאן. 9 ווי ער דבר נאך
 מיט זיי, אזוי איז רחל בוא מיט איר צאן פון אביה; ווייל זי איז געווען א רועה.
 10 און עס איז געווען, ווי יעקב האט ראה רחלען בת לבן אחי אמו, און די
 צאן פון לבן אחי אמו, אזוי האט יעקב נגש, און האט גלל דעם אבן פון דעם
 פה פון באר, און האט שקה די צאן פון לבן אחי אמו. 11 און יעקב האט נשק
 רחלען, און האט נשא זיין קול און האט בכה. 12 און יעקב האט נגד רחלען
 אז ער איז אחי אביה, און אז ער איז בן רבקה; און זי איז רוץ, און האט נגד
 אביה. 13 און עס איז געווען, ווי לבן האט שמע די שמע וועגן יעקב בן זיין
 אחות, אזוי איז ער אים רוץ אנטקעגן, און ער האט אים חבק און אים נשק,
 און האט אים בוא אין זיין בית. און ער האט ספר לבנען כל יענע דברים. 14
 און לבן האט צו אים אמר: פארוואר, מיין עצם און מיין בשר ביסטו. און ער
 איז ישב ביי אים א חודש צייט. 15 האט לבן אמר צו יעקב: צי ווייל דו ביסט
 אחי, זאסלטו מיר עבד אומזיסט? נגד מיר וואס איז דיין לוי [זען רומ' 4:4].
 16 און לבן האט געהאט 2 בנות; דער שם פון דער גדולה איז געווען לאה,
 און דער שם פון דער קטנה רחל. 17 און אויגן פון לאה זיינען געווען רכות,
 און רחל איז געווען יפה אויפן תואר, און יפה אויפן מראה, 18 און יעקב האט
 אהב רחלען; און ער האט אמר: איך וועל דיר עבד 7 שנה פאר דיין בת קטנה
 רחלען. 19 האט לבן אמר: בעסער איך זאל זי דיר נתן, איידער איך זאל זי נתן
 צו אן אנדער איש; ישב ביי מיר. 20 און יעקב האט עבד פאר רחלען 7 שנה,
 און זיי זיינען געווען אין זיינע אויגן אזוי ווי ימים אחדים, פון זיין ליבשאפט
 צו איר. 21 און יעקב האט אמר צו לבנען: יהב מיר מיין אשה, ווייל מיינע
 ימים זיינען מלא געווארן; און איך וועל בוא צו איר. 22 האט לבן אסוף כל
 אנשי המקום, און ער האט עשה א משתה. 23 און עס איז געווען אין ערב,
 האט ער לקח זיין בת לאהן, און האט זי בוא צו אים, און ער איז בוא צו איר.
 24 און לבן האט איר נתן זיין שפחה זלפהן פאר א שפחה [זען שפחה, יואל
 2: 3] צו זיין בת לאהן. 25 און עס איז געווען אין דער בקר, און הנה דאס איז
 לאה! האט ער אמר צו לבנען: וואס האסטו מיר דא עשה? האב איך נישט
 עבד ביי דיר פאר רחלען, און למה האסטו מיך רמה? 26 האט לבן אמר: עס

ווערט נישט עשה אזוי במקומנו, צו נתן די יינגערע פאר דער בכירה. 27 מלא די שבע [זען דנ' 9:24-27, משיח צו קומען אין א ספעציפיש צייט, 483 (69) געמערט דורך 7) יאר נאך די וואנט פון ירושלים געבויט ווידער (445 לפני הספירה, נחמ' 6:15)] זאת, און מיר וועלן דיר גם נתן, זאת פאר עבודה וואס דו וועסט עבד ביי מיר נאך 7 אנדערע שנה. 28 האט יעקב אזוי עשה, און ער האט מלא די שבע פון זאת; און ער האט אים נתן זיין בת רחלען, אים פאר אן אשה. 29 און לבן האט נתן צו זיין בת רחלען זיין שפחה בלהען פאר א שפחה [זען יואל 3:2] צו איר. 30 און ער איז בוא גם צו רחלען. און ער האט רחלען גם מער אהב געהאט פון לאה; און ער האט עבד ביי אים נאך 7 אנדערע שנה. 31 און ה' האט ראה אז לאה איז שנא, און ער האט פתח איר רחם; און רחל איז געווען אן עקרה. 32 און לאה איז הרה געווארן, און האט ילד בן, און זי האט קרא שמו ראובן, ווייל זי האט אמר: יא, ה' האט ראה מיין עני, ווייל איצט וועט מיך מיין איש אהב האבן. 33 און זי איז ווידער הרה געווארן, און האט ילד בן, און זי האט אמר: ווייל ה' האט שמע אז איך בין שנואה, דעריבער האט ער מיר נתן גם דעם דאזיקן; און זי האט קרא שמו שמעון. 34 און זי איז איל הרה געווארן, און האט ילד בן, און זי האט אמר: איצט דאס מאל וועט מיין איש ווערן לוח צו מיר, ווייל איך האב אים ילד 3 בנים; דעריבער האט מען קרא שמו לוי. 35 און זי איז ווידער הרה געווארן, און האט ילד בן, און זי האט אמר: דאס מאל טו איך אודה [ידה] את ה'; דעריבער האט זי קרא שמו יהודה [זען רומ' 2:29; מה"ש 26-18:21]. און זי האט עמד פון ילד.

ברא 30

1 און אז רחל האט ראה אז זי ילד נישט פון יעקבן, האט רחל קנא געווען איר אחות, און זי האט אמר צו יעקבן: יהב מיר בנים, אניט מות איך. 2 האט חרה אף יעקבן אויף רחלען, און ער האט אמר: בין איך התחת פון אלוקים, וואס האט מנע פון דיר פרי בטן? 3 האט זי אמר: הנה מיין אמה בלהע, בוא צו איר, און זי וועט ילד אויף מיינע קני, און גם איך וועל בנה ווערן פון איר. 4 און זי האט אים נתן איר שפחה בלהען פאר אן אשה, און יעקב איז צו איר בוא. 5 און בלהע איז הרה געווארן, און האט יעקבן ילד בן. 6 און רחל האט

אמר: אלוקים האט זיך פאר מיר דין, און האט גם מיין קול שמע, און מיר נתן א בן; דעריבער האט זי קרא שמו דן. 7 און בלהה, שפחת רחל, איז ווידער הרה געווארן, און האט יעקבן ילד א 2טער בן. 8 און רחל האט אמר: מיט נפתולי פון אלוקים האב איך זיך פתל מיט מיין אחות, און איך בין יכל; דעריבער האט זי קרא שמו נפתלי. 9 און לאה האט ראה אז זי האט עמד ילד. האט זי לקח איר שפחה זלפהן, און זי נתן יעקבן פאר אן אשה. 10 און זלפה, שפחת לאה, האט יעקבן ילד בן. 11 האט לאה אמר: בא גד! און זי האט קרא שמו גד. 12 און זלפה, שפחת לאה, האט יעקבן ילד א 2טער בן. 13 האט לאה אמר: באשרי! ווייל די בנות וועלן אשוני; און זי האט קרא שמו אשר. 14 און ראובן איז הלך אין די ימי קציר חטים, און האט מצא דודאים אין שדה, און האט זיי געבראכט צו אמו לאהן. האט רחל אמר צו לאהן: נתן מיר, נא, פון דודאים בנך. 15 האט זי אמר צו איר: ווינציק וואס דו האסט לקח מיין איש, וויילסטו גם לקח דודאים פון בני? האט רחל אמר: דעריבער זאל ער שכב מיט דיר הלילה, תחת די דודאים פון בנך. 16 און ווי יעקב איז בוא פון שדה אין ערב, אזוי איז לאה אים יצא אנטקעגן, און האט אמר: צו מיר מוזטו בוא, ווייל שכר האב איך דין שכר פאר די דודאים פון בני. און ער איז מיט איר שכב אין לילה הוא. 17 און אלוקים האט שמע צו לאהן, און זי איז הרה געווארן, און האט יעקבן ילד א 5טער בן. 18 און לאה האט אמר: אלוקים האט נתן מיין שכר ווייל איך האב נתן מיין שפחה צו מיין איש; און זי האט קרא שמו יששכר. 19 און לאה איז ווידער הרה געווארן, און האט יעקבן ילד א 6טער בן. 20 און לאה האט אמר: אלוקים האט מיך זבד מיט א זבד טוב; דאס מאל וועט מיין איש דבל מיר, ווייל איך האב אים ילד 6 בניס; און זי האט קרא שמו זבולון. 21 און דערנאך האט זי ילד בת, און זי האט קרא איר שם דינה. 22 און אלוקים האט זכר אן רחלען, און אלוקים האט שמע צו איר, און האט פתח איר רחם. 23 און זי איז הרה געווארן, און האט ילד בן; און זי האט אמר: אלוקים האט אסף מיין חרפה. 24 און זי האט קרא שמו יוסף, לאמר: ה' זאל מיר צו יסף נאך אן אנדער בן. 25 און עס איז געווען, אז רחל האט ילד יוספן, האט יעקב אמר צו לבנען: שלח מיך אוועק, און איך וועל הלך צו מיין מקום און צו מיין ארץ. 26 נתן מיר מיינע נשים און מיינע ילדים, וואס איך האב דיר פאר זיי עבד, און איך וועל הלך; ווייל דו ידע מיין עבודה וואס איך האב דיר עבד. 27 האט לבן צו אים אמר: אויב, נא, איך האב

מצא חן אין דיינע אויגן ; איך האב נחש אז ה' האט מיך ברוך מחמת איר. 28
און ער האט אמר: נקב מיר דיין לויך, און איך וועל נתן. 29 האט ער צו אים
אמר: דו ידע ווי איך האב דיר עבד, און וואס דיין מקנה איז געווארן אונטער
מיר; 30 ווייל מעט האסטו געהאט פאר מיר, און עס האט זיך פרץ לרוב, און
ה' האט זיך ברוך לרגלים פון מיר. און איצט, ווען וועל איך גם עשה פאר
מיין בית? 31 האט ער אמר: וואס זאל איך דיר נתן? האט יעקב אמר: זאלסט
מיר גארנישט נתן; אויב דו וועסט מיר עשה די דאזיקע זאך, וועל איך שוב
רעה דיינע צאן, און זיין שומר איבער: 32 איך וועל עבר היום דורך כל דיינע
צאן, און סור פון דארטן כל געשפרענקלט און געפלעקט שה [זען ישע'
53:7], און כל טונקל שה צווישן די כבשים, און געפלעקט און געשפרענקלט
צווישן די עזים; און אזוינס זאל זיין מיין לויך. 33 און עדות זאגן וועט אויף
מיר מיין צדקה פאר דיר, אין א מחר יום, אז דו וועסט בוא איבערקוקן מיין
לויך: כל וואס איז נישט געשפרענקלט און געפלעקט צווישן די עזים און
טונקל צווישן די כבשים, איז דאס גנוב ביי מיר. 34 האט לבן אמר: יא, זאל
זיין אזוי ווי דיין דבר. 35 און ער האט סור אין יום ההוא די געשטרייפטע און
געפלעקטע תישים, און כל געשפרענקלטע און געפלעקטע עזים, כל וואס
האט אויף זיך ווייס, און כל חום צווישן די כבשים, און ער האט זיי נתן אין
דער יד פון בניו. 36 און ער האט שים 3 ימים דרך צווישן זיך און צווישן
יעקבן. און יעקב האט רעה צאן לבן יתר. 37 האט יעקב זיך לקח פייכטע
שטעקלעך פון טאפאל (לבנה), און מאנדלבוים (לוז), און פלאטאנענבוים
(ערמון), און ער האט פצל אויף זיי ווייסע פצלה, אפדעקנדיק דאס ווייסע
וואס אויף די שטעקלעך. 38 און ער האט יצג די שטעקלעך וואס ער האט
פצל, אין די רהט, אין די שקת מים ווו די צאן בוא שתה, אקעגן די צאן; און
זיי האבן זיך חמם אז זיי זיינען בוא שתה. 39 און די צאן האבן זיך חמם פאר
די שטעקלעך, און די צאן האבן ילד געשטרייפטע, געשפרענקלטע, און
געפלעקטע. 40 און די כשבים האט יעקב פרד: און ער האט נתן די פנימער
פון די צאן אין צאן לבן צו די געשטרייפטע און כל טונקעלע: און האט זיך
שית עדרים באזונדער, און האט זיי נישט שית מיט צאן לבן. 41 און עס איז
געווען, ווען נאר די קשר צאן האבן זיך יחס, אזוי פלעגט יעקב שים די
שטעקלעך פאר די אויגן פון די צאן אין די רהט [זען אבוס, לוקס 2:12], כדי
זיי זאלן זיך יחס ביי די שטעקלעך; 42 נאר אז די צאן זיינען געווען עטף,

פלעגט ער נישט שים; אזוי פלעגן די עטף אנקומען לבנען, און די שטארקע יעקבן. 43 און דער איש איז געווארן זייער זייער פרץ, און ער האט געהאט פיל צאן, און שפחות און עבדים, און גמלים און חמורים.

ברא 31

1 און ער האט שמע די דברי בני-לבן, לאמר: יעקב האט לקח כל וואס אבינו האט געהאט, און פון אבינו האב האט ער ששה די דאזיקע כל כבוד. 2 און יעקב האט ראה פני לבן, און הנה ער איז נישט צו אים ווי תמול שלשום. 3 און ה' האט אמר צו יעקבן: שוב זיך אום צו ארץ אבותיך, און צו דיין מולדת, און איך וועל זיין מיט דיר. 4 האט יעקב שלח און האט קרא רחלען און לאהן אין שדה, צו זיינע צאן. 5 און ער האט צו זיי אמר: איך ראה פני אביכן, אז ער איז נישט צו מיר ווי תמול שלשום; אבער אלוקי אבי איז געווען מיט מיר. 6 און איר ידע אז מיט מיין כל כוח האב איך עבד אביכן. 7 און אביכן האט תלל מיט מיר, און האט חלף מיין לויך 10 מאל, נאר אלוקים האט אים נישט געלאזן רעע מיט מיר. 8 אז ער האט אזוי אמר: געשפרענקלטע זאלן זיין דיין לויך, האבן כל צאן ילד געשפרענקלטע; און אז ער האט אזוי אמר: געשטרייפטע זאלן זיין דיין לויך, האבן כל צאן ילד געשטרייפטע. 9 און אלוקים האט נצל פון מקנה אביכם, און נתן מיר. 10 און עס איז געווען אין דער צייט ווען די צאן האבן זיך יחס, האב איך נשא מיינע אויגן, און האב ראה אין חלום, און הנה די עתודים וואס עלה אויף די צאן זיינען געשטרייפטע, געשפרענקלטע, און געפלעקטע. 11 און מלאך האלוקים האט אמר צו מיר אין חלום: יעקב! און איך האב אמר: הנני. 12 האט ער צו מיר אמר: נשא דיינע אויגן און ראה, כל עתודים וואס עלה אויף די צאן זיינען געשטרייפטע, געשפרענקלטע, און געפלעקטע; ווייל איך האב ראה כל וואס לבן עשה צו דיר. 13 איך בין א-ל בית א-ל וואס דו האסט דארטן משח א מצבה, וואס דו האסט דארטן נדר א נדר צו מיר. און איצט קום, יצא פון דעם ארץ הזאת, און שוב זיך אום צו ארץ מולדת. 14 האבן רחל און לאה ענה און אמר צו אים: האבן מיר דען נאך א חלק אדער א נחלה אין בית אבינו? 15 זיינען מיר נישט אזוי ווי נכריות חשב ביי אים? ווייל ער האט אונדז מכר, און אכל גם אכל דאס געלט פאר אונדז. 16 ווייל כל עשירות וואס אלוקים האט

נצל פון אבינו, דאס איז לנו און בנינו. און איצט, כל וואס אלוקים האט דיר אמר, עשה. 17 איז יעקב קום, און האט נשא בנו און זיינע נשים אויף גמלים; 18 און ער האט נהג דאס כל מקנה זיינס, און כל זיין רכש וואס ער האט רכש, דאס מקנה פון זיין קנין וואס ער האט רכש אין פדן-ארם כדי צו בוא צו אביו יצחק, קיין ארץ כנען. 19 און לבן איז געווען הלך צו גזו [זען ישע' 53:7] זיינע צאן. האט רחל גנב דעם תרפים פון אביה. 20 און יעקב האט גנב דאס לב לבן דעם ארמי מיט וואס ער האט אים נישט נגד אז ער ברח. 21 און ער איז ברח מיט כל וואס ער האט געהאט, און ער איז קום און עבר דעם נהר, און האט שים זיין פנים צום הר גלעד. 22 איז נגד געווארן לבנען אויפן 3טער יום אז יעקב איז ברח. 23 האט ער לקח אחיו מיט זיך, און האט אים רדף דרך 7 ימים, און ער האט אים דבק אויפן הר גלעד. 24 איז אלוקים בוא צו לבן דעם ארמי אין א חלום הלילה, און האט צו אים אמר: שומר דרך, זאלסט נישט דבר מיט יעקבן פון טוב ביז רע. 25 און לבן האט נשג יעקבן. און יעקב האט תקע זיין אוהל אויפן הר; גם לבן און אחיו האבן תקע אויפן הר גלעד. 26 און האט לבן אמר צו יעקבן: וואס האסטו עשה וואס דו האסט גנב מיין לב, און האסט נהג מיינע בנות אזוי ווי שבה פון חרב? 27 למה ביסטו ברח חבא, און האסט זיך גנב פון מיר, און האסט מיר נישט נגד, אז איך זאל דרך שלח מיט שמחה און מיט שרים, מיט תוף און מיט כנור? 28 און האסט מיך נישט נטש נשק מיינע בנים און מיינע בנות. סכל האסטו איצט עשה. 29 ידי האט בכוח צו עשה מיט אייך רע, נאר אלוקי אביכם האט אמש אמר צו מיר, לאמור: שומר דרך פון צו דבר מיט יעקבן פון טוב ביז רע. 30 און איצט, הלך ביסטו הלך, ווייל כסף האסטו זיך כסף נאך בית אביך, למה האסטו גנג אלוקי? 31 האט יעקב ענה און האט אמר צו לבנען: ווייל איך האב מורא געהאט, ווייל איך האב אמר: טאמער וועסטו גזל דיינע בנות פון מיר. 32 ביי וועמען נאר דו וועסט מצא אלוקיך, דער זאל נישט חיה. פאר אחינו דערקען וואס איז דיינס ביי מיר, און לקח דיר צו. און יעקב האט נישט ידע אז רחל האט עס גנב. 33 איז לבן בוא אין דעם אוהל יעקבן, און אין דעם אוהל לאהן, און אין דעם אוהל פון די 2 אמהות, און ער האט נישט מצא; און ער איז יצא פון אוהל לאה, און איז בוא אין דעם אוהל רחלען. 34 און רחל האט לקח דעם תרפים, און האט אים שים אין כר פון דעם גמל, און האט זיך ישב דערויף; און לבן האט משש דאס כל אוהל, און האט נישט

מצא. 35 האט זי אמר צו אביה: זאל נישט חרה אין די אויגן פון אדוני, וואס איך יכל נישט קום פאר דיר, ווייל הדרך נשים איז ביי מיר. און ער האט חפש, און האט נישט מצא דעם תרפים. 36 האט יעקבן חרה, און ער האט זיך ריב מיט לבנען. און יעקב האט זיך ענה און האט אמר צו לבנען: וואס איז מיין פשע, וואס איז מיין חטאת, וואס דו האסט מיך דלק? 37 אז דו האסט משש כל מיינע כלים, וואס האסטו מצא פון כל כלי ביתך? שים עס דא פאר אחי און דיינע אחים, און זאלן זיי יכח צווישן אונדז ביידן. 38 פאר די 20 שנה וואס איך בין געווען מיט דיר, האבן רחליך און דיינע עזים נישט שכל, און די אילים פון דיינע צאן האב איך נישט אכל. 39 א טרפה האב איך נישט געבראכט צו דיר; איך פלעג ליידן איר שאדן; פון ידי חטא עס בקש, גנב ביי יום, צי גנב ביי לילה. 40 ביי יום פלעגט מיך אכל די חורב, און דער קרח ביי לילה; און מיין שנה נדד פון מיינע אויגן. 41 פאר 20 שנה בין איך געווען אין ביתך: 14 שנה האב איך דיר עבד פאר דיינע 2 בנות, און 6 שנה פאר דיינע צאן; און דו האסט חלף מיין לויך 10 מאל. 42 ווען נישט אלוקי אבי, אלוקי אברהמען און די פחד פון יצחקן, וואלט געווען מיט מיר, וואלסטו מיך איצט שלח מיט ריקם. אלוקים האט ראה מיין עני און די יגיע פון מיינע כף, און ער האט יכח אמש. 43 האט לבן ענה און האט אמר צו יעקבן; די בנות זיינען מיינע בנות, און די בנים מיינע בנים, און די צאן מיינע צאן, און כל וואס דו ראה איז מיינס; און וואס איך היום עשה צו וועגן די דאזיקע בנות מיינע, אדער צו זייערע בנים וואס זיי האבן ילד? 44 און איצט, הלך נכרתה א ברית [זען מה"ש 26:18-21], איך און דו, און זאל עס זיין צום עדות צווישן מיר און צווישן דיר. 45 האט יעקב לקח אן אבן, און האט אים רום פאר א מצבה. 46 און יעקב האט אמר צו אחיו: לקט אן אבנים. האבן זיי לקח אבנים, און עשה א גל, און זיי האבן אכל דארטן ביי גל. 47 און לבן האט אים קרא יגר-שהדותא, און יעקב האט אים קרא גלעד. 48 און לבן האט אמר: דער דאזיקער גל איז אן עדות צווישן מיר און צווישן דיר היום. דעריבער האט מען קרא שמו גלעד; 49 און גם מצפה, ווייל ער האט אמר: ה' זאל צפה צווישן מיר און צווישן דיר, ווען מיר וועלן זיין סתר איינער פון אנדערן, 50 אויב דו וועסט ענה מיינע בנות, און אויב דו וועסט לקח אנדערע נשים צו מיינע בנות, בעת קיין אין איש עמנו [זען ישע' 7:14]; ראה, אלקים עד ביני ובינך. 51 און לבן האט אמר צו יעקבן: הנה דער דאזיקער גל, און הנה דער

מצבה, וואס איך האב ירה צווישן מיר און צווישן דיר. 52 אן עדות איז דער דאזיקער גל, און אן עדות דער מצבה, אז איך וועל נישט עבר דעם דאזיקן גל צו דיר, און אז דו וועסט נישט עבר דעם דאזיקן גל און דעם דאזיקן מצבה צו מיר, צום רעה. 53 זאל אלוקי אברהמען, און אלוקי נחורן, אלוקי אביהם, שפט צווישן אונדז. און יעקב האט געשווארן ביי דער פחד אביו יצחקן. 54 און יעקב האט זבח זבח [זען ישעיה 10: 53, משיח זבח זיין נפש] אויפן הר, און ער האט קרא אחיו צו אכל לחם; און זיי האבן אכל לחם, און האבן לון אויפן הר.

ברא32

1 און לבן האט זיך שכס אין דער בקר, און ער האט נשק בניו און זיינע בנות, און האט זיי ברך; און לבן איז הלך, און האט זיך שוב צו זיין מקום. 2 און יעקב איז הלך אויף זיין דרך, און מלאכים פון אלוקים האבן אים פגע. 3 און יעקב האט אמר, אז ער האט זיי ראה: מחנה אלוקים איז דאס; און ער האט קרא דעם שם פון מקום ההוא מחנים.

[וישלח]

4 און יעקב האט שלח מלאכים פארויס פאר זיך צו אחיו עשון קיין ארץ שעיר, אין שדה פון אדום. 5 און ער האט זיי צוה, לאמור: אזוי זאלט איר אמר צו אדוני, צו עשון: אזוי האט אמר עבדך יעקב: ביי לבנען האב איך גור, און איך האב זיך אחר ביז איצט. 6 און איך האב שור און חמור, צאן, און עבד און שפחה; האב איך שלח נגד אדוני, כדי צו מצא חן אין דיינע אויגן. 7 האבן די מלאכים זיך שוב צו יעקבן, לאמור: מיר זיינען בוא צו אחיך, צו עשון, און ער הלך דיר גם אנטקעגן, און 400 איש מיט אים. 8 האט יעקב מורא מאד, און ער איז געווען צרר. און ער האט חצה העם וואס מיט אים, און די צאן און די בקר און די גמלים, אין 2 מחנות. 9 און ער האט אמר: אויב עשו וועט בוא אויף איין מחנה, און וועט זי נכה, וועט די מחנה הנשאר פליטה ווערן. 10 און יעקב האט אמר: אלוקי אבי אברהמען, און אלוקי אבי יצחקן, ה', וואס האט אמר צו מיר: שוב לארצך און צו דיין מולמת, און איך וועל יטב מיט

דיר; 11 איך קטן פאר כל חסדים און פאר כל האמת וואס דו האסט עשה מיט עבדך; ווייל מיט מיין מקל בין איך עבר דעם דאזיקן ירדן, און איצט בין איך געווארן 2 מחנות. 12 נצל מיך, נא, פון דער יד פון אחי, פון דער יד פון עשון, ווייל איך האב מורא פאר אים, ער זאל נישט בוא און מיך נכה אם מיט בנים. 13 דו האסט אמר: יטב וועל איך יטב מיט דיר, און איך וועל שים דיין זרע אזוי ווי דער חול פון ים, וואס קען נישט ספר ווערן פון פילקייט. 14 און ער האט דארטן לון יענע לילה; און ער האט לקח פון וואס אים איז בוא צו דער יד, א מנחה פאר אחיו עשון: 15 200 עזים, און 20 תישים 200 רחלים און 20 אילים, 16 30 גמלים מיט זייערע יונגע, 40 פרות, און 10 פרים, 20 אתונות, און 10 עירם. 17 און ער האט נתן אין דער יד פון זיינע עבדים, צו עדר, צו עדר באזונדער; און ער האט אמר זיינע עבדים: עבר מיר פארויס, און ווארע זאלט איר מאכן צווישן עדר און עדר. 18 און ער האט צוה דעם 1 טער, לאמור: אז דין וועט פגש עשו אחי, און וועט דין שאל, לאמור: וועמעס הלך? און ווהין גייסטו? און וועמעס זיינען די דאזיקע לפניך? 19 זאלסטו אמר: עבדך יעקב; א מנחה איז דאס שלח צו אדוני, צו עשון; און הנה ער גם איז הינטער אונדז. 20 און ער האט צוה גם דעם 2 טער און דעם 3 טער, און כל וואס זיינען הלך הינטער די עדרים, לאמור: אזוי ווי די דאזיקע רייד זאלט איר דבר צו עשון, אז איר מצא אים; 21 און איר זאלט אמר: הנה איז גם עבדך יעקב הינטער אונדז. ווייל ער האט אמר: אכפרה [כפר] פניו במנחה [זען ברא' 14:6; ישע' 11:53] וואס הלך מיר פארויס, און דערנאך וועל איך ראה זיין פנים, אפשר וועט ער מיך נשא. 22 איז די מנחה עבר אים פארויס, און ער האט לון יענע לילה אין מחנה. 23 און ער איז קום אין יענער לילה, און האט לקח זיינע 2 נשים, און זיינע 2 שפחות, און זיינע 11 ילדים, און ער איז עבר דעם מעבר יבוק. 24 ער האט זיי לקח, און האט זיי עבר איבערן נחל, און האט עבר וואס ער האט געהאט. 25 און אז יעקב איז יתר אליין, האט אן איש [ברא' 16:7; 32:30; הושע 4:3-12] זיך אבק מיט אים ביז עלה דער שחר. 26 און אז ער האט ראה אז ער קען אים נישט יכל, האט ער נגע דאס כף פון זיין ירך; און דאס כף פון ירך יעקב איז יקע געווארן אין זיין אבק זיך מיט אים. 27 האט ער אמר: שלח מיך, ווייל דער שחר איז עלה. האט ער אמר: איך וועל דין נישט שלח, סיידן וועסט מיך ברך. 28 האט ער צו אים אמר: וואס איז שמך? האט ער אמר: יעקב. 29 האט ער אמר: נישט מער זאל יעקב

אמר ווערן שמך, נייערט ישראל, ווייל האסט שרה מיט אלוקים און מיט אנשים, און ביסט יכל. 30 האט יעקב שאל און האט אמר: נגד מיר, נא, שמך. האט ער אמר: למה זה שאל אויף שמי? און ויברך אים דארטן. 31 און יעקב האט קרא דעם שם פון המקום פניאל, ווייל: איך האב ראה אלוקים פנים אל פנים, און מיין נפש איז נצל געווארן. 32 און די שמש איז אים זרח ווי ער איז עבר פניאל. און ער האט צלע אויף זיין ירך. 33 דעריבער אכל נישט די בני-ישראל דעם גיד הנשה וואס אויפן כף פון דרך, ביז אויף יום הזה; ווייל ער האט נגע דאס כף פון ירך יעקב, דעם נשה.

ברא33

1 און יעקב האט נשא זיינע אויגן, און האט ראה, און הנה עשו בוא אן, און 400 איש מיט אים; האט ער חצה די ילדים צו לאהן, און צו רחלען, און צו די 2 שפחות. 2 און ער האט שים די שפחות און זייערע ילדים 1 טער, און לאהן און אירע ילדים הינטער זיי, און רחלען און יוספן די אחרונים. 3 און ער איז עבר זיי פארויס, און ער האט זיך השתחוה צו ארצה 7 מאל ביז ער האט נגש צו אחיו. 4 איז עשו אים ירץ אנטקעגן, און ער האט אים חבק, און איז אים נפל אויפן צואר, און האט אים נשק, און זיי האבן בכה. 5 און ער האט נשא זיינע אויגן, און האט ראה די נשים און די ילדים, און ער האט אמר: מי זיינען די דאזיקע ביי דיר? האט ער אמר: די ילדים מיט וואס אלוקים האט חנן עבדך. 6 האבן נגש די שפחות, זיי און זייערע ילדים, און האבן זיך השתחוה. 7 און גם לאה און אירע ילדים האבן נגש, און האבן זיך השתחוה; און דערנאך האבן נגש יוסף און רחל, און האבן זיך השתחוה. 8 האט ער אמר: וואס איז ביי דיר די דאזיקע כל מחנה וואס איך האב פגש? האט ער אמר: צו מצא חן אין די אויגן פון אדוני. 9 האט עשו אמר: איך האב רב, אחי, זאל בלייבן ביי דיר וואס ביי דיר. 10 האט יעקב אמר: ניין, נא; אויב, נא, איך האב מצא חן אין דיינע אויגן, זאלסטו לקח מיין מנחה פון ידי, ווייל איך האב ראה דיין פנים, אזוי ווי מע ראה דעם פני אלוקים, און דו האסט מיך רצה. 11 לקח אן, נא, ברכתי וואס איז דיר בוא געווארן, ווייל אלוקים האט מיך חנן, און ווייל יש לי כל און ער איז פצר צו אים, ביז ער האט לקח. 12 האט ער אמר: נסעה, און איך וועל הלך לעבן דיר. 13 האט ער צו אים אמר: אדוני רכים (רך) אז די

ילדים זיינען יונג, און די צאן און די בקר זיינען ביי מיר עול, און אז מע וועט זיי דפק יום אחד, וועלן מות כל הצאן. 14 זאל, נא, אדוני עבר פאר זיין עבד, און איך וועל מיר נהל פאמעלעך נאך די רגל פון דעם מקנה וואס פאר מיר, און נאך די רגל פון די ילדים, ביז וואנען איך וועל בוא צו אדוני קיין שיער [זען ברא' 14:6]. 15 האט עשו אמר: לאמיך יצג ביי דיר פון העם וואס מיט מיר. האט ער אמר: למה זה? זאל איך מצא חן אין די אויגן פון אדוני? 16 און עשו האט זיך שוב אין יום ההוא אויף זיין דרך קיין שיער. 17 און יעקב האט נסע קיין סוכות, און ער האט בנה פאר זיך בית, און פאר זיינע מקנה האט ער עשה סכות; דעריבער האט מען קרא דעם שם פון דעם מקום סכות. 18 און יעקב איז בוא שלום אין דער עיר שכס וואס אין ארץ כנען, ווען ער איז בוא פון פדן-ארם; און ער האט חנה פאר דער עיר. 19 און ער האט קנה דאס חלקת השדה וואס ער האט דארטן נטה זיין אוהל, פון דער יד פון בני-חמור אבי שכמען, פאר 100 קשיטה. 20 און ער האט דארטן נצב א מזבח, און האט אים קרא א-ל-אלוקי-ישראל.

ברא 34

1 און דינה בת לאה, וואס זי האט ילד צו יעקב, איז יצא צו ראה די בנות הארץ. 2 האט שכס בן חמור דעם חוי, דעם נשיא הארץ, זי ראה, און ער האט זי לקח, און איז שכב מיט איר, און האט זי ענה. 3 און זיין נפש האט זיך דבק אן בת יעקב דינה, און ער האט אהב געקריגן די נער, און ער האט דבר צום לב פון דער נער. 4 און שכס האט אמר צו אביו חמור, לאמור: לקח מיר די דאזיקע ילדה פאר אן אשה. 5 און יעקב האט שמע אז ער האט טמא זיין בת דינה, ווען בניו זיינען געווען מיט זיין מקנה אין שדה; האט יעקב חרש ביז זיי זיינען בוא. 6 און חמור אבי שכמען איז יצא צו יעקב, צו דבר מיט אים. 7 און די בני-יעקבן זיינען בוא פון דעם שדה, ווי זיי האבן עס שמע; און די אנשים האבן זיך עצב, און זיי האט חרה מאד וואס ער האט עשה נבלה אקעגן ישראל, צו שכב מיט דער בת יעקב, און כן נישט עשה ווערן. 8 און חמור האט דבר מיט זיי, לאמור: די נפש פון בני שכמען חשק נאך אייער בת. נתן זי אים, נא, פאר אן אשה. 9 והתחתנו [און אסימילאציע דורך זייט זיך מתחתן, זע מה"ש 26-21:18 בקשר עם א מתבולל] מיט אונדז; בנותיכם וועט איר

אונדז נתן, און בנותינו וועט איר אייך לקח. 10 און איר וועט זיך ישב ביי אונדז, און הארץ וועט ישב פאר אייך; ישב און סחר און אחז אייך אין איר. 11 און שכם האט אמר צו אביה און צו אירע אחים: לאמיך מצא חן אין אייערע אויגן, און וואס איר וועט מיר אמר, וועל איך נתן. 12 רבה אויף מיר מהר און מתן ביז גאר, און איך וועל נתן אזוי ווי איר וועט מיר אמר, נאר נתן מיר די נער פאר אן אשה. 13 האבן די בני-יעקבן ענה צו שכמען און אביו חמורן מיט מרמה [זען ישע' 53:9], און זיי האבן דבר ווייל ער האט טמא זייער אחות דינהן 14 און זיי האבן צו זיי אמר: מיר יכל נישט עשה די דאזיקע זאך, צו נתן אחותנו צו אן איש וואס איז ערלה, ווייל דאס איז א חרפה פאר אונדז. 15 נאר מיט דעם באדינג וועלן מיר אות צו אייך: אויב איר וועט ווערן אזוי ווי מיר, אז ביי אייך זאל מול ווערן כל זכר. 16 דעמאלט וועלן מיר אייך נתן בנותינו, און בנותיכם וועלן מיר אונדז לקח, און מיר וועלן זיך ישב ביי אייך, און ווערן עם אחד. 17 נאר אז איר וועט נישט שמע צו אונדז, זיך צו מול, וועלן מיר לקח אונדזער בת, און מיר וועלן הלך. 18 און זייערע דברים זיינען יטב אין די אויגן פון חמורן, און אין די אויגן פון שכם בן חמורן. 19 און דער יונג האט נישט אחר צו עשה די זאך, ווייל ער האט חפץ נאך דער בת יעקבן; און ער איז געווען דער נכבד פון כל בית אביו. 20 און חמור און בנו שכם זיינען בוא צום שער פון זייער עיר, און האבן דבר צו די אנשים פון זייער עיר, לאמור: 21 די דאזיקע אנשים זיינען אין שלום מיט אונדז; זאלן זיי זיך ישב אין ארץ, און סחר דרינען; ווייל הנה, הארץ ליגט געראם אין ארט פאר זיי. זייערע בנות וועלן מיר אונדז לקח פאר נשים, און בנותינו וועלן מיר זיי נתן. 22 אבער נאר מיט דעם באדינג וועלן די אנשים אות צו אונדז זיך צו ישב ביי אונדז, צו ווערן עם אחד, אז ביי אונדז זאל מול ווערן כל-זכר, אזוי ווי זיי זיינען נמולים. 23 זייער מקנה, און זייער קנין, און כל זייערע בהמות, וועלן דאך זיין אונדזערע; זאלן מיר נאר אות צו זיי, און זיי זאלן זיך ישב ביי אונדז. 24 האבן כל יצא פון דעם שער פון זיין עיר שמע צו חמורן און צו בנו שכמען, און כל זכר זיינען מול געווארן, כל יצא פון דעם שער פון זיין עיר. 25 און עס איז געווען אויפן 3טער יום, ווען זיי זיינען געווען אין כאב, האבן 2 בני יעקב, שמעון און לוי, די אחים פון דינהן, לקח איטלעכער זיין חרב, און זיי זיינען בוא זיכערערהייט אויף דער עיר, און האבן הרג כל זכר. 26 גם חמורן און בנו שכמען האבן זיי הרג מיטן שארף פון חרב; און זיי האבן לקח דינהן פון בית

שכס, און זיינען יצא. 27 זיינען די בני-יעקבן בוא אויף די חללים, און האבן בזז די עיר, ווייל זיי האבן טמא זייער אחות; 28 זייערע צאן און זייערע בקר און זייערע חמורים, סיי וואס אין עיר, סיי וואס אין שדה, האבן זיי לקח; 29 און זייער כל חיל, און כל זייערע טף און זייערע נשים, האבן זיי שבה און בזז: כל וואס אין בית. 30 האט יעקב אמר צו שמעונען און צו לוינ: איר האט מיך עכר, מיך צו באש ביי דעם ישב הארץ, ביי דעם כנעני און ביי דעם פרזי; ווייל איך בין א הייפל מענטשן, און זיי וועלן זיך אסוף אקעגן מיר, און וועלן מיך נכה, און איך און מיין בית וועלן שמד ווערן. 31 האבן זיי אמר: זאל מען אזוי ווי מיט א זונה זיך עשה אחותנו?

ברא35

1 און אלוקים האט אמר צו יעקבן: קום, עלה קיין בית-א-ל און ישב דארטן, און עשה דארטן א מזבח צו א-ל וואס האט זיך באוויזן צו דיר ביי דיין ברח פון אחיך עשון. 2 האט יעקב אמר צו זיין בית, און צו כל וואס מיט אים: סור די אלוקי הנכר וואס צווישן אייך, און טהר אייך, און חלף אייערע שמלה. 3 און לאמיר קום און עלה קיין בית-א-ל, און איך וועל דארטן עשה א מזבח צו א-ל וואס האט מיר ענה אין יום פון מיין צרה, און איז געווען מיט מיר אויף הדרך וואס איך בין הלך. 4 האבן זיי נתן יעקבן כל אלוקי הנכר וואס אין זייער יד, און די נזמים וואס אין זייערע אזנים; און יעקב האט זיי טמן אונטער דעם אייכנבוים וואס ביי שכס. 5 און זיי האבן נסע; און א חתה פון אלוקים איז געווען אויף די ערים וואס ארום זיי, און זיי האבן נישט רדף די בני-יעקבן. 6 און יעקב איז בוא קיין לוז וואס אין ארץ כנען--דאס איז בית-א-ל--ער און כל העם וואס מיט אים. 7 און ער האט דארטן בנה א מזבח, און האט קרא המקום א-ל בית א-ל, ווייל דארטן האט זיך האלוקים גלה צו אים ביי זיין ברח פון אחיו. 8 און דבורה, מינקת רבקה, איז מות, און זי איז קרב געווארן אונטער בית-א-ל, אונטער דעם אייכנבוים; און ער האט קרא שמו אלון-בכות. 9 און אלוקים האט זיך ווידער באוויזן צו יעקבן ביי זיין בוא פון פדן-ארם, און ער האט אים ברוך. 10 און אלוקים האט צו אים אמר: שמך איז יעקב; זאל מער נישט קרא ווערן דיין שם יעקב, נייערט ישראל זאל זיין שמך; און ער האט קרא שמו ישראל [זען זכר' 12-11:6; 8:3

צמח משיח שמו ישוע]. 11 און אלוקים האט צו אים אמר: איך בין א-ל שדי, פרה דיד און מער דיד; א גוי און א קהל גוים זאל ווערן פון דיר, און מלכים זאלן יצא פון דיינע חלץ. 12 און הארץ וואס איך האב נתן אברהמען און יצחקן, דיר וועל איך עס נתן, און דייין זרע נאך דיר וועל איך נתן הארץ. 13 און אלוקים האט זיך עלה פון איבער אים אין המקום ווו ער האט מיט אים דבר. 14 און יעקב האט נצב א מצבה אויף המקום ווו ער האט מיט אים דבר, א מצבה פון אבן, און ער האט נסך אויף אים א נסך, און יצק אויף אים שמן. 15 און יעקב האט קרא דעם שם פון המקום וואס אלוקים האט דבר מיט אים דארטן, בית-א-ל. 16 און זיי האבן נסע פון בית-א-ל. און ווען עס איז נאך געווען א שטרעק ארץ צו בוא קיין אפרתה, איז רחל ילד, און זי האט געהאט א קשה ילד. 17 און עס איז געווען, אין איר קשה ילד, האט די אקושערקע צו איר אמר: זאלסט נישט מורא האבן, ווייל גם דאס איז דיר א בן. 18 און עס איז געווען, ווען איר נשמה איז יצא, בעת זי איז מות, האט זי קרא שמו בן-אוני; נאר אביו האט אים קרא בנימין. 19 און רחל איז מות, און זי איז קבר געווארן אויפן דרך קיין אפרתה, דאס איז בית-לחם [זען מיכה 2-1:5, צו זיין געבורט ארט פון משיח]. 20 און יעקב האט נצב א מצבה אויף איר קבר [זען קבר פון משיח, ישע' 53:9]; דאס איז די מצבה פון קברת רחל ביז אויף היום. 21 און ישראל האט נסע, און ער האט נטה זיין אוהל פון יענער זייט מגדל-עדר. 22 און עס איז געווען ווען ישראל האט שכן אין ארץ ההוא, איז הלך ראובן און איז שכב מיט בלהה, פילגש אביו [זען שה"ש 6:8]; און ישראל האט עס שמע. און די בני-יעקבן זיינען געווען 12:23 די בני-לאהן: בכור יעקב ראובן, און שמעון, און לוי, און יהודה, און יששכר, און זבולון; 24 די בני-רחלען: יוסף און בנימין; 25 און די בני-בלהה, שפחת רחל: דן און נפתלי; 26 און די בני-זלפה, שפחת לאה: גד און אשר. דאס זיינען די בני-יעקבן, וואס זיינען אים ילד געווארן אין פדן-ארם. 27 און יעקב איז בוא צו אביו יצחקן קיין ממרא, קיין קרית-ארבע: דאס איז חברון: וואס דארטן האט גור אברהם און יצחק. 28 און די ימי יצחקן זיינען געווען 180 שנה. 29 און יצחק איז גור און איז מות, און ער איז אסף געווארן צו עמו, זקן און שבע [זען שבע, ישע' 53:11] מיט ימים. און עשו און יעקב בניו האבן אים קבר.

1 און דאס זיינען די תולדות פון עשון, דאס איז אדום. 2 עשו האט לקח זיינע נשים פון די בנות פון כנען: עדה בת אילון דעם חתי, און אהליבמה בת ענהן, בת צבעון דעם חוי; 3 און בשמת בת ישמעאלן, די אחות פון נביותן. 4 און עדה האט עשון ילד אליפז; און בשמת האט ילד רעואלן; 5 און אהליבמה האט ילד יעושן, און יעלמען, און קרחן. דאס זיינען די בני-עשון, וואס זיינען אים ילד געווארן אין ארץ כנען. 6 און עשו האט לקח זיינע נשים, און זיינע בנים און זיינע בנות, און כל נפשות פון זיין בית, און זיין מקנה, און כל זיינע בהמות, און זיין כל קנין וואס ער האט רכש אין ארץ כנען, און ער איז הלך אין ארץ, אוועק פון אחיו יעקבן. 7 ווייל זייער רכש איז געווען צו רב אויף צו יושב באנאנד, און הארץ פון זייער מגור האט זיי נישט יכל נשא פון וועגן זייער מקנה. 8 האט עשו זיך יושב אויפן הר שעיר; עשו דאס איז אדום. 9 און דאס זיינען די תולדות פון עשו דעם אב פון אדום אויפן הר שעיר. 10 דאס זיינען די שמות פון בני-עשו: אליפז בן עדהו אשר עשו, רעואל בן בשמתן אשת עשו. 11 און די בני-אליפז זיינען געווען: תימן, אומר, צפו, און געתם, און קנז. 12 און תמנע איז געווען א פילגש [זען שה"ש 6:8] פון אליפז בן עשו, און זי האט אליפז ילד עמלקן. דאס זיינען די בני-עדהן אשת עשו. 13 און דאס זיינען די בני-רעואלן: נחת, און זרח, שמה, און מזה. דאס זיינען געווען די בני-בשמתן אשת עשו. 14 און דאס זיינען געווען די בנים פון אשת עשו אהליבמה בת ענהן בת צבעונען; זי האט עשון ילד יעושן, און יעלמען, און קרחן. 15 דאס זיינען אלופי בני-עשו: בני-אליפז בכור עשו: אלוף פון תימן, אלוף אומר, אלוף צפו, אלוף קנז, 16 אלוף קרח, אלוף געתם, אלוף עמלק. דאס זיינען אלופי אליפז אין ארץ אדום. דאס זיינען בני-עדהן. 17 און דאס זיינען בני-רעואלן בן עשו: אלוף פון נחת, אלוף זרח, אלוף שמה, אלוף מזה. דאס זיינען אלופי רעואל אין ארץ אדום. דאס זיינען די בני-בשמתן אשת עשו. 18 און דאס זיינען בני-אהליבמה אשת עשו: דער אלוף פון יעוש, אלוף יעלם, אלוף קרח; דאס זיינען די אלופי אהליבמה בת ענהן אשת עשו. 19 דאס זיינען בני-עשו, און דאס זיינען זייערע אלופים; דאס איז אדום. 20 דאס זיינען די בני-שעיר דעם חורי, די יושב הארץ: לוטן, און שובל, און צבעון, און ענה, 21 און דשון, און אצר, און דישן, דאס זיינען די אלופי די חורים, בני-שעיר אין ארץ אדום. 22 און די בני-לוטנען זיינען געווען חורי און הימם.

און אחות לוטן איז געווען תמנע. 23 און דאס זיינען די בני-שובלן: עלון, און מנחת, און עיבל, שפו, און אונם. 24 און דאס זיינען די בני-צבעונען: איה און ענה. דאס איז דער ענה וואס האט מצא די ימם אין דער מדבר, ווען ער האט רעה די חמורים פון אביו צבעונען. 25 און דאס זיינען די בני-ענהן: דשון, און אהליבמה בת ענהן. 26 און דאס זיינען די בני-דשונען: חמדן, און אשבן, און יתרו, און כרו. 27 דאס זיינען די בני-אצרן: בלהן, און זעון, און עקן. 28 דאס זיינען די בני-דישנען: עוץ און ארו. 29 דאס זיינען די אלופי החורי: דער אלוף פון לוטן, אלוף שובל, אלוף צבעון, אלוף ענה, 30 אלוף דשון, אלוף אצר, אלוף דישן. דאס זיינען די אלופי החורי, לויט זייערע אלופים אין ארץ שעיר. 31 און דאס זיינען די מלכים וואס האבן מלך אין ארץ אדום, איידער עס האט מלך א מלך ביי די בני-ישראל. 32 עס האט מלך אין אדום בלע בן בעורן; און דער שם פון זיין עיר איז געווען דנהבה. 33 איז בלע מות, און תחת האט מלך יובב בן זרחן, פון בצרה. 34 איז יובב מות, און תחת האט מלך חושם פון ארץ התימני. 35 איז חושם מות, און תחת האט מלך הדד בן בדדן, וואס האט נכה מדין אין שדה מואב; און דער שם פון זיין עיר איז געווען עוית. 36 איז הדד מות, און תחת האט מלך שמלה פון משרקה. 37 איז שמלה מות, און תחת האט מלך שאול פון רחובות הנהר. 38 איז שאול מות, און תחת האט מלך בעל-חנן בן עכבורן. 39 איז בעל-חנן בן עכבורן מות, און תחת האט מלך הדד; און דער שם פון זיין עיר איז געווען פעו; און דער שם פון זיין אשה איז געווען מהיטבאל בת מטרד בת מי-זהבן. 40 און דאס זיינען די שמות פון די אלופי עשו, לויט זייערע משפחות, לויט זייערע מקומות, מיט זייערע שמות: דער אלוף תמנע, אלוף עלוה, אלוף יתת, 41 אלוף אהליבמה, אלוף אלה, אלוף פינן, 42 אלוף קנז, אלוף תימן, אלוף מבצר, 43 אלוף מגדיאל, אלוף עירם. דאס זיינען די אלופי אדום לויט זייערע מושבות, אין הארץ פון זייער אחוזה. דאס איז עשו אבי אדום.

[וישב]

ברא 37

1 און יעקב איז יושב אין הארץ מגורי אביו, אין ארץ כנען. 2 דאס איז די

תולדות יעקבן: יוסף צו 17 שנה איז געווען רועה מיט אחיו ביי די צאן; און ער איז געווען נער מיט די בני-בלההן, און מיט די בני-זלפהן, די נשים פון אביו; און יוסף האט געבראכט דבתם רעה אויף זיי צו אביהם. 3 און ישראל האט אהב יוספן מער פון כל בניו, ווייל ער איז ביי אים געווען א בן-זקונים. און ער האט אים עשה א כתונת פסים [זען יוח' 19:23]. 4 און אז אחיו האבן ראה אז אביהם האט אים אהב פון כל אחיו, האבן זיי אים שנא, און נישט יכל דבר צו אים לשלום. 5 און יוספן האט זיך חלם א חלום [זען מתי 2:22], און ער האט נגד אחיו, און זיי האבן יסף עוד שנה אים. 6 און ער האט צו זיי אמר: שמע נא דעם דאזיקן חלום וואס מיר האט זיך חלם: 7 און הנה מיר אלם אלומים אין שדה, און הנה מיין אלומה האט זיך קום, און איז גם נצב; און הנה, אייערע אלומות האבן זיך סבב, און האבן זיך השתחוה צו מיין אלומה. 8 האבן אחיו צו אים אמר: מלך ווילסטו מלך איבער אונדז? אדער משל ווילסטו משל איבער אונדז? און זיי האבן יסף עוד שנא אים פאר זיינע חלומות, און פאר זיינע דברים [זען יוח' 8:42]. 9 און אים האט זיך ווידער חלם אן אנדער חלום, און ער האט ספר אחיו, און האט אמר: הנה האט זיך מיר ווידער חלם א חלום: און הנה די שמש און די לבנה און די 11 כוכבים השתחוה זיך צו מיר. 10 און ווי ער האט עס ספר אביו און אחיו, האט אביו גער אים, און האט צו אים אמר: וואס איז דאס פאר א חלום וואס דיר האט זיך חלם? זאל איך און אמך און אחיך בוא בוא זיך השתחוה פאר דיר צו ארצה? 11 ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר [זען לוקס 2:51]. 12 און אחיו זיינען הלך פאר דעם ציל צו זיין רועה צאן אביחם אין שכם. 13 האט ישראל אמר צו יוספן: דיינע אחים רעה דאך אין שכם; הלך און איך וועל דיך שלח צו זיי. האט ער צו אים אמר: הנני. 14 האט ער צו אים אמר: הלך נא ראה אויב שלום איז צו אחיך, און שלום צו די צאן, און שוב מיר אן דבר. און ער האט אים שלח פון דעם עמק חברון, און ער איז בוא קיין שכם. 15 האט אים מצא אן איש, און הנה ער תעה אין שדה; און דער איש האט אים שאל, לאמור: וואס בקש? 16 האט ער אמר: אחי זוך איך בקש; נגש מיר, נא, ווו רעה זיי? 17 האט דער איש אמר: זיי האבן נסע פון דאנען, ווייל איך האב שמע ווי זיי אמר: לאמיר הלך קיין דותן. איז יוסף הלך נאך אחיו, און ער האט זיי מצא אין דותן. 18 און ווי זיי האבן אים ראה פון ווייטן, און איידער נאך ער האט קרב צו זיי, האבן זיי זיך נכל קעגן אים, אים צו מות. 19 און זיי האבן אמר איינער צום אנדערן: הנה

בוא דער דאזיקער בעל-חלומות. 20 און איצט, הלך, און לאמיר אים הרג, און אים שלח אין איינער פון די בורות, און מיר וועלן אמר: א חיה רעה האט אים אכל; און מיר וועלן ראה וואס וועט ווערן פון זיינע חלומות [זען מתי 27:42-64; 21 האט ראובן שמע, און ער האט אים געזוכט נצל צו זיין פון זייער יד, און האט אמר: לאמיר אים נישט נכה דאס נפש. 22 און ראובן האט צו זיי אמר: איר זאלט נישט שפך קיין דם; שלך אים אריין אין יענער בור וואס אין מדבר, נאר א יד זאלט איר נישט שלח אויף אים: כדי אים נצל צו זיין פון זייער יד, אים שוב צו אביו. 23 און עס איז געווען, ווי יוסף איז בוא צו אחיו, אזוי האבן זיי פשט יוספן זיין כתונת [זען יוח' 23: 19], דאס כתונת הפסים וואס אויף אים. 24 און זיי האבן אים לקח, און האבן אים שלך אין דער בור. און די בור איז געווען ליידיק, קיין מים איז אין איר נישט געווען. 25 און זיי האבן זיך ישב אכל לחם. און זיי האבן נשא זייערע אויגן, און האבן ראה, און הנה אן ארחה ישמעאלים בוא פון גלעד, און זייערע גמלים נשא נכאת און צרי און לט וואס זיי הלך ירד קיין מצרים. 26 האט יהודה אמר צו אחיו: וואס וועט בצע, אז מיר וועלן הרג אחינו, און מיר וועלן כסה זיין דם? 27 הלך, און לאמיר אים מכר צו די ישמעאלים, און ידנו זאל נישט זיין אויף אים; ווייל אחינו און בשרנו איז ער. און אחיו האבן שמע. 28 און ווי די מדינים, די סוחרים, זיינען עבר, אזוי האבן זיי משך און עלה יוספן פון דער בור, און זיי האבן מכר יוספן צו די ישמעאלים פאר 20 כסף [זען תהל' 105:17; פיל 2:7; מתי 9:27]; און די האבן בוא יוספן קיין מצרים. 29 און ראובן האט זיך שוב צו דער בור, און הנה אין יוסף אין דער בור [זען מרק' 16:6] און ער געמאכט די קריעה פון זיינע בגדים. 30 און ער האט זיך שוב צו אחיו, און האט אמר: דער ילד איז נישטא, און איך, ווו טו איך מיך בוא? 31 און זיי האבן לקח כתונת יוסף, און האבן שחט א שעיר עזים, און האבן טבל דאס כתונת אין דעם דם [זען געטובלט אין מִּוֹת פון משיח, רומ' 3:6]. 32 און זיי האבן שלח דאס כתונת הפסים, און בוא צו אביהם, און זיי אמר: דאס האבן מיר מצא; נכר נא אויב דאס איז כתונת בנך אדער נישט. 33 האט ער עס נכר, און ער האט אמר: כתונת בנך; א חיה רעה האט אים אכל, טרף טרף געווארן איז יוסף! 34 און יעקב געמאכט די קריעה פון זיינע שמלה, און שים זאק אויף זיינע מתנים, און ער האט אבל אויף בנו ימים רבים. 35 און כל בניו און כל זיינע בנות זיינען קום אים צו נחם, נאר ער האט זיך נישט געוואלט

נחם; און ער האט אמר: פאר וואר, אן אבל וועל איך ירד צו בני אין שאול. און אביו האט אים בכה. 36 און די מדינים האבן אים מכר אין מצרים צו פוטיפרון, סריס פרעהן, דעם שר הטבחים.

ברא38

1 און עס איז געווען אין יענער צייט, האט יהודה ירד פון אחיו, און ער האט נטה צו אן איש עדולמי, וואס שמו איז געווען חירה. 2 און יהודה האט דארטן ראה בת איש כנעני שמו שוע, און ער האט זי לקח, און איז בוא צו איר. 3 און זי איז הרה געווארן, און האט ילד בן; און ער האט קרא שמו ער. 4 און זי איז ווידער הרה געווארן, און האט ילד בן; און זי האט קרא שמו אונן. 5 און זי האט יסף ווידער ילד בן; און זי האט קרא שמו שלה. און ער איז געווען אין כזיב, אז זי האט אים ילד. 6 און יהודה האט לקח אן אשה פאר ער זיין בכור, וואס איר שם איז געווען תמר. 7 און ער, בכור יהודה, איז געווען רע אין די אויגן פון ה', און ה' האט אים מות. 8 האט יהודה אמר צו אונן: בוא צו אשת אחיך, און יבם צו זי, און קום זרע פאר אחיך. 9 און אזוי ווי אונן האט ידע אז דער זרע וועט נישט געהערן צו אים, איז, אז ער איז בוא צו אשת אחיו, האט ער שחת צו דער ארצה, כדי נישט צו נתן זרע צו אחיו. 10 איז געווען רעע אין די אויגן פון ה' וואס ער האט עשה, און ער האט אים גם מות. 11 האט יהודה אמר צו זיין שנור תמרן: ישב אן אלמנה אין בית אביך, ביז בני-שלה וועט גדל; ווייל ער האט אמר: טאמער וועט ער גם מות אזוי ווי אחיו. איז תמר הלך, און איז ישב אין בית אביה 12 האבן זיך געמערט די ימים, און בת שוע אשת יהודה איז מות. און אז יהודה האט זיך געהאט נחם, איז ער עלה צו די גזז [זען ישע' 53:7] פון זיינע צאן קיין תמנה, ער און זיין רע חירה פון עדולם. 13 איז נגד געווארן תמרן, לאמור: הנה, דיין חם עלה קיין תמנה, צו גזז זיינע צאן. 14 האט זי סור אירע בגדי אלמנותה פון זיך, און האט זיך כסה מיט א צעיף, און זיך עלף, און זי האט זיך ישב ביים פתח פון עינים, וואס אויפן דרך קיין תמנה; ווייל זי האט ראה אז שלה איז גדל, און זי איז נישט נתן געווארן צו אים פאר אן אשה. 15 און יהודה האט זי ראה, און ער האט זי חשב פאר א זונה, ווייל זי האט כסה איר פנים. 16 האט ער נטה צו איר ביים דרך, און האט אמר: יחב, נא, לאמיך בוא צו דיר; ווייל ער האט

נישט ידע אז זי איז זיין שנור. האט זי אמר: וואס וועסטו מיר נתן, אז דו וועסט בוא צו מיר? 17 האט ער אמר: איך וועל שלח א גדי עזים פון הצאן. האט זי אמר: סיידן וועסט מיר נתן אן ערבון [זען אפס' 1:14] ביז דו שלח. 18 האט ער אמר: וואס פאר אן ערבון זאל איך דיר נתן? האט זי אמר: דיין חותם, און דיין פתיל, און דיין מטה וואס אין ידך. האט ער עס איר נתן, און ער איז צו איר בוא, און זי איז הרה [זען הרה, ישע' 7:14, מוטער פון משיח] געווארן פון אים. 19 און זי איז קום און איז הלך, און זי האט סור פון זיך איר צעיק, און האט לבש אירע בגדי אלמנותה. 20 און יהודה האט שלח דאס גדי-עזים דורך דער יד פון זיין רַע פון עדולם, כדי לקח דעם ערבון פון דער יד האשה; נאר ער האט זי נישט מצא. 21 האט ער שאל די אנשים פון איר מקום, לאמור: ווו איז די קדשה וואס איז געווען אין עינים ביים דרך? האבן זיי אמר: דא איז נישט געווען קיין קדשה. 22 האט ער זיך שוב צו יהודה, און האט אמר: איך האב זי נישט מצא. און גם די אנשים פון המקום האבן אמר: דא איז נישט געווען קיין קדשה. 23 האט יהודה אמר: זאל זי עס לקח פאר זיך, כדי מיר זאלן נישט ווערן בוז; הנה איך האב שלח דאס דאזיקע גדי, און דו האסט זי נישט מצא. 24 און עס איז געווען אין ארום 3 חדשים, איז נגד געווארן יהודה, לאמור: דיין שנור תמר האט מזנה געווען, און הנה אט איז זי גם הרה [זען הרה, ישע' 7:14, מוטער פון משיח] פון זנות. האט יהודה אמר: יצא זי, און זאל זי שרף ווערן. 25 ווי זי איז יצא געווארן, אזוי האט זי שלח צו איר חם: פון דעם איש וואס די דאזיקע געהערן צו אים, בין איך הרה [זען הרה, ישע' 7:14, מוטער פון משיח]. און זי האט אמר: דערקען אקארשט וועמעס איז דער דאזיקער חותם, און די פתילים, און דער מטה? 26 האט יהודה נכר, און ער האט אמר: זי איז צדק פון מיר, דעריבער ווייל איך האב זי נישט נתן צו בני שלהן. נאר ער האט מער ווידער נישט ידע איר. 27 און עס איז געווען אין דער צייט פון איר ילד [זען ילד, ישע' 9:5, ילד לנו א-ל גבור, דנ' 7:13-14; מלא' 3:1], הנה תאומים איז אין איר בטן. 28 און עס איז געווען, אז זי האט ילד, האט איינער נתן ידו, און די מילדת האט לקח און האט קשר אן ידו א שני, לאמור: דער דאזיקער איז יצא ראשונה. 29 און עס איז געווען, ווי ער שוב ידו, הנה אחיו איז יצא; האט זי אמר: מה פרצת עליך פרץ? און מע האט קרא שמו פרץ [זען לוקס 3:33; מתי 1:3]. 30 און דערנאך איז יצא אחיו, וואס אויף ידו איז געווען דער שני; און מע האט קרא שמו זרח.

1 און יוסף איז ירד געווארן קיין מצרים, און פוטיפר, א סריס פון פרעהן, דער שר הטבחים, אן איש מצרי, האט אים קנה פון דער יד פון די ישמעאלים וואס האבן אים אהין ירד. 2 און ה' איז געווען מיט יוספן, און ער איז געווען אן איש מצליח; און ער איז געווען אין בית אדניו המצרי. 3 און אדניו האט ראה, אז ה' איז מיט אים, און כל וואס ער עשה, ה' מצליח בידו; 4 האט יוסף מצא חן אין זיינע אויגן, און ער האט אים שרת. און ער האט אים איז מפקח איבער זיין בית, און כל וואס ער האט געהאט, האט ער נתן אין ידו. 5 און עס איז געווען, פון זינט ער האט אים הפקיד (פקד) איבער זיין בית, און איבער כל וואס ער האט געהאט, האט ה' ברך בית המצרי בגלל יוסף, און ברכת ה' איז געווען אויף כל וואס ער האט געהאט אין בית און אין שדה. 6 האט ער עזב כל וואס ער האט געהאט אין יד יוסף, און ער האט נישט ידע קיין זאך, אחוץ דעם לחם וואס ער האט אכל. און יוסף איז געווען יפה תואר און יפה מראה. 7 און עס איז געווען נאך די דאזיקע געשעענישן, האט אשת אדוניו נשא אירע אויגן אויף יוספן, און זי האט אמר: שכב מיט מיר. 8 האט ער מאן [זען ירמ' 31:15; מתי 2:18], און ער האט אמר צו אשת אדוניו: זע, אדוני ידע נישט וואס איז מיט אים אין בית, און כל וואס ער האט, האט ער נתן אין ידו. 9 ער איז אין דעם דאזיקן בית נישט גדול פון מיר, און ער האט נישט חשך פון מיר קיין זאך, נאר בלויז דין, ווייל דו ביסט זיין אשה. היינט ווי קען איך עשה הרעה הגדולה הזאת, און חטא צו אלוקים? 10 און עס איז געווען, אז זי האט דבר צו יוספן יום יום, און ער האט נישט שמע צו איר, צו שכב אצל [זען אצל, משלי 8:30; 30:4; יוח' 1:1, חכמה ה' אצל ה', דנ' 14-13:7] איר, אדער צו זיין מיט איר, 11 און היה, איין יום ווען ער איז בוא אין בית צו עשה זיין מלאכה, ואין איש פון אנשי הבית איז דארטן נישט געווען אין בית, 12 האט זי אים תפש פאר זיין בגד, לאמור: שכב מיט מיר. האט ער עזב זיין בגד אין איר יד, און איז נוס און ער יצא דרויסן. 13 און עס איז געווען, ווי זי האט ראה, אז ער האט עזב [זען עזב, תהל' 22:2; 16:10; מתי 27:46] זיין בגד אין איר יד, און איז נוס דרויסן, 14 אזוי האט זי קרא צו אירע אנשי הבית, און האט צו זיי אמר, לאמור: זעט, מע האט אונדז געבראכט אן איש עברי, צו

צחק פון אונדז; ער איז בוא צו מיר צו שכב מיט מיר, און איך האב קרא אויף א קול גדול. 15 איז, ווי ער האט שמע, אז איך האב רום מיין קול און האב קרא, אזוי האט ער עזב זיין בגד אצל מיר, און איז נוס און יצא דרויסן. 16 און זי האט נוח זיין בגד אצל זיך, ביז אדניו איז בוא אהיים. 17 און זי האט דבר צו אים אזוי ווי די דאזיקע דברים, לאמור: דער עבד העברי וואס דו האסט אונדז געבראכט, איז בוא צו מיר צו צחק פון מיר. 18 און עס איז געווען, ווי איך האב רום מיין קול און האב קרא, אזוי האט ער עזב זיין בגד אצל מיר, און איז נוס דרויסן. 19 און עס איז געווען, ווי אדניו האט שמע די דברי אשתו, וואס זי האט צו אים גערעדט, לאמור: אזעלכע זאכן האט עשה צו מיר עבדך, האט ער חרה אפו. 20 און אדוני יוסף האט אים נתן אין בית הסוהר אין מקום ווו דעם אסורי המלך זיינען אסר; און ער איז דארטן געווען אין בית הסוהר. 21 און ה' איז געווען מיט יוספן, און ער האט נטה צו אים חסד, און אים נתן חן אין די אויגן פון דעם שר בית הסוהר. 22 און דער שר בית הסוהר האט נתן אויף דער יד פון יוספן כל האסירם וואס אין בית הסוהר; און כל וואס מע האט דארטן עשה, האט ער עשה. 23 און דער שר בית הסוהר האט נישט ראה קיין שום זאך אונטער ידו, ווייל ה' איז געווען מיט אים, און וואס ער האט עשה, האט ה' מצליח [צלח, זען צלח, ישע' 53:10].

ברא40

1 און עס איז געווען נאך די דאזיקע געשעענישן, האט דער משקה מלך מצרים, און דער אפה, זיך חטא אקעגן זייער אדון, מלך מצרים. 2 און פרעה האט קצף אויף זיינע 2 סריסים, אויף דעם שר המשקים און אויף דעם שר האופים. 3 און ער האט זיי נתן במשמר בית שר הטבחים אין בית הסוהר, אין דער מקום וואס יוסף איז דארטן געווען אסר. 4 און דער שר הטבחים האט פקד יוספן לעבן זיי, און ער האט זיי שרת; און זיי זיינען געווען ימים אין דער משמר. 5 האט זיך ביידן געחלומט א חלום אין איין לילה, איטלעכן זיין חלום, איטלעכן מיט זיין אייגן פיתרון [קור"א 12:10] פון זיין חלום, דעם משקה און דעם אפה פון מלך מצרים, וואס זיינען געווען אסר אין בית הסוהר. 6 און יוסף איז בוא צו זיי אין דער בקר, און האט זיי ראה, הנה זיי

זיינען זעף. 7 האט ער שאל די סריסים פון פרעהן וואס מיט אים אין דער משמר בית אדוניו, לאמור: למה זיינען אייערע פנימער היום פארערגערט? 8 האבן זיי צו אים אמר: אונדז האט זיך געחלומט א חלום, און נישטא ווער זאל אים פותר זיין. האט יוסף צו זיי אמר: פיתרונים זיינען דאך פון אלוקים, נו? ספר מיר, נא. 9 האט דער שר המשקים ספר זיין חלום צו יוספן, און ער האט צו אים אמר: מיר חלומט זיך, און הנה פאר מיר איז גפן, 10 און אויפן גפן 3 שריגס; און ווי ער פרח, איז עלה זיין נץ, האבן זיינע בשל געצייטיקט ענבים. 11 און כוס פרעה איז געווען אין ידי; האב איך לקח די ענבים, און האב זיי שחט אין כוס פרעה, און נתן דעם כוס אין כף פרעה. 12 האט יוסף צו אים אמר: דאס איז דער פיתרון דערפון: די 3 שריגס דאס זיינען 3 ימים. 13 אין 3 ימים ארום וועט פרעה נשא [זען נשא, ישע' 12-11:53] דיין קאפ, און וועט דיך שוב אויף דיין כן, און וועסט נתן כוס פרעה אין ידו, לויטן פריערדיקן משפט, ווען דו ביסט געווען זיין משקה. 14 נאר זאלסט מיך זכר ביי זיך, אז דיר וועט יטב זיין, און זאלסט עשה, נא, א חסד מיט מיר, און מיך זכר פאר פרעהן, און מיך יצא פון דעם דאזיקן בית. 15 ווייל געגנבעט בין איך געגנבעט געווארן פון הארץ העברים; און דא גם האב איך קיין זאך נישט עשה, וואס מע האט מיך שים אין בור [זען בור, זכר' 11-9:9]. 16 האט דער שר האופים ראה אז ער האט צום גוטן פותר געווען, און ער האט אמר צו יוספן: מיר גם האט זיך געחלומט, און הנה 3 סל פון חרי זיינען אויף מיין קאפ; 17 און אין דעם אויבערשטן סל איז פון אלערליי מאכל פאר פרעהן, מעשה אפה, און די עוף אכל זיי פון דעם סל איבער מיין קאפ. 18 האט יוסף ענה און האט אמר: דאס איז דער פיתרון דערפון: די 3 סלים דאס זיינען 3 ימים. 19 אין 3 ימים ארום וועט פרעה נשא דיין קאפ פון דיר, און וועט דיך תלה אויף אן עץ [זען בן דוד תקע עודנו חי תלוי אויף עץ, זע בן דוד דקרו און אויפהונגען אויף א בויס, שמ"ב 14-9:18; זכר' 10:12; תהל' 17:22; ישע' 5:53; יוח' 19:34], און די עוף וועלן אכל דיין בשר פון דיר. 20 און עס איז געווען אויפן 3טער יום, אין פרעהס געבורטסטאג, האט ער עשה א משתה פאר כל עבדיו, און האט נשא דעם קאפ פון דעם שר המשקים, און דעם קאפ פון דעם שר האופים, אין בייזיין פון זיין עבדים. 21 און ער האט שוב דעם שר המשקים צו זיין משקה; און ער האט נתן דעם כוס אין כף פרעה. 22 און דעם שר האופים האט ער תלה, אזוי ווי יוסף האט זיי פותר געווען. 23 נאר

דער שר המשקים האט נישט זכר [זען לוקס 22:19] אן יוספן, און האט אים שכת.

ברא41

[מקץ]

1 און עס איז געווען צום סוף פון 2 יאר צייט, האט זיך פרעהן געחלומט, און הנה ער עמד ביים טייך. 2 און הנה עלה פון טייך 7 פרות, שיין אויפן אויסזען און פעט אויפן בשר; און זיי האבן זיך רעה אין דעם אחו. 3 און הנה עלה נאך זיי פון טייך 7 אנדערע פרות, מיאוס אויפן מראה, און מאגער אויפן בשר; און זיי האבן זיך עמד אצל יענע פרות ביים שפה פון טייך. 4 און די מיאוסע אויפן מראה און מאגערלייביקע פרות האבן אכל די 7 שיינע אויפן מראה און פעטע פרות. און פרעה האט זיך יקץ [זען קיץ פון גיהנום, דנ' 12:2]. 5 און ער איז ישן, און אים האט זיך געחלומט א 2 טער מאל, און הנה 7 שבלים עלה אויף קנה אחד בריאות און טבות. 6 און הנה צמח [זען צמח משית, זכר' 12-11:6] נאך זיי 7 שבלת דינע און שדף פון מזרח-ווינט. 7 און די דינע שבלים האבן בלע די 7 בריאות און פולע שבלים. און פרעה האט זיך יקץ, און הנה עס איז א חלום. 8 און עס איז געווען אין דער בקר, איז זיין רוח געווען פעם, און ער האט שלח און קרא כל חרטומים פון מצרים, און כל אירע חכמים; און פרעה האט זיי ספר זיינע חלומות, נאר קיינער האט זיי נישט געקענט פותר זיין פאר פרעהן. 9 האט דער שר המשקים דבר צו פרעהן, לאמור: מיינע חטא מוז איך היום זכר. 10 פרעה האט קצף אויף עבדיו, און האט מיך נתן אין דער משמר פון דעם בית שר הטבחים, מיך און דעם שר האופים. 11 האט זיך אונדז געחלומט א חלום אין איין לילה, מיר און אים; איטלעכן מיט זיין אייגן פיתרון פון זיין חלום האט זיך אונדז געחלומט. 12 און דארטן איז מיט אונדז געווען א נער עברי, אן עבד פון דעם שר הטבחים, האבן מיר אים ספר, און ער האט אונדז פותר געווען חלומתינו; איטלעכן לויט זיין חלום האט ער פותר געווען. 13 און עס איז געווען, אזוי ווי ער האט אונדז פותר געווען, אזוי איז געשען: מיך האט מען שוב אויף מיין כן, און אים האט מען תלה [זען בן דוד תקע עודנו חי תלוי אויף עץ, זע בן דוד

דקרו און אויפהונגען אויף א בויס, שמ"ב 14-9-18; זכר' 12:10; תהל' 22:17; ישע' 53:5; יוח' 19:34]. 14 האט פרעה שלח און קרא יוספן, און מע האט אים אויף רוץ פון בור. און ער האט זיך גלח, און האט חלף זיינע שמלה, און איז בוא צו פרעהן. 15 האט פרעה אמר צו יוספן: מיר האט זיך געחלומט א חלום, און נישטא ווער זאל אים פותר זיין; און איך האב שמע אויף דיר לאמר, אז דו שמע א חלום, אים פותר צו זיין. 16 האט יוסף ענה צו פרעהן, לאמור: נישט איך, אלוקים וועט ענה דעם שלום פרעהן [זען שלום, ישע' 53:5]. 17 האט פרעה דבר צו יוספן: מיר חלומט זיך, און הנה איך עמד ביים שפה פון טייך. 18 און הנה עלה פון טייך 7 פרות, פעט אויפן בשר און שייך אויפן תואר; און זיי האבן זיך רעה אין אחו. 19 און הנה עלה נאך זיי 7 אנדערע פרות, ארים און זייער רע אויפן תואר און דאר אויפן בשר, וואס אין כל ארץ מצרים האב איך נישט ראה זייער גלייכן אין רע. 20 און די דארע און רע פרות האבן אכל די 1 טער 7 פעטע פרות. 21 און זיי בוא אריין אין זיי, און עס איז נישט געווען ידע אז זיי בוא אין זיי אריין, און זייער מראה איז געווען אזוי רע ווי אין תחלה. און איך האב זיך יקץ [זען יקץ, דנ' 12:2]. 22 און איך האב ראה אין מיין חלום, און הנה 7 שבלים עלה [זען עלה, ישע' 53:2] אויף קנה אחד, פולע און גוטע. 23 און הנה צמח [זען צמח, זכר' 12-11:6] נאך זיי 7 שבלים צנס, דינע, שדף פון מזרח-ווינט. 24 און די דינע שבלים האבן בלע די 7 שבלים טובות. האב איך אמר די חרטומים, ואין מגעד לי [רומ' 14:10]. 25 האט יוסף אמר צו פרעהן: דער חלום פון פרעהן איז אחד; וואס האלוקים וויל עשה האט ער נגד פרעהן [זען נגד, שמ"ב 12-11:7]. 26 די 7 גוטע פרות דאס זיינען 7 שנה, און די 7 גוטע שבלים דאס זיינען 7 שנה; הנה חלום אחד איז דאס. 27 און די 7 דארע און רע פרות, וואס זיינען עלה נאך זיי, דאס זיינען 7 שנה; און די 7 לידיקע שבלים שדף פון מזרח-ווינט, דאס וועלן זיין 7 שנה פון רעב. 28 דאס איז די זאך וואס איך האב דבר צו פרעהן: וואס האלוקים וויל עשה האט ער באוויזן פרעהן. 29 הנה, עס בוא 7 שנה פון שבע [זען שבע, ישע' 53:11] גדול אין כל ארץ מצרים. 30 און נאך זיי וועלן קום 7 שנה פון רעב, און די כל שבע וועט זיין שכח אין ארץ מצרים; און דער רעב וועט כלה הארץ. 31 און פון דער שבע וועט נישט זיין ידע אין דער ארץ, פון וועגן יענעם רעב וואס נאכדעם; ווייל רעב וועט זיין זייער כבד. 32 און וואס דער חלום האט זיך שנה א 2 טער מאל: ווייל די זאך איז כון פון האלוקים,

און האלוקים מהר דאס צו עשה. 33 און איצט, זאל פרעה ראה אן איש נבון און א חכם, און אים שית איבערן ארץ מצרים. 34 זאל פרעה דאס עשה, און זאל ער פקד פקדים איבערן הארץ, און חמש ארץ מצרים אין די 7 שנה פון שבע. 35 און זאל מען קבץ די כל מאכל פון די דאזיקע גוטע יארן וואס בוא, און זאל מען צבר בר אונטער דער יד פרעה, פאר מאכל אין די ערים, און זיין שומר איבער. 36 און די מאכל וועט זיין אוועקגעלייגט פארן ארץ, אויף די 7 שנה פון רעב וואס וועלן זיין אין ארץ מצרים, און הארץ וועט נישט כרת [זען כרת, דנ' 9:26] ווערן פון רעב. 37 און די זאך איז יטב אין די אויגן פון פרעה, און אין די אויגן פון כל זיינע עבדים. 38 און פרעה האט אמר צו זיינע עבדים: קענען מיר דען מצא אזא ווי דער דאזיקער, אן איש וואס דער רוח אלוקים איז אין אים? 39 און פרעה האט אמר צו יוספן: נאכדעם ווי אלוקים האט דיר געלאזט ידע דאס כל, איז נישטא בין און חכם אזוי ווי דו. 40 דו וועסט זיין איבער מיין בית, און לויט דיין פה זאל נשק [זען תהל' 2:12] ווערן כל העם פון מיר; נאר מיטן כסא וועל איך זיין גדל פון דיר. 41 און פרעה האט אמר צו יוספן: הנה, איך האב דיר נתן איבערן כל ארץ מצרים. 42 און פרעה האט סור זיין טבעת פון ידו, און האט אים נתן אויף דער יד יוספן, און ער האט אים לבש אין ליינענע בגדים, און אים שים א רבד הזהב אויפן זיין צואר. 43 און ער האט אים רכב אין זיין משנה מרכבה; און מע האט קרא פאר אים: אברך! און ער האט אים נתן איבערן כל ארץ מצרים. 44 און פרעה האט אמר צו יוספן: איך בין פרעה, אבער אן דיר זאל קיינער נישט רום א יד אדער א רגל אין כל ארץ מצרים. 45 און פרעה האט קרא דעם שם פון יוספן, צפנת-פענח; און ער האט אים נתן אסנת בת פוטי-פרע כהן און, פאר אן אשה. און יוסף איז יצא איבערן ארץ מצרים. 46 און יוסף איז געווען 30 שנה אלט, ווען ער האט זיך עמד פאר פרעה מלך מצרים. און יוסף איז יצא פון פאר פרעה, און איז עבר דורכן כל ארץ מצרים. 47 און הארץ האט עשה אין די 7 שנה פון שבע לקמצים. 48 און ער האט קבץ די כל מאכל פון די 7 שנה וואס זיינען געווען אין ארץ מצרים, און האט נתן די מאכל אין די ערים; די מאכל פון די שדה העיר וואס ארום איר, האט ער נתן אין איר. 49 און יוסף האט צבר בר אזוי ווי חול פון ים, רבה, ביז מע האט חדל צו ספר, ווייל עס איז געווען אין מספר. 50 און ביי יוספן זיינען ילד געווארן, איידער דאס שנה פון רעב איז בוא, 2 בנים, וואס אסנת בת פוטי-פרע כהן און האט אים

ילד. 51 און יוסף האט גערופן דעם שם פון דעם בכור מנשה, ווייל: אלוקים את-כל-עמלי ואת כל-בית אבי. 52 און דעם שם פון דעם 2טער האט ער קרא אפרים, ווייל: כי-הפרני אקהים אין ארץ עניי. 53 און עס האבן זיך כלה די 7 שנה פון שבע [זען שבע, ישע' 53:11] וואס איז געווען אין ארץ מצרים. 54 און עס האבן חלל בוא די 7 שנה פון רעב, אזוי ווי יוסף האט אמר. און עס איז געווען רעב אין כל הארצות, נאר אין כל ארץ מצרים איז געווען לחם. 55 און אז דאס כל ארץ מצרים האט אנגעהויבן רעבן, און העם האט צעק צו פרעהן אום לחם, האט פרעה אמר צו כל מצרים: הלך צו יוספן; וואס ער וועט אייך אמר, זאלט איר עשה [יוח' 2:5]. 56 און דער רעב איז געווען איבערן כל פני הארץ; און יוסף האט פתח כל אשר בהם, און האט שבר צו מצרים; און דער רעב האט זיך חזק אין ארץ מצרים. 57 און פון כל הארץ איז מען בוא קיין מצרים צו שבר, ווייל דער רעב איז געווען חזק אויף כל הארץ.

ברא42

1 און יעקב האט ראה אז עס איז דא שבר אין מצרים, און יעקב האט אמר צו זיינע בנים: וואס ראה איר אייך אן? 2 און ער האט אמר: הנה האב איך שמע, אז עס איז דא שבר אין מצרים. רדו [ירד] אהין, און שבר אונדז איין פון דארטן, כדי מיר זאלן חיה און נישט מות. 3 האבן 10 אחים פון יוסף ירד שבר פון מצרים. 4 נאר בנימין אחי יוסף האט יעקב נישט שלח מיט אחיו, ווייל ער האט אמר: טאמער וועט אים טרעפן אן אסון. 5 זיינען בוא די בני-ישראלן צו שרר צווישן די וואס זיינען בוא, ווייל דער רעב איז געווען אין ארץ כנען. 6 און יוסף איז געווען דער שליט איבערן הארץ; ער איז געווען דער וואס האט המשביר צום כל עם הארץ [יוח' 6:35; מה"ש 12:4; ישע' 3:52; כיפא א 1:18]. זיינען בוא אחי יוסף, און האבן זיך צו אים השתחוה מיטן פנים צו ארצה. 7 און יוסף האט ראה אחיו, און האט זיי נכר, אבער ער האט זיך געמאכט לא הכיר צו זיי [דבר' 9:33], און האט דבר מיט זיי קשות, און האט צו זיי אמר: פון וואנען בוא איר? האבן זיי אמר: פון ארץ כנען, צו שבר אוכל. 8 און יוסף האט דערקענט אחיו, אבער זיי האבן אים נישט דערקענט [זען גואל וועט נישט זיין דערקענט, ישע' 8-1:53; לוקס 24:16]. 9 און יוסף האט זיך זכר אן די חלומות, וואס האבן זיך אים געחלומט וועגן זיי, און ער האט

צו זיי אמר: מרגלים [רגל] זייט איר; צו ראה די ערות [ברא' 9:22] פון הארץ
 זייט איר בוא. 10 האבן זיי צו אים אמר: לא, אדוני, נייערט צו שבר אוכל
 זיינען בוא דינע עבדים. 11 כלנו בני איש-אחד מיר; ערלעכע מענטשן זיינען
 אנהנו; דינע עבדים לא היו [היה] מרגלים [רגל]. 12 האט ער צו זיי אמר: לא,
 נייערט די ערות הארץ זייט איר בוא ראה. 13 האבן זיי: 12 אחים זיינען מיר,
 דינע עבדים, בני איש-אחד אין ארץ כנען, און הנה איז דער קטון היום מיט
 אבינו, און האחד איננו [זען יכרת משיח ואין לו, דנ' 26: 9]. 14 האט יוסף צו
 זיי אמר: דאס איז דאך וואס איך האב צו אייך דבר, לאמור: מרגלים זייט איר.
 15 דערמיט וועט איר בחן ווערן: אזוי ווי פרעה חי, אויב איר וועט פון דאנען
 יצא, סיידן אחיכם הקטון וועט בוא אהער! 16 שלח פון אייך איינעם, ער זאל
 ברענגען אחיכם, און איר בלייבט אסר, כדי אייערע דברים זאלן בחן ווערן,
 אויב דער אמת איז מיט אייך; און אויב נישט, אזוי ווי פרעה חי, אז איר זייט
 מרגלים [רגל]! 17 און ער האט זיי אסוף אין משמר [וואך] אויף 3 ימים. 18 און
 יוסף האט צו זיי אמר אויפן 3טער יום: דאס עשה, און איר וועט בלייבן לעבן;
 איך האב מורא פאר האלוקים: 19 אויב איר זייט ערלעכע מענטשן, זאל איר
 אחד אייערער בלייבן אסר אין אייער בית משמר, און איר הלך, און ברענגט
 שבר פאר דעם רעב פון אייערע בתים. 20 און אחיכם הקטון זאלט איר
 ברענגען צו מיר; און אייערע דברים וועלן אמן ווערן, און איר וועט נישט מות.
 האבן זיי אזוי עשה. 21 און זיי האבן אמר איינער צום אנדערן: פארוואר, מיר
 זיינען שולדיק וועגן אחינו וואס מיר האבן ראה דעם צרה פון זיין נפש [זען
 צרה פון נפש פון משיח, ישע' 12-10:53], ווען ער האט זיך חנן ביי אונדז, און
 מיר האבן נישט שמע. דעריבער איז אויף אונדז בוא די דאזיקע צרה [מתני
 27:25]. 22 און ראובן האט זיך ענה צו זיי, לאמור: האב איך אייך נישט אמר,
 לאמור: תחטאו [חטא] אייך נישט אן דעם ילד? אבער איר האט נישט שמע;
 וגם-דמו הנה נדרש [דרש, זען דרש, דבר' 19: 18; מתני 27:25]. 23 און זיי האבן
 נישט ידע אז יוסף שמע ווייל המליץ איז געווען צווישן זיי. 24 האט ער זיך
 סבב פון זיי, און האט בכה [לוקס 19:41]. און ער האט זיך שוב צו זיי, און
 האט צו זיי דבר; און ער האט לקח פון זיי שמעונען, און האט אים אסר פאר
 זייערע אויגן. 25 און יוסף האט צוה, מע זאל מלא זייערע כלים מיט בר, און
 להשיב [שוב] זייער געלט איטלעכן אין זיין זאק, און זיי נתן צדה אויפן דרך.
 און מע האט צו זיי אזוי עשה. 26 און זיי האבן נשא זייער שבר אויף זייערע

חמורים, און זיינען הלך פון דארטן. 27 האט איינער פתח זיין זאק צו נתן זיין חמור מספוא אין מלון, און האט ראה זיין געלט, און הנה עס איז אין פה פון זיין זאק. 28 האט ער אמר צו אחיו: מיין געלט איז שוב געווארן, און הנה איז עס גם אין מיין זאק. איז זיי יצא לב, און זיי האבן חרד איינער צום אנדערן לאמור: מה זאת עשה אלוקים לנו? 29 און זיי זיינען בוא צו אביהם יעקבן קיין ארץ כנען, און האבן אים נגד כל וואס זיי האט קרה, לאמור: 30 דער איש [זען איש, דער חבר צום נאָמען פון משיח, זכר' 12-11:6], דער אדוני הארץ [זען האדון אשר אתם מבקשים, משיח האדון כל הארץ, מלא' 1: 3; זכר' 6:5], האט מיט אונדז דבר קשות, און ער האט אונדז נתן פאר מרגלים [רגל] פון הארץ. 31 האבן מיר צו אים אמר: ערלעכע מענטשן זיינען מיר, מיר לא היה מרגלים. 32 12 אחים זיינען מיר, בני-אבינו; האחד איננו [מה"ש 19:25], און הקטון איז היום מיט אבינו אין ארץ כנען. 33 האט דער איש, אדוני הארץ, צו אונדז אמר: דערמיט וועל איך האב דעת אז איר זייט ערלעכע מענטשן: איין אח אייערן נוח ביי מיר, און פאר דעם רעב פון בתיכם לקח, און הלך. 34 און ברענגט אחיכם הקטון צו מיר, און איך וועל האב דעת אז איר זייט נישט קיין מרגלים, נאר איר זייט ערלעכע מענטשן; וועל איך איך נתן אחיכם, און איר וועט מעגן סחר אין הארץ. 35 און עס איז געווען, ווי זיי ריק אויס זייערע זעק, און הנה איטלעכנס צרור געלט איז אין זיין זאק; און ווי זיי און אביהם האבן ראה זייערע צרורות געלט, אזוי האבן זיי ירא. 36 און אביהם יעקב האט צו זיי אמר: איר האט מיך שכל; יוסף איננו [מה"ש 19:25], און שמעון איז נישטא, און בנימינען ווילט איר לקח; עלי היו [היה] כלנה. 37 האט ראובן אמר צו אביו, לאמור: מיינע 2 בנים זאלסטו מות, אויב איך וועל דיר אים נישט צוריקברענגען. נתן אים אויף ידי, און איך וועל אים שוב צו דיר. 38 האט ער אמר: בני וועט נישט ירד מיט איך, ווייל אחיו איז מת, און ער אליין איז שאר, און אז אים וועט טרעפן אן אסון אויף הדרך וואס איר וועט הלך דערויף, וועט איר ירד מיינע גראע האר מיט יגון אין שאול.

ברא43

1 און דער רעב איז געווען כבד אין הארץ. 2 און עס איז געווען, אז זיי האבן כלה צו אכל די שבר, וואס זיי האבן געבראכט פון מצרים, האט אביהם צו זיי

אמר: שוב ווידער שבר אונדז א ביסל אוכל. 3 האט יהודה אמר צו אים, לאמור: ווארענען האט אונדז געווארנט דער איש, לאמור: איר זאלט מיין פנים נישט ראה, אויב אחיכם איז נישט מיט אייך. 4 אויב דו שלח אחינו מיט אונדז, וועלן מיר ירד, און וועלן דיר שבר אוכל. 5 אויב אבער דו שלח נישט, וועלן מיר נישט ירד, ווייל דער איש האט אונדז אמר: איר זאלט מיין פנים נישט ראה, אויב אחיכם איז נישט מיט אייך. 6 האט ישראל אמר: למה האט איר מיר רעע, צו נגד דעם איש, אז איר האט נאך אן אה? 7 האבן זיי אמר: דער איש האט זיך שאול שאל וועגן אונדז, און וועגן אונדזער מולדת, לאמור: לעבט נאך אביכם? האט איר נאך אן אה? און מיר האבן אים נגד לויט די דאזיקע דברים. זאלן מיר גאר האבן דעת, אז ער וועט אמר: הורידו (ירד) אחיכם? 8 און יהודה האט אמר צו אביו ישראל: שלח דעם נער מיט מיר, און מיר וועלן קום און וועלן הלך, כדי מיר זאלן חיה און נישט מות, אי מיר, אי דו, אי טפנו. 9 איך בין ערב פאר אים, פון ידי זאלסטו אים בקש; אויב איך וועל דיר אים נישט ברענגען און אים יצג פאר דיר, זאל איך זיין א חוטא פאר דיר כל הימים. 10 ווייל אז מיר וואלטן זיך נישט מהה, וואלטן מיר שוין איצט זיך געהאט שוב צום 2טער מאל. 11 האט אביהם ישראל צו זיי אמר: אויב שוין יא אזוי, עשו (עשה) אט-וואס: לקח פון די זמרה פון הארץ אין אייערע כלים, און ירד צו דעם איש מנחה, א ביסל באלזאם, און א ביסל דבש, נכאת, און לוט, בטנים, און שקדים. 12 און כסף משנה לקח מיט אין ידכם; און דאס געלט וואס איז שוב געווארן אין פה פון אייערע זעק, זאלט איר שוב מיט ידכם; אפשר איז דאס געווען א משגה. 13 און לקח אחיכם, און קום, און שוב צו דעם איש. 14 און א-ל שדי וועט אייך נתן רחמים פאר דעם איש, און ער וועט אייך שלח אייער אנדער אח און בנימינען; און איך, אויב איך זיין שכל, וועל איך שכל. 15 האבן די אנשים לקח די דאזיקע מנחה, און משנה געלט האבן זיי לקח אין זייער יד, און בנימינען, און זיי זיינען קום און האבן ירד קיין מצרים, און האבן זיך עמד פאר יוספן [קור"ב 5:10]. 16 און ווי יוסף האט ראה בנימינען מיט זיי, אזוי האט ער אמר צו דעם וואס איבער זיין בית: ברענג אריין די אנשים אין בית, און טבח א טבח, און כון צו, ווייל די אנשים וועלן אכל מיט מיר צו צהרים [מה"ש 7:13; לוקס 24:30-31]. 17 האט דער איש עשה אזוי ווי יוסף האט אמר, און דער איש האט אריינגעבראכט די אנשים אין בית יוסף. 18 און די אנשים האבן ירא געהאט, ווייל זיי זיינען

אריינגעבראכט געווארן אין בית יוסף, און זיי האבן אמר: פון וועגן דעם געלט וואס איז שוב געווארן אין אונדזערע זעק דאס 1 טער מאל, ווערן מיר אריינגעבראכט, כדי זיך גלל אויף אונדז, און נפל אויף אונדז, און אונדז לקח פאר עבדים מיט חמורינו. 19 האבן זיי נגש צו דעם איש וואס איבער בית יוסף, און האבן דבר צו אים אין פתח הבית. 20 און זיי האבן אמר: אדוני, מיר ירד האבן ירד דאס 1 טער מאל צו שבר אוכל. 21 און עס איז געווען, אז מיר זיינען בוא צום מלון, און האבן פתח אונדזערע זעק, און הנה איטלעכנס געלט איז אין פה פון זיין זאק, אונדזער געלט אין זיין משקל; האבן מיר עס שוב אין ידנו. 22 און נאך אנדער געלט האבן מיר אראפגעבראכט אין ידנו, צו שבר אוכל. מיר ידע נישט מי עס האט שים אונדזער געלט אין אונדזערע זעק. 23 האט ער אמר: שלום צו אייך! איר זאלט נישט מורא האבן; אלוקיכם, און אלוקי אביכם, האט אייך נתן א מטמון אין אייערע זעק; אייער געלט איז מיר בוא. און ער האט יצא צו זיי שמעונען. 24 און דער איש האט אריינגעבראכט די אנשים אין בית יוסף, און ער האט נתן מים, און זיי האבן געוואשן רגליהם; און ער האט נתן מספוא פאר זייערע חמורים. 25 און זיי האבן כון די מנחה איידער יוסף וועט בוא אום צהרים, ווייל זיי האבן שמע אז דארטן וועלן זיי אכל לחם. 26 און ווי יוסף איז בוא אין בית, אזוי האבן זיי אריינגעבראכט צו אים אין בית די מנחה וואס אין זייער יד, און זיי האבן זיך חוה פאר אים צו ארצה. 27 און ער האט זיי שאל אויף שלום, און ער האט צו זיי אמר: איז שלום צו אביכם הזקן, וואס איר האט פון אים אמר? לעבט ער נאך? 28 האבן זיי אמר: שלום איז צו עבדך אבינו, ער לעבט נאך. און זיי האבן זיך קדד און זיך חוה [דנ' 14-13:7]. 29 האט ער נשא זיינע אויגן, און האט ראה בנימין אחיו בן אמו, און ער האט אמר: איז דאס אחיכם הקטון, וואס איר האט מיר פון אים אמר? און ער האט אמר: זאל דיך אלוקים חנן, בני. 30 און יוסף האט זיך מהר, ווייל כמר האט אים רחמים אויף אחיו, און ער האט זיך געוואלט בקש ווו צו בכה; איז ער בוא אריין אין חדר, און האט דארטן בכה [זען לוקס 19:41]. 31 און ער האט רחץ זיין פנים, און איז יצא; און ער האט זיך אפק און האט אמר: שים לחם. 32 האט מען שים פאר אים באזונדער, און פאר זיי באזונדער, און פאר די מצרים וואס האבן אכל ביי אים, באזונדער, מחמת די מצרים יכל נישט אכל לחם מיט די עברים, ווייל דאס איז אן תועבה ביי די מצרים. 33 און זיי זיינען ישב געווארן פאר אים,

דער בכור לויט זיין בכורהשאפט, און דער צעיר לויט זיין יונגקייט; און די אנשים האבן זיך תמה צווישן איינאנדער. 34 און ער האט זיי געלאזט נשא משאת פון פאר אים, און משאת בנימן איז געווען 5 מאל רבה ווי זייער משאת כולם. און זיי האבן שתה און זיך שכר מיט אים [זען יוח' 10-1:2].

ברא44

1 און ער האט צוה דעם וואס איבער זיין בית, לאמר: מלא אן די זעק פון די אנשים מיט אוכל וויפיל זיי יכל נשא, און שים אריין איטלעכנס געלט אין פה פון זיין זאק. 2 און מיין גביע, דעם גביע הכסף, זאלסטו שם אין פה פון דעם זאק פון דעם קטון, מיט דעם געלט פאר זיין שבר. און ער האט עשה אזוי ווי דאס דבר יוסף האט דבר. 3 ווי דער מחר האט אור, אזוי זיינען די אנשים שלח געווארן, זיי און זייערע חמורים. 4 זיי זיינען נארוואס יצא פון עיר, נאך נישט געווען רחק, אזוי האט יוסף אמר צו דעם וואס איבער זיין בית: קום! רדף נאך די אנשים, און אז דו וועסט זיי נשג, זאלסטו אמר צו זיי: למה האט איר שלם א רעה תחת טובה? 5 דאס איז דאך דער וואס אדוני שתה פון אים, און נחש טוט ער נחש מיט אים. איר האט זיך רעע באגאנגען מיט וואס איר האט עשה. 6 און ער האט זיי נשג, און האט צו זיי דבר די דאזיקע דברים. 7 האבן זיי צו אים אמר: למה רעדט אדוני אזעלכע דברים? חלילה זאלן ווערן עבדיך פון עשה אזא זאך! 8 זע, דאס געלט וואס מיר האבן מצא אין פה פון אונדזערע אמתחת, האבן מיר דיר שוב פון ארץ כנען, היינט ווי וועלן מיר גנבען פון בית אדונך כסף אדער זהב? 9 דער יעניקער פון עבדיך וואס ער וועט ביי אים מצא ווערן, זאל מות, און גם מיר וועלן זיין עבדים צו אדוני. 10 האט ער אמר: הגם געזאלט האט איצט זיין אזוי ווי אייערע דברים, זאל נאר דער וואס ער וועט ביי אים מצא ווערן, זיין אן עבד צו מיר, און איר וועט זיין נקים (נקי). 11 האבן זיי מהר און ירד איטלעכער זיין אמתחת אויף ארצה, און זיי האבן פתח איטלעכער זיין אמתחת. 12 און ער האט חפש; מיטן גדול האט ער חלל, און מיטן קטון האט ער כלה. און דער גביע איז מצא געווארן אין אמתחת בנימן. 13 האבן זיי געמאכט די קריעה פון זייערע שמלה, און איטלעכער האט עמס זיין חמור, און זיי האבן זיך שוב אין עיר. 14 און יהודה איז בוא און אחיו אין בית יוסף; און ער איז נאך דארטן געווען. און זיי זיינען

נפל פאר אים צו ארצה. 15 האט יוסף צו זיי אמר: וואס איז דאס פאר א מעשה וואס איר האט עשה? האט איר נישט ידע אז נחש טוט נחש אזא איש ווי איך? 16 האט יהודה אמר: וואס זאלן מיר אמר צו אדוני, וואס זאלן מיר דבר, און וואס זאלן מיר זיך נצטדק [צדק, זען ישע' 53:11, משיח יצדיק אונדז און מוסר עליו שלומנו, ישע' 53:5]? אלוקים האט מצא די עון פון עבדיך. הנה זיינען מיר עבדים צו אדוני, אי מיר, אי דער וואס דער גביע איז מצא געווארן אין ידו. 17 האט ער אמר: חלילה מיר דאס צו עשה! דער איש וואס דער גביע איז מצא געווארן אין ידו, ער זאל זיין אן עבד צו מיר, און איר עלה לשלום צו אביכם.

[ויגש]

18 האט יהודה נגש צו אים; און האט אמר: אדוני, זאל אקארשט עבדך דבר א דבר אין די אזנים פון אדוני, און לאזן נישט אפך חרה אויף עבדך; ווייל דו ביסט אזוי ווי פרעה [זען ישע' 2-53:1, יהודה טוט נישט דערקענען זיין מושיע]. 19 אדוני האט שאל עבדיו, לאמר: האט איר אן אב אדער אן אח? 20 און מיר האבן אמר צו אדוני: מיר האבן אן אב זקן, און א ילד זקונים קטן, וואס אחיו איז מת, און ער אליין איז יתר פון אמו, און אביו האט אים אהב. 21 האסטו אמר צו עבדיך: ירד אים צו מיר, איך זאל שים מיין אויג אויף אים. 22 האבן מיר אמר צו אדוני: דער נער יכל נישט עזב אביו, ווייל אז ער וועט עזב אביו, וועט דער מות. 23 האסטו אמר צו עבדיך: אויב אחיכם הקטון וועט נישט ירד מיט אייך, זאלט איר יסף מיין פנים נישט ראה. 24 און עס איז געווען, אז מיר זיינען עלה צו עבדך, אבי, האבן מיר אים נגד די דברי אדוני. 25 און אז אבינו האט אמר: בוב! שבר! אונדז א ביסל אוכל, 26 האבן מיר אמר: מיר יכל נישט ירד; נאר אויב אחינו הקטון וועט זיין מיט אונדז, וועלן מיר ירד, ווייל מיר יכל נישט ראה דעם פני האיש אויב אחינו הקטון איז נישט מיט אונדז. 27 האט עבדך, אבינו, צו אונדז אמר: איר ידע אז 2 האט מיר מיין אשה ילד. 28 און איינער איז יצא פון מיר, און איך האב אמר: פאר וואר, טרף איז ער טרף געווארן; און איך האב אים נישט ראה ביז איצט. 29 און אז איר וועט לקח גם דעם דאזיקן פון מיין פנים, און אים וועט מצא אן אומגליק, וועט איר ירד מיינע גראע האר מיט רעה אין שאול. 30 און איצט

אז איך וועל בוא צו עבדך, אבי, און דער נער איז מיט אונדז נישטא, אזוי ווי זיין נפש איז קשר צו זיין נפש, 31 און הנה, ווי ער וועט ראה אז דער נער איז נישטא, אזוי וועט ער מות, און עבדיך וועלן ירד די גראע האר פון עבדך, אבינו, מיט יגון אין שאול. 32 ווייל עבדך איז ערב געווען פאר דעם נער צו אבי, לאמור: אויב איך וועל דיר אים נישט ברענגען, זאל איך זיין א חוטא צו אבי כל הימים. 33 און איצט, נא, זאל עבדך ישב תחת דעם נער, אן עבד צו אדוני, און דער נער זאל עלה מיט אחיו. 34 ווייל ווי קען איך עלה צו אבי, אז דער נער איז נישט מיט מיר? חלילה איך וועל ראה דאס רע וואס וועט מצא אבי.

ברא45

1 און יוסף האט זיך נישט יכל אפק פאר כל וואס זיינען נצב לעבן אים, און ער האט קרא: יצא! כל איש פון מיר. און קיין איש איז נישט עמד לעבן אים, ווען יוסף האט זיך התודע (ידע) צו אחיו. 2 און ער האט נתן זיין קול אין בכי, און די מצרים האבן שמע; און דאס בית פרעהן האט שמע דערפון. 3 און יוסף האט אמר צו אחיו: איך בין יוסף [זען יוח' 16-20:15]; העוד אבי חי? און אחיו האבן אים נישט יכל ענה, ווייל זיי האבן זיך בהל פאר אים. 4 האט יוסף אמר צו אחיו: נגש! צו מיר, נא. האבן זיי נגש. און ער האט אמר: איך בין אחיכם יוסף [לוקס 24:36-49], וואס איר האט מיך מכר קיין מצרים. 5 און איצט זאלט איר אייך נישט עצב, און זאל נישט חרה אין אייערע אויגן, וואס איר האט מיך מכר אהער, ווייל צו מחיה [יוח' 3:17; טימ"א 1:15] האט מיך אלוקים שלח אייך פארויס [מה"ש 4:28; 2:23; 7:9]. 6 ווייל שוין 2 שנה אז דער רעב איז אין הארץ, און נאך 5 שנה וועלן זיין, וואס עס וועט נישט זיין קיין חריש און קיין קציר. 7 און אלוקים האט מיך שלח אייך פארויס, כדי אייך צו שים א שארית אויף הארץ, און אייך צו החיות (היה) דורך א פליטה גדולה. 8 און איצט, נישט איר האט מיך אהער שלח, נייערט אלוקים; און ער האט מיך שים פאר אב צו פרעהן, און פאר אדון כל ביתו, און פאר מושל [זען מושל, מיכה 5:1] איבערן כל ארץ מצרים [זען האדון אשר אתם מבקשים, מלא' 1:3; מתי 18:28]; 9 מהר! און עלה צו אבי, און איר זאלט

אמר צו אים: אזוי האט אמר בנך יוסף: אלוקים האט מיך שים פאר אדון כל מצרים; ירד! צו מיר [מתי 11:28-30], זאלסט זיך נישט עמד. 10 און וועסט ישב אין ארץ גושן, און וועסט זיין קרוב צו מיר, דו און בניך און בני בניך, און דינע צאן, און דינע בקר, און כל וואס דו האסט. 11 און איך וועל דיך דארטן כול; ווייל עוד 5 שנה רעב; כדי זאלסט נישט זיין ירש, דו און ביתך און כל וואס דו האסט. 12 און הנה ראה אייערע אויגן, און די אויגן פון אחי בנימינען, אז מיין פה דבר דאס צו אייך. 13 און איר זאלט נגד אבי כל מיין כבוד אין מצרים [כיפא א 1:11], און כל וואס איר האט ראה, און איר זאלט מהר און ירד אבי אהער. 14 און ער איז נפל אויפן צואר פון אחי בנימינען, און האט בכה, און בנימין האט בכה [זען זכר' 12:10] אויף זיין צואר. 15 און ער האט נשק [זען תהל' 2:12] כל אחיו, און האט בכה אויף זיי, און דערנאך האבן אחיו דבר מיט אים [זען קור"ב 5:19]. 16 און דער קול איז שמע געווארן אין בית פרעה, לאמר: אחי יוסף זיינען בוא [זען רומ' 11:26]; און עס איז יטב אין די אויגן פון פרעהן, און אין די אויגן פון עבדיו. 17 און פרעה האט אמר צו יוסף: אמר צו אחיך: זאת עשה! טען! אן אייערע בעיר, און הלך! בוא קיין ארץ כנען, 18 און לקח אביכם, און בתיכם, און בוא צו מיר [זען מתי 11:28-30], און איך וועל אייך נתן דאס טוב ארץ מצרים, און אכל דאס חלב הארץ. 19 און דו ווערסט צוה, זאת עשה! לקח אייך פון ארץ מצרים עגלות פאר אייערע טף, און פאר נשיכם, און איר זאלט נשא אביכם און בוא. 20 און אייער אויג זאל זיך נישט חוס אום אייערע כלי, ווייל דאס טוב כל ארץ מצרים איז אייערס. 21 האבן די בני-ישראלן אזוי עשה, און יוסף האט זיי נתן עגלות, לויט דעם פה פון פרעהן, און ער האט זיי נתן צידה אויפן דרך. 22 זיי אלעמען האט ער נתן חלפות שמלות פאר איטלעכן, און בנימינען האט ער נתן 300 כסף, און 5 חלפות שמלות. 23 און צו אביו האט ער דעסגלייכן שלח 10 חמורים נושאים מיטן טוב פון מצרים, און 10 אתונות נושאות מיט בר און לחם, און מזון פאר אביו אויפן דרך. 24 און ער האט שלח אחיו, און זיי זיינען הלך; און ער האט זיי אמר: איר זאלט אייך נישט רגז אויפן דרך. 25 און זיי זיינען עלה פון מצרים, און זיינען בוא קיין ארץ כנען צו אביהם יעקבן. 26 און זיי האבן אים נגד, לאמור: עוד יוסף חי! [זען מתי 28:7] און אז ער משל איבערן כל ארץ מצרים. איז לבו פוג געווארן, ווייל ער האט זיי נישט אמן [זען ברא' 15:6]. 27 האבן זיי אים דבר כל דברי יוסף, וואס ער

האט צו זיי דבר, און ער האט ראה די עגלות [יוח' 29-24:20] וואס יוסף האט שלח אים צו נשא, און דער רוח אביהם יעקבן האט חיה. 28 און ישראל האט אמר: גענוג! עוד יוסף בני חי! [מרק' 11:16] איך וועל הלך און וועל אים ראה איידער איך מות.

ברא46

1 און ישראל האט נסע מיט כל וואס ער האט געהאט, און איז בוא קיין באר שבע, און ער האט זבח זבחים צו אלוקי אביו יצחקן. 2 און אלוקים האט אמר צו ישראלן אין מראות הלילה, און האט אמר: יעקב, יעקב! האט ער אמר: הנני. 3 האט ער אמר: איך בין הא-ל, אלוקי אביך, זאלסט נישט מורא האבן פון ירד קיין מצרים, ווייל פאר א גוי גדול וועל איך דין דארטן שים. 4 איך וועל ירד מיט דיר קיין מצרים, און גם עלה וועל איך דין עלה. און יוסף וועט שית ידו אויף דיינע אויגן. 5 און יעקב איז קום פון באר שבע, און בני-ישראל האבן נשא אביהם יעקבן, און זייערע טף, און זייערע נשים, אויף די עגלות וואס פרעה האט שלח אים צו נשא. 6 און זיי האבן לקח זייערע מקנה, און זייער רכוש וואס זיי האבן רכש אין ארץ כנען, און זיי זיינען בוא קיין מצרים, יעקב און כל זרעו מיט אים; 7 בניו ובני-בניו מיט אים בנתיו ובנות בניו און כל זרעו, האט ער געבראכט מיט זיך קיין מצרים. 8 און דאס זיינען די שמות פון די בני-ישראל וואס זיינען בוא קיין מצרים, יעקב און בניו: בכור יעקב ראובן. 9 און די בני-ראובנען: חנוך, און פלוא, און חצרון, און כרמי. 10 און די בני-שמעונען: ימואל, און ימין, און אוהד, און יכין, און צוחר, און שאול א בן פון א כנענית. 11 און די בני-לוין: גרשון, קהת, און מררי. 12 און די בני-יהודהן: ער, און אונן, און שלה, און פרץ, און זרח; און ער און אונן זיינען מות אין ארץ כנען. און די בני-פרצן זיינען געווען חצרון און חמול. 13 און די בני-יששכרון: תולע, און פוהה, און יוב, און שמרון. 14 און די בני-זבולונען: סרד, און אלון, און יחלאל. 15 דאס זיינען די בני-לאהן, וואס זי האט ילד יעקבן אין פדן-ארם; דערצו זיין בת דינה; כל נפש פון בניו און זיינע בנות, 33. 16 און די בני-גדן זיינען געווען צפיון, און חגי, שוני, און אצבון, ערי, און ארודי, און אראלי. 17 און בני-אשרן: ימנה, און ישוה, און ישוי, און בריעה, און זייער אחות שרה; און די בני-בריעהן: חבר און מלכיאל. 18 דאס זיינען די

בני-זלפהן, וואס לבן האט נתן זיין בת לאהן, און די דאזיקע האט זי ילד יעקבן: 16 נפש. 19 די בני-רחלען אשת יעקב זיינען געווען יוסף און בנימין. 20 און ביי יוספן זיינען ילד געווארן אין ארץ מצרים מנשה און אפרים, וואס אסנת בת פוטי-פרע דעם כוהן פון און האט אים ילד. 21 און די בני-בנימין זיינען געווען בלע, און בכר, און אשבל, גרא, און נעמן, אחי, און ראש, מופים, און חופים, און ארד. 22 דאס זיינען די בני-רחלען, וואס זיינען ילד געווארן ביי יעקבן: כל נפשות, 14. 23 און די בני-דנען: חושים. 24 און די בני-נפתלין: יחצאל, און גוני, און יצר, און שלם. 25 דאס זיינען די בני-בלההן, וואס לבן האט נתן זיין בת רחלען, און די דאזיקע האט זי ילד צו יעקבן; כל נפש, 7. 26 כל נפש פון יעקבן וואס זיינען בוא קיין מצרים, די וואס זיינען יצא פון זיין ירך, אחוץ די נשים פון בני יעקב כל נפש זיינען געווען 66. 27 און בני-יוסף, וואס זיינען אים ילד געווארן אין מצרים, זיינען געווען 2 נפש. כל הנפש פון בית יעקב וואס זיינען בוא קיין מצרים, 70. 28 און יהודהן האט ער שלח פארויס פאר זיך צו יוספן, צו ירה אים פארויס הדרך קיין גושן; און זיי זיינען בוא קיין ארצה גושן. 29 און יוסף האט אסר זיין מרכבה, און איז עלה צו טרעפן אביו ישראלן קיין גושן. און ווי ער האט זיך געוויזן פאר אים, אזוי איז ער אים נפל אויפן צואר, און ער האט עוד בכה אויף זיין צואר. 30 און ישראל האט אמר צו יוספן: איצט קען איך מות, ווייל ווי איך האב ראה דיין פנים, אז דו עוד חי. 31 און יוסף האט אמר צו אחיו און צו בית אביו: איך וועל עלה און וועל נגד פרעהן, און איך וועל אים אמר: אחי און בית אבי, וואס זיינען געווען אין ארץ כנען, זיינען בוא צו מיר. 32 און די אנשים זיינען רועי צאן, ווייל זיי זיינען אנשי מקנה; און זייערע צאן און זייערע בקר און כל וואס זיי האבן, האבן זיי מיטגעבראכט. 33 און עס וועט זיין, אז פרעה וועט אייך קרא, און וועט אמר: מה מעשיכם? 34 זאלט איר אמר: אנשי מקנה זיינען עבדיך פון אונדזער נעורים אן און ביז איצט, אזוי מיר, אזוי אבותינו; כדי איר זאלט ישב אין ארץ גושן, ווייל אן תועבה ביי די מצרים איז כל רועה צאן.

ברא47

1 און יוסף איז בוא און האט נגד פרעהן, און האט אמר: אבי און אחי, מיט זייערע צאן און זייערע בקר און כל וואס זיי האבן, זיינען בוא פון ארץ כנען,

און זיי זיינען אין ארץ גושן. 2 און פון צווישן פון אחיו האט ער לקח 5 אנשים, און האט זיי יצג פאר פרעהן. 3 האט פרעה אמר צו אחיו: מה מעשיכם? האבן זיי אמר צו פרעהן: רועה צאן זיינען עבדיך, אזוי מיר, אזוי אבותינו. 4 און זיי האבן אמר צו פרעהן: צו גור אין הארץ זיינען מיר בוא, ווייל עס איז נישטא קיין מרעה פאר די צאן פון עבדיך, ווייל דער רעב איז כבד אין ארץ כנען. און איצט, נא, זאלן עבדיך ישב אין ארץ גושן. 5 האט פרעה אמר צו יוספן, לאמור: אביך און אחיך זיינען בוא צו דיר; 6 ארץ מצרים ליגט פאר דיר, אין מיטב הארץ ישב אביך און אחיך. זאלן זיי ישב אין ארץ גושן. און אויב דו ידע אז צווישן זיי זיינען דא אנשי חיל, זאלסטו זיי שים שרי מקנה איבער וואס איך האב. 7 און יוסף האט געבראכט אביו יעקבן, און ער האט אים עמד פאר פרעהן; און יעקב האט ברוך פרעהן. 8 און פרעה האט אמר צו יעקבן: וויפיל זיינען די ימי שני חייד? 9 האט יעקב אמר צו פרעהן: די ימי שני פון מיין מגור 130 שנה. ווינציק און רעים זיינען די ימי שני חיי, און זיי נשג נישט צו די ימי שני חיי אבותי אין די ימי זייער מגור. 10 און יעקב האט ברוך פרעהן, און איז יצא פון פאר פרעהן. 11 און יוסף האט ישב אביו און אחיו, און ער האט זיי נתן אחוזה אין ארץ מצרים, אין מיטב הארץ, אין ארץ רעמסס, אזוי ווי פרעה האט צוה. 12 און יוסף האט כול אביו און אחיו, און דאס כל בית אביו, מיט לחם, ווי פה פון טף. 13 און קיין לחם איז נישט געווען אין כל הארץ, ווייל דער רעב איז געווען זייער כבד, און ארץ מצרים און ארץ כנען זיינען להה געווארן פון דעם רעב. 14 און יוסף האט לקט דאס גאנצע געלט וואס האט זיך מצא אין ארץ מצרים און אין ארץ כנען, פאר דער שבר וואס זיי האבן שבר. און יוסף האט געבראכט דאס געלט אין בית פרעה. 15 און ווען דאס געלט איז תמם אין ארץ מצרים און אין ארץ כנען, זיינען כל מצרים בוא צו יוספן [זען יוח' 12:32], לאמור: יהב! אונדז לחם; למה זאלן מיר מות פאר דיר? אז דאס געלט האט זיך אפס. 16 האט יוסף אמר: יהב אייערע מקנה, און איך וועל אייך נתן פאר אייערע מקנה, אויב דאס געלט האט זיך אפס. 17 האבן זיי געבראכט זייערע מקנה צו יוספן, און יוסף האט זיי נתן לחם פאר סוסים, און פאר מקנה הצאן, און פאר מקנה הבקר, און פאר חמורים; און ער האט זיי נהל מיט לחם אין יענעם שנה, פאר כל זייערע מקנה. 18 האט זיך דאס שנה תמם; און אויפן 2טער שנה זיינען זיי בוא צו אים, און האבן צו אים אמר: מיר וועלן נישט כחד פון אדוני, אז אזוי

ווי דאס געלט איז תמם, און די מקנה הבהמה זיינען ביי אדוני, איז נישט שאר פאר אדוני אחוץ נאר גויתנו און אדמתינו [זען קור"א 20-19:6]. 19 למה זאלן מיר מות פאר דיינע אויגן, אי מיר אי אדמתינו? קנה! אונדז און אדמתינו פאר לחם, און מיר מיט אדמתינו וועלן זיין עבדים צו פרעהן; און נתן! אונדז זריעה, כדי מיר זאלן חיה און נישט מות, און די אדמה זאל נישט ישם ווערן. 20 האט יוסף קנה כל אדמת מצרים פאר פרעהן, ווייל די מצרים האבן מכר איטלעכער זיין שדה, ווייל דער רעב האט זיך חזק איבער זיי; און הארץ איז געווארן הארץ לפרעה. 21 און דאס עם ער עבד צו ערים פון איין קצה גבול פון מצרים צום אנדער קצה. 22 נאר די אדמת פריסטער האט ער נישט קנה, ווייל די פריסטער האבן געקריגן א חוק פון פרעהן, און זיי האבן אכל זייער חוקם וואס פרעה האט זיי נתן; דעריבער האבן זיי נישט מכר זייער אדמה. 23 און יוסף האט אמר צום עם: אט האב איך היינט קנה אייך און אייער אדמה פאר פרעהן; נאט אייך זריעה, און זרע! די אדמה. 24 און עס וועט זיין ביי די תבואות, ווען איר נתן 1/5 צו פרעהן, און 4/5 וועלן אייך זיין פאר זריעה פון שדה, און פאר אייער אוכל, און פאר די וואס אין אייערע בתים, און צום אוכל פאר אייערע טף. 25 האבן זיי אמר: החיתנו [טימ"א 1:15]; לאמיר מצא חן אין די אויגן פון אדוני, און מיר וועלן זיין עבדים צו פרעהן. 26 און יוסף האט עס שים פאר א חוק ביז אויף יום הזה אויף אדמת מצרים, אז צו פרעהן זאל געהערן א 1/5. נאר די אדמת פריסטער אליין איז נישט געווארן פרעהס. 27 און ישראל איז ישב אין ארץ מצרים, אין ארץ גושן; און זיי האבן זיך דארטן אחז [קונה פארמעגן], און האבן זיך פרה און רבה זייער.

[ויחי]

28 און יעקב האט חיה אין ארץ מצרים 17 שנה; און די ימי יעקבן, די שני חייו, זיינען געווען 147 שנה. 29 און די ימי ישראלן האבן קרב צום מות, און ער האט קרא בנו יוספן, און האט צו אים אמר: אויב, נא, איך האב מצא חן אין דיינע אויגן, שים! נא, ידך אונטער מיין ירך, און זאלסט עשה מיט מיר חסד און אמת: זאלסט מיך נישט קבר, נא, אין מצרים. 30 און אז איך וועל זיך שכב צו אבותי, זאלסטו מיך נשא פון מצרים, און מיך קבר אין זייער קבר [זען קבר פון משיח, ישע' 53:9]. האט ער אמר: איך וועל עשה אזוי ווי דיין

דבר. 31 האט ער אמר: שווער! מיר. און ער האט אים געשווארן; און ישראל האט זיך השתחוה ראש פון מטה.

ברא48

1 און עס איז געווען נאך די דאזיקע געשעענישן, האט מען אמר צו יוספן: הנה, אביך איז חלה. האט ער לקח מיט זיך זיינע 2 בנים, מנשה און אפרים. 2 און מע האט נגד יעקבן און אמר: הנה, בנך יוסף בוא צו דיר [זען מלא' 3:1]; און ישראל האט זיך חזק, און האט זיך ישב אויפן מטה. 3 און יעקב האט אמר צו יוספן: א-ל שדי האט זיך באוויזן צו מיר אין לוז, אין ארץ כנען, און ער האט מיך ברוך. 4 און ער האט צו מיר אמר: הנני, איך וועל דיר פרה און וועל דיר רבה, און איך וועל דיר נתן פאר א קהל עמים; און איך וועל נתן הארץ הזאת צו דיין זרע נאך דיר פאר אן אחוזת עולם. 5 און איצט, די 2 בנים וואס זיינען דיר ילד געווארן אין ארץ מצרים פאר מיין בוא צו דיר קיין מצרים, זיי זיינען מיינע: אפרים און מנשה זאלן זיין מיינע אזוי ווי ראובן און שמעון. 6 אבער דינע מולדת וואס דו האסט ילד נאך זיי, זאלן זיין דינע; אויף דעם שם פון זייערע אחים זאלן זיי קרא ווערן אין זייער נחלה. 7 און איך, אז איך בין בוא פון פדן, איז צו מיר האט מות רחל אין ארץ כנען אויפן דרך, ווען עס איז בעוד כברת ארץ לבא אפרת; און איך האב זי דארטן קבר אויפן דרך קיין אפרת, דאס איז בית-לחם [זען משיח וועט זיין געבוירן אין בית-לחם, מיכה 2-1:5]. 8 און ישראל האט ראה בני-יוסף, און ער האט אמר: מי זיינען די דאזיקע? 9 האט יוסף אמר צו אביו: דאס זיינען מיינע בנים וואס אלוקים האט מיר נתן בזה. האט ער אמר: לקח! זיי, נא, צו מיר, און איך וועל זיי ברוך. 10 און די אויגן פון ישראל זיינען געווען כבד פון זקנה, ער האט נישט יכל ראה. האט ער זיי נגש צו אים, און ער האט זיי נשק [זען תהל' 2:12] און זיי חבק. 11 און ישראל האט אמר צו יוספן: איך האב נישט פלל דיין פנים צו ראה, און הנה האט מיך אלוקים געלאזט ראה גם דינע זרע [זען ישע' 53:10, משיח יראה זרע נאך נפשו איז אשם]. 12 און יוסף האט זיי יצא פון צווישן זיינע קני, און האט זיך השתחוה אויף זיין פנים צו ארצה. 13 און יוסף האט זיי ביידן לקח, אפרים און זיין ימין, צו דער שמאל ישראל, און מנשה אין זיין שמאל, צו דער ימין פון ישראל, און האט זיי נגש צו אים. 14

האט ישראל שלח זיין ימין, און שית אויפן קאפ פון אפרימען, וואס איז געווען דער צעיר, און זיין שמאל אויפן קאפ פון מנשה; ער האט שכל זיינע יד, אפילו כאטש מנשה איז געווען דער בכור [זען יוח' 1:13; אפס' 9-8:2]. 15 און ער האט ברוך יוספן, און האט אמר: האלוקים וואס אבותי אברהם און יצחק זיינען התהלכו פאר אים, האלוקים וואס איז געווען מיין רועה אלע טעג פון מיין לעבן, 16 דער מלאך הגואל וואס האט מיך גאל פון כל רע, ער זאל ברך די נערים; און עס זאל קרא ווערן אויף זיי שמי, און דער שם פון אבותי אברהם און יצחק; און זיי זאלן זיך דגה לרוב אויף הארץ. 17 און יוסף האט ראה, אז אביו שית ארויף זיין ימין אויפן קאפ פון אפרימען, און עס איז רעע אין זיינע אויגן; האט ער תמד זיין יד אביו, כדי זי סור פון ראש אפרימס אויף ראש מנשה. 18 און יוסף האט אמר צו אביו: נישט אזוי, אבי, ווייל דער איז דער בכור; שים! ארויף דיין ימין אויף זיין קאפ. 19 נאר אביו האט נישט געוואלט, און האט אמר: איך ידע, בני, איך ידע; ער גם וועט ווערן אן עם, און ער גם וועט זיין גדל, נאר אחיו הקטון וועט זיין גרעסער פון אים, און זיין זרע וועט ווערן פולקייט הגוים. 20 און ער האט זיי ברך היום ההוא, לאמור: מיט דיר זאל זיך ברך ישראל, לאמור: אלוקים זאל דיר שים אזוי ווי אפרים און אזוי ווי מנשה. און ער האט שים אפרימען פאר מנשהן [זען יוח' 1:13; אפס' 9-8:2]. 21 און ישראל האט אמר צו יוספן: הנה, איך מות; אבער אלוקים וועט זיין מיט אייך [זען ישע' 7:14], און ער וועט אייך שוב צו ארץ אבותיכם. 22 און איך האב דיר נתן שכם אחד איבער אחיך, וואס איך האב לקח פון דער יד פון דעם אמורי מיט מיין חרב און מיט מיין קשת.

ברא49

1 און יעקב האט קרא בניו, און האט אמר: אסף! אייך, און איך וועל אייך נגד וואס אייך וועט געשען אין אחרית הימים. 2 קבץ! אייך און שמע! בני-יעקב, און שמע צו אביכם ישראל: 3 ראובן, מיין בכור ביסטו, מיין כוח און מיין ראשית און די יתר פון גרויסקייט און די יתר פון מאכט. 4 ביסט פחז ווי מים: זאלסטו די יתר נישט זיין; ווייל דו עלה משכב אביך; דעמאלט האסטו עס חלל: מיין יצוע ער איז עלה. 5 שמעון און לוי זיינען אחים, כלי חמס [זען ישע' 53:9] זיינען זייערע מכרות [מכרה]. 6 אין זייער סוד זאל נישט בוא מיין נפש,

צו זייער קהל זאל מיין כבוד נישט ידד; ווייל אין זייער אף הרגען זיי איש, און
 אין זייער רצון עקר זיי אן שור. 7 ארור זייער אף, ווייל ער איז עז, און זייער
 צארן, ווייל ער איז קשה! איך וועל זיי חלק אין יעקב, און זיי פוץ אין ישראל.
 8 יהודה, דין וועלן ידה אחיך [זען רומ' 29-28:2], ידך וועט זיין אויפן ערף פון
 אויביך, די בני-אביך וועלן זיך השתחוה צו דיר. 9 א גור אריה איז יהודה; פון
 טרף, בני, ביסטו עלה; ער כרע, ער רבץ ווי אן אריה, און ווי א לייבינטע: מי
 אים קום? 10 נישט סור וועט ווערן א שבט פון יהודה, און א חקק פון צווישן
 זיינע רגלים, עד כי יבוא שילו [זען ישע' 10-11:1; 6-5:9; זכר' 12-11:6]; און צו
 אים וועלן יקהה פון עמים. 11 ער אסר צום גפן זיין עיר, אום צום שרקה בן
 זיין אתון. ער כבס אין וויין זיין לבוש, און אין דם פון ענבים זיין סות; 12
 חכלילי די אויגן פון וויין, און לבן שנים פון חלב. 13 זבולון וועט שכן ביים
 חוף ימען, און ער וועט זיין חוף אניות, און זיין ירכה על צידון. 14 יששכר איז
 א חמור גרם, ער רבץ צווישן די משפתים. 15 און ער האט ראה די מנוחה, אז
 זי איז טוב, און הארץ, אז עס איז נעמה, האט ער נטה זיין שכם צו סבל, און
 איז א למס-עבד געווארן. 16 דן וועט זיך דין פאר עמו, ווי איינער פון די
 שבטים פון ישראל. 17 דן וועט זיין א נחש אויפן דרך, א שפיפון אויפן שטעג,
 וואס נשך די עקבי-סוס, און זיין רכב נפל אהינטער. 18 אויף דיין ישועה, ה',
 טו איך קוה. גד, אים וועט א גדוד גוד, אבער ער וועט גוד אויף זייער עקב. 20
 ביי אשרן וועט פעט זיין זיין לחם, און ער וועט נתן מעדני-מלך. 21 נפתלי איז
 אן אילה שלח; ער נתן אמרי-שפר. 22 א בן פרה איז יוסף, א בן פרה ביי אן
 עין; די בנות צעד איבער דער שור. 23 און אים מרר, און רבב, און אים שטם
 האבן די בעלי חצים; 24 נאר פעסט איז זיין קשת ישב, און פזז געווען זיינען
 די זרועי מידי, דורך אביר יעקב, פון דארט: פון דעם רועה, דעם אבן ישראל;
 25 פון א-ל אביך וואס עזר דיר, און פון שדי וואס ברך דין, מיט ברכות
 שמים פון אויבן, ברכות פון תהום וואס רבץ אונטן, ברכות פון שדים און
 רחם. 26 די ברכות אביך גבר איבער די ברכות הורי עד תאות גבעות עולם. זיי
 זאלן זיין אויף דעם קאפ פון יוספן, און אויפן קדקד דעם נזיר פון זיינע
 אחים. 27 בנימין איז א זאב וואס איז טרף; אין דער בקר אכל ער פאנג, און
 אין ערב חלק ער שלל. 28 די כל זיינען די 12 שבטים פון ישראל, און דאס
 איז וואס אביהם האט צו זיי דבר און זיי ברוך; איטלעכן ווי לויט זיין ברכה
 האט ער זיי ברוך. 29 און ער האט זיי צוה, און זיי אמר: איך ווער אסוף צו עמי;

קבר! מיך לעבן אבותי, אין דער מערה וואס אין דעם שדה פון עפרון דעם חתי. 30 אין דער מערה וואס אין דעם שדה פון מכפלה, וואס פאר ממרא אין ארץ כנען, וואס אברהם האט קנה מיטן שדה פון עפרון דעם חתי פאר א אחוזת-קבר 31 דארטן האט מען קבר אברהמען און זיין אשה שרהן, דארטן האט מען קבר יצחקן און זיין אשה רבקהן, און דארטן האב איך קבר לאהן 32 דער איינקויף פון דעם שדה מיט דער מערה וואס דרינען, פון בני-חת. 33 און ווי יעקב האט כלה צו צוה בניו, אזוי האט אסף זיינע רגלים אין מטה, און איז גוע, און איז אסף געווארן צו עמו.

ברא50

1 און יוסף איז נפל אויף אביו פנים, און ער האט בכה איבער אים, און האט אים נשק [זען תהל' 2:12]. 2 און יוסף האט צוה עבדיו די רופאים צו חנט אביו; און די רופאים האבן חנט ישראלן. 3 און זיי האבן מלא פאר אים 40 יום, ווייל אזוי פיל טעג מוזן מלא ווערן ביים חנט. און די מצרים האבן אים בכה 70 טעג. 4 און אז די טעג פון זיין בכית זיינען עבר, האט יוסף דבר צו בית פרעה, לאמור: אויב, נא, איך האב מצא חן אין אייערע אויגן, דבר! נא, אין די אזנים פון פרעהן, לאמור: 5 אבי האט מיך באשווארן, לאמור: הנה, איך מות; אין מיין קבר [זען קבר פון משיח, ישע' 53:9] וואס איך האב מיר כרה [זען תהל' 22:17] אין ארץ כנען, דארטן זאלסטו מיך קבר. און איצט, לאמיר עלה, נא, און קבר אבי, און זיך שוב. 6 האט פרעה אמר: עלה! און קבר אביך, אזוי ווי ער האט זיך באשווארן. 7 איז יוסף עלה צו קבר אביו, און מיט אים זיינען עלה כל עבדים פון פרעהן, די זקנים פון זיין בית, און כל זקנים פון ארץ מצרים, 8 און דאס כל בית יוספן, און אחיו, און בית אביו; בלויז זייערע טף, און זייערע צאן און זייערע בקר, האבן זיי עזב אין ארץ גושן. 9 גם רכב און פרשים זיינען עלה מיט אים, און די מחנה איז געווען זייער כבד. 10 און זיי זיינען בוא ביז דעם גורן פון אטד וואס אויף יענער זייט ירדן, און האבן דארטן ספד א גדול און כבד ספד [זען ספד, זכר' 12:10]; און ער האט עשה א אבל אויף אביו 7 ימים. 11 און דער יושב הארץ, דער כנעני, האט ראה דעם אבל ביי דעם גורן פון אטד, און זיי האבן אמר: אן אבל כבד איז דאס ביי מצרים. דעריבער האט מען קרא דעם שם דערפון אבל-מצרים, וואס אויף

יענער זייט ירדן. 12 און בניו האבן עשה צו אים אזוי ווי ער האט זיי צוה. 13 און בניו האבן אים נשא קיין ארץ כנען, און האבן אים קבר אין דער מערה פון דעם שדה פון מכפלה, וואס אברהם האט קנה מיטן שדה, פאר א אחוזת-קבר, פון עפרון דעם חתי, פאר ממרא. 14 און יוסף האט זיך שוב קיין מצרים, נאכדעם ווי ער האט קבר אביו, ער און אחיו, און כל וואס זיינען עלה מיט אים צו קבר אביו. 15 און ווי אחים פון יוסף האבן ראה אז אביהם איז מת, אזוי האבן זיי אמר: אפשר וועט אונדז יוסף שטם, און שוב וועט ער אונדז שוב כל הרעה וואס מיר האבן אים גמל. 16 און זיי האבן געהייסן זאגן יוסף: אביך האט צוה פאר זיין מת, לאמור: 17 אזוי זאלט איר אמר צו יוסף: נשא, נא, דעם פשע [זען פשע, ישע' 53:5] פון אחיך און זייער חטא, וואס זיי האבן דיר רעה גמל. און איצט, נשא, נא, דעם פשע עבדי אלוקי אביך. און יוסף האט בכה אז מע האט צו אים דבר. 18 און אחיו זיינען גם הלך און זיינען נפל פאר אים, און האבן אמר: הננו, מיר זיינען דינע עבדים. 19 האט יוסף צו זיי אמר: איר זאלט נישט מורא האבן; בין איך התחת אלוקים? 20 ווייל איר האט חשב רעה פאר מיר, אבער אלוקים האט עס חשב פאר טובה, כדי צו עשה אזוי ווי יום הזה, צו להחיות עם רב [זען ישע' 12-11:53]. 21 און איצט, זאלט איר נישט מורא האבן; איך וועל כול אייך און אייערע טף. און ער האט זיי נחם, און זיי דבר צום לב. 22 און יוסף איז ישב אין מצרים, ער און זיין בית אביו; און יוסף האט חיה 110 שנה. 23 און יוסף האט ראה פון אפרימען בני שלשים גם בני-מכיר בן-מנשה זיינען ילד געווארן אויף ברכי יוסף. 24 און יוסף האט אמר צו אחיו: איך מות; אבער פקד וועט זיך אלוקים פקד אייך, און ער וועט אייך עלה פון הארץ הזאת צו הארץ וואס ער האט צוגעשווארן אברהמען, יצחקן, און יעקבן. 25 און יוסף האט באשווארן די בני-ישראלן, לאמור: פקד וועט זיך אלוקים פקד אייך; זאלט איר עלה מיינע עצמות פון דאנען. 26 און יוסף איז מות, 110 שנה. און מע האט אים חנט, און ער איז שום געווארן אין ארון אין מצרים.

1020202שמו

[שמות]

1 און דאס זיינען די שמות פון די בני-ישראל וואס זיינען בוא קיין מצרים מיט יעקבן; איטלעכער מיט זיין בית זיינען זיי בוא: 2 ראובן, שמעון, לוי, און יהודה; 3 יששכר, זבולון, און בנימין; 4 דן און נפתלי, גד און אשר. 5 און כל נפש וואס זיינען יצא פון ירך יעקב, זיינען געווען 70 נפש; און יוסף איז געווען אין מצרים. 6 איז מות יוסף, און כל אחיו, און יענער כל הדור. 7 און די בני-ישראל האבן זיך פרה, און זיך שרץ און רבה, און זיי זיינען עצם מאד מאד, און הארץ איז מלא געווארן מיט זיי. 8 איז קום א מלך חדש איבער מצרים, וואס האט נישט ידע יוספן. 9 און ער האט אמר צו עמו: הנה, עם בני-ישראל איז רב און שטארקער פון אונדז. 10 יהב! לאמיר זיך חכם מיט אים; אניט וועט ער זיך רבה, און עס וועט זיין, אז עס וועט זיך טרעפן א מלחמה, וועט ער גם יסף צו שנאינו, און ער וועט מלחמה האלטן אויף אונדז, און וועט עלה מן הארץ. 11 האבן זיי שים איבער אים שרי מסים, כדי אים צו ענה מיט זייערע סבלות, און ער האט בנה ערי מסכנות פאר פרעהן, פתום און רעמסס. 12 אבער ווי זיי האבן אים ענה [זען ישע' 53:4], אזוי האט ער זיך רבה, און אזוי האט ער זיך פרוץ; און זיי זיינען געווען קוץ פאר די בני-ישראל. 13 און די מצרים האבן בבד די בני-ישראל מיט פרוץ. 14 און זיי האבן מרר זייער לעבן מיט עבודה קשה, ביי חומר און ביי לבנה, און ביי כל עבודה אין שדה; כל עבודה זייערע וואס זיי האבן מיט זיי עבד, איז געווען מיט פרוץ. 15 און מלך מצרים האט אמר צו די מילדות העבריות, וואס דער שם פון איינער איז געווען שפרה, און דער שם פון דער 2טער פועה, 16 און ער האט אמר: אז איר העלפט די יידישע נשים געבערן, זאלט איר ראה אויפן בראכשטול, אויב דאס איז א בן, זאלט איר אים מות, און אויב דאס איז א בת, זאל זי חיה. 17 אבער די מילדות האבן מורא געהאט פאר האלוקים, און זיי האבן נישט עשה אזוי ווי מלך מצרים האט זיי דבר, און זיי האבן געלאזט לעבן די ילדים. 18 האט מלך מצרים קרא די מילדות, און האט צו זיי אמר: מדוע האט איר עשה די דאזיקע זאך, און געלאזט לעבן די ילדים? 19 האבן די מילדות אמר צו פרעהן: ווייל נישט אזוי ווי די מצרישע נשים זיינען די יידישע; ווייל זיי זיינען חיות; איידער די מילדת בוא צו זיי, האבן זיי שוין ילד. 20 און אלוקים האט יטב די מילדות; און העם האט זיך רבה, און העם זיינען געווארן זייער עצם. 21 און עס איז געווען, ווייל די מילדות האבן מורא געהאט פאר האלוקים, האט ער זיי עשה בתים. 22 און פרעה האט צוה כל עמו, לאמור:

כל הבן וואס ווערט געבארן, זאלט איר אים אין טייך שלך, און כל הבת זאלט איר לאזן לעבן.

שמו

1 און אן איש פון בית לוי איז הלך און האט לקח א בת לוי. 2 און די אשה איז הרה [זען ישע' 7:14] געווארן, און האט ילד א בן; און זי האט אים ראה אז ער איז טוב, און האט אים צפן 3 ירחים. 3 און אז זי האט אים מער נישט יכל צפן, האט זי לקח פאר אים א תבה פון גמא, און האט עס חמר מיט חמר און מיט זפת; און זי האט שים דערין דאס ילד, און האט עס שים אין די סוף ביים שפת ניל. 4 און זיין אחות האט זיך יצב פון דער רחק, צו האבן דעת וואס מיט אים וועט עשה. 5 און בת פרעהן האט ירד זיך צו רחץ אין ניל; און אירע נערות זיינען הלך על זייט ניל. האט זי ראה דאס תבה צווישן די סוף, און זי האט שלח איר אמה, און האט עס זי לקח. 6 און זי האט עס פתח, און האט עס ראה: דאס ילד און הנה נער וואס בכה. האט זי זיך חמל אויף אים, און האט אמר: פון ילדי העברים איז דער דאזיקער. 7 האט זיין אחות אמר צו בת פרעה: זאל איך הלך און דיר קרא אן אשה מינקת פון די יידישע נשים, אז זי זאל ינק פאר דיר דאס ילד? 8 האט בת פרעה צו איר אמר: הלך! איז העלמה [זען ברא' 24:43; תהל' 25:68; משלי 19:30; שה"ש 3:1; 8:6; ישע' 7:14; דהי"א 15:20; תהל' 46:1] הלך און האט קרא די אם הילד. 9 און בת פרעה האט צו איר אמר: הלך אוועק דאס דאזיקע ילד, און ינק עס פאר מיר, און איך וועל דיר נתן דיין לוי. האט די אשה לקח דאס ילד, און האט עס ינק. 10 און אז דאס ילד איז גדל געווארן, האט זי אים געבראכט צו בת פרעה, און ער איז איר געווארן פאר א בן. און זי האט קרא שמו משה [משיח שמו יהושע/ישוע, זכר' 3:8; 12-11:6], און האט אמר: ווייל פון מים האב איך אים משה. 11 און עס איז געווען אין יענע טעג, אז משה איז גדל, איז ער יצא צו אחיו, און האט זיך ראה צו זייערע סבלות; און ער האט ראה אן איש א מצרי נכה אן איש א יידן, פון אחיו. 12 האט ער זיך פנה אהער און אהין, און אז ער האט ראה אז קיין איש איז נישטא, האט ער נכה דעם מצרי, און האט אים טמן אין חול. 13 און ער איז יצא אויפן יום השני, און הנה 2 אנשים יידן נצה זיך; האט ער אמר צו דעם רשע: למה נכה דיין רַע? 14 האט יענער אמר: מי

האט דיך שים פאר אן איש א שר און א שופט איבער אונדז? צי מיינסטו מיך צו הרג, אזוי ווי דו האסט הרג דעם מצרי? האט משה מורא געקראגן, און ער האט אמר: פאר וואר, די זאך איז ידע געווארן. 15 און פרעה האט שמע פון דער דאזיקער זאך, און ער האט בקש הרג משהן. איז משה ברח פון פאר פרעהן, און ער האט זיך ישב אין ארץ מדין; און ער איז ישב ביי א באר. 16 און דער פריסטער פון מדין האט געהאט 7 בנות; זיינען זיי בוא, און האבן דלה און מלא די רהטים, כדי שקה די צאן אביהן. 17 נאר די רועים זיינען בוא, און האבן זיי גרש. איז משה קום און האט זיי ישע, און האט שקה זייערע צאן. 18 און אז זיי זיינען בוא צו אביהן רעואלן, האט ער אמר: מדוע זייט איר היום בוא אזוי מהר? 19 האבן זיי אמר: אן איש א מצרי האט אונדז נצל פון דער יד פון די רועים, און גם דלה האט ער דלה פאר אונדז, און האט שקה די צאן. 20 האט ער אמר צו זיינע בנות: און אוו איז ער? למה דען האט איר דעם איש עזב? קרא אים, כדי ער זאל אכל לחם. 21 און משה האט יאל צו ישב ביי דעם איש; און ער האט נתן משהן זיין בת צפורהן. 22 און זי האט ילד בן, און ער האט קרא שמו גרשים, ווייל ער האט אמר: איך בין א גר אין אן ארץ נכריה. 23 און עס איז געווען אין ימים הרבים, איז מות דער מלך מצרים, און די בני-ישראל האבן אנח פון דער עבודה, און זיי האבן זעק, און זייער געשריי איז עלה צו האלוקים פון דער עבודה. 24 און אלוקים האט שמע זייער נאקה, און אלוקים האט זכר אן זיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט אברהמען, מיט יצחקן, און מיט יעקבן. און אלוקים האט ראה די בני-ישראל, און אלוקים האט געמערקט.

שמו 3

1 און משה האט רעה די צאן פון זיין שווער יתרון, דעם פריסטער פון מדין, און ער האט נהג די צאן אחר המדבר, און ער איז בוא צום הר האלוקים, צו חורב. 2 האט זיך באוויזן צו אים מלאך ה' אין א לבת אש פון מיטן פון א סנה, און ער האט ראה, הנה דער סנה בער אין אש, און דער סנה ווערט נישט אכל. 3 האט משה אמר: לאמך סור נא און ראה די דאזיקע גדול מראה, מדוע דער סנה ווערט נישט בער. 4 און ווי ה' האט ראה, אז ער האט סור צו ראה, אזוי האט אלוקים קרא צו אים פון מיטן סנה, און האט אמר:

משה! משה! האט ער אמר: הנני. 5 האט ער אמר: זאלסט נישט קרב אהער; נשל דיינע נעלים פון דיינע רגלים, ווייל המקום וואס דו עמד אויף אים, דאס איז אדמת קודש. 6 און ער האט אמר: איך בין אלוקי אביך, אלוקי אברהמען, אלוקי יצחקן, און אלוקי יעקבן. און משה האט סתר זיין פנים, ווייל ער האט מורא געהאט צו נבט אויף האלוקים. 7 און ה' האט אמר: ראה ראה האב איך די עני פון עמי וואס אין מצרים, און איך האב שמע זיין צעקה פון וועגן זיינע נוגשים, ווייל איך ידע זיינע מכאובים. 8 און איך האב ירד אים צו נצל פון דער יד מצרים, און אים צו עלה פון יענעם ארץ אין אן ארץ טובה און רחבה, אין אן ארץ זבת חלב און דבש, אין המקום פון דעם כנעני, און דעם חתי, און דעם אמורי, און דעם פריזי, און דעם חוי, און דעם יבوسی. 9 און איצט, הנה, דאס צעקה פון בני-ישראל איז בוא צו מיר, און איך האב גם ראה די לחץ וואס די מצרים לחץ זיי. 10 דעריבער הלך! איצט, און איך וועל דך שלח צו פרעהן, און יצא עמי, די בני-ישראל, פון מצרים. 11 האט משה אמר צו האלוקים: מי בין איך, אז איך זאל הלך צו פרעהן, און אז איך זאל יצא די בני-ישראל פון מצרים? 12 האט ער אמר: אבער איך וועל זיין מיט דיר; און דאס וועט דיר זיין דער אות, אז איך האב דך שלח. ווען דו יצא העם פון מצרים, וועט איר עבד האלוקים אויף דעם דאזיקן הר. 13 האט משה אמר צו האלוקים: הנה בוא איך צו בני-ישראל, און איך וועל אמר צו זיי: אלוקי אבותיכם האט מיך שלח צו אייך, און זיי וועלן אמר צו מיר: וואס איז שמו? וואס זאל איך אמר צו זיי? 14 האט אלוקים אמר צו משהן: אהיה אשר אהיה. און ער האט אמר: אזוי זאלסטו אמר צו די בני-ישראל: איך בין האט מיך שלח צו אייך. 15 און אלוקים האט עוד אמר צו משהן: אזוי זאלסטו אמר צו די בני-ישראל: ה', אלוקי אבותיכם, אלוקי אברהמען, אלוקי יצחקן, און אלוקי יעקבן, האט מיך שלח צו אייך. דאס איז שמי לעלם, און דאס איז מיין זכר אויף דור דור [זען דור, ישע' 53:8, דור פון משיח]. 16 הלך! און זאלסט אסף די זקני ישראל, און אמר צו זיי: ה', אלוקי אבותיכם, אלוקי אברהם, יצחק, און יעקב, האט זיך באוויזן צו מיר, לאמור: פקד איך פקד אייך, און אן וואס אייך ווערט עשה אין מצרים. 17 און איך האב אמר: איך וועל אייך עלה פון דער עני פון מצרים, אין ארץ הכנעני, און דעם חתי, און דעם אמורי, און דעם פריזי, און דעם חוי, און דעם יבوسی, אין אן ארץ זבת חלב ודבש. 18 און זיי וועלן שמע צו דיין קול, און וועסט בוא, דו און די זקני ישראל, צו מלך

מצרים, און איר וועט אמר צו אים: ה' אלוקי העבריים, האט זיך קרה פאר אונדז. און איצט, לאמיר הלך, נא, 3 טעג דרך אין דער מדבר, כדי מיר זאלן זבח צו ה' אלוקינו. 19 אבער איך ידע אז דער מלך מצרים וועט אייך נישט לאזן הלך סיידן דורך א יד חזקה. 20 וועל איך שלח ידי, און איך וועל נכה מצרים מיט כל

מיינע נפלאות, וואס איך וועל עשה בקרבן, און דערנאך וועט ער אייך שלח. 21 און איך וועל נתן דעם דאזיקן עם חן אין די אויגן פון מצרים, און עס וועט זיין, אז איר וועט הלך, וועט איר נישט הלך מיט ריקס; 22 נאר כל אשה וועט שאל פון איר שכנטע, און פון דער וואס גור מיט איר אין בית, כלי כסף, און כלי זהב, און שמלה; און איר וועט זיי שים אויף בניכם און אויף בנותיכם, און איר וועט נצל מצרים.

שמו 4

1 האט ענה משה און האט אמר: נאר זיי וועלן דאך מיר נישט אמן [זען אמן ברא' 15:6; ישע' 1:53], און וועלן נישט שמע צו מיין קול, ווייל זיי וועלן אמר: ה' האט זיך נישט באוויזן צו דיר. 2 האט ה' צו אים אמר: וואס איז דאס אין ידך? האט ער אמר: א מטה. 3 האט ער אמר: שלך אים צו ארצה. האט ער אים שלך צו ארצה, און ער איז געווארן א נחש; און משה איז נוס פאר איר. 4 האט ה' אמר צו משה: שלח ידך, און אחז זי אן פארן עק: האט ער שלח זיין יד, און האט זי חזק, און זי איז געווארן א מטה אין זיין יד: 5 למען זיי זאלן אמן, אז ה', אלוקי אבותם, אלוקי אברהמען, אלוקי יצחקן, און אלוקי יעקבן, האט זיך באוויזן צו דיר. 6 און ה' האט ווידער צו אים אמר: עוד בוא נא דיין יד אין דיין חיק. האט ער בוא ידו אין זיין חיק; און ווי ער האט זי יצא, הנה ידו איז מצורע ווי שלג. 7 האט ער אמר: שוב ידך אין דיין חיק. האט ער שוב ידו אין זיין חיק; און ווי ער האט זי יצא פון זיין חיק, און הנה זי איז ווידער געווארן אזוי ווי זיין בשר. 8 און עס וועט זיין, אז זיי וועלן דיר נישט אמן, און וועלן נישט שמע צו דעם קול פון דעם 1 טער אות, וועלן זיי אמן אין דעם קול פון דעם אות האחרון. 9 און עס וועט זיין, אז זיי וועלן די דאזיקע 2 אותות גם זיי נישט אמן, און וועלן נישט שמע צו דיין קול, זאלסטו לקח פון המים פון ניל, און שפך אויף דער יבשה, און המים וואס דו וועסט לקח פון ניל,

וועט ווערן דס אויף דער יבשה. 10 האט משה אמר צו ה': נא, אדוני, איך בין נישט קיין איש דברים, סיי פון תמול, סיי פון אייערנעכטן, סיי פון זינט דו דבר צו עבדך; ווייל איך בין כבד אויפן פה, און כבד אויף דער לשון. 11 האט ה' אמר צו אים: מי האט שים דעם אדם א פה? אדער מי שים אלם [זען אלם משיח, ישע' 53:7], אדער חרש, אדער זעעדיק, אדער עור, אויב נישט איך, ה'?

12 דעריבער הלך! איצט, און איך וועל זיין מיט דיין פה, און וועל דך לערנען וואס דו זאלסט דבר. 13 האט ער אמר: נא, אדוני, שלח! דורך וועמען דו וועסט שלח. 14 האט דער אף ה' חרה אויף משהן, און ער האט אמר: איז נישט פאראן אהרן אחיך, דער לוי? איך ידע אז ער דבר יא דבר. און הנה, ער יצא דיר נאך אנטקעגן, און ווי ער וועט דך ראה, אזוי וועט ער זיך שמח אין זיין לב. 15 און וועסט דבר צו אים, און וועסט שים די דברים אין זיין פה, און איך וועל זיין מיט דיין פה, און מיט זיין פה, און וועל אייך לערנען וואס איר זאלט עשה. 16 און ער וועט דבר פאר דיר צום עם; און עס וועט זיין, ער וועט דיר זיין פאר א פה, און דו וועסט אים זיין ווי אלוקים. 17 און זאלסט לקח אין ידך דעם דאזיקן מטה, וואס מיט אים וועסטו עשה די אותות. 18 איז משה הלך און האט זיך שוב צו זיין שווער יתרון, און האט צו אים אמר: לאמיד הלך, נא, און זיך שוב צו אחי וואס אין מצרים, און לאמיד ראה אויב זיי העודם חיים. האט יתרו אמר צו משהן: הלך! בשלום. 19 און ה' האט אמר צו משהן אין מדין: הלך! שוב! קיין מצרים, ווייל מות זיינען כל האנשים וואס האבן בקש דיין נפש. 20 האט משה לקח זיין אשה און בניו, און האט זיי רכב אויף חמור, און ער האט זיך שוב קיין ארץ מצרים. און משה האט לקח מטה האלוקים אין זיין יד. 21 און ה' האט אמר צו משהן: ווען דו הלך זיך צו שוב קיין מצרים, ראה! כל מופתים [זען מופת, זכר' 3:8 בנוגע נאמען פון משיח, זכר' 6:11-12] וואס איך האב שים אין דיין יד, אז דו זאלסט זיי עשה פאר פרעהן; נאר איך וועל חזק לבו, און ער וועט נישט שלך העם. 22 און זאלסט אמר צו פרעהן: אזוי האט אמר ה': מייך בני בכורי איז ישראל; 23 און איך האב צו דיר אמר: שלח! בני, ער זאל מיר עבד, און דו ווילסט אים נישט שלח; הנה, איך הרג דיין בנך בכורך. 24 און עס איז געווען בדרך אין א מלון, האט אים פגש ה', און האט אים בקש מות. 25 האט צפורה לקח א צור, און האט כרת [זען כרת, דניאל 9:26] און מות משיח] די ערלה פון איר בן, און האט נגע צו זיינע רגלים; און זי האט אמר: פאר וואר, א חתן-דמים ביסטו מיר. 26 און

ער האט אים רפה. דעמאלט האט זי דאס אמר א חתן-דמים, פון וועגן דער מולה. 27 און ה' האט אמר צו אהרנען: הלך! אנטקעגן משהן צום מדבר. איז ער הלך, און האט אים פגש אויפן הר האלוקים, און ער האט אים נשק [זען תהל' 2:12]. 28 און משה האט נגד אהרנען כל דברי ה', מיט וואס ער האט אים שלח, און כל אותות וואס ער האט אים צוה. 29 און משה און אהרן זיינען הלך און האבן אסף כל זקני בני-ישראל. 30 און אהרן האט דבר כל הדברים, וואס ה' האט דבר צו משהן, און ער האט עשה די אותות פאר די אויגן העם. 31 און העם האט אמן [זען ברא' 15:6, חבק' 4:2 ישועה על-ידי האמונה, אפס' 2:8-9]; און ווי זיי האבן שמע אז ה' האט פקד אן די בני-ישראל, און אז ער האט ראה זייער עני, אזוי האבן זיי זיך קדד און זיך השתחוה.

שמו 5

1 און דערנאך זיינען משה און אהרן בוא, און האבן אמר צו פרעה: אזוי האט אמר ה' לוקי ישראל: שלח! עמי, זיי זאלן חגג און האלטן א יום-טוב צו מיר אין דער מדבר. 2 האט פרעה אמר: מי איז ה', אז איך זאל שמע צו זיין קול, צו שלח ישראל? נישט איך ידע ה', און נישט איך וועל גם שלח ישראל. 3 האבן זיי אמר: אלוקי העברים האט זיך געסראפן מיט אונדז. לאמיר, נא, הלך דרך 3 ימים אין דער מדבר, און מיר וועלן זבח צו ה' אלוקינו, כדי ער זאל אונדז נישט פגע מיט א דָבָר אדער מיט חרב. 4 האט מלך מצרים צו זיי אמר: למה, משה און אהרן, פרע איר העם פון זיין מעשים? הלך! צו אייערע סבלות. 5 און פרעה האט אמר: העם הארץ איז שוין איצט רבים, און איר ווילט זיי נאך שבת פון זייערע סבלות. 6 און פרעה האט צוה אין יום ההוא די נוגשים בעם, און זיינע שוטרים, לאמור: 7 איר זאלט יסף נישט נתן העם תבן אויף צו לבון די לבנים, אזוי ווי פריער תמול. זיי אליין זאלן הלך, און זיך קשש תבן. 8 און די צאל הלבנים, וואס זיי האבן עשה פריער תמול, זאלט איר שים אויף זיי; איר זאלט דערפון נישט גרע; ווייל רפה זיינען זיי, דעריבער צעק זיי, לאמור: מיר ווילן הלך זבח צו אלוקינו. 9 זאל די עבודה כבד זיין אויף האנשים, אז זיי זאלן זיין פארטאן מיט העבודה, און זיך נישט שעה צו דברי שקר. 10 זיינען יצא די נוגשים בעם, און זיינע שוטרים, און האבן אמר צום

עם, לאמור: אזוי האט אמר פרעה: איך נתן אייך נישט קיין תבן. 11 הלך איר! לקח! אייך תבן פון ווו איר קענט מצא; ווייל פון אייער עבודה ווערט גארנישט גרע. 12 האט זיך העם פוץ איבערן כל ארץ מצרים, צו קשש קש פאר תבן. 13 און די נוגשים האבן אוץ, לאמור: כלה אייערע טאגטעגלעכע מעשה, אזוי ווי בעת עס איז געווען תבן. 14 און די שוטרס פון די בני-ישראל, וואס די נוגשים פון פרעהן האבן שים איבער זיי, האבן געקריגן נכה, לאמור: מדוע האט איר נישט כלה אייער חק ללבון אזוי ווי פריער, אי תמול אי היום? 15 זיינען בוא די שוטרס פון די בני-ישראל, און האבן צעק צו פרעהן, לאמור: למה עשה אזוי צו דינע עבדים? 16 קיין תבן ווערט נישט נתן עבדיך, און מע אמר אונדז: מאכט לבנים; און הנה, דינע עבדים קריגן נכה, און די שולד איז אין עמד. 17 האט ער אמר: רפה זייט איר, רפה; דעריבער זאגט איר: מיר ווילן הלך זבח צו ה'. 18 און איצט, הלך! עבדו! ווייל קיין תבן וועט אייך נישט נתן ווערן, און די תוכן לבנים מוזט איר נתן. 19 האבן די שוטרס פון די בני-ישראל זיך ראה אין רע, נאך אים איז געזאגט: איר טארט נישט גרע פון אייערע טאגטעגלעכע לבנים. 20 און זיי האבן פגע משהן און אהרנען, נצב אקעגן זיי, ביי זייער יצא פון פרעהן; 21 און זיי האבן צו זיי אמר: זאל ה' ראה אויף אייך, און שפט, וואס איר האט געמאכט באש אונדזער ריח אין די אויגן פון פרעהן, און אין די אויגן פון עבדיו, צו נתן א חרב אין זייער יד אונדז צו הרג. 22 האט משה זיך שוב צו ה', און האט אמר: אדוני, למה רעע דעם דאזיקן עם? למה האסטו מיך שלח? 23 אז זינט איך בין בוא צו פרעהן, צו דבר אין דיין שם, האט ער געבראכט רעע צו דעם דאזיקן עם, און נצל זיין האסטו נישט נצל געווען עמד.

שמו 6

1 האט ה' אמר צו משהן: איצט וועסטו ראה וואס איך וועל עשה צו פרעהן; ווייל דורך יד חזקה וועט ער זיי שלח, און דורך יד חזקה וועט ער זיי גרש פון זיין ארץ.

וארא

2 און אלוקים האט דבר צו משהן, און האט צו אים אמר: איך בין ה'; 3 און איך האב זיך באוויזן צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, ווי א-ל שדי, אבער מיט שמי ה' האב איך זיך נישט געלאזט ידע צו זיי. 4 און איך האב גם קום מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] מיט זיי, זיי צו נתן ארץ כנען, הארץ פון זייער מגור, וואס זיי האבן דערין גור. 5 און איך האב גם שמע דאס נאקה פון די בני-ישראל, וואס די מצרים פארקנעכטן זיי, און איך האב זכר אן מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26]. 6 דעריבער אמר! צו די בני-ישראל: איך בין ה', און איך וועל אייך יצא פון אונטער די סבלות פון מצרים, און וועל אייך נצל זיין פון זייערע עבודה, און איך וועל אייך גאל מיט אן זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישע' 1: 53] נטה, און מיט שפטים גדולים. 7 און איך וועל אייך לקח צו מיר פאר אן עם, און איך וועל אייך זיין צום אלוקים; און איר וועט האבן דעת, אז איך בין ה' אלוקיכם, וואס האט אייך יצא פון אונטער די סבלות פון מצרים. 8 און איך וועל אייך ברענגען אין הארץ, וואס איך האב נשא ידי, עס צו נתן צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, און איך וועל עס נתן צו אייך פאר אן מורשה; איך בין ה'. 9 האט משה אזוי דבר צו די בני-ישראל, אבער זיי האבן נישט שמע צו משהן פון קוצר רוח און פון עבודה קשה. 10 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 11 בוא! דבר! צו פרעה מלך מצרים, ער זאל שלח בני-ישראל פון זיין ארץ. 12 האט משה דבר פאר ה', לאמור: זע, די בני-ישראל האבן נישט שמע צו מיר, און פאר וואס וועט פרעה מיך שמע, אז איך האב ערל שפטים? 13 און ה' האט דבר צו משהן און צו אהרנען, און זיי צוה צו די בני-ישראל, און צו פרעה מלך מצרים, כדי יצא די בני-ישראל פון ארץ מצרים. 14 דאס זיינען די ראשי בת אבותם: די בני-ראובן, בכור ישראל: חנוך, און פלוא, חצרון, און כרמי. דאס זיינען די משפחות פון ראובן. 15 און די בני-שמעונען: ימואל, און ימין, און אוהד, און יכין, און צוחר, און שאול בן הכנענית. דאס זיינען די משפחות פון שמעון. 16 און דאס זיינען די שמות פון בני-לוי, לויט זייערע תולדות: גרשון, און קהת, און מררי. און די שנים פון חיי לוי זיינען געווען 137 שנה. 17 די בני-גרשונען: לבני, און שמעי, לויט זייערע משפחות. 18 און די בני-קהתן: עמרם, און יצהר, און חברון, און עוזיאל. און די שנים פון חיי קהת זיינען געווען 133 שנה. 19 און די בני-מררין: מחלי, און מושי. דאס זיינען די משפחות פון לוי לויט זייערע תולדות. 20 און עמרם האט זיך לקח זיין דודה יוכבדן פאר אן אשה,

און זי האט אים ילד אהרנען און משהן. און די שנים פון חיי עמרם זיינען געווען 137 שנה. 21 און די בני-יצהרן: קרח, און נפג, און זכרי. 22 און די בני-עוזיאלן: מישאל, און אלצפן, און סתרי. 23 און אהרן האט זיך לקח אלישבע בת עמינדבן, די אחות פון נחשונען, פאר אן אשה, און זי האט אים ילד נדבן, און אביהואן, אלעזרן, און איתמרן. 24 און די בני-קרחן: אסיר, און אלקנה, און אביאסף. דאס זיינען די משפחות פון די קרחים. 25 און אלעזר בן אהרנען האט זיך לקח איינע פון די בנות פון פוטיאלן זיך פאר אן אשה; און זי האט אים ילד פינחסן. דאס זיינען די ראשי אבות פון די לויים לויט זייערע משפחות. 26 דאס זיינען אהרן און משה, וואס ה' האט צו זיי אמר: יצא! די בני-ישראל פון ארץ מצרים לויט זייערע צבאות. 27 זיי זיינען דאס די וואס האבן דבר צו פרעה מלך מצרים, כדי יצא די בני-ישראל פון מצרים. דאס זיינען משה און אהרן. 28 און עס איז געווען אין דעם יום וואס ה' האט דבר צו משהן אין ארץ מצרים. 29 האט ה' דבר צו משהן, לאמור: איך בין ה'; דבר! צו פרעה מלך מצרים כל וואס איך דבר צו דיר. 30 האט משה אמר פאר ה': איך האב ערל שפתים, און ווי וועט פרעה שמע צו מיר?

שמור

1 האט ה' אמר צו משהן: ראה, איך האב זיך געמאכט ווי אלוקים צו פרעהן, און אהרן אחיך וועט זיין דיין נביא. 2 דו וועסט דבר כל וואס איך וועל דיר צוה, און אהרן אחיך וועט דבר צו פרעהן, ער זאל שלח די בני-ישראל פון זיין ארץ. 3 און איך וועל קשה לב פרעה, און וועל רבה מיינע אותות און מיינע מופתים [זען זכר' 3:8] אין ארץ מצרים. 4 אבער פרעה וועט נישט שמע צו אייך, און איך וועל נתן ידי אויף מצרים, און וועל יצא מיינע צבאות, עמי, בני-ישראל, פון ארץ מצרים, מיט שפטים גדולים. 5 און די מצרים וועלן האבן דעת, אז איך בין ה', ווען איך וועל נטה ידי אויף מצרים, און וועל יצא די בני-ישראל פון צווישן זיי. 6 האבן משה און אהרן אזוי עשה; אזוי ווי ה' האט זיי צוה, אזוי האבן זיי עשה. 7 און משה איז געווען אן איש פון 80 שנה, און אהרן אן איש פון 83 שנה, ווען זיי האבן דבר צו פרעהן. 8 און ה' האט אמר צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 9 אז פרעה וועט דבר צו אייך, לאמור: נתן פון אייך א מופת; זאלסטו אמר צו אהרנען: לקח דיין מטה, און שלך

פאר פרעהן, וועט ער ווערן א תנין. 10 זיינען משה און אהרן בוא צו פרעהן, און זיי האבן אזוי עשה, ווי ה' האט צוה; און אהרן האט שלך זיין מטה פאר פרעהן, און פאר עבדיו, און ער איז געווארן א תנין. 11 האט גם פרעה קרא די חכמים און די מכשפים, און גם זיי, די חרטומים פון מצרים, האבן עשה דעס גלייכן מיט זייערע לטים. 12 און זיי האבן שלך איטלעכער זיין מטה, און זיי זיינען געווארן תנינים; אבער מטה אהרן האט בלע זייערע מטות. 13 און לב פרעה איז חזק, און ער האט נישט שמע צו זיי, אזוי ווי ה' האט דבר. 14 און ה' האט אמר צו משהן: לב פרעה איז כבד, ער וויל מאן שלח העם. 15 הלך! צו פרעהן אין דער בקר; הנה, ער יצא צום מים, וועסטו זיך נצב אים אנטקעגן, ביים שפת ניל, און דעם מטה וואס איז הפך געווארן אין א נחש, זאלסטו לקח אין ידך. 16 און זאלסט אמר צו אים: ה', אלוקי עברים, האט מיך שלח צו דיר, לאמור: לאז שלח עמי, זיי זאלן מיר עבד אין דער מדבר; און הנה, האסט נישט שמע ביז אהער. 17 האט ה' אזוי אמר: דערמיט וועסטו האבן דעת, אז איך בין ה': הנה, איך נכה מיט דעם מטה וואס אין ידי, אויפן מים וואס אין ניל, און עס וועט הפך ווערן אין דם. 18 און די דג וואס אין ניל וועלן מות, און דער ניל וועט באש ווערן, און די מצרים וועלן זיך לאה צו שתה מים אויסן ניל. 19 און ה' האט אמר צו משהן: אמר צו אהרנען: לקח! דיין מטה, און נטה! אויס ידך אויף המים פון מצרים, אויף זייערע נהרות, אויף זייערע יארים, און אויף זייערע אגמים, און אויף כל זייערע מקוה מים, און זיי זאלן ווערן דם; און עס זאל זיין דם אין כל ארץ מצרים, סיי אין הילצערנע כלים, סיי אין שטיינערנע. 20 האבן משה און אהרן אזוי עשה, ווי ה' האט צוה. און ער האט רום דעם מטה, און האט נכה המים וואס אין ניל, פאר די אויגן פון פרעהן, און פאר די אויגן פון זיינע עבדים; און דאס כל מים וואס אין ניל איז הפך געווארן אין דם. 21 און די דג וואס אין ניל זיינען מות, און דער ניל איז באש געווארן, און די מצרים האבן נישט יכל שתה מים אויסן ניל; און הדם איז געווען אין כל ארץ מצרים. 22 האבן די חרטומים פון מצרים עשה דעס גלייכן מיט זייערע להטים; און לב פרעה איז חזק, און ער האט נישט שמע צו זיי; אזוי ווי ה' האט דבר. 23 און פרעה האט זיך פנה און איז בוא אין זיין בית, און האט גם דאס נישט שית צום לב. 24 און כל מצרים האבן חפר ארום ניל נאך מים צום שתה, ווייל זיי האבן נישט יכל שתה פון המים פון ניל. 25 און עס זיינען מלא געווארן 7 ימים, נאכדעם ווי ה' האט

נכה דעם ניל. [1: 8] 26 און ה' האט אמר צו משהן: בוא! צו פרעהן, און אמר צו אים: אזוי האט אמר ה': לאז שלח עמי, זיי זאלן מיר עבד [זען דנ' 12:3]; 14-13:7 צדיקים לא עבד און פלח אלילים אבל כל עמים עבד און פלח בר אנוש משיח]. [2: 8] 27 און אויב דו ווילסט זיי מאן שלח, הנה נגף איך דיין כל גבול מיט צפרדעים. [3: 8] 28 און דער ניל וועט שרץ צפרדעים, און זיי וועלן עלה, און וועלן בוא אין ביתך, און אין דיין חדר משכב, און אויף דיין מטה, און אין בית פון דינע עבדים, און אויף עמד, און אין דינע תנורים, און אין דינע משארות. [4: 8] 29 אי אויף דיר, אי אויף עמד, אי אויף כל דינע עבדים, וועלן עלה די צפרדעים.

שמו 8

1 און ה' האט אמר צו משהן: אמר! צו אהרנען: נטה! ידך מיט דיין מטה אויף די נהרות, אויף די יאורים, און אויף די אגמים [זען התג' 15:20], און ברענג ארויף צפרדע אויפן ארץ מצרים. 2 און אהרן האט נטה ידו אויף די מים פון מצרים, און די צפרדעים זיינען עלה, און האבן כסה ארץ מצרים. 3 האבן די חרטומים עשה דעס גלייכן מיט זייערע לטים, און זיי האבן ארויפגעבראכט צפרדעים אויפן ארץ מצרים. 4 און פרעה האט קרא משהן און אהרנען, און האט אמר: עתר! צו ה', ער זאל סור די צפרדעים פון מיר און פון עמי, און איך וועל שלח העם, זיי זאלן זבח צו ה'. 5 האט משה אמר צו פרעהן: התפאר (פאר) איבער מיר; אויף ווען זאל איך עתר פאר דיר, און פאר דינע עבדים, און פאר עמד, צו כרת [זען דנ' 26:9 יכרת משיח ואין לו; ישע' 8:53; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] די צפרדעים פון דיר, און פון בתיך, אז נאר אין ניל זאלן זיי שאר? 6 האט ער אמר: אויף מחר. האט ער אמר: אזוי ווי דיין דבר! כדי זאלסט האבן דעת, אז נישטא אזא ווי ה' אלוקינו. 7 און די צפרדעים וועלן זיך סור פון דיר, און פון בתיך, און פון דינע עבדים, און פון עמד; נאר אין ניל וועלן זיי שאר. 8 זיינען משה און אהרן יצא פון פרעהן, און משה האט צעק צו ה' דבר די צפרדעים וואס ער האט שים אויף פרעהן. 9 און ה' האט עשה אזוי ווי דאס דבר פון משהן, און די צפרדעים זיינען מות פון די בתים, פון די חצרות, און פון די שדות. 10 און מע האט זיי צבר חמרם אויף חמרם, און הארץ איז באש געווארן. 11 און ווי פרעה האט ראה, אז עס איז געווארן

רוחה, אזוי האט ער כבד לבו, און האט נישט שמע צו זיי; אזוי ווי ה' האט דבר. 12 און ה' האט אמר צו משה: אמר! צו אהרנען: נטה דיין מטה, און נכה דעם עפר הארץ, און ער זאל ווערן כנס (כן) אין כל ארץ מצרים. 13 האבן זיי אזוי עשה; און אהרן האט נטה ידו מיט זיין מטה, און ער האט נכה דעם עפר הארץ, און עס איז געווארן כנס (כן) אויף אדם און אויף בהמות; דער כל עפר הארץ איז געווארן כנס (כן) אין כל ארץ מצרים. 14 און די חרטומים האבן דעם גלייכן עשה מיט זייערע לטים צו יצא כנס (כן), נאר זיי האבן נישט יכל. און דאס כנס (כן) איז געווען אויף אדם און אויף בהמות. 15 און די חרטומים האבן אמר צו פרעה: אצבע אלוקים איז דאס. נאר לב פרעה איז חזק, און ער האט נישט שמע צו זיי; אזוי ווי ה' האט דבר. 16 און ה' האט אמר צו משה: שכם! זיך אין דער בקר, און יצב זיך פאר פרעה; הנה, ער יצא צום מים, זאלסטו אמר צו אים: אזוי האט אמר ה': שלח! עמי, זיי זאלן מיר עבד. 17 ווייל אויב דו נישט שלח עמי, הנני שלח איך אן אויף דיר, און אויף דייע עבדים, און אויף עמך, און אין דייע בתים, שווארעם ערוב, און די בתים פון מצרים וועלן מלא ווערן מיט דעם ערוב, און גם די אדמה וואס זיי זיינען אויף איר. 18 און איך וועל פלה אין יום ההואן ארץ גושן, וואס עמי עמד זיך אויף דערין, אז דאס ערוב זאל דארטן נישט זיין, כדי זאלסט האבן דעת, אז איך, ה', בין אין קרב הארץ. 19 און איך וועל שים אן פדת צווישן עמי און צווישן עמך. אויף מחר היה דער דאזיקער אות. 20 און ה' האט אזוי עשה: און עס איז בוא כבד ערוב אין בית פרעה, און אין בית עבדיו, און אין כל ארץ מצרים. הארץ איז שחת געווארן פון וועגן דעם ערוב. 21 האט פרעה קרא משהן און אהרנען, און האט אמר: הלך זבח צו אלוקיכם אין הארץ. 22 האט משה אמר: עס איז נישט כון אזוי צו עשה, ווייל די תועבה פון די מצרים וועלן מיר זבח צו ה' אלוקינו; זע, אז מיר וועלן זבח די תועבה פון די מצרים פאר זייערע אויגן, צי וועלן זיי אונדז נישט סקל? 23 דרך 3 ימים וועלן מיר הלך אין דער מדבר, און מיר וועלן זבח צו ה' אלוקינו, אזוי ווי ער וועט אונדז אמר. 24 האט פרעה אמר: איך וועל אייך שלח, איר זאלט זבח צו ה' אלוקיכם אין דער מדבר, נאר רחק נישט זייער רחק זאלט איר הלך. עתר פאר מיר. 25 האט משה אמר: הנה, איך יצא פון דיר, און וועל עתר צו ה', אז דאס שווארעם ערוב זאל זיך מחר סור פון פרעה, פון עבדיו, און פון עמו; זאל נאר פרעה נישט יסף תלל, נישט שלח העם צו זבח צו ה'. 26 און משה איז

יצא פון פרעהן, און האט עתר צו ה'. 27 און ה' האט עשה אזוי ווי דאס דבר פון משהן, און האט סור דאס שווארעם ערוב, פון פרעהן, פון עבדיו, און פון עמו; נישט אן איינציקע איז שאר. 28 אבער פרעה האט גם דאס מאל געמאכט כבד לבו, און האט נישט שלח העם.

שמו 9

1 און ה' האט אמר צו משהן: בוא צו פרעהן, און דבר צו אים: אזוי האט אמר ה', אלוקי העברים: שלח עמי, זיי זאלן מיר עבד. 2 ווייל אויב דו ווילסט מאן, און עוד דו זיי חזק, 3 הנה, וועט די יד ה' זיין אויף דיין מקנה וואס אין שדה, אויף די סוסים, אויף די חמורים, אויף די גמלים, אויף די בקר, און אויף די צאן; א זייער כָּבֵד דָּבָר. 4 און ה' וועט פלה צווישן דעם מקנה פון ישראל און צווישן דעם מקנה פון מצרים, און פון כל וואס געהערט צו די בני-ישראל וועט גארנישט מות. 5 און ה' האט שים א מועד, לאמור: מחר וועט ה' עשה די דאזיקע זאך אין ארץ. 6 און ה' האט עשה די דאזיקע זאך אויף מחר, און דאס כל מקנה פון מצרים איז מות, אבער פון דעם מקנה פון די בני-ישראל איז אן איינציקס נישט מות. 7 און פרעה האט שלח, און הנה פון דעם מקנה פון ישראל איז צו מאל אן איינציקס נישט מות. אבער לב פרעה איז געבליבן כבד, און ער האט נישט שלח העם. 8 און ה' האט אמר צו משהן און צו אהרנען: לקח אייך אייערע פולע חפנים פיח פון א כבשן, און משה זאל עס זרק אקעגן שמים, פאר די אויגן פון פרעהן. 9 און עס וועט ווערן צו אבן איבערן כל ארץ מצרים, און ווערן א שחין וואס פרח אין אבעבעות, אויף אדם און אויף בהמות, אין כל ארץ מצרים. 10 האבן זיי לקח פיח פון א כבשן, און זיי האבן זיך עמד פאר פרעהן, און משה האט עס זרק אקעגן שמים, און עס איז געווארן א שחין וואס פרח אין אבעבעות, אויף אדם און אויף בהמות. 11 און די חרטומים האבן נישט יכל עמד פאר משהן פון וועגן דעם שחין, ווייל דער שחין איז געווען אויף די חרטומים אזוי ווי אויף כל מצרים. 12 אבער ה' האט חזק לב פרעה, און ער האט נישט שמע צו זיי; אזוי ווי ה' האט דבר צו משהן. 13 און ה' האט אמר צו משהן: שכס זיך אין דער בקר, און יצב! זיך פאר פרעהן, און אמר צו אים: אזוי האט אמר ה' אלוקי העברים: שלח עמי, זיי זאלן מיר עבד. 14 ווייל דאס מאל שלח איך אן כל

מיינע מגפות אויף לבד, אויף דיינע עבדים, און אויף עמד, כדי זאלסט האבן דעת, כי אין כמוני בכל הארץ. 15 ווייל איך וואלט איצט שלח ידי, און וואלט נכה דין און עמד מיט א דָּבָר, אז דו וואלסט כחד געווארן פון הארץ. 16 און נאר דעריבער האב איך דין עמד, כדי דיר צו ווייזן מיין כוח, און כדי מע זאל ספר שמי איבער כל הארץ. 17 נאך כל סלל זיך אקעגן עמי, זיי נישט שלח. 18 הנני, איך מטר מחר אין דער צייט זייער שווערן ברד, וואס אזא ווי ער איז נישט געווען אין מצרים פון דעם יום וואס זי איז יסד געווארן און ביז איצט. 19 און איצט שלח! עוז! אריינטרייבן דיין מקנה, און כל וואס דו האסט אין שדה; כל האדם און בהמה וואס וועט זיך מצא אין שדה, און וועט נישט אספ ווערן אין בית, וועט אויף זיי ירד דער ברד, און זיי וועלן מות. 20 דער עבדים פון פרעה וואס האט מורא געהאט פאר דבר ה', האט נוס עבדיו און זיין מקנה אין די בתים. 21 און ווער עס האט נישט שים לבו אויף דבר ה', האט עזב [זען עזב, תהל' 22:2; מתי 27:46] עבדיו און זיין מקנה אין שדה. 22 און ה' האט אמר צו משה: נטה! ידך אקעגן שמים, און זאל ווערן א ברד אין כל הארץ מצרים, אויף אדם, און אויף בהמה, און אויף כל עשב השדה, אין ארץ מצרים. 23 האט משה נטה זיין מטה אקעגן שמים, און ה' האט נתן קולות און ברד, און אן אש איז הלך אויף ארצה; און ה' האט מטר ברד אויפן ארץ מצרים. 24 און עס איז געווען א ברד, מיט אן אש לקח אין מיטן ברד, זייער א כבד, וואס אזא ווי ער איז נישט געווען אין כל ארץ מצרים, פון זינט עס איז געווארן צום גוי. 25 און דער ברד האט נכה אין כל ארץ מצרים כל וואס אויפן שדה, פון אן אדם ביז א בהמה; גם כל עשב השדה האט דער ברד נכה, און כל עץ השדה האט ער שבר. 26 נאר אין ארץ גושן, וואס דארטן זיינען געווען די בני-ישראל, איז קיין ברד נישט געווען. 27 האט פרעה שלח און קרא משה און אהרנען, און ער האט צו זיי אמר: איך האב חטא דאס מאל; ה' איז הצדיק, און איך און עמי זיינען הרשעים. 28 עתר! צו ה', און זאל זיין גענוג די קולות אלוקים און דער ברד, און איך וועל אייך שלח, און איר וועט נישט יסף עמד. 29 האט משה צו אים אמר: ווי איך יצא פון עיר, וועל איך פרש מיינע כף צו ה'; וועלן די קולות חדל, און דער ברד וועט מער נישט זיין; כדי זאלסט האבן דעת אז הארץ געהערט צו ה'. 30 און דו און דיינע עבדים איך ידע, אז איר האט נאך כל נישט מורא פאר ה' אלוקים. 31 און דער פשתה און דער שיערה זיינען נכה געווארן, ווייל דער שיערה איז געווען אין

זאנג, און דער פשתה אין בליונג. 32 נאר דער חטה און דער כסמת זיינען נישט נכה געווארן, ווייל זיי ווערן אפילות. 33 און משה איז יצא פון פרעהן אויסן עיר, און האט פרש זיינע כף צו ה', און די קולות און דער ברד האבן חדל, און דער מטר האט מער נישט נתך אויף ארצה. 34 און ווי פרעה האט ראה, אז דער מטר און דער ברד און די קולות האבן חדל, אזוי האט ער יסף צו חטא, און האט כבד לבו, ער און עבדיו. 35 און לב פרעה איז חזק, און ער האט נישט שלח די בני-ישראל; אזוי ווי ה' האט דבר דורך משהן.

שמו10

[בא]

1 און ה' האט אמר צו משהן: בוא צו פרעהן, ווייל איך האב כבד לבו און דאס לב פון עבדיו, כדי איך זאל עשה מיינע דאזיקע אותות צווישן אים; 2 און כדי זאלסט ספר אין די אזנים פון בנך, און פון בן בנך, וואס איך האב עלל מצרים, און מיינע אותות וואס איך האב שים צווישן זיי; און איר זאלט האבן דעת, אז איך בין ה'. 3 זיינען משה און אהרן בוא צו פרעהן, און זיי האבן צו אים אמר: אזוי האט אמר ה' אלוקי העברים: ביז וואנען וועסטו זיך נישט וועלן ענה פאר מיר? שלח עמי, זיי זאלן מיר עבד. 4 ווייל אויב דו וויסלט מאן עמי, הנני ברענג איך מחר ארבה אין דיין גבול. 5 און ער וועט כסה עין הארץ, אז מע וועט נישט יכל צו ראה הארץ; און ער וועט אכל דעם יתר פון דער פלטה, וואס אייך איז שאר פון דעם ברד, און וועט אכל כל העץ וואס צמח [זען זכר' 3:8; 6:11-12; 6:11-12] חבר צום נאמען פון משיח] ביי אייך אויפן שדה. 6 און מלא וועלן ווערן דיינע בתים, און די בתים פון כל עבדיך, און די בתים פון כל מצרים; וואס אבותיך און אבות אבותיך האבן נישט ראה פון דעם יום, וואס זיי זיינען געווען אויף אדמה, און ביז יום הזה. און ער האט זיך פנה, און איז יצא פון פרעהן. 7 האבן עבדים פון פרעה צו אים אמר: ביז וואנען וועט דער דאזיקער אונדז זיין פאר א מוקש? שלח די אנשים, און זאלן זיי עבד ה' אלוקיהם. צי נאך ידע נישט אז מצרים אבד? 8 האט מען שוב משהן און אהרנען צו פרעהן, און ער האט צו זיי אמר: הלך! עבד! ה' אלוקיכם; נאר מי און מי זיינען די הולכים? 9 האט משה אמר: מיט אונדזערע

נערים און מיט אונדזערע זקנים וועלן מיר הלך; מיט אונדזערע בניס און מיט אונדזערע בנות, מיט אונדזערע צאן און מיט אונדזערע בקר וועלן מיר הלך; ווייל א חג (יום-טוב) צו ה' איז ביי אונדז. 10 האט ער צו זיי אמר: זאל ה' אזוי זיין מיט אייך, ווי איך וועל אייך שלח מיט אייערע טף! ראה! ווארום רעה איז פאר אייער פנים. 11 נישט אזוי! הלך נא איר אנשים און עבד ה', ווייל דאס איז דאך וואס איר בקש. און מע האט זיי גרש פון פאר פרעהן. 12 האט ה' אמר צו משהן: נטה ידך אויפן ארץ מצרים וועגן דעם ארבה, און ער וועט עלה אויפן ארץ מצרים, און וועט אכל כל עשב הארץ, כל וואס דער ברד האט שאר. 13 און משה האט נטה זיין מטה אויפן ארץ מצרים, און ה' האט נהג א רוח קדים אויפן הארץ כל היום ההוא און כל לילה; ווי עס איז געווארן בקר, אזוי האט דער רוח קדים נשא דעם ארבה. 14 און דער ארבה איז עלה אויפן כל ארץ מצרים, און האט זיך נוח אין כל גבול מצרים זייער כבד; נישט פאר אים איז געווען אזא ארבה ווי ער, און נישט נאך אים וועט זיין אזא. 15 און ער האט כסה דעם עין פון דער כל הארץ, און הארץ איז חשך געווארן; און ער האט אכל כל עשב הארץ, און כל פרי העץ, וואס דער ברד האט יתר; און עס איז נישט יתר קיין ירק אין עץ אדער פון אן עשב השדה אין כל ארץ מצרים. 16 האט פרעה קרא אין געאייל משהן און אהרנען, און האט אמר: איך האב חטא צו ה' אלוקיכם, און צו אייך. 17 און איצט נשא, נא, מיין חטא בלויז דאס מאל, און עתר צו ה' אלוקיכם, ער זאל סור פון מיר נאר די דאזיקע מות. 18 איז ער יצא פון פרעהן, און האט עתר צו ה'. 19 און ה' האט הפך זייער חזק רוח ים, וואס האט נשא דעם ארבה, און האט אים תקע אין ים-סוף; נישט אן איינציקער ארבה איז שאר אין כל גבול פון מצרים. 20 נאר ה' האט חזק לב פרעה, און ער האט נישט שלח די בני-ישראל. 21 און ה' האט אמר צו משהן: נטה ידך אקעגן שמים, און זאל ווערן חשך איבערן ארץ מצרים, אז מע זאל קענען משש די חשך. 22 האט משה נטה ידו אקעגן שמים, און עס איז געווען א חשך אפלה אין כל ארץ מצרים 3 ימים. 23 זיי האבן איינער דעם אנדערן נישט ראה, און זיי האבן זיך קיינער נישט קום פון זיין ארט 3 יום [זען הושע 6:2]. נאר ביי כל בני-ישראל איז געווען אור אין זייערע מושבות. 24 האט פרעה קרא משהן, און האט אמר: הלך! עבד! ה'; נאר אייערע צאן און אייערע בקר זאלן זיך יצג; אייערע טף זאלן גם הלך מיט אייך. 25 האט משה אמר: אי דו מוזט אונדז נתן זבחים און עולות, כדי מיר

זאלן עשה זיין צו ה' אלוקינו, 26 אי אונדזער מקנה מוז הלך מיט אונדז; נישט א פרסה זאל שאר; ווייל דערפון וועלן מיר לקח אויף צו עבד ה' אלוקינו; און מיר ידע נישט מיט וואס מיר וועלן דארפן עבד ה', ביז מיר בוא אהין. 27 אבער ה' האט חזק לב פרעה, און ער האט זיי נישט אבה שלח. 28 און פרעה האט צו אים אמר: הלך! פון מיר; שומר זיך, זאלסט יסוף מיין פנים נישט ראה, ווייל אין דעם יום וואס דו ראה מיין פנים, וועסטו מות. 29 האט משה אמר: האסט נכון דבר; איך וועל יסף עוד ראה דיין פנים.

שמו 11

1 און ה' האט אמר צו משה: עוד איין נגע [זען נגע, ישע' 53:8] וועל איך ברענגען אויף פרעהן און אויף מצרים, דערנאך וועט ער אייך שלח פון דאנען; אז ער אייך שלח, וועט ער אייך גרש אין כלה גרש פון דאנען. 2 דבר! נא אין די אזנים פון העם, זיי זאלן שאל איטלעכער פון זיין רע, און איטלעכע פון איר חברטע, כלי כסף און כלי זהב. 3 און ה' האט נתן העם חן אין די אויגן פון מצרים. גם איז האיש משה געווען גדול מאד אין ארץ מצרים, אין די אויגן פון עבדים פון פרעה, און אין די אויגן פון העם. 4 און משה האט אמר: אזוי האט אמר ה': ארום חצות הלילה וועל איך יצא צווישן מצרים; 5 און עס וועט מות כל בכור אין ארץ מצרים, פון דעם בכור פון פרעהן וואס דארף ישב אויף זיין כסא, ביז דעם בכור פון דער שפחה וואס הינטער די רחים; גם כל בכור פון א בהמה. 6 און עס וועט ווערן א צעקה גדולה אין כל ארץ מצרים, וואס אזא איז נישט געווען, און אזא וועט יסף נישט זיין. 7 נאר קעגן כל בני-ישראל וועט א כלב נישט חרץ זיין לשון, סיי קעגן איש, סיי קעגן בהמה; כדי איר זאלט האבן דעת, אז ה' פלה צווישן מצרים און צווישן ישראל. 8 און כל די דאזיקע עבדים דינע וועלן ירד צו מיר, און וועלן זיך השתחוה צו מיר, לאמור: יצא! דו מיט דיין כל העם וואס ברגליך [זען תהל' 22:17]; און נאך דעם וועל איך יצא. און ער איז יצא פון פרעהן אין חרי אף. 9 און ה' האט אמר צו משה: פרעה וועט נישט שמע צו אייך; כדי צו רבה מינע מופת אין ארץ מצרים. 10 און משה און אהרן האבן עשה כל די דאזיקע מופתים פאר פרעהן; אבער ה' האט חזק לב פרעה, און ער האט נישט שלח די בני-ישראל פון זיין ארץ.

1 און ה' האט אמר צו משהן און צו אהרנען אין ארץ מצרים, לאמור: 2 דער דאזיקער חודש זאל אייך זיין דער ראש פון חדשים; דער 1טער פון די חדשים פון שנה זאל ער אייך זיין. 3 דבר צו דער כל עדת ישראל, לאמור: אין 10טער יום פון דעם דאזיקן חודש, זאלן זיי איטלעכער זיך לקח צו שיה [זען שיה, ישע' 53:7] פאר א בית אבות, צו שיה פאר א בית. 4 און אויב דאס בית איז מעט פאר א שיה, זאל ער לקח מיט זיין שכן וואס איז קרוב צו זיין בית, לויט דער מכסה נפשות; איטלעכן וועדליק זיין אכל זאלט איר כסס אויפן שיה. 5 א שיה תמים, א זכר א שנה אלט, זאל עס אייך זיין; פון כבשים אדער פון עזים זאלט איר לקח. 6 און ער זאל ביי אייך זיין אין משמרת ביזן 14טער יום פון דעם דאזיקן חודש, און די כל קהל עדת ישראל זאל אים שחט קעגן הערבים. 7 און זיי זאלן לקח פון דעם דם און נתן אויף 2 מזוזות, און אויף דעם משקוף, אויף די בתים וואס זיי וועלן אים אכל אין זיי. 8 און זיי זאלן אכל הבשר אין דער דאזיקער לילה, געבראטן אויפן אש; מיט מצות און מיט מרורים זאלן זיי עס אכל. 9 איר זאלט נישט אכל פון אים נא, אדער בשל, מבשל אין מים, נייערט געבראטן אויפן אש; זיין ראש מיט זיינע כרע און מיט זיינע אינגעווייד. 10 און איר זאלט נישט יתר פון אים ביז אין דער בקר, און וואס וועט יתר פון אים ביז אין דער בקר, זאלט איר אין אש שרף. 11 און אזוי זאלט איר אים אכל: אייערע מתגים חגר, אייערע נעל אויף אייערע רגלים, און אייער מקל אין ידכם; און איר זאלט אים אכל אין חפזון. פסח איז דאס צו ה'. 12 און איך וועל עבר ארץ מצרים אין לילה הזה, און וועל נכה כל בכור אין ארץ מצרים, פון אדם ביז בהמה; און אויף כל אלוקי מצרים וועל איך עשה שפטים; איך בין ה'. 13 און הדם וועט אייך זיין פאר אות אויף די בתים וואס איר זייט דארטן, און ווען איך וועל ראה הדם [זען הדם, ישע' 53:7, 11], איך וועל פסח איבער אייך, און עס וועט נישט זיין צווישן אייך קיין נגף צו משחית, ווען איך נכה אין ארץ מצרים. 14 און דער יום הזה זאל אייך זיין פאר א זכרון [זען זכרון, לוקס 22:19], און איר זאלט אים חג א חג צו ה'; אויף אייערע דור-דורות, ווי חוקת עולם, זאלט איר אים חג. 15 7 ימים זאלט איר אכל מצות; אבער ביים 1טער יום זאלט איר שבת שאור פון אייערע

בתים, ווייל איטלעכער וואס אכל חמץ פון 1 טער יום ביזן 7 טער יום, יענע נפש זאל כרת ווערן פון ישראל [זען כרת און משיח, דנ' 9:26]. 16 און אין 1 טער יום זאל זיין א מקרא קודש, און אין 7 טער יום זאל זיין א מקרא קודש ביי אייך; קיין מלאכה זאל אין זיי נישט עשה ווערן, נאר וואס דארף אכל ווערן פון כל נפש, דאס אליין מעג עשה ווערן ביי אייך. 17 און איר זאלט שמר איבער די מצות; ווייל אין דעם דאזיקן אייגענעם יום האב איך יצא אייערע צבאות פון הארץ מצרים. און איר זאלט זיין שמר איבער דעם דאזיקן יום אויף אייערע דור-דורות ווי אן חוקת עולם. 18 אין 1 טער חודש, פון 14 טער יום אין חודש אין ערב, זאלט איר אכל מצות, ביזן 21 טער יום אין חודש אין ערב. 19 7 ימים זאל זיך נישט זיין מצא שאור אין אייערע בתים, מחמת כל וואס עסט חמץ, יענע נפש זאל כרת [זען דנ' 9:26] ווערן פון דער עדת ישראל, סיי א גר, און סיי אזרח הארץ. 20 קיין חמץ זאלט איר נישט אכל; אין כל אייערע מושבות זאלט איר אכל מצות. 21 און משה האט קרא כל זקני ישראל, און האט צו זיי אמר: משך! און לקח! אייך צאן לויט אייערע משפחות, און שחט דעם קרבן-פסח. 22 און איר זאלט לקח אגודה פון אזוב און טבל [זען רומ' 6:3] אין דעם דם וואס אין בעקן, און איר זאלט נגע צו דעם משקוף און צו די 2 מזוזות פון דעם דם וואס אין בעקן, און איר זאלט קיינער נישט יצא פון דעם פתח פון זיין בית ביז בקר. 23 און אז ה' וועט עבר צו נגף מצרים, וועט ער ראה הדם אויפן משקוף און אויף די 2 מזוזות, און ה' וועט פסח איבערן פתח, און ער וועט נישט נתן דעם משחית בוא אין אייער בתים צו נגף. 24 און איר זאלט זיין שמר איבער די דאזיקע דבר ווי א חק פאר דיר און פאר בניך עד עולם. 25 און עס וועט זיין, אז איר וועט בוא אין הארץ וואס ה' וועט אייך נתן, אזוי ווי ער האט דבר, זאלט איר זיין שמר איבער דעם דאזיקן עבודה. 26 און עס וועט זיין, אז בניכם וועלן אייך אמר: מה העבודה הזאת לכם? 27 זאלט איר אמר: זבח פסח איז דאס צו ה', ווייל ער האט פסח איבער די בתים פון די בני-ישראל אין מצרים, ווען ער האט נגף מצרים, און אונדזערע בתים האט ער נצל געווען. האט העם זיך קדד און זיך השתחוה. 28 און די בני-ישראל זיינען הלך און האבן עשה; אזוי ווי ה' האט צוה משהן און אהרנען, אזוי האבן זיי עשה. 29 און עס איז געווען אין חצי לילה, אזוי האט ה' נכה כל בכור אין ארץ מצרים, פון דעם בכור פון פרעהן וואס האט געזאלט ישב אויף זיין כסא, ביז דעם בכור פון דעם שבי

וואס אין בור ; און כל בכור פון בהמה. 30 איז פרעה קום ביי דער לילה, ער און כל זיינע עבדים, און כל מצרים, און עס איז געווארן צעקה גדול אין מצרים, ווייל עס איז נישט געווען א בית וואס דארטן זאל נישט זיין א מת. 31 און ער האט קרא משהן און אהרנען ביי דער לילה, און האט אמר: קום! יצא! פון צווישן עמי, אי איר, אי די בני-ישראל, און הלך! עבד! ה', אזוי ווי איר האט דבר. 32 לקח אי אייערע צאן, אי אייערע בקר, אזוי ווי איר האט דבר, און הלך! און ברך מיד גם. 33 און די מצרים זיינען חזק צו העם, זיי שלח וואס גיכער פון הארץ, ווייל זיי האבן אמר: מיר וועלן כל מות. 34 און העם האט נשא זייער בצק איידער ער איז חמץ געווארן; זייערע משארות זיינען געווען צרר אין זייערע שמלה אויף זייערע אקסלען. 35 און די בני-ישראל האבן עשה אזוי ווי דאס דבר פון משהן, און זיי האבן שאל פון די מצרים כלי כסף און כלי זהב, און שמלה. 36 ווייל ה' האט נתן העם חן אין די אויגן פון די מצרים, און זיי האבן זיי שאל; און זיי האבן נצל מצרים. 37 און די בני-ישראל האבן נסע פון רעמסס קיין סוכות, ארום 600,000 רגלי הגברים, אחוץ טף. 38 און גם ערב רב איז עלה מיט זיי; און צאן און בקר מקנה כבד מאד. 39 און זיי האבן אפה פון דעם בצק וואס זיי האבן יצא פון מצרים, עגה מצות, ווייל ער איז נישט חמץ געווארן, ווייל זיי זיינען גרש געווארן פון מצרים, און האבן זיך נישט יכל מהה, און אפילו צידה האבן זיי זיך נישט עשה. 40 און דאס מושב פון די בני-ישראל, וואס זיי זיינען ישב אין מצרים, איז געווען 430 שנה. 41 און עס איז געווען צום קץ פון 430 שנה, איז, גענוי אין דעם יום הזה, זיינען כל צבאות פון ה' יצא פון ארץ מצרים. 42 לילה פון שמורים איז דאס געווען ביי ה' זיי יצא פון ארץ מצרים; איז די דאזיקע אייגענע לילה א שמורים צו ה' ביי כל בני-ישראל אויף זייערע דור-דורות. 43 און ה' האט אמר צו משהן און אהרנען: דאס איז דער חקת הפסח: קיין בן-נכר טאר פון אים נישט אכל. 44 און כל עבד איש געקויפט פאר געלט, אז דו האסט אים געמלט, דעמאלט מעג ער פון אים אכל. 45 אן תושב און א שכיר טאר פון אים נישט אכל. 46 אין בית אחד זאל ער אכל ווערן; זאלסט נישט יצא פון דעם בשר אויסן בית; און א עצם זאלט איר נישט שבר אין אים [זען יוח' 19:33]. 47 כל עדת ישראל זאל אים עשה. 48 און אז ביי דיר וועט זיך אויפהאלטן א גר, און ער וועט וועלן עשה פסח צו ה', זאל ביי אים געמלט ווערן כל זכר, און דעמאלט קען ער קרב אים צו עשה; און ער זאל זיין אזוי ווי

אן אזרח הארץ; נאר קיין ערל טאר פון אים נישט אכל. 49 תורה אחד זאל זיין פאר דעם אזרח, און פאר דעם גר וואס גור זיך אויף צווישן אייך. 50 און כל בני-ישראל האבן דאס עשה; אזוי ווי ה' האט צוה משהן און אהרנען, אזוי האבן זיי עשה. 51 און עס איז געווען אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, האט ה' יצא די בני-ישראל, פון ארץ מצרים, לויט זייערע צבאות.

שמו"ס

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 קדש! צו מיר כל בכור; פטר כל רחם צווישן די בני-ישראל, פון אדם אדער פון בהמה, זאל געהערן צו מיר. 3 און משה האט אמר צו העם: זכר דעם דאזיקן יום וואס איר זייט יצא פון מצרים, פון דעם בית עבדים; ווייל מיט א יד חזקה האט אייך ה' יצא פון דאנען; דעריבער זאל נישט אכל ווערן חמץ. 4 היום איר יצא, אין חודש אביב, 5 איז אז ה' וועט דיך ברענגען אין ארץ הכנעני, און דעם חתי, און דעם אמורי, און דעם חוי, און דעם יבوسی, וואס ער האט געשווארן צו אבותיך, דיר צו נתן, אן ארץ זבת חלב און דבש, זאלסטו עבד דעם דאזיקן עבודה אין דעם דאזיקן חודש. 6 7 ימים זאלסטו אכל מצות און אויפן 7 טער יום זאל זיין א חג צו ה'. 7 מצות זאל אכל ווערן אין די 7 ימים, און עס זאל נישט ראה ווערן ביי דיר חמץ, און עס זאל נישט ראה ווערן ביי דיר שאור, אין דיין כל גבול. 8 און זאלסט נגד בנך אין יום ההוא, לאמור: דאס איז פון וועגן דעם וואס ה' האט מיר עשה ביי מיין יצא פון מצרים. און עס זאל דיר זיין פאר אן אות אויף ידך, און פאר א זכרון צווישן דינע אויגן, כדי די תורה פון ה' זאל זיין אין דיין פה; ווייל מיט א יד חזקה האט דיך ה' יצא פון מצרים. 10 און זאלסט זיין שמר איבער דאס דאזיקער חקה אין זיין מועד, פון ימים צו ימים. 11 און עס וועט זיין, אז ה' וועט דיך ברענגען אין ארץ הכנעני, אזוי ווי ער האט געשווארן דיר און אבותיך, און ער וועט עס דיר נתן, 12 זאלסטו עבר איטלעכס וואס פטר דעם רחם, צו ה'; און איטלעך פטר שגר פון בהמה וואס דו וועסט האבן, אויב זכרים, זאל געהערן צו ה'. 13 און כל פטר פון אן חמור זאלסטו פדה מיט שה [זען משיח שה, ישע' 53:7], און אויב דו וועסט נישט פדה, זאלסטו אים ערף. און כל בכור אדם צווישן בנך זאלסטו פדה. 14 און עס וועט זיין, אז בנך וועט דיך שאל מחר, לאמור: וואס איז דאס? זאלסטו אמר צו אים:

מיט יד חוזק האט אונדז ה' יצא פון מצרים, פון דעם בית עבדים. 15 און עס איז געווען, אז פרעה האט זיך קשה קעגן אונדז צו שלח, האט ה' געהרגעט כל בכור אין ארץ מצרים, פון בכור פון אדם ביז בכור פון בהמה; דעריבער זבח איך צו ה' כל פטר רחם זכרים; און כל בכור פון מיינע בניס איך פדה. 16 און עס זאל זיין פאר אן אות אויף ידך, און פאר א טוטפות צווישן דיינע אויגן; ווייל מיט א יד חוזק האט אונדז ה' יצא פון מצרים.

[בשלח]

17 און עס איז געווען, אז פרעה האט שלח העם, האט זיי ה' נישט נחה אויף דרך ארץ פלשתים, הגם ער איז געווען קרוב; ווייל אלוקים האט אמר: העם וועט נאך נחם האבן, אז זיי וועלן ראה מלחמה, און זיי וועלן זיך שוב קיין מצרים. 18 און ה' האט סבב העם ארום, אויפן דרך מדבר ים-סוף. און די בני-ישראל זיינען חמשים עלה ארץ מצרים. 19 און משה האט לקח מיט זיך די עצמות פון יוספן; מחמת באשווערן האט ער באשווארן די בני-ישראל, לאמור: פקד וועט זיך ה' פקד אן אייך; זאלט איר עלה מיינע עצמות פון דאנען מיט אייך. 20 און זיי האבן נסע פון סוכות, און האבן חנה אין אתם ביים עק מדבר. 21 און ה' איז הלך זיי פארויס, ביי יומם אין עמוד ענן, זיי צו נחה אויפן דרך, און ביי לילה אין עמוד אש, זיי צו לייכטן; כדי צו קענען הלך יומם און לילה. 22 דער עמוד הענן פלעגט זיך נישט מוש ביי יום, און דער עמוד האש ביי לילה, פון פארן העם.

שמו14

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו די בני-ישראל, זיי זאלן זיך שוב, און חנה פאר פי-החירות, צווישן מגדול און צווישן ים, פאר בעל-צפון; אקעגן אים זאלט איר חנה ביים ים. 3 און פרעה וועט אמר אויף בני-ישראל: זיי זיינען בוך אין ארץ, דער מדבר האט זיי סגר. 4 און איך וועל חזק לב פרעה, און ער וועט זיי רדף; און איך וועל כבד ווערן דורך פרעהן, און דורך זיין כל חיל, און די מצרים וועלן האבן דעת, אז איך בין ה'. און זיי האבן אזוי עשה. 5 איז נגד געווארן מלך מצרים, אז העם איז ברח, און דאס לבב פרעהן

און פון עבדיו איז הפך געווארן אקעגן העם, און זיי האבן אמר: וואס האבן מיר דא עשה, וואס מיר האבן שלח ישראל פון אונדז צו עבד? 6 האט ער אסר זיין מרכבה, און האט לקח מיט זיך עמו. 7 און ער האט לקח 600 בחור מרכבות, און כל מרכבות פון מצרים, און שליש איבער זיי כל. 8 און ה' האט חזק דאס לב פרעה מלך מצרים, און ער האט רדף די בני-ישראל; און די בני-ישראל זיינען יצא מיט א יד רום. 9 און די מצרים האבן זיי רדף, כל סוסים, די מרכבות פון פרעהן, און זיינע פרשים, און זיין חיל, און זיי האבן זיי נשג ווי זיי האבן חנה ביים ים, ביי פי-החירות, פאר בעל-צפון. 10 און ווי פרעה האט זיך קרב, אזוי האבן די בני-ישראל נשא זייערע אויגן, און הנה די מצרים נסע הינטער זיי, און זיי האבן זייער מורא געהאט; און די בני-ישראל האבן צעק צו ה'. 11 און זיי האבן אמר צו משהן: צי ווייל קיין קברים [זען קבר, ישע' 53:9] זיינען נישטא אין מצרים, האסטו אונדז לקח צו מות אין דער מדבר? וואס האסטו דא עשה צו אונדז, אונדז יצא פון מצרים? 12 איז דאס נישט דאס דבר וואס מיר האבן דבר צו דיר אין מצרים, לאמור: חדל זיך פון אונדז, און לאמיר עבד מצרים? ווייל בעסער פאר אונדז צו עבד מצרים, איידער מיר זאלן מות אין דער מדבר. 13 האט משה אמר צום עם: איר זאלט נישט מורא האבן; יצב! און ראה די ישועה פון ה' וואס ער וועט אייך היום עשה; ווייל ווי איר ראה היום די מצרים, וועט איר זיי עד עולם מער ווידער נישט ראה. 14 ה' וועט מלחמה האלטן פאר אייך, און איר וועט אבן חרש. 15 און ה' האט אמר צו משהן: וואס צעק צו מיר? דבר צו די בני-ישראל, זיי זאלן נסע. 16 און דו רום דיין מטה, און נטה ידך אויפן ים, און בקע אים, און די בני-ישראל וועלן בוא אין מיטן ים אויף יבשה. 17 און איך, הנני, איך חזק דאס לב מצרים, און זיי וועלן בוא נאך זיי; און איך וועל כבד ווערן דורך פרעהן, און דורך זיין כל חיל, דורך זיינע מרכבות, און דורך זיינע פרשים. 18 און די מצרים וועלן האבן דעת אז איך בין ה', ווען איך ווער כבד דורך פרעהן, דורך זיינע מרכבות, און דורך זיינע פרשים. 19 און דער מלאך האלוקים וואס איז הלך פאר דער מחנה פון ישראל, האט נסע און איז הלך פון הינטער זיי; און דער עמוד הענן האט נסע פון פאר זיי, און האט זיך עמד הינטער זיי; 20 און ער איז בוא צווישן דער מחנה מצרים, און צווישן דער מחנה ישראל; און דארטן איז געווען דער ענן און די חשך און דא האט ער אור די לילה; און איינע האט נישט קרב צו דער אנדערער די כל לילה. 21

און משה האט נטה ידו אויפן ים, און ה' האט געטריבן דעם ים מיט א רוח קדים עזה א כל לילה, און שים דעם ים פאר א חרבה, און המים האבן זיך בקע. 22 און די בני-ישראל זיינען בוא אין מיטן ים אויף יבשה; און המים זיינען זיי געווען א חומה פון זייער ימין און פון זייער שמאל. 23 און די מצרים האבן רדף, און כל סוס פרעהן, זיינע מרכבות, און זיינע פרשים, זיינען בוא נאך זיי אין מיטן ים. 24 און עס איז געווען אין דער אשמורה פון בוקר, האט ה' שקף אויף דער מחנה מצרים מיט אן עמוד אש און ענן, און ער האט המם די מחנה פון מצרים. 25 און ער האט סור די אופן פון זייערע מרכבות, און זיי נהג מיט כבדת, און די מצרים האבן אמר: לאמיר נוס פון ישראל, ווייל ה' האלט מלחמה פאר זיי מיט מצרים. 26 און ה' האט אמר צו משה: נטה ידך אויפן ים, און זאלן המים זיך שוב אויף די מצרים, אויף זייערע מרכבות, און אויף זייערע פרשים. 27 האט משה נטה זיין יד אויפן ים, און דער ים האט זיך שוב אקעגן בקר צו זיין שטארקייט, און די מצרים זיינען אים נוס אנטקעגן; און ה' האט נער די מצרים אין מיטן ים. 28 און המים האבן זיך שוב, און האבן כסה די מרכבות, און די פרשים: דעם כל חיל פון פרעהן, וואס איז בוא נאך זיי אין ים; נישט שאר פון זיי עד אחד. 29 און די בני-ישראל זיינען הלך אין מיטן ים אויף יבשה און המים זיינען זיי געווען א חומה פון זייער ימין און פון זייער שמאל. 30 און ה' האט אין יענעם יום ישע ישראל פון דער יד פון מצרים, און ישראל האט ראה די מצרים מות אויפן שפת הים. 31 און ישראל האט ראה די יד הגדולה וואס ה' האט עשה אקעגן מצרים, און העם האט מורא געהאט פאר ה', און זיי האבן אמן [זען ברא' 15:6; ישע' 53:11] אין ה', און אין זיין עבד משהן [זען עבד כמוך משיח, דבר' 18:18; ישע' 52:13-53:12].

שמו 15

1 דעמאלט שיר משה און די בני-ישראל דאס דאזיקע שירה צו ה', און זיי האבן אמר, לאמור: איך וועל שיר צו ה', ווייל ער גאה איז גאה; דעם סוס מיט זיין רכב האט ער רמה אין ים. 2 מיין עז און זמרה איז י-ה, און ער איז מיר געווען א ישועה. דאס איז א-לי, און איך וועל אים נוה; אלוקי אבי, און איך וועל אים רום. 3 ה' איז אן איש מלחמה, ה' איז שמו. 4 מרכבות פרעה און

זיין חיל האט ער ירה אין ים, און זיינע מבחר שלשיו זיינען אין ים-סוף טבע. 5 די תהומות טוען זיי כסה, זיי האבן ווי אן אבן אין די מצולה ירד. 6 דיין ימין, ה', דו אדר אין כוח, דיין ימין, ה', רעץ דעם אויב. 7 און מיט דיין רב גאון הרס דינע קעגנשטייער; שלח דיין חרון, אכל ער זיי ווי קש. 8 און פון דעם רוח פון דינע אף האבן זיך המים ערם; אזוי ווי א נד נזלים זיינען נצב; די תומות האבן קפא אין לב ים. 9 דער אויב האט אמר: איך וועל רדף, איך וועל נשג, איך וועל חלק שלל, מיין נפש וועט זיך מלא מיט זיי; איך וועל ריק מיין חרב, ירש וועט זיי ידי. 10 האסטו מיט דיין רוח נשף, האט דער ים זיי כסה; זיי זיינען צלל ווי עפרת אין די מאכטיקע מים. 11 מי איז ווי דו, ה', צווישן די א-לם? מי איז ווי דו, אדים אין קודש, נורא אין תהלות, עשה פלא [זען פלא און משיח, ישע' 6-9:5]? 12 האסט נטה דיין ימין, האט הארץ זיי בלע. 13 האסט נחה מיט דיין חסד העם וואס דו האסט גאל; נהל מיט דיין עז צו דיין נוה קדש. 14 עמים האבן שמע, האבן זיי רגז, אן חיל האט אחז די ישב פון פלשת. 15 בהל האבן זיך דעמאלט די אלופי אדום, די אילי מואב, זיי האט א שוידער אחז, מוג געווארן זיינען כל ישבי כנען; 16 אן אימה און א פחד איז נפל אויף זיי. דורך דער גרויסקייט פון דיין זרוע [זען זרוע משיח, ישע' 53:1] זיינען זיי דמם ווי אן אבן געווארן, בעת עמד איז עבר, ה', בעת עבר איז העם וואס דו האסט קנה. 17 וועסט זיי ברענגען און זיי נטע אויף ההר פון נחלתך, מכון וואס דו האסט פעל פאר דיר, ה', צו ישב, מקדש, ה', וואס דינע יד האבן כון. 18 ה' וועט מלך עד עולם ועד. 19 ווייל סוס פרעה מיט זיינע מרכבות און זיינע פרשים זיינען בוא אין ים, און ה' האט שוב אויף זיי המים פון ים, און די בני-ישראל זיינען הלך אין מיטן ים אויף יבשה. 20 און מרים די נביאה, אחות אהרן, האט לקח די תוף אין איר יד, און כל נשים זיינען יצא נאך איר מיט תופים און מיט מחולות. 21 און מרים האט ענה פאר זיי: שיר! צו ה', ווייל ער גאה איז גאה; דעם סוסים מיט זיין רכב האט ער רמה אין ים. 22 און משה האט נסע ישראל פון ים-סוף, און זיי זיינען יצא צום מדבר שור; און זיי זיינען הלך 3 ימים אין דער מדבר, און האבן נישט מצא קיין מים. 23 און זיי זיינען בוא קיין מרה; נאר זיי האבן נישט יכל שתה דאס מים פון מרה, 24 ווייל עס איז געווען מר. דעריבער האט מען קרא איר שם מרה. און העם האט לון אקעגן משה, לאמור: וואס זאלן מיר שתה? 25 האט ער צעק צו ה', און ה' האט אים אנגעוויזן אן עץ, און ער האט אים שלך אין מים, און המים

איז געווארן מתק. דארטן האט ער זיי שים חוק און משפט, און דארטן האט ער זיי נסה. 26 און ער האט אמר: אויב שמע וועסטו שמע צו דעם קול ה' אלוקיך, און וועסט עשה וואס איז ישר אין זיינע אויגן, און וועסט און צו זיינע מצוות, און זיין שומר איבער כל זיינע חוקים, וועל איך כל מחלה וואס איך האב שים אויף מצרים, נישט שים אויף דיר; ווייל איך ה' בין דיין רפא. 27 און זיי זיינען בוא קיין אילם; און דארטן זיינען געווען 12 עינות מים, און 70 תמרים; און זיי האבן דארטן חנה ביים מים.

שמו 16

1 און זיי האבן נסע פון אילם, און די כל עדת בני-ישראל איז בוא אין מדבר סין וואס צווישן אילם און צווישן סיני, אין 15 טער יום פון 2 טער חודש נאך זייער יצא הארץ מצרים. 2 און די כל עדת בני-ישראל האט לון אקעגן משה און אקעגן אהרנען אין מדבר; 3 און בני-ישראל האבן צו זיי אמר: הלוואי וואלטן מיר מות דורך דער יד ה' אין ארץ מצרים ווען מיר זיינען ישב איבערן סיר בשר ווען מיר האבן אכל לחם צו שבע [זען שבע, ישע' 53:11]; ווייל איר האט אונדז יצא אין דעם דאזיקן מדבר, צו מות די דאזיקע כל קהל דורך רעב. 4 האט ה' אמר צו משה: הנני, איך מטר אייך לחם פון שמים, און העם וועט יצא און לקט איטלעכן יום די דבר-יום, כדי איך זאל אים נסה אויב ער וועט הלך אין מיין תורה אדער נישט. 5 און עס וועט זיין, אויפן 6 טער יום, אז זיי וועלן כון וואס זיי וועלן בוא, וועט עס זיין משנה ווי זיי לקט יום יום. 6 און משה און אהרן האבן אמר צו כל בני-ישראל: אין ערב וועט איר האבן דעת, אז ה' האט אייך יצא פון ארץ מצרים; 7 און אין דער בקר וועט איר ראה די כבוד ה'; מחמת ער האט שמע אייערע לון אקעגן ה'. און וואס זיינען מיר, וואס איר לון אקעגן אונדז? 8 און משה האט אמר: דאס וועט געשען ווען ה' וועט אייך נתן אין ערב בשר צום אכל, און אין דער בקר לחם צו שבע [זען שבע, ישע' 53:11]; ווייל ה' האט שמע אייערע תלנה וואס איר לון אקעגן אים; און וואס זיינען מיר? נישט אקעגן אונדז זיינען אייערע תלנה, נייערט אקעגן ה'. 9 און משה האט אמר צו אהרנען: אמר! צו דער כל עדת בני-ישראל: קרב! פאר ה', ווייל ער האט שמע אייערע תלנה. 10 און עס איז געווען, ווי אהרן האט דבר צו כל עדת בני-ישראל, האבן זיי זיך פנה צום מדבר, און הנה די

כבוד ה' האט זיך באוויזן אין ענן. 11 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 12
 איך האב שמע די תלנה פון די בני-ישראל. דבר! צו זיי לאמור: קעגן ערבים
 וועט איר אכל בשר, און אין דער בקר וועט איר זיך שבע [זען שבע, ישע'
 53:11] מיט לחם, און איר וועט האבן דעת, אז איך בין ה' אלוקיכם. 13 און
 עס איז געווען אין ערב, זיינען עלה שלו און האבן כסה דעם מחנה; און אין
 דער בקר איז געווען א שכבה פון טוי רונד ארום מחנה. 14 און אז די שכבה
 פון טוי האט זיך עלה, הנה אויפן פני המדבר דק מחספס דק ווי כפור
 על-הארץ. 15 און ווי די בני-ישראל האבן דאס ראה, אזוי האבן זיי אמר
 איינער צום אנדערן: מן הוא? , ווייל זיי האבן נישט ידע וואס דאס איז. האט
 משה צו זיי אמר: דאס איז דאס לחם, וואס ה' האט אייך נתן צום אכל. 16
 דאס איז די זאך, וואס ה' האט צוה: לקט! דערפון איטלעכער לויט זיין אכל;
 אן עומר אויף א גוגולת [זען מתי 27:33; מרק' 15:22; יוח' 19:17], לויט דער
 מספר פון אייערע נפשות, איטלעכער פאר די וואס אין זיין אוהל זאלט איר
 לקח. 17 און די בני-ישראל האבן אזוי עשה, און זיי האבן לקט ווער רבה און
 ווער מעט. 18 און אז זיי האבן מדד מיט אן עומר, האט דער וואס האט עדף
 נישט געהאט רבה, און דעם וואס האט מעט האט נישט חסר; איטלעכער
 לויט זיין אכל האבן זיי לקט. 19 און משה האט צו זיי אמר: קיינער זאל
 דערפון נישט יתר ביז אין דער בקר. 20 נאר זיי האבן נישט שמע צו משהן,
 און אנשים האבן יתר דערפון ביז אין דער בקר, און עס איז געווארן רמס
 תולעים [זען תולעים פון גיהנום, ישע' 66:24], און האט באש; און משה האט
 קצף אויף זיי. 21 און זיי האבן עס לקט בקר בבקר, איטלעכער וועדליק זיין
 אכל; און ווי די שמש איז חמם געווארן, אזוי איז עס מסס. 22 און עס איז
 געווען אויפן 6טער יום, האבן זיי לקט לחם משנה, 2 עומר פאר איטלעכן;
 און כל נשיאים פון דער עדה זיינען בוא, און האבן נגד צו משהן. 23 האט ער
 צו זיי אמר: דאס איז וואס ה' האט דבר: א שבתון, א שבת קודש איז מחר צו
 ה'; וואס איר אפה ווילט אפה, און וואס איר בשל ווילט בשל, און כל וואס
 ערף, נוח אייך פאר משמרת ביז אין דער בקר. 24 האבן זיי עס נוח ביז אין
 דער בקר, אזוי ווי משה האט צוה, און עס האט נישט באש, און קיין רימה
 זיינען דערין נישט געווען. 25 און משה האט אמר: אכל! עס היום, ווייל היום
 איז שבת צו ה', היום וועט איר עס נישט מצא אויפן שדה. 26 6 ימים זאלט
 איר עס לקט, אבער אויפן 7טער יום איז שבת, לא יהיה-בו. 27 און עס איז

געווען אויפן 7טער יום, זיינען פון העם יצא צו לקט, נאר זיי האבן נישט מצא. 28 האט ה' אמר צו משה: ביז וואנען וועט איר מאן זיין שומר איבער מיינע מצוות און מיינע תורות? 29 ראה! אז ה' האט אייך נתן דעם שבת, נתן ער אייך דעריבער אין 6טער יום לחם יומים. ישב! איש תחתיו; קיינער זאל נישט יצא פון זיין מקום אין 7טער יום. 30 און העם האט שבת אין 7טער יום. 31 און דאס בית ישראל האט קרא דעם שם דערפון מן; און עס איז געווען אזוי ווי קאריאנדערזאמען, לבן; און דער טעם דערופן איז געווען אזוי ווי א צפחה אויף דבש. 32 און משה האט אמר: דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה: אן עומר-פול דערפון זאל זיין פאר א משמרת אויף אייערע דור-דורות, כדי זיי זאלן ראה דאס לחם וואס איך האב האכלתי אין דער מדבר, ווען איך האב אייך יצא פון ארץ מצרים. 33 און משה האט אמר צו אהרנען: לקח! א צנצנת, און נתן אהין אריין אן עומר-פול מן, און נוח עס פאר ה', פאר א משמרת אויף אייערע דור-דורות. 34 אזוי ווי ה' האט צוה משה, אזוי האט עס אהרן נוח פארן העדת, פאר א משמרת. 35 און די בני-ישראל האבן אכל דעם מן 40 שנה, ביז זיי זיינען בוא צו ארץ נושבת; זיי האבן אכל דעם מן ביז זיי זיינען בוא צום קצה ארץ כנען. 36 און אן עומר דאס איז א 1/10 איפה.

שמור 17

1 און כל עדת בני-ישראל האט נסע פון מדבר סין אויף זייערע מסע, לויט דעם פי ה', און זיי האבן חנה אין רפידים; און עס איז נישט געווען קיין מים פארן עס צום שתה. 2 און העם האט זיך ריב מיט משה, און זיי האבן אמר: נתן! אונדז מים, מיר זאלן שתה. האט משה צו זיי אמר: מה-תריבון עמדי מה-תנסון את-ה'? 3 און העם האט דארטן צמא נאך מים, און העם האט לון אקעגן משה, און האט אמר: למה זה האסטו אונדז עלה פון מצרים, צו מות מיך און מיינע בנים און מיינע מקנה דורך צמע [זען צמע פון משיח, תהל' 69:21; יוח' 19:28]? 4 האט משה צעק צו ה', לאמור: וואס זאל איך עשה צו דעם דאזיקן עס? נאך א ביסל און זיי וועלן מיך סקל. 5 האט ה' אמר צו משה: עבר! פארן עס, און לקח! מיט דיר פון די זקני ישראל; און דיין מטה, וואס דו האסט מיט אים נכה דעם ניל, לקח! אין ידך, און זאלסט הלך. 6

הנני, איך וועל דארטן עמד פאר דיר אויפן צור אין חורב; און זאלסט נכה דעם צור, און עס וועט יצא פון אים מים, און העם וועט שתה. און משה האט אזוי עשה פאר די אויגן פון די זקני ישראל. 7 און ער האט קרא דעם שם פון המקום מסה און מריבה, פון וועגן דעם ריב זיך פון די בני-ישראל, און פון וועגן זייער נסה ה', לאמור: איז ה' פאראן צווישן אונדז אדער נישט? 8 און עמלק איז בוא, און האט לחם מיט ישראל אין רפידים. 9 האט משה אמר צו יהושוען: בחר! אונדז אנשים, און יצא! לחם! מיט עמלק. מחר וועל איך זיך נצב אויפן ראש הגבעה, מיט דעם מטה האלוקים אין ידי. 10 האט יהושוע עשה אזוי ווי משה האט אים אמר: צו לחם מיט עמלק. און משה, אהרן, און חור זיינען עלה אויפן ראש הגבעה. 11 און עס איז געווען, ווי משה האט רום ידו, אזוי האט גבר געווען ישראל, און ווי ער האט נוח ידו, אזוי האט גבר געווען עמלק. 12 און ידי משה זיינען געווארן כבדים; האבן זיי לקח אבן און שים אונטער אים, און ער האט זיך דערויף ישב. און אהרן און חור האבן תמוך זיינע ידיים, איינער פון דער זייט, און איינער פון דער אנדער זייט; און זיינע ידיים זיינען היה אמונה ביז בוא השמש. 13 און יהושוע האט חלש עמלק און עמו מיטן שארף חרב. 14 און ה' האט אמר צו משהן: כתב! דאס אויף פאר א זכרון אין א ספר, און שים עס אין די אזנים פון יהושוען, אז מחה וועל איך מחה דעם זכר עמלק, פון אונטערן שמים. 15 און משה האט בנה מזבח, און האט קרא שמו ה'-נסי. 16 און ער האט אמר: כי-יד על-כס י-ה, מלחמה איז ביי ה' מיט עמלק פון דור צו דור.

שמו 18

[יתרו]

1 און יתרו דער פריסטער מדין שווער משה האט שמע כל וואס אלוקים האט עשה פאר משהן, און פאר עמו ישראל, ווי ה' האט יצא ישראל פון מצרים. 2 האט יתרו שווער משה, לקח צפורה אשת משה, נאך שלוחיה, 3 און אירע 2 בנים, וואס דער שם פון איינעם איז געווען גרשים, ווייל ער האט אמר: איך בין א גר אין אן ארץ נכריה, 4 און דער שם פון אנדערן איז געווען אליעזר, ווייל: אלוקי אבי איז ווי עזרי, און ער האט מיך נצל געווען פון חרב

פרעה. 5 און יתרו שווער משה איז בוא מיט בניו און זיין אשה צו משהן אין דעם מדבר וואס ער האט דארטן חנה, ביים הר האלוקים. 6 און ער האט אמר צו משהן: איך דיין שווער יתרו בוא צו דיר, און אשתך, און אירע 2 בנים מיט איר. 7 איז משה יצא אנטקעגן זיין שווער, און ער האט זיך השתחוה, און האט אים נשק, און זיי האבן איינער דעם אנדערן שאל אויף שלום, און זיי זיינען בוא אין אוהל. 8 און משה האט ספר זיין שווער כל וואס ה' האט עשה צו פרעהן און צו מצרים פון וועגן ישראל, כל תלאה וואס זיי האט מצא אויפן דרך, און ווי ה' האט זיי נצל געווען. 9 האט זיך יתרו חדה איבער כל הטובה וואס ה' האט עשה פאר ישראל, וואס ער האט זיי נצל געווען פון דער יד פון מצרים. 10 און יתרו האט אמר: ברך ה' וואס האט אייך נצל געווען פון דער יד מצרים, און פון דער יד פרעהן; וואס ער האט נצל געווען העם פון אונטער דער יד מצרים. 11 איצט ידע איך, אז ה' איז גדול פון כל האלוקים, ווייל דעריבער וואס זיי האבן זיך דאס געקומען אויף זיי. 12 און יתרו שווער משה האט לקח אן עולה און זבחים צו אלוקים; און אהרן און כל זקני ישראל זיינען בוא אכל לחם מיט שווער משה פאר האלוקים. 13 און עס איז געווען אויף מחר, האט זיך משה ישב שפט העם, און העם איז עמד פאר משהן פונעם בקר ביזן ערב. 14 האט שווער משה ראה כל וואס ער עשה מיט העם, און ער האט אמר: וואס איז די דאזיקע זאך וואס דו עשה מיט העם? מדוע ישב דו אליין, און דאס כל העם נצב פאר דיר פון בקר ביז ערב? 15 האט משה אמר צו זיין שווער: ווייל העם בוא צו מיר דרש אלוקים; 16 אז זיי האבן א זאך, בוא זי פאר מיר, ושפטתי צווישן איש און צווישן זיין רע, והודעתי די חקי האלוקים און זיינע תורות. 17 האט שווער משה צו אים אמר: נישט טוב איז די זאך וואס דו עשה. 18 נבל וועסטו נבל ווערן, אי דו, אי דאס דאזיקער עם וואס מיט דיר, ווייל די זאך איז צו כבד פאר דיר; יכל עס נישט עשה אליין. 19 איצט שמע! צו מיין קול; איך וועל דיר יעץ, און אלוקים וועט זיין מיט דיר: היה! פאר העם פאר האלוקים, און דו זאלסט ברענגען די דברים צו האלוקים. 20 און זאלסט זיי זהר די חוקים און די תורות, והודעת זיי הדרך וואס זיי זאלן אין אים הלך, און די מעשה וואס זיי זאלן עשה. 21 און דו זאלסט חזה פון כל העם אנשי חיל, יראי אלוקים, אנשי אמת, וואס האבן שונאי בצע, און זאלסט זיי שים איבער זיי פאר שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת. 22 און זיי זאלן שפט העם צו כל צייט; און עס וועט

זיין, כל הדבר הגדול וועלן זיי ברענגען צו דיר, און כל הדבר הקטון וועלן זיי אליין שפט, און זיי וועלן דיר קלל, און נשא מיט דיר. 23 אויב דו וועסט עשה די דאזיקע דבר, און ה' וועט דיר אזוי צוה, וועסטו יכל עמד, און גם דאס דאזיקע כל העם וועט בוא צו זייער ארט אין שלום. 24 האט משה שמע צו דעם קול פון זיין שווער, און ער האט עשה כל וואס ער האט אמר. 25 און משה האט בחר אנשי חיל פון כל ישראל, און האט זיי נתן פאר ראשים על-העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת. 26 און זיי האבן שפט העם צו כל צייט; הדבר הקשה האבן זיי געבראכט צו משה, און כל הדבר הקטון האבן זיי אליין שפט. 27 און משה האט שלח זיין שווער, און ער איז זיך הלך אין זיין ארץ.

שמו 19

1 אין 3טער חודש נאכן יצא פון די בני-ישראל פון ארץ מצרים, אין דעם דאזיקן יום, זיינען זיי בוא אין מדבר סיני. 2 און אז זיי האבן נסע פון רפידים, און זיינען בוא אין מדבר סיני, האבן זיי חנה אין מדבר; און ישראל האט דארטן חנה אקעגן ההר. 3 און משה איז עלה צו האלוקים, און ה' האט קרא צו אים פון ההר, לאמור: אזוי זאלסטו אמר צום בית יעקב, און נגד די בני-ישראל: 4 איר האט ראה וואס איך האב עשה צו מצרים, און ווי איך האב אייך נשא [זען נשא, ישע' 53:11] אויף כנפי נשרים, און האב אייך געבראכט צו מיר. 5 און איצט, אויב שמע וועט איר שמע צו מיין קול, און איר וועט זיין שומר איבער מיין ברית [זען מה"ש 26-21:18], וועט איר זיין צו מיר סגולה פון כל עמים; ווארום צו מיר געהערט כל הארץ. 6 און איר וועט מיר זיין א ממלכה פון כהנים, און א גוי קודש. דאס זיינען די דברים וואס דו זאלסט דבר צו די בני-ישראל. 7 און משה איז בוא און האט קרא די זקני העם, און ער האט פאר זיי שים כל די דאזיקע דברים וואס ה' האט אים צוה. 8 האט ענה דאס כל העם אין איינעם און אמר: כל וואס ה' האט דבר, וועלן מיר עשה. און משה האט שוב די דברי העם צו ה'. 9 און ה' האט אמר צו משה: הנה, איך בוא צו דיר אין עב הענן, כדי העם זאל שמע ווי איך דבר מיט דיר, און גם אין דיר זאלן זיי אמן לעולם [יוח' 11:25]. און משה האט נגד די דברי העם צו ה'. 10 און ה' האט אמר צו משה: הלך! צום עם, און זאלסט זיי קדש

היום און מחר, און זיי זאלן כבס זייערע שמלה; 11 און זיי זאלן זיין כון אויפן 3טער יום [זען קור"א 15:4], ווייל אויפן 3טער יום וועט ה' ירד פאר די אויגן פון כל העם אויפן הר סיני. 12 און זאלסט גבל העם רונד ארום, לאמור: שומר! אייך עלה אויפן הר, אדער זיך נגע אן זיין קצה. איטלעכער וואס נגע זיך אן אן ההר זאל מות יומת; 13 א יד זאל זיך נישט נגע אן אים, נייערט סקל זאל ער סקל ווערן, אדער ירה זאל ער ירה ווערן; סיי א בהמה, סיי אן איש, לא יחיה. ערשט אז דער משך היובל, מעגן זיי עלה אויפן הר. 14 האט משה ירד פון ההר צום עם, און האט קדש העם, און זיי האבן כבס זייערע שמלה. 15 און ער האט אמר צום עם: זייט כון לשלושת ימים; איר זאלט נישט נגש צו אן אשה. 16 און עס איז געווען אויפן 3טער יום, ווי עס איז געווארן בקר, אזוי זיינען געווארן קולות און ברקים, און א כבד ענן אויפן ההר, און דער קול פון שופר איז געווען זייער חזק, און דאס כל העם וואס אין מחנה האט חרד. 17 און משה האט יצא העם פון מחנה האלוקים אנטקעגן, און זיי האבן זיך יצב אונטערן ההר. 18 און דער כל ההר סיני איז געווען עשן, פון וועגן וואס ה' האט ירד אויף אים מיט אש; און זיין אשן איז עלה אזוי ווי דער עשן פון א כבשן, און דער כל ההר האט זייער חרד. 19 און דער קול פון שופר איז געווארן הלך און חזק מאד; משה האט דבר, און האלוקים האט אים ענה מיט קול. 20 און ה' האט ירד אויפן הר סיני, אויפן ראש ההר, און ה' האט קרא משהן אויפן ראש ההר, און משה איז עלה. 21 און ה' האט אמר צו משהן: ירד! עוד! העם; זיי וועלן זיך הרס צו ה' צו ראה, און עס וועלן נפל פון זיי א סך. 22 און גם די כהנים וואס נגש צו ה', זאלן זיך קדש, כדי ה' זאל נישט פרץ צווישן זיי. 23 האט משה אמר צו ה': העם יכל נישט עלה אויפן הר סיני, ווייל דו האסט עוד אונדז, לאמור: גבל! ההר, און זאלסט אים קדש. 24 האט ה' צו אים אמר: הלך! ירד! און זאלסט עלה, דו, און אהרן מיט דיר; נאר די כהנים און העם זאלן זיך נישט הרס צו עלה צו ה', כדי ער זאל נישט פרץ צווישן זיי. 25 האט משה ירד צום עם, און זיי אמר.

שמו20

1 וידבר אלקים את כל-הדברים האלה לאמור.

2 אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא-יהיה לך אלקים אחרים על-פני. 4 לא-תעשה לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. 5 לא-תשתחוה להם ולא תעבדם [זען דנ' 3:12; 14-13:7 צדיקים לא עבד און פלח אלילים אבל כל עמים עבד און פלח בר אנוש משית, האדון אשר אתם מבקשים, מלא' 3:1; מתי 28:18]: כי אנכי ה' אלקיך א-ל קנא פקד עון אבת על-בנים על-שלשים ועל-רבעים לשנאי. 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי. 7 לא תשא את-שם-ה' אלקיך לשוא: כי לא ינקה ה' את אשר-ישא את-שמו לשוא. 8 זכור את-יום השבת לקדשו. 9 ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך. 10 ויום השביעי שבת לה' אלקיך: לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. 11 כי ששת-ימים עשה הי את-השמים ואת-הארץ את-הים ואת-כל-אשר-בם וינח ביום השביעי על-כן ברך ה' את-יום השבת ויקדשהו. 12 כבד את-אביך ואת-אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר-ה' אלקיך נתן לך. 13 לא תרצח 14 לא תנאף 15 לא תגנב 16 לא-תענה ברעך עד שקר. 17 לא תחמד בית רעך לא-תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך.

18 און דאס כל העם האט ראה די קולות, און די לפידם, און דעם קול השופר, און ההר עשן; און ווי העם האט עס ראה, אזוי האבן זיי נוע, און זיינען עמד פון דער רחק. 19 און זיי האבן אמר צו משהן: דבר דו צו אונדז, און מיר וועלן שמע, און זאל נישט דבר צו אונדז אלוקים; פן נמות [ברא' 42:23; טימ"א 2:5]. 20 האט משה אמר צום עם: איר זאלט נישט מורא האבן, ווייל כדי אייך צו נסה איז האלוקים בוא, און כדי זיין מורא זאל זיין פאר אייער פנים, אז איר זאלט נישט חטא. 21 איז העם עמד פון דער רחק, און משה האט נגש צו דעם ערפל וואס דארטן איז געווען האלוקים. 22 און ה' האט אמר צו משהן: אזוי זאלסטו אמר צו בני-ישראל: איר האט ראה אז פון השמים האב איך דבר צו אייך. 23 איר זאלט נישט עשה לעבן מיר אלוקים פון כסף, און אלוקים פון זהב זאלט איר אייך נישט עשה. 24 א מזבח אדמה זאלסטו מיר עשה, און זבח אויף אים דיינע עולות און דיינע זבח שלמים, דיינע צאן און דיינע בקר; אין כל מקום ווו איך וועל זכר שמי, וועל איך בוא צו דיר, און וועל דיק ברך. 25 און אויב א מזבח פון אבנים וועסטו מיר עשה, זאלסטו זיי נישט בנה גזית, כי חרבך נוף עליה און חלל. 26 און זאלסט נישט

עלה מיט מעלות אויף מיין מזבח, כדי דיין ערוה זאל נישט גלה ווערן אויף
אים.

שמו21

[משפטים]

1 און דאס זיינען די משפטים וואס דו זאלסט שים פאר זיי: 2 אז דו וועסט
קנה א אידישן עבד, זאל ער 6 שנה עבד, און אויפן 7טער זאל ער יצא צו
חפשי חנם. 3 אויב ער איז אליין בוא, זאל ער אליין יצא; אויב ער איז בעל
אשה, זאל זיין אשה יצא מיט אים. 4 אויב אדניו וועט אים נתן אן אשה, און
זי וועט אים ילד בנים אדער בנות, זאל די אשה מיט אירע ילדים געהערן צו
אדוניה, און ער זאל יצא אליין. 5 און אויב אמר וועט אמר דער עבד: איך
האב אהב אדוני, מיין אשה, און מיינע בנים, איך וויל נישט יצא חפשי; 6 זאל
אדניו אים נגש צו האלוקים [שופטים, זע יוח' 36-35:10], און אים נגש צום
דלת, אדער צום מזוזה, און אדניו זאל רצע זיין אזן מיט אן מרצע; און ער זאל
אים עבד לעולם. 7 און אז אן איש וועט מכר זיין בת פאר אן אמה, זאל זי
נישט יצא אזוי ווי עס יצא די עבדים. 8 אויב זי רעה אין די אויגן פון אדוניה,
וואס האט זי געהאט יעד פאר זיך, זאל ער זי לאזן פדה; ער זאל נישט משל זי
צו מכר צו נכרי, ווען ער בגד אן איר. 9 און אויב ער וועט זי יעד פאר בנו, זאל
ער עשה צו איר אזוי ווי דער משפט מיט בנות. 10 אויב ער וועט זיך לקח אן
אנדערע, זאל ער איר שאר, איר כסות, און איר עונה, נישט גרע. 11 און אויב
ער וועט איר נישט עשה די דאזיקע 3 זאכן, זאל זי יצא חנם, אן געלט. 12
דער וואס נכה אן איש און ער מות, זאל מות יומת ווערן. 13 אבער דער וואס
האט נישט צדה, אבער האלוקים האט עס אנה אונטער ידו, וועל איך דיר
שים אן מקום וואס ער זאל אהין נוס. 14 און אז אן איש וועט זיך אויף זיין
רע, אים צו הרגען מיט ערמה, זאלסטו פון מיין מזבח אים לקח למותן. 15
און דער וואס נכה אביו, אדער אמו, זאל מות יומת ווערן. 16 און דער וואס
גנבעט אן איש און מכר אים, אדער ער ווערט מצא אין ידו, זאל מות יומת
ווערן. 17 און דער וואס קלל אביו, אדער אמו, זאל מות יומת ווערן. 18 און
אז אנשים וועלן זיך ריב, און איינער וועט נכה דעם אנדערן מיט אן אבן,

אדער מיטן אגרוף, און ער וועט נישט מות, נאר ער וועט זיך נפל אין משכב,
 19 איז, אויב ער וועט קום און הלך דרויסן אויף זיין משענת, זאל דער
 שלעגער זיין נקה; נאר פאר זיין שבת מוז ער נתן, און רפא מוז ער אים לאזן
 רפא [זען רפא, ישע' 53:5]. 20 און אז אן איש וועט נכה זיין עבד, אדער זיין
 אמה, מיט א שבט, און ער וועט מות אונטער ידו, זאל ער נקם ווערן נקם. 21
 אויב אבער ער וועט זיך עמד א יום אדער יומים, זאל ער נישט נקם ווערן;
 ווייל דאס איז זיין געלט. 22 און אז אנשים וועלן זיך נצה, און וועלן נגף אן
 אשה הרה, און אירע ילדים וועלן יצא, און לא היה אסון, זאל ענש ווערן ענש
 [דער שולדיקער], לויט ווי דער בעל האשה וועט אויף אים שית, און ער זאל
 עס נתן פאר די פללים. 23 אויב אבער אן אסון וועט היה, זאלסטו נתן נפש
 תחת נפש [זען ישע' 53:11 און תמורה נפש פון משיח תחת דיין נפש, ברא'
 22:22]. 24 אן אויג תחת אויג, א שן תחת שן, א יד תחת יד, א רגל תחת רגל.
 25 א ברען תחת ברען, א ווונד תחת ווונד, א חבורה תחת חבורה [זען גלט'
 6:17]. 26 און אז אן איש וועט נכה דאס אויג פון זיין עבד, אדער דאס אויג
 פון זיין אמה, און וועט עס שחת, זאל ער אים שלח חפשי תחת זיין אויג. 27
 און אז ער וועט נפל א שן פון זיין עבד, אדער א שן פון זיין אמה, זאל ער אים
 שלח חפשי תחת זיין שן. 28 און אז אן שור וועט נגח אן איש אדער אן אשה,
 און זיי וועלן מות, סקל זאל סקל ווערן דער שור, און זיין בשר זאל נישט אכל
 ווערן; און דער בעל-השור איז נקי. 29 אויב אבער ער איז א נגח שור פון
 תמול-שלשום, און זיין בעל איז געווארנט געווארן, און האט אים נישט שמר,
 און ער וועט מות אן איש אדער אן אשה, זאל סקל ווערן דער שור, און גם
 זיין בעל זאל מות ווערן. 30 אויב א כופר וועט שית ווערן אויף אים, זאל ער
 נתן פארן פדיון פון זיין נפש [זען ישע' 53:11] ווי כל עס וועט שית ווערן אויף
 אים. 31 סיי ער וועט נגח א בן, סיי ער וועט נגח א בת, זאל אזוי ווי דער
 דאזיקער משפט עשה ווערן צו אים. 32 אויב דער שור וועט נגח אן עבד
 אדער אן אמה, זאל ער נתן אדניו 30 שקל כסף, און דער שור זאל סקל ווערן.
 33 און אז אן איש וועט פתח א בור, אדער אז אן איש וועט כרה [זען תהל'
 22:17] א בור, און וועט זי נישט כסה, און אהין וועט נפל אן שור אדער א
 חמור, 34 זאל דער בעל פון דער בור שלם; געלט זאל ער שוב צו זייער
 בעלים, און די מת זאל געהערן צו אים. 35 און אז א שור-איש וועט נגף דעם
 שור פון זיין רע, און ער וועט מות, זאלן זיי מכר דעם שור החי, און זיך חצה

מיטן געלט; און גס מיטן מות זאלן זיי זיך חצה. 36 אויב עס איז ידע, אז ער איז א שור נגח פון תמול שלשום, און זיין בעל האט אים נישט שמר, זאל שלם ער שלם אן שור תחת [זען ברא' 22:13; דנ' 9:26; ישע' 53:5] שור, און דער טויטער זאל געהערן צו אים. 37[22:1] אז אן איש וועט גנבען אן שור אדער א שה [זען ישע' 53:7], און וועט אים טבת, אדער ער וועט אים מכר, זאל ער שלם 5 בקר פארן שור, און 4 צאן פארן שה [ישע' 53:7].

שמו 22

[22: 1] אז א גנב וועט געכאפט ווערן ביי אן איינברעכונג, און וועט קריגן נכה און וועט מות, איז נישטא פאר אים קיין בלוטשולד. [22: 3] 2 אויב נאר די שמש איז אויפגעגאנגען איבער אים, איז דא פאר אים בלוטשולד. באצאלן מוז ער באצאלן; אויב ער האט נישט, זאל ער פארקויפט ווערן פאר זיין גנבה. [22: 4] 3 אויב מצא וועט מצא ווערן די גנבה אין זיין יד א לעבעדיקע, סיי אן שור, סיי אן חמור, סיי א כבש, זאל ער באצאלן טאפל. [22: 5] 4 אז אן איש וועט לאזן אפעסן א שדה אדער א כרם, און וועט ארויסלאזן זיין בהמה, און זי וועט אפעסן אין אן אנדערנס שדה, זאל ער מיט דעם בעסטן פון זיין שדה, און מיט דעם בעסטן פון זיין כרם באצאלן. [22: 6] 5 אז אן אש וועט יצא, און וועט אנטרעפן דערנער, און עס וועט פארצערט ווערן א סטויג, אדער שטייענדיקע תבואה, אדער א שדה, זאל צאלן באצאלן דער וואס האט אנגעצונדן די שרפה. [22: 7] 6 אז אן איש וועט נתן זיין רע געלט אדער זאכן צום זיין שומר איבער, און עס וועט געגנבעט ווערן פון דעם בית האיש, אויב דער גנב וועט מצא ווערן, זאל ער באצאלן טאפל; [22: 8] 7 אויב דער גנב וועט נישט מצא ווערן, זאל דער בעל־הבית פון בית נגש צו ה': צי ער האט נישט אויסגעשטרעקט ידו אויף זיין חברס האב. [22: 9] 8 ביי איטלעכן חשד פון אומערלעכקייט, דרכים אן שור, דרכים אן חמור, דרכים א כבש, דרכים א קלייד, דרכים מים עס איז פארלארענער זאך, וואס איינער זאגט, אז דאס איז עס, זאל די זאך פון ביידן בוא פאר האלוקים [שופטים]; דער וועמען אלוקים [שופטים] וועט עשה שולדיק, זאל באצאלן זיין רע טאפל. [22: 10] 9 אז אן איש וועט נתן זיין רע אן חמור, אדער אן שור, אדער א כבש, אדער מים עס איז בהמה צום זיין שומר איבער, און זי וועט אוועקפאלן, אדער

געשעדיקט ווערן, אדער געפאנגען ווערן, ווען קיינער זעט נישט, [11: 22] 10
 זאל א שבועה ה' זיין צווישן זיי ביידן, אויב ער האט נישט אויס געשטרעקט
 ידו אויף זיין חברס האב; און איר בעל-הבית זאל עס לקח, און ער דארף
 נישט באצאלן. [12: 22] 11 אויב נאר גנבען איז זי געגנבעט געווארן פון אים,
 מוז ער באצאלן איר בעל-הבית. [13: 22] 12 אויב פארצוקן איז זי פארצוקט
 געווארן, זאל ער ברענגען פון איר צום עדות; פאר א פארצוקטער דארף ער
 נישט באצאלן. [14: 22] 13 און אז אן איש וועט הרן א בהמה פון זיין רֵע, און
 זי וועט געשעדיקט ווערן, אדער אוועקפאלן איז איר בעל-הבית נישט
 מיטאיר, מוז ער צאלן באצאלן. [15: 22] 14 אויב איר בעל-הבית איז מיט איר,
 דארף ער נישט באצאלן. אויב זי איז א געדונגענע, הלך דאס אריין אין איר
 לוי. [16: 22] 15 און אז אן איש וועט פארפירן א בתולה וואס איז נישט ארש,
 און וועט ליגן מיט איר, זאל ער מיט נדן זי עשה פאר זיין אשה. [17: 22] 16
 אויב אביה וועט זי אים נישט וועלן נתן, זאל ער באצאלן געלט לויט דעם נדן
 פון יונגפרויען. [18: 22] 17 א מכשפה זאלסטו נישט לאזן לעבן. [19: 22] 18
 איטלעכער וואס ליגט מיט א בהמה זאל מות יומת ווערן. [20: 22] 19 דער
 וואס שלאכט צו אלוקים, אחוץ צו ה' אליין, זאל ווערן חרם. [21: 22] 20 און א
 גר זאלסטו נישט ינה, און זאלסט אים נישט דריקן, ווייל גרים זייט איר
 געווען אין ארץ מצרים. [22: 22] 21 אן אלמנה און א יתום זאלט איר נישט
 ענה. [23: 22] 22 אויב ענה וועסטו אים ענה, איז, ווי נאר ער וועט שרייען צו
 מיר, וועל איך זיכער שמע זיין געשריי. [24: 22] 23 און מיין צארן וועט גרימען,
 און איך וועל איך הרגען מיטן חרב, און נשיכם וועלן זיין אלמנות, און בניכם
 יתומים. [25: 22] 24 אז דו וועסט געלט לייען עמי, דעם ארימאן ביי דיר,
 זאלסטו נישט זיין צו אים ווי א בעל-חוב; איר זאלט נישט ארויפלייגן אויף
 אים נשך. [26: 22] 25 אז דו וועסט לקח אין משכון דיין חברס קלייד, זאלסטו
 עס אים שוב איידער די בן הלך אונטער; [27: 22] 26 ווייל דאס איז זיין
 איינציקער צודעק, דאס איז זיין קלייד פאר זיין עור; אין וואס וועט ער
 שלאפן? איז, אז ער וועט שרייען צו מיר, וועל איך שמע, ווייל איך בין
 לייטזעליק. [28: 22] 27 אלוקים זאלסטו נישט קללך, און א נשיא אין עמד
 זאלסטו נישט פלוכן. [29: 22] 28 די מתנה פון דיין פולקייט און דיין שפע
 זאלסטו נישט שפעטיקן. דעם בכור פון בניך זאלסטו אפגעבן צו מיר. [30:
 22] 29 דעם גלייכן זאלסטו עשה מיט דיין שור, מיט דיין צאן; 7 ימים זאל

עס זיין ביי אמו, אויפן 8טער יום זאלט איר עס אפגעבן צו מיר. [31: 22] 30
און אנשי קודש זאלט איר מיר זיין, און בשר פון א פארצוקטער אויפן שדה
זאלט איר נישט אכל; פארן הונט זאלט איר עס אוועקווארפן.

שמו23

1 זאלסט נישט ארויסלאזן א פאלשן קלאנג; זאלסט נישט עשה איין יד מיט
דעם רשע צו זיין אן עדות אויף אומרעכט. 2 זאלסט נישט נאכגיין נאך א
רבים צום רעות; און אין א ריב זאלסטו נישט עדות אמר כדי זיך צו נייגן נאך
א רבים צו נטה. 3 און אן ארימאן זאלסטו נישט שאנעווען אין זיין ריב. 4 אז
דו וועסט מצא דיין שונאס שור, אדער זיין חמור, בלאנדזשענדיק, זאלסטו
שוב אים שוב צו אים. 5 אז דו וועסט ראה דיין שונאס חמור ליגן אונטער זיין
משא, זאלסטו זיך אפהאלטן פון איבערלאזן צו אים; אפבינדן זאלסטו
אפבינדן אין איינעם מיט אים. 6 זאלסט נישט נטה דאס רעכט פון דיין
אביון אין זיין ריב. 7 פון א פאלשן פסק זאלסטו זיך דערווייטערן, און אן
נקין און צדיק זאלסטו נישט הרגען; ווייל איך וועל נישט לאזן בלייבן
גערעכט דעם שולדיקן. 8 און שוחד זאלסטו נישט לקח, מחמת שוחד מאכט
עור זעעדיקע, און פארדרייט די דברי צדיקים. 9 און א גר זאלסטו נישט
דריקן, ווייל איר ידע דאס געמיט פון דעם גר, ווייל גרים זייט איר געווען אין
ארץ מצרים. 10 און 6 שנה זאלסטו זייען ארצך, און איינזאמלען איר תבואה;
11 נאר דאס 7טער שנה זאלסטו עס עזב און עס איבערלאזן פריי, כדי די
אביונים פון עמד זאלן אכל; און וואס בלייבט פון זיי, זאל אכל די חיה השדה.
דעם גלייכן זאלסטו עשה מיט דיין כרם, מיט דיין איילבערטגארטן. 12 6 יום
זאלסטו עשה מעשיך, און אויפן 7טער יום זאלסטו שכן, כדי עס זאל שכן
דיין שור און דיין חמור, און עס זאל אפעטעמען בן אמתך, און דער גר. 13
און אין כל, וואס איך האב אייך אנגעזאגט, זאלט איר זיין נשמרת; און דעם
שם פון אלוקים אחרים זאלט איר נישט דערמאנען; עס זאל פון דיין פה
נישט שמע ווערן. 14 3 מאל אין שנה זאלסטו האלטן א יום-טוב צו מיר. 15
דעם יום-טוב פון מצות זאלסטו זיין שומר איבער: 7 ימים זאלסטו אכל
מצות, אזוי ווי איך האב דיר צוה, צו דער מועד אין חודש אביב, מחמת אין
אים ביסטו יצא פון מצרים; און מע זאל זיך נישט ווייזן פאר מיר מיט ריקם;

16 און דעם יום-טוב פון שניט, פון די ערשטפרוכט פון מעשיך, פון וואס דו וועסט פאר זייען אין שדה; און דעם יום-טוב פון קהל ביים אויסלאז פון שנה, ווען דו אסף דינע מלאכה פון שדה. 17 3 מאל אין שנה זאלן כל דינע זכור זיך ווייזן פאר פני האדון, ה'. 18 זאלסט נישט מקריב זיין מיט געזייערטן חמץ הדם פון מיין זבח; און דאס חלב פון מיין יום-טוב זאל נישט לון ביז אין דער בקר. 19 די ראשית בכורי אדמתך [קור"א 20: 15] זאלסטו ברענגען אין בית ה' אלוקיך. זאלסט נישט קאכן א גדי אין זיין חלב אמו. 20 זע, איך שיק דיר פארויס א מלאך, דיך לשמר איבער אויפן דרך, און דיך צו ברענגען צו המקום וואס איך האב אנגעברייט. 21 שומר דיך פאר אים, און שמע צו זיין קול; זאלסט נישט ווידערשפעניקן אן אים, ווייל ער וועט נישט פארגעבן פשעכס, ווייל מיין שם איז אין אים. 22 נאר אויב שמע וועסטו שמע צו זיין קול, און וועסט עשה כל וואס איך רעד, וועל איך פיינטן אויביך, און דריקן דינע דריקער. 23 ווייל מיין מלאך וועט הלך דיר פארויס, און ער וועט דיך ברענגען צו דעם אמורי, און דעם חתי, און דעם פריזי, און דעם כנעני, דעם חוי, און דעם יבوسی; און איך וועל זיי פארטיליקן. 24 זאלסט זיך נישט השתחוה צו זייערע אלוקים, און זאלסט זיי נישט עבד, און זאלסט נישט עשה אזוי ווי זייערע מעשים; נייערט שחת זאלסטו זיי שחת, און שבר זאסלטו שבר זייערע מצבה. 25 און איר זאלט עבד ה' אלוקיכם, און ער וועט ברך דיין לחם און דיין מים; און איך וועל אפטאן קראנקשאפט פון צווישן דיר. 26 עס וועט נישט זיין א פאר ווארפערין אדער אן עקרה אין ארצך; די צאל פון דינע יום וועל איך אויספילן. 27 מיין אימה וועל איך שיקן דיר פארויס, און וועל המם כל העם וואס דו וועסט בוא צווישן זיי, און איך וועל קערן כל אויביך מיטן ערף צו דיר. 28 און איך וועל שיקן דיר פארויס די צרעה, און זי וועט פארטרייבן דעם חוי, דעם כנעני, און דעם חתי, פון פאר דיר. 29 איך וועל זיי נישט פארטרייבן פון פאר דיר אין איין שנה, טאמער וועט הארץ ווערן א וויסטעניש, און עס וועט זיך מערן אויף דיר די חיה השדה. 30 מעט מעט וועל איך זיי פארטרייבן פון פאר דיר, ביז וואנען דו וועסט זיך פרוכפערן, און וועסט נחל הארץ. 31 און איך וועל עשה דיין גבול פון ים-סוף און ביז דעם ים פון די פלשתים, און פון מדבר ביזן נהר; ווייל איך וועל נתן אין ידכם די ישיבי הארץ, און וועסט זיי פארטרייבן פון פאר דיר. 32 זאלסט נישט שליסן א ברית זיי און זייערע אלוקים. 33 זיי זאלן נישט זיצן

אין ארצך, כדי זיי זאלן דין נישט עשה חטא צו מיר, אז דו וועסט עבד זייערע אלוקים [זען דאניאל 12: 3; 14-13: 7 צדיקים לא עבד און פלח אלילים אבל כל עמים עבד און פלח בר אנוש משיח] ווייל דאס וועט דיר זיין פאר א מוקש.

שמו24

1 און צו משהן האט ער אמר: גיי ארויף צו ה', דו, און אהרן, נדב, און אביהוא, און 70 פון די זקני ישראל, און איר זאלט זיך השתחוה פון דער ווייטן. 2 און משה אליין זאל נגש צו ה'; נאר זיי זאלן נישט נגש. און העם זאל נישט עלה מיט אים. 3 איז משה בוא, און האט נגד העם כל דברי ה', און כל משפטים; און דאס כל העם האט אמר מיט קול אחד [זען אחד פילטייליק אחדות דברים 4: 6], און אמר: כל הדברים וואס ה' האט גערעדט וועלן מיר עשה. 4 און משה האט כתב כל דברי ה', און ער האט זיך געפעדערט אין דער בקר, און האט געבויט א מזבח אונטערן ההר, און 12 מצבה אקעגן די 12 שבטים פון ישראל. 5 און ער האט שלך די נערי בני-ישראל, און זיי האבן זבח עולות און זבחים פרים זבח שלמים צו ה'. 6 און משה האט לקח העלפט פון דעם דם, און אריינגעטאן אין אגן, און העלפט פון דעם דם האט ער זרק [זען ישעיה 15: 52, משיח וועט נזה אויף גוים רבים] אויפן מזבח. 7 און ער האט לקח דאס ספר הברית [זען מה"ש 26: 18-21], און געלייענט אין די אזנים פון העם; און זיי האבן אמר: כל וואס ה' האט גערעדט וועלן מיר עשה און שמע. 8 און משה האט לקח הדם, און האט געשפרענגט אויפן העם [זען ישעיה 15: 52, משיח וועט נזה אויף גוים רבים], און האט אמר: אט איז הדם פון הברית [זען מה"ש 26: 18-21] וואס ה' האט כרת מיט אייך אויף כל די דאזיקע דברים. 9 און משה, און אהרן, נדב, און אביהוא, און 70 פון די זקני ישראל, זיינען עלה; 10 און זיי האבן ראה דעם אלוקי ישראל; און אונטער רגליו כמעשה לבנת הספיר, און אזוי ווי דער שמים אליין אין לויטערקייט. 11 און אויף די אצילי בני-ישראל האט ער נישט אויסגעשטרעקט ידו; און זיי האבן ראה האלוקים, און האבן אכל און שתה. 12 און ה' האט אמר צו משה: קום ארויף צו מיר אויפן הר, און זיי דארטן, און איך וועל דיר נתן די לוחות אבנים מיט דער תורה און דעם מצוות וואס איך האב כתב זיי צו לערנען. 13 איז

קום משה, און זיין משרת יהושוע [זען זכריה 12: 6 צמח שמו, דער רע צום נאמען פון משיח איז יהושע/ישוע, יהושע הנה איש צמח (משיח) שמו], און משה איז עלה אויפן הר האלוקים. 14 און צו די זקנים האט ער אמר: אמץ דא אויף אונדז, ביז וואנען מיר וועלן זיך שוב צו אייך. און אט זיינען אהרן און חור מיט אייך; מי עס האט א משפט זאל נגש צו זיי. 15 און משה איז עלה אויפן ההר, און אן ענן האט צוגעדעקט ההר. 16 און די כבוד ה' האט שכן אויפן הר סיני, און דער ענן האט אים איינגעדעקט 6 יום; און אויפן 7 טער יום האט ער גערופן צו משהן פון ענן. 17 און דאס אויסזען פון כבוד ה' איז געווען אזוי ווי אש אכלט אויפן ראש ההר, פאר די אויגן פון די בני-ישראל. 18 און משה איז אריינגעגאנגען אין מיטן ענן, און איז ארויף אויפן ההר; און משה איז געווען אויפן ההר 40 יום און 40 לילה.

שמו 25

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, זיי זאלן לקח פאר מיר א תרומה; פון כל איש וואס לבו וועט אים באוויליקן, זאלט איר לקח מיין תרומה. 3 און דאס איז די תרומה וואס איר זאלט לקח פון זיי: זהב, און כסף, און נחשת; 4 און בלאע וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און ליינען, און ציגנהאר; 5 און רויטגעפארבטע ווידערפעלן, און תחשפעלן, און עצי שטים; 6 שמן פאר דער לייכטונג, בשמים פאר דעם שמן המשחה, און פאר דעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן; 7 אניקלשטיינער, און אבנים צום איינפאסן, פאר דעם אפוד, און פאר דעם חושן. 8 און זיי זאלן מיר עשה א הקודש, אז איך זאל שכן צווישן זיי. 9 אזוי ווי כל וואס איך ווייז דיר, די תבנית פון המשכן, און די תבנית פון כל זיינע כלים, אט אזוי זאלט איר עשה. 10 און זיי זאלן עשה אן ארון פון עצי שטים; 2 אמה און א 1/2 זיין ארץ, און אן אמה און א 1/2 זיין הייך. 11 און זאלסט אים איבערציען מיט זהב טהור פון אינעווייניק און פון אויסנווייניק זאלסטו אים איבערציען; און זאלסט עשה אויף אים א גילדערנעם קראנץ רונד ארום. 12 און זאלסט שפך פאר אים 4 גילדערנע רינגען, און ארויפטאן אויף זיינע 4 פיס; און 2 רינגען זאלן זיין אויף זיין איין זייט, און 2 רינגען אויף זיין צווייטער זייט. 13 און זאלסט עשה שטאנגען פון

עצי שטים, און זיי איבערציען מיט זהב. 14 און זאלסט אריינציען די שטאנגען אין די רינגען ביי די זייטן פון ארון, צו נשא אויף זיי הארון. 15 אין די רינגען פון ארון זאלן די שטאנגען זיין, זיי זאלן נישט אפגעטאן ווערן פון אים. 16 און זאלסט שם אין הארון העדות וואס איך וועל דיר נתן. 17 און זאלסט עשה א כפורת פון זהב טהור; 2 אמה און א $1/2$ זיין ארד, און אן אמה און א $1/2$ זיין ברייט. 18 און זאלסט עשה 2 גילדערנע כרובים; געהאמערט זאלסטו זיי עשה, ביי 2 עקן פון כפורת. 19 און עשה איין כרוב ביים עק פון דער זייט, און איין כרוב ביים עק פון דער אנדער זייט; פון דעם כפורת גופא זאלט איר עשה די כרובים ביי זיינע 2 עקן. 20 און די כרובים זאלן אויסשפרייטן די פליגלען צו דער הייך, שירעמענדיק מיט זייערע פליגלען איבער דעם כפורת, מיט זייערע פנימער איינער אקעגן אנדערן; צום כפורת צו זאלן זיין די פנימער פון די כרובים. 21 און זאלסט ארויפטאן דעם כפורת אויבן אויפן ארון; און אין הארון זאלסטו שם העדת וואס איך וועל דיר נתן. 22 און איך וועל זיך דארטן אנטפלעקן צו דיר, און וועל רעדן מיט דיר פון איבערן כפורת, פון צווישן די 2 כרובים וואס איבער ארון העדת, כל וואס איך וועל דיר צוה פאר די בני-ישראל. 23 און זאלסט עשה א שלחן פון עצי שטים; 2 אמה זיין ארד, און אן אמה זיין ברייט, און אן אמה און א $1/2$ זיין הייך. 24 און זאלסט אים איבערציען מיט זהב טהור, און עשה צו אים א גילדערנעם קראנץ רונד ארום. 25 און זאלסט עשה צו אים א מסגרת פון א האנטברייט רונד ארום, און עשה א גילדערנעם קראנץ צו זיין מסגרת רונד ארום. 26 און זאלסט עשה פאר אים 4 גילדערנע רינגען, און ארויפטאן די רינגען אויף די 4 ווינקלען וואס אויף זיינע 4 פיס. 27 לעבן דעם מסגרת זאלן זיין די רינגען, פאר אזנים פאר די שטאנגען צו נשא דעם שלחן. 28 און זאלסט עשה די שטאנגען פון עצי שטים, און זיי איבערציען מיט זהב; און דער שלחן זאל געטראגן ווערן אויף זיי. 29 און זאלסט עשה זיינע שישלען, און זיינע שאלן, און זיינע קאנען, און זיינע בעכערס, וואס מיט זיי ווערט געגאסן; פון זהב טהור זאלסטו זיי עשה. 30 און זאלסט ארויפטאן אויפן שלחן דאס לחם פנים פאר מיר תמיד. 31 און זאלסט עשה א מנורה פון זהב טהור; געהאמערט זאל די מנורה געמאכט ווערן, איר פוסגעשטעל, און איר שטאם; אירע בעכערלעך: אירע קנעף און אירע בלומען: זאלן זיין פון איר גופא. 32 און 6 רערן זאלן יצא פון אירע זייטן, 3 רערן פון דער מנורה פון

איר איין זייט, און 3 רערן פון דער מנורה פון איר צווייטער זייט. 33 3
 מאנדלקווייטיקע בעכערלעך פון א קנאפ און א בלוס אויף איין רער, און 3
 מאנדלקווייטיקע בעכערלעך פון א קנאפ און א בלוס אויפן אנדער רער; אזוי
 פאר די 6 רערן, וואס גייען ארויס פון דער מנורה. 34 און אויף דער מנורה 4
 מאנדלקווייטיקע בעכערלעך: אירע קנעף און אירע בלומען. 35 און א קנאפ
 אונטער 2 רערן פון איר, און א קנאפ אונטער 2 רערן פון איר, און א קנאפ
 אונטער 2 רערן פון איר, פאר די 6 רערן וואס גייען ארויס פון דער מנורה. 36
 זייערע קנעף און זייערע רערן זאלן זיין פון איר גופא, אין כל איין
 אויסהאמערונג פון זהב טהור. 37 און זאלסט עשה צו איר 7 נרות, און מע
 זאל אנצינדן אירע נרות, און עשה לייכטן צו איר פאדער זייט צו. 38 און
 אירע צווענגלעך און אירע אשפענדלעך זאלן זיין פון זהב טהור. 39 פון א
 ככר זהב טהור זאל מען זי עשה מיט כל די דאזיקע כלים. 40 און זע זאלסט
 עשה לויט זייער תבנית, וואס דיר ווערט געוויזן אויפן הר.

שמו 26

1 און המשכן זאלסטו עשה פון 10 פארהאנגען; פון געדרייטן ליינען, און
 בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, מיט כרובים קונציק
 אויסגעארבעט זאלסטו זיי עשה. 2 די ארץ פון איטלעכן פארהאנג 8 און 20
 אמה, און די ברייט פון איטלעכן פארהאנג 4 אמה; איין מאס פאר כל
 פארהאנגען. 3 5 פארהאנגען זאלן זיין באהעפט איינער אן אנדערן, און איל
 5 פארהאנגען באהעפט איינער אן אנדערן. 4 און זאלסט עשה שלייפן פון
 בלאער וואל אויף דעם זויס פון איין פארהאנג ביים עק פון איין באהעפטונג,
 און אזוי זאלסטו עשה אויף דעם זויס פון דעם עקסטן פארהאנג אין דער
 צווייטער באהעפטונג. 5 50 שלייפן זאלסטו עשה אויף דעם איין פארהאנג,
 און 50 שלייפן זאלסטו עשה אויף ההר פון דעם פארהאנג וואס אין דער
 צווייטער באהעפטונג; איינער קעגן אנדערן זאלן די שלייפן זיין. 6 און
 זאלסט עשה 50 גילדערנע האקן, און דבק די פארהאנגען איינעם צום
 אנדערן מיט די האקן, אז דער משכן זאל זיין איינס. 7 און זאלסט עשה
 פארהאנגען פון ציגנהאר פאר א אוהל איבערן משכן; 11 פארהאנגען
 זאלסטו זיי עשה. 8 די ארץ פון איטלעכן פארהאנג 30 אמה, און די ברייט

פון איטלעכן פארהאנג 4 אמה; איין מאס פאר די 11 פארהאנגען. 9 און זאלסט דבק 5 פארהאנגען באזונדער, און 6 פארהאנגען באזונדער; און דעם 6טער פארהאנג זאלסטו צונויפטאפלען אויף דער פאדער זייט פון אוהל. 10 און זאלסט עשה 50 שלייפן אויף דעם זויס פון איין פארהאנג, דעם 6טער אין דער באהעפטונג, און 50 שלייפן אויף דעם זויס פון דעם פארהאנג אין דער צווייטער באהעפטונג. 11 און זאלסט עשה 50 נחשת האקן, און שם די האקן אין די שלייפן, און דבק דאס אוהל, אז עס זאל זיין איינס. 12 און דער אריבערהאנג וואס בלייבט פון די פארהאנגען פון אוהל, דער איבעריקער 1/2 פארהאנג, זאל אראפהענגען אויף דער הינטערשטער זייט פון משכן. 13 און די אמה פון דער זייט, און די אמה פון דער אנדער זייט, וואס בלייבט איבער פון דער ארץ פון די פארהאנגען פון אוהל, זאל אראפהענגען אויף די זייטן פון משכן, פון דער זייט און פון דער אנדער זייט, אים צו כסה. 14 און זאלסט עשה א צודעק פאר דעם אוהל פון רויט-געפארבטע ווידערפעלן, און א צודעק פון תחש-פעלן פון אויבן. 15 און זאלסט עשה די קרשים צום משכן פון עצי שטים, שטייענדיק. 16 10 אמה די ארץ פון א קרש, און אן אמה און א 1/2 ע אמה די ברייט פון איטלעכן קרש. 17 2 צאפנס צו איטלעכן קרש, איינער קעגן אנדערן אזוי ווי שטאפלען; אזוי זאלסטו עשה צו כל קרשים פון משכן. 18 און זאלסט עשה די קרשים צום משכן, 20 קרשים פאר דער נגבה תימנה. 19 און 40 זילבערנע שוועלן זאלסטו עשה אונטער די 20 קרשים; צו 2 שוועלן אונטער איין קרש פאר זיינע 2 צאפנס, צו 2 שוועלן אונטער איין קרש פאר זיינע 2 צאפנס. 20 און פאר דער צווייטער זייט פון משכן, פאר דער צפון-זייט, 20 קרשים, 21 מיט 40 זילבערנע שוועלן צו זיי: 2 שוועלן אונטער איין קרש, 2 שוועלן אונטער איין קרש. 22 און פאר דער הינטערשטער זייט פון משכן צו מערב, זאלסטו עשה 6 קרשים. 23 און 2 קרשים זאלסטו עשה פאר די ווינקלען פון משכן, אויף דער הינטערשטער זייט. 24 און זיי זאלן זיין אריינגעפאסט אונטן, און דעס גלייכן זאלן זיי זיין אריינגעפאסט אויבן ביז צום 1טער רינג; אזוי זאל זיין ביי זיי ביידן; זיי זאלן זיין פאר די 2 ווינקלען. 25 און עס וועלן זיין 8 קרשים מיט זייערע זילבערנע שוועלן: 2 שוועלן אונטער איין קרש, 2 שוועלן אונטער איין קרש. 26 און זאלסט עשה ריגלען פון עצי שטים; 5 פאר די קרשים פון איין זייט משכן; 27 און 5 ריגלען פאר די קרשים פון דער צווייטער זייט משכן, און 5

ריגלען פאר די קרשים פון דער הינטערשטער זייט משכן, צו מערב; 28 און דעם מיטלסטן ריגל אין מיטן פון די קרשים, וואס זאל דורכריגלען פון עק צו עק. 29 און די קרשים זאלסטו איבערציען מיט זהב, און עשה צו זיי רינגען פון זהב, אזנים פאר די ריגלען; און זאלסט איבערציען די ריגלען מיט זהב. 30 און זאלסט קום המשכן אזוי ווי זיין אפמעל וואס איז דיר באוויזן געווארן אויפן הר. 31 און זאלסט עשה א פרוכת פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען; קונציק אויסגעארבעט, מיט כרובים זאל מען אים עשה. 32 און זאלסט אים ארויפטאן אויף 4 עמודים פון עצי שטים איבערגעצויגן מיט זהב, מיט זייערע העקלעך פון זהב, אויף 4 זילבערנע שוועלן. 33 און זאלסט ארויפטאן דעם פרוכת אונטער די האקן; און זאלסט אריינברענגען אהין, אינעווייניק פון פרוכת, הארון העדות; און דער פרוכת וועט אייך בדל צווישן דעם הקודש און דעם קדשי-קדשים. 34 און זאלסט ארויפטאן דעם כפורת אויף הארון העדות, אין קדשי-קדשים. 35 און זאלסט אוועקעמד דעם שלחן דרויסן פון פרוכת, און די מנורה אקעגן דעם שלחן, אין תימנה-זייט משכן; און דעם שלחן זאלסטו עמד אין צפון-זייט. 36 און זאלסט עשה א פארהאנג צום פתח פון אוהל, פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, געשטיקטע מעשה. 37 און זאלסט עשה צום פארהאנג 5 עמודים פון עצי שטים, און זיי איבערציען מיט זהב; זייערע העקלעך פון זהב; און זאלסט שפך פאר זיי 5 נחשת שוועלן.

שמ׳ 27

1 און זאלסט עשה דעם מזבח פון עצי שטים, 5 אמה די ארד, און 5 אמה די ברייט; פירעקעכדיק זאל דער מזבח זיין, און 3 אמה זיין הייך. 2 און זאלסט עשה זיינע קרנות אויף זיינע 4 ווינקלען; פון אים גופא זאלן זיין זיינע קרנות; און זאלסט אים איבערציען מיט נחשת. 3 און זאלסט עשה זיינע טעף אויף וועקנעמען זיינע אש, און זיינע שופלען, און זיינע שפרענגבעקנס, און זיינע גאפלען און זיינע פייערפאנען; כל זיינע כלים זאלסטו עשה פון נחשת. 4 און זאלסט עשה צו אים א נחשת זיף פון נעצארבעט, און זאלסט עשה אויף דער נעץ 4 נחשת רינגען אויף זיינע 4 עקן. 5 און זאלסט זי ארויפטאן אונטער דעם

געזימס פון מזבח, פון אונטן, און די נעץ זאל זיין ביז דער העלפט פון מזבח. 6 און זאלסט עשה שטאנגען צום מזבח, שטאנגען פון עצי שטים, און זיי איבערציען מיט נחשת. 7 און זיינע שטאנגען זאלן אריינגעצויגן ווערן אין די רינגען, און די שטאנגען זאלן זיין אויף 2 זייטן פון מזבח, ווען מע נשא אים. 8 הויל אינעווייניק, פון קרשים, זאלסטו אים עשה; אזוי ווי מע האט דיר געוויזן אויפן הר, אזוי זאל מען עשה. 9 און זאלסט עשה דעם חצר פון משכן: פאר דער נגב-זייט צו תימנה, ארומהאנגען פארן חצר פון געדרייטן ליינען, 100 אמה די ארץ פאר דער איין זייט. 10 און די עמודים דערצו 20, און זייערע שוועלן 20, פון נחשת; די העקלעך פון די עמודים, און זייערע רייפבענדער, פון כסף. 11 און דעס גלייכן פאר דער צפון-זייט, פאר ארץ: ארומהאנגען 100 אמה די ארץ, און די עמודים דערצו 20, און זייערע שוועלן 20, פון נחשת; די העקלעך פון די עמודים, און זייערע רייפבענדער, פון כסף. 12 און פאר ברייט פון חצר אין מערב-זייט, ארומהאנגען פון 50 אמה: די עמודים דערצו 10, און זייערע שוועלן 10. 13 און די ברייט פון חצר אין מזרח-זייט צו זונאוויפגאנג 50 אמה. 14 און 15 אמה ארומהאנגען פאר איין זייט; די עמודים דערצו 3, און זייערע שוועלן 3. 15 און פאר דער צווייטער זייט 15 אמה ארומהאנגען; די עמודים דערצו 3, און זייערע שוועלן 3. 16 און פארן שער פון חצר א פארהאנג פון 20 אמה, פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, געשטיקטע מעשה; די עמודים דערצו 4, און זייערע שוועלן 4. 17 כל עמודים פון חצר רונד ארום, ארומגערייפט מיט כסף; זייערע העקלעך פון כסף, און זייערע שוועלן פון נחשת. 18 די ארץ פון חצר 100 אמה, און די ברייט 50 אקעגן 50, און די הייך 5 אמה, פון געדרייטן ליינען; און די שוועלן דערצו פון נחשת. 19 כל כלי פון משכן פאר זיין כל עבודה, און כל זיינע פלעקלעך, און כל פלעקלעך פון חצר, פון נחשת. 20 און דו זאלסט צוה די בני-ישראל, זיי זאלן דיר ברענגען ריינע געשלאגענע בוימל פאר דער לייכטונג, אויף אנצינדן א נר תמיד. 21 אין אוהל-מועד, דרויסן פון פרוכת וואס פארן געזעץ, זאל עס אהרן און בניו צורייכטן אויף פון ערב ביז אין דער בקר, פאר ה'; אן חקת לעלם אויף זייערע דור-דורות פאר די בני-ישראל.

1 און דו עשה נגש צו דיר אחיך אהרנען, און בניו מיט אים, פון צווישן די בני-ישראל, כדי זיי זאלן זיין כהנים צו מיר; אהרן, נדב, און אביהוא, אלעזר, און איתמר, בני-אהרן. 2 און זאלסט עשה אחיך אהרנען בגדי הקודש פאר א כבוד און פאר א תפארת. 3 און דו זאלסט רעדן צו כל חכמי לב, וואס איך האב זיי אנגעפילט מיט א רוח חכמה, זיי זאלן עשה די בגדי אהרנען, כדי אים צו עשה קדש אז ער זאל זיין א כהן צו מיר. 4 און דאס זיינען די בגדים, וואס זיי זאלן עשה: א חושן, און אן אפוד, און א מעיל, און א געקעסטלט כתונת, א מצנפת, און אן אבנט; און זיי זאלן עשה בגדי הקודש פאר אחיך אהרנען און פאר בניו, כדי זיי זאלן זיין כהנים צו מיר. 5 און זיי זאלן לקח דאס זהב, און די בלאע וואל, און דעם פורפל, און דאס ווערמילרויט, און דעם ליינען. 6 און זיי זאלן עשה דעם אפוד פון זהב, בלאער וואל, און פורפל, ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, קונציק אויסגעארבעט. 7 און אקסלבענדער זאל ער האבן, באהעפט צו זיינע 2 עקן, כדי ער זאל זיין באהעפט. 8 און דער גארטל באנד וואס אויף אים, זאל זיין אזוי ווי זיין מעשה, פון אים גופא; פון זהב, בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען. 9 און זאלסט לקח 2 אניקלשטיינער, און אויסקריצן אויף זיי די לקח פון די בני-ישראל; 10 6 פון זייערע שמות אויף איין אבן, און די איבעריקע 6 שמות אויפן 2טער אבן, לויט זייערע תולדות. 11 ווי מעשה פון א שטיינשניידער, ווי אויסקריצונגען פון א חותם, זאלסטו אויסקריצן די 2 אבנים לויט די שמות פון די בני-ישראל; איינגעראמט אין איינפאסונגען פון זהב זאלסטו זיי עשה. 12 און זאלסט ארויפטאן די 2 אבנים אויף די אקסלבענדער פון איפוד: אבני-זכרון פאר די בני-ישראל; און אהרן זאל נשא זייערע שמות פאר ה' אויף זיינע 2 אקסלען פאר א זכרון. 13 און זאלסט עשה איינפאסונגען פון זהב; 14 און 2 קייטן פון זהב טהור; געדרייט זאלסטו זיי עשה, פלעכטארבעט; און זאלסט ארויפטאן די געפלאכטענע קייטן אויף די איינפאסונגען. 15 און זאלסט עשה א חושן המשפט, קונציק אויסגעארבעט; אזוי ווי די מעשה פון אפוד זאלסטו אים עשה: פון זהב, בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, זאלסטו אים עשה. 16 פירעקעכדיק זאל ער זיין, געטאפלט, א שפאן זיין ארד, און א שפאן זיין ברייט. 17 און זאלסט אריינזעצן אין אים אן איינזעצונג פון אבנים, 4 ספר אבנים. א צייל פון רובין, טאפאז, און

שמאראק, איין צייל; 18 און די צווייטע צייל: גארפונקל, סאנשיאין, און דימענט; 19 און די דריטע צייל: יאכצום, אגאט, און אמעטיסט; 20 און די פירטע צייל: גאלדשטיין, און אניקל, און יאשפיז; איינגעזעצט אין זהב זאלן זיי זיין אין זייערע איינפאסונגען. 21 און די אבנים זאלן זיין לויט די שמות פון די בני-ישראל, 12, לויט זייערע שמות; ווי אויסקריצונגען פון א חותם, איטלעכער לויט שמו זאלן זיי זיין, אקעגן די 12 שבטים. 22 און זאלסט עשה אויפן חושן געדרייטע קייטן, פלעכטארבעט, פון זהב טהור. 23 און זאלסט עשה צום חושן 2 גילדערנע רינגען, און ארויפטאן די 2 רינגען אויף די 2 עקן פון חושן. 24 און זאלסט שם די 2 גילדערנע פלעכטן אין די 2 רינגען ביי די עקן פון חושן. 25 און די 2 עקן פון די 2 פלעכטן זאלסטו ארויפטאן אויף די 2 איינפאסונגען, און ארויפטאן אויף די אקסלבענדער פון איפוד, אויף זיין פאדער זייט. 26 און זאלסט עשה 2 גילדערנע רינגען, און זיי ארויפזעצן אויף די 2 עקן פון חושן ביי זיין זוים וואס צו דער זייט פון אפוד, אינעווייניק צו. 27 און זאלסט עשה 2 גילדערנע רינגען, און זיי ארויפטאן אויף די 2 אקסלבענדער פון איפוד, פון אונטן, אויף זיין פאדער זייט, לעבן זיין באהעפטונג, איבער דעם ארומבאנד פון אפוד. 28 און מע זאל צושנירן דעם חושן דורך זיינע רינגען צו די רינגען פון אפוד מיט א שנור פון בלאער וואל, כדי ער זאל זיין אויף דעם ארומבאנד פון אפוד, און דער חושן זאל זיך נישט אראפרוקן פון אפוד. 29 און אהרן זאל נשא די שמות פון די בני-ישראל אין דעם חושן המשפט אויף לבו, ווען ער בוא אין הקודש, פאר א זכרון פאר ה' תמיד. 30 און זאלסט שם אין דעם חושן פון באשייד די אורים-ותומים, און זיי זאלן זיין ביי אהרנען אויפן לב, ווען ער בוא פאר ה'; און אהרן זאל נשא דעם באשייד פון די בני-ישראל אויף לבו פאר ה' תמיד. 31 און זאלסט עשה דעם מעיל פון אפוד פון לויטער בלאער וואל. 32 און זיין עפענונג פארן קאפ זאל זיין אין זיין מיטן; א זוים זאל זיין ביי זיין עפענונג רונד ארום, וועבארבעט; אזוי ווי די עפענונג פון א פאנצעהעמד זאל זיין ביי אים, ער זאל זיך נישט צערייסן. 33 און זאלסט עשה אויף שוליו רמון פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, אויף זיינע הרן רונד ארום, און גילדערנע גלעקלעך צווישן זיי רונד ארום; 34 א גילדערן גלעקל און א מילגרוים, א גילערן גלעקל און א מילגרוים, אויף די הרן פון דעם מאנטל רונד ארום. 35 און עס זאל זיין אויף אהרנען ביים עבד, און דער קול דערפון זאל זיך שמע

ווען ער בוא אריין אין הקודש פאר ה', און ווען ער הלך ארויס, כדי ער זאל נישט מות. 36 און זאלסט עשה א שטערנבלעך פון זהב טהור, און אויסקריצן אויף אים ווי אויסקריצונגען פון א חותם קודש צו ה'. 37 און זאלסט עס ארויפטאן אויף א שנור פון בלאער וואל, און עס זאל זיין אויף דער הויב; אויף דער פאדער זייט פון דער הויב זאל עס זיין. 38 און עס זאל זיין אויף מצח אהרן, און אהרן זאל נשא [זען משיח נשא, ישעיה 12: 53] אויף זיך די עון הקדושם, וואס עשה קודש די בני-ישראל, ביי כל זייערע קדושם גאבן; און עס זאל זיין אויף זיין מצח תמיד, כדי זיי זאלן לרצון פאסיק ווערן פאר ה'. 39 און זאלסט עשה דאס העמדל געקעסטלט, פון ליינען; און זאלסט עשה א הויב פון ליינען; און א גארטל זאלסטו עשה, געשטיקטע מעשה. 40 און בני-אהרן זאלסטו עשה העמדלעך; און זאלסט זיי עשה גארטלען; און היטלען זאלסטו זיי עשה פאר א כבוד און פאר א תפארת. 41 און זאלסט זיי אנטאן אחיך אהרנען און בניו מיט אים; און זאלסט זיי זאלבן, און דערפילן זייער יד, און זיי קדש, אז זיי זאלן זיין כהנים צו מיר. 42 און מאך זיי ליינענע הויזן צו כסה דאס שאנדפלייש; פון די לענדן און ביז די דיכן זאלן זיי זיין. 43 און זיי זאלן זיין אויף אהרנען און בניו, ווען זיי בוא אין אוהל-מועד, אדער ווען זיי נגש צום מזבח, צו שרת אין הקודש; כדי זיי זאלן נישט נשא עון און מות; אן חקת עולם פאר אים און פאר זיין זרע נאך אים.

שמו 29

1 און דאס איז די זאך וואס דו זאלסט עשה צו זיי, זיי צו עשה קדש צו זיין כהנים צו מיר: לקח איין יונגן שור און 2 אילים תמים. 2 און לחם מצות, און חלות מצות פארמישט מיט שמן, און ריקיקי מצות באשמירט מיט שמן; פון וויצענעם סולת זאלסטו זיי עשה. 3 און זאלסט זיי שם אין איין טנא, און זיי נגש אין דעם טנא, מיט דעם אקס און מיט די 2 אילים. 4 און אהרנען און בניו זאלסטו עשה נגש צום פתח פון אוהל-מועד, און זאלסט זיי וואשן מיט מים. 5 און זאלסט לקח די בגדים, און אנקליידן אהרנען דאס העמדל, און דעם מאנטל פון אפוד, און דעם אפוד, און דעם חושן, און אים אנגורטן מיט דעם ארומבאנד פון אפוד. 6 און זאלסט אנטאן די הויב אויף זיין קאפ, און ארויפטאן די קודש קרוין אויף דער הויב. 7 און זאלסט לקח דאס שמן

המשחה, און ארויפגיסן אויף זיין קאפ, און אים זאלבן. 8 און בניו זאלסטו עשה נגש, און זיי אנקליידן העמדלעך. 9 און זאלסט זיי אנגורטן א גארטל, אהרנען און בניו, און זיי אנבינדן היטלען, און די כהונה זאל זיי געהערן פאר אן משפטים עולם; און זאלסט דערפילן די יד פון אהרנען, און די יד פון בניו. 10 און זאלסט עשה נגש דעם פר פארן אוהל-מועד, און אהרן און בניו זאלן אנלענען ידיהם אויפן קאפ פון פר. 11 און זאלסט שעכטן דעם פר פאר ה', ביים פתח פון אוהל-מועד. 12 און זאלסט לקח פון דעם דם פון פר, און ארויפטאן אויף די קרנות פון מזבח מיט דיין אצבע, און דאס כל דם זאלסטו שפך ביים גרונט פון מזבח. 13 און זאלסט לקח כל-החלב המכסה את-הקרב ואת היתרת על-הכבד ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה. 14 און הבשר פון שור, און זיין פעל, און זיין מיסט, זאלסטו פארברענען אין אש אויסן מחנה; א חטאת איז דאס. 15 און איין איל זאלסטו לקח, און אהרן און בניו זאלן אנלענען ידיהם אויפן קאפ פון איל. 16 און זאלסטו שעכטן דעם איל, און לקח זיין דם, און זרק אויפן מזבח רונד ארום. 17 און דעם איל זאלסטו צעשניידן אויף זיינע שטיקער, און זאלסט וואשן זיינע אינגעווייד, און זיינע קני, און זיי נוח צו זיינע שטיקער, און צו זיין קאפ. 18 און זאלסט קטר דעם כל איל אויפן מזבח; אן עולה איז דאס צו ה'; אגעשמאקער ריח, אן אשה איז דאס צו ה'. 19 און זאלסט לקח דעם 2 טער איל, און אהרן און בניו זאלן אנלענען ידיהם אויפן קאפ פון איל. 20 און זאלסטו שעכטן דעם איל, און לקח פון זיין דם, און ארויפטאן אויפן רעכטן אויערלעפל פון אהרנען, און אויפן רעכטן אויערלעפל פון בניו, און אויפן דוימען פון זייער ימין, און אויפן דוימען פון זייער רעכטן רגל; און זאלסט זרק הדם אויפן מזבח רונד ארום. 21 און זאלסט לקח פון דעם דם וואס אויפן מזבח, און פון דעם שמן המשחה, און נזה [זען ישעיה 15: 52] אויף אהרנען, און אויף זיינע בגדים, און אויף בניו, און אויף די בגדי פון בניו מיט אים; און ער און זיינע בגדים וועלן ווערן קדוש, און בניו און די בגדי פון בניו מיט אים. 22 און זאלסט לקח פון דעם איל החלב והאליה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן ואת שוק הימין: כי איל מלאים הוא. 23 און איין ככר לחם, און איין חלה לחם אויף שמן, און איין קוכן פון דעם טנא מצות וואס פאר ה'. 24 און זאלסט אלצדינג ארויפטאן אויף הידים פון אהרנען, און אויף הידים פון בניו;

און זאלסט זיי אויפהייבן אן תנופה פאר ה'. 25 און זאלסט עס לקח פון זייער יד, און קטר אויפן מזבח, איבער דעם עולה, פאר א ריח ניחוח פאר ה'; אן אשה איז דאס צו ה'. 26 און זאלסט לקח די ברוסט פון דעם איל פון מלואים וואס פאר אהרנען, און זי אויפהייבן אן תנופה פאר ה'; און עס זאל זיין דיר צום חלק. 27 און זאלסט קדש די ברוסט פון תנופה, און דעם שענקל פון תרומה, וואס איז אויפגעהויבן געווארן, און וואס איז אפגעשיידט געווארן פון דעם איל המלאים, פון דעם וואס פאר אהרנען און פאר בניו. 28 און עס זאל געהערן צו אהרנען און צו בניו, פאר א משפטים עולם, פון די בני-ישראל; ווייל א תרומה איז דאס, און א תרומה זאל עס זיין, פון די בני-ישראל פון זייערע זבחי זבח שלמים, זייער תרומה צו ה'. 29 און די בגדי הקודש פון אהרנען זאלן זיין פאר בניו נאך אים, אויף צו זאלבן אין זיי, און צו דערפילן זייער יד אין זיי. 30 7 ימים זאל זיי אנטאן דער פון בניו, וואס ווערט הכהן אויף זיין מקום, דער וואס בוא אין אוהל-מועד צו עבד אין הקודש. 31 און דעם איל פון מלואים זאלסטו לקח, און קאכן זיין בשר אין א מקום קדש. 32 און אהרן און בניו זאלן אכל הבשר פון דעם איל, און דאס לחם וואס אין טנא, ביים פתח פון אוהל-מועד. 33 און דאס זאלן אכל די אויף וועמען עס איז פארגעבן געווארן דערמיט, כדי צו דערפילן זייער יד, זיי צו קדש; נאר א זר זאל דערפון נישט אכל, ווייל דאס איז קודש. 34 און אז עס וועט איבערבלייבן פון דעם בשר פון מלואים, אדער פון דעם לחם, ביז אין דער בקר, זאלסטו פארברענען דאס געבליבענע אין אש; עס זאל נישט אכל ווערן, ווייל עס איז קודש. 35 און זאלסט עשה צו אהרנען און צו בניו אזוי ווי כל וואס איך האב דיר צוה; 7 ימים זאלסטו דערפילן זייער יד. 36 און אן שור א חטאת זאלסטו עשה איטלעכן יום פאר א כפרים, און רייניקן דעם מזבח מיט דיין מכפר זיין אויף אים; און זאלסט אים זאלבן, אים צו קדש. 37 7 ימים זאלסטו מכפר זיין אויפן מזבח, און אים קדש; און דער מזבח זאל זיין א קודש קדשים; כל וואס רירט זיך אן אן מזבח זאל ווערן קודש. 38 און דאס איז וואס דו זאלסט עשה אויפן מזבח: יאריקע כבשים 2 א יום, תמיד. 39 איין כבש זאלסטו עשה אין דער בקר, און דעם 2 טער כבש זאלסטו עשה קעגן ערב. 40 און א צענטל סולת פארמישט מיט געשלאגענע שמן א פערטל הין, און א נסכים פון א פערטל הין וויין צו דעם איין כבש. 41 און דעם 2 טער כבש זאלסטו עשה קעגן ערב; אזוי ווי דאס מנחה פון אין דער בקר, און אזוי

ווי זיין נסך, זאלסטו עשה צו אים, פאר א ריח ניחות, אן אשה צו ה'. 42 אן עולה תמיד אויף אייערע דור-דורות, ביים פתח פון אוהל-מועד, פאר ה', וואס דארטן וועל איך זיך אנטפלעקן צו אייך, דארטן צו רעדן צו דיר. 43 און איך וועל זיך דארטן אנטפלעקן צו די בני-ישראל, און עס וועט געקודשט ווערן מיט מיין כבוד. 44 און איך וועל קדש דעם אוהל-מועד, און דעם מזבח; און אהרנען און בניו וועל איך קדש צו זיין כהנים צו מיר. 45 און איך וועל שכן צווישן די בני-ישראל, און וועל זיי זיין צום אלוקים. 46 און זיי וועלן האבן דעת, אז איך בין ה' אלוקיהם, וואס האב זיי יצא הארץ מצרים, כדי איך זאל שכן צווישן זיי. איך בין ה' אלוקיהם.

שמו 30

1 און זאלסט עשה א מזבח פאר רייכערונג פון קטורת; פון שטים-עץ זאלסטו אים עשה. 2 אן אמה זיין ארץ, און אן אמה זיין ברייט; פירעקעכדיק זאל ער זיין, און 2 אמה זיין הייך; פון אים גופא זאלן זיין זיינע קרנות. 3 און זאלסט אים איבערציען מיט זהב טהור, זיין אויבערדעק, און זיינע ווענט רונד ארום, 4 און זיינע קרנות; און זאלסט עשה צו אים א גילדערנעם קראנץ רונד ארום. און 2 גילדערנע רינגען זאלסטו עשה צו אים אונטער זיין קראנץ; אויף זיינע 2 פלאנקען זאלסטו זיי עשה: אויף זיינע 2 זייטן, און זיי זאלן זיין פאר אזנים פאר די שטאנגען, אים צו נשא אויף זיי. 5 און זאלסט עשה די שטאנגען פון עצי שטים, און זיי איבערציען מיט זהב. 6 און זאלסט אים אוועקעמד פאר דעם פרוכת וואס פאר הארון העדות, פאר דעם כפורת וואס איבער דעם חקה, וואס דארטן וועל איך זיך אנטפלעקן צו דיר. 7 און אהרן זאל רייכערן אויף אים קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן; בקר בבקר, ווען ער מאכט צורעכט די נרות, זאל ער עס רייכערן. 8 און ווען אהרן צינדט אן די נרות קעגן ערב, זאל ער עס רייכערן; א שטענדיקן קטורת פאר ה' אויף אייערע דור-דורות. 9 איר זאלט נישט אויפברענגען אויף אים גר קטורת, אדער אן עולה און א מנחה; און א נסך זאלט איר נישט גיסן אויף אים. 10 און אהרן זאל מכפר זיין אויף זיינע קרנות איין מאל אין שנה; מיט דעם דם פון דעם חטאת פון כפרים זאל ער איין מאל אין שנה מכפר זיין אויף אים, אויף אייערע דור-דורות; א קודש קדשים איז ער צו ה'. 11 און ה' האט

גערעדט צו משהן, לאמור: 12 אז דו וועסט אויפנעמען דעם מספר פון די בני-ישראל לויט זייער ציילונג, זאלן זיי נתן איטלעכער א כופר [זען מרק 45: 10] פאר זיין נפש צו ה', ווען מע ציילט זיי, כדי עס זאל נישט זיין צווישן זיי א מגפה, ווען מע ציילט זיי. 13 דאס זאלן זיי נתן, איטלעכער וואס הלך אריין אין דער ציילונג: א $1/2$ שקל, אויפן שפל הקודש: 20 גרה א שקל $1/2$ שקל א תרומה צו ה'. 14 איטלעכער וואס הלך אריין אין דער ציילונג, פון 20 שנה אלט און העכער, זאל נתן די אפשיידונג פון ה'. 15 דער רייכער זאל נישט מערן, און דער ארימער זאל נישט גרע פון א $1/2$ שקל, ביים נתן די תרומה פון ה', כדי מכפר צו זיין אויף אייערע נפשות. 16 און זאלסט לקח דאס געלט פון כפרים, פון די בני-ישראל, און זאלסט עס נתן פאר דער עבודה פון אוהל-מועד, און עס זאל זיין די בני-ישראל פאר א זכרון פאר ה', מכפר צו זיין אויף אייערע נפשות. 17 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 18 זאלסט גם עשה א כיור פון נחשת, מיט זיין געשטעל פון נחשת, זיך צו וואשן; און זאלסט אים אוועקעמד צווישן אוהל-מועד און צווישן מזבח, און שם אהין מים. 19 און אהרן און בניו זאלן וואשן פון אים ידיהם און רגליהם. 20 ווען זיי בוא אין אוהל-מועד, זאלן זיי זיך וואשן מיט מים, כדי זיי זאלן נישט מות; אדער ווען זיי נגש צום מזבח צו עבד, צו קטר אן אשה צו ה'. 21 און זיי זאלן וואשן ידיהם און רגליהם, כדי זיי זאלן נישט מות; און עס זאל זיי זיין אן משפטים עולם, אים און זיין זרע אויף דור-דורות. 22 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 23 דו לקח דיר גם הויפטגעווירצן, פליסיקע מירע 500 [שקל], און געווירציקן צימערניג א העלפט דערפון, 250, און געווירצראר 250, 24 און קאנייל 500, אויפן שפל הקודש, און בוימל א הין. 25 און זאלסט עשה דערפון אן אמה פון קודשער זאלבונג, א בשמים צובארייט אזוי איל בשמים-מישער מאכט; אן אמה פון קודשער זאלבונג זאל עס זיין. 26 און זאלסט זאלבן דערמיט דעם אוהל-מועד, און הארון העדות, 27 און דעם שלחן און כל זיינע כלים, און די מנורה און אירע כלים, און דעם מזבח הקטורת, 28 און דעם מזבח העולה און כל זיינע כלים, און דעם כיור און זיין געשטעל. 29 און זאלסט זיי קדש, זיי זאלן זיין א קודש קדשים; כל וואס רירט זיך אן זיי אן זאל ווערן קודש. 30 און אהרנען און בניו זאלסטו זאלבן און זיי קדש צו זיין כהנים צו מיר. 31 און צו די בני-ישראל זאלסטו רעדן, לאמור: אן אמה פון קודשער זאלבונג זאל דאס זיין צו מיר אויף אייערע

דור-דורות. 32 אויף א מענטשנס בשר זאל עס נישט געגאסן ווערן, און איר זאלט נישט עשה אזוינס, לויט דער צונויפמישונג דערפון; קודש איז דאס, קודש זאל עס אייך זיין. 33 איטלעכער וואס וועט צוברייטן אזוינס, אדער וואס וועט ארויפטאן דערפון אויף א גר, וועט פארשניטן ווערן פון עמו. 34 און ה' האט אמר צו משהן: לקח דיר שמעקעדיקע געווירצן, טריפגעווירץ, און רייכערנעגל, און גאלאבאן; שמעקעדיקע געווירצן, און לויטערן קטורת; גלייך אויף גלייך זאלן זיי זיין. 35 און זאלסט עשה דערפון א רייכערוארג, א בשמים אזוי ווי דער בשמים-מישער מאכט, צוגעריכט מיט מלח, טהור, קודש. 36 און זאלסט דערפון דין צערייבן, און ארויפטאן דערפון פאר דעם חקה און אוהל-מועד, וואס דארטן וועל איך זיך אנטפלעקן צו דיר; א קודש קדשים זאל עס אייך זיין. 37 און דאס רייכערוארג וואס דו וועסט עשה: לויט זיין צונויפמישונג זאלט איר פאר זיך נישט עשה; קודש צו ה' זאל עס דיר זיין. 38 איטלעכער וואס וועט עשה אזוינס, צו שמעקן דערפון, וועט כרת ווערן פון עמו.

שמו 31

1 און ה' האט אמר צו משהן לאמור: 2 זע, איך האב גערופן מיטן שם בצלאל בן אורי בן חורן, פון שבט יהודה, 3 און איך האב אים אנגעפילט מיטן רוח ה', אין חכמה, און אין בינה און אין קענשאפט, און אין כל מלאכה, 4 אויסצוקינצלען קונציקע זאכן, צו ארבעטן אין זהב, און אין כסף, און אין נחשת; 5 און אין שניידונג פון אבנים צום איינפאסן, און אין שניצונג פון עץ, צו ארבעטן אין כל מלאכה. 6 און איך, זע, האב צו נתן צו אים אהליאב בן אחיסמכן, פון שבט דן; און אין לב פון כל קלוגהארציקע האב איך ארייננתן חכמה, אז זיי זאלן עשה כל וואס איך האב דיר צוה: 7 דעם אוהל-מועד, און הארון העדות, און דעם כפורת וואס איבער אים, און כל כלים פון אוהל; 8 און דעם שלחן און זיינע כלים, און די ריינע מנורה און כל אירע כלים, און דעם מזבח הקטורת; 9 און דעם מזבח העולה און כל זיינע כלים, און דעם כוור און זיין געשטעל; 10 און די געשטריקטע בגדי, און די בגדי הקודש פאר אהרן הכהן, און די בגדי פון בניו, אויף צו עשה די כהונה; 11 און דאס שמן המשחה, און דעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן פארן קודש; אזוי ווי

כל וואס איך האב דיר צוה, זאלן זיי עשה. 12 און ה' האט אמר צו משהן, לאמור: 13 דו רעד גס צו די בני-ישראל, לאמור: איר זאלט נאר אפשומו איבער מיינע שבתות, ווייל אן אות איז דאס צווישן מיר און צווישן אייך אויף אייערע דור-דורות, כדי איר זאלט האבן דעת, אז איך ה' קודש אייך. 14 און איר זאלט זיין שומר איבער שבת, ווייל ער איז קודש פאר אייך; דער וואס פארשוועכט אים, זאל מות יומת ווערן; ווייל איטלעכער וואס טוט אין אים אן מלאכה, יענע נפש זאל כרת ווערן פון צווישן איר עם. 15 6 יום זאל עשה ווערן מלאכה, נאר אויפן 7טער יום זאל זיין א שבת שבתון, קודש צו ה'; איטלעכער וואס טוט אן מלאכה אין יום שבת, זאל מות יומת ווערן. 16 און די בני-ישראל זאלן זיין שומר איבער שבת, צו האלטן שבת אויף זייערע דור-דורות; אן ברית עולם [זען מה"ש 26-18:21]. 17 צווישן מיר און צווישן די בני-ישראל איז דאס אן אות עד עולם, אז 6 יום האט ה' געמאכט השמים און הארץ, און אויפן 7טער יום האט ער אויפגעשמעט און גערוט. 18 און ער האט נתן משהן, ווי ער האט געענדיקט רעדן מיט אים אויפן הר סיני, די 2 לוחות העדות, לוחות אבנים כתבים מיט דעם אצבע פון ה'.

שמו 32

1 און ווי העם האט ראה, אז משה זאמט זיך אראפצונידערן פון הר, אזוי האט העם זיך איינגעזאמלט ארום אהרנען, און זיי האבן צו אים אמר: שטיי אויף, עשה אונדז אלוקים וואס זאל הלך פאר אונדז; מחמת דער דאזיקער איש משה, וואס האט אונדז אויפגעבראכט פון ארץ מצרים, ווייסן מיר נישט וואס מיט אים איז געווארן. 2 האט אהרן צו זיי אמר: נעמט אראפ די גילדערנע אוירינגען וואס אין די אזנים פון נשיכם, בניכם, און בנותיכם, און ברענגט צו מיר. 3 האט דאס כל העם אראפגעמען פון זיך די גילדערנע אוירינגען וואס אין זייערע אזנים, 4 און געבראכט צו אהרנען. און ער האט לקח פון זייער יד, און האט עס אויסגעפורעמט אין א פורעם, און האט דערפון געמאכט א געגאסן עגל; און זיי האבן אמר: דאס איז אלוקיך, ישראל, וואס האט דיך אויפגעבראכט פון ארץ מצרים. 5 און ווי אהרן האט דאס ראה, אזוי האט ער געבויט פאר אים א מזבח, און אהרן האט קרא און אמר: א יום-טוב צו ה' איז מחר. 6 און זיי האבן זיך געפעדערט אויף מחר, און

האבן אויפגעבראכט עולה, און גענענט זבח שלמים; און העם האט זיך ישב אכל און שתה, און זיי זיינען אויפגעשטאנען זיך לוסטיק צו עשה. 7 האט ה' גערעדט צו משהן: גיי נידער אראפ, ווייל פארדירש געווארן איז עמד, וואס דו האסט אויפגעבראכט פון ארץ מצרים; 8 זיי האבן זיך מהר אפגעקערט פון הדרך וואס איך האב זיי צוה; זיי האבן זיך געמאכט א געגאסן עגל, און האבן זיך געבוקט צו אים, און זבח צו אים, און אמר: דאס איז אלוקיך, ישראל, וואס האט דיך אויפגעבראכט הארץ מצרים. 9 און ה' האט אמר צו משהן: איך האב ראה דאס דאזיקע עם, ערשט עס איז אן עם קשה-עורף; 10 און איצט לאז מיך, און מיין צארן וועט גרימען אויף זיי, און איך וועל זיי פארלענדן, און וועל דיך עשה פאר א גוי גדול. 11 האט משה געבעטן פאר ה' אלוקיו, און ער האט אמר: למה, ה', זאל גרימען דיין צארן אויף עמד, וואס דו האסט יצא פון ארץ מצרים מיט גדול כוח און מיט א יד חזקה? 12 למה זאלן אמר די מצרים, לאמור: צום רע האט ער זיי יצא, כדי זיי צו הרגען אין די הר, און זיי צו פארלענדן פון דעם פני הארץ? קער זיך אפ פון דיין חרון אף, און האב חרטה אויף דעם רע צו עמד. 13 דערמאן זיך אן אברהם, אן יצחק, און אן ישראל, עבדיך, וואס דו האסט זיי געשווארן ביי זיך, און האסט צו זיי גערעדט: איך וועל מערן אייער זרע אזוי ווי די כוכבים פון השמים, און דאס דאזיקעכל ארץ וואס איך האב אמר, וועל איך נתן צו אייער זרע, און זיי וועלן עס נחל לעולם. 14 האט ה' חרטה געהאט אויף דעם רע וואס ער האט אמר צו עשה צו עמו. 15 און משה האט זיך שוב, און האט אראפגענידערט פון הר, מיט די 2 לוחות העדות אין ידו, לוחות כתבים פון זייערע 2 זייטן; פון דער זייט און פון יענער זייט זיינען זיי געווען כתבים. 16 און די לוחות זיינען געווען די מעשה פון אלוקים, און דער כתב איז געווען דער כתב פון אלוקים, אויסגעקריצט אויף די לוחות. 17 און יהושוע [זען זכריה 12: 6 צמח שמו, דער רע צום נאמען פון משיח איז יהושע/ישוע, יהושע הנה איש צמח (משיח) שמו] האט שמע דעם קול פון העם אין זיין שאלן, און ער האט אמר צו משהן: א קול פון מלחמה איז אין מחנה. 18 האט ער אמר: עס איז נישט א קול פון געשריי פון גבורה, און נישט א קול פון געשריי פון שוואכקייט; א קול פון זינגען שמע איך. 19 און עס איז געווען, ווי ער האט גענענט צום מחנה, און האט ראה דאס עגל און די טענץ, אזוי האט געגרימט דער צארן פון משהן, און ער האט א ווארף עשה פון זיינע יד די לוחות, און האט זיי צעבראכן

אונטערן הר. 20 און ער האט לקח דאס עגל, וואס זיי האבן געמאכט, און האט פארברענט אין אש, און צעמאלן ביז וואנען עס איז געווארן דין, און האט צעשאטן אויפן מים, און נתן שתה די בני-ישראל. 21 און משה האט אמר צו אהרנען: וואס האט דיר דאס דאזיקע עם עשה, וואס דו האסט געבראכט אויף אים א גדול חטאת? 22 האט אהרן אמר: זאל נישט גרימען דער צארן פון אדוני; דו ידע העם, אז ער איז רע. 23 האבן זיי צו מיר אמר: עשה אונדז אלוקים וואס זאל הלך פאר אונדז, ווייל דער דאזיקער איש משה, וואס האט אונדז אויפגעבראכט פון ארץ מצרים, ווייסן מיר נישט וואס מיט אים איז געווארן. 24 האב איך צו זיי אמר: מי עס האט זהב, נעמט אראפ פון זיך; און זיי האבן מיר נתן, און איך האב עס אריינגעווארפן אין אש, און עס איז ארויסגעקומען דאס דאזיקער עגל. 25 און משה האט ראה העם, אז עס איז צעווילדערט, ווייל אהרן האט עס צעווילדערט, צו שאנד ביי זייערע אויב. 26 האט משה זיך געשטעלט אין שער פון מחנה, און האט אמר: מי פאר ה', צו מיר! האבן זיך איינגעזאמלט צו אים כל בני-לוי. 27 און ער האט צו זיי אמר: אזוי האט אמר ה' אלוקי ישראל: טוט אן איטלעכער זיין חרב אויף זיין דיך, הלך דורך הין און צוריק פון שער צו שער אין מחנה, און הרגעט איטלעכער אחיו, און איטלעכער זיין רע, און איטלעכער זיין קרוב. 28 האבן די בני-לוי עשה אזוי ווי דאס דבר פון משה, און עס זיינען געפאלן העם אין יום ההוא ארום 3000 איש. 29 און משה האט אמר: דערפילט ידכם היום צו ה', ווייל איטלעכער איז געווען אקעגן בנו, און אקעגן אחיו, און כדי אייך היום צו נתן א ברכה. 30 און עס איז געווען אויף מחר, האט משה אמר צום עם: איר האט חטא א חטאת גדול; און איצט וועל איך עלה צו ה', אפשר וועל איך מכפר זיין אויף אייער חטאת. 31 האט משה זיך שוב צו ה', און האט אמר: נא, דאס דאזיקער עם האט חטא א חטאת גדולה, און זיי האבן זיך געמאכט אן אלוקי זהב. 32 איז, איצט, אויב דו וועסט פארגעבן זייער חטאת, און אויב נישט, מעק מיך אויס, נא, פון דיין ספר וואס דו האסט כתבים. 33 האט ה' אמר צו משה: מי עס האט חטא צו מיר, אים וועל איך אויסמעקן פון מיין ספר. 34 און איצט גיי פיר דאס דאזיקער עם אהין ווו איך האב דיר אמר; זע, מיין מלאך וועט הלך דיר פארויס; נאר אין דעם יום, וואס איך רעכן זיך, וועל איך זיך רעכענען מיט זיי פאר זייער חטאת. 35 און ה' האט געפלאגט העם על אשר אשו את עגל, וואס אהרן האט געמאכט.

1 און ה' האט גערעדט צו משה: קום, גיי ארויף פון דאנען, דו און העם וואס דו האסט אויפגעבראכט פון ארץ מצרים, צו הארץ וואס איך האב געשווארן צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, לאמור: צו דיין זרע וועל איך עס נתן 2 און איך וועל שיקן דיר פארויס א מלאך, און וועל פארטרייבן דעם כנעני, דעם אמורי, און דעם חתי, און דעם פריזי, דעם חוי, און דעם יבوسی 3 צו אן ארץ זבת חלב און דבש ווייל איך וועל נישט עלה צווישן דיר, ווייל אן עם קשה-עורף ביסטו; איך ידע דיך נאך פארלענדן אויפן דרך. 4 האט העם שמע דעם דאזיקן רען אנזאג, און זיי האבן געטרויערט, און האבן קיינער נישט נתן זיין צירונג אויף זיך. 5 און ה' האט אמר צו משה: זאג צו די בני-ישראל: איר זייט אן עם קשה-עורף; איין רגע ווען איך זאל עלה צווישן דיר, וועל איך דיך פארלענדן. און איצט לקח אראפ דיין צירונג פון זיך, און איך וועל באטר 8 טער, וואס איך זאל עשה צו דיר. 6 האבן די בני-ישראל זיך אויסגעטאן זייער צירונג פון הר חורב אן. 7 און משה פלעגט לקח דאס אוהל, און פלעגט עס זיך קום אויסן מחנה, רחק פון מחנה, און פלעגט עס קרא אוהל-מועד. און עס איז געווען, איטלעכער וואס האט געזוכט ה', פלעגט יצא צום אוהל-מועד וואס אויסן מחנה. 8 און עס איז געווען, ווי משה איז יצא צום אוהל, אזוי פלעגט דאס כל עם זיך קום, און אבן איטלעכער אין פתח פון זיין אוהל, און נאכקוקן משה, ביז ער הלך אריין אין אוהל. 9 און עס איז געווען, ווי משה איז אריינגעגאנגען אין אוהל, פלעגט אראפנידערן דער עמוד הענן, און אבן ביים פתח פון אוהל, און ה' פלעגט רעדן מיט משה. 10 און דאס כל העם פלעגט ראה דעם עמוד הענן אבן ביים פתח פון אוהל, און דאס כל עם פלעגט קום, און זיך חשתחו אויטלעכער ביים פתח פון זיין אוהל. 11 און ה' פלעגט רעדן צו משה אל פנים, אזוי ווי אן איש רעדט צו זיין רֵע. און ער פלעגט זיך שוב אין מחנה, נאר זיין באדינער יהושוע בן נון, נער, פלעגט נישט אפטרעטן פון אוהל. 12 און משה האט אמר צו ה': זע, דו זאגסט צו מיר: ברענג אויף דאס דאזיקער עם, נאר דו האסט מיך נישט געלאזט האבן דעת, וועמען דו וועסט שיקן מיט מיר. דו האסט גג אמר: איך האב דיך דערקענט בשם, און האסט גם מצא חן אין מיינע אויגן. 13 און איצט, אויב,

נא, איך האב מצא חן אין דיינע אויגן, לאז מיך האבן דעת, נא, דיינע דרכים, אז איך זאל דרך קענען, כדי איך זאל מצא חן אין דיינע אויגן; און זע אז דאס דאזיקער גוי איז גג עמד. 14 האט ער אמר: מיין פנים וועט מיטגיין, און איך וועל דרך נוח. 15 האט ער צו אים אמר: אויב דיין פנים הלך נישט מיט אונדז, זאלסטו אונדז נישט אויפברענגען פון דאנען. 16 ווייל מיט וואס דען זאל דערקענט ווערן, אז איך האב מצא חן אין דיינע אויגן, איך און עמד, אויב נישט דורך דיין הלך מיט אונדז, אז מיר זאלן זיין אויסגעצייכנט, איך און עמד, פון כל העם וואס אויפן פני האדמה? 17 האט ה' אמר צו משה: גם די דאזיקע זאך וואס דו האסט אמר, וועל איך עשה, ווייל דו האסט מצא חן אין מיינע אויגן, און איך האב דך דערקענט בשם. 18 האט ער אמר: לאז מיך ראה דיין כבוד, נא. 19 האט ער אמר: איך וועל עשה פארבייגיין אל מיין גוטסקייט פאר דיין פנים, און איך וועל אויסרופן פאר דיר דעם שם ה'; און איך וועל לייטזעליקן וועמען איך וועל לייטזעליקן, און וועל חוס וועמען איך וועל חוס. 20 און ער האט אמר: ידע נישט ראה מיין פנים, ווייל האדם ידע מיך נישטזען און בלייבן לעבן. 21 און ה' האט אמר: אן איז אן מקום ביי מיר; זאלסטו זיך עמד אויפן פעלז. 22 און עס וועט זיין, ווען מיין כבוד הלך פארביי, וועל איך דך שם אין א שפאלט פון דעם פעלז, און איך וועל ארויפדעקן מיין האנט אויף דיר, ביז איך וועל פארבייגיין. 23 און אז איך וועל אפטאן מיין האנט, וועסטו ראה מיין רוקן; נאר מיין פנים ידע נישט ראה ווערן.

שמ׳ 34

1 און ה' האט אמר צו משה: גרזן דיר אויס 2 לוחות אבנים אזוי ווי די 1 טער, און איך וועל כתב אויף די לוחות די דברים וואס זיינען געווען אויף די לוחות הראשונים, וואס דו האסט צעבראכן. 2 און זיי אנגעברייט אין דער בקר, און גיי ארויף אין דער בקר אויפן הר סיני, און שטעל זיך פאר מיר דארטן אויפן ראש הר. 3 און קיין איש זאל נישט עלה מיט דיר, און קיין איש זאל גם נישט ראה ווערן אויפן כל ההר; אפילו די צאן און די בקר זאלן זיך נישט פיטערן אקעגן יענעם הר. 4 האט ער אויסגעהאקט 2 לוחות אבנים אזוי ווי די 1 טער; און משה האט זיך געפעדערט אין דער בקר, און איז עלה אויפן הר סיני, אזוי

ווי ה' האט אים צוה, און ער האט לקח אין ידו די 2 לוחות אבנים. 5 און ה' האט אראפגענידערט אין דעם ענן; און ער האט זיך געשטעלט מיט אים דארטן; און ער האט גערופן דעם שם ה'. 6 און ה' איז פארבייגעגאנגען פאר זיין פנים, און האט קרא: ה', ה' א-ל רחום וחנן ארך אפים ורב-חסד ואמת. 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על-בנים ועל-בני-בנים על-30 ועל-רבעים. 8 האט משה זיך גענייגט אויף מהר צו הארץ, און זיך השתחוה. 9 און ער האט אמר: אויב, נא, איך האב מצא חן אין דיניע אויגן, ה', זאל, נא, ה' הלך צווישן אונדז, ווייל אן עם קשה-עורף איז דאס; און זאלסט פארגעבן עווננו און חטאתנו, און אונדז עשה פאר דיין נחלה. 10 האט ער אמר: זע, איך כרת א ברית [זען מה"ש 26-18:21]; אנטקעגן פאר כל עמך וועל איך עשה מופתים וואס זיינען נישט ברא געווארן אויף דער כל הארץ, און צווישן כל עמים; און דאס כל העם, וואס דו ביסט צווישן אים, וועט ראה די מעשה פון ה' וואס איך טו מיט דיר, אז זי איז פארכטיק. 11 שומר דיר וואס איך צוה דיר היום; זע, איך פארטרייב פון פאר דיר דעם אמורי, און דעם כנעני, און דעם חתי, און דעם פרזי, און דעם חוי, און דעם יבوسی. 12 שומר זיך, זאלסט נישט שליסן א ברית [זען מה"ש 26-18:21] דעם ישב פון הארץ וואס דו בוא דערויף, כדי ער זאל נישט זיין פאר א מוקש צווישן דיר. 13 נייערט זייערע מזבחות זאלט איר צעשטויסן, און זייערע מצבות זאלט איר שבר, און זייערע אשרה זאלט איר אפהאקן. 14 ווייל טארסט זיך נישט השתחוה צו אן אדער אלוקים, ווייל ה': שמו איז צערענער, א צערנדיקער ה' איז ער. 15 טאמער וועסטו שליסן א ברית [זען מה"ש 26-18:21] די ישב פון ארץ, און זיי וועלן זיין פארפירט נאך זייערע אלוקים, און זבח צו זייערע אלוקים, וועלן זיי דין קרא, און וועסט אכל פון זייער זבחים; 16 און וועסט לקח פון זייערע בנות פאר בניך, און זייערע בנות וועלן זיין פארפירט נאך זייערע אלוקים, ווייל ה': דינע בנים נאך זייערע אלוקים. 17 קיין געגאסענע אלוקים זאלסטו דיר נישט עשה. 18 דעם יום-טוב פון מצות זאלסטו זיין שומר איבער: 7 ימים זאלסטו אכל מצות, אזוי ווי איך האב דיר צוה, אין דער מועד אין חודש אביב, ווייל אין חודש אביב ביסטו יצא פון מצרים. 19 איטלעכס וואס עפנט דעם טראכט שמע צו מיר; און פון אל דיין מקנה זאלסטו קדש דעם זכר, דעם בכור פון שור און כבש. 20 און דעם בכור פון אן חמור זאלסטו

אויסלייזן מיט א כבש; און אויב דו וועסט נישט אויסלייזן, זאלסטו אים
 אפהאקן דאס געניק. כל בכור פון בניך זאלסטו אויסלייזן. און מע זאל זיך
 נישט ווייזן פאר מיר מיט ריקס. 21 6 יום זאלסטו ארבעטן, און אויפן 7טער
 יום זאלסטו שכן; אפילו אין אקערצייט און אין שניטצייט זאלסטו שכן. 22
 און דעם יום-טוב פון שבועות זאלסטו דיר עשה, ביי די בכורים פון
 ווייצשניט; און דעם יום-טוב פון קהל ביים אומדריי פון שנה. 23 3 מאל אין
 שנה זאלן כל דינע זכור זיך ווייזן פאר האדון ה' אלוקי ישראל. 24 ווייל איך
 וועל פאריאגן די גוים פון פאר דיר, און וועל רחב דיין גבול; און קיינער וועט
 נישט גלוסטן ארצך, ווען דו רוח ארויף זיך ווייזן פאר ה' אלוקיך 3 מאל אין
 שנה. 25 זאלסט נישט מקריב זיין חמץ דם פון מיין זבח, און דאס זבחים פון
 דעם יום-טוב פון פסח זאל נישט לון ביז אין דער בקר. 26 די 1טער
 פריצייטיקע פון ארצך זאלסטו ברענגען אין בית ה' אלוקיך זאלסט נישט
 קאכן א גדי אין זיין מוטערס חלב. 27 און ה' האט אמר צו משה: שרייב דיר
 אויף די דאזיקע דברים, ווייל לויט די דאזיקע דברים האב איך געשלאסן א
 ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט דיר און מיט ישראל. 28 און ער איז דארטן
 געווען מיט ה' 40 יום און 40 לילה; קיין לחם האט ער נישט אכל, און קיין
 מים האט ער נישט שתה. און ער האט אויפגעשריבן אויף די לוחות די דברי
 הברית [זען מה"ש 26-18:21], די עשרת הדברים. 29 און עס איז געווען, אז
 משה האט אראפגענידערט פון הר סיני: און די 2 לוחות העדות זיינען געווען
 אין משהס יד, ווען ער האט אראפגענידערט פון הר: האט משה נישט ידע,
 אז די הויט פון זיין פנים האט געשטראלט פון זיין רעדן מיט אים. 30 און
 אהרן און כל בני-ישראל האבן ראה משה, ערשט די הויט פון זיין פנים
 שטראלט, און זיי האבן מורא געהאט צו נגש צו אים. 31 האט זיי משה
 צוגערופן, און אהרן, און כל נשיאים פון דער עדה האבן זיך שוב צו אים, און
 משה האט צו זיי גערעדט. 32 און דערנאך האבן גענענט כל בני-ישראל, און
 ער האט זיי צוה כל וואס ה' האט מיט אים גערעדט אויפן הר סיני. 33 און
 ווי משה האט געענדיקט רעדן מיט זיי, האט ער אנגעטאן אויף זיין פנים א
 צודעק. 34 און אז משה איז בוא פאר ה' צו רעדן מיט אים, פלעגט ער
 אפטאן דעם צודעק ביז זיין יצא; און ער פלעגט יצא און רעדן צו די
 בני-ישראל דאס וואס ער איז צוה געווארן. 35 און די בני-ישראל פלעגן ראה
 דעם פנים פון משה, אז די הויט פון משהס פנים שטראלט; און משה

פלעגט איל אנטאן דעם צודעק אויף זיין פנים, ביז ער איז אריינגעגאנגען צו רעדן מיט אים.

שמו 35

1 און משה האט איינגעזאמלט די כל עדת בני-ישראל, און האט צו זיי אמר: דאס זיינען די דברים וואס ה' האט צוה זיי צו עשה: 2 6 יום זאל עשה ווערן מלאכה, נאר אויפן 7 טער יום זאל אייך זיין קודש, א שבת שבתון צו ה'; איטלעכער וואס טוט אין אים אן מלאכה, זאל מות ווערן. 3 איר זאלט נישט אנצינדן קיין אש אין כל אייערע מושבות אין יום שבת. 4 און משה האט אמר צו דער כל עדת בני-ישראל, לאמור: דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה, אזוי צו אמר: 5 נעמט אייך א תרומה צו ה', איטלעכער וואס זיין הארץ איז וויליק זאל זי ברענגען, די תרומה פון ה', זהב, און כסף, און נחשת; 6 און בלאע וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און ליינען און ציגנהאר; 7 און רויטגעפארבטע ווידערפעלן, און תחש-פעלן, און עצי שטים; 8 און שמן פאר דער לייכטונג, און בשמים פאר דעם שמן המשחה, און פאר דעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן; 9 און אניקלשטיינער, און אבנים צום איינפאסן, פארן אפוד און פארן חושן. 10 און כל קלוגהארציקע צווישן אייך זאלן בוא און עשה כל וואס ה' האט צוה: 11 המשכן, זיין אוהל, און זיין צודעק, זיינע האקן, און זיינע קרשים, זיינע ריגלען, זיינע עמודים, און זיינע שוועלן; 12 הארון און זיינע שטאנגען, דעם כפורת און דעם פרוכת פון צווישנשייד; 13 דעם שלחן און זיינע שטאנגען, און כל זיינע כלים, און דאס לחם פון אנגעזיכט; 14 און די מנורה פאר לייכטונג, און אירע כלים, און אירע נרות, און דאס שמן פאר לייכטונג; 15 און דעם מזבח הקטורת און זיינע שטאנגען, און דאס שמן המשחה, און דעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן; און דעם טירפארהאנג צום פתח פון משכן; 16 דעם מזבח העולה און די נחשת זיף וואס צו אים, זיינע שטאנגען, און כל זיינע כלים; דעם כוור און זיין געשטעל; 17 די ארומהאנגען פון חצר, זיינע עמודים, און זיינע שוועלן, און דעם שערפארהאנג פון חצר; 18 די פלעקלעך פון משכן, און די פלעקלעך פון חצר, און זייערע שטריק; 19 די געשטריקטע בגדי אויף צו עבד אין הקודש, דיבגדי הקודש פאר אהרן הכהן, און די בגדי פון בניו, אויף צו עשה די כהונה.

20 און די כל עדת בני-ישראל איז יצא פון פאר משהן. 21 און זיי זיינען בוא, איטלעכער איינער וואס לבו האט אים געטריבן, און איטלעכער וואס זיין רוח האט אים באוויליקט; זיי האבן געבראכט די תרומה פון ה', פאר דער מלאכה פון אוהל-מועד, און פאר זיין כל דינסט, און פאר די בגדי הקודש. 22 און עס זיינען בוא אנשים מיט נשים, איטלעכער וואס לבו איז געווען וויליק; זיי האבן געבראכט נאזרינגען, און אוירינגען, און פינגערלעך, און האלדזבענדער כל גילדערנע זאכן; איטלעכער איינער וואס האט אויפגעהויבן אן תנופה פון זהב צו ה'. 23 און איטלעכער איינער וואס ביי אים האט זיך מצא בלאע וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און ליינען, און ציגנהאר, און רויטגעפארבטע ווידערפעלן, און תחש-פעלן, האט געבראכט. 24 איטלעכער וואס האט אפגעשיידט אן אפשיידונג פון כסף און נחשת, האט געבראכט די תרומה פון ה'; און איטלעכער וואס ביי אים האט זיך מצא שטים-עץ פאר כל מלאכות פון דער מלאכה, האט געבראכט. 25 און כל קלוגהארציקע נשים האבן מיט ידיהם געשפונען, און האבן געבראכט דאס געשפינס, די בלאע וואל, און דעם פורפל, דאס לווערמילרויט, און דעם ליינען. 26 און כל נשים וואס לבן האט זיי געטריבן מיט חכמה, האבן געשפונען די ציגנהאר. 27 און די נשיאים האבן געבראכט די אניקלשטיינער, און די אבנים צום איינפאסן, פארן אפוד און פארן חושן; 28 און די בשמים, און דאס אמה, פאר לייכטונג, און פאר דעם שמן המשחה, און פאר דעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן. 29 די בני-ישראל האבן געבראכט נדבות צו ה': איטלעכער איש און אשה וואס לבם האט זיי באוויליקט צו ברענגען פאר דער כל מלאכה, וואס ה' האט צוה דורך משהן צו עשה. 30 און משה האט אמר צו די בני-ישראל: הנה, ה' האט גערופן מיטן שם בצלאל בן אורי בן חורן, פון שבט יהודה. 31 און ער האט אים אנגעפילט מיטן רוח ה', אין חכמה, אין בינה, און אין קענשאפט, און אין כל מלאכה; 32 און אויסצוקינצלען קונציקע זאכן, צו ארבעטן אין זהב, און אין כסף, און אין נחשת; 33 און אין שניידונג פון אבנים צום איינפאסן, און אין שניצונג פון עץ, צו ארבעטן אין כל קונציקער מלאכה. 34 גם צו לערנען אנדערע האט ער ארייננתן אין לבו, אים, און אהליאב בן אחיסמכן, פון שבט דן. 35 ער האט זיי אנגעפילט מיט קלוגהארציקייט צו עשה כל מלאכה פונעם מיינסטער, און פונעם קינצלער, און פונעם שטיקער אין בלאער וואל און אין פורפל, אין

ווערמילרויט און אין ליינען, און פונעם וועבער פון די וואס עשה כל מלאכות, און קינצלען אויס קונציקע זאכן.

שמו36

1 און בצלאל און אהליאב, און כל איש חכם לב, וואס ה' האט ארייננתן חכמה און תבונה אין זיי, צו האבן דעת ווי צו עשה כל מלאכה פון דער עבודת הקודש, זאלן עשה אזוי ווי כל וואס ה' האט צוה. 2 און משה האט גערופן בצלאלן, און אהליאבן, און כל איש חכם לב, וואס ה' האט ארייננתן חכמה אין זיין לב, איטלעכן וואס לבו האט אים געטריבן צו נגש צו דער מלאכה, זי צו עשה. 3 און זיי האבן לקח פון משהן די כל תרומה וואס די בני-ישראל האבן געבראכט פאר דער מלאכה פון דער עבודת הקודש, כדי זי צו עשה. און די האבן נאך כל געהאלטן אין ברענגען צו אים נדבות, בקר בבקר. 4 זיינען בוא כל חכמים וואס האבן געמאכט די כל מלאכה פון הקודש, איטלעכער איש פון זיין מלאכה וואס ער האט עשה, 5 און זיי האבן אמר צו משהן, לאמור: העם ברענגט מער ווי עס איז נייטיק צו דער עבודה, פאר דער מלאכה וואס ה' האט צוה זי צו עשה. 6 האט משה צוה, און מע האט ארויסגעלאזט אן אויסרוף אין מחנה, לאמור: קיין איש און קיין אשה זאל מער נישט עשה מלאכה פאר דער תרומת הקודש. און העם איז אפגעהאלטן געווארן פון ברענגען. 7 און דאס אויסגעארבעטע איז זיי געווען גענוג פאר דער כל המלאכה, זי צו עשה, והותר. 8 און כל חכם לב צווישן די וואס האבן עשה די מלאכה האבן געמאכט המשכן אין 10 פארהאנגען; פון געדרייטן ליינען, און בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט; מיט כרובים, קונציק אויסגעארבעט האט מען זיי געמאכט. 9 די ארץ פון איטלעכן פארהאנג 28 אמה, און די ברייט פון איטלעכן פארהאנג 4 אמה; איין מאס פאר כל פארהאנגען. 10 און מע האט באהעפט 5 פארהאנגען איינעם צום אנדערן, גם די אנדערע 5 פארהאנגען האט מען באהעפט איינעם צום אנדערן. 11 און מע האט געמאכט שלייפן פון בלאער וואל אויף דעם זויס פון איין פארהאנג אין עק פון איין באהעפטונג; אזוי האט מען געמאכט אויף דעם זויס פון דעם עקסטן פארהאנג אין דער צווייטער באהעפטונג. 12 50 שלייפן האט מען געמאכט אויף דעם איין פארהאנג, און 50 שלייפן האט

מען געמאכט אויף ההר פון דעם פארהאנג וואס אין דער צווייטער באהעפטונג; די שלייפן זיינען געווען איינער קעגן אנדערן. 13 און מע האט געמאכט 50 גילדערנע האקן, און מע האט באהעפט די פארהאנגען איינעם צום אנדערן מיט די האקן, און איז געווען המשכן אחד. 14 און מע האט געמאכט פארהאנגען פון ציגנהאר פאר אוהל איבערן משכן; 11 פארהאנגען האט מען זיי געמאכט. 15 די ארץ פון איטלעכן פארהאנג 30 אמה, און די ברייט פון איטלעכן פארהאנג 4 אמה; איין מאס פאר די 11 פארהאנגען. 16 און מע האט באהעפט 5 פארהאנגען באזונדער, און 6 פארהאנגען באזונדער. 17 און מע האט געמאכט 50 שלייפן אויף דעם זויס פון דעם עקסטן פארהאנג אין איין באהעפטונג, און 50 שלייפן האט מען געמאכט אויף דעם זויס פון דעם פארהאנג אין דער צווייטער באהעפטונג. 18 און מע האט געמאכט 50 נחשת האקן צו דבק דאס אוהל, אז עס זאל זיין אחד. 19 און מע האט געמאכט א מכסה פאר דעם אוהל, פון רויטגעפארבטע ווידערפעלן, און א מכסה פון תחש-פעלן פון אויבן. 20 און מע האט געמאכט די קרשים צום משכן, פון עצי שטים, שטייעדיק. 21 10 אמה די ארץ פון א קרש, און אן אמה און א 1/2 די ברייט פון איטלעכן קרש. 22 צאפנס צו איטלעכן קרש, איינער קעגן אנדערן אזוי ווי שטאפלען. אזוי האט מען געמאכט צו כל קרשים פון משכן. 23 און מע האט געמאכט די קרשים פארן משכן: 20 קרשים פאר דער נגב-זייט צו תימנה. 24 און 40 זילבערנע שוועלן האט מען געמאכט אונטער די 20 קרשים: צו 2 שוועלן אונטער איין קרש פאר זיינע 2 צאפנס, צו 2 שוועלן אונטער איין קרש פאר זיינע 2 צאפנס. 25 און פאר דער צווייטער זייט פון משכן, צו צפון-זייט, האט מען געמאכט 20 קרשים, 26 און זייערע 40 זילבערנע שוועלן: צו 2 שוועלן אונטער איין קרש, צו 2 שוועלן אונטער איין קרש. 27 און פאר דער הינטערשטער זייט פון משכן, צו מערב, האט מען געמאכט 6 קרשים. 28 און 2 קרשים האט מען געמאכט פאר די ווינקלען פון המשכן, אויף דער הינטערשטער זייט. 29 און זיי זיינען געווען אריינגעפאסט אונטן, און דעס גלייכן זיינען זיי געווען אריינגעפאסט אויבן ביז צום 1טער רינג; אזוי האט מען געמאכט ביי זיי ביידן, פאר די 2 ווינקלען. 30 און עס זיינען געווען 8 קרשים מיט זייערע זילבערנע שוועלן: 16 שוועלן: צו 2 שוועלן, צו 2 שוועלן אונטער איין קרש. 31 און מע האט געמאכט ריגלען פון עצי שטים: 5 פאר די

קרשים פון איין זייט משכן, 32 און 5 ריגלען פאר די קרשים פון דער צווייטער זייט משכן, און 5 ריגלען פאר די קרשים פון משכן אויף דער הינטערשטער זייט, צו מערב. 33 און מע האט געמאכט דעם מיטלסטן ריגל דורכצוריגלען אין מיטן פון די קרשים פון עק צו עק. 34 און די קרשים האט מען איבערגעצויגן מיט זהב, און מע האט געמאכט צו זיי רינגען פון זהב, אזנים פאר די ריגלען; און מע האט איבערגעצויגן די ריגלען מיט זהב. 35 און מע האט געמאכט דעם פרוכת [זען מרק 38: 15] פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען; קונציק אויסגעארבעט האט מען אים געמאכט, מיט כרובים. 36 און מע האט געמאכט צו אים 4 עמודים פון עצי שטים, און זיי איבערגעצויגן מיט זהב, מיט זייערע העקלעך פון זהב; און מע האט שפך צו זיי 4 זילבערנע שוועלן. 37 און מע האט געמאכט א מסך פאר דעם פתח פון אוהל, פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, געשטיקטע מלאכה; 38 און 5 עמודים צו אים, מיט זייערע העקלעך; און מע האט איבערגעצויגן זייערע קעף און זייערע רייפבענדער מיט זהב. און זייערע 5 שוועלן זיינען געווען נחשת.

שמור 37

1 און בצלאל האט געמאכט הארון פון עצי שטים, 2 אמה און א $1/2$ זיין ארץ, און אן אמה און א $1/2$ זיין ברייט, און אן אמה און א $1/2$ זיין הייך. 2 און ער האט אים איבערגעצויגן מיט זהב טהור פון אינעווייניק און פון אויסנווייניק, און געמאכט צו אים א גילדערנעם קראנץ רונד ארום. 3 און ער האט שפך צו אים 4 גילדערנע רינגען פאר זיינע 4 פיס; 2 רינגען אויף זיין איין זייט, און 2 רינגען אויף זיין צווייטער זייט. 4 און ער האט געמאכט שטאנגען פון עצי שטים, און זיי איבערגעצויגן מיט זהב. 5 און ער האט אריינגעצויגן די שטאנגען אין די רינגען אויף די זייטן פון ארון, צו נשא הארון. 6 און ער האט געמאכט א כפורת פון זהב טהור, 2 אמה און א $1/2$ זיין ארץ, און אן אמה און א $1/2$ זיין ברייט. 7 און ער האט געמאכט 2 כרובים פון זהב; געהאמערט האט ער זיי געמאכט, אויף 2 עקן פון כפורת: 8 איין כרוב ביים עק פון דער זייט, און איין כרוב ביים עק פון דער אנדער זייט; פון כפורת גופא האט ער געמאכט די כרובים אויף זיינע 2 עקן. 9 און די כרובים האבן אויסגעשפרייט

זייערע פליגלען צו דער הייך, שירעמענדיק מיט זייערע פליגלען איבער דעם כפורת, מיט זייערע פנימער איינער קעגן אנדערן; צום כפורת צו זיינען געווען די פנימער פון די כרובים. 10 און ער האט געמאכט דעם שלחן פון עצי שטים, 2 אמה זיין ארד, און אן אמה זיין ברייט, און אן אמה און א 1/2 זיין הייך. 11 און ער האט אים איבערגעצויגן מיט זהב טהור, און געמאכט צו אים א גילדערנעם קראנץ רונד ארום. 12 און ער האט געמאכט צו אים א מסגרת פון א האנטברייט רונד ארום, און געמאכט א גילדערנעם קראנץ צו זיין מסגרת רונד ארום. 13 און ער האט שפך פאר אים 4 גילדערנע רינגען, און ארויפגעטאן די רינגען אויף די 4 ווינקלען וואס אויף זיינע 4 פיס. 14 לעבן דעם מסגרת זיינען געווען די רינגען, אזנים פאר די שטאנגען, צו נשא דעם שלחן. 15 און ער האט געמאכט די שטאנגען פון עצי שטים, און זיי איבערגעצויגן מיט זהב, צו נשא דעם שלחן. 16 און ער האט געמאכט די כלים וואס אויפן שלחן, את-קערתי ואת-כפתיו ואת מנקיתיו ואת-הקשות אשר יסך, פון זהב טהור. 17 און ער האט געמאכט די מנורה פון זהב טהור: מקשה עשה את-המנרה ירכה וקנהגביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. 18 און 6 רערן זיינען יצא פון אירע זייטן, 3 רערן פון דער מנורה פון איר איין זייט, און 3 רערן פון דער מנורה פון איר צווייטער זייט; 19 און 3 מאנדלקווייטיקע בעכערלעך פון א קנאף מיט א בלום אויף איין רער, און 3 מאנדלקווייטיקע בעכערלעך פון א קנאף מיט א בלום אויפן אנדער רער; אזוי פאר די 6 רערן וואס זיינען יצא פון דער מנורה. 20 און אויף דער מנורה אליין 4 מאנדלקווייטיקע בעכערלעך: אירע קנעף און אירע בלומען; 21 און א קנאף אונטער 2 רערן פון איר, און א קנאף אונטער 2 רערן פון איר, און א קנאף אונטער 2 רערן פון איר. 22 אירע קנעף און אירע רערן זיינען געווען פון איר גופא, אין כל איין אויסהאמערונג פון זהב טהור. 23 און ער האט געמאכט אירע 7 נרות, און אירע צווענגלעך, און אירע אשפענדלעך, פון זהב טהור. 24 פון א ככר זהב טהור האט ער זי געמאכט מיט כל אירע כלים. 25 און ער האט געמאכט דעם מזבח הקטורת, פון עצי שטים, אן אמה זיין ארד, און אן אמה זיין ברייט, פירעקעכדיק, און 2 אמה זיין הייך; פון אים גופא זיינען געווען זיינע קרנות. 26 און ער האט אים איבערגעצויגן מיט זהב טהור, זיין אויבערדעק, און זיינע ווענט רונד ארום, און זיינע קרנות; און ער האט געמאכט צו אים א גילדערנעם קראנץ רונד

ארום. 27 און 2 גילדערנע רינגען האט ער געמאכט צו אים אונטער זיין קראנץ אויף זיינע 2 פלאנקען: אויף זיינע 2 זייטן, פאר אזנים פאר די שטאנגען, אים צו נשא אויף זיי. 28 און ער האט געמאכט די שטאנגען פון שטים-עץ, און זיי איבערגעצויגן מיט זהב. 29 און ער האט געמאכט דאס שמן המשחה קודש, ואת-קטורת הסמים טהור מעשה רוקח.

שמו 38

1 און ער האט געמאכט דעם מזבח העולה, פון שטים-עץ, 5 אמה זיין ארץ, און 5 אמה זיין ברייט, פירעקעכדיק, און 3 אמה זיין הייך. 2 און ער האט געמאכט זיינע קרנות אויף זיינע 4 ווינקלען; פון אים גופא זיינען געווען זיינע קרנות; און ער האט אים איבערגעצויגן מיט נחשת. 3 און ער האט געמאכט כל כלים פון מזבח, די טעפ, און די שופלען, און די שפרענגבעקנס, די גאפלען, און די אש פאנען; כל זיינע כלים האט ער געמאכט פון נחשת. 4 און ער האט געמאכט צום מזבח מכבר מעשה רשת נחשת אונטער זיין געזימס, פון אונטן ביז זיין העלפט. 5 און ער האט שפך 4 רינגען פאר די 4 עקן פון דער נחשתר זיפ, אזנים פאר די שטאנגען. 6 און ער האט געמאכט די שטאנגען פון עצי שטים, און זיי איבערגעצויגן מיט נחשת. 7 און ער האט אריינגעצויגן די שטאנגען אין די רינגען אויף די זייטן פון מזבח, אים צו נשא אויף זיי; הויל אינעווייניק, פון ברעטער, האט ער אים געמאכט. 8 און ער האט געמאכט דעם כיור פון נחשת, און זיין געשטעל פון נחשת, פון די מראות פון די נשים וואס פלעגן זיך איינזאמלען ביים פתח פון אוהל-מועד. 9 און ער האט געמאכט דעם חצר: פאר דער זייט נגב צו תימנה, ארומהאנגען פון חצר פון געדרייטן ליינען, 100 אמה; 10 די זיילן דערצו 20, און זייערע שוועלן 20, פון נחשת; די העקלעך פון די עמודים, און זייערע רייפבענדער, פון כסף. 11 און פאר דער צפון-זייט, 100 אמה; די עמודים דערצו 20, און זייערע שוועלן 20, פון נחשת; די העקלעך פון די עמודים, און זייערע רייפבענדער, פון כסף. 12 און פאר דער מערב-זייט, ארומהאנגען פון 50 אמה; די עמודים דערצו 10, און זייערע שוועלן 10; די העקלעך פון די עמודים, און זייערע רייפבענדער, פון כסף. 13 און פאר דער מזרח-זייט צו זונאוּפגאנג, 50 אמה. 14 ארומהאנגען פאר איין זייט [פון שער/שער], 15

אמה; די זיילן דערצו 3, און זייערע שוועלן 3. 15 און אזוי אויף דער צווייטער זייט; אי אויף דער זייט אי אויף דער אנדער זייט פון שער פון חצר ארומהאנגען 15 אמה; די עמודים דערצו 3, און זייערע שוועלן 3. 16 כל ארומהאנגען פון חצר רונד ארום, פון געדרייטן ליינען. 17 און די שוועלן צו די עמודים, פון נחשת: די העקלעך פון די עמודים, און זייערע רייפבנדער, פון כסף; און דער איבערצוג פון זייערע קעפ, פון כסף; און זיי זיינען געווען ארומגע-רייפט מיט כסף, כל עמודים פון חצר. 18 און דער שערפארהאנג פון חצר איז געווען געשטיקטע מלאכה, פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען; און 20 אמה די ארד, און די הייד: פאר ברייט: 5 אמה, גלייך מיט די ארומהאנגען פון חצר. 19 און די זיילן דערצו 4, און זייערע שוועלן 4, פון נחשת; זייערע העקלעך, פון כסף, דער איבערצוג פון זייערע קעפ, און זייערע רייפבנדער, פון כסף; 20 און כל פלעקלעך פון משכן און פון חצר רונד ארום, פון נחשת. 21 דאס זיינען די איבערצייילונגען פון משכן, המשכן העדות, וואס זיינען איבערגעציילט געווארן לויט דעם פה פון משהן דורך דער עבודה פון די לויים אונטער דער יד פון איתמר בן אהרן הכהן. 22 און בצלאל בן אורי בן חורן, פון שבט יהודה, האט געמאכט כל וואס ה' האט צוה משהן. 23 און מיט אים איז געווען אהליאב בן אחיסמכן, פון שבט דן, א מיינסטער, און א קינצלער, און א שטיקער אין בלאער וואל, און אין פורפל, און אין ווערמילרויט, און אין ליינען. 24 דאס כל זהב וואס איז פארטאן געווארן אויף דער מלאכה ביי דער כל מלאכה פון הקודש, דאס זהב פון דער תנופה, איז געווען 290 ככר, און 700 שקל, אויפן שפל הקודש. 25 און דאס כסף פון דער ציילונג פון דער עדה איז געווען 100 ככר, און 775, 1 שקל, אויפן שפל הקודש. 26 א בקע אויף א קאפ, א 1/2 שקל, אויפן שפל הקודש, פאר איטלעכן וואס איז אריינגעגאנגען אין דער ציילונג, פון 20 שנה אלט און העכער, פאר 550, 603. 27 און די 100 ככר כסף זיינען געווען אויף אויסצוגיסן די שוועלן פון הקודש, און די שוועלן פון פרוכת; 100 שוועלן פון 100 ככר, א ככר אויף א שוועל. 28 און פון די 775, 1 שקל האט מען געמאכט העקלעך צו די עמודים, און איבערגעצויגן זייערע קעפ, און זיי ארומגערייפט. 29 און דאס נחשת פון דער תנופה איז געווען 70 ככר, און 400, 2 שקל. 30 און מע האט דערפון געמאכט די שוועלן פון דעם פתח פון אוהל-מועד, און מזבח הנחשת, און מכבר הנחשת וואס צו אים, און כל כלים פון מזבח, 31

און די שוועלן פון חצר רונד ארום, און די שוועלן פון דעם שער פון חצר, און כל פלעקלעך פון משכן, און כל פלעקלעך פון חצר רונד ארום.

שמו 39

1 און פון דער בלאער וואל, און דעם פורפל, און דעם ווערמילרויט, האט מען געמאכט די געשטריקטע קליידער אויף צו עבד אין הקודש, און געמאכט די בגדי הקודש וואס פאר אהרנען, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 2 און מע האט געמאכט דעם אפוד פון זהב, בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען. 3 און מע האט אויסגעשלאגן בלעכן פון זהב, און צעהאקט אויף פעדים, אויף אריינצוארבעטן אין דער בלאער וואל, און אין דעם פורפל, און אין דעם ווערמילרויט, און אין דעם ווערמילרויט, און אין דעם ליינען, מיט קונציקער מלאכה. 4 אקסלבענדער האט מען צו אים געמאכט, באהעפטע; ביי זיינע 2 עקן איז ער געווען באהעפט. 5 און זיין חשב וואס אויף אים, איז געווען פון אים גופא, אזוי ווי זיין מלאכה, פון זהב, בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 6 און מע האט געמאכט די אבני-השוהם איינגערעמט אין איינפאסונגען פון זהב, אויסגעקריצט ווי אויסקריצונגען פון א חותם, לויט די שמות פון די בני-ישראל. 7 און מע האט זיי ארויפגעטאן אויף די כתפות האפוד אבני-זכרון פאר די בני-ישראל, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 8 און מע האט געמאכט דעם חושן קונציק אויסגעארבעט, אזוי ווי די מלאכה פון אפוד, פון זהב, בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, און געדרייטן ליינען. 9 פירעקעכדיק איז ער געווען; געטאפלט האט מען געמאכט דעם חושן, א שפאן זיין ארד, און א שפאן זיין ברייט, געטאפלט. 10 און מע האט אריינגעזעצט אין אים 4 ספר אבנים: א צייל פון רובין, טאפאז, און שמאראק, איין צייל; 11 און די צווייטע צייל: גארפונקל, סאנשיאין, און דימענט; 12 און די דריטע צייל: יאכצום, אגאט, און אמעטיסט; 13 און די פירטע צייל: גאלדשטיין, אניקל, און יאשפיז; איינגערעמט אין איינפאסונגען פון זהב אין זייערע איינזעצונגען. 14 און די אבנים זיינען געווען לויט די שמות פון די בני-ישראל, 12, לויט זייערע שמות, ווי אויסקריצונגען פון א חותם, איטלעכער לויט שמו, אקעגן די 12 שבטים. 15 און מע האט געמאכט

צום חושן געדרייטע קייטן, פלעכטארבעט, פון זהב טהור. 16 און מע האט געמאכט 2 איינפאסונגען פון זהב, און 2 גילדערנע רינגען, און מע האט ארויפגעטאן די 2 רינגען אויף די 2 עקן פון חושן. 17 און מע האט אריינגעטאן די 2 גילדערנע פלעכטן אין די 2 רינגען אויף די עקן פון חושן. 18 און די 2 עקן פון די 2 פלעכטן האט מען ארויפגעטאן אויף די 2 איינפאסונגען, און זיי ארויפגעטאן אויף די אקסלבענדער פון אפוד, אויף זיין פאדער זייט. 19 און מע האט געמאכט 2 גילדערנע רינגען, און ארויפגעזעצט אויף די 2 עקן פון חושן, ביי זיין זוים וואס צו דער זייט פון אפוד, אינעווייניק צו. 20 און מע האט געמאכט 2 גילדערנע רינגען, און זיי ארויפגעטאן אויף די 2 אקסלבענדער פון אפוד, פון אונטן, אויף זיין פאדער זייט, ביי זיין באהעפטונג, איבער דעם ארומבאנד פון אפוד. 21 און מע האט צוגעשנירט דעם חושן דורך זיינע רינגען צו די רינגען פון אפוד, מיט א שנור פון בלאער וואל, כדי ער זאל זיין אויף דעם ארומבאנד פון אפוד, און דער חושן זאל זיך נישט אראפרוקן פון אפוד; אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 22 און מע האט געמאכט דעם מאנטל פון אפוד, וועבארבעט, פון לויטער בלאער וואל. 23 און די עפענונג פון דעם מאנטל איז געווען אין זיין מיטן, אזוי ווי די עפענונג פון א פאנצעהעמד, מיט א זוים ביי זיין עפענונג רונד ארום, ער זאל זיך נישט צערייסן. 24 און מע האט געמאכט אויף די הרן פון דעם מאנטל רמון פון בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, געצווערנט. 25 און מע האט געמאכט גלעקלעך פון זהב טהור, און ארויפגעטאן די גלעקלעך צווישן די רמון אויף די הרן פון דעם מעיל רונד ארום, צווישן די רמון: 26 א גלעקל און א מילגרוים, א גלעקל און א מילגרוים, אויף די הרן פון דעם מעיל רונד ארום, אויף צו עבד; אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 27 און מע האט געמאכט ליינענע כתנות, וועבארבעט [זען יוחנן 23: 19], פאר אהרנען און פאר בנין; 28 און די ליינענע מצנפת, און די שיינע היטלען פון ליינען, און די ליינענע הויזן פון געדרייטן ליינען; 29 און דעם גארטל פון געדרייטן ליינען, און בלאער וואל, און פורפל, און ווערמילרויט, געשטיקטע מעשה, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 30 און מע האט געמאכט דאס שטערנבלעך, די קודש קרוין, פון זהב טהור, און כתב אויף אים א געשריפטס, ווי אויסקריצונגען פון א חותם קודש צו ה'. 31 און מע האט ארויפגעטאן אויף אים א שנור פון בלאער וואל, כדי אים אנצו עשה אויף דער הויב פון אויבן, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 32 אזוי

איז פארענדיקט געווארן די כל עבודה פון המשכן פון אוהל-מועד; און די בני-ישראל האבן עשה אזוי ווי כל וואס ה' האט צוה משה; גענוי אזוי האבן זיי עשה. 33 און זיי האבן געבראכט המשכן צו משה; דאס אוהל און כל זיינע זאכן, זיינע האקן, זיינע קרשים, זיינע ריגלען, און זיינע זיילן, און זיינע שוועלן; 34 און דעם צודעק פון רויטגעפארבטע ווידערפעלן, און דעם צודעק פון תחש-פעלן, און דעם פרוכת פון צווישנשייד; 35 הארון העדות, און זיינע שטאנגען, און דעם דעק; 36 דעם שלחן, כל זיינע כלים, און דאס לחם הפנים; 37 די ריינע מנורה, אירע נרות: די נרות אויף אנצוריקטן: און כל אירע כלים, און דאס אמה פאר לייכטונג; 38 און דעם גילדערנעם מזבח, און דאס שמן המשחה, און דעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן, און דעם טירפארהאנג פון אוהל; 39 דעם נחשתם מזבח, און די נחשת זיפ וואס צו אים, זיינע שטאנגען, און כל זיינע כלים; דעם כיור און זיין געשטעל; 40 די ארומהאנגען פון חצר, זיינע עמודים, און זיינע שוועלן, און דעם פארהאנג צום שער פון חצר, זיינע שטריק, און זיינע פלעקלעך, און כל ארבעטגעצייג פון המשכן פון אוהל-מועד; 41 די געשטריקטע בגדי אויף צו עבד אין הקודש, די בגדי הקודש פאר אהרן הכהן, און די בגדי פון בניו, אויף צו עשה די כהונה. 42 אזוי ווי כל וואס ה' האט צוה משה, אזוי האבן די בני-ישראל געמאכט די כל מלאכה. 43 און משה האט ראה די כל מלאכה, אז זיי האבן זי געמאכט; אזוי ווי ה' האט צוה, אזוי האבן זיי געמאכט; און משה האט זיי ברוך.

שמו40

1 און ה' האט גערעדט צו משה, לאמור: 2 אין 1 טער יום 1 טער חודש זאלסטו קום המשכן פון אוהל-מועד. 3 און זאלסט שם אהין הארון העדות, און פארהענגען הארון מיטן פרוכת. 4 און זאלסט אריינברענגען דעם טיש, און אויסלייגן זיין אויסלייגונג; 5 און זאלסט אריינברענגען די מנורה, און אנצינדן אירע נרות. און זאלסט אוועקעמד דעם גילדערנעם מזבח הקטורת, פאר הארון העדות, און ארויפטאן דעם טירפארהאנג צום משכן. 6 און זאלסט אוועקעמד דעם מזבח העולה, פאר דעם פתח פון המשכן פון אוהל-מועד. 7 און זאלסט אוועקעמד דעם כיור צווישן אוהל-מועד און

צווישן מזבח, און שם אהין מים. 8 און זאלסט קום דעם חצר רונד ארום, און ארויפטאן דעם שערפארהאנג פון חצר. 9 און זאלסט לקח דאס שמן המשחה, און זאלבן המשכן, און כל וואס אין אים, און קדש אים און כל זיינע זאכן, און ער זאל זיין קודש. 10 און זאלסט זאלבן דעם מזבח העולה, און כל זיינע כלים, און קדש דעם מזבח; און דער מזבח זאל זיין א קודשסטע היילקייט. 11 און זאלסט זאלבן דעם כיור און זיין געשטעל, און אים קדש. 12 און זאלסט עשה נגש אהרנען און בניו צום פתח פון אוהל-מועד, און זיי וואשן מיט מים. 13 און זאלסט אנטאן אהרנען די בגדי הקודש, און זאלסט אים זאלבן, און אים קדש, אז ער זאל זיין א כהן צו מיר. 14 און זאלסט עשה נגש בניו, און זיי אנטאן העמדלעך. 15 און זאלסט זיי זאלבן, אזוי ווי דו האסט משח אביהם, אז זיי זאלן זיין כהנים צו מיר; און זייער זאלבונג זאל זיי זיין פאר אן כהונת עולם אויף זייערע דור-דורות. 16 און משה האט דאס עשה; אזוי ווי כל וואס ה' האט אים צוה, אזוי האט ער עשה. 17 און עס איז געווען אין 1 טער חודש אין 2 טער שנה, אין 1 טער יום פון חודש, איז אויפגעשטעלט געווארן דער משכן. 18 און משה האט אויפגעשטעלט המשכן: ער האט אוועקגעלייגט זיינע שוועלן, און אריינגעטאן זיינע קרשים, און אריינגעצויגן זיינע ריגלען, און אויפגעשטעלט זיינע עמודים. 19 און ער האט פארשפרייט דאס אוהל איבערן משכן, און ארויפגעטאן דעם צודעק פון אוהל אויבן איבער אים, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 20 און ער האט לקח און אריינגעלייגט העדת אין הארון, און ארויפגעטאן די שטאנגען אויפן ארון, און ארויפגעלייגט דעם כפורת אויבן איבערן ארון. 21 און ער האט אריינגעבראכט הארון אין משכן, און ארויפגעטאן דעם פרוכת פון המסך, און פארהאנגען הארון העדות, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 22 און ער האט אריינגעשטעלט דעם שלחן אין אוהל-מועד, אין צפון-זייט משכן, דרויסן פון פרוכת. 23 און ער האט אויסגעלייגט אויף אים אן אויסלייגונג פון לחם, פאר ה', אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 24 און ער האט אוועקגעשטעלט די מנורה אין אוהל-מועד אקעגן דעם שלחן אין נגבה-זייט משכן. 25 און ער האט אנגעצונדן די נרות פאר ה', אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 26 און ער האט אוועקגעשטעלט דעם גילדערנעם מזבח אין אוהל-מועד פארן פרוכת. 27 און ער האט גערייכערט אויף אים קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 28 און ער האט ארויפגעטאן דעם מסך הפתח צום משכן.

29 און דעם מזבח העולה האט ער אוועקגעשטעלט ביים פתח פון המשכן אוהל-מועד, און אויפגעבראכט אויף אים דאס עולה און דאס מנחה, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 30 און ער האט אוועקגעשטעלט דעם כיור צווישן אוהל-מועד און צווישן המזבח, און אריינגעטאן אהין מים, זיך צו וואשן 31 און משה און אהרן און בניו זאלן דערפון וואשן ידיהם און רגליהם; 32 ווען זיי בוא אין אוהל-מועד, און ווען זיי נגש צום מזבח, זאלן זיי זיך וואשן: אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 33 און ער האט אויפגעשטעלט דעם חצר רונד ארום המשכן און דעם מזבח, און ארויפגעטאן דעם שער מסך פון חצר. און משה האט געענדיקט די מלאכה. 34 און דער ענן האט איינגעדעקט דעם אוהל-מועד, און די כבוד פון ה' האט אנגעפילט המשכן. 35 און משה האט נישט ידע אריינגיין אין אוהל-מועד, ווייל דער ענן האט אויף אים שכן, און די כבוד ה' האט אנגעפילט המשכן. 36 און ווען דער ענן האט זיך נשא פון משכן, פלעגן די בני-ישראל ציען אויף כל זייערע מסע. 37 ואם-לא יעלה הענן ולא יסעו עד-יום העלתו. 38 ווייל דער ענן ה' איז געווען אויפן משכן ביי יום, און אן אש פלעגט זיין דרינען ביי לילה, פאר די אויגן פון דעם כל בית ישראל, אין כל זייערע מסע.

030303ויקרא

ויק1

1 און ה' האט גערופן צו משהן, און האט צו אים גערעדט פון אוהל-מועד, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז עמיצער פון אייך וועט ברענגען א קרבן צו ה', זאלט איר פון מקנה, פון בקר אדער פון צאן, ברענגען אייער קרבן. 3 אויב אן עולה איז זיין קרבן, פון בקר, זאל ער אים ברענגען א זכר תמים; צום פתח פון אוהל-מועד זאל ער אים ברענגען, כדי ער זאל באווייליקט ווערן פאר ה'. 4 און ער זאל אנלענען ידו אויפן קאפ פון עולה, און עס וועט באווייליקט ווערן פון אים, מכפר צו זיין אויף אים. 5 און ער זאל שעכטן דאס יונגע רינד פאר ה', און בני-אהרן, די כהנים, זאלן נגש הדם, און זרק הדם רונד ארום אויף דעם מזבח וואס ביים פתח פון אוהל-מועד. 6 און ער זאל אפשינדן דאס עולה, און עס צעשניידן אויף זיינע

שטיקער. 7 און בני-אהרן הכהן זאלן ארויפטאן אש אויפן מזבח, און אנלייגן עץ אויפן אש. 8 און בני-אהרן, די כהנים, זאלן אויסלייגן די שטיקער, דעם קאפ, און דאס חלב, אויף העץ וואס איבער דעם אש וואס אויפן מזבח. 9 און זיינע אינגעווייד און זיינע קני זאל ער אפשווענקען אין מים, און הכהן זאל אלצדינג קטר אויפן מזבח פאר אן עולה, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 10 ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הכשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבנו. 11 און ער זאל אים שעכטן ביי דער צפון-זייט פון מזבח פאר ה', און בני-אהרן, די כהנים, זאלן זרק זיין דם אויפן מזבח רונד ארום. 12 און ער זאל אים צעשניידן אויף זיינע שטיקער; און הכהן זאל זיי אויסלייגן מיטן קאפ און מיטן חלב אויף דעם עצים וואס איבער דעם אש וואס אויפן מזבח. 13 און די אינגעווייד און די קני זאל ער אפשווענקען אין מים; און הכהן זאל אלצדינג נגש, און קטר אויפן מזבח. אן עולה איז דאס, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 14 און אויב אן עולה פון עופות איז זיין קרבן צו ה', זאל ער ברענגען זיין קרבן פון תרים אדער פון יונגע טויבן. 15 און הכהן זאל אים נגש צום מזבח, און אפקנייפן זיין קאפ, און קטר אויפן מזבח; און זיין דם זאל אויסגעקוועטשט ווערן אויף דער וואנט פון מזבח. 16 און ער זאל אראפנעמען זיין וואליע מיט אירע פעדערן, און זי אוועקגעווארפן לעבן מזבח אין מזרח-זייט, אין מקום פון דער אש. 17 און ער זאל אים אויפרייסן פאר זיינע פליגלען, נאר נישט פאנאנדערשיידן; און הכהן זאל אים קטר אויפן מזבח, אויף העץ וואס איבערן אש. אן עולה איז דאס, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'.

ויק2

1 און אז עמיצער וועט ברענגען א מנחה צו ה', זאל זיין קרבן מנחה זיין פון סולת, און ער זאל ארויפגיסן אויף אים שמן, און ארויפטאן אויף אים לבונה. 2 און ער זאל עס ברענגען צו די בני-אהרן, די כהנים; און ער זאל אנהויפן דערפון זיין פולן הויפן פון זיין סולת, און פון זיין שמן, מיט זיין כל לבונה, און הכהן זאל קטר זיין זכרון אויפן מזבח, אן אשאפפערפאר א ריח ניחוח צו ה'. 3 און דאס איבעריקע פון דעם מנחה איז פאר אהרנען און פאר בניו; א קודש קדשים פון די אשה פון ה'. 4 און אז דו וועסט ברענגען א מנחה

געבאקן אין אן אויוון, זאל עס זיין פון סולת, מצות חלות פארמישט מיט שמן, אדער מצות קוכנס באשמירט מיט שמן. 5 און אויב א מנחה אויף א באקפאן איז דיין קרבן, זאל עס זיין פון סולת פארמישט מיט שמן, מצות. 6 זאלסט עס צעבראקן אין בראקן, אן ארויפגיסן דערויף שמן; א מנחה איז דאס. 7 און אויב א מנחה אין א בראטפאן איז דיין קרבן, זאל עסגעמאכט ווערן פון סולת מיט שמן. 8 און זאלסט ברענגען דאס מנחה וואס ווערט געמאכט פון די דאזיקע, צו ה'; און מע זאל עס דערלאנגען צום כהן, און ער זאל עס נגש צום מזבח. 9 און הכהן זאל אראפהייבן פון דעם מנחה זיין זכרון, און קטר אויפן מזבח: אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 10 און דאס איבעריקע פון דעם מנחה איז פאר אהרנען און פאר בניו; א קודש קדשים פון די אשה פון ה'. 11 קיין מנחה וואס איר וועט ברענגען צו ה', זאל נישט געמאכט ווערן פון חמץ, ווייל פון קיין שאר און קיין דבש טארט איר נישט קטר אן אשה צו ה'. 12 פאר א מתנה פון ערשטפרוכט מעגט איר זיי ברענגען צו ה', נאר אויפן מזבח טארן זיי נישט ארויפקומען פאר א ריח ניחוח. 13 און דיין איטלעך מנחה זאלסטו מיט מלח באזאלצן, און זאלסט נישט אויסלאזן פון דיין מנחה דאס מלח ברית אלוקיד [זען מה"ש 21:18-26]; מיט דיין איטלעכן קרבן זאלסטו מקריב זיין מלח. 14 און אויב דו וועסט ברענגען א מנחה פון בכורים צו ה', זאלסטו ברענגען זאנגען געברענט אין אש, גריץ פון פרישע קערנער, פאר דעם מנחה פון דייע בכורים. 15 און זאלסט ארויפגיסן אויף אים שמן, און ארויפטאן אויף אים לבונה; א מנחה איז דאס. 16 און הכהן זאל קטר זיין דערמאנונג, פון זיין גריץ, און פון זיין שמן, מיט זיין כל קטורת, אן אשה צו ה'.

ויק 3

1 און אויב א זבח שלמים איז זיין קרבן, אויב ער ברענגט פון בקר, סיי א זכר, סיי א נקבה, זאל ער תמים אים ברענגען פאר ה'. 2 און ער זאל אנלענען ידו אויפן קאפ פון זיין קרבן, און אים שעכטן ביים פתח פון אוהל-מועד, און די בני-אהרן, די כהנים, זאלן זרק הדם אויפן מזבח רונד ארום. 3 און ער זאל נגש פון דעם זבח שלמים, אן אשה צו ה', דאס חלב וואס דעקט צו די אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 4 און 2 כליות, און

דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די פלאנקען, און דאס רויטפלייש איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער עס אראפנעמען. 5 און די בני-אהרן זאלן עס קטר אויפן מזבח איבער דעם עולה וואס אויפן עץ וואס איבערן אש, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 6 און אויב פון קליינפי איז זיין קרבן פאר א זבח שלמים צו ה', א זכר אדער א נקבה, זאל ער תמים אים ברענגען. 7 אויב א כבש ברענגט ער פאר זיין מנחה, זאל ער אים נגש פאר ה'. 8 און ער זאל אנלענען ידו אויפן קאפ פון זיין מנחה, און אים שעכטן פארן אוהל-מועד; און בני-אהרן זאלן זרק זיין דם אויפן מזבח רונד ארום. 9 און ער זאל נגש פון דעם זבח שלמים, אן אשה צו ה', זיין חלב, דעם כל וויידל לעבן דעם רוקנביין זאל ער אים אראפנעמען און דאס חלב וואס דעקט צו די אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 10 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די פלאנקען, און דאס רויטפלייש איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער עס אראפנעמען 11 און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח, א שפיז פון אשה צו ה'. 12 און אויב א עז איז זיין קרבן, זאל ער אים נגש פאר ה'. 13 און ער זאל אנלענען ידו אויף זיין קאפ, און אים שעכטן פארן אוהל-מועד; און בני-אהרן זאלן זרק זיין דם אויפן מזבח רונד ארום. 14 און ער זאל נגש דערפון זיין קרבן, אן אשה צו ה': דאס חלב וואס דעקט צו די אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 15 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די פלאנקען, און דאס רויטפלייש איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער עס אראפנעמען. 16 און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח: א מאכל פון אשה פאר א ריח ניחוח; דאס כל חלב צו ה'. 17 אן חוקת עולם אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות: קיין חלב און קיין דם זאלט איר נישט אכל.

ויק4

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: אז עמיצער וועט חטא בשגגה אין וואס ערע עס איז פארבאטזאכן פון ה' וואס טארן נישט עשה ווערן, און ער וועט עשה איינע פון זיי, 3 איז, אויב דאס וועט חטא הכהן המשיח, צו דער אשמת העם, זאל ער מקריב זיין פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא, א יונגן פר תמים צו ה' פאר א חטאת. 4 און ער

זאל ברענגען דעם שור צום פתח פון אוהל-מועד פאר ה', און זאל אנלענען
 ידו אויפן קאפ פון דעם שור, און שעכטן דעם פר פאר ה'. 5 און הכהן
 המשיח זאל לקח פון דעם דם פון פר, און זאל עס ברענגען צום אוהל-מועד.
 6 און הכהן זאל איינטונקען זיין אצבע אין דעם דם, און נזה [זען ישעיה 15:
 52] פון דעם דם 7 מאל פאר ה', פאר דעם פרוכת פון הקודש. 7 און הכהן
 זאל ארויפטאן פון דעם דם אויף די קרנות פון דעם מזבח הקטורת פון
 שמעקעדיקע געווירצן וואס פאר ה' אין אוהל-מועד, און דאס כל דם פון פר
 זאל ער שפך אן גרונט פון דעם מזבח העולה וואס ביים פתח פון
 אוהל-מועד. 8 און דאס כל חלב פון דעם שור פון חטאת זאל ער פון אים
 אראפנעמען: דאס חלב וואס דעקט צו די אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס
 אויף די אינגעווייד, 9 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די
 פלאנקען, און דאס רויטפלייש איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער עס
 אראפנעמען, 10 אזוי ווי עס ווערט אראפנעמען פון דעם שור זבח הזבח
 שלמים; און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח העולה. 11 און דאס פעל פון
 דעם שור, און דאס כל בשר זיינס, מיט זיין קאפ, און מיט זיינע קני, און זיינע
 אינגעווייד, און זיין מיסט: 12 דעם כל שור זאל ער יצא אויסן מחנה אין א
 מקום טהור, ווו מע שיט אויס די אש, און אים פארברענען אויף עץ אין אש;
 ווו מע שיט אויס די אש זאל ער פארברענט ווערן. 13 און אויב די כל עדת
 ישראל וועט פארזען, ווייל א זאך וועט זיין פלא פון די אויגן פון קהל, און זיי
 וועלן עשה איינע פון כל פארבאטזאכן פון ה' וואס טארן נישט עשה ווערן,
 און וועלן זיך פארשולדיקן, 14 און זיי וועט באווסט ווערן די חטאת וואס זיי
 האבן זיך דערמיט פארזינדיקט, זאל קהל ברענגען א יונגן שור פאר א
 חטאת, און זיי זאלן אים צו ברענגען פארן אוהל-מועד. 15 און די זקני העדה
 זאלן אנלענען ידיהם אויפן קאפ פון פר פאר ה', און מע זאל שעכטן דעם
 שור פאר ה'. 16 און הכהן המשיח זאל ברענגען פון דעם דם פון שור צום
 אוהל-מועד. 17 און הכהן זאל איינטונקען זיין אצבע אין דעם דם, און נזה
 [זען ישעיה 15: 52] 7 מאל פאר ה', פארנט פון פרוכת. 18 און ער זאל
 ארויפטאן פון דעם דם אויף די קרנות פון דעם מזבח וואס פאר ה', וואס אין
 אוהל-מועד, און דאס כל דם זאל ער שפך אן גרונט פון דעם מזבח העולה
 וואס ביים פתח פון אוהל-מועד. 19 און דאס כל חלב זיינס זאל ער
 אראפנעמען פון אים, און קטר אויפן מזבח. 20 און ער זאל עשה מיט דעם

פר, אזוי ווי ער האט עשה מיט דעם פר פון חטאת; גענוי אזוי זאל ער עשה מיט אים; און הכהן זאל מכפר זיין אויף זיי, און זיי וועט פארגעבן ווערן. 21 און ער זאל יצא דעם שור אויסן מחנה, און אים פארברענען, אזוי ווי ער האט פארברענט דעם פריערדיקן שור; א חטאת פאר קהל איז דאס. 22 אז א נשיא וועט חטא, און וועט עשה בשגגה איינע פון כל פארבאטזאכן פון ה' אלוקיו וואס טארן נישט עשה ווערן, און וועט זיך פארשולדיקן; 23 אויב אים ווערט באווסט זיין חטאת וואס ער האט זיך דערין פארזינדיקט, זאל ער ברענגען פאר זיין קרבן א שעיר, א זכר תמים. 24 און ער זאל אנלענען זיין יד אויפן קאפ פון שעיר, און אים שעכטן אין המקום ווו מע שעכט דאס עולה פאר ה'; א חטאת איז דאס. 25 און הכהן זאל לקח פון דעם דם פון חטאת מיט זיין אצבע, און ארויפטאן אויף די קרנות פון דעם מזבח העולה; און דאס איבעריקע דם זיינס זאל ער שפך אן גרונט פון דעם מזבח העולה. 26 און דאס כל חלב זיינס זאל ער קטר אויפן מזבח, אזוי ווי דאס חלב פון דעם זבח שלמים; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פון דרכים זיין חטאת, און אים וועט פארגעבן ווערן. 27 און אויב א נפש העם הארץ וועט חטא בשגגה, מיט וואס ער וועט עשה איינע פון די פארבאטזאכן פון ה' וואס טארן נישט עשה ווערן, און וועט זיך פארשולדיקן; 28 אויב מע מאכט אים האבן דעת זיין חטאת וואס ער האט חטא, זאל ער ברענגען פאר זיין קרבן א עז תמים, א זי, פאר דער חטאת וואס ער האט חטא. 29 און ער זאל אנלענען זיין יד אויפן קאפ פון דעם חטאת, און שעכטן דאס חטאת אין המקום פון דעם עולה. 30 און הכהן זאל לקח פון זיין דם מיט זיין אצבע, און ארויפטאן אויף די קרנות פון דעם מזבח העולה, און דאס כל דם זיינס זאל ער שפך אן גרונט פון מזבח. 31 און דאס כל חלב זיינס זאל ער אראפנעמען, אזוי ווי דאס חלב ווערט אראפנעמען פון דעם זבח זבח שלמים; און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח פאר א ריח ניחוח צו ה'; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים, און אים וועט פארגעבן ווערן. 32 און אויב א כבש וועט ער ברענגען זיין קרבן פאר א חטאת, זאל ער ברענגען א זי תמים. 33 און ער זאל אנלענען זיין יד אויפן קאפ פון חטאת, און זאל עס שעכטן פאר א חטאת, אין המקום ווו מע שעכט דאס עולה. 34 און הכהן זאל לקח פון דעם דם פון חטאת מיט זיין אצבע, און ארויפטאן אויף די קרנות פון דעם מזבח העולה, און דאס כל דם זיינס זאל ער שפך אן גרונט פון מזבח. 35 און דאס כל חלב זיינס זאל ער

אראפנעמען, אזוי ווי דאס חלב פון כשב ווערט אראפנעמען פון דעם זבח הזבח שלמים; און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח, אויף די אשה פון ה'; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פון דרכים זיין חטאת וואס ער האט חטא, און אים וועט פארגעבן ווערן.

ויק5

1 און אז עמיצער וועט חטא מיט וואס ער וועט שמע דעם קול פון באשווערונג, ווען ער איז אן עדות, סיי ער האט ראה, סיי ער ידע עפעס: אויב ער וועט נישט אויסזאגן, און נשא אויף זיך א עון; 2 אדער אז עמיצער וועט זיך אנרירן אן עפעס אן טומאה זאך, סיי אן דער נבלה פון אן טומאה חיה, סיי אן דער נבלה פון אן טומאה בהמה, סיי אן דער נבלת שרץ טמא, און עס וועט זיין פלא פון אים אז ער איז טמא, און ער וועט זיך פארשולדיקן; 3 אדער אז ער וועט זיך אנרירן אן דער טומאת אדם, וואס נאר זיין טומאה איז וואס ער איז טמא דערמיט, און עס וועט זיין פלא פון אים; און ער וועט זיך דערוויסן אז ער האט זיך פארשולדיקט; 4 אדער אז נפש וועט שווערן דורך ארויסרעדן מיט די ליפן צום גוטן אדער צום רען, וואס נאר אן אדם וועט ארויסרעדן מיט א שבועה, און עס וועט זיין פלא פון אים; און ער וועט זיך דערוויסן אז ער איז שולדיק אין איינער פון די דאזיקע זאכן; 5 איז, אז ער פארשולדיקט זיך אין איינער פון די דאזיקע זאכן, זאל ער זיך מתוודה זיין אויף וואס ער האט חטא. 6 און ער זאל ברענגען זיין אשם צו ה' [זען אשם ישעיה 10: 53] פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא, א זי פון קליינפיי, א כבש אדער א עז, פאר א חטאת; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פון דרכים זיין חטאת [דברי א 17: 21; תהלים 4: 110; ישעיה 10: 53]. 7 און אויב ידו פארמאגט נישט גענוג אויף א שה [זען ישעיה 7: 53], זאל ער ברענגען פאר זיין אשם [זען ישעיה 10: 53] פאר וואס ער האט חטא, 2 תרים, אדער 2 יונגע טויבן, צו ה': איינע פאר א חטאת און איינע פאר אן עולה. 8 און ער זאל זיי ברענגען צום כהן; און ער זאל מקריב זיין די וואס פאר א חטאת 1 טער, און אפקנייפן איר קאפ ביי איר געניק, נאר נישט פאנאנדערשיידן. 9 און ער זאל נזה [זען ישעיה 15: 52] פון דעם דם פון חטאת אויף דער וואנט פון מזבח און דער רעשט פון דעם דם זאל אויסגעקוועטשט ווערן אן גרונט פון מזבח; א

חטאת איז דאס. 10 און די צווייטע זאל ער עשה פאר אן עולה אזוי ווי דער
 דין; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פון דרכים זיין חטאת וואס ער האט
 חטא, און אים וועט פארגעבן ווערן. 11 און אויב ידו פארמאגט נישט אויף 2
 תרים, אדער אויף 2 יונגע טויבן, זאל ער ברענגען פאר זיין קרבן פאר וואס
 ער האט חטא, א צענטל איפה סולת פאר א חטאת; ער זאל נישט ארויפטאן
 אויף אים שמן. און נישט ארויפלייגן אויף אים לבונה, ווייל א חטאת איז
 דאס. 12 און ער זאל עס ברענגען צום כהן, און הכהן זאל אנהויפן פון אים
 זיין פולן קמץ זיין אזכרה און קטר אויפן מזבח, אויף די אשה פון ה'; א
 חטאת איז דאס. 13 און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פאר זיין חטאת וואס
 ער האט חטא אין איינער פון די דאזיקע זאכן, און אים וועט פארגעבן ווערן.
 און עס זאל געהערן צום כהן אזוי ווי א מנחה. 14 און ה' האט גערעדט צו
 משהן, לאמור: 15 אז עמיצער וועט פעלשן א פעלשונג, און וועט חטא בשגגה
 אקעגן די קדשי ה', זאל ער ברענגען זיין אשם צו ה': אן איל פון די צאן,
 תמים, לויט דיין אפשאצונג אין כסף-שקלים, אויפן שפל הקודש, פאר אן
 אשם. 16 און וואס ער האט פארשולדיקט קעגן דער קודשייט זאל ער
 אפצאלן, און יסף דערצו א 1/5 דערפון, און דאס נתן צום כהן; און הכהן זאל
 מכפר זיין אויף אים מיט דעם איל פון אשם, און אים וועט פארגעבן ווערן.
 17 און אויב עמיצער וועט חטא, און וועט עשה איינע פון כל פארבאטזאכן
 פון ה' וואס טארן נישט עשה ווערן, ווייל ער האט נישט ידע, און ער וועט זיך
 פארשולדיקן און נשא אויף זיך אן עון, 18 זאל ער ברענגען אן איל פון די
 צאן, תמים, לויט דיין אפשאצונג, פאר אן אשם, צום כהן; און הכהן זאל
 מכפר זיין אויף אים, פאר דעם פארזע וואס ער האט פארזען, ווייל ער האט
 נישט ידע, און אים וועט פארגעבן ווערן. 19 אן אשם איז דאס; אשם אשם
 קעגן ה' [זען ישעיה 10: 53] 20 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 21 אז
 עמיצער וועט חטא, און וועט פעלשן א פעלשונג אן ה', און וועט
 פארלייקענען זיין רע אן איינלאג, אדער א משכון, אדער א גזלה, אדער ער
 וועט ינה זיין רע; 22 אדער ער האט מצא פארלארנס און פארלייקנט עס, און
 שווערט פאלש: אין איינער פון די כל זאכן וואס אן אדם באגייט דערמיט א
 חטאת; 23 איז, אז ער האט אזוי חטא און זיך פארשולדיקט, זאל ער שוב די
 גזלה וואס ער האט געגזלט, אדער די קריוודע וואס ער האט געקריוודעט,
 אדער דעם איינלאג וואס איז איינגעלייגט געווארן ביי אים, אדער דאס

פארלארענע וואס ער האט מצא, 24 אדער וואס נאר ער האט געשווארן דערויף שקר; און ער זאל באצאלן דעם קרן דערפון, און א 1/5 דערפון יסף דערצו; צו דעם וועמען עס געשמעט זאל ער עס אפגעבן אין דעם יום וואס ער שפירט זיך אשם. 25 און ער זאל ברענגען זיין אשם צו ה': אן איל פון די צאן, תמים, לויט דיין אפשאצונג, פאר אן אשם צום כהן. 26 און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פאר ה', און אים וועט פארגעבן ווערן וואס נאר פון כל דעם ער האט עשה זיך צו פארשולדיקן דערמיט.

ויק6

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 צוה אהרנען און בניו, לאמור: דאס איז דער תורת העולה: הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו. 3 און הכהן זאל אנטאן זיין ליינען מד, און ליינענע מכנס זאל ער אנטאן אויף זיין בשר; און ער זאל אראפנעמען די דשן אויף וואס דאס אש האט פארצערט דאס עולה אויפן מזבח, און ער זאל עס אהינטאן אצל [זען משלי 30: 8; יוחנן 1: 1] מזבח. 4 און ער זאל סור זיינע בגדים, און אנטאן בגדים אחרים, און יצא די דשן אויסן מחנה אין א מקום טהור. 5 און דאס אש אויפן מזבח זאל געהאלטן ווערן אין ברענען דערויף, עס זאל נישט פארלאשן ווערן. און הכהן זאל אנצינדן דערויף עץ בקר בבקר; און ער זאל אויסלייגן דערויף דאס עולה, און קטר דערויף דאס חלב פון די זבח שלמים. 6 אן אש זאל תמיד געהאלטן ווערן אין ברענען אויפן מזבח; עס זאל נישט פארלאשן ווערן. 7 און דאס איז דער דין פון דעם מנחה: בני-אהרן זאלן עס נגש פאר ה' פארנט פון מזבח. 8 און ער זאל אראפלקח דערפון מיט זיין חצרות: פון דעם סולת פון דעם מנחה, און פון זיין אמה, און דעם כל קטורת וואס אויפן מנחה; און ער זאל קטר זיין זכרון אויפן מזבח פאר א ריח ניחוח צו ה'. 9 און דאס איבעריקע פון אים זאלן אכל אהרן און בניו; מצות זאל עס אכל ווערן, אין א מקום קדש; אין חצר פון אוהל-מועד זאלן זיי עס אכל. 10 עס זאל נישט געבאקט ווערן געזייערט. פאר זייער חלק האב איך דאס זיי נתן פון מיינע אשה; א קודש קדשים איז דאס, אזוי ווי דאס חטאת, און אזוי ווי דאס אשם. 11 כל גבר צווישן בני-אהרן מעג עס אכל; אן לעלם רעכט אויף אייערע דור-דורות פון די אשה פון ה'; כל וואס וועט זיך אנרירן

אן דעם זאל ווערן קודש. 12 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 13 דאס איז דער קרבן פון אהרנען און בניו, וואס זיי זאלן מקריב זיין צו ה' אין דעם יום וואס ער ווערט משה: א צענטל איפה סולת פאר א מנחה תמיד, א העלפט דערפון אין דער בקר, און א העלפט דערפון אין ערב. 14 אויף א באקפאן, מיט אמה, זאל עס געמאכט ווערן; טוב דורכגעשלאגן זאלסטו עס ברענגען; א געבאקט מנחה אין בראקן זאלסטו עס מקריב זיין פאר א ריח ניחוח צו ה'. 15 און הכהן וואס איז דער געזאלבטער אויף זיין מקום פון צווישן בניו, זאל עס עשה; אן משפטים עולם; אין כל צו ה' זאל עס געדעמפט ווערן. 16 און כל מנחה פון א כהן זאל אין כל פארברענט ווערן; עס זאל נישט אכל ווערן. 17 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 18 רעד צו אהרנען און צו בניו, לאמור: דאס איז דער דין פון דעם חטאת: אין המקום ווו דאס עולה ווערט געשאכטן, זאל געשאכטן ווערן דאס חטאת פאר ה'; א קודש קדשים איז דאס. 19 הכהן וואס ברענגט עס אויף פאר א חטאת זאל עס אכל; אין א מקום קדש זאל עס אכל ווערן, אין חצר פון אוהל-מועד. 20 כל וואס וועט זיך אנרירן אן זיין בשר, זאל ווערן קודש; און אויב עס וועט ארויפנזה [זען ישעיה 15: 52] פון זיין דם אויף א בגד, זאלסטו דאס אויף וואס עס וועט ארויפנזה [זען ישעיה 15: 52], וואשן אין א מקום קדש. 21 און די ליימענע כלי וואס עס ווערט געקאכט ווערן דערין, זאל צעבראכן ווערן; און אויב עס ווערט געקאכט אין א נחשת כלי, זאל זי אויסגעשייערט ווערן, און אויסגעשווענקט ווערן מיט מים. 22 כל גבר צווישן די כהנים מעג דאס אכל; א קודש קדשים איז דאס. 23 נאר קיין חטאת, וואס פון זיין דם ווערט געבראכט אין אוהל-מועד כדי מכפר צו זיין אין הקודש, זאל נישט אכל ווערן; אין אש זאל עס פארברענט ווערן.

ויק7

1 און דאס איז דער דין פון דעם אשם: א קודש קדשים איז דאס. 2 אין המקום ווו מע שעכט דאס עולה, זאל מען שעכטן דאס אשם; און זיין דם זאל מען זרק אויפן מזבח רונד ארום. 3 און דאס כל חלב זיינס זאל מען מקריב זיין פון אים, דעם וויידל, און דאס חלב וואס דעקט צו די אינגעווייד, 4 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די פלאנקען, און דאס

רויטפלייש איבערן כבד ביי די כליות זאל מען עס אראפנעמען. 5 און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח, אן אשה צו ה'; אן אשם איז דאס. 6 כל גבר צווישן די כהנים מעג עס אכל; אין א מקום קדש זאל עס אכל ווערן; א קודש קדשים איז דאס. 7 ווי דאס חטאת אזוי דאס אשם, איין דין פאר זיי; הכהן וואס איז דערמיט מכפר, צו אים זאל עס געהערן. 8 און הכהן וואס איז מקריב עמיצנס אן עולה, זאל דאס פעל פון דעם עולה וואס ער האט מקריב געווען, געהערן צו אים, צום כהן. 9 און איטלעך מנחה וואס ווערט געבאקן אין אויוון, און איטלעכס וואס ווערט געמאכט אין א בראטפאן, אדער אויף א באקפאן, זאל געהערן צו אים, צו הכהן וואס איז דאס מקריב. 10 און איטלעך מנחה פארמישט מיט אמה, אדער טרוקן, זאל געהערן צו כל בני-אהרן, צו איינעם אזוי ווי צום אנדערן. 11 און דאס איז דער דין פון דעם זבח שלמים וואס עמיצער ברענגט צו ה': 12 אויב ער ברענגט עס פאר א דאנקגעבונג, זאל ער ברענגען מיט דעם דאנקאפפער מצות חלות פארמישט מיט אמה, און מצות קוכנס באשמירט מיט אמה, און סולת טוב דורכגעשלאגן, חלות פארמישט מיט אמה. 13 אין איינעם מיט חלות פון געזייערטן לחם זאל ער ברענגען זיין אפפערגאב ביי זיין זבח שלמים פון דאנק. 14 און ער זאל דערפון ברענגען איינס פון איטלעכער אפפערגאב א תרומה צו ה'; צו הכהן וואס שפרענגט הדם פון דעם זבח שלמים, צו אים זאל עס געהערן. 15 און הבשר פון זיין זבח שלמים פון דאנק מוז אכל ווערן אין דעם יום זיין מנחה; ער זאל נישט איבערלאזן דערפון ביז אין דער בקר. 16 אויב נאר דאס זבחים פון זיין מנחה איז א נדר, אדער א נדבה מתנה, זאל עס אכל ווערן אין דעם יום וואס ער איז מקריב זיין זבחים; און גם אויף מחר מעג וואס בלייבט דערפון אכל ווערן. 17 נאר וואס בלייבט פון דעם בשר פון דעם זבחים אויפן 3 יום זאל אין אש פארברענט ווערן. 18 און אויב אכל וועט אכל ווערן פון דעם בשר פון זיין זבח שלמים אויפן 3 יום, וועט עס נישט באווייליקט ווערן; עס וועט נישט גערעכנט ווערן דעם וואס איז דאס מקריב; אן תועבה וועט עס זיין, און דער נפש וואס עסט דערפון וועט נשא זיין חטאת. 19 און הבשר וואס וועט זיך אנרירן אן עפעס אומריינס, זאל נישט אכל ווערן; אין אש זאל עס פארברענט ווערן. נאר אזוי הבשר: מעג איטלעכער וואס איז טהור, אכל הבשר. 20 און דער נפש וואס וועט אכל בשר פון א זבח שלמים וואס צו ה', מיט זיין טומאה אויף אים, יענע נפש זאל

כרת ווערן פון איר עס. 21 און אז עמיצער וועט זיך אנרירן אן עפעס
 אומריינס, אן הטמא פון אן נפש, אדער אן אן טומאה בהמה, אדער אן מים
 עס איז שקץ טמא, און ער וועט אכל פון דעם בשר פון א זבח שלמים וואס
 צו ה', זאל יענע נפש כרת ווערן פון איר עס. 22 און ה' האט גערעדט צו
 משהן, לאמור: 23 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: קיין חלב פון אן שור, אדער
 א כבש, אדער א עז, זאלט איר נישט אכל. 24 און חלב פון א געפאלענער, און
 חלב פון א פארצוקטער, מעג פארטאן ווערן אויף כל מלאכה; נאר אכל
 זאלט איר עס נישט אכל. 25 ווייל איטלעכער וואס עסט חלב פון א בהמה
 וואס מע איז מקריב פון איר אן אשה צו ה', זאל דער נפש וואס עסט עס,
 כרת ווערן פון עמו. 26 און קיין דם זאלט איר נישט אכל אין כל אייערע
 מושבות, סיי פון אן עוף, סיי פון א בהמה. 27 איטלעכער נפש וואס וועט
 אכל מים עס איז דם, יענע נפש זאל כרת ווערן פון איר עס. 28 און ה' האט
 גערעדט צו משהן, לאמור: 29 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: דער וואס איז
 מקריב זיין זבח שלמים צו ה', ער זאל ברענגען זיין קרבן צו אלוקי זיין זבח
 זבח שלמים. 30 זיינע יד זאלן ברענגען די אשה פון ה'; דאס חלב מיט דער
 ברוסט זאל ער ברענגען; די ברוסט, כדי זי אויפצוהייבן אן תנופה צו ה'. 31
 און הכהן זאל קטר דאס חלב אויפן מזבח, און די ברוסט זאל געהערן צו
 אהרנען און צו בניו. 32 און דעם רעכטן שענקל זאלט איר נתן א תרומה צום
 כהן פון אייערע זבח שלמים. 33 דערפון בני-אהרן וואס איז מקריב הדם
 פון דעם זבח שלמים און דאס חלב, צו אים זאל געהערן דער רעכטער
 שענקל פאר א חלק. 34 ווייל די ברוסט פון תנופה און דעם שענקל פון
 תרומה האב איך לקח פון די בני-ישראל, פון זייערע זבח שלמים, און האב זיי
 נתן צו אהרן הכהן און צו בניו, פאר אן משפטים עולם, פון די בני-ישראל. 35
 דאס איז דער טייל פון אהרנען, און דער טייל פון בניו, פון די אשה פון ה',
 אין דעם יום וואס מע האט זיי געמאכט נגש צו זיין כהנים צו ה'; 36 וואס ה'
 האט צוה זיי צו נתן פון די בני-ישראל, אין דעם יום וואס מע האט זיי משה;
 אן לעלם רעכט אויף זייערע דור-דורות. 37 דאס איז דער דין פארן עולה,
 פארן מנחה, און פארן חטאת, און פארן אשם, און פארן מלואים, און פארן
 זבח שלמים; 38 וואס ה' האט צוה משהן אויפן הר סיני, אין דעם יום וואס
 ער האט צוה די בני-ישראל מקריב צו זיין זייערע קרבנות צו ה', אין מדבר
 סיני.

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 נעם אהרנען און בניו מיט אים, און די בגדי, און דאס שמן המשחה, און דעם שור פון חטאת, און די 2 אילים, און דעם טנא מצות; 3 און די כל עדה זאמל איין צום פתח פון אוהל-מועד. 4 האט משה עשה אזוי ווי ה' האט אים צוה; און די עדה האט זיך איינגעזאמלט צום פתח פון אוהל-מועד. 5 און משה האט אמר צו דער עדה: דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה צו עשה. 6 און משה האט געמאכט נגש אהרנען און בניו, און ער האט זיי געוואשן מיט מיס. 7 און ער האט ארויפגעטאן אויף אים דאס העמדל, און אים ארומגעגורט מיטן גארטל, און אים אנגעקליידט דעם מאנטל, און ארויפגעטאן אויף אים דעם אפוד, און אים ארומגעגורט מיט דעם ארומבאנד פון אפוד, און אים אנגעבונדן דעם אפוד דערמיט. 8 און ער האט נתן אויף אים דעם חושן, און ארויפגעטאן אויפן חושן די אורים-ותומים. 9 און ער האט אים אנגעטאן די הויב אויפן קאפ, און ארויפגעטאן אויף דער הויב, אויף דער פאדער זייט, דאס גילדלערנע שטערנבלעך, די קודש קרוין, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 10 און משה האט לקח דאס שמן המשחה, און האט משח המשכן און כל וואס אין אים, און האט זיי געקודשט. 11 און ער האט געשפריצט דערפון אויפן מזבח 7 מאל; און ער האט משח דעם מזבח, און כל זיינע כלים, און דעם כוור און זיין געשטעל, זיי צו קדש. 12 און ער האט ארויפגעגאסן פון דעם שמן המשחה אויף ראש אהרן, און האט אים משח, אים צו קדש. 13 און משה האט געמאכט נגש בני-אהרן, און האט זיי נתן העמדלעך, און זיי אנגעגורט גארטלען, און זיי אנגעבונדן היטלען, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 14 און ער האט געמאכט נגש דעם שור פון חטאת, און אהרן און בניו האבן אנגעלענט ידיהם אויפן קאפ פון דעם שור פון חטאת. 15 און מע האט אים געשאכטן; און משה האט לקח הדם, און האט ארויפגעטאן מיט זיין אצבע אויף די קרנות פון מזבח רונד ארום, און גערייניקט דעם מזבח, און דאס [איבעריקע] דם האט ער שפך אן גרונט פון מזבח, און אים געקודשט, כדי מכפר צו זיין אויף אים. 16 און ער האט לקח דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, און דאס רויטפלייש פון כבד, און 2 כליות און זייער חלב, און משה האט עס

געדעמפט אויפן מזבח. 17 און דעם אקס מיט זיין פעל, און זיין בשר, און זיין מיסט, האט מען פארברענט אין אש אויסן מחנה, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 18 און ער האט געמאכט נגש דעם איל פון עולה, און אהרן און בניו האבן אנגעלענט ידיהם אויפן קאפ פון דעם איל. 19 און מע האט אים געשאכטן, און משה האט געשפרענגט הדם אויפן מזבח רונד ארום. 20 און דעם איל האט מען צעשניטן אויף זיינע שטיקער, און משה האט געדעמפט דעם קאפ און די שטיקער און דאס חלב. 21 און די אינגעווייד און די קני האט מען אפגעשווענקט מיט מים, און משה האט געדעמפט דעם כל איל אויפן מזבח; אן עולה איז דאס געווען, פאר א ריח ניחוח, אן אשה איז דאס געווען צו ה', אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 22 און ער האט געמאכט נגש דעם איל, דעם איל פון מלואים, און אהרן און בניו האבן אנגעלענט ידיהם אויפן קאפ פון דעם איל. 23 און מע האט אים געשאכטן, און משה האט לקח פון זיין דם, און ארויפגעטאן אויף רעכטן אויערלעפל פון אהרן, און אויפן דוימען פון זיין ימין, און אויפן דוימען פון זיין רעכטן רגל. 24 און מע האט געמאכט נגש בני-אהרן, און משה האט ארויפגעטאן פון דעם דם אויף זייער רעכטן אויערלעפל, און אויפן דוימען פון זייער ימין, און אויפן דוימען פון זייער רעכטן רגל; און משה האט געשפרענגט הדם אויפן מזבח רונד ארום. 25 און ער האט לקח דאס חלב, און דעם וויידל, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, און דאס רויטפלייש פון כבד, און 2 כליות און זייער חלב, און דעם רעכטן שענקל. 26 און פון דעם טנא מצות וואס פאר ה', האט ער לקח איין מצות חלה, און איין חלה לחם אויף שמן, און איין קוכן, און האט ארויפגעטאן אויפן חלב, און אויפן רעכטן שענקל. 27 און ער האט ארויפגעלייגט אלצדינג אויף הידים פון אהרנען, און אויף הידים פון בניו, און האט זיי נשא אן תנופה פאר ה'. 28 און משה האט עס לקח פון ידיהם, און געדעמפט אויפן מזבח איבערן עולה; א מלואים זיינען זיי געווען, פאר א ריח ניחוח; אן אשה איז דאס געווען צו ה'. 29 און משה האט לקח די ברוסט, און האט זי נשא אן תנופה פאר ה'; דאס איז געווען משהן צום חלק פון דעם איל פון מלואים, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 30 און משה האט לקח פון דעם שמן המשחה, און פון דעם דם וואס אויפן מזבח, און האט געשפריצט אויף אהרנען, אויף זיינע בגדי, און טאויף בניו און אויף זיינע זינס בגדי מיט אים, און געקודשט אהרנען, זיינע בגדי, און בניו און זיינע זינס בגדי מיט אים. 31

און משה האט אמר צו אהרנען און צו בניו: קאכט הבשר ביים פתח פון אוהל-מועד, און דארטן זאלט איר עס אכל, מיט דעם לחם וואס אין דעם טנא פון מלואים, לויט ווי איך האב צוה, לאמור: אהרן און בניו זאלן עס אכל. 32 און וואס בלייבט פון דעם בשר און פון דעם לחם, זאלט איר אין אש פארברענען. 33 און פון דעם פתח פון אוהל-מועד זאלט איר נישט יצא 7 ימים, ביז דעם יום וואס די ימי אייער מלואים ווערן פול; ווייל 7 ימים וועט מען דערפילן ידכם. 34 אזוי ווי מע האט עשה יום הזה, האט ה' צוה צו עשה, כדי מכפר צו זיין אויף אייך. 35 און אין דעם פתח פון אוהל-מועד זאלט איר בלייבן יום און לילה 7 ימים, און זיין שומר איבער די משמרת פון ה', כדי איר זאלט נישט מות; ווייל אזוי בין איך צוה געווארן. 36 און אהרן און בניו האבן עשה כל זאכן וואס ה' האט צוה דורך משהן.

ויק9

1 און עס איז געווען אויפן 8טער יום, האט משה גערופן אהרנען, און בניו, און די זקני ישראל. 2 און ער האט אמר צו אהרנען: לקח דיר אן עגל, א יונג רינד, פאר א חטאת, און אן איל פאר אן עולה, תמים, און זיי מקריב פאר ה'. 3 און צו די בני-ישראל זאלסטו רעדן, אזוי צו אמר: נעמט א שעיר פאר א חטאת; און אן עגל און א כבש, יאריקע תמים, פאר עולה; 4 און אן שור און אן איל פאר זבח שלמים, צו זבח פאר ה'; און א מנחה פארמישט מיט אמה; ווייל היום טוט זיך ה' באווייזן צו אייך. 5 האבן זיי געבראכט וואס משה האט צוה פארן אוהל-מועד, און די כל עדה האט גענענט, און זיך געשטעלט פאר ה'. 6 און משה האט אמר: דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה איר זאלט עשה, כדי די כבוד ה' זאל זיך באווייזן צו אייך. 7 און משה האט אמר צו אהרנען: גענען צום מזבח, און עשה דיין חטאת און דיין עולה, און זיי מכפר אויף זיך און אויפן עם; און עשה דעם מנחה העם, און זיי מכפר אויף זיי, אזוי ווי ה' האט צוה. 8 האט אהרן גענענט צום מזבח, און האט געשאכטן דאס עגל פון חטאת וואס פאר אים. 9 און די בני-אהרנען האבן גענענט צו אים הדם, און ער האט איינגעטונקט זיין אצבע אין דעם דם, און ארויפגעטאן אויף די קרנות פון מזבח, און דאס [איבעריקע] דם האט ער שפך אן גרונט פון מזבח. 10 און דאס חלב, און די כליות, און דאס רויטפלייש פון כבד, פון

דעם חטאת, האט ער געדעמפט אויפן מזבח, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 11
און הבשר און דאס פעל האט מען פארברענט אין אש אויסן מחנה. 12 און
ער האט געשאכטן דאס עולה, און די בני-אהרנען האבן אים דערלאנגט
הדם, און ער האט עס געשפרענגט אויפן מזבח רונד ארום. 13 און זיי האבן
אים דערלאנגט דאס עולה אין זיינע שטיקער, און דעם קאפ, און ער האט
עס געדעמפט אויפן מזבח. 14 און ער האט אפגעשווענקט די אינגעווייד און
די קני, און געדעמפט איבער דעם עולה אויפן מזבח. 15 און ער האט
געמאכט נגש דעם מנחה העם; און ער האט לקח דעם שעיר פון חטאת וואס
פארן עם, און האט אים געשאכטן, און אים אויפגעבראכט פאר א חטאת
אזוי ווי דאס 1טער. 16 און ער האט געמאכט נגש דאס עולה, און האט עס
געמאכט אזוי ווי דער דין. 17 און ער האט געמאכט נגש דאס מנחה, און
האט אנגעפילט ידו דערפון, און געדעמפט אויפן מזבח, אחוץ דעם עולה פון
אין דער בקר. 18 און ער האט געשאכטן דעם שור און דעם איל, דאס זבח
שלמים וואס פארן עם; און די בני-אהרנען האבן אים דערלאנגט הדם, און
ער האט עס געשפרענגט אויפן מזבח רונד ארום. 19 און דאס חלב פון דעם
שור און פון דעם איל, דעם וויידל, און דאס וואס דעקט צו [די אינגעווייד],
און די כליות, און דאס רויטפלייש פון כבד 20 דאס חלב האבן זיי
ארויפגעטאן אויף די ברוסטן, און ער האט געדעמפט דאס חלב אויפן מזבח.
21 און די ברוסטן און דעם רעכטן שענקל האט אהרן נשא אן תנופה פאר
ה', אזוי ווי משה האט צוה. 22 און אהרן האט נשא זיינע יד צום עם, און האט
זיי ברוך; און ער האט אראפגענידערט פון עשה דאס חטאת און דאס עולה
און דאס זבח שלמים. 23 און משה און אהרן זיינען אריינגעגאנגען אין
אוהל-מועד, און זיינען יצא און האבן ברוך העם; און די כבוד פון ה' האט זיך
באוויזן צום כל העם. 24 און אן אש איז יצא פון פאר ה', און האט פארצערט
אויפן מזבח דאס עולה און דאס חלב. און דאס כל העם האט ראה, און זיי
האבן אויסגעשריען, און זיינען געפאלן אויף זייער פנים.

ויק10

1 און די בני-אהרנען, נדב און אביהוא, האבן לקח איטלעכער זיין פייערפאן,
און האבן אריינגעלייגט דערין אש, און ארויפגעטאן דערויף קטורת, און

געבראכט פאר ה' פרעמד אש, וואס ער האט זיי נישט צוה. 2 איז ארויס אן
 אש פון פאר ה', און האט זיי פארצערט, און זיי זיינען מות פאר ה'. 3 און
 משה האט אמר צו אהרנען: דאס איז וואס ה' האט גערעדט, לאמור: דורך
 מיינע נאענטע וועל איך געקודשט ווערן, און פארן כל העם וועל איך
 געערלעכט ווערן. און אהרן האט געשוויגן. 4 און משה האט גערופן מישאל
 און אלצפן, די בני-עוזיאל דוד אהרן, און האט צו זיי אמר: גענענט, נשא
 ארויס אייערע אחים פון פאר דעם הקודש אויסן מחנה. 5 האבן זיי גענענט,
 און האבן זיי ארויסגעטראגן אין זייערע העמדלעך אויסן מחנה, אזוי ווי משה
 האט גערעדט. 6 און משה האט אמר צו אהרנען, און צו אלעזרן און צו
 איתמרן, בניו: אייערע קעפ זאלט איר נישט לאזן פארוואקסן, און אייערע
 קליידער זאלט איר נישט איינרייסן, כדי איר זאלט נישט מות, און אויף דער
 כל עדה וועט ער צערענען; נאר אייערע אחים, דאס כל בית ישראל, זאלן
 באוויינען די פארברענונג וואס ה' האט פארברענט. 7 און פון פתח פון
 אוהל-מועד זאלט איר נישט יצא, כדי איר זאלט נישט מות; ווייל דאס שמן
 משחת ה' איז אויף אייך. און זיי האבן עשה אזוי ווי דאס דבר פון משהן. 8
 און ה' האט גערעדט צו אהרנען, לאמור: 9 וויין און חזק געטראנק זאלסטו
 נישט שתה, דו און בניך מיט דיר, ווען איר הלך אריין אין אוהל-מועד, כדי
 איר זאלט נישט מות; אן חקת עולם אויף אייערע דור-דורות; 10 כדי איר
 זאלט בדל צווישן קדש און אומקדש, און צווישן טמא און טהור; 11 און
 לערנען די בני-ישראל כל חקים וואס ה' האט זיי צוה דורך משהן. 12 און
 משה האט גערעדט צו אהרנען, און צו אלעזרן און צו איתמרן, זיינע
 געבליבענע בנים: נעמט דאס מנחה וואס בלייבט פון די אשה פון ה', און
 עסט עס מצות לעבן מזבח; ווייל א קודש קדשים איז דאס. 13 און איר זאלט
 עס אכל אין א מקום קדש, ווייל דיין משפטים און דייע משפטים בניך איז
 דאס פון די אשה פון ה'; ווייל אזוי בין איך צוה געווארן. 14 און די ברוסט
 פון תנופה און דעם שענקל פון אפשיידונג זאלט איר אכל אין א מקום טהור,
 דו, און בניך און דייע בנות מיט דיר; ווייל ווי דיין משפטים און דייע
 משפטים בניך זיינען זיי נתן געווארן פון די זבח שלמים פון בני-ישראל. 15
 דעם שענקל פון תרומה און די ברוסט פון תנופה זאלן זיי ברענגען מיט די
 אשה פון חלב, כדי זיי אויפצוהייבן אן תנופה פאר ה'; און עס זאל געהערן צו
 דיר, און צו בניך מיט דיר, פאר אן משפטים עולם, אזוי ווי ה' האט צוה. 16

און משה האט נאכשאל זיך נאכגעפרעגט דרכים דעם שיער פון חטאת, ערשט ער איז פארברענט געווארן. האט ער געצערנט אויף אלעזרן און אויף איתמרן, אהרנס געבליבענע בנים, לאמור: 17 פאר וואס האט איר נישט אכל דאס חטאת אין מקום הקודש? ווייל א קודש קדשים איז דאס, און ער האט דאס אייך נתן, כדי צו לקח אויף זיך די חטאת פון דער עדה, מכפר צו זיין אויף זיי פאר ה'. 18 זיין דם איז גג נישט געבראכט געווארן אינעווייניק אין הקודש; אכל האט איר עס געזאלט אכל אין הקודש, אזוי ווי איך האב צוה. 19 האט אהרן גערעדט צו משהן: אט האבן זיי היום געבראכט זייער חטאת און זייער עולה פאר ה', און מיר האט אזוי וואס מצא, און אז איך וואלט אכל דאס חטאת היום, וואלט עס דען ווילגעפעלן אין די אויגן פון ה'? 20 און משה האט שמע, און עס איז ווילגעפעלן אין זיינע אויגן.

ויק11

1 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, זיי אזוי צו אמר: 2 רעדט צו די בני-ישראל, לאמור: דאס זיינען די לעבעדיקע זאכן וואס איר מעגט אכל פון כל בהמות וואס אויף הארץ. 3 איטלעכע וואס איז באקלויט מיט קלויען, און די קלויען זיינען ביי איר צעשפאלטן, וואס איז מעלה-גרה צווישן בהמות, זי מעגט איר אכל. 4 נאר די דאזיקע טארט איר נישט אכל פון די וואס זיינען מעלה-גרה, און פון די וואס זיינען באקלויט מיט קלויען: דעם גמל, ווייל מעלה-גרה איז ער, נאר מיט קלויען איז ער נישט באקלויט; ער איז טמא פאר אייך. 5 און דעם קיניגל, ווייל מעלה-גרה איז ער, נאר מיט קלויען איז ער נישט באקלויט; ער איז טמא פאר אייך. 6 און דעם האז, ווייל מעלה-גרה איז ער, נאר מיט קלויען איז ער נישט באקלויט; ער איז טמא פאר אייך. 7 און דעם חזיר, ווייל באקלויט מיט קלויען איז ער, און די קלויען זיינען ביי אים צעשפאלטן, נאר ער איז נישט מעלה-גרה; ער איז טמא פאר אייך. 8 פון זייער בשר טארט איר נישט אכל, און אן זייער נבלה טארט איר זיך נישט אנרירן; טמא זיינען זיי פאר אייך. 9 די דאזיקע מעגט איר אכל פון כל וואס אין מים: כל וואס האט פלוספעדערן און שופן אין מים, אין די ימען און אין די טייכן, זיי מעגט איר אכל. 10 און כל וואס האט נישט סנפיר און שופן, אין די ימען און אין די טייכן, פון כל ווידמענונגען פון מים, און פון כל לעבעדיקע

באשעפענישן וואס אין מיס, זיי זיינען שקץ פאר אייך. 11 און אן תועבה זאלן
 זיי אייך זיין; פון זייער בשר זאלט איר נישט אכל, און זייער נבלה זאלט איר
 תעב. 12 כל וואס האט נישט קיין פלוספעדערן און שופן אין מיס, דאס איז
 אן תועבה פאר אייך. 13 און די דאזיקע זאלט איר תעב פון עוף; זיי טארן
 נישט אכל ווערן; אן תועבה זיינען זיי: דעם נשר, און דעם ביינברעכער, און
 דעם שווארצאדלער; 14 ואת-הדאה ואת-האיה למינה; 15 את כל-ערב
 למינו. 16 ואת בת היענה ואת-התחמס ואת-השחף ואת-הנץ למינהו. 17
 ואת-הכוס ואת-השלך ואת-הינשוף. 18 ואת-התנשמת ואת-הקאת
 ואת-הרחם. 19 ואת החסידה האנפה למינה ואת-הדוכיפת ואת-העטלף. 20
 כל שרץ העוף ההלך על-4 שקץ הוא לכם. 21 נאר דאס מעגט איר אכל פון
 כל געפליגלטע ווידמענונגען וואס גייען אויף 4: דאס וואס האט געלענקען
 איבער זיינע פיס, צו שפרינגען מיט זיי אויף הארץ. 22 די דאזיקע פון זיי
 מעגט איר אכל: דעם ארבה לויט זיינע מינים, און דעם גראזפרעסער לויט
 זיינע מינים, און דעם שפרינגהיישעריק לויט זיינע מינים, און דעם גריל לויט
 זיינע מינים. 23 נאר כל [אנדערע] געפליגלטע ווידמענונג וואס האט 4 פיס, זי
 איז אן תועבה פאר אייך. 24 און פון די דאזיקע וועט איר ווערן טמא;
 איטלעכער וואס רירט זיך אן אן זייער נבלה, זאל זיין טמא ביזן ערב. 25 און
 איטלעכער וואס נשא עפעס פון זייער נבלה, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיין
 טמא ביזן ערב. 26 איטלעכער בהמה וואס איז באקלויט מיט קלויען, נאר
 דורכגעשפאלטן זיינען זיי נישט דורכגעשפאלטן ביי איר, אדער זי איז נישט
 מעלה-גרה, זיי זיינען טמא פאר אייך; איטלעכער וואס רירט זיך אן זיי אן,
 זאל ווערן טמא. 27 און כל וואס גייען אויף זייערע לאפעס, צווישן כל חיות
 וואס גייען אויף 4, זיי זיינען טמא פאר אייך; איטלעכער וואס רירט זיך אן אן
 זייער נבלה, זאל זיין טמא ביזן ערב. 28 און דער וואס נשא זייער נבלה, זאל
 וואשן זיינע בגדי, און זיין טמא ביזן ערב; טמא זיינען זיי פאר אייך. 29 און
 דאס איז וואס איז טמא פאר אייך צווישן די שרצים וואס קריכן אויף הארץ;
 דאס וויזעלע, און די מויז, און די שילדקרעט לויט אירע מינים; 30 און די
 גראבמויז, און דער לאנדקראקאדיל, און דער עקדעש, און דער זאמדעקדעש,
 און דער כאמעלעאן. 31 דאס זיינען די וואס זיינען טמא פאר אייך צווישן כל
 שרצים; איטלעכער וואס רירט זיך אן זיי אן ווען זיי זיינען מת, זאל זיין טמא
 ביזן ערב. 32 און כל וואס עפעס פון זיי וועט פאלן דערויף ווען זיי זיינען מת,

זאל ווערן טמא, סיי מים עס איז הילצערנע כלי, אדער א בגד, אדער א פעל, אדער א זאק, איטלעכע כלי וואס דערמיט ווערט עשה מלאכה, זאל אריינגעטאן ווערן אין מים, און זיין טמא ביזן ערב, און ווערן טהור. 33 און איטלעכע ליימענע כלי וואס אין איר וועט אריינפאלן עפעס פון זיי, זאל כל וואס אין איר ווערן טמא, און זי זאלט איר שבר. 34 איטלעך אוכל [דערין] וואס ווערט אכל, וואס דערויף איז געקומען מים, זאל ווערן טמא; און כל געטראנק וואס ווערט שתה אין כל אזעלכע כלים, זאל ווערן טמא. 35 און כל וואס עפעס פון זייער נבלה וועט פאלן דערויף, זאל ווערן טמא; אויב א באקאויוון אדער א קאכאויוון, זאל עס צעבראכן ווערן; טמא זיינען זיי, און טמא זאלן זיי אייך זיין. 36 נאר א עין אדער א גרוב ווו מים איז איינגעזאמלט, זאל בלייבן טהור; נאר דער וואס רירט זיך אן און זייער נבלה, זאל ווערן טמא. 37 און אויב פון זייער נבלה וועט פאלן אויף מים עס איז זרע פון זריעה וואס ווערט געזייט, איז ער טהור. 38 אויב נאר אויפן זרע איז ארויפגעטאן געווארן מים, און עפעס פון זייער נבלה וועט פאלן דערויף, איז ער טמא פאר אייך. 39 און אז איינע פון די בהמות וואס זיינען פאר אייך צום אכל וועט אוועקפאלן, זאל דער וואס רירט זיך אן און איר נבלה, זיין טמא ביזן ערב. 40 און דער וואס עסט פון איר נבלה, זאל וואשן זיינע קליידער, און זיין טמא ביזן ערב; און דער וואס נשא איר נבלה, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיין טמא ביזן ערב. 41 און כל שרץ וואס קריכט אויף הארץ, איז אן תועבה; ער זאל נישט אכל ווערן. 42 כל וואס הלך אויפן גחן, און כל וואס הלך אויף 4, און כל וואס איז פיל פיסיק, כל שרצים וואס קריכן אויף הארץ, זיי זאלט איר נישט אכל, ווייל אן תועבה זיינען זיי. 43 איר זאלט נישט תעב נפשכם מיט קיין שרץ וואס קריכט, און איר זאלט זיך נישט פאראומרייניקן מיט זיי, און ווערן טמא דורך זיי. 44 ווייל איך בין ה' אלוקיכם, והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש על-הארץ. 45 ווייל איך בין ה' וואס האט אייך אויפגעבראכט הארץ מצרים, אייך צו זיין צום ה'; דעריבער זאלט איר זיין קדשים, ווייל איך בין קדוש. 46 דאס איז דער דין פון בהמות, און עוף, און כל לעבעדיקער באשעפעניש וואס ווידמענט זיך אין מים, און דרכים כל באשעפעניש וואס קריכט אויף הארץ, 47 כדי אפצושיידן צווישן טמא און טהור, און צווישן דער לעבעדיקער זאך וואס מעג אכל ווערן, און דער לעבעדיקער זאך וואס טאר נישט אכל ווערן.

ויק12

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: אן אשה אז זי וועט געלעגן ווערן, און געבערן א זכר, זאל זי זיין טמאה 7 ימים; אזוי ווי די ימי דער נדה אין איר קראנקשאפט זאל זי זיין טמאה. 3 און אויפן 8טער יום זאל געמלט ווערן הבשר פון זיין ערלה. 4 און 33 יום זאל זי בלייבן אין דעם דמי טהרה; אן קיין קודשער זאך זאל זי זיך נישט אנרירן, און אין הקודש זאל זי נישט בוא, ביז די ימי איר טהרה ווערן פול. 5 אויב נאר זי וועט געבערן א מיידל, זאל זי זיין טמא 2 שבועות, אזוי ווי אין איר נדה, און 66 יום זאל זי בלייבן אין דעם דמי טהרה. 6 און אז די ימי איר טהרה ווערן פול, ביי א בן אדער ביי א בת, זאל זי ברענגען א יאריקן כבש פאר אן עולה, און א יונגע טויב, אדער א טורטל טויב, פאר א חטאת, צום פתח פון אוהל-מועד, צום כהן. 7 און ער זאל עס מקריב זיין פאר ה', און מכפר זיין אויף איר, און זי וועט ווערן טהור פון איר בלוטקוואל. דאס איז דער דין פון א קימפעטארין, ביי א בן אדער ביי א בת. 8 און אויב איר יד פארמאגט נישט גענוג אויף א שה, זאל זי לקח 2 תרים, אדער 2 יונגע טויבן, איינע פאר אן עולה, און איינע פאר א חטאת; און הכהן זאל מכפר זיין אויף איר, און זי וועט ווערן טהור.

ויק13

1 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמר: 2 אן אדם, אז אויף דער הויט פון זיין בשר וועט זיין א געשווילעכץ, אדער א גרינד, אדער א פלעק, און וועט ווערן אויף דער הויט פון זיין בשר ווי אן נגע פון צרעת, זאל ער געבראכט ווערן צו אהרן הכהן, אדער צו איינעם פון בניו די כהנים. 3 און הכהן זאל באקוקן דעם נגע אויף דער הויט פון בשר, און אויב די האר אויפן נגע איז געווארן ידע, און דאס אויסזען פון דעם נגע איז טיפער פון דער הויט, איז דאס די פלאג פון צרעת; און אז הכהן וועט אים ראה, זאל ער אים עשה פאר טמא. 4 אויב נאר דאס איז א ווייסער פלעק אויף דער הויט פון זיין בשר, און זיין אויסזען איז נישט טיפער פון דער הויט, און די האר אויף

אים איז נישט געווארן ידע, זאל הכהן איינשליסן דעם וואס האט דעם נגע אויף 7 ימים. 5 און אז הכהן וועט אים באקוקן אויפן 7טער יום, ערשט דער נגע איז געבליבן רעיינ אויסזען, דער נגע האט זיך נישט פארשפרייט אויף דער הויט, זאל אים הכהן איינשליסן א צווייט מאל אויף 7 ימים. 6 און אז הכהן וועט אים באקוקן אויפן 7טער יום א צווייט מאל, ערשט דער נגע איז מאט, און דער נגע האט זיך נישט פארשפרייט אויף דער הויט, זאל אים הכהן עשה פאר טהור; אגרינד איז דאס; און ער זאל וואשן זיינע בגדי, און זיין טהור. 7 אויב נאר שפרייטן וועט זיך פארשפרייטן דער גרינד אויף דער הויט נאכדעם ווי ער האט זיך געוויזן צום כהן פאר זיין טהרה, זאל ער זיך ווייזן צום כהן א צווייט מאל. 8 און אז הכהן וועט ראה, ערשט דער גרינד האט זיך פארשפרייט אויף דער הויט, זאל הכהן אים עשה פאר טמא; צרעת איז דאס. 9 אז די פלאג פון צרעת וועט זיין אויף אן אדם, זאל ער געבראכט ווערן צום כהן. 10 און אז הכהן וועט ראה, ערשט א ווייסע געשווילעכץ איז אויף דער הויט, און זי האט הפך די האר אין ווייס, און אן אנווקס פון ווילדפלייש איז אויף דער געשווילעכץ, 11 איז דאס אן אלטע צרעת אויף דער הויט פון זיין בשר, און הכהן זאל אים עשה פאר טמא; ער דארף אים נישט איינשליסן, מחמת ער איז טמא. 12 און אויב אויסברעכן וועט אויסברעכן די צרעת אויף דער הויט, און די צרעת וועט באדעקן די כל הויט פון דעם וואס האט דעם נגע פון קאפ ביז די פיס, ווו נאר די אויגן פון כהן גיבן א קוק, 13 איז, אז הכהן וועט ראה, ערשט די צרעת האט באדעקט זיין כל בשר, זאל ער עשה דעם וואס האט דעם נגע פאר טהור; ער איז אין כל געווארן ידע, איז ער טהור. 14 נאר דעם יום וואס עס באווייזט זיך אויף אים ווילדפלייש, זאל ער ווערן טמא. 15 און אז הכהן וועט ראה דאס ווילדפלייש, זאל ער אים עשה פאר טמא; ווילדפלייש דאס איז טמא; צרעת איז דאס. 16 אויב נאר דאס ווילדפלייש וועט איל ווערן ידע, זאל ער בוא צום כהן. 17 און אז הכהן וועט אים באקוקן, ערשט דער נגע איז געווארן ידע, זאל הכהן עשה דעם וואס האט דעם נגע, פאר טהור; ער איז טהור. 18 און א בשר, אז ביי אים אויף זיין הויט וועט זיין אן אויסשיט, און ער וועט פארהיילט ווערן, 19 און אויף המקום פון דעם אויסשיט וועט ווערן א ווייסע געשווילעכץ, אדער א רויטלעך ווייסער פלעק, זאל ער באווייזן ווערן צום כהן. 20 און אז הכהן וועט ראה, ערשט דאס אויסזען דערפון איז נידעריקער פון דער הויט, און די האר

דערויף איז געווארן ידע, זאל הכהן אים עשה פאר טמא; די פלאג פון צרעת
 איז דאס, וואס האט אויסגעבראכן אויף דעם אויסשיט. 21 און אז הכהן
 וועט עס באקוקן, ערשט ווייסע האר איז דערויף נישטא, און עס איז נישט
 נידעריקער פון דער הויט, און עס איז מאט, זאל אים הכהן איינשליסן אויף 7
 ימים. 22 אויב נאר שפרייטן וועט עס זיך פארשפרייטן אויף דער הויט, זאל
 הכהן אים עשה פאר טמא; די פלאג איז דאס. 23 ואם-תחתיה תעמד הבהרת
 לא פשתהצרבת השחין הוא וטהרו הכהן. 24 אדער א בשר, אז אויף זיין הויט
 וועט זיין א ברען פון אש, און דער אנווקס פון דעם ברען וועט ווערן א
 רויטלעך ווייסער אדער א ווייסער פלעק, 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך
 שער לבן בבהרת ומראה עמק מן-העורצרעת הוא במכוה פרוחה וטמא אתו
 הכהן נגע [זען נגע ישעיה 53] צרעת הוא. 26 נאר הכהן וועט עס באקוקן,
 ערשט ווייסע האר איז אויפן פלעק נישטא, און עס איז נישט נידעריקער פון
 דער הויט, און עס איז מאט, זאל אים הכהן איינשליסן אויף 7 ימים. 27 און
 הכהן זאל אים באקוקן אויפן 7טער יום; אויב שפרייטן האט עס זיך
 פארשפרייט אויף דער הויט, זאל אים הכהן עשה פאר טמא; די פלאג פון
 צרעת איז דאס. 28 ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא-פשתה בעור והוא
 כההשאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי-צרבת המכוה הוא. 29 און אן איש
 אדער אן אשה, אז ביי זיי וועט זיין אן נגע אויפן קאפ אדער אין בארד, 30
 און הכהן וועט באקוקן דעם נגע, ערשט דאס אויסזען דערפון איז טיפער
 פון דער הויט, און דערויף איז געלע דינע האר, זאל הכהן אים עשה פאר
 טמא; רע קרעץ איז דאס, צרעת פון קאפ אדער פון בארד איז דאס. 31 און
 אז הכהן וועט באקוקן דעם נגע פון די רע קרעץ, ערשט זיין אויסזען איז
 נישט טיפער פון דער הויט, און שווארצע האר איז דערויף נישטא, זאל הכהן
 איינשליסן דעם וואס האט דעם נגע פון די רע קרעץ, אויף 7 ימים. 32 און אז
 הכהן וועט באקוקן דעם נגע אויפן 7טער יום, ערשט די רע קרעץ האבן זיך
 נישט פארשפרייט, און געלע האר איז דערויף נישטא, און דאס אויסזען פון
 די רע קרעץ איז נישט טיפער פון דער הויט, 33 זאל ער זיך גלח, און די רע
 קרעץ זאל ער נישט גלח; און הכהן זאל איינשליסן דעם וואס האט די רע
 קרעץ א צווייט מאל אויף 7 ימים. 34 און אז הכהן וועט באקוקן די רע קרעץ
 אויפן 7טער יום, ערשט די רע קרעץ האבן זיך נישט פארשפרייט אויף דער
 הויט, און זייער אויסזען איז נישט טיפער פון דער הויט, זאל אים הכהן עשה

פאר ריין; און ער זאל וואשן זיינע בגדי, און זיין טהור. 35 אויב נאר שפרייטן וועלן זיך פארשפרייטן די רע קרעץ אויף דער הויט נאך זיין טהרה, 36 און הכהן וועט אים באקוקן, ערשט די רע קרעץ האבן זיך פארשפרייט אויף דער הויט, דארף הכהן נישט זוכן קיין געלע האר: ער איז טמא. 37 אויב נאר די רע קרעץ זיינען געבליבן ביי זייער אויסזען, און שווארצע האר איז אויסגעוואקסן דערויף, זיינען די רע קרעץ פארהיילט; ער איז ריין, און הכהן זאל אים עשה פאר טהור. 38 און א מאן אדער א פרוי, אז אויף דער הויט פון זייער לייב וועלן זון פלעקן, ווייסע פלעקן. 39 און דער כהן וועט א קוק עשה, ערשט די פלעקן אויף דער הויט פון זייער לייב זיינען מאט ווייס, איז דאס א לישא וואס האט אויסגעבראכן אויף דער הויט; ער איז ריין. 40 און אן איש, אז זיין קאפ וועט אויסקריכן, האט ער א פליך; ער איז ריין. 41 און אויב זיין קאפ וועט אויסקריכן צו דער זייט פון זיין פנים, האט ער א פאדערפליך; ער איז טהור. 42 אויב נאר אויף דעם הינטערפליך אדער אויף דעם פאדערפליך וועט זיין א רויטלעך ווייסער נגע, איז דאס א צרעת וואס ברעכט אויס אויף זיין פאדערפליך אדער אויף זיין הינטערפליך. 43 און אז הכהן וועט אים באקוקן, ערשט די געשווילעכץ פון דעם נגע איז רויטלעך ווייס אויף זיין הינטערפליך אדער אויף זיין פאדערפליך, אזוי ווי דאס אויסזען פון צרעת אויף דער הויט פון בשר, 44 איז ער אן איש א מצורע; טמא איז ער; פאר טמא זאל אים עשה הכהן; ער האט די פלאג אויף זיין קאפ. 45 און דער מצורע וואס די פלאג איז אויף אים, זיינע בגדי זאלן זיין צעריסן, און זיין קאפ זאל זיין פארוואקסן, און זיין אויבערשטע ליפ זאל ער כסה, און טמא! טמא! זאל ער אויסרופן. 46 כל טעג וואס די פלאג איז אויף אים, זאל ער זיין טמא; טמא איז ער; אליין זאל ער ישב, אויסן מחנה זאל זיין זיין ווינונג. 47 און אז די פלאג פון צרעת וועט זיין אין א בגד, אין א וואלענעם בגד, אדער אין א פלאקסענעם בגד, 48 אדער אין גרונטוועב, אדער אין דורכווארף, פון פשתה, צי פון וואל, אדער אין א פעל, אדער אין מים עס איז מלאכה פון פעל; 49 אן דער נגע וועט זיין גרינלעך אדער רויטלעך אין דעם בגד, אדער אין דעם פעל, אדער אין דעם גרונטוועב, אדער אין דעם דורכווארף, אדער אין מים עס איז זאך פון פעל, איז דאס די פלאג פון צרעת, און עס זאל באוויזן ווערן צום כהן. 50 און אז הכהן וועט באקוקן דעם נגע, זאל ער איינשליסן דאס וואס האט דעם נגע, אויף 7 ימים. 51 און

אז ער וועט ראה דעם אוסשלאג אויפן 7טער יום, אז דער נגע האט זיך פארשפרייט אין דעם בגד, אדער אין דעם גרונטוועב, אדער אין דעם דורכווארף, אדער אין דעם פעל: וואס נאר פאר אן מלאכה עס איז געמאכט פון פעל: איז דער נגע אן עסיקע צרעת; טמא איז ער. 52 און מע זאל פארברענען דעם בגד, אדער דעם גרונטוועב, אדער דעם דורכווארף, פון וואל צי פון פלאקס, אדער וואס נאר פאר א זאך פון פעל וואס דער נגע וועט זיין דערין; ווייל אן עסיקע צרעת איז דאס; אין אש מוז עס פארברענט ווערן.

53 אויב נאר הכהן וועט ראה, און הנה דער נגע זיך נישט פארשפרייט אין דעם בגד, אדער אין דעם גרונטוועב, אדער אין דעם דורכווארף, אדער אין מים עס איז זאך פון פעל, 54 זאל הכהן הייסן מע זאל וואשן דאס וואס דער נגע איז דערין, און ער זאל עס איינשליסן א צווייט מאל אויף 7 ימים. 55 און אז הכהן וועט ראה, נאכדעם ווי מע האט געוואשן דעם נגע, ערשט דער נגע האט נישט צוהן זיין אנבליק, הגם דער נגע האט זיך נישט פארשפרייט, איז דאס טמא; אין אש זאלסטו עס פארברענען. אן אויסעסונג איז דאס, סיי דאס איז אויף דער לינקער זייט, סיי אויף דער רעכטער. 56 און אויב הכהן וועט ראה, ערשט דער נגע איז געווארן מאט נאכדעם ווי מע האט אים געוואשן, זאל ער אים אראפרייסן פון דעם בגד, אדער פון דעם פעל, אדער פון דעם גרונטוועב, אדער פון דעם דורכווארף. 57 און אויב ער וועט זיך איל באווייזן אין דעם בגד, אדער אין דעם גרונטוועב, אדער אין דעם דורכווארף, אדער אין מים עס איז זאך פון פעל: ברעכט דאס אויס; זאלסטו אין אש פארברענען דאס וואס דער נגע איז דערין. 58 און דער בגד, אדער דער גרונטוועב, אדער דער דורכווארף, אדער מים עס איז זאך פון פעל, וואס דו וועסט וואשן און דער נגע וועט זיך אפטאן דערפון, זאל געוואשן ווערן א צווייט מאל, און זיין טהור. 59 דאס איז דער דין פון דער פלאג פון צרעת אין א בגד פון וואל אדער פשתה, אדער אין גרונטוועב, אדער אין דורכווארף, אדער אין מים עס איז זאך פון פעל, דאס צו עשה פאר טהור, אדער דאס צו עשה פאר טמא.

ויק14

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 דאס זאל זיין דער תורות המצורע

אין יום פון זיין טהרה: ער זאל געבראכט ווערן צום כהן. 3 און הכהן זאל יצא אויסן מחנה, און אז הכהן וועט ראה, ערשט די פלאג פון צרעת איז פארהיילט אויפן מצורע, 4 זאל הכהן הייסן מע זאל לקח פאר דעם וואס רייניקט זיך 2 צפרים חיות טהורות, און עץ ארז, און ווערמילרויט, און אזוב-עשב. 5 און הכהן זאל הייסן מע זאל שעכטן איין צפור אין א ליימענער כלי איבער מים לעבן. 6 דעם צפור החיה, אים זאל ער לקח, און דאס עץ ארז, און דאס ווערמילרויט, און דאס אזוב-עשב, און איינטונקען זיי און דעם צפור החיה אין דעם דם הצפור וואס איז געשאכטן געווארן איבערן מים לעבן. 7 און ער זאל נזה [זען ישעיה 15: 52] אויף דעם וואס רייניקט זיך פון דער צרעת, 7 מאל, און אים עשה טהור; און ער זאל אוועקלאזן דעם צפור החיה אויפן שמח שדה. 8 און דער וואס רייניקט זיך, זאל וואשן זיינע בגדי, און גלח זיינע כל האר, און זיך רחץ אין מים, און ווערן טהור; און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה, נאר ער זאל ישב דרויסן פון זיין אוהל 7 ימים. 9 און עס זאל זיין אויפן 7טער יום, זאל ער גלח זיינע כל האר, זיין קאפ, און זיין בארד, און די ברעמען פון זיינע אויגן: זיינע כל האר זאל ער גלח; און ער זאל וואשן זיינע בגדי, און רחץ זיין בשר אין מים, און זיין טהור. 10 און אויפן 8טער יום זאל ער לקח 2 כבשים תמימים, און איין כבשה א יאריקע תמימה, און 3/10 סולת פאר א מנחה, פארמישט מיט שמן, און איין לוג שמן. 11 און הכהן וואס רייניקט, זאל אוועקעמד דעם איש וואס רייניקט זיך, און זיי, פאר ה', ביים פתח פון אוהל-מועד. 12 און הכהן זאל לקח איין כבש און אים ברענגען פאר אן אשם מיט דעם לוג שמן, און ער זאל זיי אויפהייבן אן אויפהייבוגן פאר ה'. 13 און ער זאל שעכטן דעם כבש אין המקום ווו מע שעכט דאס חטאת און דאס עולה, אין א מקום קדש; ווייל אזוי ווי דאס חטאת איז דאס אשם פארן כהן; א קודש קדשים איז דאס. 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על-תנוך און המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית [זען האשם פון משית, ישעיה 53]. 15 און הכהן זאל לקח פון דעם לוג שמן, און ארויפגיין אויף דער לינקער האנטפלעך פון כהן. 16 און הכהן זאל איינטונקען זיין רעכטן אצבע אין דעם שמן וואס אויף זיין לינקער האנטפלעך, און נזה [זען ישעיה 15: 52] פון דעם שמן מיט זיין אצבע 7 מאל פאר ה'. 17 ומיתר השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-תנוך און המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על דם האשם [זען האשם

פון משיח, ישעיה 53]. 18 און וואס בלייבט איבער פון דעם שמן וואס אויף דעם כף הכהן, זאל ער ארויפטאן אויפן קאפ פון דעם וואס רייניקט זיך; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פאר ה'. 19 און הכהן זאל עשה דאס חטאת, און מכפר זיין אויף דעם וואס רייניקט זיך פון זיין אומרייניקייט; און דערנאך זאל ער שעכטן דאס עולה. 20 און הכהן זאל אויסברענגען דאס עולה און דאס מנחה אויפן מזבח; און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים, און ער וועט זיין טהור. 21 און אויב ער איז ארים, און ידו פארמאגט נישט, זאל ער לקח איין כבש, אן אשם, פאר אן תנופה, מכפר צו זיין אויף אים, און איין צענטל סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה, און א לוג שמן; 22 און 2 תרים, אדער 2 יונגע טויבן, לויט ווי ידו פארמאגט; און איינע זאל זיין א חטאת, און איינע אן עולה. 23 און ער זאל זיי ברענגען אויפן 8טער יום פון זיין טהרה צום כהן, צום פתח פון אוהל-מועד, פאר ה'. 24 און הכהן זאל לקח דעם כבש פון אשם, און דעם לוג שמן, און הכהן זאל זיי אויפהייבן אן תנופה פאר ה'. 25 ושחט את-כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על-תנוך אזן-המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית. 26 און פון דעם שמן זאל הכהן ארויפגיסן אויף דער לינקער האנטפלעך פון כהן. 27 און הכהן זאל נזה [זען ישעיה 15: 52] מיט זיין רעכטן אצבע פון דעם שמן וואס אויף זיין לינקער האנטפלעך, 7 מאל פאר ה'. 28 ונתן הכהן מן-השמן אשר על-כפו על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על-מקום דם האשם. 29 און וואס בלייבט איבער פון דעם שמן וואס אויף דעם כף הכהן, זאל ער ארויפטאן אויפן קאפ פון דעם וואס רייניקט זיך, מכפר צו זיין אויף אים פאר ה'. 30 און ער זאל עשה איינע פון די תרים, אדער פון די יונגע טויבן: פון וואס ידו פארמאגט; 31 אזוי ווי ידו פארמאגט: איינע פאר א חטאת, און איינע פאר אן עולה, מיט דעם מנחה; און הכהן זאל מכפר זיין אויף דעם וואס רייניקט זיך פאר ה'. 32 דאס איז דער דין פון דעם וואס אויף אים איז די פלאג פון צרעת, וואס ידו פארמאגט נישט ביי זיין טהרה. 33 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 34 אז איר וועט בוא אין ארץ כנען וואס איך נתן אייך לאחזה, און איך וועל ברענגען א פלאג פון צרעת אין א בית פון הארץ אייער אחוזה, 35 זאל בוא דער וואס דאס בית געשמעט צו אים, און ער זאל דערציילן הכהן, לאמור: אזוי ווי אן נגע ווייזט מיר אויס אין בית. 36 און הכהן זאל הייסן מע זאל בער דאס בית

איידער הכהן וועט קומען באקוקן דעם נגע, כדי כל וואס אין בית זאל נישט
 ווערן טמא; און דערנאך זאל הכהן בוא באקוקן דאס בית. 37 און אז ער
 וועט באקוקן דעם נגע, ערשט דער נגע אויף די ווענט פון בית איז גרינלעכע
 און רויטלעכע גריבלעך, און זייער אויסזען איז נידעריקער פון דער וואנט, 38
 זאל הכהן יצא פון בית אין פתח פון בית, און פארשליסן דאס בית אויף 7
 ימים. 39 און הכהן זאל צוריקקומען אויפן 7טער יום, און אז ער וועט ראה,
 ערשט דער נגע האט זיך פארשפרייט אויף די ווענט פון בית, 40 זאל הכהן
 הייסן מע זאל ארויסגענומען די אבנים וואס אויף זיי איז דער נגע, און מע
 זאל זיי אוועקווארפן אויסן עיר אין אן מקום טמא. 41 און דאס בית זאל ער
 לאזן ארומהאקן פון אינעווייניק רונד ארום, און די ליים וואס מע האקט
 אויס, זאל מען אויסשיטן אויסן עיר אין אן מקום טמא. 42 און מע זאל לקח
 אנדערע אבנים, און אריינעמד אויף המקום פון יענע אבנים, און מע זאל לקח
 אנדערע ליים, און פארקלעפן דאס בית. 43 און אויב דער נגע וועט איל
 אויסברעכן אין בית נאכדעם ווי מע האט ארויסגענומען די אבנים, און נאכן
 ארומהאקן דאס בית, און נאכן פארקלעפן, 44 און הכהן וועט בוא און ראה,
 ערשט דער נגע האט זיך פארשפרייט אין בית, איז דאס אן עסיקע צרעת אין
 בית; טמא איז דאס. 45 און מע זאל שבר דאס בית, זיינע אבנים, און זיין עץ,
 און די כל ליים פון בית, און יצא אויסן עיר אין אן מקום טמא. 46 און דער
 וואס בוא אריין אין בית כל טעג וואס מע האלט עס אפגעשלאסן, זאל זיין
 טמא ביזן ערב. 47 און דער וואס ליגט אין דעם בית, זאל וואשן זיינע בגדי;
 און דער וואס עסט אין דעם בית, זאל וואשן זיינע בגדי. 48 און אויב קומען
 וועט קועמן הכהן און וועט ראה, ערשט דער נגע האט זיך נישט פארשפרייט
 אין בית נאכן פארקלעפן דאס בית, זאל הכהן עשה דאס בית פאר טהור,
 ווייל דער נגע האט זיך פארהיילט. 49 און ער זאל לקח אויף צו רייניקן דאס
 בית, 2 צפרים, און עץ ארז, און ווערמילרויט, און אזוב-עשב. 50 און ער זאל
 שעכטן איין צפור אין א לייאנשים כלי איבער מים לעבן. 51 און ער זאל לקח
 דאס עץ ארז, און דאס אזוב-עשב, און דאס ווערמילרויט, און דעם צפור
 החיה, און ער זאל זיי איינטונקען אינעם דם פון דעם הצפר השחווטה, און
 אינעם מים לעבן, און נזה [זען ישעיה 15: 52] אויפן בית 7 מאל. 52 און ער
 זאל רייניקן דאס בית מיטן דם הצפור, און מיטן מים לעבן, און מיטן צפור
 החיה, און מיטן עץ ארז, און מיטן אזוב-עשב, און מיטן ווערמילרויט. 53 און

ער זאל אוועקלאזן דעם צפור החיה אויסן עיר אויפן שמח שדה; און ער זאל מכפר זיין אויפן בית, און עס וועט זיין טהור. 54 דאס איז דער חורה פאר כל פלאג פון צרעת, און פאר רע קרעץ, 55 און פאר צרעת פון א בגד, און פאר א בית, 56 און פאר א געשווילעכץ, און פאר א גרינד, און פאר א פלעק; 57 כדי צו לערנען ווען עס איז טמא, און ווען עס איז טהור. דאס איז דער תורת צרעת.

ויק15

1 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמר: 2 רעדט צו די בני-ישראל, און איר זאלט אמר צו זיי: איש איש, אז ער וועט זיין פלוסיק פון זיין בשר, איז זיין זוב טמא. 3 און דאס זאל זיין זיין טומאה אין זיין זוב: סיי זיין בשר רינט מיט זיין זוב, סיי זיין בשר איז פארשטאפט פון זיין זוב, איז דאס זיין טומאה. 4 איטלעך געלעגער וואס דער פלוסיקער וועט דערויף ליגן, זאל זיין טמא, און איטלעכע זאך וואס ער וועט דערויף ישב, זאל זיין טמא. 5 און אן איש וואס וועט זיך אנרירן אן זיין געלעגער, זאל וואשן זיינע קליידער, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 6 און דער וואס ישב אויף א זאך וואס דער פלוסיקער איז דערויף געזעסן, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 7 און דער וואס רירט זיך אן אן דעם בשר פון פלוסיקן, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 8 און אז דער פלוסיקער וועט ארויפשפייען אויף א טהור, זאל יענער וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 9 און כל רייטזאך וואס דער פלוסיקער וועט רייטן דערויף, זאל זיין טמא. 10 און איטלעכער וואס רירט זיך אן אן וואס נאר עס איז געווען אונטער אים, זאל זיין טמא ביזן ערב; און דער וואס נשא עס, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. און איטלעכער וואס דער פלוסיקער וועט זיך אן אים אנרירן, אוו ער האט נישט אפגעשווענקט זיינע יד אין מים, זאל וואשן זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 12 און א ליימענע כלי וואס דער פלוסיקער וועט זיך אן איר אנרירן, זאל צעבראכן ווערן; און כל כלי עץ זאל אפגעשווענקט ווערן אין מים. 13 און אז דער פלוסיקער וועט טהור ווערן פון זיין זוב, זאל ער זיך ספר 7 ימים פאר זיין

טהרה, און וואשן זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר אין מים לעבן, און זיין טהור. 14 און אויפן 8טער יום זאל ער זיך לקח 2 תרים, אדער 2 יונגע טויבן, און ער זאל בוא פאר ה' צום פתח פון אוהל-מועד, און זיי נתן צום כהן. 15 און הכהן זאל זיי עשה איינע א חטאת, און איינע אן עולה, און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים פאר ה' דרכים זיין זוב. 16 און אן איש, אז פון אים וועט יצא א שכבת זרע, זאל ער רחץ אין וואעסר זיין כל בשר, און זיין טמא ביזן ערב. 17 און כל בגד, און כל פעל, וואס דערויף וועט זיין שכבת זרע, זאל געוואשן ווערן אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 18 און אן אשה, אז אן איש וועט ליגן מיט איר א ביישלאף פון זרע, זאלן זיי זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 19 און אן אשה, אז זי וועט זיין פלוסיק: דם וועט זיין איר זוב פון איר בשר: זאל זי 7 ימים זיין אין איר נדה, און איטלעכער וואס רירט זיך אן איר אן, זאל זיין טמא ביזן ערב. 20 און כל וואס זי וועט ליגן דערויף אין איר נדה, זאל זיין טמא; און כל וואס זי וועט ישב דערויף, זאל זיין טמא. 21 און איטלעכער וואס רירט זיך אן אן איר געלעגער, זאל וואשן זיינע קליידער, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 22 און איטלעכער וואס רירט זיך אן אן עפעס א זאך וואס זי ישב דערויף, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 23 אפילו אויב ער איז אויף דעם געלעגער אדער אויף דער זאך וואס זי ישב דערויף, ווען ער רירט זיך אן דעם אן, זאל ער [נאר] זיין טמא ביזן ערב. 24 און אויב ליגן וועט ליגן מיט איר אן איש, און איר אומרייניקייט וועט זיין אויף אים, זאל ער זיין טמא 7 ימים, און איטלעך געלעגער וואס ער וועט ליגן דערויף, זאל זיין טמא. 25 און אן אשה, אז איר בלוטזוב וועט פליסן ימים רבים, נישט אין דער צייט פון איר נדה, אדער זי וועט זיין פלוסיק איבער דער צייט פון איר נדה, זאל זי כל ימים פון איר טומאה זוב זיין אזוי ווי אין די ימים פון איר נדה; זי איז טמאה. 26 איטלעך געלעגער וואס זי וועט ליגן דערויף כל ימי איר זוב, זאל איר זיין אזוי ווי דאס געלעגער פון איר נדה; און איטלעכע זאך וואס זי וועט ישב דערויף, זאל זיין טמא אזוי ווי די טומאה פון איר נדה. 27 און איטלעכער וואס רירט זיך אן זיי אן, זאל ווערן טמא; און ער זאל וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 28 און אז זי ווערט טהור פון איר זוב, זאל זי זיך ספר 7 ימים, און דערנאך זאל זי זיין טהור. 29 און אויפן 8טער יום זאל זי זיך לקח 2 תרים, אדער 2 יונגע טויבן, און זיי ברענגען צום כהן, צום פתח פון

אוהל-מועד. 30 און הכהן זאל עשה איינע א חטאת, און איינע אן עולה, און הכהן זאל מכפר זיין אויף איר פאר אלוקי דרכים איר טומאה זוב. 31 און איר זאלט בדל די בני-ישראל פון זייער טומאה, כדי זיי זאלן נישט מות דורך זייער טומאה, אז זיי וועלן פאראומרייניקן מיין משכן וואס צווישן זיי. 32 דאס איז דער דין פון דעם פלוסיקן, און פון דעם וואס פון אים הלך ארויס א שכבת זרע, צו ווערן טמא דורך דעם; 33 און פון דער קראנקער אין איר נדה, און פון דעם וואס איז פלוסיק מיט א זוב, סיי א גבר, און סיי אן אשה; און פון אן איש וואס וועט ליגן מיט אן טמאה.

ויקא 16

1 און ה' האט גערעדט צו משהן נאכדעם מת פון אהרנס 2 בנים, ווען זיי האבן גענענט פאר ה', און זיינען מות; 2 און ה' האט אמר צו משהן: רעד צו אחיך אהרנען, אז ער זאל נישט אריינגיין צו כל צייט אין הקודש אינעווייניק פון פרוכת, פארן כפורת וואס איבערן ארון, כדי ער זאל נישט מות; ווייל איך באווייז זיך אין ענין איבערן כפורת. 3 דערמיט זאל אהרן בוא אין הקודש: מיט א יונגן שור פאר א חטאת, און אן איל פאר אן עולה. 4 א כתונת בד קודש זאל ער אנטאן, און ליינענע הויזן זאלן זיין אויף זיין בשר, און מיט א ליינענעם גארטל זאל ער זיך ארומגורטן, און מיט א ליינענער מצנפת זאל ער זיך באהויבן; בגדי הקודש זיינען דאס, און ער זאל רחץ זיין בשר אין מים, און זיי אנטאן. 5 און פון דער עדת די בני-ישראל זאל ער לקח 2 ציגנבעק פאר א חטאת, און איין איל פאר אן עולה. 6 און אהרן זאל עשה נגש דעם פר פון חטאת וואס פאר אים, און ער זאל מכפר זיין אויף זיך און אויף זיין בית. 7 און ער זאל לקח די 2 שעירים, און זיי אוועקעמד פאר ה' ביים פתח פון אוהל-מועד. 8 און אהרן זאל ארויפטאן אויף 2 שעירים גורלות, איין גורל פאר ה', און איין גורל פאר עזאזל. 9 און אהרן זאל עשה נגש דעם שעיר וואס אויף אים איז ארויף דער גורל פאר ה', און אים עשה פאר א חטאת. 10 און דער שעיר וואס אויף אים איז ארויף דער גורל פאר עזאזל, זאל אוועקגעשטעלט ווערן א לעבעדיקער פאר ה', מכפר צו זיין איבער אים, אים אוועקצושיקן צו עזאזל אין מדבר. 11 און אהרן זאל עשה נגש דעם פר פון חטאת וואס פאר אים, און מכפר זיין אויף זיך און אויף זיין בית; און ער זאל

שעכטן דעם פר פון חטאת וואס פאר אים. 12 און ער זאל לקח א פולע פייערפאן פייערקוילן פון דעם מזבח, פון פאר ה', און זיינע פולע חמרים דינעם קטורת פון שמעקעדיקע געווירצן, און ברענגען אינעווייניק פון פרוכת. 13 און ער זאל ארויפטאן דעם קטורת אויפן אש פאר ה', און דער ענן פון דעם קטורת זאל כסה דעם כפורת וואס איבערן חקה, כדי ער זאל נישט מות. 14 און ער זאל לקח פון דעם דם פון פר, און נזה [זען ישעיה 15: 52] מיט זיין אצבע אויפן כפורת צו קדמה; און פארן כפורת זאל ער נזה [זען ישעיה 15: 52] פון דעם דם 7 מאל מיט זיין אצבע. 15 און ער זאל שעכטן דעם שעיר פון חטאת וואס פארן עס, און ברענגען זיין דם אינעווייניק פון פרוכת, און עשה מיט זיין דם אזוי ווי ער האט עשה מיט דעם דם פון פר, און עס נזה [זען ישעיה 15: 52] אויפן כפורת און פארן כפורת. 16 און ער זאל מכפר זיין אויף דעם הקודש פון דרכים די טומאהן פון די בני-ישראל, און פון דרכים זייערע פשעים אין כל זייערע חטאים; און אזוי זאל ער עשה צום אוהל-מועד וואס שכן ביי זיי אין מיטן פון זייערע טומאהן. 17 און קיין אדם זאל נישט זיין אין אוהל-מועד, ווען ער בוא מכפר צו זיין אין הקודש, ביז ער הלך ארויס. און ער זאל מכפר זיין אויף זיך, און אויף זיין בית, און אויף דער כל קהל ישראל. 18 און ער זאל יצא צום מזבח וואס פאר ה', און מכפר זיין אויף אים; און ער זאל לקח פון דעם דם פון פר, און פון דעם דם פון שעיר, און ארויפטאן אויף די קרנות פון מזבח רונד ארום. 19 און ער זאל נזה [זען ישעיה 15: 52] אויף אים פון דעם דם מיט זיין אצבע 7 מאל, און אים טהר, און אים קדש פון די טומאהן פון די בני-ישראל. 20 און אז ער וועט ענדיקן מכפר זיין אויפן הקודש, און אויפן אוהל-מועד, און אויפן מזבח, זאל ער עשה נגש השעיר החי. 21 און אהרן זאל אנלענען זיינע 2 ידים אויפן קאפ פון השעיר נחי, און זיך מתוודה זיין איבער אים אויף כל עוון פון די בני-ישראל, און אויף כל זייערע פשעים אין כל זייערע חטאים; און ער זאל זיי ארויפטאן אויפן קאפ פון דעם שעיר, און אים אוועקשיקן דורך דער יד פון אן אומיסטנעם אדם אין מדבר. 22 און דער שעיר זאל נשא [זען נשא, ישעיה 12: 53] אויף זיך כל זייערע עוון אין אן ארץ גזרה; און ער זאל אוועקלאזן דעם שעיר אין דער מדבר. 23 און אהרן זאל אריינגיין אין אוהל-מועד, און סור די ליינענע בגדים וואס ער האט נתן ביי זיין אריינגיין אין הקודש, און ער זאל זיי דארטן לאזן. 24 און ער זאל רחץ זיין בשר אין מים אין א מקום קדש, און

אנטאן זיינע בגדים, און יצא, און עשה זיין עולה און דאס עולת העם, און מכפר זיין אויף זיך און אויפן עם. 25 און דאס חלב פון דעם חטאת זאל ער קטר אויפן מזבח. 26 און דער וואס באלייט דעם שעיר צו עזאזל, זאל וואשן זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר אין מים, און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה. 27 און דעם שור פון חטאת, און דעם שעיר פון חטאת, וואס זייער דם איז געבראכט געווארן, מכפר צו זיין אין הקודש, זאל מען יצא אויסן מחנה, און פארברענען אין אש זייערע פעלן, און זייער בשר, און זייער מיסט. 28 און דער וואס פארברענט זיי, זאל וואשן זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר אין מים, און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה. 29 און דאס זאל אייך זיין צום אייביקן חקה: אין 7 טער חודש, אין 10 טער יום פון חודש, זאלט איר ענה נפשכם, און קיין מלאכה זאלט איר נישט עשה, סיי דער איינגעבארענער, און סיי דער זר וואס האלט זיך אויף צווישן אייך. 30 ווייל אין דעם דאזיקן יום וועט מען מכפר זיין אויף אייך, אייך צו רייניקן; פון כל חטואתיכם וועט איר טהור ווערן פאר ה'. 31 א שבת פון רוונג איז דאס פאר אייך, און איר זאלט ענה נפשכם; אן משפטים עולם. 32 און הכהן וואס מע וועט אים זאלבן, און וואס מע וועט דערפילן זיין יד צו זיין א כהן אויף אביו מקום, זאל מכפר זיין; און ער זאל אנטאן די ליינענע בגדי, די בגדי הקודש. 33 און ער זאל מכפר זיין אויפן קדשי-קדשים, און אויפן אוהל-מועד; גם אויפן מזבח זאל ער מכפר זיין, און אויף די כהנים, און אויף דעם כל עם פון הקהל זאל ער מכפר זיין. 34 און דאס זאל אייך זיין צום אייביקן חקה, מכפר צו זיין אויף די בני-ישראל פון דרכים כל זייערע חטאת, איין מאל אין שנה. און ער האט עשה אזוי ווי ה' האט צוה משהן.

ויק17

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו אהרנען, און צו בניו, און צו כל בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה, לאמר: 3 איש איש פון דעם בית ישראל וואס וועט שעכטן אן שור, אדער א כבש, אדער א עז, אין מחנה, אדער וואס וועט שעכטן אויסן מחנה, 4 און צום פתח פון אוהל-מועד האט ער עס נישט געבראכט, מקריב צו זיין פאר א קרבן צו ה', פארן משכן פון ה', זאל עס ווי דם גערעכנט ווערן יענעם איש;

שפך דם האט ער; און יענער אדם זאל כרת [זען משיח כרת דניאל 26: 9] ווערן פון צווישן עמו. 5 כדי די בני-ישראל זאלן ברענגען זייערע זבחים, וואס זיי זבח אויפן שמח שדה: זיי זאלן זיי ברענגען צו ה', צום פתח פון אוהל-מועד, צום כהן, און זיי שלאכטן זבח שלמים צו ה'. 6 און הכהן זאל זרק הדם אויפן מזבח פון ה', ביים פתח פון אוהל-מועד, און קטר דאס חלב פאר א ריח ניחוח צו ה'. 7 און זיי זאלן מער נישט זבח זייערע זבחים צו די שעירים (שדים), וואס זיי זיינען פארפירט נאך זיי. אן משפטים עולם זאל דאס זיי זיין אויף זייערע דור-דורות. 8 און זאלסט אמר צו זיי: איש איש פון דעם בית ישראל, אדער פון דעם גר וואס וועט זיך אויפהאלטן צווישן זיי, וואס וועט אויפברענגען אן עולה אדער א זבחים, 9 און צום אוהל-מועד וועט ער עס נישט ברענגען, דאס צו עשה צו ה', יענער איש זאל כרת ווערן פון עמו. 10 און איש איש פון דעם בית ישראל, אדער פון דעם גר וואס האלט זיך אויף צווישן זיי, וואס וועט אכל מים עס איז דם, וועל איך קערן מיין פנים קעגן דעם נפש וואס עסט הדם, און איך וועל אים כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] פון צווישן עמו. 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם: כי-הדם הוא בנפש יכפר [זכריה 11:9; ישעיה 5:53]. 12 דעריבער זאג איך צו די בני-ישראל: קיין נפש פון אייך זאל נישט אכל דם; גם דער גר וואס האלט זיך אויף צווישן אייך, זאל נישט אכל דם. 13 און איש איש פון די בני-ישראל, אדער פון דעם גר וואס האלט זיך אויף צווישן זיי, וואס וועט פאנגען א געפאנג פון א חיה אדער א עוף וואס מעג אכל ווערן, זאל שפך זיין דם, און עס צודעקן מיט ארץ. 14 ווייל דאס לעבן פון כל בשר: זיין דם דאס איז זיין לעבן; דעריבער זאג איך צו די בני-ישראל: הדם פון קיין בשר זאלט איר נישט אכל, ווייל דאס לעבן פון כל בשר דאס איז זיין דם; איטלעכער וואס עסט עס, זאל כרת ווערן. 15 און כל נפש וואס וועט אכל געפאלנס אדער פארצוקטס, סיי דער איינגעבארענער, און סיי דער גר, זאל וואשן זיינע קליידע, און רחץ זיין בשר אין מים, און זיין טמא ביזן ערב, און ווערן טהר. 16 און אויב ער וועט זיי נישט וואשן, און זיין בשר נישט רחץ, וועט ער נשא זיין חטאת.

1 און' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: איך בין ה' אלוקיכם. 3 אזוי ווי די מעשים פון ארץ מצרים וואס איר זייט דערין ישב, זאלט איר נישט עשה; און אזוי ווי די מעשים פון ארץ כנען, וואס איך ברענג אייך אהין, זאלט איר נישט עשה; און אין זייערע חוקים זאלט איר נישט הלך. 4 מיינע חוקים זאלט איר עשה, און מיינע משפטים זאלט איר זיין שומר איבער צו הלך אין זיי; איך בין ה' אלוקיכם. 5 און איר זאלט זיין שומר איבער מיינע חוקים און מיינע משפטים, וואס אז אן אדם טוט זיי, חי ער בהם: איך בין ה'. 6 איש איש זאלט נישט נגש קיין איינער צו א שום לייבנאנטער זינער, צו אנטפלעקן די ערוה: איך בין ה'. 7 די ערוה פון אביך, און די ערוה פון אמך, זאלסטו נישט אנטפלעקן: זי איז אמך, טארסטו נישט אנטפלעקן איר ערוה. 8 די ערוה פון אשת אביך זאלסטו נישט אנטפלעקן; די ערוה פון אביך איז דאס. 9 די ערוה פון אחותך בת אביך, אדער בת אמך, געבארן אין בית, אדער געבארן פון אויסן: זייער ערוה זאלסטו נישט אנטפלעקן. 10 די ערוה פון דיין בת בנך, אדער פון דיין בת בתך: זייער ערוה זאלסטו נישט אנטפלעקן, ווייל דיין ערוה זיינען זיי. 11 די ערוה פון דער בת פון בת אשת אביך, געבארן פון דיין אב: זי איז אחיך, זאלסטו נישט אנטפלעקן איר ערוה. 12 די ערוה פון אחות אביך זאלסטו נישט אנטפלעקן; דיין לייבנאנטע אביך איז זי. 13 די ערוה פון אחות אמך זאלסטו נישט אנטפלעקן, ווייל דיין לייבנאנטע אמך איז זי. 14 די ערוה פון אח אביך זאלסטו נישט אנטפלעקן: צו זיין אשה זאלסטו נישט נגש; דיין דדה איז זי. 15 די ערוה פון דיין שנור זאלסטו נישט אנטפלעקן; דיין אשת בנך איז זי, טארסטו נישט אנטפלעקן איר ערוה. 16 די ערוה פון אשת אחיך זאלסטו נישט אנטפלעקן; די ערוה פון אחיך איז דאס. 17 די ערוה פון אן אשה מיט איר בת זאלסטו נישט אנטפלעקן. איר בת בנה, אדער בת בתה, זאלסטו נישט לקח, צו אנטפלעקן איר ערוה; אירע לייבנאנטע זיינען זיי, איז דאס א שענדלעכקייט. 18 און אן אשה צו איר אחות זאלסטו נישט לקח צו זיין א מיטווייב, צו אנטפלעקן איר ערוה לעבן יענער ביי איר לעבן. 19 און צו אן אשה אין דער נדה פון איר טומאה זאלסטו נישט נגש צו אנטפלעקן איר ערוה. 20 און מיט דער אשה פון דיין רע זאלסטו נישט האבן א ביישלאף פון זרע, זיך צו פאראומרייניקן מיט איר. 21 און פון בנך זאלסטו נישט נתן אויף

מקריב זיין צו מולד, און זאלסט נישט פארשוועכן דעם שם אלוקיד: איך בין ה'. 22 און מיט א גבר זאלסטו נישט ליגן אזוי ווי מע ליגט מיט אן אשה; אן תועבה איז דאס. 23 און מיט קיין בהמה זאלסטו נישט ליגן, זיך צו פאראומרייניקן מיט איר; און אן אשה זאל נישט אבן פאר א בהמה צו ליגן מיט איר; א פארמישונג איז דאס. 24 איר זאלט אייך נישט פאראומרייניקן מיט כל די דאזיקע, מחמת מיט כל די דאזיקע האבן זיך פאראומרייניקט די גוים וואס איך טרייב ארויס פון פאר אייך. 25 און הארץ איז געווארן טמא, און איך האב זיך אפגערעכנט מיט איר פאר אירע חטאת, און הארץ האט ארויסגעשפיגן אירע ישב. 26 דעריבער זאלט איר שומר איבער מיינע חוקים און מיינע משפטים, און איר זאלט נישט עשה פון כל די דאזיקע תועבות, סיי דער איינגעבארענער, און סיי דער זר וואס האלט זיך אויף צווישן אייך: 27 ווייל כל די דאזיקע תועבות האבן עשה די אנשי הארץ וואס פאר אייך, און הארץ איז געווארן טמא 28 כדי הארץ זאל אייך נישט אויסשפייען, אז איר וועט עס פאראומרייניקן, אזוי ווי עס האט אויסגעשפיגן העם וואס פאר אייך. 29 מחמת איטלעכער וואס וועט עשה פון כל די דאזיקע תועבות: די נפשות וואס טוען עס, זאלן כרת ווערן פון צווישן זייער עם. 30 און איר זאלט זיין שומר איבער מיינ משמרת, נישט צו עשה פון די אומווערדיקע איינפירן וואס זיינען עשה געווארן פאר אייך, און איר זאלט אייך נישט פאראומרייניקן מיט זיי: איך בין ה' אלוקיכם.

ויקרא 19

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו דער כל עדת בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: קודש זאלט איר זיין, ווייל איך ה' אלוקיכם בין קודש. 3 איר זאלט איטלעכער האבן אפשיי פאר אמו און אביו, און מיינע שבתות זאלט איר זיין שומר איבער: איך בין ה' אלוקיכם. 4 איר זאלט אייך נישט קערן צו די געצן, און געגאסענע אלוקים זאלט איר אייך נישט עשה: איך בין ה' אלוקיכם. 5 און אז איר וועט זבח א זבח שלמים צו ה', זאלט איר עס שלאכטן אז איר זאלט באווייליקט ווערן. 6 אין דעם יום אייער שלאכטונג זאל עס אכל ווערן, און אויף מחר; און וואס בלייבט איבער ביז אויפן 3טער יום, זאל אין אש פארברענט ווערן. 7 און אויב אכל וועט עס אכל ווערן אויפן

3טער יום, איז דאס אן תועבה; עס וועט נישט באוויליקט ווערן. 8 און דער
 וואס עסט דאס, וועט נשא זיין עוון, ווייל א קודשייט פון ה' האט ער
 פארשוועכט; און יענע נפש זאל כרת ווערן [דניאל 26: 9] פון איר עס. 9 און
 אז איר שניידט דעם שניט פון ארצכם, זאלסטו נישט דערענדיקן שניידן דעם
 עק פון דיין שדה, און דעם נאכקלייב פון דיין שניט זאלסטו נישט
 נאכקלייבן. 10 און דיין כרם זאלסטו נישט ארומקלייבן טהור, און דאס
 אראפגעפאלענע פון דיין כרם זאלסטו נישט אויפקלייבן; פארן ארימאן און
 פארן גר זאלסטו זיי איבערלאזן: איך בין ה' אלוקיכם. 11 איר זאלט נישט
 גנבען, און איר זאלט נישט פארלייקענען, און איר זאלט נישט אמר ליגן
 איינער דעם אנדערן. 12 און איר זאלט נישט שווערן ביי שמי צום פאלשן,
 און פארשוועכן דעם שם פון אלוקיך: איך בין ה'. 13 זאלסט נישט דריקן דיין
 רֵע, און נישט באגזלען. זאלסט נישט לאזן לון דעם לוי פון א געדונגענעם
 ביי דיר ביז אין דער בקר. 14 זאלסט נישט קללך א טויבן, און פאר א
 בלינדן זאלסטו נישט לייגן א מוקש; און זאלסט מורא האבן פאר אלוקיך:
 איך בין ה'. 15 איר זאלט נישט עשה אן עוולה אין א משפט; זאלסט נישט
 חוס דעם פנים פון אן ארימאן, און נישט שאנעווען דעם פנים פון א גרויסן
 איש; מיט צדק זאלסטו שפט דיין רֵע. 16 זאלסט נישט ארומגיין מיט רכילות
 צווישן עמך; זאלסט נישט אבן רואיק ביי דעם דם פון דיין רֵע: איך בין ה'. 17
 זאלסט נישט אויב האבן אחיך אין לבבך; אויסרעדן זאלסטו אויסרעדן דיין
 רֵע, כדי זאלסט נישט נשא איבער אים א חטא. 18 זאלסט זיך נישט נוקם
 זיין, און נישט האלטן א שנאה אויף די בני-עמך; נייערט זאלסט אהב האבן
 דיין רֵע אזוי ווי זיך אליין: איך בין ה'. 19 מיינע משפטים זאלט איר זיין שומר
 איבער. דיין בהמה זאלסטו נישט פארן געמישט; דיין שדה זאלסטו נישט
 פאר זייען געמישט; און א בגד פון געמישטן געוואנט, שעטנז, זאל נישט
 ארויפקומען אויף דיר. 20 און אז אן איש וועט ליגן מיט אן אשה א ביישלאף
 פון זרע, און זי איז א דינסט וואס איז באשטימט פאר אן איש, נאר פדה איז
 זי נישט פדה געווארן, און פריישאפט איז איר נישט נתן געווארן, זאל זיין אן
 אויספארשונג; זיי זאלן נישט מות ווערן, ווייל זי איז נישט באפרייט געווארן.
 21 און ער זאל ברענגען זיין אשם צו ה', צום פתח פון אוהל-מועד; אן איל
 פאר אן אשם. 22 און הכהן זאל מכפר זיין אויף אים מיט דעם איל פון אשם
 פאר ה', דרכים זיין חטאת וואס ער האט חטא; און אים וועט פארגעבן ווערן

פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא. 23 און אז איר וועט בוא אין הארץ, און וועט נטע כל עסביימער, זאלט איר לאזן זייער בקר אומבאשניטן; 3 שנה זאל עס אייך זיין אומבאשניטן, עס זאל נישט אכל ווערן. 24 און אויפן 4טער שנה זאל זייער כל בקר זיין קודש פאר א לויגעבונג צו ה'. 25 און אויפן 5טער שנה מעגט איר אכל זייער בקר, כדי אייך זאל צוקומען זייער תבואה: איך בין ה' אלוקיכם. 26 איר זאלט נישט אכל מיטן דם. איר זאלט נישט צויבערן און נישט ווארזאגן. 27 איר זאלט נישט אפשניידן רונד די הרן פון אייער קאפ; און זאלסט נישט פארדירש די הרן פון דיין בארד. 28 און א שנייט נאך מת זאלט איר נישט עשה אויף אייער בשר, און אן אויסגעשטאכן געשריפטס זאלט איר אויף זיך נישט עשה: איך בין ה'. 29 זאלסט נישט פארשוועכן דיין בת זי צו עשה פאר א זונה, כדי הארץ זאל נישט אויסגעלאסן ווערן, און הארץ וועט פול ווערן מיט שענדלעכקייט. 30 מיינע שבתות זאלט איר זיין שומר איבער, און פאר מיין הקודש זאלט איר האבן אפשיי: איך בין ה'. 31 איר זאלט אייך נישט קערן צו גייסטער, און ביי רוחות זאלט איר נישט שאל, זיך צו פאראומרייניקן מיט זיי: איך בין ה' אלוקיכם. 32 פאר א גרייז זאלסטו קום, און זאלסט שאנעווען דעם פנים פון א זקן, און מורא האבן פאר אלוקיך: איך בין ה'. 33 און אז ביי דיר וועט זיך אויפהאלטן א גר אין ארצכם. זאלסטו אים נישט ינה. 34 אזוי ווי אזרח פון אייך זאל אייך זיין דער גר וואס האלט זיך אויף ביי אייך; און זאלסט אים אהב האבן אזוי ווי זיך אליין; ווייל גרים זייט איר געווען אין ארץ מצרים: איך בין ה' אלוקיכם. 35 איר זאלט נישט עשה אן עוולה אין א משפט, אין מעסטשטאק, אין וואג, אדער אין מאס. 36 א ריכטיקע וואגשאל, ריכטיקע וואגשטיינער, א ריכטיקע איפה, און א ריכטיקער הין, זאל ביי אייך זיין: איך בין ה' אלוקיכם, וואס האב אייך יצא פון ארץ מצרים. 37 און איר זאלט זיין שומר איבער כל מיינע חוקים, און כל מיינע חוקים, און זיי עשה: איך בין ה'.

ויק20

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 גם זאלסטו אמר צו די בני-ישראל: כל איש פון די בני-ישראל, אדער פון דעם גר וואס האלט זיך אויף אין ישראל, וואס וועט נתן פון בניו צו מולך, זאל מות יומת ווערן; העם

הארץ זאל אים פאר ווארפן מיט אבנים. 3 און איך וועל קערן מיין פנים קעגן יענעם אדם, און וועל אים כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] פון צווישן עמו, ווייל ער האט נתן פון בניו צו מולך, כדי צו פאראומרייניקן מיין הקודש, און צו פארשוועכן קדשי שם. 4 און אויב פלא וועט פלא העם הארץ זייערע אויגן פון יענעם אדם, ווען ער נתן פון בניו צו מולך, אים נישט צו מות, 5 וועל איך קערן מיין פנים קעגן יענעם אדם, און קעגן זיין משפחה, און איך וועל אים, און כל וואס זיינען פארפירט נאך אים צו זיין פארפירט נאך מולך, כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] פון צווישן זייער עם.

6 און די נפש וואס וועט זיך ווענדן צו גייסטער און צו רוחות, צו זיין פארפירט נאך זיי, וועל איך קערן מיין פנים קעגן יענער נפש, און וועל אים כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] פון צווישן עמו. 7 און איר זאלט אייך קדש, און זיין קודש, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 8 און איר זאלט זיין שומר איבער מיינע משפטים און זיי עשה: איך בין ה' וואס קודשט אייך. 9 ווייל כל איינער וואס וועט קללך זיין אב אדער אמו, זאל מות יומת ווערן; אביו אדער זיין אם האט ער געשאלטן, זיין דם אויף אים! 10 און אן איש וואס וועט מזנה זיין מיט אן אשת-איש, אז ער וועט מזנה זיין מיט זיין חברס אשה, זאל מות יומת ווערן אי דער איש, אי די אשה, וואס האט מזנה געווען. 11 און אן איש, אז ער וועט ליגן מיט אביו אשה, האט ער די ערוה פון אביו אנטפלעקט; מות מות ווערן זאלן זיי 2; זייער דם אויף זיי! 12 און אז אן איש וועט ליגן מיט זיין שנור, זאלן זיי מות יומת ווערן 2; א פארמישונג זיינען זיי באגאנגען, זייער דם אויף זיי! 13 און אז אן איש וועט ליגן מיט א גבר אזוי ווי מע ליגט מיט אן אשה האבן זיי 2 אן תועבה עשה; מות זאלן זיי מות ווערן; זייער דם אויף זיי! 14 און אז אן איש וועט לקח אן אשה מיט איר אם, איז דאס א שענדלעכקייט; אין אש זאל מען פארברענען אי אים, אי זיי, כדי עס זאל נישט זיין קיין שענדלעכקייט צווישן אייך. 15 און אן איש וואס וועט ליגן מיט א בהמה, זאל ער מות יומת ווערן, און די בהמה זאלט איר הרגען. 16 און אז אן אשה וועט נגש צו מים עס איז בהמה צו ליגן מיט איר, זאלסטו הרגען אי די אשה, אי די בהמה; מות מוזן זיי מות ווערן, זייער דם אויף זיי! 17 און אז אן איש וועט לקח אחות, אביו בת, אדער זיין מוטערס בת, און ער וועט ראה איר ערוה, און זי וועט

ראה זיין ערוה, איז דאס א ערוההאפטיקייט, און זיי זאלן פארשניטן ווערן פאר די אויגן פון די בני-זייער עם; די ערוה פון אחות האט ער אנטפלעקט, זאל ער נשא זיין עוון. 18 און אז אן איש וועט ליגן מיט אן אשה אין איר קראנקשאפט, און וועט אנטפלעקן איר ערוה: ער האט אנטבלויזט איר קוואל, און זי האט אנטפלעקט דעם קוואל פון איר דם, זאלן זיי 2 פארשניטן ווערן פון צווישן זייער עם. 19 און די ערוה פון אחות אמך, אדער פון אחות אביך, זאלסטו נישט אנטפלעקן; ווייל זיין לייבנאנטע אנטבלויזט ער; זיי זאלן נשא זייער חטאת. 20 און אז אן איש וועט ליגן מיט זיין דדה, האט ער די ערוה פון זיין דוד אנטפלעקט; זיי זאלן נשא זייער חטא; ערירים זאלן זיי מות. 21 און אז אן איש וועט לקח זיין אשת אחיו, איז דאס אן נדה; די ערוה פון אחיו האט ער אנטפלעקט; ערירים זאלן זיי בלייבן. 22 און איר זאלט זיין שומר איבער כל מיינע חוקים, און כל מיינע משפטים, און זיי עשה, כדי הארץ וואס איך ברענג אייך אהין, זיך צו ישב דרינען, זאל אייך נישט ארויסשפייען. 23 און איר זאלט נישט הלך אין די איינפירן פון העם וואס איך פארטרייב פון פאר אייך; ווייל דאס כל האבן זיי עשה, און איך האב מיך פארעקלט מיט זיי. 24 און איך האב אמר צו אייך: איר וועט נחל זייער אדמה, און איך וועל זי אייך נתן זי צו ירש: אן ארץ זבת חלב ודבש. איך בין ה' אלוקיכם וואס האב אייך אפגעשיידט פון די עמים. 25 דעריבער זאלט איר בדל צווישן הטהור בהמה און הטמא, און צווישן דעם טמא עוף און הטהור, און איר זאלט נישט תעב נפשכם מיט א בהמה, אדער מיט אן עוף, אדער מיט וואס נאר הארץ ווידמענט, וואס איך האב אפגעשיידט צו עשה טמא פאר אייך. 26 און איר זאלט מיר זיין קודש, ווייל איך ה' בין קודש, און איך האב אייך אפגעשיידט פון די עמים, צו געהערן צו מיר. 27 און אן איש אדער אן אשה, וואס איז אן אוב אדער א ידעונו, זאלן זיי מות יומת ווערן; מיט אבנים זאל מען זיי פאר ווארפן; זייער דם אויף זיי!

ויק121

1 און ה' האט אמר צו משה: רעד צו די כהנים, די בני-אהרנען, און זאלסט אמר צו זיי: קיינער זאל זיך נישט פאראומרייניקן אן מת צווישן עמו; 2 סיידן אן זיינעם א לייב-קרוב וואס איז נאענט צו אים, אן אמו, און אן אביו, און אן

בנו, און אן זיין בת, און אן אחיו; 3 און אן אחות בתולה, וואס איז נאנט צו
 אים, וואס האט נאך נישט געהאט אן איש: אן איר מעג ער זיך
 פאראומרייניקן. 4 דער בעל צווישן עמו טאר זיך נישט פאראומרייניקן זיך צו
 פארשוועכן. 5 זיי זאלן נישט עשה א פליך אויף זייער קאפ, און די הרן פון
 זייער בארד זאלן זיי נישט גלח, און אויף זייער בשר זאלן זיי נישט גדד אן
 איינשניידונג. 6 קודש זאלן זיי זיין צו אלוקיהם, און זיי זאלן נישט
 פארשוועכן דעם שם פון אלוקיהם, ווייל די אשה פון ה', די לחם פון
 אלוקיהם, זיינען זיי מקריב, דעריבער מוזן זיי זיין קודש. 7 אן אשה א זונה
 אדער א חללה זאלן זיי נישט לקח, און אן אשה גרושה פון איר איש זאלן זיי
 נישט לקח; ווייל ער איז קודש צו אלוקיו. 8 און זאלסט אים האלטן קודש,
 ווייל די לחם פון אלוקיד איז ער מקריב; קודש זאל ער דיר זיין, ווייל קודש
 בין איך ה', וואס קודש אייך. 9 און בת אן איש א כהן, אז זי וועט זיך
 פארשוועכן מזנה צו זיין, פארשוועכט זי אביה; אין אש זאל זי מחללת באש
 תשרף. 10 און הכהן הגדול מאחיו, וואס אויף זיין קאפ איז ארויפגעגאסן
 געווארן דאס שמן המשחה, און מע האט דערפילט ידו אנצו עשה די בגדי,
 זאל נישט לאזן פארוואקסן זיין קאפ, און נישט איינרייסן זיינע בגדים; 11
 און צו קיין לייב פון א מת זאל ער נישט צו הלך; אפילו אן אביו און אן אמו
 זאל ער זיך נישט פאראומרייניקן. 12 און פון הקודש זאל ער נישט יצא, און
 נישט פארשוועכן דאס מקדש אלוקיו, ווייל די נזר שמן משחת אלוקיו איז
 אויף אים: איך בין ה'. 13 און אן אשה אין איר בתולים זאל ער לקח. 14 אן
 אלמנה, אדער א גרושה, אדער א חללה, א זונה, די דאזיקע זאל ער נישט
 לקח; נאר בלויז א בתולה פון עמו זאל ער לקח פאר אן אשה. 15 און ער זאל
 נישט פארשוועכן זיין זרע צווישן עמו, ווייל איך ה' קודש אים. 16 און ה' האט
 גערעדט צו משהן, לאמור: 17 רעד צו אהרנען, לאמור: איטלעכער פון דיין
 זרע אויף זייערע דור-דורות, וואס אין אים וועט זיין א מום, זאל נישט נגש
 מקריב צו זיין די לחם פון אלוקיו. 18 ווייל איטלעכער איש וואס אין אים איז
 דא א מום, טאר נישט נגש: אן איש אן עור, אדער א פסת, אדער מיט אן
 איינגעפאלענער נאז, אדער מיט איין גליד צו לאנג, 19 אדער אן איש וואס ביי
 אים וועט זיין צעבראכן א רגל, אדער צעבראכן א יד, 20 אדער א הויקער,
 אדער א קארליק, אדער מיט א בעלם אויף זיין אויג, אדער מיט טרוקענע
 קרעץ, אדער פייכטע קרעץ, אדער א געברייכטער. 21 איטלעכער איש פון

דעם זרע פון אהרן הכהן, וואס אין אים איז דא א מום, זאל נישט נגש מקריב צו זיין די אשה פון ה'; א מום איז דא אין אים, טאר ער נישט נגש מקריב צו זיין די לחם אלוקיו. 22 די לחם אלוקיו, פון קדוש קדושים אזוי ווי פון קדש, מעג ער אכל. 23 נאר צום פרוכת טאר ער נישט בוא, און צום מזבח טאר ער נישט נגש, ווייל א מום איז דא אין אים; און ער זאל נישט פארשוועכן מיינע קודשייטן, ווייל איך ה' קודש זיי. 24 און משה האט דאס גערעדט צו אהרנען, און צו בניו, און צו כל בני-ישראל.

ויק22

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו אהרנען און צו בניו, אז זיי זאלן זיך האלטן אפגעשיידט פון די קודש זאכן פון די בני-ישראל, וואס זיי קדש צו מיר, און זיי זאלן נישט פארשוועכן שם קודשי: איך בין ה'. 3 זאג צו זיי: איטלעכער איש פון אל אייער זרע אויף אייערע דור-דורות וואס וועט נגש צו די קדושים, וואס די בני-ישראל וועלן קדש צו ה', מיט זיין טומאה אויף אים, יענע נפש זאל פארשניטן ווערן פון פאר מיר: איך בין ה'. 4 איש איש פון דעם זרע אהרן וואס איז א מצורע אדער א פלוסיקער, טאר פון די קודש זאכן נישט אכל, ביז ער וועט טהור ווערן. און דער וואס רירט זיך אן אן עמיצן וואס איז טמא פון מת; אדער אן אישוואס פון אים וועט יצא א שכבת זרע; 5 אדער אן איש וואס וועט זיך אנרירן אן מיס עס איז שרץ וואס מע ווערט פון אים טמא, אדער אן איש וואס מע ווערט פון אים טמא, וואס נאר זיין טומאה איז 6 דער נפש וואס וועט זיך אנרירן אן זיי, זאל זיין טמא ביזן ערב, און ער זאל נישט אכל פון די קודש זאכן, סיידן ער האט געבאדן זיין בשר אין מיס. 7 און אז די שמש וועט אבד, זאל ער זיין טהור, און דערנאך מעג ער אכל פון די קודש זאכן, ווייל דאס איז זיין לחם. 8 געפאלנס און פארצוקטס זאל ער נישט אכל, צו ווערן טמא דערמיט: איך בין ה'. 9 און זיי זאלן זיין שומר איבער מיין משמרת, כדי זיי זאלן נישט נשא דרכים דעם א חטאת און מות דורך דעם, אז זיי וועלן עס פארשוועכן: איך ה' קודש זיי. 10 און קיין גר טאר נישט אכל קודש; א ווינער ביי א כהן, אדער א געדונגענער, טאר נישט אכל קודש. 11 און אז א כהן וועט קויפן עמיצן אין איינקויף פאר זיין געלט, מעג ער אכל דערפון; און די וואס זיינען געבארן אין

זיין בית, זיי מעגן אכל פון זיין לחם. 12 און בת א כהן אז זי וועט לקח אן
 איש א גר, טאר זי פון הקדוש תרומה נישט אכל. 13 נאר בת א כהן, אז זי
 וועט ווערן אן אלמנה, אדער א גרושה, און קיין זרע האט זי נישט, און זי
 וועט זיך שוב צו בית אביך אזוי ווי אין איר יוגנט, מעג זי אכל פון איר לחם
 אביה; נאר קיין זר טאר דער פון נישט אכל. 14 און אז עמיצער וועט אכל
 קודש דורך א שגגה, זאל ער יסף דערצוא 1/5 דערפון, און אפצאלן דאס
 קודש צום כהן. 15 און זיי זאלן נישט פארשוועכן די קודש זאכן פון די
 בני-ישראל, וואס זיי שיידן אפ צו ה', 16 און זיי עשה נשא אן עוון אשמה, אז
 זיי וועלן אכל זייערע קודש זאכן; ווייל איך ה' קודש זיי. 17 און ה' האט
 גערעדט צו משהן, לאמור: 18 רעד צו אהרנען און צו בניו, און צו כל
 בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז עמיצער אן איש פון דעם בית ישראל,
 אדער פון דעם גר בישראל, וועט ברענגען זיין קרבן, פון כל זייערע נדרים,
 אדער פון כל זייערע נדבות גאבן, וואס זיי וועלן ברענגען צו ה' פאר אן עולה,
 19 כדי איר זאלט באוויליקט ווערן, מוז עס זיין א זכר תמים, פון בקר, פון
 כבשים, אדער פון ציגן. 20 קיינס וואס אין אים איז דא א מום זאלט איר
 נישט ברענגען, מחמת עס וועט אייך נישט זיין צו באוויליקונג. 21 און אז אן
 איש וועט ברענגען א זבח שלמים צו ה', לויט א קלאר ארויסגערעדטן נדר,
 אדער פאר א פרייוויליקער מתנה, פון בקר, אדער פון צאן, מוז עס זיין נישט
 געפעלערט, כדי באוויליקט צו ווערן; קיין מום זאל אין אים נישט זיין. 22 א
 בלינדס, אדער א געשעדיקטס, אדער א פארקריפלטס, אדער מיט א גוז,
 אדער מיט טרוקענע קרעץ, אדער פייכטע קרעץ: די דאזיקע זאלט איר נישט
 ברענגען צו ה', און נישט עשה פון זיי אן אשה אויפן מזבח צו ה'. 23 און אן
 שור אדער א שה מיט איין גליד צו לאנג אדער צו קורץ, דאס מעגסטו עשה
 א נדבה מתנה, נאר פאר א נדר וועט עס נישט באוויליקט ווערן. 24 און אזא
 וואס זיינע גערעגלידער זיינען צעדריקט, אדער צעהאקט, אדער אנגעריסן,
 אדער אויסגעשניטן, זאלט איר נישט ברענגען צו ה'; און איר זאלט אין
 ארצכם נישט עשה אזוי-וואס. 25 אפילו פון דער יד פון א גר זאלט איר נישט
 ברענגען די מאכל פון אלוקיכם פון כל די דאזיקע, ווייל זייער פארדארבונג
 איז אין זיי, א מום איז אין זיי; זיי וועלן נישט באוויליקט ווערן פון אייך. 26
 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 27 א רינד, אדער א כבש, אדער א עז,
 אז עס וועט געבארן ווערן, זאל עס 7 ימים זיין אונטער אמו, און פון 8 טער

יום אן און ווייטער וועט עס באווייליקט ווערן פאר א קרבן, אן אשה צו ה'.
 28 און א שור צי א שה, זאלט איר עס נישט שעכטן אין איין יום מיט זיין
 קינד. 29 און אז איר וועט זבח א דאנקאפפער צו ה', זאלט איר עס זבח אז
 איר זאלט באווייליקט ווערן. 30 אין דעם אייגענעם יום זאל עס אכל ווערן;
 איר זאלט נישט כגאיבערלאזן דערפון ביז אין דער בקר: איך בין ה'. 31 און
 איר זאלט שומר איבער מיינע מצוות און זיי עשה: איך בין ה'. 32 און איר
 זאלט נישט פארשוועכן מיין שם קודשי, כדי איך זאל זיין געקודשט צווישן
 די בני-ישראל: איך בין ה' וואס קודשט אייך; 33 דער וואס האט אייך יצא
 הארץ מצרים, אייך צו זיין צום ה': איך בין ה'.

ויקרא 23

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט
 אמר צו זיי: די יום-טובים פון ה' וואס איר זאלט זיי אויסרופן פאר מקראי
 קודש: דאס זיינען מיינע יום-טובים: 3 6 יום זאל עשה ווערן מלאכה, נאר
 אויפן 7טער יום איז א שבת פון רוונג, א מקרא קודש; קיין מלאכה זאלט איר
 נישט עשה; דאס איז שבת צו ה' אין כל אייערע מושבות. 4 דאס זיינען די
 יום-טובים פון ה', די מקרא קודש, וואס איר זאלט זיי אויסרופן אין זייער
 מועדים. 5 אין 1טער חודש, אין 14טער יום פון חודש, אקעגן ערב, איז דער
 קרבן-פסח צו ה'. 6 און אויפן 15טער יום פון דעם דאזיקן חודש, איז דער
 יום-טוב פון מצות צו ה'; 7 ימים זאלט איר אכל מצות. 7 אין 1טער יום זאל
 א מקרא קודש זיין ביי אייך; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 8 און
 איר זאלט ברענגען אן אשה צו ה' 7 ימים; אויפן 7טער יום איז א מקרא
 קודש; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 9 און ה' האט גערעדט צו
 משהן, לאמור: 10 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז תבאו
 אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית
 קצירכם אל-הכהן. 11 והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
 ניפנו הכהן. 12 און איר זאלט עשה, אין דעם יום וואס איר הייבט אויף די
 גארב, א כבש תמים, א יאריקן, פאר אן עולה צו ה'; 13 און א מנחה דערצו, 2
 צענטל סולת פארמישט מיט שמן, אן אשה צו ה' פאר א ריח ניחות; און א
 נסך דערצו, וויין א פערטל הין. 14 און לחם, און געברענטע קערנער, און

פרישע זאנגען, זאלט איר נישט אכל ביז דעם דאזיקן אייגענעם יום, ביז איר ברענגט דעם קרבן פון אלוקיכם; אן משפטים עולם אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות. 15 און איר זאלט אייך ספר פון אויף מחר נאכדעם רוטאג, פון דעם יום וואס איר ברענגט די גארב פון תנופה; 7 כל שבועות זאלן עס זיין; 16 ביז אויף מחר נאך דער זיבעטער וואך זאלט איר אפציילן 50 יום, און ברענגען א מנחה פון דער נייער תבואה צו ה'. 17 איר זאלט ברענגען פון אייערע מושבות 2 ברויטן פאר אן תנופה; פון 2 צענטל סולת זאלן זיי זיין, געזייערט זאלן זיי געבאקט ווערן, אן ערשטגאב צו ה'. 18 און איר זאלט ברענגען מיטן לחם 7 כבשים יאריקע תמים, און איין יונגן פר, און 2 אילים; זיי זאלן זיין אן עולה צו ה', מיט זייערע מנחה און זייערע נסך אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 19 און איר זאלט עשה איין שעיר פאר א חטאת, און 2 כבשים יאריקע פאר א זבח שלמים. 20 און הכהן זאל זיי אויפהייבן מיט דעם לחם פון דעם ערשטצייטיקן, אן תנופה פאר ה', מיט די 2 כבשים; קודש זאלן זיי זיין צו ה', פארן כהן. 21 און איר זאלט עשה אן אויסרופונג אין דעם דאזיקן אייגענעם יום; א מקרא קודש זאל זיין ביי אייך; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. אן חקת עולם אין כל אייערע מושבות אויף אייערע דור-דורות. 22 און אז איר שניידט דעם שניט פון ארצכם, זאלסטו נישט דערענדיקן דעם עק פון דיין שדה ביי דיין שניידן, און דעם נאכקלייב פון דיין שניט זאלסטו נישט נאכקלייבן; פארן ארימאן און פארן גר זאלסטו זיי איבערלאזן: איך בין ה' אלוקיכם. 23 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 24 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: אין 7 טער חודש, אין 1 טער יום פון חודש, זאל זיין ביי אייך א רואונג, א זכרון דורך שאלונג, א מקרא קודש. 25 קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה, און איר זאלט ברענגען אן אשה צו ה'. 26 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 27 נאר אין 10 טער יום דעם דאזיקן 7 טער חודש איז דער יום הכפרים; א מקרא קודש זאל זיין ביי אייך, און איר זאלט ענה נפשכם, און ברענגען אן אשה צו ה'. 28 און קיין מלאכה זאלט איר נישט עשה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, ווייל א יום כפרים איז דאס, מכפר צו זיין אויף אייך פאר ה' אלוקיכם. 29 ווייל כל הנפש וואס וועט זיך נישט ענה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, זאל כרת ווערן פון איר עם. 30 און כל הנפש וואס וועט עשה עפעס אן מלאכה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, יענע נפש וועל איך אונטערברענגען פון צווישן איר עם. 31 קיין מלאכה

זאלט איר נישט עשה; אן משפטים עולם אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות.

32 א שבת שבתון איז עס פאר אייך; און איר זאלט ענה נפשכם; אין 9 טער יום פון חודש אין ערב, פון ערב ביז ערב, זאלט איר האלטן אייער שבת. 33 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 34 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: אין 15 טער יום דעם דאזיקן 7 טער חודש איז דער יום-טוב פון סוכות 7 ימים צו ה'. 35 אין 1 טער יום איז א מקרא קודש; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 36 7 טעג זאלט איר ברענגען אן אשה צו ה'; אויפן 8 טער יום זאל א מקרא קודש זיין ביי אייך, און איר זאלט ברענגען אן אשה צו ה'; א קודש קהל איז דאס; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 37 דאס זיינען די יום-טובים פון ה', וואס איר זאלט זיי אויסרופן פאר מקרא קודשען, צו ברענגען אן אשה צו ה', אן עולה, און א מנחה, א זבת, און נסכים; וואס פאר איטלעכן יום, אין זיין יום. 38 אחוץ די שבתות פון ה', און אחוץ אייערע גאבן, און אחוץ כל אייערע נדרים, און אחוץ כל אייערע נדבות, וואס איר וועט נתן צו ה'. 39 נאר אין דעם 15 טער יום פון 7 טער חודש, ווען איר זאמלט איין דעם תבואה הארץ, זאלט איר חג דעם חג פון ה' 7 ימים; אין 1 טער יום זאל זיין א רואונג, און אויפן 8 טער יום א רואונג. 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמחתם לפני ה' אלקיכם 7 ימים. 41 און איר זאלט עס חג א חג צו ה' 7 ימים אין שנה; אן חקת עולם אויף אייערע דור-דורות; אין 7 טער חודש זאלט איר עס אשן. 42 אין סוכות זאלט איר ישב 7 ימים; כל איינגעבארענע אין ישראל זאלן ישב אין סוכות. 43 כדי אייערע דור-דורות זאלן האבן דעת, אז אין ביידלעך האב איך געמאכט ישב די בני-ישראל, ווען איך האב זיי ארויסגעווינגן פון ארץ מצרים: איך בין ה' אלקיכם. 44 און משה האט אנגעזאגט די בני-ישראל די יום-טובים פון ה'.

ויק24

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 צוה די בני-ישראל, זיי זאלן דיר ברענגען שמן זית זך כתית למאור: להעלת נר תמיד. 3 דרויסן פון דעם פרוכת פון חקה אין אוהל-מועד זאל עס אהרן צורייכטן אויף פון ערב ביז אין

דער בקר פאר ה' תמיד; אן חקת עולם אויף אייערע דור-דורות. 4 אין הטהור מנורה זאל ער צוריקטן די נרות פאר ה' תמיד. 5 און זאלסט לקח סולת, און אויסבאקן דערפון 12 חלות; פון 2/10 זאל זיין חלה אחד. 6 און זאלסט זיי לייגן אין 2 רייען, 6 אין א ריי, אויפן טהור שלחן פאר ה'. 7 און זאלסט ארויפטאן אויף איטלעכער ריי לויטערן לבונה, כדי עס זאל זיין צו דעם לחם פאר א זכרון, אן אשה צו ה'. 8 ביום השבת ביום בשבת זאל ער עס אויסלייגן פאר ה' תמיד; פון די בני-ישראל אן ברית עולם [זען מה"ש 26-18:21]. 9 און עס זאל געהערן צו אהרנען און צו בניו, און זיי זאלן עס אכל אין א מקום קדש, ווייל א קודש קדשים איז דאס, וואס שמע צו אים פון די אשה פון ה'; א משפטים עולם. 10 און בן אן אשה פון ישראל, וואס איז געווען בן אן איש א מצרי, איז יצא צווישן די בני-ישראל; און בן פון דער אשה פון ישראל און אן איש ישראל האבן זיך געקריגט אין מחנה. 11 און בן דער אשה פון ישראל האט געלעסטערט דעם שם, און געשאלטן, און מע האט אים געבראכט צו משהן. און דער שם פון אמו איז געווען שלומית, די בת פון דברין, פון שבט דן. 12 און מע האט אים אריינגעזעצט אין וואך, ביז מע וועט זיי באשיידן לויט דעם פי ה'. 13 האט ה' גערעדט צו משהן, לאמור: 14 4 ארויס דעם וואס האט געשאלטן, אויסן מחנה, און כל וואס האבן געשמעט זאלן אנלענען ידיהם אויף זיין קאפ, און די כל עדה זאל אים פארשטיינען. 15 און צו די בני-ישראל זאלסטו רעדן, לאמור: כל איש וואס וועט קללך אלוקיו, זאל נשא זיין חטא. 16 און דער וואס לעסטערט דעם שם פון ה', זאל מות מות ווערן; פארשטיינען זאל אים פארשטיינען די כל עדה; ווי דער גר אזוי דער איינגעבארענער, אז ער לעסטערט דעם שם, זאל ער מות ווערן. 17 און אז אן איש וועט נכה עמיצן א נפש צום מת, זאל ער מות יומת ווערן. 18 און דער וואס דערשלאגט א בהמה צום טויט, זאל זי אפצאלן; א לעבן פאר א לעבן. 19 און אז אן איש וועט עשה זיין רע א מום, זאל עשה ווערן צו אים אזוי ווי ער האט עשה: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו [זען משיח שה תחת כלנו, ישעיה 7-6: 53]. 21 יא, דער וואס דערשלאגט א בהמה מוז זי אפצאלן; און דער וואס דערשלאגט אן אדם מוז מות ווערן. 22 איין חקה זאל זיין ביי אייך, ווי דער גר אזוי זאל זיין דער איינגעבארענער, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 23 און משה האט גערעדט צו די בני-ישראל, און זיי האבן ארויסגעפירט דעם וואס האט געשאלטן

אויסן מחנה, און האבן אים פאר ווארפן מיט אבנים; און די בני-ישראל האבן
עשה אזוי ווי ה' האט צוה משהן.

ויק25

1 און ה' האט גערעדט צו משהן אויפן הר סיני, לאמר: 2 רעד צו די
בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז איר וועט בוא אין הארץ וואס איך נתן
איך, זאל הארץ האלטן א שבת צו ה'. 3 6 שנה זאלסטו פאר זייען דיין שדה,
און 6 שנה זאלסטו ארומשניידן דיין כרם, און איינזאמלען דעם תבואה
דערפון. 4 נאר אויפן 7טער שנה זאל זיין א שבת שבתון פארן ארץ, א שבת
צו ה'; דיין שדה זאלסטו נישט פאר זייען, און דיין כרם זאלסטו נישט
ארומשניידן. 5 דעם נאכווקס פון דיין שניט זאלסטו נישט שניידן, און די
טרויבן פון זיינע נישט באשניטענע גפן זאלסטו נישט הארבסטן; א שנה פון
רואנג זאל עס זיין פארן ארץ. 6 און די שבת הארץ זאל זיין פאר איך צום
אכל: פאר דיר, און פאר עבדך, און פאר דיין דינסט, און פאר דיין
געדונגענעם, און פאר דיין איינגעוואנדערטן, וואס האלט זיך אויף ביי דיר; 7
און פאר דיין בהמה, און פאר דער חיה וואס אין ארצך, זאל זיין איר כל
תבואה צום אכל. 8 און זאלסט דיר אפציילן 7 שבתות, 7 מאל 7 שנה; און די
ימי די 7 שבתות וועלן דיר זיין 49 שנה. 9 דעמאלט זאלסטו ארויסלאזן א
שאלונג פון שופר; אין 7טער חודש, אין 10 טער יום פון חודש, אום
יום-כפור, זאלט איר ארויסלאזן א שופר אין אייער כל הארץ. 10 און איר
זאלט קדש דאס 50 טער שנה, און אויסרופן א פריילאזונג אין ארץ פאר כל
אירע יושב; יובל זאל עס איך זיין; און איר זאלט איך שוב איטלעכער צו זיין
אחוזה, און איטלעכער צו זיין משפחה זאלט איר איך שוב. 11 יובל זאל דאס
50 טער שנה איך זיין; איר זאלט נישט זייען, און נישט שניידן זיינע
נאכווקסן, און נישט הארבסטן זיינע נישט באשניטענע גפן. 12 מחמת יובל
איז דאס; קודש זאל עס איך זיין; פון שדה אראפ זאלט איר אכל זיין
תבואה. 13 אין דעם דאזיקן שנה פון יובל זאלט איר איך שוב איטלעכער צו
זיין אחוזה. 14 און אז איר וועט מכר א פארקויפונג צו דיין רֵע, אדער קויפן
פון דער יד פון דיין רֵע, זאלט איר נישט נארן איינער דעם אנדערן. 15 לויט
דער צאל פון די שנים נאכן יובל זאלסטו קויפן פון דיין רֵע; לויט דער צאל

פון תבואה-שנים זאל ער דיר מכר. 16 לויט דער מערקייט פון די שנים זאלסטו מערן דעם מקח דערפון, און לויט דער מינערקייט פון די שנים זאלסטו גרע דעם מקח דערפון; ווייל די צאל פון תבואות פארקויפט ער דיר. 17 און איר זאלט נישט נארן איינער דעם אנדערן, און זאלסט מורא האבן פאר אלוקיד, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 18 און איר זאלט עשה מיינע חוקים, און זיין שומר איבער מיינע חוקים, און זיי עשה, כדי איר זאלט ישב אויף ארצכם אין בטח. 19 און הארץ וועט נתן איר פרי, און איר וועט אכל צו 7 [זען שבע], און וועט ישב אין בטח דערויף. 20 און אז איר וועט אמר: וואס וועלן מיר אכל אין 7 טער שנה? מיר וועלן גג נישט זייען, און נישט איינזאמלען אונדזער תבואה? 21 וועל איך צוהן מיין ברכה אויף אייך אין דעם 6 טער שנה, און עס וועט ברענגען תבואה פאר 3 שנה. 22 און אז איר וועט זייען אויפן 8 טער שנה, וועט איר אכל פון דער תבואה, דאס אלטע; ביזן 9 טער שנה, ביז עס בוא זיין תבואה, וועט איר אכל דאס אלטע. 23 און הארץ זאל נישט פארקויפט ווערן עד עולם, ווייל צו מיר שמע הארץ; ווייל גרים און איינגעוואנדערטע זייט איר ביי מיר. 24 און אין דעם כל הארץ פון אייער אחוזה זאלט איר נתן הארץ אן גאולה. 25 אז אחיד וועט ארים ווערן, און וועט מכר פון זיין אחוזה, זאל בוא זיין קרוב וואס איז דער נענטסטער צו אים, און אויסלייזן דעם פארקויף פון אחיו. 26 און אז אן איש וועט נישט האבן קיין גואל, נאר ידו וועט ווערן חיללעך, און ער וועט צונויפקריגן גענוג עס אויסצולייזן, 27 זאל ער בארעכענען די שנים פון זיין פארקויפונג, און צוריקצאלן דעם רעשט צו דעם איש וואס ער האט צו אים פארקויפט; און ער זאל זיך שוב צו זיין אחוזה. 28 אויב נאר ידו ידע נישט צונויפקריגן גענוג אים צוריקצואלן, זאל זיין פארקויף בלייבן אין דער יד פון דעם וואס האט עס געקויפט, ביז דעם שנה פון יובל, און אום יובל זאל עס יצא; און ער זאל זיך שוב צו זיין אחוזה. 29 און אז אן איש וועט מכר א ווינהויז אין אן עיר מיט א קיר, זאל זיין אויסלייזרעכט זיין ביז עס ענדיקט זיך דאס שנה פון זיין פארקויפונג; א שנה זאל זיין זיין אויסלייזרעכט. 30 אויב נאר עס וועט נישט פדה ווערן ביז עס ווערט פול דערויף א גאנץ שנה, זאל דאס בית וואס אין דער עיר וואס האט א חומה, בלייבן עד עולם ביי דעם וואס האט עס געקויפט, אויף זיינע דור-דורות; עס זאל נישט יצא אום יובל. 31 נאר די בתים פון די דערפער, וואס האבן נישט קיין חומה רונד ארום, זאלן צוגערעכנט

ווערן צום שדה הארץ; זיי זאלן האבן אן גאולה, און אום יובל זאלן זיי יצא.
 32 און די ערים פון די לויים, די בתים פון די ערים פון זייער אחוזה: די לויים
 האבן אן לעלם אויסלייזרעכט. 33 און אז מע וועט קויפן פון די לויים, זאל
 דאס פארקויפטע בית אין דער עיר פון זיין אחוזה יצא אום יובל, ווייל די
 בתים פון די ערים פון די לויים דאס איז זייער אחוזה צווישן די בני-ישראל.
 34 נאר דאס שדה פון דעם שמח פלאץ ארום זייערע שטעט ידע נישט
 פארקויפט ווערן, ווייל אן לעלם אחוזה איז דאס זיי. 35 און אז אחיך וועט
 ארים ווערן, און ידו וועט זיין געפאלן ביי דיר, זאלסטו אים אויפהאלטן ווי א
 גר און איינגעוואנדערטן, אז ער זאל קענען לעבן ביי דיר. 36 זאלסט נישט
 לקח פון אים נשך אדער מערונג, און זאלסט מורא האבן פאר אלוקיך; כדי
 אחיך זאל קענען לעבן ביי דיר. 37 זאלסט אים נישט נתן דיין געלט אויף
 נשך, און דיין אוכל זאלסטו נישט נתן אויף מערונג. 38 איך בין ה' אלוקיכם
 וואס האב אייך יצא פון ארץ מצרים, אייך צו נתן הארץ כנען, אייך צו זיין
 צום ה'. 39 און אז אחיך וועט ארים ווערן ביי דיר, און וועט זיך מכר צו דיר,
 זאלסטו נישט ארבעטן מיט אים אזוי ווי מע מלאכה מיט אן עבד. 40 ווי א
 געדונגענער, ווי אן איינגעוואנדערטער, זאל ער זיין ביי דיר; ביז דעם שנה פון
 יובל זאל ער עבד ביי דיר. 41 דעמאלט זאל ער יצא פון דיר, ער און בניו מיט
 אים, און ער זאל זיך שוב צו זיין משפחה, און צו דעם אחוזה פון זיינע
 עלטערן זאל ער זיך שוב. 42 ווייל עבדי זיינען זיי, וואס איך האב זיי יצא
 הארץ מצרים; זיי טארן נישט פארקויפט ווערן ווי מע פארקויפט אן עבד. 43
 זאלסט נישט משל איבער אים מיט הארטיקייט, און זאלסט מורא האבן
 פאר אלוקיך. 44 און עבדך און דיין דינסט, וואס וועלן זיין ביי דיר: פון די
 גוים וואס ארום אייך, פון זיי זאלט איר קויפן אן עבד אדער א דינסט. 45 און
 גם פון בני-התושבים וואס האלטן זיך אויף ביי אייך, פון זיי ידע איר קויפן,
 און פון זייערע משפחות וואס ביי אייך, וואס זיי האבן געבארן אין ארצכם;
 און זיי קענען אייך ווערן לאחזה. 46 און איר ידע זיי לאזן בירושה צו בניכם
 נאך אייך, צו ירש פאר אן אחוזה; עד עולם ידע איר ארבעטן מיט זיי; נאר
 איבער אייערע אחים, די בני-ישראל, איינער איבערן אנדערן, זאלט איר נישט
 משל מיט הארטיקייט. 47 און אז די יד פון דעם גר אדער דעם
 איינגעוואנדערטן ביי דיר וועט ווערן חיללעך, און אחיך וועט ארים ווערן
 לעבן אים, און וועט זיך מכר צו דעם איינגעוואנדערטן גר ביי דיר, אדער צו

אן עקר משפחה גר, 48 ידע ער, נאכדעם ווי ער האט זיך פארקויפט, האבן אן גאולה; איינער פון זיינע אחים ידע אים אויסלייזן; 49 אדער זיין דוד, אדער זיין בן דוד ידע אים אויסלייזן, אדער עמיצער א לייב-קרוב פון זיין משפחה ידע אים אויסלייזן; אדער, אויב ידו ווערט חיללעך, ידע ער זיך אליין אויסלייזן. 50 און ער זאל זיך אויסרעכענען מיט זיין קויפער, פון דעם שנה וואס ער האט זיך פארקויפט צו אים ביז דעם שנה פון יובל, און דאס געלט פון זיין פארקויפונג זאל אויסגעווארפן ווערן לויט דער צאל פון שנים; אזוי ווי די ימי פון א געדונגענעם זאל זיין וואס ער איז אפגעווען ביי אים. 51 סיי עס זיינען נאך דא פיל שנים, זאל ער לויט זיי צוריקצאלן פון זיין קויפגעלט פאר זיין גאולה, 52 און סיי עס זיינען געבליבן ווינציק 2 ביז דעם שנה פון יובל, זאל ער זיך מיט אים אויסרעכענען; ווי נאך זיינע שנים זאל ער צוריקצאלן פאר זיין גאולה. 53 אזוי ווי א געדונגענער פון שנה צו שנה זאל ער זיין ביי אים; ער זאל נישט משל איבער אים מיט הארטיקייט פאר דייע אויגן. 54 און אויב ער וועט נישט פדה ווערן אויף די דאזיקע אופנים, זאל ער יצא אין שנה פון יובל, ער און זיינע בנים מיט אים. 55 ווייל צו מיר זיינען די בני-ישראל עבד; עבדי זיינען זיי, וואס איך האב זיי יצא פון ארץ מצרים: איך בין ה' אלוקיכם.

ויקרא 26

1 איר זאלט אייך נישט עשה אפאלוקים, און א געשניצטן געץ און א מצבה זאלט איר אייך נישט קום, און א שטיינבילד זאלט איר נישט עמד אין ארצכם, זיך צו השתחוה פאר אים, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 2 מיינע שבתות זאלט איר זיין שומר איבער, און פאר מיין הקודש זאלט איר האבן אפשיי: איך בין ה'. 3 אויב איר וועט הלך אין מיינע חוקים, און זיין שומר איבער עיבער מיינע מצוות, און זיי עשה, 4 וועל איך נתן אייערע רעגנס אין זייער צייט, און הארץ וועט נתן איר תבואה, און דער עץ השדה וועט נתן זיין פרי. 5 און דרעשן וועט גרייכן ביי אייך ביז הארבסטן, און הארבסטן וועט גרייכן ביז זריעה-צייט; און איר וועט אכל אייער לחם צו 7 [זען שבע], און ישוב אין בטח אין ארצכם. 6 און איך וועל נתן שלום אין ארץ, און איר וועט זיך לייגן, און קיינער וועט נישט ערץ; און איך וועל אויסראטן א רעע חיה הארץ, און א

חרב וועט נישט דורכגיין אין ארצכם. 7 און איר וועט רדף אויביכם, און זיי וועלן פאלן פאר אייך דורכן חרב. 8 און 5 פון אייך וועלן רדף 100, און 100 פון אייך וועלן רדף 10,000, און אויביכם וועלן פאלן פאר אייך דורכן חרב. 9 און איך וועל זיך קערן צו אייך, און וועל אייך פרוכפערן און אייך מערן, און איך וועל קום מיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט אייך. 10 און איר וועט אכל אלטע, גאר אלטע [תבואה], און איר וועט ארויסראמען די אלטע פון דרכים דער נייער. 11 און איך וועל עשה מיין רואונג צווישן אייך, און מיין נפש וועט אייך נישט תעב. 12 און איך וועל אומגיין צווישן אייך, און וועל אייך זיין צום ה', און איר וועט מיר זיין צום עם. 13 איך בין ה' אלוקיכם, וואס האב אייך יצא פון ארץ מצרים, פון צו זיין עבדים צו זיי, און איך האב צעבראכן די שטאנגען פון אייער יאך, און האב אייך געפירט מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ. 14 אויב נאר איר וועט נישט שמע צו מיר, און וועט נישט עשה כל די דאזיקע מצוות, 15 ואם-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם את-בריתי [זען מה"ש 26-18:21], 16 וועל איך גם עשה דאס דאזיקע צו אייך: איך וועל אנזעצן אויך אייך א בהלה: די דער, און קדחת, וואס עשה אויסגיין די אויגן און פארשמם טער די נפש. און איר וועט זייען אייער זרע אומנישט, ווייל אויביכם וועלן עס אכל. 17 און איך וועל קערן מיין פנים אקעגן אייך, און איר וועט נכה ווערן פאר אויביכם, און אייערע שונאים וועלן משל איבער אייך; און איר וועט לויפן ווען קיינער יאגט אייך נישט. 18 און אויב איר וועט ביי כל דעם נישט שמע צו מיר, וועל איך אייך 7 מאל מער יסר פאר חטואתיכם. 19 און איך וועל שבר אייער שטאלצע מאכט, און וועל עשה אייער שמים אזוי ווי ברזל, און ארצכם אזוי ווי נחשת. 20 און אייער כוח וועט יצא אומנישט, און ארצכם וועט נישט נתן איר תבואה, און דער עץ הארץ וועט נישט נתן זיין פרי. 21 און אויב איר וועט הלך מיר דערווידער, און וועט נישט וועלן צושמע צו מיר, וועל איך 7 מאל מערן אויף אייך שלעק, לויט חטואתיכם. 22 און איך וועל שלח אויף אייך די חיה השדה, און זי וועט אייך בארויבן פון בנים, און כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אייערע בהמות, און אייך פארמינערן; און אייערע דרכים וועלן חרם ווערן. 23 און אויב איר וועט דערמיט מיר נישט אויסגעמוסרט ווערן, און איר וועט הלך מיר דערווידער, 24 וועל איך גם הלך אייך דערווידער, און איך גם וועל

אייך נכה 7 מאל פאר חטואתיכם. 25 און איך וועל ברענגען אויף אייך א חרב, וואס וועט זיך נוקם זיין די נקמה פון הברית [זען מה"ש 26-18:21], און איר וועט זיך פארקלייבן אין אייערע ערים. און איך וועל שלח א מגפה צווישן אייך, און איר וועט נתן ווערן אין דער יד פון דעם אויב. 26 אז איך וועל אייך שבר דעם אונטערלען פון לחם, וועלן 10 נשים באקן אייער לחם אין איין אויוון, און זיי וועלן אפברענגען אייער לחם אויפן וואג, און איר וועט אכל און נישט 7 [זען שבע] ווערן. 27 און אויב איר וועט נאכדעם נישט שמע צו מיר, און איר וועט הלך מיר דערווידער, 28 וועל איך הלך אייך דערווידער מיט חרון אף, און איך גס וועל אייך יסר 7 מאל פאר חטואתיכם. 29 און איר וועט אכל הבשר פון בניכם, און הבשר פון בנותיכם וועט איר אכל. 30 און איך וועל פארטיליקן אייערע במות, און וועל כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אייערע זונזיילן, און אהינטאן אייערע פגרים אויף די פגרים פון אייערע געצן, און מיין נפש וועט אייך תעב. 31 און איך וועל עשה פון אייערע ערים א חורבן, און וועל חרם מקדשיכם, און וועל נישט שמעקן אייערע געשמאקע ריחות. 32 און איך וועל חרם הארץ, און אויביכם וואס ישב דערין, וועלן גאפן איבער איר. 33 און אייך וועל איך צעשפרייטן צווישן די גוים, און איך וועל ארויסציען נאך אייך א חרב, און ארצכם וועט זיין א וויסטעניש און אייערע ערים וועלן זיין א חורבן. 34 דעמאלט וועט הארץ אפצאלן אירע שבתות: כל הימים וואס עס וועט וויסט זיין, און איר וועט זיין אין הארץ פון אויביכם; דעמאלט וועט הארץ שכן, און באצאלן אירע שבתות. 35 כל הימים וואס עס וועט וויסט זיין, וועט עס שכן ווי עס האט נישט גערוט אין אייערע שבתות, ווען איר זייט ישב דערויף. 36 און די וואס וועלן בלייבן פון אייך, וועלן איך אריינברענגען א יראייט אין זייער לב, אין די לענדער פון זייער אויב, און זיי וועט רדף דער שארף פון א געטריבענעם בלאט, און זיי וועלן לויפן ווי מע לויפט פון חרב, און פאלן ווען קיינער יאגט נישט. 37 און זיי וועלן געשטרויכלט ווערן איינער אן אנדערן, אזוי ווי פארן חרב, ווען קיינער יאגט נישט; און איר וועט נישט האבן קיין תקומה פאר אויביכם. 38 און איר וועט אבד צווישן די גוים, און הארץ פון אויביכם וועט אייך אכל. 39 און די געבליבענע פון אייך וועלן עשה פאר זייער חטאת אין די לענדער פון אויביכם; און גס פאר די חטאת פון אבותם וועלן זיי עשה אזוי ווי יענע. 40 און זיי וועלן זיך מודה זיין אויף זייערע

חטאת, און אויף די חטאת פון אבותם, אין זייער פעלשונג, וואס זיי האבן געפעלשט אן מיר, און גם וואס זיי זיינען הלך מיר דערווידער; 41 [וואס דעריבער] בין איך גם זיי הלך דערווידער, און האב זיי געבראכט אין הארץ פון זייערע אויב. אויב זייער אומבאשניטן הארץ וועט דעמאלט ווערן אונטערטעניק, און זיי וועלן דעמאלט האבן אפגעצאלט פאר זייערע עוון. 42 וועל איך זיך דערמאנען אן מיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט יעקבן, און גם אן מיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט יצחקן, און גם אן מיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט אברהמען וועל איך זיך דערמאנען, און אן הארץ וועל איך זיך דערמאנען. 43 ווייל הארץ וועט זיין עזב אן זיי, און וועט אפצאלן אירע שבתות, ווען עס וועט זיין וויסט אן זיי; און זיי וועלן אפצאלן פאר זייערע חטאת; ווייל און באווייל מיינע חוקים האבן זיי פאראכט, און מיינע חוקים האט פאראומווערדיקט זייער נפש. 44 נאר אפילו דעמאלט, ווען זיי וועלן זיין אין הארץ זייערע אויבם, וועל איך זיי נישט פאראכטן, און וועל זיי נישט תעב, זיי צו פארלענדן, צו פארשטערן מיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט זיי, ווייל איך בין ה' אלוקיהם. 45 און איך וועל זיך דערמאנען פון זייערטדרכים אן הברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט די 1 טער, וואס איך האב זיי יצא פון ארץ מצרים פאר די אויגן פון די גוים, זיי צו זיין צום ה': איך בין ה'. 46 דאס זיינען די חוקים און די משפטים און די תורות וואס ה' האט נתן צווישן אים און צווישן די בני-ישראל אויפן הר סיני דורך דער יד פון משהו.

ויק 27

1 און ה' האט גערעדט צו משהו, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז אן איש וועט קלאר ארויסרעדן א נדר פון נפשות צו ה', לויט דיין שאצונג, 3 זאל דיין שאצונג זיין פאר א זכר פון 20 שנה אלט און ביז 60 שנה אלט: זאל דיין שאצונג זיין 50 שקל כסף, אויפן שפל הקודש. 4 און אויב דאס איז א נקבה, זאל דיין שאצונג זיין 30 שקל. 5 און אויב פון 5 שנה אלט און ביז 20 שנה אלט, זאל דיין שאצונג זיין, א זכר 20 שקל, און פאר א נקבה 10 שקל. 6 און אויב פון א חודש אלט און ביז 5 שנה אלט, זאל דיין שאצונג זיין, א זכר 5 שקל כסף, און פאר א נקבה זאל דיין שאצונג זיין 3 שקל כסף. 7 און אויב פון 60 שנה אלט און העכער, אויב א זכר, זאל דיין שאצונג זיין 15

שקל, און פאר א נקבה 10 שקל. 8 און אויב ער איז צו ארים פאר דיין שאצונג, זאל מען אים עמד פארן הכהן, און הכהן זאל אים אפשאצן; לויט ווי עס פארמאגט די יד פון דעם וואס טוט דעם נדר, זאל אים אפשאצן הכהן. 9 און אויב דאס איז א בהמה וואס מען איז מקריב דערפון א קרבן צו ה', זאל כל וואס ער נתן פון אזעלכע צו ה', זיין קודש. 10 לא יחליפנו ולא-ימיר אתו טוב ברע או-רע בטוב ואם-המר ימיר בהמה בבהמה והיה-הוא ותמורתו [זען ישעיה 53; משיח אונדזער תמורה] יהיה-קודש. 11 און אויב דאס איז וואס ער עס איז בהמה טמאה, וואס מען איז דערפון נישט מקריב א קרבן צו ה', זאל ער עמד די בהמה פארן כהן, 12 און הכהן זאל זי אפשאצן, אויב זי איז טוב אדער רע; אזוי ווי דו, הכהן, שאצסט, אזוי זאל זיין. 13 און אויב אויסלייזן וויל ער זי אויסלייזן, זאל ער יסף א 1/5 דערפון צו דיין שאצונג. 14 און אז אן איש וועט קדש זיין בית קודש צו ה', זאל עס הכהן אפשאצן, אויב עס איז טוב אדער רע; אזוי ווי הכהן וועט עס אפשאצן, אזוי זאל קום. 15 און אויב דער וואס קודשט עס וויל אויסלייזן זיין בית, זאל ער יסף דערצו א 1/5 פון דעם געלט פון דיין שאצונג, און עס זאל בלייבן ביי אים. 16 און אויב פון דעם שדה פון זיין אחוזה וועט אן איש קדש צו ה', זאל דיין שאצונג זיין לויט דער זריעה דערפון: די זריעה פון א חומר גערשטן אין 50 שקל כסף. 17 אויב ער וועט קדש זיין שדה פון דעם שנה פון יובל, זאל עס קום לויט דיין שאצונג. 18 און אויב ער וועט קדש זיין שדה נאכן יובל, זאל אים הכהן בארעכענען דאס געלט לויט דער צאל פון די שנים וואס זיינען געבליבן ביז דעם שנה פון יובל, און אן אראפרעכענונג זאל געמאכט ווערן פון דיין שאצונג. 19 און אויב אויסלייזן וויל אויסלייזן דאס שדה דער וואס קודשט עס, זאל ער יסף דערצו א 1/5 פון דעם געלט פון דיין שאצונג, און עס זאל זיך אפעמד ביי אים. 20 אויב נאר ער וועט נישט אויסלייזן דאס שדה, אדער אויב מען האט פארקויפט דאס שדה צו אן אנהאדס, ידע עס מער נישט פדה ווערן. 21 און דאס שדה, ווען עס הלך ארויס אום יובל, זאל זיין קודש צו ה', אזוי ווי א שדה פון חרם; צום כהן זאל געהערן דאס אחוזה דערפון. 22 און אויב ער וועט קדש צו ה' זיינס א געקויפט שדה, וואס איז נישט פון דעם שדה פון זיין אחוזה, 23 זאל אים הכהן בארעכענען דעם באטרעף פון דיין שאצונג ביז דעם שנה פון יובל, און ער זאל נתן דיין שאצונג אין דעם אייגענעם יום, קודש צו ה'. 24 אין שנה פון יובל זאל דאס שדה זיך

שוב צו דעם וואס ער האט עס פון אים געקויפט, וואס צו אים שמע דאס אחוזה פון הארץ. 25 און דיין כל שאצונג זאל זיין אויפן שפל הקודש; 20 גרה זאל זיין דער שקל. 26 נאר א בכור צווישן בהמות, וואס שמע דורך זיין בכורהשאפט צו ה', אים דארף קיינער נישט קדש; סיי אן שור, סיי א כבש, שמע ער צו ה'. 27 און אויב פון אן בהמה טומאה, זאל מען אויסלייזן לויט דיין שאצונג, און יסף דערצו א 1/5 דערפון; און אויב ער וועט נישט פדה ווערן, זאל ער פארקויפט ווערן לויט דיין שאצונג. 28 נאר קיין חרם וואס עמיצער וועט עשה חרם צו ה', פון כל וואס ער האט, פון אדם, אדער פון בהמות, אדער פון דעם שדה פון זיין אחוזה, ידע נישט פארקויפט ווערן, און נישט פדה ווערן; איטלעכער חרם איז א קודש קדשים צו ה'. 29 קיין חרם וואס וועט געמאכט ווערן חרם פון אדם, ידע נישט פדה ווערן; מות מוז ער מות ווערן. 30 און איטלעכער מעשר פון הארץ, פון זרע פון הארץ, פון פרי פון עץ, שמע צו ה'; קודש צו ה'. 31 און אויב אויסלייזן וויל אן איש אויסלייזן טייל פון זיין מעשר, זאל ער יסף דערצו א 1/5 דערפון. 32 און איטלעכער מעשר פון בקר און צאן: פון כל וואס הלך אונטער דער רוט, זאל דער צענטער זיין קודש צו ה'. 33 מען זאל נישט דרש אויב ער איז טוב אדער רע, און מע זאל אים נישט אומבייטן; און אויב אומבייטן וועט מען אים אומבייטן, זאל אי ער אי זיין אומבייט זיין קודש; ער ידע נישט פדה ווערן. 34 דאס זיינען די מצוות וואס ה' האט צוה משהן פאר די בני-ישראל אויפן הר סיני.

1040404במדברבמד1

במד1

1 און ה' האט גערעדט צו משהן אין מדבר סיני, אין אוהל-מועד, אין 1טער יום פון 2טער חודש, אין 2טער שנה נאך זייער יצא פון ארץ מצרים, לאמור: 2 נעמט אויף דעם מספר פון דער כל עדת די בני-ישראל לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, כל גבר, לויט זייערע קעפ. 3 פון 1טער שנה אלט און העכער, איטלעכן אין ישראל וואס הלך ארויס אין צבא, זאלט איר זיי ספר לויט זייערע צבאות, דו און אהרן. 4 און מיט אייך

זאלן זיין צו איש, צו איש פון א שבט, אן איש וואס איז דער הויפט פון זיין בית אבות. 5 און דאס זיינען די שמות פון די אנשים וואס זאלן אבן מיט אייך: פון ראובן, אליצור בן שדיאורן. 6 פון שמעון, שלומיאל בן צורישדין. 7 פון יהודה, נחשון בן עמינדבן. 8 פון יששכר, נתנאל בן צוערן. 9 פון זבולון, אליאב בן חלונען. 10 פון בני-יוסף: פון אפרים, אלישמע בן עמיהודן; פון מנשה, גמליאל בן פדהצורן. 11 פון בנימין, אבידן בן גדעונין. 12 פון דן, אחיעזר בן עמישדין. 13 פון אשר, פגעיאל בן עכרנען. 14 פון גד, אליסף בן דעואלן. 15 פון נפתלי, אחירע בן עיננען. 16 די דאזיקע זיינען געווען גערופענע פון דער עדה, נשיאים פון זייערע פאטערשטאמען; די הויפטלייט פון די טויזנטן פון ישראל זיינען זיי געווען. 17 און משה און אהרן האבן לקח די דאזיקע אנשים וואס זיינען אנגערופן מיט די שמות, 18 און זיי האבן איינגעזאמלט די כל עדה אין 1 טער יום פון 2 טער חודש; און זיי האבן אננתן זייער געבורט לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, לויט זייערע קעפ. 19 אזוי ווי ה' האט צוה משה, האט ער זיי געציילט אין מדבר סיני. 20 און די בני-ראובן, בכור ישראל, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, לויט זייערע קעפ, כל גבר פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא: 21 זייערע פקדים, פון שבט ראובן, זיינען געווען 46,500. 22 פון די בני-שמעון, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, זיינע פקדים נאך דער צאל פון שמות, לויט זייערע קעפ, כל גבר פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא: 23 זייערע פקדים, פון שבט שמעון, 300, 59. 24 פון בני-גד, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא צבא 25 זייערע פקדים, פון שבט גד, 650, 45. 26 פון בני-יהודה, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 27 זייערע פקדים, פון שבט יהודה, 600, 74. 28 פון די בני-יששכר, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות; נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 29 זייערע פקדים, פון שבט יששכר, 400, 54. 30 פון די בני-זבולון, זייערע

תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא: 31 זייערע פקדים, פון שבט זבולון, 400, 57. 32 פון די בני-יוסף: פון בני-אפרים, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 33 זייערע פקדים, פון שבט אפרים, 500, 40. 34 פון בני-מנשה, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 35 זייערע פקדים, פון שבט מנשה, 200, 32. 36 פון די בני-בנימין, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 37 זייערע פקדים, פון שבט בנימין, 400, 35. 38 פון די בני-דן, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 39 זייערע פקדים, פון שבט דן, 700, 62. 40 פון די בני-אשר, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות-נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 41 זייערע פקדים, פון שבט אשר, 500, 41. 42 די בני-נפתלי, זייערע תולדות לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, נאך דער צאל פון שמות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא 43 זייערע פקדים, פון שבט נפתלי, 400, 53. 44 דאס זיינען די פקדים וואס משה און אהרן האבן פקד, און די נשיאים פון ישראל, 12 איש איש, איין איש פון זיין בית אבות זיינען זיי געווען. 45 און כל פקדים פון די בני-ישראל לויט זייערע בת אבות, פון 20 שנה אלט און העכער, איטלעכער וואס הלך ארויס אין צבא אין ישראל, זיינען געווען 46 כל פקדים זיינען געווען 550, 603. 47 נאר די לויים לויט זייער מטה אבות זיינען נישט געציילט געווארן צווישן זיי. 48 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 49 דעם שבט לוי נאר זאלסטו נישט פקד, און זייער צאל זאלסטו נישט אויפנעמען צווישן די בני-ישראל. 50 נאר דו שטעל די לויים איבער דעם משכן העדת, און איבער כל זיינע כלים, און איבער כל וואס געשמעט צו אים; זיי זאלן נשא המשכן, און כל זיינע כלים, און זיי זאלן אים באעבד; און רונד ארום המשכן זאלן זיי יחנו (חנה). 51 און

ביים ציען פון משכן זאלן אים די לויים אראפנעמען, און ביים שכן פון משכן זאלן אים די לויים קום, און דער זר וואס גענענט זאל מות ווערן. 52 און די בני-ישראל זאלן יחנו (חנה) איטלעכער אין זיין מחנה, און איטלעכער ביי זיין דגל, לויט זייערע צבאות. 53 און די לויים זאלן יחנו (חנה) רונד ארום המשכן העדת, כדי עס זאל נישט זיין א צארן אויף דער עדה פון די בני-ישראל. און די לויים זאלן זיין שומר איבער די משמרת פון המשכן העדת. 54 און די בני-ישראל האבן אזוי עשה; אזוי ווי כל וואס ה' האט צוה משהן, אזוי האבן זיי עשה.

במדד 2

1 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמר: 2 איטלעכער ביי זיין דגל, לויט די דגל באותות פון זייערע בת אבות, זאלן יחנו (חנה) די בני-ישראל; אקעגנאיבער רונד ארום דעם אוהל-מועד זאלן זיי יחנו (חנה). 3 און די וואס יחנו (חנה) אין קדמה מזרחה זאלן זיין: די דגל פון דעם מחנה פון יהודה לויט זייערע צבאות, מיט דעם נשיא פון די בני-יהודה, נחשון בן עמינדבן, 4 און זיין צבא זייערע פקדים, 600, 74. 5 און די וואס יחנו (חנה) לעבן אים: שבט יששכר, מיט דעם נשיא פון די בני-יששכר, נתנאל בן צוערן, 6 און זיין צבא: זיינע פקדים, 400, 54; 7 שבט זבולון, מיט דעם נשיא פון די בני-זבולון, אליאב בן חלונען, 8 און זיין צבא: זיינע פקדים, 400, 57. 9 כל פקדים פון דעם מחנה פון יהודה: 186, 400, לויט זייערע צבאות. זיי זאלן ציען 1 טער. 10 די דגל פון דעם מחנה פון ראובן זאל זיין תימנה, לויט זייערע מחנות, מיט דעם נשיא פון די בני-ראובן, אליצור בן שדיאורן, 11 און זיין צבא און זיינע פקדים, 500, 46. 12 און די וואס יחנו (חנה) לעבן אים: שבט שמעון, מיט דעם נשיא פון די בני-שמעון, שלומיאל בן צורישדין, 13 און זיין צבא: זייערע פקדים, 300, 59; 14 און שבט גד, מיט דעם נשיא פון די בני-גד, אליסף בן רעואלן, 15 און זיין צבא: זייערע פקדים, 650, 45. 16 כל פקדים פון דעם מחנה פון ראובן, 450, 151, לויט זייערע צבאות. און זיי זאלן ציען די 2 טער. 17 און דער אוהל-מועד, דער מחנה פון די לויים, זאל ציען אין מיטן פון די מחנות; אזוי ווי זיי שכן, אזוי זאלן זיי ציען; איטלעכער אויף זיין מקום לויט זייערע דגלים. 18 די דגל פון דעם מחנה פון אפרים לויט זייער צבאות

זאל זיין ימה, מיט דעם נשיא פון די בני-אפרים, אלישמע בן עמיהודן, 19 און זיין צבא און זייערע פקדים, 500, 40. 20 און לעבן אים שבט מנשה, מיט דעם נשיא פון די בני-מנשה, גמליאל בן פדהצורן, 21 און זיין צבא און זייערע פקדים, 200, 32; 22 און שבט בנימין, מיט דעם נשיא פון די בני-בנימין, אבידן בן גדעונין, 23 און זיין צבא און זייערע פקדים, 400, 35. 24 כל פקדים פון דעם מחנה פון אפרים, 100, 108, לויט זייערע צבאות. און זיי זאלן ציען די 3 טער. 25 די דגל פון דעם מחנה פון דן זאל זיין צפונה, לויט זייערע צבאות, מיט דעם נשיא פון די בני-דן, אחיעזר בן עמישדין, 26 און זיין צבא און זייערע פקדים, 700, 62. 27 און די וואס יחנו (חנה) לעבן אים: שבט אשר, מיט דעם נשיא פון די בני-אשר, פגעאל בן עכרנען, 28 און זיין צבא און זייערע פקדים, 500, 41; 29 און שבט נפתלי, מיט דעם נשיא פון די בני-נפתלי, אחירע בן עיננען, 30 און זיין צבא און זייערע פקדים, 400, 53. 31 כל פקדים פון דעם מחנה פון דן, 600, 157. זיי זאלן ציען אחרונה לויט זייערע דגלים. 32 דאס זיינען די פקדים פון די בני-ישראל, לויט זייערע בית אבות; כל פקדים פון די מחנות, לויט זייערע צבאות, זיינען געווען 550, 603. 33 נאר די לויים זיינען נישט פקד געווארן צווישן די בני-ישראל; אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 34 און די בני-ישראל האבן עשה אזוי ווי כל וואס ה' האט צוה משהן; אזוי האבן זיי גערוט לויט זייערע דגלים, און אזוי האבן זיי געצויגן, איטלעכער לויט זיינע משפחות, ביי זיין בית אבות.

במד3

1 און דאס זיינען די תולדות פון אהרנען און פון משהן, ווען ה' האט גערעדט מיט משהן אויפן הר סיני. 2 און דאס זיינען די שמות פון בני-אהרן: דער בכור נדב, און אביהוא, אלעזר, און איתמר. 3 דאס זיינען די שמות פון בני-אהרן, די געזאלבטע כהנים וואס מע האט דערפילט זייער יד צו עשה די כהונה. 4 און נדב און אביהוא זיינען מות פאר ה' ווען זיי האבן געבראכט אש זרה פאר ה', אין מדבר סיני, און קיין בנים האבן זיי נישט געהאט; און אלעזר און איתמר זיינען געווארן כהנים לעבן אביהם אהרנען. 5 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 6 מאך נגש דעם שבט לוי, און זאלסט אים עמד פאר אהרן הכהן, און זיי זאלן אים באעבד. 7 און זיי זאלן זיין שומר איבער

עיבער זיין משמרת און די משמרת פון דער כל עדה פארן אוהל-מועד, צו
 עבד דעם דינסט פון משכן. 8 און זיי זאלן זיין שומר איבער כל כלים פון
 אוהל-מועד, און די משמרת פון די בני-ישראל, צו עבד דעם דינסט פון
 משכן. 9 און זאלסט נתן די לויים צו אהרנען און צו בניו; אפגעגעבן זיינען זיי
 אפגעגעבן צו אים פון די בני-ישראל. 10 און אהרנען און בניו זאלסטו צוה,
 זיי זאלן זיין שומר איבער עיבער זייער כהונה, און דער זר וואס גענענט זאל
 מות ווערן. 11 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 12 און איך, זע, האב
 לקח די לויים פון צווישן די בני-ישראל אנשטאט איטלעכן בכור וואס עפנט
 דעם טראכט צווישן די בני-ישראל; און די לויים זאלן געהערן צו מיר. 13
 ווייל צו מירגעשמעט איטלעכער בכור; אין דעם יום וואס איך האב נכה
 איטלעכן בכור אין ארץ מצרים האב הקדשתי צו מיר איטלעכן בכור אין
 ישראל, פון אן אדם ביז א בהמה. צו מיר זאלן זיי געהערן: איך בין ה'. 14 און
 ה' האט גערעדט צו משהן אין מדבר סיני, לאמור: 15 צייל בני-לוי לויט
 זייערע בת אבות, לויט זייערע משפחות; איטלעכן גבר פון א חודש אלט און
 העכער זאלסטו זיי ספר. 16 און משה האט זיי געציילט לויט דעם פי ה', אזוי
 ווי ער איז צוה געווארן. 17 און דאס זיינען געווען די בני-לוי מייט זייערע
 שמות: גרשון, און קהת, און מררי. 18 און דאס זיינען די שמות פון די
 בני-גרשונען לויט זייערע משפחות: לבני-, און שמעי. 19 און די בני-קהתן
 לויט זייערע משפחות: עמרם, און יצהר, חברון, און עוזיאל. 20 און די
 בני-מררין לויט זייערע משפחות: מחלי, און מושי. דאס זיינען די משפחות פון
 לוי לויט זייערע בית אבות. 21 פון גרשונען די משפחה פון די לבנים, און די
 משפחה פון די שמעים; דאס זיינען די משפחות פון די גרשונים. 22 זייערע
 פקדים לויט דער צאל פון כל זכור פון א חודש אלט און העכער: זייערע
 פקדים זיינען געווען 500, 7. 23 די משפחות פון די גרשונים האבן יחנו
 הינטער המשכן ימה. 24 און דער נשיא פון דעם בית אבות פון די גרשונים
 איז געווען אליסף בן לאלן. 25 און די משמרת פון די בני-גרשון ביים
 אוהל-מועד איז געווען דער משכן, און דאס אוהל, זיין צודעק, און דער
 טירפארהאנג פון אוהל-מועד, 26 און די ארומהאנגען פון דעם חצר, און דער
 טירפארהאנג פון דעם חצר וואס רונד ארום המשכן און דעם מזבח, און זיינע
 שטריק, מיט כל זיינע עבודה. 27 און פון קהתן די משפחה פון די עמרמים,
 און די משפחה פון די יצהרים, און די משפחה פון די חברונים, און די

משפחה פון די עוויאלים; דאס זיינען די משפחות פון די קהתים: 28 לויט דער צאל פון כל זכור פון א חודש אלט און העכער, 600, 8 וואס זיין שומר איבער די משמרת פון הקודש. 29 די משפחות פון די בני-קהת האבן יחנו ביין זייט פון משכן, צו תימנה. 30 און דער נשיא פון דעם בית אבות פון די משפחות פון די קהתים איז געווען אליצפן בן עוזאלן. 31 און זייער משמרת איז געווען דער ארון, און דער שלחן, און די מנורה, און די מזבחות, און די קודש כלים וואס מע דינט מיט זיי, און דער פארהאנג, און כל זיינע עבודה. 32 און דער נשיא איבער די נשיאים פון די לויים איז געווען אלעזר בן אהרן הכהן, דער פקדת שומרי משמרת הקודש. 33 פון מררין די משפחה פון די מחלים, און די משפחה פון די מושים; דאס זיינען די משפחות פון מררי. 34 און זייערע פקדים לויט דער צאל פון כל זכור פון א חודש אלט און העכער זיינען געווען, 6200. 35 און דער נשיא פון דעם בית אבות פון די משפחות פון מררי איז געווען צוריאל בן אביחילן. זיי האבן געמחנהט ביין זייט פון משכן צו צפון. 36 און די געשטעלטע משמרת פון די בני-מררי איז געווען: די קרשים פון משכן, און זיינע ריגלען, און זיינע עמודים, און זיינע שוועלן, און כל זיינע כלים, און כל זיינע צובאשמע; 37 און די עמודים פון חצר רונד ארום, און זייערע שוועלן, און זייערע פלעקלעך, און זייערע שטריק. 38 און די וואס האבן געמחנהט פאר המשכן צו מזרח, פאר דעם אוהל-מועד צו זונאויפגאנג, זיינען געווען משה, און אהרן און זיינע בנים, וואס האבן געהיט די משמרת פון הקודש, פאר דער משמרת פון די בני-ישראל; און דער גר וואס גענענט, האט געזאלט מות ווערן. 39 כל פקדים פון די לויים, וואס משה און אהרן האבן געציילט לויט דעם פי ה', נאך זייערע משפחות, כל זכור פון א חודש אלט און העכער, 22,000. 40 און ה' האט אמר צו משה: צייל כל ערשטגעבארענע זכור פון די בני-ישראל פון א חודש אלט און העכער, און לקח אויף די צאל פון זייערע שמות. 41 און זאלסט שמות פאר מיר, ה', די לויים אנשטאט כל בכורים צווישן די בני-ישראל, און די בהמות פון די לויים אנשטאט כל בכורים צווישן די בהמות פון די בני-ישראל. 42 און משה האט איבערגעציילט, אזוי ווי ה' האט אים צוה, כל בכורים צווישן די בני-ישראל. 43 און כל ערשטגעבארענע זכור, לויט דער צאל פון לקח, פון א חודש אלט און העכער, נאך זייערע פקדים, זיינען געווען 22,273. 44 און ה' האט גערעדט צו משה, לאמור: 45 לקח די לויים אנשטאט כל בכורים צווישן די

בני-ישראל, און די בהמות פון די לויים אנשטאט זייערע בהמות, און די לויים זאלן געהערן צו מיר, ה'. 46 און צום כופר פאר די 273 פון די בכורים פון די בני-ישראל וואס בוא אויס מער פון די לויים, 47 זאלסטו לקח צו 5 שקל פון א קאפ; אויפן שפל הקודש זאלסטו עס לקח, 20 גרה דער שקל. 48 און זאלסט נתן דאס געלט צו אהרנען און צו בניו: דעם כופר פאר די וואס בוא אויס מער צווישן זיי. 49 האט משה לקח דאס אויסלייזגעלט פון די וואס זיינען אויסגעקומען מער ווי די וואס זיינען פדה געווארן דורך די לויים; 50 פון די בכורים פון די בני-ישראל האט ער לקח דאס געלט: 1, 365, אויפן שפל הקודש. 51 און משה האט נתן דאס אויסלייזגעלט צו אהרנען און צו בניו, לויט דעם פי ה', אזוי ווי ה' האט משהן צוה.

במד4

1 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 2 לקח אויף די צאל פון די בני-קהת פון צווישן די בני-לוי, לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, 3 פון 30 שנה אלט און העכער, און ביז 50 שנה אלט, איטלעכן וואס הלך אריין אין דינסט, צו עשה מלאכה אין אוהל-מועד. 4 דאס איז דער עבודת בני-קהת אין אוהל-מועד ארום די קודש קדשים: 5 אהרן און בניו זאלן קומען ביים ציען פון מחנה, און זיי זאלן אראפנעמען דעם פרוכת פון צווישנשייד, און צודעקן דערמיט הארון העדות. 6 און זיי זאלן ארויפטאן דערויף א צודעק פון תחש-פעל, און אריבערשפרייטן פון אויבן א טוך פון לויטער בלאער וואל, און שם זיינע שטאנגען. 7 און אויף דעם שלחן הפנס זאלן זיי פארשפרייטן א טוך פון בלאער וואל, און ארויפטאן דערויף די שיסלען, און די שאלן, און די קאנען, און די בעכערס פאר נסך; און דאס לחם התמים זאל בלייבן דערויף. 8 און זיי זאלן פארשפרייטן אויף זיי א טוך פון ווערמילרויט, און דאס אריבערדעקן מיט א צודעק פון תחש-פעל, און שם זיינע שטאנגען. 9 און זיי זאלן שמות א טוך פון בלאער וואל, און אריבערדעקן די מנורה פאר לייכטונג, און אירע נרות, און אירע צווענגלעך, און אירע אשפענדלעך, און כל אירע איילגעפעסן וואס מע באדינט זי מיט זיי. 10 און זיי זאלן שם זי און כל אירע כלים אין א צודעק פון תחש-פעל, און ארויפטאן אויף א שטאנג. 11 און אויף דעם גילדערנעם מזבח זאלן זיי

פארשפרייטן א טוך פון בלאער וואל, און אים אריבערדעקן מיט א צודעק פון תחש-פעל, און שם זיינע שטאנגען. 12 און זיי זאלן שמות כל כלים פון דינסט וואס מע דינט מיט זיי אין הקודש, און זיי שם אין א טוך פון בלאער וואל, און זיי אריבערדעקן מיט א צודעק פון תחש-פעל, און ארויפטאן אויף א שטאנג. 13 און זיי זאלן אפרייניקן די אש פון מזבח, און פארשפרייטן אויף אים א טוך פון פורפל. 14 און זיי זאלן ארויפטאן אויף אים כל זיינע כלים וואס מע דינט מיט זיי אויף אים, די פייערפאנען, די גאפלען, און די שופלען, און די שפרענגבעקנס-כל כלים פון מזבח; און זיי זאלן אריבערשפרייטן אויף אים א צודעק פון תחש-פעל, און שם זיינע שטאנגען. 15 און אז אהרן און בניו האבן געענדיקט צודעקן דאס קודש, און כל קודש כלים, ביים ציען פון מחנה, זאלן דערנאך בוא די בני-קהת, זיי צו נשא; נאר זיי זאלן זיך נישט אנרירן אן דעם קדש, ווייל זיי וועלן מות. דאס איז וואס די בני-קהת דארפן נשא פון אוהל-מועד. 16 און די אויפזעונג פון אלעזר בן אהרן הכהן זאל זיין איבער דעם שמן המאור, און דעם קטורת הסמים געווירצן, און דעם מנחה התמיד, און דעם שמן המשחה; די אויפזעונג איבער דעם כל משכן מיט כל וואס אין אים, סיי דאס הקודש, און סיי זיינע כלים. 17 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 18 איר זאלט נישט לאזן כרת ווערן דעם שבט פון די משפחות פון די קהתים, פון צווישן די לויים; 19 נייערט אזוי טוט מיט זיי, כדי זיי זאלן לעבן און נישט מות, ווען זיי נגש צו די קודש קדשים: אהרן און בניו זאלן אריינגיין, און זיי עמד כל איינעם אויף זיין דינסט, און ביי זיין משא. 20 און זיי זאלן נישט אריינגיין ראה ווי מע צענעמט דאס הקודש, און מות. 21 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 22 לקח אויף די צאל גם פון די בני-גרשון לויט זייערע בת אבות, לויט זייערע משפחות. 23 פון 30 שנה אלט און העכער, ביז 50 שנה אלט, זאלסטו זיי ספר, איטלעכן וואס בוא עבד אין דינסט, צו עשה מלאכה אין אוהל-מועד. 24 דאס איז דער עבודת משפחות פון די גרשונים ביים ארבעטן און ביים נשא: 25 זיי זאלן נשא די פארהאנגען פון משכן, און דעם אוהל-מועד, זיין צודעק, און דעם צודעק פון תחש-פעל וואס אויבן איבער אים, און דעם טירפארהאנג פון אוהל-מועד: 26 און די ארומהאנגען פון חצר, און דעם טירפארהאנג פון שער פון דעם חצר וואס רונד ארום דעם משכן און דעם מזבח, און זייערע שטריק, און כל זייערע ארבעטגעצייג; און כל וואס דארף

דערמיט עשה ווערן זאלן זיי עשה. 27 לויט דעם פי אהרנען און בניו זאל געשען דער כל דינסט פון די בני-הגרשונים, אין אל זייער נשא, און אין אל זייער דינסט; און איר זאלט נתן אין זייערמשמרת כל וואס זיי דארפן נשא. 28 דאס איז דער עבודת משפחות פון בני-הגרשונים אין אוהל-מועד; און זייער היטוגן זאל זיין אונטער דער יד פון איתמר בן אהרן הכהן. 29 די בני-מררי, זיי [גם] זאלסטו ספר לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות. 30 פון 30 שנה אלט און העכער, און ביז 50 שנה אלט, זאלסטו זיי ספר, איטלעכן וואס הלך אריין אין דינסט צו עשה די מלאכה פון אוהל-מועד. 31 און דאס איז וואס זיי דארפן אפשומר איבער צו נשא, לויט זייער כל דינסט אין אוהל-מועד: די קרשים פון משכן, און זיינע ריגלען, און זיינע עמודים, און זיינע שוועלן; 32 און די עמודים פון חצר רונד ארום, און זייערע שוועלן, און זייערע פלעקלעך, און זייערע שטריק-כל זייערע זאכן, און כל זייערע צובאשמע. און מיט די שמות זאלט איר אויסציילן די זאכן וואס זיי דארפן אפשומר איבער צו נשא. 33 דאס איז דער עבודת משפחות פון די בני-מררי, לויט אל זייער דינסט אין אוהל-מועד, אונטער דער יד פון איתמר בן אהרן הכהן. 34 און משה און אהרן און די נשיאים פון דער עדה האבן געציילט די בני-הקהתי לויט זייערע משפחות, און לויט זייערע בית אבות, 35 פון 30 שנה אלט און העכער, און ביז 50 שנה אלט, איטלעכן וואס איז אריין אין דינסט צו דער מלאכה אין אוהל-מועד. 36 און זייערע פקדים לויט זייערע משפחות, זיינען געווען 7,750. 2. 37 דאס זיינען די פקדים פון די משפחות פון די קהתים, כל וואס האבן עבד אין אוהל-מועד, די וואס משה און אהרן האבן געציילט לויט דעם פי ה' דורך משהן. 38 און די פקדים פון די בני-גרשון לויט זייערע משפחות, און לויט זייערע בת אבות, 39 פון 30 שנה אלט און העכער, און ביז 50 שנה אלט, איטלעכער וואס איז אריין אין דינסט צו דער מלאכה אין אוהל-מועד. 40 זייערע פקדים לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, זיינען געווען 6,300. 2. 41 דאס זיינען די פקדים פון די משפחות פון די בני-גרשון, כל וואס האבן עבד אין אוהל-מועד, די וואס משה און אהרן האבן געציילט לויט דעם פי ה'. 42 און די פקדים פון די משפחות פון די בני-מררי לויט זייערע משפחות, לויט זייערע בת אבות, 43 פון 30 שנה אלט און העכער, און ביז 50 שנה אלט, איטלעכער וואס איז אריין אין דינסט צו דער מלאכה אין אוהל-מועד 44 זייערע פקדים לויט זייערע משפחות, זיינען

געווען 200, 3. 45 דאס זיינען די פקדים פון די משפחות פון די בני-מררי, וואס משה און אהרן האבן געציילט לויט דעם פי ה' דורך משהן. 46 כל פקדים וואס משה און אהרן און די נשיאים פון ישראל האבן געציילט פון די לויים לויט זייערע משפחות, און לויט זייערע בית אבות, 47 פון 30 שנה אלט און העכער, און ביז 50 שנה אלט, איטלעכער וואס איז בוא עבד דעם דינסט פון מלאכה, און דעם דיסנט פון נשא, אין אוהל-מועד. 48 זייערע פקדים זיינען געווען 580, 8. 49 לויט דעם פי ה' דורך משהן האט מען זיי געשטעלט כל איש אויף זיין דינסט און אויף זיין משא. אזוי איז געווען זייער ציילונג וואס ה' האט צוה משהן.

במד 5

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 צוה די בני-ישראל, זיי זאלן ארויסשיקן פון מחנה איטלעכן מצורע, און איטלעכן פלוסיקן, און איטלעכן וואס איז טמא פון א נפש. 3 סיי א זכר סיי א נקבה זאלט איר ארויסשיקן, אויסן מחנה זאלט איר זיי ארויסשיקן, כדי זיי זאלן נישט פאראומרייניקן זייערע יחנו (חנה) וואס איך רו צווישן זיי. 4 האבן די בני-ישראל אזוי עשה, און זיי האבן זיי ארויסגעשיקט אויסן מחנה; אזוי ווי ה' האט גערעדט צו משהן, אזוי האבן די בני-ישראל עשה. 5 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 6 רעד צו די בני-ישראל: אן איש אדער אן אשה, אז זיי וועלן באגיין עפעס א מענטשלעכע חטאת, צו פעלשן א פעלשונג אן ה', און יענע נפש וועט זיך פארשולדיקן, 7 זאלן זיי זיך מתוודה זיין אויף זייער חטאת וואס זיי האבן באגאנגען; און ער זאל שוב דעם קרן פון זיין פארשולדיקונג, און צאלייגן דערצו א $\frac{1}{5}$ דערפון, און אפגעבן צו דעם קעגן וועמען ער האט זיך פארשולדיקט. 8 און אז דער איש האט נישט קיין קרוב, וועמען אומצוקערן דאס פארשולדיקטע, זאל דאס פארשולדיקטע וואס דארף שוב ווערן, געהערן צו ה', צום כהן; אחוץ דעם איל פון כפרים, וואס דערמיט זאל מען מכפר זיין אויף אים. 9 און כל תרומה, פון כל קדשים פון די בני-ישראל, וואס זיי וועלן ברענגען צום כהן, זאל געהערן צו אים. 10 און די קדשים פון איטלעכן זאלן געהערן צו אים: וואס עמיצער וועט נתן צום כהן, זאל געהערן צו אים. 11 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 12 רעד צו די בני-ישראל,

און זאלסטו אמר צו זיי: אז עמיצן איינעמס אשה וועט אראפ פון דרך, און וועט פעלשן א פעלשונג אן אים, 13 און אן איש וועט ליגן מיט איר א ביישלאף פון זרע, און עס וועט זיין פלא פון די אויגן פון איר איש, ווייל זי איז פאראומרייניקט געווארן פארהרענערהייט, און קיין עדות אקעגן איר איז נישטא, און זי איז נישט געכאפט געווארן; 14 און א רוח פון אייפערזוכט וועט בוא אויף אים, און ער וועט ווערן אייפערזיכטיק אויף זיין אשה, ווען זי איז פאראומרייניקט געווארן; אדער א רוח פון אייפערזוכט וועט בוא אויף אים, און ער וועט ווערן אייפערזיכטיק אויף זיין אשה, און זי איז נישט פאראומרייניקט געווארן; 15 זאל דער איש ברענגען זיין אשה צום כהן, און ברענגען איר קרבן מיט איר, א צענטל איפה גערשטענע מעל; ער זאל נישט ארויפגיסן דערויף שמן, און נישט ארויפטאן דערויף קטורת, ווייל א מנחת הקנאות איז דאס, א מנחת זכרון, וואס דערמאנט אן עוון. 16 און הכהן זאל זי עשה נגש, און זי אוועקעמד פאר ה'. 17 און הכהן זאל שמות מים קדושים אין א לייאנשים כלי, און פון דעם עפר וואס איז אויפן באדעם פון משכן זאל הכהן שמות, און שם אין דעם מים. 18 און הכהן זאל עמד די אשה פאר ה', און צעשויבערן דעם קאפ פון דער אשה, און נתן אויף אירע האנטפלעכן דאס מנחה פון זכרון, דאס איז דאס מנחת הקנאות; און אין דעם כהנס יד זאל זיין דאס דאזיקע מי המרים וואס מאכט ארור. 19 און הכהן זאל זי באשווערן, און אמר צו דער אשה: אויב קיין איש איז נישט געלעגן מיט דיר, און אויב דו ביסט נישט אראפ פון דרך אין טומאה הינטער דיין איש, בלייב אומגעשאט פון דעם דאזיקן מי המרים וואס מאכט ארור. 20 אויב נאר דו ביסט אראפ פון דרך הינטער דיין איש, און אויב דו ביסט פאראומרייניקט געווארן, און אן איש איז געלעגן מיט דיר אחוץ דיין איש-21 און הכהן זאל באשווערן די אשה מיט א שבועה פון א קללה, און הכהן זאל אמר צו דער אשה-זאל דיד ה' עשה פאר א קללה און פאר א שבועה צווישן עמד, אז ה' וועט עשה אוועקפאלן דיין דיד, און געשוועלן דיין בטן; 22 און דאס דאזיקע מים וואס מאכט ארור זאל אריין אין דינע אינגעווייד, צו עשה געשוועלן דעם בטן, און עשה אוועקפאלן דעם דיד; און די אשה זאל אמר: אמן! אמן! 23 און הכהן זאל כתב די דאזיקע קללות אויף א מגילה, און מחה אין דעם מים פון ביטערניש. 24 און ער זאל נתן שתה דער אשה המים פון ביטערניש וואס מאכט ארור, און המים וואס מאכט ארור וועט אריין אין איר פאר א

ביטערניש. 25 און הכהן זאל לקח פון דער יד כהן דאס מנחת הקנאות, און אויפהייבן דאס מנחה פאר ה', און עס נגש צום מזבח. 26 און הכהן זאל לקח א האנט פון דעם מנחה זיין אזכרת, און קטר אויפן מזבח; און דערנאך זאל ער נתן שתה דער אשה המים. 27 און אז ער וועט איר נתן שתה המים, איז, אויב זי איז פאראומרייניקט געווארן, און האט געפעלשט א פעלשונג אן איר איש, וועט המים וואס מאכט ארום, אריין אין איר פאר א ביטערניש, און איר בטן וועט געשוואלן ווערן, און איר דיך וועט אוועקפאלן; און די אשה וועט ווערן פאר א קללה צווישן איר עם. 28 אויב נאר די אשה איז נישט פאראומרייניקט געווארן, און זי איז טהור, וועט זי בלייבן אומגעשאט, און וועט אנטפאנגען זרע. 29 דאס איז דער תורת הקנאות: אז אן אשה וועט אראפגיין פון דרך הינטער איר איש, און וועט פאראומרייניקט ווערן, 30 אדער אז א רוח פון אייפערזוכט וועט בוא אויף אן איש, און ער וועט ווערן אייפערזיכטיק אויף זיין אשה, זאל ער עמד די אשה פאר ה', און הכהן זאל עשה צו איר דעם דאזיקן דין. 31 און דער איש וועט זיין ריין פון חטאת, און יענע אשה וועט נשא איר חטאת.

במד6

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז אן איש אדער אן אשה וועט קלאר א נדר עשה דעם נדר פון א נזיר, זיך אפצושיידן צו ה', 3 זאל ער פון וויין און שטארקן געטראנק זיך אפהאלטן; עסיק פון וויין און עסיק פון שטארקן געטראנק זאל ער נישט שתה, און קיין זאפט פון טרויבן זאל ער נישט שתה; און טרויבן פרישע אדער געטריקנטע זאל ער נישט אכל. 4 כל ימי זיין נזירשאפט זאל ער פון כל וואס ווערט געמאכט פון גפן, פון קערנדלעך ביז א שאלעכץ נישט אכל. 5 כל ימי זיין נדר פון נזירשאפט זאל א תער נישט עבר איבער זיין קאפ; ביז עס ווערן פול די יום וואס ער וועט זיך בדל צו ה', זאל ער זיין קודש: לאזן וואקסן ווילד די האר פון זיין קאפ. 6 כל הימים וואס ער שיידט זיך אפ צו ה', זאל ער צו דעם בשר פון א נפש מת נישט צו הלך. 7 אן אביו און אן אמו, אן אחיו און אן זיין אחות, אפילו אן זיי זאל ער זיך נישט פאראומרייניקן, אז זיי מות, ווייל די נזירשאפט פון אלוקיו איז אויף זיין קאפ. 8 כל ימי זיין

נזירשאפט איז ער קדוש צו ה'. 9 און אז עמיצער וועט מות לעבן אים פלוצלינג אומגעריכט, און וועט פאראומרייניקן זיין נזיר-קאפ, זאל ער גלח זיין קאפ אין דעם יום וואס ער ווערט טהור: אויפן 7טער יום זאל ער אים גלח. 10 און אויפן 8טער יום זאל ער ברענגען 2 תרים, אדער 2 יונגע טויבן, צום כהן, צום פתח פון אוהל-מועד. 11 און הכהן זאל עשה איינע פאר א חטאת, און איינע פאר אן עולה, און מכפר זיין אויף אים פאר וואס ער האט חטא אן דעם טויטן; און ער זאל קדש זיין קאפ אין יום ההוא. 12 און ער זאל זיך בדל צו ה' די ימי זיין נזיר-שאפט, און ברענגען א יאריקן כבש פאר אן אשם, און די 1טער יום זאלן אפפאלן, ווייל זיין נזירשאפט איז פאראומרייניקט געווארן. 13 און דאס איז דער דין פון א נזיר: אין דעם יום וואס די ימי זיין נזירשאפט ווערן פול, זאל מען אים ברענגען צום פתח פון אוהל-מועד; 14 און ער זאל נגש זיין קרבן צו ה', איין כבש א יאריקן תמים פאר אן עולה, און איין כבשה א יאריקע תמים פאר אן חטאת, און איין איל תמים פאר א זבח שלמים, 15 און א טנא מצות, חלות פון סולת פארמישט מיט שמן, און מצות קוכנס באשמירט מיט שמן, און זייער מנחה און זייערע נסך. 16 און הכהן זאל עס נגש פאר ה', און עשה זיין חטאת און זיין עולה. 17 און דעם איל זאל ער עשה א זבח שלמים צו ה', מיט דעם טנא מצות; און הכהן זאל עשה זיין מנחה און זיין נסך. 18 און דער נזיר זאל גלח ביים פתח פון אוהל-מועד זיין נזיר-קאפ, און שמות די האר פון זיין נזיר-קאפ, און ארויפטאן אויף דעם אש וואס אונטערן זבח שלמים. 19 און הכהן זאל שמות די שולטער, א געקאכטע, פון דעם איל, און איין מצות חלה פון דעם טנא, און איין מצותן קוכן, און ארויפטאן אויף דעם נזירס יד, נאכדעם ווי ער האט זיך אפגעגאלט זיינע נזיר-האר. 20 און הכהן זאל זיי אויפהייבן אן תנופה פאר ה'; דאס איז קודש צום כהן, מיט דער ברוסט פון תנופה, און מיט דעם שענקל פון אפשיידונג. און דערנאך מעג דער נזיר שתה וויין. 21 דאס איז דער דין פון דעם נזיר וואס טוט א נדר, דרכים זיין קרבן צו ה' פאר זיין נזירשאפט, אחוץ וואס ידו פארמאגט נאך צוצוגעבן; אזוי ווי זיין נדר וואס ער וועט א נדר עשה, אזוי מוז ער עשה, לויט דעם דין פון זיין נזירשאפט. 22 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 23 רעד צו אהרנען און צו בניו, לאמור: אזוי זאלט איר ברכ די בני-ישראל; זאגט צו זיי: 24 ה' זאל דיך ברכ, און דיך זיין שומר איבער! 25 ה' זאל דערלייכטן זיין פנים צו דיר, און דיך

לייטזעליקן! 26 ה' זאל אויפהייבן זיין פנים צו דיר, און דיר באשעריס שלום!
27 און זיי זאלן ארויפטאן שמי אויף די בני-ישראל, און איך וועל זיי ברך.

במד7

1 און עס איז געווען, אין דעם יום וואס משה האט געענדיקט קום המשכן, און האט אים וימשח, און אים קדש מיט כל זיינע כלים, און דעם מזבח מיט כל זיינע כלים אז ער האט זיי משח און זיי געקודשט, 2 האבן געעננט די נשיאים פון ישראל, די הויפט פון זייערע בת אבות זיי, די נשיאים פון די שבטים, זיי וואס זיינען געשטאנען ביי דער ציילונג; 3 און זיי האבן געבראכט זייער קרבן פאר ה', 6 צוגעדעקטע דרכים, און 12 בקר: א וואגן פאר 2 נשיאים, און אן בקר פאר איטלעכן; און זיי האבן זיי געעננט צום משכן. 4 האט ה' אמר צו משה, לאמור: 5 לקח צו פון זיי, און עס זאל זיין אויף צו עבד דעם דינסט פון אוהל-מועד; און זאלסט עס נתן צו די לויים, איטלעכן לויט זיין עבודה. 6 האט משה לקח די דרכים און די בקר, און האט זיי נתן צו די לויים. 7 2 דרכים און 4 בקר האט ער נתן צו בני-גרשון, לויט זייער עבודה. 8 און 4 דרכים און 8 בקר האט ער נתן צו בני-מררי, לויט זייער עבודה אונטער דער יד פון איתמר בן אהרן הכהן. 9 נאר צו בני-קהת האט ער גארנישט נתן, ווייל דער עבודת הקודש זאכן איז געווען אויף זיי; אויפן אקסל האבן זיי געדארפט נשא. 10 און די נשיאים האבן געבראכט די באניונג פון מזבח אין דעם יום וואס ער איז משח געווארן די נשיאים האבן געבראכט זייער קרבן פאר דעם מזבח. 11 און ה' האט אמר צו משה: צו איין נשיא א יום, צו איין נשיא א יום, זאלן זיי ברענגען זייער קרבן פאר דער חנוכת המזבח. 12 און דער וואס האט געבראכט זיין קרבן דעם 1 טער יום איז געווען נחשון בן עמינדבן, פון שבט יהודה. 13 און זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 14 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 15 איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 16 איין שעיר עזים פאר א חטאת; 17 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתודים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון נחשון בן עמינדבן. 18

אויפן 2טער יום האט געבראכט נתנאל בן צוערן, דער נשיא פון יששכר. 19
 ער האט געבראכט פאר זיין קרבן איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז
 געווען 130 שקל, איין זילבערנעם שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שקל
 הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 20 איין
 גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 21 איין יונגן שור, איין איל,
 איין כבש א יאריקן, פאר אן עולה; 22 איין שעיר פאר א חטאת; 23 און פאר
 א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתודים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער
 קרבן פון נתנאל בן צוערן. 24 אויפן 3טער יום, דער נשיא פון בני-זבולון,
 אליאב בן חלונען. 25 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר
 וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן
 שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 26 איין
 גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 27 איין יונגער פר, איין איל,
 איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 28 איין שעיר פאר א חטאת; 29 און
 פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתודים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז
 דער קרבן פון אליאב בן חלונען. 30 אויפן 4טער יום, דער נשיא פון
 בני-ראובן, אליצור בן שדיאורן. 31 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל
 וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70
 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א
 מנחה; 32 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 33 איין יונגער
 פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 34 איין שעיר פאר א
 חטאת; 35 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתודים, 5 כבשים
 יאריקע. דאס איז דער קרבן פון אליצור בן שדיאורן. 36 אויפן 5טער יום,
 דער נשיא פון בני-שמעון, שלומיאל בן צורישדין. 37 זיין קרבן איז געווען:
 איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער
 שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שקל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט
 מיט שמן, פאר א מנחה; 38 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט
 קטורת; 39 איין יונגער שור, איין איל, איין כבש א יאריקערער פאר אן עולה;
 40 איין שעיר פאר א חטאת; 41 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5
 עתודים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון שלומיאל בן צורישדין. 42
 אויפן 6טער יום, דער נשיא פון בני-גד, אליסף בן דעואלן. 43 זיין קרבן איז
 געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין

זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 44 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 45 איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 46 איין שעיר פאר א חטאת; 47 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון אליסף בן דעואלו. 48 אויפן 7טער יום, דער נשיא פון בני-אפרים, אלישמע בן עמיהודן. 49 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שקל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 50 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 51 איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 52 איין שעיר פאר א חטאת; 53 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון אלישמע בן עמיהודן. 54 אויפן 8טער יום, דער נשיא פון בני-מנשה, גמליאל בן פדהצורן. 55 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 56 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 57 איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 58 איין שעיר פאר א חטאת; 59 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון גמליאל בן פדהצורן. 60 אויפן 9טער יום, דער נשיא פון בני-בנימין, אבידן בן גדעונין. 61 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 62 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 63 איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 64 איין שעיר פאר א חטאת; 65 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון אבידן בן גדעונין. 66 אויפן 10טער יום, דער נשיא פון בני-דן, אחיעזר בן עמישדין. 67 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 68 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 69 איין יונגער

פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 70 איין שעיר פאר א חטאת; 71 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון אחיעזר בן עמישדין. 72 אויפן 11טער יום, דער נשיא פון בני-אשר, פגעיאל בן עכרנען. 73 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 74 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 76 איין שעיר פאר א חטאת; 77 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון פגעיאל בן עכרנען. 78 אויפן 12טער יום, דער נשיא פון בני-נפתלי, אחירע בן עיננען. 79 זיין קרבן איז געווען: איין זילבערנע שיסל וואס איר וואג איז געווען 130 שקל, איין זילבערנער שפרענגבעקן פון 70 שקל, אויפן שפל הקודש; 2 פול מיט סולת פארמישט מיט שמן, פאר א מנחה; 80 איין גילדערנע שאל פון 10 שקל, פול מיט קטורת; 81 איין יונגער פר, איין איל, איין כבש א יאריקער, פאר אן עולה; 82 איין שעיר פאר א חטאת; 83 און פאר א זבח שלמים, 2 בקר, 5 אילים, 5 עתדים, 5 כבשים יאריקע. דאס איז דער קרבן פון אחירע בן עיננען. 84 דאס איז געווען די חנוכת המזבח, אין דעם יום וואס ער איז משח געווארן, פון די נשיאים פון ישראל: 12 זילבערנע שיסלען, 12 זילבערנע שפרענגבעקנס, 12 גילדערנע שאלן; 85 איטלעכע שיסל 130 שקל כסף, און איטלעכער שפרענגבעקן 70; דאס כל כסף פון די כלים, 2,400, אויפן שפל הקודש. 86 12 גילדערנע שאלן פול מיט קטורת, צו 10, צו 10 שקל א שאל, אויפן שפל הקודש; דאס כל זהב פון די שאלן, 120. 87 כל בקר פאר עולה: 12 פרים; 12 אילים; 12 כבשים יאריקע, מיט זייער מנחה, און 12 שעירים, פאר חטאת. 88 און כל בקר פאר זבח שלמים: 24 פרים; 60 אילים, 60 עתדים, 60 כבשים יאריקע. דאס איז געווען די חנוכת המזבח נאכדעם ווי ער איז משח געווארן. 89 און אז משה איז בוא אין אוהל-מועד כדי ה' זאל רעדן מיט אים, האט ער שמע דעם קול רעדן צו אים פון איבער דעם כפורת וואס אויפן ארון העדת, פון צווישן די 2 כרובים; אזוי האט ער גערעדט צו אים.

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו אהרנען און זאלסט אמר צו אים: אז דו צינדסט אן די נרות זאלן די 7 נרות לייכטן פארנט צו פון דער מנורה. 3 און אהרן האט אזוי עשה: ער האט אנגעצונדן די נרות פארנט צו פון דער מנורה, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 4 און אזוי איז געווען די מעשה פון דער מנורה: געהאמערט פון זהב; ביז אויף איר פוסגעשטעל, ביז אויף אירע בלומען, איז זי געווען געהאמערט; אזוי ווי די מראה וואס ה' האט באוויזן משהן, אזוי האט ער געמאכט די מנורה. 5 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 6 לקח די לויים פון צווישן די בני-ישראל, און זאלסט זיי רייניקן. 7 און אזוי זאלסטו עשה צו זיי, זיי לטהרט: שפריץ אויף זיי מיט פון חטאת, און זיי זאלן אריבערפירן א תער איבער זייער כל בשר, און וואשן זייערע בגדים, און זיך טהר. 8 און זיי זאלן לקח א יונגען פר, און דאס מנחה דערצו פון סולת פארמישט מיט שמן; און א 2טער יונגן פר זאלסטו לקח פאר א חטאת. 9 און זאלסט עשה נגש די לויים פארן אוהל-מועד; און זאלסט איינזאמלען די כל עדת בני-ישראל. 10 און זאלסט עשה נגש די לויים פאר ה', און בני-ישראל זאלן אנלענען ידיהם אויף די לויים. 11 און אהרן זאל אויפהייבן די לויים אן תנופה פאר אלוקי בני-ישראל, כדי זיי זאלן זיין אויף צו עבד דעם עבודת ה'. 12 און די לויים זאלן אנלענען ידיהם אויפן קאפ פון די פרים; און מאך איינעם א חטאת און איינעם אן עולה צו ה', מכפר צו זיין אויף די לויים. 13 און זאלסט עמד די לויים פאר אהרנען און פאר בניו, און זיי אויפהייבן אן תנופה צו ה'. 14 און זאלסט בדל די לויים פון צווישן די בני-ישראל, און די לויים זאלן געהערן צו מיר. 15 און דערנאך זאלן בוא די לויים צו באעבד דעם אוהל-מועד; און זאלסט זיי רייניקן, און זיי אויפהייבן אן תנופה. 16 ווייל אפגעבן זיינען זיי אפנתן צו מיר פון צווישן די בני-ישראל; אנשטאט איטלעכן וואס טעפנט דעם טראכט, איטלעכן בכור פון די בני-ישראל, האב איך זיי לקח פאר מיר. 17 ווייל צו מיר שמע איטלעכער בכור צווישן די בני-ישראל, פון אן אדם אדער פון א בהמה; אין דעם יום וואס איך האב נכה כל בכורים אין ארץ מצרים, האב איך זיי געקודשט צו מיר. 18 און איך האב לקח די לויים אנשטאט כל בכורים צווישן בני-ישראל. 19 און איך האב נתן די לויים אפגעגעבענע צו אהרנען און צו זיינע בנים צווישן די בני-ישראל, צו עבד דעם עבודת בני-ישראל אין אוהל-מועד, און

מכפר צו זיין אויף די בני-ישראל, כדי עס זאל נישט זיין צווישן די בני-ישראל א פלאג, אז די בני-ישראל וועלן נגש צום הקודש. 20 און משה און אהרן און די כל עדת בני-ישראל האבן אזוי עשה צו די לויים; אזוי ווי כל וואס ה' האט צוהמשהן דרכים די לויים, אזוי האבן די בני-ישראל צו זיי עשה. 21 און די לויים האבן זיך גערייניקט, און האבן געוואשן זייערע קליידער; און אהרן האט זיי אויפגעהייבן אן תנופה פאר ה', און אהרן האט מכפר געווען אויף זיי, כדי זיי צו רייניקן. 22 און דערנאך זיינען בוא די לויים צו עבד זייער דינסט אין אוהל-מועד, אונטער אהרנען און אונטער בניו; אזוי ווי ה' האט צוה משהן דרכים די לויים, אזוי האבן זיי צו זיי עשה. 23 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 24 דאס איז דרכים די לויים: פון 25 שנה אלט און העכער זאל ער קומען צו עבד דעם דינסט ביי דער עבודת אוהל-מועד. 25 און נאך 50 שנה אלט זאל ער זיך שוב פון דעם ארבעטדינסט, און מער נישט עבד. 26 נאר ער זאל אונטערהעלפן אחיו אין אוהל-מועד לשמר איבער די משמרת, נאר קיין דינסט זאל ער מער נישט עבד. אזוי זאלסטו עשה מיט די לויים אין זייערע משמרתען.

במד9

1 און ה' האט גערעדט צו משהן אין מדבר סיני, אין 2טער שנה נאך זייער יצא הארץ מצרים, אין 1טער חודש, לאמור: 2 די בני-ישראל זאלן עשה דעם קרבן-פסח אין זיין מועד. 3 אין 14טער יום פון דעם דאזיקן חודש קעגן ערב, אין זיין מועד זאלט איר אים עשה; לויט כל זיינע דינים און לויט כל זיינע משפטים זאלט איר אים עשה. 4 האט משה גערעדט צו די בני-ישראל, צו עשה דעם קרבן-פסח. 5 און זיי האבן געמאכט דעם קרבן-פסח אין 1טער חודש, אין 14טער יום פון חודש קעגן ערב, אין מדבר סיני; אזוי ווי אלץ וואס ה' האט צוה משהן, אזוי האבן די בני-ישראל עשה. 6 נאר עס זיינען געווען אנשים וואס זיינען געווען טמאים פון דעם נפש אדם, און זיי האבן נישט ידע עשה דעם קרבן-פסח אין יום ההוא; האבן זיי גענענט פאר משהן און פאר אהרנען אין יום ההוא. 7 און יענע אנשים האבן צו אים אמר: מיר זיינען טמא פון דעם נפש אדם; למה זאלן מיר געמינערט ווערן, נישט מקריב צו זיין דעם קרבן פון ה' אין זיין מועד צווישן די בני-ישראל? 8 האט משה אמר צו זיי:

אמץ, און איך וועל שמע וואס ה' וועט צוהן דרכים אייך. 9 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 10 רעד צו די בני-ישראל, לאמור: אז עמיצער איינער פון אייך, אדער פון אייערע קומעדיקע דורות וועט זיין טמא פון א טמא נפש, אדער זיין אין א ווייטן דרך, זאל ער פון דעסטדרכים עשה א קרבן-פסח צו ה'. 11 אין 2 טער חודש, אין 14 טער יום, קעגן ערב זאלן זיי אים עשה; מיט מצות און ביטערע קרייטעכער זאלן זיי אים אכל. 12 זיי זאלן נישט איבערלאזן פון אים ביז אין דער בקר, און א עצם זאלן זיי נישט שבר אין אים; לויט דעם כל דין פון קרבן-פסח זאלן זיי אים עשה. 13 נאר דער איש וואס איז טהור, און אין דרך איז ער נישט, און ער פארמיידט זיך צו עשה דעם קרבן-פסח, יענע זעל זאל כרת ווערן פון איר עם; ווייל ער האט דעם קרבן פון ה' נישט מקריב געווען אין זיין מועד, זאל יענער איש נשא זיין חטאת. 14 און אז ביי אייך וועט זיך אויפהאלטן א גר, און ער וועט עשה א קרבן-פסח צו ה', איז, אזוי ווי דער דין פון קרבן-פסח און יאזוי ווי זיין חקה, אזוי זאל ער עשה; איין דין זאל זיין ביי אייך אי פאר דעם גר, אי פאר דעם איינגעבארענעם הארץ. 15 און אין דעם יום וואס מע האט אויפגעשטעלט המשכן, הטט דער ענן צוגעדעקט המשכן, דאס אוהל פון חקה; און אין ערב פלעגט זיין איבערן משכן אזוי ווי דאס אויסזען פון אש, ביז אין דער בקר. 16 אזוי פלעגט זיין תמיד: דער ענן פלעגט אים צודעקן, און דאס אויסזען פון אש ביי לילה. 17 און וועדליק דער וואלקן פלעגט זיך אויפהייבן פון איבערן אוהל, אזוי פלעגן דערנאך ציען די בני-ישראל; און אין המקום וואס דער וואלקן פלעגט דארטן שכן, דארטן פלעגן יחנו (חנה) בני-ישראל. 18 לויט דעם פי ה' פלעגן ציען בני-ישראל, און לויט דעם פי ה' פלעגן זיי יחנו (חנה); כל-זמן דער וואלקן פלעגט שכן אויפן משכן, פלעגן זיי יחנו (חנה). 19 און אז דער וואלקן האט זיך פארלענגערט אויפן משכן ימים רבים, האבן די בני-ישראל געהיט די משמרת פון ה', און פלעגן נישט ציען. 20 און אמאל פלעגט דער ענן זיין פקדים יום אויפן משכן; לויט דעם פי ה' פלעגן זיי יחנו (חנה), און לויט דעם פי ה' פלעגן זיי ציען. 21 און א מאל פלעגט זיין דער ענן פון ערב ביז אין דער בקר, און ווי דער ענן האט זיך נשא אין דער בקר, אזוי האבן זיי געצויגן; אדער א יום מיט א לילה, און ווי דער וואלקן האט זיך נשא, אזוי האבן זיי געצויגן. 22 צי 2 יום, צי א חודש, צי א שנה אז דער ענן האט זיך פארלענגערט אויפן משכן צו שכן אויף אים, פלעגן די בני-ישראל יחנו (חנה)

און נישט ציען, און ווי ער האט זיך נשא, פלעגן זיי ציען. 23 לויט דעם פי ה' פלעגן זיי יחנו (חנה), און לויט דעם פי ה' פלעגן זיי ציען; זיי האבן געהיט די משמרת פון ה', לויט דעם פי ה' דורך משהן.

במד10

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 עשה דיר 2 זילבערנע טרומייטן; געהאמערט זאלסטו זיי עשה; און זיי זאלן דיר זיין פאר צונויפרופן די עדה, און פאר עשה ציען די יחנו (חנה). 3 און אז מע וועט בלאזן אין זיי, זאל זיך צונויפקומען צו דיר די כל עדה צום פתח פון אוהל-מועד. 4 און אויב מע וועט בלאזן אין איינעם, זאלן זיך צונויפקומען צו דיר די נשיאים, די הויפטלייט פון די טויזנטן פון ישראל. 5 און אז איר וועט בלאזן א שאלרוף, זאלן ציען די יחנו (חנה) וואס יחנו (חנה) צו מזרח. 6 און אז איר וועט בלאזן א 2טער שאלרוף, זאלן ציען די יחנו (חנה) וואס יחנו (חנה) צו תימנה; א שאלרוף זאל מען בלאזן פאר זייערע ציונגען. 7 נאר ביים איינזאמלען די קהל זאלט איר בלאזן, נאר נישט ארויסלאזן א שאלרוף. 8 און בני-אהרן, די כהנים, זאלן בלאזן אין די טרומייטן; און דאס זאל אייך זיין פאר אן אייביקן חקה אויף אייערע דור-דורות. 9 און אז איר וועט הלך אויף מלחמה אין אייער ארץ אקעגן דעם שונא וואס דריקט אייך, זאלט איר שאלן אין די טרומייטן, און איר וועט דערמאנט ווערן פאר ה' אלוקיכם, און וועט געהאלפן ווערן פון אויביכם. 10 און אין אייער יום פון שמחה, און אין ימיכם-טובים, און אין אייערע ראש-חודשן, זאלט איר בלאזן אין די טרומייטן אויף אייערע עולה און אויף אייערע זבח שלמים; און זיי וועלן אייך זיין צו א דערמאנונג פאר אלוקיכם; איך בין ה' אלוקיכם. 11 און עס איז געווען אין 2טער שנה, אין 2טער חודש, אין צוואנציקסטן יום פון חודש, האט זיך נשא דער ענן פון איבערן משכן העדת. 12 און די בני-ישראל האבן געצויגן אויף זייערע ציונגען פון מדבר סיני; און דער ענן האט גערוט אין מדבר פארן. 13 אזוי האבן זיי געצויגן צום 1טער מאל לויט דעם פי ה' דורך משהן. 14 און 1טער האט געצויגן די דגל פון דעם מחנה פון בני-יהודה, לויט זייערע צבאות; און איבער זיין צבא איז געווען נחשון בן עמינדבן. 15 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון בני-יששכר, נתנאל בן צוערן. 16 און איבער דער מחנה פון דעם

שבט פון די בני-זבולון, אליאב בן חלונען. 17 און אז דער משכן איז פאנאנדערלקח געווארן, האבן געצויגן בני-גרשון, און בני-מררי, די טרעגער פון המשכן. 18 און עס האט געצויגן די דגל פון דעם מחנה פון ראובן, לויט זייערע צבאות; און איבער זיין מחנה איז געווען אליצור בן שדיאורן, 19 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון בני-שמעון, שלומיאל בן צורישדין. 20 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון די בני-גד, אליסף בן דעואלן. 21 און עס האבן געצויגן די קהתים, די טרעגער פון די קודש זאכן; און מע האט אויפגעשטעלט המשכן איידער זיי זיינען בוא. 22 און עס האט געצויגן די דגל פון דעם מחנה פון בני-אפרים, לויט זייערע מחנות; און איבער זיין מחנה איז געווען אלישמע בן עמיהודן. 23 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון בני-מנשה, גמליאל בן פדהצורן. 24 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון בני-בנימין, אבידן בן גדעונין. 25 און עס האט געצויגן די דגל פון דעם מחנה פון בני-דן, די הינטערוואך פון כל יחנו (חנה) לויט זייערע צבאות; און איבער זיין מחנה איז געווען אחיעזר בן עמישדין. 26 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון בני-אשר, פגעיאל בן עכרנען. 27 און איבער דער מחנה פון דעם שבט פון בני-נפתלי, אחירע בן עיננען. 28 דאס זיינען די ציונגען פון די בני-ישראל לויט זייערע צבאות; אזוי האבן זיי געצויגן. 29 און משה האט אמר צו חובב בן רעואל דעם מדיני, חותן משה: מיר ציען צו המקום וואס ה' האט אמר: איך וועל אים נתן צו אייך; קום מיט אונדז, און מיר וועלן דרך באגיטיקן, ווייל ה' האט דבר טוב פאר ישראל. 30 האט ער צו אים אמר: איך וועל נישט הלך; נייערט צו מיין ארץ און צו מיין אפשטאם וועל איך הלך. 31 האט ער אמר: זאלסט אונדז נישט עזב, נא; דעריבער ווייל דו ידע ווו מיר קענען מחנהן אין מדבר, און וועסט אונדז זיין פאר אויגן. 32 און עס וועט זיין, אז דו וועסט הלך מיט אונדז, איז, פון דעם טוב וואס ה' וועט אונדז באגיטיקן, וועלן מיר דרך באגיטיקן. 33 און זיי האבן געצויגן פון ההר פון ה' 3 יום דרך, און דער הארון ברית ה' האט געצויגן זיי פארויס דרך שלושת ימים, אויסצוזוכן פאר זיי א רוארט. 34 און דער ענן פון ה' איז געווען איבער זיי ביי יום, ווען זיי האבן געצויגן פון מחנה. 35 און עס איז געווען, אז דער ארון האט געצויגן, האט משה אמר: קום, ה', און זאלן צעשפרייט ווערן אויביך, און זאלן נוס דיינע שונאים פאר דיר! 36 און אז ער האט גערוט, האט ער אמר: קער איין, ה', צו די צענטוויזנטן פון די משפחות פון ישראל!

1 און העם האט זיך באקלאגט אויף רע אין די אזנים פון ה', און ה' האט שמע, און זיין צארן האט געגרימט, און אן אש פון ה' האט געברענט צווישן זיי, און האט פארצערט ביים עק מחנה. 2 האט העם געשריען צו משהן, און משה האט דאוונען געווען צו ה', און דאס אש האט זיך געזעצט. 3 און מע האט גערופן דעם שם פון מקום ההוא תבערה, ווייל אן אש פון ה' האט געברענט צווישן זיי. 4 און והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר. 5 מיר זכר די דגה וואס מיר פלעגן אכל אין מצרים אומזיסט, די פלוצערן, און די קירבעס, און דאס גרינס, און די ציבעלעס, און די קנאבל. 6 און איצט איז נפשותינו פארטריקנט; נישטא קיין זאך; בלויז אויפן מן זיינען אונדזערע אויגן. 7 און דער מן איז געווען אזוי ווי קאריאנדערזאמען, און זיין אנבליק אזוי ווי דער אנבליק פון בדולח. 8 העם האט זיך פארשפרייט, און האט עס אויפגעקליבן, און געמאלן אין א האנטמיל, אדער געשטויסן אין א שטייסל, און געקאכט אין א טאפ, אדער געמאכט דערפון קוכנס. און דער טעם דערפון איז געווען ווי דער טעם פון אן איילקיכל. 9 און ווי דער טוי האט אראפגענידערט אויפן מחנה ביי לילה, פלעגט אראפנידערן דערויף דער מן. 10 און משה האט שמע העם וויינען משפחות-ווייז, איטלעכער פאר דעם פתח פון זיין אוהל, און דער אף ה' האט זייער געגרימט, און עס איז געווען רע אין די אויגן פון משהן. 11 און משה האט אמר צו ה': למה טוסטו רע עבדך, און למה האב איך מצא אומחן אין דינע אויגן, ארויפצולייגן אויף מיר די לאסט פון דעם דאזיקן כל עם? 12 האב איך דען געטראגן דאס דאזיקע כל העם, צי איך האב עס געבארן, וואס דו זאגסט צו מיר: טראג עס אין דיין חיק, אזוי ווי א דערציער נשא א זויגעדיקן, צו הארץ וואס דו האסט צוגעשווארן אבותם? 13 פון וואנען האב איך בשר, צו נתן דעם דאזיקן כל העם, וואס זיי וויינען אויף מיר, לאמר: נתן אונדז בשר, מיר זאלן אכל? 14 איך אליין ידע נישט נשא דאס דאזיקע כל העם, ווייל עס איז צו חותן פאר מיר. 15 און אויב דו טוסט אזוי צו מיר, הרגען הרגע מיד, נא, אויב איך האב מצא חן אין דינע אויגן, און לאמך נישט ראה מיין אומגליק. 16 האט ה' אמר צו משהן: זאמל מיר איין זיבעציק

איש פון די זקני ישראל, די וואס דו ידע אז זיי זיינען די זקני עם, און זיינע אויפזעערס, און זאלסט זיי לקח צום אוהל-מועד, און זיי זאלן זיך דארטן עמד מיט דיר. 17 און איך וועל אראפנידערן, און וועל דארטן רעדן מיט דיר, און וועל בדל פון דעם רוח וואס אויף דיר, און ארויפטאן אויף זיי, און זיי וועלן מיטטראגן מיט דיר די לאסט העם, און וועסט נישט דארפן נשא דו אליין. 18 און צום עם זאלסטו אמר: ברייט אייך אן אויף מארגן, און איר וועט אכל בשר; ווייל איר האט בכה אין די אזנים פון ה', לאמור: ווען מע זאל אונדז נתן אכל בשר! ווייל אונדז איז געווען ווייל אין מצרים; דעריבער וועט אייך ה' נתן בשר, און איר וועט אכל. 19 נישט 1 יום וועט איר אכל, און נישט 2 יום, און נישט 5 יום, און נישט 10 יום, און נישט 20 טעג; 20 ביז א חודש צייט, ביז וואנען עס וועט אייך קערן פון דער נאז, און וועט אייך זיין צום עקל; דעריבער וואס איר האט פאראכט ה' וואס איז צווישן אייך, און האט בכה פאר אים, לאמר: נאך וואס גאר זיינען מיר יצא פון מצרים? 21 האט משה אמר: 600,000 פוסגייער איז העם וואס איך בין צווישן אים, און דו זאגסט: איך וועל זיי נתן בשר, און זיי וועלן אכל א חודש צייט. 22 ווען צאן און בקר זאלן געשאכטן ווערן פאר זיי, וועט זיי דען קלעקן? 23 אז כל דגי הים זאלן איינגעזאמלט ווערן פאר זיי, וועט זיי דען קלעקן? האט ה' אמר צו משה: איז די יד ה' קורץ? איצט וועסטו ראה, אויב מיין דבר וועט דיר געשען אדער נישט. 24 איז משה יצא, און האט גערעדט צום עם די דברי ה'; און ער האט איינגעזאמלט זיבעציק איש פון דיעלטסטע העם, און זיי געשטעלט רונד ארום אוהל. 25 און ה' האט אראפגענידערט אין דעם ענן, און האט גערעדט צו אים, און האט לקח פון דעם רוח וואס אויף אים, און נתן אויף די זיבעציק איש, די עלטסטע. און עס איז געווען, ווי דער רוח האט אויף זיי גערוט, אזוי האבן זיי נביאות אמר; נאר נישט מער. 26 און 2 אנשים זיינען איבערגעבליבן אין מחנה, דער שם פון איינעם אלדד, און דער שם פון 2טער מידד; האט אויף זיי גם גערוט דער רוח און זיי זיינען געווען צווישן די פארשריבענע, נאר זיי זיינען נישט יצא צום אוהל און זיי האבן נביאות אמר אין מחנה. 27 איז געלאפן דער יונג, און האט נגד משה, און אמר: אלדד און מידד אמר נביאות אין מחנה. 28 האט זיך אפגערופן יהושוע בן נון, משהס באדינער פון זיין יוגנט אן, און האט אמר: אדוני משה, האלט זיי צוריק. 29 האט משה צו אים אמר: נעמסטו זיך אן פאר מיר? הלוואי זאל דאס כל העם

פון ה' זיין נביאים, אז ה' זאל נתן זיין רוח אויף זיי! [זען יואל] 30 און משה איז צוריק אריין אין מחנה, ער און די זקני ישראל. 31 און א ווינט האט יצא פון ה', און האט געבראכט צופליען וואכטלפויגלען פון ים, און האט זיי צעווארפן לעבן מחנה ארום א יום דרדס פון איין זייט, און ארום א יום דרדס פון דער אנדער זייט, רונד ארום מחנה, און ארום 2 אמה איבערן פני הארץ. 32 און העם איז קום יענעם כליום, און די כל לילה, און דעם כל מארגעדיקן יום, און זיי האבן אויפגעקליבן די וואכטלפויגלען; דער וואס האט צומינדס טגעקליבן האט אויפגעקליבן 10 חמרים; און זיי האבן זיי זיך אויסגעשפרייט רונד ארום מחנה. 33 הבשר איז נאך געווען צווישן זייערע ציינער, איידער עס איז צעקייט געווארן, אזוי האט דער אף ה' געגרימט אויפן עס, און ה' האט נכה צווישן העם זייער א גרויסן שלאק. 34 און מע האט גערופן דעם שם פון מקום ההוא קברות-התאוה, ווייל דארטן האט מען באגראבן העם וואס האט געגלוסט. 35 פון קברות-התאוה האט העם געצויגן קיין חצרות; און זיי זיינען געבליבן אין חצרות.

במדד 12

1 און מרים און אהרן האבן גערעדט אויף משהן פון דרכים דער כושישער אשה וואס ער האט לקח; ווייל ער האט לקח א כושישע אשה. 2 און זיי האבן אמר: צי בלויז נאר מיט משהן האט ה' גערעדט? האט ער נישט גם מיט אונדז גערעדט? און ה' האט שמע. 3 און דער איש משה איז געווען זייער אן ענו, מער פון כל אדם וואס אויפן פני הארץ. 4 האט ה' פלוצלינג אמר צו משהן און צו אהרנען און צו מרימען: הלך איר 3 ארויס צום אוהל-מועד. זיינען זיי 3 יצא. 5 און ה' האט אראפגענידערט אין א עמוד הענן, און האט זיך געשטעלט ביים פתח פון אוהל-מועד, און האט גערופן אהרנען און מרימען. זיינען זיי 2 יצא. 6 און ער האט אמר: שמעט אקארשט צו מיינע דברים: אז א נביא איז דא ביי אייך, טו איך, ה', אין א זעונג זיך דערקענען צו אים; אין א חלום רעד איך מיט אים. 7 נישט אזוי איז עבדי משה; אין מיינ כל בית איז ער באגלויבט. 8 פה אל פה רעד איך מיט אים, און באשיינפערלעך און נישט מיט רעטענישן, און די צלם פון ה' קוקט ער אן. און ווי אזוי האט איר נישט מורא געהאט צו רעדן אויף עבדי, אויף משהן? 9 און דער אף ה' האט

געגרימט אויף זיי; און ער איז אוועקגעגאנגען. 10 און ווי דער ענן האט זיך אפגעטאן פון איבערן אוהל, און הנה מרים איז מצורע ווי שלג. און אהרן האט זיך אומגעקערט צו מרימען, און הנה זי איז מצורע. 11 האט אהרן אמר צו משה: נא, אדוני, זאלסט נישט ארויפטאן אויף אונדז א חטאת, וואס מיר האבן זיך באנארישט און וואס מיר האבן חטא. 12 זאל זי, נא, נישט זיין אזוי ווי א טויטגעבארענער וואס זיין בשר איז 1/2 צעגעסן ווען ער הלך ארויס פון זיין מוטערס טראכט. 13 און משה האט געשריען צו ה', לאמור: ה', נא, מערה זי, נא. 14 האט ה' אמר צו משה: אז אביה וואלט איר אין פנים געשפיגן, וואלט זי זיך נישט געשעמט 7 ימים? זאל זי זיין איינגעשלאסן 7 ימים אויסן מחנה, און דערנאך זאל זי אריינעמען ווערן. 15 איז מרים געווען איינגעשלאסן אויסן מחנה 7 ימים; און העם האט נישט געצויגן ביז מרים איז אריינעמען געווארן. 16 און דערנאך האט העם געצויגן פון חצרות, און זיי האבן גערוט אין מדבר פארן.

במדד 13

1 און ה' האט גערעדט צו משה, לאמור: 2 שיק אנשים, זיי זאלן אויסקוקן הארץ כנען, וואס איך נתן צו די בני-ישראל; צו איין איש, צו איין איש פאר זיין פאטערשטאם זאלט איר שיקן; איטלעכער א נשיא צווישן זיי. 3 און משה האט זיי שלך פון מדבר פארן לויט דעם פי ה'; זיי כל זיינען געווען אדם הויפטלייט פון בני-ישראל. 4 און דאס זיינען זייערע שמות: פאר שבט ראובן, שמוע בן זכורן. 5 פאר שבט שמעון, שפט בן חורין. 6 פאר שבט יהודה, כלב בן יפונהן. 7 פאר שבט יששכר, יגאל בן יוספן. 8 פאר שבט אפרים, הושע בן נון. 9 פאר שבט בנימין, פלטי בן רפואן. 10 פאר שבט זבולון, גדיאל בן סודין. 11 פאר שבט יוסף: פאר שבט מנשה, גדי בן סוסין. 12 פאר שבט דן, עמיאל בן גמלין. 13 פאר שבט אשר, סתור בן מיכאלן. 14 פאר שבט נפתלי, נחבי בן ופסין. 15 פאר שבט גד, גאואל בן מכין. 16 דאס זיינען די שמות פון די אנשים וואס משה האט שלך אויסקוקן הארץ. און משה האט גערופן הושע בן נון, יהושוע [זען צכריה 6:12]. 17 און משה האט זיי שלך אויסקוקן הארץ כנען, און האט צו זיי אמר: הלך ארויף אהין קיין דעריבער, און הלך ארויף אין דעם געבערג. 18 און איר זאלט אנקוקן הארץ, וואס דאס איז, און

העם וואס ישב דערויף, אויב ער איז חזק אדער שוואך, אויב ער איז ווינציק אדער פיל; 19 און ווי איז הארץ וואס ער ישב דרינען, אויב עס איז טובה אדער רעה, און ווי זיינען די שטעט וואס ער ישב אין זיי, אין יחנו (חנה) אדער אין פעסטונגען; 20 און ווי איז הארץ, איז זי פעט אדער מאגער, איז דא אויף איר געהילץ אדער נישט. און איר זאלט אייך שטארקן, און ברענגען פון דער פרי הארץ. און די יום זיינען געווען די ימי 1טער ענבים. 21 זיינען זיי יצא, און האבן אויסגעקוקט הארץ פון מדבר צן ביז רחוב, ווי מע בוא קיין חמת. 22 און זיי זיינען עלה קיין דעריבער, און זיינען בוא ביז חברון; און דארטן זיינען געווען אחימן, ששי, און תלמי, בני ענק. און חברון איז געבויט געווארן 7 שנה פאר צוען אין מצרים. 23 און זיי זיינען בוא ביזן נחל אשכול, און האבן אפגעשניטן פון דארטן א צווייג מיט איין הענגל ענבים, און האבן עס געטראגן אויף א שטאנג זאלבעצווייט; גם פון די רמון און פון די תאנה האבן זיי לקח. 24 מקום ההוא האט מען גערופן דער נחל אשכול פון דרכים דעם הענגל וואס די בני-ישראל האבן אפגעשניטן פון דארטן. 25 און זיי האבן זיך שוב פון אויסקוקן הארץ צום סוף פון 40 יום. 26 און זיי זיינען הלך און געקומען צו משהן און צו אהרנען, און צו דער כל עדת די בני-ישראל, אין מדבר פארן קיין קדש; און זיי האבן געבראכט אן ענטפער צו זיי און צו דער כל עדה, און האבן זיי געוויזן די פרי הארץ. 27 און זיי האבן אים נגד, און אמר: מיר זיינען בוא אין הארץ ווהין דו האסט אונדז שלך, און עס פליסט גם מיט חלב און דבש; און דאס איז איר בקר. 28 נאר חזק איז העם וואס ישב אין ארץ, און די ערים זיינען באפעסטיקטע, גדול ביז גאר, און גם די בני ענק האבן מיר דארטן ראה. 29 עמלק ישב אין דעריבער-ארץ, און דער חתי, און דער יבوسی, און דער אמורי, ישב אין דעם געבערג, און דער כנעני ישב ביים ים און ביים הר ירדן. 30 האט כלב איינגעשטילט העם אקעגן משהן, און ער האט אמר: עלה וועלן מיר עלה, און מיר וועלן עס נחל, מחמתבייקומען וועלן מיר עס בייקומען. 31 נאר די אדם וואס זיינען עלה מיט אים, האבן אמר: מיר קענען נישט עלה קעגן העם, ווייל ער איז שטארקער פון אונדז. 32 און זיי האבן ארויסגעלאזט א רען קלאנג אויף הארץ וואס זיי האבן עס אויסגעקוקט, ביי די בני-ישראל, לאמור: הארץ וואס מיר זיינען דורכגעגאנגען דורך דעם, כדי עס אויסצוקוקן, דאס איז אן ארץ וואס עסט אויף אירע ישב, און דאס כל עם, וואס מיר האבן ראה

דרינען, זיינען אדם פון גרויסן וווקס. 33 און דארטן האבן מיר ראה די נפילים, די בני ענק וואס פון די נפילים; און מיר זיינען געווען ווי היישעריקן אין אונדזערע אויגן, און אזוי זיינען מיר געווען אין זייערע אויגן.

במדד 14

1 האט די כל עדה נשא און ארויסגעלאזט זייער קול; און העם האט בכה אין יענער לילה. 2 און כל בני-ישראל האבן געמורמלט אויף משהן און אויף אהרנען, און די כל עדה האט צו זיי אמר: הלואי וואלטן מיר מות אין ארץ מצרים, אדער הלואי וואלטן מיר מותאין דעם דאזיקן מדבר! 3 און נאך וואס ברענגט אונדז ה' אין דעם דאזיקן ארץ, צו פאלן דורכן חרב, אונדזערע נשים און אונדזערע טף זאלן ווערן צו שלל? איז נישט בעסער פאר אונדז זיך אומצוקערן קיין מצרים? 4 און זיי האבן אמר איינער צום אנדערן: לאמיר עשה א הויפטמאן, און זיך שוב קיין מצרים. 5 זיינען משה און אהרן געפאלן אויף זייער פנים פאר דער כל קהל דער עדת בני-ישראל. 6 און יהושוע בן נון, און כלב בן יפונהן, פון די וואס האבן אויסגעקוקט הארץ, האבן צעריסן זייערע בגדי, 7 און האבן אמר צו דער כל עדת בני-ישראל, לאמר: הארץ, וואס מיר זיינען דורכגעגאנגען דורך דעם, כדי עס אויסצוקוקן, הארץ איז זייער זייער טוב. 8 אויב ה' באגערט אונדז, וועט ער אונדז ברענגען אין דעם דאזיקן ארץ, און וועט עס אונדז נתן אן ארץ וואס זי פליסט מיט חלב און דבש. 9 איר זאלט נאר נישט ווידערשפעניקן אן ה', און נישט מורא האבן פאר העם הארץ, ווייל אונדזער לחם זיינען זיי; זייער שאטן האט זיך אפגעטאן פון זיי, און ה' איז מיט אונדז; איר זאלט נישט מורא האבן פאר זיי. 10 האט די כל עדה אמר, מע זאל זיי פאר ווארפן מיט אבנים; נאר די כבוד ה' האט זיך באוויזן אין אוהל-מועד צו כל בני-ישראל. 11 און ה' האט אמר צו משהן: ביז וואנען וועט דאס דאזיקע עם מיך לעסטערן? און ביז וואנען וועלן זיי נישט גברך אין מיר, ביי כל אותות וואס איך האב געמאכט צווישן אים? 12 איך וועל אים נכה מיט פעסט, און וועל אים אויסראטן, און וועל זיך עשה פאר אן עם גרעסער און מאכטיקער פון אים. 13 האט משה אמר צו ה': אז די מצרים וועלן שמע ווייל דו האסט גג אויפגעבראכט מיט דיין שטארקייט דאס דאזיקע עם פון צווישן זיי 14 וועלן זיי אמר צו די ישב פון

דעם דאזיקן ארץ, וואס האבן שמע אז דו, ה', ביסט צווישן דעם דאזיקן עם; מחמת אויג אין אויג ביסט דו, ה', ראה געווארן, און דיין ענן שטייט איבער זיי, און אין א עמוד הענן גייסטו זיי פארויס ביי יום, און אין א אשזייל ביי לילה 15 איז, אז דו וועסט מות דאס דאזיקע עם אזוי ווי איין איש, אזוי וועלן אמר די עמים וואס האבן געשמעט דיין שמעונג, לאמור: 16 ווייל ה' איז נישט יכל צו ברענגען דאס דאזיקע עם אין הארץ וואס ער האט זיי צוגעשווארן, האט ער זיי אויסגעשאכטן אין מדבר. 17 דעריבער זאל איצט גדול זיין, נא, דער כוח פון ה' לויט ווי דו האסט גערעדט, לאמור: 18 ה' איז איינגעהאלטן אין צארן און רייך אין חסד, ער פארטראגט חטאת און פארברעכן, נאר שענקען שענקט ער נישט; ער רעכנט זיך פאר די חטאת פון די אבות מיט די בנים, מיטן 3 טער און מיטן 4 טער דור. 19 פארגיב, נא, די חטאת פון דעם דאזיקן עם, לויט דער גרויסקייט פון דיין חסד, און אזוי ווי דו האסט פארגעבן דעם דאזיקן עם פון מצרים און ביז אשמע. 20 האט ה' אמר: איך האב פארגעבן אזוי ווי דיין דבר. 21 נאר אזוי ווי איך לעב, און די כבוד ה' איז פול די כל הארץ, 22 אז די כל אנשים וואס האבן ראה מיין כבוד און מיינע אותות, וואס איך האב באוויזן אין מצרים און אין מדבר, און פון דעסטדרכים האבן זיי מיך געפרוויט שוין 10 מאל, און נישט שמע צו מיין קול, 23 אויב זיי וועלן ראה הארץ, וואס איך האב צוגעשווארן אבותם! יא, כל וואס האבן מיך געלעסטערט, וועלן עס נישט אנזען. 24 נאר עבדי כלב, ווייל אין אים איז געווען אן אנדער רוח, און ער איז הלך געטריי נאך מיר, אים וועל איך ברענגען אין הארץ, וואס ער איז אהין הלך, און צו זיין זרע וועט ער עס לאזן בירושה. 25 דער עמלקי און דער כנעני יושב אין נחל; מחר קערט אייך אום, און ציט אייך צום מדבר אויפן דרך צום ים-סוף. 26 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 27 ביז וואנען נאך לאזן די דאזיקע רעע עדה וואס מורמלען אקעגן מיר? איך האב שמע די מורמלערייען פון די בני-ישראל, וואס זיי מורמלען אקעגן מיר. 28 זאג צו זיי: אזוי ווי איך לעב, זאגט ה', אויב נישט ווי איר האט גערעדט אין מיינע אזנים, אזוי וועל איך עשה צו אייך! 29 אין דעם דאזיקן מדבר וועלן פאלן אייערע פגרים, און כל אייערע פקדים, לויט אייער כל צאל, פון 20 שנה אלט און העכער, ווייל איר האט געמורמלט אקעגן מיר. 30 איר וועט נישט בוא אין הארץ וואס איך האב נשא ידי אייך צו עשה שכן דרינען, אחוץ כלב בן יפונהן, און יהושוע בן

נון. 31 און אייערע טף וואס איר האט אמר, זיי וועלן זיין צו שלל, זיי וועלן איר ברענגען אהין, און זיי וועלן דערקענען הארץ, וואס איר האט פאראכט. נאר איר אייערע פגרים וועלן פאלן אין דעם דאזיקן מדבר. 32 און אייערע בנין וועלן אומוואנדערן אין מדבר 40 שנה, און וועלן ליידן פאר אייערע אפקערונגען, ביז אייערע פגרים וועלן פארלענדט ווערן אין מדבר. 34 לויט דער צאל פון די יום וואס איר האט אויסגעקוקט הארץ 40 יום, פאר א יום א שנה, פאר א יום א שנה, וועט איר נשא חטואתיכם, 40 שנה; און איר וועט דערשפירן מיין אומגענאד. 35 איך, ה', האב גערעדט; אויב איך וועל דאס נישט עשה צו דער דאזיקער כל רעער עדה, וואס האט זיך איינגעזאמלט אקעגן מיר! אין דעם דאזיקן מדבר וועלן זיי פארלענדט ווערן, און דא וועלן זיי מות. 36 און די אנשים וואס משה האט שלך אויסקוקן הארץ, און זיי זיינען צוריקגעקומען און האבן געמאכט מורמלען אקעגן אים די כל עדה, מיט ארויסלאזן א רען קלאנג אויפן ארץ 37 די אדם וואס האבן ארויסגעלאזט דעם רען קלאנג אויפן ארץ, זיינען מות אין א מגפה פאר ה'. 38 נאר יהושוע בן נון, און כלב בן יפונהו, זיינען געבליבן לעבן פון יענע אנשים, וואס זיינען הלך אויסקוקן הארץ. 39 און משה האט גערעדט די דאזיקע דברים צו כל בני-ישראל, און העם האט זייער געטרויערט. 40 און זיי האבן זיך געפעדערט אין דער בקר, און זיינען עלה אויפן שפיץ הר, לאמור: אט זיינען מיר, און מיר וועלן עלה צו המקום וואס ה' האט אמר; ווייל מיר האבן חטא. 41 האט משה אמר: נאך וואס דען טרעט איר איבער דעם צוה פון ה', אז דאס וועט נישט שכל? 42 איר זאלט נישט עלה, אז ה' איז נישט צווישן אייך, כדי איר זאלט נישט נכה ווערן פאר אויביכם. 43 ווייל דער עמלקי און דער כנעני זיינען דארטן פאר אייך, און איר וועט פאלן דורכן חרב; ווייל אזוי ווי איר האט אייך אפגעקערט פון הינטער ה', וועט ה' נישט זיין מיט אייך. 44 נאר זיי האבן זיך דערדרדט ארויפצו הלך אויפן ראש הר; אבער הארון ברית ה' [זען מה"ש 26-18:21] און משה האבן זיך נישט גערירט פון מחנה. 45 און דער עמלקי און דער כנעני, וואס זיינען ישב אויף יענעם הר, האבן אראפגענידערט, און האבן זיי נכה און זיי צעקלאפט ביז חרמה.

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז איר וועט קועמן אין הארץ פון אייער באזעצונג וואס איך נתן אייך, 3 און איר וועט עשה אן אשה צו ה', אן עולה אדער א זבח, לויט א קלאר ארויסגערעדטן נדר, אדער ווי א נדבה מתנה, אדער אין ימיכם-טובים, כדי צו עשה א ריח ניחוח צו ה', פון בקר אדער פון צאן, 4 זאל דער וואס ברענגט זיין קרבן צו ה', ברענגען א מנחה פון א צענטל איפה סולת פארמישט מיט א פערטל הין שמן; 5 און וויין פאר א נסך, א פערטל הין, זאלסטו עשה מיטן עולה אדער צום זבחים, פאר איטלעכן כבש. 6 אויב צו אן איל, זאלסטו עשה א מנחה פון 2 צענטל סולת פארמישט מיט שמן א דריטל הין; און וויין פאר א נסך, א דריטל הין, 7 זאלסטו ברענגען פאר א ריח ניחוח צו ה'. 8 און אז דו וועסט עשה א יונג רינד פאר אן עולה אדער א זבחים, לויט א קלאר ארויסגערעדטן נדר, אדער פאר א זבח שלמים צו ה', 9 זאל מען ברענגען מיטן יונגן רינד א מנחה פון 3 צענטל סולת פארמישט מיט שמן א 1/2 הין; 10 און וויין זאלסטו ברענגען פאר א נסך א 1/2 הין, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 11 אזוי זאל עשה ווערן צו איטלעכן שור, אדער צו איטלעכן איל, אדער צו א שיה פון כבשים אדער פון ציגן. 12 ווי נאך דער צאל וואס איר וועט עשה; אזוי זאלט איר עשה צו איטלעכן, לויט זייער צאל. 13 כל איינגעבארענער זאל אזוי עשה די דאזיקע, ביים ברענגען אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 14 און אז ביי אייך וועט זיך אויפהאלטן א זר, אדער מי נאר עס וועט זיין צווישן אייך, אין אייערע דור-דורות, און ער וועט עשה אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה', זאל ער עשה אזוי ווי איר טוט. 15 קהל! איין חקה זאל זיין פאר אייך און פאר דעם גר וואס האלט זיך אויף, אן לעלם געזעץ אויף אייערע דור-דורות; ווי איר, אזוי זאל זיין דער זר פאר ה'. 16 איין תורה און איין דין זאל זיין פאר אייך און פאר דעם גר וואס האלט זיך אויף ביי אייך. 17 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 18 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז איר בוא אין הארץ וואס איך ברענג אייך אהין, 19 איז, אז איר עסט פון דעם לחם הארץ, זאלט איר בדל אן אפשיידוג צו ה'. 20 דאס 1 טער פון אייערע טייגמולטערס זאלט איר בדל א חלה פאר א תרומה; ווי די אפשיידוג פון גרן, אזוי זאלט איר עס בדל. 21 פון דעם 1 טער פון אייערע טייגמולטערס זאלט איר נתן א תרומה צו ה' אויף אייערע דור-דורות. 22 און אז איר וועט פארזען, און איר וועט נישט עשה כל די דאזיקע מצוות

וואס ה' האט אנגעזאגט משהן, 23 כל וואס ה' האט אייך צוה דורך משהן,
 פון דעם יום וואס ה' האט עס צוה און ווייטער, אויף אייערע דור-דורות, 24
 איז, אויב עס איז, פלא פון די אויגן פון דער עדה, עשה געווארן בשגגה, זאל
 די כל עדה עשה איין יונגן שור פאר אן עולה, פאר א ריח ניחוח צו ה', מיט
 זיין מנחה און זיין נסך, אזוי ווי דער דין; און איין שעיר פאר א חטאת. 25 און
 הכהן זאל מכפר זיין אויף דער כל עדת בני-ישראל, און זיי זאל פארגעבן
 ווערן, ווייל א פארזע איז דאס, און זיי האבן געבראכט זייער קרבן, אן אשה
 צו ה', און זייער חטאת פאר ה', פאר זייער פארזע. 26 און דער כל עדת
 בני-ישראל, און דעם גר וואס האלט זיך אויף צווישן זיי, וועט פארגעבן ווערן,
 ווייל ביי דעם כל העם איז דאס געווען בשגגה. 27 אויב נאר א נפש אחד וועט
 חטא בשגגה, זאל ער ברענגען א יאריקע עז פאר א חטאת. 28 און הכהן זאל
 מכפר זיין אויף דעם אדם וואס פארזעט, ווען ער זינדיקט בשגגה פאר ה';
 כדי מכפר צו זיין אויף אים, אז אים זאל פארגעבן ווערן. 29 פאר דעם
 איינגעבארענעם צווישן בני-ישראל, און פאר דעם גר וואס האלט זיך אויף
 צווישן זיי איין געזעץ זאל זיין ביי אייך פאר דעם וואס טוט עפעס בשגגה. 30
 נאר האדם וואס טוט מיט א הויכער יד, פון די איינגעבארענע, אדער פון די
 גרים, לעסטערט ער ה', און יענע זעל זאל כרת ווערן פון צווישן איר עם. 31
 ווייל דאס דבר-ה' האט ער פאראכט, און זיין מצוות האט ער פארשטערט;
 כרת מוז כרת ווערן יענע נפש, איר חטאת איז אויף איר. 32 און ווען די
 בני-ישראל זיינען געווען אין דער מדבר, האבן זיי מצא אן איש קלייבנדיק עץ
 אום שבת. 33 האבן די וואס האבן אים מצא קלייבנדיק עץ, אים געבראכט
 צו משהן און צו אהרנען און צו דער כל עדה. 34 און מע האט אים
 אריינגעזעצט אין וואך, ווייל עס איז נישט באשיידט געווארן וואס אים זאל
 עשה ווערן. 35 האט ה' אמר צו משהן: מות זאל מות ווערן דער איש; די כל
 עדה זאל אים פאר ווארפן מיט אבנים אויסן מחנה. 36 און די כל עדה האט
 אים ארויסגעפירט אויסן מחנה, און זיי האבן אים פאר ווארפן מיט אבנים,
 און ער איז מות; אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 37 און ה' האט אמר צו משהן,
 לאמור: 38 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי, זיי זאלן זיך עשה
 פרענדז אויף די עקן פון זייערע בגדי, אויף זייערע דור-דורות; און זיי זאלן שם
 אין די פרענדז פון עק קלייד א בלאען פאדים. 39 און דאס זאל אייך זיין
 פאר ציצית, אז איר זאלט עס ראה, און זכר כל מצוות פון ה', און זיי עשה,

און איר זאלט נישט נאכגיין נאך לבבכם און נאך אייערע אויגן, וואס איר זייט פארפירט נאך זיי; 40 כדי איר זאלט זכר און עשה כל מיינע מצוות, און זיין קודש צו אלוקיכם. 41 איך בין ה' אלוקיכם וואס האב אייך יצא פון ארץ מצרים, אייך צו זיין צום ה': איך בין ה' אלוקיכם.

במד16

1 און קרח בן יצהר בן קהת בן לוי און דתן און אבירם, די בני-אליאבן, און און בן פלתן, בני-ראובן, האבן לקח [יקח (אנשים)], 2 און זיך קום אקעגן משהן מיט 250 פון בני-ישראל, נשיאים פון דער עדה, גערופענע פון הקהל, אנשי שם. 3 און זיי האבן זיך איינגעזאמלט אקעגן משהן און אקעגן אהרנען, און האבן צו זיי אמר: גענוג אייך! ווייל די כל עדה זיינען כל קודש, און ה' איז צווישן זיי, און למה נעמט איר זיך איבער אקעגן דעם קהל פון ה'? 4 און ווי משה האט עס שמע, אזוי איז ער געפאלן אויף זיין פנים. 5 און ער האט גערעדט צו קרחן און צו זיין כל געזעמל, לאמור: אין דער בקר וועט ה' לאזן האבן דעת, מי עס איז זיינער, און דעם וואס איז קודש, וועט ער עשה נגש צו זיך; יא, דעם וועמען ער וועט בחר, וועט ער עשה נגש צו זיך. 6 דאס טוט: נעמט אייך פייערפאנען, קרח מיט זיין כל געזעמל, 7 און לייגט אריין אין זיי אש, און טוט אויף זיי ארויף קטורת פאר ה', מחר; און עס וועט זיין, דער איש וואס ה' וועט בחר, ער איז הקדוש. גענוג אייך, בני-לוי! 8 און משה האט אמר צו קרחן: שמעט אקארשט, בני-לוי. 9 ווינציק אייך וואס דער אלוקי ישראל האט אייך אפגעשיידט פון צווישן דער עדת בני-ישראל, אייך צו עשה נגש צו זיך, צו עבד דעם דינסט פון משכן פון ה', און צו אבן פאר דער עדה, זיי צו באעבד 10 וואס ער האט געמאכט נגש דין און כל אחיך, בני-לוי, מיט דיר, אז איר שאל גם די כהונה? 11 פאר וואר, דו מיט דיין כל געזעמל, דאס זייט איר איינגעזאמלט אקעגן ה'; ווייל וואס איז אהרן, אז איר זאלט מורמלען אקעגן אים? 12 און משה האט שלך קרא דתן און אבירם, די בני-אליאבן; נאר זיי האבן אמר: מיר וועלן נישט ארויפקומען. 13 ווינציק וואס דו האסט אונדז אויפגעבראכט פון אן ארץ וואס פליסט מיט מילך און דבש, אונדז צו מות אין דער מדבר, אז שמעשעווען ווילסטו נאך שמעשעווען איבער אונדז? 14 יא, האסט אונדז נישט געבראכט אין אן ארץ זבת חלב און דבש, אדער

אונדז נתן א נחלת שדה און כרם. ווילסטו די דאזיקע אנשים די אויגן פארשטעכן? מיר וועלן נישט ארויפקומען. 15 האט משהן זייער געערגערט, און ער האט אמר צו ה': זאלסט זיך נישט קערן צו זייער אפפער; נישט אן איינציקן חמור האב איך לקח פון זיי, און נישט איך האב רע עשה אן איינציקן פון זיי. 16 און משה האט אמר צו קרחן: דו מיט דיין כל געזעמל זייט פאר ה' מחר, דו און זיי, און אהרן. 17 און נעמט איטלעכער זיין פייערפאן, און איר זאלט ארויפלייגן דערויף קטורת, און ברענגען פאר ה' איטלעכער זיין פייערפאן, 250 פייערפאנען; גס דו און אהרן, איטלעכער זיין פייערפאן. 18 האבן זיי לקח איטלעכער זיין פייערפאן, און זיי האבן ארויפגעלייגט אויף זיי אש, און ארויפגעטאן אויף זיי קטורת, און זיי האבן זיך געשטעלט ביים פתח פון אוהל-מועד מיט משהן און אהרנען. 19 און קרח האט איינגעזאמלט אקעגן זיי די כל עדה צום פתח פון אוהל-מועד; און די כבוד ה' האט זיך באוויזן צו דער כל עדה. 20 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 21 שיידט אייך אפ פון צווישן דער דאזיקער עדה, און איך וועל זיי פארלענדן אין א רגע. 22 זיינען זיי געפאלן אויף זייער פנים, און האבן אמר: א-ל אלקי הרוחת פון כל בשר, זאל איין אדם חטא, און אויף דער כל עדה זאלסטו צערענען? 23 האט ה' גערעדט צו משהן, לאמור: 24 רעד צו דער עדה, לאמור: ציט אפ פון ארום דער ווינונג פון קרחן, דתנען, און אבירמען. איז משה קום און איז הלך צו דתנען און אבירמען, 25 און נאך אים זיינען הלך די זקני ישראל. 26 און ער האט גערעדט צו דער עדה, לאמור: טרעט אפ, אני מפציר אייך, פון לעבן די אוהל פון די דאזיקע רע אדם, און איר זאלט זיך נישט אנרירן אן כל וואס איז זייערס, כדי איר זאלט נישט אומגעבראכט ווערן דורך כל זייערע חטאת. 27 האבן זיי אפגעצויגן פון דער ווינונג פון קרחן, דתנען, און אבירמען, פון רונד ארום; און דתן און אבירם זיינען יצא, זיך שטעלנדיק אין פתח פון זייערע אוהל, מיט זייערע נשים און זייערע בנים און זייערע טף. 28 האט משה אמר: דורך דעם וועט איר האבן דעת, אז ה' האט מיך שלך צו עשה כל די דאזיקע טואונגען, אז דאס איז נישט פון מיין לב. 29 אויב אזוי ווי כל האדם מות, וועלן די דאזיקע מות, און די באשערונג פון כל האדם וועט זיי באשערט זיין, האט מיך ה' נישט שלך. 30 אויב אבער א באשאפונג וועט ברא ה', און הארץ וועט אויפמאכן איר פה, און וועט איינשלינגען זיי און כל וואס איז זייערס, און זיי וועלן אראפנידערן

לעבעדיקערהייט אין אונטערערד, וועט איר האבן דעת, אז די דאזיקע אנשים האבן געלעסטערט ה'. 31 און עס איז געווען, ווי ער האט געענדיקט רעדן כל די דאזיקע דברים, אזוי האט זיך אויפגעשפאלטן הארץ וואס אונטער זיי. 32 און הארץ האט געעפנט איר פה, און האט איינגעשלונגען זיי, און זייערע בתים, און כל האדם וואס האבן שמע צו קרחן, און דעם כל חיל. 33 און זיי און כל וואס איז זייערס האבן אראפגענידערט לעבעדיקערהייט אין אונטערערד, און הארץ האט זיי צוגעדעקט, און זיי זיינען אונטערגעגאנגען פון צווישן דער עדה. 34 און כל ישראל וואס רונד ארום זיי זיינען אנטלאפן פון זייערע קולות, ווייל זיי האבן אמר: הארץ וועט אונדז נאך איינשלינגען. 35 און אן אש איז יצא פון ה', און האט פארצערט די 250 איש, וואס האבן אויפגעבראכט דעם קטורת.

במדד 17

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 זאג צו אלעזר בן אהרן הכהן, ער זאל אויפהייבן די פייערפאנען פון צווישן דער פארברענונג, און דאס אש ווארף אוועק; ווייל זיי זיינען געווארן קודש. 3 די פייערפאנען פון די דאזיקע, וואס האבן פארזינדיקט זייערע נפשות, פון זיי זאל מען עשה אויסגעשלאגענע בלעכן, אן איבערצוג צום מזבח, ווייל מע האט זיי געבראכט פאר ה', און זיי זיינען געווארן קודש; און פייערפאנען זיין פאר אן אות צו די בני-ישראל. 4 האט אלעזר הכהן לקח די נחשת פייערפאנען, וואס די פארברענטע האבן געבראכט, און מע האט זיי אויסגעשלאגן פאר אן איבערצוג צום מזבח, 5 א זכרון צו די בני-ישראל, כדי אן איש זר, וואס איז נישט פון דעם זרע פון אהרן, זאל נישט נגש צו רייכערן קטורת פאר ה', אז ער זאל נישט ווערן אזוי ווי קרח און אזוי ווי זיין געזעמל; אזוי ווי ה' האט גערעדט צו אים דורך משהן. 6 און די כל עדת בני-ישראל האט אויף מארגן געמורמלט אקעגן משהן און אקעגן אהרנען, לאמור: איר האט מות העם פון ה'. 7 און עס איז געווען, אז די עדה האט זיך איינגעזאמלט אקעגן משהן און אקעגן אהרנען, אזוי האבן זיי זיך שוב צום אוהל-מועד, ערשט א ענן האט אים צוגעדעקט, און די כבוד ה' האט זיך באוויזן. 8 און משה און אהרן זיינען צוגעגאנגען פארן אוהל-מועד, 9 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 10

שיידט אייך אפ פון צווישן דער דאזיקער עדה, און איך וועל זיי פארלענדן אין א רגע. זיינען זיי געפאלן אויף זייער פנים. 11 און משה האט אמר צו אהרנען: לקח די פייערפאן, און לייג אויף איר ארויף אש פון מזבח, און טו ארויף קטורת, און טראג אויף מהר צו דער עדה, און זיי מכפר אויף זיי, ווייל א צארן איז יצא פון פאר ה'; די מגפה האט זיך אנגעהויבן. 12 האט אהרן לקח, אזוי ווי משה האט צוה, און ער איז אריינגעלאפן אין מיטן פון דער עדה; ערשט די מגפה האט זיך אנגעהויבן אין עס. האט ער ארויפגעלייגט קטורת, און מכפר געווען אויפן עס. 13 און ער איז געשטאנען צווישן די טויטע און צווישן די לעבעדיקע; און די מגפה איז פארהאלטן געווארן. 14 און די וואס זיינען מות אין דער מגפה, זיינען געווען 700, 14, אחוץ די וואס זיינען מות דרכים דער מעשה מיט קרחו. 15 און אהרן האט זיך שוב צו משהן, צום פתח פון אוהל-מועד, ווען די מגפה איז פארהאלטן געווארן. 16 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 17 רעד צו די בני-ישראל, און לקח פון זיי צו מטה, צו מטה פון א בית אבות, פון כל זייערע נשיאים לויט זייערע בת אבות, 12 שטעקנס; איטלעכנס שם זאלסטו כתב אויף זיין שטעקן. 18 און אהרנס שם זאלסטו כתב אויף דעם שטעקן פון לוי, ווייל איין מטה זאל זיין פאר דעם הויפט פון זייערע בית אבות. 19 און זאלסט זיי נוח אין אוהל-מועד, פארן געזעץ, וואס איך אנטפלעק זיך צו אייך דארטן. 20 און עס וועט זיין, דער איש וואס איך וועל אים בחר, וועט זיין שטעקן אויפשפראצן; און איך וועל איינשטילן פון ארום מיר די מורמלערייען פון די בני-ישראל, וואס זיי מורמלען אקעגן אייך. 21 האט משה גערעדט צו די בני-ישראל, און כל זייערע נשיאים האבן אים נתן צו מטה פון איטלעכן נשיא, צו שטעקן פון איטלעכן נשיא, לויט זייערע בת אבות, 12 שטעקנס; און דער מטה פון אהרנען איז געווען צווישן זייערע שטעקנס. 22 און משה האט אוועקגעלייגט די שטעקנס פאר ה', אין דעם אוהל פון חקה. 23 און עס איז געווען אויף מחר, אז משה איז בוא אין דעם אוהל פון חקה, ערשט דער שטעקן פון אהרנען פאר לויס בית האט אויפגעשפראצט, און ארויסגעלאזט שפראצונג, און געבליט בליעכץ, און געצייטיקט מאנדלען. 24 האט משה ארויסגעטראגן כל שטעקנס פון פאר ה' צו כל בני-ישראל, און זיי האבן איבערגעקוקט, און לקח איטלעכער זיין שטעקן. 25 און ה' האט אמר צו משהן: קער אום אהרנס מטה פארן געזעץ, פאר א משמרת, פאר אן אות צו די ווידערשפעניקע בניס,

כדי זאלסט עשה אן ענד צו זייערע מורמלערייען ארום מיר, און זיי זאלן נישט מות. 26 האט משה דאס עשה; אזוי ווי ה' האט אים צוה, אזוי האט ער עשה. 27 האבן די בני-ישראל אמר צו משהן, לאמור: זע, מיר בוא אום, מיר גייען אונטער, כל גייען מיר אונטער. 28 איטלעכער וואס גענענט וואס גענענט צום משכן פון ה', מות; צי וועלן מיר אין כל אומקומען?

במד18

1 און ה' האט אמר צו אהרנען: דו און בניך און דאס בית אביך מיט דיר, זאלט נשא די עוון פון דעם מקדש, און דו און בניך מיט דיר זאלט נשא די עוון פון אייער כהונה [זען נשא ישעיה 53:12; תהלים 110:4]. 2 און גם אחיך, דעם שטאם לוי, דעם שבט פון אביך, עשה נגש מיט דיר, און זיי זאלן זיין באהעפט צו דיר, און דרך באעבד; און דו און בניך מיט דיר זאלט זיין פאר דעם אוהל פון חקה. 3 און זיי זאלן זיין שומר איבער אלוקיך יטונג, און די משמרת פון כל אוהל, נאר צו די קודש כלים און צום מזבח זאלן זיי נישט נגש, כדי זיי זאלן נישט מות, אי זיי אי איר. 4 און זיי זאלן זיין באהעפט צו דיר, און זיין שומר איבער די משמרת פון אוהל-מועד ביי איטלעכן דינסט פון אוהל; און א זר זאל נישט נגש צו אייך. 5 און איר זאלט זיין שומר איבער די משמרת פון הקודש, און די משמרת פון מזבח, כדי עס זאל מער נישט זיין א צארן אויף די בני-ישראל. 6 און איך, זע, האב לקחאיייערע אחים די לויים פון צווישן די בני-ישראל; אייך א מתנה זיינתן פאר ה', צו עבד דעם דינסט פון אוהל-מועד. 7 און דו און בניך מיט דיר זאלט אפשומו איבער אייער כהונה ביי איטלעכער זאך פון מזבח און אינעווייניק פון פרוכת, און עשה דעם דינסט; א דינסט פאר א מתנה נתן איך אייך די כהונה, און דער זר, וואס גענענט, זאל מות ווערן. 8 און ה' האט גערעדט צו אהרנען: און איך, זע, האב דיר נתן די משמרת פון מיינע תרומות; פון כל קדשים פון די בני-ישראל האב איך זיי נתן פאר א חלק צו דיר און צו דייע בנים פאר אן משפטים עולם. 9 דאס זאל גשמע צו דיר פון די קודש קדשים, פון די אשה: כל זייערע קרבנות, פון כל זייערע מנחה, און פון כל זייערע חטאת, און פון כל זייערע אשם, וואס זיי צאלן אפ צו מיר; א קודש קדשים איז דאס, פאר דיר און פאר בניך. 10 אין א קודשסטן מקום זאלסטו עס אכל; איטלעכער גבר מעג עס

אכל; קודש זאל עס זיין פאר דיר. 11 און דאס שמע צו דיר: די תרומה פון זייער מתנה ביי כל תנופות פון די בני-ישראל; צו דיר האב איך זיי נתן, און צו בניך און צו דייענע בנות מיט דיר, פאר אן משפטים עולם; איטלעכער וואס איז טהור אין ביתך מעג עס אכל. 12 אל דאס בעסטע פון יצהר, און אל דאס בעסטע פון וויין און תבואה, דאס 1 טער דערפון וואס זיי גיבן צו ה', דאס האב איך נתן צו דיר. 13 די בכורים פון כל וואס אין ארצם, וואס זיי ברענגען צו ה', זאלן געהערן צו דיר; איטלעכער וואס איז טהור אין ביתך מעג עס אכל. 14 איטלעכע חרם זאך אין ישראל זאל געהערן צו דיר. 15 איטלעכע וואס עפנט דעם טראכט, פון כל באשעפעניש וואס מע ברענגט צו ה', פון אן אדם און פון א בהמה, זאל געהערן צו דיר; נאר אויסלייזן זאלסטו לאזן אויסלייזן דעם בכור פון אן אדם; גס דעם בכור פון אן טומאה בהמה זאלסטו לאזן אויסלייזן. 16 און זייער כופר פון א חודש אלט זאלסטו לאזן אויסלייזן זאל זיין לויט דיין שאצונג, 5 שקל כסף, אויפן שפל הקודש, דאס איז 20 גרה. 17 נאר א בכור פון א רינד, אדער א בכור פון א כבש, אדער א בכור פון א עז, טארסטו נישט לאזן אויסלייזן; זיי זיינען קודש. זייער דם זאלסטו זרקאויפן מזבח, און זייער חלב זאלסטו קטר פאר אן אשה, פאר א ריח ניחוח צו ה'. 18 און זייער בשר זאל געהערן צו דיר; אזוי ווי די ברוסט פון תנופה, און אזוי ווי דער רעכטער שענקל, זאל עס געהערן צו דיר. 19 כל תרומות פון די קדשים זאכן וואס די בני-ישראל שיידן אפ צו ה', האב איך נתן צו דיר און צו בניך און צו דייענע בנות מיט דיר, פאר אן משפטים עולם; אן ברית עולם [זען מה"ש 26-18:21] פון מלח איז דאס פאר ה', דיר און דיין זרע מיט דיר. 20 און ה' האט אמר צו אהרנען: אין ארצם זאלסטו נישט ירש, און קיין חלק זאלסטו נישט האבן צווישן זיי; איך בין דיין חלק און דיין נחלה צווישן די בני-ישראל. 21 און צו בני-לוי, זע, האב איך נתן כל מעשר אין ישראל פאר אן ארב, פאר זייער דינסט וואס זיי עבד, דעם דינסט פון אוהל-מועד. 22 און די בני-ישראל זאלן מער נישט נגש צום אוהל-מועד, צו נשא א חטא און מות. 23 נייערט דער לוי, ער זאל עבד דעם דינסט פון אוהל-מועד; און זיי זאלן נשא זייער חטאת; אן לעלם געזעץ אויף זייערע דור-דורות. און צווישן די בני-ישראל זאלן זיי נישט נחל קיין נחלה. 24 ווייל דעם מעשר פון די בני-ישראל, וואס זיי שיידן אפ פאר א תרומה צו ה', האב איך נתן צו די לויים פאר אן נחלה; דעריבער האב איך דרכים זיי אמר: צווישן

די בני-ישראל זאלן זיי נישט נחל קיין נחלה. 25 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 26 און צו די לויים זאלסטו רעדן, און אמר צו זיי: אז איר וועט לקח פון די בני-ישראל דעם מעשר וואס איך האב אייך נתן פון זיי פאר אייער נחלה, זאלט איר בדל דערפון אן תרומה צו ה', מעשר פון דעם מעשר. 27 און אייער תרומה וועט אייך גערעכנט ווערן אזוי ווי די תבואה אויסן גרן, און ווי די שפע אויסן יקב. 28 אזוי זאלט איר גם בדל די תרומה פון ה' פון כל מעשרותיכם, וואס איר וועט לקח פון בני-ישראל, און איר זאלט נתן דערפון די תרומה פון ה' צו אהרן הכהן. 29 פון כל וואס ווערט אייך נתן זאלט איר בדל די כל תרומה פון ה', פון כל בעסטן דערפון, דאס מקדש פון דעם. 30 און זאלסט אמר צו זיי: אז איר שיידט אפ פון דעם דאס בעסטע דערפון, זאל עס גערעכנט ווערן די לויים אזוי איל תבואה פון גרן, און אזוי ווי דער תבואה פון יקב. 31 און איר מעגט עס אכל אין כל מקום, איר און אייער בית, ווייל דאס איז אייך א לויין פאר אייער דינסט אין אוהל-מועד. 32 און איר וועט נישט נשא דרכים דעם א חטאת, ווען איר שיידט אפ פון דעם דאס בעסטע דערפון. און איר זאלט נישט פארשוועכן די קודשייטן פון די בני-ישראל, כדי איר זאלט נישט מות.

במדד19

1 און ה' האט גערעדט צו משהן און צו אהרנען, לאמר: 2 דאס איז העדת פון דער תורה, וואס ה' האט צוה, לאמר: רעד צו די בני-ישראל, זיי זאלן דיר ברענגען א רויטע קו, א כל, וואס אין איר איז נישטא קיין מום, וואס אויף איר איז נישט ארויף קיין יאך. 3 און איר זאלט זי נתן צו אלעזר הכהן, און מע זאל זי יצא אויסן מחנה, און זי שעכטן פאר אים. 4 און אלעזר הכהן זאל לקח פון איר דם מיט זיין אצבע, און נזה [זען ישעיה 15: 52] פון איר דם אקעגן דער פאדער זייט פון אוהל-מועד 7 מאל. 5 און מע זאל פארברענען די קו פאר זיינע אויגן; איר פעל און איר בשר און איר דם מיט איר מיסט זאל מען פארברענען. 6 און הכהן זאל לקח עץ ארז, און אזוב-עשב, און ווערמילרויט, און אריינווארפן אין דער פארברענונג פון דער קו. 7 און הכהן זאל וואשן זיינע בגדי, און רחץ זיין בשר אין מים, און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה; און הכהן זאל זיין טמא ביזן ערב. 8 גם דער וואס פארברענט זי,

זאל וואשן זיינע קליידער אין מים, און רחץ זיין בשר אין מים, און זיין טמאביזן ערב. 9 און א איש טהור זאל אויפזאמלען די אש פון דער קו, און נוח אויסן מחנה אין א מקום טהור; און עס זאל געהאלטן ווערן פאר דער עדת בני-ישראל פאר שפרענגוואס ער; א רייניקאפפער איז דאס. 10 און דער וואס זאמלט אויף די אש פון דער קו, זאל וואשן זיינע בגדי, און זיין טמא ביזן ערב. און עס זאל זיין פאר די בני-ישראל, און פאר דעם גר וואס האלט זיך אויף צווישן זיי, פאר אן אייביקן חקה. 11 דער וואס רירט זיך אן אן א נפש אדם, אן וואס ער עס איז טויטן בשר פון אן אדם, זאל זיין טמא 7 ימים. 12 ער זאל זיך רייניקן דערמיט אויפן 3טער יום און אויפן 7טער יום, און ווערן טהור; און אויב ער וועט זיך נישט רייניקן אויפן 3 יום און אויפן 7טעריום, זאל ער נישט ווערן טהור. 13 איטלעכער וואס רירט זיך אן אן א מת, אן דעם בשר פון אן אדם וואס איז געשטראבן, און ער וועט זיך נישט רייניקן, האט ער די רואונג פון ה' פאראומרייניקט, און יענע נפש זאל כרת ווערן פון ישראל; אז שפרענגוואס ער איז אויף אים נישט געשפרענגט געווארן, זאל ער זיין טמא; זיין טומאה איז נאך אויף אים. 14 דאס איז דער דין: אז אן אדם וועט מות אין א אוהל, זאל איטלעכער וואס בוא אין אוהל, און כל וואס אין אוהל, זיין טמא 7 ימים. 15 און כל אפענע כלי, וואס אויף איר איז נישטא אן ארומגעשנירט דעקל, איז טמא. 16 און איטלעכער וואס וועט זיך אנרירן אויפן שמח שדה אן א דערשלאגענעם פון א חרב, אדער אן א געשטארבענעם, אדער אן א עצם פון אן אדם, אדער אן א קבר, זאל זיין טמא 7 ימים. 17 און מע זאל לקח פאר דעם טמא פון דער אש פון דעם פארברענטן רייניקאפפער, און ארויפגיין דערויף מים לעבן אין א כלי. 18 און א איש טהור זאל לקח אזוב-עשב, און איינטונקען אין דעם מים, און נזה [זען ישעיה 52: 15] אויפן אוהל, און אויף כל כלים, און אויף די נפשות וואס זיינען דארטן געווען, און אויף דעם וואס האט זיך אנגערירט אן דעם עצם, אדער אן דעם דערשלאגענעם, אדער אן דעם געשטארבענעם, אדער אן דעם קבר. 19 און דער וואס איז טהור זאל נזה [זען ישעיה 52: 15] אויף דעם טמא אויפן 3טער יום און אויפן 7טער יום; און ער זאל אים רייניקן אויפן 7טער יום; און ער זאל וואשן זיינע בגדי, און זיך רחץ אין מים, און ווערן טהור אין ערב. 20 און אז אן אדם וועט זיין טמא, און וועט זיך נישט רייניקן, זאל יענע נפש כרת ווערן פון צווישן דער עדה, ווייל דאס הקודש פון ה' האט ער

פאראומרייניקט; שפרענגוואס ער איז אויף אים נישט געשפרענגט געווארן, איז ער טמא. 21 און עס זאל זיי זיין פאר אן חוקת עולם. און דער וואס שפריצט דאס שפרענגוואס ער, זאל וואשן זיינע קליידער; און דער וואס רירט זיך אן אן דעם שפרענגוואס ער, זאל זיין טמא ביזן ערב. 22 און כל וואס הטמא וועט זיך אנרירן אן דעם, זאל זיין טמא; און האדם וואס רירט זיך אן אים אן, זאל זיין טמא ביזן ערב.

במד20

1 און די בני-ישראל, די כל עדה, זיינען בוא אין מדבר צן, אין 1 טער חודש; און העם איז יושב אין קדש; און מרים איז דארטן מות, און איז דארטן באגראבן געווארן. 2 און די עדה האט נישט געהאט קיין מים, און זיי האבן זיך איינגעזאמלט אקעגן משהן און אקעגן אהרנען. 3 און העם האט זיך געקריגט מיט משהן, און זיי האבן אמר, לאמור: הלוואי וואלטן מיר אומגעקומען, ווען אחינו זיינען אומגעקומען פאר ה'! 4 און נאך וואס האט איר געבראכט די עדת ה' אין דעם דאזיקן מדבר, אז מיר און אונדזער מקנה זאלן דא אויסשטירש? 5 און נאך וואס האט איר אונדז אויפגעבראכט פון מצרים, אונדז צו ברענגען אין דעם דאזיקן רען מקום, וואס איז נישט אן מקום פון זרע, אדער תאנה, אדער גפן, אדער רמון, און ווו מים צום שתה איז נישטא? 6 זיינען משה און אהרן אוועקגעגאנגען פון פאר דער עדה צום פתח פון אוהל-מועד, און זיי זיינען געפאלן אויף זייער פנים; און די כבוד ה' האט זיך באוויזן צו זיי. 7 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 8 לקח דעם מטה, און זאמל איין די עדה, דו און אהרן אחיך, און איר זאלט רעדן צום פעלז פאר זייערע אויגן, אז ער זאל ארויסנתן פון זיך מים; און וועסט זיי ארויסציען מים פון פעלז, און וועסט אנטרינקען די עדה און זייער מקנה. 9 האט משה לקח דעם מטה פון פאר ה', אזוי ווי ער האט אים צוה. 10 און משה און אהרן האבן איינגעזאמלט די עדה פאר דעם פעלז, און ער האט צו זיי אמר: שמעט אקארשט, איר ממרים, זאלן מיר פון דעם דאזיקן פעלז אייך ארויסציען מים? 11 און משה האט נשא ידו, און האט נכה דעם פעלז מיט זיין מטה 2 מאל, און עס איז ארויס א סך מים, און די עדה און זייער מקנה האבן שתה. 12 האט ה' אמר צו משהן און צו אהרנען: ווייל איר האט נישט געגלויבט אין

מיר, מיך צו קדש פאר די אויגן פון בני-ישראל, דעריבער וועט איר נישט ברענגען די דאזיקע עדה אין הארץ וואס איך האב זיי נתן. 13 דאס איז מי מריבה ווו די בני-ישראל האבן געקריגט אקעגן ה', ויקדש בס. 14 און משה האט שלך מלאכים פון קדש צו מלך אדום: אזוי זאגט אחיך ישראל: דו ידע כל תלאה וואס אונדז האט מצא; 15 ווי אבותינו האבן גענידערט קיין מצרים, און מיר זיינען ישב אין מצרים ימים רבים, און די מצרים האבן רע עשה אונדז און אבותינו; 16 און מיר האבן געשריען צו ה', און ער האט שמע אונדזער קול, און האט שלך א מלאך, און אונדז יצא פון מצרים; און אט זיינען מיר אין קדש, אן עיר ביים עק פון דיין גבול. 17 לאז אונדז, נא, דורכגיין דורך ארצך; מיר וועלן נישט דורכגיין דורך א שדה אדער דורך א כרם, און מיר וועלן נישט שטה מים פון א באר; אויף הדרך המלך וועלן מיר גייען; מיר וועלן זיך נישט אפנייגן ימין אדער שמאל, ביז וואנען מיר וועלן דורכגיין דיין גבול. 18 האט אדום צו אים אמר: זאלסט נישט דורכגיין דורך מיר, ווייל מיטן חרב וועל איך יצא אקעגן דיר. 19 האבן די בני-ישראל צו אים אמר: אויפן דרך וועלן מיר הלך, און אז מיר וועלן שטה דיין מים, איך און מיינע פי, וועל איך נתן געצאלט דעריבער; עס איז גג גארנישט; לאמך בלויז דורכגיין אויף מיינע פיס. 20 האט ער אמר: דו ידע נישט דורכגיין. און אדום איז יצא אקעגן אים מיט פיל עם, און מיט א יד חזקה. 21 און אדום האט נישט געוואלט לאזן ישראל דורכגיין דורך זיין גבול, און ישראל האט זיך אפגענייגט פון אים. 22 און זיי האבן אוועקגעצויגן פון קדש; און די בני-ישראל, די כל עדה, זיינען אנגעקומען צום הר הור. 23 און ה' האט אמר צו משה און צו אהרנען אויפן הר הור, ביים גבול הארץ אדום, לאמור: 24 זאל אהרן איינגעזאמלט ווערן צו עמו; ווייל ער וועט נישט בוא אין הארץ וואס איך האב געגעבן צו די בני-ישראל, דעריבער וואס איר האט ווידערשפעניקט מיין פה ביים מי מריבה. 25 לקח אהרנען און בנו אלעזרן, און ברענג זיי ארויף אויפן הר הור; 26 און טו אויס אהרנען זיינע בגדי, און טו זיי אן בנו אלעזרן; און אהרן זאל איינגעזאמלט ווערן און מות דארטן. 27 האט משה עשה אזוי ווי ה' האט צוה; און זיי זיינען עלה אויפן הר הור, פאר די אויגן פון דער כל עדה. 28 און משה האט אויסגעטאן אהרנען זיינע בגדי, און האט זיי נתן בנו אלעזרן. און אהרן איז דארטן מות אויפן ראש הר. און משה און אלעזר האבן אראפגענידערט פון הר. 29 און די כל עדה האט ראה

אז אהרן איז פארגאנגען; און דאס כל בית ישראל האט באוויינט אהרנען 30 יום.

במדד 21

1 און דער כנעני, מלך ארץ, דער ישב פון דעריבער, האט שמע אז ישראל איז אנגעקומען אויף הדרך האתרים, און ער האט מלחמה געהאלטן מיט ישראל, און געפאנגען פון זיי געפאנגענע. 2 האט ישראל א נדר עשה צו ה', און האט אמר: אויב נתן וועסטו נתן דאס דאזיקע עם אין ידי, וועל איך עשה זייערע ערים חרם. 3 און ה' האט שמע צו דעם קול פון ישראל, און ער האט נתן דעם כנעני, און זיי האבן געמאכט זיי און זייערע ערים חרם. און מע האט גערופן דעם שם פון המקום, חרמה. 4 און זיי האבן געצויגן פון הר הור אויפן דרך ים-סוף, כדי צו הלך ארום הארץ אדום, און די נפש פון העם איז געווארן אומגעדולדיק פון דרך. 5 און העם האט גערעדט אקעגן ה' און אקעגן משה: נאך וואס האט איר אונדז אויפגעבראכט פון מצרים צו מות אין דער מדבר? ווייל קיין לחם איז נישטא, און קיין מים איז נישטא, און נפשותינו עקלט זיך מיט דער נישטיקער מאכל. 6 האט ה' אנגעשיקט אויפן עם פייערדיקע נחש, און זיי האבן געביסן העם, און עס איז מות א סך עם פון ישראל. 7 איז העם בוא צו משה, און זיי האבן אמר: מיר האבן חטא וואס מיר האבן גערעדט אקעגן ה' און אקעגן דיר; זיי דאוונען [זען דאוונען, לוקס 4-11:1] צו ה', ער זאל אפטאן פון אונדז די נחש. האט משה דאוונען [זען דאוונען, לוקס 4-11:1] געווען פארן עם. 8 און ה' האט אמר צו משה: עשה דיר א שרף, און טו זי ארויף אויף א נס; און עס וועט זיין, איטלעכער וואס ווערט געביסן, וועט זי ראה, און וועט בלייבן לעבן. 9 האט משה געמאכט א נחשת נחש, און האט זי ארויפגעטאן אויף א שטאנג; און עס איז געווען, אז א נחש האט עמיצן געביסן, אזוי האט ער א קוק עשה אויף דער נחשת נחש, און איז געבליבן לעבן. 10 און די בני-ישראל האבן אוועקגעצויגן, און גערוט אין אובות. 11 און זיי האבן געצויגן פון אובות, און גערוט אין עיי-עברים, אין דעם מדבר וואס פאר מואב, אקעגן זונאוּפגאנג. 12 פון דארטן האבן זיי געצויגן, און גערוט אין נחל זרד. 13 פון דארטן האבן זיי געצויגן, און גערוט אויף יענער זייט ארנון וואס אין מדבר, וואס הלך ארויס פון דעם גבול פון

אמורי; 14 ווייל ארנון איז דער גבול פון מואב, צווישן מואב און צווישן דעם אמורי. דעריבער ווערט אמר אין דעם ספר מלחמות ה': והב אין סופה, און די טאלן פון ארנון, 15 און דעם אראפגאנג פון די טאלן, וואס נייגט זיך צו דער ווינונג פון ער, און לענט זיך אן גבול פון מואב. 16 און פון דארטן קיין באר. דאס איז דער באר, ווו' ה' האט אמר צו משהן: זאמל איין העם, און איך וועל זיי נתן מים. 17 דעמאלט האט ישראל געזונגען דאס דאזיקע שירה: קוועל ארויף, באר זינגט צו אים 18 דער באר וואס געגראבן האבן אים הארן, אים אויסגעהאקט האבן נשיאים העם, מיטן צעפטער, מיט זייערע שטעקנס. און פון מדבר קיין מתנה; 19 און פון מתנה קיין נחליאל, און פון נחליאל קיין במות; 20 און פון במות צו דעם נחל וואס אין שדה פון מואב, ביים ראש פון פסגה, וואס קוקט אראפ אויף דער וויסטע. 21 און ישראל האט שלך מלאכים צו סיחון מלך אמורי, לאמור: 22 לאמיד דורכגיין דורך ארצך; מיר וועלן זיך נישט אפנייגן אין א שדה אדער אין א כרם; מיר וועלן נישט שתה מים פון א באר; אויף הדרך המלך וועלן מיר הלך, ביז וואנען מיר וועלן דורכגיין דיין גבול. 23 נאר סיחון האט נישט געלאזט ישראל דורכגיין דורך זיין גבול, און סיחון האט איינגעזאמלט כל עמו, און איז יצא אקעגן ישראל צום מדבר, און ער איז בוא קיין יהץ, און האט מלחמה געהאלטן מיט ישראל. 24 און ישראל האט אים נכה מיטן שארף פון חרב, און איינצונעמען זיין ארץ ארנון ביז יבוק, ביז בני-עמון; ווייל דער גבול פון בני-עמון איז געווען חזק. 25 און ישראל האט לקח כל די דאזיקע שטעט, און ישראל האט זיך באזעצט אין כל ערים פון אמורי, אין חשבון, און אין כל אירע טעכטערשטעט. 26 ווייל חשבון איז געווען די עיר פון סיחון מלך אמורי, וואס האט מלחמה געהאלטן מיט דעם פריערדיקן מלך מואב, און האט אוועקלקח זיין גאנץ ארץ ידו, ביז ארנון. 27 דעריבערזאגן די שפרוכזאגער: בוא קיין חשבון! געבויט און אויפגעשטעלט זאל ווערן די עיר פון סיחון! 28 ווייל אן אש איז ארויס פון חשבון, א פלאם פון דער שטאט פון סיחון; זי האט פארצערט ער פון מואב, די הארן פון די הייכן פון ארנון. 29 ווי צו דיר, מואב! אבד ביסטו, עם פון כמוש! ער האט געלאזט ווערן בניו אנטרונענע, און זיינע בנות אין געפאנגענשאפט צו סיחון מלך אמורי. 30 און מיר האבן זיי צעשאסן; אבד איז חשבון ביז דיבון; און מיר האבן חרם ביז נופח וואס ביז מידבא. 31 און ישראל האט זיך באזעצט אין ארץ האמורי. 32 און משה האט

שלך אויסקוקן יעזר, און זיי האבן באצוונגען אירע טעכטערשטעט, און פארטריבן דעם אמורי וואס איז דארטן געווען. 33 און זיי האבן זיך הפך, און זיינען עלה אויפן דרך בשן; איז יצא עוג מלך בשן אקעגן זיי, ער מיט כל עמו, אויף מלחמה קיין אדרעי. 34 האט ה' אמר צו משהן: זאלסט נישט מורא האבן פאר אים, ווייל אין דיין יד האב איך נתן אים מיט כל עמו און זיין ארץ, און וועסט עשה צו אים, אזוי ווי דו האסט עשה צו סיחון מלך אמורי, וואס איז ישב אין חשבון. 35 און זיי האבן נכה אים מיט בניו און כל עמו, ביז אים נישט צו לאזן אן איבערבלייב; און זיי האבן געארבט זיין ארץ.

במדד 22

1 און די בני-ישראל האבן אוועקגעצויגן, און האבן גערוט אין די פלוינען פון מואב, אויף יענער זייט ירדן ביי יריחו. 2 און בלק בן צפורן האט ראה כל וואס ישראל האט עשה צום אמורי. 3 און מואב האט זיך זייער דערשראקן פאר דעם עם, ווייל זיי זיינען געווען פיל, און מואב איז געווען אין אנגסט פאר די בני-ישראל. 4 האט מואב אמר צו די זקני מדין: איצט וועט דאס געזעמל אפעסן כל וואס ארום אונדז, אזוי ווי אן שור עסט אפ דאס עשב פון שדה. און בלק בן צפורן איז געווען מלך מואב אין יענער צייט. 5 האט ער שלך מלאכים צו בלעם בן בעורן, קיין פתור וואס ביים נהר, אין הארץ בני-עמו, אים צו קרא, לאמור: אט איז אן עם יצא פון מצרים; זע, ער האט פארדעקט דעם אנבליק פון הארץ, און ער ישב מיר אנטקעגן. 6 און איצט קום, נא, שילט מיר דאס דאזיקע עם, ווייל ער איז שטארקער פון מיר. אפשר וועל איך אויספירן מיר זאלן אים נכה, און איך וועל אים פארטרייבן הארץ; ווייל ידעתי את אשר-תברך מברך ואשר תאר יואר. 7 זיינען די זקני מואב און די זקני מדין געגאנגען מיט צויבערלויף אין זייער יד, און זיי זיינען בוא צו בלעמען, און האבן גערעדט צו אים די דברי בלקן. 8 האט ער צו זיי אמר: נעכטיקט דא די לילה, און איך וועל אייך נתן אן ענטפער, אזוי ווי ה' וועט רעדן צו מיר. און די הארן פון מואב זיינען געבליבן ביי בלעמען. 9 איז ה' בוא צו בלעמען, און האט אמר: מי זיינען די דאזיקע אדם ביי דיר? 10 האט בלעם אמר צו ה': בלק בן צפורן, מלך מואב, האט שלך צו מיר: 11 אט איז העם וואס איז יצא פון מצרים, און ער האט פארדעקט דעם אנבליק פון הארץ.

איצט, קום שילט מיר אים; אפשר וועל איך קענען מלחמה האלטן אויף אים, און וועל אים פארטרייבן. 12 האט ה' אמר צו בלעמען: זאלסט נישט הלך מיט זיי; זאלסט נישט קללך העם, ווייל ער איז ברוך. 13 איז בלעם קום אין דער בקר, און האט אמר צו די הארן פון בלקן: הלך אין ארצכם, ווייל ה' ווילנישט מיך לאזן הלך מיט אייך. 14 זיינען קום די הארן פון מואב, און זיינען אוועקגעגאנגען צו בלקן, און האבן אמר: בלעם האט נישט געוואלט הלך מיט אונדז. 15 האט בלק איל א מאל שלך הארן, מער און אנגעזענערע פון יענע. 16 און זיי זיינען בוא צו בלעמען, און האבן צו אים אמר: אזוי האט אמר בלק בן צפורן: זאלסט זיך נישט חדל, נא, פון בוא צו מיר. 17 ווייל זייער גרויס כבוד וועל איך דיר אנטאן, און כל וואס דו וועסט אמר צו מיר, וועל איך עשה; נאר קום, נא, שילט מיר דאס דאזיקע עם. 18 האט געענטפערט בלעם און אמר צו די עבד פון בלקן: ווען בלק זאל מיר נתן זיין בית פול מיט כסף און זהב, ידע איך נישט איבערטערעטן דעם צוה פון ה' אלוקי, צו עשה קליינס אדער גדול. 19 און איצט, נא, בלייבט איר גס דא די לילה, און איך וועל געוואר ווערן וואס ה' וועט איל רעדן מיט מיר. 20 און ה' איז בוא צו בלעמען ביי לילה, און האט צו אים אמר: אויב דיך צו קרא זיינען די אדם בוא, שטיי אויף, גיי מיט זיי, נאר נאר די זאך וואס איך וועל רעדן צו דיר, דאס זאלסטו עשה. 21 איז בלעם קום אין דער בקר, און ער האט אנגעזאטלט זיין אתון, און איז הלך מיט די הארן פון מואב. 22 און דער אף ה' האט געגרימט וואס ער הלך, און מלאך ה' האט זיך אים געשטעלט פאר א שטער אין דרך. און ער איז געריטן אויף זיין אתון, און זיינע 2 יונגען זיינען געווען מיט אים. 23 האט די אתון ראה דעם מלאך ה' אבן אויפן דרך, מיט זיין חרב יצא אין ידו, און די אייזעלין האט זיך אפגענייגט פון דרך, און איז הלך אויפן שדה; און בלעם האט נכה די אתון כדי זי צו פארקירעווען אויפן דרך. 24 האט דער מלאך ה' זיך געשטעלט אויף א שטעג פון די כרמים, מיט א צאם פון דער זייט און א צאם פון דער אנדער זייט. 25 און די אתון האט ראה דעם מלאך ה', און האט זיך צוגעדריקט צו דער וואנט, און צוגעדריקט בלעמס רגל צו דערוואנט; און ער האט זי איל נכה. 26 איז דער מלאך ה' איל אוועק פארויס, און האט זיך געשטעלט אין אן ענגן מקום, ווו עס איז נישט געווען קיין דרך זיך אפצונייגן ימין אדער שמאל. 27 און די אתון האט ראה דעם מלאך ה', און האט זיך אנדערגעלייגט אונטער בלעמען; און דער צארן פון בלעמען

האט געגרימט, און ער האט נכה די אתון מיטן מטה. 28 האט ה' געעפנט דאס פה פון דער אתון, און זי האט אמר צו בלעמען: וואס האב איך דיר עשה, וואס דו האסט מיר שוין 3 מאל נכה? 29 האט בלעם אמר צו דער אתון: ווייל דו האסט געשפעט פון מיר; ווען איך האב א חרב אין דער יד, וואלט איך דין איצט געהרגעט. 30 האט די אתון אמר צו בלעמען: בין איך נישט דיין אתון, וואס דו האסט געריטן אויף מיר דיין גאנץ לעבן ביז יום הזה? בין איך געווינטלעך געווינט געווען דיר אזוי צו עשה? האט ער אמר: לא. 31 און ה' האט אנטפלעקט די אויגן פון בלעמען, און ער האט ראה דעם מלאך ה' אבן אין דרך, מיט זיין חרב יצא אין זיין יד. האט ער זיך גענייגט, און זיך השתחוה אויף זיין פנים. 32 און דער מלאך ה' האט צו אים אמר: למה האסטו נכה דיין אתון שוין 3 מאל? זע, איך בין יצא פאר א שטער, ווייל הדרך הלך מיר דערקעגן. 33 און די אייזעלין האט מיך ראה, און האט זיך אפגענייגט פאר מיר די 3 מאל; ווען זי וואלט זיך נישט אפגענייגט פון מיר, וואלט איך איצט דין זיכער געהרגעט, און זי וואלט איך געלאזט לעבן. 34 האט בלעם אמר צו דעם מלאך ה': איך האב חטא, ווייל איך האב נישט ידע, אז דו שטייסט מיר אנטקעגן אויפן דרך; און איצט אויב עס איז רע אין דינע אויגן, וועל איך מיך שוב. 35 האט דער מלאך ה' אמר צו בלעמען: גיי מיט די אדם, נאר נאר דאס דבר וואס איך וועל רעדן צו דיר, דאס זאלסטו רעדן. איז בלעם הלך מיט די הארן פון בלקן. 36 און בלק האט שמע אז בלעם בוא, און ער איז אים יצא אנטקעגן קיין עיר-מואב וואס ביים גבול פון ארנון, וואס ביים עק גבול. 37 און בלק האט אמר צו בלעמען: האב איך נישט שיקן שלך צו דיר, דין צו קרא? למה ביסטו נישט בוא צו מיר? בין איך אין דער אמת נישט אימשטאנד דיר כבוד אנצו עשה? 38 האט בלעם אמר צו בלקן: זע, איך בין געקומען צו דיר; איצט, צי ידע איך גאר עפעס רעדן? דאס דבר וואס ה' וועט שם אין מיין פה, דאס וועל איך רעדן. 39 און בלעם איז הלך מיט בלקן, און זיי זיינען בוא קיין קרית-חוצות. 40 און בלק האט זבח בקר און צאן, און האט שלך צו בלעמען, און צו די הארן וואס מיט אים. 41 און עס איז געווען אין דער בקר, האט בלק לקח בלעמען, און האט אים ארויפגעפירט קיין במות-בעל, און ער האט פון דארטן ראה א טייל פון העם.

1 האט בלעם אמר צו בלקן: בוי מיר דא 7 מזבחות, און גרייט מיר דא צו 7 פרים און 7 אילים. 2 האט בלק עשה אזוי ווי בלעם האט גערעדט, און בלק און בלעם האבן אויפגעבראכט אן שור און אן איל אויף א מזבח. 3 און בלעם האט אמר צו בלקן: שטעל זיך ביי דיין עולה, און איך וועל הלך; אפשר וועט זיך מיר ה' מצא אנטקעגן, און וואס פאר א זאך ער וועט מיר ווייזן, וועל איך דיר דערציילן. און ער איז עלה אויף א הויכן מקום. 4 און ה' האט זיך מצא פאר בלעמען; און ער האט צו אים אמר: די 7 מזבחות האב איך צוגעגרייט, און האב אויפגעבראכט אן שור און אן איל אויף א מזבח. 5 האט ה' אריינגעטאן א דבר אין פה בלעם, און האט אמר: קער זיך אום צו בלקן, און אזוי זאלסטו רעדן. 6 האט ער זיך שוב צו אים, ערשט ער שטייט ביי זיין עולה, ער און כל הארץ פון מואב. 7 האט ער נשא זיין שפרוך, און האט אמר: פון ארם טוט מיד פירן בלק, פון די מזרח-הר מלך מואב: קום שילט מיר יעקבן, און קום פלוד ישראלן. 8 ווי זאל איך קללך וועמען ה' שילט נישט? און ווי זאל איך פלוכן וועמען ה' פלוכט נישט? 9 ווייל פון ראש פון די פעלזן זע איך אים, און פון די הייכן קוק איך אים אן. זע, אן עם וואס רוט באזונדער, און רעכנט זיך נישט צווישן די עמים. 10 מי האט געציילט דעם עפר יעקב, און בארעכנט דעם זרע פון ישראל? זאל מות מיין נפש דעם מת פון די רעכטפארטיקע, און זאל מיין סוף זיין ווי זיינער! 11 האט בלק אמר צו בלעמען: וואס האסטו מיר עשה? צושילטן מיינע שונאים האב איך דין לקח, ערשט גאר ברך האסטו ברך. 12 האט ער געענטפערט און האט אמר: פאר וואר, דאס וואס ה' טוט אריין אין מיין פה, דאס מוז איך זיין שומר איבער צו רעדן. 13 האט בלק אמר צו אים: קום מיט מיר, נא, צו אן אנדער מקום, וואס דו וועסט אים ראה פון דארטן; בלויז א טייל פון אים וועסטו ראה, נאר אין כל וועסטו אים נישט ראה; און שילט מיר אים פון דארטן. 14 און ער האט אים לקח צו דעם שדה צופים אויפן ראש פסגה, און ער האט געבויט 7 מזבחות, און אויפגעבראכט אן שור און אן איל אויף א מזבח. 15 און ער האט אמר צו בלקן: שטעל זיך דא ביי דיין עולה, און איך וועל הלך זיך מצא דארטן. 16 האט ה' זיך מצא פאר בלעמען, און ער האט אריינגעטאן א דבר אין זיין פה, און האט אמר: קער זיך אום צו בלקן, און אזוי זאלסטו רעדן. 17 איז ער בוא צו אים, ערשט ער שטייט ביי זיין עולה, און די הארץ פון מואב

מיט אים; און בלק האט צו אים אמר: וואס האט ה' גערעדט? 18 האט ער נשא זיין שפרוד, און האט אמר: קום, בלק, און שמע, פארנעם צו מיר בן פון צפור: 19 נישט אן איש איז ה', ער זאל ליגן אמר, נישט א מענטשנקינד, ער זאל חרטה האבן. אז ער זאגט, וועט ער דען נישט עשה? און אז ער רעדט, וועט ער עס נישט מקיים זיין? 20 זע, ברך! האב איך פארנומען, און בענטשט ער, ידע איך עס נישט אפהאלטן. 21 מע זעט נישט קיין אומרעכט אין יעקב, און מע מערקט נישט קיין עוולה אין ישראל. ה' אלוקיו איז מיט אים, און די חן פון מלך איז אויף אים. 22 ה' ציט זיי ארויס פון מצרים, ווי קרנות פון א וויזלטיר איז ער אים. 23 ווייל נישטא קיין כישוף אין יעקב, און קיין ווארזאגעניש אין ישראל. איצט ווערט פון יעקב און ישראל אמר: וואס ה' האט אויפגעטאן! 24 זע, אן עם וואס קום ווי א לייבנטע, און הייבט זיך אויף ווי א בשר; ער לייגט זיך נישט ביז ער עסט שלל, און דם פון דערשלאגענע טרינקט ער. 25 האט בלק אמר צו בלעמען: נישט קללך זאלסטו אים קללך, און נישט ברך זאלסטו אים ברך. 26 האט בלעם געענטפערט און האט אמר צו בלקן: האב איך נישט גערעדט צו דיר, לאמר: כל וואס ה' וועט רעדן, דאס וועל איך עשה? 27 האט בלק אמר צו בלעמען: קום נא, איך וועל דיך לקח צו אן אנדער מקום; אפשר וועט ווילגעפעלן אין די אויגן פון ה', און וועסט מיר אים קללך פון דארטן. 28 און בלק האט לקחבלעמען צום ראש פעור, וואס קוקט אראפ אויף דער וויסטע. 29 האט בלעם אמר צו בלקן: בוי מיר דא 7 מזבחות, און גרייטמיר דא צו 7 פרים און 7 אילים. 30 און בלק האט עשה אזוי ווי בלעם האט אמר, און ער האט אויפגעבראכט אן שור און אן איל אויף א מזבח.

במדד 24

1 און בלעם האט ראה אז עס איז ווילגעפעלן אין די אויגן פון ה' צו ברך ישראל, און ער איז נישט הלך אזוי ווי די 1 טער מאל, אנטקעגן כישוף-אותות, נאר ער האט געקערט זיין פנים צום מדבר. 2 און בלעם האט נשא זיינע אויגן, און האט ראה ישראל שכן לויט זיינע שבטים, און דער רוח אלוקים איז בוא אויף אים. 3 און ער האט נשא זיין שפרוד, און האט אמר: אזוי רעדט בלעם בן בעור, און אזוי רעדט דער איש מיטן אפענעם אויג; 4 אזוי רעדט

דער וואס שמעט גאטס דברים, וואס די זעונג פון שדי טוט ער ראה, געפאלן, מיט אויגן אנטפלעקטע: 5 ווי שיין זיינען דינע אוהלען, יעקב, דינע ווינונגען, ישראל! 6 ווי טייטלביימער זיינען זיי אויסגעשטרעקט, ווי גערטנער ביים נהר, ווי אלאען וואס ה' האט נטע, ווי צעדערן ביים מים. 7 מים וועט רינען פון זיין צווייג, און זיין זרע וועט זיין ביי פיל מים; און העכער פון אגן וועט זיין זיין מלך, און דערהויבן וועט זיין זיין מלוכה. 8 ה' ציט אים ארויס פון מצרים, ווי קרנות פון א וויזלטיר איז ער אים; ער וועט פארצערן די גוים, זיינע אויב, און זייערע עצמות צעקערן; און זיינע פיילן וועלן דורכלעכערן. 9 ער קניט, ער לייגט זיך ווי אן ארי, און ווי א לייבינטע מי ידע אים אויפרייזן? ברוך די וואס ברוך דין, און ארום די וואס קללך דין! 10 האט דער צארן פון בלקן געגרימט אויף בלעמען, און ער האט א פאטש עשה מיט זיינע יד; און בלק האט אמר צו בלעמען: צו קללך מיינע שונאים האב איך דין גערופן, ערשט גאר ברוך האסטו ברוך שוין 3 מאל. 11 און איצט אנטלויף דיר אין דיין היים; איך האב געקלערט, גדול כבוד וועל איך דיר אנטאן, ערשט ה' האט דין פארמיטן פון כבוד. 12 האט בלעם אמר צו בלקן: האב איך נישט גערעדט נאך צו דינע מלאכים, וואס דו האסט שלך צו מיר, לאמור: 13 ווען בלק זאל מיר נתן זיין בית פול מיט כסף און זהב, ידע איך נישט איבערטערעטן דעם צוה פון ה', צו עשה טוב אדער רע פון מיין אייגענעם לב; וואס ה' וועט רעדן, וואס וועל איך רעדן? 14 און איצט זע, איך גיי צו עמי; קום, לאמיר דיר באשיידן וואס דאס דאזיקע עם וועט עשה צו עמד אין סוף פון די יום. 15 און ער האט אויפגעהויבן זיין שפרוך, און האט אמר: אזוי רעדט בלעם בן בעור, און אזוי רעדט דער איש מיטן אפענעם אויג; 16 אזוי רעדט דער וואס שמעט אמרי א-ל, און ידע דעם מיין פון דעם העכסטן די זעאונג פון שדי טוט ער ראה, געפאלן, מיט אויגן אנטפלעקטע: 17 איך זע אים, נאר נישט איצט, איך קוק אים אן, נאר נישט נאענט; א כוכב טרעט ארויס פון יעקב, און א צעפטער וועט קום פון ישראל, און וועט צעהאקן די ווינקלען פון מואב, און שבר כל בני-שת. 18 און אדום וועט ווערן אן ארב, און אן ארב וועט ווערן שעיר, זיין אויב; און ישראל וועט אויפטאן גבורות. 19 און פון יעקב וועט איינער משל, און אונטערברענגען אן איבערבלייב פון עיר. 20 און ער האט ראה עמלק, און האט נשא זיין שפרוך, און האט אמר: דער רשית פון גוים איז עמלק, און זיין סוף איז צום אונטערגאנג. 21 און ער האט

ראה דעם קיני, און האט נשא זיין שפרוד, און האט אמר: פעסט איז דיין ווינונג, און געמאכט אין פעלז איז דיין נעסט; 22 נאר צום פארטיליקן וועט זיין קין; איידער וואס וועט אשור דין פאנגען. 23 און ער האט נשא זיין שפרוד, און האט אמר: וויי, מי ידע לעבן ווען ער וועט דאס דאזיקע עשה! 24 נאר שיפן וועלן בוא פון ההר פון די כתים, און זיי וועלן ענה אשור, און ענה עבר; און ער גם איז צום אונטערגאנג. 25 און בלעם איז קום און איז אוועקגעגאנגען, און האט זיך שוב צו זיין היים, און גם בלק איז הלך אויף זיין דרך.

במד25

1 און ישראל איז ישב אין שטים, און העם האט לקח מזנה זיין מיט די בנות פון מואב. 2 און זיי האבן גערופן העם צו די זבחים פון זייערע אלוקים, און העם האט אכל, און האט זיך השתחוה צו זייערע אלוקים. 3 און ישראל האט זיך באהעפט אן דעם בעל פון פעור, און דער אף ה' האט געגרימט אויף ישראל. 4 האט ה' אמר צו משה: לקח כל הויפטלייט פון העם, און הענג זיי אויף פאר ה' אקעגן דער בן, און דער גרימאף ה' וועט זיך שוב פון ישראל. 5 און משה האט אמר צו די שופטים פון ישראל: הרגעט איטלעכער זיינע אדם וואס האבן זיך באהעפט אן דעם בעל פון פעור. 6 ערשט אן איש פון די בני-ישראל איז בוא, און האט געבראכט צו אחיו א מדינית פאר די אויגן פון משה, און פאר די אויגן פון דער כל עדת בני-ישראל, בעת זיי האבן בכה ביים פתח פון אוהל-מועד. 7 האט ראה פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, און ער איז אויפגעשטאנען פון צווישן דער עדה, און האט לקח א שפיז אין זיין יד; 8 און ער איז אריינגעגאנגען נאכדעם איש ישראל אין דער קבה, און האט זיי ביידן דורכגעשטאכן, דעם איש ישראל, און די אשה דורך איר קבה. און די מגפה איז פארהאלטן געווארן פון די בני-ישראל. 9 און די וואס זיינען מות אין דער מגפה, זיינען געווען 4 און 20 טויזנט. 10 און ה' האט גערעדט צו משה, לאמור: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, האט אפגעקערט מיין חרון אף פון די בני-ישראל מיט וואס ער האט זיך אנלקח פון מיינעטדרכים צווישן זיי, און איך האב נישט פארלענדט די בני-ישראל אין מיין צארן. 12 דעריבער זאג: זע, איך נתן אים מיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] פון שלום. 13

און עס זאל זיין אים און זיין זרע נאך אים א ברית [זען מה"ש 26-18:21] פון אייביקער כהונה, דעריבער וואס ער האט זיך אנלקחפון זיין גאטס דרכים, און האט מכפר געווען אויף בני-ישראל. 14 און דער שם פון דעם דערשלאגענעם איש ישראל, וואס איז נכה געווארן מיט דער מדינית, איז געווען זמרי בן סלואן, א נשיא פון א בית אבות ביי די שמעונים. 15 און דער שם פון דער דערשלאגענער מדינישער אשה איז געווען כזבי די בת פון צורן, וואס איז געווען אן עם הויפטמאן פון בית אבות אין מדין. 16 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 17 איר זאלט פיינטן די מדינים, און זיי נכה, 18 ווייל זיי האבן אייך געפיינט מיט זייערע תחבולות וואס זיי האבן אויסגעקלערט אקעגן אייך אין דער מעשה פון פעור, און אין דער מעשה מיט כזבי דער בת פון דעם נשיא פון מדין, זייער אחות וואס איז נכה געווארן אין יום דער מגפה, אין דער מעשה פון פעור. 19 און עס איז געווען נאך דער מגפה.

במד26

1 האט ה' אמר צו משהן און צו אלעזר בן אהרן הכהן, לאמור: 2 נעמט אויף די צאל פון דער כל עדה פון די בני-ישראל, פון 20 שנה אלט און העכער, לויט זייערע בת אבות, איטלעכן וואס הלך ארויס אין צבא אין ישראל. 3 און משה און אלעזר הכהן האבן גערעדט מיט זיי אין די פלוינען פון מואב ביים ירדן לעבן יריחו, לאמור: 4 [מע זאלאויפנעמען] פון 20 שנה אלט און העכער, אזוי ווי ה' האט צוה משהן, און די בני-ישראל וואס זיינען יצא פון ארץ מצרים. 5 ראובן, דער בכור פון ישראל: בני-ראובן: חנוך די משפחה פון די חנוכים; פון פלואן די משפחה פון די פלואים; 6 פון חצרונען די משפחה פון די חצרונים; פון כרמין די משפחה פון די כרמים. 7 דאס זיינען די משפחות פון די ראובנים; און זייערע פקדים זיינען געווען 730, 43. 8 און די בני-פלואן: אליאב. און די בני-אליאבן: 9 נמואל, און דתן, און אבירם. דאס זיינען דתן און אבירם, די גערופענע פון דער עדה, וואס האבן געקריגט אקעגן משהן און אקעגן אהרנען אין עדת קורת, ווען זיי האבן געקריגט אקעגן ה'; 10 און הארץ האט געעפנט איר פה, און האט איינגעשלונגען זיי און קרחן, ווען דאס געזעמל איז אומגעקומען; ווען אן אש האט פארצערט

די 250 איש, און זיי זיינען געווארן פאר אן אות. 11 נאר בני קורח זיינען נישט
 אומגעקומען. 12 בני-שמעון לויט זייערע משפחות: פון נמואלן די משפחה
 פון די נמואלים; פון ימינען די משפחה פון די ימינים; פון יכניען די משפחה
 פון די יכנים; 13 פון זרחן די משפחה פון די זרכים; פון שאולן די משפחה
 פון די שאולים. 14 דאס זיינען די משפחות פון די שמעונים, 200, 22. 15
 בני-גד לויט זייערע משפחות: פון צפונען די משפחה פון די צפונים; פון חגין
 די משפחה פון די חגים; פון שונין די משפחה פון די שונים; 16 פון אזנין די
 משפחה פון די אזנים; פון ערין די משפחה פון די ערים; 17 פון ארוזן די
 משפחה פון די ארוזים; פון אראלין די משפחה פון די אראלים. 18 דאס
 זיינען די משפחות פון בני-גד לויט זייערע פקדים, 500, 40. 19 די בני-יהודה:
 ער און אונן. און ער און אונן זיינען מותאין ארץ כנען. 20 און בני-יהודה לויט
 זייערע משפחות זיינען געווען: פון שלהן די משפחה פון די שלונים; פון פרצן
 די משפחה פון פרצים; פון זרחן די משפחה פון די זרחים. 21 און די בני-פרץ
 זיינען געווען: פון חצרונען די משפחה פון די חצרונים; פון חמולן די משפחה
 פון די חמולים. 22 דאס זיינען די משפחות פון יהודה לויט זייערע פקדים, ,
 500, 76. 23 בני-יששכר לויט זייערע משפחות: תולע די משפחה פון די
 תולעים; פון פוהן די משפחה פון די פונים; 24 פון ישובן די משפחה פון די
 ישובים; פון שמרונען די משפחה פון די שמרונים. 25 דאס זיינען די משפחות
 פון יששכר לויט זייערע פקדים, 300, 64. 26 בני-זבולון לויט זייערע משפחות:
 פון סרדן די משפחה פון די סרדים; פון אלונען די משפחה פון די אלונים;
 פון יחלאלן די משפחה פון די יחלאלים. 27 דאס זיינען די משפחות פון די
 זבולונים לויט זייערע פקדים, 500, 60. 28 בני-יוסף לויט זייערע משפחות:
 מנשה און אפרים. 29 בני-מנשה: פון מכירן די משפחה פון די מכירים; און
 מכיר האט געבארן גלעדן; פון גלעדן די משפחה פון די גלעדים. 30 דאס
 זיינען בני-גלעד: איעזר די משפחה פון די איעזרים; פון חלקן די משפחה פון
 די חלקים; 31 און אשריאל די משפחה פון די אשריאלים; און שכס די
 משפחה פון די שכמים; 32 און שמידע די משפחה פון די שמידעים; און חפר
 די משפחה פון די חפרים. 33 און צלפחד בן חפרן, ער האט נישט געהאט
 קיין בניס, אבער בלויז בנות; און די לקח פון צלפחדס בנות זיינען געווען:
 מחלה, און נועה, חגלה, מלכה, און תרצה. 34 דאס זיינען די משפחות פון
 מנשה; און זייערע פקדים זיינען געווען 700, 52. 35 דאס זיינען בני-אפרים

לויט זייערע משפחות: פון שותלחן די משפחה פון די שותלחים; פון בכרן די משפחה פון די בכרים; פון תחנען די משפחה פון די תחנים. 36 און דאס זיינען די בני-שותלח: פון ערנען די משפחה פון די ערנים. 37 דאס זיינען די משפחות פון בני-אפרים לויט זייערע פקדים, 500, 32. דאס זיינען די בני-יוסף לויט זייערע משפחות. 38 בני-בנימינען לויט זייערע משפחות: פון בלען די משפחה פון די בלעים; פון אשבלן די משפחה פון די אשבלים; פון אחירמען די משפחה פון די אחירמים; 39 פון שפומען די משפחה פון די שפמים; פון חופמען די משפחה פון די חופמים. 40 און די בני-בלען זיינען געווען ארד און נעמן. [פון ארדן] די משפחה פון די ארדים; פון נעמען די משפחה פון די נעמנים. 41 דאס זיינען די בני-בנימין לויט זייערע משפחות; און זייערע פקדים זיינען געווען 600, 45. 42 דאס זיינען בני-דן לויט זייערע משפחות: פון שוחמען די משפחה פון די שוחמים. דאס זיינען די משפחות פון דן לויט זייערע משפחות. 43 כל משפחות פון די שוחמים לויט זייערע פקדים זיינען געווען 400, 64. 44 בני-אשר לויט זייערע משפחות: פון ימנה די משפחה פון ימנה; פון ישוין די משפחה פון די ישוים; פון בריעהן די משפחה פון די בריעים. 45 פון די בני-בריעהן: פון חברן די משפחה פון די חברים; פון מלכיאלן די משפחה פון די מלכיאלים. 46 און דער שם פון בת אשר איז געווען שרת. 47 דאס זיינען די משפחות פון בני-אשר לויט זייערע פקדים, 400, 53. 48 בני-נפתלי לויט זייערע משפחות: פון יחצאלן די משפחה פון די יחצאלים; פון גונין די משפחה פון די גונים; 49 פון יצרן די משפחה פון די יצרים; פון שלמען די משפחה פון די זבח שלמים. 50 דאס זיינען די משפחות פון נפתלי לויט זייערע משפחות; און זייערע פקדים זיינען געווען 400, 45. 51 דאס זיינען די פקדים פון די בני-ישראל, 730, 601. 52 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 53 צו די דאזיקע זאל איינגעטיילט ווערן הארץ פאר א נחלה לויט דער צאל פון לקח. 54 דעם מערערן זאלסטו נתן מער נחלה, און דעם ווינציקערן זאלסטו נתן ווינציקער נחלה; 55 איטלעכן לויט זיינע פקדים זאל נתן ווערן זיין נחלה. נאר דורך גורל זאל צעטיילט ווערן הארץ; לויט די לקח פון זייערע פאטערשטאמען זאלן זיי נחל. 56 לויטן גורל זאל זייער נחלה אויסגעטיילט ווערן, סיי דעם מערערן סיי דעם ווינציקערן. 57 און דאס זיינען די פקדים פון די לויים לויט זייערע משפחות: פון גרשונען די משפחה פון די גרשונים; פון קהתן די משפחה פון די קהתים;

פון מררין די משפחה פון די מררים. 58 דאס זיינען די משפחות פון לוי: די משפחה פון די לבנים, די משפחה פון די חברונים, די משפחה פון די מחלים, די משפחה פון די מושים, די משפחה פון די קרחים. און קהת האט געבארן עמרמען. 59 און דער שם פון אשת עמרם איז געווען יוכבד, לויס בת וואס איז כזגעבארן געווארן ביי לוי אין מצרים; און זי האט פון עמרמען געבארן אהרנען און משה, און זייער אחות מרים. 60 און ביי אהרנען זיינען געבארן געווארן נדב, און אביהוא, אלעזר, און איתמר. 61 און נדב און אביהוא זיינען מות ווען זיי האבן געבראכט פרעמד אש פאר ה'. 62 און זייערע פקדים זיינען געווען 23,000, כל זכור פון א חודש אלט און העכער; ווייל זיי זיינען נישט געציילט געווארן צווישן די בני-ישראל, ווייל זיי איז נישט נתן געווארן קיין נחלה צווישן די בני-ישראל. 63 דאס זיינען די וואס זיינען געציילט געווארן פון משה און אלעזר הכהן, וואס האבן געציילט די בני-ישראל אין די פלוינען פון מואב ביים ירדן לעבן יריחו. 64 און צווישן די דאזיקע איז נישט געווען קיינער פון די וואס זיינען געציילט געווארן פון משה און אהרן הכהן, וואס האבן געציילט די בני-ישראל אין מדבר סיני. 65 ווייל ה' האט דרכים זיי אמר: מות אין מדבר וועלן זיי מות; און קיינער פון זיי איז נישט געבליבן אחוץ כלב בן יפונה, און יהושוע בן נון.

במד27

1 האבן גענענט די בנות פון צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה, פון די משפחות פון מנשה בן יוסף און דאס זיינען געווען די שמות פון זיינע בנות: מחלה, נועה, און חגלה, און מלכה, און תרצה 2 און זיי האבן זיך געשטעלט פאר משה און פאר אלעזר הכהן, און פאר די נשיאים און דער כל עדה, ביים פתח פון אוהל-מועד, לאמור: 3 אבינו איז מות אין דער מדבר, און ער איז נישט געווען צווישן דעם געזעמל וואס האט זיך איינגעזאמלט אקעגן ה' אין עדת קורח, נייערט אין זיין אייגענער חטאת איז ער מות; און קיין בנים האט ער נישט געהאט. 4 למה זאל געמינערט ווערן דער שם פון אבינו פון צווישן זיין משפחה, ווייל ער האט נישט קיין בן? נתן אונדז אן אחוזה צווישן די אחים פון אבינו. 5 האט משה געבראכט זייער משפט פאר ה'. 6 און ה' האט אמר צו משה, לאמור: 7 גערעכט טענהן די בנות פון

צלפחדן: נתן זאלסטו זיי נתן אן אחוזה פון א נחלה צווישן די אחי אביהם, און זאלסט עשה איבערגיין די נחלת אביהם צו זיי. 8 און צו די בני-ישראל זאלסטו רעדן, לאמור: אז אן איש וועט מות, און ער האט נישט קיין בן, זאלט איר עשה איבערגיין זיין נחלה צו זיין בת. 9 און אויב ער האט נישט קיין בת, זאלט איר נתן זיין נחלה צו אחיו. 10 און אויב ער האט נישט קיין אחים, זאלט איר נתן זיין נחלה צו די אחים פון אביו. 11 און אויב אביו האט נישט קיין ברידער, זאלט איר נתן זיין נחלה צו זיין נענטסטן קרוב פון זיין משפחה, און ער זאל זי ירשען. און דאס זאל זיין בני-ישראל פאר א רעכט-חקה, אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 12 און ה' האט אמר צו משהן: גיי ארויף אויף דעם דאזיקן הר עברים, און קוק אן הארץ, וואס איך האב נתן צו די בני-ישראל. 13 און אז דו וועסט עס האבן אנגעקוקט, וועסט דו גם איינגעזאמלט ווערן צו עמך, אזוי ווי אחיך אהרן איז איינגעזאמלט געווארן. 14 אזוי ווי איר האט ווידערשפעניקט מיין צוה, אין מדבר צן ביי דעם ריב פון דער עדה, מיך צו קדשביים מים פאר זייערע אויגן. דאס איז המים פון מריבת-קדש אין מדבר צן. 15 האט משה גערעדט צו ה', לאמור: 16 זאל ה' אלוקי הרוחות לכל בשר פקד אן איש איבער דער עדה, 17 וואס זאל יצא זיי פארויס, און וואס זאל בוא זיי פארויס, און וואס זאל זיי יצא, און וואס זאל זיי אריינברענגען, כדי די עדת ה' זאל נישט זיין אזוי ווי צאן וואס האבן נישט קיין רעה. 18 האט ה' אמר צו משהן: לקח דיר יהושוע בן נון, אן איש וואס אין אים איז דא רוח, און זאלסט אנלענען ידך אויף אים. 19 און זאלסט אים עמד פאר אלעזר הכהן, און פאר דער כל עדה, און זאלסט אים נתן דיין צוואה פאר זייערע אויגן. 20 און זאלסט ארויפטאן פון דיין גלאנץ אויף אים, כדי די כל עדת בני-ישראל זאלן שמע. 21 און ער זאל אבן פאר אלעזר הכהן, און ער וועט שאל פאר אים דעם באשייד פון די אורים פאר ה'. לויט זיין פה זאלן זיי יצא, און לויט זיין פה זאלן זיי בוא, ער און כל ישראל מיט אים די כל עדה. 22 האט משה עשה אזוי ווי ה' האט אים צוה, און ער האט לקח יהושוען, און האט אים געשטעלט פאר אלעזר הכהן, און פאר דער כל עדה. 23 און ער האט אנגעלענט זיינע הענט אויף אים, און האט אים נתן זיין צוואה, אזוי ווי ה' האט גערעדט דורך משהן.

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 צוה די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: מיין קרבן, מיין מאכל פון מיינע אשה, פאר א ריח ניחוח צו מיר, זאלט איר זיין שומר איבער מקריב צו זיין צו מיר אין זיין מועד. 3 און זאלסט אמר צו זיי: דאס איז דאס אשה וואס איר זאלט מקריב זיין צו ה': 2 א טאג כבשים יאריקע, תמים, פאר אן עולה תמיד. 4 איין כבש זאלסטו עשה אין דער בקר, און דעם 2 טער זאלסטו עשה קעגן ערב. 5 און א צענטל איפה סולת פאר א מנחה, פארמישט מיט שמן כתית, $\frac{1}{4}$ הין. 6 אן עולה תמיד, אזוי ווי עס איז געמאכט געווארן ביים הר סיני, פאר א ריח ניחוח, אן אשה צו ה'. 7 און זיין נסך: א פערטל הין צו דעם איין כבש; אין הקודש זאלסטו גיסן דאס נסך פון שטארקן געטראנק צו ה'. 8 און דעם 2 טער כבש זאלסטו עשה קעגן ערב; אזוי ווי דאס מנחה פון אין דער בקר, און אזוי ווי זיין נסך, זאלסטו עשה, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 9 און אין יום שבת: 2 כבשים יאריקע תמים, און 2 צענטל סולת, א מנחה, פארמישט מיט שמן, מיט זיין נסכים; 10 אן עולה פון שבת אין שבת, אחוץ דעם עולת התמיד און זיין נסך. 11 און אין אייערע ראש-חודשן זאלט איר מקריב זיין אן עולה צו ה': 2 יונגע פרים, און איין איל; 7 כבשים יאריקע, תמים. 12 און 3 צענטל סולת, א מנחה, פארמישט מיט שמן, צו איטלעכן שור, און 2 צענטל סולת, א מנחה, פארמישט מיט שמן, צו דעם איין איל; 13 און צו צענטל, צו צענטל סולת, א מנחה, פארמישט מיט שמן, צו איטלעכן כבש. אן עולה פאר א ריח ניחוח, אן אשה צו ה'. 14 און זייערע נסך: א $\frac{1}{2}$ ער הין וויין זאל זיין צו אן שור, און א דריטל הין צו אן איל, און א פערטל הין צו א כבש. דאס איז דאס עולה פון ראש-חודש אין ראש-חודש פאר די חדשים פון שנה. 15 און איין שעיר פאר א חטאת צו ה', אחוץ דעם עולת התמיד, זאל געמאכט ווערן, מיט זיין נסך. 16 און אין 1 טער חודש, אין 14 טער יום פון חודש, זאל זיין א פסח צו ה'. 17 און אין 15 טער יום דעם דאזיקן חודש, זאל זיין א יום-טוב. 7 ימים זאל אכל ווערן מצות. 18 אין ערשטן יום זאל זיין א מקרא קודש; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 19 און איר זאלט מקריב זיין אן אשה, אן עולה צו ה': 2 יונגע פרים, און איין איל, און 7 כבשים יאריקע; תמים זאלן זיי ביי אייך זיין. 20 און זייער מנחה: סולת פארמישט מיט שמן; 3 צענטל צו אן פר, און 2 צענטל צו אן איל, זאלט איר עשה. 21 צו צענטל, צו צענטל זאלסטו עשה

פאר איטלעכן כבש פון די 7 כבשים. 22 און איין שעיר א חטאת, מכפר צו זיין אויף אייך. 23 אחוץ דעם עולה פון אין דער בקר, וואס פארן עולת התמיד, זאלט איר עשה די דאזיקע. 24 אזוי ווי די דאזיקע זאלט איר עשה טעגלעך 7 ימים, א מאכל פון אשה פאר א ריח ניחוח צו ה'. אחוץ דעם עולת התמיד זאל עס געמאכט ווערן, מיט זיין נסך. 25 און אויפן 7טער יום זאל זיין א מקרא קודש ביי אייך; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 26 און אין יום די בכורים, ווען איר ברענגט א מנחה פון נייער תבואה צו ה', אין אייער שבועות, זאל זיין א מקרא קודש ביי אייך; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 27 און איר זאלט מקריב זיין אן עולה פאר א ריח ניחוח צו ה': 2 יונגע פרים, איין איל, 7 כבשים יאריקע. 28 און זייער מנחה: סולת פארמישט מיט שמן, $3/10$ צו איטלעכן פר, $2/10$ צו דעם איין איל; 29 צו צענטל, צו צענטל פאר איטלעכן כבש פון די 7 כבשים. 30 איין שעיר, מכפר צו זיין אויף אייך. 31 אחוץ דעם עולת התמיד און זיין מנחה זאלט איר זיי עשה תמים זאלן זיי ביי אייך זיין מיט זייערע נסך.

במד29

1 און אין 7טער חודש, אין 1טער יום פון חודש, זאל זיין א מקרא קודש ביי אייך, קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה; א יום תרועה זאל עס אייך זיין. 2 און איר זאלט עשה אן עולה פאר א ריח ניחוח צו ה': איין יונגן פר, איין איל, 7 כבשים יאריקע, תמים. 3 און זייער מנחה: סולת פארמישט מיט שמן, $3/10$ צו דעם פר, $2/10$ צו דעם איל, 4 און $1/10$ צו איטלעכן כבש פון די 7 כבשים. 5 און איין שעיר א חטאת, מכפר צו זיין אויף אייך. 6 אחוץ דעם עולה פון ראש-חודש און זיין מנחה, און דעם עולת התמיד און זיין מנחה, און זייערע נסך, לויט זייער דין, פאר א ריח ניחוח, אן אשה צו ה'. 7 און אין 10טער יום פון דעם דאזיקן 7טער חודש זאל זיין א מקרא קודש ביי אייך; ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו. 8 און איר זאלט מקריב זיין אן עולה צו ה' פאר א ריח ניחוח: איין יונגן פר, איין איל, 7 כבשים יאריקע; תמים זאלן זיי ביי אייך זיין. 9 און זייער מנחה: סולת פארמישט מיט שמן, $3/10$ דעם פר, $2/10$ צו דעם איין איל; 10 $1/10$ פאר איטלעכן כבש פון די 7 כבשים. 11 איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם חטאת פון כפרים, און דעם עולת

התמיד און זיין מנחה, און זייערע נסכים. 12 און אין 15 טער יום 7טער חודש זאל זיין א מקרא קודש ביי אייד; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. און איר זאלט חג א חג צו ה' 7 ימים. 13 און איר זאלט מקריב זיין אן עולה פאר א ריח ניחוח צו ה': 13 יונגע פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע; תמים זאלן זיי זיין. 14 און זייער מנחה: סולת פארמישט מיט שמן, 3/10 צו איטלעכן פר פון די 13 פרים, 2/10 צו איטלעכן איל פון די 2 אילים, 15 און 1/10 פאר איטלעכן כבש פון די 14 כבשים. 16 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולה תמיד. זיין מנחה און זיין נסך, 17 און אויפן 2טער יום: 12 יונגע פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע, תמים. 18 און זייער מנחה און נסכים, צו די פרים, צו די אילים, און צו די כבשים, לויט זייער צאל, אזוי ווי דער דין. 19 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד און זיין מנחה, און זייערע נסכים. 20 און אויפן 3טער יום: 11 יונגע פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע, תמים. 21 און זייער מנחה און זייערע נסכים, צו די פרים, צו די אילים, און צו די כבשים, לויט זייער צאל אזוי ווי דער דין. 22 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד און זיין מנחה און זיין נסך. 23 און אויפן 4טער יום: 10 פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע, תמים. 24 און זייער מנחה און זייערע נסכים, צו די פרים, צו די אילים, און צו די כבשים, לויט זייער צאל אזוי ווי דער דין. 25 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד, זיין מנחה, און זיין נסך. 26 און אויפן 5טער יום: 9 פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע, תמים. 27 און זייער מנחה און זייערע נסכים, צו די פרים, צו די אילים, און צו די כבשים, לויט זייער צאל אזוי ווי דער דין. 28 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד און זיין מנחה, און זיין נסך. 29 און אויפן 6טער יום: 8 פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע, תמים. 30 און זייער מנחה און זייערע נסכים, צו די פרים, צו די אילים, און צו די כבשים, לויט זייער צאל אזוי ווי דער דין. 31 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד, זיין מנחה, און זיינע נסך. 32 און אויפן 7טער יום: 7 פרים, 2 אילים, 14 כבשים יאריקע, תמים. 33 און זייער מנחה און זייערע נסכים, צו די פרים, צו די אילים, און צו די כבשים, לויט זייער צאל אזוי ווי זייער דין. 34 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד, זיין מנחה, און זיין נסך. 35 און אויפן 8טער יום זאל זיין א קודש קהל ביי אייד; קיין מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 36 און איר זאלט מקריב זיין אן עולה, אן אשה פאר א ריח ניחוח צו ה': איין פר, איין

איל, 7 כבשים יאריקע, תמים. 37 זייער מנחה און זייערע נסך, צו דעם פר, צו דעם איל, און צו די כבשים, לויט זייער צאל אזוי ווי דער דין. 38 און איין שעיר א חטאת. אחוץ דעם עולת התמיד, און זיין מנחה, און זיין נסך. 39 די דאזיקע זאלט איר עשה צו ה' אין ימיכם-טובים, אחוץ אייערע נדרים, און אייערע נדבה גאבן, פון אייערע עולה, און פון אייערע מנחה און פון אייערע נסכים, און פון אייערע שלמים.

במד30

1 און משה האט אנגעזאגט די בני-ישראל, אזוי ווי כל וואס ה' האט משהן צוה. 2 און משה האט גערעדט צו די הויפטלייט פון די שבטים פון די בני-ישראל, לאמור: דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה: 3 אז אן איש וועט עשה א נדר צו ה', אדער שווערן א שבועה, צו אסרן אויף זיך אן איסור, זאל ער נישט פארשוועכן זיין דבר; אזוי ווי כל וואס הלך ארויס פון זיין פה, זאל ער עשה. 4 און אז א ווייבספארשוין וועט עשה א נדר צו ה', און וועט אסרן אויף זיך אן איסור, אין איר בית אביה, אין איר יוגנט, 5 און אביה וועט שמע איר נדר, אדער איר איסור וואס זי האט געאסרט אויף זיך, און אביה וועט איר צושווייגן, זאלן כל אירע נדרים קום, און איטלעכער איסור וואס זי האט געאסרט אויף זיך, זאל קום. 6 אויב נאר אביה האט איר געווערט אין דעם יום וואס ער האט שמע, זאלן כל אירע נדרים, און אירע איסורים וואס זי האט געאסרט אויף זיך, נישט קום; און ה' וועט איר פארגעבן, ווייל אביה האט איר געווערט. 7 און אויב זי וועט לקח אן איש, ווען אירע נדרים זיינען אויף איר, אדער דער ארויסרעד פון אירע ליפן, וואס זי האט געאסרט אויף זיך, 8 און איר איש וועט שמע אין וואס ער יום ער וועט שמע און ער וועט איר צושווייגן, זאלן קום אירע נדרים, און אירע איסורים וואס זי האט געאסרט אויף זיך, זאלן קום. 9 אויב נאר איר איש וועט איר ווערן אין דעם יום וואס ער שמעט, זאל ער פארשטערן איר נדר וואס אויף איר, און דעם ארויסרעד פון אירע ליפן, וואס זי האט געאסרט אויף זיך, און ה' וועט איר פארגעבן. 10 נאר דער נדר פון אן אלמנה און א גרושה, כל וואס זי האט געאסרט אויף זיך, זאל קום פאר איר. 11 און אויב אן אשה האט א נדר עשה אין בית איר איש, אדער זי האט געאסרט אויף זיך אן איסור דורך א שבועה,

12 און איר איש האט שמע, און האט איר צוגעשוויגן, און איר נישט געווערט, זאלן כל אירע נדרים קום, און איטלעכער איסור וואס זי האט געאסרט אויף זיך, זאל קום. 13 אויב נאר פארשטערן וועט זיי פארשטערן איר איש אין דעם יום וואס ער שמעט, זאל קיין ארויסלאז פון אירע ליפן, פון אירע נדרים, אדער פון אן איסור אויף זיך, נישט קום; איר איש האט זיי פארשטערט, און ה' וועט איר פארגעבן. 14 איטלעכער נדר, און איטלעכער געשווארענער איסור, אויף צו ענה די נפש, ידע איר איש עס לאזן קום, און איר איש ידע עס פארשטערן. 15 אויב אבער צושווייגן וועט איר צושווייגן איר איש א מעת-לעת, האט ער געמאכט קום כל אירע נדרים, אדער כל אירע איסורים וואס אויף איר; ער האט זיי געמאכט קום ווייל ער האט איר צוגעשוויגן אין דעם יום וואס ער האט שמע. 16 און אויב לאפארשטערן וועט ער זיי פארשטערן לאנג נאכדעם ווי ער האט געשמעט, וועט ער נשא איר עוון. 17 דאס זיינען די משפטים וואס ה' האט צוה משהן, צווישן אן איש און זיין אשה, צווישן אן אב און זיין בת, אין איר יוגנט, אין בית אביה.

במדד 31

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 זיי זיך נוקם די נקמה פון די בני-ישראל אן די מדינים; דערנאך וועסטו איינגעזאמלט ווערן צו עמך. 3 האט משה גערעדט צום עם, לאמור: באוואפנט פון אייך אנשים צום צבא, און זאלן זיי הלך אויף מדין אויסצופירן די נקמה פון ה' אויף מדין. 4 פון איטלעכען שבט, צו 1,000 פון א שבט, פון כל שבטים פון ישראל, זאלט איר שיקן אין צבא. 5 זיינען צוגעשטעלט געווארן פון די אלפי ישראל צו 1,000 פון א שבט, 12,000 באוואפנטע צבא. 6 און משה האט זיי שלך אין צבא צו 1,000 פון א שבט, זיי מיט פינחס בן אלעזר הכהן, אין צבא, מיט די כלי הקדש און די חצוצרות התרועה אין ידו. 7 און זיי האבן מלחמה געהאלטן אויף מדין, אזוי ווי ה' האט צוה משהן, און זיי האבן אויסגעהרגעט כל גבר. 8 גם די מלכים פון מדין האבן זיי געהרגעט צווישן זייערע דערשלאגענע: אוי, און רקם, און צור, און חור, און רבע, די 5 מלכים פון מדין; גם בלעם בן בעורן האבן זיי געהרגעט מיטן חרב. 9 און די בני-ישראל האבן געפאנגען די נשים פון מדין, און זייערע טף; און כל זייערע בהמות, און כל זייערע מקנה,

און זייער כל חיל, האבן זיי אוועקגערויבט. 10 און כל זייערע ערים אין זייערע מושבות, און כל זייערע טירות, האבן זיי פארברענט אין אש. 11 און זיי האבן לקח דעם כל שלל, און דעם כלטרייברויב, פון אדם און פון בהמות, 12 און האבן געבראכט די געפאנגענע און דעם טרייברויב און דעם שלל צו משהן און צו אלעזר הכהן, און צו דער עדת בני-ישראל, אין מחנה, אויף די פלוינען פון מואב וואס ביים ירדן לעבן יריחו. 13 זיינען משה, און אלעזר הכהן, און כל נשיאים פון דער עדה, יצא זיי אנטקעגן אויסן מחנה. 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה. 15 און משה האט צו זיי אמר: האט איר געלאזט לעבן כל ווייבספארשוינען? 16 דאס האבן זיי גג, אויף דעם אנרעד פון בלעמען, געבראכט די בני-ישראל צו באגיין א פעלשונג אן ה', אין דער מעשה פון פעור, און די מגפה איז געווען אויף דער עדת ה'. 17 און איצט הרגעט כל גבר צווישן די טף, און הרגעט כל ווייבספארשוינ וואס ידע פון אן איש דורך ליגן מיט א גבר. 18 און כל בנים צווישן די ווייבספארשוינען וואס ווייסן נישט פון ליגן מיט א גבר, זאלט איר לאזן לעבן פאר אייך. 19 און איר, מחנהט אויסן מחנה 7 ימים; איטלעכער וואס האט געהרגעט א נפש, און איטלעכער וואס האט זיך אנגערירט אן א דערשלאגענעם, רייניקט אייך אויפן 3 טער יום און אויפן 7 טער יום, איר און אייערע געפאנגענע. 20 און כל בגד, און כל כלי עור, און כל וואס איז געמאכט פון ציגנהאר, און כל הילצערנע כלי, זאלט איר אייך רייניקן. 21 און אלעזר הכהן האט אמר צו די חילס-לייט וואס זיינען געגאנגען אין מלחמה: דאס איז העדת פון דער תורה וואס ה' האט צוה משהן: 22 נאר דאס זהב, און דאס כסף, דאס נחושת, דאס ברזל, דאס צין, און דאס בליי, 23 כל וואס ידע קומען אין אש, זאלט איר עשה דורכגיין דורך אש, און עס וועט ווערן ריין; נאר עס מוז גערייניקט ווערן מיט שפרענגוואס ער. און כל וואס ידע נישט בוא אין אש, זאלט איר עשה דורכגיין דורך מים. 24 און איר זאלט וואשן אייערע בגדי אויפן 7 טער יום, און איר וועט ווערן טהור, און דערנאך מעגט איר בוא אין מחנה. 25 און ה' האט אמר צו משהן, לאמור: 26 לקח אויף די צאל פון דעם מלקוח השבי, פון אדם און פון בהמות, דו און אלעזר הכהן, און די ראשי אבות העדה. 27 און זאלסט צעטיילן דעם מלקוח אין העלפט, צווישן די מלחמה-האלטערס וואס זיינען יצא אין צבא, און צווישן דער כל העדה. 28 און זאלסט בדל מכס צו ה' פון די אנשי מלחמה וואס

זיינען יצא אין צבא; איין נפש פון 500, פון די אדם, און פון די בקר, און פון די חמורים, און פון די צאן. 29 פון זייער העלפט זאלט איר עס לקח; און זאלסט עס נתן צו אלעזר הכהן, א תרומה צו ה'. 30 און פון דער העלפט פון די בני-ישראל זאלסטו לקח אחד אחז פון 50, פון די אדם, פון די בקר, פון די חמורים, און פון די צאן פון כל בהמות; און זאלסט זיי נתן צו די לויים, וואס זיין שומר איבער משמרת משכן ה'. 31 און משה און אלעזר הכהן האבן עשה אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 32 און דער מלקוח וואס איז געבליבן פון הבז נאכדעם שלל וואס דאס צבא-עם האט גערויבט, איז געווען: צאן, 675,000; 33 און בקר, 72,000; 34 און חמורים, 61,000; 35 און נפש אדם מן-הנשים אשר לא-ידעו משכב זכר: כל-נפש, 32,000. 36 און א העלפט, דער חלק פון די וואס זיינען יצא אין צבא די צאל פון די צאן, איז געווען 337,500. 37 און די מכס צו ה' הצאן איז געווען 675. 38 און די בקר, 36,000, און די מכס צו ה', 72. 39 און חמורים, 30,500; און די מכס צו ה', 61. 40 און נפשות פון אדם, 16,000; און די מכס צו ה', 32. 41 און משה האט נתן די מכס פון תרומת ה' צו אלעזר הכהן, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 42 און פון דער העלפט פון די בני-ישראל, וואס משה האט אראפגעמען ביי די אנשים וואס זיינען געווען אין צבא 43 און די העלפט פון דער עדה איז געווען: פון די צאן, 337,500; 44 און בקר, 36,000; 45 און חמורים, 30,500; 46 און נפשות פון אדם, 16,000. 47 פון דער העלפט פון די בני-ישראל האט משה ארויסגענומען 1 פון 50, פון די אדם, און פון די בהמות, און ער האט זיי נתן צו די לויים, וואס זיין שומר איבער משמרת משכן ה', אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 48 און די פקודים וואס איבער די אלפי הצבא, די שרי האלפים, און די שרי המאות, האבן גענענט צו משהן; 49 און זיי האבן אמר צו משהן: עבדיך האבן אויפגעמען די צאל פון די אנשי מלחמה וואס אונטער ידנו, און קיינער פון אונדז איז נישט געמינערט געווארן. 50 האבן מיר געבראכט א מתנה צו ה', איטלעכער וואס ער האט מצא, גילדערנע זאכן, ארעמבענדער, און האנטקייטלעך, פינגערלעך, אוירינגען, און האלדזבענדער, מכפר צו זיין אויף נפשותינו פאר ה'. 51 האבן משה און אלעזר הכהן לקח פון זיי דאס זהב, כל אויסגעארבעטע זאכן. 52 און דאס כל זהב פון דער אפשיידונג וואס זיי האבן אפגעשיידט צו ה', איז געווען 16,750 שקל, פון די שרי האלפים, און פון די שרי המאות. 53 די אנשי הצבא האבן גערויבט איטלעכער פאר זיך. 54

און משה און אלעזר הכהן האבן לקח דאס זעה פון די שרי האלפים און פון המאות, און האבן עס געבראכט אין אוהל-מועד, א זכרון בני-ישראל פאר ה'.

במדד 32

1 און בני-ראובן און בני-גד האבן געהאט פיל מקנה, זייער א סך, און זיי האבן ראה הארץ יעזר און הארץ גלעד, ערשט המקום איז אן מקום פאר מקנה. 2 זיינען בני-גד און בני-ראובן בוא, און זיי האבן אמר צו משה, און צו אלעזר הכהן, און צו די נשיאים פון דער עדה, לאמור: 3 עטרות, און דיבון, און יעזר, און נמרה, און חשבון, און אלעלה, און שבס, און נבו, און בעון, 4 הארץ וואס ה' האט נכה פאר דער עדת ישראל, איז אן ארץ פאר פי, און עבדיך האבן מקנה. 5 און זיי האבן אמר: אויב מיר האבן מצא חן אין דיינע אויגן, זאל הארץ הזאת נתן ווערן עבדיך לאחזה; זאלסט אונדז נישט אריבערפירן דעם ירדן. 6 האט משה אמר צו בני-גד און צו בני-ראובן: אייערע אחים זאלן הלך אין מלחמה, און איר זאלט זיצן דא? 7 און למה זאלט איר שוב דאס לב פון די בני-ישראל פון אריבערצו הלך אין הארץ וואס ה' האט זיי נתן? 8 אזוי האבן עשה אבותיכם, ווען איך האב זיי שלך פון קדש-ברנע אנצוקוקן הארץ. 9 ווייל זיי זיינען עלה ביזן נחל אשכול, און האבן אנגעקוקט הארץ, און זיי האבן אפגעקערט דאס לב פון די בני-ישראל, נישט צו הלך אין הארץ, וואס ה' האט זיי נתן. 10 און דער אף ה' האט געגרימט אין יום ההוא, און ער האט געשווארן, לאמר: 11 אויב די אדם וואס זיינען עלה פון מצרים, פון 20 שנה אלט און העכער, וועלן אנזען הארץ, וואס איך האב צוגעשווארן צו אברהמען, צו יצחק, און צו יעקב! ווייל זיי זיינען נישט הלך געטריי נאך מיר. 12 אחוץ כלב בן יפונה, דער קנזי, און יהושוע בן נון, ווייל זיי זיינען געגאנגען געטריי נאך ה'. 13 און דער אף ה' האט געגרימט אויף ישראל, און ער האט זיי געמאכט וואגלען אין דער מדבר 40 שנה, ביז דער כל דור וואס האט עשה דאס רע אין די אויגן פון ה', איז פארלענדט געווארן. 14 און אט זייט איר אויפגעשטאנען אויף המקום פון אבותיכם, א געזינדל פון זינדיקע אדם, נאך צוצולייגן צו דעם גרימאף ה' אויף ישראל. 15 ווייל אז איר קערט זיך אפ פון הינטער אים, וועט ער זיי איל לאזן אין דער מדבר, און איר וועט אומברענגען דאס דאזיקער כל העם. 16 האבן זיי גענענט צו אים, און

האבן אמר: שאפגעהעפטן פאר אונדזער מקנה וועלן מיר דא בויען, און ערים פאר טפנו. 17 נאר מיר אליין וועלן זיין גרייט באוואפנט פארויס פאר די בני-ישראל, ביז וואנען מיר האבן זיי געבראכט אויף זייער מקום; און טפנו וועלן יושב אין די באפעסטיקטע שטעט פון דרכים די יושבי הארץ. 18 מיר וועלן זיך נישט שוב אין אונדזערע בתים, ביז די בני-ישראל ירש איטלעכער זיין נחלה. 19 ווייל מיר וועלן נישט נחל מיט זיי אויף יענער זייט ירדן און ווייטער, ווייל אונדז איז אנגעקומען אונדזער נחלה אויף דער זייט ירדן, צו מזרח. 20 האט משה צו זיי אמר: אויב איר וועט עשה די דאזיקע זאך, אויב איר וועט אייך באוואפענען פאר גאטס אנגעזיכט אויף מלחמה, 21 און כל באוואפנטע פון אייך וועלן עבר דעם ירדן פאר גאטס אנגעזיכט, ביז ער פארטרייבט זיינע אויב פון פאר אים, 22 און הארץ וועט באצוונגען ווערן פאר גאטס אנגעזיכט, און איר וועט זיך דערנאך שוב, וועט איר זיין טהור פאר ה' און פאר ישראל, און הארץ הזאת וועט אייך זיין לאחזה פאר ה'. 23 אויב נאר איר וועט אזוי נישט עשה, הנה חטאתם פאר ה', ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם. 24 בויט אייך ערים פאר אייערע טף, און געהעפטן פאר אייערע צאן, נאר וואס איז ארויס פון אייער פהזאלט איר עשה. 25 האבן בני-גד און בני-ראובן אמר צו משה, לאמור: עבדיך וועלן עשה אזוי ווי אדוני צוהט. 26 אונדזערע טף, אונדזערע נשים, אונדזער פי, און כל אונדזערע בהמות, וועלן זיין דארטן אין די ערים פון גלעד; 27 נאר עבדיך, איטלעכער באוואפנטער צום צבא, וועלן עבר פאר גאטס אנגעזיכט אויף מלחמה, אזוי ווי אדוני רעדט. 28 און משה האט צוה דרכים זיי אלעזר הכהן, און יהושוע בן נון, און די ראשי אבות המטות פון די בני-ישראל, 29 און משה האט צו זיי אמר: אויב בני-גד און בני-ראובן, איטלעכער באוואפנטער אויף מלחמה, וועלן עבר מיט אייך דעם ירדן פאר גאטס אנגעזיכט, און הארץ וועט באצוונגען ווערן פאר אייער אנגעזיכט, זאלט איר זיי נתן הארץ גלעד לאחזה. 30 אויב נאר זיי וועלן נישט עבר באוואפנט מיט אייך, זאלן זיי קריגן אחוזה צווישן אייך אין ארץ כנען. 31 האבן זיך אפגערופן בני-גד און בני-ראובן, לאמור: וואס ה' האט גערעדט צו עבדיך, אזוי וועלן מיר עשה. 32 מיר וועלן עבר חלוצים פאר ה' אין ארץ כנען, און דאס אחוזה פון אונדזער נחלת דער זייט ירדן זאל בלייבן ביי אונדז. 33 און משה האט זיי, בני-גד און בני-ראובן און דעם 1/2 שבט פון מנשה בן יוספן, נתן דאס ממלכה פון

סיחון מלך אמורי, און דאס ממלכה פון עוג מלך בשן, הארץ לויט אירע ערים מיט די גבולן, די שטעט פון הארץ רונד ארום. 34 און בני-גד האבן אפגעבויט דיבון, און עטרות, און ערוער, 35 און עטרות-שופן, און יעזר, און יגבהה, 36 און בית-נמרה, און בית-הרן; באפעסטיקטע שטעט מיט געהעפטן פאר צאן. 37 און בני-ראובן האבן אפגעבויט חשבון, און אלעלא, און קריתים, 38 און נבו, און בעל-מעון (מוסבות שם) און שבמה; און זיי האבן אנגערופן מיט שמות די ערים וואס זיי האבן אפגעבויט. 39 און בני-מכיר בן מנשהן זיינען הלך קיין גלעד, און זיי האבן עס באצווונגען, און האבן פארטריבן דעם אמורי וואס דרינען. 40 און משה האט נתן גלעד צו מכיר בן מנשהן, און ער האט זיך באזעצט דרינען. 41 און יאיר בן מנשהן איז הלך און האט באצווונגען זייערע דערפער, און ער האט זיי גערופן חוות-יאיר. 42 און נובח איז געגאנגען און האט באצווונגען קנת מיט אירע טעכטערשטעט; און ער האט זי גערופן נובח אויף שמו.

במדד 33

1 דאס זיינען די ציונגען פון די בני-ישראל, וואס זיינען יצא הארץ מצרים לויט זייערע מחנות אונטער דער יד פון משהן און אהרנען. 2 און משה האט פארשריבן זייערע ארויסגאנגען אויף זייערע ציונגען לויט דעם פי ה'; און דאס זיינען זייערע ציונגען אין זייערע ארויסגאנגען: 3 זיי האבן געצויגן פון רעמסס אין 1 טער חודש, אין 15 טער יום פון 1 טער חודש; אויף מחר נאכן קרבן-פסח זיינען בני-ישראל יצא מיט א הויכער יד פאר די אויגן פון גאנץ מצרים, 4 בעת די מצרים האבן געהאלטן אין באגראבן די וואס ה' האט נכה צווישן זיי איטלעכן בכור; און גם אויף זייערע אלוקים האט ה' עשה משפטים. 5 און די בני-ישראל האבן געצויגן פון רעמסס, און גערוט אין סוכות. 6 און זיי האבן געצויגן פון סוכות, און גערוט אין אתם וואס ביים עק מדבר. 7 און זיי האבן געצויגן פון אתם, און זיך שוב צו מקנה-החירות וואס פאר בעל-צפון, און גערוט פאר מגדול. 8 און זיי האבן געצויגן פון פני-החירות, און זיינען אריבערגעגאנגען דורכן ים צום מדבר; און זיי זיינען געגאנגען 3 יום דרדס אין מדבר אתם, און האבן גערוט אין מרה. 9 און זיי האבן געצויגן פון מרה, און זיינען בוא קיין אילם; און אין אילם זיינען געווען

12 קוואלן מיס און 70 טייטלביימער; און זיי האבן דארטן גערוט. 10 און זיי האבן געצויגן פון אילם, און גערוט ביים ים-סוף. 11 און זיי האבן געצויגן פון ים-סוף, און גערוט אין מדבר סין. 12 און זיי האבן געצויגן פון מדבר סין און גערוט אין דפקה. 13 און זיי האבן געצויגן פון דפקה, און גערוט אין אלוש. 14 און זיי האבן געצויגן פון אלוש, און גערוט אין רפידים; און דארטן איז נישט געווען קיין מיס פארן עם צום שתה. 15 און זיי האבן געצויגן פון רפידים, און גערוט אין מדבר סיני. 16 און זיי האבן געצויגן פון מדבר סיני, און גערוט אין קברות-התאוה. 17 און זיי האבן געצויגן פון קברות-התאוה, און גערוט אין חצרות. 18 און זיי האבן געצויגן פון חצרות, און גערוט אין רתמה. 19 און זיי האבן געצויגן פון רתמה, און גערוט אין רמון-פרץ. 20 און זיי האבן געצויגן פון רמון-פרץ, און גערוט אין לבנה. 21 און זיי האבן געצויגן פון לבנה, און גערוט אין רסה. 22 און זיי האבן געצויגן פון רסה, און גערוט אין קהלה. 23 און זיי האבן געצויגן פון קהלה, און גערוט ביים הר שפר. 24 און זיי האבן געצויגן פון הר שפר, און גערוט אין חרדה. 25 און זיי האבן געצויגן פון חרדה, און גערוט אין מקהלות. 26 און זיי האבן געצויגן פון מקהלות, און גערוט אין תחת. 27 און זיי האבן געצויגן פון תחת, און גערוט אין תרח. 28 און זיי האבן געצויגן פון תרח, און גערוט אין מתקה. 29 און זיי האבן געצויגן פון מתקה, און גערוט אין חשמונה. 30 און זיי האבן געצויגן פון חשמונה, און גערוט אין מוסרות. 31 און זיי האבן געצויגן פון מוסרות, און גערוט אין בני-יעקן. 32 און זיי האבן געצויגן פון בני-יעקן, און גערוט אין חור-הגדגד. 33 און זיי האבן געצויגן פון חור-הגדגד, און גערוט אין יטבה. 34 און זיי האבן געצויגן פון יטבה, און גערוט אין עברונה. 35 און זיי האבן געצויגן פון עברונה, און גערוט אין עציון-גבר. 36 און זיי האבן געצויגן פון עציון-גבר, און גערוט אין מדבר צן, דאס איז קדש. 37 און זיי האבן געצויגן פון קדש, און גערוט ביים הר הור, אין עק הארץ אדום. 38 און אהרן הכהן איז עלה אויפן הר הור, לויט דעם פי ה', און ער איז דארטן מות, אין דעם פערציקסטן שנה נאכדעם ווי די בני-ישראל זיינען יצא הארץ מצרים, אין 5טער חודש, אין 1טער יום פון חודש. 39 און אהרן איז געווען 123 שנה אלט, ווען ער איז מות אויפן הר הור. 40 און דער כנעני, מלך ערד, וואס איז ישב אין דעריבער, אין ארץ כנען, האט שמע דרכים דעם בוא פון די בני-ישראל. 41 און זיי האבן געצויגן פון הר הור, און גערוט אין צלמונה. 42 און זיי האבן

געצויגן פון צלמונה, און גערוט אין פונן. 43 און זיי האבן געצויגן פון פונן, און גערוט אין אובות. 44 און זיי האבן געצויגן פון אובות, און גערוט אין עיי-עברים, ביים גבול פון מואב. 45 און זיי האבן געצויגן פון עיים, און גערוט אין דיבון-גד. 46 און זיי האבן געצויגן פון דיבון-גד, און גערוט אין עלמון-דבלתים. 47 און זיי האבן געצויגן פון עלמון-דבלתים, און גערוט אין די הר פון עברים, פאר נבו. 48 און זיי האבן געצויגן פון די הר פון עברים, און גערוט אין די פלוינען פון מואב ביים ירדן לעבן יריחו. 49 און זיי האבן גערוט ביים ירדן, פון בית-ישימות ביז אבל-שטים אין די פלוינען פון מואב. 50 און ה' האט גערעדט צו משהן אין די פלוינען פון מואב ביים ירדן לעבן יריחו, לאמור: 51 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז איר הלך איבער דעם ירדן קיין ארץ כנען, 52 זאלט איר פארטרייבן כל ישב הארץ פון פאר אייך, און איר זאלט אונטערברענגען כל זייערע בילדער, און כל זייערע געגאסענע געצן זאלט איר אונטערברענגען, און כל זייערע במות זאלט איר פארטיליקן. 53 און איר זאלט פארלקח הארץ, און זיך ישב דרינען, ווייל אייך האב איך נתן הארץ, עס צו ירש. 54 און איר זאלט נחל הארץ דורך גורל, לויט אייערע משפחות; דעם מערערן זאלט איר נתן מער נחלה, און דעם ווינציקערן זאלסטו נתן ווינציקער נחלה. דארטן ווו זיין גורל וועט אויספאלן, זאל געהערן צו אים; לויט אייערע פאטערשטאמען זאלט איר אייך ירש. 55 און אויב איר וועט נישט פארטרייבן פון פאר אייך די ישב הארץ, וועלן די וואס איר וועט איבערלאזן פון זיי, זיין פאר דערנער אין אייערע אויגן, און פאר שטעכערס אין אייערע זייטן, און זיי וועלן אייך דריקן אין הארץ וואס איר ישב דרינען. 56 און עס וועט זיין, אזוי ווי איך האב געדאכט צו עשה צו זיי, וועל איך עשה צו אייך.

במדד 34

1 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 2 צוה די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז איר בוא קיין ארץ כנען, זאל דאס זיין הארץ וואס וועט אייך פאלן פאר א נחלה הארץ כנען לויט אירע גבולן: 3 די דעריבער-זייט זאל אייך זיין פון מדבר צן לעבן אדום, און דער גבול פון דעריבער זאל אייך זיין פון עק ים-המלח, צו מזרח. 4 און דער גבול זאל זיך אויסדרייען ביי אייך צו

דעריבער פון דעם אויפגאנג פון עקרבים, און עבר קיין צן; און זיין אויסלאז
 זאל זיין אין דעריבער פון קדש-ברנע; און ער זאל יצא צו חצר-אדר, און עבר
 ביז עצמון. 5 און דער גבול זאל זיך אויסדרייען פון עצמון צום נחלה פון
 מצרים; און זיין אויסלאז זאל זיין ביים ים. 6 און דער גבול פון מערב זאל
 אייך זיין דער ים-הגדול מיטן הר; דאס זאל אייך זיין דער גבול פון מערב. 7
 און דאס זאל אייך זיין דער גבול פון צפון: פון ים-הגדול זאלט איר אייך
 צייכענען ביז דעם הר הור. 8 פון הר הור זאלט איר צייכענען ביז מע בוא קיין
 חמת; און דער אויסלאז פון דעם גבול זאל זיין ביי צדד. 9 און דער גבול זאל
 יצא ביי זפרון, און זיין אויסלאז זאל זיין חצר-עינן. דאס זאל אייך זיין דער
 גבול פון צפון. 10 און איר זאלט אייך צייכענען פארן גבול פון מזרח פון
 חצר-עינן ביז שפם. 11 און דער גבול זאל אראפנידערן פון שפם ביז רבלה,
 אין מזרח פון עין; און דער גבול זאל אראפנידערן און זיך אנשטויסן אן דעם
 הררוקן פון ים כנרת, צו מזרח. 12 און דער גבול זאל אראפנידערן צום ירדן,
 און זיין אויסלאז זאל זיין דער ים-המלח. דאס זאל אייך זיין הארץ לויט אירע
 גבולן רונד ארום. 13 און משה האט צוה די בני-ישראל, לאמור: דאס איז
 הארץ וואס איר זאלט עס זיך נחל לויט גורל, וואס ה' האט צוה צו נתן צו די
 9 שבטים און דעם 1/2 שבט. 14 מחמת דער שבט פון בני-ראובן לויט זייערע
 בית אבות, און דער שבט פון בני-גד לויט זייערע בית אבות, האבן געקריגן,
 און 1/2 שבט מנשה האבן געקריגן, זייער נחלה. 15 די 2 שבטים און דער 1/2
 שבט האבן געקריגן זייער נחלת דער זייט ירדן לעבן יריחו, צו מזרח, צו
 זונאוויפגאנג. 16 און ה' האט גערעדט צו משה, לאמור: 17 דאס זיינען די
 שמות פון די אנשים וואס זאלן נחל פאר אייך הארץ: אלעזר הכהן, און
 יהושוע בן נון. 18 און איר זאלט לקח צו איין נשיא, צו איין נשיא פון א שבט,
 צו ירש הארץ. 19 און דאס זיינען די שמות פון די אנשים: פאר שבט יהודה,
 כלב בן יפונה. 20 און פאר דעם שבט פון בני-שמעון, שמואל בן עמיהודן.
 21 פאר שבט בנימין, אלידד בן כסלונען. 22 און פאר דעם שבט פון בני-דן,
 דער נשיא בוקי בן יגליון. 23 פאר בני-יוסף: פאר דעם בני-מנשה, דער נשיא
 חניאל בן אפודן; 24 און פאר דעם שבט פון בני-אפרים, דער נשיא קמואל בן
 שפטנען. 25 און פאר דעם שבט פון בני-זבולון, דער נשיא אליצפן בן פרנכן.
 26 און פאר דעם שבט פון בני-יששכר, דער נשיא פלטיאל בן עזנען. 27 און
 פאר דעם שבט פון בני-אשר, דער נשיא אחיהוד בן שלומין, 28 און

פאר דעם שבט פון די בני-נפתלי, דער נשיא פדהאל בן עמיהודן. 29 דאס זיינען די וועמען ה' האט צוה צו עשה נחל די בני-ישראל אין ארץ כנען.

במדד 35

1 און ה' האט גערעדט צו משהן אין די פלוינען פון מואב ביים ירדן לעבן יריחו, לאמור: 2 צוה בני-ישראל, זיי זאלן נתן די לויים פון דער נחלת זייער אחוזה שטעט צום יושב; און א שמח פלאץ צו די ערים רונד ארום זיי זאלט איר נתן די לויים. 3 און די ערים וועלן זיין פאר זיי צום יושב, און זייערע מגרשים וועלן זיין פאר זייער מקנה, און פאר זייער חיל, און פאר כל זייערע בהמות. 4 און די מגרשים פון די ערים, וואס איר וועט נתן די לויים דרויסן פון דער עיר קיר, זאלן זיין 1,000 אמה רונד ארום. 5 און איר זאלט אפמעסטן אויסן עיר, קדמה-זייט 2,000 אמה, און נגב-זייט 2,000 אמה, און ים-זייט 2,000 אמה, און צפון-זייט 2,000 אמה, מיט דער עיר אין מיטן. דאס זאלן ביי זיי זיין די מגרשים פון די ערים. 6 און די ערים וואס איר וועט נתן די לויים, זאלן זיין די 6 ערים פון אנטרינונג וואס איר וועט נתן פאר דעם רוצח צו נוס אהין; און צו זיי זאלט איר צו נתן 42 ערים. 7 כל ערים וואס איר וועט נתן די לויים, זאלן זיין 48 ערים; זיי מיט זייערע מגרשים. 8 און די ערים וואס איר וועט נתן פון דעם אחוזה פון די בני-ישראל, זאלט איר פון דעם מערערן נעמען מער, און פון דעם ווינציקערן נעמען ווינציקער; איטלעכער לויט זיין נחלה וואס ער ארבת, זאל נתן פון זיינע ערים צו די לויים. 9 און ה' האט גערעדט צו משהן, לאמור: 10 רעד צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז איר הלך איבער דעם ירדן קיין ארץ כנען, 11 זאלט איר אייך באשטימען ערים וואס זאלן אייך זיין ערים פון אנטרינונג, און אהין זאל נוס דער רוצח וואס דערשלאגט א נפש בשגגה. 12 און די ערים זאלן אייך זיין פאר אנטרינונג פון דעם גואל הדם, און דער רוצח זאל נישט מות איידער ער שטעלט זיך פאר דער עדה צום משפט. 13 און די ערים וואס איר זאלט נתן: 6 ערים פון אנטרינונג זאלן ביי אייך זיין. 14 3 שטעט זאלט איר נתן פון דער זייט ירדן, און 3 ערים זאלט איר נתן אין ארץ כנען; ערים פון אנטרינונג זאלן זיי זיין. 15 פאר די בני-ישראל, און פארן גר, און פארן איינגעוואנדערטן צווישן זיי, זאלן זיין די דאזיקע 6 ערים פון אנטרינונג, אויף צו נוס אהין פאר

איטלעכן וואס דערשלאגט א נפש דורך א פארזע. 16 אויב נאר ער האט אים נכה מיט אן אייזערנער זאך, און ער איז מות, איז ער א מערדער; מות זאל מות ווערן דער מערדער. 17 און אויב ער האט אים נכה מיט א אבן אין יד, וואס מע ידע דערפון מות, און ער איז מות, איז ער א מערדער; מות זאל מות ווערן דער מערדער. 18 אדער אז ער האט אים נכה מיט א הילצערנער זאך אין יד, וואס מע ידע דערפון מות, און ער איז מות, איז ער א מערדער; מות זאל מות ווערן דער מערדער. 19 דער גואל הדם, ער זאל מות דעם מערדער; ווען ער טרעפט אים, זאל ער אים מות. 20 און אויב ער האט אים מיט שנאה א שטויס עשה, אדער ער האט געשליידערט אויף אים עפעס מיט א כיוון, און ער איז מות, 21 אדער ער האט אים מיט פיינטשאפט נכה מיט ידו, און ער איז מות, זאל מות ווערן דער שלעגער; א מערדער איז ער; דער גואל הדם זאל מות דעם מערדער, ווען ער טרעפט אים. 22 אויב נאר ער האט אים אומגעריכט, אן פיינטשאפט, א שטויס עשה, אדער ער האט געשליידערט אויף אים עפעס א זאך אן א כיוון, 23 אדער מיט עפעס א אבן וואס מע ידע דערפון מות, האט ער געווארפן אויף אים אומגעזען, און ער איז מות, און ער איז אים נישט געווען א שונא, און נישט אויסן געווען זיין רע, 24 זאל די עדה שפט צווישן דעם שלעגער און צווישן דעם גואל הדם לויט די דאזיקע משפטים. 25 און די עדה זאל מציל זיין דעם רוצח פון דעם בלוטמאנערס יד, און די עדה זאל אים שוב צו זיין עיר מקלט, וואס ער איז אהין אנטלאפן, און ער זאל ישב אין איר ביז דעם מת פון כהן-גדול וואס מע האט אים משח מיטן שמן הקדש. 26 אויב נאר יצא וועט יצא דער רוצח פון דעם גבול פון זיין עיר מקלט, וואס ער איז אהין אנטלאפן, 27 און דער גואל הדם וועט אים מצא אויסער דעם גבול פון זיין עיר מקלט, און דער גואל הדם וועט מות דעם רוצח, האט ער אויף זיך נישט קיין דם. 28 ווייל אין זיין עיר מקלט מוז ער ישב ביז דעם מות פון כהן-גדול, און ערשט נאכדעם מות פון כהן-גדול מעג דער רוצח זיך שוב צו הארץ פון זיין אחוזה. 29 דאס זאל אייך זיין פאר א רעכטגעזעץ אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות. 30 מי נאר עס דערשלאגט א נפש, זאל מען הרגען דעם מערדער לויט דעם פה פון עדות; און איין עדות ידע נישט עדות-אמר אויף אן אדם, ער זאל מות. 31 און איר זאלט נישט לקח אן אויסלייז פאר דעם נפש פון א מערדער וואס איז פארשולדיקט צום טויט; נייערט מות מוז ער מות ווערן. 32 און איר

זאלט נישט אננעמען א כופר פון דעם וואס איז אנטלאפן אין זיין עיר מקלט, אז ער זאל מעגן זיך שוב ישב אין ארץ פאר דעם מות הכהן. 33 און איר זאלט נישט זינדיק עשה הארץ וואס איר ישב דרינען, ווייל דם דאס מאכט זינדיק הארץ, און הארץ ווערט נישט פארגעבן פאר דעם דם וואס איז דרינען שפך געווארן, סיידן מיט דעם דם פון דעם וואס האט עס שפך. 34 און זאלסט נישט פאראומרייניקן הארץ וואס איר ישב דרינען, וואס איך רו אין דעם; ווייל איך, ה', רו צווישן בני-ישראל.

במד36

1 און די ראשי האבות פון דער משפחה פון בני-גלעד בן מכיר בן מנשהן, פון די משפחות פון בני-יוסף, האבן גענענט, און האבן גערעדט פאר משהן, און פאר די נשיאים ראשי אבות פון די בני-ישראל, 2 און זיי האבן אמר: ה' האט צוה אדוני צו נתן הארץ אין נחלה לויט גורל צו די בני-ישראל, און אדוני איז צוה געווארן פון ה' צו נתן די נחלת פון אחינו צלפחדן צו זיינע בנות. 3 און אז זיי וועלן ווערן פאר נשים צו איינעם פון די בני-שבטי בני-ישראל, וועט זייער נחלה געמינערט ווערן פון דער נחלת פון אבותינו, און וועט צוגעלייגט ווערן צו דער נחלת דעם שבט וואס זיי וועלן צו אים געהערן; אזוי וועט געמינערט ווערן פון דעם גורל פון נחלתנו. 4 אפילו אז יובל וועט זיין ביי די בני-ישראל, וועט זייער נחלה בלייבן צוגעלייגט צו דער נחלת דעם שבט וואס זיי וועלן צו אים געהערן, און זייער נחלה וועט געמינערט ווערן פון דער נחלת פון אבותינו. 5 האט משה צוה די בני-ישראל לויט דעם פי ה', לאמור: גערעכט טענהט דער שבט פון בני-יוסף. 6 דאס איז די זאך וואס ה' האט צוה דרכים די בנות פון צלפחדן, לאמור: זיי מעגן ווערן פאר נשים צו דעם וואס וועט ווילגעפעלן אין זייערע אויגן, נאר אין דער משפחה פון דעם שבט פון אביהם זאלן זיי ווערן פאר נשים. 7 כדי א נחלת פון די בני-ישראל זאל נישט איבערגיין פון שבט צו שבט; נייערט די בני-ישראל זאלן זיין באהעפט איטלעכער אן דער נחלת דעם שבט פון אבותיו. 8 און כל בת פון די שבטים פון די בני-ישראל, וואס ירשעט א נחלה, מוז ווערן פאר אן אשה צו איינעם פון דער משפחה פון שבט אביה; כדי די בני-ישראל זאלן ירשען איטלעכער די נחלת אבותיו. 9 און א נחלה זאל נישט איבערגיין פון איין שבט צו אן

אנדער שבט; נייערט די שבטים פון די בני-ישראל זאלן זיין באהעפט איטלעכער אן זיין נחלה. 10 אזוי ווי ה' האט צוה משהן, אזוי האבן די בנות פון צלפחדן עשה. 11 און מחלה, תרצה, און חגלה, און מלכה, און נועה, די בנות פון צלפחדן, זיינען געווארן פאר נשים צו די בני-דודיהן. 12 אין די משפחות פון בני-מנשה בן יוספן זיינען זיי געווארן פאר נשים, און זייער נחלה איז געבליבן אין דעם שבט פון משפחה אביהן. 13 דאס זיינען די מצוות און די משפטים וואס ה' האט צוה די בני-ישראל דורך משהן אין די פלוינען פון מואב ביים ירדן לעבן יריחו.

דברים050505

דבר 1

1 דאס זיינען די דברים וואס משה האט גערעדט צו כל ישראל אויף יענער זייט ירדן, אין מדבר, אין דעם ערבה, אקעגן סוף, צווישן פארן און צווישן תופל, און לבן, און חצרות, און די-זהב. 2 11 יום איז פון חורב ביז קדש-ברנע אויף הדרך פון הר שעיר. 3 און עס איז געווען אין פערציקסטן שנה, אין 11טער חודש, אין 1טער יום פון חודש האט משה גערעדט צו די בני-ישראל אזוי ווי כל וואס ה' האט אים צוה פאר זיי; 4 נאכדעם אז ער האט נכה סיחין מלך אמורי, וואס איז געזעסן אין חשבון, און עוג מלך בשן, וואס איז ישב אין עשתרות אין אדרעי. 5 אויף יענער זייט ירדן, אין ארץ מואב, האט משה לקח באשיידן די דאזיקע תורה, לאמור: 6 ה' אלוקינו האט גערעדט צו אונדז אין חורב, לאמור: גענוג אייך ישב אויף דעם דאזיקן הר; 7 הפך זיך און ציט אייך אוועק, און הלך צו דעם געבערג פון אמורי, און צו כל זיינע שכנים, אין דעם ערבה, אין דעם געבערג, און אין דער ירד, און אין דעריבער, און ביים בארטן פון ים, אין ארץ הכנעני, און צום לבנון, ביזן גרויסן נהר, דעם נהר פרת. 8 זעט, איך האב נתן הארץ צו אייך; הלך און ארבת הארץ וואס ה' האט געשווארן צו אבותיכם, צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, צו נתן זיי און זייער זרע נאך זיי. 9 און איך האב אמר צו אייך אין יענער צייט, לאמור: איך אליין ידע אייך נישט נשא. 10 ה' אלוקיכם האט אייך געמערט, און אט זייט

איר אזוי ווי די כוכבי השמים אין פילקייט 11 זאל ה' אלוקי אבותיכם אייך מערן טויזנט מאל אזוי פיל ווי איר זייט, און אייך ברוך אזוי ווי ער האט אייך דבר! 12 ווי ידע איך אליין נשא אייער שווערקייט און אייער לאסט און אייער קריגעריי? 13 קריגט אייך חכם און נבון און געניטע לייט, לויט אייערע שבטים, און איך וועל זיי עשה פאר אייערע הויפטלייט. 14 האט איר מיר געענטפערט און אמר: טוב איז די זאך וואס דו האסט צוה עשה. 15 און איך האב לקח די קעפ פון אייערע שבטים, חכם און געניטע לייט, און איך האב זיי געמאכט פאר הויפטלייט איבער אייך, פאר שרי האלפים, און זקני 100, און זקני 50, און זקני עשר, און שוטרים, לויט אייערע שבטים. 16 און איך האב צוהאייערע שופטים אין יענער צייט, לאמור: שמעט אויס צווישן אייערע אחים, און איר זאלט שפט גערעכט צווישן איטלעכן און צווישן אחיו, אדער דעם גר וואס ביי אים. 17 איר זאלט נישט דערקענען קיין פנים אין א משפט; דעם קלענסטן אזוי ווי דעם גרעסטן זאלט איר אויסשמע; איר זאלט זיך נישט ערץ פאר אן אדם, ווייל דער משפט איז גאטס. און די זאך וואס וועט זיין צו שווער פאר אייך, זאלט איר ברענגען צו מיר, און איך וועל זי אויסשמע. 18 און איך האב אייך צוה אין יענער צייט כל זאכן וואס איר זאלט עשה. 19 און מיר האבן אוועקגעצויגן פון חורב, און זיינען דורכגעגאנגען אין כל יענעם גרויסן און מוראדיקן מדבר וואס איר האט ראה, אויפן דרך צו דעם געבערג פון אמורי, אזוי ווי ה' אלוקינו האט אונדז צוה; און מיר זיינען בוא ביז קדש-ברנע. 20 און איך האב צו אייך אמר: איר זייט בוא ביז דעם געבערג פון אמורי, וואס ה' אלוקינו נתן אונדז; 21 זע, ה' אלוקיך האט נתן הארץ צו דיר, גיי ארויף און ארב עס, אזוי ווי ה' אלוקי אבותיך האט דיר דבר; זאלסט נישט מורא האבן און נישט אנגסטן. 22 האט איר כל געענט צו מיר, און האט אמר: לאמיר שיקן אנשים אונדז פארויס, און זיי זאלן חקר פאר אונדז הארץ, און אונדז ברענגען אן ענטפער דרכים הדרך וואס מיר זאלן אויף אים הלך, און די ערים וואס מיר זאלן אין זיי בוא. 23 און די זאך איז ווילגעפעלן אין מיינע אויגן, און איך האב לקח פון אייך 12 איש, צו איין איש פאר א שבט. 24 און זיי האבן זיך הפך און זיינען עלה אין דעם געבערג, און זיינען בוא ביזן נחל אשכול, און האבן עס אויסגעקוקט. 25 און זיי האבן לקח אין זייער יד פון דער פרי הארץ, און אראפגעבראכט צו אונדז; און זיי האבן אונדז געבראכט אן ענטפער און אמר: הארץ טובה וואס

ה' אלוקינו נתן אונדז. 26 נאר איר האט נישט געוואלט עלה, און האט ווידערשפעניקט דעם פי ה' אלוקיכם. 27 און איר האט געמורמלט אין אייערע אוהלים, און האט אמר: ווייל ה' האט אונדז אויב, האט ער אונדז יצא הארץ מצרים, אונדז צו נתן אין דער יד פון אמורי, כדי אונדז להשמיד. 28 ווהין גייען מיר ארויף? אחינו האבן געמאכט צעגיין לבבנו, לאמור: העם איז גרעסער און העכער פון אונדז, די ערים גדול און באפעסטיקטע ביז אין שמים; און גם בני ענקים האבן מיר דארטן ראה. 29 און איך האב צו אייך אמר: איר זאלט אייך נישט ערץ און נישט מורא האבן פאר זיי. 30 ה' אלוקיכם וואס הלך אייך פארויס, ער וועט מלחמה האלטן פאר אייך, אזוי ווי כל וואס ער האט עשה מיט אייך אין מצרים פאר אייערע אויגן, 31 און אין דער מדבר, ווו דו האסט ראה, אז ה' אלוקיך האט דך געטראגן, אזוי ווי אן איש נשא זיין קינד, דעם כל דרך וואס איר זייט הלך, ביז איר זייט געקומען צו דעם מקום הזה. 32 און אין דער דאזיקער זאך גלויבט איר נישט ה' אלוקיכם, 33 וואס איז אייך הלך פארויס אויפן דרך, אייך אויסצוזוכן אן מקום פאר אייך צום יחנו (חנה): אין אש ביי לילה, כדי אייך צו ווייזן הדרך וואס איר זאלט אויף אים הלך, און אין ענן יומם. 34 און ה' האט שמע דעם קול פון אייערע דברים, און ער האט געצערנט, און האט געשווארן, לאמור: 35 אויב עמיצער פון די דאזיקע לייט, פון דעם דאזיקן דור הרע, וועט אנזען הארץ הטובה, וואס איך האב געשווארן צו נתן אבותיכם! 36 אחוץ כלב בן יפונה; ער וועט עס ראה, און צו אים וועל איך נתן הארץ וואס ער האט געטרעטן דערויף, און צו בניו; ווייל ער איז הלך געטריי נאך ה'. 37 גם אויף מיר האט ה' געצערנט איבער אייך, לאמור: דו גם וועסט אהין נישט בוא; 38 יהושוע בן נון, וואס שטייט פאר דיר, ער וועט אהין בוא; אים חזק, ווייל ער וועט עס עשה ירש ישראל. 39 און אייערע טף, וואס איר האט אמר, זיי וועלן זיין צו שלל, און בניכם, וואס פארשטייען נאך היום נישט טוב אדער רע, זיי וועלן אהין בוא, און צו זיי וועל איך עס נתן, און זיי וועלן עס נחל. 40 און איר הפך אייך, און ציט צום מדבר, אויפן דרך ים-סוף. 41 האט איר זיך אפגערופן, און האט צו מיר אמר: מיר האבן חטא צו ה'; מיר וועלן עלה, און וועלן מלחמה האלטן, אזוי ווי כל וואס ה' אלוקינו האט אונדז צוה. און איר האט אנגעגורט איטלעכער זיינע כלי-מלחמה, און געהאלטן פאר גרינג ארויפצו הלך אין דעם געבערג. 42 און ה' האט צו מיר אמר: זאג צו זיי: איר

זאלט נישט עלה, און איר זאלט נישט מלחמה האלטן, ווייל איך בין נישט צווישן אייך; כדי איר זאלט נישט נכה ווערן פאר אויביכם. 43 און איך האב צו אייך גערעדט, נאר איר האט נישט שמע, און איר האט ווידערשפעניקט דעם פי ה', און איר האט געמוטוויליקט, און זייט עלה אין דעם געבערג. 44 איז יצא אקעגן אייך דער אמורי וואס איז ישב אין יענעם געבערג, און זיי האבן אייך נאכגעיאגט אזוי ווי די בינען טוען, און אייך צעקלאפט אין שעיר, ביז חרמה. 45 און איר האט זיך שוב, און איר האט בכה פאר ה', נאר ה' האט נישט שמע צו אייער קול, און נישט גענייגט דאס אוזן צו אייך. 46 און איר זייט געבליבן אין קדש ימים רבים, לויט די טעג וואס איר זייט געבליבן.

דבר 2

1 און מיר האבן זיך הפך, און האבן געצויגן צום מדבר, אויפן דרך ים-סוף, אזוי ווי ה' האט צו מיר גערעדט; און מיר האבן זיך ארומגעדרייט ארום הר שעיר ימים רבים. 2 און ה' האט צו מיר אמר, לאמור: 3 גענוג אייך ארומגיין דעם דאזיקן הר; הפך אייך קיין צפון. 4 און דעם עם צוה, לאמור: איר גייט דורך דורך דעם גבול פון אייערע ברידער, בני-עשו, וואס ישב אין שעיר, און זיי וועלן מורא האבן פאר אייך; זאלט איר זיין זייער נשמרת. 5 איר זאלט זיך נישט אנהייבן מיט זיי, ווייל נישט צו מאל א שפאן פון א פוסטריט וועל איך אייך נתן פון ארצם, ווייל א ירושה צו עשו האב איך נתן ההר שעיר. 6 אוכל זאלט איר פון זיי פאר געלט איינהאנדלען און אכל, און אפילו מים זאלט איר פון זיי פאר געלט קויפן און שתה. 7 ווייל ה' אלוקיך האט זיך ברך אין כל טוונג פון ידך; ער האט ידע דיין הלך דורך דעם דאזיקן גרויסן מדבר; שוין 40 שנה איז ה' אלוקיך מיט דיר; קיין זאך האט דיר נישט געפעלט. 8 און מיר זיינען אוועקגעגאנגען פון אחינו, בני-עשו וואס זיצן אין שעיר, פון הדרך פון ערבה, פון אילת, און פון עציון-גבר. און מיר האבן זיך הפך און זיינען אוועקגעגאנגען אויף הדרך פון דעם מדבר פון מואב. 9 און ה' האט צו מיר אמר: זאלסט נישט פיינטן מואב, און נישט פארפירן מיט זיי א מלחמה, ווייל איך וועל דיר פון זיין ארץ נישט נתן קיין ארב, ווייל צו די בני-לוט האב איך נתן ער א ירושה. 10 פריער זיינען דארטן ישב די אימים, אן עם גדול און פיל, און הויך ווי די ענקים; 11 זיי גם זיינען גערעכנט געווארן פאר רפאים, אזוי ווי

די ענקים, נאר די מואבים האבן זיי גערופן אימים. 12 און אין שיער זיינען פריער יושב די חורים, נאר בני-עשו האבן זיי פארטריבן, און זיי פארטיליקט פון פאר זיך, און זיך באזעצט אויף זייער מקום, אזוי ווי ישראל האט עשה צום ארץ זיין ארב, וואס ה' האט זיי נתן. 13 איצט קום, און הלך אייך איבער דעם נחל זרד. און מיר זיינען אריבערגעגאנגען דעם נחל זרד. 14 און די יום וואס מיר זיינען הלך פון קדש-ברנע ביז וואנען מיר זיינען איבער דעם נחל זרד, זיינען געווען 8 און 30 שנה; ביז דער כל דור, די קריגסלייט, זיינען פארלענדט געווארן פון צווישן דעם מחנה, אזוי ווי ה' האט זיי געשווארן. 15 און גם איז די יד ה' געווען אויף זיי, זיי אומצו ברענגען פון צווישן דעם מחנה, ביז זיי זיינען פארלענדט געווארן. 16 און עס איז געווען, אז כל קריגסלייט זיינען אין כלאויסמות פון צווישן העם, 17 האט ה' גערעדט צו מיר, לאמור: 18 דו גייסט היינט איבער דעם גבול פון מואב, ער, 19 און וועסט נגש אקעגן בני-עמון, זאלסט זיי נישט פיינטן, און זיך מיט זיי נישט אנהייבן, ווייל איך וועל דיר פון הארץ בני-עמון נישט נתן קיין ארב, ווייל צו די בני-לוט האב איך עס נתן א ירושה. 20 דאס גם ווערט גערעכנט פארן ארץ רפאים; די רפאים זיינען דרינען געזעסן פריער, און די עמונים האבן זיי גערופן זמזומים; 21 אן עם גרויס און פיל, און הויך ווי די ענקים; נאר ה' האט זיי פארטיליקט פון פאר זיי, און זיי האבן זיי פארטריבן, און זיך באזעצט אויף זייער מקום; 22 אזוי ווי ער האט עשה פאר בני-עשו וואס יושב אין שיער, וואס ער האט פארטיליקט הכורים פון פאר זיי, און זיי האבן זיי פארטריבן, און זיך באזעצט אויף זייער מקום ביז אויף יום הזה. 23 און די עוים וואס זיינען יושב אין דערפער ביז עזה, זיי האבן די כפתורים וואס בוא ארויס פון כפתור, פארטיליקט, און זיך באזעצט אויף זייער מקום. 24 קום, ציט אוועק, און הלך איבער דעם נחל ארנון. זע, איך האב נתן אין ידך סיחין דעם אמורי, מלך חשבון, און זיין ארץ; הייב אן איינצונעמען, און פארפיר מיט אים א מלחמה. 25 יום הזה וועל איך אנהייבן ווארפן דיין שרעק און דיין מורא אויף די גוים אונטערן כל השמים, אז ווען זיי וועלן שמע אלוקיך ערונג, וועלן זיי ציטערן און פלאטערן פאר דיר. 26 און איך האב שלך מלאכים פון מדבר קדמות צו סיחין מלך חשבון דברי שלום, לאמור: 27 לאמיד דורכגיין דורך ארצך; אויפן דרך, אויפן דרך וועל איך הלך; איך וועל זיך נישט שוב ימין אדער שמאל. 28 אוכל וועסטו מיר פאר געלט מכר, און איך וועל אכל, און מים וועסטו מיר

פאר געלט נתן, און איך וועל שתה; לאמיך בלויז דורכגיין אויף מיינע פיס; 29 אזוי ווי עס האבן מיט מיר עשה בני-עשו וואס ישב אין שעיר, און די מואבים וואס ישב אין ער; ביז וואנען איך וועל עבר דעם ירדן צו הארץ וואס ה' אלוקינו נתן אונדז. 30 נאר סיחון מלך חשבון האט אונדז נישט געוואלט דורכלאזן דורך אים, ווייל ה' אלוקיך האט אמיך געמאכט זיין געמיט, און פעסט געמאכט לבו, כדי אים צו נתן אין ידך, אזוי ווי יום הזה. 31 און ה' האט צו מיר אמר: זע, איך האב אנגעהויבן נתן צו דיר סיחונען און זיין ארץ; הייב אן איינצונעמען כדי צו ירש זיין ארץ. 32 איז סיחין יצא אקעגן אונדז, ער מיט כל עמו, אויף מלחמה קיין יהץ. 33 און ה' אלוקינו האט אים נתן צו אונדז, און מיר האבן נכה אים, און בניו, און כל עמו. 34 און מיר האבן אין יענער צייט באצוונגען זיינע ערים, און חרם איטלעכע עיר, אנשים און נשים און טף; מיר האבן נישט געלאזט אן איבערבלייב. 35 נאר די בהמות האבן מיר גערויבט פאר זיך, און דעם שלל פון די ערים וואס מיר האבן באצוונגען. 36 פון ערוער וואס ביים הר נחל ארנון, און דער עיר וואס אין נחל, און ביז גלעד, איז נישט געווען אן עיר וואס איז געווען שטארקער פון אונדז; כל האט ה' אלוקינו נתן צו אונדז. 37 נאר צו ארץ בני-עמון האסטו נישט גענענט: צו דעם כל הר פון נחל יבוק, און די ערים פון הר, און אומעטום ווו ה' אלוקינו האט פארווערט.

דבר 3

1 און מיר האבן זיך הפך, און זיינען עלה מיטן דרך הבשן; און עוג מלך בשן איז יצא אקעגן אונדז, ער מיט כל עמו, אויף מלחמה קיין אדרעי. 2 און ה' האט אמר צו מיר: זאלסט נישט מורא האבן פאר אים, ווייל איך האב אים, מיט כל עמו און זיין ארץ, נתן אין ידך, און וועסט עשה צו אים אזוי ווי דו האסט עשה צו סיחין מלך אמורי, וואס איז ישב אין חשבון. 3 און ה' אלוקינו האט גם נתן אין ידנו עוג מלך בשן, מיט כל עמו, און מיר האבן אים נכה ביז אים נישט צו לאזן אן איבערבלייב. 4 און מיר האבן באצוונגען אין יענער צייט כל זיינע ערים; נישט געווען אן עיר וואס מיר האבן נישט לקח פון זיי; 60 ערים, די כל געגנט פון ארגוב, דאס ממלכה פון עוג אין בשן. 5 כל די דאזיקע זיינען געווען באפעסטיקטע ערים מיט הויכע קירן, מיט שערים און

ריגלען, אחוץ אפענע ערים זייער פיל. 6 און מיר האבן זיי חרם, אזוי ווי מיר האבן עשה צו סיחין מלך חשבון חרם איטלעכע עיר, אנשים, נשים, און טף. 7 נאר כל בהמות, און דעם שלל פון די ערים, האבן מיר גערויבט פאר זיך. 8 און מיר האבן וועקנעמען אין יענער צייט הארץ פון דער יד פון די 2 מלכים פון אמורי וואס אויף דער זייט ירדן, פון טאל ארנון ביז הר חרמון 9 די צידונים קרא דעם חרמון, שריון, און די אמורים קרא אים שניר 10 כל ערים פון דעם פלאכלאנד, און גאנץ גלעד, און גאנץ בשן, ביז סלכה און אדרעי, ערים פון ממלכת עוג אין בשן. 11 ווייל נאר עוג מלך בשן איז געבליבן פון דעם רעשט פון די רפאים; אט זיין בעט, אן אייזערן בעט, איז גג אין רבה פון בני-עמון. 9 אמה איז איר ארץ, און 4 אמה איר ברייט, אויף דער אמה פון אן איש. 12 און הארץ הזאת האבן מיר געארבט אין יענער צייט. פון ערוער וואס ביים נחל ארנון, און א העלפט פון דעם געבערג פון גלעד, מיט אירע ערים, האב איך נתן צו די ראובנים און צו די גדים. 13 און דעם רעשט פון גלעד, און גאנץ בשן, דאס ממלכהפון עוגן, האב איך נתן צום 1/2 שבט מנשה; די כל געגנט פון ארגוב יענער כל בשן ווערט גערופן הארץ רפאים. 14 יאיר בן מנשה האט לקח די כל געגנט פון ארגוב ביז דעם גבול פון דעם גשורי, און דעם מעכתי, און האט זיי בשן גערופן אויף שמו חוות-יאיר, ווי ביז אויף יום הזה. 15 און צו מכירן האב איך נתן גלעד. 16 און צו די ראובנים און צו די גדים האב איך נתן פון גלעד און ביזן נחל ארנון, דעם מיטן נחל און ההר, און ביזן נחל יבוק, דעם גבול פון בני-עמון; 17 און דעם ערבה מיטן ירדן און דעם הר, פון כנרת און ביז דעם ים פון ערבה, דעם ים-המלח, אונטער די אראפגאנגען פון פסגה, צו מזרח. 18 און איך האב אייך צוה אין יענער צייט, לאמור: ה' אלוקיכם האט אייך נתן הארץ הזאת עס צו ירש; זאלט איר, כל העלדישע יונגען, עבר געוואפנט פארויס פאר אייערע אחים, די בני-ישראל. 19 בלויז נשיכם און אייערע טף און אייער מקנה איך ידע, אז איר האט פיל פי זאלן בלייבן אין אייערע ערים, וואס איך האב אייך נתן; 20 ביז וואנען ה' וועט נוח אייערע אחים אזוי ווי אייך, און זיי גם וועלן נחל הארץ וואס ה' אלוקיכם נתן זיי אויף יענער זייט ירדן; דעמאלט וועט איר זיך שוב איטלעכער צו זיין ארב, וואס איך האב אייך נתן. 21 און יהושוען האב איך צוה אין יענער צייט, לאמור: דיינע אויגן האבן ראה כל וואס ה' אלוקיך האט עשה צו די דאזיקע 2 מלכים; אזוי וועט ה' עשה צו כל ממלכות וואס דו

גייסט אהין איבער. 22 איר זאלט נישט מורא האבן פאר זיי, ווייל ה' אלוקיכם איז דער וואס האלט מלחמה פאר אייך. 23 און איך האב געבעטן צו ה' אין יענער צייט, לאמור: 24 אדוני ה', דו האסט אנגעהויבן ווייזן עבדך דיין גרויסקייט און דיין יד חזקה; ווייל מי איז א-ל אין שמים אדער אויף הארץ וואס זאל עשה אזוי ווי דייןע טואונגען און אזוי ווי דייןע גבורות? 25 לאמיד עבר, נא, און לאמיד ראה הארץ הטובה וואס אויף יענער זייט ירדן, דאס דאזיקע שיינע געבערג, און דעם לבנון. 26 נאר ה' האט געצערנט אויף מיר פון דרכים אייך, און האט נישט שמע צו מיר; און ה' האט צו מיר אמר: גענוג דיר! זאלסט מער נישט רעדן צו מיר דרכים דער דאזיקער זאך. 27 גיי ארויף צום ראש פסגה, און הייב אויף דייןע אויגן צו מערב, און צו צפון, און צו דעריבער, און צו מזרח, און קוק אן מיט דייןע אויגן, ווייל וועסט נישט עבר דעם דאזיקן ירדן. 28 און נתן איבער דיין צוואה צו יהושוען, און חזק אים, און פעסטיק אים, ווייל ער וועט עבר פארויס פאר דעם דאזיקן עם, און ער וועט זיי עשה נחל הארץ וואס דו וועסט ראה. 29 און מיר זיינען געבליבן אין גיא אקעגן בית-פעור.

דבר 4

1 און איצט, ישראל, שמע צו די חוקים און די משפטים וואס איך מלמד דיך צו עשה, כדי איר זאלט לעבן, און בוא און ירש הארץ וואס ה' אלוקי אבותיכם נתן אייך. 2 איר זאלט נישט יסף [דברים 12:32; יהושע 1:7; משלי 30:6; התג 22:18; 22:19] צו דעם דבר וואס איך צוה אייך, און איר זאלט נישט גרע דערפון, כדי לשמר איבער די מצוות פון ה' אלוקיכם, וואס איך צוה אייך. 3 אייערע אויגן האבן ראה וואס ה' האט עשה אין בעל-פעור, אז כל איש וואס איז הלך נאכדעם בעל פון פעור, האט אים ה' אלוקיך פארטיליקט פון צווישן דיר. 4 און איר, וואס האבן דבקות צו ה' אלוקיכם, חיים כלכם היום. 5 זע, איך האב אייך געלערנט חוקים און משפטים, אזוי ווי ה' אלוקי האט מיר צוה, אויף צו עשה אזוי אין הארץ וואס איר בוא אהין, עס צו ירש. 6 זאלט איר זיי זיין שומר איבער און עשה, ווייל דאס איז אייער חכמה און אייער בינה אין די אויגן פון די עמים, וואס אז זיי וועלן שמע כל די דאזיקע חוקים, וועלן זיי אמר: פאר וואר, א חכם און נבון עם איז דאס

דאזיקער גוי גדול. 7 ווייל וואסער גוי גדול איז פאראן, וואס האט אלוקים קרובים צו אים אזוי ווי ה' אלוקינו, ווען נאר מיר קרא צו אים? 8 און וואסער גוי גדול איז פאראן, וואס האט חוקים און משפטים צדיקים אזוי ווי די דאזיקע כל תורה, וואס איך לייג פאר אייך יום הזה? 9 נאר זיי דיר נשמרת און שומר זייער דיין נפש, זאלסט נישט פארגעסן די זאכן וואס דייענע אויגן האבן ראה, און זיי זאלן נישט אפגעטאן ווערן פון לבבך כל ימי חייד, און זאלסט זיי עשה ידע בניך און בני בניך; 10 דעם יום וואס דו ביסט געשטאנען פאר ה' אלוקיך אין חורב, ווען ה' האט צו מיר אמר: זאמל איין צו מיר העם, און איך וועל זיי לאזן שמע מיינע דברים, כדי זיי זאלן לערנען מורא צו האבן פאר מיר כל הימים וואס זיי לעבן אויף האדמה, און גם זייערע בנים זאלן זיי למד. 11 און איר האט גענענט, און האט זיך געשטעלט אונטערן הר, און דער הר האט געברענט מיט אש ביזן לב השמים, מיט חשך, ענן, און ערפל. 12 און ה' האט צו אייך גערעדט פון מיטן אש; א קול פון דברים האט איר שמע, נאר א תמונה האט איר נישט ראה; בלויז א קול. 13 און ער האט אייך אנגעזאגט זיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] וואס ער האט אייך צוה צו עשה די עשרת הדברים; און ער האט זיי כתב אויף 2 לוחות אבנים. 14 און מיר האט ה' צוה אין יענער צייט אייך צו לערנען חוקים און משפטים, כדי איר זאלט זיי עשה אין הארץ וואס איר הלך איבער אהין, עס צו ירש. 15 דעריבער זאלט איר זייער זיין שומר איבער נפשכם ווייל איר האט נישט ראה קיין תמונה אין דעם יום וואס ה' האט גערעדט צו אייך אין חורב פון מיטן אש 16 אז איר זאלט נישט פארדירש ווערן און אייך עשה א פסל, די תמונה פון א סמל תבנית פון א זכר אדער א נקבה, 17 די תבנית פון א בהמה וואס אויף הארץ, די תבנית פון א צפור כנף וואס פליט אין שמים, 18 די תבנית פון וואס נאר עס קריכט אויף הארץ, די תבנית כל דג וואס אין מים אונטער הארץ. 19 און אז דו וועסט אויפהייבן דייענע אויגן צום שמים, און ראה די שמש און די לבנה און די כוכבים, דעם כל צבא פון שמים, זאלסטו נישט נדח ווערן, און זיך השתחוויה צו זיי, און עבד זיי, וואס ה' אלוקיך האט זיי צוגעטיילט צו כל עמים אונטערן כל השמים. 20 נאר אייך האט ה' לקח, און אייך יצא פון דעם אייזנשמעלצאויוון, פון מצרים, אים צו זיין פאר אן ארבעס, אזוי ווי יום הזה. 21 און ה' האט געצערנט אויף מיר פון אייערטדרכים, און ער האט געשווארן אז איך זאל נישט עבר דעם ירדן, און נישט בוא אין הארץ הטובה וואס ה'

אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה. 22 ווייל איך שטארב אין דעם היגן ארץ; איך גיי נישט איבער דעם ירדן, נאר איר וועט עבר, און וועט נחל דאס דאזיקע הארץ הטובה. 23 שומר אייך, איר זאלט נישט פארגעסן הברית [זען מה"ש 21:18-26] ה' אלוקיכם, וואס ער האט געשלאסן מיט אייך, און אייך עשה א פסל, די תמונה פון וואס עס איז, וואס ה' אלוקיך האט דיר פארווערט. 24 ווייל ה' אלוקיך איז אן אש וואס פארצערט, אן א-ל קנא. 25 אז דו וועסט געבערן בניס און בני בניס, און איר וועט זיך עלטערן אין הארץ, און איר וועט פארדירש ווערן, און וועט עשה א פסל, א תמונה פון וואס עס איז, און איר וועט עשה וואס איז רע אין די אויגן פון ה' אלוקיך, אים צו דערצערענען, 26 מאך איך היום שמים און ארץ עדות קעגן אייך, אז אבד וועט איר מהר אבד פון הארץ וואס איר הלך איבער דעם ירדן אהין, עס צו ירש; איר וועט נישט מאריך-ימים זיין דרינען, נייערט פארטיליקט וועט איר פארטיליקט ווערן.

27 און ה' וועט אייך צעשפרייטן צווישן די עמים, און איר וועט בלייבן מתי מספר צווישן די גוים, וואס ה' וועט אייך אהין אוועקפירן. 28 און איר וועט דארטן עבד אלוקים געמאכט פון ידי אדם, עץ און אבן, וואס נישט זיי זעען, און נישט זיי שמע, און נישט זיי אכל, און נישט זיי שמעקן. 29 און איר וועט זוכן פון דארטן ה' אלוקיכם; און וועסט אים מצא, אז דו וועסט אים זוכן מיט כל לבבך, און מיט כל נפשך. 30 אז דו וועט קפץ, און דו וועלן מצא כל די דאזיקע זאכן, אין סוף פון די יום, וועסטו זיך שוב צו ה' אלוקיך, און וועסט שמע צו זיין קול. 31 ווייל ה' אלוקיך איז א-ל רחום; ער וועט דו נישט עזב און דו וועט נישט אומברענגען, און ער וועט נישט פארגעסן הברית [זען מה"ש 21:18-26] מיט אבותיך, וואס ער האט זיי געשווארן. 32 ווייל פרעג אקארשט נאך אויף די 1טער יום וואס זיינען געווען פאר דיר, פון זינט דעם יום וואס ברא אלוקים אדם אויף הארץ, און פון עק שמים ביז עק שמים, אויב עס איז ווען געשען אזוי ווי די דאזיקע גדול זאך, אדער הנשמע כמוהו; 33 אויב אן עס האט שמע דעם קול אלוקים רעדן פון מיטן אש, אזוי ווי דו האסט שמע, און איז געבליבן לעבן; 34 אדער אויב אלוקים האט געפרוויט ארויסגענומען פאר זיך אן עס פון צווישן אן [אנדער] עס, מיט מסות [מסה], מיט אותות, און מיט מופתים, און מיט מלחמה, און מיט א יד חזקה, און מיט אן אויסגעשטרעקטן זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1: 53], און מיט מוראים גדולים, אזוי ווי כל וואס ה' אלוקיכם האט

עשה פון אייערטדרכים אין מצרים פאר דייע אויגן. 35 דיר איז עס באוויזן געווארן, כדי זאלסט האבן דעת אז ה', ער איז האלוקים; אין עוד מלבדו. 36 פון השמים האט ער דין געלאזט שמע זיין קול, כדי דין צו יסר, און אויף הארץ האט ער דיר באוויזן זיין אש הגדלה, און זיינע דברים השמיעך פון מיטן אש. 37 און דעריבער וואס ער האט אהב אבותיך, האט ער בחר זייער זרע נאך זיי, און האט דין יצא מיט זיין אנגעזיכט, מיט זיין כוח גדול, פון מצרים, 38 צו פארטרייבן פון פאר דיר גוים גרעסער און מאכטיקער פון דיר, דין צו ברענגען כדי דיר צו נתן ארצם פאר א נחלה, אזוי ווי יום הזה. 39 און זאלסט האבן דעת היום, און ארייננעמען אין לבבך, אז ה', ער איז האלוקים אין שמים אויבן, און אויף הארץ אונטן; אין עוד. 40 און זאלסט זיין שומר איבער זיינע חוקים און זיינע מצוות, וואס איך צוה דיר היום, כדי עס זאל טוב זיין דיר און בניך נאך דיר, און כדי זאלסט מאריך-ימים זיין אויף הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר, שטענדיק. 41 דעמאלט האט משה אפגעשיידט 3 ערים אויף יענער זייט ירדן צו זונאויפגאנג, 42 אויף צו נוס אהין, פאר דעם הרוצח וואס הרגעט זיין רע אן א כיוון, און ער איז אים נישט געווען א שונא פון מתמול שלשום; אז ווען ער וועט נוס אין איינער פון די דאזיקע ערים, זאל ער בלייבן לעבן: 43 בצר אין מדבר, אין דעם פלאכלאנד, פאר די ראובנים, און ראמות אין גלעד, פאר די גדים, און גולן אין בשן, פאר די מנשים. 44 און דאס איז די תורה וואס משה האט געלייגט פאר די בני-ישראל; 45 דאס זיינען די עדות און די חוקים און די משפטים וואס משה האט גערעדט צו די בני-ישראל, ווען זיי זיינען יצא פון מצרים; 46 אויף יענער זייט ירדן, אין גיא אקעגן בית-פעור, אין ארץ סיחון מלך אמורי, וואס איז געזעסן אין חשבון, דעם וואס משה און די בני-ישראל האבן נכה, ווען זיי זיינען יצא פון מצרים; 47 און זיי האבן געארבט זיין ארץ, און הארץ פון עוג מלך בשן די 2 מלכים פון אמורי וואס בעבר הירדן מזרח שמש; 48 פון ערוער וואס ביים הר נחל ארנון, און ביזן הר שיאון דאס איז חרמון 49 און דעם כל הערבה עבר הירדן מזרחה, און ביז דעם ים הערבה, אונטער די אראפגאנגען פון פסגה.

1 און משה האט צונויפגערופן כל ישראל, און האט צו זיי אמר: שמע, ישראל, די חוקים און די משפטים וואס איך רעד היום אין דיינע אזנים, און איר זאלט זיי לערנען, און זיין שומר איבער זיי צו עשה. 2 ה' אלוקינו האט געשלאסן א ברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט אונדז אין חורב. 3 נישט מיט אבותינו האט ה' געשלאסן דעם דאזיקן ברית [זען מה"ש 26-18:21], נייערט מיט אונדז, מיר, אט די וואס זיינען דא היום כל לעבעדיקע. 4 פנים אל פנים האט ה' גערעדט מיט אייך אויפן הר, פון מיטן אש. 5 איך בין געשטאנען צווישן ה' און צווישן אייך אין יענער שעה, אייך איבערצו נתן דאס דבר-ה'; ווייל איר האט מורא געהאט פארן אש, און איר זייט נישט עלה אויפן הר לאמור: 6 איך בין ה' אלוקיך, וואס האב דין יצא פון ארץ מצרים, פון דעם בית עבדים. 7 זאלסט נישט האבן אלוקים אחרים פאר מיין פנים. 8 זאלסט דיר נישט עשה א פסל, כל תמונה, פון וואס אין שמים אויבן, אדער וואס אויף הארץ אונטן, אדער וואס אין מים אונטער הארץ. 9 לא תשתחוה צו זיי, און זאלסט זיי נישט עבד, ווייל איך ה' אלוקיך בין אן א-ל קנא, וואס רעכן זיך פאר דער עוון פון די אבות מיט די בנים, און מיטן 3 טער און מיטן 4 טער דור פון די וואס האבן מיך שונא, 10 און טו חסד מיטן טוויזנטסטן גליד פון די וואס האבן מיך אהב, און פון די וואס שומר איבער מיינע מצוות. 11 לא תשא את-שם-ה' אלהיך לשוא: כי לא ינקה ה' את אשר ישא את-שמו לשוא. 12 שומר דעם יום שבת אים צו האלטן קודש, אזוי ווי ה' אלוקיך האט דיר צוה. 13 6 יום זאלסטו תעבוד, און עשה כל דיינע מלאכות; 14 נאר דער 7 טער יום איז שבת צו ה' אלוקיך, זאלסטו נישט עשה כל מלאכה, דו, און בנך, און דיין בת, און עבדך, און דיין אמה, און דיין שור, און דיין חמור, און כל דיינע בהמות, און דער גר וואס אין דיינע שערס; כדי עבדך און דיין אמה זאלן שכן אזוי ווי דו. 15 און זאלסט זכר אז אן עבד ביסטו געווען אין ארץ מצרים, און ה' אלוקיך האט דין יצא פון דארטן מיט א יד חזקה און מיט אן אויסגעשטרעקטן זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1: 53]; דעריבער האט ה' אלוקיך דיר צוה צו עשה דעם יום שבת. 16 כבד את-אביך ואת-אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך. 17 **הטז** לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא-תענה ברעך עד שוא. 18 **היז** ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך. 19 די דאזיקע

דברים האט ה' גערעדט צו אייער כל קהל אויפן הר, פון מיטן אש, ענן, און ערפל, אויף א הויכן קול און נישט מער; און ער האט זיי כתב אויף 2 לוחות אבנים, און האט זיי מיר נתן. 20 און עס איז געווען, ווי איר האט שמע דעם קול פון מיטן דער חשך, און דער הר האט געברענט אין אש, אזוי האט איר גענענט צו מיר, כל אייערע ראשי שבטים, און אייערע זקנים, 21 און איר האט צו מיר אמר: זע, ה' אלוקינו האט אונדז באוויזן זיין כבוד און זיין גרויסקייט, און מיר האבן שמע זיין קול פון מיטן אש. יום הזה האבן מיר ראה, ווי ה' רעדט מיט האדם וחי. 22 און איצט, למה זאלן מיר מות? ווייל דאס דאזיקע אש גדול וועט אונדז פארצערן; אויב מיר שמע נאך ווייטער דעם קול פון ה' אלוקינו, וועלן מיר מות. 23 ווייל וואסער גאר באשעפעניש איז דא, וואס האט שמע דעם קול פון אלוקים חיים רעדן פון מיטן אש, אזוי ווי מיר, און איז געבליבן לעבן? 24 גענען דו, און שמע כל וואס ה' אלוקינו וועט אמר, און דו וועסט רעדן צו אונדז כל וואס ה' אלוקינו וועט רעדן צו דיר, און מיר וועלן שמע און עשה. 25 און ה' האט שמע דעם קול פון אייערע דברים, ווען איר האט גערעדט צו מיר, און ה' האט צו מיר אמר: איך האב שמע דעם קול פון די דברים דעם דאזיקן עם, וואס זיי האבן צו דיר גערעדט; 26 טוב איז כל וואס זיי האבן גערעדט. הלוואי זאל ביי זיי זיין דאס דאזיקע לב זייערס כל הימים, מורא צו האבן פאר מיר, און לשמר איבער כל מיינע מצוות, כדי עס זאל טוב זיין זיי און זייערע בנים לעולם. 27 גיי זאג צו זיי: קערט איך אום צו אייערע אוהלים. 28 און דו שטיי דא מיט מיר, און איך וועל דיר אמר כל מצוות און די חוקים און די משפטים וואס דו זאלסט זיי לערנען, אז זיי זאלן עשה אין הארץ וואס איך נתן זיי, עס צו ירש. 29 און איר זאלט זיין שומר איבער צו עשה אזוי ווי ה' אלוקיכם האט אייך צוה, איר זאלט אייך נישט שוב ימין אדער שמאל. 30 אויף כל הדרך וואס ה' אלוקיכם האט אייך צוה, זאלט איר הלך, כדי איר זאלט לעבן, און טוב לכם, און איר זאלט מאריך-ימים זיין אין הארץ וואס איר וועט ירש [מה"ש 21:21].

דבר 6

1 און דאס איז דאס מצוות, די חוקים, און די משפטים, וואס ה' אלוקיכם האט צוה אייך צו לערנען, אויף צו עשה אין הארץ וואס איר הלך איבער

אהין, עס צו ירש; 2 כדי זאלסט מורא האבן פאר ה' אלוקיך, לשמר איבער כל זיינע חוקות און זיינע מצוות וואס איך צוה דיר, דו, און בנך, און בן בנך, כל ימי דיין חיים, און כדי דינע יום זאלן זיך לענגערן. 3 און זאלסט שמע, ישראל, און זיין שומר איבער צו עשה, כדי דיר זאל טוב זיין, און כדי איר זאלט אייך מערן זייער, אזוי ווי ה' אלוקי אבותיך האט דיר דבר אן ארץ זבת חלב ודבש. 4 שמע, ישראל: אדוני אלוקינו, אדוני אחד. 5 ואהבת את ה' אלקיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך. 6 און די דאזיקע דברים וואס איך צוה דיר היום, זאלן זיין אין לבבך; 7 און זאלסט זיי שגן בניך, און זאלסט רעדן פון זיי ווען דו ישב אין ביתך, און ווען דו גייסט אין דרך, און ווען דו לייגסט זיך, און ווען דו שטייסט אויף. 8 און זאלסט זיי קשר פאר אן אות אויף ידך, און זיי זאלן זיין פאר א טוטפות צווישן דינע אויגן. 9 און זאלסט זיי כתב אויף די מזוזות פון ביתך, און אויף דינע שערים. 10 און עס וועט זיין, אז ה' אלוקיך וועט דיך ברענגען אין הארץ וואס ער האט געשווארן צו אבותיך, צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, דיר צו נתן גדול און שיינע ערים, וואס דו האסט נישט געבויט, 11 און בתים פול מיט כל-טוב, וואס דו האסט נישט מלא, און בורות חצובים, וואס דו האסט נישט חצב, כרמים און זיתים, וואס דו האסט נישט נטע, און דו וועסט אכל און 7 [זען שבע] זיין, 12 שומר דיך, זאלסט נישט פארגעסן אן ה', וואס האט דיך יצא פון ארץ מצרים, פון דעם בית עבדים. 13 פאר ה' אלוקיך זאלסטו מורא האבן, און אים זאלסטו עבד, און ביי שמו זאלסטו שווערן. 14 איר זאלט נישט הלך נאך אלוקים אחרים, פון די אלוקי העמים וואס ארום אייך; 15 ווייל אן א-ל קנה איז ה' אלוקיך צווישן דיר; טאמער וועט חרה דער אף ה' אלוקיך אויף דיר, און ער וועט דיך שמד פון דעם פני האדמה. 16 איר זאלט נישט נסה ה' אלוקיכם, אזוי ווי איר האט אים נסה אין מסה. 17 זיין שומר איבער זאלט איר זיין די מצוות פון ה' אלוקיכם, און זיינע עדות און זיינע חוקים, וואס ער האט דיר צוה. 18 און זאלסט עשה וואס איז ישר און טוב אין די אויגן פון ה', כדי דיר זאל טוב זיין, און זאלסט בוא און ירש הארץ הטובה וואס ה' האט צוגעשווארן אבותיך, 19 להדוף כל אויביך פון פאר דיר, אזוי ווי ה' האט גערעדט. 20 אז בנך וועט דיך מחר אהין שאל, לאמור: וואס זיינען דאס פאר עדות און חוקים און משפטים, וואס ה' אלוקינו האט אייך צוה? 21 זאלסטו אמר צו בנך: עבדים זיינען מיר געווען ביי פרעהן אין מצרים, און ה' האט

אונדז יצא פון מצרים מיט א יד חזקה. 22 און ה' האט נתן אותות און מופתים גדולים און רעים אויף מצרים, אויף פרעהן און אויף כל ביתו, פאר אונדזערע אויגן. 23 און אונדז האט ער יצא פון דארטן, כדי אונדז צו ברענגען, אונדז צו נתן הארץ וואס ער האט צוגעשווארן אבותינו. 24 און ה' האט אונדז צוה צו עשה כל די דאזיקע חוקים, מורא צו האבן פאר ה' אלוקינו, כדי אונדז זאל טוב זיין כל הימים, כדי אונדז צו לאזן לעבן, אזוי ווי יום הזה. 25 און צדק וועט עס זיין לנו פאר ה' אלוקינו, אויב מיר וועלן זיין שומר איבער צו עשה כל מצוות הזאת, אזוי ווי ער האט אונדז צוה [זען דברים 9:4; רומ 9:30-10:3; בראשית 15:6; חבקוק 2:4; ישעיה 56:6].

דבר 7

1 אז ה' אלוקיך וועט דיך ברענגען אין הארץ וואס דו בוא אהין, עס צו ירש, און וועט ארויסווארפן פון פאר דיר גוים רבים, דעם חתי, און דעם גרגשי, און דעם אמורי, און דעם כנעני, און דעם פריזי, און דעם חוי, און דעם יבוס, 7 גוים גרעסערע און שטארקערע פון דיר; 2 און ה' אלוקיך וועט זיי נתן צו דיר, און וועסט זיי נכה; זאלסטו החרם זיי תחרים. זאלסט זיי נישט כרת א ברית, און זאלסט זיי נישט חנן. 3 און זאלסט זיך נישט מתחתן [און אסימילאציע דורך זייט זיך מתחתן, זע מה"ש 26-19: 21 בקשר עם א מתבולל] זיין מיט זיי; דיין בת זאלסטו נישט נתן צו בנו, און זיין בת זאלסטו נישט לקח פאר בנך. 4 ווייל ער וועט שוב בנך פון הינטער מיר, און זיי וועלן עבד אלוקים אחרים, און דער אף ה' וועט חרה אויף אייך, און ער וועט דיך שמד מהר. 5 נייערט אזוי זאלט איר עשה צו זיי: זייערע מזבחות זאלט איר נתן, און זייערע מצבות זאלט איר שבר, און זייערע אשירה זאלט איר אפהאקן, און זייערע פסילים זאלט איר פארברענען אין אש. 6 ווייל אן עם קודש ביסטו ביי ה' אלוקיך; דיך האט ה' אלוקיך בחר אים צו זיין פאר אן עם סגולה, פון כל העמים וואס אויפן פני האדמה. 7 נישט ווייל איר זייט מער פון כל העמים, האט ה' געגלוסט צו אייך און אייך בחר; ווייל איר זייט דאס ווינציקסטע פון כל העמים. 8 נייערט ווייל ה' האט אייך אהב, און ווייל ער היט די שבועה וואס ער האט געשווארן אבותיכם, האט אייך ה' יצא מיט א

יד חזקה, און האט דײך פדה פון דעם בית עבדים, פון דער יד פון פרעה מלך מצרים. 9 דעריבער זאלסטו האבן דעת זיין אז ה' אלוקיך, ער איז האלוקים, דער א-ל הנאמן שומר הברית [זען מה"ש 26-18:21] און האט חסד צו די וואס האבן אים אהב, און צו די וואס זיין שומר איבער זיינע מצוות, ביז אלף דור, 10 און באצאלט זיינע שונא אין זייער פנים, זיי אונטערצוברענגען; ער לייגט נישט אף זיין שונא, אין זיין פנים באצאלט ער אים. 11 דעריבער זאלסטו זיין שומר איבער דאס מצוות און די חוקים אונד די משפטים וואס איך צוה דיר היום זיי צו עשה. 12 און עס וועט זיין, דעריבער וואס איר וועט שמע די דאזיקע משפטים, און וועט זיין שומר איבער און זיי עשה, וועט ה' אלוקיך דיר שומר איבער הברית [זען מה"ש 26-18:21] און די חסד וואס ער האט געשווארן צו אבותיך. 13 און ער וועט דײך אהב האבן, און וועט דײך ברך, און דײך מערן, און ער וועט ברך די פרי פון דיין בטן, און די פרי פון דיין אדמה, דיין דגן, און דיין וויין, און דיין יצהר, די שגר פון דיין אלף, און די עשתרות פון דיין צאן, אויף האדמה וואס ער האט געשווארן צו אבותיך דיר צו נתן. 14 וועסט זיין ברוד פון כל העמים; עס וועט נישט זיין אן עקר אדער אן עקרה צווישן דיר אדער צווישן דיין בהמות. 15 און ה' וועט הסיר [סור] פון דיר כל חולי, און כל מדוה הרעים פון מצרים וואס דו ידע זיי, וועט ער נישט שם אויף דיר, נייערט ער וועט זיי נתן אויף כל דייןע שונאים. 16 און זאלסט פארצערן כל עמים וואס ה' אלוקיך נתן דיר; דיין אויג זאל זיך נישט חוס אויף זיי; און זאלסט נישט עבד זייערע אלוקים, ווייל דאס וועט דיר זיין א מוקש. 17 טאמער וועסטו אמר אין לבבך: די דאזיקע גוים זיינען מער פון מיר, ווי אזוי וועל איך זיי קענען ירש? 18 זאלסטו נישט מורא האבן פאר זיי; זכר זאלסטו זכר וואס ה' אלוקיך האט עשה צו פרעהן און צו כל מצרים; 19 די מסות גדולות [מסה] וואס דייןע אויגן האבן ראה, און די אותות און די מופתים, און די יד חזקה, און דעם אויסגעשטרעקטן זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1: 53], מיט וואס ה' אלוקיך האט דײך יצא; אזוי וועט ה' אלוקיך עשה צו כל עמים וואס דו האסט מורא פאר זיי. 20 און גם די צרעה וועט ה' אלוקיך שלח אויף זיי, ביז עס וועלן אבד הנשארים, און וואס האבן זיך באהאלטן פאר דיר. 21 זאלסט זיך נישט ערץ פאר זיי, ווייל ה' אלוקיך איז צווישן דיר, אן א-ל גדול און נורא. 22 און ה' אלוקיך וועט ארויסווארפן די דאזיקע גוים פון פאר דיר מעט מעט; טארסט זיי נישט

פארטייליקן אויף מהר, כדי די חיה השדה זאל זיך נישט מערן אויף דיר. 23
און ה' אלוקיך וועט זיי נתן צו דיר, און וועט זיי הום א מהומה גדול, ביז זיי
וועלן שמד ווערן. 24 און ער וועט נתן זייערע מלכים אין דיין יד, און וועסט
אונטערברענגען זייער שם פון אונטערן שמים; קיינער וועט נישט קום פאר
דיר, ביז דו וועסט זיי פארטייליקן. 25 זייערע פסילי אלוקים זאלט איר
פארברענען אין אש; זאלסט נישט תחמוד דאס כסף און דאס זהב אויף זיי,
און לקח פאר זיך, כדי זאלסט נישט געשטרויכלט ווערן דורך דעם; ווייל אן
תועבה ביי ה' אלוקיך איז דאס. 26 און זאלסט נישט אריינברענגען אן תועבה
אין ביתך, און ווערן חרם אזוי ווי דאס; מיאוסן זאלסטו זיך מיאוסן מיט
דעם, און תעב זאלסטו עס תעב, ווייל חרם איז דאס.

דבר 8

1 כל המצוות וואס איך צוה דיר היום, זאלט איר שומר איבער צו עשה, כדי
איר זאלט לעבן, און זיך מערן, און בוא און ירש הארץ וואס ה' האט
צוגעשווארן אבותיכם. 2 און זאלסט זכר דעם כל הדרך וואס ה' אלוקיך
האט דרך געפירט זה 40 שנה דורכן מדבר, כדי דרך צו ענה, דרך צו נסה, צו
האבן דעת וואס ביי דיר אין לב, אויב דו וועסט זיין שומר איבער זיינע מצוות
אדער נישט. 3 און ער האט דרך ענה, און דרך אויסגערעבט, און דרך
געשפייזט מיט מן, וואס נישט דו האסט דערפון ידע, נישט אבותיך האבן
ידע; כדי דרך צו לאזן דעת אז נישט אויף לחם אליין לעבט האדם, נאר אויף
כל וואס בוא ארויס פון פי ה' לעבט האדם. 4 דיין שמלת איז נישט
אפגעטראגן געווארן אויף דיר, און דיין רגל איז נישט אויפגעלאפן, דורך די
40 שנה. 5 דעריבער זאלסטו האבן דעת אין לבבך, אז אזוי ווי אן איש יסר
בנו, יסר דרך ה' אלוקיך. 6 און זאלסט זיין שומר איבער די מצוות פון ה'
אלוקיך, צו הלך אין זיינע דרכים, און מורא צו האבן פאר אים. 7 ווייל ה'
אלוקיך ברענגט דרך אין אן ארץ טובה, אן ארץ נחלי מים, עינות, און
תהומות, וואס גייען ארויס אויף בקעה און הר; 8 אן ארץ פון חטה, און
שערה, און גפן, און תאנה, און רמון; אן ארץ זית שמן און דבש; 9 אן ארץ
וואס נישט אין ארימקייט וועסטו דרינען אכל לחם, וואס דיר וועט גארנישט
פעלן דרינען; אן ארץ וואס אירע אבנים זיינען ברזל, און פון אירע הר וועסטו

האקן נחשת. 10 און וועסט אכל און וועסט 7 [זען שבע] זיין, און וועסט ברך ה' אלוקיך, פאר הארץ הטובה וואס ער האט דיר נתן. 11 שומר דין, זאלסט נישט פארגעסן אן ה' אלוקיך, נישט לשמר איבער זיינע מצוות און זיינע משפטים און זיינע חוקים וואס איך צוה דיר היום. 12 טאמער, אז דו וועסט אכל און וועסט 7 [זען שבע] זיין, און וועסט בויען בתים טובים, און באוויינען; 13 און דיינע בקר און דיינע צאן וועלן זיך מערן, און כסף און זהב וועט זיך ביי דיר מערן, און כל וואס דו האסט וועט זיך מערן; 14 וועט זיך דערהייבן לבבך, און וועסט פארגעסן אן ה' אלוקיך וואס האט דין יצא הארץ מצרים, פון דעם בית עבדים; 15 וואס האט דין געפירט דורך דעם גרויסן און מוראדיקן מדבר, דורך אשדיקע נחש און עקרב, און א דארשטעניש וואס אן מים; וואס האט דיר יצא מים פון צור החלמיש; 16 וואס האט דין געשפייזט אין דער מדבר מיט מן, וואס אבותיך האבן דערפון נישט ידע; כדי דין צו ענה, און כדי דין צו נסה, דין צו באגיטיקן אין דין אחרית; 17 און וועסט אמר אין לבבך: מיין כוח און די מאכט פון ידי האט מיר פארשאפט דעם דאזיקן חיל; 18 זאלסטו זכר ה' אלוקיך, ווייל ער איז דער וואס נתן דיר כוח אנצושאפן חיל, כדי מקיים צו זיין זיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] וואס ער האט געשווארן צו אבותיך, אזוי ווי יום הזה. 19 און עס וועט זיין, אויב פארגעסן וועסטו פארגעסן אן ה' אלוקיך, און וועסט הלך נאך אלוקים אחרים, און זיי עבד, און השתחוה צו זיי, ווארן איך אייך היום, אז אבד וועט איר אבד [זען יוח 3:16]. 20 אזוי ווי די גוים וואס ה' מאכט אבד פון פאר אייך, אזוי וועט איר אבד, דעריבער וואס איר האט נישט שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיכם.

דבר 9

1 שמע, ישראל, דו גייסט היום איבער דעם ירדן צו קומען ירש גוים גרעסערע און שטארקערע פון דיר, ערים גדולות און באפעסטיקטע ביז אין שמים, 2 אן עם גדול און הויך, בני ענקים, וואס דו ידע און וואס דו האסט שמע: מי ידע קום פאר די בני ענק? 3 זאלסטו האבן דעת זיין היום אז ה' אלוקיך, ער איז דער וואס הלך איבער דיר פארויס, אן אש אוכלה; ער וועט זיי שמד, און ער וועט זיי עשה אונטערטעניק פאר דיר, און וועסט זיי

פארטרייבן, און וועסט זיי מהר אבד, אזוי ווי ה' האט דיר דבר. 4 זאלסט נישט אמר אין לבבך, ווען ה' אלוקיך וועט זיי ארויסשטויסן פון פאר דיר, לאמור: פאר מיין צדק [אפס 2:9; טיט 3:5] האט מיך ה' געבראכט צו ירש הארץ הזאת; ווען פאר דער רשעה פון די דאזיקע גוים פארטרייבט זיי ה' פאר דיר. 5 נישט פאר דיין צדק [פיל 3:9; בראשית 15:6; ישעיה 53:11], און פאר דער יושר פון לבבך, קומסטו ישר ארצם, נייערט פאר דער רשעה פון די דאזיקע גוים פארטרייבט זיי ה' אלוקיך פון פאר דיר; און כדי מקיים צו זיין דעם צוזאג וואס ה' האט געשווארן צו אבותיך, צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן. 6 און זאלסט דעת זיין, אז נישט פאר דיין צדק נתן דיר ה' אלוקיך דאס דאזיקער הארץ הטובה, עס צו ישר; ווייל אן עס קשה-עורף ביסטו. 7 זכר, זאלסט נישט פארגעסן, ווי דו האסט דערצערנט ה' אלוקיך אין דער מדבר; פון דעם יום אן וואס דו ביסט יצא פון ארץ מצרים, ביז אייער בוא צו דעם מקום הזה, זייט איר ממרים געווען אקעגן ה'. 8 גם אין חורב האט איר דערצערנט ה', און ה' איז געווארן אויפגעבראכט אויף אייך, אייך להשמיד. 9 אז איך בין עלה אויפן הר צו לקח די לוחות האבנים, די לוחות הברית [זען מה"ש 26-21:18] וואס ה' האט מיט אייך געשלאסן, בין איך געבליבן אויפן הר 40 יום און 40 נעכט; קיין לחם האב איך נישט אכל, און קיין מים האב איך נישט שתה. 10 און ה' האט מיר נתן די 2 לוחות האבנים כתבים מיט אצבע אלוקים, און אויף זיי איז געווען אזוי ווי כל דברים וואס ה' האט מיט אייך גערעדט אויפן הר פון מיטן אש אין יום הקהל. 11 און עס איז געווען צום סוף פון 40 יום און 40 לילה, האט מיר ה' נתן די 2 לוחות האבנים, די לוחות הברית [זען מה"ש 26-21:18]. 12 און ה' האט צו מיר אמר: קום, נידער אראפ אויף מהר פון דאנען, מחמת שחת געווארן איז עמך וואס דו האסט יצא פון מצרים; זיי האבן זיך מהר אפגעקערט פון הדרך [זען גלט 1:6] וואס איך האב זיי צוה; זיי האבן זיך געמאכט א מסכה. 13 און ה' האט צו מיר אמר, לאמור: איך האב ראה דאס דאזיקע עם, און הנה אן עם קשה-עורף איז עס. 14 לאז אפ פון מיר, און איך וועל זיי פארטיליקן, און וועל מחה זייער שם פון אונטערן שמים, און איך וועל זיך עשה פאר א גוי עצום און רב פון אים. 15 האב איך זיך אומגעקערט און האב אראפגענידערט פון הר, און דער הר האט געברענט אין אש; און די 2 לוחות הברית [זען מה"ש 26-21:18] זיינען געווען אויף מיינע 2 יד. 16 און איך האב ראה, און הנה איר האט חטא

צו ה' אלוקיכם; איר האט אייך געמאכט אן עגל מסכה; איר האט זיך מהר
 אפגעקערט פון הדרך וואס ה' האט אייך צוה [גלט 1:6]. 17 האב איך תפש
 די 2 לוחות, און האב זיי שלך פון מיינע די 2 יד, און האב זיי שבר פאר
 אייערע אויגן. 18 און איך האב מיך נפל פאר ה', אזוי ווי דאס 1 טער מאל, 40
 טעג און 40 לילה; קיין לחם האב איך נישט אכל, און קיין מים האב איך
 נישט שתה; איבער כל חטאתכם וואס איר האט חטא, צו עשה וואס איז רע
 אין די אויגן פון ה', אים צו דערצערענען; 19 ווייל איך האב זיך יגר פאר דעם
 אף און דעם חמה וואס ה' האט אויף אייך קצף, אייך צו שמד. און ה' האט גם
 דאס מאל שמע צו מיר. 20 גם אויף אהרנען איז ה' זייער אנף געווארן, אים צו
 עשה שמד, און איך האב דאוונען [זען דאוונען, לוקס 4-11:1] געווען גם פאר
 אהרנען אין עת ההוא. 21 און אייער חטאת, דאס עגל וואס איר האט
 געמאכט, האב איך לקח, און האב עס פארברענט אין אש, און האב עס כתת,
 טחן יטב, ביז וואנען עס איז געווען דקק ווי עפר; און איך האב שלך זיין עפר
 אין דעם נחל וואס נידערט אראפ פון הר. 22 גם אין תבערה, און אין מסה,
 און אין קברות-התאוה, האט איר דערצערנט ה'. 23 און אז ה' האט אייך
 שלך פון קדש-ברנע, לאמור: הלך ארויף און ירש הארץ וואס איך האב אייך
 נתן, האט איר מרה דעם פי ה' אלוקיכם, ולא האמנתם לו [זען ישעיה 1:53],
 און נישט שמע צו זיין קול. 24 ממרים זייט איר געווען אקעגן ה' פון דעם יום
 וואס איך ידע אייך. 25 אזוי האב איך מיך נפל פאר ה' די 40 יום און די 40
 לילה וואס איך האב מיך נפל, ווייל ה' האט גערעדט אייך להשמיד. 26 און
 איך האב דאוונען געווען צו ה', און האב אמר: אדוני ה', זאלסט נישט תשחת
 עמך און דיין נחל, וואס דו האסט פדה מיט דיין גרויסקייט, וואס דו האסט
 יצא פון מצרים מיט א יד חזקה. 27 זכר דינע עבדים, אברהם, יצחק, און
 יעקב; זאלסט זיך נישט אומקוקן אויף דער קשי פון דעם דאזיקן עם, און
 אויף זיין רשעה, און אויף זיין חטאת; 28 כדי הארץ וואס דו האסט אונדז יצא
 פון דארטן, זאל נישט אמר: ווייל ה' איז נישט יכל זיי צו ברענגען אין הארץ
 וואס ער האט זיי דבר, און ווייל ער האט זיי שנאה, דעריבער האט ער זיי יצא
 זיי צו מות אין דער מדבר. 29 און זיי זיינען גג עמך און נחלתך, וואס דו
 האסט יצא מיט דיין כוח גדול און מיט דיין אויסגעשטרעקטן זרוע [זען זרוע
 פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1:53].

1 אין יענער צייט האט ה' צו מיר אמר: גרזן דיר אויס 2 לוחות אבנים אזוי ווי די 1 טער, און עלה צו מיר אויפן הר; און זאלסט דיר עשה אן ארון עץ. 2 און איך וועל כתב אויף די לוחות די דברים וואס זיינען געווען אויף די 1 טער לוחות וואס דו האסט שבר; און וועסט זיי שם אין הארון. 3 האב איך געמאכט אן ארון פון עצי שטים; און איך האב אויסגעהאקט 2 לוחות אבנים אזוי ווי די 1 טער, און איך בין עלה אויפן הר מיט די 2 לוחות אין ידי. 4 און ער האט כתב אויף די לוחות אזוי ווי דאס 1 טער מכתב: די עשרת הדברות וואס ה' האט צו אייך גערעדט אויפן הר פון מיטן אש, אין יום הקהל; און ה' האט זיי מיר נתן. 5 און איך האב זיך אפן און האב ירד פון הר, און איך האב שם די לוחות אין הארון וואס איך האב געמאכט, און זיי זיינען דארטן געבליבן, אזוי ווי ה' האט מיר צוה. 6 און די בני-ישראל האבן נסע פון בארות-בני-יעקן קיין מוסרה. דארטן איז אהרן מות, און איז דארטן באגראבן געווארן [זען קבר פון משיח, ישעיה 53:9]; און בנו אלעזר איז געווארן כהן תחתיו [תחת, זע בראשית 22:13; דניאל 9:26; ישעיה 53:5 תחת; אנשטאט; כפרה תמורה פון משיח אנשטאט פון אונדזער עונש]. 7 פון דארטן האבן זיי נסע קיין גודגוד, און פון גודגוד קיין יטבה, אן ארץ נחלי מים. 8 אין יענער צייט האט ה' בדל דעם שבט לוי צו נשא [זען שעיר לעזאזל משיח נשא חטא רבים, ישעיה 53:12] ארון ברית ה' [זען מה"ש 26-18:21], צו עמד פאר ה', אין צו שרת, און צו ברכ אין שמו, ביז אויף יום הזה. 9 דעריבער האט דער לוי נישט געקריגן קיין חלק און קיין נחלה מיט אחיו; ה' איז זיין נחלה, אזוי ווי ה' אלוקיך האט אים דבר. 10 און איך בין געבליבן אויפן הר אזוי ווי די 1 טער ימים, 40 יום און 40 לילה, און ה' האט גם דאס מאל שמע צו מיר; ה' האט נישט אבה דין שחת. 11 און ה' האט צו מיר אמר: קום, גיי, פארויס פארן עם אויף מסע, כדי זיי זאלן קומען און ירש הארץ וואס איך האב געשווארן אבותם זיי צו נתן. 12 און איצט, ישראל, וואס שאל ה' אלוקיך פון דיר? אבער בלויז מורא צו האבן פאר ה' אלוקיך, צו הלך אין כל זיינע דרכים, און אים אהבה צו האבן, און צו עבד ה' אלוקיך מיט כל לבבך, און מיט כל נפשך; 13 לשמר איבער די מצוות פון ה' און זיינע חוקות, וואס איך צוה דיר היום פאר דיין טוב. 14 זע, צו ה' אלוקיך געהערן השמים, און די

שמי השמים, און הארץ און כל וואס אויף איר. 15 נאר צו אבותיך האט ה' חשק, זיי אהבה צו האבן, און ער האט בחר זייער זרע נאך זיי אייך פון כל העמים, אזוי ווי יום הזה. 16 דעריבער זאלט איר מול די ערלה פון לבבכם, און אייער ערף זאלט איר מער נישט שטייף עשה. 17 ווייל ה' אלוקיכם, ער איז אלוקי האלוקים, און אדוני האדונים, דער א-ל הגדול הגבור און הנורה, וואס שוינט נישט קיין פנים, און נעמט נישט קיין שוחד. 18 עושה משפט דעם יתום און דער אלמנה, און האט אהב דעם גר, אים צו נתן לחם און שמלה. 19 און איר זאלט אהבה האבן דעם גר, ווייל גרים זייט איר געווען אין ארץ מצרים. 20 פאר ה' אלוקיך זאלסטו מורא האבן, אים זאלסטו עבד, און אן אים זאלסטו זיך דבק, און ביי שמו זאלסטו שווערן. 21 ער איז דיין תהלה, און ער איז אלוקיך, וואס האט מיטדיר עשה די דאזיקע גדולות און נוראות האלה, וואס דיינע אויגן האבן ראה. 22 מיט 70 נפש האבן אבותיך ירד מצרים, און איצט האט ה' אלוקיך דיך געמאכט אזוי ווי די כוכבים השמים אין פילקייט.

דבר 11

1 דעריבער זאלסטו אהב האבן ה' אלוקיך, און זיין שומר איבער זיין משמרת, און זיינע חוקות און זיינע משפטים און זיינע מצוות, כל הימים. 2 און איר ידע היום, אז נישט מיט בניכם רעד איך, וואס האבן נישט ידע און וואס האבן נישט ראה די מוסר [זען מוסר משיח ישעיה 53:5] פון ה' אלוקיכם, זיין גרויסקייט, און זיין יד חזקה, און זיין אויסגעשטרעקטן זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1:53], 3 און זיינע אותות, און זיינע מעשים וואס ער האט עשה אין מצרים צו פרעה מלך מצרים, און צו זיין כל הארץ; 4 און וואס ער האט עשה צו דעם חיל פון מצרים, צו זיינע סוסים און צו זיינע מרכבות, וואס ער האט געמאכט פלייצן איבער זיי המים פון ים-סוף, ווען זיי האבן אייך נאכגעיאגט, און ה' האט זיי אבד ביז אויף יום הזה; 5 און וואס ער האט עשה מיט אייך אין מדבר, ביז איר זייט געקומען צו דעם מקום הזה; 6 און וואס ער האט עשה צו דתן און צו אבירם די בני-אליאב בן ראובן, וואס הארץ האט אויפגעמאכט איר פה, און האט זיי איינגעשלונגען אין מיטן פון כל ישראל, מיט זייערע בתים און זייערע אוהלים, און דעם כל

היקום אשר ברגליהם; 7 נייערט אייערע אויגן האבן ראה כל הגדול פון ה' וואס ער האט עשה. 8 דעריבער זאלט איר זיין שומר איבער כל המצוות וואס איך צוה אייך היום, כדי איר זאלט זיין חזק, און בוא און ירש הארץ וואס איר הלך איבער אהין, עס צו ירש; 9 און כדי איר זאלט מאריך-ימים זיין אויף האדמה וואס ה' האט געשווארן אבותיכם צו נתן זיי און זייער זרע אן ארץ זבת חלב און דבש. 10 ווייל הארץ וואס דו בוא אהין, עס צו ירש, איז נישט ווי ארץ מצרים, וואס איר זייט פון דארטן יצא, וואס תזרע את-זרעך [זען ישעיה 53:10, משיח יראה זרע], האסטו שקה מיט דיין רגל, אזוי ווי א גן הירק. 11 נייערט הארץ וואס איר הלך איבער אהין, עס צו ירש, איז אן ארץ הרים און בקעת; פון מטר השמים טרינקט עס מים; 12 אן ארץ וואס ה' אלוקיך זארגט זיך אום דעם; תמיד זיינען די אויגן פון ה' אלוקיך דרש פון רשית שנה ביז אחרית שנה. 13 און עס וועט זיין, אויב שמע תשמעו איר צו מיינע מצוות וואס איך צוה אייך היום, אהבה צו האבן את ה' אלוקיכם, און אים צו עבד מיט לבבכם, און מיט כל נפשכם, 14 וועל איך נתן דעם מטר פון ארצכם אין זיין צייט, יורש און מלקוש, און וועסט איינזאמלען דיין דגן, און דיין וויין, און דיין יצהר. 15 און איך וועל נתן עשב אין דיין שדה פאר דיין בהמה; און וועסט אכל און וועסט 7 זיין [זען שבע]. 16 השמרו לכם, לבבכם זאל נישט פתה ווערן, און איר וועט זיך סור, און עבד אלוקים אחרים [זען דאניאל 3:12; 14-7:13 צדיקים לא עבד און פלח אלילים אבל כל עמים עבד און פלח בר אנוש משיח], און זיך השתחוה צו זיי. 17 ווייל דער אף ה' וועט חרה אויף אייך, און ער וועט פארשפארן השמים, אז קיין מטר זאל נישט זיין, און האדמה וועט נישט נתן איר יבול, און איר וועט מהרה אבד פון הארץ הטובה וואס ה' נתן אייך. 18 און איר זאלט שם מיינע דאזיקע דברים אין לבבכם, און אין נפשכם, און איר זאלט זיי קשר פאר א אות אויף ידכם, און זיי זאלן זיין פאר טוטפות צווישן אייערע אויגן. 19 און איר זאלט זיי לערנען בניכם, רעדנדיק דערפון ווען דו ישב אין ביתך, און ווען דו הלך אין דרך, און ווען דו לייגסט זיך, און ווען דו שטייסט אויף. 20 און זאלסט זיי כתב אויף די מזוזות פון ביתך, און אויף דייןע שערים; 21 כדי ימיכם און די ימי בניכם זאלן זיך מערן אויף האדמה וואס ה' האט געשווארן אבותיכם זיי צו נתן, אזוי ווי די ימי השמים איבער הארץ [זען דניאל 2:12]. 22 ווייל אויב זיין שומר איבער כל דאזיקע מצוות וואס איך צוה אייך עס צו עשה, אהבה צו האבן ה' אלוקיכם,

צו הלך אין כל זיינע דרכים, און זיך צו דבק אן אים, 23 וועט ה' ירש כל די דאזיקע גוים פון פאר אייך, און איר וועט ירש גוים גדולים און שטארקערע פון אייך. 24 כל המקום וואס אייער פוסטריט וועט דערויף מדרך, וועט געהערן צו אייך, פון דעם מדבר און דעם לבנון, פון דעם נהר, דעם נהר פרת, און ביזן ים האחרון, וועט זיין אייער גבול. 25 קיינער וועט נישט קום פאר אייך; ה' אלוקיכם וועט נתן אייער פחד און אייער מורא אויף כל הארץ וואס איר וועט טרעטן דערויף, אזוי ווי ער האט אייך דבר. 26 זע, איך לייג פאר אייך היום א ברכה און א קללה; 27 א ברכה, אויב איר וועט שמע צו די מצוות פון ה' אלוקיכם, וואס איך צוה אייך היום, 28 און א קללה, אויב איר וועט נישט שמע צו די מצוות פון ה' אלוקיכם, און איר וועט זיך סור פון הדרך וואס איך צוה אייך היום, כדי צו הלך נאך אלוקים אחרים, וואס איר ידע נישט. 29 און עס וועט זיין, אז ה' אלוקיך וועט דיך ברענגען אין הארץ וואס דו בוא אהין, עס צו ירש, זאלסטו עמד די ברכה אויפן הר גריזים, און די קללה אויפן הר עיבל. 30 יא, זיי זיינען אויף יענער זייט ירדן אחרי דרך צו מבוא השמש, אין ארץ כנעני וואס ישב אין דעם ערבה [עמק הירדן], אקעגן גלגל, לעבן די אייכנביימער פון מורה. 31 ווייל איר הלך איבער דעם ירדן צו בוא ירש הארץ וואס ה' אלוקיכם נתן אייך, און איר וועט עס ירש, און זיך ישב דרינען; 32 זאלט איר זיין שומר איבער צו עשה כל חוקים און משפטים וואס איך נתן פאר אייך היום.

דבר 12

1 דאס זיינען די חוקים און די משפטים וואס איר זאלט שומר איבער צו עשה אין הארץ וואס ה' אלוקי אבותיך האט דיר נתן, עס צו ירש, כל הימים וואס איר לעבט אויף האדמה. 2 אבד זאלט איר אבד כל ערטער וואס די גוים וואס איר ירשים זיי האבן דארטן עבד זייערע אלוקים, אויף די הויכע הרים, און אויף די גבעות, און אונטער כל עץ רענן. 3 און איר זאלט נתן זייערע מזבחות, און שבר זייערע מצבות, און זייערע אשרה זאלט איר פארברענען אין אש, און זייערע פסילים פון זייערע אלוקים זאלט איר גדע, און איר זאלט אבד זייער שם פון מקום ההוא. 4 איר זאלט נישט עשה אזוי ווי זיי, צו ה' אלוקיכם. 5 נייערט צו המקום וואס ה' אלוקיכם וועט בחר פון

כל אייערע שבטים צו שום שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה. 6 און אהין זאלט איר ברענגען אייערע עולות און אייערע זבחים, און מעשרותיכם, און די תרומה פון ידכם, און אייערע נדרים, און אייערע נדבות גאבן, און די בכורות פון אייערע בקר און אייערע צאן. 7 און איר זאלט דארטן אכל פאר ה' אלוקיכם, און זיך שמח מיט דעם כל משלח פון ידכם, איר און אייערע בתים, לויט ווי ה' אלוקיך האט דרך ברך. 8 איר זאלט נישט עשה אזוי ווי כל וואס מיר טוען דא היום, איש כל-הישר בעיניו; 9 ווייל איר זייט ביז איצט נישט בוא צו דער מנוחה [רות 1:9] און צו דער נחלה וואס ה' אלוקיך נתן דיר. 10 נאר אז איר וועט עבר דעם ירדן, און איר וועט זיך ישב אין הארץ וואס ה' אלוקיכם מאכט אייך נחל, און ער וועט אייך נוח פון כל אויביכם פון רונד ארום, און איר וועט ישב אין בטח, 11 זאל זיין: המקום וואס ה' אלוקיכם וועט אים בחר צו עשה שכן שמו דארטן, אהין זאלט איר ברענגען כל וואס איך צוה אייך: אייערע עולות און אייערע זבחים, מעשרותיכם, און תרומה פון ידכם, און כל מבחר נדריכם וואס איר וועט מנדר זיין צו ה'. 12 און איר זאלט זיך שמח פאר ה' אלוקיכם, איר, און בניכם און בנותיכם, און אייערע עבדים און אייערע אמהות, און דער לוי וואס אין אייערע שערים; ווייל אין לו [זען משיח יכרת ואין לו, דניאל 9:26] ער האט נישט קיין חלק און קיין נחלה ביי אייך. 13 שומר דרך, זאלסט נישט עלה דינע עולות אין כל מקום וואס דו וועסט ראה; 14 נייערט אין המקום וואס ה' וועט בחר אין איינעם פון דינע שבטים, דארטן זאלסטו עלה דינע עולות, און דארטן זאלסטו עשה כל וואס איך צוה דיר. 15 נאר מעגסט וויפיל נפשך געלוסט זבח און אכל בשר אין כל דינע שערים, ווי נאך דער ברכה פון ה' אלוקיך וואס ער האט דיר נתן; הטמא אזוי ווי הטהור מעג עס אכל, אזוי ווי א צבי און ווי אן איל. 16 נאר הדם זאלט איר נישט אכל; אויף הארץ זאלסטו עס שפך אזוי ווי מים. 17 טארסט נישט אכל אין דינע שערים דעם מעשר פון דיין דגן און דיין תירוש און דיין יצהר, און די בכורות פון דינע בקר און דינע צאן, און כל נדרים וואס דו וועסט מנדר זיין, און דינע נדבות, און די תרומה פון ידך; 18 נייערט פאר ה' אלוקיך זאלסטו עס אכל, אין המקום וואס ה' אלוקיך וועט אים בחר, דו, און בנך און דיין בת, און דיין עבד און דיין אמה, און דער לוי וואס אין דינע שערים. און זאלסט זיך שמח פאר ה' אלוקיך מיט כל משלח ידך. 19 שומר דרך, זאלסט נישט עזב דעם לוי, כל-ימך על-אדמתך. 20 אז ה'

אלוקיך וועט רחב דיין גבול, אזוי ווי ער האט דיר דבר, און וועסט אמר: לאמיק אכל בשר, כי-תאווה נפשך לאכל בשר, מעגסטו אכל בשר וויפיל נפשך געלוסט. 21 אויב עס וועט זיין רחוק פון דיר המקום וואס ה' אלוקיך וועט בחר צו שום שמו דארטן, זאלסטו זבח פון דינע בקר און פון דינע צאן וואס ה' האט דיר נתן, אזוי ווי איך האב דיר צוה, און אכל אין דינע שערים וויפיל נפשך געלוסט. 22 נאר ווי מע עסט א צבי און אן איל, אזוי זאלסטו עס אכל; ביידע הטמא און הטהור מעג עס אכל. 23 נאר זיי פעסט נישט צו אכל הדם, ווייל הדם איז דאס נפש, און טארסט נישט אכל דאס נפש מיטן הבשר. 24 זאלסט עס נישט אכל; אויף הארץ זאלסטו עס שפך אזוי ווי מים. 25 זאלסט עס נישט אכל, כדי עס זאל גוט זיין דיר און בניך נאך דיר, כי דו וועסט עשה וואס איז ישר אין די אויגן פון ה'. 26 נאר דינע קדשים וואס וועלן זיין ביי דיר, און דינע נדרים, זאלסטו נשא און בא צו המקום וואס ה' וועט בחר; 27 און זאלסט עשה דינע עולות, הבשר און הדם, אויף דעם מזבח פון ה' אלוקיך; און הדם פון דינע זבחים זאל שפך ווערן על מזבח פון ה' אלוקיך, און הבשר זאלסטו אכל. 28 שומר און זאלסט שמע כל די דאזיקע דברים וואס איך צוה דיר, כדי עס זאל גוט זיין דיר און בניך נאך דיר עד עולם, כי דו וועסט עשה וואס איז גוט און ישר אין די אויגן פון ה' אלוקיך. 29 אז ה' אלוקיך וועט יכרית [זען משיח יכרת דניאל 9:26] די גוים וואס דו קוסמט אהין, זיי צו ירש פון פאר דיר, און וועסט זיי ירשען, און זיך ישב אין ארצם, 30 שומר דין, זאלסט נישט נקש ווערן זיי נאכצו עשה, נאכדעם ווי זיי וועלן שמד ווערן פון פאר דיר, און זאלסט נישט דרש נאך זייערע אלוקים, לאמור: איכה די דאדאזיקע גוים עבד זייערע אלוקים? טא לאמיק גם אזוי עשה. 31 זאלסט נישט עשה אזוי צו ה' אלוקיך; ווייל כל תועבה פון ה', וואס ער האט שְׁנָא, האבן זיי עשה צו זייערע אלוקים; ווייל אפילו זייערע בנים און זייערע בנות פארברענען זיי אין אש צו זייערע אלוקים.

דבר 13

1 כל הדבר וואס איך צוה אייך, דאס זאלט איר שומר איבער צו עשה; זאלסט נישט יסף דערצו, און זאלסט נישט גרע דערפון. 2 אז צווישן דיר וועט קום א נביא, אדער א חלומער פון חלומות, און ער וועט דיר נתן אן אות

אדער א מופת [זען מופת פון יהושע משיח שמו זכריה 6:11-12; 3:8] [זען מופת [זען מופת פון יהושע משיח שמו זכריה 6:11-12; 3:8] פון יהושע משיח שמו זכריה 6:11-12; 3:8] און דער אות און דאס מופת [זען מופת פון יהושע משיח שמו זכריה 6:11-12; 3:8] וואס ער האט דיר דבר, וועט אנקומען לאמור: לאמיר הלך נאך אלוקים אחרים וואס דו ידע נישט און לאמיר זיי עבד; 4 זאלסטו נישט שמע צו די דברי הנביא ההוא, אדער יענעם חלומער פון חלומות, מחמת דאס נסה אייך ה' אלוקיכם, כדי צו האבן דעת אויב איר האט אהבה ה' אלוקיכם מיט בכל לבבכם און בכל נפשכם. 5 נאך ה' אלוקיכם זאלט איר הלך, און פאר אים זאלט איר מורא האבן, און זיינע מצוות זאלט איר זיין שומר איבער, און צו זיין קול זאלט איר שמע, און אים זאלט איר עבד, און אן אים זאלט איר האט דבקות. 6 און יענער נביא אדער יענער חלומער פון חלומות יומת כי דבר סרה. קעגן ה' אלוקיכם, וואס האט אייך יצא פון ארץ מצרים, און וואס האט דיר פדה פון דעם בית עבדים להדיחך פון הדרך וואס ה' אלוקיך האט דיר צוה צו הלך אין אים. און זאלסט בער דאס רע פון צווישן דיר. 7 אז אחיך בן אמך, אדער בנך, אדער דיין בת, אדער די אשה פון דיין חיק, אדער דיין רע, וואס איז אזוי ווי דיין אייגן נפש, וועט דיר סות בסתר, לאמר: לאמיר הלך און עבד אלוקים אחרים וואס נישט דו האסט ידע, נישט אבותיך; 8 פון די אלוקים פון די עמים וואס ארום אייך, פון הקרובים צו דיר, אדער פון הרחוקים פון דיר, פון מקצה הארץ ביז קצה הארץ 9 זאלסטו נישט אבה צו אים, און נישט שמע צו אים, און דיין אויג זאל אים נישט חוס, און זאלסט זיך נישט חמל, און אים נישט כסה. 10 נייערט הרגען זאלסטו אים הרגען; ידך זאל זיין אויף אים די 1 טער להמיתו, און דערנאך די יד פון כל העם. 11 און זאלסט אים סקל מיט אבנים, און ער זאל מות, דעריבער וואס ער האט דיר בקש צו נדח פון ה' אלוקיך, וואס האט דיר יצא מארץ מצרים, פון דעם בית עבדים. 12 און כל ישראל וועלן שמע און וועלן מורא האבן, און וועלן מער נישט עשה אזוי ווי די דאזיקע רע זאך צווישן דיר. 13 אז דו וועסט שמע אין איינער פון דינע ערים וואס ה' אלוקיך נתן דיר, צו ישב דארטן, לאמור: 14 יצא אנשים בני-בליעל ישבי עירם און נדח לאמר: לאמיר גיין און עבד אלוקים אחרים וואס איר ידע נישט; 15 און וועסט דרש און חקר און גוט נאכשאל, יטב די זאך איז אמת נכון, די דאזיקע תועבה איז עשה געווארן צווישן דיר, 16

זאלסטו נכה נכה די ישב פון דער דאזיקער עיר מיטן שארף פון חרב; חרם זי
 כל וואס אין איר, און אירע בהמות, מיטן שארף פון חרב. 17 און איר כל שלל
 זאלסטו קבץ אין מיטן פון איר רחוב, און פארברענען אין אש די עיר מיט
 איר כל שלל, אין כליל צו ה' אלוקיך, און זי זאל זיין א תל עולם; זי זאל עוד
 נישט אפגעבויט ווערן. 18 און לא מאומה פון דעם חרם זאל זיך דבק אין
 ידך, כדי ה' זאל זיך שוב פון זיין חרון אף, און דיר נתן רחמים, און זיך רחם
 אויף דיר, און זיך מערן, אזוי ווי ער האט געשווארן צו אבותיך; 19 אז דו
 וועסט שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, לשמר איבער כל זיינע מצוות וואס
 איך צוה דיר היום, צו עשה וואס איז ישר אין די אויגן פון ה' אלוקיך.

דבר 14

1 בנים זייט איר צו ה' אלוקיכם; איר זאלט אייך נישט גדד, און נישט עשה א
 קרחה צווישן אייערע אויגן, נאך מת. 2 ווייל עם קודש ביסטו ביי ה' אלוקיך,
 און זיך האט ה' בחר אים צו זיין פאר אן עם סגלה, פון כל העמים וואס
 אויפן פני האדמה. 3 זאלסט נישט אכל קיין תועבה. 4 דאס זיינען די בהמות
 וואס איר מעגט אכל: א שור, א שה כשבים, און א שה עזים, 5 אן איל, און א
 צבי, און א יחמור, און אן אקו, און א דישן, און א תאו, און א זמר. 6 און
 כל-בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה, זי
 מעגט איר אכל. 7 נאר די דאזיקע טארט איר נישט אכל ממעלי הגרה
 וממפריסי הפרסה השסועה: את-הגמל ואת-הארנבת ואת-השפן כי-מעלה
 גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם. 8 ואת-החזיר כי-מפריס
 פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם משרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. 9
 את-זה תאכלו מכל אשר במים: כל אשר-לו סנפיר וקשקשת תאכלו. 10 וכל
 אשר אין-לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם. 11 כל-צפור טהרה
 תאכלו. 12 וזה אשר לא-תאכלו מהם: הנשר והפרס והעזניה. 13 והראה
 ואת-האיה והדיה למינה. 14 ואת כל-ערב למינו. 15 ואת בת היענה
 ואת-התחמס ואת-השחף ואת-הנץ למינהו. 16 את-הכוס ואת-הינשוף
 והתנשמת. 17 והקאת ואת-הרחמה ואת-השלך. 18 והחסידה והאנפה
 למינה והדוכיפת והעטלף. 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם: לא יאכלו. 20
 כל-עוף טהור תאכלו. 21 לא תאכלו כל-נבלה לגר אשר-בשעריך תתננה

ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלוקיך לא-תבשל גדי בחלב אמו. 22 מעשרן זאלסטו מעשרן דעם כל תבואה פון דיין זריעה, וואס בוא ארויס פון דיין שדה שנה שנה. 23 און זאלסט אכל פאר ה' אלוקיך, אין המקום וואס ער וועט בחר צו עשה שכן שמו דארטן, דעם מעשר פון דיין דגן, פון דיין תירוש, און פון דיין יצהר, און די בכורות פון דייןע בקר און דייןע צאן, כדי זאלסט לערנען מורא צו האבן פאר ה' אלוקיך כל הימים. 24 און אויב הדרך וועט זיין רבה פאר דיר, אויב דו וועסט עס נישט קענען נשא, ווייל המקום וואס ה' אלוקיך וועט אים בחר צו עשה שמו דארטן, וועט זיין רחוק פאר דיר, אז ה' אלוקיך וועט דרך ברכ, 25 זאלסטו עסמאכן צו געלט, און צור דאס געלט איינגעבונדן אין ידך, און הלך צו המקום וואס ה' אלוקיך וועט אים בחר; 26 און זאלסט נתן דאס געלט אויף כל וואס נפשך וועט געלוסטן, אויף בקר און אויף צאן און אויף וויין און אויף שכר, און אויף כל וואס נפשך שאל דיר; און זאלסט דארטן אכל פאר ה' אלוקיך, און זיך שמח, דו און ביתך. 27 און דעם לוי וואס אין דייןע שערים, אים זאלסטו נישט עזב, ווייל ער האט נישט קיין חלק און קיין נחלה ביי דיר. 28 אין יענעם שנה זאלסטו יצא דעם כל מעשר פון דיין תבואה נוח אין דייןע שערים, צי דעם אין סוף פון 3 יאר. 29 און עס זאל בוא דער לוי, ווייל ער האט נישט קיין חלק און קיין נחלה ביי דיר, און דער גר, און דער יתום, און די אלמנה, וואס אין דייןע שערים, און זיי זאלן אכל און 7 [זען שבע] זיין, כדי ה' אלוקיך זאל דרך ברכ אין כל מעשה פון ידך וואס דו וועסט עשה.

דבר 15

1 צום סוף פון 7 שנה זאלסטו עשה שמיטה. 2 און דאס איז דער דין פון שמיטה: כל בעל-משה זאל אפלאזן וואס ער האט נשה זיין רע; ער זאל נישט נגש פון זיין רע און אחיו, ווען מע האט קרא שמיטה פון ה'. 3 פון דעם נכרי מעגסטו נגש, נאר פון וואס דיר בוא ביי דיין אח זאלסטו אפלאזן ידך. 4 פון דעסטוועגן וועט נישט זיין ביי דיר אן אביון, ווייל ברכ וועט דרך ה' ברכ אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה, עס צו ירש; 5 אויב נאר שמוע תשמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, לשמר איבער צו עשה כל דאזיקע מצוות וואס איך צוה דיר היום. 6 מחמת ה' אלוקיך וועט דרך ברכ אזוי ווי ער האט

דיר דבר, און וועסט עבט צו גוים רבים, און דו אליין וועסט נישט עבט, און וועסט משל איבער גוים רבים, און איבער דיר וועט מען נישט משל. 7 אז ביי דיר וועט זיין אן אביון, איינער פון אחיד, אין איינעם פון דינע שערס, אין ארצך וואס ה' אלוקיך נתן דיר, זאלסטו נישט אמץ עשה לבבך, און נישט קפץ ידך פאר אחיד דעם אביון. 8 נייערט עפענען זאלסטו אים עפענען דיין יד, און אנטלייען זאלסטו אים אנטלייען גענוג פאר זיין מחסור וואס ער באדארף. 9 שומר דין, עס זאל נישט זיין אין דיין לב בליעל, לאמור: דאס 7טער שנה, דאס שנה פון שמיטה, קרבה; און דיין אויג וועט זיין רעה צו אחיד דעם אביון, און וועסט אים נישט נתן, און ער וועט קרא איבער דיר צו ה', און אויף דיר וועט זיין א חטא. 10 נתן זאלסטו אים נתן, און לבבך זאל נישט פארדריסן ווען דו נתן אים, ווייל פון דרכים דער דאזיקער זאך וועט דין ה' אלוקיך ברך אין כל וואס דו טוסט, און אין כל משלח ידך. 11 ווייל עס וועט נישט אויסגיין אן אביון מקרב הארץ; דעריבער צוה איך דיר, לאמור: עפענען זאלסטו עפענען ידך צו אחיד, צו דיין עני און צו דיין אביון אין ארצך. 12 אז אחיד, א ייד, אדער א יידישע אשה, וועט זיך מכר צו דיר, זאל ער דיר עבד 6 שנה, און אויפן 7טער שנה זאלסטו אים שלח חפשי פון דיר. 13 און אז דו לאזט אים שלח חפשי פון דיר, זאלסטו אים נישט ארויסלאזן מיט ריקם; 14 באשענקען זאלסטו אים באשענקען פון דינע צאן, און פון דיין גרן, און פון דיין יקב; מיט וואס ה' אלוקיך האט דין ברוך, דערפון זאלסטו אים נתן. 15 און זאלסט זכר אז אן עבד ביסטו געווען אין ארץ מצרים, און ה' אלוקיך האט דין פדה; דעריבער צוה איך דיר היום די דאזיקע זאך. 16 און עס וועט זיין, אז ער וועט אמר צו דיר: איך וויל נישט יצא פון דיר; ווייל ער האט אהבה דין און ביתך, ווייל אים איז טוב ביי דיר, 17 זאלסטו לקח אן מרצע, און דורכשטעכן זיין אזן ביז אין דלת, און ער זאל דיר זיין אן עבד עולם; און גם צו דיין אמה זאלסטו עשה אזוי. 18 עס זאל נישט קשה זיין אין דינע אויגן, ווען דו לאזט אים ארויס חפשי פון דיר, ווייל משנה שכר ווי פאר דעם לויין פון שכיר האט ער דיר עבד 6 שנה; און ה' אלוקיך וועט דין ברך אין כל וואס דו וועסט עשה. 19 כל בכור וואס וועט געבארן ווערן צווישן דינע בקר און צווישן דינע צאן, זאלסטו תקדיש צו ה' אלוקיך; זאלסטו נישט ארבעטן מיט דעם בכור פון דינע שור, און נישט גזז [זען ישעיה 53:7] דעם בכור פון דינע צאן. 20 פאר ה' אלוקיך זאלסטו אים

אכל שנה בשנה, אין המקום וואס ה' וועט בחר, דו און ביתך. 21 און אויב ער וועט זיין מיט א מום, א פסח, אדער אן עור מיט וואסער עס איז מום רע, זאלסטו אים נישט זבח צו ה' אלוקיך. 22 אין דיינע שעררים זאלסטו אים אכל, הטמא אין איינעם מיט הטהור, אזוי ווי א צבי און ווי אן איל. 23 נאר זיין דם זאלסטו נישט אכל; אויף הארץ זאלסטו עס שפך אזוי ווי מים.

דבר 16

1 שומר אף דעם חודש אביב, און זאלסט עשה דעם קרבן-פסח צו ה' אלוקיך, ווייל אין חודש אביב האט דרך ה' אלוקיך יצא הארץ מצרים, ביי לילה. 2 און זאלסט זבח דעם קרבן-פסח צו ה' אלוקיך, פון צאן אדער פון בקר, אין המקום וואס ה' וועט בחר צו עשה שכן שמו דארטן. 3 זאלסט נישט אכל דערביי חמץ; 7 ימים זאלסטו אכל דערביי מצות, לחם עוני, ווייל אין חפזון ביסטו יצא מארץ מצרים; כדי זאלסט זכר דעם יום פון דיין יצא הארץ מצרים, כל ימי דיין חיים. 4 און עס זאל נישט ראה ווערן ביי דיר שאור אין כל גבולך 7 ימים; און עס זאל נישט לון ביז אין דער בקר פון דעם בשר וואס דו וועסט זבח אין ערב פון 1 טער יום. 5 טארסט נישט זבח דעם קרבן-פסח אין איינעם פון דיינע שעררים וואס ה' אלוקיך נתן דיר. 6 נייערט אין המקום וואס ה' אלוקיך וועט בחר אויף צו עשה שכן שמו, דארטן זאלסטו זבח דעם קרבן-פסח, אין ערב ווי די שמש הלך אונטער, אין דער מועד פון דיין יצא פון מצרים. 7 און זאלסט אים בשל און אכל אין המקום וואס ה' אלוקיך וועט אים בחר; און אין דער בקר ופנית והלכת לאהליך. 8 6 ימים זאלסטו אכל מצות, און אויפן 7 טער זאל זיין אן עצרת צו ה' אלוקיך; זאלסט נישט עשה קיין מלאכה. 9 שבעה שבעת זאלסטו דיר ספר; פון ווען מע לאזט אנהייבן א חרמש אויף דער קמה זאלסטו אנהייבן ספר 7 שבועות. 10 און זאלסט עשה דעם יום-טוב פון שבועות צו ה' אלוקיך, ווי נאך דער מסת נדבת ידך, וואס דו וועסט נתן, לויט ווי ה' אלוקיך וועט דרך ברך. 11 און זאלסט זיך שמח פאר ה' אלוקיך, דו, און בנך און דיין בת, און עבדך און דיין אמה, און דער לוי וואס אין דיינע שעררים, און דער גר, און דער יתום, און די אלמנה, וואס צווישן דיר אין המקום וואס ה' אלוקיך וועט בחר צו עשה שכן שמו דארטן. 12 און זאלסט זכר אז אן עבד ביסטו געווען אין מצרים,

און זאלסט זיין שומר איבער און עשה די דאזיקע חוקים. 13 דעם יום-טוב פון סוכות זאלסטו דיר עשה 7 ימים, ווען דו אספּ פון דיין גרן און פון דיין יקב. 14 און זאלסט זיך שמח אין דיין יום-טוב, דו, און בנך און דיין בת, און דיין עבד און דיין אמה, און דער לוי, און דער גר, און דער יתום, און די אלמנה, וואס אין דייןע שערים. 15 7 ימים זאלסטו האלטן יום-טוב צו ה' אלוקיך אין המקום וואס ה' וועט בחר; ווייל ה' אלוקיך וועט זיך ברך אין כל תבואתך, און אין כל מעשה פון דייןע יד, און וועסט זיין אך שמח. 16 3 מאל אין שנה זאלן כל דייןע זכור זיך ווייזן פאר ה' אלוקיך, אין המקום וואס ער וועט בחר: אין דעם יום-טוב פון חג המצות, און אין דעם יום-טוב פון חג השבועות, און אין דעם יום-טוב פון חג הסוכות; און מע זאל זיך נישט ווייזן פאר ה' מיט ריקם; 17 איטלעכער לויט דער מתנה פון ידו, ווי נאך דער ברכה פון ה' אלוקיך, וואס ער האט דיר נתן. 18 שופטים און שוטרים זאלסטו דיר עשה אין כל דייןע שערים, וואס ה' אלוקיך נתן דיר, לויט דייןע שבטים; און זיי זאלן שפט העם מיט משפט צדק. 19 זאלסט נישט נטה א משפט; זאלסט נישט תכיר פנים, און נישט לקח שוחד, ווייל שוחד מאכט עור די אויגן פון חכם, און סלף די דברי צדיקים. 20 נאך צדק, נאך צדק זאלסטו זיך רדף, כדי זאלסט לעבן און ירש הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר. 21 זאלסט דיר נישט נטע אן אשרה כל עץ אצל [זען משלי 8:30] דעם מזבח פון ה' אלוקיך, אשר תעשה לך. 22 און זאלסט דיר נישט קום א מצבה, וואס ה' אלוקיך האט שנא.

דבר 17

1 זאלסט נישט זבח צו ה' אלוקיך אן שור אדער א שה וואס אין אים איז דא א מום, עפעס א זאך רע; ווייל אן תועבה ביי ה' אלוקיך איז דאס. 2 אז עס וועט מצא ווערן צווישן דיר, אין איינעם פון דייןע שערים וואס ה' אלוקיך נתן דיר, אן איש אדער אן אשה וואס וועט עשה וואס איז רע אין די אויגן פון ה' אלוקיך, עבר זיין ברית [זען מה"ש 26-18:21]; 3 און ער וועט הלך און עבד אלוקים אחרים, און זיך השתחוה צו זיי, אדער צו דער שמש, אדער צו דער לבנה, אדער צו דעם כל צבא השמים, וואס איך האב נישט צוה; 4 און עס וועט דיר נגד ווערן, און וועסט שמע, און וועסט דרש יטב, ערשט די זאך איז

אמת נכון, די דאזיקע תועבה איז עשה געווארן אין ישראל, 5 זאלסטו יצא יענעם איש אדער יענע אשה, וואס האבן עשה די דאזיקע זאך רע, צו דיינע שערים דעם איש אדער די אשה און זאלסט זיי סקל מיט אבנים, און זיי זאלן מות. 6 לויט דעם פה פון 2 עדים אדער 3 עדים זאל מות ווערן דער וואס ווערט מות; ער זאל נישט מות ווערן לויט דעם פה פון איין עד. 7 די יד העדים זאל זיין אויף אים די 1 טער להמיתו, און דערנאך די יד פון כל העם; און זאלסט בער דאס רע פון צווישן דיר. 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין-דם לדם בין-דין לדין ובין נגע לנגעדברי ריבת בשעריך, זאלסטו קום און עלה צו המקום וואס ה' אלוקיך וועט אים בחר. 9 און זאלסט בוא צו די כהנים פון שבט לוי, און צו דעם שופטים וואס וועט זיין אין יענע יום, און זאלסט דרש, און זיי וועלן דיר אמר דאס דבר המשפט. 10 און זאלסט עשה לויט דעם דבר וואס זיי וועלן דיר אמר פון מקום ההוא וואס ה' וועט בחר; און זאלסט זיין שומר איבער צו עשה אזוי ווי כל וואס זיי וועלן דרך ירה. 11 לויט דער תורה וואס זיי וועלן דרך ירה, און לויט המשפט וואס זיי וועלן דיר אמר, זאלסטו עשה; זאלסט זיך נישט סור פון דעם דבר וואס זיי וועלן דיר אמר, ימין אדער שמאל. 12 און דער איש וואס וועט עשה מיט זדון, נישט צו שמע הכהן וואס שטייט צו שרת דארטן ה' אלוקיך, אדער דעם שופט, יענער איש זאל מות; און זאלסט בער דאס רע פון ישראל. 13 און דאס כל העם וועט שמע און וועט מורא האבן, און זיי וועלן מער נישט זדון. 14 אז דו וועסט בוא אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר, און וועסט עס ירש, און וועסט זיך ישב דרינען, און וועסט אמר: איך וויל עשה א מלך איבער מיר, אזוי ווי כל הגוים וואס ארום מיר, 15 עשה זאלסטו עשה א מלך איבער דיר דעם וואס ה' אלוקיך וועט אים בחר; פון צווישן אחיד זאלסטו עשה איבער דיר א מלך; טארסט נישט נתן איבער דיר אן איש נכרי, וואס איז נישט אחיד הוא [זען מתי 16-1:1; לוקס 38-23:3]. 16 נאר ער זאל זיך נישט מערן סוסים, און נישט שוב העם קיין מצרים, כדי צו מערן סוסים; וואס ה' האט אייך אנגעזאגט: איר זאלט זיך מער נישט שוב אויף דעם דאזיקן דרך. 17 און ער זאל זיך נישט מערן נשים כדי לבבו זאל זיך נישט סור; גם כסף און זהב זאל ער זיך נישט מערן א סך. 18 און עס וועט זיין, אז ער ישב זיך אויף זיין כסא ממלכת, זאל ער זיך כתב אן משנה התורה הזאת אויף א ספר, פון דער וואס פאר די כהנים פון שבט לוי. 19 און דאס זאל זיין ביי אים, און ער זאל

לייענען דערין כל ימי זיין חיים, כדי ער זאל לערנען מורא צו האבן פאר ה' אלוקיו, לשמר איבער כל דברי דער תורה הזאת, און די דאזיקע חוקים, זיי צו עשה; 20 אז לבו זאל זיך נישט רום איבער אחיו, און ער זאל זיך נישט סור פון די מצוות ימין אדער שמאל, כדי ער זאל מאריך-ימים זיין אויף זיין ממלכת, ער און בניו, צווישן ישראל.

דבר 18

1 די כהנים פון לוי, דער כל שבט לוי, זאלן נישט האבן קיין חלק און קיין נחלה אין ישראל; די אשה פון ה' און זיין נחלה זאלן זיי אכל. 2 און זיי זאלן נישט האבן קיין נחלה צווישן זייערע אחים; ה' איז זייער נחלה, אזוי ווי ער האט צו זיי גערעדט. 3 און דאס זאל זיין דאס משפט פון די כהנים, פון העם, פון די וואס זבח הזבח; סיי שור, סיי שה, זאל מען נתן הכהן די שולטער, און די לחי, און דעם קבה. 4 דאס ערשטע פון דיין דגן, פון דיין תירוש, און פון דיין יצהר, און דאס ערשטע פון דער גז [זען ישעיה 53:7] פון דיין צאן, זאלסטו אים נתן. 5 ווייל אים האט ה' אלוקיך בחר פון כל דיין שבטים, צו עמד צו שרת בשם ה', ער און בניו כל הימים. 6 און אז א לוי וויל בוא פון איינעם פון דיין שערם פון כל ישראל, וואס ער גור דארטן, ובא בכל-אזה פון נפשו, צו המקום וואס ה' וועט בחר. 7 און ער זאל שרת בשם ה' אלוקיו אזוי ווי כל אחיו די לויים וואס עמד דארטן פאר ה'. 8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על-האבות. 9 אז דו בוא אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר, זאלסטו זיך נישט למד צו עשה אזוי ווי די תועבות פון יענע גוים. 10 עס זאל זיך נישט מצא ביי דיר איינער וואס מעביר בנו אדער זיין בת דורכן אש, אדער א קוסם קסמים, אדער א מעונן, אדער א מנחש, אדער א מכשף, 11 אדער א חובר יָע, אדער שואל אוב אדער א ידעוני, אדער א דורש אל המתים. 12 ווייל אן תועבה ביי ה' איז כל וואס טוט דאס, און בגלל די דאזיקע תועבות מוריש זיי ה' אלוקיך פון פאר דיר. 13 תמים זאלסטו זיין מיט ה' אלוקיך. 14 ווייל די דאזיקע גוים וואס דו ירשעסט זיי, שמע זיך צו מעוננים, און צו קוסמים, נאר דו נישט אזוי וואס האט נתן צו דיר ה' אלוקיך. 15 נביא מקרבך מאחיד כמני יקים לך ה' אלוקיך: אליו תשמעון [זען יוח 1:21]. 16 גענוי אזוי ווי דו האסט שאל פון ה' אלוקיך אין חורב, אין יום הקהל, לאמור: לאמיד נישט אסף

לשמע קול ה' אלוקי, לאמִיד נישט ראה מער דאס דאזיקע אש גדולה, כדי
 איך זאל נישט מות. 17 און ה' האט אמר צו מיר: היטיבו איז וואס זיי האבן
 גערעדט. 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
 אליהם את כל-אשר אצונו. 19 והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר
 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו [זען דניאל 2:12]. 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר
 דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלקים אחרים ומת
 הנביא ההוא. 21 וכי תאמר בלבבך: איכה נדע את-הדבר אשר לא-דברו
 ה'. 22 אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא-יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר
 לא-דברו ה': בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו.

דבר 19

1 אז ה' אלוקיך וועט כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8;
 נגזר מארץ חיים מפשע עמי] די גוים וואס ה' אלוקיך נתן דיר ארצם, און
 וועסט זיי ירשען, און זיך ישב אין זייערע ערים, און אין זייערע בתים, 2
 זאלסטו דיר בדל 3 ערים אין מיטן פון ארצך וואס ה' אלוקיך נתן דיר, עס צו
 ירש. 3 זאלסט דיר כון הדרך, און שלשת דאס גבול פון ארצך וואס ה'
 אלוקיך וועט דיר עשה נחל, און עס זאל זיין אויף צו נוס אהין פאר כל רוצח.
 4 און דאס איז דער דבר פון דעם רוצח וואס קען אהין נוס און בלייבן חי:
 דער וואס וועט נכה זיין ירע בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם. 5 ווי
 אז איינער וועט בוא מיט זיין ירע אין יער צו חטב עצים, און ידו וועט זיך נדח
 מיט דער גרזן צו כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר
 מארץ חיים מפשע עמי] העץ, און דער ברזל וועט נשל פון העץ, און וועט
 מצא זיין ירע, און ער וועט מות; ער זאל נוס אין איינער פון די דאזיקע ערים,
 און בלייבן חי; 6 כדי דער גואל הדם זאל נישט רדף דעם רוצח ווען לבבו איז
 חמם, און אים נשג, ווייל הדרך איז א ווייטער, און אים נכה צו נפש, ווען אין
 לו משפט מות [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו חטא משפט מות; ישעיה
 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי], כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום. 7
 דעריבער צוה איך דיר, לאמור: 3 ערים זאלסטו דיר בדל. 8 און אויב ה'
 אלוקיך וועט רחב דיין גבול, אזוי ווי ער האט געשווארן אבותיך, און וועט
 דיר נתן דאס כל הארץ וואס ער האט דבר אבותיך צו נתן 9 אז דו וועסט

שומר איבער כל דאזיקע מצוות וואס איך צוה דיר היום עס צו עשה, אהבה צו האבן ה' אלוקיך, און צו הלך אין זיינע דרכים כל הימים זאלסטו דיר יסף נאך 3 ערים צו די דאזיקע 3; 10 כדי עס זאל נישט שפך ווערן דם נקי אין ארצך וואס ה' אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה, און עס זאל נישט זיין אויף דיר קיין דמים. 11 נאר אז אן איש וועט זיין א שונא זיין רע, און ער וועט ארב אויף אים, און וועט קום אויף אים, און וועט אים נכה נפש, און ער וועט מות; און ער וועט נוס אין איינער פון די דאזיקע ערים, 12 זאלן שיקן די זקנים פון זיין עיר, און אים לקח פון דארטן, און אים נתן אין יד פון דעם גואל הדם, און ער זאל מות. 13 דיין אויג זאל זיך נישט חוס אויף אים, און זאלסט בער שפך דם נקי פון ישראל, כדי דיר זאל גוט זיין. 14 זאלסט נישט סוג דעם גבול פון דיין רע, וואס די ראשנים האבן גבל, אין דיין נחלה וואס דו וועסט נחל, אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר, עס צו ירש. 15 עס זאל נישט קום איין עדות קעגן אן איש פאר כל עון אדער פאר כל חטאת ער חטא; דורך דעם פה פון 2 עדים, אדער דורך דעם פה פון 3 עדים, זאל א זאך קום. 16 אז עס וועט קום אן עד חמש אקעגן אן איש, צו אמר אויף אים פארקערטע עדות, 17 זאלן די 2 אנשים וואס האבן דעם ריב, זיך עמד פאר ה', פאר די כהנים און די שופטים וואס וועלן זיין אין יענע ימים. 18 און אויב די שופטים וועלן גוט דרש, און הנה דער עד איז אן עד שקר, ליגן האט ער אמר אויף אחיו, 19 זאלט איר עשה צו אים, אזוי ווי ער האט זמם צו עשה צו אחיו; און זאלסט בער דאס רע פון צווישן דיר. 20 און די איבעריקע וועלן שמע און וועלן מורא האבן, און וועלן מער נישט עשה אזוי ווי די דאזיקע רע זאך צווישן דיר. 21 און דיין אויג זאל זיך נישט חוס: א נפש פאר א נפש, אן אויג פאר אן אויג, א שן פאר א שן, א יד פאר א יד, א רגל פאר א רגל.

דבר 20

1 אז דו וועסט יצא אויף מלחמה אקעגן דיין אויבים, און וועסט ראה סוס און מרכבה, עם מער פון דיר, זאלסטו נישט מורא האבן פאר זיי, ווייל ה' אלוקיך איז מיט דיר, דער וואס האט דיך אויפגעבראכט מארץ מצרים. 2 און עס וועט זיין, ווי איר קרב זיך צו דער מלחמה, אזוי זאל נגש הכהן, און זאל רעדן צום עם, 3 און אמר צו זיי: שמע, ישראל, איר קרב היום אויף מלחמה

אקעגן אויביכס, זאל נישט רכך ווערן לבבכס; איר זאלט נישט מורא האבן און נישט חפז און זיך נישט ערץ פאר זיי; 4 ווייל ה' אלוקיכס איז דער וואס הלך מיט אייך, מלחמה צו האלטן פאר אייך אקעגן אויביכס, אייך צו ישע. 5 און די שוטרס זאלן רעדן צום עם, לאמור: מי האיש דא וואס האט געבויט בית חדש, און האט עס נישט חנד? זאל ער הלך און זיך שוב צו זיין הייס, טאמער מות ער אין מלחמה, און אן אנדער איש וועט עס חנד. 6 אדער מי האיש דא וואס האט נטע א כרם, און האט אים נישט אנגעהויבן? זאל ער הלך און זיך שוב צו זיין הייס, טאמער מות ער אין מלחמה, און אן אנדער איש וועט עס אנהייבן. 7 אדער מי האיש דא וואס האט ארש אן אשה, און האט זי נישט לקח? זאל ער הלך און זיך שוב צו זיין הייס, טאמער מות ער אין מלחמה, און אן אנדער איש וועט זי לקח. 8 און די שוטרס זאלן יסף און זאלן רעדן צום עם, און אמר: מי האיש דא וואס איז ירא און רך הלבב? זאל ער הלך און זיך שוב צו זיין הייס, כדי דאס לב פון אחיו זאל נישט מסס אזוי ווי לבו. 9 און עס וועט זיין, ווי די שוטרס כלה רעדן צום עם, אזוי זאלן זיי פקד שרי צבאות בראש איבערן העם. 10 אז דו וועסט קרב צו אן עיר, צו האלטן מלחמה אויף איר, זאלסטו איר צורופן שלום. 11 און עס וועט זיין, אויב זי וועט דיר ענה שלום, און וועט דיר עפענען, איז, דאס כל העם, וואס מצא זיך אין איר, זאל דיר ווערן צו מס און דיר עבד. 12 אויב אבער זי וועט נישט עשה אויף שלום מיט דיר, און וועט עשה מלחמה מיט דיר, זאלסטו צור אויף איר; 13 און אז ה' אלוקיך וועט זי נתן אין ידך, זאלסטו מות כל אירע זכור מיטן שארף פון חרב. 14 נאר די נשים און די טף, און די בהמה, און כל וואס וועט זיין אין דער עיר, איר כל שלל, זאלסטו שלל פאר דיר; און זאלסט אכל דעם שלל פון דיינע אויבים, וואס ה' אלוקיך האט דיר נתן. 15 אזוי זאלסטו עשה צו כל ערים וואס זיינען זייער רחק פון דיר, וואס זיי זיינען נישט פון די ערים פון די היגע גוים. 16 נאר פון די ערים פון די היגע עמים, וואס ה' אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה, זאלסטו נישט לאזן לעבן כל נשמה. 17 נייערט חרם זאלסטו זיי חרם: דעם חתי, און דעם אמורי, דעם כנעני, און דעם פריזי, דעם חוי, און דעם יבوسی, אזוי ווי ה' אלוקיך האט דיר צוה; 18 כדי זיי זאלן אייך נישט לערנען צו עשה אזוי ווי כל זייערע תועבות וואס זיי האבן עשה צו זייערע אלוקים, און איר וועט חטא צו ה' אלוקיכס. 19 אז דו וועסט צור אויף אן עיר ימים רבים צו האלטן מלחמה אויף איר, כדי זי תפש,

זאלסטו נישט שחת אירע עץ דורך אויפהייבן דערויף א גרזן; ווייל אכל פון זיי מעגסטו, אבער זיי כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואין לו; ישעיה 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי] טארסטו נישט; ווייל איז דער עץ השדה אן אדם, צו זיין אין מצור פון דיר? 20 בלויז עץ וואס דו ידע, אז ער איז נישט אן עץ מאכל, אים מעגסטו שחת און כרת, און בויען מצור ארום דער עיר וואס האלט מיט דיר מלחמה, ביז איר ירד.

דבר 21

1 אז א געהראלוקים וועט מצא ווערן ליגנדיק אין שדה, אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר עס צו ירש, און עס איז נישט באווסט מי עס האט אים נכה, 2 זאלן יצא דיינע עלטסטע און דיינע שופטים, און זיי זאלן אפמעסטן ביז די שטעט וואס ארום דעם געהרגעטן. 3 און עס זאל זיין: די עיר וואס איז די נענטסטע צום געהרגעטן, זאלן די זקני יענער עיר לקח א יונגע קו, וואס מיט איר איז נאך נישט געארבעט געווארן, וואס האט נאך נישט געצויגן א יאך. 4 און די זקני יענער עיר זאלן אראפנידערן די יונגע קו צו א הארטן נחל, וואס ווערט נישט באארבעט און נישט באזייט; און זיי זאלן אפהאקן דער יונגער קו דאס געניק דארטן אין נחל. 5 און די כהנים, די בני-לוי, זאלן נגש; ווייל זיי האט ה' אלוקיך בחר אים צו עשה דינסט, און צו ברך בשם ה', און לויט זייער פה זאל זיין ביי כל ריב און כל שעדיקונג. 6 און כל זקני יענער עיר, די נענטסטע צום געהרגעטן, זאלן וואשן ידיהם איבער דער יונגער קו וואס מע האט איר אפגעהאקט דאס געניק אין נחל. 7 און זיי זאלן אויסרופן און אמר: ידינו האבן נישט שפך דאס דאזיקע דם, און אונדזערע אויגן האבן נישט ראה. 8 פארגיב עמך ישראל, וואס דו, ה', האסט פדה, און לאז נישט נקי שפך דם צווישן עמך ישראל, און זיי זאל פארגעבן ווערן הדם. 9 אזוי זאלסטו בער נקי [שפך] דם פון צווישן דיר, אויב דו ווילסט עשה וואס איז ישר אין די אויגן פון ה'. 10 אז דו וועסט יצא אין מלחמה אקעגן אויביך, און ה' אלוקיך וועט זיי נתן אין ידך, און וועסט פאנגען פון זיי געפאנגענע, 11 און וועסט ראה צווישן די געפאנגענע אן אשת יפת תואר, און חשק בה, און וועסט זי דיר וועלן לקח פאר אן אשה, 12 זאלסטו זי ברענגען אין ביתך, און זי זאל גלח איר קאפ, און אפשניידן אירע צפורן; 13 און זי זאל סור פון זיך די איר

שמלת שבי, און ישב אין ביתך, און בכה פאר אביה און איר אם א חודש צייט, און דערנאך זאלסטו בוא צו איר, און איר דיר וועלן זיין פאר א בעל, און זי זאל דיר ווערן פאר אן אשה. 14 און עס וועט זיין, אויב זי וועט דיר נישט חפץ [זען חפץ משיח מלאכי 3:1], זאלסטו זי לאזן הלך ווהין זי וויל, נאר מכר פאר געלט זאלסטו זי נישט פארקויפן; טארסט נישט עמר איבער איר; דעריבער וואס דו האסט זי ענה. 15 אז אן איש וועט האבן 2 נשים, איינע א אהובה און איינע שנואה, און זיי וועלן אים געבערן בנים, אי די באליבטע אי די פארהאסטע, און דער בן דער בכור וועט זיין פון דער פארהאסטער, 16 איז, אין דעם יום צו נחל צו בניו דאס וואס יהיה לו ער נישט עשה פאר דעם משפט הבכור בן האהובה איבער בן השנואה, וואס איז דער בכורה. 17 נייערט דעם בכור בן השנואה מוז ער אנדערקענען, אים צו נתן פי שנים פון כל וואס ער פארמאגט; ווייל ער איז דער ראשית פון זיין און, צו אים איז דאס משפט הבכורה. 18 אז אן איש וועט האבן א בן סורר און מורה, וואס שמע נישט צו דעם קול פון אביו, און צו דעם קול פון אמו, און זיי וועלן אים יסר, און ער וועט נישט שמע צו זיי, 19 זאל אביו און אמו אים תפש, און אים יצא צו די זקני עיר פון אים, און צו דעם שער פון זיין מקום. 20 און זיי זאלן אמר צו די זקני עיר פון אים: דער דאזיקער בן אונדזערער איז סורר און מורה, ער שמעט נישט צו אונדזער קול; ער איז א זולל און א סובא. 21 און כל אנשים פון זיין עיר זאלן אים פאר ווארפן מיט אבנים, און ער זאל מות. און זאלסט בער דאס רע פון צווישן דיר; און כל ישראל וועלן שמע, און וועלן מורא האבן. 22 און אז אויף אן איש וועט זיין א חטא פון משפט מות, און ער וועט געטייט ווערן, און וועסט אים אויפהענגען אויף א בויים [זען בן דוד דקרו און אויפהונגען אויף א בויים, שמואל ב 14-18:9; זכריה 12:10; תהלים 22:17; ישעיה 53:5; יוח 19:34], 23 זאלסטו נישט לאזן לון זיין נבלה אויפן עץ; נאר באגראבן זאלסטו אים באגראבן אין דעם אייגענעם יום; ווייל א קללה פון ה' איז א געהאנגענער; און זאלסט נישט תטמא דיין אדמה, וואס ה' אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה.

דבר 22

1 זאלסט נישט ראה אחיך שור אדער זיין שה נדח [ישעיה 53:6], און זיך עלם

פון זיי; שוב זאלסטו זיי שוב צו אחיך. 2 און אויב אחיך איז נישט נאענט פון דיר, אדער דו ידע אים נישט, זאלסטו עס אסוף אין ביתך, און עס זאל זיין ביי דיר, ביז אחיך דרש זיך נאך אויף דעם, און וועסט עס אים שוב. 3 און אזוי זאלסטו עשה מיט זיין חמור, און אזוי זאלסטו עשה מיט זיין שמלה, און אזוי זאלסטו עשה מיט כל אבדה פון אחיך, וואס וועט אבד ווערן ביי אים, און דו וועסט עס מצא; טארסט זיך נישט עלם. 4 זאלסט נישט ראה אחיך חמור אדער זיין שור געפאלן אין דרך, און זיך עלם פון זיי; קום זאלסטו זיי קום אין איינעם מיט אים. 5 אויף אן אשה זאל נישט זיין א בגד פון א גבר, און א גבר זאל נישט אנטאן א שמלה פון אן אשה; ווייל אן תועבה ביי ה' אלוקיך איז כל וואס טוט דאס. 6 אז פאר דיר וועט זיך מצא אין דרך א נעסט פון א צפור אויף ערגעץ אן עץ, אדער אויף הארץ, מיט פייגעלעך אדער ביצים, און די אס רבץ אויף די אפרח אדער אויף די ביצים, זאלסטו נישט לקח די אס אין איינעם מיט די בנים. 7 אוועקלאזן זאלסטו אוועקלאזן די אס, און די בנים זאלסטו לקח צו דיר; כדי דיר זאל גוט זיין, און זאלסטו מאריך-ימים זיין. 8 אז דו וועסט בויען א בית חדש, זאלסטו עשה א מעקה צו דיין גג, כדי זאלסטו נישט ברענגען דמים אויף ביתך, אז עמיצער וועט אראפפאלן פון אים. 9 נישט תזרע כרמך כלאים: פן-תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת פון דעם כרם. 10 זאלסט נישט חרש מיט א שור און א חמור אין איינעם. 11 לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו. 12 גדלים תעשה-לך על-ארבע כנפות כסותך אשר תכסה-בה. 13 אז אן איש וועט לקח אן אשה, און וועט בוא צו איר, און שנאה, 14 און ער וועט עשה אויף איר א בלבול, און ארויסלאזן אויף איר א שם-רע, און אמר: איך האב לקח די דאזיקע אשה, און איך האב צו איר גענענט, און האב ביי איר נישט מצא קיין בתולים; 15 זאל אבי פון דער מיידל, און איר אס, לקח און ארויסברענגען די בתולים פון דער מיידל צו די זקני העיר השערה. 16 און אבי פון דער מיידל זאל אמר צו די זקנים: איך האב נתן מיין בת צו דעם דאזיקן איש פאר אן אשה, און ער האט זי אויב שנא; 17 און הנה שים ער אן עלילה, לאמור: איך האב נישט מצא ביי דיין בת קיין בתולים; און דאס זיינען די בתולים פון מיין בת. און זיי זאלן פרש די שמלה פאר די זקני העיר. 18 און די זקנים פון יענער עיר זאלן לקח דעם איש און אים יסר. 19 און זיי זאלן אים ענש 100 כסף, און נתן דעם אב פון דער מיידל; ווייל ער האט יצא א שם-רע אויף א בתולת ישראל. און זי

זאל אים בלייבן פאר אן אשה; ער יכל זי נישט אוועקשיקן כל זיינע יום. 20
 אויב נאר די דאזיקע זאך איז אמת, עס זיינען נישט מצא געווארן קיין
 בתולים ביי דער מיידל, 21 זאל מען יצא די מיידל צום פתח פון איר בית אבי,
 און די אנשים פון איר עיר זאלן זי פארווארפן מיט אבנים, און זי זאל מות;
 ווייל זי האט עשה א נבלה אין ישראל, מזנה צו זיין אין בית אביה און זאלסט
 בער דאס רע פון צווישן דיר. 22 אז אן איש וועט מצא ווערן ליגנדיק מיט אן
 אשה אן אשת-איש, זאלן שניהם מות, אי דער איש וואס איז געלעגן מיט
 דער אשה, אי די אשה. און זאלסט בער דאס רע פון ישראל. 23 אז א מיידל
 א בתולה וועט זיין ארש צו אן איש, און אן איש וועט זי מצא אין עיר, און
 וועט שכב מיט איר, 24 זאלט איר זיי ביידן יצא צום שער פון יענער עיר, און
 איר זאלט זיי פארווארפן מיט אבנים, און זיי זאלן מות; די מיידל דעריבער
 וואס זי האט נישט געשריען אין עיר, און דער איש, דעריבער וואס ער האט
 ענה זיין אשת רַע. און זאלסט בער דאס רע פון צווישן דיר. 25 אויב אבער
 דער איש וועט מצא הנער המארשה אין שדה, און דער איש וועט זי חזק, און
 וועט שכב מיט איר, זאל בלויז מות דער איש וואס איז מיט איר געווען; 26
 און דער מיידל זאלסטו קיין זאך נישט עשה; נישטא אויף דער מיידל קיין
 חטא מות; ווייל אזוי ווי אן איש קום קעגן זיין רַע, און רצח אים נפש, אזוי איז
 די דאזיקע זאך. 27 ווייל אין שדה האט ער זי מצא; הנער המארשה האט
 געשריען, וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ [זען קור"ב 3-2:11] 28 אז אן איש וועט מצא א
 מיידל, א בתולה וואס איז נישט ארש, און ער וועט זי תפש, און וועט שכב
 מיט איר, און זיי וועלן מצא ווערן, 29 זאל דער איש וואס איז געלעגן מיט
 איר, נתן דעם אב פון דער מיידל 50 כסף, און זי זאל אים ווערן פאר אן אשה,
 דעריבער וואס ער האט זי ענה; ער יכל זי נישט אוועקשיקן כל זיינע יום.

דבר 23

1 קיינער זאל נישט לקח אשת אביו, און נישט גלה כנף אביו. 2 לא-יבא ממזר
 בקהל ה'; גם דור עשירי לא-יבא לו בקהל ה'. 3 א ממזר זאל נישט בוא אין
 דער קהל ה'; צו 10 טער דור פון אים זאל נישט בוא אין דער קהל ה'. 4 אן
 עמוני און א מואבי זאל נישט בוא אין דער קהל ה'; גם 10 טער דור זאל נישט
 בוא פון זיי אין דער קהל ה'; עד עולם; 5 דעריבער וואס זיי זיינען אייך נישט

קדם מיט לחם און מיט מים בדרך, ווען איר זייט יצא פון מצרים, און וואס ער האט שכר עליך בלעם בן בעורן פון פתור אין ארם-נהרים, דרך צו קללך; 6 נאר ה' אלוקיך האט נישט געוואלט שמע צו בלעמען, און ה' אלוקיך האט דיר הפך די קללה אין א ברכה; ווייל ה' אלוקיך האט דרך אהב. 7 זאלסט נישט זוכן זייער שלום און זייער טובה, כל דינע ימים לעולם. 8 זאלסט נישט תעב אן אדומי, ווייל ער איז אחיך; זאלסט נישט תעב א מצרי, ווייל דו ביסטגעווען א גר אין זיין ארץ. 9 די בנים וואס ווערן געבארן פון זיי, דער 3טער דור, מעגן בוא פון זיי אין דער קהל ה'. 10 אז דו וועסט יצא אין מחנה אקעגן אויביך, זאלסטו זיין נשמרת פון כל דבר רע. 11 אז צווישן דיר וועט זיין אן איש וואס וועט נישט זיין טהור, דורך א מקרה-לילה, זאל ער ארויסגיין אויסן מחנה; ער טאר נישט בוא אין מחנה. 12 און עס זאל זיין: פנה ערב זאל ער זיך רחץ אין מים, און ווי די שמש גייט אונטער, זאל ער בוא אין מחנה. 13 און אן ארט זאלסטו האבן אויסן מחנה, און אהין זאלסטו יצא ארויס. 14 און א יתד זאלסטו האבן ביי דיין און; און עס וועט זיין, אז דו ישב זיך דרויסן, זאלסטו דערמיט חפר, און זיך שוב און כסה דיין צאה. 15 ווייל ה' אלוקיך הלך אום אין מיטן פון דיין מחנה, דרך צו נצל, און נתן אויביך צו דיר; דעריבער זאל דיין מחנה זיין קדוש, כדי ער זאל נישט ראה ביי דיר אן ערות זאך, און זיך שוב פון דיר. 16 זאלסט נישט סגר אן עבד צו אדניו, אז ער וועט זיך נצל צו דיר פון אדניו. 17 ביי דיר זאל ער ישב, אין דיין מיט, אין המקום וואס ער וועט בחר, אין איינעם פון דינע שערים, ווו אים איז בעסער; זאלסט אים נישט ינה. 18 עס זאל נישט זיין א קדשה פון די בנות פון ישראל, און עס זאל נישט זיין א קדש פון די בני-ישראל. 19 זאלסט נישט ברענגען דעם אתנן פון א זונה, און דאס מהיר פון א כלב, אין דעם בית ה' אלוקיך פאר א כל נדר, מחמת אן תועבה ביי ה' אלוקיך זיינען זיי ביידע. 20 זאלסט נישט לייען אחיך אויף נשך; נשך פון געלט, נשך פון אוכל, נשך פון כל דבר וואס נשא נשך. 21 דעם נכרי מעגסטו לייען אויף נשך, נאר אחיך טארסטו נישט לייען אויף נשך; כדי ה' אלוקיך זאל דרך ברכ אין כל משלח ידך, אין הארץ וואס דו בוא אהין, עס צו ירש. 22 אז דו וועסט מנדר זיין א נדר צו ה' אלוקיך, זאלסטו זיך נישט אחר אים צו שלם; ווייל דרש וועט אים דרש ה' אלוקיך פון דיר [זען דרש דברים 18:19 און משיח הנביא], און אויף דיר וועט זיין חטא. 23 אויב אבער דו וועסט זיך חדל פון מנדר זיין, וועט אויף דיר

נישט זיין קיין חטא. 24 וואס גייט ארויס פון דיין שפתים זאלסטו זיין שומר איבער, און זאלסט עשה אזוי ווי דו האסט נדר נדבה געווען צו ה' אלוקיך וואס דו האסט דבר מיט דיין פה. 25 אז דו בוא אין כרם רעד, מעגסטו אכל ענבים צו איר נפש שבע [זען שבע פון ה' בגלל קרבן כפרה פון משיח, ישעיה 53:11], נאר אין דיין כלי זאלסטו נישט נתן. 26 אז דו בוא אין קמה פון דיין רע, מעגסטו קטף מלילה מיט ידך, נאר א חרמש טארסטו נישט נוף אויף קמה פון דיין רע.

דבר 24

1 אז אן איש וועט לקח אן אשה און זי ער בעל, איז, אויב זי וועט לא מצא חן אן זיינע אויגן, ווייל ער האט מצא אין איר אן ערות דבר, און ער וועט איר כתב א גט [ספר כריתת], און נתן אין איר יד, און וועט זי אוועקשיקן פון זיין בית [זען דאס איז א בילד פון גהנום: משיח דער חתן אמר אוועק פון מיר, איר פארשאלטענע, אין אש עולם, מתי 25:41], 2 און זי וועט אוועק פון זיין בית, און הלך און ווערן אן איש אחר, 3 און דער איש האחרון וועט זי שנא, און וועט איר כתב א גט, און נתן אין איר יד, און וועט זי אוועקשיקן פון זיין בית, אדער דער איש האחרון וואס האט זי לקח פאר אן אשה צו אים, וועט מות, 4 לא-יוכל בעלה הראשון אשר-שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי-תועבה הוא לפני ה' ולא תחטיא את-הארץ אשר ה' אלוקיך נתן לך נחלה. 5 אז אן איש וועט לקח אן אשה חדשה, זאל ער נישט יצא אין צבא, און אויף אים זאל נישט ארויפגעלייגט ווערן קיין זאך; נקי זאל ער זיין פאר זיין היים איין שנה, און ער זאל שמח זיין אשה וואס ער האט לקח. 6 לא-יחבל רחים ורכב: כי-נפש הוא חבל. 7 אז עמיצער וועט מצא ווערן גנבענדיק א נפש פון אחיו, פון די בני-ישראל, און ער וועט עמר איבער אים, און וועט אים מכר, זאל מות יענער גנב. און זאלסט בער דאס רע פון צווישן דיר. 8 זיי נשמרת מיט דער פלאג פון צרעת, לשמר איבער זייער און צו עשה אזוי ווי כל וואס די כהנים פון שבט לוי וועלן אייך לערנען; אזוי ווי איך האב זיי צוה, זאלט איר זיין שומר איבער צו עשה. 9 געדענקט וואס ה' אלוקיך האט עשה צו מרימען בדרך, ווען איר זייט ארויסגעגאנגען פון מצרים. 10 אז דו וועסט אנטלייען דיין רע מים עס איז הלוואה, זאלסטו

נישט אריינגיין צו אים אין בית צו לקח זיין משכון. 11 דרויסן זאלסטו אבן, און דער איש וואס דו אנטלייסט אים, זאל דיר ארויסטראגן דעם משכון דרויסן. 12 און אויב ער איז אן עני, זאלסטו זיך נישט לייגן מיט זיין משכון. 13 שוב זאלסטו אים שוב דעם משכון, ווי די בן הלך אונטער; כדי ער זאל זיך לייגן אין זיין צודעק, און דרך ברך; און פון דיר וועט עס זיין אצדק פאר ה' אלוקיך. 14 זאלסט נישט דריקן אן ארמען און נויטבאדערפטיקן לוינארבעטער פון אחיך, אדער פון דיין גר וואס אין דיין ארץ, אין דינע שערס. 15 אין דעם אייגענעם יום זאלסטו אפנתן זיין לוי, און די בן זאל נישט אבד דערויף; ווייל ער איז אן עני, און ער קוקט אויס דערויף; כדי ער זאל נישט קרא אויף דיר צו ה', און אויף דיר וועט זיין א חטאת. 16 אבות זאלן נישט מות ווערן פאר בניס, און בניס זאלן נישט מות ווערן פאר אבות; כל פאר זיין חטאת זאל געטייט ווערן. 17 זאלסט נישט נטה המשפט פון א גר, פון א יתום; און זאלסט נישט לקח אין משכון דעם בגד פון אן אלמנה. 18 און זאלסט זכר אז אן עבד ביסטו געווען אין מצרים, און ה' אלוקיך האט דך פדה פון דארטן; דעריבער צוה איך דיר צו עשה די דאזיקע זאך. 19 אז דו וועסט שניידן דיין שניט אין שדה, און וועסט פארגעסן א גארב אין שדה, זאלסטו זיך נישט שוב זי צו לקח; פארן גר, פארן יתום, און פאר דער אלמנה, זאל עס זיין; כדי ה' אלוקיך זאל דך ברך אין כל מעשה פון דינע יד. 20 אז דו וועסט אפקלאפן דיין איילבערטבוים, זאלסטו נישט דרש די צווייגן הינטער דיר; פארן גר, פארן יתום, און פאר דער אלמנה, זאל עס זיין. 21 אז דו וועסט הארבסטן דיין כרם, זאלסטו נישט נאכקלייבן הינטער דיר; פארן גר, פארן יתום, און פאר דער אלמנה, זאל עס זיין. 22 און זאלסט זכר אז א עבד ביסטו געווען אין ארץ מצרים; דעריבער צוה איך דיר צו עשה די דאזיקע זאך.

דבר 25

1 אז צווישן אנשים וועט זיין א ריב, און זיי וועלן נגש צום משפט, און מע וועט זיי שפט, און גערעכט עשה דעם צדיק, און שולדיק עשה דעם שולדיקן [זען רומ 4:4-5], 2 איז, אויב דעם שולדיקן בוא נכה, זאל דער שופט אים לאזן נפל און נכה פאר זיין פני, וועדליק זיין שולד, מיט א מספר. 3 40 שלעג

זאל מען אים נתן, נישט יסף; טאמער שלאגט מען אים יסף ווי דאס, צו מכה רבה, וועט אחיך קלה ווערן פאר דינע אויגן. 4 לא-תחסם שור בדישו. 5 אז אחים וועלן ישב אין איינעם, און איינער פון זיי וועט מות, און בן אין לו [זען דניאל 9:26], זאל דעם אשת המת נישט ווערן א מאנס אן איש זר פון דרויסן; איר יבם זאל קומען צו איר, און זי לקח פאר אן אשה צו אים, און זי יבם. 6 און עס זאל זיין: דער בכור וואס זי וועט ילד, זאל קום זיין אויפן שם פון זיין אחיו המת, כדי שמו זאל נישט מחה ווערן פון ישראל. 7 און אויב דער איש וועט נישט וועלן לקח זיין יבם, זאל זיין יבם עלה אין שער צו די זקנים, און אמר: מיין יבם וויל נישט קום אחיו א שם אין ישראל; ער וויל מיך נישט יבם. 8 און די זקנים פון זיין עיר זאלן אים קרא, און רעדן צו אים. און אז ער וועט זיך עמד און אמר: איך וויל זי נישט לקח, 9 זאל זיין יבם נגש צו אים פאר די אויגן פון די זקנים, און חלץ זיין נעל פון זיין רגל, און א ירק אין זיין פנים, און ענה און אמר: אזוי זאל עשה ווערן צו דעם איש וואס וויל נישט בויען זיין בית אחיו. 10 און שמו זאל גערופן ווערן אין ישראל: דאס בית דעם וואס מיטן נעל חלץ. 11 אז 2 אנשים וועלן זיך נצה צווישן זיך, איינער מיטן אנדערן, און אשת האחד וועט קרב צו נצל איר איש פון זיין יד וואס נכה, און זי וועט שלח איר יד, און חזיק במבשיו, 12 זאלסטו קצץ איר כף; דיין אויג זאל זיך נישט חוס. 13 זאלסט נישט האבן אין דיין כיס אבן ואבן: גדולה און קטנה. 14 זאלסט נישט האבן אין דיין בית איפה און איפה: גדולה און קטנה. 15 אן אבן שלמה און צדק געוויכט זאל זיין ביי דיר; א פולע און ריכטיקע איפה זאל זיין ביי דיר; כדי דינע יום זאלן זיך ארץ אויף האדמה וואס ה' אלוקיך נתן דיר. 16 ווייל אן תועבה ביי ה' אלוקיך איז איטלעכער וואס עשה דאס איטלעכער וואס עשה אן עוולה. 17 זכר וואס עמלק האט דיר עשה בדרך, ווען איר זייט יצא פון מצרים; 18 ווי ער האט דיר קרה בדרך, און האט זנב דינע הינטערשטע, כל חשל הינטער דיר, בעת דו ביסט געווען עיף און יגע; און ער האט נישט מורא געהאט פאר אלוקים. 19 דעריבער זאל זיין, אז ה' אלוקיך נוח דרך פון כל אויביך פון רונד ארום, אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה, עס צו ירש, זאלסטו מחה דעם זכר פון עמלק פון אונטערן שמים; זאלסטו נישט שכח.

1 און עס וועט זיין, אז דו וועסט בוא אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר פאר א נחלה, און וועסט עס ירש, און זיך ישב דרינען, 2 זאלסטו לקח פונעם ראשית כל פרי פון האדמה, וואס דו וועסט בוא פון ארצך וואס ה' אלוקיך נתן דיר, און זאלסט שים אין א טנא, און הלך צו המקום וואס ה' אלוקיך וועט בחר צו עשה שכן שמו דארטן. 3 און זאלסט בוא צו הכהן וואס וועט זיין אין יענע ימים, און אמר צו אים: איך נגד היום פאר ה' אלוקיך, אז איך בין בוא אין הארץ וואס ה' האט געשווארן אבותינו אונדז צו נתן. 4 און הכהן זאל לקח דעם טנא פון ידך, און אים נוח פאר דעם מזבח פון ה' אלוקיך. 5 און זאלסט ענה און אמר פאר ה' אלוקיך: אן ארמי אובד געווען אבי, און ער האט ירד קיין מצרים, און האט זיך דארטן גור מיט א הייפל מענטשן, און ער איז דארטן געווארן אן עם, גדול, עצום, און רב. 6 און די מצרים האבן אונדז רעע, און האבן אונדז ענה, און נתן אויף אונדז עבודה קשה. 7 און מיר האבן צעק צו ה' אלוקי אבותינו, און ה' האט שמע אונדזער קול, און ראה אונדזער עני, און אונדזע עמל, און אונדזער לחץ. 8 און ה' האט אונדז יצא פון מצרים מיט א יד חזקה, און מיט אן אויסגעשטרעקטן זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1: 53], און מיט מורא גדול, און מיט אותות און מיט מופתים [זען מופת פון יהושע משיח שמו זכריה 12: 6-11; 3: 8; 6: 11-12; 9 און ער האט אונדז בוא צו דעם מקום הזה, און אונדז נתן הארץ הזאת, אן ארץ זבת חלב ודבש. 10 און איצט הנה, איך האב בוא דאס ראשית פרי האדמה וואס דו, ה' האסט מיר נתן. און זאלסט עס נוח פאר ה' אלוקיך, און זיך השתחוה פאר ה' אלוקיך. 11 און זאלסט זיך שמח מיט כל הטוב וואס ה' אלוקיך האט נתן דיר און ביתך דו, און דער לוי, און דער גר וואס צווישן דיר. 12 אז דו וועסט כלה לעשר כל מעשר פון דיין תבואה אין שנה השלישית, דעם שנה פון מעשר, זאלסטו עס נתן דעם לוי, דעם גר, דעם יתום, און דער אלמנה, כדי זיי זאלן אכל אין דינע שערם, און שבע [זען שבע ישעיה 53: 11 ה' שבע מיט קרבן כפרה פון משיח] זיין. 13 און זאלסט אמר פאר ה' אלוקיך: איך האב בער דאס הקודש פון הבית, און האב עס גם נתן דעם לוי, און דעם גר, דעם יתום, און דער אלמנה, אזוי ווי אל דיין מצוות וואס דו האסט מיר צוה; איך בין נישט עבר פון דינע מצוות, און האב נישט שכח. 14 איך האב נישט אכל אין מיין און דערפון, און

איך האב נישט בער דערפון טומאההייט, און נישט נתן דערפון פאר א מות; איך האב שמע צו דעם קול פון ה' אלוקי; איך האב עשה אזוי ווי כל וואס דו האסט מיר צוה. 15 שקף פון דיין מעון קדוש, השמים, און ברך עמך ישראל, און האדמה וואס דו האסט אונדז נתן, אזוי ווי דו האסט געשווארן אבותינו אן ארץ זבת חלב און דבש. 16 יום הזה צוה דיר ה' אלוקיך צו עשה די דאזיקע חוקים און די משפטים; און זאלסט זיי שומר איבער און עשה מיט דיין כל לבבך, און מיט כל נפשך. 17 דו האסט היום אמר ה' אים צו האבן פאר אלוקיך, און צו הלך אין זיינע דרכים, און לשמר איבער זיינע חוקים און זיינע מצוות און זיינע משפטים, און צו שמע צו זיין קול. 18 און ה' האט דיר היום אמר אים צו זיין פאר אן עם סגלה, אזוי ווי ער האט דיר דבר, און לשמר איבער כל זיינע מצוות; 19 און דיר צו נתן העכער איבער כל הגוים וואס ער האט עשה, פאר א תהלה, און פאר א שם, און פאר א תפארת, און כדי זאלסט זיין אן עם קודש צו ה' אלוקיך, אזוי ווי ער האט דבר.

דבר 27

1 און משה און די זקנים פון ישראל האבן צוה דעם עם, לאמור: זיי שומר איבער כל מצוות וואס איך צוה אייך היום. 2 און עס וועט זיין, אין דעם יום וואס איר וועט עבר דעם ירדן צו הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר, זאלסטו דיר קום אבנים גדלות, און זיי שיד מיט שיד. 3 און זאלסט כתב אויף זיי כל דברי התורה הזאת, אז דו וועסט עבר; כדי זאלסט בוא אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר, אן ארץ זבת חלב און דבש, אזוי ווי ה' אלוקי אבותיך האט דיר דבר. 4 און עס וועט היה, ווי איר עבר איבער דעם ירדן, זאלט איר קום די דאזיקע אבנים וואס איך צוה אייך היום, אויף דעם הר עיבל, און זאלסט זיי שיד מיט שיד. 5 און זאלסט דארטן בויען א מזבח צו ה' אלוקיך, א מזבח פון אבנים; זאלסט נישט נוף אויף זיי ברזל. 6 פון כל אבנים שלמות זאלסטו בויען דעם מזבח פון ה' אלוקיך; און זאלסט עלה אויף אים עולה צו ה' אלוקיך. 7 און זאלסט זבח שלמים און אכל דארטן, און זיך שמח פאר ה' אלוקיך. 8 און זאלסט כתב אויף די אבנים כל דברי התורה הזאת באר היטב. 9 און משה און די כהנים פון שבט לוי האבן דבר צו כל ישראל, לאמור: זיי סכת און שמע, ישראל: היום הזה ביסטו געווארן פאר אן עם צו ה' אלוקיך.

10 דעריבער זאלסטו שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, און עשה זיינע מצוות און זיינע חוקים וואס איך צוה דיר היום. 11 און משה האט צוה העם אין יום ההוא, לאמור: 12 די דאזיקע זאלן עמד אויפן הר גריזים צו ברכ' העם, ווען איר עבר דעם ירדן: שמעון, און לוי, און יהודה, און יששכר, און יוסף, און בנימין. 13 און די דאזיקע זאלן עמד אויפן הר עיבל פאר דער קללה: ראובן, גד, און אשר, און זבולון, דן, און נפתלי. 14 און די לויים זאלן ענה און אמר צו כל איש פון ישראל אויף א הויכן קול: 15 ארור דער איש, וואס וועט עשה א פסל אדער מסכה, א תועבה צו ה', דאס ווערק פון א ידי חרש, און שים בסתר! און דאס כל העם זאל זיך ענה און אמר: אמן! 16 ארור דער וואס איז קלה אביו אדער אמו! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 17 ארור דער וואס סוג דעם גבול פון זיין רֵעַ! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 18 ארור דער וואס שגה א בלינדן אין דרך! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 19 ארור דער וואס נטה המשפט פון א גר, א יתום, און אן אלמנה! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 20 ארור דער וואס שכב מיט אשת אביו, ווייל ער האט גלה כנף אביו! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 21 ארור דער וואס שכב מיט כל בהמה! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 22 ארור דער וואס שכב מיט אחות, זיין בת אביו, אדער זיין בת אמו! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 23 ארור דער וואס שכב מיט זיין שוויגער! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 24 ארור דער וואס נכה זיין רֵעַ בסתר! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 25 ארור דער וואס לקח שוחד צו נכה נפש דם נקי! און דאס כל העם זאל אמר: אמן! 26 ארור דער וואס וועט נישט מקיים זיין די דברי התורה הזאת [גלט 10:3], זיי צו עשה! און דאס כל העם זאל אמר: אמן!

דבר 28

1 און עס וועט זיין, אויב שמע וועסטו שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, לשמר איבער צו עשה כל זיינע מצוות וואס איך צוה דיר היום, וועט ה' אלוקיך דרך נתן העכער איבער כל גויי הארץ. 2 און כל די דאזיקע ברכות וועלן בוא אויף דיר, און דרך נשג, אז דו וועסט שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך. 3 ברוך וועסטו זיין אין עיר, און ברוך וועסטו זיין אין שדה. 4 ברוך די פרי פון דיין בטן, און די פרי פון אדמתך, און די פרי פון דיין בהמה, די

שגר פון דיינע אלף, און די עשתרות פון דיינע צאן. 5 ברוך דיין טנא, און דיין משארת. 6 ברוך וועסטו זיין ביי דיין בוא, און ברוך וועסטו זיין ביי דיין יצא. 7 ה' וועט נתן אויביך וואס קום אקעגן דיר, נגף פאר דיר; אויף דרך אחד וועלן זיי יצא אקעגן דיר, און אויף 7 דרכים וועלן זיי נוס פאר דיר. 8 ה' וועט צוה א ברכה ביי דיר אין דיינע אסם, און אין כל צו וואס ידך נתן זיך, און ער וועט דיך ברוך אין הארץ וואס ה' אלוקיך נתן דיר. 9 ה' וועט דיך קום פאר א עם קדש צו זיך, אזוי ווי ער האט דיר געשווארן, אויב דו וועסט זיין שומר איבער די מצוות פון ה' אלוקיך, און וועסט הלך אין זיינע דרכים. 10 און כל עמי הארץ וועלן ראה, אז שם פון ה' ווערט גערופן אויף דיר, און זיי וועלן מורא האבן פאר דיר. 11 און ה' וועט דיר יתר א לטובה אין דער פרי פון דיין בטן, און אין דער פרי פון דיין בהמה, און אין דער בפר פון אדמתך, אויף האדמה וואס ה' האט געשווארן צו אבותיך דיר צו נתן. 12 און ה' וועט דיר פתח זיין אוצר הטוב, השמים, צו נתן דעם מטר פון ארצך אין זיין צייט, און צו ברוך כל מעשה פון ידך; און וועסט לזה גוים רבים, און אתה לא יהיה לווה. 13 און ה' וועט דיך עשה פאר דעם ראש און נישט פאר דעם זנב, און וועסט רק זיין אויבן, און נישט זיין אונטן, אויב דו וועסט שמע צו די מצוות פון ה' אלוקיך, וואס איך צוה דיר היום לשמר איבער און צו עשה, 14 און וועסט זיך נישט סור פון כל דברים וואס איך צוה דיר היום, ימין אדער שמאל, כדי צו הלך נאך אלוקים אחרים, זיי צו עבד. 15 און עס וועט זיין, אז דו וועסט נישט זיין שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, לשמר איבער צו עשה כל זיינע מצוות און זיינע חוקות וואס איך צוה דיר היום, וועלן בוא אויף דיר כל די דאזיקע קללות, און וועלן דיך נשג. 16 ארור וועסטו זיין אין עיר, און ארור וועסטו זיין אין שדה. 17 ארור דיין טנא, און דיין משארת. 18 ארור די פרי פון דיין בטן, און די פרי פון אדמתך, די שגר פון דיינע אלף, און די עשתרות פון דיינע צאן. 19 ארור וועסטו זיין ביי דיין בוא, און ארור וועסטו זיין ביי דיין יצא. 20 ה' וועט שלח אויף דיר א מארה, א מהומה, און אן מגערת, אויף כל משלח פון ידך וואס דו וועסט עשה, ביז דו וועסט שמד ווערן, און ביז דו וועסט מהר אבד מפני רע מעלליך, אשר דו האסט מיך עזב. 21 ה' וועט מאכן דְבַר האט דבקות מיט דיר, ביז ער וועט דיך כלה פון האדמה וואס דו בוא אהין, זי צו ירש. 22 ה' וועט דיך נכה מיט דער שחפת, און מיט קדחת, און מיט דלקת, און מיט חרחר, און מיט חרב, און מיט שדפון, און מיט ירקון; און זיי וועלן

דִּיךְ רִדְף בִּיז דו וועסט אבד. 23 און דער שמים וואס איבער דיין קאפ וועט
 זיין נחשת, און הארץ וואס אונטער דיר ברזל. 24 ה' וועט נתן דעם מטר פון
 ארצך אבק און עפר; עס וועט ירד אויף דיר פון השמים, ביז דו וועסט שמד
 ווערן. 25 ה' וועט דִּיךְ נתן צו זיין נגף פאר אויבִּיךְ; אויף איין דרך וועסטו יצא
 אקעגן זיי, און אויף 7 דרכים וועסטו נוס פאר זיי, און וועסט זיין זעוה ביי כל
 ממלכות הארץ. 26 און דיינע נבלה וועלן זיין צו מאכל פאר כל עוף השמים,
 און פאר דער בהמה פון הארץ, און קיינער וועט נישט חרד. 27 ה' וועט דִּיךְ
 נכה מיט דעם שחין פון מצרים, און מיט טחור, און מיט גרב, און מיט חרס,
 אז דו וועסט נישט יכל רפא ווערן. 28 ה' וועט דִּיךְ נכה מיט משוגעת, און מיט
 בלינדקייט, און מיט תמהון פון לב. 29 און וועסט משש אין מיטן יום אזוי ווי
 אן עיוור משש אין דער פינצטער, און וועסט נישט צלח אין דיינע דרכים, און
 וועסט רק זיין עשק און גזל כל הימים, און קיינער וועט נישט זיין מושיע. 30
 אן אשה וועסטו ארש, און אן אנדערער וועט מיט איר שגל; א בית וועסטו
 בויען, און וועסט נישט ישב דערין; א כרם וועסטו נטע, און וועסט אים נישט
 חלל. 31 דיין שור וועט טבח ווערן פאר דיינע אויגן, און וועסט פון אים נישט
 אכל; דיין חמור וועט גזל ווערן פון פאר דיין פנים, און וועט דיר נישט שוב
 ווערן; דיינע צאן וועלן נתן ווערן צו דיינע אויבים, און וועסט נישט האבן
 מושיע. 32 בניך און דיינע בנות וועלן נתן ווערן צו אן אנדער עס, און דיינע
 אויגן וועלן ראה, און כלה נאך זיי כל היום, און ידך וועט זיין אן מאכט. 33 די
 פרי פון אדמתך, און דיין כל יגיע, וועט אכל אן עס וואס דו ידע נישט, און
 וועסט רק זיין עשק און רצץ כל הימים. 34 און וועסט ווערן משוגע פון דער
 זאונג פון דיינע אויגן וואס דו וועסט ראה. 35 ה' וועט דִּיךְ נכה מיט א שחין
 רע אויף די קני און אויף די רגלים, אז דו וועסט נישט יכל רפא ווערן; פון
 דיין פוסטריט ביז דיין שפיץ קאפ. 36 ה' וועט הלך דִּיךְ, און דיין מלך וואס
 דו וועסט קום איבער דיר, צו א גוי וואס דו און אבותיך האבן נישט ידע; און
 וועסט דארטן עבד אלוקים אחרים, עץ ואבן [מלכים ב 25:7]. 37 און וועסט
 זיין פאר א שמה, פאר א משל, און פאר א שנינה, צווישן כל הגוים וואס ה'
 וועט דִּיךְ אהין נהג. 38 פיל זריעה וועסטו יצא אין שדה, און ווינציק וועסטו
 אסף, ווייל דער ארבה וועט עס חסל. 39 כרמים וועסטו נטע און עבד, אבער
 וויין וועסטו נישט שתה און נישט אגר, ווייל דער תולעת [זען ישעיה 66:24];
 דניאל 12:2, תולעת עולם פון גיהנום] וועט עס אכל. 40 איילבערטביימער

וועסטו האבן אין דיין כל גבול, אבער מיט שמן וועסטו זיך נישט סוך, ווייל דייןע איילבערטן וועלן נשל. 41 בניס און בנות וועסטו האבן, נאר זיי וועלן נישט בלייבן ביי דיר, ווייל זיי וועלן הלך אין שבי (גלות). 42 כל דייןע עץ און די פרי פון אדמתך וועט ירש צלצל. 43 דער גר וואס צווישן דיר וועט עלה העכער איבער דיר, און דו וועסט ירד אראפ און אראפ. 44 ער וועט דיר לוח, און דו וועסט אים נישט לוח; ער וועט זיין דער ראש, און דו וועסט זיין דער זנב. 45 און כל די דאזיקע קללות וועלן בוא אויף דיר, און וועלן דיך רדף און דיך נשג, ביז דו וועסט שמד ווערן, ווייל דו האסט נישט שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, לשמר איבער זייןע מצוות און זייןע חוקות וואס ער האט דיר צוה. 46 און זיי וועלן זיין פאר אן אות און פאר א מופת [זען מופת פון יהושע משיח שמו זכריה 6:11-12; 3:8] אויף דיר און אויף דיין זרע עד עולם. 47 מחמת וואס דו האסט נישט עבד ה' אלוקיך מיט שמחה, און מיט טוב לבב, מרוב כל, 48 דעריבער וועסטו עבד דיין אויבס, וואס ה' וועט אים שלח אויף דיר, אין רעב, און אין צמא, און אין עירום, און אין חוסר פון כל; און ער וועט נתן אן יאך פון ברזל אויף דיין צואר, ביז ער דיך געמאכט שמד. 49 ה' וועט נשא אויף דיר א גוי פון דער ווייטן, פון קצה הארץ, אזוי ווי עס בוא צו דאה א נשר, אן גוי וואס דו וועסט נישט פארשטיין זיין לשון; 50 א גוי מיט א פארשייטן פנים, וואס וועט נישט נשא דעם פנים פון א זקן, און א נער וועט ער נישט נתן. 51 און ער וועט אכל די פרי פון דיין בהמה, און די פרי פון אדמתך, ביז דו וועסט שמד ווערן; וואס וועט דיר נישט שאר קיין דגן, קיין תירוש, און קיין צהר, קיין שגר פון דייןע אלף, און קיין עשתרות פון דייןע צאן, ביז ער וועט דיך אבד. 52 און ער וועט דיך צרר אין כל דייןע שערים, ביז עס וועלן ירד דייןע הויכע און בצר חומות, וואס דו האסט זיך אויף זיי בטח, אין דיין כל הארץ; יא, ער וועט דיך צרר אין כל דייןע שערים, אין דיין כל הארץ וואס ה' אלוקיך האט דיר נתן. 53 און וועסט אכל די פרי פון דיין בטן, הבשר פון בניך און דייןע בנות וואס ה' אלוקיך האט דיר נתן, אין דער מצור, און אין דער דריקונג וואס דיין אויבס וועט דיך צוק. 54 דער איידעלער איש צווישן דיר און דער זייער פארצערטלער, זיין אויג וועט זיין רעע צו אחיו, און צו זיין חיק אשת, און צו די איבעריקע בניס וואס ער וועט יתר, 55 צו נתן איינעם פון זיי פון דעם בשר פון בניו וואס ער וועט אכל, ווייל גארנישט וועט אים זיין שאר אין דער מצור, און אין דער דריקונג וואס דיין אויבס וועט דיך

צוק אין כל דינע שערס. 56 די איידעלע צווישן דיר און די פארצערטלטע, וואס האט קיין מאל נישט נסה יצג איר פוסטריט אויף הארץ, פון פארצערטלטקייט און פון איידלקייט, איר אויג וועט זיין רעע צו דעם איש חיק, און צו איר בן, און צו איר בת, 57 און צו איר נאכגעבורט וואס יצא פון צווישן אירע פיס, און צו אירע ילדים וואס זי וועט געבערן, ווייל זי וועט זיי אכל אין פארהרעניש, אין חוסר פון כל, אין דער מצור, און אין דער דריקונג וואס דיין אויב וועט דך דריקן אין דינע שערס. 58 אויב דו וועסט נישט זיין שומר איבער צו עשה כל דברי דער דאזיקער תורה, וואס שטייען כתבים אין דעם דאזיקן ספר, מורא צו האבן פאר דעם דאזיקן כבוד און ירא שם, פאר ה' אלוקיך, 59 וועט ה' עשה פלא דינע מכה, און די מכות גדלות פון דינע זרע אמן און חלים רעים און רעע און אמן. 60 און ער וועט ווידער שוב אויף דיר כל ווייטאקן פון מצרים, וואס דו האסט זיך יגר פאר זיי, און זיי וועלן זיך האבן דבקות אן דיר. 61 גם כל חלי און כל מכה וואס שטייט נישט כתב אין דעם ספר פון דער דאזיקער תורה, וועט זיי ה' עלה אויף דיר ביז דו וועסט שמד ווערן. 62 און איר וועט שאר מיט א מעט, אנשטאט וואס איר זייט געווען אזוי ווי די כוכבים השמים פאר רוב; ווייל דו האסט נישט שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך. 63 און עס וועט זיין, אזוי ווי ה' האט זיך שוש איבער אייך, אייך צו יטב, און אייך צו מערן, אזוי וועט ה' זיך שוש איבער אייך, להאביד אתכם ולהשמיד אתכם; און איר וועט נסח ווערן פון האדמה וואס דו בוא אהין, זי צו ירש. 64 און ה' וועט דך פוץ צווישן כל עמים, פון עק ארץ ביז עק ארץ, און וועסט דארטן עבד אלוקים אחרים, וואס דואון אבותיך האבן נישט ידע, עץ און אבן. 65 און צווישן די דאזיקע גוים וועסטו קיין רגע נישט האבן, און קיין מנוחה וועט נישט זיין פאר דיין פוסטריט; און ה' וועט דיר נתן דארטן אן לב רגז, און אויסגייעניש פון די אויגן, און דאבון נפש. 66 און דיין חיים וועט דיר תלא פחד, און וועסט אנגסטן יום און לילה, און נישט זיין אמן מיט דיין חיים. 67 אין בקר וועסטו אמר: הלוואי ווערט ערב! און אין ערב וועסטו אמר: הלוואי ווערט בקר! פון וועגן דער פחד פון לבבך וואס דו וועסט אנגסטן, און פון וועגן דער מראה פון דינע אויגן וואס דו וועסט ראה. 68 און ה' וועט דך שוב אויף שיפן קיין מצרים, אויף הדרך וואס איך האב דיר אמר, וועסט אים מער נישט ראה. און איר וועט זיך דארטן מכר צו אויביכם פאר עבדים און פאר שפחות, און קיין קנה וועט נישט זיין.

69 דאס זיינען די דברי הברית [זען מה"ש 26-18:21] וואס ה' האט צוה משהן צו כרת מיט די בני-ישראל אין ארץ מואב, אחוץ הברית וואס ער האט כרת מיט זיי אין חורב.

דבר 29

1 און משה האט קרא צו כל ישראל, און האט צו זיי אמר: איר האט ראה כל וואס ה' האט עשה פאר אייערע אויגן אין ארץ מצרים צו פרעהן, און צו כל עבדיו, און צו זיין כל הארץ; 2 די מסות [מסה] הגדלות וואס דיינע אויגן האבן ראה, יענע אותות און מופתים הגדלים. 3 ולא-נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה. 4 און איך האב איך הלך 40 שנה דורכן מדבר; אייערע שלמות זיינען נישט בלה געווארן אויף אייך, און דיין נעל איז נישט בלה געווארן אויף דיין רגל. 5 לחם האט איר נישט אכל, און וויין און שכר האט איר נישט שתה; כדי איר זאלט האבן דעת אז איך בין ה' אלוקיכם. 6 און אז איר זייט בוא צו דעם מקום הזה, איז יצא סיחון מלך חשבון, און עוג מלך בשן, אקעגן אונדז אויף מלחמה, און מיר האבן זיי נכה. 7 און מיר האבן לקח ארצם, און האבן עס נתן פאר א נחלה צו די ראובנים, און צו די גדים, און צו דעם 1/2 שבט מנשה. 8 דעריבער זאלט איר זיין שומר איבער די דברי הברית הזאת [זען מה"ש 26-18:21], און זיי עשה, כדי איר זאלט שכל אין כל וואס איר וועט עשה. 9 איר נצב היום כל פאר ה' אלוקיכם, אייערע ראשי שבטים, אייערע זקנים, און אייערע שוטרים, כל איש ישראל, 10 אייערע טף, נשיכם, און דיין גר וואס אין דיין מחנה, פון דיין חטב עציך ביז דיין שאב מים; 11 אז דו זאלסט עבר אין הברית [זען מה"ש 26-18:21] מיט ה' אלוקיך און אין זיין אלה וואס ה' אלוקיך כרת מיט דיר היום; 12 כדי דיר קום היום פאר אן עס צו אים, און ער זאל דיר זיין צום אלוקים, אזוי ווי ער האט דיר דבר, און אזוי ווי ער האט געשווארן צו אבותיך, צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן. 13 און נישט מיט אייך אליין כרת איך דעם דאזיקן ברית [זען מה"ש 26-18:21] און די דאזיקע אלה, 14 נייערט אי מיט דעם וואס עמד דא מיט אונדז היום פאר ה' אלוקינו, אין מיט דעם וואס איז דא

נישט פאראן מיט אונדז היום. 15 ווייל איר ידע ווי מיר זיינען ישב אין ארץ מצרים, און ווי מיר זיינען עבר צווישן די גוים וואס איר זייט עבר. 16 און איר האט ראה זייערע שקוצים, און זייערע גלולים עץ און אבן, כסף און זהב, וואס ביי זיי. 17 טאמער איז דא צווישן אייך אן איש, אדער אשה, אדער משפחה, אדער שבט, וואס זיין לב פנה זיך היום פון ה' אלוקינו, צו הלך און עבד די אלוקים פון יענע גוים; טאמער איז פאראן צווישן אייך א שרש וואס פרה ראש און לענה [יהודים אין משיח 12:15]; 18 און עס וועט זיין, אז ער וועט שמע די דברים פון דער דאזיקער אלה, וועט ער זיך ברוך אין לבו, לאמור: שלום וועט זיין צו מיר, ווען איך וועל הלך אין דער שרירות פון מין לב אזוי ספה הרזה את-הצמאה. 19 וועט אים ה' נישט וועלן סלח, נייערט דער אף ה' און זיין קנאה וועט עשן אויף יענעם איש, און אויף אים וועט רבץ כל האלה וואס הכתבה אין דעם דאזיקן ספר, און ה' וועט מחה שמו פון אונטערן שמים. 20 און ה' וועט אים בדל צום רעה פון כל שבטים פון ישראל, אזוי ווי כל אלות פון הברית [זען מה"ש 26-21:18] וואס הכתבה אין דעם דאזיקן ספר תורה. 21 און דער דור האחרון, בניכם וואס וועלן קום נאך אייך, און דער גר וועט בוא פון אן ארץ רחוקה, וועלן אמר: ווען זיי וועלן ראה די מכות פון דעם דאזיקן ארץ, און אירע תחלאים מיט וואס ה' האט עס חלה געמאכט; 22 אז גפרית און מלח און שרפה, איז איר כל הארץ; נישט זי ווערט זרע, און נישט זי לאזט צמח, און נישט עס עלה אויף איר כל עשב, אזוי ווי די הפך פון סדום, און עמורה, אדמה, און צבויים, וואס ה' הפך אין זיין אף און אין זיין חמה 23 וועלן כל הגוים אמר: על מה האט ה' עשה אזוי צו דעם דאזיקן ארץ? וואס איז דער דאזיקער חרי האף הגדול? 24 און מע וועט אמר: פארוואס זיי האבן עזב הברית [זען מה"ש 26-21:18] פון ה' אלוקי אבותם, וואס ער האט מיט זיי כרת, ווען ער האט זיי יצא פון ארץ מצרים; 25 און זיי זענען הלך און האבן עבד אלוקים אחרים, און זיך השתחוה צו זיי, אלוקים וואס זיי האבן זיי נישט ידע, און וואס ער האט זיי נישט חלק. 26 און דער אף ה' חרה אויף דעם דאזיקן ארץ, צו בוא דערויף די כל קללה וואס שטייט הכתבה אין דעם דאזיקן ספר. 27 און ה' האט זיי נתש פון ארצם מיט אף, און מיט חמה, און מיט קצף גדול, און האט זיי שלך אין אן ארץ אחרת, אזוי ווי יום הזה. 28 דאס נסתרות איז ביי ה' אלוקינו, נאר דאס נגלות איז פאר אונדז און פאר אונדזערע בנים עד עולם צו עשה כל דברי התורה הזאת.

1 און עס וועט זיין, אז עס וועלן בוא אויף דיר כל די דאזיקע זאכן, די ברכה און די קללה, וואס איך האב נתן פאר דיר, און וועסט דיר שוב צום לב, צווישן די כל הגוים וואס ה' אלוקיך האט דיר אהין נדח, 2 און וועסט זיך שוב צו ה' אלוקיך, און וועסט שמע צו זיין קול, אזוי ווי כל וואס איך צוה דיר היום, דו און בניך, מיט כל לבבך, און מיט כל נפשך, 3 וועט ה' אלוקיך שוב דיין שבית, און ער וועט דיר רחם, און וועט שוב דיר און קבץ פון כל עמים וואס ה' אלוקיך האט דיר אהין פוץ. 4 אם היה דיינע נדח זאלן זיין אין עק שמים, וועט דיר ה' אלוקיך פון דארטן קבץ, און וועט פון דארטן דיר לקח. 5 און ה' אלוקיך וועט דיר בוא אין הארץ וואס אבותיך האבן ירש, און וועסט עס ירש, און ער וועט דיר יטב, און דיר מערן מיין פון אבותיך. 6 און ה' אלוקיך וועט מול לבבך, און דאס לב פון זרעך, אהב צו האבן ה' אלוקיך מיט כל לבבך, און מיט דיין כל נפש, כדי זאלסט לעבן. 7 און ה' אלוקיך וועט נתן כל די דאזיקע אלות אויף אויביך, און אויף דיינע שונאים וואס האבן דיר רדף. 8 און דו וועסט זיך שוב, און שמע צו דעם קול פון ה', און עשה כל זיינע מצוות וואס איך צוה דיר היום. 9 און ה' אלוקיך וועט דיר יתר אין כל מעשה פון ידך, אין דער פרי פון דיין בטן, אין דער בקר פון דיין בהמה, און אין דער בקר פון אדמתך צום גוטן; ווייל ה' וועט זיך שוב און שוש מיט דיר צום גוטן, אזוי ווי ער האט זיך שוש אבותיך; 10 אז דו וועסט שמע צו דעם קול פון ה' אלוקיך, לשמר איבער זיינע מצוות און זיינע חוקות וואס הכתובה אין דעם דאזיקן ספר התורה; אז דו וועסט זיך שוב צו ה' אלוקיך מיט כל לבבך, און מיט כל נפשך. 11 ווייל דאס דאזיקע מצוות וואס איך צוה דיר היום, דאס איז נישט פלא פון דיר, און דאס איז נישט רחקה. 12 נישט אויפן שמים איז דאס, אז דו זאלסט אמר: מי וועט לנו עלה אויפן שמים און עס לקח פאר אונדז, און עס אונדז לאזן שמע, כדי מיר זאלן עס עשה? 13 און נישט פון יענער זייט ים איז דאס, אז דו זאלסט אמר: מי וועט לנו עבר אויף יענער זייט ים, און עס לקח פאר אונדז, און דאס אונדז לאזן שמע, כדי מיר זאלן עס עשה? 14 נייערט זייער נאענט איז דאס דבר צו דיר, אין דיין פה, און אין לבבך, עס צו עשה. 15 ראה, איך האב היום נתן פאר דיר החיים און הטוב

און המות און הרע. 16 וואס איך צוה דיר היום אהב צו האבן ה' אלוקיך, צו הלך אין זיינע דרכים, און לשמר איבער זיינע מצוות און זיינע חוקות און זיינע משפטים, כדי זאלסט חיה און זיך מערן, און ה' אלוקיך זאל דיך ברך אין הארץ וואס דו בוא אהין, עסצו ירש. 17 נאר אז לבבך וועט זיך פנה, און וועסט נישט שמע, און וועסט נדח ווערן, און וועסט זיך השתחוה אלוקים אחרים, און זיי עבד, 18 נגד איך אייך היום, אז אבד וועט איר אבד; איר וועט נישט ארץ ימים זיין אויף האדמה וואס דו עבר דעם ירדן צו בוא אהין, זי צו ירש. 19 איך עוד היום אקעגן אייך שמים און הארץ: חיים און המות נתתי לפניך הברכה און הקללה, דעריבער זאלסטו בחר חיים, כדי זאלסט לעבן, דו און דיין זרע; 20 אהב צו האבן ה' אלוקיך, צו שמע צו זיין קול, און זיך האבן דבקות צו אים, ווייל דאס איז דיין חיים און דיין אוריד-ימים; כדי צו ישב אויף האדמה וואס ה' האט געשווארן צו אבותיך, צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, זיי צו נתן.

דבר 31

1 און משה הלך, און האט דבר די דאזיקע דברים צו כל ישראל. 2 און ער האט צו זיי אמר: אן איש פון 120 שנה בין איך היום; איך יכל נישט מער יצא און בוא; און ה' האט צו מיר אמר: וועסט נישט עבר דעם דאזיקן ירדן. 3 ה' אלוקיך, ער עבר דיר פארויס; ער וועט שמד די דאזיקע גוים פון פאר דיר, און וועסט זיי ירש; און יהושוע, ער עבר דיר פארויס, אזוי ווי ה' האט דבר. 4 און ה' וועט עשה צו זיי אזוי ווי ער האט עשה צו סיחון און צו עוג, די מלכים פון אמורי, און צו ארצם, וואס ער האט זיי שמד. 5 און ה' וועט זיי נתן צו אייך, און איר וועט עשה צו זיי אזוי ווי כל מצוות וואס איך האב אייך צוה. 6 חזק! און אמץ, איר זאלט נישט מורא האבן און זיך נישט ערץ פאר זיי, ווייל ה' אלוקיך, ער איז דער וואס הלך מיט דיר; ער וועט דיך נישט רפה און דיך נישט עזב. 7 און משה האט קרא צו יהושוען, און ער האט צו אים אמר פאר די אויגן פון כל ישראל: חזק! און אמץ, ווייל דו וועסט בוא מיט דעם דאזיקן עם אין הארץ וואס ה' האט געשווארן אבותם זיי צו נתן, און דו וועסט עס זיי נחל. 8 און ה', ער איז דער וואס הלך דיר פארויס; ער וועט זיין מיט דיר, ער וועט דיך נישט רפה און דיך נישט עזב; זאלסט נישט מורא האבן און נישט

חתת. 9 און משה האט כתב די דאזיקע תורה, און האט זי נתן צו די כהנים, בני-לוי, וואס נשא הארון ברית ה' [זען מה"ש 21:18-26], און צו כל זקני ישראל. 10 און משה האט זיי צוה, לאמור: צום סוף פון כל 7 שנים, אין דער מועד פון דעם שנה פון שמיטה, אין דעם יום-טוב פון סוכות, 11 ווען כל ישראל בוא זיך ווייזן פאר ה' אלוקיך, אין המקום וואס ער וועט בחר, זאלסטו לייענען די דאזיקע תורה פאר כל ישראל אין זייערע אזנים. 12 זאמל איין קהל העם, די אנשים און די נשים און די טף, און דיין גר וואס אין דינע שערס, כדי זיי זאלן שמע, און כדי זיי זאלן לערנען, און מורא האבן פאר ה' אלוקיכם, און זיין שומר איבער צו עשה כל דברי דער דאזיקער תורה; 13 און זייערע בנים וואס האבן נישט ידע, זאלן שמע, און לערנען מורא צו האבן פאר ה' אלוקיכם כל טעג וואס איר לעבט אויף האדמה וואס איר עבר דעם ירדן אהין, זי צו ירש. 14 און ה' האט אמר צו משה: זע, דינע יום קרב צום מות, קרא יהושוען, און יצב אייך אין אוהל-מועד, און איך וועל אים צוה. און זיינען הלך משה און יהושוע, און האבן זיך יצב אין אוהל-מועד. 15 און ה' האט זיך באוויזן אין אוהל אין א עמוד ענן, און דער עמוד ענן איז עמד ביים פתח פון אוהל. 16 און ה' האט אמר צו משה: זע, דו שכב זיך מיט אבותיך, און דאס דאזיקע עם וועט קום און זיך זנה, בוא נאך די אלוקים נכר הארץ וואס ער קומט אהין צווישן זיי, און ער וועט מיך עזב, און פרר מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] וואס איך האב כרת מיט אים. 17 און מיין אף וועט חרה אויף אים אין יום ההוא, און איך וועל זיי עזב, און סתר מיין פנים פון זיי, און ער וועט זיין צום אכל, און אים וועלן מצא רעות רבות און צרות, און ער וועט אמר אין יום ההוא: פאר וואר, ווייל אלוקי איז נישט צווישן מיר, האבן מיך מצא די דאזיקע רעות. 18 און סתר וועל איך סתר מיין פנים אין יום ההוא, פאר כל הרעה וואס ער האט עשה, אז זיי האבן זיך פנה צו אלוקים אחרים. 19 און איצט כתב אייך אויף דאס דאזיקער שירה, און לערן עס אויס די בני-ישראל; שים עס אין זייער פה, כדי דאס דאזיקע שירה זאל מיר זיין צום עדות קעגן די בני-ישראל. 20 אז איך וועל אים בוא אויף האדמה וואס איך האב שבע אבותם, זבת חלב און דבש, און זיי וועט אכל און ווערן שבע [זען שבע ישעיה 53:11] און דשן, און וועט זיך פנה צו אלוקים אחרים, און זיי וועלן זיי עבד, און וועלן מיך נאץ, און ער וועט פרר מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26], 21 און היה, אז אים וועלן מצא רעות רבות און צרות וועט דאס

דאזיקע שירה זיך ענה אים אין פנים צום עדות, ווארום עס וועט נישט שכח ווערן פון דעם פה פון זיין זרע; ווייל איך ידע זיין יצר, ווי ער אשה גייט זיך היינט, נאך איידער איך האב אים בוא אין הארץ וואס איך האב צוגעשווארן. 22 און משה האט כתב דאס דאזיקע שירה אין יענעם יום, און האט עס למד די בני-ישראל. 23 און ער האט צוה יהושוע בן נון, און האט אמר: חזק! און אמץ, ווייל דו וועסט בוא די בני-ישראל אין הארץ וואס איך האב זיי צוגעשווארן, און איך וועל זיין מיט דיר. 24 און עס איז געווען, ווי משה האט כלה כתב די דברי התורה הזאת אין א ספר, ביז זייער תמם, 25 אזוי האט משה צוה די לויים וואס נשא הארון ברית ה' [זען מה"ש 26-18:21], לאמור: 26 לקח דאס דאזיקע ספר תורה, און איר זאלט עס שים מצד זייט פון הארון ברית ה' אלוקיכם, און עס זאל דארטן זיין צום עדות קעגן דיר. 27 מחמת איך ידע דיין מרי און דיין ערף הקשה; זע, היינט, אז איך לעב נאך מיט אייך, זייט איר געווען ממרים אקעגן ה', און ווי שוין נאך מיין מת? 28 זאמלט קהל צו מיר אייערע כל זקני שבטים, און אייערע שוטרים, און איך וועל דבר אין זייערע אזנים די דאזיקע דברים, און וועל עוד שמים און ארץ קעגן זיי. 29 ווייל איך ידע, אז שחת איר שחת ווערן נאך מיין מת, און איר וועט זיך סור פון הדרך וואס איך האב אייך צוה, און אייך וועט קרא הרעה אין אחרית הימים, ווייל איר וועט עשה וואס איז הרע אין די אויגן פון ה', אים צו כעס מיט דער מעשה פון אייערע ידים. 30 און משה האט דבר אין די אזנים פון דער כל קהל ישראל די דברים פון דעם דאזיקן שירה ביז תמם.

דבר 32

1 אזן איר שמים, און איך וועל דבר, און שמע הארץ די אמרה פון מיין פה. 2 זאל ערף ווי מטר מיין לערנונג, זאל נזל ווי טל מיין אמרה; ווי א שעירים אויף גראז און ווי רביבים אויף עשב. 3 ווייל דעם שם פון ה' וועל איך קרא; יהב גרויסקייט צו אלוקינו. 4 דער צור זיין ווערק איז תמים, ווייל כל זיינע דרכים זיינען משפט; א-ל אמונה, און אן עול. צדיק און ישר איז ער. 5 שחת לו לא בניו מומם: דור עקש ופתלתל. 6 טאן נישט אזוי גמל ה', עם נבל און נישט חכם! איז ער נישט אביך וואס האט דיך קנה? ער וואס האט דיך עשה און כון? 7 זכר די ימות עולם, בין שנות דור-ודור, שאל אביך, ער זאל דיר נגד,

דיינע זקנים, זיי זאלן דיר אמר. 8 ווען דער אויבערשטער האט נחל די עמים, ווען ער האט פרד בני-אדם, האט ער נצב די גבולות פון עמים, לויט דער צאל פון די בני ישראל. 9 ווייל דער חלק פון ה' איז עמו, יעקב דער חבל פון זיין נחלה. 10 ער האט אים מצא אין ארץ מדבר, און אין וויסטן געוואי פון דער ישמון, אים סבב, אים געכעבן בינה, אים נצר ווי זיין אויגאפל. 11 ווי א נשר עור זיין נעסט, רחף איבער זיינע יונגע, פרש זיינע פלעדערן און לקח זיי, נשא זיי אויף זיין פליגל 12 האט ה' אליין אים נחה, און נישט געווען מיט אים א-ל נכר. 13 ער האט אים רכב אויף די הייכן פון הארץ, און ער האט אכל די תנובות שדה; און ער האט אים געמאכט ינק דבש פון סלע, און שמן פון חלמיש; 14 חמאה פון בקר, און חלב פון צאן, מיט חלב פון כרים, און אילים פון בשן און עתודים, מיט נירנפעסט פון חטה; און דם פון ענבים טרינקסטו שוימיקן וויין. 15 און ישורון איז שמן געווארן און בעט און ביסט שמן, ביסט עבה, ביסט כשה געווארן מיט פעט; און ער האט נטש א-לוה וואס האט אים אשה, און נבל דעם צור פון זיין ישועה. 16 זיי האבן אים קנא מיט זרים, מיט תועבות אים כעס. 17 זיי האבן זבח צו שדים, לא אלוקי אלוקים וואס זיי האבן זיי נישט ידע, צו חדשים, ניי אנקום, וואס אבותיכם האבן זיך פאר זיי נישט שער. 18 אן דעם צור וואס האט דיך ילד האסטו שיה, און שכח א-ל וואס האט דיך חול. 19 און ה' האט ראה און האט נאץ, ווייל פון כעס פון בניו און זיינע בנות. 20 און ער האט אמר: איך וועל סתר מיין פנים פון זיי. איך וועל ראה וואס וועט זיין זייער סוף; ווייל א פארקערטער דור זיינען זיי, בניס אן אמן אין זיי. 21 זיי האבן מיך קנא מיט אן לא א-ל, מיך כעס מיט זייערע חבלים, און איך וועל זיי קנא מיט אן לא עם, מיט א גוי נבל וועל איך זיי כעס. 22 ווייל אן אש איז קדח אין מיין אף, און עס יקד ביז דער שאול תחתית, און אכל ארץ און איר יבול, און להט די מוסד פון די הרים. 23 איך וועל ספה אויף זיי רעות, איך וועל מיינע חצים כלה אויף זיי: 24 דארונג פון רעב, און צערונג פון היץ, און ביטערע פעסט; און דעם שן פון חיות וועל איך שלח אויף זיי: 25 מיט חמה פון די זחל פון עפר. דרויסן וועט וועקנעמען די חרב, און אין די קאמערן די אימה; אי דעם בחור אי די בתולה, דעם זויגעדיקן מיטן איש שיבה. 26 איך וואלט אמר: איך וועל זיי פאה, איך וועל פארטיליקן פון אנוש זייער זכר; 27 ווען איך פארכט נישט דעם שונאס דערצערענונג, זייערע אויבים זאלן נישט אויסלייגן פאלש; נישט אמר: ידנו

איז רום, און נישט ה' האט דאס אלצדינג פעל. 28 ווייל אן עם אבד עצות זיינען זיי, און נישטא קיין בינה אין זיי. 29 אז זיי וואלטן חכם געווען, וואלטן זיי דאס שכל, זיי וואלטן באקלערט זייער אחרית: 30 ווי ידע איינער רדף 1,000, און 2 פארטרייבן 10,000 ווען נישט זייער צור האט זיי מכר, און ה' האט זיי סגר? 31 ווייל נישט ווי צורינו איז זייער צור; און מעגן אונדזערע שונאים אנטשיידן. 32 ווייל פון גפן פון סדום איז זייער גפן, און פון די שדות פון עמורה; זייערע ענבים זיינען ענבים פון רוש, ביטערע הענגלעך זיינען ביי זיי. 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר. 34 פאר וואר, דאס איז כמס ביי מיר, חתם אין מיינע אוצרות; 35 איך האלט נקמה און באצאלונג; זייער רגל וועט זיך מוט אין רעכט צייט; ווייל נאענט איז דער יום פון זייער איד, און עתדות חוש פאר זיי. 36 ווייל ה' וועט זיך דין עמו, און אויף עבדיו זיך נחם, ווען ער ראה אז אזל איז די כח, און פריי אדער שקלאף איז נישטא; 37 און מע זאגט: ווו זיינען זייערע אלוקים, דער צור וואס זיי האבן זיך חסה? 38 וואס האבן דאס חלב פון זייערע זבחים אכל, שתה דעם וויין פון זייער נסכים? זאלן זיי קום און אייך עזר; זאל ער זיין איבער אייך א סתרה. 39 ראה איצט אז איך, איך בין דאס, און נישטא קיין אלוקים מיט מיר; איך מות און עשה לעבעדיק, איך מחץ און איך רפא, און פון ידי איז נישטא מי זאל נצל זיין. 40 ווייל איך נשא צום שמים ידי, און זאג: אזוי ווי חי אנכי לעלם. 41 ווען איך שון מיין ברק חרב, און ידי וועט צום משפט זיך אחז, וועל איך שוב נקמה צו מיינע אויבים, און מיינע שונאים וועל איך שלם. 42 איך וועל שכר מיינע חצים מיט דם, און מיין חרב וועט זיך אכל מיט בשר מיט דם פון דער חלל און שביה, מיט די ראש פרעות אויב. 43 רנן, איר גוים, מיט עמו, ווייל פאר דם פון עבדיו וועט ער זיך נקם זיין, און נקם וועט ער שוב צו זיינע אויבים, און וועט מאכן כפרה פאר ארץ פון עמו. לג 44 און משה איז בוא און האט דבר כל דברי השירה אין די אזנים העם, ער און יהושוע בן נון. 45 און ווי משה האט כלה פון רעדן כל די דאזיקע דברים צו כל ישראל, 46 האט ער צו זיי אמר: שים לבבכם צו כל דברים וואס איך עוד אייך היום אן, אז איר זאלט זיי צוה צו בניכם, לשמר איבער צו עשה כל דברי התורה הזאת. 47 ווייל דאס איז נישט דבר רק פאר אייך, נייערט דאס איז חייכם, און דורך דער דאזיקער זאך וועט איר ארץ ימים אין האדמה וואס איר עבר אהין איבער דעם ירדן, זי צו ירש. 48 און ה' האט דבר אין דעם דאזיקן אייגענעם

יום צו משהן, לאמור: 49 עלה צו דעם דאזיקן הר עברים, דעם הר נבו וואס אין ארץ מואב, וואס אקעגן יריחו, און ראה אן ארץ כנען וואס איך נתן צו די בני-ישראל פאר אן אחוזה. 50 און מות אויף ההר וואס דו עלה אהין ארויף, און ווער אסוף צו עמד, אזוי ווי אחיד אהרן איז מות אויפן הר הור, און איז אסף געווארן צו עמו. 51 ווארום איר האט מעל אן מיר צווישן די בני-ישראל, ביים מים פון מריבת-קדש, אין מדבר צין, ווארום מיך לא קדשתם צווישן די בני-ישראל. 52 אבער פון דער ווייטן וועסטו ראה הארץ, נאר בוא אהין וועסטו נישט, אין הארץ וואס איך נתן צו די בני-ישראל.

דבר 33

1 און דאס איז די ברכה וואס משה דער איש האלוקים האט ברך די בני-ישראל פאר מותו. 2 און ער האט אמר: ה' איז פון סיני בוא, און זרח פון שעיר אויף זיי; ער האט יפע פון הר פארן, און אתה מיט רבבה קודש, אין זיין ימין א אש דת פאר זיי. 3 ער חבב די עמים, כל זייערע קודש זיינען ביי ידך; און זיי ליגן צו דיינע פיס, זיי נשא אויף דיינע דברות. 4 א תורה האט אונדז משה צוה, א מורשה פאר הקהלת יעקב. 5 און ער א מלך איז געווען אין ישורון, ווען די ראשי עם און שבטי ישראל האבן זיך אסף. 6 לעבן זאל ראובן און נישט מות, און זיינע אדם זאלן נישט זיין מספר. 7 און דאס אויף יהודה; און ער האט אמר: שמע, ה', דעם קול פון יהודה, און צו עמו זאלסטו אים בוא; זיינע יד זאלן פאר אים ריב, און אן עזר פון זיינע אויבנים זאלסטו זיין. 8 און אויף לוי האט ער אמר: דיינע אורים-ותומים זיין מיט חסידך, וואס דו האסט אים אין מסה נסה; ביי מים פון מריבה דו האסט ריב מיט אים; 9 וואס האט אמר אויף אביו און אויף אמו: איך האב זיי נישט ראה; און האט אחיו נישט נכר, און בניו נישט געוואלט ידע; ווייל זיי האבן געהיט דיין דבר, און דיין ברית [זען מה"ש 26-18:21] האבן זיי נצר. 10 זיי לערנען דיינע משפטים יעקבן, און דיין תורה ישראלן; זיי שים קטורת באפך, און כליל אויף דיין מזבח. 11 ברך, ה', זיין חיל, און דאס ווערק פון זיינע יד זאלסטו רצה; מחץ די לענדן פון זיינע אויבנים, אז זיינע שונאים זאלן נישט קום. 12 און אויף בנימין האט ער אמר: דער באליבטער פון ה' וועט שכן ביי אים אין בטח; און ה' וועט חפף איבער אים כל הימים, און ער וועט שכן בין אקסלען

פון אים. 13 און אויף יוסף האט ער אמר: ברוך ה' זאל זיין ארץ זיין, מיטן טייערסטן השמים, מיט טל, און מיטן תהום וואס רבץ אונטן; 14 און מיט טייערסטע פרוכטן פון שמש, און מיט טייערסטן געוועקס פון לבנה; 15 און מראש הררי-קדם און ממגד גבעות עולם. 16 און ממגד ארץ און מלאה און רצון שוכני [בוער] סנה תבואתה אויפן ראש יוסף ואון אויפן קדקד נזיר פון אחיו. 17 זיין הדר איז ווי בכור שורו, און קרנות פון אים ווי קרנות פון א ראם; מיט זיי וועט ער נגח די עמים, די עקן פון הארץ מיט רבבות אפרים, און אלפי מנשה. 18 און אויף זבולון האט ער אמר: שמח זיך, זבולון, ביי דיין יצא, און יששכר, אין דיינע אוהלים. 19 עמים וועלן זיך קרא אויפן הר, דארט וועלן זיי זבח זבחים פון צדק; ווייל שפע ימים יינקו און שפני טמוני חול. 20 און אויף גד האט ער אמר: ברוך דער וואס רחב גד! אזוי ווי א לייבינטע ער שכן, און טרף דעם זרוע [זען זרוע פון גאולה, זרוע משיח, ישעיה 1: 53] און דעם קדקד. 21 און ער האט ראה דאס ראשית פאר זיך, ווייל דארט איז דער חלקת מחוקק ספן. ווען ראשי עם אתה, ער אשה צדקת ה' און משפטיו עם-ישראל. 22 און פון דן ער אמר דן גור אריה. ער וועט זנק מן-הבשן. 23 און פון נפתלי ער אמר, נפתלי שבע רצון און מלא ברכת ה' ים און דרום ירשה! 24 און פון אשר ער אמר, ברוך זיין אשר מיט בנים; יהי רצה צו אחיו און לאזן אים טבל בשמן רגלו. 25 ברזל און נחשת מנעלך וכימיק דבאך. 26 אין כאל ישרון: רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים. 27 מענה אלהי קדם און מתחת זרועות עולם און ער וועט גרש מפניך אויב און ער וועט אמר, השמד! 28 און ישראל וועט שכן בטח בדד; עין יעקב אין ארץ דגן און תירוש; און זיין שמים וועט כרף טל. 29 אשריך ישראל! מי כמוך עם נושע דורך ה' מגן עזרך און אשר-חרב גאותך און זיי כחש. איביך לך ואתה על-במותימו און דו וועסט אויף זייערע במות.

דבר 34

1 און משה איז עלה פון די פלוינען פון מואב צום הר נבו, אויפן ראש פסגה וואס אקעגן יריחו; און ה' האט אים געוויזן דאס כל הארץ גלעד ביז דן; 2 און כל נפתלי, און ארץ אפרים און מנשה, און דאס כל הארץ יהודה ביז דעם ים

האחרון. 3 און דעם נגב, און די [ירדן]-געגנט, דעם טאל פון יריחו, דער עיר פון טייטלביימער, ביז צוער. 4 און ה' האט צו אים אמר: דאס איז הארץ וואס איך האב געשווארן צו אברהמען, צו יצחקן, און צו יעקבן, לאמור: צו דיין זרע וועל איך עס נתן. איך האב דרך געלאזט ראה מיט דיינע אויגן, אבער אהין עבר וועסטו נישט. 5 און משה עבד ה' איז דארטן מות, אין ארץ מואב, לויט דעם פי ה'. 6 און מע האט אים באגראבן אין טאל, אין ארץ מואב, אקעגן בית-פעור; און קיין אדם ידע נישט זיין קבר ביז אויף יום הזה [זען קבר פון משיח, ישעיה 53:9]. 7 און משה איז געווען 120 שנה אלט, ווען ער איז מות; זיין אויג איז נישט געווען טונקל, און זיין פרישקייט איז נישט אוועק. 8 און די בני-ישראל האבן בכה פאר משהן אין די פלוינען פון מואב 30 יום, ביז די ימי טרויערגעוויין נאך משהן האבן זיך תמם. 9 און יהושוע בן נון איז געווען פול מיט דעם רוח חכמה, ווייל משה האט סמך אויף אים זיינע יד; און די בני-ישראל האבן זיך שמע צו אים, און האבן עשה אזוי ווי ה' האט צוה משהן. 10 און עס איז נישט קום אין ישראל נאך אזא נביא ווי משה, וואס ה' האט זיך ידע צו אים פנים אל פנים; 11 אין כל אותות און מופתים וואס ה' האט אים שלך עשה אין ארץ מצרים, צו פרעהן, און צו כל עבדיו, און צו זיין כל ארצו; 12 און אין כל היד החזקה, און אין כל המורה הגדול, וואס משה האט עשה פאר די אויגן פון כל ישראל.

דרך ה' אלוקיכם
©2011 אמנים בעבור ישראל

בראשית

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. **א**ב וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְנָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם. **א**ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וְיִהי-אֹר. **א**ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. **א**ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קֶרָא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד.

או וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם. **א**ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהי-כֵן. **א**ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי. **א**ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וּתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהי-כֵן. **א**י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **א**יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן. **א**יב וּתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **א**יג וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי.

איד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהִיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם. **א**טו וְהִיוּ לְמְאֹרֹת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן. **א**טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים: אֶת-הַמְּאֹר הַגְּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת-הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים. **א**יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ. **א**יח

וּלְמַשָּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב.
אִיט וַיְהִי-עָרֵב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי.

אכ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי
 רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. **אכא** וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה
 הַרְמֹשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי-טוֹב. **אכב** וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר: פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיַּמִּים
 וְהָעוֹף יִרֵב בָּאָרֶץ. **אכג** וַיְהִי-עָרֵב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי.

אכד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ וְחַיֵּתוֹ-אָרֶץ
 לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן. **אכה** וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיֵּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
 וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **אכו** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה
 אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרַדּוּ בַדָּגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ
 וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ. **אכז** וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
 אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם. **אכח** וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבַשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בַדָּגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּבְכָל-חַיָּה הָרֹמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ. **אכט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם
 אֶת-כָּל-עֵשֶׂב זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בוֹ פְּרִי-עֵץ
 זֶרַע זֶרַע: לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָהּ. **אל** וּלְכָל-חַיֵּת הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל
 רוֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֶרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן. **אלא**
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עָרֵב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
 הַשִּׁשִּׁי.

בא וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם. **בב** וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. **בג** וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים
 אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ: כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת.

בד אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם: בַּיּוֹם עָשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ
 וּשְׁמַיִם. **בה** וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֶם יְהִי בָאָרֶץ וְכָל-עֹשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֶם יִצְמַח: כִּי
 לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אִין לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה. **בו** וְאֵד
 יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהַשִּׁקָּה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. **בז** וַיִּיצֹר יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת-הָאָדָם עֶפְרָ מִן-הָאֲדָמָה וַיַּפֵּחַ בְּאָפִיו נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.
בח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן-בְּעֵדֶן וּמִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר. **בט**
 וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאֲדָמָה כָּל-עֵץ נְחֻמָּד לְמִרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֲכָלוֹעַץ הַחַיִּים

בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. **בִּי** וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן וּמִשָּׁם
 יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים. **בִּיא** שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוּן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ
 הַחַיִּילָה אֲשֶׁר-שָׁם הַזֶּהָב. **בִּיב** וְזֶהָב הָאֶרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּדֹלַח וְאָבֹן
 הַשֵּׁהָם. **בִּיג** וְשֵׁם-הַנֶּהָר הַשְּׁנַי גִּיחוּן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ פּוּשׁ. **בִּיד** וְשֵׁם
 הַנֶּהָר הַשְּׁלִישִׁי חַדְקֵל הוּא הַהַלְךְ קִדְמַת אֲשׁוּר וְהַנֶּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת. **בִּטו**
 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן-עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. **בִּטז** וַיֹּצֵא
 יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לְאָמֹר: מִכָּל עֵץ-הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל. **בִּיז** וַיִּמְעַץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַעֲלָא תֹאכַל מִמֶּנּוּ: כִּי בְיּוֹם אֶכְלָךְ מִמֶּנּוּמוֹת תָּמוּת. **בִּיח** וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. **בִּיט** וַיִּצַּר יְהוָה
 אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיִּית הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם
 לְרֹאוֹת מַה-יִקְרָא-לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נָפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ. **בִּכ** וַיִּקְרָא
 הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיִּית הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא-מָצָא
 עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. **בִּכא** וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תִּרְדָּמָה עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת
 מִצַּלְעוֹתָיו וַיִּסְגֹּר בְּשָׁר תַּחַתְנָנָהּ. **בִּכב** וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֹּלַע אֲשֶׁר-לָקַח
 מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל-הָאָדָם. **בִּכג** וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עִצָּם
 מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת. **בִּכד** עַל-כֵּן
 יַעֲזֹב אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. **בִּכה** וַיְהִי
 שְׁנֵיהֶם עֶרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׂשׁוּ. **גא** וְהַנְּחָשׁ הָיָה עֶרוּם מִכָּל חַיִּית
 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא
 תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן. **גב** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הַנְּחָשׁ: מִפְּרִי עֵץ-הַגֵּן נֹאכַל. **גג**
 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ:
 פֶּן-תָּמוּתוּן. **גד** וַיֹּאמֶר הַנְּחָשׁ אֶל-הָאִשָּׁה: לֹא-מוֹת תָּמוּתוּן. **גה** כִּי יִדַע אֱלֹהִים
 כִּי בְיּוֹם אֶכְלֹכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים יִדְעִי טוֹב וְרַע. **גו** וַתִּרְאֵ
 הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תִאֲוָה-הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׁכִּיל וַתִּקַּח
 מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֵן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל. **גז** וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי
 עֶרְמִם הֵם וַיִּתְפָּרוּ עָלֶיהָ תִאֲנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת. **גח** וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה
 אֱלֹהִים מִתְּהַלְךְ בְּגוֹלְרוֹחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ
 עֵץ הַגֵּן. **גט** וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיְכָּה. **גי** וַיֹּאמֶר
 אֶת-קִלְכָּךְ שָׁמַעְתִּי בְּגוֹן וְאִירָא כִּי-עִירַם אֲנֹכִי וְאַחְבָּא. **גיא** וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ כִּי
 עִירַם אֶתָּה הַמֶּן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבַלְתִּי אֶכְל-מִמֶּנּוּ אֶכְלָתָ. **גיב** וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם: הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וְאֹכַל. **גיג** וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מֵה־זֹאת עָשִׂיתָ וּתְאֹמֶר הָאִשָּׁה הִנָּחֵשׁ הַשִּׂיאֲנִי וְאֹכֵל. **ג**יֵד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הִנָּחֵשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּר אַתָּה מִכָּל-הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל-גִּחְוֹנְךָ תִלְדֶּךָ וְעִפְרָת תֹּאכֵל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ. **ג**טו וַאִיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ: הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב. **ג**טז אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה עֲצֻבוֹנְךָ וְהִרְנֹךָ בְּעֶצֶב תִּלְדֵּי בָנִים וְאֶל-אִישׁךָ תִּשׁוּקֶתָּךְ וְהוּא יִמְשָׁל-בְּךָ.

גיז וּלְאָדָם אָמַר כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וּתְאֹכֵל מִן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכֵל מִמֶּנּוּ: אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרָךָ בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. **ג**יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֹת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה. **ג**יט בְּזַעַת אֶפִּיךָ תֹאכֵל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶבְךָ אֶל-הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ: כִּי-עִפְרָת אַתָּה וְאֶל-עִפְרָת תָּשׁוּב. **ג**כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה: כִּי הוּא הִיטָה אִם כָּל-חַי. **ג**כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹרוֹ וַיִּלְבָּשֵׁם.

גכב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן-יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעַלְמִים. **ג**כג וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן-עֵדֶן לְעַבְדָּךְ אֶת-הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם. **ג**כד וַיִּגְרַשׁ אֶת-הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֶן-עֵדֶן אֶת-הַכְּרִבִּים וְאֵת לֶהֱט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת-דַּרְךְךָ עַץ הַחַיִּים.

דא וְהָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וּתְאֹמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה. **ד**ב וַתִּסֹּף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה. **ד**ג וַיְהִי מִקֶּץ יָמַיִם וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה. **ד**ד וְהֶבֶל הֵבִיא גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וַיִּמְחַלְבֵהוּן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-הֶבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ. **ד**ה וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו. **ד**ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן: לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נִפְּלוּ פָּנֶיךָ. **ד**ז הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקֶתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ. **ד**ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ. **ד**ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי. **ד**י וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאָדָמָה. **ד**יא וְעַתָּה אֲרוּר אַתָּה מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֹת-פִּיהָ לְקַחַת אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ. **ד**יב כִּי תַעֲבֹד אֶת-הָאָדָמָה לֹא-תִסֹּף תֵּת-כֹּחָהּ לָךְ נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ. **ד**יג וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה: גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְשָׂא. **ד**יד הֵן גִּרְשִׁית אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי נָע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל-מֹצְאֵי יַהֲרֹגֵנִי. **ד**טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן

כָּל-הָרֵג קִין שִׁבְעֵתַיִם יָקָם וַיִּשֶׁם יְהוָה לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-מִצְאוֹ.
דטו וַיֵּצֵא קִין מִלְכָּנִי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-נֹד קַדְמַת-עֵדֶן. **דז** וַיֵּדַע קִין
 אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-חֲנוּךְ וַיְהִי בְנָה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ.
דיח וַיִּוְלַד לְחֲנוּךְ אֶת-עֵירֶד וְעֵירֶד יָלַד אֶת-מַחוּיָאֵל וּמַחוּיָאֵל יָלַד אֶת-מִתוּשָׁאֵל
 וּמִתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת-לֶמֶךְ. **דיט** וַיִּקַּח-לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים: שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם
 הַשְּׁנִית צִלְהָ. **דכ** וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת-יֹבֵל: הוּא הָיְהָאָבִי יֹשֵׁב אֶהֱל וּמִקְנָה. **דכא**
 וְשֵׁם אָחִיו יֹבֵל: הוּא הָיְהָאָבִי כָּל-תַּפֵּשׁ כְּנֹר וְעֹגֵב. **דכב** וְצִלְהָ גַם-הוּא יָלְדָה
 אֶת-תּוֹבֵל קִינֹלְטֵשׁ כָּל-חֹרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל וְאַחֹת תּוֹבֵל-קִין נַעֲמָה. **דכג** וַיֹּאמֶר
 לֶמֶךְ לְנָשָׂיו עֵדָה וְצִלְהָ שְׁמַעְן קוֹלִינְשֵׁי לֶמֶךְ הַאֲזִנָּה אִמְרָתִי: כִּי אִישׁ הִרְגֹתִי
 לִפְצָעֵי וַיִּלְד לְחִבְרָתִי. **דכד** כִּי שִׁבְעֵתַיִם יָקָם-קִין וּלְמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה. **דכה**
 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֹתוֹ שְׁמוֹ שֵׁת: כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים
 זָרַע אַחֲרַיִתַּחַת הֶבֶל כִּי הִרְגוּ קִין. **דכו** וּלְשֵׁת גַּם-הוּא יָלַד-בֶּן וַיִּקְרָא אֹתוֹ שְׁמוֹ
 אָנוּשׁ אִזּו הוּחַל לְקֹרָא בְּשֵׁם יְהוָה.
הא זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם: בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ.
הב זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֹת-שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם. **הג**
 וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיִּוְלַד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֹת-שְׁמוֹ שֵׁת. **הד**
 וַיְהִיו יָמֵי-אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת. **הה**
 וַיְהִיו כָּל-יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר-חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת.
הו וַיְחִי-שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיִּוְלַד אֹת-אָנוּשׁ. **הז** וַיְחִי-שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת-אָנוּשׁ שִׁבְעַת שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת. **ח** וַיְהִיו
 כָּל-יָמֵי-שֵׁת עֶשְׂרִים שָׁנָה וַתִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
הט וַיְחִי אָנוּשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיִּוְלַד אֹת-קִינָן. **הי** וַיְחִי אָנוּשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת-קִינָן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת. **היא** וַיְהִיו
 כָּל-יָמֵי אָנוּשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וַתִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
היב וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיִּוְלַד אֹת-מֵהֶלְלָאֵל. **היג** וַיְחִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת-מֵהֶלְלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת. **היד** וַיְהִיו
 כָּל-יָמֵי קִינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וַתִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
הטו וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיִּוְלַד אֹת-יֶרֶד. **הטז** וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת. **היז**
 וַיְהִיו כָּל-יָמֵי מֵהֶלְלָאֵל חָמֵשׁ וַתִּשַׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.

היח ויחי-יָרַד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמָאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-חֲנוּךְ. **היט** ויחי-יָרַד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הכ** ויהיו כָּל-יָמֵי-יָרַד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.

הכא ויחי חֲנוּךְ חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-מִתְוֹשֶׁלַח. **הכב** וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מִתְוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הכג** ויהי כָּל-יָמֵי חֲנוּךְ חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. **הכד** וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים.

הכה ויחי מִתְוֹשֶׁלַח שֶׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמָאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-לֶמְךָ. **הכו** ויחי מִתְוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-לֶמְךָ שְׁתַּיִם וְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הכז** ויהיו כָּל-יָמֵי מִתְוֹשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.

הכח ויחי-לֶמְךָ שְׁתַּיִם וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמָאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בֶּן. **הכט** וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר: זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִמַּעֲצָבוֹן וְדִינוֹ מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה.

הל ויחי-לֶמְךָ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ חָמֵשׁ וַתֵּשַׁעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הלא** ויהי כָּל-יָמֵי-לֶמְךָ שֶׁבַע וְשֶׁבַעִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.

הלב ויהי-נֹחַ בֶּן-חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת. **וא** ויהי כִּי-הִחַל הָאָדָם לָרֵב עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יִלְדוּ לָהֶם. **וב** וַיֵּרְאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָיָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ. **וג** וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יֵדוּן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמָם בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. **וד** הַנְּפֹלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם: הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם.

וה וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רָבָה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֹצֵר מַחֲשַׁבֶּת לְבוֹ רַק רַע כָּל-הַיּוֹם. **וו** וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל-לְבוֹ. **וז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם: כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתָם. **וח** וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה.

וט אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַנֹחַ אִישׁ צְדִיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו: אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ. **וי** וַיֹּלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת. **ויא** וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס. **ויב** וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וַהֲנִה נִשְׁחָתָה: כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בְּשׂוֹר אֶת-דָּרְכּוֹ עַל-הָאָרֶץ.

ויג ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בַּאֲלֵפֵי-מִלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם
 והנני משחיתם את-הָאָרֶץ. ויֵד עֲשֵׂה לְךָ תִּבְתָּ עֲצֵי-גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה
 אֶת-הַתֵּבָה וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר. וְטוּ וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ: שְׁלֹשׁ
 מאות אמה ארך הַתֵּבָה חֲמֵשִׁים אמה רחבה וּשְׁלֹשִׁים אמה קומתה. וטו צֹהַר
 תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל-אִמָּהּ תִּכְלֹנָה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תַּחְתִּים
 שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂהָ. ויז וְאֲנִי הֲנִי מְבִיא אֶת-הַמַּבּוּל מִיָּם עַל-הָאָרֶץ לְשַׁחַת
 כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: כָּל אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ יִגּוּעַ. ויח וְהִקְמַתִּי
 אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל-הַתֵּבָה אַתָּה וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנָשֵׁי-בְנֵיךָ אִתְּךָ. ויט
 וּמִכָּל-הַחַי מִכָּל-בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֶל-הַתֵּבָה לְהַחֲלִית אִתְּךָ: זָכָר וּנְקֵבָה
 יְהִיוּ. וּכְמִהְיוּ לְמִינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם
 מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת. וּכְאֵל וְאִתָּהּ קַח-לְךָ מִכָּל-מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאִסְפַּתָּ
 אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֹכֶלָהּ. וּכְבֹ וַיַּעַשׂ נֹחַ: כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בְּכֹן
 עָשָׂה. זא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא-אִתָּהּ וְכָל-בֵּיתְךָ אֶל-הַתֵּבָה: כִּי-אִתְּךָ רְאִיתִי
 צָדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה. זב מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח-לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ
 וְאִשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. זג גַּם מֵעוֹף
 הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לַחַיּוֹת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ. זד כִּי לְיָמִים
 עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמַּטִּיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמַחֲיִיתִי
 אֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. זה וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּהוּ
 יְהוָה. זו וְנֹחַ בֶּן-שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מִיָּם עַל-הָאָרֶץ. זי וַיָּבֹא נֹחַ וּבְנָיו
 וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי-בְנָיו אִתּוֹ אֶל-הַתֵּבָה: מִפְּנֵי מִי הַמַּבּוּל. זח מִן-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
 וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן-הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר-רִמַּשׁ עַל-הָאֲדָמָה. זט
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל-נֹחַ אֶל-הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה: כָּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ. זי
 וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל-הָאָרֶץ. זיא בְּשֵׁנַת שֵׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה
 לַחַיִּי-נֹחַ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ שִׁבְעִים הָיָה נִבְקָעוּ כָּל-מַעֲיִנֹת
 תְּהוֹם רָבָה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ. זיב וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם
 וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. זיג בְּעָצָם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם-וְחָם וַיִּפֹּת בְּנֵי-נֹחַ וְאִשְׁתׁ נֹחַ
 וּשְׁלֹשֶׁת נָשֵׁי-בְנָיו אִתָּם אֶל-הַתֵּבָה. זיד הֵמָּה וְכָל-הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל-הַבְּהֵמָה
 לְמִינָהּ וְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרִמַּשׁ עַל-הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל-הָעוֹף לְמִינֵהוּ כָּל צִפּוֹר
 כָּל-כָּנָף. זטו וַיָּבֹאוּ אֶל-נֹחַ אֶל-הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל-הַבָּשָׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ
 חַיִּים. זטז וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל-בָּשָׂר בָּאוּ כָּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר
 יְהוָה בַּעֲדוֹ. זיז וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל-הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ

את-הַתְּבָה וַתָּרַם מֵעַל הָאָרֶץ. **זיח** וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַתִּלְךָ הַתְּבָה עַל-פְּנֵי הַמַּיִם. **זיט** וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל-הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר-תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם. **זכ** חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אָמָה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים. **זכא** וַיִּגְוַע כָּל-בְּשָׂר הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל-הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם. **זכב** כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת-רוּחַ חַיִּים בְּאִפּוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בָּחַרְבָה־מֵתוֹ. **זכג** וַיִּמַּח אֶת-כָּל-הַיְּקוּם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמְחוּ מִן-הָאָרֶץ וַיִּשְׁאֲרֵ אֶד-נֹחַ וְאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה. **זכד** וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל-הָאָרֶץ חֲמֵשִׁים וּמֵאֵת יוֹם. **חא** וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם. **חב** וַיִּסְכְּרוּ מֵעֵינַת תְּהוֹם וַאֲרַבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַגִּשְׁמִים מִן-הַשָּׁמַיִם. **חג** וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹד וְשׁוֹב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִמֶּקְצָה חֲמֵשִׁים וּמֵאֵת יוֹם. **חד** וַתֵּנַח הַתְּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הַרֵי אֲרָרָט. **חה** וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹד וַחֲסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֲשִׂירֵי בְּאָחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים. **חו** וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת-חַלּוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה. **חז** וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב עַד-יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. **חח** וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹלָרְאוֹת הַקְּלוֹ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. **חט** וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכָף-רַגְלָהּ וַתָּשֵׁב אֵלָיו אֶל-הַתְּבָה-כִּי-מַיִם עַל-פְּנֵי כָּל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל-הַתְּבָה. **חי** וַיִּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסֹּף שִׁלַּח אֶת-הַיּוֹנָה מִן-הַתְּבָה. **חיא** וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב וְהִנֵּה עֹלָה-זֵית טָרַף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. **חיב** וַיִּיחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסְפָה שׁוֹב-אֵלָיו עוֹד. **חיג** וַיְהִי בְּאַחַת וָשֶׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאָחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת-מִכְסֵה הַתְּבָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה. **חיד** וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ שִׁבְשִׁבָה הָאָרֶץ.

חטו וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ לֵאמֹר. **חטז** צֵא מִן-הַתְּבָה-אִתָּהּ וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי-בְנֵיךָ אִתְּךָ. **חיז** כָּל-הַחַיָּה אֲשֶׁר-אִתְּךָ מִכָּל-בְּשָׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ הוּצָא (הַיְּצֵא) אִתְּךָ וְשָׂרְצוּ בְּאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל-הָאָרֶץ. **חיא** וַיֵּצֵא-נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי-בָנָיו אִתּוֹ. **חיט** כָּל-הַחַיָּה כָּל-הָרֶמֶשׂ וְכָל-הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵיהֶם יָצְאוּ מִן-הַתְּבָה. **חכ** וַיְבִן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בְּמִזְבֵּחַ. **חכא** וַיִּרַח יְהוָה אֶת-רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לְבוֹ לֹא-אֶסֹף לְקַלֵּל

עוד את-הָאָדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנַּעֲרֹו וְלֹא-אֶסֶף עוֹד
 לְהַפּוֹת אֶת-כָּל-חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי. **חכב** עַד כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ: זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֹם
 וְקֹץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלִילָה לֹא יִשְׁבְּתוּ. **טא** וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר
 לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ. **טב** וּמִזֶּרְעְכֶם וְחַתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל-חַיַּת
 הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל-דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם
 נָתַנּוּ. **טג** כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-חַי לְכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: כִּי־רַק עֵשֶׂב נָתַתִּי לְכֶם
 אֶת-כָּל. **טד** אֲדָ-בֶשֶׂר בִּנְפֹשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכְלוּ. **טה** וְאֲדָ אֶת-דְּמַמְכֶם לִנְפֹשֹׁתֵיכֶם
 אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אַחִיוֹ אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ
 הָאָדָם. **טו** שִׁפְךָ דַם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ: כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה
 אֶת-הָאָדָם. **טז** וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ-בָהּ.
טח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ וְאֶל-בְּנָיו אֲתוּ לְאִמּוֹ. **טט** וְאַנִּי הִנְנִי מִקִּים
 אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת-זֶרְעְכֶם אַחֲרֵיכֶם. **טי** וְאֶת כָּל-נַפְשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 בַּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֹצְאֵי הַתְּבֹה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ. **טיא**
 וְהַקְּמוֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא-יִכָּרֵת כָּל-בֶּשֶׂר עוֹד מִמִּי הַמִּבּוּל וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד
 מִבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ. **טיב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי
 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם. **טיג** אֶת-קִשְׁתִּי נָתַתִּי בַּעֲנָן
 וְהִיָּתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ. **טיד** וְהָיָה בַּעֲנָנִי עָנָן עַל-הָאָרֶץ וְנֹרְאָתָה
 הַקִּשְׁתׁ בַּעֲנָן. **טטו** וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נַפְשׁ חַיָּה
 בְּכָל-בֶּשֶׂר וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמִבּוּל לְשַׁחַת כָּל-בֶּשֶׂר. **טטז** וְהִיָּתָה הַקִּשְׁתׁ
 בַּעֲנָן וְרֵאִיתִיָּהּ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל-נַפְשׁ חַיָּה בְּכָל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר
 עַל-הָאָרֶץ. **טטז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ: זֹאת אוֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר הַקְּמוֹתִי בֵּינִי וּבֵין
 כָּל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ.

טיח וַיְהִיו בְּנֵי-נֹחַ הַיְצָאִים מִן-הַתְּבֹה שֵׁם וְחָם וְיֹפֶת וְחָם הוּא אָבִי כְנַעַן. **טיט**
 שְׁלֵשָׁה אֱלֹהִים בְּנֵי-נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָּל-הָאָרֶץ. **טכ** וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַּע
 כָּרֶם. **טכא** וַיִּשְׁתֶּ מִן-הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֹהֶלֶה. **טכב** וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנַעַן
 אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגִּד לְשֵׁנֵי-אָחִיו בַּחוּץ. **טכג** וַיִּקַּח שָׁם וַיִּפֹּת אֶת-הַשְּׂמֹלָה וַיִּשְׂמֹו
 עַל-שָׂכְם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ אֶת עֶרְוַת אָבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית וְעֶרְוַת
 אָבִיהֶם לֹא רָאוּ. **טכד** וַיִּיקֶץ נֹחַ מֵיִינוֹ וַיַּדַּע אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן. **טכה**
 וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנַעַן: עֶבֶד עֶבְדִּים יִהְיֶה לְאָחִיו. **טכו** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם
 וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ. **טכז** יָפֶת אֱלֹהִים לְיֹפֶת וַיִּשְׁכֵּן בְּאֹהֶלֶי-שָׁם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד

לְמוֹ. **טכח** וַיְחִי-נַח אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה. **טכט** וַיְהִי כָל-יְמֵי-נַח תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת.
יא וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי-נַח שֵׁם חָם וַיֻּלְּדוּ לָהֶם בְּנִים אַחֲרֵי הַמַּבּוּל. **יב** בְּנֵי יִפְתָּחֵם וּמִגּוּג וּמְדֵי וַיִּנּוּ וַתְּבֵל וּמִשְׁדָּךְ וַתִּירָס. **יג** וּבְנֵי גַמְרָאשְׁכְּנֵז וְרִיפָת וַתְּגַרְמָה. **יד** וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה וַתְּרַשִּׁישׁ כְּתִים וְדַדָּנִים. **יה** מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אֵיִי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לְלִשְׁנוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיֵיהֶם. **יו** וּבְנֵי חָם כְּפֹשׁ וּמִצְרַיִם וּפּוּט וּכְנַעַן. **יז** וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וְחוּילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וְדַדָּן. **יח** וְכוּשׁ יָלַד אֶת-נִמְרֹד הוּא הַחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאַרְץ. **יט** הוּא-הָיָה גִבּוֹר-צִיד לְפָנָי יְהוָה עַל-כֵּן יֵאמָר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צִיד לְפָנָי יְהוָה. **י** וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בְּבָל וְאַרְדּוֹ וְאַכַּד וְכַלְנֶה בְּאַרְץ שִׁנְעָר. **י** מִן-הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אֲשׁוּר וַיְבִן אֶת-נִינּוּה וְאֶת-רְחַבְת עִיר וְאֶת-כַּלַּח. **י** וְאֶת-רְסוֹן בֶּין נִינּוּה וּבֶין כַּלַּח הוּא הָעִיר הַגְּדֹלָה. **י** וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת-לוֹדִים וְאֶת-עַנְמִים וְאֶת-לְהַבִּים וְאֶת-נַפְתָּחִים. **י** וְאֶת-פַּתְרָסִים וְאֶת-כַּסְלָחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת-כַּפְתָּרִים.

י וּכְנַעַן יָלַד אֶת-צִידוֹן בְּכַרוֹ וְאֶת-חַת. **י** וְאֶת-הִיבּוּסִי וְאֶת-הָאֱמֹרִי וְאֶת הַגְּרִגְשִׁי. **י** וְאֶת-הַחֹוִי וְאֶת-הָעֵרְקִי וְאֶת-הַסִּינִי. **י** וְאֶת-הָאֲרוּדִי וְאֶת-הַצְּמֹרִי וְאֶת-הַחֲמָתִי וְאַחֲרַי נִפְצוּ מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנַעֲנִי. **י** וַיְהִי גִבּוֹל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידוֹן בְּאַכָּה גְרָרָה עַד-עֵזָה: בְּאַכָּה סְדֹמָה וְעַמְרָה וְאַדְמָה וְצַבִּים עַד-לָשַׁע. **י** אֵלֶּה בְּנֵי-חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם.

י וְלִשְׁם יָלַד גַּם-הוּא: אָבִי כָל-בְּנֵי-עֵבֶר אַחֲרֵי יִפְתָּח הַגְּדוֹל. **י** בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְם. **י** וּבְנֵי אַרְסֵעוּץ וְחוּל וְגִתֵר וּמִשׁ. **י** וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת-שֵׁלַח וְשֵׁלַח יָלַד אֶת-עֵבֶר. **י** וְעֵבֶר יָלַד שְׁנֵי בְנָיִם: שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אַחֲיוּ יֶקֶטָן. **י** וְיֶקֶטָן יָלַד אֶת-אֱלִמוּדָד וְאֶת-שֵׁלֶף וְאֶת-חֲצַרְמוֹת וְאֶת-גֵּרַח. **י** וְאֶת-הַדּוֹרָם וְאֶת-אוּזָל וְאֶת-דִּקְלָה. **י** וְאֶת-עוֹבָל וְאֶת-אַבִּימָאֵל וְאֶת-שְׁבָא. **י** וְאֶת-אוּפֵר וְאֶת-חוּילָה וְאֶת-יוֹבָב כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי יֶקֶטָן. **י** וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמִּשְׁכַּן בְּאַכָּה סְפָרָה הַר הַקָּדִם. **י** אֵלֶּה בְּנֵי-שֵׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵיהֶם. **י** אֵלֶּה מִשְׁפָּחוֹת בְּנֵי-נַח לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בְּאַרְצֵי אַחֲרֵי הַמַּבּוּל.

יא וַיְהִי כָל-הָאָרֶץ שְׁפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים. **יא** וַיְהִי בְנִסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בְקָעָה בְּאַרְץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם. **יא** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ הֲבֵה נִלְבְּנָה

לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָה וְתֵהִי לָהֶם הַלְבָנָה לְאָבֹן וְהַחֲמֹר הָיָה לָהֶם לַחֲמֹר. יֵאָדָּם
וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נְבִנָה-לָנוּ עֵיר וּמְגִדָּל וְרֵאשׁוּ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֵׂה-לָנוּ שֵׁם: פֶּן-נִפְוֹץ
עַל-פָּנָי כָּל-הָאָרֶץ. יֵאָה וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאוֹת אֶת-הָעֵיר וְאֶת-הַמְּגִדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי
הָאָדָם. יֵאוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחֲלָם לַעֲשׂוֹת
וְעַתָּה לֹא-יִבְצָר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת. יֵאָז הִבֵּה נִרְדָּה וְנִבְלָה שֵׁם
שְׁפָתֶם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתַי רֵעֵהוּ. יֵאָח וַיִּפֹּץ יְהוָה אֶתֶם מִשֵּׁם עַל-פָּנָי
כָּל-הָאָרֶץ וַיִּחַדְלוּ לְבַנֹּת הָעֵיר. יֵאָט עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בְּבַל כִּי-שֵׁם בְּלַל יְהוָה
שִׁפְתַי כָּל-הָאָרֶץ וּמִשֵּׁם הִפִּיצָם יְהוָה עַל-פָּנָי כָּל-הָאָרֶץ.
יֵאִי אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-אַרְפַּכְשָׁד: שְׁנַתִּים אַחֲרַי
הַמְּבּוּל. יֵאִיא וַיְחִי-שֵׁם אַחֲרָי הוֹלִידוּ אֶת-אַרְפַּכְשָׁד חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִיב וַאֲרַפְכְּשָׁד חֵי חֲמִשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-שֶׁלַח. יֵאִיג וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד
אַחֲרָי הוֹלִידוּ אֶת-שֶׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַאֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִיד וְשֶׁלַח חֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-עֵבֶר. יֵאִטוּ וַיְחִי-שֶׁלַח אַחֲרָי הוֹלִידוּ
אֶת-עֵבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַאֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִטז וַיְחִי-עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-פֶּלֶג. יֵאִיז וַיְחִי-עֵבֶר אַחֲרָי
הוֹלִידוּ אֶת-פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַאֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִיח וַיְחִי-פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-רַעוּ. יֵאִיט וַיְחִי-פֶּלֶג אַחֲרָי הוֹלִידוּ
אֶת-רַעוּ תִשְׁעַ שְׁנִים וּמֵאֵתִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִכ וַיְחִי רַעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-שְׂרוּג. יֵאִכא וַיְחִי רַעוּ אַחֲרָי
הוֹלִידוּ אֶת-שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמֵאֵתִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִכב וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-נְחוּר. יֵאִכג וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרָי הוֹלִידוּ
אֶת-נְחוּר מֵאֵתִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִכד וַיְחִי נְחוּר תִּשְׁעַ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-תֵּרַח. יֵאִכה וַיְחִי נְחוּר אַחֲרָי
הוֹלִידוּ אֶת-תֵּרַח תִּשְׁעַ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת.
יֵאִכו וַיְחִי-תֵּרַח שֶׁבַעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-אַבְרָם אֶת-נְחוּר וְאֶת-הָרֹן. יֵאִכז וְאֵלֶּה
תּוֹלְדֹת תֵּרַח תֵּרַח הוֹלִיד אֶת-אַבְרָם אֶת-נְחוּר וְאֶת-הָרֹן וְהָרֹן הוֹלִיד אֶת-לוֹט.
יֵאִכח וַיָּמָת הָרֹן עַל-פָּנָי תֵּרַח אָבִיו בְּאָרֶץ מוֹלְדָתוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים. יֵאִכט וַיִּקַּח
אַבְרָם וְנְחוּר לָהֶם נָשִׁים: שֵׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם אִשְׁת־נְחוּר מְלֶכָה
בֵּת-הָרֹן אֲבִי-מְלֶכָה וְאֲבִי יִסְכָּה. יֵאִל וְתֵהִי שָׂרִי עֲקָרָה: אֵין לָהּ וָלֵד. יֵאִלא
וַיִּקַּח תֵּרַח אֶת-אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-הָרֹן בֶּן-בְּנוֹ וְאֶת שָׂרִי כִלְתּוֹ אִשְׁת־אַבְרָם

בְּנוּ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד-חֶרֶן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.
יאלב וַיְהִיו יָמֵי-תֵרַח חֲמִשׁ שָׁנִים וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֵּרַח בְּחֶרֶן.
יבא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לֵךְ-לֵךְ מֵאֶרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲרָאָךְ. **יבב** וַאֲעֲשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאֶגְדְּלָהּ שְׁמֹךְ וְהָיָה בְרָכָה. **יבג**
וְאַבְרָכָה מְבָרְכִיךָ וּמְקַלְלֶךָ אָאֹר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחֹת הָאָדָמָה. **יבד** וַיֵּלֶךְ
אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן-חֲמִשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים
שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחֶרֶן. **יבה** וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו
וְאֶת-כָּל-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחֶרֶן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן. **יבו** וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכָם עַד אֵלוֹן מוֹרָה
וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ. **יבז** וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֵת-הָאָרֶץ
הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו. **יבח** וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַהָרָה מִקְדָּם
לְבֵית-אֱלוֹהֵי אֱהֱלָה בֵּית-אֵל מַיִם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיְבִן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה. **יבט** וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּדֶז וְנִסּוּעַ הַנֶּגְבָה.
יבי וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִמָּה לְגֹר שָׁם כִּי-כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ. **יביא**
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרַיִמָּה וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יַדְעֵתִי כִּי
אִשָּׁה יָפֹת-מְרֹאָה אָתָּה. **יביב** וְהָיָה כִּי-יֵרָאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת
וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתְךָ יַחֲיוּ. **יביג** אֲמַר־י נָא אַחֲתִי אֶתְלַמְעֵן יֵיטֵב-לִי בַעֲבוּרְךָ וְחַיְתָה
נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ. **יביז** וַיְהִי כַּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִמָּה וַיֵּרָאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת-הָאִשָּׁה
כִּי-יָפָה הוּא מְאֹד. **יבטו** וַיֵּרָאוּ אֹתָהּ שָׂרִי פָרְעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פָּרְעָה וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה בֵּית פָּרְעָה. **יבטז** וְלֹא-אַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי-לוֹ צָאן-וַיִּבְקֹר וְחַמְרִים
וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת וְאַתְנַת וּגְמֻלִים. **יביו** וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת-פָּרְעָה נֹגְעִים גְּדֹלִים
וְאֶת-בֵּיתוֹ עַל-דִּבְרֵי שָׂרִי אִשְׁתֵּי אַבְרָם. **יביח** וַיִּקְרָא פָּרְעָה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר
מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הוּא. **יביט** לָמָּה אָמַרְתָּ אַחֲתִי
הוּא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלֵךְ. **יבכ** וַיֵּצֵא עָלָיו פָּרְעָה
אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. **יגא** וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם
הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָה. **יגב** וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵה
בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב. **יגג** וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד-בֵּית-אֱלֶעָד-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם
אֱהֱלָה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי. **יגד** אֶל-מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם
בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה. **יגה** וְגַם-לְלוֹט הִלְלֶךָ אֶת-אַבְרָם: הָיָה
צָאן-וַיִּבְקֹר וְאֱהֱלִים. **יגו** וְלֹא-נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו: כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רָב
וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו. **יגז** וַיְהִי-רִיב בֵּין רָעִי מִקְנֵה-אַבְרָם וּבֵין רָעִי מִקְנֵה-לוֹט

וְהִכְנַעְנִי וְהִפְרִיזִי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאַרְצִי. יִגַח וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-לוֹט אֶל-נָא תְהִי מְרִיבָה
 בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רְעִי וּבֵין רְעִיךָ: כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אָנַחְנוּ. יִגַּט הֲלֹא כָל-הָאָרֶץ
 לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלִּי: אִם-הַשְּׂמָאל וְאִימָנָה וְאִם-הַיְמִין וְאִשְׁמְאִילָה. יִגִּי
 וַיִּשָּׂא-לוֹט אֶת-עַיְנָיו וַיֵּרָא אֶת-כָּל-כְּפַר הַיְרֵדוֹן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לְפָנָי שַׁחַת יְהוָה
 אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה כְּגֹן-יְהוָה כְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צֶעַר. יִגִּיא וַיִּבְחַר-לוֹ לֹט
 אֶת-כָּל-כְּפַר הַיְרֵדוֹן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אַחִיו. יִגִּיב אַבְרָם יֹשֵׁב
 בְּאַרְצֵ-כְּנָעַן וְלוֹט יֹשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאָהֵל עַד-סֹדֶם. יִגִּיג וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רְעִים
 וַחֲטָאִים לִיהוָה מְאֹד. יִגִּיז וַיְהוֶה אָמַר אֶל-אַבְרָם אַחֲרֵי הַפְּרָד-לוֹט מֵעֵמוֹ שָׂא
 נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם צַפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיִּמָּה. יִגִּטוּ כִּי
 אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רָאָה לָךְ אֶתְנַנָּה וּלְזָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם. יִגִּטז וְשִׁמְתִּי
 אֶת-זָרְעֶךָ כְּעַפְרַת הָאָרֶץ: אֲשֶׁר אִם-יִוְכַל אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת-עַפְרַת הָאָרֶץ גַּם-זָרְעֶךָ
 יִמָּנָה. יִגִּיז קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאַרְצֵ לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה: כִּי לָךְ אֶתְנַנָּה. יִגִּיח וַיֵּאָהֵל
 אַבְרָם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּאַלְנֵי מִמְרָא אֲשֶׁר בְּחַבְרוֹן וַיְבֹן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה.
 יִדא וַיְהִי בִימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ-שְׁנַעַר אַרְיִוֹד מֶלֶךְ אֶלְסָר כְּדָרְלַעְמֹר מֶלֶךְ עֵילָם
 וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם. יִדב עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-בְּרַע מֶלֶךְ סֹדֶם וְאֶת-בְּרַשַׁע מֶלֶךְ
 עַמּוֹרָה שְׁנָאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשִׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בְּלַע הִיא-צֶעַר. יִדג
 כָּל-אֱלֹהֵי חֲבָרוֹ אֶל-עַמְּק הַשָּׂדִים: הוּא יָם הַמֶּלֶחַ. יִדד שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ
 אֶת-כְּדָרְלַעְמֹר וּשְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה מָרְדּוּ. יִדה וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה בָּא
 כְּדָרְלַעְמֹר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּכּוּ אֶת-רַפָּאִים בְּעִשְׂתֵּרֶת קַרְנִים וְאֶת-הַזּוֹזִים
 בָּהֶם וְאֶת הָאִימִים בְּשׁוּה קַרְיָתִים. יִדז וְאֶת-הַחֲרִי בְּהַרְרָם שְׁעִיר עַד אֵיל פְּאָרֹן
 אֲשֶׁר עַל-הַמִּדְבָּר. יִדז וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-עַיִן מִשְׁפָּט הוּא קָדָשׁ וַיִּכּוּ אֶת-כָּל-שְׂדֵה
 הָעַמְּלָקִיּוֹגַם אֶת-הָאִמּוֹרִי הַיֵּשֶׁב בְּחַצְצָן תָּמַר. יִדח וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֶם וּמֶלֶךְ עַמּוֹרָה
 וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בְּלַע הוּא-צֶעַר וַיַּעֲרֹכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעַמְּק
 הַשָּׂדִים. יִדט אֶת כְּדָרְלַעְמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שְׁנַעַר
 וְאַרְיִוֹד מֶלֶךְ אֶלְסָר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת-הַחֲמִשָּׁה. יִדי וְעַמְּק הַשָּׂדִים בְּאַרְת
 בְּאַרְת חֲמֹר וַיִּנְסּוּ מֶלֶךְ-סֹדֶם וְעַמּוֹרָה וַיִּפְּלוּ-שָׁמָּה וְהַנְּשָׂאִים הָרָה נָסּוּ. יִדיא
 וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-רֶכֶשׁ סֹדֶם וְעַמּוֹרָה וְאֶת-כָּל-אֲכָלָם וַיִּלְכוּ. יִדיב וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט
 וְאֶת-רֶכְשׁוֹ בֶן-אַחֵי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם. יִדיג וַיָּבֵא הַפְּלִיט וַיִּגַּד
 לְאַבְרָם הָעֵבְרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאַלְנֵי מִמְרָא הָאִמּוֹרִי אַחִי אֲשַׁכַּל וְאַחִי עֲנַר וְהֵם בְּעַלִּי
 בְרִית-אַבְרָם. יִדיז וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחִיו וַיִּרַק אֶת-חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ
 שְׁמָנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד-דָּן. יִדטו וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לִילָה הוּא וְעַבְדָּיו

ויכס ויירדפם עד-חובה אשר משמאל לדמשק. **ידטז** וישב את כל-הרכש וגם
 את-לוט אחיו ורכשו השיב וגם את-הנשים ואת-העם. **ידיז** ויצא מלך-סדם
 לקראתו אחרי שובו מהכות את-כדרלעמר ואת-המלכים אשר אתואל-עמק
 שוה הוא עמק המלך. **ידיח** ומלכי-צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
 לאל עליון. **ידיט** ויברכהו ויאמר: ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ.
ידכ וברוך אל עליון אשר-מגן צריך בידך ויתן-לו מעשר מכל. **ידכא** ויאמר
 מלך-סדם אל-אברם: תן-לי הנפש והרכש קח-לך. **ידכב** ויאמר אברם
 אל-מלך סדם: הרמתי ידי אל-יהוה אל עליון קנה שמים וארץ. **ידכג**
 אם-מחוט ועד שרוף-נעל ואם-אקח מכל-אשר-לך ולא תאמר אני העשרתי
 את-אברם. **ידכד** בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו
 אתי: ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם.
טוא אחר הדברים האלה הנה דבר-יהוה אל-אברם במחזה לאמר: אל-תירא
 אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. **טוב** ויאמר אברם אדני יהוה
 מה-תתן-לי ואנכי הולך ערירי ובן-משק ביתי הוא דמשק אליעזר. **טוג** ויאמר
 אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי יורש אתי. **טוד** והנה דבר-יהוה אליו
 לאמר לא יירשך זה: כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. **טוה** ויצא אתו
 החוזה ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים-אם-תוכל לספר אתם ויאמר
 לו פה יהיה זרעך. **טוו** והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה. **טוז** ויאמר אליו: אני
 יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה. **טוח**
 ויאמר: אדני יהוה במה אדע כי אירשנה. **טוט** ויאמר אליו קחה לי עגלה
 משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. **טוי** ויקח-לו את-כל-אלה ויבחר
 אתם בתוך ויתן איש-בתרו לקראת רעהו ואת-הצפר לא בחר. **טויא** וירד
 העיט על-הפגרים וישב אתם אברם. **טויב** ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה
 על-אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. **טויג** ויאמר לאברם ידע תדע
 כי-גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם-ארבע מאות שנה. **טויד**
 וגם את-הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי-כן יצאו ברכש גדול. **טוטו** ואתה
 תבוא אל-אבתך בשלום: תקבר בשיבה טובה. **טוטז** ודור רביעי ישובו הנה:
 כי לא-שלם עון האמרי עד-הנה. **טויוז** ויהי השמש באה ועלטה הנה והנה
 תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. **טויח** ביום ההוא פרת יהוה
 את-אברם ברית לאמר: לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנהר
 הגדל נהר-פרת. **טויט** את-הקיני ואת-הקנזי ואת הקדמני. **טוכ** ואת-החתי

וְאֶת-הַפְּרָזִי וְאֶת-הַרְפָּאִים. **טוכא** וְאֶת-הָאֱמֹרִי וְאֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַגְּרָגְשִׁי וְאֶת-הַיְבוּסִי.

טזא וְשָׂרֵי אִשֶׁת אַבְרָם לֹא יִלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וְשָׁמָּה הָגָר. **טזב** וַתֹּאמֶר שָׂרֵי אֶל-אַבְרָם הִנֵּה-נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלְדַּתְבָּא-נָא אֶל-שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבִנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרֵי. **טזג** וַתִּקַּח שָׂרֵי אִשֶׁת-אַבְרָם אֶת-הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֶּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתֵּי אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לֹו לְאִשָּׁה. **טזד** וַיָּבֵא אֶל-הָגָר וַתְּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּל גְּבֵרְתָהּ בְּעֵינֶיהָ. **טזה** וַתֹּאמֶר שָׂרֵי אֶל-אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אֲנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקֶךָ וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וְאִקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ. **טזו** וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-שָׂרֵי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיַדְךָ עֲשִׂי-לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרֵי וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ. **טזז** וַיִּמְצָאָהּ מִלְאָךְ יְהוָה עַל-עֵין הַמַּיִם בְּמִדְבָּר: עַל-הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר. **טזח** וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרֵי אִי-מֵזָה בָּאתְוָאָנָה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרֵי גְבֵרְתִי אֲנֹכִי בָרַחַת. **טזט** וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל-גְּבֵרְתְּךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ. **טזי** וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ יְהוָה הֲרַבָּה אֲרַבָּה אֶת-זַרְעֶךָ וְלֹא יִסְפֹּר מֵרַב. **טזיא** וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ יְהוָה הֲנָךְ הִרָה וּלְיִלְדֶת בִּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמַעְעָל כִּי-שָׁמַע יְהוָה אֶל-עֲנִיֶךָ. **טזיב** וְהוּא יְהִי פָּרָא אֲדָסִידוֹ בְּכָל וַיֵּד כֹּל בּוֹ וְעַל-פְּנֵי כָל-אֲחָיו יִשְׁכֹּן. **טזיג** וַתִּקְרָא שֵׁם-יְהוָה הַדְּבָר אֲלֶיהָ אֵתָה אֵל רָאִי: כִּי אָמְרָה הַגִּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרֵי רָאִי. **טזיד** עַל-כֵּן קָרָא לְבָאָר בָּאָר לַחֵי רְאִיהֶנָּה בֵּין-קָדֵשׁ וּבֵין בְּרַד. **טזטו** וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֶּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם-בְּנוֹ אֲשֶׁר-יִלְדָהּ הָגָר יִשְׁמַעְעָל. **טזטז** וְאַבְרָם בֶּן-שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת-הָגָר אֶת-יִשְׁמַעְעָל לְאַבְרָם.

יזא וַיְהִי אַבְרָם בֶּן-תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָנֹכִי אֵל שְׂדֵי הַתְּהַלֵּךְ לְפָנֶיךָ וְהָיָה תַמְיָם. **יזב** וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאד מְאֹד. **יזג** וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל-פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר. **יזד** אָנֹכִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם. **יזה** וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אֵב-הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ. **יזו** וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאד מְאֹד וְנִתְּתִיךָ לְגּוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ. **יזז** וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם: לִהְיוֹת לָךְ לְאֱלֹהִים וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ. **יזח** וְנָתַתִּי לָךְ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מְגַרִּיךָ אֵת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים. **יזט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אִתָּהּ וּזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם. **יזי** זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ:

המול לְכֶם כָּל-זָכָר. **יזיא** וּנְמַלְתֶּם אֶת בֶּשֶׁר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם. **יזיב** וּבֶן-שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוּל לְכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם: יֵלִיד בְּיָתוּמִקְנֶת-כֶּסֶף מְכַל בֶּן-נָכָר אֲשֶׁר לֹא מֵזַרְעָהּ הוּא. **יזיג** הַמּוּל יְמוּל יֵלִיד בְּיָתֶדָּ וּמִקְנֶת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם. **יזיד** וְעַרְל זָכָר אֲשֶׁר לֹא-יְמוּל אֶת-בֶּשֶׁר עַרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ: אֶת-בְּרִיתִי הִפֵּר. **יזטו** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם שְׂרִי אֲשֶׁתְּךָ לֹא-תִקְרָא אֶת-שְׁמָהּ שְׂרִי: כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ. **יזטז** וַיְבָרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וַיְבָרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מְלִכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ. **יזיז** וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֵן מֵאָה-שָׁנָה וַיֵּלֵד וְאִם-שָׂרָה הִבֵּת-תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד. **יזיח** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים: לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יַחֲיָה לְפָנֶיךָ. **יזיט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ יִלְדֶת לָךְ בֶּן וְקָרָאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרְעוֹ אַחֲרָיו. **יזכ** וַלִּישְׁמַעְאֵל שְׁמֵעֵתִיךָ הִנֵּה בְּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ וְהָרַבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאֵד מְאֵד: שְׁנַיִם-עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלִיד וַנִּתְּתֵינוּ לְגוֹי גָּדוֹל. **יזכא** וְאֶת-בְּרִיתִי אֲקִים אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֲרִית. **יזכב** וַיְכַל לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם. **יזכג** וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת כָּל-יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל-מִקְנֶת כֶּסֶף וְכָל-זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיִּמָּל אֶת-בֶּשֶׁר עַרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ אֱלֹהִים. **יזכד** וַאֲבְרָהָם בֶּן-תִּשְׁעִים וְתִשְׁעֵ שָׁנָה: בְּהַמְלוֹ בֶּשֶׁר עַרְלָתוֹ. **יזכה** וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בֶּן-שָׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה: בְּהַמְלוֹ אֶת בֶּשֶׁר עַרְלָתוֹ. **יזכו** בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוּל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ. **יזכז** וְכָל-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יֵלִיד בְּיָתוֹ וּמִקְנֶת-כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן-נָכָר נִמְלוּ אֹתוֹ.

יחא וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יָשָׁב פְּתַח-הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם. **יחב** וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרָץ לִקְרַאתָם מִפְּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה. **יחג** וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי אִם-נָא מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ. **יחד** יִקַּח-נָא מֵעֵט-מִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ. **יחה** וְאָקַחָה פֶת-לַחֵם וְסַעְדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבְרוּכִי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. **יחו** וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סִלְתְּלוּשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת. **יחז** וְאֶל-הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנַּעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ. **יחח** וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחָלָב וּבֶן-הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וְהוּא-עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ. **יחט** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךָ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל. **יחי** וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב

אליך כַּעַת חַיָּה וְהִנֵּה-בֶן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו.
יחיא וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זִקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֹדֶל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח פְּנָשִׁים. **יחיב**
 וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר: אַחֲרַי בְּלִתי הִיתָה-לִּי עֲדָנָה וְאַדְנִי זָקֵן. **יחיג**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם: לָמָּה זֶה צִחַקְךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֲלֹדוּאֲנִי
 זִקְנָתִי. **יחיד** הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דָּבָר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חַיָּהוּ לְשָׂרָה בֶּן. **יחטו**
 וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי יֵרָאֶה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחַקְתָּ. **יחטז** וַיִּקְמוּ
 מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פְּנֵי סָדָם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם. **יחיז** וַיְהוֶה
 אָמֵר: הַמְכֹסֶה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה. **יחיא** וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל
 וְעָצוּם וַנְּבָרְכוּ-בוֹכֵל גּוֹיֵי הָאָרֶץ. **יחיאט** כִּי יִדְעִתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת-בְּנָיו
 וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה
 עַל-אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר-דָּבַר עָלָיו. **יחכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקֵת סָדָם וְעַמָּהּ כִּי-רָבָה
 וְחָטְאוּתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד. **יחכא** אַרְדָּה-נָא וְאַרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָה הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ
 כָּלָה וְאִם-לֹא אֲדַעַה. **יחכב** וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עֹודָנוּ
 עִמָּד לִפְנֵי יְהוָה. **יחכג** וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם-רָשָׁע. **יחכד**
 אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֲאֵף תִּסְפָּה וְלֹא-תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן
 חַמְשִׁים הַצְדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ. **יחכה** חֲלָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כַּדָּבַר הַזֶּה לְהַמִּית
 צְדִיק עִם-רָשָׁע וְהָיָה כַּצְדִיק כְּרָשָׁע חֲלָלָה לָךְ הַשֵּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה
 מִשְׁפָּט. **יחכו** וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם-אֶמְצָא בְּסָדָם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ
 הָעִיר וְנִשְׂאֵתִי לְכָל-הַמָּקוֹם בְּעֵבֹרָם. **יחכז** וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר: הִנֵּה-נָא
 הוֹאֵלְתִי לְדָבָר אֶל-אֲדָנִי וְאַנְכִי עֹפֵר וְאַפֵּר. **יחכח** אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים
 הַצְדִיקִים חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם-אֶמְצָא
 שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה. **יחכט** וַיִּסֹּף עוֹד לְדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
 אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה בְּעֵבוֹר הָאַרְבָּעִים. **יחל** וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַר לְאֲדָנִי
 וְאַדְבָּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה אִם-אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים.
יחלא וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא הוֹאֵלְתִי לְדָבָר אֶל-אֲדָנִי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר
 לֹא אֲשַׁחִית בְּעֵבוֹר הָעֶשְׂרִים. **יחלב** וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יַחַר לְאֲדָנִי וְאַדְבָּרָה
 אֶת-הַפְּעֵם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעֵבוֹר הָעֶשְׂרֵה. **יחלג**
 וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדָבָר אֶל-אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ. **יחלא** וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי
 הַמְּלָאכִים סְדֹמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יָשָׁב בְּשַׁעַר-סָדָם וַיֵּרָא-לוֹט וַיִּקָּם לְקִרְאתָם
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲפִים אֶרֶץ. **יחלב** וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא-אֲדָנִי סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ
 וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בְּרַחוּב נָלִין. **יחלג**

וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אָפֶה
 וַיֹּאכְלוּ. **יטד** טָרַם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סֹדִם נָסְבוּ עַל-הַבַּיִת מִנְעַר
 וְעַד-זָקוֹן: כָּל-הָעַם מִקְצָה. **יטה** וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הוֹצִיָאם אֵלֵינוּ וְנִדְעָה אֹתָם. **יטו** וַיֹּצֵא אֶלְהֶם לוֹט
 הַפְתָּחָה וְהִדְלֹת סָגַר אַחֲרָיו. **יטז** וַיֹּאמֶר: אֵל-נָא אַחֵי תִרְעוּ. **יטח** הִנֵּה-נָא לִי
 שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיָאָה-נָא אֶתְהוֹן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב
 בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ בְּצִל קִרְתִּי. **יטט**
 וַיֹּאמְרוּ גַש-הֲלָאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹטֵעַתָּה נָרַע לָךְ מִמֶּה
 וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדְּלֹת. **יטי** וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם
 וַיָּבִיאוּ אֶת-לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת-הַדְּלֹת סָגְרוּ. **יטיא** וְאֶת-הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בְּסַנְגֻרִים מִקֶּטֶן וְעַד-גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצַּא הַפְתָּח. **יטיב**
 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל-לוֹט עַד מִי-לָךְ פָּה־חֲתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ בְּעִיר:
 הוֹצֵא מִן-הַמָּקוֹם. **יטיג** כִּי-מִשְׁחַתִּים אֲנַחְנוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי-גִדְלָה
 צַעֲקוֹתֶם אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ. **יטיז** וַיֹּצֵא לוֹט וַיִּדְבֵּר אֶל-חַתָּנָיו
 לְקַחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-מִשְׁחִית יְהוָה אֶת-הָעִיר וַיְהִי
 כַּמִּצְחָק בְּעֵינֵי חַתָּנָיו. **יטטו** וַיִּכְמוּ הַשָּׁחַר עָלָהּ וַיֹּאצִּיּוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר:
 קוּם קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן-תִּסָּפֶה בְּעֵינֵי הָעִיר. **יטטז**
 וַיִּתְמַהֲמַהוּ וַיִּחְזְקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִידוֹ-אִשְׁתּוֹ וּבִידוֹ שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֻמְלַת יְהוָה
 עָלָיו וַיֹּצֵאֵהוּ וַיִּנְחֵהוּ מִחוּץ לָעִיר. **יטטז** וַיְהִי כְּהוֹצִיָאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר
 הַמַּלְט עַל-נַפְשְׁךָ אֶל-תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאֶל-תַּעֲמֹד בְּכָל-הַכֶּפֶר: הִהָרֶה הַמַּלְט
 פֶּן-תִּסָּפֶה. **יטיח** וַיֹּאמֶר לוֹט אֶלְהֶם: אֵל-נָא אֲדֹנָי. **יטיט** הִנֵּה-נָא מִצָּא עַבְדְּךָ
 חַן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חִסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאַנְכִי לֹא אוֹכַל
 לְהַמְלִיט הִהָרֶה פֶּן-תִּדְבַּקְנִי הָרָעָה וּמָתִי. **יטכ** הִנֵּה-נָא הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה לְנוֹס
 שָׁמָּה וְהוּא מִצְעָר אִמְלָטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וְאֹתְחִי נַפְשִׁי. **יטכא** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵי הַנְּהַי נְשֵׂאתִי פָּנֶיךָ גַם לְדָבָר הַזֶּה: לְבַלְתִּי הִפְכִּי אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ.
יטכב מִהֵר הַמַּלְט שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד-בֹּאֲךָ שָׁמָּה עַל-כֵּן קָרָא
 שֵׁם-הָעִיר צוֹעַר. **יטכג** הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל-הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צַעְרָה. **יטכד** וַיְהוּהוּ
 הַמְטִיר עַל-סֹדִם וְעַל-עַמֻּרֵה גִפְרִית וְאֵשׁ: מֵאֵת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם. **יטכה** וַיְהִי־פֶן:
 אֶת-הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל-הַכֶּפֶר וְאֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְח הָאֲדָמָה. **יטכו**
 וַתִּבֶט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתִּהְיֶי נָצִיב מְלַח. **יטכז** וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר:
 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-עָמַד שָׁם אֶת-פְּנֵי יְהוָה. **יטכח** וַיִּשְׁקֹף עַל-פְּנֵי סֹדִם וְעַמֻּרָה

וְעַל-כָּל-פְּנֵי אֶרֶץ הַכְּפָר וַיֵּרָא וַהֲנֵה עָלָה קִיטּוֹר הָאֶרֶץ כְּקִיטּוֹר הַכְּבָשׂוֹן. **יטכט**
 וַיְהִי בְשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת-עָרֵי הַכְּפָר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט
 מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה בְּהַפֵּךְ אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר-יָשַׁב בָּהֶן לוֹט. **יטל** וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר
 וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בָנָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשֹׁבֵת בְּצוֹעַר וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָה הוּא וּשְׁתֵּי
 בָנָיו. **יטלא** וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִירָה אַבִּינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאֶרֶץ לְבוֹא
 עֲלֵינוּ כְּדָרֶךְ כָּל-הָאֶרֶץ. **יטלב** לָכֵּה נִשְׁקָה אֶת-אַבִּינוּ יִין וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנִחְיָה
 מֵאַבִּינוּ זָרַע. **יטלג** וַתִּשְׁקִינן אֶת-אַבִּיהֶן יִין בַּלִּילָה הוּא וַתְּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
 אֶת-אַבִּיהָ וְלֹא-יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ. **יטלד** וַיְהִי מִמִּחְרַת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
 אֶל-הַצְעִירָה הֵן-שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת-אַבִּי נִשְׁקָנוּ יִין גַּם-הַלִּילָה וַיִּבְאֵי שָׁכְבִי עִמּוֹ
 וְנִחְיָה מֵאַבִּינוּ זָרַע. **יטלה** וַתִּשְׁקִינן גַּם בַּלִּילָה הֵהוּא אֶת-אַבִּיהֶן וַתִּקַּם
 הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא-יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבְקוֹמָהּ. **יטלו** וַתַּהַרִינן שְׁתֵּי בָנוֹת-לוֹט
 מֵאַבִּיהֶן. **יטלז** וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב׃ הוּא אָבִי-מוֹאָב
 עַד-הַיּוֹם. **יטלח** וְהַצְעִירָה גַּם-הוּא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן-עַמִּי׃ הוּא אָבִי
 בְּנֵי-עַמּוֹן עַד-הַיּוֹם.

כא וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין-קַדְשׁ וּבֵין שׁוּר וַיִּגַּר בְּגֶר. **כב**
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הוּא וַיִּשְׁלַח אַבְיִמְלֶךְ מֶלֶךְ גֶּרַר וַיִּקַּח
 אֶת-שָׂרָה. **כג** וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל-אַבְיִמְלֶךְ בַּחלום הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנָדָה מֵת
 עַל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ וְהוּא בָּעֵלֶת בָּעַל. **כד** וַאֲבִימְלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַּם-צָדִיק תַּהְרֹג. **כה** הֲלֹא הוּא אָמַר-לִי אַחֲתִי הוּא
 וְהִיא-גַּם-הוּא אָמְרָה אַחִי הוּא בְּתֶם-לִבִּבִי וּבִנְקִינן כִּפִּי עֲשִׂיתִי זֹאת. **כו** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים בַּחלום גַּם אֲנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתֶם-לִבְבְּךָ עֲשִׂיתָ זֹאת וְאֶחְשֶׂךָ
 גַּם-אֲנֹכִי אוֹתְךָ מִחַטּוֹ-לִי עַל-כֵּן לֹא-נִתְתִּיךָ לְנֹגַע אֵלֶיהָ. **כז** וַעֲתָה הָשֵׁב
 אִשְׁתְּ-הָאִישׁ כִּי-נָבִיא הוּא וַיִּתְּפִל לֵב עֲדָךְ וַחֲיָה וְאִם-אֵינְךָ מְשִׁיבֵדַע כִּי-מוֹת
 תָּמוּת אַתָּה וְכָל-אֲשֶׁר-לָךְ. **כח** וַיִּשְׁכַּם אַבְיִמְלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל-עֲבָדָיו וַיִּדְבֹּר
 אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד. **כט** וַיִּקְרָא אַבְיִמְלֶךְ
 לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה-עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמָה-חָטַאתִי לָךְ כִּי-הִבַּאתָ עָלַי וְעַל-מַמְלַכְתִּי
 חָטָאָה גְּדוֹלָה׃ מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי. **כ** וַיֹּאמֶר אַבְיִמְלֶךְ
 אֶל-אַבְרָהָם׃ מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה. **כיא** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי
 אָמַרְתִּי רַק אֵין-יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל-דְּבַר אִשְׁתִּי. **כיב**
 וְגַם-אָמְנָה אַחֲתִי בֵת-אַבִּי הוּא אֲדָךְ לֹא בֵת-אִמִּי וַתְּהִי-לִי לְאִשָּׁה. **כיג** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 הִתְעַו אֶתִּי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וְאָמַר לָהּ זֶה חֲסִידְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי׃ אֶל

כָּל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נִבְּוֵא שְׁמָה אֲמָרִי-לִי אָחִי הוּא. **כִּיז** וַיִּקַּח אַבְימֶלֶךְ צֶאֱן וּבִקָּר וְעֶבְדִים וּשְׂפָחוֹת וַיֵּתֶן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ. **כִּטו** וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ; בְּטוֹב בְּעֵינַיִךָ שֵׁב. **כִּטז** וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלָיִךָ כֶּסֶף לְאַחִידֶהֱנָה הוּא-לָךְ כְּסוֹת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אֲתָדָּ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת. **כִּיז** וַיִּתֵּן לְכֹל אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת-אַבְימֶלֶךְ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ וְאִמְהַתְּיוֹ וַיִּלְדוּ. **כִּיח** כִּי-עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל-רְחֹם לְבַיִת אַבְימֶלֶךְ עַל-דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם.

כאא וַיְהוֶה פְּקֹד אֶת-שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר. **כאב** וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֲתוֹ אֱלֹהִים. **כאג** וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת-שֵׁם-בְּנוֹ הַנּוֹלָד-לוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָהּ-לוֹ שָׂרָה יִצְחָק. **כאד** וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲתוֹ אֱלֹהִים. **כאה** וְאַבְרָהָם בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ. **כאז** וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחֵק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים: כָּל-הַשְּׂמֵעַ יִצְחָק-לִי. **כאז** וַתֹּאמֶר מִי מִלָּל לְאַבְרָהָם הַיִּנִּיקָה בָּנִים שָׂרָה: כִּי-יִלְדַתִּי בֶן לְזִקְנָיו. **כאח** וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת-יִצְחָק. **כאט** וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר-יָלְדָהּ לְאַבְרָהָם מִצְחָק. **כאי** וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ: כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק. **כאיא** וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינָיו אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ. **כאיב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יֵרַע בְּעֵינַיִךָ עַל-הַנָּעַר וְעַל-אַמְתְּךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׂמַע בְּקוֹלָהּ: כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע. **כאיג** וְגַם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ: כִּי זֶרַעֲךָ הוּא. **כאיז** וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח-לֶחֶם וַחֲמֹת מִיֶּם וַיֵּתֶן אֶל-הַגֵּר שָׁם עַל-שִׁכְמָהּ וְאֶת-הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבַר בָּאָר שְׁבַע. **כאטו** וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן-הַחֲמֹת וַתִּשְׁלַךְ אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים. **כאטז** וַתֵּלֶךְ וַתָּשֶׁב לָהּ מִנְּגֵד הַרְחָק כַּמֶּטְחָיו קִשְׁת׃ כִּי אָמְרָה אֶל-אַרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׁב מִנְּגֵד וַתִּשָּׂא אֶת-קוֹלָהּ וַתִּבְךְ. **כאיז** וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֶּאֶד אֱלֹהִים אֶל-הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לָּךְ הַגֵּר אֶל-תִּירָאִי כִּי-שָׂמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנָּעַר בְּאֲשֶׁר הוּא-שָׁם. **כאיח** קוֹמִי שְׂאִי אֶת-הַנָּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדֶיךָ בּוֹ: כִּי-לְגוֹי גְדוֹל אֲשִׁימְנוּ. **כאיט** וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בָּאָר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת-הַחֲמֹת מִיֶּם וַתִּשְׁק אֶת-הַנָּעַר. **כאכ** וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנָּעַר וַיִּגְדַּל וַיָּשֶׁב בְּמִדְבַר וַיְהִי רֹבֵה קִשְׁת׃ **כאכא** וַיָּשֶׁב בְּמִדְבַר פָּאָרן וַתִּקַּח-לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאַרְצ׃ מִצְרַיִם.

כאכב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר: אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה. **כאכג** ועתה השבעה לי באלהים הנה אם-תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר-עשיתי עמך תעשה עמדי ועם-הארץ אשר-גרתה בה. **כאכד** ויאמר אברהם אנכי אשבע. **כאכה** והוכח אברהם את-אבימלך על-אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך. **כאכו** ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום. **כאכז** ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית. **כאכח** ויצב אברהם את-שבע כבשת הצאן לבדהו. **כאכט** ויאמר אבימלך אל-אברהם: מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה. **כאל** ויאמר כי את-שבע כבשת תקח מדי: בעבור תהיה-לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת. **כאלא** על-כן קרא למקום ההוא באר שבע: כי שם נשבעו שניהם. **כאלב** ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר-צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים. **כאלג** ויטע אשל בבאר שבע ויקרא-שם בשם יהוה אל עולם. **כאלד** ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים.

כבא ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. **כבב** ויאמר קח-נא את-בנדך את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המוריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך. **כבג** וישכם אברהם בבקר ויחבש את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו והאלהים. **ככד** ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחוק. **ככה** ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-כה ונשתחוה ונשובה אליכם. **ככו** ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו. **ככז** ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה. **ככח** ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו. **ככט** ויבאו אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח ממעל לעצים. **ככי** וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו. **ככיא** ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני. **ככיב** ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה: כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנדך את-יחידך

מִמֶּנִּי. **כביג** וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אַחַר נֶאֱחָז בְּסֹבֵב בְּקִרְנֵי וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ. **כביז** וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יֵרָאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאָה. **כבטו** וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם שְׁנִית מִן-הַשָּׁמַיִם. **כבטז** וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא-יְהוָה: כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יְחִידְךָ. **כביז** כִּי-בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת-זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל-שֹׁפֵת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו. **כביח** וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי. **כביט** וַיָּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע.

ככ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר: הִנֵּה יִלְדָה מִלְכָּה גַם-הוּא בְּנִים לְנַחֲוֹר אַחִידְךָ. **ככא** אֶת-עֹוֹץ בְּכֹרוֹ וְאֶת-בּוֹז אַחִיו וְאֶת-קְמוּאֵל אָבִי אָרָם. **ככב** וְאֶת-כָּשֶׁד וְאֶת-חִזוֹ וְאֶת-פְּלִדֶּשׁ וְאֶת-יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל. **ככג** וּבְתוּאֵל יֵלֶד אֶת-רַבְקָה שְׁמֵנָה אֵלֶּה יִלְדָה מִלְכָּה לְנַחֲוֹר אַחִי אַבְרָהָם. **ככד** וּפִילְגֶשֶׁשׁוּ וּשְׁמָה רְאוּמָה וְתִלְדָּ גַם-הוּא אֶת-טֹבַח וְאֶת-גַּחַם וְאֶת-תַּחַשׁ וְאֶת-מַעֲכָה.

כגא וַיְהִיו חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה. **כגב** וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבַכְתָּהּ. **כגג** וַיִּקַּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חַת לֵאמֹר. **כגד** גֵּר-וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם וְתָנוּ לִי אַחֲזֵת-קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְפָּנַי. **כגה** וַיַּעֲנוּ בְּנֵי-חַת אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ. **כגו** שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמַבְחָר קִבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת-מֵתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת-קִבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִמֶּךָ מִקְבֵר מֵתְךָ. **כגז** וַיִּקַּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חַת. **כגח** וַיְדַבֵּר אַתָּם לֵאמֹר: אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקֶבֶר אֶת-מֵתִי מִלְפָּנַי שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּ-לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן-צַחֵר. **כגט** וַיִּתֵּן-לִי אֶת-מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצָּה שְׂדֵהוּ: בְּכֶסֶף מִלֵּא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֵת-קֶבֶר. **כגי** וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחֲתָן אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְּנֵי-חַת לְכָל בְּאֵי שְׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר. **כגיא** לֹא-אֲדֹנָי שְׁמַעְנִיהָ שְׂדֵה נְתִיתִי לָךְ וְהִמְעַרָה אֲשֶׁר-בוֹ לָךְ נְתִיתִי לְעֵינֵי בְּנֵי-עַמִּי נְתִיתִי לָךְ קֶבֶר מֵתְךָ. **כגיב** וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לְפָנָיו עִם הָאָרֶץ. **כגיד** וַיְדַבֵּר אֶל-עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם-אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי: נְתִיתִי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מֵתִי שָׁמָּה. **כגיד** וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ. **כגטו** אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אָרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שְׁקָל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵה-הוּא וְאֶת-מֵתְךָ קֶבֶר. **כגטז**

וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאָזְנֵי בְנֵי-חֲתָאֲרָבַע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֶבֶר לְסֹחֵר. כַּגִּז וַיִּקַּם שָׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמִכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא: הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבֻלוֹ סָבִיב. כַּגִּיחַ לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-חֲתָת בְּכָל בְּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ. כַּגִּיט וְאַחֲרֵי-כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מְעָרַת שָׂדֵה הַמִּכְפֵּלָה עַל-פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֲבֵרוֹן: בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. כַּגֹּכ וַיִּקַּם הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזֵת-קָבֶר: מֵאֵת בְּנֵי-חֲתָת.

כדא וַאֲבָרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיְהִיָּה בְרַדְּ אֶת-אַבְרָהָם בְּכָל. **כדב** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-עֶבְדוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְשַׁל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ: שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי. **כדג** וְאֲשֶׁבִיעֶךָ בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ: אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ. **כדד** כִּי אֶל-אֶרְצִי וְאֶל-מוֹלְדֹתַי תִּלְוֶה וְלִקְחֹתָ אִשָּׁה לְבְנִי לְיִצְחָק. **כדה** וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ הָעֶבֶד אוֹלִי לֹא-תֵאבֶה הָאִשָּׁה לְלָכֶת אַחֲרַי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הִקְשֵׁב אֲשִׁיב אֶת-בְּנִדְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָצֵאתָ מִשָּׁם. **כדו** וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ אַבְרָהָם: הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן-תִּשְׁיֵב אֶת-בְּנֵי שְׁמָה. **כדז** יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלְדֹתַי וְאֲשֶׁר דָּבַר-לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מִלְּאָכּוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחֹתָ אִשָּׁה לְבְנֵי מִשָּׁם. **כדח** וְאִם-לֹא תֵאבֶה הָאִשָּׁה לְלָכֶת אַחֲרַי וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת-בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה. **כדט** וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ תַּחַת יְרֵדְ אַבְרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה. **כדי** וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים מִגְּמְלֵי אֲדָנָיו וַיִּלְךָ וְכָל-טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ וַיִּקַּם וַיִּלְךָ אֶל-אַרְם נְהָרִים אֶל-עִיר נְחוֹר. **כדיא** וַיִּבְרַדְּ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם לְעֵת עָרֵב לְעֵת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת. **כדיב** וַיֹּאמְרֵיהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי אַבְרָהָם הַקְּרָה-נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדָנָי אַבְרָהָם. **כדיג** הִנֵּה אָנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לְשָׂאֵב מַיִם. **כדיד** וְהִיָּה הַנֶּעֱרָ אֲשֶׁר אֹמֵר אֵלֶיהָ הַטִּי-נָא כַדָּדְ וְאֲשַׁתָּה וְאֹמְרָה שְׁתֵּה וְגַם-גְּמִלֶיךָ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הַכַּחֲתָ לְעֶבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָה אֲדַע כִּי-עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם-אֲדָנָי. **כדיטו** וַיְהִי-הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יֹצְאתָ אֲשֶׁר יִלְדָה לְבָתוּאֵל בֶּן-מֶלֶכָה אִשְׁתֵּי נְחוֹר אַחֵי אַבְרָהָם וְכַדָּה עַל-שְׁכָמָה. **כדיטז** וְהַנֶּעֱרָ טֹבֵת מִרְאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יָדְעָה וַתִּרְדַּד הָעֵינָה וַתִּמְלֵא כַדָּה וַתַּעַל. **כדיז** וַיֵּרָץ הָעֶבֶד לְקִרְאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגִּמְיָאִינִי נָא מֵעַט-מַיִם מִכַּדָּדְ. **כדיח** וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה אֲדָנָי וַתִּמְהַר וַתִּרְדַּד כַּדָּה עַל-יָדָהּ וַתִּשְׁקָהּ. **כדיט** וַתִּכַּל לְהַשְׁקוֹתָ וַתֹּאמֶר גַּם לְגִמְלֶיךָ אֲשָׂאֵב עַד אִם-כָּלוּ לְשִׁתּוֹת. **כדיכ** וַתִּמְהַר וַתַּעַר כַּדָּה אֶל-הַשְּׁקֵת

ותָרַץ עוֹד אֶל-הַבָּאָר לְשֹׂאֵב וּתְשֹׂאֵב לְכָל-גִּמְלוֹי. **כדכא** וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֵה לָהּ
 מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִיחַ יְהוָה דָּרְכוּ אִם-לֹא. **כדכב** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגִּמְלוֹת
 לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹזֵם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב
 מִשְׁקָלָם. **כדכג** וַיֹּאמֶר בֵּת-מִי אֵת הַגִּידִי נָא לִי הֵיטֵב בֵּית-אָבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוֹן.
כדכד וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֵּת-בְּתוּאֵל אֲנֹכִיבֹן-מִלְכָּה אֲשֶׁר יִלְדָה לְנַחֲוֹר. **כדכה**
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם-תִּבֶן גַּם-מִסְפּוּא רַב עִמָּנוּגַם-מְקוֹם לָלוֹן. **כדכו** וַיִּקַּד הָאִישׁ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה. **כדכז** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא-עָזַב
 חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ מֵעַם אֲדֹנָי אֲנֹכִי בְּדָרְךָ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אַחֵי אֲדֹנָי. **כדכח** וַתָּרַץ
 הַנַּעֲרָ וַתִּגַּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כדכט** וּלְרַבְקָה אַחַ וּשְׁמוֹ לָבֹן וַיָּרַץ לָבֹן
 אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל-הָעֵין. **כדל** וַיְהִי כִּרְאֵת אֶת-הַנָּזִים וְאֶת-הַצְּמִידִים עַל-יָדָי
 אַחֲתוֹ וַיִּכְשַׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רַבְקָה אַחֲתוֹ לֵאמֹר כֹּה-דָבַר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֵא
 אֶל-הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגִּמְלוֹת עַל-הָעֵין. **כדלא** וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה
 תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאֲנֹכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת וּמְקוֹם לְגִמְלוֹת. **כדלב** וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה
 וַיִּפְתַּח הַגִּמְלוֹת וַיִּתֵּן תִּבֶן וּמִסְפּוּא לְגִמְלוֹת וַיִּמַּסֵּךְ לְרֹחַץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ. **כדלג** וַיִּישֵׁם (וַיִּוִּשֵׁם) לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם-דְּבַרְתִּי
 דְּבָרֵי וַיֹּאמֶר דָּבַר. **כדלד** וַיֹּאמֶר: עֲבַד אַבְרָהָם אֲנֹכִי. **כדלה** וַיְהוֶה בְרוּךְ
 אֶת-אֲדֹנָי מֵאֲדוֹ וַיִּגְדַּל וַיִּתֵּן-לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וְעֶבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וּגְמִלוֹת
 וְחֲמוּרִים. **כדלו** וַתִּלְדֵּךְ שָׂרָה אִשְׁתֵּךְ אֲדֹנָי בֶן לְאֲדֹנָי אַחֲרַי זְקֵנְתָה וַיִּתֵּן-לוֹ
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. **כדלז** וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדֹנָי לֵאמֹר: לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת
 הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יֹשֵׁב בְּאֶרְצוֹ. **כדלח** אִם-לֹא אֶל-בֵּית-אָבִי תִלְדֵּךְ
 וְאֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבָנִי. **כדלט** וַאֲמַר אֶל-אֲדֹנָי: אֵלַי לֹא-תִלְדֵךְ הָאִשָּׁה
 אַחֲרַי. **כדמ** וַיֹּאמֶר אֵלַי: יְהוָה אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ
 וְהֲצִלִיחַ דְּרָכְךָ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבָנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי. **כדמא** אַז תִּנְקָה
 מֵאֲלֹתַי כִּי תָבוֹא אֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם-לֹא יִתְּנוּ לְךָ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאֲלֹתַי. **כדמב**
 וְאָבִא הַיּוֹם אֶל-הָעֵין וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אִם-יִשָּׁף-נָא מִצְּלִיחַ דְּרָכֵי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי הֹלֵךְ עֲלֶיךָ. **כדמג** הִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעֵלְמָה הַיְצִיאַת
 לְשֹׂאֵב וְאִמְרַתִּי אֵלַיָּה הַשְׁקִינִי-נָא מֵעַט-מִיָּם מִכַּדְךָ. **כדמד** וְאִמְרָה אֵלַי
 גַּם-אַתָּה שְׁתֵּה וְגַם לְגִמְלוֹתֶיךָ אֲשֶׁאֲבֹהוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִכִּיחַ יְהוָה לָבֹן-אֲדֹנָי.
כדמה אֲנִי טָרַם אֲכַלָּה לְדָבָר אֶל-לְבִי וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאת וְכֹדָה עַל-שְׂכָמָה וַתִּרְד
 הָעֵינָה וַתְּשֹׂאֵב וַאֲמַר אֵלַיָּה הַשְׁקִינִי נָא. **כדמו** וַתִּמְהַר וַתִּנְרַד כְּדָה מֵעֲלֶיךָ
 וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה וְגַם-גִּמְלוֹתֶיךָ אֲשַׁקָּה וְאִשְׁתֶּךָ וְגַם הַגִּמְלוֹת הַשְׁקַתָּה. **כדמו** וְאִשְׁאֵל

אֹתָהּ וְאָמַר בֵּת-מִי אַתְּ וּתְאָמַר בֵּת-בְּתוּאֵל בֶּן-נַחוּר אֲשֶׁר יִלְדָה-לוֹ מִלְכָּה
 וְאִשָּׁם הַנָּזִים עַל-אִפְּהָ וְהִצְמִידִים עַל-יָדֶיהָ. **כדמח** וְאֶקְדָּ וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה
 וְאֶבְרָךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֲמַת לְקַחַת
 אֶת-בֵּת-אָחִי אֲדֹנָי לְבָנוֹ. **כדמט** וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם עִשְׂיִם חֹסֵד וְאֲמַת
 אֶת-אֲדֹנֵיהֶגִידוּ לִי וְאִם-לֹא־הִגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל-יָמִין אוֹ עַל-שְׂמָאל. **כדנ** וַיַּעַן
 לָבוֹן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דְּבַר אֱלֹהֵי רַע אוֹ-טוֹב. **כדנא**
 הִנֵּה-רַבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וּתְהִי אִשָּׁה לָבוֹן-אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה. **כדנב** וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת-דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַיהוָה. **כדנג** וַיֹּצֵא
 הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבְקָה וּמִגְדָּנִתָּתָן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ.
כדנד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיִּלְוּ וַיִּקְוּמוּ בַבֶּקֶר וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחֲנִי
 לְאֲדֹנָי. **כדנה** וַיֹּאמְרוּ אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנֶּעֱרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֶךְ.
כדנו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם אֵל-תִּתְּאָחֲרוּ אִתִּי וַיְהִי הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי שְׁלַחוֹנֵי וְאֶלְכָה לְאֲדֹנָי.
כדנז וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנֶעֱרָ וְנִשְׁאַלָה אֶת-פִּיהָ. **כדנח** וַיִּקְרָאוּ לְרַבְקָה וַיֹּאמְרוּ
 אֵלֶיהָ הֲתִלְכִי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וּתְאָמַר אֵלָיָהּ. **כדנט** וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-רַבְקָה אֶחָתָם
 וְאֶת-מִנְקֻתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו. **כדס** וַיְבָרְכוּ אֶת-רַבְקָה וַיֹּאמְרוּ
 לְהֶאֱחָתָנוּ אֶת־הַיִּי לְאֶלְפֵי רַבְבָּה וַיִּירֶשׁ זֶרַעֲךָ אֶת שַׁעַר שֶׁנְּאָיו. **כדסא** וּתְקַם
 רַבְקָה וַנְּעֲרֹתֶיהָ וּתִרְכַּבְנָה עַל-הַגְּמֵלִים וּתִלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד
 אֶת-רַבְקָה וַיִּלְךְ. **כדסב** וַיִּצְחַק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנְּגֹב.
כדסג וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשֹׁדֵה לַפְּנוֹת עָרַב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גְּמֵלִים
 בָּאִים. **כדסד** וַתִּשָּׂא רַבְקָה אֶת-עֵינֶיהָ וַתִּרְא אֶת-יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגְּמֵל.
כדסה וּתְאָמַר אֵל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַלְזָה הַהִלְךְ בְּשֹׁדֵה לְקַרְאֲתָנוּ וַיֹּאמְרוּ הָעֶבֶד
 הוּא אֲדֹנָי וַתִּקַּח הַצְּעִיף וַתִּתְּכָס. **כדסו** וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר עָשָׂה. **כדסז** וַיְבַאֶה יִצְחָק הָאֵהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת-רַבְקָה וַתְּהִי-לוֹ
 לְאִשָּׁה וַיִּאָּהֲבָהּ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ.

כהא וַיִּסְּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׂמָה קְטוֹרָה. **כהב** וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-זִמְרֹן
 וְאֶת-יִקְשָׁן וְאֶת-מֶדֶן וְאֶת-מִדְּוָן וְאֶת-יִשְׁבָּק וְאֶת-שׁוּחַ. **כהג** וַיִּקְשָׁן יִלְד
 אֶת-שֶׁבֶא וְאֶת-דָּדֹן וּבְנֵי דָדֹן הֵיוּ אֲשׁוּרִים וּלְטוֹשִׁם וּלְאִמִּים. **כהד** וּבְנֵי מִדְּוָן
 עֵיפָה וְעֶפְרָח וְחִנֹּךְ וְאֶבְיָדָע וְאֶלְדָּעָה כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי קְטוֹרָה. **כהה** וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ לְיִצְחָק. **כהו** וּלְבְנֵי הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם
 מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחֶם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדָנוּ חַי קְדָמָה אֶל-אֶרֶץ קְדֵם. **כהז** וְאֵלֶּה יְמֵי
 שְׁנֵי-חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר-חָי: מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים. **כהח** וַיַּגֹּעַ

וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׁבַע וַיֹּאסֹף אֶל-עַמּוּי. **כֹּהֵט** וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנָיו אֶל-מַעֲרַת הַמְכַפְּלָה; אֶל-שָׂדֵה עֶפְרוֹן בֶּן-צַחֵר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִמְרָא. **כֹּהִי** הַשָּׂדֵה אֲשֶׁר-קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי-חִת שָׁמָּה קִבֵּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ. **כֹּהִיא** וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם-בְּאֵר לַחַי רֹאִי.

כֹּהִיב וְאֵלֶּה תִּלְדוּת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-אַבְרָהָם: אֲשֶׁר יִלְדָה הַגֵּר הַמִּצְרִית שְׂפָחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם. **כֹּהִיג** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל בְּשִׁמְוֹתָם לְתוֹלְדוֹתָם: בְּכֹר יִשְׁמַעְאֵל נְבִית וְקָדָר וְאֲדָבָאֵל וּמְבִשֶׁם. **כֹּהִיז** וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא. **כֹּהִטו** חֲדָד וְתִימָא יְטוֹר נְפִישׁ וְקִדְמָה. **כֹּהִטז** אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחִצְרֵיהֶם וּבְטִירְתֵּם שְׁנַיִם-עָשָׂר נְשִׂאִים לְאִמּוֹתָם. **כֹּהִיז** וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיִּי יִשְׁמַעְאֵל מֵאֵת שְׁנָה וְשְׁלֹשִׁים שְׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים וַיְגֻעַ וַיָּמָת וַיֹּאסֹף אֶל-עַמּוּי. **כֹּהִיח** וַיִּשְׁכְּנוּ מִחוּילָה עַד-שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶכָּה אֲשׁוּרָה עַל-פְּנֵי כָל-אַחֲיוֹ נָפֹל.

כֹּהִיט וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם: אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק. **כֹּהִכ** וַיְהִי יִצְחָק בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת-רַבֶּקָּה בַת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפָּדָן אֲרָם אַחוֹת לָבֶן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה. **כֹּהִכא** וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהָרַר רַבֶּקָּה אִשְׁתּוֹ. **כֹּהִכב** וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתִּלְךְ לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה. **כֹּהִכג** וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גַיִים בְּבִטְנָךְ וְשְׁנֵי לְאִמִּים מִמֵּעֵיךְ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלֹּאִם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר. **כֹּהִכד** וַיִּמְלְאוּ יַמִּיהָ לְלִדְתָהּ וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבִטְנָהּ. **כֹּהִכה** וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֲדָמוּנִי כֹלֹ פְּאֲדָרֶת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֶשׂו. **כֹּהִכו** וְאַחֲרָי-כֵן יֵצֵא אַחֲיוֹ וַיְדוּ אַחֲזָת בְּעֵקֵב עֶשׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן-שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתָהּ אֹתָם. **כֹּהִכז** וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֶשׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֱהָלִים. **כֹּהִכח** וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת-עֶשׂו כִּי-צִיד בְּפִיו וְרַבֶּקָּה אֲהַבְתָּ אֶת-יַעֲקֹב. **כֹּהִכט** וַיִּזַּד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֶשׂו מִן-הַשָּׂדֵה וְהוּא עֵיף. **כֹּהִל** וַיֹּאמֶר עֶשׂו אֶל-יַעֲקֹב הֲלֵעִיטְנִי נָא מִן-הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיף אֲנֹכִי עַל-כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֲדָוִם. **כֹּהִלא** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: מִכְּרָה כִּיֹּם אֶת-בְּכֹרְתְךָ לִי. **כֹּהִלב** וַיֹּאמֶר עֶשׂו הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לְמוֹת וְלָמָּה-זֶה לִי בְּכֹרָה. **כֹּהִלג** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְּׁבַעָה לִי כִּיֹּם וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת-בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב. **כֹּהִלד** וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֶשׂו לֶחֶם וַנִּזִּיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּתּוּ וַיִּקָּם וַיִּלְךְ וַיָּבֵז עֶשׂו אֶת-הַבְּכֹרָה.

כוא ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים גרר. **כוב** וירא אלו יהוה ויאמר אל-תירד מצרימה: שכן בארץ אשר אמר אליך. **כוג** גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכה: כי-לך ולזרעך אתן את-כל-הארצות האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך. **כוז** והרביתי את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ. **כוח** עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתתי. **כוו** וישב יצחק בגרר. **כז** וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא: כי ירא לאמר אשתי פן-יהרגני אנשי המקום על-רבקה כי-טובת מראה הוא. **כוח** ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו. **כוט** ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אלו יצחק כי אמרתי פן-אמות עליה. **כוי** ויאמר אבימלך מה-זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם. **כויא** ויצו אבימלך את-כל-העם לאמר: הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת. **כויב** ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה. **כויג** ויגדל האיש וילך הלוד וגדל עד כי-גדל מאד. **כויז** ויהי-לו מקנה-צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים. **כוטו** וכל-הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביוסתמום פלשתים וימלאום עפר. **כוטז** ויאמר אבימלך אל-יצחק: לך מעמנו כי-עצמת ממנו מאד. **כויז** וילך משם יצחק ויחן בנחל-גרר וישב שם. **כויח** וישב יצחק ויחפר את-בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר-קרא להן אביו. **כויט** ויחפרו עבדי-יצחק בנחל וימצאו-שםבאר מים חיים. **כוכ** ויריבו רעי גרר עם-רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם-הבאר עשק כי התעשקו עמו. **כוכא** ויחפרו באר אחרת ויריבו גם-עליה ויקרא שמה שטנה. **כוכב** ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי-עתה הרחוב יהוה לנו ופרינו בארץ. **כוכג** ויעל משם באר שבע. **כוכד** וירא אלו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל-תירא כי-אתך אנכי וברכתך והרביתי את-זרעך בעבור אברהם עבדי. **כוכה** ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט-שם אהלו ויכרו-שם עבדי-יצחק באר. **כוכו** ואבימלך הלך אלו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר-צבאו. **כוכז** ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם

אתי ותשלחוני מאתכם. **כוכ** ויאמרו ראו ראינו כי-היה יהוה עמך ונאמר
 תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך. **כוכט** אם-תעשה עמנו
 רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק-טוב ונשלחך בשלום אתה עתה
 ברוך יהוה. **כול** ויעש להם משתה ויאכלו וישתו. **כולא** וישכימו בבקר וישבעו
 איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום. **כולב** ויהי ביום ההוא ויבאו
 עבדי יצחק ויגדו לו על-אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים. **כולג**
 ויקרא אתה שבעה על-פן שם-העיר באר שבע עד היום הזה.
כולד ויהי עשו בן-ארבעים שנה ויקח אשה את-יהודית בת-בארי
 החתי ואת-בשמת בת-אילן החתי. **כולה** ותהיין מרת רויח ליצחק ולרבקה.
כזא ויהי כי-זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את-עשו בנו הגדל ויאמר
 אליו בני ויאמר אליו הנני. **כזב** ויאמר הנה-נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. **כזג**
 ועתה שא-נא כלך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה (ציד). **כזד**
 ועשה-לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה ליואכלה: בעבור תברכה נפשי
 בטרם אמות. **כזה** ורבקה שמעת בדבר יצחק אל-עשו בנו וילך עשו השדה
 לצוד ציד להביא. **כזו** ורבקה אמרה אל-יעקב בנה לאמר: הנה שמעתי
 את-אביך מדבר אל-עשו אחיך לאמר. **כזז** הביאה לי ציד ועשה-לי מטעמים
 ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני מותי. **כזח** ועתה בני שמע בקלילאשר אני
 מצוה אתך. **כזט** לך-נא אל-הצאן וקח-לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה
 אתם מטעמים לאביך כאשר אהב. **כזי** והבאת לאביך ואכל בעבר אשר
 יברכה לפני מותו. **כזיא** ויאמר יעקב אל-רבקה אמו: הן עשו אחי איש שער
 ואנכי איש חלק. **כזיב** אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי
 קללה ולא ברכה. **כזיג** ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך
 קח-לי. **כזיד** וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו.
כזטו ותקח רבקה את-בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש
 את-יעקב בנה הקטן. **כזטז** ואת ערת גדיי העזים הלבישה על-גדי וועל חלקת
 צואריו. **כזיז** ותתן את-המטעמים ואת-הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה.
כזיח ויבא אל-אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני. **כזיט** ויאמר יעקב
 אל-אביו אנכי עשו בךרעשיתי כאשר דברת אלי קום-נא שבה ואכלה
 מציד יבעבור תברכני נפשך. **כזכ** ויאמר יצחק אל-בנו מה-זה מהרת למצא בני
 ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני. **כזכא** ויאמר יצחק אל-יעקב גשה-נא
 ואמשך בני: האתה זה בני עשו אם-לא. **כזכב** ויגש יעקב אל-יצחק אביו

וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמְרוּ הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ. **כּוֹכֵג** וְלֹא הַפִּירוֹפִי-הָיוּ יְדָיו
 כִּי־יָדֵי עֲשׂוֹ אָחִיו שְׁעָרֹת וַיְבָרְכֵהוּ. **כּוֹכֵד** וַיֹּאמְרוּ אֶתְּהָ זֶה בְּנִי עֲשׂוֹ וַיֹּאמְרוּ אָנֹכִי.
כּוֹכֵה וַיֹּאמְרוּ הַגִּשָּׁה לִי וְאֹכְלָה מִצִּיד בְּנִילְמַעַן תִּבְרַכְךָ נַפְשִׁי וַיִּגְשׁ-לוֹ וַיֹּאכֵל וַיָּבֵא
 לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתֶּה. **כּוֹכּוֹ** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו: גִּשָּׁה-נָא וּשְׂקָה-לִי בְּנִי. **כּוֹכּוֹ** וַיִּגְשׁ
 וַיִּשְׁק-לוֹ וַיֵּרַח אֶת-רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמְרוּ רָאֵה רִיחַ בְּנִי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר
 בָּרַכּוּ יְהוָה. **כּוֹכַח** וַיִּתֵּן-לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן
 וְתִירָשׁ. **כּוֹכֵט** יַעֲבֹדוּהָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ (וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ) לָהּ לְאֻמִּים הֵווּהָ גְבִיר לְאַחִיקָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ בְּנֵי אֲמֹהָ אֲרָרִיקָה אָרֹר וּמְבָרְכִיקָה בְּרוּךְ. **כּוֹל** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק
 לְבָרֵךְ אֶת-יַעֲקֹב וַיְהִי אֵד יָצָא וַיַּעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וַעֲשׂוֹ אָחִיו בָּא
 מִצִּידוֹ. **כּוֹלֵא** וַיַּעֲשׂ גַם-הוּא מִטְּעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמְרוּ לְאָבִיו יָקָם אָבִי
 וַיֹּאכֵל מִצִּיד בְּנוֹבְעֵבֶר תִּבְרַכְנִי נַפְשָׁךְ. **כּוֹלֵב** וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי-אֶתְּהָ
 וַיֹּאמְרוּ אָנֹכִי בְּנֵךְ בְּכָרְךָ עֲשׂוֹ. **כּוֹלֵג** וַיִּחַרְדּוּ יִצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד-מָאֹד וַיֹּאמְרוּ
 מִי-אִפּוּא הוּא הַצֵּד-צִיד וַיָּבֵא לִי וְאֹכֵל מִכָּל בְּטָרָם תִּבּוּאָה וְאֲבָרְכֵהוּ גַם-בְּרוּךְ
 יְהִיָּה. **כּוֹלֵד** כְּשָׁמַעַ עֲשׂוֹ אֶת-דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וַיִּמְרָה עַד-מָאֹד
 וַיֹּאמְרוּ לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם-אָנֹכִי אָבִי. **כּוֹלֵה** וַיֹּאמְרוּ בָּא אַחִיקָה בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ.
כּוֹלוֹ וַיֹּאמְרוּ הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פְּעַמִּים אֶת-בְּכָרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עֲתָה
 לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא-אֶצְלָתָ לִי בְּרַכָּה. **כּוֹלוֹז** וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמְרוּ לַעֲשׂוֹ הֵן
 גְּבִיר שְׁמִתְּנוּ לָךְ וְאֶת-כָּל-אָחִיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירָשׁ סִמְכַתְּנוּ וּלְכָה
 אִפּוּא מָה אַעֲשֶׂה בְּנִי. **כּוֹלַח** וַיֹּאמְרוּ עֲשׂוֹ אֵל-אָבִיו הַבְּרַכָּה אַחַת הוּא-לָךְ
 אֲבִיבְרַכְנִי גַם-אָנֹכִי אָבִי וַיִּשָּׂא עֲשׂוֹ קִלּוֹ וַיִּבְדֵּךְ. **כּוֹלֵט** וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו: הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יְהִיָּה מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל. **כּוֹמ** וְעַל-חֲרָבֶךָ
 תַּחֲיֶיהָ וְאֶת-אַחִיקָה תַעֲבֹד וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֹד וּפְרַקְתָּ עָלָיו מֵעַל צוּאָרְךָ. **כּוֹמֵא**
 וַיִּשְׁטֹם עֲשׂוֹ אֶת-יַעֲקֹב עַל-הַבְּרַכָּה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ אָבִיו וַיֹּאמְרוּ עֲשׂוֹ בְּלַבּוֹ יִקְרָבוּ יָמֵי
 אָבִל אָבִי וְאֶהְרָגָה אֶת-יַעֲקֹב אָחִי. **כּוֹמֵב** וַיִּגְדּוּ לְרַבָּקָה אֶת-דְּבָרֵי עֲשׂוֹ בְּנֵה הַגְדֹּל
 וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן וְתֹאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה עֲשׂוֹ אַחִיקָה מִתְנַחֵם לָךְ
 לְהַרְגֶךָ. **כּוֹמֵג** וְעֲתָה בְּנִי שְׁמַע בְּקִלִּי וְקוּם בְּרַח-לָךְ אֵל-לְבָן אָחִי חֲרָנָה. **כּוֹמֵד**
 וַיִּשְׁבַּת עִמּוֹ יָמִים אַחְדִּים עַד אֲשֶׁר-תִּשׁוּב חַמַּת אַחִיקָה. **כּוֹמֵה** עַד-שׁוּב אָף-אַחִיקָה
 מִמָּדָה וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיקָה מִשָּׁם לָמָּה אֲשַׁכַּל גַּם-שְׁנִיכֶם
 יוֹם אֶחָד. **כּוֹמוֹ** וְתֹאמְרוּ רַבָּקָה אֵל-יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיֵּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חַת אִם-לִקְחַ
 יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת-חַת כְּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִי חַיִּים. **כּוֹתֵא** וַיִּקְרָא יִצְחָק
 אֵל-יַעֲקֹב וַיְבָרֵךְ אֹתוֹ וַיִּצְוֶהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן. **כּוֹתֵב** קוּם

לך פִּדְנָה אֲרָם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אִמְךָ וְקַח-לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבִן אָחִי
 אִמְךָ. **כחג** וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וְיִפְרֹךְ וְיִרְבֶּךָ וְהֵייתָ לְקָהָל עַמִּים. **כחד** וַיִּתֶּן-לְךָ
 אֶת-בְּרִכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אֶתְּךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִיף אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים
 לְאַבְרָהָם. **כחה** וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פִּדְנָה אֲרָם אֶל-לְבִן בֶּן-בְּתוֹאֵל
 הָאֲרָמִי אָחִי רְבֵקָה אִם יַעֲקֹב וְעָשׂוּ. **כחו** וַיֵּרָא עָשׂוּ כִּי-בָרַךְ יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב
 וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פִּדְנָה אֲרָם לְקַחַת-לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה; בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיִּצְוֶה עָלָיו לֵאמֹר
 לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן. **כחז** וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פִּדְנָה
 אֲרָם. **כחח** וַיֵּרָא עָשׂוּ כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָי יִצְחָק אָבִיו. **כחט** וַיֵּלֶךְ עָשׂוּ
 אֶל-יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת-מַחֲלַת בַּת-יִשְׁמָעֵאל בֶּן-אַבְרָהָם אַחוֹת נָבִיּוֹת
 עַל-נָשְׂיוֹלוֹ לְאִשָּׁה.

כחי וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה. **כחיא** וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא
 הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׁם מִרְאֲשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא. **כחיב**
 וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֹלֶם מִצֵּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מְלֹאכִי אֱלֹהִים
 עֲלִים וַיֵּרְדִים בּוֹ. **כחיג** וְהִנֵּה יְהוָה נָצַב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ אֶתְנַנֶּה וּלְזָרְעֶךָ. **כחיד** וְהָיָה
 זָרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאֶרֶץ וּפְרָצְתָּ יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וּנְבָרְכוּ בְךָ כָּל-מִשְׁפָּחוֹת
 הָאֲדָמָה וּבְזָרְעֶךָ. **כחטו** וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵד וְשֹׁמְרֵתִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֶךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ
 אֶל-הָאֲדָמָה הַזֹּאת; כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לְךָ.
כחטז וַיִּיקֹץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי.
כחיז וַיֵּירָא וַיֹּאמֶר מֵה-נִוְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה; אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר
 הַשָּׁמַיִם. **כחיא** וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׁם מִרְאֲשֵׁתָיו וַיִּשָּׁם
 אֶתָּה מִצֵּבָה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ. **כחיב** וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא
 בֵּית-אֵל וְאוּלָם לוֹז שֵׁם-הָעִיר לְרֹאשְׁנָה. **כחג** וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר: אִם-יְהִיָּה
 אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשֹׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד
 לְלַבֵּשׁ. **כחחא** וְשִׁבַּתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים. **כחחב**
 וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן-לִי עֹשֶׂר
 אֶעֱשֶׂרְנוּ לְךָ. **כחטא** וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֲרָצָה בְּנֵי-קְדָם. **כטב** וַיֵּרָא וְהִנֵּה
 בָּאֵר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה-שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי-צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהֶם מִן-הַבָּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ
 הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל-פִּי הַבָּאֵר. **כטג** וַנָּאֶסְפוּ-שָׁמָּה כָּל-הָעֲדָרִים וּגְלָלוּ
 אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת-הַצֹּאן וְהִשִּׁיבוּ אֶת-הָאֶבֶן עַל-פִּי הַבָּאֵר
 לְמִקְוָה. **כטד** וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אָחִי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחָרָן אֲנַחְנוּ. **כטה**

וַיֹּאמֶר לָהֶם הִיזְדַּעְתֶּם אֶת-לִבְּוֹ בֶן-נְחוּז וַיֹּאמְרוּ יִדְעֵנוּ. **כטו** וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְּׁלוֹם
 לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם-הַצֹּאן. **כטז** וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם
 גְּדוֹלְלָא-עֵת הָאֶסֶף הַמְּקַנָּה הַשְּׁקוֹ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ. **כטז** וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד
 אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל-הַעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּעָר וְהַשְּׁקִינוּ הַצֹּאן. **כטז**
 עוֹדְנוּ מִדְּבַר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם-הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רָעָה הוּא. **כטי** וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת-רָחֵל בִּת-לִבְּוֹ אַחֵי אִמּוֹ וְאֶת-צֹאן לִבְּוֹ אַחֵי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ
 יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּעָר וַיִּשְׁק אֶת-צֹאן לִבְּוֹ אַחֵי אִמּוֹ. **כטיא** וַיִּשְׁק
 יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת-קִלּוֹ וַיִּבְדֵּךְ. **כטיב** וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אַחֵי אָבִיהָ הוּא וְכִי
 בֶן-רַבְקָה הוּא וַתֵּרָץ וַתִּגַּד לְאָבִיהָ. **כטיג** וַיְהִי כַשְּׁמַע לִבְּוֹ אֶת-שְׁמַע יַעֲקֹב
 בֶן-אָחוֹתוֹ וַיֵּרָץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹק-לוֹ וַיִּנָּשֶׁק-לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלִבְּוֹ אֶת
 כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כטיד** וַיֹּאמֶר לוֹ לִבְּוֹ אֵךְ עֲצָמֵי וּבְשָׂרֵי אֶתֶּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ
 יָמִים. **כטטו** וַיֹּאמֶר לִבְּוֹ לְיַעֲקֹב הֲכִי-אַחֵי אֶתֶּה וַעֲבַדְתַּנִּי חָנָם הַגִּידָה לִּי
 מֵה-מִשְׁפָּרְתֶּךָ. **כטטז** וּלְלִבְּוֹ שְׁתֵּי בָנוֹת: שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל.
כטטז וַעֲיִנֵּי לָאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הֵיטָה יָפֶת-תֵּאֵר וַיִּפֹּת מֵרָאָה. **כטטז** וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב
 אֶת-רָחֵל וַיֹּאמֶר אַעֲבַדְךָ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּרָחֵל בְּתֶךָ הַקְּטָנָה. **כטטז** וַיֹּאמֶר לִבְּוֹ טוֹב
 תַּתִּי אֶתֶּה לָךְ מִתַּתִּי אֶתֶּה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבַח עַמּוּדֵי. **כטכ** וַיַּעֲבַד יַעֲקֹב בְּרָחֵל
 שִׁבְעַת שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחָדִים בְּאֶהְבֹּתוֹ אֶתֶּה. **כטכא** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 אֶל-לִבְּוֹ הֲבֵה אֶת-אַשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמֵי וְאָבּוֹאָה אֵלַיָּה. **כטכב** וַיֹּאסֹף לִבְּוֹ
 אֶת-כָּל-אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֵּה. **כטכג** וַיְהִי בְּעָרְבוּיָקוּחַ אֶת-לָאָה בִּתּוֹ וַיָּבֵא
 אֶתֶּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלָיָה. **כטכד** וַיִּתֵּן לִבְּוֹ לָהּ אֶת-זֶלְפָּה שִׁפְחַתוֹ לְלָאָה בִּתּוֹ
 שִׁפְחָה. **כטכה** וַיְהִי בְּבִקְרָה וְהִנֵּה-הוּא לָאָה וַיֹּאמֶר אֶל-לִבְּוֹ מֵה-זֹאת עָשִׂיתְ
 לִי הֲלֹא בְּרָחֵל עֲבַדְתִּי עַמּוּדָה וְלָמָּה רַמִּיתַנִּי. **כטכו** וַיֹּאמֶר לִבְּוֹ לֹא-יַעֲשֶׂה כֹן
 בְּמָקוֹמֵנוּ לְתַתּוֹ הַצְּעִירָה לְפָנֵי הַבְּכִירָה. **כטכז** מֵלֹא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ
 גַּם-אֶת-זֹאת בְּעַבְדָּה אֲשֶׁר תַּעֲבַד עַמּוּדֵי עוֹד שְׁבַע-שָׁנִים אַחֲרוֹת. **כטכח** וַיַּעַשׂ
 יַעֲקֹב כֹּן וַיִּמְלֹא שְׁבַע זֹאת וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה. **כטכט** וַיִּתֵּן לִבְּוֹ
 לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת-בְּלָהָה שִׁפְחַתוֹ לְשִׁפְחָה. **כטל** וַיָּבֵא גַם אֶל-רָחֵל וַיֵּאָהֵב
 גַּם-אֶת-רָחֵל מִלָּאָה וַיַּעֲבַד עִמּוֹ עוֹד שְׁבַע-שָׁנִים אַחֲרוֹת. **כטלא** וַיִּרְא יְהוָה
 כִּי-שָׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ וְרָחֵל עָקְרָה. **כטלב** וַתֵּהָרֵר לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן: כִּי אָמְרָה כִּי-רָאָה יְהוָה בְּעֵנִי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי. **כטלג**
 וַתֵּהָרֵר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן כִּי-שָׁמַע יְהוָה כִּי-שָׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן-לִי גַם-אֶת-זֶה
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שְׁמַעוֹן. **כטלד** וַתֵּהָרֵר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא עָתָה הַפֶּעַם יְלֹוּהָ אִישִׁי

אלי כי-ילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי. **כטלה** ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את-יהוה על-כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת. **לא**
ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיתה ותאמר אל-יעקב הבה-לי
בנים ואם-אין מתה אנכי. **לב** ויחר-אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
אשר-מנע ממך פרי-בטן. **לג** ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלד
על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה. **לד** ותתן-לו את-בלהה שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב. **לה** ותהר בלהה ותלד ליעקב בן. **לו** ותאמר רחל דניני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-כן קראה שמו דן. **לז** ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל: בן שני ליעקב. **לח** ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
עם-אחתיגם-יכלתי ותקרא שמו נפתלי. **לט** ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את-זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה. **לי** ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן. **ליא** ותאמר לאה בגד (בא גד) ותקרא את-שמו גד. **ליב** ותלד
זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב. **ליג** ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות
ותקרא את-שמו אשר. **ליד** וילד ראובן בימי קציר-חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תני-נא לי מדודאי בנד.
לטו ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר
רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנד. **לטז** ויבא יעקב מן-השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב
עמה בלילה הוא. **ליז** וישמע אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי.
ליח ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו
יששכר. **ליט** ותהר עוד לאה ותלד בן-ששי ליעקב. **לכ** ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד טובה פעם וזבדני אישי כי-ילדתי לו ששה בנים ותקרא
את-שמו זבולון. **לכא** ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה. **לכב** ויזכר
אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה. **לכג** ותהר ותלד בן
ותאמר אסף אלהים את-חרפתי. **לכד** ותקרא את-שמו יוסף לאמר: יסף
יהוה לי בן אחר. **לכה** ויהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן
שלחני ואלכה אל-מקומי ולארצי. **לכו** תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי
אתך בהוואלכה: כי אתה ידעת את-עבדתי אשר עבדתיך. **לכז** ויאמר אליו
לבן אם-נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך. **לכח** ויאמר: נקבה
שכרך עלי ואתנה. **לכט** ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
אשר-היה מקנך אתי. **לל** כי מעט אשר-היה לך לפני ויפריץ לרב ויברך יהוה

אַתָּה לְרַגְלִי וְעַתָּה מְתִי אֶעֱשֶׂה גַם-אֲנֹכִי לְבֵיתִי. **ללא** וַיֹּאמֶר מָה אַתָּן-לָךְ וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב לֹא-תִתֶּן-לִי מֵאוּמָהָאִם-תַּעֲשֶׂה-לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנֶךָ
 אֲשֶׁמֹר. **ללב** אָעֶבֶר בְּכָל-צֹאנֶךָ הַיּוֹם הַסֵּר מִשָּׁם כָּל-שֶׂה נֶקֶד וְטָלוּא
 וְכָל-שֶׂה-חֹוִם בְּכַשְׂבִּים וְטָלוּא וְנֶקֶד בְּעֵזִים וְהָיָה שְׂכָרִי. **ללג** וְעִנְתָה-בִּי צְדָקָתִי
 בְּיוֹם מָחָר כִּי-תָבוֹא עַל-שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ: כֹּל אֲשֶׁר-אֵינְנוּ נֶקֶד וְטָלוּא בְּעֵזִים וְחֹוִם
 בְּכַשְׂבִּים גָּנוּב הוּא אֲתִי. **ללד** וַיֹּאמֶר לָבוֹן הוּא: לוֹ יִהְיֶה כַּדְּבָרֶךָ. **ללה** וַיִּסֵּר בְּיוֹם
 הַהוּא אֶת-הַתִּישִׁים הָעֶקְדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל-הָעֵזִים הַנֶּקֶדוֹת וְהַטְּלָאֵת כָּל
 אֲשֶׁר-לָבוֹן בּוֹ וְכָל-חֹוִם בְּכַשְׂבִּים וַיִּתֵּן בְּיַד-בְּנָיו. **ללו** וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת-צֹאן לָבוֹן הַנוֹתֵרֶת. **ללז** וַיִּקַּח-לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל
 לְבָנָה לַחֹלוֹז וְעֶרְמוֹן וַיִּפְצַל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבוֹן אֲשֶׁר עַל-הַמְּקָלוֹת.
ללח וַיֵּצֵג אֶת-הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֵהֻטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּבֵאן הַצֹּאן
 לְשִׁתוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֶנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת. **ללט** וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל-הַמְּקָלוֹת
 וַתִּלְדֶּן הַצֹּאן עֶקְדִים נֶקֶדִים וְטָלָאִים. **למ** וְהַכַּשְׂבִּים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי
 הַצֹּאן אֶל-עֶקֶד וְכָל-חֹוִם בְּצֹאן לָבוֹן וַיִּשֶׁת-לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתֵם עַל-צֹאן
 לָבוֹן. **למא** וְהָיָה בְּכָל-יַחַם הַצֹּאן הַמְּקַשְׂרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת-הַמְּקָלוֹת לְעֵינֵי
 הַצֹּאן בְּרֵהֻטִים לְיַחֲמֶנָה בַּמְּקָלוֹת. **למב** וּבַהֲעֵטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׁים וְהָיָה
 הָעֵטִפִים לְלָבוֹן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב. **למג** וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי-לוֹ צֹאן
 רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעֶבְדִים וְגַמְלִים וְחֹמְרִים. **לאא** וַיִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי בְנֵי-לָבוֹן לֵאמֹר
 לְקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֲשֶׁר לְאָבִינוֹ וַיִּמְאַשֶׁר לְאָבִינוֹ עֲשֶׂה אֵת כָּל-הַכָּבֵד הַזֶּה. **לאב**
 וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת-פְּנֵי לָבוֹן וְהִנֵּה אֵינְנוּ עִמּוֹ כַּתְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם. **לאג** וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-יַעֲקֹב שׁוּב אֶל-אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמּוֹלְדֶתְךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ. **לאד** וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב
 וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשְּׂדָה אֶל-צֹאנֹו. **לאה** וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵאֵה אֲנֹכִי אֶת-פְּנֵי
 אָבִיכֶן כִּי-אֵינְנוּ אֵלַי כַּתְּמוּל שְׁלֹשָׁם וְאֵלֵהִי אָבִי הִיָּה עִמָּדִי. **לאו** וְאַתְּנָה יִדְעֶתָן:
 כִּי בְּכָל-כַּחַי עֲבַדְתִּי אֶת-אָבִיכֶן. **לאז** וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהַחֲלֵף אֶת-מִשְׁכַּבְתִּי
 עֲשֶׂרֶת מַנִּים וְלֹא-נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְהִרְעֵ עִמָּדִי. **לאח** אִם-כֹּה יֹאמֶר נֶקֶדִים יְהִיָּה
 שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל-הַצֹּאן נֶקֶדִים וְאִם-כֹּה יֹאמֶר עֶקְדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל-הַצֹּאן
 עֶקְדִים. **לאט** וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת-מִקְנֶה אָבִיכֶם וַיִּתֵּן-לִי. **לאי** וַיְהִי בַּעַת יַחַם
 הַצֹּאן וְאִשָּׂא עֵינָי וְאָרָא בְּחִלוֹם וְהִנֵּה הָעֵתֵדִים הָעֹלִים עַל-הַצֹּאן עֶקְדִים נֶקֶדִים
 וּבְרָדִים. **לאיא** וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים בְּחִלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הִנְנִי. **לאיב**
 וַיֹּאמֶר שָׂא-נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל-הָעֵתֵדִים הָעֹלִים עַל-הַצֹּאן עֶקְדִים נֶקֶדִים
 וּבְרָדִים: כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל-אֲשֶׁר לָבוֹן עֲשֶׂה לָךְ. **לאיג** אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית-אֵל אֲשֶׁר

מְשַׁחֵת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרָתָ לִי שָׁם נָדַר עֲתָה קוּם צֵא מִן-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב
 אֶל-אָרֶץ מוֹלְדֹתְךָ. **לאיד** וְתַעַן רָחֵל וְלֵאָה וְתֹאמְרֵנָה לוֹ: הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה
 בְּבֵית אָבִינוּ. **לאטו** הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נַחֲשָׁבְנוּ לוֹ כִּי מִכְרָנוּ וַיֹּאכֵל גַּם-אָכּוֹל
 אֶת-כֶּסֶפֶנוּ. **לאטז** כִּי כָל-הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּלָנוּ הוּא וּלְבַנֵּינוּ
 וְעֲתָה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֱלִידָעֶשֶׂה. **לאיז** וַיִּקָּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת-בָּנָיו
 וְאֶת-נָשָׁיו עַל-הַגְּמָלִים. **לאיח** וַיִּנְהַג אֶת-כָּל-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר
 רָכַשׁמִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפִדְוֹן אָרֶם: לְבוֹא אֶל-יִצְחָק אָבִיו אֲרֻצָּה כְּנָעַן.
לאיט וְלָבֶן הֵלֵךְ לְגִזּוֹ אֶת-צֹאֲנוֹ וְתִגְנֹב רָחֵל אֶת-הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ. **לאכ**
 וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת-לֵב לָבֶן הָאֶרְמִיעֵל-בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא. **לאכא** וַיְבָרַח הוּא
 וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקָּם וַיַּעֲבֹר אֶת-הַנְּהָר וַיֵּשֶׁם אֶת-פָּנָיו הַר הַגְּלָעָד. **לאכב** וַיֵּגַד
 לְלָבֶן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בָרַח יַעֲקֹב. **לאכג** וַיִּקַּח אֶת-אָחִיו עֲמוֹ וַיְרַדְּףוּ אַחֲרָיו
 דְּרָךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר הַגְּלָעָד. **לאכד** וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל-לָבֶן הָאֶרְמִי
 בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן-תִּדְבַּר עִם-יַעֲקֹבמְטוֹב עַד-רָע. **לאכה**
 וַיִּשַׁג לָבֶן אֶת-יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקַּע אֶת-אָהֳלוֹ בְּהַר וְלָבֶן תִּקַּע אֶת-אָחִיו בְּהַר
 הַגְּלָעָד. **לאכו** וַיֹּאמֶר לָבֶן לַיַּעֲקֹב מָה עָשִׂיתָ וְתִגְנֹב אֶת-לְבָבִי וְתִנְהַג אֶת-בְּנֹתַי
 כְּשִׁבּוֹת חָרֵב. **לאכז** לָמָּה נַחֲבֵאתָ לְבָרַח וְתִגְנֹב אֹתִי וְלֹא-הִגַּדְתָּ לִּי וְאַשְׁלַחְךָ
 בְּשִׁמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתֵף וּבְכֹנֹר. **לאכח** וְלֹא נִטְשָׁתָנִי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבִנְתַי עֲתָה
 הִסְכַּלְתָּ עִשׂוֹ. **לאכט** יֵשׁ-לָאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וְאֱלֹהֵי אָבִיכֶם אָמַשׁ אָמַר
 אֵלַי לֵאמֹר הַשְּׁמֹר לְךָ מִדְּבַר עִם-יַעֲקֹבמְטוֹב עַד-רָע. **לאל** וְעֲתָה הֵלֵךְ הַלְכָתָּ
 כִּי-נִכְסְף נִכְסְפָתָה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִנַּבְתָּ אֶת-אֱלֹהֵי. **לאלא** וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 לְלָבֶן: כִּי יִרְאֵתִיכִי אָמַרְתִּי פֶן-תִּגְזֹל אֶת-בְּנוֹתַיךָ מֵעַמִּי. **לאלב** עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
 אֶת-אֱלֹהֶיךָ לֹא יַחֲיֶהנְגַד אַחִינוּ הַכֹּר-לְךָ מָה עָמַדִי וְקַח-לְךָ וְלֹא-יִדַע יַעֲקֹב כִּי
 רָחֵל גִּנַּבְתֶּם. **לאלג** וַיָּבֵא לָבֶן בְּאֵהֶל יַעֲקֹב וּבְאֵהֶל לֵאָה וּבְאֵהֶל שְׁתֵּי
 הָאֵמָהוּתוֹלֵא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֵהֶל לֵאָה וַיָּבֵא בְּאֵהֶל רָחֵל. **לאלד** וּרְחֵל לָקְחָה
 אֶת-הַתְּרָפִים וְתִשְׁמֵם בְּכַר הַגְּמָלוֹתשָׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשַׁשׁ לָבֶן אֶת-כָּל-הָאֵהֶל וְלֹא
 מָצָא. **לאלה** וְתֹאמֶר אֶל-אָבִיהָ אֶל-יַחַר בְּעֵינַי אֲדָנִי כִּי לֹא אוֹכֵל לְקוּם מִפְּנֵיךָ
 כִּי-דָרְךָ נָשִׁים לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מָצָא אֶת-הַתְּרָפִים. **לאלו** וַיַּחַר לַיַּעֲקֹב וַיָּרֵב בְּלָבֶן
 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבֶן מַה-פִּשְׁעִי מַה חָטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי. **לאלז**
 כִּי-מִשְׁשַׁתָּ אֶת-כָּל-כְּלִי מַה-מָּצָאתָ מִכָּל-כְּלִי-בֵיתְךָשִׁים כֹּה נָגַד אַחִי וְאַחִיךָ
 וַיִּזְכִּיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ. **לאלח** זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רָחֵלְךָ וְעֵזְיָךָ לֹא שָׁפְלוּ
 וַאִילֵּי צֹאנְךָ לֹא אָכְלָתִי. **לאלט** טָרְפָה לֹא-הִבֵּאתִי אֱלִידָאָנֹכִי אַחֲסָנָה מִיָּדִי

תִּבְקַשְׁנָה גִּנְבְּתִי יוֹם וּגְנַבְתִּי לַיְלָה. **לאמ** הֵייתִי בַיּוֹם אֲכַלְנִי חֹרֵב וְקָרַח בַּלַּיְלָה וּתְדַד שְׁנֵתִי מֵעֵינָי. **לאמא** זֶה-לִּי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עַבְדְּתִיךָ אַרְבַּע-עָשָׂר שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְּנֵתְךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וַתַּחֲלֶף אֶת-מִשְׁכַּרְתִּי עֲשָׂרַת מָנִים. **לאמב** לֹוִלִי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיִּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִיכִי עִתָּה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת-עַנְיִי וְאֶת-יְגִיעַ כַּפֵּי רַאָה אֱלֹהִים וַיֹּוֹכַח אִמְשׁ. **לאמג** וַיַּעַן לָבֹן וַיֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכָל אֲשֶׁר-אֶתָּה

רַאָה לִי-הוּא וְלִבְנֹתַי מָה-אֶעֱשֶׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ. **לאמד** וְעִתָּה לָכֶה נִכְרְתָה בְּרִיתֹאֲנִי וְאֶתָּה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינְךָ. **לאמה** וַיִּקַּח יַעֲקֹב אָבֹן וַיְרִימָהּ מִצֵּבָה. **לאמו** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ-גָל וַיֹּאכְלוּ שָׂם עַל-הַגָּל. **לאמו** וַיִּקְרָא-לוֹ לָבֹן יָגֵר שֶׁהַדּוֹתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גַלְעָד. **לאמח** וַיֹּאמֶר לָבֹן הַגָּל הָיָה עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמוֹ גַלְעָד. **לאמט** וְהַמִּצֵּפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְהוּהָ בֵּינִי וּבֵינְךָ: כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרַעְהוֹ. **לאנ** אִם-תִּתְעַנֶּה אֶת-בְּנֹתַי וְאִם-תִּקַּח נָשִׁים עַל-בְּנֹתַיִאִין אִישׁ עִמָּנוּ רַאָה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ. **לאנא** וַיֹּאמֶר לָבֹן לְיַעֲקֹב: הִנֵּה הַגָּל הָיָה וְהִנֵּה הַמִּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ. **לאנב** עַד הַגָּל הָיָה וְעַד הַמִּצֵּבָה: אִם-אָנִי לֹא-אֶעֱבֹר אֲלֶיךָ אֶת-הַגָּל הָיָה וְאִם-אֶתָּה לֹא-תִעֲבֹר אֵלַי אֶת-הַגָּל הָיָה וְאֶת-הַמִּצֵּבָה הַזֹּאת לָרְעָה. **לאנג** אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נְחֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפִּיחַד אָבִיו יִצְחָק. **לאנד** וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לְאֲכָל-לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיְלִינוּ בְּהָר. **לבא** וַיִּשְׁכַּם לָבֹן בַּבֹּקֶר וַיִּנָּשֶׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וַיִּבְרַךְ אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבֹן לְמִקְמוֹ. **לבב** וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ מְלֶאכִי אֱלֹהִים. **לבג** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים.

לבד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֶאכִים לְפָנָיו אֶל-עֲשׂוֹ אֶחָיו אַרְצָה שְׁעִיר שְׂדֵה אֲדוֹם. **לבה** וַיִּצֹּו אֶתְהֶם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנִי לְעֲשׂוֹ: כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם-לָבֹן גְּרִיתִי וְאַחַר עַד-עִתָּה. **לבו** וַיְהִי-לִי שׂוֹר וְחִמּוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֲשִׁלְחָה לְהַגִּיד לְאֲדָנִי לְמִצְאָ-חֵן בְּעֵינֶיךָ. **לבז** וַיִּשְׁבּוּ הַמְּלֶאכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר: בָּאנוּ אֶל-אֶחִיךָ אֶל-עֲשׂוֹ וְגַם הָלַךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ. **לבח** וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ וַיַּחֲזֵ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשָׁנֵי מַחְנוֹת. **לבט** וַיֹּאמֶר אִם-יָבֹוא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחְנֵה הָאֶחָת

והכהוּוהיה המַחנה הנשָׂאָר לַפְּלִיטָה. **לבי** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אֲבָרְהָם ואלהי אָבִי יִצְחָק: יְהוָה הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ. **לביא** קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדְּךָ: כִּי בַמִּקְלֵי עֲבַרְתִּי אֶת-הַיָּרְדֵן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחֲנוֹת. **לביב** הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו: כִּי-יָרָא אֲנֹכִי אֶתוֹפֶן-יָבוֹא וְהִכְנִי אִם עַל-בָּנָיִם. **לביג** וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-זָרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסָּפֵר מְרֹב. **לביד** וַיִּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו. **לבטו** עֲזִים מְאֹתִים וַתִּישָׂים עֲשָׂרִים רְחִלִים מְאֹתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים. **לבטז** גְּמָלִים מִיַּנְיָקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעִירִם עֲשָׂרָה. **לביז** וַיִּתֵּן בְּיַד-עַבְדָּיו עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר. **לבכ** וַיִּצֹ אֶת-הָרֵאשׁוֹן לֵאמֹר: כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׂאֲלֶךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאָנָּה תִלְדָּךְ וּלְמִי אֵלֶּה לִפְנֵיךָ. **לביט** וְאַמַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ לִיעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדָנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ. **לבכ** וַיִּצֹ גַם אֶת-הַשָּׁנִי גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַהֲלָכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר: כַּדָּבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֵשָׂו בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ. **לבכא** וְאַמַּרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ: כִּי-אָמַר אֲכַפְרָה פְּנֵיו בַּמְּנַחָה הַהִלְכָת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-כֵן אֲרָאָה פְּנָיו אוֹלִי יִשָּׂא פָנָי. **לבכב** וַתַּעֲבֹר הַמְּנַחָה עַל-פְּנָיו וְהוּא לֶן בַּלַּיְלָה-הַהוּא בַּמְּנַחָה. **לבכג** וַיִּקַּם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחוֹתָיו וְאֶת-אֶחָד עֲשָׂר יִלְדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק. **לבכד** וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבֹרֶם אֶת-הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ. **לבכה** וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר. **לבכו** וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף-יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ. **לבכז** וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי. **לבכח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב. **לבכט** וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל: כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וְתוֹכַל. **לבלא** וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לְשָׁמִי וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ שָׁם. **לבלא** וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל: כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי. **לבלב** וַיִּזְרַח-לוֹ הַשָּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוֹאֵל וְהוּא צֹלַע עַל-יָרְכוֹ. **לבלג** עַל-כֵּן לֹא-יֵאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי נָגַע בְּכַף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׂה. **לבגא** וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת-הַיִּלְדִּים עַל-לָאָה וְעַל-רְחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת. **לבגב** וַיִּשֶׂם אֶת-הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת-יִלְדֵיהֶן רֵאשֵׁנָה וְאֶת-לָאָה וַיִּלְדֶּיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת-רְחֵל וְאֶת-יֹסֵף אַחֲרָנִים.

לגג והוא עבר לפנייהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד-גשתו עד-אחיו. **לגד**
 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על-צוארו וישקהו ויבכו. **לגה** וישא
 את-עיניו וירא את-הנשים ואת-הילדים ויאמר מי-אלה לך ויאמר הילדים
 אשר-חנן אלהים את-עבדך. **לגו** ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין. **לגז**
 ותגש גם-לאה וילדיה וישתחו וואחר נגש יוסף ורחל וישתחו. **לגח** ויאמר מי
 לך כל-המחנה הזו אשר פגשתי ויאמר למצא-חן בעיני אדני. **לגט** ויאמר
 עשו יש-לי רב אחי יהי לך אשר-לך. **לגי** ויאמר יעקב אל-נא אם-נא מצאתי
 חן בעיניך ולקחת מנחתי מנדי: כי על-כן ראיתי פניך פראת פני
 אלהים ותרצני. **לגיא** קח-נא את-ברכתי אשר הבאת לך כי-חנני אלהים וכי
 יש-לי-כל ויפצר-בו ויקח. **לגיב** ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך. **לגיד**
 ויאמר אליו אדני ידע כי-הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום
 אחד ומתו כל-הצאן. **לגיז** ועבר-נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי
 לרגל המלאכה אשר-לפני ולרגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני שעירה.
לגטו ויאמר עשו אציגה-נא עמך מן-העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא-חן
 בעיני אדני. **לגטז** וישב ביום ההוא עשו לדרך שעירה. **לגיז** ויעקב נסע
 סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על-כן קרא שם-המקום סכות.
לגיח ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן
 את-פני העיר. **לגיט** ויקן את-חלקת השדה אשר נטה-שם אהלו מיד
 בני-חמור אבי שכם במאה קשיטה. **לגכ** ויצב-שם מזבח ויקרא-לואל אלהי
 ישראל.

לדא ותצא דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ. **לדב** וירא
 אתה שכם בן-חמור החוּינשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה. **לדג**
 ותדבק נפשו בדינה בת-יעקב ויאהב את-הנער וידבר על-לב הנער. **לדד**
 ויאמר שכם אל-חמור אביו לאמר: קח-לי את-הילדה הזאת לאשה. **לדה**
 ויעקב שמע כי טמא את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו בשדה והחרש יעקב
 עד-באם. **לדז** ויצא חמור אבי-שכם אל-יעקב לדבר אתו. **לדז** ובני יעקב באו
 מן-השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד: כי-נבלה עשה בישראל
 לשכב את-בת-יעקב וכן לא יעשה. **לדח** וידבר חמור אתם לאמר: שכם בני
 חשקה נפשו בבתיכם תנו נא אתה לו לאשה. **לדט** והתחתנו אתנו: בנתיכם
 תתנו-לנו ואת-בנותינו תקחו לכם. **לדי** ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
 וסחרוה והאחזו בה. **לדיא** ויאמר שכם אל-אביה ואל-אחיה אמצא-חן

בְּעֵינֵיכֶם וְאָשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתוּן. **לְדַיב** הֲרַבּוּ עָלַי מֵאֵד מִהֵר וּמִתָּוַן וְאֲתַנְּהוּ
 כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ-לִי אֶת-הַנֶּעֱרָר לְאִשָּׁה. **לְדַיג** וַיַּעֲנוּ בְנֵי-יַעֲקֹב אֶת-שְׂכָם
 וְאֶת-חַמּוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיִּדְבְּרוּ: אֲשֶׁר טִמְא אֶת דִּינָה אַחֲתָם. **לְדַיז** וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לְתַת אֶת-אַחֲתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ עָרְלָה:
 כִּי-חֲרָפָה הוּא לָנוּ. **לְדַטו** אָךְ-בְּזֹאת נֹאוֹת לָכֶם: אִם תִּהְיוּ כְּמֵנוּ לְהַמְלִל לָכֶם
 כָּל-זָכָר. **לְדַטז** וְנִתְּנוּ אֶת-בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח-לָנוּ וַיֵּשְׁבֵנוּ אֶתְכֶם
 וְהִיָּינוּ לְעַם אֶחָד. **לְדַיז** וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹלֵל לְקַחְנוּ אֶת-בְּתוּלָתֵנוּ
 וְהִלְכְנוּ. **לְדַיח** וַיִּיטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חַמּוֹר וּבְעֵינֵי שְׂכָם בֶּן-חַמּוֹר. **לְדַיט**
 וְלֹא-אַחַר הַנֶּעֱרָר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חִפֵּץ בַּבַּת-יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכָּל בֵּית אָבִיו.
לְדכ וַיָּבֵא חַמּוֹר וּשְׂכָם בָּנוּ אֶל-שַׁעַר עִירָם וַיִּדְבְּרוּ אֶל-אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר.
לְדכא הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתַנּוּ וַיֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאֶרֶץ הִנֵּה
 רַחֲבַת-יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת-בְּנֹתָם נִקַּח-לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם. **לְדכב**
 אָךְ-בְּזֹאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשִׁבְתָּ אֲתַנּוּ לְהִיּוֹת לְעַם אֶחָד: בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל-זָכָר
 כַּאֲשֶׁר הֵם נְמַלִּים. **לְדכג** מִקְנֵהֶם וְקַנְיָנָם וְכָל-בְּהֵמָתָם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אָךְ נֹאוֹתָהּ
 לָהֶם וַיֵּשְׁבוּ אֲתַנּוּ. **לְדכד** וַיִּשְׁמָעוּ אֶל-חַמּוֹר וְאֶל-שְׂכָם בָּנוּ כָּל-יִצְחָי שַׁעַר עִירוֹ
 וַיִּמְלֹו כָּל-זָכָר כָּל-יִצְחָי שַׁעַר עִירוֹ. **לְדכה** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כְּאָבִים
 וַיִּקְחוּ שְׁנֵי-בְנֵי-יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלוֹוִי אַחֵי דִינָה אִישׁ חָרַבּוּ וַיָּבֵאוּ עַל-הָעִיר בֶּטֶח
 וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר. **לְדכו** וְאֶת-חַמּוֹר וְאֶת-שְׂכָם בָּנוּ הָרְגוּ לְפִי-חֲרָב וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה
 מִבֵּית שְׂכָם וַיִּצְאוּ. **לְדכז** בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל-הַחֲלָלִים וַיָּבֵאוּ הָעִירָאֲשֶׁר טִמְאוּ
 אַחֲוֹתָם. **לְדכח** אֶת-צֹאֲנָם וְאֶת-בְּקָרָם וְאֶת-חַמּוֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר-בְּעִיר
 וְאֶת-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לְקָחוּ. **לְדכט** וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טָפָם וְאֶת-נָשֵׁיהֶם שָׁבוּ
 וַיָּבֵאוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּבַּיִת. **לְדל** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שִׁמְעוֹן וְאֶל-לוֹוִי עַכְרָתָם אֹתִי
 לְהַבְאִישְׁנִי בִישֵׁב הָאֶרֶץ בְּכַנְעַנִי וּבְפָרָזִי וְאֲנִי מִתִּי מִסָּפֵר וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהַכּוֹנִי
 וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי. **לְדלא** וַיֹּאמְרוּ: הַכְּזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת-אַחֲוֹתֵנוּ.
לֵהא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית-אֵל וְשֹׁב-שָׁם וַעֲשֵׂה-שָׁם
 מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבָרְחָךְ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ. **לֵהב** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-בֵּיתוֹ
 וְאֶל כָּל-אֲשֶׁר עִמּוֹ: הִסְרוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנִּכְרָ אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ
 שְׁמֹלְתֵיכֶם. **לֵהג** וְנִקּוּמָה וְנַעֲלָה בֵּית-אֵל וְאֶעֱשֶׂה-שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֹתִי
 בַּיּוֹם צָרְתִּי וַיְהִי עִמָּדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי. **לֵהד** וַיִּתְּנוּ אֶל-יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֱלֹהֵי
 הַנִּכְרָ אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת-הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר עִם-שְׂכָם. **לֵהה** וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל-הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם

וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב. **להו** וַיְבֹא יַעֲקֹב לִוְזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הוּא בֵּית-אֵל: הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ. **להזו** וַיָּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית-אֵל: כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו. **להח** וַתָּמַת דְּבָרָה מִיַּנְקוֹת רַבָּקָה וַתִּקְבֹּר מֵתַתָּהּ לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹהֵי בְכוֹת.

להטו וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפְּדוֹן אֶרֶם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ. **להי** וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב: לֹא-יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל. **להיא** וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וּרְבֵה-גוֹי וַיִּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמַלְכִים מִחֻלְצֶיךָ יֵצְאוּ. **להיב** וְאֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ אֶתֶּן אֶת-הָאֶרֶץ. **להיג** וַיַּעַל מֵעֵלְיוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-דָּבַר אֹתוֹ. **להיד** וַיַּצַּב יַעֲקֹב מִצֵּבָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-דָּבַר אֹתוֹ מִצֵּבָת אָבִיו וַיִּסֹּד עָלֶיהָ נֶסֶד וַיִּצַק עָלֶיהָ שָׁמֶן. **להטו** וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת-שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית-אֵל. **להטז** וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי-עוֹד כְּבֵרֶת-הָאֶרֶץ לְבּוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רַחֵל וַתִּקְשׁ בְּלִדְתָהּ. **להיז** וַיְהִי בְהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלְדֶת אֵל-תִּירָאִי כִּי-גַם-זֶה לָךְ בֵּן. **להיח** וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֵּן-אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא-לוֹ בְנִימִין. **להיט** וַתָּמַת רַחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לְחָם. **להכ** וַיַּצַּב יַעֲקֹב מִצֵּבָה עַל-קְבֻרַתָּהּ הוּא מִצֵּבַת קְבֻרַת-רַחֵל עַד-הַיּוֹם. **להכא** וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלֵה מִהַלְאָה לְמַגְדַּל-עֵדֶר. **להכב** וַיְהִי בְשָׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת-בְּלֵהָה פִּילְגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי בְנֵי-יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר. **להכג** בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלוֹוִי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁכָר וַזְּבֻלוֹן. **להכד** בְּנֵי רַחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן. **להכה** וּבְנֵי בְלֵהָה שִׁפְחַת רַחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי. **להכו** וּבְנֵי זְלֶפְהָה שִׁפְחַת לֵאָה גָד וְאֲשֶׁר אֵלֶּה בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ-לוֹ בְּפְדוֹן אֶרֶם. **להכז** וַיְבֹא יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק אָבִיו מִמֶּרָא קְרִית הָאֲרָבָה הוּא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר-גֵּר-שָׁם אַבְרָהָם וַיִּצְחָק. **להכח** וַיְהִי יָמֵי יִצְחָק מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה. **להכט** וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל-עַמּוּיֹ זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עָשׂוּ וַיַּעֲקֹב בָּנָיו.

לוא וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עָשׂוּ הוּא אָדוּם. **לוב** עָשׂוּ לָקַח אֶת-נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנַעַן: אֶת-עֵדָה בַת-אֵילֹון הַחַתִּי וְאֶת-אֶהְלִיבָמָה בַת-עֵנָה בַת-צַבְעוֹן הַחַוִּי. **לוג** וְאֶת-בְּשֵׁמֶת בַת-יִשְׁמַעֵאל אַחוֹת נְבִיּוֹת. **לוד** וַתֵּלֶד עֵדָה לְעָשׂוּ אֶת-אֶלְיָפָז וּבְשֵׁמֶת יָלְדָה אֶת-רְעוּאֵל. **לוה** וְאֶהְלִיבָמָה יָלְדָה אֶת-יַעִישׁ (יַעוּשׁ) וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח אֵלֶּה בְנֵי עָשׂוּ אֲשֶׁר יָלְדוּ-לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. **לוו** וַיִּקַּח עָשׂוּ אֶת-נָשָׁיו

וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו וְאֶת-כָּל-נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-בְּהֵמָתוֹ וְאֶת-כָּל-קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו. **לוֹז** כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבֵּת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לְשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם. **לוֹח** וַיֵּשֶׁב עֲשׂוֹ בְּהַר שְׁעִיר עֲשׂוֹ הוּא אֲדוֹם. **לוֹט** וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֲשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם בְּהַר שְׁעִיר. **לוֹי** אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-עֲשׂוֹ: אֶלְיָפִז בֶּן-עֵדָה אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ רְעוּאֵל בֶּן-בְּשִׁמְת אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ. **לוֹיֵא** וַיְהִיו בְּנֵי אֶלְיָפִז תִּימָן אוֹמֵר צָפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנֹז. **לוֹיֵב** וְתַמְנֵעַ הִיְתָה פִּילְגֶשׁ לְאֶלְיָפִז בֶּן-עֲשׂוֹ וְתִלְדַּד לְאֶלְיָפִז אֶת-עַמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ. **לוֹיֵג** וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שְׁמָה וּמְזָה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְּשִׁמְת אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ. **לוֹיֵד** וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה בֵּת-עֵנָה בֵּת-צַבְעוֹן אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ וְתִלְדַּד לְעֲשׂוֹ אֶת-יַעִישׁ (יַעִוֵשׁ) וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח. **לוֹטוֹ** אֵלֶּה אֱלוֹפִי בְּנֵי-עֲשׂוֹ: בְּנֵי אֶלְיָפִז בְּכוֹר עֲשׂוֹ אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף אוֹמֵר אֱלוֹף צָפוֹ אֱלוֹף קְנֹז. **לוֹטז** אֱלוֹף-קָרַח אֱלוֹף גַּעְתָּם אֱלוֹף עַמְלֵק אֵלֶּה אֱלוֹפִי אֶלְיָפִז בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה. **לוֹיז** וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן-עֲשׂוֹ אֱלוֹף נַחַת אֱלוֹף זָרַח אֱלוֹף שְׁמָה אֱלוֹף מְזָה אֵלֶּה אֱלוֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בְּשִׁמְת אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ. **לוֹיח** וְאֵלֶּה בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ אֱלוֹף יַעִוֵשׁ אֱלוֹף יַעֲלָם אֱלוֹף קָרַח אֵלֶּה אֱלוֹפִי אֶהְלִיבְמָה בֵּת-עֵנָה אִשְׁתּוֹ עֲשׂוֹ. **לוֹיט** אֵלֶּה בְּנֵי-עֲשׂוֹ וְאֵלֶּה אֱלוֹפֵיהֶם הוּא אֲדוֹם. **לוֹכ** אֵלֶּה בְּנֵי-שְׁעִיר הַחֹרִי יִשְׁבִי הָאֶרֶץ: לוֹטָן וְשׁוּבֵל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה. **לוֹכֵא** וְדִשׁוֹן וְאַצָּר וְדִישׁוֹן אֵלֶּה אֱלוֹפִי הַחֹרִי בְּנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוֹם. **לוֹכֵב** וַיְהִיו בְּנֵי-לוֹטָן חֹרֵי וְהַיִּמָּם וְאַחוֹת לוֹטָן תַּמְנֵעַ. **לוֹכֵג** וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּבֵל עֵלְוֹן וּמִנַּחַת וְעֵיבֵל שְׁפּוֹ וְאוֹנָם. **לוֹכֵד** וְאֵלֶּה בְּנֵי-צַבְעוֹן וְאַיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מֵצָא אֶת-הַיִּמָּם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת-הַחֲמָרִים לְצַבְעוֹן אָבִיו. **לוֹכֵה** וְאֵלֶּה בְּנֵי-עֵנָה דִישׁוֹן וְאֶהְלִיבְמָה בֵּת-עֵנָה. **לוֹכוֹ** וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֲמָדוֹן וְאַשְׁבּוֹן וַיִּתְּרוּ וַיִּכְרוּ. **לוֹכֵז** אֵלֶּה בְּנֵי-אַצָּר בִּלְהוֹן וְזַעֲוֹן וְעַקּוֹן. **לוֹכח** אֵלֶּה בְּנֵי-דִישׁוֹן עוּץ וְאַרְוֹן. **לוֹכט** אֵלֶּה אֱלוֹפִי הַחֹרִי: אֱלוֹף לוֹטָן אֱלוֹף שׁוּבֵל אֱלוֹף צַבְעוֹן אֱלוֹף עֵנָה. **לוֹל** אֱלוֹף דִישׁוֹן אֱלוֹף אַצָּר אֱלוֹף דִישׁוֹן אֵלֶּה אֱלוֹפִי הַחֹרִי לְאֶלְפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שְׁעִיר. **לוֹלֵא** וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוֹלֵב** וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוֹם בִּלְעַ בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנֶהְבָּה. **לוֹלֵג** וַיָּמָת בִּלְעַ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן-זָרַח מִבְּצָרָה. **לוֹלֵד** וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֲשָׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי. **לוֹלֵה** וַיָּמָת חֲשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֶדֶד בֶּן-בְּדַד הַמַּמְכָּה אֶת-מִדְּוֵן בְּשִׂדָּה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֹוִית. **לוֹלוֹ** וַיָּמָת הֶדֶד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֶלְהָ מִמְּשָׁרְקָה. **לוֹלז** וַיָּמָת שְׁמֶלְהָ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁאוּל מִרְחַבּוֹת הַנֶּהָר. **לוֹלח** וַיָּמָת שְׁאוּל וַיִּמְלֹךְ

תַּחֲתֵי בַעַל חֲנָן בֶּן-עֲכָבוֹר. **לולט** וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן-עֲכָבוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתֵי הַדָּר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת-מִטְרֹד בֵּת מִי זָהָב. **לומ** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלוֹפֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמוֹתָם בְּשִׁמְתָם: אֱלוֹף תַּמְנַע אֱלוֹף עֲלֹה אֱלוֹף יִתָּת. **לומא** אֱלוֹף אֶהְלִיבְמָה אֱלוֹף אֵלֶּה אֱלוֹף פִּינֹן. **לומב** אֱלוֹף קִנְזוֹ אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף מְבָצָר. **לומג** אֱלוֹף מִגְדֵיֵאל אֱלוֹף עֵירִם אֵלֶּה אֱלוֹפֵי אֲדוּם לְמִשְׁבְּתָם בְּאַרְץ אַחֲזָתָם הוּא עֲשׂו אָבִי אֲדוּם.

לזא וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאַרְץ מְגוּרֵי אַבְיוּבְאָרֶץ כְּנָעַן. **לזב** אֵלֶּה תִלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן-שִׁבְעָה-עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת-בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דְּבָתָם רָעָה אֶל-אָבִיהֶם. **לזג** וַיִּשְׂרָאֵל אָהֵב אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בְּנָיו כִּי-בֶן-זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֻנֹת פָּסִים. **לזד** וַיֵּרָאוּ אָחִיו כִּי-אֵתוֹ אָהֵב אָבִיהֶם מִכָּל-אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֵם. **לה** וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיִּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ. **לזו** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: שְׁמַעוּ-נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתִּי. **לזז** וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם-נִצְבָּה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּן לְאֲלֵמְתִי. **לזח** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמְלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם-מְשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיִּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל-חֲלִמְתּוֹ וְעַל-דְּבָרָיו. **לזט** וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחַר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלִמְתִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּם לִי. **לזי** וַיִּסְפֹּר אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו וַיַּגִּיעַ-בוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתָּ: הַבּוֹא נְבוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אַרְצָה. **לזיא** וַיִּקְנְאוּ-בוֹ אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת-הַדָּבָר. **לזיב** וַיִּלְכוּ אָחִיו לְרַעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיהֶם בְּשֶׁכֶם. **לזיג** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הֲלוֹא אֶחָיִךְ רָעִים בְּשֶׁכֶם לָכֶה וְאֲשַׁלַּחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְנִי. **לזיד** וַיֹּאמֶר לוֹ לְךָ-נָא רֵאֵה אֶת-שְׁלוֹם אֶחָיִךְ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשְׁבָּנִי דַבֵּר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבֹרוֹן וַיָּבֵא שְׁכָמָה. **לזטו** וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לְאִמֶּר מַה-תִּבְקֹשׁ. **לזטז** וַיֹּאמֶר אֶת-אָחִי אָנֹכִי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה-נָא לִי אֵיפֹה הֵם רָעִים. **לזיז** וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אִמְרִים נִלְכָּה דִתְיִנָּה וַיִּלְךְ יוֹסֵף אַחַר אָחִיו וַיִּמְצְאוּם בְּדֹתָן. **לזיח** וַיֵּרָאוּ אֹתוֹ מֵרַחֵק וּבְטָרִם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַפְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ. **לזיט** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו: הִנֵּה בַעַל הַחֲלָמוֹת הַלְזָהָבָא. **לזכ** וַעֲתָה לָכוּ וְנִהַרְגְהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאִמְרָנוּ חֲיָה רָעָה אֲכַלְתָּהוּ וְנִרְאָה מַה-יְהִי חֲלִמְתּוֹ. **לזכא** וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלַחְהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנְנוּ נַפְשׁ. **לזכב** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אֶל-תִּשְׁפְּכוּ-דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר

בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֶל-תִּשְׁלָחוּ-בוֹ: לְמַעַן הַצִּיל אֶת־וּמִי מִיַּד מִיָּדְךָ לְהַשִּׁיבוּ אֶל-אָבִיו. **לזכג**
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַיִּפְשִׁיטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתֹנֶתוֹ אֶת-כְּתֹנֶת
הַפִּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו. **לזכד** וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶת־הַבֶּרֶךְ וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם.
לזכה וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל-לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה
מִגְּלַעַד וּגְמֻלֵיהֶם נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלִטְהוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה. **לזכו** וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-אָחִיו: מַה-בָּצַע כִּי נִהְרַג אֶת-אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת-דָּמוֹ. **לזכז** לְכוּ
וּנְמַכְרֶנּוּ לַיִּשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בוֹ כִּי-אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו.
לזכח וַיַּעֲבְרוּ אַנְשֵׁים מִדִּינָיִם סַחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ
אֶת-יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה. **לזכט** וַיָּשֶׁב
רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו. **לזל** וַיָּשֶׁב אֶל-אָחִיו
וַיֹּאמֶר: הֵילֵד אֵינְנוּ וְאֲנִי אָנֹכִי אֲנִי-בָא. **לזלא** וַיִּקְחוּ אֶת-כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ
שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתֹנֶת בַּדָּם. **לזלב** וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-כְּתֹנֶת הַפִּסִּים וַיָּבִיאוּ
אֶל-אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצְאָנוּ: הַכֹּר-נָא הַכְּתֹנֶת בְּנֶדֶךָ הוּא אִם-לֹא. **לזלג**
וַיִּכְיֶרֶה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנֵי חַיָּה רָעָה אֲכָלְתֶּהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף. **לזלד** וַיִּקְרַע יַעֲקֹב
שָׂמְלֹתָיו וַיִּשֶׂם שֵׁק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנוּ יָמִים רַבִּים. **לזלה** וַיִּקְמוּ כָל-בָּנָיו
וְכָל-בָּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי-אֶרְדּ אֶל-בְּנֵי אָבִי שְׂאֵלָה וַיִּבְדַּךְ אֶת־
אָבִיו. **לזלו** וְהַמִּדְּנִים מְכָרוּ אֶת־אֶל-מִצְרַיִם: לְפֹטִיפֹר סָרִיס פְּרַעָה שֶׁר
הַטְּבָחִים.

לחא וַיְהִי בַּעַת הַהוּא וַיִּרְדּ יְהוָה מֵאֵת אָחִיו וַיִּט עַד-אִישׁ עֲדֻלְמַי וַיִּשְׂמוּ חִירָה.
לחב וַיִּרְא-שָׁם יְהוָה בַּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי וַיִּשְׂמוּ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ. **לחג** וַתֵּהָרֵם
וַתֵּלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ עֵר. **לחד** וַתֵּהָרֵם עוֹד וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אוֹנָן.
לחה וַתִּסֹּף עוֹד וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכֹזִיב בְּלִדְתָהּ אֹתוֹ. **לחו**
וַיִּקַּח יְהוָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וַיִּשְׁמָהּ תָמָר. **לחז** וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוָה הִרְעַב בְּעֵינָיו
יְהוָה וַיִּמָּתֶהוּ יְהוָה. **לחח** וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל-אִשְׁתְּ אָחִיךָ וַיִּבֶם אֹתָהּ
וְהָקִם זֶרַע לְאָחִיךָ. **לחט** וַיִּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִיָה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם-בָּא אֶל-אִשְׁתְּ
אָחִיו וַיִּשְׁחַת אֶרְצָה לְבִלְתִּי נָתֹן-זֶרַע לְאָחִיו. **לחי** וַיִּרַע בְּעֵינָיו יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיָּמָת גַּם-אֹתוֹ. **לחיא** וַיֹּאמֶר יְהוָה לְתָמָר שְׁבִי אֶלְמָנָה בֵּית-אָבִיךָ:
עַד-יִגְדַּל שְׁלָה בְּנִיכִי אָמַר פֶּן-יָמוּת גַּם-הוּא כְּאָחִיו וַתֵּלֵד: תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית
אָבִיהָ. **לחיב** וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת-שׁוּעַ אִשְׁתְּ-יְהוָה וַיִּנָּחֵם יְהוָה וַיַּעַל
עַל-גִּזְזֵי צֹאנוּ הוּא וְחִירָה רָעָהוּ הָעֲדֻלְמַי תְּמַנְתָּה. **לחיג** וַיִּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר: הִנֵּה
חָמִיךָ עָלָה תְּמַנְתָּה לְגֹז צֹאנוּ. **לחיד** וַתִּסֹּר בְּגָדֵי אֶלְמָנוּתָהּ מֵעַלֶיהָ וַתִּכְסַּב בְּצַעֲפֵי

וּתְתַעַלֵּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל-דֶּרֶךְ תִּמְנַנְתָּהּ; כִּי רָאִתָּה כִּי-גָדַל שְׁלָחַ וְהוּא לֹא-נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה. **לחטו** וַיְרָאָה יְהוָה וַיַּחֲשֹׁבָהּ לְזוֹנָה; כִּי כִסְתָהּ פְּנִיָּה. **לחטו** וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל-הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הִבֵּה-נָא אֲבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוּ הוּא וַתֹּאמֶר מַה-תִּתֶּן-לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי. **לחיו** וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי-עֹזִים מִן-הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם-תִּתֶּן עֵרְבוֹן עַד שְׁלַחְךָ. **לחיו** וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרְבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶן-לְךָ וַתֹּאמֶר חֹתֶמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶּן-לָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַתֵּהָרֵם לוֹ. **לחיו** וַתִּקֶּם וַתִּלְךָ וַתִּסָּר צְעִיפָהּ מֵעַלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלִמְנוּתָהּ. **לחכ** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-גְּדֵי הָעֹזִים בְּיַד רַעְהוּ הָעֶדְלָמִי לְקַחַת הָעֵרְבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מִצָּאָהּ. **לחכא** וַיִּשְׁאַל אֶת-אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אֵיךְ הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא בְּעֵינַיִם עַל-הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא-הִיָּתָה בָּזָה קִדְּשָׁתָהּ. **לחכב** וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר לֹא מִצָּאֲתִיָּהּ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם אָמְרוּ לֹא-הִיָּתָה בָּזָה קִדְּשָׁתָהּ. **לחכג** וַיֹּאמֶר יְהוָה תִּקַּח-לָהּ פֶּן נִהְיָה לְבוֹז הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מִצָּאֲתָהּ. **לחכד** וַיְהִי כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגַּד לִיהוָה לֵאמֹר זָנַתָּה תִּמְרָה כִּלְתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזַנוּנַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה הוֹצִיאֹהָ וַתִּשְׂרָף. **לחכה** הוּא מוֹצִיאַת וְהִיא שְׁלַחָה אֶל-חַמִּיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר-אֵלָהּ לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הִכֵּר-נָא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמִּטָּה הָאֵלֶּה. **לחכו** וַיִּכֵּר יְהוָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי כִּי-עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיָּה לְשִׁלָּה בְּנֵי וְלֹא-יִסֹּף עוֹד לְדַעְתָּהּ. **לחכז** וַיְהִי בַעֲת לְדַתָּהּ וְהִנֵּה תֹאוּמִים בְּבִטְנָהּ. **לחכח** וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֶּן-יָד וַתִּקַּח הַמְּיַלְדֹת וַתִּקְשֹׁר עַל-יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יִצָּא רֵאשִׁיטָהּ. **לחכט** וַיְהִי כַּמִּשְׁיֵב יָדוֹ וְהִנֵּה יִצָּא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה-פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶץ. **לחל** וְאַחַר יִצָּא אָחִיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ הַשְּׁנֵי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח.

לטא וַיִּוָּסֵף הוֹרֵד מִצְרַיִמָּה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפָר סָרִיס פְּרַעֲהוֹ שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרַיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדֵהוּ שָׁמָּה. **לטב** וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם. **לטג** וַיְרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עוֹשֶׂה יְהוָה מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ. **לטד** וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרַת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יֵשׁ-לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ. **לטה** וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יֵשׁ-לוֹ וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגִלְלַת יוֹסֵף וַיְהִי בְרַכַּת יְהוָה בְּכָל-אֲשֶׁר יֵשׁ-לוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֵהוּ. **לטו** וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד-יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאוּמָה כִּי אִם-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יָפָה-תָּאֵר וַיִּפֶּה מְרָאָה. **לטז** וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁת-אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׁכַבָה עִמִּי. **לטח** וַיִּמְאֹן וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֹתִי מַה-בְּבֵית

וְכָל אֲשֶׁר-יֵשׁ-לוֹ נֶתַן בְּיָדִי. **לִטט** אֵינְנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמְּנֵי וְלֹא-חֲשָׁד מִמְּנֵי
 מְאוּמָה כִּי אִם-אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת-אֲשֶׁתוֹ וְאִיךָ אַעֲשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
 וְחִטָּאתִי לֵאלֹהִים. **לטי** וַיְהִי כַּדְבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא-שָׁמַע אֵלָיָה לְשֹׁכֵב
 אֶצְלָה לְהִיּוֹת עִמָּה. **לטיא** וַיְהִי כִּהְיוּם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וַאֲיִן
 אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁסִבְּבֵית. **לטיב** וַתִּתְּפֹשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב
 בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה. **לטיג** וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי-עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס
 הַחוּצָה. **לטיז** וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ
 עֲבָרִי לְצַחֵק בְּנוֹ: בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל. **לטטו** וַיְהִי כִּשְׁמָעוֹ
 כִּי-הִרְיַמְתִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה. **לטטז** וַתִּנַּח בְּגָדוֹ
 אֶצְלָה עַד-בּוֹא אֲדָנָיו אֶל-בֵּיתוֹ. **לטטז** וַתִּדְבֹר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר:
 בָּא-אֵלַי הָעֶבֶד הָעֲבָרִי אֲשֶׁר-הֵבֵאתָ לְנוּלְצַחֵק בִּי. **לטטח** וַיְהִי כִּהִרְיַמְתִּי קוֹלִי
 וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס הַחוּצָה. **לטטט** וַיְהִי כִּשְׁמָעֵ אֲדָנָיו אֶת-דְּבָרֵי
 אֲשֶׁתוֹ אֲשֶׁר דְּבָרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדְּךָ וַיַּחַר אַפּוֹ. **לטכ**
 וַיִּקַּח אֲדָנִי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנָהוּ אֶל-בֵּית הַסֵּהֲרֵמְקוֹם אֲשֶׁר-אֶסְוִרִי (אֶסְוִרִי) הַמְּלֶכֶךְ
 אֶסְוִרִים וַיְהִי-שֵׁם בְּבֵית הַסֵּהֲרֵר. **לטכא** וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן
 חֲנוּן בְּעֵינָיו שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֲרֵר. **לטכב** וַיִּתֵּן שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֲרֵר בְּיַד-יוֹסֵף אֶת
 כָּל-הָאֶסְוִרִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהֲרֵר וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר עֹשִׂים שֵׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה. **לטכג**
 אִין שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֲרֵר רָאָה אֶת-כָּל-מְאוּמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אֹתוֹ וְאֲשֶׁר-הוּא
 עֹשֶׂה יְהוָה מִצְלִיחַ.

מא וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מְלֶכֶךְ-מִצְרַיִם וְהֵאֲפָה לְאֲדָנִיָּהֶם
 לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם. **מב** וַיִּקְצַף פְּרַעֲהַ עַל שְׁנֵי סְרִיסְוִיעֵל שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְעַל שֵׁר
 הָאוֹפִים. **מג** וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמֵר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֶל-בֵּית הַסֵּהֲרֵר: מְקוֹם אֲשֶׁר
 יוֹסֵף אֶסְוִר שָׁם. **מד** וַיִּפְקֹד שֵׁר הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף אֶתְּסוּיִשְׁרֵת אֹתָם וַיְהִיוּ
 יָמִים בְּמִשְׁמֵר. **מה** וַיַּחֲלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלָמוֹ בְּלֵילָה אַחַד אִישׁ כְּפִתְרוֹן
 חֲלָמוֹ: הַמְּשָׁקָה וְהֵאֲפָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֶסְוִרִים בְּבֵית הַסֵּהֲרֵר. **מו**
 וַיָּבֵא אֵלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבִקְרָה וַיִּרְא אֹתָם וְהֵנִם זֹעֲפִים. **מז** וַיִּשְׁאַל אֶת-סְרִיסְוִיעֵל פְּרַעֲהַ
 אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּמִשְׁמֵר בֵּית אֲדָנָיו לֵאמֹר: מַדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם. **מח** וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוֹ וַפִּתְרָה אִין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים
 פִּתְרָנִים סִפְרוּ-נָא לִי. **מט** וַיְסַפֵּר שֵׁר-הַמְּשָׁקִים אֶת-חֲלָמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 לוֹבְחָלוֹמִי וְהֵנָּה-גִּפְּוֹן לְפָנַי. **מי** וּבִגְפְּוֹן שְׁלֶשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא כְּפִרְחַת עֲלֵתָהּ נֹצָה
 הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֵתֶיהָ עֲנָבִים. **מיא** וְכּוֹס פְּרַעֲהַ בְּיָדֵי וְאֶקַּח אֶת-הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט

אתם אל-כּוֹס פְּרָעָה וְאַתֶּן אֶת-הַכּוֹס עַל-כֶּף פְּרָעָה. **מִיב** וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרוֹנוֹ: שְׁלֶשֶׁת הַשָּׂרְגִים שְׁלֶשֶׁת יָמִים הֵם. **מִיג** בְּעוֹד שְׁלֶשֶׁת יָמִים יֵשָׂא פְּרָעָה אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבָה עַל-כַּנֹּף וְנָתַתְּ כּוֹס-פְּרָעָה בְּיָדוֹ כַּמְשַׁפֵּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מְשַׁקֵּהוּ. **מִיד** כִּי אִם-זָכַרְתָּנִי אֶתָּה בְּאֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ וְעָשִׂיתָ-נָּא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל-פְּרָעָה וְהוֹצֵאתָנִי מִן-הַבַּיִת הַזֶּה. **מטו** כִּי-גָנַב גָּנַבְתִּי מֵאֲרָץ הָעִבְרִים וְגַם-פֹּה לֹא-עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי-שָׁמוּ אֹתִי בְבוֹר. **מטז** וַיֵּרָא שֵׁר-הָאֲפִים כִּי טוֹב פִּתְרָה וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹסֵף אֵף-אֲנִי בַחֲלוּמֵי וְהִנֵּה שְׁלֶשֶׁה סִלֵּי חֹרֵי עַל-רֹאשִׁי. **מיו** וּבִסֵּל הָעֵלְיוֹן מִכָּל מֵאֲכָל פְּרָעָה מַעֲשֶׂה אִפֹּה וְהָעוֹף אֲכַל אֶתְּם מִן-הַסִּלְמַעַל רֹאשִׁי. **מִיח** וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרוֹנוֹ: שְׁלֶשֶׁת הַסִּלִּים שְׁלֶשֶׁת יָמִים הֵם. **מִיט** בְּעוֹד שְׁלֶשֶׁת יָמִים יֵשָׂא פְּרָעָה אֶת-רֹאשׁוֹ מֵעֲלִיָּה וְתִלָּה אוֹתָהּ עַל-עַץ וְאֲכַל הָעוֹף אֶת-בְּשָׂרָהּ מֵעֲלִיָּה. **מכ** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָּת אֶת-פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל-עַבְדָּיו וַיֵּשָׂא אֶת-רֹאשׁ שֵׁר הַמְשָׁקִים וְאֶת-רֹאשׁ שֵׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו. **מכא** וַיֵּשֶׁב אֶת-שֵׁר הַמְשָׁקִים עַל-מְשָׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל-כֶּף פְּרָעָה. **מכב** וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים תִּלָּה: בְּאֲשֶׁר פִּתְרָה לָהֶם יוֹסֵף. **מכג** וְלֹא-זָכַר שֵׁר-הַמְשָׁקִים אֶת-יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ.

מאא וַיְהִי מִקֶּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרָעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַיָּאֵר. **מאב** וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֵת שֶׁבַע פְּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאַת בֶּשֶׂר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ. **מאג** וְהִנֵּה שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר רְעוֹת מְרֹאָה וְדִקּוֹת בֶּשֶׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֶצֶל הַפְּרוֹת עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר. **מאד** וַתֹּאכְלָנָה הַפְּרוֹת רְעוֹת הַמְרֹאָה וְדִקּוֹת הַבֶּשֶׂר אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת יִפֹּת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה. **מאה** וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים עֹלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטוֹבוֹת. **מאו** וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים דִּקּוֹת וְשִׁדּוּפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן. **מאז** וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדִּקּוֹת אֶת שֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וְהִנֵּה חֲלוֹם. **מאח** וַיְהִי בְּבִקְרָה וַתִּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת-כָּל-חַכְמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת-חֲלֹמוֹ וְאֵין-פוֹתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה. **מאט** וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמְשָׁקִים אֶת-פְּרָעָה לֵאמֹר: אֶת-חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם. **מאי** פְּרָעָה קָצַף עַל-עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אוֹתִי בְּמִשְׁמֵר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אוֹתִי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים. **מאיא** וַנְּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא: אִישׁ כִּפְתָרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלָמְנוּ. **מאיב** וְשֵׁם אֶתְּנוּ נֶעַר עֲבָרֵי עֶבֶד לְשֵׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר-לוֹ וַיִּפְתֹּר-לָנוּ אֶת-חֲלֹמֹתֵינוּ: אִישׁ כִּפְתָּמוֹ פִּתְרָה. **מאיג** וַיְהִי בְּאֲשֶׁר פִּתְרָה-לָנוּ כֵּן הָיָה: אוֹתִי הִשִּׁיב עַל-כַּנִּי וְאוֹתוֹ תִּלָּה. **מאיז** וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחֲלֹף

שְׁמֹלֶתֶיךָ וַיָּבֵא אֶל-פְּרַעֲהוּ. **מֵאֲטוּ** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ אֶל-יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלַמְתִּי וּפְתֹר
 אֵין אֵתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפִתּוֹר אֵתוֹ. **מֵאֲטוּ** וַיַּעַן יוֹסֵף
 אֶת-פְּרַעֲהוּ לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פְּרַעֲהוּ. **מֵאִיזוּ** וַיִּדְבֹר פְּרַעֲהוּ
 אֶל-יוֹסֵף: בְּחֲלָמֵי הַנָּנִי עִמָּד עַל-שִׁפְתַי הַיָּאֵר. **מֵאִיחַ** וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֶת שֶׁבַע
 פְּרוֹת בְּרִיאוֹת בְּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ. **מֵאִיט** וְהִנֵּה שֶׁבַע-פְּרוֹת אַחֲרוֹת
 עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרַעוֹת תֹּאֵר מֵאֲד וְרַקוֹת בְּשָׂר: לֹא-רָאִיתִי כְהִנָּה בְּכָל-אֶרֶץ
 מִצְרַיִם לָרַע. **מֵאֵכ** וַתֹּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת הַרַקוֹת וְהַרַעוֹת אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת
 הָרֵאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת. **מֵאֵכָא** וַתִּבְאֶנָּה אֶל-קַרְבָּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קַרְבָּנָה
 וּמְרִיאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בִּתְחִלָּה וַאֲיִקֹּץ. **מֵאֵכָב** וַאֲרָא בְּחֲלָמֵי וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂבָלִים
 עֹלֹת בְּקִנָּה אֶחָד מִלְּאֹת וְטָבוֹת. **מֵאֵכָג** וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂבָלִים צְנֻמוֹת דְּקוֹת שְׂדֵפוֹת
 קָדִים צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם. **מֵאֵכָד** וַתִּבְלַעַן הַשְּׂבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שֶׁבַע הַשְּׂבָלִים
 הַטָּבוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטָּמִים וַאֲיִן מִגִּיד לִי. **מֵאֵכָה** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרַעֲהוּ
 חֲלוֹם פְּרַעֲהוּ אֶחָד הוּא: אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הַגִּיד לְפְרַעֲהוּ. **מֵאֵכּוּ** שֶׁבַע
 פְּרוֹת הַטָּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטָּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה: חֲלוֹם
 אֶחָד הוּא. **מֵאֵכּוּז** וְשֶׁבַע הַפְּרוֹת הַרַקוֹת וְהַרַעוֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
 וְשֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַרַקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעַב. **מֵאֵכּח** הוּא הַדְּבָר
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-פְּרַעֲהוּ: אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הָרָאָה אֶת-פְּרַעֲהוּ. **מֵאֵכּט** הִנֵּה
 שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שֶׁבַע גְּדוֹל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מֵאֵל** וְקָמוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעַב
 אַחֲרֵיהֶן וַנִּשְׁכַּח כָּל-הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלָה הָרָעַב אֶת-הָאֶרֶץ. **מֵאֵלָא**
 וְלֹא-יִוָּדַע הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָעַב הַהוּא אַחֲרֵי-כֵן: כִּי-כָבֵד הוּא מֵאֲד. **מֵאֵלָב**
 וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל-פְּרַעֲהוּ פְּעָמִים כִּי-נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר
 הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ. **מֵאֵלָג** וְעַתָּה יֵרָא פְּרַעֲהוּ אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁתִּיתָהוּ עַל-אֶרֶץ
 מִצְרַיִם. **מֵאֵלָד** יַעֲשֶׂה פְּרַעֲהוּ וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאֶרֶץ וְחִמַּשׁ אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשֶּׁבַע. **מֵאֵלָה** וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-אֹכְלֵי הַשָּׁנִים הַטָּבוֹת הַבָּאוֹת הָאֵלָה
 וַיִּצְבְּרוּ-בָר תַּחַת יָד-פְּרַעֲהוּ אֹכְלֵי בְעָרִים וְשִׁמְרוּ. **מֵאֵלוּ** וְהָיָה הָאֹכְלֵי לְפִקְדוֹן
 לְאֶרֶץ לְשֶׁבַע שָׁנֵי הָרָעַב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא-תִכְרַת הָאֶרֶץ בְּרָעַב.
מֵאֵלוּז וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעֵינֵי פְּרַעֲהוּ וּבְעֵינֵי כָל-עַבְדָּיו. **מֵאֵלָח** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ
 אֶל-עַבְדָּיו: הִנְמַצָּא כְּזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ. **מֵאֵלָט** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ
 אֶל-יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת-כָּל-זֹאת אֵין-נְבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ. **מֵאֵמ**
 אַתָּה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשְׁק כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּךָ. **מֵאֵמָא**
 וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ אֶל-יוֹסֵף: רָאָה נָתַתִּי אֹתָךְ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מֵאֵמָב** וַיִּסַּר

פְּרַעַה אֶת-טַבְעֶתוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יוֹסֵף וַיִּלְבָּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם
 רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צְוָאָרוֹ. **מֵאֲמֹנֶה** וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרָאוּ
 לְפָנָיו אֲבָרָה וַנִּתְּנוֹן אֹתוֹ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מֵאֲמֵד** וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל-יוֹסֵף אֲנִי
 פְּרַעַה וּבִלְעָדִידָה לֹא-יָרִים אִישׁ אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רַגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מֵאֲמֵה**
 וַיִּקְרָא פְּרַעַה שֵׁם-יוֹסֵף צָפְנָת פְּעֻנַח וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-אֶסְנַת בַּת-פּוּטִי פְּרַעַה כֶּהֵן אֵן
 לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מֵאֲמוֹ** וַיִּוָּסֵף בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעַמְדוֹ לְפָנָי
 פְּרַעַה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְּפָנָי פְּרַעַה וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מֵאֲמוֹ**
 וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשִׁבְעֵי שָׁנֵי הַשְּׁבַע לְקַמְצִים. **מֵאֲמֵח** וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֹכֵל שְׁבַע שָׁנֵים
 אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּתֵּן-אֹכֵל בְּעֵרִים: אֹכֵל שְׂדֵה-הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן
 בְּתוֹכָהּ. **מֵאֲמֵט** וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחֲוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי-חָדַל לְסַפֵּר כִּי-אֵין
 מִסְפָּר. **מֵאֲנֵן** וַלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרִם תְּבוּאָה שְׁנַת הָרָעַב אֲשֶׁר יָלְדָהּ-לוֹ
 אֶסְנַת בַּת-פּוּטִי פְּרַעַה כֶּהֵן אוֹן. **מֵאֲנֵנָה** וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה:
 כִּי-נָשָׂנִי אֱלֹהִים אֶת-כָּל-עַמְלִי וְאֶת כָּל-בַּיִת אָבִי. **מֵאֲנֵב** וְאֶת שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא
 אֶפְרָיִם: כִּי-הִפְרַנִּי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עַנְיִי. **מֵאֲנֵג** וַתִּכְלֶינָה שְׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר
 הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם. **מֵאֲנֵד** וַתִּחְלֶינָה שְׁבַע שָׁנֵי הָרָעַב לְבוֹא כִּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף
 וַיְהִי רָעַב בְּכָל-הָאֶרְצוֹת וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם הָיָה לֶחֶם. **מֵאֲנֵה** וַתִּרְעַב כָּל-אֶרֶץ
 מִצְרָיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-פְּרַעַה לְלַחֵם וַיֹּאמֶר פְּרַעַה לְכָל-מִצְרָיִם לְכוּ אֶל-יוֹסֵף
 אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ. **מֵאֲנֵוֹ** וַהֲרַעַב הָיָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיַּחֲזֵק הָרָעַב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם. **מֵאֲנֵוֹ**
 וְכָל-הָאֶרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָה לְשֹׁבֵר אֶל-יוֹסֵף: כִּי-חֲזַק הָרָעַב בְּכָל-הָאֶרֶץ. **מֵבֵא**
 וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ. **מֵבֵב**
 וַיֹּאמְרוּהֵנָּה שְׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרָיִם רָדוּ-שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ-לָנוּ מִשֵּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא
 נָמוּת. **מֵבֵג** וַיִּרְדּוּ אַחֵי-יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְשֹׁבֵר בָּר מִמִּצְרָיִם. **מֵבֵד** וְאֶת-בְּנֵימִין אַחֵי
 יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אַחֵיו: כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאנוּ אֶסּוֹן. **מֵבֵה** וַיָּבֹאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים: כִּי-הָיָה הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. **מֵבוֹ** וַיִּוָּסֵף הוּא
 הַשְּׁלִיט עַל-הָאֶרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכָל-עַם הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ
 אַפָּיִם אֶרְצָה. **מֵבוֹ** וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת-אַחֵיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיַּדְבֵּר אִתָּם
 קְשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאֵין בְּאִתָּם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשֹׁבֵר-אֹכֵל. **מֵבֵח** וַיִּכְרַ
 יוֹסֵף אֶת-אַחֵיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ. **מֵבֵט** וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לָרְאוֹת אֶת-עֲרוֹת הָאֶרֶץ בְּאִתָּם. **מֵבֵי** וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו
 לֹא אֲדֹנָי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר-אֹכֵל. **מֵבֵיֵא** כָּלְנוּ בְנֵי אִישׁ-אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ

לא-הוּי עֲבָדִיד מְרַגְלִים. **מביב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: לֹא כִי-עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם
 לְרֹאוֹת. **מביג** וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עֲבָדִיד אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנָעַן
 וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת-אָבִינוּ הַיּוֹם וְהֶאֱחָד אֵינָנוּ. **מביז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף: הוּא
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְלִים אַתֶּם. **מבטו** בְּזֹאת תִּבְחַנּוּ: חִי פְרָעָה
 אִם-תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם-בָּבוֹא אַחִיכֶם הִקְטַן הִנֵּה. **מבטז** שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח
 אֶת-אַחִיכֶם וְאַתֶּם הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחַנוּ דְּבָרֵיכֶם הַאֲמַת אִתְּכֶם וְאִם-לֵאחִי פְרָעָה כִּי
 מְרַגְלִים אַתֶּם. **מביז** וַיֹּאסֹף אֶתֶם אֶל-מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים. **מביח** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת-הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא. **מביט**
 אִם-כְּנִים אַתֶּם אַחִיכֶם אֶחָד יֹאסֶר בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר
 רַעְבוֹן בְּתִיכֶם. **מבכ** וְאֶת-אַחִיכֶם הִקְטַן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא
 תַּמּוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן. **מבכא** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו אָבֵל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ
 אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמְעֵנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה
 הַזֹּאת. **מבכב** וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל-תִּתְחַטְּאוּ
 בִּילְדוֹלָא שְׁמַעְתֶּם וְגַם-דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ. **מבכג** וְהִם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף: כִּי
 הַמְּלִיץ בֵּינְתֶם. **מבכד** וַיֹּסֵב מֵעֲלִיהֶם וַיִּבְדַּךְ וַיָּשֵׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח
 מֵאַתֶּם אֶת-שְׁמַעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לַעֲיִנֵיהֶם. **מבכה** וַיִּצוּ יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת-כְּלֵיהֶם
 בָּר וְלִהְשִׁיב כֶּסֶפִּיהֶם אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֹדָה לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן.
מבכו וַיִּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרָם עַל-חַמְרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם. **מבכז** וַיִּפְתַּח הָאֶחָד
 אֶת-שִׁקּוֹ לָתֵת מִסֵּפֹא לְחַמְרוֹ בַּמְּלוֹן וַיָּרָא אֶת-כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה-הוּא בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ.
מבכח וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הַיּוֹשֵׁב כֶּסֶפִּי וְגַם הִנֵּה בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחְרְדוּ אִישׁ
 אֶל-אָחִיו לֵאמֹר מַה-זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ. **מבכט** וַיָּבֵאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל-הַקּוֹרֹת אֲתֶם לֵאמֹר. **מבל** דָּבַר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
 אֲתַנּוּקְשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כְּמְרַגְלִים אֶת-הָאָרֶץ. **מבלא** וַנֹּאמֶר אֵלָיו כְּנִים אֲנַחְנוּ:
 לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים. **מבלב** שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנוּ
 וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת-אָבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן. **מבלג** וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
 בְּזֹאת אֲדַע כִּי כְנִים אַתֶּם: אַחִיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֹתִי וְאֶת-רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ
 וְלָכוּ. **מבלד** וְהִבִּיאוּ אֶת-אַחִיכֶם הִקְטַן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי לֹא מְרַגְלִים אַתֶּם כִּי
 כְנִים אַתֶּם אֶת-אַחִיכֶם אֲתֵן לָכֶם וְאֶת-הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ. **מבלה** וַיְהִי הֵם מְרִיקִים
 שְׁקִיָּהֶם וְהִנֵּה-אִישׁ צָרוּר-כֶּסֶפוֹ בְּשִׁקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת-צָרוֹת כֶּסֶפִּיהֶם הִמָּה
 וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ. **מבלו** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שְׁכַלְתֶּם: יוֹסֵף אֵינָנוּ
 וְשָׁמְעוֹן אֵינָנוּ וְאֶת-בְּנֵימֹן תִּקְחוּ עָלַי הִיוּ כְלָנָה. **מבלז** וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל-אָבִיו

לאמר את-שני בני תמית אם-לא אביאנו אליך תנה אתו על-ידי ואני אשיבנו
 אליך. **מבלח** ויאמר לא-ירד בני עמכם: כי-אחיו מת והוא לבדו נשאך
 וקראהו אסון בדרך אשר תלכו-בה והורדתם את-שיבתי בגיון שאולה. **מגא**
 והרעב כבד בארץ. **מגב** ויהי כאשר פלו לאכל את-השבר אשר הביאו
 ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו-לנו מעט-אכל. **מגג** ויאמר אליו
 יהודה לאמר: העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם.
מגד אם-ישך משלח את-אחינו אתנו ונרדה ונשברה לך אכל. **מגה** ואם-אינך
 משלח לא נרד: כי-האיש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם. **מגו**
 ויאמר ישראל למה הרעתם לילהגיד לאיש העוד לכם אח. **מגז** ויאמרו שאול
 שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד-לו
 על-פי הדברים האלה הגדוע נדעפי לאמר הורידו את-אחיכם. **מגח** ויאמר
 יהודה אל-ישראל אביו שלחה הנער אתיו ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
 גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו. **מגט** אנכי אערבנומידי תבקשנו: אם-לא
 הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל-הימים. **מגי** כי לולא
 התמהמהנוכי-עתה שבנו זה פעמים. **מגיא** ויאמר אלהם ישראל אביהם
 אם-כן אפוא זאת עשוקחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה: מעט
 צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים. **מגיב** וכסף משנה קחו בידכם
 ואת-הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכםאולי משגה הוא. **מגיד**
 ואת-אחיכם קחו וקומו שובו אל-האיש. **מגיד** ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
 האיש ושלח לכם את-אחיכם אחר ואת-בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי.
מגטו ויקחו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה-כסף לקחו בידם ואת-בנימין
 ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף. **מגטז** וירא יוסף אתם את-בנימין
 ויאמר לאשר על-ביתו הבא את-האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי
 לאכלו האנשים בצהרים. **מגיז** ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
 את-האנשים ביתה יוסף. **מגיח** וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
 על-דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו
 ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו. **מגיט** ויגשו אל-האיש
 אשר על-בית יוסף וידברו אליו פתח הבית. **מגכ** ויאמרו בי אדני ירדנו
 בתחלה לשבר-אכל. **מגכא** ויהי כי-באנו אל-המלון ונפתחה את-אמתחתינו
 והנה כסף-איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו. **מגכב** וכסף
 אחר הורדנו בידנו לשבר-אכל לא ידענו מי-שם כספנו באמתחתינו. **מגכג**

וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל-תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן
בְּאֲמֹתַחְתֵיכֶם כְּסָפְכֶם בָּא אֵלַי וַיֹּצֵא אֱלֹהִים אֶת-שְׁמֵעוֹן. **מגכד** וַיָּבֵא הָאִישׁ
אֶת-הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֶן-מִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֶן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶם.
מגכה וַיְכִינּוּ אֶת-הַמִּנְחָה עַד-בּוֹא יוֹסֵף בְּצַהֲרָיִם: כִּי שָׁמְעוּ כִּי-שָׂם יֹאכְלוּ לֶחֶם.
מגכו וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיְבִיאוּ לוֹ אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר-בְּיָדָם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ
אָרְצָה. **מגכז** וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם אֲבֹתֵיכֶם הֲזָקָן אֲשֶׁר
אַמְרַתֶּם הָעוֹדְנֵנוּ חַי. **מגכח** וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבִינוֹ עוֹדְנֵנוּ חַי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
(וַיִּשְׁתַּחֲווּ). **מגכט** וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן-אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אַחִיכֶם
הַקָּטָן אֲשֶׁר אַמְרַתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחְנֹךְ בְּנִי. **מגל** וַיִּמְהַר יוֹסֵף כִּי-נִכְמְרוּ
רַחֲמָיו אֶל-אָחִיו וַיִּבְקֶשׁ לְבָכוֹת וַיָּבֵא הַחֲדָרָה וַיִּבְדַּךְ שָׁמָּה. **מגלא** וַיִּרְחֹץ פָּנָיו
וַיֹּצֵא וַיִּתְאַפְּקוּ וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לָחֶם. **מגלב** וַיִּשְׁימוּ לוֹ לִבְדוֹ וְלָהֶם לִבְדָם וְלַמְצָרִים
הָאֲכָלִים אֹתוֹ לִבְדָם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמְצָרִים לֶאֱכֹל אֶת-הָעֵבְרִים לָחֶם כִּי-תוֹעֵבָה
הוּא לַמְצָרִים. **מגלג** וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו וַיִּבְכְּ כַּבְּכַרְתּוֹ וַהֲצַעִיר כְּצַעֲרָתוֹ וַיִּתְמָהוּ
הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ. **מגלד**

וַיֵּשׁ

א מִשָּׂאת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתִּרְבַּ מִשָּׂאת בְּנֵימִין מִמִּשָּׂאת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוּ
וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ. **מדא** וַיֹּצֵא אֶת-אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לְאִמּוֹ מִלֵּא אֶת-אֲמֹתַחְתֵי הָאֲנָשִׁים
אֲכָל כְּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שָׂאת וְשִׁים כְּסָף-אִישׁ בְּפִי אֲמֹתַחְתּוֹ. **מדב** וְאֶת-גְּבִיעֵי גְבִיעַ
הַכְּסָף תָּשִׂים בְּפִי אֲמֹתַחְתֵי הַקָּטָן וְאֶת כְּסָף שְׁבָרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר.
מדג הַבֶּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם. **מדד** הֵם יָצְאוּ אֶת-הָעִיר לֹא
הִרְחִיקוּ וַיֹּסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ קוּם רְדֵף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגִּתֶּם וְאִמְרַתֶּם
אֱלֹהִים לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה. **מדה** הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדָנִי בּוֹ
וְהוּא נַחֵשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הִרְעַתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם. **מדו** וַיִּשְׁגֹּם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **מדז** וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי לָמָּה יְדַבֵּר אֲדָנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה
לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה. **מדח** הוּן כְּסָף אֲשֶׁר מְצָאנוּ בְּפִי אֲמֹתַחְתֵינוּ וַיִּשְׁיבּוּ
אֵלָיךָ מֵאֲרָץ כְּנָעַן וְאִיךָ נִגְנַב מִבֵּית אֲדָנֶיךָ כְּסָף אוֹ זָהָב. **מדט** אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ
מֵעַבְדֶּיךָ וְמֵת וְגַם-אֲנַחְנוּ נִהְיָה לְאֲדָנִי לְעַבְדִּים. **מדי** וַיֹּאמֶר גַּם-עֲתָה כַּדְּבָרִיכֶם
כֵּן-הוּא: אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ יִהְיֶה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים. **מדיא** וַיִּמְהָרוּ וַיִּוְרְדוּ
אִישׁ אֶת-אֲמֹתַחְתּוֹ אָרְצָה וַיִּפְתַּחוּ אִישׁ אֲמֹתַחְתּוֹ. **מדיב** וַיַּחֲפֹשׁ בְּגָדוֹל הַחֹל
וַיִּבְקְטוּ כָּלָה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמֹתַחְתֵי בְּנֵימִין. **מדיג** וַיִּקְרְעוּ שְׁמֹלְתָם וַיַּעֲמִס אִישׁ
עַל-חֲמֹרוֹ וַיֵּשְׁבוּ הָעִירָה. **מדיד** וַיָּבֵא יְהוֹדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנֵנוּ שָׂם

וּפְלוּ לְפָנָיו אֲרָצָה. **מדטו** וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָה-הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַלּוֹא יִדְעֶתֶם כִּי-נִחַשׁ יִנַּחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי. **מדטז** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מֶה-נֹּאמַר לְאֲדֹנָי מֶה-נִּדְבַר וּמֶה-נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת-עֹון עֲבָדֶיךָ הִנְנוּ עֲבָדִים לְאֲדֹנָי גַּם-אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר-נִמְצָא הִגְבִּיעַ בְּיָדוֹ. **מדז** וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הִגְבִּיעַ בְּיָדוֹ הוּא יְהִיָּה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל-אֲבִיכֶם.

מדיח וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדַבֵּר-נָא עֲבָדְךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֶל-יַחַר אַפֶּךָ בְּעֲבָדְךָ: כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה. **מדיט** אֲדֹנָי שְׁאַל אֶת-עֲבָדְךָ לֵאמֹר: הַיֵּשׁ-לָכֶם אָב או-אָח. **מדכ** וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי יֵשׁ-לָנוּ אָב זָקֵן וַיִּלְדּוּ זָקֵנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיּוֹתֵר הוּא לְבָדוֹ לְאָמוֹ וְאָבִיו אָהָבוּ. **מדכא** וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדְךָ הוֹרְדָהוּ אֵלָי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו. **מדכב** וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי לֹא-יוּכַל הַנְּעַר לַעֲזֹב אֶת-אָבִיו: וְעֲזַב אֶת-אָבִיו וּמֵת. **מדכג** וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדְךָ אִם-לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסָּפוֹן לְרֹאוֹת פָּנָי. **מדכד** וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל-עֲבָדְךָ אָבִי וַנִּגַּד-לוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי. **מדכה** וַיֹּאמֶר אָבִינוּ: שָׁבוּ שָׁבוּ-לָנוּ מֵעֵט-אֲכָל. **מדכו** וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת: אִם-יֵשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדּוּנֹכִי-לֹא נוּכַל לְרֹאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינְנוּ אִתָּנוּ. **מדכז** וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ אָבִי אֵלֵינוּ: אַתֶּם יִדְעֶתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה-לִּי אֲשֶׁתִּי. **מדכח** וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וַאֲמַר אֶךָ טָרֵף טָרֵף וְלֹא רָאִיתִיו עַד-הַנֶּה. **מדכט** וּלְקַחְתֶּם גַּם-אֶת-זֶה מֵעַם פָּנָי וְקָרְהוּ אֶסוּוּהוֹרְדֹתֶם אֶת-שִׁיבְתִי בְרָעָה שְׁאַלְהָה. **מדל** וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל-עֲבָדְךָ אָבִי וְהַנְּעַר אֵינְנוּ אִתָּנוּ וְנִפְשׁוּ קִשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ. **מדלא** וְהָיָה כְּרֹאוֹתוֹ כִּי-אֵין הַנְּעַר וּמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדְךָ אֶת-שִׁיבְתִי עֲבָדְךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאַלְהָה. **מדלב** כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת-הַנְּעַר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר: אִם-לֹא אָבִי אֵנָנוּ אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כָל-הַיָּמִים. **מדלג** וְעַתָּה יֵשֶׁב-נָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנְּעַר עֲבָד לְאֲדֹנָי וְהַנְּעַר יַעַל עִם-אָחִיו. **מדלד** כִּי-אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל-אָבִי וְהַנְּעַר אֵינְנוּ אִתִּי: פֶּן אֲרָאָה בְרַע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת-אָבִי. **מהא** וְלֹא-יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָל-אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנוּדַע יוֹסֵף אֶל-אָחִיו. **מהב** וַיִּתֵּן אֶת-קָלוֹ בְּבִכִּי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרָעָה. **מהג** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חַי וְלֹא-יָכַלוּ אָחִיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו. **מהד** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו גִּשׁוּ-נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר-מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָה. **מהה** וְעַתָּה אֶל-תַּעֲצְבוּ וְאֶל-יַחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי-מְכַרְתֶּם אֹתִי הִנֵּה: כִּי לְמַחֲיָה שָׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם. **מהו** כִּי-זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר

אין-חריש וקציר. **מהו** וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
 ולהחיות לכם לפליטה גדלה. **מהח** ועתה לא-אתם שלחתם אתי הנה כי
 האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים.
מהט מהרו ועלו אל-אבי ואמרתם אליו כה אמר בנד יוסף שמיני אלהים
 לאדון לכל-מצרים רדה אלי אל-תעמד. **מהי** וישבת בארץ-גשן והיית קרוב
 אליאתה ובניך וצאנך ובקרך וכל-אשר-לך. **מהיא** וכלכלתי אתך
 שם כי-עוד חמש שנים רעב: פן-תגרש אתה וביתך וכל-אשר-לך. **מהיב** והנה
 עיניכם ראות ועיני אחי בנימין: כי-פי המדבר אליכם. **מהיג** והגדתם לאבי
 את-כל-כבודי במצרים ואת כל-אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את-אבי
 הנה. **מהיד** ויפל על-צוארי בנימן-אחיו ויבך ובנימן בכה על-צוארו. **מהטו**
 וינשק לכל-אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו. **מהטז** והקל נשמע
 בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו. **מהיז** ויאמר
 פרעה אל-יוסף אמר אל-אחידך זאת עשו: טענו את-בעירכם ולכו-באו ארצה
 כנען. **מהיח** וקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את-טוב
 ארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ. **מהיט** ואתה צויתך זאת עשו: קחו-לכם
 מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אביכם ובאתם. **מהכ**
 ועיניכם אל-תחס על-כליכם: כי-טוב כל-ארץ מצרים לכם הוא. **מהכא**
 ויעשו-כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על-פי פרעה ויתן להם צדה
 לדרך. **מהכב** לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף
 וחמש חלפות שמלת. **מהכג** ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
 מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך. **מהכד** וישלח
 את-אחיו וילכו ויאמר אלהם אל-תרגזו בדרך. **מהכה** ויעלו ממצרים ויבאו
 ארץ כנען אל-יעקב אביהם. **מהכו** ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי-הוא משל
 בכל-ארץ מצרים ויפג לבו כי לא-האמין להם. **מהכז** וידברו אליו את
 כל-דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אתו
 ותחי ריח יעקב אביהם. **מהכח** ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חי אלכה
 ואראנו בטרם אמות. **מוא** ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארה שבע ויזבח
 זבחים לאלהי אביו יצחק. **מוב** ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר
 יעקב יעקב ויאמר הנני. **מוג** ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל-תירא מרדה
 מצרימה כי-לגוי גדול אשימך שם. **מוד** אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה
 גם-עלה ויוסף ישית ידו על-עיניך. **מוה** ויקם יעקב מבאר שבע וישאו

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׁיהֶם בְּעֶגְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח
פָּרְעָה לְשֹׂאת אֹתוֹ. **מוֹז** וַיִּקְחוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם וְאֶת-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ מִצְרַיִם: יַעֲקֹב וְכָל-זָרְעוֹ אֹתוֹ. **מוֹז** בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אֹתוֹ בְּנֹתָיו וּבְנֹת
בָּנָיו וְכָל-זָרְעוֹהִיבֵיא אֹתוֹ מִצְרַיִם.

מוח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם יַעֲקֹב וּבָנָיו: בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן.
מוט וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלוֹא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי. **מוי** וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין
וְאֶהֱדוּיָכִין וְצַחַר וְשָׂאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית. **מויא** וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן קָהָת וּמְרָרִי. **מויב**
וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלְהוּ וְפָרָץ וְזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי-פָרָץ
חֶצְרֹן וְחַמוּל. **מויג** וּבְנֵי יִשָּׁשְׁכָר תּוֹלַע וַיְפֹה וַיֹּיֵב וְשִׁמְרֹן. **מויד** וּבְנֵי זְבֻלֹן סֹרַד
וְאֵלוֹן וְיַחֲלָאֵל. **מוטו** אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפָדָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה
בְּתוֹ: כָּל-נַפְשׁ בָּנָיו וּבְנֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ. **מוטז** וּבְנֵי גַד צַפְיֹן וְחָגִי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן
עֲרִי וְאַרְוָדִי וְאַרְאֵלִי. **מויז** וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיִּשׂוּה וַיִּשׂוּי וּבְרִיעָה וְשִׁרַח אַחֲתָם
וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמִלְכִיאֵל. **מויח** אֵלֶּה בְּנֵי זְלֶפְחָה אֲשֶׁר-נָתַן לָבֶן לְלֵאָה בְּתוֹ
וַתֵּלֶד אֶת-אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁ. **מויט** בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
וּבְנִימֵן. **מוכ** וַיֵּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ אֶסְנַת בַּת-פּוּטִי פְרַע
כֶּהֱן אִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה וְאִנְיָה
אֲחִי וְרֵאֵשׁ מִפִּים וְחַפִּים וְאַרְדִּי. **מוכב** אֵלֶּה בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל-נַפְשׁ
אַרְבָּעָה עֶשֶׂר. **מוכג** וּבְנֵי-דֵן חַשִׁים. **מוכד** וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחֲזָאֵל וְגוּנִי וַיִּצֵר וְשִׁלֹּם.
מוכה אֵלֶּה בְּנֵי בְלֵהָה אֲשֶׁר-נָתַן לָבֶן לְרַחֵל בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת-אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל-נַפְשׁ
שִׁבְעָה. **מוכו** כָּל-הַנַּפְשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיִם יֵצְאִי יָרְכוּ מִלְּבַד נָשִׁי
בְּנֵי-יַעֲקֹב כָּל-נַפְשׁ שְׁשִׁים וְשָׁשׁ. **מוכז** וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר-יָלְדָה-לוֹ בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ
שְׁנַיִם: כָּל-הַנַּפְשׁ לְבֵית-יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִם שִׁבְעִים.

מוכח וְאֶת-יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל-יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֵאוּ אֶרֶץ גִּשְׁן.
מוכט וַיֵּאָסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְיַת-יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל
עַל-צַוְאָרְיוֹ וַיִּבְדֵּךְ עַל-צַוְאָרְיוֹ עוֹד. **מול** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף אֲמוּנָתָה הַפְּעַם
אַחֲרֵי רְאוּתִי אֶת-פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חֵי. **מולא** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וְאֶל-בֵּית אָבִיו
אַעֲלֶה וְאֶגִּידָה לְפָרְעָה וְאֶמְרָה אֵלָיו אַחִי וּבֵית-אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן בָּאוּ אֵלַי.
מולב וְהָאֲנָשִׁים רַעִי צֹאן כִּי-אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם
הֵבִיאוּ. **מולג** וְהָיָה כִּי-יִקְרָא לָכֶם פְּרַעָה וְאָמַר מֶה-מַּעֲשִׂיכֶם. **מולד** וְאָמַרְתֶּם
אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד-עַתָּה גַם-אֲנַחְנוּ גַם-אֲבֹתֵינוּ: בַּעֲבוּר תִּשְׁבּוּ
בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי-תוֹעֵבֵת מִצְרַיִם כָּל-רַעִיָּה צֹאן. **מזא** וַיָּבֵא יוֹסֵף וַיַּגִּד לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר

אָבִי וְאָחִי וְצֹאנֶם וּבְקָרֶם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנָּם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן.
מִזְבֵּ וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח חֲמֹשֶׁה אֲנָשִׁים וַיִּצְגֹּם לִפְנֵי פְרַעֲהוּ. **מִזְג** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ
אֶל-אָחִיו מִה-מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל-פְּרַעֲהוּ רַעְיָה צֵאן עֲבַדְיָךְ-גַּם-אֲנַחְנוּ
גַּם-אֲבוֹתֵינוּ. **מִזֹּד** וַיֹּאמְרוּ אֵל-פְּרַעֲהוּ לָגוּר בְּאֶרֶץ בָּאנוּ כִּי-אֵין מִרְעָה לְצֹאן
אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי-כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יָשְׁבוּ-נָא עֲבַדְיָךְ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן.
מִזוה וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר: אָבִיךָ וְאָחִיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ. **מִזו** אָרַץ מִצְרַיִם
לִפְנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אָחִיךָ: יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
גִּשְׁוֹנִים-וַיְדַעְתָּ וְיֵשׁ-בָּם אֲנָשִׁי-חַיִּל וְשִׁמְתָם שָׂרֵי מִקְנֵה עַל-אֲשֶׁר-לִי. **מִזו** וַיָּבֵא
יוֹסֵף אֶת-יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לִפְנֵי פְרַעֲהוּ וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֶת-פְּרַעֲהוּ. **מִזח** וַיֹּאמֶר
פְּרַעֲהוּ אֶל-יַעֲקֹב: כַּמָּה יָמֵי שָׁנִי חָיִיךָ. **מִזט** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-פְּרַעֲהוּ יָמֵי שָׁנֵי
מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה: מָעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שָׁנֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁיֵגוּ אֶת-יָמֵי שָׁנֵי
חַיִּי אֲבֹתַי בְּיָמֵי מְגוּרֵיהֶם. **מִזי** וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֶת-פְּרַעֲהוּ וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרַעֲהוּ. **מִזיא**
וַיֹּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-אָבִיו וְאֶת-אָחִיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֶחָזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאָרֶץ
בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צָוָה פְּרַעֲהוּ. **מִזיב** וַיַּכְלִיכַל יוֹסֵף אֶת-אָבִיו וְאֶת-אָחִיו וְאֶת
כָּל-בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף. **מִזיג** וְלֶחֶם אֵין בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי-כָבֵד הָרַעַב מְאֹד
וַתִּלְהֶ אָרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרַעַב. **מִזיד** וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׂבֵר אֲשֶׁר-הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף
אֶת-הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרַעֲהוּ. **מִזטו** וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ
כָּל-מִצְרַיִם אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה-לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נִגְדָדְךָ: כִּי אֶפֶס כֶּסֶף.
מִזטז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם-אֶפֶס כֶּסֶף. **מִזיז**
וַיָּבִיאוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם אֶל-יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן
וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחֲמֹרִים וַיִּנְהַלֵּם בְּלֶחֶם בְּכָל-מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַהוּא. **מִזיח**
וַתִּתֵּם הַשָּׁנָה הַהוּא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי
אִם-תֵּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל-אֲדָנִי: לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתִי
אִם-גְּוִיָּתִנוּ וְאֲדָמָתִנוּ. **מִזיט** לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם-אֲנַחְנוּ גַּם אֲדָמָתֵנוּ וְאֲדָמָתֵנוּ
וְאֶת-אֲדָמָתֵנוּ בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדָמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפְרַעֲהוּ וְתֵן-זֶרַע וְנַחֲיָה וְלֹא
נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם. **מִזכ** וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפְרַעֲהוּ
כִּי-מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי-חִזַּק עֲלֵהֶם הָרַעַב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפְרַעֲהוּ. **מִזכא**
וְאֶת-הָעַם הָעֵבֶר אֵתוּ לְעָרִים: מִקְצֵה גְבוּל-מִצְרַיִם וְעַד-קֶצֶהוּ. **מִזכב** רַק
אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה: כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרַעֲהוּ וְאָכְלוּ אֶת-חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם פְּרַעֲהוּ-עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת-אֲדָמָתָם. **מִזכג** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-הָעַם הֵן קָנִיתִי

אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת-אֲדַמְתְּכֶם לְפָרְעָה הָא-לְכֶם זָרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת-הָאֲדָמָה. **מִזְכֹּד** וְהָיָה בְּתַבּוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפָרְעָה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לְכֶם לְזָרַע הַשָּׂדֶה וְלֶאֱכֹלְכֶם וְלֶאֱשֹׁר בְּבִתְיֹכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְכֶם. **מִזְכָּה** וַיֹּאמְרוּ הַחִיתָנוּ נִמְצָא-חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי וְהֵינּוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה. **מִזְכו** וַיִּשָּׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד-הַיּוֹם הַזֶּה עַל-אֲדַמַּת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לַחֲמֹשׁ: רַק אֲדַמַּת הַכְּהֻנִּים לִבְדָּם לֹא הָיְתָה לְפָרְעָה. **מִזְכו** וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. **מִזְכַּח** וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיְהִי יָמָיו-יַעֲקֹב שְׁנַיִם חַיִּישׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה. **מִזְכֵּט** וַיִּקְרְבוּ יָמָיו-יִשְׂרָאֵל לְמוֹת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-נָא מְצֹאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאַמֶּת אֶל-נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם. **מִזֹּל** וְשָׁכַבְתִּי עִם-אֲבֹתַי וַיִּנְשָׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם וַיִּקְבְּרֵנִי בְּקַבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֶעֱשֶׂה כְּדַבְּרֶךָ. **מִזֹּלֵא** וַיֹּאמֶר הַשְּׁבַעָה לְיוֹשֵׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל-רֹאשׁ הַמָּטָה.

מַחֵא וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹאֶת-מְנַשֶּׁה וְאֶת-אֶפְרַיִם. **מַחֵב** וַיִּגַּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶיךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל-הַמָּטָה. **מַחֵג** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי נְרָאָה-אֵלֵי בְלוֹי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֵךְ אֹתִי. **מַחֵד** וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנְּנִי מִפְּרֹדֶה וְהִרְבִּיתִּיךָ וּנְתַתִּיךָ לְקַהֲל עַמִּים וְנְתַתִּי אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְזָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אַחֲזֵת עוֹלָם. **מַחֵה** וְעַתָּה שְׁנֵי-בָנֶיךָ הַנוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד-בָּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָּה לִי-הֵם: אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יְהִיוּ-לִי. **מַחו** וּמוֹלַדְתֶּךָ אֲשֶׁר-הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יְהִיוּ עַל שֵׁם אַחֲיֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵיכֶם. **מַחוֹז** וְאֲנִי בָּבֹאִי מִפְּדוֹן מִתָּה עָלֵי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבָרְת-אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם. **מַחֵח** וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה. **מַחֵט** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר-נָתַן-לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קַח־ס-נָא אֵלֵי וְאַבְרַכְכֶם. **מַחֵי** וְעֵינָי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזְקֹן לֹא יוֹכֵל לְרַאוֹת וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַׁק לָהֶם וַיִּחַבֵּק לָהֶם. **מַחֵיֵא** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף רְאֵה פָּנֶיךָ לֹא פָלַתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת-זָרְעֶךָ. **מַחֵיב** וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרָכָיו וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאַפְּיוֹ אֶרְצָה. **מַחֵיג** וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶת-אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת-מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאלוֹ מִיְמִין יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו. **מַחֵיד** וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת-יָמֵינוּ וַיִּשָּׁת עַל-רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת-שְׁמָאלוֹ עַל-רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: שְׁכַל אֶת-יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר. **מַחֵטו** וַיְבָרֵךְ אֶת-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר: הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וַיְצַחֵק הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה.

מחטז המלאך הגאל אתי מכל-רע יברך את-הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ. **מחיו** וירא יוסף כי-ישית אביו יד-ימינו על-ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד-אביו להסיר אתה מעל ראש-אפרים על-ראש מנשה. **מחיח** ויאמר יוסף אל-אביו לא-כן אבי: כי-זה הבכר שים ימינך על-ראשו. **מחיט** וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתיגם-הוא יהיה-לעם וגם-הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא-הגוים. **מחכ** ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמור ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את-אפרים לפני מנשה. **מחכא** ויאמר ישראל אל-יוסף הנה אנכי מת והנה אלהים עמכם והשיב אתכם אל-ארץ אבותיכם. **מחכב** ואני נתתי לך שכם אחד על-אחיך: אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי.

מטא ויקרא יעקב אל-בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר-יקרא אתכם באחרית הימים. **מטב** הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל-ישראל אביכם. **מטג** ראובן בכרי אתה כחי וראשית אונייתך שאת ויתר עז. **מטד** פחוז פמים אל-תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עליה.

מטה שמעונו ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם. **מטו** בסדס אל-תבא נפשי בקהלם אל-תחד כבדי: כי באפס הרגו איש וברצנם עקרו-שור. **מטז** ארוז אפס כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל.

מטח יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ושתחוו לך בני אביך. **מטט** גור אריה יהודה מטריך בני עלית פרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו. **מטי** לא-יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי-יבא שילה ולו יקהת עמים. **מטיא** אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדס-ענבים סותה. **מטיב** חכלילי עינים מין ולבן-שנים מחלב.

מטיג זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על-צידן. **מטיד** יששכר חמר גרסרביץ בין המשפתיים. **מטטו** וירא מנחה כי טוב ואת-הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס-עבד.

מטטז דן ידיו עמוכאחד שבטי ישראל. **מטטז** יהי-דן נחש עלי-דרך שפיפן עלי-ארחהנשך עקבי-סוס ויפל רכבו אחור. **מטיח** לישועתך קויתי יהנה. **מטיט** גד גוד יגודנו והוא יגד עקב.

מטכ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני-מלך.

מטכא נפתלי אילה שלחההנתן אמרי-שפר.

מטכב בן פרת יוסף בן פרת עלי-עין בנות צעדה עלי-שור. **מטכג** וימרהו ורבבו וישטמהו בעלי חצים. **מטכד** ותשב באיתן קשתו ויפאז זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל. **מטכה** מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברךך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם. **מטכו** ברכת אביך גברו על-ברכת הורי עד-תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו.

מטכז בנימין זאב יטרף בבקר לאכל עד ולערב יחלק שכל. **מטכח** כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו בך אתם. **מטכט** ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמיקברו אתי אל-אבתי: אל-המערה אשר בשדה עפרון החתי. **מטל** במערה אשר בשדה המכפלה אשר על-פני-ממראבארץ כנען: אשר קנה אברהם את-השדה מאת עפרון החתילאחזת-קבר. **מטלא** שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את-יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את-לאה. **מטלב** מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חת. **מטלג** ויכל יעקב לצות את-בניו ויאסף רגליו אל-המטה ויגוע ויאסף אל-עמיו. **נא** ויפל יוסף על-פני אביו ויבך עליו וישק-לו. **נב** ויצו יוסף את-עבדיו את-הרפאים לחנט את-אביו ויחנטו הרפאים את-ישראל. **נג** וימלאו-לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו מצרים שבעים יום. **נד** ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל-בית פרעה לאמר: אם-נא מצאתי חן בעיניכם דברו-נא באזני פרעה לאמר. **נה** אבי השביעני לאמר הנה אנכי מתבקרי אשר פריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נא ואקברה את-אביואשובה. **נו** ויאמר פרעה: עלה וקבר את-אביך באשר השביעך. **נז** ויעל יוסף לקבר את-אביו ויעלו אתו כל-עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ-מצרים. **נח** וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו: רק טפס וצאנם ובקרסעזבו בארץ גשן. **נט** ויעל עמו גם-רכב גם-פרשים ויהי המחנה כבד מאד. **ני** ויבאו עד-גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו-שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים. **ניא** וירא יושב הארץ הכנעני את-האבל בגרן האטד ויאמרו אבל-כבד זה למצרים על-כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן. **ניב** ויעשו בניו לוכן כאשר צום. **ניג** וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה: אשר קנה אברהם את-השדה לאחזת-קבר מאת עפרון החתיעל-פני ממרא. **ניד** וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל-העלים אתו לקבר את-אביו אחרי

קָבְרוּ אֶת-אָבִיו. נִטוּ וַיֵּרְאוּ אֶחָי-יוֹסֵף כִּי-מֵת אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף
וְהַשֵּׁב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ. נִטוּ וַיִּצְווּ אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר:
אָבִיךָ צָוָה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר. נִיז כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּה שָׂא נָא פֶשַׁע אֲחִיךָ
וְחִטָּאתָם כִּי-רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיִּבְדַּךְ יוֹסֵף
בְּדַבְרָם אֵלָיו. נִיח וַיֵּלְכוּ גַם-אֲחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵיו וַיֹּאמְרוּ הִנְנוּ לְךָ לַעֲבָדִים. נִיט
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל-תִּירְאוּ: כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי. נכ וְאַתֶּם חֹשְׁבֹתֶם עָלַי
רָעָה אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֵׂה כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית עַם-רַב. נכא וְעַתָּה
אֶל-תִּירְאוּ אֲנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְכֶם וַיִּנַּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל-לֶבָם. נכב
וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים. נכג וַיֵּרָא יוֹסֵף
לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מֶכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁהִילְדוּ עַל-בְּרָכֵי יוֹסֵף. נכד וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל-אֲחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֵד וּפָקֵד אֶתְכֶם וְהֵעֲלָה אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. נכה וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: פָּקֵד וּפָקֵד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֵעֲלֵתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי מִזֶּה.
נכו וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן-מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחֲנוּטוּ אוֹתוֹ וַיִּישָׂם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם.
שמות

אא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה: אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. **אב**
רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לְוִי וַיהוּדָה. **אג** יִשְׁשָׁכָר זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן. **אד** דָּן וַנַּפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר.
אה וַיְהִי כָל-נַפְשׁ יִצְאֵי יַרְדֵּן-יַעֲקֹב שְׁבַעִים נַפְשׁ וַיִּוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם. **או** וַיָּמָת
יוֹסֵף וְכָל-אֲחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא. **אז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ
וַיַּעֲצֹמוּ וּבְמֵאֵד מֵאֵד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אוֹתָם.
אח וַיָּקָם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף. **אט** וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ:
הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. **אי** הֲבֵה נִתְחַכְמָה לוֹ: פֶּן-יִרְבֶּה וְהָיָה
כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם-הוּא עַל-שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ.
איא וַיִּשְׁימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנּוֹתוֹ בְּסַבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכָּנוֹת
לְפָרְעָה אֶת-פִּתּוֹם וְאֶת-רַעַמְסֵס. **איב** וְכַאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצוּ
מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **איג** וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה. **איד** וַיִּמְרְרוּ
אֶת-חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל-עַבְדָּה בְּשִׂדְהָאֵת כָּל-עַבְדֹּתָם
אֲשֶׁר-עַבְדוּ בָהֶם בְּפָרָה. **אטו** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִיִּלְדוֹת הָעֵבְרִית אֲשֶׁר שָׂם
הָאִחַת שְׁפָרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית פּוֹעָה. **אטז** וַיֹּאמֶר בְּיִלְדוֹתָן אֶת-הָעֵבְרִית וַרְאִיתָן
עַל-הָאֲבָנִים: אִם-בֶּן הוּא וְהִמַּתָּן אוֹתוֹ וְאִם-בַּת הוּא וְחָיָה. **איז** וַתִּירְאֵן
הַמִּיִּלְדוֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן

אֶת-הַיְלָדִים. **אִיח** וַיִּקְרָא מְלֶךְ-מְצָרִים לְמִיֻלְדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עָשִׂיתֶן הַדָּבָר
 הַזֶּה וַתַּחֲיִינָן אֶת-הַיְלָדִים. **אִיט** וַתֹּאמְרוּן הַמִּיֻלְדֹת אֶל-פְּרָעָה כִּי לֹא כָנְשִׁים
 הַמְצָרִית הָעֵבְרִית: כִּי-חַיּוֹת הָנָה בְּטָרִם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמִּיֻלְדֹת וַיִּלְדּוּ. **אכ** וַיִּיטֹב
 אֱלֹהִים לְמִיֻלְדֹת וַיָּרֵב הָעָם וַיַּעֲצְמוּ מְאֹד. **אכא** וַיְהִי כִּי-יָרְאוּ הַמִּיֻלְדֹת
 אֶת-הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים. **אכב** וַיֵּצֵאוּ פְּרָעָה לְכָל-עַמּוּ לֵאמֹר: כָּל-הַבֶּן
 הַיְלֹוד הַיְאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל-הַבַּת תַּחֲיִיוּן.
בא וַיִּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת-בַּת-לְוִי. **בב** וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא
 אֹתוֹ כִּי-טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים. **בג** וְלֹא-יִכְלָה עוֹד הַצְּפִינוּ וַתִּקַּח-לוֹ
 תַּבַּת גָּמָא וַתַּחֲמֶרָה בַּחֲמֹר וּבַזָּפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל-שְׂפַת
 הַיָּאֵר. **בד** וַתַּתְּצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק לְדַעָה מֵה-יַעֲשֶׂה לוֹ. **בה** וַתֵּרֶד בַּת-פְּרָעָה
 לְרַחֵץ עַל-הַיָּאֵר וְנִעְרַתְיָהּ הִלְכַת עַל-יַד הַיָּאֵר וַתִּקְרָא אֶת-הַתַּבָּה בְּתוֹךְ הַסּוּף
 וַתִּשְׁלַח אֶת-אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ. **בו** וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד וְהִנֵּה-נֶעַר בְּכַה
 וַתַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיֻלְדֵי הָעֵבְרִים זֶה. **בז** וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל-בַּת-פְּרָעָה הַאֲלֶךְ
 וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעֵבְרִית וַתִּינַק לָךְ אֶת-הַיֶּלֶד. **בח** וַתֹּאמֶר-לָהּ
 בַּת-פְּרָעָה לְכִי וַתִּלְךְ הָעֵלְמָה וַתִּקְרָא אֶת-אִם הַיֶּלֶד. **בט** וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת-פְּרָעָה
 הַיְלִיכִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי וְאֲנִי אֲתֵן אֶת-שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד
 וַתִּנְיִקְהוּ. **בי** וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבַת-פְּרָעָה וַיְהִי-לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה
 וַתֹּאמֶר כִּי מִן-הַמַּיִם מָשִׂיתָהוּ. **ביא** וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
 אֶל-אֲחָיו וַיִּרְא בְּסִבְלַתָם וַיִּרְא אִישׁ מְצָרִי מִכָּה אִישׁ-עֵבְרִי מֵאֲחָיו. **ביב** וַיִּפֹּן כֹּה
 וְכֹה וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ וְיָד: אֶת-הַמְצָרִי וַיִּטְמְנֶהוּ בַּחּוֹל. **ביג** וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וְהִנֵּה
 שְׁנֵי-אֲנָשִׁים עֵבְרִים נָצִים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תִכֶּה רַעֲךָ. **ביד** וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֹךְ
 לְאִישׁ שֶׁר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהַרְגֵנִי אַתָּה אֲמַר כַּאֲשֶׁר הִרְגַת אֶת-הַמְצָרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר. **בטו** וַיִּשְׁמַע פְּרָעָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְג
 אֶת-מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרָעָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל-הַבְּעָר. **בטז**
 וּלְכַהֵן מִדְיָן שִׁבְעַ בָּנוֹת וַתִּבְאֶנָּה וַתִּדְלַנָּה וַתִּמְלַאנָּה אֶת-הַרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן
 אֲבִיהֶן. **ביז** וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן וַיִּשְׁק אֶת-צֹאנָם. **ביח**
 וַתִּבְאֶנָּה אֶל-רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ מֵהִרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם. **ביט** וַתֹּאמְרוּן אִישׁ
 מְצָרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרְעִים וְגַם-דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת-הַצֹּאן. **בכ** וַיֹּאמֶר
 אֶל-בְּנֹתָיו וְאֵינוּ לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת-הָאִישׁ קְרָאָן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם. **בכא** וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה לְשִׁבְת אֶת-הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת-צִפְרָהּ בְּתוֹ לְמֹשֶׁה. **בכב** וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא
 אֶת-שְׁמוֹ גֵרְשֹׁם: כִּי אָמַרְגָר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה.

בכג ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה. **בכד** וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. **בכה** וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים.

גא ומשה הנה רעה את צאן יתרו חתנוכהו מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה. **גב** וירא מלאך יהוה אליו בלבת אשמתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל. **גג** ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה: מדוע לא יבער הסנה. **גד** וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה הניני. **גה** ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. **גו** ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים. **גז** ויאמר יהוה ראה ראיתי את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו. **גח** וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבויסי. **גט** ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם. **גי** ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים. **גיא** ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים. **גיב** ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך: בהוציאת את העם ממצרים תעבדון את האלהים על החר הזה. **גיד** ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים. **גיד** ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. **גטו** ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר. **גטז** לך ואספת את זקני ישראל ואמרתי אלהים יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר: פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים. **גיז** ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבויסי אל ארץ זבת חלב ודבש. **גיח** ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים

נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכֶה-נָא דָרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ.
גיט וְאֲנִי יָדַעְתִּיכִי לֹא-יִתֵּן אֶתְכֶם מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ: וְלֹא בְיַד חֲזָקָה. **גכ**
 וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל נֹפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
 וְאַחֲרֵי-כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם. **גכא** וְנִתַּתִּי אֶת-חוֹ הָעַם-הַזֶּה בְּעֵינַי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי
 תֵּלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם. **גכב** וְשַׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָה כָּל־כֶּסֶף
 וְכָל־זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתָם עַל-בְּנֵיכֶם וְעַל-בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת-מִצְרַיִם. **דא**
 וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהוּן לֹא-יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקִלִּי: כִּי יֹאמְרוּ לֹא-נִרְאָה
 אֱלֹהֶיךָ יְהוָה. **דב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה מִזֶּה (מֵה-זֶה) בְּיַדְךָ וַיֹּאמֶר מֹטֶה. **דג** וַיֹּאמֶר
 הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרֶץ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרֶץ וַיְהִי לְנַחֵשׁ וַיָּנֶס מֹשֶׁה מִפָּנָיו. **דד** וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בַזְּנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּחַזְקוּ בּוֹ וַיְהִי לְמֹטֶה בְּכַפּוֹ. **דה**
 לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי-נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. **דו** וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הֵבֵא-נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ
 וַיּוֹצֵאֵהוּ וְהִנֵּה יָדוֹ מִצְרַעַת כַּשָּׁלֵג. **דז** וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל-חִיקְךָ וַיָּשֵׁב יָדוֹ
 אֶל-חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵהוּ מִחִיקוֹ וְהִנֵּה-שָׁבָה כַּבָּשָׂרוֹ. **דח** וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ לְקַל הָאֵת הָרֵאשׁוֹן וְהָאֱמִינוּ לְקַל הָאֵת הָאַחֲרוֹן. **דט** וְהָיָה אִם-לֹא
 יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקַלְהוּ וְלִקְחַת מִמִּימֵי הַיָּאֵר וְשִׁפְכַת
 הַיִּבְשָׁה וְהָיוּ הַפִּמִּים אֲשֶׁר תִּקַּח מִן-הַיָּאֵר וְהָיוּ לְדָם בַּיּוֹבֶשֶׁת. **די** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל-יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשׁם גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ
 אֶל-עַבְדְּךָ: כִּי כָבֵד-פָּה וְכָבֵד לְשׁוֹן אֲנֹכִי. **דיא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִי שָׁם פֶּה
 לְאָדָם אוֹ מִי-יֵשׁוּם אֶלֶם אוֹ חֵרֶשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹרֵה־לֵא אֲנֹכִי יְהוָה. **דיב** וְעַתָּה
 לָךְ וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר. **דיג** וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח-נָא
 בְּיַד-תִּשְׁלַח. **דיד** וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלְוִיִּידְעָתִי
 כִּי-דִבַּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה-הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ וְרָאֶךָ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ. **דטו** וְדַבַּרְתָּ
 אֲלֵהוּ וְשִׁמְתָּ אֶת-הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ וְעִם-פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם
 אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן. **דטז** וְדַבַּר-הוּא לָךְ אֶל-הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִי־לָךְ לְפֶה וְאֶתָּה
 תְּהִי־לוֹ לְאֱלֹהִים. **דז** וְאֶת-הַמֹּטֶה הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ
 אֶת-הָאֵתוֹת.

דיח וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיָּשֵׁב אֶל-יֵתֵר חֹתֵנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכֶה נָא וְאַשׁוּבָה אֶל-אֲחֵי
 אֲשֶׁר-בְּמִצְרַיִם וְאַרְאָה הַעוֹדֶם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָךְ לְשָׁלוֹם. **דיט**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לָךְ שָׁב מִצְרַיִם: כִּי-מָתוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים
 אֶת-נַפְשְׁךָ. **דכ** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו וַיִּרְכַּבְם עַל-הַחֲמֹר וַיָּשֵׁב אֶרֶץ

מִצָּרִים וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-מִטַּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ. **זכא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצָּרִימָה רְאֵה כָּל-הַמִּפְתִּיחַי אֲשֶׁר-שָׂמַתִּי בְיָדְךָ וַעֲשִׂיתֶם לִפְנֵי
פְּרַעֲהַ וְאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת-לְבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת-הָעַם. **זכב** וַאֲמַרְתָּ אֶל-פְּרַעֲהַ: כֹּה
אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל. **זכג** וַאֲמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת-בְּנֵי וַיַּעֲבֹדְנִי וַתִּמָּאֵן
לְשַׁלְּחוּהֶנָּה אֲנֹכִי הֲרֹג אֶת-בְּנֶיךָ בְּכַרְךָ. **זכד** וַיְהִי בַדְרֹךְ בְּמַלּוֹן וַיִּפְגְּשׂוּהוּ יְהוָה
וַיִּבְקֶשׁ הַמִּיתוֹ. **זכה** וַתִּקַּח צַפְרָה צֹר וַתְּכַרֵּת אֶת-עַרְלַת בְּנָהּ וַתִּגַּע לְרַגְלָיו
וַתֹּאמֶר כִּי חָתַן-דָּמִים אַתָּה לִּי. **זכו** וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִזּוֹ אֲמָרָה חָתַן דָּמִים לַמּוֹלַת.
זכז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמַּדְבֵּר וַיִּלְךְ וַיִּפְגְּשׂוּהוּ בְּהַר
הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁק-לוֹ. **זכח** וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלְחוּ וְאֵת
כָּל-הָאֵתוֹת אֲשֶׁר צִוְּהוּ. **זכט** וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-זִקְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל. **דל** וַיִּדְבֹר אַהֲרֹן אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֵתוֹת לְעֵינֵי הָעַם. **דלא** וַיֵּאמְרוּ הָעַם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי
רָאָה אֶת-עַנְיָם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ. **הא** וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרַעֲהַ:
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּחֲגּוּ לִי בַמִּדְבָר. **הב** וַיֹּאמֶר
פְּרַעֲהַמִּי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל: לֹא יַדְעֵתִי אֶת-יְהוָה וְגַם
אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח. **הג** וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נִלְכָּה נָא דְרֹךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּפֶן-יִכְגַּעֲנוּ בַדְבָר אוֹ בַחֲרֵב. **הד**
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֶּךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת-הָעַם מִמִּעֲשָׂיו לְכוּ
לְסַבְּלֵתֵיכֶם. **הה** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ הֵן-רַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהַשְׁבַּתֶּם אֹתָם
מִסַּבְּלֵתָם. **הו** וַיִּצּוּ פְּרַעֲהַ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-הַנְּגִשִׁים בְּעַם וְאֶת-שֹׁטְרָיו לֵאמֹר. **הז**
לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לָעַם לְלַבֵּן הַלְּבַנִּים כִּתְמוֹל שֵׁלֶשׁ: הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ
לָהֶם תְּבֹן. **חא** וְאֵת-מִתְכַנֵּת הַלְּבַנִּים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שֵׁלֶשׁ תְּשִׁימוּ
עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ: כִּי-נִרְפִים הֵסַע-לָכֶן הֵם צֹעְקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְבַּחַה
לְאֱלֹהֵינוּ. **הט** תִּכְבַּד הָעֵבֶדָה עַל-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ-בָהּ וְאֶל-יִשְׁעוּ בַדְּבָרִי-שִׁקֹּר.
הי וַיִּצְאוּ נֹגְשֵׁי הָעַם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעַם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינֶנִּי נֹתֵן
לָכֶם תְּבֹן. **היא** אַתֶּם לְכוּ קַחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ: כִּי אֵין נִגְרַע
מֵעֲבַדְתְּכֶם דְּבַר. **היב** וַיִּפֹּץ הָעַם בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ קֶשׁ לַתְּבֹן. **היג**
וְהַנְּגִשִׁים אֲצִים לֵאמֹר: כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר-יוֹם בַּיּוֹמוֹ כִּאֲשֶׁר בַּהֲיוֹת הַתְּבֹן. **היד**
וַיְכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׁי פְרַעֲהַ לֵאמֹר: מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם
חֻקְכֶם לְלַבֵּן כִּתְמוֹל שֵׁלֶשׁ גַּם-תְּמוֹל גַּם-הַיּוֹם. **הטו** וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּצְעֲקוּ אֶל-פְּרַעֲהַ לֵאמֹר: לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ. **הטז** תְּבֹן אֵין נֹתֵן לַעֲבָדֶיךָ

וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֹבְדֵיךָ מִכִּים וְחֹטְאֵת עִמָּךְ. הִיזוּ וַיֹּאמְרוּ נְרָפִים
 אַתֶּם נְרָפִים עַל-כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָּה נִזְבַּחַה לַיהוָה. הִיחַ וְעַתָּה לָכוּ עֲבָדוּ
 וְתָבוּן לֹא-יִנְתֶן לָכֶם וְתִכֶן לְבָנִים תִּתְנֶנוּ. הִיט וַיִּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶתְּסַבְרַע
 לֵאמֹר: לֹא-תִגְרְעוּ מִלְּבַנֵיכֶם דָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ. הִכּוּ וַיִּפְגְּעוּ אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן
 נֹצְבִים לִקְרֹאתֶם בְּצִאתֶם מֵאֶת פְּרָעָה. הִכָּא וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יִרְא יְהוָה עֲלֵיכֶם
 וַיִּשְׁפֹּט: אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת-רִיחֲנוּ בְּעֵינֵי פְרָעָה וּבְעֵינֵי עֹבְדָיו לְתֵת-חֶרֶב בְּיָדָם
 לְהַרְגֵנוּ. הִכָּב וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: אֲדַנִּי לָמָּה הִרְעַתָּה לָעַם הַזֶּה לָמָּה
 זֶה שְׁלַחְתָּנִי. הִכָּג וַיִּמָּאֵז בְּאֵתִי אֶל-פְּרָעָה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל
 לֹא-הִצַּלְתָּ אֶת-עִמָּךְ. וַאֲ וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
 לְפְרָעָה: כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶצוֹ.
 וּבַ וַיִּדְבֵר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה. וְגַ וַאֲרָא אֶל-אַבְרָהָם
 אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וּשְׁמֵי יְהוָה לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם. וּד וְגַם הִקְמֹתִי
 אֶת-בְּרִיתִי אִתְּם לְתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנַעַן וְאֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָהּ. וְהַ
 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נְאֻקַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִים אִתְּם וְאֲזָכֹר
 אֶת-בְּרִיתִי. וּו לָכֵן אֲמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלַת
 מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אִתְּכֶם מֵעֲבַדְתֶּם וְגַאֲלַתִּי אִתְּכֶם בְּזֵרוּעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים
 גְּדֻלִים. וּז וְלִקְחֹתִי אִתְּכֶם לִי לָעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם. וּח וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל-הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לְתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם
 מִוְרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה. וּט וַיִּדְבֵר מֹשֶׁה כֵּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה
 מִקְצָר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה.
 וַי וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. וַיֹּא בֹא דַבֵּר אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח
 אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ. וַיִּב וַיִּדְבֵר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנֵי פְרָעָה וְאֲנִי עַרְל שְׁפָתַיִם.
 וַיִּג וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיִּצְוּם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 וַיִּד אֱלֹהֵי רָאשֵׁי בֵית-אַבְתָּם: בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֹרֶן
 וְכַרְמִיאֵלָה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן. וּטוּ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאַהֲד וְיִכִּין וְצַחֲר
 וְשָׂאוּל בֶן-הַכְּנַעֲנִית אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן. וּטז וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי-לוֹי
 לְתֵלְדָתָם גִּרְשׁוֹן וְיִקְהָת וּמֵרָרִי וּשְׁנִי חִיִּי לְוִי שִׁבְעַ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. וַיז בְּנֵי
 גִרְשׁוֹן לְבְנֵי וּשְׁמַעִי לְמִשְׁפַּחַתָּם. וַיח וּבְנֵי קֵהָת עֲמָרָם וַיִּצְהָר וְחִבְרֹן וְעִזִּיאֵל וּשְׁנֵי

חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה. ויט ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחות הלוי לתלדותם. וכ ויקח עמרם את-יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את-אהרן ואת-משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה. וכא ובני יצהרקרח ונפג וזכרי. וכב ובני עזיאלמישאל ואלצפון וסתרי. וכג ויקח אהרן את-אלישבע בת-עמינדב אחות נחשוןלו לאשה ותלד לו את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר. וכד ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי. וכה ואלעזר בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחותם. וכו הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם. וכז הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן. וכח ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ מצרים.

וכט וידבר יהוה אל-משה לאמר אני יהוה דבר אל-פרעה מלך מצרים את כל-אשר אני דבר אליך. ול ויאמר משה לפני יהוה: הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה.

זא ויאמר יהוה אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך. זב אתה תדבר את כל-אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו. זג ואני אקשה את-לב פרעה והרביתי את-אתתי ואת-מופתי בארץ מצרים. זד ולא-ישמע אלקים פרעה ונתתי את-ידי במצרים והוצאתי את-צבאתי את-עמי בני-ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים. זה וידעו מצרים כי-אני יהוה בנטתי את-ידי על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם. זו ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו. זז ומשה בן-שמנים שנה ואהרן בן-שלש ושמנים שנהבדברים אל-פרעה.

זח ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר. זט כי ידבר אלקים פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל-אהרן קח את-מטף והשלך לפני-פרעה יהי לתנין. זי ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את-מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין. זיא ויקרא גם-פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם-הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן. זיב וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה-אהרן את-מטתם. זיג ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים: כאשר דבר יהוה.

זיד ויאמר יהוה אל-משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם. זטו לך אל-פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על-שפת היאר והמטה אשר-נהפך:

לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ. **זטז** וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעְתָּ עַד-כֹּה. **זיז** כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעַה כִּי אֲנִי יְהוָה: הִנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה בַּמָּטָה אֲשֶׁר-בְּיָדֵי עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיַּאֲרוֹנֶה־כּוּ לְדָם. **זיח** וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיַּאֲר תַּמּוּת וּבֹאֵשׁ הַיַּאֲר וְנִלְאוּ מִצָּרִים לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיַּאֲר.

זיט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן קַח מַטֶּף וּנְטֵה-יָדְךָ עַל-מַיְמֵי מִצְרַיִם עַל-נְהַרְתָּם עַל-יַאֲרֵיהֶם וְעַל-אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל-מִקְוֵה מַיְמֵיהֶם וַיְהִי-דָם וְהָיָה דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים. **זכ** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיָּרָם בַּמָּטָה וַיִּדְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיַּאֲר לְעֵינֵי פְרָעֹה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהְפְּכוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיַּאֲר לְדָם. **זכא** וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיַּאֲר מֵתָה וַיִּבְאֵשׁ הַיַּאֲר וְלֹא-יִכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיַּאֲר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **זכב** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיֵיהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב-פְרָעֹה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. **זכג** וַיִּפֹּן פְרָעֹה וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לְבוֹ גַם-לְזֹאת. **זכד** וַיַּחֲפְרוּ כָל-מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיַּאֲר מַיִם לְשִׁתּוֹת: כִּי לֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִמַּיְמֵי הַיַּאֲר. **זכה** וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְהוָה אֶת-הַיַּאֲר.

זכו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְרָעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **זכז** וְאִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח: הִנֵּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ בְּצַפְרֵי־דַעִים. **זכח** וְשָׂרַץ הַיַּאֲר צַפְרֵי־דַעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל-מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבְעַמֻּמָּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ. **זכט** וּבָכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצַּפְרֵי־דַעִים. **חא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נְטֵה אֶת-יָדְךָ בַּמָּטָף עַל-הַנְּהַרֹת עַל-הַיַּאֲרִים וְעַל-הָאֲגַמִּים וְהָעַל אֶת-הַצַּפְרֵי־דַעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חב** וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מַיְמֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרֵי־דַע וַתִּכַּס אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חג** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת-הַצַּפְרֵי־דַעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חד** וַיִּקְרָא פְרָעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֶל-יְהוָה וַיִּסַּר הַצַּפְרֵי־דַעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאֲשַׁלַּחָה אֶת-הָעַם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה. **חה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרָעֹה הֲתִפָּאֵר עָלַי לְמַתִּי אֲעִתִּיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעֲמָךְ לְהַכְרִית הַצַּפְרֵי־דַעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ: רַק בַּיַּאֲר תִּשְׁאָרְנָה. **חו** וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כִּדְבַרְךָ לְמַעַן תִּדְעַה כִּי-אִין כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ. **חז** וַסְרוּ הַצַּפְרֵי־דַעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמְּךָ: רַק בַּיַּאֲר תִּשְׁאָרְנָה. **חח** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרָעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה עַל-דִּבְרֵי הַצַּפְרֵי־דַעִים אֲשֶׁר-שָׁם לְפְרָעֹה. **חט** וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּמְתּוּ הַצַּפְרֵי־דַעִים מִן-הַבְּתָיִם מִן-הַחֲצֹרֹת וּמִן-הַשְּׂדֹת. **חי**

וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמֹרִים וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ. **חיא** וַיֵּרָא פְּרָעָה כִּי הִיְתָה הַרְוּחָה וַהֲכִיבֵד אֶת-לְבוּ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה.

חיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נְטֵה אֶת-מִטְּךָ וְהָדָ אֶת-עֶפְרַיִם הָאָרֶץ וְהָיָה לְכַנְס בְּכָל-אָרֶץ מִצְרָיִם. **חיג** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בְּמִטְהוֹ וַיִּדְ אֶת-עֶפְרַיִם הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכְּנָס בְּאֲדָם וַיִּבְבְּהֶמָּה: כָּל-עֶפְרַיִם הָיָה כְּנִים בְּכָל-אָרֶץ מִצְרָיִם. **חיד** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרֻטָּמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת-הַכְּנִים וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכְּנָס בְּאֲדָם וַיִּבְבְּהֶמָּה. **חטו** וַיֹּאמְרוּ הַחֲרֻטָּמִים אֶל-פְּרָעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֶק לֵב-פְּרָעָה וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה.

חטז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁכֵּם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְּרָעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **חיו** כִּי אִם-אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הֲנִנִּי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָדָךָ וּבַבְּתִיךָ אֶת-הָעֶרֶב וּמְלָאוּ בְּתֵי מִצְרָיִם אֶת-הָעֶרֶב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ. **חיא** וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אָרֶץ גִּשְׁוֹן אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הָיִית-שָׁם עֶרֶב לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. **חיב** וְשָׁמַתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמָּךָ לְמַחֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה. **חכ** וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֵא עֶרֶב כָּבֵד בֵּיתָה פְּרָעָה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל-אָרֶץ מִצְרָיִם וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב. **חכא** וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זָבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאָרֶץ. **חכב** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֵת מִצְרָיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבֵת מִצְרָיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ. **חכג** דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךְ בַּמִּדְבָּר וְזָבְחֵנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ. **חכד** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וְזָבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רֶרֶק הַרְחֵק לֹא-תִרְחִיקוּ לְלַכֵּת הֶעֱתִירוּ בְעַדִּי. **חכה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמָּךָ וְהֶעֱתַרְתִּי אֶל-יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרָעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מָחָר: רַק אֶל-יִסֹף פְּרָעָה הִתֵּל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת-הָעָם לְזָבַח לַיהוָה. **חכו** וַיִּצֵּא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתֵר אֶל-יְהוָה. **חכז** וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסָּר הָעֶרֶב מִפְּרָעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ: לֹא נִשְׁאַר אֶחָד. **חכח** וַיִּכְבֵּד פְּרָעָה אֶת-לְבוּ גַם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת-הָעָם.

טא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרָעָה וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **טב** כִּי אִם-מָאֵן אֲתָה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲזִיק בָּם. **טג** הִנֵּה יָד-יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוּסִים בְּחֲמֹרִים בְּגַמְלִים בְּבִקְרָה וּבַצֹּאן דְּבַר כָּבֵד מְאֹד. **טד** וְהַפְּלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר. **טה** וַיִּשָּׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר: מָחָר

יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ. **טו** וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה מִמַּחֲרַת וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-מִת אֶחָד. **טז** וַיִּשְׁלַח פְּרַעְהוֹהֵנָה לֹא-מִת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד-אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פְּרַעְהוֹ וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם. **טח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מִלֵּא חֲפִינֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וַיִּזְרְקוּ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְרַעְהוֹ. **טט** וְהָיָה לְאַבְקָה עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה לְשַׁחֵן פָּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **י** וַיִּקְחוּ אֶת-פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פְרַעְהוֹ וַיִּזְרְקוּ אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה וַיְהִי שַׁחֵן אֲבַעֲבַעַת פָּרַח בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה. **יא** וְלֹא-יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשַּׁחֵן: כִּי-הָיָה הַשַּׁחֵן בַּחֲרָטְמִים וּבְכָל-מִצְרַיִם. **יב** וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעְהוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה.

יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִשְׁפֵּם בַּבִּקּוֹר וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְרַעְהוֹ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **יד** כִּי בַפֶּעַם הַזֹּאת אָנֹכִי שְׁלַח אֶת-כָּל-מַגְפָּתֵי אֵל-לְבָד וּבַעֲבֹדְיָהּ וּבַעֲמֹדְתֶיהָ בַעֲבוּר תִּדְעַה כִּי אֵין כָּמֹנִי בְכָל-הָאֶרֶץ. **טו** כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְאָדָּךְ אוֹתָהּ וְאֶת-עַמֶּךָ בַּדָּבָר וּתִכַּחַד מִן-הָאֶרֶץ. **טז** וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמֹדְתֶיהָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתָהּ אֶת-כַּחֲוֵי וּלְמַעַן סִפֵּר שְׁמִי בְכָל-הָאֶרֶץ. **יז** עוֹדָה מִסְתוֹלָל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלַחֶם. **יח** הֲנֵנִי מִמְטִיר כְּעֵת מַחֹר בְּרֹד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כְמוֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמֹן-הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד-עֲתָה. **יט** וְעֲתָה שְׁלַח הַעֲזוֹ אֶת-מִקְנֶךָ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה: כָּל-הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֹף הַבֵּיתָהוֹיֵרֵד עֲלֵהֶם הַבְּרֹד וּמָתוּ. **כ** הִירָא אֶת-דָּבָר יְהוָה מֵעַבְדֵי פְרַעְהוֹ הַנִּיִּס אֶת-עַבְדָּיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ אֶל-הַבְּתִיִּים. **כא** וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁם לְבוֹ אֶל-דָּבָר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת-עַבְדָּיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה.

כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בְרֹד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם: עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **כג** וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-מִטָּהוּ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהוּהוּ נָתַן קִלְתוֹ וּבְרֹד וּתְהַלֵּךְ אִשׁ אֶרְצָה וַיִּמְטֹר יְהוָה בְּרֹד עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **כד** וַיְהִי בְרֹד וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת בְּתוֹךְ הַבְּרֹד: כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כְמוֹהוּ בְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲזֵ הַיְתָה לְגוֹי. **כה** וַיִּף הַבְּרֹד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וְאֶת כָּל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבְּרֹד וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר. **כו** רַק בְּאֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר-שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְרֹד. **כז** וַיִּשְׁלַח פְּרַעְהוֹ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפְּעָם: יְהוָה הַצַּדִּיק וְאָנֹכִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים. **כח** הִעֲתִירוּ אֶל-יְהוָה וְרַב

מְהִיֵּת קִלְת אֱלֹהִים וּבָרַד וְאֲשַׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפוּן לַעֲמֹד. **טכט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֹשֶׁה כִּצְאֹתִי אֶת-הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת-כַּפֵּי אֵל-יְהוָה הַקְּלוֹת יַחְדָּלוּן וְהַבְּרַד לֹא יִהְיֶה-עוֹד לְמַעַן תִּדְעַה כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ. **טל** וְאֵתָה וְעַבְדֶּיךָ: יִדְעֹתִיכִי טָרַם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים. **טלא** וְהַפְּשֹׁתָה וְהַשְּׁעָרָה נִפְתָּה: כִּי הַשְּׁעָרָה אָבִיב וְהַפְּשֹׁתָה גְבֻעַל. **טלב** וְהַחֲטָה וְהַכְּסָמֶת לֹא נָכוּ: כִּי אֶפִּילֹת הִנֵּה. **טלג** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה אֶת-הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו אֵל-יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבְּרַד וּמָטָר לֹא-נִתַּד אֶרְצָה. **טלד** וַיֵּרָא פְּרָעָה כִּי-חָדַל הַמָּטָר וְהַבְּרַד וְהַקְּלוֹת וַיִּסְּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו. **טלה** וַיִּחְזַק לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרָעָה: כִּי-אֲנִי הַכְּבִדְתִּי אֶת-לְבוֹ וְאֵת-לֵב עַבְדֶּיךָ לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקִרְבוֹ. **יב** וְלִמַּעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֵךְ וּבֶן-בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֹתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **יג** וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרָעָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד-מָתִי מֵאַנְתָּה לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **יד** כִּי אִם-מֵאַן אֵתָה לְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנְּנִי מִבֵּיָא מִחַר אַרְבָּה בְּגִבְלָךְ. **יה** וְכִסָּה אֶת-עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לְרֹאֵת אֶת-הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת-יֶתֶר הַפְּלֹטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִן-הַבְּרַד וְאָכַל אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצִּמְח לָכֶם מִן-הַשֻּׁדָּה. **יו** וּמָלְאוּ בְּתִיךָ וּבְתִי כָל-עַבְדֶּיךָ וּבְתִי כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל-הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה. **יז** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְּרָעָה אֵלָיו עַד-מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטָּרַם תִּדְעַה כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם. **יח** וַיּוֹשֶׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֲלֹכִים. **יט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךָ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצִאֲנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךָ כִּי חָג-יְהוָה לָנוּ. **י** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְּכֶם רָאוּ כִּי רָעָה נִגְדַּת פְּנִיכֶם. **יא** לֹא כֵן לָכוּ-נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת-יְהוָה כִּי אֵתָה אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרֹשׁ אֶתְכֶם מֵאֶת פְּנֵי פְּרָעָה.

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבָּה וַיַּעַל עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת כָּל-אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבְּרַד. **יג** וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-מִטָּהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוֶה נִהַג רוּחַ-קָּדִים בְּאֶרֶץ כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלִּילָה הַבֹּקֶר הַיְהוּרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת-הָאֲרָבָה. **יד** וַיַּעַל הָאֲרָבָה עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: כִּבְדַּד מְאֹד לְפָנָיו לֹא-הָיָה כֵן אַרְבָּה

כִּמְהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה-בּוֹ. **יטו** וַיִּכַּס אֶת-עֵינַי כָּל-הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל
 אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל-פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרָד וְלֹא-נוֹתַר כָּל-יֵרֶק
 בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם. **יטז** וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לְקַרְא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר חֲטַאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם. **יז** וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אֶדְ הַפְּעַם
 וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת-הַמָּוֹת הַזֶּה. **יח** וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ
 וַיַּעֲתֵר אֶל-יְהוָה. **יט** וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ-יָם חֲזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת-הָאָרֶבָה
 וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף: לֹא נִשְׂאָר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם. **יכ** וַיַּחֲזֹק יְהוָה
 אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

יכא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נְטִיה יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל-אָרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ. **יכב** וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ-אֲפֹלָה בְּכָל-אָרֶץ
 מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים. **יכג** לֹא-רָאוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו וְלֹא-קָמוּ אִישׁ
 מִתַּחַת יוֹשְׁלֵשֶׁת יָמִים וּלְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם. **יכד** וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ
 אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכוּ עִבְדוּ אֶת-יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקִרְכֶם יֵצֵא: גַּם-טַפְּכֶם יֵלְךָ
 עִמָּכֶם. **יכה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם-אֲתָה תִתֵּן בְּיַדְנוּ זְבָחִים וְעַלְתָּ וְעָשִׂינוּ לַיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ. **יכו** וְגַם-מִקְנֵנוּ יֵלְךָ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פְּרִסָּה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעִבְד
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא-נִדַּע מַה-נַּעֲבֹד אֶת-יְהוָה עַד-בֵּאֵנוּ שָׁמָּה. **יכז**
 וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם. **יכח** וַיֹּאמֶר-לוֹ פְּרַעֲהַ לֵךְ מֵעַלֵי
 הַשָּׂמֶר לֵךְ אֶל-תַּסֹּף רְאוֹת פְּנִיכִי בַיּוֹם רְאוֹתְךָ פְּנֵי תַמּוֹת. **יכט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן
 דַּבַּרְתָּ: לֹא-אֶסֶף עוֹד רְאוֹת פְּנִיךָ.

יכא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיא עַל-פְּרַעֲהַ וְעַל-מִצְרַיִם אַחֲרָי-כֵּן
 יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה: כְּשִׁלְחוּכֶלָּה גֵרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה. **יכב** דַּבֵּר-נָא בְּאָזְנֵי
 הָעָם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כְּלִי-כֶסֶף וְכִלְי זָהָב. **יכג** וַיִּתֵּן
 יְהוָה אֶת-חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָדוֹל מְאֹד בְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי
 עַבְדֵי-פְּרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעָם.

יכד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה: כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם. **יכה**
 וּמֵת כָּל-בְּכוֹר בְּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
 אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה. **יכו** וְהִיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכָמָהוּ לֹא תִסָּף. **יכז** וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ-כָּלֵב
 לְשֹׁנוֹ לְמַאִישׁ וְעַד-בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלָה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין
 יִשְׂרָאֵל. **יכח** וַיִּרְדּוּ כָל-עַבְדֵיךָ אֵלָה אֵלֵי וְהַשְׁתַּחֲוּ-לִי לֵאמֹר צֵא אֲתָה וְכָל-הָעָם
 אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרָי-כֵּן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעַם-פְּרַעֲהַ בְּחָרִי-אָף.

יאט ויאמר יהוה אל-משה לא-ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים. **יא** ומשה ואהרן עשו את-כל-המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא-שלח את-בני-ישראל מארצו.

יבא ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים לאמר. **יבב** החדש הזה לכם ראש חודשים: ראשון הוא לכם לחדשי השנה. **יבג** דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה: ויקחו להם איש ששה לבית-אבותו לבית. **יבד** ואם-ימעט הבית מהיות משהולקח הוא ושכנו הקרב אל-ביתו במכסת נפשות: איש לפי אכלו תכסו על-השנה. **יבה** ששה תמים זכר בן-שנה יהיה לכם מן-הקבשים ומן-העזים תקחו. **יבו** והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת-ישראל בין הערבים. **יבז** ולקחו מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על הבתים אשר-יאכלו אתו בהם. **יבח** ויאכלו את-הבשר בלילה הזה: צלי-אש ומצות על-מררים יאכלהו. **יבט** אל-תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים: כי אם-צלי-אש ראשו על-פרעיו ועל-קרביו. **יבי** ולא-תותירו ממנו עד-בקר והנותר ממנו עד-בקר באש תשרפו. **יביא** וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים ועליכם ברגליכם ומקלכם בידיכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה. **יביב** ועברתי בארץ-מצרים בלילה הזה והכיתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם ועד-בהמה ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה. **יביג** והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עליכם ולא-יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים. **יביז** והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה: לדורתכם חקת עולם תחגהו. **יבטו** שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם: כי כל-אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד-יום השבעי. **יבטז** וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם: כל-מלאכה לא-יעשה בהם אשר יאכל לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם. **יביז** ושמרתם את-המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדורתכם חקת עולם. **יביח** בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות: עד יום האחד ועשרים לחדש בערב. **יביט** שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם: כי כל-אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ. **יבכ** כל-מחמץ לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות.

יבכא ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אלהם: משכו וקחו לכם צאן למשפחתכם ושחטו הפסח. **יבכב** ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר-בסוף והגעעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר. **יבכג** ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף. **יבכד** ושמרתם את-הדבר הזה לחק-לך ולבניך עד-עולם. **יבכה** והיה כי-תבאו אל-הארץ אשר יתן יהוה לכם כפאשר דבר ושמרתם את-העבדה הזאת. **יבכו** והיה כי-יאמרו אליכם בניכם: מה העבדה הזאת לכם. **יבכז** ואמרתם זבח-פסח הוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים בנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. **יבכח** וילכו ויעשו בני ישראל: כפאשר צוה יהוה את-משה ואהרן בן עשו. **יבכט** ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל-בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על-כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה. **יבל** ויקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים: כי-אין בית אשר אין-שם מת. **יבלא** ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם-אתם גם-בני ישראל ולכו עבדו את-יהוה כדברכם. **יבלב** גם-צאנכם גם-בקרכם קחו כפאשר דברתם ולכו וברכתם גם-אתי. **יבלג** ותחזק מצרים על-העם למהר לשלחם מן-הארץ: כי אמרו פלנו מתים. **יבלד** וישא העם את-בצקו טרם יחמץ משארתם צרות בשמלתם על-שכמם. **יבלה** ובני-ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי-כסף וכלי זהב ושמלת. **יבלו** ויהוה נתן את-חן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את-מצרים. **יבלז** ויסעו בני-ישראל מרעמסס סכתה כשש-מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. **יבלח** וגם-ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד. **יבלט** ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצותכי לא חמץ: כי-גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם-צדה לא-עשו להם. **יבמ** ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה. **יבמא** ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות יהוה מארץ מצרים. **יבמב** ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים: הוא-הלילה הזה ליהוה שמרים לכל-בני ישראל לדורתם. **יבמג** ויאמר יהוה אל-משה ואהרן זאת חקת הפסח: כל-בן-נכר לא-יאכל בו. **יבמד** וכל-עבד איש מקנת-כסף ומלתה אתו אז יאכל בו. **יבמה** תושב

וְשָׁכִיר לֹא-יֹאכַל בּוֹ. **יבמו** בְּבַיִת אֶחָד יֹאכַל לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת מִן-הַבֶּשֶׂר
 חוּצָה וְעַצֶּם לֹא תִשְׁבְּרוּ-בּוֹ. **יבמו** כָּל-עַדֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ. **יבמח** וְכִי-יִגֹּר
 אֶתְּךָ גֵר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹל לוֹ כָּל-זָכָר וְאִזּוּ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח
 הָאָרֶץ וְכָל-עֶרְל לֹא-יֹאכַל בּוֹ. **יבמט** תּוֹרָה אַחַת יְהִיָּה לְאֶזְרַח וְלִגֵּר הַגֵּר
 בְּתוֹכְכֶם. **יבנ** וַיַּעֲשׂוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן כִּן
 עָשׂוּ.

יבנא וַיְהִי בְּעַצֶּם הַיּוֹם הַזֶּה: הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם עַל-צַבָּאוֹתָם.

יגא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יגב** קִדַּשׁ-לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-רֶחֶם בְּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְבִאֲדָם וּבְבִהֵמָה: לִי הוּא. **יגג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה
 אֲשֶׁר יִצְאוֹתֶם מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
 יֹאכַל חֶמֶץ. **יגד** הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב. **יגה** וְהָיָה כִּי-יִבְיֵאֵךְ יְהוָה
 אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וַדְּבַשׁ וְעַבְדֹת אֶת-הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה. **יגו** שִׁבַּעַת יָמִים
 תֹּאכַל מִצַּת וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה. **יגז** מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבַּעַת הַיָּמִים
 וְלֹא-יִרְאֶה לָךְ חֶמֶץ וְלֹא-יִרְאֶה לָךְ שְׂאֵר בְּכָל-גִּבְלֶךָ. **יגח** וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם
 הַהוּא לֵאמֹר: בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. **יגט** וְהָיָה לָךְ לְאוֹת
 עַל-יָדְךָ וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּתְּנֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ: כִּי בְיַד תִּזְקֶה הוֹצֵאֲךָ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם. **יגי** וְשָׁמַרְתָּ אֶת-הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יָמִימָה.
יגיא וְהָיָה כִּי-יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וְלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לָךְ.
יגיב וְהִעֲבַרְתָּ כָל-פֶּטֶר-רֶחֶם לַיהוָה וְכָל-פֶּטֶר שֶׁגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהִיָּה לָךְ
 הַזְּכָרִים לַיהוָה. **יגיג** וְכָל-פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְּשֵׁה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ וְכָל
 בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָד תִּפְדֶּה. **יגיז** וְהָיָה כִּי-יִשְׁאָלְךָ בְנֶךָ מִחֵר לֵאמֹר מַה-זֹּאת:
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים. **יגטו** וַיְהִי
 כִּי-הִקְשָׁה פְרַעֲה לְשַׁלְּחַנוּ וַיַּהְרֹג יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם
 וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל-כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי
 אֶפְרָתָה. **יגטז** וְהָיָה לְאוֹת עַל-יָדְכָה וְלִטּוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיאָנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם.

יגיאז וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲה אֶת-הָעָם וְלֹא-נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב
 הוּא: כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן-יִנָּחַם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָה. **יגיאח**
 וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת-הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם-סוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ

מִצָּרִים. יִגִּיט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ: כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת-עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם.
 יִגַּב וַיִּסְעוּ מִסַּכַּת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר. יִגְכֹּא וַיְהוּהוּ הַלֵּךְ לַפְּנֵיהֶם יוֹמָם
 בְּעֵמוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעֵמוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וְלַיְלָה.
 יִגְכֹּב לֹא-יָמִישׁ עֲמוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעֲמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לַפְּנֵי הָעָם.
 יִדֹא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יִדֹב דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לַפְּנֵי פִי
 הַחִירֹת בֵּין מִגְדַל וּבֵין הַיָּם: לַפְּנֵי בַעַל צְפֹן נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל-הַיָּם. יִדֹג וַאֲמַר
 פְּרָעָה לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם בְּאַרְץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר. יִדֹז וְחִזְקוּתִי
 אֶת-לֵב-פְּרָעָה וְרַדְף אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבְּדָהּ בְּפְרָעָה וּבְכָל-חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצָּרִים כִּי-אֲנִי
 יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ-כֵן. יִדֹה וַיִּגַּד לְמִלְךְ מִצָּרִים כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לֵבָב פְּרָעָה וַעֲבָדֵיו
 אֶל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ מֵה-זֹאת עָשִׂינוּ כִּי-שָׁלַחנִי אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ. יִדֹז וַיֹּאסֹר
 אֶת-רֶכְבּוֹ וְאֶת-עֲמוֹ לְקַח עִמּוֹ. יִדֹז וַיִּקַּח שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב בַּחוּר וְכָל רֶכֶב מִצָּרִים
 וְשָׁלֹשׁ עַל-כֵּלָו. יִדֹח וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה מִלְךְ מִצָּרִים וַיִּרְדֹף אַחֲרֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה. יִדֹט וַיִּרְדְּפוּ מִצָּרִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ
 אוֹתָם חֲנִים עַל-הַיָּם כָּל-סוּס רֶכֶב פְּרָעָה וּפְרָשָׁיו וְחִילוֹעַל-פִּי הַחִירֹת לַפְּנֵי בַעַל
 צְפֹן. יִדֹי וּפְרָעָה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצָּרִים נֹסַע
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה. יִדֹיא וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
 הַמִּבְּלִי אִין-קִבְרִים בְּמִצָּרִים לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר: מֵה-זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ
 לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. יִדֹיב הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר
 חַדַּל מִמְּנוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם: כִּי טוֹב לָנוּ עַבְדָּתְךָ מִמִּתְנוּ בַּמִּדְבָּר.
 יִדֹיג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-תִּירָאוּהוּ תִצְבּוּ וּרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה
 אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם: כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם
 עוֹד עַד-עוֹלָם. יִדֹיד יְהוָה יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן.
 יִדֹטו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מֵה-תִצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. יִדֹטז
 וְאַתָּה הָרַם אֶת-מִטְּךָ וְנִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ
 הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה. יִדֹיז וְאֲנִי הִנְנִי מַחֲזֵק אֶת-לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבְּדָהּ
 בְּפְרָעָה וּבְכָל-חִילוֹ בְּרֶכְבּוֹ וּבְפְרָשָׁיו. יִדֹיח וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַכְּבִדִי
 בְּפְרָעָה בְּרֶכְבּוֹ וּבְפְרָשָׁיו. יִדֹיט וַיִּסַּע מִלֶּאדָּה הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לַפְּנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
 וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם. יִדֹכ וַיָּבֹא בֵּין
 מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיָּאָר אֶת-הַלְּיָלָה וְלֹא-קָרַב
 זֶה אֶל-זֶה כָּל-הַלְּיָלָה. יִדֹכֹא וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּלְךְ יְהוָה אֶת-הַיָּם

בְּרוּחַ קָדִים עָזָה כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְחֶרֶבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם. **יִדְכָּב** וַיָּבֵאוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינֵם וּמִשְׂמָאלָם. **יִדְכָּג**
 וַיִּרְדְּפוּ מִצָּרִים וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פָּרְעָה רָכְבוּ וּפָרָשָׁיו: אֶל-תּוֹךְ הַיָּם.
יִדְכָּד וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן
 וַיָּהֶם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם. **יִדְכָה** וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרְכַּבְתּוֹ וַיִּנְהַגְהוּ בַּכַּבֵּדֶת וַיֹּאמְרוּ
 מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרַיִם.
יִדְכו וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נָטָה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל-מִצְרַיִם
 עַל-רָכְבוֹ וְעַל-פָּרָשָׁיו. **יִדְכֹז** וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בִּקְרוּ
 לְאִיתָנּוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם. **יִדְכַח** וַיָּשְׁבוּ
 הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרָכָב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פָּרְעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם:
 לֹא-נִשְׂאָר בָּהֶם עַד-אַחַד. **יִדְכֹט** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם
 לָהֶם חוֹמָה מִימִינֵם וּמִשְׂמָאלָם. **יִדֹל** וַיִּשְׁעַע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד
 מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שֵׁפֶת הַיָּם. **יִדֹלֵא** וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
 בֵּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ.

טוֹא אִזּוּ יִשְׁיֵר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לְאִמּוֹר: אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה סוּס
 וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיָם. **טוֹב** עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי-לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ. **טוֹג** יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שְׁמוֹ. **טוֹד** מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשׁוֹ טַבְּעוּ בָיָם-סוּף. **טוֹה** תְּהַמֹּת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ
 אָבֶן. **טוֹו** יִמִּינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכַּח יִמִּינֶךָ
 יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב. **טוֹז** וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרָס
 קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חֶרֶב לְיִאכְלָמוּ כִּקֵּשׁ. **טוח** וּבְרוּחַ
 אֲפִיקָה נְעַרְמוּ מֵיָם נִצְבוּ כְּמוֹ-נֵד
 נֹזְלִים קָפְאוּ תְּהַמֹּת בְּלֵב-יָם. **טוט** אָמַר
 אוֹיֵב אֲרֹדְךָ אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל תִּמְלָאמוּ
 נַפְשֵׁי אָרִיק חֶרְבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי. **טוי** נִשְׁפֹּת
 בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כַּעֲפוּרֹת בְּמַיִם

אֲדִירִים. **טוֹיָא** מִי-כַּמֶּכָּה בְּאֵלִם יְהוָה מִי
 כַּמֶּכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 פְּלֵא. **טוֹיב** נְטִיתָ יְמִינְךָ תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ. **טוֹיג** נְחִיתָ
 בְּחִסְדְּךָ עִם-זוֹ גָּאֲלָתָּ נְהִלָּתָּ בְּעִזָּה אֶל-גֹּוֹה
 קִדְשֶׁךָ. **טוֹיד** שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל
 אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פְּלִשְׁתִּי. **טוטו** אֲזוֹ נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי
 אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יֵאֲחִזְמוּ רַעַד נִמְגּוֹ
 כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן. **טוטז** תִּפְּלַעְלֵהֶם אֵימָתָה
 וּפְחַד בְּגִדְלֵךְ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן: עַד
 יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ
 קִנִּיתָ. **טוֹיז** תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נְחֻלְתְּךָ מְכוּן
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כוֹנֵנוּ
 יְדִידֶךָ. **טוֹיח** יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד. **טוֹיט** כִּי
 בָּא סוּס פָּרְעֹה בָּרָכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
 אֶת-מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

טוכ וַתִּקַּח מֵרִים הַנְּבִיאָה אַחוֹת אֶהֱרֹן אֶת-הַתִּנְיָבִיָּדָה וַתִּצְאָן כָּל-הַנְּשִׁים
 אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲלֹת. **טוכא** וַתַּעַן לָהֶם מֵרִים: שִׁירוּ לַיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה
 סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם.

טוכב וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף וַיִּצְאוּ אֶל-מִדְבַּר-שׁוּר וַיִּלְכוּ
 שְׁלֹשֶׁת-יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא-מָצְאוּ מַיִם. **טוכג** וַיָּבֹאוּ מִרְתְּהוֹלָא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיַּם
 מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמָהּ מָרָה. **טוכד** וַיִּלְנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵאמֹר
 מַה-נִּשְׁתַּתָּה. **טוכה** וַיִּצַּעַק אֶל-יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ
 הַמַּיִם שֵׁם שָׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסָּהוּ. **טוכו** וַיֹּאמֶר אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ
 כָּל-חֻקֵּיכָל-הַמִּחֲלָה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֶךָ.
טוכז וַיָּבֹאוּ אֵילֶמְהוֹשֶׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ-שָׁם
 עַל-הַמַּיִם. **טוזא** וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר-סִין אֲשֶׁר
 בֵּין-אֵילִם וּבֵין סִינֵיבְחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טוזב**
 וַיִּלְנוּ (וַיִּלְוּנוּ) כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אֶהֱרֹן בְּמִדְבַּר. **טוזג** וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי-יִתֵּן מוֹתָנוּ בְּיַד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָנוּ עַל-סִיר

הַבָּשָׂר בְּאֹכְלֵנוּ לֶחֶם לְשֹׁבַע: כִּי-הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת-כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעַב.

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוֹ דָּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הִילָךְ בְּתוֹרַתִי אִם-לֹא. **טז** וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-וּלְקָטוֹ יוֹם יוֹם. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עֲרֹבוּיֶדְעֵתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טז** וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלּוּנוּ (תִּלְיִנוּ) עָלֵינוּ. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לְשֹׁבַע בְּשָׁמַע יְהוָה אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא-עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה: כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם. **טז** וַיְהִי כַּדָּבַר אֲהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרָאָה בְּעֵינָיו.

טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טז** שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקֹר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **טז** וַיְהִי בְּעֶרְבוֹתַעַל הַשָּׁלוֹ וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחֲנֶה וּבִבְקֹר הִיָּתָה שְׁכַבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה. **טז** וַתַּעַל שְׁכַבַת הַטַּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחֹסֶפֶס דָּק כְּכַפֹּר עַל-הָאָרֶץ. **טז** וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּאֵכִי לֹא יָדְעוּ מֵה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה. **טז** זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּה יְהוָה לְקָטוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ: עֹמֵר לְגִלְגַּלַת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֶהְלוּ תִקְחוּ. **טז** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט. **טז** וַיִּמְדּוּ בְּעֹמְרוֹלָא הָעֵדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר: אִישׁ לְפִי-אֲכָלוּ לְקָטוֹ. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: אִישׁ אֶל-יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בִּקֹּר. **טז** וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בִּקֹּר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה. **טז** וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס. **טז** וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקָטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאַחַד וַיָּבִאוּ כָּל-נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לַמֹּשֶׁה. **טז** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה שֶׁבֶתוֹן שַׁבַת-קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחֵר: אֶת אֲשֶׁר-תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ וְאֶת כָּל-הָעֵדִף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבֹּקֶר. **טז** וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד-הַבֹּקֶר כְּאֲשֶׁר צִוִּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא-הִיָּתָה בּוֹ. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי-שַׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה: הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה.

טזכו שֶׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא יִהְיֶה-בּוֹ. **טזכז** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן-הָעַם לִלְקוֹט וְלֹא מָצְאוּ.

טזכח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: עַד-אָנָּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי. **טזכט** רְאוּ כִי-יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְּׁבַתְעַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמַיִם שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל-יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. **טזל** וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. **טזלא** וַיִּקְרְאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גֹּד לָבוֹן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בַּדְּבָשׁ. **טזלב** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֵּא הָעֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טזלג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן-שָׁמָּה מִלֵּא-הָעֹמֵר מִן וְהִנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם. **טזלד** כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת. **טזלה** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בְּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשָׁבֹת: אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בְּאֵם אֶל-קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן. **טזלו** וְהָעֹמֵר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא.

יזא וַיִּסְעוּ כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַר-סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל-פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרִפְיִדִים וְאִין מִיַּם לַשְּׁתֵּת הָעָם. **יזב** וַיָּרֶב הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תָנוּ-לָנוּ מִיַּם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מֵה-תִּרְיִבוּן עַמְדֵי מֵה-תִּנְסוּן אֶת-יְהוָה. **יזג** וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיֵּלֶן הָעָם עַל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי בְּצִמָּא. **יזד** וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָּעַם הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסִקְלָנִי. **יזה** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אֹתָם מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטֹּף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת-הַיֶּאֱרָקָה בַּיָּדָה וְהִלַּכְתָּ. **יזו** הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִיַּם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **יזז** וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִסָּה וּמְרִיבָה: עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתֶּם אֶת-יְהוָה לֵאמֹר הִישׁ יְהוָה בְּקִרְבָנוּ אִם-אֵין.

יזח וַיָּבֵא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרִפְיִדִים. **יזט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה שַׁע בְּחַר-לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק מִחַר אֲנָכִי נֹצֵב עַל-רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי. **יזי** וַיַּעַשׂ יְהוָה שַׁע כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה. **יזיא** וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יְדוּוּגְבַר יִשְׂרָאֵל וּכַאֲשֶׁר יִנִּיחַ יְדוֹ וְגְבַר עֲמֶלֶק. **יזיב** וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ-אֹבֹן וַיִּשְׁיִמוּ תַּחְתּוֹ וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. **יזיג** וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה שַׁע אֶת-עֲמֶלֶק וְאֶת-עַמּוֹ לִפְנֵי-חָרֵב.

יזיד ויאמר יהוה אל-מֹשֶׁה כְּתַב זֶאת זְכוּרֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ: כִּי-מַחֲה אֶמְחֶה אֶת-זֵכֶר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. **יזטו** וַיְבֹן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי. **יזטז** וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-כֶּסֶף יֵה מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֶק מִדָּר דָּר.

יחא וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּן חֵתָן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. **יחב** וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֵתָן מֹשֶ׈ה אֶת-צִפְרָה אִשְׁתּוֹ מִשְׁהָאֲחֵר שְׁלוּחִיָּה. **יחג** וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ: אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה. **יחד** וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיִּצְלַנִּי מִחֶרֶב פְּרַעֲה. **יחה** וַיָּבֵא יִתְרוֹ חֵתָן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה: אֶל-הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא חֵתָה שְׁסֵהָר הָאֱלֹהִים. **יחו** וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי חֵתָנְךָ וַיִּתְּרוּ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְשְׁנֵי בָנֶיךָ עִמָּה. **יחז** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֵתָנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקוּ-לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ-לְרַעְהוּ לְשָׁלוֹם וַיִּבְאוּ הָאֱהָלָה. **יחח** וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֵתָנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפְרַעֲה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל: אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאתֶם בַּדֶּרֶךְ וַיִּצְלַם יְהוָה. **יחט** וַיַּחֲדֵךְ יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. **יחי** וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲה: אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת-הָעָם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם.

יחיא עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים: כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם.

יחיב וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֵתָן מֹשֶׁה עִלָּה וַיִּזְבְּחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֶהָרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל-לֶחֶם עִם-חֵתָן מִשְׁהַלְּפָנַי הָאֱלֹהִים. **יחג** וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשֹׁפֵט אֶת-הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֹּקֶר עַד-הָעֶרֶב. **יחיד** וַיִּרְא חֵתָן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָּעָם וַיֹּאמֶר מַה-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָּעָם מִדּוֹעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ וְכָל-הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן-בֹּקֶר עַד-עֶרֶב. **יחטו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֵתָנוֹ: כִּי-יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים. **יחטז** כִּי-יְהִיָּה לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשֹׁפֵטִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת-תּוֹרֹתָיו. **יחיז** וַיֹּאמֶר חֵתָן מֹשֶׁה אֵלָיו: לֹא-טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה. **יחיא** נָבֵל תִּבְלַגְּם-אַתָּה גַם-הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ: כִּי-כִבֵּד מִמֶּךָ הַדְּבָר לֹא-תוּכַל עֲשׂוֹהוּ לְבַדְּךָ. **יחיט** עַתָּה שָׁמַע בְּקִלִּי אֵיעָצְךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֲיִה אַתָּה לָּעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת-הַדְּבָרִים אֶל-הָאֱלֹהִים. **יחכ** וְהִזְהַרְתָּ אֶתְהֶם אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת-הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן. **יחכא** וְאַתָּה תִּחְזָה מִכָּל-הָעָם אֲנָשִׁי-חַיִּל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אֲמַת־שֹׁנְאֵי בָצַע וְשִׁמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת. **יחכב** וְשֹׁפֵטוֹ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת וְהָיָה כָּל-הַדְּבָר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל-הַדְּבָר הַקָּטָן

יִשְׁפֹּטוּ-הֵם וְהַקֵּל מֵעַלְיָד וְנִשְׂאוּ אֶתְּךָ. **יחכג** אִם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה תַעֲשֶׂה וְצִוְּךָ
 אֱלֹהִים וְיִכְלַת עֲמֹד וְגַם כָּל-הָעַם הַזֶּה עַל-מִקְמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם. **יחכד** וַיִּשְׁמַע
 מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר. **יחכה** וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי-חַיִּל
 מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רְאִשִׁים עַל-הָעַם שָׂרֵי אֱלֹפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמֻשִׁים
 וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת. **יחכו** וְשָׁפֹטוּ אֶת-הָעַם בְּכָל-עֵת: אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יִבְיֹאוּ
 אֶל-מֹשֶׁה וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּ הֵם. **יחכז** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-חֲתָנוּ וַיִּלְךְ לוֹ
 אֶל-אַרְצוֹ.

יטא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר
 סִינִי. **יטב** וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינִי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲ-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד
 הַהָר. **יטג** וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הָהָר לֵאמֹר כֹּה
 תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **יטד** אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם
 וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאָבִיא אֶתְכֶם אֵלַי. **יטה** וְעַתָּה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ
 בְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי-לִי כָּל-הָאָרֶץ. **יטו**
 וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלַכְת כַּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ: אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל. **יטז** וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעַם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה. **יטז** וַיַּעֲנוּ כָּל-הָעַם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
 נַעֲשֶׂה וְנִשְׁבַּע מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעַם אֶל-יְהוָה. **יטז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנֵּה
 אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעֲנָן בְּעָבוֹר יִשְׁמַע הָעַם בְּדְבָרֵי עַמְּךָ וְגַם-בְּדַעֲמֵינוּ לְעוֹלָם
 וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעַם אֶל-יְהוָה. **יטי** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעַם
 וְקַדְשֵׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַסוּ שְׂמֹלֹתָם. **יטיא** וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָּל-הָעַם עַל-הַר סִינִי. **יטיב** וְהִגַּבְלַתְּ אֶת-הָעַם סָבִיב
 לְאֹמֶר הַשְּׂמֹרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וְנִגַּע בְּקַצְהוּ: כָּל-הַנִּגַּע בְּהָר מוֹת יוּמָת. **יטיג**
 לֹא-תִגַּע בּוֹ יָד כִּי-סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ-יָרֵה יִיָּרֵה אִם-בְּהֵמָה אִם-אִישׁ לֹא יַחֲיֶה
 בְּמִשְׁךָ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר. **יטיד** וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן-הָהָר אֶל-הָעַם וַיִּקְדַּשׁ
 אֶת-הָעַם וּכְבַסוּ שְׂמֹלֹתָם. **יטטו** וַיֹּאמֶר אֶל-הָעַם הָיוּ נְכֹנִים לְשִׁלְשֶׁת יָמִים:
 אֶל-תִּגָּשׁוּ אֶל-אִשָּׁה. **יטטז** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהִיִּת הַבְּקָר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
 וַעֲנָן כָּבֵד עַל-הָהָר וְקוֹל שִׁפְר חֲזָק מְאֹד וַיִּיחָרֵד כָּל-הָעַם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה. **יטז**
 וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעַם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן-הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר.
יטיח וְהָר סִינִי עָשָׂן כֹּלֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׂנו כְּעָשָׂן
 הַכֹּבֵשָׁן וַיִּיחָרֵד כָּל-הָהָר מְאֹד. **יטיט** וַיְהִי קוֹל הַשִּׁפְר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה
 יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל. **יטכ** וַיֵּרֵד יְהוָה עַל-הַר סִינִי אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא

יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-רֹאשׁ הַהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה. **יטכא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רַד הָעֵד בָּעַם: פֶּן-יִהְרָסוּ אֶל-יְהוָה לְרֹאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב. **יטכב** וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל-יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ: פֶּן-יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה. **יטכג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֹא-יִוָּכַל הָעַם לַעֲלֹת אֶל-הַר סִינַי: כִּי-אַתָּה הִעַדְתָּה בְּנֵינוּ לֵאמֹר הִגְבַּל אֶת-הָהָר וְקַדְּשָׁתוּ. **יטכד** וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי יְהוָה לְךָ-רַד וְעֲלִיתָ אֵתָהּ וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם אֶל-יִהְרָסוּ לַעֲלֹת אֶל-יְהוָה פֶּן-יִפְרָץ-בָּם. **יטכה** וַיֵּרַד מֹשֶׁה אֶל-הָעַם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים.

כא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר.

כב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי. **כג** לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּהַיָּם לְהֵם וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּאֵף קָדַד עֵוֹן אָבֹת עַל-בָּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשֹׁנָאִי. **כה** וְעֲשֶׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי. **כו** לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא: כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

כז זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. **כח** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלָאכָתְךָ. **כט** וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה אֵתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ עֹבְדֶיךָ וְאִמָּתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. **כ** כִּי כִי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בָּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ. **כיא** כִּיבַד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ לְמַעַן וְאָרְכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

כיב לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאֹף לֹא תִגְנֹב לֹא-תַעֲנֶה בְרַעַף עַד שֹׁקֵר. **כיג** לֹא תַחְמֹד בֵּית רַעַף לֹא-תַחְמֹד אִשֶׁת רַעַף וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַף.

כיד וְכָל-הָעַם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלַּפִּידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת-הָהָר עָשָׁן וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק. **כטו** וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר-אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן-נָמוּת. **כטז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעַם אֶל-תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל-פְּנִיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ. **כיז** וַיַּעֲמֵד הָעַם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל-הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים.

כיח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם. **כיט** לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי: אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם. **ככ** מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה-לִּי וְזָבַחַת עָלָיו אֶת-עֹלֹתֶיךָ וְאֶת-שְׁלֹמֶיךָ אֶת-צֹאנֶיךָ וְאֶת-בְּקָרְךָ בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת-שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתֶּיךָ. **ככא** וְאִם-מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה-לִּי לֹא-תִבְנֶה אֶתְהֶן גְּזִית: כִּי חֲרָבָה הַנֶּפֶת עָלֶיךָ וּתְחַלְלֶנָּה. **ככב** וְלֹא-תַעֲלֶה בְּמַעֲלֹת עַל-מִזְבְּחִי: אֲשֶׁר לֹא-תִגָּלֶה עָרוֹתֶיךָ עָלָיו.

ככא וְאֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם. **ככב** כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרֵי שָׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַע־תַּיִצָּא לְחֻפְשֵׁי חָנָם. **ככג** אִם-בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא אִם-בַּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ. **ככד** אִם-אֲדָנָיו יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה-לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיךָ תִהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגִפּוֹ. **ככה** וְאִם-אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת-אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֻפְשִׁי. **ככו** וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדָּלֶת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוּ לְעַלְמָם.

ככז וְכִי-יִמְכֹר אִישׁ אֶת-בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים. **ככח** אִם-רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר-לֹא (לוֹ) יַעֲדֶהוּ הַפְּדָה: לְעַם נְכָרִי לֹא-יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ בְּבִגְדוֹ-בָּהּ. **ככט** וְאִם-לִבָּנוּ יֵיעָדְנָהּ כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ. **ככי** אִם-אֶחָרָת יִקַּח-לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע. **ככיא** וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֱלֹהִים יַעֲשֶׂה לָּהּ: וַיֵּצֵאָה חָנָם אֵין כָּסֶף.

ככיא מִכָּה אִישׁ וְיָמָת מוֹת יוֹמָת. **ככיא** וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידוּשׁ מִתִּי לָךְ מִקּוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה.

ככיד וְכִי-יָזַד אִישׁ עַל-רַעְהוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מִעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֻנּוּ לְמוֹת. **ככטו** וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת.

ככטז וּגְיָב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוֹמָת.

ככיז וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת.

ככיח וְכִי-יָרִיבוּ אֲנָשִׁים וְהִכָּה-אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב. **ככיט** אִם-יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל-מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמִּכָּה: רַק שְׁבִתּוֹ יִתֵּן וְרִפָּא יִרְפָּא.

כככ וְכִי-יִכָּה אִישׁ אֶת-עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת-אִמָּתוֹ בְּשֹׁבֵט וּמָת תַּחַת יְדוֹנָקִים יִנָּקֶם. **כככא** אֶךְ אִם-יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֹד לֹא יָקֶם כִּי כֶסֶף הוּא.

כאכב וכי-ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ונצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש באשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. **כאכג** ואם-אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. **כאכד** עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. **כאכה** כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה.

כאכו וכי-יכה איש את-עין עבדו או-את-עין אמתו ושחתה: לחפשי ישלחנו תחת עינו. **כאכז** ואם-שן עבדו או-שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. **כאכח** וכי-יגח שור את-איש או את-אשה ומתסקול יסקל השור ולא יאכל את-בשרו ובעל השור נקי. **כאכט** ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעלו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם-בעלו יומת. **כאל** אם-כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר-יושת עליו. **כאלא** או-בן יגח או-בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. **כאלב** אם-עבד יגח השור או אמהכסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל.

כאלג וכי-יפתח איש בור או כי-יכרה איש ברולא יכסנו ונפל-שמה שור או חמור. **כאלד** בעל הבור ישלם כסף וישיב לבעלו והמת יהיה-לו. **כאלה** וכי-יגף שור-איש את-שור רעהו ומתומכרו את-השור החי ורצו את-כספו וגם את-המת יחצון. **כאלו** או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם שור תחת השור והמת יהיה-לו. **כאלז** כי יגנב איש שור או-שה וטבח או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע-צאן תחת השה. **כבא** אם-במחירת ימצא הגנב והכה ומתאין לו דמים. **כבב** אם-זרחה השמש עליו דמים לו: שלם ישלם אם-אין לו ונמכר בגנבתו. **כבג** אם-המצא תמצא בידו הגנבה משור עד-חמור עד-שהחיים: שנים ישלם.

כבד כי יבער-איש שדה או-כרם ושלח את-בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב פרמו ישלם.

כבה כי-תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את-הבערה.

כבו כי-יתן איש אל-רעהו כסף או-כלים לשמור ויגנב מבית האיש אם-ימצא הגנב ישלם שנים. **כבז** אם-לא ימצא הגנב ונקרב בעל-הבית אל-האלהים: אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו. **כבח** על-כל-דבר-פושע על-שור על-חמור על-שה על-שלמה על-כל-אבדה אשר יאמר כי-הוא זה העד האלהים יבא דבר-שניהם: אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו.

כבט כּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רַעְהוּ חֲמוֹר אוּ-שׂוֹר אוּ-שָׂה וְכָל-בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר וּמֵת אוּ-נִשְׁבֵּר אוּ-נִשְׁבָּה אִין רָאָה. **כבי** שְׁבַעַת יִהְיֶה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם-לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רַעְהוּ וְלָקַח בְּעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם. **כביא** וְאִם-גָּנַב יִגְנַב מֵעֲמוּיֵי שְׁלָם לְבַעְלָיו. **כביב** אִם-טָרַף יִטָּרַף יִבְאֵהוּ עַד: הִטָּרְפָה לֹא יִשְׁלַם. **כביג** וְכִי-יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רַעְהוּ וְנִשְׁבֵּר אוּ-מֵת בְּעַלְיוֹ אִין-עֲמוּ שְׁלָם יִשְׁלַם. **כביד** אִם-בְּעַלְיוֹ עֲמוּ לֹא יִשְׁלַם: אִם-שָׁכִיר הוּא בָּא בְּשָׂכָרוֹ. **כבטו** וְכִי-יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרָשָׁהּ וְשָׁכַב עִמָּה: מָהוּר יִמְהַרְנָה לוֹ לְאִשָּׁה. **כבטז** אִם-מָאן יִמָּאן אָבִיהָ לְתַתָּה לּוֹכְסָף יִשְׁקַל כְּמַהַר הַבְּתוּלָתָה. **כבז** מְכַשְׁפָּה לֹא תַחֲיָה. **כביח** כָּל-שָׁכַב עִם-בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת. **כביט** זֶבַח לְאֱלֹהִים יִחָרַס בְּלִיתִי לִיהוָה לְבָדוֹ. **ככ** וְגַר לֹא-תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצְנוּ: כִּי-גָרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **ככא** כָּל-אֱלֻמָּנָה וְיִתּוּם לֹא תַעֲנוּן. **ככב** אִם-עֲנָה תַעֲנֶנָּה אֹתוֹכִי אִם-צָעַק יִצְעַק אֵלַי שְׁמַע אֲשִׁמַּע צַעֲקוֹתָיו. **ככג** וְחָרָה אַפִּי וְהִרְגֹתִי אֶתְכֶם בְּחָרֵב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֱלֻמָּנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְּמִים. **ככד** אִם-כָּסֹף תִּלְוֶה אֶת-עַמִּי אֶת-הָעַנִּי עִמָּדָל-אֶת-תִּהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׂה לֹא-תִשְׁיָמוּן עַלְיוֹ נִשְׁדָּה. **ככה** אִם-חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעְדָּה עַד-בָּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ. **ככו** כִּי הוּא כְּסוּתָה לְבִדָּה הוּא שְׁמֵלְתוֹ לְעָרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּבְוִהָ כִּי-יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי-חֲנוּן אֲנִי.

ככז אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל וְנִשְׂיָא בְּעַמָּדָה לֹא תֵאָר. **ככח** מְלֻאֲתָהּ וְדַמְעָהּ לֹא תֵאָחַר בְּכוֹר בְּנִיָּה תִתֵּן-לִי. **ככט** כִּן-תַּעֲשֶׂה לְשָׂרְךָ לְצִאֲנֶךָ: שְׁבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם-אֲמוֹ בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתֵּנוּ-לִי. **ככל** וְאֲנִשִּׁי-קִדָּשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשָּׂר בְּשָׂדֶה טָרְפָה לֹא תֵאָכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ.

כגא לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שׂוֹא אֶל-תִּשְׁתִּי יָדָה עִם-רָשָׁע לְהִית עַד חֲמָס. **כגב** לֹא-תִהְיֶה אַחֲרֵי-רַבִּים לְרַעַת וְלֹא-תַעֲנֶנָּה עַל-רַב לְנִטָּת אַחֲרֵי רַבִּים לְהִטָּת. **כגג** וְדַל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ.

כגד כִּי תִפְגַּע שׂוֹר אִיבָדָה אוּ חֲמוֹר וְתַעָּה: הִשָּׁב תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ. **כגה** כִּי-תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאָה רַבִּץ תַּחַת מִשָּׂאוֹ וְחֻדְלָתָהּ מַעֲזֹב לּוֹעֲזֹב תַּעֲזֹב עִמוֹ. **כגו** לֹא תִטָּה מִשְׁפַּט אָבִינֶךָ בְּרִיבוֹ. **כגז** מִדְּבַר-שִׁקָּר תִּרְחַק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל-תִּהְרָג כִּי לֹא-אֲצַדִּיק רָשָׁע. **כגח** וְשָׁחַד לֹא תִקַּח: כִּי הַשָּׁחַד יַעֲוֹר פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים. **כגט** וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יִדְעֶתֶם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר כִּי-גָרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **כגי** וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת-אֲרָצְךָ וְאַסְפָּתָהּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ. **כגיא** וְהִשְׁבִּיעַת תִּשְׁמַטָּנָה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִילֵי עַמָּדָה וְיִתְרָם תֵּאָכְלָה חֵית הַשָּׂדֶה

בן-תעשה לְכַרְמֶךָ לְזִיתֶךָ. **כגיב** שֶׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וַיִּנְפֹּשׂ בֶּן-אֲמֹתֶךָ וְהָגַר. **כגיג** וּבְכָל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵים לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ. **כגיז** שְׁלֹשׁ רַגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה. **כגטו** אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר שְׁבַעַת יָמִים וְתֹאכַל מִצּוֹת בְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי-בּוֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא-יֵרְאוּ פְּנֵי רִיקָם. **כגטז** וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסוֹף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֲסוֹף אֶת-מַעֲשֵׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה. **כגיז** שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל-זְכוֹרֶךָ אֶל-פְּנֵי הָאֲדוֹן יְהוָה. **כגיח** לֹא-תִזְבַּח עַל-חֹמֶץ דָּם-זֶבַחִי וְלֹא-יָלִין חֶלֶב-חֲגִי עַד-בֶּקֶר. **כגיט** רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתֶךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשַׁל גְּדֵי בְּחֶלֶב אֱמוֹ.

כגכ הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מִלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּדַרְךָ וְלְהַבִּיאֶךָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי. **כגכא** הַשָּׁמֶר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקִלּוֹ אֶל-תַּמְרָ בּוֹ: כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָשַׁעְכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבוֹ. **כגכב** כִּי אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקִלּוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבְּרוּ אֵיבֹתַי אֶת-אֵיבֶיךָ וְצִרְתִּי אֶת-צָרְרֶיךָ. **כגכג** כִּי-יֵלֶךְ מִלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהַבִּיאֶךָ אֶל-הָאֱמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֹוֵי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחַדְתִּיו. **כגכד** לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם: כִּי הָרַס תְּהַרְסֶם וְשִׁבַר תִּשְׁבַּר מִצְבֹּתֵיהֶם. **כגכה** וְעַבְדְּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבַרְךְ אֶת-לַחֲמֶךָ וְאֶת-מִימֶיךָ וְהִסְרֹתִי מִחֻלָּה מִקֶּרְבֶּךָ.

כגכו לֹא תִהְיֶה מִשְׁכָּלָה וְעַקְרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת-מִסְפַּר יְמֵיךָ אֲמַלֵּא. **כגכז** אֶת-אֵימֹתַי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר תָּבִיא בָהֶם וְנִתַּתִּי אֶת-כָּל-אֵיבֶיךָ אֵלֶיךָ עֵרֶף. **כגכח** וְשִׁלַּחְתִּי אֶת-הַצָּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת-הַחֹוֵי אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחֲתִימִלְכָּנֶיךָ. **כגכט** לֹא אֲגַרְשְׁנוּ מִפְּנֶיךָ בַּשָּׁנָה אַחַת: פֶּן-תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וְרֵבָה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה. **כגל** מַעֲט מַעֲט אֲגַרְשְׁנוּ מִפְּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנִחַלְתָּ אֶת-הָאָרֶץ. **כגלא** וְשִׁתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ מִיַּם-סוּף וְעַד-יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד-הַנֶּהָר: כִּי אַתָּן בְּיַדְכֶם אֶת יִשְׂבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשִׁיתֶמוּ מִפְּנֶיךָ. **כגלב** לֹא-תִכְרַת לָהֶם וְלֹאֱלֹהֵיהֶם בְּרִית. **כגלג** לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצֶךָ פֶּן-יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ לִי: כִּי תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-יְהִי לְךָ לְמוֹקֵשׁ.

כדא וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עָלֶה אֶל-יְהוָה אֲתָה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֵק. **כדב** וַיִּגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל-יְהוָה וְהֵם לֹא יָגִשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ. **כדג** וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה וְאֶת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה

נַעֲשֶׂה. **כדז** וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בִּבְקָר וַיָּבִן מִזִּבְחַת תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּי עָשָׂר מִצֵּבָה לְשָׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל. **כדה** וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֵלֶת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים. **כדו** וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצֵי הַדָּם וַיִּשֹׂם בְּאֹגְנוֹת וְחֲצֵי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ. **כדז** וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. **כדח** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כדט** וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **כדי** וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כִּמְעַשֶׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר וּכְעָצָם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר. **כדיא** וְאֵל-אַצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזִיז אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ.

כדיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהָר הַזֶּה וְהָיִיתָ-שָׁם וְאֶתְנַחֵלְךָ אֶת-לְחַת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם. **כדיג** וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיַּהֲוִשֶׁע מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הַר הָאֱלֹהִים. **כדיז** וְאֵל-הַזִּקְנִים אָמַר שָׁבוּ-לָנוּ בָּזָה עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחֹוֹר עִמָּכֶם מִי-בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֵלֵהֶם. **כדטו** וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת-הָהָר. **כדטז** וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הָרַם סִינַי וַיִּכַּסְהוּ הָעָנָן שְׁשֵׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן. **כדיז** וּמֵרָאִה כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **כדיח** וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. **כהא** וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כהב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה: מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יָדְבַנּוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי. **כהג** וְזֹאת תְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֹתָם: זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת. **כהד** וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים. **כהה** וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים. **כהו** שֶׁמֶן לִמָּאֹר בְּשָׁמַיִם לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים. **כהז** אַבְנֵי-שֹׁהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאַפָּד וְלַחֲשׁוֹן. **כהח** וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם. **כהט** כָּכֵל אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵרָאִה אֹתְךָ אֵת תְּבַנִּית הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבַנִּית כָּל-כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ. **כהי** וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים: אֲמֹתַיִם וְחֲצֵי אַרְכּוֹ וְאֹמָה וְחֲצֵי רַחְבּוֹ וְאֹמָה וְחֲצֵי קַמָּתוֹ. **כהיא** וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעָשִׂיתָ עֲלָיו זָר זָהָב סָבִיב. **כהיב** וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתַת זָהָב וְנָתַתְּהָ עַל אַרְבַּע פְּעַמֹּתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַת עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתַת עַל-צִלְעוֹ הַשְּׁנִייתַת. **כהיג** וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב. **כהיד** וְהִבֵּאתָ אֶת-הַבַּדִּים בְּטַבַּעֲתַת עַל צִלְעוֹת הָאֲרוֹן לְשֵׂאת אֶת-הָאֲרוֹן בָּהֶם. **כהטו** בְּטַבַּעֲתַת הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים: לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ.

כהטז ונתת אל-הארנאות העדת אשר אתן אליך. **כהיז** ועשית כפירת זהב טהור: אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה. **כהיח** ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת. **כהיט** ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב-אחד מקצה מזה מן-הכפרת תעשו את-הכרבים על-שני קצותיו. **כהכ** והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרתיהיו פני הכרבים. **כהכא** ונתת את-הכפרת על-הארן מלמעלה ואל-הארנותן את-העדת אשר אתן אליך. **כהכב** ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על-ארון העדתאת כל-אשר אצוה אותך אל-בני ישראל.

כהכג ועשית שלחן עצי שטים: אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו. **כהכד** וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב. **כהכה** ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר-זהב למסגרתו סביב. **כהכו** ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את-הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו. **כהכז** לעמת המסגרת תהיין הטבעות לבתים לבדים לשאת את-השלחן. **כהכח** ועשית את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא-בם את-השלחן. **כהכט** ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסד בהן זהב טהור תעשה אתם. **כהל** ונתת על-השלחן לחם פנים לפני תמיד.

כהלא ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו. **כהלב** וששה קנים יצאים מצדיה: שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. **כהלג** שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח כן לששת הקנים היצאים מן-המנרה. **כהלד** ובמנרה ארבעה גבעים: משקדים כפתריה ופרחיה. **כהלה** וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת-שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן-המנרה. **כהלו** כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור. **כהלז** ועשית את-נרתיה שבעה והעלה את-נרתיה והאיר על-עבר פניה. **כהלח** ומלקחיה ומחיתיה זהב טהור. **כהלט** כפר זהב טהור יעשה אתהאת כל-הכלים האלה. **כהמ** וראה ועשה: בתבניתם אשר-אתה מראה בָּהָר.

כוא ואת-המשכן תעשה עשר יריעות: שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שניכרבים מעשה חשב תעשה אתם. **כוב** ארד היריעה האחת שמנה ועשרים

בְּאִמָּה וּרְחֹב אַרְבַּע בְּאִמָּה הִירִיעָה הָאֶחָת מְדָה אַחַת לְכָל-הִירִיעוֹת. **כּוּג** חֲמִשׁ הִירִיעוֹת וַתְּהִינּוּ חֲבֵרַת אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ וְחֲמִשׁ יְרִיעוֹת חֲבֵרַת אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ. **כּוּד** וְעָשִׂיתָ לְלֵאָה תִּכְלֹת עַל שְׂפַת הִירִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בְּחֲבֵרַת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשְׂפַת הִירִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבְּרַת הַשְּׁנִית. **כוה** חֲמִשִּׁים לְלֵאָה תַּעֲשֶׂה בִּירִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֵאָה תַּעֲשֶׂה בְּקֵצֵה הִירִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבְּרַת הַשְּׁנִית: מִקְבִּילַת הַלְּלֵאָה אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ. **כוו** וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרָסִי זָהָב וְחֲבֵרַת אֶת-הִירִיעוֹת אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ בְּקְרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד. **כוז** וְעָשִׂיתָ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֹהֶל עַל-הַמִּשְׁכָּן עֲשָׂתֵי-עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם. **כוח** אַרְבֶּה הִירִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאִמָּה וּרְחֹב אַרְבַּע בְּאִמָּה הִירִיעָה הָאֶחָת מְדָה אַחַת לְעֲשָׂתֵי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת. **כוט** וְחֲבֵרַת אֶת-חֲמִשׁ הִירִיעוֹת לְבָד וְאֶת-שֵׁשׁ הִירִיעוֹת לְבָד וְכִפְלֹת אֶת-הִירִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל-מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל. **כוי** וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לְלֵאָה עַל שְׂפַת הִירִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בְּחֲבֵרַת וְחֲמִשִּׁים לְלֵאָה עַל שְׂפַת הַחֲבֵרַת הַשְּׁנִית. **כויא** וְעָשִׂיתָ קְרָסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבֵּאתָ אֶת-הַקְּרָסִים בְּלֵלֵאָה וְחֲבֵרַת אֶת-הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד. **כויב** וְסִרַח הָעֵדֶף בִּירִיעוֹת הָאֹהֶל חֲצֵי הִירִיעָה הַקִּיצוֹנָה הַקִּיצוֹנָה עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן. **כויג** וְהָאִמָּה מְזֵה וְהָאִמָּה מְזֵה בְּעֵדֶף בְּאֶרֶץ יְרִיעוֹת הָאֹהֶל: יְהִי סְרוּחַ עַל-צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מְזֵה וּמְזֵה לְכִסְתּוֹ. **כויד** וְעָשִׂיתָ מִכְסֵה לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְּמַעְלָה. **כויטו** וְעָשִׂיתָ אֶת-הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים. **כויז** עֲשֶׂה אֲמוֹת אַרְבֶּה הַקְּרָשׁ וְאִמָּה וְחֲצֵי הָאִמָּה רְחֹב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד. **כויז** שְׁתֵּי יָדוֹת לְקְרָשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלְּבֹת אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן. **כויח** וְעָשִׂיתָ אֶת-הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲשָׂרִים קְרָשׁ לְפָאת נִגְבָּה תִּימְנָה. **כויט** וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי-כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקְּרָשׁ: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת-הַקְּרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָתָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת-הַקְּרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָתָיו. **כוכ** וְלָצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לְפָאת צָפוֹן עֲשָׂרִים קְרָשׁ. **כוכא** וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיהֶם כֶּסֶף: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד. **כוכב** וְלִירְכָתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁה קְרָשִׁים. **כוכג** וְשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמִקְצֵעַ הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיו. **כוכד** וְיִהְיוּ תְּאֵמָם מִלְּמַטָּה וְיִחַדּוּ יִהְיוּ תְּמִים עַל-רֵאשׁוֹ אֶל-הַטְּבַעַת הָאֶחָת כֵּן יְהִי לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצֵעַת יְהִיוּ. **כוכה** וְהִיוּ שְׁמֹנֶה קְרָשִׁים וְאֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עֲשָׂרֵי אֲדָנִים: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד. **כוכו** וְעָשִׂיתָ בְּרִיחַם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקְרָשֵׁי צֶלַע-הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד. **כוכז** וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחַם לְקְרָשֵׁי צֶלַע-הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחַם לְקְרָשֵׁי צֶלַע

הַמְשָׁכֵן לִירְכָתִים יָמָה. **כּוּכַח** וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן-הַקְּצָה אֶל-הַקְּצָה. **כּוּכַט** וְאֶת-הַקְּרָשִׁים תִּצְפֶּה זָהָב וְאֶת-טְבַעְתֵּיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתֵימֵם לַבְּרִיחַם וְצִפִּיתָ אֶת-הַבְּרִיחַם זָהָב. **כּוּל** וְהִקְמַתָּ אֶת-הַמְשָׁכֵן: כַּמְשַׁפֵּט וְאֲשֶׁר הָרְאִיתָ בְּהָר.

כּוּלֵא וְעִשִׂיתָ פְּרֹכֶת תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמֹן וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרָבִים. **כּוּלֵב** וְנִתְתָּה אֹתָהּ עַל-אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שְׁטִים מְצֻפִים זָהָב וְוִיהֶם זָהָב עַל-אַרְבָּעָה אֲדָנִי-כָסֶף. **כּוּלֵג** וְנִתְתָּה אֶת-הַפְּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפְּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָהּ הַפְּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **כּוּלֵד** וְנִתְתָּ אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **כּוּלֵה** וְשִׁמַּתָּ אֶת-הַשְּׁלֶחַן מִחוּץ לַפְּרֹכֶת וְאֶת-הַמְּנֹרָה נִכַח הַשְּׁלֶחַן עַל צִלְע הַמְּשָׁכֵן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחַן וְתִתֵּן עַל-צִלְע צְפוֹן. **כּוּלוּ** וְעִשִׂיתָ מָסַךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמֹן וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה רֶקֶם. **כּוּלוֹז** וְעִשִׂיתָ לַמָּסַךְ חֲמֹשֶׁה עֲמוּדֵי שְׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְוִיהֶם זָהָב וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמֹשֶׁה אֲדָנִי נְחֹשֶׁת. **כּוּזֵא** וְעִשִׂיתָ אֶת-הַמְּזֻבָּח עֲצֵי שְׁטִים: חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְדָּךְ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב רְבוּעַ יְהִיָּה הַמְּזֻבָּח וְשִׁלֵּשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ. **כּוּזֵב** וְעִשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתַיּוֹמִמּוֹ וְתַהֲיִין קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת. **כּוּזֵג** וְעִשִׂיתָ סִירְתָיו לְדָשְׁנוֹ וְיַעֲוִי וּמִזְרְקָתוֹ וּמִזְלָגָתוֹ וּמִחֻתְתָיו לְכֹל-כָּלְיוֹ תַעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת. **כּוּזֵד** וְעִשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעִשִׂיתָ עַל-הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טְבַעֲתֵי נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו. **כּוּזֵה** וְנִתְתָּה אֹתָהּ תַּחַת כְּרֹכַב הַמְּזֻבָּח מִלְמַטָּה וְהִיתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצֵי הַמְּזֻבָּח. **כּוּזֵו** וְעִשִׂיתָ בָּדִים לַמְּזֻבָּח בְּדֵי עֲצֵי שְׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת. **כּוּזֵז** וְהוּבֵא אֶת-בְּדָיו בְּטְבַעֲתֵי וְהָיוּ הַבָּדִים עַל-שְׁתֵּי צִלְעֹת הַמְּזֻבָּח בְּשֵׂאת אֹתוֹ. **כּוּזַח** נְבוּב לַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: כַּאֲשֶׁר הָרְאָה אֹתָךְ בְּהָר כֵּן יַעֲשֶׂה.

כּוּט וְעִשִׂיתָ אֶת חֲצֵר הַמְּשָׁכָן לַפֶּאֶת נֶגֶב-תִּימְנָה קִלְעִים לְחֲצֵר שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מֵאָה בְּאַמָּה אַרְדָּךְ לַפֶּאֶה הָאַחַת. **כּוּי** וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעַמֻּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף. **כּוּיֵא** וְכֵן לַפֶּאֶת צְפוֹן בְּאַרְדָּךְ קִלְעִים מֵאָה אַרְדָּךְ וְעַמֻּדוֹ עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעַמֻּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף. **כּוּיֵב** וְרָחֵב הַחֲצֵר לַפֶּאֶת-יָם קִלְעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה. **כּוּיֵג** וְרָחֵב הַחֲצֵר לַפֶּאֶת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה. **כּוּיֵד** וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה קִלְעִים לַכֶּתֶף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה. **כּוּיֵטו** וְלַכֶּתֶף הַשְּׂנִית חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה קִלְעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה. **כּוּיֵטז** וְלִשְׁעַר הַחֲצֵר מָסַךְ עֲשָׂרִים אַמָּה תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמֹן וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עַמֻּדֵיהֶם

אַרְבָּעָה וְאַדְנִיָּהֶם אַרְבָּעָה. **כזיז** כָּל-עַמּוּדֵי הַחֲצַר סָבִיב מִחֲשָׁקִים כָּסָף וְוִיָּהֶם
 כָּסָף וְאַדְנִיָּהֶם נַחֲשֶׁת. **כזיח** אַרְךְ הַחֲצַר מֵאָה בָּאֵמָה וְרַחֵב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים
 וְקָמָה חֲמִשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְאַדְנִיָּהֶם נַחֲשֶׁת. **כזיט** לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל
 עֲבֹדָתוֹ וְכָל-יִתְדוֹתָיו וְכָל-יִתְדוֹת הַחֲצַר נַחֲשֶׁת.
כזכ וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שָׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לַמָּאֹר: לְהַעֲלֹת
 נֵר תָּמִיד. **כזכא** בָּאֵהָל מוֹעֵד מִחוּץ לַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן
 וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד-בְּקֶרֶל פְּנֵי יְהוָה: חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֶם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
כזכב וְאַתָּה הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהְרֹן אַחִיד וְאֶת-בָּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְכַהֵנוּ-לִי: אֶהְרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר בְּנֵי אֶהְרֹן. **כזכג** וְעָשִׂיתָ
 בְּגָדֵי-קָדָשׁ לְאֶהְרֹן אַחִיד לְכָבוֹד וּלְתִפְאַרֶת. **כזכד** וְאַתָּה תִּדְבֹר
 אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֹתֶיךָ רוּחַ חֵכְמָה וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהְרֹן
 לְקָדְשׁוֹ לְכַהֵנוּ-לִי. **כזכה** וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפּוֹד וּמַעִיל וְכֹתֶנֶת
 תִּשְׁבֵּץ מְצַנֶּפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בְּגָדֵי-קָדָשׁ לְאֶהְרֹן אַחִיד וּלְבָנָיו לְכַהֵנוּ-לִי. **כזח**
 וְהֵם יִקְחוּ אֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן וְאֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
 וְאֶת-הַשֵּׁשׁ.
כחו וְעָשׂוּ אֶת-הָאַפֹּד: זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב.
כחז שְׁתֵּי כֹתֶפֶת חִבְרַת יִהְיֶה-לוֹ אֶל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְרַת. **כחח** וְחֹשֶׁב אַפֹּדָתוֹ אֲשֶׁר
 עָלָיו כִּמְעֻשָׂהּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה: זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר. **כחט**
 וְלִקְחֹת אֶת-שְׁתֵּי אַבְנֵי-שֹׁהַם וּפְתִיחַתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כחי** שֵׁשֶׁה
 מִשְׁמוֹתֶם עַל הָאַבֹן הָאַחַת וְאֶת-שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל-הָאַבֹן
 הַשְּׁנִיתָ כְּתוּלֹדְתֶם. **כחיא** מַעֲשֶׂה חֶרֶשׁ אַבֹן פְּתוּחֵי חוֹתֶם תִּפְתַּח אֶת-שְׁתֵּי
 הָאַבְנִים עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם. **כחיב** וְשִׁמְתָּ
 אֶת-שְׁתֵּי הָאַבְנִים עַל כֹּתֶפֶת הָאַפֹּד אַבְנֵי זָכָרֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָ אֶהְרֹן
 אֶת-שְׁמוֹתֶם לְפָנֵי יְהוָה עַל-שְׁתֵּי כֹתֶפֶיךָ לְזָכָרֹן.
כחג וְעָשִׂיתָ מִשְׁבָּצוֹת זָהָב. **כחיד** וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרוֹת זָהָב טְהוֹר מְגִבֵּלֶת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
 מַעֲשֶׂה עֵבֶת וְנִתְּתָה אֶת-שְׂרָשְׁרוֹת הָעֵבֶת עַל-הַמִּשְׁבָּצוֹת.
כחטו וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב מַעֲשֶׂה אַפֹּד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ. **כחטז** רְבֹועַ יִהְיֶה כְּפוּל זָרֵת אַרְכּוֹ וְזָרֵת
 רְחִיב. **כחזו** וּמִלְּאֵת בּוֹ מִלְּאֵת אַבֹן אַרְבָּעָה טוּרִים אַבֹן: טוּר אָדָם פְּטֹדָה
 וּבְרֻקֹת הַטּוּר הָאֶחָד. **כחזז** וְהַטּוּר הַשְּׁנִינְפֹד סָפִיר וְיָהֶלֶם. **כחיט** וְהַטּוּר
 הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׁבוֹ וְאַחֲלָמָה. **כחכ** וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וְיִשְׁפָּה

מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוֹאֲתָם. **כחכא** וְהָאֲבָנִים תִּהְיִינָן עַל-שְׁמַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עַל-שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל-שְׁמוֹ תִּהְיִינָן לְשָׁנֵי עֶשֶׂר שְׁבֹט. **כחכב** וְעִשִׂיתָ עַל-הַחֹשֶׁן שְׁרֵשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר. **כחכג** וְעִשִׂיתָ עַל-הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן. **כחכד** וְנָתַתָּה אֶת-שְׁתֵּי עֶבְתֹת הַזָּהָב עַל-שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת אֶל-קְצוֹת הַחֹשֶׁן. **כחכה** וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֶבְתֹת תִּתֵּן עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת וְנָתַתָּה עַל-כַּתְּפוֹת הָאֵפֹד אֶל-מוֹל פְּנָיו. **כחכו** וְעִשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשְׁמֹתָ אֹתָם עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל-שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל-עֵבֶר הָאֵפֹד בֵּיתָה. **כחכז** וְעִשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל-שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאֵפֹד מִמֶּטָה מִמוֹל פְּנָיו לְעִמַת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֵפֹד. **כחכח** וַיִּרְכְּסוּ אֶת-הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעוֹתָו אֶל-טַבְּעוֹת הָאֵפֹד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיּוֹת עַל-חֹשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא-יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד. **כחכט** וְנִשְׂא אֶהְרֹן אֶת-שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל-לְבוֹבָבָאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ: לְזָכְרוֹן לְפָנַי יִהְיֶה תְּמִיד. **כחל** וְנָתַתָּ אֶל-חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת-הָאוּרִים וְאֶת-הַתְּמִים וְהָיוּ עַל-לֵב אֶהְרֹן בְּבָאוּ לְפָנַי יִהְיֶה וְנִשְׂא אֶהְרֹן אֶת-מִשְׁפַּט בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עַל-לְבוֹ לְפָנַי יִהְיֶה תְּמִיד.

כחלא וְעִשִׂיתָ אֶת-מַעֲיֵל הָאֵפֹד כָּלִיל תְּכֵלֶת. **כחלב** וְהָיָה פִי-רֵאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׁפָה יִהְיֶה לְפָיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֲרָג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה-לוֹ לֹא יִקְרַע. **כחלג** וְעִשִׂיתָ עַל-שׁוּלְיוֹ רַמְנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִיעַל-שׁוּלְיוֹ סָבִיב וּפְעַמְנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב. **כחלד** פְּעַמֹן זָהָב וְרַמּוֹן פְּעַמֹן זָהָב וְרַמּוֹן עַל-שׁוּלֵי הַמַּעֲיֵל סָבִיב. **כחלה** וְהָיָה עַל-אֶהְרֹן לְשֵׁרֶת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבָאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ לְפָנַי יִהְיֶה וּבִצְאָתוֹ לֹא יָמוּת.

כחלו וְעִשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחַתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לִיהוָה. **כחלז** וְשְׁמֹתָ אֹתוֹ עַל-פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל-הַמִּצְנֶפֶת אֶל-מוֹל פְּנָי-הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה. **כחלח** וְהָיָה עַל-מִצַּח אֶהְרֹן וְנִשְׂא אֶהְרֹן אֶת-עוֹן הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל-מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל-מִצְחוֹ תְּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לְפָנַי יִהְיֶה. **כחלט** וְשִׁבְצָתָ הַכַּתְּנֹת שֵׁשׁ וְעִשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֲבִיט תַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקָּם. **כחמ** וְלִבְנֵי אֶהְרֹן תַעֲשֶׂה כַתְּנֹת וְעִשִׂיתָ לָהֶם אֲבִיטִים וּמַגְבָּעוֹת תַעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. **כחמא** וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת-אֶהְרֹן אַחִידָ וְאֶת-בְּנָיו אֹתוֹ וּמִשְׁחָתָ אֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת-יָדָם וְקֹדֶשֶׁת אֹתָם וְכִהְנֹו לִי. **כחמב** וְעִשִׂיתָ לָהֶם מִכְנָסֵי-בָד לְכִסּוֹת בֶּשֶׂר עֲרוֹה מִמִּתְנִים וְעַד-יִרְכְּסִים יִהְיוּ. **כחמג** וְהָיוּ עַל-אֶהְרֹן

ועל-בניו בבאם אל-אהל מועד או בגשתם אל-המזבח לשרת בקדש
 ולא-ישאו עון ומתו: חקת עולם לו ולזרעו אחריו.
כטא וזה הדבר אשר-תעשה להם לקדש אתם לכהן לי: לקח פר אחד בן-בקר
 ואילם שנים-תמימים. **כטב** ולחם מצות וחלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
 משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם. **כטג** ונתת אותם על-סל אחד
 והקרבת אתם בסל ואת-הפרואת שני האילם. **כטד** ואת-אהרן ואת-בניו
 תקריב אל-פתח אהל מועד ורחצת אתם במים. **כטה** ולקחת את-הבגדים
 והלבשת את-אהרן ואת-הכתנת ואת מעיל האפד ואת-האפד ואת-החשוך
 ואפדת לו בחשב האפד. **כטו** ושמת המצנפת על-ראשו ונתת את-נזר הקדש
 על-המצנפת. **כטז** ולקחת את-שמן המשחה ויצקת על-ראשו ומשחת אתו.
כטח ואת-בניו תקריב והלבשתם כפתנת. **כטט** וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו
 וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד-אהרן
 ויד-בניו. **כטי** והקרבת את-הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את-ידיהם
 על-ראש הפר. **כטיא** ושחטת את-הפר לפני יהוה פתח אהל מועד. **כטיב**
 ולקחת מדם הפר ונתתה על-קרנת המזבח באצבעך ואת-כל-הדם תשפך
 אל-יסוד המזבח. **כטיג** ולקחת את-כל-החלב המכסה את-הקרב ואת
 היתרת על-הכבד ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן והקטרת
 המזבחה. **כטיז** ואת-בשר הפר ואת-ערו ואת-פרשו תשרף באש מחוץ
 למחנה: חטאת הוא. **כטטו** ואת-האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו
 את-ידיהם על-ראש האיל. **כטטז** ושחטת את-האיל ולקחת את-דמו וזרקת
 על-המזבח סביב. **כטטז** ואת-האילתנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת
 על-נתחיו ועל-ראשו. **כטיח** והקטרת את-כל-האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
 ריח ניחוח אשה ליהוה הוא. **כטיט** ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו
 את-ידיהם על-ראש האיל. **כטכ** ושחטת את-האיל ולקחת מדמו ונתתה
 על-תנוף אהרן ועל-תנוף אהרן ובניו הימנית ועל-בהן ידם הימנית ועל-בהן
 רגלם הימנית וזרקת את-הדם על-המזבח סביב. **כטכא** ולקחת מן-הדם
 אשר על-המזבח ומשמן המשחה והיית על-אהרן ועל-בגדיו ועל-בניו
 ועל-בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו. **כטכב** ולקחת
 מן-האיל החלב והאליה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת יתרת הכבד ואת
 שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן ואת שוק הימין: כי איל מלאים הוא.
כטכג וכפר לחם אחת וחלת לחם שמו אחת ורקיק אחד: מסל המצות אשר

לפני יהוה. **כטכד** וְשַׁמֶּתֶת הַכֹּלְעַל כַּפֵּי אֶהְרֹן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תִּנּוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה. **כטכה** וְלִקְחֹתָ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַה עַל-הָעֹלָה לְרִיחַ
 נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה. **כטכו** וְלִקְחֹתָ אֶת-הַחֹזֶה מֵאִיל הַמַּלְאִים
 אֲשֶׁר לְאֶהְרֹן וְהִנַּפְתָּ אֹתוֹ תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ לְמִנְחָה. **כטכז** וְקִדַּשְׁתָּ אֶת
 חֹזֶה הַתִּנּוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנִף וְאֲשֶׁר הוֹרֵם: מֵאִיל
 הַמַּלְאִים מֵאֲשֶׁר לְאֶהְרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו. **כטכח** וְהָיָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו לְחֶק-עוֹלָם
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וְתְרוּמָה יְהִיָּה מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי
 שְׁלֵמִיהֶם וְתְרוּמָתָם לִיהוָה. **כטכט** וּבְגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאֶהְרֹן יְהִיו לְבָנָיו אַחֲרָיו
 לְמִשְׁחָה בָּהֶם וּלְמִלֵּא-בָם אֶת-יָדָם. **כטל** שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁם הַכֹּהֵן
 תַּחְתִּיּוֹמֵבְנָיו: אֲשֶׁר יָבֵא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ. **כטלא** וְאֶת אֵיל
 הַמַּלְאִים תִּקַּח וּבִשְׁלֶתָ אֶת-בְּשָׂרוֹ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ. **כטלב** וְאָכַל אֶהְרֹן וּבָנָיו
 אֶת-בְּשָׂר הָאֵיל וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **כטלג** וְאָכְלוּ אֹתָם
 אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם לְמִלֵּא אֶת-יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזָר לֹא-יֹאכַל כִּי-קֹדֶשׁ הֵם. **כטלד**
 וְאִם-יִוָּתֵר מִבְּשָׂר הַמַּלְאִים וּמִן-הַלֶּחֶם עַד-הַבֶּקֶר: וְשָׂרְפָתָ אֶת-הַנוֹתֵר בְּאֵשׁ לֹא
 יֹאכַל כִּי-קֹדֶשׁ הוּא. **כטלה** וְעֲשִׂיתָ לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו כָּכָה כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִי אֹתְכֶם
 שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם. **כטלו** וּפַר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לְיוֹם עַל-הַכֹּפְרִים וְחַטָּאת
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ בַּכֹּפֶר עָלָיו וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ. **כטלז** שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים כָּל-הַנֹּגַע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ.
כטלח וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ: כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תִּמְיֵד. **כטלט**
 אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם. **כטמ**
 וְעֲשֹׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כְּתִית רִבַּע הָהֵין וְנִסְדָּ רְבִיעֵת הָהֵין יִוּלַכְבֵּשׂ הָאֶחָד.
כטמא וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם: כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָפָה
 תַּעֲשֶׂה-לָּהּ לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לִיהוָה. **כטמב** עֲלֵת תִּמְיֵד לְדֹרְתֵיכֶם פְּתַח
 אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלַיְךָ שָׁם. **כטמג** וְנִעַדְתִּי
 שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי. **כטמד** וְקִדַּשְׁתִּי אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי. **כטמה** וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיִּיתִי
 לָהֶם לֵאלֹהִים. **כטמו** וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם.
כטמז וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ. **כטמח** אֲמָה אָרְכוֹ וְאֲמָה
 רָחְבוֹ רְבֹוע יְהִיָּה וְאֲמָתַיִם קָמָתוֹ מִמֶּנּוּ קִרְנֹתָיו. **כטמט** וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
 אֶת-גִּגּוֹ וְאֶת-קִירֹתָיו סָבִיבוֹ וְאֶת-קִרְנֹתָיו וְעֲשִׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב. **כטנא** וְשִׁיתִי

טבעות זָהב תַעֲשֶׂה-לוֹ מִתַּחַת לְזָרוּ עַל שְׁתֵּי צַלְעוֹתַיִתְעֲשֶׂה עַל-שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה
 לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֶמָּה. **לֵה** וְעָשִׂיתָ אֶת-הַבָּדִים עֲצֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ
 אֹתָם זָהָב. **לוֹ** וְנִתְּתָה אֹתוֹ לְפָנֵי הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הָעֵדוּת לְפָנֵי הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר
 עַל-הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֹנֵד לְךָ שָׁמָּה. **לזו** וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר
 בַּבֹּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנִּרְתִּיקֵי־קִטְרוֹנָה. **לח** וּבִהְעֵלַת אֶהְרֹן אֶת-הַנִּירְתִּים בֵּין הָעֲרֵבִים
 יִקְטִירֶנָה הַקְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם. **לט** לֹא-תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה
 וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנִסְדָּךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו. **לי** וְכִפֹּר אֶהְרֹן עַל-קִרְוָתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה:
 מִדָּם חֲטָאת הַכֹּפָרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ-קֹדָשִׁים הוּא
 לַיהוָה.

ליא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ליב** כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לְפָקְדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפָּקֶד אֹתָם וְלֹא-יְהִיָּה בָהֶם נֶגֶף בַּפָּקֶד
 אֹתָם. **ליג** זֶה יִתְּנוּ כָל-הָעֵבֶר עַל-הַפָּקְדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
 עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה. **ליד** כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפָּקְדִים
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהיִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה. **לטו** הָעֹשִׂיר לֹא-יִרְבֶּה וְהֵדֵל לֹא
 יִמְעִיט מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם. **לטז**
 וְלַקְּחֹתָ אֶת-כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתָ אֹתוֹ עַל-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לְפָנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם.
ליו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לִיח** וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְקַרְחָצָה
 וְנִתְּתָ אֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָ שָׁמָּה מִיָּם. **לִיט** וְרַחְצוּ אֶהְרֹן וּבְנָיו
 מִמַּנּוֹ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם. **לכ** בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחְצוּ-מִיָּם וְלֹא יָמְתוּ
 אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה. **לכא** וְרַחְצוּ יְדֵיהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיְתָה לָהֶם חֻק-עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם.
לכב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לכג** וְאִתָּה קַח-לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֶר-דְּרֹר
 חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמָן-בֶּשֶׂם מִחֲצִיתוֹ חֲמֵשִׁים וּמֵאֲתָיִם וּקְנֵה-בֶשֶׂם חֲמֵשִׁים
 וּמֵאֲתָיִם. **לכד** וְקֹדֶה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הַיֵּן. **לכה** וְעָשִׂיתָ
 אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ שְׂרָקָה מִרְקָחַת מַעֲשֶׂה רִקְחַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ יְהִיָּה. **לכו**
 וּמִשְׁחַת בּוֹ אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת. **לכז** וְאֶת-הַשִּׁלְחָן וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
 וְאֶת-הַמִּנְרָה וְאֶת-כָּלֶיהָ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. **לכח** וְאֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כִּנּוֹ. **לכט** וְקֹדֶשֶׁת אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים
 כָּל-הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ. **לל** וְאֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בְּנָיו תִּמְשַׁח וְקֹדֶשֶׁת אֹתָם לְכַהֵן לִי.
ללא וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבַר לֵאמֹר: שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ יְהִיָּה זֶה לִילְדֹרֹתֵיכֶם.

ללב על-בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיָסֵף וּבִמְתַכְנָתוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כְמֹהוּ קִדָּשׁ הוּא קִדָּשׁ יִהְיֶה לְכֶם. **ללג** אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל-זְרוֹנְכֶרֶת מֵעַמּוּי. **ללד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לְךָ סַמִּים נָטוּף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבָנָה זָכָה: בַּד בְּבַד יִהְיֶה. **ללה** וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת רִקַּח מַעֲשֵׂה רִיקַח מִמֶּלֶךְ טְהוֹר קִדָּשׁ. **ללו** וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֵעַד לְךָ שָׁמָּה קִדָּשׁ קִדָּשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם. **ללז** וְהַקְטִירְתָּ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶם קִדָּשׁ תִּהְיֶה לְךָ לִיהוָה. **ללח** אִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ לְהָרִיחַ בְּהוֹנְכֶרֶת מֵעַמּוּי.

לאא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לאב** רֵאֵה קִרְאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹוֹר לְמִטָּה יְהוּדָה. **לאג** וְאַמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבִדְעַת וּבְכָל-מְלָאכָה. **לאד** לְחֹשֶׁב מַחְשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת. **לאה** וּבַחֲרֹשֶׁת אָבֹן לְמִלְאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכָה. **לאו** וְאַנִּי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאָב בֶּן-אַחִיסָמֵד לְמִטָּה-דָּן וּבִלְבַב כָּל-חֲכָם-לֵב נֹתְתִי חֻכְמָה וַעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. **לאז** אֶת אֵהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הָאָרוֹן לְעֵדֻת וְאֶת-הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל-כְּלֵי הָאֵהֶל. **לאח** וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן וְאֶת-כְּלָיו וְאֶת-הַמִּנְרָה הַטְּהֻרָה וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הָאֵהֶל וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. **לאט** וְאֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-כַּנּוֹ. **לאי** וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת-בְּגָדֵי הַקִּדָּשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן. **לאיא** וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת-קִטְרֶת הַסַּמִּים לְקִדָּשׁ: כָּכֹל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיךָ יַעֲשׂוּ.

לאיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לאיג** וְאֹתָהּ דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲדָּא אֶת-שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ: כִּי אוֹת הוּא בֵינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם. **לאיד** וְשִׁמְרֶתֶם אֶת-הַשַּׁבָּת כִּי קִדָּשׁ הוּא לְכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָתֶכִי כָל-הַעֲשֵׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמִּיהָ. **לאטו** שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן קִדָּשׁ לִיהוָה כָּל-הַעֲשֵׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת. **לאטז** וְשִׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם. **לאיז** בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֵלְמֶם: כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפַשׁ. **לאיח** וַיִּתֵּן אֶל-מֹשֶׁה כָּכֹל לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אָבֹן כְּתָבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים. **לבא** וַיֵּרָא הָעָם כִּי-בִשֵׁשׁ מִשֶׁה לָרְדָת מִן-הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה מִשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה-הָיָה לוֹ. **לבב** וַיֹּאמֶר

אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי. **לבג** ויתפרקו כל-העם את-נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל-אהרן. **לבד** ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרואלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. **לבה** וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר. **לבו** וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק.

לבו וידבר יהוה אל-משה: לך-רדכי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. **לבח** סרו מהר מן-הדרך אשר צויתםעשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחו-לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. **לבט** ויאמר יהוה אל-משה: ראיתי את-העם הזה והנה עם-קשה-ערף הוא. **לבי** ועתה הניחה לי ויחר-אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול. **לביא** ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכלח גדול ובגד חזקה. **לביב** למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על-הרעה לעמך. **לביג** זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך וידבר אלהים ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם. **לביז** וינחם יהוה על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו.

לבטו ויפן וירד משה מן-ההר ושני לחת העדת בגדו: לחת כתבים משני עבריהםמזה ומזה הם כתבים. **לבטז** והלחתמעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הואחרות על-הלחת. **לבטו** וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה. **לביח** ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע. **לביט** ויהי כאשר קרב אל-המחנה וירא את-העגל ומחלות ויחר-אף משה וישלך מידו את-הלחת וישבר אתם תחת ההר. **לבכ** ויקח את-העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר-דק ויזר על-פני המים וישק את-בני ישראל. **לבכא** ויאמר משה אל-אהרן מה-עשה לך העם הזה: כי-הבאת עליו חטאה גדלה. **לבכב** ויאמר אהרן אל-יחר אף אדני אתה ידעת את-העם פי ברע הוא. **לבכג** ויאמרו ליעשה-לנו אלהים אשר ילכו לפנינו: כי-זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצריםלא ידענו מה-היה לו. **לבכד** ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו-לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. **לבכה** וירא משה את-העם כי פרע הוא: כי-פרעה

אֶהְרֹן לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם. **לִבְכוּ** וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִיהוָה
 אֵלַי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל-בְּנֵי לֵוִי. **לִבְכוּ** וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 שִׁימוּ אִישׁ-חֲרָבוֹ עַל-יָרְכוֹ עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ
 אִישׁ-אֶת-אָחִיו וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-קָרְבוֹ. **לִבְכַח** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי כַדְבָר
 מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן-הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ. **לִבְכַט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאֹ
 יָדְכֶם הַיּוֹם לִיהוָה כִּי אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחִיוֹלָתָת עָלִיכֶם הַיּוֹם בָּרָכָה. **לִבַּל** וַיְהִי
 מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעַם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה
 אֶל-יְהוָה אוֹלֵי אֲכַפְרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם. **לִבְלֹא** וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר:
 אָנָּה חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב. **לִבְלֹב** וְעַתָּה
 אִם-תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם-אִינוּמַחֲנִי נָא מִסַּפְרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. **לִבְלֹג** וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה: מִי אֲשֶׁר חֲטָא-לִי אֶמְחֹנוּ מִסַּפְרִי. **לִבְלֹד** וְעַתָּה לֵךְ נַחַח אֶת-הָעַם אֶל
 אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מִלְאָכֵי יַלְדָּ לְפָנֶיךָ וּבָיִים פָּקְדֵי וּפְקֻדָּתַי עֲלֵהֶם חֲטָאתֶם.
לִבְלֵה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-הָעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהְרֹן.
לִגֵּא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֶה מִזֶּה אֲתָה וְהָעַם אֲשֶׁר הֵעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ
 אֶתְנַנְנָה. **לִגֵּב** וְשַׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלְאָךְ וְגֵרִשְׁתִּי אֶת-הַכְּנַעֲנִי הָאֹמְרֵי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי
 הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי. **לִגֵּג** אֶל-אָרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי
 עַם-קָשָׁה-עֲרֹף אֲתָהּ פֶּן-אֲכַלְךָ בַּדֶּרֶךְ. **לִגֵּז** וַיִּשְׁמַע הָעַם אֶת-הַדְּבָר הַרַע
 הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא-שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו עִלְיוֹ. **לִגֵּה** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר
 אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם-קָשָׁה-עֲרֹף רָגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלְיִתִּיךָ וְעַתָּה
 הוֹרֵד עֵדִיךָ מֵעֲלִיךָ וְאֲדַעָה מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ. **לִגֵּו** וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵדִים
 מִהָר חֹרֵב. **לִגֵּז** וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת-הָאֱהֶל וְנָטָה-לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק
 מִן-הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל-מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל-אֱהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. **לִגֵּח** וְהָיָה כִּצְאֵת מֹשֶׁה אֶל-הָאֱהֶל יִקוּמוּ כָּל-הָעַם וְנִצְּבוּ
 אִישׁ פֶּתַח אֱהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד-בָּאוּ הָאֱהֶלָה. **לִגֵּט** וְהָיָה כִּבֵּא מֹשֶׁה
 הָאֱהֶלָה יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמָּד פֶּתַח הָאֱהֶל וְדַבֵּר עִם-מֹשֶׁה. **לִגֵּי** וְרָאָה כָּל-הָעַם
 אֶת-עִמּוֹד הָעֵנָן עִמָּד פֶּתַח הָאֱהֶל וְקָם כָּל-הָעַם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֱהֶלוֹ.
לִגֵּיֵא וְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פָּנִים אֶל-פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וְשָׁב
 אֶל-הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נּוּן נָעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֱהֶל.
לִגֵּיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה רְאֵה אֲתָה אֹמֵר אֵלַי הֵעַל אֶת-הָעַם הַזֶּה וְאֲתָה לֹא
 הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֲתָה אֹמְרָת יְדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם וְגַם-מִצְאָתָה חֵן

בְּעֵינַי. **לגיג** וְעַתָּה אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת-דְּרָכְךָ וְאִדְעָה לְמַעַן
אֲמַצֶּא-חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרָאֵה כִּי עֲמַדְהָהּ הַגּוֹי הַזֶּה. **לגיז** וַיֹּאמֶר: פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לְךָ.
לגטו וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אִם-אֵין פְּנִיךָ הַלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה. **לגטז** וּבִמָּה יוֹדַע
אִפּוּא כִּי-מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעֲמַדְהָהּ לֹא בְלִכְתָּהּ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמַדְהָ
מִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה.

לגיז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה גַם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה: כִּי-מְצֵאתָ
חֵן בְּעֵינַי וְאִדְעָה בְּשֵׁם. **לגיח** וַיֹּאמֶר: הֲרֹאֲנִי נָא אֶת-כְּבֹדְךָ. **לגיט** וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֲעֵבִיר כָּל-טוֹבֵי עַל-פְּנִיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת-אֲשֶׁר אַחֲוֹן
וְרַחֲמֹתַי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם. **לגכ** וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרַאֲתַת אֶת-פָּנָי: כִּי לֹא-יִרְאֵנִי
הָאָדָם וְחִי. **לגכא** וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֵתִי וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר. **לגכב** וְהָיָה
בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכַּתִּי כִּפִּי עָלֶיךָ עַד-עֲבָרִי. **לגכג** וְהִסְרֹתִי
אֶת-כְּפִי וְרִאִיתָ אֶת-אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ.

לדא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פֶּסֶל-לְךָ שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וְכַתְּבֵתִי
עַל-הַלַּחַת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלַּחַת הַרְאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ. **לדב** וְהָיָה
נֶכּוֹן לְבַקֵּר וְעֹלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל-הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הָהָר. **לדג** וַאִישׁ
לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יִרְאָה בְּכָל-הָהָר גַּם-הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל-יִרְעוּ אֶל-מוֹל
הָהָר הַהוּא. **לדז** וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֶם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל
אֶל-הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים. **לדה** וַיֵּרֵד יְהוָה
בְּעָנָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. **לדו** וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה
יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת. **לדז** נֹצַר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא
עוֹן וּפִשַׁע וְחִטָּאָה וְנִקְהָה לֹא יִנְקַהּ פִּקֹּד עוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בְּנֵי בָנִים
עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים. **לדח** וַיִּמַּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה. **לדט** וַיֹּאמֶר
אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹד-נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ: כִּי עַם-קָשָׁה-עֶרְףְהוּא
וְסַלְחַתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. **לדי** וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד
כָּל-עֲמַדָּה אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאֵה
כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בֹּקְרָבוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי-נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עִמָּךְ. **לדיא** שְׁמֵר-לְךָ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם הַנִּי גֵרֶשׁ מִפְּנִיךָ אֶת-הָאֱמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי. **לדיב** הַשְּׁמֵר לְךָ פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיךָ: פֶּן-יְהִיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ. **לדיג** כִּי אֶת-מִזְבְּחֹתֶם
תִּתְצוּן וְאֶת-מִצְבְּוֹתֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תִכְרַתוֹן. **לדיז** כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל
אֲחֵר: כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא. **לדטו** פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ

אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן. **לדטז** ולקחת
מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את-בניך אחרי אלהיהן. **לדז**
אלהי מסכה לא תעשה-לך. **לדח** את-חג המצות תשמרשבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתך למועד חדש האביב: כי בחדש האביב יצאת ממצרים.
לדיט כל-פטר רחם לי וכל-מקנך תזכר פטר שור ושה. **לדכ** ופטר חמור
תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא-יראו פני ריקם.
לדכא ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. **לדכב**
וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. **לדכג** שלש
פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדון יהוה אלהי ישראל. **לדכד**
כי-אוריש גוים מפניך והרחבתי את-גבלך ולא-יחמד איש את-ארצך בעלתך
לראות את-פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה. **לדכה** לא-תשחט על-חמץ
דם זבחי ולא-ילין לבקר זבח חג הפסח. **לדכו** ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו.
לדכז ויאמר יהוה אל-משה כתב-לך את-הדברים האלה: כי על-פי הדברים
האלה פרתי אתך ברית ואת-ישראל. **לדכח** ויהי-שם עם-יהוה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על-הלחת את דברי
הברית עשרת הדברים. **לדכט** ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לוחת העדת
ביד-משה ברדתו מן-ההר ומשה לא-ידע כי קרן עור פניו בודברו אתו. **לדל**
וירא אהרן וכל-בני ישראל את-משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו.
לדלא ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר משה
אלהם. **לדלב** ואחרי-כן נגשו כל-בני ישראל ויצוים את כל-אשר דבר יהוה אתו
בהר סיני. **לדלג** ויכל משה מדבר אתם ויתן על-פניו מסוה. **לדלד** ובבא משה
לפני יהוה לדבר אתו יסיר את-המסוה עד-צאתו ויצא ודבר אל-בני ישראל
את אשר יצוה. **לדלה** וראו בני-ישראל את-פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את-המסוה על-פניו עד-באו לדבר אתו.
להא ויקהל משה את-כל-עדת בני ישראל ויאמר אליהם: אלה הדברים
אשר-צוה יהוה לעשות אתם. **להב** ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל-העשה בו מלאכה יומת. **להג**
לא-תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת.
להד ויאמר משה אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר: זה הדבר אשר-צוה יהוה
לאמר. **להה** קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו וביאה את תרומת

יהוה: זָהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת. **להו** וּתְכַלֶּת וְאַרְגָּמֶן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֵזִים. **להו**
 וְעֵרַת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֵרַת תְּחָשִׁים וְעֵצֵי שֹׁטִים. **להח** וְשֶׁמֶן לְמֵאֹר וּבִשְׁמִים
 לְשֶׁמֶן הַמְּשֻׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים. **להט** וְאַבְנֵי-שֹׁהַם וְאַבְנֵי מְלֵאִים: לְאִפּוֹד
 וְלַחֲשׁוֹן. **להי** וְכָל-חֲכָם-לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **להיא**
 אֶת-הַמְּשֻׁכָּן אֶת-אֶהָלוֹ וְאֶת-מִכְסֵהוּ אֶת-קַרְסָיו וְאֶת-קַרְשָׁיו אֶת-בְּרִיחוֹ
 אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנָיו. **להיב** אֶת-הָאָרוֹן וְאֶת-בַּדָּיו אֶת-הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פְּרֹכֶת
 הַמִּסָּךְ. **להיג** אֶת-הַשֻּׁלְחָן וְאֶת-בַּדָּיו וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים. **להיד**
 וְאֶת-מִנְרַת הַמֵּאֹר וְאֶת-כְּלֵיהָ וְאֶת-נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמֵּאֹר. **להטו** וְאֶת-מִזְבַּח
 הַקְּטֹרֶת וְאֶת-בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמְּשֻׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת-מִסָּךְ הַפֶּתַח
 לְפֶתַח הַמְּשֻׁכָּן. **להטז** אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ אֶת-בַּדָּיו
 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹ. **להיז** אֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת-עַמֻּדָיו
 וְאֶת-אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסָּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר. **להיח** אֶת-יִתְדֵת הַמְּשֻׁכָּן וְאֶת-יִתְדֵת הַחֲצֵר
 וְאֶת-מִיתְרֵיהֶם. **להיט** אֶת-בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשֵׁרֵת בִּקְדָשׁ: אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן. **להכ** וַיֵּצְאוּ כָל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי
 מֹשֶׁה. **להכא** וַיָּבֹאוּ כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-נִשְׂאוֹ לְבוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ
 אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאָכָת אֶהָל מוֹעֵד וְלִכְל-עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ. **להכב**
 וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל-הַנָּשִׁים כָּל נָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנָזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל-כְּלֵי
 זָהָב וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֹת זָהָב לַיהוָה. **להכג** וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר-נִמְצָא אֹתוֹ
 תְּכַלֶּת וְאַרְגָּמֶן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֵזִים וְעֵרַת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֵרַת תְּחָשִׁים
 הֵבִיאוּ. **להכד** כָּל-מְרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר
 נִמְצָא אֹתוֹ עֵצֵי שֹׁטִים לְכָל-מִלְאָכָת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ. **להכה** וְכָל-אִשָּׁה
 חַכְמַת-לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מִטוֹה אֶת-הַתְּכַלֶּת וְאֶת-הָאֲרָגְמָן אֶת-תוֹלַעַת
 הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ. **להכו** וְכָל-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבָן אֲתָנָה בְּחֻכְמָה: טָווּ
 אֶת-הָעֵזִים. **להכז** וְהַנָּשָׂאִים הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמְּלֵאִים:
 לְאִפּוֹד וְלַחֲשׁוֹן. **להכח** וְאֶת-הַבֶּשֶׂם וְאֶת-הַשֶּׁמֶן: לְמֵאֹר וְלִשְׁמֶן הַמְּשֻׁחָה
 וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים. **להכט** כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לְבָם אֹתָם לְהֵבִיא
 לְכָל-הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד-מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל נְדָבָה
 לַיהוָה.

להל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹר
 לְמִטָּה יְהוּדָה. **להלא** וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת
 וּבְכָל-מִלְאָכָה. **להלב** וְלַחֲשֹׁב מִחֻשְׁבַּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנְחֹשֶׁת. **להלג**

וּבַחֲרֹשֶׁת אָבִן לְמִלְאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכֶת מִחֻשָּׁבֶת. **להלד**
 וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ: הוּא וְאֶהְלִיאָב בֶּן-אֲחִיסָמֶד לְמִטֵּה-דָן. **להלה** מִלֵּא אַתֶּם
 חֲכָמִת-לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרִקְס בְּתִכְלֵת וּבְאַרְגָּמֹן בְּתוֹלַעַת
 הַשָּׁנִי וּבִשְׂשׁ וְאַרְגַּ עֹשֵׂי כָּל-מְלָאכָה וְחֻשְׁבֵי מִחֻשָּׁבֶת. **לוא** וְעָשָׂה בְּצִלְאֵל
 וְאֶהְלִיאָב וְכָל אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה וְתִבּוּנָה בְּהִמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה. **לוב** וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 אֶל-בְּצִלְאֵל וְאֶל-אֶהְלִיאָב וְאֶל כָּל-אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה בְּלִבּוֹכָל
 אֲשֶׁר נִשְׂאוּ לִבּוֹ לְקָרְבָּה אֶל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ. **לוג** וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת
 כָּל-הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם
 הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב. **לוד** וַיָּבִיאוּ כָּל-הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת
 כָּל-מְלָאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ-מִמְּלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר-הִמָּה עֹשִׂים. **לוה** וַיֹּאמְרוּ
 אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר מֵרַבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לְמְלָאכָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ. **לוו** וַיִּצּוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֵה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה
 אֶל-יַעֲשׂוּ-עוֹד מְלָאכָה לְתִרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מֵהֵבִיא. **לוז** וְהַמְּלָאכָה
 הַיְתֵה דָּיִם לְכָל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר.
לוח וַיַּעֲשׂוּ כָּל-חָכֵם-לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעוֹת: שֵׁשׁ מִשְׁזָר
 וְתִכְלֵת וְאַרְגָּמֹן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרָבִים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אַתֶּם. **לוט** אַרְדָּ הַיְרִיעָה
 הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בְּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאַחַת: מִדָּה אַחַת
 לְכָל-הַיְרִיעוֹת. **לוי** וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמִשׁ הַיְרִיעוֹת אַחַת אֶל-אַחַת וְחֲמִשׁ יְרִיעוֹת חִבְר
 אַחַת אֶל-אַחַת. **לויא** וַיַּעַשׂ לְלֵאֵת תִּכְלֵת עַל שְׁפֹת הַיְרִיעָה הָאַחַת מִקְצֵה
 בְּמַחֲבַרְת כֹּן עָשָׂה בְּשֹׁפֵת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחֲבַרְת הַשְּׁנִית. **לויב** חֲמִשִּׁים
 לְלֵאֵת עָשָׂה בַיְרִיעָה הָאַחַת וְחֲמִשִּׁים לְלֵאֵת עָשָׂה בְּקִצֵּה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחֲבַרְת
 הַשְּׁנִית: מִקְבִּילַת הַלְּלֵאֵת אַחַת אֶל-אַחַת. **לויג** וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסֵי זָהָב וַיַּחֲבֵר
 אֶת-הַיְרִיעוֹת אַחַת אֶל-אַחַת בְּקָרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד.
לויז וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֶהֱל עַל-הַמִּשְׁכָּן: עֲשֹׁתֵי-עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת עָשָׂה אַתֶּם.
לוטו אַרְדָּ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה הָאַחַת:
 מִדָּה אַחַת לַעֲשֹׁתֵי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת. **לוטז** וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמִשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד וְאֶת-שֵׁשׁ
 הַיְרִיעוֹת לְבָד. **לויז** וַיַּעַשׂ לְלֵאֵת חֲמִשִּׁים עַל שְׁפֹת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחֲבַרְת
 וְחֲמִשִּׁים לְלֵאֵת עָשָׂה עַל-שְׁפֹת הַיְרִיעָה הַחֲבַרְת הַשְּׁנִית. **לויח** וַיַּעַשׂ קָרְסֵי
 נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחִבְר אֶת-הָאֶהֱל לְהִיֵּת אֶחָד. **לויט** וַיַּעַשׂ מִכָּסֶה לְאֶהֱל עֹרֹת
 אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמְכֹסֶה עֹרֹת תְּחָשִׁים מְלֻמְעָלָה.

לֹכַח וַיַּעַשׂ אֶת-הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים. **לֹכַח** עָשָׂר אַמּוֹת אַרְבָּעִים
הַקְּרָשׁ וְאַמָּה וַחֲצֵי הָאֵמָה רַחֵב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד. **לֹכַח** שְׁתֵּי יָדָיִם לַקְּרָשׁ הָאֶחָד
מִשְׁלֵבֵת אַחַת אֶל-אַחַת כֹּן עֲשֵׂה לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן. **לֹכַח** וַיַּעַשׂ אֶת-הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן: עֲשָׂרִים קְרָשִׁים לַפֶּאֶת נֶגֶב תִּימְנָה. **לֹכַח** וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי-כֶסֶף עֲשֵׂה
תַּחַת עֲשָׂרִים הַקְּרָשִׁים: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת-הַקְּרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת-הַקְּרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו. **לֹכַח** וּלְצִלַּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפֶּאֶת
צָפוֹן עֲשֵׂה עֲשָׂרִים קְרָשִׁים. **לֹכַח** וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקְּרָשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד. **לֹכַח** וּלְיָרְכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה
עֲשֵׂה שֵׁשֶׁה קְרָשִׁים. **לֹכַח** וְשְׁנֵי קְרָשִׁים עֲשֵׂה לַמְּקַצֵּת הַמִּשְׁכָּן בְּיָרְכְתֵים.
לֹכַח וְהָיוּ תוֹאֲמָם מִלְמֶטָה וַיִּחַדּוּ יִהְיוּ תַמִּים אֶל-רֹאשׁוֹ אֶל-הַטְּבִיעַת הָאֶחָת כֹּן
עֲשֵׂה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמְּקַצֵּת. **לֹל** וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קְרָשִׁים וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה
עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד. **לֹלֵא** וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי
שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקְרָשֵׁי צִלַּע-הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת. **לֹלֵב** וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקְרָשֵׁי
צִלַּע-הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לְיָרְכְתֵים יָמָה. **לֹלֵג** וַיַּעַשׂ
אֶת-הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן לְבֵרֵחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן-הַקְּצָה אֶל-הַקְּצָה. **לֹלֵד**
וְאֶת-הַקְּרָשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת-טְבִיעֹתָם עֲשֵׂה זָהָב בְּתִים לְבְּרִיחֵם וַיִּצֹף
אֶת-הַבְּרִיחִים זָהָב. **לֹלֵה** וַיַּעַשׂ אֶת-הַפְּרֹכֶת תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ
מִשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עֲשֵׂה אֹתָהּ כְּרָבִים. **לֹלוֹ** וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שִׁטִּים
וַיִּצַּפֵּם זָהָב וְוִיָּהֶם זָהָב וַיִּצַּק לָהֶם אַרְבָּעָה אֲדָנִי-כֶסֶף. **לֹלוֹז** וַיַּעַשׂ מָסָךְ לַפֶּתַח
הָאֵהָל תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֶקֶם. **לֹלוֹח** וְאֶת-עֲמוּדָיו
חֲמִשָּׁה וְאֶת-וְוִיָּהֶם וְצָפָה רֹאשֵׁיהֶם וְחֲשִׁקֵיהֶם זָהָב וְאֲדָנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת.
לֹזֵא וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת-הָאֶרֶן עֲצֵי שִׁטִּים: אֲמֹתַיִם וַחֲצֵי אַרְכּוֹ וְאַמָּה וַחֲצֵי רַחְבּוֹ
וְאַמָּה וַחֲצֵי קִמְתּוֹ. **לֹזֵב** וַיִּצְפֶּהוּ זָהָב טְהוֹר מִבַּיִת וּמְחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב.
לֹזֵג וַיִּצַּק לוֹ אַרְבַּע טְבִיעוֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹתָיו וְשְׁתֵּי טְבִיעוֹת עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת
וְשְׁתֵּי טְבִיעוֹת עַל-צִלְעוֹ הַשְּׁנִית. **לֹזֵד** וַיַּעַשׂ בְּיָדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצֹף אֹתָם זָהָב. **לֹזֵה**
וַיָּבֵא אֶת-הַבָּדִים בְּטְבִיעוֹת עַל צִלְעוֹת הָאֶרֶן לְשֵׂאת אֶת-הָאֶרֶן. **לֹזֵו** וַיַּעַשׂ כַּפְּרֹת
זָהָב טְהוֹר: אֲמֹתַיִם וַחֲצֵי אַרְכָּהּ וְאַמָּה וַחֲצֵי רַחְבָּהּ. **לֹזֵז** וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְּרָבִים זָהָב
מִקְשָׁה עֲשֵׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפְּרֹת. **לֹזֵח** כְּרוֹב-אֶחָד מִקְצָה מִזֶּה
וְכְרוֹב-אֶחָד מִקְצָה מִזֶּה מִן-הַכַּפְּרֹת עֲשֵׂה אֶת-הַכְּרָבִים מִשְׁנֵי קְצוֹתוֹ (קְצוֹתָיו).
לֹזֵט וַיִּהְיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפְּרֹת וּפְנֵיהֶם
אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-הַכַּפְּרֹתָהּ וּפְנֵי הַכְּרָבִים.

לזי ויעש את-השלחן עצי שטים: אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו. **לזיא** ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב. **לזיב** ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר-זהב למסגרתו סביב. **לזיג** ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את-הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו. **לזיד** לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את-השלחן. **לזטו** ויעש את-הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את-השלחן. **לזטז** ויעש את-הכלים אשר על-השלחן את-קערותיו ואת-כפתיו ואת מנקיתיו ואת-הקשות אשר יסד בהן זהב טהור. **לזיז** ויעש את-המנרה זהב טהור מקשה עשה את-המנרה ירכה וקנהגביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. **לזיח** וששה קנים יצאים מצדיה: שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. **לזיט** שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתור ופרח כן לששת הקנים היצאים מן-המנרה. **לזכ** ובמנרה ארבעה גבעים: משקדים כפתריה ופרחיה. **לזכא** וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת-שני הקנים ממנה וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור. **לזכג** ויעש את-נרותיה שבעה ומלקחיה ומחיתתיה זהב טהור. **לזכד** כפר זהב טהור עשה אתה ואת כל-כליה.

לזכה ויעש את-מזבח הקטרת עצי שטים: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנותיו. **לזכו** ויצף אותו זהב טהור את-גגו ואת-קירותיו סביב ואת-קרנותיו ויעש לו זר זהב סביב. **לזכז** ושתי טבעות זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם. **לזכח** ויעש את-הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב. **לזכט** ויעש את-שמן המשחה קדש ואת-קטרת הסמים טהור מעשה לקח.

לחא ויעש את-מזבח העלה עצי שטים: חמש אמות ארכו וחמש-אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו. **לחב** ויעש קרנותיו על ארבע פנותיו ממנו היו קרנותיו ויצף אותו נחשת. **לחג** ויעש את-כל-כלי המזבח את-הסירות ואת-הזעים ואת-המזרקות את-המזלגות ואת-המחותת כל-כליו עשה נחשת. **לחד** ויעש למזבח מכפר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד-הציו. **לחה** ויצק ארבע טבעות בארבע הקצות למכפר הנחשת: בתים לבדים. **לחו** ויעש את-הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת. **לחז** ויבא את-הבדים בטבעות על צלעות המזבח לשאת אותו בהם נבוב לוח עשה אותו.

לחח ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד.

לחט ויעש את-החצר: לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה. **לחי** עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף. **לחיא** ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף. **לחיב** ולפאת-ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף. **לחיג** ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה. **לחיד** קלעים חמש-עשרה אמה אל-הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. **לחטו** ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. **לחטז** כל-קלעי החצר סביב שש משזר. **לחיז** והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר. **לחיח** ומסד שער החצר מעשה רקס תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר. **לחיט** ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף. **לחכ** וכל-היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת.

לחכא אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי משה: עבדת הלויים ביד איתמר בן-אהרן הכהן. **לחכב** ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל-אשר-צוה יהוה את-משה. **לחכג** ואתו אהליאב בן-אחיסמך למטה דן וחרש וחשב ורקס בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. **לחכד** כל-הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדשו יהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש. **לחכה** וכסף פקודי העדה מאת כפר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש. **לחכו** בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על-הפקדים מן עשרים שנה ומעלה לשש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. **לחכז** ויהי מאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת: מאת אדנים למאת הכפר כפר לאדן. **לחכח** ואת-האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם. **לחכט** ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים וארבע-מאות שקל. **לחל** ויעש בה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח. **לחלא** ואת-אדני החצר סביב ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדות המשכן

וְאֶת-כָּל-יִתְדוֹת הַחֹצֵר סָבִיב. **לטא** וּמִן-הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ
בְּגָדֵי-שָׂרָד לְשָׂרֵת בִּקְדָשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

לטב וַיַּעֲשׂ אֶת-הָאֵפֹד: זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר. **לטג**
וַיִּרְקְעוּ אֶת-פְּחֵי הַזָּהָב וְקִצָּץ פְּתִילִים לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגְמָן
וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב. **לטד** כְּתִפַּת עָשׂוּ-לוֹ
חֹבְרַת־עַל-שְׁנֵי קַצּוֹתָיו (קַצּוֹתָיו) חֶפֶר. **לטה** וַחֲשָׁב אֶפְדֹתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא
כַּמַּעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

לטו וַיַּעֲשׂוּ אֶת-אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם מְסֻבֹּת מְשֻׁבָּצֹת זָהָב מִפְּתוּחוֹת פְּתוּחֵי חוֹתָם
עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לטז** וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כְּתִפַּת הָאֵפֹד אֲבְנֵי זָכָרוֹן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטח וַיַּעֲשׂ אֶת-הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֵפֹד: זָהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר. **לטט** רְבֹוע הָיָה כְּפוּל עָשׂוּ אֶת-הַחֹשֶׁן וְזָרַת אֲרָכּוֹ וְזָרַת רְחִבּוֹ
כְּפוּל. **לטי** וַיִּמְלְאוּ-בּוֹ אַרְבַּעַת טוּרֵי אֲבָן: טוּר אֶדָם פְּטֹדָה וּבִרְקַת הַטּוּר
הָאֶחָד. **לטיא** וְהַטּוּר הַשְּׁנַיִנְפָּד סִפִּיר וַיְהִלֵם. **לטיב** וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁשׁ שָׁבוּ
וְאֶחָדָה. **לטיג** וְהַטּוּר הָרְבִיעִי יִתְרֵשִׁישׁ שֵׁהֶם וַיִּשְׁפֶּה: מוֹסֻבֹּת מְשֻׁבָּצֹת זָהָב
בְּמִלְאָתָם. **לטיד** וְהָאֲבָנִים עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עָשָׂר הָעַל-שְׁמוֹתָם:
פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל-שְׁמוֹ לְשְׁנָיִם עָשָׂר שָׁבֹט. **לטטו** וַיַּעֲשׂוּ עַל-הַחֹשֶׁן שְׁרָשְׂרֵת
גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר. **לטטז** וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מְשֻׁבָּצֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טְבֻעֹת זָהָב
וַיִּתְּנוּ אֶת-שְׁתֵּי הַטְּבֻעֹת עַל-שְׁנֵי קַצּוֹת הַחֹשֶׁן. **לטטז** וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֵבֹתֹת הַזֶּהָב
עַל-שְׁתֵּי הַטְּבֻעֹת עַל-קַצּוֹת הַחֹשֶׁן. **לטטח** וְאֵת שְׁתֵּי קַצּוֹת שְׁתֵּי הָעֵבֹתֹת נָתְנוּ
עַל-שְׁתֵּי הַמְּשֻׁבָּצֹת וַיִּתְּנֵם עַל-כְּתִפַּת הָאֵפֹד אֶל-מוּל פְּנָיו. **לטטט** וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי
טְבֻעֹת זָהָב וַיִּשִׂימוּ עַל-שְׁנֵי קַצּוֹת הַחֹשֶׁן: עַל-שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל-עֵבֶר הָאֵפֹד
בִּיתָה. **לטכ** וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טְבֻעֹת זָהָב וַיִּתְּנֵם עַל-שְׁתֵּי כְתִפַּת הָאֵפֹד מִלְמַטָּה
מִמוּל פְּנָיו לְעִמַּת מִחֶבְרַתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֵפֹד. **לטכא** וַיִּרְכְּסוּ אֶת-הַחֹשֶׁן
מִטְּבֻעֹתָיו אֶל-טְבֻעֹת הָאֵפֹד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיֹּת עַל-חֹשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא-יִזַּח
הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטכב וַיַּעֲשׂ אֶת-מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה אֲרָג כָּלִיל תְּכֵלֶת. **לטכג** וּפִי-הַמְּעִיל
בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַחְרָא שְׁפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקְרַע. **לטכד** וַיַּעֲשׂוּ עַל-שׁוּלֵי הַמְּעִיל
רְמוּנֵי תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מְשֻׁזָּר. **לטכה** וַיַּעֲשׂוּ פְּעֻמֵּי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ

את-הַפְּעֻמָּנִים בְּתוֹךְ הַרְמָנִים עַל-שׁוּלֵי הַמַּעִיל סְבִיבַתּוֹךְ הַרְמָנִים. **לטכו**
פַּעֲמוֹן וְרִמּוֹן פַּעֲמוֹן וְרִמּוֹן עַל-שׁוּלֵי הַמַּעִיל סְבִיב לְשָׂרֵת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

לטכז וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַכֶּתֶנֶת שֶׁשׁ מַעֲשֵׂה אֲרָג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו. **לטכח** וְאֵת הַמְצַנֶּפֶת
שֶׁשׁ וְאֵת-פְּאָרֵי הַמְגַבֶּעֶת שֶׁשׁ וְאֵת-מְכַנְסֵי הַבֶּד שֶׁשׁ מְשֻׁזָּר. **לטכט** וְאֵת-הָאֲבִטָּה
שֶׁשׁ מְשֻׁזָּר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמֹן וְתוֹלַעַת שְׁנִימַעֲשֵׂה רִקָּם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

לטל וַיַּעֲשׂוּ אֶת-צִיץ נֹזֵר-הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחִי
חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה. **לטלא** וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תַּכְלֵת לְתֵת עַל-הַמְצַנֶּפֶת מִלְמַעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטלב וְתַכְלָפֶל-עֲבֹדֶת מִשְׁכַּן אֱהֵל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשׂוּ.

לטלג וַיָּבִיאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶל-מֹשֶׁה אֶת-הָאֱהֵל וְאֶת-כָּל-כְּלָיו קַרְסָיו קַרְשָׁיו
בְּרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וְאַדְנָיו. **לטלד** וְאֶת-מַכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְאֻדָּמִים וְאֶת-מַכְסֵה
עוֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֵת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ. **לטלה** אֶת-אַרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת-בִּדְיוֹ וְאֵת
הַכַּפְּרֹת. **לטלו** אֶת-הַשְּׁלֶחַן אֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים. **לטלז** אֶת-הַמְנִרָה
הַטְּהֻרָה אֶת-נִרְתִּיָּה נֹרֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיָה וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר. **לטלח** וְאֵת
מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פְּתַח הָאֱהֵל.
לטלט אֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ אֶת-בִּדְיוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹ. **לטמ** אֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת-עַמֻּדֶיהָ וְאֶת-אַדְנֶיהָ וְאֶת-הַמָּסָךְ
לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת-מִיתָרָיו וַיִּתְּדוּתֶיהָ וְאֵת כָּל-כְּלָיָה עֲבֹדֶת הַמִּשְׁכָּן לְאֱהֵל מוֹעֵד.
לטמא אֶת-בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגָדֵי
בָנָיו לְכַהֵן. **לטמב** כֹּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: בֶּן עֶשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
כָּל-הָעֲבֹדָה. **לטמג** וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֶת-הַכַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה בֶּן עֶשׂוּ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה.

מא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **מב** בַּיּוֹם-הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
תִּקְיָם אֶת-מִשְׁכַּן אֱהֵל מוֹעֵד. **מג** וְשִׁמַּתָּ שֵׁם אֶת אַרוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּתָּ עַל-הָאָרוֹן
אֶת-הַפְּרֻכַת. **מד** וְהִבַּאתָ אֶת-הַשְּׁלֶחַן וְעִרְכַּתָּ אֶת-עַרְפוֹ וְהִבַּאתָ אֶת-הַמְנִרָה
וְהַעֲלִיתָ אֶת-נִרְתִּיָּה. **מה** וְנִתְּתָה אֶת-מִזְבַּח הַזָּהָב לְקְטֹרֶת לְפָנֵי אַרוֹן הָעֵדוּת
וְשִׁמַּתָּ אֶת-מָסַךְ הַפְּתַח לְמִשְׁכָּן. **מו** וְנִתְּתָה אֵת מִזְבַּח הָעֵלָה לְפָנֵי פְתַח מִשְׁכַּן
אֱהֵל-מוֹעֵד. **מז** וְנִתְּתָה אֶת-הַכִּיֹּר בֵּין-אֱהֵל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבַּח וְנִתְּתָה שֵׁם מַיִם.

מח וְשִׁמְתָה אֶת-הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת-מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר. **מט** וְלִקְחָתָה אֶת-שָׁמוֹן
הַמְשָׁחָה וּמְשַׁחְתָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
וְהָיָה קֹדֶשׁ. **מי** וּמְשַׁחְתָה אֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְקִדְשָׁתָה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים. **מיא** וּמְשַׁחְתָה אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹ וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ. **מיב**
וְהִקְרַבְתָה אֶת-אֹהֶרֶן וְאֶת-בָּנָיו אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָה אֹתָם בַּמַּיִם. **מיג**
וְהִלַּבְשָׁתָה אֶת-אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמְשַׁחְתָה אֹתוֹ וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ וְכֹהֵן לִי. **מיד**
וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבְשָׁתָה אֹתָם כְּתֹנֹת. **מטו** וּמְשַׁחְתָה אֹתָם כַּאֲשֶׁר מְשַׁחְתָה
אֶת-אַבְיָהֶם וְכֹהֵנוּ לִי וְהִיְתָה לְהִיֵּת לָהֶם מְשַׁחְתָם לְכַהֲנֵת עוֹלָם לְדֹרֹתָם. **מטז**
וַיַּעַשׂ מִשָּׁה: כָּכֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹכֶן עָשָׂה.

מיו וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיתָבְאָחַד לַחֲדָשׁ: הוּקַם הַמִּשְׁכָּן. **מיח** וַיִּקָּם
מִשָּׁה אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת-אַדְנָיו וַיִּשֶׂם אֶת-קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת-בְּרִיחָיו וַיִּקָּם
אֶת-עַמּוּדָיו. **מיט** וַיִּפְרֹשׂ אֶת-הָאֹהֶל עַל-הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת-מְכֹסֵה הָאֹהֶל עָלָיו
מִלְמַעְלָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מכ וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת-הָעֵדוּת אֶל-הָאָרוֹן וַיִּשֶׂם אֶת-הַבַּדִּים עַל-הָאָרוֹן וַיִּתֵּן
אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל-הָאָרוֹן מִלְמַעְלָה. **מכא** וַיָּבֵא אֶת-הָאָרוֹן אֶל-הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֹת
פְּרֹכֶת הַמָּסַךְ וַיִּסֹּךְ עַל אָרוֹן הָעֵדוּתכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מכב וַיִּתֵּן אֶת-הַשְּׁלֶחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן צַפְנָה מִחוּץ לַפְּרֹכֶת. **מכג**
וַיַּעַרְךָ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מכד וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּנְרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן נִגְבָּה. **מכה**
וַיַּעַל הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְהוָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מכו וַיִּשֶׂם אֶת-מִזְבֵּחַ הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֹכֶת. **מכז** וַיִּקְטֹר עָלָיו קֹטֹרֶת
סַמִּיםכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מכח וַיִּשֶׂם אֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן. **מכט** וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן
אֹהֶל-מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מל וַיִּשֶׂם אֶת-הַכִּיֹּר בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרַחֲצָה. **מלא**
וּרְחַצוּ מִמֶּנּוּ מִשָּׁה וְאֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם. **מלב** בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל
מוֹעֵד וּבְקִרְבַּתְּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַיִרְחַצוּ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מִשָּׁה.

מלג וַיִּקָּם אֶת-הַחֹצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת-מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיְכַל
מִשָּׁה אֶת-הַמְּלָאכָה.

מלד וַיְכַסּ הָעֲנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וַיְכַבּוּד יְהוָה מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן. **מלה** וְלֹא-יָכֹל
מִשָּׁה לָּבֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵדכִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וַיְכַבּוּד יְהוָה מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן.

מלו ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם. **מלו** ואם-לא יעלה הענן ולא יסעו עד-יום העלתו. **מלח** כי ענן יהוה על-המשכן יומם ואש תהיה לילה בולעיני כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם.

ויקרא

אא ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר. **אב** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקריב מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם. **אג** אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבנו אל-פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה. **אד** וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו. **אה** ושחט את-בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד. **או** והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה. **אז** ונתנו בני אהרן הכהן אשעל-המזבח וערכו עצים על-האש. **אח** וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדרעל-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח. **אט** וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח ליהוה.

אי ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הכשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבנו. **איא** ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב. **איב** ונתח אותו לנתחיו ואת-פדרו וערד הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח. **איג** והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה.

איד ואם מן-העוף עלה קרבנו ליהוה: והקריב מן-התורים או מן-בני היונה את-קרבנו. **אטו** והקריבו הכהן אל-המזבח ומלק את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. **אטז** והסיר את-מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל-מקום הדשן. **איז** ושסע אותו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבחה על-העצים אשר על-האש: עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה.

בא ונפש כי-תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה. **בב** והביאה אל-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הכהן את-אזפרתה המזבחה אשה

ריח ניחח ליהוה. **בג** והנותרת מן-המנחהלאהרן ולבניו: קדש קדשים מאשי
 יהוה.
בד וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנורסלת חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי
 מצות משחים בשמן.
בה ואם-מנחה על-המחבת קרבנדסלת בלולה בשמן מצה תהיה. **בו** פתות
 אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא.
בז ואם-מנחת מרחשת קרבנדסלת בשמן תעשה. **בח** והבאת את-המנחה
 אשר יעשה מאלהליהוה והקריבה אל-הכהן והגישה אל-המזבח. **בט** והרים
 הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחהאשה ריח ניחח ליהוה. **בי**
 והנותרת מן-המנחהלאהרן ולבניו: קדש קדשים מאשי יהוה. **ביא**
 כל-המנחה אשר תקריבו ליהוהלא תעשה חמץ: פי כל-שאר וכל-דבש
 לא-תקטירו ממנו אשה ליהוה. **ביב** קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה
 ואל-המזבח לא-יעלו לריח ניחח. **ביג** וכל-קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
 תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל-קרבנד תקריב מלח.
ביז ואם-תקריב מנחת בכורים ליהוהאביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את
 מנחת בכוריד. **בטו** ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא. **בטז**
 והקטיר הכהן את-אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל-לבנתהאשה ליהוה.
גא ואם-זבח שלמים קרבנואם מן-הבקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה
 תמים יקריבנו לפני יהוה. **גב** וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל
 מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את-הדם על-המזבחסביב. **גג** והקריב מזבח
 השלמים אשה ליהוהאת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר
 על-הקרב. **גד** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים
 ואת-היתרת על-הכבד על-הכליות יסירנה. **גה** והקטירו אתו בני-אהרן
 המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האשאשה ריח ניחח ליהוה.
גו ואם-מן-הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוהזכר או נקבה תמים יקריבנו. **גז**
 אם-כשב הוא-מקריב את-קרבנווהקריב אתו לפני יהוה. **גח** וסמך את-ידו
 על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו
 על-המזבחסביב. **גט** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוהחלבו האליה
 תמימה לעמת העצה יסירנה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב
 אשר על-הקרב. **גי** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים

וְאֶת-הַיִּתְרָת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִית יִסִּירָנָה. **גיא** וְהַקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמְזַבְּחֵהֶלֶחֶם
 אִשָּׁה לַיהוָה.
גיב וְאִם עִז קָרְבָּנוֹ וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה. **גיג** וְסִמְדָּ אֶת-יָדוֹ עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ
 לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת-דָּמֹו עַל-הַמְזַבְּחֵסָבִיב. **גיד** וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ
 קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת-הַחֶלֶב הַמְכֻסָּה אֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל-הַחֶלֶב אֲשֶׁר
 עַל-הַקֶּרֶב. **גטו** וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָהּ אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶלִים
 וְאֶת-הַיִּתְרָת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִית יִסִּירָנָה. **גטז** וְהַקְטִירוּם הַכֹּהֵן הַמְזַבְּחֵהֶלֶחֶם
 אִשָּׁה לָרִיחַ נִיחֹחַ כָּל-חֶלֶב לַיהוָה. **גיז** חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
 מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם כָּל-חֶלֶב וְכֹל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ.
דא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **דב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹרנֶפֶשׁ כִּי-תַחֲטָא
 בְּשִׁגְגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְעָשָׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה. **דג** אִם הַכֹּהֵן
 הַמְשִׁיחַ יַחֲטָא לְאִשְׁמַת הָעָם: וְהַקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בֶּן-בֶּקָר
 תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת. **דד** וְהֵבִיא אֶת-הַפֶּר אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
 וְסִמְדָּ אֶת-יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַפֶּר וְשָׁחַט אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה. **דה** וְלָקַח הַכֹּהֵן
 הַמְשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד. **דו** וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ
 בְּדָם וְהִזָּה מִן-הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת-פְּנֵי פְרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ. **דז** וְנָתַן
 הַכֹּהֵן מִן-הַדָּם עַל-קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרֹת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 וְאֶת כָּל-דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **דח**
 וְאֶת-כָּל-חֶלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּאֶת-הַחֶלֶב הַמְכֻסָּה עַל-הַקֶּרֶב וְאֶת
 כָּל-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקֶּרֶב. **דט** וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר
 עַל-הַכֶּסֶלִים וְאֶת-הַיִּתְרָת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִית יִסִּירָנָה. **די** כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר
 זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירוּם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה. **דיא** וְאֶת-עוֹר הַפֶּר
 וְאֶת-כָּל-בְּשָׂרוֹ עַל-רֹאשׁוֹ וְעַל-כְּרָעָיו וְקָרְבּוֹ וּפְרָשׁוֹ. **דיב** וְהוֹצִיא אֶת-כָּל-הַפֶּר
 אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל-מְקוֹם טְהוֹר אֶל-שִׁפְדָּ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל-עֲצִים בְּאֵשׁ
 עַל-שִׁפְדָּ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף.
דיג וְאִם כָּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ וְנִעְלַם דַּבָּר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל וְעָשׂוּ אֲחַת מִכָּל-מִצְוֹת
 יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהוּאֲשִׁמוּ. **דיד** וְנוֹדְעָה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהֶן וְהַקְרִיבוּ
 הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן-בֶּקָר לַחֲטָאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד. **דטו** וְסָמְכוּ זָקְנֵי
 הָעֵדָה אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה. **דטז**
 וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמְשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד. **דז** וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ
 מִן-הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפְּרֹכֶת. **דיח** וּמִן-הַדָּם יִתֵּן

על-קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל-הדם ישפך אל-יסוד מזבח העלה אשר-פתח אהל מועד. **דיט** ואת כל-חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה. **דכ** ועשה לפרכאשר עשה לפר החטאת כן יעשה-לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם. **דכא** והוציא את-הפר אל-מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון: חטאת הקהל הוא.

דכב אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל-מצות יהוה אלהיו אשר לא-תעשינה בשגגהוואשם. **דכג** או-הודע אליו חטאתו אשר חטא בהוהביא את-קרבונו שעיר עזים זכר תמים. **דכד** וסמך ידו על-ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר-ישחט את-העלה לפני יהוה חטאת הוא. **דכה** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-דמו ישפך אל-יסוד מזבח העלה. **דכו** ואת-כל-חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו.

דכז ואם-נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ: בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא-תעשינהוואשם. **דכח** או הודע אליו חטאתו אשר חטאוהביא קרבונו שעירת עזים תמימה נקבה על-חטאתו אשר חטא. **דכט** וסמך את-ידו על ראש החטאת ושחט את-החטאת במקום העלה. **דל** ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-כל-דמה ישפך אל-יסוד המזבחה. **דלא** ואת-כל-חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו.

דלב ואם-כבש יביא קרבונו לחטאתנקבה תמימה יביאנה. **דלג** וסמך את-ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את-העלה. **דלד** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-כל-דמה ישפך אל-יסוד המזבחה. **דלה** ואת-כל-חלבה יסיר כאשר יוסר חלב-הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא ונסלח לו.

הא ונפש כח-תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם-לוא יגיד ונשא עונו. **הב** או נפש אשר תגע בכל-דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם. **הג** או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם. **הד** או נפש כח תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעוונעלם ממנו והוא-ידע ואשם לאחת מאלה. **הה** והיה

כי-יאשם לאחת מאלה: והתנודה אשר חטא עליה. **הו** והביא את-אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן-הצאן כשבה או-שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו. **הז** ואם-לא תגיע ידו די שהוהביא את-אשמו אשר חטא שתי תרים או-שני בני-יונה ליהוה: אחד לחטאת ואחד לעלה. **הח** והביא אתם אל-הכהן והקריב את-אשר לחטאת ראשונה ומלק את-ראשו ממול ערפו ולא יבדיל. **הט** והזה מדם החטאת על-קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל-יסוד המזבח חטאת הוא. **הי** ואת-השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר-חטא ונסלח לו.

היא ואם-לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני-יונהוהביא את-קרבו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא-ישים עליה שמן ולא-יתן עליה לבנהכי חטאת הוא. **היב** והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את-אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא. **היג** וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא מאחת מאלהונסלח לו והיתה לכהן כמנחה. **היד** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **הטו** נפש כי-תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה: והביא את-אשמו ליהוה איל תמים מן-הצאן בערךך כסף-שקלים בשקל-הקדשלאשם. **הטז** ואת אשר חטא מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשםונסלח לו.

היז ואם-נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל-מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא עונו. **היח** והביא איל תמים מן-הצאן בערךך לאשםאל-הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר-שגג והוא לא-ידעונסלח לו. **היט** אשם הוא: אשם אשם ליהוה.

הכ וידבר יהוה אל-משה לאמר. **הכא** נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או-בתשומת יד או בגזל או עשק את-עמיתו. **הכב** או-מצא אבדה וכחש בה ונשבע על-שקר על-אחת מכל אשר-יעשה האדם לחטא בהנה. **הכג** והיה כי-יחטא ואשםוהשיב את-הגזלה אשר גזל או את-העשק אשר עשק או את-הפקדון אשר הפקד אתו או את-האבדה אשר מצא. **הכד** או מכל אשר-ישבע עליו לשקרושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו: לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו. **הכה** ואת-אשמו יביא ליהוה איל תמים מן-הצאן בערךך לאשם אל-הכהן. **הכו** וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על-אחת מכל אשר-יעשה לאשמה בה.

וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. וְב צו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה: הוּא הָעֹלָה עַל-מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלֵּילָה עַד-הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד בּוֹ. וְג וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדָּו בַּד וּמְכַנְסֵי-בַד יִלְבָּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ. וּד וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל-מְקוֹם טְהוֹר. וְהָאִשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד-בּוֹ לֹא תִכָּבֵה וְבִיעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן יַעֲצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. וּו אִשׁ תִּמְיֵד תִּוָּקֵד עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵה.

וּז וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה: הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ. וּח וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְקִמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנֶה וְאֶת כָּל-הַלְּבָנָה אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחֹחַ אֲזִכְרֶתָהּ לַיהוָה. וּט וְהַנוֹתֶרֶת מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבְנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ. וּי לֹא תֹאֲפֶה חֲמֵץ חֲלָקִים נִתְּתִי אֹתָהּ מֵאִשֵּׁי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא כַחֲטָאת וְכֹאֲשֶׁם. וּיב כָּל-זָכָר בְּבָנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק-עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ. וּיג וְיִדְבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. וּיג זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבְנָיו אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂיתָ הָאֶפֶה סֹלֶת מִנְחָה תִמְיֵד: מִחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעָרֵב. וּיז עַל-מַחֲבֵת בִּשְׁמֹן תַעֲשֶׂה מֵרֶבֶכֶת תַּבִּיאֲנָה תִפְיִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רִיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. וּטו וְהַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק-עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תִּקְטֹר. וּטז וְכָל-מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל.

וּיז וְיִדְבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. וּיח דְּבַר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאת: בְּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא. וּיט הַכֹּהֵן הַמְּחַטָּא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָה בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד. וּכ כָּל אֲשֶׁר-יִגַע בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה עַל-הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִכָּבֵס בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ. וּכא וְכָלִי-חֲרָשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ יִשְׁבֵר וְאִם-בְּכָלִי נִחֲשֶׁת בְּשָׂלָה וּמִרְק וְשִׁטֹּף בְּמַיִם. וּכב כָּל-זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא. וּכג וְכָל-חֲטָאת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא תֹאכַל בָּאִשׁ תִּשְׂרֹף.

זא וְזֹאת תֹּרַת הָאֲשָׁם: קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא. זב בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת-הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת-הָאֲשָׁם וְאֶת-דָּמוֹ יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. זג וְאֶת כָּל-חֲלָבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת-הָאֲלִיָּה וְאֶת-הַחֲלָב הַמְּכֻסָּה אֶת-הַקָּרֵב. זד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶלִים וְאֶת-הַיִּתְרֹת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִיֹּת

יִסְרְנָה. זֶה וְהִקְטִיר אֶתֶם הִכְהֵן הַמְזַבְּחָה אֲשֶׁה לַיהוָה אֲשֶׁם הוּא. זו כָּל-זָכָר
 בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמִקּוֹם קָדוֹשׁ יֹאכֵל קָדָשׁ קְדָשִׁים הוּא. זו כַּחֲטָאֵת
 כְּאֲשֶׁם תֹּוֹרָה אַחַת לָהֶם הִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בוֹ לוֹ יִהְיֶה. זח וְהִכְהֵן הַמִּקְרִיב
 אֶת-עֹלֹת אִישׁ: עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקָּרִיב לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה. זט וְכָל-מִנְחָה אֲשֶׁר
 תִּתְּנֶה בַתְּנוּרָה וְכָל-נֶעֱשֶׂה בַמִּרְחֶשֶׁת וְעַל-מִחְבַּת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֶתָּה לוֹ תִּהְיֶה.
 זי וְכָל-מִנְחָה בְּלוּלָה-בְּשֶׁמֶן וְחִרְבֵּה לְכָל-בְּנֵי אֱהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו.
 זיא וְזֹאת תֹּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה. זיב אִם עַל-תֹּוֹדָה
 יִקְרִיבֶנּוּ וְהַקָּרִיב עַל-זֶבַח הַתֹּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת
 מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מְרֻבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן. זיג עַל-חֲלוֹת לֶחֶם חֲמֵץ
 יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל-זֶבַח תֹּוֹדַת שְׁלָמִיו. זיד וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קָרְבָּן תִּרְוִמָה
 לַיהוָה לִכְהֵן הַזֵּרֶק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה. זטו וּבֶשֶׂר זֶבַח תֹּוֹדַת שְׁלָמִיו בְּיוֹם
 קָרְבָּנוֹ יֹאכֵל: לֹא-יִנְיַח מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר. זטז וְאִם-נָדָר אוֹ נִדְבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם
 הַקָּרִיבוֹ אֶת-זֶבְחוֹ יֹאכֵל וּמִמִּחְרַת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכֵל. זיז וְהַנּוֹתֵר מִבֶּשֶׂר
 הַזֶּבֶח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף. זיח וְאִם הָאָכַל יֹאכֵל מִבֶּשֶׂר-זֶבַח שְׁלָמִיו בְּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ
 עֹנָה תִשָּׂא. זיט וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר-יִגַע בְּכָל-טָמֵא לֹא יֹאכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף
 וְהַבֶּשֶׂר כָּל-טָהוֹר יֹאכֵל בֶּשֶׂר. זכ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹּאכֵל בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
 לַיהוָה וְטָמְאָתוֹ עָלְיוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ. זכא וְנֶפֶשׁ כִּי-תִגַע
 בְּכָל-טָמֵא בְּטָמְאֵת אָדָם אוֹ בַּבְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּכָל-שִׂקְץ טָמֵא וְאָכַל
 מִבֶּשֶׂר-זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ.
 זכב וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. זכג דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כָּל-חֲלָב
 שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעִזָּלָא תֹאכְלוּ. זכד וְחֲלָב בָּלָה וְחֲלָב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל-מְלֹאכָה
 וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהּ. זכה כִּי כָל-אֹכֵל חֲלָב מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה
 לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמּוּיָהּ. זכו וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם
 לְעוֹף וְלַבְּהֵמָה. זכז כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹּאכֵל כָּל-דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ.
 זכח וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. זכט דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הַמִּקְרִיב
 אֶת-זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יִבְיֵאֵר אֶת-קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו. זל יָדְיוֹ תִּבְיֵאֵר
 אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת-הַחֲלָב עַל-הַחֲזֵה יְבִיאָנּוּ אֶת הַחֲזֵה לְהִנִּיף אֹתוֹ וְתִנּוּפָה לִפְנֵי
 יְהוָה. זלא וְהִקְטִיר הִכְהֵן אֶת-הַחֲלָב הַמְזַבְּחָה וְהָיָה הַחֲזֵה לְאֱהֲרֹן וּלְבָנָיו. זלב
 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תִרְוִמָה לִכְהֵן מִזֶּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם. זלג הַמִּקְרִיב אֶת-דָּם
 הַשְּׁלָמִים וְאֶת-הַחֲלָב מִבְּנֵי אֱהֲרֹן: לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה. זלד כִּי אֶת-חֲזֵה

הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִזְבְּחֵי שְׁלַמִּיהֶם וְאֵתֶנּוּ
 אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק-עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **זֶלָּה** זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן
 וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לְכַהֵן לַיהוָה. **זֶלָּה** אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
 לַתֵּת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם. **זֶלָּה** זֹאת
 הַתְּזוּרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֶאֱשֶׁם וְלִמְלוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים. **זֶלָּה** אֲשֶׁר
 צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי: בְּיוֹם צִוִּיתוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
 אֶת-קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי.

חֹא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **חֹב** קַח אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו אִתּוֹ וְאֵת
 הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת פֶּר הַחֲטָאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל
 הַמִּצּוֹת. **חֹג** וְאֵת כָּל-הָעֵדָה הַקֹּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **חֹד** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר
 צָוָה יְהוָה אִתּוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **חֹה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל-הָעֵדָה: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צָוָה יְהוָה לַעֲשׂוֹת. **חֹו** וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן
 וְאֶת-בְּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם. **חֹז** וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אִתּוֹ בְּאַבְנֵט
 וַיִּלְבַּשׂ אִתּוֹ אֶת-הַמַּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הָאֵפֹד וַיַּחְגֹּר אִתּוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֵפֹד וַיֹּאפֹד
 לוֹ בֹו. **חֹח** וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת-הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל-הַחֹשֶׁן אֶת-הָאוּרִים וְאֶת-הַתְּמִים.
חֹט וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּצְנֶפֶת עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל-הַמִּצְנֶפֶת אֶל-מוֹל פָּנָיו אֵת צִיץ
 הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חֹי** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וַיִּמְשַׁח אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם. **חֹיֵא** וַיִּזּוּ מִמֶּנּוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹלְקֵי הַשֶּׁם.
חֹיב וַיִּצַק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אִתּוֹ לְקֹדֶשׁוֹ. **חֹיג** וַיִּקְרַב מֹשֶׁה
 אֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּלְבַּשׂם כַּתְּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם מַגְבְּעוֹת כַּאֲשֶׁר
 צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חֹיד** וַיִּגַּשׁ אֵת פֶּר הַחֲטָאת וַיִּסְמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם
 עַל-רֹאשׁ פֶּר הַחֲטָאת. **חֹטו** וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת-הַדָּם וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיִּחַטֵּא אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יָצַק אֶל-יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
 וַיִּקְדָּשׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו. **חֹטז** וַיִּקַּח אֶת-כָּל-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקָּרֵב וְאֵת יִתְרַת
 הַכֹּבֵד וְאֵת-שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֵת-חֵלְבֵהוּ וַיִּקְטֹר מִשָּׁה הַמִּזְבֵּחַה. **חֹיז** וְאֵת-הַפֶּר
 וְאֵת-עֶרוֹ וְאֵת-בֶּשָׂרוֹ וְאֵת-פְּרִשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה. **חֹיח** וַיִּקְרַב אֵת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ
 הָאֵיל. **חֹיט** וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרַק מִשָּׁה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **חֹכ**
 וְאֵת-הָאֵילִנְתַּח לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר מִשָּׁה אֶת-הָרֹאשׁ וְאֵת-הַנְּתַחִים וְאֵת-הַפְּדָר.
חֹכא וְאֵת-הַקָּרֵב וְאֵת-הַכְּרָעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר מִשָּׁה אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַה

עלה הוא לריח-ניחח אשה הוא ליהוה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חכב** וַיִּקְרַב אֶת-הָאֵיל הַשָּׁנִי אֵיל הַמִּלֵּאִים וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל. **חכג** וַיִּשְׁחַטְוּ וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל-תְּנוּף אֶזְנוֹ-אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית. **חכד** וַיִּקְרַב אֶת-בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן-הַדָּם עַל-תְּנוּף אֶזְנוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **חכה** וַיִּקַּח אֶת-הַחֶלֶב וְאֶת-הָאֵלֶּיָה וְאֶת-כָּל-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת-שְׁתֵּי הַכֹּהֲלִית וְאֶת-חֶלְבֵהֶן וְאֶת שׂוֹק הַיָּמִין. **חכו** וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חֶלֶת מִצָּה אַחַת וְחֶלֶת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל-הַחֲלָבִים וְעַל שׂוֹק הַיָּמִין. **חכז** וַיִּתֵּן אֶת-הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה. **חכח** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ עַל-הַעֲלָה מִלֵּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה. **חכט** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַחֶזֶה וַיְנִיפֵהוּ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לְמֹשֶׁה הָיָה לְמִנָּה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חל** וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזַּע עַל-אֹהֶרֶן עַל-בְּגָדָיו וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֶת-אֹהֶרֶן אֶת-בְּגָדָיו וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ. **חלא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶרֶן וְאֶל-בְּנָיו בְּשָׁלוֹ אֶת-הַבָּשָׂר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשֶׂם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֵּאִים: כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לְאֹמֶר אֹהֶרֶן וּבְנָיו יֹאכְלוּהוּ. **חלב** וְהַנּוֹתֵר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ. **חלג** וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֵאת יָמֵי מִלְאִיכֶם: כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת-יְדֹכֶם. **חלד** כְּאֲשֶׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. **חלה** וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ: כִּי-כֵן צִוִּיתִי. **חלו** וַיַּעַשׂ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.

טא וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֹהֶרֶן וּלְבְנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **טב** וַיֹּאמֶר אֶל-אֹהֶרֶן קַח-לָךְ עֵגֶל בֶּן-בָּקָר לְחֹטָאת וְאֵיל לְעֹלֵהתְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה. **טג** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר: קָחוּ שְׁעִיר-עִזִּים לְחֹטָאת וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה. **טד** וְשׂוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן: כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם. **טה** וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל-פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל-הָעֵדָה וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה. **טו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶרֶן קְרַב אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת-חֹטָאתְךָ וְאֶת-עֹלֹתְךָ וְכַפֵּר בְּעֵדְךָ וּבְעַד

הָעַם וַעֲשֵׂה אֶת-קָרְבֵּן הָעַם וְכַפֵּר בְּעַדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **טח** וַיִּקְרַב אֶהְרֹן
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֹט אֶת-עֵגֶל הַחֹטְאֹת אֲשֶׁר-לוֹ. **טט** וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֶהְרֹן אֶת-הַדָּם
אֵלָיו וַיִּטְבַּל אֶצְבְּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יָצַק אֶל-יִסּוּד
הַמִּזְבֵּחַ. **טי** וְאֶת-הַחֹלֶב וְאֶת-הַכֶּלֶיִת וְאֶת-הַיִּתְרֹת מִן-הַכֶּבֶד
מִן-הַחֹטְאֹת הַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **טיא** וְאֶת-הַבֶּשֶׂר
וְאֶת-הָעוֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה. **טיב** וַיִּשְׁחֹט אֶת-הָעֵלָה וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהְרֹן
אֵלָיו אֶת-הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **טיג** וְאֶת-הָעֵלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו
לְנִתְחִיהָ וְאֶת-הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ. **טיז** וַיִּרְחֹץ אֶת-הַקָּרֶב וְאֶת-הַפְּרָעִים
וַיִּקְטֹר עַל-הָעֵלָה הַמִּזְבֵּחַהּ. **טטו** וַיִּקְרַב אֶת קָרְבֵּן הָעַם וַיִּקַּח אֶת-שְׁעִיר
הַחֹטְאֹת אֲשֶׁר לָעַם וַיִּשְׁחֹטוּהוּ וַיִּחְטְאוּהוּ כְּרֹאשׁוֹן. **טטז** וַיִּקְרַב אֶת-הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂהָ
כַּמִּשְׁפָּט. **טטז** וַיִּקְרַב אֶת-הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַּפוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד
עַל־תֵּיבֵי הַבִּקֹּר. **טיח** וַיִּשְׁחֹט אֶת-הַשּׁוֹר וְאֶת-הָאֵיל זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעַם
וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהְרֹן אֶת-הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **טיט**
וְאֶת-הַחֹלְבִים מִן-הַשּׁוֹר וּמִן-הָאֵילֵהָאֵלִיָּה וְהַמְכֹסֶה וְהַכֶּלֶיִת וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד. **טכ**
וַיִּשְׁיִמוּ אֶת-הַחֹלְבִים עַל-הַחֹזוֹת וַיִּקְטֹר הַחֹלְבִים הַמִּזְבֵּחַהּ. **טכא** וְאֶת הַחֹזוֹת
וְאֶת שׂוֹק הַיָּמִין הִנִּיף אֶהְרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה. **טכב** וַיִּשָּׂא
אֶהְרֹן אֶת-יָדָיו אֶל-הָעַם וַיְבָרַכְם וַיֵּרֶד מֵעֲשֵׂת הַחֹטְאֹת וְהָעֵלָה וְהַשְּׁלָמִים. **טכג**
וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעַם וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה
אֶל-כָּל-הָעַם. **טכד** וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-הָעֵלָה
וְאֶת-הַחֹלְבִים וַיֵּרָא כָּל-הָעַם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם. **יא** וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֶהְרֹן נֹדֵב
וְאָבִיהוּא אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׁיִמוּ עָלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם. **יב** וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ
לִפְנֵי יְהוָה. **יג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי
אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעַם אֶכְבֵּד וַיִּדַּם אֶהְרֹן. **יד** וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל
אֶלְצָפֹן בְּנֵי עֲזִיֵּאל דִּד אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קָרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם מֵאֵת
פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה. **יה** וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֹתָם אֶל-מַחוּץ
לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה. **יו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן וּלְאֶלְעָזָר וּלְאִיתָמָר בְּנָיו
רְאִשֵׁיכֶם אֶל-תִּפְרְעוּ וּבְגַדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ וְעַל כָּל-הָעֵדָה יִקְצָף
וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת-הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוָה. **יז** וּמִפְּתַח אֱהֵל
מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶן-תָּמָתוּכִי-שָׁמֹן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַּדִּבֶּר מֹשֶׁה.

יח ויִדְבֵר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. יֵט יִין וְשָׁכַר אֶל-תִּשְׁתֵּי אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ אֶתְּךָ בְּבִאָכְכֶם אֶל-אֱהֹל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ: חֻקֹּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם. יִי וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר. יִיא וּלְהוֹרֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד-מֹשֶׁה.

יִיב ויִדְבֵר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל-אִיתָמָר בְּנֵי הַנוֹתְרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה הַנוֹתְרֵת מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא. יִיג וְאֶכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁ כִּי חֻקָּךְ וְחֻק-בְּנֵיךָ הוּא מֵאֲשֵׁי יְהוָה: כִּי-כֹן צִוִּיתִי. יִיד וְאֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקּוֹם טְהוֹר אֹתָהּ וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֶתְּךָ: כִּי-חֻקָּךְ וְחֻק-בְּנֵיךָ נָתַנּוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. יִטו שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְהִנִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְנֵיךָ אֶתְּךָ לְחֻק-עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. יִטז וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֵת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מִשֶּׁהוֹהֵנָה שֶׁרָף וּיִקְצֹף עַל-אֶלְעָזָר וְעַל-אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנוֹתְרִים לֵאמֹר. יִיז מִדּוּעַ לֹא-אֶכְלֹתֶם אֶת-הַחֲטָאֵת בְּמִקּוֹם הַקֹּדֶשׁ שְׂכִי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לִשְׂאֵת אֶת-עֵוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה. יִיח הֵן לֹא-הוּבָא אֶת-דָּמָה אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי. יִיט ויִדְבֵר אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבֹו אֶת-חֲטָאֵתְכֶם וְאֶת-עֲלֹתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי כַּאֲלֵהָ וְאֶכְלֹתִי חֲטָאֵת הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינֵי יְהוָה. יכ וישָׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו.

יִיא ויִדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים. יִאב דִּבְרוּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ מִכָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ. יִאג כָּל מִפְרֹסֵת פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסֵת מַעֲלַת גֶּרֶה בְּבִהֶמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ. יִאד אֲדָ אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֶּרֶה וּמִמִּפְרֹסֵי הַפְּרֹסָה: אֶת-הַגָּמֶל כִּי-מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפְרֹסָה אֵינָנוּ מִפְרֹסֵי טָמֵא הוּא לָכֶם. יִאה וְאֶת-הַשָּׁפָן כִּי-מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם. יִאו וְאֶת-הָאֲרֻנָּבֶת כִּי-מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הַפְרִיסָה טָמֵאָה הוּא לָכֶם. יִאז וְאֶת-הַחֲזִיר כִּי-מִפְרִיס פְּרֹסָה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסָה וְהוּא גֶרֶה לֹא-יִגֵר טָמֵא הוּא לָכֶם. יִאח מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם. יִאט אֶת-זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמִים: כָּל אֲשֶׁר-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם וּבִנְחָלִים אֹתָם תֹאכְלוּ. יִאי וְכָל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם וּבִנְחָלִים מִכָּל שֶׁרָץ הַמַּיִם וּמִכָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם. יִאיא וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת-נִבְלָתָם תִּשְׁקְצוּ. יִאיב כָּל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הוּא

לְכֶם. **יֹאִיג** וְאֶת-אֱלֹהֵי תִשְׁקְצוּ מִן-הָעוֹף לֹא יֵאָכְלוּ שְׂקָץ הֵם: אֶת-הַנֶּשֶׁר
וְאֶת-הַפֶּרֶס וְאֶת הָעֲזָנְיָה. **יֹאִיד** וְאֶת-הַדְּאֵהוּאֶת-הָאִיָּה לְמִינָהּ. **יֹאטו** אֶת
כָּל-עֶרֶב לְמִינוֹ. **יֹאטז** וְאֶת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת-הַתַּחֲמָס וְאֶת-הַשְּׁחָף וְאֶת-הַנֶּץ
לְמִינָהּ. **יֹאיז** וְאֶת-הַפּוֹס וְאֶת-הַשְּׂלָךְ וְאֶת-הַיַּנְשׁוּף. **יֹאיח** וְאֶת-הַתַּנְּשַׁמֹּת
וְאֶת-הַקָּאֵת וְאֶת-הַרְחָם. **יֹאיט** וְאֶת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת-הַדּוֹכִיפֹת
וְאֶת-הָעֵטְלָף. **יֹאכ** כָּל שְׂרָץ הָעוֹף הַהֵלֶךְ עַל-אֲרְבַּע שְׂקָץ הוּא לְכֶם. **יֹאכא** אֶת
אֶת-זֶה תֵּאָכְלוּ מִכָּל שְׂרָץ הָעוֹף הַהֵלֶךְ עַל-אֲרְבַּע: אֲשֶׁר-לֹא (לוֹ) כָּרְעִים מִמֶּעַל
לְרַגְלָיו לְנִתֵּר בָּהֶן עַל-הָאָרֶץ. **יֹאכב** אֶת-אֱלֹהֵי מַהֵם תֵּאָכְלוּאֶת-הָאֲרָבָה לְמִינוֹ
וְאֶת-הַסִּלְעָם לְמִינָהּ וְאֶת-הַחֲרָגָל לְמִינָהּ וְאֶת-הַחֲגָב לְמִינָהּ. **יֹאכג** וְכָל שְׂרָץ
הָעוֹף אֲשֶׁר-לוֹ אֲרְבַּע רַגְלִים שְׂקָץ הוּא לְכֶם. **יֹאכד** וְלֹאֱלֹהֵי תִטְמְאוּ כָּל-הַנִּגְעַת
בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֶב. **יֹאכה** וְכָל-הַנְּשֵׂא מִנְּבִלָתָם יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא
עַד-הָעָרֶב. **יֹאכו** לְכָל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרֹסֹת פְּרֹסָה וְשִׁסַּע אֵינָנָה שִׁסַּעַת
וְגֵרָה אֵינָנָה מֵעֲלֵהטְמָאִים הֵם לְכֶם כָּל-הַנִּגְעַת בָּהֶם יִטְמָא. **יֹאכז** וְכָל הוֹלֵךְ
עַל-כַּפָּיו בְּכָל-הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל-אֲרְבַּעטְמָאִים הֵם לְכֶם כָּל-הַנִּגְעַת בְּנִבְלָתָם
יִטְמָא עַד-הָעָרֶב. **יֹאכח** וְהַנְּשֵׂא אֶת-נִבְלָתָם יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֶב
טְמָאִים הֵמָּה לְכֶם.

יֹאכט וְזֶה לְכֶם הַטְּמָא בְּשֵׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ: הַחֹלֵד וְהָעֶכְבֶּר וְהַצֵּב לְמִינָהּ.
יֹאל וְהָאֲנָקָה וְהַכַּחַח וְהַלְטָאָה וְהַחֲמָט וְהַתַּנְּשַׁמֹּת. **יֹאלא** אֱלֹהֵי הַטְּמָאִים לְכֶם
בְּכָל-הַשְּׂרָץ כָּל-הַנִּגְעַת בָּהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֶב. **יֹאלב** וְכָל אֲשֶׁר-יִפֹּל-עָלָיו
מִהֵם בְּמֹתָם יִטְמָא מִכָּל-כְּלִי-עֵץ אוֹ בְּגָד אוֹ-עוֹר אוֹ שֶׁק כָּל-כְּלִי אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
מִלְּאָכָה בָּהֶם בְּמִים יוֹבֵא וְיִטְמָא עַד-הָעָרֶב וְיִטְמָא. **יֹאלג**
וְכָל-כְּלִי-חֲרָשָׁאֲשֶׁר-יִפֹּל מִהֵם אֶל-תּוֹכוֹ: כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֵתוֹ תִּשְׁבְּרוּ.
יֹאלד מִכָּל-הָאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יוֹבֵא עָלָיו מִיִּטְמָא וְכָל-מִשְׁקָה אֲשֶׁר
יִשְׁתֶּה בְּכָל-כְּלִי יִטְמָא. **יֹאלה** וְכָל אֲשֶׁר-יִפֹּל מִנְּבִלָתָם עָלָיו יִטְמָא תַּנּוֹר וְכִירִים
יִתֵּץ טְמָאִים הֵם וְיִטְמָאִים יִהְיוּ לְכֶם. **יֹאלו** אֶת מַעְנֵן וְבוֹר מִקּוֹה-מִים יִהְיֶה
טְהוֹר וְנִגְעַת בְּנִבְלָתָם יִטְמָא. **יֹאלז** וְכִי יִפֹּל מִנְּבִלָתָם עַל-כָּל-זֶרַע זְרוּעַ אֲשֶׁר
יִזְרַע טְהוֹר הוּא. **יֹאלח** וְכִי יִתֵּן מִים עַל-זֶרַע וְנִפֹּל מִנְּבִלָתָם עָלָיו יִטְמָא הוּא
לְכֶם.

יֹאלט וְכִי יָמוּת מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-הִיא לְכֶם לֹאֲכָלָהּ הַנִּגְעַת בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא
עַד-הָעָרֶב. **יֹאמ** וְהָאֲכָל מִנְּבִלָתָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֶב וְהַנְּשֵׂא
אֶת-נִבְלָתָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֶב. **יֹאמא** וְכָל-הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ

על-הָאָרֶץ שְׁקָץ הוּא לֹא יֵאָכֵל. **יאמב** כֹּל הוֹלֵךְ עַל-גַּחֲוֹן וְכֹל הוֹלֵךְ עַל-אֲרֵבַע עַד כָּל-מִרְבֵּה רַגְלִים לְכֹל-הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי-שְׁקָץ הֵם. **יאמג** אֶל-תִּשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹל-הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם. **יאמד** כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹל-הַשָּׂרָץ הָרִמֵּשׁ עַל-הָאָרֶץ. **יאמה** כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיֵּית לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי. **יאמו** זֹאת תִּזְרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׁת בַּמַּיִם וְלְכֹל-נֶפֶשׁ הַשָּׂרָצַת עַל-הָאָרֶץ. **יאמז** לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאֲכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכֵל.

יבא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יבב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נְדֻת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא. **יבג** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ. **יבד** וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה בְּכֹל-קִדְּשׁ לֹא-תִגַּע וְאֶל-הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד-מְלֵאת יְמֵי טְהָרָה. **יבה** וְאִם-נִקְבָּה תֵלֵד וְטָמְאָה שִׁבְעִים כְּנֻדָּתָהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל-דַּמֵּי טְהָרָה. **יבו** וּבַמְּלֵאת יְמֵי טְהָרָה לְבֶן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן-יוֹנָה אוֹ-תֹר לְחֹטְאֵת אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן. **יבז** וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ וְטָהַרָה מִמִּקּוֹר דָּמֶיהָ: זֹאת תִּזְרַת הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אוֹ לְנִקְבָּה. **יבח** וְאִם-לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ דִּי שֶׁהוֹלְקָהּ שְׁתֵּי-תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחֹטְאֵת וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהַרָה.

יגא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יגב** אָדָם כִּי-יְהִי בְעוֹר-בְּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ-סַפְחַת אוֹ בַהֲרַת וְהָיָה בְעוֹר-בְּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרְעוֹתוֹ הוּבֵא אֶל-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל-אֶחָד מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים. **יגג** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע בְּעוֹר-הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בַּנֶּגַע הַפֶּדִי לְבֶן וּמְרָאָה הַנֶּגַע עִמָּק מְעוֹר בְּשָׂרוֹ נִגַּע צָרַעַת הוּא וְרָאָהּ הַכֹּהֵן וְטָמְא אֹתוֹ. **יגד** וְאִם-בַּהֲרַת לְבָנָהּ הוּא בְעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעִמָּק אִין-מְרָאָה מִן-הָעוֹר וְשָׁעַרָה לֹא-הַפֶּדִי לְבָוִהּ סִגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים. **יגה** וְרָאָהּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עִמָּד בְּעֵינָיו לֹא-פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹרוֹ הִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית. **יגו** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית וְהִנֵּה כָּהָה הַנֶּגַע וְלֹא-פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹרוֹ טָהַר הַכֹּהֵן מִסַּפְחַת הוּא וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְטָהַר. **יגז** וְאִם-פָּשָׂה תִפְּשָׂה הַמִּסַּפְחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הָרְאֹתוֹ אֶל-הַכֹּהֵן לְטָהַרְתּוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל-הַכֹּהֵן. **יגח** וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׂתָהּ הַמִּסַּפְחַת בְּעוֹרוֹ טָמְאוּ הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא.

יגט נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל-הכהן. **יגי** וראה הכהן והנה שאת-לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת. **יגיא** צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן: לא יסגרנו כי טמא הוא. **יגיב** ואם-פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור הנגע מראשו ועד-רגליו לכל-מראה עיני הכהן. **יגיי** וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את-כל-בשרו וטהר את-הנגע: פלו הפך לבן טהור הוא. **יגיד** וביום הראות בו בשר חי יטמא. **יגטו** וראה הכהן את-הבשר החי וטמאו: הבשר החי טמא הוא צרעת הוא. **יגטז** או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל-הכהן. **יגיו** וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את-הנגע טהור הוא. **יגית** ובשר כי-יהיה בו-בערו שחין ונרפא. **יגיט** והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל-הכהן. **יגכ** וראה הכהן והנה מראה שפל מן-העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע-צרעת הוא בשחין פרחת. **יגכא** ואם יראנה הכהן והנה אין-בה שער לבן ושפלה איננה מן-העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים. **יגכב** ואם-פשה תפשה בעורו טמא הכהן אותו נגע הוא. **יגכג** ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן. **יגכד** או בשר כי-יהיה בערו מכות-אש והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמדמתאו לבנה. **יגכה** וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן-העור צרעת הוא במכה פרחת וטמא אותו הכהן נגע צרעת הוא. **יגכו** ואם יראנה הכהן והנה אין-בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן-העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים. **יגכז** וראהו הכהן ביום השביעי: אם-פשה תפשה בעורו טמא הכהן אותו נגע צרעת הוא. **יגכח** ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא-פשתה בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כפי-צרבת המכה הוא. **יגכט** ואיש או אשה כי-יהיה בו נגע בראש או בזקן. **יגל** וראה הכהן את-הנגע והנה מראהו עמק מן-העור ובו שער צהב דקו טמא אותו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא. **יגלא** וכי-יראה הכהן את-נגע הנתק והנה אין-מראהו עמק מן-העור ושער שחור אין בו והסגיר הכהן את-נגע הנתק שבעת ימים. **יגלב** וראה הכהן את-הנגע ביום השביעי והנה לא-פשה הנתק ולא-היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן-העור. **יגלג** והתגלחו את-הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את-הנתק שבעת ימים שנית. **יגלד**

וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא-פָשָׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמְרָאָהוּ אֵינְנוּ עֹמֵק מִן-הָעוֹרוֹטָהָר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָהַר. **יגלה** וְאִם-פָּשָׁה יִפְשָׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרֵי טָהָרְתוֹ. **יגלו** וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָשָׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר-לֹא-יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא. **יגלו** וְאִם-בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שָׁחַר צָמַח-בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן.

יגלח וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יְהִיָּה בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהִרְתַּבְּהִרְת לְבַנְתּוֹ. **יגלט** וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהִרְתַּכְהוֹת לְבַנְתּוֹ: בְּהֵק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר הוּא. **יגמ** וְאִישׁ כִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹקְרַח הוּא טָהוֹר הוּא. **יגמא** וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרַט רֹאשׁוֹגִיבַח הוּא טָהוֹר הוּא. **יגמב** וְכִי-יְהִיָּה בְּקִרְחַת אוֹ בְּגִבְחַת נִגַּע לָבָן אֲדַמְדָּם צָרַעַת פְּרִחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ. **יגמג** וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שָׂאת-הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדַמְדָּמַת בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ כִּמְרָאָה צָרַעַת עוֹר בְּשָׂר. **יגמד** אִישׁ-צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמְאֵנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ. **יגמה** וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יְהִיָּה פָרוּעַ וְעַל-שָׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא. **יגמו** כָּל-יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמְאֵטְמֵא הוּא: בְּדָד יָשָׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבּוֹ.

יגמוז וְהִבְגֵּד כִּי-יְהִיָּה בּוֹ נִגַּע צָרַעַת: בְּבִגְד צֶמֶר אוֹ בְּבִגְד פִּשְׁתִּים. **יגמח** אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֶרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצֶּמֶר אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּכָל-מְלֹאכֶת עוֹר. **יגמט** וְהִיָּה הַנֶּגַע יִרְקַק אוֹ אֲדַמְדָּם בְּבִגְד אוֹ בְּעוֹר אוֹ-בְּשֵׁתִי אוֹ-בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר נִגַּע צָרַעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת-הַכֹּהֵן. **יגנ** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת-הַנֶּגַע שְׁבַעַת יָמִים. **יגנא** וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי-פָשָׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד אוֹ-בְּשֵׁתִי אוֹ-בְּעֶרֶב אוֹ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכֶה צָרַעַת מִמְּאָרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא. **יגנב** וְשָׂרָף אֶת-הַבִּגְד אוֹ אֶת-הַשֵּׁתִי אוֹ אֶת-הָעֶרֶב בְּצֶמֶר אוֹ בְּפִשְׁתִּים אוֹ אֶת-כָּל-כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר-יְהִיָּה בּוֹ הַנֶּגַע: כִּי-צָרַעַת מִמְּאָרֶת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף. **יגנג** וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא-פָשָׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר. **יגנד** וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכַבֵּסוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוּ שְׁבַעַת-יָמִים שְׁנִית. **יגנה** וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הַכַּבֵּס אֶת-הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא-הִפִּיךְ הַנֶּגַע אֶת-עֵינָיו וְהַנֶּגַע לֹא-פָשָׁה טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפְנוּ: פְּחֹתֶת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ. **יגנו** וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כְּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הַכַּבֵּס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן-הַבִּגְד אוֹ מִן-הָעוֹר אוֹ מִן-הַשֵּׁתִי אוֹ מִן-הָעֶרֶב. **יגנוז** וְאִם-תִּרְאָה עוֹד בְּבִגְד אוֹ-בְּשֵׁתִי אוֹ-בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר פְּרִחַת הוּא: בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפְנוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע. **יגנח** וְהִבְגֵּד אוֹ-הַשֵּׁתִי אוֹ-הָעֶרֶב אוֹ-כָל-כְּלִי הָעוֹר

אֲשֶׁר תִּכְבֵּס וְסָר מֵהֶם הַנִּגְעוֹכְבָּס שְׁנִית וְטָהַר. יִגַּנט זאת תִּזְרַת נִגְע-צָרַעַת בְּגֵד
הַצֹּמֵר אוֹ הַפְּשֻׁתִּים אוֹ הַשְּׂתִי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ כָּל-כְּלִי-עוֹר לְטַהְרֵהוּ אוֹ לְטַמְאוּ.
יִדֹא וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **יִדֹב** זאת תִּהְיֶה תִּזְרַת הַמִּצְרָע בְּיוֹם טָהֲרָתוֹ:
וְהוֹבֵא אֶל-הַכֹּהֵן. **יִדֹג** וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא
נִגְע-הַצָּרַעַת מִן-הַצָּרוּעַ. **יִדֹד** וַצֹּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהַר שְׂתֵי-צִפְרִים חִיּוֹת
טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֶב. **יִדֹה** וַצֹּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת-הַצֹּפּוֹר
הָאֶחָתָאֵל-כְּלִי-חֶרֶשׁ עַל-מַיִם חַיִּים. **יִדֹו** אֶת-הַצֹּפּוֹר הַחִיָּה יָקַח אֹתָהּ וְאֶת-עֵץ
הָאֶרֶז וְאֶת-שָׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת-הָאֵזֶב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת הַצֹּפּוֹר הַחִיָּה בְּדָם הַצֹּפּוֹר
הַשָּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים. **יִדֹז** וְהִזָּה עַל הַמִּטְהַר מִן-הַצָּרַעַת שִׁבְעַ פְּעָמִים
וְטָהַר וְשָׁלַח אֶת-הַצֹּפּוֹר הַחִיָּה עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה. **יִדֹח** וְכִבֵּס הַמִּטְהַר אֶת-בְּגָדָיו
וְגִלַּח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ וְרִחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר וְאַחֵר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מַחוּץ
לְאֹהֶלוֹ שִׁבְעַת יָמִים. **יִדֹט** וְהִיָּה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ אֶת-רֹאשׁוֹ
וְאֶת-זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכִבֵּס אֶת-בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְטָהַר. **יִדִי** וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יָקַח שְׁנֵי-כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׂה אֶחָת
בֵּת-שְׁנֵתָהּ תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן.
יִדִיא וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמִּטְהַר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהַר וְאֹתָם: לְפָנָי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד. **יִדִיב** וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אוֹתוֹ לְאֲשֶׁם וְאֶת-לֶג הַשֶּׁמֶן
וְהִנִּיף אוֹתָם תְּנוּפָה לְפָנָי יְהוָה. **יִדִיג** וְשָׁחַט אֶת-הַכֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשָּׁחַט
אֶת-הַחֲטָאת וְאֶת-הָעֹלָה בַּמָּקוֹם הַקָּדָשׁ: כִּי כַחֲטָאת הָאֲשֶׁם הוּא לְכַהֵן קָדָשׁ
קָדָשִׁים הוּא. **יִדִיד** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֶׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל-תְּנוּפָה אֵזֶן הַמִּטְהַר
הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית. **יִדִיו** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֶּג
הַשֶּׁמֶן וַיֵּצֵק עַל-כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית. **יִדִיז** וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית
מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּף הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן-הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַ פְּעָמִים לְפָנָי
יְהוָה. **יִדִיז** וּמִיֵּתֵר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּף יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל-תְּנוּפָה אֵזֶן הַמִּטְהַר הַיְמָנִית
וְעַל-בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל דָּם הָאֲשֶׁם. **יִדִיח** וְהִנּוֹתֵר בְּשֶׁמֶן
אֲשֶׁר עַל-כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל-רֹאשׁ הַמִּטְהַר וְכֹפֶר עָלָיו הַכֹּהֵן לְפָנָי יְהוָה. **יִדִיט**
וְעִשָּׂה הַכֹּהֵן אֶת-הַחֲטָאת וְכֹפֶר עַל-הַמִּטְהַר מִטְמְאָתוֹ וְאַחֵר יִשָּׁחַט אֶת-הָעֹלָה.
יִדכ וְהִעֲלָה הַכֹּהֵן אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה הַמִּזְבְּחָה וְכֹפֶר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהַר.
יִדכא וְאִם-דָּל הוּא וְאִין יָדוֹ מִשְׁגָּתוֹלְקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֶׁם לְתִנּוּפָה לְכֹפֶר עָלָיו
וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהוֹלֵג שֶׁמֶן. **יִדכב** וְשְׂתֵי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי
יִזְנֶה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהִיָּה אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה. **יִדכג** וְהִבִּיא אוֹתָם בְּיוֹם

הַשְּׂמִינִי לְטַהֲרֹתָאֵל-הַכֹּהֵן: אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה. **יִזְכָּד** וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֵשׁ וְאֶת-לֶג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן וַתְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה. **יִזְכָּה** וְשַׁחַט אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֵשׁ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֵשׁ וְנָתַן עַל-תְּנוּף אֶזְוֹן-הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית. **יִזְכוּ** וּמִן-הַשָּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל-כֶּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית. **יִזְכוּ** וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שְׂבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה. **יִזְכַּח** וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן-הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּפוֹ עַל-תְּנוּף אֶזְוֹן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל-מְקוֹם דָּם הָאֵשׁ. **יִזְכַּט** וְהִנוֹתֵר מִן-הַשָּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כֶּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל-רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה. **יִדַּל** וְעָשָׂה אֶת-הָאֶחָד מִן-הַתֵּרִים אוֹ מִן-בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ. **יִדְלֵא** אֶת אֲשֶׁר-תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה עַל-הַמִּנְחָה וְכִפֵּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה. **יִדְלַב** זֹאת תֹּזֶרֶת אֲשֶׁר-בוֹ נִגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁיֵג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ.

יִדְלַג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יִדְלַד** כִּי תָבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם לְאַחֲזָהּ וְנָתַתִּי נִגַע צָרַעַת בְּבַיִת אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם. **יִדְלֵה** וּבֹא אֲשֶׁר-לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר: כִּנְגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת. **יִדְלוּ** וְצֹוּהַ הַכֹּהֵן וּפְנֵי אֶת-הַבַּיִת בְּטָרָם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת-הַנִּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל-אֲשֶׁר בַּבַּיִת וְאַחֵר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת-הַבַּיִת. **יִדְלוּ** וְרָאָה אֶת-הַנִּגַע וְהִנֵּה הַנִּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׂקַעְרוֹרֹת יִרְקַרְקֹת אוֹ אֲדַמְדָּמוֹת וּמִרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן-הַקִּיר. **יִדְלַח** וַיִּצֵּא הַכֹּהֵן מִן-הַבַּיִת אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת וְהִסְגִּיר אֶת-הַבַּיִת שְׂבַעֶת יָמִים. **יִדְלֹט** וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פֶּשֶׁה הַנִּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת. **יִדְמ** וְצֹוּהַ הַכֹּהֵן וְחִלְצוּ אֶת-הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנִּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא. **יִדְמֵא** וְאֶת-הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשִׁפְכוּ אֶת-הָעֶפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא. **יִדְמַב** וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל-תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֶפֶר אַחֵר יִקַּח וְטַח אֶת-הַבַּיִת. **יִדְמַג** וְאִם-יָשׁוּב הַנִּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֵר חִלְץ אֶת-הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְּצוֹת אֶת-הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ. **יִדְמַד** וּבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פֶּשֶׁה הַנִּגַע בַּבַּיִת צָרַעַת מִמְּאֲרַת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא. **יִדְמֵה** וְנָתַץ אֶת-הַבַּיִת אֶת-אֲבָנָיו וְאֶת-עֲצָיו וְאֶת כָּל-עֶפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיא אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא. **יִדְמו** וְהִבֵּא אֶל-הַבַּיִת כָּל-יְמֵי הַסִּגִּיר אוֹתוֹ וְיִטְמָא עַד-הָעָרֵב. **יִדְמוּ** וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת-בְּגָדָיו וְהֵאֵכַל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת-בְּגָדָיו. **יִדְמַח** וְאִם-בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא-פֶּשֶׁה הַנִּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ

אֶת-הַבֵּית־וְטֹהַר הַכֹּהֵן אֶת-הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הִנֵּגְעוּ. **יִדְמַט** וְלָקַח לְחֹטֵא אֶת-הַבַּיִת
 שְׁתֵּי צַפְרִים וְעֶץ אֶרֶז וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב. **יִדְנ** וְשַׁחַט אֶת-הַצֶּפֶר הָאֶחָד
 אֶל-כָּל־חֶרֶשׁ עַל-מִים חַיִּים. **יִדְנָא** וְלָקַח אֶת-עֵץ-הָאֶרֶז וְאֶת-הָאֵזֹב וְאֶת שְׁנֵי
 הַתּוֹלַעַת וְאֶת הַצֶּפֶר הַחִיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצֶּפֶר הַשְּׁחוּטָה וּבַמִּים הַחַיִּים
 וְהִזָּה אֶל-הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים. **יִדְנָב** וְחֹטֵא אֶת-הַבַּיִת בְּדָם הַצֶּפֶר וּבַמִּים הַחַיִּים
 וּבַצֶּפֶר הַחִיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבְאֵזֹב־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת. **יִדְנָג** וְשַׁלַּח אֶת-הַצֶּפֶר הַחִיָּה
 אֶל-מַחוּץ לְעִיר־אֶל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכִפֹּר עַל-הַבַּיִת וְטָהַר. **יִדְנָד** זֹאת הַתּוֹרָה
 לְכָל-נֹגַע הַצָּרְעַת וְלִנְתָק. **יִדְנָה** וּלְצָרְעַת הַבֶּגֶד וּלְבַיִת. **יִדְנו** וְלִשְׂאֵת וְלִסְפַּחַת
 וּלְבִהָרַת. **יִדְנו** לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהוֹר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרְעַת.
טוֹא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **טוֹב** דַּבְּרוּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם: אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ זָבוֹ טָמֵא הוּא. **טוֹג** וְזֹאת תִּהְיֶה
 טָמֵאתוֹ בְּזָבוֹ: רָר בְּשָׂרוֹ אֶת-זָבוֹ אוֹ-הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ מֵאֲבוֹטְמָאתוֹ הוּא. **טוֹד**
 כָּל-הַמְשָׁכָב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הִזְבִּיטְמָא וְכָל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יִשָּׁב עָלָיו יִטָּמָא. **טוֹה**
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ יִכְבַּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוֹו** וְהַיֹּשֵׁב
 עַל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יִשָּׁב עָלָיו הִזְבִּיכְבַּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוֹז**
 וְהַנֹּגֵעַ בְּבֶשֶׂר הִזְבִּיכְבַּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּח** וְכִי-יִרְקֶה הַזָּב
 בְּטַהוֹרוֹכְבַּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּט** וְכָל-הַמְרַכָּב אֲשֶׁר יִרְכַּב
 עָלָיו הִזְבִּיטְמָא. **טוּי** וְכָל-הַנֹּגֵעַ בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתֵּיוֹ יִטָּמָא עַד-הָעֶרֶב וְהַנוֹשֵׂא
 אוֹתָם יִכְבַּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּיא** וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע-בּוֹ הַזָּב
 וַיִּדְּיוֹ לֹא-שָׁטַף בְּמִים וְכִבֹּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּיב**
 וְכָל־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר-יִגַּע-בּוֹ הַזָּב יִשְׁבֹּר וְכָל-כְּלִי-עֵץ יִשְׁטַף בְּמִים. **טוּיג** וְכִי-יִטָּהַר
 הַזָּב מֵאֲבוֹסְפֵר לוֹ שֶׁבַע יָמִים לְטַהֲרָתוֹ וְכִבֹּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמִים חַיִּים
 וְטָהַר. **טוּיד** וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח-לוֹ שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה וּבָא לִפְנֵי יְהוָה
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּנְתֶּנָּם אֶל-הַכֹּהֵן. **טוּטו** וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֹטֵאת
 וְהֵאָחַד עֲלֶיהָ וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מֵאֲבוֹ.
טוּטז וְאִישׁ כִּי-תִצָּא מִמֶּנּוּ שְׁכַבַת-זָרַע וְרַחַץ בְּמִים אֶת-כָּל-בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא
 עַד-הָעֶרֶב. **טוּיז** וְכָל-בֶּגֶד וְכָל-עוֹר אֲשֶׁר-יִהְיֶה עָלָיו שְׁכַבַת-זָרַע וְכִבֹּס בְּמִים
 וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּיח** וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שְׁכַבַת-זָרַע וְרַחַץ בְּמִים
 וְטָמֵאוֹ עַד-הָעֶרֶב.
טוּיט וְאִשָּׁה כִּי-תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זָבָה בְּבִשְׂרָהּ שֶׁבַע יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ
 וְכָל-הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטָּמָא עַד-הָעֶרֶב. **טוּכ** וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטָּמָא וְכָל

אֲשֶׁר-תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא. **טוכא** וְכֹל-הַנִּגְעַע בְּמִשְׁכַּבְהִיכִבֵּס בְּגָדָיו וְרִחַץ בְּמַיִם וְטִמָּא עַד-הָעָרֶב. **טוכב** וְכֹל-הַנִּגְעַעבְכֹּל-כָּלִי אֲשֶׁר-תֵּשֵׁב עָלָיו: יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרִחַץ בְּמַיִם וְטִמָּא עַד-הָעָרֶב. **טוכג** וְאִם עַל-הַמִּשְׁכָּב הוּא אֹו עַל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-הוּא יִשְׁבֶּת-עָלָיובְּנִגְעוֹ-בוֹ: יִטְמָא עַד-הָעָרֶב. **טוכד** וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתְהָ וּתְהִי נִדְתָּהָ עָלָיווְטִמָּא שִׁבְעַת יָמִים וְכֹל-הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא.

טוכה וְאִשָּׁה כִּי-יִזוּב זוּב דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת-נִדְתָּהָ אֹו כִּי-תִזוּב עַל-נִדְתָּהָ: כָּל-יָמֵי זוּב טִמְאָתָהּ כִּימֵי נִדְתָּהָ תִּהְיֶהטִמְאָהָ הוּא. **טוכו** כָּל-הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר-תֵּשֵׁב עָלָיו כָּל-יָמֵי זוּבְהַכְּמִשְׁכָּב נִדְתָּהָ יִהְיֶה-לָּהּ וְכֹל-הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיוטִמָּא יִהְיֶה כְּטִמְאָת נִדְתָּהָ. **טוכז** וְכֹל-הַנוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרִחַץ בְּמַיִם וְטִמָּא עַד-הָעָרֶב. **טוכח** וְאִם-טָהַרְהָ מִזוּבְהוֹסְפָרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהַר. **טוכט** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח-לָּהּ שְׁתֵּי תֹרִים אֹו שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה וְהִבִּיָּאָה אוֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **טול** וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֵּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזוּב טִמְאָתָהּ. **טולא** וְהִזְרַתָּם אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטִּמְאָתָם וְלֹא יָמְתוּ בְּטִמְאָתָם בְּטִמְאָם אֶת-מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם. **טולב** זֹאת תִּזְרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שֹׁכֶבֶת-זָרַע לְטִמְאָה-בָּהּ. **טולג** וְהִדּוּהָ בְּנִדְתָּהָ וְהַזָּב אֶת-זוּבוֹ לְזָכָר וּלְנִקְבָהּ וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם-טִמְאָהּ.

טוא וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי אֶהֱרֹןבְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי-יְהוָה וַיָּמְתוּ. **טזב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן אַחִיד וְאֶל-יְבֵא בְכָל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרְכַתְאֶל-פְּנֵי הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל-הָאֹרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֹן אֲרָאָה עַל-הַכְּפֹרֶת. **טזג** בְּזֹאת יְבֵא אֶהֱרֹן אֶל-הַקֹּדֶשׁ: בְּפֶר בֶּן-בֶּקֶר לְחֲטָאת וְאִיל לְעֹלָה. **טזד** כְּתִנֶּת-בֶּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסֵי-בֶד יִהְיוּ עַל-בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בֶּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנַפֶּת בֶּד יִצְנֹף בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ הֵם וְרִחַץ בְּמַיִם אֶת-בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם. **טזה** וּמֵאֵת עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי-שְׁעִירֵי עִזִּים לְחֲטָאת וְאִיל אֶחָד לְעֹלָה. **טזו** וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ. **טזז** וְלָקַח אֶת-שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהִעֲמִיד אוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **טזח** וּנְתַן אֶהֱרֹן עַל-שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹתגוֹרֵל אֶחָד לִיהוָה וְגוֹרֵל אֶחָד לְעִזָּאזֵל. **טזט** וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לִיהוָה וְעָשָׂהוּ חֲטָאת. **טזי** וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעִזָּאזֵל יַעֲמַד-חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכִפֵּר עָלָיולְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְעִזָּאזֵל הַמִּדְבָּרָה. **טזיא** וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת-פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת-פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ. **טזיב** וְלָקַח מִלֵּא-הַמִּחְתָּה

גַּחֲלִי-אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָנָיו קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא
מִבֵּית לְפָרֶכֶת. **טזיג** וְנָתַן אֶת-הַקִּטְרֹת עַל-הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכֹסֶה עֲנַן הַקִּטְרֹת
אֶת-הַכִּפְרֹת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדוּתוֹלָא יָמוּת. **טזיד** וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ
עַל-פְּנֵי הַכִּפְרֹת קֹדְמָה וְלִפְנֵי הַכִּפְרֹת יָזָה שֶׁבַע-פְּעָמִים מִן-הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ. **טזטו**
וְשַׁחַט אֶת-שְׁעִיר הַחֲטָאִת אֲשֶׁר לָעֵם וְהִבִּיא אֶת-דָּמוֹ אֶל-מִבֵּית לְפָרֶכֶת וַעֲשֵׂה
אֶת-דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל-הַכִּפְרֹת וְלִפְנֵי הַכִּפְרֹת. **טזטז**
וְכִפֵּר עַל-הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה
לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשָּׁכָן אֲתָם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם. **טזיז** וְכָל-אָדָם לֹא-יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבָאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ-עַד-צֵאתוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל-קֹהֶל יִשְׂרָאֵל.
טזיח וַיֵּצֵא אֶל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי-יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם
הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **טזיט** וְהִזָּה עָלָיו מִן-הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע
פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **טזכ** וְכָל־הַכֹּהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְּרִיב אֶת-הַשְּׁעִיר הַחִי. **טזכא** וְסָמַךְ אֶהְרֹן
אֶת-שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחִי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וְנָתַן אֲתָם עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁלַּח בְּיַד-אִישׁ
עֵתִי הַמִּדְבָּרָה. **טזכב** וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתָם אֶל-אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשַׁלַּח
אֶת-הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר. **טזכג** וּבָא אֶהְרֹן אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד
אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבָאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם. **טזכד** וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בַּמָּקוֹם
קָדוֹשׁ וּלְבַשׁ אֶת-בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה אֶת-עֹלֹתוֹ וְאֶת-עֹלֹת הָעֵם וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
הָעֵם. **טזכה** וְאֶת חֶלֶב הַחֲטָאִת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהָ. **טזכו** וְהִמְשַׁלַּח אֶת-הַשְּׁעִיר
לְעֵזְאֵזְלִיכֶבֶס בְּגָדָיו וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמִּחְנָה. **טזכז**
וְאֶת פֶּר הַחֲטָאִת וְאֶת שְׁעִיר הַחֲטָאִת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת-דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ שִׁוְצִיא
אֶל-מַחוּץ לַמִּחְנָה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת-עֹרֹתָם וְאֶת-בְּשָׂרָם וְאֶת-פְּרָשָׁם. **טזכח**
וְהַשְּׂרֹף אֲתָם יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמִּחְנָה.
טזכט וְהִיָּתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ תִּעֲנוּ
אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּהָאֲזָרַח וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם. **טזל** כִּי-בַיּוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהַר אֲתָכֶם: מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ. **טזלא**
שֶׁבֶת שֶׁבֶתוֹן הִיא לָכֶם וְעֵנִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם. **טזלב** וְכִפֵּר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר-יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת-יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וּלְבַשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ. **טזלג** וְכִפֵּר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ
יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקֹּהֶל יִכְפֹּר. **טזלד** וְהִיָּתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת

עולם לכפר על-בני ישראל מכל-חטאתם אחת בשנה ויעש כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את-מֹשֶׁה.

יזא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יזב** דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר. **יזג** אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ-כֶּשֶׂב אוֹ-עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה.
יזד וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ לְהַקְרִיב קֶרֶבַן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה
יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ. **יזח** לְמַעַן אֲשֶׁר
יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל-פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהֵבִיִּאם לַיהוָה
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם. **יזו** וְזָרַק
הַכֹּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחַח
לַיהוָה. **יזז** וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשַׁעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
חֲקַת עוֹלָם תִּהְיֶה-זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם. **יזח** וְאֵלֶּהֶם תֵּאֱמָרָאִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר אֲשֶׁר-יִגּוֹר בְּתוֹכָם: אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עֲלָה אוֹ-זָבַח. **יזט** וְאֶל-פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ. **יזי** וְאִישׁ
אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל-דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בְּנֶפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת אֶת-הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמּוֹ. **יזיא** כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא
וְאֲנִי נֹתְתִיו לָכֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: כִּי-הַדָּם הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכְפֹּר.
יזיב עַל-כֵּן אָמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל-נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא-תֹאכַל דָּם וְהִגַּר הַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם לֹא-יֹאכַל דָּם. **יזיג** וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר
יִצוּד צִיד חַיָּה אוֹ-עוֹף אֲשֶׁר יֹאכְלוּשִׁפָּךְ אֶת-דָּמוֹ וְכִסְהוּ בְּעֶפֶר. **יזיד** כִּי-נֶפֶשׁ
כָּל-בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ הוּא וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל-בָּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ: כִּי נֶפֶשׁ
כָּל-בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל-אֹכְלוֹ יִכְרַת. **יזטו** וְכָל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטִרְפָּה
בְּאֲזָרַח וּבַגֵּר: וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרְבוּטָהּ. **יזטז** וְאִם לֹא
יִכְבֵּס וּבָשָׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנִשְׂאָ עוֹנוֹ.

יחא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יחב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יחג** כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם-בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ
וְכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא
תֵלְכוּ. **יחד** אֶת-מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת-חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לְלֶכֶת בָּהֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם. **יחה** וּשְׁמֵרְתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי
בָהֶם: אֲנִי יְהוָה.

יחו אִישׁ אִישׁ אֶל-כָּל-שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוֹה: אֲנִי יְהוָה.

יחו עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה: אִמְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ.
יחח עֲרוֹת אִשְׁתְּ-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: עֲרוֹת אָבִיךָ הוּא.
יחט עֲרוֹת אַחוֹתֶךָ בֵּת-אָבִיךָ אוֹ בֵּת-אִמְךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתוֹ.
יחי עֲרוֹת בֵּת-בִּנְךָ אוֹ בֵּת-בִּתְךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתוֹ: כִּי עֲרוֹתֶךָ הִנֵּה.
יחיא עֲרוֹת בֵּת-אִשְׁתְּ אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אַחוֹתֶךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ.
יחיב עֲרוֹת אַחוֹת-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: שְׂאֵר אָבִיךָ הוּא.
יחג עֲרוֹת אַחוֹת-אִמְךָ לֹא תִגְלֶה: כִּי-שְׂאֵר אִמְךָ הוּא.
יחיד עֲרוֹת אַחִי-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: אֶל-אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דְּדָתְךָ הוּא.
יחטו עֲרוֹת כָּלִתְךָ לֹא תִגְלֶה: אִשְׁתְּ בִּנְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ.
יחטז עֲרוֹת אִשְׁתְּ-אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה: עֲרוֹת אָחִיךָ הוּא.
יחיו עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה: אֶת-בֵּת-בִּנְךָ וְאֶת-בֵּת-בִּתְךָ לֹא תִקַּח לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ שְׂאֵרָה הִנֵּה זָמָה הוּא. **יחיוח** וְאִשָּׁה אֶל-אַחוֹתָהּ לֹא תִקַּח: לְצַרֵּר לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ. **יחיוט** וְאֶל-אִשָּׁה בְּנִדָּת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ. **יחכ** וְאֶל-אִשְׁתְּ עַמִּיתֶךָ לֹא-תִתֵּן שְׂכָבְתְךָ לְזָרַע: לְטַמְאָה-בָּהּ. **יחכא** וּמִזְרַעֲךָ לֹא-תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֶּלֶךְ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה. **יחכב** וְאֶת-זָכְרָהּ תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה: תוֹעֵבָה הוּא. **יחכג** וּבְכָל-בְּהֵמָה לֹא-תִתֵּן שְׂכָבְתְךָ לְטַמְאָה-בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא-תַעֲמֵד לִפְנֵי בְּהֵמָה לְרַבְעָהּ תִּבֶּל הוּא. **יחכד** אֶל-תִּטְמְאוּ בְּכָל-אֵלֶּה: כִּי בְּכָל-אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם. **יחכה** וּתִטְמְאוּ הָאָרֶץ וְאִפְקֹד עֲוֹנָה עָלֶיהָ וּתִקַּא הָאָרֶץ אֶת-יִשְׂרָאֵל. **יחכו** וּשְׁמֵרְתֶם אֹתָם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה: הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. **יחכז** כִּי אֶת-כָּל-הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אֲנִשֵּׁי-הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וּתִטְמְאוּ הָאָרֶץ. **יחכח** וְלֹא-תִקַּא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם. **יחכט** כִּי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְהוֹנִכְרָתוֹ הַנִּפְשׁוֹת הַעֲשׂוֹת מִקְרֵב עִמָּם. **יחל** וּשְׁמֵרְתֶם אֶת-מִשְׁמֵרְתַי לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
יטא וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יטב** דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ: כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יטג** אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שִׁבְתֹּתַי תִּשְׁמְרוּ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יטד** אֶל-תִּפְּנוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֵלֵהֶי מַסָּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יטו** וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחַ שְׁלָמִים

ליהוה לרצונכם תזבחהו. **יטו** ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד-יום השלישי באש ישרף. **יטז** ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה. **יטח** ואכליו עונו ישא כי-את-קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. **יטט** ובקצרכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט. **יטי** וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט: לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם. **יטיא** לא תגנבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו. **יטיב** ולא-תשבעו בשמי לשקר: וחללת את-שם אלהיך אני יהוה. **יטיג** לא-תעשק את-רעה ולא תגזל לא-תלין פעלת שכיר אתה עד-בקר. **יטיז** לא-תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה. **יטטו** לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פני-דל ולא תהדר פני גדול: בצדק תשפט עמיתך. **יטטז** לא-תלך רכיל בעמיק לא תעמד על-דם רעה: אני יהוה. **יטטז** לא-תשנא את-אחיק בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא. **יטיח** לא-תקם ולא-תטור את-בני עמך ואהבת לרעה כמוך: אני יהוה. **יטיט** את-חקתי תשמרונה מתך לא-תרביע כלאים שדה לא-תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך. **יטכ** ואיש כי-ישכב את-אשה שכבת-זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן-לה בקורת תהיה לא יומתו כי-לא חפשה. **יטכא** והביא את-אשמו ליהוה אל-פתח אהל מועד איל אשם. **יטכב** וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על-חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא.

יטכג וכי-תבאו אל-הארץ ונטעתם כל-עץ מאכלוערלתם ערלתו את-פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. **יטכד** ובשנה הרביעת יהיה כל-פריו קדש הלולים ליהוה. **יטכה** ובשנה החמישת תאכלו את-פריו להוסיף לכם תבואתו: אני יהוה אלהיכם. **יטכו** לא תאכלו על-הדם לא תנחשו ולא תעוננו. **יטכז** לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך. **יטכח** ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם: אני יהוה. **יטכט** אל-תחלל את-בתך להזנותה ולא-תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה. **יטל** את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו: אני יהוה. **יטלא** אל-תפנו אל-האבת ואל-הידענים אל-תבקשו לטמאה בהם: אני יהוה אלהיכם. **יטלב** מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה.

יטלג וכי-גור אתך גר בארצכם לא תונו אותו. **יטלד** כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי-גרים הייתם בארץ מצרים: אני יהוה

אֱלֹהֵיכֶם. **יטלה** לֹא-תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקַל וּבַמִּשׁוּרָה. **יטלו** מֵאֲזַנִּי
 צָדֵק אֲבִי-צָדֵק אֵיפֹת צָדֵק וְהִין צָדֵק יִהְיֶה לְכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **יטלו** וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי
 וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: אֲנִי יְהוָה.
כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כב** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזֵּרְעוֹ לַמִּלֵּךְ מוֹת יוֹמֵת עִם הָאָרֶץ
 יִרְגְּמֵהוּ בְּאֶבֶן. **כג** וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֹב עִמּוֹ: כִּי
 מִזֵּרְעוֹ נָתַן לַמִּלֵּךְ לְמַעַן טָמֵא אֶת-מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי. **כד** וְאִם
 הָעַלְם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת-עֵינֵיהֶם מִן-הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ מִזֵּרְעוֹ
 לַמִּלֵּךְ לְבִלְתִּי הִמִּית אֹתוֹ. **כה** וּשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת-פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וּבַמִּשְׁפָּחָתוֹ
 וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת כָּל-הַזָּנִים אַחֲרָיו לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמִּלֵּךְ מִקְרֹב עִמָּם. **כו** וְהִנֵּפֶשׁ
 אֲשֶׁר תִּפְּנֶה אֶל-הָאֵבֶת וְאֶל-הַיְדָעִנִים לְזָנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת-פָּנַי בְּנַפְשׁ הַהוּא
 וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֹב עִמּוֹ. **כז** וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִיִּיתֶם קֹדְשִׁים: כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם. **כח** וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם. **כט**
 כִּי-אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת: אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דָּמּוֹ
 בּוֹ. **ל** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת-אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת-אִשְׁתּוֹ רַע הוֹמוֹת-יוֹמֵת
 הַנְּאֻף וְהַנְּאֻפֶת. **לא** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲבִיוֹ עֲרוֹת אָבִיו גְּלָה
 מוֹת-יוֹמֵתוֹ שְׁנֵיהֶם דָּמִיהֶם בָּם. **לב** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-כַּלְתּוֹמֹת יוֹמֵתוֹ
 שְׁנֵיהֶם: תָּבֵל עָשׂוֹ דָּמִיהֶם בָּם. **לג** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-זָכָר מִשְׁכָּבִי
 אֲשֶׁהֲתוֹעֲבֶה עָשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמֵתוֹ דָּמִיהֶם בָּם. **לד** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח
 אֶת-אִשָּׁה וְאֶת-אִמָּהּ זָמָה הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהוֹן וְלֹא-תִהְיֶה זָמָה
 בְּתוֹכְכֶם. **לה** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמֵת וְאֶת-הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ.
לו וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל-כָּל-בְּהֵמָה לְרַבְעָה אֶתְהוֹרֶגֶת אֶת-הָאִשָּׁה
 וְאֶת-הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמֵתוֹ דָּמִיהֶם בָּם. **לז** וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִקַּח אֶת-אֶחָתוֹ בֵּת-אָבִיו
 אוֹ בֵּת-אִמּוֹ וְרָאָה אֶת-עֲרוֹתֶיהָ וְהִיא-תִּרְאָה אֶת-עֲרוֹתָיו חֹסֵד הוּא וְנִכְרַתוֹ לְעֵינַי
 בְּנֵי עַמִּם עֲרוֹת אֶחָתוֹ גְּלָה עוֹנוֹ יִשָּׂא. **לח** וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב אֶת-אִשָּׁה דָּוָה
 וְגְלָה אֶת-עֲרוֹתֶיהָ אֶת-מְקַרְהָ הַעֲרָה וְהוּא גֹלְתָהּ אֶת-מְקוֹר דָּמִיהוֹנְכָרְתוֹ שְׁנֵיהֶם
 מִקְרֹב עִמָּם. **לט** וְעֲרוֹת אַחֹת אִמָּךְ וְאַחֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: כִּי אֶת-שְׂאֵרוֹ
 הַעֲרָה עוֹנֵם יִשָּׂאוּ. **מ** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-דֹּדְתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גְּלָה חֹטָאִם יִשָּׂאוּ
 עֲרִירִים יָמָתוֹ. **מא** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲחִיוֹנָדָה הוּא עֲרוֹת אֲחִיו גְּלָה
 עֲרִירִים יְהִיוּ. **מב** וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה. ככג ולא תלכו בחקות הגוי אשר-אני משלח מפניכם: כי את-כל-אלה עשו ואקח בם. ככד ואמר לכם אתם תירשו את-אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש: אני יהוה אלהיכם אשר-הבדלתי אתכם מן-העמים. ככה והבדלתם בין-הבהמה הטהרה לטמאה ובין-העוף הטמא לטהור ולא-תשקצו את-נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר-הבדלתי לכם לטמא. ככו והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן-העמים להיות לי. ככז ואיש או-אשה כי-יהיה בהם אוב או ידענימות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם.

כאא ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא-יטמא בעמיו. **כאב** כי אם-לשארו הקרב אליו: לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו. **כאג** ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאישה יטמא. **כאד** לא יטמא בעל בעמיולהחלו. **כאה** לא-יקרחה (יקרחו) קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת. **כאו** קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם: כי את-אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש. **כאז** אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו: כי-קדש הוא לאלהיו. **כאח** וקדשתו-כי-את-לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה-לך-כי קדוש אני יהוה מקדשכם. **כאט** ובת איש כהן כי תחל לזנות את-אביה היא מחללת באש תשרף.

כאי והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשו שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים את-ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם. **כאיא** ועל כל-נפשת מת לא יבא: לאביו ולאמו לא יטמא. **כאיב** ומן-המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו: כי נזר שמן משחת אלהיו עליואני יהוה. **כאיג** והוא אשה בבתוליה יקח. **כאיז** אלמנה וגרושה וחללה זנה את-אלה לא יקח: כי אם-בתולה מעמיו יקח אשה. **כאטו** ולא-יחלל זרעו בעמיו: כי אני יהוה מקדשו.

כאטז וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כאיז** דבר אל-אהרן לאמר: איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מוס לא יקרב להקריב לחם אלהיו. **כאיח** כי כל-איש אשר-בו מוס לא יקרב: איש עור או פסח או חרס או שרוע. **כאיט** או איש אשר-יהיה בו שבר רגל או שבר יד. **כאכ** או-גבן או-דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך. **כאכא** כל-איש אשר-בו מוס מזרע אהרן

הכהן לא יגש להקריב את-אשי יהוה: מום בואת לחם אלהיו לא יגש להקריב. **כאכב** לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן-הקדשים יאכל. **כאכג** אד: אל-הפרכת לא יבא ואל-המזבח לא יגשכי-מום בו ולא יחלל את-מקדשי כי אני יהוה מקדשם. **כאכד** וידבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל.

כבא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כבב** דבר אל-אהרן ואל-בניו וינזרו מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה. **כבג** אמר אלהים לדורתיכם כל-איש אשר-יקרב מכל-זרעכם אל-הקדשים אשר יקדישו בני-ישראל ליהוה וטמאתו עליו: ונכרתה הנפש ההוא מלפניאני יהוה. **כבד** איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זבב קדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל-טמא-נפש או איש אשר-תצא ממנו שכבת-זרע. **כבה** או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-לו או באדם אשר יטמא-לו לכל טמאתו. **כבו** נפש אשר תגע-בו וטמאה עד-הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אם-רחץ בשרו במים. **כבז** ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים כי לחמו הוא. **כבח** נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה: אני יהוה. **כבט** ושמרו את-משמרתני ולא-ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו: אני יהוה מקדשם. **כבי** וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש. **כביא** וכהן כי-יקנה נפש קנן כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו. **כביב** ובת-כהן תהיה תהיה לאיש זר: הוא בתרומת הקדשים לא תאכל. **כביג** ובת-כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין להושבה אל-בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו. **כביד** ואיש כי-יאכל קדש בשגגהו יסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את-הקדש. **כבטו** ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה. **כבטז** והשיאו אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם: כי אני יהוה מקדשם.

כביו וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כביח** דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל ואמרת אלהים: איש איש מבית ישראל ומן-הגור בישראל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה. **כביט** לרצונכם: תמים זכר בבקר בפשבים ובעזים. **ככב** כל אשר-בו מום לא תקריבו: כי-לא לרצון יהיה לכם. **ככא** ואיש כי-יקריב זבח-שלמים ליהוה לפלא-נדר או לנדבה בבקר או בצאנתמים יהיה לרצון כל-מום לא יהיה-בו. **ככב** עורת או שבור או-חרוץ או-יבלת או גרב או ילפתל לא-תקריבו אלה ליהוה ואשה

לא-תתנו מהם על-המזבח ליהוה. **כבכג** ושור ושה שרוע וקלוטנדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה. **כבכד** ומעוד וכתות ונתוק וכות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו. **כבכה** ומיד בן-נכר לא תקריבו את-לחם אלהיכם מכל-אלה: כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם. **כבכו** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כבכז** שור או-כשב או-עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה. **כבכח** ושור או-שהאתו ואת-בנו לא תשחטו ביום אחד. **כבכט** וכי-תזבחון זבח-תודה ליהוה לרצונכם תזבחו. **כבל** ביום ההוא יאכל לא-תותירו ממנו עד-בקר: אני יהוה. **כבלא** ושמתם מצותי ועשיתם אתם: אני יהוה. **כבלב** ולא תחללו את-שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל: אני יהוה מקדשכם. **כבלג** המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים: אני יהוה. **כגא** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כגב** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדשאלה הם מועדי. **כגג** ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו: שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם. **כגד** אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועד. **כגה** בחודש הראשון בארבעה עשר לחודשבין הערבים: פסח ליהוה. **כגו** ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות ליהוה: שבעת ימים מצות תאכלו. **כגז** ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו. **כגח** והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו. **כגט** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כגי** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירהוהבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן. **כגיא** והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן. **כגיב** ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה. **כגיד** ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוהריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין. **כגיא** ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזהעד הביאכם את-קרבן אלהיכם: חקת עולם לדורתיכם בכל מושבתיכם. **כגטו** וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה: שבע שבתות תמימות תהיינה. **כגטז** עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים

יום והקרבנות מנחה חדשה ליהוה. **כגיז** ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
 שנים שני עשרנים סלת תהינה חמץ ותאפינה: בכורים ליהוה. **כגיז**
 והקרבנות על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילם
 שנים: יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם אשה ריח-ניחח ליהוה. **כגיט**
 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים. **כגכ**
 והניף הכהן אתם על לחם הבפרים תנופה לפני יהוה על-שני כבשים קדש
 יהיו ליהוה לכהן. **כגכא** וקראתם בעצם היום הזה מקרא-קדש יהיה
 לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: חקת עולם בכל-מושבתיכם לדורותיכם.
כגכב ובקצרכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירך
 לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם.
כגכג וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כגכז** דבר אל-בני ישראל לאמר: בחדש
 השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש. **כגכה**
 כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבנות אשה ליהוה.
כגכו וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כגכז** אך בעשור לחדש השביעי הזה יום
 הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשותיכם והקרבנות אשה
 ליהוה. **כגכח** וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה: כי יום כפרים הוא
 לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם. **כגכט** כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם
 היום הזה ונכרתה מעמיה. **כגל** וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם
 היום הזה והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה. **כגלא** כל-מלאכה לא
 תעשו: חקת עולם לדורותיכם בכל מושבתיכם. **כגלב** שבת שבתון הוא לכם
 ועניתם את-נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם.
כגלג וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כגלד** דבר אל-בני ישראל לאמר: בחמשה
 עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה. **כגלה** ביום
 הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו. **כגלו** שבעת ימים תקריבו
 אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבנות אשה ליהוה
 עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו. **כגלז** אלה מועדי יהוה אשר-תקראו
 אתם מקראי קדש: להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום
 ביומו. **כגלח** מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד
 כל-נדבתיכם אשר תתנו ליהוה. **כגלט** אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
 באספכם את-תבואת הארץ תחגו את-חג-יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 שבתון וביום השמיני שבתון. **כגמ** ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר

כַּפּוֹת תִּמְרִים וְעֵנָף עַץ-עֵבֶת וְעֵרְבֵי-נָחַל וּשְׂמֹחֲתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים. **כגמא** וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּשָׁנָה: חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגֹוּ אֹתוֹ. **כגמב** בְּסִכַּת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל-הָאָזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בְּסִכַּת. **כגמג** לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בְּסִכּוֹת הַשְּׁבִיעִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגמד** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מִעַדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

כדא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כדב** צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שִׁמּוֹן זֵית זָךְ כְּתִית לְמָאוֹר: לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד. **כדג** מִחוּץ לְפִרְכַּת הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֲהַרֹן מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם. **כדד** עַל הַמְּנֹרָה הַטְּהַרָה יַעֲרֹךְ אֶת-הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד.

כדה וְלִקְחָתָּ סֹלֶת וְאֵפִיתָ אֹתָהּ שֵׁתִים עֶשְׂרֵה חִלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים יִהְיֶה הַחִלָּה הָאֶחָת. **כדו** וְשִׂמְתָּ אוֹתָם שֵׁתִים מֵעֶרְכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֹכֶת עַל הַשִּׁלְחַן הַטְּהַר לִפְנֵי יְהוָה. **כדז** וְנִתְּתָ עַל-הַמַּעֲרֹכֶת לְבִנָּה זָכָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאִזְכָּרָה אִשָּׁה לַיהוָה. **כדח** בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. **כדט** וְהִיתָה לְאֲהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ: כִּי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לֹא מֵאִשֵּׁי יְהוָה חֶק-עוֹלָם.

כדי וַיֵּצֵא בֶן-אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצֹו בַּמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. **כדיא** וַיִּקַּב בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת-הַשֵּׁם וַיִּקְלַל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית בֵּת-דָּבְרִי לְמִטָּה-דָן. **כדיב** וַיִּנְיַחְהוּ בַּמַּשְׁכָּן לְפָרֹשׁ לָהֶם עַל-פִּי יְהוָה.

כדיג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כדיד** הוֹצֵא אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָּל-הַשְּׂמָעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֵאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה. **כדיה** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ כִּי-יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ וְנָשָׂא חֲטָאוֹ. **כדיז** וְנִקַּב שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוֹמֵת רָגוּם יְרָגְמוּ-בּוֹ כָּל-הָעֵדָה: כִּגֹר כְּאִזְרַחַבְנִקְבוֹ-שֵׁם יוֹמֵת. **כדיח** וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמֵת. **כדיח** וּמִכָּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ. **כדיט** וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם בַּעֲמִיתוֹ כְּאִשֶּׁר עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ. **כדכ** שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין תַּחַת עֵין שֹׁן תַּחַת שׁוֹכֵף אִשֶּׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֵּן יִנְתֵּן בּוֹ. **כדכא** וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמֵת. **כדכב** מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כִּגֹר כְּאִזְרַחַח יִהְיֶה: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כדכג** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיְרָגְמוּ אֹתוֹ וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

כהא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר. **כהב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה. **כהג** שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךָ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךָ וְאִסַּפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ. **כהד** וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שִׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה: שְׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמְךָ לֹא תִזְמַר. **כהה** אֵת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֵנְבֵי נְזִירְךָ לֹא תִבְצֹר: שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ. **כהו** וְהִיְתָה שִׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לֹאֲכַלְהֶלֶךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֶרְךָ וּלְתוֹשְׁבֵי הַגָּרִים עִמָּךְ. **כהז** וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: תִּהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָהּ לְאָכֹל.

כהח וְסִפְרָתָ לְךָ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים וְהָיוּ לְךָ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתוֹת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַת וְאַרְבָּעִים שָׁנָה. **כהט** וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַכַּפָּרִים תִּעְבְּרִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל-אַרְצְכֶם. **כהי** וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל-יֹשְׁבֵיהָ יוֹבֵל הוּא תִהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתְּם אִישׁ אֶל-אַחֲזָתוֹ וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבוּ. **כהיא** יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שְׁנַת־תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרַעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סְפִיחֵיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת-נְזִירֶיהָ. **כהיב** כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן-הַשְּׂדֵה הַתְּאֲכָלוֹ אֶת-תְּבוּאָתָהּ. **כהיג** בַּשְּׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל-אַחֲזָתוֹ. **כהיד** וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמְּכָר לְעַמִּיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל-תּוֹנוֹ אִישׁ אֶת-אָחִיו. **כהטו** בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי-תְבוּאָת יִמְכַר-לְךָ. **כהטז** לְפִי רֵב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מַעֲט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ: כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָת הוּא מִכָּר לְךָ. **כהיז** וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עַמִּיתוֹ וְיִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כהיח** וַעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וּשְׁבַתְּתֶם עַל-הָאָרֶץ לְבִטָּח. **כהיט** וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֲכַלְתֶּם לְשִׁבְעַת וּשְׁבַתְּתֶם לְבִטָּח עָלֶיהָ. **כהכ** וְכִי תֵאמְרוּ מֵה-נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת: הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נִאֶסְף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ. **כהכא** וְצוֹיְתִי אֶת-בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וַעֲשִׂת אֶת-הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים. **כהכב** וְזָרְעֹתֶם אֵת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וְאֲכַלְתֶּם מִן-הַתְּבוּאָה יָשׁוּן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד-בּוֹא תְּבוּאָתֶיךָ הַתְּאֲכָלוֹ יָשׁוּן. **כהכג** וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמְתֶּכֶּי-לִי הָאָרֶץ: כִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי. **כהכד** וּבְכָל אָרֶץ אַחֲזֹתְכֶם גְּאֻלָּה תִתְּנוּ לְאָרֶץ.

כהכה כִּי-יָמוּךְ אַחִיךָ וּמְכַר מֵאַחֲזָתוֹ וְגָאֵל הָקָרֵב אֵלָיו וְגָאֵל אֵת מִמְכָּר אָחִיו. **כהכו** וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה-לוֹ גָּאֵל וְהִשִּׁיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדִי גָאֲלֵתוֹ. **כהכז** וְחָשַׁב אֶת-שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהִשִּׁיב אֶת-הָעֶדֶף לְאִישׁ אֲשֶׁר מְכַר-לוֹ וְשָׁב לְאַחֲזָתוֹ.

כהכח ואם לא-מְצָאָה יְדוּ דִי הִשִּׁיב לוֹוֶהֶיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וַיֵּצֵא בַיָּבֵל וְשָׁב לְאַחֲזָתוֹ.

כהכט ואיש כִּי-יִמְכַר בֵּית-מוֹשָׁב עִיר חוֹמֵהוּהִיָתָה גְּאֻלְתּוֹ עַד-תַּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ: יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלְתּוֹ. **כהל** ואם לא-יִגָּאֵל עַד-מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תִמְיַמְהוּקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּעִיר אֲשֶׁר-לֹא (לוֹ) חֹמָה לְצַמִּיתָת לְקֹנֶה אֹתוֹ לְדֹרְתָיו: לֹא יֵצֵא בַיָּבֵל.

כהלא וּבְתֵי הַחֲצִירִים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם חֹמָה סְבִיבֵעַל-שְׂדֵה הָאָרֶץ יִחָשֵׁב: גְּאֻלָּה תִהְיֶה-לוֹ וּבַיָּבֵל יֵצֵא. **כהלב** וְעָרֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עָרֵי אַחֲזָתָם: גְּאֻלְת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוִיִּם. **כהלג** וְאֲשֶׁר יִגָּאֵל מִן-הַלְוִיִּם וַיֵּצֵא מִמְכָּר-בֵּית וְעִיר אַחֲזָתוֹ בַיָּבֵל: כִּי בְתֵי עָרֵי הַלְוִיִּם הוּא אַחֲזָתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כהלד** וּשְׂדֵה מִגְרָשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמְכַר: כִּי-אַחֲזָת עוֹלָם הוּא לָהֶם.

כהלה וְכִי-יָמוּךְ אַחִיד וּמָטָה יְדוּ עִמָּךְ וְהִחֲזִיקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשָׁב וְחִי עִמָּךְ. **כהלו** אֶל-תִּקַּח מֵאֹתוֹ נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית וְיִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ וְחִי אַחִיד עִמָּךְ. **כהלז** אֶת-כֶּסֶף-לֹא-תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמִרְבִּית לֹא-תִתֵּן אֶכְלָךְ. **כהלח** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת לָכֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים.

כהלט וְכִי-יָמוּךְ אַחִיד עִמָּךְ וְנִמְכַר-לְךָ-לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עֶבֶד. **כהמ** כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יְהִיָה עִמָּךְ עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ. **כהמא** וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ-הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל-אַחֲזָת אֲבֹתָיו יָשׁוּב. **כהמב** כִּי-עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְרוּ מִמְכָּרַת עֶבֶד. **כהמג** לֹא-תִרְדֶּה בּוֹ בַּפָּרֶךְ וְיִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ. **כהמד** וְעֲבָדְךָ וְאַמְתָּךְ אֲשֶׁר יְהִיוּ-לָךְ: מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבְתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה. **כהמה** וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתְּכֶם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהִיוּ לָכֶם לְאַחֲזָה. **כהמו** וְהַתְנַחֲלַתְּם אֹתָם לְבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁת אַחֲזָה-לְעַלְמָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֲיֵכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאַחִיו לֹא-תִרְדֶּה בּוֹ בַּפָּרֶךְ.

כהמז וְכִי תִשָּׁיג יָד גֵר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אַחִיד עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר תוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת גֵר. **כהמח** אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּה תִהְיֶה-לוֹ: אֶחָד מֵאַחָיו יִגָּאֲלֵנוּ. **כהמט** או-דָּדוֹ אוֹ בֶן-דָּדוֹ יִגָּאֲלֵנוּ או-מִשְׁאָר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגָּאֲלֵנוּ או-הַשִּׁיגָה יְדוֹ וְנִגָּאֵל. **כהנ** וְחָשֵׁב עִם-קִנְהוֹ מִשְׁנַת הַמְכָרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהִיָה כֶסֶף מִמְכָרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יְהִיָה עִמּוֹ. **כהנא** אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיָהוּן יָשִׁיב גְּאֻלְתּוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ. **כהנב** וְאִם-מְעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל וְחָשֵׁב-לוֹ כִּפִּי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת-גְּאֻלְתּוֹ. **כהנג** כְּשָׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה

יהיה עמו לא-ירדנו בפרך לעיניך. **כהנד** ואם-לא יגאל באלהויצא בשנת היבל
 הוא ובניו עמו. **כהנה** כי-לי בני-ישראל עבדים עבדי הם אשר-הוצאתי אותם
 מארץ מצרים: אני יהוה אלהיכם. **כוא** לא-תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה
 לא-תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה: כי אני
 יהוה אלהיכם. **כוב** את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו: אני יהוה.
כוג אם-בחקותי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם. **כוד** ונתתי גשמיכם
 בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרו. **כוח** והשיג לכם דיש
 את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
 בארצכם. **כוו** ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
 מן-הארץ וחרב לא-תעבר בארצכם. **כוז** ורדפתם את-איביכם ונפלו לפניכם
 לחרב. **כוח** ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם
 לפניכם לחרב. **כוט** ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי
 את-בריתי אתכם. **כוי** ואכלתם יסון נושן וישן מפני חדש תוציאו. **כויא** ונתתי
 משכני בתוכם ולא-תגעל נפשי אתכם. **כויב** והתהלכתי בתוכם והייתי
 לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם. **כויג** אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולד אתכם
 קוממיות.

כויז ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את כל-המצות האלה. **כוטו** ואם-בחקותי
 תמאסו ואם את-משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם
 את-בריתי. **כוטז** אף-אני אעשה-זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה
 את-השחפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
 ואכלהו איביכם. **כויז** ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם
 ונסתם ואין-רדף אתכם. **כויח** ואם-עד-אלהלא תשמעו לי: ויספתי ליסרה
 אתכם שבע על-חטאתיכם. **כויט** ושברתי את-גאון עזכם ונתתי את-שמיכם
 בפרזל ואת-ארצכם בנחשה. **כוכ** ותם לריק כחכם ולא-תתן ארצכם
 את-יבולה ועץ הארץ לא יתן פרו. **כוכא** ואם-תלכו עמי קרי ולא תאבו
 לשמע ליוספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם. **כוכב** והשלחתי בכם את-חית
 השדה ושכלה אתכם והכריתה את-בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו
 דרכיכם. **כוכג** ואם-באלהלא תנסרו לי והלכתם עמי קרי. **כוכד** והלכתי
 אף-אני עמכם בקרי והפיתי אתכם גם-אני שבע על-חטאתיכם. **כוכה**
 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם-ברית ונאספתם אל-עריכם ושלחתי דבר

בְּתוֹכְכֶם וְנַתַּתֶּם בַּיַד-אוֹיֵב. **כּוֹכּוֹ** בְּשִׁבְרֵי לֶכֶם מִטָּה-לָחֶם וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים
 לַחֲמֶכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבוּ לַחֲמֶכֶם בְּמִשְׁקָל וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ.
כּוֹכּוֹ וְאִם-בְּזֹאתֵלֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי. **כּוֹכּוֹ** וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם
 בַּחֲמַת-קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף-אֲנִי שִׁבַּע עַל-חַטָּאתֵיכֶם. **כּוֹכּוֹ** וְאָכַלְתֶּם בָּשָׂר
 בְּנִיֵּיכֶם וּבָשָׂר בְּנִתֵיכֶם תֹּאכְלוּ. **כּוֹל** וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת-בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי
 אֶת-חַמְנֵיכֶם וְנַתַּתִּי אֶת-פְּגָרֵיכֶם עַל-פְּגָרֵי גְלוּלֵיכֶם וְגַעְלָה נִפְשֵׁי אֶתְכֶם. **כּוֹלֹא**
 וְנַתַּתִּי אֶת-עֲרִיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמוּתִי אֶת-מְקַדְשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם.
כּוֹלֵב וְהִשְׁמוּתִי אֲנִי אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ. **כּוֹלֵג** וְאֶתְכֶם
 אֲזַרְהָ בַגּוֹיִם וְהִרִיקוּתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֵב וְהִיְתָה אֲרֻצְכֶם שְׁמָמָה וְעֲרִיכֶם יִהְיוּ
 חֲרָבָה. **כּוֹלֵד** אִז תִּרְצָה הָאָרֶץ אֶת-שִׁבְתֵּיתִי כֹל יְמֵי הַשְּׁמָה וְאַתֶּם בְּאָרֶץ
 אֵיבֵיכֶם אִז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת-שִׁבְתֵּיתִי. **כּוֹלָה** כָּל-יְמֵי הַשְּׁמָה תִּשְׁבַּת
 אֶת אֲשֶׁר לֹא-שָׁבְתָה בְּשִׁבְתֵּיתֶם בְּשִׁבְתֵּיכֶם עָלֶיהָ. **כּוֹלוּ** וְהִנְשִׂאֲרִים
 בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּךְ בְּלִבָּבְם בְּאַרְצוֹת אֵיבֵיהֶם וְרִדְף אֶתְכֶם קוֹל עֲלֶה נִדְף וְנָסוּ
 מִנְּסֻת-חָרֵב וְנָפְלוּ וְאִין רִדְף. **כּוֹלוּ** וְכָשְׁלוּ אִישׁ-בְּאַחִיו כַּמִּפְנֵי-חָרֵב וְרִדְף אִין
 וְלֹא-תִהְיֶה לָכֶם תִּקְוָמָה לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם. **כּוֹלַח** וְאַבְדַּתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכַלְתֶּם אֶתְכֶם
 אָרֶץ אֵיבֵיכֶם. **כּוֹלֵט** וְהִנְשִׂאֲרִים בְּכֶם יִמְקוּ בַעֲוֹנֹת בְּאַרְצוֹת אֵיבֵיכֶם וְאֶף בַּעֲוֹנוֹת
 אֲבֹתֶם אֶתְכֶם יִמְקוּ. **כּוֹמ** וְהִתְוֹדוּ אֶת-עֲוֹנֹת וְאֶת-עֲוֹן אֲבֹתֶם בְּמַעַלְמֵ אֲשֶׁר
 מַעַלְו-בִּי וְאֶף אֲשֶׁר-הִלְכּוּ עִמִּי בְּקָרִי. **כּוֹמֵא** אֶף-אֲנִי אֶלְדָּךְ עִמָּךְ בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם בְּאָרֶץ אֵיבֵיהֶם אוֹ-אִז יִכְנַע לְבָבְךָ הָעָרֵל וְאִז יִרְצוּ אֶת-עֲוֹנֹת. **כּוֹמֵב**
 וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם
 אֲזַכְּרוּהָ אֲזָכֹר. **כּוֹמֵג** וְהָאָרֶץ תִּעֲזֹב מֵהֶם וְתִרְצָ אֶת-שִׁבְתֵּיתִי בְּהִשְׁמָה מֵהֶם
 וְהֵם יִרְצוּ אֶת-עֲוֹנֹת יַעֲן וּבִיעוּבֵם שְׁפָטִי מֵאֲסוּ וְאֶת-חֻקֹּתִי גַעְלָה נִפְשָׁם. **כּוֹמֵד**
 וְאֶף-גַּם-זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאָרֶץ אֵיבֵיהֶם לֹא-מֵאֲסוּתִים וְלֹא-גַעְלָתִים לְכַלְתֶּם לְהַפְּרֹ
 בְּרִיתִי אֶתְכֶם: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם. **כּוֹמֵה** וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים: אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי-אֶתְכֶם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה. **כּוֹמוּ**
 אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי
 בַּיַד-מֹשֶׁה.

כּוֹז וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כּוֹזֵב** דָּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ
 כִּי יִפְלֹא נִדְרָבְעָרְכֶךָ נִפְשֵׁת לִיהוָה. **כּוֹזֵג** וְהָיָה עָרְכֶךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד
 בֶּן-שְׁשִׁים שָׁנָה: וְהָיָה עָרְכֶךָ חֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. **כּוֹזֵד** וְאִם-נִקְבָּה
 הוֹאוּהָ עָרְכֶךָ שְׁלִשִׁים שָׁקֶל. **כּוֹזֵה** וְאִם מִבֶּן-חֲמִשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן-עֶשְׂרִים

שְׁנֵהוּהִיָּה עֶרְכָּךְ הַזָּכָר עֲשָׂרִים שְׁקָלִים וְלִנְקָבָה עֲשָׂרַת שְׁקָלִים. כּוּז וְאִם
 מִבֶּן-חֲדָשׁ וְעַד בֶּן-חֲמִשׁ שְׁנֵים־וְהָיָה עֶרְכָּךְ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כֶּסֶף וְלִנְקָבָה
 עֶרְכָּךְ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כֶּסֶף. כּוּז וְאִם מִבֶּן-שָׁשִׁים שָׁנָה וְמַעְלָה אִם-זָכְרוּהִיָּה
 עֶרְכָּךְ חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר שְׁקָל וְלִנְקָבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים. כּוּז וְאִם-מִן הוּא
 מִעֶרְכָּךְ וְהֶעֱמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן: עַל-פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יַד
 הַנֹּדְרִיעֲרִיכְנוּ הַכֹּהֵן.

כוז וְאִם-בְּהֶמְהָאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרֶבֶן לִיהוָה: כָּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לִיהוָה
 יִהְיֶה-קֹדֶשׁ. כּוּזִי לֹא יִחְלִיפוּנוּ וְלֹא-יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַעְאוּ-רַע בְּטוֹב וְאִם-הֵמֶר
 יִמִּיר בְּהֶמָּה בְּבִהֶמָּה וְהָיָה-הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה-קֹדֶשׁ. כּוּזִיא וְאִם כָּל-בְּהֶמָּה
 טַמְאָה אֲשֶׁר לֹא-יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרֶבֶן לִיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת-הַבְּהֶמָּה לִפְנֵי הַכֹּהֵן.
כזיב וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע: כְּעֶרְכָּךְ הַכֹּהֵן כִּן יִהְיֶה. כּוּזִיג
 וְאִם-גָּאֵל יִגְאֹלְנָהוּ וְיִסֹּף חֲמִישֶׁתּוֹ עַל-עֶרְכָּךְ. כּוּזִיד וְאִישׁ כִּי-יִקְדָּשׁ אֶת-בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ
 לִיהוָה וְהֶעֱרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רַע: כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יִקּוּם. כּוּזִטו
 וְאִם-הַמְקַדֵּשׁ יִשְׁיֵג אֶת-בֵּיתוֹ: וְיִסֹּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עֶרְכָּךְ עַל־וִוְהָיָה לוֹ. כּוּזִטז
 וְאִם מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לִיהוָה וְהָיָה עֶרְכָּךְ לְפִי זָרְעוֹ: זָרַע חֹמֶר שְׁעָרִים
 בְּחַמְשִׁים שְׁקָל כֶּסֶף. כּוּזִיז אִם-מִשְׁנֵת הַיֵּבֶל יִקְדִּישׁ שְׁדֵהוּכְעֶרְכָּךְ יִקּוּם. כּוּזִיח
 וְאִם-אַחַר הַיֵּבֶל יִקְדִּישׁ שְׁדֵהוּוּחֲשֵׁב-לוֹ הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי הַשָּׂנִים הַנוֹתְרֹת
 עַד שְׁנַת הַיֵּבֶל וְנִגְרַע מִעֶרְכָּךְ. כּוּזִיט וְאִם-גָּאֵל יִגְאֹל אֶת-הַשְּׁדֵה הַמְקַדֵּשׁ אֹתוֹ:
 וְיִסֹּף חֲמִשִּׁית כֶּסֶף-עֶרְכָּךְ עַל־וִוְיִקּוּם לוֹ. כּוּזִכ וְאִם-לֹא יִגְאֹל אֶת-הַשְּׁדֵה וְאִם-מָכַר
 אֶת-הַשְּׁדֵה לְאִישׁ אַחֲרָיָה יִגְאֹל עוֹד. כּוּזִכא וְהָיָה הַשְּׁדֵה בְּצֵאתוֹ בַּיֵּבֶל קֹדֶשׁ
 לִיהוָה כַּשְּׁדֵה הַחֶרֶם: לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ. כּוּזִכב וְאִם אֶת-שְׁדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא
 מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ לִיהוָה. כּוּזִכג וְחֲשֵׁב-לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַת הָעֶרְכָּךְ עַד שְׁנַת
 הַיֵּבֶל וְנָתַן אֶת-הָעֶרְכָּךְ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לִיהוָה. כּוּזִכד בְּשְׁנַת הַיֵּבֶל יָשׁוּב
 הַשְּׁדֵה לְאִישׁ קָנָהוּ מֵאֲתוֹלָאֲשֶׁר-לוֹ אֲחֻזָּת הָאָרֶץ. כּוּזִכה וְכָל-עֶרְכָּךְ יִהְיֶה בְּשִׁקָּל
 הַקֹּדֶשׁ: עֲשָׂרִים גֶּרָה יִהְיֶה הַשְּׁקָל. כּוּזִכו אֶד-בְּכוֹר אֲשֶׁר-יִבְכֹּר לִיהוָה
 בְּבִהֶמָּה לֹא-יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ: אִם-שׁוֹר אִם-שֶׁה לִיהוָה הוּא. כּוּזִכז וְאִם בְּבִהֶמָּה
 הַטַּמְאָה וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וְיִסֹּף חֲמִשֶּׁתּוֹ עָלָיו וְאִם-לֹא יִגְאֹל וְנִמְכַר בְּעֶרְכָּךְ. כּוּזִכח
 אֶד-כָּל-חֶרֶם אֲשֶׁר יִחָרֵם אִישׁ לִיהוָה מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מֵאֲדָם וּבְהֶמָּה וּמִשְׁדֵּה
 אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא יִגְאֹל: כָּל-חֶרֶם קֹדֶשׁ-קֹדְשִׁים הוּא לִיהוָה. כּוּזִכט כָּל-חֶרֶם
 אֲשֶׁר יִחָרֵם מִן-הָאֲדָם לֹא יִפְדָּה: מוֹת יוּמָת. כּוּל וְכָל-מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע
 הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵצ לִיהוָה הוּא: קֹדֶשׁ לִיהוָה. כּוּלא וְאִם-גָּאֵל יִגְאֹל אִישׁ

מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסֹּף עָלָיו. **כּוֹלֵב** וְכָל-מַעֲשֵׂר בְּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לַיהוָה. **כּוֹלֵג** לֹא יִבְקֹר בֵּין-טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְיָרְנוּ וְאִם-הֵמָּר יִמְיָרְנוּ וְהָיָה-הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל. **כּוֹלֵד** אֵלֶּה הַמְּצוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּהַר סִינִי.

במדבר

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי בְּאֶהָל מוֹעֵד: בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר. **אב** שָׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגֻלְתְּכֶם. **אג** מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל-יֶצֶא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאֹתֵם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן. **אד** וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו הוּא. **אה** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם: לְרֵאוּבֵן אֶלְיָצוֹר בֶּן-שִׁדְיָאוֹר. **או** לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיָּאל בֶּן-צוּרִישֵׁדִי. **אז** לַיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב. **אח** לְיִשְׁשַׁכָּר נְתַנָּאֵל בֶּן-צוּעָר. **אט** לְזְבוּלֹן אֶלְיָאֵב בֶּן-חֶלֶן. **אי** לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמַע בֶּן-עַמִּיהוּד לְמִנָּשֶׁה גְּמַלְיָאל בֶּן-פְּדָה צוּר. **איא** לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן-גְּדֵעֲנִי. **איב** לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישֵׁדִי. **איג** לְאֶשֶׁר פְּגַעִיָּאל בֶּן-עֶכְרָן. **איד** לְגַד אֶלְיָסָף בֶּן-דְּעוּאֵל. **אטו** לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן-עֵינָן. **אטז** אֵלֶּה קְרִיאֵי (קְרוּאֵי) הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם: רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם. **איז** וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְשֵׁמֹת. **אית** וְאֵת כָּל-הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְיַלְדוּ עַל-מִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגִלְגֻלְתְּכֶם. **איט** כֹּפֶר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינִי. **אכ** וַיִּהְיוּ בְנֵי-רֵאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגֻלְתְּכֶם כָּל-זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **אכא** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רֵאוּבֵן שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **אכב** לְבִנְיָמִן שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: פְּקֻדֵיו בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגֻלְתְּכֶם כָּל-זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **אכג** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שִׁמְעוֹן וַתִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלְף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת. **אכד** לְבִנְיָמִן גַּד תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **אכה** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גַּד וַחֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וּשְׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים.

אכו לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אכו** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת.

אכח לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אכט** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יִשְׁשַׁכָּר אַרְבָּעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת.

אל לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אלא** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה זְבוּלֹן שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת.

אלב לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אלג** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלְף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת.

אלד לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אלה** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלְף וּמֵאוֹתֵים.

אלו לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אלז** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה בְּנִימִן וְחֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת.

אלח לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אלט** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלְף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת.

אמ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אמא** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֶׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלְף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת.

אמב בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל יֵצֵא צָבָא. **אמג** פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נַפְתָּלִישׁ לְשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת.

אמד אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש: איש-אחד לבית-אבתיו היו. **אמה** ויהיו כל-פקודי בני-ישראל לבית אבתם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָהּ כָּל-יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל. **אמו** ויהיו

כָּל-הַפְּקָדִים שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים. **אמו**
 וְהַלְוִיִּם לַמִּטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם.
אמח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **אמט** אַךְ אֶת-מִטָּה לְוִי לֹא תִּפְקֹד
 וְאֶת-רֹאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **אנ** וְאֵתָה הַפְּקֹד אֶת-הַלְוִיִּם עַל-מִשְׁכַּן
 הָעֵדֻת וְעַל כָּל-כְּלָיו וְעַל כָּל-אֲשֶׁר-לוֹהֵמָה יִשְׂאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְהֵם
 יִשְׁרְתֵהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ. **אנא** וּבְנִסְעַי הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבְחֲנֹת
 הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת. **אנב** וַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
 עַל-מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל-דָּגְלוֹ לְצַבָּאתָם. **אנג** וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת
 וְלֹא-יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת-מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת.
אנד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ.
בא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **בב** אִישׁ עַל-דָּגְלוֹ בְּאֵתֹת לְבַיִת
 אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מִנְּגֹד סָבִיב לְאֵהֶל-מוֹעֵד יַחֲנוּ. **בג** וְהַחֲנִיִּם קִדְּמָה
 מִזְרָחָה דָּגֵל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂיָא לְבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב. **בד**
 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **בה** וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מִטָּה
 יִשְׁשַׁכֵּר וְנִשְׂיָא לְבְנֵי יִשְׁשַׁכֵּר נְתַנָּאל בֶּן-צוּעֵר. **בו** וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וַחֲמִשִּׁים
 אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בז** מִטָּה זְבוּלֹן וְנִשְׂיָא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֶלְיָאָב בֶּן-חֶלֶן. **בח**
 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בט** כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה
 יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשָׁמְנִים אֶלֶף וְשִׁשְׁתֵּי-אֲלָפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת לְצַבָּאתָם רֵאשֹׁנָה
 יִסְעוּ.
בי דָּגֵל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תִּימְנָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂיָא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֶלְיָצוּר בֶּן-שְׁדִיאוּר.
ביא וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשִׁשָּׁה אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **ביב** וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מִטָּה
 שְׁמֵעוֹן וְנִשְׂיָא לְבְנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צוּרִישְׁדִי. **ביג** וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה
 וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשִׁשָּׁה מֵאוֹת. **ביד** וּמִטָּה גָד וְנִשְׂיָא לְבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן-רְעוּאֵל.
בטו וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים. **בטז**
 כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע-מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים לְצַבָּאתָם וְשָׁנִים יִסְעוּ.
ביז וְנִסְעַי אֵהֶל-מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כִּן יִסְעוּ אִישׁ
 עַל-יָדוֹ לְדָגְלֵיהֶם.
ביח דָּגֵל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצַבָּאתָם יָמָה וְנִשְׂיָא לְבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמֶע
 בֶּן-עַמִּיהוּד. **ביט** וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **בק** וְעָלָיו מִטָּה
 מְנַשֶּׁה וְנִשְׂיָא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמַלְיָאֵל בֶּן-פְּדָהצוּר. **בכא** וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם

וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאֵתָיִם. **בכב** וּמֵטָה בְּנִימֹן וְנָשִׂיא לְבָנִי בְּנִימֹן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעָנִי.
בכג וּצְבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בכד** כָּל-הַפְּקָדִים
 לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁמֹנֶת-אֶלְפִים וּמֵאָה לְצַבָּאתָם וּשְׁלֹשִׁים יָסֵעוּ.
בכה דָּגַל מַחֲנֵה דָן צִפְנָה לְצַבָּאתָם וְנָשִׂיא לְבָנִי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדַּי. **בכו**
 וּצְבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת. **בכז** וְהַחֲזִיִּים עָלָיו מֵטָה אֲשֶׁר
 וְנָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרֹן. **בכח** וּצְבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבַּעִים אֶלֶף
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹת. **בכט** וּמֵטָה נִפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבָנִי נִפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּן-עֵינָן. **בל** וּצְבָאוּ
 וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בלא** כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה
 דָּן מֵאֵת אֶלֶף וּשְׁבַע וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יָסֵעוּ לְדַגְלֵיהֶם.
בלב אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם: כָּל-פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת
 לְצַבָּאתָם שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים. **בלג**
 וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **בלד** וַיַּעֲשׂוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן-חֲנּוּ לְדַגְלֵיהֶם וְכֹן נִסְעוּ אִישׁ
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל-בֵּית אֲבֹתָיו.
גא וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה: בְּיוֹם דִּבְרַר יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי. **גב** וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת בְּנֵי-אֶהְרֹן הַבְּכֹר נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר. **גג** אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן
 הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר-מָלֵא יָדָם לְכַהֵן. **גד** וַיָּמָת נָדָב וְאַבִּיהוּא לְפָנָי יְהוָה
 בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לְפָנָי יְהוָה בְּמִדְבַר סִינַי וּבָנִים לֹא-הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֹן אֶלְעָזָר
 וְאִיתָמָר עַל-פְּנֵי אֶהְרֹן אֲבִיהֶם.
גה וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **גו** הִקְרַב אֶת-מֵטָה לְוִי וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנָי
 אֶהְרֹן הַכֹּהֵן וּשְׂרָתוֹ אֹתוֹ. **גז** וּשְׁמָרוּ אֶת-מִשְׁמֵרָתוֹ וְאֶת-מִשְׁמֵרַת כָּל-הַעֲדָה
 לְפָנָי אֵהֶל מוֹעֵד לְעֵבֶד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן. **גח** וּשְׁמָרוּ אֶת-כָּל-כְּלֵי אֵהֶל מוֹעֵד
 וְאֶת-מִשְׁמֵרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן. **גט** וְנָתַתָּה אֶת-הַלְוִיִּם
 לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו: נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **גי** וְאֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בְּנָיו
 תִּפְקֹד וּשְׁמָרוּ אֶת-כְּהֻנָּתָם וְהָזַר הַקְרִב יוֹמָת.
גיא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **גיב** וְאַנִּי הִנֵּה לְקַחְתִּי אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל-בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם. **גיג** כִּי לִי
 כָּל-בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל-בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
 מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה: לִי יְהִיוּ אֲנִי יְהוָה.
גיד וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר. **גטו** פְּקֹד אֶת-בְּנֵי לְוִי לְבֵית
 אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעְלָה תִּפְקְדֵם. **גטז** וַיִּפְקֹד אֹתָם

מִשֶׁה עַל-פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה. **גִּיז** וַיְהִי-אֵלֶּה בְּנֵי-לִוִי בְּשִׁמְתֵם גִּרְשׁוֹן וּקְהַת וּמְרָרִי. **גִּיח** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתֵּם לְבִנְיָ וְשִׁמְעִי. **גִּיט** וּבְנֵי קְהַת לְמִשְׁפַּחְתֵּם עֶמְרָם וַיִּצְהַר חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל. **גכ** וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתֵּם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם. **גכא** לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי. **גכב** פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֲדָשׁ וְמֵעֵלָּה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת. **גכג** מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה. **גכד** וַנְּשִׂיא בֵּית-אָב לְגִרְשֵׁנִי אֶלְיָסָף בֶּן-לָאֵל. **גכה** וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי-גִרְשׁוֹן בְּאֵהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהֶל מְכֹסֵהוּ וּמִסְדָּ פֶתַח אֵהֶל מוֹעֵד. **גכו** וְקִלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת-מִסְדָּ פֶתַח הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל-הַמִּשְׁכָּן וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיתְרָיו לְכָל עֲבֹדָתוֹ.

גכז וְלִקְהַת מִשְׁפַּחַת הַעֶמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרָנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעִזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקְּהַתִּי. **גכח** בְּמִסְפָּר כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֲדָשׁ וְמֵעֵלָּה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁמָרִי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ. **גכט** מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-קְהַת יַחֲנוּ עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה. **גל** וַנְּשִׂיא בֵּית-אָב לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהַתִּי אֶלְיָצֶפֶן בֶּן-עִזִּיאֵל. **גלא** וּמִשְׁמֶרֶתָם הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמִּנְרָה וְהַמִּזְבֵּחַת וְכִלֵּי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָהֶם וְהַמִּסְדָּ וְכָל עֲבֹדָתוֹ. **גלב** וַנְּשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלְוִי אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַת שְׁמָרִי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ. **גלג** לְמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת מְרָרִי. **גלד** וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֲדָשׁ וְמֵעֵלָּה שֵׁשׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹתָיִם. **גלה** וַנְּשִׂיא בֵּית-אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן-אַבִּיחֵיֶל עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צִפְנָה. **גלו** וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו וְכָל-כֵּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ. **גלז** וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וַיִּתְּדוּם וַיִּמִּיתְרֵיהֶם. **גלח** וְהַחֲנִיִּים לְפָנֵי הַמִּשְׁכָּן קֹדֶמָּה לְפָנֵי אֵהֶל-מוֹעֵד מִזְרָחָהּ מִשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנָיו שְׁמָרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת. **גלט** כָּל-פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מִשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה לְמִשְׁפַּחְתֵּם: כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֲדָשׁ וְמֵעֵלָּה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף. **גמ** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל-בְּכוֹר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן-חֲדָשׁ וְמֵעֵלָּה וְשֵׂא אֶת מִסְפָּר שְׁמֹתָם. **גמא** וְלִקְחָתָ אֶת-הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל-בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכוֹר בְּבָהֵמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **גמב** וַיִּפְקַד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת-כָּל-בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **גמג** וַיְהִי כָל-בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן-חֲדָשׁ וְמֵעֵלָּה לְפְקֻדֵיהֶם: שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמֵאוֹתָיִם.

גמד ויַדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **גמה** קח אֶת-הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמָתָם וְהָיוּ-לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה. **גמו** וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֶשָׁה וְהַשְּׁבַעִים וְהַמְּאֵתִים הָעֶדְפִים עַל-הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **גמוז** וְלַקְּחֹתָ חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים לַגְּלָגֶלֶת: בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֶּרָה הַשֶּׁקֶל. **גמוח** וְנִתְּתָהּ הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו פְּדוּיֵי הָעֶדְפִים בָּהֶם. **גמט** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹם מֵאֵת הָעֶדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם. **גנ** מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקְחֹתָ אֶת-הַכֶּסֶף: חֲמִשָּׁה וְשָׁשִׁים וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי־בִשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ. **גנא** וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹם לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו עַל-פִּי יְהוָה: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

דא ויַדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **דב** נְשֵׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מִתּוֹךְ: בְּנֵי לְוִילִמְשִׁפָּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם. **דג** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-בָּא לְצַבָּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דד** זֹאת עֲבַדְתָּ בְנֵי-קָהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **דה** וּבֵא אֲהֲרֹן וּבְנָיו בְּנִסְעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֶת פְּרֻכַת הַמָּסַךְ וְכִסּוּ-בָהּ אֶת אֲרֹן הָעֵדֻת. **דו** וְנִתְּנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וּפְרָשׁוּ בְּגָד-כָּלִיל תְּכֵלֶת מְלֻמְעָלָה וְשָׂמוּ בְּדָיו. **דז** וְעַל שֵׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְנִתְּנוּ עָלָיו אֶת-הַקְּעֻרֹת וְאֶת-הַכַּפֹּת וְאֶת-הַמְּנַקִּיֹת וְאֵת קְשׁוֹת הַנְּסֹךְ וְלָחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה. **דח** וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגָד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָיו. **דט** וְלָקְחוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת-מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת-נִרְתִּיָּהּ וְאֶת-מְלַקְחִיָּהּ וְאֶת-מַחְתֵּיתָיָהּ וְאֵת כָּל-כְּלֵי שְׁמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-לָהּ בָּהֶם. **די** וְנִתְּנוּ אֹתָהּ וְאֶת-כָּל-כְּלֵיָּהּ אֶל-מַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְנִתְּנוּ עַל-הַמּוֹט. **דיא** וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב יִפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָיו. **דיב** וְלָקְחוּ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַשְּׂרָת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנִתְּנוּ אֶל-בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתָם בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְנִתְּנוּ עַל-הַמּוֹט. **דיג** וְדָשְׁנוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עָלָיו בְּגָד אַרְגָּמָן. **דיד** וְנִתְּנוּ עָלָיו אֶת-כָּל-כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת-הַמַּחְתֹּת אֶת-הַמִּזְלָגֹת וְאֶת-הַיַּעֲוִים וְאֶת-הַמִּזְרָקוֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְּדָיו. **דטו** וְכִלָּה אֲהֲרֹן-וּבְנָיו לְכַסֹּת אֶת-הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַ הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹאוּ בְנֵי-קָהָת לְשֵׂאת וּלְאֵ-יִגְעוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלָה מִשָּׂא בְנֵי-קָהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דטז** וּפְקַדְתָּ אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֹׁמֵן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה: פְּקַדְתָּ כָּל-הַמִּשְׁכָּן וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ בַּקֹּדֶשׁ וּבְכָלֵיו.

דיו ויִדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **דיו** אֶל-תִּכְרִיתוֹ אֶת-שֶׁבֶט
 מִשְׁפַּחַת הַקְּהֵלִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם. **דיו** וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתֶּם
 אֶת-קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים: אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל-עִבְדָּתוֹ
 וְאֶל-מִשְׁאוֹ. **דכ** וְלֹא-יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבִלְעֵ אֶת-הַקְּדָשׁ וּמָתוּ.
דכא ויִדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **דכב** נִשְׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹנְגָם-הֵם:
 לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחֹתָם. **דכג** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן-חֲמָשִׁים
 שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם: כָּל-הַבָּא לְצַבָּא צָבָא לְעַבֵּד עֲבָדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דכד** זֹאת
 עֲבַדְתִּי מִשְׁפַּחַת הַגֵּרִשְׁנִילְעַבֵּד וּלְמִשְׁאָא. **דכה** וְנִשְׂאוּ אֶת-יָרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן
 וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר-עָלָיו מִלְּמַעְלָה וְאֶת-מִסְדֵּי פֶתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד. **דכו** וְאֵת קַלְעֵי הַחֲצָר וְאֶת-מִסְדֵּי פֶתַח שַׁעַר הַחֲצָר אֲשֶׁר
 עַל-הַמִּשְׁכָּן וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת-כָּל-כְּלֵי עֲבַדְתֶּם וְאֵת
 כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעָבְדוּ. **דכז** עַל-פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל-עֲבַדְתִּי בְּנֵי
 הַגֵּרִשְׁנִי לְכָל-מִשְׁאָם וּלְכָל עֲבַדְתֶּם וּפְקֻדֹתֶם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל-מִשְׁאָם.
דכח זֹאת עֲבַדְתִּי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרִשְׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר
 בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן.

דכט בְּנֵי מִרְרִי לְמִשְׁפַּחֹתָם לְבֵית-אֲבֹתָם תִּפְקֹד אוֹתָם. **דל** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמָשִׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם: כָּל-הַבָּא לְצַבָּא לְעַבֵּד אֶת-עֲבַדְתִּי אֹהֶל
 מוֹעֵד. **דלא** וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם לְכָל-עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד: קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
 וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וְאַדְנָיו. **דלב** וְעַמּוּדֵי הַחֲצָר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וַיִּתְּדוּם
 וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל-כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבַדְתֶּם וּבִשְׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת-כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת
 מִשְׁאָם. **דלג** זֹאת עֲבַדְתִּי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְרִי לְכָל-עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד
 אִיתָמָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן. **דלד** וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂאֵי הָעֵדָה אֶת-בְּנֵי
 הַקְּהֵלִי לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם. **דלה** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד
 בֶּן-חֲמָשִׁים שָׁנָה כָּל-הַבָּא לְצַבָּא לְעַבֵּד בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דלו** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
 לְמִשְׁפַּחֹתָם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים. **דלז** אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהֵלִי
 כָּל-הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה.
דלח וּפְקוּדֵי בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם. **דלט** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמָשִׁים שָׁנָה כָּל-הַבָּא לְצַבָּא לְעַבֵּד בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דמ** וַיְהִיו
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשְׁלֹשִׁים. **דמא** אֵלֶּה
 פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל-הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקֵד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי
 יְהוָה. **דמב** וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְרִי לְמִשְׁפַּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם. **דמג** מִבֶּן

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-הַבָּא לְצַבָּא לְעִבְדָּה בְּאֵהָל מוֹעֵד.
דמד וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתֶם שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים וּמֵאֲתָיִם. **דמה** אֵלֶּה פְקוּדֵי
מִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה. **דמו**
כָּל-הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיְנַשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַלְוִיִּם: לְמִשְׁפְּחוֹתֶם
וּלְבֵית אֲבֹתֶם. **דמו** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה: כָּל-הַבָּא
לְעַבֵּד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעִבְדַת מִשְׁאֲבָאֵהָל מוֹעֵד. **דמת** וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת
אַלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים. **דמט** עַל-פִּי יְהוָה פָּקַד אוֹתָם בְּיַד-מֹשֶׁה אִישׁ
אִישׁ עַל-עֲבֹדָתוֹ וְעַל-מִשְׁאוֹ וּפְקֻדֵי אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.
הא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **הב** צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן-הַמַּחֲנֶה
כָּל-צְרוּעַ וְכָל-זָב וְכָל טֹמֵא לְנֶפֶשׁ. **הג** מִזְכֹּר עַד-נִקְבָּה תִּשְׁלְחוּ אֶל-מַחוּץ
לְמַחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת-מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם. **הד**
וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
הה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **הו** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי
יַעֲשׂוּ מִכָּל-חֲטָאת הָאֵדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאֲשַׁמָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא. **הז** וְהִתְוַדּוּ
אֶת-חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת-אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישֶׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן
לְאִשֶּׁר אָשָׁם לוֹ. **חח** וְאִם-אִין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהִשִּׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב
לִיהוָה לַכֹּהֵן: מִלֶּבֶד אֵיל הַכִּפָּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בוֹ עָלָיו. **הט** וְכָל-תְּרוּמָה
לְכָל-קֹדֶשׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לֹו יִהְיֶה. **הי** וְאִישׁ אֶת-קֹדֶשׁוֹ לֹו
יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר-יִתֵּן לַכֹּהֵן לֹו יִהְיֶה.
היא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **היב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַּרְתָּ אֲלֵהֶם:
אִישׁ אִישׁ כִּי-תִשְׁטָה אִשְׁתּוֹ וּמַעֲלָה בּוֹ מְעַל. **היג** וְשָׁכַב אִישׁ אֶתְּךָ שְׁכֵבַת-זָרַע
וְנָעַלְס מֵעֵינֵי אִשָּׁה וְנִסְתַּתְּרָה וְהִיא נֹטְמָאָה וְעַד אִין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְּפָשָׁה. **היד**
וְעָבַר עָלָיו רוּחַ-קִנְיָה וְקִנְיָה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהוּא נֹטְמָאָה אוֹ-עָבַר עָלָיו רוּחַ-קִנְיָה
וְקִנְיָה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נֹטְמָאָה. **היטו** וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אֶל-הַכֹּהֵן
וְהִבִּיא אֶת-קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירַת הָאֵיפָה קֶמַח שְׁעִירִים לֹא-יִצַק עָלָיו שָׁמֶן
וְלֹא-יִתֵּן עָלָיו לְבִנְהֵכִי-מִנְחַת קִנְיָה הוּא מִנְחַת זִכְרוֹן מִזְכֶּרֶת עֹון. **היטז** וְהִקְרִיב
אֶתְּךָ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִדָה לְפָנָי יְהוָה. **היז** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיִּם קֹדֶשִׁים בְּכָלִי-חֶרֶשׁ
וּמִן-הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל-הַמִּיִּם. **היח** וְהַעֲמִיד
הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה לְפָנָי יְהוָה וּפָרַע אֶת-רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל-כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת
הַזִּכְרוֹן מִנְחַת קִנְיָה הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי הַמָּרִים הַמְּאָרְרִים. **היט** וְהִשְׁבִּיעַ

אתה הכהן ואמר אל-האשה אם-לא שכב איש אתך ואם-לא שטית טמאה תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את-שכבתו מבלעדי אישך. **הכא** והשביע הכהן את-האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמדתך יהוה את-ירכך נפלת ואת-בטנד צבה. **הכב** ובאו המים המאֲררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן. **הכג** וכתב את-האלת האלה הכהן בספר ומחה אל-מי המרים. **הכד** והשקה את-האשה את-מי המרים המאֲררים ובאו בה המים המאֲררים למרים. **הכה** ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את-המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל-המזבח. **הכו** וקמץ הכהן מן-המנחה את-אזפרתה והקטיר המזבח ואחר ישקה את-האשה את-המים. **הכז** והשקה את-המים והיתה אם-נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאֲררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה. **הכח** ואם-לא נטמאה האשה וטהרה הואונקתה ונזרעה זרע. **הכט** זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה. **הל** או איש אשר תעבר עליו ריח קנאה וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל-התורה הזאת. **הלא** ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את-עונה.

וא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **וב** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם: איש או-אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה. **וג** מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל. **וד** כל ימי נזרו: מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד-זגלא יאכל. **וה** כל-ימי נדר נזרו תער לא-יעבר על-ראשו: עד-מלאת הימם אשר-יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו. **וו** כל-ימי הזירו ליהוה על-נפש מת לא יבא. **וז** לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא-יטמא להם במתם: כי נזר אלהיו על-ראשו. **וח** כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה. **וט** וכי-ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו. **וי** וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה: אל-הכהן אל-פתח אהל מועד. **ויא** ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על-הנפש וקדש את-ראשו ביום ההוא. **ויב** והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא כבש בן-שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו. **ויג** וזאת תורת הנזיר:

בְּיוֹם מְלֹאֵת יְמֵי נְזָרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל-פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. וַיֵּד וְהִקְרִיב אֶת-קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׂה אֶחָת בֵּת-שָׁנָתָהּ תִּמְיָמָה לַחֲטָאת וְאֵיל-אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים. וְטוֹ וְסֹל מִצּוֹת סֹלֶת חֲלֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם. וְטוֹ וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה אֶת-חֲטָאתוֹ וְאֶת-עֹלֹתָיו. וַיִּז וְאֶת-הָאֵיל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֹל הַמִּצּוֹת וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת-מִנְחָתוֹ וְאֶת-נִסְכּוֹ. וַיַּח וְגִלַּח הַנְּזִיר פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת-רֹאשׁ נְזָרוֹ וְלָקַח אֶת-שָׁעֵר רֹאשׁ נְזָרוֹ וְנָתַן עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר-תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים. וַיִּט וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַזֵּרַע בְּשִׁלְהָ מִן-הָאֵיל וְחִלַּת מִצָּה אֶחָת מִן-הַסֹּל וּרְקִיקֵי מִצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל-כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחַר הַתְּגַלְחוֹ אֶת-נְזָרוֹ. וַכּ וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזָה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנְּזִיר יַיִן. וְכֹא זֹאת תֹּזְרֶת הַנְּזִיר אֲשֶׁר יִדַּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל-נְזָרוֹ מִלֶּבֶד אֲשֶׁר-תִּשְׁיֵג יָדוֹ כָּפִי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יִדְרֹכֶן יַעֲשֶׂה עַל תֹּזְרֶת נְזָרוֹ. וְכֹב וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. וְכֹג דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָמֹר לָהֶם.

וְכֹד יִבְרַכְךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ.

וְכֹה יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.

וְכֹו יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם.

וְכֹז וְשָׁמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

זֹא וַיְהִי בְּיוֹם כְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלוֹי וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כְּלוֹי וַיִּמְשַׁחֶם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם. זֶב וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בַיִת אֲבֹתָם: הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטּוֹת הֵם הָעֹמְדִים עַל-הַפְּקָדִים. זֶג וַיָּבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ-עֵגְלוֹת צָב וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר בָּקָרָעֲגָלָה עַל-שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן. זֹד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.

זֶה קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֵבֶד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ. זו וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֲגָלוֹת וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם

אֶל-הַלְוִיִּם. זז אֵת שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָרָנָתָן לְבָנֵי גֵרְשׁוֹן: כָּפִי עֲבֹדָתָם. זח וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגָלוֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָרָנָתָן לְבָנֵי מְרָרִי: כָּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן. זט וְלְבָנֵי קֹהֵת לֹא נָתַן: כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֶף יִשָּׂאוּ. זי וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ. זיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: נְשִׂיא אֶחָד לְיוֹם נְשִׂיא אֶחָד לְיוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-קָרְבָּנָם לְחֻנֻּכַת הַמִּזְבֵּחַ.

זיב ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבנו: נחשון בן-עמינדב למטה יהודה. זיג וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. זיד כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. זטו פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. זטז שעיר-עזים אחד לחטאת. זיז ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן נחשון בן-עמינדב.

זיח ביום השני הקריב נתנאל בן-צוערנשיא יששכר. זיט הקרב את-קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. זכ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. זכא פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. זכב שעיר-עזים אחד לחטאת. זכג ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן נתנאל בן-צוער. זכד ביום השלישי נשיא לבני זבולון אליאב בן-חלן. זכה קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. זכו כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. זכז פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. זכח שעיר-עזים אחד לחטאת. זכט ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן אליאב בן-חלן. זל ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור. זלא קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. זלב כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. זלג פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. זלד שעיר-עזים אחד לחטאת. זלה ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן אליצור בן-שדיאור. זלו ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישדי. זלז קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. זלח כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. זלט פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. זלמ שעיר-עזים אחד לחטאת. זלמא ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן שלמיאל בן-צורישדי.

זמב ביום הששי נשיא לבני גד אליוסר בן-דעואל. **זמג** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. **זמד** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. **זמה** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זמו** שעיר-עזים אחד לחטאת. **זמוז** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה; זה קרבן אליוסר בן-דעואל.

זמח ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד. **זמט** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. **זנ** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. **זנא** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זנב** שעיר-עזים אחד לחטאת. **זנג** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה; זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד.

זנד ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור. **זנה** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. **זנו** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. **זנוז** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זנח** שעיר-עזים אחד לחטאת. **זנט** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה; זה קרבן גמליאל בן-פדהצור.

זס ביום התשיעי נשיא לבני בנימון אביו בן-גדעני. **זסא** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. **זסב** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. **זסג** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זסד** שעיר-עזים אחד לחטאת. **זסה** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה; זה קרבן אביו בן-גדעני.

זסו ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי. **זסז** קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמולמנחה. **זסח** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. **זסט** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זע** שעיר-עזים אחד לחטאת. **זעא** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה; זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי.

זעב ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגע יאל בן-עכרון. **זעג** קרבנו
קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמון למנחה. **זעד** כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת. **זעה** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זעו**
שעיר-עזים אחד לחטאת. **זעז** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן פגע יאל בן-עכרון.
זעח ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתליאחירע בן-עינן. **זעט** קרבנו
קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמון למנחה. **זפ** כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת. **זפא** פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתולעלה. **זפב**
שעיר-עזים אחד לחטאת. **זפג** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה: זה קרבן אחירע בן-עינן.
זפד זאת חנפת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל: קצרת כסף
שתים עשרה מזרקי-כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה. **זפה** שלשים
ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע-מאות בשקל הקדש. **זפו** כפות זהב שתים-עשרה מלאת קטרת עשרה
עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה. **זפז** כל-הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר לחטאת. **זפח** וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים בני-שנה ששים: זאת חנפת המזבח אחרי
המשח אתו. **זפט** ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול
מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארץ העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו.
חא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **חב** דבר אל-אהרן ואמרתי אליו: בהעלתך
את-הנרות אל-מול פני המנורה ואירו שבעת הנרות. **חג** ויעש כן אהרן אל-מול
פני המנורה העלה נרותיה: כאשר צוה יהוה את-משה. **חד** וזה מעשה המנורה
מקשה זהב עד-ירכה עד-פרחה מקשה הוא: כמראה אשר הראה יהוה
את-משה כן עשה את-המנורה.
חה וידבר יהוה אל-משה לאמר. **חו** קח את-הלויים מתוך בני ישראל וטהרת
אתם. **חז** וכה-תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער
על-כל-בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו. **חח** ולקחו פר בן-בקר ומנחתו סלת
בלולה בשמון ופר-שני בן-בקר תקח לחטאת. **חט** והקרבת את-הלויים לפני

אֶהְיֶה מוֹעֵד וְהִקְהַלְתֶּם אֶת-כָּל-עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **חי** וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי
 יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הַלְוִיִּם. **חיא** וְהִנִּיף אֶהְרֹן אֶת-הַלְוִיִּם
 תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֶבֶד אֶת-עַבְדַּת יְהוָה. **חיב** וְהַלְוִיִּם
 יִסָּמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעָשָׂה אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה
 לַיהוָה לְכַפֵּר עַל-הַלְוִיִּם. **חיג** וְהֶעֱמַדְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֶהְרֹן וּלְפְנֵי בָנָיו וְהִנַּפְתָּ
 אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה. **חיד** וְהִבְדַּלְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם.
חטו וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֶבֶד אֶת-אֶהְל מוֹעֵד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם
 תְּנוּפָה. **חטז** כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הִמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תַּחַת פְּטֻרַת כָּל-רָחֵם
 בְּכוֹר כָּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי. **חיו** כִּי לִי כָל-בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם
 וּבְבַהֲמָה: בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי. **חיח** וְאָקַח
 אֶת-הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **חיט** וְאֶתְּנָה אֶת-הַלְוִיִּם נִתְּנִים לְאֶהְרֹן
 וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֶבֶד אֶת-עַבְדַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר
 עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגִשְׁת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקֹּדֶשׁ. **חכ**
 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן וְכָל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוִיִּם: כָּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה
 לְלוִיִּם כֹּן-עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **חכא** וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וַיִּנָּף
 אֶהְרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכַּפֵּר עֲלֵיהֶם אֶהְרֹן לְטַהַרְם. **חכב** וְאַחֲרֵי-כֵן
 בָּאוּ הַלְוִיִּם לְעֶבֶד אֶת-עַבְדַּתְתֶּם בְּאֶהְל מוֹעֵד לִפְנֵי אֶהְרֹן וּלְפְנֵי בָנָיו: כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה עַל-הַלְוִיִּם כֹּן עָשׂוּ לָהֶם.
חכג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **חכד** זֹאת אֲשֶׁר לְלוִיִּם: מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה וּמֵעַלָּה יָבֹא לְצַבָּא צָבָא בְּעַבְדַּת אֶהְל מוֹעֵד. **חכה** וּמִבֶּן חָמָשִׁים שָׁנָה
 יָשׁוּב מִצָּבָא הָעֶבֶדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד. **חכו** וְיִשְׂרָת אֶת-אָחִיו בְּאֶהְל מוֹעֵד לְשֹׁמֵר
 מִשְׁמֶרֶת וְעֶבֶדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכֹה תַעֲשֶׂה לְלוִיִּם בְּמִשְׁמֶרֶתָם.
חכז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר-סִינִי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֹאתְכֶם מִצְרַיִם
 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר. **חכח** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ. **חכט** בְּאַרְבַּעַת
 עָשָׂר-יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ כְּכֹל-חֻקֹּתָיו
 וְכָכֹל-מִשְׁפָּטָיו תַעֲשׂוּ אֹתוֹ. **חכ** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח. **חכ**
 וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַר סִינִי:
 כָּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **חכו** וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
 טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בְּיוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
 וּלְפְנֵי אֶהְרֹן בְּיוֹם הַהוּא. **חכז** וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ

אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת-קָרְבֹן יְהוָה בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **טח**
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה: עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מֵה-יְצוּהַ יְהוָה לָכֶם.
טט וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טי** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ
כִּי-יְהִיֶה-טָמֵא לְנַפְשׁוֹ אוֹ בַדְרֹךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה.
טיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: עַל-מִצּוֹת וּמִרְרִים
לֹאכְלֵהוּ. **טיב** לֹא-יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בִּקְרָו וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ-בוֹ כְּכֹל-חֻקֹּת הַפֶּסַח
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ. **טיג** וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-הוּא טָהוֹר וּבַדְרֹךְ לֹא-הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת
הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: כִּי קָרְבֹן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעַדוֹ חֻטְאוֹ
יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא. **טיד** וְכִי-יָגוּר אֶתְכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקֹּת הַפֶּסַח
וְכַמִּשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה: חֻקָּה אַחַת יְהִיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וְלַאֲזֶרַח הָאָרֶץ.
טטו וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן כִּסֶּה הָעֵנָן אֶת-הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵה הָעֵדוּת וּבָעֶרֶב
יְהִיֶה עַל-הַמִּשְׁכָּן כַּמְרָאֵה-אֲשַׁעַד-בִּקְרָו. **טטז** כֵּן יְהִיֶה תְּמִיד הָעֵנָן יִכְסֶּנּוּ
וּמְרָאֵה-אֵשׁ לַיְלָה. **טטז** וְלַפִּי הָעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָי-כֵן יִסְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן-שָׁם הָעֵנָן יִחַנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **טיח** עַל-פִּי יְהוָה
יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל-פִּי יְהוָה יִחַנוּ: כָּל-יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן יִחַנוּ.
טיט וּבַהָאָרֶץ הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ. **טכ** וַיֵּשׂ אֲשֶׁר יְהִיֶה הָעֵנָן יָמִים מִסְפָּרֵעַל-הַמִּשְׁכָּן עַל-פִּי יְהוָה
יִחַנוּ וְעַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ. **טכא** וַיֵּשׂ אֲשֶׁר-יְהִיֶה הָעֵנָן מֵעֶרֶב עַד-בִּקְרָו וְנִעְלָה הָעֵנָן
בַּבֶּקֶר וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנִסְעוּ. **טכב** אוֹ-יָמִים אוֹ-חֲדָשׁ
אוֹ-יָמִים בְּהָאָרֶץ הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עֲלֵיו יִחַנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ
וּבַהָעֵלְתוֹ יִסְעוּ. **טכג** עַל-פִּי יְהוָה יִחַנוּ וְעַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ: אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
שָׁמְרוּ עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.
יא וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יב** עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצֹת כְּסָף מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה
אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמִסַּע אֶת-הַמַּחֲנוֹת. **יג** וְתִקְעוּ בְּהוֹנוֹעְדוֹ אֶלְיָךְ
כָּל-הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **יד** וְאִם-בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוֹ אֶלְיָךְ הַנְּשִׂאִים
רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. **יה** וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִיִּים קִדְמָה. **יז**
וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִיתוֹנְסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִיִּים תִּימְנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ לְמִסְעֵיהֶם.
יח וּבַהֲקֵהִיל אֶת-הַקֶּהֶלֶת תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְיעוּ. **יח** וּבְנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ
בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם. **יט** וְכִי-תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם
עַל-הַצָּר הַצָּר אֶתְכֶם וְהִרְעִיתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם. **י** וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי

חֲדָשִׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצָצְרֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזָכְרוֹן
 לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

יֵא וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִיבְעָשָׂרִים בַּחֲדָשׁ נַעֲלָה הָעֲנָן מֵעַל מִשְׁכַּן
 הָעֵדֻת. **יֵיב** וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִסְעֵיהֶם מִמִּדְבַר סִינַי וַיִּשְׁכְּן הָעֲנָן בְּמִדְבַר
 פָּאָרָן. **יֵיג** וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁיטָה עַל-פִּי יְהוָה בֵּיד-מֹשֶׁה. **יֵיד** וַיִּסַּע דָּגַל מַחֲנֶה
 בְּנֵי-יְהוּדָה בְּרֵאשִׁיטָה לְצַבָּאתָם וְעַל-צַבָּאוֹנְחָשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב. **יֵטו** וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה
 בְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר: נְתַנְאֵל בֶּן-צוּעָר. **יֵטז** וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה בְּנֵי זְבוּלוֹן: אֱלִיאָב בֶּן-חֶלֶן.
יֵיז וְהוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְנֵי-גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נִשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן. **יֵיח** וְנָסַע דָּגַל
 מַחֲנֶה רְאוּבֵן לְצַבָּאתָם וְעַל-צַבָּאוֹאֶלְיָצוֹר בֶּן-שָׁדִיאֹוֹר. **יֵיט** וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה בְּנֵי
 שְׁמֹעוֹן: שְׁלֵמִיאֵל בֶּן-צוּרִישָׁדַי. **יכ** וְעַל-צַבָּא מִטָּה בְּנֵי-גָד: אֶלְיָסָף בֶּן-דְּעוּאֵל.
יכא וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נִשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקִּימוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן עַד-בָּאָם. **יכב** וְנָסַע
 דָּגַל מַחֲנֶה בְּנֵי-אֶפְרַיִם לְצַבָּאתָם וְעַל-צַבָּאוֹאֶלְיָשָׁמַע בֶּן-עַמִּיחֹוֹד. **יכג**
 וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה: גַּמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָהצוּר. **יכד** וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה בְּנֵי בְנִימִן:
 אַבִּידֹן בֶּן-גַּדְעוֹנִי. **יכה** וְנָסַע דָּגַל מַחֲנֶה בְּנֵי-דָוָם אֶסָף לְכָל-הַמַּחֲנֹת לְצַבָּאתָם
 וְעַל-צַבָּאוֹאֲחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישָׁדַי. **יכו** וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה בְּנֵי אֲשֵׁר: פְּגַעִיאֵל בֶּן-עַכְרֹן.
יכז וְעַל-צַבָּאֲמִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי: אַחִירַע בֶּן-עֵינָן. **יכח** אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לְצַבָּאתָם וַיִּסְעוּ.

יכט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַבֵּב בֶּן-רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה נִסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל-הַמִּקְוֹם
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֲתוּ אֲתָנוּ לָכֶם לָכֶה אֲתָנוּ וְהִטְבְּנוּ לָךְ כִּי-יְהוָה דִּבֶּר-טוֹב
 עַל-יִשְׂרָאֵל. **יל** וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלָךְ: כִּי אִם-אֶל-אֶרְצִי וְאֶל-מוֹלְדֹתַי אֵלָךְ. **ילא**
 וַיֹּאמֶר אֶל-נָא תַעֲזֹב אֲתָנוּ: כִּי עַל-כֵּן יַדְעַתְּ חֲנֻתָנוּ בְּמִדְבַר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם.
ילב וְהָיָה כִּי-תִלָּךְ עִמָּנוּ: וְהָיָה הַטוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטְבְּנוּ לָךְ.
ילג וַיִּסְעוּ מִהָר יְהוָה דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאָרוֹן בְּרִית-יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהֶם דָּרָךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה. **ילד** וַעֲנָן יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם
 מִן-הַמַּחֲנֶה. [

ילה וַיְהִי בְנִסְעַת הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אֲבִיבָיִךְ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֹאֶיִךְ
 מִפְּנִיִךְ. **ילו** וַבִּנְחֹה יֹאמֶר: שׁוּבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. [

יאא וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאֲזֵנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר-בָּם
 אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בְּקִצָּה הַמַּחֲנֶה. **יאב** וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה
 אֶל-יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ. **יאג** וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמִּקְוֹם הַהוּא תִבְעֵרָה: כִּי-בָעֵרָה בָּם
 אֵשׁ יְהוָה. **יאד** וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאוּוּ תִאוּהוּ וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכְלֵנוּ בְּשָׂר׃ **יֵאָה** זָכְרָנוּ אֶת-הַדָּגָה אֲשֶׁר-נֹאכַל בְּמִצְרַיִם
 חֹנֶם אֶת הַקְּשָׁאִים וְאֶת הָאֲבֹטְחִים וְאֶת-הַחֲצִיר וְאֶת-הַבְּצָלִים וְאֶת-הַשּׁוּמִים.
יֵאוּ וְעֵתָה נַפְשֵׁנוּ יִבְשֶׁה אֵין כְּלִבְלֹתִי אֶל-הַמֶּן עֵינֵינוּ. **יֵאוּ** וְהַמֶּן כְּזֶרַע-גֹּד הוּא
 וְעֵינוּ כְּעֵין הַבְּדֹלָח. **יֵאֵח** שָׂטוּ הָעַם וְלָקְטוּ וּטְחָנוּ בְּרַחֲמִים אוֹ דָכוּ בְּמִדְכָה וּבְשָׂלוּ
 בְּפָרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֲגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן. **יֵאֵט** וּבְרַדְתָּ הַטֹּל
 עַל-הַמַּחֲנֶה לְיִלָּה יֵרַד הַמֶּן עָלָיו. **יֵאֵי** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת-הָעַם בְּכֹה
 לְמִשְׁפַּחְתֵּי־אִישׁ לְפָתַח אֹהֶלוֹ וַיַּחֲר-אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע. **יֵאֵי** וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לָמָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וְלָמָּה לֹא-מִצַּתִּי חוֹן בְּעֵינֶיךָ: לְשׁוּם
 אֶת-מִשְׁאֵה כָּל-הָעַם הַזֶּה־עָלָי. **יֵאֵיב** הָאֲנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל-הָעַם הַזֶּה־אִמְנִי
 וְלִדְתִּיהוּ: כִּי-תֹאמַר אֵלֵי שְׂאֵהוּ בַחִיקוֹךָ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֹן אֶת-הַיֹּנֵק עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם. **יֵאֵיג** מֵאֵין לִי בְּשָׂר לְתַת לְכָל-הָעַם הַזֶּה:
 כִּי-יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תָּנָה-לָנוּ בְּשָׂר וְנֹאכְלָהּ. **יֵאֵיד** לֹא-אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לְשֹׂאת
 אֶת-כָּל-הָעַם הַזֶּה: כִּי כִבֵּד מִמֶּנִּי. **יֵאֵטוּ** וְאִם-כִּכֹּה אֶת-עֲשֵׂה לִי הִרְגֵנִי נָא
 הִרְגָאִם-מִצַּאתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ וְאֶל-אַרְאֶה בְּרַעְתִּי.
יֵאֵטז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֲסַפֶּה-לִּי שְׁבַעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעֹתָ
 כִּי-הֵם זִקְנֵי הָעַם וְשֹׁטְרָיו וְלִקְחֹתָ אֹתָם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ. **יֵאֵיז**
 וַיְרַדְתִּי וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְלַתִּי מִן-הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ
 אִתְּךָ בְּמִשְׁאֵה הָעַם וְלֹא-תִשָּׂא אֹתָהּ לְבַדְּךָ. **יֵאֵיח** וְאֶל-הָעַם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ
 לְמַחֵר וְאֶכְלַתֶם בְּשָׂרֵכִי בְּכִיתֶם בְּאֲזֵנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בְּשָׂר כִּי-טוֹב לָנוּ
 בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בְּשָׂר וְאֶכְלַתֶם. **יֵאֵיט** לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים
 וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם. **יֵאֵכ** עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד
 אֲשֶׁר-יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא: יַעַן כִּי-מֵאִסְתֶּם אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
 וַתִּבְכוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם. **יֵאֵכא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ-מֵאוֹת
 אֶלְף רַגְלֵי הָעַם אֲשֶׁר אֲנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאֹתָהּ אֲמַרְתָּ בְּשָׂר אֲתָן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ
 יָמִים. **יֵאֵכב** הֲצִאן וּבִקֵּר יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת-כָּל-דְּגֵי הַיָּם יֹאסֹף
 לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם.

יֵאֵכג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִיָּד יְהוָה תִּקְצֹר עֵתָה תִּרְאֶה הַיִּקְרָךְ דְּבָרֵי
 אִם-לֹא. **יֵאֵכד** וַיֵּצֵא מֹשֶׁהוּיָדְבַר אֶל-הָעַם אֶת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֹּאסֹף שְׁבַעִים אִישׁ
 מִזִּקְנֵי הָעַם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סְבִיבַת הָאֹהֶל. **יֵאֵכה** וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו
 וַיֹּאצֵּל מִן-הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל-שְׁבַעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם
 הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסְפוּ. **יֵאֵכו** וַיִּשְׂאָרוּ שְׁנֵי-אַנְשִׁים בְּמַחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד

וְשֵׁם הַשְּׁנַי מִיַּד וַתִּנַּח עֲלֵהֶם הַרוּחַ וְהִמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֱהָלָה וַיִּתְנַבְּאוּ
 בַּמַּחֲנֶה. **יֹאכֹז** וַיִּרְצֶה הַנָּעַר וַיִּגְדַּל לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר: אֶלְדָּד וּמִיָּדָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה.
יֹאכֹחַ וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן מִשָּׂרֵת מֹשֶׁה מִבְּחַרְיוֹ וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי מֹשֶׁה כָּלָאִם. **יֹאכֹט**
 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל-עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי-יִתֵּן יְהוָה
 אֶת-רוּחוֹ עֲלֵיהֶם. **יֹאֵל** וַיֹּאסֹף מֹשֶׁה אֶל-הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **יֹאֵלֵא** וְרוּחַ
 נֹסַע מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזַז שְׁלוּיִם מִן-הַיָּם וַיִּטֹּשׂ עַל-הַמַּחֲנֶה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ יוֹם
 כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וְכֹאֲמַתִּים עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ. **יֹאֵלֵב** וַיִּקָּם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא
 וְכָל-הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסִּפוּ אֶת-הַשְּׁלוֹהַּ מִמְּעִיט אֶסְרָף עֲשָׂרָה חֲמָרִים
 וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוּחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה. **יֹאֵלֵג** הַבָּשָׂר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרָם יִכְרַת
 וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיִּדַּךְ יְהוָה בָּעָם מִכָּה רַבָּה מְאֹד. **יֹאֵלֵד** וַיִּקְרָא
 אֶת-שֵׁם-הַמִּקְוֹם הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאֹוֹה: כִּי-שָׁם קָבְרוּ אֶת-הָעָם הַמִּתְאֹוִים.
יֹאֵלֵה מִקְבָּרוֹת הַתְּאֹוֹה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת.
יֹבֵא וַתִּדְבֹר מְרִים וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל-אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח: כִּי-אִשָּׁה
 כַּשִּׁית לָקַח. **יֹבֵב** וַיֹּאמְרוּ הַרְק אֶד-בְּמֹשֶׁה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם-בָּנוּ דָּבַר וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה. **יֹבֵג** וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מֵאֲדַמְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה.
יֹבֵד וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאִם אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-מְרִים צְאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם
 אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם. **יֹבֵה** וַיִּרְדַּד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָו וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֱהֵל
 וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמְרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם. **יֹבֵו** וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-נָא דְבַרִי אִם-יְהִיָּה
 נְבִיאֵכֶם יְהוָה בַּמְרָאָה אֱלֹוֹ אֲתוֹדַע בַּחֲלוּם אֲדַבֵּר-בוֹ. **יֹבֵז** לֹא-כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה:
 בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא. **יֹבֵחַ** פֶּה אֶל-פֶּה אֲדַבֵּר-בוֹ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת וַתִּמְנַת
 יְהוָה יְבִיט וּמַדִּיעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדָבַר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה. **יֹבֵט** וַיַּחֲר-אַף יְהוָה בָּם
 וַיִּלְךְ. **יֹבֵי** וְהָעָנָו סָר מֵעַל הָאֱהֵל וְהִנֵּה מְרִים מְצַרְעַת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אֶהֲרֹן
 אֶל-מְרִים וְהִנֵּה מְצַרְעַת. **יֹבֵיֵא** וַיֹּאמֶר אֶהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה: בִּי אֲדֹנָיִאל-נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ חֲטָאֵת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאֵנוּ. **יֹבֵיב** אֶל-נָא תְהִי כִּמֵּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ
 מִרְחֹם אֱמוֹ וַיֹּאכֹל חֲצִי בָשָׂרוֹ. **יֹבֵיג** וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר: אֵל נָא רַפָּא
 נָא לָהּ.
יֹבֵיד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַבְיָה יִרְק יִרְק בְּפִנְיֵהָ הֲלֹא תִכְלֹם שִׁבְעַת יָמִים
 תִּסְגֹר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֹּאסֹף. **יֹבֵטוּ** וַתִּסְגֹר מְרִים מִחוּץ
 לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד-הָאֶסְרָף מְרִים. **יֹבֵטז** וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם
 מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר פְּאָרֹן.

יגא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יגב** שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים וַיֵּתְרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אַבְתִּיו וַתִּשְׁלַחְוּכֶם לְנָשִׂיא
בְּהֶם. **יגג** וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַל-פִּי יְהוָה: כָּלֶם אַנְשִׁים רָאשֵׁי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. **יגד** וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם: לְמִטָּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכּוֹר. **יגה**
לְמִטָּה שִׁמְעוֹן שִׁפְט בֶּן-חֹרִי. **יגו** לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה. **יגז** לְמִטָּה
יִשְׁשָׁכָר יִגָּאֵל בֶּן-יוֹסֵף. **יגח** לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁע בֶּן-נוּן. **יגט** לְמִטָּה בִּנְיָמִן
פְּלִטִי בֶן-רַפּוּא. **יגי** לְמִטָּה זְבוּלֹן גְּדִיאֵל בֶּן-סוּדִי. **יגיא** לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה
מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן-סוּסִי. **יגיב** לְמִטָּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן-גְּמִלִי. **יגיג** לְמִטָּה אֲשֶׁר סִתּוּר
בֶּן-מִיכָאֵל. **יגיז** לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן-וּפָסִי. **יגטו** לְמִטָּה גָד גֵּאוּאֵל בֶּן-מָכִי.
יגטז אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאֶרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְהוֹשֶׁע בֶּן-נוּן יְהוֹשֻׁעַ. **יגיו** וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם עַלֹּז זֶה בְּנִגְבַּב וְעַלִּיתֶם אֶת-הָהָר. **יגיא** וַרְאִיתֶם אֶת-הָאֶרֶץ מֵה-הוּא
וְאֶת-הָעֵם הַיֹּשֵׁב עַלִּיהֶּחֲזֹק הוּא הִרְפָּה הַמַּעֲט הוּא אִם-רַב. **יגיא** וּמָה הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בְּהֵהָטוּבָה הוּא אִם-רָעָה וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר-הוּא יוֹשֵׁב
בְּהֵנָהּ בְּמַחֲנֵים אִם בְּמִבְצָרִים. **יגכ** וּמָה הָאֶרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם-רָזָה הַיִּשְׁ-בָּה
עַץ אִם-אֵין וְהַתְּחִזְקֹתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאֶרֶץ וְהִזְמִיםִימִי בִּפְּוִרֵי עֲנָבִים. **יגכא**
וַיַּעֲלוּ וַיֵּתְרוּ אֶת-הָאֶרֶץ מִמִּדְבַר-צֹן עַד-רְחוֹב לְבָא חַמַּת. **יגכב** וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַב וַיָּבֹאוּ
עַד-חִבְרוֹן וְשָׁם אַחִימֵן שֹׁשֵׁי וְתַלְמִי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחִבְרוֹן שְׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי
צֶעַן מִצְרַיִם. **יגכג** וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁכָּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים
אֶחָד וַיִּשְׂאֵהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן-הָרְמָנִים וּמִן-הַתְּאֵנִים. **יגכד** לְמָקוֹם הַהוּא
קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוּת הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר-כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יגכה** וַיָּשֻׁבוּ
מִתּוֹר הָאֶרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם. **יגכו** וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
וְאֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַר פָּאָרָן קְדָשָׁה וַיִּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר
וְאֶת-כָּל-הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת-פְּרֵי הָאֶרֶץ. **יגכז** וַיִּסְפְּרוּ-לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָנוּ
אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר שָׁלַחְתֵּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וַיִּדְבֹשׁ הוּא וְזֶה-פְרִיָּהּ. **יגכח** אֶפְסֵי כִי-עַז
הָעֵם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם-יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם. **יגכט**
עַמְלָק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנִּגְבַּב וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב
עַל-הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן. **יגל** וַיְהִי סֶלֶב אֶת-הָעֵם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה
וַיִּרְשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי-יִכּוֹל נוֹכַח לָהּ. **יגלא** וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח
לְעֹלוֹת אֶל-הָעֵם: כִּי-חֲזָק הוּא מִמֶּנּוּ. **יגלב** וַיִּצְיֵאוּ דַבַּת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֵיהָ

הוא וְכֹל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מִדּוֹת. **יגלג** וְשָׁם רָאִינוּ אֶת-הַנִּפְלִים
בְּנֵי עֲנָקִים-הַנִּפְלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֹן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם. **ידא** וַתִּשָּׂא
כָּל-הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָהּ הַהוּא. **ידב** וַיִּלְנוּ עַל-מֹשֶׁה
וְעַל-אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לוֹ-מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ
בְּמִדְבָּר הַזֶּה לוֹ-מִתְּנוּ. **ידג** וְלָמָּה יְהוָה מְבִיא אֹתָנוּ אֶל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל
בְּחַרְבַּנְשֵׁינוּ וְטַפְנוּ יִהְיוּ לְבָז הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִמָּה. **ידד** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל-אָחִיו: נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה. **ידה** וַיַּפֵּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פְּנֵיהֶם לִפְנֵי
כָּל-קְהַל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ידז** וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה מִן-הַתָּרִים
אֶת-הָאֶרֶץ קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם. **ידז** וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאֶרֶץ מְאֹד. **ידח** אִם-חָפֵץ בָּנוּ
יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ: אֶרֶץ אֲשֶׁר-הוּא זֶבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ.
ידט אֲךָ בֵּיהוָה אֵל-תִּמְרָדוּ וְאַתֶּם אֵל-תִּירָאוּ אֶת-עַם הָאֶרֶץ כִּי לַחֲמוֹנוּ הֵם סָר
צַלְמֵם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוָה אֹתָנוּ אֵל-תִּירָאֵם. **ידי** וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעֵדָה לְרִגּוֹם אֹתָם
בְּאַבְנִים וַכְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
ידיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עַד-אֲנִי יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד-אֲנִי לֹא-יֵאֱמִינוּ בִּי
בְּכֹל הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ. **ידיב** אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאַעֲשֶׂה אֹתָךְ
לְגוֹי-גְּדוֹל וְעֶצוֹם מִמֶּנּוּ. **ידיג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה: וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי-הֵעֲלִיתָ
בְּכַחַךְ אֶת-הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ. **ידיד** וַיֹּאמְרוּ אֶל-יֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַזֹּאת שְׁמְעוּ
כִּי-אַתָּה יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר-עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֹתָהּ יְהוָה וְעַנְנָךְ עִמָּד
עֲלֵהֶם וּבְעַמֵּד עָנַן אֹתָהּ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה. **ידטו** וְהִמַּתָּה
אֶת-הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמֵעָךְ לֵאמֹר. **ידטז**
מִבְּלַתִּי יִכְלַת יְהוָה לְהֵבִיא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחַטֵם
בְּמִדְבָּר. **ידיז** וְעַתָּה יִגְדַל-נָא כַּחַ אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר. **ידיח** יְהוָה אֲרָךְ
אַפִּים וְרַב-חֶסֶד נָשָׂא עוֹן וּפָשַׁע וְנָקָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים
עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים. **ידיט** סִלַּח-נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כִּגְדֹל חֶסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה. **ידכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדַבַּרְךָ. **ידכא**
וְאוֹלָם חַי-אָנֹכִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ. **ידכב** כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים
הָרֹאִים אֶת-כְּבֹדִי וְאֶת-אֹתוֹתֵי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה
עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי. **ידכג** אִם-יִרְאוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְתָּם וְכָל-מִנְאַצֵּי לֹא יִרְאוּהָ. **ידכד** וְעַבְדִּי כָּלֵב עֵקֵב הִיטָּה רוּחַ אַחֲרַת עַמּוֹ

וַיִּמְלֵא אַחֲרֵיהֶם בִּיאֲתֵינוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ יוֹרֶשְׁנָה. **יזכה**
 וְהַעֲמַלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מְחֹר פָּנָיו וְסָעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דָּרָךְ יָם-סוּף.
יזכו וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יזכו** עַד-מָתִי לַעֲדָה הָרַעָה
 הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת-תְּלַנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
 עָלַי שְׂמַעְתִּי. **יזכח** אָמַר אֱלֹהִים חַי-אֲנִי נְאֻם-יְהוָה אִם-לֹא כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
 בְּאָזְנִי: כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם. **יזכט** בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְּגָרֵיכֶם וְכָל-פְּקוּדֵיכֶם
 לְכָל-מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה: אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי. **יזל** אִם-אַתֶּם
 תָּבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בְּהַכִּי אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה
 וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן-נוּן. **יזלא** וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹז יִהְיֶה: וְהִבִּיאתִי אֹתְסוּ וַיִּדְעוּ
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ. **יזלב** וּפְגָרֵיכֶם אֹתְסוּ יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה. **יזלג**
 וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת-זְנוּתֵיכֶם עַד-תֵּם פְּגָרֵיכֶם
 בַּמִּדְבָּר. **יזלד** בְּמִסְפָּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-תָּרַתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹסִיֹם לְשָׁנָה
 יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת-עֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעַתֶּם אֶת-תְּנוּאָתִי. **יזלה** אֲנִי
 יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם-לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל-הָעֵדָה הָרַעָה הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי
 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְּמוּ וְשָׁם יָמָתוּ. **יזלו** וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר
 אֶת-הָאָרֶץ וַיָּשְׁבוּ וַיִּלּוּנוּ (וַיִּלְיִנוּ) עָלָיו אֶת-כָּל-הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל-הָאָרֶץ.
יזלז וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת-הָאָרֶץ רָעָה בְּמַגִּפָּה לִפְנֵי יְהוָה. **יזלח** וַיְהוֹשֶׁעַ
 בֶּן-נוּן וְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה חָיו מִן-הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ. **יזלט**
 וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבָלוּ הָעָם מְאֹד. **יזמ**
 וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָר וַיַּעֲלוּ אֶל-רֹאשׁ-הַהָר לֵאמֹר: הֲנִנוּ וְעַלִּינוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר
 יְהוָה כִּי חָטְאוּ. **יזמא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
 תִצְלַח. **יזמב** אֶל-תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם. **יזמג**
 כִּי הַעֲמַלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וַיִּפְּלְתֶם בְּחָרֵב: כִּי-עַל-כֵּן שָׁבַתֶּם מֵאַחֲרַי
 יְהוָה וְלֹא-יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם. **יזמד** וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל-רֹאשׁ הַהָר וְאַרְוֹן
 בְּרִית-יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא-מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה. **יזמה** וַיֵּרֶד הַעֲמַלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
 בְּהָר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם עַד-הַחֲרָמָה.
טוא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טוב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: כִּי
 תָּבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ מוֹשְׁבַתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם. **טוג** וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶהָ
 אוֹ-זָבַח לְפִלֵּא-נָדָר אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעַדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן-הַבְּקָר
 אוֹ מִן-הַצֹּאן. **טוד** וְהַקָּרִיב הַמְקָרִיב קָרְבָנוּ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוּל
 בְּרַבְעִית הַהֵינִן שָׁמֶן. **טוה** וַיֵּין לְנֶסֶךְ רַבִּיעִית הַהֵינִן תַּעֲשֶׂה עַל-הָעֲלָה אוֹ

לְזַבַּח לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד. **טוו** או לְאִיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֵלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִים בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהֵין. **טוז** וַיֵּין לְנֶסֶךְ שְׁלִשִׁית הַהֵין וַתִּקְרֵיב רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. **טוח** וְכִי-תַעֲשֶׂה בֶן-בָּקָר עֹלָה או-זֶבַח לְפֶלֶא-נֶדֶר או-שְׁלָמִים לַיהוָה. **טוט** וְהִקְרִיב עַל-בֶּן-הַבָּקָר מִנְחָה סֵלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים בְּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצֵי הַהֵין. **טוי** וַיֵּין וַתִּקְרֵיב לְנֶסֶךְ חֲצֵי הַהֵין אֲשֶׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. **טויא** כָּכָה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד או לְאִיל הָאֶחָד או-לֶשֶׁה בְּכַבָּשִׁים או בְּעִזִּים. **טויב** כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּכֶם תַּעֲשׂוּכֶם תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרִים. **טויג** כָּל-הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה-כָכָה אֶת-אֱלֹהֵי לְהִקְרִיב אֲשֶׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. **טויד** וְכִי-יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר או אֲשֶׁר-בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה כַּכֶּם בְּכֶם בְּעִשְׂוֹ בֶן יַעֲשֶׂה. **טוטו** הַקְהֵל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלִגֵּר הַגֵּר: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כַּכֶּם בְּגֵר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה. **טוטז** תִּזְרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלִגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם.

טויו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טויוח** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: בְּבִאֲכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה. **טויוט** וְהָיָה בְּאֲכֻלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְיִמוּ תִרְיִמוּהָ לַיהוָה. **טויוכ** רֵאשִׁית עֲרֹסַתְכֶם חֲלָה תִרְיִמוּ תִרְיִמוּהָ: כְּתִרְיֹמַת גֵּרָן בֶּן תִּרְיִמוּ אֹתָהּ. **טויוכא** מִרֵאשִׁית עֲרֹסַתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תִּרְיִמוּהָ לְדֹרֹתֵיכֶם.

טויוכב וְכִי תִשְׁגּוּוּלָא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל-הַמִּצְוֹת הָאֵלֹהִים: אֲשֶׁר-דַּבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה. **טויוכג** אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה: מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלָּאָה לְדֹרֹתֵיכֶם. **טויוכד** וְהָיָה אִם מַעֲיִנִי הֶעֱדָה נַעֲשִׂתָה לְשִׁגְגָה וַעֲשׂוּ כָל-הֶעֱדָה פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת. **טויוכה** וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם: כִּי-שִׁגְגָה הוּא וְהֵם הִבִּיאוּ אֶת-קֹרְבָנִים אֲשֶׁה לַיהוָה וְחֻטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל-שִׁגְגָתָם. **טויוכו** וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי לְכָל-הָעָם בְּשִׁגְגָה. **טויוכז** וְאִם-נִפְּשׁ אַחַת תִּחַטָּא בְּשִׁגְגָה וְהִקְרִיבָה עִז בַּת-שָׁנָתָה לְחֻטָּאת. **טויוכח** וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל-הַנֶּפֶשׁ הַשִּׁגְגָתָה בְּחֻטָּאָה בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי יְהוָה: לְכִפֹּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ. **טויוכט** הָאֶזְרָח בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם תִּזְרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשֶׂה בְּשִׁגְגָה. **טויו** וְהִנְפִּשׁ אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה בְּיַד רָמָה מִן-הָאֶזְרָח וּמִן-הַגֵּר אֶת-יְהוָה הוּא מְגִדֶּךָ וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמָּה. **טויוא** כִּי דַבֵּר-יְהוָה בְּזָה וְאֶת-מִצְוֹתוֹ הִפֵּר הַכֹּהֵן תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנֶה בָּהּ.

טולב וַיְהִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקֶּשֶׁשׁ עֲצִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט. **טולג** וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמְצָאִים אֹתוֹ מִקֶּשֶׁשׁ עֲצִים אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֵל כָּל-הָעֵדָה. **טולד** וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר: כִּי לֹא פָרַשׁ מֶה-יַעֲשֶׂה לוֹ.

טולה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מוֹת יוֹמַת הָאִישׁ רְגוּם אֹתוֹ בְּאַבְנִים כָּל-הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. **טולו** וַיִּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאַבְנִים וַיָּמָת: כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

טולז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טולח** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצַת עַל-כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצַת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת. **טולט** וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. **טומ** לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. **טומא** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

טוא וַיִּקַּח קָרַח בֶּן-יִצְחָר בֶּן-קָהָת בֶּן-לוֹי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן-פִּלְתִּיבָנִי רְאוּבֵן. **טוב** וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם נְשִׂאֵי עֵדָה קָרְאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי-שָׁם. **טוז** וַיִּקְהָלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל-קֹהֶל יְהוָה. **טוזד** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו. **טוזה** וַיִּדְבֵּר אֶל-קָרַח וְאֶל-כָּל-עֵדָתוֹ לֵאמֹר בִּקֶּר וַיִּדַע יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ וְהַקָּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר-בוֹ וַיִּקְרִיב אֵלָיו. **טוזו** זֹאת עָשׂוּ: קָחוּ-לָכֶם מַחֲתוֹת קָרַח וְכָל-עֵדָתוֹ. **טוזז** וְתַנּוּ בָהֶן אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחֵר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב-לָכֶם בְּנֵי לוֹי. **טוזח** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח: שְׁמַעוּ-נָא בְנֵי לוֹי. **טוזט** הַמַּעַט מִכֶּם כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֶלְיוֹלְעֵבֵד אֶת-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם. **טוזי** וַיִּקְרַב אֹתָדָּ וְאֶת-כָּל-אַחִיָּד בְּנֵי-לוֹי אֹתָדָּ וּבִקְשַׁתֶּם גַּם-כְּהֵנָה. **טוזיא** לָכֵן אֹתָהּ וְכָל-עֵדָתָה הַנֹּעֲדִים עַל-יְהוָה וְאַהֲרֹן מֶה-הוּא כִּי תִלוּנוּ (תִּלְיִנוּ) עֲלָיו. **טוזיב** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וְלְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלָה. **טוזיג** הַמַּעַט כִּי הֵעֲלִיתֶנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וַיִּדְבַּשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בְּמִדְבָּר: כִּי-תִשְׁתַּרְר עֲלֵינוּ גַם-הַשְּׁתַרְר. **טוזיד** אֵף לֹא אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וַיִּדְבַּשׁ הִבִּיאֲתָנוּ וְתַתֵּן-לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֵה וְכָרֶם הַעֲיִנִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקַרְלָא נַעֲלָה. **טוזטו** וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה אֶל-תִּפְּן אֶל-מִנְחַתְּךָ לֹא חָמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאֲתִי וְלֹא הִרְעֵתִי

אֶת-אֶחָד מֵהֶם. **טזטז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח אַתָּה וְכָל-עֲדֹתָךְ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה:
 אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֵר. **טזיז** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֻתָּתוֹ וּנְתָתָם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת
 וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֻתָּתוֹ חֲמֻשִׁים וּמֵאֲתִים מִחֻתָּת וְאַהֲרֹן אִישׁ
 מִחֻתָּתוֹ. **טזיח** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֻתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת
 וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. **טזיט** וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת-כָּל-הָעֵדָה
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה אֶל-כָּל-הָעֵדָה.
טזכ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **טזכא** הִבְדַּלְוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
 וְאֲכַלְהָ אֶתְּם כָּרְגַע. **טזכב** וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְוּחֹת
 לְכָל-בָּשָׂר: הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא וְעַל כָּל-הָעֵדָה תִּקְצַף.
טזכג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טזכד** דַּבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר: הֶעֱלוּ מִסְבִּיב
 לְמִשְׁכַּן-קָרַח דָּתוֹ וְאַבְיָרָם. **טזכה** וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיִּלְךְ אֶל-דָּתוֹ וְאַבְיָרָם וַיִּלְכוּ
 אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **טזכו** וַיְדַבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֹהֲלֵי הָאֲנָשִׁים
 הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל-תִּגְעוּ בְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם: פֶּן-תִּסָּפוּ בְכָל-חַטָּאתְּם. **טזכז**
 וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן-קָרַח דָּתוֹ וְאַבְיָרָם מִסְבִּיב וְדָתוֹ וְאַבְיָרָם יָצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח
 אֹהֲלֵיהֶם וּנְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם. **טזכח** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי-יְהוָה
 שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה: כִּי-לֹא מַלְבִּי. **טזכט** אִם-כְּמוֹת
 כָּל-הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַת כָּל-הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחְנִי. **טזל**
 וְאִם-בְּרִיאָהּ יִבְרָא יְהוָה וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה אֶת-פִּיהָ וּבִלְעָה אֶתְּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר
 לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלְהוּיִדְעֻתְּם כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת-יְהוָה. **טזלא** וַיְהִי
 כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם. **טזלב**
 וּתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וּתִבְלַע אֶתְּם וְאֶת-בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל-הָאָדָם אֲשֶׁר לְקָרַח
 וְאֶת כָּל-הָרְכוּשׁ. **טזלג** וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלְהֵם וּתִכַּס עֲלֵיהֶם
 הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל. **טזלד** וְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקַלְמֵם: כִּי
 אָמְרוּ פֶן-תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ. **טזלה** וְאִשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וּתְאַכַּל אֶת הַחֲמֻשִׁים
 וּמֵאֲתִים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְטֹרֶת.
יזא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יזב** אָמַר אֶל-אַלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרָם
 אֶת-הַמִּחֻתּוֹת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת-הָאֵשׁ זָרָה-הַלְאָה: כִּי קִדְשׁוֹ. **יזג** אֶת מִחֻתּוֹת
 הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֶתְּם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ-כִּי-הַקְרִיבִים
 לִפְנֵי-יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל. **יזד** וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת
 מִחֻתּוֹת הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמִזְבֵּחַ. **יזה** זָכְרוֹן לְבִנֵי

יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִקְרַב אִישׁ זֶר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אֱהָרֹן הוּא לְהִקְטִיר
 קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא-יְהִי כְקִרְחַ וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה לֵּאמֹר
 יִזּוּ וְיִלְנוּ כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּחְרַת עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אֱהָרֹן לֵאמֹר: אַתֶּם
 הַמִּתְּמָם אֶת-עַם יְהוָה. יִזּוּ וְיַהִי בְהִקְהֵל הָעֵדָה עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אֱהָרֹן וְיִפְנוּ
 אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד וְהָיָה כִסֵּהוּ הָעֵנָן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה. יִזַּח וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֱהָרֹן
 אֶל-פְּנֵי אֱהֵל מוֹעֵד.

יִזַּח וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יִזִּי הַרְמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֶתֶם
 כְּרָגַע וְיִפְלוּ עַל-פְּנֵיהֶם. יִזַּח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהָרֹן קַח אֶת-הַמִּחְתָּה
 וְתֵן-עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל-הָעֵדָה וְכִפֵּר
 עֲלֵיהֶם: כִּי-יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף. יִזַּח וַיִּקַּח אֱהָרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 מֹשֶׁה וַיֵּרָץ אֶל-תּוֹךְ הַקֶּהֱל וְהָיָה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתְּנוּ אֶת-הַקִּטְרֹת וַיִּכְפֹּר
 עַל-הָעַם. יִזַּח וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֶּפֶה. יִזַּח וַיְהִי
 הַמִּתִּים בַּמִּגֶּפֶה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלְף וְשִׁבְעַ מְאוֹת מְלִבָּד הַמִּתִּים עַל-דִּבְרֵי-קִרְחַ.
 יִזַּחוּ וַיָּשֻׁב אֱהָרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פֶּתַח אֱהֵל מוֹעֵד וְהַמִּגֶּפֶה נִעְצְרָה.

יִזַּחוּ וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יִזַּח דִּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה
 מִטָּה לְבַיִת אָב מֵאֵת כָּל-נְשֵׂי־אֲהֵם לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטוֹת: אִישׁ
 אֶת-שְׁמוֹ תִכְתֹּב עַל-מִטָּהוּ. יִזַּח וְאֵת שֵׁם אֱהָרֹן תִּכְתֹּב עַל-מִטָּה לְוִי: כִּי מִטָּה
 אֶחָד לְרֹאשׁ בַּיִת אֲבוֹתָם. יִזַּח וְהִנַּחְתֶּם בְּאֱהֵל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲנֹעַד
 לָכֶם שְׁמָה. יִזַּח וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר-בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרַח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי
 אֶת-תְּלָנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם. יִזַּח וַיִּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל-נְשֵׂי־אֲהֵם מִטָּה לְנְשֵׂי־אֶחָד מִטָּה לְנְשֵׂי־אֶחָד לְבַיִת
 אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטוֹת וּמִטָּה אֱהָרֹן בְּתוֹךְ מִטוֹתָם. יִזַּח וַיִּנַּח מֹשֶׁה
 אֶת-הַמִּטוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֱהֵל הָעֵדוּת. יִזַּח וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל-אֱהֵל
 הָעֵדוּת וְהָיָה פָּרַח מִטָּה-אֱהָרֹן לְבַיִת לְוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים.
 יִזַּח וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמִּטוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ וַיִּקְחוּ
 אִישׁ מִטָּהוּ.

יִזַּח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת-מִטָּה אֱהָרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת
 לְבְנֵי-מְרִי וְתִכַּל תְּלוֹנְתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמָתוּ. יִזַּחוּ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ כִּן עָשָׂה.

יִזַּחוּ וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: הֵן גּוֹעַנֵנו אֲבָדְנוּ כְּלָנוּ אֲבָדְנוּ. יִזַּח כָּל
 הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל-מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאִם תִּמְנֹנוּ לְגֹועַ.

יחא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית-אָבִיךָ אַתְּ תִשָּׂאוּ אֶת-עֹון הַמִּקְדָּשׁ וְאֶתְּהָ וּבְנֵיךָ אַתְּ תִשָּׂאוּ אֶת-עֹון כְּהִנְתְּכֶם. **יחב** וְגַם אֶת-אַחִיךָ מִטָּה לְוֵי שִׁבְט אָבִיךָ הַקָּרֵב אַתְּ וַיִּלְווּ עִלְיָךָ וַיִּשְׂרְתוּךָ וְאֶתְּהָ וּבְנֵיךָ אַתְּ לִפְנֵי אֱהֹל הַעֲדוּת. **יחג** וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל-הָאֱהֹל: אַךְ אֶל-כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא-יָמְתוּ גַם-הֵם גַּם-אַתֶּם. **יחד** וְנִלְווּ עִלְיָךָ וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת אֱהֹל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֱהֹל וְזָר לֹא-יִקְרַב אֲלֵיכֶם. **יחה** וְשָׁמְרֶתֶם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא-יְהִיָּה עוֹד קֶצֶף עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יחו** וְאֲנִי הִנֵּה לְקַחְתִּי אֶת-אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֶם מִתְּנָה נְתַנִּים לִיהוָה לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד. **יחז** וְאֶתְּהָ וּבְנֵיךָ אַתְּ תִשָּׂמוּ אֶת-כְּהִנְתְּכֶם לְכָל-דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לְפָרְכַתוֹ עֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מִתְּנָה אֶתְּהָ אֶת-כְּהִנְתְּכֶם וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת.

יחח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי לְךָ אֶת-מִשְׁמֶרֶת תְּרוֹמוֹתַי: לְכָל-קֹדֶשׁ־יִשְׂרָאֵל לְךָ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָה לְחֶק-עוֹלָם. **יחט** זֶה-יְהִיָּה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים מִן-הָאֵשׁ: כָּל-קָרְבָּנִים לְכָל-מִנְחֹתֶם וּלְכָל-חֲטָאתֶם וּלְכָל-אֲשָׁמִים אֲשֶׁר יִשִּׁיבוּ לִיקְדֹשׁ קֹדֶשִׁים לְךָ הוּא וּלְבִנְיָה. **יחי** בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל-זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יְהִיָּה-לְךָ. **יחיא** וְזֶה-לְךָ תְּרוֹמַת מִתְּנָם לְכָל-תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נֹתְתִים וּלְבִנְיָה וּלְבִנְתֵיךָ אַתְּ לְחֶק-עוֹלָם: כָּל-טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ. **יחיב** כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל-חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתֶם אֲשֶׁר-יִתְּנוּ לִיהוָה לְךָ נֹתְתִים. **יחג** בְּכוּרֵי כָּל-אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יָבִיאוּ לִיהוָה לְךָ יְהִיָּה: כָּל-טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ. **יחד** כָּל-חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יְהִיָּה. **יחטו** כָּל-פֶּטֶר רְחֹם לְכָל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּאֶדָם וּבְבַהֲמַה יְהִיָּה-לְךָ: אַךְ פֶּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר-הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה. **יחטז** וּפְדוּיוֹ מִבֶּן-חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: עֲשׂוּרִים גֵּרָה הוּא. **יחיו** אַךְ בְּכוֹר-שׁוֹר אוֹ-בְכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ-בְכוֹר עִז לֹא תִּפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם: אֶת-דָּמָם תִּזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-חֵלְבָם תִּקְטִיר אֲשֶׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ לִיהוָה. **יחיא** וּבִשְׂרָם יְהִיָּה-לְךָ: כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׂוֹק הַיָּמִין לְךָ יְהִיָּה. **יחיט** כָּל תְּרוֹמוֹת הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לִיהוָה נֹתְתִי לְךָ וּלְבִנְיָה וּלְבִנְתֵיךָ אַתְּ לְחֶק-עוֹלָם: בְּרִית מִלַּח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אַתְּ. **יחכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ לֹא תִנָּחַל וְחֵלֶק לֹא-יְהִיָּה לְךָ בְּתוֹכָם: אֲנִי חֵלְקֶךָ וְנִחַלְתָּךְ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

יחכא וּלְבַנֵי לְוֵי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל-מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֲלָף עֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר-הֵם עֲבָדִים אֶת-עֲבַדְתֵּי אֱהֵל מוֹעֵד. **יחכב** וְלֹא-יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד לְשֵׂאת חֲטָא לָמוֹת. **יחכג** וְעַבְדֵי הַלְוִי הוּא אֶת-עֲבַדְתֵּי אֱהֵל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֹנָם: חֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחְלוּ נַחֲלָה. **יחכד** כִּי אֶת-מַעֲשֵׂר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהוָה תִּרְוּמָה נָתַתִּי לְלוֹיִם לְנַחֲלָה עַל-כֵּן אֶמְרָתִי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחְלוּ נַחֲלָה.

יחכה וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יחכו** וְאֶל-הַלְוִיִּם תִּדְבֵר וְאֶמְרָתְךָ אֲלֵהֶם כִּי-תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתְכֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתְּם מִמֶּנּוּ תִרְוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן-הַמַּעֲשֵׂר. **יחכז** וְנִחְשַׁב לָכֶם תִּרְוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן-הַגֶּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן-הַיֶּקֶב. **יחכח** כֵּן תִּרְיָמוּ גַם-אֵתְּם תִּרְוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתֶם מִמֶּנּוּ אֶת-תִּרְוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן. **יחכט** מִכָּל מִתְּנֵיתֵיכֶם תִּרְיָמוּ אֵת כָּל-תִּרְוּמַת יְהוָה: מִכָּל-חֻלְבוֹאֶת-מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ. **יחל** וְאֶמְרָתְךָ אֲלֵהֶם: בְּהִרְיַמְכֶם אֶת-חֻלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם כַּתְּבוּאֹת גֶּרֶן וְכַתְּבוּאֹת יֶקֶב. **יחלא** וְאֶכְלַתֶּם אֹתוֹ בְּכָל-מְקוֹם אֵתְּם וּבֵיתְכֶם: כִּי-שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֲלָף עֲבַדְתֶּם בְּאֱהֵל מוֹעֵד. **יחלב** וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלְיוֹ חֲטָא בְּהִרְיַמְכֶם אֶת-חֻלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת-קְדָשֵׁי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלָלוּ וְלֹא תָמוּתוּ.

יטא וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יטב** זֹאת חֲקֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תַּמִּימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עַל. **יטג** וְנִתְּתֶם אֹתָהּ אֶל-אֱלֻעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ לִפְנֵי. **יטד** וְלָקַח אֱלֻעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל-נֶכַח פְּנֵי אֱהֵל-מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים. **יטה** וְשָׂרַף אֶת-הַפָּרָה לְעֵינָיו: אֶת-עֹרָהּ וְאֶת-בְּשָׂרָהּ וְאֶת-דָּמָהּ עַל-פְּרִשֵׁה יִשְׂרָף. **יטו** וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אָרְזוֹ וְאִזּוֹבוֹשָׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תּוֹךְ שַׂרְפַת הַפָּרָה. **יטז** וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה וְטָמְא הַכֹּהֵן עַד-הָעָרֶב. **יטז** וְהִשְׂרִף אֹתָהּ וְכִבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמְא עַד-הָעָרֶב. **יטז** וְאֶסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפְרַיִם הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמְקוֹם טְהוֹר וְהִיתָה לְעֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתֵּי לָמִי נִדְּהָחֲטָאת הוּא. **יטי** וְכִבֶּס הָאֶסַף אֶת-אֶפְרַיִם הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמְא עַד-הָעָרֶב וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵי הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם. **יטז** הַנֶּגַע בְּמַת לְכָל-נֶפֶשׁ אֲדָם וְטָמְא שְׁבַעַת יָמִים. **יטיב** הוּא יִתְחַטָּא-בוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִטְהַר וְאִם-לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וביום השביעי לא יטהר. יטיג כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישׂראל: כי מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו. יטיד זאת התורה אדם כי-ימות באהל: כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל יטמא שבעת ימים. יטטו וכל כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו טמא הוא. יטטז וכל אשר-יגע על-פני השדה בחלל-חרב או במת או-בעצם אדם או בקבריטמא שבעת ימים. יטיז ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי. יטיח ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על-האהל ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר. יטיט והזה הטהר על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב. יטכ ואיש אשר-יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל: כי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא. יטכא והיתה להם לחקת עולם ומזה מי-הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד-הערב. יטכב וכל אשר-יגע-בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד-הערב.

כא ויבאו בני-ישׂראל כל-העדה מדבר-צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם. כב ולא-היה מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן. כג וירב העם עם-משה ויאמרו לאמור ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה. כד ולמה הבאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו. כה ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל-המקום הרע הזה: לא מקום זרע ויתאנה וגפן ורמון ומים אין לשנתות. כו ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם. כז וידבר יהוה אל-משה לאמר. כח קח את-המטה והקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעירם. כט ויקח משה את-המטה מלפני יהוה באשר צוהו. כי ויקהלו משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם שמעו-נא המורים המן-הסלע הזה נוציא לכם מים. כיא וירם משה את-ידו וידך את-הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם. כיב ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישׂראל לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם. כיג המה מי מריבה אשר-רבו בני-ישׂראל את-יהוה ויקדש בם.

כיד וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום: כה אמר אחיקד ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר מצאתנו. **כטו** וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו. **כטז** ונצעק אל-יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך. **כז** נעברה-נא בארץ לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר: דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר-נעבר גבולך. **כח** ויאמר אליו אדום לא תעבר ביפן-בחרב אצא לקראתך. **כט** ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה נעלה ואם-מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין-דבר ברגלי אעברה. **ככ** ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד ובד חזקה. **ככא** וימאן אדום נתן את-ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו.

ככב ויסעו מקדש ויבאו בני-ישראל כל-העדה הר החר. **ככג** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בהר החר על-גבול ארץ-אדום לאמר. **ככד** יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל לעל אשר-מריתם את-פי למי מריבה. **ככה** קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר החר. **ככו** והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף וימת שם. **ככז** ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל-הר החר לעיני כל-העדה. **ככח** ויפשט משה את-אהרן את-בגדיו וילבש אתם את-אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש החר וירד משה ואלעזר מן-החר. **ככט** ויראו כל-העדה כי גוע אהרן ויבכו את-אהרן שלשים יום כל בית ישראל.

ככא וישמע הפנעני מלך-ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב מפניו שבי. **ככב** וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר: אם-נתן תתן את-העם הזה בידיוהחרמתי את-עריהם. **ככג** וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את-הפנעני ויחרם אתהם ואת-עריהם ויקרא שם-המקום חרמה. **ככד** ויסעו מהר החר דרך ים-סוף לסבב את-ארץ אדום ותקצר נפש-העם בדרך. **ככה** וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר: כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל. **ככז** וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את-העם וימת עם-רב מישראל. **ככז** ויבא העם אל-משה ויאמרו חטאנו כי-דברנו ביהוה ובךהתפלל אל-יהוה ויסר מעלינו את-הנחש ויתפלל משה בעד העם. **ככח** ויאמר יהוה אל-משה עשה לך שרף ושים אותו על-נס והיה כל-הנשוד וראה אותו וחי. **ככט** ויעש משה נחש נחשת וישמהו על-הנס והיה אם-נשד הנחש את-אישוהביט אל-נחש

הַנְּחֻשֶׁת וְחִי. **כאי** וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת. **כאיא** וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי
הַעֲבָרִים בְּמִדְבַּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ. **כאיב** מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ
בְּנַחַל זָרַד. **כאיג** מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אַרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר הַיַּצָּא מִגְּבֹל
הָאֲמֹרִי: כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֲמֹרִי. **כאיז** עַל-כֵּן יֹאמֶר בְּסֹפֶר
מִלְחַמַּת יְהוָה: אֶת-וְהֵב בְּסוּפָה וְאֶת-הַנְּחָלִים אַרְנוֹן. **כאטו** וְאֲשֶׁד הַנְּחָלִים
אֲשֶׁר נָטָה לְשֹׁבֵת עַר וְנִשְׁעַן לְגְבוּל מוֹאָב. **כאטז** וּמִשָּׁם בְּאֶרֶה: הוּא הַבְּאֵר
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת-הָעָם וְאֶתְנָה לָּהֶם מַיִם.

כאיז אַז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת: עָלִי בְּאֵר עֵנוּ-לָהּ. **כאיח** בְּאֵר חֲפְרוּהָ
שָׁרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבַּר מִתְּנָה. **כאיט** וּמִמִּתְּנָה
נַחְלִיאֵל וּמִנַּחְלִיאֵל בָּמוֹת. **כאכ** וּמִבָּמוֹת הַגִּיאָ אֲשֶׁר בְּשֻׁדָּה מוֹאָב־רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וְנִשְׁקָפָה עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן.

כאכא וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֲמֹרִי לֵאמֹר. **כאכב** אֲעִבְרָה
בְּאֶרְצְךָ לֹא נָטָה בְּשֻׁדָּה וּבְכָרְסֵלָא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר: בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךְ עַד
אֲשֶׁר-נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ. **כאכג** וְלֹא-נָתַן סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבּוֹלוֹ וַיֹּאסֹף סִיחֹן
אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֵא יְהֻצָּה וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל. **כאכד**
וַיַּכְהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי-חֶרֶב וַיִּירֶשׁ אֶת-אַרְצוֹ מֵאַרְנוֹן עַד-יַבֵּק עַד-בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל
בְּנֵי עַמּוֹן. **כאכה** וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עָרֵי
הָאֲמֹרִי בְּחֻשְׁבוֹן וּבְכָל-בְּנֵי־הָאֵרֶץ. **כאכו** כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי הוּא וְהוּא
נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרֹאשֹׁן וַיִּקַּח אֶת-כָּל-אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד-אַרְנוֹן. **כאכז** עַל-כֵּן
יֹאמְרוּ הַמִּשְׁעֵלִים בְּאוֹ חֻשְׁבוֹן תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחֹן. **כאכח** כִּי-אֵשׁ יִצָּאָה
מִחֻשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחֹן: אֲכַלָּה עַר מוֹאָב בְּעַלֵּי בָמוֹת אַרְנוֹן. **כאכט**
אוּי-לֶךְ מוֹאָב אֲבִדְתָּ עִם-כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵיו פְּלִיטָם וּבְנֵיתוֹ בְּשִׁבִית לְמֶלֶךְ אֲמֹרִי
סִיחֹן. **כאל** וַיִּירָם אֲבִד חֻשְׁבוֹן עַד-דִּיבֹן וְנָשִׁים עַד-נֶפֶח אֲשֶׁר עַד-מִידְבָּא.
כאלא וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי. **כאלב** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת-יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּירֶשׁ (וַיִּירֶשׁ) אֶת-הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר-שָׁם. **כאלג** וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא
עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לְקִרְאֵתָם הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי. **כאלד** וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה אֶל-תִּירָא אוֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתְּתִי אוֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אַרְצוֹ וְעִשִׂיתָ
לוֹכַף אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן. **כאלה** וַיִּכּוּ אוֹתוֹ
וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ עַד-בִּלְתֵּי הַשָּׂאִיר-לוֹ שָׁרִיד וַיִּירֶשׁוּ אֶת-אַרְצוֹ. **כא**
וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרַחוּ.

כבב וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי. **כבג** ויגר מואב מפני העם מאדכי רב-הוא ויקח מואב מפני בני ישראל. **כבד** ויאמר מואב אל-זקני מדון עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן-צפור מלך למואב בעת ההוא. **כבה** וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בער פתורה אשר על-הנהר ארץ בני-עמולקרא-לו: לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את-עין הארץ והוא ישב ממלי. **כבו** ועתה לכה-נא ארה-לי את-העם הזה פי-עצום הוא ממניאולי אוכל נכה-בו ואגרשנו מן-הארץ: כי ידעתי את אשר-תברך מברך ואשר תאר יואר. **כבוז** וילכו זקני מואב וזקני מדון וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק. **כבח** ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי-מואב עם-בלעם. **כבט** ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך. **כבי** ויאמר בלעם אל-האלהים: בלק בן-צפור מלך מואב שלח אלי. **כביא** הנה העם היצא ממצרים ויכס את-עין הארץ עתה לכה קבה-לי אתואולי אוכל להלחם בו וגרשתינו. **כביב** ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך עמם לא תאר את-העם כי ברוך הוא. **כביג** ויקם בלעם בבקר ויאמר אל-שרי בלק לכו אל-ארצכם: כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם. **כביז** ויקומו שרי מואב ויבאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו. **כבטו** ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה. **כבטז** ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן-צפור אל-נא תמנע מהלך אלי. **כביז** פי-כבד אכבדך מאד וכל אשר-תאמר אלי אעשה ולכה-נא קבה-לי את העם הזה. **כביח** ויען בלעם ויאמר אל-עבדי בלק אם-יתן-לי בלק מלא ביתו כסף וזהבלא אוכל לעבר את-פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה. **כביט** ועתה שבו נא בזה גם-אתם הלילה ואדעה מה-יסף יהוה דבר עמי. **כבכ** ויבא אלהים אל-בלעם לילה ויאמר לו אם-לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תעשה. **כבכא** ויקם בלעם בבקר ויחבש את-אתנו וילך עם-שרי מואב. **כבכב** ויחר-אף אלהים כי-הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על-אתנו ושני נערינו עמו. **כבכג** ותרא האתון את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה ביזו ותט האתון מן-הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את-האתון להטתה הדרך. **כבכד** ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה. **כבכה** ותרא האתון את-מלאך יהוה ותלחץ אל-הקיר ותלחץ את-רגל בלעם אל-הקיר ויסף להכיתה. **כבכו** ויוסף

מִלְאָדְךָ-יְהוָה עֲבוֹר וַיַּעֲמֵד בְּמִקְוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין-דָּרְךָ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל. **כִּבְזוּ**
וּתְרָא הָאֲתוֹן אֶת-מִלְאָדְךָ יְהוָה וּתְרַבֵּץ תַּחַת בִּלְעָם וַיַּחַר-אַף בִּלְעָם וַיֵּד
אֶת-הָאֲתוֹן בַּמִּקֵּל. **כִּבְכַח** וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת-פִּי הָאֲתוֹן וּתְאֹמַר לְבִלְעָם
מָה-עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִפִּיתַנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים. **כִּבְכַט** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְאֲתוֹן כִּי
הִתְעַלַּלְתָּ בִּי לֹא יֵשׁ-חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עֲתָה הִרְגִיתִּיךָ. **כִּבֵּל** וּתְאֹמַר הָאֲתוֹן אֶל-בִּלְעָם
הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתַנְּךָ אֲשֶׁר-רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה הִסְתַּכְּסַכְּסַן הַסִּכְנִיתִי
לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא. **כִּבְלֹא** וַיִּגַּל יְהוָה אֶת-עֵינָיו בִּלְעָם וַיֵּרָא אֶת-מִלְאָדְךָ
יְהוָה נָצַב בְּדָרְךָ וַחֲרָבוֹ שְׁלָפָה בְּיָדוֹ וַיִּקְדֹּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאַפְיוֹ. **כִּבְלֵב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
מִלְאָדְךָ יְהוָה עַל-מָה הִפִּיתָ אֶת-אֲתַנְּךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אָנֹכִי יֹצֵאתִי לְשֹׁטָן
כִּי-יֵרֵט הַדָּרְךָ לְנִגְדִי. **כִּבְלֹג** וּתְרָאֲנִי הָאֲתוֹן וַתֵּט לְפָנָי זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים אוֹלֵי
נְטֻתָה מִפְּנֵי כִּי עֲתָה גַם-אֲתַכָּה הִרְגִיתִי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי. **כִּבְלֹד** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
אֶל-מִלְאָדְךָ יְהוָה חֲטָאתִיכִי לֹא יִדְעֵתִי כִּי אֲתָה נָצַב לְקִרְאָתִי בְּדָרְךָ וְעֲתָה אִם-רַע
בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי. **כִּבְלָה** וַיֹּאמֶר מִלְאָדְךָ יְהוָה אֶל-בִּלְעָם לָךְ עַם-הָאֲנָשִׁים וְאַפְסִס
אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אַדְבִּיר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תִּדְבֹּר וַיִּלְךְ בִּלְעָם עִם-שְׂרֵי בָלָק. **כִּבְלוּ**
וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לְקִרְאָתוֹ אֶל-עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אֲרָן
אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַגְּבוּל. **כִּבְלוּ** וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בִּלְעָם הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
לְקִרְאָ-לָךְ לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ אֵלַי הֲאִמְנָם לֹא אוֹכַל כְּבָדְךָ. **כִּבְלַח** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
אֶל-בָּלָק הִנֵּה-בָאתִי אֵלֶיךָ עֲתָה הִיכַל אוֹכַל דָּבָר מְאוּמָה: הַדָּבָר אֲשֶׁר יֵשִׁים
אֱלֹהִים בְּפִיאָתוֹ אֲדַבֵּר. **כִּבְלִט** וַיִּלְךְ בִּלְעָם עִם-בָּלָק וַיָּבֹאוּ קְרִיַת חֲצוֹת. **כִּבְמ**
וַיִּזְבַּח בָּלָק בְּקָר וְצֹאן וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם וּלְשָׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ. **כִּבְמֵא** וַיְהִי
בִּבְקָרוֹ וַיִּקַּח בָּלָק אֶת-בִּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בְּמוֹת בַּעַל וַיֵּרָא מִשָּׁם קִצֵּה הָעָם. **כִּגֵּא**
וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל-בָּלָק בְּנֵה-לִי בָזָה שְׁבַעָה מִזְבְּחוֹת וְהִכֹּן לִי בָזָה שְׁבַעָה פְּרִים
וּשְׁבַעָה אֵילִים. **כִּגֵּב** וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דָּבָר בִּלְעָם וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פָּר וְאֵיל
בַּמִּזְבֵּחַ. **כִּגֵּג** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק הֲתִיַצֵּב עַל-עֲלֻתְךָ וְאַלְכָּה אוֹלֵי יִקְרָה יְהוָה
לְקִרְאָתִי וְדַבֵּר מֵה-יֵרָאֲנִי וְהִגִּדְתִּי לָךְ וַיִּלְךְ שְׂפִי. **כִּגֵּד** וַיִּקַּר אֱלֹהִים אֶל-בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֶת-שְׁבַעַת הַמִּזְבְּחוֹת עֲרַכְתִּי וְאֶעַל פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ. **כִּגֵּה** וַיִּשָּׂם
יְהוָה דָּבָר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בָּלָק וְכֹה תִּדְבֹּר. **כִּגו** וַיֵּשֶׁב אֱלֹהֵי וְהִנֵּה נָצַב
עַל-עֲלֻתוֹ הוּא וְכָל-שְׂרֵי מוֹאָב. **כִּגז** וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר: מִן-אַרְם יִנְחֲנִי בָלָק
מִלְּךָ-מוֹאָב מִהֲרָרִי-קִדְּסִלְכָה אָרָה-לִי יַעֲקֹב וּלְכָה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל. **כִּגח** מָה אֶקַּב
לֹא קִבָּה אֵל וּמָה אֶזְעַם לֹא זַעַם יְהוָה. **כִּגט** כִּי-מֵרָאשׁ צָרִים אֲרָאֲנוּ וּמִגְבָּעוֹת
אֲשׁוּרָנוּ: הֵן-עַם לְבַדָּד יִשְׁכֹּן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב. **כִּגי** מִי מָנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסֹּפֶר

אֶת-רִבְעֵי יִשְׂרָאֵל תָּמַת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה אַחֲרֵיכֶם כְּמֹהוּ. **כגיא** וַיֹּאמֶר בְּלָק
 אֶל-בְּלָעַם מָה עָשִׂיתָ לִּי לִקְבֹּב אֵיבֵי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרַךְ. **כגיב** וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר: הֲלֹא אֶת אֲשֶׁר יְשִׁים יְהוָה בְּפִיאֲתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר. **כגיד** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 בְּלָק לֵךְ-נָא אִתִּי אֶל-מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אָפֶס קִצְהוּ תִרְאֶה וְכִלּוֹ לֹא
 תִרְאֶה וְקִבְּנוּ-לִי מִשָּׁם. **כגידז** וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֵה צִפִּים אֶל-רֹאשׁ הַפְּסָגָה וַיִּבֶן שִׁבְעָה
 מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פֶּר וָאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ. **כגטו** וַיֹּאמֶר אֶל-בְּלָק הֲתִיצֵב כֹּה עַל-עֲלֹתֶיךָ
 וְאַנְכִי אֶקְרָה כֹּה. **כגטז** וַיִּקָּר יְהוָה אֶל-בְּלָעַם וַיִּשֶׁם דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב
 אֶל-בְּלָק וְכֹה תִדְבֹר. **כגיז** וַיָּבֵא אֵלָיו וְהֵנוּ נֹצֵב עַל-עֲלֹתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אֲתוֹ וַיֹּאמֶר
 לוֹ בְּלָק מַה-דָּבָר יְהוָה. **כגיח** וַיִּשָּׂא מִשָּׁלוֹ וַיֹּאמֶר: קוּם בְּלָק וּשְׁמַע הַאֲזִינָה עָדִי
 בְּנוֹ צֶפֶר. **כגיט** לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזָב וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה
 וְדַבֵּר וְלֹא יִקְיָמֶנָה. **כגכ** הִנֵּה בְרַךְ לְקַחְתִּי וּבְרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה. **כגכא** לֹא-הֵבִיט
 אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא-רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וַתִּרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ. **כגכב**
 אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוּעֵפֹת רָאִם לוֹ. **כגכג** כִּי לֹא-נִחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא-קָסַם
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּעַת יֹאמֶר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה-פָּעַל אֵל. **כגכד** הֵן-עַם כְּלָבִיא יְקוּם
 וְכֹאֲרֵי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֵאכַל טָרֶף וְדָם-חֲלָלִים יִשְׁתֶּה. **כגכה** וַיֹּאמֶר בְּלָק
 אֶל-בְּלָעַם גַּם-קֹב לֹא תִקְבְּנוּ גַם-בְּרַךְ לֹא תִבְרַכְנוּ. **כגכו** וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר
 אֶל-בְּלָק: הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֲתוֹ אֶעֱשֶׂה. **כגכז**
 וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בְּלָעַם לֵכֶה-נָא אֶקְחֶיךָ אֶל-מְקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישֵׁר בְּעֵינַי
 הָאֱלֹהִים וְקִבְּתוּ לִי מִשָּׁם. **כגכח** וַיִּקַּח בְּלָק אֶת-בְּלָעַם רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף
 עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן. **כגכט** וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בְּלָק בְּנֵה-לִי בְּזֵה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהִכּוּ
 לִי בְּזֵה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִם. **כגל** וַיַּעַשׂ בְּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעַם וַיַּעַל פֶּר
 וָאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ. **כגלא** וַיִּרְא בְּלָעַם כִּי טוֹב בְּעֵינָיו יְהוָה לְבְרַךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-הִלְךְ
 כְּפַעַם-בְּפַעַם לְקִרְאֹת נַחֲשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל-הַמִּדְבָּר פָּנָיו. **כגלב** וַיִּשָּׂא בְּלָעַם
 אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְתִהְיֶה עֲלָיו רוּחַ אֱלֹהִים. **כגלג** וַיִּשָּׂא
 מִשָּׁלוֹ וַיֹּאמֶר: נָאִם בְּלָעַם בְּנוֹ בְּעַר וּנְאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵין. **כגלד** נָאִם שָׁמַע
 אֲמָרִי-אֵל: אֲשֶׁר מִחֲזָה שְׂדֵי יַחֲזָה נֶפֶל וּגְלוּי עֵינַיִם. **כגלה** מַה-טָּבוּ אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב
 מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל. **כגלו** כְּנָחֳלִים נָטְיוּ כְּנָנֹת עָלָי נָהַר כַּאֲהַלִּים נָטַע יְהוָה כַּאֲרָזִים
 עָלַי-מַיִם. **כגלז** וַיֵּל-מַיִם מִדְּלָיו וַזָּרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים וַיִּרְם מֵאֲגַג מִלְכוֹ וְתִנְשֵׂא
 מַלְכָתוֹ. **כגח** אֵל מוֹצִיאֹ מִמִּצְרַיִם כְּתוּעֵפֹת רָאִם לוֹ יֵאכַל גּוֹיִם צָרִיו
 וְעֲצַמְתֵּיהֶם יִגְרַסוּחֲצָיו יִמְחֹץ. **כגט** כָּרַע שָׁכַב כַּאֲרֵי וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמֶנּוּ מִבְּרַכְיָךָ
 בְּרוּךְ וְאַרְרִיךָ אֲרוּר. **כגז** וַיַּחַר-אֶף בְּלָק אֶל-בְּלָעַם וַיִּסְפַּק אֶת-כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בְּלָק

אֶל-בְּלָעַם לָקַב אִיבֵי קְרָאֲתִיד וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. **כְּדִיא** וְעַתָּה
 בָּרַח-לָךְ אֶל-מְקוֹמֶךָ אֲמַרְתִּי כִּבֵּד אֶכְבְּדֶךָ וְהִנֵּה מְנַעֶךָ יְהוָה מִכְבוֹד. **כְּדִיב**
 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בָּלָק: הֲלֹא גַם אֶל-מְלֹאכֶיךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַיִדְבַּרְתִּי לֵאמֹר.
כְּדִיג אִם-יִתֶּן-לִי בָלָק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹר אֶת-פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלְּבָבִי. אֲשֶׁר-יִדְבַר יְהוָה אֲתוֹ אֲדַבֵּר. **כְּדִיד** וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ
 לַעֲמִי לָכֵה אֵינִי עֹשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לַעֲמֶךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. **כְּדִטו** וַיֹּשֶׁא
 מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: נָאִם בְּלָעַם בְּנוֹ בָּעַר וְנָאִם הַגָּבֵר שָׁתַם הָעֵינִן. **כְּדִטז** נָאִם שָׁמַע
 אֲמָרִי-אֵל וַיִּדַע דַּעַת עֲלִיוֹן מִחֲזָה שְׂדֵי יַחֲזָה נִפְל וּגְלוֹי עֵינָיִם. **כְּדִיז** אֲרָאֲנוּ וְלֹא
 עָתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲץ פְּאֲתָי
 מוֹאָב וְקָרַקַר כָּל-בְּנֵי-שֵׁת. **כְּדִיח** וְהָיָה אֲדוֹם יִרְשָׁה וְהָיָה יִרְשָׁה שְׁעִירֵאִיבֵי
 וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל. **כְּדִיט** וַיִּרְדֵּי מִיַּעֲקֹב וְהָאָבִיד שָׁרִיד מַעִיר. **כְּדכ** וַיִּרָא
 אֶת-עַמְלֶק וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֶק וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אָבִד. **כְּדכא**
 וַיִּרָא אֶת-הַקִּינִי וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשִׁים בְּסַלַע קִנְיָ. **כְּדכב** כִּי
 אִם-יְהִיָה לְבָעַר קִינְעֵד-מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךָ. **כְּדכג** וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: אוֹי מִי
 יַחֲזִיָה מִשְׁמוֹ אֵל. **כְּדכד** וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעֵנוּ אֲשׁוּר וְעֵנוּ-עֶבֶר וְגַם-הוּא עֲדֵי
 אָבִד. **כְּדכה** וַיִּקָּם בְּלָעַם וַיִּלְךָ וַיֹּשֶׁב לְמַקְמוֹ וְגַם-בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ.
כְּהא וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחֲל הָעָם לַזְנוֹת אֶל-בְּנוֹת מוֹאָב. **כְּהב** וַתִּקְרָאֲנָה
 לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְאֱלֹהֵיהֶן. **כְּהג** וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל
 פְּעוֹר וַיַּחֲר-אָף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל. **כְּהד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח אֶת-כָּל-רְאִשֵׁי
 הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיֹּשֶׁב חֲרוֹן אָף-יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל. **כְּהה**
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל: הֲרֹגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר. **כְּהו**
 וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל-אֶחָיו אֶת-הַמְדִּינִית לַעֲיִנִי מֹשֶׁה וּלְעִינֵי
 כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בְכִים פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד. **כְּהז** וַיִּרָא פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר
 בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמַח בְּיָדוֹ. **כְּהח** וַיָּבֵא אַחַר
 אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקִּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה
 אֶל-קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמַּגָּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כְּהט** וַיְהִיו הַמִּתִּים בַּמַּגָּפָה אֲרַבְּעָה
 וְעֶשְׂרִים אָלֶף.
כְּהי וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כְּהיא** פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
 הַשִּׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-כִלִּיתִי
 אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי. **כְּהיב** לָכֵן אָמַר: הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם. **כְּהיג**
 וְהִתְּתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהִנֵּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָה לְאֱלֹהֵיו וַיִּכְפֹּר

על-בני ישראל. **כהיז** ושם איש ישראל המכה אשר הכה את-המדיניתזמרי
בן-סלוא: נשיא בית-אב לשמעני. **כהטו** ושם האשה המכה המדינית כזבי
בת-צור: ראש אמות בית-אב במדן הוא.

כהטז וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כהיז** צרור את-המדינים והפיתם אותם.
כהיח כי צורים הם לכם בנכליהם אשר-נכלו לכם על-דבר-פעור ועל-דבר
כזבי בת-נשיא מדן אחתם המכה ביום-המגפה על-דבר-פעור. **כוא** ויהי
אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל-משה ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר. **כוב** שאו את-ראש
כל-עדת בני-ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם: כל-יצא צבא
בישראל. **כוג** וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב: על-ירדן ירחו
לאמר. **כוד** מבן עשרים שנה ומעלה פאשר צוה יהוה את-משה ובני ישראל
היצאים מארץ מצרים. **כוח** ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת
החנכי לפלוא משפחת הפלאי. **כוז** לחצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת
הכרמי. **כוז** אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע
מאות ושלושים. **כוח** ובני פלוא אליאב. **כוט** ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם:
הוא-דתן ואבירם קרואי (קריאי) העדה אשר הצו על-משה ועל-אהרן
בעדת-קרח בהצתם על-יהוה. **כוי** ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם
ואת-קרח במות העדה: באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס. **כויא**
ובני-קרח לא-מתו.

כויב בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני
ליכין משפחת היכיני. **כויג** לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי.
כויז אלה משפחת השמענישנים ועשרים אלף ומאתים.

כוטו בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני. **כוטז** לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי. **כויז** לארוד
משפחת הארודי לאראלימשפחת האראלי. **כויח** אלה משפחת בני-גד
לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות.

כויט בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ פנעו. **כוכ** ויהיו בני-יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת
הזרחי. **כוכא** ויהיו בני-פרץ לחצרון משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי.
כוכב אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות.

כוכג בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר לְמִשְׁפַּחְתָּם תִּסְתַּוְּלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלְעֵי לַפֶּוֹה מִשְׁפַּחַת הַפּוֹנִי.
כוכד לְיִשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֹרְנִי. **כוכה** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 יִשְׁשַׁכָּר לַפְּקֻדֵי הַסְּאֲרָבָעָה וְשָׁשִׁים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת.
כוכו בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְסָרְד מִשְׁפַּחַת הַסְּרָדִי לְאֵלֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלְנִי
 לַיַּחֲלָאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחֲלָאֵלִי. **כוכז** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלָנִי לַפְּקֻדֵי הַסְּשָׁשִׁים אֶלְף
 וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת.

כוכח בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחְתָּם מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם. **כוכט** בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת
 הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת-גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי. **כול** אֵלֶּה בְּנֵי
 גִּלְעָד אֵיפְעָז מִשְׁפַּחַת הָאֵיפְעָזִי לְחֶלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלֶקִי. **כולא** וְאַשְׁרֵי אֵלֶּם מִשְׁפַּחַת
 הָאִשְׂרָאֵלִי וְשָׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁכָמִי. **כולב** וְשָׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֶפֶר
 מִשְׁפַּחַת הַחֶפֶרִי. **כולג** וְצִלְפָּחֵד בֶּן-חֶפֶר לֹא-הָיוּ לוֹ בְּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת: וְשֵׁם
 בָּנוֹת צִלְפָּחֵד מַחֲלָה וְנִעָה חֲגִלָּה מְלָכָה וְתָרָצָה. **כולד** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה
 וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמֵשִׁים אֶלְף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת.

כולה אֵלֶּה בְּנֵי-אַפְרַיִם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשׁוֹתֵלַח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתֵּלַחִי לְבָכָר מִשְׁפַּחַת
 הַבְּכָרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת הַתַּחְנִי. **כולו** וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹתֵלַח לְעֶרְן מִשְׁפַּחַת הָעֶרְנִי.
כולז אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-אַפְרַיִם לַפְּקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשֵׁלְשִׁים אֶלְף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת
 אֵלֶּה בְּנֵי-יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחְתָּם.

כולח בְּנֵי בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֹלַע מִשְׁפַּחַת הַבֹּלְעִי לְאִשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאִשְׁבֵּלִי
 לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת הָאַחִירָמִי. **כולט** לְשָׁפוּפִים מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם
 מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי. **כומ** וַיְהִי בְּנֵי-בֹלַע אֶרֶד וְנַעֲמֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶרְדִּי לְנַעֲמֹן
 מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי. **כומא** אֵלֶּה בְּנֵי-בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתָּם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים
 אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת.

כומב אֵלֶּה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשׁוּחַם מִשְׁפַּחַת הַשׁוּחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת דָּן
 לְמִשְׁפַּחְתָּם. **כומג** כָּל-מִשְׁפַּחַת הַשׁוּחָמִי לַפְּקֻדֵי הַסְּאֲרָבָעָה וְשָׁשִׁים אֶלְף וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת.

כומד בְּנֵי אָשֶׁר לְמִשְׁפַּחְתָּם לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת הַיִּמְנָה לְיִשׁוּי מִשְׁפַּחַת הַיִּשׁוּי
 לְבְרִיעָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי. **כומה** לְבְנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶבֶרִי
 לְמַלְכֵי אֵלֶם מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכֵי אֵלִי. **כומו** וְשֵׁם בֵּת-אָשֶׁר שָׂרַח. **כומז** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי-אָשֶׁר לַפְּקֻדֵי הַשְּׁלֶשָׁה וְחֲמֵשִׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת.
כומח בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְיַחֲצָאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחֲצָאֵלִי לְגוּנֵי מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי.
כומט לְיַצָּר מִשְׁפַּחַת הַיַּצָּרִי לְשִׁלָּם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלָמִי. **כונ** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי

לְמִשְׁפַּחְתָּם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעַיִם אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **כּוֹנָא** אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וְאַלְף שֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים.

כּוֹנַב וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כּוֹנַג** לְאֵלֶּה תַחְלַק הָאָרֶץ בְּנַחֲלֵהּ בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת. **כּוֹנַד** לָרֶב תִּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמַּעַט תִּמְעֵיט נַחֲלָתוֹ: אִישׁ לְפִי פְּקֻדָּיו יִתֵּן נַחֲלָתוֹ. **כּוֹנֵה** אָדָּם-בְּגוֹרָל יַחְלַק אֶת-הָאָרֶץ: לְשְׁמוֹת מִטּוֹת-אֲבֹתָם יִנְחֻלוּ. **כּוֹנֵו** עַל-פִּי הַגּוֹרָל תַּחְלַק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לַמַּעַט.

כּוֹנֵז וְאֵלֶּה פְּקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּר שֵׁנִי לַקְּהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לְמִרְרֵי מִשְׁפַּחַת הַמִּרְרֵי. **כּוֹנַח** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת לְוִי מִשְׁפַּחַת הַלְבְּנֵי מִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרִנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוֹשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקְּרָחִי וַקְּהָת הוֹלֵד אֶת-עַמְרָם. **כּוֹנֵט** וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ עַמְרָם יוֹכָבֵד בַּת-לְוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלְוִי בְּמִצְרַיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-מֹשֶׁה וְאֶת מְרִים אֲחֹתָם. **כּוֹס** וַיִּוָּלֵד לְאֶהֱרֹן אֶת-נָדָב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-אִיתָמָר. **כּוֹסֵא** וַיָּמָת נָדָב וְאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבִם אֶשׁ-זָרָה לְפָנָי יְהוָה. **כּוֹסֵב** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעְלָה: כִּי לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא-נָתַן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כּוֹסֵג** אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פְּקֻדוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יִרְחוּ. **כּוֹסֵד** וּבְאֵלֶּה לֹא-הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פְּקֻדוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר סִינַי. **כּוֹסֵה** כִּי-אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבַר וְלֹא-נֹוֹתֵר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְנֵה וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן-נּוּן.

כּוֹזֵא וַתִּקְרַבְנָה בָנוֹת צְלִפְחָד בֶּן-חֲפֹר בֶּן-גִּלְעָד בֶּן-מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן-יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵתֵי מַחֲלָה נְעָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וַתִּרְצָה. **כּוֹזֵב** וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנָי הַנְּשִׂאִים וְכָל-הָעֵדָה פָּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לֵאמֹר. **כּוֹזֵג** אָבִינוּ מִת בְּמִדְבַר וְהוּא לֹא-הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעָדִים עַל-יְהוָה בְּעֵדַת-קָרָח: כִּי-בַחֲטָאוּ מִת וּבָנִים לֹא-הָיוּ לוֹ. **כּוֹזֵד** לָמָּה יִגְרַע שֵׁם-אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן וַתֵּנָה-לָנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִינוּ. **כּוֹזֵה** וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-מִשְׁפָּטוֹן לְפָנָי יְהוָה.

כּוֹזֵו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כּוֹזֵו** כֵּן בָּנוֹת צְלִפְחָד דִּבְרַתְנָתָן תִּתֵּן לָהֶם אַחֲזָת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת-נַחֲלַת אָבִיהֶן לָהֶן. **כּוֹזֵו** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר: אִישׁ כִּי-יָמוֹת וַיָּבֵן אֵין לוֹ וְהִעֲבַרְתָּם אֶת-נַחֲלָתוֹ לְבָתוֹ. **כּוֹזֵט** וְאִם-אֵין לוֹ בְּתוֹנֵתָתָם אֶת-נַחֲלָתוֹ לְאָחִיו. **כּוֹזֵט** וְאִם-אֵין לוֹ אַחִים וּנְתָתָם אֶת-נַחֲלָתוֹ לְאָחֵי אָבִיו. **כּוֹזֵט** וְאִם-אֵין אַחִים לְאָבִיו וּנְתָתָם אֶת-נַחֲלָתוֹ לְשָׂאֵרוֹ

הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר
צוה יהוה את-משה.

כזב ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-הר העברים הזה וראה את-הארץ אשר
נתתי לבני ישראל. **כזיג** וראיתה אתה ונאספת אל-עמיד גם-אתה כאשר
נאסף אהרן אחיך. **כזיד** כאשר מריתם פי במדבר-צן במריבת העדה
להקדישני במים לעיניהם: הם מי-מריבת קדש מדבר-צן.

כזטו וידבר משה אל-יהוה לאמר. **כזטז** יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל-בשר
איש על-העדה. **כזיז** אשר-יצא לפנייהם ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין-להם רעה. **כזיח** ויאמר
יהוה אל-משה קח-לך את-יהושע בן-נונאיש אשר-רוח בו וסמכת את-ידך
עליו. **כזיט** והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה וצויתה אתו
לעיניהם. **כזכ** ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל-עדת בני ישראל. **כזכא**
ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה: על-פיו יצאו
ועל-פיו יבאו הוא וכל-בני-ישראל אתו וכל-העדה. **כזכב** ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את-יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה.
כזכג ויסמך את-ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד-משה.

כחא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כחב** צו את-בני ישראל ואמרת אליהם:
את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. **כחג** ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה: כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום עלה
תמיד. **כחד** את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים. **כחה** ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיבת רביעת
ההין. **כחו** עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה. **כחז** ונסכו
רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה. **כחח** ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה.
כחט וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו. **כחי** עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה.
כחיא ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה: פרים בני-בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני-שנה שבעה תמימם. **כחיב** ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד. **כחיג**
ועשרו עשרו סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה
ליהוה. **כחיד** ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין

לְכַבְּשֵׁינֶיךָ: זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה. **כחטו** וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחֹטְאֵת לַיהוָה עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.
כחטז וּבְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ: פָּסַח לַיהוָה. **כחיו** וּבַחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג: שִׁבְעַת יָמִים מִצוֹת יֵאָכֵל. **כחית** בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 מִקְרָא-קֹדֶשׁ: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כחיש** וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה
 פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם.
כחכ וּמִנְחַתְּסֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים
 לְאֵילֵתֵעֲשׂוּ. **כחכא** עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כחכב**
 וּשְׁעִיר חֹטְאֵת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. **כחכג** מִלֶּבֶד עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֲלֵת
 הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת-אֵלֶּה. **כחכד** כָּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה
 רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה עַל-עוֹלֵת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ. **כחכה** וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.
כחכו וּבַיּוֹם הַבְּפוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֹדֶשֶׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם:
 מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כחכז** וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה
 לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה.
כחכח וּמִנְחַתְּסֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד שְׁנַיִם עֶשְׂרִים
 לְאֵיל הָאֶחָד. **כחכט** עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כחל** שְׁעִיר
 עֲזִים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. **כחלא** מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתֹּתֵעֲשׂוּ תְּמִימִם
 יִהְיוּ-לָכֶם וְנִסְכֵיהֶם.
כטא וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ: יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם. **כטב** וְעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר
 בֶּן-בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. **כטג** וּמִנְחַתְּסֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר שְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל. **כטד** וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד
 לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כטה** וּשְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד חֹטְאֵת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם.
כטו מִלֶּבֶד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחַתָּה וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּה וְנִסְכֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם:
 לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה.
כטז וּבְעֶשְׂוֹר לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ. **כטח** וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ
 פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם. **כטט**
 וּמִנְחַתְּסֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר שְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד.

כטי עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כטיא** שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד חֲטָאת הַכִּפְּרִים וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֶיהָ.
כטיב וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חֵג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים. **כטיג** וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם יִהְיוּ. **כטיז** וּמִנְחָתְסֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֵי הָאֶחָד לְשְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר פְּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם. **כטטו** וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עֶשֶׂר כִּבְשִׁים. **כטטז** וְשְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּנְסֻכָּהּ.
כטיז וּבַיּוֹם הַשְּׁנֵי פְּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנָיִם עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטיח** וּמִנְחָתְסֹלֶת וְנִסְכֶיהָ לְפָרִים לְאֵילִם וְלַכִּבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטיט** וְשְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֶיהָ.
כטכ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֶשְׂתֵי-עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטכא** וּמִנְחָתְסֹלֶת וְנִסְכֶיהָ לְפָרִים לְאֵילִם וְלַכִּבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטכב** וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.
כטכג וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטכד** מִנְחָתְסֹלֶת וְנִסְכֶיהָ לְפָרִים לְאֵילִם וְלַכִּבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטכה** וְשְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.
כטכו וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תְּשַׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטכז** וּמִנְחָתְסֹלֶת וְנִסְכֶיהָ לְפָרִים לְאֵילִם וְלַכִּבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטכח** וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.
כטכט וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטל** וּמִנְחָתְסֹלֶת וְנִסְכֶיהָ לְפָרִים לְאֵילִם וְלַכִּבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטלא** וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.
כטלב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטלג** וּמִנְחָתְסֹלֶת וְנִסְכֶיהָ לְפָרִים לְאֵילִם וְלַכִּבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטלד** וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.

כטלה ביום השמיני יעצרת תהיה לכם: כל-מלאכת עבדה לא תעשו. **כטלו** והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים. **כטלו** מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט. **כטלח** ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה. **כטלט** אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנספיהם ולשלמיכם. **לא** ויאמר משה אל-בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה את-משה.

לב וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר: זה הדבר אשר צוה יהוה. **לג** איש פי-ידר נדר ליהוה או-השבע שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל דברו: ככל-היצא מפיו יעשה. **לד** ואשה פי-תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה. **לה** ושמע אביה את-נדרה ואסרה אשר אסרה על-נפשה והחריש לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום. **לו** ואם-הניא אביה אתה ביום שמעו כל-נדריה ואסריה אשר-אסרה על-נפשה לא יקום ויהוה יסלח-לה פי-הניא אביה אתה. **לז** ואם-היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על-נפשה. **לח** ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה: וקמו נדריה ואסרה אשר-אסרה על-נפשה יקמו. **לט** ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את-נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על-נפשה ויהוה יסלח-לה. **לי** ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשה יקום עליה. **ליא** ואם-בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה בשבעה. **ליב** ושמע אישה והחריש לה לא הניא אותה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום. **ליג** ואם-הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל-מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום: אישה הפרם ויהוה יסלח-לה. **ליד** כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו. **לטו** ואם-החריש יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל-נדריה או את-כל-אסריה אשר עליה הקים אתם פי-החריש לה ביום שמעו. **לטז** ואם-הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את-עונה. **ליו** אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו בין-אב לבתו בנעריה בית אביה.

לאא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **לאב** נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל-עמיק. **לאג** וידבר משה אל-העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על-מדון לתת נקמת-יהוה במדון. **לאד** אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא. **לאה** וימסרו מאלפי ישראל אלף

לַמִּטָּה שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא. **לאו** וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמִּטָּה לַצָּבָא:
 אֹתָם וְאֶת-פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לַצָּבָא וְכֹלֵי הַקֹּדֶשׁ וְחֻצְצֹרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ.
לאזו וַיִּצְבְּאוּ עַל-מִדְּיָן כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר. **לאח**
 וְאֶת-מַלְכֵי מִדְּיָן הָרְגוּ עַל-חֲלָלֵיהֶם אֶת-אָוִי וְאֶת-רָקִים וְאֶת-צֹר וְאֶת-חוּר
 וְאֶת-רַב־עַמְמִשֶׁת מַלְכֵי מִדְּיָן וְאֵת בַּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר הָרְגוּ בַּחֶרֶב. **לאט** וַיָּשְׁבוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-נָשֵׁי מִדְּיָן וְאֶת-טַפָּם וְאֵת כָּל-בְּהֵמָתָם וְאֶת-כָּל-מִקְנֵיהֶם
 וְאֶת-כָּל-חֵילָם בְּזָזוּ. **לאי** וְאֵת כָּל-עַרְיָהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל-טִירְתָם שָׂרְפוּ
 בָּאֵשׁ. **לאי** וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-הַשָּׁלָל וְאֵת כָּל-הַמִּלְקוֹחַ בְּבִאָדָם וּבְבַהֲמָה. **לאיב**
 וַיָּבֹאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׂבִי
 וְאֶת-הַמִּלְקוֹחַ וְאֶת-הַשָּׁלָלָאֵל-הַמִּחְנָה: אֶל-עֲרַבְת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-יַרְדֵּן יָרְחוּ.
לאיג וַיִּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל-נְשֵׂי־הָעֵדָה לִקְרֹאתָם: אֶל-מַחוּץ
 לַמִּחְנָה. **לאיד** וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמְּאוֹת הַבָּאִים
 מִצָּבָא הַמִּלְחָמָה. **לאטו** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: הַחַיִּיתֶם כָּל-נִקְבָה. **לאטז** הֵן
 הִנֵּה הָיוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בַּלְעָם לְמַסֵּר-מַעַל בֵּיהוָה עַל-דְּבַר-פְּעוֹר וַתְּהִי
 הַמִּגֵּפָה בְּעֵדַת יְהוָה. **לאיז** וְעַתָּה הָרְגוּ כָּל-זָכָר בְּטוֹף וְכָל-אִשָּׁה יַדְעַת אִישׁ
 לְמִשְׁכַּב זָכָר הָרְגוּ. **לאיח** וְכֹל הַטּוֹף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הָחִיו לָכֶם.
לאיט וְאֹתָם חָנוּ מַחוּץ לַמִּחְנָה שְׁבַעַת יָמִים: כֹּל הָרֶג נָפֶשׁ וְכֹל נֶגַע בַּחֲלָל
 תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אֹתָם וּשְׂבִיכֶם. **לאכ** וְכָל-בְּגָד
 וְכָל-כְּלִי-עוֹר וְכָל-מַעֲשֵׂה עֲזִים וְכָל-כְּלִי-עֵצִים תִּתְחַטְּאוּ.
לאכא וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה: זֹאת חֻקַּת
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאכב** אַךְ אֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַכֶּסֶף
 אֶת-הַנְּחֹשֶׁת אֶת-הַבְּרָזֶל אֶת-הַבַּדִּיל וְאֶת-הָעֹפְרֹת. **לאכג** כָּל-דְּבַר אֲשֶׁר-יָבֵא
 בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָּאֵשׁ וְטָהַרְאֲךְ בְּמִי נֹדָה יִתְחַטְּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא-יָבֵא בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ
 בַּמַּיִם. **לאכד** וְכַבִּסְתֶם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶם וְאַחַר תָּבֹאוּ
 אֶל-הַמִּחְנָה.

לאכה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לאכו** שָׂא אֵת רֹאשׁ מִלְקוֹחַ הַשְּׂבִי בְּאָדָם
 וּבְבַהֲמָה אֹתָהּ וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה. **לאכז** וְחֻצִיתָ אֶת-הַמִּלְקוֹחַ
 בֵּין תַּנְפְּשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצָּבָא וּבֵין כָּל-הָעֵדָה. **לאכח** וְהִרְמֹתָ מָכֶס לִיהוָה
 מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצָּבָא אֶחָד נָפֶשׁ מִחֲמֹשׁ הַמְּאוֹת: מִן-הָאָדָם
 וּמִן-הַבְּקָר וּמִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאן. **לאכט** מִמִּחְצִיתָם תִּקְחוּ וְנִתְּתָה לְאֶלְעָזָר
 הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה. **לאל** וּמִמִּחְצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל תִּקַּח אֶחָד אַחֲזוּ מִן-הַחֲמִשִּׁים

מן-הָאָדָם מן-הַבֵּקָר מן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאן מִכָּל-הַבְּהֵמָה וְנִתְּתָה אֹתָם לְלוֹיִם
 שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה. **לאלא** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה. **לאלב** וַיְהִי הַמִּלְקוֹחַיִתָּר הַבֶּזֶז אֲשֶׁר בְּזָזוּ עִם הַצֹּבָא: צֹאן שֵׁשׁ-מֵאוֹת
 אֶלְפֵי וְשִׁבְעִים אֶלְפֵי וַחֲמִשָּׁת אֶלְפִים. **לאלג** וּבִקֵּר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֶלְפֵי. **לאלד**
 וַחֲמֹרִים אֶחָד וְשָׁשִׁים אֶלְפֵי. **לאלה** וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכַּב
 זָכָר: כָּל-נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וְשָׁלְשִׁים אֶלְפֵי. **לאלו** וַתְּהִי הַמַּחְצָה חֶלֶק הַיִּצְאִים בַּצֹּבָא:
 מִסֵּפֶר הַצֹּאן שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלְפֵי וְשָׁלְשִׁים אֶלְפֵי וְשִׁבְעַת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת.
לאלז וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן-הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשׁ וְשִׁבְעִים. **לאלח**
 וְהַבֵּקָר שֵׁשָׁה וְשָׁלְשִׁים אֶלְפֵי וּמִכֶּסֶס לַיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים. **לאלט** וַחֲמֹרִים
 שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וּמִכֶּסֶס לַיהוָה אֶחָד וְשָׁשִׁים. **לאמ** וְנֶפֶשׁ אָדָם שֵׁשָׁה
 עָשָׂר אֶלְפֵי וּמִכֶּסֶס לַיהוָה שְׁנַיִם וְשָׁלְשִׁים נֶפֶשׁ. **לאמא** וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-מֶכֶס
 תְּרוּמַת יְהוָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאמב** וּמִמַּחְצֵית בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן-הָאֲנָשִׁים הַצֹּבָאִים. **לאמג** וַתְּהִי מַחְצַת הָעֵדָה
 מִן-הַצֹּאן שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלְפֵי וְשָׁלְשִׁים אֶלְפֵי שִׁבְעַת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **לאמד**
 וּבִקֵּר שֵׁשָׁה וְשָׁלְשִׁים אֶלְפֵי. **לאמה** וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **לאמו**
 וְנֶפֶשׁ אָדָם שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלְפֵי. **לאמז** וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחְצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָאֲחֻז
 אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת
 מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאמח** וַיִּקְרְבוּ אֶל-מֹשֶׁה הַפְּקָדִים
 אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצֹּבָא שְׂרֵי הָאֶלְפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת. **לאמט** וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
 עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא-נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ. **לאנ**
 וַנִּקְרַב אֶת-קָרְבָן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כָּל־זֶהָב אֲצַעְדָה וְצָמִיד טִבְעַת עָגִיל
 וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה. **לאנא** וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 אֶת-הַזֶּהָב מֵאֹתָם: כָּל כָּלִי מַעֲשֵׂה. **לאנב** וַיְהִי כָּל-זֶהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הִרִימוּ
 לַיהוָה שֵׁשָׁה עָשָׂר אֶלְפֵי שִׁבְעֵ-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל: מֵאֵת שְׂרֵי הָאֶלְפִים וּמֵאֵת
 שְׂרֵי הַמֵּאוֹת. **לאנג** אֲנָשֵׁי הַצֹּבָא בְּזָזוּ אִישׁ לוֹ. **לאנד** וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 אֶת-הַזֶּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאֶלְפִים וְהַמֵּאוֹת וַיָּבֵאוּ אוֹתוֹ אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד זָכָרוֹן
 לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה.

לבא וּמִקְנֵה רֶב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי-גַד עֲצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת-אֶרֶץ יַעֲזָר
 וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מְקִנָּה. **לבב** וַיָּבֵאוּ בְנֵי-גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר. **לבג** עֲטָרוֹת

וְדִבְרוּ וַיַּעֲזֹר וַיִּנְמְרָה וַחֲשָׁבוּן וְאֶלְעֵלָה וּשְׁבָם וּנְבוֹ וּבְעֵן. **לְבַד** הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה
 יְהוָה לִפְנֵי עֵדֹת יִשְׂרָאֵל אֲרֶץ מִקְנֵה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֵה.
לְבָה וַיֹּאמְרוּ אִם-מִצְאָנוּ חַן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָהּ:
 אֶל-תַּעֲבִרְנוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן. **לְבוֹ** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבָנֵי-גֹד וְלְבָנֵי רְאוּבֵן: הַאֲחִיכֶם יָבֹאוּ
 לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה. **לְבוֹ** וְלָמָּה תִּנּוּאוּן (תִּנְיָאוּן) אֶת-לֵב בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרָא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה. **לְבַח** כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשַׁלְּחֵי
 אֶתְּם מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לְרֵאוֹת אֶת-הָאָרֶץ. **לְבַט** וַיַּעֲלוּ עַד-נַחַל אֲשָׁכּוֹל וַיִּרְאוּ
 אֶת-הָאָרֶץ וַיִּנְיָאוּ אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלִבְלִתִּי-בָא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם
 יְהוָה. **לְבִי** וַיִּחַר-אַף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר. **לְבִי** אִם-יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
 הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלָּה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וְלִיַּעֲקֹב: כִּי לֹא-מִלְאוּ אַחֲרָי. **לְבִיב** בְּלִתִּי כָּלֵב בֶּן-יִפְנֵה הַקִּנְזִי וַיְהוֹשִׁעַ
 בֶּן-נוּן: כִּי מִלְאוּ אַחֲרָי יְהוָה. **לְבִיג** וַיִּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם בַּמִּדְבָּר
 אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-תָּם כָּל-הַדּוֹר הַעֹשֶׂה הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **לְבִיד** וְהִנֵּה קִמְתֶּם
 תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים: לְסָפוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן
 אַף-יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל. **לְבִטו** כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר
 וּשְׁחַתֶּם לְכָל-הָעָם הַזֶּה.
לְבִטז וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֹת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטָפְנוּ. **לְבִז**
 וַאֲנַחְנוּ נִחַלְךָ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם-הִבִּיאֲנֶם אֶל-מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב
 טָפְנוּ בְּעָרֵי הַמְּבֻצָּר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. **לְבִיח** לֹא נָשׁוּב אֶל-בְּתִינוּעַד הַתְּנַחַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִחַלְתּוֹ. **לְבִיט** כִּי לֹא נִנְחַל אֶתְּם מֵעַבְרָ לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה: כִּי בָּאָה
 נִחַלְתֵּנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְרָ הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה.
לְבִכ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם-תַּעֲשׂוּן אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה: אִם-תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה
 לְמִלְחָמָה. **לְבִכא** וְעַבְרָ לָכֶם כָּל-חֲלוּץ אֶת-הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ
 אֶת-אֵיבֵיו מִפְּנֵיו. **לְבִכב** וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ וְהִייתֶם נְקִיִּם
 מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה. **לְבִכג** וְאִם-לֹא
 תַעֲשׂוּן כִּן הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם. **לְבִכד**
 בְּנוּ-לָכֶם עָרִים לְטָפְכֶם וּגְדֹרֹת לְצִנְאָכֶם וְהִיצֵא מִפִּיכֶם תַעֲשׂוּ. **לְבִכה** וַיֹּאמֶר
 בְּנֵי-גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדְנִי מִצְוָה. **לְבִכו**
 טָפְנוּ נָשִׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל-בְּהֵמַתֵּנוּ יְהִיוּ-שֵׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעַד. **לְבִכז** וְעַבְדֶיךָ יַעֲבִרוּ
 כָּל-חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמִלְחָמָה: כַּאֲשֶׁר אָדְנִי דִבֶּר. **לְבִכח** וַיֵּצֵא לָהֶם מֹשֶׁה
 אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְאֶת-רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

לבכט ויאמר משה אליהם אם-יעברו בני-גד ובני-ראובן אתכם את-הירדן כל-חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ הגלעד לאחזה. **לבב** ואם-לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען. **לבלא** ויענו בני-גד ובני ראובן לאמר: את אשר דבר יהוה אל-עבדיך בן נעשה. **לבלב** נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן. **לבבלג** ויתן להם משה לבני-גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן-יוסף את-ממלכת סיחן מלך האמרי ואת-ממלכת עוג מלך הבשן: הארץ לעריה בגבלתערי הארץ סביב. **לבבלז** ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרות ואת ערער. **לבבלה** ואת-עטרות שופן ואת-יעזר ויגבהה. **לבבלו** ואת-בית נמרה ואת-בית הרן: ערי מבצר וגדרת צאן. **לבבלז** ובני ראובן בנו את-חשבון ואת-אלעלא ואת קריתים. **לבבלח** ואת-נבו ואת-בעל מעון מוסבת שם ואת-שבמה ויקראו בשמות את-שמות הערים אשר בנו. **לבבלט** וילכו בני מכיר בן-מנשה גלעד והילכדה ויורש את-האמרי אשר-בה. **לבבמ** ויתן משה את-הגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה. **לבבמא** ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חיותיהם ויקרא אתהן חיות יאיר. **לבבמב** ונבח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נבח בשמו.

לגא אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם: ביד-משה ואהרן. **לגב** ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם. **לגג** ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון: ממחרת הפסח יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים. **לגד** ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל-בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים. **לגה** ויסעו בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת. **לגו** ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר. **לגז** ויסעו מאתם וישב על-פי החירת אשר על-פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל. **לגח** ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך-הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה. **לגט** ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם. **לגי** ויסעו מאילים ויחנו על-ים-סוף. **לגיא** ויסעו מים-סוף ויחנו במדבר-סין. **לגיב** ויסעו ממדבר-סין ויחנו בדפקה. **לגיג** ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. **לגיז** ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא-היה שם מים לעם לשתות. **לגטו** ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני. **לגטז** ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה. **לגיז** ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת. **לגיח** ויסעו מחצרת ויחנו ברמתמה.

לגיט ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פֿרץ. **לגכ** ויסעו מרמן פֿרץ ויחנו בלבנה.
לגכא ויסעו מלבנה ויחנו ברסה. **לגכב** ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה. **לגכג**
 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר-שֿפֿר. **לגכד** ויסעו מהר-שֿפֿר ויחנו בתרדה. **לגכה**
 ויסעו מתרדה ויחנו במקהלת. **לגכו** ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת. **לגכז** ויסעו
 מתחת ויחנו בתרח. **לגכח** ויסעו מתרח ויחנו במתקה. **לגכט** ויסעו ממתקה
 ויחנו בחשמנה. **לגל** ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות. **לגלא** ויסעו ממסרות
 ויחנו בבני יעקן. **לגלב** ויסעו מבני יעקן ויחנו בחור הגדגד. **לגלג** ויסעו מחור
 הגדגד ויחנו ביטבתה. **לגלד** ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה. **לגלה** ויסעו
 מעברנה ויחנו בעצין גבר. **לגלו** ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר-צן הוא קדש.
לגלז ויסעו מקדש ויחנו בהר הקר בקצה ארץ אדום. **לגלח** ויעל אהרן הכהן
 אל-הר הקר על-פי יהוהוימת שם: בשנת הארבעים לצאת בני-ישראל מארץ
 מצרים בחדש החמישי באחד לחדש. **לגלט** ואהרן בן-שלוש ועשרים ומאת
 שנה במתו בהר הקר.

לגמ וישמע הכנעני מלך ערד והוא-ישב בנגב בארץ כנעןבבא בני ישראל.
לגמא ויסעו מהר הקר ויחנו בצלמנה. **לגמב** ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן.
לגמג ויסעו מפונן ויחנו באבת. **לגמד** ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול
 מואב. **לגמה** ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד. **לגמו** ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן
 דבלתימה. **לגמז** ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו. **לגמח**
 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבית מואב על ירדן ירחו. **לגמט** ויחנו על-הירדן
 מבית הישמות עד אביל השטים בערבית מואב.

לגנ וידבר יהוה אל-משה בערבית מואב על-ירדן ירחו לאמר. **לגנא** דבר
 אל-בני ישראל ואמרת אלהם: כי אתם עברים את-הירדן אל-ארץ כנען.
לגנב והורשתם את-כל-ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את-כל-משפילתם ואת
 כל-צלמי מסכתם תאבדו ואת כל-במותם תשמידו. **לגנג** והורשתם
 את-הארץ וישבתם-בה: כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אתה. **לגנד**
 והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את-נחלתו ולמעט
 תמעית את-נחלתואל אשר-יצא לו שמה הגורל לו יהיה: למטות אבותיכם
 תתנחלו. **לגנה** ואם-לא תורישו את-ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו
 מהם לשפים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצרו אתכם על-הארץ אשר אתם
 יושבים בה. **לגנו** והיה כאשר דמיתי לעשות להםאעשה לכם.

לדא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לדב** צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי-אַתֶּם בָּאִים אֶל-הָאָרֶץ כְּנָעַן: זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לְכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן
לְגַבְלֹתֶיהָ. **לדג** וְהָיָה לְכֶם פְּאֵת-נֹגֵב מִמִּדְבַּר-צֶן עַל-יַד אֲדוּם וְהָיָה לְכֶם גְּבוּל
נֹגֵב מִקְצֵה יָם-הַמֶּלַח קִדְמָה. **לדד** וְנִסַּב לְכֶם הַגְּבוּל מִנֹּגֵב לְמַעַלָּה עֲקֵרָבִים
וְעֵבֶר צָנָה וְהָיָה (וְהָיוּ) תּוֹצְאֹתָיו מִנֹּגֵב לְקִדְשׁ בְּרִנְעַ וַיֵּצֵא חֲצַר-אֶדֶר וְעֵבֶר
עֲצֻמָּנָה. **לדה** וְנִסַּב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמוֹן נַחֲלָה מִצָּרִים וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו הַיְמָה. **לדו**
וְגְבוּל יָם וְהָיָה לְכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבוּל זֶה-יְהָיָה לְכֶם גְּבוּל יָם. **לדז** וְזֶה-יְהָיָה
לְכֶם גְּבוּל צָפוֹן: מִן-הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לְכֶם הַר הַהָר. **לדח** מֵהַר הַהָר תִּתְּאוּ
לְבֵא חֲמַת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגְּבֹל צְדָדָה. **לדט** וַיֵּצֵא הַגְּבֹל זְפֵרְנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו
חֲצַר עֵינָן זֶה-יְהָיָה לְכֶם גְּבוּל צָפוֹן. **לדי** וְהִתְּאוּיֹתֶם לְכֶם לְגְבוּל קִדְמָה מִחֲצַר
עֵינָן שְׂפֵמָה. **לדיא** וַיֵּרַד הַגְּבֹל מִשְׂפָּם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵין וַיֵּרַד הַגְּבֹל וּמְחָה
עַל-כֶּתֶף יָם-כְּנָרֶת קִדְמָה. **לדיב** וַיֵּרַד הַגְּבוּל הַיֵּרֶדְנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח
זֹאת תִּהְיֶה לְכֶם הָאָרֶץ לְגַבְלֹתֶיהָ סָבִיב. **לדיג** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר: זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָתֶשֶׁעַת
הַמַּטּוֹת וַחֲצֵי הַמַּטָּה. **לדיז** כִּי לְקַחוּ מַטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמַטָּה
בְּנֵי-הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצֵי מַטָּה מִנִּשְׂאָה לְקַחוּ נַחֲלֹתָם. **לדטו** שְׁנֵי הַמַּטּוֹת
וַחֲצֵי הַמַּטָּה: לְקַחוּ נַחֲלֹתָם מֵעֵבֶר לַיֵּרֶדוֹן יִרְחוּקִדְמָה מִזְרָחָה.
לדטז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לדיז** אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-יִנְחֲלוּ
לְכֶם אֶת-הָאָרֶץ: אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן. **לדיח** וְנִשְׂאֵי אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד
מִמַּטָּה תִקְחוּ לְנַחֵל אֶת-הָאָרֶץ. **לדיט** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים: לְמַטָּה יְהוּדָה
כָּלֵב בֶּן-יִפְנָה. **לדכ** וּלְמַטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׂמוּאֵל בֶּן-עַמִּיהוּד. **לדכא** לְמַטָּה
בְּנֵימִן אֶלִידָד בֶּן-כַּסְלוֹן. **לדכב** וּלְמַטָּה בְּנֵי-דָן נִשְׂאֵיבָקִי בֶן-יִגָּלִי. **לדכג** לְבְנֵי
יוֹסֵף לְמַטָּה בְּנֵי-מְנַשֶׁה נִשְׂאֵיחַנִּיאֵל בֶּן-אֶפַד. **לדכד** וּלְמַטָּה בְּנֵי-אֶפְרַיִם
נִשְׂאֵיקִמּוּאֵל בֶּן-שִׁפְטָן. **לדכה** וּלְמַטָּה בְּנֵי-זְבוּלֹן נִשְׂאֵיאֶלְצָפָן בֶּן-פְּרִנָּה. **לדכו**
וּלְמַטָּה בְּנֵי-יִשָּׁשְׁכָר נִשְׂאֵיפְלִטְיָאֵל בֶּן-עֵזֶן. **לדכז** וּלְמַטָּה בְּנֵי-אֲשֶׁר
נִשְׂאֵיאַחִייהוּד בֶּן-שְׁלֹמִי. **לדכח** וּלְמַטָּה בְּנֵי-נַפְתָּלִי נִשְׂאֵיאֶפְדִּיהָאֵל בֶּן-עַמִּיהוּד.
לדכט אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ כְּנָעַן.
להא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל-יֵרֶדוֹן יִרְחוּ לֵאמֹר. **להב** צוֹ
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּנוּ לְלוּיִם מִנַּחֲלַת אַחֲזָתָם עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגֵּרֵשׁ לְעָרִים
סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לְלוּיִם. **להג** וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּ וּמִגֵּרֵשֵׁיהֶם יְהִיוּ
לְבִהְמֹתָם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכָל חֵיָתָם. **להד** וּמִגֵּרֵשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם מִמֶּקֶר

העיר וחוצה אלף אמה סביב. **לה** וּמְדַתֶּם מִחוּץ לְעִיר אֶת-פֶּאֶת-קִדְמָה אֶלְפִים בָּאֵמָה וְאֶת-פֶּאֶת-נֹגֵב אֶלְפִים בָּאֵמָה וְאֶת-פֶּאֶת-יָם אֶלְפִים בָּאֵמָה וְאֶת פֶּאֶת צָפוֹן אֶלְפִים בָּאֵמָה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשֵׁי הָעָרִים. **להו** וְאֶת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֶת שֵׁשׁ-עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר. **להז** כָּל-הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר: אֶתְהוּן וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶן. **להח** וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחַזַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֶב תִּרְבוּ וּמֵאֵת הַמַּעֲט תִּמְעִיטוּ: אִישׁ כְּפִי נִחַלְתּוּ אֲשֶׁר יִנְחֻלוּ יִתְּנוּ מֵעָרֵיו לַלְוִיִּם.

להט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **להי** דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה כְּנָעַן. **להיא** וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּתְּיֵנָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכַּה-נֶפֶשׁ בְּשִׁגָּגָה. **להיב** וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגָּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד-עֲמֹדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט. **להיג** וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שֵׁשׁ-עָרֵי מִקְלָט תִּתְּיֵנָה לָכֶם. **להיד** אֶת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֶת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: עָרֵי מִקְלָט תִּתְּיֵנָה. **להטו** לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר וְלִתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תִּתְּיֵנָה שֵׁשׁ-הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-מִכַּה-נֶפֶשׁ בְּשִׁגָּגָה. **להטז** וְאִם-בְּכָלִי בְרָזַל הִכְהוּ וַיָּמוּת רֹצֵחַ הוּא: מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ. **להיז** וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמוּת רֹצֵחַ הוּא: מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ. **להיח** אוּ בְכָלִי עֵץ-יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמוּת רֹצֵחַ הוּא: מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ. **להיט** גָּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ: בְּפִגְעוֹ-בּוֹ הוּא יִמָּתְנוּ. **להכ** וְאִם-בְּשִׁנְאָה יִהְיֶה פָּנּוּ אוּ-הַשְּׁלִיךְ עָלָיו בְּצִדָּה וַיָּמוּת. **להכא** אוּ בְּאֵיבָה הִכְהוּ בְיָדוֹ וַיָּמוּת מוֹת-יוֹמָת הָרֹצֵחַ הוּא: גָּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ-בּוֹ. **להכב** וְאִם-בְּפִתְעַ בְּלֹא-אֵיבָה הִדְפוּ אוּ-הַשְּׁלִיךְ עָלָיו כָּל-כְּלִי בְּלֹא צִדָּה. **להכג** אוּ בְכָל-אֶבֶן אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמוּת הוּא לֹא-אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבִּקֵּשׁ רָעָתוֹ. **להכד** וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גָּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה. **להכה** וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת-הָרֹצֵחַ מִיַּד גָּאֵל הַדָּם וְהִשִּׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה וַיָּשֵׁב בָּהּ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר-מָנִיחַ אֹתוֹ בְּשִׁמּוֹן הַקֹּדֶשׁ. **להכו** וְאִם-יָצָא יָצָא הָרֹצֵחַ אֶת-גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה. **להכז** וּמָצָא אֹתוֹ גָּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ: וְרָצַח גָּאֵל הַדָּם אֶת-הָרֹצֵחַ אִין לוֹ דָּם. **להכח** כִּי בָעִיר מִקְלָטוֹ יָשֵׁב עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל לְיָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל-אֶרֶץ אַחֲזָתוֹ. **להכט** וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם. **להל**

כָּל-מִכָּה-נִפְשָׁלְפִי עֲדִים יִרְצַח אֶת-הָרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא-יַעֲנֶה בְּנִפְשׁ לְמוֹת.
להלא וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנִפְשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לְמוֹת: כִּי-מוֹת יוֹמֶת. **להלב**
 וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן.
להלג וְלֹא-תַחְנִיפוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הִדָּם הוּא יַחְנִיף אֶת-הָאֶרֶץ
 וְלֶאֱרָץ לֹא-יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ-בָּהּ כִּי-אִם בְּדָם שִׁפְכוּ. **להלד** וְלֹא תִטְמֵא
 אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ: כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לוא וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גִלְעָד בֶּן-מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת
 בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי הַנְּשֵׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוב**
 וַיֹּאמְרוּ אֶת-אֲדֹנָי צְוֵה יְהוָה לְתֵת אֶת-הָאֶרֶץ בְּנַחְלָה בְּגוֹרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי
 צְוֵה בִיהוָה לְתֵת אֶת-נַחְלַת צִלְפָּחַד אַחִינוּ לְבָנֹתָיו. **לוג** וְהָיוּ לְאָחֵד מִבְּנֵי שְׁבִטֵי
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרָעָה נַחְלָתָן מִנַּחְלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסֵף עַל נַחְלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר
 תַּהְיִינָה לָהֶם וּמִגְרָל נַחְלָתָנוּ יִגְרַע. **לוד** וְאִם-יְהִיָּה הַיָּבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵפָה
 נַחְלָתָן עַל נַחְלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תַּהְיִינָה לָהֶם וּמִנַּחְלַת מָטָה אֲבֹתֵינוּ יִגְרַע נַחְלָתָן.
לוה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְהוָה לֵאמֹר: כֹּן מָטָה בְּנֵי-יוֹסֵף דְּבָרִים.
לוו זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צְוֵה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפָּחַד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תַּהְיִינָה
 לְנָשִׁים: אֵךְ לְמִשְׁפַּחַת מָטָה אֲבִיהֶם תַּהְיִינָה לְנָשִׁים. **לוז** וְלֹא-תִסָּב נַחְלָה לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִמָּטָה אֶל-מָטָה: כִּי אִישׁ בְּנַחְלַת מָטָה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוח**
 וְכֹל-בֵּת יִרְשֶׁת נַחְלָה מִמָּטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָחֵד מִמִּשְׁפַּחַת מָטָה אֲבִיהָ תַּהְיֶה
 לְאִשָּׁה: לְמַעַן יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחְלַת אֲבֹתָיו. **לוט** וְלֹא-תִסָּב נַחְלָה
 מִמָּטָה לְמָטָה אַחֵר: כִּי-אִישׁ בְּנַחְלָתוֹ יִדְבְּקוּ מָטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוי** כֹּאֲשֶׁר צְוֵה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפָּחַד. **לויא** וְתַהְיִינָה מַחְלָה תְּרָצָה וְחֻגְלָה
 וּמִלְכָּה וְנִעָה בָנוֹת צִלְפָּחַד: לְבְנֵי דְדִיָּהוּן לְנָשִׁים. **לויב** מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מְנַשֶּׁה
 בֶּן-יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתַהֲי נַחְלָתָן עַל-מָטָה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן. **לויג** אֵלֶּה הַמְצוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צְוֵה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
 יִרְחוּ.

דברים

אא אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: בַּמִּדְבָּר
 בְּעֶרְבָה מוֹל סוּף בֵּין-פָּאָרֹן וּבֵין-תַּנּוֹל וְלָבֶן וְחֻצְרֹתוֹדִי זָהָב. **אב** אֶחָד עָשָׂר יוֹם
 מִתְּרֹב דָּרָךְ הָר-שְׁעִיר עַד קִדְשׁ בְּרִנְעָה. **אג** וַיְהִי בְּאֶרְבָּעִים שָׁנָה בְּעֶשְׂתֵּי-עָשָׂר
 חֹדֶשׁ בְּאָחֵד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צְוֵה יְהוָה אֶתוֹ אֲלֵהֶם.

אד אחרי הכתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרעי. **אה** בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר. **או** יהוה אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר: רב-לכם שבת בהר הזה. **אז** פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף היסארץ הפנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת. **אח** ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם. **אט** ואמר אלכם בעת ההוא לאמר: לא-אוכל לבדי שאת אתכם. **אי** יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום פכוכבי השמים לרב. **איא** יהוה אלהי אבותיכם יסוף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם. **איב** איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם. **איג** הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם. **איד** ותענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות. **אטו** ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם: שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם. **אטז** ואצוה את-שפטיכם בעת ההוא לאמר: שמעו בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין גרו. **איז** לא-תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעו ולא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו. **אית** ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-הדברים אשר תעשו. **איט** ונסע מחורב ונלך את כל-המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע. **אכ** ואמר אלכם: באתם עד-הר האמרי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו. **אכא** ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את-הארץ: עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לדאל-תירא ואל-תחת. **אכב** ותקרבו אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו-לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן. **אכג** וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט. **אכד** ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו אתה. **אכה** ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו. **אכו** ולא אביתם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם. **אכז** ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו. **אכח** אנה אנחנו עלים אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים

גְּדֹלַת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם-בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שֵׁם. **אכט** וְאָמַר אֲלֵכֶם:
 לֹא-תַעְרָצוּן וְלֹא-תִירָאוּן מֵהֶם. **אל** יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהֱלִיךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלְחַם
 לָכֶם: כָּלֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם. **אלא** וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר
 נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ פֶּאֶשֶׁר יִשָּׂא-אִישׁ אֶת-בְּנוֹבְכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם
 עַד-בְּאֶכֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **אלב** וּבַדְּבַר הַזֶּה אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
אלג הֵהֱלִיךְ לִפְנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מְקוֹם לְחַנּוּתְכֶם: בָּאֵשׁ לִילָה לְרֹאשֵׁיכֶם
 בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ וּבַעֲנַן יוֹמָם. **אלד** וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצַף
 וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר. **אלה** אִם-יִרְאֶה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרַע הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאַבְתִּיכֶם. **אלו** זוֹלָתִי כָּלֹב בֶּן-יִפְנֵה הוּא יִרְאֶנָּה
 וְלוֹ-אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרְךְ-בָּהּ וּלְבָנָיו וַיַּעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה. **אלז** גַּם-בִּי
 הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגִלְלָתְכֶם לֵאמֹר: גַּם-אֶתֶּה לֹא-תָבֵא שֵׁם. **אלח** יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן
 הָעֹמֵד לִפְנֵיךָ הוּא יָבֵא שָׁמָּה אֹתוֹ חִזֵּק כִּי-הוּא יִנְחַלְנָה אֶת-יִשְׂרָאֵל. **אלט**
 וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לְבֹז יְהִיָּה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרַע הֵמָּה יָבֹאוּ
 שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְנַנֶּה וְהֵם יִירְשׁוּהָ. **אמ** וְאַתֶּם פָּנוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ
 יַם-סוּף. **אמא** וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלֵי חֲטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעַלְהָ וְנִלְחַמְנוּ כָּלֹל
 אֲשֶׁר-צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתַּחֲגְרוּ אִישׁ אֶת-כָּלִי מִלְחַמָּתוֹ וַתְּהִינוּ לַעֲלֹת הַהָרָה.
אמב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא-תִלְחַמוּכִי אֵינְנִי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
 תִּנְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם. **אמג** וְאַדְבַּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתִּמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה
 וַתִּזְדוּ וַתַּעֲלוּ הַהָרָה. **אמד** וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא לְקִרְאֹתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ
 אֶתְכֶם פֶּאֶשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּפְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד-חֲרָמָה. **אמה** וַתִּשְׁבוּ
 וַתִּבְכוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא-שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם. **אמו** וַתִּשְׁבוּ
 בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם. **בא** וַנִּפְּן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם-סוּף
 פֶּאֶשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֵלַי וַנִּסָּב אֶת-הַר-שַׁעִיר יָמִים רַבִּים.
בב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **בג** רַב-לָכֶם סָב אֶת-הַהָר הַזֶּה פָּנוּ לָכֶם צַפְנָה. **בד**
 וְאֶת-הָעָם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם בְּנֵי-עֵשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר
 וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד. **בה** אַל-תִּתְּגְרוּ בְּסָכִי לֹא-אֶתֵּן לָכֶם מֵאֲרָצִים עַד
 מִדֶּרֶךְ כְּף-רְגֵל: כִּי-יִרְשָׁה לַעֲשׂוֹ נְתַתִּי אֶת-הַר שַׁעִיר. **בו** אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאַתֶּם
 בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְגַם-מִים תִּכְרוּ מֵאַתֶּם בְּכֶסֶף וּשְׂתִיתֶם. **בז** כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בִּרְכָךְ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ יַדַּע לְכַתֹּף אֶת-הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה: זֶה אֲרַבְּעִים שָׁנָה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָבָר. **בח** וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי-עֵשׂוּ הַיֹּשְׁבִים
 בְּשַׁעִיר מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וַיַּמְעֲצִין גָּבֶר וַנִּפְּן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְּבַר מוֹאָב. **בט**

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תִּצַר אֶת-מוֹאָב וְאֶל-תִּתְגַּר בָּם מִלְחָמָה: כִּי לֹא-אֶתֶן לָךְ
 מֵאֶרְצוֹ יִרְשֶׁה־כִּי לְבָנֶי-לוֹט נָתַתִּי אֶת-עַר יִרְשָׁה. **בִּי** הָאֲמִים לְפָנַי יָשְׁבוּ בְּהַעֵם
 גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים. **בִּיא** רְפָאִים יִחְשְׁבוּ אֶף-הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֵּאֲבִים יִקְרָאוּ
 לָהֶם אֲמִים. **בִּיב** וּבִשְׁעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנַי וּבְנֵי עֵשָׂו יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם
 מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה
 לָהֶם. **בִּיג** עֲתָה קָמוּ וְעִבְרוּ לְכֶם אֶת-נַחַל זָרָד וַנַּעֲבֹר אֶת-נַחַל זָרָד. **בִּיד** וְהַיָּמִים
 אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר-עִבְרָנוּ אֶת-נַחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה
 שָׁנָה עַד-תָּם כָּל-הַדּוֹר אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם.
בִּטו וְגַם יָד-יְהוָה הִיָּתְה בָּם לְהִמָּס מִקְרֵב הַמַּחְנֶה עַד תָּמָס. **בִּטז** וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹתֵם מִקְרֵב הָעָם.
בִּיז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **בִּיח** אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת-גְּבוּל מוֹאָב אֶת-עַר. **בִּיט**
 וְקִרְבַּת מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל-תִּצַּרְם וְאֶל-תִּתְגַּר בָּם: כִּי לֹא-אֶתֶן מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן
 לָךְ יִרְשֶׁה־כִּי לְבָנֶי-לוֹט נָתַתִּיָּה יִרְשָׁה. **בִּכ** אֶרֶץ-רְפָאִים תִּחְשַׁב אֶף-הוּא: רְפָאִים
 יָשְׁבוּ-בָּה לְפָנַי וְהַעַמֻּנִים יִקְרָאוּ לָהֶם זְמֻזְמִים. **בִּכא** עַם גְּדוֹל וְרַב וְרַם
 כְּעַנְקִים וַיִּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירְשֵׁם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם. **בִּכב** כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבָנֵי
 עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת-הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירְשֵׁם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה. **בִּכג** וְהַעֲוִים הַיֹּשְׁבִים בְּחִצְרִים עַד-עֲזָה כְּפִתְרִים הַיִּצְאִים מִכְּפִתֹּר
 הַשְּׁמִידֵם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם. **בִּכד** קוּמוּ סֹעוּ וְעִבְרוּ אֶת-נַחַל אַרְנוֹרָאָה נָתַתִּי בְיָדְךָ
 אֶת-סִיחֹן מִלְּךְ-חֶשְׁבוֹן הָאֲמֹרִי וְאֶת-אֶרְצוֹ הַחֵל רֶשׁ וְהַתְּגַר בּוֹ מִלְחָמָה. **בִּכה**
 הַיּוֹם הַזֶּה אַחַל תֵּת פַּחַדְךָ וַיִּרְאֲתְךָ עַל-פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשְּׁמִים אֲשֶׁר
 יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפְּנֶיךָ. **בִּכו** וְאַשְׁלַח מַלְאָכִים מִמֶּדְבַּר קִדְמוֹת
 אֶל-סִיחֹן מִלְּךְ חֶשְׁבוֹן דַּבְּרֵי שְׁלוֹם לֵאמֹר. **בִּכז** אַעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ בְּדָרְךָ בְּדָרְךָ
 אֵלַי: לֹא אֶסּוֹר יָמִין וּשְׂמֹאל. **בִּכח** אֲכַל בְּכֶסֶף תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֲכַלְתִּי וּמִים בְּכֶסֶף
 תִּתֶּן-לִי וְשִׁתִּיתִי רַק אַעֲבֹרָה בְּרַגְלִי. **בִּכט** כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ-לִי בְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
 בְּשַׁעִיר וְהַמּוֹאֲבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעַרְעַד אֲשֶׁר-אַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. **בל** וְלֹא אָבָה סִיחֹן מִלְּךְ חֶשְׁבוֹן הַעֲבִירָנוּ בּוֹ:
 כִּי-הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-רוּחוֹ וְאִמָּץ אֶת-לִבָּבוֹ לְמַעַן תִּתֶּן בְּיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה.
בלא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רְאֵה הַחֲלוּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת-סִיחֹן וְאֶת-אֶרְצוֹ הַחֵל רֶשׁ
 לְרִשֵׁת אֶת-אֶרְצוֹ. **בלב** וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמִלְחָמָה יִהְיֶה.
בלג וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ. **בלד** וַנִּלְכֹּד
 אֶת-כָּל-עָרָיו בְּעַת הַהוּא וַנַּחֲרֵם אֶת-כָּל-עִיר מְתָם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: לֹא הִשְׁאֲרָנוּ

שָׁרִיד. **בלה** רק הבהמה בַּזְזוּנוֹ לָנוּ וְשָׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַדְנוּ. **בלו** מֵעָרַעַר אֲשֶׁר
 עַל-שְׁפֹת-נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל וְעַד-הַגְּלָעָד לֹא הִיְתָה קָרְיָה אֲשֶׁר שָׁגְבָה
 מִמֶּנּוּ: אֶת-הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ. **בלז** רק אֶל-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לֹא
 קָרַבְתָּ: כָּל-יַד נַחַל יַבֶּק וְעָרֵי הַהָר וְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. **גא** וַנִּפֹן וַנַּעַל
 דָּרָךְ הַבָּשָׂן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׂן לְקִרְאֲתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי. **גב**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֶל-תִּירָא אֶתֹכִי בִּידָךְ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ
 וְעַשִׂיתָ לֹכְבֵּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן. **גג** וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בַּיָּדְנוּ גַם אֶת-עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׂן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וַנִּכְהוּ עַד-בְּלַתִּי הַשָּׂאִיר-לוֹ
 שָׁרִיד. **גד** וַנִּלְכַּד אֶת-כָּל-עָרָיו בְּעַת הַהוּא לֹא הִיְתָה קָרְיָה אֲשֶׁר לֹא-לְקַחְנוּ
 מֵאֲתָם: שְׁשִׁים עֵיר כָּל-חָבֶל אֲרָגָב מִמְּלַכְתְּ עוֹג בַּבָּשָׂן. **גה** כָּל-אֵלֶּה עָרִים
 בְּצִרְתַּת חוּמָה גְּבֻהָה דְלֹתִים וּבְרִיחַ: לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד. **גו** וַנִּחְרַם
 אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֻשְׁבוֹן: הַחֲרַם כָּל-עִיר מִתָּם הַנָּשִׁים וְהַטָּף. **גז**
 וְכָל-הַבְּהֵמָה וְשָׁלַל הָעָרִים בַּזְזוּנוֹ לָנוּ. **גח** וַנִּקַּח בְּעַת הַהוּא אֶת-הָאֶרֶץ מִיַּד שְׁנֵי
 מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וּמְנַחַל אַרְנוֹן עַד-הַר חֶרְמוֹן. **גט** צִידָנִים יִקְרָאוּ
 לְחֶרְמוֹן שָׁרִין וְהָאֲמֹרִי יִקְרָאוּ-לוֹ שְׁנִיר. **גי** כָּל עָרֵי הַמִּישֵׁר וְכָל-הַגְּלָעָד
 וְכָל-הַבָּשָׂן עַד-סֹלְכָה וְאֲדָרְעִיעֵרִי מִמְּלַכְתְּ עוֹג בַּבָּשָׂן. **גיא** כִּי רַק-עוֹג מֶלֶךְ
 הַבָּשָׂן נָשָׂא מִיְתֵר הַרְפָּאִים הֵנָּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרָזֶל הִלָּה הוּא בְּרַבְתַּת בְּנֵי עַמּוֹן:
 תִּשְׁעַת אַמּוֹת אַרְכָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רְחֹבָהּ בְּאַמַּת-אִישׁ. **גיב** וְאֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת
 יִרְשֵׁנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעָרַעַר אֲשֶׁר-עַל-נַחַל אַרְנוֹן וְחֻצֵי הַר-הַגְּלָעָד וְעָרֵינוֹתַתִּי
 לְרֵאוּבֵנִי וְלַגָּדִי. **גיג** וַיִּתֵּר הַגְּלָעָד וְכָל-הַבָּשָׂן מִמְּלַכְתְּ עוֹג נָתַתִּי לְחֻצֵי שִׁבְט
 הַמְּנַשֶּׁה: כָּל חָבֶל הָאֲרָגָב לְכָל-הַבָּשָׂן הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רְפָאִים. **גיד** יֵאִיר
 בֶּן-מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת-כָּל-חָבֶל אֲרָגָב עַד-גְּבוּל הַגִּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם
 עַל-שְׁמוֹ אֶת-הַבָּשָׂן חוֹת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **גטו** וּלְמַכִּיר נָתַתִּי אֶת-הַגְּלָעָד.
גטז וְלְרֵאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן-הַגְּלָעָד וְעַד-נַחַל אַרְנוֹן תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֻלוֹ עַד יַבֶּק
 הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן. **גיז** וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבֻל מִכְּנַז עַד יָם הָעֲרָבָה יָם
 הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֻׁדַת הַפְּסָגָה מִזְרָחָה. **גיח** וְאַצּוֹ אֲתָכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-בְּנֵי-חֵיל. **גיט** רַק נְשִׁיכֶם וְטַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יָדַעְתִּי כִּי-מִקְנֵה רֵב
 לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם. **גיב** עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם כָּכֶם
 וַיִּרְשׁוּ גַם-הֵם אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְשַׁבְתֶּם
 אִישׁ לִירֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם. **גכא** וְאֶת-יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר:

עִינִיךָ הֲרֵאת אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנֵי הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּהֶכֶן-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל-הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אִתָּה עִבֵר שָׁמָּה. **גכב** לֹא תִירָאוּם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם.

גכג וְאֶתְחַנַּן אֶל-יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר. **גכד** אֲדַנִּי יְהוָה אִתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת-עַבְדְּךָ אֶת-גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת-יְדְּךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי-אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְבוּרֹתֶיךָ. **גכה** אַעֲבֹרָה-נָא וְאֶרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: הֲהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוּ. **גכו** וַיַּתְעִבֵר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב-לָךְ אֵל-תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה. **גכז** עָלֶה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וּשְׂא עִינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרַחְהוּרָאֵה בְּעִינֶיךָ: כִּי-לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. **גכח** וְצוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ וְאִמְצָהוּ: כִּי-הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה. **גכט** וַיָּנֹשֶׁב בְּגִיא מוֹל בַּיִת פְּעוֹר.

דא וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל-הַחֲקִים וְאֶל-הַמְּשֻׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם. **דב** לֹא תִסְפוּ עַל-הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמִּנּוּל־שְׁמֹר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם. **דג** עִינֵיכֶם הֲרֵאוֹת אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר: כִּי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּעַל-פְּעוֹר הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקְרָבָךְ. **דד** וְאַתֶּם הַדֹּבְקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם. **דה** רֵאֵה לְמִדְּתֵי אֶתְכֶם חֲקִים וּמְשֻׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי: לַעֲשׂוֹת כְּבִבְקָרֵב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **דו** וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֲכַמְתֶּם וּבִינַתְכֶם לְעִינֵי הָעַמִּים: אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל-הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עִם-חָכְם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה. **דז** כִּי מִי-גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-קְרָאֵנוּ אֵלָיו. **דח** וּמִי גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר-לוֹ חֲקִים וּמְשֻׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם. **דט** רַק הַשְּׁמֹר לָךְ וּשְׁמֹר נִפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-רָאוּ עִינֶיךָ וּפֶן-יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָךָ וּלְבַנֵּי בְנֵיךָ. **די** יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּאָמַר יְהוָה אֵלַי הַקְּהֵל-לִי אֶת-הָעָם וְאִשְׁמַעֵם אֶת-דְּבָרֶי: אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אוֹתִי כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה וְאֶת-בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן. **דיא** וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בְּעַר בְּאֵשׁ עַד-לֵב הַשָּׁמַיִם חֲשָׁךְ עָנָן וְעַרְפֶּל. **דיב** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וְתִמּוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים זֹלַתִּי קוֹל. **דיג** וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר

צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על-שני לחות אבנים. **דיז** ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים: לעשות אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. **דטו** ונשמרתם מאד לנפשתיכם: כי לא ראיתם כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש. **דטז** פן-תשחתו וועשיתם לכם פסל תמונת כל-סמל: תבנית זכר או נקבה. **דז** תבנית כל-בהמה אשר בארץ תבנית כל-צפור כנף אשר תעוף בשמים. **דח** תבנית כל-רמש באדמה תבנית כל-דגה אשר-במים מתחת לארץ. **דיט** ופן-תשא עיניך השמימה וראית את-השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל-השמים. **דכ** ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה ביום הזה. **דכא** ויהוה התאנף-בי על-דבריכם וישבע לבלתי עברי את-הירדן ולבלתי-בא אל-הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה. **דכב** כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את-הירדן ואתם עברים וירשתם את-הארץ הטובה הזאת. **דכג** השמרו לכם פן-תשכחו את-ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה אלהיך. **דכד** כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא: אל קנא.

דכה כי-תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה-אלהיך להכעיסו. **דכו** העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ כי-אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: לא-תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדון. **דכז** והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה. **דכח** ועבדתם-שם אלהים מעשה ידי אדם: עץ ואבן אשר לא-יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחו. **דכט** ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומצאת: כי תדרשנו בכל-לבבך ובכל-נפשך. **דל** בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקלו. **דלא** כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבותיך אשר נשבע להם. **דלב** כי שאל-נא לימים ראשנים אשר-היו לפניך למן-היום אשר ברא אלהים אדם על-הארץ ולמקצה השמים ועד-קצה השמים: הנהייה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו. **דלג** השמע עם קול אלהים מדבר מתוך-האש באשר-שמעת אתה ויחי. **דלד** או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי

מקרב גוי במסות באתות ובמופתים ובמלחמה ובגיד חזקה ובזרוע נטויה
 ובמוראים גדלים: ככל אשר-עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך. **דלה**
 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים: אין עוד מלבדו. **דלו** מן-השמים
 השמייעך את-קלו לִיסְרָף ועל-הארץ הראך את-אשו הגדולה ודבריו שמעת
 מתוך האש. **דלו** ותחת כי אהב את-אבתך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
 בכחו הגדל ממצרים. **דלח** להוריש גוים גדלים ועצמים ממהמפניך להביאך
 לתת-לך את-ארצם נחלהכיום הזה. **דלט** וידעת היום והשבת אל-לבבך כי
 יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת: אין עוד. **דמ** ושמת
 את-חקיו ואת-מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב לך ולבניך
 אחריך ולמען תאריך ימים על-האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל-הימים.
דמא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש. **דמב** לנס שמה
 רוצח אשר ירצח את-רעהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם ונס
 אל-אחת מן-הערים האלו. **דמוג** את-בצר במדבר בארץ המישור לראובני
 ואת-ראמת בגלעד לגדי ואת-גולן בבשן למנשי. **דמד** וזאת התורה אשר-שם
 משה לפני בני ישראל. **דמה** אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה
 אל-בני ישראל בצאתם ממצרים. **דמו** בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ
 סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבוןאשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים. **דמוז** ויירשו את-ארצו ואת-ארץ עוג מלך-הבשן שני מלכי האמורי
 אשר בעבר הירדן מזרח שמש. **דמח** מערער אשר על-שפת-נחל ארנן ועד-הר
 שיאן הוא חרמון. **דמט** וכל-הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבהתחת
 אשדוד הפסגה.

הא ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את-החקים
 ואת-המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
 לעשתם. **הב** יהוה אלהינו כרת עמנו בריתבחרב. **הג** לא את-אבתינו כרת
 יהוה את-הברית הזאת: כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים. **הד** פנים
 בפנים דבר יהוה עמכם בהרמתוך האש. **הה** אנכי עמד בין-יהוה וביניכם
 בעת ההוא להגיד לכם את-דבר יהוה: כי יראתם מפני האש ולא-עליתם בהר
 לאמר.

הו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא-יהיה לך
 אלהים אחרים על-פני. **הז** לא-תעשה לך פסל כל-תמונה אשר בשמים
 ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. **חח** לא-תשתחוה להם

וְלֹא תַעֲבֹדִם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנְאֹפֵקֵד עֵוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים לְשָׁנָאִי. הִטּוּ וְעָשׂוּ חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֱהָבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו (מִצְוֹתַי).

הִי לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא: כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אִשְׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

הִיא שְׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. הַיּוֹם שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֶאכֶתְךָ. הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֶאכֶה אַתָּה וּבִנְךָ-וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ-וְאִמְתְּךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כַּמוֹךָ. הַיּוֹם וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת.

הִטּוּ כַּבֵּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

הִטּוּ לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאֹף וְלֹא תִגְנֹב וְלֹא-תַעֲנֶה בְרַעַף עַד שׁוֹא. הִיזוּ וְלֹא תַחֲמֹד אִשְׁתֵּי רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ.

הִיחַ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דַּבֵּר יְהוָה אֵל-כָּל-קְהֵלְכֶם בְּהַר מֹתוֹן הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסֹּף וַיִּכְתַּבְם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּןם אֵלַי. הִיטּוּ וַיְהִי כַּשְּׁמַעְכֶם אֶת-הַקּוֹל מֹתוֹן הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בָּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל-רְאִישֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם. הִכּוּ וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ וְאֶת-קִלּוֹ שְׁמַעְנוּ מֹתוֹן הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחִי. הִכֵּא וְעַתָּה לָמָּה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְךָ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְנַנֵּן. הִכֵּב כִּי מִי כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדַּבֵּר מֹתוֹן-הָאֵשׁ כְּמִנוּוִיחִי. הִכֵּג קָרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת תִּדְבָר אֱלֵינוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ. הִכֵּד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרְכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךָ הִיטִיבוּ כָּל-אֲשֶׁר דִּבְרוּ. הִכֵּה מִי-יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשִׁמּוֹר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי כָּל-הַיָּמִים: לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם. הִכּוּ לָךְ אָמַר לָהֶם: שׁוּבוּ לָכֶם לְאֱהָלֵיכֶם. הִכּוּ וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשִׁפְטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדָם וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ. הִכֵּחַ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם: לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל. **הכט** בְּכֹל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלְכוּ: לְמַעַן תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן. **וא** וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **וב** לְמַעַן תִּירָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצַוֶּה אֶתְּךָ וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ בְּנֶךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ. **וג** וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבוּן מְאֹד: כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ.

וד שָׁמַע יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. **וה** וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל-לִבְבְּךָ וּבְכֹל-נַפְשְׁךָ וּבְכֹל-מְאֹדְךָ. **וו** וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ-לִבְבְּךָ. **וז** וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָדְךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשַׁבְּתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. **וח** וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. **וט** וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וי וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָךְ: עָרִים גְּדֹלוֹת וְטוֹבֹת אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתָ. **ויא** וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל-טוֹב אֲשֶׁר לֹא-מְלֵאתָ וּבֵרַת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא-חֲצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׁבַעְתָּ. **ויב** הַשֹּׁמֵר לָךְ פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים. **ויג** אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע. **ויד** לֹא תִלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם. **וטו** כִּי אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ: פֶּן-יִחַרָה אַף-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידֲךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

וטז לֹא תִנְסוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמִּסָּה. **ויז** שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּה. **ויח** וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּבָאתָ וִירְשַׁת אֶת-הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם. **ויט** לְהַדְרִיךְ אֶת-כָּל-אֵיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה.

וכ כִּי-יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר: מָה הָעֲדוֹת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם. **וכא** וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ עַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיִּצְיָאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה. **וכב** וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל-בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ. **וכג** וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֶתְנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. **וכד** וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל-הַיָּמִים לְחִיתָנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה. **וכה**

וצדקה תהיה-לנו: כי-נשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת לפני יהוה
 אלהינוכאשר צונו.
זא כי יביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונשל
 גוים-רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי
 והיבוסישבעה גוים רבים ועצומים ממך. **זב** ונתנם יהוה אלהיך
 לפניךוהפיתם: החרם תחרים אתם לא-תכרת להם ברית ולא תחנם. **זג** ולא
 תתחתן בם: בתך לא-תתן לבנו ובתו לא-תקח לבנך. **זד** כי-יסיר את-בנך
 מאחרי ועבדו אלהים אחרים ותרה אף-יהוה בכם והשמידך מהר. **זה**
 כי-אם-כה תעשו להםמזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירם תגדעון
 ופסיליהם תשרפון באש. **זו** כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך: בך בחר יהוה
 אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על-פני האדמה. **זי** לא מרבכם
 מכל-העמים חשק יהוה בכםויבחר בכם: כי-אתם המעט מכל-העמים. **זח** כי
 מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה
 אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך-מצרים. **זט** וידעת
 כי-יהוה אלהיך הוא האלהים: האל הנאמןשמר הברית והחסד לאהבו
 ולשמרי מצותו לאלף דור. **זי** ומשלים לשנאיו אל-פניו להאבידו: לא יאחר
 לשנאו אל-פניו ישלם-לו. **זיא** ושמרת את-המצוה ואת-החקים
 ואת-המשפטים אשר אנכי מצוך היוםלעשותם.
זיב והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתםושמר
 יהוה אלהיך לך את-הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבתך. **זיג** ואהבך
 וברכך והרבה וברך פרי-בטנך ופרי-אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך
 שגר-אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבתך לתת לך. **זיד**
 ברוך תהיה מכל-העמים: לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. **זטו** והסיר
 יהוה ממך כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם
 בכל-שנאיך. **זטז** ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך-לא-תחוס
 עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך.
זיז כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. **זיח** לא
 תירא מהם: זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים. **זיט**
 המסות הגדלות אשר-ראו עיניך והאותות והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה
 אשר הוצאך יהוה אלהיך כן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה ירא
 מפניהם. **זכ** וגם את-הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם: עד-אבד הנשארים

וְהִנְסִיתֶם מִפְּנֵיָהּ. **זכא** לא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם: כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. **זכב** וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מֵעַט מְעַט: לֹא תוֹכַל כִּלְתֶם מֵהָר פֶּן-תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה. **זכג** וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מֵהוּמָה גְדֹלָה עַד הַשָּׁמַדִּים. **זכד** וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהֶאֱבַדְתָּ אֶת-שָׁמַם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׁמַדִּים אִתְּם. **זכה** פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ לֹא-תַחַמַּד כְּסָף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחֹתָ לָךְ פֶּן תִּקְוֶשׁ בוֹ כִּי תוֹעֵבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא. **זכו** וְלֹא-תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל-בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חָרָם כְּמָהוּ שִׁקְץ תִּשְׁקָצְנוּ וְתַעֲב וְתַתְּעֲבֻנוּ כִּי-חָרָם הוּא.

חא כָּל-הַמְצָוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת: לִמְעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם. **חב** וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר: לִמְעַן עֲנֹתְךָ לְנִסְתֹתְךָ לְדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמַּר מִצְוֹתַי-לֹא. **חג** וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכַלְךָ אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ וְלֹא יָדַעוּן אֲבֹתֶיךָ: לִמְעַן הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה יַחֲיֶה הָאָדָם. **חד** שְׁמַלְתְּךָ לֹא בִלְתָה מֵעֲלֶיךָ וְרָגְלְךָ לֹא בְצַקְהֶזָה אַרְבַּעִים שָׁנָה. **חה** וַיִּדַּעְתָּ עַם-לְבָבְךָ: כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ. **חו** וְשִׁמְרַתְּ אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וְלִירְאָה אֹתוֹ. **חז** כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאֶךָ אֶל-אָרֶץ טוֹבָה: אָרֶץ נַחְלֵי מַיִם עֲיִנַת וְתַהֲמוֹת יְצֵאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר. **חח** אָרֶץ חֲטָה וְשָׁעֲרָה וְגִפְּוֹן וְתֵאֵנָה וְרִמּוֹן אָרֶץ-זֵית שָׁמֶן וְדָבָשׁ. **חט** אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנֵּת תֹּאכַל-בָּהּ לְחֶם-לֹא-תַחַסֵּר כֹּל בָּהּ אָרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בְּרָזָל וּמֵהַרְרִיקָה תַחְצֹב נְחֹשֶׁת. **חי** וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכַתְּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ. **חיא** הַשְּׁמֶר לָךְ פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם. **חיב** פֶּן-תֹּאכַל וְשָׂבַעְתָּ וּבִתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבַּתָּ. **חיג** וּבְקִרְךָ וְצֵאֲנֶךָ יִרְבִּין וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה-לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר-לָּךְ יִרְבֶּה. **חיד** וְרָם לְבָבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. **חטו** הַמוֹלִיכָה בְּמִדְבָר הַגָּדֹל וְהַנוֹרָא נָחַשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצַמָּאוֹן אֲשֶׁר אִין-מַיִם הַמוֹצִיא לָּךְ מִיַּם מְצוֹר הַחֲלָמִישׁ. **חטז** הַמֹּאכַלְךָ מִן בְּמִדְבָר אֲשֶׁר לֹא-יָדַעוּן אֲבֹתֶיךָ: לִמְעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן נִסְתֹתְךָ לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ. **חיז** וְאָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ: כֹּחִי וְעֹצְמִי יָדִי עָשָׂה לִי אֶת-הַחֵיל הַזֶּה. **חיח** וְזָכַרְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִתָּן לָּךְ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל: לִמְעַן הִקִּים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְתֶּיךָ כִּי־הָיָה.

חֵיט וְהָיָה אִם-שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעֲדֹתִי בְכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד וְתֹאבְדוּן. **חכ** כַּגֹּיִם אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֹּן וְתֹאבְדוּן: עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

טא שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ עֵבֶר הַיּוֹם אֶת-הַיְרֵדוֹן לְבֹא לְרִשְׁתָּ גֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִמֶּדְעָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׂמַיִם. **טב** עִם-גְּדוֹל וָרֶם בְּנֵי עֲנָקִים: אֲשֶׁר אֶתְּהָ יָדַעְתָּ וְאֶתְּהָ שָׁמַעְתָּמִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק. **טג** וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא-הָעֵבֶר לִפְנֵיךָ אֲשֶׁר אֲכָלְהוּוּא יִשְׁמִידֶם וְהוּא יִכְנִיעֶם לִפְנֵיךָ וְהוֹרֵשְׁתָּם וְהִאֲבַדְתָּם מִהָרַ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ. **טד** אֶל-תֹּאמַר בְּלִבְבְּךָ בְּהֲדוֹף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּם מִלִּפְנֵיךָ לֵאמֹר בְּצַדִּיקְתִּי הֵבִיאֲנִי יְהוָה לְרִשְׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת: וּבְרִשְׁעַת הַגֹּיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ. **טו** לֹא בְּצַדִּיקְתָּ וּבִישָׁר לְבָבְךָ אֶתְּהָ בָּא לְרִשְׁתָּ אֶת-אֲרָצָם: כִּי בְרִשְׁעַת הַגֹּיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. **טו** וַיִּדְעַתָּ כִּי לֹא בְּצַדִּיקְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: כִּי עִם-קִשְׁה-עֶרְף אֶתְּהָ. **טז** זָכַר אֶל-תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר-הִקְצַפְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבָּר: לְמַן-הַיּוֹם אֲשֶׁר-יָצַאתָ מֵאֲרָץ מִצְרַיִם עַד-בְּאֲכֹם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה מִמֵּרִים הָיִיתָ עִם-יְהוָה. **טז** וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתָּ אֶת-יְהוָה וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְּכֶם. **טז** בַּעֲלַתִּי הִקְרָה לְקַחַת לֹוּחַת הָאֲבָנִים לֹוּחַת הַבְּרִית אֲשֶׁר-כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וְאַשְׁבַּ בְּהָר אֲרָבַעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה לָחֵם לֹא אָכַלְתִּי וַיִּמֵּם לֹא שָׁתִיתִי. **טיז** וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת-שְׁנֵי לֹוּחַת הָאֲבָנִים כְּתוּבִים בְּאֲצַבַּע אֱלֹהִים וְעָלִיהֶם כָּכֹל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֲשֵׁבָיוֹם הַקָּהָל. **טיח** וַיְהִי מִקֶּץ אֲרָבַעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת-שְׁנֵי לֹוּחַת הָאֲבָנִים לְחֹוֹת הַבְּרִית. **טיח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מִהָר מִזֶּה כִּי שָׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצַאתָ מִמִּצְרַיִם: סָרוּ מִהָר מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה. **טיח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: רְאִיתִי אֶת-הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם-קִשְׁה-עֶרְף הוּא. **טיח** הֲרַף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֶם וְאַמְחָה אֶת-שְׁמִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי-עָצוּם וָרַב מִמֶּנּוּ. **טטו** וְאַפֹּן וְאַרְד מִן-הָהָר וְהָהָר בַּעַר בְּאֵשׁ וּשְׁנֵי לֹוּחַת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי. **טטז** וְאַרְא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מִסְכָּה: סָרְתֶם מִהֲרַמֵּן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶתְּכֶם. **טטז** וְאַתְּפֹשׁ בְּשְׁנֵי הַלְּחֹוֹת וְאַשְׁלַכְם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאַשְׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם. **טטז** וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כִּרְאשֹׁנָה אֲרָבַעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה לָחֵם לֹא אָכַלְתִּי וַיִּמֵּם לֹא שָׁתִיתִי: עַל כָּל-חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה

לְהַכְעִיסוּ. **טִיט** כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד
 אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפְּעַם הַהוּא. **טכ** וּבִאֲהָרֹן הַתְּאֲנָף יְהוָה
 מֵאִדְלֵה־שְׁמִידוֹ וְאֶתְפַּלֵּל גַּם-בְּעַד אֲהָרֹן בְּעֵת הַהוּא. **טכא** וְאֶת-חַטָּאתְכֶם
 אֲשֶׁר-עָשִׂיתֶם אֶת-הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֲשֶׁרְךָ אִתּוֹ בָּאֵשׁ וְאָכַת אִתּוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד
 אֲשֶׁר-דִּק לְעֹפֹר וְאֲשַׁלֵּךְ אֶת-עֹפְרוֹ אֶל-הַנַּחַל הַיַּרְדֵּן מִן-הַהָר. **טכב** וּבַתְּבַעֲרָה
 וּבַמַּסָּה וּבַקְּבֻרַת הַתְּאֹוֹהַמְקַצְפִּים הֵייתֶם אֶת-יְהוָה. **טכג** וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם
 מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לֵאמֹר עָלוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרוּ אֶת-פִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקִלּוֹ. **טכד** מִמָּרִים הֵייתֶם עִם-יְהוָה
 מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם. **טכה** וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת-אַרְבָּעִים
 הַלַּיְלָהאֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי: כִּי-אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם. **טכו** וְאֶתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה
 וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱל-תִשְׁחַח עִמָּךְ וּנְחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגֹדְלֶךָאֲשֶׁר-הוֹצֵאתָ
 מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה. **טכז** זָכֹר לְעַבְדֶּיךָלְאֲבֹרָהֶם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: אֱל-תִפְּוֹן
 אֶל-קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל-רָשָׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ. **טכח** פֶּן-יֵאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִבְּלִי יִכְלַת יְהוָה לְהַבִּיאֵם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-דִּבַּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתָ
 אוֹתָם הוֹצִיאֵם לְהַמַּתֵּם בַּמִּדְבָּר. **טכט** וְהֵם עִמָּךְ וּנְחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחֲךָ
 הַגָּדֹל וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָה.

יא בְּעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי פֶּסֶל-לֶךָ שְׁנֵי-לוּחֹת אֲבָנִים פְּרָאשָׁנִים וְעֵלָה אֵלַי
 הִהְרָה וְעָשִׂיתָ לֶךָ אֲרוֹן עֹץ. **יב** וְאָכַתָּב עַל-הַלְּחֹת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
 עַל-הַלְּחֹת הַפְּרָאשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשָׁמַתָּם בְּאֲרוֹן. **יג** וְאָעַשׂ אֲרוֹן עֹצֵי שֹׁטִים
 וְאֶפְסֹל שְׁנֵי-לְחֹת אֲבָנִים פְּרָאשָׁנִים וְאָעַל הִהְרָה וּשְׁנֵי הַלְּחֹת בְּיָדִי. **יד** וַיִּכְתַּב
 עַל-הַלְּחֹת כַּמְכָּתֵב הַרְאִשׁוֹן אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֵלַיכֶם בְּהָר
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקֶּהֶל וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֵלַי. **יה** וְאָפֹן וְאָרַד מִן-הַהָר וְאָשַׁם
 אֶת-הַלְּחֹת בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם כַּאֲשֶׁר צִוִּנִי יְהוָה. **יז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ
 מִבְּאֵרֶת בְּנֵי-יַעֲקֹבמוֹסְרָה שֵׁם מֵת אֲהָרֹן וַיִּקְבְּרוּ שָׁם וַיִּכְהֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו. **יז**
 מִשָּׁם נָסְעוּ הַגִּדְגָדָה וּמִן-הַגִּדְגָדָה יִטְבַּתָּה אֲרָץ נַחֲלֵי מַיִם. **יח** בְּעֵת הַהוּא
 הַבְּדִיל יְהוָה אֶת-שֵׁבֶט הַלְּוִי לְשֵׂאת אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָהלְעַמֹּד לִפְנֵי יְהוָה
 לְשִׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **יט** עַל-כֵּן לֹא-הָיָה לְלְוִי חֵלֶק
 וּנְחִלָּהעִם-אֲחֵיו: יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ. **י** וְאֲנֹכִי עִמָּדְתִּי
 בְּהָר כְּיָמִים הַרְאִשִׁיםאַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפְּעַם
 הַהוּואלֹא-אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ. **י** וַיֵּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֶךָ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעַם
 וַיָּבֵאוּ וַיִּירְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם.

יִיב וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמּוֹךְ: כִּי אִם-לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלַכְתָּ בְּכָל-דַּרְכָיו וּלְאֶהְבָה אֹתוֹ וּלְעַבְדֹת אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. **יִיג** לִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת-חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֹךְ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ. **יִיד** הֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ. **יִטו** רַק בְּאַבְתְּיֶיךָ חֲשֵׁק יְהוָה לְאֶהְבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים כִּיֹּם הַזֶּה. **יִטז** וּמִלֶּתְם אֶת עַרְלַת לִבְבְּכֶם וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד. **יִיז** כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים: הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד. **יִיח** עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֶהֱבֶה גֵר לִתֵּת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה. **יִיט** וְאַהֲבִתָּם אֶת-הַגֵּר: כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם. **יכ** אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבֹק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע. **יכא** הוּא תִהְלֶתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר-עֲשֵׂה אֹתְךָ אֶת-הַגְּדֹלֹת וְאֶת-הַנּוֹרָאֹת הָאֵלָה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. **יכב** בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אַבְתְּיֶיךָ מִצְרִימָה וְעַתָּה שְׂמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב. **יכא** וְאַהֲבִתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמֵרָתוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתֵיכֶם-כָּל-הַיָּמִים. **יכב** וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת-בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֶת-מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶת-גְּדֹלוֹאֹת-יָדוֹ הַחֲזָקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה. **יכג** וְאֶת-אֹתֹתָיו וְאֶת-מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וּלְכָל-אֶרֶצוֹ. **יכד** וְאֲשֶׁר עֲשֵׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכְבוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת-מֵי יַם-סוּף עַל-פְּנֵיהֶם בְּרִדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדוּם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **יכה** וְאֲשֶׁר עֲשֵׂה לְכֶם בְּמִדְבָר עַד-בְּאַכְס עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **יכו** וְאֲשֶׁר עֲשֵׂה לְדַתְּךָ וּלְאַבְיָרִים בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן-רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתִּבְלַעֵם וְאֶת-בְּתִיָּהֶם וְאֶת-אֶהֲלֵיהֶם וְאֶת כָּל-הַיָּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל-יִשְׂרָאֵל. **יכז** כִּי עֵינֵיכֶם הָרִאֹת אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עֲשֵׂה. **יכח** וְשִׁמְרַתֶם אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֹךְ הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבְאֵתְם וּיְרַשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **יכט** וּלְמַעַן תִּתְּאוּ וְיָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאַבְתְּיֶיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ. **יכ** כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יִצְאֶתֶם מִשָּׁם: אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלְךָ כְּגֹן הַיָּרֵק. **יכא** וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לְמִטַּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה-מֵיָם. **יכב** אֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשׁ אֹתָהּ: תִּמְיֵד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהִמְרָשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה.

יאיג והיה אם-ששמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. **יאיז** ונתתי מטו-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך. **יאטו** ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. **יאטז** השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. **יאיו** וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מטו והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם. **יאיח** ושמתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-ידיכם והיו לטוטפת בין עיניכם. **יאית** ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. **יאכ** וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך. **יאכא** למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ.

יאכב כי אם-שמור תשמרון את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה: לאהבה את-יהוה אלהיכם ללכת בכל-דרכיו ולדבקה בו. **יאכג** והוריש יהוה את-כל-הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם. **יאכד** כל-המקום אשר תדרוך כף-רגלכם בולכם יהיה: מן-המדבר והלבנון מן-הנהר נהר-פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם. **יאכה** לא-יתיצב איש בפניכם: פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על-פני כל-הארץ אשר תדרכו-בה כאשר דבר לכם.

יאכו ראה אנכי נתן לפניכם היום: ברכה וקללה. **יאכז** את-הברכה אשר תשמעו אל-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום. **יאכח** והקללה אם-לא תשמעו אל-מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן-הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום: ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא-ידעתם. **יאכט** והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונתתה את-הברכה על-הר גרזים ואת-הקללה על-הר עיבל. **יאל** הלא-המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה. **יאלא** כי אתם עברים את-הירדן לבא לרשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם-בה. **יאלב** ושמרתם לעשות את כל-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום. **יאלא** אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה: כל-הימים אשר-אתם חיים

על-הַאֲדָמָה. **יבב** אֲבָד וְתֵאבְדוּן אֶת-כָּל-הַמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם: עַל-הַהָרִים הַרְמִים וְעַל-הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעְוִן. **יבג** וְנִתְצַתֶּם אֶת-מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת-מִצְבְּתֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת-שָׁמֶם מִן-הַמְקוֹם הַהוּא. **יבד** לֹא-תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יבה** כִּי אִם-אֶל-הַמְקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שִׁבְטֵיכֶם לְשׁוּם אֶת-שְׁמוֹ שֶׁסָּלַשְׁכֶּנּוּ תִדְרְשׁוּ וּבֹאֲתָ שָׁמָּה. **יבו** וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיתֶיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמוֹת יְדְכֶם וְנֹדְרֵיכֶם וְנֹדְבֵיתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקֹרְכֶם וְצֹאנְכֶם. **יבז** וְאֶכְלֹתֶם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ. **יבח** לֹא תַעֲשׂוּן כְּכָל אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֲשִׂים פֹּה הַיּוֹם: אִישׁ כָּל-הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו. **יבט** כִּי לֹא-בֹאֲתֶם עַד-עֲתָה אֶל-הַמְנוּחָה וְאֶל-הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ. **יבי** וְעִבְרֹתֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן וּיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל-אֵיבֵיכֶם מִסָּבִיב וּיִשְׁבְּתֶם-בְּטָח. **יביא** וְהָיָה הַמְקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שֶׁסָּמָה תִּבְיָאוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם: עֲלֵיתֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וּתְרֹמֹת יְדְכֶם וְכָל מִבְּחַר נֹדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה. **יביב** וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהוּתֵיכֶם וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם. **יביג** הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן-תַּעֲלֶה עֲלֵיתִיךָ בְּכָל-מְקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה. **יביז** כִּי אִם-בְּמְקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבֻטֵיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֵיתִיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה. **יבטו** רַק בְּכָל-אֹתוֹת נִפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאֶכְלֹתָ בָשָׂר כִּבְרַפְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ בְּכָל-שַׁעְרֵיךָ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי וְכֹאֵיל. **יבטז** רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ: עַל-הָאֶרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם. **יביז** לֹא-תֹכַל לֶאֱכֹל בְּשַׁעְרֵיךָ מַעֲשֵׂר דְגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקֹרְךָ וְצֹאנְךָ וְכָל-נֹדְרֵיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹר וְנֹדְבֵיתֶיךָ וְתְרוּמוֹת יְדְךָ. **יביח** כִּי אִם-לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תֹאכְלֶנּוּ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בּוֹאֲתָה וּבִנְךָ וְעַבְדְּךָ וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיךָ וּשְׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יְדְךָ. **יביט** הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן-תַּעֲזֹב אֶת-הַלְוֵי כָּל-יָמֶיךָ עַל-אֲדָמְתֶךָ.

יבכ כִּי-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת-גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לָךְ וְאָמַרְתָּ אֲכַלְהָ בָשָׂר כִּי-תֵאָוֶה נִפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בְּשָׂר בְּכָל-אֹתוֹת נִפְשֶׁךָ תֹאכַל בָּשָׂר. **יבכא** כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשׁוּם שְׁמוֹ שֶׁם וְזִבְחָתָּ מִבְּקֹרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָךְ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְאֶכְלֹתָ בְּשַׁעְרֵיךָ בְּכָל אֹתוֹת נִפְשֶׁךָ. **יבכב** אֵדָּ כַּאֲשֶׁר

וְאָכַל אֶת-הַצִּבִי וְאֶת-הָאֵילָן תֹּאכְלוּ: הַטֵּמֵא וְהַטְהוֹר יִחָדוּ יֹאכְלוּ. **יבכג** רַק חֹזֵק לְבַלְתִּי אָכַל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם-הַבָּשָׂר. **יבכד** לֹא תֹאכְלוּ: עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכוּ כַּמַּיִם. **יבכה** לֹא תֹאכְלוּ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה. **יבכו** רַק קִדְשִׁיךָ אֲשֶׁר-יְהִיו לָךְ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבֹאתָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה. **יבכז** וְעָשִׂיתָ עֲלֵתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם-זִבְחֶיךָ יִשָּׂף: עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכַל. **יבכח** שָׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה: לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ עַד-עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

יבכט כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵיךְ וִירִשְׁתָּ אֹתָם וַיִּשְׁבְּתָ בְּאֶרֶץ. **יבל** הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן-תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׁמֹדִים מִפְּנֵיךְ וּפֶן-תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-אֱלֹהֵיהֶם וְאָעֲשֶׂה-כֵן גַּם-אֲנִי. **יבלא** לֹא-תַעֲשֶׂה כֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כָל-תּוֹעֵבֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁנֵא עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם. **יגא** אֶת כָּל-הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: לֹא-תִסֹּף עָלְיוֹ וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ.

יגב כִּי-יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נְבִיא אוֹ חֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת. **יגג** וּבֵא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר: נִלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא-יַדְעֶתֶם וְנִעֲבָדֶם. **יגד** לֹא תִשְׁמַע אֶל-דְּבָרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל-חֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא: כִּי מִנִּסָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הִישָׁכֶם אֱהָבִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. **יגה** אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבִקְלוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבְּקוּן. **יגו** וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבֶּר-סָרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפִּדְךָ מִבַּיִת עֲבָדִים לְהַדְיָחָךְ מִן-הַדְרָךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בָּהּ וּבַעֲרֹתָ הָרַע מִקִּרְבְּךָ.

יגז כִּי יִסִּיתְךָ אַחִיךָ בֶן-אִמְךָ אוֹ-בִנְךָ אוֹ-בֵתְךָ אוֹ אִשְׁתְּ חֵיקְךָ אוֹ רַעַךְ אֲשֶׁר כִּנְפֹשְׁךָ בִּסְתֵר לֵאמֹר: נִלְכָּה וְנִעֲבָדָה אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יַדְעֶתָ אֶתָּה וְאַבְתִּיךָ. **יגח** מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחֻקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ. **יגט** לֹא-תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא-תַחֲוֶס עֵינֶיךָ עָלָיו וְלֹא-תַחְמַל וְלֹא-תִכְסֶה עָלָיו. **יגי** כִּי הָרַג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תַּהֲיֶה-בוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וַיֵּד כָּל-הָעָם בְּאַחֲרָנָה. **יגיא** וְסִקְלֹתוֹ בְּאֲבָנִים וּמָת: כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְיָחָךְ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת

עבדים. יגיב וכל-ישראל ישמעו ויראון ולא-יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך.

יגיב כי-תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר. יגיב יצאו אנשים בני-בליעל מקרבך וידיחו את-ישבי עירם לאמר: נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא-ידעתם. יגטו ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך. יגטו הנה תכה את-ישבי העיר ההוא לפי-חרב: החרם אתה ואת-כל-אשר-בה ואת-בהמתה לפי-חרב. יגיז ואת-כל-שקלה תקבץ אל-תוף רחבה ושרפת באש את-העיר ואת-כל-שקלה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד. יגיח ולא-ידבק בידך מאומה מן-החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן-לך רחמים ורחמך והרבך באשר נשבע לאבתך. יגיט כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך.

ידא בנים אתם ליהוה אלהיכם: לא תתגדדו ולא-תשימו קרחה בין עיניכם למת. ידב כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על-פני האדמה. ידג לא תאכל כל-תועבה. ידז זאת הבהמה אשר תאכלו: שור שנה כשבים ושה עזים. ידה איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר. ידו וכל-בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו. ידז אף את-זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה: את-הגמל ואת-הארנבת ואת-השפן כי-מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם. ידח ואת-החזיר כי-מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. ידט את-זה תאכלו מכל אשר במים: כל אשר-לו סנפיר וקשקשת תאכלו. ידי וכל אשר אין-לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם. ידיא כל-צפור טהרה תאכלו. ידיב וזה אשר לא-תאכלו מהם: הנשר והפרס והעזניה. ידיג והראה ואת-האיה והדיה למינה. ידיז ואת כל-ערב למינו. ידטו ואת בת היענה ואת-התחמס ואת-השחף ואת-הנץ למינהו. ידטו את-הכוס ואת-הינשוף והתנשמת. ידיז והקאת ואת-הרחמה ואת-השקף. ידיח והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף. ידיט וכל שרץ העוף טמא הוא לכם: לא יאכלו. ידכ כל-עוף טהור תאכלו. ידכא לא תאכלו כל-נבלה

לָגַר אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ תִּתְנַנֵּה וְאָכְלָה אוֹ מִכֹּר לִנְכָרִיכִי עִם קְדוּשׁ אֶתָּה לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ.

יִזְכָּב עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל-תְּבוּאוֹת זֶרְעֶךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה. **יִזְכָּג** וְאָכְלָתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מֵעַשָׂר דָּגְנֶךָ תִּירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקֹרֶךָ וְצֹאנֶךָ: לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-הַיָּמִים.

יִזְכָּד וְכִי-יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹכִי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹמֵי שְׁמוֹ שָׁם: כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **יִזְכָּה** וְנִתְּתָה בַּכֶּסֶף
וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ. **יִזְכּוּ** וְנִתְּתָה
הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר-תִּאֱוִיָה נִפְשָׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ
נִפְשָׁךָ וְאָכְלָתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֶתָּה וּבֵיתֶךָ. **יִזְכּוּ** וְהַלְוֵי
אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנּוּ: כִּי אֵין לּוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ.

יִזְכַּח מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂיךָ תְּבוּאוֹתֶיךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ
בְּשַׁעְרֶיךָ. **יִזְכַּט** וּבֹא הַלְוֵי כִי אֵין-לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהִגַּר וְהִיתּוֹם וְהֶאֱלַמְנָה
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשִׁבְעוּלְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֶךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה.

טוֹא מִקְצֵ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה. **טוֹב** וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל-בַּעַל
מִשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יֵשֶׁה בְּרַעְהוֹ: לֹא-יִגָּשׁ אֶת-רַעְהוֹ וְאֶת-אֲחִיו כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה
לַיהוָה. **טוֹג** אֶת-הַנֶּכְרִי תִגָּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת-אֲחִיךָ תִשְׁמֹט יָדֶךָ. **טוֹד** אֶפֶס
כִּי לֹא יִהְיֶה-בָּךְ אֶבְיוֹן: כִּי-בָרַךְ יִבְרַכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן-לָּךְ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ. **טוה** רַק אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם. **טוּ** כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לָּךְ וְהֶעֱבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאֶתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ
לֹא יִמְשְׁלוּ.

טוּ כִּי-יִהְיֶה בָּךְ אֶבְיוֹן מֵאֶחָד אֲחִיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָּךְ לֹא תֵאֱמַץ אֶת-לִבְבֶךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-יָדֶךָ מֵאֲחִיךָ הָאֶבְיוֹן. **טוח** כִּי-פָתַח
תִּפְתַּח אֶת-יָדֶךָ לוֹ וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטֵנּוּ דֵי מַחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ. **טוט** הַשְּׁמֹר לָּךְ
פֶּן-יִהְיֶה דְבַר עִם-לִבְבֶךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָּה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה
עֵינֶךָ בְּאֲחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עֲלֶיךָ אֶל-יְהוָה וְהָיָה בָּךְ חֶטָּא. **טוי** נָתַן
תִּתֵּן לוֹ וְלֹא-יִרַע לִבְבֶךָ בְּתִתֶּךָ לוֹ: כִּי בְּגִלְל הַדְּבַר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדֶךָ. **טוּיא** כִּי לֹא-יִחַדֵּל אֶבְיוֹן מִקְרֵב הָאֶרֶץ עַל-פֶּן
אֲנֹכִי מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת-יָדֶךָ לְאֲחִיךָ לַעֲנֶיךָ וּלְאֶבְיֶיךָ בְּאֶרֶץ.

טויב כּי-יִמְכַר לָךְ אֶחִידָךְ הָעֶבְרִי אוֹ הָעֶבְרִיָּה וְעֶבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית תִּשְׁלַחְנוּ חֹפְשֵׁי מַעֲמָדְךָ. **טויג** וְכִי-תִשְׁלַחְנוּ חֹפְשֵׁי מַעֲמָדְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם. **טויד** הַעֲנִיק תַעֲנִיק לוֹ מִצֵּאָנְךָ וּמִגְרָנְךָ וּמִיִּקְבֶּךָ: אֲשֶׁר בִּרְכָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֶּן-לוֹ. **טוטו** וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶךָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם. **טוטז** וְהָיָה כִּי-יֹאמֶר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעֲמָדְךָ: כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת-בֵּיתְךָ כִּי-טוֹב לוֹ עִמָּךְ. **טויו** וְלִקְחֹתָ אֶת-הַמְרָצֵעַ וְנִתְתָּה בְּאֲזָנוֹ וּבַדָּלֶת וְהָיָה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאַמְתְּךָ תַעֲשֶׂה-כֵּן. **טויח** לֹא-יִקְשֶׁה בְּעֵינֶךָ בְּשִׁלְחֹךָ אֹתוֹ חֹפְשֵׁי מַעֲמָדְךָ כִּי מִשְׁנָה שָׂכַר שְׂכִיר עֶבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה.

טויט כָּל-הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצֵאָנְךָ הַזָּכָר תִּקְדִישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲבֹד בְּבֶכֶר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגֹּז בְּכוֹר צֵאָנְךָ. **טווכ** לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ. **טווכא** וְכִי-יְהִי בּוֹ מוֹם פֶּסֶחַ אוֹ עוֹר כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. **טווכב** בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחְדּוּ כַּצְּבִי וְכַאֲיֵל. **טווכג** רַק אֶת-דָּמוֹ לֹא תֹאכַל: עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם.

טוזא שְׁמוֹר אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעִשִׂיתָ פֶּסֶחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לְלִילָה. **טוזב** וְזָבַחְתָּ פֶּסֶחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה לְשֶׁפֶן שְׁמוֹ שָׁם. **טוזג** לֹא-תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עָלָיו מִצוֹת לֶחֶם עֲנִי: כִּי בְּחִפְזוֹן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. **טוזד** וְלֹא-יֵרָאֶה לָךְ שָׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא-יָלִין מִן-הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן לַבֹּקֶר. **טוזה** לֹא תוֹכַל לְזַבַּח אֶת-הַפֶּסֶחַ בְּאַחַד שַׁעֲרֶיךָ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. **טוזו** כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֶׁפֶן שְׁמוֹשֶׁם תִּזְבַּח אֶת-הַפֶּסֶחַ בְּעֶרֶב: כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם. **טוזז** וּבִשְׁלֹתְךָ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ בַּבֹּקֶר וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ. **טוזח** שִׁשֶּׁת יָמִים תֹּאכַל מִצוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה.

טוזט שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפֹּר-לָךְ: מִהַחֵל חֲרָמֶשׁ בְּקַמָּה תַחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת. **טויו** וְעִשִׂיתָ חַג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נְדָבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֶּן: כַּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **טויא** וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּךָ וּבִתְּךָ וְעֶבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֱלֵמָנָה אֲשֶׁר

בְּקִרְבָּךְ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכּוֹן שְׁמוֹ שָׁם. **טז** וְזָכַרְתָּ כִּי-עֲבַד
הָיִיתָ בַּמִּצְרַיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה.
טז חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים: בְּאֶסְפָּדָּמְגֶרְנֶךָ וּמִקִּבְּךָ. **טז** וְשָׁמַחְתָּ
בַּחֲגֹךָ: אֶתְּךָ וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאִלְמָנָה אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ. **טז** שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה: כִּי
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְּ שְׂמֵחַ. **טז**
שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יֵרְאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַרְבַּחג הַמִּצּוֹת וּבַחֲג הַשִּׁבְעוֹת וּבַחֲג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרְאֶה אֶת-פְּנֵי יְהוָה רִיקִם.
טז אִישׁ אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כַּבְּרֶפֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָּךְ.
טז שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים תִּתֶּן-לָּךְ בְּכֹל-שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ
לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוֹ אֶת-הָעָם מִשִּׁפְט-צֶדֶק. **טז** לֹא-תִטֶּה מִשִּׁפְט לֹא תִכְפֹּר פָּנִים
וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹר עֵינֵי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים. **טז** צֶדֶק צֶדֶק
תִּרְדֹּף לְמַעַן תַּחֲיֶה וְיִרְשֶׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ.
טז לֹא-תִטַּע לָּךְ אֲשֶׁרָה כָּל-עֵץ: אֲצֵל מִזֵּבַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לָּךְ.
טז וְלֹא-תִקַּח לָּךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
יז לֹא-תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹסֵף לְדָבָר רָע: כִּי
תִזְעַבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא.
יז כִּי-יִמְצֵא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ: אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ לְעֵבֵר בְּרִיתוֹ. **יז** וַיִּלְךָ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וְלִשְׂמֹשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל-צִבָּא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי.
יז וְהִגַּד-לָּךְ וְשָׁמַעְתָּ וְדַרְשֶׁת הַיִּטְבוּהֵנָה אֲמַת נָכוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. **יז** וְהוֹצֵאת אֶת-הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת-הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת-הַדָּבָר הָרַע הַזֶּה אֶל-שַׁעְרֶיךָ אֶת-הָאִישׁ אוֹ אֶת-הָאִשָּׁה וְסִקַּלְתֶּם בְּאֲבָנִים
וּמָתוּ. **יז** עַל-פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמָּוֶת: לֹא יוֹמַת עַל-פִּי עֵד
אֶחָד. **יז** יָד הָעֵדִים תִּהְיֶה-בּוֹ בְּרֵאשִׁינָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל-הָעָם בְּאַחֲרֹנָה וּבַעֲרַת
הָרַע מִקִּרְבְּךָ.
יז כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בֵּין-דָּם לְדָם בֵּין-דִּין לְדִין וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע דְּבָרֵי
רִיבֹת בְּשַׁעְרֶיךָ: וְקָמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ. **יז**
וּבָאתָ אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל-הַשִּׁפְט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הֵהֵם וְדַרְשֶׁת וְהִגִּידוּ
לָּךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט. **יז** וְעָשִׂיתָ עַל-פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָּךְ מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִוָּרָד. **יז** עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר

יורוד ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה: לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל. **יזיב** והאיש אשר-יעשה בזדון לבלתי שמע אל-הכהן העלמד לשרת שם את-יהוה אלהיך או אל-השפוטומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל. **יזיג** וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד.

יזיד כי-תבא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי. **יזטו** שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו: מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיד הוא. **יזטז** רק לא-ירבה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד. **יזיז** ולא ירבה-לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה-לו מאד. **יזיח** והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר מלפני הכהנים הלויים. **יזיט** והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חיולמען ילמד ליראה את-יהוה אלהיו לשמור את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשתם. **יזכ** לבלתי רום-לבבו מאחיו ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל.

יחא לא-יהיה לכהנים הלויים כל-שבט לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו. **יחב** ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו: יהוה הוא נחלתו כאשר דבר-לו.

יחג וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבחאם-שור אם-שה: ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה. **יחד** ראשית דגנה תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן-לו. **יחה** כי בו בחר יהוה אלהיך מכל-שבטיך: לעמד לשרת בשם-יהוה הוא ובניו כל-הימים.

יחו וכי-יבא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל אשר-הוא גר שם ויבא בכל-אות נפשו אל-המקום אשר-יבחר יהוה. **יחז** ושרת בשם יהוה אלהיו וככל-אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה. **יחח** חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על-האבות.

יחט כי אתה בא אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך לא-תלמד לעשות פתועבת הגוים ההם. **יחי** לא-ימצא בך מעביר בנו-ובתו באש קסם קסמים מעונו ומנחש ומכשף. **יחיא** וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל-המתים. **יחיב** כי-תועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך. **יחג** תמים תהיה עם יהוה אלהיך. **יחיד** כי הגוים האלה

אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל-מְעַנְנִים וְאֶל-קִסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֹן נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **יחטו** נְבִיא מִקְרֹבָךְ מֵאַחֶיךָ כַּמְנִי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן. **יחטז** כָּל אֲשֶׁר-שָׁאַלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בַּיּוֹם הַקֶּהֱל לֵאמֹר: לֹא אִסַּף לִשְׁמֹעַ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת-הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא-אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת. **יחיו** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי: הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ. **יחיח** נְבִיא אֲקִים לָהֶם מִקְרֹב אַחִיהֶם כַּמוֹד וְנָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיו וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶנּוּ. **יחיט** וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִדְבֹר בְּשִׁמְיָאֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמוּ. **יחכ** אַךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזִּיד לְדַבֵּר דְּבַר בְּשִׁמִּי אֶת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יִדְבֹר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵיסוּמַת הַנְּבִיא הַהוּא. **יחכא** וְכִי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ: אֵיכָה נִדְעַ אֶת-הַדְּבַר אֲשֶׁר לֹא-דִבְרוּ יְהוָה. **יחכב** אֲשֶׁר יִדְבֹר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא-יְהִיָה הַדְּבַר וְלֹא יבֹא הוּא הַדְּבַר אֲשֶׁר לֹא-דִבְרוּ יְהוָה: בְּזָדוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיא לֹא תִגּוֹר מִמֶּנּוּ.

יטא כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶת-אֲרָצָם וּרְשָׁתָם וַיִּשְׁבַּת בְּעָרֵיהֶם וּבְבַתְיֵיהֶם. **יטב** שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ: בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ. **יטג** תִּכְיִן לָךְ הַדֶּרֶךְ וְשַׁלְשֶׁת אֶת-גְּבוּל אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-רֹצֵחַ. **יטד** וְזֶה דְבַר הַרְצֵחַ אֲשֶׁר-יָנוּס שָׁמָּה וְחָי: אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת-רֵעֵהוּ בְּבַלִּי-דַעַת וְהוּא לֹא-שֵׂנָא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֵטָם. **יטה** וְאֲשֶׁר יָבֵא אֶת-רֵעֵהוּ בַיַּעַר לְחֹטֵב עֵצִים וְנִדְחָה יָדוֹ בַּגֶּרֶן לְכָרֵת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבְּרָזֶל מִן-הָעֵץ וּמָצָא אֶת-רֵעֵהוּ וּמָת: הוּא יָנוּס אֶל-אַחַת הָעָרִים-הָאֵלֶּה וְחָי. **יטו** פֶּן-יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצֵחַ כִּי-יַחֲסֵם לִבּוֹ וְהִשְׁיִגוּ כִּי-יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִכְהוּ נַפְשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפָּט-מָוֶת כִּי לֹא שֵׂנָא הוּא לוֹ מִתְּמוּל שְׁלֵטָם. **יטז** עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֹנֶה לֵאמֹר: שְׁלֵשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ. **יטח** וְאִם-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ וְנָתַן לָךְ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּר לָתֵת לְאַבְתָּיִךְ. **יטט** כִּי-תִשְׁמֹר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹנֶה הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִלְכֹת בְּדַרְכָּיו כָּל-הַיָּמִים וַיִּסְפָּת לָךְ עוֹד שְׁלֵשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֵשׁ הָאֵלֶּה. **יטי** וְלֹא יִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וְהָיָה עֲלֶיךָ דָּמִים. **יטיא** וְכִי-יְהִיָה אִישׁ שֵׂנָא לְרֵעֵהוּ וְאַרְבַּ לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכְהוּ נַפְשׁ וּמָת וְנָס אֶל-אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה. **יטיב** וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וּמָת. **יטיג** לֹא-תַחֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דָּם-הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ.

יטוּד לֹא תִסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשִׁימִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאַרְצָךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ.

יטטו לא-יקום עד אחד באיש לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא: על-פי שני עדים או על-פי שלשה-עדים יקום דבר. יטטז כי-יקום עד-חמס באיש לענות בו סרה. יטטז ועמדו שני-האנשים אשר-להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם. יטיח ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר העד שקר ענה באחיו. יטיט ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך. יטכ והנשואים ישמעו ויראו ולא-יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך. יטכא ולא תחוס עינך: נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל.

כא כי-תצא למלחמה על-איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם: כי-יהוה אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים. כב והיה כקרבכם אל-המלחמה ונגש הכהן ודבר אל-העם. כג ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על-איביכם אל-ירך לבבכם אל-תיראו ואל-תחפזו:

ואל-תערצו מפניהם. כד כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם-איביכם להושיע אתכם. כה ודברו השטרים אל-העם לאמר מי-האיש אשר בנה בית-חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו: פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחננו. כו ומי-האיש אשר-נטע פרם ולא חלל ילך וישב לביתו: פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחלנו. כז ומי-האיש אשר-ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו: פן-ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה. כח ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרו מי-האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את-לבב אחיו כלבו. כט והיה ככלת השטרים לדבר אל-העם ופקדו שרי צבאות בראש העם.

כי כי-תקרב אל-עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום. כיא והיה אם-שלום תענה ופתחה לך: והיה כל-העם הנמצא-בה יהיו לך למסועבדוך. כיב ואם-לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה. כיג ונתנה יהוה אלהיך בידך והפית את-כל-זכורה לפי-תרב. כיד רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שלהתבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך. כטו פן תעשה לכל-הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה. כטז רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה. כז כי-החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני

וְהִפְרִיזֵי הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי כִּי אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כִּיח** לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא-יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֵבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

כִּיט כִּי-תִצּוֹר אֶל-עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשׂוֹתָהּ לֹא-תִשְׁחִית אֶת-עֵצָהּ לְנִדְחֵי עַלְוֵי גְרָזוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת: כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבָא מִפְּנֵיךָ בַּמִּצּוֹר. **ככ** רַק עֵץ אֲשֶׁר-תִּדְעַ כִּי-לֹא-עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֹתוֹ תִשְׁחִית וְכָרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל-הָעִיר אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ.

כאא כִּי-יִמְצָא חָלָל בְּאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נָפֶל בַּשָּׂדֶה: לֹא נוֹדַע מִי הִכָּהוּ. **כאב** וַיֵּצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ וּמִדְּדוּ אֶל-הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחָלָל. **כאג** וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל-הַחָלָל וְלֹקְחוֹ זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא עֹגֶלֶת בְּקֹר אֲשֶׁר לֹא-עֶבֶד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא-מְשַׁכָּה בָּעַל. **כאד** וְהוֹרְדוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת-הָעֵגְלָה אֶל-נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעָרְפוּ-שָׂם אֶת-הָעֵגְלָה בְּנַחַל. **כאה** וּנְגָשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לְוִי כִּי בָּם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׂרְתוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל-פִּיָּהֶם יְהִי כָּל-רִיב וְכָל-נִגְעַ. **כאו** וְכָל זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל-הַחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל. **כאז** וְעָנוּ וְאָמְרוּ: יְדֵינוּ לֹא שִׁפְכָה (שִׁפְכוּ) אֶת-הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ. **כאח** כִּפֹּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל-תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֹרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּנְכַפֵּר לָהֶם הַדָּם. **כאט** וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנִּקְיִמִקְרָבָךְ: כִּי-תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה.

כאי כִּי-תִצָּא לְמִלְחָמָה עַל-אֵיבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבוּי. **כאיא** וְרֵאִיתָ בַּשָּׂבִיָּה אִשָּׁת יָפֶת-תֹּאֵר וְחִשְׁקֶתָ בָּהּ וְלִקְחֹתָ לָךְ לְאִשָּׁה. **כאיב** וְהִבֵּאתָהּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ אֶת-רֵאשִׁיָּהּ וְעָשִׂיתָ אֶת-צַפְרָנֶיהָ. **כאיג** וְהִסִּירָהּ אֶת-שִׁמְלַת שְׂבִיָּה מֵעַלֶיהָ וַיִּשְׁבָּה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתֵּה אֶת-אֲבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ יִרַח יָמִים וְאַחֵר כִּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבַעֲלֹתָהּ וְהִיתָה לָךְ לְאִשָּׁה. **כאיז** וְהָיָה אִם-לֹא חִפְצָתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא-תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ.

כאטו כִּי-תִהְיֶינָּה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֶהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה וַיִּלְדוּ-לוֹ בָּנִים הָאֶהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לְשִׁנְיָאָה. **כאטז** וְהָיָה בְּיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת-בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר-יְהִי לֹלָא יוֹכֵל לְבַכֵּר אֶת-בֶּן-הָאֶהוּבָה עַל-פְּנֵי בֶן-הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר. **כאיז** כִּי אֶת-הַבְּכֹר בֶּן-הַשְּׂנוּאָה יִפִּיר לְתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכָל אֲשֶׁר-יִמְצָא לוֹ: כִּי-הוּא רֵאשִׁית אֲנֹנוּ לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה.

כאיח כִּי-יְהִי לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרָהּ אֵינֶנּוּ שְׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם. **כאיט** וְתַפְּשׁוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל-זְקֵנֵי

עירו וְאֶל-שַׁעַר מִקְמוֹ. **כאכ** וְאָמְרוּ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמְרֵה־אֵינָנוּ שָׁמַע בְּקִלְנוּ זֹלָל וְסוֹבָא. **כאכא** וּרְגָמְהוּ כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאַבְנִים וּמֵת וּבַעֲרַת הָרַע מִקְרָבָךְ וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיֵּרָאוּ.

כאכב וְכִי-יְהִיָּה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפָּט-מְוֹתָוְהוּמָת: וְתָלִית אֹתוֹ עַל-עַץ. **כאכג** לֹא-תָלִין נְבֻלְתּוֹ עַל-הָעֵץ כִּי-קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא־כִּי-קָלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תִטְמֵא אֶת-אֲדָמְתְּךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה.

כבא לֹא-תִרְאֶה אֶת-שׁוֹר אַחִיךָ אוֹ אֶת-שׁוֹר נְדָחִים וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם: הַשֵּׁב תִּשְׁיָבָם לְאַחִיךָ. **כבב** וְאִם-לֹא קָרוֹב אַחִיךָ אֲלֶיךָ וְלֹא יִדְעוּתּוֹאֲסִפְתּוּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אַחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתּוּ לוֹ. **ככג** וְכִן תַּעֲשֶׂה לְחַמְרוֹ וְכִן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכִן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אַבְדַּת אַחִיךָ אֲשֶׁר-תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצָּאֲתָהּ: לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם.

ככד לֹא-תִרְאֶה אֶת-חַמּוֹר אַחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נְפִלִים בַּדֶּרֶךְ וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם: הֵקֵם תִּקִּים עִמּוֹ.

ככה לֹא-יְהִיָּה כָּלִי-גֹבֵר עַל-אִשָּׁה וְלֹא-יִלְבָּשׁ גֹּבֵר שִׁמְלַת אִשָּׁה: כִּי תוֹעֵבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-עֲשֵׂה אֵלָהּ.

ככו כִּי יִקְרָא קוֹן-צָפוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל-עֵץ אוֹ עַל-הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאִם רִבְצָת עַל-הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל-הַבִּיצִים לֹא-תִקַּח הָאִם עַל-הַבָּנִים. **ככז** שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת-הָאִם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים. **ככח** כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֲדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגִגְדָּךְ וְלֹא-תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי-יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ. **ככט** לֹא-תִזְרַע בְּרִמָּה כָּלְאִים: פֶּן-תִּקְדָּשׁ הַמְּלָאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וּתִבּוֹאֲתָ הַכְּרָם.

ככ לֹא-תַחְרֹשׁ בְּשׁוֹר-וּבַחֲמֹר יַחְדָּו. **ככא** לֹא תִלְבָּשׁ שַׁעֲטָנָי צֶמֶר וּפְשָׁתַיִם יַחְדָּו.

ככב גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה-לָךְ עַל-אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה-בָּהּ.

ככג כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָהּ. **ככד** וְשֵׁם לָהּ עַלִּילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת-הָאִשָּׁה הַזֹּאת לְקַחְתִּי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא-מִצָּאֲתִי לָהּ בְּתוּלִים. **ככט** וְלִקַּח אָבִי הַנֶּעֱרָר וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת-בְּתוּלֵי הַנֶּעֱרָר אֶל-זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׁעָרָה. **ככז** וְאָמַר אָבִי הַנֶּעֱרָר אֶל-הַזִּקְנִים: אֶת-בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁהוּיִשְׁנָאָהּ. **ככח** וְהִנֵּה-הוּא שֵׁם עַלִּילַת דְּבָרִים לְאֹמַר לֹא-מִצָּאֲתִי לְבִתְךָ בְּתוּלִים וְאֵלָהּ בְּתוּלֵי בְּתִי וּפְרָשׁוּ הַשִּׁמְלָה לְפָנַי זִקְנֵי הָעִיר. **ככ** וְלִקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר-הַהוּא אֶת-הָאִישׁ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ. **ככ** וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְנָתַנוּ לְאָבִי

הַנֶּעְרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא-יִוָּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל-יָמֶיהָ.

כבכ וְאִם-אָמַת הָיְתָה הַדָּבָר הַזֶּה: לֹא-נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנֶעֱר. **כבכא** וְהוֹצִיאוּ אֶת-הַנֶּעֱר אֶל-פֶּתַח בַּיִת-אָבִיהָ וְסָקְלוּהָ אֲנָשֵׁי עִירָהּ בְּאֲבָנִים וּמִתְהַפֵּי-עֲשָׂתָהּ נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוֹת בַּיִת אָבִיהָ וּבַעֲרַת הָרָע מִקֶּרֶב. **כבכב** כִּי-יִמָּצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם-אִשָּׁה בְּעֵלְתָּ-בַעַל וּמִתּוֹ גַּם-שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם-הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל.

כבכג כִּי יִהְיֶה נֶעֱר בְּתוּלָה מֵאֲרָשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ בָּעִיר וְשֹׁכֵב עִמָּה. **כבכד** וְהוֹצִאתֶם אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶל-שַׁעַר הָעִיר הַהוּא וְסָקַלְתֶּם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמִתּוֹאֶת-הַנֶּעֱר עַל-דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-צָעֲקָה בָּעִיר וְאֶת-הָאִישׁ עַל-דָּבָר אֲשֶׁר-עָנָה אֶת-אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ וּבַעֲרַת הָרָע מִקֶּרֶב.

כבכה וְאִם-בִּשְׂדֵה יִמָּצָא הָאִישׁ אֶת-הַנֶּעֱר הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק-בָּהּ הָאִישׁ וְשֹׁכֵב עִמָּה: וּמִתּוֹ הָאִישׁ אֲשֶׁר-שֹׁכֵב עִמָּה לְבַדּוֹ. **כבכו** וְלְנֶעֱר לֹא-תַעֲשֶׂה דָּבָר אֵין לְנֶעֱר חֲטָא מוֹת: כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל-רַעְהוּ וּרְצָחוֹ נִפְשָׁן הַדָּבָר הַזֶּה. **כבכז** כִּי בִשְׂדֵה מִצָּאָה צָעֲקָה הַנֶּעֱר הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ.

כבכח כִּי-יִמָּצָא אִישׁ נֶעֱר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרָשָׁה וּתְפֹשָׁה וְשֹׁכֵב עִמָּה וּנִמְצָאוּ. **כבכט** וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא-יִוָּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל-יָמֶיהָ.

כגא לֹא-יִקַּח אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגָּלָה כְּנָף אָבִיו.

כגב לֹא-יָבֵא פְּצוּעֵ-דָּכָא וּכְרוֹת שְׂפָכָה בְּקֵהַל יְהוָה.

כגג לֹא-יָבֵא מִמֵּזַר בְּקֵהַל יְהוָה: גַּם דוֹר עֲשִׂירֵי לֹא-יָבֵא לוֹ בְּקֵהַל יְהוָה.

כגד לֹא-יָבֵא עַמּוּנֵי וּמוֹאָבֵי בְּקֵהַל יְהוָה: גַּם דוֹר עֲשִׂירֵי לֹא-יָבֵא לָהֶם בְּקֵהַל

יְהוָה עַד-עוֹלָם. **כגה** עַל-דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-קִדְּמוּ אֹתְכֶם בְּלַחֵם וּבִמִּים בְּדָרָךְ

בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת-בְּלָעַם בֶּן-בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרָם

נְהַרְסִים לְקַלְלָךְ. **כגו** וְלֹא-אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ אֶל-בְּלָעַם וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַקְּלָלָה לְבִרְכָה: כִּי אֶהְבֶּדָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כגז** לֹא-תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם

וְטַבְּתֶם כָּל-יָמֶיךָ לְעוֹלָם.

כגח לֹא-תִתְעַב אָדָמִי כִּי אֲחִידָה הוּא לֹא-תִתְעַב מִצְרִי כִּי-גֵר הָיִיתָ בְּאֲרָצוֹ. **כגט**

בָּנִים אֲשֶׁר-יִוָּלְדוּ לָהֶם דוֹר שְׁלִישִׁיבֵא לָהֶם בְּקֵהַל יְהוָה.

כגי כִּי-תִצָּא מִחֲנֶה עַל-אִיבֶיךָ: וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דָּבָר רָע. **כגיא** כִּי-יִהְיֶה בְּךָ אִישׁ

אֲשֶׁר לֹא-יִהְיֶה טְהוֹר מִקְרָה-לְיִלְהוּיָצָא אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה לֹא יָבֵא אֶל-תַּוֶּךְ

המִחְנָה. כְּגִיב וְהָיָה לַפְּנוֹת-עָרֵב יִרְחַץ בַּמַּיִם וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֵא אֶל-תּוֹךְ
הַמִּחְנָה. כְּגִיג וְיָד תִּהְיֶה לָּךְ מִחוּץ לַמִּחְנָה וַיִּצְאֶתָ שָׁמָּה חוּץ. כְּגִיז וַיִּתֵּד תִּהְיֶה
לָּךְ עַל-אַזְנָךְ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרִתָּה בָּהּ וְשִׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת-צִאֲתְךָ. כְּגִטו כִּי
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחְנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לַפְּנֵיךָ וְהָיָה מִחְנֶיךָ
קְדוֹשׁ: וְלֹא-יֵרָאֶה בָּךְ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ.

כְּגִטז לֹא-תִסְגִּיר עֶבֶד אֶל-אֲדֹנָיו אֲשֶׁר-יִנְצֵל אֶלֶיךָ מֵעַם אֲדֹנָיו. כְּגִיז עִמָּךְ יֵשֵׁב
בְּקֶרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנֵנוּ.

כְּגִיח לֹא-תִהְיֶה קְדֻשָּׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא-יְהִיָּה קְדֻשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כְּגִיט
לֹא-תָבִיא אֶתְנֵן זֹנָה וּמַחִיר כָּלֵב בַּיִת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְכָל-נְדָר: כִּי תוֹעֵבֵת יְהוּה
אֱלֹהֶיךָ גַּם-שִׁנְיָהִם.

כְּגִכ לֹא-תִשְׁיַךְ לְאַחֶיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֶכְלִי: נֶשֶׁךְ כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁךָ. כְּגִכא
לִנְכָרֵי תִשְׁיַךְ וְלְאַחֶיךָ לֹא תִשְׁיַךְ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ
עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

כְּגִכב כִּי-תִדְרֹךְ נְדָר לִיהוּה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵר לְשִׁלְמוֹ: כִּי-דָרַשׁ יִדְרֹשְׁנוּ יְהוּה
אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ וְהָיָה בָּךְ חֶטָּא. כְּגִכג וְכִי תַחֲדֹל לְנְדָרֶיךָ-יְהִיָּה בָּךְ חֶטָּא. כְּגִכד
מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ תִשְׁמֹר וְעַשִׂיתָ: כִּי אֲשֶׁר נְדָרְתָּ לִיהוּה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּפִיךָ.

כְּגִכה כִּי תִבֵּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנִפְשֶׁךָ שְׁבַעֲךָ וְאֶל-כְּלִיךָ לֹא תִתֵּן.
כְּגִכו כִּי תִבֵּא בְּקִמַת רֵעֶךָ וְקִטְפֹת מְלִילֹת בִּידְךָ וְחִרְמַשׁ לֹא תִנִּיף עַל קִמַת רֵעֶךָ.
כְּגִכז כִּי-יִקַח אִישׁ אִשָּׁה וּבַעֲלָהּ וְהָיָה אִם-לֹא תִמְצָא-חֵן בְּעֵינָיו כִּי-מִצָּא בָּהּ
עֲרוֹת דִּבְרוּכָתָב לָהּ סֵפֶר פְּרִיִתָּה וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ. כְּגִכח וַיִּצְאָה מִבֵּיתוֹ
וְהִלְכָה וְהִיָּתָה לְאִישׁ-אַחֵר. כְּגִכט וְשִׁנְאָה הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר פְּרִיִתָּה
וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר-לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה.
כְּגִכי לֹא-יִוָּכַל בַּעֲלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר-שִׁלְחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהִיּוֹת לוֹ לְאִשָּׁה
אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמֵאָהּ-כִּי-תוֹעֵבָה הוּא לַפְּנֵי יְהוּה וְלֹא תִחַטֵּיא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה.

כְּגִכii כִּי-יִקַח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצִבָּא וְלֹא-יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל-דָּבָר: נָקִי
יְהִיָּה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשָׂמַח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-לָקַח. כְּגִכiii לֹא-יִחַבֵּל רַחֲמִים
וְרָכַב: כִּי-נִפֹּשׁ הוּא חֵבֵל.

כְּגִכiv כִּי-יִמְצָא אִישׁ גִּיב נִפֹּשׁ מֵאַחֲיוֹ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמָּר-בוֹ וּמְכַרְוֹמַת הַגִּיב
הַהוּא וּבַעֲרֵת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ.

כדח השִׁמֹר בְּנִגְע-הַצָּרַעַת לְשִׁמּוֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת: כָּכֵל אֲשֶׁר-יִזְרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם וְתִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת. **כדט** זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמֵרִים בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם.

כדי כִּי-תִשָּׂה בְרַעַף מִשֶּׁמֶת מְאוּמָה לֹא-תִבֹא אֶל-בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ. **כדיא** בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אֶתָּה נִשֶּׂה בּוֹ יוֹצִיא אֶלֶיךָ אֶת-הָעֲבוֹט הַחוּצָה. **כדיב** וְאִם-אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בְּעֲבֹטוֹ. **כדיג** הַשֵּׁב תִּשְׁיֵב לוֹ אֶת-הָעֲבוֹט כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָּךְ וּלְךָ תִהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כדיז** לֹא-תַעֲשֶׂק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בְּשַׁעְרֶיךָ. **כדטו** בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא-תִבּוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נִשָּׂא אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא-יִקְרָא עֲלֶיךָ אֶל-יְהוָה וְהָיָה בְךָ חַטָּא. **כדטז** לֹא-יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יוֹמְתוּ עַל-אָבוֹת: אִישׁ בְּחֻטָּאוֹ יוֹמְתוֹ.

כדיז לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֹד אֶלְמָנָה. **כדיח** וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצִוֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה.

כדיט כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֵר בְּשָׂדֶה לֹא תִשׁוּב לְקַחְתוֹ לִגֵּר לְיְתוֹם וְלְאֶלְמָנָה יְהִיָּה: לִמְעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. **כדכ** כִּי תַחַבֵּט זֵיתְךָ לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ: לִגֵּר לְיְתוֹם וְלְאֶלְמָנָה יְהִיָּה. **כדכא** כִּי תִבְצֹר כֶּרְמֶךָ לֹא תַעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ: לִגֵּר לְיְתוֹם וְלְאֶלְמָנָה יְהִיָּה. **כדכב** וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצִוֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **כהא** כִּי-יְהִיָּה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וְנִגְשׂוּ אֶל-הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת-הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת-הַרְשָׁע. **כהב** וְהָיָה אִם-בֶּן הַכּוֹת הִרְשָׁעוּהוּפִילוּ הַשִּׁפְט וְהִכְהוּ לִפְנֵי כִּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר. **כהג** אַרְבָּעִים יִכְנוּ לֹא יוֹסִיף: פֶּן-יוֹסִיף לְהַכְתוֹ עַל-אֵלָה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחֶיךָ לַעֲיִנְךָ. **כהד** לֹא-תַחֲסֹם שׂוֹר בְּדִישׁוֹ. **כהה** כִּי-יִשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין-לוֹלֹא-תִהְיֶה אִשְׁת-הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר: יִבְמָה יִבֹּא עָלֶיהָ וּלְקַחְהָ לוֹ לְאִשָּׁה וּבְמָה. **כהו** וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תִּלְדִּיקוּם עַל-שֵׁם אַחִיו הַמֵּת וְלֹא-יִמָּחָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל. **כהז** וְאִם-לֹא יַחֲפֹץ הָאִישׁ לְקַחְתָּ אֶת-יְבָמָתוֹ וְעָלְתָה יְבָמָתוֹ הַשַּׁעֲרָה אֶל-הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יִבְמִי לְהַקִּים לְאִחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יִבְמִי. **כהח** וְקָרְאוּ-לוֹ זִקְנֵי-עִירוֹ וּדְבָרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ. **כהט** וְנִגְשָׂה יְבָמָתוֹ אֵלָיו לַעֲיִנֵי

הַזְקִנִים וְחֻלְצָה נַעֲלוּ מֵעַל רַגְלֹו וַיִּרְקָה בְּפָנָיו וַעֲנָתָה וְאָמְרָה כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
 אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בַּיִת אָחִיו. **כְּהִי** וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: בַּיִת חֲלוּץ הַנָּעֹל.
כְּהִי כִּי-יִנְצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקִרְבָּה אִשְׁתְּ הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת-אִישָׁהּ
 מִיַּד מִכֶּהוּ וְשָׁלַחַה יָדָהּ וְהִחְזִיקָהּ בְּמַבְשָׁיו. **כְּהִי**ב וְקִצְתָה אֶת-כַּפָּהּ: לֹא תַחֲוֹס
 עֵינֶיהָ.

כְּהִיג לֹא-יִהְיֶה לָּהּ בְּכִיסָהּ אֶבֶן וְאֶבֶן: גְּדוּלָה וְקִטְנָה. **כְּהִי**ד לֹא-יִהְיֶה לָּהּ בְּבֵיתָהּ
 אִיפָה וְאִיפָהּ: גְּדוּלָה וְקִטְנָה. **כְּהִי**ו אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה-לָּהּ אִיפָה שְׁלֵמָה
 וְצֶדֶק יִהְיֶה-לָּהּ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיהָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ נִתֵּן לָּהּ.
כְּהִיז כִּי תוֹעֵבֶת יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶיהָ: כָּל עֲשֵׂה עֹוֹל.

כְּהִיח זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עֲשֵׂה לָּהּ עַמְלֵק בְּדָרָהּ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. **כְּהִי**ח אֲשֶׁר
 קָרָה בְּדָרָהּ וַיִּזְנֵב בָּהּ כָּל-הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרֶיהָ וְאֵתָהּ עָנָף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים.
כְּהִיט וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ לָּהּ מִכָּל-אִיבִיהָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 יִהְיֶה-אֱלֹהֶיהָ נִתֵּן לָּהּ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-זָכַר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא
 תִּשְׁכַּח.

כּוא וְהָיָה כִּי-תִבּוֹא אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ נִתֵּן לָּהּ נַחְלָה וִירִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבְּתָהּ
 בָּהּ. **כּו**ב וְלִקְחָתָּ מִרְאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיהָ נִתֵּן לָּהּ וְשָׂמַתָּ בְּטֶנְאָ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ לְשֹׁכֵן
 שְׁמוֹ שֵׁם. **כּו**ג וּבֵאתָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֶיךָ הֵהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
 הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ כִּי-בֵאתִי אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע יִהְיֶה לְאַבְתָּיִנוּ לְתֵת לָנוּ.
כּוד וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטֶּנְאָ מִיָּדָהּ וְהֵנִיחָהּ לְפָנָיו מִזִּבְחַ יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ. **כּו**ה וְעָנִיתָ
 וְאָמַרְתָּ לְפָנָיו יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיִּרְדַּ מִּצְרִימָה וַיִּגַּר שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט
 וַיְהִי-שָׁם לְגוֹי גְדוֹל עָצוּם וְרַב. **כּו**ו וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ
 עֲבָדָה קָשָׁה. **כּו**ז וְנִצַּעַק אֶל-יִהְיֶה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יִהְיֶה אֶת-קִלְנוּ וַיִּרָא
 אֶת-עָנִינוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחְצָנוּ. **כּו**ח וַיּוֹצֵאנוּ יִהְיֶה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע
 נְטוּיָה וּבְמִרְאָ גְדוֹל וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתִּיִם. **כּו**ט וַיִּבְאֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ
 אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ. **כּו**י וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת-רְאשִׁית פְּרִי
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִתַּתָּה לִּי יִהְיֶה וְהֵנַחְתָּנוּ לְפָנָיו יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְפָנָיו יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיהָ. **כּו**יֵא וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לָּהּ יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ וּלְבֵיתָהּ: אֵתָהּ
 וְהִלְוִי וְהִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ.

כּויב כִּי תִכְלָה לַעֲשׂוֹר אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂר תִּבּוֹאָתָהּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר:
 וְנִתַּתָּה לְלוֹוִי לִגְר לְיִתוּם וּלְאִלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיהָ וְשָׂבְעוּ. **כּו**יג וְאָמַרְתָּ לְפָנָיו

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלִגֵּר לִיְתוֹם וְלְאַלְמָנָה
כָּכֹל-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי. כּוֹיֵד לֹא-אֶכְלָתִי
בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא-בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְטִמְאָה וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. כּוֹטוּ הַשְּׂקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשׁךָ מִן-הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ
אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְנוֹכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ אַרְצָ
זְבַת חֶלֶב וְדָבֵשׁ.

כּוֹטוּ הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים
וְשִׁמְרָתָ וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכֹל-לְבָבְךָ וּבְכֹל-נַפְשְׁךָ. כּוֹיֵז אֶת-יְהוָה הַאֲמַרְתָּ הַיּוֹם:
לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו וּלְשָׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֹעַ
בְּקוֹלוֹ. כּוֹיֵחַ וַיְהוּהָ הַאֲמִירָךָ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דָּבַר-לְךָ וּלְשָׁמֹר
כָּל-מִצְוֹתָיו. כּוֹיֵט וּלְתַתֶּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְלָה וּלְשֵׁם
וּלְתַפְאֵרֶת וּלְהִיתֶךָ עִם-קֹדֶשׁ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר.

כּוֹזָא וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הָעָם לֵאמֹר: שָׁמֹר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם. כּוֹזָב וְהָיָה בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְהַקְמֹתָ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשִׁדַּתְתָּ אֹתָם בְּשִׂיד. כּוֹזָג
וְכַתְּבַתָּ עֲלֵיהֶן אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרְךָ: לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אַרְצָ זְבַת חֶלֶב וְדָבֵשׁ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתֶּיךָ
לְךָ. כּוֹזָד וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן תִּקְיִמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבֵל וְשִׁדַּתְתָּ אוֹתָם בְּשִׂיד. כּוֹזָה וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לִיהוָה
אֱלֹהֶיךָ: מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא-תִנִּיף עֲלֵיהֶם בְּרֹזֶל. כּוֹזָו אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה
אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ. כּוֹזָז וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים
וְאֶכְלַתָּ שָׁם וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. כּוֹזָח וְכַתְּבַתָּ עַל-הָאֲבָנִים אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֵב.

כּוֹטוּ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הִסְכַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ. כּוֹזִי וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעֲשִׂיתָ
אֶת-מִצְוֹתָיו וְאֶת-חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם.

כּוֹזִיא וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר. כּוֹזִיב אֵלֶּה יַעֲמְדוּ לְבָרַךְ אֶת-הָעָם
עַל-הַר גְּרִזִּים בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן: שְׁמַעוֹן וְלוֹי וַיְהוּדָה וַיִּשָּׁשְׂכָר וַיּוֹסֵף וּבִנְיָמִן.
כּוֹזִיג וְאֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל-הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבֵל: רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר וַיְזַבְּלוּ דָן וּנְפֹתָלִי.
כּוֹזִיד וַעֲנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם.

כזטו אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה תּוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יָדַי תִּרְשׁוּשָׁם
 בַּסֵּתֶר וְעָנוּ כָּל-הָעַם וְאָמְרוּ אָמֵן.
כזטז אָרוּר מִקְלָה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזיז אָרוּר מְסִיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזיח אָרוּר מְשֻׁגָּה עוֹר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזיט אָרוּר מְטָה מְשַׁפֵּט גֵּר-יְתוֹסִי וְאִלְמָנָה וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן. **כזכ** אָרוּר שֹׁכֵב
 עִם-אִשְׁתׁ אָבִיו כִּי גָלָה כְּנָף אָבִיו וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכא אָרוּר שֹׁכֵב עִם-כָּל-בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכב אָרוּר שֹׁכֵב עִם-אֲחֻתּוֹ בֵּת-אָבִיו אוֹ בֵּת-אִמּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכג אָרוּר שֹׁכֵב עִם-חֻתָּנֹתוֹ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכד אָרוּר מִכָּה רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכה אָרוּר לִקְחַת שֹׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכו אָרוּר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר
 כָּל-הָעַם אָמֵן.
כחא וְהָיָה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם וּנְתַתְּנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלֶיךָ עַל כָּל-גּוֹיֵי הָאָרֶץ. **כחב** וּבָאוּ
 עֲלֶיךָ כָּל-הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָהּ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כחג** בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה. **כחד** בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי
 בְּהֵמָתְךָ שֶׁגֵּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנְךָ. **כחה** בְּרוּךְ טִבְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ. **כחו** בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ. **כחז** יִתֵּן יְהוָה אֶת-אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ נִגְפִים
 לְפָנֶיךָ: בְּדָרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשֶׁבַע דְּרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ. **כחח** יֵצֵאוּ יְהוָה
 אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבִרְכֹךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ. **כחט** יִקְיַמְךָ יְהוָה לוֹ לַעַם קְדוֹשׁ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לְךָ: כִּי תִשְׁמֹר
 אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו. **כחי** וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה
 נִקְרָא עֲלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָ. **כחיא** וְהוֹתֵרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בְּפְרִי בִטְנְךָ וּבְפְרִי בְּהֵמָתְךָ
 וּבְפְרִי אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ. **כחיב** יִפְתַּח
 יְהוָה לְךָ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטֶר-אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַרְךָ אֶת
 כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלּוּיֶת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלּוֹה. **כחג** וּנְתַתְּנָהּ יְהוָה לְרֹאשׁ
 וְלֹא לְזָנָב וְהִיִּיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה: כִּי-תִשְׁמַע אֶל-מִצְוֹת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם לִשְׁמֹר וּלַעֲשׂוֹת. **כחיד** וְלֹא תִסּוֹר מִכָּל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם יִמִּין וּשְׂמֹאל: לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרֵים לְעַבְדָּם.

כחטו וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו
וְחִקּוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶה הַיּוֹם וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגוּךָ. **כחטז**
אָרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה. **כחיו** אָרוּר טַנְאָךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ. **כחיח** אָרוּר
פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֶׁגֵּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֹאנֶךָ. **כחייט** אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ
וְאָרוּר אַתָּה בְּצִאתֶךָ. **כחכ** יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת-הַמַּאֲרָה אֶת-הַמָּהוּמָה
וְאֶת-הַמְּגִעֶרֶת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמִדָּה וְעַד-אֲבָדָה מִהֵרָמֶינִי
רַע מֵעַלְלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי. **כחכא** יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת-הַדְּבָרֵךְ כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **כחכב** יִפְכָּה יְהוָה בְּשַׁחֲפֹת וּבִקְדָחַת
וּבִדְלֻקַּת וּבַחֲרוֹר וּבַחֲרָב וּבַשִּׁדְפוֹן וּבַיִרְקוֹן וּרְדִפוֹךָ עַד אֲבָדָה. **כחכג** וְהָיוּ שְׂמִיךְ
אֲשֶׁר עַל-רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ בְּרָזָל. **כחכד** יִתֵּן יְהוָה אֶת-מִטְרֵ
אָרְצְךָ אֲבָק וְעֹפֶר: מִן-הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמִדָּה. **כחכה** יִתְּנֶךָ יְהוָה נֶגֶף
לְפָנָי אִיבִיבֶדְרֶךָ אַחַד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דָרָכִים תִּנּוּס לְפָנָי וְהָיִיתָ לְזַעוּה
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. **כחכו** וְהָיְתָה נְבִלְתְּךָ לְמֵאֲכָל לְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת
הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד. **כחכז** יִפְכָּה יְהוָה בְּשַׁחֲוִין מְצָרִים וּבַעֲפָלִים (וּבִטְחָרִים)
וּבַגְּרָב וּבַחֲרָסֶךָ אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל לְהִרְפֹּא. **כחכח** יִפְכָּה יְהוָה בְּשִׁגְעוֹן וּבַעֲנָרוֹן
וּבַתְּמָהוֹן לִבְבִי. **כחכט** וְהָיִיתָ מִמִּשֵּׁשׁ בַּצְּהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא
תִצְלִיחַ אֶת-דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְ עֲשׂוֹק וְגִזוּל כָּל-הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ. **כחל** אִשָּׁה
תֹּאֲרֵשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגַּלְנָה (יִשְׁכַּכְּבֶנָה) בֵּית תִּבְנֶנָה וְלֹא-תִשָּׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא
תַחלִּלְנּוּ. **כחלא** שׁוֹרְךָ טְבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְחִמְרֶךָ גִזוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא
יָשׁוּב לָךְ צֹאנֶךָ נְתַנּוֹת לְאִיבִיבֶךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ. **כחלב** בְּנִיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתַנִּים לְעַם
אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל-הַיּוֹם וְאִין לְאֵל יָדְךָ. **כחלג** פְּרִי אֲדָמָתְךָ
וְכָל-יִגְיַעֶךָ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עֲשׂוֹק וְרָצוּץ כָּל-הַיָּמִים. **כחלד**
וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה. **כחלה** יִפְכָּה יְהוָה בְּשַׁחֲוִין רַע
עַל-הַבְּרָכִים וְעַל-הַשְּׂקִים אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל לְהִרְפֹּא מִכָּפַךְ רִגְלֶךָ וְעַד קְדָקְדָה. **כחלו**
יִלְדָה יְהוָה אֶתְךָ וְאֶת-מִלְכָּךָ אֲשֶׁר תִּקַּם עֲלֶיךָ אֶל-גּוֹי אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ אַתָּה
וְאַבְתִּיךָ וְעַבְדְּתָ שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עֵץ וְאַבֶּן. **כחלוז** וְהָיִיתָ לְשָׂמָה לְמִשָּׁל
וְלִשְׁנֵינָה בְּכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר-יִנְהַגְךָ יְהוָה שָׂמָה. **כחלח** זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה
וּמֵעַט תִּתְּסֹף כִּי יַחֲסִלְנוּ הָאָרְבָּה. **כחלט** כְּרָמִים תִּטַּע וְעַבְדְּתָ וְיִין לֹא-תִשְׁתֶּה
וְלֹא תִתְּסֹף כִּי תֹאכְלְנוּ הַתִּלְעָת. **כחמ** זִיתִים יְהָיו לָךְ בְּכָל-גְּבוּלְךָ וְשָׁמֶן לֹא

תָּסוּף כִּי יִשָּׁל זֵיתָךְ. **כחמא** בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא-יִהְיוּ לָךְ כִּי יִלְכוּ בְּשָׁבִי.
כחמב כָּל-עֵצֶךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ יִירָשׁ הַצֶּלְצֵל. **כחמג** הִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
 עֲלֶיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְאַתָּה תֵרַד מִטָּה מִטָּה. **כחמד** הוּא יִלְוֶךָ וְאַתָּה לֹא תִלְוֶנּוּ
 הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִהְיֶה לְזָנָב. **כחמה** וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה
 וּרְדֹפוּ וְהַשִּׁיגוּךָ עַד הַשְּׂמֹדָךְ: כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו
 וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ. **כחמו** וְהָיוּ בְּךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבְזָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם. **כחמז** תַּחַת
 אֲשֶׁר לֹא-עֲבַדְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לִבְבְּמֵרֹב כָּל. **כחמח** וְעַבַדְתָּ
 אֶת-אֱיִבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעִירִים וּבְחֹסֶר כָּל וְנָתַן עַל
 בְּרִזֶל עַל-צְוֹאֲרֶךָ עַד הַשְּׂמִידוֹ אֲתָךְ. **כחמט** יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי מֵרַחֵק מִקְצֵה
 הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר יִדְּאֶה הַנָּשֵׁר: גּוֹי אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ. **כחנ** גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר
 לֹא-יִשָּׂא פָנִים לְזָקֵן וְנֶעֱרַר לֹא יָחוּן. **כחנא** וְאָכַל פְּרִי בְהֶמְתָּךְ וּפְרֵי-אֲדָמָתְךָ עַד
 הַשְּׂמֹדָךְ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁאִיר לָךְ דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנֶיךָ עַד
 הָאֲבִידוֹ אֲתָךְ. **כחנב** וְהֵצַר לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ עַד רִדַת חֲמֹתֶיךָ הַגְּבָהוֹת וְהַבְּצֻרוֹת
 אֲשֶׁר אַתָּה בִטַח בָּהֶן בְּכָל-אֲרָצֶךָ וְהֵצַר לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ בְּכָל-אֲרָצֶךָ אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ. **כחנג** וְאָכַלְתָּ פְרֵי-בִטְנֶךָ בִּשְׂרָב וּבְנִיחָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר-יֵצִיק לָךְ אֱיִבֶךָ. **כחנד** הָאִישׁ הָרַךְ בְּךָ וְהַעֲנֵג
 מֵאֲדַתְרַע עֵינֹו בְּאֲחִיו וּבְאִשֶׁת חֵיקוֹ וּבְיֶתֶר בְּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִיר. **כחנה** מִתַּת לְאֶחָד
 מֵהֶם מִבֶּשֶׂר בְּנָיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלֵי הַשְּׂאִיר-לוֹ כִּלְבַּמִּצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לָךְ
 אֱיִבֶךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ. **כחנו** הִרְכָּה בְךָ וְהַעֲנֵגָה אֲשֶׁר לֹא-נִסְתָּה כֶּף-רִגְלֶךָ הַצֵּג
 עַל-הָאָרֶץ מֵהַתְּעַנֵּג וּמִרְדֵּתְרַע עֵינֶיךָ בְּאִישׁ חֵיקָה וּבְבִנָּה וּבְבִתָּה. **כחנוז** וּבִשְׁלִיָּתָהּ
 הַיּוֹצֵת מִבֵּין רִגְלֶיךָ וּבְבִנְיָהּ אֲשֶׁר תֵּלַד כִּי-תֹאכְלִים בְּחֹסֶר-כָּל בְּסִתְרֵי בְּמִצּוֹר
 וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לָךְ אֱיִבֶךָ בְּשְׁעָרֶיךָ. **כחנח** אִם-לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה: לִירְאָה אֶת-הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כחנט** וְהִפְלָא יְהוָה אֶת-מִכְתָּבְךָ וְאֶת מִכּוֹת זָרְעֶךָ:
 מִכּוֹת גְּדֹלֹת וְנִאֲמָנוֹת וְחֻלִּים רָעִים וְנִאֲמָנִים. **כחס** וְהָשִׁיב בְּךָ אֶת כָּל-מִדּוּה
 מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרֹת מִפְּנֵיהֶם וּדְבָקוּ בְךָ. **כחסא** גַּם כָּל-חֲלִי וְכָל-מִכָּה אֲשֶׁר לֹא
 כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֹדָךְ. **כחסב** וְנִשְׂאָרְתָם
 בְּמַתִּי מֵעַט תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתָם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ. **כחסג** וְהָיָה כְּאֲשֶׁר-שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת
 אֶתְכֶם כִּפֹּן יִשִּׁשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׂמִיד אֶתְכֶם וְנִסְחַתְתֶּם מֵעַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **כחסד** וְהִפִּיצָךָ יְהוָה בְּכָל-הָעַמִּים

מקצה הארץ ועד-קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא-ידעת אתה
 ואבתיך עץ ואבן. **כחסה** ובגוים ההם לא תרגיע ולא-יהיה מנוח לכהן-רגלך
 ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש. **כחסו** והיו חייך תלאים
 לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך. **כחסו** בבקר תאמר מי-יתן
 ערב ובערב תאמר מי-יתן בקרמפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר
 תראה. **כחסו** והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך לא-תסיף
 עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה.
כחסו אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-משה לכת את-בני
 ישראל לבארץ מואב: מלבד הברית אשר-כרת אתם בחרב.
כטא ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם: אתם ראיתם את כל-אשר
 עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו. **כטב**
 המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם. **כטג** ולא-נתן
 יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה. **כטד** ואולך
 אתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמותיכם מעליכם ונעלך לא-בלתה
 מעל רגלך. **כטה** לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני
 יהוה אלהיכם. **כטו** ותבאו אל-המקום הזה ויצא סיחון מלך-חשבון ועוג
 מלך-הבשן לקראתנו למלחמה הונכם. **כטז** ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה
 לראובני ולגדיו לחצי שבט המנשי. **כטח** ושמרתם את-דברי הברית הזאת
 ועשיתם אתם למען תשכילו את כל-אשר תעשו.
כטט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם: ראשיכם שבטיכם וקניכם
 ושטריכם כל איש ישראל. **כטי** טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחניך: מחטב
 עץ עד שאב מימך. **כטיא** לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו: אשר יהוה
 אלהיך כרת עמך היום. **כטיב** למען הקים-אתך היום לו לעם והוא יהיה-לך
 לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב. **כטיג**
 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת. **כטיד** כי
 את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
 היום. **כטטו** כי-אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו
 בקרב הגוים אשר עברתם. **כטטז** ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן
 כסף וזהב אשר עמם. **כטטז** פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט
 אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם:
 פן-יש בכם שרש פרה ראשולענה. **כטיח** והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת

וְהִתְבַּרַךְ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהִי־הַ לְיַמֵּי בְּשָׂרֵינוּ לְבֵי אֱלֹהֵי: לְמַעַן סִפּוֹת הַרְוֵה
אֶת־הַצִּמְאָה. **כְּטִיט** לֹא־יֵאָבֵה יְהוָה סֶלַח לֹכֵי אֲזִי יַעֲשֶׂן אֶף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ
בְּאִישׁ הַהוּא וְרִבְצָה בּוֹ כָּל־הָאֵלֶּה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֲהָ יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. **כְּטֹב** וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעָה מִכָּל שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֱלוֹת
הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה. **כְּטֹבֵא** וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכָרִי אֲשֶׁר יָבֵא מֵאַרְצָה רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא
וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ. **כְּטֹבֵב** גְּפָרִית וּמִלַּח שֶׁרְפָה כָּל־אֶרֶץ־לֹא
תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב: כְּמֵהֶפְכֶת סֹדֶם וְעַמֹּרָה אֲדָמָה
וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפִּיף יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ. **כְּטֹבֵג** וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מַה עָשָׂה
יְהוָה כָּכָה לְאָרֶץ הַזֹּאת מַה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה. **כְּטֹבֵד** וְאָמְרוּעַל אֲשֶׁר עָזְבוּ
אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם: אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאַרְצָה מִצְרָיִם.
כְּטֹבֵה וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם: אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם
וְלֹא חָלַק לָהֶם. **כְּטֹבו** וַיַּחַר־אֵף יְהוָה בְּאַרְצָה הַהוּא לְהִבְיֵא עֲלֶיהָ
אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה. **כְּטֹבו** וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח אֶל־אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה. **כְּטֹבו** הַנִּסְתַּרְתָּ לִּיהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.
לֹא וְהִיָּה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לְבָבְךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. **לֹב** וְשַׁבַּתְתָּ
עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם: אֲתָהּ וּבָנֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ. **לֵג** וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וּרְחַמְךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. **לִד** אִם־יְהִיָּה נִדְחָךָ בְּקִצָּה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָךָ. **לֵה** וְהִבִּיאָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וַיִּרְשֶׁתָּהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאַבְתָּיִךָ. **לו** וּמַל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לֵבִב זָרְעֶךָ: לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. **לז** וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל־הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֵיבֶיךָ
וְעַל־שֹׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ. **לח** וְאֲתָה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם. **לט** וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדְךָ בְּפָרִי בְטָנְךָ וּבְפָרִי בְהִמָּתְךָ וּבְפָרִי אֲדָמָתְךָ לְטֹבָה: כִּי יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוֹשׁ
עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׁשׂ עַל־אַבְתָּיִךָ. **לי** כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר
מִצְוֹתַי וְחִקְתִּיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: כִּי תָשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ.

ליא כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא-נפלאות הוא ממך ולא רחקה הוא. **ליב** לא בשמים הוא: לאמר מי יעלה-לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשנה. **ליג** ולא-מעבר לים הוא: לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשנה. **ליד** כי-קרוב אליך הדבר מאד: בפיה ובלבבך לעשותו.

לטו ראה נתתי לפניך היום את-החיים ואת-הטוב ואת-הפנות ואת-הרע. **לטז** אשר אנכי מצוה היום לאהבה את-יהוה אלהיך ללכת בדרךיו ולשמור מצותיו וחקותיו ומשפטי וחיית ורבותי וברכה יהוה אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה. **ליו** ואם-יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם. **ליוח** הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון: לא-תאריכון ימים על-האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבוא שמה לרשתה. **ליוט** העדתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ החיים והפנות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. **לכ** לאהבה את-יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה-בו: כי הוא חייך וארך ימיה לשבת על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיה לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם.

לאא וילך משה וידבר את-הדברים האלה אל-כל-ישראל. **לאב** ויאמר אלהים בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את-הירדן הזה. **לאג** יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא-ישמיד את-הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה. **לאד** ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם. **לאה** ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-המצוה אשר צוית אתכם. **לאו** חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך.

לאז ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם. **לאח** ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת. **לאט** ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-כל-זקני ישראל. **לאי** ויצו משה אותם לאמר: מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות. **לאיא** בבוא כל-ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר: תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם. **לאיב** הקהל את-העם

הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרָךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. **לאיג** וּבְנֵיהֶם
אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וּלְמַדּוּלִירָאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם
חַיִּים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם לְעִבְרִים אֶת-הַיָּרְדֵן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.
לאיד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲוֹן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹתֶךָ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְּבוּ
בְּאֵהֶל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְּבוּ בְּאֵהֶל מוֹעֵד. **לאטו** וַיִּרְא יְהוָה
בְּאֵהֶל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל-פֶּתַח הָאֵהֶל. **לאטז** וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה הִנֵּךְ שָׁכַב עִם-אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעַם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהֵי נֹכַר-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הוּא בָּא-שָׁמָּה בְּקִרְבוֹ וְעַזְבֵנִי וְהִפֵּר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ. **לאיז**
וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם-הַהוּא וְעַזְבֹתַיִם וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכָל וּמְצָאָהוּ
רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל-כֵּי-אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבֵי מִצְרָאוֹן
הָרְעוֹת הָאֵלֶּה. **לאיח** וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתַּיֵּר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל-כֵּל-הָרָעָה אֲשֶׁר
עָשָׂה: כִּי פָנָה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַיִם. **לאיט** וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וּלְמַדָּה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּנְהִיָּה-לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנֵי
יִשְׂרָאֵל. **לאכ** כִּי-אֲבִיאֲנֹו אֶל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
וְאָכַל וְשָׁבַע וּדְשָׁן וּפָנָה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַיִם וְעַבְדוֹם וְנִאֲצוֹנִי וְהִפֵּר אֶת-בְּרִיתִי.
לאכא וְהָיָה כִּי-תִמְצָאֲנָ אֹתוֹ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ: כִּי יִדְעֵתִי אֶת-יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטָרָם
אֲבִיאֲנֹו אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי. **לאכב** וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּלְמַדָּה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לאכג** וַיִּצּוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וַיֹּאמֶר חֹזֵק
וְאַמְצִי אֶתְּהָ תִבִּיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה
עִמָּךְ. **לאכד** וַיְהִי כְּכֹלֹת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת עַל-סֵפֶר: עַד
תִּמָּם. **לאכה** וַיִּצּוּ מֹשֶׁה אֶת-הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר. **לאכו** לְקַח
אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׁמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה-שָׁם
בְּךָ לְעֵד. **לאכז** כִּי אֲנֹכִי יִדְעֵתִי אֶת-מְרִיךְ וְאֶת-עֲרֹפֶךָ הַקָּשָׁה הֲוֹן בְּעוֹדֵנִי חַי
עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הָיִתְּם עִם-יְהוָה וְאָף-כִּי-אַחֲרַי מוֹתִי. **לאכח** הַקָּהִילוּ אֵלַי
אֶת-כָּל-זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם וְאִדְבָּרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאֶעִידָה בָּם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. **לאכט** כִּי יִדְעֵתִי אַחֲרַי מוֹתִי כִּי-הִשְׁחַת
תִּשְׁחַתּוּן וְסִרְתֶּם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרֵית
הַיָּמִים-כִּי-תַעֲשׂוּ אֶת-הָרָע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם. **לאל** וַיִּדְבֵּר
מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל-קַהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תִּמָּם.

לבא האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-פי.
לבב יערף כמטר לקחי ותזל כטל אמרתי
 כשעירם עלי-דשא וכרביבים עלי-עשב.
לבג פי שם יהוה אקרא: הבו גדל לאלהינו.
לבד הצור תמים פעלו כי כל-דרכיו משפט:
 אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא.
לבה שחת לו לא בניו מומם: דור עקש ופתלתל.
לבו ה ליהוה תגמלו-זאת עם נבל ולא חכם:
 הלוא-הוא אביד קנף הוא עשף ויכנף.
לבו זכר ימות עולם בינו שנות דר-ודר שאל אביד ויגדף זקניד ויאמרו לך.
לבח בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
 יצב גבלת עמים למספר בני ישראל.
לבט כי חלק יהוה עמו: יעקב חבל נחלתו.
לבי ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמון
 יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו.
לביא כנשר יעיר קנו על-גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על-אברתו.
לביב יהוה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר.
לביג ירכבהו על-במותי (במתי) ארץ ויאכל תנובת שדי
 וינקהו דבש מסלע ושמון מחלמיש צור.
לביז חמאת בקר וחלב צאן עם-חלב פרים ואילים
 בני-בשן ועתודים עם-חלב כליות חטה
 ודם-ענב תשתה-חמר. **לבטו** וישמון ישרון ויבעט
 שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
 וינבל צור ישעתו. **לבטז** יקנאהו בזרים
 בתועבת יכעיסהו. **לביז** יזבחו לשדים לא אלה
 אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
 לא שערום אבתיכם. **לביח** צור ילדף תשי
 ותשכח אל מחלקך. **לביט** וירא יהוה וינאץ
 מפעס בניו ובנתיו. **לבכ** ויאמר אסתירה פני מהם
 אראה מה אחריתם: כי דור תהפכת המה
 בניים לא-אמן בם. **לבכא** הם קנאוני בלא-אל

כְּעֶסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיאִם בְּלֹא-עֵם
 בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסֵם. **לִבְכֹּב** כִּי-אֵשׁ קִדְחָהּ בְּאִפִּי
 וַתִּיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחֲתִית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה
 וַתִּלְהֶט מוֹסְדֵי הָרִים. **לִבְכֹּג** אֶסְפָּה עֲלִימוֹ רְעוֹת
 חֲצִי אֲכַלְהָ-בָם. **לִבְכֹּד** מְזִי רָעַב וּלְחַמֵּי רֶשֶׁף
 וְקֹטֵב מְרִירֵי וְשֹׁן-בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח-בָּם
 עִם-חֲמַת זֹחְלֵי עֶפֶר. **לִבְכָה** מִחוּץ תִּשְׁכַּל-חָרֵב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם-בְּחֹר
 גַם-בְּתוֹלְהַיּוֹנֵק עִם-אִישׁ שִׁיבָה. **לִבְכוּ** אֲמַרְתִּי אֶפְאִיָּהֶם
 אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָרִם. **לִבְכוּ** לוֹלֵי כַּעַס אוֹיֵב אֲגוּר
 פֶּן-יִנְכָרוּ צְרִימוֹ: פֶּן-יֹאמְרוּ יָדְנוּ רָמָה
 וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל-זֹאת. **לִבְכַח** כִּי-גוֹי אֲבַד עֲצוֹת הִמָּה
 וְאִין בָּהֶם תִּבּוֹנָה. **לִבְכַט** לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת
 יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיתָם. **לִבְל** אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלְךָ
 וּשְׂנִיִּים יִנִּסּוּ רַבָּה: אִם-לֹא כִי-צוּרִם מְכָרִם
 וַיִּהְיֶה הַסְּגִירִם. **לִבְלֹא** כִּי לֹא כְּצוּרֵנוּ צוּרִם
 וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים. **לִבְלֵב** כִּי-מִגֶּפֶן סֹדֵם גִּפְנִים
 וּמִשְׁדָּמֹת עֲמָרָה: עֲנַבְמוֹ עֲנַבֵּי-רוֹשׁ
 אֲשַׁכַּלְתָּ מְרֹרֹת לָמוֹ. **לִבְלֵג** חֲמַת תִּנְיָנִים יִינָם
 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכָזָר. **לִבְלֹד** הֲלֹא-הוּא כָּמֶס עֲמָדֵי
 חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתַי. **לִבְלֵה** לִי נֶקֶם וְשִׁלֵּם
 לְעֵת תִּמּוּט רַגְלָם: כִּי קָרוֹב יוֹם אֵינְדָם
 וְחָשׁ עֲתֵדֹת לָמוֹ. **לִבְלוּ** כִּי-יִדִין יְהוָה עֲמוֹ
 וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: כִּי יִרְאֶה כִּי-אֶזְלַת יָד
 וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעִזּוֹב. **לִבְלוּ** וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
 צוּר חֲסִיו בּוֹ. **לִבְלַח** אֲשֶׁר חֲלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ
 יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם יִקּוּמוּ וַיַּעֲזְרֵכֶם
 יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה. **לִבְלֹט** רְאוּ עֵתָהּ כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי: אֲנִי אֲמִית וְאַחֲיָה
 מִחֲצַתִּי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִיָּדֵי מִצִּיל.
לִבְמ כִּי-אֲשָׂא אֶל-שָׁמַיִם יָדִי וְאֲמַרְתִּי חֵי אֲנֹכִי לְעֵלָם.
לִבְמֵא אִם-שְׁנוֹתַי בְּרַק חֲרָבִי וַתֹּאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט יָדִי

אָשִׁיב נָקָם לְצָרִי וְלִמְשַׁנְאֵי אֲשֶׁלָם.
לבמב אֲשַׁכִּיר חֲצֵי מַדָּם וְחֲרָבֵי תֹאכַל בְּשׂוֹר
 מַדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב.
לבמג הֲרִנִּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם-עֲבָדָיו יִקּוּם
 וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ.

לבמד וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה-הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם: הוּא וְהוֹשִׁעַ
 בֶּן-נוּן. **לבמה** וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **לבמו**
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם: אֲשֶׁר
 תַּצְּוּם אֶת-בְּנֵיכֶם לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. **לבמז** כִּי
 לֹא-דָבַר רַק הוּא מִכֶּסֶם-כִּי הוּא חֲיִיכֶם וּבְדַבֵּר הִזָּה תִּתְּאוּרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

לבמח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר. **לבמט** עֲלֶה אֶל-הַר
 הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר-נֶבֹז אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָהּ. **לבנ** וּמַת בְּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה
 וְהֶאֱסַף אֶל-עַמִּידָה: כַּאֲשֶׁר-מַת אֶהְרֹן אַחִידָה בְּהָר הַהוּר וַיֶּאֱסַף אֶל-עַמּוּיוֹ. **לבנא**
 עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בַתּוֹךְ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מְרִיבַת קִדְשׁ מִדְּבַר-צֹעַל אֲשֶׁר
 לֹא-קִדְשַׁתֶּם אוֹתִי בַתּוֹךְ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לבנב** כִּי מִנְּגִד תִּרְאֶה אֶת-הָאֶרֶץ וְשָׁמָּה
 לֹא תִבּוֹאָאֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

לבגא וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְדַּ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לִפְנֵי מוֹתוֹ.
לבגב וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹהוּפִיעַ מֵהַר פָּאָרֹן וְאַתָּה מִרְבַּבַת
 קִדְשׁ מִימֵינוּ אֲשַׁדַּת (אֲשַׁדַּת) לָמוֹ. **לבגג** אַף חָבַב עַמִּים כָּל-קִדְשָׁיו בִּיָּדָה וְהֵם
 תִּכּוּ לְרַגְלָהּ יִשָּׂא מִדְּבַרְתִּידָה. **לבגד** תּוֹרָה צֹוֶה-לָנוּ מֹשֶׁה: מוֹרְשָׁה קֵהֶלֶת יַעֲקֹב.
לבגה וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִלָּדָה בְּהַתְּאֲסָף רֹאשֵׁי עַם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. **לבגו** יַחֲוֹ רְאוּבוּן
 וְאֶל-יָמַת וַיְהִי מִתֵּיו מִסְפָּר.

לבגז וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל-עַמּוֹ תִּבְיָאֲנוּ יָדָיו רַב לוֹ
 וַעֲזַר מִצָּרָיו תַּהֲיָה.

לבגח וּלְלוֹי אָמַר תִּמְיֵדָה וְאוּרִידָה לְאִישׁ חֲסִידָהּ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה תִּרְיָבָהוּ עַל-מִי
 מְרִיבָה. **לבגט** הָאֵמֶר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רִאִיתִיו וְאֶת-אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֶת-בָּנוּ לֹא
 יָדַע: כִּי שָׁמְרוּ אִמְרַתָּה וּבְרִיתָּה יִנְצְרוּ. **לבגי** יוֹרוּ מִשְׁפָּטִידָה לַיַּעֲקֹב וְתוֹרַתָּהּ

לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁיִמוּ קְטוֹרֶה בְּאַפָּךָ וְכִלְיִל עַל-מִזְבְּחֶךָ. **לגיא** בְּרָךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָלָיו
 וְדָיו תִּרְצֶה מִחַץ מִתְנַיִם קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאָיו מִן-יְקוּמוֹן.
לגיב לְבַנְיָמִן אֲמַרְיָדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבִטַח עָלָיו חֲפִץ עָלָיו כָּל-הַיּוֹם וּבֵין כְּתָפָיו
 שָׁכֵן.
לגיג וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אֲרָצוֹ מִמְּגֵד שְׁמַיִם מְטַל וּמִתְהוֹם רְבֻצַת תַּחַת.
לגיז וּמִמְּגֵד תְּבוּאֹת שְׁמֶשׁ וּמִמְּגֵד גֶּרֶשׁ יְרַחִים. **לגטו** וּמִרְאֵשׁ הַרְרֵי-קָדִם
 וּמִמְּגֵד גְּבֻעוֹת עוֹלָם. **לגטז** וּמִמְּגֵד אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סִנְהַתְּבוּאֹתָהּ
 לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נֹזֵיר אַחִיו. **לגיז** בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רֹאִים קַרְנֵי־וּפְתֵיהֶם
 עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו אֶפְסֵי-אֶרֶץ וְהֵם רַבּוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֱלֹפֵי מְנַשֶּׁה.
לגיח וּלְזַבּוּלֵן אָמַר שְׁמַח זְבוּלָן בְּצִאתְךָ וּיִשְׁשָׁכֶר בְּאַהֲלֶיךָ. **לגיט** עַמִּים
 הַר-יִקְרְאוּשָׁם יִזְבְּחוּ זְבַח־צֶדֶק; כִּי שִׁפַּע יַמִּים יִינְקוּ וּשְׁפִי טְמוּנֵי חוּל.
לגכ וּלְגָד אָמַר בְּרוּךְ מֵרַחֵב גֹּד: כָּל־בֵּיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף-קַדְקֹד. **לגכא** וַיֵּרָא
 רֹאשִׁית לוֹ כִּי-שָׁם חֲלֻקַת מַחֲקָק סָפוּן וַיִּתֵּן רֹאשֵׁי עַם צֶדֶקַת יְהוָה עֲשֵׂה
 וּמִשְׁפָּטָיו עִם-יִשְׂרָאֵל.
לגכב וּלְדָן אָמַר דָּן גּוֹר אֲרִיָּה יִזְנַק מִן-הַבֶּשֶׂן. **לגכג** וּלְנַפְתָּלִי אֲמַר נַפְתָּלִי שְׁבַע
 רְצוֹן וּמִלֵּא בְרַכְתָּ יְהוָה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה.
לגכד וּלְאָשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מְבַנִּים אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹי אַחִיו וְטָבַל בְּשֶׁמֶן רִגְלוֹ. **לגכה**
 בְּרִזָּל וּנְחֻשֶׁת מִנְעֻלָּה וּכְיִמִּידָה דְבִאָּה. **לגכו** אֵין כְּאֵל יִשְׂרוּן: רֹכֵב שְׁמַיִם בְּעֵזְרֶךָ
 וּבְגִאוֹתוֹ שְׁחָקִים. **לגכז** מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קָדִם וּמִתַּחַת זֹרְעַת עוֹלָם וּיְגַרֵשׁ מִפְּנֵיךָ
 אוֹיֵב וַיֵּאמֶר הַשֶּׁמֶד. **לגכח** וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ דָּגוֹן
 וַתִּירוֹשׁ אֶף-שְׁמִיו יַעֲרֹפוּ טָל. **לגכט** אֲשֶׁרִידָה יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹדָה עִם נוֹשַׁע בֵּיהוָה
 מִגּוֹן עֵזְרֶךָ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבִיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרָךְ.
לדא וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבַת מוֹאָב אֶל-הַר נָבוֹ רֹאשׁ הַפְּסִגָּה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרֵחוֹ
 וַיֵּרָאֵהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֶת-הַגְּלֵעָד עַד-דָּן. **לדב** וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי וְאֵת-אֶרֶץ
 אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. **לדג** וְאֵת-הַנִּגְב
 וְאֵת-הַכְּפָר בְּקַעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד-צֶעֶר. **לדד** וַיֵּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי זֶאת
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ
 בְּעֵינַיִךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר. **לדה** וַיָּמַת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי
 יְהוָה. **לדז** וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא-יָדַע אִישׁ
 אֶת-קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **לדז** וּמֹשֶׁה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא-כָהֲתָה
 עֵינָיו וְלֹא-נָס לַחֹה. **לדח** וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם

וַיִּתְּמוּ יָמֵי בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה. **לדט** וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן מָלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי-סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לדי** וְלֹא-קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים. **לדיא** לְכָל-הָאֲתוֹת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וּלְכָל-עַבְדָּיו וּלְכָל-אֶרְצוֹ. **לדיב** וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכָל הַמוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל.
יהושוע

אא וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן מְשֻׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר. **אב** מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אִתָּה וְכָל-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **אג** כָּל-מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כָּף-רַגְלְכֶם בּוֹלְכֶם נִתְּתִיו: כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-מֹשֶׁה. **אד** מִהַמְדָּבָר וְהַלְבָּנוּן הַזֶּה וְעַד-הַנְּהָר הַגְּדוֹל נְהַר-פָּרַת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד-הַיָּם הַגְּדוֹל מְבֹא הַשְּׁמֵשִׁי הַיְהִיָּה גְבוּלְכֶם. **אה** לֹא-יִתְּיָצַב אִישׁ לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם-מֹשֶׁה אֲהִיָּה עִמָּךְ לֹא אֶרְפֹּךְ וְלֹא אֶעֱזָבְךָ. **או** חֲזַק וְאַמֶּץ: כִּי אִתָּה תִּנְחִיל אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם. **אז** רַק חֲזַק וְאַמֶּץ מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל-הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל-תְּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאלוֹ: לִמְעַן תִּשְׁכִּיל בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ. **אח** לֹא-יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לִמְעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל-הַכְּתוּב בּוֹ: כִּי-אֲזַ תִּצְלִיחַ אֶת-דְּרָכְךָ וְאֲזַ תִּשְׁכִּיל. **אט** הֲלוֹא צוּיַתִּיךָ חֲזַק וְאַמֶּץ אֶל-תַּעֲרֹץ וְאֶל-תַּחַת: כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ.
אי וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת-שְׁטָרֵי הָעָם לֵאמֹר. **איא** עֲבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וְצוּוּ אֶת-הָעָם לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם צִידָה: כִּי בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ.
איב וְלָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה אֲמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **איג** זְכוֹר אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה עַבְדְּ-יְהוָה לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם וְנֹתֵן לָכֶם אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת. **איד** נְשִׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נֹתֵן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חַמְשִׁים לִפְנֵי אַחֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחִיל וְעִזְרַתֶם אוֹתָם. **אטו** עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם כְּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם-הֵמָּה אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם וְשַׁבְתֶּם לְאֶרֶץ יִרְשַׁתְּכֶם וִירְשַׁתֶּם אוֹתָהּ אֲשֶׁר נֹתֵן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְדְּ יְהוָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשְּׁמֶשׁ. **אטז** וַיַּעֲנֶוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: כָּל אֲשֶׁר-צוּיַתָּנוּ נַעֲשֶׂה וְאֶל-כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁלַחַנוּ נִלְךָ. **איז**

כָּל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ אֶל-מֹשֶׁה כִּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ: רַק יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר
הָיָה עִם-מֹשֶׁה. **אִיח** כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יִמְרָה אֶת-פִּיךָ וְלֹא-יִשְׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ לְכָל
אֲשֶׁר-תִּצְוֶנוּ וְיִוְמָת: רַק חֲזֵק וְאַמֶּץ.

בא וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן מִן-הַשְּׂטִיִּים שְׁנַיִם-אֲנָשִׁים מִרְגְּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר לְכוּ
רְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית-אִשָּׁה זֹנָה וּשְׁמָה
רַחבִּוּיִשְׁכָּבוֹ-שְׁמָה. **בב** וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר: הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הִנֵּה
הַלִּילָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת-הָאָרֶץ. **בג** וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל-רַחֲבִי לֵאמֹר:
הוֹצִיָאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר-בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת-כָּל-הָאָרֶץ בָּאוּ.
בד וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת-שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנוּ וַתֹּאמְרָן כִּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא
יָדַעְתִּי מֵאִין הֵמָּה. **בה** וַיְהִי הַשַּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יִצְאוּלָא יָדַעְתִּי אָנָּה
הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים רָדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם. **בו** וְהִיא הֶעֱלֵתָם הַגָּה
וַתִּטְמְנֵם בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לָהּ עַל-הַגֶּגֶז. **בז** וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דָּרָךְ
הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרָיִךְ כַּאֲשֶׁר יִצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם. **בח**
וְהֵמָּה טָרִם יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עֲלֵתָה עֲלֵיהֶם עַל-הַגֶּגֶז. **בט** וַתֹּאמֶר
אֶל-הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי-נָתַן יְהוָה לְכֶם אֶת-הָאָרֶץ וְכִי-נִפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי
נִמְגוּ כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם. **בי** כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת-מִי
יָם-סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעוֹגָאֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם. **ביא** וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ
וְלֹא-קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשִׁמְיִם
מִמֶּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת. **ביב** וְעַתָּה הַשְׁבְּעוּ-נָא לִי בִיהוָה כִּי-עָשִׂיתִי עִמְכֶם
חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם-אִתְּם עִם-בֵּית אָבִי חֶסֶד וְנִתַּתֶּם לִי אוֹת אֲמֶת. **ביג** וְהִחִיתֶם
אֶת-אָבִי וְאֶת-אִמִּי וְאֶת-אֲחֵי וְאֶת-אֲחֹתַי (אֲחִוִּיתַי) וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם
וְהִצַּלְתֶּם אֶת-נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת. **ביז** וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחֲתֵיכֶם לְמוֹת
אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת-דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתַת-יְהוָה לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד
וְאֲמֶת. **בטו** וַתּוֹרֵדִם בַּחֲבֹל בְּעַד הַחֲלוֹן: כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחוּמָה הִיא
יוֹשֶׁבֶת. **בטז** וַתֹּאמֶר לָהֶם הִהָרָה לְכוּ פֶן-יִפְגְּעוּ בְכֶם הָרֹדְפִים וְנִחַבְתֶּם שְׁמָה
שְׁלֵשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם. **ביז** וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ
הָאֲנָשִׁים: נָקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הַשְׁבַּעְתָּנוּ. **ביח** הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים
בְּאָרֶץ אֶת-תִּקְוֹת חוּט הַשְּׁנֵי הַזֶּה תִּקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדַתְנוּ בּוֹ וְאֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ וְאֶת-אֲחִיךָ וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִיךָ תֹאסֶפִי אֵלֶיךָ הַבֵּיתָה. **ביט** וְהָיָה כָּל
אֲשֶׁר-יִצָּא מִדְּלֹתַי בֵּיתְךָ הַחוּצָה דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אֲנַחְנוּ נָקִים וְכָל אֲשֶׁר יְהִי אִתְּךָ

בביתדמו בראשנו אם-גד תהיה-בו. **בכ** ואם-תגידי את-דברנו זהוהיינו נקים
משבעתך אשר השבעתנו. **בכא** ותאמר כדבריכם כן-הוא ותשלחם וילכו
ותקשר את-תקנות השני בחלון. **בכב** וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת
ימים עד-שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל-הדרך ולא מצאו. **בכג** וישבו שני
האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל-יהושע בן-נון ויספרו-לו את
כל-המצאות אותם. **בכד** ויאמרו אל-יהושע כי-נתן יהוה בידנו את-כל-הארץ
וגם-נמגו כל-ישבי הארץ מפנינו.

גא וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד-הירדן והוא וכל-בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו. **גב** ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב
המחנה. **גג** ויצו את-העם לאמר פראתכם את ארון ברית-יהוה אלהיכם
והכהנים הלויים נשאים אתוואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו. **גד** אך
רחוק יהיה ביניכם ובניו כאלפים אמה במדה: אל-תקרבו אליו למען
אשר-תדעו את-הדרך אשר תלכו-בהכי לא עברתם בדרך מתמול שלשום.

גה ויאמר יהושע אל-העם התקדשו: כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות. **גו**
ויאמר יהושע אל-הכהנים לאמר שאו את-ארון הברית ועברו לפני העם
וישאו את-ארון הברית וילכו לפני העם.

גז ויאמר יהוה אל-יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל-ישראל: אשר ידעו
כי כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך. **גח** ואתה תצוה את-הכהנים נשאי
ארון-הברית לאמר: כבאכם עד-קצה מי הירדן בירדן תעמדו.

גט ויאמר יהושע אל-בני ישראל: גשו הנהושמעו את-דברי יהוה אלהיכם. **גי**
ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל חי בקרבכם והורש יורש מפניכם
את-הכנעני ואת-החתי ואת-החוי ואת-הפרזי ואת-הגרגשי והאמרי והיבوسی.
גיא הנה ארון הברית אדון כל-הארץ עבר לפניכם בירדן. **גיב** ועתה קחו לכם
שני עשר איש משבטי ישראל איש-אחד איש-אחד לשבט. **גיג** והיה כנוח
כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל-הארץ במי הירדן מי הירדן
יפרתו המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד. **גיז** והי בנסע העם
מאהליהם לעבר את-הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם. **גטו**
וכבוא נשאי הארון עד-הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
והירדן מלא על-כל-גדותיו כל ימי קציר. **גטז** ויעמדו המים הירדים מלמעלה
קמו נד-אחד הרחק מאד באדם (מאדם) העיר אשר מצד צרתן והירדים על
ים הערבה ים-המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו. **גיז** ויעמדו הכהנים

נְשֵׂאֵי הָאָרוֹן בְּרִית-יְהוָה בַּחֲרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בַּחֲרָבָה
עַד אֲשֶׁר-תָּמּוּ כָּל-הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן. **דא** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-תָּמּוּ כָּל-הַגּוֹי לַעֲבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **דב** קָחוּ לָכֶם מִן-הָעַם שְׁנַיִם עָשָׂר
אֲנָשִׁים אִישׁ-אֶחָד אִישׁ-אֶחָד מִשִּׁבְט. **דג** וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ-לָכֶם מִזֶּה
מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמַּצֵּב רַגְלֵי הַכְּהֻנִּים הַכִּין שְׁתֵּים-עָשָׂרָה אַבְנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם
עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלּוֹן אֲשֶׁר-תִּלְּיֵנוּ בּוֹ הַלַּיְלָה.
דד וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל-שְׁנַיִם הָעָשָׂר אִישׁ אֶשֶׁר הַכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ-אֶחָד
אִישׁ-אֶחָד מִשִּׁבְט. **דה** וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶל-תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהָרִימוּ לָכֶם אִישׁ אָבִן אַחַת עַל-שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. **דו** לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם: כִּי-יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר
מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם. **דז** וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מִיַּמֵּי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי
אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה בְּעֵבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-עוֹלָם. **דח** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ
שְׁתֵּי-עָשָׂרָה אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּם עִמָּם אֶל-הַמַּלּוֹן וַיִּנְחֹמוּ שָׁם. **דט** וְשְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנִים
הַקִּים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן וַתַּחַת מַצֵּב רַגְלֵי הַכְּהֻנִּים נְשֵׂאֵי אָרוֹן הַבְּרִית וַיְהִיו שָׁם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **די** וְהַכְּהֻנִּים נְשֵׂאֵי הָאָרוֹן עֹמְדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד תָּם כָּל-הַדָּבָר
אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל-הָעָם כָּלל אֲשֶׁר-צִוָּה מֹשֶׁה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּמְהָרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ. **דיא** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-תָּם כָּל-הָעָם לַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אָרוֹן-יְהוָה
וְהַכְּהֻנִּים לִפְנֵי הָעָם. **דיב** וַיַּעֲבְרוּ בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וַחֲצֵי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה
חֲמִשִּׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵם מֹשֶׁה. **דיג** כַּאֲרָבַעִים אֶלֶף חֲלוּצֵי
הַצָּבָא עֲבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ.

דיד בַּיּוֹם הַהוּא גָדַל יְהוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יִרְאוּ
אֶת-מֹשֶׁה כָּל-יְמֵי חַיָּו.
דטו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **דטז** צִוָּה אֶת-הַכְּהֻנִּים נְשֵׂאֵי אָרוֹן הָעֵדוּת
וַיַּעֲלוּ מִן-הַיַּרְדֵּן. **דז** וַיִּצֹּו יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הַכְּהֻנִּים לֵאמֹר: עָלוּ מִן-הַיַּרְדֵּן. **דח** וַיְהִי
בַעֲלוֹת (כַּעֲלוֹת) הַכְּהֻנִּים נְשֵׂאֵי אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְקוּ כַּפּוֹת רַגְלֵי
הַכְּהֻנִּים אֶל הַחֲרָבָה וַיִּשְׁבּוּ מִי-הַיַּרְדֵּן לְמִקְוָם וַיִּלְכוּ כַּתְּמוּל-שִׁלְשׁוּם
עַל-כָּל-גְּדוֹתָיו. **דט** וְהָעָם עָלוּ מִן-הַיַּרְדֵּן בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיִּחַנוּ בְּגִלְגָּל
בְּקֶצֶה מִזְרַח יְרִיחוֹ. **דכ** וְאֵת שְׁתֵּים עָשָׂרָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ

מן-הירדן והקים יהושע בגלגל. **דכא** ויאמר אל-בני ישראל לאמר: אשר
 ישאלון בניכם מחר את-אבותם לאמר מה האבנים האלה. **דכב** והודעתם
 את-בניכם לאמר: ביבשה עבר ישראל את-הירדן הזה. **דכג** אשר-הוביש
 יהוה אלהיכם את-מי הירדן מפניכם עד-עברכם: כאשר עשה יהוה אלהיכם
 לים-סוף אשר-הוביש מפנינו עד-עברנו. **דכד** למען דעת כל-עמי הארץ
 את-יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את-יהוה אלהיכם כל-הימים.
הא ויהי כשמע כל-מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל-מלכי הכנעני
 אשר על-הים את אשר-הוביש יהוה את-מי הירדן מפני בני-ישראל עד-עברנו
 (עברם) וימס לבבם ולא-היה בם עוד רוח מפני בני-ישראל.
הב בעת ההיא אמר יהוה אל-יהושע עשה לך חרות צרים ושוב מל
 את-בני-ישראל שנית. **הג** ויעש-לו יהושע חרות צרים וימל את-בני ישראל
 אל-גבעת הערלות. **הד** וזה הדבר אשר-מל יהושע: כל-העם היצא ממצרים
 הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. **הה**
 כי-מלים היו כל-העם היצאים וכל-העם הילדים במדבר בדרך בצאתם
 ממצרים לא-מלו. **הו** כי ארבעים שנה הלכו בני-ישראל במדבר עד-תם
 כל-הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא-שמעו בקול יהוה: אשר
 נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת
 לנו ארץ זבת חלב ודבש. **הז** ואת-בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע:
 כי-ערלים היו כי לא-מלו אותם בדרך. **חח** ויהי כאשר-תמו כל-הגוי להמול
 וישבו תחתם במחנה עד חיותם.
הט ויאמר יהוה אל-יהושע היום גלותי את-חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם
 המקום ההוא גלגל עד היום הזה. **הי** ויחנו בני-ישראל בגלגל ויעשו
 את-הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו. **היא** ויאכלו מעבור
 הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי: בעצם היום הזה. **היב** וישבת המן ממחרת
 באכלם מעבור הארץ ולא-היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ
 כנען בשנה ההיא.
היג ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
 שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם-לצרינו. **היד** ויאמר לא
 כי אני שר-צבא-יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל-פניו ארצה וישתחו ויאמר לו
 מה אדני מדבר אל-עבדו. **הטו** ויאמר שר-צבא יהוה אל-יהושע של-נעלך

מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמֵד עליו קִדֵּשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן. **וא**
 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל: אין יוצא ואין בא.
וב ויאמר יהוה אל-יהושע ראה נתתי בידך את-יריחו ואת-מלכהגבורי החיל.
וג וסבתם את-העיר כל אנשי המלחמההקיף את-העיר פעם אחת כה תעשה
 ששת ימים. **וד** ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון
 וביום השביעי תסבו את-העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות. **וה**
 והיה במשך בקרון היובל בשמעכם (כשמעכם) את-קול השופר יריעו כל-העם
 תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו. **וו** ויקרא יהושע
 בן-נון אל-הכהנים ויאמר אליהם שאו את-ארון הברית ושבעה כהנים ישאו
 שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה. **וז** ויאמרו (ויאמר) אל-העם עברו
 וסבו את-העיר והחלוץיעבר לפני ארון יהוה. **וח** ויהי כֵּאֵמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם
 וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבֵלִים לִפְנֵי יְהוָה עָבְרוּ וְתִקְעוּ
 בְּשׁוֹפְרוֹת וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה הִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם. **וט** והחלוץ הילך לפני הכהנים תקעו
 (תקעו) השופרות והמאסף הילך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות. **וי**
 ואת-העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את-קולכם ולא יצא
 מפיהם דבר: עד יום אמרי אליכם הריעו והריעו. **ויא** ויסב ארון-יהוה
 את-העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה.
ויב וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את-ארון יהוה. **ויג** ושבעה הכהנים
 נושאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות
 והחלוץ הילך לפניהם והמאסף הילך אחרי ארון יהוה הולך (הלוך) ותקוע
 בשופרות. **ויד** ויסבו את-העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו
 ששת ימים. **וטו** ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר ויסבו את-העיר
 כמשפט הזה שבע פעמים: רק ביום ההוא סבבו את-העיר שבע פעמים. **וטז**
 ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל-העם הריעו
 כי-נתן יהוה לכם את-העיר. **ויז** והיתה העיר חרם היא וכל-אשר-בה ליהוה:
 רק רחב הזונה תחיה היא וכל-אשר אתה בביתכי החבאתה את-המלאכים
 אשר שלחנו. **ויח** ורק-אתם שמרו מן-החרם פן-תחרימו ולקחתם מן-החרם
 ושמתם את-מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו. **ויט** וכל כסף וזהב וכלי
 נחשת וברזלקדש הוא ליהוה: אוצר יהוה יבוא. **וכ** וירע העם ויתקעו בשופרות
 ויהי כשמע העם את-קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה
 תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את-העיר. **וכא** ויחרימו

את-כל-אשר בעיר מאיש ועד-אשה מנער ועד-זקן ועד שור ושה וחמור לפי-חרב. וכב ולשנים האנשים המרגלים את-הארץ אמר יהושע באו בית-האשה הזונה והוציאו משם את-האשה ואת-כל-אשר-לה כאשר נשבעתם לה. וכג ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את-רחב ואת-אביה ואת-אמה ואת-אחיה ואת-כל-אשר-לה ואת כל-משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל. וכד והעיר שרפו באש וכל-אשר-בה: רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית-יהוה. וכה ואת-רחב הזונה ואת-בית אביה ואת-כל-אשר-לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הנה: כי החביאה את-המלאכים אשר-שלח יהושע לרגל את-יריחו. וכו וישבע יהושע בעת ההיא לאמר: ארוה האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את-העיר הזאת את-יריחו ובכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה. וכז ויהי יהוה את-יהושע ויהי שמעו בכל-הארץ. זא וימעלו בני-ישראל מעל בתרם ויקח עכן בן-פרמי בן-זבדי בן-זרח למטה יהודה מן-החרם ויחר-אף יהוה בבני ישראל.

זב וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם-בית און מקדם לבית-אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את-הארץ ויעלו האנשים וירגלו את-העי. זג וישבו אל-יהושע ויאמרו אליו אל-יעל כל-העם כאלפים איש או כשלושת אלפים איש יעלו ויכו את-העי אל-תנגע-שמה את-כל-העם כי מעט המה. זד ויעלו מן-העם שמה כשלושת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי. זה ויכו מהם אנשי העי כשלושים וששה איש וירדפום לפני השער עד-השברים ויכום במורד וימס לבב-העם ויהי למים. זו ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על-פניו ארצה לפני ארון יהוה עד-הערבה הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על-ראשם. זז ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את-העם הנה את-הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן. זח בי אדני: מה אמראחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו. זט וישמעו הכנעני וכל ישרי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את-שמנו מן-הארץ ומה-תעשה לשמד הגדול. זי ויאמר יהוה אל-יהושע קם לך למה זה אתה נפל על-פניך. זיא חטא ישראל וגם עברו את-בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן-החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם. זיב ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם-לא תשמידו החרם מקרבכם. זיג קם קדש את-העם ואמרת התקדשו למחר: כי כה אמר יהוה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תָּרַם בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֵיבִיךָ עַד-הַסִּירְכֶם
 הַחֲרָם מִקִּרְבְּכֶם. **זִיד** וְנִקְרַבְתֶּם בְּבִקְרָה לְשַׁבְּטֵיכֶם וְהָיָה הַשַּׁבֵּט אֲשֶׁר-יִלְכְּדֶנּוּ
 יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר-יִלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַב לְבֵתָיִם וְהַבֵּית
 אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה יִקְרַב לְגִבְרִים. **זטו** וְהָיָה הַנִּלְכָד בַּחֲרָם יִשְׂרָאֵל בְּאִשׁ אֹתוֹ
 וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ: כִּי עָבַר אֶת-בְּרִית יְהוָה וְכִי-עָשָׂה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל. **זטז**
 וַיִּשְׁכֶם יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקְרָה וַיִּקְרַב אֶת-יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּטָיו וַיִּלְכְּדוּ שַׁבֵּט יְהוּדָה. **זיז** וַיִּקְרַב
 אֶת-מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי וַיִּקְרַב אֶת-מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי
 לְגִבְרִים וַיִּלְכְּדוּ זַבְדִּי. **זיח** וַיִּקְרַב אֶת-בֵּיתוֹ לְגִבְרִים וַיִּלְכְּדוּ עָכוֹ בֶן-כְּרָמִי בֶן-זַבְדִּי
 בֶן-זֶרְחֵלְמִטָּה יְהוּדָה. **זיט** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-עָכוֹ בְּנֵי שִׁים-נָא כְבוֹד לִיהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתוֹדָה וְהִגַּד-נָא לִי מָה עָשִׂיתָ אֶל-תַּכְחֵד מִמּוֹנֵי. **זכ** וַיַּעַן עָכוֹ
 אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר: אֲמַנָּה אֲנִכִי חָטָאתִי לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזַאת וְכֹזַאת
 עָשִׂיתִי. **זכא** וַאֲרָאהָ (וַאֲרָא) בְּשָׁלַל אֲדָרַת שְׁנַעַר אַחַת טוֹבָה וּמְאֹתִים שְׁקָלִים
 כֶּסֶף וּלְשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ וְאַחַמָּדִם וְאַקְחָם וְהִנֵּם טְמוּנִים
 בְּאֶרֶץ בְּתוֹךְ הָאֲהָלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֵּיהָ. **זכב** וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצוּ הָאֲהָלָה
 וְהִנֵּה טְמוּנָה בְּאֲהָלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֵּיהָ. **זכג** וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ הָאֲהָל וַיִּבְאוּם
 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקוּם לִפְנֵי יְהוָה. **זכד** וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עָכוֹ
 בֶן-זֶרַח וְאֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הָאֲדָרַת וְאֶת-לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו
 וְאֶת-שׁוֹרוֹ וְאֶת-חֲמֹרוֹ וְאֶת-צֹאֲנוֹ וְאֶת-אֲהָלוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
 וַיַּעַלּוּ אֹתָם עִמָּךְ עָכוֹר. **זכה** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מָה עֲכָרְתֶּנוּ יַעֲכָרְךָ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה
 וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָם בְּאִשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים. **זכו**
 וַיִּקְיֵמוּ עָלָיו גַּל-אֲבָנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשָּׁב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ עַל-בֶּן קְרָא
 שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּךְ עָכוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

חא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא וְאֶל-תַּחַתְקַח עִמָּךְ אֶת כָּל-עַם הַמִּלְחָמָה
 וְקוּם עָלֶיהָ הָעַי רְאֵה נִתְתִּי בְיָדְךָ אֶת-מִלְחָתָהּ הָעַי וְאֶת-עַמּוֹ וְאֶת-עִירוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ.
חב וְעָשִׂיתָ לָעַי וּלְמִלְכָּה כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמִלְכָּה־רַק-שָׁלַלְתָּהּ וּבְהִמָּתָה תִּבְאוּ
 לְכֶם שִׁים-לָךְ אַרְבַּ לְעִיר מֵאַחֲרֶיהָ. **חג** וַיִּקַּם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת
 הָעַי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֶלְף אִישׁ גִּבּוֹרֵי הַחֵיל וַיִּשְׁלַחֵם לַיְלָה. **חד** וַיִּצֹו אֹתָם
 לֵאמֹר רְאוּ אֹתָם אַרְבִּים לְעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר אֶל-תִּרְחִיקוּ מִן-הָעִיר מְאֹד וְהִיִּיתֶם
 כְּלָכֶם נִכְנִים. **חה** וַאֲנִי וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל-הָעִיר וְהָיָה כִּי-יִצְאוּ
 לְקִרְאֹתֵנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרִאשְׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם. **חו** וַיִּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּיקְנוּ אוֹתָם
 מִן-הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ נָסִים לִפְנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרִאשְׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם. **חז** וְאֹתָם

תִּקְמוּ מִהָאֹרֶב וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת-הָעִיר וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיַדְכֶם. **חח** וְהָיָה
 כְּתַפְּשֶׁכֶם אֶת-הָעִיר תִּצִּיתוּ אֶת-הָעִיר בְּאֵשׁ כְּדָבָר יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צוֹיְתֵי
 אֶתְכֶם. **חט** וַיִּשְׁלַחֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכוּ אֶל-הַמַּאֲרָב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין בַּיִת-אֵל וּבֵין הָעֵי מַיִם
 לָעֵי וַיִּלְךְ יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעָם. **חי** וַיִּשְׁפֹּס יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּפְקֹד
 אֶת-הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעָם הָעֵי. **חיא** וְכָל-הָעָם הַמְּלַחְמָה אֲשֶׁר
 אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׂוּ וַיָּבֵאוּ נֶגֶד הָעִיר וַיַּחֲנוּ מִצְפוֹן לָעֵי וְהָיָה בֵּינָם וּבֵין-הָעֵי. **חיב** וַיִּקַּח
 בְּחַמְשַׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אֲרֹב בֵּין בַּיִת-אֵל וּבֵין הָעֵימַיִם לָעִיר. **חיג**
 וַיִּשְׁימוּ הָעָם אֶת-כָּל-הַמַּחְנֶה אֲשֶׁר מִצְפוֹן לָעִיר וְאֶת-עַקְבוֹ מֵיִם לָעִיר וַיִּלְךְ
 יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעָמֶק. **חיד** וַיְהִי כִּרְאוֹת מְלֶכֶךְ-הָעֵי וַיִּמְהָרוּ וַיִּשְׁכְּימוּ
 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי-הָעִיר לְקִרְאֵת-יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמוֹעֵד לִפְנֵי הָעֲרָבָה
 וְהוּא לֹא יָדַע כִּי-אֲרֹב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר. **חטו** וַיִּנְגְּעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם
 וַיִּנְסוּ דָרָךְ הַמַּדְבָּר. **חטז** וַיִּזְעַקוּ כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בַּעִיר (בְּעֵי) לְרֹדֶף אַחֲרֵיהֶם
 וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וַיִּנְתְּקוּ מִן-הָעִיר. **חיא** וְלֹא-נִשְׁאַר אִישׁ בְּעֵי וּבַיִת אֵל אֲשֶׁר
 לֹא-יָצְאוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְבוּ אֶת-הָעִיר פְּתוּחָה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל.
חיח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ נָטָה בְּכִידוֹן אֲשֶׁר-בְּיַדְךָ אֶל-הָעֵיכִי בְּיַדְךָ אֶתְנַנֶּה
 וַיִּט יְהוֹשֻׁעַ בְּכִידוֹן אֲשֶׁר-בְּיָדוֹ אֶל-הָעִיר. **חיט** וְהָאֹרֶב קָם מִהָרָה מִמְּקוֹמוֹ
 וַיְרוּצוּ כְּנֻטוֹת יָדוֹ וַיָּבֵאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמְהָרוּ וַיִּצִּיתוּ אֶת-הָעִיר בְּאֵשׁ. **חכ** וַיִּפְּנוּ
 אַנְשֵׁי הָעֵי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עָלָה עִשָׁן הָעִיר הַשְּׂמַיִמָה וְלֹא-הָיָה בָּהֶם יָדַיִם
 לָנוּס הִנֵּה וְהִנֵּה וְהָעָם הִנָּס הַמַּדְבָּר נֶהְפֵּף אֶל-הָרֹדֶף. **חכא** וַיְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל
 רְאוּ כִּי-לָכַד הָאֲרֹב אֶת-הָעִיר וְכִי עָלָה עִשָׁן הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ וַיִּכּוּ אֶת-אַנְשֵׁי הָעֵי.
חכב וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן-הָעִיר לְקִרְאֵתְכֶם וַיְהִיו לְיִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ אֵלֶּה מְזָה וְאֵלֶּה מְזָה
 וַיִּכּוּ אוֹתָם עַד-בִּלְתֵּי הַשָּׂאִיר-לוֹ שְׂרִיד וּפְלִיט. **חכג** וְאֶת-מְלֶכֶךְ הָעֵי תַּפְּשׂוּ חַי
 וַיִּקְרְבוּ אִתּוֹ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ. **חכד** וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַרְגַּ אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָעֵי
 בַשָּׂדֶה בַּמַּדְבָּר אֲשֶׁר רָדְפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כָּלָם לְפִי-חֶרֶב עַד-תָּמָס וַיֵּשְׁבוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל
 הָעֵי וַיִּכּוּ אֹתָהּ לְפִי-חֶרֶב. **חכה** וַיְהִי כָּל-הַנְּפִלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ
 וְעַד-אֲשֶׁהֲשָׁנִים עֶשְׂרֵת אֲלֶף; כָּל אַנְשֵׁי הָעֵי. **חכו** וַיְהוֹשֻׁעַ לֹא-הֵשִׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה
 בְּכִידוֹן עַד אֲשֶׁר הִחֲרִים אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָעֵי. **חכז** רַק הַבְּהֵמָה וְשִׁלַּל הָעִיר הֵיחָא
 בָּזְזוּ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר צָוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ. **חכח** וַיִּשְׂרֹף יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת-הָעֵי וַיִּשְׁימָהּ תַּל-עוֹלָם שְׂמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **חכט** וְאֶת-מְלֶכֶךְ הָעֵי תָלָה
 עַל-הָעֵץ עַד-עַתָּה הָעֲרָב וְכַבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ צָוָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרִידוּ אֶת-נְבִלָתוֹ מִן-הָעֵץ
 וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל-פְּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּקְיִמוּ עָלָיו גֹּל-אַבְנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

חל אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל. **חלא** כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּכְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא-הֵנִיף עֲלֵיהֶן בְּרָזָל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים. **חלב** וַיִּכְתֹּב-שָׁם עַל-הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **חלג** וְכָל-יִשְׂרָאֵל וּזְקֵנָיו וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטֵי עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לְאַרְוֹן נֶגֶד הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם נִשְׂאֵי אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה כָּגֵר כְּאֶזְרַחְחֻצֵּי אֵל-מוֹל הַר-גְּרִזִּים וְהַחֲצִיזוּ אֶל-מוֹל הַר-עֵיבָל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת-הָעָם יִשְׂרָאֵל לְבְרָאשָׁנָה. **חלד** וְאַחֲרֵי-כֵן קָרָא אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהִקְלָה כָּל-הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה. **חלה** לֹא-הָיָה דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא-קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ בְּקִרְבָם. **טא** וַיְהִי כַשְׁמֹעַ כָּל-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדֹן בְּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבְכָל חוֹף הַיָּם הַגָּדוֹל אֶל-מוֹל הַלְּבָנוֹן הַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרָזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי. **טב** וַיִּתְקַבְּצוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם-יְהוֹשֻׁעַ וְעִם-יִשְׂרָאֵל לְפָנָה אֶחָד. **טג** וַיֵּשְׁבִי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעֵי. **טד** וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵמָּה בְּעֶרְמָה וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שְׂקִים בָּלִים לְחַמּוּרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּמִבְקָעִים וּמִצְרָרִים. **טה** וַנַּעֲלוֹת בָּלוֹת וּמִטְלָאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צִידָם יָבֵשׁ הָיָה נִקְדִים. **טו** וַיֵּלְכוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה כְּרַתוּ-לָנוּ בְרִית. **טז** וַיֹּאמְרוּ (וַיֹּאמֶר) אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַחִוִּי: אוֹלֵי בְקִרְבֵי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאִידֵי אַכְרוֹת- (אֶכְרַת-) לָךְ בְּרִית. **טז** וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ. **טז** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי-שָׁמַעְנוּ שָׁמְעוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם. **טיז** וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדֹן לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ חִשְׁבּוֹן וְלַעֹוג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעִשְׁתְּרוֹת. **טיח** וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ זְקִינֵינוּ וְכָל-יֹשְׁבֵי אֲרָצֵנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידְהָ לְדָרֶךְ וּלְכוּ לִקְרַאתָם וְאַמְרַתֶם אֲלֵיהֶם עֲבָדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כְּרַתוּ-לָנוּ בְרִית. **טיב** זֶה לְחַמְנוּ חָם הַצִּטִּיָּדָנוּ אֹתוֹ מִבְּתֵינוּ בַּיּוֹם צִאֲתָנוּ לְלָכֵת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נִקְדִים. **טיג** וְאַלְהָ נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר מִלֵּאנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקְּעוּ וְאַלְהָ שְׁלֵמוֹתֵינוּ וְנַעֲלִינוּ בָּלוּ מֵרַב הַדֶּרֶךְ מְאֹד. **טיד** וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצִּידָם וְאֶת-פִּי יְהוָה לֹא שָׁאֲלוּ. **טטו** וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם וַיִּכְרַת לָהֶם בְּרִית לְחֵיוֹתָם וַיִּשָּׁבְעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה. **טטז** וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר-כְּרַתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי-קָרְבִים הֵם אֵלָיו וּבְקִרְבוֹ

הם יִשְׁבִּים. **טז** וַיִּסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם
 גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וְקָרִית יְעָרִים. **טיח** וְלֹא הָכֹס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-נִשְׁבְּעוּ
 לָהֶם נִשְׂיָאֵי הָעֵדָה בֵּיתוֹהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְנוּ כָּל-הָעֵדָה עַל-הַנְּשִׂאִים. **טט**
 וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַנְּשִׂאִים אֶל-כָּל-הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בֵּיתוֹהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְעַתָּה לֹא נוֹכַל לִנְגֹעַ בָּהֶם. **טכ** זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהַחִיָּה אוֹתָם וְלֹא-יְהִי עָלֵינוּ
 קֶצֶף עַל-הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם. **טכא** וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂאִים יַחֲיוּ
 וַיְהִיו חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׂאבֵי-מַיִם לְכָל-הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂאִים. **טכב**
 וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר: לָמָּה רַמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר רְחוּקִים
 אֲנַחְנוּ מִכֶּם מֵאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבָּנוּ יֹשְׁבִים. **טכג** וְעַתָּה אַרְוִירִים אַתֶּם וְלֹא-יִכְרַת
 מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׂאבֵי-מַיִם לְבֵית אֱלֹהֵי. **טכד** וַיַּעֲנוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ
 כִּי הֲגַד הֲגַד לְעַבְדֶּיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-מֹשֶׁה עַבְדּוֹ לְתַת לָכֶם
 אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וּלְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַיִּקְרָא מֵאֹד לְנַפְשֹׁתֵינוּ
 מִפְּנֵיכֶם וַנַּעֲשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **טכה** וְעַתָּה הֲנֵנוּ בַּיָּדָה: כְּטוֹב וְכִישֹׁר בְּעֵינֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה. **טכו** וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיִּצַּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָרְגוּם.
טכז וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׂאבֵי מַיִם לְעֵדָה וּלְמִזְבֵּחַ יְהוָה
 עַד-הַיּוֹם הַזֶּה אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר.
יא וַיְהִי כַשְׁמַע אֲדֹנָי-צַדִּיק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם כִּי-לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הָעִי וַיַּחְרִימָהּ כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ כֵּן-עָשָׂה לָעִי וּלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן
 אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו בְּקִרְבָּם. **יב** וַיִּירָאוּ מֵאֹד כִּי עִיר גְּדוֹלָה גִבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי
 הַמַּמְלָכָה וְכִי הִיא גְּדוֹלָה מִן-הָעִי וְכָל-אֲנָשֶׁיָּהּ גִּבּוֹרִים. **יג** וַיִּשְׁלַח אֲדֹנָי-צַדִּיק מֶלֶךְ
 יְרוּשָׁלַם אֶל-הוֹהֵם מֶלֶךְ-חִבְרוֹן וְאֶל-פְּרָאִם מֶלֶךְ-יֶרְמוֹת וְאֶל-יָפִיעַ מֶלֶךְ-לְכִישׁ
 וְאֶל-דָּבִיר מֶלֶךְ-עַגְלוֹן לֵאמֹר. **יד** עָלוּ-אֵלַי וְעֲזַרְנִי וְנִכָּה אֶת-גִּבְעוֹן: כִּי-הִשְׁלִימָה
 אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יה** וַיֹּאסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁת מַלְכֵי הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ
 יְרוּשָׁלַם מֶלֶךְ-חִבְרוֹן מֶלֶךְ-יֶרְמוֹת מֶלֶךְ-לְכִישׁ מֶלֶךְ-עַגְלוֹן וְכָל-מַחְנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ
 עַל-גִּבְעוֹן וַיִּלְחָמוּ עִלְיָהּ. **יז** וַיִּשְׁלְחוּ אֲנָשִׁי גִבְעוֹן אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחְנֶה הַגְּלָגְלָה
 לֵאמֹר אֶל-תִּרְרָף יָדֶיךָ מֵעַבְדֶּיךָ: עָלָה אֵלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעֲזַרְנוּכִי נִקְבְּצוּ
 אֵלֵינוּ כָּל-מַלְכֵי הָאֱמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר. **יז** וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן-הַגְּלָגְלָה הוּא וְכָל-עַם
 הַמַּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל גִּבּוֹרֵי הַחַיִל.
יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא מֵהֶם כִּי בַיָּדָה נִתְּתִים: לֹא-יַעֲמֹד אִישׁ
 מֵהֶם בְּפָנֶיךָ. **יט** וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פְּתָאִם: כָּל-הַלְּיָלָה עָלָה מִן-הַגְּלָגְלָה. **י**
 וַיְהִי הַיּוֹם לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּסוּ מִכָּה-גְּדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפִם דָּרָךְ מֵעֵלָה

בית-חורן ויפסם עד-עזקה ועד-מקדה. **י**יא ויהי בנסס מפני ישראל הם במוֹרד
 בית-חורן ויהנה השליך עליהם אבנים גדלות מן-השמים עד-עזקה וימתו:
 רבים אשר-מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב.
ייב אז ידבר יהושע ליהנה ביום תת יהנה את-האמרי לפני בני ישראל ויאמר
 לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון. **י**יג וידם השמש וירח עמד
 עד-יקם גוי איביוהלא-היא כתובה על-ספר הישר ויעמד השמש בחצי
 השמים ולא-אץ לבוא פיום תמים. **י**יד ולא הנה פיום ההוא לפניו ואחריו
 לשמע יהנה בקול איש: כי יהנה נלחם לישראל.
יטו וישב יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה. **י**טז וינסו חמשת
 המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה. **י**יז ויגד ליהושע לאמר: נמצאו
 חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה. **י**יח ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות
 אל-פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם. **י**יט ואתם אל-תעמדו רדפו
 אחרי איביכם וזנבתם אותם: אל-תתנום לבוא אל-עריהם כי נתנם יהנה
 אלהיכם בידיכם. **י**כ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה
 גדולה מאד עד-תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל-ערי המבצר. **י**כא וישבו
 כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה בשלום: לא-חרץ לבני ישראל
 לאישאת-לשנו. **י**כב ויאמר יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו אלי
 את-חמשת המלכים האלה מן-המערה. **י**כג ויעשו כוויציאו אליו את-חמשת
 המלכים האלה מן-המערה: את מלך ירושלם את-מלך חברון את-מלך
 ירמות את-מלך לכיש את-מלך עגלון. **י**כד ויהי כהוציאם את-המלכים האלה
 אל-יהושע ויקרא יהושע אל-כל-איש ישראל ויאמר אל-קציני אנשי המלחמה
 ההלכוא אתו קרבו שימו את-רגליכם על-צוארי המלכים האלה ויקרבו
 וישימו את-רגליהם על-צואריהם. **י**כה ויאמר אליהם יהושע אל-תיראו
 ואל-תחתו: חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהנה לכל-איביכם אשר אתם נלחמים
 אותם. **י**כו ויפסם יהושע אחרי-כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים
 על-העצים עד-הערב. **י**כז ויהי לעת בוא השמש צנה יהושע וירידום מעל
 העצים וישלכם אל-המערה אשר נחבאו-שם וישמו אבנים גדלות על-פי
 המערה עד-עצם היום הזה.
יכח ואת-מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי-חרב ואת-מלכה החרם
 אותם ואת-כל-הנפש אשר-בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה באשר
 עשה למלך יריחו.

יכט וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמִּקְדָּה לְבָנָה וַיִּלְחָם עִם-לְבָנָה. **יל** וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם-אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת-מַלְכָּהּ וַיִּכֶּה לְפָנֶי-חָרֹב וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא-הַשְּׂאִיר בָּהּ שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמַלְכָּהּ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְיָחוֹ. **ילא** וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּבָנָה לְכִישָׁה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלְחָם בָּהּ. **ילב** וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדֶהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּכֶּה לְפָנֶי-חָרֹב וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לְלְבָנָה. **ילג** אַז עָלָה הָרֶם מֶלֶךְ גִּזְר לַעֲזֹר אֶת-לְכִישׁ וַיִּכְהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת-עַמּוֹ עַד-בִּלְתִּי הַשְּׂאִיר-לוֹ שְׂרִיד. **ילד** וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּכִישׁ עַגְלֹנָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלְחָמוּ עָלֶיהָ. **ילה** וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּכּוּהָ לְפָנֶי-חָרֹב וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הִחָרִים: כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לְלְכִישׁ. **ילו** וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מֵעַגְלוֹנָה חֲבֵרוֹנָה וַיִּלְחָמוּ עָלֶיהָ. **ילז** וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּכּוּהָ לְפָנֶי-חָרֹב וְאֶת-כָּל-עָרֶיהָ וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא-הַשְּׂאִיר שְׂרִיד כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לְעַגְלוֹן וַיַּחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ.

ילא וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דְּבָרָה וַיִּלְחָם עָלֶיהָ. **ילט** וַיִּלְכְּדֶהּ וְאֶת-מַלְכָּהּ וְאֶת-כָּל-עָרֶיהָ וַיִּכּוּם לְפָנֶי-חָרֹב וַיַּחֲרִימוּ אֶת-כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא הַשְּׂאִיר שְׂרִיד: כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֲבֵרוֹן כֵּן-עָשָׂה לְדְבָרָה וּלְמַלְכָּהּ וְכְאֲשֶׁר עָשָׂה לְלְבָנָה וּלְמַלְכָּהּ. **ימ** וַיִּכֶּה יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ הַהִר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשֻׁדּוֹת וְאֶת כָּל-מַלְכֵיהֶם לֹא הַשְּׂאִיר שְׂרִיד וְאֶת כָּל-הַנְּשָׂמָה הִחָרִים כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ימא** וַיִּכֶם יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרַנַּע וְעַד-עֵזָה וְאֶת כָּל-אָרֶץ גִּשּׁוֹן וְעַד-גִּבְעוֹן. **ימב** וְאֶת כָּל-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת-אֶרְצָם לְכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אַחַת: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלַח לְיִשְׂרָאֵל. **ימג** וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל.

ימא וַיְהִי כִשְׁמַע יְבִין מֶלֶךְ-חֲצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל-יוֹבָב מֶלֶךְ מְדוּן וְאֶל-מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל-מֶלֶךְ אַכְשָׁף. **ימב** וְאֶל-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בְּהָר וּבְעַרְבָה נֶגֶב כְּנָרוֹת וּבִשְׁפֵלָה וּבְנִפּוֹת דּוֹר מַיִם. **ימג** הַכְּנַעֲנִי מִמְזָרַח וּמַיִם וְהָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי בְּהָר וְהַחֲיוֹי תַחַת חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה. **ימד** וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל-מַחֲנֵיהֶם עִמָּם עִם-רַב כַּחֹל אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-הַיָּם לְרַב וְסוּס וְרֶכֶב רַב-מְאֹד. **ימה** וַיִּזְעְדוּ כָל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲנוּ וַיַּחֲדוּ אֶל-מִי מְרוֹם לְהִלָּחֵם עִם-יִשְׂרָאֵל.

יאו ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מפניהם כי-מחר כעת הזאת אנכי נתן
את-כלם חללים לפני ישראל את-סוסייהם ותעקר ואת-מרכבתייהם ותשרף
באש. **יאו** ויבא יהושע וכל-עם המלחמה עמו עליהם על-מי מרוספתאם
ויפלו בהם. **יאח** ויתנם יהוה ביד-ישראל ויכוס וירדפום עד-צידון רבה ועד
משרפות מים ועד-בקעת מצפה מזרחה ויכס עד-בלתי השאיר-להם שריד.
יאט ויעש להם יהושע כאשר אמר-לו יהוה: את-סוסייהם עקר
ואת-מרכבתייהם שרף באש.
יאי וישב יהושע בעת ההיא וילכד את-חצור ואת-מלכה הכה בחרב: כי-חצור
לפנים היא ראש כל-הממלכות האלה. **יאיא** ויכו את-כל-הנפש אשר-בה
לפי-חרב החרסלא נותר כל-נשמה ואת-חצור שרף באש. **יאיב** ואת-כל-ערי
המלכים-האלה ואת-כל-מלכיהם לכד יהושע ויכס לפי-חרב החרים אותם:
כאשר צוה משה עבד יהוה. **יאיג** רק כל-הערים העמדות על-תלםלא שרפם
ישראל: זולתי את-חצור לבדה שרף יהושע. **יאיז** וכל שכל הערים האלה
והבהמה בזו להם בני ישראל: רק את-כל-האדם הכו לפי-חרב עד-השמדם
אותםלא השאירו כל-נשמה. **יאטו** כאשר צוה יהוה את-משה עבדו בן-צוה
משה את-יהושע וכן עשה יהושעלא-הסיר דבר מכל אשר-צוה יהוה
את-משה. **יאטז** ויקח יהושע את-כל-הארץ הזאת החר ואת-כל-הנגב ואת
כל-ארץ הגשן ואת-השפלה ואת-הערבה ואת-הר ישראל ושפלתה. **יאיו**
מן-החר החלק העולה שעיר ועד-בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר-חרמון
ואת כל-מלכיהם לכד ויכס וימיתם. **יאיח** ומים רבים עשה יהושע
את-כל-המלכים האלהמלחמה. **יאית** לא-היתה עיר אשר השלימה אל-בני
ישראל בלתי החוי ישיבי גבעון: את-הכל לקחו במלחמה. **יאכ** כי מאת יהוה
היתה לחזק את-לבם לקראת המלחמה את-ישראל למען החריםם לבלתי
היות-להם תחנה: כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את-משה.
יאכא ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את-הענקים מן-החר מן-חברון מן-דבר
מן-ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל: עם-עריהם החריםם יהושע. **יאכב**
לא-נותר ענקים בארץ בני ישראל: רק בעזה בגת ובאשדודנשאר. **יאכג** ויקח
יהושע את-כל-הארץ ככל אשר דבר יהוה אל-משה ויתנה יהושע לנחלה
לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה.
יבא ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני-ישראל וירשו את-ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמשמנחל ארנון עד-הר חרמון וכל-הערבה מזרחה. **יבב** סיחון

מִלֶּךְ הַאֲמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן מִשְׁלַל מְעֻרְעֵר אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל וְחָצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן. **יבג** וְהָעֲרָבָה עַד-יָם כְּנֵרוֹת מִזְרַחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם-הַמֶּלַח מִזְרַחָה דָרֶךְ בֵּית הַיִּשְׁמֹת וּמִתִּימֹת חַת אֲשֵׁדוֹת הַפְּסָגָה. **יבד** וּגְבוּל עוֹג מִלֶּךְ הַבָּשָׁן מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעִשְׂתָרוֹת וּבְאֲדָרְעִי. **יבה** וּמִשְׁלַל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסֻלְכָה וּבְכָל-הַבָּשָׁן עַד-גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמְעַכְתִּי וְחָצִי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחּוֹן מִלֶּךְ-חֻשְׁבוֹן. **יבו** מִשֶּׁה עֶבֶד-יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹס וַיִּתְּנָה מִשֶּׁה עֶבֶד-יְהוָה יִרְשָׁה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחָצִי שֶׁבֶט הַמְּנַשָּׁה.

יבז וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יְמָה מִבְּעַל גַּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן וְעַד-הַהַר הַחֶלֶק הָעֹלָה שְׁעִירָה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה כְּמַחְלֻקֹתָם. **יבח** בְּהַר וּבְשִׁפְלָה וּבְעֲרָבָה וּבְאֲשֵׁדוֹת וּבַמִּדְבָּר וּבְנִגְבֵי חַתִּי הַאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרָזִי הַחֹוִי וְהַיְבוּסִי.

יבט מִלֶּךְ יִרְיָחוֹ אֶחָד מִלֶּךְ הָעִי אֲשֶׁר-מִצַּד בֵּית-אֵל אֶחָד.

יבי מִלֶּךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד מִלֶּךְ חִבְרוֹן אֶחָד.

יביא מִלֶּךְ יִרְמוֹת אֶחָד מִלֶּךְ לְכִישׁ אֶחָד.

יביב מִלֶּךְ עֶגְלוֹן אֶחָד מִלֶּךְ גָּזֵר אֶחָד.

יביג מִלֶּךְ דְּבַר אֶחָד מִלֶּךְ גְּדֵר אֶחָד.

יביז מִלֶּךְ חֶרְמָה אֶחָד מִלֶּךְ עֶרֶד אֶחָד.

יבטו מִלֶּךְ לַבְּנָה אֶחָד מִלֶּךְ עַדְלָם אֶחָד.

יבטז מִלֶּךְ מִקְדָּה אֶחָד מִלֶּךְ בֵּית-אֵל אֶחָד.

יביז מִלֶּךְ תַּפּוּחַ אֶחָד מִלֶּךְ חִפְרֵי אֶחָד.

יביח מִלֶּךְ אֶפֶק אֶחָד מִלֶּךְ לְשָׁרוֹן אֶחָד.

יביט מִלֶּךְ מְדוֹן אֶחָד מִלֶּךְ חֲצוֹר אֶחָד.

יבכ מִלֶּךְ שְׁמֵרוֹן מְרֵאוֹן אֶחָד מִלֶּךְ אַכְשָׁף אֶחָד.

יבכא מִלֶּךְ תַּעֲנֹף אֶחָד מִלֶּךְ מַגְדוֹ אֶחָד.

יבכב מִלֶּךְ קִדְשׁ אֶחָד מִלֶּךְ-יִקְנָעִים לַכְּרֵמֶל אֶחָד.

יבכג מִלֶּךְ דּוֹר לְנֶפֶת דּוֹר אֶחָד מִלֶּךְ-גּוֹיִם לְגִלְגָל אֶחָד.

יבכד מִלֶּךְ תַּרְצָה אֶחָד כָּל-מַלְכִים שְׁלֹשִׁים וְאַחָד.

יגא וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָנָה זָקְנִיתָהּ בָּאתָ בַּיָּמִים וְהָאָרֶץ נִשְׁאַרָה הַרְבֵּה-מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ. **יגב** זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאַרְתָּ: כָּל-גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים

וְכָל-הַגְּשׁוּרִי. **יגג** מִן-הַשִּׁיחֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן
 צְפוֹנָה לַכְּנַעֲנִי תַחֲשֵׁב חֲמִשָּׁת סָרְנֵי פְּלִשְׁתִּים הַעֲזָתִי וְהָאֲשֻׁדֹדִי הָאֲשֻׁקְלוֹנִי הַגְּתִי
 וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעֵוִים. **יגד** מִתִּימֹן כָּל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמַעְרָה אֲשֶׁר
 לְצִידְנִים עַד-אַפְקָה: עַד גְּבוּל הָאֲמֹרִי. **יגה** וְהָאֶרֶץ הַגְּבֻלִי וְכָל-הַלְּבָנוֹן מִזְרַח
 הַשָּׁמֶשׁ מִבְּעַל גָּד תַּחַת הַר-חֶרְמוֹן עַד לְבֹא חֲמַת. **יגו** כָּל-יֹשְׁבֵי הָהָר מִן-הַלְּבָנוֹן
 עַד-מִשְׁרַפַּת מַיִם כָּל-צִידְנִים אֲנָכִי אֹרִישָׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רַק הַפְּלֶה
 לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחְלָה כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. **יגז** וְעַתָּה חֲלַק אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת
 בְּנַחְלָה לְתַשְׁעַת הַשְּׁבֵטִים וְחֲצֵי הַשְּׁבֵט הַמְּנַשֶּׁה. **יגח** עֲמוּ הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לְקַחוּ
 נַחְלַתְּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כְּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד
 יְהוָה. **יגט** מִעְרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנַּחַל
 וְכָל-הַמִּישֹׁר מִיַּדְבָּא עַד-דִּיבּוֹן. **יגי** וְכָל עָרֵי סִיחֹן מִלְּךָ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מִלְּךָ
 בְּחֶשְׁבוֹן עַד-גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן. **יגיא** וְהַגְּלָעַד וְגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר
 חֶרְמוֹן וְכָל-הַבְּשׁוֹן עַד-סֶלְכָה. **יגיב** כָּל-מַמְלָכוֹת עוֹג בְּבִשְׁוֹן אֲשֶׁר-מִלְּךָ
 בְּעִשְׁתָּרוֹת וּבְאֲדָרְעִי: הוּא נִשְׂאָר מִיְתֵר הָרְפָאִים וַיִּכַּם מֹשֶׁה וַיִּרְשָׁם. **יגיד** וְלֹא
 הוֹרִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַגְּשׁוּרִי וְאֶת-הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **יגיד** רַק לְשֵׁבֶט הַלְוִי לֹא נָתַן נַחְלָה: אֲשֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הוּא נַחְלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דָּבַר-לוֹ.

יגטו וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְּנֵי-רְאוּבֵן לְמִשְׁפַּחְתָּם. **יגטז** וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מִעְרוֹעֵר
 אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנַּחַל וְכָל-הַמִּישֹׁר עַל-מִיַּדְבָּא.
יגיאז חֶשְׁבוֹן וְכָל-עָרֶיהָ אֲשֶׁר בְּמִישֹׁר דִּיבּוֹן וּבְמֹת בְּעַל וּבֵית בְּעַל מְעוֹן. **יגיאח**
 וַיְהִצֵּה וַיְקַדְּמַת וַיִּמְפָּעַת. **יגיאט** וְקַרְיָתִים וְשִׁבְמָה וְצָרַת הַשְּׁחַר בְּהַר הָעֵמֶק. **יגכ**
 וּבֵית פְּעוֹר וְאֲשֻׁדוֹת הַפְּסָגָה וּבֵית הַיִּשְׁמֹת. **יגכא** וְכָל עָרֵי הַמִּישֹׁר
 וְכָל-מַמְלָכוֹת סִיחֹן מִלְּךָ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מִלְּךָ בְּחֶשְׁבוֹן: אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ
 וְאֶת-נְשִׂאֵי מִדְּיָן אֶת-אֹוִי וְאֶת-רָקֶם וְאֶת-צוּר וְאֶת-חוּר וְאֶת-רַבַּע נְסִיכֵי סִיחֹן
 יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ. **יגכב** וְאֶת-בְּלַעַם בֶּן-בְּעוֹר הַקּוֹסֵם הָרְגוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחָרֵב
 אֶל-חַלְלֵיהֶם. **יגכג** וַיְהִי גְבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וְגְבוּל: זֹאת נַחְלַת בְּנֵי-רְאוּבֵן
 לְמִשְׁפַּחוֹתָם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶן.

יגכד וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה-גָד לְבְנֵי-גָד לְמִשְׁפַּחְתָּם. **יגכה** וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מֵעֵזֶר
 וְכָל-עָרֵי הַגְּלָעַד וְחֲצֵי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן: עַד-עְרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי רֶבֶה. **יגכו**
 וּמִחֶשְׁבוֹן עַד-רַמַת הַמַּצְפָּה וּבְטַנִּים וּמִמְחַנִּים עַד-גְּבוּל לְדָבָר. **יגכז** וּבְעֵמֶק בֵּית
 הָרֶם וּבֵית נֶמְרָה וְסַכּוֹת וְצַפּוֹן יְתֵר מִמְלָכוֹת סִיחֹן מִלְּךָ חֶשְׁבוֹן הַיַּרְדֵּן

וּגְבַלְעַד-קֶצֶה יָם-כַּנְרֵת עֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה. **יגכח** זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי-גַד לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶם.

יגכט וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְחֻצֵי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְהִי לְחֻצֵי מִטֵּה בְנֵי-מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחֹתָם. **יגל** וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּחֲנֵים כָּל-הַבֶּשֶׂן כָּל-מַמְלְכוֹת עוֹג מֶלֶךְ-הַבֶּשֶׂן וְכָל-חֹת וָאִיר אֲשֶׁר בְּבִשְׁוֹשָׁשִׁים עִיר. **יגלא** וְחֻצֵי הַגִּלְעָד וְעִשְׁתְּרוֹת וְאַדְרְעִי עָרֵי מַמְלְכוֹת עוֹג בְּבִשְׁוֹן לְבְנֵי מַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לְחֻצֵי בְנֵי-מַכִּיר לְמִשְׁפַּחֹתָם. **יגלב** אֵלֶּה אֲשֶׁר-נַחֲל מֹשֶׁה בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה. **יגלג** וּלְשֵׁבֶט הַלְוִי־לֹא-נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם.

ידא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר-נַחֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר נָחֲלוּ אוֹתָם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְרֵאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **ידב** בְּגוֹרֵל נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה לְתַשְׁעַת הַמַּטּוֹת וְחֻצֵי הַמַּטֵּה. **ידג** כִּי-נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וְחֻצֵי הַמַּטֵּה מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן וְלְלוֹיִם לֹא-נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם. **ידד** כִּי-הָיוּ בְנֵי-יוֹסֵף שְׁנֵי מַטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וְלֹא-נָתַנוּ חֶלֶק לְלוֹיִם בְּאֶרֶץ כִּי אִם-עָרִים לְשֵׁבֶת וּמִגְרָשֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם. **ידה** כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלֶקוּ אֶת-הָאָרֶץ.

ידו וַיִּגְשׁוּ בְנֵי-יְהוּדָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה הַקִּנְזִי: אֵתָהּ יָדַעְתָּ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים עַל אֲדוֹתַי וְעַל אֲדוֹתֶיךָ בְּקֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ. **ידז** בֶּן-אַרְבַּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִשְׁלַח מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה אֹתִי מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לְרַגֵּל אֶת-הָאָרֶץ וְאָשַׁב אֹתוֹ דָּבַר כַּאֲשֶׁר עִם-לִבִּי. **ידח** וְאֲחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הִמְסִיוּ אֶת-לֵב הָעָם וְאָנֹכִי מִלֵּאתִי אַחֲרַי יְהוָה אֱלֹהֵי. **ידט** וַיִּשָּׁבַע מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם-לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַכְתָּ רַגְלְךָ בָּהּ לֵךְ תִּהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבְנֶיךָ עַד-עוֹלָם: כִּי מִלֵּאתִי אַחֲרַי יְהוָה אֱלֹהֵי. **ידי** וְעַתָּה הִנֵּה הַחִיָּה יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דָּבַר זֶה אַרְבַּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דָּבַר יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֶל-מֹשֶׁה אֲשֶׁר-הִלַּךְ: יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָר וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן-חָמֵשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה. **ידיא** עוֹדֵנִי הַיּוֹם חָזַק כַּאֲשֶׁר בַּיּוֹם שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחִי אֲזִי וּכְכֹחִי עַתָּה: לְמַלְחָמָה וּלְצֹאת וּלְבוֹא. **ידיב** וְעַתָּה תִּנֶּה-לִּי אֶת-הַהָר הַזֶּה אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי אֵתָהּ-שָׁמַעְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי-עָנְקִים שָׁם וְעָרִים גְּדוֹלוֹת בְּצוּרוֹת אוּלַי יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרֵשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה. **ידיג** וַיְבָרְכֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת-חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה לְנַחֲלָה. **ידיד** עַל-כֵּן הִיָּתָה-חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה הַקִּנְזִי לְנַחֲלָה עַד

היום הִזְהִיעוּן אֲשֶׁר מֵלֵא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. יִדְטוּ וְשֵׁם חֲבֵרוֹן לְפָנִים קָרִית אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל בְּעֵנְקִים הוּא וְהָאָרֶץ שְׁקָטָה מִמִּלְחָמָה.

טוא וַיְהִי הַגּוֹרֵל לְמִטָּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם: אֶל-גְּבוּל אֲדוּם מִדְּבַר-צֹן נִגְבָּה מִקְצֵה תֵימָן. **טוב** וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֹגֵב מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן-הַלְשָׁן הַפְּנִיהַ נִגְבָּה. **טוג** וַיֵּצֵא אֶל-מִנְגֵב לְמַעַלְהָ עֶקְרָבִים וְעֵבֶר צָנָה וְעָלָה מִנְגֵב לְקִדְשׁ בְּרִנֵּעַ וְעֵבֶר חֲצָרוֹן וְעָלָה אֲדָרָה וְנָסַב הַקְרָקָעָה. **טוד** וְעֵבֶר עֲצֵמוֹנָה וַיֵּצֵא נַחַל מִצְרַיִם וְהִיא (וְהָיוּ) תֵצֵאוֹת הַגְּבוּל יָמָה זֶה-יְהִיָּה לְכֶם גְּבוּל נֹגֵב. **טוה** וּגְבוּל קִדְמָה יָם הַמֶּלַח עַד-קִצֵּה הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל לְפָאתַ צְפוֹנָה מִלְשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן. **טוו** וְעָלָה הַגְּבוּל בֵּית חָגְלָה וְעֵבֶר מִצְפּוֹן לְבֵית הָעֶרְבָה וְעָלָה הַגְּבוּל אֶבֶן בְּהֶן בֶּן-רְאוּבֵן.

טוז וְעָלָה הַגְּבוּל דְּבָרָה מֵעֵמֶק עֶכוֹר וְצְפוֹנָה פְּנֵה אֶל-הַגְּלָגֶל אֲשֶׁר-נִכַח לְמַעַלְהָ אֲדָמִים אֲשֶׁר מִנְגֵב לְנַחַל וְעֵבֶר הַגְּבוּל אֶל-מִי-עַיִן שְׁמֶשׁ וְהָיוּ תֵצֵאוֹתָיו אֶל-עַיִן רֹגֵל. **טוח** וְעָלָה הַגְּבוּל גִּי בֶן-הַנֶּסֶם אֶל-כְּתָף הַיְבוּסִי מִנְגֵב־הִיא יְרוּשָׁלַם וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל-רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי גִי-הַנֶּסֶם אֶל-כְּתָף הַיְבוּסִי מִנְגֵב־הִיא יְרוּשָׁלַם וְעָלָה צְפוֹנָה. **טוט** וְתָאֵר הַגְּבוּל מִרֹאשׁ הַהָר אֶל-מַעַן מִי נִפְתּוּחַ וַיֵּצֵא אֶל-עָרֵי הַר-עֶפְרוֹן וְתָאֵר הַגְּבוּל בְּעָלָה הִיא קָרִית יְעָרִים. **טוי** וְנָסַב הַגְּבוּל מִבְּעָלָה יָמָה אֶל-הַר שַׁעִיר וְעֵבֶר אֶל-כְּתָף הַר-יְעָרִים מִצְפוֹנָה הִיא כְּסֹלוֹן וַיֵּרֵד בֵּית-שֶׁמֶשׁ וְעֵבֶר תַּמְנָה. **טוּא** וַיֵּצֵא הַגְּבוּל אֶל-כְּתָף עֶקְרוֹן צְפוֹנָה וְתָאֵר הַגְּבוּל שְׁפָרוֹנָה וְעֵבֶר הַר-הַבְּעָלָה וַיֵּצֵא יַבְנָאֵל וְהָיוּ תֵצֵאוֹת הַגְּבוּל יָמָה. **טויב** וּגְבוּל יָם הַיָּמָה הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה גְבוּל בְּנֵי-יְהוּדָה סְבִיבִלְמִשְׁפְּחֹתָם. **טויג** וּלְכָל־בֶּן-יִפְנֶה נָתַן חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי-יְהוּדָה אֶל-פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת-קָרִית אַרְבַּע אַבִּי הָעֵנֶק הִיא חֲבֵרוֹן. **טויד** וַיִּרְשׁ מִשָּׁם כָּל־בֶּן אֶת-שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנֶק אֶת-שָׁשִׁי וְאֶת-אַחִימֹן וְאֶת-תַּלְמִי יְלִידֵי הָעֵנֶק. **טוטו** וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל-יִשְׁבִּי דָבָר וְשֵׁם-דָבָר לְפָנִים קָרִית-סִפֵּר. **טוטז** וַיֹּאמֶר כָּל־בֶּן אֲשֶׁר-יָפָה אֶת-קָרִית-סִפֵּר וּלְכַדְהוֹנְתָתִי לוֹ אֶת-עֶכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה. **טוּז** וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן-קִנְזִי אֶחָי כָּל־בֶּן וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-עֶכְסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה. **טוּח** וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתִּסִּיתָהּ לְשֵׁאוֹל מֵאֶת-אֲבִיהָ שָׂדָה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר-לָהּ כָּל־בֶּן מֵה-לָךְ. **טוּט** וַתֹּאמֶר תִּנָּה-לִּי בְרָכָה כִּי אָרֶץ הַנֹּגֵב נִתְּתָנִי וְנִתְּתָה לִי גֹלֶת מִיָּם וַיִּתֵּן-לָהּ אֶת גֹּלֶת עֲלִיוֹת וְאֶת גֹּלֶת תַּחְתָּיוֹת.

טוכ זֹאת נִחַלַת מִטָּה בְּנֵי-יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם. **טוכא** וַיְהִיו הָעָרִים מִקְצֵה לְמִטָּה בְּנֵי-יְהוּדָה אֶל-גְּבוּל אֲדוּם בְּנִגְבָּה קְבָצָאֵל וְעֵדֶר וַיְגֹר. **טוכב** וְקִינָה וְדִימוֹנָה וְעֵדְעָדָה. **טוכג** וְקִדְשׁ וְחֲצוֹר וַיִּתְּנוּ. **טוכד** זִיף וְטָלָם וּבְעָלוֹת. **טוכה** וְחֲצוֹר

חֲדַתָּהּ וּקְרִיּוֹת חֲצָרוֹן הִיא חֲצוֹר. **טוּכּוּ** אָמַם וּשְׁמַע וּמוֹלְדָה. **טוּכּוּ** וַחֲצָר גְּדָה וַחֲשָׁמוֹן וּבֵית פֶּלֶט. **טוּכּוּחַ** וַחֲצָר שׁוּעַל וּבֹאֵר שֶׁבַע וּבִזְיוֹתָיָהּ. **טוּכּוּט** בַּעֲלָה וְעַיִים וְעַצֵּם. **טוּל** וְאֶלְתוֹלַד וְכִסִּיל וְחֶרְמָה. **טוּלֵא** וְצִקְלָג וּמִדְמָנָה וְסִנְסָנָה. **טוּלֵב** וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעֵין וְרִמּוֹן: כָּל-עָרִים עֲשָׂרִים וַתִּשַׁע וַחֲצָרֶיהֶן.
טוּלֵג בְּשִׁפְלָהָאֲשֶׁתְּאוֹל וְצָרְעָה וְאֲשֶׁנָּה. **טוּלֵד** וְזָנוּחַ וְעֵין גְּנִים תַּפּוּחַ וְהַעֲיִנִם.
טוּלֵה יִרְמוֹת וְעֵדְלָם שׁוֹכָה וְעֵזְקָה. **טוּלוּ** וְשַׁעֲרִים וְעֵדִיתִים וְהַגְּדָרָה וְהַגְּדֵרְתִים:
 עָרִים אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּלוּ צָנָן וַחֲדָשָׁה וּמַגְדֵּל-גֵּד. **טוּלַח** וְדַלְעָן וְהַמְצָפָה וְיִקְתָּאֵל. **טוּלֵט** לְכִישׁ וּבְצָקֶת וְעֵגְלוֹן. **טוּמ** וְכַבּוּן וְלַחְמָס וְכַתְּלִישׁ. **טוּמֵא** וְהַגְּדֵרוֹת בֵּית-דָּגוֹן וְנַעֲמָה וּמִקְדָּה: עָרִים שֶׁשׁ-עֶשְׂרֵה וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּמֵב לְבָנָה וְעֶתֶר וְעֶשֶׂן. **טוּמֵג** וְיִפְתָּח וְאֲשֶׁנָּה וְנָצִיב. **טוּמֵד** וְקַעֲלָה וְאַכְזִיב וּמְרֵאֶשָׁה: עָרִים תִּשַׁע וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּמֵה עֶקְרוֹן וּבְנֵתִיָּה וַחֲצָרִיָּה. **טוּמוּ** מַעְקָרוֹן וְיָמָה: כָּל אֲשֶׁר-עַל-יַד אֲשֶׁדּוּד וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּמוּז אֲשֶׁדּוּד בְּנוֹתִיָּה וַחֲצָרִיָּה עֵזָה בְּנוֹתִיָּה וַחֲצָרִיָּה-עַד-נַחַל מְצָרִים וְהַיָּם הַגְּבוּל (הַגְּדוּל) וְהַגְּבוּל.

טוּמַח וּבְהַרְשָׁמִיר וְיַתִּיר וְשׁוֹכָה. **טוּמַט** וְדָנָה וְקָרִית-סָנָה הִיא דָּבָר.
טוּנ וְעֵנָב וְאֲשֶׁתְּמָה וְעַיִים. **טוּנֵא** וְגֶשֶׁן וְחַלְן וְגִלָּה: עָרִים אַחַת-עֶשְׂרֵה וַחֲצָרֶיהֶן.
טוּנֵב אֲרָב וְרוּמָה וְאֲשָׁעָן. **טוּנֵג** וַיִּנִּים (וַיִּנּוּם) וּבֵית-תַּפּוּחַ וְאַפְקָה. **טוּנֵד** וַחֲמָטָה וְקָרִית אַרְבַּע הִיא חֲבָרוֹן וְצִיעָר: עָרִים תִּשַׁע וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּנֵה מַעוֹן כְּרָמֶל וְזִיף וַיּוֹטָה. **טוּנוּ** וַיִּזְרַעְאֵל וְיִקְדָּעִם וְזָנוּחַ. **טוּנוּז** הַקִּין גְּבַעָה וַתִּמְנָה: עָרִים עֶשֶׂר וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּנוּחַ חַלְחוּל בֵּית-צוּר וְגֵדוֹר. **טוּנוּט** וּמַעְרַת וּבֵית-עֲנוֹת וְאֶלְתָּקוֹן: עָרִים שֶׁשׁ וַחֲצָרֶיהֶן.

טוּס קָרִית-בַּעַל הִיא קָרִית יַעֲרִים וְהַרְבֵּה: עָרִים שְׁתַּיִם וַחֲצָרֶיהֶן.
טוּסֵא בְּמִדְבָּר בֵּית הָעֶרְבָה מִדִּין וְסִכְכָּה. **טוּסֵב** וְהַנְּבִשָׁן וְעִיר-הַמְּלַח וְעֵין גְּדִי:
 עָרִים שֶׁשׁ וַחֲצָרֶיהֶן. **טוּסֵג** וְאֶת-הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֹא-יֹוּכְלוּ (יִכְלוּ)
 בְּנֵי-יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
טוּזֵא וַיֵּצֵא הַגּוֹזְרֵל לְבְנֵי יוֹסֵף מִיִּרְדֵּן יְרִיחוֹ לְמִי יְרִיחוֹ מִזְרָחָה הַמְּדָבָר עֲלֶיהָ
 מִיְרִיחוֹ בְּהַרְבֵּית-אֵל. **טוּזֵב** וַיֵּצֵא מִבֵּית-אֵל לֹוְזָה וְעֵבֶר אֶל-גְּבוּל הָאֲרָפִי עֶטְרוֹת.
טוּזֵג וַיִּרַד-יָמָה אֶל-גְּבוּל הַיַּנְּפֶלְטִי עַד גְּבוּל בֵּית-חֹרוֹן תַּחְתּוֹ וְעַד-גְּזֵר וְהָיוּ

תצאתו ימה. **טז** וינחלו בני-יוסף מנשה ואפרים. **טז** ויהי גבול בני-אפרים
 למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד-בית חורן עליון. **טז**
 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר
 אותו ממזרח ינוחה. **טז** וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא
 הירדן. **טז** מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת
 מטה בני-אפרים למשפחתם. **טז** והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת
 בני-מנשה כל-הערים וחצריהן. **טז** ולא הורישו את-הכנעני היושב בגזר וישב
 הכנעני בקרב אפרים עד-היום הזה ויהי למס-עבד.
יז ויהי הגורל למטה מנשה כי-הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד
 כי הוא היה איש מלחמה ויהי-לו הגלעד והבשן. **יז** ויהי לבני מנשה
 הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם
 ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן-יוסף הזכרים למשפחתם. **יז**
 ולצלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה לא-היו לו בנים כי אם-בנות
 ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה. **יז** ותקרבנה לפני אלעזר
 הכהן ולפני יהושע בן-נון ולפני הנשיאים לאמור יהוה צוה את-משה לתת לנו
 נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל-פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן. **יז** ויפלו
 חבלי-מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן. **יז** כי בנות
 מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני-מנשה הנותרים. **יז** ויהי
 גבול-מנשה מאשר המכמתת אשר על-פני שכם והלך הגבול אל-הימין
 אל-ישבי עין תפוח. **יז** למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-גבול מנשה לבני
 אפרים. **יז** וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי
 מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה. **יז** נגבה לאפרים וצפונה
 למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח. **יז** ויהי
 למנשה ביששכר ובאשר בית-שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת-ישבי דאר
 ובנותיה וישבי עין-דר ובנותיה וישבי תענך ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת
 הנפת. **יז** ולא יכלו בני מנשה להוריש את-הערים האלה ויאכל הכנעני
 לשבת בארץ הזאת. **יז** ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את-הכנעני למס
 והורש לא הורישו.
יז וידברו בני יוסף את-יהושע לאמור: מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל
 אחד ואני עם-רב עד אשר-עד-כה ברכני יהוה. **יז** ויאמר אליהם יהושע
 אם-עם-רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים:

כִּי-אָץ לָךְ הַר-אֶפְרַיִם. יִזְטוּ וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יוֹסֵף לֹא-יִמְצָא לָנוּ הַהָר וְרָכַב בְּרִזְל
 בְּכָל-הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ-הָעֵמֶק לְאֲשֶׁר בְּבֵית-שָׁאן וּבְנוֹתֶיהָ וְלְאֲשֶׁר בְּעֵמֶק
 יִזְרְעֵאל. יִזְיוּ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בֵּית יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם וּלְמַנְשֵׁה לֵאמֹר: עִם-רַב
 אַתָּה וְכַח גְּדוֹל לָךְ לֹא-יְהִי לָךְ גּוֹרֵל אֶחָד. יִזַּיח כִּי הָר יְהִי-לָךְ כִּי-יַעַר הוּא
 וַיִּבְרָאתוּ וְהָיָה לָךְ תִּצְאָתָיו: כִּי-תוֹרִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי כִּי רָכַב בְּרִזְל לֹכֵי חֶזֶק הוּא.
 יַחַא וַיִּקְהָלוּ כָּל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁלֵחַ וַיִּשְׁפִּינוּ שָׁם אֶת-אֶהֱל מוֹעֵד וְהָאֶרֶץ
 נִכְבְּשָׁה לַפְּנִיָּהִם. יַחַב וַיִּוָּתְרוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא-חָלְקוּ אֶת-נַחֲלָתָם שְׁבַעַה
 שְׁבָטִים. יַחַג וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַד-אַנָּה אַתֶּם מוֹתַרְפִּים לְבוֹא
 לְרֵשֶׁת אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם. יַחַד הָבוּ לָכֶם שְׁלֵשָׁה
 אַנְשִׁים לְשֶׁבֶט וְאֲשַׁלְּחֶם וַיִּקְמוּ וַיִּתְהַלְכוּ בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּ אוֹתָהּ לְפִי נַחֲלָתָם וַיָּבֵאוּ
 אֵלַי. יַחַה וְהִתְחַלְקוּ אֹתָהּ לְשֶׁבַעַה חֻלְקִים: יְהוּדָה יַעֲמֵד עַל-גְּבוּלוֹ מִנְּגֵב וּבֵית
 יוֹסֵף יַעֲמְדוּ עַל-גְּבוּלָם מִצָּפוֹן. יַחוּ וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת-הָאֶרֶץ שְׁבַעַה חֻלְקִים
 וְהִבְאַתֶּם אֵלַי הַנָּה וַיְרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֶּה לַפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יַחוּ כִּי אֵין-חֻלְק
 לְלוּיִם בְּקֶרְבְּכֶם כִּי-כֹהֲנֵת יְהוָה נַחֲלָתוֹ וְגַד וִירָאוּבֵן וְחָצִי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה לְקַחוּ
 נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה. יַחַח וַיִּקְמוּ
 הָאֲנָשִׁים וַיֵּילְכוּ וַיִּצּוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הַהַלְכִים לְכַתֵּב אֶת-הָאֶרֶץ לֵאמֹר לָכוּ וְהִתְהַלְכוּ
 בְּאֶרֶץ וְכַתְּבוּ אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלַי וּפֹה אֲשַׁלֵּךְ לָכֶם גּוֹרֵל לַפְּנֵי יְהוָה בְּשֵׁלָה. יַחַט
 וַיֵּילְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְרוּ בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ לְעָרִים לְשֶׁבַעַה חֻלְקִים עַל-סֹפֶר וַיָּבֵאוּ
 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה שְׁלָה. יַחִי וַיִּשְׁלַךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרֵל בְּשֵׁלָה לַפְּנֵי יְהוָה
 וַיַּחֲלֶק-שָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הָאֶרֶץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמַחֲלָקָתָם.
 יַחִיא וַיַּעַל גּוֹרֵל מִטֶּה בְּנֵי-בְנִימִן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיִּצָּא גְבוּל גּוֹרֵלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה
 וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף. יַחִיב וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לְפָאת צְפוֹנָה מִן-הַיַּרְדֵּן וְעַלָּה הַגְּבוּל
 אֶל-כְּתָף יְרִיחוֹ מִצָּפוֹן וְעַלָּה בְּהָר יָמָה וְהָיָה (וְהָיָה) תִּצְאָתָיו מִדְּבָרָה בֵּית אָוֶן.
 יַחִיג וְעֵבֶר מִשָּׁם הַגְּבוּל לוֹזָה אֶל-כְּתָף לוֹזָה נִגְבָּה הָיָה בֵּית-אֵל וַיֵּרֵד הַגְּבוּל
 עֲטָרוֹת אֶדֶר עַל-הַהָר אֲשֶׁר מִנְּגֵב לְבֵית-חֲרוֹן תַּחֲתוֹן. יַחִיד וְתֹאֵר הַגְּבוּל וְנָסַב
 לְפָאת-יָם נִגְבָּה מִן-הַהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי בֵּית-חֲרוֹן נִגְבָּה וְהָיָה (וְהָיָה) תִּצְאָתָיו
 אֶל-קְרִית-בְּעַל הִיא קְרִית יְעָרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת פְּאֵת-יָם. יַחִטוּ
 וּפְאֵת-נִגְבָּה מִקְצֵה קְרִית יְעָרִים וַיִּצָּא הַגְּבוּל יָמָה וַיִּצָּא אֶל-מַעֲיָן מִי נְפֹתוֹחַ.
 יַחִטז וַיֵּרֵד הַגְּבוּל אֶל-קְצֵה הַהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי גֵי בֶן-הַנֶּס אֲשֶׁר בְּעֵמֶק רְפָאִים
 צְפוֹנָה וַיֵּרֵד גֵּי הַנֶּס אֶל-כְּתָף הַיְבוּסִי נִגְבָּה וַיֵּרֵד עַיִן רִגְל. יַחִיז וְתֹאֵר מִצָּפוֹן
 וַיִּצָּא עַיִן שְׁמֵשׁ וַיִּצָּא אֶל-גְּלִילוֹת אֲשֶׁר-נִכַח מֵעַלָּה אֲדָמִים וַיֵּרֵד אָבֹן בְּהֹן

בן-ראובן. **יחי** ועבר אל-כתף מול-הערבה צפונה וירד הערבתי. **יחיס** ועבר הגבול אל-כתף בית-חגלה צפונה והיה (והיו) תצאותיו (תצאות) הגבול אל-לשון ים-המלח צפונה אל-קצה הירדן נגבה זה גבול נגב. **יחכ** והירדן יגבל-אתו לפאת-קדמה: זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם. **יחכא** והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם: יריחו ובית-חגלה ועמק קציץ. **יחכב** ובית הערבה וצמרים ובית-אל. **יחכג** והעוים והפרה ועפרה. **יחכד** וכפר העמני (העמנה) והעפני וגבע: ערים שתיים-עשרה וחצריהן. **יחכה** גבעון והרמה ובארות. **יחכו** והמצפה והכפירה והמצפה. **יחכז** ורקם וירפאל ותראלה. **יחכח** וצלע האלף והיבויסי היא ירושלם גבעת קריתערים ארבע-עשרה וחצריהן: זאת נחלת בני-בנימן למשפחתם.

יטא ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני-שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני-יהודה. **יטב** ויהי להם בנחלתם באר-שבע ושבע ומולדה. **יטג** וחצר שועל ובקה ועצם. **יטד** ואלתולד ובתול וחרמה. **יטה** וצקלג ובית-המרפבות וחצר סוסה. **יטו** ובית לבאות ושריחו: ערים שלש-עשרה וחצריהן. **יטז** עין רמון ועתר ועשו: ערים ארבע וחצריהן. **יטח** וכל-החצרים אשר סביבות הערים האלה עד-בעלת באר ראמת נגב: זאת נחלת מטה בני-שמעון למשפחתם. **יטט** מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון: כי-היה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו בני-שמעון בתוך נחלתם.

יטי ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחותם ויהי גבול נחלתם עד-שריד. **יטיא** ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר על-פני יקנעם. **יטיב** ושב משריד קדמה מזרח השמש על-גבול כסלת תבר ויצא אל-הדברת ועלה יפיע. **יטיג** ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה. **יטיד** ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאותיו גי יפתח-אל. **יטטו** וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם: ערים שתיים-עשרה וחצריהן. **יטטז** זאת נחלת בני-זבולן למשפחות הערים האלה וחצריהן.

יטיז ליששכריצא הגורל הרביעי: לבני יששכר למשפחותם. **יטיח** ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונים. **יטיט** וחפרים ושיאן ואנחרת. **יטכ** והרבית וקשיון ואבץ. **יטכא** ורמת ועין-גנים ועין חדה ובית פצץ. **יטכב** ופגע הגבול בתבור ושחצומה (ושחצימה) ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן: ערים שש-עשרה וחצריהן. **יטכג** זאת נחלת מטה בני-יששכר למשפחותם: הערים וחצריהן.

יטכז וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הַחֲמִישִׁי לַמָּטָה בְּנֵי-אֶשֶׁר לְמִשְׁפְּחוֹתָם. **יטכה** וַיְהִי
גְבוּלֶם חֶלְקֶת וַחֲלֵי וּבֶטֶן וְאֶכְשָׁף. **יטכו** וְאֶלְמֶלֶךְ וְעַמְעֵד וּמִשְׁאֵל וּפְגַע בְּכַרְמֶל
הַיָּמָה וּבְשִׁיחֹר לְבָנֶת. **יטכז** וְשָׁב מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגוֹן וּפְגַע בְּזַבְלוֹן וּבְגִי
יִפְתַּח-אֵל צְפוֹנָה בֵּית הָעֵמֶק וַיַּעֲיֵאל וַיֵּצֵא אֶל-כָּבוֹל מִשְׁמָאל. **יטכח** וְעֵבְרוֹן
וּרְחֹב וַחֲמוֹן וְקָנָה עַד צִידוֹן רַבָּה. **יטכט** וְשָׁב הַגְּבוּל הַרְמָה וְעַד-עִיר מְבַצֵּר-צֹר
וְשָׁב הַגְּבוּל חֶסֶה וַיְהִי (וְהָיוּ) תְּצַאֲתֵיו הַיָּמָה מִחֶבֶל אֶכְזִיבָה. **יטל** וְעַמָּה וְאַפְק
וּרְחֹב: עָרִים עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וַחֲצָרִיהֶן. **יטלא** זֹאת נַחֲלַת מָטָה
בְּנֵי-אֶשֶׁר לְמִשְׁפְּחוֹתָם: הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצָרֵיהֶן.

יטלב לְבְנֵי נַפְתָּלִי יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַשֵּׁשִׁילְבֵנִי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם. **יטלג** וַיְהִי גְבוּלָם
מִחֶלֶף מְאֵלוֹן בְּצַעְעֻנַיִם וְאַדְמֵי הַנֶּקֶב וַיִּבְנְאֵלְעַד-לְקוּם וַיְהִי תְּצַאֲתֵיו הַיִּרְדֹּן.
יטלד וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָה אֲזֻנוֹת תְּבוּר וַיֵּצֵא מִשָּׁם חוּקְקָה וּפְגַע בְּזַבְלוֹן מִנְּגֵב
וּבְאֶשֶׁר פָּגַע מֵיָם וּבִיהוּדָה הַיִּרְדֹּן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ. **יטלה** וְעָרֵי מְבַצְרֵהֶצְדִּים צֹר
וַחֲמַת רַקַּת וְכַנְרֶת. **יטלו** וְאַדְמָה וְהַרְמָה וְחָצוֹר. **יטלז** וְקִדְשׁ וְאַדְרַעִי וְעֵין
חָצוֹר. **יטלח** וַיִּרְאוּן וּמַגְדָּל-אֵל חָרַם וּבֵית-עֲנַת וּבֵית שְׁמֶשׁ: עָרִים תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה
וַחֲצָרֵיהֶן. **יטלט** זֹאת נַחֲלַת מָטָה בְּנֵי-נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם: הָעָרִים וַחֲצָרֵיהֶן.

יטמ לַמָּטָה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפְּחוֹתָם יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַשְּׁבִיעִי. **יטמא** וַיְהִי גְבוּל
נַחֲלַתְם צָרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר שְׁמֶשׁ. **יטמב** וְשַׁעֲלַבִּין וְאַיְלוֹן וַיִּתְּלָה. **יטמג**
וְאַיְלוֹן וְתַמְנַתָּה וְעֶקְרוֹן. **יטמד** וְאַלְתָּקָה וּגְבַתוֹן וּבַעֲלַת. **יטמה** וַיְהִי וּבְנֵי-בָרַק
וְגַת-רַמּוֹן. **יטמו** וּמֵי הַיִּרְקוֹן וְהַרְקוֹן עִם-הַגְּבוּל מוֹל יָפוֹ. **יטמוז** וַיֵּצֵא
גְבוּל-בְּנֵי-דָן מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְּנֵי-דָן וַיִּלְחַמוּ עִם-לָשָׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיְכּוּ אוֹתָהּ
לְפִי-חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לְלָשָׁם דָּן כְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם. **יטמז**
זֹאת נַחֲלַת מָטָה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפְּחוֹתָם: הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצָרֵיהֶן.

יטמט וַיִּכְלוּ לַנְּחֹל-אֶת-הָאָרֶץ לְגְבוּלְתֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן
בְּתוֹכָם. **יטנ** עַל-פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר שְׁאַלְאֶת-תַּמְנַת-סָרַח בְּהַר
אֶפְרַיִם וַיִּבְנֶה אֶת-הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ. **יטנא** אֵלֶּה הַנְּחֹלֹת אֲשֶׁר נָחֲלוּ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִטּוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרֵל בְּשִׁלְהָ לְפָנָי יְהוָה פֶּתַח
אֵהֵל מוֹעֵד וַיִּכְלוּ מִחֶלֶק אֶת-הָאָרֶץ.

כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **כב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: תָּנוּ לָכֶם
אֶת-עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה. **כג** לְנוֹס שָׁמָּה רוֹצֵחַ
מִכָּה-נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה בְּבַלִּי-דַעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגְּאֵל הַדָּם. **כד** וְנָס אֶל-אֲחַת
מִהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדַבֵּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר-הַהִיא אֶת-דִּבְרֵי

וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם וְנָתְנוּ-לוֹ מְקוֹם וַיָּשֶׁב עִמָּם. **כה** וְכִי יֵרְדֹף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא-יִסְגְּרוּ אֶת-הָרֹצֵחַ בְּיָדוֹ: כִּי בְבִלִי-דַעַת הִכָּה אֶת-רַעְהוּ וְלֹא-שָׁנֵא הוּא לוֹ מִתְמוּל שְׁלֹשׁוּם. **כו** וַיָּשֶׁב בְּעִיר הַהִיא עַד-עֲמֻדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם אִזּוֹ יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ וּבָא אֶל-עִירוֹ וְאֶל-בֵּיתוֹאֶל-הָעִיר אֲשֶׁר-נָס מִשָּׁם. **כז** וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת-קֹדֶשׁ בְּגָלִיל בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת-שָׂכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וְאֶת-קָרְיַת אַרְבַּע הִיא חֲבֵרוֹן בְּהַר יְהוּדָה. **כח** וַיַּמְעִבְרָ לְיֵרֵדוֹן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה נָתְנוּ אֶת-בְּצָר בַּמִּדְבָּר בַּמִּישֹׁר מִמִּטָּה רְאוּבֵן וְאֶת-רָאמֹת בְּגִלְעָד מִמִּטָּה-גָּד וְאֶת-גִּלּוֹן (גֹּזְלוֹן) בַּבְּשָׁן מִמִּטָּה מְנַשֶּׁה. **כט** אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמוֹעֵדָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-מִכָּה-נִפְּשׁ בְּשִׁגְגָה וְלֹא יָמוּת בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם עַד-עֲמֻדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה.

כאא וַיִּגְשׁוּ רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם אֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְאֶל-רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **כאב** וַיְדַבְּרוּ אֲלֵיהֶם בְּשֵׁלָה בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לֵאמֹר יִהְיֶה צִוְּיָה בְיַד-מֹשֶׁה לְתֵת-לָנוּ עָרִים לְשָׁבֶת וּמִגְרָשֵׁיהֶן לְבִהֲמֹתֵינוּ. **כאג** וַיִּתְּנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוֹיִם מִנְחָלָתָם אֶל-פִּי יְהוָה אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶן. **כאד** וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי וַיְהִי לְבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן מִן-הַלְוִיִּם מִמִּטָּה יְהוּדָה וּמִמִּטָּה הַשִּׁמְעוֹנִי וּמִמִּטָּה בְּנִימֵן בְּגוֹרְלָעָרִים שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה.

כאה וְלְבְנֵי קֵהַת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה-אֶפְרַיִם וּמִמִּטָּה-דָּן וּמִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּגוֹרְלָעָרִים עָשָׂר.

כאו וְלְבְנֵי גְרָשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה-יִשָּׁשְׁכָר וּמִמִּטָּה-אֲשֶׁר וּמִמִּטָּה נַפְתָּלִי וּמִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בַּבְּשָׁן בְּגוֹרְלָעָרִים שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה.

כאז לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם מִמִּטָּה רְאוּבֵן וּמִמִּטָּה-גָּד וּמִמִּטָּה זְבוּלֻן עָרִים שְׁתַּיִם עָשָׂרָה.

כאח וַיִּתְּנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוֹיִם אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶן כַּאֲשֶׁר צִוְּיָה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה בְּגוֹרֵל.

כאט וַיִּתְּנוּ מִמִּטָּה בְנֵי יְהוּדָה וּמִמִּטָּה בְנֵי שִׁמְעוֹן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְהֶן בְּשֵׁם. **כאי** וַיְהִי לְבְנֵי אֶהֱרֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי מִבְּנֵי לֵוִי: כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרֵל רְאִישֹׁנָה. **כאיא** וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-קָרְיַת אַרְבַּע אָבִי הָעֵנוֹק הִיא חֲבֵרוֹן בְּהַר יְהוּדָה וְאֶת-מִגְרָשָׁה סְבִיבְתֶיהָ. **כאיב** וְאֶת-שִׁדָּה הָעִיר וְאֶת-חֲצָרֶיהָ נָתְנוּ לְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה בְּאַחֲזָתוֹ.

כאיג ולבני אהרן הכהן נתנו את-עיר מקלט הרצח את-חברון ואת-מגרשה
 ואת-לבנה ואת-מגרשה. **כאיז** ואת-יתר ואת-מגרשה ואת-אשתמע
 ואת-מגרשה. **כאטו** ואת-חלן ואת-מגרשה ואת-דבר ואת-מגרשה. **כאטז**
 ואת-עין ואת-מגרשה ואת-יטה ואת-מגרשה את-בית שמש ואת-מגרשה:
 ערים תשעמאת שני השבטים האלה.
כאיז וממטה בנימין את-גבעון ואת-מגרשה את-גבע ואת-מגרשה. **כאיח**
 את-ענתות ואת-מגרשה ואת-עלמון ואת-מגרשה: ערים ארבע. **כאיט**
 כל-ערי בני-אהרן הכהנים שלש-עשרה ערים ומגרשיהן.
כאכ ולמשפחות בני-קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה
 אפרים. **כאכא** ויתנו להם את-עיר מקלט הרצח את-שכם ואת-מגרשה בהר
 אפרים ואת-גזר ואת-מגרשה. **כאכב** ואת-קבצים ואת-מגרשה ואת-בית
 חורן ואת-מגרשה: ערים ארבע.
כאכג וממטה-דן ואת-אלתקא ואת-מגרשה את-גבתון ואת-מגרשה. **כאכד**
 את-אילון ואת-מגרשה את-גת-רמון ואת-מגרשה: ערים ארבע. **כאכה**
 וממחצית מטה מנשה את-תענדן ואת-מגרשה ואת-גת רמון ואת-מגרשה:
 ערים שתים. **כאכו** כל-ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני-קהת הנותרים.
כאכז ולבני גרשון ממשפחות הלויים מחצי מטה מנשה את-עיר מקלט הרצח
 את-גלון (גולן) בפשו ואת-מגרשה ואת-בעשתרה ואת-מגרשה: ערים שתים.
כאכח וממטה יששכר את-קשיון ואת-מגרשה את-דברת ואת-מגרשה.
כאכט את-ירמות ואת-מגרשה את-עין גנים ואת-מגרשה: ערים ארבע.
כאל וממטה אשר את-משאל ואת-מגרשה את-עבדון ואת-מגרשה. **כאלא**
 את-חלקת ואת-מגרשה ואת-רחב ואת-מגרשה: ערים ארבע.
כאלב וממטה נפתלי את-עיר מקלט הרצח את-קדש בגליל ואת-מגרשה
 ואת-חמת דאר ואת-מגרשה ואת-קריתן ואת-מגרשה: ערים שלש. **כאלג**
 כל-ערי הגרשני למשפחותם שלש-עשרה עיר ומגרשיהן.
כאלד ולמשפחות בני-מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את-יקנעם
 ואת-מגרשה את-קריתה ואת-מגרשה. **כאלה** את-דמנה ואת-מגרשה
 את-נהלל ואת-מגרשה: ערים ארבע.
כאלו וממטה-גד את-עיר מקלט הרצח את-רמת בגלעד ואת-מגרשה
 ואת-מחנים ואת-מגרשה. **כאלז** את-חשבון ואת-מגרשה את-יעזר
 ואת-מגרשה: כל-ערים ארבע. **כאלח** כל-הערים לבני מררי למשפחותם

הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתיים עשרה. **כאלט** כל ערי הלויים בתוך אחזת בני-ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן. **כאמ** תהיינה הערים האלה עיר ומגרשיה סביבתייה: כן לכל הערים האלה.

כאמא ויתן יהוה לישראל את-כל-הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשונה וישבו בה. **כאמב** וינח יהוה להם מסביב ככל אשר-נשבע לאבותם ולא-עמד איש בפניהם מכל-איביהם את כל-איביהם נתן יהוה בידם. **כאמג** לא-נפל דברמכל הדבר הטוב אשר-דבר יהוה אל-בית ישראל: הכל בא.

כבא אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה. **כבב** ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל-אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר-צויתי אתכם. **כבג** לא-עזבתם את-אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את-משמרת מצות יהוה אלהיכם. **כבד** ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל-ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן. **כבה** רק שמרו מאד לעשות את-המצוה ואת-התורה אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לאהבה את-יהוה אלהיכם וללכת בכל-דרכיו ולשמור מצותיו ולדבקה-בו ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. **כבו** ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל-אהליהם.

כבז ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם-אחיכם מעבר (בעבר) הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל-אהליהם ויברכם. **כבח** ויאמר אליהם לאמור בנכסים רבים שובו אל-אהליכם ובמקנה רב-מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל-איביכם עם-אחיכם.

כבט וישבו וילכו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ-כנען ללכת אל-ארץ הגלעד אל-ארץ אחזתם אשר נאחזו-בה על-פי יהוה ביד-משה. **כבי** ויבאו אל-גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על-הירדן ומזבח גדול למראה. **כביא** וישמעו בני-ישראל לאמור: הנה בנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה את-המזבח אל-מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן אל-עבר בני ישראל. **כביב** וישמעו בני ישראל ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא.

כביג וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד: את-פינחס בן-אלעזר הכהן. **כביד** ועשרה

נְשָׂאִים עִמּוֹנִישֵׁי אֶחָד נְשִׂיא אֶחָד לְבֵית אָב לְכָל מְטוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית-אֲבוֹתָם הֵמָּה לְאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. **כִּבְטוּ** וַיָּבֹאוּ אֶל-בְּנֵי-רְאוּבֵן וְאֶל-בְּנֵי-גָד וְאֶל-חֲצֵי שִׁבְט-מְנַשֶּׁה אֶל-אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אֹתָם לֵאמֹר. **כִּבְטוּ** כֹּה אָמְרוּ כָּל-עַדַת יְהוָה מָה-הַמַּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה בְּבִנּוֹתֵיכֶם לָכֶם מִזִּבְחַת לְמַרְדְּכָם הַיּוֹם בִּיהוָה. **כִּבִּיזוּ** הַמַּעַט-לָנוּ אֶת-עוֹן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא-הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי הַנִּגְגָּף בְּעַדַת יְהוָה. **כִּבִּיחַ** וְאַתֶּם תָּשׁבוּ הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהָיָה אֹתָם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמָחָר אֶל-כָּל-עַדַת יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף. **כִּבִּיטוּ** וְאַדְּ אִם-טִמְאָה אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם עִבְרוּ לָכֶם אֶל-אֶרֶץ אַחֲזַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן-שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֶאֱחִזּוּ בְּתוֹכֵנוּ וּבִיהוָה אֶל-תִּמְרְדוּ וְאַתְּנוּ אֶל-תִּמְרְדוּ בְּבִנְתֵיכֶם לָכֶם מִזִּבְחַת מִבְּלַעֲדֵי מִזִּבְחַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. **כִּבְכּוּ** הַלּוֹא עָכֹן בֶּן-זָרַח מַעַל מַעַל בַּחֲרָם וְעַל-כָּל-עַדַת יִשְׂרָאֵל הָיָה קִצְפִּי וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא גּוֹעַ בְּעוֹנוֹ.

כִּבְכֹּא וַיַּעֲנוּ בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וְחֲצֵי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה וַיְדַבְּרוּ אֶת-רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. **כִּבְכֹּב** אֵל אֱלֹהִים יְהוָה אֵל אֱלֹהִים יְהוָה הוּא יָדַע וְיִשְׂרָאֵל הוּא יָדַע: אִם-בְּמַרְדָּ וְאִם-בְּמַעַל בִּיהוָה אֶל-תּוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה. **כִּבְכֹּג** לְבָנוֹת לָנוּ מִזִּבְחַת לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאִם-לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם-לְעֲשׂוֹת עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא יִבְקֹשׁ. **כִּבְכֹּד** וְאִם-לֹא מִדְּאָגָה מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת-זֹאת לֵאמֹר: מָחָר יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מָה-לָכֶם וְלִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **כִּבְכֹּה** וּגְבוּל נָתַן-יְהוָה בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד אֶת-הַיְרֵדוֹאִין-לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה וְהַשְׁבִּיתוּ בְּנֵיכֶם אֶת-בְּנֵינוּ לְבִלְתִּי יִרָא אֶת-יְהוָה. **כִּבְכוּ** וְנִאֲמַרְנָעֲשֶׂה-נָא לָנוּ לְבָנוֹת אֶת-הַמִּזְבֵּחַ: לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזִבְחַת. **כִּבְכוֹז** כִּי עַד הוּא בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם וּבִין דְּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ לְעַבֵּד אֶת-עַבְדַת יְהוָה לְפָנָיו בְּעִלּוֹתֵינוּ וּבִזְבַּחֵינוּ וּבְשִׁלְמֵינוּ: וְלֹא-יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם מָחָר לְבָנֵינוּ אִין-לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה. **כִּבְכֹּח** וְנִאֲמַרוּהִיָּה כִּי-יֹאמְרוּ אֱלֵינוּ וְאֶל-דְּרוֹתֵינוּ מָחָר וְאֹמְרֵנוּ רְאוּ אֶת-תִּבְנִית מִזִּבְחַת יְהוָה אֲשֶׁר-עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזִבְחָה עַד הוּא בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם. **כִּבְכֹּט** חֲלִילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמַרְדָּ בִּיהוָה וְלָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לְבָנוֹת מִזִּבְחַת לְעֹלָה לְמִנְחָה וּלְזִבְחַת מִלְּבַד מִזִּבְחַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לְפָנָי מִשְׁכָּנוּ.

כִּבְל וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה וּרֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם. **כִּבְלֹא** וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל-בְּנֵי-רְאוּבֵן וְאֶל-בְּנֵי-גָד וְאֶל-בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם יָדַעְנוּ כִּי-בְּתוֹכֵנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-מַעַלְתֶּם בִּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה אִזּוֹ הִצַּלְתֶּם אֶת-בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה. **כבלב** וַיֵּשֶׁב פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂאִים מֵאֵת בְּנֵי-רְאוּבֵן וּמֵאֵת בְּנֵי-גַד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁבוּ אוֹתָם דָּבָר. **כבלג** וַיֵּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָמְרוּ לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לְצַבָּא לְשַׁחַת אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גַד יֹשְׁבִים בָּהּ. **כבלד** וַיִּקְרָאוּ בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גַד לַמִּזְבֵּחַ: כִּי עַד הוּא בִּינְתֵינוּ כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים.

כגא וַיְהִי מִיָּמַיִם רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הֵנִיחַ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל-אִיבֵיהֶם מִסְבִּיב וַיְהוֹשֶׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמַיִם. **כגב** וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְכָל-יִשְׂרָאֵל לְזִקְנָיו וּלְרֹאשֵׁי וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זָקֵנְתִי בְּאֵתִי בַּיָּמַיִם. **כגג** וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֲלֵהֶיכֶם לְכָל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֵיכֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנְּלַחֵם לָכֶם. **כגד** רְאוּ הַפְּלִתִי לָכֶם אֶת-הַגּוֹיִם הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלֵה לְשִׁבְטֵיכֶם: מִן-הַיַּרְדֵּן וְכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכְרַתִּי וְהָיִם הַגְּדוֹל מְבֹא הַשָּׁמַשׁ. **כגה** וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא יְהַדְּפֶם מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֶתֶם מִלְּפָנֵיכֶם וַיִּרְשָׁתֶם אֶת-אֶרֶצָם כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֲלֵהֶיכֶם לָכֶם. **כגו** וַחֲזַקְתֶּם מְאֹד לְשֹׁמֵר וּלְעֹשׂוֹת אֵת כָּל-הַכְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה: לְבַלְתִּי סוּר-מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל. **כגז** לְבַלְתִּי-בֹא בְּגוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אֶתְכֶם וּבָשֶׁם אֱלֹהֵיהֶם לֹא-תִזְכְּרוּ וְלֹא תִשְׁבִּיעוּ וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם. **כגח** כִּי אִם-בֵּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבְּקוּ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **כגט** וַיֹּרֶשׁ יְהוָה מִפְּנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצוּמִים וְאַתֶּם לֹא-עָמַד אִישׁ בְּפָנֵיכֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **כגי** אִישׁ-אֶחָד מִכֶּם יִרְדֹף-אֶלְפִי: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנְּלַחֵם לָכֶם כְּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם. **כגיא** וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם לֹא תִהְיֶה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגיב** כִּי אִם-שׁוּב תָּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בְּיְהוָה הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אֶתְכֶם וְהִתְחַתַּנְתֶּם בָּהֶם וּבְאַתֶּם בָּהֶם וְהִם בָּכֶם. **כגיד** יְדוּעַ תִּדְּעוּ כִּי לֹא יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְהוֹרִישׁ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשִׁטַּט בְּצַדִּיקֵיכֶם וּלְצַנְנִים בְּעֵינֵיכֶם עַד-אֲבַדְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגיד** וְהִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּדֶרֶךְ כָּל-הָאֶרֶץ וַיִּדְעַתֶּם בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא-נִפְלַד דָּבָר אֶחָד מִכֶּם לְבַלְתִּי הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ לָכֶם לֹא-נִפְלַד מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד. **כגטו** וְהָיָה כְּאֲשֶׁר-בָּא עֲלֵיכֶם כָּל-הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲלֵיכֶם: כִּן יָבִיא יְהוָה עֲלֵיכֶם אֵת כָּל-הַדָּבָר הַרְעֵעַד-הַשְּׂמִידוֹ אוֹתְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגטז** בְּעִבְרַכֶּם אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם

וְהִלַּכְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְתָרָה אִף-יְהוָה בְּכֶם
 וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם.
כדא וַיֹּאסֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל שְׂכֵמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשֵׁי
 וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיִּתְיַצְבוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. **כדב** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם
 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנְּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תָּרַח אָבִי
 אֲבֵרָהָם וְאָבִי נְחוֹר וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **כדג** וְאָקַח אֶת-אֲבִיכֶם אֶת-אֲבֵרָהָם
 מֵעֶבֶר הַנְּהָר וְאוֹלַךְ אֹתוֹ בְּכָל-אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבַּ (וְאַרְבָּה) אֶת-זָרְעוֹ וְאָתְּנוּ-לוֹ
 אֶת-יִצְחָק. **כדד** וְאָתְּנוּ לְיִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֵשָׂו וְאָתְּנוּ לְעֵשָׂו אֶת-הַר שְׁעִיר
 לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם. **כדה** וְאֲשַׁלַּח אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֶגְף
 אֶת-מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחַר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. **כדו** וְאוֹצִיא
 אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַתְּבֹאוּ הַיָּמָה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרֶכֶב
 וּבַפָּרָשִׁים-סוּף. **כדז** וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה וַיִּשְׂם מַאֲפֵל בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַמִּצְרַיִם
 וַיָּבֵא עָלָיו אֶת-הַיָּם וַיִּכְסְהוּ וַתִּרְאֶינָה עֵינֵיכֶם אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וַתִּשְׁבוּ
 בַּמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים. **כדח** וְאַבְרָהָ (וְאַבְרָם) אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֶבֶר
 הַיַּרְדֵּן וַיִּלְחַמוּ אֹתְכֶם וְאָתְּנוּ אוֹתְכֶם בַּיַּדְכֶם וַתִּירְשׁוּ אֶת-אֶרֶץ וְאַשְׁמִידִם
 מִפְּנֵיכֶם. **כדט** וַיִּקַּם בָּלַק בֶּן-צָפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
 לְבִלְעָם בֶּן-בְּעוֹר לְקַלֵּל אֶתְכֶם. **כדי** וְלֹא אָבִיתִי לְשִׁמְעַ לְבִלְעָם וַיִּבְרַךְ בְּרוּךְ
 אֶתְכֶם וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ. **כדיא** וַתַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן וַתְּבֹאוּ אֶל-יְרִיחוֹ וַיִּלְחַמוּ
 בְּכֶם בְּעַלֵי-יְרִיחוֹ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגְּרִגְשִׁי הַחֲוִי וְהַיְבוּסִי וְאָתְּנוּ
 אוֹתְכֶם בַּיַּדְכֶם. **כדיב** וְאֲשַׁלַּח לִפְנֵיכֶם אֶת-הַצָּרְעָה וַתִּגְרַשׁ אוֹתְכֶם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי
 מַלְכֵי הָאֱמֹרִי: לֹא בַחֲרַבָּה וְלֹא בַקֶּשֶׁתָּהּ. **כדיג** וְאָתְּנוּ לָכֶם אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יִגְעַת
 בָּהּ וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתֶם וַתִּשְׁבוּ בָהֶם כְּרֹמִים וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַתֶם אֹתָם
 אֲכָלִים. **כדיד** וְעַתָּה יֵרָאוּ אֶת-יְהוָה וְעַבְדוּ אוֹתוֹ בְּתַמִּים וּבְאַמֶּת וְהִסִּירוּ
 אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֶבֶר הַנְּהָר וּבְמִצְרַיִם וְעַבְדוּ אֶת-יְהוָה.
כדטו וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה בַּחֲרוּ לָכֶם הַיּוֹם אֶת-מִי תַעֲבֹדוּן וְאִם
 אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר-עָבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֶבֶר (מֵעֶבֶר) הַנְּהָר וְאִם אֶת-אֱלֹהֵי
 הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אֹתָם יֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ וְאַנְכִי וּבֵיתִי נֹעֲבֹד אֶת-יְהוָה.
כדטז וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לָנוּ מֵעַזֹּב אֶת-יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **כדיז**
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלָה אֹתְנוּ וְאֶת-אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים
 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת-הָאֹתוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 הִלַּכְנוּ בָּהּ וּבְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּקִרְבָּם. **כדיח** וַיִּגְרַשׁ יְהוָה

את-כל-העמים ואת-האמרי יֵשֶׁב הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ גַם-אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת-יְהוָה
 כִּי-הוּא אֱלֹהֵינוּ. **כדיט** ויאמר יהושע אל-העם לא תוכלו לעבד
 את-יהוהכי-אלהים קדשים הוא: אל-קנזא הוא לא-ישא לפשעכם
 ולחטאותיכם. **כדכ** כי תעזבו את-יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם
 וכלה אתכם אחרי אשר-היטיב לכם. **כדכא** ויאמר העם אל-יהושע: לא כי
 את-יהוה נעבד. **כדכב** ויאמר יהושע אל-העם עדים אתם בכם כי-אתם
 בחרתם לכם את-יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים. **כדכג** ועתה הסירו
 את-אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את-לבבכם אל-יהוה אלהי ישראל.
כדכד ויאמרו העם אל-יהושע: את-יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע. **כדכה**
 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם. **כדכו** ויכתב
 יהושע את-הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם
 תחת האלה אשר במקדש יהוה.

כדכז ויאמר יהושע אל-כל-העם הנה האבן הזאת תהיה-בנו לעדהכי-היא
 שמעה את כל-אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן-תכחשון
 באלהיכם. **כדכח** וישלח יהושע את-העם איש לנחלתו.

כדכט ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן-נון עבד יהוהבן-מאה ועשר
 שנים. **כדל** ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת-סרח אשר בהר-אפרים מצפון
 להר-געש. **כדלא** ויעבד ישראל את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל-מעשה יהוה אשר עשה
 לישראל. **כדלב** ואת-עצמות יוסף אשר-העלו בני-ישראל ממצרים קברו
 בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני-חמור אבי-שכם במאה
 קשיטה ויהיו לבני-יוסף לנחלה. **כדלג** ואלעזר בן-אהרן מת ויקברו אתו
 בגבעת פינחס בנו אשר נתן-לו בהר אפרים.

שופטים

אא ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר: מי יעלה-לנו
 אל-הכנעני בתחלה להלחם בו. **אב** ויאמר יהוה יהודה יעלה: הנה נתתי
 את-הארץ בידי. **אג** ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגרלי ונלחמה
 בכנעני והלכתי גם-אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון. **אד** ויעל יהודה ויתן
 יהוה את-הכנעני והפריזי בידם ויפוס בבזק עשרת אלפים איש. **אה** וימצאו
 את-אדני בזק בבזק וילחמו בו ויפו את-הכנעני ואת-הפריזי. **או** וינס אדני בזק
 וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו את-בהנות ידיו ורגליו. **אז** ויאמר אדני-בזק

שְׁבָעִים מְלָכִים בְּהַנּוֹת יְדֵיהֶם וְרָגְלֵיהֶם מְקַצְצִים הָיוּ מְלַקְטִים תַּחַת
 שְׁלַחְנֵיכָאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּכֹן שְׁלָם- לִי אֱלֹהִים וַיְבִיאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמַת שָׁם.
אח וַיִּלְחַמוּ בְּנֵי-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּהָ לְפִי-חָרֵב וְאֶת-הָעִיר
 שָׁלְחוּ בָאֵשׁ. **אט** וְאַחַר יָרְדוּ בְּנֵי יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בְּכַנְעַנֵייוֹשֵׁב הַהָר וְהַנֶּגֶב
 וְהַשְׁפֵּלָה. **אי** וַיִּלְכְּדוּ יְהוּדָה אֶל-הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחִבְרוֹן וְשֵׁם-חִבְרוֹן לְפָנִים קָרִית
 אַרְבַּע וַיִּכּוּ אֶת-שְׁשֵׁי וְאֶת-אַחִימֹן וְאֶת-תַּלְמִי. **איא** וַיִּלְכְּדוּ מִשָּׁם אֶל-יוֹשְׁבֵי דְבִיר
 וְשֵׁם-דְבִיר לְפָנִים קָרִית-סֹפֵר. **איב** וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר-יָכָה אֶת-קָרִית-סֹפֵר
 וַיִּלְכְּדֶהוּ וַיִּנְתְּתֵהּ לוֹ אֶת-עַכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה. **איג** וַיִּלְכְּדֶהָ עֲתַנְיָאֵל בֶּן-קִנְזִי אַחִי כָלֵב
 הַקָּטָן מִמֶּנּוּ וַיִּתֶּן-לוֹ אֶת-עַכְסָה בְּתִוּוֹ לְאִשָּׁה. **איד** וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתִּסְתִּיתָהּוּ לְשֵׂאל
 מֵאֵת-אֲבִיהָ הַשְּׂדֵה וַתַּצְנַח מֵעַל הַחֲמוּר וַיֹּאמֶר-לָהּ כָּלֵב מַה-לָּךְ. **אטו** וַתֹּאמֶר
 לוֹ הֲבֵה-לִי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נִתְּתָנִי וְנִתְּתָהּ לִי גֹלֶת מַיִם וַיִּתֶּן-לָהּ כָּלֵב אֶת
 גֹּלֶת עֲלִית וְאֶת גֹּלֶת תַּחְתִּית.

אטז וּבְנֵי קִינִי חֲתָן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה מִדְּבַר יְהוּדָה אֲשֶׁר
 בְּנֶגֶב עָרֵד וַיִּלְכְּדוּ וַיִּשָּׁב אֶת-הָעָם. **איז** וַיִּלְכְּדוּ יְהוּדָה אֶת-שְׁמַעוֹן אַחִיו וַיִּכּוּ
 אֶת-הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צֶפֶת וַיִּחְרִימוּ אוֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הָעִיר חֶרְמָה. **איו** וַיִּלְכְּדוּ
 יְהוּדָה אֶת-עֵזָה וְאֶת-גְּבוּלָה וְאֶת-אֲשַׁקְלוֹן וְאֶת-גְּבוּלָה וְאֶת-עֶקְרוֹן
 וְאֶת-גְּבוּלָה. **איט** וַיְהִי יְהוָה אֶת-יְהוּדָה וַיִּרְשׁ אֶת-הָהָר: כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ
 אֶת-יֹשְׁבֵי הָעֵמֶק כִּי-רָכַב בְּרֹזֶל לָהֶם. **אכ** וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת-חִבְרוֹן כְּאֲשֶׁר דָּבַר
 מֹשֶׁה וַיִּוֹרֶשׁ מִשָּׁם אֶת-שְׁלֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנָק. **אכא** וְאֶת-הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם לֹא
 הוֹרִישוּ בְּנֵי בְנֵימִן וַיִּשָּׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי בְנֵימִן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
אכב וַיַּעֲלוּ בֵית-יוֹסֵף גַּם-הֵם בֵּית-אֵל וַיְהוּהָ עִמָּם. **אכג** וַיִּתְּירוּ בֵית-יוֹסֵף
 בְּבֵית-אֵל וְשֵׁם-הָעִיר לְפָנִים לוֹז. **אכד** וַיִּרְאוּ הַשְּׂמֵרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן-הָעִיר
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֵאנוּ נָא אֶת-מְבוֹא הָעִיר וְעַשִּׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד. **אכה** וַיִּרְאֵם אֶת-מְבוֹא
 הָעִיר וַיִּכּוּ אֶת-הָעִיר לְפִי-חָרֵב וְאֶת-הָאִישׁ וְאֶת-כָּל-מִשְׁפַּחְתּוֹ שָׁלְחוּ. **אכו** וַיִּלְכְּדוּ
 הָאִישׁ אֶרֶץ הַחֲתִים וַיִּבְּן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוֹזָהוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
אכז וְלֹא-הוֹרִישׁ מִנְּשָׂה אֶת-בֵּית-שָׁאֵן וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-תַּעֲנָד וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ
 וְאֶת-יוֹשֵׁב (יוֹשְׁבֵי) דוֹר וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-יוֹשְׁבֵי יְבֻלְעָם וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-יוֹשְׁבֵי
 מִגְדוֹ וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֵל הַכְּנַעֲנִי לְשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת. **אכח** וַיְהִי כִּי-חִזַּק יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשָּׁם אֶת-הַכְּנַעֲנִי לְמָס וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישוּ.

אכט וְאֶפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזָר וַיִּשָּׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבוֹ בְּגִזָר.

אל זבולן לא הוריש את-יושבי קטרון ואת-יושבי נהלל וישב הפנעני בקרב ויהיו למס.

אלא אשר לא הוריש את-ישבי עכו ואת-יושבי צידון ואת-אחלב ואת-אכזיב ואת-חלבה ואת-אפיק ואת-רחב. **אלב** וישב האשרי בקרב הפנעני ישבי הארץ: כי לא הורישו.

אלג נפתלי לא-הוריש את-ישבי בית-שמש ואת-ישבי בית-ענת וישב בקרב הפנעני ישבי הארץ וישבי בית-שמש ובית ענת היו להם למס. **אלד** וילחצו האמרי את-בני-דן ההרה: כי-לא נתנו לרדת לעמק. **אלה** ויואל האמרי לשבת בהר-חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית-יוסף ויהיו למס. **אלו** וגבול האמרי ממעלה עקרבס מהסלע ומעלה. **בא** ויעל מלאך-יהוה מן-הגלגל אל-הבכים

ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפר בריתי אתכם לעולם. **בב** ואתם לא-תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא-שמעתם בקולי מה-זאת עשיתם. **בג** וגם אמרתי לא-אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש. **בד** ויהי כדבר מלאך יהוה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל וישאו העם את-קולם ויבכו. **בה** ויקראו שם-המקום ההוא בכים ויזבחו-שם ליהוה.

בו וישלח יהושע את-העם וילכו בני-ישראל איש לנחלתו לרשת את-הארץ. **בז** ויעבדו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל-מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל. **בח** וימת יהושע בן-נון עבד יהוה בן-מאה ועשר שנים. **בט** ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת-חרס בהר אפרים מצפון להר-געש. **בי** וגם כל-הדור ההוא נאספו אל-אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-יהוה וגם את-המעשה אשר עשה לישראל.

ביא ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים. **ביב** ויעזבו את-יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את-יהוה. **ביג** ויעזבו את-יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות. **ביז** ויחר-אף יהוה בישראל ויתנם ביד-שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא-יכלו עוד לעמד

לפני אויביהם. **בטו** בכל אשר יצאו יד-יהוה היתה-בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד. **בטז** ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם. **ביז** וגם אל-שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם: סרו מהר מן-הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות-יהוה לא-עשו כן. **ביח** וכי-הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם-השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט: כי-ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם. **ביט** והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם: לא הפילו ממעלליהם ומדרךם הקשה. **בכ** ויחר-אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את-בריתי אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו לקולי. **בכא** גם-אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן-הגוים אשר-עזב יהושע וימת. **בכב** למען נסות בם את-ישראל: השמרים הם את-דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם-אם-לא. **בכג** וינח יהוה את-הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד-יהושע.

גא ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את-ישראל את כל-אשר לא-ידעו את כל-מלחמות כנען. **גב** רק למען דעת דרות בני-ישראל ללמדם מלחמה רק אשר-לפנים לא ידעום. **גג** חמשת סרני פלשתים וכל-הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון ומהר בעל חרמון עד לבוא חמת. **גד** ויהיו לנסות בם את-ישראל לדעת הישמעו את-מצות יהוה אשר-צוה את-אבותם ביד-משה. **גה** ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסי. **גו** ויקחו את-בנותיהם להם לנשים ואת-בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את-אלהיהם.

גז ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה וישכחו את-יהוה אלהיהם ויעבדו את-הבעלים ואת-האשרות. **גח** ויחר-אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני-ישראל את-כושן רשעתים שמנה שנים. **גט** ויזעקו בני-ישראל אל-יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וישיעם את עתניאל בן-קנז אחי כלב הקטן ממנו. **גי** ותהי עליו רוח-יהוה וישפט את-ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את-כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים. **גיא** ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן-קנז.

גיב ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את-עגלון
מלך-מואב על-ישראל על-כי-עשו את-הרע בעיני יהוה. **גיג** ויאסוף אליו
את-בני עמון ועמלק וילך ויך את-ישראל ויירשו את-עיר התמרים. **גיד**
ויעבדו בני-ישראל את-עגלון מלך-מואב שמונה עשרה שנה. **גטו** ויצעקו
בני-ישראל אל-יהוה ויקם יהוה להם מושיע את-אהוד בן-גרא בן-הימיני איש
אטר יד-ימינו וישלחו בני-ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב. **גטז** ויעש לו
אהוד חרב וקה שני פיותגמד ארפה ויחגר אותה מתחת למדין על ירך ימינו.
גיז ויקרב את-המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד. **גיח** ויהי
כאשר פלה להקריב את-המנחה וישלח את-העם נשאי המנחה. **גיט** והוא שָׁב
מן-הפסילים אשר את-הגלגל ויאמר דבר-סתור לי אליך המלך ויאמר
הסויצאו מעליו כל-העמדים עליו. **גכ** ואהוד בא אליו והוא-ישב בעלית
המקרה אשר-לו לבדו ויאמר אהוד דבר-אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא.
גכא וישלח אהוד את-יד שמאלו ויקח את-החרב מעל ירך ימינו ויתקעה
בבטנו. **גכב** ויבא גם-הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהבכי לא שלף
החרב מבטנו ויצא הפרשדנה. **גכג** ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות
העליה בעדוונעל. **גכד** והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
ויאמרו אך מסיך הוא את-רגליו בחדר המקרה. **גכה** ויחילו עד-בוש והנה
איננו פתח דלתות העליה ויקחו את-המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה
מת. **גכו** ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את-הפסילים וימלט
השעירתה. **גכז** ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני-ישראל
מן-ההר והוא לפניהם. **גכח** ויאמר אלהם רדפו אחרי-כי-נתן יהוה
את-איביכם את-מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את-מעברות הירדן למואב
ולא-נתנו איש לעבר. **גכט** ויכו את-מואב בעת ההיא פעשרת אלפים
אישכל-שמן וכל-איש חיל ולא נמלט איש. **גל** ותכנע מואב ביום ההוא תחת
יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה.
גלא ואחריו היה שמגר בן-ענת ויך את-פלשתים שש-מאות איש במלמד
הבקר ויושע גם-הוא את-ישראל.
גדא ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת. **גדב** וימכרם יהוה
ביד יבין מלך-כנען אשר מלך בחצור ושר-צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת
הגוים. **גדג** ויצעקו בני-ישראל אל-יהוה: כי תשע מאות רכב-ברזל לו והוא
לחץ את-בני ישראל בחזקה עשרים שנה.

דד ודבורה אשה נביאה אשת לפידותהיא שפטה את-ישראל בעת ההיא. **דה** והיא יושבת תחת-תמר דבורה בין הרמה ובין בית-אלבהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט. **דז** ותשלח ותקרא לברק בן-אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי-ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון. **דח** ומשכתי אליך אל-נחל קישון את-סיסרא שר-צבא ובין ואת-רכבו ואת-המונו ונתתיהו בידך. **דח** ויאמר אליה ברק אם-תלכי עמי והלכתי ואם-לא תלכי עמי לא אלך. **דט** ותאמר הלא אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על-הדרך אשר אתה הולך כי ביד-אשה ימכר יהוה את-סיסרא ותקם דבורה ותלך עם-ברק קדשה. **די** ויזעק ברק את-זבולן ואת-נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה. **דיא** וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד-אילון בצענים (בצעננים) אשר את-קדש. **דיב** ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן-אבינעם הר-תבור. **דיג** ויזעק סיסרא את-כל-רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת-כל-העם אשר אתומחרשת הגוים אל-נחל קישון. **דיד** ותאמר דברה אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו. **דטו** ויהם יהוה את-סיסרא ואת-כל-הרכב ואת-כל-המחנה לפי-חרבלפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו. **דטז** וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל-מחנה סיסרא לפי-חרבלא נשאר עד-אחד. **דז** וסיסרא נס ברגליו אל-אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין ובין מלך-חצור ובין בית חבר הקיני. **דיח** ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֵל-תִּירָא וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הָאֵהָלָה וַתִּכְסְּהוּ בַשְּׂמִיכָה. **דיט** ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי צמאתי ותפתח את-נאוד החלב ותשקהו ותכסהו. **דכ** ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם-איש יבא ושאלך ואמר היש-פה איש ואמרת אין. **דכא** ותקח יעל אשת-חבר את-יתד האהל ותשם את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא-נרדם ויעף וימת. **דכב** והנה ברק רדף את-סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו. **דכג** ויכנע אלהים ביום ההוא את ובין מלך-כנען לפני בני ישראל. **דכד** ותלך יד בני-ישראל הלוח וקשה על ובין מלך-כנען עד אשר הכריתו את ובין מלך-כנען.

הא ותִּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר. הִבּ בְּפָרַע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּנַדֵּב
עִם בָּרְכוּ יְהוָה. הִג שְׁמֵעוּ מַלְכִים הָאֲזִינוּ
רֹזְנִים: אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הִד יְהוָה בְּצִאתְךָ
מִשְׁעִיר בְּצִעְדְךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ
רָעָשָׁה גַם-שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם-עֵבִים נָטְפוּ
מִיָּם. הֵה הָרִים נִזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה: זֶה
סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הוּ בִימֵי שְׁמֹגַר בֶּן
עֲנַת בִּימֵי יַעַל חָדְלוּ אֶרְחוֹת וְהַלְכִי
נְתִיבוֹתֶינְכֶם אֶרְחוֹת עֵקֶלְקֵלוֹת. הוּ חָדְלוּ פְּרִזּוֹן בְּיִשְׂרָאֵל
חָדְלוּ עַד שְׁקִמְתֵי דְבוּרָה שְׁקִמְתֵי אִם בְּיִשְׂרָאֵל. הַח יִבְחַר
אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזוּ לַחֵם שְׁעָרִים מִגּוֹן אִם-יִרְאֶה
וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֶלְף בְּיִשְׂרָאֵל. הַט לְבִי
לְחוֹקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בָּרְכוּ
יְהוָה. הִי רֹכְבֵי אֶתְנוֹת צְחֹרוֹת יִשְׁבִי
עַל-מִדִּין וְהַלְכִי עַל-דָּרְדָּרֵי שִׁיחוֹ. הִיא מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין
מִשְׁאַבִּים שֵׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקוֹת
פְּרִזּוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אֲזוּ יִרְדּוּ לְשָׁעָרִים עִם
יְהוָה. הִיב עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי
עוֹרֵי דְבָרֵי-שִׁיר קוּם בָּרַק וּשְׁבָה שְׁבִיךָ בֶן
אֲבִינֵעַם. הִיג אֲזוּ יִרְדּוּ שְׁרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
יִרְדּוּ-לִי בְּגִבּוֹרִים. הִיד מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׁרָשָׁם
בְּעַמְלֵק אַחֲרִיד בְּנִימִין בְּעַמְמִיד מִנֵּי
מְכִיר יִרְדּוּ מְחַקְקִים וּמִזְבוֹלֵן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט
סִפֵּר. הִטוּ וְשָׁרִי בִישָׁשְׁכָר עִם-דְּבָרָה וְיִשְׁשָׁכָר
כֵּן בָּרַק בְּעַמְקֵי שְׁלַח בְּרִגְלָיו בְּפִלְגוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְקֵי
לֵב. הִטז לָמָּה יִשְׁבֶּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לְשִׁמְעַ
שְׁרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְרֵי
לֵב. הִיז גִּלְעָד בְּעֵבֶר הִירְדּוֹן שְׁכוֹ וְדוֹן
לָמָּה יְגוֹר אֲנִיוֹת אֲשֶׁר יִשֵּׁב לְחוּף

ימים ועל מפרציו ישכון. היח זבלון
 עם חרף נפשו למות ונפתלי: על מרומי
 שדה. היט באו מלכים נלחמו אז
 נלחמו מלכי כנען בתענד על-מי
 מגדו בצע כסף לא לקחו. הכ מן
 שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם
 סיסרא. הכא נחל קישון גרפם נחל
 קדומים נחל קישון תדרכי נפשי
 עז. הכב אז הלמו עקבי-סוס מד־הרות
 דהרות אביריו. הכג אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו
 ישביה: כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת
 יהוה בגבורים. הכד תברך מנשים יעל אשת חבר
 הקיני: מנשים באהל תברך. הכה מים
 שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה
 חמאה. הכו ידה ליתד תשלחנה וימינה
 להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה
 ראשו ומחצה וחלפה רקתו. הכז בין
 רגליה פרע נפל שכב: בין רגליה פרע
 נפל באשר פרע שם נפל שדוד. הכח בעד
 החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב: מדוע בשש רכבו
 לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו. הכט חכמות
 שרותיה תענינה אף-היא תשיב אמריה
 לה. הל הלא ימצאו יחלקו שלל רחם
 רחמתיים לראש גבר שלל צבעים
 לסיסרא שלל צבעים רקמה: צבע
 רקמתיים לצוארי שלל. הלא פן יאבדו כל-אויביך יהוה
 ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה.

וא ויעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-מדן שבע שנים. **וב**
 ותעזו ד-מדן על-ישראל מפני מדן עשו להם בני ישראל את-המנהרות אשר
 בהרים ואת-המערות ואת-המצדות. וג והיה אם-זרע ישראל לועלה מדן

וְעַמְלֵק וּבְנֵי-קָדָם וְעָלוּ עָלָיו. וּדְ וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-יְבוּל הָאָרֶץ
 עַד-בּוֹאֲךָ עֲזָה וְלֹא-יִשְׁאִירוּ מַחֲיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׂה וְשׁוֹר וְחִמּוֹר. וְהִי כִי הֵם
 וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאֶהְלִיחֶם יִבְאוּ (וּבְאוּ) כְּדִי-אֲרַבֶּה לְרַב וְלָהֶם וְלִגְמֻלֵיהֶם אֵין
 מִסֶּפֶר וַיָּבֵאוּ בְּאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ. וּוּ וַיִּדַל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְּיָן וַיִּזְעַקוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה.

וּז וַיְהִי כִי-זָעַקוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה עַל אֲדוֹת מִדְּיָן. וַח וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם
 מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיא אֶתְכֶם מִבֵּית עַבְדִּים. וְט וְאֶצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד
 כָּל-לְחֻצֵיכֶם וְאֶגְרֹשׁ אֹתְכֶם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנַה לְכֶם אֶת-אֲרָצִים. וַי וְאֶמְרָה לְכֶם
 אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת-אֱלֹהֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבֵים בְּאֲרָצִים וְלֹא
 שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי.

וַיֹּא וַיָּבֵא מִלֶּאֲדָן יְהוָה וַיִּשָּׁב תַּחַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּעַפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אָבִי הָעֶזְרִי
 וַגְּדַעוֹן בְּנוֹ חֲבִט חֲטִים בְּגַת לְהַנִּיס מִפְּנֵי מִדְּיָן. וַיִּב וַיִּרְא אֱלֹהֵי מִלֶּאֲדָן יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה עֲמָדָה גְּבוּרָה הַחִיל. וַיִּג וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי גְדַעוֹן בִּי אֲדַנִּי וַיִּשׁ יְהוָה
 עֲמָנוּ וְלָמָּה מְצַאֲתָנוּ כָּל-זֹאת וְאֵיךְ כָּל-נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְרוּ-לָנוּ אַבּוֹתֵינוּ לֵאמֹר
 הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֵעֲלָנוּ יְהוָה וְעַתָּה נִטְשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף-מִדְּיָן. וַיִּד וַיִּפֹּן אֱלֹהֵי
 יְהוָה וַיֹּאמֶר לָךְ בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְּיָן: הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ. וְטו
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בִי אֲדַנִּי בַּמָּה אוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֶלְפִי הִדַּל בְּמִנְשָׁה וְאָנֹכִי
 הֲצַעִיר בְּבֵית אָבִי. וְטז וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתִי אֶת-מִדְּיָן כְּאִישׁ
 אֶחָד. וַיז וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם-נָא מְצַאֲתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ וְעֲשִׂיתָ לִּי אוֹת שְׁאֵתָה מִדְּבַר
 עַמִּי. וַיח אֵל-נָא תִמַּשׁ מִזֶּה עַד-בָּאִי אֶלְיָךְ וְהִצַּאֲתִי אֶת-מִנְחָתִי וְהִנְחָתִי לְפָנֶיךָ
 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשֶׁב עַד שׁוֹבֶךָ. וַיט וַגְּדַעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי-עֲזִים וְאִיפֹת-קֶמַח מִצּוֹת
 הַבָּשָׂר שָׁם בְּסֵל וְהִמְרֹק שָׁם בְּפָרוֹר וַיּוֹצֵא אֱלֹהֵי אֶל-תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּגַּשׁ.
 וַכ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מִלֶּאֲדָן הָאֱלֹהִים קַח אֶת-הַבָּשָׂר וְאֶת-הַמִּצּוֹת וְהִנַּח אֶל-הַסֹּלֶעַ
 הַלְזוּ וְאֶת-הַמְרֹק שְׁפוּךְ וַיַּעַשׂ כֵּן. וְכא וַיִּשְׁלַח מִלֶּאֲדָן יְהוָה אֶת-קָצֵה הַמִּשְׁעָנָה
 אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיִּגַע בַּבָּשָׂר וּבַמִּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן-הַצּוֹר וַתֹּאכַל אֶת-הַבָּשָׂר
 וְאֶת-הַמִּצּוֹת וּמִלֶּאֲדָן יְהוָה הִלָּךְ מֵעֵינָיו. וְכב וַיִּרְא גְדַעוֹן כִּי-מִלֶּאֲדָן יְהוָה הוּא
 וַיֹּאמֶר גְּדַעוֹן אֶהְיֶה אֲדַנִּי יְהוָה כִּי-עַל-כֵּן רָאִיתִי מִלֶּאֲדָן יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים. וְכג
 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם לָךְ אֵל-תִּירָא: לֹא תָמוּת. וְכד וַיִּבֹן שָׁם גְּדַעוֹן מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה וַיִּקְרָא-לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדָנוּ בְּעַפְרָת אָבִי הָעֶזְרִי.

וכה ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את-פר-השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את-מזבח הבעל אשר לאביך ואת-האשרה אשר-עליו תכרת. וכו ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את-הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת. וכו ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את-בית אביו ואת-אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה. וכח וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתח מזבח הבעל והאשרה אשר-עליו כרתה ואת הפר השני העלה על-המזבח הבנוי. וכט ויאמרו איש אל-רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן-יואש עשה הדבר הזה. ול ויאמרו אנשי העיר אל-יואש הוצא את-בנד וימת: כי נתח את-מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר-עליו. ולא ויאמר יואש לכל אשר-עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם-אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד-הבקר אם-אלהים הוא ירב לו כי נתח את-מזבחו. ולב ויקרא-לו ביום-ההוא ירבעל לאמר: ירב בו הבעל כי נתח את-מזבחו.

ולג וכל-מדן ועמלק ובני-קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל. ולד ורוח יהוה לבשה את-גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו. ולה ומלאכים שלח בכל-מנשה ויזעק גם-הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם. ולו ויאמר גדעון אל-האלהים: אם-ישך מושיע בידי את-ישראל כאשר דברת. ולז הנה אנכי מציג את-גזת הצמר בגרו: אם טל יהיה על-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ חרב וידעתי כי-תושיע בידי את-ישראל כאשר דברת. ולח ויהי כווישכם ממחרת ויזר את-הגזה וימץ טל מן-הגזה מלוא הספל מים. ולט ויאמר גדעון אל-האלהים אל-יחר אפך בי ואדברה אף הפעם אנסה נא-רק-הפעם בגזה יהי-נא חרב אל-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ יהיה-טל. ומ ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי-חרב אל-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ היה טל.

זא וישכם ירבעל הוא גדעון וכל-העם אשר אתו ויחנו על-עין חרד ומחנה מדן היה-לו מצפון מגבעת המורה בעמק. זב ויאמר יהוה אל-גדעון רב העם אשר אתך מתתי את-מדן בידם: פן-יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי. זג ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי-ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן-העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשאו.

זד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן עוֹד הָעַם רַב הוֹרֵד אוֹתָם אֶל-הַמַּיִם וְאַצְרְפוּנוּ לָךְ שֵׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה יִלְךְ אַתָּה הוּא יִלְךְ אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר-אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא-יִלְךְ עִמָּךְ הוּא לֹא יִלְךְ. **זה** וַיֹּרֵד אֶת-הָעַם אֶל-הַמַּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן כָּל אֲשֶׁר-יֵלֶק בְּלִשׁוֹנוֹ מִן-הַמַּיִם בְּאֲשֶׁר יֵלֶק הַכָּלֵב תִּצְיֵג אוֹתוֹ לְבָד וְכָל אֲשֶׁר-יִכְרַע עַל-בְּרַכְיוֹ לְשִׁתּוֹת. **זו** וַיְהִי מִסְפָּר הַמַּלְקָקִים בְּיָדָם אֶל-פִּיֵהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכָל יֶתֶר הָעַם כָּרְעוּ עַל-בְּרַכְיֵיהֶם לְשִׁתּוֹת מַיִם. **זז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן בְּשֹׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמַּלְקָקִים אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנִתַּנְתִּי אֶת-מִדְּוָן בְּיָדְךָ וְכָל-הָעַם יִלְכוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ. **זח** וַיִּקְחוּ אֶת-צִדָּה הָעַם בְּיָדָם וְאֵת שׁוֹפְרֵתֵיהֶם וְאֵת כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל שֶׁלַח אִישׁ לְאַהֲלָיו וּבְשֹׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲזִיק וּמַחְנֶה מִדְּוָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בְּעֵמֶק.

זט וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה קוּם רֵד בַּמַּחְנֶה: כִּי נִתַּנְתִּיו בְּיָדְךָ. **זי** וְאִם-יָרָא אַתָּה לְרִדְתֵּרֵךְ אַתָּה וּפְרָה נַעֲרָךְ אֶל-הַמַּחְנֶה. **זיא** וְשָׁמַעְתָּ מֵה-יִדְבְּרוּ וְאַחַר תַּחֲזִיקֶנָה יְדִידָךְ וַיִּרְדְּתָּ בַּמַּחְנֶה וַיִּרֵד הוּא וּפְרָה נַעֲרוּ אֶל-קֶצֶה הַחֲמֻשִׁים אֲשֶׁר בַּמַּחְנֶה. **זיב** וּמִדְּוָן וְעַמְלָק וְכָל-בְּנֵי-קָדָם נָפְלִים בְּעֵמֶק כְּאַרְבֶּה לָרֶב וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחֲזוֹל שְׁעַל-שְׁפַת הַיָּם לָרֶב. **זיג** וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהִנֵּה אִישׁ מִסְפָּר לָרַעְהוּ חֲלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה צְלִיל לֶחֶם שְׁעָרִים מִתְהַפֵּךְ בַּמַּחְנֶה מִדְּוָן וַיָּבֹא עַד-הָאֶהָל וַיִּכְהוּ וַיִּפֹּל וַיִּהְפְּכֻהוּ לְמַעַלָּה וְנָפַל הָאֶהָל. **זיד** וַיַּעַן רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בְּלַתִּי אִם-חָרֵב גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאֲשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל: נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת-מִדְּוָן וְאֶת-כָּל-הַמַּחְנֶה.

זטו וַיְהִי כִשְׁמַע גִּדְעוֹן אֶת-מִסְפָּר הַחֲלוּם וְאֶת-שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיָּשָׁב אֶל-מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיַדְכֶם אֶת-מַחְנֶה מִדְּוָן. **זטז** וַיַּחַץ אֶת-שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפְרוֹת בְּיַד-כָּלֶם וּכְדִים רִיקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכְּדִים. **זיז** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֹן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנֹכִי בָּא בְּקֶצֶה הַמַּחְנֶה וְהָיָה כְּאֲשֶׁר-אֶעֱשֶׂה כֹן תַּעֲשׂוּ. **זיח** וַתִּקְעַתִּי בְּשׁוֹפְרֵי אֲנֹכִי וְכָל-אֲשֶׁר אִתִּי וַתִּקְעַתֶּם בְּשׁוֹפְרוֹת גַּם-אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל-הַמַּחְנֶה וְאַמְרַתֶּם לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן.

זיט וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאָה-אִישׁ אֲשֶׁר-אִתּוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחְנֶה רֹאשׁ הָאֲשַׁמֶּרֶת הַתִּיכּוֹנָה אֲדָה הָקָם הַקִּימוּ אֶת-הַשְּׁמֵרִים וַיִּתְקְעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְנִפּוֹץ הַכְּדִים אֲשֶׁר בְּיָדָם. **זכ** וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַכְּדִים וַיִּחְזִיקוּ בְּיַד-שְׁמֵאוּלָם בְּלַפְדִּים וּבְיַד-יְמִינָם הַשׁוֹפְרוֹת לְתַקּוֹעַ וַיִּקְרְאוּ חָרֵב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן. **זכא** וַיַּעֲמְדוּ אִישׁ תַּחְתָּיו סְבִיב לַמַּחְנֶה וַיִּרְץ כָּל-הַמַּחְנֶה וַיִּרְעוּ וַיִּנִּיסוּ

(וינוסו). **זכב** ויתקעו שלש-מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל-המחנה וינס המחנה עד-בית השטה צררתה עד שפת-אבל מחולה על-טבת. **זכג** ויצעק איש-ישראל מנפתלי ומן-אשר ומן-כל-מנשה וירדפו אחרי מדן. **זכד** ומלאכים שלח גדעון בכל-הר אפרים לאמר רדו לקראת מדן ולכדו להם את-המים עד בית ברה ואת-הירדן ויצעק כל-איש אפרים וילכדו את-המים עד בית ברה ואת-הירדן. **זכה** וילכדו שני-שרי מדן את-ערב ואת-זאב ויהרגו את-עורב בצור-עורב ואת-זאב הרגו ביקב-זאב וירדפו אל-מדן וראש-ערב וזאבהביאו אל-גדעון מעבר לירדן. **חא** ויאמרו אליו איש אפרים מה-הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדן ויריבון אתו בחזקה. **חב** ויאמר אליהם מה-עשיתי עתה ככם: הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר. **חג** בידכם נתן אלהים את-שרי מדן את-ערב ואת-זאב ומה-יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה. **חד** ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש-מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים. **חה** ויאמר לאנשי ספות תנו-נא כפרות לחם לעם אשר ברגלי: כי-עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדן. **חו** ויאמר שרי ספות הכף זבח וצלמנע עתה בידך: כי-נתן לצבאך לחם. **חז** ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את-זבח ואת-צלמנע בידך: ודשתי את-בשרכם את-קוצי המדבר ואת-הברקנים. **חח** ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי ספות. **חט** ויאמר גם-לאנשי פנואל לאמר: בשובי בשלום אתך את-המגדל הזה.

חיא וזבח וצלמנע בקרקור ומחניהם עמם כחמשת עשר אלקל הנותרים מכל מחנה בני-קדם והנפלים מאה ועשרים אסף איש שלף חרב. **חיא** ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את-המחנה והמחנה היה בטח. **חיב** וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את-שני מלכי מדן את-זבח ואת-צלמנע וכל-המחנה החריד. **חיג** וישב גדעון בן-יואש מן-המלחמה מלמעלה החרס. **חיד** וילכד-נער מאנשי ספות וישאלהו ויכתב אליו את-שרי ספות ואת-זקניהשבעים ושבעה איש. **חטו** ויבא אל-אנשי ספות ויאמר הנה זבח וצלמנע: אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם. **חטז** ויקח את-זקני העיר ואת-קוצי המדבר ואת-הברקנים וידע בהם את אנשי ספות. **חיו** ואת-מגדל פנואל נתף ויהרג את-אנשי העיר. **חיא** ויאמר אל-זבח ואל-צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם

בְּתַבּוּר וַיֹּאמְרוּ כְּמוֹדֵךְ כְּמוֹהֶם אַחַד כְּתָאֵר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. **חֵיט** וַיֹּאמֶר אַחִי בְּנֵי-אִמִּי
 הֵם חֵי-יְהוָה לֹו הַחֵיִתִּים אוֹתָם לֹא הִרְגִתִּי אֶתְכֶם. **חכ** וַיֹּאמֶר לְיִתְרַ בְּכוֹרוֹ קוּם
 הֲרֹג אוֹתָם וְלֹא-שְׁלַף הַנְּעָר חֲרָבוֹ כִּי יֵרָא כִּי עוֹדְנוּ נָעַר. **חכא** וַיֹּאמֶר זָבַח
 וְצִלְמַנֶּע קוּם אֶתְהָ וּפְגַע-בְּנוֹכֵי כְּאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקָּם גְּדַעוֹן וַיְהַרֵּג אֶת-זָבַח
 וְאֶת-צִלְמַנֶּע וַיִּקַּח אֶת-הַשְּׁהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלִיהֶם.
חכב וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-גְּדַעוֹן מִשָּׁל-בְּנוֹ גַם-אֶתְהָ גַם-בְּנֵדָה גַם בֶּן-בְּנֵדָה: כִּי
 הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדָּן. **חכג** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גְּדַעוֹן לֹא-אֶמְשַׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא-יִמְשַׁל
 בְּנֵי בָכֶם: יְהוָה יִמְשַׁל בָּכֶם. **חכד** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גְּדַעוֹן אֲשַׁאֲלֶה מִכֶּם שְׁאֵלָה
 וּתְנוּ-לִי אִישׁ נָזִם שְׁלָלוֹ: כִּי-נִזְמִי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם. **חכה** וַיֹּאמְרוּ
 נָתַן נָתַן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת-הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שְׁמָהּ אִישׁ נָזִם שְׁלָלוֹ. **חכו** וַיְהִי מִשְׁקַל
 נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׁאֵל אֶלְף וּשְׁבַע-מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן-הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטִיפּוֹת
 וּבִגְדֵי הָאֶרְגָּמָן שָׁעַל מַלְכֵי מִדָּן וּלְבַד מִן-הָעֲנֻקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלִיהֶם. **חכז**
 וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גְּדַעוֹן לְאִפּוֹד וַיִּצַּג אוֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שָׁם
 וַיְהִי לְגְדַעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ. **חכח** וַיִּכְנַע מִדָּן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסֵפוּ
 לְשֹׂאת רֹאשׁם וּתְשַׁקֹּט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה בִּימֵי גְדַעוֹן.
חכט וַיִּלְךְ יִרְבֶּעַל בֶּן-יוֹאֵשׁ וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ. **חל** וּלְגְדַעוֹן הָיוּ שְׁבַעִים בָּנִים יֶצְאִי
 יָרְכוּ: כִּי-נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ. **חלא** וּפִילִגְשׁוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁכְם יִלְדָה-לוֹ גַם-הִיא בֶן
 וַיִּשָּׂם אֶת-שְׁמוֹ אַבִּימֶלֶךְ. **חלב** וַיָּמָת גְּדַעוֹן בֶּן-יוֹאֵשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי
 יוֹאֵשׁ אָבִיו בְּעַפְרָה אָבִי הָעֶזְרִי.
חלג וַיְהִי כִּפְאֲשֶׁר מָת גְּדַעוֹן וַיִּשׁוּבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם
 בַּעַל בְּרִית לְאֱלֹהִים. **חלד** וְלֹא זָכְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמְצִיל
 אוֹתָם מִיַּד כָּל-אִיְבֵיהֶם מִסָּבִיב. **חלה** וְלֹא-עָשׂוּ חֶסֶד עִם-בֵּית יִרְבֶּעַל גְּדַעוֹן:
 כָּכֹל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם-יִשְׂרָאֵל.
טא וַיִּלְךְ אַבִּימֶלֶךְ בֶּן-יִרְבֶּעַל שְׁכֵמָה אֶל-אֲחִי אִמּוֹ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 וְאֶל-כָּל-מִשְׁפַּחַת בֵּית-אָבִי אִמּוֹ לֵאמֹר. **טב** דַּבְּרוּ-נָא בְּאָזְנֵי כָל-בְּעָלֵי שְׁכֵם
 מַה-טוֹב לָכֶם הַמְשַׁל בָּכֶם שְׁבַעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעַל אִם-מְשַׁל בָּכֶם אִישׁ אַחַד
 וַיִּזְכְּרֶתֶם כִּי-עַצְמֵכֶם וּבְשָׂרְכֶם אָנִי. **טג** וַיְדַבְּרוּ אַחֲרָיו אִמּוֹ עָלָיו בְּאָזְנֵי כָל-בְּעָלֵי
 שְׁכֵם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּט לִבָּם אַחֲרֵי אַבִּימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ אַחֲרָיו הוּא. **טד**
 וַיִּתְּנוּ-לוֹ שְׁבַעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכַּח בָּהֶם אַבִּימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רִיקִים
 וּפְחִזִּים וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו. **טה** וַיָּבֵא בֵּית-אָבִיו עֲפָרְתָה וַיְהַרֵּג אֶת-אֲחָיו בְּנֵי-יִרְבֶּעַל
 שְׁבַעִים אִישׁ עַל-אָבֹן אַחַת וַיִּתְּרָם בֶּן-יִרְבֶּעַל הַקְּטוֹנִי נַחְבָּא.

טו וַיֹּאסְפוּ כָל-בְּעָלֵי שְׂכָם וְכָל-בֵּית מְלוּא וַיִּלְכוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ לְמַלְכָּדָעַם-אֵלּוּן מִצָּב אֲשֶׁר בְּשָׂכָם. **טז** וַיִּגְדּוּ לְיוֹתָם וַיִּלְךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר-גְּרִזִים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ אֵלַי בְּעָלֵי שְׂכָם וַיִּשְׁמַע אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים. **טז** הַלֹּדֶךְ הִלְכוּ הָעֲצִים לְמַשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לַיֵּית מְלוּכָה (מֶלֶכָה) עָלֵינוּ. **טז** וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיֵּית הַחֹדֶלְתִּי אֶת-דְּשָׁנִי אֲשֶׁר-בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל-הָעֲצִים. **טז** וַיֹּאמְרוּ הָעֲצִים לְתַאֲנָהּ: לְכִי-אֶת מַלְכִּי עָלֵינוּ. **טז** וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתַּאֲנָה הַחֹדֶלְתִּי אֶת-מִתְקִי וְאֶת-תְּנוּבַתִּי הַטּוֹבָה וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל-הָעֲצִים. **טז** וַיֹּאמְרוּ הָעֲצִים לְגִפְנֹן: לְכִי-אֶת מְלוּכִי (מֶלֶכִּי) עָלֵינוּ. **טז** וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגִּפְנֹן הַחֹדֶלְתִּי אֶת-תִּירוּשֵׁי הַמְּשַׁמַּח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל-הָעֲצִים. **טז** וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעֲצִים אֶל-הָאֶטֶד: לָךְ אֶתָּה מֶלֶךְ-עָלֵינוּ. **טז** וַיֹּאמֶר הָאֶטֶד אֶל-הָעֲצִים אִם בְּאַמַּת אַתֶּם מְשָׁחִים אֶתִּי לְמַלְכָּךְ עֲלֵיכֶם בָּאוּ חֲסוּ בְּצָלִי וְאִם-אִינוֹתְצָא אֲשֶׁר מִן-הָאֶטֶד וְתֹאכַל אֶת-אַרְזֵי הַלְבָנוֹן. **טז** וְעַתָּה אִם-בְּאַמַּת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם וְתִמְלִיכוּ אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ וְאִם-טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבֶּעַל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִם-כְּגַמּוּל יִדְּיוּ עֲשִׂיתֶם לוֹ. **טז** אֲשֶׁר-נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁלַךְ אֶת-נַפְשׁוֹ מִנְּגֵד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מִדָּן. **טז** וְאַתֶּם קִמַּתֶם עַל-בֵּית אָבִי הַיּוֹם וְתִהְרָגוּ אֶת-בְּנָיו שְׁבַעִים אִישׁ עַל-אָבִן אַחַת וְתִמְלִיכוּ אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ בֶּן-אַמַּתוֹ עַל-בְּעָלֵי שְׂכָם כִּי אַחִיכֶם הוּא. **טז** וְאִם-בְּאַמַּת וּבְתַמִּים עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבֶּעַל וְעִם-בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שְׁמַחוּ בְּאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּשְׁמַח גַּם-הוּא בְּכֶם. **טז** וְאִם-אִינוֹתְצָא אֲשֶׁר מֵאַבְיִמֶלֶךְ וְתֹאכַל אֶת-בְּעָלֵי שְׂכָם וְאֶת-בֵּית מְלוּא וְתֹצָא אֲשֶׁר מִבְּעָלֵי שְׂכָם וּמִבֵּית מְלוּא וְתֹאכַל אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ. **טז** וַיִּנָּס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיִּלְךְ בְּאַרְהָ וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי אַבְיִמֶלֶךְ אַחִיו. **טז** וַיִּשָּׂר אַבְיִמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים. **טז** וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין אַבְיִמֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שְׂכָם וַיִּבְגְּדוּ בְּעָלֵי-שְׂכָם בְּאַבְיִמֶלֶךְ. **טז** לָבוֹא חֲמַס שְׁבַעִים בְּנֵי-יִרְבֶּעַל וְדָמָם לְשׁוּם עַל-אַבְיִמֶלֶךְ אַחִיהֶם אֲשֶׁר הָרַג אוֹתָם וְעַל בְּעָלֵי שְׂכָם אֲשֶׁר-חִזְקוּ אֶת-יְדָיו לְהָרַג אֶת-אַחִיו. **טז** וַיִּשְׁיִמוּ לוֹ בְּעָלֵי שְׂכָם מֵאַרְבַּיִם עַל רֹאשֵׁי הַהָרִים וַיִּגְזְלוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר-יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם בְּדָרֶךְ וַיִּגְדּוּ לְאַבְיִמֶלֶךְ. **טז** וַיָּבֹא גַעַל בֶּן-עֶבֶד וְאַחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשָׂכָם וַיִּבְטְחוּ-בוֹ בְּעָלֵי שְׂכָם. **טז** וַיִּצְאוּ הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת-כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הַלּוּלִים וַיָּבֹאוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ. **טז** וַיֹּאמֶר גַּעַל בֶּן-עֶבֶד מִי-אַבְיִמֶלֶךְ וּמִי-שְׂכָם כִּי נַעֲבְדְנוּהָלָא בֶּן-יִרְבֶּעַל וְזָבַל פְּקִידוֹ עֲבָדוֹ אֶת-אַנְשֵׁי חֲמוּר אָבִי שְׂכָם וּמִדּוּעַ

נַעֲבֹדְנוּ אֲנַחְנוּ. **טכט** וּמִי יִתֵּן אֶת-הָעַם הַזֶּה בְּיַדִּי וְאֶסִּירָה אֶת-אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר
 לְאֲבִימֶלֶךְ רַבָּה צְבָאָךְ וְצָאָה. **טל** וַיִּשְׁמַע זָבֹל שֶׁר-הָעִיר אֶת-דְּבָרֵי גַעַל בֶּן-עֶבֶד
 וַיַּחֲר אָפוּ. **טלא** וַיִּשְׁלַח מִלְאָכִים אֶל-אֲבִימֶלֶךְ בְּתַרְמָה לֵאמֹר: הִנֵּה גַעַל
 בֶּן-עֶבֶד וְאָחִיו בָּאִים שְׂכֻמָּה וְהִנֵּם צָרִים אֶת-הָעִיר עֲלֶיךָ. **טלב** וְעַתָּה קוּם לַיְלָה
 אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר-אַתָּךְ וְאַרְבֵּי בִשְׂדֵה. **טלג** וְהָיָה בְּבִקֹר כְּזֹרֵחַ הַשָּׁמֶשׁ תִּשְׁכָּם
 וּפְשֻׁטָּת עַל-הָעִיר וְהִנֵּה-הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ יֵצְאִים אֵלֶיךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
 תִּמְצָא יָדְךָ. **טלד** וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ לַיְלָה וַיֵּאָרְבוּ עַל-שְׂכָם
 אַרְבָּעָה רָאשִׁים. **טלה** וַיֵּצֵא גַעַל בֶּן-עֶבֶד וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ
 וְהָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ מִן-הַמְּאָרֵב. **טלו** וַיֵּרָא-גַעַל אֶת-הָעָם וַיֹּאמֶר אֶל-זָבֹל הִנֵּה-עַם
 יוֹרֵד מִרְאֲשֵׁי הַהָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָבֹל אֵת צֶל הַהָרִים אַתָּה רֹאֵה כְּאֲנָשִׁים. **טלז**
 וַיִּסֹּף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר הִנֵּה-עַם יוֹרְדִים מֵעַם טַבּוֹר הָאָרֶץ וְרֹאשׁ-אֶחָד בָּא
 מִדָּרֶךְ אֵלּוֹן מְעוֹנָנִים. **טלח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָבֹל אֵיךְ אֵפֹא פִּיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי
 אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעֲבֹדְנוּ? הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר מְאַסְתָּהּ בּוֹ צֹא-נָא עִתָּהּ וְהִלַּחֵם בּוֹ.
טלט וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בַעֲלֵי שְׂכָם וַיִּלַּחֵם בְּאֲבִימֶלֶךְ. **טמ** וַיֵּרֶד פֹּהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיִּנָּס
 מִפְּנֵיו וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים רַבִּים עַד-פֶּתַח הַשַּׁעַר. **טמא** וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בְּאֲרוֹמָה וַיִּגְרֹשׁ
 זָבֹל אֶת-גַּעַל וְאֶת-אָחִיו מִשְׁבַּת בְּשָׂכָם.

טמב וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֵּצֵא הָעָם הַשְּׂדֵה וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ. **טמג** וַיִּקַּח אֶת-הָעָם
 וַיַּחֲצֵם לְשִׁלְשָׁה רָאשִׁים וַיֵּאָרְבַּ בִּשְׂדֵה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הָעָם יֹצֵא מִן-הָעִיר וַיָּקָם
 עֲלֵיהֶם וַיִּכֵּם. **טמד** וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח שַׁעַר
 הָעִיר וַשְּׁנֵי הָרָאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל-כָּל-אֲשֶׁר בִּשְׂדֵהוֹיכּוֹם. **טמה** וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחַם
 בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת-הָעִיר וְאֶת-הָעָם אֲשֶׁר-בָּהּ הָרַג וַיִּתֵּץ אֶת-הָעִיר
 וַיִּזְרְעֶהָ מַלְחָה.

טמו וַיִּשְׁמַעוּ כָּל-בַּעֲלֵי מַגְדֹּל-שְׂכָם וַיָּבֹאוּ אֶל-צָרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית. **טמוז** וַיִּגְדּוּ
 לְאֲבִימֶלֶךְ: כִּי הִתְקַבְּצוּ כָּל-בַּעֲלֵי מַגְדֹּל-שְׂכָם. **טמח** וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הַר-צִלְמוֹן
 הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת-הַקֶּרְדָּמוֹת בְּיָדוֹ וַיִּכְרַת שׁוֹכֵת
 עֲצִים וַיִּשְׁאַקֶה וַיִּשֶׁם עַל-שְׂכָמוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ מָה רָאִיתֶם
 עָשִׂיתִימֶהֱרוּ עֲשׂוּ כְמוֹנִי. **טמט** וַיִּכְרַתוּ גַם-כָּל-הָעָם אִישׁ שׁוֹכֵה וַיִּלְכוּ אַחֲרָי
 אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׁימוּ עַל-הַצָּרִיחַ וַיִּצִּיתוּ עֲלֵיהֶם אֶת-הַצָּרִיחַ בָּאֵשׁ וַיִּמְתּוּ גַם כָּל-אֲנָשֵׁי
 מַגְדֹּל-שְׂכָם כְּאֶלְפָאִישׁ וְאִשָּׁה.

טנ וַיִּלְךְ אֲבִימֶלֶךְ אֶל-תַּבְּצַח וַיַּחֲרֵם וַיִּלְכְּדֶהָ. **טנא** וּמַגְדֹּל-עִז הָיָה בְּתוֹךְ-הָעִיר
 וַיִּנָּסוּ שָׂמָה כָּל-הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְכָל בַּעֲלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַעֲדָם וַיַּעֲלוּ עַל-גֶּגֶר

המגדל. **טנב** ויבא אבימלך עד-המגדל וילחם בו ויגש עד-פתיח המגדל לשרפו באש. **טנג** ותשלך אשה אחת פלח רכבעל-ראש אבימלך ותרוץ את-גלגלתו. **טנד** ויקרא מהרה אל-הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתניפן-יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת. **טנה** ויראו איש-ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו. **טנו** וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו. **טנז** ואת כל-רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-ירבעל. **יא** ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פואה בן-דודואיש יששכר והוא-ישב בשמיר בהר אפרים. **יב** וישפט את-ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר.

יג ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושתיים שנה. **יד** ויהי-לו שלשים בנים רכבים על-שלשים ערים ושלשים ערים להם להם ויקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד. **יה** וימת יאיר ויקבר בקמון.

יו ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את-יהוה ולא עבדוהו. **יז** ויחר-אף יהוה בישראל וימפרם ביד-פלשתים וביד בני עמון. **יח** וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה ההיא: שמנה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן ובארץ האמרי אשר בגלעד. **יט** ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד. **י** ויזעקו בני ישראל אל-יהוה לאמר: חטאנו לך וזככי עזבנו את-אלהינו ונעבד את-הבעלים. **יא** ויאמר יהוה אל-בני ישראל: הלא ממצרים ומן-האמרי ומן-בני עמון ומן-פלשתים. **יב** וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם. **יג** ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא-אוסף להושיע אתכם. **יד** לכו וזעקו אל-האלהים אשר בחרתם בם: המה יושיעו לכם בעת צרתכם. **יטו** ויאמרו בני-ישראל אל-יהוה חטאנועשה-אתה לנו ככל-הטוב בעיניך: אך הצילנו נא היום הזה. **יטז** ויסירו את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל.

יִיז וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְעָד וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּמִצְפָּה. יִיח וַיֹּאמְרוּ
הָעַם שָׂרֵי גִלְעָד אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יַחַל לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְיִהְיֶה
לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד.

יֵאָב וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִבּוֹר חֵיל וְהוּא בֶן-אִשָּׁה זֹנָה וַיּוֹלֵד גִּלְעָד אֶת-יִפְתָּח.
יֵאָב וַתֵּלֵד אִשֶׁת-גִּלְעָד לוֹ בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי-הָאִשָּׁה וַיִּגְרְשׁוּ אֶת-יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ
לֹא-תִנְחַל בְּבֵית-אָבִינוּכִי בֶן-אִשָּׁה אַחֲרַת אִתָּהּ. יֵאָג וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אָחִיו
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל-יִפְתָּח אַנְשֵׁים רִיקִים וַיִּצְאוּ עִמּוֹ.

יֵאָד וְיִהְיֶה מִיָּמַיִם וַיִּלְחַמוּ בְנֵי-עַמּוֹן עִם-יִשְׂרָאֵל. יֵאָה וְיִהְיֶה כְּאִשֶׁר-נִלְחַמוּ
בְנֵי-עַמּוֹן עִם-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכוּ זָקְנֵי גִלְעָד לְקַחַת אֶת-יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב. יֵאָו
וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכֹה וְהִייתָ לָנוּ לְקַצִּין וְנִלְחַמָּה בְּבָנֵי עַמּוֹן. יֵאָז וַיֹּאמֶר יִפְתָּח
לְזָקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שָׂנֵאתֶם אוֹתִי וַתִּגְרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמִדְּוִיעַ בְּאַתֶּם אֵלַי
עַתָּה כְּאִשֶׁר צָר לָכֶם. יֵאָח וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי גִלְעָד אֶל-יִפְתָּח לָכֵן עַתָּה שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ
וְהִלְכָתָ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בְּבָנֵי עַמּוֹן וְהִייתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד. יֵאָט וַיֹּאמֶר
יִפְתָּח אֶל-זָקְנֵי גִלְעָד אִם-מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה
אוֹתָם לְפָנַיִאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ. יֵאָי וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי-גִלְעָד אֶל-יִפְתָּח: יְהוָה
יְהִיָּה שְׁמֵעַ בְּיַעֲוֹתֵינוּאִם-לֹא כַדְבָרְךָ כֵּן נַעֲשֶׂה. יֵאָיָא וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם-זָקְנֵי גִלְעָד
וַיִּשְׁיִמוּ הָעַם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצִּין וַיִּדְבֵּר יִפְתָּח אֶת-כָּל-דְּבָרָיו לְפָנֵי יְהוָה
בְּמִצְפָּה.

יֵאָיב וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן לֵאמֹר: מַה-לִּי וְלָךְ כִּי-בָאתָ אֵלַי
לְהִלָּחֵם בְּאֶרְצִי. יֵאָיג וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן אֶל-מַלְאָכָי יִפְתָּח כִּי-לָקַח יִשְׂרָאֵל
אֶת-אֶרְצִי בְּעִלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן וְעַד-הַיַּבֵּק וְעַד-הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הִשִּׁיבָה אֶתְהֶן
בְּשָׁלוֹם. יֵאָיד וַיּוֹסֶף עוֹד יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן. יֵאָטו
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח: לֹא-לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת-אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת-אֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן. יֵאָטז כִּי בְּעִלוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד-יַם-סוּף וַיָּבֵא
קַדְשָׁה. יֵאָיז וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם לֵאמֹר אֶעֱבְרָה-נָא בְּאֶרְצְךָ
וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֲדוֹם וְגַם אֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקַדְשׁ.
יֵאָיח וַיֵּלֶךְ בְּמִדְבַר וַיָּסֹב אֶת-אֶרֶץ אֲדוֹם וְאֶת-אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֵא מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ
לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אֲרֵנוֹן וְלֹא-בָאוּ בְּגִבּוֹל מוֹאָב כִּי אֲרֵנוֹן גִּבּוֹל מוֹאָב.
יֵאָיט וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחּוֹן מֶלֶךְ-הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ חֲשָׁבוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ
יִשְׂרָאֵל נַעֲבְרָה-נָא בְּאֶרְצְךָ עַד-מְקוֹמִי. יֵאָכ וְלֹא-הֶאֱמִין סִיחּוֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֲבַר
בְּגִבּוֹלוֹ וַיֵּאָסֶף סִיחּוֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּיַהֲצָה וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל. יֵאָכא וַיִּתֵּן

יהוה אלהי-ישראל את-סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראלויכום ויירש ישראל
 את כל-ארץ האמרי יושב הארץ ההיא. **יאכב** ויירשו את כל-גבול
 האמרימארנון ועד-היבק ומן-המדבר ועד-הירדן. **יאכג** ועתה יהוה אלהי
 ישראל הוריש את-האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו. **יאכד** הלא את
 אשר יורישך כמוש אלהידאותו תירש ואת כל-אשר הוריש יהוה אלהינו
 מפנינוואותו נירש. **יאכה** ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן-צפור מלך מואב:
 הרוב רב עם-ישראל אם-נלחם נלחם בם. **יאכו** בשבת ישראל בחשבון
 ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון שלש מאות
 שנהומדוע לא-הצלתם בעת ההיא. **יאכז** ואנכי לא-חטאתי לך ואתה עשה
 אתי רעה להלחם בי: ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון.
יאכח ולא שמע מלך בני עמון אל-דברי יפתח אשר שלח אליו.
יאכט ותהי על-יפתח רוח יהוה ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה ויעבר
 את-מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון. **יאל** וינדר יפתח נדר ליהוה
 ויאמר: אם-נתון תתן את-בני עמון בידי. **יאלא** והיה היוצא אשר יצא מדלת
 ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עלה.
יאלב ויעבר יפתח אל-בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו. **יאלג** ויפס
 מערוער ועד-באף מנית עשרים עיר ועד אבל פרמים מפה גדולה מאד ויכנעו
 בני עמון מפני בני ישראל.
יאלד ויבא יפתח המצפה אל-ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים
 ובמחלות: ורק היא יחידה אין-לו ממנו בן או-בת. **יאלה** ויהי כראותו אותה
 ויקרע את-בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי
 פציתי פי אל-יהוה ולא אוכל לשוב. **יאלו** ותאמר אליו אבי פציתך את-פיך
 אל-יהוהעשה לי פאשר יצא מפיך: אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות
 מאיביךמבני עמון. **יאלז** ותאמר אל-אביה יעשה לי הדבר הזה: הרפה ממני
 שנים חדשים ואלכה וינרדתי על-ההרים ואבכה על-בתולי אנכי ורעיתי
 (ורעותי). **יאלח** ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך
 על-בתוליה על-ההרים. **יאלט** ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל-אביה ויעש
 לה את-נדרו אשר נדר והיא לא-ידעה איש ותהי-חק בישראל. **יאמ** מימים
 ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת-יפתח הגלעדיארבעת ימים בשנה.
יבא ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם
 בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמךביתך נשרף עליך באש. **יבב** ויאמר יפתח

אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי-עַמּוּן מְאֹד וְאַזְעַק אֶתְכֶם וְלֹא-הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי מִיָּדָם. **יבג** וְאַרְאֶה כִּי-אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ וְאַשְׁיִמָּה נַפְשִׁי בְכַפִּי וְאַעֲבֹרָה אֶל-בְּנֵי עַמּוּן וַיִּתְּנִם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָּה עָלִיתָם אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה לְהִלָּחֵם בִּי. **יבד** וַיִּקְבָּץ יִפְתָּח אֶת-כָּל-אֲנָשֵׁי גִלְעָד וַיִּלְחָם אֶת-אֲפָרַיִם וַיִּכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת-אֲפָרַיִם כִּי אָמְרוּ פְּלִיטֵי אֲפָרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ אֲפָרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה. **יבה** וַיִּלְכְּדוּ גִלְעָד אֶת-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֲפָרַיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ פְּלִיטֵי אֲפָרַיִם אַעֲבֹרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי-גִלְעָד הַאֲפָרַתִּי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא. **יבו** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָמֵר-נָא שְׁבַלְתָּ וַיֹּאמֶר סְבַלְתָּ וְלֹא יָכִין לְדַבֵּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן וַיִּפֹּל בַּעַת הַהִיא מֵאֲפָרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אָלֶף. **יבז** וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת-יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבַּר בְּעָרֵי גִלְעָד.

יבח וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל אַבְצָן מִבֵּית לָחֶם. **יבט** וַיְהִי-לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שָׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא לְבָנָיו מִן-הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע שָׁנִים. **יבי** וַיָּמָת אַבְצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לָחֶם. **יביא** וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל אֵילֹון הַזְּבוּלָנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים. **יביב** וַיָּמָת אֵילֹון הַזְּבוּלָנִי וַיִּקְבַּר בְּאֵילֹון בְּאֶרֶץ זְבוּלָן.

יביג וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל עֶבְדֹון בֶּן-הַלֵּל הַפְּרָעֲתוֹנִי. **יביד** וַיְהִי-לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בְּנֵי רֶכָבִים עַל-שֶׁבַעִים עָרִים וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים. **יבטו** וַיָּמָת עֶבְדֹון בֶּן-הַלֵּל הַפְּרָעֲתוֹנִי וַיִּקְבַּר בְּפְרָעֲתוֹן בְּאֶרֶץ אֲפָרַיִם בְּהַר הָעֲמַלְקִי.

יגא וַיִּסִּיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים אַרְבַּעִים שָׁנָה.

יגב וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֶקְרָה וְלֹא יָלְדָה. **יגג** וַיֵּרָא מִלְּאֲדָ-יְהוָה אֶל-הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה-נָא אֶת-עֶקְרָה וְלֹא יָלְדָתְּ וְהָרִית וְיָלְדָתְּ בֶן. **יגד** וַעֲתָה הִשְׁמְרִי נָא וְאַל-תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר וְאַל-תִּאֲכָלִי כָּל-טָמֵא. **יגה** כִּי הִנֵּךְ הָרָה וְיָלְדָתְּ בֶן וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹכִי-נְזִיר אֱלֹהִים יְהִיָּה הַנֶּעַר מִן-הַבֶּטֶן וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים. **יגו** וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִשְׁתָּהּ לֹא אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרָאָהוּ כְּמְרָאָה מִלְּאֲדָ הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא שָׂאֲלַתִּיהוּ אִי-מִזֶּה הוּא וְאֶת-שְׁמוֹ לֹא-הִגִּיד לִי. **יגז** וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּךְ הָרָה וְיָלְדָתְּ בֶן וַעֲתָה אֶל-תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר וְאַל-תִּאֲכָלִי כָּל-טָמֵאָה כִּי-נְזִיר אֱלֹהִים יְהִיָּה הַנֶּעַר מִן-הַבֶּטֶן עַד-יוֹם מוֹתוֹ.

יגח וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחַת יָבוֹא-נָא עוֹד אֵלַינִי וַיּוֹרְנוּ מֵה-נַעֲשֶׂה לְנַעַר הַיּוֹלֵד. **יגט** וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֹא מִלְּאֲדָה הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל-הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמְנוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה. **יגי** וַתִּמְהַר הָאִשָּׁה וַתִּרְצַץ וַתִּגַּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר-בָּא בַיּוֹם אֵלַי. **יגיא** וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ מְנוּחַ אַחֲרַי אֲשֶׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל-הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ אֶל-הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי. **יגיב** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עֲתָה יָבֹא דְבַרְיָה: מֵה-יְהִיָּה מִשְׁפָּט-הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ. **יגיד** וַיֹּאמֶר מִלְּאֲדָה יְהוָה אֶל-מְנוּחַ: מִכָּל אֲשֶׁר-אַמְרַתִּי אֶל-הָאִשָּׁה תִּשְׁמַר. **יגוז** מִכָּל אֲשֶׁר-יֵצֵא מִגִּפְּוֹן הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וַיִּין וְשָׁכַר אֶל-תִּשְׁתֵּי וְכָל-טִמְאַה אֶל-תֹּאכַל: כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיָּה תִּשְׁמַר.

יגטו וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-מִלְּאֲדָה יְהוָה: נַעֲרָה-נָא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדֵי עֵזִים. **יגטז** וַיֹּאמֶר מִלְּאֲדָה יְהוָה אֶל-מְנוּחַ אִם-תַּעֲצֹרְנִי לֹא-אֲכַל בְּלַחְמְךָ וְאִם-תַּעֲשֶׂה עִלָּה לִיהוָה תַּעֲלֶנָּה: כִּי לֹא-יָדַע מְנוּחַ כִּי-מִלְּאֲדָה יְהוָה הוּא. **יגיאז** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-מִלְּאֲדָה יְהוָה מִי שָׁמְךָ: כִּי-יָבֹא דְבַרְיָךְ (דְּבַרְךָ) וְכַבְּדֶנּוּךָ. **יגיאח** וַיֹּאמֶר לוֹ מִלְּאֲדָה יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמְיוֹהוּא-פְּלֹאִי.

יגיאט וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת-גְּדֵי הָעֵזִים וְאֶת-הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל-הַצּוּר לִיהוָה וּמִפֹּלֵא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאֲשֶׁתּוֹ רֹאִים. **יגכ** וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּהָב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מִלְּאֲדָה-יְהוָה בְּלֵהָב הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוּחַ וְאֲשֶׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם אֶרְצָה. **יגכא** וְלֹא-יָסַף עוֹד מִלְּאֲדָה יְהוָה לְהִרְאֶה אֶל-מְנוּחַ וְאֶל-אֲשֶׁתּוֹ אִזּוֹ יָדַע מְנוּחַ כִּי-מִלְּאֲדָה יְהוָה הוּא. **יגכב** וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-אֲשֶׁתּוֹ מוֹת נָמוֹת: כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ. **יגכג** וַתֹּאמֶר לוֹ אֲשֶׁתּוֹ לוֹ חֲפֵץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא-לָקַח מִיָּדֵנוּ עִלָּה וּמִנְחָה וְלֹא הִרְאֵנוּ אֶת-כָּל-אֱלֹהִים וְכַעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת. **יגכד** וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיִּבְרַכְהוּ יְהוָה. **יגכה** וַתַּחַל רוּחַ יְהוָה לַפְעֵמוֹ בְּמַחְנֵה-דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתְּאֵל.

ידא וַיֵּרֶד שְׁמִשׁוֹן תַּמְנַתָּה וַיִּרְא אִשָּׁה בְּתַמְנַתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים. **ידב** וַיַּעַל וַיִּגַּד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְּתַמְנַתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעֲתָה קָחוּ-אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה. **ידג** וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הֲאֵין בְּבָנוֹת אַחִיךָ וּבְכָל-עַמִּי אִשָּׁה-כִּי-אֵתָה הוֹלֵךְ לְקַחְתָּ אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרָלִים וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל-אָבִיו אוֹתָהּ קַח-לִי כִּי-הִיא יְשָׁרָה בְּעֵינַי. **ידד** וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מִיְהוָה הִיא-תַּאֲנָה הוּא-מִבְּקֵשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבַעַת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל. **ידה** וַיֵּרֶד שְׁמִשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תַּמְנַתָּה וַיָּבֹאוּ עַד-כְּרַמִּי תַּמְנַתָּה וְהִנֵּה כְּפִיר אֶרְיוֹת שָׂאֵג לְקַרְאָתּוֹ. **ידז** וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁסַעְהוּ כְּשִׁסַּע הַגְּדִי וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ

וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה. **יִדֹז** וַיֵּרֶד וַיִּדְבֹּר לְאִשָּׁה וַתִּישֶׁר בְּעֵינָי
 שְׁמִשׁוֹן. **יִדַח** וַיָּשָׁב מִמַּיִם לְקַחְתָּהּ וַיִּסֶר לְרֵאוֹת אֵת מַפְלַת הָאָרִיָּה וְהִנֵּה עֹדֵת
 דְּבוּרִים בְּגוּיַת הָאָרִיָּה וַדָּבָשׁ. **יִדַט** וַיִּרְדְּהוּ אֶל-כַּפְּיוֹ וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וְאָכַל וַיִּלְךְ
 אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא-הִגִּיד לָהֶם כִּי מְגוּיַת הָאָרִיָּה רָדָה
 הַדָּבָשׁ. **יִדִי** וַיֵּרֶד אָבִיהוּ אֶל-הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שְׁמִשׁוֹן מִשְׁתָּה כִּי כֹן יַעֲשׂוּ
 הַבְּחוּרִים. **יִדִיא** וַיְהִי כְּרֵאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מֵרַעִים וַיְהִיו אִתּוֹ. **יִדִיב**
 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמִשׁוֹן אַחֻדָּה-נָא לָכֶם חִידָה: אִם-הִגַּד תִּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעַת
 יָמֵי הַמִּשְׁתָּה וּמִצָּאתֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלָפֹת בְּגָדִים. **יִדִיג**
 וְאִם-לֹא תוֹכְלוּ לְהִגִּיד לְיוֹנְתָנֶתָם אֲתֶם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפּוֹת
 בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹחֻדָּה חִידָתְךָ וְנִשְׁמַעְנָה. **יִדִיד** וַיֹּאמֶר לָהֶם מִהֲאִכֹּל יֵצֵא מֵאֶכֶל
 וּמֵעַז יֵצֵא מִתּוֹק וְלֹא יָכֹלוּ לְהִגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. **יִדִטו** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיֹּאמְרוּ לְאִשָּׁת-שְׁמִשׁוֹן פְּתִי אֶת-אִישְׁךָ וַיְגַד-לָנוּ אֶת-הַחִידָהפֶן-נִשְׂרֹף אוֹתְךָ
 וְאֶת-בֵּית אָבִיךָ בְּאֵשׁ הַלִּירְשָׁנוּ קִרְאתֶם לָנוּ הֲלֹא. **יִדִטז** וַתִּבְדֹּךְ אִשָּׁת שְׁמִשׁוֹן
 עָלָיו וַתֹּאמֶר רַק-שָׁנֵאתָנִי וְלֹא אֶהְבַּתָּנִי הַחִידָה חֲדַתְךָ לְבָנֵי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּהּ
 וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אֲגִיד. **יִדִיז** וַתִּבְדֹּךְ עָלָיו שְׁבַעַת הַיָּמִים
 אֲשֶׁר-הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְגַד-לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ וַתִּגַּד הַחִידָה
 לְבָנֵי עַמָּהּ. **יִדִיח** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרִם יָבֵא הַחֲרֹסָה
 מֵה-מִתּוֹק מִדְּבַשׁ וּמָה עֵז מֵאָרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹלֵא חֲרֹשְׁתֶם בְּעִגְלָתִי לֹא מִצָּאתֶם
 חִידָתִי. **יִדִיט** וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אֲשֶׁקְלוֹן וַיִּדְּ מֵהֶם שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח
 אֶת-חֲלִיצוֹתֶם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפּוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה וַיַּחַר אִפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ. **יִדכ**
 וַתְּהִי אִשָּׁת שְׁמִשׁוֹן לְמֵרַעְהוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ.

טוא וַיְהִי מִיָּמִים בְּיָמֵי קְצִיר-חֲטִים וַיִּפְקֹד שְׁמִשׁוֹן אֶת-אִשְׁתּוֹ בְּגָדֵי עֲזִים וַיֹּאמֶר
 אַבְיָה אֶל-אִשְׁתִּי הַחֻדְרָה וְלֹא-נִתְּנוּ אָבִיָּה לְבוֹא. **טוב** וַיֹּאמֶר אָבִיָּה אָמֹר
 אֲמַרְתִּי כִּי-שָׁנֵא שָׁנֵאתָה וְאַתְּנָנָה לְמֵרַעַךְ הֲלֹא אַחֻתָּה הַקִּטְנָה טוֹבָה מִמְּנָה
 תְּהִי-נָא לָךְ תַּחְתִּיָּהּ. **טוג** וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמִשׁוֹן נִקִּיתִי הַפֶּעַם מִפְּלִשְׁתִּים:
 כִּי-עָשָׂה אֲנִי עִמָּם רָעָה. **טוד** וַיִּלְךְ שְׁמִשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שׁוֹעֲלִים וַיִּקַּח
 לַפְּדִים וַיִּפֹּן זָנָב אֶל-זָנָב וַיִּשֶׂם לַפִּיד אֶחָד בֵּין-שְׁנֵי הַזָּנָבוֹת בַּתְּוֹךְ. **טוה**
 וַיִּבְעֶר-אִשׁ בַּלְּפִידִים וַיִּשְׁלַח בְּקִמּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעֶר מִגְּדִישׁ וְעַד-קָמָה
 וְעַד-כָּרֶם זֵית. **טוו** וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׁמִשׁוֹן חֲתָן הַתַּמָּנִי
 כִּי לִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָה לְמֵרַעְהוּ וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת-אָבִיָּה

בְּאִשׁ. טוֹז וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אִם-תַּעֲשׂוּן כְּזֹאת: כִּי אִם-נִקְמָתִי בְכֶם וְאַחַר
אֶחָד־ל. טוֹח וַיֵּד אֹתָם שׁוֹק עַל-יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֵד וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲיֵף סָלַע עֵיטָם.
טוֹט וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה וַיִּנְטְשׂוּ בַלְחִי. טוֹי וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לָמָּה
עָלִיתֶם עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ לְאַסּוֹר אֶת-שִׁמְשׁוֹן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ.
טוֹיֵא וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל-סַעֲיֵף סָלַע עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן
הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי-מִשְׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמָה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ לִי כֵן עָשִׂיתִי לָהֶם. טוֹיב וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסְרֵךְ יֵרְדָנוּ לְתַתֶּךָ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים
וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הֲשָׁבְעוּ לִי פֶן-תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם. טוֹיג וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר לֹא
כִּי-אַסּוֹר נֶאֱסָרְךָ וַנִּתְּנוּךָ בְּיָדָם וְהִמַּת לֹא נִמְיַתְךָ וַיֹּאסְרֵהוּ בְּשָׁנִים עֶבְתִּים חֲדָשִׁים
וַיַּעֲלוּהוּ מִן-הַסָּלַע. טוֹיז הוּא-בָּא עַד-לְחִי וּפְלִשְׁתִּים הֲרִיעוּ לְקִרְאָתוֹ וַתִּצְלַח
עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַתַּהֲיִינָה הָעֶבְתִּים אֲשֶׁר עַל-זְרוּעוֹתָיו כַּפְּשֵׁתִים אֲשֶׁר בָּעָרוּ בְּאִשׁ
וַיִּמְסוּ אֶסּוּרָיו מֵעַל יָדָיו. טוֹטו וַיִּמְצָא לְחִי-חֲמוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ
וַיֵּד-בָּהּ אֶלְף אִישׁ. טוֹטז וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן בַּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֵרְתִּים בַּלְחִי
הַחֲמוֹר הַכִּיתִי אֶלְף אִישׁ. טוֹיז וַיְהִי כְכֹלְתוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ הַלְחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא
לְמָקוֹם הַהוּא רַמַּת לְחִי. טוֹיח וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אַתָּה נָתַתָּ
בְּיַד-עַבְדְּךָ אֶת-הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוּת בְּצָמָא וְנִפְלַתִי בְּיַד
הָעֲרָלִים. טוֹיט וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת-הַמִּכְתֵּשׁ אֲשֶׁר-בַּלְחִי וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיִּשְׁתַּן
וַתִּשָּׁב רוּחוֹ וַיַּחֲיוּ עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ עַיִן הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בַּלְחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. טוֹכ
וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פְּלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה.
טזֵא וַיִּלְךָ שִׁמְשׁוֹן עֲזָתָה וַיֵּרָא-שָׁם אִשָּׁה זֹנָה וַיְבֵא אֵלֶיהָ. טזב לַעֲזָתִים לֵאמֹר
בָּא שִׁמְשׁוֹן הֵנָּה וַיִּסְבּוּ וַיִּאָּרְבוּ-לוֹ כָּל-הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׂוּ כָּל-הַלַּיְלָה
לֵאמֹר עַד-אוֹר הַבֹּקֶר וַתִּרְגְּמֵהוּ. טזג וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד-חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקַּם בַּחֲצִי
הַלַּיְלָה וַיִּאָּחֵז בְּדִלְתוֹת שַׁעַר-הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמַּזְזוֹת וַיִּסָּעֵם עִם-הַבְּרִיחַ וַיִּשָּׂם
עַל-כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל-רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי חֲבֵרוֹן.
טזד וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שָׂרְק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה. טזה וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ
סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פְּתִי אֹתוֹ וּרְאִי בְּמָה כָּחוּ גְדוֹל וּבְמָה נוֹכַח לּוֹ
וַאֲסַרְנוּהוּ לַעֲנוֹתוֹ וְאַנְחָנוּ נִתֵּן-לָךְ אִישׁ אֶלְף וּמָאָה כֶּסֶף. טזו וַתֹּאמֶר דְּלִילָה
אֶל-שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה-נָא לִי בְּמָה כָּחֵךְ גְּדוֹל וּבְמָה תֹאסֵר לַעֲנוֹתְךָ. טזז וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם-יֹאסְרֵנִי בְּשַׁבְּעָה יִתְּרִים לְחַיִּים אֲשֶׁר לֹא-חָרְבוּ וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי
כַּאֲחַד הָאָדָם. טזח וַיַּעֲלוּ-לָהּ סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים שְׁבַעַה יִתְּרִים לְחַיִּים אֲשֶׁר
לֹא-חָרְבוּ וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם. טזט וְהָאֲרָב יָשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים

עֲלִידָה שְׁמִשׁוֹן וַיִּנְתַּק אֶת-הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתַּק פְּתִיל-הַנְּעֹרֶת בְּהַרְיָחוֹ אִשׁ וְלֹא
נוֹדַע כָּחוֹ. **טז** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שְׁמִשׁוֹן הִנֵּה הַתְּלַת בֵּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים
עָתָה הַגִּידָה-נָא לִי בְּמָה תֹאסֵר. **טזא** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם-אֲסוּר יֹאסְרוּנִי
בְּעִבְתֵּימָם חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂה בָהֶם מְלָאכָה: וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּאֶחָד הָאָדָם.
טזב וַתִּקַּח דְּלִילָה עִבְתֵּימָם חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרוּהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עֲלִידָה
שְׁמִשׁוֹן וְהָאֲרָב יֵשֵׁב בְּחָדָר וַיִּנְתַּקֶם מֵעַל זְרַעְתֵּיו כְּחוּט. **טזג** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה
אֶל-שְׁמִשׁוֹן עַד-הִנֵּה הַתְּלַת בֵּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים הַגִּידָה לִי בְּמָה תֹאסֵר וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם-תֹּארְגִי אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשֵׁי עִם-הַמִּסְכָּת. **טזד** וַתִּתְקַע בַּיַּתֵּד
וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עֲלִידָה שְׁמִשׁוֹן וַיִּקַּץ מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת-הַיַּתֵּד הָאֲרָג
וְאֶת-הַמִּסְכָּת. **טזו** וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִידָה תֹאמֶר אֶהְבֵּתִידָה וְלִבָּדָה אֵין אֲתִי: זֶה
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הַתְּלַת בֵּי וְלֹא-הִגִּדְתָּ לִי בְּמָה כִּחָד גְּדוֹל. **טזז** וַיְהִי כִּי-הִצִּיקָה לוֹ
בַּדְּבָרֶיהָ כָּל-הַיָּמִים וַתֹּאמֶר וַתִּלְכָּהּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוֹת. **טזח** וַיִּגַּד-לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ
וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא-עָלָה עַל-רֵאשֵׁיכִי-נָזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אִם-גִּלְחֹתִי
וְסָר מִמֶּנִּי כַּחֲחִי וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּכָל-הָאָדָם. **טזח** וַתִּרְאֵה דְלִילָה כִּי-הִגִּידָה לָהּ
אֶת-כָּל-לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסָרְנִי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפַּעַם כִּי-הִגִּידָה לָהּ (לִי)
אֶת-כָּל-לְבוֹ וְעָלוּ אֵלַי סָרְנִי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם. **טזט** וַתִּשְׁנֶה
עַל-בְּרָכֶיהָ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ וַתִּחַל לַעֲנוֹתוֹ וַיִּסֵּר
כָּחוֹ מֵעָלָיו. **טזכ** וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עֲלִידָה שְׁמִשׁוֹן וַיִּקַּץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲצֵא
כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֶנְעֵר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְהוָה סָר מֵעָלָיו. **טזכא** וַיִּאחַזוּהוּ
פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת-עֵינָיו וַיִּזְרִידוּ אוֹתוֹ עֲזָתָה וַיֹּאסְרוּהוּ בַּנְּחֻשְׁתִּים וַיְהִי טוֹחֵן
בְּבֵית הָאֲסוּרִים (הָאֲסוּרִים). **טזכב** וַיִּחַל שְׁעַר-רֵאשׁוֹ לְצִמְחַת כַּאֲשֶׁר גִּלְחָה.
טזכג וְסָרְנִי פְלִשְׁתִּים נֶאֱסַפוּ לְזַבַּח זֶבַח-גְּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם וְלִשְׁמֵחָה
וַיֹּאמְרוּנָתוֹ אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְנוּ אֶת שְׁמִשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ. **טזכד** וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם וַיִּהְלְלוּ
אֶת-אֱלֹהֵיהֶם: כִּי אָמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְנוּ אֶת-אוֹיְבֵנוּ וְאֶת מַחְרִיב אֶרְצֵנוּ וְאֲשֶׁר
הִרְבֵּה אֶת-חֲלָלֵינוּ. **טזכה** וַיְהִי כִּי טוֹב (כְּטוֹב) לָבָם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ לְשְׁמִשׁוֹן
וַיִּשְׁחֶק-לָנוּ וַיִּקְרָאוּ לְשְׁמִשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסוּרִים (הָאֲסוּרִים) וַיִּצְחַק לִפְנֵיהֶם
וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים. **טזכו** וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל-הַנְּעֹר הַמַּחְזִיק בְּיָדוֹ
הַנִּיחָה אוֹתִי וְהִימִשְׁנִי (וְהִמִּישְׁנִי) אֶת-הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר הִבִּית נָכוֹן עָלֵיהֶם וְאֲשַׁעַן
עָלֵיהֶם. **טזכז** וְהִבִּית מְלֵא הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְשָׁמָּה כָּל סָרְנִי פְלִשְׁתִּים וְעַל-הַגֶּגֶץ
כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפִים אִישׁ וְאִשָּׁה הָרְאִים בְּשָׁחוּק שְׁמִשׁוֹן. **טזכח** וַיִּקְרָא שְׁמִשׁוֹן
אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: אֲדָנִי יְהוָה זָכְרָנִי נָא וְחִזְקָנִי נָא אֲדָה הַפַּעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים

וְאִנְקָמָה נִקֵּם-אֶחָת מִשְׁתִּי עֵינֵי מִפְּלִשְׁתִּים. **טזכט** וַיִּלְפַּת שְׁמִשׁוֹן אֶת-שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתְּוֹךְ אֲשֶׁר הַבַּיִת נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וַיִּסְמֵךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד בַּיְמֵינוּ וְאֶחָד בְּשִׂמְאֵלוֹ. **טזל** וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן תַּמּוֹת נַפְשִׁי עִם-פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּכַח וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל-הַסְּרָנִים וְעַל-כָּל-הָעַם אֲשֶׁר-בּוֹ וַיְהִיו הַמֵּתִים אֲשֶׁר הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הָמִית בְּחַיָּיו. **טזלא** וַיֵּרְדּוּ אָחִיו וְכָל-בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל בְּקִבְרֵ מְנוּחַ אָבִיו וְהוּא שָׁפֵט אֶת-יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה.

יזא וַיְהִי-אִישׁ מֵהַר-אֶפְרָיִם וְשֵׁמוֹ מִיכָיְהוּ. **יזב** וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלֶף וַיִּמָּאֶה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לָקַח-לָךְ וְאֵתִי (וְאֵת) אֶלְיִת וְגַם אִמְרַתְּ בְּאֲזֵנֵי הַנָּה-הַכֶּסֶף אֵתִי אֲנִי לָקַחְתִּיו וַתֹּאמֶר אִמּוֹ בְרוּךְ בְּנִי לַיהוָה. **יזג** וַיֵּשֶׁב אֶת-אֵלֶף-וַיִּמָּאֶה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר אִמּוֹ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁתִּי אֶת-הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי לִבְנֵי לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְעֵתָה אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ. **יזד** וַיֵּשֶׁב אֶת-הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מֵאֵתִים כֶּסֶף וַתִּתְּנֶהוּ לְצוֹרֵף וַיַּעֲשֶׂהוּ פֶּסֶל וּמִסְכָּה וַיְהִי בְּבַיִת מִיכָיְהוּ. **יזה** וְהָאִישׁ מִיכָה לוֹ בַּיִת אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אִפּוֹד וַתִּתְּרָפִים וַיִּמְלֵא אֶת-יָד אֶחָד מִבְּנָיו וַיְהִי-לוֹ לְכֹהֵן. **יזו** בַּיָּמִים הָהֵם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל: אִישׁ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

יזז וַיְהִי-נֶעַר מִבַּיִת לָחֵם יְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת יְהוּדָה וְהוּא לְוִי וְהוּא גֵר-שָׁם. **יזח** וַיִּלְךְ הָאִישׁ מִהָעִיר מִבַּיִת לָחֵם יְהוּדָה לְגוֹר בְּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֵא הַר-אֶפְרָיִם עַד-בַּיִת מִיכָה לַעֲשׂוֹת דְּרָכּוֹ. **יזט** וַיֹּאמֶר-לוֹ מִיכָה מֵאִין תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְוִי אָנֹכִי מִבַּיִת לָחֵם יְהוּדָה וְאָנֹכִי הֵלֶךְ לְגוֹר בְּאֲשֶׁר אִמְצָא. **יזי** וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבָה עִמָּדִי וְהִיָּה-לִּי לְאֵב וּלְכֹהֵן וְאָנֹכִי אֶתֶן-לָךְ עֶשְׂרֵת כֶּסֶף לַיָּמִים וְעֶרֶךְ בְּגָדִים וּמַחֲתָתָךְ וַיִּלְךְ הַלְוִי. **יזיא** וַיּוֹאֵל הַלְוִי לְשִׁבְתָּ אֶת-הָאִישׁ וַיְהִי הַנֶּעַר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו. **יזיב** וַיִּמְלֵא מִיכָה אֶת-יָד הַלְוִי וַיְהִי-לוֹ הַנֶּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבַיִת מִיכָה. **יזיג** וַיֹּאמֶר מִיכָה עֲתָה יָד עֲתִי כִּי-יֵיטִיב יְהוָה לִּי: כִּי הָיָה-לִּי הַלְוִי לְכֹהֵן. **יחא** בַּיָּמִים הָהֵם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שָׁבַט הַדְּנִי מִבְּקֶשׁ-לוֹ נִחְלָה לְשִׁבְתְּכִי לֹא-נִפְלָה לוֹ עַד-הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ-שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִחְלָה. **יחב** וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי-דָן מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אַנְשִׁים מִקְצוֹתָם אַנְשִׁים בְּנֵי-חִיל מִצָּרְעָה וּמֵאֲשֶׁתָּאֵל לְרַגְלֵ אֶת-הָאָרֶץ וּלְחַקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לְכוּ חַקְרוּ אֶת-הָאָרֶץ וַיָּבֵאוּ הַר-אֶפְרָיִם עַד-בַּיִת מִיכָה וַיְלִינוּ שָׁם. **יחג** הִמָּה עִם-בַּיִת מִיכָה וְהִמָּה הַכִּירוּ אֶת-קוֹל הַנֶּעַר הַלְוִי וַיִּסּוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי-הֵבִיאָךְ הַלֵּם וּמָה-אֲתָה עֹשֶׂה בָּזָה וּמָה-לָּךְ פֹּה. **יחד** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כְּזָה וְכִזָּה עֹשֶׂה לִּי מִיכָה וַיִּשְׁכְּרֵנִי וְאָהִי-לוֹ לְכֹהֵן. **יחה** וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל-נָא בְּאֵלֵהֶם וְנִדְעָה הַתְּצַלַח דְּרָכּוֹנוּ

אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ הַלְכִים עָלֶיהָ. יָחוּ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם הִכְהֵן לָכֹו לְשָׁלוֹם נִכַח יְהוָה דְּרַכְכֶם
אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ.

יָחוּ וַיֵּלְכוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ לַיְשָׁה וַיִּרְאוּ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-בְּקִרְבָּהּ
וַיֹּשְׁבֵת-לְבַטַּח כְּמִשְׁפַּט צְדָנִים שָׁקֵט וּבִטָּח וְאִין-מְכָלִים דָּבָר בְּאֶרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר
וּרְחוּקִים הֵמָּה מְצִידָנִים וְדָבָר אִין-לָהֶם עִם-אָדָם. יָחוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-אֲחִיהֶם
צָרְעָה וְאֲשֶׁת־אֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחִיהֶם מָה אַתֶּם. יָחוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנַעֲלָה
עָלֵיהֶם כִּי רָאִינוּ אֶת-הָאֶרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מְחַשְׁיִם אֶל-תַּעֲצָלוּ לְלַכֵּת
לְבֹא לְרִשֶׁת אֶת-הָאֶרֶץ. יָחוּ כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ אֶל-עַם בִּטָּח וְהָאֶרֶץ רַחֲבַת
יָדַיִם כִּי-נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּיַדְכֶם: מְקוֹם אֲשֶׁר אִין-שָׁם מַחֲסוֹר כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ. יָחוּ וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי מִצָּרְעָה וּמֵאֲשֶׁת־אֵל שֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ
חֲגוּר כָּלִי מִלְחָמָה. יָחוּ וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּדָה עַל-כֵּן קָרְאוּ לְמְקוֹם
הַהוּא מַחֲנֶה-דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים. יָחוּ וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם
הַר-אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד-בֵּית מִיכָה. יָחוּ וַיַּעֲנוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֲלָכִים לְרִגְלֵ
אֶת-הָאֶרֶץ לִישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל-אֲחִיהֶם הִיִּדְעֶתֶם כִּי יֵשׁ בְּבִתִּים הָאֵלֶּה אֲפוֹד
וּתְרָפִים וּפְסָל וּמִסְכָּה וְעֵתָה דַּעוּ מֵה-תַּעֲשׂוּ. יָחוּ וַיִּסְוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ
אֶל-בֵּית-הַנֶּעֶר הַלְוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאַלוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם. יָחוּ וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ
חֲגוּרִים כָּלִי מִלְחָמָתָם נֹצְבִים פָּתַח הַשַּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי-דָן. יָחוּ וַיַּעֲלוּ חֲמֹשֶׁת
הָאֲנָשִׁים הַהֲלָכִים לְרִגְלֵ אֶת-הָאֶרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לְקַחוּ אֶת-הַפְּסָל וְאֶת-הָאֲפוֹד
וְאֶת-הַתְּרָפִים וְאֶת-הַמִּסְכָּה וְהִכְהֵן נֹצֵב פָּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲגוּר
כָּלִי הַמִּלְחָמָה. יָחוּ וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת-פְּסָל הָאֲפוֹד
וְאֶת-הַתְּרָפִים וְאֶת-הַמִּסְכָּה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הִכְהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים. יָחוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרַשׁ שִׁים-יָדָךְ עַל-פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה-לָנוּ לְאָב וּלְכַהֵן: הַטוֹב
הַיּוֹתֵד כֵּהֵן לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הַיּוֹתֵד כֵּהֵן לְשִׁבְט וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל. יָחוּ
וַיִּיטֵב לֵב הִכְהֵן וַיִּקַּח אֶת-הָאֲפוֹד וְאֶת-הַתְּרָפִים וְאֶת-הַפְּסָל וַיָּבֹא בְּקִרְבַּת הָעַם.
יָחוּ וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁיִמוּ אֶת-הַטֶּף וְאֶת-הַמְּקַנָּה וְאֶת-הַכְּבוֹד הַלְּפָנֵיהֶם. יָחוּ
הֵמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבִתִּים אֲשֶׁר עִם-בֵּית מִיכָה נִזְעְקוּ
וַיִּדְבְּקוּ אֶת-בְּנֵי-דָן. יָחוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-בְּנֵי-דָן וַיִּסְבּוּ פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה
מֵה-לָךְ כִּי נִזְעַקְתָּ. יָחוּ וַיֹּאמְרוּ אֶת-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת-הִכְהֵן
וּתְלַכּוּמָה-לִי עוֹד וּמָה-זֶּה תֹאמְרוּ אֵלַי מֵה-לָךְ. יָחוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי-דָן
אֶל-תִּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּ וְיִפְגְּעוּ בְּכֶם אֲנָשִׁים מְרִי נֶפֶשׁ וְאֶסְפְּתָה נֶפֶשְׁךָ וְנִפְשׁ
בֵּיתְךָ. יָחוּ וַיֵּלְכוּ בְנֵי-דָן לְדַרְכֶם וַיִּרְא מִיכָה כִּי-חֲזָקִים הֵמָּה מִמָּנוּ וַיִּפֹּן וַיָּשֵׁב

אֶל-בֵּיתוֹ. יַחֲזוּ וְהִמָּה לְקַחוּ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה מִיָּכָה וְאֶת-הַכֶּהֵן אֲשֶׁר הָיָה-לוֹ וַיָּבֵאוּ עַל-לִישׁ עַל-עַם שִׁקְט וּבִטָּח וַיְכּוּ אוֹתָם לְפִי-חֶרֶב וְאֶת-הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ. יַחֲכַח וְאִין מְצִיל כִּי רְחוּקָה-הִיא מְצִידוֹן וְדָבַר אִין-לָהֶם עִם-אָדָם וְהִיא בְעַמְק אֲשֶׁר לְבֵית-רְחוֹב וַיִּבְנוּ אֶת-הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ. יַחֲכַט וַיִּקְרְאוּ שֵׁם-הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלֵד לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹלָם לִישׁ שֵׁם-הָעִיר לְרַאשֹׁנָה. יַחַל וַיִּקְיֵמוּ לָהֶם בְּנֵי-דָן אֶת-הַפֶּסֶל וַיהוֹנָתָן בֶּן-גֵּרְשָׁם בֶּן-מְנַשֶּׁה הוּא וּבְנָיו הָיוּ כֹהֲנִים לְשִׁבְט הַדָּנִי עַד-יוֹם גְּלוֹת הָאָרֶץ. יַחֲלֵא וַיִּשְׁיֵמוּ לָהֶם אֶת-פֶּסֶל מִיָּכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל-יְמֵי הַיּוֹת בֵּית-הָאֱלֹהִים בְּשֵׁלָה.

יֵטֵא וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וּמִלֶּךְ אִין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי אִישׁ לְוִי גֵר בְּיַרְכְּתֵי הַר-אֶפְרַיִם וַיִּקַּח-לוֹ אִשָּׁה פִּילְגֶשֶׁת מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה. יֵטֵב וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילְגֶשֶׁת וַתִּלְדֶּה מֵאִתּוֹ אֶל-בֵּית אָבִיהָ אֶל-בֵּית לָחֵם יְהוּדָה וַתְּהִי-שֵׁם יָמִים אַרְבַּעַת חֳדָשִׁים. יֵטֵג וַיִּקַּם אִישָׁה וַיִּלְדֶּה אַחֲרֶיהָ לְדָבַר עַל-לֶבָהּ לְהַשִּׁיבּוּ (לְהַשִּׁיבָה) וְנִעְרָו עִמּוֹ וְצָמַד חֲמוּרִים וַתִּבְיָאֵהוּ בֵּית אָבִיהָ וַיִּרְאֵהוּ אָבִי הַנִּעְרָה וַיִּשְׁמַח לְקִרְאָתוֹ. יֵטֵד וַיַּחֲזֹק-בוֹ חֲתָנּוֹ אָבִי הַנִּעְרָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּלְיֵנוּ שָׁם. יֵטֵה וַיְהִי בַיּוֹם הַרְבִּיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר וַיִּקַּם לְלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנִּעְרָה אֶל-חֲתָנּוֹ סֶעַד לְבָדָּ פַת-לָחֵם וְאַחַר תִּלְכוּ. יֵטֹו וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר אָבִי הַנִּעְרָה אֶל-הָאִישׁ הוֹאֵל-נָא וְלִין וַיֵּיטֵב לְבָדָּ. יֵטִז וַיִּקַּם הָאִישׁ לְלֶכֶת וַיִּפְצַר-בוֹ חֲתָנּוֹ וַיֵּשֶׁב וַיִּלֶן שָׁם. יֵטַח וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לְלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנִּעְרָה סֶעַד-נָא לְבָבָדָּ וְהַתְּמַהְמָהוּ עַד-נְטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם. יֵטֵט וַיִּקַּם הָאִישׁ לְלֶכֶת הוּא וּפִילְגֶשֶׁת וְנִעְרָו וַיֹּאמֶר לוֹ חֲתָנּוֹ אָבִי הַנִּעְרָה הִנֵּה נָא רַפָּה הַיּוֹם לְעֵרֹוב לֵינוּ-נָא הִנֵּה חֲנוּת הַיּוֹם לִין פֶּה וַיֵּיטֵב לְבָבָדָּ וְהַשְׁכַּמְתֶּם מָחָר לְדַרְכְּכֶם וְהַלְכַתְּ לְאֵהָלָדָּ. יֵטִי וְלֹא-אָבָה הָאִישׁ לָלוֹן וַיִּקַּם וַיִּלְדֶּה וַיָּבֵא עַד-נֹכַח יְבוּס הִיא יְרוּשָׁלַם וְעִמּוֹ צָמַד חֲמוּרִים חֲבוּשִׁים וּפִילְגֶשֶׁת עִמּוֹ. יֵטִיא הֵם עִם-יְבוּס וְהַיּוֹם רַד מֵאֵד וַיֹּאמֶר הַנִּעַר אֶל-אֲדָנָיו לֶכֶה-נָא וְנִסּוּרָה אֶל-עִיר-הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנִלְיִן בָּהּ. יֵטִיב וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲדָנָיו לֹא נִסּוּר אֶל-עִיר נְכָרִי אֲשֶׁר לֹא-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה וְעַבְרָנוּ עַד-גִּבְעָה. יֵטִיג וַיֹּאמֶר לְנִעְרָו לָדָּ וְנִקְרְבָה בְּאֶחָד הַמְּקוֹמוֹת וְלָנוּ בְּגִבְעָה אוֹ בְּרָמָה. יֵטִיד וַיַּעֲבְרוּ וַיִּלְכוּ וַתִּבֵּא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֲצֶל הַגִּבְעָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן. יֵטִטוּ וַיִּסְרוּ שָׁם לְבוֹא לָלוֹן בְּגִבְעָה וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּרְחוֹב הָעִיר וְאִין אִישׁ מֵאֶסְף-אוֹתָם הַבְּיָתָה לָלוֹן. יֵטִטז וְהִנֵּה אִישׁ זָקֵן בָּא מִן-מַעֲשָׂהוּ מִן-הַשָּׂדֶה בָּעָרֵב וְהָאִישׁ מִהַר אֶפְרַיִם וְהוּא-גֵר בְּגִבְעָה וְאֲנָשִׁי הַמְּקוֹם בְּנֵי יְמִינִי. יֵטִיז וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הָאִישׁ הָאֶרְחֻבְרָחַב הָעִיר וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזֶּקֶן אָנָּה תִלְדֶּה וּמֵאִין תִּבּוֹא. יֵטִיחַ

וַיֹּאמֶר אֱלֹו עֲבָרִים אֲנַחֲנוּ מִבֵּית-לֶחֶם יְהוּדָה עַד-יִרְכָּתִי הַר-אֶפְרַיִם מִשָּׁם אָנֹכִי
 וְאַלְדָּךְ עַד-בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יְהוָה אֲנִי הַלְדָּךְ וְאִין אִישׁ מֵאִסָּף אוֹתִי
 הַבַּיְתָה. **יִטִּיט** וְגַם-תָּבֹן גַּם-מִסְפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוּרֵינוּ וְגַם לֶחֶם וַיִּין יֵשׁ-לִי וְלֹא־מִתְדָּךְ
 וְלִנְעַר עִם-עַבְדֶּיךָ: אִין מַחְסוֹר כָּל-דָּבָר. **יִטכ** וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזֶּקֶן שָׁלוֹם לָךְ רַק
 כָּל-מַחְסוֹרְךָ עָלַי רַק בְּרָחוּב אֵל-תָּלֶן. **יִטכא** וַיְבִיֵּאוּהוּ לְבֵיתוֹ וַיְבוֹל (וַיָּבֵל)
 לַחֲמוּרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ. **יִטכב** הִמָּה מִיִּטְיָבִים אֶת-לֶבָם וְהִנֵּה
 אֲנָשִׁי הָעִיר אֲנָשִׁי בְנֵי-בְלִיעֵל נָסְבוּ אֶת-הַבַּיִת מִתְדַּפְקִים עַל-הַדָּלֶת וַיֹּאמְרוּ
 אֵל-הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּקֶן לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-בָּא אֵל-בַּיִתְךָ וְנִדְעֶנּוּ.
יִטכג וַיֵּצֵא אֱלִיהֶם הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵל-אֲחִי אֵל-תָּרְעוּ נָא אַחֲרַי
 אֲשֶׁר-בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֵל-בַּיִתִּי־אֵל-תַּעֲשׂוּ אֶת-הַנְּבִלָה הַזֹּאת. **יִטכד** הִנֵּה בְתִי
 הַבְּתוּלָה וּפִילְגָּשָׁהּ אוֹצִיָּאה-נָא אוֹתָם וְעֵנוּ אוֹתָם וְעֲשׂוּ לָהֶם הַטוֹב בְּעֵינֵיכֶם
 וְלֹאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ דָבָר הַנְּבִלָה הַזֹּאת. **יִטכה** וְלֹא-אָבוּ הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ
 וַיַּחֲזֹק הָאִישׁ בְּפִילְגָּשׁוֹ וַיֵּצֵא אֱלִיהֶם הַחוּץ וַיִּדְעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְעַלְלוּ-בָּהּ כָּל-הַלַּיְלָה
 עַד-הַבֶּקֶר וַיִּשְׁלַחוּהָ בַעֲלוֹת (כְּעֲלוֹת) הַשָּׁחַר. **יִטכו** וַתְּבֹא הָאִשָּׁה לְפָנוֹת הַבֶּקֶר
 וַתִּפֹּל פֶּתַח בַּיִת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אֲדוֹנֶיהָ שָׁסַעַד-הָאוֹר. **יִטכז** וַיִּקָּם אֲדֹנֶיהָ בַּבֶּקֶר
 וַיִּפְתַּח דְּלֶתוֹת הַבַּיִת וַיֵּצֵא לְלַכֵּת לְדַרְכוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִילְגָּשׁוֹ נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת
 וַיִּדְּיָה עַל-הַסָּף. **יִטכח** וַיֹּאמֶר אֱלִיהָ קוֹמִי וְנִלְכָה וְאִין עֲנָה וַיִּקְחָהּ עַל-הַחֲמוּר
 וַיִּקָּם הָאִישׁ וַיִּלְךְ לְמִקְמוֹ. **יִטכט** וַיָּבֵא אֵל-בַּיִתוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלֶת וַיַּחֲזֹק
 בְּפִילְגָּשׁוֹ וַיִּנְתַּחֲהָ לַעֲצָמֶיהָ לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר נְתַחִים וַיִּשְׁלַחָהּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל. **יטל**
 וְהָיָה כָּל-הָרְאָה וְאָמַר לֹא-נִהְיִתָה וְלֹא-נִרְאִיתָה כְּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה שִׁימוּ-לָכֶם עָלֶיהָ עֲצוֹ וְדַבְּרוּ.
כא וַיֵּצְאוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקְהַל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדּוֹן וְעַד-בָּאָר שְׁבַע וְאֶרֶץ
 הַגִּלְעָדָל-יְהוָה הַמְצַפָּה. **כב** וַיִּתְנַצְּבוּ פָנוֹת כָּל-הָעָם כָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל בְּקֵהַל
 עִם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רַגְלֵי שֶׁלֶף חָרָב.
כג וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי בְנִימָן כִּי-עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמְצַפָּה וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ
 אִיכָה נִהְיִתָה הָרָעָה הַזֹּאת. **כד** וַיַּעַן הָאִישׁ הַלְוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמֶר:
 הַגְּבַעְתָּה אֲשֶׁר לְבְנִימָן בְּאִתִּי אֲנִי וּפִילְגָּשִׁי לָלוּן. **כה** וַיִּקְמוּ עָלַי בְּעָלֵי הַגְּבַעָה
 וַיִּסְבוּ עָלַי אֶת-הַבַּיִת לִילָה אוֹתִי דָמוֹ לַהֲרֹג וְאֶת-פִּילְגָּשִׁי עֵנוּ וַתָּמֹת. **כו** וְאַחֲזוּ
 בְּפִילְגָּשִׁי וְאַנְתַּחֲהָ וְאַשְׁלַחָהּ בְּכָל-שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל: כִּי עָשׂוּ זָמָה וַנְּבִלָה
 בְּיִשְׂרָאֵל. **כז** הִנֵּה כְּלָכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וְעֲצָה הֵלֶם. **כח** וַיִּקָּם
 כָּל-הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר: לֹא נִלְךְ אִישׁ לְאַהֲלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ. **כט**

וְעַתְּהֵזָה הַדְּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגְּבֻעָה: עָלֶיךָ בְּגוֹרֵל. כִּי וּלְקַחְנוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים
 לַמָּאָה לְכֹל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל וּמָאָה לְאֶלְפֵי וְאֶלְפֵי לְרִבְבָּה לְקַחַת צְדָה לְעַם לַעֲשׂוֹת
 לְבוֹאֵם לַגְּבֻעַ בְּנִימָן כָּכֹל-הַנְּבִלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל. כִּיֹּא וַיֹּאסֹף כָּל-אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר כָּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים.

כִּיֹּב וַיִּשְׁלַחוּ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַנְשִׁים בְּכֹל-שְׁבִטֵי בְנִימָן לֵאמֹר: מָה הָרָעָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר נִהְיִתָּה בָכֶם. כִּיֹּג וְעַתָּה תָּנוּ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּנֵי-בְלִיעֵל אֲשֶׁר בְּגְבֻעָה וּנְמִיתֶם
 וּנְבַעְרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ (בְּנֵי) בְנִימָן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אַחֵיהֶם
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. כִּיֹּד וַיֹּאסֹפוּ בְנֵי-בְנִימָן מִן-הָעָרִים הַגְּבֻעָתָה לְצֹאת לַמִּלְחָמָה
 עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּטוּ וַיִּתְּפְקְדוּ בְנֵי בְנִימָן בַּיּוֹם הַהוּא מִהָעָרִים עֹשְׂרִים וְשֵׁשׁ
 אֶלְפֵי אִישׁ שֶׁלֶף חָרַב לְבַד מִיִּשְׁבֵי הַגְּבֻעָה הַתְּפֻקְדוּ שִׁבְעַ מְאוֹת אִישׁ בַּחֹר. כִּטז
 מִכֹּל הָעָם הַזֶּה שִׁבְעַ מְאוֹת אִישׁ בַּחֹר אֶטֶר יָד-יְמִינוֹ: כָּל-זֶה קָלַע בְּאֶבֶן
 אֶל-הַשַּׁעֲרָהוּלֹא יַחֲטֹא.

כִּיז וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדוּ לְבַד מִבְּנִימָן אַרְבַּע מְאוֹת אֶלְפֵי אִישׁ שֶׁלֶף חָרַב:
 כָּל-זֶה אִישׁ מִלְחָמָה. כִּיח וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית-אֵל וַיִּשְׁאַלוּ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בַּתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנִימָן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה
 בַּתְּחִלָּה. כִּיט וַיִּקְוֹמוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּבִקְרָ וַיַּחֲנוּ עַל-הַגְּבֻעָה. ככ וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנִימָן וַיַּעֲרְכוּ אִתָּם אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-הַגְּבֻעָה. ככא וַיֵּצְאוּ
 בְּנֵי-בְנִימָן מִן-הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי
 אִישׁ אֶרְצָה. ככב וַיִּתְחַזַּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בְּמִקְוֹם
 אֲשֶׁר-עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. ככג וַיַּעֲלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכוּ לַפְּנֵי-יְהוָה
 עַד-הָעָרֵב וַיִּשְׁאַלוּ בִּיהוָה לֵאמֹר הַאֲוֹסִיף לְגֹשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנִימָן אַחֵי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ אֵלָיו.

ככד וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנִימָן בַּיּוֹם הַשְּׁנִי. ככה וַיֵּצֵא בְנִימָן לְקִרְאֹתָם
 מִן-הַגְּבֻעָה בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עֶשֶׂר אֶלְפֵי אִישׁ אֶרְצָה:
 כָּל-אֵלָה שֶׁלְפֵי חָרַב. ככו וַיַּעֲלוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית-אֵל וַיִּבְכוּ
 וַיִּשְׁבּוּ שָׁם לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם-הַהוּא עַד-הָעָרֵב וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים לַפְּנֵי
 יְהוָה. ככז וַיִּשְׁאַלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה וְשָׁם אָרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם.
 ככח וּפִינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֲרֹן עֲמִד לַפְּנֵי בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאֲוֹסִף עוֹד
 לְצֹאת לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנִימָן אַחֵי אִם-אֶחָדֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ
 בַּיָּד. ככט וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים אֶל-הַגְּבֻעָה סָבִיב.

כל וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרֹכוּ אֶל-הַגְּבֻעָה כַּפַּעַם
 בַּפַּעַם. **כלא** וַיֵּצְאוּ בְנֵי-בְנֵימִן לְקִרְאֵת הָעָם הַנִּתְקָו מִן-הָעִיר וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת
 מִהָעַם חֲלָלִים כַּפַּעַם בַּפַּעַם בְּמִסְלוֹת אֲשֶׁר אַחַת עָלָה בֵּית-אֵל וְאַחַת גְּבַעְתָּהּ
 בַּשָּׂדֶה כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל. **כלב** וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנֵימִן נִגְפִים הֵם לְפָנֵינוּ
 כְּבָרֵאשְׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה וְנִתְקַנּוּהוּ מִן-הָעִיר אֶל-הַמִּסְלוֹת. **כלג** וְכָל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרֹכוּ בְּבַעַל תְּמָר וְאַרְבַּיִם יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מִמְּקוֹמוֹ
 מִמְּעָרָה-גְּבַע. **כלד** וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגְּבֻעָה עֲשָׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל-יִשְׂרָאֵל
 וְהַמִּלְחָמָה כְּבִדָּה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי-נִגְעַת עָלֵיהֶם הָרָעָה.
כלה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-בְּנֵימִן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵימִן בַּיּוֹם הַהוּא
 עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וַיִּמָּאֶה אִישׁ: כָּל-אֵלֶּה שַׁלְף חָרַב. **כלו** וַיִּרְאוּ בְנֵי-בְנֵימִן כִּי
 נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵימִן כִּי בְטָחוּ אֶל-הָאֲרֵב אֲשֶׁר-שָׁמוּ
 אֶל-הַגְּבֻעָה. **כלז** וְהָאֲרֵב הַחִישׁוּ וַיִּפְּשְׁטוּ אֶל-הַגְּבֻעָה וַיִּמְשְׁדוּ הָאֲרֵב וַיִּדְּ
 אֶת-כָּל-הָעִיר לְפִי-חָרַב. **כלח** וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל-הָאֲרֵב הָרַב
 לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן-הָעִיר. **כלט** וַיִּהְיֶה אִישׁ-יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה וּבְנֵימִן
 הַחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ-יִשְׂרָאֵל כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אִדְּ נִגּוּף נִגּוּף הוּא
 לְפָנֵינוּ כְּמִלְחָמָה הָרֵאשְׁנָה. **כמ** וְהַמִּשְׁאֵת הַחֲלָה לְעֵלוֹת מִן-הָעִיר עֲמוּד עֵשֶׂן
 וַיִּפֹּן בְנֵימִן אַחֲרָיו וְהִנֵּה עָלָה כְּלִיל-הָעִיר הַשְּׁמַיְמָה. **כמא** וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּיד
 וַיִּבְהַל אִישׁ בְּנֵימִן: כִּי רָאָה כִּי-נִגְעָה עָלָיו הָרָעָה. **כמב** וַיִּפְּנוּ לְפָנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 אֶל-דָּרֶךְ הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה הַדְּבִיקָתָהּ וְאֲשֶׁר מִהָעָרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ
 בְּתוֹכוֹ. **כמג** כִּתְרוּ אֶת-בְּנֵימִן הַרְדִּיפָהּ מִנוּחָה הַדְּרִיכָהּ עַד נִכַח הַגְּבֻעָה
 מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ. **כמד** וַיִּפְּלוּ מִבְּנֵימִן שְׁמֹנֶה-עָשָׂר אֲלָף אִישׁ: אֶת-כָּל-אֵלֶּה
 אֲנָשֵׁי-חֵיל. **כמה** וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל-סֹלַע הָרְמוֹן וַיַּעֲלֶלְהוּ בְּמִסְלוֹת
 חֲמִשָּׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד-גִּדְעָם וַיִּכּוּ מִמֶּנּוּ אֲלָפִים אִישׁ. **כמו** וַיְהִי
 כָּל-הַנִּפְלִים מִבְּנֵימִן עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף אִישׁ שַׁלְף חָרַב בַּיּוֹם הַהוּא:
 אֶת-כָּל-אֵלֶּה אֲנָשֵׁי-חֵיל. **כמז** וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל-סֹלַע הָרְמוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת
 אִישׁ וַיִּשְׁבוּ בְּסֹלַע רְמוֹן אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים. **כמח** וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן
 וַיִּכּוּם לְפִי-חָרַב מֵעִיר מָתָם עַד-בְּהֵמָה עַד כָּל-הַנִּמְצָא גַם כָּל-הָעָרִים הַנִּמְצָאוֹת
 שִׁלְחוּ בְּאֵשׁ.

כמא וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בְּמִצְפָּה לֵאמֹר: אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא-יִתֵּן בְּתוֹ לְבְנֵימִן
 לְאִשָּׁה. **כמב** וַיָּבֹא הָעָם בֵּית-אֵל וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד-הָעָרֵב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ
 קוֹלָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל. **כמג** וַיֹּאמְרוּלְמָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיתָה זֹאת

בְּיִשְׂרָאֵל: לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֵט אֶחָד. **כֹּאד** וַיְהִי מִמִּתְחַרְתִּי וַיִּשְׁפִּימוּ הָעָם וַיִּבְנוּ-שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּשְׁלָמִים.

כֹּאָה וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא-עָלָה בְּקֶהֱל מִכָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: כִּי הִשְׁבִּיעָה הַגְּדוּלָּה הַיְתֵה לְאֲשֶׁר לֹא-עָלָה אֶל-יְהוָה הַמְצַפָּה לְאִמְרוֹת יוֹמֵת. **כֹּאו** וַיִּנְחְמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵימָן אָחִיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַע הַיּוֹם שֶׁבֵט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. **כֹּאז** מֵה-נַעֲשֶׂה לָהֶם לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים וְאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַיהוָה לְבִלְתִּי תֵת-לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים. **כֹּאח** וַיֹּאמְרוּמִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא-עָלָה אֶל-יְהוָה הַמְצַפָּה וְהִנֵּה לֹא בָא-אִישׁ אֶל-הַמִּחְנָה מִיְּבִישׁ גִּלְעָדאֶל-הַקֶּהֱל. **כֹּאט** וַיִּתְּפֹקֵד הָעָם וְהִנֵּה אִין-שָׁם אִישׁ מִיוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד. **כֹּאי** וַיִּשְׁלְחוּ-שָׁם הָעֵדָה שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלְף אִישׁמִבְּנֵי הַחִיל וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהַכִּיתֶם אֶת-יוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי-חָרֵב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף. **כֹּאיֵא** וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ: כָּל-זָכָר וְכָל-אִשָּׁה יִדְעַת מִשְׁכַּב-זָּכָר תַּחְרִימוּ. **כֹּאיב** וַיִּמְצְאוּ מִיוֹשְׁבֵי יָבִישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נְעָרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא-יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר וַיָּבִאוּ אוֹתָם אֶל-הַמִּחְנָה שֶׁלָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.

כֹּאיג וַיִּשְׁלְחוּ כָל-הָעֵדָה וַיַּדְּבְרוּ אֶל-בְּנֵי בְנֵימָן אֲשֶׁר בְּסֹלַע רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם. **כֹּאיז** וַיָּשֵׁב בְּנֵימָן בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חָיו מִנְשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא-מִצְאוּ לָהֶם כֵּן. **כֹּאטו** וְהָעָם נָחַם לְבְנֵימָן: כִּי-עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. **כֹּאטז** וַיֹּאמְרוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה מֵה-נַעֲשֶׂה לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים: כִּי-נִשְׁמְדָה מִבְּנֵימָן אִשָּׁה. **כֹּאיז** וַיֹּאמְרוּ יִרְשֶׁת פְּלִיטָה לְבְנֵימָן וְלֹא-יִמָּחֶה שֶׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל. **כֹּאיח** וְאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לָתֵת-לָהֶם נָשִׁיםמִבְּנוֹתֵינוּ: כִּי-נִשְׁבַּעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַרְוֹר נִתֵּן אִשָּׁה לְבְנֵימָן.

כֹּאיט וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חָג-יְהוָה בְּשֹׁלוֹ מִיָּמִים יָמִימָה אֲשֶׁר מִצְפוֹנָה לְבֵית-אֵל מִזְרָחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמִסְלָה הָעֹלָה מִבֵּית-אֵל שְׁכֵמָהוּמִנְגַב לְלְבוֹנָה. **כֹּאכ** וַיִּצְוּ (וַיִּצְווּ) אֶת-בְּנֵי בְנֵימָן לֵאמֹר: לְכוּ וְאַרְבַּתֶּם בְּכַרְמִים. **כֹּאכֵא** וְרֵאִיתֶם וְהִנֵּה אִם-יִצְאוּ בְנוֹת-שִׁילוֹ לְחוּל בְּמַחְלוֹת וַיִּצְאֶתֶם מִן-הַכַּרְמִים וְחִטְפֹּתֶם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ וְהִלַּכְתֶּם אַרְץ בְּנֵימָן. **כֹּאכב** וְהָיָה כִּי-יָבִאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם לְרוּב (לְרִיב) אֲלֵינוּ וְאָמְרוּנוּ אֲלֵיהֶם חֲנוּנוּ אוֹתָםכִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ בְּמִלְחָמָה: כִּי לֹא אַתֶּם נִתַּתֶּם לָהֶם כְּעֵת תִּתְּשָׁמוּ.

כֹּאכג וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי בְנֵימָן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן-הַמַּחְלָלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיִּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל-נַחְלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת-הָעָרִים וַיִּשְׁבוּ בָהֶם. **כֹּאכד** וַיִּתְּהַלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחְלָתוֹ.

כאכה בַּיָּמִים הָהֵם אִין מְלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל: אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.
שמואל

א אִישׁ וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן-הַרְמְתִּים צוֹפִים מְהֵרָה אֶפְרַיִם וְשִׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן-יִרְחָם בֶּן-אֶלְיָהוּא בֶּן-תַּחֲוִי בֶּן-צוּף אֶפְרַתִּי. **א** אִבּ וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנֵנָה וַיְהִי לַפְּנֵנָה יְלָדִים וּלְחַנָּה אִין יְלָדִים. **א** אִג וְעֵלָה הָאִישׁ הַהוּא מַעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָי-עָלֵי חַפְנֵי וּפְנִחָס כְּהֵנִים לַיהוָה. **א** אִד וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנִּתֵּן לַפְּנֵנָה אֶשְׁתּוֹ וּלְכָל-בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מְנוּחַת. **א** אִה וּלְחַנָּה יָתַן מְנָה אַחַת אֶפְרַיִם: כִּי אֶת-חַנָּה אָהַב וַיְהוֶה סָגֵר רַחֲמָה. **א** אִו וְכַעֲסָתָה צָרְתָה גַם-כַּעַס בַּעֲבוּר הַרְעָמָה: כִּי-סָגֵר יְהוָה בַּעַד רַחֲמָה. **א** אִז וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָה בְּבֵית יְהוָה כֵּן תִּכְעַסְנָה וְתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל. **א** אִח וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁה חַנָּה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ: הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים. **א** אִט וַתִּקַּם חַנָּה אַחֲרָי אֶכְלָה בְּשִׁלָּה וְאַחֲרָי שָׁתָה וְעָלִי הִכְהֵן יֵשֵׁב עַל-הַכֶּסֶף עַל-מְזוֹזוֹת הַיְחָה. **א** אִי וְהִיא מָרַת נַפְשָׁה וַתִּתְפַּלֵּל עַל-יְהוָה וּבָכָה תִּבְכֶּה. **א** אִיא וַתִּדְרֹךְ נֶדֶר וַתֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-רָאָה תִּרְאָה בְּעֵינַי אֶמְתָּךְ וַיִּזְכְּרֵנִי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אֶמְתָּךְ וַנִּתְּתָה לְאֶמְתָּךְ זָרַע אֲנָשִׁים וַנִּתְּתֵנוּ לַיהוָה כָּל-יָמֵי חַיָּו וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ. **א** אִיב וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהַתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שִׁמְרָה אֶת-פִּיהָ. **א** אִיג וְחַנָּה הִיא מְדַבֵּרַת עַל-לִבָּהָרַק שְׁפִתֶיהָ נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וַיַּחֲשֹׁבָהּ עָלֵי לְשׁוֹנָהּ. **א** אִיד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַד-מָתַי תִּשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת-יַיִןךָ מֵעַלְיָךְ. **א** אִטו וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדַנִּי אִשָּׁה קִשְׁת-רוּחַ אָנֹכִי וַיִּין וְשָׁכַר לֹא שָׁתִיתִי וְאֶשְׁפָּךְ אֶת-נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה. **א** אִטז אֵל-תִּתֵּן אֶת-אֶמְתָּךְ לִפְנֵי בַת-בְּלִיעֵל: כִּי-מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דִּבַּרְתִּי עַד-הַנֶּה. **א** אִיז וַיַּעַן עָלֵי וַיֹּאמֶר לָכִי לְשָׁלוֹם וְאַלֵּהִי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת-שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעַמוֹ. **א** אִיח וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שְׁפָחֲתְךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ וַתִּלְךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפְנֵיהָ לֹא-הָיוּ-לָהּ עוֹד. **א** אִיט וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתָם הַרְמְתָה וַיִּדַע אֶלְקָנָה אֶת-חַנָּה אֶשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ יְהוָה. **א** אִיכ וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתִּלְדַּבּ בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שָׁאַלְתִּיו. **א** אִיכא וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל-בֵּיתוֹ לְזַבַּח לַיהוָה אֶת-זִבְחַת הַיָּמִים וְאֶת-נֶדְרוֹ. **א** אִיכב וְחַנָּה לֹא עָלְתָה: כִּי-אֶמְרָה לְאִישָׁה עַד יִגְמַל הַנַּעַר וְהִבֵּאתִיו וְנִרְאָה אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁב שָׁם עַד-עוֹלָם. **א** אִיכג וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁה עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד-גְּמֻלָּךְ אֶתוֹאֲךְ יָקָם יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ וַתִּשָּׁב הָאִשָּׁה וַתִּינַק אֶת-בָּנָה עַד-גְּמֻלָּהּ

א אתו. א אכד ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח
ונבל יין ותבאהו בית-יהוה שלו והנער נער. א אכה וישחטו את-הפר ויבאו
את-הנער אל-עלי. א אכו ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת
עמך בזה להתפלל אל-יהוה. א אכו אל-הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי
את-שאלתי אשר שאלתי מעמו. א אכח וגם אנכי השאלתהו ליהוה
כל-הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה.

א בא ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי
כי שמחתי בישועתך. א בב אין-קדוש ביהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו.

א בג אל-תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם: כי אל דעות יהוה ולא
(ולו) נתכנו עללות. א בד קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל. א בה
שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
אמלה. א בו יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. א בז יהוה מוריש
ומעשיר משפיל אף-מרומם. א בח מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד ינחלם: כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם
תבל. א בט רגלי חסידו ישמור ורשעים בחשך ידמו: כי-לא בלח יגבר-איש.

א בי יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי-ארץ ויתן-עז למלכו
וירם קרן משיחו.

א ביא וילך אלקנה הרמטה על-ביתו והנער היה משרת את-יהוה את-פני עלי
הכהן. א ביב ובני עלי בני בליעל: לא ידעו את-יהוה. א ביג ומשפט הכהנים
את-העם כל-איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים
בידו. א ביז והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרורכל אשר יעלה המזלג
יקח הכהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הבאים שם בשלה. א בטו גם בטרם
יקטרו את-החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן
ולא-יקח ממה בשר מבשל כי אם-חי. א בטז ויאמר אליו האיש קטר יקטירון
כיום החלב וקח-לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תתנואם-לא
לקחתי בחזקה. א ביז ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה: כי
נאצו האנשים את מנחת יהוה. א ביח ושמואל משרת את-פני יהוה: נער
חגור אפוד בד. א ביט ומעיל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מימים
ימימה בעלותה את-אישה לזבח את-זבח הימים. א בכ וברך עלי את-אלקנה
ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר

שָׁאַל לַיהוָה וְהִלְכוּ לְמִקְוֹמוֹ. **א בכא** כִּי-פָקֵד יְהוָה אֶת-חַנּוּה וַתַּהַר וַתֵּלֶד
 שְׁלֶשָׁה-בָּנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל הַנְּעָר שְׁמוּאֵל עִם-יְהוָה.
א בכב וְעַלֵּי זָקֹן מְאֹד וְשָׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בְּנָיו לְכָל-יִשְׂרָאֵל וְאֵת
 אֲשֶׁר-יִשְׁכַּבּוּן אֶת-הַנָּשִׁים הַצַּבָּאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **א בכג** וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה
 תַּעֲשׂוּן בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ אֶת-דְּבָרֵיכֶם רָעִים מֵאֵת כָּל-הָעָם
 אֲלֵה. **א בכד** אֵל בְּנֵי כִי לֹא-טוֹבָה הַשְּׁמֵעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ מֵעֲבָרִים
 עִם-יְהוָה. **א בכה** אִם-יַחְטָא אִישׁ לְאִישׁ וּפְלָלוּ אֱלֹהִים וְאִם לַיהוָה יַחְטָא-אִישׁ
 מִי יִתְפַּלֵּל-לוֹ וְלֹא יִשְׁמָעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי-חֲפָץ יְהוָה לְהַמִּיתָם. **א בכו** וְהַנְּעָר
 שְׁמוּאֵל הִלְךְ וַיִּגְדַּל וְטוֹב: גַּם עִם-יְהוָה וְגַם עִם-אֲנָשִׁים.
א בכז וַיָּבֵא אִישׁ-אֱלֹהִים אֶל-עַלִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּגִלָה נְגִלְתִּי
 אֶל-בֵּית אָבִיךָ בְּהִיוֹתָם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פְּרַעֲה. **א בכח** וּבָחַר אֹתוֹ מִכָּל-שַׁבְּטֵי
 יִשְׂרָאֵל לִי לְכַהֵן לְעֹלוֹת עַל-מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לְשֵׂאת אִפּוֹד לִפְנֵי וְאֶתְנָה
 לְבֵית אָבִיךָ אֶת-כָּל-אֲשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **א בכט** לָמָּה תִּבְעָטוּ בְּזִבְחִי וּבְמִנְחָתִי
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי מֵעוֹן וַתִּכְבַּד אֶת-בְּנֵיךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֵאשִׁית כָּל-מִנְחַת יִשְׂרָאֵל
 לְעַמִּי. **א בל** לָכֵן נָאִם-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר אֲמַרְתִּי בְּיַתְד וּבֵית אָבִיךָ
 יִתְהַלְכוּ לִפְנֵי עַד-עוֹלָם וְעַתָּה נָאִם-יְהוָה חָלִילָה לִּי כִּי-מִכְבְּדֵי אֲכַבֵּד וּבְזִי יִקְלוּ.
א בלא הִנֵּה יָמִים בָּאִים וַיִּגְדַּעְתִּי אֶת-זֶרְעֶךָ וְאֶת-זֶרַע בֵּית אָבִיךָ מֵהַיּוֹת זָקֹן
 בְּבֵיתְךָ. **א בלב** וְהַבְּטַתְּ צָר מֵעוֹן בְּכָל אֲשֶׁר-יֵיטִיב אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-יְהִיָּה זָקֹן
 בְּבֵיתְךָ כָּל-הַיָּמִים. **א בלג** וְאִישׁ לֹא-אֲכָרִית לָךְ מֵעַם מִזְבְּחִי לְכָלוֹת אֶת-עֵינֶיךָ
 וְלֹאֲדִיב אֶת-נַפְשֶׁךָ וְכָל-מִרְבֵּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים. **א בלד** וְזֶה-לָּךְ הָאוֹת אֲשֶׁר
 יָבֵא אֶל-שְׁנֵי בְנֵיךָ אֶל-חֲפְנֵי וּפִינְחָס: בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם. **א בלה** וְהַקִּימְתִּי
 לִי כַהֵן נֹאמָן כְּאֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבְנִיתִי לוֹ בֵּית נֹאמָן וְהִתְהַלַּךְ
 לִפְנֵי-מִשְׁיַחִי כָּל-הַיָּמִים. **א בלו** וְהָיָה כָּל-הַנוֹתֵר בְּבֵיתְךָ יָבֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ
 לְאַגֹּרֶת כֶּסֶף וְכֶפֶר-לֶחֶם וְאָמַר סָפְחֵנִי נָא אֶל-אֲחַת הַכַּהֲנוֹת לְאָכַל פֶּת-לֶחֶם.
א גא וְהַנְּעָר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת-יְהוָה לִפְנֵי עַלִּי וַדַּבֵּר-יְהוָה הָיָה יָקָר בְּיָמִים
 הַהֵם אִין חֲזוֹן נִפְרָץ.
א גב וַיְהִי בְיוֹם הַהוּא וְעַלִּי שָׁכַב בְּמִקְוֹמוֹ וְעֵינָיו הִחְלוּ כְהוֹת לֹא יוֹכֵל לְרַאוֹת.
א גג וַיָּנַר אֱלֹהִים טָרָם יִכְבֶּה וְשְׁמוּאֵל שָׁכַב בְּהִיכַל יְהוָה אֲשֶׁר-שָׁם אֲרוֹן
 אֱלֹהִים.
א גד וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר הִנְנִי. **א גה** וַיִּרְץ אֶל-עַלִּי וַיֹּאמֶר הִנְנִי
 כִּי-קָרְאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא-קָרְאתִי שׁוֹב שָׁכַב וַיִּלְךְ וַיִּשְׁכַּב.

א גו ויִסֹף יְהוָה קְרָא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל וַיִּלְךָ אֶל-עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי כִי קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא-קָרָאתִי בְנֵי שׁוֹב שֹׁכֵב. **א גז** וּשְׁמוּאֵל טָרַם יָדַע אֶת-יְהוָה וְטָרַם יַגִּילָה אֵלָיו דְּבַר-יְהוָה. **א גח** וַיִּסֹּף יְהוָה קְרָא-שְׁמוּאֵל בְּשִׁלִּישַׁת וַיִּקַּם וַיִּלְךָ אֶל-עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי כִי קָרָאתָ לִי וַיָּבִן עָלִי כִי יְהוָה קָרָא לְנֹעַר. **א גט** וַיֹּאמֶר עָלִי לְשְׁמוּאֵל לָךְ שָׁכַב וְהָיָה אִם-יִקְרָא אֵלֶיךָ וְאַמְרַתְּ דְּבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ וַיִּלְךָ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוָמוֹ. **א גי** וַיָּבֵא יְהוָה וַיִּתְּצַב וַיִּקְרָא כַּפֵּעַם-בַּפֵּעַם שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ. **א גיא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל הִנֵּה אֲנֹכִי עֹשֶׂה דְבַר בְּיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר כָּל-שִׁמְעוֹתַצְלִינָה שְׁתִּי אֲזַנְיוֹ. **א גיב** בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶל-עָלִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל-בֵּיתוֹהַחַל וְכֻלָּה. **א גיג** וְהִגַּדְתִּי לוֹ כִּי-שִׁפֹּט אֲנִי אֶת-בֵּיתוֹ עַד-עוֹלָםבְּעוֹן אֲשֶׁר-יָדַע כִּי-מִקְלָלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא כָהָה בָּם. **א גיד** וּלְכֹן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עָלִי: אִם-יִתְּכַפֵּר עוֹן בֵּית-עָלִי בְּזִבְחַ וּבַמִּנְחָהעַד-עוֹלָם. **א גטו** וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד-הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת-דִּלְתוֹת בֵּית-יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרָא מִהַגִּיד אֶת-הַמְרָאָה אֶל-עָלִי. **א גטז** וַיִּקְרָא עָלִי אֶת-שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנֵי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי. **א גיז** וַיֹּאמֶר מָה הַדְּבַר אֲשֶׁר דְּבַר אֵלֶיךָאֶל-נָא תְּכַחַד מִמֶּנִּי: כֹּה יַעֲשֶׂה-לָךְ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם-תְּכַחַד מִמֶּנִּי דְבַר מִכָּל-הַדְּבַר אֲשֶׁר-דְּבַר אֵלֶיךָ. **א גיח** וַיִּגַּד-לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים וְלֹא כַחַד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא הַטוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה. **א גיט** וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיְהוָה הָיָה עִמּוֹ וְלֹא-הִפִּיל מִכָּל-דְּבָרָיו אֲרָצָה. **א גכ** וַיָּדַע כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדֹן וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע: כִּי נֶאֱמָן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַיהוָה. **א גכא** וַיִּסֹּף יְהוָה לְהַרְאֶה בְּשִׁלָּה: כִּי-נִגְלָה יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל בְּשִׁלּוֹ בַדְּבַר יְהוָה. **א דא** וַיְהִי דְבַר-שְׁמוּאֵל לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקִרְיַת שַׁלְּטַיִם לְמַלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל-הָאָבֶן הָעֶזְרָא וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּאַפְקֹ. **א דב** וַיַּעֲרְכוּ פְלִשְׁתִּים לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ הַמַּלְחָמָה וַיִּנְגֹף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיָּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַשָּׂדֶה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ. **א דג** וַיָּבֵא הָעָם אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגְפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשִּׁלָּה אֶת-אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֵא בְּקִרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אִיבֵינוּ. **א דד** וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֶת אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו-עָלִי עִם-אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִיםחֲפָנִי וּפִינְחָס. **א דה** וַיְהִי כְּבוֹא אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ כָל-יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתְּהִם הָאֲרָץ. **א דו** וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-קוֹל

הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מָה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיִּדְעוּכִי
 אַרְוֹן יְהוָה בָּא אֶל-הַמַּחֲנֶה. **א דז** וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים
 אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ לָנוּ כִּי לֹא הִיְתָה כְּזֹאת אֲתִמּוֹל שְׁלָשׁ. **א דח** אוֹי לָנוּמִי
 יֵצִילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה: אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת-מִצְרַיִם
 בְּכָל-מִכָּה בַּמִּדְבָּר. **א דט** הַתְּחַזְּקוּ וְהִיוּ לְאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעֲבֹדוּ לְעִבְרִים
 כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וְהִיִּיתֶם לְאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם. **א די** וַיִּלְחַמוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְגְּף
 יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאֹהֲלָיו וַתְּהִי הַמִּכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּפַּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
 רִגְלִי. **א דיא** וַאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וּשְׁנֵי בָנָי-עָלָי מֵתוּ חַפְנֵי וּפִינְחָס. **א דיב** וַיִּרְץ
 אִישׁ-בְּנִימָן מִהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא שְׁלֵה בַיּוֹם הַהוּא וּמַדְיּוֹ קָרְעִים וְאֲדָמָה עַל-רֹאשׁוֹ.
א דיג וַיָּבֹא וְהִנֵּה עָלָי יֹשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּא יָד (יָד) דָּרָךְ מִצְּפֹה־כִּי-הָיָה לְבוֹ חֶרֶד עַל
 אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בְּעִיר וַתִּזְעַק כָּל-הָעִיר. **א דיז** וַיִּשְׁמַע עָלָי
 אֶת-קוֹל הַצִּעָקָה וַיֹּאמֶר מָה קוֹל הַהֲמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מָהָר וַיָּבֵא וַיַּגִּד לְעָלָי.
א דטו וְעָלָי בֶן-תְּשָׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת. **א דטז**
 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-עָלָי אֲנֹכִי הֵבֵא מִן-הַמַּעֲרָכָה וְאָנִי מִן-הַמַּעֲרָכָה נֹסְתִי הַיּוֹם
 וַיֹּאמֶר מָה-הָיָה הַדָּבָר בָּנִי. **א דיז** וַיַּעַן הַמַּבְשֵׁר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
 פְּלִשְׁתִּים וְגַם מִגִּפְהַ גְּדוֹלָה הִיְתָה בָּעַם וְגַם-שְׁנֵי בָנָיךָ מֵתוּ חַפְנֵי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים נִלְקַחְתָּ.

א דיח וַיְהִי כִּהְזָכִירוּ אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפַּל מֵעַל-הַכֶּסֶּא אַחֲרָנִית בְּעַד יָד
 הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מִפְּרֻקְתּוֹ וַיִּמְתַּכִּי-זָקֵן הָאִישׁ וַיִּכָּבֵד וְהוּא שִׁפְט אֶת-יִשְׂרָאֵל
 אַרְבָּעִים שָׁנָה. **א דיט** וַכִּלְתּוּ אִשְׁת-פִּינְחָס הָרָה לָלֵת וַתִּשְׁמַע אֶת-הַשְּׂמוּעָה
 אֶל-הַלְקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וּמֵת חַמִּיָּה וְאִישָׁהּ וַתִּכְרַע וַתִּלְדֵּךְ כִּי-נִהְפְּכוּ עָלֶיהָ
 צָרִיָּה. **א דכ** וַיִּכְעַת מוֹתָהּ וַתִּדְבַּרְנָה הַנְּצַבּוֹת עָלֶיהָ אֶל-תִּירָאִי כִּי בֶן יִלְדָתָּ וְלֹא
 עֲנִתָה וְלֹא-שָׁתָה לְבָהּ. **א דכא** וַתִּקְרָא לְנֶעַר אֵיכָבוֹד לֵאמֹר גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל
 אֶל-הַלְקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל-חַמִּיָּה וְאִישָׁהּ. **א דכב** וַתֹּאמֶר גְּלָה כְבוֹד
 מִיִּשְׂרָאֵל: כִּי נִלְקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

א הכ וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּהוּ מֵאֲבוֹן הָעֵזֶר אֲשֶׁדּוּדָה. **א הכ**
 וַיִּקְחוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיִּצִיגּוּ אֹתוֹ אֶצֶל דָּגוֹן.
א הכ וַיִּשְׁכְּמוּ אֲשֶׁדּוּדִים מִמַּחֲרַת וְהִנֵּה דָגוֹן נָפַל לִפְנֵי אֶרְצָה לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה
 וַיִּקְחוּ אֶת-דָּגוֹן וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ לְמִקְוֹמוֹ. **א הכ** וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר מִמַּחֲרַת וְהִנֵּה דָגוֹן
 נָפַל לִפְנֵי אֶרְצָה לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת יָדָיו כְּרִתוֹת

אֶל-הַמִּפְתָּוֶרֶק דָּגוֹן נִשְׁאָר עָלָיו. **א** הֵה עַל-כֵּן לֹא-יִדְרְכוּ כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל-הַבָּאִים בֵּית-דָּגוֹן עַל-מִפְתָּן דָּגוֹן בְּאֶשְׁדוּד: עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

א הוּ וַתִּכְבַּד יַד-יְהוָה אֶל-הָאֲשֻׁדוּדִים וַיִּשְׁמַם וַיָּךְ אֶתְּם בַּעֲפָלִים (בְּטַחְרִים) אֶת-אֲשֻׁדוּד וְאֶת-גְּבוּלְיָהּ. **א** הוּ וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי-אֲשֻׁדוּד כִּי-כֵן וַאֲמָרוּ לֹא-יֵשֵׁב אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַמְנוּכִי-קִשְׁתָּה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ. **א** הַח וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה-נַּעֲשֶׂה לְאַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַת יֹסֵב אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבוּ אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

א הֵט וַיְהִי אַחֲרֵי הַסָּבוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד-יְהוָה בְּעִיר מְהוּמָה גְדוֹלָה מְאֹד וַיָּךְ אֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר מִקְטָן וְעַד-גְּדוֹל וַיִּשְׁתְּרוּ לָהֶם עֲפָלִים (טַחְרִים). **א** הִי וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעַקוּ הָעֶקְרוֹנִים לֵאמֹר הַסָּבוּ אֵלַי אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתֵנִי וְאֶת-עַמִּי. **א** הִיא וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלְחוּ אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֵׁב לְמִקְוֹמוֹ וְלֹא-יָמִית אֹתִי וְאֶת-עַמִּי: כִּי-הָיְתָה מְהוּמַת-מָוֶת בְּכָל-הָעִיר כְּבַדָּה מְאֹד יַד הָאֱלֹהִים שָׁם. **א** הִיב וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-מָתוּ הִכּוּ בַעֲפָלִים (בְּטַחְרִים) וַתַּעַל שׁוֹעֵת הָעִיר הַשָּׁמַיִם.

א וַא וַיְהִי אַרְוֹן-יְהוָה בְּשֻׁדָּה פְלִשְׁתִּים שְׁבַעַה חֲדָשִׁים. **א** וַב וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים לְכַהֲנִים וְלַקְּסָמִים לֵאמֹר מַה-נַּעֲשֶׂה לְאַרְוֹן יְהוָה: הוֹדַעְנוּ בְּמָה נִשְׁלַחְנוּ לְמִקְוֹמוֹ.

א וַג וַיֹּאמְרוּ אִם-מִשְׁלָחִים אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-תִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ רִיקָם כִּי-הִשָּׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אֲשֶׁם אֲזוּ תִרְפְּאוּ וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא-תִסּוּר יָדוֹ מִכֶּם. **א** וַד וַיֹּאמְרוּ מַה הָאֲשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפֵּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְלִי (טַחְרִי) זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶכְבְּרֵי זָהָב: כִּי-מִגִּפָּה אַחַת לְכֻלְּם וּלְסַרְנֵיכֶם. **א** וַה וַעֲשִׂיתֶם צְלָמֵי עֲפָלִיכֶם (טַחְרֵיכֶם) וְצְלָמֵי עֶכְבְּרֵיכֶם הַמִּשְׁחִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ וּנְתַתֶּם לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד אוֹלֵי יָקַל אֶת-יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אֲרָצְכֶם. **א** וּו וְלָמָּה תִכְבְּדוּ אֶת-לְבַבְכֶם כְּאֲשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרַיִם וּפָרַעַה אֶת-לִבָּם: הֲלוֹא כְּאֲשֶׁר הִתְעַלַּל בְּהֶם וַיִּשְׁלַחוּם וַיִּלְכוּ. **א** וּז וַעֲתָה קַחוּ וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פָרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאִסְרֹתֶם אֶת-הַפָּרוֹת בַּעֲגָלָה וְהַשִּׁיבְתֶם בְּנֵיהֶם מֵאַחֲרֵיהֶם הַבְּיָתָה. **א** וַח וְלִקְחֹתֶם אֶת-אַרְוֹן יְהוָה וּנְתַתֶּם אֹתוֹ אֶל-הָעֲגָלָה וְאֵת כָּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתֶּם לוֹ אֲשֶׁם תִּשְׁיָמוּ בְּאֲרָגוֹ מִצָּדוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלְךְ. **א** וַט וּרְאִיתֶם אִם-דָּרָךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלָה בֵּית שְׁמֶשְׁהוּא עֲשֶׂה לָנוּ אֶת-הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם-לֹא וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדוּ נִגְעָה בְּנוֹמְקָרָה הוּא

הִיָּה לָנוּ. **א** וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֹּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בַּעֲגֻלָּה
 וְאֶת-בְּנֵיהֶם כָּלוּ בְּבַיִת. **א** וַיֹּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה אֶל-הָעֲגֻלָּה וְאֶת הָאֲרָגֹז
 וְאֶת עֵכָבְרִי הִזָּהֵב וְאֶת צִלְמֵי טַחְרִיהֶם. **א** וַיֹּב וַיִּשְׁרְנָה הַפָּרוֹת בַּדָּרֶךְ עַל-דָּרֶךְ
 בַּיִת שֶׁמֶשׁ בְּמַסְלָה אַחַת הִלְכוּ הַלֵּךְ וְגָעוּ וְלֹא-סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל וְסָרְנִי
 פְּלִשְׁתִּים הַלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד-גְּבוּל בַּיִת שֶׁמֶשׁ. **א** וַיִּג וּבַיִת שֶׁמֶשׁ קִצְרִים
 קִצִּיר-חֲטִים בָּעֶמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת-עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ אֶת-הָאֲרוֹן וַיִּשְׁמְחוּ לָרְאוֹת. **א** וַיֵּד
 וְהָעֲגֻלָּה בָּאָה אֶל-שֹׁדָה יְהוֹשֻׁעַ בַּיִת-הַשֶּׁמֶשׁ וַתַּעֲמֵד שָׁם וְשָׁם אָבֹן גְּדוֹלָה
 וַיִּבְקְעוּ אֶת-עֵצֵי הָעֲגֻלָּה וְאֶת-הַפָּרוֹת הָעֵלוּ עָלֶיהָ לַיהוָה.
א וַטוּ וְהַלּוּיִם הוֹרִידוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת-הָאֲרָגֹז אֲשֶׁר-אִתּוֹ אֲשֶׁר-בוֹ כָּלִי-זָהָב
 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-הָאָבֹן הַגְּדוֹלָה וְאֲנָשֵׁי בַיִת-שֶׁמֶשׁ הָעֵלוּ עֲלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם
 הַהוּא לַיהוָה. **א** וַטוּ וַחֲמֹשֶׁה סָרְנִי-פְּלִשְׁתִּים רָאוּ וַיִּשְׁבוּ עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא.
א וַיִּזּוּ וְאֵלֶּה טַחְרֵי הִזָּהֵב אֲשֶׁר הִשִּׁיבוּ פְּלִשְׁתִּים
 אֲשֶׁם לַיהוָה: לְאֲשֻׁדּוֹד אֶחָד לְעֵזָה
 אֶחָד לְאֲשֻׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת
 אֶחָד לְעֶקְרוֹן אֶחָד. **א** וַיַּח וְעֵכָבְרִי
 הִזָּהֵב מִסַּפֵּר כָּל-עָרֵי פְּלִשְׁתִּים לַחֲמֹשֶׁת הַסָּרְנִים מִעִיר מִבְּצָר וְעַד כַּפֵּר הַפְּרָזִי
 וְעַד אֲבֵל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֶת אֲרוֹן יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשֹׁדָה יְהוֹשֻׁעַ
 בַּיִת הַשֶּׁמֶשׁ. **א** וַיֵּט וַיֵּךְ בְּאֲנָשֵׁי בַיִת-שֶׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בְּאֲרוֹן יְהוָה וַיֵּךְ בָּעַם שִׁבְעִים
 אִישׁ חֲמֹשִׁים אֶלְפֵי אִישׁ וַיִּתְּאֲבְלוּ הָעָם כִּי-הִכָּה יְהוָה בָּעַם מִכָּה גְּדוֹלָה. **א** וַכ
 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי בַיִת-שֶׁמֶשׁ מִי יוֹכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
 וְאֶל-מִי יַעֲלֶה מֵעַלֵּינוּ. **א** וַכֹּא וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל-יוֹשִׁבֵי קָרִית-יַעְרִים לֵאמֹר:
 הִשְׁבוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְהוֹרְדוּ הָעֵלוּ אֹתוֹ אֵלֵיכֶם. **א** זֹא וַיִּבְּאוּ אֲנָשֵׁי קָרִית
 יַעְרִים וַיַּעֲלוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וַיִּבְּאוּ אֹתוֹ אֶל-בַּיִת אַבְיָנָדָב בְּגִבְעָה וְאֶת-אֶלְעָזָר
 בְּנוֹ קִדְשׁוֹ לְשֹׁמֵר אֶת-אֲרוֹן יְהוָה.
א זָב וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאֲרוֹן בְּקָרִית יַעְרִים וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֹשְׂרִים שָׁנָה
 וַיִּנְהוּ כָּל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה.
א זָג וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-כָּל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם-בְּכָל-לְבַבְכֶם אַתֶּם שׁוֹבִים
 אֶל-יְהוָה הִסִּירוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂתֶרוֹת וְהַכִּינוּ לְבַבְכֶם אֶל-יְהוָה
 וְעַבְדְּהוּ לְבַדּוֹ וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים. **א** זָד וַיִּסִּירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבְּעָלִים
 וְאֶת-הַעֲשִׂתֹת וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְהוָה לְבַדּוֹ.

א זה ויאמר שמואל קבצו את-כל-ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם
 אל-יהוה. **א** זו ויקבצו המצפתה וישאבו-מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום
 ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את-בני ישראל במצפה. **א** זו
 וישמעו פלשתים כי-התקבצו בני-ישראל המצפתה ויעלו סרני-פלשתים
 אל-ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים. **א** זה ויאמרו בני-ישראל
 אל-שמואל אל-תחרש ממנו מזעק אל-יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים.
א זט ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה (ויעלהו) עולה כליל ליהוה ויזעק
 שמואל אל-יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה. **א** זי ויהי שמואל מעלה העולה
 ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול-גדול ביום ההוא
 על-פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל. **א** זיא ויצאו אנשי ישראל
 מן-המצפה וירדפו את-פלשתים ויכוס עד-מתחת לבית כר. **א** זיב ויקח
 שמואל אבן אחת וישם בין-המצפה ובין השן ויקרא את-שמה אבן העזר
 ויאמר עד-הנה עזרנו יהוה. **א** זיג ויכנעו הפלשתים ולא-יספו עוד לבוא
 בגבול ישראל ותהי יד-יהוה בפלשתים כל ימי שמואל. **א** זיד ותשבנה הערים
 אשר לקחו-פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד-גת ואת-גבולן הציל
 ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי. **א** זטו וישפט
 שמואל את-ישראל כל ימי חייו. **א** זטז והלך מדי שנה בשנה וסבב בית-אל
 והגלגל והמצפה ושפט את-ישראלאת כל-המקומות האלה. **א** זז ותשבתו
 הרמטה כי-שם ביתו ושם שפט את-ישראל ויבן-שם מזבח ליהוה.
א חא ויהי כאשר זקן שמואל וישם את-בניו שפטים לישראל. **א** חב ויהי
 שם-בנו הבכור יואל ושם משנהו אביהשפטים בבאר שבע. **א** חג ולא-הלכו
 בניו בדרך ויטו אחרי הבצע ויקחו-שחדויטו משפט.
א חד ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל-שמואל הרמטה. **א** חה ויאמרו אליו
 הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרךך עתה שימה-לנו מלך
 לשפוטנוככל-הגוים. **א** חו וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה-לנו מלך
 לשפוטנו ויתפלל שמואל אל-יהוה.
א חז ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקול העם לכל אשר-יאמרו אליך: כי לא
 אתך מאסו כי-אתי מאסו ממלך עליהם. **א** חח ככל-המעשים אשר-עשו
 מיום העלתי אותם ממצרים ועד-היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחריםכך
 המה עשים גם-לך. **א** חט ועתה שמע בקולם: אך-כי-העד תעיד בהם והגדת
 להם משפט המלך אשר ימלך עליהם.

א חי ויאמר שמואל את כל-דברי יהוה אל-העם השאלים מאתו מלך.
א חיא ויאמרזה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם: את-בניכם יקח ושם
 לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו. **א חיב** ולשום לו שרי אלפים ושרי
 חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי-מלחמתו וכלי רכבו. **א חיג**
 ואת-בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות. **א חיד** ואת-שדותיכם
 ואת-פרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו. **א חטו** וזרעיכם וכרמיכם
 יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו. **א חטז** ואת-עבדיכם ואת-שפחותיכם
 ואת-בחוריכם הטובים ואת-חמוריכם יקח ועשה למלאכתו. **א חיו** צאנכם
 יעשר ואתם תהיו-לו לעבדים. **א חיח** וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם
 אשר בחרתם לכם ולא-יענה יהוה אתכם ביום ההוא. **א חיט** וימאנו העם
 לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם-מלך יהיה עלינו. **א חכ** והיינו
 גם-אנחנו ככל-הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את-מלחמתנו.
א חכא וישמע שמואל את כל-דברי העם וידברם באזני יהוה.
א חכב ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר
 שמואל אל-אנשי ישראל לכו איש לעירו.
א טא ויהי-איש מבן ימין (מבנימין) ושמו קיש בן-אביאל בן-צרוך בן-בכורת
 בן-אפיחבן-איש ימיני: גבור חיל. **א טב** ולו-היה בן ושמו שאול בחור וטוב
 ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל-העם. **א טג**
 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל-שאול בנו קח-נא אתך
 את-אחד מהנערים וקום לך בקש את-האתנות. **א טד** ויעבר בהר-אפרים
 ויעבר בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ-שעלים ואין ויעבר בארץ-ימיני
 ולא מצאו. **א טה** המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר-עמו לכה
 ונשובהפן-יחדל אבי מן-האתנות ודאג לנו. **א טו** ויאמר לו הנה-נא
 איש-אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר-ידבר בוא יבוא עתה נלכה
 שםאולי יגיד לנו את-דרךנו אשר-הלכנו עליה. **א טז** ויאמר שאול לנערו והנה
 נלך ומה-נביא לאישכי הלחם אזל מפלינו ותשורה אין-להביא לאיש
 האלהים: מה אתנו. **א טח** ויסף הנער לענות את-שאול ויאמר הנה נמצא
 בנדי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרךנו. **א טט** לפנים
 בישראל כה-אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד-הראה: כי
 לנביא היום יקרא לפנים הראה. **א טי** ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה
 נלכה וילכו אל-העיר אשר-שם איש האלהים. **א טיא** המה עלים במעלה

העיר והמה ממצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה.
א טיב ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעירכי
זבח היום לעם בבמה. **א טיג** כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה
הבמה לאכל כי לא-לאכל העם עד-באופי-הוא יברך הזבח אחרי-כן לאכלו
הקראים ועתה עלו כי-אתו כהיום תמצאון אתו. **א טיד** ויעלו העיר המה
באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה.
א טטו ויהוה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני בוא-שואל לאמר. **א טטז**
כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל
והושיע את-עמי מיד פלשתים: כי ראיתי את-עמי כי באה צעקתו אלי. **א טיז**
ושמואל ראה את-שואל ויהוה ענהוהנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר
בעמי. **א טיח** ויגש שואל את-שמואל בתוך השער ויאמר הגידה-נא לי אי-זה
בית הראה. **א טיט** ויען שמואל את-שואל ויאמר אנכי הראהעלה לפני הבמה
ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך. **א טכ** ולאתנות
האבדות לך היום שלשת הימיםאל-תשם את-לבך להם כי נמצאו ולמי
כל-חמדת ישראלהלוא לך ולכל בית אביך.
א טכא ויען שואל ויאמר הלוא בן-ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי
הצערה מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה.
א טכב ויקח שמואל את-שואל ואת-נערו וביאם לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים והמה כשלשם איש. **א טכג** ויאמר שמואל לטבח תנה
את-המנה אשר נתתי לךאשר אמרתי אליך שים אתה עמך. **א טכד** וירם
הטבח את-השוק והעליה וישם לפני שואל ויאמר הנה הנשאר שים-לפניך
אכלכי למועד שמור-לך לאמר העם קראתי ויאכל שואל עם-שמואל ביום
ההוא. **א טכה** וירדו מהבמה העיר וידבר עם-שואל על-הגג. **א טכו** וישכמו
ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל-שואל הגג (הגגה) לאמר קומה ואשלחך
ויקם שואל ויצאו שניהם הוא ושמואלהחוצה. **א טכז** המה יורדים בקצה
העיר ושמואל אמר אל-שואל אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד ביום
ואשמיעך את-דבר אלהים.
א יא ויקח שמואל את-פך השמן ויצק על-ראשווישקהו ויאמרהלוא
כי-משחך יהוה על-נחלתו לנגיד. **א יב** בלכתך היום מעמדי ומצאת שני
אנשים עם-קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר
הלכת לבקש והנה נטש אביך את-דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה

א יג וְחִלַּפְתָּ מִשֵּׁם וְהִלָּאָה וּבָאתָ עַד-אֵלּוֹן תְּבוֹר וּמִצְאוּךָ שֵׁם שְׁלֶשָׁה
אֲנָשִׁים עֲלִים אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל אֶחָד נִשְׂא שְׁלֶשָׁה גְדִיִּים וְאֶחָד נִשְׂא שְׁלֶשֶׁת
כְּבֹרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נִשְׂא נֶבֶל-יָיִן. **א** יד וְשָׂאוּ לָךְ לְשִׁלּוֹם וְנָתַנוּ לָךְ שְׁתֵּי-לֶחֶם
וְלִקְחֹתָ מִיָּדָם. **א** יה אַחֲרַי כֵּן תָּבוֹא גִבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים
וַיְהִי כִּבְאֲדָךְ שֵׁם הָעִיר וּפְגַעְתָּ חֶבֶל נְבָאִים יִרְדִּים מֵהַבְּמָה וּלְפָנֶיהֶם נֶבֶל וְתֵף
וְחִלִּיל וְכִנּוֹר וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים. **א** יו וְצִלְחָה עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבֵּיתָ עִמָּם
וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר. **א** יז וְהָיָה כִּי תִבְאִינָה (תְּבֹאֲנָה) הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה לָּךְ: עֲשֵׂה
לָּךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ. **א** יח וַיְרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אֲנֹכִי יֹרֵד
אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְזִבְחַי זִבְחֵי שְׁלָמִים שְׁבַעַת יָמִים תּוּחַל עַד-בוֹאִי אֵלֶיךָ
וְהוֹדַעְתִּי לָּךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה. **א** יט וְהָיָה כִּהֲפַנְתּוּ שְׁכֻמוֹ לְלַכְתָּ מֵעַם שְׁמוּאֵל
וַיִּהְפֹּךְ-לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֲרַי וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא.
א יי וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגִּבְעָתָה וְהִנֵּה חֶבֶל-נְבָאִים לִקְרָאתוֹ וַתְּצַלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים
וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם. **א** ייא וַיְהִי כָּל-יּוֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל שְׁלֹשָׁם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם-נְבָאִים
נָבִיא: וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מֵה-זֶה הָיָה לָבֶן-קִישֵׁהֶגֶם שְׂאוֹל בְּנֵבִיאִים.
א ייב וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיהֶם עַל-כֵּן הָיְתָה לְמִשְׁלַח הַגָּם שְׂאוֹל
בְּנֵבִיאִים. **א** ייג וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת וַיָּבֹא הַבְּמָה. **א** ייד וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל אֵלָיו
וְאֶל-נַעֲרוֹ אֵן הִלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת-הָאֲתָנוֹת וְנִרְאָה כִּי-אֵין וַנְּבֹא
אֶל-שְׁמוּאֵל. **א** יטו וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל: הַגִּידָה-נָא לִי מֵה-אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל.
א יטז וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-דָּוִד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֶת-דָּבָר
הַמְּלוּכָה לֹא-הִגִּיד לּוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל.
א ייז וַיִּצַּעַק שְׁמוּאֵל אֶת-הָעָם אֶל-יְהוָה הַמְצַפָּה. **א** ייח וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הַעֲלִיתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאַצִּיל אֶתְכֶם
מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל-הַמַּמְלָכוֹת הַלְחָצִים אֶתְכֶם. **א** ייט וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם
אֶת-אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל-רְעוּתֵיכֶם וְצָרְתִיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ
כִּי-מֶלֶךְ תִּשָּׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לְפָנַי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאֵלֹפֵיכֶם. **א** יכ
וַיִּקְרַב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכָד שִׁבְט בְּנִימֵן. **א** יכא וַיִּקְרַב
אֶת-שִׁבְט בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַתִּלְכָד מִשְׁפַּחַת הַמִּטְרִי וַיִּלְכָד שְׂאוֹל בֶּן-קִישׁ
וַיִּבְקֶשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא. **א** יכב וַיִּשְׂאֲלוּ-עוֹד בֵּיהוָה הֲבֵא עוֹד הֵלֶם אִישׁ וַיֹּאמֶר
יְהוָה הִנֵּה-הוּא נִחְבָּא אֶל-הַכִּלָּים. **א** יכג וַיִּרְצוּ וַיִּקְחָהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הָעָם

וַיִּגְבֹּה מְכַל-הָעַם מִשְׁכֵּמוֹ וּמַעֲלָה. **א יכז** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעַם הַרְאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר-בוּ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְכָל-הָעַם וַיִּרְעוּ כָל-הָעַם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ.
א יכח וַיַּדְבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעַם אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת-כָּל-הָעַם אִישׁ לְבֵיתוֹ. **א יכז** וְגַם-שְׂאוּלֵהֶלֶךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיֵּלְכוּ עִמּוֹהֶחֱיִל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם. **א יכז** וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ מֵה-יִשְׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזְאוּ וְלֹא-הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כַמְחָרִישׁ.

א יאא וַיַּעַל נָחֵשׁ הָעֲמוּנִי וַיַּחֵן עַל-יְבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָל-אֲנָשֵׁי יְבִישׁ אֶל-נָחֵשׁ כָּרַת-לָנוּ בְרִית וְנַעֲבֹדָךְ. **א יאב** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נָחֵשׁ הָעֲמוּנִי בְזֹאת אֶכְרֹת לָכֶם בְּנִקּוֹר לָכֶם כָּל-עֵין יָמִין וְשִׁמְתִּיהָ חֲרָפָה עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א יאג** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זְקַנִּי יְבִישׁ הֲרָף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלַחָה מַלְאָכִים בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם-אֵין מוֹשִׁיעַ אֶתְנוּ וַיִּצְאָנוּ אֵלֶיךָ. **א יאד** וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים גִּבְעַת שְׂאוּל וַיַּדְבֵּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי הָעַם וַיִּשְׂאוּ כָל-הָעַם אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ. **א יאה** וְהִנֵּה שְׂאוּל בָּא אַחֲרֵי הַבְּקָר מִן-הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מֵה-לָּעַם כִּי יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ-לוֹאֶת-דְּבָרֵי אֲנָשֵׁי יְבִישׁ. **א יאו** וַתִּצְלַח רוּחַ-אֱלֹהִים עַל-שְׂאוּל בִּשְׁמֵעוֹ (כְּשִׁמְעוֹ)

אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲר אָפוּ מְאֹד. **א יאז** וַיִּקַּח צָמֶד בָּקָר וַיִּנְתַּחֲהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמַּלְאָכִים לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹצֵא אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבַקְרוֹ וַיִּפֹּל פָּחַד-יְהוָה עַל-הָעַם וַיִּצְאוּ כָאִישׁ אֶחָד. **א יאח** וַיִּפְקְדֵם בְּבִזָּק וַיְהִיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף.
א יאט וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יְבִישׁ גִּלְעָד מְחַר תִּהְיֶה-לָכֶם תְּשׁוּעָה בַחֵם (כְּחֹם) הַשְּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּגִּידוּ לְאֲנָשֵׁי יְבִישׁוֹשְׁמָחוּ. **א יאי** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי יְבִישׁ מְחַר נִצָּא אֲלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ כְּכָל-הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם.

א יאיא וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיִּשָּׂם שְׂאוּל אֶת-הָעַם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְתוֹךְ-הַמְּחֻנָּה בְּאִשְׁמֹרֶת הַבֶּקָר וַיִּכּוּ אֶת-עַמּוּן עַד-חֹם הַיּוֹם וַיְהִי הַנִּשְׂאָרִים וַיִּפְצוּ וְלֹא נִשְׂאָרוּ-בָם שְׁנַיִם יָחַד. **א יאיב** וַיֹּאמֶר הָעַם אֶל-שְׁמוּאֵל מִי הָאִמֵּר שְׂאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ: תָּנוּ הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֶם. **א יאיג** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לֹא-יוֹמֶת אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה: כִּי הַיּוֹם עָשָׂה-יְהוָה תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל. **א יאיז** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעַם לָכוּ וְנִלְכָּה הַגִּלְגָּל וְנִחַדֵּשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה. **א יאטו** וַיֵּלְכוּ כָל-הָעַם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת-שְׂאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ-שָׁם זָבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שְׂאוּל וְכָל-אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד-מְאֹד.

א יבא ויאמר שמואל אל-אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר-אמרתם לי ואמליך עליכם מלך. **א יבב** ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד-היום הזה. **א יבג** הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את-שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי רצותי ומיד-מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם. **א יבד** ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד-איש מאומה. **א יבה** ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזהכי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד.

א יבו ויאמר שמואל אל-העם: יהוה אשר עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם מארץ מצרים. **א יבז** ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה: את כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם. **א יבח** כאשר-בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל-יהוה וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויציאו את-אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה. **א יבט** וישכחו את-יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר-צבא חצור וביד-פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם. **א יבי** ויזעקו אל-יהוה ויאמר (ויאמרו) חטאנו כי עזבנו את-יהוה ונעבד את-הבעלים ואת-העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך. **א יביא** וישלח יהוה את-ירבעל ואת-בדן ואת-יפתח ואת-שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח. **א יביב** ותראו כי-נחש מלך בני-עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי-מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם. **א יביג** ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך. **א יביד** אם-תיראו את-יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את-פי יהוה והיתם גם-אתם וגם-המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם. **א יבטו** ואם-לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את-פי יהוה והיתם יד-יהוה בכם ובאבותיכם. **א יבטז** גם-עתה התיצבו וראו את-הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם. **א יביז** הלוא קציר-חטים היום אקרא אל-יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי-רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך.

א יביח ויקרא שמואל אל-יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמואל. **א יביט** ויאמרו כל-העם אל-שמואל התפלל בעד-עבדיך אל-יהוה אלהיך ואל-נמות: כי-יספנו על-כל-חטאתינו רעה לשאל לנו מלך. **א יבכ** ויאמר שמואל אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם

את כל-הָרָעָה הַזֹּאת אֲדָ אֶל-תַּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַּדְתֶּם אֶת-יְהוָה
בְּכָל-לְבַבְכֶם. **א יבכא** וְלֹא תַסּוּרוּ: כִּי אַחֲרֵי הַתְּהוּ אֲשֶׁר לֹא-יִוְעִילוּ וְלֹא
יִצְלוּכִי-תְהוּ הִמָּה. **א יבכב** כִּי לֹא-יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת-עַמּוֹבְעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: כִּי
הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לָעַם. **א יבכג** גַּם אֲנֹכִי חָלִילָה לִי מִחֲטָא
לִיהוָה מִחֲדָל לְהַתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישָׁרָה. **א יבכד**
אֲדָ יִרְאוּ אֶת-יְהוָה וְעַבַּדְתֶּם אֹתוֹ בְּאַמְתַּבְּכָל-לְבַבְכֶם: כִּי רְאוּ אֶת אֲשֶׁר-הַגִּדַל
עִמָּכֶם. **א יבכה** וְאִם-הִרַע תִּרְעוּגֶם-אֲתֶם גַּם-מִלְכְּכֶם תִּסְפוּ.
א יגא בֶּן-שָׁנָה שָׂאוּל שָׂאוּל בְּמִלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלַךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **א יגב** וַיִּבְחַר-לוֹ
שָׂאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִיו עִם-שָׂאוּל אֲלָפִים בְּמִכְמָשׁ וַיְבַהֵר בֵּית-אֵל
וְאֶלְף הָיוּ עִם-יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בְּנֵימִין וַיִּתֵּר הָעַם שֶׁלַח אִישׁ לְאֶהֱלֹיו. **א יגג** וַיָּדָ
יוֹנָתָן אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וְשָׂאוּל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר
בְּכָל-הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים. **א יגד** וְכָל-יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שָׂאוּל
אֶת-נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם-נִבְאָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעַם אַחֲרֵי שָׂאוּל
הַגִּלְגָּל. **א יגה** וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ לְהִלָּחֵם עִם-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלְף רֹכֵב וּשְׁשֶׁת
אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעַם כַּחֹל אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת-הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמָשׁ קִדְמַת
בֵּית אֶזְנָה. **א יגו** וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִי צָר-לוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעַם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעַם
בְּמַעְרוֹת וּבְחַוְחִים וּבְסַלְעִים וּבְצַרְחִים וּבְבִרְזוֹת. **א יגז** וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן
אָרֶץ גָּד וְגִלְעָד וְשָׂאוּל עוֹדְנָו בְּגִלְגָּל וְכָל-הָעַם חָרְדוּ אַחֲרָיו. **א יגח** וַיִּיחַל (וַיִּוָּחַל)
שִׁבְעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוֹאֵל וְלֹא-בָא שְׁמוֹאֵל הַגִּלְגָּל וַיִּפֹּץ הָעַם מֵעֲלוֹ.
א יגט וַיֹּאמֶר שָׂאוּל הִגִּשׁוּ אֵלַי הָעֵלָה וְהַשְׁלֵמִים וַיַּעַל הָעֵלָה. **א יגי** וַיְהִי כִכְלֹתוֹ
לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׁמוֹאֵל בָּא וַיֵּצֵא שָׂאוּל לִקְרֹאתוֹ לְבָרְכוֹ. **א יגיא** וַיֹּאמֶר
שְׁמוֹאֵל מָה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׂאוּל כִּי-רָאִיתִי כִי-נִפֹץ הָעַם מֵעֲלִי וְאַתָּה לֹא-בָאתָ
לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ מִכְמָשׁ. **א יגיב** וַאֲמַר עֲתָה יִרְדּוּ פְּלִשְׁתִּים
אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא חֲלִיתִי וְאַתָּה אֶפֶק וְאַעֲלֶה הָעֵלָה.
א יגיד וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֶל-שָׂאוּל נִסְכַּלְתָּ: לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עֲתָה הִכִּין יְהוָה אֶת-מַמְלַכְתְּךָ אֶל-יִשְׂרָאֵל עַד-עוֹלָם. **א יגיז** וְעֲתָה
מַמְלַכְתְּךָ לֹא-תִקּוּם: בְּקֶשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כָּלִבָּבוֹ וַיִּצְוּהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל-עַמּוֹכִי
לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר-צִוָּךְ יְהוָה.

א יגטו וַיִּקָּם שְׁמוֹאֵל וַיַּעַל מִן-הַגִּלְגָּל לְגִבְעַת בְּנֵימִין וַיִּפְקֹד שָׂאוּל אֶת-הָעַם
הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ. **א יגטז** וְשָׂאוּל וַיִּוָּחַד בְּנוֹ וְהָעַם הַנִּמְצָא עִמָּם
יֹשְׁבִים בְּגִבְעָה בְּנֵימִין וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּמִכְמָשׁ. **א יגיא** וַיֵּצֵא הַמֶּשְׁחִית מִמַּחֲנֶה

פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים: הָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה אֶל-דָּרֶךְ עֶפְרָה אֶל-אֶרֶץ שׁוּעַל.
א יגיח וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דָּרֶךְ בֵּית חָרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דָּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף
 עַל-גֵּי הַצְּבָעִים הַמְדַבְּרָה.

א יגיט וְחָרַשׁ לֹא יִמָּצָא בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: כִּי-אָמַר (אָמְרוּ) פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ
 הָעִבְרִים חָרָב אוֹ חֲנִית. **א יג**כ וַיֵּרְדּוּ כָל-יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לְלָטוֹשׁ אִישׁ
 אֶת-מַחְרָשְׁתּוֹ וְאֶת-אֶתוֹ וְאֶת-קַרְדָּמוֹ וְאֶת מַחְרָשְׁתּוֹ. **א יג**כא וְהִיתָה הַפְּצִירָה
 פִּים לַמַּחְרָשֶׁת וְלֵאמֹתִים וְלִשְׁלֹשׁ קַלְשׁוֹן וְלִהְקַרְדָּמִים וְלִהְצִיב הַדָּרְבָן. **א יג**כב
 וְהִיא בָּיִם מְלַחֶמֶת וְלֹא נִמְצָא חָרָב וְחֲנִית בְּיַד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-שְׂאוּל
 וְאֶת-יוֹנָתָן וְתַמָּצָא לְשְׂאוּל וְלִיוֹנָתָן בְּנוֹ. **א יג**כג וַיֵּצֵא מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֶל-מַעְבַּר
 מִכְמֶשׁ.

א ידא וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל אֶל-הַנַּעַר נִשְׂא כְּלָיו לָכֶה וְנִעְבְּרָה
 אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מַעְבַּר הַלְזוֹ וְלֹאֲבִיו לֹא הִגִּיד. **א יד**ב וְשְׂאוּל יוֹשֵׁב
 בְּקֶצֶה הַגְּבֻעָה תַּחַת הַרמוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כָּשַׁשׁ מְאוֹת אִישׁ.
א ידג וְאַחִיָּה בֶן-אַחֲטוֹב אַחִי אֵיכָבוֹד בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי כֹהֵן יְהוָה בְּשִׁלּוֹנַשׁ
 אֶפְוֹד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי הֵלֵךְ יוֹנָתָן. **א יד**ד וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן
 לַעֲבֹר עַל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים שֵׁן-הַסֶּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשֵׁן-הַסֶּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשֵׁם
 הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד סִנְהָ. **א יד**ה הַשֵּׁן הָאֶחָד מְצוּק מְצַפּוֹן מוֹל מִכְמֶשׁ
 וְהָאֶחָד מְנַגֵּב מוֹל גֹּבַע.

א ידו וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-הַנַּעַר נִשְׂא כְּלָיו לָכֶה וְנִעְבְּרָה אֶל-מִצֵּב הָעֲרֵלִים
 הָאֵלֶּהאוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ: כִּי אֵין לִיהוָה מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעַט.
א ידז וַיֹּאמֶר לוֹ נִשְׂא כְּלָיו עֲשֵׂה כָל-אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ נֹטָה לְךָ הַנְּנִי עִמָּךְ כִּלְבָבְךָ.
א ידח וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן הִנֵּה אֲנִיחֶנּוּ עִבְרִים אֶל-הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם. **א יד**ט
 אִם-כֹּה יֹאמְרוּ אֲלֵינוּ דָּמוֹ עַד-הִגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם וְעָמְדֵנוּ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם.
א ידי וְאִם-כֹּה יֹאמְרוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ כִּי-נִתְּנָם יְהוָה בְּיַדנוּ: וְזֶה-לָנוּ הָאוֹת.
א ידיא וַיִּגְלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה עִבְרִים יֹצְאִים
 מִן-הַחָרִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ-שָׁם. **א יד**יב וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת-יוֹנָתָן
 וְאֶת-נִשְׂא כְּלָיו וַיֹּאמְרוּ עָלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דָּבָר

וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל-נִשְׂא כְּלָיו עֲלֶה אַחֲרֵיכֶם-נִתְּנָם יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל. **א יד**יג וַיַּעַל
 יוֹנָתָן עַל-גִּדּוֹ וְעַל-רִגְלָיו וְנִשְׂא כְּלָיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן וְנִשְׂא כְּלָיו מִמוֹתָת
 אַחֲרָיו. **א יד**יד וַתְּהִי הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנִשְׂא כְּלִיכֶעֱשָׂרִים

איש: כְּבַחְצֵי מַעֲנֵה צֶמֶד שְׂדֵה. **א ידטו** וַתְּהִי תַרְדֵּה בַמַּחֲנֶה בַשְּׂדֵה וּבְכָל-הָעַם הַמֵּצֵב וְהַמְשַׁחִית חֲרָדוֹ גַם-הִמָּה וַתִּרְגַּז הָאָרֶץ וַתְּהִי לַחֲרָדַת אֱלֹהִים. **א ידטז** וַיֵּרְאוּ הַצִּפִּים לְשֹׂאֵל בְּגִבְעַת בְּנִימֹן וְהִנֵּה הַהֶמוֹן נִמּוֹג וַיִּלְךְ וְהִלֵּם. **א ידטז** וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל לָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ פִּקְדוּ-נָא וּרְאוּ מִי הֵלֵךְ מֵעַמָּנוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנִשָּׂא כָלִיו. **א ידח** וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל לְאַחֲיָה הַגִּישָׁה אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: כִּי-הִיָּה אַרְוֹן הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **א ידיט** וַיְהִי עַד דָּבָר שֹׂאֵל אֶל-הַכֹּהֵן וְהַהֶמוֹן אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וְרַב

וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל אֶל-הַכֹּהֵן אֶסּוֹף יָדָךְ. **א ידכ** וַיִּזְעַק שֹׂאֵל וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד-הַמְּלַחְמָה וְהִנֵּה הִיָּתָה חָרַב אִישׁ בְּרַעְיוֹמָהוּמָה גְדוֹלָה מְאֹד. **א ידכא** וְהַעֲבָרִים הָיוּ לְפְלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בַּמַּחֲנֶה סָבִיב וְגַם-הִמָּה לַהֲיוֹת עִם-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם-שֹׂאֵל וַיּוֹנָתָן. **א ידכב** וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר-אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי-נָסוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּדְבְּקוּ גַם-הִמָּה אַחֲרֵיהֶם בַּמְּלַחְמָה. **א ידכג** וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל וְהַמְּלַחְמָה עָבְרָה אֶת-בַּיִת אֲוֹן. **א ידכד** וַאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאֲלֵ שֹׂאֵל אֶת-הָעַם לֵאמֹר אַרְוֹן הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם עַד-הָעֶרֶב וְנִקְמָתִי מֵאִיבֵי וְלֹא-טַעַם כָּל-הָעַם לֶחֶם.

א ידכה וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ בַיַּעַר וַיְהִי דָבַשׁ עַל-פְּנֵי הַשְּׂדֵה. **א ידכו** וַיָּבֹאוּ הָעַם אֶל-הַיַּעַר וְהִנֵּה הֵלֵךְ דָּבַשׁ וְאֵין-מִשִּׁיג יָדוֹ אֶל-פִּיו כִּי-יֵרָא הָעַם אֶת-הַשְּׁבָעָה. **א ידכז** וַיּוֹנָתָן לֹא-שָׁמַע בְּהַשְּׁבִיעַ אָבִיו אֶת-הָעַם וַיִּשְׁלַח אֶת-קָצֵה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בַּיַּעַר הַדָּבַשׁ וַיִּשֶׁב יָדוֹ אֶל-פִּיו וַתֵּרָאנָה (וַתֵּאָרְנָה) עֵינָיו. **א ידכח** וַיַּעַן אִישׁ מִהָעַם וַיֹּאמֶר הַשְּׁבַע הַשְּׁבִיעַ אָבִיךָ אֶת-הָעַם לֵאמֹר אַרְוֹן הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם הַיּוֹם וַיַּעַף הָעַם. **א ידכט** וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן עֲכָר אָבִי אֶת-הָאָרֶץ: רְאוּ-נָא כִּי-אֲרוּ עֵינֵיכִי טַעַמְתִּי מֵעַט דָּבַשׁ הַזֶּה. **א ידל** אָף כִּי לֹא אֶכֵּל אֶכֵּל הַיּוֹם הָעַם מִשְׁלַל אִיבָיו אֲשֶׁר מֵצָא: כִּי עָתָה לֹא-רַבְתָּה מִכָּה בְּפְלִשְׁתִּים. **א ידלא** וַיָּכּוּ בַיּוֹם הַהוּא בְּפְלִשְׁתִּים מִמִּכְמָשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף הָעַם מְאֹד. **א ידלב** וַיַּעַשׂ (וַיַּעַט) הָעַם אֶל-שֵׁלֶל (הַשְּׁלָל) וַיִּקְחוּ צֶאֱן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר וַיִּשְׁחֲטוּ-אֶרְצָה וַיֹּאכֵל הָעַם עַל-הַדָּם. **א ידלג** וַיִּגִּידוּ לְשֹׂאֵל לֵאמֹר הִנֵּה הָעַם חֹטְאִים לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל-הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגִדְתֶם גְּלוּ-אֵלַי הַיּוֹם אָבֹן גְּדוֹלָה. **א ידלד** וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל פְּצוּ בָעַם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שְׂיָהוּ וַיִּשְׁחָטְתֶם בָּזָה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא-תַחְטְאוּ לַיהוָה לֶאֱכֹל אֶל-הַדָּם וַיִּגְשׁוּ כָל-הָעַם

איש שורו בידו הלילה וישחטו-שם. **א ידלה** ויבן שאול מזבֵּחַ ליהוה אתו החל לבנות מזבֵּחַ ליהוה.

א ידלו ויאמר שאול נרדה אחרי פִּלְשֵׁתִים לִלְחָם ונבֹּזָה בָּהֶם עַד-אור הבקר ולא-נשאַר בָּהֶם איש ויאמרו כָּל-הטוב בעיניך עֲשֵׂה ויאמר הכהן נקרבָה הַלֵּם אֶל-הָאֱלֹהִים. **א ידלו** וישאל שאול באלהים הארד אחרי פִּלְשֵׁתִים הַתִּתְנִם בִּיד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא. **א ידלח** ויאמר שאולגִּשׁוּ הַלֵּם כָּל פְּנוֹת הָעָם וְדַעוּ וּרְאוּבָמָה הִיִּתָּה הַחֲטָאת הַזֹּאת הַיּוֹם. **א ידלט** כי חי-יהוה המושיע את-יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-יִשְׁנֹנוּ בַּיּוֹנָתָן בְּנֵי כִי מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל-הָעָם. **א ידמ** ויאמר אל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תַּהְיוּ לְעֵבֶר אַחַד וְאֲנִי וַיּוֹנָתָן בְּנֵי נַהֲיָה לְעֵבֶר אַחַד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל-שָׂאוֹל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה.

א ידמא ויאמר שאול אל-יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבָה תָּמִים וַיִּלְכַּד יוֹנָתָן וְשָׂאוֹל וְהָעָם יִצְאוּ. **א ידמב** ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן. **א ידמג** ויאמר שאול אל-יונתן הגידה לי מה עשיתך ויגד-לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר-בידי מעט דבשהנני אמות.

א ידמד ויאמר שאול כה-יעשה אלהים וכה יוסף: כי-מות תמות יונתן. **א ידמה** ויאמר הָעָם אֶל-שָׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל לְחַלִּילָהּ חַי-יְהוָה אִם-יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֵאשׁוֹ אַרְצָה כִּי-עַם-אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת-יוֹנָתָן וְלֹא-מָת.

א ידמו ויעל שאול מאחרי פִּלְשֵׁתִים וּפְלִשְׁתִּים הָלְכוּ לְמִקּוֹמָם. **א ידמז** ושאול לכד המלוכה על-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחֶם סָבִיב בְּכָל-אֵיבָיו בְּמוֹאָב וּבְבִנְיָ-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבַמִּלְכֵי צוּבָה וּבַפְּלִשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר-יִפְנֶה יִרְשִׁיעַ. **א ידמח** ויעש חיל ויך את-עמלק ויצל את-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שִׁסְהוּ.

א ידמט ויהיו בני שאול יונתן וישׁוי ומלכישוע ושם שתי בנותיושם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל. **א ידנ** ושם אשת שאול אחינעם בת-אחיקמעץ ושם שר-צבאו אבינר בן-נר דוד שאול. **א ידנא** וקיש אבי-שאול ונר אבי-אבינר בן-אביאל.

א ידנב ותהי המלחמה חזקה על-פִּלְשֵׁתִים כֹּל יְמֵי שָׂאוֹל וְרָאָה שָׂאוֹל כָּל-איש גבור וכל-בן-חיל ויאספיהו אליו.

א טוא ויאמר שמואל אל-שאול אתי שלח יהוה למִשְׁחָךְ לְמַלְכָּךְ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַרֵי יְהוָה.

א טוב כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה עמלק לישראל אשר-שם לו בדרך בעלתו ממצרים. **א טוב** עתה לך והכיתה את-עמלק והחרמתם את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד-אשה מעלל ועד-יונק משור ועד-שה מגמל ועד-חמור.

א טוב וישמע שאול את-העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש יהודה. **א טוב** ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב בנחל. **א טוב** ויאמר שאול אל-הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן-אספד עמו ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל בעלותם ממצרים ויטר קיני מתוך עמלק. **א טוב** ויך שאול את-עמלק מחוילה בואף שור אשר על-פני מצרים. **א טוב** ויתפש את-אגג מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב. **א טוב** ויחמל שאול והעם על-אגג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הפרים ועל-כל-הטוב ולא אבו החריםם וכל-המלאכה נמבזה ונמס אתה החריםו. **א טוב** ויהי דבר-יהוה אל-שמואל לאמר. **א טוב** נחמתי כי-המלכתי את-שאול למלך-כי-שב מאחרי ואת-דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל-יהוה כל-הלילה. **א טוב** וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא-שאול הפרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל. **א טוב** ויבא שמואל אל-שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהוה. **א טוב** ויאמר שמואל ומה קול-הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע. **א טוב** ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היותר החרמנו. **א טוב** ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו (ויאמר) לו דבר.

א טוב ויאמר שמואל הלוא אם-קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על-ישראל. **א טוב** וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם. **א טוב** ולמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אל-השכל ותעש הרע בעיני יהוה. **א טוב** ויאמר שאול אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר-שלחני יהוה ואביא את-אגג מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי. **א טוב** ויקח העם מהשכל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל.

א טוכב ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה: הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים. **א טוכג** כי חטאת-קסם מרי ואון ותרפים הפצר: יען מאסת את-דבר יהוה וימאסד ממלך.
א טוכד ויאמר שאול אל-שמואל חטאתי כי-עברתי את-פי-יהוה ואת-דבריך: כי יראתי את-העם ואשמע בקולם. **א טוכה** ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה. **א טוכו** ויאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך: כי מאסתה את-דבר יהוה וימאסד יהוה מהיות מלך על-ישראל.
א טוכז ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף-מעילו ויקרע.
א טוכח ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממך.
א טוכט וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם: כי לא אדם הוא להנחם. **א טול** ויאמר חטאתיעתה כבדני נא נגד זקני-עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחוייתי ליהוה אלהיך. **א טולא** וישב שמואל אחרי שאול וישתחוו שאול ליהוה.
א טולב ויאמר שמואל הגישו אלי את-אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר-המות.
א טולג ויאמר שמואלכפאשר שפלה נשים חרבה בן-תשכל מנשים אמה וישסף שמואל את-אגג לפני יהוה בגלגל.
א טולד וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל-ביתו גבעת שאול. **א טולה** ולא-יסף שמואל לראות את-שאול עד-יום מותו כי-התאבל שמואל אל-שאול ויהוה נחם כי-המליך את-שאול על-ישראל.
א טוזא ויאמר יהוה אל-שמואל עד-מותי אתה מתאבל אל-שאול ואני מאסתיו ממלך על-ישראל מלא קרנד שמן ולך אשלחך אל-ישי בית-הלחמיכי-ראיתי בבניו לי מלך. **א טזב** ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח ביך ואמרת לזבח ליהוה באתי. **א טזג** וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך. **א טזד** ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך. **א טזה** ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם לזבח. **א טזז** ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד יהוה משירחו.
א טזז ויאמר יהוה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-גבה קומתוכי מאסתיהו: כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה

ללֵבב. **א טזח** וַיִּקְרָא יִשְׂרָאֵל אֶל-אַבְיָנָדָב וַיַּעֲבֵרְהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם-בָּזָה
 לֹא-בָחַר יְהוָה. **א טזט** וַיַּעֲבֵר יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר גַּם-בָּזָה לֹא-בָחַר יְהוָה. **א טזי**
 וַיַּעֲבֵר יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשְׂרָאֵל בָּחַר יְהוָה
 בְּאַלְהָה. **א טזיא** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשְׂרָאֵל הֲתִמּוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שְׂאֵר הַקֶּטָן
 וְהִנֵּה רָעָה בְּצֹאן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשְׂרָאֵל שְׁלַח וְקַחְנוּ כִּי לֹא-נֹסֵב עַד-בָּאוּ פֹה.
א טזיב וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי עִם-יִפְהָ עֵינָיִם וְטוֹב רָאִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מִשְׁחָהוּ כִּי-זֶה הוּא. **א טזיג** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קָרוֹן הַשֶּׁמֶן
 וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ בְּקָרֵב אַחֲיוֹ וַתִּצְלַח רֹיחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעַלְהָ וַיִּקַּם
 שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרְמָתָה. **א טזיד** וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל וּבַעֲתָתוֹ רוּחַ-רָעָה
 מֵאֵת יְהוָה. **א טזטו** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי-שְׂאוּל אֵלָיו: הִנֵּה-נָא רוּחַ-אֱלֹהִים רָעָה
 מִבַּעֲתָדָךְ. **א טזטז** יֹאמֶר-נָא אֲדֹנָי עַבְדֶּיךָ לִפְנֵיךָ יִבְקָשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֶּגֶן בְּכַנּוֹר
 וְהִיָּה בְהִיּוֹת עָלֶיךָ רוּחַ-אֱלֹהִים רָעָה וְנִגְוֶן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ.
א טזיז וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-עַבְדָּיו: רְאוּ-נָא לִי אִישׁ מִיֵּטִיב לְנֶגֶן וְהִבִּיאֹתֶם אֵלָי.
א טזיח וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לְיִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְּחָמִי יָדַע נֶגֶן
 וְגִבּוֹר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנָבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאֵר וַיְהוּהָ עִמּוֹ. **א טזיט** וַיִּשְׁלַח
 שְׂאוּל מִלְאָכִים אֶל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר שְׁלַחְהוּ אֵלָי אֶת-דָּוִד בְּנֶךְ אֲשֶׁר בְּצֹאן. **א טזכ**
 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל חֲמוֹר לֶחֶם וְנָאֵד יַיִן וְגִדֵי עֲזִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ אֶל-שְׂאוּל.
א טזכא וַיָּבֵא דָוִד אֶל-שְׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיִּאָּהֲבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי-לוֹ נֶשֶׂא כָלִים.
א טזכב וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: יַעֲמַד-נָא דָוִד לִפְנֵי כִּי-מֵצָא חֹן בְּעֵינָי.
א טזכג וְהִיָּה בְהִיּוֹת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שְׂאוּל וְלָקַח דָּוִד אֶת-הַכַּנּוֹר וְנִגְוֶן בְּיָדוֹ
 וְרוּחַ לְשְׂאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה.

א יזא וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שֹׁכְהָ אֲשֶׁר לַיהוּדָה
 וַיַּחֲנוּ בֵּין-שׁוֹכְהָ וּבֵין-עֲזֹקָה בְּאֶפְסַי דְּמַיִם. **א יזב** וְשְׂאוּל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ
 וַיַּחֲנוּ בְּעַמְקֵי הָאֵלָה וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים. **א יזג** וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים
 אֶל-הַהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל-הַהָר מִזֶּה וְהִגִּיא בֵּינֵיהֶם. **א יזד** וַיֵּצֵא
 אִישׁ-הַבְּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שְׁמוֹ מִגַּת: גָּבְהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרָת. **א יזה**
 וְכוּבַע נַחֲשֵׁת עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׂרִיוֹן קִשְׁקָשִׁים הוּא לְבוּשׁוֹ וּמִשְׁקַל
 הַשָּׂרִיוֹן חֲמִשָּׁת-אֶלְפִים שְׁקָלִים נַחֲשֵׁת. **א יזו** וּמִצָּחַת נַחֲשֵׁת עַל-רַגְלָיו וְכִידוֹן
 נַחֲשֵׁת בֵּין כַּתְּפָיו. **א יזי** וְחֹץ (וְעֵץ) חֲנִיתוֹ כְּמִנּוֹר אֲרָגִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ
 שֵׁשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרֹזֶל וְנֶשֶׂא הַצֶּנֶה הַלֵּךְ לִפְנָיו. **א יזיא** וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא

אֶל-מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלַּחְמָה: הֲלוֹא אֲנֹכִי
הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוּלִבְרוּ-לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֶד אֵלַי. **א יזט** אִם-יִוָּכַל
לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהַכְּנִיזְהִינֵנוּ לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם-אֲנִי אוֹכֵל-לוֹ וְהַפִּיתִיוֹוְהִייתֶם לָנוּ
לַעֲבָדִים וְעַבַּדְתֶּם אֹתָנוּ. **א יזי** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חִרַפְתִּי אֶת-מַעֲרֹכֹת
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תָּנוּ-לִי אִישׁ וְנִלְחַמָּה יָחַד. **א יזיא** וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל
אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיַּחֲתוּ וַיִּירָאוּ מְאֹד.

א יזיב וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה וְשָׁמוּ יוֹשֵׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָּנִים
וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׂאוּל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים. **א יזיג** וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בָּנָי-יֹשֵׁי הַגְּדָלִים הִלְכוּ
אַחֲרֵי-שָׂאוּל לְמִלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הִלְכוּ בְּמִלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר
וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי שֵׁמָה. **א יזיד** וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדָלִים הִלְכוּ
אַחֲרֵי שָׂאוּל.

א יזטו וְדָוִד הִלָּךְ וְשָׁב מֵעַל שָׂאוּל לְרַעוּת אֶת-צֹאן אָבִיו בֵּית-לָחֵם. **א יזטז**
וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂפָס וְהָעֶרֶב וַיִּתְיַצֵּב אַרְבַּעִים יוֹם.

א יזיז וַיֹּאמֶר יוֹשֵׁי לְדָוִד בְּנוֹ קַח-נָא לְאַחִיךָ אֵיפֶת הַקְּלִיא הַזֶּה וְעֲשֶׂרָה לָחֵם הַזֶּה
וְהָרַץ הַמַּחֲנֶה לְאַחִיךָ. **א יזיח** וְאֵת עֲשֶׂרֶת חֲרָצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר-הָאֶלֶף
וְאֶת-אַחִיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת-עַרְבָתְךָ תִּקַּח. **א יזיט** וְשָׂאוּל וְהָמָּה וְכָל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם-פְּלִשְׁתִּים.

א יזכ וַיִּשְׁפָּס דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֵּשׁ אֶת-הַצֹּאן עַל-שִׁמְרֵי וַיִּשָּׂא וַיִּלָּךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יוֹשֵׁי
וַיָּבֵא הַמַּעֲגָלָה וְהַחִיִּל הַיָּצֵא אֶל-הַמַּעֲרָכָה וְהִרְעוּ בְּמִלְחָמָה. **א יזכא** וַתַּעֲרֹךְ
יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה לְקִרְאֵת מַעֲרָכָה. **א יזכב** וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת-הַכְּלִים
מֵעָלָיו עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכְּלִים וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשְׁאַל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם. **א יזכג**
וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּנִים עוֹלָה גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוּ מִגַּת מַמְעָרוֹת
(מִמַּעֲרֹכֹת) פְּלִשְׁתִּים וַיִּדְבֵּר בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד. **א יזכד** וְכָל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בָּרְאוּתָם אֶת-הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו וַיִּירָאוּ מְאֹד. **א יזכה** וַיֹּאמֶר אִישׁ
יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתֶם הָאִישׁ הַעֹלָה הַזֶּה כִּי לַחֲרֹף אֶת-יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִיָּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר-יִכְנוּ יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ עֲשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת-בֵּיתוֹ יִתֵּן-לוֹ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה
חֶפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל.

א יזכו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מֶה-יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכָּה
אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה כִּי
חֲרַף מַעֲרֹכֹת אֱלֹהִים חַיִּים. **א יזכז** וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם בְּדַבֵּר הַזֶּה לֵאמֹר: כֹּה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנוּ. **א יזכח** וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אַחִיו הַגְּדוֹל בְּדַבְּרוֹ אֶל-הָאֲנָשִׁים

וַיַּחַר-אַף אֱלֹהֵיָב בְּדוֹד וַיֹּאמֶר לָמָּה-זֶּה יִרְדֹּתָ וְעַל-מִי נִטְשֶׁתָּ מְעַט הַצֵּאן הַהֲנִיחָה בְּמִדְבָּרָאֲנִי יַדְעִתִּי אֶת-זִדְנֶךָ וְאֶת רַע לְבַבְךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמַּלְחָמָה יִרְדֹּתָ.
א יזכט וַיֹּאמֶר דָּוִד מָה עָשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דָּבַר הוּא. **א יזל** וַיֹּסֵב מֵאַצְלוֹ אֶל-מוֹל אַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדָבַר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ הָעַם דָּבַר כְּדָבַר הָרֵאשׁוֹן. **א יזלא** וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לַפְּנֵי-שָׂאוֹל וַיִּקְחָהוּ. **א יזלב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוֹל אֶל-יִפְל לִב-אָדָם עָלָיו עֲבֹדְךָ יִלְךָ וְנִלְחַם עִם-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה. **א יזלג** וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל-דָּוִד לֹא תוּכַל לָלֶכֶת אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ: כִּי-נֶעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְעָרָיו.

א יזלד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוֹל רַעָה הָיָה עֲבֹדְךָ לְאָבִיו בְּצֵאן וּבָא הָאָרִי וְאֶת-הַדּוֹב וְנָשָׂא שָׁה מִהַעֲדָר. **א יזלה** וַיִּצְאֲתִי אַחֲרָיו וְהִכְתִּיו וְהִצַּלְתִּי מִפְּיֹ וַיִּקָּם עָלָיו הַחַזְזֻקָתִי בְּזָקְנוֹ וְהִכְתִּיו וְהִמִּיתִיו. **א יזלו** גַּם אֶת-הָאָרִי גַם-הַדָּב הִכָּה עֲבֹדְךָ וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה כְּאֶחָד מֵהֵם כִּי חָרַף מַעֲרַכְתָּ אֱלֹהִים חַיִּים.
א יזלז וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצַּלְנִי מִיַּד הָאָרִי וּמִיַּד הַדָּב הוּא יִצִּילְנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל-דָּוִד לָךְ וְיִהְיוּהָ יְהִיָּה עִמָּךְ. **א יזלח** וַיִּלְבַּשׁ שָׂאוֹל אֶת-דָּוִד מִדָּיו וְנָתַן קוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל-רֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שָׂרִיֹן. **א יזלט** וַיַּחְגֵּר דָּוִד אֶת-חַרְבּוֹ מֵעַל לְמִדְּיו וַיִּפְּאֵל לָלֶכֶת כִּי לֹא-נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוֹל לֹא אוּכַל לָלֶכֶת בְּאַלְהָה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו. **א יזמ** וַיִּקַּח מִקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר-לוֹ חַמְשָׁה חֲלָקֵי-אַבְנִים מִן-הַנַּחַל וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלֵי הָרַעִים אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּבְלִקוּטוֹקְלָעוֹ בְּיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי. **א יזמא** וַיִּלְךָ הַפְּלִשְׁתִּי הַלָּךְ וַיִּקְרַב אֶל-דָּוִד וְהָאִישׁ נָשָׂא הַצֵּנָה לַפְּנָיו. **א יזמב** וַיִּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת-דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ: כִּי-הָיָה נֶעַר וְאֲדָמְנִי עִם-יָפָה מִרְאֶה. **א יזמג** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-דָּוִד הֲכֹלָב אָנֹכִי כִּי-אַתָּה בָּא-אֵלַי בְּמִקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת-דָּוִד בְּאַלְהָיו.
א יזמד וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-דָּוִד: לָכֵה אֱלֹהֵי־אַתָּנָה אֶת-בְּשָׂרְךָ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה.

א יזמה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחָרֵב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאָנֹכִי בָּא-אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֻכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ. **א יזמו** הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה בְּיָדֵי וְהִפִּיתָ וְהִסְרֹתִי אֶת-רֵאשֶׁךָ מֵעַלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶגֶר מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיִּת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל-הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל. **א יזמו** וַיִּדְעוּ כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה כִּי-לֹא בְּחָרֵב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה: כִּי לַיהוָה הַמַּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדוֹ.

א יזמח וְהָיָה כִּי-קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ וַיִּקְרַב לַקְּרֹאת דָּוִד וַיִּמְהַר דָּוִד וַיִּרְץ הַמַּעְרָכָה לַקְּרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי. **א יזמט** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-יָדוֹ אֶל-הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיִּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל-פְּנֵי אֶרֶץ. **א יזנ** וַיַּחֲזֵק דָּוִד מִן-הַפְּלִשְׁתִּי בַקֶּלַע וּבָאֶבֶן וַיִּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתְהוּ וַחֲרַב אֵין בְּיַד-דָּוִד. **א יזנא** וַיִּרְץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת-חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה וַיִּמָּתְתְּהוּ וַיִּכְרַת-בָּהּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי-מָת גִּבּוֹרִים וַיִּנְסוּ. **א יזנב** וַיִּקְמוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים עַד-בּוֹאֲדָה גִיא וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְּלִשְׁתִּים בְּדַרְדָּר שַׁעֲרִים וְעַד-גַּת וְעַד-עֶקְרוֹן. **א יזנג** וַיָּשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסוּ אֶת-מַחְנֵיהֶם. **א יזנד** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיָּבֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּלֹו שָׁם בְּאַהֲלוֹ.

א יזנה וְכִרְאוֹת שָׂאוֹל אֶת-דָּוִד יֵצֵא לַקְּרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל-אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בֶן-מִי-זֶה הַנֶּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חִי-נִפְשָׁךְ הַמֶּלֶךְ אִם-יִדְעֵתִי. **א יזנו** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: שְׂאֵל אֶתָּה בֶן-מִי-זֶה הָעֶלָם.

א יזנז וְכָשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיָּבֵאֵהוּ לִפְנֵי שָׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ. **א יזנח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׂאוֹל בֶּן-מִי אֶתָּה הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן-עֵבֶדְךָ יֹשֵׁי בֵּית הַלְּחָמִי. **א יזחא** וַיְהִי כְכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֶל-שָׂאוֹל וּנְפֹשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד וַיֵּאָהֲבוּ (וַיִּיאָהֲבֵהוּ) יְהוֹנָתָן כְּנִפְשׁוֹ. **א יזחב** וַיִּקְחָהוּ שָׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַנוּ לָשׁוּב בֵּית אָבִיו. **א יזחג** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאֶהֱבָתוֹ אֹתוֹ כְּנִפְשׁוֹ. **א יזחד** וַיִּתְּפֹשֵׁט יְהוֹנָתָן אֶת-הַמַּעֲיֵל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנָהוּ לְדָוִד וּמַדְּיוֹ וְעַד-חַרְבּוֹ וְעַד-קִשְׁתּוֹ וְעַד-חֶגְרוֹ. **א יזחה** וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ שָׂאוֹל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמָהוּ שָׂאוֹל עַל אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּיטֹב בְּעֵינָיו כָּל-הָעָם וְגַם בְּעֵינָי עֵבְדֵי שָׂאוֹל.

א יזחו וַיְהִי בְּבוֹאֵם בָּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹר (לְשִׁיר) וְהַמְּחֹלוֹת לַקְּרֹאת שָׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בַּתְּפִים בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים. **א יזחז** וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרוּ: הִכָּה שָׂאוֹל בְּאַלְפּוֹ וְדָוִד בְּרַבְבֹּתָיו. **א יזחח** וַיִּחַר לְשָׂאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנוּ לְדָוִד רַבְבוֹת וְלִי נָתַנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֵךְ הַמְּלוּכָה. **א יזחט** וַיְהִי שָׂאוֹל עוֹן (עוֹיוֹן) אֶת-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה.

א יזחי וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל-שָׂאוֹל וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹךְ-הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגֹן בְּיָדוֹ כַּיּוֹם הַהוּא וְהַחֲנִית בְּיַד-שָׂאוֹל. **א יזחיא** וַיִּטֹּל שָׂאוֹל אֶת-הַחֲנִית

וַיֹּאמֶר אָפֶה בְּדוֹד וּבִקְרִי וַיִּסָּב דָּוִד מִפְּנֵי פְעָמִים. **א יחיב** וַיֵּרָא שְׂאוּל מִלְּפָנָיו דָּוִד: כִּי-הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וַיִּמְעַם שְׂאוּל סָר. **א יחיג** וַיִּסְרְהוּ שְׂאוּל מֵעִמּוֹ וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ שֵׁר-אֶלָּף וַיִּצֵּא וַיָּבֵא לִפְנֵי הָעָם.

א יחיד וַיְהִי דָוִד לְכָל-דָּרָכָו מִשְׁפִּיל וַיְהוּה עִמּוֹ. **א יחטו** וַיֵּרָא שְׂאוּל אֲשֶׁר-הוּא מִשְׁפִּיל מָאֵד וַיָּגֵר מִפְּנֵיו. **א יחטז** וְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָהַב אֶת-דָּוִד: כִּי-הוּא יוֹצֵא וּבָא לִפְנֵיהֶם.

א יחיו וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד הֲנִה בְּתִי הַגְּדוֹלָה מְרַב אֶתָּה אֶתָּן-לָךְ לְאִשָּׁהאֶךְ הָיָה-לִּי לְבָן-חֵיל וְהַלְחַם מִלְחָמוֹת יְהוָה וְשְׂאוּל אָמַר אֶל-תְּהִי יָדִי בּוֹ וְתִהְיֶ-בּוֹ יָד-פְּלִשְׁתִּים.

א יחיח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שְׂאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵלכִי-אֶהְיֶה חֶתָּן לְמֶלֶךְ. **א יחיט** וַיְהִי בְעֵת תַּת אֶת-מְרַב בֵּת-שְׂאוּללְדָוִד וְהָיָה נִתְּנָה לְעֶדְרִיאֵל הַמְּחַלְתִּי לְאִשָּׁה. **א יחכ** וַתֵּאָהֵב מִיכָל בֵּת-שְׂאוּל אֶת-דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוּל וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו. **א יחכא** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶתְנַנֶּה לוֹ וְתִהְיֶ-לוֹ לְמוֹקֵשׁ וְתִהְיֶ-בּוֹ יָד-פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד בְּשִׁתִּים תִּתְּחַתָּן בִּי הַיּוֹם. **א יחכב** וַיִּצּוּ שְׂאוּל אֶת-עֶבְדּוֹ דָּבָרוֹ אֶל-דָּוִד בְּלֹט לֵאמֹר הֲנִה חֲפָץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ וְכָל-עֶבְדָּיו אֶהְבִּיד וְעַתָּה הִתְחַתָּן בְּמֶלֶךְ. **א יחכג** וַיִּדְבְּרוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנִּקְלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתָּן בְּמֶלֶךְ וְאָנֹכִי אִישׁ-רָשׁ וְנִקְלָה. **א יחכד** וַיִּגְדּוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל לוֹלֵאמֹר: כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דָּבַר דָּוִד. **א יחכה** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה-תֹאמְרוּ לְדָוִד אִין-חֲפָץ לְמֶלֶךְ בְּמֹהָר כִּי בְּמֹאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם בְּאִיבֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׂאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת-דָּוִד בְּיָד-פְּלִשְׁתִּים. **א יחכו** וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְחַתָּן בְּמֶלֶךְ וְלֹא מְלֹאוֹ הִימִים. **א יחכז** וַיִּקָּם דָּוִד וַיִּלָּךְ הוּא וְאֲנָשָׁיו וַיֵּךְ בְּפְלִשְׁתִּים מֵאֲתִים אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת-עָרְלֹתֵיהֶם וַיִּמְלְאוּם לְמֶלֶךְ לְהִתְחַתָּן בְּמֶלֶךְ וַיִּתֵּן-לוֹ שְׂאוּל אֶת-מִיכָל בִּתּוֹ לְאִשָּׁה.

א יחכח וַיֵּרָא שְׂאוּל וַיִּדַע כִּי יְהוָה עִם-דָּוִד וּמִיכָל בֵּת-שְׂאוּל אֶהְבְּתָהוּ. **א יחכט** וַיֹּאסֹף שְׂאוּל לִרְא מִפְּנֵי דָוִדעוֹד וַיְהִי שְׂאוּל אִיב אֶת-דָּוִד כָּל-הַיָּמִים. **א יחל** וַיִּצְאוּ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי מִדֵּי צֹאתֶם שְׁכַל דָּוִד מִכָּל עֲבָדֵי שְׂאוּל וַיִּיקָר שְׁמוֹ מָאֵד.

א יטא וַיִּדְבַּר שְׂאוּל אֶל-יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל-כָּל-עֲבָדָיו לְהַמִּית אֶת-דָּוִד וַיְהוּנָתָן בֶּן-שְׂאוּל חֲפָץ בְּדָוִד מָאֵד. **א יטב** וַיִּגַּד יְהוּנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר מִבְּקֵשׁ שְׂאוּל אָבִי לְהַמִּיתָךְ וְעַתָּה הִשְׁמֵר-נָא בְּבִקְרִי וַיִּשְׁבַּת בַּסֶּתֶר וַנְּחַבְּאֵת. **א יטג** וַאֲנִי אֵצֵא

וְעַמְדָּתִי לִיד-אָבִי בְשֹׁדֵה אֲשֶׁר אֶתָּה שָׁם וְאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל-אָבִי וְרֵאִיתִי מָה וְהִגַּדְתִּי לְךָ.

א יטד וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדוֹד טוֹב אֶל-שָׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-יַחְטָא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְּדוֹד כִּי לֹא חָטָא לְךָ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב-לְךָ מְאֹד. **א יטה** וַיִּשָּׂם אֶת-נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ וַיָּדֹ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל-יִשְׂרָאֵל רְאִיתָ וַתִּשְׁמַח וְלָמָּה תַחְטָא בְּדָם נָקִי לְהַמִּית אֶת-דָּוִד חַנּוּם. **א יטו** וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שָׂאוּל חַי-יְהוָה אִם-יוֹמֶת. **א יטז** וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיִּגַּד-לוֹ יְהוֹנָתָן אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן אֶת-דָּוִד אֶל-שָׂאוּל וַיְהִי לְפָנָיו כְּאֶתְמוּל שְׁלֹשׁוֹם.

א יטח וַתּוֹסֵף הַמֶּלְחָמָה לְהִיּוֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלְחַם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיָּדֹ בָהֶם מְכָה גְדוֹלָה וַיִּנְסוּ מִפָּנָיו. **א יטט** וַתְּהִי רוּחַ יְהוָה רָעָה אֶל-שָׂאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ יֹשֵׁב וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְדָוִד מְנַגֵּן בַּיָּד. **א יטי** וַיִּבְקֹשׁ שָׂאוּל לְהַכּוֹת בַּחֲנִית בְּדָוִד וַיִּבְקֹר וַיִּפְטַר מִפָּנָיו שָׂאוּל וַיָּדֹ אֶת-הַחֲנִית בְּקִיר וְדָוִד נָס וַיִּמְלֹט בַּלַּיְלָה הַהוּא. **א יטיא** וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים אֶל-בֵּית דָּוִד לְשַׁמְרוֹ וְלְהַמִּיתוֹ בַּבֶּקֶר וַתִּגַּד לְדָוִד מִיֵּכֶל אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר אִם-אֵינְךָ מִמְּלֹט אֶת-נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה מִחַר אֶתָּה מוֹמֶת. **א יטיב** וַתִּרְדַּם מִיֵּכֶל אֶת-דָּוִד בְּעַד הַחֲלוֹן וַיִּלְךָ וַיִּבְרַח וַיִּמְלֹט. **א יטיג** וַתִּקַּח מִיֵּכֶל אֶת-הַתְּרָפִים וַתִּשָּׂם אֶל-הַמָּטָה וְאֶת כַּבִּיר הָעֵצִים שָׂמָּה מִרְאֲשֵׁתָיו וַתִּכַּסּ בַּבָּגָד.

א יטיז וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת-דָּוִד וַתֹּאמֶר חֲלָה הוּא. **א יטטו** וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל אֶת-הַמַּלְאָכִים לְרְאוֹת אֶת-דָּוִד לֵאמֹר: הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמָּטָה אֵלַי לְהַמָּתוֹ. **א יטטז** וַיָּבֵאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל-הַמָּטָה וַיִּכְבֵּר הָעֵצִים מִרְאֲשֵׁתָיו.

א יטיא וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-מִיֵּכֶל לָמָּה כָּכָה רַמִּיתָנִי וַתִּשְׁלַחֵי אֶת-אֵיבֵי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיֵּכֶל אֶל-שָׂאוּל הוּא-אָמַר אֵלַי שְׁלַחֵנִי לָמָּה אָמִיתָךְ. **א יטיב** וְדָוִד בָּרַח וַיִּמְלֹט וַיָּבֵא אֶל-שָׂמוּאֵל הַרְמָתָה וַיִּגַּד-לוֹ אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה-לוֹ שָׂאוּל וַיִּלְךָ הוּא וַשָּׂמוּאֵל וַיִּשְׁבוּ בְנוֹת (בְּנֵיּוֹת). **א יטיג** וַיִּגַּד לְשָׂאוּל לֵאמֹר: הִנֵּה דָוִד בְּנוֹת (בְּנֵיּוֹת) בָּרְמָה. **א יטכ** וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת-דָּוִד וַיֵּרָא אֶת-לְהַקֵּת הַנְּבִיאִים נְבָאִים וַשָּׂמוּאֵל עֹמֵד נֹצֵב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל-מַלְאָכֵי שָׂאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְּנָבְאוּ גַם-הֵמָּה. **א יטכא** וַיִּגְדּוּ לְשָׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרָיו וַיִּתְּנָבְאוּ גַם-הֵמָּה וַיִּסֹּף שָׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים שְׁלֹשִׁים וַיִּתְּנָבְאוּ גַם-הֵמָּה. **א יטכב** וַיִּלְךָ גַם-הוּא הַרְמָתָה וַיָּבֵא עַד-בוֹר הַגְּדוֹל אֲשֶׁר בְּשָׂכוֹ וַיִּשְׁאֵל וַיֹּאמֶר אֵיפָּה

שְׁמוּאֵל וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנוֹתַי (בְּנֵיֹת) בְּרָמָה. **א יטכג** וַיִּלְךְ שָׁם אֶל-נוֹת (נִיֹּת) בְּרָמָה וַתְּהִי עִלּוֹ גַם-הוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּלְךְ הַלֹּךְ וַיִּתְנַבֵּא עַד-בָּאוּ בְנוֹתַי (בְּנֵיֹת) בְּרָמָה. **א יטכד** וַיִּפְשֹׁט גַם-הוּא בְּגָדָיו וַיִּתְנַבֵּא גַם-הוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיִּפֹּל עָרֹם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה עַל-כֵּן יֹאמְרוּהֶגֶם שְׂאוּל בְּנָבִיאִם.

א כא וַיִּבְרַח דָּוִד מִנוֹת (מְנֵיֹת) בְּרָמָה וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר לִפְנֵי יְהוֹנָתָן מָה עָשִׂיתִי מָה-עֹנִי וּמָה-חֲטָאתִי לִפְנֵי אָבִיךָ כִּי מִבְּקֶשׁ אֶת-נַפְשִׁי. **א כב** וַיֹּאמֶר לוֹ חָלִילָה לֹא תִמּוֹתֶהנָה לוֹ-עֲשֵׂה (לֹא-יַעֲשֵׂה) אָבִי דָבָר גָּדוֹל אוֹ דָבָר קָטָן וְלֹא יִגְלֶה אֶת-אָזְנִי וּמִדְּוַע יִסְתִּיר אָבִי מִמֶּנִּי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אִין זֹאת. **א כג** וַיִּשָּׁבַע עוֹד דָּוִד וַיֹּאמֶר יָדַע יָדַע אָבִיךָ כִּי-מִצָּאתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אֶל-יָדַע זֹאת יְהוֹנָתָן פֶּן-יַעֲצֵב וְאוּלָם חִי-יְהוּהוּ וְחִי נַפְשְׁךָ כִּי כִפְשָׁע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֹת. **א כד** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד: מָה-תֹּאמַר נַפְשְׁךָ וְאַעֲשֵׂה-לָךְ.

א כה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן הִנֵּה-חֲדָשׁ מָחָר וְאַנְכִי יָשֵׁב-אֲשֵׁב עִם-הַמֶּלֶךְ לֶאֱכֹל וְשִׁלְחַתֵּנִי וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית. **א כו** אִם-פָּקֵד יִפְקֹדֶנִי אָבִיךָ: וְאִמְרַתְּ נִשְׂאֵל נִשְׂאֵל מִמֶּנִּי דָוִד לְרוּץ בֵּית-לָחֶם עִירוֹכִי זִבַח הַזָּמִים שָׁם לְכָל-הַמִּשְׁפָּחָה. **א כז** אִם-כֹּה יֹאמֶר טוֹב שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ וְאִם-חָרָה יַחֲרֶה לוֹדַע כִּי-כִלְתָּה הָרָעָה מֵעַמּוֹ. **א כח** וְעָשִׂיתָ חֶסֶד עַל-עַבְדְּךָ כִּי בְּבָרִית יְהוָה הִבַּאתְּ אֶת-עַבְדְּךָ עִמָּךְ וְאִם-יֵשׁ-בִּי עוֹן הַמִּיתֵנִי אֶתָּה וְעַד-אָבִיךָ לָמָּה-זֶה תִּבְיָאֲנִי. **א כט** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן חָלִילָה לָךְ: כִּי אִם-יָדַע אֲדַע כִּי-כִלְתָּה הָרָעָה מֵעַם אָבִי לְבוֹא עָלֶיךָ וְלֹא אֶתָּה אֲגִיד לָךְ.

א כ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן מִי יִגִּיד לִי אוֹ מָה-יַעֲנֶךָ אָבִיךָ קִשָּׁה. **א כא** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד לָכֵה וְנִצָּא הַשָּׂדֶה וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הַשָּׂדֶה. **א כב** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-אֶחָקֹר אֶת-אָבִי כָּעַת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית וְהִנֵּה-טוֹב אֶל-דָּוִד וְלֹא-אֶזְנֶךָ. **א כג** כֹּה-יַעֲשֵׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יִסִּיף כִּי-יֵיטֵב אֶל-אָבִי אֶת-הָרָעָה עָלֶיךָ וְגַלִּיתִי אֶת-אָזְנְךָ וְשִׁלְחַתִּיךָ וְהִלַּכְתָּ לְשָׁלוֹם וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אָבִי. **א כד** וְלֹא אִם-עוֹדֶנִי חִי וְלֹא-תַעֲשֵׂה עִמָּדִי חֶסֶד יְהוָה וְלֹא אָמוֹת. **א כטו** וְלֹא-תִכְרִית אֶת-חֶסֶדְךָ מֵעַם בֵּיתִי עַד-עוֹלָם וְלֹא בְהִכָּרַת יְהוָה אֶת-אִבִּי דָוִד אִישׁ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. **א כטז** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן עִם-בֵּית דָּוִד וּבִקֶּשׁ יְהוָה מִיַּד אִבִּי דָוִד. **א כז** וַיִּסֹּף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת-דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ: כִּי-אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אָהָבוֹ. **א כח** וַיֹּאמֶר-לוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֲדָשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפְקֹד מוֹשְׁבֶךָ. **א כט** וְשִׁלְשַׁת יָמֵיךָ מֵאֵד וּבָאתָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֵׂה וַיִּשְׁבַּת אֶצֶל

הַאָבוּ הָאֵזֶל. **א ככ** וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִים צָדָה אוֹרָה לְשִׁלַח-לִי לְמִטְרָה. **א ככא** וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנֶּעֶר לְךָ מִצָּא אֶת-הַחֲצִים: אִם-אָמַר אֲמַר לְנֶעֶר הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי-שְׁלוֹם לְךָ וְאִין דְּבִרְחֵי-יְהוָה. **א ככב** וְאִם-כֹּה אֲמַר לְעֵלְמִס הִנֵּה הַחֲצִים מִמֶּךָ וְהִלְאָה לְךָ כִּי שְׁלַחְךָ יְהוָה. **א ככג** וְהִדְבַּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה: הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד-עוֹלָם.

א ככד וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֲדָשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל- (אֶל-) הַלְּחָם לֶאֱכֹל. **א ככה** וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-מוֹשָׁבוֹ כַּפֶּעַם בַּפֶּעַם אֶל-מוֹשֵׁב הַקִּיר וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שְׂאוֹל וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד. **א ככו** וְלֹא-דִבֶּר שְׂאוֹל מֵאוֹמָה בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בְּלִתֵּי טְהוֹר הוּא כִּי-לֹא טְהוֹר. **א ככז** וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדָּוִד לֹא-בָא בֶן-יִשָּׁי גַם-תָּמוּל גַּם-הַיּוֹם אֶל-הַלְּחָם. **א ככח** וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת-שְׂאוֹל: נִשְׂאֵל נִשְׂאֵל דָּוִד מִעַמְדֵי עַד-בַּיִת לְחָם. **א ככט** וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בַּעִיר וְהוּא צָוָה-לִי אָחִי וְעַתָּה אִם-מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמְלִטָה נָא וְאַרְאָה אֶת-אָחִי עַל-כֵּן לֹא-בָא אֶל-שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ.

א כל וַיַּחַר-אֵף שְׂאוֹל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶן-נְעוּת הַמֶּרְדּוּת: הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי-בַחַר אֶתָּה לְבֶן-יִשָּׁי לְבִשְׁתֶּךָ וּלְבִשְׁתֵּי עֲרוֹת אִמְךָ. **א כלא** כִּי כָל-הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן-יִשָּׁי חַי עַל-הָאָדָמָה לֹא תִכּוֹן אֶתָּה וּמִלְכוּתְךָ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן-מָוֶת הוּא.

א כלב וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת-שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוֹמַת מָה עָשָׂה. **א כלג** וַיִּטֵּל שְׂאוֹל אֶת-הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי-כָלָה הִיא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת-דָּוִד.

א כלד וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְׁלַחַן בְּחָרֵי-אֵף וְלֹא-אָכַל בַּיּוֹם-הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לְחֶסֶף נִעְצַב אֶל-דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו.

א כלה וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנֶעֶר קָטָן עִמּוֹ. **א כלו** וַיֹּאמֶר לְנֶעֶר וּרְרָץ מִצָּא נָא אֶת-הַחֲצִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרָה הַנֶּעֶר רָץ וְהוּא-יָרָה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ. **א כלז** וַיָּבֵא הַנֶּעֶר עַד-מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעֶר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלְאָה. **א כלח** וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעֶר מְהֵרָה חוֹשָׁה אֶל-תַּעֲמֹד וַיִּלְקֹט נֶעֶר יְהוֹנָתָן אֶת-הַחֲצִי (הַחֲצִים)

וַיָּבֵא אֶל-אֲדֹנָיו. **א כלט** וְהִנֵּעַר לֹא-יָדַע מֵאוּמָה אֶדְּ יְהוֹנָתָן וְדוֹד יָדְעוּ
אֶת-הַדָּבָר.

א כמ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת-כָּלֹו אֶל-הַנֵּעַר אֲשֶׁר-לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ הֵבִיא הָעִיר.

א כמא הַנֵּעַר בָּא וְדוֹד קָם מֵאֶצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת-רַעְהוּ וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת-רַעְהוּ עַד-דָּוֶד הַגָּדִיל. **א כמב**
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדוֹד לָךְ לְשָׁלוֹם: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
יְהוָה יִהְיֶה בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעֵי וּבֵין זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם.

א כאא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר. **א כאב** וַיָּבֵא דוֹד נְבִיָּה אֶל-אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן
וַיַּחֲרֵד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוּעַ אַתָּה לְבָדָד וְאִישׁ אֵין אַתָּה.

א כאג וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צוּנִי דָבָר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל-יָדַע
מֵאוּמָה אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אֲנֹכִי שָׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר צוּיַתְךָ וְאֶת-הַנְּעָרִים יוֹדְעֵתִי
אֶל-מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמוּנִי. **א כאד** וְעַתָּה מַה-יֵשׁ תַּחַת-יָדְךָ חֲמֻשָׁה-לַחֲסֻתָּנָה בְּיָדִי
אוֹ הַנִּמְצָא. **א כאה** וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין-לָחֶם חֵל אֶל-תַּחַת יָדִי:
כִּי-אִם-לָחֶם קִדָּשׁ יֵשׁ אִם-נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אֶדְּ מֵאִשָּׁה.

א כאו וַיַּעַן דָּוִד אֶת-הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אִם-אִשָּׁה עֲצָרָה-לָנוּ כְּתַמוּל שְׁלֹשׁ
בְּצִאתִי וַיְהִיו כָּלֵי-הַנְּעָרִים קִדָּשׁ: וְהוּא דָרָךְ חֲלוּאַף כִּי הַיּוֹם יִקְדָּשׁ בְּכָלִי. **א כאז**
וַיִּתֵּן-לוֹ הַכֹּהֵן קִדָּשׁ: כִּי לֹא-הָיָה שֵׁם לָחֶם כִּי-אִם-לָחֶם הַפָּנִים הַמוֹסְרִים
מִלִּפְנֵי יְהוָה לְשׁוּם לָחֶם חֵם בַּיּוֹם הַלְקָחוּ. **א כאח** וְשֵׁם אִישׁ מֵעַבְדֵי שְׂאוּל בַּיּוֹם
הַהוּא נֶעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וַשְּׁמוֹ דָּאָג הָאֲדַמִּיאֲבִיר הָרַעִים אֲשֶׁר לְשְׂאוּל. **א כאט**
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ וְאֵין יֵשׁ-פֶה תַּחַת-יָדְךָ חֲנִית אוֹ-חֶרֶב: כִּי גַם-חֶרֶבִי
וְגַם-כָּלִי לֹא-לִקְחֹתִי בְּיָדִי כִּי-הָיָה דָבָר-הַמֶּלֶךְ נְחוּץ.

א כאי וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב גָּלִית הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר-הַכִּיתָ בְּעַמְּקֵי הָאֵלֶּה הַנֶּה-הִיא
לוּטָה בְּשִׁמְלֵה אַחֲרֵי הָאֲפֹדָאִם-אֵתָה תִּקַּח-לָךְ קַח כִּי אֵין אַחֲרֵת זוּלָתָה בְּזֶה
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כְּמוֹהָ תִּנְנָה לִי. **א כאיא** וַיִּקָּם דָּוִד וַיִּבְרַח בַּיּוֹם-הַהוּא מִפְּנֵי
שְׂאוּל וַיָּבֵא אֶל-אָכִישׁ מֶלֶךְ גַּת. **א כאיב** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ אֵלָיו הֲלוֹא-זֶה דָּוִד
מֶלֶךְ הָאֶרֶץ הֲלוֹא לָזֶה יַעֲנוּ בְּמַחְלוֹת לֵאמֹר הֲכָה שְׂאוּל בְּאֶלְפּוֹ וְדוֹד בְּרַבְבָּתוֹ.
א כאיג וַיֵּשֶׁם דָּוִד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבּוֹ וַיֵּרָא מְאֹד מִפְּנֵי אָכִישׁ מֶלֶךְ-גַּת.
א כאיד וַיִּשְׁנֶה אֶת-טַעְמוֹ בְּעֵינֵיהֶם וַיִּתְהַלֵּל בְּיָדָם וַיִּתֵּן עַל-דִּלְתוֹת הַשַּׁעַר וַיּוֹרֵד
רִירוֹ אֶל-זִקְנוֹ.

א כאטו ויאמר אכיש אל-עבדיו: הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי. **א כאטו** חסר משגעים אני כי-הבאתם את-זה להשתגע עלי הנה יבוא אל-ביתי.

א כבא וילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלקם וישמעו אחיו וכל-בית אביו וירדו אליו שמה. **א כבב** ויתקבצו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש מר-נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש. **א כבג** וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל-מלך מואב יצא-נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה-יעשה-לי אלהים. **א ככד** וינחם את-פני מלך מואב וישבו עמו כל-ימי היות-דוד במצודה.

א ככה ויאמר גד הנביא אל-דוד לא תשב במצודהלך ובאת-לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת.

א ככו וישמע שאולכי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושואל יושב בגבעה תחת-האשל ברמה וחניתו בידו וכל-עבדיו נצבים עליו. **א ככז** ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו-נא בני ימיני: גם-לכלכם יתן בן-ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות. **א ככח** כי קשרתם כלכם עלי ואין-גלה את-אזני בכרת-בני עם-בן-ישי ואין-חלה מכם עלי וגלה את-אזני: כי הקים בני את-עבדי עלי לארב פיום הנה.

א ככט ויען דאג האדמי והוא נצב על-עבדי-שאולויאמר: ראיתי את-בן-ישי בא נבה אל-אחימלך בן-אחטוב. **א ככו** וישאל-לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתינתן לו. **א ככיא** וישלח המלך לקרא את-אחימלך בן-אחיטוב הכהן ואת כל-בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל-המלך. **א ככיב** ויאמר שאול שמע-נא בן-אחיטוב ויאמר הנני אדני. **א ככיג** ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן-ישיבתתך לו לחם וחרב ושואל לו באלהים לקום אלי לארב פיום הנה.

א ככיד ויען אחימלך את-המלך ויאמר: ומי בכל-עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל-משמעתך ונכבד בביתך. **א ככטו** היום החלתי לשאול- (לשאול-) לו באלהים חלילה לי: אל-ישם המלך בעבדו דבר בכל-בית אביכי לא-ידע עבדך בכל-זאת דבר קטן או גדול. **א ככטז** ויאמר המלך מות תמות אחימלך: אתה וכל-בית אביך. **א ככיז** ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם-ידם עם-דוד וכי ידעו כי-ברח הוא ולא גלו את-אזנו (אזני) ולא-אבו עבדי המלך לשלח את-ידם לפגע בכהני יהוה.

א כביח ויאמר המלך לדויג (לדואג) סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג (דואג) האדמי ופגע-הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בך. **א כביט** ואת נב עיר-הכהנים הכה לפי-חרב מאיש ועד-אשה מעולל ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-חרב. **א כבכ** וימלט בן-אחד לאחימלך בן-אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד. **א כבכא** ויגד אביתר לדוד: כי הרג שאול את כהני יהוה. **א כבכב** ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי-שם דויג (דואג) האדמי כי-הגד יגיד לשאול: אנכי סבתי בכל-נפש בית אביך. **א כבכג** שבה אתי אל-תירא כי אשר-יבקש את-נפשי יבקש את-נפשך: כי-משמרת אתה עמדי.

א כגא ויגדו לדוד לאמר: הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את-הגרנות. **א כגב** וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והפיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל-דוד לך והפית בפלשתים והושעת את-קעילה. **א כגג** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי-לך קעלה אל-מערכות פלשתים.

א כגד ויוסף עוד דוד לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה-כי-אני נתן את-פלשתים בידך. **א כגה** וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את-מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה.

א כגו ויהי בברח אביתר בן-אחימלך אל-דוד קעילה אפוד ירד בידו. **א כגז** ויגד לשאול כי-בא דוד קעילה ויאמר שאול נפר אתו אלהים בידיכי נסגר לבוא בעיר דלתים וברית. **א כגח** וישמע שאול את-כל-העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשיו. **א כגט** וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה האפוד.

א כגי ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי-מבקש שאול לבוא אל-קעילה לשחת לעיר בעבורי. **א כגיא** היסגרוני בעלי קעילה בידו הירד שאול באשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד-נא לעבדך ויאמר יהוה ירד.

א כגיב ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת-אנשי ביד-שאול ויאמר יהוה יסגרו.

א כגיד ויקם דוד ואנשיו כשש-מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי-נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת. **א כגיד** וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר-זיף ויבקשהו שאול כל-הימים ולא-נתנו

אֱלֹהִים בָּיָדוֹ. **א כגטו** וַיֵּרָא דָּוִד כִּי-יָצָא שְׂאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת-נַפְשׁוֹ וְדָוִד
בַּמַּדְבָּר-זֵיף בַּחֲרָשָׁה.

א כגטז וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל וַיִּלְךָ אֶל-דָּוִד חֲרָשָׁה וַיַּחֲזִק אֶת-יָדוֹ בְּאֱלֹהִים.
א כגיז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵל-תִּירָא כִּי לֹא תִמָּצְאֶךָ יַד שְׂאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ;
עַל-יִשְׂרָאֵל וְאַנְכִי אֶהְיֶה-לָּךְ לְמִשְׁנֶה וְגַם-שְׂאוּל אָבִי יִדַע כֵּן. **א כגיח** וַיִּכְרְתוּ
שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֶׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה וַיהוֹנָתָן הִלְךָ לְבֵיתוֹ.

א כגיט וַיַּעֲלוּ זָפִים אֶל-שְׂאוּל הַגְּבַעַתָּה לֵאמֹר: הֲלוֹא דָּוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ
בַּמְּצֻדוֹת בַּחֲרָשָׁה הַגְּבַעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְּשִׁימוֹן. **א כגכ** וַעֲתָה לְכָל-אֹת
נַפְשֶׁךָ הַמְּלֹךְ לָרְדֹתֶרֶד וְלָנוּ הַסְּגִירוֹ בְּיַד הַמְּלֹךְ. **א כגכא** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה: כִּי חִמַּלְתֶּם עָלַי. **א כגכב** לְכוּ-נָא הַכִּינוּ עוֹד וַדַּעוּ וַיֵּרְאוּ
אֶת-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רְגְלוֹמֵי רָאֵהוּ שָׁם: כִּי אָמַר אֵלֵי עָרוֹם יַעֲרֵם הוּא.
א כגכג וַיֵּרְאוּ וַדַּעוּ מִכָּל הַמַּחְבָּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וּשְׁבַתְּם אֵלַי אֶל-נְכוֹן
וְהִלְכְתִּי אַתְּכֶם וְהָיָה אִם-יִשְׁנֹן בְּאַרְצוֹ חִפְּשֵׁתִי אֹתוֹ בְּכָל אֲלֵפֵי יְהוּדָה. **א כגכד**
וַיִּקְוֹמוּ וַיִּלְכוּ זִיפָה לִפְנֵי שְׂאוּל וְדָוִד וְאַנְשָׁיו בַּמַּדְבָּר מְעוֹן בְּעַרְבֵהָאֵל יָמִין
הַיְּשִׁימוֹן. **א כגכה** וַיִּלְךָ שְׂאוּל וְאַנְשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיֵּרֶד הַסָּלַע וַיָּשֶׁב
בַּמַּדְבָּר מְעוֹן וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דָּוִד מְדַבֵּר מְעוֹן. **א כגכו** וַיִּלְךָ שְׂאוּל
מִצַּד הַהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאַנְשָׁיו מִצַּד הַהָר מִזֶּה וַיְהִי דָּוִד נֹחֵץ לְלַכֵּת מִפְּנֵי שְׂאוּל
וּשְׂאוּל וְאַנְשָׁיו עֹטְרִים אֶל-דָּוִד וְאֶל-אַנְשָׁיו לְתַפְּשֵׁם. **א כגכז** וּמִלְאָךְ בָּא
אֶל-שְׂאוּל לֵאמֹר: מִהֲרָה וְלָכָה כִּי-פָּשְׁטוּ פְּלִשְׁתִּים עַל-הָאָרֶץ. **א כגכח** וַיָּשֶׁב
שְׂאוּל מִרְדֹּף אַחֲרֵי דָּוִד וַיִּלְךָ לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים עַל-כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא סָלַע
הַמַּחְלֻקוֹת. **א כגכט** וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיָּשֶׁב בַּמְּצֻדוֹת עַיִן-גָּדִי.
א כדא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שְׂאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָּוִד בַּמַּדְבָּר
עַיִן גָּדִי.

א כדב וַיִּקַּח שְׂאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בַּחוּרֵי מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךָ לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד
וְאַנְשָׁיו עַל-פְּנֵי צוּרֵי הַיַּעֲלִים. **א כדג** וַיָּבֵא אֶל-גְּדֵרוֹת הַצֹּאן עַל-הַדֶּרֶךְ וְשָׁם
מָעְרָה וַיָּבֵא שְׂאוּל לְהַסִּד אֶת-רִגְלָיו וְדָוִד וְאַנְשָׁיו בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה יֹשְׁבִים.
א כדד וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָּוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אָנְכִי נֹתֵן
אֶת-אֵיבֶיךָ (אֵיבֶךָ) בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר יִטֵּב בְּעֵינֶיךָ וַיִּקָּם דָּוִד וַיִּכְרֹת
אֶת-כַּנֶּף-הַמְּעִיל אֲשֶׁר-לְשְׂאוּל בְּלֶט. **א כדה** וַיְהִי אַחֲרָיו כֵּן וַיָּךְ לֵב-דָּוִד אֹתוֹעַל
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-כַּנֶּף אֲשֶׁר לְשְׂאוּל. **א כדז** וַיֹּאמֶר לְאַנְשָׁיו חָלִילָה לִּי מִיְהוָה
אִם-אֶעֱשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְאֲדֹנָי לְמֹשִׁיחַ יְהוָה לְשַׁלַּח יָדַי בּוֹ: כִּי-מֹשִׁיחַ יְהוָה

הוא. **א כדז** וישסע דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל-שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך.

א כדח ויקם דוד אחרי-כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחרי-שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו.
א כדט ויאמר דוד לשאול למה תשמע את-דברי אדם לאמר: הנה דוד מבקש רעתך. **א כדי** הנה היום הזה ראו עיניך את אשר-נתנה יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא-אשלח ידי באדניכי-משיח יהוה הוא. **א כדיא** ואבי ראהגם ראה את-כנף מעילך בידי: כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא-חטאתי לךואתה צדה את-נפשי לקחתה. **א כדיב** ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה-בך. **א כדיג** כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה-בך. **א כדיד** אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף: אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד. **א כדטו** והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את-ריבי וישפטיני מידך.

א כדטז ויהי ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה אל-שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך. **א כדיו** ויאמר אל-דוד צדיק אתה ממני: כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה. **א כדיא** ואת (ואתה) הגדת היום את אשר-עשיתה אתי טובהאת אשר סגרני יהוה ביך ולא הרגתני. **א כדיט** וכי-ימצא איש את-איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי. **א כדכ** ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה ביך ממלכת ישראל. **א כדכא** ועתה השבעה לי ביהוה אם-תכרית את-זרעי אחרי ואם-תשמיד את-שמי מבית אבי. **א כדכב** וישבע דוד לשאול וילך שאול אל-ביתו ודוד ואנשיו עלו על-המצודה.
א כהא וימת שמואלויקבצו כל-ישראל ויספדו-לו ויקברו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל-מדבר פארן.

א כהב ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת-אלפים ואלף עזים ויהי בגזו את-צאנו בכרמל. **א כהג** ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת-שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו (כלבי). **א כהד** וישמע דוד במדבר: כי-גזז נבל את-צאנו. **א כהה** וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל-נבל ושאלתם-לו בשמי לשלום. **א כהו** ואמרתם פה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל

אֲשֶׁר-לָךְ שְׁלוֹם. **א כהז** וְעַתָּה שְׁמַעְתִּי כִּי גִזְזִים לָךְ עַתָּה הִרְעִים אֲשֶׁר-לָךְ הִיוּ
עֲמֻנוּלָא הֶכְלַמְנוּם וְלֹא-נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָה כָּל-יָמֵי הַיּוֹתָם בְּכַרְמֶל. **א כהח**
שָׁאַל אֶת-נְעָרֶיךָ וַיִּגִּדּוּ לָךְ וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ-כִּי-עַל-יוֹם טוֹב בָּנוּ
תִּנְהַגְנָא אֶת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲבָדֶיךָ וּלְבַנְךָ לְדוֹד. **א כהט** וַיָּבֹאוּ נְעָרֵי דוֹד
וַיִּדְבְּרוּ אֶל-נָבֶל כְּכֹל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דְּוֹד וַיִּנוּחוּ. **א כהי** וַיַּעַן נָבֶל
אֶת-עַבְדֵי דְּוֹד וַיֹּאמֶר מִי דְּוֹד וּמִי בֶן-יִשְׁי הַיּוֹם רַבּוּ עַבְדִּים הַמְתַּפְּרָצִים אִישׁ
מִפְּנֵי אֲדָנָיו. **א כהיא** וְלִקְחֹתִי אֶת-לַחְמִי וְאֶת-מִימִי וְאֶת טִבְחֹתִי אֲשֶׁר טִבַּחְתִּי
לְגִזְזֵי וְנָתַתִּי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אִי מְזֵה הֵמָּה. **א כהיב** וַיַּהֲפֹכוּ נְעָרֵי-דְּוֹד
לְדַרְכָם וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **א כהיג** וַיֹּאמֶר דְּוֹד לְאֲנָשָׁיו
חֲגֹרוּ אִישׁ אֶת-חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת-חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ גַם-דְּוֹד אֶת-חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ
אֲחֵרֵי דְּוֹד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאֲתַיִם יָשֻׁבוּ עַל-הַכְּלִים. **א כהיד** וְלֹאֲבִיגִיל
אֲשֶׁת נָבֶל הִגִּיד נְעַר-אֶחָד מִהַנְּעָרִים לֵאמֹר: הִנֵּה שָׁלַח דְּוֹד מִלְּאָכִים מִהַמְדַּבֵּר
לְבָרְךָ אֶת-אֲדָנֶינוּ וַיַּעַט בָּהֶם. **א כהטו** וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מְאֹד וְלֹא הֶכְלַמְנוּ
וְלֹא-פָקְדְנוּ מְאוּמָה כָּל-יָמֵי הַתְּהַלְכָנוּ אִתָּם בְּהַיּוֹתָנוּ בַּשָּׂדֶה. **א כהטז** חוּמָה הִיוּ
עֲלֵינוּ גַם-לַיְלָה גַם-יוֹמָם כָּל-יָמֵי הַיּוֹתָנוּ עִמָּם רַעִים הֲצֵאוּ. **א כהיז** וְעַתָּה דְּעִי
וּרְאִי מֵה-תַּעֲשִׂיכִי-כְּלֶתֶה הָרָעָה אֶל-אֲדָנֶינוּ וְעַל כָּל-בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן-בְּלִיעֵל מִדְּבַר
אֱלֹוֵי. **א כהיח** וַתִּמְהַר אֲבוּגִיל (אֲבִיגִיל) וַתִּקַּח מֵאֲתַיִם לֶחֶם וּשְׁנַיִם נֶבְלֵי-יַיִן
וְחֲמֵשׁ צֵאן עֲשׂוּוֹת (עֲשׂוּוֹת) וְחֲמֵשׁ סָאִים קָלִי וּמֵאָה צִמְקִים וּמֵאֲתַיִם דְּבִלִים
וַתִּשֶׂם עַל-הַחֲמֹרִים. **א כהיט** וַתֹּאמֶר לְנְעָרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי הַנְּנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה
וּלְאִישָׁה נָבֶל לֹא הִגִּידָה. **א כהכ** וְהִיא הָיָה רֹכֶבֶת עַל-הַחֲמֹר וַיִּרְדַּת בְּסֹתֵר
הַהָר וְהִנֵּה דְּוֹד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרֹאתָהּ וַתִּפְגַּשׂ אֹתָם. **א כהכא** וְדוֹד אָמַר אֵךְ
לְשָׁקֶר שְׁמַרְתִּי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָזָה בַּמְדַּבֵּר וְלֹא-נִפְקַד מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מְאוּמָה
וַיָּשֻׁב-לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה. **א כהכב** כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאִיבֵי דְּוֹד וְכֹה יִסִּיף:
אִם-אֲשִׁאִיר מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ עַד-הַבֶּקֶר מִשְׁתִּין בְּקִיר. **א כהכג** וַתִּרְא אֲבִיגִיל
אֶת-דְּוֹד וַתִּמְהַר וַתִּרְדַּד מֵעַל הַחֲמֹר וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דְּוֹד עַל-פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָ.
א כהכד וַתִּפֹּל עַל-רִגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי-אֲנִי אֲדָנִי הָעוֹן וַתִּדְבַר-נָא אֲמַתְךָ בְּאֲזְנֶיךָ
וּשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי אֲמַתְךָ. **א כהכה** אֶל-נָא יִשִּׁים אֲדָנִי אֶת-לְבֹו אֶל-אִישׁ הַבְּלִיעֵל
הַזֶּה עַל-נָבֶל כִּי כִשְׁמוֹ כֶּן-הוּא אֲנָבֶל שְׁמוֹ וַיִּנְבְּלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אֲמַתְךָ לֹא רָאִיתִי
אֶת-נְעָרֵי אֲדָנִי אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ. **א כהכו** וְעַתָּה אֲדָנִי חִי-יְהוֹה וְחִי-נִפְשֶׁךָ אֲשֶׁר
מִנְעַדְךָ יְהוֹה מִבּוֹא בְּדָמַיִם וְהוֹשַׁע יָדְךָ לָךְ וְעַתָּה יְהִיו כְּנָבֶל אִיבִיךָ וְהַמְבַקְשִׁים
אֶל-אֲדָנִי רָעָה. **א כהכז** וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר-הִבִּיא שְׁפָחֶתְךָ לְאֲדָנִי וְנִתְּנָה

לְנַעֲרִים הַמְתַּהֲלָכִים בְּרַגְלֵי אֲדָנָי. **א כהכח** שָׂא נָא לִפְשַׁע אֲמַתְךָ: כִּי עָשָׂה-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדָנָי בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי-מִלְחָמוֹת יְהוָה אֲדָנָי נִלְחַם וְרָעָה לֹא-תִמָּצָא בְּךָ מִיָּמֶיךָ. **א כהכט** וַיִּקַּם אָדָם לְרַדְפֶּךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת-נַפְשְׁךָ וְהִיָּתָה נַפְשׁ אֲדָנָי צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נַפְשׁ אֲבִיֶּךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלֶּעַ. **א כהל** וְהָיָה כִּי-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדָנָי כְּכֹל אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֶת-הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ וְצוּךָ לְנַגִּיד עַל-יִשְׂרָאֵל. **א כהלא** וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפִוְקָה וּלְמַכְשׁוֹל לִב לְאֲדָנָי וּלְשֹׁפֵךְ-דָּם חֲנָם וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדָנָי לוֹ וְהֵיטֵב יְהוָה לְאֲדָנָי וְזָכַרְתָּ אֶת-אֲמַתְךָ.

א כהלב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבְיָגַל: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְךָ הַיּוֹם הַזֶּה לְקַרְאֲתִי. **א כהלג** וּבְרוּךְ טַעֲמֹךָ וּבְרוּכָה אַתְּ: אֲשֶׁר כָּלַתְנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדָמַי וְהַשֵּׁעַ יָדַי לִי. **א כהלד** וְאוּלָם חִי-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִנְעַנִּי מִהֲרַע אֶתְךָ: כִּי לוֹלִי מִהֲרַתְּ וּתְבִאתִי (וּתְבִאת) לְקַרְאֲתִיכִי אִם-נוֹתֵר לְנָבֵל עַד-אוֹר הַבֶּקֶר מִשְׁתִּין בְּקִיר. **א כהלה** וַיִּקַּח דָּוִד מִיַּדָּהּ אֶת אֲשֶׁר-הִבִּיאָה לוֹ וְלָהּ אָמַר עָלַי לְשָׁלוֹם לְבֵיתְךָ רָאִי שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ וְאִשָּׁא פָּנֶיךָ. **א כהלז** וּתְבִא אַבְיָגַל אֶל-נָבֵל וְהָיָה לוֹ מִשְׁתָּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתָּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבֵל טוֹב עָלָיו וְהוּא שָׂכַר עַד-מָאֹד וְלֹא-הִגִּידָהּ לוֹ דְּבַר קֶטֶן וְגִדּוּלְעַד-אוֹר הַבֶּקֶר. **א כהלז** וַיְהִי בַּבֶּקֶר בְּצֵאת הַיּוֹן מִנָּבֵל וּתְגַד-לוֹ אֲשֶׁתוֹ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת לְבוֹ בְּקִרְבוֹ וְהוּא הָיָה לְאַבְנֹן. **א כהלח** וַיְהִי כַּעֲשָׂרַת הַיָּמִים וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-נָבֵל וַיָּמַת. **א כהלט** וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבֵל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רַב אֶת-רִיב חֲרָפְתִּי מִיַּד נָבֵל וְאֶת-עַבְדּוֹ חֲשָׁךְ מִרְעָה וְאֶת רַעַת נָבֵל הִשִּׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְבֵּר בְּאַבְיָגַל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה. **א כהמ** וַיָּבֹאוּ עִבְדֵי דָוִד אֶל-אַבְיָגַל הַכַּהֲנָיִת וַיִּדְבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שָׁלַחְנוּ אֵלֶיךָ לְקַחְתְּךָ לוֹ לְאִשָּׁה. **א כהמא** וַתִּקַּם וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֶפְסִים אֲרָצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתְךָ לְשִׁפְחָה לְרַחֵץ רַגְלֵי עִבְדֵי אֲדָנָי.

א כהמב וַתִּמְהַר וַתִּקַּם אַבְיָגַל וַתִּרְכַּב עַל-הַחֲמוֹר וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ וַתִּלְךָ אַחֲרַי מִלְּאַכִּי דָוִד וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה. **א כהמג** וְאֶת-אַחִינֹעַם לָקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֵאל וַתְּהִי־גַם-שִׁתְיָהוּן לוֹ לְנָשִׁים.

א כהמד וְשָׂאוֹל נָתַן אֶת-מִיכָל בְּתוֹאֲשֶׁת דָּוִד: לְפִלְטִי בֶן-לִישׁ אֲשֶׁר מִגְלִים.

א כהמא וַיָּבֹאוּ הַזִּפְּיִם אֶל-שָׂאוֹל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר: הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן. **א כוב** וַיִּקַּם שָׂאוֹל וַיִּרְד אֶל-מִדְבַּר-זִיף וְאִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת-אַלְפִּים אִישׁ בַּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד בְּמִדְבַר-זִיף. **א כובג** וַיַּחַן שָׂאוֹל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל-הַדָּרֶךְ וְדָוִד יָשַׁב בְּמִדְבַר וַיִּרְא

כִּי בָא שְׂאוּל אַחֲרָיו הַמַּדְבָּרָה. **א כּוֹד** וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְלִים וַיֵּדַע כִּי-בָא שְׂאוּל
 אֶל-נָכוֹן. **א כּוֹה** וַיִּקָּם דָּוִד וַיָּבֵא אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה-שָׁם שְׂאוּל וַיֵּרָא דָּוִד
 אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב-שָׁם שְׂאוּל וַאֲבִנֵּר בֶּן-נֵר שֶׁר-צָבָאוּ וְשְׂאוּל שָׁכַב בְּמַעְגַּל
 וְהָעַם חֲנִים סְבִיבוֹתָיו. **א כּוֹו** וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-אֲחִימֶלֶךְ הַחַתִּי וְאֶל-אֲבִישִׁי
 בֶּן-צְרוּיָה אֲחִי יוֹאֵב לֵאמֹר מִי-יֵרֵד אִתִּי אֶל-שְׂאוּל אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי
 אֲנִי אֲרֹד עִמָּךְ. **א כּוֹז** וַיָּבֵא דָּוִד וְאֲבִישִׁי אֶל-הָעַם לִילָה וְהִנֵּה שְׂאוּל שָׁכַב יָשׁוּן
 בְּמַעְגַּל וְחֲנִיתוֹ מְעוּכָה-בְּאֶרֶץ מְרֹאֲשֵׁתוֹ וַאֲבִנֵּר וְהָעַם שָׁכְבִים סְבִיבוֹתָיו.
א כּוֹח וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֶל-דָּוִד סַגֵּר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת-אוֹיְבֶךָ בַּיַּדְךָ וְעַתָּה אֲכַנּוּ נָא
 בַּחֲנִית וּבְאֶרֶץ פְּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לוֹ. **א כּוֹט** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִישִׁי
 אֶל-תִּשְׁחִיתֶהוּ: כִּי מִי שְׁלַח יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְנִקְּהָה.
א כּוֹי וַיֹּאמֶר דָּוִד חִי-יְהוָה כִּי אִם-יְהוָה יִגְפְּנוּ אוֹ-יוֹמוֹ יָבֹוא וְיָמַת אוֹ בַּמִּלְחָמָה
 יֵרֵד וְנִסְפָּה. **א כּוֹיָא** חָלִילָה לִי מִיְהוָה מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְעַתָּה קַח-נָא
 אֶת-הַחֲנִית אֲשֶׁר מְרֹאֲשֵׁתוֹ וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם וְנִלְכָה-לָנוּ. **א כּוֹיב** וַיִּקַּח דָּוִד
 אֶת-הַחֲנִית וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם מְרֹאֲשֵׁתֵי שְׂאוּל וַיִּלְכוּ לָהֶם וְאִין רָאָה וְאִין יוֹדַע
 וְאִין מְקִיץ כִּי כָלָם יִשְׁנִים כִּי תִרְדָּמַת יְהוָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם. **א כּוֹיג** וַיַּעֲבֵר דָּוִד
 הָעֵבֶר וַיַּעֲמֵד עַל-רֹאשׁ-הַהַר מֵרְחֹק: רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם. **א כּוֹיד** וַיִּקְרָא דָּוִד
 אֶל-הָעַם וְאֶל-אֲבִנֵּר בֶּן-נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אֲבִנֵּר וַיַּעַן אֲבִנֵּר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה
 קָרָאת אֶל-הַמֶּלֶךְ.
א כּוֹטו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִנֵּר הֲלוֹא-אִישׁ אַתָּה וּמִי כְמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא
 שְׁמַרְתָּ אֶל-אֲדֹנָיֶךָ הַמֶּלֶךְ: כִּי-בָא אַחַד הָעַם לְהַשְׁחִית אֶת-הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיֶךָ.
א כּוֹטז לֹא-טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חִי-יְהוָה כִּי בָנִי-מָוֶת אַתָּם אֲשֶׁר
 לֹא-שְׁמַרְתֶּם עַל-אֲדֹנָיֶכֶם עַל-מִשְׁיַח יְהוָה וְעַתָּה רְאֵה אִי-חֲנִית הַמֶּלֶךְ:
 וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרֹאֲשֵׁתוֹ. **א כּוֹיז** וַיִּכֹּר שְׂאוּל אֶת-קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר
 הַקּוֹלֶךָ זֶה בָּנִי דָּוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ. **א כּוֹיח** וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲדֹנָי
 רִדְף אַחֲרַי עַבְדּוֹ: כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמַה-בְּיָדִי רָעָה. **א כּוֹיט** וְעַתָּה יִשְׁמַע-נָא אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי עַבְדּוֹ: אִם-יְהוָה הִסִּיתָךְ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בָּנִי הָאָדָם אַרְוּרִים
 הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי-גֵרְשׁוּנֵי הַיּוֹם מִהַסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לָךְ עַבְדֵּי אֱלֹהִים
 אַחֲרִים. **א כּוֹכ** וְעַתָּה אֶל-יִפְלֵ דָמִי אֶרְצָה מִנְגִיד פְּנֵי יְהוָה: כִּי-יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 לְבַקֵּשׁ אֶת-פְּרַעֲשׁ אַחַד כְּאֲשֶׁר יִרְדֹף הַקָּרָא בְּהָרִים. **א כּוֹכָא** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
 חֲטָאתִי שׁוּב בָּנִי-דָּוִד כִּי לֹא-אֶרְעֶ לָךְ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם
 הַזֶּה: הִנֵּה הִסְכַּלְתִּי וְאֲשַׁגְּהָ הַרְבֵּה מְאֹד. **א כּוֹכב** וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחֲנִית

(חניית) המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה. **א כוכג** ויהוה ישיב לאיש את-צדקתו ואת-אמנתו אשר נתנה יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה. **א כוכד** והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני: כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל-צרה.

א כוכה ויאמר שאול אל-דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו.

א כוזא ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יום-אחד ביד-שאול אין-לי טוב כי המלט אמלט אל-ארץ פלשתים ונאש ממני שאול לבקשני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי מידו. **א כזב** ויקם דוד ויעבר הוא ושש-מאות איש אשר עמו: אל-אכיש בן-מעוז מלך גת. **א כזג** וישב דוד עם-אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו: דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלת ואביגיל אשת-נבל הפרמלית.

א כזד ויגד לשאול כי-ברח דוד גת ולא-יוסף (יסף) עוד לבקשו.

א כזה ויאמר דוד אל-אכיש אם-נא מצאתי חן בעיניך ותנו-לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך. **א כזו** ויתן-לו אכיש ביום ההוא את-צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה.

א כזז ויהי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים. **א כזח** ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשורי והגרזי (והגזרי) והעמלקי: כי הנה ישובת הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים.

א כזט והכה דוד את-הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל-אכיש. **א כזי** ויאמר אכיש אל-פשטתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב הירחמאלי ואל-נגב הקיני. **א כזיא** ואיש ואשה לא-יחיה דוד להביא גת לאמרפן-יגדו עלינו לאמר: כה-עשה דוד וכה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה פלשתים. **א כזיב** ויאמן אכיש בדוד לאמר: הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם.

א כחא ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את-מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל-דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשך.

א כחב ויאמר דוד אל-אכיש לכן אתה תדע את אשר-יעשה עבדך ויאמר אכיש אל-דוד לכן שמר לראשי אשימך כל-הימים.

א כחג ושמואל מתויספדו-לו כל-ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאול הסיר האבות ואת-הידענים מהארץ. **א כחד** ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונים ויקבץ שאול את-כל-ישראל ויחנו בגלבע. **א כחה** וירא שאול את-מחנה

פִּלְשֵׁתִים וַיֵּרָא וַיִּחַרְד לְבוֹ מְאֹד. **א כחו** וַיִּשְׁאַל שְׁאוּל בִּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם
 בַּחֲלָמוֹת גַּם בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִים. **א כחז** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל לַעֲבָדָיו בְּקֹשׁוֹ-לִי אֵשֶׁת
 בַּעֲלַת-אוֹב וְאֵלֶכָּה אֵלֶיהָ וְאֶדְרָשָׁה-בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הֲנִיחָה אֵשֶׁת
 בַּעֲלַת-אוֹב בְּעֵין דּוֹר. **א כחח** וַיִּתְחַפֵּשׂ שְׁאוּל וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדִים אַחֲרִים וַיִּלְךָ הוּא
 וּשְׁנֵי אַנְשֵׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לַיְלָה וַיֹּאמֶר קְסוּמִי- (קֶסֶם-מִי-) נָא לִי בָּאוֹב
 וְהַעֲלֵי לִי אֵת אֲשֶׁר-אָמַר אֵלַיךָ. **א כחט** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הֲנִיחָה אֶתְּךָ יַדְעֵת
 אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיַּדְעָנִי מִן-הָאָרֶץ וְלָמָּה
 אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנִפְשֵׁי לְהַמִּיתָנִי. **א כחי** וַיִּשָּׁבַע לָהּ שְׁאוּל בִּיהוָה לֵאמֹר: חַי-יְהוָה
 אִם-יִקְרָךְ עוֹן בְּדַבַּר הַזֶּה. **א כחיא** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת-מִי אֶעֱלֶה-לָּךְ וַיֹּאמֶר
 אֶת-שְׁמוּאֵל הַעֲלֵי-לִי. **א כחיב** וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת-שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שְׁאוּל לֵאמֹר לָמָּה רָמִיתָנִי וְאַתָּה שְׁאוּל. **א כחג** וַיֹּאמֶר לָהּ
 הַמָּלְךְ אֶל-תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שְׁאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים
 מִן-הָאָרֶץ. **א כחיד** וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-תִּפְּאָרוּ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֲלָהּ וְהוּא עֹטָה
 מְעִיל וַיַּדַּע שְׁאוּל כִּי-שְׁמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה.
א כחטו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שְׁאוּל
 צַר-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עָנְנִי עוֹד גַּם
 בְּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם-בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָאָה לָּךְ לְהוֹדִיעַנִי מָה אַעֲשֶׂה.
א כחטז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאַלְנִי: וַיְהוֶה סָר מֵעָלַיךָ וַיְהִי עֲרָךְ. **א כחז**
 וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַדִּי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּדְּךָ וַיִּתְּנָהּ לְרַעֲךָ
 לְדָוִד. **א כחח** כַּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אָפוֹ בַּעֲמַלְק
 עַל-כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה עָשָׂה-לָּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה. **א כחט** וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה וּבְנֶיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה
 בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים. **א כחכ** וַיִּמָּהַר שְׁאוּל וַיִּפֹּל מִלֵּא-קוֹמָתוֹ אֶרְצָה וַיֵּרָא מְאֹד מִדְּבַרֵי
 שְׁמוּאֵל גַּם-כֹּחַ לֹא-הָיָה בּוֹכִי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה. **א כחכא**
 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-שְׁאוּל וַתֵּרָא כִּי-נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִיחָה שְׁמֵעָה
 שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי.
א כחכב וַעֲתָה שָׁמַע-נָא גַם-אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּת-לֶחֶם
 וְאָכַל וַיְהִי בֶּהּ כֹּחַ כִּי תִלְךָ בַּדֶּרֶךְ. **א כחכג** וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּפְרָצוּ-בוֹ
 עֲבָדָיו וְגַם-הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקַּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל-הַמְּטָה. **א כחכד**
 וְלֹאִשָּׁה עִגְל-מִרְבֵּק בַּבַּיִת וַתִּמָּהַר וַתִּזְבְּחָהּ וַתִּקַּח-קֶמַח וַתִּלָּשׁ וַתִּפְּהוּ מִצוֹת.
א כחכה וַתִּגַּשׁ לְפָנָיו שְׁאוּל וּלְפָנָיו עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא.

א כטא וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל חַיִּים בְּעֵין אֲשֶׁר
 בְּיַזְרְעֵאל. **א כטב** וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמֵאוֹת וְלֶאֱלָפִים וְדוֹד וְאֲנָשָׁיו עֲבָרִים
 בְּאַחַרְנָהֶעם-אָכִישׁ. **א כטג** וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מָה הָעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
 אָכִישׁ אֶל-שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא-זֶה דָּוִד עֶבֶד שָׂאוֹל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אֹתִי
 זֶה יָמִים אֹו-זֶה שָׁנַיִם וְלֹא-מָצָאתִי בּוֹ מְאוּמָה מִיּוֹם נָפְלוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה.
א כטד וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשֵׁב אֶת-הָאִישׁ
 וַיֵּשֶׁב אֶל-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקִדְתּוּ שָׁם וְלֹא-יֵרֵד עִמָּנוּ בַּמְּלַחְמָה וְלֹא-יִהְיֶה-לָּנוּ
 לְשָׂטָן בַּמְּלַחְמָה וּבַמָּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל-אֲדֹנָיו הֲלוֹא בְּרֵאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם.
א כטה הֲלוֹא-זֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ-לוֹ בַּמַּחְלוֹת לֵאמֹר: הֲכָה שָׂאוֹל בְּאֶלְפָיו וְדוֹד
 בְּרַבְבָּתוֹ.

א כטו וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי-יְהוָה כִּי-יָשָׁר אֶתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי
 יָצָאתָ וּבְאֶדְ אֹתִי בַּמַּחְנֶה כִּי לֹא-מָצָאתִי בְּךָ רָעָה מִיּוֹם בְּאֶדְ אֵלַי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה
 וּבְעֵינַי הַסַּרְנַיִם לֹא-טוֹב אֶתָּה. **א כטז** וְעַתָּה שׁוּב וּלְךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא-תַעֲשֶׂה רָע
 בְּעֵינַי סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים.

א כטח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אָכִישׁ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמָה-מָצָאתָ בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר
 הֵייתִי לְפָנֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאֵיבֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ. **א כטט**
 וַיַּעַן אָכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אֶתָּה בְּעֵינַי כַּמְּלֶאךָ אֱלֹהִים אֶדְ שָׂרֵי
 פְּלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמְּלַחְמָה. **א כטי** וְעַתָּה הַשְׁכֵּם בְּבִקֹּר וְעַבְדֵי
 אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר-בָּאוּ אִתְּךָ וְהַשְׁכֵּמְתֶם בְּבִקֹּר וְאוֹר לְכֶם וּלְכוּ. **א כטיא** וַיִּשְׁכֵּם דָּוִד
 הוּא וְאֲנָשָׁיו לְלַכֵּת בְּבִקֹּר לְשׁוּב אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ יַזְרְעֵאל.
א לא וַיְהִי בְּבֹא דָוִד וְאֲנָשָׁיו צָקְלָגְבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלָקִי פְּשֻׁטוֹ אֶל-נָגֵב
 וְאֶל-צָקְלָג וַיִּכּוּ אֶת-צָקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָהּ בָּאֵשׁ. **א לב** וַיֵּשְׁבוּ אֶת-הַנָּשִׁים
 אֲשֶׁר-בָּהּ מִקְטָן וְעַד-גְּדוֹל לֹא הִמִּיתוּ אִישׁ וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכוּ לְדַרְכָּם. **א לג** וַיָּבֹא דָוִד
 וְאֲנָשָׁיו אֶל-הָעִיר וְהָיָה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וַנְּשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ. **א לד**
 וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ אֶת-קוֹלְסוּיָבֹב: עַד אֲשֶׁר אֵין-בָּהֶם כַּח לְבָבוֹת.
א לה וַשְׁתֵּי נָשִׁי-דָוִד נִשְׁבוּ אַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי. **א לו**
 וַתִּצֵּר לְדָוִד מְאֹד כִּי-אָמְרוּ הָעָם לְסַקְלוּכִי-מָרָה נָפֶשׁ כָּל-הָעָם אִישׁ עַל-בְּנוֹ
 וְעַל-בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו.

א לז וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִיתֶר הַכְּהֵן בֶּן-אַחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה-נָּא לִי הָאֶפֶוד וַיִּגַּשׁ
 אֲבִיתֶר אֶת-הָאֶפֶוד אֶל-דָּוִד. **א לח** וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרֹדֶף אַחֲרֵי
 הַגְּדוֹד-הַזֶּה הַאֲשֶׁגְנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף כִּי-הַשָּׁג תִּשָּׁג וְהַצֵּל תִּצִּיל. **א לט** וַיִּלְךָ דָּוִד

הוא וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אָתּוֹ וַיָּבֵאוּ עַד-נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עִמָּדוֹ. **א לי**
 וַיִּרְדְּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמְדוּ מֵאַתְיָם אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר
 אֶת-נַחַל הַבְּשׂוֹר. **א ליא** וַיִּמָּצְאוּ אִישׁ-מִצָּרִי בַשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל-דָּוִד וַיִּתְּנוּ-לוֹ
 לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקְהוּ מֵיִם. **א ליב** וַיִּתְּנוּ-לוֹ פֶּלֶחַ דְּבִלָּה וּשְׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאכַל
 וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ אֵלָיו: כִּי לֹא-אָכַל לֶחֶם וְלֹא-שָׁתָה מֵיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
 לַיְלוֹת.

א ליג וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי-אַתָּה וְאִי מֵזָה אַתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצָּרִי אָנֹכִי עֹבֵד לְאִישׁ
 עַמְלִקִּי וַיַּעֲזֹבֵנִי אָדֹנָי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה. **א ליז** אֲנַחְנוּ פָּשְׁטָנוּ נֶגֶב הַכְּרָתִי
 וְעַל-אֲשֶׁר לִיהוּדָהוּעַל-נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת-צִקְלָג שָׂרְפָנוּ בְּאֵשׁ. **א לטו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 דָּוִד הַתּוֹרְדָנִי אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשְׁבַּעָה לִּי בֵאלֹהִים אִם-תִּמְיִתָּנִי
 וְאִם-תִּסְגְּרֵנִי בְיַד-אָדֹנָי וְאוֹרְדָדְךָ אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה. **א לטז** וַיִּרְדְּהוּ וְהִנֵּה נֹטְשִׁים
 עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ אֹכְלִים וְשׁוֹתִים וְחוֹגְגִים בְּכָל הַשָּׂלָל הַגְּדוּל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאָרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים וּמֵאָרֶץ יְהוּדָה. **א ליז** וַיִּכַּס דָּוִד מִהַנְּשֹׁף וְעַד-הָעֶרֶב לְמַחְרָתָם
 וְלֹא-נִמְלַט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם-אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ-נַעַר אֲשֶׁר-רָכְבוּ עַל-הַגְּמָלִים
 וַיָּנִסוּ. **א ליח** וַיֵּצֵל דָּוִד אֶת כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ עַמְלִק וְאֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו הַצֵּיל דָּוִד.
א ליט וְלֹא נִעְדָר-לָהֶם מִן-הַקֶּטָן וְעַד-הַגְּדוּל וְעַד-בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד
 כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם: הַכֹּל הִשִּׁיב דָּוִד. **א לכ** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-כָּל-הַצֹּאן וְהַבְּקָר
 נִהְגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֵה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שָׁלַל דָּוִד. **א לכא** וַיָּבֵא דָּוִד אֶל-מֵאוֹתָם
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּגְרוּ מִלְכַת אַחֲרֵי דָּוִד וַיִּשִׁיבֵם בְּנַחַל הַבְּשׂוֹר וַיִּצְאוּ לְקִרְאֵת דָּוִד
 וּלְקִרְאֵת הָעָם אֲשֶׁר-אָתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶת-הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם.

א לכב וַיַּעַן כָּל-אִישׁ-רָע וּבִלְיַעַל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ עִם-דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן
 אֲשֶׁר לֹא-הִלְכוּ עִמִּי לֹא-נָתַן לָהֶם מִהַשָּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ: כִּי-אִם-אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ
 וְאֶת-בָּנָיו וַיִּנְהֲגוּ וַיִּלְכוּ.
א לכג וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא-תַעֲשׂוּ כֵן אַחֲרַי: אֶת אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר אֹתָנוּ וַיִּתֵּן
 אֶת-הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיַדְנוּ. **א לכד** וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה: כִּי כַחֲלָק
 הַיָּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֲלָק הַיֹּשֵׁב עַל-הַכְּלִים יִחַדְּדוּ יַחֲלָקוּ.
א לכה וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמָעַלָּה וַיִּשְׁמָהּ לְחֹק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה.

א לכו וַיָּבֵא דָּוִד אֶל-צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשָּׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְהוּ לְאֹמֶר: הִנֵּה
 לָכֶם

בְּרָכָה מִשָּׁלַל אֲבֵי יְהוָה. **א לכז** לְאֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל וּלְאֲשֶׁר

בְּרֵמוֹת-נֶגֶב וְלֹאֲשֶׁר בְּיַתֵּר. **א** לֹכַח וְלֹאֲשֶׁר
 בְּעֵרְעֵר וְלֹאֲשֶׁר בְּשִׁפְמוֹת וְלֹאֲשֶׁר
 בְּאַשְׁתַּמֵּעַ. **א** לֹכֵט וְלֹאֲשֶׁר בְּרֹכֵל וְלֹאֲשֶׁר
 בְּעָרֵי הַיַּרְחָמָאִלִי וְלֹאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַקִּינִי. **א** לֵל וְלֹאֲשֶׁר
 בְּחֶרְמָה וְלֹאֲשֶׁר בְּבוֹר-עֶשֶׂן וְלֹאֲשֶׁר
 בְּעֵתְדָ. **א** לֵלֵא וְלֹאֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וּלְכָל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
 הִתְהַלְּדָ-שָׁם דָּוִד הוּא וְאַנְשָׁיו.

א לֵאֵא וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ
 חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ. **א** לֵאֵב וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-שְׂאוֹל וְאֶת-בָּנָיו וַיִּכּוּ
 פְלִשְׁתִּים אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-אַבִּינֶדָב וְאֶת-מֶלְכִישׁוּעַ בְּנֵי שְׂאוֹל. **א** לֵאֵג וַתִּכְבַּד
 הַמֶּלֶחֶמָה אֶל-שְׂאוֹל וַיִּמְצָאֵהוּ הַמּוֹרִים אַנְשִׁים בְּקִשְׁת וַיַּחַל מְאֹד מִהַמּוֹרִים.
א לֵאֵד וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְנִשְׂא כָלְיוּ שְׁלֹף חֶרֶבְדָּ וְדִקְרָנִי בָּהּ פֶּן-יָבוֹאוּ הָעֵרְלִים
 הָאֵלֶּה וְדִקְרָנִי וְהִתְעַלְּלוּ-בִּי וְלֹא אָבָה נִשְׂא כָלְיוּ כִּי יֵרָא מְאֹד וַיִּקַּח שְׂאוֹל
 אֶת-הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ. **א** לֵאֵה וַיֵּרָא נִשְׂא-כָלְיוּ כִּי מֵת שְׂאוֹל וַיִּפֹּל גַּם-הוּא
 עַל-חֶרְבוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ. **א** לֵאֵו וַיָּמָת שְׂאוֹל וְשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנִשְׂא כָלְיוּ גַם כָּל-אַנְשָׁיו
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּחָדְדוּ. **א** לֵאֵז וַיֵּרָאוּ אַנְשֵׁי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בְּעֵבֶר הָעֵמֶק וְאֲשֶׁר בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן כִּי-נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי-מָתוּ שְׂאוֹל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת-הָעָרִים וַיִּנְסוּ וַיָּבֹאוּ
 פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן.

א לֵאֵח וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפִשֵׁט אֶת-הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת-שְׂאוֹל
 וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נִפְלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ. **א** לֵאֵט וַיִּכְרַתוּ אֶת-רֵאשׁוֹ וַיִּפְּשְׁטוּ
 אֶת-כָּלְיוּ וַיִּשְׁלַחוּ בְּאֶרֶץ-פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבִשָׁר בֵּית עֲצַבִּיהֶם וְאֶת-הָעַם. **א** לֵאֵי
 וַיִּשְׁיִמוּ אֶת-כָּלְיוּ בֵּית עֲשֵׁתְרוֹת וְאֶת-גּוֹיָתוֹ תָּקְעוּ בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן. **א** לֵאֵיֵא
 וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבִּי יְבִישׁ גִּלְעָד אֶת אֲשֶׁר-עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׂאוֹל. **א** לֵאֵיֵב וַיִּקְוִמוּ
 כָּל-אִישׁ חֵיִל וַיִּלְכוּ כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת-גּוֹיָת שְׂאוֹל וְאֶת גּוֹיָת בָּנָיו מִחוֹמַת בֵּית
 שָׁן וַיָּבֹאוּ יְבִשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם. **א** לֵאֵיֵג וַיִּקְחוּ אֶת-עֲצַמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ
 תַּחַת-הָאֲשֶׁל בְּיַבְשָׁה וַיִּצְמוּ שִׁבְעַת יָמִים.

ב אֵא וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שְׂאוֹל וְדָוִד שָׁב מִהַכּוֹת אֶת-הָעַמְלָק וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג
 יָמִים שָׁנִים. **ב** אֵב וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְהָיָה אִישׁ בָּא מִן-הַמַּחֲנֶה מֵעַם שְׂאוֹל
 וּבִגְדָיו קָרְעִים וְאַדְמָה עַל-רֵאשׁוֹ וַיְהִי בָבֹאוֹ אֶל-דָּוִד וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה. **ב** אֵג
 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מַזָּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מַמְחִנָּה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי. **ב** אֵד וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵי דָּוִד מָה-הָיָה הַדָּבָר הַגָּד-נָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר-נָס הָעַם מִן-הַמֶּלֶחֶמָה

וְגַם-הַרְבֵּה נָפַל מִן-הָעַם וַיָּמָתוּ וְגַם שְׂאוּל וַיהוֹנָתָן בְּנוֹ מִתּוֹ. **ב אה** וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל-הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ: אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי-מֵת שְׂאוּל וַיהוֹנָתָן בְּנוֹ. **ב או** וַיֹּאמֶר הַנַּעַר
 הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּהַר הַגִּלְבָּעַ וְהִנֵּה שְׂאוּל נֹשֵׁעַן עַל-חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הַרְכָּב
 וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הַדֹּבְקָהוּ. **ב אז** וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלַי וַאֲמַר הַנַּנְי.
ב אח וַיֹּאמֶר לִי מִי-אַתָּה וַיֹּאמֶר (וַאֲמַר) אֵלָיו עַמְלֵקִי אָנֹכִי. **ב אט** וַיֹּאמֶר אֵלַי
 עַמְד-נָא עָלַי וּמִתְתַּנִּיכִי אַחֲזֵנִי הַשֶּׁבֶץ: כִּי-כָל-עוֹד נַפְשִׁי בִּי. **ב אי** וַאֲעַמְד עָלָיו
 וְאַמְתַּתְהוּכִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יַחִיָּה אַחֲרַי נָפְלוּ וְאַקַּח הַנֶּזֶר אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁוֹ וְאַצְעֲדָה
 אֲשֶׁר עַל-זֵרְעוֹ וְאַבִּיאֵם אֶל-אֲדֹנָי הַנְּהָ. **ב איא** וַיַּחֲזֹק דָּוִד בַּבְּגָדוֹ וַיִּקְרַעֵם וְגַם
 כָּל-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ. **ב איב** וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּצְמוּ עַד-הָעֶרֶב: עַל-שְׂאוּל
 וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל-עַם יְהוָה וְעַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בַּחֲרָב.
ב איג וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי מַזָּה אַתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן-אִישׁ גֵּר עַמְלֵקִי
 אָנֹכִי. **ב איד** וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד: אֵיךְ לֹא יָרָאתָ לְשַׁלַּח יָדְךָ לְשַׁחַת אֶת-מְשִׁיחַ
 יְהוָה. **ב אטו** וַיִּקְרָא דָּוִד לְאַחַד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גֵּשׁ פְּגַע-בּוֹ וַיִּכְהוּ וַיָּמָתוּ.
ב אטז וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דְּמִיךְ (דְּמָדָּ) עַל-רֹאשְׁךָ: כִּי פִידָּ עָנָה בְּךָ לֵאמֹר אָנֹכִי
 מִתְתִּי אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה.
ב איז וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת-הַקִּינָה הַזֹּאת עַל-שְׂאוּל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ. **ב איח** וַיֹּאמֶר
 לְלַמֵּד בְּנֵי-יְהוּדָה קִשְׁתַּת הִנֵּה כְּתוּבָה עַל-סֵפֶר הַיִּשָּׁר. **ב איט** הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל
 עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל: אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים. **ב אכ** אֶל-תִּגִּידוּ בְּגַת אֶל-תִּבְשְׂרוּ בַּחוּצוֹת
 אֲשֶׁקְלוֹן: פֶּן-תִּשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן-תַּעֲלִזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים. **ב אכא** הָרִי
 בַּגִּלְבָּעַ אֶל-טַל וְאֶל-מָטָר עַל־יְכַסּוּשְׁדֵי תְרוּמוֹת: כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֶּן גִּבּוֹרִים מִגֶּן
 שְׂאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמוֹן. **ב אכב** מִדָּם חָלָלִים מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים קִשְׁתַּת יְהוֹנָתָן לֹא
 נִשׁוּג אַחֹר וְחָרַב שְׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם. **ב אכג** שְׂאוּל וַיהוֹנָתָן הַנְּאֻהָבִים
 וְהַנְּעִימָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיּוֹת גְּבוּרֵי. **ב אכד** בְּנוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׂאוּל בְּכִינָה הַמְּלַבֵּשְׁכֶם שְׁנֵי עַם-עַדְנִים הַמַּעֲלָה עַדִּי זָהָב עַל
 לְבוּשְׁכֶן. **ב אכה** אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמְּלַחְמָה יְהוֹנָתָן עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל.
ב אכו צַר-לִי עָלֶיךָ אַחִי יְהוֹנָתָן נִעְמָתָ לִי מְאֹד נִפְלְאָתָה אֶהְבְּתָךְ לִי מֵאֶהְבֵּת
 נָשִׁים. **ב אכז** אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיִּאֲבָדוּ כָּלִי מִלְחָמָה.
ב בא וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנָּה אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֵרְנָה. **ב בב** וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם
 שְׁתֵּי נָשָׂוֵאֲחִינֵעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁת׃ נָבָל הַכַּרְמֶלִי. **ב בג** וַאֲנָשָׁיו
 אֲשֶׁר-עָמּוּ הָעֵלָה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֵרוֹן. **ב בד** וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה

וּמְשָׁחוּ-שָׁם אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-בֵּית יְהוּדָה וַיָּגִדוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנִישֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד
אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת-שָׂאוּל.

ב **ב**ה וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל-אֲנֹשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרַכִּים אַתֶּם
לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֲסָד הַזֶּה עִם-אֲדֹנֵיכֶם עִם-שָׂאוּל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ. **ב** **בו**
וְעַתָּה יַעַשׂ-יְהוָה עִמָּכֶם חֲסֵד וְרַחֲמִים וְגַם אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה. **ב** **בז** וְעַתָּה תַחֲזֹקְנָה יַדְיָכֶם וְהָיוּ לְבָנֵי-חֵילְכֵי-מֵת
אֲדֹנֵיכֶם שָׂאוּל וְגַם-אֹתִי מְשָׁחוּ בֵּית-יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עַלֵיהֶם.

ב **בח** וַאֲבִנֵר בֶּן-נֵר שָׂר-צָבָא אֲשֶׁר לְשָׂאוּל לָקַח אֶת-אִישׁ בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל
וַיַּעֲבְרֵהוּ מִחַנָּיִם. **ב** **בט** וַיִּמְלֹכֵהוּ אֶל-הַגִּלְעָד וְאֶל-הָאֲשׁוּרִי וְאֶל-יִזְרְעֵאל
וְעַל-אֲפָרַיִם וְעַל-בְּנֵימִן וְעַל-יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה.

ב **בי** בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ-בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל בְּמָלְכוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנִים
מָלַךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד. **ב** **ביא** וַיְהִי מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָוִד
מָלַךְ בְּחַבְרוֹן עַל-בֵּית יְהוּדָה שִׁבְעַת שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים.

ב **ביב** וַיֵּצֵא אֲבִנֵר בֶּן-נֵר וְעַבְדֵי אִישׁ-בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל מִמַּחֲנֵים גְּבַעוֹנָה. **ב** **ביג**
וַיֹּאבֵב בֶּן-צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׂוּם עַל-בְּרֶכֶת גְּבַעוֹן יַחְדָּו וַיֹּשְׁבוּ אֵלָהּ
עַל-הַבְּרֶכֶת מִזֶּה וְאֵלָהּ עַל-הַבְּרֶכֶת מִזֶּה. **ב** **ביז** וַיֹּאמֶר אֲבִנֵר אֶל-יוֹאָב יְקוּמוּ
נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחֲקוּ לְפָנֵינוּ וַיֹּאמֶר יוֹאָב יְקוּמוּ. **ב** **בטו** וַיִּקְמוּ וַיַּעֲבְרוּ
בְּמִסְפְּרֵשָׁנַיִם עָשָׂר לְבָנֵימִן וּלְאִישׁ בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל וּשְׁנַיִם עָשָׂר מַעֲבָדֵי דָוִד.

ב **בטז** וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ בְּרֹאשׁ רַעְיוֹ וַחֲרָבוֹ בְּצַד רַעְיוֹ וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לְמָקוֹם
הַהוּא חֶלְקֵת הַצָּרִים אֲשֶׁר בְּגְבַעוֹן. **ב** **ביז** וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה קָשָׁה עַד-מָאֵד בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּנְגַף אֲבִנֵר וְאֲנֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו עַבְדֵי דָוִד. **ב** **ביח** וַיְהִי-שָׁם שְׁלֹשָׁה בָּנֵי
צְרוּיָה יוֹאָב וְאַבִּישִׁי וְעֶשְׂהָאֵל וְעֶשְׂהָאֵל קַל בְּרָגְלוֹ כְּאֶחָד הַצָּבִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה.
ב **ביט** וַיִּרְדֹּף עֶשְׂהָאֵל אַחֲרֵי אֲבִנֵר וְלֹא-נָטָה לָלֶכֶת עַל-הַיָּמִין וְעַל-הַשְּׂמֹאל
מֵאַחֲרֵי אֲבִנֵר. **ב** **בכ** וַיִּפֹּן אֲבִנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הַאֲתָה זֶה עֹשֶׂהָאֵל וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי.

ב **בכא** וַיֹּאמֶר לוֹ אֲבִנֵר נָטָה לָךְ עַל-יְמִינְךָ אוֹ עַל-שְׂמֹאלְךָ וַאֲחֹז לָךְ אַחַד
מֵהַנְּעָרִים וְקַח-לָךְ אֶת-חַלְצָתוֹ וְלֹא-אָבֵה עֹשֶׂהָאֵל לְסוּר מֵאַחֲרָיו. **ב** **בכב** וַיִּסֹּף
עוֹד אֲבִנֵר לֵאמֹר אֶל-עֹשֶׂהָאֵל סוּר לָךְ מֵאַחֲרָיִ לָמָּה אֶכְפֶּה אֶרְצָה וְאִיךָ אֶשָּׂא
פָּנַי אֶל-יוֹאָב אַחִיד. **ב** **בכג** וַיִּמָּאֵן לְסוּר וַיִּכְהוּ אֲבִנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל-הַחֲמֹשׁ
וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל-שָׁם וַיָּמָת וַתַּחֲתוּ וַיְהִי כָּל-הַבָּא אֶל-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר-נָפַל שָׁם עֹשֶׂהָאֵל וַיִּמְתּוּ וַיַּעֲמָדוּ. **ב** **בכד** וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וְאַבִּישִׁי אַחֲרֵי אֲבִנֵר
וְהַשְּׂמֹשׁ בְּאֵהוּמָה בָּאוּ עַד-גְּבַעַת אֲמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי-גֵיחַ דָּרָךְ מִדְּבַר גְּבַעוֹן.

ב בכה ויתקבצו בני-בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש-גבעה אחת. **ב בכז** ויקרא אבנר אל-יואב ויאמר הלנצח תאכל חרבהלוא ידעתה כי-מרה תהיה באחרונה ועד-מתי לא-תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם. **ב בכח** ויאמר יואבחי האלהים כי לולא דברת: כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו. **ב בכח** ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-יספו עוד להלחם. **ב בכט** ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-הבתרון ויבאו מחנים. **ב בל** ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר אישועשהאל. **ב בלא** ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר: שלש-מאות וששים איש מתו. **ב בלב** וישאו את-עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון. **ב בא** ותהי המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים.

ב בא וילדו (ויולדו) לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלת. **ב בא** ומשנהו כלאב לאביגל (לאביגיל) אשת נבל הפרמלי והשלשי אבשלום בן-מעכה בת-תלמי מלך גשור. **ב בא** והרביעי אדניה בן-חגית והחמישי שפטיה בן-אביטל. **ב בא** והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון.

ב בא ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר הנה מתחזק בבית שאול. **ב בא** ולשאול פלגש ושמה רצפה בת-איה ויאמר אל-אבנר מדוע באתה אל-פילגש אבי. **ב בא** ויחר לאבנר מאד על-דברי איש-בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה-חסד עם-בית שאול אביך אל-אחיו ואל-מרעהו ולא המציתך ביד-דוד ותפקד עלי עון האשה היום. **ב בא** כה-יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו: כי כאשר נשבע יהוה לדודכי-כן אעשה-לו. **ב בא** להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את-כסא דוד על-ישראל ועל-יהודהמדתן ועד-באר שבע. **ב בא** ולא-יכל עוד להשיב את-אבנר דבר מיראתו אתו.

ב בא וישלח אבנר מלאכים אל-דוד תחתו לאמר למי-ארץ: לאמר פרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את-כל-ישראל. **ב בא** ויאמר טובאני אכרת אתך ברית: אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא-תראה את-פניכי אם-לפני הביאך את מיכל בת-שאול בבאך לראות את-פני.

ב גיז וישלח דוד מלאכים אל-איש-בֶּשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל לֵאמֹר: תִּנְה אֶת-אִשְׁתִּי אֶת-מִיכַל אֲשֶׁר אִרְשֵׁתִי לִי בַמָּאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים. **ב גטו** וישלח איש בשֶׁת ויקחה מעם אישמעם פְּלִטְיָאֵל בֶּן-לוֹשׁ (לִישׁ). **ב גטז** וילך אֶתָּה אִישָׁה הַלֹּוֹךְ וּבָכָה אַחֲרֵיהֶד-בַּחֲרִים וַיֹּאמֶר אֱלֹו אֲבִנִּר לֵךְ שׁוּב וַיָּשׁוּב. **ב גיז** ודבר-אֲבִנִּר הָיָה עִם-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: גַּם-תִּמּוֹל גַּם-שְׁלֹשׁ הַיִּיתֶם מִבְּקָשִׁים אֶת-דָּוִד לְמַלְךְ עֲלֵיכֶם. **ב גיח** ועתה עֲשׂוּ: כִּי יְהוּה אָמַר אֶל-דָּוִד לֵאמֹר בֵּיד דָּוִד עֲבָדִי הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל-אִיבִיָּהֶם. **ב גיט** וידבר גם-אֲבִנִּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵימִין וַיֵּלֶךְ גַּם-אֲבִנִּר לְדַבֵּר בְּאֲזֵנֵי דָוִד בְּחֶבְרוֹן אֶת כָּל-אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל-בֵּית בְּנֵימִן. **ב גכ** וַיָּבֵא אֲבִנִּר אֶל-דָּוִד חֶבְרוֹן וְאֵתוֹ עֲשָׂרִים אָנָשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאֲבִנִּר וּלְאֲנָשָׁים אֲשֶׁר-אֵתוֹ מִשְׁתָּה. **ב גכא** וַיֹּאמֶר אֲבִנִּר אֶל-דָּוִד אֲקוּמָה וְאֶלְכָה וְאֶקְבָּצָה אֶל-אֲדֹנֵי הַמְּלָךְ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְכַרְתּוּ אֶתְךָ בְּרִית וּמְלָכְתְּ בְּכָל אֲשֶׁר-תִּאֱוֶה נַפְשֶׁךָ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-אֲבִנִּר וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם. **ב גכב** וְהִנֵּה עֲבָדֵי דָוִד וַיּוֹאֵב בָּא מִהַגְדוּד וְשָׁלַל רַב עַמָּם הֵבִיאוּ וְאֲבִנִּר אֵינְנוּ עִם-דָּוִד בְּחֶבְרוֹן כִּי שָׁלְחוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם. **ב גכג** וַיּוֹאֵב וְכָל-הַצָּבָא אֲשֶׁר-אֵתוֹ בָּאוּ וַיַּגִּדוּ לַיּוֹאֵב לֵאמֹר בָּא-אֲבִנִּר בֶּן-נֵר אֶל-הַמְּלָךְ וַיִּשְׁלַחְהוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם. **ב גכד** וַיָּבֵא יוֹאֵב אֶל-הַמְּלָךְ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ: הִנֵּה-בָא אֲבִנִּר אֵלֶיךָ לָמָּה-זֶה שָׁלַחְתּוֹ וַיֵּלֶךְ הַלֹּוֹךְ. **ב גכה** וַדַּעַת אֶת-אֲבִנִּר בֶּן-נֵר כִּי לַפְתָּתְךָ בָּא וְלַדַּעַת אֶת-מוֹצֵאֶךָ וְאֶת-מִבּוֹאֶךָ (מוֹבְאֶךָ) וְלַדַּעַת אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֶתָּה עֹשֶׂה. **ב גכו** וַיֵּצֵא יוֹאֵב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אַחֲרֵי אֲבִנִּר וַיָּשׁוּבוּ אֵתוֹ מִבּוֹר הַסָּרָה וְדָוִד לֹא יָדַע. **ב גכז** וַיָּשׁוּב אֲבִנִּר חֶבְרוֹן וַיִּטְהֹוּ יוֹאֵב אֶל-תּוֹךְ הַשָּׁעַר לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּשָׁלִי וַיִּכְהוּ שָׁם הַחֲמֻשׁוֹנִימַת בְּדָם עֲשָׂהאֵל אַחִיו. **ב גכח** וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוּה עַד-עוֹלָם מִדְּמֵי אֲבִנִּר בֶּן-נֵר. **ב גכט** יָחֳלוּ עַל-רֹאשׁ יוֹאֵב וְאֵל כָּל-בֵּית אָבִיו וְאֵל-יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאֵב זָב וּמִצָּרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנָפַל בְּחַרְבוֹחֶסֶר-לָחֶם. **ב גל** וַיּוֹאֵב וְאֲבִישִׁי אַחִיו הָרְגוּ לְאֲבִנִּר: עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת-עֲשָׂהאֵל אַחִיהֶם בְּגִבְעוֹן בְּמִלְחָמָה. **ב גלא** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יוֹאֵב וְאֵל כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אֵתוֹ קָרְעוּ בְּגִדֵיכֶם וְחָגְרוּ שָׁקִים וְסִפְדוּ לִפְנֵי אֲבִנִּר וְהַמְּלָךְ דָּוִד הִלֵּךְ אַחֲרֵי הַמָּטָה. **ב גלב** וַיִּקְבְּרוּ אֶת-אֲבִנִּר בְּחֶבְרוֹן וַיִּשָּׂא הַמְּלָךְ אֶת-קוֹלוֹ וַיִּבֶד אֶל-קִבְרֵי אֲבִנִּר וַיִּבְכוּ כָל-הָעָם. **ב גלג** וַיִּקְנוּ הַמְּלָךְ אֶל-אֲבִנִּר וַיֹּאמֶר: הַכְּמוֹת נָבַל יָמוֹת אֲבִנִּר. **ב גלד** יָדָךְ לֹא-אֶסְרוֹת וְרָגְלֶיךָ לֹא-לִנְחֻשְׁתִּים הִגָּשׁוּ כַּנְּפוֹל לִפְנֵי בְנֵי-עוֹלָה נְפֹלָת וַיִּסְפוּ כָל-הָעָם לִבְכוֹת עֲלָיו. **ב גלה** וַיָּבֵא כָל-הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת-דָּוִד לְחֹסֶבְעוֹד הַיּוֹם

וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם- לפני בוא- השמש
 אטעם- לחם או כל- מאומה. **ב גלו** וכל- העם הפירו וייטב בעיניהם ככל אשר
 עשה המלך בעיני כל- העם טוב. **ב גלו** וידעו כל- העם וכל- ישראל ביום
 ההוא: כי לא היתה מהמלך להמית את- אבנר בן- נר.
ב גלח ויאמר המלך אל- עבדיו: הלוא תדעו כפי- שר וגדול נפל היום הזה
 בישראל. **ב גלט** ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים
 ממני: ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו.
ב דא וישמע בן- שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל- ישראל נבהלו.
ב דב ושני אנשים שרי- גדודים היו בן- שאול שם האחד בענה ושם השני רכב
 בני רמון הבארתימבני בנימן: כי גם- בארות תחשב על- בנימן. **ב דג** ויברחו
 הבארתיים גתימה ויהיו- שם גרים עד היום הזה.
ב דד וליהונתן בן- שאול בן נכה רגלים בן- חמש שנים היה בבא שמעת שאול
 ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו
 מפיבשת. **ב דה** וילכו בני- רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל- בית
 איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים. **ב דו** והנה באו עד- תוך הבית לקחי
 חטים ויפהו אל- החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו. **ב דז** ויבאו הבית והוא שכב
 על- מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את- ראשו ויקחו את- ראשו
 וילכו דרך הערבה כל- הלילה. **ב דח** ויבאו את- ראש איש- בשת אל- דוד חברון
 ויאמרו אל- המלך הנה- ראש איש- בשת בן- שאול איבד אשר בקש את- נפשך
 ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו. **ב דט** ויען דוד
 את- רכב ואת- בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם: חי- יהוה אשר- פדה
 את- נפשי מכל- צרה. **ב די** כי המגיד לי לאמר הנה- מת שאול והוא- היה
 כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלגא אשר לתתי- לו בשרה. **ב דיא** אף
 כי- אנשים רשעים הרגו את- איש- צדיק בביתו על- משכבו ועתה הלוא אבקש
 את- דמו מידכם ובערתי אתכם מן- הארץ. **ב דיב** ויצו דוד את- הנערים
 ויהרגום ויקצצו את- ידיהם ואת- רגליהם ויתלו על- הברכה בחברון ואת ראש
 איש- בשת לקחו ויקברו בקבר- אבנר בחברון.
ב דהא ויבאו כל- שבטי ישראל אל- דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך
 ובשרך אנחנו. **ב דהב** גם- אתמול גם- שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה
 הייתה מוציא (המוציא) והמבי את- ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה
 את- עמי את- ישראל ואתה תהיה לנגיד על- ישראל. **ב דהג** ויבאו כל- זקני

יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה וַיִּכְרַת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחִבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל.

ב הד בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה מָלַךְ. **ב ה**ה בְּחִבְרוֹן מָלַךְ
עַל-יְהוּדָה שִׁבְעַת שָׁנִים וְשֵׁשָׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל
כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה. **ב ה**ו וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל-הַיַּבְסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא-תָבוֹא הִנֵּה כִי אִם-הִסִּירְךָ הָעֹרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר
לֹא-יָבוֹא דָּוִד הִנֵּה. **ב ה**ז וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד. **ב ה**ח וַיֹּאמֶר
דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל-מִכָּה יָבִסִי וַיִּגַע בְּצַנּוֹר וְאֶת-הַפְּסָחִים וְאֶת-הָעֹרִים שֵׁנָאוּ
(שְׁנוּאִי) נָפֵשׁ דָּוִד עַל-כֵּן יֹאמְרוּ עוֹר וּפְסָח לֹא יָבוֹא אֶל-הַבַּיִת. **ב ה**ט וַיֵּשֶׁב דָּוִד
בְּמִצְדָה וַיִּקְרָא-לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן-הַמְּלוֹא וּבַיִתָּהּ. **ב ה**י וַיֵּלֶךְ דָּוִד
הַלּוֹךְ וְגָדוֹל וַיְהוּה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ.

ב היא וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ-צֹר מַלְאָכִים אֶל-דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחֲרָשֵׁי עֵץ וְחֲרָשֵׁי
אָבֶן קִיר וַיִּבְנוּ-בַיִת לְדָוִד. **ב ה**יב וַיַּדַּע דָּוִד כִּי-הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְכִי
נָשָׂא מִמְּלַכְתּוֹ בְּעָבוֹר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ב היג וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרֵי בָאוּ מִחִבְרוֹן וַיּוֹלְדוּ עוֹד
לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת. **ב ה**יד וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים לְוִבִירוּשָׁלַם: שְׁמוּעַ וְשׁוּבָב וְנָתָן
וְשִׁלְמוֹה. **ב ה**טו וַיִּבְחָר וְאֶלִישׁוּעַ וְנֹפֶג וַיְפִיעַ. **ב ה**טז וְאֶלִישַׁמֶע וְאֶלִיָּדָע
וְאֶלִיפָלֵט.

ב היז וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-מִשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ
כָּל-פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרָד אֶל-הַמְּצוּדָה. **ב ה**יח וּפְלִשְׁתִּים
בָּאוּ וַיִּנְטְשׁוּ בְּעַמֻּק רְפָאִים. **ב ה**יט וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה
אֶל-פְּלִשְׁתִּים הַתַּתָּנִם בְּיָדִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד עֲלֶה כִּי-נָתַן אֲתָן אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ. **ב ה**כ וַיָּבֹא דָּוִד
בְּבַעַל-פְּרָצִים וַיִּכָּס שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת-אֵיבֵי לִפְנֵי כַּפְרָץ מִיָּם עַל-כֵּן
קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים. **ב ה**כא וַיַּעֲזְבוּ-שָׁם אֶת-עַצְבֵיהֶם וַיִּשְׁאֲם
דָּוִד וַאֲנָשָׁיו.

ב הכב וַיִּסְפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנְטְשׁוּ בְּעַמֻּק רְפָאִים. **ב ה**כג וַיִּשְׁאַל דָּוִד
בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הָסָב אֶל-אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוֹל בְּכָאִים. **ב ה**כד
וַיְהִי בִשְׁמַעַךְ (כְּשִׁמְעֶךָ) אֶת-קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אֲזַ תַּחֲרֹץ: כִּי אֲזַ יֵצֵא

יְהוָה לִפְנֵיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים. **ב** הַכֵּה וַיַּעַשׂ דָּוִד בֶּן פֶּאֶשֶׁר צֹוּהוּ יְהוָה
 וַיִּךְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים מִגְּבֵעַ עַד-בְּאֶדְ גִּזְרֹה.
ב וַאֲוִיֶסֶף עוֹד דָּוִד אֶת-כָּל-בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף. **ב** וּבַ וַיִּקַּם וַיִּלְךְ דָּוִד
 וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרָבִים עָלָיו. **ב** וּג וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אַרְוֹן
 הָאֱלֹהִים אֶל-עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאָהוּ מִבֵּית אַבִּינֶדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַעֲזָא וְאָחִיו בְּנֵי
 אַבִּינֶדָב נִהְגִים אֶת-הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה. **ב** וּד וַיִּשְׂאָהוּ מִבֵּית אַבִּינֶדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה
 עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאָחִיו הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן. **ב** וּה וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁחֻקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבַנְּבָלִים וּבַתְּפִים וּבַמְנַעֲנָעִים
 וּבַצִּלְצָלִים. **ב** וּו וַיָּבֹאוּ עַד-גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזֵ בֹכֵי
 שְׁמֹטוֹ הַבְּקָר. **ב** וּז וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּעֲזָה וַיִּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל-הַשֵּׁל וַיָּמַת שֵׁם
 עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים. **ב** וּח וַיַּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא
 לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב** וּט וַיֵּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אַרְוֹן יְהוָה. **ב** וּי וְלֹא-אָבָה דָוִד לְהַסִּיר אֱלֹוֹ אֶת-אַרְוֹן
 יְהוָה עַל-עִיר דָּוִד וַיִּטְהוּ דָוִד בֵּית עֶבֶד-אָדָם הַגִּתִּי. **ב** וַיֹּא וַיִּשֶׁב אַרְוֹן יְהוָה בֵּית
 עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת-עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ. **ב** וַיִּב
 וַיִּגַּד לְמִלְכָּךְ דָּוִד לֵאמֹר בָּרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּעֶבֶר
 אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלְךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עִיר
 דָּוִד בְּשִׂמְחָה. **ב** וַיִּג וַיְהִי כִי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אַרְוֹן-יְהוָה שִׁשָּׁה צָעָדִים: וַיִּזְבַּח שׁוֹר
 וּמְרִיא. **ב** וַיִּז וְדָוִד מִכְרָפָר בְּכָל-עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוֹר אֶפֶוד בָּד. **ב** וּטו וְדָוִד
 וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּים אֶת-אַרְוֹן יְהוָה בְּתַרְוִיעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר. **ב** וּטז וְהָיָה
 אַרְוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיִּכָל בֵּת-שָׂאוֹל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ
 דָּוִד מִפְּזִז וּמִכְרָפָר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹז לוֹ בְּלִבָּהּ. **ב** וַיִּז וַיָּבֹאוּ אֶת-אַרְוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ
 אִתּוֹ בְּמָקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֵהָל אֲשֶׁר נָטָה-לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה
 וּשְׁלָמִים. **ב** וַיַּח וַיִּכַּל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם
 יְהוָה צְבָאוֹת. **ב** וַיִּט וַיִּחַלֵּק לְכָל-הָעָם לְכָל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה
 לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאֲשָׁפָר אֶחָד וְאֲשִׁישָׁה אַחַת וַיִּלְךְ כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ.
ב וַכ וַיִּשֶׁב דָּוִד לְבָרַךְ אֶת-בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיִּכָל בֵּת-שָׂאוֹל לְקִרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר
 מֵה-נִכְבַּד הַיּוֹם מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אִמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת
 נִגְלוֹת אַחַד הַרְקִים. **ב** וַכּא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-מִיִּכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי
 מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לְצִוֹת אֹתִי נִגִּיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתִּי לִפְנֵי

יהוה. **ב וכב** ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם-האמהות אשר אמרת
 עמם אכבדה. **ב וכג** ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילדעד יום מותה.
ב זא ויהי כן-ישב המלך בביתו ויהוה הניח-לו מסביב מכל-איביו. **ב זב** ויאמר
 המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב
 בתוך היריעה. **ב זג** ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה: כי יהוה
 עמך. **ב זד** ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-יהוה אל-נתן לאמר. **ב זה** לך
 ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה: האתה תבנה-לי בית לשבתי. **ב זו**
 כי לא ישבתי בבית למיזבחות העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
 ואהיה מתהלך באהל ובמשכן. **ב זז** בכל אשר-התהלכתי בכל-בני ישראל
 הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל
 לאמר: למה לא-בניתם לי בית ארזים. **ב זח** ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה
 אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן-הנה נה מאחר הצאן להיות נגיד על-עמי
 על-ישראל. **ב זט** ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה את-כל-איביך מפניך
 ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ. **ב יא** ושמתי מקום לעמי
 לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני-עולה לענותו
 כאשר בראשונה. **ב יב** ויאמר-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל
 והניחתי לך מכל-איביך והגיד לך יהוה כי-בית יעשה-לך יהוה. **ב יג** כי
 ימלאו ימיה ושכבת את-אבתיך והקימתי את-זרעך אחריך אשר יצא ממעיך
 והכינתי את-ממלכתו. **ב יד** הוא יבנה-בית לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו
 עד-עולם. **ב יז** אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהענותו והכחתיו
 בשבט אנשים ובנגעי בני אדם. **ב יט** וחסדי לא-יסור ממנו כאשר הסרתי
 מעם שאול אשר הסרתי מלפניך. **ב יטז** ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם
 לפניך: כסאך יהיה נכון עד-עולם. **ב יז** ככל הדברים האלה וככל החזיון
 הזה כן דבר נתן אל-דוד.

ב יח ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתיכי
 הבאתני עד-הלם. **ב יט** ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם
 אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה. **ב כ** ומה-יוסיף דוד
 עוד לדבר אליך ואתה ידעת את-עבדך אדני יהוה. **ב כא** בעבור דברך וכלבך
 עשית את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך. **ב כב** על-כן גדלת יהוה
 אלהים: כי-אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו. **ב כג** ומי
 כעמך פישאל גוי אחד בארץ אשר הלכו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו

שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצה מפני עמך אשר פדיתך לך ממצרים גוים ואלהיו. **ב זכד** ותכוון לך את-עמך ישראל לך לעם-עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים.

ב זכה ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה כפאשר דברת. **ב זכו** ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על-ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך. **ב זכו** כי-אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתך את-אזן עבדך לאמר בית אבנה-לך על-כן מצא עבדך את-לבבו להתפלל אליך את-התפלה הזאת. **ב זכח** ועתה אדני יהוה אתה-הוא האלהים ודבריה יהיו אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת. **ב זכט** ועתה הואל וברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך: כי-אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית-עבדך לעולם.

ב חא ויהי אחרי-כן ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד את-מתג האמה מיד פלשתים. **ב חב** ויך את-מואב וימדדס בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני-חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה. **ב חג** ויך דוד את-הדדעזר בן-רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר- (פרת). **ב חד** וילכד דוד ממנו אלף ושבע-מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב. **ב חה** ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים-ושנים אלף איש. **ב חו** וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך. **ב חז** ויקח דוד את שלטי הזָהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים. **ב חח** ומבטח ומברתי ערי הדדעזר: לקח המלך דוד נחשתהרבה מאד.

ב חט וישמע תעי מלך חמת: כי הפה דוד את כל-חיל הדדעזר. **ב חי** וישלח תעי את-יורם-בנו אל-המלך-דוד לשאל-לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויפהו-כפי-איש מלחמות תעי הנה הדדעזר ובגדו היו כלי-כסף וכלי-זָהבוכלי נחשת. **ב חיא** גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם-הכסף והזָהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש. **ב חיב** מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן-רחב מלך צובה. **ב חיג** ויעש דוד שם בשבו מהפזותו את-ארם בגיא-מלחשמונה עשר אלף. **ב חיד** וישם באדום נצבים בכל-אדום שם נצבים ויהי כל-אדום עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך. **ב חטו** וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט

וצדקה לכל-עמו. **ב חטז** ויואב בן-צרויה על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד
 מזכיר. **ב חיז** וצדוק בן-אחיטוב ואחיקלך בן-אביטר כהנים ושריה סופר.
ב חיח ובניהו בן-יהוידע והפרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו.
ב טא ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור
 יהונתן. **ב טב** ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו-לו אל-דוד ויאמר המלך
 אליו האתה ציבא ויאמר עבדך. **ב טג** ויאמר המלך האפס עוד איש לבית
 שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד בן ליהונתן נכה
 רגלים. **ב טד** ויאמר-לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה הוא
 בית מכיר בן-עמיאל בלו דבר. **ב טה** וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר
 בן-עמיאלמלו דבר. **ב טו** ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד ויפל
 על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך. **ב טז** ויאמר לו דוד
 אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך
 את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-שלחניתמיד. **ב טח** וישתחו
 ויאמר מה עבדך: כי פנית אל-הכלב המת אשר כמוני. **ב טט** ויקרא המלך
 אל-ציבא נער שאול ויאמר אליו: כל אשר היה לשאול ולכל-ביתו נתתי
 לבן-אדניך. **ב טי** ועבדת לו את-האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה
 לבן-אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן-אדניך לאכל תמיד לחם על-שלחני
 ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים. **ב טיא** ויאמר ציבא אל-המלך ככל
 אשר יצוה אדני המלך את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על-שלחני
 כאחד מבני המלך. **ב טיב** ולמפיבשת בן-קטן ושמו מיכא וכל מושב
 בית-ציבא עבדים למפיבשת. **ב טיג** ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלחן
 המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו.
ב יא ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו ותחתיו. **ב יב** ויאמר
 דוד אעשה-חסד עם-חנון בן-נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד
 לנחמו ביד-עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון. **ב יג** ויאמרו שרי
 בני-עמון אל-חנון אדניהם המכבד דוד את-אביך בעיניך-כי-שלח לך מנחמים
 הלוא בעבור חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך. **ב יד**
 ויקח חנון את-עבדי דוד ויגלח את-חצי זקנם ויכרת את-מדויהם בחצי עד
 שתותיהם וישלחם. **ב יה** ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים
 מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד-יצמח זקנכם ושבתם. **ב יו** ויראו בני עמון
 כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו את-אדם בית-רחוב ואת-אדם צובא

עֲשָׂרִים אֶלֶף רִגְלֵי וְאֶת-מִלְדָּה מַעֲכָה אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ.
ב יִזְ וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת-יֹאבָב וְאֶת כָּל-הַצָּבָא הַגְּבֻרִים. **ב** יח וַיֵּצְאוּ בְנֵי עֲמֹן
וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְאָרְסוּ צוּבָא וּרְחוּב וְאִישׁ-טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם
בַּשָּׂדֶה. **ב** יט וַיֵּרָא יוֹאב כִּי-הִיְתָה אֱלֹהֵי פְנֵי הַמִּלְחָמָה מִפְּנִים וּמֵאַחֲוֹר וַיִּבְחַר
מִכָּל בְּחוּרֵי בִישְׂרָאֵל (וַיִּשְׂרָאֵל) וַיַּעֲרֹךְ לַקְּרָאת אָרְסוּ. **ב** יי וְאֶת יֵתֵר הָעָם נָתַן בְּיַד
אַבְשֵׁי אַחִיו וַיַּעֲרֹךְ לַקְּרָאת בְּנֵי עֲמֹן. **ב** ייא וַיֹּאמֶר אִם-תִּתְחַזַּק אָרְסוּ מִמֶּנִּי וְהִיְתָה
לִי לִישׁוּעָה וְאִם-בְּנֵי עֲמֹן יִחְזַקוּ מִמֶּנִּי וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ. **ב** ייב חֲזַק וְנִתְחַזַּק
בְּעַד-עֲמֹנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהוּהָ יַעֲשֶׂה הַטוֹב בְּעֵינָיו. **ב** ייג וַיִּגַּשׁ יוֹאב וְהָעָם
אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאָרְסוּ וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו. **ב** ייד וּבְנֵי עֲמֹן רָאוּ כִּי-נָס אָרְסוּ וַיִּנְסוּ
מִפְּנֵי אַבְשֵׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיֵּשֶׁב יוֹאב מֵעַל בְּנֵי עֲמֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם. **ב** יטו וַיֵּרָא
אָרְסוּ כִּי נִגַף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יָחַד. **ב** יטז וַיִּשְׁלַח הַדָּדְעָזֹר וַיֵּצֵא אֶת-אָרְסוּ
אֲשֶׁר מַעֲבֵר הַנְּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וְשׁוּבָה שָׁר-צָבָא הַדָּדְעָזֹר לִפְנֵיהֶם.
ב ייז וַיִּגַּד לְדָוִד וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֲלָאמָה וַיַּעֲרְכוּ
אָרְסוּ לַקְּרָאת דָּוִד וַיִּלְחַמוּ עִמּוֹ. **ב** ייח וַיִּנְסוּ אָרְסוּ מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאָרְסוּ
שִׁבְעַת מְאוֹת רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֶלֶף פָּרָשִׁים וְאֶת שׁוּבָה שָׁר-צָבָאוּ הִכָּה וַיָּמָת שָׁם.
ב ייט וַיֵּרָאוּ כָּל-הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדָּדְעָזֹר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ
אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּם וַיֵּרָאוּ אָרְסוּ לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת-בְּנֵי עֲמֹן.
ב יאא וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֲת צֵאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-יֹאבָב
וְאֶת-עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת-בְּנֵי עֲמֹן וַיִּצְרוּ עַל-רֶבֶה וְדָוִד
יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם.
ב יאב וַיְהִי לַעֲת הָעָרֵב וַיִּקְסוּ דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל-גַּג בַּיִת-הַמִּלְדָּה וַיֵּרָא
אִשָּׁה רַחֲצַת מֵעַל הַגֶּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרָאָה מְאֹד. **ב** יאג וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ
לְאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא-זֹאת בַּת-שֶׁבַע בַּת-אֱלִיעֶזֶר אִשְׁתֵּי אֹרִיָה הַחַתָּי. **ב** יאד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְּאָכִים וַיִּקְחָהּ וַתְּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהִיא מִתְקַדָּשֶׁת
מִטְּמֵאתָהּ וַתֵּשֶׁב אֶל-בֵּיתָהּ. **ב** יאה וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתִּגַּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר
הָרָה אֲנִכִּי. **ב** יאו וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-יֹאבָב שְׁלַח אֵלַי אֶת-אֹרִיָה הַחַתָּי וַיִּשְׁלַח יֹאבָב
אֶת-אֹרִיָה אֶל-דָּוִד. **ב** יאז וַיָּבֹא אֹרִיָה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאב וְלְשָׁלוֹם
הָעָם וְלְשָׁלוֹם הַמִּלְחָמָה. **ב** יאח וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹרִיָה רֵד לְבֵיתְךָ וּרְחֹץ רִגְלֶיךָ
וַיֵּצֵא אֹרִיָה מִבַּיִת הַמִּלְדָּה וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מִשְׁאֵת הַמִּלְדָּה. **ב** יאט וַיִּשְׁכַּב אֹרִיָה
פֶּתַח בַּיִת הַמִּלְדָּה אֶת כָּל-עֲבָדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל-בֵּיתוֹ. **ב** יאי וַיִּגַּדוּ לְדָוִד
לֵאמֹר לֹא-יָרַד אֹרִיָה אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֹרִיָה הֲלוֹא מְדַרְךָ אֵתָהּ

באמדוע לא-ירדת אל-ביתך. **ב יא** ויאמר אוריה אל-דוד הארון וישאל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים ואני אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חף וחי נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה. **ב יא** ויאמר דוד אל-אוריה שב בזה גם-היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת. **ב יא** ויקרא-לו דוד ויאכל לפניו וישתו וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-עבדי אדניו ואל-ביתו לא ירד. **ב יא** ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל-יואב וישלח ביד אוריה. **ב יא** ויכתב בספר לאמר: הבו את-אוריה אל-מול פני המלחמה החזקה ושבבתם מאחוריו ונכה ומת.

ב יא ויהי בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר ידע כי אנשי-חיל שם. **ב יא** ויצאו אנשי העיר ויקחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי. **ב יא** וישלח יואב ויגד לדוד את-כל-דברי המלחמה. **ב יא** ויצו את-המלאך לאמר: ככלותך את כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך. **ב יא** והיה אם-תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם: הלוא ידעתם את אשר-ירו מעל החומה. **ב יא** מי-הכה את-אבימלך בן-ירבשת הלוא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל-החומה ואמרתם גם עבדך אוריה החתי מת. **ב יא** וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל-אשר שלחו יואב. **ב יא** ויאמר המלאך אל-דוד כי-גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד-פתח השער. **ב יא** ויראו המוראים אל-עבדיך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתימת.

ב יא ויאמר דוד אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה-כי-כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל-העיר והרסה וחזקהו. **ב יא** ותשמע אשת אוריה כי-מת אוריה אישה ותספד על-בעלה. **ב יא** ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל-ביתו ותהי-לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-עשה דוד בעיני יהוה.

ב יב וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש. **ב יב** לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד. **ב יב** ולרש אין-כל כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ויבחיכו ותשכב ותהי-לו כבת. **ב יב** ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר לעשות לארח הבא-לו ויקח

את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו. **ב יבה** ויחר-אף דוד באיש מאד ויאמר אל-נתן חי-יהוה כי בן-מות האיש העשה זאת. **ב יבו** ואת-הכבשה ישלם ארבעתים: עקב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל.

ב יבו ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על-ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול. **ב יבח** ואתנה לך את-בית אדניך ואת-נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעטואספה לך כהנה וכהנה. **ב יבט** מדוע בזית את-דבר יהוה לעשות הרע בעינו (בעיני) את אוריה החתי הכית בחרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון. **ב יבי** ועתה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם: עקב כי בזתני ותקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה.

ב יביא כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את-נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת. **ב יביב** כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד השמש.

ב יביג ויאמר דוד אל-נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל-דוד גם-יהוה העביר חטאתך לא תמות. **ב יביז** אפס פי-נאץ נאצת את-איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לךמות ימות. **ב יבטו** וילך נתן אל-ביתו ויגף יהוה את-הילד אשר ילדה אשת-אוריה לדוד ויאנש. **ב יבטז** ויבקש דוד את-האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה. **ב יביז** ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן-הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם. **ב יביח** ויהי ביום השביעי וקמת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי-מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא-שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה. **ב יביט** וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל-עבדיו המת הילד ויאמרו מת. **ב יבכ** ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסד ויחלף שמלתו ויבא בית-יהוה וישתחו ויבא אל-ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל.

ב יבכא ויאמרו עבדיו אליו מה-הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם. **ב יבכב** ויאמר בעוד הילד חי צמת ויבכה: כי אמרתני מי יודע יחנני (וחנני) יהוה וחי הילד. **ב יבכג** ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד: אני הלך אליו והוא לא-ישוב אלי.

ב יבכד וינחם דוד את בת-שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא

(ותקרא) את-שמו שלמה ויהוה אהבו. **ב יבכה** וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את-שמו ידידיהבעבור יהוה.

ב יבכו וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את-עיר המלוכה. **ב יבכו** וישלח יואב מלאכים אל-דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם-לכדתי את-עיר המים. **ב יבכח** ועתה אסף את-יתר העם וחנה על-העיר ולכדה: פן-אלכד אני את-העיר ונקרא שמי עליה. **ב יבכט** ויאסף דוד את-כל-העם וילך רבתי וילחם בה וילכדה. **ב יבל** ויקח את-עטרת-מלכם מעל ראשו ומשקלה כפר זהב ואבן יקרה ותהי על-ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד. **ב יבלא** ואת-העם אשר-בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הפרזל ובמגזרת הפרזל והעביר אותם במלכו (במלכו) וכן יעשה לכל ערי בני-עמון וישב דוד וכל-העם ירושלים.

ב יגא ויהי אחרי-כן ולאבשלום בן-דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן-דוד. **ב יגב** ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה. **ב יגג** ולאמנון רע וישמו יונדב בן-שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד. **ב יגד** ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן-המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את-תמר אחות אבשלם אחי אני אהב. **ב יגה** ויאמר לו יהונדב שכב על-משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את-הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה. **ב יגו** וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל-המלך תבוא-נא תמר אחותי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה. **ב יגז** וישלח דוד אל-תמר הביתה לאמר: לכי נא בית אמנון אחיך ועשי-לו הבריה. **ב יגח** ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את-הבצק ותלוש (ותלש) ותלבב לעיניו ותבשל את-הלבבות. **ב יגט** ותקח את-המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל-איש מעלי ויצאו כל-איש מעליו. **ב יגי** ויאמר אמנון אל-תמר הביאי הבריה החדר ואברה מיך ותקח תמר את-הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה. **ב יגיא** ותגש אליו לאכל ויחזק-בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי. **ב יגיב** ותאמר לו אל-אחי אל-תענניכי לא-יעשה כן בישראל: אל-תעשה את-הנבלה הזאת. **ב יגיד** ואני אנה אוליד את-חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר-נא אל-המלך כי לא ימנעני ממך. **ב יגיד** ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה. **ב יגטו** וישנאה אמנון

שְׁנָאָה גְדוּלָה מְאֹד כִּי גְדוּלָה הַשְׁנָאָה אֲשֶׁר שְׁנָאָה מֵאֵהָבָה אֲשֶׁר אֵהָבָה וַיֹּאמֶר-לָהּ אֲמִנּוּן קוֹמִי לְכִי. **ב יגטז** וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל-אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת מֵאַחֶרֶת אֲשֶׁר-עָשִׂית עִמִּי לְשַׁלְּחַנִּי וְלֹא אָבָה לְשָׁמֵעַ לָהּ. **ב יגיז** וַיִּקְרָא אֶת-נְעָרוֹ מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ-נָא אֶת-זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וְנַעַל הַדֹּלֶת אַחֲרָיָהּ. **ב יגיח** וְעָלְיָה כְּתֹנֶת פָּסִים כִּי כֹן תִּלְבָּשֶׁן בְּנוֹת-הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת מְעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁרָתוֹ הַחוּץ וְנַעַל הַדֹּלֶת אַחֲרָיָהּ. **ב יגיט** וַתִּקַּח תְּמָר אֶפֶר עַל-רֹאשָׁהּ וּכְתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלְיָה קָרָעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל-רֹאשָׁהּ וַתִּלְךְ הַלוֹךְ וְזָעָקָה. **ב יגכ** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשְׁלוֹם אַחִיָּהּ הָאֲמִינוּן אַחִידָה הִיא עִמָּךְ וְעֵתָה אַחֲוֵתִי הַחֲרִישִׁי אַחִידָה הוּא אֶל-תְּשִׁיתִי אֶת-לִבִּי לְדַבֵּר הַזֶּה וַתִּשָּׁב תְּמָר וְשִׁמְמָה בֵּית אֲבִשְׁלוֹם אַחִיָּהּ. **ב יגכא** וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲר לוֹ מְאֹד. **ב יגכב** וְלֹא-דָבַר אֲבִשְׁלוֹם עִם-אֲמִנּוּן לְמַרְע וְעַד-טוֹב: כִּי-שָׁנָא אֲבִשְׁלוֹם אֶת-אֲמִנּוּן עַל-דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת תְּמָר אַחֲתוֹ.

ב יגכג וַיְהִי לְשָׁנָתַיִם יָמִים וַיְהִיו גְּזִזִים לְאֲבִשְׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עִם-אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. **ב יגכד** וַיָּבֵא אֲבִשְׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא גְזִזִים לְעַבְדְּךָ יִלְךְ-נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדְּךָ עִם-עַבְדְּךָ. **ב יגכה** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲבִשְׁלוֹם אֶל-בְּנֵי אֶל-נָא יִלְךְ כִּלְנוּ וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ וַיִּפְרָץ-בוֹ וְלֹא-אָבָה לָלֶכֶת וַיִּבְרַכְהוּ. **ב יגכו** וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם וְלֹא יִלְךְ-נָא אֶתְנוּ אֲמִנּוּן אַחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִלְךְ עִמָּךְ. **ב יגכז** וַיִּפְרָץ-בוֹ אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֶתְנוּ אֶת-אֲמִנּוּן וְאֶת כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

ב יגכח וַיֵּצֵאוּ אֲבִשְׁלוֹם אֶת-נְעָרָיו לְאֹמֶר רְאוּ נָא כְּטוֹב לִב-אֲמִנּוּן בֵּינִי וְאֶמְרָתִי אֵלֵיכֶם הִכּוּ אֶת-אֲמִנּוּן וְהִמַּתֶּם אוֹתוֹ אֶל-תִּירְאוּ: הֲלוֹא כִּי אָנֹכִי צוּיֹתִי אֶתְכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ לְבְנֵי-חַיִל. **ב יגכט** וַיַּעֲשׂוּ נְעָרֵי אֲבִשְׁלוֹם לְאֲמִנּוּן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשְׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל-פָּרָד וַיִּנְסוּ. **ב יגל** וַיְהִי הַמָּה בְּדָרְךָ וְהַשְׁמָעָה בָּאָה אֶל-דָּוִד לְאֹמֶר: הִכָּה אֲבִשְׁלוֹם אֶת-כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא-נוֹתֵר מֵהֶם אֶחָד.

ב יגלא וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל-עַבְדָּיו נֹצְבִים קִרְעֵי בְּגָדִים.

ב יגלב וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן-שְׁמָעָה אַחִי-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-יֹאמֵר אֲדֹנָי אֵת כָּל-הַנְּעָרִים בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוּכִי-אֲמִנּוּן לְבַדּוֹ מֵת: כִּי-עַל-פִּי אֲבִשְׁלוֹם הִיָּתָה שׁוֹמְמָה מִיּוֹם עָנָתוֹ אֵת תְּמָר אַחֲתוֹ. **ב יגלג** וְעֵתָה אֶל-יֵשֶׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל-לִבּוֹ דָּבַר לְאֹמֶר כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ: כִּי-אִם () אֲמִנּוּן לְבַדּוֹ מֵת.

ב יגלז ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את-עיניו וירא והנה עם-רב הלכים מדרך אחריו מצד החר. **ב יגלה** ויאמר יונדב אל-המלך הנה בני-המלך באו כדבר עבדך כן היתה. **ב יגלו** ויהי ככלתו לדבר והנה בני-המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם-המלך וכל-עבדיו בכו בכי גדול מאד. **ב יגלו** ואבשלום ברח וילך אל-תלמי בן-עמיחור (עמיהוד) מלך גשור ויתאבל על-בנו כל-הימים.

ב יגלח ואבשלום ברח וילך גשור ויהי-שם שלש שנים. **ב יגלט** ותכל דוד המלך לצאת אל-אבשלום: כי-נחם על-אמנון כי-מת.

ב ידא וידע יואב בן-צריה: כי-לב המלך על-אבשלום. **ב ידב** וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי-נא ולבשי-נא בגדי-אבל ואל-תסוכי שמן והיית פאשה זה ימים רבים מתאבלת על-מת. **ב ידג** ובאת אל-המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את-הדברים בפיה. **ב ידד** ותאמר האשה התקעית אל-המלך ותפל על-אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך.

ב ידה ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר אבל אשה-אלמנה אני וימת אישי. **ב ידז** ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את-האחד וימת אתו. **ב ידז** והנה קמה כל-המשפחה על-שפחתך ויאמרו תני את-מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את-היורש וכבו את-גחלתי אשר נשארה לבלתי שום- (שים-) לאישי שם ושארית על-פני האדמה.

ב ידח ויאמר המלך אל-האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך. **ב ידט** ותאמר האשה התקועית אל-המלך עלי אדני המלך העון ועל-בית אבי והמלך וכסאו נקי.

ב ידי ויאמר המלך: המדבר אליך והבאתו אלי ולא-יסיף עוד לגעת בך.

ב ידיא ותאמר יזכר-נא המלך את-יהוה אלהיך מהרבית (מהרבית) גאל הדם לשחת ולא ישמידו את-בני ויאמר חי-יהוה אם-יפל משערת בנגד ארצה.

ב ידיב ותאמר האשה תדבר-נא שפחתך אל-אדני המלך דבר ויאמר דברי.

ב ידיג ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על-עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה פאשם לבלתי השיב המלך את-נדחו. **ב ידיז** כי-מות נמות ויכמית הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא-ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח מפניו נדח. **ב ידטו** ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך אוילי יעשה המלך

את-דבר אמתו. **ב ידטו** כי ישמע המלך להציל את-אמתו מפני האיש להשמיד אתי ואת-בני יחד מנחלת אלהים. **ב ידזו** ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני המלך למנחה: כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך.

ב ידיח ויען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ודבר-נא אדני המלך. **ב ידיט** ויאמר המלך הינד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חי-נפשוך אדני המלך אם-אש להמין ולהשמיל מכל אשר-דבר אדני המלך-כי-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל-הדברים האלה. **ב ידכ** לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ.

ב ידכא ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אבשלום. **ב ידכב** ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום גדע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר עבדו (עבדך). **ב ידכג** ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום וירושלם.

ב ידכד ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה.

ב ידכה וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד: מפני רגלו ועד קדקדו לא-היה בו מום. **ב ידכו** ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח פי-כבד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך. **ב ידכז** ויגלחו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה.

ב ידכח וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה. **ב ידכט** וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא. **ב ידל** ויאמר אל-עבדך ראו חלקת יואב אל-גדי ולו-שם שערים לכו והוצתיה (והציתוה) באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש.

ב ידלא ויקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש. **ב ידלב** ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחת לי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי

עד אָנִי-שָׁם וְעַתָּה אֲרָאָה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם-יֵשׁ-בִּי עֹן וְהִמַּתְנִי. **ב ידלג** וַיָּבֹא יוֹאָב
 אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיַּגֵּד-לוֹ וַיִּקְרָא אֶל-אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ עַל-אַפְּיוֹ
 אֶרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם.
ב טוא וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מִרְכָּבָה וְסוּסִים וְחַמְשִׁים אִישׁ רָצִים
 לִפְנָיו. **ב טוב** וְהַשָּׂפִים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל-יַד דָּרָךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל-הָאִישׁ
 אֲשֶׁר-יְהִיָּה-לוֹ-רִיב לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר
 אִי-מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאֶחָד שְׁבֵט־יִשְׂרָאֵל עֵבֶדְךָ. **ב טוג** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְשָׁלוֹם רְאֵה דְבָרֶיךָ טוֹבִים וַיִּנְכַּחַם וְשָׁמַע אִין-לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. **ב טוד** וַיֹּאמֶר
 אַבְשָׁלוֹם מִי-יִשְׁמַנִּי שֵׁפֶט בְּאַרְץ וְעָלִי יָבֹא כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יְהִיָּה-לוֹ-רִיב
 וּמִשְׁפָּט וְהִצַּדִּיקְתִּיו. **ב טוה** וְהָיָה בְּקֶרֶב-אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשָׁלַח אֶת-יָדוֹ
 וְהַחֲזִיק לוֹ וַיִּנָּשֶׁק לוֹ. **ב טו** וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יָבֹאוּ
 לְמִשְׁפָּט אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנַב אַבְשָׁלוֹם אֶת-לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל.
ב טוז וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲלֶכָה נָא וְאַשְׁלֵם
 אֶת-נַדְרֵי אֲשֶׁר-נִדְרַתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן. **ב טוח** כִּי-נִדְרָה נָדַר עֲבַדְךָ בְּשַׁבְּתִי בְּגִשּׁוֹר
 בְּאֶרֶם לֵאמֹר: אִם-יִשְׁיַב (יָשׁוּב) יִשְׁיַבְנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַם וְעֲבַדְתִּי אֶת-יְהוָה. **ב טוט**
 וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה.
ב טוי וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְלִים בְּכָל-שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כְּשִׁמְעַכֶּם אֶת-קוֹל
 הַשֹּׁפָר וְאַמְרַתֶּם מֶלֶךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן. **ב טויה** וְאֶת-אַבְשָׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֲתֵימִם
 אִישׁ מִירוּשָׁלַם קָרְאִים וְהַלְכִים לְתַמָּם וְלֹא יָדְעוּ כָּל-דָּבָר. **ב טויב** וַיִּשְׁלַח
 אַבְשָׁלוֹם אֶת-אַחִיתָפֶל הַגִּילְגָי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגְּלָה בְּזָבְחוֹ אֶת-הַזָּבָחִים וַיְהִי
 הַקָּשֶׁר אִמְצָ וְהָעַם הוֹלֵךְ וְרַב אֶת-אַבְשָׁלוֹם. **ב טויד** וַיָּבֹא הַמַּגִּיד אֶל-דָּוִד
 לֵאמֹר: הִיָּה לָב-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם. **ב טויה** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל-עֲבָדָיו
 אֲשֶׁר-אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וְנִבְרַחְהֶם לֹא-תִהְיֶה-לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם
 מִהָרֹו לְלָכֶת פֶּן-יִמְהַר וְהַשְׁגָּנוּ וְהַדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת-הַרְעָה וְהַכָּה הָעִיר לְפִי-חֶרֶב.
ב טויו וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמֶּלֶךְ: כָּכָל אֲשֶׁר-יִבְחַר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה
 עֲבָדֶיךָ. **ב טויוז** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל-בֵּיתוֹ בְּרִגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים
 פְּלִגְשִׁים לְשִׁמֹר הַבָּיִת. **ב טויד** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל-הָעַם בְּרִגְלָיו וַיַּעֲמְדוּ בַּיִת
 הַמְּרַחֵק. **ב טויד** וְכָל-עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל-יָדוֹ וְכָל-הַכְּרֹתִי וְכָל-הַפְּלֹתִי
 וְכָל-הַגְּתִים שֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּרִגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.
ב טויד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲתֵי הַגְּתִי לָמָּה תֵּלֵךְ גַּם-אַתָּה אֲתָנוּ שׁוֹב וְשׁוֹב
 עִם-הַמֶּלֶךְ כִּי-נִכְרִי אֶתָּה וְגַם-גְּלָה אֶתָּה לְמִקְוֶמְךָ. **ב טוכ** תִּמְוֹל בּוֹאֵךְ וְהַיּוֹם

אנועד (אניעד) עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב את-אחיך
 עמד חסד ואמת. **ב טוכא** ויען אתי את-המלך ויאמר: חי-יהוה וחי אדני
 המלך כי אם () במקום אשר יהיה-שם אדני המלך אם-למות אם-לחיים
 כי-שם יהיה עבדך. **ב טוכב** ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי
 וכל-אנשיו וכל-הטף אשר אתו. **ב טוכג** וכל-הארץ בוכים קול גדול וכל-העם
 עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את-המדבר.
ב טוכד והנה גם-צדוק וכל-הלויים אתו נשאים את-ארון ברית האלהים ויצקו
 את-ארון האלהים ויעל אביתרעד-תם כל-העם לעבור מן-העיר.
ב טוכה ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר: אם-אמצא חן
 בעיני יהוה השבני והראני אתו ואת-נהו. **ב טוכו** ואם כה יאמר לא חפצתי
 בך: הנניעשה-לי באשר טוב בעיני.

ב טוכז ויאמר המלך אל-צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום
 ואחימעץ בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם אתכם. **ב טוכח** ראו אנכי
 מתמהמה בעברות (בערבות) המדברעד בוא דבר מעמכם להגיד לי. **ב טוכט**
 וישב צדוק ואביתר את-ארון האלהים ירושלים וישבו שם. **ב טול** ודוד עלה
 במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל-העם אשר-אתו
 חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה. **ב טולא** ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים
 עם-אבשלום ויאמר דוד סכל-נא את-עצת אחיתפל יהוה. **ב טולב** ויהי דוד
 בא עד-הראש אשר-ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארץ קרוע
 כתנתו ואדמה על-ראשו. **ב טולג** ויאמר לו דוד: אם עברת אתי והית עלי
 למשא. **ב טולד** ואם-העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך
 אהיהעבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל.
ב טולה והלוא עמד שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל-הדבר אשר תשמע
 מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים. **ב טולו** הנה-שם עמם שני
 בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל-דבר אשר
 תשמעו. **ב טולז** ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלים.
ב טוזא ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד
 חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיזונבל יין.
ב טוזב ויאמר המלך אל-ציבא מה-אלה לך ויאמר ציבא החמורים
 לבית-המלך לרכב ולהלחם (והלחם) והקיץ לאכול הנערים והיין לשותות
 היעף במדבר. **ב טוזג** ויאמר המלך ואיה בן-אדניך ויאמר ציבא אל-המלך הנה

יושב בירושלםכי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי. **ב טזז**
 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחוויתי
 אמצא-חן בעיניך אדני המלך. **ב טזז** ובא המלך דוד עד-בחורים והנה משם
 איש יוצא ממשפחת בית-שאול ושמו שמעי בן-גרא יצא יצוא ומקלל. **ב טזז**
 ויסקל באבנים את-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכל-העם וכל-הגברים
 מימינו ומשמאלו. **ב טזז** וכה-אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש
 הבלעל. **ב טזז** השׁיב עליך יהוה כל דמי בית-שאול אשר מלכת תחתו ויתן
 יהוה את-המלוכה ביד אבשלום בןד ויהנף ברעתך כי איש דמים אתה. **ב טזט**
 ויאמר אבישי בן-צרויה אל-המלך למה יקלל הכלב המת הזה את-אדני
 המלך אעברה-נא ואסירה את-ראשו.
ב טזי ויאמר המלך מה-לי ולכם בני צריה כי (כה) יקלל וכי (כי) יהוה אמר לו
 קלל את-דוד ומי לאמר מדוע עשיתה כן.
ב טזיא ויאמר דוד אל-אבישי ואל-כל-עבדיו הנה בני אשר-יצא ממעי מבקש
 את-נפשי ואף כי-עתה בן-הימיני הנחו לו ויקללכי אמר-לו יהוה. **ב טזיב** אולי
 יראה יהוה בעוני (בעיני) והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה. **ב טזיג**
 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע החר לעמתו הלך ויקלל ויסקל
 באבנים לעמתו ועפר בעפר.
ב טזיד ויבא המלך וכל-העם אשר-אתו עיפים וינפש שם. **ב טזטו** ואבשלום
 וכל-העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו. **ב טזטז** ויהי באשר-בא
 חושי הארכי רעה דודאל-אבשלום ויאמר חושי אל-אבשלום יחי המלך יחי
 המלך. **ב טזיז** ויאמר אבשלום אל-חושי זה חסדך את-רעה למה לא-הלכת
 את-רעה. **ב טזיח** ויאמר חושי אל-אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה
 וכל-איש ישראללא (לו) אהיה ואתו אשב. **ב טזיט** והשנית למי אני
 אעבדהלוא לפני בנו: באשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך.
ב טזכ ויאמר אבשלום אל-אחיתפל: הבו לכם עצה מה-נעשה. **ב טזכא**
 ויאמר אחיתפל אל-אבשלם בוא אל-פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית
 ושמע כל-ישראל כי-נבאשת את-אביך וחזקו ידי כל-אשר אתך. **ב טזכב** ויטו
 לאבשלום האהל על-הגג ויבא אבשלום אל-פלגשי אביו לעיני כל-ישראל.
ב טזכג ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם באשר ישאל- (איש) בדבר
 האלהים כן כל-עצת אחיתפל גם-לדוד גם לאבשלם.

ב יזא וַיֹּאמֶר אַחִיתָּפֶל אֶל-אַבְשָׁלוֹם: אַבְחָרָה נָא שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלְפֵי אִישׁ וְאֶקְוֶמָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרַי-דָּוִד הַלְיִלָה. **ב יזב** וְאַבּוּא עָלָיו וְהוּא יִגַע וּרְפָה יָדָיִם וְהִתְרַדְּתִי אִתּוֹ וְנָס כָּל-הָעָם אַשֶׁר-אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ. **ב יזג** וְאַשְׁיְבָהה כָּל-הָעָם אֵלָיךְ: כְּשׁוֹב הַכֹּלְהָאִישׁ אַשֶׁר אִתָּה מִבְּקֵשׁ כָּל-הָעָם יִהְיֶה שָׁלוֹם. **ב יזד** וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינֵי כָּל-זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

ב יזה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קָרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמָעָה מֵה-בְּפִיו גַּם-הוּא. **ב יזו** וַיָּבֵא חוּשֵׁי אֶל-אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה דַּבֵּר אַחִיתָּפֶל הִנְעִשָׂה אֶת-דְּבָרוֹ אִם-אֵין אִתָּה דַּבֵּר.

ב יזז וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-אַבְשָׁלוֹם: לֹא-טוֹבָה הָעֲצָה אַשֶׁר-יַעֲץ אַחִיתָּפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת. **ב יזח** וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אִתָּה יָדַעְתָּ אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אֲנָשָׁיו כִּי גִבְרִים הֵמָּה וּמְרִי נַפְשׁ הֵמָּה כְּדָב שֶׁכּוֹל בִּשְׂדֵה וְאֲבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יֵלִין אֶת-הָעָם. **ב יזט** הֲנִיָּה עֲתָה הוּא-נִחְבָּא בְּאַחַת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת וְהָיָה כִּנְפֹל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע הַשִּׁמְעַ וְאָמַר הֲיִתָּה מִגִּפָּה בְּעַם אַשֶׁר אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם. **ב יזי** וְהוּא גַם-בֶּן-חֵיל אַשֶׁר לָבוּ כָּלֵב הָאֲרִיִּהֵמָס יָמָס: כִּי-יָדַע כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי-גִבּוֹר אֲבִיךָ וּבְנֵי-חֵיל אַשֶׁר אִתּוֹ. **ב יזיא** כִּי יַעֲצִיתִי הָאָסוֹף וְאָסוֹף עָלֶיךָ כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בָּאָר שְׁבַע כַּחוּל אַשֶׁר-עַל-הַיָּם לָרֹב וּפְנִיָּךְ הַלְכִים בְּקָרֵב. **ב יזיב** וּבָאֵנוּ אֵלָיו בְּאַחַת (בְּאַחַד) הַמְּקוֹמֹת אַשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחַנּוּ עָלָיו כְּאַשֶׁר יִפֹּל הַטֹּל עַל-הָאֲדָמָה וְלֹא-נוֹתֵר בּוֹ וּבְכָל-הָאֲנָשִׁים אַשֶׁר-אִתּוֹ גַּם-אֶחָד. **ב יזיג** וְאִם-אֶל-עִיר יֵאָסְפוּהָשִׁיאוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסַחֲבָנוּ אִתּוֹ עַד-הַנַּחֲל עַד אַשֶׁר-לֹא-נִמְצָא שָׁם גַּם-צָרוֹר.

ב יזיד וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשֵׁי הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתָּפֶל וַיְהוּה צָוָה לְהַפִּיר אֶת-עֲצַת אַחִיתָּפֶל הַטוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוָה אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֶת-הָרָעָה.

ב יזטו וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-צָדוֹק וְאֶל-אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים כְּזֹאת וְכֹזֶאת יַעֲץ אַחִיתָּפֶל אֶת-אַבְשָׁלוֹם וְאֵת זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזֶאת וְכֹזֶאת יַעֲצִיתִי אָנִי. **ב יזטז** וְעֲתָה שְׁלַחוּ מִהָרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל-תָּלֵן הַלְיִלָה בְּעֶרְבוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עָבוֹר תַּעֲבוֹרְפוּן יִבְלַע לְמַלְךְ וּלְכָל-הָעָם אַשֶׁר אִתּוֹ. **ב יזטז** וַיְהוֹנָתָן וְאַחִימֵעַץ עֹמְדִים בְּעֵין-רֶגֶל וְהִלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יִלְכוּ וְהִגִּידוּ לְמַלְךְ דָּוִד: כִּי לֹא יוֹכְלוּ לְהִרְאוֹת לָבוֹא הָעִירָה. **ב יזטח** וַיֵּרָא אִתָּם נֶעַר וַיִּגַּד לְאַבְשָׁלוֹם וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהָרָה וַיָּבֵאוּ אֶל-בֵּית-אִישׁ בְּבַחוּרִים וְלוֹ בָּאָר בְּחִצְרוֹנֵי־רָדוֹ שָׁם. **ב יזטח** וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת-הַמָּסָךְ עַל-פְּנֵי הַבָּאָר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרַפּוֹת וְלֹא נוֹדַע דַּבֵּר.

ב יזכ ויבאו עבדי אבשלום אל-האשה הביתה ויאמרו איך אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים.
ב יזכא ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל-דוד קומו ועברו מהרה את-המים ככה יעץ עליכם אחיתפל. **ב יזכב** ויקם דוד וכל-העם אשר אתו ויעברו את-הירדן: עד-אור הבקר עד-אחד לא נעדר אשר לא-עבר את-הירדן. **ב יזכג** ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את-החמור ויקם וילך אל-ביתו אל-עירו ויצו אל-ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו.

ב יזכד ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את-הירדן והוא וכל-איש ישראל עמו.
ב יזכה ואת-עמשא שם אבשלם תחת יואבעל-הצבא ועמשא בן-איש ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אביגל בת-נחש אחות צרויה אם יואב. **ב יזכו** ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד.

ב יזכז ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן-נחש מרבית בני-עמון ומכיר בן-עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים. **ב יזכח** משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי. **ב יזכט** ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול: כי אמרוהעם רעב ועיף וצמא במדבר.

ב יחא ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות.
ב יחב וישלח דוד את-העם השלשית ביד-יואב והשלשית ביד אבישי בן-צרויה אחי יואב והשלשת ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל-העם יצא אצא גם-אני עמכם. **ב יחג** ויאמר העם לא תצא כי אם-נס ננוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חצינו לא-ישימו אלינו לבכי-עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי-תהיה-לנו מעיר לעזיר (לעזור).

ב יחד ויאמר אליהם המלך אשר-ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל-יד השער וכל-העם יצאו למאות ולא אלפים. **ב יחה** ויצו המלך את-יואב ואת-אבישי ואת-לאמר לאט-לי לנער לאבשלום וכל-העם שמעו בצות המלך את-כל-השרים על-דבר אבשלום. **ב יחו** ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים. **ב יחז** וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי-שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף. **ב יחח** ותהי-שם המלחמה נפצות (נפוצת) על-פני כל-הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא. **ב יחט** ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום

רֶכֶב עַל-הַפָּרָד וַיָּבֵא הַפָּרָד תַּחַת שׁוֹבֵד־הָאֵלֶּה הַגְּדוֹלָה וַיַּחֲזֹק רֵאשׁוֹ בְּאֵלֶּה וַיִּתֵּן
 בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ וְהַפָּרָד אָשֶׁר-תַּחֲתָיו עָבַר. **ב** יַחֲוֵי וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד וַיִּגַּד
 לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי אֶת-אַבְשָׁלִים תָּלוּי בְּאֵלֶּה. **ב** יַחֲוֵי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְאִישׁ
 הַמַּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה רָאִיתָ וּמִדּוּעַ לֹא-הִכִּיתוּ שָׁם אֶרְצָה וְעָלִי לְתֵת לָךְ עֲשָׂרָה כֶּסֶף
 וְחִגְרָה אַחַת. **ב** יַחֲוֵי וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-יוֹאָב וְלֹא (וְלֹא) אֲנֹכִי שֶׁקֶל עַל-כַּפֵּי
 אֶלְךָ כֶּסֶף לֹא-אֲשַׁלַּח יָדִי אֶל-בֶּן-הַמֶּלֶךְ: כִּי בְּאַזְנוֹנֵינוּ צָוָה הַמֶּלֶךְ אֶתְךָ
 וְאֶת-אַבְיָשִׁי וְאֶת-אֶתִּי לְאֹמֵר שְׁמְרוּ-מִי בְּנַעַר בְּאַבְשָׁלֹום. **ב** יַחֲוֵי אוֹ-עֲשִׂיתִי
 בִּנְפֹשׁוֹ (בְּנַפְשִׁי) שֶׁקֶר וְכָל-דָּבָר לֹא-יִכָּחַד מִן-הַמֶּלֶךְ וְאֵתָה תִּתְיַצֵּב מִנְּגִד.
ב יַחֲוֵי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא-כֵן אַחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקַעֵם
 בְּלֵב אַבְשָׁלֹום עוֹדְדוֹ חַי בְּלֵב הָאֵלֶּה. **ב** יַחֲוֵי וַיִּסְבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נְשָׂאֵי כָּלִי יוֹאָב
 וַיִּכּוּ אֶת-אַבְשָׁלֹום וַיִּמָּתְהוּ. **ב** יַחֲוֵי וַיִּתְקַע יוֹאָב בְּשֹׁפָר וַיֵּשֶׁב הָעָם מִרְדֹּף אַחֲרֵי
 יִשְׂרָאֵל: כִּי-חֲשַׁד יוֹאָב אֶת-הָעָם. **ב** יַחֲוֵי וַיִּקְחוּ אֶת-אַבְשָׁלֹום וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ בַּיַּעַר
 אֶל-הַפַּחַת הַגְּדוֹל וַיִּצְבּוּ עָלָיו גַּל-אַבְנִים גְּדוֹל מְאֹד וְכָל-יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ
 לְאֹהֲלוֹ. **ב** יַחֲוֵי וַאֲבָשָׁלִים לָקַח וַיִּצְבּוּ לוֹ בַּחֲוֵי אֶת-מִצְבַּת אָשֶׁר בַּעֲמֻק-הַמֶּלֶךְ כִּי
 אָמַר אִין-לִי בֶן בַּעֲבוּר הַזִּכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לְמִצְבַּת עַל-שְׁמוֹ וַיִּקְרָא לָהּ יָד
 אַבְשָׁלֹום עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ב יַחֲוֵי וַאֲחִימֵעַץ בֶּן-צְדוֹק אָמַר אֲרוּצָה נָא וַאֲבָשָׂרָה אֶת-הַמֶּלֶךְ: כִּי-שָׁפְטוּ
 יְהוָה מִיַּד אֲבִיּוֹ. **ב** יַחֲוֵי וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בְּשָׂרָה אֵתָה הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשְׂרֵת
 בְּיוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבָּשֶׂר כִּי-עַל- (כֹּן) בֶּן-הַמֶּלֶךְ מֵת. **ב** יַחֲוֵי וַיֹּאמֶר
 יוֹאָב לְכוּשִׁי לָךְ הַגִּד לְמֶלֶךְ אָשֶׁר רָאִיתָה וַיִּשְׁתַּחֲוֵי לְיוֹאָב וַיֵּרָץ. **ב** יַחֲוֵי
 וַיִּסֹּף עוֹד אַחִימֵעַץ בֶּן-צְדוֹק וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹאָב וַיְהִי מָה אֲרָצָה-נָא גַם-אֲנִי אַחֲרֵי
 הַכוּשִׁי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָמָּה-זֶּה אֵתָה רָץ בְּנִי וּלְכָה אִין-בְּשׁוֹרָה מִצָּאת. **ב** יַחֲוֵי
 וַיְהִי-מָה אַרוּץ וַיֹּאמֶר לוֹ רוּץ וַיֵּרָץ אַחִימֵעַץ דָּרָךְ הַכֹּפֵר וַיַּעֲבֹר אֶת-הַכוּשִׁי.

ב יַחֲוֵי וְדָוִד יוֹשֵׁב בֵּין-שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים וַיִּלְךְ הַצִּפָּה אֶל-גֵּג הַשַּׁעַר אֶל-הַחוּמָה
 וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אִישׁ רָץ לְבָדוֹ. **ב** יַחֲוֵי וַיִּקְרָא הַצִּפָּה וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם-לְבָדוֹ בְּשׁוֹרָה בְּפִיו וַיִּלְךְ הָלוֹךְ וְקָרַב. **ב** יַחֲוֵי וַיֵּרָא הַצִּפָּה
 אִישׁ-אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצִּפָּה אֶל-הַשַּׁעַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה-אִישׁ רָץ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 גַּם-זֶה מִבָּשֶׂר. **ב** יַחֲוֵי וַיֹּאמֶר הַצִּפָּה אֲנִי רָאִה אֶת-מְרוּצַת הָרֵאשׁוֹן כְּמִרְצַת
 אַחִימֵעַץ בֶּן-צְדוֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ-טוֹב זֶה וְאֶל-בְּשׁוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא. **ב** יַחֲוֵי
 וַיִּקְרָא אַחִימֵעַץ וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹום וַיִּשְׁתַּחֲוֵי לְמֶלֶךְ לְאֶפְיוֹ אֲרָצָה וַיֹּאמֶר
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אָשֶׁר סָגַר אֶת-הָאֲנָשִׁים אָשֶׁר-נָשְׂאוּ אֶת-יָדָם בְּאֲדָנֵי הַמֶּלֶךְ.

ב יחכט ויאמר המלך: שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראייתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה. **ב יחל** ויאמר המלך: סב התיצב כה ויסב ויעמד. **ב יחלא** והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך-כי-שפטך יהוה היום מיד כל-הקמים עליך.

ב יחלב ויאמר המלך: אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך: וכל אשר-קמו עליך לרעה.

ב יטא וירגז המלך ויעל על-עלית השערויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי-יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני. **ב יטב** ויגד ליואב: הנה המלך בכה ויתאבל על-אבשלום. **ב יטג** ותהי התשעה ביום ההוא לאבללכל-העם: כי-שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על-בנו.

ב יטד ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר: באשר יתגנב העם הנכלמיםבנוסם במלחמה. **ב יטה** והמלך לאט את-פניו ויזעק המלך קול גדול: בני אבשלום אבשלום בני בני.

ב יטו ויבא יואב אל-המלך הבית ויאמר הבשת היום את-פני כל-עבדיך הממלטים את-נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך.

ב יטז לאהבה את-שנאיך ולשנא את-אהביך: כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדיםכי ידעתי היום כי לא (לוא) אבשלום חי וכלנו היום מתים כי-אז ישר בעיניך. **ב יטח** ועתה קום צא ודבר על-לב עבדיך: כי ביהוה נשבעתי כי-אינך יוצא אם-ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל-הרעה אשר-באה עליך מנעריך עד-עתה.

ב יטט ויקם המלך וישב בשער ולכל-העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל-העם לפני המלך וישאל נס איש לאהליו.

ב יטי ויהי כל-העם נדון בכל-שבטי ישראל לאמר: המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן-הארץ מעל אבשלום. **ב יטיא** ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשיםלהשיב את-המלך.

ב יטיב והמלך דוד שלח אל-צדוק ואל-אביתר הכהנים לאמר דברו אל-זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את-המלך אל-ביתו ודבר כל-ישראל בא אל-המלך אל-ביתו. **ב יטיג** אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את-המלך. **ב יטיז** ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה-לי אלהים וכה יוסיף אם-לא שר-צבא תהיה לפני כל-הימים תחת

יוֹאֵב. **ב יטטו** וַיֵּט אֶת-לִבָּב כָּל-אִישׁ-יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֹתָהּ וְכָל-עֲבָדָיָהּ. **ב יטטז** וַיָּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֵא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגְּלָגְלָה לְלַכְתּ לַקְרֹאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן. **ב יטטז** וַיִּמְהַר שְׁמַעִי בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיִּמְיָנִי אֲשֶׁר מִבְּחוּרִים וַיֵּרַד עִם-אִישׁ יְהוּדָה לַקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד. **ב יטיוח** וְאַלְף אִישׁ עָמּוֹ מִבְּנֵימָן וְצִיבָא נֶעַר בֵּית שָׁאוּל וַחֲמִשָּׁת עָשָׂר בְּנָיו וְעֶשְׂרִים עֲבָדָיו אֹתוֹ וְצִלְחוֹ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **ב יטיוט** וְעֵבֶרָה הָעֵבֶרָה לְעֵבִיר אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָיו וְשָׁמַעִי בֶן-גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעֵבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן. **ב יטכ** וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-יַחֲשָׁב-לִי אֲדָנִי עֹון וְאֶל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעֵנָה עֲבָדָהּ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֲדָנִי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוֹם הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבוֹ. **ב יטכא** כִּי יָדַע עֲבָדָהּ כִּי אֲנִי חֲטָאתִי וְהִנֵּה-בָאתִי הַיּוֹם רֵאשׁוֹן לְכָל-בֵּית יוֹסֵף לָרֶדֶת לַקְרֹאת אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ.

ב יטכב וַיַּעַן אַבְיָשִׁי בֶן-צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הֲתַחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמַעִי: כִּי קָלַל אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה.

ב יטכג וַיֹּאמֶר דָּוִד מֵה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָהּ כִּי-תִהְיוּ-לִי הַיּוֹם לְשֹׁטָן הַיּוֹם יוֹמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הָלֹוא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי-מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **ב יטכד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמַעִי לֹא תָמוּת לוֹ וַיִּשָּׁבַע לוֹ הַמֶּלֶךְ.

ב יטכה וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל יָרַד לַקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא-עָשָׂה רַגְלָיו וְלֹא-עָשָׂה שְׁפָמוֹ וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כִבֵּס לָמֹן-הַיּוֹם לָכֶת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם. **ב יטכו** וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם לַקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ עִמִּי מִפִּיבֹשֶׁת. **ב יטכז** וַיֹּאמֶר אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ עֲבָדִי רַמְיָי: כִּי-אָמַר עֲבָדָהּ אַחֲבָשָׁה-לִּי הַחֲמוֹר וְאַרְכָּב עָלֶיהָ וְאַלְךָ אֶת-הַמֶּלֶךְ כִּי פִסַּח עֲבָדָהּ. **ב יטכח** וַיִּרְגַל בְּעֲבָדָהּ אֶל-אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ וְאֲדָנִי הַמֶּלֶךְ כָּמִלְאָהּ הָאֱלֹהִים וְעָשָׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיָהּ. **ב יטכט** כִּי לֹא הָיָה כָּל-בֵּית אָבִי כִּי אִם-אֲנָשִׁי-מוֹת לֵאדָנִי הַמֶּלֶךְ וַתִּשֶׁת אֶת-עֲבָדָהּ בְּאֹכְלֵי שְׁלַחְנָהּ וּמֵה-יֵשׁ-לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ. **ב יטל** וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תִּדְבַר עוֹד דְּבַרְיָה אֲמַרְתִּיאֹתָהּ וְצִיבָא תַחֲלִקוּ אֶת-הַשָּׂדֶה. **ב יטלא** וַיֹּאמֶר מִפִּיבֹשֶׁת אֶל-הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת-הַכֹּל יִקַּח: אַחֲרַי אֲשֶׁר-בָּא אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל-בֵּיתוֹ.

ב יטלב וּבְרָזְלֵי הַגְּלָעָדִי יָרַד מִרְגְּלִים וַיַּעֲבֹר אֶת-הַמֶּלֶךְ הַיַּרְדֵּן לְשַׁלְחוֹ אֶת-בִּירְדֹן (הַיַּרְדֵּן). **ב יטלג** וּבְרָזְלֵי זָקוֹן מָאֵד בֶּן-שְׁמֹנִים שָׁנָה וְהוּא-כָלְכָל אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבְתוֹ בְּמַחְנֵים כִּי-אִישׁ גְּדוֹל הוּא מָאֵד. **ב יטלד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-בְּרָזְלֵי: אֹתָהּ עֲבֹר אֹתִי וְכָלְכָלְתִּי אֹתָהּ עִמָּדִי בִירוּשָׁלַם. **ב יטלה** וַיֹּאמֶר

בְּרִזְלֵי אֶל-הַמֶּלֶךְ: כִּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי כִּי-אֶעְלֶה אֶת-הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַם. **ב יטלו**
 בֶּן-שְׁמֹנִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם הַאֲדַע בֵּין-טוֹב לָרַע אִם-יִטְעַם עִבְדְּךָ אֶת-אֲשֶׁר
 אֲכַל וְאֶת-אֲשֶׁר אֲשַׁתָּה אִם-אֲשַׁמַּע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְלָמָּה יִהְיֶה עִבְדְּךָ
 עוֹד לְמִשָּׂא אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ. **ב יטלו** כִּמְעַט יַעֲבֹר עִבְדְּךָ אֶת-הַיַּרְדֵּן וְאֶת-הַמֶּלֶךְ
 וְלָמָּה יִגְמַלְנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת. **ב יטלח** יָשֹׁב-נָא עִבְדְּךָ וְאָמַת בְּעִירֵי עַם
 קָבַר אָבִי וְאָמִי וְהִנֵּה עִבְדְּךָ כִּמְהֵם יַעֲבֹר עִם-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה-לוֹ אֶת
 אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינַיִךְ.

ב יטלט וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶתִּי יַעֲבֹר כִּמְהֵם וְאָנִי אַעֲשֶׂה-לוֹ אֶת-הַטוֹב בְּעֵינַיִךְ וְכֹל
 אֲשֶׁר-תִּבְחַר עָלַי אַעֲשֶׂה-לְךָ. **ב יטמ** וַיַּעֲבֹר כָּל-הָעַם אֶת-הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבַר
 וַיִּשַׁק הַמֶּלֶךְ לְבְרִזְלֵי וַיְבָרְכֵהוּ וַיָּשֹׁב לְמִקְמוֹ.

ב יטמא וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ הַגְּלִגְלָה וְכִמְהֵן עָבַר עֲמוֹ וְכָל-עַם יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ (הַיַּעֲבְרוּ)
 אֶת-הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל. **ב יטמב** וְהִנֵּה כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים
 אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ מִדְּוַע גְּנָבוֹךְ אַחֲיֵנוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת-בֵּיתוֹ אֶת-הַיַּרְדֵּן וְכָל-אֲנָשֵׁי דָוִד עֲמוֹ.

ב יטמג וַיַּעַן כָּל-אִישׁ יְהוּדָה עַל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי-קָרוֹב הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלָמָּה זֶה
 חָרָה לְךָ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה: הָאֲכֹל אֲכַלְנוּ מִן-הַמֶּלֶךְ אִם-נִשְׂאֵת נִשְׂא לָנוּ.
ב יטמד וַיַּעַן אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶת-אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֶׂר-יָדוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ
 וְגַם-בְּדָוִד אָנִי מִמֶּדָּה וּמִדְּוַע הַקְּלַתְנִי וְלֹא-הָיָה דְבָרִי רָאשׁוֹן לִי לְהָשִׁיב אֶת-מַלְכִּי
 וַיִּקֶּשׁ דָּבָר-אִישׁ יְהוּדָה מִדָּבָר אִישׁ יִשְׂרָאֵל.

ב כא וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשִׁמוֹ שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִיאִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר
 וַיֹּאמֶר אִין-לָנוּ חֶלֶק בְּדָוִד וְלֹא נִחְלָה-לָנוּ בְּבֶן-יִשְׂיֵאִישׁ לְאֹהֲלֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כב**
 וַיַּעַל כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבְקוּ
 בַּמֶּלֶכְסָם מִן-הַיַּרְדֵּן וְעַד-יְרוּשָׁלַם. **ב כג** וַיָּבֵא דָוִד אֶל-בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ
 אֶת-עֲשָׂר-נָשִׁים פְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית-מִשְׁמֶרֶת וַיַּכְלִכֵם
 וְאֶלֵיהֶם לֹא-בָא וַתְּהִינָה צָרְרוֹת עַד-יוֹם מָתָן אֱלִמְנוֹת חַיּוֹת.

ב כד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עַמְשָׂא הַזְּעֵק-לִי אֶת-אִישׁ-יְהוּדָה שְׁלֶשֶׁת יָמִים וְאַתָּה
 פֹּה עֲמֹד. **ב כה** וַיֵּלֶךְ עַמְשָׂא לְהַזְעִיק אֶת-יְהוּדָה וַיִּיחַר (וַיּוֹחַר) מִן-הַמוֹעֵד אֲשֶׁר
 יַעֲדוּ.

ב כו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּישֵׁי עֵתָה יָרַע לָנוּ שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי מִן-אַבְשָׁלוֹם אַתָּה קַח
 אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָיִךְ וְרַדְף אַחֲרֵיוֹפֶן-מִצָּא לּוֹ עָרִים בְּצָרוֹת וְהַצִּיל עֵינָנוּ. **ב כז** וַיִּצְאוּ
 אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְהַכְּרָתִי וְהַפְּלָתִי וְכָל-הַגְּבָרִים וַיִּצְאוּ מִירוּשָׁלַם לְרַדְף אַחֲרָיו

שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי. **ב כח** הם עם-הָאֲבֹן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וְעַמְשָׂא בָּא לַפְּנִיָּהִם וְיֹאֵב חֲגוּר מְדוּ לְבָשׁוּ וְעָלוּ חֲגוּר חָרֵב מְצַמֶּדֶת עַל-מִתְנָיו בְּתַעֲרָה וְהוּא יָצָא וַתִּפֹּל.

ב כט וַיֹּאמֶר יוֹאֵב לְעַמְשָׂא הַשָּׁלוֹם אַתָּה אַחִי וַתִּחַזַּד-יָד-יְמִין יוֹאֵב בְּזִקֹן עַמְשָׂא לְנִשְׁק-לוֹ. **ב כי** וְעַמְשָׂא לֹא-נִשְׁמַר בְּחָרֵב אֲשֶׁר בְּיַד-יוֹאֵב וַיִּכְהוּ בָּהּ אֶל-הַחֲמֵשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מַעֲיו אַרְצָה וְלֹא-שָׁנָה לוֹוִימַת וְיֹאֵב וְאַבְיָשִׁי אַחִיו רָדַף אַחֲרָי שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי. **ב כיא** וְאִישׁ עָמַד עָלָיו מִנְעָרֵי יוֹאֵב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאֵב וּמִי אֲשֶׁר-לְדוֹדֵאֲחֵרֵי יוֹאֵב. **ב כיב** וְעַמְשָׂא מִתְגַּלְל בְּיָדָם בְּתוֹךְ הַמְּסֻלָּה וַיִּרָא הָאִישׁ כִּי-עָמַד כָּל-הָעָם וַיִּסַּב אֶת-עַמְשָׂא מִן-הַמְּסֻלָּה הַשְּׂדֵה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בָּגָד כַּאֲשֶׁר רָאָה כָּל-הַבָּא עָלָיו וְעָמַד. **ב כיג** כַּאֲשֶׁר הִגָּה מִן-הַמְּסֻלָּה עֵבֶר כָּל-אִישׁ אַחֲרָי יוֹאֵב לְרָדֹף אַחֲרָי שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי. **ב כיד** וַיַּעֲבֵר בְּכָל-שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָהוּכָל-הַיְּבֵרִים וַיִּקְלְהוּ (וַיִּקְהָלוּ) וַיָּבֵאוּ אֶף-אַחֲרָיו. **ב כטו** וַיָּבֵאוּ וַיִּצְרוּ עָלָיו בְּאֲבֵלָה בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סִלְלָה אֶל-הָעִיר וַתַּעֲמַד בַּחֹל וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-יוֹאֵב מִשְׁחִיתֶם לְהַפִּיל הַחוּמָּה. **ב כטז** וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה מִן-הָעִיר שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ אָמְרוּ-נָא אֶל-יוֹאֵב קָרֵב עַד-הִנֵּה וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ. **ב כז** וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַאֲתָה יוֹאֵב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דְּבָרֵי אֲמַתְךָ וַיֹּאמֶר שְׁמַע אָנֹכִי. **ב כיח** וַתֹּאמֶר לֵאמֹר: דְּבַר יָדְבָרוּ בְּרֵאשֵׁנָה לֵאמֹר שְׂאוּל יִשְׁאַלוּ בְּאֵבֶל וְכֹן הַתְּמוּ. **ב כיט** אָנֹכִי שְׁלָמִי אֲמוּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה מִבְּקֵשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל לְמָה תִּבְלַע נַחֲלַת יְהוָה.

ב ככ וַיַּעַן יוֹאֵב וַיֹּאמֶר: חֲלִילָה חֲלִילָה לִי אִם-אֲבִלַע וְאִם-אֲשָׁחִית. **ב ככא** לֹא-כֹן הַדְּבָר כִּי אִישׁ מֵהָר אֶפְרַיִם שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי שָׁמוּ נִשְׂאָ יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדוֹדֵתָנוּ-אֲתוֹ לְבַדּוֹ וְאֵלֶכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-יוֹאֵב הִנֵּה רֵאשׁוּ מִשְׁלַךְ אֵלֶיךָ בְּעַד הַחוּמָּה. **ב ככב** וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-כָּל-הָעָם בְּחֲכָמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת-רֵאשׁוֹ שָׁבַע בֶּן-בְּכָרִי וַיִּשְׁלְכוּ אֶל-יוֹאֵב וַיִּתְקַע בַּשֶּׁפָּר וַיִּפְּצוּ מֵעַל-הָעִיר אִישׁ לְאֹהֲלָיו וְיֹאֵב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל-הַמֶּלֶךְ.

ב ככג וְיֹאֵב אֶל כָּל-הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבִנְיָה בֶּן-יְהוֹיָדָע עַל-הַכְּרִי (הַפְּרָתִי) וְעַל-הַפְּלָתִי. **ב ככד** וְאֲדָרָם עַל-הַמַּס וַיהוֹשֻׁפֵּט בֶּן-אַחִילוֹד הַמְּזִכִּיר. **ב ככה** וּשְׂיָא (וּשְׂוָא) סִפֵּר וְצָדוֹק וְאַבְיָתָר כְּהֻנִּים. **ב ככו** וְגַם עִירָא הַזְּאֵרִי הָיָה כְּהֵן לְדוֹד.

ב ככא וַיְהִי רָעַב בְּיָמֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרָי שָׁנָה וַיִּבְקֵשׁ דָּוִד אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׂאוּל וְאֶל-בֵּית הַדְּמִים עַל-אֲשֶׁר-הַמִּית אֶת-הַגְּבֻעָנִים.

ב כאב וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגְּבַעֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: וְהַגְּבַעֲנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם-מִיֵּתֶר הָאֲמָרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שְׂאוּל לְהַכְתֹּם בְּקִנְאָתוֹ לְבָנָיו-יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה. **ב כאג** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַגְּבַעֲנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וַיְבַמָּה אַכְפָּר וּבָרְכוּ אֶת-נַחֲלַת יְהוָה. **ב כאד** וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגְּבַעֲנִים אִין-לִי (לָנוּ) כֶּסֶף וְזָהָב עִם-שְׂאוּל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִין-לָנוּ אִישׁ לְהַמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מָה-אַתֶּם אֹמְרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם. **ב כאה** וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה-לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ מִהַתְּנִיב בְּכָל-גְּבַל יִשְׂרָאֵל. **ב כאו** יִתֵּן- (וַיִּתֵּן-) לָנוּ שְׂבַעַה אַנְשִׁים מִבְּנָיו וְהוֹקְעֵנוּם לִיהוָה בְּגִבְעַת שְׂאוּל בַּחִיר יְהוָה

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֵּן. **ב כאז** וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל-מִפְּיִבְשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל עַל-שְׂבַעַת יְהוָה אֲשֶׁר בֵּינְתֶם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל. **ב כאח** וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁנֵי בָנֵי רִצְפָּה בַת-אֵיָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשְׂאוּל אֶת-אַרְמֹנִי וְאֶת-מִפְּבֹשֶׁת וְאֶת-חַמְשֶׁת בָּנֵי מִיכַל בַּת-שְׂאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעִדְרִיאֵל בֶּן-בְּרִזְלֵי הַמְּחֹלְתִי. **ב כאט** וַיִּתְּנֶם בְּיַד הַגְּבַעֲנִים וַיִּקְיַעֶם בָּהֶם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעַתִּים (שְׂבַעַתֶּם) יַחַד וְהֵם (וְהֵמָּה) הִמָּתוּ בַיָּמֵי קָצִיר בְּרֵאשִׁיטִים תַּחֲלַת (בַּתַּחֲלַת) קָצִיר שְׁעָרִים. **ב כאי** וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת-אֵיָה אֶת-הַשֶּׁק וַתִּטָּהוּ לָהּ אֶל-הַצּוּר מִתַּחֲלַת קָצִיר עַד נַתַּךְ-מַיִם עָלֵיהֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-נִתְּנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עָלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת-חַיִּת הַשָּׂדֶה לַיְלָה. **ב כאיא** וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת אֲשֶׁר-עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת-אֵיָה פִלְגָּשׁ שְׂאוּל. **ב כאיב** וַיִּלְךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת-עַצְמוֹת שְׂאוּל וְאֶת-עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּבְּבוּ אֶתֶם מִרְחֹב בֵּית-שָׁן אֲשֶׁר תְּלוּם (תְּלָאוּם) שֵׁם הַפְּלִשְׁתִּים (שְׁמָה פְּלִשְׁתִּים) בַּיּוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת-שְׂאוּל בְּגִלְבָּעַ. **ב כאיג** וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת-עַצְמוֹת שְׂאוּל וְאֶת-עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֵּאֲסֹפוּ אֶת-עַצְמוֹת הַמּוֹקְעִים. **ב כאיד** וַיִּקְבְּרוּ אֶת-עַצְמוֹת-שְׂאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן בְּצִלְעַ בְּקִבְרֵ קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאֶרֶץ אַחֲרֵי-כֵן.

ב כאטו וַתְּהִי-עוֹד מַלְחָמָה לְפָלִשְׁתִּים אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלְחַמוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד. **ב כאטז** וַיֵּשְׁבוּ (וַיִּשְׁבּוּ) בְּנֵב אֲשֶׁר בִּילִידֵי הַרְפָּה וּמִשְׁקַל קִינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל נַחֲשֶׁת וְהוּא חָגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת אֶת-דָּוִד. **ב כאיז** וַיַּעֲזֹר-לוֹ אָבִישׁי בֶן-צְרוּיָה וַיִּזְדַּ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתְהוּ אִזּוֹ נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי-דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא-תֵצֵא עוֹד אֶתְנוּ לְמַלְחָמָה וְלֹא תִכְבֶּה אֶת-נֵר יִשְׂרָאֵל.

ב כאיח ויהי אחריו-כן ותהי-עוד המלחמה בגוב עם-פלשתים אז הכה סבכי החשתי את-סף אשר בילדי הרפה.

ב כאיט ותהי-עוד המלחמה בגוב עם-פלשתים ויך אלחנן בן-יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים.

ב כאכ ותהי-עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין (מדון) ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם-הוא ילד להרפה. **ב כאכא** ויחרף את-ישראל ויפחו יהונתן בן-שמעי (שמעה) אחי דוד. **ב כאכב** את-ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד-דוד וביד עבדיו.

ב כבא וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל-איביו ומכף שאול. **ב כבב** ויאמר: יהוה סלעי ומצדתי ומפלטאי-לי. **ב כבג** אלהי צורי אכסה-בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני.

ב כבד מהלל אקרא יהוה ומאיבי אנשע.

ב כבה כי אפני משברי-מות נחלי בליעל יבעתני.

ב כבו חבלי שאול סבני קדמני מקשי-מות.

ב כבז בצר-לי אקרא יהוה ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו.

ב כבח ותגעש (ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו.

ב כבט עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו.

ב כבי ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו.

ב כביא וירכב על-כרוב ויעף וירא על-כנפי-רוח.

ב כביב וישת חשך סביבתיו ספות חשרת-מים עבי שחקים.

ב כביג מפנה נגדו בערו גחלי-אש. **ב כביד** ירעם מן-שמים יהוה

ועליון יתן קולו. **ב כבטו** וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם (ויהם).

ב כבטז ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו.

ב כביז ישלח ממרום יקחני ומשני ממים רבים.

ב כביח יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני.

ב כביט יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי. **ב ככ** ויצא למרחב אתי

יחלצני כי-חפץ בי. **ב ככא** יגמלני יהוה כצדקתי

כבר ידי ישיב לי. **ב ככב** כי שמרתי דרכי יהוה

וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי. **ב כבכג** כִּי כָל-מִשְׁפָּטוֹ לִנְגְדֵי וְחֻקֹּתָיו לֹא-אָסוּר מִמֶּנָּה.
ב כבכד וְאֶהְיֶה תָּמִים לוֹ וְאֶשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי.
ב כבכה וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצַדִּיקְתִּי כְּבָרִי לִנְגֹד עֵינָיו.
ב כבכו עִם-חֶסֶד וְתִתְחַסֵּד עִם-גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם.
ב כבכז עִם-נָבֵר תִּתְבָּר וְעִם-עֲקֹשׁ תִּתְפָּל.
ב כבכח וְאֶת-עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל-רַמִּים תִּשְׁפִּיל.
ב כבכט כִּי-אֶתָּה נִירֵי יְהוָה וַיְהוֶה נִגִּיהַ חֲשָׁכִי.
ב כבל כִּי בָּכָה אֲרוּץ גְּדוֹד בְּאֱלֹהֵי אֲדָלָג-שׁוֹר.
ב כבלא הָאֵל תָּמִים דָּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ.
ב כבלב כִּי מִי-אֵל מִבְּלַעְדֵי יְהוָה וּמִי צוֹר מִבְּלַעְדֵי אֱלֹהֵינוּ.
ב כבלג הָאֵל מֵעוֹזֵי חַיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דְּרָכּוֹ (דָּרְכֵי).
ב כבלד מִשׁוּהַ רִגְלוֹ (רִגְלֵי) כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמֹתַי יַעֲמִדְנִי.
ב כבלה מִלְּמַד יָדִי לְמַלְחָמָה וְנַחַת קִשְׁת-נַחוּשָׁה זָרְעֹתַי.
ב כבלו וַתִּתֵּן-לִי מִגֵּן יִשְׁעָךָ וַעֲנֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי. **ב כבלז** תִּרְחִיב צַעְדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא
 מַעֲדוֹ קָרַסְלִי.
ב כבלח אֲרֻדְפָּה אִיבֵי וְאֶשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד-כְּלוֹתֵם.
ב כבלט וְאֶכְלֵם וְאֶמְחָצֵם וְלֹא יִקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַחַת רִגְלִי.
ב כבמ וַתִּזְרַנֵּי חַיִל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּנִי.
ב כבמא וְאִיבֵי תִתֶּה לִי עֶרְף מִשְׁנָאֵי וְאֶצְמִיתֵם. **ב כבמב** יִשְׁעוּ וְאִין מִשִּׁיעַ
 אֶל-יְהוָה וְלֹא עֲנִם.
ב כבמג וְאֶשְׁחַקֵּם כְּעַפְר-אֲרָץ כְּטִיט-חֹוצוֹת אֲדָקֵם אֲרַקֵּם.
ב כבמד וַתִּפְּלֹטְנִי מִרִיבֵי עַמִּי תִשְׁמַרְנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא-יִדְעֹתַי יַעֲבֹדְנִי.
ב כבמה בְּנִי נִכְר יִתְכַחֲשׁוּ-לִי לְשִׁמוֹעַ אֲזֹן יִשְׁמְעוּ לִי. **ב כבמו** בְּנִי נִכְר יִבְלוּ
 וַיַּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵם.
ב כבמוז חֵי-יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיִּרֶם אֱלֹהֵי צוֹר יִשְׁעֵי.
ב כבמח הָאֵל הַנִּתֵּן נְקֻמַת לִי וּמְרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי.
ב כבמט וּמוֹצִיאֵי מֵאִבֵּי וּמִקַּמִּי תִרְוּמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצְלִינִי.
ב כבנ עַל-כֵּן אוֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר.
ב כבנא מַגְדִּיל (מַגְדוֹל) יִשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֹשֶׂה-חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ
 עַד-עוֹלָם.

ב כגא וְאֵלֶּה דְבָרֵי דָוִד הָאַחֲרָנִים: נָאִם דָּוִד בֶּן-יִשָׁי וַנָּאִם הַגִּבֹּר הַקָּם עַל־מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיָּנַעַם זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל. **ב כגב** רוּחַ יְהוָה דָּבַר-בִּי וּמַלְּתוֹ עַל-לְשׁוֹנִי. **ב כגג** אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דָבַר צוּר יִשְׂרָאֵל: מוֹשֵׁל בְּאֲדָמָה צָדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים. **ב כגד** וּכְאוֹר בֶּקֶר יִזְרַח-שֶׁמֶשׁ בֶּקֶר לֹא עָבוֹת מִנְּגַה מִמָּטָר דָּשָׂא מֵאָרֶץ. **ב כגה** כִּי-לֹא-כֵן בֵּיתִי עִם-אֵל: כִּי בְרִית עוֹלָם שָׁם לִי עֲרוּכָה בְּכָל וּשְׁמֵרָה כִּי-כָל-יִשְׁעֵי וְכָל-חַפְצֵי כִּי-לֹא יִצְמִית. **ב כגו** וּבְלִיעֵל כְּקוֹץ מִנֶּד כִּלְהֵם: כִּי-לֹא בִיד יִקְחוּ. **ב כגז** וְאִישׁ יִגַע בָּהֶם וּמְלֵא בְרָזַל וְעָץ חֲנִית וּבְאֵשׁ שָׂרוּף יִשְׂרְפוּ בַשָּׁבֶת.

ב כגח אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד: יָשֵׁב בַּשָּׁבֶת תַּחֲכֻמְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁלְשִׁי הוּא עַדִּינוֹ הַעֲצָנוֹ (הַעֲצָנִי) עַל-שְׁמֵנָה מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אֶחָד (אֶחָת).

ב כגט וְאַחֲרוֹ אֶלְעָזָר בֶּן-דָּדִי (דָּדוֹ) בֶּן-אַחֲחֵי בְּשִׁלְשָׁה גְבוּרִים (הַגִּבֹּרִים) עִם-דָּוִד בְּחָרְפָם בְּפִלְשִׁתִּים נְאֻס־פּוֹ-שָׁם לְמַלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל. **ב כגי** הוּא קָם וַיִּזְדָּבַר בְּפִלְשִׁתִּים עַד כִּי-יִגְעָה יָדוֹ וַתִּדְבַק יָדוֹ אֶל-הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשְׁבוּ אַחֲרָיו אֶדְ-לְפָשִׁט.

ב כגיב וְאַחֲרָיו שִׁמָּה בֶן-אַגָּא הָרָרִי וַיִּאֻס־פּוֹ פִּלְשִׁתִּים לַחֲיָה וְתָהִי-שָׁם חִלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פִלְשִׁתִּים. **ב כגיד** וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ-הַחִלְקָה וַיִּצִילָהּ וַיִּזְדָּבַר אֶת-פִּלְשִׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה.

ב כגיא וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים (שְׁלֹשָׁה) מִהַשָּׁלְשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל-קַצִּיר אֶל-דָּוִד אֶל-מְעֵרַת עֲדָלָם וְחִנֵּית פִּלְשִׁתִּים חָנָה בְּעַמֻּק רְפָאִים. **ב כגיד** וְדָוִד אָז בְּמִצּוֹדָה וּמִצַּב פִּלְשִׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם. **ב כגטו** וַיִּתְאַוָּה דָּוִד וַיֹּאמֶר: מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבְּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר.

ב כגטז וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים בְּמַחְנֵה פִלְשִׁתִּים וַיִּשְׁאַבוּ-מֵיָם מִבְּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם וַיִּסָּךְ אֹתָם לַיהוָה. **ב כגיז** וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי יְהוָה מַעֲשֵׂתִי זֹאת הִדָּם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֵכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים.

ב כגיח וְאַבְיָשִׁי אַחֵי יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי (הַשְּׁלֹשָׁה) וְהוּא עוֹרֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ-שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה. **ב כגיט** מִן-הַשְּׁלֹשָׁה הַכִּי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׂר וְעַד-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא.

ב כגכ וּבְנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע בֶּן-אִישׁ-חִי (חִיל) רַב-פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת-הָאֲרִיָּה (הָאֲרִי) בְּתוֹךְ הַבְּאֵר בַּיּוֹם הַשְּׁלֹשֶׁה. **ב כגכא** וְהוּא-הִכָּה אֶת-אִישׁ מִצְרֵי אֲשֶׁר (אִישׁ) מֵרָאֵה וּבִיד הַמִּצְרֵי חֲנִית וַיִּרְד

אֱלֹו בְּשֶׁבֶט וַיִּגְזֹל אֶת-הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ. **ב כגכב** אֵלֶּה עֲשֵׂה
 בְּנִיָּהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְלוֹ-שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה הַגְּבָרִים. **ב כגכג** מִן-הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבְּד
 וְאֶל-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא וַיִּשְׁמָהוּ דָוִד
 אֶל-מִשְׁמַעְתּוֹ. **ב כגכד** עֲשֵׂה אֶל אַחִי-יֹאבָב בְּשִׁלְשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן-דָּדוּ
 בֵּית לָחֶם. **ב כגכה** שְׁמָה הַחֲרָדִי אֶלִיקָא
 הַחֲרָדִי. **ב כגכו** חֶלֶץ הַפְּלִטִי עִירָא
 בֶן-עֶקֶשׁ הַתְּקוּעִי. **ב כגכז** אַבְיַעְזָר
 הָעֲנַתִּי מִבְּנֵי הַחֲשָׁתִי. **ב כגכח** צֶלְמוֹן
 הָאֲחִי מִהַרִּי הַנְּטָפְתִי. **ב כגכט** חֶלֶב בֶּן-בַּעְנָה
 הַנְּטָפְתִי אֶתִּי בֶן-רִיבִי מַגְבַּעַת בְּנֵי בְנִימָן. **ב כגל** בְּנִיָּהוּ
 פְּרַעְתָּנִי הַדִּי מִנְחָלִי גַעֲשׂ. **ב כגלא** אַבִּי-עֶלְבוֹן
 הָעֶרְבָתִי עֲזָמוֹת הַבְּרַחְמִי. **ב כגלב** אֶלִיחָבָא
 הַשַּׁעֲלָבָנִי בְּנֵי יֶשׁן יְהוֹנָתָן. **ב כגלג** שְׁמָה
 הַהַרְרִי אַחִיאֵם בֶּן-שָׁרָר הָאֲרָרִי. **ב כגלד** אֶלִיפֶלֶט
 בֶּן-אַחְסָבִי בֶן-הַמַּעֲכָתִי אֶלִיעָם בֶּן-אַחִיתָפֶל
 הַגְּלָנִי. **ב כגלה** חֲצָרוֹ (חֲצָרִי) הַכְּרָמְלִי פְּעֵרִי
 הָאֲרָבִי. **ב כגלו** יִגְאֵל בֶּן-נָתָן מִצְבָּה בְּנֵי
 הַגְּדִי. **ב כגלז** צֶלֶק הָעַמְנִי נַחְרִי
 הַבְּאֲרַתִּינְשָׂאִי (נְשָׂא) כָּלִי יֹאבָב בֶּן-צָרְיָה. **ב כגלח** עִירָא
 הַיְתָרִי גָרֵב הַיְתָרִי. **ב כגלט** אֲוִרְיָה
 הַחַתִּיכָל שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע.

ב כדא וַיֹּסֶף אֶף-יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּת אֶת-דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לָךְ מָנָה
 אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-יְהוֹדָה. **ב כדב** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-יֹאבָב שֵׁר-הַחֲמִיל אֲשֶׁר-אֲתוֹ
 שׁוֹט-נָא בְּכָל-שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בְּאֵר שָׁבַע וּפְקֹדוֹ אֶת-הָעָם וַיִּדְעֵתִי אֶת
 מִסְפַּר הָעָם.

ב כדג וַיֹּאמֶר יֹאבָב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֶף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָעָם כָּהֶם וְכָהֶם מֵאָה
 פְּעָמִים וַעֲיִנִי אֲדַנִּי-הַמֶּלֶךְ רֹאוֹת וְאֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ לָמָּה חִפֵּץ בַּדָּבָר הַזֶּה. **ב כדד**
 וַיַּחֲזֹק דָּבָר-הַמֶּלֶךְ אֶל-יֹאבָב וְעַל שָׂרֵי הַחֲמִיל וַיֵּצֵא יֹאבָב וְשָׂרֵי הַחֲמִיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 לִפְקֹד אֶת-הָעָם אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב כדה** וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בְּעָרוֹעֵר יָמִין
 הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנַּחַל הַגְּדוֹאֵל-יַעֲזָר. **ב כדז** וַיָּבֹאוּ הַגְּלַעָדָה וְאֶל-אֲרָץ תַּחְתָּיִם
 חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דָּנָה יַעֲן וְסָבִיב אֶל-צִידוֹן. **ב כדז** וַיָּבֹאוּ מִבְּצֵר-צֹר וְכָל-עָרֵי הַחֹוּי

וְהִכְנַעְנִי וַיֵּצְאוּ אֶל-נֶגְבַּי יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע. **ב כדח** וַיֵּשְׁטוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ
מִקְצֵה תִשְׁעָה חֳדָשִׁים וְעֵשְׂרִים יוֹסִירוּשָׁלַם. **ב כדט** וַיִּתְּנוּ יוֹאָב אֶת-מִסְפַּר
מִפְקַד-הָעָם אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׂמֹנֶה מֵאוֹת אֶלְפֵי אִישׁ-חֵיל שְׁלֹף חָרֵב
וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמִשׁ-מֵאוֹת אֶלְפֵי אִישׁ. **ב כדי** וַיָּדֹב לֵב-דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי-כֵן סָפַר
אֶת-הָעָם

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוָה חֲטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הֶעֱבֵר-נָא אֶת-עֵוֹן
עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד. **ב כדיא** וַיִּקָּם דָּוִד בַּבֶּקֶר

וַדְּבַר-יְהוָה הָיָה אֶל-גֹּד הַנְּבִיא חִזְיָה דָּוִד לֵאמֹר. **ב כדיב** הַלֹּזֶף וַדְּבַרְתָּ אֶל-דָּוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אֲנֹכִי נוֹטֵל עֲלֶיךָ: בַּחֲר-לָךְ אַחַת-מֵהֶם וְאַעֲשֶׂה-לָּךְ. **ב כדיג**
וַיָּבֹא-גֹד אֶל-דָּוִד וַיִּגַּד-לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הִתְּבוֹא לָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים רָעַב בְּאֶרֶץ
אִם-שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִסָּף לַפְּנֵי-צָרִיךָ וְהוּא רֹדְפְךָ וְאִם-הָיִיתָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים דְּבַר
בְּאֶרֶץ עַתָּה דַע וּרְאֵה מָה-אָשִׁיב שְׁלַחִי דְבַר.

ב כדיז וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גֹּד צַר-לִי מְאֹד נִפְלְאָה-נָא בְיַד-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמוֹ
וּבְיַד-אָדָם אֶל-אִפְלָה. **ב כדטו** וַיִּתְּנוּ יְהוָה דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקֵר וְעַד-עַת מוֹעֵד
וַיָּמָת מִן-הָעָם מִדָּוָן וְעַד-בְּאֵר שָׁבַע שִׁבְעִים אֶלְפֵי אִישׁ. **ב כדטז** וַיִּשְׁלַח יְדוֹ
הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנְחָם יְהוָה אֶל-הַרְעָה וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁחִית בְּעָם
רַב עַתָּה הֲרֹף יָדְךָ וּמִלֵּאךְ יְהוָה הִזָּה עִם-גֵּרֹן הָאוֹרֵנָה (הָאֲרוֹנָה) הַיְבֹסִי.
ב כדיו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוָה בְּרָאתוֹ אֶת-הַמֶּלֶךְ הַמְּכָה בְּעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי
חֲטָאתִי וְאֲנֹכִי הֶעֱוִיתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מָה עָשׂוּ: תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי.
ב כדיא וַיָּבֹא-גֹד אֶל-דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקָם לִיהוָה מִזִּבְחַי בְּגֵרֹן
אֲרֵנִי (אֲרוֹנָה) הַיְבֹסִי. **ב כדיב** וַיַּעַל דָּוִד כְּדָבַר-גֹּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **ב כדיג**
וַיִּשְׁקֹף אֲרוֹנָה וַיִּרְא אֶת-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרוֹנָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לַמֶּלֶךְ אַפְּיוֹ אֶרְצָה. **ב כדיד** וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה מִדּוּעַ בָּא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ אֶל-עַבְדּוֹ
וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מַעֲמֹד אֶת-הַגֵּרֹן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לִיהוָה וְתַעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל
הָעָם. **ב כדיה** וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל-דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רְאֵה
הַבֶּקֶר לְעֹלָה וְהַמֹּרְגִים וְכֻלֵּי הַבֶּקֶר לְעֹצִים. **ב כדיז** הַכֹּל נָתַן אֲרוֹנָה
הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ. **ב כדיח** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲרוֹנָה לֹא כִּי-קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לִיהוָה אֱלֹהֵי
עֲלוֹת חֲנָם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת-הַגֵּרֹן וְאֶת-הַבֶּקֶר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים. **ב כדיט** וַיָּבֹן

שָׁם דָּוִד מִזְבַּח לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וַיִּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָךְ וַתַּעֲצֵר הַמַּגָּפָה
מֵעַל יִשְׂרָאֵל.

מלכים

א **א** וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ. **א** **א**ב וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲבָדָיו יִבְקֹשׁוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעַמֻּדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי-לוֹ סִכְנֶת
וְשִׁכְבָּה בְּחִיקָה וְחַם לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א** **א**ג וַיִּבְקֹשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְצְאוּ אֶת-אַבְיִשָׁג הַשׁוֹנֵמִית וַיָּבֵאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ. **א** **א**ד וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד-מָאֵד
וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סִכְנֶת וַתִּשְׁרַתְּהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה. **א** **א**ה וְאֹדְנֵיהָ בֶן-חַגִּית מִתְּנַשָּׂא
לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמֻשִׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו. **א** **א**ו
וְלֹא-עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-הוּא טוֹב-תֵּאָר מָאֵד וְאֹתוֹ
יִלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם. **א** **א**ז וַיְהִיו דְּבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה וְעִם אַבְיָתָר הַכֹּהֵן
וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרֵי אֹדְנֵיהָ. **א** **א**ח וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנְּבִיא וְשִׁמְעִי
וְרַעִי וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם-אֹדְנֵיהָ. **א** **א**ט וַיִּזְבַּח אֹדְנֵיהָ צֹאן וּבָקָר
וּמְרִיא עִם אָבִן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר-אֶצֶל עֵין רִגְל וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-אֲחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְכָל-אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ. **א** **א**י וְאֶת-נָתָן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֶת-הַגְּבוּרִים
וְאֶת-שְׁלֹמֹה אַחִיוֹלָא קָרָא. **א** **א**יא וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-בֵּית-שֹׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר
הֲלוֹא שָׁמַעְתָּ כִּי מֶלֶךְ אֹדְנֵיהָ בֶן-חַגִּית וְאֹדְנֵינוּ דָּוִד לֹא יָדָע. **א** **א**יב וְעַתָּה לְכִי
אִיעֲצֶךָ נָא עֲצָה: וּמִלְטִי אֶת-נַפְשֶׁךָ וְאֶת-נַפְשׁ בְּנֶךָ שְׁלֹמֹה. **א** **א**יג לְכִי וּבֹאִי
אֶל-הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא-אֹתָהּ אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתֶּךָ לֵאמֹר
כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יָשֵׁב עַל-כִּסְאִי וּמִדּוּעַ מֶלֶךְ אֹדְנֵיהָ. **א** **א**יד
הִנֵּה עוֹדֶךָ מִדְּבַרְתָּ שְׁסַעַם-הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ וּמִלֵּאתִי אֶת-דְּבָרֶיךָ.
א **א**טו וַתָּבֵא בֵּית-שֹׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מָאֵד וַאֲבִישָׁג הַשׁוֹנֵמִית
מִשְׁרַת אֶת-הַמֶּלֶךְ. **א** **א**טז וַתִּקַּד בֵּית-שֹׁבַע וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִה-לָּךְ. **א** **א**יז וַתֹּאמֶר לוֹ אֹדְנֵי אֹתָהּ נִשְׁבַּעְתָּ בִּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאַמְתֶּךָ כִּי-שְׁלֹמֹה
בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יָשֵׁב עַל-כִּסְאִי. **א** **א**יח וְעַתָּה הִנֵּה אֹדְנֵיהָ מֶלֶךְ וְעַתָּה
אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ. **א** **א**יט וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא-וְצֹאן לָרֶב

וַיִּקְרָא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שֹׂר הַצָּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדָךְ לֹא
קָרָא. **א** **א**כ וְאֹתָהּ אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ: לְהַגִּיד לְהַסְמִי יָשֵׁב
עַל-כִּסֵּא אֹדְנֵי-הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו. **א** **א**כא וְהָיָה כִּשְׁכַב אֹדְנֵי-הַמֶּלֶךְ עִם-אַבְתָּיו
וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים. **א** **א**כב וְהִנֵּה עוֹדְנָה מִדְּבַרְתָּ עִם-הַמֶּלֶךְ וְנָתָן

הַנְּבִיא בָּא. **א** אֲכַנּוּ וַיִּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא וַיָּבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל-אִפְיוֹ אֶרְצָה. **א** אֲכַד וַיֹּאמֶר נָתַן אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶתְּהָ אֲמַרְתָּ אֲדֹנָיְהוּ וַיִּמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּאִי. **א** אֲכַה כִּי יֵרֵד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא-וּצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֲבִיָּתֵר הַכֹּהֵן וְהַנָּס אֲכָלִים וְשִׁתִּים לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ יַחֲי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיְהוּ. **א** אֲכַו וְלִי אֲנִי-עֲבָדְךָ וּלְצַדִּיק הַכֹּהֵן וּלְבַנְיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וּלְשִׁלְמָה עֲבָדְךָ לֹא קָרָא. **א** אֲכַז אִם מֵאֵת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת-עֲבָדֶיךָ (עֲבָדְךָ) מִי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו.

א אֲכַח וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ-לִי לְבַת-שֶׁבַע וּתְבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתַעֲמַד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א** אֲכַט וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר: חַי-יְהוָה אֲשֶׁר-פָּדָה אֶת-נַפְשִׁי מִכָּל-צָרָה. **א** אֵל כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּאִי תַחְתָּי: כִּי כֹן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה. **א** אֵלָא וַתִּקַּד בַּת-שֶׁבַע אֲפִים אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יַחֲי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעַלְמִים. **א** אֵלָב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ-לִי לְצַדִּיק הַכֹּהֵן וּלְנָתַן הַנְּבִיא וּלְבַנְיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וַיָּבֵאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א** אֵלָג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם קָחוּ עִמָּכֶם אֶת-עֲבָדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְפַּבְתֶּם אֶת-שְׁלֹמֹה בְּנִי עַל-הַפְּרָדָה אֲשֶׁר-לִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל-גִּחֹן. **א** אֵלָד וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ שֵׁם צַדִּיק הַכֹּהֵן וּנָתַן הַנְּבִיא לַמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וַתִּקְעֶתֶם בְּשׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יַחֲי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. **א** אֵלָה וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבֵא וַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לְהִיּוֹת נָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְהוּדָה. **א** אֵלָו וַיַּעַן בְּנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָמֵן: כֹּן יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ. **א** אֵלָז כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כֹּן יִהְיֶה (וַיְהִי) עִם-שְׁלֹמֹה וַיִּגְדַּל אֶת-כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּוִד. **א** אֵלָח וַיֵּרֵד צַדִּיק הַכֹּהֵן וּנָתַן הַנְּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְהַפְּרָתִי וְהַפְּלָתִי וַיִּרְפְּבוּ אֶת-שְׁלֹמֹה עַל-פְּרִדַּת הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּלְכוּ אֹתוֹ עַל-גִּחֹן. **א** אֵלָט וַיִּקַּח צַדִּיק הַכֹּהֵן אֶת-קָרוֹן הַשָּׁמֶן מִן-הָאֵהָל וַיִּמְשַׁח אֶת-שְׁלֹמֹה וַיִּתְקְעוּ בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעָם יַחֲי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. **א** אֵמ וַיַּעֲלוּ כָל-הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְלִים בְּחַלְלִים וּשְׂמֵחִים שְׂמֵחָה גְדוּלָּה וַתִּבְקַע הָאֶרֶץ בְּקוֹלָם. **א** אֵמָא וַיִּשְׁמַע אֲדֹנָיְהוּ וְכָל-הַקְּרָאִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וְהֵם כָּלוּ לֶאֱכָל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל-הַקְּרִיָּה הַזֶּה. **א** אֵמָב עוֹדְנוּ מִדָּבָר וְהִנֵּה יוֹנָתַן בֶּן-אֲבִיָּתֵר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנָיְהוּ בָּא כִּי אִישׁ חָיִל אֶתְּהָ וְטוֹב תְּבַשֵּׂר. **א** אֵמָג וַיַּעַן יוֹנָתַן וַיֹּאמֶר לְאֲדֹנָיְהוּ: אֲבָל אֲדֹנָיְהוּ הַמֶּלֶךְ-דָּוִד הַמְּלִיךְ אֶת-שְׁלֹמֹה. **א** אֵמָד וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ-הַמֶּלֶךְ אֶת-צַדִּיק הַכֹּהֵן וְאֶת-נָתַן

הנביא ובניו בן-יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פֶרֶדֶת הַמֶּלֶךְ.
א אמה וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא לַמֶּלֶךְ בְּגָחוֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׁמַחִים
ותהם הקריה הוא הקול אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם. **א אמו** וגם ישב שלמה על כסא
המלוכה. **א אמו** וגם-באו עבדי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת-אֲדֹנָיו הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר
יִיטֵב אֱלֹהִים (אֱלֹהִים) אֶת-שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְׁמֹךְ וַיַּגְדֵּל אֶת-כֶּסֶאוֹ מִכֶּסֶד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
הַמֶּלֶךְ עַל-הַמִּשְׁכָּב. **א אמח** וגם-ככה אמר הַמֶּלֶךְ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב עַל-כֶּסֶד אֲיוּעִינִי רְאוֹת. **א אמט** וַיַּחֲרְדוּ וַיִּקְמוּ כָּל-הַקְּרָאִים
אֲשֶׁר לְאֲדֹנָיהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ. **א אנ** וַאֲדֹנָיהוּ יָרָא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ
וַיַּחֲזֹק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. **א אנא** וַיַּגֵּד לְשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנָיהוּ יָרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אַחֲזוּ בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשָּׁבַע-לִי כִּיֹּס הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם-יָמִית
אֶת-עַבְדּוֹ בְּחָרֵב. **א אנב** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֶן-חַיִל לֹא-יִפֹּל מִשַּׁעֲרֹתַי
אֶרְצָה וְאִם-רָעָה תִּמְצָא-בּוֹ וְמֵת. **א אנג** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּרְדֵהוּ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֵא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר-לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתֶךָ.
א בא וַיִּקְרְבוּ יָמֵי-דָוִד לָמוֹת וַיִּצֹו אֶת-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ לֵאמֹר. **א בב** אֲנֹכִי הֵלֵךְ בְּדַרְךְ
כָּל-הָאָרֶץ וְחִזְקֹתָ וְהֵייתָ לְאִישׁ. **א בג** וְשִׁמְרֹתָ אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת
בְּדַרְכָּיו לְשַׁמֵּר חֻקֹּתָיו מִצֻּוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֲדוֹתָיו כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
תִּשְׁכִּיל אֶת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם. **א בד** לְמַעַן יָקִים יְהוָה
אֶת-דְּבָרֹוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ אֶת-דְּרָכָם לְלַכֵּת לִפְנֵי בְּאֵמַת
בְּכָל-לְבָבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם: לֵאמֹר לֹא-יָכֹרֶת לְךָ אִישׁ מֵעַל כֶּסֶד יִשְׂרָאֵל. **א בה**
וְגַם אַתָּה יַדְעֵתָ אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנִי-שָׂרֵי צְבָאוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן-נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן-יֵתָר וַיַּהֲרֹגֵם וַיִּשָּׂם דְּמֵי-מִלְחָמָה בְּשָׁלֵם וַיִּתֵּן
דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֵרְתוֹ אֲשֶׁר בְּמִתְּנָיו וּבְנִעְלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו. **א בו** וְעָשִׂיתָ כְּחֻקְמֹתַי
וְלֹא-תוֹרַד שִׁיבְתוֹ בְּשָׁלֵם שְׂאֵל. **א בז** וְלִבְנֵי בְרָזְלֵי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה-חֶסֶד וְהָיוּ
בְּאֹכְלֵי שֶׁלְחָנֶךָ: כִּי-כֹן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אַחִיד. **א בח** וְהִנֵּה עִמָּךְ
שְׁמַעִי בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיְמִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצָת בְּיוֹם לְכַתִּי
מִחַנִּים וְהוּא-יָרַד לְקִרְאָתִי הִירָדוֹן וְאַשְׁבַּע לוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר אִם-אֲמִיתֶךָ בְּחָרֵב.
א בט וְעַתָּה אֵל-תִּנְקֶהוּ כִּי אִישׁ חָכֵם אַתָּה וַיַּדְעֵתָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לוֹ וְהוֹרְדֵתָ
אֶת-שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאוֹל. **א בי** וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד.
א ביא וְהַיְמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: בְּחָבְרוֹן מָלַךְ שְׁבַע
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים. **א ביב** וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל-כֶּסֶד דָּוִד
אָבִיו וַתִּכֶן מַלְכָּתוֹ מְאֹד.

א **ביג** וַיבֹא אֲדֹנָיָהוּ בֶן-חַגִּית אֶל-בֵּת-שֶׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה וַתֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם בְּאֵד וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם. **א** **ביד** וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ וַתֹּאמֶר דָּבָר. **א** **בטו** וַיֹּאמֶר אֶת־יָדְעֶתָ כִּי-לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלִי שְׁמוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל פְּנִיָהֶם לְמֶלֶךְ וַתִּסָּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאַחִי כִּי מִיְהוָה הָיְתָה לוֹ. **א** **בטז** וְעַתָּה שְׁאַלְהָ אַחַת אֲנֹכִי שְׁאַל מֵאֵתְדָאֵל-תִּשְׁבִּי אֶת-פְּנֵי וַתֹּאמֶר אֵלָיו דָּבָר. **א** **ביז** וַיֹּאמֶר אִמְרִי-נָא לְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא-יָשִׁיב אֶת-פְּנִיךָ וַיִּתֶּן-לִי אֶת-אַבְיִשָׁג הַשּׁוֹנְמִית לְאִשָּׁה. **א** **ביח** וַתֹּאמֶר בֵּת-שֶׁבַע טוֹב אֲנֹכִי אֲדַבֵּר עִלְיָךְ אֶל-הַמֶּלֶךְ. **א** **ביט** וַתְּבֹא בֵת-שֶׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדָבָר-לוֹ עַל-אֲדֹנָיָהוּ וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לִקְרֹאתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסֵּאוֹ וַיִּשֶׂם כִּסֵּא לְאִם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ. **א** **בכ** וַתֹּאמֶר שְׁאַלְהָ אַחַת קִטְנָה אֲנֹכִי שְׁאַלְתָּ מֵאֵתְדָאֵל-תִּשְׁבִּי אֶת-פְּנֵי וַיֹּאמֶר-לָּהּ הַמֶּלֶךְ שְׁאַלִּי אֲמִי כִּי לֹא-אָשִׁיב אֶת-פְּנִיךָ. **א** **בכא** וַתֹּאמֶר יִתֶּן אֶת-אַבְיִשָׁג הַשּׁוֹנְמִית לְאֲדֹנָיָהוּ אַחִידָ לְאִשָּׁה. **א** **בכב** וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלָמָּה אֶת־שְׁאַלְתָּ אֶת-אַבְיִשָׁג הַשּׁוֹנְמִית לְאֲדֹנָיָהוּ וְשְׁאַלִי-לוֹ אֶת-הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אַחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן-צְרוּיָהּ.

א **בכג** וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּיהוָה לֵאמֹר: כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי בִנְפִשׁוֹ דָבָר אֲדֹנָיָהוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **א** **בכד** וְעַתָּה חִי-יְהוָה אֲשֶׁר הֵכִינִי וַיּוֹשִׁיבֵנִי (וַיּוֹשִׁיבֵנִי) עַל-כִּסֵּא דָוִד אָבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה-לִּי בַּיּוֹם הַזֶּה: כִּי הַיּוֹם יוֹמַת אֲדֹנָיָהוּ. **א** **בכה** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּיַד בְּנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע-בּוֹ וַיָּמַת.

א **בכו** וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנֹתָת לָךְ עַל-שְׂדֵיךָ כִּי אִישׁ מָוֶת אֶתָּה וּבָיִם הָיָה לֹא אֲמִיתָךְ כִּי-נִשְׂאֵת אֶת-אַרְוֹן אֲדֹנָי יְהוָה לִפְנֵי דָוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּיתָ בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְעַנָּה אָבִי. **א** **בכז** וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת-אַבְיָתָר מִהָיוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמִלָּא אֶת-דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר עַל-בֵּית עָלִי בְּשִׁלְהָ.

א **בכח** וְהַשְּׁמֵעָה בָּאָה עַד-יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנָיָה וְאַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיִּנָּס יוֹאָב אֶל-אֶהֱלֵ יְהוָה וַיִּחַזַּק בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. **א** **בכט** וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל-אֶהֱלֵ יְהוָה וְהִנֵּה אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת-בְּנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע לְאִמְרָלָךְ פִּגְע-בוֹ. **א** **בל** וַיְבֹא בְנָיָהוּ אֶל-אֶהֱלֵ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי פֹה אָמוֹת וַיֵּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּה-דָבָר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי. **א** **בלא** וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דָּבָר וּפְגַע-בוֹ וּקְבַרְתּוֹ וְהִסִּירְתָּ דָמֵי חַנָּם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי. **א** **בלב** וְהָשִׁיב יְהוָה אֶת-דָּמוֹ עַל-רֵאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע בְּשָׁנֵי-אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְטָבִים מִמֶּנּוּ וַיְהִרְגֵם

בַּחֲבוּבֵי דָוִד לֹא יָדַע: אֶת-אַבְנֵר בֶּן-נֵר שֶׁר-צָבָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת-עַמְשָׂא בֶן-יִתְר שֶׁר-צָבָא יְהוּדָה. **א בלג** וְשָׁבוּ דְמִיָּהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאֵב וּבְרֹאשׁ זִרְעוֹ לְעֵלָם וּלְדָוִד וּלְזִרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם עַד-עוֹלָם מִעַם יְהוָה. **א בלז** וַיַּעַל בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע-בּוֹ וַיִּמָּתְהוּ וַיִּקְבֵּר בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר. **א בלה** וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת-בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע תַּחְתִּיוֹעַל-הַצָּבָא וְאֶת-צְדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֲבִיתָר. **א בלו** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה-לָךְ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם וַיִּשְׁבֹּת שָׁם וְלֹא-תֵצֵא מִשָּׁם אָנָּה וְאָנָּה. **א בלז** וְהָיָה בַיּוֹם צֹאתָךְ וְעֹבְרָתָ אֶת-נַחַל קְדְרוֹן יִדְעַתְּ כִּי מוֹת תָּמוּת: דָּמָךְ יִהְיֶה בְּרֹאשֶׁךָ. **א בלח** וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדְּבָר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּן יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיֵּשֶׁב שִׁמְעִי בִירוּשָׁלַם יָמִים רַבִּים.

א בלט וַיְהִי מִקֶּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרָחוּ שְׁנֵי-עֲבָדִים לְשִׁמְעִי אֶל-אֲכִישׁ בֶּן-מַעֲכָה מֶלֶךְ גַּת וַיִּגִּידוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בָּגַת. **א במ** וַיָּקָם שִׁמְעִי וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חֲמורוֹ וַיֵּלֶךְ גַּתָּה אֶל-אֲכִישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת-עֲבָדָיו וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת-עֲבָדָיו מִגַּת.

א במא וַיִּגַּד לְשִׁלְמוֹה: כִּי-הָלַךְ שִׁמְעִי מִירוּשָׁלַם גַּת וַיֵּשֶׁב. **א במב** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא הִשְׁבַּעְתָּיךָ בַּיהוָה וְאַעֲד בְּךָ לֵאמֹר בַּיּוֹם צֹאתָךְ וְהִלַּכְתָּ אָנָּה וְאָנָּה יָדַע תִּדְעַתְּ כִּי מוֹת תָּמוּת וְתֹאמַר אֵלָי טוֹב הַדְּבָר שִׁמְעִיתִי. **א במג** וּמִדּוֹעַלֵּא שְׁמַרְתָּ אֶת שְׁבַעַת יְהוָה וְאֶת-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר-צִוִּיתִי עִלְיָךְ. **א במד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שִׁמְעִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר יָדַע לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהִשִּׁיב יְהוָה אֶת-רָעַתְךָ בְּרֹאשֶׁךָ. **א במה** וְהַמֶּלֶךְ שָׁלְמוֹה בְּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי יְהוָה עַד-עוֹלָם. **א במו** וַיִּצֹו הַמֶּלֶךְ אֶת-בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וַיִּצֵּא וַיִּפְגַּע-בּוֹ וַיִּמָּת וְהַמַּמְלָכָה נְכוֹנָה בְּיַד-שְׁלְמוֹה. **א גא** וַיִּתְחַתֵּן שְׁלְמוֹה אֶת-פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת-בֵּת-פְּרָעָה וַיְבִיאָהּ אֶל-עִיר דָּוִד עַד כָּלְתוֹ לְבָנוֹת אֶת-בֵּיתוֹ וְאֶת-בֵּית יְהוָה וְאֶת-חוֹמֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב. **א גב** רַק הָעַם מְזַבְּחִים בְּבָמוֹת: כִּי לֹא-נִבְנְהָ בַיִת לְשֵׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים הָהֵם.

א גג וַיֵּאָהֵב שְׁלְמוֹה אֶת-יְהוָה לְלַכֵּת בַּחֲקוֹת דָּוִד אָבִיו: רַק בְּבָמוֹת הוּא מְזַבֵּחַ וּמִקְטִיר. **א גד** וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ גְּבַעְנָה לְזַבֵּחַ שָׁם כִּי-הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלְף עֲלוֹת יַעֲלֶה שְׁלְמוֹה עַל הַמְּזַבֵּחַ הַהוּא. **א גה** בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל-שְׁלְמוֹה בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאֵל מָה אֲתָן-לָךְ. **א גו** וַיֹּאמֶר שְׁלְמוֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם-עִבְדְּךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לִפְנֵיךָ בְּאַמֶּת וּבְצַדִּיקָה וּבִישֵׁרֵת לִבָּב עִמָּךְ וַתִּשְׁמַר-לוֹ אֶת-הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֵּן-לוֹ בֶּן יֵשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַזֶּה.

א גז ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את-עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן
לא אדע צאת ובא. **א** גח ועבדך בתוך עמך אשר בחרת: עם-רב אשר
לא-ימנה ולא יספר מרב. **א** גט ונתת לעבדך לב שמע לשפט את-עמך להבין
בין-טוב לרע: כי מי יוכל לשפט את-עמך הכבד הזה. **א** גי וייטב הדבר בעיני
אדני: כי שאל שלמה את-הדבר הזה. **א** גיא ויאמר אלהים אליו יען אשר
שאלת את-הדבר הזה ולא-שאלת לך ימים רבים ולא-שאלת לך עשר ולא
שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט. **א** גיב הנה עשיתי כדברך
הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמותך לא-היה לפניך ואחריו לא-יקום
כמותך. **א** גיג וגם אשר לא-שאלת נתתי לך גם-עשר גם-כבוד: אשר לא-היה
כמותך איש במלכים כל-ימך. **א** גיד ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי
כאשר הלך דויד אביך והארכתי את-ימך.
א גטו ויקח שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית-אדני
ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל-עבדיו.
א גטז אז תבאנה שתים נשים זנותאל-המלך ותעמדנה לפניו. **א** גיז ותאמר
האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית.
א גיח ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם-האשה הזאת ואנחנו יחדו אין-זר
אתנו בבית זולתי שתים-אנחנו בבית. **א** גיט וימת בן-האשה הזאת לילה
אשר שכבה עליו. **א** גכ ותקם בתוך הלילה ותקח את-בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת-בנה המת השכיבה בחיקי. **א** גכא ואקם בבקר
להיניק את-בני והנה-מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא-היה בני אשר ילדתי.
א גכב ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנד המת וזאת אמרת לא כי
בנד המת ובני החי ותדברנה לפני המלך. **א** גכג ויאמר המלך זאת אמרת
זה-בני החי ובנד המת וזאת אמרת לא כי בנד המת ובני החי.
א גכד ויאמר המלך קחו לי-חרב ויבאו החרב לפני המלך. **א** גכה ויאמר
המלך גזרו את-הילד החי לשנים ותנו את-החצי לאחת ואת-החצי לאחת.
א גכו ותאמר האשה אשר-בנה החי אל-המלך כי-נכמרו רחמיה על-בנה
ותאמר בי אדני תנו-לה את-הילוד החי והמת אל-תמיתהו וזאת אמרת גם-לי
גם-לך לא יהיה גזרו. **א** גכז ויען המלך ויאמר תנו-לה את-הילוד החי והמת
לא תמיתהו: היא אמו. **א** גכח וישמעו כל-ישראל את-המשפט אשר שפט
המלך ויראו מפני המלך: כי ראו כי-חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט.
א דא ויהי המלך שלמה מלך על-כל-ישראל. **א** דב ואלה השרים אשר-לו:

וְעָזְרָהוּ בֶן-צְדוֹק הַכֹּהֵן. **א דג** אֲלִיחֶזְרָף וְאַחִיָּה בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים יְהוֹשֻׁפֵט
 בֶּן-אַחִילֹוד הַמְּזֻכָּר. **א דד** וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹנָדָע עַל-הַצָּבָא וְצְדוֹק וְאַבְיָתָר
 כֹּהֲנִים. **א דה** וְעָזְרָהוּ בֶן-נָתָן עַל-הַנְּצָבִים וְזָבוּד בֶּן-נָתָן כֹּהֵן רֵעֵה הַמְּלֶכֶת.
א דו וְאַחִישָׁר עַל-הַבַּיִת וְאַדְנִיָּרָם בֶּן-עֶבְדָּא עַל-הַמַּס. **א דז** וְלִשְׁלֹמֹה
 שְׁנַיִם-עָשָׂר נְצָבִים עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְכֻלְּכֹלוּ אֶת-הַמְּלֶכֶת וְאֶת-בַּיִתוֹ: חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה
 יִהְיֶה עַל-אֶחָד (הָאֶחָד) לְכָל־כָּל. **א דח** וְאַלְהָה שְׁמוֹתָם בֶּן-חֹור בְּהַר אֶפְרָיִם.
א דט בֶּן-דָּקָר בְּמִקְצָ וּבִשְׁעָלָבַיִם וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילֹון בַּיִת חֲנָן. **א די** בֶּן-חֶסֶד
 בְּאַרְבוֹת לֹו שְׂכָה וְכָל-אַרְצָ חֶפְרָ. **א דיא** בֶּן-אַבְיָנָדָב כָּל-נֶפֶת דָּאָר טַפַּת
 בַּת-שְׁלֹמֹה הִיְתָה לֹו לְאִשָּׁה. **א דיב** בַּעְנָא בֶּן-אַחִילֹוד תַּעֲנֵנָהּ וּמִגְדוֹ וְכָל-בַּיִת
 שָׁאָן אֲשֶׁר אֶצֶל צְרַתְנָה מִתַּחַת לִיזְרַעְאֵל מִבַּיִת שָׁאָן עַד אֲבֵל מַחֹולָה עַד מַעְבַּר
 לְיַקְמָעָם. **א דיג** בֶּן-גָּבֵר בְּרַמַּת גִּלְעָד לֹו חֹות יָאִיר בֶּן-מִנְשָׁה אֲשֶׁר בְּגִלְעָד לֹו
 חֶפֶל אֶרְגָב אֲשֶׁר בְּבִשְׁוֹנִשְׁשִׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת. **א דיז**
 אַחִינָדָב בֶּן-עֶדָא מַחְנִימָה. **א דטו** אַחִימַעֲצָ בְּנִפְתָּלִי גַם-הוּא לִקְחָ אֶת-בְּשָׁמַת
 בַּת-שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה. **א דטז** בַּעְנָא בֶּן-חוּשִׁי בְּאֲשֶׁר וּבַעֲלוֹת. **א דיז** יְהוֹשֻׁפֵט
 בֶּן-פְּרוּחַ בִּישְׁשָׁכָר. **א דיח** שְׁמַעִי בֶּן-אַלָא בְּבִנְיָמִן. **א דיט** גָּבֵר בֶּן-אַרִי בְּאַרְצָ
 גִּלְעָד אַרְצָ סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְעַג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בְּאַרְצָ. **א דכ**
 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כַּחֹול אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לְרַב אַכְלִים וְשִׁתִּים וְשִׁמְחִים. **א הא**
 וְשִׁלְמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל-הַמַּמְלָכוֹת מִן-הַנְּהָר אַרְצָ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם:
 מַגִּשִׁים מִנְחָה וְעֶבְדִים אֶת-שְׁלֹמֹה כָּל-יְמֵי חַיָּו.
א הב וַיְהִי לַחֵם-שְׁלֹמֹה לְיוֹם אֶחָד: שְׁלֹשִׁים כֹּר סֶלֶת וְשָׁשִׁים כֹּר קֶמַח. **א הג**
 עֲשָׂרָה בָקָר בְּרָאִים וְעֲשָׂרִים בָּקָר רַעִיּוּמָאָה צֹאן לְבַד מֵאֵיל וְצִבִי וְיַחֲמוֹר
 וּבְרָבִרִים אַבּוּסִים. **א הד** כִּי-הוּא רָדָה בְּכָל-עֵבֶר הַנְּהָר מִתַּפְסַח
 וְעַד-עֵזָה בְּכָל-מַלְכֵי עֵבֶר הַנְּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לֹו מִכָּל-עֵבֶר יוֹמְסָבִיב. **א הה** וַיָּשָׁב
 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבִטָח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ מִדָּן וְעַד-בָּאָר שְׁבַע־כָּל יְמֵי
 שְׁלֹמֹה.

א הו וַיְהִי לְשִׁלְמֹה אַרְבָּעִים אֶלְפֵי אֲרוֹת סוּסִים לְמַרְכָּבוֹ וְשְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלְפֵי
 פָּרָשִׁים. **א הז** וְכֻלְּכֹלוּ הַנְּצָבִים הָאֵלְהָה אֶת-הַמְּלֶכֶת שְׁלֹמֹה וְאֶת כָּל-הַקָּרֵב
 אֶל-שִׁלְחֹן הַמְּלֶכֶת-שְׁלֹמֹה אִישׁ חֹדֶשׁוֹ: לֹא יַעֲדִירוּ דָבָר. **א הח** וְהַשְּׁעָרִים וְהַתְּבָן
 לְסוּסִים וְלָרֶכְשִׁיבָאוּ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה-שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ.
א הט וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשִׁלְמֹה וְתַבוּנָה הַרְבֵּה מְאֹד וְרָחֵב לִבְכַחֹול אֲשֶׁר
 עַל-שְׁפַת הַיָּם. **א הי** וַתֵּרֵב חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל-בְּנֵי-קֶדָם וּמִכָּל חֲכָמַת

מִצָּרִים. **א** הֵיא וַיִּחַפֵּס מִכָּל-הָאָדָם מֵאִתּוֹן הָאֲזָרְחֵי וְהִימֹן וְכִלְכַּל וְדָרְדַּע בְּנֵי מַחֹל וַיְהִי-שְׁמוֹ בְּכָל-הַגּוֹיִם סָבִיב. **א** הַיֵּב וַיִּדְבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְפֵי. **א** הַיֵּג וַיִּדְבֵּר עַל-הָעֵצִים מִן-הָאֶרֶז אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן וְעַד הָאֲזוּב אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקִיר וַיִּדְבֵּר עַל-הַבְּהֵמָה וְעַל-הָעוֹף וְעַל-הָרֶמֶשׂ וְעַל-הַדְּגִים. **א** הַיֵּד וַיָּבֵאוּ מִכָּל-הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת חֲכָמַת שְׁלֹמֹהמֵאֵת כָּל-מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-חֲכָמָתוֹ.

א הַטו וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ-צוּר אֶת-עֶבְדֵי אֵל-שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֵתוֹ מִשְׁחוֹ לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיהוּ: כִּי אָהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִדכָּל-הַיָּמִים.

א הַטז וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל-חִירָם לֵאמֹר. **א** הִיז אֲתָה יָדַעַת אֶת-דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכַל לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי מִפְּנֵי הַמְּלַחְמָה אֲשֶׁר סָבְבָהוּעַד תַּת-יְהוָה אֲתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלוֹ (רַגְלֵי). **א** הַיח וְעַתָּה הִנֵּיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב: אֵין שָׁטוֹן וְאֵין פָּגַע רָע. **א** הַיט וְהִנֵּי אֵמַר לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנֶךָ אֲשֶׁר אֲתוֹן תַּחֲתִיךָ עַל-כִּסְאֲךָ הוּא-יִבְנֶה הַבַּיִת לַשָּׁמַיִ. **א** הַכ וְעַתָּה צוּה וַיִּכְרַתוּ-לִי אֲרָזִים מִן-הַלְּבָנוֹן וְעֶבְדֵי יִהְיוּ עִם-עֶבְדֶיךָ וְשֹׁכֵר עֶבְדֶיךָ אֲתוֹן לָךְ כָּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר: כִּי אֲתָה יָדַעַת כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יָדַע לְכַרֵּת-עֵצִיםכְּצַדִּיקִים. **א** הַכא וַיְהִי כִשְׁמֹעַ חִירָם אֶת-דְּבָרֵי שְׁלֹמֹהוַיִּשְׁמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן חֲכָם עַל-הָעַם הָרַב הַזֶּה. **א** הַכב וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי אָנִי אֶעֱשֶׂה אֶת-כָּל-חֲפָצְךָ בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים. **א** הַכג עֶבְדֵי יִרְדּוּ מִן-הַלְּבָנוֹן וַיָּמָה וְאֵנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בַּיָּם עַד-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח אֵלַי וְנִפְצָתִים שָׁמוּאֲתָה תִּשָּׂא וְאֲתָה תַעֲשֶׂה אֶת-חֲפָצֵי לְתַת לְחָם בַּיִתִּי. **א** הַכד וַיְהִי חִירוֹם נָתַן לְשְׁלֹמֹה עֵצֵי אֲרָזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁיםכָּל-חֲפָצוֹ. **א** הַכה וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֶלְפֵי כֹר חֲטָיִם מִכֶּלֶת לְבֵיתוֹ וְעֲשָׂרִים כֹּר שָׁמֶן כְּתִית: כֹּה-יָתַן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְּשָׁנָה.

א הַכו וַיְהוּה נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרַתוּ בְרִית שְׁנִיָּהם. **א** הַכז וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסּ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי אִישׁ. **א** הַכח וַיִּשְׁלַח לְבָנוֹנָה עֲשָׂרַת אֲלָפִים בַּחֲדָשׁ חֲלִיפוֹתחֲדָשׁ יִהְיוּ בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאַדְנִירָם עַל-הַמָּס.

א הַכט וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלְפֵי נִשְׂא סָבֵל וּשְׁמֹנִים אֶלְפֵי חֲצִב בָּהָר. **א** הַל לְבַד מִשָּׂרֵי הַנְּצָבִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל-הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹתהָרָדִים בְּעַם הָעֹשִׂים בְּמְלָאכָה.

א הלא ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית.
א הלב ויפסלו בני שלמה ובני חירוס והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית.

א וא ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה. א וב והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו. א וג והאולם על-פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית עשר באמה רחבו על-פני הבית. א וד ויעש לבית חלוני שקפים אטומים. א וה ויבן על-קיר הבית יצוע (יציע) סביב את-קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב. א וו היצוע (היציע) התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה: כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות-הבית. א וז והבית בהבנתו אבן-שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל-כלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו. א וח פתח הצלע התיכנה אל-כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על-התיכנה ומן-התיכנה אל-השלשים. א וט ויבן את-הבית ויכלהו ויספן את-הבית גבים ושדרת בארזים. א וי ויבן את-היצוע (היציע) על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאחז את-הבית בעצי ארזים.

א ויא ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר. א יב הבית הזה אשר-אתה בנה אם-תלך בחקתי ואת-משפטי תעשה ושמרת את-כל-מצותי ללכת בהם והקמתני את-דברי אתך אשר דברתי אל-דוד אביך. א ויג ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את-עמי ישראל.

א ויד ויבן שלמה את-הבית ויכלהו. א וטו ויבן את-קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד-קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את-קרקע הבית בצלעות ברושים. א וטז ויבן את-עשרים אמה מירכותי (מירכתי) הבית בצלעות ארזים מן-הקרקע עד-הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים. א ויז וארבעים באמה הנה הבית הוא ההיכל לפני. א ויח וארז אל-הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים: הכל ארז אין אבן נראה. א ויט ודביר בתוך-הבית מפנימה הכין לתתן שם את-ארון ברית יהוה. א וכ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז. א וכא ויצף שלמה את-הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות (ברתוקות) זהב לפני הדביר ויצפהו זהב. א וכב ואת-כל-הבית צפה

זָהָב עַד-תָּם כָּל-הַבַּיִת וְכָל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-לְדַבֵּר צָפָה זָהָב. **א** וְכֹגַן וַיַּעַשׂ בְּדַבֵּר
 שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי-שָׁמֹן: עֵשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ. **א** וְכֹד וְחֲמִשׁ אַמּוֹת כָּנֹף הַכְּרוּב
 הָאֶחָד וְחֲמִשׁ אַמּוֹת כָּנֹף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֵשֶׂר אַמּוֹת מִקְצוֹת כָּנָפָיו וְעַד-קְצוֹת
 כָּנָפָיו. **א** וְכֹה וְעֵשֶׂר בְּאַמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי: מִדָּה אַחַת וְקָצֵב אֶחָד לְשְׁנֵי הַכְּרוּבִים.
א וְכֹו קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֵשֶׂר בְּאַמָּה וְכֹן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי. **א** וְכֹו וַיִּתֵּן
 אֶת-הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׁוּ אֶת-כָּנָפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע כָּנֹף-הָאֶחָד
 בְּקִיר וְכָנֹף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נִגְעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי וְכִנְפֵיהֶם אֶל-תּוֹךְ הַבַּיִת נִגְעַת כָּנֹף
 אֶל-כָּנֹף. **א** וְכַח וַיִּצַף אֶת-הַכְּרוּבִים זָהָב. **א** וְכֹט וְאֶת כָּל-קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּב
 קִלְע פְּתוּחֵי מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים מִלְּפָנִים וְלַחֲצוֹן. **א** וְל
 וְאֶת-קִרְקַע הַבַּיִת צָפָה זָהָב לְפָנֵיהֶם וְלַחֲצוֹן. **א** וְלֹא וְאֶת פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה
 דְּלִתוֹת עֲצֵי-שָׁמֹן הָאֵיל מְזוּזוֹת חֲמֻשִׁית. **א** וְלֹב וְשְׁתֵּי דְלִתוֹת עֲצֵי-שָׁמֹן וְקִלְע
 עֲלֵיהֶם מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים וְצָפָה זָהָב וַיֵּרָד עַל-הַכְּרוּבִים
 וְעַל-הַתַּמְרוֹת אֶת-הַזָּהָב. **א** וְלֹג וְכֹן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי-שָׁמֹן מֵאֵת
 רְבַעִית. **א** וְלֹד וְשְׁתֵּי דְלִתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדְּלֵת הָאֶחָת גְּלִילִים
 וְשְׁנֵי קְלָעִים הַדְּלֵת הַשֵּׁנִית גְּלִילִים. **א** וְלֹה וְקִלְע כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים
 וְצָפָה זָהָב מִיֶּשֶׁר עַל-הַמַּחֲקָה. **א** וְלוֹ וַיִּבֶן אֶת-הַחֲצַר הַפְּנִימִית שֶׁלְּשָׂה טוּרֵי
 גְזִית וְטוּר כְּרַתֵּת אֲרָזִים. **א** וְלוֹ בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית יִסַּד בֵּית יְהוֹהֲבִירַח זֹו. **א** וְלֹח
 וּבַשָּׁנָה הָאֶחָת עָשְׂרָה בִּירַח בּוּל הוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל-דְּבָרָיו
 וְלְכָל-מִשְׁפָּטוֹ וַיִּבְנֶהוּ שֶׁבַע שָׁנִים. **א** זֹא וְאֶת-בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עָשְׂרָה שָׁנָה
 וַיְכַל אֶת-כָּל-בֵּיתוֹ. **א** זֹב וַיִּבֶן אֶת-בֵּית יַעֲר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַמָּה אָרְכוֹ וְחֲמֻשִׁים
 אַמָּה רְחִבּוֹ וְשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבַּעַת טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרָזִים וַיְכַרְתוֹת
 אֲרָזִים עַל-הָעַמּוּדִים. **א** זֹג וְסָפֹן בְּאֲרָז מִמַּעַל עַל-הַצְּלָעוֹת אֲשֶׁר עַל-הָעַמּוּדִים
 אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה חֲמֻשָּׁה עֵשֶׂר הַטוּר. **א** זֹד וְשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחֲזָה
 אֶל-מַחֲזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. **א** זֹה וְכָל-הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבַעִים שְׁקָף וּמוּל
 מַחֲזָה אֶל-מַחֲזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. **א** זֹו וְאֶת אוּלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמֻשִׁים אַמָּה
 אָרְכוֹ וְשְׁלֹשִׁים אַמָּה רְחִבּוֹ וְאוּלָם עַל-פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעָב עַל-פְּנֵיהֶם. **א** זֹז
 וְאוּלָם הַכֶּסֶּא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט-שָׁם אֵלֶם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפֹן בְּאֲרָז מִהַקְּרָקַע
 עַד-הַקְּרָקַע. **א** זֹח וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר-יֵשֵׁב שָׁם חֲצַר הָאֶחָת מִבַּיִת לְאוּלָם כַּמַּעֲשָׂה
 הַזֶּה הָיָה וּבַיִת יַעֲשָׂה לְבַת-פָּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאוּלָם הַזֶּה. **א** זֹט
 כָּל-אֵלֶה אֲבָנִים יִקְרָת כְּמַדּוֹת גְּזִית מְגֻרָרוֹת בְּמִגְרָה מִבַּיִת וּמַחוּץ וּמִמַּסָּד
 עַד-הַטְּפָחוֹת וּמַחוּץ עַד-הַחֲצַר הַגְּדוֹלָה. **א** זִי וּמִיָּסַד אֲבָנִים יִקְרוֹת אֲבָנִים

גְּדֹלוֹת־אֲבִי עֵשָׂר אַמּוֹת וְאֲבִי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת. **א זיא** וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יִקְרוּת
כְּמִדּוֹת גְּזִיתָאָרְזוּ. **א זיב** וְחָצַר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גְּזִית וְטוּר כְּרַתָּת
אַרְזִים וְלַחְצַר בֵּית-יְהוָה הַפְּנִימִית וּלְאַלֶּם הַבַּיִת.
א זיג וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת-חִירָם מִצֹּר. **א זיד** בֶּן-אִשָּׁה אֱלֹמָנָה הוּא
מִמִּטָּה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ-צָרִי חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמְלֵא אֶת-הַחֲכָמָה וְאֶת-הַתְּבוּנָה
וְאֶת-הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכָה בְּנְחֹשֶׁת וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ
אֶת-כָּל-מְלָאכָתּוֹ. **א זטו** וַיִּצַּר אֶת-שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת: שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה
קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת-הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי. **א זטז**
וַשְׁתֵּי כְתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל-רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצֶּק נְחֹשֶׁת: חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכְּתָרֹת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית. **א זיז** שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה
שְׁבָכָה גְּדֹלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשְׁרוֹת לַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁבָעָה לַכְּתָרֹת
הָאֶחָת וְשְׁבָעָה לַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית. **א זיח** וַיַּעַשׂ אֶת-הָעַמּוּדִים וַשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב
עַל-הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת-הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָרִמּוֹנִים וְכֵן עָשָׂה
לַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית. **א זיט** וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן בְּאוֹלָם:
אַרְבַּע אַמּוֹת. **א זכ** וְכְתָרֹת עַל-שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם-מִמַּעַל מְלַעֲמַת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר
לְעֵבֶר שִׁבְכָה (הַשְּׁבָכָה) וְהָרִמּוֹנִים מֵאֲתֵימֵי טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית.
א זכא וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּדִים לְאַלֶּם הַהֵיכָל וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא
אֶת-שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ בַּעַז. **א זכב** וְעַל
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וַתִּתֵּם מְלָאכָת הָעַמּוּדִים. **א זכג** וַיַּעַשׂ אֶת-הַיָּם
מוֹצֵק: עֵשָׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד-שְׁפָתוֹ עַל סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמַתוֹ וְקוּה
(וְקוּ) שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה יָסַב אֹתוֹ סָבִיב. **א זכד** וַיִּפְקְעִים מִתַּחַת לְשִׁפְתוֹ סָבִיב
סָבָבִים אֲתוּעֵשָׂר בְּאַמָּה מִקַּפִּים אֶת-הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים
בַּיִצְקָתוֹ. **א זכה** עֲמִיד עַל-שְׁנֵי עֵשָׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה
וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֶגְבָּה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מְזָרְחָה וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מְלַמְעָלָה וְכָל-אַחֲרֵיהֶם
בַּיִתָּה. **א זכו** וְעַבְיוֹ טַפַּח וְשִׁפְתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׁפַת-כּוֹס פָּרַח שׁוֹשָׁן אֱלֹפִים בַּת
יָכִיל.

א זכז וַיַּעַשׂ אֶת-הַמְּכֹנּוֹת עֵשָׂר נְחֹשֶׁת: אַרְבַּע בְּאַמָּה אַרְךָ הַמְּכֹנָה הָאֶחָת
וְאַרְבַּע בְּאַמָּה רְחִבָּה וְשֹׁלֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמַתָּה. **א זכח** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכֹנָה מִסְגֵּרֹת
לָהֶם וּמִסְגֵּרֹת בֵּין הַשְּׁלָבִים. **א זכט** וְעַל-הַמִּסְגֵּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְּׁלָבִים אַרְיֹת
בְּקָר וּכְרוּבִים וְעַל-הַשְּׁלָבִים כֵּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאַרְיֹת וּלְבְּקָר לִיּוֹת מַעֲשֵׂה
מוֹרָד. **א זל** וְאַרְבַּעָה אוֹפְנֵי נְחֹשֶׁת לְמְכֹנָה הָאֶחָת וְסָרְנֵי נְחֹשֶׁת וְאַרְבַּעָה

פִּעְמוֹתָיו כְּתַפּוֹת לָהֶם מִתַּחַת לְכִיֹּר הַכְּתָפוֹת יִצְקוֹת מֵעֵבֶר אִישׁ לַיּוֹת. **א זלא**
 וּפִיָּהּוּ מִבֵּית לַכְּתָרֶת וּמַעֲלָה בְּאִמָּה וּפִיָּהּ עָגַל מַעֲשֵׂה-כֵן אִמָּה וַחֲצֵי הָאִמָּה
 וְגַם-עַל-פִּיָּהּ מְקַלְעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם מְרַבְּעוֹת לֹא עֵגְלוֹת. **א זלב** וְאַרְבַּעַת
 הָאוֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגְּרוֹת וַיְדוֹת הָאוֹפְנִים בְּמִכּוֹנָה וְקוֹמַת הָאוֹפֵן הָאֶחָד
 אִמָּה וַחֲצֵי הָאִמָּה. **א זלג** וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפְנִים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפֵן הַמְּרַבֵּה יְדוֹתָם
 וְגִבֵּיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם וַחֲשֻׁרֵיהֶם הַכֹּל מוֹצֵק. **א זלד** וְאַרְבַּע כְּתָפוֹת אֶל אַרְבַּע פְּנוֹת
 הַמִּכּוֹנָה הָאֶחָת מִן-הַמִּכּוֹנָה כְּתִפָּיָהּ. **א זלה** וּבְרֹאשׁ הַמִּכּוֹנָה חֲצֵי הָאִמָּה
 קוֹמָה עָגַל סָבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמִּכּוֹנָה יְדוֹתֶיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ מִמְּנָה. **א זלו** וַיִּפְתַּח
 עַל-הַלַּחַת יְדוֹתֶיהָ וְעַל וּמִסְגְּרֹתֶיהָ (מִסְגְּרֹתֶיהָ) כְּרוֹבִים אֲרִיּוֹת
 וְתַמְרוֹת כְּמַעַר-אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב. **א זלז** כִּזְאֹת עֲשֵׂה אֶת עֶשֶׂר הַמִּכּוֹנוֹת: מוֹצֵק
 אֶחָד מִדָּה אֶחָת קָצֵב אֶחָד לְכֻלָּהֶנָּה.
א זלח וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה כִּירוֹת נְחֹשֶׁת: אַרְבָּעִים בַּת יָכִיל הַכִּיּוֹר הָאֶחָד אַרְבַּע בְּאִמָּה
 הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל-הַמִּכּוֹנָה הָאֶחָת לְעֶשֶׂר הַמִּכּוֹנוֹת. **א זלט** וַיִּתֵּן
 אֶת-הַמִּכּוֹנוֹת חֲמִשׁ עַל-כְּתֵף הַבַּיִת מִיְמִין וְחֲמִשׁ עַל-כְּתֵף הַבַּיִת מִשְׁמָאלוֹ
 וְאֶת-הַיָּם נָתַן מִכְּתֵף הַבַּיִת הַיְמָנִית קִדְמָה מִמּוֹל נֹגֵב.
א זמ וַיַּעַשׂ חִירוֹס אֶת-הַכִּירוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזָרְקוֹת וַיִּכַּל חִירוֹס לְעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמִלְךָ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה. **א זמא** עֲמָדִים שְׁנַיִם
 וְגִלְתֵּי הַכְּתָרֶת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּי וְהַשְּׁבָכוֹת שְׁתֵּי לְכִסּוֹת
 אֶת-שְׁתֵּי גִלוֹת הַכְּתָרֶת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים. **א זמב** וְאֶת-הָרַמְנִים אַרְבַּע
 מֵאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׁבָכוֹת שְׁנַי-טוֹרִים רַמְנִים לְשְׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלוֹת
 הַכְּתָרֶת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמּוּדִים. **א זמג** וְאֶת-הַמִּכּוֹנוֹת עֶשֶׂר וְאֶת-הַכִּירוֹת עֶשֶׂרָה
 עַל-הַמִּכּוֹנוֹת. **א זמד** וְאֶת-הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת-הַבְּקָר שְׁנַיִם-עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם.
א זמה וְאֶת-הַסִּירוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזָרְקוֹת וְאֶת כָּל-הַכְּלִים הָאֵהֶל
 (הָאֵלֶּה) אֲשֶׁר עָשָׂה חִירוֹס לְמִלְךָ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מִמְּרֹט. **א זמו** בְּכַבֵּר
 הִירְדוֹן יִצְקָם הַמִּלְךָ בְּמַעֲבָה הָאֲדָמָה בֵּין סָכוֹת וּבֵין צָרְתָן. **א זמז** וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה
 אֶת-כָּל-הַכְּלִים מְרֹב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקָר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת. **א זמח** וַיַּעַשׂ
 שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה: אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן אֲשֶׁר עָלָיו
 לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב. **א זמט** וְאֶת-הַמְּנֹרוֹת חֲמִשׁ מִיְמִין וְחֲמִשׁ מִשְׁמָאוֹל לְפָנֵי
 הַדְּבִיר זָהָב סְגוּר וְהַפָּרַח וְהַנֵּרוֹת וְהַמְּלָקְחִים זָהָב. **א זנ** וְהַסְּפּוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת
 וְהַמְּזָרְקוֹת וְהַכְּפּוֹת וְהַמְּחֹתוֹת זָהָב סְגוּר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקִדְשׁ
 הַקֹּדְשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִכְלֹזָהָב.

א זנא ותשלים כל-המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את-קדשי דוד אביו את-הכסף ואת-הזהב ואת-הפליסנתן באצרות בית יהוה.

א חא אז יקהל שלמה את-זקני ישראל את-כל-ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה וירושלם: להעלות את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון. **א חב** ויקהלו אל-המלך שלמה כל-איש ישראל בירח האתנים בחגהוא החדש השביעי. **א חג** ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את-הארון. **א חד** ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים. **א חה** והמלך שלמה וכל-עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב. **א חו** ויבאו הכהנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הביתאל-קדש הקדשים: אל-תחת כנפי הכרובים. **א חז** כי הכרובים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויסכו הכרובים על-הארון ועל-בדיו מלמעלה. **א חח** ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן-הקדש על-פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה. **א חט** אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרבאשר פרת יהוה עם-בני ישראל בצאתם מארץ מצרים. **א חי** ויהי בצאת הכהנים מן-הקדש והענן מלא את-בית יהוה. **א חיא** ולא-יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן: כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה.

א חיב אז אמר שלמה: יהוה אמר לשכן בערפל. **א חיג** בנה בניתי בית זבל לקמכון לשבתך עולמים. **א חיד** ויסב המלך את-פניו ויברך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל עמד. **א חטו** ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר. **א חטז** מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים לא-בחרתי בעיר מפל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ויאבחר בדוד להיות על-עמי ישראל. **א חיז** ויהי עם-לבב דוד אבילבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל. **א חיא** ויאמר יהוה אל-דוד אבי יען אשר היה עם-לבבך לבנות בית לשמיהטיבת כי היה עם-לבבך. **א חיט** רק אתה לא תבנה הבית: כי אם-בנך הוצא מחלציד הוא-יבנה הבית לשמי. **א חכ** ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל. **א חכא** ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר פרת עם-אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים.

א חכב ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש בפיו השמים. **א חכג** ויאמר יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת: שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבם. **א חכד** אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפיו ובדך מלאת כיום הזה. **א חכה** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני ישב על-כסא ישראל: רק אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני. **א חכו** ועתה אלהי ישראל יאמון נא דבריך (דברך) אשר דברת לעבדך דוד אבי. **א חכז** כי האמנם ישב אלהים על-הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוהאף כי-הבית הזה אשר בניתי. **א חכח** ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתויהוה אלהי לשמע אל-הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום. **א חכט** להיות עינך פתחת אל-הבית הזה לילה ויום אל-המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל-התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה. **א חל** ושמעתי אל-תחנת עבדך ועמד ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-מקום שבתך אל-השמים ושמעתי וסלחת. **א חלא** את אשר יחטא איש לרעהו ונשא-בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבח בבית הזה. **א חלב** ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את-עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו. **א חלג** בהנגף עמד ישראל לפני אויבאשר יחטאו-לך ושבו אליך והודו את-שםך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה. **א חלד** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמד ישראל והשבתם אל-האדמה אשר נתת לאבותם.

א חלה בהעצר שמים ולא-יהיה מטר כי יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שםך ומחטאתם ישוּבוּן כי תענם. **א חלו** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמד ישראלכי תורם את-הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצך אשר-נתתה לעמד לנחלה.

א חלז רעב כי-יהיה בארץ דבר כי-יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר-לו אויבו בארץ שערויכל-נגע כל-מחלה. **א חלח** כל-תפלה כל-תחנה אשר תהיה לכל-האדם לכל עמד ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש בפיו אל-הבית הזה. **א חלט** ואתה תשמע השמים מכוון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל-דרכיו אשר תדע את-לבבו: כי-אתה ידעת לבדך את-לבב כל-בני האדם. **א חמ** למען יראוך כל-הימים אשר-הם חיים על-פני האדמהאשר

נַתַּתָּה לְאַבְתִּינוּ. **א חמא** וגם אל-הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא-מַעֲמֶדָּה יִשְׂרָאֵל הוּא וּבֹא
 מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שָׁמָּה. **א חמב** כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת-יְדֹדְךָ
 הַחֲזָקָה וְיִרְעָדָה הַנְּטוּיָה וּבֹא וְהִתְפַּלֵּל אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **א חמג** אַתָּה תִּשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ וְעֲשִׂיתָ כָּכָל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי לְמַעַן יִדְעוּן כָּל-עַמֵּי
 הָאָרֶץ אֶת-שִׁמְךָ לִירְאָה אֶתְּךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי-שִׁמְךָ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת
 הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **א חמד** כִּי-יֵצֵא עַמְּךָ לְמַלְחָמָה עַל-אִיבּוֹ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַח־ם
 וְהִתְפַּלְלוּ אֶל-יְהוָה דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-בָּנִיתִי לְשִׁמְךָ.
א חמה וְשִׁמְעַתָּה הַשָּׁמַיִם אֶת-תְּפִלָּתְךָ וְאֶת-תְּחִנָּתְךָ וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטִים. **א חמו** כִּי
 יַחְטְאוּ-לְךָ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יַחְטֵא וְאֵנֶפֶת בָּם וְנִתַּתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם
 שְׁבִיָּהֶם אֶל-אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה. **א חמוז** וְהִשִּׁיבוּ אֶל-לִבָּם בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר נָשְׁבוּ-שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שְׁבִיָּהֶם לֵאמֹר חָטְאוּנוּ וְהִעֲוִינוּ
 רָשָׁעֵנוּ. **א חמח** וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל-לִבָּבְךָם וּבְכָל-נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם אֲשֶׁר-שָׁבוּ
 אַתָּם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר נַתַּתָּה לְאַבוֹתֶם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-בָּנִיתִי (בְּנִיתִי) לְשִׁמְךָ. **א חמט** וְשִׁמְעַתָּה הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ
 אֶת-תְּפִלָּתְךָ וְאֶת-תְּחִנָּתְךָ וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטִים. **א חנו** וְסַלַּחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר
 חָטְאוּ-לְךָ וּלְכָל-פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ-בְּךָ וְנִתַּתָּם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׁבִיָּהֶם
 וּרְחַמוּם. **א חנא** כִּי-עַמְּךָ וְנַחֲלֶתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר
 הַבְּרָזִל. **א חנב** לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל-תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל-תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁמְעֵ אֲלֵיהֶם בְּכָל קְרָאִם אֵלֶיךָ. **א חנג** כִּי-אַתָּה הַבֹּדֶלֶתָם לְךָ לְנַחֲלָה מִכָּל
 עַמֵּי הָאָרֶץ: כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת-אַבְתִּינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדָנִי
 יְהוָה.

א חנד וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה אֵת כָּל-הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת
 קָם מִלִּפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִפְּרֹעַ עַל-בְּרַכְיוֹ וְכַפְּיוֹ פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם. **א חנה**
 וַיַּעֲמִדוּבְרָךְ אֵת כָּל-קְהֵל יִשְׂרָאֵל: קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר. **א חנו** בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן
 מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר דִּבַּר: לֹא-נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דִּבַּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ. **א חנו** יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אַבְתִּינוּ:
 אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל-יִטְשֵׁנוּ. **א חנח** לְהַטּוֹת לְבָבְנוּ אֶלְיוֹ לְלַכֵּת בְּכָל-דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר
 מִצְוֹתָיו וּחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אַבְתִּינוּ. **א חנט** וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קָרְבִים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה: לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ. **א חס** לְמַעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: אֵין עוֹד. **א חסא** וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לִלְכֶת בְּחֻקָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כִּיּוֹם הַזֶּה. **א חסב** וְהַמְלִיךְ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זִבְחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה. **א חסג** וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זִבְחַת הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלְפֵי וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי וַיַּחֲנוּכּוּ אֶת-בַּיִת יְהוָה הַמְּלִיךְ וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **א חסד** בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמְּלִיךְ אֶת-תְּנוּךְ הַחֲצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בַיִת-יְהוָה כִּי-עָשָׂה שֵׁם אֶת-הָעֵלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: כִּי-מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קִטֹּן מִהַכִּיל אֶת-הָעֵלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. **א חסה** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בְּעֵת-הַהִיא אֶת-הַחֹג וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהַל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֶמֶת עַד-נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם. **א חסו** בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת-הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת-הַמְּלִיךְ וַיֵּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. **א טא** וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבַנוֹת אֶת-בַּיִת-יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמְּלִיךְ וְאֶת כָּל-חֲשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת.

א טב וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-שְׁלֹמֹה שְׁנִית כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן. **א טג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֶת-תַּפִּלָּתְךָ וְאֶת-תַּחֲנֻנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי הַקֹּדֶשֶׁתִּי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ לְשׁוֹם-שָׁמַי שָׁם עַד-עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל-הַיָּמִים. **א טד** וְאַתָּה אִם-תִּלְךָ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אָבִיךָ בְּתֶם-לִבָּב וּבִישָׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקֵי וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמֹר. **א טה** וְהִקְמֹתִי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל-יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם: כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל-דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל. **א טו** אִם-שׁוֹב תִּשְׁבוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. **א טז** וְהִכַּרְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת-הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לְשָׁמַי אֲשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמַשָּׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל-הָעַמִּים. **א טח** וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיוֹן כָּל-עֹבֵר עָלָיו יִשָּׁם וְשָׁרַק וְאָמְרוּ עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לְאַרְצָה הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה. **א טט** וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת-אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ (וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ) לָהֶם וַיַּעֲבֹדֵם עַל-כֵּן הִבִּיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת.

א טי וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר-בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת-שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת-בַּיִת יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמְּלִיךְ. **א טיא** חִירָם מֶלֶךְ-צֹר נָשָׂא אֶת-שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב לְכָל-חֶפְצוֹ אֲזִי יָתַן הַמְּלִיךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל. **א טיב** וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לְרֹאוֹת אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן-לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא

יִשְׁרוּ בְּעֵינָיו. **א טיג** וַיֹּאמְרָמָה הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי אָחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

א טיד וַיִּשְׁלַח חִירָם לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב. **א טטו** וְזֶה דְבַר-הַמַּס אֲשֶׁר-הֶעֱלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בַּיִת יְהוָה וְאֶת-בַּיְתוֹ וְאֶת-הַמְּלוּא וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְאֶת-חֹצֵר וְאֶת-מִגְדוֹ וְאֶת-גֹּזֵר. **א טטז** פָּרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת-גֹּזֵר וַיִּשְׁרָפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת-הַכְּנֻעֵי הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הָרָג וַיִּתְּנָהּ שְׁלָחִים לְבֵתוֹ אִשֶׁת שְׁלֹמֹה. **א טיז** וַיָּבֹן שְׁלֹמֹה אֶת-גֹּזֵר וְאֶת-בַּיִת חֹרֵן תַּחְתּוֹן. **א טיח** וְאֶת-בַּעֲלַת וְאֶת-תַּמֶּר (תַּדְמוֹר) בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ. **א טיט** וְאֶת כָּל-עָרֵי הַמְּסֻכָּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת עָרֵי הַרְקָב וְאֶת עָרֵי הַפְּרָשִׁים וְאֶת חֲשֵׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֲשֵׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלַם וַיִּבְלָבְנוּן וַיִּבְלָבְנוּן אֶרֶץ מְמֻשְׁלָתוֹ. **א טכ** כָּל-הָעַם הַנוֹתֵר מִן-הָאֲמָרִי הַחֲתִי הַפְּרָזִי הַחֲוִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. **א טכא** בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס-עֶבֶד עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **א טכב** וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד: כִּי-הֵם אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וְעֶבְדָיו וְשָׂרָיו וְשְׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי רֶכְבוֹ וּפְרָשָׁיו.

א טכג אֵלֶּה שְׂרֵי הַנְּצָבִים אֲשֶׁר עַל-הַמְּלָאכָה לְשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וְחַמֵּשׁ מֵאוֹת־הָרָדִים בָּעַם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה. **א טכד** אַךְ בֵּת-פָּרְעָה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִד אֶל-בַּיְתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה-לָהּ אִזּוֹ בָּנָה אֶת-הַמְּלוּא. **א טכה** וְהֶעֱלָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֲלוֹת וּשְׁלָמִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהִקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַם אֶת-הַבַּיִת. **א טכו** וְאֲנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶצְיוֹן-גָּבֵר אֲשֶׁר אֶת-אֵלוֹת עַל-שִׁפְתַי יָם-סוּף בְּאֶרֶץ אֲדוּם. **א טכז** וַיִּשְׁלַח חִירָם בְּאֲנִי אֶת-עֶבְדָיו אֲנָשֵׁי אֲנִיּוֹת יָדְעֵי הַיָּם עַם עֶבְדֵי שְׁלֹמֹה. **א טכח** וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָהוּ וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע-מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה.

א יא וּמִלְכַת-שָׁבָא שָׁמְעַת אֶת-שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֵא לְנִסְתּוֹ בַּחִידוֹת. **א יב** וַתָּבֵא יְרוּשָׁלַיִם בַּחִיל כְּבֹד מְאֹד גְּמֻלִים נְשָׂאִים בְּשָׁמִים וְזָהָב רַב-מְאֹד וַאֲבֹן יָקָרָה וַתָּבֵא אֶל-שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֶת כָּל-אֲשֶׁר הָיָה עִם-לִבָּבָהּ. **א יג** וַיַּגֵּד-לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-דְּבָרֶיהָ: לֹא-הָיָה דְבַר נֶעְלָם מִן-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ. **א יד** וַתֵּרָא מִלְכַת-שָׁבָא אֶת כָּל-חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה. **א יה** וּמֵאֲכָל שְׁלַחְנוֹ וּמוֹשָׁב עֶבְדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֲלֹתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בַיִת יְהוָה וְלֹא-הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ. **א יו** וַתֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲמַת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאֶרְצֵי-עַל-דְּבָרֶיךָ וְעַל-חֲכַמְתֶּךָ. **א יז** וְלֹא-הָאֲמַנְתִּי לְדְבָרִים עַד אֲשֶׁר-בָּאתִי וַתִּרְאֶינִה עֵינָי וְהִנֵּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִי הַחֲצִי: הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה וְטוֹב

אֶל-הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי. **א יח** אֲשֶׁרִי אֲנָשִׁיךָ אֲשֶׁרִי עֲבַדְיָךְ אֵלֶּה הַעֲלַמְדִים
 לְפָנֶיךָ תַּמִּיד הַשְּׁמָעִים אֶת-חֲכָמְתֶךָ. **א יט** יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּךְ
 לְתַתֶּךָ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאֵהֶבֶת יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָם וַיִּשְׁיִמְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפָּט וְצִדְקָה. **א יי** וַתִּתֶּן לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבִשְׁמִים הַרְבֵּה
 מְאֹד וְאָבֹן יְקָרָה לֹא בָּא כִּבְשֵׁם הַהוּא עוֹד לָרֶב אֲשֶׁר-נָתַנָּה מִלְּכַת-שָׂבָא לְמֶלֶךְ
 שְׁלֹמֹה. **א ייא** וְגַם אָנִי חִירָם אֲשֶׁר-נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר: הֵבִיא מֵאוֹפִיר עֲצֵי
 אֲלֻמָּגִים הַרְבֵּה מְאֹד וְאָבֹן יְקָרָה. **א ייב** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת-עֲצֵי הָאֲלֻמָּגִים מִסְעָד
 לְבַיִת-יְהוָה וּלְבַיִת הַמֶּלֶךְ וְכִנּוֹרוֹת וּנְבִלִים לְשָׁרִים לֹא בָּא-כֵן עֲצֵי אֲלֻמָּגִים וְלֹא
 נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **א ייג** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלְכַת-שָׂבָא אֶת-כָּל-חֲפָצָה
 אֲשֶׁר שְׂאֵלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן-לָהּ כִּיֵּד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתִּפֹּן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא
 וְעַבְדֶּיהָ.

א ייד וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר-בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וָשֵׁשׁ
 כֶּכֶר זָהָב. **א יטו** לְבַד מֵאֲנָשֵׁי הַתָּרִים וּמִסֹּחַר הַרְכָּלִים וְכָל-מַלְכֵי הָעָרֵב וּפְחוֹת
 הָאָרֶץ. **א יטז** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאוֹתִים צָנָה זָהָב שְׁחוּט שֵׁשׁ-מֵאוֹת זָהָב
 יַעֲלָה עַל-הַצֵּנָה הָאֶחָת. **א ייז** וְשֵׁלֶשׁ-מֵאוֹת מְגִנִּים זָהָב שְׁחוּט שְׁלֹשֶׁת מְנִים זָהָב
 יַעֲלָה עַל-הַמָּגֹן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן.
א ייח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא-שֵׁן גָּדוֹל וַיִּצְפְּהוּ זָהָב מוֹפֵז. **א ייט** שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּה
 וְרֹאשׁ-עֵגֹל לְכִסֵּה מֵאַחֲרָיו וַיִּדְתַּת מִזָּה וּמִזָּה אֶל-מְקוֹם הַשִּׁבְתָּ וּשְׁנַיִם אֲרִיֹת
 עֲלֵמִדִּים אֶצֶל הַיְדוֹת. **א יכ** וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרִיִּים עֲלֵמִדִּים שָׁם עַל-שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזָּה
 וּמִזָּה לֹא-נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל-מַמְלָכוֹת. **א יכא** וְכָל כָּלִי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב
 וְכָל כָּלִי בֵּית-יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר: אִין כֶּסֶף לֹא נִחְשָׁב בְּיָמַי שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָה.
א יכב כִּי אָנֹכִי תְּרַשִׁישׁ לְמֶלֶךְ בְּיָם עִם אָנֹכִי חִירָם אַחַת לְשֵׁלֶשׁ שָׁנִים תָּבוֹא אָנֹכִי
 תְּרַשִׁישׁ נִשְׂאֵת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהֲבִים וְקָפִים וְתַכְפִּיִּים. **א יכג** וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 מִכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹר וּלְחַכְמָה. **א יכד** וְכָל-הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת-פָּנָי שְׁלֹמֹה:
 לְשָׁמַע אֶת-חֲכָמְתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ. **א יכה** וְהָמָּה מְבֹאִים אִישׁ מִנְּחֻתוֹ
 כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׁלֹמוֹת וְנִשְׁק וּבִשְׁמִים סוּסִים וּפְרָדִים דָּבָר-שָׁנָה בְּשָׁנָה.
א יכו וַיֵּאָסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפְרָשִׁים וַיְהִי-לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע-מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנַיִם-עֶשֶׂר
 אֶלֶף פְּרָשִׁים וַיִּנְחַם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם-הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **א יכז** וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
 אֶת-הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם כְּאַבְנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר-בְּשִׁפְלָה לָרֶב.
א יכח וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לְשְׁלֹמֹה מִמִּצְרַיִם וּמִקְוֵה סִחְרֵי הַמֶּלֶךְ יִקְחוּ מִקְוֵה

במחיר. **א יכט** ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס
 בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו.
א יאא והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת-בת-פרעה: מואביות
 עמניות אדמית צדנית חתית. **א יאב** מן-הגוים אשר אמר-יהוה אל-בני
 ישראל לא-תבאו בהם והם לא-יבאו בכם אכן יטו את-לבבכם אחרי
 אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה. **א יאג** ויהי-לו נשים שרות שבע מאות
 ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את-לבו. **א יאד** ויהי לעת זקנת שלמה נשיו
 הטו את-לבבו אחרי אלהים אחרים ולא-היה לבבו שלם עם-יהוה אלקיו
 כלבב דויד אביו. **א יאה** וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם
 שקץ עמנים. **א יאו** ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
 אביו.

א יאז אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על-פני ירושלים
 ולמלך שקץ בני עמון. **א יאח** וכן עשה לכל-נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
 לאלהיהן. **א יאט** ויתאנף יהוה בשלמה: כי-נטה לבבו מעם יהוה אלהי
 ישראל הנראה אליו פעמים. **א יאי** וצוה אליו על-הדבר הזה לבלתי-לכת
 אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צוה יהוה.
א יאיא ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה-זאת עמך ולא שמרת בריתי
 וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את-הממלכה מעליך ונתתיך לעבדך.
א יאיב אך-בימך לא אעשנה למען דוד אביך: מיד בנד אקרענה. **א יאיג** רק
 את-כל-הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך: למען דוד עבדי ולמען
 ירושלים אשר בחרתי.

א יאיז ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי: מערע המלך הוא באדום.
א יאטו ויהי בהיות דוד את-אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את-החללים
 ויך כל-זכר באדום. **א יאטז** כי ששת חדשים ישב-שם יואב וכל-ישראל
 עד-הכרית כל-זכר באדום. **א יאיז** ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי
 אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן. **א יאיח** ויקמו ממדן ויבאו פארן
 ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל-פרעה מלך-מצרים ויתן-לו בית
 ולחם אמר לו וארץ נתן לו. **א יאיט** וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן-לו
 אשה את-אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה. **א יאכ** ותלד לו אחות תחפניס
 את גנבת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני
 פרעה. **א יאכא** והדד שמע במצרים כי-שכב דוד עם-אבתיו וכי-מת יואב

שר-הצבא ויאמר הַדָּד אֶל-פְּרָעָה שְׁלַחְנִי וְאֶלְךָ אֶל-אֶרְצִי. **א יאכב** וַיֹּאמֶר לוֹ
 פְּרָעָה כִּי מָה-אַתָּה חָסֵר עִמִּי וְהִנֵּךְ מִבְּקֵשׁ לָלֶכֶת אֶל-אֶרְצֶךָ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי שְׁלַח
 תְּשַׁלַּחְנִי. **א יאכג** וַיִּקָּם אֱלֹהִים לוֹ שֹׁטֵן אֶת-רְזוּן בֶּן-אֶלְיָדָע: אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֵת
 הַדָּדָעָזָר מֶלֶךְ-צוּבֵהָאֲדָנִי. **א יאכד** וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שֵׁר-גִּדּוּד בַּהֲרֹג דָּוִד
 אֹתָם וַיֵּלְכוּ דִמְשֶׁק וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּמְלְכוּ בְּדִמְשֶׁק. **א יאכה** וַיְהִי שֹׁטֵן לְיִשְׂרָאֵל
 כָּל-יְמֵי שְׁלֹמֹה וְאֶת-הָרְעָה אֲשֶׁר הָדָד וַיִּקָּץ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל-אֶרֶם.
א יאכו וַיִּרְבְּעִם בֶּן-נָבֹט אֶפְרַתִּי מִן-הַצָּרְדָּה וְשֵׁם אָמוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה אֶלְמָנָה עֶבֶד
 לְשְׁלֹמֹה וַיָּרֶם יָד בַּמֶּלֶךְ. **א יאכז** וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָרִים יָד בַּמֶּלֶךְ: שְׁלֹמֹה בָּנָה
 אֶת-הַמְּלוּאֲסָגָר אֶת-פָּרֶץ עִיר דָּוִד אָבִיו. **א יאכח** וְהָאִישׁ יִרְבְּעִם גָּבוּר חֵיל וַיִּרָא
 שְׁלֹמֹה אֶת-הַנְּעָר כִּי-עָשָׂה מְלָאכָה הוּא וַיִּפְקֹד אֹתוֹ לְכָל-סָבֵל בֵּית יוֹסֵף.
א יאכט וַיְהִי בַעֲת הַהִיא וַיִּרְבְּעִם יָצָא מִירוּשָׁלַם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי
 הַנְּבִיא בַדְּרֹךְ וְהוּא מֵתְכַסֶּה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבָדִם בְּשָׂדֵה. **א יאל**
 וַיִּתְּפֹשׂ אַחִיָּה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֶהָ שְׁנַיִם עֶשֶׂר קָרְעִים. **א יאלא**
 וַיֹּאמֶר לְיִרְבְּעִם קַח-לָךְ עֲשָׂרָה קָרְעִים: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי
 קָרַע אֶת-הַמְּמַלְכָּה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לָךְ אֶת עֲשָׂרָה הַשְּׁבָטִים. **א יאלב**
 וְהַשְּׁבֵט הָאֶחָד יִהְיֶה-לוֹ לְמַעַן עֲבָדֵי דָוִד וּלְמַעַן יִרוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי בָּהּ
 מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל. **א יאלג** יַעַן אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַעֲשֻׁתֵּי אֱלֹהֵי צַדִּיקִן
 לְכַמוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמַלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן וְלֹא-הָלְכוּ בְּדַרְכֵי לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר
 בְּעֵינַי וַחֲקוֹתַי וּמִשְׁפָּטֵיכֶם דָּוִד אָבִיו. **א יאלד** וְלֹא-אָקַח אֶת-כָּל-הַמְּמַלְכָּה מִיָּדוֹ:
 כִּי נָשִׂיא אֲשַׁתְּנוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן דָּוִד עֲבָדֵי אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר
 מִצְוֹתַי וַחֲקוֹתַי. **א יאלה** וְלִקְחֹתִי הַמְּלוּכָה מִיַּד בְּנוֹ וְנָתַתִּיהָ לָךְ אֶת עֲשָׂרַת
 הַשְּׁבָטִים. **א יאלו** וְלָבְנוּ אֶתְּן שְׁבֵט-אֶחָד לְמַעַן הִיוֹת-נִיר לְדָוִד-עֲבָדֵי
 כָּל-הַיָּמִים לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי לִי לְשׂוֹם שְׁמִי שָׁם. **א יאלז** וְאֹתְךָ
 אֶקְחוּמְלֶכֶת בְּכָל אֲשֶׁר-תִּאֱוָה נִפְשֶׁךָ וְהִיִּתְּ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **א יאלח** וְהָיָה
 אִם-תִּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לְשִׁמּוֹר
 חֻקוֹתַי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עֲבָדִי וְהִיִּתִּי עִמָּךְ וּבְנִיתִי לָךְ בֵּית-נְאֻמָּן כַּאֲשֶׁר
 בְּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לָךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א יאלט** וְאֶעֱנֶה אֶת-זֶרַע דָּוִד לְמַעַן זֹאתֶךָ
 לֹא כָל-הַיָּמִים.

א יאמ וַיִּבְקֹשׁ שְׁלֹמֹה לְהִמִּית אֶת-יִרְבְּעִם וַיִּקָּם יִרְבְּעִם וַיִּבְרַח מִצָּרִים אֶל-שִׁישַׁק
 מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וַיְהִי בְּמִצְרַיִם עַד-מוֹת שְׁלֹמֹה.

א יאמא ויתר דברי שלמה וכל-אשר עשה וחכמתו הלא-הם כתבים על-ספר
 דברי שלמה. **א יאמב** והימים אשר מלך שלמה בירו שלם
 על-כל-ישראל ארבעים שנה. **א יאמג** וישכב שלמה עם-אבתיו ויקבר בעיר
 דוד אביו וימלך רחבעם בנו ותחתיו.
א יבא וילך רחבעם שכם: כי שכם בא כל-ישראל להמליך אתו. **א יבב** ויהי
 כשמע ירבעם בן-נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
 ירבעם במצרים. **א יבג** וישלחו ויקראו-לו ויבאו (ויבא) ירבעם וכל-קהל
 ישראל וידברו אל-רחבעם לאמר. **א יבד** אביך הקשה את-עלנו ואתה עתה
 הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר-נתן עלינו ונעבדך. **א יבה** ויאמר
 אליהם לכו-עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם. **א יבו** ויועץ המלך רחבעם
 את-הזקנים אשר-היו עמדים את-פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר: איך אתם
 נועצים להשיב את-העם-הזה דבר. **א יבז** וידבר (וידברו) אליו לאמר
 אם-היום תהיה-עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים
 טובים והיו לך עבדים כל-הימים. **א יבח** ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצוהו
 ויועץ את-הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידם לפניו. **א יבט** ויאמר אליהם
 מה אתם נועצים ונשיב דבר את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל
 אשר-נתן אביך עלינו. **א יבי** וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר
 כה-תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את-עלנו ואתה
 הקל מעלינו: כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי. **א יביא** ועתה אבי
 העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על-עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני
 איסר אתכם בעקרבים. **א יביב** ויבו ירבעם וכל-העם אל-רחבעם ביום
 השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי. **א יביג** ויען המלך
 את-העם קשה ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצוהו. **א יביד** וידבר אליהם
 בעצת הילדים לאמר אבי הכביד את-עלכם ואני אוסיף על-עלכם אבי יסר
 אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים. **א יבטו** ולא-שמע המלך
 אל-העם: כי-היתה סבה מעם יהוה למען הקים את-דברו אשר דבר יהוה
 ביד אחיה השילוני אל-ירבעם בן-נבט. **א יבטז** וירא כל-ישראל כי לא-שמע
 המלך אליהם וישבו העם את-המלך דבר לאמר מה-לנו חלק בדוד ולא-נחלה
 בן-ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו. **א יביז**
 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם.

א יביח וישלח המלך רחבעם את-אדרם אשר על-המס וירגמו כל-ישראל בו אבן וימות והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים. **א יביט** ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה.

א יבכ ויהי כשמע כל-ישראל כי-שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל-העדה וימליכו אתו על-כל-ישראל: לא הנה אחרי בית-דוד זולתי שבט-יהודה לבדו. **א יבכא** ויבאו (ויבא) רחבעם ירושלים ויקהל את-כל-בית יהודה ואת-שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם-בית ישראל להשיב את-המלוכה לרחבעם בן-שלמה.

א יבכב ויהי דבר האלהים אל-שמעיה איש-האלהים לאמר. **א יבכג** אומר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל-כל-בית יהודה ובנימן ויתר העם לאמר. **א יבכד** כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמו עם-אחיכם בני-ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה.

א יבכה ויבן ירבעם את-שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את-פנואל. **א יבכו** ויאמר ירבעם בלבו: עתה תשוב הממלכה לבית דוד. **א יבכז** אם-יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית-יהוה בירושלים ושב לב העם הזה אל-אדניהם אל-רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל-רחבעם מלך-יהודה. **א יבכח** ויעץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב-לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. **א יבכט** וישם את-האחד בבית-אל ואת-האחד נתן בדן. **א יבל** ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד-דן. **א יבלא** ויעש את-בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא-היו מבני לוי. **א יבלב** ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה-עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על-המזבח כן עשה בבית-אל לזבח לעגלים אשר-עשה והעמיד בבית אל את-כהני הבמות אשר עשה. **א יבלג** ויעל על-המזבח אשר-עשה בבית-אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחודש אשר-בדא מלבד (מלבד) ויעש חג לבני ישראל ויעל על-המזבח להקטיר.

א יגא והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל-בית-אל וירבעם עמד על-המזבח להקטיר. **א יגב** ויקרא על-המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה: הנה-בן נולד לבית-דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את-כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך. **א יגג** ונתן ביום ההוא

מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה: הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן
אשר-עליו. **א יגד** ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים אשר קרא
על-המזבח בבית-אל וישלח ירבעם את-ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש
ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו. **א יגה** והמזבח נקרע וישפך הדשן
מן-המזבח: כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה. **א יגו** ויען המלך
ויאמר אל-איש האלהים חל-נא את-פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי
אלי ויחל איש-האלהים את-פני יהוה ותשב יד-המלך אליו ותהי כבראשנה.
א יגז וידבר המלך אל-איש האלהים באה-אתי הביתה וסעדה ואתנה לך
מתת. **א יגח** ויאמר איש-האלהים אל-המלך אם-תתן-לי את-חצי ביתך לא
אבא עמך ולא-אכל לחם ולא אשתה-מים במקום הזה. **א יגט** כי-כן צוה אתי
בדבר יהוה לאמר לא-תאכל לחם ולא תשתה-מים ולא תשוב בדרךך אשר
הלכת. **א יגי** וילך בדרך אחר ולא-שב בדרךך אשר בא בה אל-בית-אל.
א יגיא ונביא אחד זקן ישב בבית-אל ויבוא בנו ויספר-לו את-כל-המעשה
אשר-עשה איש-האלהים היום בבית-אל את-הדברים אשר דבר אל-המלך
ויספרים לאביהם. **א יגיב** וידבר אלהים אביהם אי-זה הדרךך ויראו בניו
את-הדרךך אשר הלך איש האלהים אשר-בא מיהודה. **א יגיד** ויאמר אל-בניו
חבשו-לי החמור ויחבשו-לו החמור וירכב עליו. **א יגיד** וילך אחרי איש
האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים
אשר-באת מיהודה ויאמר אני. **א יגטו** ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל
לחם. **א יגטז** ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא-אכל לחם
ולא-אשתה אתך מים במקום הזה. **א יגז** כי-דבר אלי בדבר יהוה לא-תאכל
לחם ולא-תשתה שם מים לא-תשוב ללכת בדרךך אשר-הלכת בה. **א יגיה**
ויאמר לו גם-אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך
אל-ביתך ואכל לחם וישת מים כחש לו. **א יגית** וישב אתו ואכל לחם
בביתו וישת מים. **א יגכ** ויהי הם יושבים אל-השלחן

ויהי דבר-יהוה אל-הנביא אשר השיבו. **א יגכא** ויקרא אל-איש האלהים
אשר-בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה: יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת
את-המצוה אשר צוה יהוה אלהיך. **א יגכב** ותשב ותאכל לחם ותשת מים
במקום אשר דבר אליך אל-תאכל לחם ואל-תשת מים לא-תבוא נבלתך
אל-קבר אבתיך. **א יגכג** ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבשו-לו החמור

לנביא אשר השיבו. **א יגכד** וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה והנה אנשים עברים ויראו את-הנבלה משלכת בדרך ואת-האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה. **א יגכו** וישמע הנביא אשר השיבו מן-הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה אשר דבר-לו. **א יגכז** וידבר אל-בניו לאמר חבשו-לי את-החמור ויחבשו. **א יגכח** וילך וימצא את-נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה: לא-אכל האריה את-הנבלה ולא שבר את-החמור. **א יגכט** וישא הנביא את-נבלת איש-האלהים וינחהו אל-החמור וישיבהו ויבא אל-עיר הנביא הזקן לספד ולקברו. **א יגל** וינח את-נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי. **א יגלא** ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל-בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו: אצל עצמותיו הניחו את-עצמותי. **א יגלב** כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על-המזבח אשר בבית-אל ועל כל-בתי הבמות אשר בערי שמרון.

א יגלג אחר הדבר הזה לא-שב ירבעם מדרך הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במותהחפץ ימלא את-ידו ויהי כהני במות. **א יגלד** ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה.

א יגדא בעת ההיא חלה אביה בן-ירבעם. **א יגדב** ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי-אתי (את) אשת ירבעם והלכת שלה הנה-שם אחיה הנביאהוא-דבר עלי למלך על-העם הזה. **א יגדג** ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ויבקבך דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה-יהיה לנער. **א יגדד** ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא-יכל לראות כי קמו עיניו משיבו.

א יגדה ויהוה אמר אל-אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמדך אל-בנה כי-חלה הואפזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנברה. **א יגדו** ויהי כשמע אחיהו את-קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנברה ואנכי שלוח אליך קשה. **א יגדז** לכי אמרי לירבעם כה-אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרמתיד מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל.

א יגדח ואקרע את-הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא-היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר-הלך אחרי בכל-לבבו לעשות רק הישר בעיני. **א יגדט** ותרע לעשות מכל אשר-היו לפניך ותלך ותעשה-לך אלהים אחרים ומסכות

לְהַכְעִיסֵנִי וְאֶתִּי הַשְּׁלַכְתָּ אַחֲרַי גִּוְף. **א יָדִי** לָכֵן הִנְנִי מְבִיא רָעָה אֶל-בֵּית יִרְבְּעָם
 וְהַכְרַתִּי לְיִרְבְּעָם מִשְׁתֵּינִן בְּקִיר עֲצוּר וְעִזּוּב בְּיִשְׂרָאֵל וּבַעֲרַתִּי אַחֲרַי בֵּית-יִרְבְּעָם
 כַּאֲשֶׁר יִבְעַר הַגָּלָל עַד-תָּמוּ. **א יָדִיא** הַמֵּת לְיִרְבְּעָם בְּעִיר לֹאֲכָלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת
 בַּשָּׂדֶה לֹאֲכָלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם: כִּי יְהוָה דִּבֶּר. **א יָדִיב** וְאֶת קוּמֵי לָכִי לְבֵיתְךָ בְּבָאָה
 רַגְלֶיךָ הָעִירָה וּמֵת הֵילָד. **א יָדִיג** וְסִפְדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל וְקִבְרוּ אוֹתוֹכִי-זֶה לְבִדּוֹ
 יָבֵא לְיִרְבְּעָם אֶל-קִבְרִי: יַעַן נִמְצָא-בוֹ דְבַר טוֹב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְבַבִּית
 יִרְבְּעָם. **א יָדִיד** וְהַקִּים יְהוָה לוֹ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַכְרִית אֶת-בֵּית יִרְבְּעָם
 זֶה הַיּוֹם וְיָמָה גַּם-עֲתָה. **א יָדִטו** וְהִכָּה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקֶּנֶה
 בַּמַּיִם וְנִתְּשָׁ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאָדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לְאַבוֹתֵיהֶם
 וְזָרַם מֵעֵבֶר לְנָהָר: יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-אֲשֵׁרֵיהֶם מִכְּעִיסִים אֶת-יְהוָה. **א יָדִטז**
 וַיִּתֵּן אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגַּל חֲטָאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל.
א יָדִיז וַתִּקַּם אֶשֶׁת יִרְבְּעָם וַתִּלְךְ וַתְּבֹא תִרְצָתָהּ הִיא בָּאָה בְּסוֹף-הַבַּיִת וְהִנְעִיר
 מֵת. **א יָדִיח** וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל: כַּדְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
 בְּיַד-עֲבָדוֹ אַחֲיָהוּ הַנָּבִיא. **א יָדִיט** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יִרְבְּעָם אֲשֶׁר נִלְחַם וְאֲשֶׁר מָלַךְ:
 הַנֶּסֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א יָדכ** וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ
 יִרְבְּעָם עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם-אַבְתָּיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב בְּנוֹ תַחְתָּיו.
א יָדכא וּרְחַבְעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה מָלַךְ בִּיהוּדָה בֶּן-אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחַבְעָם
 בְּמַלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר-בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם אֶת-שְׁמוֹ
 שָׁם מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אָמוֹ נַעֲמָה הָעַמּוֹנִית. **א יָדכב** וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּקְנְאוּ אוֹתוֹ מִכָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בְּחֲטָאוֹתֵם אֲשֶׁר חָטְאוּ. **א יָדכג**
 וַיִּבְנוּ גַם-הֵמָּה לָהֶם בְּמֹזוֹת וּמִצְבוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל-גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל-עֵץ
 רַעְנָן. **א יָדכד** וְגַם-קָדַשׁ הָיָה בְּאַרְץ: עָשׂוּ כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ
 יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
א יָדכה וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמָלְךְ רְחַבְעָם עָלָה שׁוּשַׁק (שִׁישַׁק) מֶלֶךְ-מִצְרַיִם
 עַל-יְרוּשָׁלַם. **א יָדכו** וַיִּקַּח אֶת-אַצְרוֹת בֵּית-יְהוָה וְאֶת-אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת-הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת-כָּל-מְגִנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה. **א יָדכז** וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתָּם מְגִנֵי נְחֹשֶׁת וְהַפְּקִיד עַל-יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשְּׂמֹרִים פָּתַח
 בֵּית הַמֶּלֶךְ. **א יָדכח** וַיְהִי מִדֵּי-בֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁאַוּם הָרָצִים וְהַשִּׁיבוּם
 אֶל-תְּאֵ הָרָצִים. **א יָדכט** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי רְחַבְעָם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵמָּה
 כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **א יָדל** וּמִלְחָמָה הָיְתָה

בין-רחבעם ובין ירבעם כל-הימים. **א יזלא** וישכב רחבעם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אביס בנו ותחתיו.

א טוא ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן-נבט מלך אביס על-יהודה.

א טוב שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת-אבישלום. **א טוג** וילך בכל-חטאות אביו אשר-עשה לפניו ולא-היה לבבו שלם עם-יהוה אלהיו כלבב דוד אביו. **א טוד** כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את-בנו אחריו ולהעמיד את-ירושלם. **א טוה** אשר עשה דוד את-הישר בעיני יהוה ולא-סר מכל אשר-צוהו כל ימי חייו בדבר אוריה החתי. **א טוו** ומלחמה היתה בין-רחבעם ובין ירבעם כל-ימי חייו. **א טוז** ויתר דברי אביס וכל-אשר עשה הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אביס ובין ירבעם. **א טוח** וישכב אביס עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו ותחתיו.

א טוט ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה. **א טוי** וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת-אבישלום. **א טויה** ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו. **א טויה** ויעבר הקדשים מן-הארץ ויסר את-כל-הגללים אשר עשו אבתיו. **א טויה** וגם את-מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר-עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את-מפלצתה וישרף בנחל קדרון. **א טויד** והבמות לא-סרו רק לבב-אסא היה שלם עם-יהוה כל-ימיו.

א טוטו ויבא את-קדשי אביו וקדשו (וקדשי) בית יהוה כסף וזהב וכלים.

א טוטז ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימיהם. **א טויו** ויעל בעשא מלך-ישראל על-יהודה ויבן את-הרמה לבלתי תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה. **א טויה** ויקח אסא את-כל-הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית-יהוה ואת-אוצרות בית מלך (המלך) ויתנם ביד-עבדיו וישלחם המלך אסא אל-בן-הדד בן-טברמן בן-חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר.

א טויט ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את-בריתך את-בעשא מלך-ישראל ויעלה מעלי. **א טוכ** וישמע בן-הדד אל-המלך אסא וישלח את-שרי החילים אשר-לו על-ערי ישראל ויך את-עיון ואת-דן ואת אביל בית-מעכה ואת כל-כנרות על כל-ארץ נפתלי.

א טוכא ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את-הרמה וישב בתרצה. **א טוכב** והמלך אסא השמיע את-כל-יהודה אין נקי וישאו את-אבני הרמה ואת-עציה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את-גבע בנימן ואת-המצפה. **א טוכג**

וַיִּתֵּר כָּל-דְּבָרֵי-אָסָא וְכָל-גְּבוּרָתוֹ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַעֲרִים אֲשֶׁר בְּנָה הֵלֵא-הַמָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה רַק לְעֵת זְקֻנָּתוֹ חָלָה אֶת-רַגְלָיו.
א טוֹכַד וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַחְתָּיו.

א טוֹכָה וַנָּדַב בֶּן-יָרָבֶעַם מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים. **א טוֹכֹו** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדָרֶךְ אָבִיו וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחְטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א טוֹכֹז** וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן-אֲחִיָּה לְבַיִת יִשְׁשָׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגִבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֵׁתִים וַנָּדַב וְכָל-יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל-גִּבְתּוֹן. **א טוֹכַח** וַיִּמְתְּהוּ בַּעֲשָׂא בְּשָׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו. **א טוֹכִט** וַיְהִי כְּמָלְכוֹ הִכָּה אֶת-כָּל-בַּיִת יָרָבֶעַם לֹא-הִשְׁאִיר כָּל-נִשְׁמָה לְיָרָבֶעַם עַד-הַשְּׁמָדוֹ: כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד-עֲבָדוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי. **א טוֹל** עַל-חַטָּאוֹת יָרָבֶעַם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחְטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל: בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א טוֹלָא** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נָדָב וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֵלֵא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א טוֹלֵב** וּמִלְחָמָה הִיָּתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל כָּל-יָמֵיהֶם.

א טוֹלֵג בְּשָׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ בַּעֲשָׂא בֶן-אֲחִיָּה עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה. **א טוֹלֵד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדָרֶךְ יָרָבֶעַם וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחְטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל.

א טוֹזָא וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יְהוּא בֶן-חֲנָנִי עַל-בַּעֲשָׂא לֵאמֹר. **א טוֹזֵב** יַעַן אֲשֶׁר הִרְמִיתִיךָ מִן-הָעֶפֶר וְאַתָּנִיךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְתִלְךָ בְּדָרֶךְ יָרָבֶעַם וְתַחְטֵא אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִיסֵנִי בַחֲטָאתָם. **א טוֹזֵג** הֲנִנִּי מִבְּעִיר אַחֲרֵי בַעֲשָׂא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנִתַּתִּי אֶת-בֵּיתְךָ כְּבַיִת יָרָבֶעַם בֶּן-נָבָט. **א טוֹזֵד** הַמֵּת לְבַעֲשָׂא בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם. **א טוֹזֵה** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי בַּעֲשָׂא וְאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ: הֵלֵא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א טוֹזֵו** וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּתַרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְּנוֹ תַחְתָּיו. **א טוֹזֵז** וְגַם בְּיַד-יְהוּא בֶן-חֲנָנִי הִנְבִּיא דָבָר-יְהוָה הִזָּה אֶל-בַּעֲשָׂא וְאֶל-בֵּיתוֹ וְעַל כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר-עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה לְהִכְעִיסוֹ בְּמַעֲשָׂה יָדָיו לְהִיּוֹת כְּבַיִת יָרָבֶעַם וְעַל אֲשֶׁר-הִכָּה אֹתוֹ.

א טוֹזַח בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ אֵלָה בֶן-בַּעֲשָׂא עַל-יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה שְׁנַתִּים. **א טוֹזֵט** וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עֲבָדוֹ זְמָרִי שֶׁר מִחֲצִית הָרֶכֶב וְהוּא בְּתַרְצָה שְׁתֵּה שְׁכוֹר בַּיִת אֲרָצָא אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת בְּתַרְצָה. **א טוֹזֵי** וַיָּבֵא זְמָרִי

וַיִּכְהוּ וַיִּמְיֹתָהוּ בַשָּׁנָת עֲשָׂרִים וְשִׁבְעַ לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו. **א טזיא**
 וַיְהִי בְמַלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל-כֶּסֶף הָכָה אֶת-כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂאֵל-הַשָּׂאִיר לוֹ מִשְׁתֵּינָן
 בְּקִיר וְגֵאֲלָיו וְרַעְהוּ. **א טזיב** וַיִּשְׁמַד זְמָרִי אֶת כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂא כַּדְבָר יְהוָה אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֶל-בַּעֲשָׂא בְּיַד יְהוָה הַנְּבִיא. **א טזיג** אֶל כָּל-חַטָּאוֹת בַּעֲשָׂא וְחַטָּאוֹת אֱלֹהֵי
 בְּנוֹאֲשֶׁר חָטְאוּ וְאֲשֶׁר חָטְיָאוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַבְלִיָּהֶם. **א טזיד** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהֵי וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה; הֲלוֹא-הֵם כְּתוּבִים
 עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.

א טזטו בַּשָּׁנָת עֲשָׂרִים וְשִׁבְעַ שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זְמָרִי שִׁבְעַת יָמִים
 בַּתְּרָצָה וְהָעַם חָנִים עַל-גִּבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפָלְשֵׁתִים. **א טזטז** וַיִּשְׁמַע הָעַם הַחֲנִים
 לְאִמּוֹר קֶשֶׁר זְמָרִי וְגַם הָכָה אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלְכוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲמָרִי שֶׁר-צָבָא
 עַל-יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחְנֶה. **א טזיז** וַיַּעֲלֶה עֲמָרִי וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְתּוֹן
 וַיִּצְרוּ עַל-תְּרָצָה. **א טזיח** וַיְהִי כִּרְאוֹת זְמָרִי כִּי-נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֵא אֶל-אַרְמוֹן
 בֵּית-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת-בֵּית-מֶלֶךְ בְּאֵשׁ וַיָּמָת. **א טזיט** עַל-חַטָּאתָיו אֲשֶׁר
 חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְלַכֵּת בְּדָרֶךְ יַרְבָּעַם וּבַחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 לְהַחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א טזכ** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי זְמָרִי וְקֶשֶׁרוֹ אֲשֶׁר קֶשֶׁר; הֲלֹא-הֵם
 כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.

א טזכא אִזּו יַחֲלַק הָעַם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי: חֲצֵי הָעַם הָיָה אַחֲרֵי תַבְנִי בֶן-גִּינָת
 לְהַמְלִיכּוֹ וְהַחֲצֵי אַחֲרֵי עֲמָרִי. **א טזכב** וַיִּחְזַק הָעַם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עֲמָרִי אֶת-הָעַם
 אֲשֶׁר אַחֲרֵי תַבְנִי בֶן-גִּינָת וַיָּמָת תַּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עֲמָרִי.

א טזכג בַּשָּׁנָת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל-יִשְׂרָאֵל
 שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה בַּתְּרָצָה מֶלֶךְ שֵׁשׁ-שָׁנִים. **א טזכד** וַיִּקֶן אֶת-הָהָר שְׁמֶרוֹן
 מֵאֵת שְׁמֶרְבַּכְכָּרִים כֶּסֶף וַיְבֹן אֶת-הָהָר וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם הָהָר אֲשֶׁר בָּנָה עַל
 שֵׁם-שְׁמֶר אֲדִנִי הָהָר שְׁמֶרוֹן. **א טזכה** וַיַּעֲשֶׂה עֲמָרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּרַע מִכָּל
 אֲשֶׁר לִפְנָיו. **א טזכו** וַיִּלְךְ בְּכָל-דָּרֶךְ יַרְבָּעַם בֶּן-נְבֹט וּבַחַטָּאתוֹ (וּבַחַטָּאתוֹ)
 אֲשֶׁר חָטְיָא אֶת-יִשְׂרָאֵל: לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהֶם. **א טזכז**
 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עֲמָרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה; הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר
 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א טזכח** וַיִּשְׁכַּב עֲמָרִי עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֵּר בְּשְׁמֶרוֹן
 וַיִּמְלֹךְ אַחָאָב בְּנוֹ תַחֲתָיו.

א טזכט וְאַחָאָב בֶּן-עֲמָרִי מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁנָת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאַסָּא
 מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחָאָב בֶּן-עֲמָרִי עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֶרוֹן עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה.
א טזל וַיַּעַשׂ אַחָאָב בֶּן-עֲמָרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו. **א טזלא** וַיְהִי

הִנָּקֵל לְכַתּוֹ בְּחַטָּאוֹת יִרְבְּעַם בֶּן-נֶבֶט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת-אִיזָבֵל בַּת-אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידוֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת-הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ. **א טזלב** וַיִּקַּם מִזִּבְחַ לַבַּעַל בַּיַּת הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן. **א טזלג** וַיַּעַשׂ אַחָאָב אֶת-הָאִשְׁרָה וַיִּסְּף אַחָאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו. **א טזלד** בְּיָמָיו בָּנָה חִיאַל בַּיַּת הָאֱלִילִית-יְרִיחוֹ: בְּאֲבִירָם בָּכְרוּ יִסְדָּה וּבִשְׁגִיב (וּבִשְׁגִיב) צָעִירוּ הַצִּיב דָּלְתֶיהָ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן. **א יזא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ הַתְּשֻׁבִי מִתְּשֻׁבֵי גִלְעָד אֶל-אַחָאָב חֵי-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לִפְנָיו אִם-יְהִי הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמְטָרָכִי אִם-לִפִּי דְבָרִי. **א יזב** וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר. **א יזג** לֵךְ מִזֶּה וּפְנִיתְ לֵךְ קִדְמָה וְנִסְתַּרְתְּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן. **א יזד** וְהָיָה מִהֲנַחַל תִּשְׁתַּה וְאֶת-הָעֲרָבִים צוּיְתִי לְכַלְכֶּלְךָ שָׁם. **א יזה** וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן. **א יזו** וְהָעֲרָבִים מְבֹאִים לוֹ לֶחֶם וּבֶשֶׂר בְּבִקְרָה וּלְחֶם וּבֶשֶׂר בְּעֶרֶב וּמִן-הַנַּחַל יִשְׁתֶּה. **א יזז** וַיְהִי מִקֶּץ יָמָיו וַיִּיבֶשׁ הַנַּחַל: כִּי לֹא-הָיָה גֶשֶׁם בְּאֶרֶץ. **א יזח** וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר. **א יזט** קוּם לֵךְ צִרְפַּתָּה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וַיֵּשְׁבֶתָ שָׁם הִנֵּה צוּיְתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה לְכַלְכֶּלְךָ. **א יזי** וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ צִרְפַּתָּה וַיָּבֵא אֶל-פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה-שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה מְקַשֶּׁשֶׁת עֹצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעַט-מִים בְּכִלֵי וְאִשְׁתֶּה. **א יזיא** וַתֵּלֶךְ לְקַחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לְקַח־נָא לִי פַת-לֶחֶם בְּיָדְךָ. **א יזיב** וַתֹּאמֶר חֵי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם-יֵשׁ-לִי מַעוֹג כִּי אִם-מִלֵּא כֶף-קֶמַח בְּכַד וּמַעַט-שֶׁמֶן בְּצַפַּחַת וְהִנְנִי מְקַשֶּׁשֶׁת שְׁנַיִם עֹצִים וּבֹאֲתִי וְעִשִּׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנִי וְאֶכְלֶנְהוּ וּמָתְנוּ. **א יזיג** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵינוּ אֶל-תִּירָאִי בָאִי עֲשִׂי כַּדָּבָר אֲדָּעֲשִׂי-לִי מִשֶּׁם עֵגֶה קִטְנָה בְּרֵאשִׁנָּה וְהוֹצֵאת לִי וְלֵךְ וּלְבָנֶיךָ תַעֲשִׂי בְּאַחֲרֹנָה. **א יזיד** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּד הִקְמַח לֹא תִכְלֶה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחָסֵר: עַד יוֹם תִּתֶן- (תִּתֶן-) יְהוָה גֶּשֶׁם עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה. **א יזטו** וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה כַּדָּבָר אֱלֹהֵינוּ וַתֹּאכַל הוּא-וְהִיא (הִיא-וְהוּא) וּבֵיתָהּ יָמִים. **א יזטז** כַּד הִקְמַח לֹא כָלְתָה וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד אֱלֹהֵינוּ. **א יזיז** וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן-הָאִשָּׁה בְּעֵלְת הַבַּיִת וַיְהִי חָלִיו חֲזָק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא-נֹוֹתְרָה-בּוֹ נְשָׁמָה. **א יזיח** וַתֹּאמֶר אֶל-אֱלֹהֵינוּ מֵה-לִי וְלֵךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים: בָּאתְ אֵלַי לְהִזְכִּיר אֶת-עֲוֹנֵי וּלְהַמִּית אֶת-בְּנִי. **א יזיט** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תִנִּי-לִי אֶת-בְּנֶיךָ וַיִּקְחָהוּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֶהוּ אֶל-הָעֵלְיָה אֲשֶׁר-הוּא יוֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבֶהוּ עַל-מִטָּתוֹ. **א יזכ** וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי הַגִּם

על-הַאֲלֹמְנָה אֲשֶׁר-אֲנִי מִתְגֹּוֹרֵר עִמָּה הִרְעוֹתָ לְהַמִּית אֶת-בְּנֵהּ. **א יזכא** וַיִּתְמַדְד
 על-הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי תִשָּׁב נָא
 נַפְשׁ-הַיֶּלֶד הַזֶּה על-קִרְבוֹ. **א יזכב** וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהָיו וַתִּשָּׁב נַפְשׁ-הַיֶּלֶד
 על-קִרְבוֹ וַיְחִי. **א יזכג** וַיִּקַּח אֱלֹהָיו אֶת-הַיֶּלֶד וַיִּרְדֵּהוּ מִן-הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה וַיִּתְנַהוּ
 לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהָיו רְאֵי חַי בְּנִי. **א יזכד** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-אֱלֹהָיו עֲתָה זֶה
 יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אָתָּה וּדְבַר-יְהוָה בְּפִיךָ אָמַת.
א יחא וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר-יְהוָה הָיָה אֶל-אֱלֹהָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לְאִמּוֹ: לֵךְ
 הֲרֵאָה אֶל-אַחָאָב וְאַתְּנָה מָטָר על-פְּנֵי הָאֲדָמָה. **א יחב** וַיֵּלֶךְ אֱלֹהָיו לְהֲרֹאוֹת
 אֶל-אַחָאָב וְהִרְעִב חֹזֶק בְּשִׁמְרוֹן. **א יחג** וַיִּקְרָא אַחָאָב אֶל-עֲבַדָּיהוּ אֲשֶׁר
 על-הַבַּיִת וְעֲבַדָּיהוּ הָיָה יָרָא אֶת-יְהוָה מְאֹד. **א יחד** וַיְהִי בְּהַכְרִית אֵיזֶבֶל אֶת
 נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֲבַדָּיהוּ מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעְרָה וְכָל־כָּלֶם
 לָחֶם וָמַיִם. **א יחה** וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֶל-עֲבַדָּיהוּ לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל-כָּל-מַעֲיָנֵי הַמַּיִם
 וְאֶל כָּל-הַנְּחָלִים אוֹלֵי נִמְצָא חֲצִיר וְנַחְיָה סוּס וּפְרָד וְלוֹא נִכְרִית מִהַבְּהֵמָה.
א יחו וַיַּחֲלִקוּ לָהֶם אֶת-הָאָרֶץ לְעֵבֶר-בָּהּ: אַחָאָב הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ
 וְעֲבַדָּיהוּ הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ-אֶחָד לְבַדּוֹ. **א יחז** וַיְהִי עֲבַדָּיהוּ בְּדֶרֶךְ וְהִנֵּה אֱלֹהָיו
 לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרַהוּ וַיִּפֹּל על-פְּנָיו וַיֹּאמֶר הַאֲתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָיו. **א יחח** וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֲנִי לֵךְ אָמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהָיו. **א יחט** וַיֹּאמֶר מָה חֲטָאתִי: כִּי-אַתָּה נִתָּן
 אֶת-עֲבַדְךָ בְּיַד-אַחָאָב לְהַמִּיתֵנִי. **א יחי** חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם-יֵשׁ-גוֹי וּמִמְלָכָה
 אֲשֶׁר לֹא-שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם לְבַקֶּשֶׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהַשְׁבִּיעַ אֶת-הַמַּמְלָכָה וְאֶת-הַגּוֹי
 כִּי לֹא יִמְצָאָכֶה. **א יחיא** וְעֲתָה אָתָּה אֹמֵר: לֵךְ אָמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהָיו.
א יחיב וְהָיָה אֲנִי אֵלֶיךָ מֵאַתָּה וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׁאֲךָ על אֲשֶׁר לֹא-אֲדַע וּבֵאתִי לְהַגִּיד
 לְאַחָאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ וְהִרְגֵנִי וְעֲבַדְךָ יָרָא אֶת-יְהוָה מִנְעַרְי. **א יחיג** הֲלֹא-הֲגַד
 לְאֲדֹנָי אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּהִרְגִי אֵיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחָאָב מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאָה
 אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעְרָה וְאֶכְלָכֶם לָחֶם וָמַיִם. **א יחיד** וְעֲתָה אָתָּה
 אֹמֵר לֵךְ אָמֹר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהָיו וְהִרְגֵנִי.
א יחטו וַיֹּאמֶר אֱלֹהָיו חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לְפָנָיו: כִּי הַיּוֹם אֲרָאָה
 אֵלָיו. **א יחטז** וַיֵּלֶךְ עֲבַדָּיהוּ לִקְרָאת אַחָאָב וַיִּגַּד-לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחָאָב לִקְרָאת
 אֱלֹהָיו. **א יחיא** וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָאָב אֶת-אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֵלָיו הַאֲתָה זֶה
 עָכֵר יִשְׂרָאֵל. **א יחיח** וַיֹּאמֶר לֹא עָכַרְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-אַתָּה וּבֵית
 אָבִיךָ בְּעֲזֹבְכֶם אֶת-מִצּוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרַי הַבְּעָלִים. **א יחיט** וְעֲתָה שָׁלַח קִבְץ
 אֵלָי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל לְהִרְסֵם הַכְּרֵמֶל וְאֶת-נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים

וּנְבִיאֵי הָאֱשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שְׁלַחַן אֵיזָבֵל. **א יחכ** וַיִּשְׁלַח אַחָאָב בְּכָל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת-הַנְּבִיאִים אֶל-הַר הַכְּרֹמֶל. **א יחכא** וַיִּגַּשׁ אֵלָיוּ אֶל-כָּל-הָעָם
 וַיֹּאמֶר עַד-מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל-שְׁתֵּי הַסַּעֲפִיסִים-יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכוּ אַחֲרָיו
 וְאִם-הִבְעַל לָכוּ אַחֲרָיו וְלֹא-עָנּוּ הָעָם אֹתוֹ דָּבָר. **א יחכב** וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ
 אֶל-הָעָם אֲנִי נוֹתֵרְתִי נְבִיא לַיהוָה לְבִדִּי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
 אִישׁ. **א יחכג** וַיִּתְּנוּ-לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּחוּ וַיִּשְׂמּוּ
 עַל-הָעֵצִים וְאִשׁ לֹא יִשְׂמּוּ וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת-הַפָּר הָאֶחָד וְנִתְּתִי עַל-הָעֵצִים וְאִשׁ
 לֹא אֲשִׁים. **א יחכד** וַקְּרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם-יְהוָה וְהָיָה
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-יַעֲנֶה בְּאִשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר.
א יחכה וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ לְנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֵאשֻׁנָה כִּי
 אַתֶּם הַרְבִּים וַקְּרָאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשְׂמּוּ. **א יחכו** וַיִּקְחוּ אֶת-הַפָּר
 אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם-הַבַּעַל מִהַבְּקָר וְעַד-הַצֹּהֲרִים לֵאמֹר הַבַּעַל
 עָנָנוּ וְאִין קוֹל וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה. **א יחכז** וַיְהִי בַצֹּהֲרִים
 וַיִּהְיֶה בָהֶם אֵלָיוּ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ בְּקוֹל-גְּדוֹל כִּי-אֱלֹהִים הוּאֲפִי שִׁיחַ וְכִי-שִׁיג לֹ
 וְכִי-דָרַךְ לֹ אוֹלִי יִשׁוֹן הוּא וַיִּקְץ. **א יחכח** וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּטִים
 בַּחֲרָבוֹת וּבְרִמְחִים עַד-שִׁפְךְ-דָּם עֲלֵיהֶם. **א יחכט** וַיְהִי כַּעֲבַר הַצֹּהֲרִים וַיִּתְנַבְּאוּ
 עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין-קוֹל וְאִין-עֲנָה וְאִין קֶשֶׁב. **א יחל** וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ
 לְכָל-הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי וַיִּגִּשׁוּ כָל-הָעָם אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת-מִזְבַּח יְהוָה הַהָרוּס.
א יחלא וַיִּקַּח אֵלָיוּ שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים כַּמִּסְפָּר שְׁבִטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲקֹבֵם אֲשֶׁר הָיָה
 דָּבָר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמֶךָ. **א יחלב** וַיִּבְנֶה אֶת-הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ
 בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תַּעֲלָה כְּבֵית סֵאתִים זָרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ. **א יחלג** וַיַּעֲרֹךְ
 אֶת-הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת-הַפָּר וַיִּשֶׂם עַל-הָעֵצִים. **א יחלד** וַיֹּאמֶר מִלֹּא אַרְבָּעָה
 כַּדִּים מִים וַיִּצְקוּ עַל-הָעֵלָה וְעַל-הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁוּ
 וַיִּשְׁלֹשׁוּ. **א יחלה** וַיִּלְכוּ הַמִּים סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת-הַתַּעֲלָה מִלֹּא-מִים.
א יחלו וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגֹּשׁ אֵלָיוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִנָּדַע כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ וּבַדְּבָרֶיךָ
 (וּבַדְּבָרֶיךָ) עָשִׂיתִי אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **א יחלוז** עָנְנִי יְהוָה עָנְנִי וַיִּדְעוּ הָעָם
 הַזֶּה כִּי-אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסַּבֵּת אֶת-לִבִּם אַחֲרָיִת. **א יחלח** וַתִּפֹּל
 אִשׁ-יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת-הָעֵלָה וְאֶת-הָעֵצִים וְאֶת-הָאַבְנִים וְאֶת-הָעֶפְרַיִם וְאֶת-הַמִּים
 אֲשֶׁר-בַּתַּעֲלָה לַחֲכָה. **א יחלט** וַיִּרְא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. **א יחמ** וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ לָהֶם תִּפְּשׂוּ אֶת-נְבִיאֵי

הבעל איש אל-ימלט מהסויתפּוּשׁוּם ויורדם אליהו אל-נחל קישון וישחטם
שם. **א יחמא** ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה: כי-קול המון הגשם.
א יחמב ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל-ראש הכרמל ויגהר
ארצה וישם פניו בין ברכו. **א יחמג** ויאמר אל-נערו עלה-נא הבט דרך-ים
ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים. **א יחמד** ויהי בשבעית
ויאמר הנה-עב קטנה ככף-איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל-אחאב אסור
ורד ולא יעצרכה הגשם. **א יחמה** ויהי עד-כה ועד-כה והשמים התקדדו עבים
ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה. **א יחמו** ויד-יהוה היתה
אל-אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד-באכה יזרעאלה. **א יטא** ויגד
אחאב לאיזבל את כל-אשר עשה אליהו ואת כל-אשר הרג את-כל-הנביאים
בחרב. **א יטב** ותשלח איזבל מלאך אל-אליהו לאמר: כה-יעשון אלהים וכה
יוספון כי-כעת מחר אשים את-נפשך כנפש אחד מהם. **א יטג** וירא ויקם
וילך אל-נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את-נערו שם. **א יטד**
והוא-הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד) וישאל
את-נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי-לא טוב אנכי מאבתי.
א יטה וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום
אכול. **א יטו** ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב
וישכב. **א יטז** וישב מלאך יהוה שנית ויגע-בו ויאמר קום אכל: כי רב ממך
הדרך. **א יטח** ויקם ויאכל וישתה וילך בלח האכילה ההיא ארבעים יום
וארבעים לילה עד הר האלהים חרב. **א יטט** ויבא-שם אל-המערה וילן שם
והנה דבר-יהוה אליו ויאמר לו מה-לך פה אליהו. **א יטי** ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כי-עזבו בריתך בני ישראל את-מזבחתיך הרסו
ואת-נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה. **א יטיא**
ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק
הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש
יהוה. **א יטיב** ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה.
א יטיג ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה
אליו קול ויאמר מה-לך פה אליהו. **א יטיד** ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי-עזבו בריתך בני ישראל את-מזבחתיך הרסו ואת-נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה.

א יטטו ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את-חזאל למלך-על-ארם. **א יטטז** ואת יהוא בן-נמשי תמשח למלך על-ישראל ואת-אלישע בן-שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך. **א יטיז** והיה הנמלט מחרב חזאלמית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע. **א יטיח** והשארתי בישראל שבעת אלפים: כל-הברכים אשר לא-כרעו לבעל וכל-הפה אשר לא-נשק לו. **א יטיט** וילך משם וימצא את-אלישע בן-שפט והוא חרש שנים-עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו. **א יטכ** ויעזב את-הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה-נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה-עשיתי לך. **א יטכא** וישב מאחריו ויקח את-צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו. **א כא** ובן-הדד מלך-ארם קבץ את-כל-חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על-שמרון וילחם בה. **א כב** וישלח מלאכים אל-אחאב מלך-ישראל העירה. **א כג** ויאמר לו כה אמר בן-הדד כספה וזהבד לי-הוא ונשיך ובניך הטובים לי-הם. **א כד** ויען מלך-ישראל ויאמר כדברך אדני המלך: לך אני וכל-אשר-לי. **א כה** וישבו המלאכים ויאמרו כה-אמר בן-הדד לאמור: כי-שלחתי אליך לאמור כספה וזהבד ונשיך ובניך לי תתן. **א כו** כי אם-כעת מחר אשלח את-עבדי אליך וחפשו את-ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל-מחמד עיניך ושימוי בידם ולקחו. **א כז** ויקרא מלך-ישראל לכל-זקני הארץ ויאמר דעו-נא וראו כי רעה זה מבקש: כי-שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו. **א כח** ויאמרו אליו כל-הזקנים וכל-העם: אל-תשמע ולוא תאבה. **א כט** ויאמר למלאכי בן-הדד אמרו לאדני המלך כל אשר-שלחת אל-עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר. **א כ** וישלח אליו בן-הדד ויאמר כה-יעשון לי אלהים וכה יוספו: אם-ישפק עפר שמרון לשעלים לכל-העם אשר ברגלי. **א כיא** ויען מלך-ישראל ויאמר דברו אל-יתהלל חגר כמפתח. **א כיב** ויהי כשמע את-הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל-עבדיו שימו וישימו על-העיר. **א כיג** והנה נביא אחד נגש אל-אחאב מלך-ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל-ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי-אני יהוה. **א כיד** ויאמר אחאב במי ויאמר כה-אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי-יאסור המלחמה ויאמר אתה. **א כטו** ויפקד את-נערי שרי

הַמְדִינֹת וַיְהִיו מְאֵתִים שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת-כָּל-הָעָם כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים. **א כטז** וַיֵּצְאוּ בְצִהָרִים וּבֶן-הַדָּד שֶׁתָּה שְׁפוֹר בְּסִכּוֹת הוּא
וְהַמְלָכִים שְׁלֹשִׁים-וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ-עֶזְרָא אֹתוֹ. **א כז** וַיֵּצְאוּ נְעָרֵי שָׂרֵי
הַמְדִינֹת בְּרֵאשֵׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן-הַדָּד וַיְגִידוּ לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשְׁמֶרֶז.
א כח וַיֹּאמֶר אִם-לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִפְשׂוּם חַיִּים וְאִם לְמִלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים
תִּפְשׂוּם. **א כט** וְאַלֶּה יָצְאוּ מִן-הָעִיר נְעָרֵי שָׂרֵי הַמְדִינֹת וְהַחִיל אֲשֶׁר
אַחֲרֵיהֶם. **א ככ** וַיְכּוּ אִישׁ אִישׁוֹ וַיִּנְסוּ אֶרֶם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹט בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ
אֶרֶם עַל-סוּס וּפָרָשִׁים. **א ככא** וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּךְ אֶת-הַסּוּס וְאֶת-הַרְכָּב
וְהִכָּה בְּאֶרֶם מִכָּה גְדוֹלָה. **א ככב** וַיִּגַּשׁ הַנְּבִיא אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ
הַתְּחִזֵּק וְדַע וְרֵאֵה אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה: כִּי לַתְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֶרֶם עָלָה עִלְיָךְ.
א ככג וְעַבְדֵי מֶלֶךְ-אֶרֶם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל-כֵּן חִזְקוּ מִמֶּנּוּ
וְאוּלָּם נִלְחַם אַתֶּם בְּמִישׁוֹרָאִם-לֹא נַחֲזֵק מֵהֶם. **א ככד** וְאֶת-הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה:
הִסֵּר הַמְלָכִים אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ וְשִׁים פְּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם. **א ככה** וְאֶתָּה תִמְנָה-לָךְ
חֵיל כַּחֲלֵל הַנִּפְל מֵאוֹתָךְ וְסוּס כַּסּוּס וְרֶכֶב כַּרְכָּב וְנִלְחָמָה אוֹתָם
בְּמִישׁוֹרָאִם-לֹא נַחֲזֵק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן.
א ככו וַיְהִי לַתְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן-הַדָּד אֶת-אֶרֶם וַיַּעַל אֶפְקָה לְמִלְחָמָה
עִם-יִשְׂרָאֵל. **א ככז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְּפַקְדוּ וְכָלְכָלוּ וַיִּלְכוּ לַקְרָאתָם וַיַּחֲנוּ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נֶגְדָם כְּשֵׁנֵי חֲשָׁפֵי עֵזִים וְאֶרֶם מָלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ. **א ככח** וַיִּגַּשׁ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֶרֶם
אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא-אֱלֹהֵי עַמְּקִים הוּאוֹנְתֵתִי אֶת-כָּל-הַהֲמוֹן הַגְּדוֹל הַזֶּה
בְּיָדְךָ וַיִּדְעֶתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **א ככט** וַיַּחֲנוּ אֶלֶה נֹכַח-אֶלֶה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמְלָחָמָה וַיְכּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-אֶרֶם מֵאֶה-אֶלְף רַגְלֵי בַיּוֹם
אַחַד. **א כל** וַיִּנְסוּ הַנוֹתָרִים אֶפְקָה אֶל-הָעִיר וַתִּפֹּל הַחוּמָה עַל-עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה
אֶלְף אִישׁ הַנוֹתָרִים וּבֶן-הַדָּד נָס וַיָּבֵא אֶל-הָעִיר חֶדֶר בְּחֶדֶר. **א כלא** וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו עַבְדָּיו הִנֵּה-נָא שָׁמַעְנוּ כִּי מַלְכֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל כִּי-מַלְכֵי חֶסֶד הֵם נְשִׁימָה נָא
שָׁקִים בְּמִתְנִינּוּ וְחַבְלִים בְּרֵאשֵׁנוּ וַנֵּצֵא אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֹלֵי יַחֲיָה אֶת-נַפְשְׁךָ.
א כלב וַיַּחְגְּרוּ שָׁקִים בְּמִתְנִיָּהֶם וְחַבְלִים בְּרֵאשֵׁיהֶם וַיָּבֵאוּ אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶּן-הַדָּד אָמַר תַּחֲי-נָא נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדְנֵנוּ חַי אַחֵי הוּא. **א כלג**
וְהָאֲנָשִׁים יִנְחָשׁוּ וַיִּמְהָרוּ וַיַּחְלְטוּ הַמִּמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אַחִיד בֶּן-הַדָּד וַיֹּאמֶר בָּאוּ
קַחְהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן-הַדָּד וַיַּעֲלֵהוּ עַל-הַמְּרַכָּבָה. **א כלד** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעָרִים

אֲשֶׁר-לְקַח-אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ אָשִׁיב וְחֲצוֹת תְּשִׁים לְךָ בְּדַמְשֶׁק כַּאֲשֶׁר-שָׂם אָבִי
בְּשִׁמְרוֹן וְאֲנִי בְּבְרִית אֲשַׁלְּחֶךָ וַיְכַרְת-לוֹ בְרִית וַיִּשְׁלַחְהוּ.
א כלה וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל-רַעְהוּ בְּדַבֵּר יְהוָה הֲכִינִי נָא וַיִּמָּאֵן
הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ. **א כלו** וַיֹּאמֶר לוֹ יַעֲן אֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הַנִּזְדָּה הוֹלֵךְ
מֵאֵתִי וְהִכָּךְ הָאֲרִיָּה וַיִּלְךְ מֵאֲצִלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ הָאֲרִיָּה וַיִּכְהוּ. **א כלז** וַיִּמְצָא אִישׁ
אַחֵר וַיֹּאמֶר הֲכִינִי נָא וַיִּכְהוּ הָאִישׁ הִכָּה וּפָצַע. **א כלח** וַיִּלְךְ הַנְּבִיא וַיַּעֲמֵד לְמִלְכָּךְ
עַל-הַדָּרֶךְ וַיִּתְחַפֵּשׂ בְּאַפֵּר עַל-עֵינָיו. **א כלט** וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צָעַק
אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עֲבֹדְךָ יָצָא בְּקֶרֶב-הַמַּלְחָמָה וְהִנֵּה-אִישׁ סֹר וַיָּבֵא אֵלַי אִישׁ
וַיֹּאמֶר שָׁמַר אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה אִם-הִפְקֵד יִפְקֵד וְהִיָּתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ
כִּכֹּר-כֶּסֶף תִּשְׁקוּל. **א כמ** וַיְהִי עֲבֹדְךָ עֹשֶׂה הִנֵּה וְהִנְהוּ וְהוּא אֵינְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מִלְכָּךְ-יִשְׂרָאֵל בֵּן מִשְׁפָּטְךָ אֵתָה תִּרְצֶתָ. **א כמא** וַיִּמְהַרְוּ סֹר אֶת-הָאֲפֵר מֵעַל
(מֵעַלִי) עֵינָיו וַיִּכַּר אֹתוֹ מִלְכָּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִהַנְּבִיאִים הוּא. **א כמב** וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה
אָמַר יְהוָה יַעֲן שְׁלַחְתָּ אֶת-אִישׁ-חֲרָמִי מִיְּדוֹ הִיָּתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת
עַמּוֹ. **א כמג** וַיִּלְךְ מִלְכָּךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-בֵּיתוֹ סֹר וְזָעַף וַיָּבֵא שִׁמְרוֹנָה.
א כמא וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַם הָיָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר
בְּיִזְרְעֵאל אֲצֵל הַיַּכְל אַחְאָב מִלְכָּךְ שִׁמְרוֹן. **א כמב** וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל-נָבוֹת לֵאמֹר
תִּנְה-לִי אֶת-כְּרָמְךָ וַיְהִי-לִי לְגֹן-יִרְקָ כִּי הוּא קָרוֹב אֲצֵל בֵּיתִי וְאֶתְנָה לְךָ תַּחְתָּיו
כָּרַם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְנָה-לְךָ כֶּסֶף מְחִיר זֶה. **א כמג** וַיֹּאמֶר נָבוֹת
אֶל-אַחְאָב: חָלִילָה לִי מִיְהוָה מִתְּתִי אֶת-נַחֲלַת אֲבֹתַי לְךָ. **א כמד** וַיָּבֵא אַחְאָב
אֶל-בֵּיתוֹ סֹר וְזָעַף עַל-הַדְּבָר אֲשֶׁר-דָּבַר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֶּן
לְךָ אֶת-נַחֲלַת אֲבוֹתַי וַיִּשְׁכַּב עַל-מִטָּתוֹ וַיִּסַּב אֶת-פָּנָיו וְלֹא-אָכַל לֶחֶם. **א כמה**
וַתָּבֵא אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מֵה-זֶה רֹחֶךָ סָרָה וַאֲיִנְךָ אָכַל לֶחֶם.
א כמו וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי-אֲדַבֵּר אֶל-נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְאָמַר לוֹ תִּנְה-לִי אֶת-כְּרָמְךָ
בְּכֶסֶף אוֹ אִם-חֲפֵץ אֵתָה אֶתְנָה-לְךָ כָּרַם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֶּן לְךָ אֶת-כְּרָמִי.
א כמז וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ אֵתָה עֲתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל קוּם
אָכַל-לֶחֶם וַיִּטֵּב לִבָּךְ אֲנִי אֶתֶּן לְךָ אֶת-כָּרַם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי. **א כמח** וַתִּכְתֹּב
סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֶּם בְּחַתְמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים (סְפָרִים) אֶל-הַזְּקֵנִים
וְאֶל-הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת-נָבוֹת. **א כמט** וַתִּכְתֹּב בְּסְפָרִים לֵאמֹר:
קְרָאוּ-צוּם וְהָשִׁיבוּ אֶת-נָבוֹת בְּרֵאשׁ הָעָם. **א כמ** וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים
בְּנֵי-בְלִיעֵל נִגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ לֵאמֹר בְּרַכְתָּ אֱלֹהִים וּמִלְכָּךְ וְהוֹצִיאָהוּ וְסִקְלָהוּ וַיָּמָת.
א כמא וַיַּעֲשׂוּ אֲנָשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁלַחָה

אֱלֹהֵיהֶם אֵיזְבֵּלְכָאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסִפְרֵים אֲשֶׁר שְׁלַחָה אֲלֵיהֶם. **א כאיב** קָרְאוּ צוֹם וְהָשִׁיבוּ אֶת-נְבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם. **א כאיג** וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי-בְלִיעֵל וַיֵּשְׁבוּ נֹגְדוֹ וַיַּעֲדֵהוּ אֲנָשֵׁי הַבְּלִיעֵל אֶת-נְבוֹת נֹגַד הָעָם לֵאמֹר בְּרַךְ נְבוֹת אֱלֹהִים וּמִלֶּךְ וַיֵּצֵאֵהוּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסְקְלֵהוּ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת. **א כאיד** וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-אֵיזְבֵּל לֵאמֹר: סִקַּל נְבוֹת וַיָּמָת. **א כאטו** וַיְהִי כִשְׁמַע אֵיזְבֵּל כִּי-סִקַּל נְבוֹת וַיָּמָת וַתֹּאמֶר אֵיזְבֵּל אֶל-אֲחָאָב קוּם רֵשׁ אֶת-כָּרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֵת-לָךְ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹת חַי כִּי-יָמָת. **א כאטז** וַיְהִי כִשְׁמַע אֲחָאָב כִּי מָת נְבוֹת וַיִּקָּם אֲחָאָב לְרַדֵּת אֶל-כָּרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִילְרִשְׁתּוֹ.

א כאיז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-אֱלֹהֵיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר. **א כאיח** קוּם רֵד לְקִרְיַת אֲחָאָב מִלֶּךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן הִנֵּה בְּכָרֶם נְבוֹת אֲשֶׁר-יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ. **א כאיט** וַדְּבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הַרְצַחְתָּ וְגַם-יָרַשְׁתָּ וַדְּבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּמִקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת-דָּם נְבוֹת יִלְקוּ הַכְּלָבִים אֶת-דָּמָךְ גַּם-אֶתָּה. **א כאכ** וַיֹּאמֶר אֲחָאָב אֶל-אֱלֹהֵיהוּ הַמְצַאֲתַנִּי אֵיבִי וַיֹּאמֶר מְצַאֲתִיעֵן הַתְּמַכְרֵךְ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **א כאכא** הִנְנִי מִבֵּי אֵלֶיךָ רָעָה וּבַעֲרַתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאֲחָאָב מִשְׁתֵּין בְּקִיר וְעַצוֹר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל. **א כאכב** וּנְתַתִּי אֶת-בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרְבֵּעַם בֶּן-נְבֹט וְכְבֵית בַּעֲשָׂא בֶן-אֲחִיָּה: אֶל-הַפַּעֵס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ וַתַּחַטֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א כאכג** וְגַם-לְאֵיזְבֵּל דְּבַר יְהוָה לֵאמֹר: הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת-אֵיזְבֵּל בַּחַל יִזְרְעֵאל. **א כאכד** הָמָת לְאֲחָאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהָמָת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם. **א כאכה** רַק לֹא-הָיָה כְּאֲחָאָב אֲשֶׁר הַתְּמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר-הִסְתָּה אֹתוֹ אֵיזְבֵּל אֲשֶׁתּוֹ. **א כאכו** וַיִּתְּעַב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַגִּלְלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **א כאכז** וַיְהִי כִשְׁמַע אֲחָאָב אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשָּׁם-שָׁק עַל-בָּשָׂרוֹ וַיִּצוֹם וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׁק וַיְהִלֶּךְ אֵט.

א כאכח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-אֱלֹהֵיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר. **א כאכט** הֲרֵאִיתָ כִּי-נִכְנַע אֲחָאָב מִלְּפָנַי יַעַן כִּי-נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא-אָבִי הָרַעָה בְּיָמָיו בְּיָמֵי בְנוֹ אָבִיא הָרַעָה עַל-בֵּיתוֹ. **א כאכא** וַיֵּשְׁבוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים: אֵין מְלַחְמָה בֵּין אֲרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל. **א כאכב** וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וַיֵּרַד יְהוֹשָׁפָט מִלֶּךְ-יְהוּדָה אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **א כאכג** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-עַבְדָּיו הַיְדַעְתֶּם כִּי-לָנוּ רָמַת גִּלְעָד וְאֲנַחְנוּ מִחֻשִׁים מִמֶּקַּח אֶתָּה מִיַּד מֶלֶךְ אֲרָם. **א כאכד** וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוֹשָׁפָט הַתִּלְדָּה אֶתִּי לְמַלְחָמָה רָמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךָ כְּעַמִּי כְּעַמְּךָ כְּסוּסֵי כְּסוּסֶיךָ. **א כאכה** וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: דָּרֵשׁ-נָא כִּיּוֹם

אֶת-דְּבַר יְהוָה. **א כבו** וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֶךְ עַל-רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-אֶחָדֹל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וַיִּתֵּן
 אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ. **א כבו** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט הַאִין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה
 מֵאֲתוֹ. **א כבח** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֻׁפָט עוֹד אִישׁ-אֶחָד לְדָרֵשׁ
 אֶת-יְהוָה מֵאֲתוֹ וְאֲנִי שֹׁנְאֲתוֹ כִּי לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע מִיִּכְיָהוּ
 בֶן-יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט אֶל-יֹאמֵר הַמֶּלֶךְ בֶּן. **א כבט** וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֶל-סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מִהֲרָה מִיִּכְיָהוּ בֶן-יִמְלָה. **א כבי** וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפָט
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל-כִּסְאוֹ מְלַבָּשִׁים בְּגָדִים בְּגָרוֹן פֶּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן
 וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם. **א כביא** וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקִיָּה בֶן-כְּנַעֲנָה קָרְנִי בְרָזֶל
 וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת-אָרֶם עַד-כַּלְתָּם. **א כביב**
 וְכָל-הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֹּן לֵאמֹר: עֲלֵה רַמַּת גִּלְעָד וְהִצַּלְח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ.
א כביג וְהַמְלֵאךְ אֲשֶׁר-הֵלֵךְ לִקְרֹא מִיִּכְיָהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה-נָא דִּבְרֵי
 הַנְּבִיאִים פֹּה-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהִי-נָא דַּבְרִיךְ (דְּבַרְךָ) כְּדָבַר אֶחָד
 מִהֶסוּד בְּרַתְּ טוֹב. **א כביד** וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ: חִי-יְהוֹה כִּי אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אֲתוֹ אֲדַבֵּר. **א כבטו** וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ הַנִּלְךְ
 אֶל-רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-נִחָדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהִצַּלְח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
 הַמֶּלֶךְ. **א כבטז** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד-כַּמָּה פְּעָמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעְךָ: אֲשֶׁר
 לֹא-תִדְבֹר אֵלַי רַק-אֶמְתַּבֵּשֶׂם יְהוָה. **א כביז** וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 נֹפְצִים אֶל-הַהָרִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדַנִּים לְאֵלֶּה
 יָשׁוּבוּ אִישׁ-לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם. **א כביח** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֻׁפָט: הֲלוֹא
 אֶמְרָתִי אֵלֶיךָ לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע.
א כביט וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה רָאִיתִי אֶת-יְהוָה יֹשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ וְכָל-צְבָא
 הַשָּׁמַיִם עֹמְדֵי עָלָיו מִימֵינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ. **א ככ** וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת-אֲחָאָב
 וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרַמַּת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בָּכָה וְזֶה אָמַר בָּכָה. **א ככא** וַיֵּצֵא הַרוּחַ
 וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנֵהוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה. **א ככב** וַיֹּאמֶר
 אֵצָא וְהִיִּיתִי רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל-נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּה וְגַם-תִּנוּכְלָצָא וַעֲשֵׂה-כֵן.
א ככג וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל-נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיְהוֹה דִּבֶּר עָלֶיךָ
 רָעָה. **א ככד** וַיִּגַּשׁ צְדָקִיָּה בֶן-כְּנַעֲנָה וַיִּכֶּה אֶת-מִיִּכְיָהוּ עַל-הַלְחִי וַיֹּאמֶר
 אֵי-זֶה עָבַר רוּחַ-יְהוָה מֵאֲתִי לְדַבֵּר אוֹתְךָ. **א ככה** וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ הִנֵּךְ רֹאֶה
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תָּבֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהַחֲבֶה. **א ככו** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח
 אֶת-מִיִּכְיָהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל-אֲמֹן שֶׁר-הָעִיר וְאֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-הַמֶּלֶךְ. **א ככז** וְאֶמְרָת

כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת-זֶה בֵּית הַכֶּלֶא וְהֶאֱכִלְהוּ לֶחֶם לַחֵץ וּמִים לַחֵץ עַד בְּאֵי
 בְּשָׁלוֹם. **א כבכח** וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּאִם-שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא-דָבַר יְהוָה בִּי
 וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלָם. **א כבכט** וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֵׁפֶט מֶלֶךְ-יְהוּדָה
 רָמֹת גִּלְעָד. **א כבל** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֵׁפֶט הִתְחַפֵּשׂ וּבֹא בַמִּלְחָמָה
 וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בַמִּלְחָמָה. **א כבלא** וּמֶלֶךְ אָרָם
 צָוָה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלַּחְמוּ אֶת-קָטָן
 וְאֶת-גָּדוֹל: כִּי אִם-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ. **א כבלב** וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב
 אֶת-יְהוֹשֵׁפֶט וְהֵמָּה אָמְרוּ אִךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק
 יְהוֹשֵׁפֶט. **א כבלג** וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי-לֹא-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּשׁוּבוּ
 מֵאַחֲרָיו. **א כבלד** וַאִישׁ מִשָּׁדָּה בִקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיִּכֶּה אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים
 וּבֵין הַשָּׂרִיץ וַיֹּאמֶר לְרַכְּבוֹ הַפֶּדָּה יָדָד וְהוֹצִיאֲנִי מִן-הַמַּחְנֶה כִּי הִחֲלִיתִי. **א כבלה**
 וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֵד בַּמְּרֻכָּבָה נֹכַח אָרָם וַיָּמָת
 בְּעָרֵב וַיִּצָּק דָּם-הַמַּכָּה אֶל-חִיק הָרֶכֶב. **א כבלו** וַיַּעֲבֵר הַרְנָה בַּמַּחְנֶה כָּבֹא
 הַשָּׁמֶשׁ לֵאמֹר: אִישׁ אֶל-עִירוֹ וְאִישׁ אֶל-אַרְצוֹ. **א כבלז** וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא
 שִׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרוֹן. **א כבלח** וַיִּשְׁטֹף אֶת-הָרֶכֶב עַל בְּרֵכַת
 שִׁמְרוֹן וַיִּלְקֻוּ הַכְּלָבִים אֶת-דָּמָם וְהַזַּיִט וְהַצִּיִּדְדִּים וְהָיָה אֲשֶׁר דָּבַר. **א כבלט**
 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַחָאָב וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל-הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה:
 הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א כבמ** וַיִּשְׁכַּב אַחָאָב
 עִם-אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ אַחֲזַיְהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו.

א כבמא וַיְהוֹשֵׁפֶט בֶּן-אֶסָא מֶלֶךְ עַל-יְהוּדָה הַבְּשִׁנַּת אַרְבַּע לְאַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
א כבמב יְהוֹשֵׁפֶט בֶּן-שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת-שִׁלְחִי. **א כבמג** וַיִּלְךְ בְּכָל-דָּרֶךְ אֶסָא
 אֲבִיּוֹלָא-סָר מִמֶּנּוּ: לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה. **א כבמד** אִךְ הַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ:
 עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמִקְטָרִים בַּבְּמוֹת. **א כבמה** וַיִּשְׁלַם יְהוֹשֵׁפֶט עִם-מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל. **א כבמו** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹשֵׁפֶט וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה וְאֲשֶׁר נִלְחַם:
 הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **א כבמז** וַיִּתֵּר הַקֶּדֶשׁ
 אֲשֶׁר נִשְׂאָר בְּיָמֵי אֶסָא אֲבִיּוֹבְעַר מִן-הָאָרֶץ. **א כבמח** וּמֶלֶךְ אֵין בְּאֶדּוֹם נָצַב
 מֶלֶךְ. **א כבמט** יְהוֹשֵׁפֶט עֶשֶׂר (עָשָׂה) אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ לְלָכַת אֲפִירָה לְזָהָבֹלָא
 הַלֵּךְ: כִּי-נִשְׁבְּרָה (נִשְׁבְּרוּ) אֲנִיּוֹת בְּעֶצִיּוֹן גִּבְר. **א כבנ** אִזְ אָמַר אַחֲזַיְהוּ בֶן-אַחָאָב
 אֶל-יְהוֹשֵׁפֶט יִלְכוּ עִבְדֵי עִם-עִבְדֵיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אָבָה יְהוֹשֵׁפֶט. **א כבנא** וַיִּשְׁכַּב
 יְהוֹשֵׁפֶט עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרָם עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אֲבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַחְתָּיו.

א כבנב אַחַזְיָהוּ בֶן-אֲחָאָב מֶלֶךְ-עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשָׁנַת שֶׁבַע עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם. **א כבנג** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדָרֶךְ אָבִיו וּבְדָרֶךְ אִמּוֹ וּבְדָרֶךְ יִרְבָּעָם בֶּן-נָבַט אֲשֶׁר הִחְטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל.

א כבנד וַיַּעֲבֹד אֶת-הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה אָבִיו. **ב אא** וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אֲחָאָב. **ב אב** וַיִּפֹּל אַחַזְיָה בְּעַד הַשִּׁבְכָה בַּעֲלִיתּוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן וַיַּחֲלֵ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לָכוּ דַרְשׁוּ בַּבַּעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן אִם-אֲחִיָּה מַחְלֵי זֶה.

ב אג וּמִלֶּאֲדָ יְהוָה דָּבָר אֶל-אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי קוּם עֲלֶה לְקִרְאֵת מַלְאָכֵי מֶלֶךְ-שִׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הַמִּבְּלֵי אִין-אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלְכִים לְדַרְשׁ בַּבַּעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן. **ב אד** וְלָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה הַמְטָה אֲשֶׁר-עָלִיתָ שָׁם לֹא-תִרְדּ מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיִּלְךְ אֲלֵיָה. **ב אה** וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם מַה-זֶּה שִׁבְתֶּם. **ב או** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לְקִרְאֵתֵנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ לָכוּ שׁוּבוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-שָׁלַח אֲתָכֶם וְדַבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמִּבְּלֵי אִין-אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שָׁלַח לְדַרְשׁ בַּבַּעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן לָכוּ הַמְטָה אֲשֶׁר-עָלִיתָ שָׁם לֹא-תִרְדּ מִמֶּנָּה כִּי-מוֹת תָּמוּת. **ב אז** וַיַּדְבֵּר אֲלֵהֶם מִשְׁפָּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לְקִרְאֵתְכֶם וַיַּדְבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **ב אח** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שָׁעַר וְאִזּוֹר עוֹר אִזּוֹר בְּמִתְנָיו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיָה הַתְּשֻׁבִי הוּא. **ב אט** וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שָׂר-חַמְשִׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יָשֵׁב עַל-רֹאשׁ הַהָר וַיַּדְבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דָּבָר רָדָה. **ב אי** וַיַּעֲנֶה אֲלֵיהוּ וַיַּדְבֵּר אֶל-שָׂר הַחַמְשִׁים וְאִם-אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תִרְדּ אֲשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת-חַמְשֵׁיךָ וְתִרְדּ אֲשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתוֹ וְאֶת-חַמְשָׁיו. **ב איא** וַיָּשֻׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שָׂר-חַמְשִׁים אַחֲרוֹ חַמְשָׁיו וַיַּעַן וַיַּדְבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ מִהֲרָה רָדָה. **ב איב** וַיַּעַן אֲלֵיָה וַיַּדְבֵּר אֲלֵיהֶם אִם-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲנִי תִרְדּ אֲשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת-חַמְשֵׁיךָ וְתִרְדּ אֲשׁ-אֱלֹהִים מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתוֹ וְאֶת-חַמְשָׁיו. **ב איג** וַיָּשֻׁב וַיִּשְׁלַח שָׂר-חַמְשִׁים שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיָּבֵא שָׂר-הַחַמְשִׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל-בְּרַכְיוֹ לִנְגַד אֲלֵיהוּ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיַּדְבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר-נָא נַפְשִׁי וְנַפֵּשׁ עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה חַמְשִׁים בְּעֵינֶיךָ. **ב איד** הִנֵּה יִרְדָּה אֲשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת-שְׁנֵי שָׂרֵי הַחַמְשִׁים הָרִאשֹׁנִים וְאֶת-חַמְשֵׁיהֶם וְעַתָּה תִיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ.

ב אטו וַיַּדְבֵּר מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶל-אֲלֵיהוּ רַד אֹתוֹ אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיו וַיִּקַּם וַיִּרְדּ אוֹתוֹ אֶל-הַמֶּלֶךְ. **ב אטז** וַיַּדְבֵּר אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לְדַרְשׁ

בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הַמַּבְלִי אִין-אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לְדָרֶשׁ בְּדַבְרוֹ לָכוּן הַמָּטָה
 אֲשֶׁר-עָלִיתָ שָׁם לֹא-תִרְדּ מִמְּנַהֲכֵי-מוֹת תַּמּוּת. **ב** אִיזוּ וַיָּמַת כְּדַבֵּר יְהוָה
 אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו

בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לַיהוֹרָם בֶּן-יְהוֹשָׁפָט מָלַךְ יְהוּדָה: כִּי לֹא-הָיָה לוֹ בֵּן.
ב אִיחַ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַחֲזַיְהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלוֹא-הִמָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.
ב בַּא וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת-אֱלֹהָיו בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיִּלְךְ אֱלֹהָיו וְאֱלִישָׁע
 מִן-הַגִּלְגָּל. **ב** בַּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהָיו אֶל-אֱלִישָׁע שֶׁב-נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי
 עַד-בֵּית-אֵל וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חִי-יְהוָה וְחִי-נַפְשֶׁךָ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיִּרְדּוּ בֵּית-אֵל.
ב בַּג וַיֵּצְאוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בֵּית-אֵל אֶל-אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִיְדַעְתָּ כִּי
 הַיּוֹם יְהוָה לִקַּח אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם-אֲנִי יַדְעֵתִי הַחֲשׂוֹ. **ב** בַּד
 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהָיו אֱלִישָׁע שֶׁב-נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי יִרְיָחוֹ וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה
 וְחִי-נַפְשֶׁךָ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיָּבֵאוּ יִרְיָחוֹ. **ב** בַּה וַיִּגְשׂוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בִּירְיָחוֹ
 אֶל-אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִיְדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם לִקַּח אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ
 וַיֹּאמֶר גַּם-אֲנִי יַדְעֵתִי הַחֲשׂוֹ. **ב** בַּו וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהָיו שֶׁב-נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי
 הִיְרַדְנָה וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה וְחִי-נַפְשֶׁךָ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם. **ב** בַּז וְחַמְשִׁים
 אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעֲמְדוּ מִנְּגַד מֵרְחוֹק וּשְׁנֵיהֶם עֹמְדוֹ עַל-הַיַּרְדֵּן. **ב** בַּח
 וַיִּקַּח אֱלֹהָיו אֶת-אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיִּחְצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם
 בְּחַרְבָּה. **ב** בַּט וַיְהִי כְּעֶבְרָם וְאֱלֹהָיו אָמַר אֶל-אֱלִישָׁע שְׂאֵל מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ
 בְּטָרַם אֶלְקַח מֵעַמְּךָ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וַיְהִי נָא פִי-שְׁנַיִם בְּרוּחֶךָ אֵלַי. **ב** בַּי וַיֹּאמֶר
 הַקִּשִׁיתָ לְשֹׂאֹל אִם-תִּרְאֶה אֹתִי לִקַּח מֵאֲתָךְ יְהִי-לָּךְ כֵּן וְאִם-אֵין לֹא יְהִיָּה.
ב בַּיֵּא וַיְהִי הַמָּה הַלְכִים הַלּוֹךְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכֶב-אִשׁ וְסוּסֵי אִשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין
 שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֱלֹהָיו בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם. **ב** בַּיֵּב וְאֱלִישָׁע רָאָה וְהוּא מְצַעֵק אָבִי אָבִי
 רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק בְּבִגְדָיו וַיִּקְרַעֵם לְשָׁנַיִם קָרְעִים.
ב בַּיֵּג וַיָּרַם אֶת-אֲדָרְתוֹ אֱלֹהָיו אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשֵׁב וַיַּעֲמַד עַל-שְׂפַת הַיַּרְדֵּן.
ב בַּיֵּז וַיִּקַּח אֶת-אֲדָרְתוֹ אֱלֹהָיו אֲשֶׁר-נָפְלָה מֵעָלָיו וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֵיךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֶפְרַיִם הוּא וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיִּחְצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבֵר אֱלִישָׁע.
ב בַּטוּ וַיִּרְאֶהוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בִּירְיָחוֹ מִנְּגַד וַיֹּאמְרוּ נָחָה רוּחַ אֱלֹהָיו
 עַל-אֱלִישָׁע וַיָּבֵאוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ אַרְצָה. **ב** בַּטז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה-נָא
 יֵשׁ-אֶת-עַבְדֶּיךָ חַמְשִׁים אָנָּשִׁים בְּנֵי-חֵיל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקְשׂוּ אֶת-אֲדֹנֶיךָ פֶּן-נִשְׂאוּ

רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הגיאות (הגיאיות) ויאמר לא תשלחו. **ב** ביו ויפצרו-בו עד-בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה-ימים ולא מצאוהו. **ב** ביח וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אליהם הלא-אמרתי אליכם אל-תלכו.

ב ביט ויאמרו אנשי העיר אל-אלישע הנה-נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משפלת. **ב** בכ ויאמר קחו-לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו. **ב** בכא ויצא אל-מוצא המים וישלך-שם מלח ויאמר כה-אמר יהוה רפאתי למים האלה-להיה משם עוד מות ומשפלת. **ב** בכב וירפו המים עד היום הנה כדבר אלישע אשר דבר.

ב בכג ויעל משם בית-אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן-העיר ויתקלטו-בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח. **ב** בכד ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דבים מן-היער ותבקענה מהם ארבעים ושיני ילדים. **ב** בכה וילך משם אל-הר הפרמל ומשם שב שמרון.

ב בגא ויהורם בן-אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים-עשרה שנה. **ב** בגב ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את-מצבת הבעל אשר עשה אביו. **ב** בגד רק בחטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראלדבק: לא-סר ממנה. **ב** בגז ומישע מלך-מואב היה נקד והשיב למלך-ישראל מאה-אלף כרים ומאה אלף אילים צמר. **ב** בגח ויהי כמות אחאב ויפשע מלך-מואב במלך ישראל. **ב** בגו ויצא המלך יהורם ביום ההואמשמרון ויפקד את-כל-ישראל. **ב** בגז וילך וישלח אל-יהושפט מלך-יהודה לאמר מלך מואב פשע ביהתלך אתי אל-מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך פעמי כעמך כסוסי כסוסיך. **ב** בגח ויאמר אי-זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום. **ב** בגט וילך מלך ישראל ומלך-יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא-היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם. **ב** בגי ויאמר מלך ישראל: אההפי-קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד-מואב.

ב בגיא ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את-יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך-ישראל ויאמר פה אלישע בן-שפט אשר-יצק מים על-ידי אליהו. **ב** בגיב ויאמר יהושפט יש אותו דבר-יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום. **ב** בגיג ויאמר אלישע אל-מלך ישראל מה-לי ולך לך אל-נביאי אביך ואל-נביאי אמה ויאמר לו מלך ישראל אל כן-קרא יהוה

לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד-מואב. **ב גיד** ויאמר אלישע חי-יהוה
 צבאות אשר עמדתני לפניו כי לולי פני יהושפט מלך-יהודה אני נשאם-אביט
 אליך ואם-אראך. **ב גטו** ועתה קחו-לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו
 יד-יהוה. **ב גטז** ויאמר כה אמר יהוה: עשה הנחל הזה גבים גבים. **ב גיז**
 כי-כה אמר יהוה לא-תראו רוח ולא-תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים
 ושתייתם אתם ומקניכם ובהמתכם. **ב גיח** ונקל זאת בעיני יהוה ונתן
 את-מואב בידכם. **ב גיט** והפיתם כל-עיר מבצר וכל-עיר מבחור וכל-עץ טוב
 תפילו וכל-מעייני-מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים. **ב גכ** ויהי
 בבקר פעלות המנחה והנה-מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את-המים.
ב גכא וכל-מואב שמעו כי-עלו המלכים להלחם בס ויצעקו מכל חגר חגרה
 ומעלה ויעמדו על-הגבול. **ב גכב** וישפיו בבקר והשמש זרחה על-המים
 ויראו מואב מנגד את-המים אדמים כדם. **ב גכג** ויאמרו דם זה החרב נחרבו
 המלכים ויכו איש את-רעהו ועתה לשלל מואב. **ב גכד** ויבאו אל-מחנה
 ישראל ויקמו ישראל ויכו את-מואב וינסו מפניהם ויבו- (ויכו-) בה והפות
 את-מואב. **ב גכה** והערים יחרסו וכל-חלקה טובה ישליכו איש-אבנו ומלאוה
 וכל-מעין-מים יסתמו וכל-עץ-טוב יפילו עד-השאר אבניה בקיר חרשת
 ויסבו הקלעים ויכוה. **ב גכו** וירא מלך מואב כי-חזק ממנו המלחמה ויקח
 אותו שבע-מאות איש שלף חרב להבקיע אל-מלך אדום ולא יכלו. **ב גכז** ויקח
 את-בנו הבכור אשר-ימלך תחתיו ויעלהו עלה על-החמה ויהי קצף-גדול
 על-ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ.

ב דא ואשה אחת מנשי בני-הנביאים צעקה אל-אלישע לאמר עבדך אישי מת
 ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את-יהוה והנשהבא לקחת את-שני ילדי לו
 לעבדים. **ב דב** ויאמר אליה אלישע מה אעשה-לך הגידי לי מה-יש-לכי (לך)
 בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם-אסוף שמן. **ב דג** ויאמר לכי
 שאלי-לך כלים מן-החוץ מאת כל-שכנכי (שכניך) כלים רקים אל-תמעטי.

ב דד ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד-בניך ויצקת על כל-הכלים האלה
 והמלא תסיעי. **ב דה** ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים
 אליה והיא מיצקת (מוצקת). **ב דו** ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה
 הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן. **ב דז** ותבא ותגד
 לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את-השמן ושלמי את-נשיכי (נשיך) ואת
 בניכי (ובניך) תחיי בנותר.

ב דח ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונים ושם אשה גדולה ותחזק-בו
 לאכל-לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל-לחם. **ב דט** ותאמר אל-אישה
 הנה-נא ודעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד. **ב די** נעשה-נא
 עלית-קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו
 יסור שמה. **ב דיא** ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-העליה וישכב-שמה. **ב דיב**
 ויאמר אל-גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-להותעמד לפניו. **ב דיג**
 ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדת אלינו את-כל-החרדה הזאת מה לעשות
 לך היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת.
ב דיז ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין-לה ואישה זקן. **ב דטו**
 ויאמר קרא-לה ויקרא-להותעמד בפתח. **ב דטז** ויאמר למועד הזה כעת חיה
 אתי (את) חבקת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכזב בשפתך. **ב דיז**
 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר-דבר אליה אלישע. **ב דיח**
 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים. **ב דיט** ויאמר אל-אביו
 ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו. **ב דכ** וישאהו ויביאהו אל-אמו
 וישב על-ברכיה עד-הצהרים וימת. **ב דכא** ותעל ותשכבהו על-מטת איש
 האלהים ותסגר בעדו ותצא. **ב דכב** ותקרא אל-אישה ותאמר שלחה נא לי
 אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארוצה עד-איש האלהים ואשובה. **ב דכג**
 ויאמר מדוע אתי (את) הלכתי (הלכתי) אלו היום לא-חדש ולא שבת ותאמר
 שלום. **ב דכד** ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נהג ולך אל-תעצר-לי לרכב כי
 אם-אמרתי לך. **ב דכה** ותלך ותבא אל-איש האלהים אל-הר הפרמל ויהי
 כראות איש-האלהים אתה מנגד ויאמר אל-גיחזי נערו הנה השונמית הלז.
ב דכו עתה רויץ-נא לקראתה ואמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום
 לילד ותאמר שלום. **ב דכז** ותבא אל-איש האלהים אל-ההר ותחזק ברגלו
 ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה ויהוה
 העלים ממני ולא הגיד לי. **ב דכח** ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי
 לא תשלה אתי. **ב דכט** ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי ביך ולך
 כי-תמצא איש לא תברכנו וכי-יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על-פני
 הנער. **ב דל** ותאמר אם הנער חי-יהוה וחי-נפשך אם-אעזבך ויקם וילך
 אחריה. **ב דלא** וגחזי עבר לפניהם וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול
 ואין קשב וישב לקראתו ויגד-לו לאמר לא הקיץ הנער. **ב דלב** ויבא אלישע
 הביתה והנה הנער מת משכב על-מטתו. **ב דלג** ויבא ויסגר הדלת בעד

שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה. **ב דלד** וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל-הַיְלֹד וַיִּשֶׁם פִּיו עַל-פִּיו וַעֲיִנָּיו עַל-עֵינָיו וְכַפָּיו עַל-כַּפּוֹ וַיִּגְהַר עָלָיו וַיַּחֵם בְּשַׂר הַיְלֹד. **ב דלה** וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית אַחַת הַנָּה וְאַחַת הַנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְוֹרֵר הַנְּעָר עַד-שִׁבְעַ פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנְּעָר אֶת-עֵינָיו. **ב דלו** וַיִּקְרָא אֶל-גִּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל-הַשְּׁנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ וַתִּבֹּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֶךָ. **ב דלז** וַתִּבֹּא וַתִּפֹּל עַל-רִגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת-בְּנֵהּ וַתִּצָּא.

ב דלח וַאֲלִישָׁע שָׁב הַגְּלִגְלָה וְהִרְעֵב בְּאַרְצָה וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יִשְׁבִּים לִפְנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת הַסִּיר הַגְּדוּלָה וּבִשָּׁל נְזִיד לְבְנֵי הַנְּבִיאִים. **ב דלט** וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל-הַשָּׂדֶה לְלֶקֶט אֹרֶת וַיִּמְצָא גֶפֶן שָׂדֶה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פִקְעוֹת שָׂדֶה מְלֵא בְּגָדוֹ וַיָּבֵא וַיִּפְלַח אֶל-סִיר הַנְּזִיד כִּי-לֹא יָדְעוּ. **ב דמ** וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל וַיְהִי כַּאֲכֹלִם מִהַנְּזִיד וְהִמָּה צָעְקוּ וַיֹּאמְרוּ מוֹת בְּסִיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכֹלוּ לֶאֱכֹל. **ב דמא** וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ-קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעַם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא הָיָה דָבָר רָע בְּסִיר.

ב דמב וַאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בַּכּוּרִים עֶשְׂרִים-לֶחֶם שְׁעָרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלָנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ. **ב דמג** וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתוֹ מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכַל וְהוֹתֵר. **ב דמד** וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ כַּדָּבָר יְהוָה.

ב דמה וַנַּעֲמֹן שָׂר-צָבָא מֶלֶךְ-אַרְם הָיָה אִישׁ גְּדוֹל לִפְנֵי אֲדָנָיו וַנִּשָּׂא פְּנִים כִּי-בּוֹ נָתַן-יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאַרְם וְהָאִישׁ הָיָה גְּבוּר חַיִּל מְצָרָע. **ב דמו** וַאֲרָם יָצָא גְּדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאַרְצָה יִשְׂרָאֵל נִעְרָה קִטְנָה וַתְּהִי לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ נַעֲמָן. **ב דמא** וַתֹּאמֶר אֶל-גְּבִרְתָּהּ אַחֲלִי אֲדָנִי לִפְנֵי הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אִזּוּ יֶאֱסֹף אֹתוֹ מִצָּרְעָתוֹ. **ב דמב** וַיָּבֵא וַיַּגִּד לְאֲדָנָיו לֵאמֹר: כִּזְאת וְכִזְאת דְּבָרָה הַנְּעָרָה אֲשֶׁר מֵאַרְצָה יִשְׂרָאֵל. **ב דמג** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-אַרְם לֵךְ-בָּא וְאֲשַׁלְּחָה סֹפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כַּכְרֵי-כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בְּגָדִים. **ב דמו** וַיָּבֵא הַסֹּפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: וַעֲתָה כָּבוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלַיךָ הַנְּה שְׁלַחְתִּי אֵלַיךָ אֶת-נַעֲמָן עַבְדִּי וְאֶסְפְּתוֹ מִצָּרְעָתוֹ. **ב דמז** וַיְהִי כַּקְרָא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי-זֶה שַׁלַּח אֵלַי לְאֶסֹף אִישׁ מִצָּרְעָתוֹ: כִּי אֵךְ-דָּעוּ-נָא וְרָאוּ כִּי-מִתְאַנֶּה הוּא לִי. **ב דמח** וַיְהִי כַּשְּׂמֵעַ אֲלִישָׁע אִישׁ-הָאֱלֹהִים כִּי-קָרַע מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֵא-נָא אֶלְיוֹדֵעַ כִּי יֵשׁ נְבִיא בְּיִשְׂרָאֵל. **ב דמט** וַיָּבֵא נַעֲמָן בְּסוּסוֹ וּבְרִכְבוֹ וַיַּעֲמֵד פֶּתַח-הַבַּיִת לְאֲלִישָׁע. **ב דמ** וַיִּשְׁלַח אֵלָיו

אֱלִישֶׁע מִלֶּאֱדָה לֵאמֹר: הַלֹּחֶד וְרַחֲצֵת שְׁבַע-פַּעַמִּים בַּיַּרְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרָה לְךָ וַיְטַהֵר.
ב הִיא וַיִּקְצַף נַעֲמָן וַיִּלְכֵד וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא וַיֵּצֵא וְעָמַד וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהָיו וְהִנִּיף יָדוֹ אֶל-הַמָּקוֹם וְאֶסְף הַמַּצְרָע. **ב** הַיַּב הֲלֹא טוֹב אֲבִנָּה
(אֲמָנָה) וַיִּפְרָר נְהָרוֹת דָּמָשֶׁק מִכָּל מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא-אֲרַחֵץ בָּהֶם וַיְטַהֲרֵתִי וַיִּפְּן
וַיִּלְכֵד בְּחֻמָּה. **ב** הִיג וַיִּגְשׂוּ עֲבָדָיו וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנְּבִיא דָּבָר
אֱלֹהִים הַלּוֹא תַעֲשֶׂה וְאָף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים רַחֵץ וַיְטַהֵר. **ב** הַיַּד וַיִּרְד וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן
שְׁבַע פַּעַמִּים כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כַּבָּשָׂר נַעַר קִטְוִיטָהָר. **ב** הַטו
וַיֵּשֶׁב אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל-מַחְנֵהוּ וַיָּבֵא וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא
יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי אִם-בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח-נָא בְרָכָה מֵאֵת
עֲבָדָי. **ב** הַטו וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אֲשֶׁר-עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם-אֶקַּח וַיִּפְצַר-בוֹ לְקַחַת
וַיִּמָּאֵן. **ב** הַיזו וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִתֵּן-נָא לְעֲבָדָי מִשָּׂא צָמֵד-פְּרָדִים אֲדָמָה: כִּי
לֹא-יַעֲשֶׂה עוֹד עֲבָדָי עֲלֵה וְזָבַח לְאֱלֹהִים אַחֲרַיִם כִּי אִם-לִיהוָה. **ב** הַיח לְדָבָר
הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעֲבָדָי בְּבֹא אֲדָנִי בֵּית-רַמּוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה וְהוּא נִשְׁעָן
עַל-יָדָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן יִסְלַח-נָא () יְהוָה לְעֲבָדָי
בְּדָבָר הַזֶּה. **ב** הַיט וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיִּלְכֵד מֵאֵתוֹ כְּבֵרֶת-אָרֶץ.

ב הַכ וַיֹּאמֶר גִּיחֲזִי נַעַר אֱלִישֶׁע אִישׁ-הָאֱלֹהִים הִנֵּה חִשָּׁף אֲדָנִי אֶת-נַעֲמָן הָאֲרָמִי
הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֶת אֲשֶׁר-הֵבִיא חִי-יְהוָה כִּי-אִם-רָצִיתִי אַחֲרָיו וְלִקְחֹתִי מֵאֵתוֹ
מֵאוֹמָה. **ב** הַכא וַיִּרְדֹּף גִּיחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן רֵץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל
הַמְּרֻכָּבָה לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם. **ב** הַכב וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדָנִי שְׁלַחְנִי לֵאמֹר
הִנֵּה עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי-נַעֲרִים מֵהָר אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַתְּנֶה-נָא לָהֶם
כֶּסֶף-כֶּסֶף וְשֵׁתֵי חֲלָפוֹת בְּגָדִים. **ב** הַכג וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כֶּכָּרִים וַיִּפְרָץ-בוֹ
וַיִּצַר כֶּכָּרִים כֶּסֶף בְּשְׁנֵי חֲרֻטִּים וְשֵׁתֵי חֲלָפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל-שְׁנֵי נַעֲרָיו וַיִּשְׂאוּ
לְפָנָיו. **ב** הַכד וַיָּבֵא אֶל-הָעַפְל וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּפְקֹד בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים
וַיִּלְכוּ. **ב** הַכה וְהוּא-בָּא וַיַּעֲמֵד אֶל-אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע מֵאֵן (מֵאֵן) גִּחֲזִי
וַיֹּאמֶר לֹא-הֲלָךְ עֲבָדָי אָנָּה וְאָנָּה. **ב** הַכו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא-לִבִּי הֲלָךְ כִּי אֲשֶׁר
הִפְדָּ-אִישׁ מֵעַל מְרֻכָּבָתוֹ לְקִרְאָתוֹ הַעַת לְקַחַת אֶת-הַכֶּסֶף וְלִקְחַת בְּגָדִים
וְזִיתִים וְכַרְמִים וְצֹאן וּבָקָר וְעֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת. **ב** הַכז וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק-בָּד
וּבְזָרְעָה לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מַצְרַע כִּשְׁלֹג. **ב** וַא וַיֹּאמְרוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים
אֶל-אֱלִישֶׁע: הִנֵּה-נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צָר מִמֶּנּוּ. **ב** וּב
נִלְכָה-נָא עַד-הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אַחַת וְנַעֲשֶׂה-לָנוּ שָׁם מָקוֹם לְשִׁבְתָּ
שָׁם וַיֹּאמֶר לָכוּ. **ב** וּג וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֵל נָא וְלָךְ אֶת-עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנִי אֵלָיךְ.

ב וּדְוִי וַיִּלְכְּדוּ אֶתְכֶם וַיָּבִיאוּ הַיִּרְדְּנָה וַיִּגְזְרוּ הָעַצִּים. **ב** וְהָיָה הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה
וְאֶת-הַבְּרָזֶל נָפַל אֶל-הַמַּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדֹנָי וְהוּא שְׂאוּל. **ב** וּוֹ וַיֹּאמֶר
אִישׁ-הָאֱלֹהִים אָנֹכִי נָפַל וַיִּרְאֶהוּ אֶת-הַמָּקוֹם וַיִּקְצַב-עָץ וַיִּשְׁלַח-שָׁמָּה וַיִּצָּף
הַבְּרָזֶל. **ב** וּוֹ וַיֹּאמֶר הָרַם לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ.
ב וּחֹ וּמִלְכָּד אָרַם הָיָה נֹלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַץ אֶל-עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל-מָקוֹם פְּלֹנִי
אֲלַמְנִי תַחֲנַנְתִּי. **ב** וּטֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-מִלְכָּד יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַשְׁמֵר
מֵעַבֵּר הַמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי-שָׁם אָרַם נַחֲתִים. **ב** וַיִּשְׁלַח מִלְכָּד יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ אִישׁ-הָאֱלֹהִים וְהִזְהִירָהוּ וַיִּשְׁמֵר שָׁם: לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתַּיִם. **ב** וַיֵּא
וַיִּסְעַר לֵב מִלְכָּד-אָרַם עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל-עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא
תִּגִּידוּ לִי מִי מִשְׁלָנוּ אֶל-מִלְכָּד יִשְׂרָאֵל. **ב** וַיֹּב וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנָי
הַמִּלְכָּד: כִּי-אֵלִישָׁע הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יִגִּיד לְמִלְכָּד יִשְׂרָאֵל אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
תִּדְבַר בַּחֲדָר מִשְׁכָּבְךָ. **ב** וַיִּג וַיֹּאמֶר לָכוּ וּרְאוּ אֵיכָה הוּא וַאֲשַׁלַּח וַאֲקַחְהוּ
וַיִּגְד-לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְדַתְּךָ. **ב** וַיִּז וַיִּשְׁלַח-שָׁמָּה סוּסִים וּרְכָב וַחֲיִל כְּבֹד וַיָּבִיאוּ
לִילָה וַיִּקְפוּ עַל-הָעִיר. **ב** וּטֹ וַיִּשְׁכַּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם וַיֵּצֵא
וְהִנֵּה-חֲיִל סוֹבֵב אֶת-הָעִיר וְסוּס וּרְכָב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֵלָיו אָהָה אֲדֹנָי אֵיכָה
נַעֲשָׂה. **ב** וּטֹ וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם. **ב** וַיִּז
וַיִּתְפַּלֵּל אֵלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פָּקַח-נָא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינָיו
הַנֶּעַר וַיִּרְא וְהִנֵּה הָהָר מְלֵא סוּסִים וּרְכָב אֲשֶׁר סָבִיבַת אֵלִישָׁע. **ב** וַיִּח וַיִּרְדּוּ אֵלָיו
וַיִּתְפַּלֵּל אֵלִישָׁע אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדָ-נָא אֶת-הַגּוֹי-הַזֶּה בְּסַנּוּרִים וַיִּכַּם בְּסַנּוּרִים
כְּדָבָר אֵלִישָׁע. **ב** וַיִּט וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ: וְלֹא זֶה הָעִיר לָכוּ
אַחֲרַי וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקָשׁוּן וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָם שְׁמֹרוֹנָה. **ב** וַיִּהִי
כְּבָאָם שְׁמֹרוֹן וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע יְהוָה פָּקַח אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא וַיִּפְקַח יְהוָה
אֶת-עֵינָיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שְׁמֹרוֹן. **ב** וַיִּכָּא וַיֹּאמֶר מִלְכָּד-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֵלִישָׁע
כְּרָאתוּ אוֹתָם: הֲאֵפָה אֵפָה אָבִי. **ב** וַיִּכָּב וַיֹּאמֶר לֹא תִכָּה הָאֲשֶׁר שְׁבִית בְּחַרְבְּךָ
וּבְקִשְׁתְּךָ אֶתָּה מִכָּה שִׁים לָחֵם וּמַיִם לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּלְכוּ אֶל-אֲדֹנֵיהֶם.
ב וַיִּכָּג וַיִּכְרָה לָהֶם כְּרָה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֶם וַיִּלְכוּ אֶל-אֲדֹנֵיהֶם
וְלֹא-יִסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרַם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
ב וַיִּכָּד וַיִּהִי אַחֲרָי-כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן-הַדָּד מִלְכָּד-אָרַם אֶת-כָּל-מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיִּצַר
עַל-שְׁמֹרוֹן. **ב** וַיִּכָּה וַיִּהִי רָעַב גְּדוֹל בְּשְׁמֹרוֹן וְהִנֵּה צָרִים עָלֶיהָ: עַד הַיּוֹת
רֵאשׁ-חֲמֹר בְּשִׁמְנִים כֶּסֶף וְרִבַּע הַקֶּב חָרִי (דָּב-י) יוֹנִים בְּחֲמִשָּׁה-כֶּסֶף. **ב** וַיִּכּוּ וַיִּהִי
מִלְכָּד יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל-הַחֲמָה וְאִשָּׁה צָעָקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָי הַמִּלְכָּד.

ב וכוז ויאמר אל-יושעך יהוה מאין אושיעך המן-הגרון או מן-היקב. **ב** וכח ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את-בגדך ונאכלנו היום ואת-בני נאכל מחר. **ב** וכט ונבשל את-בני ונאכלהו ויאמר אליה ביום האחר תני את-בגדך ונאכלנו ותחבא את-בנה. **ב** ול ויהי כשמע המלך את-דברי האשה ויקרע את-בגדיו והוא עבר על-החמה וירא העם והנה השק על-בשרו מבית. **ב** ולא ויאמר כה-יעשה-לי אלהים וכה יוסף: אם-יעמד ראש אלישע בן-שפט עליוהיום. **ב** ולב ואלישע ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל-הזקנים הראיתם כי-שלח בן-המרצח הזה להסיר את-ראשי ראו כבא המלך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו. **ב** ולג עודנו מדבר עמם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה-זאת הרעה מאת יהוהמה-אוהיל ליהוה עוד.

ב זא ויאמר אלישע שמעו דבר-יהוה: כה אמר יהוה כעת מחר סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון. **ב** זב ויען השליש אשר-למלך נשען על-ידו את-איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל.

ב זג וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל-רעהו מה אנחנו ישבים פה עד-מתנו. **ב** זד אם-אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם-ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל-מחנה ארסאם-יחינו נחיה ואם-ימיתנו ומתנו. **ב** זה ויקמו בנשף לבוא אל-מחנה ארס ויבאו עד-קצה מחנה ארס והנה אין-שם איש. **ב** זו ואדני השמיע את-מחנה ארס קול רכב קול סוסקול חיל גדול ויאמרו איש אל-אחיו הנה שכר-עלינו מלך ישראל את-מלכי החתים ואת-מלכי מצרים לבוא עלינו. **ב** זז ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את-אהליהם ואת-סוסייהם ואת-חמריהם המחנה באשר-היא וינוסו אל-נפשם. **ב** זח ויבאו המצרעים האלה עד-קצה המחנה ויבאו אל-אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל-אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו. **ב** זט ויאמרו איש אל-רעהו לא-כן אנחנו עשים היום הזה יום-בשרה הוא ואנחנו מחשים ונחפנו עד-אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך. **ב** זי ויבאו ויקראו אל-שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל-מחנה ארס והנה אין-שם איש וקול אדם: כי אם-הסוס אסור והחמור אסור ואהלים באשר-המה. **ב** זיא ויקרא

השְׁעָרִים וַיִּגִּדּוּ בַּיַּת הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה. **ב זיב** וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו אֲגִידָה-נָא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אַרְם: יָדְעוּ כִּי-רַעֲבִים אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן-הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבִה בַּהַשְׁדָּה (בַּשְּׂדֵה) לֵאמֹר כִּי-יֵצְאוּ מִן-הָעִיר וְנִתְפָּשׂוּ חַיִּים וְאֶל-הָעִיר נָבֵא. **ב זיג** וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ-נָא חַמְשָׁה מִן-הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּה הֲנִם כָּכֶל-הַהֲמוֹן (הַמּוֹן) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּה הֲנִם כָּכֶל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-תָּמוּ וְנִשְׁלַחַה וְנִרְאָה. **ב זיד** וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֹכְבֵי סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה-אַרְם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ. **ב זטו** וַיִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד-הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָּל-הַדָּרֶךְ מְלֵאָה בְּגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אַרְם בַּחֲפָזִים (בַּחֲפָזִים) וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ. **ב זטז** וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבִיאוּ אֶת מַחֲנֵה אַרְם וַיְהִי סָאָה-סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֵאתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כְּדָבָר יְהוָה. **ב זיז** וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת-הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר-נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-הַשְּׁעָר וַיִּרְמָסוּהוּ הָעָם בַּשְּׁעָר וַיָּמָת: כַּאֲשֶׁר דָּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דָּבַר בְּרַדְת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו. **ב זיח** וַיְהִי כְּדָבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: סֵאתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה-סֵלֶת בְּשֶׁקֶל יְהִיָּה כְּעַת מִחֵר בַּשְּׁעָר שְׁמֵרוֹן. **ב זיט** וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיְהִיָּה כְּדָבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הֲנֶךָ רָאָה בְּעֵינַיִךָ וּמַשֵּׂם לֹא תֹאכֵל. **ב זכ** וַיְהִי-לוֹ כֵּן וַיִּרְמָסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשְּׁעָר וַיָּמָת.

ב חא וַאֲלִישָׁע דָּבַר אֶל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִחֲזִיהָ אֶת-בְּנֵהָ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אִתִּי (אֵת) וּבִיתְךָ וְגוּרֵי בְּאֲשֶׁר תִּגּוּרִי: כִּי-קָרָא יְהוָה לְרַעֲב וְגַם-בָּא אֶל-הָאָרֶץ שִׁבְעַ שָׁנִים. **ב חב** וַתִּקַּם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כְּדָבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּלְךָ הִיא וּבֵיתָהּ וַתִּגֵּר בְּאָרֶץ-פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעַ שָׁנִים. **ב חג** וַיְהִי מִקְצֵה שִׁבְעַ שָׁנִים וַתָּשֵׁב הָאִשָּׁה מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְצַעֲק אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתָהּ וְאֶל-שְׂדֵהָ. **ב חד** וְהַמֶּלֶךְ מִדְּבַר אֶל-גַּחְזִי נַעַר אִישׁ-הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: סִפְרָה-נָא לִי אֵת כָּל-הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר-עָשָׂה אֱלִישָׁע.

ב חה וַיְהִי הוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר-הִחֲזִיהָ אֶת-הַמֶּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִחֲזִיהָ אֶת-בְּנֵהָ צִעֲקָת אֶל-הַמֶּלֶךְ עַל-בֵּיתָהּ וְעַל-שְׂדֵהָ וַיֹּאמֶר גַּחְזִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה-בְּנֵהָ אֲשֶׁר-הִחֲזִיהָ אֱלִישָׁע. **ב חו** וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתִּסְפֹּר-לוֹ וַיִּתֵּן-לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הִשִּׁיב אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ וְאֵת כָּל-תְּבוּאוֹת הַשְּׂדֵה מִיּוֹם עָזְבָה אֶת-הָאָרֶץ וְעַד-עֵתָהּ. **ב חז** וַיָּבֵא אֱלִישָׁע דְּמֶשֶׁק וּבֶן-הַדָּד מֶלֶךְ-אַרְם חֵלָה וַיִּגְד-לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד-הִנֵּה. **ב חח** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-חֵזְקִיָּהוּ קַח בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרֹאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדַרְשֵׁת אֶת-יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הֲאִחִיָּה מִחֲלִי זֶה. **ב חט**

וַיִּלְךָ חֲזָאֵל לִקְרָאתוֹ וַיִּקַּח מִנְחָה בְיָדוֹ וְכָל-טוֹב דְּמִשְׁק מִשָּׂא אַרְבָּעִים גָּמַל וַיָּבֵא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאמֶר בְּנֵךְ בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ-אֶרֶם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר הֲאֵחִיָּה מִחֲלִי זֶה. **ב חי** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲלִישָׁע לֵךְ אִמָּר-לֹא (לוֹ) חִיָּה תַחֲיָה וְהִרְאֵנִי יְהוָה כִּי-מוֹת יָמוּת. **ב חיא** וַיַּעֲמֵד אֶת-פָּנָיו וַיִּשָּׂם עַד-בֶּשׂ וַיִּבֶן אִישׁ הָאֱלֹהִים. **ב חיב** וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל מִדּוּעַ אָדָנִי בָכָה וַיֹּאמֶר כִּי-יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה לְבָנִי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְּצָרֵיהֶם תִּשְׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחֲרִיָּהֶם בַּחֲרֹב תַּהַרְגֵם וְעַלְלֵיהֶם תִּרְטַשׁ וְהִרְתִּיהֶם תִּבְקַע. **ב חג** וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל כִּי מָה עֹבְדֶךָ הַכֹּלֵב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע הִרְאֵנִי יְהוָה אֶתְּךָ מֶלֶךְ עַל-אֶרֶם. **ב חיד** וַיִּלְךָ מֵאֵת אֲלִישָׁע וַיָּבֵא אֶל-אָדָנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה-אָמַר לְךָ אֲלִישָׁע וַיֹּאמֶר אָמַר לִי חִיָּה תַחֲיָה. **ב חטו** וַיְהִי מִמְּחֻרַת וַיִּקַּח הַמֶּכֶבֶר וַיִּטְבֵּל בַּמַּיִם וַיִּפְרֹשׂ עַל-פָּנָיו וַיָּמוּת וַיִּמְלֶךְ חֲזָאֵל תַּחֲתָיו.

ב חטז וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן-אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוּרָם בֶּן-יְהוֹשִׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב חיו** בֶּן-שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוֹ וַיִּשְׁמְנָה שָׁנָה (שָׁנַיִם) מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב חיח** וַיִּלְךָ בְּדָרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אֲחָאָב כִּי בֵּית-אֲחָאָב הָיְתָה-לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **ב חיט** וְלֹא-אָבָה יְהוָה לְהִשְׁחִית אֶת-יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ: כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ לְתַת לוֹ נִיר לְבָנָיו כֹּל-הַיָּמִים. **ב חכ** בְּיָמָיו פָּשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יַד-יְהוּדָה וַיִּמְלְכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. **ב חכא** וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צָעִירָה וְכָל-הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי-הוּא קָם לְיִלְהָ וַיִּכָּה אֶת-אָדוֹם הַסַּבִּיב אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיִּנָּס הָעָם לְאֹהֲלָיו. **ב חכב** וַיִּפְּשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יַד-יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אִזּוֹ תִפְּשַׁע לְבָנָה בְּעַת הַהִיא. **ב חכג** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹרָם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב חכד** וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֶךְ אַחֲזִיָּהוּ בְּנוֹ תַּחֲתָיו.

ב חכה בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם-עָשָׂרָה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן-אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶן-יְהוּרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב חכו** בֶּן-עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַחֲזִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בֵּית-עַמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **ב חכז** וַיִּלְךָ בְּדָרֶךְ בֵּית אֲחָאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אֲחָאָב: כִּי חָתַן בֵּית-אֲחָאָב הוּא. **ב חכח** וַיִּלְךָ אֶת-יוֹרָם בֶּן-אֲחָאָב לְמַלְחָמָה עִם-חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אֶרֶם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיָּכּוּ אֶרְמִים אֶת-יוֹרָם. **ב חכט** וַיָּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהַתְרַפָּא בַּיַּזְרְעָאֵל מִן-הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכּוּ אֶרְמִים בְּרָמָה בְּהַלְחָמוֹ אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֶרֶם וְאַחֲזִיָּהוּ בֶן-יְהוּרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֹאוֹת אֶת-יוֹרָם בֶּן-אֲחָאָב בַּיַּזְרְעָאֵל כִּי-חָלָה הוּא.

ב טא וְאֶלִישַׁע הַנְּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֲגֹר מִתְּנִיךָ וְקַח פֶּדֶךָ
הַשָּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ וְלֶךְ רִמְתָּ גִלְעָד. **ב טב** וּבָאתָ-שָׁמָּה וּרְאֵה-שָׁם יְהוּא
בֶן-יְהוֹשָׁפָט בֶּן-נִמְשִׁי וּבָאתָ וְהִקְמַתוֹ מִתּוֹךְ אַחֲיוֹ וְהִבִּיאתָ אֹתוֹ חָדָר בְּחָדָר.
ב טג וְלָקַחְתָּ פֶדֶךָ-הַשָּׁמֶן וַיִּצְקֶתָ עַל-רֵאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה-אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ
לְמֶלֶךְ אֶל-יִשְׂרָאֵל וּפְתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנִסְתָּה וְלֹא תַחֲכֶה. **ב טד** וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר
הַנְּבִיא רִמְתָּ גִלְעָד. **ב טה** וַיָּבֵא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחֵיל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבַר לִי אֵלֶיךָ
הַשָּׂר וַיֹּאמֶר יְהוּא אֶל-מִי מִכְּלָנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר. **ב טו** וַיִּקָּם וַיָּבֵא הַבַּיְתָה
וַיִּצַק הַשָּׁמֶן אֶל-רֵאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ
אֶל-עַם יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל. **ב טז** וְהִכִּיתָהּ-אֶת-בֵּית אַחְזָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקְמְתִי דְמֵי
עַבְדֵי הַנְּבִיאִים וְדְמֵי כָל-עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזָבֵל. **ב טז** וְאָבַד כָּל-בֵּית אַחְזָב
וְהִכְרַתִּי לְאַחְזָב מִשְׁתֵּינִן בְּקִיר וְעַצוֹר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל. **ב טז** וְנָתַתִּי אֶת-בֵּית
אַחְזָב כְּבֵית יָרְבֶּעַם בֶּן-נְבָט וְכְבֵית בַּעֲשָׂא בֶן-אַחִיָּה. **ב טז** וְאֶת-אִיזָבֵל יֹאכְלוּ
הַכְּלָבִים בְּחֶלֶק יִזְרְעֵאלוֹאִין קִבְר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיֵּנֶס. **ב טז** וַיְהִי וַיֵּצֵא
אֶל-עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַשָּׁלוֹם מִדֹּעַ בָּא-הַמְּשַׁגֵּעַ הַזֶּה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֶת-הָאִישׁ וְאֶת-שִׁיחוֹ. **ב טז** וַיֹּאמְרוּ שְׁקֵר הֲגַד-נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר
כִּזְזֹת וְכִזְזֹת אָמַר אֵלֵי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל-יִשְׂרָאֵל.
ב טז וַיִּמְהָרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ וַיִּשְׂימוּ תַחְתָּיו אֶל-גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ בְּשׁוֹפָר
וַיֹּאמְרוּ מֶלֶךְ יְהוּא. **ב טז** וַיִּתְקַשֵּׁר יְהוּא בֶן-יְהוֹשָׁפָט בֶּן-נִמְשִׁיאֵל-יֹרָם וַיֹּרֶם
הָיָה שִׁמֹר בְּרִמְתָּ גִלְעָד הוּא וְכָל-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חִזְאֵל מֶלֶךְ-אָרָם. **ב טז** וַיָּשָׁב
יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהַתְרַפָּא בְּיִזְרְעֵאל מִן-הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכְהוּ אָרָמִים בְּהַלְחָמוֹ
אֶת-חִזְאֵל מֶלֶךְ אָרָם וַיֹּאמֶר יְהוּא אִם-יֵשׁ נַפְשְׁכֶם אֶל-יֵצֵא פְּלִיט מִן-הָעִיר
לְלַכֵּת לַגִּיד (לְהַגִּיד) בְּיִזְרְעֵאל. **ב טז** וַיִּרְכַּב יְהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָה כִּי יֹרָם שָׁכַב
שָׁמָּה וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֵאוֹת אֶת-יֹרָם. **ב טז** וְהַצִּפָּה עֹמֵד
עַל-הַמְּגִדָל בְּיִזְרְעֵאל וַיִּרְא אֶת-שַׁפְּעֵת יְהוּא בְּבָאוּ וַיֹּאמֶר שַׁפְּעֵת אֲנִי רֹאֵה
וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קַח רֶכֶב וּשְׁלַח לְקַרְאֲתֶם וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם. **ב טז** וַיֵּלֶךְ רֶכֶב הַסּוּס
לְקַרְאֲתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַשָּׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מֵה-לָּךְ וּלְשָׁלוֹם סָב
אֶל-אַחֲרֵי וַיִּגַּד הַצִּפָּה לֵאמֹר בָּא-הַמֶּלֶךְ עַד-הֵם וְלֹא-שָׁב. **ב טז** וַיִּשְׁלַח רֶכֶב
סוּס שְׁנֵי וַיָּבֵא אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מֵה-לָּךְ
וּלְשָׁלוֹם סָב אֶל-אַחֲרֵי. **ב טז** וַיִּגַּד הַצִּפָּה לֵאמֹר בָּא עַד-אֲלֵיהֶם וְלֹא-שָׁב
וְהַמְּנַהֵג כְּמִנְהַג יְהוּא בֶן-נִמְשִׁיכִי בְּשַׁגְּעוֹן יִנְהַג. **ב טז** וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אָסֹר
וַיֹּאסֹר רֶכְבוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וְאַחֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה אִישׁ בְּרֶכְבוֹ וַיֵּצְאוּ

לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי. **ב טכב** ויהי פראות יהורם את-יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום-עד-זנוני איזבל אמד וכשפיה הרבים. **ב טכג** ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל-אחזיהו מרמה אחזיהו. **ב טכד** ויהוא מלא ידו בקשת ויך את-יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו. **ב טכה** ויאמר אל-בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי: כי-זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את-המשא הזה. **ב טכו** אם-לא את-דמי נבות ואת-דמי בניו ראיתי אמש נאם-יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם-יהוה ועתה שא השלכהו בחלקהכדבר יהוה. **ב טכז** ואחזיהו מלך-יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם-אתו הכהו אל-המרקבה במעלה-גור אשר את-יבלעם וינס מגדו וימת שם. **ב טכח** וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם-אבתיו בעיר דוד.

ב טכט ובשנת אחת עשרה שנה ליהורם בן-אחאב מלך אחזיהו על-יהודה. **ב טל** ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את-ראשה ותשקף בעד החלון. **ב טלא** ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו. **ב טלב** וישא פניו אל-החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים. **ב טלג** ויאמר שמטהו (שמטוה) וישמטוה ויז מדמה אל-הקיר ואל-הסוסים וירמסנה. **ב טלד** ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו-נא את-הארורה הזאת וקברוהכי בת-מלך היא. **ב טלה** וילכו לקברה ולא-מצאו בה כי אם-הגלגלת והרגלים וכפות הידים. **ב טלו** וישבו ויגידו לו ויאמר דבר-יהוה הוא אשר דבר ביד-עבדו אליהו התשבי לאמר: בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את-בשר איזבל. **ב טלז** והית (והיתה) נבלת איזבל כדמן על-פני השדהבחלק יזרעאל: אשר לא-יאמרו זאת איזבל.

ב יא ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל-שרי יזרעאל הזקנים ואל-האמנים אחאב לאמר. **ב יב** ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק. **ב יג** וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על-כסא אביו והלחמו על-בית אדניכם. **ב יד** ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפני ואיך נעמד אנחנו. **ב יה** וישלח אשר-על-הבית ואשר על-העיר והזקנים והאמנים אל-יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו נעשה: לא-נמלך איש הטוב בעיניך עשה. **ב יו** ויכתב אליהם ספר שנית לאמר

אִם-לִי אַתֶּם וּלְקַלִּי אַתֶּם שְׁמַעִים קֶחוּ אֶת-רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי-אֲדָנֵיכֶם וּבֵאוּ אֵלַי
 כַּעַת מִחֹר יִזְרַעְאֵלָהּ וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁבַעִים אִישׁ אֶת-גְּדֹלֵי הָעִיר מְגֹדְלִים אוֹתָם.
ב יז וַיְהִי כִּבְאֵה הַסֶּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁבַעִים אִישׁ וַיִּשְׁימוּ
 אֶת-רָאשֵׁיהֶם בַּדְּוִדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרַעְאֵלָהּ. **ב יח** וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וַיִּגְד-לוֹ
 לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׁימוּ אֹתָם שְׁנֵי צַבָּרִים פֶּתַח
 הַשַּׁעֲרָעַד-הַבֶּקֶר. **ב יט** וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-הָעָם צַדִּיקִים
 אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קִשְׁרָתִי עַל-אֲדָנִי וְאֶהְרָגְהוּ וּמִי הִכָּה אֶת-כָּל-אֵלָהּ. **ב יי** דַּעוּ
 אֲפֹאֵ כִּי לֹא יִפֹּל מִדְּבַר יְהוָה אֲרָצָה אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה עַל-בַּיִת אַחֲאָב וַיְהוּהוּ
 עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד עֲבָדָיו אֲלֵיהֶם. **ב ייא** וַיָּדַע יְהוָה אֵת כָּל-הַנְּשֹׂאִים
 לְבַיִת-אַחֲאָב בַּיִזְרַעְאֵל וְכָל-גְּדֹלָיו וּמִיָּדָעָיו וְכִהְנִינִיעַד-בְּלִתֵּי הַשָּׂאִיר-לוֹ שָׂרִיד.
ב ייב וַיִּקָּם וַיָּבֵא וַיִּלְךְ שִׁמְרוֹן הוּא בַיִת-עֵקֶד הָרָעִים בְּדָרָךְ. **ב ייג** וַיְהִי מִצָּא
 אֶת-אַחִי אַחֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אַחִי אַחֲזִיָּהוּ אֲנַחְנוּ וַנִּרְד
 לְשִׁלּוֹם בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה. **ב ייד** וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּתְּפוּשׂוּם חַיִּים
 וַיִּשְׁחֲטוּם אֶל-בוֹר בַּיִת-עֵקֶד אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא-הַשָּׂאִיר אִישׁ מֵהֶם.
ב יטו וַיִּלְךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת-יְהוֹנָדָב בֶּן-רָכָב לְקִרְיָתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הֲיֵשׁ אֶת-לְבָבְךָ יֵשׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם-לְבָבְךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וַיֵּשׂ תִּנֵּה אֶת-יָדְךָ
 וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל-הַמֶּרְכָּבָה. **ב יטז** וַיֹּאמֶר לָכֵה אֶתִּי וְרָאָה בְּקִנְיָתִי
 לִיהוָה וַיִּרְכְּבוּ אוֹתוֹ בְּרָכְבוֹ. **ב ייז** וַיָּבֵא שִׁמְרוֹן וַיָּדַע אֶת-כָּל-הַנְּשֹׂאִים לְאַחֲאָב
 בְּשִׁמְרוֹן עַד-הַשְּׂמִדוּכָדָבֵר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר אֶל-אֲלֵיהֶם.
ב ייח וַיִּקְבֹּץ יְהוָה אֶת-כָּל-הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחֲאָב עֲבַד אֶת-הַבַּעַל מֵעַתָּה
 יְהוּא יַעֲבֹדְנִי הַרְבֵּה. **ב ייט** וְעַתָּה כָּל-נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל-עֹבְדָיו וְכָל-כֹּהֲנָיו קְרָאוּ
 אֵלַי אִישׁ אֶל-יִפְקֹד כִּי זָבַח גְּדוֹל לִי לַבַּעַל כָּל אֲשֶׁר-יִפְקֹד לֹא יִחִיָּה וַיְהִי עָשָׂה
 בְּעֵקֶבָה לְמַעַן הָאֲבִיד אֶת-עֹבְדֵי הַבַּעַל. **ב יכ** וַיֹּאמֶר יְהוּא קִדְּשׁוּ עֲצָרָה
 לַבַּעַל וַיִּקְרָאוּ. **ב יכא** וַיִּשְׁלַח יְהוּא בְּכָל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵאוּ כָּל-עֹבְדֵי הַבַּעַל
 וְלֹא-נִשְׂאָר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-בָא וַיָּבֵאוּ בַיִת הַבַּעַל וַיִּמְלֵא בַיִת-הַבַּעַל פֶּה לְפֶה.
ב יכב וַיֹּאמֶר לְאֲשֶׁר עַל-הַמְּלִתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכָל עֹבְדֵי הַבַּעַל וַיֵּצֵא לָהֶם
 הַמְּלָבוּשׁ. **ב יכג** וַיָּבֵא יְהוּא וַיְהוֹנָדָב בֶּן-רָכָב בַּיִת הַבַּעַל וַיֹּאמֶר לְעֹבְדֵי הַבַּעַל
 חֲפְשׂוּ וְרָאוּ פָן-יֵשׁ-פֶה עִמָּכֶם מֵעֹבְדֵי יְהוָה כִּי אִם-עֹבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם. **ב יכד**
 וַיָּבֵאוּ לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעֹלֹת וַיְהִי שָׁם-לוֹ בְּחוּץ שְׂמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ
 אֲשֶׁר-יִמְלֹט מִן-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא עַל-יְדֵיכֶם נִפְשׁוּ תַחַת נַפְשׁוֹ. **ב יכה**
 וַיְהִי כִכְלֹתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יְהוּא לְרָצִים וְלַשְּׁלֹשִׁים בָּאוּ הַכּוֹסִים אִישׁ

אל-יֵצֵא וַיִּכּוּם לְפִי-חָרַב וַיִּשְׁלְכוּ הָרָצִים וְהַשְּׁלֵשִׁים וַיִּלְכוּ עַד-עִיר בֵּית-הַבַּעַל.
ב יִכּוּ וַיֵּצְאוּ אֶת-מִצְבוֹת בֵּית-הַבַּעַל וַיִּשְׁרְפוּהָ. **ב** יִכּוּ וַיִּתְּצוּ אֶת מִצְבַּת הַבַּעַל
וַיִּתְּצוּ אֶת-בֵּית הַבַּעַל וַיִּשְׁמְהוּ לַמַּחְרָאוֹת (לְמוֹצָאוֹת) עַד-הַיּוֹם. **ב** יִכַח וַיִּשְׁמַד
יְהוָה אֶת-הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל. **ב** יִכַט רַק חֲטָאֵי יִרְבְּעִם בֶּן-נְבֹט אֲשֶׁר הִחְטִיא
אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא-סָר יְהוָה מֵאַחֲרֵיהֶם: עֲגָלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בֵּית-אֵל וְאֲשֶׁר בְּדָן.
ב יֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוָה יֵעַן אֲשֶׁר-הִטִּיבֹתָ לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַיִכֶם כָּל אֲשֶׁר
בְּלִבִּי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחָב: בְּנֵי רַבְעִים יֵשְׁבוּ לָךְ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל. **ב** יֵלֵא וַיְהִי
לֹא שָׁמַר לְלֶכֶת בְּתוֹרַת-יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-לְבָבוֹ: לֹא סָר מֵעַל חַטָּאוֹת
יִרְבְּעִם אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב** יֵלֵב בַּיָּמִים הַהֵם הִחַל יְהוָה לְקַצּוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּכַּס חֲזָאֵל בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל. **ב** יֵלֵג מֶן-הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ אֶת
כָּל-אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁימֵעֲרֵעַר אֲשֶׁר עַל-נַחַל אַרְנוֹן וְהַגִּלְעָד
וְהַבָּשָׁן. **ב** יֵלֵד וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוָה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל-גְּבוּרָתוֹ: הֲלוֹא-הֵם
כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב** יֵלֵה וַיִּשְׁכַּב יְהוָה עִם-אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַחְתָּיו. **ב** יֵלוּ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יְהוָה
עַל-יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים-וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן.

ב יֵאֵא וַעֲתַלְיָה אִם אַחֲזִיָּהוּ וּרְאֵתָה (רְאֵתָה) כִּי מֵת בְּנָה וְתִקַּם וְתֵאבֵד אֶת
כָּל-זֶרַע הַמַּמְלָכָה. **ב** יֵאֵב וְתִקַּח יְהוֹשֻׁבֵעַ בֵּת-הַמֶּלֶךְ-יֹרָם אַחוֹת אַחֲזִיָּהוּ
אֶת-יֹאֵשׁ בֶּן-אַחֲזִיָּה וְתִגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמְמוֹתֵתִים (הַמְמוֹמְתִים) אֹתוֹ
וְאֶת-מִינְקָתוֹ בַּחֲדָר הַמְטוֹת וַיִּסְתְּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ וְלֹא הוּמָת. **ב** יֵאֵג וַיְהִי
אַתָּה בֵּית יְהוָה מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מְלַכְתָּ עַל-הָאָרֶץ.

ב יֵאֵד וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲיוֹת (הַמַּאֲוֹת) לְפָרִי
וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה
וַיֵּרָא אֹתָם אֶת-בֶּן-הַמֶּלֶךְ. **ב** יֵאֵה וַיִּצּוּם לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:
הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ב** יֵאֵו וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר
סוּר וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר אַחַר הָרָצִים וְשֹׁמְרֵתָם אֶת-מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת מִסָּח. **ב** יֵאֵז
וַיִּשְׁתִּי הַיָּדוֹת בָּכֶם כָּל יֵצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרוֹ אֶת-מִשְׁמֶרֶת בֵּית-יְהוָה אֶל-הַמֶּלֶךְ.
ב יֵאֵח וְהַקִּפְתֶּם עַל-הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכָלְיוּ בְּיָדוֹ וְהֵבֵא אֶל-הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וְהִיוּ
אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ. **ב** יֵאֵט וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמַּאֲיוֹת (הַמַּאֲוֹת) כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת-אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם יֵצְאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֵאוּ
אֶל-יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן. **ב** יֵאֵי וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמַּאֲיוֹת (הַמַּאֲוֹת) אֶת-הַחֲנִית
וְאֶת-הַשְּׁלִטִים אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה. **ב** יֵאֵיֵא וַיַּעֲמְדוּ הָרָצִים אִישׁ

וְכָלוּ בְיָדוֹ מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד-כֶּתֶף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית לְמִזְבֵּחַ
 וּלְבַיִת־עַל-הַמֶּלֶךְ סָבִיב. **ב יאיב** וַיּוֹצֵא אֶת-בֶּן-הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הַנֶּזֶר
 וְאֶת-הַעֲדוֹת וַיִּמְלֹכוּ אֹתוֹ וַיִּמְשָׁחוּהוּ וַיִּכּוּ-כָף וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ.

ב יאיג וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָה אֶת-קוֹל הַרְצִין הָעָם וַתָּבֵא אֶל-הָעָם בַּיִת יְהוָה. **ב יאיז**
 וַתֵּרָא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל-הָעֲמוּד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֶל-הַמֶּלֶךְ
 וְכָל-עַם הָאָרֶץ שָׂמַח וַתִּקַּע בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע עֲתַלְיָה אֶת-בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קוֹשֶׁר
 קוֹשֶׁר. **ב יאטו** וַיֵּצֵאוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוִיֹת (הַמַּאֲוֹת) פְּקֻדֵי הַחֵיל וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל-מִבֵּית לְשֹׁדְרוֹת וְהִבֵּא אַחֲרֶיהָ הַמֵּת בַּחֶרֶב: כִּי אָמַר
 הַכֹּהֵן אֶל-תּוֹמַת בַּיִת יְהוָה. **ב יאטז** וַיִּשְׁמוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא דָרָךְ-מִבּוֹא
 הַסּוּסִים בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַתּוֹמַת שָׁם.

ב יאיז וַיִּכְרַת יְהוֹיָדָע אֶת-הַבְּרִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לָעָם
 לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם. **ב יאכ** וַיָּבֵאוּ כָל-עַם הָאָרֶץ בַּיִת-הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ
 אֶת-מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת-צִלְמֹתָיו שִׁבְרוּ הַיִּטָּב וְאֶת מִתָּן כָּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת
 וַיִּשֶׁם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹת עַל-בַּיִת יְהוָה. **ב יאיט** וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת-הַכֹּרִי
 וְאֶת-הַרְצִים וְאֶת כָּל-עַם הָאָרֶץ וַיִּרִידוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ מִבַּיִת יְהוָה וַיָּבֵאוּ דָרָךְ-שֹׁעַר
 הַרְצִים בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב עַל-כֶּסֶא הַמְּלָכִים. **ב יאכ** וַיִּשְׁמַח כָּל-עַם הָאָרֶץ
 וְהַעִיר שָׁקֵטָה וְאֶת-עֲתַלְיָהוּ הַמֵּיתוֹ בַּחֶרֶב בַּיִת מֶלֶךְ (הַמֶּלֶךְ).

ב יבא בֶּן-שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמִלְכוֹ.

ב יבב בַּשָּׁנָה שֶׁבַע לַיהוָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבַּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
 צִבְיָה מִבְּאֵר שֶׁבַע. **ב יבג** וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ
 יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן. **ב יבד** רַק הַבָּמוֹת לֹא-סָרוּ: עוֹד הָעָם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים
 בַּבָּמוֹת. **ב יבה** וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל-הַכֹּהֲנִים כָּל כֶּסֶף הַקִּדָּשִׁים אֲשֶׁר-יּוֹבֵא
 בַּיִת-יְהוָה כֶּסֶף עוֹבְרָאִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֲרֹכוֹ: כָּל-כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב-אִישׁ
 לְהִבְיֵא בַּיִת יְהוָה. **ב יבו** יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מִכְרוֹ וְהֵם יַחֲזִקוּ
 אֶת-בֵּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר-יִמָּצָא שָׁם בְּדֶק.

ב יבז וַיְהִי בַשָּׁנָה עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ: לֹא-חֲזָקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-בֵּדֶק
 הַבַּיִת. **ב יבח** וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִדּוֹעַ
 אֵינְכֶם מִחֲזִיקִים אֶת-בֵּדֶק הַבַּיִת וְעַתָּה אֶל-תִּקְחוּ-כֶסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם כִּי-לְבֵדֶק
 הַבַּיִת תִּתְּנֶהוּ. **ב יבט** וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים לְבַלְתִּי קַחַת-כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבַלְתִּי חֲזִק
 אֶת-בֵּדֶק הַבַּיִת. **ב יבי** וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקָּב חוּר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ
 אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בִּימִין (מִיְמִין) בְּבוֹא-אִישׁ בַּיִת יְהוָה וְנִתְּנוּ-שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שִׁמְרֵי

הסף את-כל-הכסף המובא בית-יהוה. **ב יביא** ויהי כראותם כי-רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את-הכסף הנמצא בית-יהוה. **ב יביב** ונתנו את-הכסף המתכן על-יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים (המפקדים) בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה. **ב יביג** ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-בדק בית-יהוה ולכלל אשר-יצא על-הבית לחזקה. **ב יביז** אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות כל-כלי זהב וכלי-כסףמן-הכסף המובא בית-יהוה. **ב יבטו** כי-לעשי המלאכה יתנהו וחזקו-בו את-בית יהוה. **ב יבטז** ולא יחשבו את-האנשים אשר יתנו את-הכסף על-ידם לתת לעשי המלאכה: כי באמנה הם עשים. **ב יביז** כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה: לכהנים יהיו.

ב יביח אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על-גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על-ירושלם. **ב יביט** ויקח יהואש מלך-יהודה את כל-הקדשים אשר-הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת-קדשיו ואת כל-הזהב הנמצא באצרות בית-יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם. **ב יבכ** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה: הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה. **ב יבכא** ויקמו עבדיו ויקשרו-קשר ויכו את-יואש בית מלא הירד סלא. **ב יבכב** ויוזכר בן-שמעת ויהוזבד בן-שמר עבדיו הכהן וימת ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך אמצייה בנו תחתיו.

ב יגא בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן-אחזיהו מלך יהודהמלך יהואחז בן-יהוא על-ישראל בשמרון שבע עשרה שנה. **ב יגב** ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראללא-סר ממנה.

ב יגג ויחר-אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך-ארם וביד בן-הדד בן-חזאלכל-הימים. **ב יגד** ויחל יהואחז את-פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את-לחץ ישראל כי-לחץ אתם מלך ארם. **ב יגה** ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד-ארם וישבו בני-ישראל באהליהם כתמול שלשום.

ב יגו אך לא-סרו מחטאת בית-ירבעם אשר-החטי את-ישראלבה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון. **ב יגז** כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם-חמשים פְּרָשִׁים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי: כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש. **ב יגח** ויתר דברי יהואחז וכל-אשר עשה וגבורתו: הלוא-הם כתובים

על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב יגט** וישכב יהואחז עם-אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו.

ב יגי בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן-יהואחז על-ישראל בשמרון שש עשרה שנה. **ב יגיא** ויעשה הרע בעיני יהוה: לא סר מכל-חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל בהלך. **ב יגיב** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך-יהודה: הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב יגיד** וישכב יואש עם-אבתיו וירבעם ישב על-כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל. **ב יגיד** ואלישע חלה את-חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך-ישראל ויבד על-פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשו. **ב יגטו** ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים. **ב יגטז** ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על-הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על-ידי המלך. **ב יגיז** ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ-תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והפית את-ארם באפק עד-כלה. **ב יגיח** ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך-ישראל הך-ארצה ויך שלש-פעמים ויעמד. **ב יגיט** ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או-שש פעמים אז הפית את-ארם עד-כלה ועתה שלש פעמים תכה את-ארם.

ב יגכ וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה. **ב יגכא** ויהי הם קברים איש והנה ראו את-הגדוד וישליכו את-האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על-רגליו.

ב יגכב וחזאל מלך ארם לחץ את-ישראל כל ימי יהואחז. **ב יגכג** ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את-אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא-השליכם מעל-פניו עד-עתה. **ב יגכד** וימת חזאל מלך-ארם וימלך בן-הדד בנו תחתיו. **ב יגכה** וישב יהואש בן-יהואחז ויקח את-הערים מיד בן-הדד בן-חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה: שלש פעמים הפכו יואש וישב את-ערי ישראל.

ב ידא בשנת שתים ליואש בן-יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן-יואש מלך יהודה. **ב ידב** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין (יהועדן) מן-ירושלם. **ב ידג** ויעש הנשר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו: ככל אשר-עשה יואש אביו עשה. **ב ידד** רק הבמות לא-סרו: עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. **ב ידה** ויהי כאשר חזקה

הַמְּמַלְכָה בְּיָדוֹ וַיָּדֹ אֶת-עַבְדָּיו הַמְּכִים אֶת-הַמֶּלֶךְ אָבִיו. **ב ידו** וְאֶת-בְּנֵי הַמְּכִים לֹא הִמִּית: כִּפְתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת-מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יוּמְתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יוּמְתוּ עַל-אָבוֹתָי אִם-אִישׁ בְּחַטָּאוֹ יָמוּת (יוּמַת). **ב ידז** הוּא-הִכָּה אֶת-אָדוֹם בְּגִי-הַמֶּלַח (מֶלַח) עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְתַפֵּשׂ אֶת-הַסֵּלַע בַּמְּלַחְמָה וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמֹה יִקְתָּאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ב ידח אַז שָׁלַח אֲמַצְיָה מֶלֶאכִים אֶל-יְהוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז בֶּן-יְהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לָכֶּה נִתְרָאָה פָּנִים. **ב ידט** וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוּחַ אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן שָׁלַח אֶל-הָאָרֶז אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן לֵאמֹר תִּנְה-אֶת-בִּתְּךָ לַבְּנֵי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹר חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן וְתִרְמַס אֶת-הַחוּחַ. **ב ידי** הִכָּה הַכִּיתָ אֶת-אָדוֹם וַיִּשְׁאַף לִבָּךְ הַכְּבֹד וְשָׁב בְּבֵיתְךָ וְלָמָּה תִתְגַּרְהַ בְּרָעָה וְנִפְלַתָּה אַתָּה וַיְהוּדָה עִמָּךְ. **ב ידיא** וְלֹא-שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָּנִים הוּא וְאֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה: בְּבֵית שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר לַיהוּדָה. **ב ידיב** וַיִּנְגַף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאֹהֱלוֹ. **ב ידיג** וְאֵת אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בֶּן-יְהוֹאָשׁ בֶּן-אֲחִיזָּהוּ תַפֵּשׂ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיָּבֵאוּ (וַיָּבֵאוּ) יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרָץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד-שַׁעַר הַפְּנֵה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה. **ב ידיז** וְלָקַח אֶת-כָּל-הַזָּהָב-וְהַכֶּסֶף וְאֵת כָּל-הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בֵּית-יְהוָה וּבְאֲצֵרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת בְּנֵי הַתַּעֲרָבוֹת וַיֵּשֶׁב שְׁמֹרוֹנָה. **ב ידטו** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר נָלַחַם עִם אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ידטז** וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֹרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרְבֵּעַם בְּנוֹ תַחְתָּיו.

ב ידיז וַיַּחֲיוּ אֲמַצְיָהוּ בֶן-יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **ב ידיח** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲמַצְיָהוּ: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב ידיט** וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיִּנְס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמְתְּהוּ שָׁם. **ב ידכ** וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ עַל-הַסּוּסִים וַיִּקְבֹּר בִּירוּשָׁלַם עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד. **ב ידכא** וַיִּקְחוּ כָּל-עַם יְהוּדָה אֶת-עֲזָרְיָה וְהוּא בֶן-שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אוֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ. **ב ידכב** הוּא בָּנָה אֶת-אֵילַת וַיִּשְׁבֶּה לַיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב-הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבֹתָיו.

ב ידכג בְּשָׁנַת חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאֲמַצְיָהוּ בֶן-יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יָרְבֵּעַם בֶּן-יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֹרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה. **ב ידכד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה: לֹא סָר מִכָּל-חַטָּאוֹת יָרְבֵּעַם בֶּן-נְבֹט אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב ידכה**

הוא השיב את-גבול ישראל מלבוא חמת עד-ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד-עבדו יונה בן-אמתי הנביא אשר מגת החפר. **ב ידכו** כי-ראה יהוה את-עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל. **ב ידכו** ולא-דבר יהוה למחות את-שם ישראל מתחת השמים וישיעם ביד ירבעם בן-יואש. **ב ידכח** ויתר דברי ירבעם וכל-אשר עשה וגבורתו אשר-נלחם ואשר השיב את-דמשק ואת-חמת ליהודה בישראל: הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב ידכט** וישכב ירבעם עם-אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו.

ב טוא בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן-אמציה מלך יהודה. **ב טוב** בן-שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם. **ב טוג** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמציהו אביו. **ב טוד** רק הבמות לא-סרו: עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. **ב טוה** וינגע יהוה את-המלך ויהי מצרע עד-יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן-המלך על-הבית שיפט את-עם הארץ. **ב טו** ויתר דברי עזריהו וכל-אשר עשה: הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה. **ב טוז** וישכב עזריה עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו.

ב טוח בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה: מלך זכריהו בן-ירבעם על-ישראל בשמרון ששה חדשים. **ב טוט** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו: לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל. **ב טוי** ויקשר עליו שלם בן-יבש ויפהו קבל-עם וימיתו וימלך תחתיו. **ב טויה** ויתר דברי זכריה: הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב טויב** הוא דבר-יהוה אשר דבר אל-יהוא לאמר בני רביעים ישובו לך על-כסא ישראל ויהי-כן.

ב טויד שלום בן-יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח-ימים בשמרון. **ב טויד** ויעל מנחם בן-גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את-שלום בן-יביש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו. **ב טוטו** ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר: הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב טוטז** אז יכה מנחם את-תפסח ואת-כל-אשר-בה ואת-גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל-ההרותיה בקע.

ב טויז בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה: מלך מנחם בן-גדי על-ישראל עשר שנים בשמרון. **ב טויח** ויעש הרע בעיני יהוה: לא סר מעל חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל כל-ימיו. **ב טויט** בא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם לפול אלף כפר-כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה ביָדו. **ב טוכ** ויצא מנחם את-הכסף על-ישראל על כל-גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ. **ב טוכא** ויתר דברי מנחם וכל-אשר עשה: הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב טוכב** וישכב מנחם עם-אבתיו וימלך: פקחיה בנו תחתיו.

ב טוכג בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה: מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון שנתים. **ב טוכד** ויעש הרע בעיני יהוה: לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל. **ב טוכה** ויקשר עליו פקח בן-רמליהו שלישו ויפּהו בשמרון בארמון בית-מלך (המלך) את-ארגב ואת-האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימתהו וימלך תחתיו. **ב טוכו** ויתר דברי פקחיה וכל-אשר עשה: הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל.

ב טוכז בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה: מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים שנה. **ב טוכח** ויעש הרע בעיני יהוה: לא סר מן-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל. **ב טוכט** בימי פקח מלך-ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את-עיון ואת-אבל בית-מעכה ואת-ינוח ואת-קדש ואת-חצור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה. **ב טול** ויקשר-קשר הושע בן-אלה על-פקח בן-רמליהו ויפּהו וימתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עזיה. **ב טולא** ויתר דברי-פקח וכל-אשר עשה: הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב טולב** בשנת שתים לפקח בן-רמליהו מלך ישראל מלך יהודה. **ב טולג** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת-צדוק. **ב טולד** ויעש הישר בעיני יהוה: ככל אשר-עשה עזיהו אביו עשה. **ב טולה** רק הבמות לא סרועוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון. **ב טולו** ויתר דברי יותם אשר עשה: הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה. **ב טולז** בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח

בן-רמליהו. **ב טולח** וישכב יותם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו.

ב טזא בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אחז בן-יותם מלך יהודה. **ב טזב** בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה אלהיוכדוד אביו. **ב טזג** וילך בדרך מלכי ישראל וגם את-בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל. **ב טזד** ויזבח ויקטר בבמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן. **ב טזה** אז יעלה רצין מלך-אדם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על-אחז ולא יכלו להלחם. **ב טזו** בעת ההיא השיב רצין מלך-אדם את-אילת לאדם וינשל את-היהודים מאילות וארמים (ואדמים) באו אילת וישבו שם עד היום הזה.

ב טזז וישלח אחז מלאכים אל-תגלת פלסר מלך-אשור לאמר עבדך ובנדך אני עליה והושעני מפך מלך-אדם ומפך מלך ישראל הקומים עלי. **ב טזח** ויקח אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד. **ב טזט** וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשע ויגלה קירה ואת-רצין המית. **ב טזי** וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך-אשור דומשק וירא את-המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות המזבח ואת-תבניתו לכל-מעשהו. **ב טזיא** ויבן אוריה הכהן את-המזבח: ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד-בוא המלך-אחז מדמשק. **ב טזיב** ויבא המלך מדמשק וירא המלך את-המזבח ויקרב המלך ויעל עליו. **ב טזיג** ויקטר את-עלתו ואת-מנחתו ויסד את-נסכו ויזרק את-דם השלמים אשר-לו על-המזבח. **ב טזיד** ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על-ירך המזבח צפונה. **ב טזטו** ויצוהו (ויצוה) המלך-אחז את-אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את-עלת-הבקר ואת-מנחת הערב ואת-עלת המלך ואת-מנחתו ואת עלת כל-עם הארץ ומנחתם ונספיהם וכל-דם עלה וכל-דם-זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה-לי לבקר. **ב טזטז** ויעש אוריה הכהן ככל אשר-צוה המלך אחז. **ב טזיז** ויקצץ המלך אחז את-המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת- (את-) הכיר ואת-הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים. **ב טזיח** ואת-מיסד (מוסד) השבת אשר-בנו בבית ואת-מבוא המלך

החיצוניה הסב בית יהוה: מפני מלך אשור. **ב טז** ויתר דברי אחז אשר עשה: הלא הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה. **ב טז** וישב אחז עם-אבותיו ויקבר עם-אבותיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו. **ב יז** בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה: מלך הושע בן-אלה בשמרון על-ישראלתשע שנים. **ב יז** ויעש הרע בעיני יהוה: רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו. **ב יז** עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי-לו הושע עבד וישב לו מנחה. **ב יז** וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל-סוּא מלך-מצרים ולא-העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא. **ב יז** ויעל מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים. **ב יז** בשנת התשעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב אותם בחלח ובחבור נהר גוזון ערי מדי.

ב יז ויהי כי-חטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם הפעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך-מצרים וייראו אלהים אחרים. **ב יז** וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו. **ב יז** ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-כן על-יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל-עריהם ממגדל נוצרים עד-עיר מבצר. **ב יז** ויצבו להם מצבות ואשרים על כל-גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן. **ב יז** ויקטרו-שם בכל-במות פגוים אשר-הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את-יהוה. **ב יז** ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את-הדבר הזה. **ב יז** ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל-נביאו (נביאי) כל-חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל-התורה אשר צויתי את-אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים. **ב יז** ולא שמעו ויקשו את-ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם. **ב יז** וימאסו את-חקיו ואת-בריתו אשר כרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם. **ב יז** ויעזבו את-כל-מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים (שני) עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל-צבא השמים ויעבדו את-הבעל. **ב יז** ויעבירו את-בניהם ואת-בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו. **ב יז** ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו: לא נשאר רק שבט יהודה לבדו. **ב יז** גם-יהודה לא שמר

את-מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו. **ב יזכ** וימאס יהוה בכל-זרע ישראל ויענם ויתנם ביד-שסיסעד אשר השליכם מפניו. **ב יזכא** כי-קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את-ירבעם בן-נבט וידא (ויזח) ירבעם את-ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה. **ב יזכב** וילכו בני ישראל בכל-חטאות ירבעם אשר עשה: לא-סרו ממנה. **ב יזכג** עד אשר-הסיר יהוה את-ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל-עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה.

ב יזכד ויבא מלך-אשור מבבל ומכותה ומענא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את-שמרון וישבו בעריה. **ב יזכה** ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את-יהוה וישלח יהוה בהם את-האריות ויהיו הרגים בהם. **ב יזכו** ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את-משפט אלהי הארץ וישלח-בם את-האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את-משפט אלהי הארץ. **ב יזכז** ויצו מלך-אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את-משפט אלהי הארץ. **ב יזכח** ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית-אל ויהי מורה אתם איך יראו את-יהוה. **ב יזכט** ויהיו עשים גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם. **ב יזל** ואנשי בבל עשו את-סכות בנות ואנשי-כות עשו את-נרגל ואנשי חמת עשו את-אשימא. **ב יזלא** והעוים עשו נבחו ואת-תרתק והספרוים שרפים את-בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים (אלהי ספרוים). **ב יזלב** ויהיו יראים את-יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות. **ב יזלג** את-יהוה היו יראים ואת-אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר-הגלו אתם משם. **ב יזלד** עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים: אינם יראים את-יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטים וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את-בני יעקב אשר-שם שמו ישראל. **ב יזלה** ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא-תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם. **ב יזלו** כי אם-את-יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויהאתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו. **ב יזלז** ואת-החקים ואת-המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכםתשמרון לעשות כל-הימים ולא תיראו אלהים אחרים. **ב יזלח** והברית אשר-כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים. **ב יזלט** כי

אם-את-יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל-איביכם. **ב יזמ** ולא שמעו: כי אם-כמשפטם הראשון הם עשים. **ב יזמא** ויהיו הגוים האלה יראים את-יהוה ואת-פסיליהם היו עבדים גם-בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה.

ב יחא ויהי בשנת שלש להושע בן-אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן-אחז מלך יהודה. **ב יחב** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת-זכריה. **ב יחג** ויעש הנער בעיני יהוה ככל אשר-עשה דוד אביו. **ב יחד** הוא הסיר את-הבמות ושבר את-המצבת וקרת את-האשרה וכתת נחש הנחשת אשר-עשה משה כי עד-הימים ההמה היו בני-ישראל מקטרים לו ויקרא-לו נחשתן. **ב יחה** ביהוה אלהי-ישראל בטח ואחריו לא-היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו. **ב יחו** וידבק ביהוה לא-סר מאחריו וישמר מצותיו אשר-צוה יהוה את-משה. **ב יחז** והיה יהוה עמו בכל אשר-יצא ישכיל וימרד במלך-אשור ולא עבדו. **ב יחח** הוא-הכה את-פלשתים עד-עזה ואת-גבוליה ממגדל נוצרים עד-עיר מבצר.

ב יחט ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן-אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך-אשור על-שמרון ויצר עליה. **ב יחי** וילכדה מקצה שלש שנים בשנת-שש לחזקיהו: היא שנת-תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון. **ב יחיא** ויגל מלך-אשור את-ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי. **ב יחיב** על אשר לא-שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את-בריתו את כל-אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו.

ב יחיג ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצרות ויתפשים. **ב יחיד** וישלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעליאת אשר-תתן עלי אשא וישם מלך-אשור על-חזקיה מלך-יהודה שלש מאות כפר-כסף ושלשים כפר זהב. **ב יחטו** ויתן חזקיה את-כל-הכסף הנמצא בית-יהוה ובאצרות בית המלך. **ב יחטז** בעת ההיא קצץ חזקיה את-דלתות היכל יהוה ואת-האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור.

ב יחיו וישלח מלך-אשור את-תרתן ואת-רב-סריס ואת-רבשקה מן-לכיש אל-המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כבס. **ב יחיח** ויקראו אל-המלך

וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֱלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת וְשִׁבְנָה הַסֹּפֵר וַיּוֹאֲח בֶן-אָסָף
 הַמְּזִכִּיר. **ב יחיט** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְּשָׁקָה אָמְרוּ-נָא אֶל-חִזְקִיָּהוּ: כֹּה-אָמַר
 הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר מָה הַבְּטָחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחְתָּ. **ב יחכ** אָמַרְתָּ
 אֶדְ-דָּבַר-שְׁפָתַיִם עֲצָה וּגְבוּרָה לְמַלְחָמָה עִתָּה עַל-מִי בְּטַחְתָּ כִּי מֵרַדְתָּ בִּי.
ב יחכא עִתָּה הִנֵּה בְּטַחְתָּ לָךְ עַל-מִשְׁעָנֶת הַקְּנָה הַרְצוּץ הַזֶּה עַל-מִצָּרִים אֲשֶׁר
 יִסְמְךָ אִישׁ עָלָיו וּבֹא בְּכַפּוֹ וּנְקֻבָּה כֹּן פֶּרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְכָל-הַבְּטָחִים עָלָיו.
ב יחכב וְכִי-תֹאמְרוּן אֵלַי אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּטַחְנוּ: הֲלוֹא-הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר
 חִזְקִיָּהוּ אֶת-בְּמִתּוֹ וְאֶת-מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם לִפְנֵי הַמְּזַבֵּחַ הַזֶּה
 תִּשְׁתַּחֲוּוּ בִירוּשָׁלַם. **ב יחכג** וְעִתָּה הִתְעַרְב נָא אֶת-אֲדֹנָי אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶתְנָה
 לָךְ אֲלָפִים סוּסִים אִם-תּוּכַל לָתֵת לָךְ רֶכֶבִים עֲלֵיהֶם. **ב יחכד** וַאֲיךָ תִּשְׁיֵב אֶת
 פְּנֵי פַחַת אֶחָד עַבְדֵי אֲדֹנֵי־הַקְּטָנִים וְתִבְטַח לָךְ עַל-מִצָּרִים לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים.
ב יחכה עִתָּה הַמִּבְלָעֲדֵי יְהוָה עָלִיתִי עַל-הַמְּקוֹם הַזֶּה לְהִשְׁחִיתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלַי
 עֲלֵה עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁחִיתָהּ. **ב יחכו** וַיֹּאמֶר אֱלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ וְשִׁבְנָה
 וַיּוֹאֲח אֶל-רַבְּשָׁקָה דָּבַר-נָא אֶל-עַבְדֶּיךָ אֲרַמִּיתֵכִי שְׁמַעִים אֲנַחְנוּ וְאֵל-תִּדְבֹר
 עִמָּנוּ יְהוּדִית בְּאֲזֵנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל-הַחֹמָה. **ב יחכז** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְּשָׁקָה הֲעַל
 אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלַחְנִי אֲדֹנָי לְדָבַר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל-הָאֲנָשִׁים
 הַיֹּשְׁבִים עַל-הַחֹמָה לֶאֱכַל אֶת-חַרְיֵיהֶם (צוּאָתָם) וְלִשְׁתּוֹת אֶת-שְׁנֵיהֶם (מִימֵי
 רַגְלֵיהֶם) עִמָּכֶם. **ב יחכח** וַיַּעֲמֵד רַבְּשָׁקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדוֹל יְהוּדִית וַיִּדְבֹר
 וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ דָּבַר-הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **ב יחכט** כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל-יִשְׂאָ
 לְכֶם חִזְקִיָּהוּ: כִּי-לֹא יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ. **ב יחל** וְאֵל-יִבְטַח אֶתְכֶם
 חִזְקִיָּהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יִצְיִלְנוּ יְהוָה וְלֹא תִנְתֵּן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ
 אֲשׁוּר. **ב יחלא** אֶל-תִּשְׁמַעוּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ: כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אֲשׁוּר עֲשׂוּ-אֶתִּי
 בְּרָכָה וְצֹאוּ אֵלַי וְאָכְלוּ אִישׁ-גִּפְנוֹ וְאִישׁ תִּאֲנַתוֹ וְשִׁתּוּ אִישׁ מִי-בְרוֹ. **ב יחלב**
 עַד-בָּאִי וְלִקְחִתִּי אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ כְּאֲרָצְכֶם אָרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אָרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים
 אָרֶץ זֵית וְצִהָר וְדָבֶשׁ וְחִיּוֹ וְלֹא תִמְתּוּ וְאֵל-תִּשְׁמַעוּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ כִּי-יִסִּית אֶתְכֶם
 לֵאמֹר יְהוָה יִצְיִלְנוּ. **ב יחלג** הִהַצֵּל הַצִּילוֹ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת-אָרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ
 אֲשׁוּר. **ב יחלד** אֵיהָ אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אֵיהָ אֱלֹהֵי סַפְרוּיִם הִנֵּעַ וְעֹנָה: כִּי-הַצִּילוֹ
 אֶת-שְׁמֵרוֹן מִיָּדִי. **ב יחלה** מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר-הַצִּילוֹ אֶת-אָרֶץ
 מִיָּדִי: כִּי-יִצְיִל יְהוָה אֶת-יְרוּשָׁלַם מִיָּדִי. **ב יחלו** וְהִחְרִישׁוּ הָעָם וְלֹא-עָנוּ אֹתוֹ
 דָּבַר: כִּי-מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ. **ב יחלוז** וַיָּבֹא אֱלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ
 אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְשִׁבְנָה הַסֹּפֵר וַיּוֹאֲח בֶּן-אָסָף הַמְּזִכִּיר אֶל-חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרוּעֵי בְּגָדִים

וַיִּגְדּוּ לוֹ דְבָרֵי רַב־שָׁקָה. **ב יטא** וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו
 וַיִּתְכַּס בְּשָׁק וַיָּבֵא בֵּית יְהוָה. **ב יטב** וַיִּשְׁלַח אֶת-אֱלִיָּקִים אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת
 וַשְּׁבִנָּא הַסֵּפֶר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בְּשָׁקִים אֶל-יִשְׁעֵיהוּ הַנְּבִיא
 בֶן-אֲמוּץ. **ב יטג** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם-צָרָה וְתוֹכַחָה וּנְאֻצָּה הַיּוֹם
 הַזֶּה: כִּי בָאוּ בָנִים עַד-מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לְלֹדָה. **ב יטד** אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-כָּל-דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַחוּ מִלְּךָ-אֲשׁוּר אֲדַנְיוֹ לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ
 בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַנִּשְׁאֲתָ תִּפְלָה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה.
ב יטה וַיָּבֵאוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל-יִשְׁעֵיהוּ. **ב יטו** וַיֹּאמֶר לָהֶם יִשְׁעֵיהוּ כֹּה
 תֹאמְרוּן אֶל-אֲדֹנָיְכֶם: כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל-תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
 אֲשֶׁר גָּדְפוּ נְעָרֵי מִלְּךָ-אֲשׁוּר אֹתִי. **ב יטז** הֲנִי נָתַן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב
 לְאָרְצוֹ וְהִפְלַתִּיו בְּחָרֵב בְּאָרְצוֹ. **ב יטח** וַיָּשֶׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר
 נֹלְחָם עַל-לְבָנָה: כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלְּכִישׁ. **ב יטט** וַיִּשְׁמַע אֶל-תִּרְהָקָה
 מִלְּךָ-כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא לְהִלָּחֵם אַתָּה וַיָּשֶׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-חִזְקִיָּהוּ
 לֵאמֹר. **ב יטי** כֹּה תֹאמְרוּן אֶל-חִזְקִיָּהוּ מִלְּךָ-יְהוּדָה לֵאמֹר אֶל-יִשְׂאָדָּ אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר אַתָּה בֵּטַח בּוֹ לֵאמֹר: לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **ב יטיא** הִנֵּה
 אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לְכָל-הָאָרְצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִּנְצַל.
ב יטיב הֵהֲצִילוּ אֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁחַתּוּ אֲבוֹתַי אֶת-גִּזְזוֹן וְאֶת-חֶרֶן וְרֶצֶף
 וּבְנֵי-עֵדֹן אֲשֶׁר בִּתְּלָאֲשׁוּר. **ב יטיג** אִינוּ מִלְּךָ-חֲמַת וּמִלְּךָ אַרְפָּד וּמִלְּךָ לְעִיר
 סַפְרֹוֹיִם הֵנַע וְעֵנָה. **ב יטיד** וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת-הַסִּפְרָיִם מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵם
 וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרָשֶׁהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה.
ב יטטו וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵשֶׁב הַכְּרָבִים
 אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת-הָאָרֶץ. **ב יטטז** הִטָּה יְהוָה אֲזִנְךָ וּשְׁמַע פִּקּוּחַ יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֶת
 דְּבָרֵי סִנְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַחוּ לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי. **ב יטיז** אֲמַנָם יְהוָה: הֲחָרִיבוּ מַלְכֵי
 אֲשׁוּר אֶת-הַגּוֹיִם וְאֶת-אֲרָצָם. **ב יטיח** וַנִּתְּנוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם בְּאֵשׁ: כִּי לֹא אֱלֹהִים
 הֵמָּה כִּי אִם-מַעֲשֵׂה יָדֵי-אָדָם עַץ וָאֲבֹן וַיִּאֲבָדוּם. **ב יטיט** וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הוֹשִׁיעֵנו נָא מִיָּדוֹ וַיִּדְעוּ כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ.
ב יטכ וַיִּשְׁלַח יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אֲמוּץ אֶל-חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל-סִנְחָרִיב מִלְּךָ-אֲשׁוּר שָׁמַעְתָּ. **ב יטכא** זֶה הַדָּבָר
 אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו: בְּזֶה לָךְ לְעֵגָה לָךְ בְּתוֹלַת בֵּת-צִיּוֹן וְאַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּת
 יְרוּשָׁלַם. **ב יטכב** אֶת-מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל-מִי הֲרִימוֹתָ קוֹל וּתְשֵׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ

על-קדוש ישראל. **ב יטכג** בַּיַד מְלֹאכִיךָ חֲרַפְתָּ אֲדֹנָי וּתְאִמֶר בֶּרֶכְבּ (פֶּרֶב) רֶכְבִּי
אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הַרִים יִרְכְּתִי לְבָנוֹן וְאַכְרַת קוֹמַת אֲרָזִיו מִבְּחֹר בְּרָשָׁיו וְאַבּוֹאָה
מְלוֹן קֶצֶה יַעַר פְּרָמְלוֹ. **ב יטכד** אֲנִי קִרְתִּי וְשִׁתִּיתִי מִיַּם זָרִים וְאַחֲרַב בְּכַף-פְּעָמַי
כָּל יְאִרֵי מְצוֹר. **ב יטכה** הֲלֹא-שָׁמַעַתָּ לְמַרְחֹק אֶתְּהָ עֲשִׂיתִי לְמִיַּמֵי קָדָם
וַיִּצְרַתִּיהָ עֲתָה הִבִּיאַתִּיהוּתְהִי לְהַשׁוֹת גְּלִים נָצִים עָרִים בְּצָרוֹת. **ב יטכו**
וַיִּשְׁבִּיֶהוּן קֶצְרֵי-יָדְחַתּוּ וַיִּבְשׂוּ הָיוּ עֹשֵׁב שְׂדֵה וּיְרַק דְּשָׂא חֲצִיר גִּגּוֹת וּשְׂדֵפָה לִפְנֵי
קָמָה. **ב יטכז** וְשָׁבַתְךָ וַיִּצְאָתְךָ וּבֹאֲךָ יִדְעֵתִי וְאֵת הַתְּרַגְּזָךָ אֵלַי. **ב יטכח** יַעַן
הַתְּרַגְּזָךָ אֵלַי וְשִׁאֲנַנְךָ עָלַה בְּאֲזַנֵּי שְׁמַתִּי חָחִי בְּאַפְּךָ וּמִתְגִּי בְּשִׁפְתֶיךָ וְהִשְׁבַּתְךָ
בְּדַרְךָ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ. **ב יטכט** וְזֶה-לְךָ הָאוֹתָאֲכֹל הַשְּׁנָה סְפִיחַ וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית
סְחִישׁ וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וּקְצְרוּ וּנְטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פְרִים. **ב יטל** וַיִּסְפָּה
פְּלִיטַת בֵּית-יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שָׁרֵשׁ לְמַטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמַעְלָה. **ב יטלא** כִּי
מִירוּשָׁלַם תִּצְאָ שְׂאֲרִית וּפְלִיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאֵת יְהוָה (צָבָאוֹת)
תַּעֲשֶׂה-זֹאת.

ב יטלב לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱל-מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֹא יָבֹא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא-יִוָּרָה
שָׁם חַץ וְלֹא-יִקְדָּמְנָה מְגֹן וְלֹא-יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סִלְלָה. **ב יטלג** בְּדַרְךָ אֲשֶׁר-יָבֹא בָּהּ
יָשׁוּב וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא נָאִם-יְהוָה. **ב יטלד** וּגְנוֹתַי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת
לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי. **ב יטלה** וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיִּצָא מֶלֶךְ יְהוָה
וַיִּדְּ בְּמַחֲנֵה אֲשׁוּר מֵאָה שְׁמוֹנִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר וְהִנֵּה כָלֶם פְּגָרִים
מֵתִים. **ב יטלו** וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סְנַחְרִיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר וַיָּשָׁב בְּנִינָה. **ב יטלז** וַיְהִי
הוּא מִשְׁתַּחֲוֵה בֵּית נְסֻרָךְ אֱלֹהֵיו וְאֲדַרְמֶלֶךְ וּשְׂרָאֶצֶר (בְּנִיּוֹ) הִכְהוּ בַחֲרַב
וְהִמָּה נִמְלָטוּ אֶרֶץ אֲרָרְט וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חַדָּן בְּנוֹ תַחְתָּיו.
ב כא בַּיָּמִים הֵהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לְמוֹת וַיָּבֹא אֱלֹו יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ הַנְּבִיא
וַיֹּאמֶר אֱלֹו כֹה-אָמַר יְהוָה צוּ לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיָה. **ב כב** וַיֹּסֵב
אֶת-פָּנָיו אֶל-הַקִּיר וַיִּתְּפַלְלָל-יְהוָה לֵאמֹר. **ב כג** אָנָּה יְהוָה זָכַר-נָא אֶת אֲשֶׁר
הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאַמֹּת וּבְלִבָּב שָׁלֵם וְהֵטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וַיִּבְדֵּךְ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי
גְדוֹל.

ב כד וַיְהִי יִשְׁעִיָּהוּ לֹא יִצָּא הָעִיר (חֲצֵר) הַתִּיכְנָה וּדְבַר-יְהוָה הָיָה אֱלֹו לֵאמֹר.
ב כה שׁוּב וְאַמְרַתְּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ נְגִיד-עַמִּי כֹה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ
שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת-דְּמָעֶתְךָ הַנְּנִי רַפָּא לְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית
יְהוָה. **ב כו** וְהִסְפַּתִּי עַל-יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת
הָעִיר הַזֹּאת וּגְנוֹתַי עַל-הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי. **ב כז** וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ

קחו דְּבַלַת תְּאֲנִים וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂימוּ עַל-הַשְּׁחִין וַיַּחֲיוּ. **ב כח** וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ מָה אוֹת כִּי-יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעַלִּיתִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה. **ב כט** וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ זֶה-לָּךְ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר: הַלֵּךְ הֲצַל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם-יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת. **ב כי** וַיֹּאמֶר יְחֲזַקְיָהוּ נִקַּל לַצֵּל לְנִטּוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הֲצַל אַחֲרָנִית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת. **ב כיא** וַיִּקְרָא יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל-יְהוָה וַיֹּשֶׁב אֶת-הֲצַל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יִרְדֶּה בַּמַּעֲלוֹת אַחַז אַחֲרָנִית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת.

ב כיב בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדָד בֶּלְאָדָן בֶּן-בֶּלְאָדָן מֶלֶךְ-בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָהאֶל-חֲזַקְיָהוּ: כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חֲזַקְיָהוּ. **ב כיג** וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חֲזַקְיָהוּ וַיִּרְאֵם אֶת-כָּל-בֵּית נְכוֹתָה אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַבְּשָׂמִים וְאֵת שְׁמֹן הַטּוֹב וְאֵת בֵּית כְּלָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו: לֹא-הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא-הָרְאִים חֲזַקְיָהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל-מִמְשַׁלְתּוֹ. **ב כיד** וַיָּבֵא יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאֵין יָבִאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ מֵאַרְץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל. **ב כטו** וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רְאוּלֹא-הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא-הָרְאִיתֶם בְּאוֹצְרוֹתֵי. **ב כטז** וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ אֶל-חֲזַקְיָהוּ: שָׁמַע דָּבָר-יְהוָה. **ב כז** הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂא כָל-אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אֲצֻרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה בְּבִלְהָ: לֹא-יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה. **ב כח** וּמִבְּנִיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִידִיקַח (וַיִּקְחוּ) וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל. **ב כיט** וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ טוֹב דָּבָר-יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הָלוֹא אִם-שָׁלוֹם וְאַמֶּת יְהִיָּה בְיָמַי. **ב ככ** וַיִּוָּתֵר דָּבָרֵי חֲזַקְיָהוּ וְכָל-גְּבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-הַבְּרָכָה וְאֶת-הַתַּעֲלָה וַיָּבֵא אֶת-הַמַּיִם הָעִירָה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יְהוֹדָה. **ב ככא** וַיִּשְׁכַּב חֲזַקְיָהוּ עַם-אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מִנְּשָׂה בְּנוֹ תַחְתָּיו.

ב ככא בֶּן-שְׁתַּיִם עָשְׂרָה שָׁנָה מִנְּשָׂה בְּמֶלְכוֹ וְחֲמִשִּׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַפְצִי-בָּה. **ב ככב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּתוֹעַבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ככג** וַיֹּשֶׁב וַיִּבֶן אֶת-הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אָבַד חֲזַקְיָהוּ אָבִיו וַיִּקַּם מִזְבְּחוֹת לְבַעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְזָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם. **ב ככד** וּבְנָה מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת-שְׁמִי. **ב ככה** וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם בְּשָׂתֵי חֲצֹרוֹת בֵּית-יְהוָה. **ב ככו** וְהָעֶבֶר אֶת-בְּנוֹ בָּאֵשׁ וְעוֹנֵן וְנַחֵשׁ וְעָשָׂה אוֹב וַיִּדְעָנִים: הֲרַבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לְהַכְעִיס. **ב ככז** וַיִּשָּׂם אֶת-פֶּסֶל

הַאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל-דָּוִד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת-שְׁמִי לְעוֹלָם. **ב כאח** וְלֹא אֲסִיף לְהַנִּיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבוֹתֶם: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וּלְכֹל-הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה אֹתָם עֲבָדֵי מֹשֶׁה. **ב כאט** וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּתְּעַם מִנִּשְׁאָה לַעֲשׂוֹת אֶת-הָרַע מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כאי** וַיִּדְבֹר יְהוָה בְּיַד-עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים לֵאמֹר. **ב כאיא** יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מִנִּשְׁאָה מְלֶכֶךְ-יְהוּדָה הַתַּעֲבֹבוֹת הָאֵלֶּה הָרַע מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ הָאֲמָרִי אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיַּחֲטֵא גַם-אֶת-יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו.

ב כאיב לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מִבֵּיא רָעָה עַל-יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה: אֲשֶׁר כָּל-שְׁמַעִיו (שְׁמַעָה) תִּצְלָנָה שְׁתֵּי אֲזָנָיו. **ב כאיג** וְנִטִּיתִי עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת קוֹ שְׁמִרוֹן וְאֶת-מִשְׁקַלֶּת בֵּית אַחֲזָב וּמַחִיתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר-יִמְחָה אֶת-הַצִּלְחַת מִחָה וְהַפֶּךְ עַל-פְּנֵיהָ. **ב כאיד** וְנִטִּשְׁתִּי אֶת שְׂאֲרֵית נַחֲלָתִי וַיִּנְתַּתִּים בְּיַד אִיבֵיהֶם וְהָיוּ לְבָז וּלְמִשְׁפָּה לְכֹל-אִיבֵיהֶם. **ב כאטו** יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינַי וַיְהִיו מְכַעֲסִים אֶתִּי מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֶם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב כאטז** וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מִנִּשְׁאָה הַרְבֵּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר-מָלְא אֶת-יְרוּשָׁלַם פֶּה לְפֶה לְבַד מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה. **ב כאיז** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מִנִּשְׁאָה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיְמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב כאיח** וַיִּשְׁכַּב מִנִּשְׁאָה עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּר בְּגֶן-בֵּיתוֹ בְּגֶן-עֶזְרָא וַיִּמְלֶךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַחְתָּיו.

ב כאיט בֶּן-עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמַלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מְלֶכֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ מִשְׁלֶמֶת בַּת-חַרוּץ מִן-יְטָבָה. **ב כאכ** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מִנִּשְׁאָה אָבִיו. **ב כאכא** וַיִּלְךְ בְּכָל-הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר-הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת-הַגִּלְגָּלִים אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם. **ב כאכב** וַיַּעֲזֹב אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ בְּדָרֶךְ יְהוָה. **ב כאכג** וַיִּקְשְׁרוּ עֲבָדֵי-אָמוֹן עָלָיו וַיִּמִּיתוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ. **ב כאכד** וַיֵּךְ עִם-הָאָרֶץ אֶת כָּל-הַקְּשָׁרִים עַל-הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם-הָאָרֶץ אֶת-יֹאשִׁיָּהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו. **ב כאכה** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיְמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב כאכו** וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּקְּבָרָתוֹ בְּגֶן-עֶזְרָא וַיִּמְלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו.

ב כאו בֶּן-שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מְלֶכֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ יְדִידָה בַּת-עֲדָיָה מִבְּצֻקָת. **ב כאב** וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּכָל-דָּרֶךְ דָּוִד אָבִיו וְלֹא-סָר יְמִין וּשְׁמֹאֹל.

ב כבג ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את-שפן בן-אצליו בן-משלם הספר בית יהוה לאמר. **ב כבד** עלה אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתם את-הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם. **ב כבה** ויתנה (ויתנהו) על-יד עשי המלאכה המפקדים בבית (בית) יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית. **ב כבו** לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-הבית. **ב כבו** אך לא-יחשב אתם הכסף הנתן על-ידם: כי באמונה הם עשים. **ב כבח** ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על-שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את-הספר אל-שפן ויקראהו. **ב כבט** ויבא שפן הספר אל-המלך וישב את-המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את-הכסף הנמצא בבית ויתנהו על-יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה. **ב כבי** ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך. **ב כביא** ויהי כשמע המלך את-דברי ספר התורה ויקרע את-בגדיו. **ב כביב** ויצו המלך את-חלקיה הכהן ואת-אחיקם בן-שפן ואת-עכבור בן-מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד-המלך לאמר. **ב כביג** לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד-העם ובעד כל-יהודה על-דברי הספר הנמצא הזה: כי גדולה חמת יהוה אשר-היא נצתה בנו על אשר לא-שמעו אבותינו על-דברי הספר הזה לעשות ככל-הפיתוי עלינו. **ב כביז** וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תקוה בן-חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה. **ב כבטו** ותאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל: אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי. **ב כבטז** כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל-המקום הזה ועל-ישביואת כל-דברי הספר אשר קרא מלך יהודה. **ב כביז** תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה. **ב כביח** ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה תאמרו אליו: כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת. **ב כביט** יען רך-לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על-המקום הזה ועל-ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם-יהוה. **ב ככב** לכן הנני אסף על-אבותיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישבו את-המלך דבר. **ב ככג** וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם. **ב ככד** ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישבי ירושלם אתו והכהנים

והנביאים וְכַל-הָעַם לְמִקְטוֹן וְעַד-גְּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי סֵפֶר
הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה. **ב כגג** וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל-הָעַמּוּד וַיִּכְרַת אֶת-הַבְּרִית
לִפְנֵי יְהוָה לְלַכֵּת אַחַר יְהוָה וּלְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת-עֲדוּתָיו וְאֶת-חֻקֹּתָיו בְּכָל-לֵב
וּבְכָל-נַפֶּשׁ לְהַקִּים אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַפְּתָבִים עַל-הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד
כָּל-הָעַם בַּבְּרִית. **ב כגד** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-חֻלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת-כַּהֲנֵי
הַמִּשְׁנָה וְאֶת-שְׁמַרְיָה הַסֹּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֶת כָּל-הַכֹּהֲלִים הַעֲשׂוּיִם לַבַּעַל
וּלְאֲשֵׁרָה וּלְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרַפֵּם מִחוּץ לִירוּשָׁלַם בְּשַׁדְמוֹת קִדְרוֹן וְנָשָׂא
אֶת-עֶפְרָם בֵּית-אֵל. **ב כגה** וְהַשְּׁבִית אֶת-הַכֹּמָרִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
וַיִּקְטֹר בַּבַּמּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְבֵּי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל לְשִׁמֶשׁ
וּלְיָרֵחַ וּלְמַזְלוֹת וּלְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם. **ב כגו** וַיֵּצֵא אֶת-הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ
לִירוּשָׁלַם אֶל-נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיִּדְק לְעֶפֶר וַיִּשְׂלֶךְ
אֶת-עֶפְרָה עַל-קֶבֶר בְּנֵי הָעַם. **ב כגז** וַיִּתֵּץ אֶת-בְּתֵי הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה:
אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אָרְגוֹת שָׁם בְּתֵימֵי לְאֲשֵׁרָה. **ב כגח** וַיָּבֵא אֶת-כָּל-הַכַּהֲנִים מִעָרֵי
יְהוּדָה וַיִּטְמֵא אֶת-הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ-שָׁמָּה הַכַּהֲנִים מִגִּבְעַע עַד-בְּאֵר שֶׁבַע וְנָתַץ
אֶת-בַּמּוֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר-פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁר-הָעִיר אֲשֶׁר-עַל-שְׂמֹאוֹל אִישׁ
בְּשַׁעַר הָעִיר. **ב כגט** אֲדָּךְ לֹא יַעֲלוּ כַּהֲנֵי הַבַּמּוֹת אֶל-מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלַם: כִּי
אִם-אָכְלוּ מִצוֹת בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם. **ב כגי** וַיִּטְמֵא אֶת-הַתִּנְכַּף אֲשֶׁר בְּגִי בְנֵי-בֶן-
הַנֶּסֶם: לְבַלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ וְאֶת-בִּתּוֹ בְּאֵשׁ לַמֶּלֶךְ. **ב כגיא** וַיִּשְׁבֹּת
אֶת-הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לְשִׁמֶשׁ מִבֵּית יְהוָה אֶל-לְשַׁכַּת
נֹתָן-מֶלֶךְ הַסָּרִיס אֲשֶׁר בְּפָרוּרִים וְאֶת-מִרְכָּבוֹת הַשִּׁמֶשׁ שָׂרָף בְּאֵשׁ. **ב כגיב**
וְאֶת-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל-הַגֵּג עָלִית אַחֲזֵי אֲשֶׁר-עָשׂוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת-הַמִּזְבְּחוֹת
אֲשֶׁר-עָשָׂה מְנַשֶּׁה בְּשֵׁתֵי חֲצֵרוֹת בֵּית-יְהוָה נִתְּץ הַמֶּלֶךְ וַיִּרַץ מִשָּׁם וְהִשְׁלִיךְ
אֶת-עֶפְרָם אֶל-נַחַל קִדְרוֹן. **ב כגיג** וְאֶת-הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
מִיַּמִּין לְהַר-הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל לְעִשְׂתָּרֶת שִׁקְץ צִידוֹנִים
וּלְכַמוֹשׁ שִׁקְץ מוֹאָב וּלְמַלְכָם תוֹעֵבֶת בְּנֵי-עַמּוֹן טְמֵא הַמֶּלֶךְ. **ב כגיז** וְשִׁבַר
אֶת-הַמִּצְבּוֹת וַיִּכְרַת אֶת-הָאֲשֵׁרִים וַיִּמְלֵא אֶת-מְקוֹמָם עֲצָמוֹת אָדָם. **ב כגטו**
וְגַם אֶת-הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֶּעָם בֶּן-נְבֻט אֲשֶׁר הִחְטִיא
אֶת-יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת-הַמִּזְבַּח הַהוּא וְאֶת-הַבָּמָה נִתְּץ וַיִּשְׂרֹף אֶת-הַבָּמָה הַדֹּק
לְעֶפֶר וְשָׂרָף אֲשֵׁרָה. **ב כגטז** וַיִּפּוֹן יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּרָא אֶת-הַקְּבָרִים אֲשֶׁר-שָׁם בְּהַר
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְחָ אֶת-הָעֲצָמוֹת מִן-הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל-הַמִּזְבַּח וַיִּטְמֵא הוּכַדְבָּר יְהוָה
אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **ב כגיז** וַיֹּאמְרָמָה

הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש-האלהים
אשר-בא מיהודה ויקרא את-הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית-אל.
ב כג ויאמר הניחו לו איש אל-יגע עצמותיו וימלטו עצמותיואת עצמות
הנביא אשר-בא משמרון. **ב כג** וגם את-כל-בתי הבמות אשר בערי שמרון
אשר עשו מלכי ישראל להכעיסהסיר לאשיהו ויעש להםככל-המעשים אשר
עשה בבית-אל. **ב כג** ויזבח את-כל-כהני הבמות אשר-שם על-המזבחות
וישרף את-עצמות אדם עליהם וישב ירושלים. **ב כג** ויצו המלך
את-כל-העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכםכפתוב על ספר הברית הזו.
ב כג כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את-ישראל וכל
ימי מלכי ישראלומלכי יהודה. **ב כג** כי אם-בשמנה עשרה שנה למלך
לאשיהו: נעשה הפסח הזה ליהוהבירושלים. **ב כג** וגם את-האבות
ואת-היזענים ואת-התנפים ואת-הגללים ואת-כל-השקצים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושליםבער לאשיהו: למען הקים את-דברי התורה הכתבים
על-הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה. **ב כג** וכמהו לא-היה לפניו
מלך אשר-שב אל-יהוה בכל-לבבו ובכל-נפשו ובכל-מאדווככל תורת משה
ואחריו לא-קם כמהו. **ב כג** אך לא-שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר-תרה
אפו ביהודהעל כל-הכעסים אשר הכעיסו מנשה. **ב כג** ויאמר יהוה גם
את-יהודה אסיר מעל פני באשר הסרתי את-ישראל ומאסתי את-העיר הזאת
אשר-בחרתי את-ירושלים ואת-הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם. **ב כג**
ויתר דברי לאשיהו וכל-אשר עשה: הלא הם כתובים על-ספר דברי
הימיםלמלכי יהודה. **ב כג** בימיו עלה פרעה נכה מלך-מצרים על-מלך
אשורעל-נהר-פרת וילך המלך לאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו.
ב כג וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלים ויקברהו בקברתו ויקח
עם-הארץ את-יהואחז בן-לאשיהו וימשחו אותו וימליכו אותו תחת אביו.
ב כג וישלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים
ושם אמו חמוטל בת-ירמיהו מלבנה. **ב כג** ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר-עשו אבותיו. **ב כג** ויאסרהו פרעה נכה ברבקה בארץ חמת במלך
(ממלך) בירושלים ויתן-ענש על-הארץ מאה כפר-כסף וכפר זהב. **ב כג**
וימלך פרעה נכה את-אליקים בן-לאשיהו תחת לאשיהו אביו ויסב את-שמו
יהויקים ואת-יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם. **ב כג** והכסף והזהב נתן

יְהוֹיָקִים לְפָרְעָה אֶת-הָאֶרֶץ לְתַת אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי פָרְעָה: אִישׁ
 כְּעָרְכוֹ נָגַשׁ אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב אֶת-עַם הָאֶרֶץ לְתַת לְפָרְעָה נָכְה.
ב כגלו בֶּן-עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ זַבְדָּה (זְבוּדָה) בַּת-פְּדִיָּה מִן-רוּמָה. **ב כגלו** וַיַּעַשׂ הָרַע
 בְּעֵינָי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר-עָשׂוּ אֲבֹתָיו. **ב כדא** בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
 וַיְהִי-לוֹ יְהוֹיָקִים עֶבֶד שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד-בוֹ. **ב כדב** וַיִּשְׁלַח יְהוָה בּוֹ
 אֶת-גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת-גְּדוּדֵי אַרְם וְאֶת גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֶת גְּדוּדֵי בְנֵי-עַמּוֹן
 וַיִּשְׁלַחֵם בַּיהוּדָה לְהַאֲבִידוֹ: כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. **ב כדג**
 אֶת-עַל-פִּי יְהוָה הִיָּתָה בַּיהוּדָה לְהִסִּיר מֵעַל פְּנֵיבַחֲטָאֵת מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה. **ב כדד** וְגַם דָּם-הַנְּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיִּמְלֵא אֶת-יְרוּשָׁלַם דָּם נָקִי וְלֹא-אָבָה
 יְהוָה לְסַלֵּחַ. **ב כדה** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹיָקִים וְכֹל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הִלֵּא-הֵם כְּתוּבִים
 עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב כדז** וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם-אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ
 יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַחְתָּיו. **ב כדז** וְלֹא-הִסִּיף עוֹד מֶלֶךְ מִצָּרִים לָצֵאת מֵאֶרֶץ: כִּי-לָקַח
 מֶלֶךְ בָּבֶל מִנְחָל מִצָּרִים עַד-נְהַר-פָּרַת כֹּל אֲשֶׁר הִיָּתָה לְמֶלֶךְ מִצָּרִים.
ב כדח בֶּן-שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בְּמִלְכוֹ וַיִּשְׁלַח חֲדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת-אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלַם. **ב כדט** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּכֹל
 אֲשֶׁר-עָשָׂה אָבִיו. **ב כדי** בָּעַת הַהִיא עָלָה (עָלוּ) עֲבָדֵי נְבֻכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
 יְרוּשָׁלַם וַתִּבֵּא הָעִיר בְּמִצּוֹר. **ב כדיא** וַיָּבֵא נְבֻכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עַל-הָעִיר
 וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ. **ב כדיב** וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה עַל-מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ
 וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשְּׁנַת שְׁמֹנֶה לְמִלְכוֹ. **ב כדיג** וַיּוֹצֵא
 מִשָּׁם אֶת-כָּל-אוֹצְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצָץ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַזָּהָב
 אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּהִיכַל יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה. **ב כדיד** וְהִגְלָה
 אֶת-כָּל-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֶת כָּל-גְּבוּרֵי הַחֵיָל עֹשֶׂה (עֹשֶׂרֶת) אֲלָפִים
 גּוֹלָה וְכָל-הַחֲרָשׁ וְהַמְּסָגֵר: לֹא נִשְׁאַר זֹולַת דָּלֶת עִם-הָאֶרֶץ. **ב כדטו** וַיִּגְל
 אֶת-יְהוֹיָכִין בְּבֵלְהָ וְאֶת-אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת-נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת-סָרִיסָיו וְאֶת אוֹלֵי
 (אֵילִי) הָאֶרֶץ הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבֵלְהָ. **ב כדטז** וְאֶת כָּל-אֲנָשֵׁי הַחֵיָל שְׁבַעַת
 אֲלָפִים וְהַחֲרָשׁ וְהַמְּסָגֵר אֲלֻף-הַכֹּל גְּבוּרִים עֹשֵׂי מְלַחְמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ-בָּבֶל גּוֹלָה
 בְּבֵלְהָ. **ב כדיז** וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-מַתַּנְיָה דָּדוֹ תַחְתָּיו וַיִּסַּב אֶת-שְׁמוֹ
 צְדַקְיָהוּ.

ב כדיח בֶּן-עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדַקְיָהוּ בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַמִּיטַל (חַמוּטַל) בַּת-יִרְמְיָהוּ מִלְבָּנָה. **ב כדיט** וַיַּעַשׂ הָרַע

בְּעֵינַי יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוֹיָקִים. **ב כדכ** כִּי עַל-אֶף יְהוָה הִיָּתָה בִּירוּשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה עַד-הַשְּׁלֹכוֹ אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צְדָקָהּוּ בַּמֶּלֶךְ בָּבֶל.
ב כהא וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא
 נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל הוּא וְכָל-חִילוֹ עַל-יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק
 סָבִיב. **ב כהב** וַתְּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עֲשֵׂתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צְדָקָהּוּ. **ב כהג**
 בַּתְּשִׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֹק הָרָעֵב בָּעִיר וְלֹא-הָיָה לָחֵם לָעַם הָאָרֶץ. **ב כהד** וַתִּבְקַע
 הָעִיר וְכָל-אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה הִלְיָקָה דָּרָךְ שָׁעַר בֵּין הַחֲמֹתַיִם אֲשֶׁר עַל-גֶּן הַמֶּלֶךְ
 וְכַשְׂדִּים עַל-הָעִיר סָבִיב וַיִּלְךְ דָּרָךְ הָעֶרְבָה. **ב כהה** וַיִּרְדְּפוּ חֵיל-כַּשְׂדִּים אַחֲרֵי
 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁגּוּ אֹתוֹ בְּעֶרְבוֹת יְרֵחוֹ וְכָל-חִילוֹנִפְצוּ מֵעָלָיו. **ב כהו** וַיִּתְּפֹשׂוּ
 אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אֹתוֹ מִשְׁפָּט. **ב כהז**
 וְאֶת-בְּנֵי צְדָקָהּוּ שְׁחִטּוּ לְעֵינָיו וְאֶת-עֵינָי צְדָקָהּוּ עוֹר וַיֹּאסְרֵהוּ בַנְּחֹשֶׁתַיִם
 וַיְבִאֵהוּ בָבֶל.
ב כהח וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בַשְּׁבַעָה לַחֹדֶשׁ הִיא שָׁנָה תְּשַׁע-עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ
 נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל: בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים עֶבֶד מֶלֶךְ-בָּבֶל לִירוּשָׁלַם.
ב כהט וַיִּשְׁרֹף אֶת-בֵּית-יְהוָה וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-בְּתֵי יְרוּשָׁלַם
 וְאֶת-כָּל-בֵּית גְּדוֹל שָׁרֵף בָּאֵשׁ. **ב כהי** וְאֶת-חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיבְנָתְצוּ כָּל-חֵיל
 כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר רַב-טַבָּחִים. **ב כהיא** וְאֶת יֵתֵר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר
 וְאֶת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל-הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֵתֵר הַקְּמוֹן־הַגְּלָה נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב-טַבָּחִים. **ב כהיב** וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר רַב-טַבָּחִים לְכַרְמִים וּלְיִגְבִים.
ב כהיג וְאֶת-עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בֵּית-יְהוָה וְאֶת-הַמְּכֹנּוֹת וְאֶת-יָם הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר בְּבֵית-יְהוָה שִׁבְרוּ כַּשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת-נְחֹשֶׁתָם בָּבֶלָה. **ב כהיד** וְאֶת-הַסִּירֹת
 וְאֶת-הַיַּעֲיָם וְאֶת-הַמְּזֻמְרוֹת וְאֶת-הַכַּפּוֹת וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 יִשְׂרָתוּ-בָם לְקַח. **ב כהטו** וְאֶת-הַמַּחְתּוֹת וְאֶת-הַמְּזַרְקוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב
 וְאֲשֶׁר-כֶּסֶף כֶּסֶף לְקַח רַב-טַבָּחִים. **ב כהטז** הָעַמּוּדִים שְׁנַיִם הֵימָּה הָאֶחָד
 וְהַמְּכֹנּוֹת אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא-הָיָה מִשְׁקָל לְנְחֹשֶׁת כָּל-הַכֵּלִים
 הָאֵלֶּה. **ב כהיז** שְׁמֹנֶה עֲשָׂרָה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכַתְּרַת עָלָיו נְחֹשֶׁת
 וְקוֹמַת הַכַּתְּרַת שְׁלֹשׁ אַמָּה (אַמּוֹת) וּשְׁבָכָה וְרַמְנִים עַל-הַכַּתְּרַת סָבִיב הַכֹּל
 נְחֹשֶׁת וְכֹאֵלָה לְעַמּוּד הַשְּׁנַיִ עַל-הַשְּׁבָכָה. **ב כהיח** וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים אֶת-שָׂרְיָה
 כֶּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת-צַפְנִיָּהוּ כֶּהֵן מִשְׁנֵה וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת שְׁמֵרֵי הַסֵּף. **ב כהיט**
 וּמִן-הָעִיר לְקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר-הוּא פְּקִיד עַל-אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וְחַמְשָׁה
 אֲנָשִׁים מֵרֵאֵי פְּנֵי-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֶת הַסֵּפֶר שֶׁר הִצְבֵּא הַמְּצָבֵא

אַת-עַם הָאָרֶץ וְשָׂשִׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הִנְמַצְאִים בְּעִיר. **ב כהכ** וַיִּקַּח אֹתָם
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים וַיִּלְךְ אֹתָם עַל-מֶלֶךְ בְּבַל רַבְלַתָּה. **ב כהכא** וַיֵּךְ אֹתָם מֶלֶךְ
 בְּבַל וַיְמִיתֵם בְּרַבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיַּגֵּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ. **ב כהכב** וְהָעַם
 הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בְּבַל וַיִּפְקֹד עֲלֵיהֶם
 אֶת-גְּדַלְיָהוּ בֶן-אַחִיקֶס בֶּן-שָׁפָן. **ב כהכג** וַיִּשְׁמְעוּ כָּל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים הַמָּה
 וְהָאֲנָשִׁים כִּי-הִפְקִיד מֶלֶךְ-בְּבַל אֶת-גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-גְּדַלְיָהוּ הַמְצָפָה
 וַיִּשְׁמַע אֶל בֶּן-נְתַנְיָה וַיּוֹחֲנוּ בֶן-קָרַח וַיִּשְׂרָיָה בֶן-תַּנְחֻמֶת הַנְּטֹפְתִי וַיֹּאזְנִיחוּ
 בֶן-הַמַּעֲכָתִי הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם. **ב כהכד** וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ וַלְאֲנָשִׁיהֶם וַיֹּאמֶר
 לָהֶם אֶל-תִּירְאוּ מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים: שָׁבוּ בְּאֶרֶץ וְעַבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בְּבַל וַיֵּטֵב לָכֶם.
ב כהכה וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָה בֶן-אֱלִישָׁמַע מִזֶּרַע
 הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אֹתוֹ וַיִּכּוּ אֶת-גְּדַלְיָהוּ וַיְמִיתוּ וְאֶת-הַיְהוּדִים
 וְאֶת-הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר-הָיו אִתּוֹ בַּמְצָפָה. **ב כהכו** וַיִּקְמוּ כָּל-הָעַם מִקָּטָן וְעַד-גְּדוֹל
 וְשָׂרֵי הַחַיִּלִּים וַיָּבֵאוּ מִצָּרִים: כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי כַּשְׂדִּים.
ב כהכז וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ
 בְּעָשָׂרִים וָשֶׁבַע לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֹוִיל מֶרְדֹּךְ מֶלֶךְ בְּבַל בְּשַׁנַּת מָלְכוֹ אֶת-רֹאשׁ
 יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה מִבֵּית כְּלָא. **ב כהכח** וַיִּדְבֹּר אֹתוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת-כֶּסֶּאוֹ מֵעַל
 כֶּסֶּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבַבֶּל. **ב כהכט** וְשָׂנֵא אֶת בְּגָדֵי כְּלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם
 תָּמִיד לְפָנָיו כָּל-יְמֵי חַיָּו. **ב כהל** וַאֲרַחְתּוֹ אֲרַחַת תָּמִיד נִתְּנָה-לוֹ מֵאֵת
 הַמֶּלֶךְ דָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: כָּל יְמֵי חַיָּו.
 יִשְׁעִיהוּ

אא חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם אָחוֹז
 יַחֲזִקְיָהוּ מֶלְכֵי יְהוּדָה. **אב** שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוֹה דָּבָר: בָּנִים
 גְּדַלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי. **אג** יָדַע שׁוֹר קִנְהוֹ וְחַמּוֹר אַבּוּס בְּעַלְיוֹ יִשְׂרָאֵל
 לֹא יָדַע עִמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן. **אד** הוּי גּוֹי חִטָּא עִם כְּבֹד עוֹן וְזָרַע מְרַעִים בָּנִים
 מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת-יְהוֹה נֶאֱצוּ אֶת-קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל לְזָרוּ אַחֹר. **אה** עַל מָה תִּכּוּ
 עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל-רֹאשׁ לְחָלִי וְכָל-לֵבָב דָּוִי. **או** מִכֶּף-רֶגֶל וְעַד-רֹאשׁ אֵין-בוֹ
 מָתֵם פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמִכָּה טְרִיָּה לֹא-זָרוּ וְלֹא חֲבָשׁוּ וְלֹא רִכְכָּה בְּשָׁמֹן. **אז**
 אֶרְצְכֶם שָׁמְמָה עָרִיכֶם שָׁרְפוֹת אִשׁ אֲדַמְתְּכֶם לְנִגְדְּכֶם זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ
 וְשָׁמְמָה כְּמַהֲפַכַת זָרִים. **אח** וְנוֹתְרָה בַת-צִיּוֹן כְּסִכָּה בְּכָרֶם כְּמַלּוּנָה בְּמִקְשָׁה
 כְּעִיר נְצוּרָה. **אט** לוֹלִי יְהוֹה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כְּמַעֲטָפְסָדִים הֵינּוּ לַעֲמִרָה
 דְּמִינוּ.

אי שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה קָצִינֵי סֹדֶם הַאֲזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עֲמֻרָה. **איא** לָמָּה-לִּי רַב-זְבָחִיכֶם יֹאמֶר יְהוָה שְׁבַעֲתֵי עֲלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׁים וְעִתּוֹדִים לֹא חִפְצָתִי. **איב** כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פְּנִימֵי-בֶקֶשׁ זֹאת מִיַּדְכֶם רִמֶס חֲצָרִי. **איג** לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת-שְׂוֹאקִטְרַת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשִׁבְתָּ קִרְא מִקִּרְא לֹא-אוֹכֵל אָוֶן וְעֲצָרָה. **איד** חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשֵׁי הָיוּ עָלַי לְטָרַח נִלְאִיתִי נִשְׂא. **אטו** וּבִפְרִשְׁכֶם כְּפִיכֶם אֲעֲלִים עֵינַי מִכֶּסֶם כִּי-תִרְבוּ תַפְלָה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ: יְדִיכֶם דָּמִים מָלְאוּ. **אטז** רַחֲצוּ הַזְכוּהֶסִירוּ רַע מֵעֲלֵיכֶם מִנְגִד עֵינַי: חֲדְלוּ הֲרַע. **איז** לִמְדוּ הֵיטֵב דְרָשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוֹץ שִׁפְטוֹ יָתוּם רִיבוֹ אֶלְמָנָה.

איוח לְכוּ-נָא וְנִוְכַחְהָ יֹאמֶר יְהוָה אִם-יְהִיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ אִם-יֵאֲדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרֵי יְהִיוּ. **איט** אִם-תֵּאָבֹו וְשִׁמְעֵתֶם טוֹב הָאָרֶץ תֵּאֲכֹלוּ. **אכ** וְאִם-תִּמְאַנּוּ וּמְרִיתֶם חֲרֵב תֵּאֲכֹלוּ כִּי פִי יְהוָה דָּבַר.

אכא אֵיכָה הִיָּתָה לְזוֹנָה קָרְיָה נְאֻמָּנָה מְלֹאֲתֵי מִשְׁפָּט צָדֵק יִלִּין בְּהוֹעֲתָה מְרֻצָּחִים. **אכב** כֶּסֶף: הִיָּה לְסִיגִים סְבָאָד מְהוּל בְּמַיִם. **אכג** שָׂרִיף סוֹרְרִים וְחֲבָרֵי גְנָבִים כָּלוּ אֶהֱב שְׁחַד וְרִדָּף שְׁלֹמֹנִים יָתוּם לֹא יִשְׁפֹטוּ וְרִיב אֶלְמָנָה לֹא-יָבוֹא אֲלֵיהֶם.

אכד לָכֵן נָאִם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל: הוּא אֲנַחֶם מְצָרֵי וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבֵי. **אכה** וְאֲשִׁיבָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֲצַרְךָ בְּבֵר סִיגִיךָ וְאֲסִירָה כָּל-בְּדִילֶיךָ. **אכו** וְאֲשִׁיבָה שִׁפְטֶיךָ כְּבָרָאשְׁנָה וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחִלָּה אַחֲרֵי-כֵן יִקְרָא לָךְ עִיר הַצִּדְקָה קָרְיָה נְאֻמָּנָה. **אכז** צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְשִׁבְיָה בְּצִדְקָה. **אכח** וְשִׁבְרֵי פִשְׁעִים וְחֲטָאִים יִחָדוּ וְעֲזָבֵי יְהוָה יִכְלוּ. **אכט** כִּי יִבְשׁוּ מַאֲיִלִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחֲפְרוּ מֵהַגְנוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם. **אל** כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נְבִלַת עֲלָה וּכְגִנָּה אֲשֶׁר-מַיִם אֵין לָהּ. **אלא** וְהָיָה הַחֶסֶד לְנַעֲרַת וּפְעָלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יִחָדוּ וְאֵין מִכְבָּה.

בא הַדָּבָר אֲשֶׁר תָּזָה יִשְׁעֶיהָ בֶן-אָמוֹץ עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **בב** וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהִיָה הַר בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרֹו אֲלָיו כָּל-הַגּוֹיִם. **בג** וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלָה אֶל-הַר-יְהוָה אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וִירֵנוּ מִדְרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֻתָיו: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם. **בד** וְשִׁפְטֵי בֵין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכַתְּתוּ חֲרָבוֹתֶם לְאֲתִים וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא-יִשָּׂא גוֹי אֶל-גּוֹי חָרָב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.

בה בית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה. **בו** כִּי נִטְשָׁתָה עִמָּךְ בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקְדָּם וְעַנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים וּבִילְדֵי נְכָרִים יִשְׁפִּיקוּ. **בז** וַתִּמְלֵא אֲרָצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב וְאִין קֶצֶה לְאַצְרֹתָיו וַתִּמְלֵא אֲרָצוֹ סוּסִים וְאִין קֶצֶה לְמִרְכָּבָתָיו. **בח** וַתִּמְלֵא אֲרָצוֹ אֱלִילִים: לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ לְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו. **בט** וַיִּשַׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל-אִישׁ וְאֵל-תִּשָּׂא לָהֶם. **בי** בּוֹא בַצּוֹר וְהִטְמִן בְּעֶפְרַיִם מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמִהַדָּר גְּאוֹנוֹ. **ביא** עֵינֵי גְבוּהוֹת אָדָם שָׁפַל וְשַׁח רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׁגָּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא.

ביב כִּי יוֹם לִיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל-גְּאוֹהֲרִים וְעַל כָּל-נִשְׂאֵי וְשָׁפַל. **ביג** וְעַל כָּל-אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הַרְמִים וְהַנְּשָׂאִים וְעַל כָּל-אֱלוֹנֵי הַבְּשָׁן. **ביז** וְעַל כָּל-הַהָרִים הַרְמִים וְעַל כָּל-הַגְּבֻעוֹת הַנְּשָׂאוֹת. **בטו** וְעַל כָּל-מִגְדָּל גְּבוּהָ וְעַל כָּל-חוֹמָה בְּצוּרָה. **בטז** וְעַל כָּל-אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל-שְׂכִיּוֹת הַחֲמֻדָּה. **ביז** וְשַׁח גְּבוּהוֹת הָאָדָם וְשָׁפַל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׁגָּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. **ביח** וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחְלֹף. **ביט** וּבָאוּ בַמַּעְרוֹת צָרִים וּבַמַּחְלוֹת עֶפְרַיִם מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמִהַדָּר גְּאוֹנוֹ בְּקוֹמוֹ לְעֶרֶץ הָאָרֶץ. **בכ** בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת אֱלִילֵי כֶּסֶפוֹ וְאֶת אֱלִילֵי זָהָבֹאֲשֶׁר עָשׂוּ-לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחֲפֹר פְּרוֹת וְלַעֲטֹלָפִים. **בכא** לְבוֹא בְּנִקְרוֹת הַצָּרִים וּבִסְעֵפֵי הַסְּלָעִים מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמִהַדָּר גְּאוֹנוֹ בְּקוֹמוֹ לְעֶרֶץ הָאָרֶץ. **בכב** חֲדָלוּ לָכֶם מִן-הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׂמָה בְּאִפּוֹ: כִּי-בַמָּה נִחְשָׁב הוּא. **גא** כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מִסִּיר מִירוּשָׁלַם וּמִיהוּדָה מִשְׁעַן וּמִשְׁעֵנָה: כֹּל מִשְׁעַן-לֶחֶם וְכֹל מִשְׁעַן-מַיִם. **גב** גְּבוּר וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקַסֵּם וְזָקֵן. **גג** שֹׁר-חַמְשִׁים וְנִשׂוּא פָּנִים וְיוֹעֵץ וְחָכֵם תִּרְשִׁים וְנָבוֹן לַחֵשׁ. **גד** וְנִתְתִּי נְעָרִים שָׂרִיָּהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ-בָם. **גה** וְנָגַשׁ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֹבוּ הַנְּעַר בְּזָקֵן וְהַנְּקֵלָה בְּנִכְבֵּד. **גו** כִּי-יִתְפַּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שְׂמָלָה לָכֶה קֶצֶן תִּהְיֶה-לָנוּ וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדָךְ. **גי** יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לֹא-אֶהְיֶה חַיֵּב וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמָלָה לֹא תִשְׁיַמְנֵי קֶצֶן עִם. **גח** כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלַם וַיהוּדָה נָפְלָה: כִּי-לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֵל-יְהוָה לְמַרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ. **גט** הַפֶּרֶת פְּנִיָּהֶם עָנְתָה בָם וְחִטָּאתָם כִּסְדָם הִגִּידוּ לֹא כַחֲדוֹ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי-גָמְלוּ לָהֶם רָעָה. **גי** אָמְרוּ צְדִיק כִּי-טוֹב: כִּי-פָרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכְלוּ. **גיב** אוֹי לְרָשָׁע רָע: כִּי-גָמוּל יָדָיו יַעֲשֶׂה לוֹ. **גיב** עַמִּי נִגְשָׂיו מַעוֹלָל וְנָשִׁים מְשָׁלוּ בוֹ עַמִּי מֵאֲשָׁרֶיךָ מִתַּעִים וְדָרְךָ אַרְחֻתֶיךָ בַּלְעוּ.

גיג נָצַב לָרִיב יְהוָה וְעִמָּד לְדִין עַמִּים. **גיז** יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבֹא עִם-זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו וְאַתֶּם בְּעֶרְתֶּם הַכָּרִם גִּזְלַת הָעָנִי בְּבִתְיֹכֶם. **גטו** מַלְכֶם (מֵה-לְכֶם) תִּדְכָּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עַנְיִים תִּטְחַנּוּ: נָאִם-אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת.
גטז וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְנוֹת צִיּוֹן וַתִּלְכְּנָה נְטוּוֹת (נְטוּוֹיּוֹת) גְּרוֹן וּמִשְׁקֵרוֹת עֵינַיִם הָלוּד וְטַפָּף תִּלְכְּנָה וּבְרַגְלֵיהֶם תִּעַכְּסֶנָּה. **גיז** וְשִׁפַּח אֲדֹנָי קִדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיְהוֶה פְתָהֵן יַעֲרָה.

גיח בַּיּוֹם הַהוּא יִסִּיר אֲדֹנָי אֶת תִּפְאֶרֶת הָעֶכְסִים וְהַשְּׁבִיטִים וְהַשְּׁהֲרָנִים. **גיט** הַנְּטָפוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַרְעָלוֹת. **גכ** הַפָּאִרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקְּשָׁרִים וּבְתֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְחָשִׁים. **גכא** הַטְּבָעוֹת וְנִזְמֵי הָאֶף. **גכב** הַמַּחְלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמְטָפְחוֹת וְהַחֲרִיטִים. **גכג** וְהַגְּלִינִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהַרְדִּידִים. **גכד** וְהָיָה תַחַת בְּשֵׁם מִקַּיִם יְהוָה וְתַחַת חֲגוּרָה נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֵׂה מַקְשָׁה קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מִחֲגֶרֶת שָׁק: כִּי-תַחַת יָפִי. **גכה** מִתִּיךְ בַּחֲרֵב יִפְלוּ וּגְבוּרְתֶךָ בְּמִלְחָמָה. **גכו** וְאָנוּ וְאָבְלוּ פְתַחֲיָה וְנִקְתָּה לְאַרְצָה תֵּשֵׁב. **דא** וְהַחֲזִיקוּ שָׁבַע נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לַחֲמֵנוּ נֹאכַל וְשִׁמְלַתְנוּ נִלְבָּשׁ: רַק יִקְרָא שִׁמָּךְ עֲלֵינוּ אֲסֹף חֲרַפְתָּנוּ.
דב בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי צָמַח יְהוָה לְצַבִּי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לְגֵאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת לְפָלִיטַת יִשְׂרָאֵל. **דג** וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֶר לוֹ: כָּל-הַכֶּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. **דד** אִם רָחַץ אֲדֹנָי אֶת צֵאת בְּנוֹת-צִיּוֹן וְאֶת-דְּמֵי יְרוּשָׁלַם יְדִיחַ מִקֶּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעַר. **דה** וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל-מְכוֹן הַר-צִיּוֹן וְעַל-מִקְרָאָהּ עָנָן יוֹמָם וְעָשָׁן וְנִגְהָ אֵשׁ לְהִבָּה לְיִלְהָ: כִּי עַל-כָּל-כְּבוֹד חֲפָה. **דו** וְסִכָּה תִהְיֶה לְצַל-יוֹמָם מִחֲרֵב וּלְמַחֲסָה וּלְמַסְתוֹר מִזֶּרֶם וּמִמְטָר.
הא אֲשִׁירָה נָא לִידִידֵי שִׁירַת דָּוִד לְכַרְמוֹ: כָּרִם הָיָה לִידִידֵי בְקָרוֹן בֶּן-שִׁמּוֹן. **הב** וַיַּעֲזֹקֵהוּ וַיִּסְקָלֵהוּ וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק וַיִּבֶן מַגְדָּל בְּתוֹכּוֹ וְגַם-יָקַב חָצֵב בּוֹ וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעֲשֵׂה בְּאֲשִׁים. **הג** וַעֲתָה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁפֹטוֹ-נָא בִּינֵי וּבֵין כְּרָמֵי. **הד** מֵה-לַעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמֵי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ: מִדּוּעַ קוֹיֵתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעֲשֵׂה בְּאֲשִׁים. **הה** וַעֲתָה אוֹדִיעָה-נָא אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר-אֲנִי עוֹשֶׂה לְכַרְמֵי: הֲסָר מְשׁוֹכְתוֹ וְהָיָה לְבָעַר פָּרֵץ גָּדְרוֹ וְהָיָה לְמַרְמָס. הוֹ וְאֲשִׁיתָהוּ בְתָה לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדָר וְעָלָה שְׁמִיר וְשִׁית וְעַל הָעֵבִים אֲצִוֶּה מִהַמְטִיר עָלָיו מְטָר. **הז** כִּי כָרִם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה נָטַע שְׁעִשׂוּעֵיו וַיִּקּוּ לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׁפָּח לְצַדִּיקָה וְהִנֵּה צַעֲקָה.

חח הוּי מְגִיעֵי בֵּית בְּבִיתִּשְׁדָּה בְּשִׁדָּה יִקְרִיבוּ: עַד אֶפֶס מְקוֹם וְהוֹשִׁבְתֶּם לְבַדְכֶם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. **הט** בְּאֲזָנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: אִם-לֹא בְּתִים רַבִּים לְשִׁמָּה

יהיו גדלים וטובים מאין יושב. **הי** כי עשרת צמדי-כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה.

היא הוי משכימי בבקר שחר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם. **היב** והיה כנור ונבל תף וקליל ויין ומשתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו. **היג** לכן גלה עמי מבלי-דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא. **היד** לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי-חק וירד הדרה והמונה ושאוניה ועלו בה. **הטו** וישח אדם וישפל-איש ועיני גבהים תשפלנה. **הטז** ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה. **היז** ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו.

היח הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה. **היט** האמרים ימהר יחיש מעשה הולמען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראלונדעה. **הכ** הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע: שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר.

הכא הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים.

הכב הוי גבורים לשמות יין ואנשי-חיל למסד שחר. **הכג** מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו.

הכד לכן פאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם פאבק יעלה: כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש-ישראל נאצו. **הכה** על-כן חרה אף-יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו ויגזו ההרים ותהי נבלתם פסוחה בקרב חוצות בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה. **הכו** ונשא-נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא. **הכז** אין-ענין ואין-כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוד נעליו. **הכח** אשר חציו שנונים וכל-קשתותיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו פסופה. **הכט** שאגה לו כלביא ושאג (ישאג) ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל. **הל** וינהם עליו ביום ההוא כנהמת-ים ונבט לארץ והנה-חשך צר ואור חשך בעריפיה.

וא בשנת-מות המלך עזיהו ואראה את-אדני ישב על-כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל. **וב** שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד: בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף. **וג** וקרא זה אל-זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל-הארץ כבודו. **וד** וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן. **וה** ואמר אוי-לי כי-נדמיתי כי

אִישׁ טָמֵא-שִׁפְתֵימֶיךָ אֲנֹכִי וּבִתְנוּךָ עִם-טָמֵא שִׁפְתֵימֶיךָ אֲנֹכִי יוֹשֵׁב: כִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹתְרָאוּ עֵינַי. וּוְיַעֲרֹף אֵלַי אֶחָד מִן-הַשָּׂרִפִּים וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמִלְקָחִים לְקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ. וְזוֹ וַיִּגַע עַל-פְּיוֹיֹאמֶר הִנֵּה נִגַע זֶה עַל-שִׁפְתֵיךָ וְסָר עֹנֶךָ וְחִטָּאתְךָ תִּכְפֹּר. וְחַ וְאֲשַׁמַּע אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אֲמַר אֶת-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִלְדֶּךָ-לָנוּ וְאֲמַר הֲנִי שְׁלַחְנִי. וְט וַיֹּאמֶר לְךָ וְאֲמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה: שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ וְאֶל-תִּבְיִנוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאֶל-תִּדְעוּ. וִי הַשְׁמִן לֵב-הָעָם הַזֶּה וְאֲזַנְיוֹ הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הַשֵּׁעַ: פֶּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאֲזַנְיוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשִׁבְרָפָא לוֹ. וַיֹּאמֶר עַד-מָתִי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם-שָׂאוּ עָרִים מֵאִין יוֹשֵׁב וּבִתִּים מֵאִין אָדָם וְהֵאֲדָמָה תִּשְׁאַה שְׁמָמָה. וַיִּב וְרַחֵק יְהוָה אֶת-הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. וַיִּג וְעוֹד בָּהּ עֲשֵׂרִיָּה וְשָׁבָה וְהִיְתָה לְבָעֵר: כָּאֵלָה וְכָאֵלֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלְכַת מִצְבַּת בְּסִזְרַע קֹדֶשׁ מִצְבַּתָּה.

זא וַיְהִי בַיָּמֵי אַחֲזִי בֶן-יוֹתָם בֶּן-עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רִצִּין מֶלֶךְ-אֲרָם וּפְקַח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ. זב וַיִּגַד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל-אֶפְרַיִם וַיִּנַּע לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצִי-יַעַר מִפְּנֵי-רוּחַ.

זג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ צֵא-נָא לְקִרְאֵת אַחֲזִי אֶתְּהָ וּשְׂאֵר יְשׁוּבֵי בְּנֵיךָ: אֶל-קִצֵּה תַעֲלֵת הַבְּרָכָה הָעֲלִיּוֹנָהאֶל-מִסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס. זד וְאֲמַרְתָּ אֵלָיו הַשְׁמֵר וְהַשְׁקֵט אֶל-תִּירָא וּלְבַבְךָ אֶל-יִרְךָ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאוֹדִים הָעֹשֵׂשִׁים הָאֵלֶּהבְּחָרֵי-אֶרֶץ רִצִּין וְאֲרָם וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ. זה יַעַן כִּי-יַעֲץ עָלֶיךָ אֲרָםרָעָה: אֶפְרַיִם וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ לֵאמֹר. זו נַעֲלָה בִיהוּדָה וּנְקִיִּצְנָה וּנְבִקְעָנָה אֵלֵינוּ וּנְמַלִּיךָ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן-טַבָּאֵל.

זז כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה: לֹא תִקּוּם וְלֹא תִהְיֶה. זח כִּי רֹאשׁ אֲרָם דָּמָשֶׁק וְרֹאשׁ דָּמָשֶׁק רִצִּין וּבְעוֹד שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה יַחַת אֶפְרַיִם מֵעַם. זט וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בֶּן-רַמְלִיָּהוּ אִם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא תִאֲמִנוּ. זי וַיֹּסֶף יְהוָה דְּבַר אֶל-אַחֲזִי לֵאמֹר. זיא שְׁאֵל-לְךָ אוֹת מֵעַם יְהוָה אֶלְהִידֵךְ הָעֵמֶק שְׁאֵלָה אוֹ הַגְּבֵה לְמַעַלָּה. זיב וַיֹּאמֶר אַחֲזִי: לֹא-אֲשַׁאֵל וְלֹא-אֲנַסֶּה אֶת-יְהוָה. זיג וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-נָא בֵּית דָּוִד: הַמַּעַט מִכֶּם הֲלֹאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת-אֶלְהֵי. זיד לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לְכֶסֶם אוֹת: הִנֵּה הָעֵלְמָה הָרָה וְיִלְדֵת בֶּן וְקִרְאֵת שְׁמוֹ עַמְּנוֹ אֵל. זטו חֲמָאָה וּדְבַשׁ יֹאכַללְדֵּעֵתוּ מָאוֹס בָּרַע וּבַחֹר בְּטוֹב. זטז כִּי בְטָרָם יִדַע הַנַּעַר מָאֹס בָּרַעוּבַחֹר בְּטוֹב: תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֶתְּהָ קֶץ

מפני שני מלכיה. **זיו** יביא יהוה עליך ועל-עמך ועל-בית אביך ימים אשר לא-באו למיום סור-אפרים מעל יהודה; את מלך אשר.

זיח והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשר. **זיט** ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים. **זכ** ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשר את-הראש ושער הרגלים וגם את-הזקן תספה.

זכא והיה ביום ההוא יחיה-איש עגלת בקר ושתי-צאן. **זכב** והיה מרב עשות חלביאכל חמאה; כי-חמאה ודבש לאכל כל-הנותר בקרב הארץ.

זכג והיה ביום ההוא יהיה כל-מקום אשר יהיה-שם אלף גפן באלף כסף; לשמיר ולשית יהיה. **זכד** בחצים ובקשת יבוא שמה; כי-שמיר ושית תהיה כל-הארץ. **זכה** וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא-תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה.

חא ויאמר יהוה אלי קח-לך גליון גדול וכתב עליו בתרט אנוש למהר שלל חש בז. **חב** ואעידה לי יעדים נאמנים את אוריה הכהן ואת-זכריהו בן יברכיהו. **חג** ואקרב אל-הנביאה ותהר ותלד בן. ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז. **חד** כי בטרים ידע הנער קרא אבי ואמיישא את-חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר.

חה ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר. **חו** יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את-רצין ובן-רמליהו. **חז** ולכן הנה אדני מעלה עליהם את-מי הנהר העצומים והרבים את-מלך אשר ואת-כל-כבודו ועלה על-כל-אפיקיו והלך על-כל-גדותיו. **חח** וחלף ביהודה שטף ועבר עד-צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב-ארץ עמנו אל.

חט רעו עמים וחתנו והאזינו כל מרחקי-ארץ התאזרו וחתנו התאזרו וחתנו. **חי** עשו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל.

חיא כי כה אמר יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם-הזה לאמר.

חיב לא-תאמרון קשר לכל אשר-יאמר העם הזה קשר ואת-מוראו לא-תיראו ולא תעריצו. **חיג** את-יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם. **חיד** והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלים. **חטו** וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו.

חטז צור תְּעוּדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדֵי. **חיז** וּחֲכִיתִי לִיהוָה הַמְסֹתִיר פְּנֵיו מִבַּיִת יַעֲקֹב וְקוֹיִתִי-לוֹ. **חיח** הִנֵּה אָנֹכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נָתַן-לִי יְהוָה לְאֵתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת הַשָּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן.

חיט וְכִי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דְּרָשׁוּ אֶל-הָאֲבוֹת וְאֶל-הַיְדְעָנִים הַמְצַפְצָפִים וְהַמְהַגִּים: הַלּוֹא-עִם אֶל-אֱלֹהֵיו יְדַרְשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל-הַמֵּתִים. **חכ** לְתוֹרָה וּלְתַעֲוִדָה אִם-לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין-לוֹ שָׁחַר. **חכא** וְעָבַר בָּהּ נִקְשָׁה וְרָעַב וְהָיָה כִי-יָרַעַב וְהִתְקַצֵּף וְקָלַל בְּמַלְכוֹ וּבֵאלֹהֵיו וּפָנָה לְמַעַלָּה. **חכב** וְאֶל-אֶרֶץ יְבִיט וְהִנֵּה צָרָה וְחֻשְׁכָּה מְעוֹף צוּקָה וְאַפְלָה מְנַדַּח. **חכג** כִּי לֹא מוֹעֵף לְאֲשֶׁר מוֹצֵק לָהּ כְּעֵת הַרְאֵשׁוֹן הַקַּל אֶרֶץ זָבִלוֹן וְאֶרֶץ נִפְתָּלִי וְהֶאֱחָרוֹן הַכְּבִידֶדְרָךְ הַיָּם עָבַר הַיְרֵדוֹן גְּלִיל הַגּוֹיִם. **טא** הָעַם הַהֲלֹכִים בַּחֲשֹׁךְ רָאוּ אֹרֶךְ גָּדוֹל: יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צִלְמוֹת אֹרֶךְ נֶגְהָה עֲלֵיהֶם. **טב** הַרְבִּיתַת הַגּוֹי לֹא (לוֹ) הַגְּדִלְתָּ הַשְּׂמֹחָה שְׂמֹחוֹ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בְּקִצִיר כְּאֲשֶׁר יִגִּילוּ בְּחֻלְקָם שָׁלָל. **טג** כִּי אֶת-עַל סִבְלוֹ וְאֵת מִטָּה שְׂכָמוֹ שְׁבִט הַנִּגָּשׁ בּוֹהַחֲתוּת כְּיוֹם מִדְּוָן. **טד** כִּי כָל-סֵאוֹן סֵאוֹן בְּרַעַשׁ וְשִׂמְלָה מְגוֹלְלָה בְּדַמִּים וְהִיתָה לְשֶׁרְפָה מְאֻכֶּלֶת אֵשׁ. **טה** כִּי-יִלְד יִלְד-לָנוּ בֵּן נָתַן-לָנוּ וַתְּהִי הַמְּשֻׁרָה עַל-שְׂכָמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֶל גִּבּוֹר אָבִי-עַד שָׁר-שָׁלוֹם. **טו** לִם רַבָּה (לְמַרְבָּה) הַמְּשֻׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין-קֶץ עַל-כִּסֵּא דָוִד וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֶתְּהָ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת.

טז דָּבָר שְׁלַח אֲדָנִי בְּיַעֲקֹב וְנִפְּל בְּיִשְׂרָאֵל. **טח** וַיִּדְעוּ הָעַם כָּלוֹ אֶפְרַיִם וַיּוֹשֵׁב שְׂמֵרוֹן בְּגִאֹה וּבְגִדְל לִבָּב לְאֹמֹר. **טט** לְבָנִים נִפְּלוּ וְגִזִּית נִבְנָה שְׂקָמִים גִּדְעוּ וְאֶרְזִים נִחְלִיף. **טי** וַיִּשְׁגַּב יְהוָה אֶת-צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת-אֵיבָיו יִסְכֶּסֶף. **טיא** אַרְס מְקַדֵּם וּפְלִשְׁתִּים מְאָחֹזר וַיֹּאכְלוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-פֶּה בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה. **טיב** וְהָעַם לֹא-שָׁב עַד-הַמִּכָּהוּ וְאֶת-יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרְשׁוּ.

טיג וַיִּכְרַת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנַב כִּפָּה וְאִגְמוֹנוּיּוֹם אֶחָד. **טיד** זָקֵן וְנִשְׂוֹא-פָנִים הוּא הָרֹאשׁ וְנִבְיָא מוֹרָה-שֶׁקֶר הוּא הַזָּנַב. **טטו** וַיְהִיו מְאֻשְׁרֵי הָעַם-הַזֶּה מִתַּעִים וּמְאֻשְׁרֵיו מְבֻלְעִים. **טטז** עַל-כֵּן עַל-בַּחוּרָיו לֹא-יִשְׂמַח אֲדָנִי וְאֶת-יִתְמָיו וְאֶת-אֲלֻמְנוֹתָיו לֹא יִרְחַס כִּי כָלוּ חֲנִיף וּמִרַע וְכָל-פֶּה דָבָר נִבְלָה בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה. **טטז** כִּי-בְעֶרְהָ כָּאֵשׁ רִשְׁעָה שְׂמִיר וְשִׂית תֹּאכֵל וַתִּצַּת בְּסִבְכֵי הַיַּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ גְאוֹת עֵשׂוֹן. **טיח** בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת נִעְתָּם אֶרֶץ וַיְהִי הָעַם כְּמִאֻכֶּלֶת אֵשׁ אִישׁ אֶל-אָחִיו לֹא יִחַמְלוּ. **טיט** וַיִּגְזֹר

על-ימין ורעב ויאכל על-שמאול ולא שבעו: איש בשר-זרעו יאכלו. **טכ** מנשה את-אפרים ואפרים את-מנשה יחדו המה על-יהודה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה.

יא הוי החקקים חקקי-און ומכתבים עמל כתבו. **יב** להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמילהיות אלמנות שללם ואת-יתומים יבאו. **יג** ומה-תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא: על-מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם. **יד** בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה.

יה הוי אשור שבט אפי ומטה-הוא בידם זעמי. **יו** בגוי חנף אשלחנו ועל-עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשימו (ולשומו) מרמס כחמר חוצות. **יז** והוא לא-כן ידמה ולבבו לא-כן יחשב: פי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט. **יח** כי יאמר: הלא שרי יחדו מלכים. **יט** הלא ככרפמיש כלנו: אם-לא כארפד חמת אם-לא כדמשק שמרון. **י** כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון. **י** הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה: כן אעשה לירושלם ולעצביה.

י והיה כי-יבצע אדני את-כל-מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על-פרי-גדל לבב מלך-אשור ועל-תפארת רום עיניו. **י** כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם (ועתודתיהם) שושתי ואוריד כאביר יושבים. **י** ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל-הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף. **י** היתפאר הגרון על החצב בו: אם-יתגדל המשור על-מניפו כהניף שבט ואת-מרימיו כהרים מטה לא-עץ.

י לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניורזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש. **י** והיה אור-ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירוביום אחד. **י** וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד-בשר יכלה והיה במסס נסס. **י** ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם.

י והיה ביום ההוא לא-יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית-יעקב להשען על-מכהו ונשען על-יהוה קדוש ישראל לבאמת. **י** שאר ישוב שאר יעקבאל-אל גבור. **י** כי אם-יהיה עמך ישראל כחול היס שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה. **י** כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל-הארץ.

יכד לכן כה-אמר אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת אֵל-תִּירָא עִמִּי יֵשֶׁב צִיּוֹן מֵאֲשׁוּר בְּשֶׁבֶט יִכְפֹּה וּמִטָּהוּ יִשָּׂא-עָלָיְךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם. **יכה** כִּי-עוֹד מֵעַט מִזְעָר וְכֹלָה זַעַם וְאִפִּי עַל-תַּבְּלִיתָם. **יכו** וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט כַּמַּכַּת מִדָּן בְּצוּר עוֹרֵב וּמִטָּהוּ עַל-הַיָּם וּנְשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם. **יכז** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סִבְלוֹ מֵעַל שְׁכֻמָּךְ וְעָלוּ מֵעַל צוּאֲרֶךְ וְחָבַל עַל מַפְנֵי-שָׁמֶן. **יכח** בָּא עַל-עֵיִת עֶבֶר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמֶשׁ יִפְקִיד כְּלָיו. **יכט** עָבְרוּ מֵעֵבְרָה גִבֵּעַ מְלוֹן לָנוּ חֲרָדָה הֲרַמְהִגְבַּעַת שְׂאוֹל נָסָה. **יל** צִהְלֵי קוֹלְךָ בַּת-גְּלִים הַקְּשִׁיבִי לַיִּשָּׁה עֲנִיָּה עֲנֹתוֹת. **ילא** נִדְדָה מִדְּמֹנָה יִשְׁבִּי הַגְּבִים הַעִיזוּ. **ילב** עוֹד הַיּוֹם בָּנֹב לַעֲמֹד יִנְפֹף יָדוֹ הֵר בֵּית- (בַּת-) צִיּוֹן גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם.

ילג הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסַעֵף פְּאָרָה בְּמַעֲרָצָה וְרַמִּי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבָהִים יִשְׁפְּלוּ. **ילד** וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בְּבִרְזֵל וְהַלְבִּנוֹן בְּאֲדִיר יְפוּל. **ילא** וַיֵּצֵא חֲטָר מִגִּזְעַי יִשִּׁי וַיִּצָּר מִשְׁרָשְׁוֹ יִפְרָה. **ילב** וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה. **יлаг** וְהִרִיחוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא-לְמִרְאָה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ. **ילאז** וְשֹׁפֵט בְּצֶדֶק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי-אֶרֶץ וְהִכָּה-אֶרֶץ בְּשֶׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִית רָשָׁע. **ילאה** וְהָיָה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנָיו וְהֶאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצָיו. **ילאו** וְגַר זָאֵב עִם-כֶּבֶשׂ וְנִמְרַע עִם-גְּדִי יִרְבֹּץ וְעֶגְל וְכַפִּיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קֶטָן נִהַג בָּם. **ילאז** וּפְרָה וְדָב תִּרְעֵנָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יִלְדִיהֶן וְאַרְיֵה כְּבָקָר יֹאכַל-תְּבֹן. **ילאח** וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל-חֹר פָּתָן וְעַל מְאוֹרֵת צַפְעוֹנִי גְמוּל יָדוֹ הָדָה. **ילאט** לֹא-יָרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָרַקְדָּשִׁי: כִּי-מְלֹאָה הָאֶרֶץ דַּעָה אֶת-יְהוָה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים. **ילאי** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֶׁרֶשׁ יִשִּׁי אֲשֶׁר עֲלֵמַד לָנֶס עַמִּים אֲלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִתְהַוּוּ מִנְחָתוֹ כְּבוֹד.

ילאיא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדָנִי שְׁנִית יָדוֹ לַקְּנוֹת אֶת-שָׂאֵר עַמּוֹאֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְּתוֹרֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָּם. **ילאיב** וְנָשָׂא נֶס לְגוֹיִם וְאָסַף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ. **ילאיג** וְסָרָה קִנְאֵת אֶפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ: אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנֵא אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יִצָּר אֶת-אֶפְרַיִם. **ילאיד** וְעָפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָה יַחְדָּו יָבֹאוּ אֶת-בְּנֵי-קָדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלוּחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם. **ילאטו** וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יָם-מִצְרַיִם וְהִנִּיף יָדוֹ עַל-הַנְּהָר בַּעֲיָם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיף בְּנַעְלִים. **ילאטז** וְהִתְהַוּוּ מִסְלָה לְשָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר: כַּאֲשֶׁר הִתְהַוּוּ לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם עֲלָתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **יבא** וְאִמְרַת בַּיּוֹם הַהוּא

אוֹדֹד יְהוָה כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֵשֶׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי. **יבב** הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד: כִּי-עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה. **יבג** וּשְׂאֲבָתָם-מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה. **יבד** וְאַמְרָתָם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לִלְתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שָׁמוֹ. **יבה** זַמְרוּ יְהוָה כִּי גָאוֹת עָשָׂה מִיַּדְעַת (מוֹדַעַת) זֹאת בְּכָל-הָאָרֶץ. **יבו** צַהֲלֵי וְרַנֵּי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן: כִּי-גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל.

יגא מִשָּׂא בְּבִלְאֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעֶיהוּ בֶן-אָמוֹץ. **יגב** עַל הַר-נִשְׁפָּה שָׂאוּ-נֶס הַרִימוּ קוֹל לָהֶם הַנִּיפּוֹ יָד וַיָּבֵאוּ פִתְחֵי נְדִיבִים. **יגג** אֲנִי צִוִּיתִי לְמַקְדָּשִׁי גַם קָרָאתִי גְבוּרֵי לְאִפִּי עַל־יָדֵי גֵאֹתַי. **יגד** קוֹל הַמּוֹן בְּהַרִים דְּמוֹת עֵם-רַב קוֹל שְׂאוֹן מִמְּלָכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת מִפְּקֹד צָבָא מְלַחֲמָה. **יגה** בָּאִים מֵאֶרֶץ מִרְחַק מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם יְהוָה וְכָלִי זַעֲמוֹ לְחַבֵּל כָּל-הָאָרֶץ.

יגו הִילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כְּשֶׁד מִשְׁדֵּי יָבוֹא. **יגז** עַל-כֵּן כָּל-יָדַיִם תִּרְפִּינָה וְכָל-לֵבָב אֲנוּשׁ יָמָס. **יגח** וַנִּבְהַלְּוּצִירִים וַחֲבָלִים יֵאֲחָזוּן בַּיּוֹלָדָה יַחִילוּן אִישׁ אֶל-רַעְהוֹ וַיִּתְמָהוּ פָנָיו לְהִבִּים פְּנִיָהֶם. **יגט** הִנֵּה יוֹם-יְהוָה בָּא אֲכַזְרִי וְעִבְרָה וַחֲרוֹן אַף לְשׁוֹם הָאָרֶץ לְשִׁמָּה וְחִטָּאִיָּה יִשְׁמִיד מִמֶּנָּה. **יגי** כִּי-כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִסִּילֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אוֹרִם חֲשֵׁךְ הַשָּׁמַיִם בְּצִאתוֹ וַיִּרַח לֹא-יִגִּיה אֹרֹן. **יגיא** וּפְקַדְתִּי עַל-תִּבֵּל רָעָה וְעַל-רְשָׁעִים עֲוֹנִים וְהַשִּׁבְתִּי גְאוֹן זָדִים וְגֵאוֹת עָרִיצִים אֲשֶׁפִּיל. **יגיב** אוֹקִיר אֲנוּשׁ מִפֹּז וְאָדָם מִפְּתָם אוֹפִיר. **יגיד** עַל-כֵּן שָׁמַיִם אֲרִגִּז וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבַיּוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ. **יגיד** וְהָיָה כַּצְּבִי מִדָּח וְכִצְאוֹן וְאִין מְקַבֵּץ: אִישׁ אֶל-עַמּוֹ וַיִּפְנוּ וְאִישׁ אֶל-אַרְצוֹ יָנוּסוּ. **יגטו** כָּל-הַנִּמְצָא יִדְקַר וְכָל-הַנִּסְפָּה יִפּוֹל בַּחֲרָב. **יגטז** וְעַל־לֵיהֶם יִרְטָשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשְׁסוּ בְּתִיָּהֶם וַיִּנְשִׂיָּהֶם תִּשְׁגַּלְנָה (תִּשְׁכַּבְנָה). **יגיז** הַנְּנִי מַעִיר עַל־יָהֶם אֶת-מְדֵי אֲשֶׁר-כֶּסֶף לֹא יַחֲשִׁבוּ וְזָהָב לֹא יַחֲפִצוּ-בּוֹ. **יגיא** וְקִשְׁתוֹת נְעָרִים תִּרְטָשְׁנָה: וּפְרֵי-בֶטֶן לֹא יִרְחֲמוּ עַל-בָּנִים לֹא-תַחֲוִס עֵינָם. **יגיא** וְהִיָּתָה בְּבֵל צְבִי מִמְּלָכוֹת תִּפְאָרַת גְּאוֹן כְּשִׁדִּים כְּמַהֲפַכַת אֱלֹהִים אֶת-סֹדָם וְאֶת-עֲמֻרָהּ. **יגכ** לֹא-תִשָּׁב לְנִצַּח וְלֹא תִשְׁכַּן עַד-דוֹר וְדוֹר וְלֹא-יִהְיֶה שֵׁם עָרְבֵי וְרַעִים לֹא-יִרְבְּצוּ שָׁם. **יגכא** וְרַבְצוּ-שָׁם צִיִּים וּמְלָאוּ בְּתִיָּהֶם אֲחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת יַעֲנָה וּשְׁעִירִים יִרְקְדוּ-שָׁם. **יגכב** וְעֵנָה אֵיִים בְּאֶלְמִנוֹתָיו וְתַנִּים בְּהִיכְלֵי עַנְג וְקָרוֹב לְבוֹא עֲתָה וְיִמְיָהּ לֹא יִמָּשְׁכוּ. **ידא** כִּי יִרְחַם יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם עַל-אֲדָמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר עַל־יָהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל-בֵּית יַעֲקֹב. **ידב** וּלְקַחוּם עַמִּים

וְהִבִּיאוּם אֶל-מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בַּיַּת-יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמַת יְהוָה לְעִבְדִּים
וּלְשִׁפְחוֹת וְהָיוּ שְׂבִים לְשִׁבְיָהֶם וְרָדוּ בְּנִגְשִׁיהֶם.
יִדָּג וְהָיָה בַּיּוֹם הַנִּיחַ יְהוָה לָךְ מֵעֲצָבָךְ וּמִרְגִזְךָ וּמִן-הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר
עָבַד-בָּךְ. **יִדָּד** וְנִשְׂאֵת הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל-מֶלֶךְ בְּבִלְוַאֲמֶרְתָּ: אֵיךְ שָׁבַת נֹגֵשׁ שְׁבֹתָה
מִדְּהָבָה. **יִדֵּה** שָׁבֵר יְהוָה מִטָּה רְשָׁעִים שֹׁבֵט מַשְׁלִים. **יִדֹז** מָכָה עַמִּים בְּעִבְרָה
מִכַּת בִּלְתֵּי סָרָה רָדָה בְּאֵף גּוֹיִם מִרְדֹּף בְּלִי חֶשֶׁף. **יִדֹז** נָחָה שִׁקְטָה כָּל-הָאָרֶץ
פָּצְחוּ רָנָה. **יִדַּח** גַּם-בְּרוּשִׁים שְׁמָחוּ לָךְ אֲרָזִי לְבָנוֹן מֵאֵז שְׁכַבְתָּ לֹא-יַעֲלֶה הַכֶּרֶת
עָלֵינוּ. **יִדַט** שָׂאוּל מִתַּחַת רְגֵזָה לָךְ לִקְרֹאת בּוֹאֵךְ עוֹרֵר לָךְ רְפָאִים כָּל-עֲתוּדֵי
אֲרָץ הַקִּים מִכִּסְאוֹתָם כָּל מַלְכֵי גּוֹיִם. **יִדִּי** כָּלֶם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ: גַּם-אַתָּה
חֲלִיתָ כְּמוֹנוֹ אֱלֹהֵינוּ נִמְשַׁלְתָּ. **יִדִּיא** הוֹרֵד שָׂאוּל גְּאוֹנֶךָ הַמִּית נְבִלֶיךָ תַּחְתִּיךָ יַצַּע
רָמָה וּמִכְסִיךָ תוֹלַעָה. **יִדִּיב** אֵיךְ נִפְלַת מִשְׁמַיִם הַיַּלֵּל בֶּן-שָׁחַר נִגְדַעְתָּ לְאָרֶץ
חוֹלֵשׁ עַל-גּוֹיִם. **יִדִּיג** וְאַתָּה אֲמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ הַשְׁמִים אֶעֱלֶה מִמֶּעַל לְכוֹכְבֵי-אֵל
אֲרִים כִּסְאֵי וְאֲשֵׁב בְּהַר-מוֹעֵד בִּירְכַתִּי צִפּוֹן. **יִדִּיד** אֶעֱלֶה עַל-בְּמִתֵּי עַב אֲדָמָה
לְעִלּוֹן. **יִדִּטו** אֵךְ אֶל-שָׂאוּל תוֹרֵד אֶל-יִרְכַתִּי-בוֹר. **יִדִּטז** רֹאֵיךָ אֵלֶיךָ יִשְׁגִּיחוּ
אֵלֶיךָ יִתְבוֹנְנוּ: הַזֶּה הָאִישׁ מִרְגִּיז הָאָרֶץ מִרְעִישׁ מִמְּלָכוֹת. **יִדִּיז** שָׁם תִּבֹּל
כַּמִּדְבָּר וְעָרֵי הָרָס אֲסִירֵי לֹא-פָתַח בְּיָתָהּ. **יִדִּיח** כָּל-מַלְכֵי גּוֹיִם כָּלֶם שֹׁכְבוּ
בְּכַבּוּד אִישׁ בְּבֵיתוֹ. **יִדִּיט** וְאַתָּה הַשְׁלַכְתָּ מִקְבְּרֶךָ כִּנְצָר נִתְעַבְלֵבֵשׁ הַרְגִים
מִטְעֵנֵי חָרֵב יוֹרְדֵי אֶל-אֲבְנֵי-בוֹר כַּפָּגַר מוֹבָס. **יִדִּכ** לֹא-תַחַד אַתָּם בְּקִבוּרָה
כִּי-אֲרָצְךָ שַׁחַת עֲמָךְ הַרְגַתָּ לֹא-יִקְרָא לְעוֹלָם זֶרַע מְרַעִים. **יִדִּכא** הִכִּינוּ לְבָנוֹ
מִטְבַּח בַּעֲוֹן אֲבוֹתָם בַּל-יִקְמוּ וְיִרְשׁוּ אֲרָץ וּמְלָאוּ פְּנֵי-תִבְלַע עָרִים. **יִדִּכב** וּקְמַתִּי
עֲלֵיהֶם נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׂאָר וְנִין וְנִכְדָּנָאֵם-יְהוָה. **יִדִּכג**
וּשְׁמַתִּיךָ לְמוֹרֵשׁ קִפְדִּי וְאֲגִמִּי-מִים וְטֹאטֹאטִיָּה בְּמִטְאֹטֵא הַשְּׂמִד נֹאֵם יְהוָה
צְבָאוֹת.

יִדִּכד נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: אִם-לֹא כִּאֲשֶׁר דָּמִיתִי כֹן הִיָּתָה וְכִאֲשֶׁר יַעֲצַתִּי
הִיא תִקּוּם. **יִדִּכה** לְשֹׁבֵר אֲשׁוּר בְּאֲרָצִי וְעַל-הָרֵי אֲבוּסָנוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עָלוּ
וְסִבְּלוּ מֵעַל שְׁכֵמוֹ יְסוּר. **יִדִּכו** זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה עַל-כָּל-הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד
הַנְּטוּיָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם. **יִדִּכז** כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת יַעַץ וּמִי יִפֵּר וְיִדּוּ הַנְּטוּיָה וּמִי
יִשִּׁיבָנָה.

יִדִּכח בְּשָׁנַת-מוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲזֵי הָיָה הַמָּשָׂא הַזֶּה. **יִדִּכט** אֶל-תִּשְׁמָחִי פְּלִשְׁתַּת כִּלְדָּן
כִּי נִשְׁבַּר שֹׁבֵט מִכָּדָן: כִּי-מִשְׁרֵשׁ נִחַשׁ יֵצֵא צָפַע וּפְרִיזוּ שְׂרָף מְעוֹפֵף. **יִדִּל** וְרָעוּ
בְּכוֹרֵי דָלִים וְאֲבִיוֹנִים לְבִטָּח יִרְבְּצוּ וְהַמִּתִּי בְרָעַב שְׂרֵשֶׁף וּשְׂאֵרִיתֶךָ יַהֲרֹג. **יִדִּלא**

הילילי שער זעקי-עיר נמוג פֿלֶשֶׁת כֶּלֶד: כִּי מִצְפּוֹן עֵשׂוֹן בָּא וְאִין בּוֹדֵד
בְּמוֹעֲדָיו. **ידלב** וּמֵה-יַעֲנֶה מִלְּאֲכֵי-גוֹי: כִּי יְהוּה יִסַּד צִיּוֹן וּבָהּ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמּוֹ.
טוא מִשָּׂא מוֹאֵב: כִּי בְּלִיל שִׁדְד עַר מוֹאֵב נִדְמָה כִּי בְּלִיל שִׁדְד קִיר-מוֹאֵב
נִדְמָה. **טוב** עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבַּמּוֹת לְבָכִי: עַל-נְבוֹ וְעַל מִידְבָּא מוֹאֵב
יִילִיבְכָל-רָאשָׁיו קָרְחָה כָּל-זָקֵן גְּרוּעָה. **טוג** בְּחוּצָתָיו חָגְרוּ שָׂק: עַל גְּגוֹתֶיהָ
וּבְרַחֲבֹתֶיהָ כָּלֵה יִילִיל יִרַד בְּבָכִי. **טוד** וַתִּזְעַק חֲשָׁבוֹן וְאַלְעָלָה עַד-יְהִי נִשְׁמַע
קוֹלָם עַל-כֵּן חֲלָצִי מוֹאֵב יִרְעוּנֶפְשׁוֹ יִרְעָה לוֹ. **טוה** לְבִי לְמוֹאֵב יִזְעַק בְּרִיחָה
עַד-צַעַר עֲגָלַת שְׁלֹשָׁה: כִּי מַעְלָה הַלְלוּחִית בְּבָכִי יַעֲלָה-בּוֹכִי דָרָךְ חוֹרֻנִים
זַעֲקַת-שֹׁבֵר יַעֲעֵרוּ. **טוו** כִּי-מִי נִמְרִים מִשְׁמוֹת יְהוּה: כִּי-יִבֶשׁ חֲצִיר כָּלֵה דָשָׂא
יִרַק לֹא הָיָה. **טוז** עַל-כֵּן יִתְרָה עֲשֵׂה וּפְקַדְתָּם עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשְׂאוּם. **טוח**
כִּי-הַקִּיפָה הִזְעָקָה אֶת-גְּבוּל מוֹאֵב עַד-אֲגָלִים יִלְלָתָהּ וּבְאֵר אֵילִים יִלְלָתָהּ.
טוט כִּי מִי דִימוֹן מְלֵאוֹ דָם כִּי-אֲשִׁית עַל-דִּימוֹן נוֹסְפוֹת לְפִלִּיטַת מוֹאֵב אֲרִיָּה
וְלִשְׂאֲרִית אֲדָמָה. **טזא** שְׁלַחוּ-כֵר מִשַׁל-אַרְץ מִסְּלַע מְדַבְּרָה אֶל-הַר בַּת-צִיּוֹן.
טזב וְהָיָה כְּעוֹף-נוֹדֵד קֹן מִשְׁלַחַתֶּיהֶינָה בְּנוֹת מוֹאֵב מַעֲבֹרַת לְאֲרוֹנוֹ. **טזג** הַבִּיאוּ
(הַבִּיאוּ) עֲצָה עֲשׂוּ פְּלִילָה שִׁיתִי כְּלִיל צֶלֶךְ בְּתוֹךְ צְהָרִים סִתְרֵי נְדָחִים נִדָּד
אֶל-תְּגִלִּי. **טזד** יְגוּרוּ בְּךָ נְדָחֵי מוֹאֵב הוּי-סִתֵּר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד: כִּי-אֶפֶס הַמַּץ
כָּלֵה שֵׁד תַּמּוּ רִמָּס מִן-הָאָרֶץ.

טזה וְהוֹכֹן בְּחֶסֶד כֶּסֶף וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאַמַּת בְּאֵהֶל דָּוִד שִׁפְט וְדָרַשׁ מִשְׁפָּט וּמְהַר
צָדֵק. **טזו** שְׁמַעֲנוּ גְאוֹן-מוֹאֵב גֵּא מְאֹד: גְּאוֹתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעִבְרָתוֹ לֹא-כֵן בְּדָיו. **טזז**
לְכֹן יִילִיל מוֹאֵב לְמוֹאֵב כָּלֵה יִילִיל: לְאֲשִׁישֵׁי קִיר-חֲרָשֶׁת תְּהַגּוּ אֶת-נִכְאִים. **טזח**
כִּי שְׂדָמוֹת חֲשָׁבוֹן אֲמַלְל גִּפְן שְׁבָמָה בְּעַלֵי גוֹיִם הִלְמוּ שְׁרוּקִיהֶעַד-יַעֲזֹר נִגְעוּ
תָּעוּ מְדַבֵּר שְׁלַחוֹתֶיהָ נִטְשׁוּ עִבְרוּ יָם. **טזט** עַל-כֵּן אֲבָכָה בְּבָכִי יַעֲזֹר גִּפְן שְׁבָמָה
אַרְיֹךְ דַּמְעָתִי חֲשָׁבוֹן וְאַלְעָלָה: כִּי עַל-קִיֶּצֶךְ וְעַל-קִצִּירֶךְ הִיָּדֵד נָפַל. **טזי** וְנֶאֱסַף
שְׂמֻחָה וְגִיל מִן-הַפְּרָמָל וּבִכְרָמִים לֹא-יִרְנֹן לֹא יִרְעַע יִין בִּיקְבִים לֹא-יִדְרֹךְ
הַדְרֹךְ הִיָּדֵד הַשְּׁבַתִּי. **טזיא** עַל-כֵּן מַעִי לְמוֹאֵב כִּפְנוֹר יִהְמוּ וְקָרְבִי לְקִיר חֲרָשׁ.
טזיב וְהָיָה כִּי-נִרְאָה כִּי-נִלְאָה מוֹאֵב עַל-הַבְּמָה וּבָא אֶל-מִקְדָּשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא
יִוָּכַל.

טזיג זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוּה אֶל-מוֹאֲבִמָּאָז. **טזיד** וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוּה לְאֹמֹר
בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים כְּשָׁנֵי שְׁכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאֵב בְּכָל הַהֲמוֹן הָרַב וּשְׂאָר מַעֲט מְזַעַר
לֹא כַּבִּיר.

יזא מִשָּׂא דְמִשְׁקִי: הִנֵּה דְמִשְׁקִי מוֹסֵר מֵעִיר וְהִיִּתָּה מְעִי מִפְּלָה. **יזב** עֲזוּבוֹת עָרֵי עָרְעָר לְעִדָּרִים תִּהְיֶינָה וְרִבְצוּ וְאִין מִחְרִיד. **יזג** וְנִשְׁבַּת מִבְּצָר מֵאֲפָרִים וּמִמְלָכָה מִדְּמִשְׁקִי וּשְׂאָר אָרֶם כְּכַבּוּד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת.

יזד וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִדָּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמֹן בְּשָׂרוֹ יִרְזָה. **יזה** וְהָיָה כְּאֶסְף קֶצֶיר קָמָה וְזָרְעוּ שְׂבָלִים יִקְצוּר וְהָיָה כְּמִלְקֵט שְׂבָלִים בְּעֵמֶק רְפָאִים. **יזו** וְנִשְׂאָר-בוֹ עוֹלֵלֶת כְּנֻקָּף זֵית שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גִרְגָּרִים בְּרֹאשׁ אֲמִיר אַרְבָּעָה חֲמִשָּׁה בְּסַעֲפִיָּה פְרִיָה־נֹאֵם-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **יזז** בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁעָה הָאָדָם עַל-עֲשָׂהוּ וְעֵינָיו אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה. **יזח** וְלֹא יִשְׁעָה אֶל-הַמְּזַבְּחוֹת מַעֲשֵׂה יָדָיו וְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲצַבְעֹתָיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים.

יזט בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ עָרֵי מְעוּזָא כְּעֲזוּבֹת הַחֲרָשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיִּתָּה שְׂמָמָה. **יזי** כִּי שְׂכַחַת אֱלֹהֵי יִשְׁעָד וְצוּר מְעַזָּד לֹא זָכַרְתָּ עַל-כֵּן תִּטְעֵי נְטָעֵי נְעֻמָּיִם וְזִמְרַת זָר תִּזְרַעְנָו. **יזיא** בַּיּוֹם נְטָעָד תִּשְׁגִּישְׁגִי וּבִבְקָר זָרְעָד תִּפְרִיחֵי נָד קֶצֶיר בַּיּוֹם נַחְלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ.

יזיב הוּי הַמּוֹן עַמִּים רַבִּים כְּהַמּוֹת יַמִּים יְהַמְיוּן וּשְׂאוֹן לְאֲמִים כְּשְׂאוֹן מַיִם כְּבִירִים יִשְׂאוֹן. **יזיג** לְאֲמִים כְּשְׂאוֹן מַיִם רַבִּים יִשְׂאוֹן וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמְּרָחֵק וְרָדַף כְּמֵץ הָרִים לִפְנֵי-רוּחַ וּכְגִלְגֵּל לִפְנֵי סוּפָה. **יזיד** לַעֲת עָרַב וְהִנֵּה בִלְהָה בְּטָרָם בְּקָר אֵינָנו זֶה חֶלֶק שׁוֹסֵינוּ וְגוֹרֵל לְבַזְזֵינוּ.

יחא הוּי אֶרֶץ צִלְצֹל כְּנַפִּים אֲשֶׁר מַעֲבָר לְנַהֲרֵי-כוּשׁ. **יחב** הַשְּׁלַח בַּיָּם צִירִים וּבְכָל־יָם גִּמְא עַל-פְּנֵי-מַיִם לְכוּ מִלְּאָכִים קָלִים אֶל-גּוֹי מְמִשָּׁד וּמוֹרֵט אֶל-עַם נוֹרָא מִן-הוּא וְהִלְאָה־גּוֹי קו-קו וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר-בְּזָאוּ נְהָרִים אֶרְצוּ. **יחג** כָּל-יִשְׁבֵי תִבֵּל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַשְׂא-נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ.

יחד כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשַׁקּוּטָה (אֲשַׁקּוּטָה) וְאֲבִיטָה בְּמִכּוּזֵי כָחַם צַח עָלֵי-אוֹר כְּעַב טַל בְּחָם קֶצֶיר. **יחה** כִּי-לִפְנֵי קֶצֶיר כְּתָם-פָּרַח וּבִסֵּר גִּמְל יְהִיָּה נֶצֶה וְכָרַת הַזְּלִזְלִים בְּמִזְמֵרוֹת וְאֶת-הַנְּטִישׁוֹת הַסִּיר הַתִּז. **יחו** יַעֲזְבוּ יַחְדוֹ לְעֵיט הָרִים וּלְבִהֶמַת הָאֶרֶץ וְקֶץ עָלָיו הַעֵיט וְכָל-בְּהֵמַת הָאֶרֶץ עָלָיו תִּתְחַרֵּף.

יחז בְּעַת הַהִיא יוּבַל-שֵׁי לִיהוָה צְבָאוֹת עִם מְמִשָּׁד וּמוֹרֵט וּמַעַם נוֹרָא מִן-הוּא וְהִלְאָה גּוֹי קו-קו וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר בְּזָאוּ נְהָרִים אֶרְצוּ אֶל-מְקוֹם שֵׁם-יְהוָה צְבָאוֹת הַר-צִיּוֹן.

יטא מִשָּׂא מְצָרִים: הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל-עָב קַל וּבָא מְצָרִים וְנָעוּ אֱלִילֵי מְצָרִים מִפְּנֵיו וּלְבַב מְצָרִים יִמַּס בְּקָרְבוֹ. **יטב** וְסִכְסַכְתִּי מְצָרִים בְּמְצָרִים וְנִלְחַמוּ אִישׁ-בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְּלָכָה בְּמִמְלָכָה. **יטג** וְנִבְקָה רוּחַ-מְצָרִים

בְּקִרְבוֹ וְעֵצְתוֹ אֲבִלַע וְדָרְשׁוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֶל-הָאֲטִים וְאֶל-הָאֲבוֹת
 וְאֶל-הַיְדֻעָנִים. **יטד** וְסִפְרֹתַי אֶת-מִצְרַיִם בְּיַד אֲדָנָיִם קִשָּׁה וּמִלֶּךָ עַז יִמְשָׁל-בָּם
 נְאֻם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת. **יטו** וְנִשְׁתּוּ-מִיָּם מֵהַיָּם וְנָהָר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ. **יטו**
 וְהָאֲזַנִּיחוּ נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יֵאָרִי מְצוֹר קָנָה וְסוּף קָמְלוּ. **יטז** עָרוֹת עַל-יְאֹר
 עַל-פִּי יְאֹר וְכָל מִזְרַע יְאֹר יִיבֶשׁ נִדְף וְאִינְנוּ. **יטח** וְאָנוּ הַדִּיגִים וְאָבְלוּ
 כָּל-מִשְׁלִיכֵי בְיְאֹר חֲכָה וּפְרָשֵׁי מִכְמַרְתַּ עַל-פְּנֵי-מַיִם אֲמַלְלוּ. **יטט** וּבִשׁוּ עֲבָדֵי
 פְּשָׁתִים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוֹרֵי. **יטי** וְהָיוּ שְׁתַּתִּיה מְדַכְּאִים כָּל-עֹשֵׂי שֶׁכֶר
 אֲגָמִי-נֶפֶשׁ. **יטיא** אֶדְ-אֲוִלִים שְׂרִי צִעֲנוּ חֲכָמֵי יַעֲצִי פְרָעָה עֲצָה נִבְעָרָה אֵיד
 תִּאמְרוּ אֶל-פְּרָעָה בֶן-חֲכָמִים אָנִי בֶן-מַלְכֵי-קָדֶם. **יטיב** אֵיִם אִפּוֹא חֲכָמִיד
 וְנִגִּידוּ נָא לָךְ וַיִּדְעוּ מֵה-יַעֲץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל-מִצְרַיִם. **יטיג** נוֹאֲלוּ שְׂרִי צִעֲנוּ
 נִשְׂאוּ שְׂרִי נֹף הִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם פִּנְתַּ שְׁבֻטִיהָ. **יטיד** יְהוָה מָסַד בְּקִרְבָּה רוּחַ
 עוֹעִים וְהִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל-מַעֲשָׂהוּ כְּהִתְעוֹת שְׁכוֹר בְּקִיאוֹ. **יטטו** וְלֹא-יְהִיָּה
 לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנַב כְּפָה וְאֲגָמוֹן. **יטטז** בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
 מִצְרַיִם כְּנֹשִׁים וְחָרָד וּפְחָד מִפְּנֵי תְנוּפֹת יָד-יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא מְנִיף עָלָיו.
יטטז וְהִיָּתָה אֲדָמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחָגָא כָּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתְהָ אֱלֹוֹ יִפְחָד מִפְּנֵי
 עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא יוֹעֵץ עָלָיו.
יטח בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיו חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׁפֹת כְּנָעַן וְנִשְׁבָּעוֹת
 לַיהוָה צְבָאוֹת: עִיר הַהֶרֶס יֹאמֵר לְאַחַת.
יטיט בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבָּה אֶצֶל-גְּבוּלָהּ
 לַיהוָה. **יטכ** וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: כִּי-יִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה
 מִפְּנֵי לַחְצִים וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרַב וְהִצִּילָם. **יטכא** וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ
 מִצְרַיִם אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעָבְדוּ זָבַח וּמִנְחָה וְנִדְרוּ-נִדָּר לַיהוָה וְשָׁלְמוּ.
יטכב וְנִגְף יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם נִגְף וּרְפוֹא וְשָׁבוּ עַד-יְהוָה וְנִעְתָר לָהֶם וּרְפָאֵם.
יטכג בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְסַלָּה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבֵא-אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם
 בְּאֲשׁוּר וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר.
יטכד בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיה לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר: בְּרָכָה בְּקִרְבַּ הָאֶרֶץ.
יטכה אֲשֶׁר בָּרְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֶׂה נְדִי אֲשׁוּר
 וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל.
כא בְּשָׁנַת בָּא תִרְתְּנוּ אֲשֶׁדוּדָה בְּשִׁלַּח אֶתְנוּ סָרְגוֹן מִלֶּךָ אֲשׁוּר וַיִּלְחָם בְּאֲשֶׁדוּד
 וַיִּלְכְּדָהּ. **כב** בַּעַת הַהִיא דָּבַר יְהוָה בְּיַד יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ לֵאמֹר לָךְ וּפְתַחְתָּ
 הַשֶּׁק מֵעַל מִתְנִיף וְנִעַלְךָ תַּחֲלָף מֵעַל רִגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הֶלֶךְ עָרוֹם וַיַּחֲף.

כג ויאמר יהוה כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ עַבְדֵי יִשְׁעֵיהוּ עָרוֹם וַיַּחֲפֹשֶׁלֶשׁ שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֶת
 עַל-מִצְרַיִם וְעַל-כּוֹשׁ. כד כֵּן יִנְהַג מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֶת-שְׂבִי מִצְרַיִם וְאֶת-גְּלוֹת כּוֹשׁ
 נְעָרִים וַזְּקֵנִים עָרוֹם וַיַּחֲפֹ וַחֲשׂוּפֵי שֵׁת עֲרוֹת מִצְרַיִם. כה וַחֲתוּ וּבִשְׂוֹמְכּוֹשׁ
 מִבֶּטֶם וּמִן-מִצְרַיִם תִּפְאַרְתֶּם. כו וְאָמַר יֵשֵׁב הָאִי הִזָּה בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה-כֹה
 מִבֶּטְנוֹ אֲשֶׁר-נִסְנוּ שָׁם לַעֲזָרָה לְהַנְצִל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאִיךָ נִמְלֹט אֲנַחְנוּ.
כאא מִשָּׂא מַדְבַּר-יָם: כְּסוּפּוֹת בִּנְגֹב לַחֲלוֹף מִמִּדְבָּר בָּא מֵאֲרָץ נוֹרָאָה. **כאב**
 חַיּוֹת קָשָׁה הִגֵּד-לִי: הַבּוֹגֵד בּוֹגֵד וְהַשׁוֹדֵד שׁוֹדֵד עָלַי עֵילָם צוּרֵי מַדֵּי
 כָּל-אַנְחָתָה הַשְּׁבֵתִי. **כאג** עַל-כֵּן מָלְאוּ מִתְּנֵי חֲלָחֲלָה צִירִים אֲחֻזּוֹנֵי כְּצִירֵי יוֹלֵדָה
 נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נְבִהֲלָתִי מֵרֵאוֹת. **כאד** תַּעֲהָ לְבָבִי פִלְצוֹת בַּעֲתָתְנִי אֶת נֶשֶׁף חֲשָׁקִי
 שָׁם לִי לַחֲרָדָה. **כאה** עֲרֹךְ הַשְּׁלַחַן צַפֵּה הַצַּפִּית אָכּוֹל שְׁתָּה קוּמוּ הַשָּׁרִים מִנְשָׁחוּ
 מִגֵּן.

כאו כִּי כֹה אָמַר אֱלֹהֵי אֲדָנָי: לֵךְ הַעֲמֵד הַמִּצְפָּה אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד. **כאז** וַרְאֵה רֶכֶב
 צָמֵד פְּרָשִׁים רֶכֶב חֲמוֹר רֶכֶב גָּמַל וְהַקְּשִׁיב קֶשֶׁב רַב-קֶשֶׁב. **כאח** וַיִּקְרָא
 אֲרִיֵה עַל-מִצְפָּה אֲדָנָי אֲנֹכִי עֹמֵד תִּמְיֵד יוֹמָם וְעַל-מִשְׁמַרְתִּי אֲנֹכִי נֹצֵב
 כָּל-הַלֵּילוֹת. **כאט** וְהִנֵּה-זֶה בָּא רֶכֶב אִישׁ צָמֵד פְּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נִפְלָה נִפְלָה
 בָּבֶל וְכָל-פְּסִילֵי אֱלֹהֶיהָ שִׁבַר לְאֲרָץ. **כאי** מִדְּשֵׁתִי וּבֶן-גְּרָנִי: אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶם.

כאיא מִשָּׂא דוּמָה: אֱלֹהֵי קִרְיָא מִשְׁעִיר שִׁמֵר מֵה-מִלִּילָה שִׁמֵר מֵה-מִלִּיל. **כאיב**
 אָמַר שִׁמֵר אֶתָּה בִקְרֹ וְגַם-לִילָה אִם-תִּבְעֵיוֹן בְּעֵיוֹ שָׁבוּ אֶתִּיו.
כאיג מִשָּׂא בַעֲרָב: בַּיַּעַר בַּעֲרָב תִּלְיֵנוּ אַרְחוֹת דְּדָנִים. **כאיז** לִקְרֵאת צִמָּא הַתִּיו
 מִים יֵשֵׁבִי אֲרָץ תִּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְמוֹ נִדְד. **כאטו** כִּי-מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נִדְדוּ מִפְּנֵי
 חֲרָב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קִשְׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כְּבֹד מִלְחָמָה.

כאטז כִּי-כֹה אָמַר אֲדָנָי אֱלֹהֵי: בְּעוֹד שָׁנָה כְּשֵׁנִי שְׂכִיר וְכֹלָה כָּל-כְּבוֹד קִדְר. **כאיז**
 וּשְׂאָר מִסִּפְר-קִשְׁת גְּבוּרֵי בְנֵי-קִדְר יִמְעָטוּ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר.
כבא מִשָּׂא גִיא חַזְיוֹן: מֵה-לֵךְ אִפּוּא כִּי-עֲלִית כֵּלְךָ לַגָּוֹת. **כבב** תִּשְׂאוֹת מִלְּאָה
 עִיר הוֹמִיָּה קִרְיָה עֲלִיזָה חֲלָלִיךָ לֹא חֲלָלִי-חֲרָב וְלֹא מִתִּי מִלְחָמָה. **כבג**
 כָּל-קַצִּינִיךָ נִדְדוּ-יַחַד מִקִּשְׁת אֲסָרוּ כָּל-נִמְצָאִיךָ אֲסָרוּ יַחַדוּ מִרְחוֹק בְּרַחוּ. **ככד**
 עַל-כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אָמַרְר בְּבָכִי אֶל-תִּאֲצִו לְנַחֲמֵנִי עַל-שֵׁד בַּת-עַמִּי. **ככה**
 כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה לְאֲדָנָי יְהוָה צְבָאוֹת בְּגִי חַזְיוֹן מְקַרְקַר קַר וְשׁוֹעַ
 אֶל-הָהָר. **ככו** וְעֵילָם נִשָּׂא אֲשֶׁפָה בְּרֶכֶב אָדָם פְּרָשִׁים וְקִיר עֲרָה מִגֵּן. **ככז** וַיְהִי
 מִבְּחָר-עֲמָקֶיךָ מָלְאוּ רֶכֶב וְהַפְּרָשִׁים שֵׁת שְׁתוֹ הַשְּׁעָרָה. **ככח** וַיִּגַּל אֶת מָסַךְ

יהודה ותבט ביום ההוא אל-נשק בית היער. **כבט** ואת בקיעי עיר-דוד
ראיתם כי-רבו ותקבצו את-מי הברכה התחתונה. **כבי** ואת-בתי ירושלים
ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה. **כביא** ומקוה עשיתם בין החומות למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל-עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם. **כביב** ויקרא
אדני יהוה צבאות ביום ההוא: לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק. **כביג** והנה
ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר
נמות. **כביז** ונגלה באזני יהוה צבאות: אם-יכפר העון הזה לכם עד-תמתון
אמר אדני יהוה צבאות.

כבטו כה אמר אדני יהוה צבאות: לך-בא אל-הסכן הזה על-שבנא אשר
על-הבית. **כבטז** מה-לך פה ומי לך פה כי-חצבת לך פה קבר חצבי מרום
קברו חקקי בסלע משפן לו. **כביז** הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטף
עטה. **כביח** צנוף יצנףך צנפה כדור אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה
מרכבות כבודך קלון בית אדניך. **כביט** והדפתיד ממצבך וממעמדך יהרסך.
ככב והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן-חלקיהו. **ככבא** והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתו בידו והיה לאב ליושב ירושלים ולבית
יהודה. **ככבב** ונתתי מפתח בית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח. **כככג** ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו. **כככד**
ותלו עליו כל כבוד בית-אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטומכלי האגנות
ועד כל-כלי הנבלים. **כככה** ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד
התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר-עליהפי יהוה דבר.
ככז משא צר: הילילו אניות תרשיש כי-שדד מבית מבוא מארץ כתיים
נגלה-למו. **ככז** דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוף. **ככז** ובמים רבים זרע
שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים. **ככז** בושי צידוןכי-אמר ים מעוז
הים לאמר: לא-חלתי ולא-ילדתי ולא גדלתי בחוריסרו ממתי בתולות. **ככז**
כאשר-שמע למצרים יחילו כשמע צר. **ככו** עברו תרשישה הילילו ישבי אי.
ככז הזאת לכם עליזה מימי-קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור. **ככח** מי
יעץ זאת על-צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי-ארץ. **ככט** יהוה
צבאות יעצה לחלל גאון כל-צבי להקל כל-נכבדי-ארץ. **ככ** עברי ארצך פיאר
בת-תרשיש אין מזח עוד. **ככיא** ידו נטה על-הים הרגיו ממלכות יהוה צוה
אל-כנען לשמד מעזניה. **ככיב** ויאמר לא-תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת
בת-צידון כתיים (כתיים) קומי עבריגם-שם לא-ינוח לך. **ככיג** הן ארץ פשדים

זֶה הָעַם לֹא הָיָה אֲשׁוּר יִסְדָּה לְצִיִּים הַקִּימוּ בַחֲנִינוּ (בַּחֲנִינוּ) עוֹרְרוּ
 אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׁמָּה לְמַפְלָה. **כְּגִיד** הִילִילוּ אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כִּי שָׁדַד מְעַזְכֶּן.
כְּגִטוּ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת צֹר שְׁבַעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקֶּץ שְׁבַעִים
 שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזֹּנָה. **כְּגִטוּ** קָחִי כְנוֹר סִבִּי עִיר זֹנָה נִשְׁכַּחַה הַיִּטִּיבִי נֶגֶן
 הַרְבִּי-שִׁיר לְמַעַן תִּזְכְּרִי. **כְּגִיזוּ** וְהָיָה מִקֶּץ שְׁבַעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת-צֹר וְשָׁבָה
 לְאֶתְנַנָּה וְזִנְתָה אֶת-כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. **כְּגִיחַ** וְהָיָה סַחְרָה
 וְאֶתְנַנָּה קָדַשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יִחְסוּ: כִּי לִישָׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָה
 לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֲתִיק.

כְּדֹא הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבּוֹלְקָה וְעוֹנָה פְּנִיָּה וְהַפִּיץ יִשְׁבִּיָּה. **כְּדֹב** וְהָיָה כְּעַם
 כִּכְהֵן כַּעֲבָד כְּאֲדָנָיו כְּשִׁפְחָה כְּגַבְרֵתָה כְּקוֹנָה כְּמוֹכֵר כְּמַלְוָה כְּלוֹה כְּנִשָּׂה כְּאִשָּׁר
 נָשָׂא בּוֹ. **כְּדֹג** הַבּוֹק תַּבּוֹק הָאָרֶץ וְהַבּוֹז תַּבּוֹז: כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה.
כְּדֹד אֲבֵלָה נְבֵלָה הָאָרֶץ אֲמַלְלָה נְבֵלָה תַּבֵּל אֲמַלְלוּ מְרוֹם עַם-הָאָרֶץ. **כְּדֹה**
 וְהָאָרֶץ חֲנִפָּה תַחַת יִשְׁבִּיָּה: כִּי-עָבְרוּ תּוֹרַת חֲלֻפּוֹ חֶק הַפְּרוּ בְרִית עוֹלָם. **כְּדֹז**
 עַל-כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ וַיֵּאֱשָׁמוּ יִשְׁבִּי בָּהּ עַל-כֵּן חָרוּ יִשְׁבִּי אֶרֶץ וְנִשְׂאָר אֲנוֹשׁ
 מִזֶּעַר. **כְּדֹז** אֲבֵל תִּירוֹשׁ אֲמַלְלָה-גִּפְּוֹן נֶאֱנָחוּ כָּל-שְׂמַחֵי-לֵב. **כְּדַח** שָׁבַת מְשׁוֹשׁ
 תַּפִּים חֲדַל שְׂאוֹן עֲלִיזִים שָׁבַת מְשׁוֹשׁ כְּנוֹר. **כְּדַט** בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ-יַיִן יִמֵּר שִׁכָּר
 לְשִׁתּוֹ. **כְּדִי** נִשְׁבְּרָה קִרְיַת-וַתְּהוּ סִגְר כָּל-בֵּית מְבוֹא. **כְּדִיא** צֹחָה עַל-הַיַּיִן
 בַּחוּצוֹת עֲרֵבָה כָּל-שְׂמַחָה גָּלָה מְשׁוֹשׁ הָאָרֶץ. **כְּדִיב** נִשְׂאָר בְּעִיר שָׁמָּה וְשִׂאֵיהָ
 יִכַּת-שָׁעַר. **כְּדִיג** כִּי כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנִקְוֹ זֵית כְּעוֹלָלֹת
 אִם-כָּלָה בְּצִיר. **כְּדִיד** הִמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם יִרְנוּ בְּגֵאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מֵיָם. **כְּדִטוּ**
 עַל-כֵּן בְּאֲרִים כְּבָדוּ יְהוָה בְּאֵי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

כְּדַטז מִכְּנֶף הָאָרֶץ זְמַרְתָּ שְׂמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק וְאִמֵּר רְזִי-לִי רְזִי-לִי אוֹי לִי בְּגָדִים
 בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגָדִים בְּגָדוֹ. **כְּדִיז** פִּחַד וּפְחַת וּפָח עֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ. **כְּדִיחַ** וְהָיָה
 הַנֶּסֶם מִקּוֹל הַפִּחַד יִפֹּל אֶל-הַפְּחַת וְהָעוֹלָה מִתּוֹךְ הַפְּחַת יִלְכַּד בְּפָח: כִּי-אַרְבוֹת
 מִמְרוֹם נִפְתְּחוּ וַיִּרְעֲשׂוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ. **כְּדִיט** רָעָה הַתְּרַעְעָה הָאָרֶץ פּוֹר הַתְּפוֹרָרָה
 אֶרֶץ מוֹט הַתְּמוֹטָטָה אֶרֶץ. **כְּדַכ** נוֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ כְּשִׁכּוֹר וְהַתְּנוּדָדָה כְּמַלוֹנָה
 וְכָבַד עָלֶיהָ פְּשָׁעָה וְנִפְלָה וְלֹא-תִסִּיף קוֹם.

כְּדַכֵּא וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל-צְבָא הַמְרוֹם בְּמְרוֹם וְעַל-מַלְכֵי הָאֲדָמָה
 עַל-הָאֲדָמָה. **כְּדַכב** וְאִסְפוּ אִסְפָּה אִסִּיר עַל-בוֹר וְסִגְרוּ עַל-מִסְגֵּר וַיִּמְרַב יָמִים
 יִפְקֹדוּ. **כְּדַכג** וְחִפְרָה הַלְבָּנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה: כִּי-מֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן
 וּבִירוּשָׁלַם וְנֶגְדַד זְקִנָיו כְּבוֹד.

כהא יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא: עצות מרחק אמונה אמן. **כהב** כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה. **כהג** על-כן יכבדוך עם-עז קרית גוים עריצים ייראוך. **כהד** כי-היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר-לו: מחסה מארם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר. **כהה** כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה. **כהו** ועשה יהוה צבאות לכל-העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים: שמנים ממחים שמרים מזקקים. **כהז** ובלע בהר הזה פני-הלוט הלוט על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגוים. **כהח** בלע המנות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ כי יהוה דבר. **כהט** ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. **כהי** כי-תנוח יד-יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי (במו) מדמנה. **כהיא** ופרש ידיו בקרבן באשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו. **כהיב** ומבצר משגב חומתיה השח השפיל הגיע לארץ עד-עפר.

כוא ביום ההוא יושר השיר-הזה בארץ יהודה עיר עז-לנו ישועה ישית חומות וחל. **כוב** פתחו שערים ויבא גוי-צדיק שמר אַמנים. **כוג** יצר סמוך תצר שלום שלום: כי בך בטוח. **כוז** בטחו ביהוה עדי-עד: כי ביה יהוה צור עולמים. **כוח** כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד-ארץ יגיענה עד-עפר. **כוו** תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים. **כוז** ארח לצדיק מישורים: ישר מעגל צדיק תפליס. **כוח** אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות-נפש. **כוט** נפשי אויתך בליקה אף-רוחי בקרבי אשחרך: כי באשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל. **כוי** יחן רשע בל-למד צדק בארץ נכחות יעול ובל-יראה גאות יהוה.

כויא יהוה רמה ידך בל-יחזיון: יחזו ויבשו קנאת-עם אף-אש צריך תאכלם. **כויב** יהוה תשפת שלום לנו: כי גם כל-מעשינו פעלת לנו. **כויג** יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד-בך נזכיר שמך. **כויז** מתים בל-יחיו רפאים בל-יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל-זכר למו. **כוטו** יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל-קצוי-ארץ. **כויז** יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו. **כויז** כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בתבליהפן היינו מפניך יהוה. **כויח** הרינו חלנו כמו ילדנו רוח

ישועת בל-נעשה ארץ ובל-יפלו ישבי תבל. **כויט** יחיו מתיך נבלתי יקומו
 הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל.
כוכ לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך (דלתך) בעדך חבי כמעט-רגע
 עד-יעבור- (נעבר-) זעם. **כוכא** כי-הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון
 ישב-הארץ עליו וגלתה הארץ את-דמיה ולא-תכסה עוד על-הרוגיה.
כזא ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוינתו נחש
 ברח ועל לוינתו נחש עקלתון והרג את-התנין אשר בים.
כזב ביום ההוא פרס חמר ענו-לה. **כזג** אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה: פן
 יפקד עליה לילה ויום אצרה. **כזד** חמה אין לי: מי-יתנני שמיר שית
 במלחמהאפשעה בה אציתנה יחד. **כזה** או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום
 יעשה-לי. **כזו** הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני-תבל תנובה.
כזז הכמפת מכהו הכהו: אם-כהרג הרגיו הרג. **כזח** בסאסאה בשלחה
 תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים. **כזט** לכן בזאת יכפר עון-יעקב וזה
 כל-פרי הסר חטאתו: בשומו כל-אבני מזבח כאבני-גר מנפצות לא-יקמו
 אנשים וחמנים. **כזי** כי עיר בצורה ביד נוח משלח ונעזב כמדבר שם ירעה
 עגל ושם ירפץ וכלה סעפיה. **כזיא** ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות
 אותה: כי לא עם-בינות הואעל-כן לא-ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו.
כזיב והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנחר עד-נחל מצרים ואתם
 תלקטו לאחד אחד בני ישראל.
כזיג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים
 בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם.
כזיא הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתאשר על-ראש
 גיא-שמנים הלומי יין. **כזיב** הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברוך שער קטב כזרם
 מים כבירים שטפים הניח לארץביד. **כזיג** ברגלים תרמסנה עטרת גאות
 שכורי אפרים. **כזיד** והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על-ראש גיא
 שמניםכבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו ובלענה.
כזיה ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארהלשאר עמו.
כזיו ולרוח משפטליושב על-המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה.
כזיז וגם-אלה ביין שגו ובשכר תעו: כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן-היין תעו
 מן-השכר שגו בראה פקו פליליה. **כזיח** כי כל-שלחנות מלאו קיא צאה בלי
 מקום.

כחט את-מי יזרה דעה ואת-מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדדים. **כחי** כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם. **כחיא** כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל-העם הזה. **כחיב** אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיני וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע. **כחיג** והיה להם דבר-יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו.

כחיד לכן שמעו דבר-יהוה אנשי לצו ומשלי העם הזה אשר בירושלים. **כחטו** כי אמרתם פרתנו ברית את-מות ועם-שאל עשינו חזה שיט (שוט) שוטרף כי-עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתברנו. **כחטז** לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחו פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש. **כחיו** ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו.

כחית וכפר בריתכם את-מות וחזותכם את-שאל לא תקום שוט שוטרף כי יעבר והייתם לו למרמס. **כחית** מידי עברו יקח אתכם כי-בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק-זועה הבין שמועה. **כחכ** כי-קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתפנס. **כחכא** כי כהר-פרצים יקום יהוה פעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו. **כחכב** ועתה אל-תתלוצצו פן-יחזקו מוסריכם: כי-כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על-כל-הארץ.

כחכג האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי. **כחכד** הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו. **כחכה** הלוא אם-שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו. **כחכו** ויסרו למשפט אלהיו יורנו. **כחכז** כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על-כמן יוסב: כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט. **כחכח** לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו. **כחכט** גם-זאת מעם יהוה צבאות יצאה: הפלא עצה הגדיל תושיה.

כטא הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה חגים ינקפו. **כטב** והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי באריאל. **כטג** וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרות. **כטד** ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף. **כטה** והיה כאבק דק המון זרף וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם. **כטו**

מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפְקַד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גְּדוֹל סוּפָה וּסְעָרָה וְלֵהֵב אֵשׁ
 אוֹכְלָה. **כטז** וְהָיָה כְּחֹלוֹם חֲזוֹן לִילָה הַמּוֹן כָּל-הַגּוֹיִם הַצְּבָאִים עַל-אֲרִיאֵל
 וְכַל-צְבִיָּהּ וּמִצְדָּתָהּ וְהַמְצִיקִים לָהּ. **כטז** וְהָיָה כְּאִשׁוֹר יַחֲלֵם הָרַעֵב וְהֵנָּה אוֹכֵל
 וְהַקִּיץ וְרִיקָה נִפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֵם הַצֵּמָא וְהֵנָּה שֹׁתֶה וְהַקִּיץ וְהֵנָּה עֵינֵי וְנִפְשׁוֹ
 שׁוֹקֵקָהֶן יְהִיָּה הַמּוֹן כָּל-הַגּוֹיִם הַצְּבָאִים עַל-הָר צִיּוֹן.

כטז הַתְּמַהֲמָהוּ וְהַתְּמָהוּ הַשְּׁתַעֲשֻׁעוּ וְשָׁעוּ שְׁכָרוּ וְלֹא-יֵיִן נָעוּ וְלֹא שְׁכָר. **כטי**
 כִּי-נִסְדָּךְ עָלֶיכֶם יְהוָה רוּחַ תִּרְדָּמָה וַיַּעֲצֶם אֶת-עֵינֵיכֶם: אֶת-הַנְּבִיאִים
 וְאֶת-רְאִשֵׁיכֶם הַחֹזִים כְּסָה. **כטיא** וְתָהִי לָכֶם חֲזוֹת הַכֹּל כְּדַבְּרֵי הַסֵּפֶר הַחֲתוּם
 אֲשֶׁר-יִתְּנֵנוּ אֵתוֹ אֶל-יְדֵי הַסֵּפֶר (סֵפֶר) לְאֹמֵר קְרָא נֹא-זֶה וְאֹמֵר לֹא אוֹכֵל כִּי
 חֲתוּם הוּא. **כטיב** וְנָתַן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר לֹא-יֵדַע סֵפֶר לְאֹמֵר קְרָא נֹא-זֶה וְאֹמֵר
 לֹא יֵדַעְתִּי סֵפֶר.

כטיג וַיֹּאמֶר אֲדָנָי יַעֲן כִּי נִגַּשׁ הָעַם הַזֶּה בְּפִי וּבִשְׁפָתַי כַּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רַחֵק
 מִמְּנִיּוֹתַי יִרְאֶתֶם אֶתִּי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה. **כטיז** לָכֵן הִנְנִי יוֹסֵף לְהַפְּלִיא
 אֶת-הָעַם-הַזֶּה הַפְּלִיא וּפְלֵא וְאֲבַדָּה חֲכָמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבִנָיו תִּסְתַּתֶּר.
כטטו הוּי הַמַּעֲמִיקִים מִיְהוָה לְסִתֵּר עֲצָה וְהָיָה בְּמַחֲשָׁדֶיךָ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי
 רֵאנוּ וּמִי יֵדַעְנוּ. **כטטז** הַפְּכֶכֶם אִם-כְּחֹמֶר הַיֵּצֵר יַחֲשָׁב: כִּי-לֹאמֵר מַעֲשֵׂה לַעֲשֹׂהוּ
 לֹא עֲשֵׂנִי וַיֵּצֵר אֲמֹר לִיֵּצֵרוֹ לֹא הֵבִין. **כטטז** הַלּוֹא-עוֹד מַעֲט מִזְעֵר וְשָׁב לְבָנוֹן
 לְכַרְמֵל וְהַפְּרָמֵל לִיעֵר יַחֲשָׁב. **כטטח** וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם-הַהוּא הַחֲרָשִׁים דְּבַר־סֵפֶר
 וּמֵאֶפֶל וּמִחֲשָׁדֶיךָ עֵינֵי עוֹרִים תִּרְאִינָה. **כטטט** וַיִּסְפוּ עֲנוּיִם בִּיהוָה שְׂמֵחָה וְאֲבִיוֹנֵי
 אָדָם בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל יִגִּילוּ. **כטכ** כִּי-אֶפֶס עָרִיץ וְכֹלָה לֵץ וְנִכְרָתוֹ כָּל-שְׂקֵדֵי
 אָוֶן. **כטכא** מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְלִמּוֹכִיחַ בְּשַׁעַר יִקְשׁוּן וַיִּטּוּ בַתְּהוֹ צְדִיק.
כטכב לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֶל-בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת-אֲבֹרָהֶם: לֹא-עֲתָה
 יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יַחֲזוּרוּ. **כטכג** כִּי בְרֵאֲתוֹ יִלְדִּיו מַעֲשֵׂה יָדֵי
 בְּקֶרֶב וַיִּקְדִּישׁוּ שְׁמֵי וְהַקְדִּישׁוּ אֶת-קֹדֶשׁ יַעֲקֹב וְאֶת-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ.
כטכד וַיֵּדְעוּ תַעֲרֵי-רוּחַ בִּינָה וְרוֹגְנִים יִלְמְדוּ-לְקַח.

לא הוּי בָנִים סוֹרְרִים נֹאִם-יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֲצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסָדֶיךָ מִסְכָּה וְלֹא
 רוּחִילְמַעַן סִפּוֹת חֲטָאת עַל-חֲטָאת. **לב** הַהֲלֹכִים לְרַדַּת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שְׁאֵלוֹ
 לַעֲזוֹ בְּמַעֲזוֹ פְרַעֲהַ וְלַחֲסוֹת בְּצֵל מִצְרַיִם. **לג** וְהָיָה לָכֶם מַעֲזוֹ פְרַעֲהַ לְבִשְׁת
 וְהַחֲסוֹת בְּצֵל-מִצְרַיִם לְכֹלְמָה. **לד** כִּי-הָיוּ בַצֵּעַן שָׁרְיוֹ וּמִלְאָכְיוֹ חָנַס יִגִּיעוּ. **לה**
 כֹּל הַבְּאִישׁ עַל-עַם לֹא-יוֹעִילוּ לָמוֹ: לֹא לַעֲזֹר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבִשְׁת
 וְגַם-לְחַרְפָּה.

לו משא בהמות נגב: בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על-פתף עירים חילהם ועל-דבשת גמלים אוצרתם על-עם לא יועילו. לז ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת. לח עתה בוא כתבה על-לוח אתסועל-ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם. לט כי עם מרי הוא בנים פחשים בנים לא-אבו שמוע תורת יהוה. לי אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו-לנו נכחות דברו-לנו חלקות חזו מהתלות. ליא סורו מני-דרך הטו מני-ארח השביתו מפנינו את-קדוש ישראל. ליב לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו. ליג לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבהאשר-פתאם לפתע יבוא שברה. ליד ושברה כשבר נבל יוצרים פתותלא יחמל ולא-ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא.

לטו כי כה-אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעו ובהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם. לטז ותאמרו לא-כי על-סוס ננוס על-כן תנוסו ועל-קל נרכב על-כן יקלו רדפיכם. לטז אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו: עד אם-נותרתם פתרון על-ראש הקר וכנס על-הגבעה. ליח ולכן יחפה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם: כי-אלהי משפט יהוה אשרי כל-חוכי לו.

ליט כי-עם בציון ישב בירושלם בכו לא-תבכה חנון יחנך לקול זעקתך כשמעתי ענך. לכ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא-יפגף עוד מוריד ויהיו עיניך ראות את-מוריד. לכא ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר: זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו. לכב וטמאתם את-צפוי פסילי כספה ואת-אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דנה צא תאמר לו. לכג ונתן מטר זרעה אשר-תזרע את-האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא פר נרחב. לכד והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר-זרה ברחת ובמזרה. לכה והיה על-כל-הר גבה ועל כל-גבעה נשאה פלגים יבלי-מים ביום הרג רב בנפל מגדלים. לכו והיה אור-הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את-שבר עמו ומחץ מפתו ירפא.

לכו הנה שם-יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת. לכח ורוחו כנחל שוטף עד-צואר יחצה להנפה גוים בנפת

שׁוֹא וְרוֹסוֹן מִתְעָה עַל לַחֲיֵי עַמִּים. **לכט** הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקֻדָּה שֶׁ-חָג וְשִׁמְחַת לִבָּב כִּהְוֹלֵךְ בְּחִלְלֵי לְבוֹא בְּהֵר-יְהוָה אֶל-צוּר יִשְׂרָאֵל. **לל** וְהַשְּׁמִיעַ יְהוָה אֶת-הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוּעוֹ יִרְאֶה בְּזַעַף אָף וְלֵהֵב אֵשׁ אוֹכְלָה נֶפֶץ וְזָרֵם וְאָבֹן בְּרֹד. **ללא** כִּי-מִקּוֹל יְהוָה יַחַת אֲשׁוּר בְּשִׁבְט יִכֶּה. **ללב** וְהָיָה כָּל מַעְבֵּר מִטָּה מוֹסְדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו בְּתַפִּים וּבְכַנְרוֹת וּבְמִלְחָמוֹת תְּנוּפָה נֶלְחַם-בָּהּ (בַּס). **ללג** כִּי-עָרוּךְ מֵאֲתָמוּל תִּפְתָּה גַם-הוּא (הִיא) לְמִלְךְ הוֹכֵן הָעַמִּיק הַרְחֵב מְדַרְתָּה אֵשׁ וְעֲצִים הַרְבֵּהנִשְׁמַת יְהוָה כִּנְחַל גְּפָרִית בְּעָרָה בָּהּ.

לאא הוּא הַיִּרְדִּים מְצָרִים לְעֲזָרָה עַל-סוֹסִים יִשְׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל-רֶכֶב כִּי רַב וְעַל פְּרָשִׁים כִּי-עֲצָמוּ מֵאֲדוֹלָא שְׁעוּ עַל-קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ. **לאב** וְגַם-הוּא חָכֵם וַיִּבֹא רַע וְאֶת-דְּבָרָיו לֹא הִסִּיר וְקָם עַל-בֵּית מְרַעִים וְעַל-עֲזָרַת פְּעֻלֵי אֲוֹן. **לאג** וּמְצָרִים אָדָם וְלֹא-אֵל וְסוֹסִיָּהֶם בְּשָׂר וְלֹא-רוּחַ וַיְהוָה יִטָּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עֲזָרוֹיִחְדוֹ בְּכֶם יִכְלִיֹן.

לאד כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה אֵלֵי בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאָרִיָּה וְהַכְּפִיר עַל-טְרַפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מִלֹּא רַעִים מִקּוֹלָם לֹא יַחַת וּמִהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת לְצַבָּא עַל-הַר-צִיּוֹן וְעַל-גְּבַעְתָּהּ. **לאה** כְּצַפְרִים עֲפוֹתֶיךָ יִגֹן יְהוָה צְבָאוֹת עַל-יְרוּשָׁלַם גִּנוֹן וְהַצִּיל פֶּסֶחַ וְהִמְלִיט. **לאו** שׁוּבוּ לְאֲשֶׁר הָעַמִּיקוּ סָרְהַבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **לאז** כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמְאָסוּן אִישׁ אֱלִילִי כִסְפוֹ וְאֱלִילִי זֶהְבוֹאֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יְדִיכֶם חֲטָא. **לאח** וְנָפַל אֲשׁוּר בְּחָרֵב לֹא-אִישׁ וְחָרֵב לֹא-אָדָם תִּאֲכַלְנוּ וְנָס לוֹ מִפְּנֵי-חָרֵב וּבַחֲוָרָיו לָמַס יְהוּ. **לאט** וְסִלְעוּ מִמְּגוֹר יַעֲבוֹר וְחַתּוּ מִנִּס שָׁרְיוֹ: נָאִם-יְהוָה אֲשֶׁר-אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתִנּוֹר לוֹ בִּירוּשָׁלַם.

לבא הֵן לְצֻדָק יִמְלֹךְ-מִלְךְ וְלִשְׁרִים לְמִשְׁפָּט יִשְׁרוּ. **לבב** וְהָיָה-אִישׁ כְּמַחְבֵּא-רוּחַ וְסִתֵּר זָרֵם כְּפִלְגִי-מִים בְּצִיּוֹן כְּצֵל סִלְע-כְּבֹד בְּאֶרֶץ עֵינָהּ. **לבג** וְלֹא תִשְׁעִינָה עֵינֵי רְאִים וְאֲזַנֵּי שְׁמַעִים תִּקְשְׁבֶנָה. **לבד** וּלְבָב נִמְהָרִים יָבִין לְדַעַת וּלְשׁוֹן עֵלְגִים תִּמְהַר לְדַבֵּר צָחוֹת. **לבה** לֹא-יִקְרָא עוֹד לְנָבֵל נְדִיב וּלְכִילִי לֹא יֵאמַר שׁוֹעַ. **לבו** כִּי נָבֵל נְבִלָה יְדַבֵּר וְלִבּוֹ יַעֲשֶׂה-אֲוֹן לַעֲשׂוֹת חֲנוּף וּלְדַבֵּר אֶל-יְהוָה תוֹעָה לְהַרִיק נֶפֶשׁ רַעֵב וּמִשְׁקָה צָמָא יַחֲסִיר. **לבז** וְכִלִּי כָּלִיו רַעִים הוּא זְמוֹת יַעֲץ לְחַבֵּל עֲנוּיִם (עֲנִיִּים) בְּאֶמְרֵי-שִׁקָר וּבְדַבֵּר אֲבִיוֹן מִשְׁפָּט. **לבח** וְנְדִיב נְדִיבוֹת יַעֲץ וְהוּא עַל-נְדִיבוֹת יָקוּם.

לבט נָשִׁים שְׁאֵנְנוֹת קִמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלֵי בָנוֹת בְּטָחוֹת הַאֲזָנָה אִמְרָתִי. **לבי** יָמִים עַל-שָׁנָה תִּרְגַּזְנָה בְּטָחוֹת: כִּי כָּלָה בְּצִיר אֲסוּף בְּלִי יָבוֹא. **לביא** חֲרָדוֹ שְׁאֵנְנוֹת רָגְזָה בְּטָחוֹת פְּשֻטָה וְעָרָה וְחִגּוּרָה עַל-חֲלָצִים. **לביב** עַל-שְׂדֵים סִפְדִים

על-שְׂדֵי-חֶמֶד על-גִּפּוֹן פְּרִיָּה. **לביג** על אֲדַמַּת עֲמִי קוֹץ שְׁמִיר תַּעֲלֶה: כִּי על-כָּל-בְּתִי מְשׁוֹשׁ קָרְיָה עֲלִיָּה. **לביז** כִּי-אַרְמוֹן גִּטְשׁ הַמּוֹן עִיר עֶזְב עֹפֶל וּבַחֵן הָיָה בְּעַד מְעֵרוֹת עַד-עוֹלָם מְשׁוֹשׁ פְּרָאִים מְרַעֵה עֲדָרִים. **לבטו** עַד-יַעֲרָה עָלֵינוּ רוּחַ מְפֹרוֹם וְהָיָה מִדְּבַר לַפְרָמֶל וּכְרַמֶּל (וְהַפְרָמֶל) לַיַּעַר יַחֲשֵׁב. **לבטז** וְשָׁכַן בְּמִדְבָּר מְשֻׁפֵּט וְצִדְקָה בְּפִרְמֶל תֵּשֵׁב. **לביז** וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצִּדְקָה שְׁלוֹם וְעֵבֶדֶת הַצִּדְקָה הַשְּׁקֵט וְבִטַח עַד-עוֹלָם. **לביח** וַיֵּשֶׁב עֲמִי בְּנוֹה שְׁלוֹם וּבְמִשְׁכָּנוֹת מִבְּטָחִים וּבְמִנוּחֹת שְׁאַנְנוֹת. **לביט** וַיְבַרַד בְּרִדַּת הַיַּעַר וּבִשְׁפָלָה תִשְׁפָּל הָעִיר. **לבכ** אֲשֶׁרִיכֶם זָרְעֵי עַל-כָּל-מַיִם מִשְׁלַחֵי רֶגֶל-הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר. **לגא** הוּא שׁוֹדֵד וְאַתָּה לֹא שׁוֹדֵד וּבוֹגֵד וְלֹא-בֹגְדוּ בּוֹ כִּהֲתַמְּךָ שׁוֹדֵד תּוֹשֵׁד כִּנְלֹתְךָ לְבֹגֵד וּבֹגְדוּ-בְךָ.

לגב יְהוָה חֲנֻנוּ לְךָ קוֹיֵנוּ הָיָה זָרְעֵם לְבִקְרִים אֶף-יִשׁוּעַתָּנוּ בְּעֵת צָרָה. **לגג** מִקּוֹל הַמּוֹן נִדְדוּ עַמִּים מְרוֹמְמֵתְךָ נִפְצוּ גוֹיִם. **לגד** וְאַסְף שְׁלַלְכֶם אֶסְף הַחֲסִילְכֶם מִשְׁקֵי גְבִים שֶׁקֶק בּוֹ. **לגה** נִשְׁגַּב יְהוָה כִּי שָׁכַן מְרוֹם מִלֵּא צִיּוֹן מְשֻׁפֵּט וְצִדְקָה. **לגו** וְהָיָה אֲמוּנַת עֲתִידְךָ חֶסֶן יִשׁוּעַת חֲכֻמַּת וְדַעַת יִרְאֵת יְהוָה הִיא אוֹצְרוֹ. **לגז** הֵן אֲרָאֶלְכֶם צַעְקוֹ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵרַ וּבְכִיּוֹן. **לגח** נִשְׁמוּ מִסְלוֹת שְׁבַת עֵבֶר אֲרַח הַיַּר בְּרִית מָאֵס עָרִים לֹא חָשֵׁב אָנוּשׁ. **לגט** אֲבַל אֲמַלְלָה אֶרֶץ הַחֲפִיר לְבִנוֹן קֶמֶל הָיָה הַשְּׁרוֹן כְּעַרְבָה וְנֵעַר בְּשׁוֹן וּכְרָמֶל. **לגי** עֲתָה אֶקוּם יֹאמֵר יְהוָה עֲתָה אֲרוּמְסַעְתָּה אֲנָשָׁא. **לגיא** תִּהְיוּ חֲשֵׁשׁ תִּלְדוּ קֶשׁ רוּחְכֶם אֵשׁ תֹּאכְלְכֶם. **לגיב** וְהָיוּ עַמִּים מְשֻׁרְפוֹת שִׂיד קוֹצִים כְּסוּחִים בְּאֵשׁ יִצְתּוּ.

לגיג שָׁמְעוּ רְחוּקִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְדַעוּ קְרוֹבִים גְּבֻרָתִי. **לגיז** פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן חֲטָאִים אֲחֻזָּה רַעְדָה חֲנָפִים מִי יְגוֹר לָנוּ אֵשׁ אוֹכְלָהּ-מִי-יְגוֹר לָנוּ מוֹקֵדֵי עוֹלָם. **לגטו** הֲלֹךְ צִדְקוֹת וְדַבֵּר מִיִּשְׁרָיִם מָאֵס בְּבַצַּע מַעֲשֵׂקוֹת נֵעַר כִּפְיוֹ מִתַּמְּךָ בְּשִׁחַד אֵטֵם אֲזִנוֹ מִשְׁמַע דְּמִים וְעֵצֶם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע. **לגטז** הוּא מְרוּמִים יִשְׁכֵן מִצְדוֹת סְלַעִים מִשְׁגִּבּוֹ לַחֲמוֹ נִתֵן מִימִיו נְאֻמָּנִים. **לגיז** מִלְּךָ בִּיפְיוֹ תִחַזְּינָה עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה אֶרֶץ מְרַחֲקִים. **לגיח** לְבַדְךָ יְהִי אֵימָה אֵימָה סִפְרָה אֵימָה שֶׁקֶל אֵימָה סִפְרָה אֵת-הַמְּגִדָּלִים. **לגיט** אֵת-עַם נוֹעַז לֹא תִרְאֶה: עִם עֲמִיקֵי שְׁפָה מְשֻׁמוּעַ נִלְעַג לְשׁוֹן אֵין בִּינָה. **לגכ** חֲזָה צִיּוֹן קָרִית מוֹעֲדֵנוּ עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַם נוֹה שְׁאַנֵן אֶהֱל בַל-יִצְעֹן בַל-יִסַע יִתְדוֹתָיו לְנֶצַח וְכָל-חֲבָלָיו בַל-יִנְתְּקוּ. **לגכא** כִּי אִם-שָׁם אֲדִיר יְהוָה לָנוּ מְקוֹם-נְהָרִים יְאָרִים רַחֲבֵי יָדַיִם בַל-תִּלְךָ בּוֹ אָנִי-שִׂיט וְצִי אֲדִיר לֹא יַעֲבֵרְנוּ. **לגכב** כִּי יְהוָה שִׁפְטָנוּ יְהוָה מְחַקְקָנוּ יְהוָה מְלַכְנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ.

לגכג נְטָשׁוּ חֲבֻלֵיךָ בַּל-יִחְזְקוּ כֹן-תִתְּנֶנָּם בַּל-פָּרְשׁוּ נִס אֲזַ חֶלֶק עַד-שָׁלַל מִרְבֵּה פְּסָחִים בְּזִזוּ בּוֹ. **לגכד** וּבַל-יֵאמֶר שָׁכֵן חֲלִיתִי הָעַם הַיֹּשֵׁב בְּהַ נְשֵׂא עִוֹן. **לדא** קָרְבוּ גוֹיִם לְשִׁמְעַע וּלְאֲמִים הַקְּשִׁיבוּ תִשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֵאָה תִבֵּל וְכַל-צְאָצְאֶיהָ. **לדב** כִּי קֶצֶף לִיהוָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם וְחֶמֶה עַל-כָּל-צְבָאָם הַחֲרִימָם נִתְּנָם לְטִבַּח. **לדג** וְחֲלָלִיהֶם יִשְׁלְכוּ וּפְגַרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאֲשָׁם וְנִמְסוּ הָרִים מִדָּמָם. **לדד** וְנִמְקוּ כָּל-צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִגְלוּ כִסְפֵר הַשָּׁמַיִם וְכַל-צְבָאָם יִבּוֹלְכָנְבֵל עָלָה מִגֶּפֶן וּכְנַבְלַת מִתְּאֲנָה. **לדה** כִּי-רוּתָה בְּשָׁמַיִם חֲרָבִי הִנֵּה עַל-אֲדוּם תִּירָד וְעַל-עַם חֲרָמִי לְמִשְׁפָּט. **לדו** חֲרַב לִיהוָה מְלֵאָה דָם הַדְּשָׁנָה מִחֶלֶב מִדָּם פָּרִים וְעִתּוּדִים מִחֶלֶב כְּלִיֹּת אֵילִים: כִּי זָבַח לִיהוָה בְּבַצָּרָה וְטִבַּח גְּדוֹל בְּאָרֶץ אֲדוּם. **לדז** וַיִּרְדּוּ רֵאֲמִים עִמָּם וּפָרִים עִם-אֲבִירִים וְרוּתָה אָרָצָם מִדָּם וְעִפְרָם מִחֶלֶב יִדְשֹׁן. **לדח** כִּי יוֹם נָקָם לִיהוָה שְׁנֵת שְׁלוֹמִים לָרִיב צִיּוֹן. **לדט** וְנִהַפְּכוּ נְחֻלְיָה לְזָפַת וְעִפְרָה לְגַפְרִית וְהִיִּתָה אָרֶצָה לְזָפַת בַּעֲרָה. **לדי** לִילָה וַיּוּמָם לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׁנָה מִדּוֹר לְדוֹר תִּתְּחַרְבֵּלִנְצַח נְצָחִים אִין עֵבֶר בְּהַ. **לדיא** וַיִּרְשׁוּהָ קָאֵת וְקִפּוּד וַיִּנְשׁוּף וְעָרַב יִשְׁכְּנוּ-בְהַ וְנָטָה עָלֶיהָ קוּ-תַהוּ וְאֲבַנֵי-בַהוּ. **לדיב** חֲרִיָה וְאִין-שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ וְכַל-שְׁרִיָה יִהְיוּ אֶפְסַ. **לדיג** וְעֵלְתָה אֲרַמְנִתִּיהָ סִירִים קִמוּשׁ וְחוּחַ בְּמִבְצָרֶיהָ וְהִיִּתָה נוֹה תַנִּים חָצִיר לִבְנוֹת יַעֲנָה. **לדיז** וּפְגָשׁוּ צִיִּים אֶת-אֵיִים וְשָׁעִיר עַל-רַעְהוּ יִקְרָא אֶדְ-שָׁם הַרְגִיעָה לִילִית וּמְצָאָה לָהּ מְנוּחַ. **לדטו** שָׁמָה קִנְנָה קִפּוּז וְתִמְלִט וּבִקְעָה וְדָגְרָה בְּצִלָה אֶדְ-שָׁם נִקְבְּצוּ דִיֹּת אִשָּׁה רְעוּתָה. **לדטז** דָּרְשׁוּ מֵעַל-סִפֵּר יְהוָה וּקְרָאוּ אַחַת מִהֵנָּה לֹא נַעֲדָרָה אִשָּׁה רְעוּתָה לֹא פִקְדוּ: כִּי-כִי הוּא צִוָה וְרוּחוּ הוּא קִבְצָן. **לדזו** וְהוּא-הַפִּיל לָהּ גּוֹרֵל וַיִּדּוּ חֲלֻקְתָה לָהֶם בְּקוּ עַד-עוֹלָם יִירְשׁוּהָ לְדוֹר וְדוֹר יִשְׁכְּנוּ-בְהַ.

להא יִשְׁשׂוּם מִדְּבַר וְצִיָה וְתַגֵּל עָרְבָה וְתַפְרַח כְּחַבְצָלַת. **להב** פָּרַח תַּפְרַח וְתַגֵּל אֶף גִּילַת וְרַנּוֹכְבוּד הַלְבָנוֹן נִתַן-לָהּ הַדֵּר הַכְּרָמֶל וְהַשְּׁרוֹן הֵמָּה יִרְאוּ כְבוֹד-יְהוָה הַדֵּר אֱלֹהֵינוּ.

להג חֲזִקוּ יְדֵים רַפּוֹת וּבְרַכִּים כְּשִׁלּוֹת אֲמָצוּ. **להד** אֲמָרוּ לְנִמְהָרֵי-לֵב חֲזִקוּ אֶל-תִּירָאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יְבוֹאֲגִמוּל אֱלֹהִים הוּא יְבוֹא וַיִּשְׁעֶכֶם. **להה** אֲזַ תַּפְקַחְנָה עֵינֵי עוֹרִים וְאֲזַנֵי חֲרָשִׁים תַּפְתַּחְנָה. **להו** אֲזַ יִדְלַג כְּאֵיל פִּסַח וְתָרוֹן לְשׁוֹן אֵלִם: כִּי-נִבְקָעוּ בְּמִדְבָר מִים וּנְחָלִים בְּעָרְבָה. **להז** וְהִיָה הַשָּׂרֵב לְאִגָּם וְצִמְאוֹן לְמִבּוּעֵי מִים בְּנוֹה תַנִּים רְבָצָה חָצִיר לְקִנְיָה וְגִמָּא. **להח** וְהִיָה-שָׁם מִסְלוּל וְדָרְךָ וְדָרְךָ הַקִּדְשׁ יִקְרָא לְהַלֵּא-יַעֲבָרְנוּ טִמָּא וְהוּא-לְמוֹ הַלְךָ דָּרְךָ

וְאִוִּילִים לֹא יִתְעוּ. **להט** לֹא-יִהְיֶה שֵׁם אֶרֶץ וּפְרִיץ חַיֹּת בַּל-יַעֲלֶנָה לֹא תִמְצָא
 שֵׁם וְהִלְכוּ גְאוּלִים. **להי** וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם
 עַל-רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ וְנָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה.
לוא וַיְהִי בְּאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סְנַחְרִיב מֶלֶךְ-אַשׁוּר עַל
 כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפֹשֶׁם. **לוב** וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ-אַשׁוּר אֶת-רַב־שָׂקָה מֶלְכִישׁ
 יְרוּשָׁלַיִם אֶל-הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד וַיַּעֲמֵד בְּתַעֲלַת הַבְּרֵכָה הָעֲלִיּוֹנָה
 בְּמִסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס. **לוג** וַיֵּצֵא אֵלָיו אֲלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת וְשִׁבְנָא
 הַסֹּפֵר וַיּוֹאֲח בֶן-אַסָּף הַמְּזֻכָּר. **לוד** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־שָׂקָה אִמְרוּ-נָא
 אֶל-חִזְקִיָּהוּ: כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשׁוּר מָה הַבְּטָחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחְתָּ.
לוה אִמְרָתִי אֶךְ-דְּבַר-שְׁפָתַיִם עֲצָה וּגְבוּרָה לַמְּלַחְמָה עֲתָה עַל-מִי בְּטַחְתָּ כִּי
 מָרַדְתָּ בִּי. **לוו** הִנֵּה בְּטַחְתָּ עַל-מִשְׁעֶנֶת הַקֶּנֶה הָרְצוּץ הַזֶּה עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 יִסְמָךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְּכַפּוֹ וּנְקָבָה: כִּן פָּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְכָל-הַבְּטָחִים עָלָיו.
לוז וְכִי-תֹאמַר אֵלַי אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּטַחְנוּ: הֲלֹא-הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חִזְקִיָּהוּ
 אֶת-בְּמֹתָיו וְאֶת-מְזַבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם לִפְנֵי הַמְּזַבֵּחַ הַזֶּה
 תִּשְׁתַּחֲוּוּ. **לוח** וְעַתָּה הִתְעַרַב נָא אֶת-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אַשׁוּר וְאַתָּנָה לָךְ אֲלֵפִים
 סוּסִים אִם-תּוּכַל לָתֵת לָךְ רֶכֶבִים עֲלֵיהֶם. **לוט** וַאֲיֶךְ תִּשְׁיֵב אֶת פְּנֵי פַחַת אַחַד
 עַבְדֵי אֲדֹנֵי הַקְּטָנִים וְתַבְטַח לָךְ עַל-מִצְרַיִם לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים. **לוי** וְעַתָּה
 הַמְּבַלְעָדִי יְהוָה עָלִיתִי עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהִשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֵלַי עָלָה
 אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁחִיתָהּ.

לויא וַיֹּאמֶר אֲלִיקִים וְשִׁבְנָא וַיּוֹאֲח אֶל-רַב־שָׂקָה דְּבַר-נָא אֶל-עַבְדֶיךָ אֲרַמִּיתִי כִּי
 שָׁמַעִים אֲנַחְנוּ וְאֵל-תִּדְבַר אֱלֵינוּ יְהוּדִית בְּאֲזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל-הַחוּמָה. **לויב**
 וַיֹּאמֶר רַב־שָׂקָה הֲאֵל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלַחְנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 הֲלֹא עַל-הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל-הַחוּמָה לֵאמֹר אֶת-חֲרָאֵיהֶם (צוּאָתָם) וְלִשְׁתוֹת
 אֶת-שִׁינֵיהֶם (מִימֵי רַגְלֵיהֶם) עִמָּכֶם. **לויג** וַיַּעֲמֵד רַב־שָׂקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדוֹל
 יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשׁוּר. **לויד** כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ:
 אֶל-יֵשָׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ: כִּי לֹא-יִוָּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם. **לוטו** וְאֵל-יַבְטַח אֶתְכֶם
 חִזְקִיָּהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה: לֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ
 אַשׁוּר. **לוטז** אֶל-תִּשְׁמַעוּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ

כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשׁוּר עֲשׂוּ-אֶתִּי בְּרֵכָה וּצְאוּ אֵלַי וְאֶכְלוּ אִישׁ-גִּפְנוֹ וְאִישׁ
 תִּאֲנַתּוֹ וְשִׁתּוֹ אִישׁ מִי-בוֹרוֹ. **לויז** עַד-בָּאִי וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ כְּאַרְצְכֶם:

אָרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכַרְמִים. **לויח** פֶּן-יִסִּית אֶתְכֶם חִזְקֶיהוּ לֵאמֹר יְהוָה יִצְיִלְנוּ הַהֲצִילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת-אֶרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **לויט** אֵיךְ אֱלֹהֵי חַמַּת וְאֶרְפָּד אֵיךְ אֱלֹהֵי סַפְרֻיִם וְכִי-הֲצִילוּ אֶת-שְׁמֵרוֹן מִיָּדִי. **לוב** מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-הֲצִילוּ אֶת-אֶרֶץ מִיָּדִי כִי-יִצְיִל יְהוָה אֶת-יְרוּשָׁלַם מִיָּדִי. **לוכא** וַיַּחְרִישׁוּ וְלֹא-עָנּוּ אֹתוֹ דָּבָר: כִּי-מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ. **לובב** וַיָּבֵא אֱלֹהִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְשִׁבְנָא הַסֹּפֵר וַיּוֹאֵחַ בֶּן-אֶסָף הַמְזַכִּיר אֶל-חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּידוּ לוֹ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה.

לזא וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׁק וַיָּבֵא בֵּית יְהוָה. **לזב** וַיִּשְׁלַח אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְאֶת שִׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֶת זַקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּפְּסִים בַּשָּׁקִים אֶל-יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אֲמוּץ הַנְּבִיא. **לזג** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם-צָרָה וְתוֹכַחָה וַיִּנְאַצָּה הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי בָאוּ בָנִים עַד-מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לְלֶדָה. **לזד** אוֹלֵי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַחוּ מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲדַנְיָו לְחָרֹף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁאַתַּת תַּפְּלָה בְּעַד הַשְּׂאֵרִית הַנִּמְצָאָה. **לזה** וַיָּבֵאוּ עִבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל-יִשְׁעֵיהוּ. **לזו** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁעֵיהוּ כֹה תֹאמְרוּן אֶל-אֲדַנְיָכֶם: כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל-תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גָּדְפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אוֹתִי. **לזז** הַנְּנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל-אֶרְצוֹ וְהַפְּלַתִּיו בְּחָרֵב בְּאֶרְצוֹ. **לזח** וַיָּשָׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר נֹלְחָם עַל-לַבְנָה: כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מֶלְכִישׁ. **לזט** וַיִּשְׁמַע עַל-תַּרְהֻקָה מֶלֶךְ-כוּשׁ לֵאמֹר יֵצֵא לְהִלָּחֵם אִתְּךָ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר. **לזי** כֹּה תֹאמְרוּן אֶל-חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר אֶל-יִשְׁאָף אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטַח בּוֹ לֵאמֹר: לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **לזיא** הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לְכָל-הָאָרְצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִנְצַל. **לזיב** הַהֲצִילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת-גּוֹזָן וְאֶת-חֶרֶן וְרָצַף וּבְנֵי-עֵדֹן אֲשֶׁר בַּת־לֶשֶׁר. **לזיג** אֵיךְ מֶלֶךְ-חַמַּת וּמֶלֶךְ אֶרְפָּד וּמֶלֶךְ לַעִיר סַפְרֻיִם הִנֵּעַ וְעָנָה. **לזיד** וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת-הַסִּפְרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרָשֶׁהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה.

לזטו וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר. **לזטז** יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֹשֵׂית אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. **לזטז** הִטָּה יְהוָה אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקְחַת יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֶת כָּל-דְּבָרֵי סַנְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחָרֹף אֱלֹהִים חַי. **לזטח** אָמֵן יְהוָה:

הַחֲרִיבוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת וְאֶת-אֲרָצָם. **לזיט** וְנָתַן אֶת-אֱלֹהֵיהֶם
בְּאֵשׁ: כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם-מַעֲשֵׂה יָדַי-אֲדָם עַץ וְאֶבֶן וְיֶאֱבָדוּם. **לזכ**
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו מִיָּדוֹ וַיַּדְעוּ כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי-אַתָּה יְהוָה
לְבַדְּךָ. **לזכא** וַיִּשְׁלַח יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אָמוֹץ אֶל-חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל-סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **לזכב** זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-דָּבַר
יְהוָה עָלָיו: בָּזָה לְךָ לְעֵגְהָ לְךָ בְּתוֹלַת בֵּת-צִיּוֹן וְאַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּת יְרוּשָׁלַם.
לזכג אֶת-מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל-מִי הָרִימוֹתָהּ קוֹל וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ אֶל-קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל. **לזכד** בֵּינִי עֲבַדְתָּ חֲרַפְתָּ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר בְּרַב רַכְבֵי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם
הָרִים יִרְפָּתִי לְבָנוֹן וְאֶכְרַת קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְּחַר בְּרִשְׁיוֹ וְאָבּוֹא מְרוֹם קִצּוֹ יַעַר
כְּרַמְלוֹ. **לזכה** אֲנִי קִרְתִּי וְשִׁתִּיתִי מַיִם וְאַחֲרַב בְּכַף-פְּעָמַי כָּל יְאֹרֵי מְצוֹר. **לזכו**
הַלּוֹא-שָׁמַעְתָּ לְמַרְחֹק אוֹתָהּ עֲשִׂיתִי מִיָּמַי קָדָם וַיִּצְרַתִּיהָ עֲתָה הִבְאֵתִיהוּתִיהִי
לְהַשְׁאוֹת גְּלִים נְצִים עָרִים בְּצִרוֹת. **לזכז** וַיִּשְׁבִּיהֶן קֶצְרֵי-יָד חֲתוּ וּבִשְׂוֹ הָיוּ עֶשֶׂב
שָׂדֶה וִירֵק דִּשְׂא חֲצִיר גִּגוֹת וַיִּשְׁדַּמָּה לִפְנֵי קָמָה. **לזכח** וְשִׁבְתֶּךָ וַצִּאתֶךָ וּבוֹאֶךָ
יָדַעְתִּי וְאֵת הַתִּרְגָּזֶךָ אֵלַי. **לזכט** יַעַן הַתִּרְגָּזֶךָ אֵלַי וְשִׁאֲנַנְךָ עָלָה בְּאֲזִנֵי שִׁמְתִּי
חַחִי בְּאַפֶּךָ וּמִתְגִּי בְּשִׁפְתֶיךָ וְהִשִּׁיבְתֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ. **לזל** וְזֶה-לְךָ
הָאוֹתָאֲכֹל הַשָּׁנָה סְפִיחַ וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית שְׁחִיס וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וּקְצְרוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאֲכֹלוּ (וְאֲכֹלוּ) פְּרִים. **לזלא** וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית-יְהוּדָה
הַנִּשְׁאָרָה שֶׁרֶשׁ לְמַטָּה וְעָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה. **לזלב** כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֵרִית
וּפְלִיטָה מִהָר צִיּוֹן קִנְאֵת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת.
לזלג לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֶל-מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֹא יָבּוֹא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא-יִוָּרָה
שָׁם חַץ וְלֹא-יִקְדַּמְנָה מִגֹּן וְלֹא-יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סִלְלָה. **לזלד** בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּא בָּהּ
יָשׁוּב וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבּוֹא נְאֻם-יְהוָה. **לזלה** וְגִנוֹתַי עַל-הָעִיר הַזֹּאת
לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַן וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי.
לזלו וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּכֶּה בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מָאָה וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וַיִּשְׁכַּיְמוּ
בַּבֶּקֶר וְהָיָה כָּל־סָרִיס פְּגָרִים מֵתִים. **לזלז** וַיִּסַּע וַיִּלְךָ וַיָּשָׁב סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר וַיָּשָׁב
בְּנִינָוָה. **לזלח** וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרַדְּ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וּשְׂרָאֶצֶר בְּנָיו
הִכְּהוּ בְּחָרֵב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אַרְצָאֲרָרְט וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חַדָּן בְּנוֹ תַחֲתָיו.
לחא בְּיָמַימִם הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוֹת וַיָּבּוֹא אֵלָיו יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אָמוֹץ הַנְּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה צוּ לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיֶה. **לחב** וַיִּסַּב
חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל-הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה. **לחג** וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה זְכֹר-נָא אֶת

אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיךָ בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבְדָּךְ חֲזַקְיָהוּ
בְּכִי גָדוֹל.

לחז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ לֵאמֹר. **לחז** הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל-חֲזַקְיָהוּ
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת-תַּפְּלֹתְךָ רְאִיתִי אֶת-דַּמְעֹתֶיךָ הַנְּנִי
יוֹסֵף עַל-יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **לחו** וּמִכֶּף מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת הָעִיר
הַזֹּאת וְגִנּוֹתַי עַל-הָעִיר הַזֹּאת. **לחז** וְזֶה-לָּךְ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר. **לחח** הַנְּנִי מִשִּׁיב אֶת-צֶל הַמַּעְלֹת אֲשֶׁר יֵרְדֶה
בַּמַּעְלֹת אַחַז בְּשִׁמְשׁ אַחֲרֵייתָ עֶשְׂרׁ מַעְלֹת וּתִשָּׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשְׂרׁ מַעְלֹת בַּמַּעְלֹת
אֲשֶׁר יֵרְדֶה.

לחט מִכְּתָב לְחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּחֻלּוֹתוֹ וַיְחִי מִחֻלּוֹ. **לחי** אֲנִי אָמַרְתִּי בְּדַמִּי
יָמִי אֶלְכֶה בְּשַׁעְרֵי שָׂאוֹל פִּקְדֹתַי יִתֵּר שְׁנוֹתַי. **לחיא** אָמַרְתִּי לֹא-אֶרְאֶה יְהוָה
בְּאֶרֶץ הַחַיִּים לֹא-אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם-יוֹשְׁבֵי חָדָל. **לחיב** דּוֹרֵי נֶסֶע וְנִגְלָה
מִנִּיכְאֵהָל רַעִי קִפְדֹתַי כְּאֶרֶג חַיִּי מִדְּלָה יִבְצַעֲנִי מִיּוֹם עַד-לֵילָה תִשְׁלִימֵנִי. **לחג**
שׁוֹיִתִּי עַד-בִּקְרָ כְּאֶרֶי כֹּן יִשְׁבֵר כָּל-עֲצָמוֹתַי מִיּוֹם עַד-לֵילָה תִשְׁלִימֵנִי. **לחיד**
כְּסוּס עָגוּר כֹּן אֲצַפְצֵף אֶהְגֶּה כִּיּוֹנָה דָלוּ עֵינַי לְמָרוֹם אֲדַנִּי עֲשָׂקָה-לִי עָרְבִנִי.
לחטו מָה-אֲדַבֵּר וְאָמַר-לִי וְהוּא עֹשֶׂה אֲדַדְּהָ כָל-שְׁנוֹתַי עַל-מֵר נִפְשִׁי. **לחטז**
אֲדַנִּי עַלֵיהֶם יַחֲיוּ וּלְכָל-בְּהֵן חַיִּי רוּחִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי. **לחיא** הִנֵּה לְשָׁלוֹם
מֵר-לִי מֵר וְאֶתָּה חֲשַׁקְתָּ נִפְשִׁי מִשְׁחַת בְּלִי כִי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גּוֹךְ כָּל-חֲטָאִי.
לחיח כִּי לֹא שָׂאוֹל תִּוְדָךְ מוֹת יְהַלְלֶךָ לֹא-יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי-בוֹר אֶל-אֲמַתְךָ. **לחיט**
חַי חַי הוּא יוֹדֶךְ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם אֵב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל-אֲמַתְךָ. **לחכ** יְהוָה לְהוֹשִׁיעֲנִי
וְנִגְנוֹתַי נִגְנוּ כָל-יָמֵי חַיֵּינוּ עַל-בֵּית יְהוָה. **לחכא** וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ יִשְׂאוּ דְבַלֶּת
תַּאֲנִים וַיִּמְרָחוּ עַל-הַשָּׁחִין וַיְחִי. **לחכב** וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ מָה אוֹת: כִּי אֶעֱלֶה בֵּית
יְהוָה.

לטא בָּעַת הַהִיא שָׁלַח מֶרְדֶּךָ בִּלְאֲדוֹן בֶּן-בִּלְאֲדוֹן מֶלֶךְ-בָּבֶל סִפְרִים
וּמִנְחָהאֶל-חֲזַקְיָהוּ וַיִּשְׁמַע כִּי חָלָה וַיַּחֲזֵק. **לטב** וַיִּשְׁמַח עֲלֵיהֶם חֲזַקְיָהוּ וַיִּרְאֵם
אֶת-בֵּית נְכֹתָה אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַבְּשָׂמִים וְאֵת הַשָּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת
כָּל-בֵּית כְּלָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֶצְרֵתָיו: לֹא-הָיָה דְבָר אֲשֶׁר לֹא-הָרְאֵם
חֲזַקְיָהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל-מִמְשַׁלְתּוֹ.

לטג וַיָּבֵא יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה וּמֵאֵין יָבֵאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִבָּבֶל. **לטד**
וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּלֹא-הָיָה דְבָר

אֲשֶׁר לֹא-הִרְאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתַי. **לטה** וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ אֶל-חֲזַקְיָהוּ: שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה צְבָאוֹת. **לטו** הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂא כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה בְּבֶל: לֹא-יִתֵּר דְּבַר אָמַר יְהוָה. **לטז** וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִידֵיךָ וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכַל מְלֶכֶךָ בְּבֶל. **לטח** וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ טוֹב דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמָי. **מא** נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם. **מב** דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלַיְהֶכּי מְלֶאכֶה צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָה: כִּי לָקַחְתָּ מִיַּד יְהוָה כְּפָלִים בְּכָל-חַטָּאתֶיךָ. **מג** קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר פָּנוּ דֶרֶךְ: יְהוָה יִשְׂרוּ בְּעַרְבָה מְסַלָּה לְאֱלֹהֵינוּ. **מד** כָּל-גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל-הַר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהִרְכָּסִים לְבִקְעָה. **מה** וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָּל-בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר.

מו קוֹל אָמַר קָרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל-הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל-חֶסֶדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. **מז** יִבֶּשׂ חָצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בּוֹ אֲכֹן חָצִיר הָעָם. **מח** יִבֶּשׂ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר-אֱלֹהֵינוּ יִקוּם לְעוֹלָם.

מט עַל הַר-גְּבִיָּה עָלִי-לָךְ מִבְּשָׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בִּפְתַח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרֶת יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל-תִּירְאֵי אֲמָרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם. **מי** הִנֵּה אֲדַנִּי יְהוָה בְּחֶזֶק יְבוֹא וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ הִנֵּה שָׁכְרוּ אֶתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנֵינוּ. **מיא** כָּרְעָה עֲדָרוֹ יִרְעָה בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת יִנְהַל.

מיב מִי-מִדָּד בְּשַׁעְלוֹ מִים וְשָׁמַיִם בְּזָרֶת תִּכְּן וְכָל בְּשָׁלֵשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ וְשָׁקַל בְּפֶלֶס הָרִים וְגִבְעוֹת בְּמֵאזְנָיִם. **מיג** מִי-תִּכְּן אֶת-רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ. **מיד** אֶת-מִי נוֹעֵץ וַיְבִינְהוּ וַיִּלְמְדוּהוּ בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט וַיִּלְמְדוּהוּ דַעַת וְדָרֶךְ: תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֵנוּ. **מטו** הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֵאֲזַנִּים נַחֲשָׁבוּ הֵן אֵיִים כְּדֹק יִטוֹל. **מטז** וּלְבָנוֹן אֵין דִּי בְּעַר וְחִיתוּאֵין דִּי עוֹלָה.

מיו כָּל-הַגּוֹיִם כְּאֵין נִגְדוּ מֵאַפְסֵי וְתִהְיוּ נַחֲשָׁבוּ-לוֹ. **מיח** וְאֶל-מִי תִדְמִיוֹן אֶל וּמַה-דְּמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ. **מיט** הַפֶּסֶל נִסְדֵּךְ חָרַשׁ וְצֹרֵף בְּזָהָב יִרְקַעְנוּ וּרְתַקוֹת כְּסָף צוּרֵף. **מכ** הַמְּסַכֵּן תִּרְוֹמָה עַץ לֹא-יִרְקַב יִבְחַר חָרַשׁ חָכֵם יִבְקֶשׂ-לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט.

מכא הַלּוֹא תִדְעוּ הַלּוֹא תִשְׁמְעוּ הַלּוֹא הִגִּד מְרֹאֵשׁ לָכֶם הַלּוֹא הִבִּינוֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ. **מכב** הַיִּשֵּׁב עַל-חוּג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּיָּהּ כַּחֲגָבִים הַנוּטָה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֶהֱל לְשֶׁבֶת. **מכג** הַנוֹתֵן רוֹזְנִים לְאֵין שְׁפִטֵי אָרֶץ כִּתְּחוּ עֲשָׂה. **מכד** אֵף בַּל-נִטְעוּ אֵף בַּל-זָרְעוּ אֵף בַּל-שָׂרַשׁ בְּאָרֶץ גְּזָעִם וְגַם-נִשְׁף בָּהֶם וַיִּבְשׂוּ וַיִּסְעָרָה כְּקֶשׁ תִּשְׂאֵם.

מכה וְאֶל-מִי תִדְמִיּוּנִי וְאֲשׁוּהָיֵאמֶר קְדוֹשׁ. **מכו** שָׂאוּ-מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי-בָרָא אֱלֹהֵי הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא מְרֹב אוֹנִים וְאִמְיץ כַּח אִישׁ לֹא נֶעְדָר.

מכו לָמָּה תֵאמֶר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל: נִסְתַּרְהָ דַרְכֵי מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפָּטֵי יַעֲבוֹר. **מכח** הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם-לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעָף וְלֹא יִיגַע: אִין חִקֵּר לְתַבּוּנָתוֹ. **מכט** נִתֵּן לַיַּעֲף כַּח וּלְאִין אוֹנִים עֲצֻמָּה יִרְבֶּה. **מל** וַיַּעֲפוּ נְעָרִים וַיִּגְעוּ וּבַחֲוָרִים כָּשׁוּל יִכְשֻׁלוּ. **מלא** וְקוֹי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ. **מאא** הַחֲרִישׁוּ אֱלֹהִים וּלְאִמִּים יַחֲלִיפוּ כַח יִגְשׁוּ אַז יִדְבְּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרְבָה. **מאב** מִי הֵעִיר מִמְזֶרַח צִדְקָה יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לַפְּנֵי גוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדִּי יִתֵּן כַּעֲפָר חֲרִבּוֹ כִּקֶּשׁ נִדְף קִשְׁתּוֹ. **מאג** יִרְדְּפִים יַעֲבוֹר שְׁלוֹם אֲרֻחַ בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא. **מאד** מִי-פָּעַל וְעָשָׂה קְרָא הַדְּרוֹת מֵרֵאשׁ: אֲנִי יְהוָה רֵאשׁוֹן וְאֶת-אֲחֵרָנִים אֲנִי-הוּא. **מאה** רָאוּ אֱלֹהִים וּרְאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יַחְדָּו קָרְבוּ וַיִּאֲתִיוּ. **מאו** אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ וּלְאֲחָיו יֵאמֶר חֲזַק. **מאז** וַיַּחֲזֵק חֲרָשׁ אֶת-צִרְף מַחֲלִיק פְּטִישׁ אֶת-הוֹלֵם פָּעַם אֵמֶר לְדַבֵּק טוֹב הוּא וַיַּחֲזִקֵהוּ בְּמִסְמָרִים לֹא יִמוּט.

מאח וְאֶתְהָ יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בַּחֲרִיתִּיךָ זָרַע אֲבָרְהָם אֲהַבִּי. **מאט** אֲשֶׁר הַחֲזִקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילִיָּה קָרָאתִיךָ וְאֵמֶר לָךְ עֲבָדֵי-אֶתְהָ בַּחֲרִיתִּיךָ וְלֹא מֵאֲסִיתִיךָ. **מאי** אֶל-תִּירָא כִּי עֲמָדָה-אֲנִי אֶל-תִּשְׁתַּע כִּי-אֲנִי אֱלֹהֵיךָ אִמְצִיתִיךָ אֶף-עֲזַרְתִּיךָ אֶף-תִּמְכַתִּיךָ בַּיָּמִין צִדְקִי. **מאיא** הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ יִהְיוּ כְּאִין וַיֵּאבְדוּ אֲנָשֵׁי רִיבְךָ. **מאיב** תִּבְקָשֶׁם וְלֹא תִמְצָאֶם אֲנָשֵׁי מִצְתֶךָ יִהְיוּ כְּאִין וּכְאִפְסֵם אֲנָשֵׁי מִלַּחְמֶתֶךָ. **מאיג** כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִחֲזִיק יִמִּינֶךָ הָאֵמֶר לָךְ אֶל-תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ.

מאיז אֶל-תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם-יְהוָה וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **מאטו** הִנֵּה שָׁמַתִּיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בְּעַל פִּיפִיּוֹת תִּדְוֹשׁ הָרִים וְתִדְקֵם וּגְבֻעוֹת כַּמֶּץ תִּשִּׂים. **מאטז** תִּזְרַם וְרוּחַ תִּשְׂאֵם וּסְעָרָה תִּפְיץ אוֹתָם וְאֶתְהָ תִּגִּיל בִּיהוָה בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל.

מאיז הָעֵנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים מִבְּקָשִׁים מִים וְאִין לְשׁוֹנִם בְּצֻמָּא נִשְׁתַּה אֲנִי יְהוָה אֲעַנֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲעֲזֹבֶם. **מאיח** אֲפַתַּח עַל-שְׁפִיִּים נְהָרוֹת וּבִתְנוּךְ בְּקַעוֹת מַעֲנִוֹת אֲשִׁים מִדְּבַר לְאִגָּם-מִים וְאָרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מִים. **מאיט** אֶתֵּן בְּמִדְּבַר אֲרֻז שְׁטָה וְהִדַּס וְעַץ שֶׁמֶן אֲשִׁים בְּעֶרְבָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתֵאשׁוּרֵי יַחְדָּו. **מאכ**

למען יראו וידעו וישימו וישכילו ויחדופי יד-יהנה עשתה זאת וקדוש ישראל
בראה.

מאכא קרבו ריבכם לאמר יהנה הגישו עצמותיכם לאמר מלך יעקב. **מאכב**
נגישו ונגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו
ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו. **מאכג** הגידו האתיות לאחור ונדעה כי
אלהים אתם אף-תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא (ונראה) וחדו. **מאכד** הן-אתם
מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם.

מאכה העירותי מצפון ופאת ממזרח-שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו-חמר
וכמו יוצר ירמס-טיט. **מאכו** מי-הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף
אין-מגיד אף אין משמיעאף אין-שמע אמריכם. **מאכז** ראשון לציון הנה הנם
ולירושלם מבשר אתן. **מאכח** ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא ויבא
וישיבו דבר. **מאכט** הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נספיהם.
מבא הן עבדי אתמד-בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים
יוציא. **מבב** לא יצעק ולא ישא ולא-ישמע בחוץ קולו. **מבג** קנה רצוץ לא
ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט. **מבד** לא יכהה ולא ירוץ
עד-ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו.

מבה כה-אמר האל יהנה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה. **מבו** אני יהנה קראתיך בצדק ואחזק
בידך ואצרך ואתנד לברית עם לאור גוים. **מבז** לפקח עינים עורות להוציא
ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך. **מבח** אני יהנה הוא שמי וכבודי לאחור
לא-אתן ותהלתתי לפסילים. **מבט** הראשנות הנה-באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע אתכם.

מבי שירו ליהנה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים
וישביהם. **מביא** ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש
הרים יצונו. **מביב** ישימו ליהנה כבוד ותהלתו באיים נגידו. **מביג** יהנה כגבור
יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ירע אף-יצריחעל-איביו יתגבר.
מביז החשיתי מעולם אחריש אתאפק פיולדה אפעה אשם ואשאף יחד.
מבטו אחריב הרים וגבעות וכל-עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים
אוביש. **מבטז** והולכתי עורים בדרך לא ידעו ונתיבות לא-ידעו אדריכם אשים
מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישוראלה הדברים עשיתם ולא עזבתים.
מביז נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו.

מביח החרשים שמעו והעורים הביטו לראות. **מביט** מי עור כי אם-עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה. **מבכ** ראית (ראות) רבות ולא תשמר פקוח אַזְנִים ולא ישמע. **מבכא** יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויגדיר. **מבכב** והוא עם-בזוי ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין-אמר השב. **מבכג** מי בכס יאזין זאת יקשב וישמע לאחור. **מבכד** מי-נתן למשוסה (למשסה) יעקב וישאל לבזים הלוא יהוה: זו חטאנו לו ולא-אבו בדרךיו הלוד ולא שמעו בתורתו. **מבכה** וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער-בו ולא-ישים על-לב. **מגא** ועתה כה-אמר יהוה בראד יעקב ויצרד ישראל: אל-תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי-אתה. **מגב** כי-תעבר במים אתך-אני ובנהרות לא ישטפוך: כי-תלך במו-אש לא תקוה ולהבה לא תבער-בך. **מגג** כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך. **מגד** מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך. **מגה** אל-תירא כי אתך-אני: ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך. **מגו** אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ. **מגז** כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו: יצרתיו אף-עשיתיו. **מגח** הוציא עם-עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו. **מגט** כל-הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת. **מגי** אתם עדי נאם-יהוה ועבדי אשר בחרתי: למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי-אני הואלפני לא-נוצר אל ואחרי לא יהיה.

מגיא אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע. **מגיב** אנכי הגדתי והושעתי והשמעתיו אין בכס זר ואתם עדי נאם-יהוה ואני-אל. **מגיג** גם-מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה. **מגיז** כה-אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל: למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם. **מגטו** אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם.

מגטז כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה. **מגיז** המוציא רכב-וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל-יקומו דעכו כפשתה כבו. **מגיח** אל-תזכרו ראשנות וקדמניות אל-תתבננו. **מגיט** הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות. **מגכ** תכבדני חית השדה

תַּנִּים וּבָנוֹת יַעֲנֶה: כִּי-נִתַּתִּי בַמִּדְבָּר מִיַּם נְהַרֹּת בִּישִׁימֹן לְהַשְׁקוֹת עִמִּי בַחִירִי.
מגכא עַם-זוּ יִצְרַתִּי לִי תְהִלָּתִי יִסְפְּרוּ.

מגכב וְלֹא-אֶתִּי קָרַאתָ יַעֲקֹב: כִּי-יָגַעַתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל. **מגכג** לֹא-הִבִּיאתָ לִי שֶׁה
 עֲלִיתִי וּזְבַחִי לֹא כַבֶּדְתָּנִי לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בְּלִבֹּנָה. **מגכד**
 לֹא-קִנִּיתָ לִּי בַכֶּסֶף קָנָה וְחִלָּב זְבַחִיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אֶךְ הֶעֱבַדְתָּנִי בְּחִטָּאוֹתֶיךָ
 הוֹגַעְתָּנִי בַעֲוֹנוֹתֶיךָ. **מגכה** אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מִחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי: וְחִטָּאוֹתֶיךָ לֹא
 אָזְכֵּר. **מגכו** הַזְכִּירֵנִי נִשְׁפָּטָה יָחַד סִפֵּר אֶתְּהָ לְמַעַן תִּצְדָּק. **מגכז** אָבִיךָ הָרֵאשׁוֹן
 חָטָא וּמְלִיצִיךָ פָּשְׁעוּ בִּי. **מגכח** וְאַחֲלַל שָׂרִי קִדַּשׁ וְאַתָּנָה לַחֲרָם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
 לְגִדּוּפִים.

מדא וְעַתָּה שָׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחִרְתִּי בּוֹ. **מדב** כֹּה-אָמַר יְהוָה עֲשֹׂךְ
 וְיִצְרָךְ מִבְּטֹן יַעֲזָרְךָ: אֵל-תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְיִשְׁרוּן בְּחִרְתִּי בּוֹ. **מדג** כִּי
 אֶצֶק-מַיִם עַל-צִמָּא וְנִזְלִים עַל-יְבֹשָׁה אֶצֶק רוּחִי עַל-זֶרְעֶךָ וּבִרְכָתִי
 עַל-צֹאצְאֶיךָ. **מדד** וְצִמְחוּ בְּבִין חֲצִיר כַּעֲרָבִים עַל-יְבֹלִי-מַיִם. **מדה** זֶה יֹאמַר
 לַיהוָה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם-יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה.
מדו כֹּה-אָמַר יְהוָה מְלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וּגְאֹלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת: אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעְדֵּי אֵין אֱלֹהִים. **מדז** וּמִי-כְמוֹנִי יִקְרָא וְיִגִּידָהּ וְיַעֲרֹכָהּ לִי מִשׁוּמִי
 עַם-עוֹלָם וְאַתִּיוֹת וְאַשֶׁר תִּבְאֲנָה יִגִּידוּ לָמוֹ. **מדח** אֵל-תִּפְחָדוּ וְאֵל-תִּרְהוּהִלָּא
 מֵאֵז הַשְּׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עַדִּי הִישׁ אֱלוֹהַּ מִבְּלַעְדֵּי וְאֵין צוּר בַּל-יִדְעֶתִי.
מדט יִצְרִי-פֶסֶל כָּלֶם תִּהְיוּ וְחַמּוּדֵיהֶם בַּל-יִוְעִילוּ וְעַדִּיהֶם הִמָּה בַּל-יִרְאוּ
 וּבַל-יִדְעוּלְמַעַן יִבְשׁוּ. **מדי** מִי-יִצַּר אֵל וּפֶסֶל נִסְדָּ לְבַלְתִּי הוֹעִיל. **מדיא** הֵן
 כָּל-חַבְרָיו יִבְשׁוּ וְחַרְשֵׁים הִמָּה מֵאָדָם יִתְקַבְּצוּ כָלֶם יַעֲמָדוּ וּפְחָדוּ יִבְשׁוּ יָחַד.
מדיב חֲרַשׁ בְּרָזַל מַעֲצָד וּפְעַל בְּפָחַם וּבַמְקַבּוֹת יִצְרָהוּ וַיִּפְעֵלָהוּ בְּזוּרַע
 כְּחוּגִם-רַעַב וְאֵין כֹּחַ לֹא-שִׁתָּה מַיִם וַיִּיעֶף. **מדיג** חֲרַשׁ עֲצִים נָטָה קוֹ יִתְאַרְהוּ
 בְּשָׂרָד יַעֲשֶׂהוּ בַמְקַצְעוֹת וּבַמְחוּגָה יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתַנְפְּאָרְת
 אָדָם לְשִׁבְתַּת בַּיִת. **מדיד** לְכַרְת-לוֹ אַרְזִים וַיִּקְחָה תְּרִזָּה וְאַלּוֹן וַיִּאֲמֹץ-לוֹ בַּעֲצֵי-יַעַר
 נָטַע אֲרוֹן וּגִשָׁם יִגְדֹל. **מדטו** וְהָיָה לְאָדָם לְבַעַר וַיִּקְחָה מֵהֶם וַיִּחַם אֶף-יִשְׁיִק
 וְאַפָּה לְחָם אֶף-יִפְעַל-אֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשֶׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגְּד-לָמוֹ. **מדטז** חֲצִיו שָׂרָף
 בְּמוֹ-אֵשׁ עַל-חֲצִיו בְּשֶׁר יֹאכֵל יִצְלָה צְלִי וַיִּשְׁבַּע אֶף-יָחַם וַיֹּאמַר הָאֵח חַמּוֹתִי
 רָאִיתִי אֹר. **מדז** וּשְׂאֲרִיתוֹ לֵאל עֲשֶׂה לְפֶסֶלוֹ יִסְגוּד- (וַיִּסְגְּד-) לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֹּאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אֶתְּהָ. **מדיח** לֹא יִדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ: כִּי טַח
 מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכִּיל לַבְּתָם. **מדיט** וְלֹא-יָשִׁיב אֵל-לְבוֹ וְלֹא דַעַת

וְלֹא-תִבּוֹנֶה לְאֹמֵר חֲצִי שְׂרַפְתִּי בְּמוֹ-אֵשׁ וְאֵף אֶפִּיתִי עַל-גְּחֻלּוֹ לֶחֶם אֲצַלֶּה
 בָּשָׂר וְאֹכֵל וַיִּתְּרוּ לְתוֹעֵבָה אַעֲשֶׂה לְבוֹל עַץ אֶסְגֹּד. **מִדַּכ** רָעָה אֶפֶר לֵב הוֹתֵל
 הִטָּהוּ וְלֹא-יֵצִיל אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֵר הֲלוֹא שָׁקֵר בִּימִינִי.
מִדַּכָּא זָכַר-אֱלֹהִים יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבָדִי-אֶתְּהָ יִצְרָתִיךָ עֶבֶד-לִי אֶתְּהָ יִשְׂרָאֵל לֹא
 תִּנְשָׁנִי. **מִדַּכֵּב** מַחִיתִי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חֲטָאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָאַלְתִּיךָ.
מִדַּכֵּג רָנוּ שָׁמַיִם כִּי-עָשָׂה יְהוָה הֲרִיעֵנו תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ פִּצְחוֹ הָרִים רָנָה יַעַר
 וְכַל-עֵץ בּוֹ: כִּי-גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל יִתְּפָאֵר.
מִדַּכֵּד כֹּה-אָמַר יְהוָה גְּאַלְךָ וַיִּצְרָךְ מִבְּטֹן: אֲנֹכִי יְהוָה עֹשֶׂה כִּלְנִטָּה שָׁמַיִם לְבַדִּי
 לְקַע הָאֶרֶץ מִי אֲתִי (מֵאֲתִי). **מִדַּכֵּה** מִפֶּר אֲתוֹת בַּדִּים וְקִסְמִים יְהוֹלֵל מְשִׁיב
 חַכְמִים אַחֲוֹר וְדַעְתָּם יִסְכֵּל. **מִדַּכֵּו** מְקִים דָּבָר עֲבָדוֹ וְעֵצָת מְלֹאכָיו יִשְׁלִים
 הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַם תּוֹשֵׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבְנִינָה וְחֲרִבוֹתֶיהָ אֶקוּמִם. **מִדַּכֵּז** הָאֹמֵר
 לְצוּלָה חֲרָבִי וְנִהַרְתִּיךָ אוֹבִישׁ. **מִדַּכַּח** הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ רָעִי וְכַל-חֲפָצֵי יִשְׁלֵם
 וְלֹאֹמֵר לִירוּשָׁלַם תִּבְנֶה וְהִיכֵל תִּנְסֹד.
מִהֵא כֹּה-אָמַר יְהוָה לְמַשִּׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר-הִחֲזַקְתִּי בִימִינוֹ לָרֹד-לִפְנֵינוּ גּוֹיִם
 וּמִתְּנֵי מְלָכִים אֶפְתַּח־לְפָתַח לִפְנֵינוּ דְלֹתִים וְשַׁעֲרִים לֹא יִסְגְּרוּ. **מִהֵב** אֲנִי לִפְנֵיךָ
 אֵלְךָ וְהַדּוֹרִים אוֹשֵׁר (אֲיִשֵּׁר) דְלֹתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר וּבְרִיחֵי בְרָזֶל אֲגַדֵּעַ. **מִהֵג**
 וְנִתַּתִּי לָךְ אוֹצְרוֹת חֲשֵׁךְ וּמִטְּמֵנִי מִסִּתְּרִים: לְמַעַן תִּדַּע כִּי-אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרָא
 בְּשֵׁמִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **מִהֵד** לְמַעַן עֲבָדִי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל בְּחִירֵי וְאֶקְרָא לָךְ בְּשֵׁמִי
 אֲכַנְּךָ וְלֹא יִדְעֶתְנִי. **מִהֵה** אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד זוֹלְתִי אִין אֱלֹהִים אֲאַזְרָךְ וְלֹא
 יִדְעֶתְנִי. **מִהו** לְמַעַן יִדְעוּ מִמְּזֹרַח-שָׁמֶשׁ וּמִמַּעַרְבָּה כִּי-אֶפְסֵם בְּלַעֲדֵי: אֲנִי יְהוָה
 וְאִין עוֹד. **מִהז** יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרָא חֲשֵׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה
 כָּל-אֱלֹהִים.
מִהח הֲרַעִיפוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחַקִּים יִזְלוּ-צֶדֶק תִּפְתַּח-אֶרֶץ וַיִּפְרוּ-יִשְׁעֵי וְצִדְקָה
 תִּצְמִיחַ וַחֲדָאֲנִי יְהוָה בְּרֹאתִיו.
מִהט הוּי רַב אֶת-יִצְרוּחֶרֶשׁ אֶת-חֲרָשֵׁי אֲדָמָה הֵיאֹמֵר חֲמֹר לִיִּצְרוּ מֵה-תַּעֲשֶׂה
 וּפְעֻלָּךְ אִין-יָדִים לוֹ.
מִהי הוּי אֹמֵר לָאֵב מֵה-תּוֹלִיד וּלְאִשָּׁה מֵה-תַּחֲלִין.
מִהיא כֹּה-אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּצְרוּ: הָאֲתֵיּוֹת שְׁאֵלוּנִי עַל-בְּנֵי וְעַל-פְּעֻל
 יָדֵי תִצְוֵנִי. **מִהיב** אֲנֹכִי עֹשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֹאתִי אֲנִי יָדִי נָטוּ שָׁמַיִם
 וְכַל-צְבָאָם צוּיִתִּי. **מִהיג** אֲנֹכִי הֵעִירְתֵהוּ בְּצֶדֶק וְכַל-דָּרְכוֹ אֲיִשֵּׁר הוּא-יִבְנֶה
 עִירֵי וְגִלּוֹתֵי יִשְׁלַחֵלֵא בְּמַחִיר וְלֹא בְּשִׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת.

מהיז כה אָמַר יְהוָה יִגִּיעַ מִצָּרִים וּסְחָר-כּוֹשׁ וּסְבָאִים אֲנָשֵׁי מִדָּה עֲלֶיךָ יַעֲבֹרוּ וְלֶךָ יִהְיוּ אַחֲרֶיךָ יִלְכוּ בְּזָקִים יַעֲבֹרוּ וְאַלְיָךָ יִשְׁתַּחֲווּ אֲלֶיךָ יִתְפַּלְלוּ אַךְ בְּךָ אֵל וְאִין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים. **מהטו** אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתְרָאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ. **מהטז** בּוֹשׁוּ וְגַם-נִכְלְמוּ כָלֶם: יַחֲדוּ הִלְכוּ בְּכַלְמָה חֲרָשֵׁי צִירִים. **מהיז** יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בֵּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים: לֹא-תִבְשׂוּ וְלֹא-תִכְלְמוּ עַד-עוֹלָמִי עַד.

מהיח כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יֵצֵר הָאָרֶץ וְעֹשֶׂה הוּא כּוֹנֵנָהּ-לֹא-תִהְיֶה בְּרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָה אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד. **מהיט** לֹא בִסְתֵר דְּבִרְתִּי בְּמִקּוֹם אָרֶץ חֲשָׁדְלָא אֲמַרְתִּי לְזָרַע יַעֲקֹב תִּהְיוּ בְּקִשׁוּנֵי אֲנִי יְהוָה דְּבַר צָדֵק מְגִיד מִיִּשְׂרָאִים. **מהכ** הִקְבְּצוּ וּבֹאוּ הַתְּנַגְּשׁוּ יַחֲדוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הַנְּשָׂאִים אֶת-עֵץ פֶּסֶלִים וּמִתְּפַלְלִים אֶל-אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. **מהכא** הַגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ אֵף יוֹעֲצוּ יַחֲדוּ: מִי הַשָּׁמַיִעַ זֹאת מְקַדֵּם מֵאִזְ הַגִּידָה הַלּוֹא אֲנִי יְהוָה וְאִין-עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעַד־יֵאֵל-צָדִיק וּמוֹשִׁיעַ אִין זִלְתִּי. **מהכב** פְּנוּ-אֵלַי וְהוֹשְׁעוּ כָל-אֶפְסֵי-אָרֶץ: כִּי אֲנִי-אֵל וְאִין עוֹד. **מהכג** בִּי נִשְׁבַּעְתִּי־צֶא מִפִּי צְדָקָה דְּבַר וְלֹא יָשׁוּב: כִּי-לִי תִכְרַע כָּל-בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל-לְשׁוֹן. **מהכד** אַךְ בֵּיהוָה לִי אָמַר צְדָקוֹת וְעוֹ עֲדוּ יָבוֹא וַיִּבְשׂוּ כָל הַנְּחָרִים בּוֹ. **מהכה** בֵּיהוָה יִצְדָּקוּ וַיִּתְהַלְּלוּ כָל-זָרַע יִשְׂרָאֵל.

מוא כָּרַע בַּל קָרַס נְבוֹהֵיוּ עֲצִבֵיהֶם לַחֲיָה וּלְבַהֲמָה נִשְׂאֲתִיכֶם עֲמוּסוֹת מִשָּׂא לַעֲיָפָה. **מוב** קָרְסוּ כָרְעוּ יַחֲדוּ לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מִשָּׂא וּנְפָשָׁם בְּשִׁבֵי הַלְכָה.

מוג שָׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל-שְׂאֲרֵית בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמָסִים מִנִּי-בֶטֶן הַנְּשָׂאִים מִנִּי-רַחֵם. **מוד** וְעַד-זָקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד-שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט.

מוה לְמִי תִדְמִיוּנִי וְתִשְׁווּ וְתִמְשְׁלוּנִי וְנִדְמָה. **מוו** הַזָּלִים זָהָב מַכִּיס וְכֶסֶף בִּקְנָה יִשְׁקְלוּ יִשְׁכָּרוּ צוּרָף וַיַּעֲשֶׂהוּ אֵל יִסְגְּדוּ אֵף-יִשְׁתַּחֲווּ. **מוז** יִשְׂאֶהוּ עַל-כַּתָּף יִסְבְּלֶהוּ וַיִּנְיַחֶהוּ תַחְתָּיו וַיַּעֲמֵדֵם מִמְּקוֹמוֹ לֹא יִמִּישׁ אֵף-יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה מִצָּרְתּוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנּוּ.

מוח זָכְרוּ-זֹאת וְהִתְאַשְׁשׁוּ הַשִּׁיבוּ פּוֹשְׁעִים עַל-לֵב. **מוט** זָכְרוּ רֵאשֻׁנוֹת מֵעוֹלָם: כִּי אֲנִכִּי אֵל וְאִין עוֹד אֱלֹהִים וְאֶפֶס כְּמוֹנִי. **מוי** מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרֵית וּמְקַדֵּם אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשׂוּ אֲמַר עֲצַתִּי תִקּוּם וְכָל-חֲפְצֵי אֶעֱשֶׂה. **מויא** קָרָא מִמְּזָרַח עֵיט מֵאָרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתוֹ (עֲצַתִּי) אֵף-דְּבִרְתִּי אֵף-אֲבִיאָנָהּ יִצְרָתִי אֵף-אֶעֱשֶׂנָה.

מויב שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירִי לְבַהֲרָחוּקִים מִצְדָּקָה. **מויג** קִרְבָּתִי צְדָקָתִי לֹא תִרְחָק וְתִשׁוּעָתִי לֹא תִאֲחַר וְנִתְתִּי בְּצִיּוֹן תִּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאָרְתִּי.

מזא רְדִי וּשְׁבִי עַל-עֶפְרַת בְּתוֹלַת בַּת-בְּבִלְשָׁבִי-לְאָרֶץ אֵין-כְּסָא בַת-כְּשָׁדִים: כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ-לְךָ רֶכֶה וְעַנְגָּה. **מזב** קָחִי רַחִים וְטַחֲנִי קִמַח גְּלִי צָמַתְךָ חֲשָׁפִי-שֹׁבֵל גְּלִי-שׁוֹק עֲבָרֵי נְהָרוֹת. **מזג** תִּגַּל עֲרוֹתֶיךָ גַם תִּרְאֶה חֲרָפְתְּךָ נָקִים אֶקַח וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם.

מזד גִּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **מזה** שְׁבִי דוּמָם וּבֹאִי בַחֲשָׁךְ בַת-כְּשָׁדִים: כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ-לְךָ גְּבֵרַת מִמְּלָכוֹת. **מזו** קִצַּפְתִּי עַל-עַמִּי חִלְלֹתִי נִחַלְתִּי וְאַתָּנָם בְּיָדְךָ לֹא-שָׁמַתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל-זָקֹן הַכְּבֹדֶתְךָ עַלְךָ מְאֹד. **מזז** וַתֹּאמְרֵי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְּבֵרַתְעַד לֹא-שָׁמַתְּ אֵלֶּה עַל-לִבְךָ לֹא זָכַרְתָּ אַחֲרֵיתָהּ.

מזח וְעַתָּה שְׁמַעֲנִי-זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לְבִטַח הָאֹמְרָה בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד לֹא אֲשַׁב אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שָׂכוֹל. **מזט** וַתְּבֹאנָה לְךָ שְׁתֵּי-אֵלֶּה רָגַע בְּיוֹם אֶחָד שָׂכוֹל וְאַלְמָנוֹת כְּתָמָם בָּאוּ עֲלֶיךָ בְּרַב כְּשָׁפִיךָ בְּעֶצְמַת חֲבָרֶיךָ מְאֹד. **מזי** וַתִּבְטַחִי בְּרַעְתְּךָ אֹמְרַת אֵין רֹאֲנִי חֲכָמְתְּךָ וְדַעְתְּךָ הִיא שׁוֹבְבַתְךָ וַתֹּאמְרֵי בְּלִבְךָ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד. **מזיא** וּבָא עֲלֶיךָ רָעָה לֹא תִדְעִי שְׁחָרָה וְתִפֹּל עֲלֶיךָ הַזֶּה לֹא תוֹכִלִי בַפָּרָה וְתִבֹּא עֲלֶיךָ פְתָאִים שְׂאֵה לֹא תִדְעִי. **מזיב** עֲמַדִּי-נָא בַחֲבָרֶיךָ וּבְרַב כְּשָׁפִיךָ בְּאֶשֶׁר יִגְעַת מִנְעוּרֶיךָ אוֹלִי תוֹכִלִי הוֹעִיל אוֹלִי תִעְרוּצִי. **מזיג** נִלְאִית בְּרַב עֲצָתְךָ יַעֲמָדוּ-נָא וְיוֹשִׁיעֶךָ הַבְּרוּ (הַבְּרִי) שְׁמִים חוֹזִים בְּכּוֹכְבִים מוֹדְעִים לַחֲדָשִׁים מֵאֶשֶׁר יָבֹאוּ עֲלֶיךָ. **מזיד** הִנֵּה הִיוּ כִקֵּשׁ אֵשׁ שְׂרָפְתָם לֹא-יִצִּילוּ אֶת-נַפְשָׁם מִיַּד לְהָבֵה אֵין-גִּחְלַת לַחֲמָם אוֹר לְשֶׁבֶת נִגְדוּ. **מזטו** כֹּן הָיָה לְךָ אֶשֶׁר יִגְעַת סַחְרֶיךָ מִנְעוּרֶיךָ אִישׁ לְעֶבְרוֹ תַעֲוֹאִין מוֹשִׁיעֶךָ.

מחא שְׁמַעֲנִי-זֹאת בֵּית-יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יֵצְאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכִּירוּלֹא בְּאַמֶּת וְלֹא בְּצַדִּיקָה. **מחב** כִּי-מַעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרְאוּ וְעַל-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמְכוּ: יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **מחג** הָרֵאשֵׁנוֹת מֵאֵז הַגִּדְתִּי וּמִפִּי יֵצְאוּ וְאַשְׁמִיעַם פְּתָאִים עֲשִׂיתִי וַתְּבֹאנָה. **מחד** מִדַּעַתִּי כִי קִשָּׁה אֶתָּה וְגִיד בְּרִזָּל עֲרַפְךָ וּמִצְחָךָ נְחוּשָׁה. **מחה** וְאַגִּיד לְךָ מֵאֵז בְּטָרָם תִּבּוֹא הַשְּׁמַעְתִּיךָ-פֶּן-תֹּאמַר עֲצָבִי עֲשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צָוִם. **מחו** שְׁמַעְתָּ חֲזָה כִּלְהָ וְאַתָּם הִלּוּא תִגִּידוּ: הַשְּׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מַעַתָּה וּנְצִירוֹת וְלֹא יִדְעֶתֶם. **מחז** עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאֵז וּלְפָנַי-יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם-פֶּן-תֹּאמַר הִנֵּה יִדְעֵתִין. **מחח** גַּם לֹא-שְׁמַעְתָּ גַם לֹא יִדְעֶתְגַם מֵאֵז לֹא-פִתְחָה אֲזַנְךָ: כִּי יִדְעֵתִי בְּגוֹד תִּבְגּוֹד וּפִשֶׁע מִבְּטֹן קִרְא לְךָ. **מחט** לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרֶיךָ אִפִּי וַתְּהַלְתִּי אֶחָטָם-לְךָ לְבַלְתִּי

הַכְרִיתֶדָּ. **מחי** הִנֵּה צִרְפְּתִיךָ וְלֹא בְכֶסֶף בְּחִרְתִּיךָ בְּכוֹר עֵינִי. **מחיא** לְמַעַנִי לְמַעַנִי אָעֲשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא-אֶתֶּן.

מחיב שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מִקְרָאִי: אֲנִי-הוּא אֲנִי רֵאשׁוֹן אִף אֲנִי אַחֲרוֹן.

מחיג אִף-יָדַי יִסְדֶּה אֶרֶץ וַיְמִינִי טַפְחָה שְׁמַיִם קִרְא אֲנִי אֵלֵיהֶם יַעֲמְדוּ וַיִּחָדּוּ.

מחיד הַקְּבֹצוּ כְלַכֶּם וּשְׁמַעוּ מִי בָהֶם הַגִּיד אֶת-אֱלֹהֵי יְהוָה אֲהַבּוּיַעֲשֶׂה חֲפָצוֹ

בְּבָבֶל וּזְרַעוּ כְּשָׂדִים. **מחטו** אֲנִי אֲנִי דְבַרְתִּי אִף-קִרְאֲתִיו הַבְּאֲתִיו וְהַצְלִיחַ דְרָכּוֹ.

מחטז קָרְבוּ אֵלַי שְׁמַעוּ-זֹאת לֹא מְרֹאֵשׁ בְּסִתֵּר דְּבַרְתִּימַעַת הַיּוֹתֶה שֵׁם אֲנִי

וְעַתָּה אֲדַנִּי יְהוָה שְׁלַחְנִירוֹחוֹ.

מחיז כֹּה-אָמַר יְהוָה גֹּאֲלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִלְמַדְךָ לְהוֹעִיל

מִדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תַּלְוֶךָ. **מחיח** לֹוֹא הַקְּשַׁבְתָּ לְמַצוֹתַי וַיְהִי כִנְהָר שְׁלוֹמְךָ וְצַדִּיקְתְּךָ

כְּגַלֵּי הַיָּם. **מחיט** וַיְהִי כַחֲוֹל זֶרַעְךָ וְצִאֲצָאִי מַעִיךָ כַּמַּעֲתִיו לֹא-יִכְרַת וְלֹא-יִשְׁמַד

שְׁמוֹ מִלְפָּנַי.

מחכ צֵאוּ מִבְּבֶל בְּרַחוּ מִכְּשָׂדִים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְּׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ

עַד-קִצְהָ הָאָרֶץ אֲמַרוּ גֹאֵל יְהוָה עֲבְדוּ יַעֲקֹב. **מחכא** וְלֹא צָמְאוּ בְּחַרְבוֹת

הוֹלִיכִם מַיִם מִצוֹר הַזֵּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע-צוּר וַיַּזְבּוּ מַיִם. **מחכב** אֵין שְׁלוֹם אִין שְׁלוֹם אָמַר יְהוָה

לְרִשְׁעִים.

מטא שְׁמַעוּ אֵיִים אֵלַי וְהַקְּשִׁיבוּ לְאֲמִים מִרְחוֹק יְהוָה מִבְּטֹן קִרְאֲנִי מִמַּעֵי אֲמִי

הַזְכִּיר שְׁמִי. **מטב** וַיִּשָּׂם פִּי כַחֲרֵב חֲדָה בְּצַל יָדוֹ הַחֲבִיאֲנִי וַיִּשְׁימֵנִי לַחֲץ בְּרוֹר

בְּאַשְׁפְּתוֹ הַסְתִּירֵנִי. **מטג** וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי-אֶתְהַיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּךְ אֶתְפָּאֵר. **מטד**

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לְרִיק יַגְעַתִּי לְתַהוֹ וְהֶבֶל כַּחֲוִי כְלִיתִי אֲכֹן מִשְׁפָּטִי אֶת-יְהוָה וּפְעַלְתִּי

אֶת-אֱלֹהֵי.

מטה וְעַתָּה אָמַר יְהוָה יוֹצְרִי מִבְּטֹן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוּבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא

(לוֹ) יֵאָסֵף וְאֶכְבֵּד בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֵלֵהִי הִנֵּה עֹזִי. **מטו** וַיֹּאמֶר נִקַּל מִהַיּוֹתְךָ לִי עֶבֶד

לְהַקִּים אֶת-שְׁבִטִי יַעֲקֹב וּנְצִירִי (וּנְצִירִי) יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם

לְהִיּוֹת יְשׁוּעַתִּי עַד-קִצְהָ הָאָרֶץ.

מטז כֹּה אָמַר-יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לְבָזָה-נִפְּשׁ לְמַתְעֵב גּוֹי לְעֶבֶד מְשָׁלִים

מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמַן קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרְךָ.

מטח כֹּה אָמַר יְהוָה בְּעַת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבַיּוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצְרְךָ וְאֶתְנֶךָ

לְבָרִית עִם לְהַקִּים אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שְׁמֹמוֹת. **מטט** לֹאמַר לְאֲסוּרִים צֵאוּ

לְאֲשֶׁר בַּחֲשֶׁךְ הִגְלוּ עַל-דְרָכִים יִרְעוּ וּבְכָל-שְׁפִיִים מִרְעִיתֶם. **מטי** לֹא יִרְעִבוּ וְלֹא

יִצְמְאוּ וְלֹא-יִכֶּם שָׂרֵב וְשִׁמְשׁ: כִּי-מִרְחַמָּם יִנְהַגֶּם וְעַל-מִבּוּעֵי מַיִם יִנְהַלֶּם.

מטיא וְשִׁמְתִי כָּל-הָרִי לְדָרֶךְ; וּמִסְלֹתַי יִרְמוּן. **מטיב** הִנֵּה-אֵלֶּה מִרְחוֹק יָבֹאוּ וְהִנֵּה-אֵלֶּה מִצְפּוֹן וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֲרָץ סִינַיִם. **מטיג** רְנוּ שָׁמַיִם וְגִילֵי אֲרָץ יִפְצְחוּ (וּפְצְחוּ) הָרִים רְנֶה: כִּי-נַחֵם יְהוָה עַמּוֹ וְעַנְיָיו יִרְחֵם.

מטיז וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְהוָה וְאֲדֹנָי שָׁכַחְנִי. **מטטו** הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה מִרְחֹם בֶּן-בֶּטְנָה גַם-אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאֲנֹכִי לֹא אֶשְׁכַּחֲךָ. **מטטז** הֵן עַל-כַּפַּיִם חִקֹתֶיךָ; חוֹמֹתֶיךָ נִגְדִי תִמִּיד. **מטיז** מִהָרֹו בָּנִיךָ מִהָרְסִיךָ; וּמִחֲרִיבֶיךָ מִמֶּךָ יֵצֵאוּ. **מטיח** שָׂאִי-סָבִיב עֵינֶיךָ; וְרֵאִי כָּלֶם נִקְבְּצוּ בְּאוֹ-לֶךְ חִי-אֲנִי נְאֻם-יְהוָה כִּי כָּלֶם כָּעֲדֵי תִלְבְּשִׁי וּתִקְשָׁרִים כַּכֶּלֶה. **מטיט** כִּי חֲרַבְתֶּיךָ; וְשִׁמְמֹתֶיךָ; וְאֲרָץ הָרְסִיתֶךָ: כִּי עֲתָה תִצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרַחֲקוּ מִבְּלַעֲנֶיךָ. **מטכ** עוֹד יֹאמְרוּ בְּאֲזְנֶיךָ בְּנֵי שִׁכְלֶיךָ: צֹר-לִי הַמָּקוֹם גִּשָׁה-לִי וְאִשָּׁבָה. **מטכא** וְאָמַרְתְּ בְּלִבְבֶךָ; מִי יֵלֵד-לִי אֶת-אֵלֶּה וְאֲנִי שְׂכוּלָה וְגִלְמוּדָה גֹלָה וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדְּלֵהוּ אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבִדֵי אֵלֶּה אֵיפֹה הֵם.

מטכב כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה אֲשָׂא אֶל-גּוֹיִם יָדַי וְאֶל-עַמִּים אָרִים נָסִי וְהִבִּיאוּ בְּנֶיךָ בַּחֲצוֹן וּבְנִתֶיךָ; עַל-כַּתֶּף תִּנְשָׂאנָה. **מטכג** וְהָיוּ מַלְכִים אֲמֹנֶיךָ; וְשָׂרוּתֵיהֶם מִיַּנִּיקוֹתֶיךָ; אִפִּיִם אֲרָץ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ; וְעִפְרַיִם רִגְלֶיךָ; יִלְחָכוּ וְיִדְעוּת כִּי-אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-יִבְשׁוּ קוּי.

מטכד הִיָּקַח מִגְבוּר מַלְקוֹחַ וְאִם-שָׁבִי צְדִיק יִמְלֹט.

מטכה כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה גַּם-שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמְלֹט וְאֶת-יְרִיבֶךָ; אֲנֹכִי אָרִיב וְאֶת-בְּנֶיךָ; אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ. **מטכו** וְהִאֲכַלְתִּי אֶת-מוֹנֶיךָ; אֶת-בְּשָׂרֶם; וְכַעֲסִים דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיִדְעוּ כָּל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ; וְגֵאלֶךָ; אֲבִיר יַעֲקֹב. **מטכז** כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוּ מִי מִנוֹשֵׁי אֲשֶׁר-מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם נִמְכַרְתֶּם; וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתֶּם אִמְכֶם. **מטכח** מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֵההֶקְצוֹר קֶצֶרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם-אֵין-בִּי כַח לְהַצִּיל הֵן בְּגַעַרְתִּי אֲחָרִיב יָם אֲשִׁים נְהָרוֹת מִדְּבַר תִּבְאֵשׁ דָּגְתֶם מֵאֵין מִיָּם; וְתַמּוֹת בַּצִּמָּא. **מטכט** נִגְ אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק אֲשִׁים כְּסוּתֶם.

נד אֲדֹנָי יְהוָה נָתַן לִי לְשׁוֹן לַמּוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת אֶת-יַעֲרֵף דְּבַר יַעֲרֵר בְּבִקְרַת בְּבִקְרַת יַעֲרֵר לִי אֵזֶן לְשִׁמְעַת כְּלָמוּדִים. **נדא** אֲדֹנָי יְהוָה פָּתַח-לִי אֵזֶן וְאֲנֹכִי לֹא מְרִיתִי; אַחֲוֹר לֹא נִסּוּגְתִי. **נדב** גּוֹי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחַיִּי לְמֹרְטִים; פָּנִי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלָמוֹת וְרֹק. **נדג** וְאֲדֹנָי יְהוָה יַעֲזֹר-לִי עַל-כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל-כֵּן שִׁמְתִי פָּנִי כַּחֲלָמִישׁ וְאִדַּע כִּי-לֹא אֲבוֹשׁ. **נדד** קְרוֹב מִצְדִּיקִימִי-יָרִיב אֶתִּי נַעֲמֻדָה יַחַד מִי-בַעַל

מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלַי. **נט** הֵן אֲדַנִּי יְהוָה יַעֲזֹר-לִי מִי-הוּא יִרְשִׁיעַנִי הֵן כָּלֶם כִּבְגָד
יִבְלוּ עֵשׂ יֹאכְלֶם.

ני מִי בָכֶם יֵרָא יְהוָה שְׁמַע בְּקוֹל עֲבָדוֹ אֲשֶׁר הִלֵּךְ חֲשָׁכִים וְאִין נִגָה לוֹ יִבְטַח
בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁעֶן בְּאֱלֹהָיו.

ניא הֵן כָּלְכֶם קִדְחִי אֵשׁ מְאֹזְרִי זִיקוֹת לָכוּ בְּאוֹר אֲשַׁכֶּם וּבְזִיקוֹת בְּעֶרְתֶּם מִיַּד
הַיְתָה-זֹאת לָכֶם לְמַעַצְבָּה תִּשְׁכַּבוּן.

נאא שְׁמַעוּ אֵלַי רְדִפִי צְדָק מִבְּקִשֵׁי יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל-צוֹר חֲצַבְתֶּם וְאֶל-מִקְבַּת
בוֹר נִקְרַתֶּם. **נאב** הַבִּיטוּ אֶל-אֲבֵרָהֶם אֲבִיכֶם וְאֶל-שָׂרָה תַחֲוֹלְלֶכֶם: כִּי-אֶחָד

קָרָאתִיו וְאֲבָרְכָהוּ וְאֲרַבְּהוּ. **נאג** כִּי-נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל-חֲרֻבְתֶּיהָ וַיִּשֶׁם
מִדְּבָרָה כַּעֲדוֹן וְעֶרְבַתָּה כְּגֹן-יְהוָה שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה.

נאד הַקְּשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאוּמֵי אֵלַי הֶאֱזִינוּ: כִּי תוֹרָה מֵאֵתִי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר
עַמִּים אֲרַגִּיעַ. **נאה** קְרוֹב צְדָקִי יֵצֵא יִשְׁעֵי וּזְרַעֵי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי אֵיִם יִקְווּ

וְאֶל-זְרַעֵי יִיחַלוּן. **נאו** שְׂאוּ לְשָׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל-הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי-שָׁמַיִם
כַּעֲשׂוֹן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כִּבְגָד תִּבְלָה וַיִּשְׁבִּיָּה כָמוֹ-כֵן יָמוּתוּן וַיִּשׁוּעַתִּי לְעוֹלָם תִּהְיֶה

וְצִדְקָתִי לֹא תַחַת.

נאז שְׁמַעוּ אֵלַי יִדְעִי צְדָק עִם תּוֹרָתִי בִלְבָב: אֶל-תִּירָאוּ חֲרַפַּת אֲנוּשׁ וּמִגְדַּפְתֶּם
אֶל-תַּחַתוּן. **נאח** כִּי כִבְגָד יֹאכְלֶם עֵשׂ וְכֶצֶמֶר יֹאכְלֶם סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה

וַיִּשׁוּעַתִּי לְדוֹר דּוֹרִים.

נאט עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי-עַז זְרוּעַ יְהוָה עוֹרֵי כִימֵי קָדֶם דְּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא

אֶת-הִיא הַמְּחַצְבֶת רֶהַב מְחוֹלְלֶת תַּנִּין. **נאי** הֲלוֹא אֶת-הִיא הַמְּחַרְבֶת יָם מִי

תַּהוֹם רַבָּה הַשָּׁמַיִם מַעֲמַקֵּי-יָם דָּרָךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים. **נאיא** וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּן

וּבְאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל-רֵאשִׁים שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיגוּן נְסוּ יְגוֹן וְאֲנַחָה.

נאיב אֲנָכִי אֲנָכִי הוּא מִנְחַמְכֶם מִי-אֶת וַתִּירָאִי מֵאֲנוּשׁ יָמוּת וּמִבֶּן-אָדָם חָצִיר

יָנַתָּן. **נאיג** וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֲשֶׂה נוֹטָה שָׁמַיִם וַיִּסַּד אָרֶץ וַתִּפְחַד תִּמְיֵד כָּל-הַיּוֹם

מִפְּנֵי חֲמַת הַמְּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאֵיָה חֲמַת הַמְּצִיק. **נאיז** מִהֵר צִעָה

לְהַפְתִּיחַ וְלֹא-יָמוּת לַשְׁחַת וְלֹא יַחְסֹר לַחֲמוֹ. **נאטו** וְאֲנָכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רַגַע הַיּוֹם

וַיִּהְיֶמוּ גְלוּיֵי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **נאטז** וְאֲשֶׁם דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לְנִטְעַ

שָׁמַיִם וַלִּיסַד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי-אֶתָּה.

נאיז הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִּית מִיַּד יְהוָה אֶת-כּוֹס חֲמַתוֹ

אֶת-קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה שְׁתִּיתִמְצִית. **נאיח** אִין-מִנְהַל לָהּ מִכָּל-בְּנִים יִלְדָה

וְאִין מִחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל-בְּנִים גִּדְלָהּ. **נאיט** שְׁתִּים הִנֵּה קָרָאתִיךָ מִי יָנוּד לָךְ

השד והשבר והרעב והחרב מי אֲנַחְמָךְ. **נאכ** בְּנִיךָ עֲלֵפוּ שְׁכָבוּ בְּרֹאשׁ כָּל-חוֹצוֹת־כְּתוּא מִכְמָר הַמְּלָאִים חֲמַת-יְהוָה גַּעַרְתָּ אֱלֹהֶיךָ. **נאכא** לָכוֹן שְׁמַעִי-נָא זֹאת עֲנֵה וּשְׁכַרְתָּ וְלֹא מִיָּיִן.

נאכב כֹּה-אָמַר אֲדֹנֶיךָ יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יָרִיב עִמּוֹ הִנֵּה לְקַחְתִּי מִיַּדְךָ אֶת-כּוֹס הַתְּרַעְלָה־אֶת-קִבְעַת כּוֹס חֲמַתִּי לֹא-תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָה עוֹד. **נאכג** וּשְׁמַתִּיךָ בְּיַד-מוֹגִיךָ אֲשֶׁר-אָמְרוּ לְנַפְשְׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבֶרְהָ וְתַשִּׁימִי כְּאֶרֶץ גּוֹד וְכַחוּץ לַעֲבָרִים. **נבא** עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֲזָדְךָ צִיּוֹן: לְבָשִׁי בַגְּדֵי תַפְאָרְתְּךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ שְׂכִי לֹא יוֹסִיף יָבֵא-בְךָ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא. **נבב** הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי שְׂבִי יְרוּשָׁלַם הַתַּפְתַּחוּ (הַתַּפְתַּחִי) מוֹסְרֵי צְוֹאֲרֶךָ שְׂבִיָּה בַת-צִיּוֹן.

נבג כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה חֲנַם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגְאָלוּ. **נבד** כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנֶי יְהוָה מִצְרַיִם יָרַד-עִמִּי בְּרֹאשְׁנָה לְגוֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ. **נבה** וְעַתָּה מֶה-לִּי-כֹה נָאִם-יְהוָה כִּי-לָקַח עִמִּי חֲנַם מִשְׁלֹךְ יְהִילִילוּ נָאִם-יְהוָה וְתַמִּיד כָּל-הַיּוֹם שְׂמִי מוֹנָאֵךְ. **נבו** לָכוֹן יָדַע עִמִּי שְׂמִי לָכוֹן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי-אֲנִי-הוּא הַמְדַבֵּר הַיָּנִי.

נבז מֶה-נָּאוּ עַל-הַהָרִים רַגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשָׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ. **נבח** קוֹל צִפִּיךָ נְשָׂאוּ קוֹל יַחְדוֹ יִרְנְנוּ: כִּי עֵינִי בָּעֵינִי יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן. **נבט** פִּצְחוּ רְנְנוּ יַחְדוֹ חֲרֻבוֹת יְרוּשָׁלַם: כִּי-נַחַם יְהוָה עִמּוֹ גָּאֵל יְרוּשָׁלַם. **נבי** חֲשֹׁף יְהוָה אֶת-זְרוּעַ קֹדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל-הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.

נביא סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אֶל-תִּגְעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהֶבְרוּ נְשָׂאֵי כְּלֵי יְהוָה. **נביב** כִּי לֹא בַחֲפֹזוֹן תִּצְאוּ וּבַמְּנוּסָה לֹא תִלְכוּן: כִּי-הִלֵּךְ לַפְּנֵיכֶם יְהוָה וּמֵאֲסַפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

נביג הִנֵּה יִשְׁכִּיל עַבְדֵי יְרוּם וְנִשְׂא וְגִבָּה מְאֹד. **נביד** כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ רַבִּים כֵּן-מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם. **נבטו** כֵּן יִזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עֲלֶיךָ יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיָּהֶם: כִּי אֲשֶׁר לֹא-סִפַּר לָהֶם רָאוּ וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנְנוּ. **נגא** מִי הָאֶמֶן לְשִׁמְעַתְנוּ וְזָרוּעַ יְהוָה עַל-מִי נִגְלַתָּה. **נגב** וַיַּעַל כִּיֹּנֵק לְפָנָיו וְכִשְׂרָשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה־לֹא-תֹאֵר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא-מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ. **נגג** נִבְזָה וְנִחְדַל אִישִׁים אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיְדוּעַ חֲלִי וְכִמְסַתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ. **נגד** אָכֵן חָלִינוּ הוּא נִשְׂא וּמִכְּאֲבֵינוּ סָבַלְמֵנוּ וְאֲנִיחָנוּ חֲשַׁבְנָהוּ נְגוּעַ מִפֶּה אֱלֹהִים וּמִעֲנָה. **נגה** וְהוּא מִחֲלָל מִפְּשַׁעֵנוּ מִדְּכָא מֵעוֹנֵתֵינוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עֲלֵנוּ וּבַחֲבַרְתּוֹ נִרְפָּא-לָנוּ. **נגו** כִּלְנוּ כִּצְאוֹן תַּעֲיֵנוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנֵינוּ וַיְהוָה הַפְּגִיעַ בּוֹ

את עון כלנו. נגז נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו פשה לטבח יובל וכרחל לפני
גזייה נאלמה ולא יפתח פיו. נגח מעצר וממשפט לקח ואת-דורו מי ישוחח:
כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו. נגט ויתן את-רשעים קברו
ואת-עשיר במותיו על לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו. נגי ויהוה חפץ דכאו
החליאם-תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח.
נגיא מעמל נפשו יראה ישבעבדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא
יסבל. נגיב לכן אחלק-לו ברבים ואת-עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה
למות נפשו ואת-פשעים נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים יפגיע.
נדא רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא-חלה פי-רבים בני-שוממה מבני
בעולה אמר יהוה. נדב הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
יטואל-תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי. נדג פי-ימין ושמאול תפריצי
וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו. נדד אל-תיראי פי-לא תבושי
ואל-תפלמי כי לא תחפירי: כי בשת עלומיך תשפחי וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי-עוד. נדה כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי
כל-הארץ יקרא. נדז פי-כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים
כי תמאס אמר אלהיך. נדז ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך. נדח
בשצף קצף הסתרתני פני רגע ממוך ובחסד עולם רחמתך אמר גאלך יהוה.
נדט פי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי-נח עוד על-הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער-בך. נדי כי הקרים ימושו והגבעות תמוטינהו וחסדי מאתך
לא-ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה.
נדיא עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים.
נדיב ושמתי כדכד שמשתך ושעריך לאבני אקדח וכל-גבולך לאבני-חפץ.
נדיג וכל-בניך למוידי יהוה ורב שלום בניך. נדיז בצדקה תפונני רחקי מעשק
כי-לא תיראי וממחטה כי לא-תקרב אליך. נדטו הן גור יגור אפס
מאותימי-גר אתך עליך יפול. נדטז הן (הנה) אנכי בראתי חרשנפח באש פחם
ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל. נדזיז כל-כלי יוצר עליך לא
יצלח וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
מאתינאם-יהוה.
נהא הוי כל-צמא לכו למים ואשר אין-לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו
בלוא-כסף ובלוא מחיר יין וחלב. נהב למה תשקלו-כסף בלוא-לחם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו-טוב ותתענג בדשן נפשכם. נהג הטו

אֲזַנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרַתְהָ לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חֲסֵדֵי דָוִד
הַנְּאֻמָּנִים. **נְהַד** הֵן עַד לְאוֹמִים נִתְּתִיו נְגִיד וּמִצְוֶה לְאֻמִּים. **נְהָה** הֵן גּוֹי לֹא-תִדְעַע
תִּקְרָא וְגוֹי לֹא-יִדְעוּדָּךְ אֲלֶיךָ יְרוּצוּלְמַעַן יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶּאֶרְךָ.
נְהוּ דְרָשׁוּ יִהְיֶה בְּהַמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב. **נְהוּ** יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכָו וְאִישׁ אָוֶן
מִחֲשַׁבְתָּיו וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹת. **נְהַח** כִּי לֹא
מִחֲשַׁבּוֹתַי מִחֲשַׁבּוֹתֶיכֶם וְלֹא דְרָכֶיכֶם דְרָכֵינְאָם יְהוָה. **נְהַט** כִּי-גָבְהוּ שָׁמַיִם
מֵאֶרְצָכֶן גָּבְהוּ דְרָכֵי מִדְרָכֶיכֶם וּמִחֲשַׁבְתֵּי מִמִּחֲשַׁבְתֵּיכֶם. **נְהִי** כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד
הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן-הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יֵשׁוּבְכִי אִם-הֲרוּהָ אֶת-הָאֶרֶץ וְהוֹלִידָהָ
וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלַחֵם לְאֹכֵל. **נְהִיֹּא** כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי
לֹא-יֵשׁוּב אֵלַי רִיקָם: כִּי אִם-עֲשֵׂה אֶת-אֲשֶׁר חִפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו.
נְהִיב כִּי-בִשְׁמִחָה תִצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה
וְכָל-עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ-כֶּף. **נְהִיג** תַּחַת הַנֶּעְצָצוֹץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת (וְתַחַת)
הַסְרִפָּד יַעֲלֶה הַדָּס וְהָיָה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.
נְוֹא כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה: כִּי-קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי
לְהִגָּלוֹת. **נְוֹב** אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֵׂה-זֹאת וּבֶן-אָדָם יַחֲזִיק בְּהַשְׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ
וְשִׁמֵּר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל-רָע.
נְוֹג וְאֶל-יֹאמֵר בֶּן-הַנֶּכֶךְ הַנְּלוּהָ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדֵל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ
וְאֶל-יֹאמֵר הַסְרִיס הֵן אֲנִי עַץ יָבֵשׁ.
נְוֹד כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לְסְרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שִׁבְתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי
וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי. **נְוֹה** וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים
וּמִבְּנוֹת: שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן-לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת.
נְוֹו וּבְנֵי הַנֶּכֶךְ הַנְּלוּיִם עַל-יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ
לְעַבְדִּים כָּל-שִׁמֵּר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי. **נְוֹז** וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הַר
קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תִּפְלֵתִיעוֹלְתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי: כִּי בֵיתִי
בֵּית-תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים. **נְוֹח** נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוָה מִקַּבֵּץ נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד
אֶקְבֹּץ עֲלֵי לְנִקְבְּצִיו. **נְוֹט** כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי אֲתִיו לְאָכֵל כָּל-חֵיתוֹ בַּיַּעַר.
נְוִי צִפּוֹ עוֹרִים כָּלָם לֹא יִדְעוּכֶלֶם כָּלָבִים אֲלֵמִים לֹא יוּכְלוּ לְנַבַּח הַזִּים שִׁכְבִּים
אֲהַבִּי לָנוּם. **נְוִיֹּא** וְהַכְּלָבִים עַזִּי-נִפְּשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה וְהֵמָּה רַעִים לֹא יִדְעוּ הַבֵּן
כָּלָם לְדַרְכָם פָּנוּ אִישׁ לְבַצְעוֹ מִקְצָהוּ. **נְוִיב** אֲתִיו אֶקְחָה-יַיִן וְנִסְבָּאָה שִׁכְרִי וְהָיָה
כְּזֶה יוֹם מִחֵר גְּדוֹל יִתֵּר מְאֹד. **נְזֹא** הַצִּדִּיק אָבָד וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל-לֵב

וְאֲנָשֵׁי-חֶסֶד נְאֻסִים בְּאֵין מְבִין כִּי-מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק. **נוב** יבוא שְׁלוֹם
 יִנוּחוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתָם הַלֵּךְ נִכְחוּ.
נוג וְאַתֶּם קָרְבוּ-הִנֵּה בְּנֵי עֲנָנָה זָרַע מִנְאֵף וּתְזַנֶּה. **נזד** עַל-מִי תִתְעַנְּגוּ עַל-מִי
 תִּרְחִיבוּ פֶה תִּתְאַרְיְכוּ לְשׁוֹן הַלּוֹא-אַתֶּם יִלְדֵי-פִשֶׁע זָרַע שֶׁקֶר. **נוה** הַנְּחָמִים
 בְּאֵלִים תַּחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן שֶׁחֲטִי הַיְלָדִים בְּנִחְלִים תַּחַת סֶעֱפֵי הַסְּלָעִים. **נוז**
 בְּחִלְקֵי-נַחַל חִלְקֶךָ הֵם הֵם גּוֹרְלֶךָ גַם-לָהֶם שְׁפָכְתָּ נֶסֶף הַעֲלִית מִנְּחָה הַעֲלֵ אֵלֶּה
 אֲנָחִם. **נוז** עַל הַר-גְּבֵה וְנִשְׂא שְׁמֹת מִשְׁכְּבֶךָ גַם-שָׁם עָלִית לְזַבַּח זָבַח. **נוח** וְאַחַר
 הַדָּלַת וְהַמְזוּזָה שְׁמֹת זְכָרוֹנֶךָ: כִּי מֵאַתִּי גְּלִית וּתְעֲלִי הַרְחַבְתָּ מִשְׁכְּבֶךָ
 וּתִתְקַרֶּת-לְךָ מִהֶסְאֵהֶבֶת מִשְׁכְּבֶם יָד חֲזִית. **נוט** וּתְשָׂרִי לְמַלְךְ בְּשֶׁמֶן וּתִרְבִּי
 רִקְחֶיךָ וּתְשַׁלְּחֵי צְרִיךְ עַד-מֶרְחָק וּתְשַׁפִּילֵי עַד-שְׂאוּל. **נוי** בְּרַב דַּרְכֶּךָ יִגְעַת לֹא
 אֲמַרְתָּ נוֹאֵשׁ חֲזִית יָדְךָ מִצָּאת עַל-כֵּן לֹא חָלִית. **נויא** וְאַת-מִי דֹאֲגַת וּתִירָאֵי כִי
 תִכְזָּבִי וְאוֹתִי לֹא זְכַרְתָּ לֹא-שְׁמֹת עַל-לִבֶּךָ הֲלֹא אֲנִי מַחְשָׁה וַיִּמְעַלְם וְאוֹתִי לֹא
 תִירָאֵי. **נויב** אֲנִי אֲגִיד צְדָקֹתֶךָ וְאַת-מַעֲשֶׂיךָ וְלֹא יוֹעִילוּךָ. **נויג** בְּזַעַקְךָ יִצִּילְךָ
 קְבוּצֶיךָ וְאַת-כָּלֶם יִשְׂא-רוּחַ יִקַּח-הַבֵּל וְהַחוּסָה בִי יִנְחַל-אַרְץ וַיִּירֶשׁ הַר-קַדְשִׁי.
נויד וְאָמַר סִלּוּ-סִלּוּ פָּנַי-דַּרְךָ הָרִימוּ מִכְּשׁוֹל מִדַּרְךָ עִמִּי.
נוטו כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשְׂא שִׁכּוֹן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹמְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאַת-דָּכָא
 וְשִׁפְלֵ-רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב נְדָכָאִים. **נוטז** כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב
 וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוּף: כִּי-רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוּף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי. **נויז** בַּעֲוֹן בָּצְעוּ
 קִצְפֹתַי וְאַכְהוּ הַסִּתֵּר וְאַקְצֹף וַיִּלְךְ שׁוֹבֵב בְּדַרְךָ לְבוֹ. **נויח** דַּרְכֵי רֵאִיתִי
 וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחָהוּ וְאַשְׁלֵם נְחָמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו. **נויט** בּוֹרָא נוֹב (נֵיב) שְׁפָתַיִם
 שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וְרַפְּאֵתִיו. **נוכ** וְהַרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרָשׁ: כִּי
 הִשְׁקֵט לֹא יוֹכֵל וַיִּגְרָשׁוּ מִימֵי רַפֶּשׁ וְטִיט. **נוכא** אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי
 לְרַשָּׁעִים.
נחא קָרָא בְּגֵרוֹן אֵל-תַּחֲשֶׁךְ כְּשׁוֹפֵר הָרָם קוֹלְךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִשְׁעֵם וּלְבַיִת יַעֲקֹב
 חֲטָאתָם. **נחב** וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּן וְדַעַת דַּרְכֵי יַחְפְּצוֹן כְּגוֹי אֲשֶׁר-צָדָקָה
 עָשָׂה וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֵיו לֹא עָזַב יִשְׂאֲלוּנֵי מִשְׁפָּטֵי-צָדָק קָרְבַת אֱלֹהִים יַחְפְּצוֹן. **נחג**
 לָמָּה צִמְנוּ וְלֹא רֵאִיתָ עֵינֵינוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדַּע הֵן בְּיוֹם צִמְכֶם תִּמְצְאוּ-חִפְץ
 וְכָל-עֲצָבֵיכֶם תִּנְגָּשׁוּ. **נחד** הֵן לָרִיב וּמִצָּה תִצּוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאַגְרֵי רֶשַׁע
 לֹא-תִצּוּמוּ כִּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בְּמָרוֹם קוֹלְכֶם. **נחה** הִכְזָּה יְהִיָּה צוּם אֲבַחְרָהוּיּוֹם
 עֲנוֹת אָדָם נִפְשׁוּ הַלְכֹף כְּאֲגָמֹן רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאַפֵּר יִצִּיעַהֲלָזָה תִקְרָא-צוּם וְיוֹם
 רָצוֹן לִיהוָה. **נחו** הַלּוֹא זֶה צוּם אֲבַחְרָהוּפִתַח חֲרָצְבוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגַדּוֹת מוֹטָה

וְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכָל-מוֹטָה תִּנְתְּקוּ. **נחז** הַלּוֹא פָּרַס לָרַעַב לַחֲמֶה וְעֵנִיִּים
 מְרוּדִים תָּבִיא בַּיִת: כִּי-תִרְאֶה עָרִם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרָךְ לֹא תִתְעַלֵּם. **נחח** אִז
 יִבְקַע כְּשֹׁחַר אֹרֶךְ וְאַרְכָּתָךְ מִהֵרָה תִצְמַח וְהַלֵּךְ לִפְנֵיךָ צִדְקָךְ כְּבוֹד יְהוָה
 יֵאֲסֹפֶךָ. **נחט** אִז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשׁוּעָה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: אִם-תִּסְרִי מִתּוֹכָךְ
 מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֵּר-אָוֶן. **נחי** וְתִפֶּק לָרַעַב נִפְשָׁךְ וּנְפֹשׁ נַעֲנֶה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח
 בַּחֲשָׁךְ אֹרֶךְ וְאַפְלָתָךְ כְּצִהָרִים. **נחיא** וְנִחַד יְהוָה תִּמְיֵד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת
 נִפְשָׁךְ וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחֲלִיץ וְהֵייתָ כְּגֹן רוּחַ וְכִמּוּצָא מִיַּם אֲשֶׁר לֹא-יִכָּזְבוּ מִיָּמָיו.
נחיב וּבְנוּ מִמֶּה חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר-וְדוֹר תִּקּוּמִם וְקִרְא לָךְ גִּדְרַת פְּרָץ
 מִשְׁבֵּב נְתִיבוֹת לַשָּׁבֶת. **נחיג** אִם-תִּשְׁיֵב מִשְׁבֵּת רְגֶלְךָ עֲשׂוֹת חֲפָצָךְ בַּיּוֹם קִדְשֵׁי
 וְקִרְאתָ לַשָּׁבֶת עֲנֵג לְקַדוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וְכֹבֵדְתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמִּצּוֹא חֲפָצָךְ
 וְדַבֵּר דָּבָר. **נחיד** אִז תִּתְעַנֵּג עַל-יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל-בְּמוֹתַי (בְּמַתִּי) אֲרָץ
 וְהֵאֲכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר.
נטא הֵן לֹא-קִצְרָה יַד-יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא-כִבְדָּה אֲזָנוֹ מִשְׁמוֹעַ. **נטב** כִּי
 אִם-עֲוֹנֹתֶיכֶם הָיוּ מִבְּדָלִים בֵּינֶכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֶיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים
 מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ. **נטג** כִּי כִפִּיכֶם נִגְאַלוּ בַדָּם וְאַצְבָּעוֹתֶיכֶם בָּעוֹן שִׁפְתוֹתֶיכֶם
 דָּבְרוּ-שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עוֹלָה תִהְיֶה. **נטד** אִין-קִרְא בְּצִדְקָה וְאִין נִשְׁפֹּט בְּאַמוּנָה
 בְּטוֹחַ עַל-תַּהוֹ וְדַבֵּר-שׁוֹא הָרוּ עֵמַל וְהוֹלִיד אָוֶן. **נטה** בִּיצֵי צַפְעוֹנִי בִקְעוּ וְקוּרֵי
 עֲכָבִישׁ יֶאֱרָגוּ הָאֲכָל מִבִּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַזִּירָה תִבְקַע אֶפְעָה. **נטו** קוּרֵיהֶם
 לֹא-יִהְיוּ לְבָגָד וְלֹא יִתְכַסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם אָוֶן וּפְעַל חָמָס
 בְּכִפִּיהֶם. **נטז** רְגִלְיהֶם לָרַע יִרְצוּ וַיִּמְהָרוּ לִשְׂפָךְ דָּם נָקִי מִחֲשִׁבְתֵיהֶם מִחֲשֻׁבוֹת
 אָוֶן שֶׁד וְשֹׁבֵר בְּמַסְלוֹתָם. **נטח** דָּרָךְ שְׁלוֹם לֹא יָדְעוּ וְאִין מִשְׁפָּט בְּמַעֲגָלוֹתָם
 נְתִיבוֹתֵיהֶם עֲקָשׁוּ לְהַסְכֵּל דָּרָךְ בָּהּ לֹא יָדַע שְׁלוֹם. **נטט** עַל-כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט
 מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיַגְנוּ צִדְקָה נִקְוָה לְאוֹר וְהִנֵּה-חֲשָׁךְ לְנִגְהוֹת בְּאַפְלוֹת נְהַלְךְ. **נטי**
 נִגְשָׁשָׁה כְּעוֹרִים קִיר וְכֹאִין עֵינַיִם נִגְשָׁשָׁה כְּשִׁלְנוּ בְּצִהָרִים כְּנִשְׁפָּף בְּאַשְׁמַנִּים
 כְּמַתִּים. **נטיא** נִהְמָה כְּדָבָיִם כְּלָנוּ וְכִיּוֹנִים הִגָּה נִהְגָּה נִקְוָה לְמִשְׁפָּט וְאִין
 לִישׁוּעָה רָחֵקָה מִמֶּנּוּ. **נטיב** כִּי-רַבּוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָדְךָ וְחַטָּאוֹתֵינוּ עֲנֹתָה בָנוּ:
 כִּי-פִשְׁעֵינוּ אֲתָנוּ וְעֲוֹנֹתֵינוּ יָדְעֹנּוּם. **נטיג** פִּשְׁעֵךְ וְכַחַשׁ בִּיהוָה וְנִסּוּג מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ
 דַּבֵּר-עֲשֵׂק וְסָרָה הָרוּ וְהָגוּ מִלֵּב דַּבְרֵי-שֶׁקֶר. **נטיד** וְהִסַּג אַחֲזוֹר מִשְׁפָּט וְצִדְקָה
 מִרְחוֹק תַּעֲמֵד: כִּי-כִשְׁלָה בְּרָחוּב אֵמֶת וְנִכְחָה לֹא-תוֹכֵל לְבוֹא.
נטטו וְתַהִי הָאֵמֶת נַעֲדָרַת וְסָר מִרַע מִשְׁתוֹלָל וַיִּרְא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי-אִין
 מִשְׁפָּט. **נטטז** וַיִּרְא כִּי-אִין אִישׁ וַיִּשְׁתוּמֵם כִּי אִין מִפְּגִיעַ וְתוֹשַׁע לוֹ זָרְעוֹ

וְצִדְקָתוֹ הִיא סִמְכָתָהּ. **נטיז** וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשָׂרְוֹן וְכוּבַע יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ
 בְּגָדֵי נָקִים תִּלְבַּשְׁתָּ וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְיָאָה. **נטיח** כָּעַל גְּמָלוֹת כָּעַל יִשְׁלַם חֲמָה
 לְצָרֶיךָ גְּמוּל לְאִיבֶיךָ לְאִיִּים גְּמוּל יִשְׁלַם. **נטיט** וַיִּרְאוּ מִמַּעַרְב אֶת-יְהוָה
 וּמִמְזָרַח-שָׁמֶשׁ אֶת-כְּבוֹדוֹ: כִּי-יָבֹא כִנְהָר צָר רוּחַ יְהוָה נִסְסָה בּוֹ. **נטכ** וּבֹא
 לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשַׁע בִּיעֲקֹבְנָאִם יְהוָה. **נטכא** וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר
 יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ: לֹא-יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
 וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

סא קוּמִי אוּרִי כִּי בָא אוֹרְךָ וְכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ זָרַח. **סב** כִּי-הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ
 יִכְסֶה-אֶרֶץ וְעֶרְפָּל לְאֲמִים וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וְכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יִרְאֶה. **סג** וְהִלְכוּ גוֹיִם
 לְאוֹרְךָ וּמַלְכִים לְנֹגַהּ זָרַחְךָ. **סד** שְׂאֵי-סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאִיכֶם נִקְבְּצוּ בְּאוֹ-לְךָ
 בְּנִיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנוֹתֶיךָ עַל-צֶדֶד תִּתְאַמְנֶה. **סה** אִזּוּ תִּרְאִי וְנִהְרַתְּ וּפְחַד וְרַחֲב
 לְבָבְךָ: כִּי-יִהְיֶה עָלֶיךָ הַמּוֹן יָם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לְךָ. **סו** שִׁפְעַת גְּמָלִים תִּכְבַּסְךָ
 בְּכָרִי מִדָּן וְעֵיפָהּ כָּלֶם מִשְׁבָּא יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשְׂאוּ וּתְהַלֵּת יְהוָה יִבְשְׂרוּ. **סז**
 כָּל-צֶאֱן קִדָּר יִקְבְּצוּ לְךָ אֵילֵי נְבוֹת יִשְׁרָתוּנְךָ יַעֲלוּ עַל-רְצוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית
 תִּפְאָרְתִּי אֲפָאֵר. **סח** מִי-אֵלֶּה כָּעַב תִּעֻפִּינָה וְכִיּוֹנִים אֶל-אַרְבְּתֵיהֶם. **סט** כִּי-לִי
 אֵיִים יִקּוּוּ וְאֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשֵׁי שָׁנָה לְהִבִּיא בְּנִיךָ מִרְחוֹק כְּסָפָם וּזְהָבָם
 אֲתִם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקַדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִּאֲרָךָ. **סי** וּבְנוּ בְנֵי-נֶכֶד חוֹמֹתֶיךָ
 וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁרָתוּנְךָ: כִּי בְקִצְפֵי הַכִּיתֶיךָ וּבְרְצוֹנֵי רַחֲמֹתֶיךָ. **סיא** וּפְתַחוּ שַׁעְרֶיךָ
 תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסְגְּרוּ: לְהִבִּיא אֱלֹהֶיךָ חֵיל גוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים. **סיב**
 כִּי-הִגּוּי וְהַמְמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹדוּךָ יֵאָבְדוּ וְהַגּוֹיִם חָרַב יִחָרְבוּ. **סיג** כְּבוֹד
 הַלְבַּנוֹן אֱלֹהֶיךָ יָבֹא בְרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאֲשׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מִקּוֹם מִקְדָּשֵׁי וּמִקּוֹם רִגְלֵי
 אֲכַבֵּד. **סיד** וְהִלְכוּ אֱלֹהֶיךָ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מַעֲנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל-כַּפּוֹת רִגְלֶיךָ
 כָּל-מִנְאֲצֶיךָ וְקָרְאוּ לְךָ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **סטו** תַּחַת הָיוּתְךָ עֲזוּבָה
 וּשְׁנוּאָה וְאִין עוֹבֵר וְשִׁמְתֶיךָ לְגֵאוֹן עוֹלָם מְשׁוֹשׁ דּוֹר וְדוֹר. **סטז** וַיִּנְקַתְּ חֵלֶב גוֹיִם
 וְשֵׁד מַלְכִים תִּינְקִי וַיִּדְעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֵאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב. **סז** תַּחַת
 הַנְּחַשְׁתָּ אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבְּרָזֶל אָבִיא כָּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת
 הָאֲבָנִים בְּרָזֶל וְשִׁמְתִי פְקֻדֹתֶיךָ שְׁלוֹם וְנִגְשִׁיךָ צְדָקָה. **סח** לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֶמֶס
 בְּאַרְצֶךָ שֵׁד וְשֶׁבֶר בְּגְבוּלֶיךָ וְקָרְאתָ יְשׁוּעָה חוֹמֹתֶיךָ וּשְׁעָרֶיךָ תִּתְהַלֵּה. **סיט**
 לֹא-יְהִיֶּה לְךָ עוֹד הַשְּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא-יֵאִיר לְךָ וְהָיָה לְךָ יְהוָה
 לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתִפְאָרְתֶךָ. **סכ** לֹא-יָבֹא עוֹד שְׁמֶשֶׁךָ וּיִרְחַךְ לֹא יֵאָסֵף: כִּי
 יְהוָה יְהִיֶּה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשִׁלְמוֹ יִמִּי אֲבָלְךָ. **סכא** וְעַמְּךָ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם

יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מֵטֵעוּ (מִטְעִי) מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר. **סכב** הִקְטֹן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהִצְעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעִתָּה אַחִישָׁנָה.

סאא רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלַיִעַן מִשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבִשָׁר עֲנוּיִם שְׁלַחְנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁפָּרִי-לֵב לְקֹרֵא לְשִׁבוּיִם דְּרוּר וְלֶאֱסוּרִים פֶּקַח-קוֹחַ. **סאב** לְקֹרֵא שְׁנַת-רָצוֹן לִיהוָה וַיּוֹם נָקָם לְאֱלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל-אֲבֵלִים. **סאג** לְשׁוּם לְאֲבֵלֵי צִיּוֹן לְתַת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם שְׁשׁוֹן תַּחַת אֲבִלְמַעֲטָה תַּהֲלֶה תַּחַת רוּחַ כְּהָה וְקֹרֵא לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק מִטֵּעַ יְהוָה לְהִתְפָּאֵר. **סאד** וּבְנוּ חֲרֻבוֹת עוֹלָם שְׁמֹמֹת רֵאשִׁנִּים יִקְוֹמְמוּ וְחֻדְשׁוּ עָרֵי חָרֵב שְׁמֹמֹת דָּוָר וְדָוָר. **סאה** וְעַמְדוֹ זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם וּבְנֵי נֶכֶר אֶפְרַיִם וְכַרְמֵיכֶם. **סאו** וְאַתֶּם כְּהִנֵּי יְהוָה תִּקְרְאוּ מִשְׁרָתִי אֱלֹהֵינוּ יֹאמֶר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תֹּאכְלוּ וּבְכַבּוּדֵם תִּתְיַמְרוּ. **סאז** תַּחַת בְּשִׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וְכַלְמָה יָרְנוּ חֲלָקֶם לָכֵן בְּאֶרֶץ מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שְׁמֹחַת עוֹלָם תַּהֲיֶה לָהֶם. **סאח** כִּי אֲנִי יְהוָה אֱהָב מִשְׁפָּט שֵׁנָא גָזַל בְּעוֹלָה וְנִתַּתִּי פְעֻלְתֶּם בְּאֶמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרוֹת לָהֶם. **סאט** וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זָרָעִם וְצֹאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל-רְאִיֵּיהֶם יִפְרוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהוָה.

סאי שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵיכִי הַלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי-יֵשַׁע מְעִיל צֶדֶקָה יַעֲטֵנִי: כְּחֹתֶן יִכְהֶן פֶּאֶר וְכַכְּלָה תַעֲדָה כְּלִיָּה. **סאיא** כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמִיחָה וְכַגְנֶה זְרוּעֵיהָ תִצְמִיחַכֶּן אֲדֹנָי יְהוִה יִצְמִיחַ צֶדֶקָה וְתַהֲלֶה נֶגֶד כָּל-הַגּוֹיִם. **סאיב** לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְשָׂה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט עַד-יֵצֵא כְּנֶגֶה צֶדֶקָה וַיִּשְׁוַעְתָּה כְּלַפִּיד יִבְעָר. **סאבב** וְרֵאוּ גוֹיִם צֶדֶקְךָ וְכָל-מְלָכִים כְּבוֹדְךָ וְקֹרֵא לְךָ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר כִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ. **סאבג** וְהָיִיתָ עֹטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד-יְהוָה וְצִנּוּף (וְצִנּוּף) מְלוּכָה בְּכַף-אֱלֹהֶיךָ. **סאבד** לֹא-יֹאמֶר לְךָ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאֶרֶץ לֹא-יֹאמֶר עוֹד שְׁמֹמָה כִּי לְךָ יִקְרָא חֶפְצִי-בָהּ וּלְאֶרֶץ בְּעוֹלָה: כִּי-חֶפֶץ יְהוָה בְּךָ וְאֶרֶץ תִּבְעַל. **סאבה** כִּי-יִבְעַל בַּחֹר בְּתוֹלָה יִבְעֵלוּךָ בְּנִיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל-כֶּלֶה יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. **סאבו** עַל-חֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקֹדְתִּי שְׁמֵרִים כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחְשׂוּ הַמְזַכְרִים אֶת-יְהוָה אֶל-דָּמִי לָכֶם. **סאבז** וְאֶל-תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ: עַד-יִכּוֹנֵן וְעַד-יִשִּׁים אֶת-יְרוּשָׁלַם תַּהֲלֶה בְּאֶרֶץ. **סאבח** נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימֵינוּ וּבְזָרוּעַ עֲזוֹ: אִם-אֶתֶן אֶת-דָּגְנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ וְאִם-יִשְׁתּוּ בְּנֵי-נֶכֶר תִּירוּשְׁךָ אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ. **סאבט** כִּי מֵאֲסָפִיו יֹאכְלֵהוּ וְהִלְלוּ אֶת-יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ בַּחֲצֹרוֹת קִדְשֵׁי.

סאבי עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְּשַׁעֲרֵים פָּנֹי דָרְךָ הָעַם סָלוּ סָלוּ הַמְסַלָּה סָקְלוּ מֵאֲבֹן הַרִימוּ נִס עַל-הָעַמִּים. **סאביא** הִנֵּה יְהוָה הַשְּׁמִיעַ אֶל-קִצֵּה הָאֶרֶץ אֲמָרוּ לְבַת-צִיּוֹן הִנֵּה

יִשְׁעָךְ בָּא הִנֵּה שָׁכְרוּ אֶתֹו וּפְעַלְתֹו לִפְנֵי. **סביב** וְקִרְאוּ לָהֶם עִם-הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלִי
 יְהוָה וְלֵךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נִעְזְבָה.
סגא מִי-זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה זֶה הַדּוֹר בְּלְבוּשׁוֹ צַעֲה בְּרַב כְּחוֹ
 אֲנִי מְדַבֵּר בְּצַדְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ. **סגב** מִדּוּעַ אָדָם לְלְבוּשָׁה וּבְגָדִיךְ כְּדָרְךָ בְּגַת.
סגג פּוֹרָה דְרַכְתִּי לְבָדִי וּמַעֲמִים אֵין-אִישׁ אֶתִי וְאֲדַרְכֶם בְּאֶפִי וְאֶרְמָסִם בְּחֻמְתִי
 וְיִזְ נִצְחָם עַל-בְּגָדִי וְכָל-מִלְבוּשֵׁי אֲגָאֲלָתִי. **סגד** כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלִי
 בָּאָה. **סגה** וְאֶבִיט וְאֵין עֵזֶר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ וְתוֹשֵׁעַ לִי זֶרְעִי וְחֻמְתִי הִיא
 סִמְכָתִנִּי. **סגו** וְאֶבּוֹס עַמִּים בְּאֶפִי וְאֶשְׁפָּרֵם בְּחֻמְתִי וְאוֹרִיד לְאֶרֶץ נִצְחָם.
סגז חֲסִדֵי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת יְהוָה כַּעַל כָּל אֲשֶׁר-גִּמְלָנוּ יְהוָה וְרַב-טוֹב לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-גִּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו. **סגח** וּלְאִמֶר אֶךְ-עַמִּי הֵמָּה בְּנִים לֹא
 יִשְׁקָרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. **סגט** בְּכָל-צָרְתָם לֹא (לוֹ) צָר וּמִלְאָךְ פְּנֵי
 הוֹשִׁיעַם בְּאֶהְבָּתוֹ וּבְחֻמְלָתוֹ הוּא גְּאֵלָם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם. **סגי**
 וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְבוּ אֶת-רוּחַ קֹדֶשׁוֹ וַיִּהְיֶךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחָם-בָּם. **סגיא**
 וַיִּזְכֹּר יְמֵי-עוֹלָם מִשָּׁה עֲמוֹ אֵיךְ הִמְעַלֵם מֵיָם אֶת רְעִי צֹאנוּאֵיךְ הַשֵּׁם בְּקִרְבוֹ
 אֶת-רוּחַ קֹדֶשׁוֹ. **סגיב** מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תִּפְאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מֵיָם מִפְּנִיָהֶם
 לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם. **סגג** מוֹלִיכֶם בְּתַהֲמוֹת כְּסוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכְשָׁלוּ. **סגיד**
 כְּבַהֲמָה בְּבִקְעָה תִרְדַּד רוּחַ יְהוָה תִּנְיַחוּנוֹכֶן נִהְגָתָ עִמָּךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ שֵׁם תִּפְאֲרָתָ.
סגטו הֵבֵט מִשָּׁמַיִם וּרְאָה מִזָּבֵל קֹדֶשְׁךָ וְתִפְאֲרָתְךָ: אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ הַמּוֹן
 מִעֵיף וּרְחֻמֶיךָ אֵלֵי הַתְּאֲפָקוֹ. **סגטז** כִּי-אֶתָּה אֲבִינוּכִי אֲבָרְכֶם לֹא יִדְעֵנוּ
 וּיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְפִּירוּ: אֶתָּה יְהוָה אֲבִינוּ גִּאֲלָנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ. **סגיז** לָמָּה תִתְעַנּוּ
 יְהוָה מִדְרָכֶיךָ תִקְשִׁיחַ לְבִנּוֹ מִיִּרְאָתְךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׁבִטִי נִחַלְתָּךְ. **סגיח**
 לְמַצְעַר יָרְשׁוּ עִם-קֹדֶשְׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוֹ מִקֹּדֶשְׁךָ. **סגיט** הֵייוֹנוּ מֵעוֹלָם לֹא-מְשַׁלְתָּ
 בָּם לֹא-נִקְרָא שְׁמָךְ עֲלֵיהֶם לּוֹא-קִרְעָתָ שָׁמַיִם יִרְדָּתָ מִפְּנִיךָ הָרִים נִזְלוּ. **סגיא**
 כְּקִדְחַ אֲשֶׁר הִמְסִים מֵיָם תִּבְעָה-אֲשֶׁר לְהוֹדִיעַ שְׁמָךְ לְצָרֶיךָ מִפְּנִיךָ גּוֹיִם יִרְגְּזוּ.
סגיב בְּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נִקְוָה יִרְדָּתָ מִפְּנִיךָ הָרִים נִזְלוּ.
סגג וּמֵעוֹלָם לֹא-שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵין לֹא-רָאָתָ אֱלֹהִים זּוֹלְתָהּ יַעֲשֶׂה
 לְמַחְכָּה-לוֹ. **סגד** פְּגַעְתָּ אֶת-שֵׁשׁ וְעֵשֶׂה צֶדֶק בְּדִרְכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֵן-אֶתָּה קִצְפָתָ
 וּנְחֻטָּא בָהֶם עוֹלָם וְנִשְׁעַ. **סגה** וְנִהִי כְּטַמָּא כְּלָנוּ וּכְבִגְד עֵדִים כָּל-צִדְקוֹתֵינוּ
 וְנָבֵל כַּעֲלָה כְּלָנוּ וְעוֹנֵנוּ כְּרוּחַ יִשְׁאָנוּ. **סגו** וְאֵין-קוֹרָא בְּשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחְזִיק
 בָּךְ: כִּי-הִסְתַּרְתָּ פְּנִיךָ מִמֶּנּוּ וְתִמּוּגְנוּ בְּיַד-עוֹנֵנוּ. **סגז** וְעַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ אֶתָּה
 אֲנַחֲנוּ הַחֲמֹר וְאֶתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ כְּלָנוּ. **סגח** אֶל-תִּקְצַף יְהוָה עַד-מֵאֲד

וְאֵל-לְעֵד תִּזְכֹּר עֶזְרָתְךָ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הָיָה מִדְּבַר צִיּוֹן
מִדְּבַר הַיְתָה יְרוּשָׁלַם שְׁמָמָה. **סדי** בֵּית קְדֻשָׁנוּ וְתַפְאֲרֵתנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ
אֲבֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפֵת אֵשׁ וְכָל-מַחֲמֵדֵינוּ הָיָה לְחִרְבָּה. **סדיא** הָעַל-אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק
יְהוָה תִּחְשָׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד-מָאֵד.

סהא נִדְרָשְׁתִּי לְלוֹא שְׁאֵלוּ נִמְצָאתִי לְלֹא בְקִשְׁנִי אֲמַרְתִּי הֲנִנִי אֵל-גּוֹי
לֹא-קָרָא בְשִׁמִּי. **סהב** פִּרְשִׁיתִי יָדַי כָּל-הַיּוֹם אֵל-עִם סוֹרְרֵהֶלְכִים הַדָּרָךְ
לֹא-טוֹב אַחֲרַי מִחֻשְׁבֵּתֵיהֶם. **סהג** הָעַם הַמְכַעְסִים אֹתִי עַל-פְּנֵיתַי מִיָּד: זִבְחִים
בְּגִנוֹת וּמִקְטָרִים עַל-הַלְבָנִים. **סהד** הַיִּשְׁבִּים בְּקִבְרֵים וּבִנְצוּרִים יָלִינוּ הָאֲכָלִים
בְּשֶׁר הַחֲזִיר וּפְרַק (וּמִרְק) פְּגָלִים כָּלֵיהֶם. **סהה** הָאֲמָרִים קָרֵב אֵלַיךָ
אֵל-תִּגְשׁ-בִּי כִּי קְדֻשְׁתֶּיךָ אֵלֶּה עֵשֶׂן בְּאִפִּי אֵשׁ יִקְדֵּת כָּל-הַיּוֹם. **סהו** הִנֵּה כְּתוּבָה
לְפָנַי: לֹא אֲחַשֶׁה כִּי אִם-שְׁלֵמֹתִי וְשְׁלֵמֹתֵי עַל-חִיקֶם. **סהז** עֲוֹנוֹתֶיכֶם וְעֹנוֹת
אֲבוֹתֶיכֶם יִחַדּוּ אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-הַהָרִים וְעַל-הַגְּבְעוֹת חֲרַפוּנִי וּמִדְּתִי
פָּעַלְתֶּם רְאשֹׁנָה עַל- (אֵל-) חִיקֶם.

סהח כֹּה אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמְצָא הַתִּירוֹשׁ בְּאֲשֶׁכּוֹל וְאָמַר אֵל-תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי
בִרְכָה בּוֹכֵן אֲעַשֶׂה לְמַעַן עֲבָדִי לְבַלְתִּי הַשְּׁחִית הַכֹּל. **סהט** וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב
זָרַע וּמִיַּהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרִי וִירְשׁוּהָ בְּחִירֵי וְעַבְדֵי יִשְׁכְּנוּ-שָׁמָּה. **סהי** וְהָיָה הַשָּׂרוֹן
לְנוֹה-צֹאן וְעַמֶּק עֶכּוֹר לְרֶבֶץ בְּקֹר לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרְשׁוּנִי. **סהיא** וְאַתֶּם עֲזָבִי יְהוָה
הַשְּׁכַחִים אֶת-הַר קְדֻשֵׁיהֶעֱרָכִים לְגַד שְׁלָחוֹן וְהִמְמַלְאִים לְמַנִּי מִמֶּסֶךְ. **סהיב**
וּמְנִיתִי אֶתְכֶם לְחָרֵב וְכִלְכֶם לְטַבַּח תִּכְרַעוּיַעַן קָרָאתִי וְלֹא עָנִיתֶם דְּבַרְתִּי וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם וְתַעֲשׂוּ הִרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא-חִפְצָתִי בְּחִרְתֶּם.

סהיג לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה עֲבָדִי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעַבוּהֵנָּה עֲבָדִי יִשְׁתּוּ
וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדִי יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשּׁוּ. **סהיד** הִנֵּה עֲבָדִי יָרְנוּ מִטוֹב לֵב
וְאַתֶּם תִּצְעַקוּ מִכָּאֵב לֵב וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ תִּיָּלִילוּ. **סהטו** וְהִנְחַתֶּם שְׁמֶכֶם לְשָׁבוּעָה
לְבַחֲרֵי וְהִמִּיתֶךָ אֲדַנִּי יְהוָה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֲרַי. **סהטז** אֲשֶׁר הִמְתַּבְּרָךְ
בְּאֲרָץ יִתְבָּרַךְ בְּאֵלֵהֵי אֱמֹן וְהִנְשַׁבַּע בְּאֲרָץ יִשְׁבַּע בְּאֵלֵהֵי אֱמֹן: כִּי נִשְׁכַּחוּ הַצְּרוֹת
הָרֵאשֹׁנוֹת וְכִי נִסְתָּרוּ מֵעֵינַי. **סהיז** כִּי-הֲנַנִּי בּוֹרָא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֲרָץ חֲדָשָׁה
וְלֹא תִזְכְּרָנָה הָרֵאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלִינָה עַל-לֵב. **סהיח** כִּי-אִם-שִׁישׁוּ וְגִילוּ עַד־יָדַי עַד
אֲשֶׁר אֲנִי בּוֹרָא: כִּי הֲנַנִּי בּוֹרָא אֶת-יְרוּשָׁלַם גִּילָה וְעַמָּה מְשׁוֹשׁ. **סהיט** וְגִלְתִּי
בִירוּשָׁלַם וְשִׁשְׁתִּי בְעַמִּי וְלֹא-יִשְׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זַעֲקָה. **סהכ**
לֹא-יְהִיָה מִשֶּׁם עוֹד עוֹל יָמַי וְזָקֹן אֲשֶׁר לֹא-יִמְלֵא אֶת-יָמָיו: כִּי הִנְעַר בֶּן-מֵאָה
שָׁנָה יָמוֹת וְהַחוּטָא בֶן-מֵאָה שָׁנָה יִקְלָל. **סהכא** וּבָנוּ בָתַיִם וַיִּשְׁבּוּ וַיִּטְעוּ כָרְמִים

וְאָכְלוּ פְּרִים. **סֹהַב** לֹא יִבְנוּ וְאַחַר יֵשֵׁב לֹא יִטְעוּ וְאַחַר יֹאכְלוּ: כִּי-כִימֵי הָעֶץ יִמֵּי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יִבְלוּ בְּחִירֵי. **סֹהַב** לֹא יִיגְעוּ לָרִיק וְלֹא יִלְדוּ לַבְּהֵמָה: כִּי זָרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הִמָּה וְצֹאצְאֵיהֶם אֲתָם. **סֹהַב** וְהָיָה טָרֶם-יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם. **סֹהַב** זָאֵב וְטֹלָה יִרְעוּ כַּאֲחָד וְאַרְיֵה כַּבְּקָר יֹאכְל-תֵּבֶן וְנָחַשׁ עֶפְרַח לַחֲמוֹ לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל-הָרַק קִדְשֵׁי אֲמֹר יְהוָה. **סוֹא** כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵי אֵי-זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ-לִי וְאֵי-זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי. **סוֹב** וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עָשִׂיתָ וַיְהִיו כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֵל-זֶה אֲבִיטָאֵל-עֲנִי וְנִכְה-רוּחַ וְחָרָד עַל-דְּבָרֵי. **סוֹג** שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכָּה-אִישׁ זֹבֵחַ הַשֵּׁה עֶרְף כָּלֵב מַעֲלָה מְנוּחָה דָם-חַזִּיר מִזְכִּיר לְבָנָה מְבָרָךְ אֲוֹנָם-הִמָּה בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה. **סוֹד** גַּם-אֲנִי אֲבַחֵר בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמִגּוֹרָתָם אָבִיא לְהַסִּיעַן קִרְאֵתִי וְאִין עוֹנָה דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא-חִפְצָתִי בְּחָרוּ.

סוֹה שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים אֵל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֵכֶם שְׁנֵאֵיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן שָׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ. **סוֹו** קוֹל שָׁאוֹן מַעִיר קוֹל מֵהִיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֵיבָיו. **סוֹז** בְּטָרֶם תִּחִיל יִלְדָה בְּטָרֶם יָבֹא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר. **סוּח** מִי-שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֱלֹהֵי-חֵחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם-יִוֹלֵד גּוֹי פַּעַם אַחַת: כִּי-חָלָה גַם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-בְּנֵיהָ. **סוּט** הָאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֵר יְהוָה אִם-אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהֵיךָ. **סוּי** שָׁמְחוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל-אֲהֻבֵיהָ שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל-הַמִּתְאֲבָלִים עֲלֶיהָ. **סוּיֵא** לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְלְצוּ וְהַתְּעַנְגְתֶם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ.

סוּיב כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נָטָה-אֵלַיָּה כְּנָהָר שְׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקָתָם עַל-צַד תִּנְשָׂאוּ וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֶשְׂעוּ. **סוּיג** כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּכֶן אֲנֹכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ. **סוּיד** וּרְאִיתֶם וְשֵׁשׁ לַבְּכֶם וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כְּדָשָׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יָד-יְהוָה אֶת-עֲבָדָיו וְזַעַם אֶת-אֵיבָיו. **סוּטו** כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתִּי וְלֹהֵשִׁיב בְּחִמָּה אִפּוֹ וְגַעְרָתוֹ בְּלִהְבֵי-אֵשׁ. **סוּטז** כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחָרְבוֹ אֶת-כָּל-בָּשָׂר וְרַבּוֹ חַלְלֵי יְהוָה. **סוּיז** הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהְרִים אֶל-הַגְּנוֹת אַחַר אֶחָד (אַחַת) בְּתוֹךְ אֲכָלֵי בָשָׂר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָרִיחָדוֹ יִסְפוּ נְאֻם-יְהוָה. **סוּיח** וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמִחֲשַׁבְתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשֵׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי. **סוּיט** וְשִׁמְתִי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל-הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכֵי

קִשְׁתִּתְּבֵל וַיִּגְוֹ: הָאֵיִים הִרְחִקִים אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם. **סוֹכ** וְהִבִּיאוּ אֶת-כָּל-אֲחִיכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בְּסוּסִים וּבְרֻכָב וּבַצְּבִים וּבַפָּרָדִים וּבַפְּרָרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה: כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָלִי טְהוֹר בֵּית יְהוָה. **סוֹכָא** וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה. **סוֹכָב** כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׂמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לְפָנַיִנְאִם-יְהוָה: כִּן יַעֲמֹד זְרַעְכֶם וְשִׂמְכֶם. **סוֹכָג** וְהָיָה מִדֵּי-חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָל-בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה. **סוֹכָד** וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בַּפְּגָרִי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בֵּי: כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ דָרְאוֹן לְכָל-בָּשָׂר. ירמיהו

אָא דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ בֶן-חִלְקִיָּהוּ מִן-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנִתוֹת בְּאָרֶץ בְּנִימִן. **אָב** אֲשֶׁר הָיָה דָבָר-יְהוָה אֵלָיו בְּיָמַי יֵאֱשָׁיָהוּ בֶן-אָמוֹן מֶלֶךְ: יְהוּדָה בְּשָׁלֶשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ. **אָג** וַיְהִי בְיָמַי יְהוֹיָקִים בֶּן-יֵאֱשָׁיָהוּ מֶלֶךְ: יְהוּדָה עַד-תָּם עֲשִׂיתִי עֲשֶׂרָה שָׁנָה לְצַדִּיקָיָהוּ בֶן-יֵאֱשָׁיָהוּ מֶלֶךְ: יְהוּדָה עַד-גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי. **אָד** וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **אָה** בְּטָרָם אֲצוּרָד (אֲצָרָד) בְּבֶטֶן יִדְעָתִיד וּבְטָרָם תִּצָּא מִרְחֹם הַקֶּדֶשׁ תִּידָ: נָבִיא לְגוֹיִם נִתְתִיד. **אָו** וְאָמַר אָהָה אֲדָנִי יְהוָה הִנֵּה לֹא-יִדְעָתִי דָבָר: כִּי-נָעַר אָנֹכִי.

אָז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תֹּאמַר נָעַר אָנֹכִי: כִּי עַל-כָּל-אֲשֶׁר אֲשַׁלְחָד תִּלְדָּ: וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצוּדָ תִּדְבֵר. **אָח** אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם: כִּי-אֲתִידָ אֲנִי לְהַצְלָדָ נָאִם-יְהוָה. **אָט** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נִתְתִי דְבָרֵי בְּפִיד. **אָי** רָאָה הַפְּקִדְתִידָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל-הַגּוֹיִם וְעַל-הַמְּמַלְכוֹת לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוֹץ וּלְהָאָבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ.

אָיָא וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה-אֲתָה רָאָה יְרֵמְיָהוּ וְאָמַר מִקַּל שָׂקָד אֲנִי רָאָה. **אָיָב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרָאוֹת: כִּי-שָׂקָד אֲנִי עַל-דְּבָרֵי לַעֲשׂוֹתוֹ. **אָיָג** וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מָה אֲתָה רָאָה וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אֲנִי רָאָה וּפְנִי מִפְּנֵי צְפוּנָה. **אָיָד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ. **אָטוֹ** כִּי הִנְנִי קוֹרָא לְכָל-מְשַׁפְּחוֹת מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה נָאִם-יְהוָה וּבָאוּ וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל-חוֹמוֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה. **אָטז** וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי אוֹתָם עַל כָּל-רָעָתָם אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם. **אָיז** וְאֲתָה תִּאָזֵר מִתְּנִידָ וּקְמַת וּדְבַרְתָּ אֵלֵיהֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצוּדָ אֶל-תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן-אֲחַתִּידָ לְפָנֵיהֶם. **אָיח** וְאֲנִי הִנֵּה

נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מְבֻצָּר וּלְעַמּוּד בְּרִזָּל וּלְחַמוֹת נְחֹשֶׁת־עַל-כָּל-הָאָרֶץ: לְמַלְכִי
יְהוּדָה לְשָׁרֶיהָ לְכַהֲנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ. **אִיט** וְנִלְחַמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא-יִוָּכְלוּ לָךְ: כִּי-אֶתְּךָ
אֲנִי נֹאֵם-יְהוָה לְהַצִּילְךָ.

בא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **בב** הֲלֹךְ וְקִרְאתָ בְּאֲזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כָּל-וּלְתִיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָר בְּאָרֶץ לֹא
זְרוּעָה. **בג** קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל-אֲכָלֶיךָ וְאֲשָׁמוּ רְעָה תְּבֹא
אֲלֵיהֶם נֹאֵם-יְהוָה.

בד שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה בַּיַּת יַעֲקֹב וְכָל-מְשַׁפְּחוֹת בַּיַּת יִשְׂרָאֵל. **בה** כֹּה אָמַר יְהוָה
מֵה-מְצֹאוֹ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוְלָכֶי רָחֳקוּ מֵעָלַי וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיְהַבְּלוּ. **בו** וְלֹא
אָמְרוּאִיהֵ יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךָ אֶתְנוּ בְּמִדְבָר בְּאָרֶץ עֲרָבָה
וְשׁוּחָה בְּאָרֶץ צִיָּה וְצִלְמוֹת־בְּאָרֶץ לֹא-עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא-יָשַׁב אָדָם שָׁם. **בז**
וְאָבִיא אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פְּרִיָּה וְטוֹבָה וּתְבֹאוּ וּתִטְמְאוּ אֶת-אֲרָצִי
וְנִחַלְתִּי שְׁמֹתְכֶם לְתוֹעֵבָה. **בח** הַכַּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אִיהֵ יְהוָה וְתַפְּשִׁי הַתּוֹרָה לֹא
יִדְעוּנִי וְהִרְעִים פִּשְׁעוּ בִי וְהִנְבְּאוּ נְבִאוֹ בְּבַעַל וְאַחֲרָי לֹא-יִוָּעְלוּ הִלְכוּ. **בט** לָכֵן
עַד אָרִיב אֶתְכֶם נֹאֵם-יְהוָה וְאֶת-בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב. **בי** כִּי עָבְרוּ אִי כַתְיִים וְרָאוּ
וְקָדַר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וְרָאוּ הֵן הִיְתָה כִּזְאת. **ביא** הֵהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים
וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל. **ביב** שְׁמוֹ שְׁמִים עַל-זֹאת
וְשָׁעְרוּ חָרְבוּ מְאֹד נֹאֵם-יְהוָה. **ביג** כִּי-שִׁתִּים רְעוֹת עָשָׂה עַמִּי: אֶתִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר
מִים חַיִּים לְחֻצַּב לָהֶם בְּאֲרוֹת־בְּאֲרוֹת נְשִׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא-יָכְלוּ הַמָּיִם. **ביז** הֶעֱבַד
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים-יְלִיד בַּיַּת הוּא: מִדּוּעַ הָיָה לְבָז. **בטו** עָלְיוּ יִשְׁאֲגוּ כַפְרִים נִתְּנוּ קוֹלָם
וַיִּשְׁתִּנוּ אֲרָצוֹ לְשִׁמָּה עָרְיוּ נִצְתָה (נִצְתָה) מִבְּלִי יֹשֵׁב. **בטז** גַּם-בְּנֵי-נֹף וְתַחֲפַנְס
(וְתַחֲפַנְחַס) יִרְעוּךָ קִדְקִד. **ביז** הֲלוֹא-זֹאת תַּעֲשֶׂה-לָּךְ: עֲזַבְךָ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּעַת מוֹלְכְךָ בְּדָרְךָ. **ביח** וְעַתָּה מֵה-לָּךְ לְדָרְךָ מִצְרַיִם לְשִׁתוֹת מִי שְׁחֹר וּמֵה-לָּךְ
לְדָרְךָ אֲשׁוּר לְשִׁתוֹת מִי נְהָר. **ביט** תִּיַסְרְךָ רְעַתְךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ תִּזְכַּח וְדַעִי וְרָאִי
כִּי-רַע וְמָר עֲזַבְךָ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נֹאֵם-אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת.
בכ כִּי מַעוֹלָם שִׁבַּרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַתִּי מוֹסְרוֹתֶיךָ וְתֹאמְרֵי לֹא אֶעֱבֹד (אֶעֱבֹר): כִּי
עַל-כָּל-גְּבֻעָה גְּבַהָה וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן אֶתְ צִעָה זֹנָה. **בכא** וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ
שׁוֹרֵק כֹּלֵה זֶרַע אֲמַת וְאִיךָ נְהַפְכֵת לִי סוּרֵי הַגִּפֶּן נִכְרֶיָה. **בכב** כִּי אִם-תִּכְבְּסִי
בְּנִתָּר וְתִרְבִּי-לָךְ בְּרִיתִנְכֶתָם עֲוֹנְךָ לְפָנַי נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוָה. **בכג** אִיךָ תֹאמְרֵי לֹא
נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלְכְתִּירָאִי דַרְכְּךָ בְּגִיא דַעִי מֵה עֲשִׂית: בְּכַרְהָ קִלָּה
מִשְׁרַכַת דַרְכֶיָה. **בכד** פָּרָה לְמַד מִדְּבַר בְּאֲוֹת נִפְשׁוּ (נִפְשָׁה) שְׁאֲפָה רוּחַתְּאֲנָתָה

מי ישיבנה כל-מבקשיה לא ייעפו בחדשה ומצאונה. **בכה** מנעי רגלך מיחף וגורנד (וגרונד) מצמאה ותאמרי נואשלוא כי-אהבתי זרים ואחריהם אלך. **בכו** כבשת גנב כי ימצא בן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם. **בכו** אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני (ילדתנו) כי-פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו. **בכח** ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם-יושיעוך בעת רעתך: כי מספר עריך היו אלהיך יהודה. **בכט** למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם-יהוה. **בל** לשוא הפיתי את-בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית. **בלא** הדור אתם ראו דבר-יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנולוא-נבוא עוד אלך. **בלב** התשפח בתולה עדיה פלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר. **בלג** מה-תיטבי דרךך לבקש אהבה לכן גם את-הרעות למדתי (למדתי) את-דרךך. **בלז** גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא-במחנתרת מצאתים כי על-כל-אלה. **בלה** ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על-אמרך לא חטאתי. **בלו** מה-תזלי מאד לשנות את-דרךך גם ממצרים תבשי כאשר-בשת מאשור. **בלז** גם מאת זה תצאי וידיך על-ראשך: כי-מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם. **גא** לאמר הו ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש-אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת רעים רבים ושוב אלי נאם-יהוה. **גב** שאי-עיניך על-שפים וראי איפה לא שגלת (שכבת) על-דרכים ישבת להם בערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך. **גג** וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם. **גד** הלוא מעתה קראתי (קראת) לי אבי אלוף נערי אתה. **גה** הינטר לעולם אם-ישמר לנצח הנה דברת ותעשי הרעות ותוכל.

גו ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על-כל-הר גבה ואל-תחת כל-עץ רענוותיני-שם. **גז** ואמר אחרי עשותה את-כל-אלה אלי תשובולא-שבה ותראה (ותרא) בגודה אחותה יהודה. **גח** וארא כי על-כל-אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיך ואתן את-ספר פרייתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם-היא. **גט** והיה מקל זנותה ותחנף את-הארץ ותנאף את-האבן ואת-העץ. **גי** וגם-בכל-זאת לא-שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל-לבה: כי אם-בשקר נאם-יהוה.

גיא ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה. **גיב** הלך וקראת את-הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם-יהוה לוא-אפיל פני בכם: כי-חסיד אני נאם-יהוה לא אטור לעולם. **גיג** אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את-דרכיך לזרים תחת כל-עץ רענן ובקולי לא-שמעתם נאם-יהוה. **גיז** שובו בני שובבים נאם-יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון. **גטו** ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל. **גטז** והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם-יהוה לא-יאמרו עוד ארון ברית-יהוה ולא יעלה על-לב ולא יזכרו-בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד. **גיז** בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל-הגוים לשם יהוה לירושלם ולא-ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע.

גיח בימים ההמה ילכו בית-יהודה על-בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על-הארץ אשר הנחלתי את-אבותיכם. **גיט** ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן-לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו- (תקראי-) לי ומאחרי לא תשובו (תשובי). **גכ** אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם-יהוה. **גכא** קול על-שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל: כי העו א-ת-דרכם שכחו את-יהוה אלהיהם. **גכב** שובו בני שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו. **גכג** אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל. **גכד** והבשת אכלה את-יגיע אבותינו ומנעורינו: את-צאנם ואת-בקרם את-בניהם ואת-בנותיהם. **גכה** נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנוכי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד-היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו. **דא** אם-תשוב ישראל נאם-יהוה אלי תשוב ואם-תסיר שקוציך מפני ולא תנוד. **דב** ונשבעת חי-יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו.

דג כי-כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל-תזרעו אל-קצים. **דד** המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם: פן-תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם. **דה** הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו (תקעו) שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל-ערי המבצר. **דו** שאו-נס ציונה

העיזו אל-תעמדו: כי רעה אנכי מביא מצפון וְשֹׁבֵר גְדוֹל. **דז** עֲלֵה אֲרִיָּה
 מִסִּבְכוֹ וּמִשְׁחִית גּוֹיִם נָסַע יָצָא מִמְּקוֹמֹלְשׁוֹיִם אֲרִצָּךְ לְשִׁמָּה עָרִיךְ תִּצְיֶנָּה מֵאִין
 יוֹשֵׁב. **דח** עַל-זֹאת חָגְרוּ שִׁקִּים סִפְדוּ וְהִלִּילוּ: כִּי לֹא-שָׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה
 מִמֶּנּוּ.

דט וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא נֶאֱסָם-יְהוָה יֹאבֵד לֵב-הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנִשְׁמוּ הַכְּהֻנִּים
 וְהַנְּבִאִים יִתְמָהוּ.

די וְאָמַר אֲהֵה אֲדָנִי יְהוָה אֲכֹן הַשָּׂא הַשְּׂאֵת לָעַם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁלוֹם
 יְהִיָּה לָכֶם וְנִגְעָה חָרָב עַד-הַנֶּפֶשׁ. **דיא** בָּעֵת הַהִיא יֹאמֵר לָעַם-הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם
 רוּחַ צַח שְׁפִים בַּמִּדְבָּר דָּרָךְ בַּת-עַמִּילוּא לְזֹרוֹת וְלוֹא לְהִבֵּר. **דיב** רוּחַ מָלֵא
 מֵאֵלָה יָבוֹא לִי עֵתָה גַם-אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם. **דיג** הִנֵּה כְּעַנְנִים יַעֲלֶה
 וְכִסּוּפָה מִרְכַּבוֹתַי וְקִלּוֹ מִנְּשָׂרִים סוּסֵיוֹ אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ. **דיד** כְּבִסִּי מִרְעָה לְבַד
 יְרוּשָׁלַם לְמַעַן תּוֹשַׁעִי: עַד-מָתִי תִלְוִן בְּקִרְבֶּךָ מַחְשְׁבוֹת אוֹנֶךָ. **דטו** כִּי קוֹל מְגִיד
 מִדָּן וּמִשְׁמִיעַ אָוֶן מִהַר אֶפְרַיִם. **דטז** הַזְכִּירוּ לְגוֹיִם הִנֵּה הַשְּׁמִיעוּ עַל-יְרוּשָׁלַם
 נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ הַמִּרְחָק וַיִּתְּנוּ עַל-עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם. **דטז** כְּשִׁמְרֵי שְׂדֵי הָיוּ
 עָלֶיהָ מִסָּבִיב: כִּי-אֲתִי מִקְרָתָה נֶאֱסָם-יְהוָה. **דז** דַּרְכֶּךָ וּמַעַלְלֶיךָ עֲשׂוּ אֵלָה לָךְ
 זֹאת רָעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִגַע עַד-לְבַד.

דט יַעֲמֵי מַעֲי אַחוּלָה (אַחִילָה) קִירוֹת לְבֵי הַמָּה-לִּי לְבִילֵא אַחֲרָשׁ: כִּי קוֹל
 שׁוֹפֵר שִׁמְעֵתִי (שְׁמַעֲתָ) נִפְשֵׁי תִרְוַעַת מִלְחָמָה. **דכ** שֹׁבֵר עַל-שֹׁבֵר נִקְרָא כִּי
 שִׁדְדָה כָּל-הָאָרֶץ פְּתָאם שִׁדְדוּ אֶהְלִי רַגַע יִרְעֵתִי. **דכא** עַד-מָתִי
 אֲרָאָה-נִסְאֲשָׁמְעָה קוֹל שׁוֹפֵר.

דכב כִּי אֲוִיל עַמִּי אוֹתִי לֹא יִדְעוּבְנִים סְכָלִים הַמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הַמָּה חֲכָמִים
 הַמָּה לְהִרְעֵ וְלַהֲיִטִּיב לֹא יִדְעוּ. **דכג** רְאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה-תַהוּ וְנָהוּ
 וְאֶל-הַשָּׁמַיִם וְאִין אוֹרָם. **דכד** רְאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רַעֲשִׁים וְכָל-הַגְּבָעוֹת
 הִתְקַלְקְלוּ. **דכה** רְאִיתִי וְהִנֵּה אִין הָאָדָם וְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם נִדְדוּ. **דכו** רְאִיתִי
 וְהִנֵּה הַפְּרָמֶל הַמִּדְבָּר וְכָל-עָרָיו נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ.
דכז כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמָמָה תִּהְיֶה כָּל-הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אַעֲשֶׂה. **דכח** עַל-זֹאת
 תִּאָּבֵל הָאָרֶץ וְקִדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַלְעַל כִּי-דִבְרַתִּי זְמוֹתִי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא-אֲשׁוּב
 מִמֶּנָּה. **דכט** מִקוֹל פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קִשֶׁת בְּרַחַת כָּל-הָעִירָבָאוּ בְּעֵבִים וּבְכַפִּים עָלוּ:
 כָּל-הָעִיר עֲזוּבָה וְאִין-יוֹשֵׁב בָּהֶן אִישׁ. **דל** וְאֲתִי (וְאֵת) שְׁדוּד מַה-תַּעֲשִׂי
 כִּי-תִלְבָּשִׁי שָׂנִי כִּי-תַעֲדִי עַד־זָהָב כִּי-תִקְרָעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹא תִתְנַפְּי:

מֵאִסוּ-בְּךָ עֲגָבִים נִפְשֶׁךָ יִבְקֶשׁוּ. **דלא** כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שְׁמַעְתִּי צָרָה כְּמִבְּכִירָה קוֹל
 בַּת-צִיּוֹן תִּתְיַפַּח תִּפְרֹשׂ כִּפְיָהּ: אוֹי-נָא לִי כִי-עֵינֶיהָ נִפְשִׁי לְהִרְגִים.
הא שׁוֹטְטוּ בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם וְרֵאוּ-נָא וּדְעוּ וּבְקֶשׁוּ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִם-תִּמְצְאוּ
 אִישׁ אִם-יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מִבְּקֶשׁ אֱמוּנָהּ וְאֶסְלַח לָהּ. **הב** וְאִם חִי-יְהוּהוּ יֹאמְרוּ
 לָכֵן לִשְׁקֹר יִשָּׁבְעוּ. **הג** יְהוּהוּ עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֱמוּנָהּ הִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא-חָלוּ כְּלִיתֶם
 מֵאֲנֹו קַחַת מוֹסֵר חֲזִיקוּ פְּנֵיהֶם מִסָּלַע מֵאֲנֹו לְשׁוֹב. **הד** וְאֲנִי אֶמְרָתִי אֶךְ-דְּלִים
 הֵם נוֹאֲלוּכִי לֹא יָדְעוּ דֶרֶךְ יְהוּהוּ מִשְׁפָּט אֱלֹהֵיהֶם. **הה** אֲלֹכָה-לִי אֶל-הַגְּדֹלִים
 וְאֲדַבְּרָה אוֹתָם כִּי הִמָּה יָדְעוּ דֶרֶךְ יְהוּהוּ מִשְׁפָּט אֱלֹהֵיהֶם אֶךְ הִמָּה יַחֲדוּ שְׁבָרוּ
 עַל נִתְקוּ מוֹסְרוֹת. **הו** עַל-כֵּן הִפָּס אַרְיָה מִיַּעַר זָאֵב עֲרֵבוֹת יִשְׁדָּדְסִנְמֵר שְׁקֵד
 עַל-עַרְיָהֶם כָּל-הַיּוֹצֵא מִהֶנָּה יִטְרֹף: כִּי רַבּוּ פְּשָׁעֵיהֶם עֲצָמוּ מִשְׁבוֹתֵיהֶם. **הז** אִי
 לְזֹאת אִסְלוֹת- (אֶסְלַח-) לְדַבְּנֶיךָ עֲזֹבוּנִי וַיִּשָּׁבְעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וַאֲשַׁבַּע אוֹתָם
 וַיִּנְאַפוּ וּבֵית זֹנָה יִתְגַוְּדוּ. **חח** סוֹסִים מִיִּזְנִים מִשְׁכִּים הָיוּ אִישׁ אֶל-אִשֶׁת רַעְהוּ
 יִצְהָלוּ. **הט** הַעֲלֵ-אֶלָּה לֹא-אֶפְקֹד נָאִם-יְהוּהוּ וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם
 נִפְשִׁי.

הי עָלוּ בְּשִׁרוֹתֶיהָ וְשַׁחַתוּ וְכָלָה אֶל-תַּעֲשׂוּ הַסִּירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוּהוּ
 הִמָּה. **היא** כִּי בְּגוֹד בְּגָדוּ בֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נָאִם-יְהוּהוּ. **היב** כִּחֲשׂוּ
 בִּיהוּהוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא-הוּא וְלֹא-תְבוּאָה עָלֵינוּ רַעְהוּ וְחָרַב וְרַעַב לֹא נִרְאָה. **היג**
 וְהִנְבִּיאִים יְהִיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבַר אֵין בְּהֶם כֹּה יַעֲשֶׂה לָהֶם.
היד לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוּהוּ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יַעַן דַּבְּרָכֶם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה: הִנְנִי נֹתֵן
 דְּבָרִי בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעֵם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלֶתֶם. **הטו** הִנְנִי מִבִּיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמְּרָחֵק
 בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם-יְהוּהוּ: גּוֹי אֵיתָן הוּא גּוֹי מֵעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא-תִדַּע לְשִׁנּוּ וְלֹא
 תִשְׁמַע מִה-יְדַבֵּר. **הטז** אֲשַׁפְּתוּ כְּקִבְרַת פְּתוּחַ כֵּלָם גְּבוּרִים. **היז** וְאֶכֶל קִצִּירְךָ
 וְלַחֲמֶךָ יֹאכְלוּ בְּנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יֹאכְלוּ צֹאנֶךָ וּבְקִרְךָ יֹאכְלוּ גְּפִנֶךָ וּתְאֲנִתְךָ יִרְשֶׁשׁ עָרֵי
 מִבְּצֻרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בִּטַח בְּהִנְהַבְּחָרְב. **היח** וְגַם בְּיָמִים הַהֵמָּה נָאִם-יְהוּהוּ
 לֹא-אֶעֱשֶׂה אֹתְכֶם כָּלָה. **היט** וְהָיָה כִּי תֹאמְרוּ תַחַת מָה עֹשֶׂה יְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ לָנוּ
 אֶת-כָּל-אֵלָּה וְאֶמְרָתְ אֱלֹהֵיהֶם כֹּאֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבְדוּ אֱלֹהֵי נְכַר
 בְּאַרְצְכֶם כֵּן תַּעֲבְדוּ זָרִים בְּאַרְץ לָכֶם.
הכ הִגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהִשְׁמִיעוּהָ בִּיהוּדָה לֵאמֹר. **הכא** שְׁמַעוּ-נָא זֹאת עִם
 סָכַל וְאֵין לֵב: עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמַעוּ. **הכב** הַאוֹתִי
 לֹא-תִירָאוּ נָאִם-יְהוּהוּ אִם מִפְּנֵי לֹא תַחֲלוּ אֲשֶׁר-שְׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם חֵק-עוֹלָם
 וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ וַיִּתְגַּעֲשׂוּ וְלֹא יוֹכְלוּ וְהָמוּ גְלוּ וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ. **הכג** וְלָעַם הַזֶּה הָיָה

לב סורר ומורה: סרו וילכו. **הכד** ולוא-אמרו בלבבם נירא נא את-יהוה אלהינו הנתן גשם וירה (יורה) ומלקוש בעתו שבעת חקות קציר ישמר-לנו. **הכה** עונותיכם הטו-אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם. **הכו** כי-נמצאו בעמי רשעים: ישור כשד יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו. **הכז** ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על-כן גדלו ויעשירו. **הכח** שמנו עשתו גם עברו דברי-רעדין לא-דנו דין ותום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו. **הכט** העל-אלה לא-אפקד נאם-יהוה אם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי. **הל** שמה ושעורה נהיתה בארץ. **הלא** הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על-ידיהם ועמי אהבו כן ומה-תעשו לאחריה. **וא** העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל-בית הכפרם שאו משאת: כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול. **וב** הננה והמענגה דמיתי בת-ציון. **וג** אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את-ידו. **וד** קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי-פנה היום כי ינטו צללי-ערב. **וה** קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה.

וו כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על-ירושלם סללה היא העיר הפקד בלה עשק בקרבה. **וז** כהקיר בור (ביר) מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על-פני תמידחלי ומכה. **וח** הוסרי ירושלם-פן-תקע נפשי ממד: פן-אשימד שממה ארץ לוא נושבה.

וט כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על-סלסלות. **וי** על-מי אדברה ואעידה וישמעוהנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר-יהוה הנה להם לחרפהלא יחפצו-בו. **ויא** ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכילשפך על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו: כי-גם-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא ימים. **ויב** ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו: כי-אטה את-ידי על-ישבי הארץ נאם-יהוה. **ויג** כי מקטנם ועד-גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד-כהןכלו עשה שקר. **ויד** וירפאו את-שבר עמי על-נקלהלאמר שלום שאין שלום. **וטו** הבישו כי תועבה עשו גם-בוש לא-יבושו גם-הכלים לא ידעולכן יפלו בנפלים בעת-פקדתים יכשלו אמר יהוה.

וטז כה אמר יהוה עמדו על-דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי-זה דרך הטוב ולכו-בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך. **ויז** והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב. **ויח** לכן שמעו הגוים ודעי עדה

אֶת-אֲשֶׁר-בָּם. וַיֵּט שְׁמַעִי הָאֶרְצָה הַנְּהַ אֲנֹכִי מִבֵּיא רָעָה אֶל-הָעַם הַזֶּה פְּרִי
 מִחֲשָׁבוֹתֶם: כִּי עַל-דְּבָרֵי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרַתִי וַיִּמְאַסוּ-בָּהּ. וְכֹל לָמָּה-זֶה לִי
 לְבוֹנָה מִשְׁבָּא תְּבוּאָה וְקִנְיָה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מִרְחָק עַל־וֹתִיכֶם לֹא לָרְצוֹן וְזִבְחֵיכֶם
 לֹא-עָרְבוּ לִי. וְכֹא לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל-הָעַם הַזֶּה מְכַשְׁלִים וְכַשְׁלוֹ
 בָּם אַבּוֹת וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרַעוּיָאֲבָדוּ (וְאָבָדוּ).
 וְכֹכ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם בָּא מֵאֶרֶץ צְפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יַעֲזוֹר מִיִּרְפָּתִי-אֶרֶץ. וְכֹכ
 קִשְׁת וְכִידוֹן יַחְזִיקוּ אֲכָזְרִי הוּא וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלָם כִּיִּם יִהְיֶה וְעַל-סוּסִים יִרְכָּבוּ
 עָרוֹד כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עָלֶיךָ בַּת-צִיּוֹן. וְכֹכ שְׁמַעְנוּ אֶת-שְׁמֵעוּ רְפוּ וְדִינוּ צָרָה
 הַחֲזִיקְתֶּנוּחִיל כִּיִּלְדָהּ. וְכֹה אֶל-תִּצְאִי (תִּצְאִי) הַשְׁדָּה וּבִדְרָךְ אֶל-תִּלְכִי (תִּלְכִי):
 כִּי חָרַב לְאֵיב מְגוֹר מִסָּבִיב. וְכֹכ בַּת-עַמִּי חֲגִרִי-שָׁק וְהַתְּפַלְשִׁי בְּאֶפְרָאֵל יַחֲדָה
 עֲשִׂי לָךְ מִסְפָּד תִּמְרוֹרִים: כִּי פִתְאֵם יָבֹא הַשִּׁדָּד עָלֵינוּ. וְכֹכ בָּחוּן נִתְתִּיד בְּעַמִּי
 מִבָּצָר וְתִדַּע וּבְחִנָּת אֶת-דְּרָכָם. וְכֹכ בְּלָם סָרִי סוּרְרִים הַלְכִי רָכִיל נַחֲשֶׁת וּבִרְזָל
 בְּלָם מִשְׁחִיתִים הִמָּה. וְכֹכ נָחַר מִפֶּנֶחַ מֵאֲשֶׁתֶּם (מֵאֲשֶׁתֶּם) עַפְרַת לְשׂוּא צָרָה
 צָרוּף וְרַעִים לֹא נִתְקוּ. וְלֹכָף נִמְאַס קָרְאוּ לָהֶם: כִּי-מֵאֵס יְהוָה בָּהֶם.
 זֹכ הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. זֹכ עֲמַד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה
 וְקִרְאתָ שֵׁם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שְׁמַעוּ דְּבַר-יְהוָה כֹּל-יְהוּדָה הַבָּאִים
 בְּשַׁעֲרֵים הָאֵלֶּה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה.
 זֹכ כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאַשְׁכְּנָה
 אֶתְכֶם בְּמִקְוֹם הַזֶּה. זֹכ אֶל-תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל-דְּבָרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר: הִיכַל יְהוָה
 הִיכַל יְהוָה הִיכַל יְהוָה הִמָּה. זֹה כִּי אִם-הִיטִיב תִּיטִיבוּ אֶת-דְּרָכֵיכֶם
 וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם: אִם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ. זֹכ גַּר יִתּוֹם
 וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשִׁקוּ וְדָם נָקִי אֶל-תִּשְׁפְּכוּ בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 לֹא תִלְכוּ לָרַע לָכֶם. זֹכ וּשְׁכַנְתִּי אֶתְכֶם בְּמִקְוֹם הַזֶּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִתַּתִּי
 לְאַבּוֹתֵיכֶם: לָמֵן-עוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. זֹכ הִנֵּה אֲתֶם בְּטָחִים לָכֶם עַל-דְּבָרֵי
 הַשֶּׁקֶר לְבַלְתִּי הוֹעִיל. זֹכ הַגִּנֵּב רָצַח וְנָאֵף וְהַשֹּׁבֵעַ לְשֶׁקֶר וְקִטְר לְבַעַל וְהַלְךָ
 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם. זֹכ וּבְאֵתֶם וְעַמְדֶתֶם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה
 אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצְלֵנוּלְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה.
 זֹכ הַמְעַרְת פְּרָצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו וְעֵינֵיכֶם גַּם אֲנֹכִי
 הִנֵּה רְאִיתִי נְאֻם-יְהוָה. זֹכ כִּי לְכוּ-נָא אֶל-מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שְׁכַנְתִּי
 שְׁמִי שָׁם בְּרַאשׁוֹנָה וְרָאוּ אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל. זֹכ וְעַתָּה
 יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּהנְאֻם-יְהוָה וְאָדְבַר אֲלֵיכֶם הַשֶּׁכֶם וְדַבֵּר

וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְאַקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עָנִיתֶם. זִיד וְעִשִׂיתִי לְבַיִת אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי
עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בְּטוּחִים בּוֹ וְלִמְקוֹם אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וְלְאַבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
לְשִׁלּוֹ. זִטוּ וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם אֶת
כָּל-זָרַע אֲפָרַיִם.

זִטוּ וְאַתֶּה אֶל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעַם הַזֶּה וְאֶל-תִּשָּׂא בְּעַדָם רִנָּה
וּתִפְלֶהוּ אֶל-תִּפְגַּע-בִּי: כִּי-אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ. זִיז הַאֵינְךָ רֹאֶה מָה הִמָּה עֹשִׂים
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם. זִיחַ הַבָּנִים מְלַקְטִים יַעֲצִים וְהָאֲבוֹת מְבַעְרִים
אֶת-הָאִשׁ וְהַנְּשִׁים לְשׁוֹת בָּצֵק: לַעֲשׂוֹת כְּוֹנִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּף נְסֻכִים
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי. זִיט הַאֲתִי הֵם מְכַעֲסִים נְאֻם-יְהוָה הֲלוֹא אַתֶּם
לְמַעַן בִּשְׁת פְּנִיָהֶם. זכ לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְּכַת
אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל-עֶץ הַשָּׂדֶה וְעַל-פְּרִי הָאֲדָמָה
וּבְעֶרְהָ וְלֹא תִכְבֶּה.

זכא כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל-זְבַחֵיכֶם וְאָכְלוּ
בְּשָׂר. זכב כִּי לֹא-דִבַּרְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיא (הוֹצִיאִי)
אוֹתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-דְּבָרֵי עוֹלָה וְזֹבַח. זכג כִּי אִם-אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי
אוֹתֶם לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם
בְּכָל-הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצִוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יֵיטֵב לָכֶם. זכד וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא-הִטּוּ
אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׂרָוֹת לְבָם הֲרַע וַיִּהְיוּ לְאַחֹר וְלֹא לְפָנִים. זכה
לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם
אֶת-כָּל-עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשָׁלַח. זכו וְלֹא שְׁמַעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ
אֶת-אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת-עַרְפֹּסֵיהֶם מֵאֲבוֹתָם. זכז וְדִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם
אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמַעוּ אֲלֵיךָ וְקִרְאתִי אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה. זכח
וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר
אֲבָדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיהֶם.

זכט גָּזִי נִזְרַךְ וְהִשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל-שִׁפְיָם קִינָה: כִּי מָאֵס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת-דֹּוֹר
עֲבָרְתוֹ. זל כִּי-עָשׂוּ בְנֵי-יְהוּדָה הֲרַע בְּעֵינֵי נְאֻם-יְהוָה: שָׁמוּ שְׁקוּצֵיהֶם בְּבַיִת
אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עַלְיוֹ לְטִמְאוֹ. זלא וּבְנוּ בְּמוֹת הַתְּפֹת אֲשֶׁר בְּגִיא בֶן-הַנֶּסֶם
לְשָׂרְף אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם בְּאִשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל-לְבִי.
זלב לָכֵן הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְלֹא-יֵאמַר עוֹד הַתְּפֹת וְגִיא בֶן-הַנֶּסֶם כִּי
אִם-גִּיא הַהֲרָגָה וְקִבְרוֹ בַתְּפֹת מֵאִין מְקוֹם. זלג וְהִיִּתָּה נְבִלַת הָעַם הַזֶּה לְמֵאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְּהֵמַת הָאֶרֶץ וְאִין מִחֲרִיד. זלד וְהִשְׁבַּתִּי מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמִחֻצוֹת

יְרוּשָׁלַם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמֹחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּלָהּ: כִּי לְחֻרְבָּהּ תִּהְיֶה הָאָרֶץ.
חא בָּעֵת הַהִיא נָאֵם-יְהוָה וַיִּצְיָאוּ (וַיִּצְיָאוּ) אֶת-עַצְמוֹת מַלְכֵי-יְהוּדָה
 וְאֶת-עַצְמוֹת-שָׂרָיו וְאֶת-עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עַצְמוֹת
 יוֹשְׁבֵי-יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם. **חב** וַיִּשְׁטְחוּם לְשֹׁמֵשׁ וְלַיֶּרֶחַ וְלִכְלֹל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
 אָהָבוּם וְאֲשֶׁר עָבְדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ
 לָהֶם: לֹא יֶאֱסָפוּ וְלֹא יִקָּבְרוּ לְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ. **חג** וַנִּבְחַר מוֹת מַחֲיִים
 לְכָל הַשָּׂאֲרִית הַנִּשְׂאָרִים מִן-הַמִּשְׁפָּחָה הַרְעָה הַזֹּאת בְּכָל-הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׂאָרִים
 אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת.

חד וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הִיפְלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם-יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב. **חה**
 מִדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעַם הַזֶּה יְרוּשָׁלַם מְשֻׁבָּה נִצְחַת הַחַזִּיקוּ בַּתְּרַמְתֵּמָאֲנוּ לְשׁוּב. **חו**
 הַקְּשִׁבְתִּי וְאֲשַׁמַּע לּוֹא-כֵן יִדְבְּרוּאִין אִישׁ נָחַם עַל-רַעְתּוֹ לֵאמֹר מָה עָשִׂיתִי בְּלָה
 שָׁב בַּמְּרֻצוֹת (בַּמְּרוֹצְתָם) כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמְּלַחְמָה. **חז** גַּם-חֲסִידָה בַּשָּׁמַיִם
 יִדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֵר וְסוּס (וְסִיס) וְעִגּוֹר שְׁמָרוּ אֶת-עֵת בְּאֵנָה וְעַמִּילֹא יִדְעוּ אֶת
 מִשְׁפָּט יְהוָה. **חח** אֵיכָה תֵּאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אֲתָנוּ אַכֵּן הִנֵּה
 לְשָׁקֵר עָשָׂה עֵט שְׁקֵר סִפְרִים. **חט** הַבְּשׁוּ חֲכָמִים חֲתוּ וַיִּלְכְּדוּ הִנֵּה בְּדַבֵּר-יְהוָה
 מֵאֲסוּ וְחֲכַמְתָּ מָה לָּהֶם. **חי** לָכֵן אֲתָנוּ אֶת-נְשִׂיהֶם לְאַחֲרִים שְׂדוֹתֵיהֶם
 לְיִוְרָשִׁים כִּי מִקְטָן וְעַד-גָּדוֹל בְּלָה בְּצַע בְּצַע: מִנְּבִיא וְעַד-כֹּהֵן כֹּלָה עָשָׂה שְׁקֵר.
חיא וַיִּרְפוּ אֶת-שֹׁבֵר בֵּת-עַמִּי עַל-נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם. **חיב**
 הַבְּשׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַם-בוֹשׁ לֹא-יִבְשׁוּ וְהַכֵּלֶם לֹא יִדְעוּלְכֵן יִפְלוּ בַּנְּפִלִים בָּעֵת
 פְּקֻדְתָם יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה.

חיג אֲסֹף אֲסִיפִם נָאֵם-יְהוָה אִין עֲנָבִים בְּגִפְן וְאִין תְּאֲנִים בַּתְּאֲנָה וְהָעֵלָה
 נָבְלוּאֲתָנוּ לָהֶם יַעֲבְרוּם. **חיד** עַל-מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵי הָאָסָפוּ וְנִבּוֹא אֶל-עָרֵי
 הַמְּבָצָר וְנִדְמָה-שָׁם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִי-רֹאשׁ כִּי חֲטָאֲנוּ לַיהוָה.
חטו קוּה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב לָעֵת מִרְפָּה וְהִנֵּה בְּעֵתָה. **חטז** מִדָּן נִשְׁמַע נִחְרַת
 סוּסִיוִם קוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו רַעְשָׂה כָּל-הָאָרֶץ וַיִּבּוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאֶה עִיר
 וַיִּשְׁבִּי בָהּ.

חיז כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בָּכֶם נְחָשִׁים צְפַעֲנִים אֲשֶׁר אִין-לָהֶם לְחַשׁ וְנִשְׁכוּ אֶתְכֶם
 נָאֵם-יְהוָה.

חיא מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יָגוֹן עָלַי לְבִי דָוִי. **חיט** הִנֵּה-קוֹל שׁוֹעֵת בֵּת-עַמִּי מֵאָרֶץ
 מִרְחָקִים הִיחֹה אִין בְּצִיּוֹן אִם-מִלְכָּה אִין בָּהּ מִדּוּעַ הַכְּעִסוּנִי בְּפִסְלֵיהֶם בְּהַבְּלִי
 נָכַר. **חכ** עֵבֶר קָצִיר כָּלָה קִיץ וְאֲנַחְנוּ לּוֹא נוֹשָׁעֵנוּ. **חכא** עַל-שֹׁבֵר בֵּת-עַמִּי

הַשְּׁבֵרֹתַי קִדְרֹתַי שְׁמָה הַחֲזֻקְתָּנִי. **חכב** הַצָּרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם-רַפָּא אֵין שָׁם: כִּי מִדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרַכְתַּת בַּת-עַמִּי.

חכג מִי-יִתֵּן רֹאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמַעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָלִי בַת-עַמִּי.

טא מִי-יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאַעֲזֹבָה אֶת-עַמִּי וְאַלְכָה מֵאַתָּם: כִּי כֻלָּם מִנְאֲפִים עֲצָרַת בְּגָדִים. **טב** וַיִּדְרְכוּ אֶת-לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאִמּוּנָה גָּבְרוּ בְּאֶרֶץ: כִּי מִרְעָה אֶל-רְעָה יֵצְאוּ וְאֹתִי לֹא-יִדְעוּ נְאֻם-יְהוָה. **טג** אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמֵרוּ וְעַל-כָּל-אָח אֶל-תִּבְטְחוּ: כִּי כָל-אָח עֲקוּב יַעֲקֹב וְכָל-רַע רָכִיל יִהְלֹךְ. **טד** וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִהְתֵּלוּ וְאַמֶּת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דִּבְרֵי-שֶׁקֶר הַעוּה נִלְאוּ. **טה** שִׁבְתֶּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאַנּוּ דַּעַת-אוֹתִי נְאֻם-יְהוָה.

טו לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי צוֹרֶפֶס וּבַחֲנֻתִים: כִּי-אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת-עַמִּי. **טז** חָץ שׁוֹחַט (שְׁחוּט) לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבְרֵי בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת-רַעְהוּ יִדְבֵר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אֲרָבוֹ. **טח** הַעַל-אֵלֶּה לֹא-אֶפְקֹד-בָּם נְאֻם-יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי.

טט עַל-הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל-נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצַּתוּ מִבְּלִי-אִישׁ עֵבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד-בְּהֵמָה נִדְדוּ הִלְכוּ. **טי** וְנִתַּתִּי אֶת-יְרוּשָׁלַם לְגִלְתִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב. **טיא** מִי-הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת-זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי-יְהוָה אֵלָיו וַיִּגְדֵה עַל-מָה אֲבַדָה הָאֶרֶץ נִצַּתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֵבֶר.

טיב וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל-עֲזָבְכֶם אֶת-תּוֹרֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-הִלְכוּ בָּהּ. **טיג** וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לְבָסוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם אֲבוֹתָם.

טיד לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מֵאַכִּילָם אֶת-הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהִשְׁקִיתִים מִי-רֹאשׁ. **טטו** וְהִפְצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ הֵמָּה וְאַבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת-הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם.

טטז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנוּ וְקִרְאוּ לְמִקּוֹנְנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֶל-הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וּתְבוֹאִנָּה. **טטז** וּתְמַהֲרָנָה וּתְשַׁנְּנָה עֲלֵינוּ נְהִי וּתְרַדְנָה עֵינֵינוּ דְּמַעָה וְעַפְעֵפֵינוּ יִזְלוּ-מִיָּם. **טיח** כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי-עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ.

טיט כִּי-שָׁמְעָנָה נְשִׁים דִּבְרֵי-יְהוָה וְתַקַּח אֲזַנְכֶם דִּבְרֵי-פִיו וְלִמְדָנָה בְּנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה. **טכ** כִּי-עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל

מחוץ בחורים מרחבות. **טכא** דבר כה נאם-יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על-פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף.
טכב כה אמר יהוה אל-יתהלל חכם בחכמתו ואל-יתהלל הגבור בגבורתו אל-יתהלל עשיר בעשרו. **טכג** כי אם-בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותיכי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ: כי-באלה חפצתי נאם-יהוה.

טכד הנה ימים באים נאם-יהוה ופקדתי על-כל-מול בערלה. **טכה** על-מצרים ועל-יהודה ועל-אדום ועל-בני עמון ועל-מואב ועל כל-קצוצי פאה הישבים במדברכי כל-הגוים ערלים וכל-בית ישראל ערלי-לב.
יא שמעו את-הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל. **יב** כה אמר יהוה אל-דרך הגוים אל-תלמדו ומאתות השמים אל-תחתו: כי-יחתו הגוים מהמה. **יג** כי-חקות העמים הבל הוא: כי-עץ מיצר פרתו מעשה ידי-חרש במעצד. **יד** בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק. **יה** כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ונשוא כי לא יצעדו אל-תיראו מהם כי-לא ירעו וגם-היטיב אין אותם.

יו מאין כמות יהוה: גדול אתה וגדול שמך בגבורה. **יז** מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה: כי בכל-חכמי הגוים ובכל-מלכותם מאין כמות. **יח** ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא. **יט** כסף מרקע מתרשים יובא וזהב מאופזמעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם. **י** ויהוה אלהים אמת הוא-אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא-יכלו גוים זעמו.

י כדנה תאמרון להום אלהיא די-שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן-תחות שמיא אלה.

י עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים. **י** לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ (הארץ) ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו. **י** נבער כל-אדם מדעת הביש כל-צורף מפסל: כי שקר נספו ולא-רוח בם. **י** הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו. **י** לא-כאלה חלק יעקב כי-יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו: יהוה צבאות שמו.

י אספי מארץ כנעתדישבתי (ישבת) במצור.

יית כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הֲנִי קוֹלֵעַ אֶת-יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְהִצַּרְתִּי לָהֶם לְמַעַן יִמָּצְאוּ.

יִיט אוֹי לִי עַל-שִׁבְרֵי נַחְלָה מִכְּתִי וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲדָּה זֶה חֲלִי וְאֲשָׁאֲנוּ. **יכ** אֶהְלִי שֶׁדָּד וְכָל-מִיתָרַי נִתְּקוּ בְּנִי יִצְאָנִי וְאִינְסֵאִין-נָטָה עוֹד אֶהְלִי וּמְקִים יִרְעוּתָי. **יכא** כִּי נִבְעָרוּ הָרָעִים וְאֶת-יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ עַל-כֵּן לֹא הִשְׁפִּילוּ וְכָל-מְרַעֲיֹתָם נִפְוָצָה.

יכב קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָּאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאָרֶץ צָפוֹן: לְשׁוֹם אֶת-עָרֵי יְהוּדָה שְׁמֹמָה מְעוֹן תַּנִּים.

יכג יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאֲדָם דָּרְכּוֹ לֹא-לְאִישׁ הַלֶּדֶךְ וְהַכִּין אֶת-צַעְדּוֹ. **יכד** יִסְרַנִּי יְהוָה אֲדָּ-בְמִשְׁפָּט: אֶל-בְּאֶפְדָּ פָּן-תִּמְעַטְנִי. **יכה** שִׁפְדָּ חֲמַתְדָּ עַל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּדָּ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְדָּ לֹא קָרְאוּ: כִּי-אָכְלוּ אֶת-יַעֲקֹב וְאָכְלוּהוּ וַיִּכְלְהוּ וְאֶת-נְוָהוּ הִשְׁמוּ.

יכז הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **יכח** שְׁמָעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדַבְּרֹתֶם אֶל-אִישׁ יְהוּדָה וְעַל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם. **יכט** וְאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת. **יכ** אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אַבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִי-אוֹתָם מֵאָרֶץ-מִצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרָזֵל לֵאמֹר שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר-אֶצְוֶה אֶתְכֶם וְהִייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים. **יכ** לְמַעַן הִקִּים אֶת-הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבוֹתֵיכֶם לְתֵת לָהֶם אָרֶץ זָבֶת חֶלֶב וַיִּדְבַּשְׁכִּיּוֹם הַזֶּה וְאֶעַן וְאֵמַר אֲמֹן יְהוָה. **יכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר: שְׁמָעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם. **יכ** כִּי הָעֵד הָעֵדִיתִי בְּאַבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה הַשֶּׁכֶם וְהָעֵד לֵאמֹר: שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי. **יכ** וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא-הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכוּ אִישׁ בְּשָׂרֵירוֹת לִבָּם הָרַע וְאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַבְּרִית-הַזֹּאת אֲשֶׁר-צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ.

יכ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: נִמְצָא-קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם. **יכ** שָׁבוּ עַל-עוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לְשִׁמוּעַ אֶת-דְּבָרֵי וְהִמָּה הִלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לְעַבְדָּם הִפְרוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אַבוֹתָם.

יכ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא-יִוָּכְלוּ לְצַאת מִמֶּנָּה וְזָעְקוּ אֵלַי וְלֹא אֲשִׁמַּע אֲלֵיהֶם. **יכ** וְהִלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְזָעְקוּ

אל-האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא-יושיעו להם בעת רעתם.
יאג כי מספר עריף היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות
 לבשתמזבחות לקטר לבצל.
יאיד ואתה אל-תתפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה: כי אינני
 שמע בעת קראם אליבעד רעתם.
יאטו מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר-קדש יעברו מעליך: כי
 רעתכי אז תעלזי. **יאטז** זאת רענן יפה פרי-תאר קרא יהוה שמדלקול המולה
 גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו. **יאיו** ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר
 עליך רעה: בגלל רעת בית-ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסנילקטר
 לבצל.

יאיח ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם. **יאית** ואני ככבש אלוף
 יובל לטבוח ולא-נדעתי כי-עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו
 מארץ חייםושמו לא-יזכר עוד. **יאכ** ויהוה צבאות שפט צדק בחן פליות ולב
 אראה נקמתך מהם כי אליך גלית את-ריבי.
יאכא לכן כה-אמר יהוה על-אנשי ענתות המבקשים את-נפשוך לאמר: לא
 תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו.
יאכב לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם: הבחורים ימתו בחרב
 בניהם ובנותיהם ימתו ברעב. **יאכג** ושארית לא תהיה להם: כי-אביא רעה
 אל-אנשי ענתות שנת פקדתם.
יאכד צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אתך מדוע דרך
 רשעים צלחה שלו כל-בגדי בגד. **יאכה** נטעתם גם-שרשויילכו גם-עשו פרי
 קרוב אתה בפיהם ורחוק מפליותיהם. **יאכז** ואתה יהוה ידעתניתראני ובחנת
 לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה.
יאכח עד-מתתי תאבל הארץ ועשב כל-השדה ייבש מרעת ישבי-בה ספתה
 בהמות ועוףכי אמרו לא יראה את-אחריתנו. **יאכט** כי את-רגלים רצתה וילאוף
 ואיך תתחרה את-הסוסיים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון
 הירדן. **יאכ** גם-אחיך ובית-אביך גם-המה בגדו בךגם-המה קראו אחריך
 מלא אל-תאמן בם כי-ידברו אליך טובות.
יאכ עזבתי את-ביתינטשתי את-נחלתי נתתי את-ידדות נפשי בכף איביה. **יאכ**
 היתה-לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על-כן שנאתיה. **יאכ** העיט
 צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל-חית השדההתיו לאכלה. **יאכ**

רעים רבים שחתו כרמי בססו את-חלקתי נתנו את-חלקת חמדותי למדבר שממה. **יביא** שממה לשממהאבלה עלי שממה נשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לב. **יביב** על-כל-שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה-ארץ ועד-קצה הארץ: אין שלום לכל-בשר.

יביג זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף-יהוה.

יביז כה אמר יהוה על-כל-שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר-הנחלתי את-עמי את-ישראל: הנני נתשם מעל אדמתם ואת-בית יהודה אתוש מתוכם. **יבטו** והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו. **יבטז** והיה אם-למד ולמדו את-דרכי עמי להשבע בשמי חי-יהוה פאשר למדו את-עמי להשבע בפעלונבנו בתוך עמי. **יביז** ואם לא ישמעו: ונתשתי את-הגוי ההוא נתוש ואבדנאם-יהוה.

יגא כה-אמר יהוה אלי הלוד וקניית לד אזור פשתים ושמתו על-מתניד ובמים לא תבאהו. **יגב** ואקנה את-האזור כדבר יהוה ואשם על-מתני.

יגג ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר. **יגד** קח את-האזור אשר קנית אשר על-מתניד וקום לד פרתה וטמנהו שם בנזיק הסלע. **יגה** ואלד ואטמנהו בפרת פאשר צוה יהוה אותי. **יגו** ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לד פרתה וקח משם את-האזור אשר צויתיד לטמנו-שם. **יגז** ואלד פרתהואחפר ואקח את-האזור מן-המקום אשר-טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל.

יגח ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יגט** כה אמר יהוה: ככה אשחית את-גאון יהודה ואת-גאון ירושלםהרב. **יגי** העם הזה הרע המאנים לשמוע את-דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי פאזור הזה אשר לא-יצלח לכל.

יגיא כי פאשר ידבק האזור אל-מתני-איש כן הדבקתי אלי את-כל-בית ישראל ואת-כל-בית יהודה נאם-יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו. **יגיב** ואמרתי אליהם את-הדבר הזה כה-אמר יהוה אלהי ישראל כל-נבל ימלא יין ואמרו אליההידע לא נדע כי כל-נבל ימלא יין. **יגיג** ואמרתי אליהם כה-אמר יהוה הנני ממלא את-כל-ישבי הארץ הזאת ואת-המלכים הישבים לדוד על-כסאו ואת-הכהנים ואת-הנבאים ואת כל-ישבי ירושלםשפרון. **יגיז** ונפצתים איש אל-אחיו והאבות והבנים

יַחַדְוֹנָאִים-יְהוָה לֹא-אֶחְמוּל וְלֹא-אָחוּס וְלֹא אֲרַחֵם מִהַשְׁחִיתָם. יִגְטוּ שְׁמֵעוּ וְהֶאֱזִינוּ אֶל-תִּגְבְּהוּ: כִּי יְהוָה דָּבַר. יִגְטוּ תִּנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרִם יַחֲשׂוּ וּבְטָרִם יִתְנַגְּפוּ רַגְלֵיכֶם עַל-הָרִי נֶשֶׁף וְקוֹיֹתֵם לְאוֹר וְשִׁמָּה לְצַלְמֹת יִשִׁית (וְשִׁית) לְעַרְפֹּל. יִגִּיזוּ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה-נַפְשֵׁי מִפְּנֵי גֹה וְדָמַעַת תִּדְמַע וְתִרְדַּע עֵינֵי דָמְעָה כִּי נִשְׁבָּה עֵדֶר יְהוָה.

יִגִּיחַ אָמַר לְמַלְאָךְ וּלְגִבְיֶרָה הַשְּׁפִילוּ שָׁבוּ: כִּי יֵרֵד מִרְאֲשׁוֹתֵיכֶם עֶטְרַת תִּפְאָרְתְּכֶם. יִגִּיט עָרֵי הַנֶּגֶב סָגְרוּ וְאִין פִּתַח הַגְּלִית יְהוּדָה כִּלְהַגְּלִית שְׁלוֹמִים. יִגִּבַּ שְׂאִי (שְׂאִו) עֵינֵיכֶם וּרְאִי (וּרְאוּ) הַבָּאִים מִצָּפוֹן אֵינָה הָעֵדֶר נִתֵּן-לָדָצְאֵן תִּפְאָרְתְּךָ. יִגִּכֹּא מֵה-תִּאֲמָרִי כִּי-יִפְקֹד עָלֶיךָ וְאֵת לַמִּדְתָּ אֲתָם עָלֶיךָ אֲלָפִים לְרֹאשׁ הַלּוֹא חֲבָלִים יֵאֲחִזּוּךָ כְּמוֹ אִשֶׁת לִדָּה. יִגִּכֹּב וְכִי תִאֲמָרִי בְּלִבְבְּךָ מִדּוֹעַ קָרָאֲנִי אֱלֹהֵי בָרַב עֹנֵךְ נִגְלוּ שׁוֹלֵיךָ נַחֲמָסוּ עֶקְבֶיךָ. יִגִּכֹּג הַיְהִיפֶךָ כּוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמְרַחַבְרִתִּיו גַּם-אֲתָם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לַמִּדֵּי הָרַע. יִגִּכֹּד וְאִפְיָצִם כְּקֶשֶׁ-עוֹבֵר לְרוּחַ מִדְּבַר. יִגִּכֹּה זֶה גּוֹרְלֶיךָ מִנֶּת-מִדֵּיךָ מֵאֲתֵי נֹאִם-יְהוָה אֲשֶׁר שְׁכַחַת אֹתִי וְתִבְטָחִי בְּשִׁקָּר. יִגִּכֹּו וְגַם-אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוֹלֵיךָ עַל-פְּנֵיךָ וְנִרְאָה קְלוּיֶךָ. יִגִּכֹּז נֹאֲפִיךָ וּמִצְהָלוֹתֶיךָ זִמַּת זְנוּתֶךָ עַל-גְּבֻעוֹת בְּשִׁדָּה רְאִיתִי שְׁקוּצֶיךָ אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַם לֹא תִטְהַרִי אַחֲרֵי מָתִי עַד.

יִדֹּא אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ עַל-דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת. יִדֹּב אֲבָלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֶיהָ אֲמַלְלוּ קִדְרוּ לְאָרֶץ וְצוּחַת יְרוּשָׁלַם עֲלֶתָה. יִדֹּג וְאֲדַרְיָהִם שְׁלַחוּ צַעוּרֵיהֶם (צָעִירֵיהֶם) לְמָיִם בָּאוּ עַל-גְּבִים לֹא-מִצָּאוּ מַיִם שָׁבוּ כְּלִיָּהִם רִיקִם בְּשׁוֹ וְהִכְלָמוּ וְחִפּוּ רֹאשָׁם. יִדֹּד בְּעֵבוֹר הָאֲדָמָה חֲתָה כִּי לֹא-הָיָה גֶשֶׁם בְּאָרֶץ בְּשׁוֹ אֲכָרִים חִפּוּ רֹאשָׁם. יִדֹּה כִּי גַם-אֵילַת בְּשִׁדָּה יִלְדָה וְעִזּוֹב: כִּי לֹא-הָיָה דָשָׂא. יִדֹּז וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל-שְׁפִיִם שְׁאָפוּ רוּחַ כְּתַנִּים כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי-אִין עֵשֶׁב. יִדֹּז אִם-עֹנֵינוּ עָנּוּ בְנוֹיָהוּ עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: כִּי-רַבּוּ מְשׁוֹבְתֵינוּ לָךְ חֲטָאֲנוּ. יִדֹּחַ מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה לְמָה תִהְיֶה כְּגַר בְּאָרֶץ וּכְאֲרַח נָטָה לְלוֹן. יִדֹּט לְמָה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר לֹא-יִוָּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאֵתָה בְּקִרְבְּנוּ יְהוָה וְשִׁמָּךְ עָלֵינוּ נִקְרָאֵל-תִּנְחַנּוּ.

יִדִּי כֹה-אָמַר יְהוָה לְעַם הַזֶּה כִּן אֶהְבּוּ לְנוֹעַרְגְלִיָּהִם לֹא חֲשָׁכוּ וַיְהוָה לֹא רָצָם עֲתָה יִזְכֹּר עֹנֵם וַיִּפְקֹד חֲטָאֲתֶם.

יִדִּיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: אֶל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה. יִדִּיב כִּי יִצְמוּ אִינֵנִי שְׁמַע אֶל-רִנָּתֶם וְכִי יַעֲלוּ עֲלֶה וּמְנַחָה אִינֵנִי רָצָם: כִּי בַחֲרִב וּבְרָעַב וּבִדְבַר אֲנֹכִי מִכְּלָה אוֹתָם.

ידיג ויאמר אָהָה אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה הַנְּבֵאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא-תִרְאוּ חֶרֶב וְרָעַב לֹא-יְהִיֶּה לָכֶם: כִּי-שְׁלוֹם אָמַת אֲתֶן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה.
ידיז ויאמר יְהוָה אֵלֵי שֶׁקֶר הַנְּבֵאִים נְבֵאִים בְּשִׁמְיֵלֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צוֹיִתִים וְלֹא דִבְרַתִי אֲלֵיהֶם חִזּוֹן שֶׁקֶר וְקִסָּם וְאֵלּוּל (וְאֵלִיל) וְתַרְמוֹת (וְתַרְמִית) לָבֶם הִמָּה מִתְנַבְּאִים לָכֶם.

ידטו לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבֵאִים הַנְּבֵאִים בְּשִׁמִּי וְאֲנִי לֹא-שְׁלַחְתִּים וְהִמָּה אֹמְרִים חֶרֶב וְרָעַב לֹא יְהִיֶּה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: בַּחֶרֶב וּבְרָעַב יִתְּמוּ הַנְּבֵאִים הַהִמָּה.
ידטז וְהָעַם אֲשֶׁר-הִמָּה נְבֵאִים לָהֶם יְהִיוּ מִשְׁלָכִים בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי הָרָעַב וְהַחֶרֶב וְאִין מִקְבֵּר לְהִמָּה הִמָּה נְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּשְׁפָכְתִי עֲלֵיהֶם אֶת-רָעַתְם. **ידיז** וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה תִּרְדָּנָה עֵינֵי דַמְעָה לִילָה וְיוֹמָם וְאֶל-תִּדְמִינָה: כִּי שֶׁבֶר גְּדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוֹלַת בַּת-עַמִּימְכָה נַחְלָה מְאֹד.
ידיח אִם-יִצְאָתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלִי-חֶרֶב וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעַב: כִּי-גַם-נְבִיא גַם-כֹּהֵן סָחֲרוּ אֶל-אֶרֶץ וְלֹא יָדְעוּ.

ידיט הַמָּאֵס מְאִסְתָּ אֶת-יְהוּדָה אִם-בְּצִיּוֹן גָּעַלָה נִפְשָׁד־מִדוּעַ הַכִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קוּה לְשְׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלִעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה בְּעַתָּה. **ידכ** יָדְעָנוּ יְהוָה רִשְׁעָנוּ עוֹן אַבוֹתֵינוּ: כִּי חֲטָאנוּ לָךְ. **ידכא** אֶל-תִּנְאֶץ לְמַעַן שִׁמְךָ אֶל-תִּנְבֵּל כְּסֵא כְבוֹדְךָ זָכַר אֶל-תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. **ידכב** הִישׁ בְּהַבְּלֵי הַגּוֹיִם מִגְּשָׁמִים וְאִם-הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רַבִּיִם הֲלֹא אַתָּה-הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּנְקוּה-לָךְ-כִּי-אַתָּה עֹשֵׂית אֶת-כָּל-אֱלֹהִים.

טוא ויאמר יְהוָה אֵלֵי אִם-יַעֲמֵד מִשָּׁה וְשִׁמוּאֵל לְפָנַי אִין נִפְשֵׁי אֶל-הָעַם הַזֶּה שְׁלַח מַעַל-פָּנַי וַיִּצְאוּ. **טוב** וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָה נִצָּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר לַמּוֹת לַמּוֹת וְאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב וְאֲשֶׁר לַרָעַב לַרָעַב וְאֲשֶׁר לְשָׁבִי לְשָׁבִי. **טוג** וּפְקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם-יְהוָה אֶת-הַחֶרֶב לְהַרְגַּ וְאֶת-הַכְּלָבִים לְסַחֵב וְאֶת-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת-בְּהֵמַת הָאָרֶץ לֶאֱכֹל וְלַהֲשָׁחִית.
טוז וּנְתַתִּים לְזוּעָה (לְזַעְוָה) לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ בְּגִלְל מְנַשָּׁה בֶן-יַחֲזַקְיָהוּ מִלְךָ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר-עָשָׂה בִירוּשָׁלַם. **טוה** כִּי מִי-יַחֲמַל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַם וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יִסוּר לְשֹׁאֵל לְשֹׁלַם לָךְ. **טו** אֶת נְטָשְׁתָּ אֶתִּי נְאֻם-יְהוָה אַחֲוֹר תִּלְכִּי וְאֵט אֶת-יָדֵי עָלֶיךָ וְאֲשָׁחִיתְךָ נְלֹאִיתִי הַנְּחָם. **טו** וְאֶזְרַם בְּמִזְרָה בְּשַׁעְרֵי הָאָרֶץ שְׁכַלְתִּי אֲבַדְתִּי אֶת-עַמִּי מִדְרָכֵיהֶם לֹא-שָׁבוּ. **טוח** עֲצְמוּ-לִי אֲלִמְנוֹתוֹ מִחוּל יָמִים הִבְּאִתִּי לָהֶם עַל-אִם בְּחֹר שִׁדָּד בְּצַהָרִים הַפְּלִתִי עֲלֶיךָ פְּתָאֵם עִיר

וּבְהַלּוֹת. **טוט** אִמְלָלָה יִלְדֵת הַשְּׁבַעָה נִפְחָה נִפְשָׁה בָּאָה (בָּא) שְׁמִשָּׁה בְּעַד
 יוֹמֵסִבוֹשָׁה וְחִפְרָה וְשִׁאֲרֵיתֶם לַחֲרֹב אֶתְּוֹן לִפְנֵי אִיבִיהֶם־נָאִם-יְהוָה.
טוי אוֹי-לִי אֲמִיכִי יִלְדֵתְנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מְדוֹן לְכָל-הָאָרֶץ לֹא-נְשִׁיתִי
 וְלֹא-נָשׁוּ-בִי כֹלָה מִקְלֻנִי.

טויא אָמַר יְהוָה אִם-לֹא שְׁרוּתְךָ (שְׁרִיתִיךָ) לְטוֹב אִם-לֹא הִפְגַּעְתִּי בְךָ בְּעַת
 רָעָה וּבְעַת צָרָה־אֵת-הָאֵיב. **טויב** הִרְעַ בְּרִזָּל בְּרִזָּל מִצְפּוֹן וּנְחֹשֶׁת. **טויג** חִילֶךָ
 וְאוֹצְרוֹתֶיךָ לִבִּז אֶתְּוֹן לֹא בַמַּחִיר וּבְכָל-חֲטָאוֹתֶיךָ וּבְכָל-גְּבוּלֶיךָ. **טויד** וְהַעֲבַרְתִּי
 אֶת-אִיבֶיךָ בְּאָרֶץ לֹא יָדַעְתָּ: כִּי-אֵשׁ קָדְחָה בְּאִפִּי עֲלֵיכֶם תּוֹקֵד.
טוטו אֵתָהּ יָדַעְתָּ יְהוָה זְכַרְנִי וּפְקֻדָּנִי וְהִנֵּקֶם לִי מִרְדֵּי־פִיאֵל-לְאָרֶץ אֶפְדָּה תִקְחֵנִי
 דַּע שְׂאֵתִי עֲלֶיךָ חֲרָפָה. **טוטז** נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וְאֶכְלֶם וַיְהִי דְבַרֶיךָ (דְּבָרֶךָ) לִי
 לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לִבִּי: כִּי-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת.
טויוז לֹא-יִשְׁבְּתִי בְּסוּד-מְשַׁחֲקִים וְאֶעֱלוֹ: מִפְּנֵי יָדְךָ בְּדָד יִשְׁבְּתִי כִּי-זַעַם
 מִלְּאֲתָנִי. **טויוח** לָמָּה הָיָה כְּאֲבִי נֶצַח וּמִכְּתִי אֲנוּשָׁה מֵאֲנָה הֲרַפְּאֵהוּ תִהְיֶה לִי
 כְּמוֹ אֶכְזָב מִיָּם לֹא נֶאֱמַנּוּ.

טויט לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אִם-תָּשׁוּב וְאֲשִׁיבְךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד וְאִם-תּוֹצִיא יָקָר
 מִזֹּלָל כִּפִּי תִהְיֶה יִשְׁבוּ הַמָּה אֲלֶיךָ וְאֵתָהּ לֹא-תָשׁוּב אֲלֵיהֶם. **טווכ** וּנְתַתִּיךָ לְעַם
 הַזֶּה לְחֹזֶמֶת נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחַמוּ אֲלֶיךָ וְלֹא-יִוָּכְלוּ לָךְ: כִּי-אֵתָהּ אֲנִי לְהוֹשִׁיעַךָ
 וּלְהַצִּילְךָ נָאִם-יְהוָה. **טווכא** וְהַצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים וּפְדֵתִיךָ מִכַּף עֲרָצִים.
טוזא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **טוזב** לֹא-תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא-יְהִיוּ לָךְ בָּנִים
 וּבָנוֹת בְּמִקּוֹם הַזֶּה.

טוזג כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה עַל-הַבָּנִים וְעַל-הַבָּנוֹת הַיְלֻדִים בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְעַל-אֲמֹתֶם
 הַיְלֻדוֹת אוֹתֶם וְעַל-אֲבוֹתֶם הַמּוֹלְדִים אוֹתֶם־בְּאָרֶץ הַזֹּאת. **טוזד** מִמּוֹתֵי תַחֲלָאִים
 יָמָתוּ לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יִקְבְּרוּלְדָּמֶן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ וּבַחֲרֹב וּבְרָעַב יִכְלוּ
 וְהִיתָה נִבְלָתֶם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְּהֵמַת הָאָרֶץ.
טוזה כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֵל-תְּבוּאָה בֵּית מְרוֹזַח וְאֵל-תִּלְךָ לְסִפּוּד וְאֵל-תִּנְדָּ לְהֶם:
 כִּי-אֶסְפְּתִי אֶת-שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נָאִם-יְהוָה־אֵת-הַחֶסֶד וְאֵת-הַרְחָמִים.
טוזו וּמָתוּ גְדֻלִים וּקְטַנִּים בְּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא-יִסְפְּדוּ לְהֶסוּלָא יִתְגַּדֵּד
 וְלֹא יִקְרַח לְהֶם. **טוזז** וְלֹא-יִפְרְסוּ לְהֶם עַל-אֶבֶל לְנַחְמוֹ עַל-מֵת וְלֹא-יִשְׁקוּ
 אוֹתֶם כּוֹס תְּנַחוּמִים עַל-אֲבִיו וְעַל-אִמּוֹ. **טוזח** וּבֵית-מִשְׁתָּה לֹא-תְבוּאָה לְשֵׁבֶת
 אוֹתֶם לְאָכֹל וּלְשִׁתוֹת.

טזט כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן-המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה. **טזי** והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו. **טזיא** ואמרת אליהם על אשר-עזבו אבותיכם אותי נאם-יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתתי לא שמרו. **טזיב** ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו-הרע לבלתי שמע אלי. **טזיג** והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם-שם את-אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתן לכם חנינה.

טזיד לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד חי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים. **טזטו** כי אם-חי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם.

טזטז הנני שלח לדוגים (לדיגים) רבים נאם-יהוה ודיגים ואחרי-כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנקיקי הסלעים. **טזיז** כי עיני על-כל-דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא-נצפן עונם מנגד עיני. **טזיח** ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את-ארצי: בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי.

טזיט יהוה עזי ומעזי ומנוסיביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אד-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל. **טזכ** היעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים. **טזכא** לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה.

יזא חטאת יהודה כתובה בעט ברזלבצפרן שמיר: חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם. **יזב** כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות. **יזג** הררי בשדהחילף כל-אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליך. **יזד** ושמתה ובה מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת: כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקד.

יזה כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו. **יזו** והיה כערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב.

יִזוּ בְרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטַחוֹ. יִזַּח וְהָיָה כְּעֶץ שְׁתוּל
 עַל-מַיִם וְעַל-יּוֹבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרָא (וְיִרְאֶה) כִּי-יָבֵא חֹם וְהָיָה עֲלֵהוּ רֵעָן
 וּבִשְׁנַת בְּצֻרֶת לֹא יִדָּאָג וְלֹא יִמַּיֵשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי. יִזַּט עֶקֶב הַלֵּב מִכָּל וְאָנֹשׁ הוּא
 מִי יִדְעֶנּוּ. יִזֵּי אֲנִי יְהוָה חִקֵּר לֵב בַּחֹן כְּלִיּוֹת: וְלָתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּפָרִי מִעֲלָלוֹ.
 יִזֵּי קִרָּא דָּגֵר וְלֹא יִלְד עֵשָׂה עֵשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפֵּט בַּחֲצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ
 יְהָיָה נָבֵל. יִזֵּיב כֶּסֶף כְּבוֹד מְרוֹם מְרֹאשׁוֹן מְקוֹם מְקֻדָּשָׁנוּ. יִזֵּיג מְקוֹה יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה כָּל-עֲזָבִיד יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי (וְיִסּוּרֵי) בְּאַרְצָךְ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם-חַיִּים
 אֶת-יְהוָה.

יִזֵּד רַפְּאֵי יְהוָה וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַוְשַׁעַה: כִּי תִהְלָתִי אֶתָּה. יִזְטוּ הֵנָּה-הַמָּה
 אֲמַרִים אֵלַי: אֵיךְ דָּבַר-יְהוָה יָבֹא נָא. יִזְטוּ וְאֲנִי לֹא-אֶצְתִּי מִרְעָה אַחֲרִיד וְיוֹם
 אָנוֹשׁ לֹא הִתְאַוִּיתִי אֶתָּה יְדַעַת מוֹצֵא שְׁפָתַי נִכַח פְּנִידָה הָיָה. יִזֵּיז אֶל-תְּהִיָּה-לִי
 לְמַחֲתָה מִחֲסִי-אֶתָּה בְּיוֹם רָעָה. יִזֵּיחַ יִבְשׁוּ רִדְפֵי וְאֶל-אֲבִשָׁה אֲנִי־חֲתוּ הַמָּה
 וְאֶל-אֲחֻתָּה אֲנִי הִבִּיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֵה שְׁבָרוֹן שְׁבָרָם.
 יִזֵּיט כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵלַי הֲלֹךְ וְעַמְדָת בְּשַׁעַר בְּנֵי-עַם (הָעַם) אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מִלְכֵי
 יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם. יִזֵּיכ וְאֶמְרַת אֵלֵיהֶם שְׁמְעוּ
 דְבַר-יְהוָה מִלְכֵי יְהוּדָה וְכָל-יְהוּדָה וְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵי הָאֵלֶּה.
 יִזֵּיכֹא כֹה אָמַר יְהוָה הַשְׁמְרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם הַשְּׁבֶת
 וְהִבְאֵתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם. יִזֵּיכֵב וְלֹא-תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׁבֶת
 וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשֵׁתֶם אֶת-יוֹם הַשְּׁבֶת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם.
 יִזֵּיכֵג וְלֹא שְׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנֵם וַיִּקְשׂוּ אֶת-עַרְפֵם לְבַלְתִּי שׁוֹמַע (שְׁמוֹעַ)
 וּלְבַלְתִּי קַחַת מוֹסֵר. יִזֵּיכֵד וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נָאִם-יְהוָה לְבַלְתִּי
 הִבִּיא מִשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשְּׁבֶת וּלְקִדְשׁ אֶת-יוֹם הַשְּׁבֶת לְבַלְתִּי
 עֲשׂוֹת-בֵּה כָּל-מְלָאכָה. יִזֵּיכֵה וּבֹאוּ בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מִלְכִים וְשָׂרִים יוֹשְׁבִים
 עַל-כֶּסֶף דָּוָד רְכָבִים בָּרֶכֶב וּבִסּוּסִים הַמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם
 וַיִּשְׁבֵּה הָעִיר-הַזֹּאת לְעוֹלָם. יִזֵּיכוּ וּבֹאוּ מִעַר־יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאַרְצָךְ
 בְּנִימֹן וּמִן-הַשְּׁפֵלָה וּמִן-הָהָר וּמִן-הַנֶּגֶב מְבָאִים עוֹלָה וְזָבַח וּמִנְחָה
 וּלְבֹנָה וּמְבָאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה. יִזֵּיכֵז וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקִדְשׁ אֶת-יוֹם
 הַשְּׁבֶת וּלְבַלְתִּי שְׂאת מִשָּׂא וּבֹא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשְּׁבֶת: וְהִצַּתִּי אֵשׁ
 בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכָּבֵה.
 יִחֹא הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יְרֻמֵּיהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. יִחֵב קוֹם וַיְרַדְתָּ בֵּית
 הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אֲשַׁמִּיעַד אֶת-דְּבָרִי. יִחֵג וְאַרְדּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנְהוּ (וְהִנְהָ-הוּא) עֲשֵׂה

מְלֹאכָה עַל-הָאֲבָנִים. **יחז** וְנִשְׁחַת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בְּחִמְרֵי בִיד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּלִי אַחֵר כַּאֲשֶׁר יָשָׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת.

יחה וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יחו** הַכִּיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא-אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵלנָאם-יְהוָה הִנֵּה כַחֲמֹר בִּיד הַיּוֹצֵר כֵּן-אַתֶּם בְּיַד בַּיִת יִשְׂרָאֵל.

יחז רָגַע אֲדַבֵּר עַל-גּוֹי וְעַל-מַמְלָכָה לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוֹץ וּלְהֶאֱבִיד. **יחח** וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מֵרַעְתּוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיוֹנְחֻמְתִּי עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ.

יחט וּרְגַע אֲדַבֵּר עַל-גּוֹי וְעַל-מַמְלָכָה לְבָנוֹת וּלְנִטוּעַ. **יחי** וְעֹשֶׂה הַרְעָה (הַרְעָה) בְּעֵינֵי לְבַלְתִּי שָׁמַע בְּקוֹלֵינְחֻמְתִּי עַל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֶמְרָתִי לְהִיטִיב אוֹתוֹ.

יחיא וְעַתָּה אֶמֶר-נָא אֶל-אִישׁ-יְהוּדָה וְעַל-יּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה וְחֹשֶׁב עֲלֵיכֶם מִחֲשָׁבָה שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדְרָכּוֹ הַרְעָה וְהִיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם. **יחיב** וְאָמְרוּ נוֹאָשׁ: כִּי-אַחֲרֵי מִחֲשָׁבוֹתֵינוּ נִלְדָּה וְאִישׁ שְׁרָרוֹת לְבוֹ-הַרְעָה נַעֲשֶׂה.

יחג לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שְׂאֵלוּ-נָא בְּגוֹיִם מִי שָׁמַע כְּאַלְהָה: שַׁעֲרַת עֲשׂוֹתָהּ מְאֹד בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל. **יחיד** הַיַּעֲזֹב מִצּוֹר שְׂדֵי שֶׁלֵּג לְבָנוֹן: אִם-יִנְתָּשׁוּ מִיָּם זָרִים קָרִים נוֹזְלִים. **יחטו** כִּי-שִׁכַּחְנִי עַמִּי לְשׂוֹא יִקְטְרוּ וַיִּכְשְׁלוּם בְּדְרָכֵיהֶם שְׁבִילֵי עוֹלָם לְלַכֵּת נְתִיבוֹת דָּרָךְ לֹא סְלוּלָה. **יחטז** לְשׁוּם אֲרָצָה לְשִׁמָּה שְׂרוּקָה (שְׂרִיקָה) עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם וַיִּנָּד בְּרָאשׁוֹ. **יחיז** כְּרוּחַ-קָדִים אֶפְיָצָם לִפְנֵי אוֹיֵב עֲרָף וְלֹא-פָנִים אֲרָאִם בְּיוֹם אִידָם.

יחיא וַיֹּאמְרוּ לָכֵן וְנִחֲשָׁבָה עַל-יִרְמְיָהוּ מִחֲשָׁבוֹתַי לֹא-תֵאבֵד תּוֹרָה מִכַּהֵן וְעַצָּה מִחֲכָם וְדָבָר מִנְבִיא לָכֵן וְנִכְהוּ בְלִשׁוֹן וְאֶל-נִקְשִׁיבָה אֶל-כָּל-דְּבָרָיו. **יחיט** הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלַי וְשָׁמַע לְקוֹל יְרִיבִי. **יחכ** הַיִּשְׁלַם תַּחַת-טוֹבָה רָעָה כִּי-כְרוּ שׁוּחָה לְנַפְשִׁי זָכַר עֲמָדִי לְפָנֶיךָ לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהַשִּׁיב אֶת-חַמְתָּךְ מֵהֶם.

יחכא לָכֵן תֵּן אֶת-בְּנֵיהֶם לְרָעַב וְהַגֵּרָם עַל-יְדֵי-חָרֵב וְתַהֲיֶנָּה נְשִׁיהֶם שְׂכָלוֹת וְאַלְמָנוֹת וְאִנְשֵׁיהֶם יִהְיוּ הַרְגִי מוֹת בַּחֲוָרֵיהֶם מִכִּי-חָרֵב בְּמַלְחָמָה. **יחכב** תִּשְׁמַע זַעֲקָה מִבְּתֵיהֶם כִּי-תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פְּתָאִם: כִּי-כְרוּ שִׁיחָה (שׁוּחָה) לְלַכְדֵּנִי וּפְחִים טָמְנוּ לְרַגְלִי. **יחכג** וְאַתָּה יְהוָה יַדְעֵת אֶת-כָּל-עֲצָתְךָ עָלַי לַמּוֹתֵאל-תִּכְפֹּר עַל-עוֹנָם וְחֲטָאתָם מִלְּפָנֶיךָ אֶל-תִּמְחִי וְהִיוּ (וַיְהִיו) מִכְּשָׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעַת אַפָּךְ עֹשֶׂה בָּהֶם.

יטא כֹּה אָמַר יְהוָה הֲלֹךְ וְקָנִיתְ בְּקִבְקִי יוֹצֵר חָרֵשׁ וּמְזַקְנֵי הָעַם וּמְזַקְנֵי הַכְּהֻנִים.

יטב וַיִּצְאָתָּ אֶל-גֵּיא בֶן-הַנֶּסֶם אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר הַחַרְסוֹת (הַחַרְסִית) וְקִרְאָתָּ שֵׁם אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-אֲדַבֵּר אֲלֶיךָ. **יטג** וְאַמְרָתָּ שְׁמַעוּ דְבַר-יְהוָה מִלְכֵי יְהוּדָה

וַיֵּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מֵבִיא רָעָה עַל-הַמָּקוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל-שְׂמֵעָה תִצְלָנָה אֲזִנָּיו. **יטד** יַעַן אֲשֶׁר עֲזַבְנִי וַיִּנְכְּרוּ אֶת-הַמָּקוֹם
הַזֶּה וַיִּקְטְרוּ-בוֹ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם הִמָּה וְאַבֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי
יְהוּדָה וּמְלָאוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה דָם נִקְיָם. **יטו** וַיָּבֹנוּ אֶת-בְּמוֹת הַבַּעַל לְשׂוֹרֵף
אֶת-בְּנֵיהֶם בְּאֲשַׁעְלוֹת לְבָעַל: אֲשֶׁר לֹא-צוִיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל-לִבִּי.
יטו לָכֵן הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נֹאֵם-יְהוָה וְלֹא-יִקְרָא לַמָּקוֹם הַזֶּה עוֹד הַתְּפֹת וְגִיא
בֶן-הַנְּסֻכִי אִם-גִּיא הַהֲרָגָה. **יטז** וּבִקְרַתִּי אֶת-עֶצֶת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וְהַפְּלִתִים בְּחָרֵב לִפְנֵי אֲבִיבֵיהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת-נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֵמַת הָאָרֶץ. **יטח** וְשָׁמַתִּי אֶת-הָעִיר הַזֹּאת לְשִׁמָּה וְלִשְׂרָקָה:
כָּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם וַיִּשְׂרַק עַל-כָּל-מִכְתָּהּ. **יטט** וְהֵאֲכִלְתִּים אֶת-בֶּשֶׂר בְּנֵיהֶם
וְאֶת בֶּשֶׂר בְּנֹתֵיהֶם וְאִישׁ בֶּשֶׂר-רֵעֵהוּ יֹאכְלוּ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יִצִּיקוּ לָהֶם
אֲבִיבֵיהֶם וּמִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם. **יטי** וְשִׁבְרַתְּ הַבְּקִבְקִיעֵינִי הָאֲנָשִׁים הַהֵלְכִים אוֹתָךְ.
יטיא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּכָּה אֲשַׁבֵּר אֶת-הָעָם הַזֶּה
וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאת כְּאֲשֶׁר יִשַׁבֵּר אֶת-כָּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא-יֹכֵל לְהַרְפֶּה עוֹד
וּבַתְּפֹת יִקְבְּרוּ מֵאִין מְקוֹם לְקַבּוֹר. **יטיב** כֵּן-אֶעֱשֶׂה לַמָּקוֹם הַזֶּה
נֹאֵם-יְהוָה וְיִהְיוּ לְיוֹשְׁבָיו וְלִתְתֵּת אֶת-הָעִיר הַזֹּאת כְּתֹפֶת. **יטיג** וְהָיוּ בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וּבְתֵי
מַלְכֵי יְהוּדָה כַּמָּקוֹם הַתְּפֹת הַטְּמְאִים לְכָל הַבְּתִים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-גַּגְתֵיהֶם לְכָל
צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּד נְסֻכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים.
יטיז וַיָּבֵא יִרְמְיָהוּ מִהַתְּפֹת אֲשֶׁר שָׁלַחוּ יְהוָה שָׁם לְהַנְבִּיא וַיַּעֲמֵד בַּחֲצַר
בֵּית-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-הָעָם.
יטטו כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מֵבִי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת
וְעַל-כָּל-עָרֶיהָ אֶת כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ: כִּי הִקְשׁוּ אֶת-עַרְפָּם לְבַלְתִּי
שָׁמוֹעַ אֶת-דְּבָרִי. **כא** וַיִּשְׁמַע פִּשְׁחוֹר בֶּן-אֶמֶר הַכֹּהֵן וְהוּא-פְּקִיד נָגִיד בְּבֵית
יְהוָה אֶת-יִרְמְיָהוּ נֹבָא אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כב** וַיִּכָּה פִּשְׁחוֹר אֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא
וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל-הַמֶּהֱפֶכֶת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר בְּנִימָן הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה. **כג** וַיְהִי
מִמִּחְרַת וַיֵּצֵא פִּשְׁחוֹר אֶת-יִרְמְיָהוּ מִן-הַמֶּהֱפֶכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ לֹא פִּשְׁחוֹר
קָרָא יְהוָה שְׁמֹדָכִי אִם-מְגוֹר מְסָבִיב.
כד כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הֲנִי נֹתֵנָךְ לְמְגוֹר לָךְ וּלְכָל-אֲהַבְיָךְ וְנִפְלוּ בְּחָרֵב
אֲבִיבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְאֶת-כָּל-יְהוּדָה אֲתָן בְּיַד מְלָךְ-בָּבֶל וְהִגְלָם בְּבָלָה וְהִכָּם
בְּחָרֵב. **כה** וְנָתַתִּי אֶת-כָּל-חֶסֶן הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-יִגְיֵעָה וְאֶת-כָּל-יִקְרָה וְאֶת
כָּל-אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֲתָן בְּיַד אֲבִיבֵיהֶם וּבְזָזוֹם וּלְקַחוּם וְהִבִּיאוּם בְּבָלָה. **כו**

ואתה פִּשְׁחֹר וְכָל יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ תִּלְכוּ בְּשִׁבִי וּבְבָל תִּבּוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם
 תִּקְבְּרָאֲתָה וְכָל-אֶהְיֶיךָ אֲשֶׁר-נִבְּאתָ לָהֶם בְּשִׁקְרָה.
כז פְּתִיתֵנִי יְהוָה וְאָפֶת חֲזַקְתֵּנִי וְתוֹכַל הֵייתִי לְשֹׁחֹק כָּל-הַיּוֹם כֹּל-הַיּוֹם לֵעַג לִי. **כח**
 כִּי-מִדֵּי אֲדַבֵּר אֲזַעַק חֶמְס וְשׂוֹד אֶקְרָא: כִּי-הָיָה דְבַר-יְהוָה לִי לְחֹרֶפֶה וּלְקֶלֶס
 כָּל-הַיּוֹם. **כט** וְאֲמַרְתִּי לֹא-אֶזְכְּרֶנּוּ וְלֹא-אֲדַבֵּר עוֹד בְּשִׁמוֹ וְהָיָה בְּלִבִּי כְּאֵשׁ
 בְּעֶרְת עֶצֶר בְּעֲצֻמֹתַי וְנִלְאַיתִי כִּלְכָּל וְלֹא אוֹכַל. **ל** כִּי כִי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר
 מִסָּבִיב הִגִּידוּ וְנִגִּידְנוּ כֹּל אֲנוּשׁ שְׁלָמִי שְׁמָרִי צִלְעֵי אוֹלֵי יַפְתָּה וְנוֹכְלָה לּוֹ וְנִקְחָה
 נִקְמַתְנוּ מִמֶּנּוּ. **לא** וַיְהִי הָיָה אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל-בֶּן רֹדְפֵי יִכְשְׁלוּ וְלֹא יִכְלוּ בְּשׁוֹ
 מָאֵד כִּי-לֹא הִשְׁפִּילוּ כְּלַמֵּת עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח. **לב** וַיְהִי הָיָה צְבָאוֹת בַּחֹן צַדִּיק
 רָאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב אֶרְאָה נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי אֶת-רִיבִי.
לג שִׁירוּ לַיהוָה הִלְלוּ אֶת-יְהוָה: כִּי הֲצִיל אֶת-נַפְשׁ אֲבִיוֹן מִיַּד מְרַעִים.
לד אֲרוֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדְתִי בּוֹ: יוֹם אֲשֶׁר-יִלְדְתֵנִי אֲמִי אֵל-יְהִי בְרוּךְ. **לט**
 אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשְׂר אֶת-אָבִי לֵאמֹר יִלְד-לָךְ בֶּן זָכָר שְׂמִיחַ שְׂמִיחָהוּ. **מ** וְהָיָה
 הָאִישׁ הַהוּא כְּעָרִים אֲשֶׁר-הִפִּיךָ יְהוָה וְלֹא נָחַם וְשָׁמַע זַעֲקָה בְּבִקְרָה וּתְרוּעָה בְּעֵת
 צָהָרִים. **מא** אֲשֶׁר לֹא-מוֹתַתֵּנִי מִרְחֹם וַתְּהִי-לִי אֲמִי קִבְרִי וּרְחֻמָּה הַרְתָּ עוֹלָם.
מב לָמָּה זֶה מִרְחֹם יִצְאֵתִי לְרֵאוֹת עֵמֶל וַיִּגְוֹן וַיִּכְלוּ בְּבִשְׂת יָמַי.
מג הֲדַבֵּר אֲשֶׁר-הָיָה אֵל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלַּח אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
 אֶת-פִּשְׁחֹר בֶּן-מִלְכָּיָה וְאֶת-צְפַנְיָה בֶּן-מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר. **מד** דַּרְשׁ-נָא
 בְּעַדְנוּ אֶת-יְהוָה כִּי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל נִלְחַם עָלֵינוּ אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתָנוּ
 כְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעַלְהָ מֵעַלֵּינוּ. **מה** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֲלֵיהֶם: כֹּה תֹאמְרוּן
 אֶל-צִדְקִיָּהוּ.
מז כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַסֵּב אֶת-כָּלִי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיַדְכֶם
 אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחַמִּים בָּם אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת-הַפְּשָׁדִים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ
 לְחוּמָה וְאֶסְפְּתִי אוֹתָם אֶל-תוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת. **מח** וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אֶתְכֶם בְּיַד
 נְטוּיָה וּבִזְרוּעַ חֲזָקָה וּבְאֶף וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל. **מט** וְהִכִּיתִי אֶת-יוֹשְׁבֵי הָעִיר
 הַזֹּאת וְאֶת-הָאָדָם וְאֶת-הַבְּהֵמָה: בְּדַבֵּר גָּדוֹל יָמַתוּ. **נ** וְאַחֲרֵי-כֵן נֹאֵם-יְהוָה
 אֲתָן אֶת-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְאֶת-עֲבָדָיו וְאֶת-הָעָם וְאֶת-הַנְּשֹׂאָרִים בְּעִיר
 הַזֹּאת מִן-הַדָּבָר מִן-הַחֶרֶב וּמִן-הָרָעַב בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבְיַד אֲבִיָּהֶם
 וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכָּם לְפִי-חֶרֶב לֹא-יָחוּס עֲלֵיהֶם וְלֹא יַחְמַל וְלֹא יִרְחַם.
נא וְאֶל-הָעָם הַזֶּה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה: הִנְנִי נֹתֵן לְפָנֵיכֶם אֶת-דָּרְךָ הַחַיִּים
 וְאֶת-דָּרְךָ הַמָּוֹת. **נב** הִישֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בְּחֶרֶב וּבְרָעַב וּבְדַבֵּר וְהִיוּצֵא

וְנָפַל עַל-הַפְּשָׁדִים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם יַחִיה (וְחָיָה) וְהִיָּתָה-לוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל. **כאי** כִּי שָׁמַתִּי פָּנַי בְּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָהנָאֵם-יְהוָה בְּיַד-מֶלֶךְ בְּבַל תִּנְתְּנוּ וּשְׂרָפָה בָּאֵשׁ.

כאיא וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה. **כאיב** בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה דִּינוֹ לְבַקֵּר מִשְׁפָּט וְהִצִּילוֹ גְזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק; פֶּן-תֵּצֵא כָּאֵשׁ חֲמָתִי וּבַעֲרָה וְאִין מִכְּבָה מִפָּנַי רַע מֵעַלְלֵיהֶם (מֵעַלְלֵיכֶם). **כאיג** הִנְנִי אֵלֶיךָ יֹשֶׁבֶת הָעֵמֶק צוּר הַמִּישָׁרנָאֵם-יְהוָה הָאֹמְרִים מִי-יַחַת עָלֵינוּ וּמִי יָבֹא בְּמַעוֹנוֹתֵינוּ. **כאיז** וּפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם כְּפָרִי מֵעַלְלֵיכֶם נָאֵם-יְהוָה וְהִצַּתִּי אֵשׁ בַּיַּעֲרָה וְאָכְלָה כָּל-סְבִיבֶיהָ. **כבא** כֹּה אָמַר יְהוָה רַד בֵּית-מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדַבַּרְתָּ שָׁם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה. **כבב** וְאָמַרְתָּ שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָוִד: אַתָּה וְעַבְדֶּיךָ וְעַמֶּיךָ הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵי הָאֵלָה. **כבג** כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהִצִּילוֹ גְזוּל מִיַּד עָשׂוֹק וְגַר יָתוֹם וְאֶלְמָנָה אֶל-תִּגְנוּ אֶל-תַּחֲמוּסוֹ וְדָם נָקִי אֶל-תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. **כבד** כִּי אִם-עֲשׂוּ תַעֲשׂוּ אֶת-הַדְּבַר הַזֶּהוּבָאוּ בְּשַׁעְרֵי הַבַּיִת הַזֶּה מְלָכִים יֹשְׁבִים לְדָוִד עַל-כִּסֵּאוֹ רֹכְבִים בְּרֶכֶב וּבִסּוּסִים הוּא וְעַבְדּוֹ וְעַמּוֹ. **כבה** וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּהבִי נִשְׁבַּעְתִּי נָאֵם-יְהוָה כִּי-לְחַרְבָּה יְהִיֶּה הַבַּיִת הַזֶּה. **כבו** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה עַל-בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ הַלְּבָנוֹן אִם-לֹא אֲשִׁיתֶךָ מִדְּבַר עָרִים לֹא נוֹשְׁבָה (נוֹשְׁבוֹ). **כבוז** וְקִדְשְׁתִּי עֲלֶיךָ מִשְׁחַתִּים אִישׁ וּכְלָיו וּכְרַתּוֹ מִבְּחַר אַרְזֵיךָ וְהִפִּילוֹ עַל-הָאֵשׁ. **כבח** וְעַבְרוּ גוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לָעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת. **כבט** וְאָמְרוּעַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְאֱלֹהִים אַחֲרֵים וַיַּעֲבֹדוּם.

כבי אֶל-תִּבְכּוּ לִמַּת וְאֶל-תִּגְדּוּ לוֹ בְּכֹו בְּכֹו לְהַלְךְכִּי לֹא יֵשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֶת-אֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ. **כביא** כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה אֶל-שְׁלֹם בֶּן-יִאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הַמֶּלֶךְ תַּחַת יִאֲשִׁיָּהוּ אָבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה: לֹא-יֵשׁוּב שָׁם עוֹד. **כביב** כִּי בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-הִגְלוּ אֹתוֹשָׁם יָמוּת וְאֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לֹא-יִרְאָה עוֹד.

כביג הוּא בִּנְה בֵיתוֹ בְּלֹא-צָדֵק וְעַלְיוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרַעְהוּ יַעֲבֹד חַנָּם וּפְעָלוֹ לֹא יִתֵּן-לוֹ. **כביד** הָאֹמֵר אֲבָנָה-לִי בֵּית מַדּוֹת וְעַלְיוֹת מִרוּחִים וְקָרַע לוֹ חֲלוֹנָי וְסָפוֹן בְּאֶרֶז וּמִשׁוֹחַ בְּשֶׁשֶׁר. **כבטו** הַתְּמַלֵּךְ כִּי אַתָּה מִתַּחַרָּה בְּאֶרֶז אָבִיךָ הַלּוֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָהאִז טוֹב לוֹ. **כבטז** דָּן דִּין-עָנִי וְאָבִיוֹן אִז טוֹב הַלּוֹא-הִיא הַדַּעַת אֹתִי נָאֵם-יְהוָה. **כבז** כִּי אִין עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ כִּי אִם-עַל-בְּצַעֲךָ וְעַל דָּם-הַנָּקִי לְשִׁפוֹךְ וְעַל-הָעֵשֶׂק וְעַל-הַמְרוּצָה לַעֲשׂוֹת.

כביח לָכוּ כֹּה-אָמַר יְהוָה אֶל-יְהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא-יִסְפְּדוּ לֹו
הוּי אָחִי וְהוּי אָחוֹת לֹא-יִסְפְּדוּ לֹו הוּי אָדוֹן וְהוּי הַדָּהּ. **כביט** קְבוּרַת חֲמוּר
יִקְבֹּר סָחוּב וְהִשְׁלַךְ מִהַלְאָה לְשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם.
כבכ עָלִי הַלְבָנוֹן וְצַעֲקֵי וּבִבְשׁוֹן תִּנְי קוֹלְךָ וְצַעֲקֵי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ
כָּל-מְאֵהֲבֵיךָ. **כבכא** דְּבַרְתִּי אֵלֶיךָ בְּשִׁלּוֹתֶיךָ אֲמַרְתָּ לֹא אֲשַׁמְעֶה זֶה דְרָכְךָ
מִנְעוּרֶיךָ כִּי לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי. **כבכב** כָּל-רַעֲיָה תִרְעֶה-רוּחַ וּמְאֵהֲבֵיךָ בְּשִׁבִי
יִלְכוּ: כִּי אִז תִּבְשִׂי וְנִכְלַמְתָּ מִכָּל רַעְתֶּךָ. **כבכג** יִשְׁבַּתִּי (יִשְׁבַּתְּ) בְּלִבְנוֹן מִקִּנְנֹתִי
(מִקִּנְנֹת) בְּאַרְזִים: מֵה-נִחַנְתָּ בְּבֹא-לְךָ חֲבָלִים חִיל כִּילְדָהּ. **כבכד** חִי-אֲנִי
נְאֻם-יְהוָה כִּי אִם-יִהְיֶה כְּנִיָּהוּ בֶן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה חוֹתֵם עַל-יַד יְמִינִי: כִּי
מִשָּׁם אֲתִקְנֶךָ. **כבכה** וְנִתְתִּיךָ בְּיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבִיד אֲשֶׁר-אֲתֵה יָגוּר
מִפְּנֵי־הַסּוּבִיד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבִיד הַכְּשָׁדִים. **כבכו** וְהִטַּלְתִּי אֶתְךָ
וְאֶת-אֲמֶךָ אֲשֶׁר יִלְדְתֶךָ עַל הָאָרֶץ אַחֲרַת אֲשֶׁר לֹא-יִלְדְתֶם שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ.
כבכז וְעַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הֵם מְנַשְׂאִים אֶת-נַפְשָׁם לְשׁוּב שָׁם: שָׁמָּה לֹא יִשׁוּבוּ.
כבכח הֶעֱצַב נְבֻזַה נְפוּץ הָאִישׁ הַזֶּה כְּנִיָּהוּ אִם-כָּלִי אֵין חֶפֶץ בּוֹ מִדּוּעַ הוּטְלוֹ
הוּא וְזָרְעוֹ וְהִשְׁלַכּוּ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ. **כבכט** אָרֶץ אָרֶץ אָרֶץ שָׁמְעֵי
דְּבַר-יְהוָה. **כבל** כֹּה אָמַר יְהוָה כְּתַבוּ אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִיגְבֹר לֹא-יִצְלַח
בְּיָמָיו: כִּי לֹא יִצְלַח מִזָּרְעוֹ אִישׁ יֹשֵׁב עַל-כֶּסֶף דָּוָד וּמִשָּׁל עוֹד בִּיהוּדָה.
כגא הוּי רַעִים מְאֹבְדִים וּמִפְצִים אֶת-צֹאן מִרְעִיתֵינָאֻם-יְהוָה.
כגב לָכוּ כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-הָרַעִים הָרַעִים אֶת-עַמִּי אַתֶּם
הַפְצַתֶם אֶת-צֹאנִי וַתִּדְחִינִי וְלֹא פָקַדְתֶּם אֶתֶם הַנְּנִי פִקְדַת עֲלֵיכֶם אֶת-רַע
מֵעַלְלֵיכֶם נְאֻם-יְהוָה. **כגג** וְאֲנִי אֶקְבֹּץ אֶת-שְׂאֵרֵי צֹאנִי מִכָּל הָאָרְצוֹת
אֲשֶׁר-הִדְחַתִּי אֶתֶם שָׁם וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְהֶן עַל-נוֹהֶן וּפְרוּ וְרָבוּ. **כגד** וְהִקְמֹתִי
עֲלֵיהֶם רַעִים וְרַעִים וְלֹא-יִירָאוּ עוֹד וְלֹא-יִחַתּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ נְאֻם-יְהוָה.
כגה הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְהִקְמֹתִי לְדָוָד צֶמַח צְדִיק וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהִשְׁכִּיל
וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאָרֶץ. **כגו** בְּיָמָיו תִּנְשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֶטַח
וְזֶה-שְׁמוֹ אֲשֶׁר-יִקְרָאוּ יְהוָה צְדִקְנוּ.
כגז לָכוּ הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְלֹא-יֹאמְרוּ עוֹד חִי-יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ מִצְרַיִם. **כגח** כִּי אִם-חִי-יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיא
אֶת-זָרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ צְפוֹנָה וּמִכָּל הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם וַיִּשְׁבוּ
עַל-אֲדָמָתָם.

כגט לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל-עצמותיהייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין: מפני יהוה ומפני דברי קדשו. **כגי** כי מנאפים מלאה הארץ-כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא-כו. **כגיא** כי-גם-נביא גם-כהן חנפו גם-בביתי מצאתי רעתם נאם-יהוה. **כגיב** לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה: כי-אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם-יהוה. **כגיג** ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את-עמי את-ישראל. **כגיז** ובנבאי ירושלם ראיתי שערוה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי-שבו איש מרעתו היו-לי כלם כסדם וישפיה בעמרה.

כגטו לכן כה-אמר יהוה צבאות על-הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי-ראש: כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל-הארץ. **כגטז** כה-אמר יהוה צבאות אל-תשמעו על-דברי הנבאים הנבאים לכסמהבלים המה אתכם: חזון לבם ידברו לא מפני יהוה. **כגיז** אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא-תבוא עליכם רעה. **כגיח** כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את-דברו מי-הקשיב דברי (דברו) וישמע.

כגיט הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול. **כגכ** לא ישוב אף-יהוה עד-עשתו ועד-הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה. **כגכא** לא-שלחתי את-הנבאים והם רצו לא-דברתי אליהם והם נבאו. **כגכב** ואם-עמדו בסודיו וישמעו דברי את-עמי וישבום מדרךם הרע ומרע מעלליהם.

כגכג האלהי מקרב אני נאם-יהוה: ולא אלהי מרחק. **כגכד** אם-יסתר איש במסתרים ואני לא-אראנו נאם-יהוה: הלוא את-השמים ואת-הארץ אני מלא נאם-יהוה. **כגכה** שמעתי את אשר-אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמור: חלמתי חלמתי. **כגכו** עד-מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם. **כגכז** החשבים להשפיע את-עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהוכאשר שכחו אבותם את-שמי בבעל. **כגכח** הנביא אשר-אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת: מה-לתבן את-הבר נאם-יהוה. **כגכט** הלוא כה דברי כאש נאם-יהוה וכפטיש יפצץ סלע. **כגל** לכן הנני על-הנבאים נאם-יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו. **כגלא** הנני על-הנביאם נאם-יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם. **כגלב** הנני על-נבאי

חלמות שקר נאם- יהוה ויספרום ויתעו את- עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא- שלחתים ולא צויתים והועיל לא- יועילו לעם- הזה נאם- יהוה. **כגלג** וכי- ישאלך העם הזה או- הנביא או- כהן לאמר מה- משא יהוה ואמרתי אליהם את- מה- משא ונטשתי אתכם נאם- יהוה. **כגלד** והנביא והכהן והעם אשר לאמר משא יהוה ופקדתי על- האיש ההוא ועל- ביתו. **כגלה** כה תאמרו איש על- רעהו ואיש אל- אחיו: מה- ענה יהוה ומה- דבר יהוה. **כגלו** ומשא יהוה לא תזכרו- עוד: כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את- דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו. **כגלוז** כה תאמר אל- הנביא: מה- ענד יהוה ומה- דבר יהוה. **כגלח** ואם- משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את- הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה. **כגלט** לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת- העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני. **כגמ** ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח.

כדא הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה: אחרי הגלות נבוכדראצר מלך- בבל את- יכניהו בן- יהויקים מלך- יהודה ואת- שרי יהודה ואת- החרש ואת- המסגר מירושלם ויבאם בבל. **כדב** הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבפרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא- תאכלנה מרע.

כדג ויאמר יהוה אלי מה- אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא- תאכלנה מרע.

כדד ויהי דבר- יהוה אלי לאמר. **כדה** כה- אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה: בן- אכיר את- גלות יהודה אשר שלחתי מן- המקום הזה ארץ כשדים לטובה. **כדז** ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על- הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש. **כדז** ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו- לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים: כי- ישובו אלי בכל- לבם.

כדח וכתאנים הרעות אשר לא- תאכלנה מרע: כי- כה אמר יהוה בן אפון את- צדקיהו מלך- יהודה ואת- שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים. **כדט** ונתתים לזועה (לזענה) לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקלקלה בכל- המקומות אשר- אדיחם שם. **כדי** ושלחתי בם את- החרב את- הרעב ואת- הדבר עד- תמם מעל האדמה אשר- נתתי להם ולאבותיהם.

כהא הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה עַל-יְרֻמָּיהוּ עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הַרְבֵּעִית לַיהוֹזָקִים
בֶּן-יֵאֻשִׁיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: הַיָּא הַשָּׁנָה הָרֵאשִׁיטָה לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל. **כהב**
אֲשֶׁר דָּבַר יְרֻמָּיהוּ הַנְּבִיא עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה וְאֵל כָּל-יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר. **כהג**
מִן-שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַיֵּאֻשִׁיהוּ בֶּן-אַמּוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלֹשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי וְאֵדְבַר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁכֶם וְדַבַּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם.
כהד וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדָיו הַנְּבִאִים הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
וְלֹא-הִטִּיתֶם אֶת-אַזְנוֹכֶם לִשְׁמָעַי. **כהה** לֵאמֹר שׁוּבוּ-נָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וּמִרְעַ
מַעַלְלֵיכֶם וּשְׁבוּ עַל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם וּלְאַבֹתֵיכֶם לְמִן-עוֹלָם
וְעַד-עוֹלָם. **כהו** וְאֵל-תִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לְעַבְדָם וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם
וְלֹא-תִכְעִיסוּ אוֹתִי בַמַּעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא אֶרַע לָכֶם. **כהז** וְלֹא-שְׁמַעְתֶּם אֵלַי
נְאֻם-יְהוָה לְמַעַן הַכְּעִסוּנִי (הַכְּעִיסוּנִי) בַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְרַע לָכֶם.
כהח לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: יַעַן אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעְתֶּם אֶת-דְּבָרֵי. **כהט** הַנְּנִי
שָׁלַח וְלִקְחֹתִי אֶת-כָּל-מִשְׁפָּחוֹת צָפוֹן נְאֻם-יְהוָה וְאֵל-נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
עֲבָדֵי וְהַבְּאֵתִים עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל-יִשְׂבִיָּהּ וְעַל כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב
וְהַחֲרַמְתִּים וְשִׁמְתִים לְשִׁמָּה וְלִשְׂרָקָה וּלְחָרְבוֹת עוֹלָם. **כהי** וְהֵאֲבִדְתִי מֵהֶם קוֹל
שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלֵהקוֹל רַחִים וְאוֹר נֵר. **כהיא** וְהִיָּתָה
כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחָרְבָה לְשִׁמָּה וְעַבְדוֹ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל שְׁבָעִים
שָׁנָה. **כהיב** וְהָיָה כַּמְּלֵאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַל-הַגּוֹי הַהוּא
נְאֻם-יְהוָה אֶת-עוֹנְסוֹ וְעַל-אָרֶץ כְּשָׂדִים וְשִׁמְתִי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם. **כהיג**
וְהַבְּאוֹתִי (וְהַבְּאוֹתִי) עַל-הָאָרֶץ הַהִיא אֶת-כָּל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי עֲלֶיהָ אֵת
כָּל-הַכְּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר-נִבְּא יְרֻמָּיהוּ עַל-כָּל-הַגּוֹיִם. **כהיד** כִּי עֲבָדוּ-בָם
גַם-הִמָּה גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלְמְתִי לָהֶם כְּפַעְעֵלְם וְכִמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.
כהטו כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת-כּוֹס הַיַּיִן הַחֲמָה הַזֹּאת מִיַּדִּי
וְהַשְׁקִיתָה אֹתוֹ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׁלַח אֹתָם אֲלֵיהֶם. **כהטז** וְשָׁתוּ
וְהַתְּגַעְשׂוּ וְהַתְּהַלְּלוּ מִפְּנֵי הַחֲרָב אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׁלַח בֵּינְתֶם. **כהיז** וְאַקַּח אֶת-הַכּוֹס
מִיַּד יְהוָה וְאַשְׁקָה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם. **כהיח**
אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת-מְלָכֶיהָ אֶת-שָׂרֶיהָ: לְתַת אֶתֶם לְחָרְבָה
לְשִׁמָּה לְשְׂרָקָה וְלִקְלָלָה כִּיֹּם הַזֶּה. **כהיט** אֶת-פְּרַעְיָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְאֶת-עֲבָדָיו
וְאֶת-שָׂרָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ. **כהכ** וְאֶת כָּל-הָעָרֵב וְאֶת כָּל-מְלָכֵי אָרֶץ הָעוֹץ וְאֶת
כָּל-מְלָכֵי אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת-אַשְׁקְלוֹן וְאֶת-עַזָּה וְאֶת-עַקְרוֹן וְאֶת שְׂאֲרֵית
אַשְׁדּוֹד. **כהכא** אֶת-אַדּוּם וְאֶת-מוֹאָב וְאֶת-בְּנֵי עַמּוֹן. **כהכב** וְאֶת כָּל-מְלָכֵי-צֹר

וְאֵת כָּל-מַלְכֵי צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם. **כַּהֲכֹג** וְאֵת-דָּדֹן
 וְאֵת-תִּימָא וְאֵת-בוּז וְאֵת כָּל-קְצוּצֵי פָּאָה. **כַּהֲכֹד** וְאֵת כָּל-מַלְכֵי עָרֵב וְאֵת
 כָּל-מַלְכֵי הָעָרֵב הַשְּׂכָנִים בַּמִּדְבָּר. **כַּהֲכֹה** וְאֵת כָּל-מַלְכֵי זְמָרִי וְאֵת כָּל-מַלְכֵי
 עֵילָם וְאֵת כָּל-מַלְכֵי מְדִי. **כַּהֲכֹו** וְאֵת כָּל-מַלְכֵי הַצָּפוֹן הַקְּרֹבִים וְהַרְחֻקִים אִישׁ
 אֶל-אָחִיו וְאֵת כָּל-הַמַּמְלָכוֹת הָאֲרָצַי אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִלְךְּ שֶׁשָׁד יִשְׁתָּה
 אַחֲרֵיהֶם. **כַּהֲכֹז** וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם

כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וְקִיּוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תִקְוּמוּ מִפְּנֵי
 הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁלַח בֵּינֵיכֶם. **כַּהֲכַח** וְהָיָה כִּי יִמָּאֲנוּ לְקַחְתָּ-הַכּוֹס
 מִיַּדְדִּלְשִׁתוֹת וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתוּ תִשְׁתּוּ. **כַּהֲכַט** כִּי הִנֵּה
 בָּעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלֶיהָ אֲנֹכִי מִחַל לְהִרְעֹ וְאַתֶּם הַנִּקְהָ תִנְקוּ: לֹא תִנְקוּכִי
 חֶרֶב אֲנִי קָרָא עַל-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאֲרָץ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת. **כַּהֲל** וְאַתָּה תִנְבְּא אֲלֵיהֶם
 אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן
 קוֹלוֹ שֶׁאֵג יִשְׁאָג עַל-נְוֵהוּ הַיַּדָּד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה אֵל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאֲרָץ. **כַּהֲלֹא** בָּא
 שְׁאוֹן עַד-קֶצֶה הָאֲרָצַי כִּי רִיב לִיהוָה בַּגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל-בָּשָׂר: הִרְשָׁעִים
 נִתְּנָם לְחֶרֶב נָאִם-יְהוָה.

כַּהֲלֹב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל-גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל יַעֲזוֹר
 מִיַּרְכְּתֵי-אֲרָץ. **כַּהֲלֹג** וְהָיוּ חֲלָלִי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאֲרָץ וְעַד-קֶצֶה
 הָאֲרָץ: לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יֶאֱסָפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֹן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ. **כַּהֲלֹד**
 הִילִילוּ הָרָעִים וְזָעְקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאֲנוּכִי-מִלְאוּ יְמִיכֶם לְטְבוּחַ
 וּתְפֹוצוֹתֵיכֶם וּנְפִלְתֶם כְּכֹלִי חֲמָדָה. **כַּהֲלֹה** וְאֶבֶד מְנוּס מִן-הָרָעִים וּפְלִיטָה
 מֵאֲדִירֵי הַצֹּאֲנוּ. **כַּהֲלוּ** קוֹל צַעֲקַת הָרָעִים וְיִלְלַת אֲדִירֵי הַצֹּאֲנוּכִי-שִׁדָּד יְהוָה
 אֵת-מִרְעִיתֶם. **כַּהֲלוּ** וְנִדְמוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף-יְהוָה. **כַּהֲלַח** עֲזַב
 כְּכַפִּיר סְכוּכִי-הַיְתָה אֲרָצָם לְשִׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ.
כֹּוֹא בְּרֵאשִׁית מַמְלָכוֹת יְהוּיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ וּמִלְךְּ יְהוּדָה: הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה מֵאֵת
 יְהוָה לֵאמֹר. **כֹּוֹב** כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד בְּחֹצֵר בֵּית-יְהוָה וְדַבְּרַת עַל-כָּל-עָרֵי
 יְהוּדָה הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בֵּית-יְהוָה אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר
 אֲלֵיהֶם: אֶל-תִּגְרַע דְּבָר. **כֹּוג** אוֹלִי יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי
 אֶל-הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רָע מַעַלְלֵיהֶם. **כֹּוד** וְאֶמְרַת
 אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה: אִם-לֹא תִשְׁמָעוּ אֵלַי לְלַכֵּת בְּתוֹרַתִי אֲשֶׁר נִתַּתִּי
 לְפָנֵיכֶם. **כֹּוה** לְשִׁמְעַע עַל-דְּבָרֵי עֲבָדֵי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁלַח אֲלֵיכֶם וְהִשְׁפַּסְם

וְשַׁלַּח וְלֹא שְׁמַעְתֶּם. כּוּן וְנָתַתִּי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה כְּשֶׁלָּה וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאתָה
 (הַזֹּאתָה) אֶתֶן לְקָלָה לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ.
 כּוּן וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל-הָעָם אֶת-יְרֻמָּיהוּ מְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּבֵית יְהוָה. כּוּן וַיְהִי כְּכֹלֹת יְרֻמָּיהוּ לְדַבֵּר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-צָוָה יְהוָה לְדַבֵּר
 אֶל-כָּל-הָעָם וַיִּתְּפָשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל-הָעָם לְאִמְרוֹת תְּמוֹת. כּוּן
 מִדּוּעַ נְבִיט בְּשֵׁם-יְהוָה לְאִמֹר כְּשֶׁלּוֹ יְהִי הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תִּתְּחַרַּב מֵאִין
 יוֹשֵׁב וַיִּקְהַל כָּל-הָעָם אֶל-יְרֻמָּיהוּ בְּבֵית יְהוָה. כּוּן וַיִּשְׁמְעוּ שְׂרֵי יְהוּדָה אֶת
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית-הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח שַׁעַר-יְהוָה הַחֲדָשׁ.
 כּוּן וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים אֶל-הַשָּׂרִים וְאֶל-כָּל-הָעָם לְאִמֹר: מִשְׁפָּט-מֹות
 לְאִישׁ הַזֶּה כִּי נָבֵא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאֲזִינוּכֶם. כּוּן וַיֹּאמֶר
 יְרֻמָּיהוּ אֶל-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֶל-כָּל-הָעָם לְאִמֹר: יְהוָה שְׁלַחְנִי לְהַנְּבִיא אֶל-הַבַּיִת
 הַזֶּה וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם. כּוּן וְעַתָּה הִיטִיבוּ
 דְּרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל-הָרְעָה אֲשֶׁר
 דִּבֶּר עֲלֵיכֶם. כּוּן וַאֲנִי הִנְנִי בְיַדְכֶם: עֲשׂוּ-לִי כְּטוֹב וְכִיָּשֶׁר בְּעֵינֵיכֶם. כּוּן אֲדַ
 יִדַּע תִּדְעוּ כִּי אִם-מְמַתִּים אַתֶּם אֲתִיכִי-דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם וְאֶל-הָעִיר
 הַזֹּאת וְאֶל-יִשְׁבֵיהָ: כִּי בְּאַמַּת שְׁלַחְנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאֲזִינוּכֶם אֶת
 כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
 כּוּן וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֶל-הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַנְּבִיאִים: אִין-לְאִישׁ הַזֶּה
 מִשְׁפָּט-מֹות כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֲלֵינוּ. כּוּן וַיִּקְמוּ אַנְשִׁים מִזְקְנֵי הָאָרֶץ
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-קַהֲלֵ הָעָם לְאִמֹר. כּוּן מִיכִיָּה (מִיכָה) הַמּוֹרֶשֶׁתִי הָיָה נָבֵא בִימֵי
 חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-עַם יְהוּדָה לְאִמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 צִיּוֹן שְׂדֵה תִתְּחַרַּשׁ וִירוּשָׁלַיִם עַיִם תִּתְּחַרַּשׁ וְהָרַ הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר. כּוּן הִקְמַת
 הַמִּתְּהוּ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְכָל-יְהוּדָה הִלָּא יָרָא אֶת-יְהוָה וַיִּחַל אֶת-פְּנֵי יְהוָה
 וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל-הָרְעָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה
 גְּדוֹלָה עַל-נַפְשׁוֹתֵינוּ. כּוּן וְגַם-אִישׁ הָיָה מִתְּנַבֵּא בְּשֵׁם יְהוָה אֹרִיָּהוּ בֶן-שְׁמַעְיָהוּ
 מִקְרִית הַיַּעֲרִים וַיִּנְבֵּא עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכָל דְּבָרֵי יְרֻמָּיהוּ.
 כּוּן וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ-יְהוֹיָקִים וְכָל-גְּבוּרָיו וְכָל-הַשָּׂרִים אֶת-דְּבָרָיו וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּלֶךְ
 הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע אֹרִיָּהוּ וַיִּרָא וַיִּבְרַח וַיָּבֵא מִצָּרִים. כּוּן וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים
 אַנְשִׁים מִצָּרִים: אֶת אֶלְנָתָן בֶּן-עֲכָבוֹר וְאַנְשִׁים אֹתוֹ אֶל-מִצָּרִים. כּוּן וַיִּצִיאוּ
 אֶת-אֹרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם וַיִּבְאֵהוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיִּכְהוּ בְּחָרֵב וַיִּשְׁלַךְ

את-נבִלְתוֹ אֶל-קַבְרֵי בְנֵי הָעָם. **כּוֹזֵד** אֵדָּ יַד אַחִיקָם בֶּן-שָׁפָן הִיָּתָה
את-יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵת-אֹתוֹ בְּיַד-הָעָם לְהַמִּיתוֹ.
כּוֹזֵד בְּרֵאשִׁית מַמְלַכְתְּ יְהוֹיָקָם בֶּן-יְאוֹשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: הִזָּה הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל-יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **כּוֹזֵב** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵלַי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת
וּנְתַתֶּם עַל-צְוֹאֲרֶךְ. **כּוֹזֵג** וְשַׁלַּחְתֶּם אֶל-מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי
עַמּוֹן וְאֶל-מֶלֶךְ צֹר וְאֶל-מֶלֶךְ צִידוֹן וּבִיד מִלְּאֲכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל-צְדָקְיָהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה. **כּוֹזֵד** וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל-אֲדַנְיָהֵם לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-אֲדַנְיָכֶם. **כּוֹזֵה** אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת-הָאָרֶץ אֶת-הָאָדָם
וְאֶת-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזִרְעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיָּהּ לְאִשָּׁר
יֵשֶׁר בְּעֵינָי. **כּוֹזֵו** וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתַתִּי אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאֶצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת-חַיַּת הַשָּׂדֶה נֹתַתִּי לוֹ לְעַבְדּוֹ. **כּוֹזֵו** וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ כָּל-הַגּוֹיִם
וְאֶת-בָּנָו וְאֶת-בְּנוֹעַד בְּאֶ-עֵת אֲרָצוֹ גַם-הוּא וְעַבְדּוֹ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים
גְּדֹלִים. **כּוֹזֵח** וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֶת-נְבוּכַדְנֶאֶצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן אֶת-צְוֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בְּבַלְכַרְבַּב וּבְרַעַב וּבְדָבָר
אֶפְקָד עַל-הַגּוֹי הַהוּא נָאִם-יְהוָה עַד-תָּמִי אֹתָם בְּיַדוֹ. **כּוֹזֵט** וְאֹתָם אֶל-תִּשְׁמְעוּ
אֶל-נְבִיאֵיכֶם וְאֶל-קִסְמֵיכֶם וְאֶל חִלְמוֹתֵיכֶם וְאֶל-עֲנִיֵיכֶם
וְאֶל-כְּשָׁפֵיכֶם אֲשֶׁר-הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל. **כּוֹזֵי** כִּי
שָׁקַר הֵם נְבָאִים לָכֶם לְמַעַן הִרְחִיק אֹתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדְחִתִּי אֹתְכֶם
וְאֲבַדְתֶּם. **כּוֹזֵיָה** וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת-צְוֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַבְדּוֹ: וְהִנְחִתִּיו
עַל-אֲדַמְתּוֹ נָאִם-יְהוָה וְעַבְדָּהּ וְיֹשֵׁב בָּהּ. **כּוֹזֵיב** וְאֶל-צְדָקְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: הִבִּיאוּ אֶת-צְוֹאֲרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ
וְעַמּוֹ וְחָיו. **כּוֹזֵיג** לָמָּה תָמוּתוּ אֵתָּה וְעַמְּךָ בַּחֲרָב בְּרַעַב וּבְדָבָר כִּפְאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה
אֶל-הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל. **כּוֹזֵיד** וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֵי הַנְּבָאִים
הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל: כִּי שָׁקַר הֵם נְבָאִים לָכֶם.
כּוֹזֵו כִּי לֹא שַׁלַּחְתִּים נָאִם-יְהוָה וְהֵם נְבָאִים בְּשֵׁמִי לְשָׁקַר: לְמַעַן הִדְיַחִי אֹתְכֶם
וְאֲבַדְתֶּם אֹתְכֶם וְהִנְבָּאִים הַנְּבָאִים לָכֶם. **כּוֹזֵטו** וְאֶל-הַכֹּהֲנִים וְאֶל-כָּל-הָעָם הַזֶּה
דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבָאִים לָכֶם
לֵאמֹר הִנֵּה כְּלִי בַיִת-יְהוָה מוֹשָׁבִים מִבְּבִלְיָה עַתָּה מִהֲרָה: כִּי שָׁקַר הֵמָּה נְבָאִים
לָכֶם. **כּוֹזֵיז** אֶל-תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עַבְדּוֹ אֶת-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְחָיו: לָמָּה תִהְיֶה הָעִיר
הַזֹּאת חָרְבָה. **כּוֹזֵיח** וְאֶם-נְבָאִים הֵם וְאֶם-יֵשׁ דְּבָר-יְהוָה אֹתְכֶם יִפְגְּעוּ-נָא בִיהוָה
צְבָאוֹת לְבִלְתִּי-בָאוּ הַכֹּלִים הַנוֹתְרִים בְּבֵית-יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם

בְּבִלָּהּ. **כזיט** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֵל-הָעֹמְדִים וְעַל-הַיָּם וְעַל-הַמְּכֹנֹת וְעַל יְתֵר הַפְּלִים הַנוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת. **כזכ** אֲשֶׁר לֹא-לִקְחָם נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בְּבִל בְּגִלוֹתוֹ אֶת-יְכוּנִיָּה (יְכָנְיָה) בֶּן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלָּהּ וְאֶת כָּל-חֲרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **כזכא** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-הַפְּלִים הַנוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **כזכב** בְּבִלָּהּ יוֹבְאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּעַד יוֹם פְּקֻדֵי אַתֶּם נְאֻם-יְהוָה וְהֵעֲלִיתִים וְהִשְׁיבֹתִים אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה.

כחא וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מִמְּלֻכַת צְדָקְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה בִּשְׁנַת (בַּשָּׁנָה) הָרְבַעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן-עֲזַר הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִגְּבֻעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינַי הַכְּהֻנִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר. **כחב** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: שְׁבַרְתִּי אֶת-עַל מֶלֶךְ בְּבִל. **כחג** בְּעוֹד שְׁנַתִּים יָמִים אֲנִי מֹשִׁיב אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת-כָּל-כָּלִי בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בְּבִל מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְבִיאֵם בְּבִל. **כחד** וְאֶת-יְכָנְיָה בֶן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְאֶת-כָּל-גְּלוֹת יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבִלָּהּ אֲנִי מֹשִׁיב אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה נְאֻם-יְהוָה: כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת-עַל מֶלֶךְ בְּבִל. **כחה** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל-חֲנַנְיָה הַנְּבִיא לְעֵינַי הַכְּהֻנִים וּלְעֵינַי כָּל-הָעָם הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה. **כחו** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֲמֹן כִּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יְקַם יְהוָה אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נְבִאתָ לְהִשְׁיב כָּלִי בֵּית-יְהוָה וְכָל-הַגּוֹלָה מִבְּבִל אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **כחז** אֲדָּ-שָׁמַע-נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאֲזִינֶיךָ וּבְאֲזִנֵי כָל-הָעָם. **כחח** הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ מִן-הָעוֹלָם: וַיִּנְבְּאוּ אֶל-אַרְצוֹת רַבּוֹת וְעַל-מַמְלְכוֹת גְּדֹלוֹת לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה וּלְדָבָר. **כחט** הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשָׁלוֹם בְּבֵא דְבַר הַנְּבִיא יוֹדַע הַנְּבִיא אֲשֶׁר-שָׁלַח יְהוָה בְּאַמֹּת. **כחי** וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת-הַמּוֹטָה מֵעַל צֹאֵר יִרְמְיָה הַנְּבִיא וַיִּשְׁבְּרֶהוּ. **כחיא** וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינַי כָּל-הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כִּכָּה אֲשַׁבֵּר אֶת-עַל נְבֻכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בְּבִל בְּעוֹד שְׁנַתִּים יָמִים מֵעַל צֹאֵר כָּל-הַגּוֹיִם וַיִּלְךְ יִרְמְיָה הַנְּבִיא לְדֶרֶכּוֹ.

כחיב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָה: אַחֲרַי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת-הַמּוֹטָה מֵעַל צֹאֵר יִרְמְיָה הַנְּבִיא לֵאמֹר. **כחג** הַלּוֹךְ וְאַמְרַתְּ אֶל-חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטוֹת עַץ שְׁבַרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַּחְתֵּיתָהֶן מוֹטוֹת בְּרָזֶל. **כחיד** כִּי כֹה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרָזֶל נָתַתִּי עַל-צֹאֵר כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְעַבְדְּ אֶת-נְבֻכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בְּבִל וְעַבְדָּהוּ וְגַם אֶת-חֵית הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ. **כחטו** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל-חֲנַנְיָה הַנְּבִיא שָׁמַע-נָא חֲנַנְיָה: לֹא-שָׁלַחְךָ יְהוָה וְאַתָּה הַבִּטַּחְתָּ אֶת-הָעָם

הָזָה עַל-שִׁקְרָה. **כחטז** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מְשַׁלְחִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה הַשָּׁנָה אֶתְּהָ מִתּ כִּי-סָרָה דְבַרְתָּ אֵל-יְהוָה. **כחיו** וַיָּמַת חֲנַנְיָה הַנְּבִיא בַשָּׁנָה הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי.

כטא וְאֵלֶּה דְבַרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנְּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל-יִתְנָר זְקַנִי הַגּוֹלָה וְאֶל-הַכַּהֲנִים וְאֶל-הַנְּבִיאִים וְאֶל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מִירוּשָׁלַם בְּבָלָה. **כטב** אַחֲרֵי צֵאת יְכַנְיָה-הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה וְהַסָּרִיסִים שָׂרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ וְהַמְסַגְּרֵי מִירוּשָׁלַם. **כטג** בַּיּוֹם אֲלַעֲשֶׂה בְּךָ-שִׁפּוֹן וּגְמֻרָיָה בֶן-חַלְקִיָּה; אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶל-נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בְּבַלְבֶּלָה לֵאמֹר. **כטד** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: לְכָל-הַגּוֹלְהָ אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּבָלָה. **כטה** בְּנוּ בָתִּים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָן. **כטו** קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת וּקְחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת-בָּנוֹתֵיכֶם תָּנוּ לְאִנָּשִׁים וְתִלְדְּנָה בָנִים וּבָנוֹת וְרָבוּ-שָׁם וְאֶל-תִּמְעָטוּ. **כטז** וְדַרְשׁוּ אֶת-שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֵל-יְהוָה: כִּי בַשְּׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם. **כטז** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵל-יִשְׂרָאֵל לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר-בְּקִרְבְּכֶם וְקִסְמֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-חַלְמוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְחַלְמִים. **כטט** כִּי בַשִּׁקְרָה הֵם נְבִיאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי: לֹא שְׁלַחְתִּים נָא-יְהוָה.

כטי כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי מְלֹאת לְבַבְךָ שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת-דְּבַרֵי הַטּוֹב לְהַשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה. **כטיא** כִּי אֲנֹכִי יוֹדַעְתִּי אֶת-הַמַּחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נָא-יְהוָה: מַחֲשָׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרֵית וְתִקְוָה. **כטיב** וּקְרֹאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם. **כטיג** וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמְצֹאתֶם: כִּי תִדְרָשֻׁנִי בְּכָל-לְבַבְכֶם. **כטיד** וְנִמְצֹאתִי לָכֶם נָא-יְהוָה וְשָׁבַתִּי אֶת-שְׁבִיתְכֶם (שְׁבוֹתְכֶם) וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם וּמִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם נָא-יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם. **כטטו** כִּי אֶמְרֹתֶם: הַקִּים לָנוּ יְהוָה נְבִיאִים בְּבָלָה.

כטטז כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֶל-הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל-כִּסֵּא דָוִד וְאֶל-כָּל-הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת: אַחֲיֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָצְאוּ אֶתְכֶם בַּגּוֹלָה. **כטטז** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֲנִי מְשַׁלַּח בָּם אֶת-הַחֲרָב אֶת-הָרָעַב וְאֶת-הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּתַאנִּים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא-תֹאכְלֶנָה מִרַע. **כטטח** וְרִדַּפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בְּחָרָב בְּרָעַב וּבַדָּבָר וְנָתַתִּים לְזוּעָה (לְזוּעוּהָ) לְכָל מִמְלַכּוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשָׂמָה וּלְשָׂרְקָה וּלְחָרְפָּה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִדַּחְתִּים שָׁם. **כטטט** תַּחַת אֲשֶׁר-לֹא-שָׁמְעוּ אֶל-דְּבַרֵי

נָאִם-יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת-עֲבָדֵי הַנְּבִאִים הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח וְלֹא שָׁמְעֶתֶם
נָאִם-יְהוָה. **כֹּסֶב** וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה: כָּל-הַגּוֹלְהָאֲשֶׁר-שְׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם
בְּבִלָּה.

כֹּסֶב כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אַחָב בֶּן-קוֹלְיָה וְאֶל-צַדְקִיָּהוּ
בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַנְּבִאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי שָׁקֵר: הִנְנִי נֹתֵן אֶתֶם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהֶכְם לְעֵינֵיכֶם. **כֹּסֶב** וְלָקַח מֵהֶם קִלְכָּה לְכָל גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּבָבֶל לֵאמֹר: יִשְׁמָךְ יְהוָה כְּצַדְקִיָּהוּ וּכְאַחָב אֲשֶׁר-קָלַם מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאֵשׁ. **כֹּסֶב**
יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבִלָּה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְאַפוּ אֶת-נְשֵׁי רַעִיָּהֶם וַיִּדְבְּרוּ דְבַר בְּשֵׁמִי שָׁקֵר
אֲשֶׁר לֹא צוּיַתֶם וְאַנְכִי הוֹיֵדַע (הַיּוֹדֵעַ) וְעַד נָאִם-יְהוָה.

כֹּסֶב וְאֶל-שְׁמַעְיָהוּ הַנְּחֻלְמִי תֹאמַר לֵאמֹר. **כֹּסֶב** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה שְׁלַחְתָּ בְּשִׁמְכָה סִפְרִים אֶל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם וְאֶל-צַפְנִיָּה בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן וְאֶל כָּל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר. **כֹּסֶב** יְהוָה
נִתְנָה כֹּהֵן תַּחַת יְהוֹדֵעַ הַכֹּהֵן לְהִיּוֹת פְּקָדִים בֵּית יְהוָה לְכָל-אִישׁ מִשְׁגֵּעַ
וּמִתְנַבֵּא וְנִתְתָּה אֹתוֹ אֶל-הַמַּהֲפֹכֶת וְאֶל-הַצִּיּוֹן. **כֹּסֶב** וְעַתָּה לָמָּה לֹא גַעַרְתָּ
בְּיִרְמְיָהוּ הָעֹנֵתִי הַמִּתְנַבֵּא לָכֶם. **כֹּסֶב** כִּי עַל-כֵּן שָׁלַח אֲלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר אֲרָכָה
הִיא בְּנוֹ בָּתִּים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָּהוּ. **כֹּסֶב** וַיִּקְרָא צַפְנִיָּה הַכֹּהֵן
אֶת-הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא.

כֹּסֶב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **כֹּסֶב** שְׁלַח עַל-כָּל-הַגּוֹלְהָ לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה אֶל-שְׁמַעְיָה הַנְּחֻלְמִי: יַעַן אֲשֶׁר נָבֵא לָכֶם שְׁמַעְיָה וְאַנִּי לֹא שְׁלַחְתִּיו
וַיִּבְטַח אֶתְכֶם עַל-שָׁקֵר. **כֹּסֶב** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד עַל-שְׁמַעְיָה
הַנְּחֻלְמִי וְעַל-זָרְעוֹלָא-יְהִי לֹא אִישׁ יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ-הָעָם הַזֶּה וְלֹא-יִרְאֶה בְּטוֹב
אֲשֶׁר-אֲנִי עוֹשֶׂה-לְעַמִּי נָאִם-יְהוָה: כִּי-סָרָה דְבַר עַל-יְהוָה.

לא הַדְּבַר אֲשֶׁר הִזְיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **ל**ב כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כְּתַב-לָךְ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל-סֵפֶר. **ל**ג כִּי
הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם-יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת-שָׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָמַר יְהוָה
וְהַשְּׁבֹתִים אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לְאַבוֹתֶם וִירִשׁוּהָ.

לד וְאַלְהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל וְאֶל-יְהוּדָה. **ל**ה כִּי-כֹה אָמַר
יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שְׁמַעְנוּפַחַד וְאִין שָׁלוֹם. **ל**ו שְׁאֵלוּ-נָא וּרְאוּ אִם-יִלְד זָכָר: מִדּוּעַ
רְאִיתִי כָל-גֹּבֵר יָדָיו עַל-חֲלָצָיו כִּי יוֹלְדָה וְנִהְפְּכוּ כָל-פָּנִים לִירְקוֹן. **ל**ז הוּא כִּי גָדוֹל
הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמֹהוּ וְעַת-צָרָה הִיא לִיעֶקֶב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ. **ל**ח וְהִזְיָה בַּיּוֹם
הַהוּא נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁבֶר עָלוּ מֵעַל צוּאָרְךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנִתֶךָ

וְלֹא-יַעֲבֹדוּ-בּוֹ עוֹד זָרִים. **לֹט** וְעַבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר
 אֶקְיָם לָהֶם.
לִי וְאַתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם-יְהוָה וְאֶל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ
 מִרְחוֹק וְאֶת-זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד. **לִיא**
 כִּי-אַתָּה אֲנִי נְאֻם-יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ: כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְצוּתִיךָ
 שָׁם אַךְ אַתָּה לֹא-אַעֲשֶׂה כָּלָה וְיִסְרַתִּיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְהָ לֹא אֲנַקֶּךָ.
לִיב כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲנוֹשׁ לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִכֶּתֶךָ. **לִיג** אִין-דָּן דִּינֶךָ לְמָזוֹר
 רַפְאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ. **לִיד** כָּל-מֵאֵהֲבִיךָ שְׂכַחוּךָ אוֹתָךְ לֹא יִדְרֹשׁוּ: כִּי מִכַּת
 אוֹיֵב הִכִּיתִיךָ מוֹסֵר אֲכַזְרִיעֵל רַב עֲוֹנֶךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ. **לטו** מֵה-תִּזְעַק
 עַל-שִׁבְרֶךָ אֲנוֹשׁ מִכְּאֲבֶךָ: עַל רַב עֲוֹנֶךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ עֲשִׂיתִי אֵלָה לָךְ. **לטז** לָכֵן
 כָּל-אֲכֻלֶיךָ יֵאָכְלוּ וְכָל-צְרִיךָ כֻּלְּם בְּשָׁבִי יִלְכוּ וְהָיוּ שְׂאִסֶיךָ לְמִשְׁסָה וְכָל-בְּזֻזֶיךָ
 אָתְּנוּ לָבוֹ. **לִיז** כִּי אַעֲלֶה אֶרְכָּה לָךְ וּמִמְכּוֹתֶיךָ אֶרְפָּאךָ נְאֻם-יְהוָה: כִּי נִדְחָה
 קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן הִיא דָרַשׁ אִין לָהּ.
ליח כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי-שָׁב שְׁבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֶרְחַם וּנְבִנְתָה עִיר
 עַל-תְּלָה וְאַרְמוֹן עַל-מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב. **ליט** וַיָּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מְשֻׁחָקִים
 וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעֹטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ. **לכ** וְהָיוּ בְּנֵי כְּקֹדֶם וְעַדְתּוֹ לְפָנַי
 תִּכּוֹן וּפְקֻדָתַי עַל כָּל-לַחְצָיו. **לכא** וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא
 וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי: כִּי מִי הוּא-זֶה עָרַב אֶת-לְבוֹ לְגִשְׁתִּי אֵלַי נְאֻם-יְהוָה. **לכב**
 וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים.
לכג הִנֵּה סִעַרְתִּי יְהוָה חֲמָה יִצְאָהסֵעַר מִתְּגוֹרָר: עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יַחֲוֹל. **לכד** לֹא
 יָשׁוּב חֲרוֹן אַף-יְהוָה עַד-עֲשׂוֹתוֹ וְעַד-הַקִּימוֹ מִזְמוֹת לְבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
 תִּתְּבוֹנְנוּ בָּהּ. **לכה** בָּעֵת הַהִיא נְאֻם-יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְהִמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם.
לאא כֹּה אָמַר יְהוָה מִצָּא חֵן בְּמִדְבָר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הַלּוֹךְ לְהִרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל.
לאב מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהֱבֶתִיךָ עַל-כֵּן מִשְׁכַּתֶיךָ חֲסֹד. **לאג**
 עוֹד אֲבַנֶּךָ וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל: עוֹד תַּעֲדִי תַפִּיךָ וַיִּצְאָת בְּמַחֹל מְשֻׁחָקִים.
לאד עוֹד תִּטְעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נָטְעוּ נְטָעִים וְחִלְלוּ. **לאה** כִּי יֵשׁ-יוֹם קָרְאוּ
 נְצָרִים בְּהַר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לאו כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רְנוּ לִיעֲקֹב שְׂמִיחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ
 וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת-עַמּוֹךָ אֶת שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל. **לאז** הִנְנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 צָפוֹן וְקִבְּצָתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץבָּם עוֹר וּפִסַּח הָרָה וּלְיַלְדַת יַחְדּוֹ: קָהַל גְּדוֹל יָשׁוּבוּ

הנה. **לאח** בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אוליכם אל-נחלי מים בדרך ישר לא יפשו בה: פי-הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא.

לאט שמעו דבר-יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו פרעה עדרו. **לאי** פי-פדה יהוה את-יעקב וגאלו מיד חזק ממנו. **לאיא** ובאו ורננו במרום-ציון ונהרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יצהר ועל-בני-צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא-יוסיפו לדאבה עוד. **לאיב** אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם. **לאיג** ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את-טובי ישבעו נאם-יהוה.

לאיד כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרו ריחל מבכה על-בניה מאנה להנחם על-בניה כי איננו.

לאטו כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה: פי יש שכר לפעלתך נאם-יהוה ושבו מארץ אויב. **לאטז** ויש-תקנה לאחריתך נאם-יהוה ושבו בנים לגבולם.

לאיז שמוע שמעתי אפרים מתנווד ישרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה פי אתה יהוה אלהי. **לאיח** פי-אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על-ירך בשתי וגם-נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. **לאיט** הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים פי-מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על-פן המו מעי לורחם ארחמנו נאם-יהוה.

לאכ הציבי לך צינים שמי לך תמרו רישיםתי לבך למסלה דרך הלכתי (הלכת) שובי בתולת ישראל שבי אל-עריך אלה. **לאכא** עד-מתי תתחמקין הבת השובבה: פי-ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר.

לאכב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד לאמרו את-הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את-שבותם: יברכך יהוה נוה-צדק הר הקדש. **לאכג** וישבו בה יהודה וכל-עריה יחדו: אפרים ונסעו בעדר. **לאכד** פי הרויתי נפש עיפה וכל-נפש דאבה מלאתי. **לאכה** על-זאת הקיצתי ואראה וישנתי ערבה לי.

לאכו הנה ימים באים נאם-יהוה וזרעתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה. **לאכז** והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע: פן אשקד עליהם לבנות ולנטע נאם-יהוה. **לאכח**

בַּיָּמִים הַהֵם לֹא-יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ בֶסֶר וְשָׁנִי בָנִים תִּקְהִינָה. **לאכט** כִּי
 אִם-אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת: כָּל-הָאָדָם הָאֵכֵל הַבֶּסֶר תִּקְהִינָה שָׁנִי.
לאל הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית
 חֲדָשָׁה. **לאלא** לֹא כַּבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אָבוֹתֵם בַּיּוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדְכֶם לְהוֹצִיאֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בַעַלְתִּי בְּסַנְאֵם-יְהוָה. **לאלב**
 כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיָּמִים הַהֵם נְאֻם-יְהוָה
 נִתַּתִּי אֶת-תּוֹרָתִי בְּקֶרֶבְכֶם וְעַל-לִבְכֶם אֶכְתַּבְנָה וְהִייתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהִמָּה
 יְהִי-לִי לְעָם. **לאלג** וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רַעְהוּ וְאִישׁ אֶת-אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ
 אֶת-יְהוָה: כִּי-כּוֹלֵם יַדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד-גְּדוֹלָם נְאֻם-יְהוָה כִּי אֶסְלַח
 לַעֲוֹנֵם וּלְחַטָּאתֵם לֹא אֶזְכֹּר-עוֹד.
לאלד כֹּה אָמַר יְהוָה נִתֵּן שֶׁמֶשׁ לְאֹר יוֹמָם חֲקֹת יָרַח וְכוֹכָבִים לְאֹר לַיְלָה רִגַע
 הַיָּם וַיִּהְיוּ גִלְיוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **לאלה** אִם-יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה
 מִלְּפָנַי נְאֻם-יְהוָה גַּם זָרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מֵהָיִוֹת גּוֹי לְפָנַי כָּל-הַיָּמִים.
לאלו כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-יִמְדוּ שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה וַיִּחְקְרוּ מוֹסְדֵי-אָרֶץ לְמַטָּה:
 גַּם-אֲנִי אֶמְאָס בְּכָל-זָרַע יִשְׂרָאֵל עַל-כֹּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם-יְהוָה.
לאלז הִנֵּה יָמִים (בָּאִים) נְאֻם-יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לִיהוָה מִמִּגְדַל חֲנַנְיָאֵל שֶׁעַר
 הַפְּנֵה. **לאלח** וַיֵּצֵא עוֹד קוֹה (קוֹ) הַמִּדָּה נִגְדוּ עַל גִּבְעַת גְּרֵב וְנִסַּב גַּעְתָּה. **לאלט**
 וְכָל-הָעַמֻּק הַפְּגָרִים וְהַדְּשָׁן וְכָל-הַשְּׂרָמוֹת (הַשְּׂדֵמוֹת) עַד-נַחַל קְדָרוֹן עַד-פְּנֵת
 שֶׁעַר הַסּוּסִים מִזְרְחָהּ קִדְשׁ לִיהוָה: לֹא-יִנְתַּשׁ וְלֹא-יִהָרַס עוֹד לְעוֹלָם.
לבא הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשָׁנָה (בַּשְּׁנָה) הָעֲשָׂרִית לְצַדְקִיָּהוּ
 מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשְּׁנָה שְׁמֹנֶה-עֶשְׂרֵה שְׁנָה לְנְבוּכַדְרֶאֶצַּר. **לבב** וְאִז חֵיל מֶלֶךְ
 בָּבֶל צָרִים עַל-יְרוּשָׁלַם וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא הָיָה כְּלוֹא בַחֲצַר הַמְּטָרָה אֲשֶׁר
 בֵּית-מֶלֶךְ יְהוּדָה. **לבג** אֲשֶׁר כָּלְאוּ צַדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר: מִדּוּעַ אַתָּה נָבִיא
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וְלִכְדָּהּ. **לבד**
 וְצַדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִמְלֹט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים: כִּי הִנְתִּן וַיִּתֵּן בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל
 וְדָבַר-פִּי עִם-פִּי וְעֵינָיו אֶת-עֵינָיו תִּרְאִינָה. **לבה** וּבָבֶל יוֹלֵךְ אֶת-צַדְקִיָּהוּ וְשָׁם
 יְהִיָּה עַד-פְּקָדֵי אֲתוֹ נְאֻם-יְהוָה: כִּי תִלְחַמוּ אֶת-הַכַּשְׂדִּים לֹא תִצְלִיחוּ.
לבו וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ: הִיָּה דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לבוז** הִנֵּה חֲנַמְיָאֵל בֶּן-שָׁלֹם דִּדְךָ
 בָּא אֵלַיךָ לֵאמֹר: קִנְהָ לָךְ אֶת-שְׂדֵי אֲשֶׁר בַּעֲנֹתוֹתַי לָךְ מִשְׁפָּט הַגְּאֻלָּה לְקִנּוֹת.
לבח וַיִּבֹא אֵלַי חֲנַמְיָאֵל בֶּן-דָּדִי כְּדָבַר יְהוָה אֶל-חֲצַר הַמְּטָרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קִנְהָ
 נָא אֶת-שְׂדֵי אֲשֶׁר-בַּעֲנֹתוֹתַי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בְּנֵימִין כִּי-לָךְ מִשְׁפָּט הִירָשָׁה וְלָךְ

הַגְּאֵלָה קָנָה-לָךְ וְאָדַע כִּי דָבַר-יְהוָה הוּא. **לִבְט** וְאָקְנָה אֶת-הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנֹמָאֵל בֶּן-דָּדִי אֲשֶׁר בְּעֲנֻתוֹת וְאֲשַׁקְלָה-לוֹ אֶת-הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שְׁקָלִים וְעֶשְׂרֵה הַכֶּסֶף. **לִבִּי** וְאָכְתֹב בְּסֵפֶר וְאָחַתְם וְאָעַד עֲדִים וְאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף בְּמֵאזְנַיִם. **לִבִּיא** וְאָקַח אֶת-סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת-הַחֲתוּמִּים הַמְצֹוּה וְהַחֲקִים וְאֶת-הַגְּלוּי. **לִבִּיב** וְאָתַן אֶת-הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָה בֶן-מַחְסִיָּה לְעֵינַי חֲנֹמָאֵל דָּדִי וְלְעֵינַי הָעֲדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינַי כָּל-הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֶצֶר הַמִּטְרָה. **לִבִּיג** וְאָצֹוּה אֶת-בְּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר. **לִבִּיד** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת-הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֵת סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הַחֲתוּמִּים וְאֵת סֵפֶר הַגְּלוּי הַזֶּה וּנְתַתֶּם בְּכָל-יְהוּדֵי חֶרְשֶׁלְמַעֲן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים. **לִבְטו** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד יִקְנוּ בְּתִים וְשָׂדוֹת וְכַרְמִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת.

לִבְטז וְאֶת־פֶּלֶל אֶל-יְהוָה אַחֲרֵי תַתִּי אֶת-סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָה לֵאמֹר. **לִבִּיז** אָהָה אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה אֶתָּה עֹשִׂיתָ אֶת-הַשְּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ בְּכַחַד הַגְּדוֹל וּבְזַרְעָה הַנְּטוּיָה: לֹא-יִפְלֵא מִמֶּךָ כָּל-דָּבָר. **לִבִּיח** עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֱלֹפִים וּמִשְׁלָם עוֹן אָבוֹת אֶל-חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם: הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **לִבִּיט** גְּדַל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה אֲשֶׁר-עֵינֶיךָ פִּקְחוֹת עַל-כָּל-דָּרָכַי בְּנִי אָדָם לָתֵת לְאִישׁ כְּדָרְכָיו וְכַפְרֵי מַעַלְלוֹ. **לִבְכ** אֲשֶׁר-שָׁמַתָּ אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבְאָדָם וּתַעֲשֶׂה-לָךְ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה. **לִבְכא** וּתְצַא אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיַד חֲזָקָה וּבְאֲזוּרַע נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גְדוֹל. **לִבְכב** וּתַתֵּן לָהֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאָבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ. **לִבְכג** וַיָּבֵאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ וּבַתְרוּתְךָ (וּבַתּוֹרַתְךָ) לֹא-הִלְכוּאֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וּתְקַרָא אֹתָם אֵת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת. **לִבְכד** הִנֵּה הַסְּלִלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלַכְדָּה וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנְּלַחֲמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעַב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִיָּה וְהִנֵּה רָאָה. **לִבְכה** וְאֶתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדַנִּי יְהוָה קָנָה-לָךְ הַשָּׂדֶה בְּכֶסֶף וְהָעֵד עֲדִים וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים. **לִבְכוז** וַיְהִי דָבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לִבְכוז** הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל-בְּשָׂרָה מִמֶּנִּי יִפְלֵא כָּל-דָּבָר. **לִבְכח** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה: הִנְנִי נֹתֵן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל לְלַכְדָּה. **לִבְכט** וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים הַנְּלַחֲמִים עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְהָצִיתוּ אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּאֵשׁ וּשְׂרָפוּהָ וְאֵת הַבְּתָרִים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-גִּגּוֹתֵיהֶם לְבַעַל וְהִסְכּוּ נְסָכִים לְאֱלֹהִים אַחֲרֵים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי.

לבל כִּי-הָיוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אָדָּךְ עֹשִׂים הָרַע בְּעֵינַיִם נִנְעָרְתִּיהֶם: כִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אָדָּךְ מִכְעָסִים אֶתִּי בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם נָאִם-יְהוָה. **לב**לא כִּי עַל-אִפִּי וְעַל-חַמְתִּי הִיָּתָה לִי הָעִיר הַזֹּאת לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְהִסְרִיחַ מֵעַל פָּנָי. **לב**ב עַל כָּל-רַעַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי הִמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם כְּהַנִּיחֵם וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְיִשְׂבִּי יְרוּשָׁלַם. **לב**בג וַיִּפְּנוּ אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָּנִים וְלִמַּד אֶתֶם הַשָּׂכֶם וְלִמַּד וְאִינֶם שֹׁמְעִים לְקַחַת מוֹסֵר. **לב**בד וַיִּשְׁימוּ שְׁקוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עַל־יִלְטָמָאוּ. **לב**בה וַיִּבְנוּ אֶת-בְּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּגִיא בֶן-הַנֶּסֶם לְהַעֲבִיר אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם לְמִלְכָּךְ אֲשֶׁר לֹא-צְוִיתִים וְלֹא עָלְתָה עַל-לְבִי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן הַחֲטִי אֶת-יְהוּדָה.

לבבו וְעַתָּה לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אֶל-הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד מְלָךְ-בָּבֶל בְּחָרָב וּבְרָעַב וּבַדָּבָר. **לב**בז הַנְּנִי מִקְבָּצֶם מִכָּל-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם בְּאִפִּי וּבַחַמְתִּי וּבְקִצְף גְּדוֹל וְהַשְׁבַּתִּים אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבַּתִּים לְבִטָּח. **לב**בח וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים. **לב**בט וְנִתַּתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתִי כָּל-הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וּלְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם. **לב**ב יְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא-אֶשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהִיטִיבֵי אוֹתָם וְאֶת-יְרֵאתִי אֶתֶן בְּלִבָּבָם לְבַלְתִּי סוּר מֵעָלַי. **לב**בא וְשִׁשְׁתִּי עָלֵיהֶם לְהִטִּיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים בְּאָרֶץ הַזֹּאת בְּאַמְתַּבְּכָל-לְבִי וּבְכָל-נַפְשִׁי.

לבבב כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה בְּאֲשֶׁר הִבֵּאתִי אֶל-הָעַם הַזֶּה אֶת כָּל-הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנִי מְבִיא עָלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר עָלֵיהֶם. **לב**בג וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בְּאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאִין אָדָם וּבַהֲמָה נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים. **לב**בד שְׂדוֹת בְּכַסְף יִקְנוּ וְכִתּוּב בְּכַסְף וְהָעֵד עֲדִים בְּאָרֶץ בְּנִימָן וּבְסַבִּיבֵי יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הַהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב: כִּי-אֲשִׁיב אֶת-שְׁבוֹתָם נָאִם-יְהוָה.

לבב הִיא וְיִהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ שְׁנִית וְהוּא עוֹדֵנוּ עָצוּר בַּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר. **לב**ב כֹּה-אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה: יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ לְהַכִּינָהּ יְהוָה שְׁמוֹ. **לב**ג קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָ וְאֶגִּידָה לְךָ גְּדֻלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יִדְעֶתָם.

לבג כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּתִי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-בְּתִי מַלְכֵי יְהוּדָה הַנִּתְּצִים אֶל-הַסְּלָלוֹת וְאֶל-הַחָרָב. **לב**ג הַבָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת-הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאֵם אֶת-פְּגָרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר-הִכִּיתִי בְּאִפִּי וּבַחַמְתִּי וְאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָּנָי

מִהָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל-רַעְתָּם. **לגו** הִנְנִי מַעֲלָה-לָהּ אֲרָכָה וּמִרְפָּא וּרְפֹאתִים וְגַלִּיתִי לָהֶם עֲתָרַת שְׁלוֹם וְאַמֶּת. **לגז** וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-שָׁבוֹת יְהוּדָה וְאֶת שָׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵתִים כְּבָרָאשְׁנָה. **לגח** וְטִהַרְתִּים מִכָּל-עֹנֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ-לִי וְסִלַּחְתִּי לְכוֹל- (לְכָל-) עֹוֹנֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ-לִי וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי. **לגט** וְהִיִּתָּה לִּי לְשֵׁם שְׁשׁוֹן לְתִהְלָה וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה אוֹתָם וּפְחָדוֹ וְרִגְזוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה וְעַל כָּל-הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ.

לגי כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשְׁמַע בְּמִקּוֹם-הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא מֵאִין אָדָם וּמֵאִין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם הַנְּשֻׁמֹת מֵאִין אָדָם וּמֵאִין יוֹשֵׁב וּמֵאִין בְּהֵמָה. **לגיא** קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת כִּי-טוֹב יְהוָה כִּי-לְעוֹלָם חִסְדּוֹ מִבָּאִים תִּוָּדֵה בֵּית יְהוָה: כִּי-אָשִׁיב אֶת-שָׁבוֹת-הָאָרֶץ כְּבָרָאשְׁנָה אָמַר יְהוָה.

לגיב כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד יִהְיֶה בְּמִקּוֹם הַזֶּה הַחֵרֵב מֵאִין-אָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וּבְכָל-עֲרִיוֹנָה רְעִים מִרְבָּצִים צֶאֱן. **לגיג** בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאָרֶץ בְּנֵימִן וּבְסִבְיָי יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֶּאֱן עַל-יַדִּי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה.

לגיז הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם-יְהוָה וְהִקְמַתִּי אֶת-הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל-בֵּית יְהוּדָה. **לגטו** בְּיָמִים הָהֵם וּבְעֵת הַהִיא אֲצַמִּיחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּאָרֶץ. **לגטז** בְּיָמִים הָהֵם תִּנְשָׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם תִּשְׁכּוֹן לְבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר-יִקְרָא-לָהּ יְהוָה צְדָקְנוֹ. **לגיח** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה: לֹא-יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא בֵּית-יִשְׂרָאֵל. **לגיח** וְלַכְּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא-יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנָי: מַעֲלָה עוֹלָה וּמִקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה זֶבַח כָּל-הַיָּמִים.

לגיט וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לגכ** כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-תִּפְרוּ אֶת-בְּרִיתֵי הַיּוֹם וְאֶת-בְּרִיתֵי הַלַּיְלָה וּלְבַלְתִּי הַיּוֹת יוֹמָם-וְלַיְלָה בְּעֵתָם. **לגכא** גַּם-בְּרִיתֵי תִפְרוּ אֶת-דָּוִד עַבְדִּי מִהַיּוֹת-לוֹ בֶּן מֶלֶךְ עַל-כִּסְאוֹ וְאֶת-הַלְוִיִּם הַכְּהֲנִים מִשְׁרָתִי. **לגכב** אֲשֶׁר לֹא-יִסְפֹּר צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֶּן אֲרַבָּה אֶת-זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת-הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אֹתִי. **לגכג** וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לגכד** הֲלוֹא רָאִיתָ מָה-הָעָם הַזֶּה דִּבְרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה בְּהֵם וַיִּמָּאֲסוּ וְאֶת-עַמִּי יִנְאָצוּן מִהַיּוֹת עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם.

לגכה כה אמר יהוה אם-לא בריתי יומם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא-שָׁמַתִּי.
לגכו גם-זרע יַעֲקֹב וְדוֹד עֲבָדֵי אֲמָאֵס מִקַּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל-זֶרַע אֲבָרָהָם
 יִשְׁחַק וַיַּעֲקֹב: כִּי-אֲשׁוּב (אָשִׁיב) אֶת-שְׁבוֹתָם וְרַחֲמָתִים.
לדא הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה וַיְנַבֵּךְ דְּרָאֲצָר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְכָל-חֵילוֹ
 וְכָל-מַמְלָכוֹת אֶרֶץ מִמְּשַׁלֵּת יָדוֹ וְכָל-הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל-יְרוּשָׁלַם
 וְעַל-כָּל-עָרֵיהֶלְאָמֹר. **לדב** כה-אמר יהוה אלהי ישראל הֲלֹךְ וְאָמַרְתָּ
 אֶל-צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִנִי נָתַן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת
 בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ. **לדג** וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיַּדוֹכִי תִפְשֵׁשׁ וְתִתְפַּשֵׁשׁ וּבְיַדוֹ
 תִּנְתָּן וְעֵינַיִךְ אֶת-עֵינַי מֶלֶךְ-בָּבֶל תִּרְאִינָה וּפִיָּהוּ אֶת-פִּיךָ יִדְבְּרוּ בָבֶל תָּבוֹא. **לדד**
 אֶךְ שָׁמַע דָּבָר-יְהוָה צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה-אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא תִמּוֹת בַּחֲרָב.
לדה בְּשָׁלוֹם תִּמּוֹת וּכְמִשְׁרָפוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר-הָיוּ לְפָנַיִךְ כִּן
 יִשְׂרָפוּ-לָךְ וְהוּי אָדוֹן יִסְפְּדוּ-לָךְ: כִּי-דָבָר אָנִי-דִבַּרְתִּי נָא-יְהוָה.
לדו וַיִּדְבֹר יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל-צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בִּירוּשָׁלַם. **לדז** וְחֵיל מֶלֶךְ-בָּבֶל נִלְחָמִים עַל-יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה
 הַנּוֹתְרוֹת: אֶל-לְכִישׁ וְאֶל-עֲזָקָה כִּי הִנֵּה נִשְׂאָרוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְּצָר.
לדח הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כִרְתֵּהּ הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ בְרִית
 אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לְקֹרָא לָהֶם דְּרוֹר. **לדט** לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עֲבָדוֹ
 וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעֵבְרִי וְהָעֵבְרִיָּה חֲפָשִׁים: לְבַלְתִּי עֲבָד-בָּם בִּיהוּדֵי אַחִיהוּ
 אִישׁ. **לדי** וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּבִרְיַת לְשַׁלַּח אִישׁ
 אֶת-עֲבָדוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חֲפָשִׁים לְבַלְתִּי עֲבָד-בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלְחוּ.
לדיא וַיִּשׁוּבוּ אַחֲרָי-כִּן וַיִּשְׁבוּ אֶת-הָעֲבָדִים וְאֶת-הַשִּׁפְחוֹת אֲשֶׁר שְׁלְחוּ חֲפָשִׁים
 וַיִּכְבְּשׁוּם (וַיִּכְבְּשׁוּם) לְעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת.
לדיב וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **לדיג** כה-אמר יהוה אלהי
 יִשְׂרָאֵל: אֲנֹכִי כָרַתִּי בְרִית אֶת-אֲבוֹתֶיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר. **לדיז** מִקֶּץ שִׁבְעַת שָׁנִים תִּשְׁלְחוּ אִישׁ אֶת-אֲחִיו הָעֵבְרִי
 אֲשֶׁר-יִמְכַר לָךְ וְעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חֲפָשִׁי מִעַמְּךָ וְלֹא-שָׁמְעוּ אֲבוֹתֶיכֶם
 אֵלָי וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנָם. **לדיטו** וַתִּשְׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת-הַיִּשָּׁר בְּעֵינַי
 לְקֹרָא דְרוֹר אִישׁ לְרַעְיָהוּ וַתִּכְרַתוּ בְרִית לְפָנַי בְּבִית אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו.
לדיטז וַתִּשְׁבוּ וַתַּחֲלִלוּ אֶת-שְׁמִי וַתִּשְׁבוּ אִישׁ אֶת-עֲבָדוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ
 אֲשֶׁר-שְׁלַחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אוֹתָם לְהִיּוֹת לָכֶם לְעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת.

לדיז לכן כה-אמר יהוה אתם לא-שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם-יהוה אל-החרב אל-הדבר ואל-הרעב ונתתי אתכם לזועה (לזעוה) לכל ממלכות הארץ. **לדיח** ונתתי את-האנשים העברים את-ברתי אשר לא-הקימו את-דברי הברית אשר כרתו לפניהעגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו. **לדיט** שרי יהודה ושרי ירושלים הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל. **לדכ** ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. **לדכא** ואת-צדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם. **לדכב** הנני מצוה נאם-יהוה והשבתים אל-העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת-ערי יהודה אתן שממה מאין ישוב.

להא הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר. **להב** הלוך אל-בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל-אחת הלשכות והשקית אותם יין. **להג** ואקח את-יאזניה בן-ירמיהו בן-חבצניה ואת-אחיו ואת-כל-בניו ואת כל-בית הרכבים. **להד** ואבא אתם בית יהוה אל-לשכת בני חנן בן-יגדליהו איש האלהים אשר-אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן-שלם שמר הסף. **להה** ואתן לפני בני בית-הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו-יין. **להו** ויאמרו לא נשתה-יין: כי יונדב בן-רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו-יין אתם ובניכם עד-עולם. **להז** ובית לא-תבנו וזרע לא-תזרעו וכרם לא-תטעו ולא יהיה לכם: כי באהלים תשבו כל-ימיכם למען תחיו ימים רבים על-פני האדמה אשר אתם גרים שם. **להח** ונשמע בקול יהונדב בן-רכב אבינו לכל אשר צונו: לבלתי שתות-יין כל-ימינו ואנחנו נשינו בנינו ובנותינו. **להט** ולבלתי בנות בתינו לשבתנו וכרם וזרע לא יהיה לנו. **להי** ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר-צונו יונדב אבינו. **להיא** ויהי בעלות נבוכדראצר מלך-בבל אל-הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלים מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלים. **להיב** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר. **להיג** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלוך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלים: הלוך תקחו מוסר לשמע אל-דברי נאם-יהוה. **להיד** הוקם את-דברי יהונדב בן-רכב אשר-צוה את-בניו לבלתי שתות-יין ולא שתו עד-היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודברו לא שמעתם אלי. **להטו** ואשלח אליכם

את-כל-עבדי הנבאים השפם ושלח לאמר שבו-נא איש מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל-ה' האדמה אשר-נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את-אזינכם ולא שמעתם אלי. **להטו** כי הקימו בני יהונדב בן-רכב את-מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי. **להיו** לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל-יהודה ואל כל-יושבי ירושלים את כל-הרעה אשר דברתי עליהם: יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו. **להיח** ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על-מצות יהונדב אביכם ותשמרו את-כל-מצותיו ותעשו ככל אשר-צוה אתכם. **להיט** לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל: לא-יפרת איש ליונדב בן-רכב עמד לפני-הימים.

לוא ויהי בשנה הרבעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה הנה הדבר הזה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר. **לוב** קח-לך מגלת-ספר וכתב את כל-הדברים אשר-דברתי אליך על-ישראל ועל-יהודה ועל-כל-הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה. **לוג** אולי ישמעו בית יהודה את כל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם.

לוד ויקרא ירמיהו את-ברוך בן-נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל-דברי יהוה אשר-דבר אליו על-מגלת-ספר. **לוה** ויצוה ירמיהו את-ברוך לאמר: אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה. **לוו** ובאת אתה וקראת במגלה אשר-כתבת-מפי את-דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום ויום וגם באזני כל-יהודה הבאים מעריהם תקראם. **לוז** אולי תפל תחננתם לפני יהוה וישבו איש מדרך הרעה: כי-גדול האף והחמה אשר-דבר יהוה אל-העם הזה. **לוח** ויעש ברוך בן-נריה ככל אשר-צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה.

לוט ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן-יאשיהו מלך-יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל-העם בירושלים וכל-העם הבאים מערי יהודה בירושלים. **לוי** ויקרא ברוך בספר את-דברי ירמיהו בית יהוה בלשפת גמריהו בן-שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית-יהוה החדש באזני כל-העם. **לויא** וישמע מכהו בן-גמריהו בן-שפן את-כל-דברי יהוה מעל הספר. **לויב** וירד בית-המלך על-לשכת הספר והנה-שם כל-השורים יושבים:

אֱלִישֶׁמַע הַסֹּפֵר וּדְלִיָּהוּ בֶן-שִׁמְעִיָּהוּ וְאַלְנָתָן בֶּן-עַכְבּוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן-שָׁפָן
 וְצַדִּיקְיָהוּ בֶן-חֲנַנְיָהוּ וְכָל-הַשָּׂרִים. **לויג** וַיִּגַּד לָהֶם מַכְיָהוּ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 שָׁמַע בְּקִרְאָתוֹ בְּרוּךְ בַּסֹּפֵר בְּאֲזֵנֵי הָעָם. **לויז** וַיִּשְׁלַחוּ כָל-הַשָּׂרִים אֶל-בְּרוּךְ
 אֶת-יְהוּדֵי בֶן-נְתַנְיָהוּ בֶן-שְׁלֹמֹה בֶן-כּוֹשִׁי לֵאמֹר הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר קָרַאתָ בָּהּ
 בְּאֲזֵנֵי הָעָם קַחנָה בְיָדְךָ וְלֵךְ וַיִּקַּח בְּרוּךְ בֶּן-נְרִיָּהוּ אֶת-הַמְּגִלָּה בְיָדוֹ וַיָּבֵא
 אֵלֵיהֶם. **לוטו** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֶׁב נָא וּקְרָאנָה בְּאֲזֵנֵינוּ וַיִּקְרָא בְרוּךְ בְּאֲזֵנֵיהֶם.
לוטז וַיְהִי כִשְׁמֹעַם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים פָּחַדוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל-בְּרוּךְ
 הַגִּיד נְגִיד לְמַלְכְּךָ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **לויז** וְאֶת-בְּרוּךְ שָׁאָלוּ לֵאמֹר: הַגֵּד-נָא
 לְנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי. **לויח** וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּרוּךְ מִפִּי
 יִקְרָא אֵלַי אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֲנִי כָתַב עַל-הַסֹּפֵר בְּדָוִו.
לויט וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל-בְּרוּךְ לֵךְ הִסְתֵּר אֶתְּךָ וַיִּרְמִיָּהוּ וְאִישׁ אֶל-יַדְעֵי אֵיפֹה
 אַתָּם. **לויכ** וַיָּבֵאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲצֵרָה וְאֶת-הַמְּגִלָּה הַפְּקֻדוֹ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישֶׁמַע
 הַסֹּפֵר וַיִּגִּידוּ בְּאֲזֵנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים. **לויכא** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת-יְהוּדִי
 לְקַחַת אֶת-הַמְּגִלָּה וַיִּקְחָהּ מִלִּשְׁכַּת אֱלִישֶׁמַע הַסֹּפֵר וַיִּקְרָאָהּ יְהוּדִי בְּאֲזֵנֵי הַמֶּלֶךְ
 וּבְאֲזֵנֵי כָל-הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ. **לויכב** וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ
 הַתְּשִׁיעִי וְאֶת-הָאֵח לִפְנֵי מִבְעָרָתוֹ. **לויכג** וַיְהִי כִקְרוֹא יְהוּדִי שְׁלֹשׁ דְּלֹתוֹת
 וְאַרְבָּעָה יְקָרְעָה בְּתֵעַר הַסֹּפֵר וְהִשְׁלַךְ אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל-הָאֵח: עַד-תָּם
 כָּל-הַמְּגִלָּה עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הָאֵח. **לויכד** וְלֹא פָּחַדוּ וְלֹא קָרְעוּ
 אֶת-בְּגָדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ וְכָל-עַבְדָּיו הַשֹּׁמְעִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **לויכה** וְגַם
 אֲלֹנָתָן וּדְלִיָּהוּ וּגְמַרְיָהוּ הַפְּגִעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי שְׂרֹף אֶת-הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע
 אֵלֵיהֶם. **לויכו** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת-יִרְחֻמָּאֵל בֶּן-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-שָׂרְיָהוּ בֶן-עֲזַרְיָאֵל
 וְאֶת-שְׁלֹמְיָהוּ בֶן-עַבְדָּאֵל לְקַחַת אֶת-בְּרוּךְ הַסֹּפֵר וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּסְתַּרְם
 יְהוָה.

לויכז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי שְׂרֹף הַמֶּלֶךְ אֶת-הַמְּגִלָּה וְאֶת-הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר כָּתַב בְּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לויכח** שׁוּב קַח-לְךָ מְגִלָּה אַחֲרַת וְכָתַב
 עָלֶיהָ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַמְּגִלָּה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר שְׂרֹף
 יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה. **לויכט** וְעַל-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה תֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה:
 אַתָּה שְׂרַפְתָּ אֶת-הַמְּגִלָּה הַזֹּאת לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בֵּא-יָבוֹא
 מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהִשְׁחִית אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה.
לול לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה עַל-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא-יְהִיָּה-לוֹ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא
 דָּוִד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלַכְתָּ לְחָרֵב בַּיּוֹם וְלִקְרַח בְּלִילָהּ. **לולא** וּפְקַדְתִּי עָלָיו

וְעַל-זָרְעוֹ וְעַל-עַבְדָּיו אֶת-עֹנֶם וְהִבֵּאתִי עֲלֵיהֶם וְעַל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶל-אִישׁ
 יְהוּדָה אֵת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֵלֶיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ. **לולב** וַיִּרְמְיֵהוּ לְקַח
 מִגִּלְגָּל אַחֲרַת וַיִּתְּנָה אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נְרִיָּהוּ הַסֹּפֵר וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת
 כָּל-דִּבְרֵי הַסֹּפֵר אֲשֶׁר שָׁרַף יְהוֹזָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּאֵשׁ וְעוֹד נוֹסֵף עֲלֵיהֶם
 דְּבָרִים רַבִּים כְּהֶמָּה.

לזא וַיִּמְלֹךְ-מֶלֶךְ צְדָקְיָהוּ בֶן-יֹאשִׁיָּהוּ: תַּחַת כְּנִיָּהוּ בֶן-יְהוֹזָקִים אֲשֶׁר הִמְלִיךְ
 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה. **לזב** וְלֹא שָׁמַע הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם הָאָרֶץ:
 אֶל-דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא. **לזג** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ
 אֶת-יְהוֹכָל בֶּן-שְׁלֹמֹיָה וְאֶת-צְפַנְיָהוּ בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
 לֵאמֹר: הֲתִפְּלֹל-נָא בְּעַדְנוּ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. **לזד** וַיִּרְמְיָהוּ בָּא וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעָם
 וְלֹא-נִתְּנוּ אֹתוֹ בֵּית הַכְּלִיא (הַכְּלוּא). **לזה** וְחִיל פְּרָעָה יָצָא מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁמְעוּ
 הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת-שְׁמֵעָם וַיַּעֲלוּ מֵעַל יְרוּשָׁלַם.

לזו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר. **לזז** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם אֵלַי לְדַרְשָׁנִי: הִנֵּה חִיל פְּרָעָה הֵיכָּא
 לָכֶם לְעֶזְרָה שָׁב לְאַרְצוֹ מִצְרַיִם. **לזח** וְשָׁבוּ הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחְמוּ עַל-הָעִיר הַזֹּאת
 וּלְכַדָּהּ וּשְׂרָפָהּ בְּאֵשׁ.

לזט כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל-תַּשְׂאוּ נַפְשֹׁתֵיכֶם לֵאמֹר הֲלֹךְ יִלְכוּ מֵעַלֵינוּ הַכַּשְׂדִּים:
 כִּי-לֹא יִלְכוּ. **לזי** כִּי אִם-הַפִּיתֶם כָּל-חִיל כַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים אֶתְכֶם וְנִשְׂאָרוֹ-בָּם
 אֲנָשִׁים מִדְּקָרִים אִישׁ בְּאֶהְלוֹ יְקוּמוּ וְשָׂרְפוּ אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּאֵשׁ. **לזיא** וְהָיָה
 בְּהַעֲלוֹת חִיל הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חִיל פְּרָעָה.

לזיב וַיֵּצֵא יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַם לְלֶכֶת אֶרֶץ בְּנִימֵן לְחֶלֶק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם. **לזיג**
 וַיְהִי-הוּא בְּשַׁעַר בְּנִימֵן וְשָׁם בַּעַל פְּקֻדַת וְשָׁמוּ יִרְאִיָּה בֶן-שְׁלֹמֹיָה בֶן-חֲנַנְיָה
 וַיִּתְּפֹשׂ אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל-הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נָפֹל. **לזיד** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
 שִׁקֹּר אֵינִנִּי נָפֹל עַל-הַכַּשְׂדִּים וְלֹא שָׁמַע אֲלָיו וַיִּתְּפֹשׂ יִרְאִיָּה בִּירְמְיָהוּ וַיִּבְאֵהוּ
 אֶל-הַשָּׂרִים. **לזטו** וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל-יִרְמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ וְנִתְּנוּ אוֹתוֹ בֵּית
 הָאִסּוּר בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי-עָשׂוּ לְבֵית הַכְּלִיא. **לזטז** כִּי בָּא יִרְמְיָהוּ
 אֶל-בֵּית הַבּוֹר וְאֶל-הַחֲנִיּוֹת וַיֹּשֶׁב-שָׁם יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים. **לזיז** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 צְדָקְיָהוּ וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁאַלְהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיֹּאמֶר הִישׁ דְּבַר מֵאֵת יְהוָה
 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ וַיֹּאמֶר בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל תִּנְתָּן. **לזיח** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ
 צְדָקְיָהוּ: מָה חֲטָאתִי לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי-נִתְּתָם אוֹתִי אֶל-בֵּית הַכְּלִיא.

לזיט וַאִיו (וְאִיָּה) נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר-נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר: לֹא-יָבֹא מֶלֶךְ-בָּבֶל עֲלֵיכֶם

וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת. **לזכ** וְעַתָּה שָׁמַע-נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: תִּפְּל-נָא תַּחֲנֹנְתִי לְפָנֶיךָ
 וְאַל-תִּשְׁבְּנִי בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוּת שָׁם. **לזכא** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ
 וַיִּפְקְדוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה וַנִּתֵּן לוֹ כֶּכֶר-לֶחֶם לַיּוֹם מִחוּץ הָאֲפִים
 עַד-תָּם כָּל-הַלֶּחֶם מִן-הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה. **לחא** וַיִּשְׁמַע שְׁפָטָיָה
 בֶּן-מִתְּנָן וַיְגַדְלֵיהוּ בֶן-פִּשְׁחוֹר וַיִּוֹכַל בֶּן-שְׁלֹמֹיָהוּ וּפִשְׁחוֹר בֶּן-מִלְכָּיָה:
 אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶל-כָּל-הָעָם לֵאמֹר. **לחב** כֹּה אָמַר יְהוָה
 הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֲרָב בָּרָעַב וּבַדָּבָר וְהֵיטֵא אֶל-הַפְּשָׁדִים יַחִיה (וְחָיָה)
 וְהִיתָה-לוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וְחָי.

לחג כֹּה אָמַר יְהוָה: הַנִּתֵּן תִּנְתֵּן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ-בְּבָלוֹן כְּדָה. **לחד**
 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל-הַמֶּלֶךְ: יוֹמַת נָא אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה כִּי-עַל-כֵּן הוּא-מֵרַפָּא
 אֶת-יְדֵי אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָל-הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה: כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לְעַם הַזֶּה כִּי אִם-לְרָעָה.
לחה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ הִנֵּה-הוּא בְּיַדְכֶם: כִּי-אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכַל אֶתְכֶם דָּבָר.
לחו וַיִּקְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר מִלְכָּיָהוּ בֶן-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר
 הַמִּטְרָה וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין-מַיִם כִּי אִם-טֵיט וַיִּטְבַּע
 יִרְמְיָהוּ בְּטֵיט.

לחז וַיִּשְׁמַע עֶבֶד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי-נִתְּנוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ
 אֶל-הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בְּנִימָן. **לחח** וַיֵּצֵא עֶבֶד-מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר
 אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. **לחט** אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִרְעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ
 לְיִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶת אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֶל-הַבּוֹר וַיָּמַת תַּחֲתָיו מִפְּנֵי הָרָעַב כִּי אֵין
 הַלֶּחֶם עוֹד בְּעִיר. **לחי** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבֶד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר: קַח בְּיָדְךָ מֵזֶה
 שְׁלֹשִׁים אָנָשִׁים וְהַעֲלִיתָ אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִן-הַבּוֹר בְּטָרָם יָמוּת. **לחיא** וַיִּקַּח
 עֶבֶד-מֶלֶךְ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֵא בֵּית-הַמֶּלֶךְ אֶל-תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם
 בָּלוּי הַסַּחְבוֹת (סַחְבוֹת) וּבָלוּי מַלְחִים וַיִּשְׁלַח אֶל-יִרְמְיָהוּ אֶל-הַבּוֹר בַּחֲבָלִים.
לחיב וַיֹּאמֶר עֶבֶד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל-יִרְמְיָהוּ שִׁים נָא בָּלוּאֵי הַסַּחְבוֹת וְהַמַּלְחִים
 תַּחַת אֲצִלוֹת יְדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ כֵן. **לחיג** וַיִּמְשְׁכוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ
 בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן-הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה.

לחיד וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ וַיִּקַּח אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֵלָיו אֶל-מְבוֹא הַשְּׁלִישִׁי
 אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-יִרְמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי אֹתְךָ דְּבָרָאֵל-תִּכְחַד מִמֶּנִּי
 דָּבָר. **לחטו** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-צְדָקְיָהוּ כִּי אֲגִיד לְךָ הַלּוֹא הִמַּת תִּמְוִיתֵנִי וְכִי
 אֵינְךָ לֹא תִשְׁמַע אֵלָי. **לחטז** וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר:

חי-יהוה את () אֲשֶׁר עָשָׂה-לָנוּ אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת אִם-אֶמְיָתָךְ וְאִם-אֶתְנֶנְךָ בְּיַד
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִבְּקָשִׁים אֶת-נַפְשֶׁךָ.
 לַחֲיוֹ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-צִדְקִיָּהוּ כֹה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אִם-יָצָא תֵצֵא אֶל-שָׂרֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל וְחִיתָה נַפְשֶׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשְׁרָף בְּאֵשׁ
 וְחִיתָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ. לַחֲיוֹ וְאִם לֹא-תֵצֵא אֶל-שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת
 בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וְשָׂרְפוּהָ בְּאֵשׁ וְאַתָּה לֹא-תִמְלֹט מִיָּדָם.
 לַחֲיוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ אֲנִי דֹאֵג אֶת-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ
 אֶל-הַכַּשְׂדִּים פֶּן-יִתְּנוּ אֹתִי בְּיָדָם וְהִתְעַלְלוּ-בִּי. לַחֲכֹ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנוּ
 שְׁמֵע-נָא בְּקוֹל יְהוָה לְאֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֱלֹהִים וַיִּיטֹב לָךְ וּתְחִי נַפְשֶׁךָ. לַחֲכֹ
 וְאִם-מָאֵן אַתָּה לְצִאתָהּ הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאֵנִי יְהוָה. לַחֲכֹ וְהִנֵּה כָל-הַנָּשִׁים
 אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ-יְהוּדָה מוֹצְאוֹת אֶל-שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִנֵּה אִמְרוֹת
 הַסִּיתוּךָ וַיִּכְלוּ לָךְ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הִטְבְּעוּ בַבֶּץ רַגְלֶךָ נִסְגּוּ אַחֲוֹר. לַחֲכֹ
 וְאַתָּה כָּל-נְשִׂיךָ וְאַתָּה-בְּנִיךָ מוֹצְאִים אֶל-הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא-תִמְלֹט מִיָּדָם: כִּי
 בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל תִּתְּפֹשׂ וְאַתָּה-הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׁרָף בְּאֵשׁ.
 לַחֲכֹ וַיֹּאמֶר צִדְקִיָּהוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ אִישׁ אֶל-יָדַע בְּדַבְרִים-הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת.
 לַחֲכֹ וְכִי-יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי-דִבַּרְתִּי אֶתְּךָ וּבָאוּ אֵלֶיךָ וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַגִּידָה-נָא
 לָנוּ מַה-דִּבַּרְתָּ אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּכְחַד מִמֶּנּוּ וְלֹא נִמְיָתָךְ וּמַה-דִּבַּר אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ.
 לַחֲכֹ וְאִמְרוּ אֲלֵיהֶם מִפִּיל-אֲנִי תַחֲנַנְתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי הַשִּׁיבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן
 לָמוֹת שָׁם.
 לַחֲכֹ וַיָּבֹאוּ כָל-הַשָּׂרִים אֶל-יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׂאָלוּ אוֹתוֹ וַיַּגֵּד לָהֶם כְּכֹל-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרָשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא-נִשְׁמַע הַדָּבָר. לַחֲכֹ וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ
 בַחֲצַר הַמְטָרָה עַד-יוֹם אֲשֶׁר-נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם וְהָיָה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם.
 לַטֹּא בַשָּׁנָה הַתְּשַׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הָעֲשָׂרִי בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר
 מֶלֶךְ-בָּבֶל וְכָל-חֵילוֹ אֶל-יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עָלָיָהּ. לַטֹּב בַּעֲשָׂתִי-עֲשָׂרָה שָׁנָה
 לְצִדְקִיָּהוּ בַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בַתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ הִבְקָעָה הָעִיר. לַטֹּג וַיָּבֹאוּ כָל שָׂרֵי
 מֶלֶךְ-בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בַשַּׁעַר הַתְּוֹדִי נְרַגְלֵי שְׂרָאצַּר סַמְגַר-נְבוֹ שַׁר-סֹכִים רַב-סָרִיס
 נְרַגְלֵי שְׂרָאצַּר רַב-מַג וְכָל-שְׂאֵרֵי שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל. לַטֹּד וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם
 צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְכָל אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וַיִּבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ לִילָה מִן-הָעִיר דֶּרֶךְ גֹּן
 הַמֶּלֶךְ בַּשַּׁעַר בֵּין הַחֲמֹתִים וַיֵּצֵא דֶרֶךְ הָעֲרָבָה. לַטֹּה וַיִּרְדְּפוּ חֵיל-כַּשְׂדִּים
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אֶת-צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת יִרְחוֹ וַיִּקְחוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל-נְבוּכַדְרֶאצַּר
 מֶלֶךְ-בָּבֶל רַבְלְתָהּ בְּאַרְצָ חֲמַת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים. לַטֹּו וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל

אֶת-בְּנֵי צְדָקָהּ בְּרַבְּלָה לְעֵינָיו וְאֶת כָּל-חֲרֵי יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בְּבָל. **לטו**
 וְאֶת-עֵינֵי צְדָקָהּ עֹזֵר וַיֹּאסְרֶהוּ בְּנַחֲשֹׁתַיִם לְבִיא אֹתוֹ בְּבָלָה. **לטח** וְאֶת-בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וְאֶת-בֵּית הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בְּאֵשׁ וְאֶת-חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם נִתְצוּ. **לטט**
 וְאֶת יִתְרֵי הָעָם הַנְּשֹׂאֲרִים בְּעִיר וְאֶת-הַנְּפָלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֶת יִתְרֵי הָעָם
 הַנְּשֹׂאֲרִים הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים בְּבָל. **לטי** וּמִן-הָעָם הַדְּלִיִּם אֲשֶׁר
 אִין-לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים
 וַיַּגְבִּים בַּיּוֹם הַהוּא. **לטיא** וַיֵּצֵאוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בְּבָל עַל-יְרֻמָּיהוּ בֶּיֶד
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים לֵאמֹר. **לטיב** קַחְנוּ וְעֵינֶיךָ שִׁים עָלָיו וְאַל-תַּעַשׂ לוֹ
 מְאוּמָה רָע: כִּי אִם () כַּאֲשֶׁר יִדְבֵר אֱלֹהֶיךָ עֲשֵׂה עִמּוֹ. **לטיג** וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב-טַבָּחִים וַיַּבְוֹשֵׁזְבוּן רַב-סָרִיס וַנְּרַגַל שָׂרְאֶצֶר רַב-מְגֹוֹכַל רַבִּי מֶלֶךְ-בְּבָל. **לטיז**
 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת-יְרֻמָּיהוּ מִחֲצַר הַמִּטְרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל-גְּדַלְיָהוּ בֶן-אַחִיקָם
 בֶּן-שָׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל-הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם.
לטטו וְאַל-יְרַמְיָהוּ הָיָה דְבַר-יְהוָה בְּהִיתוֹ עֲצוֹר בְּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר. **לטטז**
 הַלֹּוֹךְ וְאִמְרַתָּ לְעַבְד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הִנְנִי מְבִי אֶת-דְּבָרֵי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת לְרַעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא.
לטטז וְהִצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם-הַהוּא נְאֻם-יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אֶתָּה יְגוֹר
 מִפְּנֵיהֶם. **לטטח** כִּי מַלְט אֲמַלְטֶךָ וּבְחָרְב־לָא תִפֹּל וְהִיתָה לְךָ נִפְשֶׁךָ לְשָׁלָל
 כִּי-בִטְחַתָּ בִי נְאֻם-יְהוָה.
מא הַדְּבַר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יְרֻמָּיהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחַר שְׁלַח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב-טַבָּחִים מִן-הָרְמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא-אָסוּר בְּאִזְקִים בְּתוֹךְ כָּל-גְּלוֹת
 יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגָלִים בְּבָלָה. **מב** וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים לְיְרֻמָּיהוּ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹוִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דְבַר אֶת-הָרַעָה הַזֹּאת אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה. **מג** וַיָּבֵא וַיַּעַשׂ יְהוָה
 כַּאֲשֶׁר דְּבַר: כִּי-חִטָּאתֶם לַיהוָה וְלֹא-שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לְכֶם דְּבַר (הַדְּבַר)
 הַזֶּה. **מד** וְעַתָּה הִנֵּה פִתְחַתִּיךָ הַיּוֹם מִן-הָאִזְקִים אֲשֶׁר עַל-יְדָדָאִם-טוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לָבוֹא אֵתִי בְּבָל בֹּא וְאָשִׁים אֶת-עֵינֵי עֲלֶיךָ וְאִם-רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא-אֵתִי בְּבָל
 חֲדַל: רְאֵה כָּל-הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל-טוֹב וְאַל-הִיָּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת שָׁמָּה לְךָ. **מה**
 וְעוֹדְנוּ לֹא-יָשׁוּב וְשָׁבָה אֶל-גְּדַלְיָה בֶן-אַחִיקָם בֶּן-שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ-בְּבָל
 בְּעָרֵי יְהוּדָה וְשָׁב אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל-כָּל-הִיָּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת לְךָ וַיִּתֵּן-לוֹ
 רַב-טַבָּחִים אֶרְחָה וּמִשָּׂאת וַיִּשְׁלַחְהוּ. **מו** וַיָּבֵא יְרֻמָּיהוּ אֶל-גְּדַלְיָה בֶן-אַחִיקָם
 הַמְּצַפְתָּה וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשֹׂאֲרִים בְּאֶרֶץ.

מז וישמעו כל-שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי-הפקיד מלך-בבל את-גדליהו בן-אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא-הגלו בבלה. **מח** ויבאו אל-גדליה המצפתה וישמעאל בן-נתניהו ויוחנן ויונתן בני-קרח ושריה בן-תנחמת ובני עופי (עיפלי) הנטפתי ויזניהו בן-המעכתיהמה ואנשיהם. **מט** וישבע להם גדליהו בן-אחיקם בן-שפן ולאנשיהם לאמר אל-תיראו מעבוד הפשדים שבו בארץ ועבדו את-מלך בבלוייטב לכם. **מי** ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הפשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקויץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר-תפשותם. **מיא** וגם כל-היהודים אשר-במואב ובבני-עמון ובאדום ואשר בכל-הארצות שמעו כי-נתן מלך-בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן. **מיב** וישבו כל-היהודים מכל-המקמות אשר נדחו-שם ויבאו ארץ-יהודה אל-גדליהו המצפתה ויאספו יין וקויץ הרבה מאד. **מיג** ויוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר בשדהבאו אל-גדליהו המצפתה. **מיד** ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים מלך בני-עמון שלח את-ישמעאל בן-נתניה להכתד נפש ולא-האמין להם גדליהו בן-אחיקם. **מטו** ויוחנן בן-קרח אמר אל-גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את-ישמעאל בן-נתניה ואיש לא ידע למה יכפה נפש ונפצו כל-יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה. **מטז** ויאמר גדליהו בן-אחיקם אל-יוחנן בן-קרח אל-תעש (תעשה) את-הדבר הזה: כי-שקר אתה דבר אל-ישמעאל. **מאא** ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן-נתניה בן-אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל-גדליהו בן-אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה. **מאב** ויקם ישמעאל בן-נתניה ועשרת האנשים אשר-היו אתו ויכו את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן בתרבוית אתו: אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ. **מאג** ואת כל-היהודים אשר-היו אתו את-גדליהו במצפה ואת-הפשדים אשר נמצאו-שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל. **מאד** ויהי ביום השני להמית את-גדליהו ואיש לא ידע. **מאה** ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה. **מאו** ויצא ישמעאל בן-נתניה לקראתם מן-המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל-גדליהו בן-אחיקם. **מאז** ויהי כבואם אל-תוד העיר וישחטם ישמעאל בן-נתניה אל-תוד הבורהוא והאנשים אשר-אתו. **מאח** ועשרה אנשים נמצאו-בם ויאמרו אל-ישמעאל

אל-תמתנוכי-יש-לנו מטמנים בשדה חטים ושעורים ושמן ודבש ויחדל ולא
 המיתם בתוך אחיהם. **מאט** והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל-פגרי
 האנשים אשר הכה ביד-גדליהווא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא
 מלך-ישראל אתו מלא ישמעאל בן-נתניהו חללים. **מאי** וישב ישמעאל
 את-כל-שארית העם אשר במצפה את-בנות המלך ואת-כל-העם הנשארים
 במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב-טבחים את-גדליהו בן-אחיקם וישבם
 ישמעאל בן-נתניהו וילך לעבר אל-בני עמון.

מאיא וישמע יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר אתו את כל-הרעה אשר
 עשה ישמעאל בן-נתניהו. **מאיב** ויקחו את-כל-האנשים וילכו להלחם
 עם-ישמעאל בן-נתניהו וימצאו אתו אל-מים רבים אשר בגבעון. **מאיג** ויהי
 כראות כל-העם אשר את-ישמעאל את-יוחנן בן-קרח ואת כל-שרי החילים
 אשר אתו וישמחו. **מאיז** ויסבו כל-העם אשר-שבה ישמעאל מן-המצפה
 וישבו וילכו אל-יוחנן בן-קרח. **מאטו** וישמעאל בן-נתניהו נמלט בשמנה
 אנשים מפני יוחנן וילך אל-בני עמון.

מאטז ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר-אתו את כל-שארית העם
 אשר השיב מאת ישמעאל בן-נתניהו מן-המצפה אחר הכה את-גדליהו
 בן-אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון.
מאיז וילכו וישבו בגרות כמוהם (כמהם) אשר-אצל בית לחם ללכת לבוא
 מצרים. **מאיח** מפני הפשדים כי יראו מפניהם: כי-הכה ישמעאל בן-נתניהו
 את-גדליהו בן-אחיקם אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ.

מבא ויגשו כל-שרי החילים ויוחנן בן-קרח ויזניה בן-הושעיה וכל-העם מקטן
 ועד-גדול. **מבב** ויאמרו אל-ירמיהו הנביא תפל-נא תחנתנו לפניך והתפלל
 בעדנו אל-יהוה אלהיך בעד כל-השארית הזאת: כי-נשארונו מעט מהרבה
 כאשר עיניך ראות אתנו. **מבג** ויגד-לנו יהוה אלהיך את-הדרך אשר נלך-בה
 ואת-הדבר אשר נעשה. **מבד** ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני
 מתפלל אל-יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל-הדבר אשר-יענה יהוה אתכם
 אגיד לכם לא-אמנע מכם דבר. **מבה** והמה אמרו אל-ירמיהו יהי יהוה בנו
 לעד אמת ונאמן: אם-לא ככל-הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן
 נעשה. **מבו** אם-טוב ואם-רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחים
 אותך אליו נשמע: למען אשר ייטב-לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו.

מבו ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו. **מבח** ויקרא אל-יוחנן בן-קרח ואל כל-שרי החילים אשר אתו ולכל-העם למקטן ועד-גדול. **מבט** ויאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו. **מבי** אם-שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש: כי נחמתי אל-הרעה אשר עשיתי לכם. **מביא** אל-תיראו מפני מלך בבל אשר-אתם יראים מפניו אל-תיראו ממנו נאם-יהוה-כִּי-אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו. **מביב** ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל-אדמתכם. **מביג** ואם-אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם. **מביז** לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא-נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא-נרעב ושם נשב. **מבטו** ועתה לכן שמעו דבר-יהוה שארית יהודה: כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם-אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם. **מבטז** והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר-אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו. **מביז** ויהיו כל-האנשים אשר-שמו את-פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר: ולא-יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם. **מביח** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל באשר נתן אפי וחמתי על-ישבי ירושלים כן תתן חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא-תראו עוד את-המקום הזה. **מביט** דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל-תבאו מצרים ידע תדעו כי-העידתי בכם היום. **מבכ** כי התעתים (התעיתם) בנפשותיכם כִּי-אתם שלחתם אתי אל-יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל-יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד-לנו ועשינו. **מבכא** ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר-שלחני אליכם. **מבכב** ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו ובמקום אשר חפצתם לבוא לגור שם.

מגא ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל-כל-העם את-כל-דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל-הדברים האלה.

מגב ויאמר עזריה בן-הושעיה ויוחנן בן-קרח וכל-האנשים הזדים: אמרים אל-ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא-תבאו מצרים לגור שם. **מגג** כי ברוד בן-נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד-הפשידים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל. **מגד** ולא-שמע יוחנן בן-קרח וכל-שרי

החילים וְכַל-הָעַם בְּקוֹל יְהוָה: לְשֹׁבֵת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה. **מגה** וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן-קָרַח וְכַל-שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֶת כָּל-שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁבוּ מִכָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נָדְחוּ-שָׁם לְגוֹר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה. **מגו** אֶת-הַגְּבָרִים וְאֶת-הַנְּשִׂיִם וְאֶת-הַטָּף וְאֶת-בָּנוֹת הַמִּלָּךְ וְאֶת כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הֵנִיחַ נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים אֶת-גִּדְלָיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וְאֶת-בְּרוּךְ בֶּן-נְרִיָהוּ. **מגז** וַיָּבֵאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וַיָּבֵאוּ עַד-תַּחְפִּנְחַס.

מגח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ בְּתַחְפִּנְחַס לֵאמֹר. **מגט** קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וּטְמֵנְתֵם בַּמַּלְט בַּמַּלְבֵּן אֲשֶׁר בְּפֶתַח בַּיִת-פְּרַעָה בְּתַחְפִּנְחַס לְעֵינַי אֲנָשִׁים יְהוּדִים. **מגי** וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלַח וְלִקְחֹתִי אֶת-נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עֶבְדִּי וְשִׁמְתִי כְּסָאוֹ מִמַּעַל לְאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טְמֵנְתִי וְנָטָה אֶת-שִׁפְרוֹרוֹ (שִׁפְרִירוֹ) עָלֵיהֶם. **מגיב** וּבָאָה (וּבָא) וְהִכָּה אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר לַמּוֹת וְאֲשֶׁר לַשְּׂבִי וְאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב. **מגיב** וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבֵתִי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וּשְׂרָפָם וְשָׁבָם וְעָטָה אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר-יַעֲטָה הָרַעָה אֶת-בְּגָדוֹ וַיֵּצֵא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם. **מגיג** וּשְׁבַר אֶת-מִצְבּוֹת בַּיִת שָׁמַשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת-בֵּתִי אֱלֹהֵי-מִצְרַיִם יִשְׂרָף בָּאֵשׁ.

מדא הַדָּבָר אֲשֶׁר הִזָּה אֶל-יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל-הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיֹּשְׁבִים בַּמִּגְדָּל וּבְתַחְפִּנְחַס וּבִנְיָ וּבְאֶרֶץ פְּתָרוֹס לֵאמֹר. **מדב** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֶת כָּל-הָרַעָה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל-יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה וְהֵנִם חָרְבָה הַיּוֹם הַזֶּה וְאִין בָּהֶם יוֹשֵׁב. **מדג** מִפְּנֵי רַעְתֶּם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסְנִי לְלַכֵּת לְקַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הֵמָּה אַתֶּם וְאֲבֹתֵיכֶם. **מדד** וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֶבְדֵי הַנְּבִיאִים הַשְּׂפִיִם וְשֹׁלַח לֵאמֹר: אֵל-נָא תַעֲשׂוּ אֶת דְּבַר-הַתַּעֲבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי. **מדה** וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא-הָטוּ אֶת-אָזְנָם לְשׁוֹב מִרַעְתֶּם לְבַלְתִּי קַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים. **מדו** וַתִּתְּךָ חֲמַתִּי וְאִפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם וַתַּהֲיִינָה לְחָרְבָה לְשִׁמְמָה כַּיּוֹם הַזֶּה.

מדז וְעַתָּה כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה אַתֶּם עוֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל-נַפְשֹׁתְכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ-וְאִשָּׁה עוֹלָל וַיּוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבַלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׂאֵרֵי. **מדח** לְהַכְעִסְנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-אַתֶּם בָּאִים לְגוֹר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן הִיוֹתְכֶם לְקַלְלָה וּלְחָרְפָה בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ. **מדט** הַשְׁכַּחְתֶּם אֶת-רְעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת-רְעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רְעוֹת נָשָׂיו וְאֶת רְעוֹתְכֶם וְאֶת רְעוֹת נְשִׁיכֶם אֲשֶׁר

עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם. **מְדִי** לֹא דָכְאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יֵרְאוּ וְלֹא-הִלְכוּ בְּתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר-נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם וּלְפָנֵי אֲבוֹתֵיכֶם. **מְדִיא** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שָׁם פָּנַי בְּכֶם לְרַעְהוּלָהֶכְרִית אֶת-כָּל-יְהוּדָה. **מְדִיב** וְלִקְחֹתִי אֶת-שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁמוּ פְּנֵיהֶם לְבוֹא אֶרֶץ-מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם וְתָמוּ כָל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יִפְלוּ בַחֲרֵב בְּרָעַב יִתָּמוּ מִקָּטָן וְעַד-גָּדוֹל בַּחֲרֵב וּבְרָעַב יָמָתוּ וְהָיוּ לְאֵלָה לְשִׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחִרְפָּה. **מְדִיג** וּפְקֻדָּתִי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל-יְרוּשָׁלַם בַּחֲרֵב בְּרָעַב וּבַדָּבָר. **מְדִיד** וְלֹא יִהְיֶה פְּלִיט וְשָׂרִיד לְשְׂאֵרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְגוֹר-שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלָשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר-הִמָּה מִנְּשָׂאִים אֶת-נַפְשָׁם לָשׁוּב לְשֵׁבֶת שָׁסֶכִי לֹא-יָשׁוּבוּ כִּי אִם-פְּלִטִים.

מְדִטו וַיַּעֲנוּ אֶת-יְרֵמְיָהוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים הַיְדָעִים כִּי-מִקְטָרוֹת נִשְׁיָהֶם לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכָל-הַנָּשִׁים הַעֲמֻדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל-הָעָם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹס לֵאמֹר. **מְדִטז** הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֵינְנוּ שֹׁמְעִים אֵלֶיךָ. **מְדִיז** כִּי עָשָׂה נַעֲשֶׂה אֶת-כָּל-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יֵצֵא מִפִּינוּ לְקַטֵּר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד-לָהּ נְסָכִים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבֹתֵינוּ מְלַכְנוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּע-לָחֵם וְנִהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ. **מְדִיח** וּמִן-אִז חָדַלְנוּ לְקַטֵּר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד-לָהּ נְסָכִים חֲסָרוּנוּ כָּל וּבַחֲרֵב וּבְרָעַב תָּמְנוּ. **מְדִיט** וְכִי-אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסִּיד לָהּ נְסָכִים הַמְבַלְעָדִי אֲנִשְׁנוּ עָשִׂינוּ לָהּ כְּוֹנִים לְהַעֲצָבָה וְהַסִּיד לָהּ נְסָכִים.

מְדִכ וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל-כָּל-הָעָם עַל-הַגְּבָרִים וְעַל-הַנָּשִׁים וְעַל-כָּל-הָעָם הַעֲנִים אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר. **מְדִכא** הֲלוֹא אֶת-הַקַּטֵּר אֲשֶׁר קִטְרַתֶּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם אַתֶּם וְאֲבוֹתֵיכֶם מְלַכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ: אַתֶּם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל-לְבוֹ. **מְדִכב** וְלֹא-יִוָּכַל יְהוָה עוֹד לְשֹׂאת מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם וַתְּהִי אֶרְצְכֶם לְחִרְבָּה וּלְשִׁמָּה וּלְקָלָלָה מֵאִין יוֹשְׁבֵי-הַיּוֹם הַזֶּה. **מְדִכג** מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטְרַתֶּם וְאֲשֶׁר חֲטַאתֶם לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבְתוֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו וּבְעֻדוֹתָיו לֹא הִלַּכְתֶּם עַל-כֵּן קָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת כִּי הִזָּה.

מְדִכד וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל-כָּל-הָעָם וְאֶל כָּל-הַנָּשִׁים: שָׁמְעוּ דָבָר-יְהוָה כָּל-יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **מְדִכה** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם וְנִשְׁיָכֶם וַתִּדְבַּרְנָה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלְּאִתֶּם לֵאמֹר עָשָׂה נַעֲשֶׂה

את-נְדַרֵינוּ אֲשֶׁר נְדַרְנוּ לְקַטֹּר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסֻכִים הַקִּים
תִּקְיִמְנָה אֶת-נְדַרֵיכֶם וְעֲשֵׂה תַעֲשִׂינָה אֶת-נְדַרֵיכֶם.

מדכו לָכֵן שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה כֹּל-יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: הַנְּנִי נִשְׁבַּעְתִּי
בְּשֵׁמִי הַגָּדוֹל אָמַר יְהוָה אִם-יְהִי עוֹד שְׁמִי נִקְרָא בְּפִי כָל-אִישׁ יְהוּדָה אֹמֵר
חִי-אֲדֹנָי יְהוָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מדכוז** הַנְּנִי שִׁקְדָה עָלֵיהֶם לָרְעָה וְלֹא לְטוֹבָה
וְתַמּוּ כָל-אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּחֲרֹב וּבַרְעָבֵעַד-כְּלוּתָם. **מדכח**
וּפְלִיטֵי חָרָב יִשְׁבוּן מִן-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מִתֵּי מִסְפָּר וַיִּדְעוּ כָל-שְׂאֵרֵי
יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ-מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם דְּבַר-מִי יָקוּם מִמֶּנִּי וּמֵהֶם. **מדכט**
וְזֹאת-לָכֶם הָאוֹת נְאֻם-יְהוָה כִּי-פִקְדָה אֲנִי עֲלֵיכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי
קוֹם יָקוּמוּ דְבָרֵי עֲלֵיכֶם לָרְעָה.

מדל כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נָתַן אֶת-פְּרַעְהַ חֲפָרַע מְלֶךְ-מִצְרַיִם בְּיַד אֲבִיּוֹ וּבְיַד
מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ: כֹּפֵּר נָתַתִּי אֶת-צִדְקָתָהּ מְלֶךְ-יְהוּדָה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר
מְלֶךְ-בָּבֶל אֲיָבוּמְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ.

מהא הַדְּבַר אֲשֶׁר דָּבַר יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נְרִיָה בְּכַתְּבוֹ אֶת-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה עַל-סֵפֶר מִפִּי יְרֵמְיָהוּ בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לַיהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשָׁיָהוּ מְלֶךְ יְהוּדָה
לֵאמֹר. **מהב** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ בְּרוּךְ. **מהג** אֲמַרְתָּ אוֹי-נָא לִי
כִּי-יִסֹף יְהוָה יְגוֹן עַל-מְכַאֲבֵי יַגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי וּמְנוּחָה לֹא מְצָאתִי. **מהד** כֹּה
תֹאמַר אֱלֹהֵי כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר-בְּנִיתִי אֲנִי הָרַס וְאֶת אֲשֶׁר-נִטְעַתִּי אֲנִי
נִתַּשׁ וְאֶת-כָּל-הָאֶרֶץ הִיא. **מהה** וְאֵתָה תִּבְקֹשׁ-לָךְ גְּדֻלוֹת אֵל-תִּבְקֹשׁ: כִּי הַנְּנִי
מְבִיא רָעָה עַל-כָּל-בָּשָׂר נְאֻם-יְהוָה וְנָתַתִּי לָךְ אֶת-נַפְשְׁךָ לְשַׁלַּל עַל כָּל-הַמְּקוֹמוֹת
אֲשֶׁר תִּלְךְ-שָׁם.

מוא אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל-הַגּוֹיִם. **מוב** לְמִצְרַיִם עַל-חֵיל
פְּרַעְהַ נָכוּ מְלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-הָיָה עַל-נְהַר-פָּרַת בְּכַרְכַּמְשַׁא אֲשֶׁר הִכָּה
נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מְלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לַיהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשָׁיָהוּ מְלֶךְ יְהוּדָה. **מוג**
עָרְכוּ מָגֵן וְצָנָה וּגְשׁוֹ לְמַלְחָמָה. **מוד** אֶסְרוּ הַסּוֹסִים וְעָלוּ הַפָּרָשִׁים וְהִתְיַצְּבוּ
בְּכוֹבָעִים מִרְקוֹ הַרְמָחִים לְבָשׂוּ הַסַּרְיֹנֹת. **מוה** מִדּוּעַ רָאִיתִי הֵמָּה חַתִּים נְסֻגִים
אֲחוֹר וּגְבוּרֵיהֶם יָכְתוּ וּמְנוּס נָסוּ וְלֹא הִפְנוּמְגוֹר מְסַבֵּיב נְאֻם-יְהוָה. **מוו**
אֵל-יָנוּס הַקַּל וְאֵל-יַמְלִט הַגְּבוּר צְפוּנָה עַל-יַד נְהַר-פָּרַת כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ. **מוז**
מִי-זֶה כִּיָּאֵר יַעֲלֶה בְּנִהְרוֹת יִתְגַּעֲשׂוּ מִימָיו. **מוח** מִצְרַיִם כִּיָּאֵר יַעֲלֶה וְכִנְהָרוֹת
יִתְגַּעֲשׂוּ מִיָּם וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֲכַסֶּה-אֶרֶץ אַבְיָדָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ. **מוט** עָלוּ
הַסּוֹסִים וְהִתְהַלְּלוּ הַרְכָּב וַיִּצְאוּ הַגְּבוּרִים כְּפוּשׁ וּפְיוֹט תִּפְשִׁי מָגֵן וְלוּדִים תִּפְשִׁי

דְּרָכֵי קִשְׁתֹּ. **מוי** וְהַיּוֹם הַהוּא לֹאֲדַנִּי יְהוָה צְבָאוֹת יוֹם נִקְמָה לְהַנָּקֵם מִצָּרָיו וְאָכְלָה חֶרֶב וְשִׁבְעָה וְרוֹתָה מִדָּמָם: כִּי זָבַח לֹאֲדַנִּי יְהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ צְפוֹן וְאֶל-נְהַר-פָּרַת. **מויא** עָלַי גִּלְעָד וְקַחֵי צָרִי בְּתוֹלַת בֵּית-מִצְרַיִם לְשׂוֹא הַרְבִּיתִי (הַרְבִּית) רַפְאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ. **מויב** שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנָךְ וְצוֹחֲתֶךָ מִלְּאָה הָאֶרֶץ: כִּי-גִבּוֹר בְּגִבּוֹר כָּשְׁלוּ יַחְדָּיו נָפְלוּ שְׁנֵיהֶם.

מויג הַדְּבַר אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיאֲלְבוֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מויד** הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְּנֶף וּבְתַחֲפִנְחָס אִמְרוּ הַתִּיצֵב וְהִכּוּ לְךָ-כִּי-אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ. **מוטו** מִדּוּעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ: לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפּוּ. **מוטז** הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם-נָפַל אִישׁ אֶל-רַעְיָהוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנִשְׁבָּה אֶל-עַמְּנוּ וְאֶל-אֶרֶץ מוֹלְדֹתֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה. **מויז** קְרָאוּ שֵׁם פְּרַעֲה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם שְׁאוֹן הַעֲבִיר הַמוֹעֵד. **מויח** חֵי-אֲנִי נְאֻם-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: כִּי כְּתִבּוֹר בְּהָרִים וּכְכֹרְמֶל בְּיַם יָבוֹא. **מויט** כָּלִי גוֹלָה עָשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בֵּית-מִצְרַיִם: כִּי-נָף לְשִׁמָּה תִהְיֶה וְנִצְתָה מֵאִין יוֹשֵׁב.

מוכ עֲגָלָה יִפֶּה-פִּיָּה מִצְרַיִם קֶרֶץ מִצְפוֹן בָּא בָּא. **מוכא** גַּם-שְׁכָרִיָּה בְּקֶרֶבָה כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק כִּי-גַם-הִמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמְדוּ: כִּי יוֹם אִידָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת פְּקַדְתָּם. **מוכב** קוֹלָה פִּנְחָשׁ יִלְךְ: כִּי-בַחִיל יִלְכוּ וּבְקֶרֶד מוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבֵי עֲצִים. **מוכג** כָּרְתוּ יַעֲרָה נְאֻם-יְהוָה כִּי לֹא יַחְקֶר: כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר. **מוכד** הַבִּישָׁה בֵּית-מִצְרַיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם-צָפוֹן. **מוכה** אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פּוֹקֵד אֶל-אֲמוֹן מִנְאָ וְעַל-פְּרַעֲה וְעַל-מִצְרַיִם וְעַל-אֱלֹהֵיהֶּ וְעַל-מַלְכֵיהֶּ וְעַל-פְּרַעֲהוּ וְעַל הַבְּטָחִים בּוֹ. **מוכו** וּנְתַתִּים בְּיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבְיַד-עַבְדָּיו וְאַחֲרָי-כֵן תִּשְׁכַּן כִּימֵי-קֶדָם נְאֻם-יְהוָה.

מוכז וְאַתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֶל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעַךְ מִרְחוֹק וְאֶת-זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שְׁבָיִם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחְרִיד. **מוכח** אַתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם-יְהוָה כִּי אֶתָּה אֲנִי: כִּי אֶעֱשֶׂה כָּלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שְׁמָה וְאַתָּה לֹא-אֶעֱשֶׂה כָּלָה וְיִסְרַתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנַקֶּךָ.

מוזא אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיאֲ אֶל-פְּלִשְׁתִּים בְּטָרָם יָכָה פְּרַעֲה אֶת-עֲזָה. **מוזב** כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה-מִים עֲלִים מִצְפוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וְיִשְׁבֵי בָּהּ וְזָעְקוּ הָאָדָם וְהִילַל כָּל יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ. **מוזג** מִקּוֹל שְׁעִטַּת פְּרָסוֹת אֲבִירָיו מֵרַעַשׁ לְרַכְּבוֹ הַמּוֹן גִּלְגִּילוֹלָא-הִפְנוּ אַבוֹת אֶל-בָּנִים מִרְפוּיֹן יָדִים. **מוזד** עַל-הַיּוֹם הַבָּא לְשִׁדּוֹד אֶת-כָּל-פְּלִשְׁתִּים לְהַכְרִית לְצָר

וּלְצִידוֹן כָּל שְׂרִיד עֵזֶר: כִּי-שִׁדְד יְהוָה אֶת-פְּלִשְׁתִּים שְׂאֲרִית אִי כַפְתּוֹר. **מוֹזֶה**
 בָּאָה קָרְחָה אֶל-עֵזֶה נְדַמְתָּה אֲשַׁקְלוֹן שְׂאֲרִית עִמָּקָם עַד-מָתִי תִתְגַּוְּדִי. **מוֹזֶה**
 הוּא חָרַב לִיהוָה עַד-אָנָּה לֹא תִשְׁקָטִי הָאֶסְפִּי אֶל-תַּעֲרֹךְ הַרְגָעִי וְדָמִי. **מוֹזֶה** אֵיךְ
 תִּשְׁקָטִי וִיהוָה צָוָה-לָּהּ: אֶל-אֲשַׁקְלוֹן וְאֶל-חוֹף הַיָּם שָׁם יַעֲדָה.

מחא לְמוֹאֵב כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא אֶל-נְבוֹ כִּי שִׁדְדָה הַבִּישָׁה
 נִלְכְּדָה קַרְיָתִים הַבִּישָׁה הַמְשַׁגֵּב וְחֹתְתָה. **מחב** אֵין עוֹד תִּהְלֵת מוֹאֵב בְּחִשְׁבוֹן
 חֲשָׁבוּ עָלֶיהָ רָעָה לָכוּ וְנִכְרִיתָנָה מְגוּי גַם-מִדָּמֹן תִּדְמִי אַחֲרֶיהָ תִּלְךְ חָרַב. **מחג**
 קוֹל צַעֲקָה מִחוּרְוֹנִים שִׁד וְשִׁבְר גָּדוֹל. **מחז** נִשְׁבְּרָה מוֹאֵב הַשְּׁמִיעוּ זַעֲקָה צַעוּרִיהָ
 (צַעֲרִיהָ). **מחה** כִּי מַעֲלָה הַלְחוֹת (הַלְחִית) בְּבָכִי יַעֲלֶה-בְּכִי: כִּי בְמוֹרֵד חוּרְוֹנִים
 צָרִי צַעֲקֵת-שִׁבְר שָׁמְעוּ. **מחו** נִסּוּ מִלְטוֹ נַפְשְׁכֶם וְתִהְיֶינָה כְּעָרוֹעַר בְּמִדְבָּר. **מחז**
 כִּי יַעַן בְּטַחֲךָ בְּמַעֲשֶׁיךָ וּבְאוֹצְרוֹתֶיךָ גַם-אֶת תִּלְכְּדִי וְיִצָּא כַּמִּישׁ (כְּמוֹשׁ) בְּגוֹלָה
 כְּהֶנְיוּ וְשָׁרְיו יַחַד (יַחְדוֹ). **מחח** וַיָּבֵא שִׁדְד אֶל-כָּל-עִיר וְעִיר לֹא תִמְלֹט וְאֶבֶד
 הָעִמָּק וְנִשְׁמַד הַמִּישָׁר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה. **מחט** תָּנוּ-צִיץ לְמוֹאֵב כִּי נִצָּא תִצָּא
 וְעָרֶיהָ לְשָׁמָּה תִהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּהֶן. **מחי** אָרוּר עֲשֵׂה מְלֹאכֶת יְהוָה רְמִיָּה
 וְאָרוּר מִנֵּעַ חָרְבוֹ מִדָּם. **מחיא** שְׁאֲנָן מוֹאֵב מִנְעוּרָיו וְשִׁקֹּט הוּא אֶל-שְׁמָרְיו
 וְלֹא-הוֹרֵק מִכְּלִי אֶל-כְּלִי וּבְגוֹלָה לֹא הִלְךְ עַל-כֵּן עָמַד טַעְמוֹ בּוֹ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר.
מחיב לָכוֹן הֵנָּה-יָמִים בָּאִים נֹאֵם-יְהוָה וְשַׁלַּחְתִּי-לוֹ צִעִים וְצַעְהוּ וְכִלְיוּ יִרְקוּ
 וְנִבְלִיהֶם יִנְפְּצוּ. **מחיג** וּבֵשׁ מוֹאֵב מִכְמוֹשׁ כְּאֲשֶׁר-בֵּשׂוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל
 מִבְּטָחָם. **מחיד** אֵיךְ תִּאֲמָרוּ גְבוּרִים אֲנַחְנוּ וְאֲנָשֵׁי-חַיִל לְמַלְחָמָה. **מחטו** שִׁדְד
 מוֹאֵב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְּחַר בְּחוּרָיו יִרְדּוּ לְטַבְּחָה: נֹאֵם-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
מחטז קָרוֹב אִיד-מוֹאֵב לְבוֹא וְרַעְתּוֹ מִהֲרָה מְאֹד. **מחיו** נָדוּ לוֹ כָּל-סְבִיבָיו וְכֹל
 יָדְעֵי שְׁמוֹ אָמְרוּ אֵיכָה נִשְׁבַּר מִטָּה-עֲזִמְקֵל תִּפְאָרָה. **מחית** רָדִי מִכְּבוֹד יִשְׁבִּי
 (וְיִשְׁבִּי) בְּצִמָּא יִשְׁבֵּת בַּת-דִּיבוֹן: כִּי-שִׁדְד מוֹאֵב עָלָה בְּךָ שַׁחַת מִבְּצָרֶיךָ. **מחיש**
 אֶל-דָּרֶךְ עִמָּדִי וְצִפִּי יוֹשְׁבֵת עָרוֹעַר שְׁאֵלִי-נָס וְנִמְלָטָה אֲמַרִי מֵה-נְהַיְתָה. **מחכ**
 הַבִּישׁ מוֹאֵב כִּי-חֹתְתָה הִילִילִי (הִילִילוּ) וְזַעֲקִי (וְזַעֲקוּ) הַגִּידוּ בְּאַרְנוֹן כִּי שִׁדְד
 מוֹאֵב. **מחכא** וּמִשְׁפָּט בָּא אֶל-אֶרֶץ הַמִּישָׁרָאֵל-חִלּוֹן וְאֶל-יְהֻצָּה וְעַל-מוֹפַעַת
 (מִיִּפְעַת). **מחכב** וְעַל-דִּיבוֹן וְעַל-נְבוֹ וְעַל-בֵּית דְּבַלְתָּיִם. **מחכג** וְעַל קַרְיָתִים
 וְעַל-בֵּית גְּמוֹל וְעַל-בֵּית מְעוֹן. **מחכד** וְעַל-קַרְיֹת וְעַל-בְּצָרָה וְעַל כָּל-עָרֵי אֶרֶץ
 מוֹאֵב הַרְחִקוֹת וְהַקְּרִבוֹת. **מחכה** נִגְדָּעָה קֶרֶן מוֹאֵב וְזָרְעוּ נִשְׁבְּרָה נֹאֵם יְהוָה.
מחכו הַשְּׁפִירָהוּ כִּי עַל-יְהוָה הַגִּדִיל וְסִפֵּק מוֹאֵב בְּקִיאוֹ וְהָיָה לְשַׁחֵק גַם-הוּא.
מחכז וְאִם לֹא הַשְּׁחֵק הָיָה לָךְ יִשְׂרָאֵל אִם-בְּגִנְבִים נִמְצָאָה (נִמְצָא): כִּי-מִדֵּי

דְּבָרֶיךָ בּוֹ תִתְנַדֵּד. **מחכח** עֲזָבוּ עָרִים וְשָׁכְנוּ בַּסֶּלַע יִשְׁבִי מוֹאָב וְהָיוּ כִּיּוֹנָה תִקְנֶן בְּעֶבְרֵי פִי-פָּחַת. **מחכט** שָׁמְעֵנוּ גְאוֹן-מוֹאָב גָּאָה מְאֹד: גָּבְהוּ וּגְאוּנוֹ וּגְאוֹתָו וְרָם לָבוֹ. **מחל** אֲנִי יָדַעְתִּי נְאֻם-יְהוָה עֲבַרְתּוֹ וְלֹא-כֵן בְּדָיו לֹא-כֵן עָשׂוֹ. **מחלא** עַל-כֵּן עַל-מוֹאָב אֵילִיל וּלְמוֹאָב כָּלָה אֲזַעֵק; אֶל-אֲנָשֵׁי קִיר-חָרַשׁ יְהִגָּה. **מחלב** מִבְּכִי יַעֲזֹר אֲבִיכָה-לָךְ הִגֵּפֹן שְׁבִמָּה נְטִישׁוֹתֶיךָ עָבְרוּ יָם עַד יָם יַעֲזֹר נִגְעוּעַל-קִיֶּצֶךָ וְעַל-בְּצִירֶךָ שֶׁדָּד נָפַל. **מחלג** וְנֶאֱסָפָה שְׁמִחָה וְגִיל מִכַּרְמֶל וּמֵאֲרָץ מוֹאָב וַיֵּין מִיִּקְבִים הַשְּׁבִתִּילֹא-יִדְרֹךְ הִיָּדָד לֹא הִיָּדָד. **מחלד** מִזַּעֲקַת חֲשָׁבוֹן עַד-אֲלַעְלָה עַד-יְהִי נִתְנוּ קוֹלָם מִצַּעַר עַד-חֲרָנִים עֲגֹלַת שְׁלִשְׁיָה: כִּי גַם-מִי נִמְרִים לְמַשְׁמוֹת יְהִיוּ. **מחלה** וְהַשְּׁבִתִּי לְמוֹאָב נְאֻם-יְהוָה מִעַלְה בָּמָה וּמִקְטִיר לְאֱלֹהָיו. **מחלו** עַל-כֵּן לְבִי לְמוֹאָב כַּחֲלָלִים יְהִמָּה וְלְבִי אֶל-אֲנָשֵׁי קִיר-חָרַשׁ כַּחֲלָלִים יְהִמָּה עַל-כֵּן יִתְרַת עֲשֵׂה אֲבָדוֹ. **מחלוז** כִּי כָל-רֹאשׁ קָרְחָה וְכָל-זָקֵן גָּרָעָה עַל כָּל-יָדַיִם גְּדֹדָת וְעַל-מְתַנִּים שָׁק. **מחלח** עַל כָּל-גִּגּוֹת מוֹאָב וּבִרְחֻבְתֶּיהָ כָּלָה מִסֶּפֶד: כִּי-שְׁבַרְתִּי אֶת-מוֹאָב כַּכְּלִי אֵין-חֲפָץ בּוֹנְאֻם-יְהוָה. **מחלט** אֵיךְ חָתָה הִילִילוּ אֵיךְ הִפְנָה-עֲרֹף מוֹאָב בּוֹשׁ וְהָיָה מוֹאָב לְשַׁחֵק וְלִמְחַתָּה לְכָל-סְבִיבָיו.

מחמ כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה כִנְשֵׁר יִדְאָה וּפְרָשׁ כְּנָפָיו אֶל-מוֹאָב. **מחמא** נִלְכְּדָה הַקָּרִיּוֹת וְהַמְצָדוֹת נִתְפָּשָׁה וְהָיָה לֵב גְּבוּרֵי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כָּלֵב אִשָּׁה מְצָרָה. **מחמב** וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעַם: כִּי עַל-יְהוָה הִגְדִּיל. **מחמג** פָּחַד וּפָחַת וּפָחַעֲלִיךָ יוֹשֵׁב מוֹאָב נְאֻם-יְהוָה. **מחמד** הַנִּיס (הַנֶּסֶס) מִפְּנֵי הַפָּחַד יִפֹּל אֶל-הַפָּחַת וְהַעֲלָה מִן-הַפָּחַת וְלִכְדָּ בַּפֹּחַ: כִּי-אֲבִיא אֲלֶיךָ אֶל-מוֹאָב שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם-יְהוָה. **מחמה** בְּצֵל חֲשָׁבוֹן עֲמָדוֹ מִכַּח נְסִים: כִּי-אִשׁ יֵצֵא מִחֲשָׁבוֹן וְלִהְבֶּה מִבֵּין סִיחוּן וְתֹאכֵל פָּאֵת מוֹאָב וְקָדְקָד בְּנֵי שָׁאוֹן. **מחמו** אוֹי-לָךְ מוֹאָב אֲבָד עַם-כְּמוֹשׁ: כִּי-לִקְחוּ בְּנֵיךָ בְּשָׁבִי וּבְנִתֶיךָ בְּשַׁבְּיָה. **מחמוז** וְשַׁבְּתִי שְׁבוֹת-מוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נְאֻם-יְהוָה עַד-הִנֵּה מִשְׁפָּט מוֹאָב.

מטא לְבַנֵּי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה הַבְּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם-יִוְרֹשׁ אֵין לּוֹמְדוּעַ יָרַשׁ מִלְּכָם אֶת-גֹּד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יָשֵׁב. **מטב** לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְהַשְּׁמַעְתִּי אֶל-רַבֹּת בְּנֵי-עַמּוֹן וְתִרְוַעַת מִלְּחָמָה וְהִיָּתָה לְתֵל שְׁמָמָה וּבְנִתֶיהָ בְּאִשׁ תִּצְתַּנֶּה וְיָרַשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת-יָרֵשׁוֹ אָמַר יְהוָה. **מטג** הִילִילִי חֲשָׁבוֹן כִּי שֶׁדְּדָה-עֵי צַעֲקָנָה בְּנוֹת רַבַּת חַגְרָנָה שְׁקִים סִפְדָּנָה וְהִתְשׁוּטְטָנָה בְּגִדְרוֹת: כִּי מִלְּכָם בְּגוֹלָה יִלְךְ כְּהִנְיוּ וְשָׁרְיוּ יַחֲדָיו. **מטד** מֵה-תִּתְהַלְּלִי בְּעַמְּקִים זָב עִמְקָךְ הַבַּת הַשׁוֹבְבָה הַבְּטָחָה בְּאַצְרִתֶּיהָ מִי יָבוֹא אֲלַי. **מטה** הַנְּנִי מִבִּיא עֲלֶיךָ פָּחַד נְאֻם-אֲדָנִי יְהוָה

צְבָאוֹת מְכַל-סְבִיבֶיךָ וְנִדְחֶתֶם אִישׁ לְפָנָיו וְאִין מְקַבֵּץ לַנִּדָּד. **מטו** וְאַחֲרֵי-כֵן אָשִׁיב אֶת-שְׁבוֹת בְּנֵי-עַמּוֹן נְאֻם-יְהוָה.

מטז לְאָדוֹם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכֵמָה בְּתִימֹן אַבְדָּה עֲצָה מִבְּנִים נִסְרָחָה חֲכָמָתָם. **מטח** נִסּוּ הַפְּנוּ הָעֲמִיקוּ לְשִׁבְת יִשְׁבֵי דָדוֹן: כִּי אִיד עֲשׂוּ הַבְּאֲתִי עָלְיוֹ עַת פְּקֻדֹתָיו. **מטט** אִם-בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת אִם-גְּנָבִים בְּלִילָה הַשְׁחִיתוּ דִים. **מטי** כִּי-אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת-עֲשׂוֹ גְּלִיתִי אֶת-מִסְתָּרָיו וְנִחַבָּה לֹא יוֹכֵל שִׁדְד זָרְעוֹ וְאַחִיו וְשִׁכְנָיו וְאִינָנוּ. **מטיא** עֲזָבָה יִתְמִיךָ אֲנִי אַחֲיָה וְאַלְמָנוֹתֶיךָ עָלִי תִבְטָחוּ.

מטיב כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר-אֵין מִשְׁפָּטָם לְשִׁתּוֹת הַכּוֹס שְׁתּוֹ יִשְׁתּוּ וְאַתָּה הוּא נָקָה תִנְקָה: לֹא תִנְקָה כִּי שְׁתָּה תִשְׁתָּה. **מטיג** כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי-לְשִׁמָּה לְחֶרֶף לְחֶרֶב וְלִקְלָלָה תִהְיֶה בְּצָרָה וְכָל-עָרִיָה תִהְיֶינָה לְחֶרֶבוֹת עוֹלָם. **מטיז** שְׁמוּעָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלוֹחַ הַתְּקַבְּצוּ וּבָאוּ עָלֶיךָ וְקוּמוּ לְמַלְחָמָה. **מטטו** כִּי-הִנֵּה קֶטֶן נִתְתִיךָ בְּגוֹיִם בְּזוּי בְּאָדָם. **מטטז** תִּפְלַצְתֶּךָ הַשִּׂיא אֲתָךְ זָדוֹן לִבְךָ שִׁכְנֵי בַחְגוּי הַסֶּלַע תִּפְשִׁי מְרוֹם גְּבֻעָה: כִּי-תִגְבִּיחַ כְּנֶשֶׁר קִנְךָ מִשָּׁם אֲוִירֶיךָ נְאֻם-יְהוָה. **מטיז** וְהִיתָה אָדוֹם לְשִׁמָּה כָּל עֵבֶר עָלֶיךָ יִשָּׁם וְיִשְׂרָק עַל-כָּל-מִכּוֹתֶךָ. **מטיח** כְּמַהֲפַכַת סֶדֶם וְעַמָּרָה וְשִׁכְנֵיהָ אָמַר יְהוָה לֹא-יִשָּׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא-יִגּוֹר בָּהּ בֶּן-אָדָם. **מטיט** הִנֵּה כְּאֲרִיָה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל-נֹוֹה אִיתּוֹכִי-אֲרִגִּיעָה אֲרִיצְנוּ מֵעָלֶיךָ וּמִי בַחֲוֹר אֲלֶיךָ אֶפְקֹד: כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי יַעֲיֹדְנִי וּמִי-זֶה רָעָה אֲשֶׁר יַעֲמִד לְפָנָי.

מטכ לָכֵן שָׁמַעוּ עֲצַת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעַץ אֶל-אָדוֹם וּמַחֲשָׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל-יִשְׁבֵי תִימֹן: אִם-לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם-לֹא יִשִּׁים עָלֵיהֶם נוֹהֵם. **מטכא** מִקּוֹל נִפְלֵם רָעָשָׁה הָאֲרָץ: צִעָקָה בָּיִם-סוּף נִשְׁמַע קוֹלָהּ. **מטכב** הִנֵּה כְּנֶשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאָה וְיִפְרֹשׁ כְּנַפָּיו עַל-בְּצָרָה וְהִזָּה לֵב גְּבוּרֵי אָדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כָּלֵב אִשָּׁה מְצָרָה.

מטכג לְדַמְשֶׁק בּוֹשָׁה חֲמַת וְאַרְפָּד-כִּי-שָׁמַעָה רָעָה שָׁמַעוּ נִמְגוּ בָּיִם דְּאָגָה הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל. **מטכד** רִפְתָּה דַמְשֶׁק הַפְּנִתָה לְנוֹס וּרְטֻט הַחֲזִיקָה צָרָה וְחִבְלִים אַחֲזַתָּה כִּיִּלְדָה. **מטכה** אִיךָ לֹא-עֲזָבָה עִיר תִּהְלֶה (תִּהְלֶת) קַרְיַת מְשׁוֹשֵׁי. **מטכו** לָכֵן יִפְלוּ בַחֲוֹרִיָה בְּרַחֲבֹתֶיהָ וְכָל-אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה יִדְמוּ בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת. **מטכז** וְהִצַּתִּי אֵשׁ בַּחֲזוֹמַת דַּמְשֶׁק וְאַכְלָה אֲרָמְנוֹת בֶּן-הַדָּד.

מטכח לְקַדֵּר וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצַּר (נְבוּכַדְרֶאצַּר) מִלְּךְ-בְּבִלְכָה אָמַר יְהוָה: קוּמוּ עֲלוּ אֶל-קֶדֶר וְשִׁדְדוּ אֶת-בְּנֵי-קֶדֶם. **מטכט** אֲהַלִּיחֵם וְצֹאנֵם יִקְחוּ יַרְיעוּתֵיהֶם וְכָל-כְּלֵיהֶם וּגְמֻלֵיהֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ עֲלֵיהֶם מְגוֹר מִסָּבִיב. **מטל** נִסּוּ נְדוּ מֵאֵד הָעַמִּיקוּ לְשִׁבְת יִשְׁבֵי חָצוֹרנָאם-יְהוָה: כִּי-יַעַץ עֲלֵיכֶם נְבוּכַדְרֶאצַּר מִלְּךְ-בְּבִל עֵצָה וְחֹשֶׁב עֲלֵיהֶם (עֲלֵיכֶם) מִחֻשְׁבָּה. **מטלא** קוּמוּ עֲלוּ אֶל-גּוֹי שְׁלִי יוֹשֵׁב לְבִטְחַנָּאם-יְהוָה לֹא-דֹלְתִים וְלֹא-בְרִיחַ לוֹ בְּדָד יִשְׁכְּנוּ. **מטלב** וְהָיוּ גְמֻלֵיהֶם לְבָז וְהִמּוֹן מִקְנִיָּהֶם לְשָׁלַל וְזֵרְתִים לְכָל-רוּחַ קְצוּצֵי פֶאֶה וּמְכַל-עֲבָרֵי אָבִיא אֶת-אִידֵם נָאִם-יְהוָה. **מטלג** וְהִיתָה חָצוֹר לְמַעוֹן תַּנִּים שְׁמֵמָהעֵד-עוֹלָם: לֹא-יִשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא-יִגוֹר בָּהּ בֶּן-אָדָם. **מטלד** אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל-עֵילָם: בְּרֹאשִׁית מַלְכוּת צְדָקְיָה מִלְּךְ-יְהוּדָהלֵאמֹר. **מטלה** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי שִׁבֵר אֶת-קִשְׁתַּי עֵילָם רֹאשִׁית גְּבוּרָתָם. **מטלו** וְהִבֵּאתִי אֶל-עֵילָם אַרְבַּע רוּחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם וְזֵרְתִים לְכָל הָרְחוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא-יְהִיָּה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-יָבוֹא שָׁם נְדָחִי עוֹלָם (עֵילָם). **מטלז** וְהִחַתַּתִּי אֶת-עֵילָם לְפָנַי אִיבִיָּהֶם וּלְפָנַי מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִבֵּאתִי עֲלֵיהֶם רָעָה אֶת-חֲרוֹן אַפִּינָאם-יְהוָה וְשַׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת-הַחֲרֹב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם. **מטלח** וְשִׁמַּתִּי כֶסֶף בְּעֵילָם וְהִאֲבִדְתִּי מִשָּׁם מִלְּךְ וְשָׂרִים נָאִם-יְהוָה. **מטלט** וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אֲשׁוּב (אָשִׁיב) אֶת-שַׁבִּית (שְׁבוֹת) עֵילָםנָאִם-יְהוָה.

נא הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-בְּבִלְאֶל-אַרְץ כַּשְׁדִּים: בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא. **נב** הַגִּידוּ בְּגוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ-נֶס הַשְׁמִיעוּ אֶל-תְּכַחְדוֹ אֲמָרוּ נִלְכְּדָה בְּבִל הַבִּישׁ בֵּל חַת מִרְדָּךְ הַבִּישׁוּ עֲצָבִיָּה חַתוֹ גְּלוּלִיָּהּ. **נג** כִּי עָלָה עָלֶיךָ גּוֹי מִצָּפוֹן הוּא-יִשִּׁית אֶת-אַרְצָה לְשִׁמָּה וְלֹא-יְהִיָּה יוֹשֵׁב בָּהּ: מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה נְדוּ הִלְכוּ. **נד** בְּיָמִים הַהֵמָּה וּבַעַת הַהִיא נָאִם-יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמָּה וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחְדָּו הַלּוֹךְ וּבָכוּ יִלְכוּ וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יִבְקָשׁוּ. **נה** צִיּוֹן יִשְׁאָלוּ דָרָךְ הַנְּהַ פְּנִיָּהֶם בָּאוּ וְנָלוּ אֶל-יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח. **נו** צֹאן אֲבָדוֹת הִיָּה (הָיוּ) עַמִּירְעִיָּהֶם הַתְּעוּם הָרִים שׁוֹבְבִים (שׁוֹבְבוּם) מֵהָר אֶל-גְּבַעַת הַלְכוּ שְׁכָחוּ רְבָצָם. **נז** כָּל-מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרִיָּהֶם אֲמָרוּ לֹא נֶאֱשַׁם תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לִיתְהוָה נוֹה-צָדֵק וּמִקּוֹה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה.

נח נְדוּ מִתּוֹךְ בְּבִל וּמֵאַרְץ כַּשְׁדִּים יִצְאוּ (צָאוּ) וְהָיוּ כְּעַתּוּדִים לְפָנַי-צֹאן. **נט** כִּי הִנֵּה אֲנֹכִי מַעִיר וּמַעֲלָה עַל-בְּבִל קֶהֱל-גּוֹיִם גְּדֹלִים מֵאַרְץ צָפוֹן וְעָרְכוּ לָהּ מִשָּׁם תִּלְכַּד חֲצִיו כְּגִבּוֹר מִשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב רִיקָם. **ני** וְהִיתָה כַּשְׁדִּים לְשָׁלַל:

כָּל-שַׁלְלִיָּה יִשְׁבְּעוּ נְאֻם-יְהוָה. **נִיא** כִּי תִשְׁמָחִי (תִּשְׁמָחוּ) כִּי תֵעָלְזִי (תֵעָלְזוּ) שְׂסִי
 נִחַלְתִּי: כִּי תִפּוּשִׁי (תִפּוּשׁוּ) כְּעַגְלָה דָּשָׁה וּתְצַהֲלִי (וּתְצַהְלוּ) כְּאֲבָרִים. **נִיב** בּוֹשָׁה
 אֲמַכֶּם מְאֹד חֲפָרָה יוֹלְדֶתְכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְּבַר צִיָּה וְעַרְבָּה. **נִיג** מִקְצָף
 יְהוָה לֹא תִשָּׁב וְהִיָּתָה שְׁמָמָה בְּלָה כֹּל עֹבֵר עַל-בָּבֶל יִשֹּׁם וַיִּשְׂרַק
 עַל-כָּל-מִכּוֹתֶיהָ. **נִיד** עֲרֹכוּ עַל-בָּבֶל סָבִיב כָּל-דֹרְכֵי קִשְׁת יְדוֹ אֵלֶיהָ אֶל-תִּחְמְלוּ
 אֶל-חַץ: כִּי לִיהוָה חֲטָאָה. **נטו** הֲרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נִתְנָה יָדָה נָפְלוּ אֲשׁוּיֹתֶיהָ
 (אֲשִׁיּוּתֶיהָ) נִהָרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ: כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הַנִּקְמוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂתָה
 עֲשׂוּ-לָהּ. **נטז** כָּרְתוּ זֹרַע מִבָּבֶל וּתְפֹשׂ מִגָּל בָּעֵת קִצִּיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ
 אֶל-עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנֶסוּ.
נִיז שֶׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרִיּוֹת הַדִּיחוּ הָרֵאשׁוֹן אֶכְלוּ מֶלֶךְ: אֲשׁוּר וְזֶה הָאֲחֵרוֹן
 עֲצְמוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל.
נִיח לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי פִקֹּד אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל
 וְאֶל-אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פִּקֹּדְתִּי אֶל-מֶלֶךְ: אֲשׁוּר. **נִיט** וְשִׁבְּתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶל-נְוֹהוּ
 וְרָעָה הַכְּרָמֶל וְהַבָּשָׂן וּבְהַר אֲפָרִים וְהַגְּלַעַד תִּשְׁבַּע נִפְשׁוֹ. **נכ** בַּיָּמִים הָהֵם וּבְעֵת
 הַהִיא נְאֻם-יְהוָה יִבְקֹשׂ אֶת-עֹון יִשְׂרָאֵל וְאֵינְנוּ וְאֶת-חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא
 תִמְצְאִינָהּ: כִּי אֶסְלַח לְאֲשֶׁר אֲשָׁאִיר.
נכא עַל-הָאָרֶץ מְרִתִּים עָלָה עָלֶיהָ וְאֶל-יוֹשְׁבֵי פִקוּד חֶרֶב וְהַחֲרָם אַחֲרֵיהֶם
 נְאֻם-יְהוָה וְעָשָׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ.
נכב קוֹל מִלְחָמָה בְּאַרְצוֹ שָׁבַר גָּדוֹל. **נכג** אִיךָ נִגְדַע וַיִּשְׁבַּר פְּטִישׁ כָּל-הָאָרֶץ אִיךָ
 הִיָּתָה לְשִׁמָּה בָּבֶל בְּגוֹיִם. **נכד** יִקְשְׁתִּי לָךְ וְגַם-נִלְכַּדְתָּ בָּבֶל וְאֶת לֹא יָדַעְתָּ
 נִמְצְאת וְגַם-נִתְפַּשְׁתָּ כִּי בִיהוָה הַתְּגַרִּית. **נכה** פָּתַח יְהוָה אֶת-אוּצְרוֹ וַיּוֹצֵא
 אֶת-כָּלֵי זַעֲמוֹ: כִּי-מִלְאָכָה הִיא לֹאדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת בְּאָרֶץ כַּשְׂדִּים. **נכו** בָּאוּ-לָהּ
 מִקֶּץ פָּתַחוּ מֵאַבְסִיָּה סְלוּהָ כְּמוֹ-עֲרָמִים וְהַחֲרִימוּהָ אֶל-תְּהִי-לָהּ שְׂאֵרִית. **נכז**
 חֲרְבוּ כָּל-פָּרִיָּה יִרְדּוּ לְטַבַּח הוֹי עָלֵיהֶם כִּי-בָא יוֹמָם עֵת פִּקֹּדְתָם.
נכח קוֹל נְסִים וּפְלִטִים מֵאָרֶץ בָּבֶל: לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת-נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת
 הִיכָלוֹ. **נכט** הִשְׁמִיעוּ אֶל-בָּבֶל רַבִּים כָּל-דֹרְכֵי קִשְׁת חֲנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אֶל-יְהִי-
 (לָהּ) פְּלִיטָה שְׁלֹמוֹ-לָהּ כַּפְּעָלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשִׂתָה עֲשׂוּ-לָהּ: כִּי אֶל-יְהוָה יָדָה
 אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **נל** לָכֵן יִפְלוּ בַחֲוָרֶיהָ בְּרַחֲבֹתֶיהָ וְכֹל-אֲנָשֵׁי מִלְחָמָתָה יִדְמוּ
 בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם-יְהוָה.
נלא הֲנִי אֵלֶיךָ זָדוֹן נְאֻם-אֲדֹנִי יְהוָה צְבָאוֹת: כִּי בָא יוֹמָךְ עֵת פִּקֹּדְתִיךָ. **נלב**
 וְכָשֶׁל זָדוֹן וְנָפַל וְאִין לוֹ מִקִּים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעַרְוִי וְאֶכְלָה כָּל-סְבִיבֹתָיו.

נלג כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני-ישראל ובני-יהודה יחדו וכל-שביהם החזיקו בם מאנו שלחם. **נלד** גאלם חזק יהוה צבאות שמוריה יריב את-ריבם: למען הרגיע את-הארץ והרגיו לישבי בבל. **נלה** חרב על-כשדים נאם-יהוה ואל-ישבי בבל ואל-שריה ואל-חכמיה. **נלו** חרב אל-הבדים ונאלו חרב אל-גבוריה וחתו. **נלז** חרב אל-סוסיו ואל-רכבו ואל-כל-הערב אשר בתוכהוהיו לנשים חרב אל-אוצרתיה ובזו. **נלח** חרב אל-מימיה ויבשו: כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו. **נלט** לכן ישובו ציים את-איים וישובו בה בנות יענה ולא-תשב עוד לנצח ולא תשכון עד-דור ודור. **נמ** כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ואת-שכניהנאם-יהוה: לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם. **נמא** הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי-ארץ. **נמב** קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמוקולם פים יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת-בבל. **נמג** שמע מלך-בבל את-שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהוחיל כיולדה. **נמד** הנה פאריה יעלה מגאון הירדן אל-נוה איתוכי-ארגעה ארוצם (אריצם) מעליה ומי בחור אליה אפקד: כי מי כמוני ומי יועדני ומי-זה רעה אשר יעמד לפני. **נמה** לכן שמעו עצת-יהוה אשר יעץ אל-בבל ומחשבותיו אשר חשב אל-ארץ כשדים: אם-לא יסחבום צעירי הצאן אם-לא ישים עליהם נוה. **נמו** מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע.

נמא כה אמר יהוה הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמירוח משחית. **נמב** ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את-ארצה: כי-היו עליה מסביב ביום רעה. **נמג** אל-ידרך ידרך () הדרך קשתו ואל-יתעל בסרינו ואל-תחמלו אל-בחריההחרימו כל-צבאה. **נמד** ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה. **נמה** כי לא-אלמן ישראל ויהודה מאלהיומיהוה צבאות: כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל. **נמו** נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשואל-תדמו בעונה: כי עת נקמה היא ליהוהגמול הוא משלם לה. **נמז** כוס-זהב בבל ביד-יהוהמשכרת כל-הארץ: מיינה שתו גוים על-כן יתהללו גוים. **נמח** פתאם נפלה בבל ותשבר הלילו עליה קחו צרי למכאובהאולי תרפא. **נמט** רפאנו את-בבל ולא נרפתהעזבוה ונלך איש לארצו: כי-נגע אל-השמים משפטה ונשא עד-שחקים. **נמי** הוציא יהוה את-צדקתינו באו ונספרה בציון את-מעשה יהוה אלהינו.

נאיא הָבְרוּ הַחֲצִים מִלְּאוֹ הַשְּׁלֵטִים הָעִיר יְהוָה אֶת-רוּחַ מַלְכֵי מְדֵי כִי-עַל-בְּבֶל
מִזְמָתוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ: כִּי-נִקְמַת יְהוָה הִיא נִקְמַת הַיְכָלוֹ. **נאיב** אֶל-חוֹמַת בְּבֶל
שָׂאוּ-נֶס הַחֲזִיקוּ הַמְּשַׁמְרֵהֶקִימוּ שְׁמֵרִים הַכִּינוּ הָאֲרָבִים: כִּי גַם-זָמַם
יְהוָה גַּם-עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר-דָּבַר אֶל-יֹשְׁבֵי בְבֶל. **נאיג** שִׁכַּנְתִּי (שִׁכְנַת) עַל-מַיִם
רַבִּים רַבַּת אוֹצְרֹת בָּא קֶצֶף אֲמַת בְּצַעַף. **נאיז** נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ: כִּי
אִם-מִלְּאֲתִיד אָדָם כִּיִּלְקַח וְעָנוּ עָלָיו הַיָּדָד.
נאטו עָשָׂה אֶרֶץ בְּכַחוֹ מִכִּין תִּבֵּל בְּחֻכְמָתוֹ וּבַתְּבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמַיִם. **נאטז** לְקוֹל
תִּתְנוּ הַמּוֹן מַיִם בְּשָׁמַיִם וַיַּעַל נְשָׂאִים מִקְצֵה-אֶרֶץ בְּרָקִים לְמַטֵּר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ
מֵאֲצֻרֹתָיו. **נאיז** נִבְעַר כָּל-אָדָם מִדַּעַת הַבֵּישׁ כָּל-צֶרֶף מִפְּסָל: כִּי שָׁקַר נִסְפוּ
וְלֹא-רוּחַ בָּם. **נאיח** הֶבֶל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים בָּעֵת פְּקַדְתֶּם לֵאבְדוֹ. **נאיט**
לֹא-כָאֵלָה חִלְקָה יַעֲקֹב כִּי-יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשָׁבֵט נִחְלָתוֹ: יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
נאכ מִפֶֶּץ-אֶתְהָ לִי כָלִי מִלְחָמָה וְנִפְצַתִּי בְּדָ גֹוִים וְהַשְׁחִיתִי בְּדָ מִמְּלָכוֹת. **נאכא**
וְנִפְצַתִּי בְּדָ סוּס וּרְכָבוֹ וְנִפְצַתִּי בְּדָ רֶכֶב וּרְכָבוֹ. **נאכב** וְנִפְצַתִּי בְּדָ אִישׁ וְאִשָּׁה
וְנִפְצַתִּי בְּדָ זָקֵן וְנָעַר וְנִפְצַתִּי בְּדָ בָחוּר וּבַתּוֹלָה. **נאכג** וְנִפְצַתִּי בְּדָ רֹעֵה וְעֹדְרוֹ
וְנִפְצַתִּי בְּדָ אֶפְרַיִם וְנִפְצַתִּי בְּדָ פְּחוֹת וּסְגָנִים. **נאכד** וְשַׁלַּמְתִּי לְבָבֶל וּלְכָל
יוֹשְׁבֵי כְּשָׁדִים אֶת כָּל-רַעְתָּם אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם: נָאִם יְהוָה.
נאכה הֲנִי אֵלֶיךָ הֵרַם הַמְּשַׁחִית נָאִם-יְהוָה הַמְּשַׁחִית אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וְנָטִיתִי
אֶת-יָדִי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ מִן-הַסִּלְעִים וְנִתְתִּיךָ לְהַר שָׁרְפָה. **נאכו** וְלֹא-יִקְחוּ מִמֶּךָ
אָבִן לְפָנָה וְאָבִן לְמוֹסְדוֹת: כִּי-שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נָאִם-יְהוָה. **נאכז** שָׂאוּ-נֶס
בְּאֶרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגוֹיִם קִדְּשׁוּ עָלֶיךָ גֹוִים הַשְּׁמִיעוּ עָלֶיךָ מִמְּלָכוֹת אֲרָרְט מְנִי
וְאֲשַׁכְּנֶנּוּ פִקְדוֹ עָלֶיךָ טַפָּסֵר הָעֵלוּ-סוּס כִּיִּלְקַח סֶמֶר. **נאכח** קִדְּשׁוּ עָלֶיךָ גֹוִים
אֶת-מַלְכֵי מְדֵי אֶת-פְּחוֹתֶיהָ וְאֶת-כָּל-סְגָנֶיהָ וְאֶת כָּל-אֶרֶץ מְמַשְׁלָתָהּ. **נאכט**
וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ וְתַחֲלִי: כִּי קָמָה עַל-בְּבֶל מַחְשָׁבוֹת יְהוָה לְשׁוֹם אֶת-אֶרֶץ בְּבֶל
לְשִׁמָּה מֵאִין יוֹשֵׁב. **נאל** חָדְלוּ גִבּוֹרֵי בְבֶל לְהִלָּחֵם יֹשְׁבוֹ בְּמִצְדוֹתֶיהָ גִבּוֹרֵתֶם
הִיוּ לְנָשִׁים הַצִּיתוּ מִשְׁכַּנְתֶּיהָ נִשְׁבְּרוּ בְּרִיחֶיהָ. **נאלא** רָץ לְקִרְאֵת-רָץ יְרוּץ וּמִגִּיד
לְקִרְאֵת מִגִּיד לְהַגִּיד לְמִלְךָ בְּבֶל כִּי-נִלְכְּדָה עִירוֹ מִקְצֵה. **נאלב** וְהַמַּעֲבָרוֹת
נִתְפָּשׁוּ וְאֶת-הָאֲגָמִים שָׁרְפוּ בָאֵשׁ וְאֲנָשֵׁי הַמְּלָחְמָה נִבְהָלוּ.
נאלג כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת-בְּבֶל כְּגֵרֹן עֵת הַדְּרִיכָהּ: עוֹד
מֵעַט וּבָאָה עֵת-הַקְּצִיר לָהּ. **נאלד** אֲכַלְנוּ (אֲכַלְנוּ) הַמִּמְנוּ (הַמִּמְנוּ) נְבוּכַדְרֶאֶצַּר
מִלְךָ בְּבֶל הַצִּיגְנוּ (הַצִּיגְנוּ) כְּלִי רִיק בִּלְעָנוּ (בְּלַעְנוּ) כִּתְנִין מִלָּא כְּרִשׁוֹ מֵעַדְנֵי

הדיחנו (הדיחני). **נאלה** חמסי ושארי על-בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל-ישבי כשדים תאמר ירושלים.

נאלו לכן כה אמר יהוה הנני-רב את-ריבך ונקמתי את-נקמתך והתרבותי את-ימה והבשתי את-מקורה. **נאלו** והיתה בבל לגלים מעון-תנים שמה ושרקה מאין יושב. **נאלח** יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות. **נאלט** בחמס אשית את-משתייהם והשפרתים למען יעלזו וישנו שנת-עולם ולא יקיצו נאם יהוה. **נאמ** אורידם ככרים לטבוחכאילים עם-עתודים. **נאמא** איך נלפדה ששך ותתפש תהלת כל-הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים. **נאמב** עלה על-בבל הים בהמון גליו נכסתה. **נאמג** היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה: ארץ לא-ישב בהן כל-איש ולא-יעבר בהן בן-אדם. **נאמד** ופקדתי על-בל בבבל והצאתי את-בלעז מפיו ולא-ינהרו אליו עוד גוים גם-חומת בבל נפלה. **נאמה** צאו מתוכה עמי ומלטו איש את-נפשו מחרון אף-יהוה. **נאמו** ופן-ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על-משל. **נאמו** לכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסילי בבל וכל-ארצה תבוש וכל-חלליה יפלו בתוכה. **נאמח** ורננו על-בבל שמים וארץ וכל אשר בהם: כי מצפון יבוא-לה השודדים נאם-יהוה. **נאמט** גם-בבל לנפל חללי ישראל גם-לבבל נפלו חללי כל-הארץ. **נאנ** פלטים מתרב הלכו אל-תעמדו זכרו מרחוק את-יהוה וירושלים תעלה על-לבבכם. **נאנא** בשנו כי-שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו: כי באו זרים על-מקדשי בית יהוה.

נאנב לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ופקדתי על-פסיליה ובכל-ארצה יאנק חלל. **נאנג** כי-תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה: מאתי יבאו שודדים להנאם-יהוה.

נאנד קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים. **נאנה** כי-שדד יהוה את-בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם. **נאנו** כי בא עליה על-בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם: כי אל גמלות יהוה שלם ישלם. **נאנו** והשפרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת-עולם ולא יקיצו: נאם-המלך-יהוה צבאות שמו.

נאנח כה-אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי-ריק ולאמים בדי-אש ויעפו.

נאנט הדָּבַר אֲשֶׁר-צִוָּה יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶת-שָׁרְיָה בֶן-נִרְיָה בֶן-מַחְסִיָּה בְּלִכְתּוֹ
אֶת-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּבֵל בְּשָׁנַת הָרַבְעִית לְמַלְכוֹ וּשְׁרָיָה שָׂר מְנוּחָה. **נאס**
וַיִּכְתֹּב יִרְמְיָהוּ אֶת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר-תָּבוֹא אֶל-בְּבַלְאֶל-סֹפֵר אֶחָד אֶת
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַפְּתֻבִים אֶל-בְּבֵל. **נאסא** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-שָׁרְיָה: כְּבֹאֲךָ
בְּבִלְוֵרְאִיתָ וּקְרֵאתָ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **נאסב** וַאֲמַרְתָּ יְהוָה אֱתָה דְבַרְתָּ
אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ לְבִלְתִּי הָיוֹת-בּו יוֹשֵׁב לְמַאֲדָם וְעַד-בְּהֵמָה:
כִּי-שָׁמַמְוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה. **נאסג** וְהָיָה כְּכֹלְתֶךָ לְקֹרֵא אֶת-הַסֵּפֶר הַזֶּה תִּקְשֹׁר
עָלָיו אֶבֶן וְהִשְׁלַכְתּוּ אֶל-תּוֹךְ פְּרֵת. **נאסד** וַאֲמַרְתָּ כִּכָּה תִשְׁקַע בְּבֵל וְלֹא-תִקוּם
מִפְּנֵי הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהוֹנְעָפוּ: עַד-הֵנָּה דְבַרִּי יִרְמְיָהוּ.
נבא בֶּן-עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
וְשֵׁם אִמּוֹ חַמִּיטַל (חַמּוּיטַל) בַּת-יִרְמְיָהוּ מִלְּבָנָה. **נבב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוֹיָקִים. **נבג** כִּי עַל-אֵף יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה עַד-הַשְּׁלִיכּוּ
אוֹתָם מֵעַל פְּנֵיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בְּבֵל. **נבד** וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשַׁעִית לְמַלְכוֹ
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בְּבֵל הוּא וְכָל-חֵילוֹ
עַל-יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיִק סָבִיב. **נבה** וַתָּבֹא הָעִיר בְּמַצוֹר עַד
עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ. **נבו** בַּחֹדֶשׁ הָרַבִּיעִי בַתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֹק
הָרַעַב בָּעִיר וְלֹא-הָיָה לָחֵם לָעַם הָאָרֶץ. **נבז** וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל-אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה
יָבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ מִהָעִיר לִילָה דָרָךְ שָׁעַר בֵּין-הַחֻמּוֹתִים אֲשֶׁר עַל-גֹּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים
עַל-הָעִיר סָבִיב וַיִּלְכוּ דָרָךְ הָעֶרְבָה. **נבח** וַיִּרְדְּפוּ חֵיל-כַּשְׂדִּים אַחֲרַי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁיגּוּ אֶת-צִדְקִיָּהוּ בְּעֶרְבַת יִרְחוֹ וְכָל-חֵילוֹנְפָצוּ מֵעָלָיו. **נבט** וַיִּתְּפֹשׂוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ
וַיַּעֲלוּ אוֹתוֹ אֶל-מֶלֶךְ בְּבֵל רַבְלָתָה בְּאֶרֶץ חַמָּת וַיִּדְבֵּר אוֹתוֹ מִשְׁפָּטִים. **נבי** וַיִּשְׁחַט
מֶלֶךְ-בְּבֵל אֶת-בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ לְעֵינָיו וְגַם אֶת-כָּל-שָׂרֵי יְהוּדָה שָׁחַט בְּרַבְלָתָה.
נביא וְאֶת-עֵינָי צִדְקִיָּהוּ עוֹר וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשֹׁתַיִם וַיְבִאֵהוּ מֶלֶךְ-בְּבֵל בְּבֵלָה
וַיִּתְּנֵהוּ בַבִּית- (בֵּית-) הַפְּקֻדֹת עַד-יוֹם מוֹתוֹ. **נביב** וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בַעֲשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בְּבַלְבָּא נְבוּזַרְאֲדָן
רַב-טַבָּחִים עָמַד לְפָנָי מֶלֶךְ-בְּבַל בִּירוּשָׁלַם. **נביג** וַיִּשְׂרֹף אֶת-בֵּית-יְהוָה
וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-בֵּית הַגְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ. **נביז**
וְאֶת-כָּל-חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נְתָצוּ כָל-חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר אֶת-רַב-טַבָּחִים.
נבטו וּמִדְּלוֹת הָעָם וְאֶת-יֵתֶר הָעָם הַנְּשָׂאָרִים בָּעִיר וְאֶת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ
אֶל-מֶלֶךְ בְּבֵל וְאֶת יֵתֶר הָאָמוֹן הַגְּלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים. **נבטז** וּמִדְּלוֹת
הָאָרֶץ הַשְּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים: לְכַרְמִים וּלְיַגְבִּים. **נביז** וְאֶת-עַמּוּדֵי

הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית-יְהוָה וְאֶת-הַמְּכֻנּוֹת וְאֶת-יָם הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית-יְהוָה שְׁבֵרוּ כְּשָׂדִים וַיִּשְׂאוּ אֶת-כָּל-נְחֻשֶׁתְכֶם בְּבִלְהָ. **נְבִיח** וְאֶת-הַסְּרוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזֻמְרוֹת וְאֶת-הַמְּזַרְקוֹת וְאֶת-הַכְּפּוֹת וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר-יִשְׁרְתוּ בְּהֶם לְקַחוּ. **נְבִיט** וְאֶת-הַסְּפִים וְאֶת-הַמְּחַתּוֹת וְאֶת-הַמְּזַרְקוֹת וְאֶת-הַסְּרִירוֹת וְאֶת-הַמְּנֻרוֹת וְאֶת-הַכְּפּוֹת וְאֶת-הַמְּנַקְיוֹת אֲשֶׁר זָהָב וְאֲשֶׁר-כָּסֹף כָּסֹף לְקַח רַב-טַבָּחִים. **נְבַכ** הָעֲמוּדִים שְׁנַיִם הֵימָּה אֶחָד וְהַבָּקָר שְׁנַיִם-עָשָׂר נְחֻשֶׁת אֲשֶׁר-תַּחַת הַמְּכֻנּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא-הָיָה מִשְׁקָל לְנְחֻשֶׁתְכֶם כָּל-הַכְּלִים הָאֵלֶּה. **נְבַכָא** וְהָעֲמוּדִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אִמָּה קוֹמָה (קוֹמָת) הָעֵמֶד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה אִמָּה יִסְבְּנוּ וְעָבְדוּ אַרְבַּע אֲצַבָּעוֹת נְבוּב. **נְבַכְב** וְכִתְרָת עָלָיו נְחֻשֶׁת וְקוֹמָת הַכִּתְרָת הָאֶחָת חֲמִשׁ אַמּוֹת וְשִׁבְכָה וְרִמּוֹנִים עַל-הַכּוֹתֶרֶת סָבִיב הַכָּל נְחֻשֶׁת וְכֹאֵלֶּה לְעֲמוּד הַשְּׁנַיִם וְרִמּוֹנִים. **נְבַכְג** וַיְהִיו הָרִמּוֹנִים תְּשַׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה: כָּל-הָרִמּוֹנִים מֵאָה עַל-הַשִּׁבְכָה סָבִיב. **נְבַכְד** וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים אֶת-שָׂרְיָה כֹהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת-צְפַנְיָה כֹהֵן הַמִּשְׁנָה וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת שְׁמֵרֵי הַסֹּף. **נְבַכְה** וּמִן-הָעִיר לְקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר-הָיָה פֹקִיד עַל-אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרֵאֵי פְּנֵי-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָּעִיר וְאֶת סֹפֵר שֵׁר הַצָּבָא הַמְּצַבָּא אֶת-עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הָעִיר. **נְבַכְו** וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים וַיִּלְךְ אוֹתָם אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָה. **נְבַכְז** וַיִּכָּה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּמָּתֶם בְּרַבְלָה בְּאָרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

נְבַכְח זֶה הָעַם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְרֶאצַּר: בְּשַׁנְת-שִׁבְעֵי הַיּוֹדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה. **נְבַכְט** בְּשַׁנְת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְנְבוּכַדְרֶאצַּר: מִירוּשָׁלַם נִפְּשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם. **נְבַל** בְּשַׁנְת שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּכַדְרֶאצַּר הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים יְהוּדִים נִפְּשׁ שִׁבְעַ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה כָּל-נִפְּשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשִׁשׁ מֵאוֹת.

נְבַלָא וַיְהִי בְּשִׁלְשִׁים וְשִׁבְעַ שָׁנָה לְגָלוֹת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּשַׁנְיִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה לַחֹדֶשׁ: נָשָׂא אִוִּיל מֶרְדֳּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשַׁנְת מַלְכָתוֹ אֶת-רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא (הַכְּלוּא). **נְבַלְב** וַיְדַבֵּר אוֹתוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת-כֶּסֶּאֱו מִמַּעַל לְכֶסֶּא מַלְכִים (הַמְּלָכִים) אֲשֶׁר אוֹתוֹ בְּבָבֶל. **נְבַלְג** וְשָׁנָה אֶת בְּגָדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל-יְמֵי חַיָּו. **נְבַלְד** וַאֲרַחְתוּ אֲרַחְתַּת תָּמִיד נִתְּנָה-לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ-בָּבֶל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹעַד-יוֹם מוֹתוֹ: כָּל יְמֵי חַיָּו.

יחזקאל

אא ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך-הגולה על-נהר-כבר
 נפתחו השמים ואראה מראות אלהים. **אב** בחמשה לחדש היא השנה
 החמישית לגלות המלך יזכין. **אג** היה היה דבר-יהוה אל-יחזקאל בן-בוזי
 הכהן בארץ פשדים על-נהר-כבר ותהי עליו שם יד-יהוה. **אד** וארא והנה רוח
 סערה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין
 החשמל מתוך האש. **אה** ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם
 להנה. **או** וארבעה פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם. **אז** ורגליהם רגל
 ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל. **אח** וידו (וידי) אדם
 מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם. **אט** חברת
 אשה אל-אחותה כנפיהם: לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ילכו. **אי**
 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם ופני-שור מהשמאול
 לארבעתן ופני-נשר לארבעתן. **איא** ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה: לאיש
 שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה. **איב** ואיש אל-עבר פניו
 ילכו: אל אשר יהיה-שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. **איג** ודמות
 החיות מראיהם כגחלי-אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות
 ונגה לאש ומן-האש יוצא ברק. **איד** והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק. **איו**
 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו. **אטז** מראה
 האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
 כאשר יהיה האופן בתוך האופן. **איוז** על-ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו: לא
 יסבו בלכתן. **איח** וגביהן וגובה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים
 סביב לארבעתן. **איט** ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל
 הארץ ינשאו האופנים. **אכ** על אשר יהיה-שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח
 ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים. **אכא** בלכתם ילכו
 ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
 באופנים. **אכב** ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנוראנטוי
 על-ראשיהם מלמעלה. **אכג** ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל-אחותה:
 לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם. **אכד**
 ואשמע את-קול כנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי בלכתם קול המלה כקול
 מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן. **אכה** ויהי-קולמעל לרקיע אשר על-ראשם
 בעמדם תרפינה כנפיהן. **אכו** וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה
 אבן-ספיר דמות פסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

אכז וְאַרְא כְּעֵין חֲשָׁמַל כְּמִרְאֵה-אֵשׁ בַּיַּת-לָהּ סָבִיב מִמִּרְאֵה מִתְנִיו וּלְמַעְלָה
 וּמִמִּרְאֵה מִתְנִיו וּלְמַטָּה רְאִיתִי כְּמִרְאֵה-אֵשׁ וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב. **אכח** כְּמִרְאֵה
 הַקִּשְׁתַּת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעַנְן בַּיּוֹם הַגִּשְׁמִים כִּן מִרְאֵה הַנִּגְהָ סָבִיב הוּא מִרְאֵה דְמוּת
 כְּבוֹד-יְהוָה וְאַרְאָה וְאֶפֶל עַל-פְּנֵי וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִדְּבַר.
בא וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם עֲמֵד עַל-רִגְלֶיךָ וְאִדְבַר אֶתְּךָ. **בב** וַתְּבֹא בִי רוּחַ כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדְנִי עַל-רִגְלֵי וְאֲשַׁמַּע אֶת מִדְּבַר אֵלַי.
בג וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם שׁוּלַח אֲנִי אוֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֵל-גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים
 אֲשֶׁר מְרִדּוּ-בִי: הִמָּה וְאַבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד-עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה. **בד** וְהַבְּנִים קָשִׁי
 פָּנִים וְחִזְקִי-לִבָּאֲנִי שׁוּלַח אוֹתְךָ אֵלֵיהֶם וְאִמְרַתְּ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה.
בה וְהִמָּה אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחְדְּלוּ כִּי בַיַּת מְרִי הִמָּה וַיִּדְעוּ כִּי נִבְיָא הָיָה בְּתוֹכָם.
בו וְאַתָּה בֶּן-אָדָם אֶל-תִּירָא מֵהֶם וּמִדְּבָרֵיהֶם אֶל-תִּירָא כִּי סָרְבִים וְסִלּוּנִים
 אוֹתְךָ וְאֶל-עַקְרָבִים אַתָּה יוֹשֵׁב: מִדְּבָרֵיהֶם אֶל-תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אֶל-תַּחַת כִּי
 בַיַּת מְרִי הִמָּה. **בז** וְדַבַּרְתָּ אֶת-דְּבָרֵי אֵלֵיהֶם אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחְדְּלוּ: כִּי מְרִי
 הִמָּה.
בח וְאַתָּה בֶּן-אָדָם שְׁמַע אֶת אֲשֶׁר-אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אֶל-תְּהִי-מְרִי כְּבַיַּת הַמְּרִי:
 פִּצְחָה פִּידְוֹאֲכֵל אֶת אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ. **בט** וְאַרְאָה וְהִנֵּה-יָד שְׁלוּחָה אֵלַי
 וְהִנֵּה-בּוֹ מִגַּלְת-סֹפֶר. **בי** וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לִפְנֵי וְהִיא כְּתוּבָה פָּנִים וְאַחֲזוֹר וְכַתּוּב
 אֵלֶיךָ קִנִּים וְהִגָּה וְהִי.
גא וַיֹּאמֶר אֵלֵיבֶן-אָדָם אֶת אֲשֶׁר-תִּמְצָא אֲכֹל: אֲכֹל אֶת-הַמְּגֵלָה הַזֹּאת וְלֶךְ
 דְּבַר אֶל-בַּיַת יִשְׂרָאֵל. **גב** וְאַפְתַּח אֶת-פִּי וַיֹּאכִילֵנִי אֶת הַמְּגֵלָה הַזֹּאת. **גג** וַיֹּאמֶר
 אֵלַי בֶּן-אָדָם בְּטִנְךָ תֹאכַל וּמַעֲיֶד תִּמְלֹא אֶת הַמְּגֵלָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ
 וְאֹכְלָה וְתִהִי בְּפִי כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק.
גד וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן-אָדָם לֶךְ-בֵּא אֶל-בַּיַת יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְתָּ בְּדַבְרֵי אֵלֵיהֶם. **גה** כִּי
 לֹא אֶל-עַם עִמְקֵי שְׁפָה וְכַבְּדִי לְשׁוֹנְאֵתָה שְׁלוּחַ: אֶל-בַּיַת יִשְׂרָאֵל. **גו** לֹא
 אֶל-עַמִּים רַבִּים עִמְקֵי שְׁפָה וְכַבְּדִי לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אִם-לֹא
 אֵלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ הִמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ. **גז** וּבַיַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבּוּ לִשְׁמַע
 אֵלֶיךָ-כִּי-אֵינִם אֲבִים לִשְׁמַע אֵלַי: כִּי כָּל-בַּיַת יִשְׂרָאֵל חִזְקִי-מִצַּח וְקָשִׁי-לֵב
 הִמָּה. **גח** הִנֵּה נִתְּתִי אֶת-פְּנִיךָ חִזְקִים לְעַמֹּת פְּנֵיהֶם וְאֶת-מִצְחֶךָ חִזֵּק לְעַמֹּת
 מִצְחָם. **גט** כְּשִׁמִּיר חִזֵּק מִצַּר נִתְּתִי מִצְחֶךָ: לֹא-תִירָא אוֹתָם וְלֹא-תַחַת מִפְּנֵיהֶם
 כִּי בַיַּת מְרִי הִמָּה.

גַּי וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן-אָדָם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָדְבַר אֵלַיךָ קַח בְּלִבְבְּךָ וּבְאַזְנוֹיֶךָ שָׁמַע. **גַּי** וְלֵךְ בֹּא אֶל-הַגּוֹלָה אֶל-בְּנֵי עַמֶּךָ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחַדְדוּ. **גַּי** וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחִי וַאֲשַׁמְעַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְקוֹמוֹ. **גַּי** וְקוֹל כְּנָפֵי הַחַיּוֹת מְשִׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל-אַחוּתָהּ וְקוֹל הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וְקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. **גַּי** וְרוּחַ נְשֹׂאֲתַנִּי וַתִּקְחֵנִי וְאֵלַי מֵרַחֲמֵי רוּחִי וַיֵּד-יְהוָה עָלַי חֲזָקָה. **גַּטוּ** וְאָבּוֹא אֶל-הַגּוֹלָה תֵּל אָבִיב הַיִּשְׁבִּים אֶל-נְהַר-כְּבָר וְאֲשֶׁר (וְאֲשַׁב) הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאֲשַׁב שָׁם שִׁבְעַת יָמִים מִשְׁמַיִם בְּתוֹכָם. **גַטוּ** וַיְהִי מִקְצֵה שִׁבְעַת יָמִים

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **גַיזו** בֶּן-אָדָם צִפֵּה נְתַתִּיךָ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דְבַר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי. **גַיח** בְּאֲמָרֵי לְרַשָּׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתוּ וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רַשָּׁע מִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָה לְחַיִּיתוֹ הוּא רַשָּׁע בְּעֹנוּ יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּד אֲבַקֵּשׁ. **גַיט** וְאַתָּה כִּי-הִזְהַרְתָּ רַשָּׁע וְלֹא-שָׁב מִרַשָּׁעוֹ וּמִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָה הוּא בְּעֹנוּ יָמוּת וְאַתָּה אֶת-נַפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ. **גַכ** וּבְשׁוֹב צַדִּיק מִצַּדִּיקוֹ וְעָשָׂה עוֹל וְנַתַּתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת: כִּי לֹא הִזְהַרְתוּ בְּחַטָּאתוֹ בְּחַטָּאתוֹ יָמוּת וְלֹא תִזְכְּרֶנּוּ צַדִּיקְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִיָּד אֲבַקֵּשׁ. **גכא** וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתוּ צַדִּיק לְבַלְתִּי חָטָא צַדִּיקוֹ הוּא לֹא-חָטָא: חַיּוֹ יַחֲיֶה כִּי נִזְהַר וְאַתָּה אֶת-נַפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ. **גכב** וְתֵהִי עָלַי שָׁם יָד-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוֹם צֵא אֶל-הַבְּקָעָה וְשָׁם אָדְבַר אוֹתָךְ. **גכג** וְאֶקוּם וְאֶצֵּא אֶל-הַבְּקָעָה וְהִנֵּה-שָׁם כְּבוֹד-יְהוָה עֹמֵד כְּכָבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל-נְהַר-כְּבָר וְאֶפֶל עַל-פָּנָי. **גכד** וַתְּבֹא-בִי רוּחַ וַתַּעֲמִדְנִי עַל-רִגְלֵי וַיֵּדְבַר אוֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הַסֹּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ. **גכה** וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנֵּה נָתַנּוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתַיִם וְאֶסְרוּךָ בָהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם. **גכו** וּלְשׁוֹנֶךָ אֲדַבֵּיק אֶל-חִפְּךָ וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא-תִהְיֶה לָהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ: כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה. **גכז** וּבְדְבָרֵי אוֹתָךְ אֶפְתַּח אֶת-פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִשְׁמַע יִשְׁמַע וְהַחֲדַל יַחַדְל כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה.

דא וְאַתָּה בֶּן-אָדָם קַח-לְךָ לְבָנָה וְנַתַּתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחִקוּתָּ עָלֶיךָ עִיר אֶת-יְרוּשָׁלַם. **דב** וְנַתַּתָּה עָלֶיךָ מְצוֹר וּבְנִיתָ עָלֶיךָ דָּיֵק וְשִׁפְכְתָּ עָלֶיךָ סִלְלָה וְנַתַּתָּה עָלֶיךָ מַחֲנוֹת וְשִׁים-עָלֶיךָ כְּרִים סָבִיב. **דג** וְאַתָּה קַח-לְךָ מַחֲבַת בְּרִזָּל וְנַתַּתָּה אוֹתָהּ קִיר בְּרִזָּל בֵּינֶךָ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּינֹתָה אֶת-פָּנֶיךָ אֲלֵיךָ וְהִיתָה בְּמְצוֹר וְצָרְתָּ עָלֶיךָ אוֹת הַיָּא לְבַיִת יִשְׂרָאֵל.

דד ואתה שכב על-צדך השמאלי ושמת את-עון בית-ישראל עליו: מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את-עונם. **דה** ואני נתתי לך את-שני עונם למספר ימים שלש-מאות ותשעים יום ונשאת עון בית-ישראל. **דו** וכלית את-אלה ושכבת על-צדך הימיני (הימני) שנית ונשאת את-עון בית-יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך. **דז** ואל-מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה. **דח** והנה נתתי עליך עבותים ולא-תהפך מצדך אל-צדך עד-כלותך ימי מצורך. **דט** ואתה קח-לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם: מספר הימים אשר-אתה שוכב על-צדך שלש-מאות ותשעים יום תאכלנו. **די** ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום: מעת עד-עת תאכלנו. **דיא** ומים במשורה תשתה ששית ההין: מעת עד-עת תשתה. **דיב** ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם. **דיג** ויאמר יהוה ככה יאכלו בני-ישראל את-לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם. **דיד** ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא-אכלתי מנעורי ועד-עתה ולא-בא בפי בשר פגול. **דטו** ויאמר אליראה נתתי לך את-צפועי (צפיעי) הבקר תחת גללי האדם ועשית את-לחמך עליהם. **דטז** ויאמר אלי בן-אדם הנני שבר מטה-לחם בירושלם ואכלו-לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו. **דיז** למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם. **הא** ואתה בן-אדם קח-לך חרב חדת תער הגלבים תקחנה לך והעברת על-ראשך ועל-זקנדך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם. **הב** שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את-השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם. **הג** ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיה. **הד** ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אתם באש: ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל. **הה** כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות. **הו** ותמר את-משפטי לרשעה מן-הגוים ואת-חקותי מן-הארצות אשר סביבותיה: כי במשפטי מאסו וחקותי לא-הלכו בהם. **הז** לכן כה-אמר אדני יהוה יען המנכם מן-הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת-משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא

עֲשִׂיתֶם. **הח** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עֹלֶיךָ גַם-אֲנִי וְעֲשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ
 מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. **הט** וְעֲשִׂיתִי בְּךָ אֶת אֲשֶׁר לֹא-עֲשִׂיתִי וְאֶת
 אֲשֶׁר-לֹא-אֶעֱשֶׂה כְּמֹהוּ עוֹדִיעַן כָּל-תּוֹעֲבֹתֶיךָ.
הי לָכֵן אָבוֹת יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אָבוֹתָם וְעֲשִׂיתִי בְּךָ שְׁפָטִים
 וְזָרִיתִי אֶת-כָּל-שְׂאֲרֵיתְךָ לְכָל-רוּחַ.
היא לָכֵן חִי-אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם-לֹא יַעַן אֶת-מִקְדָּשִׁי טַמְאֵת בְּכָל-שְׁקוּצֶיךָ
 וּבְכָל-תּוֹעֲבֹתֶיךָ וְגַם-אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא-תַחֲוֹס עֵינֵי וְגַם-אֲנִי לֹא אֶחְמוֹל. **היב**
 שְׁלֹשְׁתֶיךָ בַּדָּבָר זְמוּתוֹ וּבִרְעֵב יִכְלוּ בְּתוֹכְךָ וְהַשְּׁלֵשִׁית בַּחֲרָב יִפְלוּ סְבִיבוֹתֶיךָ
 וְהַשְּׁלִישִׁית לְכָל-רוּחַ אֲזָרָה וְחֲרָב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם. **היג** וְכֹלָה אֲפִי וְהִנְחוּתִי
 חֲמָתִי בְּסוֹהַנְחָמָתִי וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי בְּקִנְאָתִי בְּכֹלֹתִי חֲמָתִי בָּם. **היד**
 וְאַתְּנֶךָ לְחֲרָבָה וּלְחֲרָפָה בְּגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינֵי כָּל-עוֹבֵר. **הטו** וְהִיתָה
 חֲרָפָה וּגְדוּפָה מוֹסָר וּמִשְׁפָּה לְגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ: בַּעֲשׂוֹתֵי בְּךָ שְׁפָטִים בְּאֵף
 וּבְחֲמָה וּבְתַכְחוּת חֲמָהאֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי. **הטז** בְּשִׁלְחִי אֶת-חֲצִי הַרְעֵב הַרְעִים
 בָּהֶם אֲשֶׁר הָיוּ לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר-אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֲתֶכֶם וְרַעַב אֶסֶף עֲלֵיכֶם
 וְשִׁבַּרְתִּי לָכֶם מִטֶּה-לֶחֶם. **היז** וְשִׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעַב וְחַיָּה רָעָה וְשָׂכַלְךָ וְדָבָר
 וְדָם יַעֲבֹר-בְּךָ וְחֲרָב אָבִיא עֹלֶיךָ אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי.
וא וַיְהִי דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר. **וב** בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהִנְבֵּא
 אֲלֵיהֶם. **וג** וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ דְבַר-אֲדֹנָי יְהוִה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאֶפִיקִים וּלְגִיאֹת (וּלְגִיאֹת) הִנְנִי אֲנִי מְבִיא עֲלֵיכֶם חֲרָב
 וְאֲבַדְתִּי בְּמוֹתֵיכֶם. **וז** וְנִשְׁמוּ מִזְבַּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמַנִיכֶם וְהִפְלַתִי חֲלָלֵיכֶם
 לְפָנֵי גְלוּלֵיכֶם. **וח** וְנָתַתִּי אֶת-פְּגָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי גְלוּלֵיהֶם וְזָרִיתִי
 אֶת-עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבַּחוֹתֵיכֶם. **וו** בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם הָעָרִים תִּחְרַבְנָה
 וְהַבְּמוֹת תִּישְׁמְנָה לְמַעַן יַחֲרָבוּ וַיֵּאשְׁמוּ מִזְבַּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גְלוּלֵיכֶם
 וְנִגְדְּעוּ חֲמַנִיכֶם וְנִמְחוּ מֵעֲשִׂיכֶם. **וז** וְנָפַל חֲלָל בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה.
וח וְהוֹתַרְתִּי בְּהִיּוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֲרָב בְּגוֹיִם: בְּהִזְרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת. **וט** וְזָכְרוּ
 פְּלִיטֵיכֶם אוֹתִי בְּגוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ-שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת-לִבָּם הַזֹּנֶה אֲשֶׁר-סָר
 מֵעָלַי וְאֶת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם וְנִקְטְוּ בְּפָנֵיהֶם אֶל-הָרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ
 לְכָל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם. **וי** וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוִה לֹא אֶל-חֲנָם דְּבַרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הַרְעָה
 הַזֹּאת.

ויא כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִכָּה בְּכַפְּךָ וְרִקַּע בְּרַגְלְךָ וְאָמַר-אֲח אֶל כָּל-תּוֹעֲבוֹת
 רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר בַּחֲרָב בְּרַעַב וּבַדְּבַר־פְּלוּ. **ויב** הָרַחוּק בַּדָּבָר זְמוּת

וְהַקְרוֹב בַּחֲרֵב יפול וְהַנִּשְׁאָר וְהַנִּצּוֹר בְּרַעַב יָמוּת וְכִלְיֹתַי חֲמַתִּי בָּם. וַיִּג וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהִיּוֹת חִלְיֹתָם בְּתוֹךְ גְּלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבַּחֹתֵיהֶם אֶל כָּל-גְּבֻעָה רָמָה בְּכָל רְאשֵׁי הַהָרִים וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל-אֵלֶּה עֲבַתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר נָתַנוּ-שָׁם רִיחַ נִיחֹחַ לְכָל גְּלוּלֵיהֶם. וַיִּד וְנָטִיתִי אֶת-יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמָמָה וּמִשְׁמָה מִמֶּדְבָר דְּבַלְתָּה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה. זא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. זב וְאַתָּה בֶן-אָדָם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קֹחַ: בָּא הַקֹּחַ עַל-אַרְבַּעַת (אַרְבַּע) כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ. זג עַתָּה הַקֹּחַ עֲלֶיךָ וְשַׁלַּחְתִּי אִפִּי בְּךָ וְשִׁפְטִיתִךָ כְּדָרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ. זד וְלֹא-תַחּוֹס עֵינִי עֲלֶיךָ וְלֹא אַחְמוּל: כי דָּרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֶתֶן וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכֶךָ תִּהְיֶינָּה וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה.

זה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָּאָה. זו קֹחַ בָּא בָּא הַקֹּחַ הַקִּיץ אֲלֶיךָ הִנֵּה בָּאָה. זז בָּאָה הַצְּפִירָה אֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא-הֵד הָרִים. זח עַתָּה מְקָרוֹב אֲשַׁפּוּךָ חֲמַתִּי עֲלֶיךָ וְכִלְיֹתִי אִפִּי בְּךָ וְשִׁפְטִיתִךָ כְּדָרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ. זט וְלֹא-תַחּוֹס עֵינִי וְלֹא אַחְמוּל: כְּדָרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֶתֶן וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכֶךָ תִּהְיֶינָּה וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה מִכָּה. זי הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה בָּאָה: יצָאָה הַצְּפִירָה הַמְּטָה פָּרַח הַזָּדוֹן. זיא הַחֲמָס קָם לְמִטָּה-רָשָׁע לֹא-מֵהֶם וְלֹא מִהֲמוֹנָם וְלֹא מִהֲמָהֶם וְלֹא-נָה בָּהֶם. זיב בָּא הָעֵת הַגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אֶל-יִשְׁמָח וְהַמְּכָר אֶל-יִתְאָבֵל: כי חָרוֹן אֶל-כָּל-הַמּוֹנֶה. זיג כי הַמְּכָר אֶל-הַמְּמָכֵר לֹא יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חֲתָם: כי חֲזוֹן אֶל-כָּל-הַמּוֹנֶה לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בְּעוֹנוֹ חֲתָנוּ לֹא יִתְחַזְּקוּ. זיד תִּקְעוּ בַתְּקוּעַ וְהַכִּין הַכָּל וְאִין הַלֵּךְ לְמַלְחָמָה: כי חָרוֹנִי אֶל-כָּל-הַמּוֹנֶה. זטו הַחֲרֵב בַּחוּץ וְהַדְּבַר וְהַרְעַב מִבַּיִת: אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֲרֵב יָמוּת וְאֲשֶׁר בְּעִיר רָעַב וְדָבָר יֵאכְלֶנּוּ. זטז וּפְלִטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל-הַהָרִים כִּי־יִנִּי הַגְּאִיּוֹת כָּל־הַמּוֹתָאִישׁ בְּעוֹנוֹ. זיז כָּל-הַיָּדִים תִּרְפִּינָה וְכָל-בְּרָפִים תִּלְכְּנָה מַיִם. זיח וְחָגְרוּ שַׁקִּים וְכִסְתָּה אוֹתָם פְּלָצוֹת וְאֶל כָּל-פְּנִים בּוֹשָׁה וּבְכָל-רְאשֵׁיהֶם קָרְחָה. זיט כִּסְפָּם בַּחוּצוֹת יִשְׁלִיכוּ וַיְהִי־לָנֶדֶה יְהִי־הַכֶּסֶף וַיְהִי־הַבַּיִת לֹא-יִשְׁבְּעוּ וּמַעֲיָהֶם לֹא יִמְלֹאוּ: כי-מְכַשׁוּל עוֹנָם הָיָה. זכ וְצָבִי עֲדִיו לְגֵאוֹן שְׂמָהוּ וְצִלְמִי תוֹעֲבַתֶּם שְׁקוּצֵיהֶם עָשׂוּ בּוֹ עַל-כֵּן נָתַתִּי לָהֶם לְנֶדֶה. זכא וְנָתַתִּי בְּיַד-הַזָּרִים לָבֹז וּלְרָשָׁעֵי הָאָרֶץ לְשָׁלַל וְחַלְלוּהוּ (וְחַלְלוּהוּ). זכב וְהִסְבוֹתִי פְּנֵי מֵהֶם וְחַלְלוּ אֶת-צְפוּנֵי וּבְאוּ-בָה פְּרִיצִים וְחַלְלוּהָ.

זכג עֲשֵׂה הַרְתוֹק; כִּי הָאָרֶץ מְלֵאָה מִשְׁפָּט דָּמִים וְהָעִיר מְלֵאָה חָמָס. **זכד**
וְהִבֵּאתִי רָעִי גוֹיִם וְיָרְשׁוּ אֶת-בְּתִיָּהֶם וְהִשְׁבַּתִּי גְאוֹן עֲזִים וְנַחֲלוּ מִקְדָּשֵׁיהֶם. **זכה**
קִפְדָּה-בָּא וּבִקְשׁוּ שְׁלוֹם וְאָיוּ. **זכו** הִזְהַר עַל-הַזֶּה תָּבוֹא וְשִׁמְעָה אֶל-שְׁמוּעָה
תִּהְיֶה וּבִקְשׁוּ חֲזוֹן מִנְּבִיאֹתוֹרָה תִּאֲבֹד מִכֶּהֶן וְעֲצָה מִזִּקְנִים. **זכז** הַמֶּלֶךְ יִתְאַבֵּל
וְנָשִׂיא יִלְבָּשׁ שְׂמֹמָה וַיְדִי עִם-הָאָרֶץ תִּבְהַלְנָה מִדְּרָכָם אֲעֲשֶׂה אֹתָם
וּבְמִשְׁפָּטֵיהֶם אֲשַׁפֵּטֶם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

חא וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית בְּשָׁשִׁי בַחֲמֹשֶׁה לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וּזְקֵנֵי יְהוּדָה
יוֹשְׁבִים לִפְנֵי וַתִּפֹּל עָלַי שֵׁם יְד אֲדֹנָי יְהוִה. **חב** וְאָרְאָה וְהִנֵּה דָמוֹת
כְּמִרְאֵה-אֲשַׁמְמִרָאָה מִתְנַיִו וּלְמִטָּה אִשׁ וּמִמִּתְנַיִו וּלְמַעַלָּה כְּמִרְאֵה-זֶהָר כְּעֵין
הַחֲשֵׁמְלָה. **חג** וַיִּשְׁלַח תַּבְּנִית יָד וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצַת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ בֵּין-הָאָרֶץ
וּבֵין הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַיִם בְּמִרְאֹת אֱלֹהִים אֶל-פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית
הַפּוֹנֶה צְפוֹנָה אֲשֶׁר-שָׁם מוֹשֵׁב סָמָל הַקְּנָאָה הַמְּקֻנָּה. **חד** וְהִנֵּה-שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: כְּמִרְאֵה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבִקְעָה. **חה** וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם שָׂא-נָא עֵינֶיךָ
דָּרָךְ צְפוֹנָה וְאֲשָׂא עֵינֵי דָרָךְ צְפוֹנָה וְהִנֵּה מִצְפּוֹן לְשַׁעַר הַמְּזֻבָּח סָמָל הַקְּנָאָה
הַזֶּה בְּבָאָה. **חו** וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם הֲרָאָה אֶתָּה מֵהֶם (מָה הֵם) עֹשִׂים תוֹעֵבוֹת
גְּדֻלוֹת אֲשֶׁר בֵּית-יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים פֹּה לְרַחֲקָה מֵעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה
תוֹעֵבוֹת גְּדֻלוֹת.

חז וַיָּבֵא אֹתִי אֶל-פֶּתַח הַחֲצַר וְאָרְאָה וְהִנֵּה חוֹר-אֶחָד בְּקִיר. **חח** וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן-אָדָם חֲתֹר-נָא בְּקִיר וְאֶחָתֹר בְּקִיר וְהִנֵּה פֶתַח אֶחָד.

חט וַיֹּאמֶר אֵלַי: בָּא וּרְאֵה אֶת-הַתוֹעֵבוֹת הָרְעוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה. **חי**
וְאָבוֹא וְאָרְאָה וְהִנֵּה כָּל-תַּבְּנִית רִמְשׁ וּבִהֶמָּה שִׁקָּץ וְכָל-גְּלוּלֵי בַיִת
יִשְׂרָאֵל מִחֻקָּה עַל-הַקִּיר סָבִיב סָבִיב. **חיא** וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בַיִת-יִשְׂרָאֵל
וַיֵּאזְנִיחוּ בֶן-שָׁפָן עִמָּד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטָרְתוֹ בִּידוֹ וַעֲתֵר
עֲנֹן-הַקְטָרֶת עֲלָה. **חיב** וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶּן-אָדָם אֲשֶׁר זָקְנֵי בַיִת-יִשְׂרָאֵל
עֹשִׂים בַּחֲשֵׁךְ אִישׁ בְּחֻדְרֵי מִשְׁכִּיתוֹ: כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רָאָה אֶתְנוּעֵזֵב יְהוָה
אֶת-הָאָרֶץ. **חיג** וַיֹּאמֶר אֵלַי: עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֵה תוֹעֵבוֹת גְּדֻלוֹת אֲשֶׁר-הִמָּה
עֹשִׂים. **חיד** וַיָּבֵא אֹתִי אֶל-פֶּתַח שַׁעַר בַּיִת-יְהוָה אֲשֶׁר אֶל-הַצְּפוֹנָה וְהִנֵּה-שָׁם
הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת-הַתְּמוּזָה.

חטו וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶּן-אָדָם עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֵה תוֹעֵבוֹת גְּדֻלוֹת מְאֹלָה. **חטז**
וַיָּבֵא אֹתִי אֶל-חֲצַר בַּיִת-יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה-פֶתַח הַיִּכַּל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וּבֵין
הַמְּזֻבָּח כְּעֹשְׂרִים וּחֲמֹשֶׁה אִישׁ אַחֲרֵיהֶם אֶל-הַיִּכַּל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קִדְמָה וְהִמָּה

מִשְׁתַּחֲוִיֹתָם קִדְמָה לְשֹׁמֵשׁ. **ח**יז וַיֹּאמֶר אֵלֵי הָרֵאִיתָ בֶן-אָדָם הַנִּקְל לְבַיִת יְהוּדָה
 מַעֲשׂוֹת אֶת-הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ-פֹה: כִּי-מָלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ חָמָס וַיָּשֻׁבוּ
 לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנֵּם שְׁלָחִים אֶת-הַזְּמוּרָה אֶל-אֶפֶס. **ח**יח וְגַם-אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְּחִמָּה
 לֹא-תַחוּס עֵינֵי וְלֹא אַחְמַל וְקִרְאוּ בְּאָזְנֵי קוֹל גְּדוֹל וְלֹא אֲשָׁמַע אוֹתָם. **ט**
א וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ פְּקֻדוֹת הָעִיר וְאִישׁ כָּלִי מִשְׁחַתוּ בְּיָדוֹ. **ט**
ב וְהִנֵּה שָׁשָׂה אֲנָשִׁים בָּאִים מִדֶּרֶךְ-שַׁעַר הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר מִפְּנֵה צְפוֹנָה וְאִישׁ כָּלִי
 מִפָּצוּ בְּיָדוֹ וְאִישׁ-אֶחָד בְּתוֹכָם לָבַשׁ בְּדִים וְקִסֵּת הַסֹּפֵר בְּמִתְנָיו וַיָּבֵאוּ וַיַּעֲמִדוּ
 אֶצֶל מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת. **ט**ג וַיִּכְבֹּד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נֶעְלָה מֵעַל הַכְּרוֹב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו
 אֵל מִפְּתַן הַבַּיִת וַיִּקְרָא אֶל-הָאִישׁ הַלָּבַשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר קִסֵּת הַסֹּפֵר בְּמִתְנָיו.
טד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֵבֶר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהַתּוֹיֹת תּוֹ עַל-מִצְחוֹת
 הָאֲנָשִׁים הַנִּנְאָנָקִים וְהַנִּנְאָנָקִים עַל כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הַנִּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ. **ט**ה וְלֹאֶלֶּה
 אָמַר בְּאָזְנֵי עֲבָרוּ בְּעִיר אַחֲרָיו וְהִכּוּ: עַל- (אֶל-) תַּחַס עֵינֵיכֶם (עֵינֵיכֶם)
 וְאֶל-תַּחְמְלוּ. **ט**ו זָקֵן בַּחֹר וּבַתּוֹלָה וְטָף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ לְמִשְׁחִית וְעַל-כָּל-אִישׁ
 אֲשֶׁר-עָלָיו הַתּוֹ אֶל-תִּגָּשׂוּ וּמִמֶּקְדָּשֵׁי תַחֲלוּ וַיַּחֲלוּ בְּאֲנָשִׁים הַזִּקְנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי
 הַבַּיִת. **ט**ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טַמְאוּ אֶת-הַבַּיִת וּמָלְאוּ אֶת-הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צְאוּ
 וַיִּצְאוּ וְהִכּוּ בְּעִיר. **ט**ח וַיְהִי כִּהְכוּתָם וַיִּנְאֲשָׂר אֲנִי וְאֶפְלָה עַל-פְּנֵי וְאֶזְעַק וְאָמַר
 אָהָה אֲדַנִּי יְהוָה הַמִּשְׁחִית אֶתְּהָ אֶת כָּל-שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכָךְ אֶת-חַמְתָּךְ
 עַל-יְרוּשָׁלַם. **ט**ט וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹן בֵּית-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה גְּדוֹל בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמְלֹא
 הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מְלֵאָה מָטָה: כִּי אָמְרוּ עֲזֹב יְהוָה אֶת-הָאָרֶץ וְאִין יְהוָה
 רָאָה. **ט**י וְגַם-אֲנִילֹא-תַחוּס עֵינֵי וְלֹא אַחְמַל דְּרַכְּם בְּרֹאשׁם נִתְתִּי. **ט**יא וְהִנֵּה
 הָאִישׁ לָבַשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר הִקְסֵת בְּמִתְנָיו מְשִׁיב דָּבָר לֵאמֹר: עֲשִׂיתִי כַאֲשֶׁר (כָּל
 אֲשֶׁר) צִוִּיתָנִי.

יא וְאַרְאֶה וְהִנֵּה אֶל-הָרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הַכְּרָבִים כְּאֶבֶן סַפִּיר כְּמֵרָאָה דָמוֹת
 כֶּסֶף אֲנֹרָאָה עֲלֵיהֶם. **י**ב וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִישׁ לָבַשׁ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל-בֵּינֹת
 לְגִלְגַל אֶל-תַּחַת לְכְרוֹב וּמִלֵּא חֲפִינֶיךָ גַחְלֵי-אֵשׁ מִבֵּינֹת לְכְרוֹבִים וְזָרַק עַל-הָעִיר
 וַיָּבֵא לְעֵינַי. **י**ג וְהַכְּרָבִים עֹמְדִים מִימִין לְבֵיתָבְבֵאוּ הָאִישׁ וְהָעֵנָן מָלֵא
 אֶת-הַחֲצֵר הַפְּנִימִית. **י**ד וַיֵּרָם כְּבוֹד-יְהוָה מֵעַל הַכְּרוֹב עַל מִפְּתַן הַבַּיִת וַיִּמְלֹא
 הַבַּיִת אֶת-הָעֵנָן וְהַחֲצֵר מְלֵאָה אֶת-נֶגְהַ כְּבוֹד יְהוָה. **י**ה וְקוֹל כְּנָפֵי
 הַכְּרוֹבִים נִשְׁמַע עַד-הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה: כְּקוֹל אֶל-שִׁדֵי בְּדָבְרוּ. **י**ו וַיְהִי בְּצוּתוֹ
 אֶת-הָאִישׁ לָבַשׁ-הַבְּדִים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינֹת לְגִלְגַל מִבֵּינֹת לְכְרוֹבִים וַיָּבֵא
 וַיַּעֲמֵד אֶצֶל הָאוֹפֶן. **י**ז וַיִּשְׁלַח הַכְּרוֹב אֶת-יָדוֹ מִבֵּינֹת לְכְרוֹבִים אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר

בינות הכרבים וישא ויתן אל-חפני לבש הבדים ויקח ויצא. **יח** וירא
 לכרבים תבנית יד-אדם תחת כנפיהם. **יט** ואראה והנה ארבעה אופנים אצל
 הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה
 האופנים כעין אבן תרשיש. **י** ומראיהם דמות אחד לארבעתם: כאשר יהיה
 האופן בתוך האופן. **יא** בלכתם אל-ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם:
 כי המקום אשר-יפנה הראש אחרי ילכו לא יסבו בלכתם. **יב** וכל-בשרם
 וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם.
יג לאופנים להם קורא הגלגל באזני. **יד** וארבעה פנים לאחד: פני האחד פני
 הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני-נשר. **טו** וירמו
 הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר-כבר. **טז** ובלכת הכרובים ילכו
 האופנים אצלם ובשאת הכרובים את-כנפיהם לרום מעל הארץ לא-יסבו
 האופנים גם-הם מאצלם. **יז** בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם: כי רוח
 החיה בהם. **יח** ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על-הכרובים. **יט**
 וישאו הכרובים את-כנפיהם וירמו מן-הארץ לעיני בצאתם והאופנים
 לעמדתם ויעמד פתח שער בית-יהוה הקדמוני וכבוד אלהי-ישראל עליהם
 מלמעלה. **יכ** היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי-ישראל בנהר-כבר ואדע כי
 כרובים המה. **יכא** ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות
 ידי אדם תחת כנפיהם. **יכב** ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי
 על-נהר-כבר מראיהם ואותם איש אל-עבר פניו ילכו. **יכא** ותשא אתי רוח
 ותבא אתי אל-שער בית-יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער
 עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את-יאזניה בן-עזר ואת-פלטיהו
 בן-בניהושרי העם.
יכג ויאמר אלי: בן-אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת-רע בעיר
 הזאת. **יכד** האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר.
יכה לכן הנבא עליהם: הנבא בן-אדם. **יכו** ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
 אמר כה-אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה. **יכז**
 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל.
יכח לכן כה-אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכם המה הבשר והיא
 הסיר ואתכם הוציא מתוכם. **יכט** חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני
 יהוה. **יכ** והוצאתי אתכם מתוכם ונתתי אתכם ביד-זרים ועשיתי בכם
 שפטים. **יכ** בחרב תפלו על-גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי-אני

יהוה. **יא** היא לא-תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל-גבול ישראל אשפט אתכם. **יאב** וידעתם כי-אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם. **יאג** ויהי כהנבאי ופלטיהו בן-בניה מת ואפל על-פני ואזעק קול-גדול ואמר אהה אדני יהוהכלה אתה עשה את שארית ישראל.

יאז ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יאטו** בן-אדם אחיד אחיד אנשי גאלתך וכל-בית ישראל כלה: אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקו מעל יהוהלנו היא נתנה הארץ למורשה.

יאטז לכן אמר כה-אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר-באו שם.

יאז לכן אמר כה-אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן-העמים ואספתי אתכם מן-הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את-אדמת ישראל. **יאח** ובאו-שמה והסירו את-כל-שקוציה ואת-כל-תועבותיה ממנה. **יאט** ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר. **יאכ** למען בחקתי ילכו ואת-משפטי ישמרו ועשו אתם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. **יאכא** ואל-לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה. **יאכב** וישאו הכרובים את-כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה. **יאכג** ויעל כבוד יהוה מעל תוף העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר. **יאכד** ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל-הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי. **יאכה** ואדבר אל-הגולה את כל-דברי יהוה אשר הראני.

יאכז ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יאכח** בן-אדם בתוף בית-המרי אתה ישב: אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם. **יאכט** ואתה בן-אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל-מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה. **יאכ** והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה. **יאכב** לעיניהם חתר-לך בקיר והוצאת בו. **יאכג** לעיניהם על-כתף תשא בעלטה תוציאפניך תכסה ולא תראה את-הארץ: כי-מופת נתתיך לבית ישראל. **יאכד** ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתני-לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על-כתף נשאתי לעיניהם.

יבח ויהי דבר-יהוה אלי בבקר לאמר. **יבט** בן-אדם הלא אמרו אליך בית ישראל אל בית המרי: מה אתה עשה. **יבי** אמר אליהם כה אמר אדני יהוה: הנשיא המשא הזה בירושלם וכל-בית ישראל אשר-המה בתוכם. **יביא** אמר אני מופתכם: כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵּן יַעֲשֶׂה לְהֶם בְּגוֹלָה בְּשָׁבִי יִלְכוּ. **יביב** והנשיא אשר-בתוכם אל-כתף ישא בעלטה ויצאבקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסהיען אשר לא-יראה לעין הוא את-הארץ. **יביג** ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבקה ארץ פשדים ואותה לא-יראה ושם ימות. **יביז** וכל אשר סביבתיו עזרה וכל-אגפיו אזרה לכל-רוח וחרב אריק אחריהם. **יבטו** וידעו כי-אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות. **יבטז** והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדברלמען יספרו את-כל-תועבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כי-אני יהוה. **יביז** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יביח** בן-אדם לחמד ברעש ותאכל ומימיק ברגזה ובדאגה תשתה. **יביט** ואמרת אל-עם הארץ כה-אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל-אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתולמען תשם ארצה ממלאה מחמס כל-הישובים בה. **יביכ** והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי-אני יהוה. **יביכא** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יביכב** בן-אדם מה-המשל הזה לכם על-אדמת ישראל לאמר: יארכו הימים ואבד כל-חזון. **יביכג** לכן אמר אליהם כה-אמר אדני יהוה השבתי את-המשל הזה ולא-ימשלו אתו עוד בישראל: כי אם-דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל-חזון. **יביכד** כי לא יהיה עוד כל-חזון שואומקסם חלק: בתוך בית ישראל. **יביכה** כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד: כי בימכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה. **יביכו** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יביכז** בן-אדם הנה בית-ישראל אמרים החזון אשר-הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא. **יביכח** לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא-תמשך עוד כל-דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה. **יביכט** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יביכ** בן-אדם הנבא אל-נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר-יהוה. **יביג** כה אמר אדני יהוה הוי על-הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו. **יביג** פשעלים בחרבותנביאך ישראל היו. **יביה** לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על-בית

ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה. יגו חזו שוא וקסם כזבהאמרים נאם-יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר. יגז הלוא מחזה-שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם-יהוה ואני לא דברתי.

יגח לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזבלכן הנני אליכם נאם אדני יהוה. יגט והיתה ידי אל-הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא-יהיו ובכתב בית-ישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה. יגי יען וביען הטעו את-עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל. יגיא אמר אל-טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע. יגיב והנה נפל הקיר: הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם.

יגג לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח-סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה. יגיד והרסתי את-הקיר אשר-טחתם תפל והגעתיהו אל-הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי-אני יהוה. יגטו וכליתי את-חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו. יגטז נביאי ישראל הנבאים אל-ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה.

יגזו ואתה בן-אדם שים פניך אל-בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן. יגוח ואמרת כה-אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל-אצילי ידי ועשות המספחות על-ראש כל-קומה לצודד נפשות הנפשות תצודנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה. יגיט ותחללנה אתי אל-עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא-תמותנה ולחיות נפשות אשר לא-תחיינה: בכזבכם לעמי שמעי כזב.

יגכ לכן כה-אמר אדני יהוה הנני אל-כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את-הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את-הנפשות אשר אתם מצדדות את-נפשים לפרחות. יגכא וקרעתי את-מספחותיכם והצלתי את-עמי מידיכן ולא-יהיו עוד בידיכן למצודה וידעתן כי-אני יהוה. יגכב יען הכאות לב-צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי-שוב מדרך הרע להחיותו. יגכג לכן שוא לא תחיינה וקסם לא-תקסמנה עוד והצלתי את-עמי מידיכן וידעתן כי-אני יהוה. יגכד ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני.

ידב ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **ידג** בן-אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על-לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם: האדרש אדרש להם.
ידד לכן דבר-אותם ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את-גלוליו אל-לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל-הנביא: אני יהוה נעניתי לו בה (בא)ברב גלוליו. **ידה** למען תפיש את-בית-ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם.
ידו לכן אמר אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליתכם ומעל כל-תועבתיכם השיבו פניכם. **ידז** כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר-יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל-לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל-הנביא לדרש-לו ביאני יהוה נענה-לו בי. **ידח** ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי-אני יהוה. **ידט** והנביא כי-יפתה ודבר דבראני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את-ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל. **ידי** ונשאו עונם: כעון הדרשפיעון הנביא יהיה. **ידיא** למען לא-יתעו עוד בית-ישראל מאחרי ולא-יטמאו עוד בכל-פשעיהם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה.
ידיב ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **ידג** בן-אדם ארץ כי תחטא-לי למעל-מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה-לחם והשלחתי-בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה. **ידד** והיו שלשת האנשים האלה בתוכהנח דנאל (דניאל) ואיוב: המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה. **ידטו** לו-חנה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החנה. **ידז** שלשת האנשים האלה בתוכהחי-אני נאם אדני יהוה אם-בנים ואם-בנות יצילו: המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה. **ידז** או חרב אביא על-הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה. **ידח** ושלשת האנשים האלה בתוכהחי-אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות: כי הם לבדם ינצלו. **ידיט** או דבר אשלח אל-הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה. **ידכ** ונח דנאל (דניאל) ואיוב בתוכהחי-אני נאם אדני יהוה אם-בן אם-בת יצילו: המה בצדקתם יצילו נפשם.
ידכא כי כה אמר אדני יהוה אף-כי-ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחנה רעה ודבר שלחתי אל-ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה. **ידכב** והנה נותרה-בה פלטה המוצאים בנים ובנותהנם יוצאים אליכם וראיתם את-דרךכם ואת-עלילותם ונחמתם על-הרעה אשר הבאתי על-ירושלם את כל-אשר

הַבִּאתִי עֲלֵיהָ. **יִדְכֹּג** וְנִחַמּוּ אֶתְכֶם כִּי-תִרְאוּ אֶת-דָּרְכָם וְאֶת-עֲלִילוֹתֵם וַיִּדְעֵתֶם
 כִּי לֹא חָנַם עֲשִׂיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּהִנָּאֵם אֲדֹנָי יְהוִה.
טוֹא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **טוֹב** בֶּן-אָדָם מֵה-יְהִיָּה עַץ-הַגִּפְנוֹן
 מִכָּל-עֵץ הַזְּמֹרָה אֲשֶׁר הָיָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר. **טוֹג** הִיקַח מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת לְמִלְאָכָה
 אִם-יִקְחוּ מִמֶּנּוּ יִתַּד לְתֵלוֹת עָלָיו כָּל-כָּלִי. **טוֹד** הִנֵּה לֹאֵשׁ נִתַּן לְאָכְלָהּ: אֵת שְׁנֵי
 קִצּוֹתָיו אָכְלָה הָאֵשׁ וְתוֹכוֹ נִחַרְהִיֲצֵלַח לְמִלְאָכָה. **טוה** הִנֵּה בְּהִיוֹתוֹ תָּמִים לֹא
 יַעֲשֶׂה לְמִלְאָכָה: אֵף כִּי-אֵשׁ אֶכְלֶתְהוּ וַיִּחַר וַנַּעֲשֶׂה עוֹד לְמִלְאָכָה.
טוּ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּאֲשֶׁר עַץ-הַגִּפְנוֹן בְּעֵץ הַיַּעַר אֲשֶׁר-נִתְּתִיו לֹאֵשׁ
 לְאָכְלָהֶכֶן נִתְּתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם. **טוֹז** וְנִתְּתִי אֶת-פָּנָי בְּהִסְמָהָאֵשׁ יִצְאוּ וְהָאֵשׁ
 תֹּאכְלֶם וַיִּדְעֵתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּשׁוֹמְרֵי אֶת-פָּנָי בְּהֶם. **טוח** וְנִתְּתִי אֶת-הָאָרֶץ
 שְׂמִמָּהֵיֶעַן מְעַלּוּ מֵעַל נֶאֱם אֲדֹנָי יְהוִה.
טזא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **טזב** בֶּן-אָדָם הוֹדַע אֶת-יְרוּשָׁלַם
 אֶת-תּוֹעֵבֹתֶיהָ. **טזג** וְאָמַרְתָּ כֹה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירוּשָׁלַם מִכֹּרְתֶיךָ וּמִלְדוֹתֶיךָ
 מֵאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךָ הָאֲמֹרִי וְאֲמַךָ חַתִּית. **טזד** וּמוֹלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הוֹלְדֹת אוֹתְךָ
 לֹא-כָרַת שָׂרְךָ וּבְמִים לֹא-רַחֲצָתָ לְמִשְׁעֵי וְהִמְלַח לֹא הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא
 חֲתַלְתָּ. **טזה** לֹא-חָסָה עֲלֶיךָ עֵינַי לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלַכִּי
 אֶל-פָּנָי הַשָּׂדֶה בְּגַעַל נִפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלְדֹת אוֹתְךָ. **טזו** וְאָעֵבַר עֲלֶיךָ וְאָרָאךָ
 מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי. **טזז** רַבְּבָה כְּצִמְחַ
 הַשָּׂדֶה נִתְּתֶיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בְּעַדֵי עַדֵיִים: שְׂדִים נָכְנוּ וְשַׁעֲרֶךָ צִמְחָ וְאֶת
 עֵרֶם וְעַרְיָה. **טזח** וְאָעֵבַר עֲלֶיךָ וְאָרָאךָ וְהִנֵּה עֵתְךָ עֵת דָּדִים וְאָפְרַשׁ כְּנָפֵי עֲלֶיךָ
 וְאָכְסָה עָרוֹתְךָ וְאָשָׁבַע לָךְ וְאָבּוֹא בְּבֵרִית אוֹתְךָ נֶאֱם אֲדֹנָי יְהוִה וְתִהְיֶי-לִי. **טזט**
 וְאָרְחָצֶךָ בַּמִּים וְאָשְׁטֶךָ מֵעֲלֶיךָ וְאָסַכְךָ בְּשָׁמוֹ. **טזי** וְאֶלְבִּישֶׁךָ רִקְמָה
 וְאָנַעְלֶךָ תַּחֲשׁ וְאָחַבֶּשֶׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאָכְסֶךָ מְשִׁי. **טזיא** וְאָעַדְךָ עַדֵי וְאָתְנָה צְמִידִים
 עַל-יָדֶיךָ וְרִבִּיד עַל-גְּרוֹנְךָ. **טזיב** וְאָתְּנֶנּוּ עַל-אֶפְךָ וְעִגִּילִים עַל-אֲזִנֶיךָ וְעֵטְרַת
 תְּפָאֶרֶת בְּרֹאשְׁךָ. **טזיג** וְתַעֲדִי זָהָב וְכֶסֶף וּמִלְּבוּשֶׁךָ שְׂשִׁי (שֵׁשׁ) וּמְשִׁי וְרִקְמָה
 סִלְתָּ וְדָבֵשׁ וְשֶׁמֶן אֶכְלֶתִּי (אֶכְלֶתְתָּ) וְתִיפִי בְּמֵאֵד מְאֵד וְתִצְלַחִי לְמִלוּכָה. **טזיד**
 וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בְּגוּיִם בְּיַפְיָךָ: כִּי כָּלִיל הוּא בְּהַדְרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי עֲלֶיךָ נֶאֱם אֲדֹנָי
 יְהוִה. **טזטו** וְתִבְטַחִי בְּיַפְיָךָ וְתִזְנִי עַל-שֶׁמֶךָ וְתִשְׁפְּכִי אֶת-תִּזְנוֹתֶיךָ עַל-כָּל-עוֹבֵר
 לוֹ-יְהִי. **טזטז** וְתִקְחִי מִבְּגְדֶיךָ וְתַעֲשִׂי-לָךְ בְּמוֹת טְלָאוֹת וְתִזְנִי עֲלֵיהֶם: לֹא
 בָּאוֹת וְלֹא יְהִי. **טזיז** וְתִקְחִי כָּלִי תִפְאָרְתְךָ מִזְּהָבִי וּמִכֶּסֶף אֲשֶׁר נִתְּתִי לָךְ
 וְתַעֲשִׂי-לָךְ צִלְמֵי זָכָר וְתִזְנִי-בָם. **טזיח** וְתִקְחִי אֶת-בְּגַדֵי רִקְמָתְךָ וְתִכְסִים וְשֶׁמֶן

וקטרתִי נתתי (נתת) לפניָהם. **טזיט** ולחמי אשר-נתתי לך סלת ושמן ודבש
 האכלתיך ונתתיהו לפניָהם לריח ניחח ויהי: נאם אדני יהוה. **טזכ** ותקחי
 את-בניך ואת-בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכולהמעט מתזנותך
 (מתזנותיך). **טזכא** ותשחטי את-בני ותתנים בהעביר אותם להם. **טזכב** ואת
 כל-תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי (זכרת) את-ימי נעוריך בהיותך עירם ועריה
 מתבוססת בדםך היית. **טזכג** ויהי אחרי כל-רעתך: אוי אוי לך נאם אדני
 יהוה. **טזכד** ותבני-לך גב ותעשי-לך רמה בכל-רחוב. **טזכה** אל-כל-ראש דרך
 בנית רמתך ותתעבי את-זפיך ותפשקי את-רגליך לכל-עובר ותרבי
 את-תזנותך (תזנותיך). **טזכו** ותזני אל-בני-מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי
 את-תזנותך להכעיסני. **טזכז** והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש
 שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרךך זמה. **טזכח** ותזני אל-בני אשור
 מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת. **טזכט** ותרבי את-תזנותך אל-ארץ
 כנען כשדימה וגם-בזאת לא שבעת. **טזל** מה אמלה לבתך נאם אדני
 יהוה בעשותך את-כל-אלה מעשה אשה-זונה שלטת. **טזלא** בבנותיך גבך
 בראש כל-דרך ורמתך עשיתי (עשית) בכל-רחוב ולא-הייתי (היית) בזונה
 לקלס אתנן. **טזלב** האשה המנאפתתחת אישה תקח את-זרים. **טזלג**
 לכל-זנות ותנו-נדה ואת נתת את-נדניך לכל-מאהביך ותשחדי אותם לבוא
 אליך מסביב בתזנותיך. **טזלד** ויהי-בך הפך מן-הנשים בתזנותיך ואחריו לא
 זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן-לך ותהי להפך. **טזלה** לכן זונה שמעי
 דבר-יהוה.

טזלו כה-אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך
 על-מאהביך ועל כל-גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם. **טזלז** לכן
 הנני מקבץ את-כל-מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל-אשר אהבת על
 כל-אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אליהם וראו
 את-כל-ערותך. **טזלח** ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה
 וקנאה. **טזלט** ונתתי אתך בידם והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך
 בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה. **טזמ** והעלו עליך קהל ורגמו
 אותך באבן ובתקוה בחרבותם. **טזמא** ושרפו בתך באש ועשו-בך שפטים
 לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם-אתנן לא תתני-עוד. **טזמב** והנחתי
 חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד. **טזמג** יען אשר
 לא-זכרתי (זכרת) את-ימי נעוריך ותרגזי-לי בכל-אלה וגם-אני הא דרךך

בְּרֹאשׁ נְתַתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְלֹא עָשִׂיתִי (עֲשִׂיתִי) אֶת-הַזָּמָה עַל כָּל-תּוֹעֲבוֹתַיִךְ.
טזמד הִנֵּה כָּל-הַמַּשָּׁל עָלֶיךָ יִמְשַׁל לְאֹמֵר: כָּאֲמָה בְּתָהּ. **טזמה** בַּת-אִמֶּךָ אֶת
 גְּעַלְת אִישָׁה וּבְנִיָּה וְאַחוֹת אַחוֹתֶךָ אֶת אֲשֶׁר גָּעְלוּ אֲנִשְׁיָהּ וּבְנִיָּהּ וְאִמְכֶן חַתִּית
 וְאֲבִיכֶן אֲמָרִי. **טזמו** וְאַחוֹתֶךָ הַגְּדוּלָּה שִׁמְרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֶׁבֶת
 עַל-שְׂמֹאלֶךָ וְאַחוֹתֶךָ הַקְּטָנָה מִמֶּךָ הַיּוֹשֶׁבֶת מִיְמִינֶךָ סֹדֶם וּבְנוֹתֶיהָ. **טזמז** וְלֹא
 בְּדַרְכֵיהֶן הִלְכָתְּ וּכְתוֹעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתִי (עֲשִׂיתִי): כְּמַעַט קָט וּתְשַׁחֲתִי מִהֶן
 בְּכָל-דְּרָכֶיךָ. **טזמח** חִי-אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם-עָשִׂתָּה סֹדֶם אַחוֹתֶךָ הִיא
 וּבְנוֹתֶיהָ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת וּבְנוֹתֶיךָ. **טזמט** הִנֵּה-זֶה הָיָה עֵוֹן סֹדֶם אַחוֹתֶךָ: גָּאוֹן
 שְׁבַעַת-לֶחֶם וְשִׁלּוֹת הַשֶּׁקֶט הָיָה לָהּ וּלְבְנוֹתֶיהָ וַיֵּד-עָנִי וְאֲבִיוֹן לֹא הִחֲזִיקָה. **טזנ**
 וּתְגַבְּהִינָה וּתַעֲשִׂינָה תּוֹעֵבָה לְפָנַי וְאָסִיר אֶתְהֶן כְּאֲשֶׁר רָאִיתִי.
טזנא וְשִׁמְרוֹן כְּחֲצֵי חַטָּאתֶיךָ לֹא חָטָאָה וּתְרַבִּי אֶת-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ מִהֵנָּה וּתְצַדִּיקִי
 אֶת-אֲחוֹתֶךָ (אַחוֹתֶיךָ) בְּכָל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי (עֲשִׂיתִי). **טזנב** גַּם-אֶת שְׂאֵי
 כְּלִמְתֶךָ אֲשֶׁר פָּלַלְתָּ לְאַחוֹתֶךָ בְּחַטָּאתֶיךָ אֲשֶׁר-הִתְעַבְבָתְּ מִהֶן תְּצַדִּיקְנָה מִמֶּךָ
 וְגַם-אֶת בּוֹשֵׁי וּשְׂאֵי כְּלִמְתֶךָ בְּצַדִּיקְתֶךָ אַחִיוֹתֶךָ. **טזנג** וְשַׁבְּתִי
 אֶת-שְׁבִיתֶהּ וְאֶת-שְׁבִית (שְׁבוֹת) סֹדֶם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת-שְׁבִית (שְׁבוֹת) שִׁמְרוֹן
 וּבְנוֹתֶיהָ וּשְׁבִית (וּשְׁבוֹת) שְׁבִיתֶיךָ בְּתוֹכֶנָּה. **טזנד** לְמַעַן תִּשְׂאֵי כְּלִמְתֶךָ וּנְכַלְמֶתְּ
 מִכָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתְּ בְּנַחֲמֶךָ אֶתְּךָ. **טזנה** וְאַחוֹתֶיךָ סֹדֶם וּבְנוֹתֶיהָ תִּשְׁבְּנָן לְקִדְמָתְךָ
 וְשִׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תִּשְׁבְּנָן לְקִדְמָתְךָ וְאֶת וּבְנוֹתֶיךָ תִּשְׁבְּנָן לְקִדְמָתְךָ. **טזנו** וְלֹא
 הִיָּתָה סֹדֶם אַחוֹתֶךָ לְשִׁמוּעָה בְּפִיךָ בְּיוֹם גְּאוּנֶיךָ. **טזנז** בְּטָרֶם תִּגְלָה רַעְתֶּךָ כְּמוֹ
 עַת חֲרֹפֶת בְּנוֹת-אָרֶם וְכָל-סְבִיבוֹתֶיהָ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַשְּׂאֲטוֹת אוֹתֶךָ מִסְּבִיב.
טזנח אֶת-זַמְתֶּךָ וְאֶת-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ אֶת נִשְׂאֲתֵימֵי נְאֻם יְהוִה.
טזנט כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְעָשִׂיתָ (וְעָשִׂיתִי) אוֹתֶךָ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲשֶׁר-בָּזִית
 אֶלָּה לְהַפֵּר בְּרִית. **טזס** וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אוֹתֶךָ בְּיָמַי נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי לְךָ
 בְּרִית עוֹלָם. **טזסא** וְזָכַרְתָּ אֶת-דְּרָכֶיךָ וּנְכַלְמֶתְּ בְּקַחְתֶּךָ אֶת-אַחוֹתֶיךָ הַגְּדוּלוֹת
 מִמֶּךָ אֶל-הַקְּטָנוֹת מִמֶּךָ וְנָתַתִּי אֶתְהֶן לְךָ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֶךָ. **טזסב** וְהַקִּימוֹתִי
 אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אֶתְךָ וַיִּדְעַתְּ כִּי-אֲנִי יְהוִה. **טזסג** לְמַעַן תִּזְכְּרִי וּבִשְׁתִּי וְלֹא
 יִהְיֶה לְךָ עוֹד פְּתִחוֹן פִּי מִפְּנֵי כְּלִמְתֶךָ בְּכַפְרִי-לְךָ לְכָל-אֲשֶׁר עָשִׂיתָ נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוִה.

יזא וַיְהִי דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר. **יזב** בֶּן-אָדָם חוּד חִידָה וּמִשָּׁל מִשָּׁל אֶל-בֵּית
 יִשְׂרָאֵל. **יזג** וְאִמְרָתְךָ כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל הַגְּדוֹל הַכְּנָפִים אַרְךָ
 הָאָבֵר מְלֵא הַנוֹצָה אֲשֶׁר-לוֹ הִרְקָמָהּ בָּאֵל-הַלְבָּנוֹן וַיִּקַּח אֶת-צִמְרַת הָאָרֶז. **יזד**

את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל-ארץ כנען בעיר רכלים שמו. **יזה** ויקח
מזרע הארץ ויתנהו בשדה-זרע קח על-מים רבים צפצפה שמו. **יזו** ויצמח
ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי
לגפנותעש בדים ותשלח פראות. **יזז** ויהי נשר-אחד גדול גדול כנפים
ורב-נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה-לו להשקות
אותה מערגות מטעה. **יזח** אל-שדה טוב אל-מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת. **יזט** אמר כה אמר אדני יהוהתצלח הלוא
את-שרשיה ינתק ואת-פריה יקוסס ויבש כל-טרפי צמחה תיבש ולא-בזרע
גדולה ובעם-רב למשאות אותה משרשיה. **יזי** והנה שתולה התצלח הלא
כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על-ערגת צמחה תיבש.
יזיא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יזיב** אמר-נא לבית המרי הלא ידעתם
מה-אלה אמר הנה-בא מלך-בבל ירושלם ויקח את-מלכה ואת-שריה ויבא
אותם אליו בבלה. **יזיג** ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
ואת-אילי הארץ לקח. **יזיד** להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר
את-בריתו לעמדה. **יזטו** וימרד-בו לשלח מלאכיו מצרים לתת-לו סוסים
ועם-רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט. **יזטז** חי-אני נאם אדני
יהוה אם-לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את-אלתו ואשר הפר
את-בריתו אתו בתוך-בבל ימות. **יזיז** ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו
פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיקלהכרית נפשות רבות. **יזיח** ובזה
אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל-אלה עשה לא ימלט.
יזיט לכן כה-אמר אדני יהוה חי-אני אם-לא אלקתי אשר בזה ובריתי אשר
הפירוניתיו בראשו. **יזכ** ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו
בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל-בי. **יזכא** ואת כל-מברחו
בכל-אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל-רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה
דברתי.

יזכב כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש
ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר-גבה ותלול. **יזכג** בהר מרום ישראל
אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור
כל-כנףבצל דליותיו תשכנה. **יזכד** וידעו כל-עצי השדה כי אני יהוה השפלתי
עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש: אני יהוה דברתי
ועשיתי.

יחא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יחב** מה-לכם אתם משלים את-המשל הזה על-אדמת ישראל לאמר: אבות לאכלו בסר ושני הבנים תקהינה. **יחג** חי-אני נאם אדני יהוה: אם-יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל. **יחד** הן כל-הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי-הנה: הנפש החטאת היא תמות. **יחה** ואיש כי-יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה. **יחו** אל-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל ואת-אשת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב. **יחז** ואיש לא יונהחבלתו חוב ושיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה-בגד. **יחח** בנשד לא-יתן ותרבית לא יקחמעול ושיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש. **יחט** בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת: צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה. **יחי** והוליד בן-פריץ שפד דם ועשה אח מאחד מאלה. **יחיא** והוא את-כל-אלה לא עשהכי גם אל-ההרים אכל ואת-אשת רעהו טמא. **יחיב** עני ואביון הונהגזלות גזל חבל לא ושיב ואל-הגלולים נשא עיניו תועבה עשה. **יחיג** בנשד נתן ותרבית לקח וחי: לא יחיה את כל-התועבות האלה עשהמות יומת דמיו בו יהיה. **יחיד** והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן. **יחטו** על-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל את-אשת רעהו לא טמא. **יחטז** ואיש לא הונהחבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה-בגד. **יחיו** מעני השיב ידו נשד ותרבית לא לקחמשפטי עשה בחקותי הלך: הוא לא ימות בעון אביוחיה יחיה. **יחיח** אביו כי-עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא-טוב עשה בתוך עמיו והנה-מת בעונו. **יחיט** ואמרתם מדע לא-נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שמר ויעשה אתסחיה יחיה. **יחכ** הנפש החטאת היא תמות: בן לא-ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן וצדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע (הרשע) עליו תהיה. **יחכא** והרשע כי ישוב מכל-חטאתו אשר עשה ושמר את-כל-חקותי ועשה משפט וצדקהחיה יחיה לא ימות. **יחכב** כל-פושעיו אשר עשה לא יזכרו לו: בצדקתו אשר-עשה יחיה. **יחכג** החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה: הלוא בשובו מדרכיו וחייה. **יחכד** ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר-עשה הרשע יעשה וחיכל-צדקתו אשר-עשה לא תזכרנה במעלו אשר-מעל ובחטאתו אשר-חטא בם ימות. **יחכה** ואמרתם לא יתכן דרך אדני: שמעו-נא בית ישראל הדרךפי

לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו. **יחכו** בשוב- צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם: בעולו אשר-עשה ימות.

יחכו ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את-נפשו יחיה. **יחכח** ויראה וישוב (וישב) מכל-פשעיו אשר עשהחיו יחיה לא ימות. **יחכט** ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני: הדרך לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן. **יחל** לכן איש כדרךיו אשפט אתכם בית ישראלנאם אדני יהוה: שובו והשיבו מכל-פשעיכם ולא-יהיה לכם למכשול עון. **יחלא** השליכו מעליכם את-כל-פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל. **יחלב** כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה: והשיבו וחיו.

יטא ואתה שא קינה אל-נשיאי ישראל. **יטב** ואמרת מה אמד לבאי בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה. **יטג** ותעל אחד מגריה כפיר הנה וילמד לטרף-טרף אדם אכל. **יטד** וישמעו אלו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל-ארץ מצרים. **יטה** ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו. **יטו** ויתהלך בתוך-אריות כפיר הנה וילמד לטרף-טרף אדם אכל. **יטז** וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו. **יטח** ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש. **יטט** ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל-מלך בבל יבאהו במצדות למען לא-ישמע קולו עוד אל-הרי ישראל.

יטי אמד כגפן בדמד על-מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים. **יטיא** ויהיו-לה מטות עז אל-שבטי משלים ותגבה קומתו על-בין עבתי וירא בגבהו ברב דליתיו. **יטיב** ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו. **יטיג** ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא. **יטיד** ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא-היה בה מטה-עז שבט למשול: קינה היא ותהי לקינה.

כא ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו לפני.

כב ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **כג** בן-אדם דבר את-זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים: חי-אני אם-אדרש לכם נאם אדני יהוה. **כד** התשפט אתם התשפוט בן-אדם: את-תועבת אבותם הודיעם. **כה** ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא

יָדִי לְזַרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם. כֹּו בַיּוֹם הַהוּא נִשְׂאֵתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶל-אֶרֶץ
 אֲשֶׁר-תִּרְתִּי לָהֶם זָבַת חֶלֶב וּדְבִשָׁצְבִי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת. כֹּו וְאִמַּר אֲלֵהֶם אִישׁ
 שְׁקוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אֶל-תִּטְמְאוּ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. כח
 וַיִּמְרוּ-בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֱלִיאִישׁ אֶת-שְׁקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת-גִּלּוּלֵי
 מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ וְאִמַּר לְשַׁפָּךְ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכָלוֹת אִפִּי בָהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ
 מִצְרַיִם. כט וְאֶעֱשֶׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִמָּה בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר
 נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. כי וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְאָבִאֵם אֶל-הַמִּדְבָּר. כיא וְאֶתֶּן לָהֶם אֶת-חֻקוֹתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי הַיּוֹדְעֵתִי אוֹתָם:
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאֲדָם וְחִי בָהֶם. כיב וְגַם אֶת-שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לְהִיּוֹת
 לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדָּשׁ. כיג וַיִּמְרוּ-בִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל
 בַּמִּדְבָּר בְּחֻקוֹתַי לֹא-הָלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאֲדָם וְחִי
 בָהֶם וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד וְאִמַּר לְשַׁפָּךְ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכָלוֹתָם. כיד
 וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם. כטו
 וְגַם-אֲנִי נִשְׂאֵתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר: לְבַלְתִּי הֵבִיא אוֹתָם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי
 זָבַת חֶלֶב וּדְבִשָׁצְבִי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת. כטז יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ וְאֶת-חֻקוֹתַי
 לֹא-הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ: כִּי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם לִבָּם הִלְךְ. כז וַתַּחֲס
 עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחַתָּם וְלֹא-עָשִׂיתִי אוֹתָם כְּלָה בַּמִּדְבָּר. כח וְאִמַּר אֶל-בְּנֵיהֶם
 בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל-תִּלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל-תִּשְׁמְרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
 אֶל-תִּטְמְאוּ. כיט אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטַי שְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ
 אוֹתָם. ככ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם. ככא וַיִּמְרוּ-בִי הַבָּנִים בְּחֻקוֹתַי לֹא-הָלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטַי לֹא-שְׁמְרוּ
 לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאֲדָם וְחִי בָהֶם אֶת-שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ וְאִמַּר
 לְשַׁפָּךְ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכָלוֹת אִפִּי בָם בַּמִּדְבָּר. ככב וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-יָדִי וְאֶעֱשֶׂ לְמַעַן
 שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם. ככג גַּם-אֲנִי
 נִשְׂאֵתִי אֶת-יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר: לְהַפִּיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹת אוֹתָם בְּאֲרָצוֹת. ככד
 יַעַן מִשְׁפָּטַי לֹא-עָשׂוּ וְחֻקוֹתַי מָאֲסוּ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ וְאַחֲרֵי גְלוּלֵי אֲבוֹתָם
 הָיוּ עֵינֵיהֶם. ככה וְגַם-אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יָחִיו
 בָּהֶם. ככו וְאַטְמָא אוֹתָם בְּמַתָּנוֹתָם בְּהַעֲבִיר כָּל-פֶּטֶר רָחַם: לְמַעַן
 אֲשַׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יִדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה.

ככז לכן דַּבֵּר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן-אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה:
 עוֹד זֹאת גִּדְּפוּ אוֹתֵי אַבּוֹתֵיכֶם בְּמַעַלְסֵי בִי מֵעַל. **כ**כח וְאָבִיָּאִים אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדֵי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם וַיִּרְאוּ כָל-גִּבְעָה רָמָה וְכָל-עֵץ עֵבֶת וַיִּזְבְּחוּ-שָׁם
 אֶת-זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ-שָׁם כַּעַס קָרְבָּנִם וַיִּשְׁיִמוּ שָׁם רִיחַ נִיחוּחֵיהֶם וַיִּסִּיכוּ שָׁם
 אֶת-נִסְכֵיהֶם. **כ**כט וְאָמַר אֱלֹהֵסֶמָּה הַבָּמָה אֲשֶׁר-אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקְרָא
 שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

כל לכן אָמַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַבְּדַרְדֵּךְ אַבּוֹתֵיכֶם אַתֶּם
 נֹטְמֵאִים וְאַחֲרֵי שְׁקוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים. **כ**לא וּבִשְׁאֵת מִתְּנִיתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם
 בְּאִשׁ אַתֶּם נֹטְמֵאִים לְכָל-גְּלוּלֵיכֶם עַד-הַיּוֹם וְאֲנִי אֲדַרְשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 חִי-אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם-אֲדַרְשׁ לָכֶם. **כ**לב וְהֶעֱלָה עַל-רוּחְכֶם הַיּוֹם לֹא תִהְיֶה:
 אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיָה כְּגוֹיִם כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשֶׁרֶת עֵץ וְאָבָן. **כ**לג
 חִי-אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: אִם-לֹא בְיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה וּבַחֲמָה
 שְׁפוּכָה אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם. **כ**לד וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
 מִן-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוצְתֶם בְּסַבִּיב חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה וּבַחֲמָה שְׁפוּכָה. **כ**לה
 וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-מִדְבַּר הָעַמִּים וְנִשְׁפָּטְתִי אֶתְכֶם שָׁם פָּנִים אֶל-פָּנִים. **כ**לו
 כְּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטְתִי אֶת-אַבּוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֲרֶץ מִצְרַיִם כִּן אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוִה. **כ**לז וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשֶּׁבֶט וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְרֵת הַבְּרִית. **כ**לח
 וּבְרוֹתֵי מִכָּם הַמְרֹדִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּימְאָרֶץ מְגוֹרֵיהֶם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל-אֲדָמַת
 יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹא וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה. **כ**לט וְאַתֶּם בֵּית-יִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה אִישׁ גְּלוּלָיו לָכוּ עֲבְדוּ וְאַחַר אִם-אֵינְכֶם שְׁמַעִים אֵלַי וְאַתֶּם-שָׁם קִדְּשִׁי לֹא
 תִּחַלְלוּ-עוֹד בְּמִתְּנוֹתֵיכֶם וּבְגִלּוּלֵיכֶם. **כ**מ כִּי בְהַר-קִדְּשִׁי בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל
 נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה שָׁם יַעֲבֹדְנִי כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּל הַבָּאָרֶץ: שָׁם אֲרַצְסוּשְׁם אֲדְרוֹשׁ
 אֶת-תְּרוֹמֹתֵיכֶם וְאֶת-רֵאשִׁית מִשְׁאוֹתֵיכֶם בְּכָל-קִדְּשֵׁיכֶם. **כ**מא בְּרִיחַ נִיחוּחַ
 אֲרָצָה אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
 נִפְצַתֶם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. **כ**מב וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה בְּהִבֵּיאִי
 אֶתְכֶם אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדֵי לָתֵת אוֹתָהּ
 לְאַבּוֹתֵיכֶם. **כ**מג וּזְכַרְתֶּם-שָׁם אֶת-דַּרְכֵיכֶם וְאֶת-כָּל-עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
 נֹטְמַתֶם בָּם וְנִקְטַתֶם בְּפִנְיֵיכֶם בְּכָל-רְעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם. **כ**מד וַיִּדְעֶתֶם
 כִּי-אֲנִי יְהוִה בַּעֲשׂוֹתֵי אֶתְכֶם לְמַעַן שְׁמִי: לֹא כְדַרְכֵיכֶם הָרְעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם
 הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה.

כאא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאב** בֶּן-אָדָם שִׁים פְּנִיךָ דָרָךְ תִּימְנָה וְהִטָּף אֶל-דָרוֹם וְהִנְבֵּא אֶל-יַעַר הַשָּׂדֶה נֶגֶב. **כאג** וְאָמַרְתָּ לְיַעַר הַנֶּגֶב שְׁמַע דְבַר-יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי מִצִּית-בָּדָד אִשׁ וְאָכְלָה בָדָד כָּל-עֵץ-לַח וְכָל-עֵץ יָבֵשׁ לֹא-תִכְבֶּה לְהֵבֶת שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְרְבוּ-בָהּ כָּל-פְּנִים מִנֶּגֶב צְפוֹנָה. **כאד** וְרָאוּ כָּל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעֵרְתִּיהָ: לֹא תִכְבֶּה. **כאה** וְאָמַר אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוִה הַמָּה אֹמְרִים לִי הֲלֹא מִמִּשְׁלַל מְשָׁלִים הוּא.

כאו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאז** בֶּן-אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל-יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף אֶל-מִקְדָּשֵׁים וְהִנְבֵּא אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל. **כאח** וְאָמַרְתָּ לְאֲדָמַת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי אֶלְיָךְ וְהוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְּעָרָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ צַדִּיק וְרָשָׁע. **כאט** יַעַן אֲשֶׁר-הִכְרַתִּי מִמֶּךָ צַדִּיק וְרָשָׁע לְכֹן תִּצָּא חֲרָבִי מִתְּעָרָה אֶל-כָּל-בְּשָׂר מִנֶּגֶב צְפוֹן. **כאי** וַיִּדְעוּ כָּל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְּעָרָה: לֹא תָשׁוּב עוֹד. **כאיא** וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הֲאֵנִחַ בְּשִׁבְרוֹן מְתַנְּיִים וּבְמִרְיֹת תִּתְאַנַּח לְעֵינֵיהֶם. **כאיב** וְהִיָּה כִּי-יֹאמְרוּ אֶלְיָךְ עַל-מָה אַתָּה נֹאנַח וְאָמַרְתָּ אֶל-שְׂמוּעָה כִּי-בָאָה וְנָמַס כָּל-לֵב וְרָפוּ כָּל-יָדַיִם וְכִהְתָּה כָּל-רוּחַ וְכָל-בְּרָכִים תִּלְכָּנָה מִיִּסְהִנָּה בָאָה וְנִהְיָתָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה.

כאיג וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאיז** בֶּן-אָדָם הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי: אָמַר חֲרָב חֲרָב הוֹחֲדָה וְגַם-מְרוּטָה. **כאטו** לְמַעַן טַבַּח טַבַּח הוֹחֲדָה לְמַעַן-הָיְיָה-לָהּ בָּרֶק מְרֻטָה אוֹ נָשִׁישׁ שִׁבְט בְּנֵי מֵאֶסֶת כָּל-עֵץ. **כאטז** וַיִּתֵּן אֶתָּה לְמְרֻטָה לְתַפֵּשׁ בְּכַף הַיָּא-הוֹחֲדָה חֲרָב וְהִיא מְרֻטָה לְתֵת אוֹתָהּ בִּיד-הוֹרֵג. **כאיז** זַעַק וְהִילַל בֶּן-אָדָם כִּי-הִיא הָיְתָה בְּעַמִּי הִיא בְּכָל-נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוֹרֵי אֶל-חֲרָב הָיָה אֶת-עַמִּי לְכֹן סָפַק אֶל-יָרֵךְ. **כאיח** כִּי בַחֲוִימָה אִם-גַּם-שִׁבְט מֵאֶסֶת לֹא יְהִיָּה: נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה.

כאיט וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנְבֵּא וְהָדָד כָּף אֶל-כָּף וְתִכְפַּל חֲרָב שְׁלִישִׁתָּהּ חֲרָב חֲלָלִים הִיא חֲרָב חֲלָל הַגְּדוֹל הַחֹדֶרֶת לָהֶם. **כאכ** לְמַעַן לְמוֹג לֵב וְהִרְבֵּה הַמִּכְשָׁלִים עַל כָּל-שְׁעָרֵיהֶם נִתְתִּי אֲבַחַת-חֲרָב אַח עֲשׂוּיָה לְבָרֶק מְעֻטָה לְטַבַּח. **כאכא** הַתְּאַחֲדִי הַיִּמְנִי הַשִּׁמִּי הַשְּׁמִילִי אָנָה פְּנִיךָ מַעֲדוֹת. **כאכב** וְגַם-אֲנִי אֶכֶּה כִּפִּי אֶל-כַּפֵּי וְהַנִּיחֹתִי חֲמַתִּי: אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי.

כאכג וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאכד** וְאַתָּה בֶּן-אָדָם שִׁים-לָךְ שְׁנַיִם דְּרָכִים לְבוֹא חֲרָב מְלָךְ-בְּבַלְמַאֲרָץ אַחַד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֵּד בָּרָא בְּרָאשׁ דְּרָךְ-עִיר בָּרָא. **כאכה** דְּרָךְ תְּשִׁים לְבוֹא חֲרָב אֶת רֵבֶת בְּנֵי-עַמּוֹן וְאַת-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוֹרָה. **כאכו** כִּי-עָמַד מְלָךְ-בְּבַל אֶל-אִם הַדְּרָךְ בְּרָאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לְקַסֵּם-קַסֵּם:

קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד. **כאכו** בימינו הנה הקסם ירושלם לשום פרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום פרים על-שערים לשפך סללה לבנות דיק. **כאכח** והיה להם כקסום- (כקסם-) שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא-מזכיר עון להתפש.

כאכט לכן כה-אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיקם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בפך תתפשו.

כאל ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר-בא יומו בעת עון קך.

כאלא כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת

לא-זאתהשפלה הגבה והגבה השפיל. **כאלב** ענה ענה ענה אשימנה גם-זאת לא הנה עד-בא אשר-לו המשפט ונתתיו.

כאלג ואתה בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל-בני עמון

ואל-חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק.

כאלד בחזות לך שוא בקסם-לך כזבלתת אותך אל-צוארי חללי רשעים

אשר-בא יומם בעת עון קך. **כאלה** השב אל-תערה במקום אשר-נבראת

בארץ מכרותיך אשפט אתך. **כאלו** ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיה

עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית. **כאלז** לאש תהיה לאכלה דמדך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי.

כבא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **כבב** ואתה בן-אדם התשפט התשפט

את-עיר הדמים והודעתה את כל-תועבותיה. **כבג** ואמרת כה אמר אדני יהוה

עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה. **כבד** בדמדך

אשר-שפכת אשמת ובגלוליה אשר-עשית טמאת ותקריבי ימיד ותבוא

עד-שנותיך על-כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל-הארצות. **כבה** הקרבות

והרחקות ממך יתקלסו-בדטמאת השם רבת המהומה. **כבו** הנה נשיאי

ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך-דם. **כבז** אב ואם הקלו בך לגר עשו

בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך. **כבח** קדשי בזית ואת-שבתתי חללת.

כבט אנשי רכיל היו בך למען שפך-דם ואל-ההרים אכלו בך זמה עשו

בתוכך. **כבי** ערות-אב גלה-בך טמאת הנדה ענו-בך. **כביא** ואיש את-אשת

רעהו עשה תועבה ואיש את-פלתו טמא בזמה ואיש את-אחתו בת-אביו

ענה-בך. **כביב** שחד לקחו-בך למען שפך-דם נשך ותרבית לקחת ותבצע

רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה. **כביג** והנה הפיתי כפי אל-בצעך

אשר עשית ועל-דמדך אשר היו בתוכך. **כביז** היעמד לביד אם-תחזקנה ידיך

לַיָּמִים אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אָנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי. **כבטו** וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וְזָרִיתִיךְ בְּאַרְצוֹת וְהִתְמַתִּי טַמְאָתְךָ מִמֶּךָ. **כבטז** וְנַחֲלַתְּ בְּךָ לְעֵינֵי גוֹיִם וַיִּדְעֶתָ כִּי-אָנִי יְהוָה.

כביז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כביח** בֶּן-אָדָם הָיוּ-לִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל לְסוּג (לְסִיג); כֹּלָם נַחֲשֶׁת וּבְדִיל וּבְרָזָל וְעוֹפְרַת בְּתוֹךְ פּוֹרְסָגִים כָּסֶף הָיוּ. **כביט** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר לָכֵן לְסִיגִים לָכֵן הִנְנִי קוֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל-תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם. **ככב** קִבְצַת כָּסֶף וְנַחֲשֶׁת וּבְרָזָל וְעוֹפְרַת וּבְדִיל אֶל-תּוֹךְ פּוֹר לְפַחַת-עַלְיוֹ אֵשׁ לְהַנְתִּיךְ כֹּן אֶקְבֹּץ בְּאִפִּי וּבְחֻמְתִּי וְהִנַּחְתִּי וְהִתְכַּתִּי אֶתְכֶם. **ככבא** וְכִנְסֹתִי אֶתְכֶם וְנִפְחַתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֲבָרְתִּי וְנִתְכַּתְּם בְּתוֹכָהּ. **ככבב** כְּהִתּוֹךְ כָּסֶף בְּתוֹךְ כּוֹר כֹּן תִּתְכּוּ בְּתוֹכָהּ וַיִּדְעַתְּם כִּי-אָנִי יְהוָה שְׁפַכְתִּי חֻמְתִּי עֲלֵיכֶם.

ככבג וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כככד** בֶּן-אָדָם אָמַר-לָהּ אֶתְ אֶרֶץ לֹא מְטַהֶרָה הִיא: לֹא גִשְׁמָה בַּיּוֹם זֶעַם. **כככה** קֶשֶׁר נְבִיאִיָּה בְּתוֹכָהּ כְּאִרִּי שׁוֹאֵג טָרֶף טָרֶף נֶפֶשׁ אֲכָלוּ חֶסֶן וַיִּקָּר וַיִּקְחוּ אֶלְמִנּוּתֶיהָ הֲרִבוּ בְּתוֹכָהּ. **כככו** כְּהִנִּיָּה חֲמָסוֹ תוֹרְתִי וַיַּחֲלִלוּ קִדְשֵׁיבִין-קִדְשׁ לְחַל לֹא הִבְדִּילוּ וּבִין-הַטָּמֵא לְטָהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ וּמִשְׁבְּתוֹתֵי הָעֲלִימוּ עֵינֵיהֶם וְאָחַל בְּתוֹכָם. **כככז** שָׁרִיָּה בְּקִרְבָּהּ פְּזָאבִים טָרְפֵי טָרֶף לְשֹׁפֵךְ-דָּם לְאֲבָד נְפֹשׁוֹת לְמַעַן בָּצַע בָּצַע. **כככח** וְנְבִיאִיָּה טָחוּ לָהֶם תִּפְלַחְזִים שְׁוֹא וְקִסְמִים לָהֶם כְּזָב אֲמָרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וַיְהוָה לֹא דְבַר. **כככט** עַם הָאָרֶץ עָשְׂקוּ וְגָזְלוּ וְגָזְלוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן הוֹנוּ וְאֶת-הַגֵּר עָשְׂקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט. **ככל** וְאֲבִקֶשׁ מֵהֶם אִישׁ גֹּדֶר-גֹּדֶר וְעֹמֵד בְּפֶרֶץ לְפָנַי בְּעַד הָאָרֶץ לְבַלְתִּי שַׁחַתָּה וְלֹא מִצָּאתִי. **ככלא** וְאֲשַׁפֵּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמֵי בְּאֵשׁ עֲבָרְתִּי כְּלִיתִים דִּרְכָם בְּרֹאשֵׁם נְתַתִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה.

ככא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **ככב** בֶּן-אָדָם שְׁתִּים נָשִׁים בָּנוֹת אִם-אֶחָת הָיוּ. **ככג** וַתִּזְנֶינָה בְּמִצְרַיִם בְּנַעֲוִירֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה מַעֲכּוּ שְׂדֵיהֶן וְשָׁם עָשׂוּ דְדִי בְּתוֹלִיָּהוּ. **ככד** וְשָׁמוֹתָן אֶהְלֶה הַגְּדוּלָּה וְאֶהְלִיבָה אַחוֹתֶיהָ וַתִּהְיֶינָה לִי וַתִּלְדְּנָה בָנִים וּבָנוֹת וְשָׁמוֹתָן שְׁמֵרוֹן אֶהְלֶה וִירוּשָׁלַם אֶהְלִיבָה. **ככה** וַתִּזְנֶן אֶהְלֶה תַּחְתִּי וַתַּעֲגֹב עַל-מְאֵהְבִיָּה אֶל-אֲשׁוֹר קְרוֹבִים. **ככו** לְבָשִׂי תִכְלַת פְּחוֹת וּסְגָנִים בַּחוּרֵי חֲמֹד כֹּלָם פְּרָשִׁים רִכְבֵי סוּסִים. **ככז** וַתִּתְּנִי תִזְנוּתִיָּה עֲלֵיהֶם מִבְּחַר בְּנֵי-אֲשׁוֹר כֹּלָם וּבְכָל אֲשֶׁר-עָגְבָה בְּכָל-גְּלוּלִיָּהֶם נְטַמְאָה. **ככח** וְאֶת-תִּזְנוּתִיָּה מִמִּצְרַיִם לֹא עֲזָבָה כִּי אוֹתָהּ שָׁכְבוּ בְּנַעֲוִירֶיהָ וְהִמָּה עָשׂוּ דְדִי בְּתוֹלִיָּהּ וַיִּשְׁפְּכוּ תִזְנוּתָם עָלֶיהָ. **ככט** לָכֵן נְתַתִּיָּה בַּיַד-מְאֵהְבִיָּהּ בַּיַד בְּנֵי אֲשׁוֹר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם. **כג** הִמָּה גָלוּ

עָרוֹתֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ לְקָחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֶרֶב הִרְגוּ וְתָהִי-שֵׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוּטִים עָשׂוּ בָּהּ.

כגיא וּתְרָא אַחֻוֹתָהּ אֶהְלִיבָה וּתְשַׁחַת עַגְבָּתָהּ מִמְּנָה וְאֶת-תְּזִנוּתֶיהָ מִזְנוּי אַחֻוֹתָהּ. **כגיב** אֶל-בְּנֵי אֲשׁוּר עַגְבָּה פַּחוֹת וּסְגָנִים קְרָבִים לְבָשִׁי מְכַלּוֹל פְּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים בַּחֻוּרֵי חֲמֹד בָּלָם. **כגיג** וְאָרָא כִּי נִטְמְאָה: דָּרָךְ אֶחָד לְשִׁתִּיהוּ. **כגיז** וּתוֹסֹף אֶל-תְּזִנוּתֶיהָ וּתְרָא אֲנָשִׁי מַחֲקָה עַל-הַקִּיר צְלָמֵי כַשְׂדִּים (כַּשְׂדִּים) חֲקָקִים בְּשֵׁשׁ. **כגטו** חֲגוּרֵי אֲזוּר בְּמִתְנִיָּהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם מְרָאָה שְׁלֵשִׁים בָּלָם: דָּמוֹת בְּנֵי-בָבֶל כַּשְׂדִּים אֶרֶץ מוֹלְדָתָם. **כגטז** וּתַעֲגַב (וּתַעֲגָבָה) עֲלֵיהֶם לְמִרְאָה עֵינֶיהָ וּתְשַׁלַּח מִלְּאֲכִים אֲלֵיהֶם כַּשְׂדִּימָה. **כגיז** וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי-בָבֶל לְמִשְׁכַּב דָּדִים וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בַּתְּזִנוּתָם וּתְטַמְּאוּ-בָּם וּתְקַע נִפְשָׁה מֵהֶם. **כגיח** וּתְגַל וּתְזִנוּתֶיהָ וּתְגַל אֶת-עֲרוֹתָהּ וּתְקַע נִפְשֵׁי מֵעֲלֶיהָ כַּאֲשֶׁר נִקְעָה נִפְשֵׁי מֵעַל אַחֻוֹתָהּ. **כגיט** וּתְרַבֶּה אֶת-תְּזִנוּתֶיהָ לְזִכֹּר אֶת-יְמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **כגכ** וּתַעֲגָבָה עַל פְּלִגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בְּשַׁר-חַמּוּרִים בְּשָׂרָם וְזָרְמַת סוּסִים זָרְמָתָם. **כגכא** וּתְפַקְדֵי אֶת זְמַת נְעוּרֶיהָ: בַּעֲשׂוֹת מִמִּצְרַיִם דָּדִיךָ לְמַעַן שְׂדֵי נְעוּרֶיךָ.

כגכב לָכֵן אֶהְלִיבָה כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי מַעִיר אֶת-מְאֵהֲבֶיךָ עֲלֶיךָ אֶת אֲשֶׁר-נִקְעָה נִפְשֶׁךָ מֵהֶם וְהִבְאֵתִים עֲלֶיךָ מִסָּבִיב. **כגכג** בְּנֵי בָבֶל וְכָל-כַּשְׂדִּים פְּקוּד וְשׁוּע וְקוּע כָּל-בְּנֵי אֲשׁוּר אוֹתָם בַּחֻוּרֵי חֲמֹד פַּחוֹת וּסְגָנִים בָּלָם שְׁלֵשִׁים וּקְרוּאִים רֹכְבֵי סוּסִים בָּלָם. **כגכד** וַיָּבֹאוּ עֲלֶיךָ הָצֹן רָכַב וּגְלָגַל וּבִקְהַל עַמִּים צָנָה וּמְגוּן וְקוֹבַע יִשְׁיִמוּ עֲלֶיךָ סָבִיב וְנִתְתִּי לַפְּנִיָּהֶם מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוּךָ: בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם. **כגכה** וְנִתְתִּי קִנְאָתִי בְּךָ וַעֲשׂוּ אוֹתָךְ בַּחֲמָה אַפָּךָ וְאַזְנֶיךָ יִסִּירוּ וְאַחֲרִיתֶךָ בַּחֶרֶב תִּפּוֹל הַמָּה בְּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יִקְחוּ וְאַחֲרִיתֶךָ תִּאָכַל בָּאֵשׁ. **כגכו** וְהַפְּשִׁיטוּךָ אֶת-בְּגָדֶיךָ וּלְקָחוּ כָּלִי תִפְאַרְתֶּךָ. **כגכז** וְהַשְׁבִּתִּי זְמַתֶּךָ מִמֶּךָ וְאֶת-זְנוּתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא-תִשָּׂאֵי עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי-עוֹד.

כגכח כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי נִתְנָךְ בְּיַד אֲשֶׁר שְׁנֵאתְבִּיד אֲשֶׁר-נִקְעָה נִפְשֶׁךָ מֵהֶם. **כגכט** וַעֲשׂוּ אוֹתָךְ בְּשֵׁנְאָה וּלְקָחוּ כָּל-יְגִיעֶךָ וְעֲזָבוּךָ עֵירָם וְעָרֶיהָ וּנְגָלָה עָרוֹת זְנוּנֶיךָ וְזָמַתֶּךָ וּתְזִנוּתֶיךָ. **כגל** עֲשֵׂה אֵלֶיהָ לֶךָ בְּזִנוּתֶךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר-נִטְמְמַת בְּגִלוּלֵיהֶם. **כגלא** בְּדָרְךָ אַחֻוֹתֶךָ הִלַּכְתְּ וְנִתְתִּי כּוֹסָה בְּיָדֶךָ. **כגלב** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כּוֹס אַחֻוֹתֶךָ תִּשְׁתִּי הַעֲמָקָה וְהִרְחַבְתָּ תִהְיֶה לְצַחֵק וּלְלַעַג מִרְבֵּה לְהַכִּיל. **כגלג** שִׁפְרוֹן וְיָגוֹן תִּמְלֵאֵי כּוֹס שְׁמָה וּשְׁמָמָה כּוֹס אַחֻוֹתֶךָ

שִׁמְרוּן. **כגלז** וְשִׁתִּית אֹתָהּ וּמְצִית וְאֶת-חַרְשֵׁיהָ תִּגְרַמְיוּ שְׂדֵיךָ תִּנְתַּקִּי: כִּי אֲנִי דְבַרְתִּי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה.

כגלה לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה יַעַן שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וַתִּשְׁלִיכִי אוֹתִי אַחֲרַי גּוֹף וְגַם-אֶת שְׂאֵי זְמַתְךָ וְאֶת-תִּזְנוֹתֶיךָ.

כגלו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֶּן-אָדָם הֲתִשְׁפּוּט אֶת-אֶהְלָה וְאֶת-אֶהְלִיבָה וְהִגַּד לְהוֹן אֶת תּוֹעֲבוֹתַיִךְ. **כגלז** כִּי נֹאפּוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת-גְּלוּלֵיהֶן נֹאפּוּ וְגַם אֶת-בְּנֵיהֶן

אֲשֶׁר יִלְדוּ-לִי הֵעֲבִירוּ לָהֶם לְאָכְלָה. **כגלח** עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי: טָמְאוּ

אֶת-מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חִלְלוּ. **כגלט** וּבִשְׁחָטָם אֶת-בְּנֵיהֶם לְגְלוּלֵיהֶם וַיָּבֵאוּ אֶל-מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא לְחַלְלוֹ וְהִנֵּה-כֹה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי.

כגמ וְאִף כִּי תִשְׁלַחְנָה לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחֻקָאֲשֶׁר מִלְּאָדָּךְ שְׁלוּחַ אֵלֵיהֶם

וְהִנֵּה-בָאוּ לְאֲשֶׁר רָחַצְתָּ כַּחֲלֹת עֵינֶיךָ וְעֵדִית עֲדִי. **כגמא** וַיִּשְׁבַּת עַל-מִטָּה

כְּבוֹדָה וְשִׁלְחוֹן עָרוּךְ לְפָנֶיהָ וּקְטָרְתִּי וְשִׁמְנֵי שִׁמְתָּ עָלֶיהָ. **כגמב** וְקוֹל הַמּוֹן שָׁלוּ

בָּהּ וְאֶל-אֲנָשִׁים מְרֹב אָדָם מוּבָאִים סוּבָאִים (סָבָאִים) מִמֶּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים

אֶל-יְדֵיהֶן וְעֵטְרֹת תִּפְאָרֶת עַל-רָאשֵׁיהֶן. **כגמג** וַאֲמַר לְבָלָה נְאוּפִים עַת (עֵתָהּ)

יִזְנָה (יִזְנוּ) תִּזְנוּתָהּ וְהִיא. **כגמד** וַיָּבֹא אֵלֶיהָ כְּבֹא אֶל-אִשָּׁה זֹנָה כֵּן בָּאוּ

אֶל-אֶהְלָה וְאֶל-אֶהְלִיבָה אֲשֶׁת הַזָּמָה. **כגמה** וְאֲנָשִׁים צְדִיקִים הִמָּה יִשְׁפְּטוּ

אוֹתָהֶם מִשְׁפָּט נְאֻפּוֹת וּמִשְׁפָּט שְׁפָכוֹת דָּם: כִּי נֹאפַת הִנָּה וְדָם בִּידֵיהֶן.

כגמו כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: הֵעֵלָה עֲלֵיהֶם קֶהֱל וְנָתַן אֶתְהֶן לְזַעֲנָה וּלְבָז. **כגמז**

וְרָגְמוּ עֲלֵיהֶן אָבֹן קֶהֱל וּבָרָא אוֹתְהֶן בְּחַרְבוֹתָם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יַהֲרֹגוּ וּבְתֵיהֶן

בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ. **כגמח** וְהִשְׁבַּתִּי זָמָה מִן-הָאָרֶץ וְנוֹסְרוּ כָּל-הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשִׂינָה

כְּזַמְתְּכֶנָּה. **כגמט** וְנָתְנוּ זְמַתְכֶנָּה עֲלֵיכֶן וְחִטָּאֵי גְלוּלֵיכֶן תִּשְׂאִינָה וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי

אֲדַנִּי יְהוָה.

כדא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי בְּשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ

לְאֹמֹר. **כדב** בֶּן-אָדָם כְּתוּב- (כְּתָב-) לָךְ אֶת-שֵׁם הַיּוֹם אֶת-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה:

סִמְךָ מִלְּךָ-בְּבֵל אֶל-יְרוּשָׁלַם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה. **כדג** וּמִשָּׁל אֶל-בֵּית-הַמְּרִי מִשָּׁל

וְאִמְרַת אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת וְגַם-יֶצֶק בּוֹ מִים. **כדד**

אֲסֹף נְתַחֲיָהּ אֵלֶיהָ כָּל-נִתַח טוֹב יִרְדֶּךָ וְכִתְף מִבְּחַר עֲצָמִים מִלֵּא. **כדה** מִבְּחַר

הַצֹּאן לְקוֹחַ וְגַם דוֹר הָעֲצָמִים תִּנְחַתֶּיהָ רִתַח רִתַחֲיָהּ גַם-בְּשָׁלוּ עֲצָמֶיהָ בְּתוֹכָהּ.

כדז לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אוֹי עִיר הַדְּמִיסִיר אֲשֶׁר חָלְאָתָהּ בָּהּ וְחָלְאָתָהּ

לֹא יִצָּאָה מִמֶּנָּה לְנִתְחִיָּהּ לְנִתְחִיָּהּ הוֹצִיאָהּ לֹא-נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרֵל. **כדז** כִּי דָמָה

בְּתוֹכָהּ הָיָה עַל-צָחִיחַ סָלַע שִׁמְתָהוּ לֹא שִׁפְכְתָהוּ עַל-הָאָרֶץ לְכִסּוֹת עָלָיו עֵפֶר.
כדח לְהַעֲלוֹת חֲמָה לְנִקְם נִקְם נִתְתִּי אֶת-דָּמָה עַל-צָחִיחַ סָלַע לְבִלְתִּי הַכֹּסוֹת.
כדי לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדְּמִים גַּם-אֲנִי אֲגִדִּיל הַמְדוּרָה. **כדי**
 הַרְבֵּה הָעֲצִים הַדֹּלֵק הָאֵשׁ הֵתֵם הַבֶּשֶׁר וְהַרְקַח הַמְרַקְחָה וְהָעֲצָמוֹת יַחְרוּ.
כדיא וְהָעֲמִידָה עַל-גְּחֻלְיָהּ רִקְהָ: לְמַעַן תַּחֲסוּ וְתַחֲרָה נַחֲשֻׁתָהּ וְנִתְּכָה בְּתוֹכָהּ
 טַמְאָתָהּ תַּחֲתֶם חֲלָאֲתָהּ. **כדיב** תִּאֲנִים הַלְאָת וְלֹא-תִצָּא מִמֶּנָּה רַבַּת חֲלָאֲתָהּ
 בְּאֵשׁ חֲלָאֲתָהּ. **כדיג** בְּטַמְאָתָךְ זָמָה: יַעַן טַהֲרִיתִךְ וְלֹא טַהֲרִיתְמָטַמְאָתָךְ לֹא
 תִּטְהַרֶי-עוֹד עַד-הַנִּיחִי אֶת-חֲמָתִי בָךְ. **כדיז** אֲנִי יְהוִה דְּבַרְתִּי בָּאָה וְעָשִׂיתִי
 לֹא-אֶפְרַע וְלֹא-אֲחוּס וְלֹא אֲנַחֵם: כַּדְרָכִיךְ וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ שִׁפְטוּךְ נָאִם אֲדֹנָי
 יְהוִה.

כדטו וַיְהִי דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר. **כדטז** בֶּן-אָדָם הִנְנִי לֹקַח מִמֶּךָ אֶת-מַחְמַד
 עֵינֶיךָ בְּמַגְפָּה וְלֹא תִסְפֹּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תִבּוֹא דִמְעָתָךְ. **כדיז** הָאֲנֹק דָּם
 מֵתִים אֲבָל לֹא-תַעֲשֶׂה פְּאָרֶךְ חִבּוּשׁ עֲלֶיךָ וְנִעְלִיךָ תַשִּׁים בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטָה
 עַל-שָׁפָם וְלַחֵם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל. **כדיח** וְאֲדַבֵּר אֶל-הָעָם בְּבִקְרָה וְתַמְתִּי אֲשַׁתִּי
 בְּעָרֵב וְאֵעֵשׂ בְּבִקְרָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי. **כדיט** וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם: הֲלֹא-תִגִּיד לָנוּ
 מָה-אֵלֶּה לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה. **כדכ** וְאָמַר אֲלֵיהֶם: דְּבַר-יְהוִה הָיָה אֵלַי לֵאמֹר.
כדכא אָמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מַחֲלֵל אֶת-מִקְדָּשִׁי גֵאוֹן
 עֲזָבְכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַחְמַל נַפְשֵׁיכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בְּחָרֵב
 יִפְלוּ. **כדכב** וְעָשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: עַל-שָׁפָם לֹא תַעֲטוּ וְלַחֵם אֲנָשִׁים לֹא
 תֹאכְלוּ. **כדכג** וּפְאָרְכֶם עַל-רְאֲשֵׁיכֶם וְנִעְלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִבְכוּ
 וּנְמַקְתֶּם בְּעוֹנֹתֵיכֶם וּנְהַמְתֶּם אִישׁ אֶל-אָחִיו. **כדכד** וְהָיָה יַחְזָקָאֵל לָכֶם לְמוֹפֵת
 כָּל אֲשֶׁר-עֹשֶׂה תַעֲשׂוּ: בְּבוֹאֵהוּ יִדְעֶתֶם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה.

כדכה וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הֲלוֹא בָיוִם קָחְתִּי מֵהֶם אֶת-מַעוֹזָם מִשׁוֹשׁ תִּפְאָרְתָם:
 אֶת-מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת-מִשְׁאֵ נַפְשָׁם בְּנִיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. **כדכו** בָּיוִם הַהוּא יָבוֹא
 הַפְּלִיט אֲלֶיךָ לְהַשְׁמָעוֹת אֲזָנִים. **כדכז** בָּיוִם הַהוּא יִפְתַּח פִּיךָ אֶת-הַפְּלִיט
 וְתִדְבֵר וְלֹא תֵאָלֵם עוֹד וְהָיִיתָ לָהֶם לְמוֹפֵת וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוִה.
כהא וַיְהִי דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר. **כהב** בֶּן-אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן וְהִנְבֵּא
 עֲלֵיהֶם. **כהג** וְאָמַרְתָּ לְבְנֵי עַמּוֹן שְׁמַעוּ דְבַר-אֲדֹנָי יְהוִה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 יַעַן אָמַרְתָּ הָאֵח אֶל-מִקְדָּשִׁי כִּי-נָחַל וְאֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁמָה וְאֶל-בֵּית
 יְהוּדָה כִּי הִלְכוּ בַּגּוֹלָה. **כהד** לָכֵן הִנְנִי נֹתֵן לְבְנֵי-קָדָם לְמוֹרָשָׁה וַיִּשְׁבוּ

טירוניהם בָּדָד וְנִתְּנוּ בָּדָד מִשְׁכַּנְיָהֶם הֵמָּה לֹא כָלוּ פְּרִיָּךְ וְהֵמָּה יִשְׁתּוּ חֻלְבָּךְ. **כֹּה** וְנִתְּתִי אֶת-רַבָּה לְנוּה גַמְלִים וְאֶת-בְּנֵי עַמּוֹן לְמַרְבֵּץ-צֹאן וַיִּדְעֶתְם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **כֹּה**וּ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר מִחֲאַף יָד וְרַקְעָה בְּרַגְלִי וְתִשְׁמַח בְּכָל-שְׂאֵטָךְ בְּנִפְשׁ אֶל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל. **כֹּה**זוּ לָכֵן הִנְנִי נְטִיתִי אֶת-יָדִי עָלֶיךָ וְנִתְּתִיךָ לִבַּג (לְבַז) לְגוֹיִם וְהִכְרַתִּיךָ מִן-הָעַמִּים וְהֶאֱבַדְתִּיךָ מִן-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁמִּידָךְ וַיִּדְעֶתָ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

כֹּהח כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: יַעֲזֹר אָמַר מוֹאָב וְשַׁעִיר הַיָּהּ כָּכֹל-הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה. **כֹּה**ט לָכֵן הִנְנִי פֹתַח אֶת-כַּתְּף מוֹאָב מִהָעָרִים מִמְעָרָיו מִקְצָהוּ: צָבִי אַרְץ בֵּית הַיְשִׁימֹת בַּעַל מְעוֹן וְקָרִיתְמָה (וְקָרִיתְיָמָה). **כֹּה**י לִבְנֵי-קָדָם עַל-בְּנֵי עַמּוֹן וְנִתְּתִיךָ לְמוֹרָשָׁה לְמַעַן לֹא-תִזְכַּר בְּנֵי-עַמּוֹן בְּגוֹיִם. **כֹּה**יֵא וּבְמוֹאָב אַעֲשֶׂה שְׂפָטִים וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

כֹּהיב כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסִים נָקַם לְבֵית יְהוּדָה וַיִּשְׁמַח אֲשׁוּם וַיִּנְקְמוּ בָהֶם. **כֹּה**יג לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְנִטְתִּי יָדִי עַל-אֲדָוָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבִהֵמָה וְנִתְּתִיךָ חֲרָבָה מִתִּימָן וַיִּדְדָנָה בַּחֲרָב יִפְלוּ. **כֹּה**יד וְנִתְּתִי אֶת-נִקְמָתִי בְּאֲדָוָה בְּיַד עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְעֲשׂוּ בְּאֲדָוָה כְּאִפִּי וְכַחֲמָתִי וַיִּדְעוּ אֶת-נִקְמָתִי וַיִּנְקְמוּ אֲדֹנָי יְהוִה. **כֹּה**טו כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה וַיִּנְקְמוּ נָקַם בְּשֵׁטַט בְּנִפְשׁ לְמִשְׁחִית אֵיבַת עוֹלָם. **כֹּה**טז לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי נוֹטֶה יָדִי עַל-פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי אֶת-כְּרַתִּים וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת-שְׂאֵרֵי חוֹף הַיָּם. **כֹּה**יז וְעֲשִׂיתִי בָם נִקְמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכָחוֹת חֲמָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֶת-נִקְמָתִי בָם.

כֹּהיח וַיְהִי בַעֲשֻׂתִי-עֲשָׂרָה שָׁנָה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כֹּה**יט בֶּן-אָדָם יַעֲזֹר אֲשֶׁר-אָמְרָה צַר עַל-יְרוּשָׁלַם הָאֲחַנְשִׁבָּרָה דַּלְתוֹת הָעַמִּים נֹסְבָה אֵלַי: אֲמַלְאָה הַחֲרָבָה. **כֹּה**כ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עֹלֶיךָ צַר וְהָעֲלִיתִי עָלֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לְגִלְיוֹ. **כֹּה**כא וְשַׁחַתוּ חַמוֹת צַר וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיךָ וְסַחֲתִי עֲפָרָה מִמֶּנָּה וְנִתְּתִי אוֹתָהּ לְצַחִיחַ סָלַע. **כֹּה**כב מִשְׁטַח תְּרַמִּים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִיְתָה לְבַז לְגוֹיִם. **כֹּה**כג וּבְנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֲרָב תִּהְרַגְנָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

כֹּהכד כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְבִיא אֶל-צַר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מְלָכִים בְּסוּס וּבְרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים וְקָהַל וְעַם-רָב. **כֹּה**כה בְּנוֹתֶיךָ בַּשָּׂדֶה בַּחֲרָב יַהֲרֹג וְנָתַן עָלֶיךָ דִּיק וְשִׁפָּךְ עָלֶיךָ סִלְלָה וְהַקִּים עָלֶיךָ צָנָה. **כֹּה**כו וּמַחִי קָבְלוּ יָתַן בְּחַמוֹתֶיךָ וּמִגְדָּלֶיךָ יִתְּצֶה בְּחַרְבוֹתָיו. **כֹּה**כז מִשְׁפַּעַת סוּסָיו יִכְסֹף אֲבָקָם מִקוֹל

פָּרַשׁ וּגְלַגֵּל וַרְכַב תִּרְעַשְׁנָה חוֹמוֹתֶיךָ בָּבֵאוּ בְּשַׁעְרֶיךָ כַּמְּבוֹאֵי עִיר מִבְּקָעָה. **כּוֹיָא**
 בְּפִרְסוֹת סוּסָיו יִרְמַס אֶת-כָּל-חֻצוֹתֶיךָ עִמָּךְ בַּחֲרֵב יִהְרַג וּמַצְבוֹת עֲזָךְ לְאַרְצְךָ
 תֵּרַד. **כּוֹיָב** וְשָׁלְלוּ חֵילֶךָ וּבִזְזוּ רִכְלֹתֶיךָ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתֶיךָ וּבִתֵּי חֲמֻדֹתֶיךָ יִתְצוּ
 וְאַבְנֶיךָ וְעַצְמֶיךָ וְעַפְרֶיךָ בְּתוֹךְ מַיִם יִשְׁימוּ. **כּוֹיָג** וְהִשְׁבַּתִּי הַמּוֹן שִׁירֶיךָ וְקוֹל כְּנוֹרֶיךָ
 לֹא יִשְׁמַע עוֹד. **כּוֹיֵד** וּנְתַתֶּיךָ לְצַחִיחַ סָלַע מִשֵּׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא תִבְנֶה עוֹד:
 כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה.

כּוֹטו כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה לְצוֹר: הֲלֹא מִקּוֹל מַפְלֹתֶיךָ בְּאֵנֶק חָלַל בַּהֲרַג הָרֶג
 בְּתוֹכְךָ יִרְעִשׁוּ הָאֵיִים. **כּוֹטז** וַיִּרְדּוּ מֵעַל כְּסֵאוֹתֶם כָּל נְשִׂאֵי הַיָּם וְהִסִּירוּ
 אֶת-מַעֲלִיֵּיהֶם וְאֶת-בְּגָדֵי רִקְמָתָם יִפְשְׁטוּ חֲרָדוֹת יִלְבָּשׁוּ עַל-הָאָרֶץ יֵשְׁבוּ וְחָרְדוּ
 לְרָגָעִים וְשִׁמְמוּ עֲלֶיךָ. **כּוֹיז** וְנִשְׂאוּ עֲלֶיךָ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ אֲבָדְתָּ נוֹשֶׁבֶת
 מִיַּמִּים: הָעִיר הַהִלְלָה אֲשֶׁר הִיְתָה חֲזָקָה בַּיָּם הִיא וַיִּשְׁבֶּיהָ אֲשֶׁר-נָתַנּוּ חַתִּיתֶם
 לְכָל-יוֹשְׁבֶיהָ. **כּוֹיח** עֲתָה יִחָרְדוּ הָאֵין יוֹם מַפְלֹתֶיךָ וּנְבַהְלוּ הָאֵיִים אֲשֶׁר-בַּיָּם
 מִצֹּאתֶיךָ.

כּוֹיט כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה בְּתַתִּי אֶתְךָ עִיר נַחְרַבַת כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא-נוֹשְׁבוּ
 בַּהֲעֲלוֹת עֲלֶיךָ אֶת-תְּהוֹם וְכִסּוֹף הַיָּמִים הָרַבִּים. **כּוֹכ** וְהוֹרְדֹתֶיךָ אֶת-יֹרְדֵי בּוֹר
 אֶל-עַם עוֹלָם וְהוֹשְׁבֵיֶיךָ בְּאָרֶץ תַּחְתִּיּוֹת כְּחַרְבוֹת מַעוֹלָם אֶת-יֹרְדֵי בּוֹר לְמַעַן
 לֹא תִשְׁבִּי וְנָתַתִּי צָבִי בְּאָרֶץ חַיִּים. **כּוֹכא** בְּלֵהוֹת אֶתְנֶךָ וְאֵינֶךָ וּתִבְקָשִׁי
 וְלֹא-תִמְצָאֵי עוֹד לְעוֹלָם נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה.

כּוֹא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כּוֹב** וְאֶתָּה בֶן-אָדָם שָׂא עַל-צַר קִינָה. **כּוֹג**
 וְאֶמְרָתְךָ לְצוֹר הַיִּשְׁבַּתִּי (הַיִּשְׁבֶּת) עַל-מְבוֹאוֹת יָם רִכְלַת הָעַמִּים אֶל-אֵיִים רַבִּים
 כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה צוֹר אֶתְךָ אֶמְרָתְךָ אֲנִי כָלִילַת יָפִי. **כּוֹד** בְּלֵב יַמִּים גְּבוּלֶיךָ בְּנִיךָ
 כָּלְלוּ יָפֶיךָ. **כּוֹה** בְּרוּשִׁים מִשְׁנִיר בָּנוּ לָךְ אֶת כָּל-לַחְתִּים אֲרֻז מְלַבָּנוֹן לְקַחוּ
 לַעֲשׂוֹת תָּרוֹן עֲלֶיךָ. **כּוֹז** אֱלוֹנִים מִבְּשָׁן עָשׂוּ מִשׁוֹטֶיךָ קָרְשָׁךְ עָשׂוּ-שֵׁן בַּת-אֲשֵׁרִים
 מֵאֵי כַּתִּים. **כּוֹז** שֵׁשׁ-בְּרִקְמָה מִמִּצְרַיִם הָיָה מִפְּרֹשֶׁךָ לְהִיּוֹת לָךְ לְגִס תִּכְלַת
 וְאַרְגָּמָן מֵאֵי אֶלִישָׁה הָיָה מְכֻסָּךְ. **כּוֹח** יִשְׁבִּי צִידוֹן וְאַרְוֹד הָיוּ שְׁטִים לָךְ חֲכַמֶיךָ
 צוֹר הָיוּ בְּךָ הַמָּה חֹבְלֶיךָ. **כּוֹט** זָקְנֵי גִבְל וְחֲכַמֶיהָ הָיוּ בְּךָ מַחְזִיקֵי בְדָךְ
 כָּל-אֲנִיּוֹת הַיָּם וּמְלַחֲיֵיהֶם הָיוּ בְּךָ לְעָרֵב מִעֲרַבְךָ. **כּוֹי** פָּרַס וְלוֹד וּפּוֹט הָיוּ בְּחֵילֶךָ
 אֲנָשֵׁי מְלַחְמֹתֶיךָ מָגֵן וְכוּבַע תִּלּוּ-בְךָ הַמָּה נָתַנּוּ הָדָרְךָ. **כּוֹיא** בְּנֵי אֲרֹד וְחֵילֶךָ
 עַל-חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב וְגַמְדִים בְּמַגְדְּלוֹתֶיךָ הָיוּ שְׁלִטִיָּהֶם תִּלּוּ עַל-חוֹמוֹתֶיךָ
 סָבִיבֵהֶמָּה כָּלְלוּ יָפֶיךָ. **כּוֹיב** תִּרְשִׁישׁ סַחְרֹתֶיךָ מֵרֵב כָּל-הוֹן בְּכֶסֶף בְּרָזֶל בְּדִיל
 וְעוֹפְרַת נָתַנּוּ עֲזֹבוֹנֶיךָ. **כּוֹיג** יָוֹן תִּבֵּל וּמִשְׁךָ הַמָּה רִכְלֶיךָ בְּנִפְשׁ אָדָם וְכָלִי נַחֲשֶׁת

נָתַנוּ מֵעֶרְבָּךְ. **כזיז** מִבֵּית תּוֹגְרָמָה סוֹסִים וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים נָתַנוּ עֲזָבוֹנֶיךָ. **כזטו**
 בְּנֵי דָדוֹן רָכְלִיךָ אֵיִים רַבִּים סְחָרְתָּ יָדְךָ קֶרְנוֹת שֵׁן וְהוֹבְנִים (וְהוֹבְנִים) הַשִּׁיבוּ
 אֲשַׁפְּרֶךָ. **כזטז** אַרְס סְחָרְתְּךָ מֵרַב מַעֲשֵׂיךָ בְּנֶפֶךָ אַרְגָּמוֹן וְרִקְמָה וּבוֹץ וְרֵאמֹת
 וְכַדְכַד נָתַנוּ בְּעֲזָבוֹנֶיךָ. **כזיז** יְהוּדָה וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הֵמָּה רָכְלִיךָ בַּחֲטִי מִנֵּית וּפְנֵג
 וְדָבֶשׁ וְשֶׁמֶן וְצָרִי נָתַנוּ מֵעֶרְבָּךְ. **כזיח** דְּמָשֶׁק סְחָרְתְּךָ בְּרַב מַעֲשֵׂיךָ מֵרַב כָּל-הוֹן
 בְּיַד חֲלָבוֹן וְצֶמֶר צָחַר. **כזיט** וְדוֹן וְיוֹן מְאוּזָל בְּעֲזָבוֹנֶיךָ נָתַנוּ בְּרִזָּל עֲשׂוֹת קֶדֶה
 וְקִנְהָ בְּמֵעֶרְבָּךְ הָיָה. **כזכ** דָּדוֹן רָכְלְתְּךָ בְּבִגְדֵי-חֹפֶשׁ לְרִכְבָּהָ. **כזכא** עֶרֶב
 וְכָל-נְשִׂאֵי קֶדֶר הֵמָּה סְחָרֵי יָדְךָ בְּכָרִים וְאֵילִם וְעֵתוּדִים בָּם סְחָרֶיךָ. **כזכב**
 רָכְלִי שָׁבָא וְרַעְמָה הֵמָּה רָכְלִיךָ בְּרֵאשׁ כָּל-בֶּשֶׂם וּבְכָל-אֶבֶן יִקְרָה וְזָהָב נָתַנוּ
 עֲזָבוֹנֶיךָ. **כזכג** חָרוֹן וְכִנְהָ וְעֵדוֹן רָכְלִי שָׁבָא אֲשׁוּר כְּלֶמֶד רָכְלְתְּךָ. **כזכד** הֵמָּה
 רָכְלִיךָ בְּמַכְלָלִים בְּגִלּוּמֵי תַכְלֶת וְרִקְמָה וּבִגְנָזֵי בְרָמִים בְּחֻבְלִים חֲבָשִׁים וְאַרְזִים
 בְּמִרְכְּלֶתְךָ. **כזכה** אֲנִיּוֹת תַרְשִׁישׁ שְׂרוּתֶיךָ מֵעֶרְבָּךְ וְתַמְלָאֵי וְתַכְבְּדֵי מְאֹד בָּלָב
 יָמִים. **כזכו** בְּמִים רַבִּים הִבְאוּךָ הַשְּׁטִים אֶתְךָ רוּחַ הַקְּדִים שְׁבַרְךָ בָּלָב יָמִים.
כזכז הוֹנֶךָ וְעֲזָבוֹנֶיךָ מֵעֶרְבָּךְ מִלְחֶיךָ וְחֻבְלֶיךָ מִחֲזִיקֵי בְדָקְךָ וְעֶרְבֵי מֵעֶרְבָּךְ
 וְכָל-אֲנָשֵׁי מִלְחָמְתְּךָ אֲשֶׁר-בָּךְ וּבְכָל-קַהְלֶךָ אֲשֶׁר בְּתוֹכְךָ יִפְלוּ בָּלָב יָמִים בַּיּוֹם
 מִפְּלֶתְךָ. **כזכח** לְקוֹל זַעֲקַת חֻבְלֶיךָ יִרְעָשׁוּ מִגְרָשׁוֹת. **כזכט** וְיָרְדוּ מֵאֲנִיּוֹתֶיךָ
 כָּל תַּפְשֵׁי מְשׁוּטְמִלְחִים כָּל חֻבְלֵי הַיָּם: אֶל-הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ. **כזל** וְהַשְּׁמִיעוּ עֲלֶיךָ
 בְּקוֹלָם וְיִזְעָקוּ מֵרָחַ וְיַעֲלוּ עָפָר עַל-רֵאשֵׁיהֶם בְּאֶפֶר יִתְפַּלְשׁוּ. **כזלא** וְהִקְרִיחוּ
 אֶלֶיךָ קֶרְחָה וְחָגְרוּ שִׁקִּים וּבָכוּ אֵלֶיךָ בְּמַר-נֶפֶשׁ מִסִּפֵּד מָר. **כזלב** וְנִשְׂאוּ אֵלֶיךָ
 בְּנִיָּהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עֲלֶיךָ: מִי כִצוֹר כְּדָמָה בְּתוֹךְ הַיָּם. **כזלג** בְּצֵאת עֲזָבוֹנֶיךָ
 מִיָּמִים הַשְּׁבַעַת עַמִּים רַבִּים בְּרַב הוֹנֶיךָ וּמֵעֶרְבֶיךָ הַעֲשֵׂרֶת מַלְכֵי-אָרֶץ. **כזלד** עַת
 נִשְׁבַּרְתָּ מִיָּמִים בְּמַעַמְמֵי-מָיִם מֵעֶרְבָּךְ וְכָל-קַהְלֶךָ בְּתוֹכְךָ נָפְלוּ. **כזלה** כָּל יִשְׁבֵי
 הָאֵיִים שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ וּמִלְכֵיהֶם שָׁעֲרוּ שָׁעֲרוּ רַעְמוּ פָּנִים. **כזלו** סְחָרִים בְּעַמִּים
 שָׂרְקוּ עֲלֶיךָ בְּלָהוֹת הַיִּית וְאִינֶךָ עַד-עוֹלָם.
כחא וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כחב** בֶּן-אָדָם אָמַר לְנִגִיד צֹר כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה יַעֲן גְּבוּהַ לְבָבְךָ וְתֵאמֶר אֵל אֲנִימוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבְּתִי בָּלָב יָמִים וְאַתָּה אָדָם
 וְלֹא-אֵל וְתִתֵּן לְבָבְךָ כָּלֵב אֱלֹהִים. **כחג** הִנֵּה חָכֵם אַתָּה מִדְּנָאֵל (מִדְּנִיאֵל):
 כָּל-סִתּוּם לֹא עָמְמוֹךָ. **כחד** בְּחֻכְמֶתְךָ וּבִתְבוּנֶתְךָ עָשִׂיתָ לָּךְ חֵיל וְתַעֲשׂ זָהָב
 וְכֶסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ. **כחה** בְּרַב חֻכְמֶתְךָ בְּרִכְלֶתְךָ הִרְבִּיתָ חֵילְךָ וַיִּגְבֶּה לְבָבְךָ
 בְּחֵילְךָ.

כחו לכן כה אמר אֲדֹנָי יְהוִה: יַעַן תַּתִּיבָה אֶת-לִבְבָךָ כָּלֵב אֱלֹהִים. כחו לכן הֲנִי מביא עליך זָרִים עָרִיצִי גוֹיִם וְהִרִיקוּ חֲרֻבוֹתֶם עַל-יָפִי חֲכַמְתָּךְ וְחָלְלוּ יַפְעָתָךְ. כחח לשחת יורדודך וּמַתָּה מְמוֹתֵי חָלָל בְּלֵב יָמַיִם. כחט האמר ותאמר אֱלֹהִים אָנִי לִפְנֵי הַרְגָּךְ: וְאַתָּה אָדָם וְלֹא-אֵל בְּיַד מַחֲלָלֶיךָ. כחי מותי עַרְלִים תָּמוֹת בְּיַד-זָרִים: כִּי אָנִי דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה.

כחיא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. כחיב בן-אדם שא קינה על-מלך צור ואמרת לו כה אמר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה חוֹתֶם תִּכְנִית מְלֵא חֲכָמָה וְכִלִּיל יָפִי. כחיג בעדן גן-אלהים היית כל-אבן יקרה מסכתך אדם פְּטָדָה וְיַהֲלֵם תִּרְשִׁישׁ שֶׁהֵם וְיִשְׁפָּה סִפִּיר נֶפֶךְ וּבִרְקַת וְזָהָב מְלֹאכֶת תִּפְיָךְ וּנְקֵבֶיךָ בָּךְ בַּיּוֹם הַבְּרָאָה כּוֹנְנוּ. כחיד את-כְּרוֹבֵמִשָׁח הַסּוֹכֵךְ וּנְתַתִּיךָ בְּהַר קִדְשׁ אֱלֹהִים הַיִּיתְבְּתוּךָ אַבְנֵי-אֵשׁ הַתְּהַלְכֶתָּ. כחטו תמים אתה בְּדַרְכֶיךָ מִיּוֹם הַבְּרָאָה עַד-נִמְצָא עוֹלְתָה בָּךְ. כחטז ברב רכלתך מלו תוכך חֲמָסוֹת־חֲטָא וְאַחֲלָלָה מֵהַר אֱלֹהִים וְאַבְדָּךְ כְּרוֹב הַסֶּכֶךְ מִתּוֹךְ אַבְנֵי-אֵשׁ. כחיז גבה לבך בַּיָּפִיךָ שַׁחַת חֲכַמְתָּךְ עַל-יַפְעָתָךְ עַל-אֶרֶץ הַשְּׁלֹכְתֶיךָ לִפְנֵי מַלְכִים נְתַתִּיךָ לְרֵאֻוָה בָּךְ. כחיא מרב עוֹנֵיךָ בְּעוֹל רִכְלַתְךָ חֲלַלְתָּ מִקְדָּשֶׁיךָ וְאוֹצֵא-אֵשׁ מִתּוֹכְךָ הִיא אַכְלַתְךָ וְאַתְנָךְ לְאֹפֶר עַל-הָאֶרֶץ לְעֵינַי כָּל-רֵאִיךָ. כחיא כל-יודעֶיךָ בְּעַמִּים שָׁמְמוּ עָלֶיךָ בְּלֵהוֹת הַיִּיתָ וְאַיִנְךָ עַד-עוֹלָם.

כחכ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. כחכא בן-אדם שים פְּנִיךָ אֶל-צִידוֹן וְהִנְבֵּא עָלֶיךָ. כחכב ואמרת כה אמר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי עָלֶיךָ צִידוֹן וְנִכְבַּדְתִּי בְּתוֹכְךָ וְיָדְעוּ כִּי-אָנִי יְהוִה בַּעֲשׂוֹתֵי בָהּ שְׁפָטִים וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהּ דָּבָר וְדָם בַּחוּצוֹתֶיהָ וְנִפְלַל חָלָל בְּתוֹכָהּ בְּחָרֵב עָלֶיהָ מִסָּבִיב וְיָדְעוּ כִּי-אָנִי יְהוִה. כחכד ולא-יהיה עוד לְבֵית יִשְׂרָאֵל סֶלֶוֹן מִמָּאִיר וְקוֹץ מִכָּאֵב מִכָּל סָבִיבְתֶם הַשְּׂאֲטִים אוֹתֶם וְיָדְעוּ כִּי אָנִי אֲדֹנָי יְהוִה.

כחכה כה-אמר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצִי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן-הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינַי הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ עַל-אֲדָמְתֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לַיַּעֲקֹב. כחכו וישבו עליה לְבָטַח וּבְנוּ בָתִּים וְנִטְעוּ כְּרָמִים וְיָשְׁבוּ לְבָטַח: בַּעֲשׂוֹתֵי שְׁפָטִים בְּכָל הַשְּׂאֲטִים אַתֶּם מִסָּבִיבוֹתֶם וְיָדְעוּ כִּי אָנִי יְהוִה אֱלֹהֵיהֶם.

כטא בַשָּׁנָה הָעֲשׂוּרִית בַּעֲשָׂרֵי בַשָּׁנִים עָשָׂר לַחֲדָשָׁהּ דָּבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר. כטב בן-אדם שים פְּנִיךָ עַל-פְּרֵעָה מְלֶךְ מִצְרַיִם וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל-מִצְרַיִם כָּלָה. כטג דבר ואמרת כה-אמר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי עָלֶיךָ פְּרֵעָה מְלֶךְ-מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יֹאֲרָיו: אֲשֶׁר אָמַר לִי יֹאֲרִי וְאָנִי עֲשִׂיתַנִּי. כטד ונתתי חחיים

(נחמים) בלחייך והדבקתי דגת-יאריך בקשקשתיך והעליתך מתוך יאריך ואת כל-דגת יאריך בקשקשתיך תדבק. **כטה** ונטשתיך המדברה אותך ואת כל-דגת יאריך על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה. **כטו** וידעו כל-ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל. **כטז** בתפושם בך בכפך (בכף) תרוץ ובקעת להם כל-כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל-מתנים.

כטח לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה. **כטט** והיתה ארץ-מצרים לשממה וחרבה וידעו כי-אני יהוה; יען אמר יאר לי ואני עשיתי. **כטי** לכן הנני אליך ואל-יאריך ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד-גבול כוש. **כטיא** לא תעבר-בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב ארבעים שנה. **כטיב** ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את-מצרים בגוים וזריתים בארצות.

כטיג כי כה אמר אדני יהוה; מקץ ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים אשר-נפצו שמה. **כטיז** ושבתתי את-שבות מצרים והשבתתי אתם ארץ פתרוס על-ארץ מכוורתם והיו שם ממלכה שפלה. **כטטו** מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תתנשא עוד על-הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים. **כטטז** ולא יהיה-עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה.

כטיז ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש הנה דבר-יהוה אלי לאמר. **כטיח** בן-אדם נבוכדראצר מלך-בבל העביד את-חילו עבדה גדולה אל-צרף-ראש מקרח וכל-כתף מרוטה ושכר לא-היה לו ולחילו מצר על-העבדה אשר-עבד עליה.

כטיט לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך-בבל את-ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו. **כטכ** פעלתו אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה. **כטכא** ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון-פה בתוכם וידעו כי-אני יהוה.

לא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **לב** בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה; הילילו הנה ליום. **לג** כי-קרוב יום וקרוב יום ליהוה; יום ענן עת גוים יהיה. **לד** ובאה חרב במצרים והיתה חלחה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה

וְנִהְרְסוּ יְסֻדוֹתֶיהָ. **לֵה** כּוֹשׁ וּפּוֹט וְלוֹד וְכָל-הָעָרֵב וְכוּב וּבְנֵי אֶרֶץ הַבְּרִיתֵיכֶם
בַּחֶרֶב יִפְלוּ.

לו כֹּה אָמַר יְהוָה וְנִפְלוּ סִמְכֵי מִצְרַיִם וַיֵּרֶד גָּאוֹן עֲזָה מִמְּגִדָּל סוֹנֵה בַּחֶרֶב
יִפְלוּ-בְהֵנָאֵם אֲדֹנָי יְהוִה. **לוז** וְנִשְׁמּוּ בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נְשָׁמוֹת וְעָרָיו בְּתוֹךְ-עָרִים
נִחְרְבוֹת תִּהְיֶינָה. **לח** וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי-אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁבְּרוּ כָּל-עֲזָרֶיהָ.
לט בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִלְּאָכִים מִלִּפְנֵי בָצִים לְהַחְרִיד אֶת-כּוֹשׁ בְּטַח וְהִיתָה
חִלְחָלָה בָּהֶם בַּיּוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָּאָה.

לי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-הַמּוֹן מִצְרַיִם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל.
ליא הוּא וְעַמּוֹ אֲתוּ עָרִיצֵי גוֹיִם מוּבָאִים לְשַׁחַת הָאָרֶץ וְהִרְיָקוּ חֲרָבוֹתֶם
עַל-מִצְרַיִם וּמְלָאוּ אֶת-הָאָרֶץ חָלָל. **ליב** וְנָתַתִּי יְאֻרִים חֲרָבָה וּמְכַרְתִּי
אֶת-הָאָרֶץ בְּיַד-רָעִים וְהִשְׁמַתִּי אֶרֶץ וּמְלָאָהּ בְּיַד-זָרִים אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי.
ליג כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהֶאֱבַדְתִּי גְלוּלִים וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֶּפֶס וְנִשְׂאֵי
מֵאָרֶץ-מִצְרַיִם לֹא יִהְיֶה-עוֹד וְנָתַתִּי יִרְאָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **ליד** וְהִשְׁמַתִּי
אֶת-פְּתוּרוֹס וְנָתַתִּי אֵשׁ בַּצֶּעַן וְעִשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּנֹא. **לטו** וְשִׁפְכְתִּי חֲמַתִּי עַל-סִין
מְעוֹז מִצְרַיִם וְהִכְרַתִּי אֶת-הַמּוֹן נֹא. **לטז** וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּמִצְרַיִם חוּל תַּחֲלוֹל (תַּחֲלוֹל)
סִין וְנֹא תִהְיֶה לְהִבְקַע וְנֹף צָרִי יוֹמָם. **לז** בַּחוּרֵי אֹן וּפִי-בֶסֶת בַּחֶרֶב יִפְלוּ וְהִנֵּה
בְּשִׁבִי תִלְכְּנָה. **ליח** וּבִתְחִנְחָס חֲשָׁךְ הַיּוֹם בְּשִׁבְרֵי-שָׁם אֶת-מִטּוֹת מִצְרַיִם
וְנִשְׁבַּת-בָּהּ גָּאוֹן עֲזָה הִיא עֲנֹן יִכְסֶּנָה וּבִנְוֹתֶיהָ בְּשִׁבִי תִלְכְּנָה. **ליט** וְעִשִׂיתִי
שְׁפָטִים בְּמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לכ וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר.
לכא בֶּן-אָדָם אֶת-זְרוּעַ פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם שִׁבְרַתִּי וְהִנֵּה לֹא-חִבְּשָׁה לְתַת
רַפְּאוֹת לְשׁוֹם חֲתוּל לְחִבְּשָׁה לְחִזְקָה לְתַפֵּשׁ בַּחֶרֶב.

לכב לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְשִׁבְרַתִּי אֶת-זְרוּעֹתָיו
אֶת-הַחִזְקָה וְאֶת-הַנְּשִׁבָּרֵת וְהִפְלַתִּי אֶת-הַחֶרֶב מִיָּדוֹ. **לכג** וְהִפְצוֹתִי אֶת-מִצְרַיִם
בְּגוֹיִם וְזָרִיתֶם בְּאֲרָצוֹת. **לכד** וְחִזְקֹתִי אֶת-זְרוּעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָתַתִּי אֶת-חֲרָבִי
בְּיָדוֹ וְשִׁבְרַתִּי אֶת-זְרוּעוֹת פְּרָעָה וְנָאֵק נֶאֱקוֹת חָלָל לִפְנָיו. **לכה** וְהִחֲזַקְתִּי
אֶת-זְרוּעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְזָרוּעוֹת פְּרָעָה תִּפְלֶנָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי חֲרָבִי בְּיַד
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְנָטָה אוֹתָהּ אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **לכו** וְהִפְצוֹתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּגוֹיִם
וְזָרִיתִי אוֹתָם בְּאֲרָצוֹת וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לאא וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשִׁלִּישֵׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר.
לאב בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְאֶל-הַמּוֹנוֹ: אֶל-מִי דָמִית בְּגִדְלָךְ.

לאג הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחורש מצלוגבה קומה ובין עבתיים היתה צמרתו. **לאד** מים גדלוהו תהום רממתהו את-נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת-תעלתיה שלחה אל כל-עצי השדה. **לאה** על-כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו. **לאו** בסעפתיו קננו כל-עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים. **לאז** ויין בגדלו בארץ דליותיו: כי-היה שרשו אל-מים רבים. **לאח** ארזים לא-עממהו בגן-אלהים ברושים לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-היו כפראתיו: כל-עץ בגן-אלהים לא-דמה אליו ביפיו. **לאט** יפה עשיתו ברב דליותיו ויקנאהו כל-עצי-עדר אשר בגן האלהים.

לאי לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל-בין עבותים ורם לבבו בגבהו. **לאיא** ואתנהוביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו. **לאיב** ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל-ההרים ובכל-גאות נפלו דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל-עמי הארץ ויטשהו. **לאיג** על-מפלתו ישכנו כל-עוף השמים ואל-פראתיו היו כל חית השדה. **לאיד** למען אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בין עבתיים ולא-יעמדו אליהם בגבהם כל-שתי מים: כי-כלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי בור.

לאטו כה-אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את-תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל-עצי השדה עליו עלפה. **לאטז** מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את-יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל-עצי-עדר ומבחר וטוב לבנון כל-שתי מים. **לאיז** גם-הם אתו ירדו שאולה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים. **לאיח** אל-מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי-עדר והורדת את-עצי-עדר אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרבהוא פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה.

לבא ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחדש היה דבר-יהוה אלי לאמר. **לבב** בן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה פתנים בימים ותגח בנהרותיה ותדלח-מים ברגליך ותרפס נהרותם.

לבג כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי. **לבד** ונטשתיך בארץ על-פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל-עוף

השמים והשבעתי ממך חית כל-הארץ. **לבה** ונתתי את-בשרך על-ההרים ומלאתי הגאיות רמותך. **לבו** והשקיתי ארץ צפתך מדמדך אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך. **לבו** וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את-ככביהם שמש בעון אכסנו וירח לא-יאיר אורו. **לבח** כל-מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על-ארצך נאם אדני יהוה. **לבט** והכעסתי לב עמים רבים: בהביאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-ידעתם. **לבי** והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפתך.

לביא כי כה אמר אדני יהוה: חרב מלך-בבל תבואך. **לביב** בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה. **לביג** והאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם. **לביז** אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליד נאם אדני יהוה. **לבטו** בתתי את-ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את-כל-יושבי בה וידעו כי-אני יהוה. **לבטז** קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה: על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה. **לביז** ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש הזה דבר-יהוה אלי לאמר. **לביח** בן-אדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ תחתיות את-יורדי בור. **לביט** ממי נעמת רדה והשפכה את-ערלים. **לבכ** בתוך חללי-חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-המוניה. **לבכא** ידברו-לו אלי גבורים מתוך שאול את-עזריו ירדו שכבו הערלים חללי-חרב. **לבכב** שם אשר וכל-קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב. **לבכג** אשר נתנו קברתיה בירפת-בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית בארץ חיים. **לבכד** שם עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור. **לבכה** בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב כי-נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן. **לבכו** שם משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים. **לבכז** ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים: אשר ירדו-שאול בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על-עצמותם כי-חתית גבורים בארץ חיים. **לבכח** ואתה בתוך ערלים תשבר

וּתְשַׁכַּבְאֶת-חַלְלֵי-חֶרֶב. **לִבְכַט** שָׁמָּה אָדוּם מְלַכְיָהּ וְכָל-נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר-נָתַנּוּ
 בְּגִבּוֹרְתָם אֶת-חַלְלֵי-חֶרֶב: הִמָּה אֶת-עַרְלִים יִשְׁכְּבוּ וְאֶת-יֹרְדֵי בּוֹר. **לִבְל** שָׁמָּה
 נִסְיָכֵי צָפוֹן כָּלֶם וְכָל-צַדִּיק: אֲשֶׁר-יִרְדּוּ אֶת-חַלְלִים בְּחַתִּיתָם מִגִּבּוֹרְתָם בּוֹשִׁים
 וַיִּשְׁכְּבוּ עַרְלִים אֶת-חַלְלֵי-חֶרֶב וַיִּשְׁאוּ כְלִמָּתָם אֶת-יֹרְדֵי בּוֹר. **לִבְלֵא** אוֹתָם
 יִרְאֶה פְרָעָה וְנָחַם עַל-כָּל-הַמוֹנֵה חַלְלֵי-חֶרֶב פְּרָעָה וְכָל-חִילוֹ נָאֵם אֲדֹנָי יְהוִה.
לִבְלֵב כִּי-נָתַתִּי אֶת-חַתִּיתוֹ (חַתִּיתִי) בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהִשְׁכַּב בְּתוֹךְ עַרְלִים
 אֶת-חַלְלֵי-חֶרֶב פְּרָעָה וְכָל-הַמוֹנֵה נָאֵם אֲדֹנָי יְהוִה.

לִגֵּא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לִגֵּב** בֶּן-אָדָם דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-עַמֶּךָ וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם אֶרֶץ כִּי-אָבִיא עֲלֶיהָ חֶרֶב וְלָקַחוּ עִם-הָאֶרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתַנּוּ
 אוֹתוֹ לָהֶם לְצַפָּה. **לִגֵּג** וְרָאָה אֶת-הַחֶרֶב בָּאָה עַל-הָאֶרֶץ וְתִקַּע בְּשׁוֹפָר וְהִזְהִיר
 אֶת-הָעָם. **לִגֵּד** וְשָׁמַע הַשְּׁמִיעַ אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר וְלֹא נִזְהָר וַתְּבוֹא חֶרֶב
 וַתִּקַּח הַהוֹדָמוֹ בְּרֵאשׁוֹ יְהִיָּה. **לִגֵּה** אֶת קוֹל הַשׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יְהִיָּה:
 וְהוּא נִזְהָר נִפְשׁוֹ מִלֵּט. **לִגּוֹ** וְהַצַּפָּה כִּי-יִרְאֶה אֶת-הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא-תִקַּע בְּשׁוֹפָר
 וְהָעָם לֹא-נִזְהָר וַתְּבוֹא חֶרֶב וַתִּקַּח מֵהֶם נִפְשָׁהוּא בַּעֲוֹנוֹ נִלְקַח וְדָמוֹ מִיַּד-הַצַּפָּה
 אֲדָרָשׁ.

לִגּוֹז וְאֵתָה בֶּן-אָדָם צַפָּה נִתְתִּיד לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דְבַר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם
 מִמֶּנִּי. **לִגַּח** בְּאֶמְרֵי לְרָשָׁע רָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדְרָכּוֹהוּא
 רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדָה אֲבִקֶשׁ. **לִגַּט** וְאֵתָה כִּי-הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדְרָכּוֹ לְשׁוֹב
 מִמֶּנָּה וְלֹא-שָׁב מִדְרָכּוֹהוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאֵתָה נִפְשָׁה הַצַּלְתָּ.

לִגִּי וְאֵתָה בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּן אָמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי-פִשְׁעֵינוּ
 וְחַטָּאתֵינוּ עָלֵינוּ וּבָם אֲנַחֲנוּ נִמְקִים וְאִיךְ נַחֲיָה. **לִגִּיא** אָמַר אֲלֵיהֶם חִי-אֲנִי נָאֵם
 אֲדֹנָי יְהוִה אִם-אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַרָשָׁע כִּי אִם-בְּשׁוֹב רָשָׁע מִדְרָכּוֹ וְחָיָה: שׁוֹבוּ שׁוֹבוּ
 מִדְרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תִּמְוֹתוּבֵית יִשְׂרָאֵל.

לִגִּיב וְאֵתָה בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-בְּנֵי-עַמֶּךָ צַדִּיקֵי הַצַּדִּיק לֹא תִצְיָלְנוּ בְּיוֹם פִּשְׁעוֹ
 וְרָשָׁעֵת הַרָשָׁע לֹא-יִכְפָּל בָּהּ בְּיוֹם שׁוֹבוֹ מִרָשָׁעוֹ וְצַדִּיק לֹא יוֹכֵל לַחַיּוֹת בְּהַבְּיוֹם
 חֲטָאתוֹ. **לִגִּיג** בְּאֶמְרֵי לְצַדִּיק חַיָּה יְחִיָּה וְהוּא-בְטַח עַל-צַדִּיקְתּוֹ וְעָשָׂה
 עוֹלָמְכָל-צַדִּיקְתּוֹ לֹא תִזְכְּרָנָה וּבַעוֹלוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה בּוֹ יָמוּת. **לִגִּיד** וּבְאֶמְרֵי לְרָשָׁע
 מוֹת תָּמוּת וְשָׁב מִחַטָּאתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה. **לִגִּטו** חֵבֶל יָשִׁיב רָשָׁע גְּזָלָה
 יִשְׁלַם בְּחִקּוֹת הַחַיִּים הֶלֶךְ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עוֹלָחִיו יְחִיָּה לֹא יָמוּת. **לִגִּטז**
 כָּל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִזְכְּרָנָה לוֹ: מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה עָשָׂה חַיּוֹ יְחִיָּה. **לִגִּיז**
 וְאָמְרוּ בְנֵי עַמֶּךָ לֹא יִתְכּוֹן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי וְהִמָּה דֶּרֶכָם לֹא-יִתְכּוֹן. **לִגִּיח** בְּשׁוֹב-צַדִּיק

מִצְדָּקְתוֹ וְעָשָׂה עֲלֹוֹמֵת בָּהֶם. **לגיט** וּבִשְׁוִיב רָשָׁע מִרְשָׁעָתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲלֵיהֶם הוּא יַחֲיֶה. **לגכ** וְאַמְרָתֶם לֹא יִתְּכֶן דָּרָךְ אֲדֹנָי אִישׁ כְּדָרְכֵי אֲשֶׁפוֹט אֶתְכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל.

לגכא וַיְהִי בִשְׁתֵּי עָשָׂר שָׁנָה בְּעֶשְׂרֵי בַחֲמֹשֶׁה לַחֲדָשׁ לְגְלוֹתֵנוּ בְּאֵלֵי הַפְּלִיט מִירוּשָׁלַם לֵאמֹר הִפְתָּה הָעִיר. **לגכב** וַיֵּד-יְהוָה הִיְתָה אֵלַי בְּעָרֵב לִפְנֵי בּוֹא הַפְּלִיט וַיִּפְתַּח אֶת-פִּי עַד-בּוֹא אֵלַי בִּבְקָר וַיִּפְתַּח פִּי וְלֹא נִאֲלַמְתִּי עוֹד. **לגכג** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לגכד** בֶּן-אָדָם יֵשְׁבִי הַחֲרֹבוֹת הָאֵלֶּה עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַרְיִם לֵאמֹר אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם וַיִּירֶשׁ אֶת-הָאָרֶץ וַאֲנַחְנוּ רַבִּים לָנוּ נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה.

לגכה לָכֵן אָמַר אֲלֵהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עַל-הַדָּם תֹּאכְלוּ וְעֵינֵיכֶם תִּשְׂאוּ אֶל-גְּלוּלֵיכֶם וְדָם תִּשְׁפְּכוּ וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ. **לגכו** עַמְדַתְּם עַל-חֲרָבְכֶם עֲשִׂיתֶן תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טִמְאַתֶּם וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ.

לגכז כֹּה-תֹאמַר אֲלֵהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה חִי-אֲנִי אִם-לֹא אֲשֶׁר בְּחֲרָבוֹת בְּחָרַב יִפְלוּ וְאֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחֲיָה נִתְּתִיו לְאָכְלוֹ וְאֲשֶׁר בַּמְּצָדוֹת וּבַמְּעָרוֹת בְּדָבָר יָמוּתוּ. **לגכח** וְנִתְּתִי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּמְשֻׁמָּה וְנִשְׁבַּת גְּאוֹן עֵזָה וְשִׁמְמוֹ הָרִי יִשְׂרָאֵל מֵאִין עוֹבֵר. **לגכט** וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּמְשֻׁמָּה עַל כָּל-תוֹעֵבוֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ.

לגל וְאַתָּה בֶּן-אָדָם בְּנִי עֲמֹד הַנְּדָבָרִים בְּךָ אֲצַל הַקִּירוֹת וּבִפְתָחֵי הַבָּתִּים וּדְבַר-חַד אֶת-אֶחָד אִישׁ אֶת-אֲחִיו לֵאמֹר בְּאוּ-נָא וְשִׁמְעוּ מִה הַדְּבַר הַיּוֹצֵא מֵאֵת יְהוָה. **לגלא** וַיְבוֹאוּ אֶלֶיךָ כַּמְבוֹא-עִם וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵיךָ עִמִּי וְשִׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֶיךָ וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ: כִּי-עֲגָבִים בְּפִיהֶם הִמָּה עֹשִׂים אַחֲרַי בְּצַעַם לִבָם הַלֵּךְ. **לגלב** וְהִנֵּךְ לָהֶם כְּשִׁיר עֲגָבִים יִפֶּה קוֹל וּמִטֵּב נִגֹן וְשִׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֶיךָ וְעֹשִׂים אֵינֶם אוֹתָם. **לגלג** וּבְבֹאֶה: הִנֵּה בָּאָה וַיִּדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְּתוֹכְכֶם.

לדא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לדב** בֶּן-אָדָם הִנְבֵּא עַל-רוּעֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּא וְאַמְרָת אֲלֵיהֶם לְרָעִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּא רָעִי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רָעִים אוֹתָם הַלּוֹא הִצֵּאוּ יָרְעוּ הָרָעִים. **לדג** אֶת-הַחֲלֵב תֹּאכְלוּ וְאֶת-הַצֶּמֶר תִּלְבְּשׁוּ הַבְּרִיאָה תִזְבְּחוּ הִצֵּאוּ לֹא תִרְעוּ. **לדד** אֶת-הַנְּחִלּוֹת לֹא תִזְקַתֶּם וְאֶת-הַחוֹלָה לֹא-רַפֵּאתֶם וְלִנְשֻׁבְרֵת לֹא חִבַּשְׁתֶּם וְאֶת-הַנְּדָחַת לֹא הִשְׁבַּתֶּם וְאֶת-הָאֲבֹדֶת לֹא בִקְשַׁתֶּם וּבְחִזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם וּבִפְרֹךְ. **לדה** וּתְפּוּצִינָה מִבְּלֵי רָעָה וּתְהִינָה לְאָכְלָה לְכָל-חַיַּת הַשָּׂדֶה וּתְפּוּצִינָה. **לדו** יִשְׁגּוּ צֹאנֵי בְּכָל-הַהָרִים וְעַל כָּל-גִּבְעָה רָמָה וְעַל כָּל-פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאנֵי וְאִין דּוֹרֶשׁ וְאִין מִבְּקֵשׁ. **לדז** לָכֵן רָעִים

שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר יְהוָה. **לדח** חי-אָנִי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה אִם-לֹא יַעַן הָיִיתָ-צֹאֲנִי לְבֹז וּתְהִיִּנָּה צֹאֲנִי לְאָכְלָה לְכָל-חַיִּית הַשָּׂדֶה מֵאִין רָעָה וְלֹא-דָרְשׁוּ רְעִי אֶת-צֹאֲנִי וַיִּרְעוּ הָרְעִים אוֹתָם וְאֶת-צֹאֲנִי לֹא רָעוּ. **לדט** לָכֵן הָרְעִים שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה. **לדי** כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי אֶל-הָרְעִים וְדָרְשְׁתִּי אֶת-צֹאֲנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא-יִרְעוּ עוֹד הָרְעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאֲנִי מִפִּיהֶם וְלֹא-תִהְיֶינָה לָהֶם לְאָכְלָה.

לדיא כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: הִנְנִי-אָנִי וְדָרְשְׁתִּי אֶת-צֹאֲנִי וּבִקְרַתִּים. **לדיב** כְּבִקְרַת רָעָה עָדְרוּ בְיוֹם-הַיּוֹתוֹ בְּתוֹךְ-צֹאֲנוֹ נִפְרָשׁוּתָכֶן אֲבִקֵּר אֶת-צֹאֲנִי וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם מִכָּל-הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וְעַרְפָּל. **לדיג** וְהוֹצֵאתִים מִן-הָעַמִּים וְקִבְּצַתִּים מִן-הָאֲרָצוֹת וְהִבִּיאֹתִים אֶל-אֲדָמְתָם וְרַעִיתִים אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאֲפִיקִים וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. **לדיז** בְּמִרְעָה-טוֹב אֲרַעָה אֶתְּם וּבְהָרֵי מְרוֹם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נוֹהֵם שָׁם תִּרְבְּצָנָה בְּנוֹה טוֹב וּמִרְעָה שָׁמֹן תִּרְעִינָה אֶל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל. **לדטו** אָנִי אֲרַעָה צֹאֲנִי וְאָנִי אֲרַבִּיצֶם נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה. **לדטז** אֶת-הָאֲבֹדֹת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת-הַנְּדָחֹת אֲשִׁיב וְלִנְשַׁבֵּרֹת אֲחַבֵּשׁ וְאֶת-הַחוּלָה אֲחַזֵּק וְאֶת-הַשְּׂמֵנָה וְאֶת-הַחֲזָקָה אֲשַׁמֵּיד אֲרַעְנָה בְּמִשְׁפָּט. **לדז** וְאֶתְנָה צֹאֲנִי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין-שָׁה לְשָׁה לְאֵילִים וְלַעֲתוּדִים. **לדח** הַמַּעַט מִכֶּם הַמִּרְעָה הַטוֹב תִּרְעוּ וְיִתֵּר מִרְעֵיכֶם תִּרְמְסוּ בְּרִגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע-מִים תִּשְׁתּוּ וְאֶת הַנוֹתָרִים בְּרִגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׁוּן. **לדיט** וְצֹאֲנֵימֶרְמָס רִגְלֵיכֶם תִּרְעִינָה וּמִרְפֵּשׁ רִגְלֵיכֶם תִּשְׁתִּינָה.

לדכ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הִנְנִי-אָנִי וְשֹׁפֵטִי בֵּין-שָׁה בְרִיָּה וּבֵין שָׁה רְזָה. **לדכא** יַעַן בְּצַד וּבְכַתֵּף תִּהְדָּפוּ וּבִקְרַנֵּיכֶם תִּנְגַּחוּ כָּל-הַנִּחְלָלוֹתֶעַד אֲשֶׁר הִפִּיצוֹתֶם אוֹתָנָה אֶל-הַחוּצָה. **לדכב** וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאֲנִי וְלֹא-תִהְיֶינָה עוֹד לְבֹז וְשֹׁפֵטִי בֵּין שָׁה לְשָׁה. **לדכג** וְהִקְמֹתִי עֲלֵיהֶם רָעָה אֶחָד וְרָעָה אֶתְהוֹאֵת עַבְדֵי דָוִד הוּא יִרְעָה אֶתְּם וְהוּא-יִהְיֶה לָהֶן לְרָעָה. **לדכד** וְאָנִי יְהוָה אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוֹכְכֶם: אָנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי. **לדכה** וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה-רָעָה מִן-הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ בְּמִדְבָּר לְבִטָּח וַיִּשְׁנוּ בַּיַּעֲרִים. **לדכו** וּנְתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי בְּרָכָה וְהוֹרְדְתִי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשְׁמִי בְּרָכָה יִהְיוּ. **לדכז** וְנָתַן עֵץ הַשָּׂדֶה אֶת-פְּרִיָו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל-אֲדָמְתָם לְבִטָּח וַיִּדְעוּ כִּי-אָנִי יְהוָה בְּשִׁבְרִי אֶת-מִטּוֹת עַלְמָם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעַבְדִּים בָּהֶם. **לדכח** וְלֹא-יִהְיוּ עוֹד בֹּז לְגוֹיִם וְחַיִּית הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֶם וַיֵּשְׁבוּ לְבִטָּח וְאִין מִחְרִיד. **לדכט** וְהִקְמֹתִי לָהֶם מַטֵּע לֶשֶׁם וְלֹא-יִהְיוּ עוֹד אֶסְפִּי רָעַב בְּאָרֶץ וְלֹא-יִשְׁאוּ עוֹד

כְּלַמַּת הַגּוֹיִם. **לדל** וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אַתֶּם וְהִמָּה עִמִּי בַּיַּת
 יִשְׂרָאֵל נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה. **לדלא** וְאַתֶּן צֹאֵן מִרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם: אֲנִי
 אֱלֹהֵיכֶם נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה.

להא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **להב** בֶּן-אָדָם שִׁים פְּנִיךָ עַל-הַר שְׁעִיר וְהִנְבֵּא
 עָלָיו. **להג** וְאָמַרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי אֵלֶיךָ הַר-שְׁעִיר וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ
 וְנִתְתִּיךָ שְׂמָמָה וּמִשְׂמָה. **להד** עָרִיךָ חֲרָבָה אֲשִׁים וְאַתָּה שְׂמָמָה תִּהְיֶה וַיִּדְעָתָּ
 כִּי-אֲנִי יְהוָה. **להה** יַעַן הָיִיתָ לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וַתִּגַּר אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 עַל-יְדֵי-חֲרַבְבַּעַת אִידָם בְּעַת עוֹן קָץ. **להו** לָכֵן חִי-אֲנִי נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה כִּי-לָדָם
 אֶעֱשֶׂה וְדָם יִרְדֹּפֶךָ אִם-לֹא דָם שָׁנֵאתָ וְדָם יִרְדֹּפֶךָ. **להז** וְנִתְתִּי אֶת-הַר שְׁעִיר
 לְשְׂמָמָה וּשְׂמָמָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֵבֶר וְשֵׁב. **להח** וּמְלֹאתִי אֶת-הָרִיו חֲלָלִיו
 גִּבְעוֹתֶיךָ וְגִיאֹתֶיךָ וְכָל-אֲפִיקֶיךָ חֲלָלִי-חֲרַב יִפְּלוּ בָהֶם. **להט** שְׂמָמוֹת עוֹלָם
 אֶתְנַךְ וְעָרִיךָ לֹא תִישְׁבְּנָה (תִּשְׁוֹבְנָה) וַיִּדְעָתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **להי** יַעַן אֶמְרָךְ
 אֶת-שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאַת-שְׁתֵּי הָאָרְצוֹת לִי תִהְיֶינָה וּרְשׁוֹנָה וַיְהוָה שֵׁם הָיָה.
להיא לָכֵן חִי-אֲנִי נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה וְעָשִׂיתִי כְּאִפְךָ וּכְקִנְיָתְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 מִשְׁנֵאתֶיךָ בָּם וְנִוְדַעְתִּי בָּם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁפֵּטְךָ. **להיב** וַיִּדְעָתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה שְׂמַעְתִּי
 אֶת-כָּל-נְאֻצוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שִׂמְמָה (שְׂמָמוֹ): לָנוּ נִתְּנוּ
 לְאֶכְלָה. **להיג** וַתִּגְדִּילוּ עָלַי בְּפִיכֶם וְהִעַתְרַתֶּם עָלַי דְּבָרֵיכֶם: אֲנִי שְׂמַעְתִּי.
להיד כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: כִּשְׂמֹחַ כָּל-הָאָרֶץ שְׂמָמָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ. **להטו**
 כִּשְׂמַחְתָּ לְנַחֵלַת בַּיַּת-יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר-שְׂמַמְהָכֶן אֶעֱשֶׂה-לָּךְ: שְׂמָמָה תִּהְיֶה
 הַר-שְׁעִיר וְכָל-אֲדוֹם כֹּלָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לוא וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנְבֵּא אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ
 דְּבַר-יְהוָה. **לוב** כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה יַעַן אָמַר הָאוֹיֵב עֲלֵיכֶם הָאִחַ וּבָמוֹת עוֹלָם
 לְמוֹרְשָׁה הִיָּתָה לָנוּ. **לוג** לָכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: יַעַן בִּינְעַן
 שְׂמוֹת וְשֵׁאף אַתְּכֶם מִסָּבִיב לְהִיּוֹתְכֶם מוֹרְשָׁה לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וַתַּעֲלוּ עַל-שִׁפְת
 לְשׁוֹן וְדַבַּת-עִם. **לוד** לָכֵן הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ דְבַר-אֲדַנִּי יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי
 יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאֲפִיקִים וּלְגֵאִיוֹת וּלְחַרְבוֹת הַשְׂמָמוֹת וּלְעָרִים הַנִּעְזְבוֹת
 אֲשֶׁר הָיוּ לְבַז וּלְלַעַג לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסָּבִיב. **לוח** לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי
 יְהוָה אִם-לֹא בָּאשׁ קִנְיָתִי דְּבַרְתִּי עַל-שֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וְעַל-אֲדוֹם כֹּלָה: אֲשֶׁר
 נִתְּנוּ-אֶת-אֲרָצִי לָהֶם לְמוֹרְשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל-לֵבב בְּשֵׂאֵט נִפְשָׁלְמַעַן מִגְרָשָׁה לְבַז.
לוו לָכֵן הִנְבֵּא עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאֲפִיקִים וּלְגֵאִיוֹת
 כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי בְּקִנְיָתִי וּבְחִמְתִּי דְּבַרְתִּי יַעַן כְּלַמַּת גּוֹיִם נִשְׂאתֶם. **לוז**

לְכֹן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲנִי נִשְׂאֵתִי אֶת-יָדַי: אִם-לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לְכֶם מִסְבִּיב
הִמָּה כְּלַמְתֶּם יִשְׂרָאֵל. **לוח** וְאַתֶּם הִרִי יִשְׂרָאֵל עֲנַפְכֶם וַתִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם וַתִּשְׂאוּ לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל: כִּי קָרְבוּ לְבוֹא. **לוט** כִּי הִנְנִי אֵלֵיכֶם וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְנִעַבְדְתֶם
וְנִזְרַעְתֶם. **לוי** וְהִרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלֵה וְנִשְׁבּוּ הָעָרִים
וְהַחֲרָבוֹת תִּבְנֶינָה. **לויא** וְהִרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם וּבִהֵמָה וְרָבוּ וּפְרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי
אֶתְכֶם כְּקִדְמוֹתֵיכֶם וְהִיטַבְתִּי מֵרֵאשִׁיתֵיכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **לויב** וְהוֹלַכְתִּי
עֲלֵיכֶם אָדָם אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִירְשׁוּהוּ וְהִיִּיתְ לָהֶם לְנַחֲלָה וְלֹא-תוֹסֹף עוֹד
לְשִׁכְלָם.

לויג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן אִמְרִים לְכֶם אֲכַלְתֶּם אָדָם אֶתִּי (אֶתְּ) וּמִשְׁכַּלְתֶּם גּוֹיךְ
(גּוֹיִיךְ) הָיִיתָ. **לויז** לְכֹן אָדָם לֹא-תֹאכְלִי עוֹד וּגּוֹיךְ (וּגּוֹיִיךְ) לֹא תִכְשְׁלִי-
(תִשְׁכְּלִי-) עוֹדנָאִם אֲדֹנָי יְהוָה. **לוטו** וְלֹא-אֲשַׁמִּיעַ אֶלְיָךְ עוֹד כְּלַמַּת הַגּוֹיִם
וְחָרַפְתָּ עַמִּים לֹא תִשְׂאֵי-עוֹד וּגּוֹיךְ (וּגּוֹיִיךְ) לֹא-תִכְשְׁלִי עוֹד נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה.
לוטז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לויז** בֶּן-אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל-אֲדָמְתֶם
וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכֶם וּבַעֲלִילוֹתֶם: כְּטִמְאַתְ הַנְּדָה הַיְתָה דַרְכֶם לִפְנֵי. **לויח**
וְאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל-הַדָּם אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ עַל-הָאָרֶץ וּבִגְלוּלֵיהֶם טִמְאוּהָ.
לויט וְאֶפִּיךְ אֶתֶם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֶרְצוֹת: כְּדַרְכֶם וּכְעֲלִילוֹתֶם שִׁפְטִיתִים. **לוכ**
וַיָּבוֹא אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קֹדֶשׁ־יִשְׁבְּאֵמֹר לָהֶם עַם-יְהוָה
אֵלֶּה וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ. **לוכא** וְאֶחְמַל עַל-שֵׁם קֹדֶשׁ־יִשְׁבְּ אֲשֶׁר חָלְלָהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁמָּה.

לוכב לְכֹן אָמַר לְבֵית-יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עוֹשֶׂה בֵּית
יִשְׂרָאֵל: כִּי אִם-לְשֵׁם-קֹדֶשׁ־יִשְׁבְּ אֲשֶׁר חָלְלַתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם. **לוכג**
וְקִדְשִׁיתִי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלָּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלְלַתֶם בְּתוֹכֶם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי-אֲנִי יְהוָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדְּשֵׁי בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם. **לוכד** וְלִקְחִיתִי אֶתְכֶם
מִן-הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הָאֶרְצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדָמְתְכֶם. **לוכה**
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם: מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גְּלוּלֵיכֶם
אֲטַהֵר אֶתְכֶם. **לוכו** וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתְּךָ בְּקִרְבְּכֶם וְהִסַּרְתִּי
אֶת-לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר. **לוכז** וְאֶת-רוּחִי אֶתְּךָ בְּקִרְבְּכֶם
וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-בְּחַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם. **לוכח** וַיִּשְׁבַּתֶם בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵּיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים. **לוכט**
וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל-הַדָּגָן וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא-אֶתְּךָ
עֲלֵיכֶם רָעַב. **לול** וְהִרְבִּיתִי אֶת-פְּרִי הָעֵץ וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה: לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ

עוד חרפת רעבבגוים. **לולא** וזכרתם את-דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא-טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם. **לולב** לא למענכם אני-עשה נאם אדני יהוה וינדע לכם: בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל. **לולג** כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את-הערים ונבנו החרבות. **לולד** והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל-עובר. **לולה** ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן-עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישובו. **לולו** וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה: אני יהוה דברתי ועשיתי.

לולז כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם: ארבה אתם כצאן אדם. **לולח** כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיהן ותהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי-אני יהוה. **לוא** היתה עלי יד-יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות. **לזב** והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על-פני הבקעה והנה יבשות מאד. **לזג** ויאמר אליבן-אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת. **לזד** ויאמר אלי הנבא על-העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר-יהוה. **לזה** כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה: הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. **לזו** ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי-אני יהוה. **לזי** ונבאתי כאשר צויתי ויהי-קול כהנבאי והנה-רעש ותקרבו עצמות עצם אל-עצמו. **לזח** וראיתי והנה-עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם. **לזט** ויאמר אלי הנבא אל-הרוח הנבא בן-אדם ואמרת אל-הרוח כה-אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו. **לזי** והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול מאד-מאד. **לזיא** ויאמר אלי בן-אדם העצמות האלה כל-בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו ונגזרנו לנו. **לזיב** לכן הנבא ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל. **לזיג** וידעתם כי-אני יהוה: בפתחי את-קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי. **לזיד** ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי-אני יהוה דברתי ועשיתם-יהוה.

לזטו ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **לזטו** ואתה בן-אדם קח-לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חבירו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל חבירו. **לזיו** וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך. **לזיח** וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר: הלוא-תגיד לנו מה-אלה לך. **לזיט** דבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבטי ישראל חבירו ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידך. **לזכ** והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך לעינייהם. **לזכא** ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם. **לזכב** ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה- (יהיו-) עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד. **לזכג** ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתני אותם והיו- לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. **לזכד** ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם. **לזכה** וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו- בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם. **לזכו** וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם. **לזכז** והיה משפני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו- לי לעם. **לזכח** וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל להיות מקדשי בתוכם לעולם.

לחא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **לחב** בן-אדם שים פניך אל-גוג ארץ המגוגנשיא ראש משך ותבל והנבא עליו. **לחג** ואמרת כה אמר אדני יהוה: הנני אליך גוגנשיא ראש משך ותבל. **לחד** ושובבתיה ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אותך ואת-כל-חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם. **לחה** פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע. **לחו** גמר וכל-אגפיהבית תוגרמה ירפתי צפון ואת-כל-אגפיו עמים רבים אתך. **לחז** הכן והכן לך אתה וכל-קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר. **לחח** מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל-ארץ משובבת מתרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר-היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה

וַיָּשִׁבוּ לְבִטַח כְּלָם. **לחט** וְעֲלִיתָ כְּשֶׁאָהָה תָּבוֹא כְּעֵנָן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה אֲתָהּ וְכָל-אֲגַפְיָהּ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתָהּ.

לחי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל-לִבָּבְךָ וְחִשְׁבֹת מִחִשְׁבֹת רָעָה. **לחיא** וְאָמַרְתָּ אֲעֵלֶה עַל-אָרֶץ פְּרָזוֹת אַבּוּא הַשְּׁקֵטִים יִשְׁבִי לְבִטַח כְּלָם יִשְׁבִים בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלֹתִים אֵין לָהֶם. **לחיב** לְשַׁלֵּל שְׁלָל וּלְבֹז בְּזֹלְהַשִּׁיב יָדְךָ עַל-חַרְבוֹת נוֹשְׁבוֹת וְאֶל-עַם מְאֹסָף מִגּוֹיִם עֲשֵׂה מִקְנֶה וּקְנָן יִשְׁבִי עַל-טִבּוֹר הָאָרֶץ. **לחיג** שְׁבֹא וּדְדוֹן וּסְחָרִי תִרְשִׁישׁ וְכָל-כְּפִירִיָּה יֹאמְרוּ לָךְ הַלְשַׁלֵּל שְׁלָל אֲתָהּ בָּא הַלְבֹז בִּזְהִי הַקְהֵלְתָּ קְהֵלְךָ לְשֵׂאת כֶּסֶף וְזָהָב לְקַחַת מִקְנֶה וּקְנָן לְשַׁלֵּל שְׁלָל גָּדוֹל.

לחיד לָכֵן הִנְבֵּא בֶן-אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא בְּשַׁבַּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְבִטַחְתִּיךָ. **לחטו** וּבֵאתָ מִמְּקוֹמְךָ מִירְכַתִּי צְפוֹן אֲתָהּ וְעַמִּים רַבִּים אֲתָהּ: רֹכְבֵי סוּסִים כְּלָם קָהֵל גָּדוֹל וְחִיל רָב. **לחטז** וְעֲלִיתָ עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל כְּעֵנָן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּהְיֶה וְהִבְאוּתִיךָ עַל-אֶרֶץ לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהַקְדָּשִׁי בְּךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג.

לחיז כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הָאֲתָהּ-הוּא אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קְדָמוֹנַיִם בְּיַד עֲבָדֵי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּבִאִים בְּיָמִים הָהֵם שְׁנִים לְהֵבִיא אֲתָהּ עֲלֵיהֶם.

לחיא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה: תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי. **לחיט** וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ-עֲבָרְתִי דִּבַּרְתִּי: אִם-לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל. **לחכ** וְרַעַשׁוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל-הָאֲדָמָה וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמְּדַרְגּוֹת וְכָל-חוֹמָה לְאָרֶץ תִּפּוֹל. **לחכא** וְקִרְאתִי עֲלֵיךָ לְכָל-הָרִי חָרֵב נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה: חָרֵב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה. **לחכב** וְנִשְׁפָּטְתִי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטָף וְאֲבַנֵי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וּגְפָרִית אֲמַטִּיר עֲלֵיךָ וְעַל-אֲגַפְיֹי וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ. **לחכג** וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לטא וְאֲתָהּ בֶן-אָדָם הִנְבֵּא עַל-גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מְשֻׁדָּךְ וְתִבֵּל. **לטב** וְשִׁבַּבְתִּיךָ וְשִׁשְׂאֲתִיךָ וְהִעֲלִיתִיךָ מִירְכַתִּי צְפוֹן וְהִבְאוּתִיךָ עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל. **לטג** וְהִכִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֵאוֹלְךָ וְחִצֶיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אֲפִיל. **לטד** עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֲתָהּ וְכָל-אֲגַפְיָהּ וְעַמִּים אֲשֶׁר אֲתָהּ: לְעֵיט צְפוֹר כָּל-כְּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ לְאֶכְלָה. **לטה** עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל: כִּי אֲנִי דִּבַּרְתִּי נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוָה. **לטו** וְשִׁלַּחְתִּי-אֵשׁ בְּמַגּוֹג וּבִישְׁבֵי הָאֵיִם לְבִטַח וְיָדְעוּ

כִּי-אֲנִי יְהוָה. **לטז** וְאֶת-שֵׁם קְדוֹשִׁי אֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא-אֲחַל
 אֶת-שֵׁם-קְדוֹשִׁי עוֹד וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל. **לטח** הִנֵּה בָּאָה
 וְנִהְיִתָּה נֶאֱמָר אֲדֹנָי יְהוִה: הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי. **לטט** וַיֵּצְאוּ יְשִׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל
 וּבִעֲרוּ וְהִשִּׁיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמִגֶּן וְצִנָּה בְּקִשְׁתַּת וּבַחֲצִים וּבַמֶּקֶל יָד וּבַרְמֹחַ וּבִעֲרוּ בָהֶם
 אִישׁ שֵׁבַע שָׁנִים. **לטו** וְלֹא-יֵשְׂאוּ עֵצִים מִן-הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחֲטִיבוּ מִן-הַיַּעֲרִים כִּי
 בְּנֶשֶׁק יִבְעֲרוּ-אִישׁ וְשָׁלְלוּ אֶת-שְׁלָלֵיהֶם וּבָזְזוּ אֶת-בְּזִזְיֵיהֶם נֶאֱמָר אֲדֹנָי יְהוִה.
לטיא וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אַתָּן לְגוֹג מְקוֹם-שָׁם קָבַר בְּיִשְׂרָאֵל גִּי הָעֵבְרִים קְדַמַּת
 הַיָּם וְחִסְמַת הַיָּם אֶת-הָעֵבְרִים וְקָבְרוּ שָׁם אֶת-גּוֹג וְאֶת-כָּל-הַמּוֹנֵה וְקָרְאוּ גִיא
 הַמּוֹן גּוֹג. **לטיב** וּקְבְּרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת-הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים.
לטיג וְקָבְרוּ כָּל-עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשִׁסּוּם הַכְּבָדִי נֶאֱמָר אֲדֹנָי יְהוִה. **לטיז**
 וְאֲנֹשִׁי תָמִיד יִבְדִּילוּ עֵבְרִים בְּאָרֶץ מִקְבָּרִים אֶת-הָעֵבְרִים אֶת-הַנּוֹתָרִים עַל-פְּנֵי
 הָאָרֶץ לְטַהַר הַמִּקְצָה שִׁבְעָה-חֳדָשִׁים יַחְקִרוּ. **לטטו** וְעָבְרוּ הָעֵבְרִים בְּאָרֶץ וְרָאָה
 עֵצִים אֲדָם וּבָנָה אֲצִלוּ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמְּקַבְּרִים אֶל-גִּיא הַמּוֹן גּוֹג. **לטטז**
 וְגַם שָׁם-עִיר הַמּוֹנָה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ.
לטטז וְאֵתָה בֶן-אֲדָם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱמֹר לְצַפּוֹר כָּל-כַּנָּף וְלִכְלַח חַיַּת הַשָּׂדֶה
 הַקְּבָצוּ וּבֵאוּ הָאֶסְפּוּ מִסָּבִיב עַל-זִבְחֵי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבַח לָכֶם זֹבַח גְּדוֹל עַל הָרִי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר וְשִׁתִּיתֶם דָּם. **לטטח** בָּשָׂר גְּבוּרִים תֹּאכְלוּ וְדָם-נְשִׂאֵי
 הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים פְּרִים וְעִתּוּדִים פְּרִים מְרִיאֵי בָשָׂן כָּלֶם. **לטטט**
 וְאֲכַלְתֶּם-חֵלֶב לְשִׁבְעָה וְשִׁתִּיתֶם דָּם לְשִׁכְרוֹן מִזִּבְחֵי אֲשֶׁר-זִבַּחְתִּי לָכֶם. **לטכ**
 וְשִׁבְעַתֶּם עַל-שְׁלַחְנֵי סוּס וְרֶכֶב גְּבוּר וְכָל-אִישׁ מִלְחָמָה נֶאֱמָר אֲדֹנָי יְהוִה. **לטכא**
 וְנִתַּתִּי אֶת-כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל-הַגּוֹיִם אֶת-מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְאֶת-יָדִי
 אֲשֶׁר-שִׁמַּתִּי בָהֶם. **לטכב** וַיִּדְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִן-הַיּוֹם
 הַהוּא וְהִלְאָה. **לטכג** וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי בַעֲוֹנָם גָּלוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מָעְלוּ-בִּי
 וְאֶסְתֵּר פְּנֵי מַהֶם וְאֶתְנַם בְּיַד צָרִיהֶם וַיִּפְּלוּ בַחֲרֵב כָּלֶם. **לטכד** כְּטַמְאָתָם
 וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אֹתָם וְאֶסְתֵּר פְּנֵי מַהֶם.
לטכה לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עֲתָה אָשִׁיב אֶת-שִׁבִּית (שְׁבוּת) יַעֲקֹב וְרַחֲמַתִּי
 כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנְיַתִּי לְשֵׁם קְדוֹשִׁי. **לטכו** וְנָשׂוּ אֶת-כָּלִמְתָם וְאֶת-כָּל-מַעֲלָם
 אֲשֶׁר מָעְלוּ-בִּיבִשְׁבַתָם עַל-אֲדַמְתָם לְבִטָח וְאִין מַחְרִיד. **לטכז** בְּשׁוּבֵי אוֹתָם
 מִן-הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מֵאֲרָצוֹת אִיבִיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם רַבִּים.
לטכח וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהִגְלוֹתִי אֹתָם אֶל-הַגּוֹיִם וּכְנִסְתִּים

על-אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם. **לטכט** ולא-אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם אדני יהוה.

מא בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הפתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד-יהוה ויבא אתי שמה. **מב** במראות אלהים הביאני אל-ארץ ישראל ויניחני אל-הר גבה מאד ועליו כמבנה-עיר מנגב. **מג** ויביא אותי שמה והנה-איש מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער. **מד** וידבר אלי האיש בן-אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר-אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל. **מה** והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש-אמות באמה וטפח וימד את-רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד. **מו** ויבוא אל-שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלותו וימד את-סוף השער קנה אחד רחב ואת סוף אחד קנה אחד רחב. **מז** והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסוף השער מאצל אלם השער מהביתקנה אחד. **מח** וימד את-אלם השער מהביתקנה אחד. **מט** וימד את-אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית. **מי** ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפהמדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו. **מיא** וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות. **מיב** וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה-אחת גבול מפה והתאשש-אמות מפו ושש אמות מפו. **מיג** וימד את-השער מגג התא לגגורחב עשרים וחמש אמות: פתח נגד פתח. **מיד** ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל החצר שער סביב סביב. **מטו** ועל פני השער היאתון (האיתון) על-לפני אלם השער הפנימיחמשים אמה. **מטז** וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל-איל תמורים. **מיו** ויביאני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב: שלשים לשכות אל-הרצפה. **מיח** והרצפה אל-כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה. **מיט** וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץמאה אמה: הקדים והצפון. **מכ** והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונהמדד ארכו ורחבו. **מכא** ותאו שלוש מפה ושלשה מפו ואילו ואלמו היתה כמדת השער הראשון: חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה. **מכב** וחלונו ואילמו ותימרו

כַּמְדַת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דָּרָךְ הַקָּדִים וּבְמַעְלוֹת שְׁבַע יַעֲלוּ-בוֹ וְאֵילָמוּ לַפְּנִיָּהִם.
מכז וְשַׁעַר לַחֲצַר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן וְלַקָּדִים וַיִּמְד מִשַּׁעַר אֶל-שַׁעַר מֵאָה
 אָמָּה. **מכד** וַיִּלְכְּנִי דָרָךְ הַדְּרוֹם וְהֵנָּה-שַׁעַר דָּרָךְ הַדְּרוֹם וּמִדָּד אֵילֹו וְאֵילָמוּ
 כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה. **מכה** וְחִלּוּנִים לוֹ וְלֵאֵילָמוּ סָבִיב סָבִיב כְּהַחֲלוֹנוֹת הָאֵלֶּה;
 חֲמִשִּׁים אָמָּה אָרְךְ וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אָמָּה. **מכו** וּמַעְלוֹת שְׁבַעַה עֲלוֹתָו
 וְאֵלָמוּ לַפְּנִיָּהִם וְתַמָּרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד מִפּוֹאֶל-אֵילֹו. **מכז** וְשַׁעַר לַחֲצַר
 הַפְּנִימִי דָרָךְ הַדְּרוֹם וַיִּמְד מִשַּׁעַר אֶל-הַשַּׁעַר דָּרָךְ הַדְּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת. **מכח**
 וַיְבִיאֵנִי אֶל-חֲצַר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדְּרוֹם וַיִּמְד אֶת-הַשַּׁעַר הַדְּרוֹם כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה.
מכט וְתָאוֹ וְאֵילֹו וְאֵלָמוּ כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת לוֹ וְלֵאֵלָמוּ סָבִיב סָבִיב חֲמִשִּׁים
 אָמָּה אָרְךְ וְרַחֵב עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ אַמּוֹת. **מל** וְאֵלָמוֹת סָבִיב סָבִיב אָרְךְ חֲמִשׁ
 וְעֶשְׂרִים אָמָּה וְרַחֵב חֲמִשׁ אַמּוֹת. **מלא** וְאֵלָמוּ אֶל-חֲצַר הַחֲצוּנָה וְתַמָּרִים
 אֶל-אֵילֹו וּמַעְלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעְלֹו. **מלב** וַיְבִיאֵנִי אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִי דָרָךְ הַקָּדִים
 וַיִּמְד אֶת-הַשַּׁעַר כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה. **מלג** וְתָאוֹ וְאֵילֹו וְאֵלָמוּ כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת
 לוֹ וְלֵאֵלָמוּ סָבִיב סָבִיב: אָרְךְ חֲמִשִּׁים אָמָּה וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אָמָּה. **מלד**
 וְאֵלָמוּ לַחֲצַר הַחֲצוּנָה וְתַמָּרִים אֶל-אֵילֹו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעְלֹו. **מלה**
 וַיְבִיאֵנִי אֶל-שַׁעַר הַצָּפוֹן וּמִדָּד כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה. **מלו** וְתָאוֹ אֵילֹו וְאֵלָמוּ וְחִלּוֹנוֹת לוֹ
 סָבִיב סָבִיב: אָרְךְ חֲמִשִּׁים אָמָּה וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אָמָּה. **מלז** וְאֵילֹו לַחֲצַר
 הַחֲצוּנָה וְתַמָּרִים אֶל-אֵילֹו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעְלֹו. **מלח** וְלִשְׁכָּה
 וּפְתִיחָהּ בְּאֵילִים הַשָּׁעָרִים שֵׁם יְדִיחוּ אֶת-הָעֵלֶּה. **מלט** וּבְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם
 שְׁלֹחָנוֹת מִפּוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת מִפְּהַלְשָׁחוֹט אֲלֵיהֶם הָעוֹלָה וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם.
ממ וְאֶל-הַכֶּתֶף מִחוּצָה לְעוֹלָה לְפִתַּח הַשַּׁעַר הַצָּפוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת וְאֶל-הַכֶּתֶף
 הָאַחֶרֶת אֲשֶׁר לְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת. **ממא** אַרְבָּעַה שְׁלֹחָנוֹת מִפְּהַ
 וְאַרְבָּעַה שְׁלֹחָנוֹת מִפְּהַלְכֶתֶף הַשַּׁעַר: שְׁמוֹנֶה שְׁלֹחָנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחֲטוּ. **ממב**
 וְאַרְבָּעַה שְׁלֹחָנוֹת לְעוֹלָה אַבְנֵי גְזִית אָרְךְ אָמָּה אַחַת וְחֲצִי וְרַחֵב אָמָּה אַחַת וְחֲצִי
 וְגִבֵּה אָמָּה אַחַת אֲלֵיהֶם וַיִּנְיָחוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת-הָעוֹלָה בְּסוּהַזְּבַח.
ממג וְהַשְּׁפָתִים טַפַּח אֶחָד מוֹכְנִים בְּבֵית סָבִיב סָבִיב וְאֶל-הַשְּׁלֹחָנוֹת בְּשַׁר
 הַקָּרְבָּן. **ממד** וּמִחוּצָה לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לְשִׁכּוֹת שָׂרִים בְּחֲצַר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר
 אֶל-כֶּתֶף שַׁעַר הַצָּפוֹן וּפְנִיָּהִם דָּרָךְ הַדְּרוֹם אֶחָד אֶל-כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּדִים פָּנֵי דָרָךְ
 הַצָּפוֹן. **ממה** וַיַּדְּבַר אֵלַי: זֶה הַלְשָׁכָה אֲשֶׁר פָּנִיָּהּ דָּרָךְ הַדְּרוֹם לַכְּהֲנִים שְׁמֵרֵי
 מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת. **ממו** וְהַלְשָׁכָה אֲשֶׁר פָּנִיָּהּ דָּרָךְ הַצָּפוֹן לַכְּהֲנִים שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת
 הַמִּזְבֵּחַ: הִמָּה בְּנֵי-צְדוֹק הַקָּרְבָּיִם מִבְּנֵי-לוֹי אֶל-יְהוָה לְשָׂרְתוֹ. **ממוז** וַיִּמְד

אֶת-הַחֹצֵר אַרְבָּע מֵאָה אַמָּה וְרֹחַב מֵאָה אַמָּה מְרַבְּעֵת וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַבַּיִת. **ממח**
 וַיְבִאֲנִי אֶל-אֱלֹהֵי הַבַּיִת וַיְמַד אֵל אֱלֹהֵי חֲמִשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְחֲמִשׁ אַמּוֹת מִפֶּה
 וְרֹחַב הַשַּׁעֲרָשֶׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְשֵׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ. **ממט** אַרְבָּע הָאֱלֹהִים עֲשָׂרִים אַמָּה
 וְרֹחַב עֲשֵׁתִי עֲשָׂרָה אַמָּה וּבִמְעָלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעֹמְדִים אֶל-הָאֵילִים אֶחָד
 מִפֶּה וְאֶחָד מִפֶּה. **ממא** וַיְבִיאֲנִי אֶל-הַהֵיכָל וַיְמַד אֶת-הָאֵילִים שֵׁשׁ-אַמּוֹת רֹחַב
 מִפּוֹ וְשֵׁשׁ-אַמּוֹת-רֹחַב מִפּוֹרֹחַב הָאֵהָל. **ממב** וְרֹחַב הַפֶּתַח עֲשָׂר אַמּוֹת וְכַתְּפוֹת
 הַפֶּתַח חֲמִשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וַיְמַד אֶרְכּוֹ אַרְבַּעִים אַמָּה וְרֹחַב
 עֲשָׂרִים אַמָּה. **ממג** וּבָא לִפְנִימָה וַיְמַד אֵיל-הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ
 אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת. **ממד** וַיְמַד אֶת-אֶרְכּוֹ עֲשָׂרִים אַמָּה וְרֹחַב
 עֲשָׂרִים אַמָּה-אֶל-פְּנֵי הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים. **ממה** וַיְמַד
 קִיר-הַבַּיִת שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלַע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב. **ממו**
 וְהַצֵּלְעוֹת צֵלַע אֶל-צֵלַע שְׁלוֹשׁ וְשֵׁלֶשִׁים פְּעָמִים וּבָאוֹת בְּקִיר אֲשֶׁר-לַבַּיִת
 לַצֵּלְעוֹת סָבִיב סָבִיב לְהֵיוֹת אַחוּזִים וְלֹא-יִהְיוּ אַחוּזִים בְּקִיר הַבַּיִת. **ממז** וְרֹחַבָּהּ
 וְנֹסְבָהּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה לַצֵּלְעוֹת כִּי מוֹסֵב-הַבַּיִת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה סָבִיב סָבִיב
 לַבַּיִת-עַל-כֵּן רֹחַב-לַבַּיִת לְמַעַלָּה וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל-הָעֲלִיוֹנָה לְתִיכּוֹנָה.
ממח וְרִאֲיֹתִי לַבַּיִת גֹּבֵה סָבִיב סָבִיב מִיִּסְדוֹת (מוֹסְדוֹת) הַצֵּלְעוֹת מְלוֹ הַקֶּנֶה
 שֵׁשׁ אַמּוֹת אֲצִילָה. **ממט** רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר-לַצֵּלַע אֶל-הַחוּץ חֲמִשׁ אַמּוֹת וְאֲשֶׁר
 מִנְּחַ בַּיִת צֵלְעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת. **ממי** וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֲשָׂרִים אַמָּה סָבִיב
 לַבַּיִת סָבִיב סָבִיב. **ממא** וּפֶתַח הַצֵּלַע לְמִנְחַפֶּתַח אֶחָד דָּרֶךְ הַצִּפּוֹן וּפֶתַח אֶחָד
 לְדָרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמִּנְחָ חֲמִשׁ אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב. **ממב** וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל-פְּנֵי
 הַגְּזֵרָה פֶּאֶת דָּרֶךְ-הַיָּם רֹחַב שֶׁבַעִים אַמָּה וְקִיר הַבִּנְיָן חֲמִשׁ-אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב
 סָבִיב וְאֶרְכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה. **ממג** וּמִדָּד אֶת-הַבַּיִת אַרְבָּע מֵאָה אַמָּה וְהַגְּזֵרָה
 וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אַרְבָּע מֵאָה אַמָּה. **ממד** וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגְּזֵרָה לְקֹדֶים מֵאָה
 אַמָּה. **ממט** וּמִדָּד אַרְבָּע-הַבִּנְיָן אֶל-פְּנֵי הַגְּזֵרָה אֲשֶׁר עַל-אַחֲרֶיהָ וְאֶתוֹקִיָּהּ
 (וְאֶתִיקִיָּהּ) מִפּוֹ וּמִפּוֹמֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֶלְמִי הַחֹצֵר. **ממז** הַסָּפִים
 וְהַחֲלוֹנִים הָאֵטְמוֹת וְהָאֶתִיקִים סָבִיב לְשִׁלְשֵׁתָם נֶגֶד הַסֹּף שְׁחִיף עֵץ סָבִיב סָבִיב
 וְהָאֶרֶץ עַד-הַחֲלוֹנוֹת וְהַחֲלוֹנוֹת מְכֻסּוֹת. **ממי** עַל-מַעַל הַפֶּתַח וְעַד-הַבַּיִת
 הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל-כָּל-הַקִּיר סָבִיב סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת. **ממב** וְעָשׂוּ
 כְּרוּבִים וְתַמָּרִים וְתַמָּרָה בֵּין-כְּרוּב לְכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לְכְרוּב. **ממג** וּפְנֵי אֲדָם
 אֶל-הַתַּמָּרָה מִפּוֹ וּפְנֵי-כְפִיר אֶל-הַתַּמָּרָה מִפּוֹ עָשׂוּ אֶל-כָּל-הַבַּיִת סָבִיב סָבִיב.
ממד מְהָאֶרֶץ עַד-מַעַל הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתַּמָּרִים עָשׂוּם וְקִיר הַהֵיכָל. **ממז**

ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה. **מאכב** המזבח עץ שלוש
אמות גבה וארכו שתים-אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתי עץ וידבר אליזה
השלחן אשר לפני יהוה. **מאכג** ושתים דלתות להיכל ולקדש. **מאכז** ושתים
דלתות לדלתות: שתים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתים דלתות
לאחרת. **מאכה** ועשויה אליהן אל-דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר
עשויים לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחוצ. **מאכו** וחלונים אטמות
ותמרים מפו ומפו אל-כתפות האולם וצלעות הבית והעבים. **מבא** ויוצאני
אל-החצר החיצונה הדרדך דרך הצפון ויבאני אל-הלשכה אשר נגד הגזרה
ואשר-נגד הבנין אל-הצפון. **מבב** אל-פני-ארץ אמות המאה פתח הצפון
והרחב חמשים אמות. **מבג** נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר
לחצר החיצונה אתיק אל-פני-אתיק בשלשים. **מבד** ולפני הלשכות מהלך
עשר אמות רחב אל-הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון. **מבה**
והלשכות העליונת קצרות: כי-יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות
ומהתכונות בנין. **מבו** כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות
על-כן נאצל מהתחתנות ומתכונות מהארץ. **מבז** ונגדר אשר-לחוץ לעמט
הלשכות דרך החצר החיצונה אל-פני הלשכות ארכו חמשים אמה. **מבח**
כי-ארץ הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פני ההיכל מאה
אמה. **מבט** ומתחתה לשכות (ומתחת הלשכות) האלה המבוא (המביא)
מהקדים בבאו להנה מהחצר החיצונה. **מבי** ברחב גדר החצר דרך הקדים
אל-פני הגזרה ואל-פני הבנין לשכות. **מביא** ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכו כן רחבו וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן. **מביב**
וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה
דרך הקדים בבואן. **מביג** ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל-פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו-שם הכהנים אשר-קרובים
ליהוה קדשי הקדשים: שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם פי
המקום קדש. **מביד** בבאם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אל-החצר החיצונה
ושם יניחו בגדיהם אשר-ישרתו בהן כי-קדש הנה ילבשו (ולבשו) בגדים
אחרים וקרבו אל-אשר לעם. **מבטו** וכלה את-מדות הבית הפנימי והוציאני
דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב. **מבטז** מדד רוח הקדים
בקנה המדה חמש-אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב. **מביז** מדד רוח
הצפון חמש-מאות קנים בקנה המדה סביב. **מביח** את רוח הדרום

מִדְּחַמֵּשׁ-מֵאוֹת קָנִים בְּקִנְהַ הַמֶּדֶה. **מְבִיט** סָבֵב אֶל-רוּחַ הַיָּם מִדָּד
חֲמֵשׁ-מֵאוֹת קָנִים בְּקִנְהַ הַמֶּדֶה. **מִבַּכ** לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדָּדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב
סָבִיב אַרְבָּע חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרֹחַב חֲמֵשׁ מֵאוֹת: לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֶּדֶשׁ לְחָל. **מִגֵּא**
וַיֹּלְכֵנִי אֶל-הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר פָּנָה דָרֶךְ הַקְּדִים. **מִגֵּב** וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בָּא מִדָרֶךְ הַקְּדִים וְקוּלוֹ כְּקוּל מִיַּם רַבִּים וְהָאֶרֶץ הָאֵרָה מְכַבְּדוֹ. **מִגֵּג** וַיִּכְמְרָהּ
הַמְרָאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי כַּמְרָאָה אֲשֶׁר-רָאִיתִי בְּבָאִי לְשַׁחַת אֶת-הָעִיר וּמְרָאוֹת
כַּמְרָאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל-נְהַר-כְּבָר וְאֶפֶל אֶל-פָּנָי. **מִגֵּד** וַיִּכְבֹּד יְהוָה בָּא
אֶל-הַבַּיִת דָרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנּוּ דָרֶךְ הַקְּדִים. **מִגֵּה** וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחוֹתַי בְּאֵנִי
אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד-יְהוָה הַבַּיִת. **מִגֵּו** וַאֲשַׁמַּע מִדְּבַר אֱלֹהֵי
מִתְּהַבֵּית וַאֲשֶׁר הָיָה עִמָּדִי אֶצְלִי. **מִגֵּז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בֶן-אָדָם אֶת-מְקוֹם כְּסֵאִי
וְאֶת-מְקוֹם כְּפֹת רַגְלֵי אֲשֶׁר אֲשַׁכֵּן-שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יִטְמָאוּ
עוֹד בֵּית-יִשְׂרָאֵל שֵׁם קִדְשֵׁי הַמָּה וּמִלְכִיָּהֶם בְּזוּתָם וּבַפְּגִיר מִלְכִיָּהֶם בְּמוֹתָם.
מִגֵּח בְּתַתָּם סִפָּם אֶת-סִפֵּי וּמְזוּזָתָם אֶצְלֵי מְזוּזָתֵי וְהַקִּיר בֵּינֵי וּבֵינֵיהֶם וְטִמְאוּ
אֶת-שֵׁם קִדְשֵׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאָכַל אֶתְּם בְּאִפִּי. **מִגֵּט** עֲתָה יִרְחָקוּ
אֶת-זְנוּתָם וּפְגִיר מִלְכִיָּהֶם מִמֶּנִּי וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם.
מִגֵּי אֶתְּהָ בֶן-אָדָם הִגִּד אֶת-בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבַּיִת וַיִּכְלְמוּ מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדָּדוֹ
אֶת-תְּכֵנִית. **מִגֵּיָא** וְאִם-נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכֵנִיתוֹ וּמוֹצָאָיו
וּמוֹבְאָיו וְכָל-צוּרָתוֹ וְאֶת כָּל-חֻקֹּתָיו וְכָל-צוּרָתוֹ וְכָל-תּוֹרָתוֹ הוֹדַע אוֹתָם וְכָתַב
לְעֵינֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-כָּל-צוּרָתוֹ וְאֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם. **מִגֵּיב** זֹאת תּוֹרַת
הַבַּיִת: עַל-רֹאשׁ הַהָר כָּל-גִּבְלוֹ סָבִיב סָבִיב קִדְשׁ קִדְשֵׁים הֵנִה-זֹּאת תּוֹרַת
הַבַּיִת. **מִגֵּיג** וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמְּזִבַּח בְּאֵמוֹת אִמָּה וְטִפַּח וְחִיק הָאִמָּה
וְאִמָּה-רֹחַב וּגְבוּלָה אֶל-שְׁפָתָהּ סָבִיב זֵרַת הָאֶחָד וְזֶה גֵב הַמְּזִבַּח. **מִגֵּיד** וּמִחִיק
הָאֶרֶץ עַד-הָעֶזְרָה הַתְּחִתוֹנָה שְׁתֵּים אֲמוֹת וְרֹחַב אִמָּה אַחַת וּמִהָעֶזְרָה הַקְּטָנָה
עַד-הָעֶזְרָה הַגְּדוּלָה אַרְבַּע אֲמוֹת וְרֹחַב הָאִמָּה. **מִגֵּיטו** וְהַהֲרָאֵל אַרְבַּע אֲמוֹת
וּמִהָאֲרָאֵל וְלִמְעַלָּה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע. **מִגֵּיטז** וְהָאֲרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַרְבָּע
בְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה רֹחַב: רְבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעִי. **מִגֵּיז** וְהָעֶזְרָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אַרְבָּע
בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רֹחַב אֶל אַרְבַּעַת רְבָעִיָּה וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצִי הָאִמָּה
וְהַחִיק-לָהּ אִמָּה סָבִיב וּמַעֲלָתָהּ פְּנוֹת קְדִים. **מִגֵּיח** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בֶן-אָדָם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי חֻקֹּת הַמְּזִבַּח בְּיוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק
עָלָיו דָּם. **מִגֵּיט** וְנִתְּתָה אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מְזַרַע צְדוֹק הַקְּרָבִים אֱלֵי
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׁרְתָנִי: פֹּר בֶּן-בָּקָר לְחֻטָּאת. **מִגֵּיכ** וְלִקְחַת מִדְּמוֹ וְנִתְּתָה

על-אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל-אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה וְאֶל-הַגְּבוּל סָבִיב וְחֹטְאת אוֹתוֹ
 וְכִפְרֹתָהּ. **מַגְכָּא** וְלִקְחֹת אֶת הַפֶּר הַחֹטְאת וּשְׂרָפוּ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ
 לַמִּקְדָּשׁ. **מַגְכָּב** וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי תִקְרִיב שְׁעִיר-עִזִּים תָּמִים לַחֹטְאת וְחֹטְאוֹ
 אֶת-הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חֹטְאוֹ בְּפֶר. **מַגְכָּג** בְּכַלּוֹתָךְ מִחֹטְאתֶקְרִיב פֶּר בֶּן-בָּקָר תָּמִים
 וְאֵיל מִן-הַצֹּאן תָּמִים. **מַגְכָּד** וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם
 מֶלַח וְהִעֲלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה. **מַגְכָּה** שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר-חֹטְאת לַיּוֹם
 וּפֶר בֶּן-בָּקָר וְאֵיל מִן-הַצֹּאן תָּמִימִים יַעֲשֶׂוּ. **מַגְכָּו** שִׁבְעַת יָמִים יִכְפְּרוּ
 אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְטָהְרוּ אוֹתוֹ וּמְלֹאוּ יָדוֹ. **מַגְכָּז** וַיִּכְלוּ אֶת-הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יַעֲשֶׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת-שְׁלֵמֵיכֶם
 וְרֹצְאתִי אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה.

מִדָּא וַיֵּשֶׁב אֶתִּי דַרְךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפְּנִיָה קָדִים וְהוּא סָגוּר. **מִדָּב**
 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יְהִיָה לֹא יִפְתַּח וְאִישׁ לֹא-יָבֹא בּוֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוּר. **מִדָּג** אֶת-הַנְּשִׂיאָה נְשִׂיאָה הוּא יֵשֶׁב-בּוֹ לֹאכּוֹל-
 (לֹאכָל-) לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה מִדַּרְךְ אוֹלָם הַשַּׁעַר יָבֹא וּמִדַּרְכּוֹ יֵצֵא. **מִדָּד** וַיְבִיאֲנִי
 דַּרְךְ-שַׁעַר הַצָּפוֹן אֶל-פְּנֵי הַבַּיִת וְאָרָא וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בַּיִת יְהוָה
 וְאֶפֶל אֶל-פְּנֵי. **מִדָּה** וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה בֶּן-אָדָם שִׁים לְבָד וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנוֹךָ
 שְׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר אָנִי מְדַבֵּר אֵתְךָ לְכָל-חֻקּוֹת בַּיִת-יְהוָה וּלְכָל-תּוֹרֹתָיו וּשְׁמַתָּ
 לְבָד לְמַבּוֹא הַבַּיִת בְּכָל מוֹצְאֵי הַמִּקְדָּשׁ. **מִדָּו** וְאָמַרְתָּ אֶל-מְרִי אֶל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: רַב-לְכֶם מְכָל-תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל. **מִדָּז** בְּהִבְיֵאתְכֶם
 בְּנֵי-נֶכֶד עַרְלֵי-לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לְהִיּוֹת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְלוֹ אֶת-בַּיִתְיָהּקְרִיבְכֶם
 אֶת-לֶחְמֵי חֶלֶב וְדָם וַיִּפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי אֶל כָּל-תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם. **מִדָּח** וְלֹא שְׁמַרְתֶּם
 מִשְׁמַרְתִּי קִדְשִׁי וַתְּשִׂימוּן לְשִׁמְרֵי מִשְׁמַרְתִּי בְּמִקְדָּשִׁי לְכֶם.

מִדָּט כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כָּל-בֶּן-נֶכֶד עַרְלֵי לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לֹא יָבֹא אֶל-מִקְדָּשִׁי
 לְכָל-בֶּן-נֶכֶד אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **מִדִּי** כִּי אִם-הַלּוּיִם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעַלִּי
 בַּתְּעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲוּ מֵעַלִּי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ עֹנֹם. **מִדִּיא** וְהָיוּ
 בְּמִקְדָּשִׁי מִשְׁרָתִים פְּקֻדוֹת אֶל-שַׁעְרֵי הַבַּיִת וּמִשְׁרָתִים אֶת-הַבַּיִת הֵמָּה יִשְׁחֲטוּ
 אֶת-הָעוֹלָה וְאֶת-הַזֶּבֶח לָעֵם וְהֵמָּה יַעֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם לְשָׂרְתָם. **מִדִּיב** יַעַן אֲשֶׁר
 יִשְׁרַתְנוּ אוֹתָם לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבַיִת-יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עוֹן עַל-כֵּן נִשְׂאתִי יָדִי
 עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְנָשְׂאוּ עֹנֹם. **מִדִּיג** וְלֹא-יִגְשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי וְלִגְשַׁת
 עַל-כָּל-קִדְשֵׁי אֶל-קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים וְנָשְׂאוּ כְלִמָּתָם וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ. **מִדִּיד**
 וְנִתַּתִּי אוֹתָם שְׁמֵרֵי מִשְׁמַרְתִּי הַבַּיִת לְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ.

מדטו והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את-משמרת מקדשי בתעות בני-ישראל מעליהמה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודםנאם אדני יהוה. **מדטז** המה יבאו אל-מקדשי והמה יקרבו אל-שלחנילשרתני ושמרו את-משמרתני. **מדטז** והיה בבואם אל-שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא-יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה. **מדטח** פארי פשתים יהיו על-ראשם ומכנסי פשתים יהיו על-מתניהם: לא יחגרו ביצע. **מדטט** ובצאתם אל-החצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-העם יפשטו את-בגדיהם אשר-המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא-יקדשו את-העם בבגדיהם. **מדכ** וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את-ראשיהם. **מדכא** ויין לא-ישתו כל-כהן בבואם אל-החצר הפנימית. **מדכב** ואלמנה וגרושה לא-יקחו להם לנשים: כי אם-בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו. **מדכג** ואת-עמי יורו בין קדש לחל ובין-טמא לטהור יודעם. **מדכד** ועל-ריב המה יעמדו לשפט (למשפט) במשפטי ושפטהו (ישפטוהו) ואת-תורתני ואת-חקותי בכל-מועדי ישמרו ואת-שבתותי יקדשו. **מדכה** ואל-מת אדם לא יבוא לטמאה: כי אם-לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר-לא-היתה לאישיטמאו. **מדכו** ואחרי טהרתושבעת ימים יספרו-לו. **מדכז** וביום באו אל-הקדש אל-החצר הפנימית לשרת בקדש יקרוב חטאתונאם אדני יהוה. **מדכח** והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא-תתנו להם בישראלאני אחזתם. **מדכט** המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל-חרם בישראל להם יהיה. **מדל** וראשית כל-בפורי כל וכל-תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל-ביתך. **מדלא** כל-נבלה וטרפה מן-העוף ומן-הבהמהלא יאכלו הכהנים.

מהא ובהפילכם את-הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן-הארץארץ: חמשה ועשרים אלף ארד ורחב עשרה אלף: קדש-הוא בכל-גבולה סביב. **מהב** יהיה מזה אל-הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב. **מהג** ומן-המדה הזאת תמוד ארד חמש (חמשה) ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו-יהיה המקדש קדש קדשים. **מהד** קדש מן-הארץ הוא לכהנים משרתני המקדש יהיה הקרבים לשרת את-יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש. **מהה** וחמשה ועשרים אלף ארד ועשרת

אֶלְפִים רַחֵב יִהְיֶה (וְהָיָה) לְלוּיִם מִשְׁרֵתֵי הַבַּיִת לָהֶם לְאַחֲזֵה עֲשָׂרִים לְשָׁכֶת. **מֵהוּ** וְאַחֲזֵת הָעִיר וַתִּתְּנוּ חֲמִשָּׁת אֶלְפִים רַחֵב וְאַרְבֵּי חֲמִשָּׁה וְעֲשָׂרִים אֶלְפֵי לַעֲמֹת תִּרְוֹמֹת הַקֹּדֶשׁ לְכָל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה. **מֵהוּ** וְלִנְשֵׂי־מִזָּה וּמִזָּה לְתִרְוֹמֹת הַקֹּדֶשׁ וְלְאַחֲזֵת הָעִיר אֶל-פְּנֵי תִרְוֹמֹת-הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-פְּנֵי אַחֲזֵת הָעִיר מִפְּאַת-יָם יָמָה וּמִפְּאַת-קִדְמָה קְדִימָה וְאַרְבֵּי לַעֲמֹת אֶחָד הַחֲלָקִים מִגְּבוּל יָם אֶל-גְּבוּל קְדִימָה. **מֵהֵחָ** לְאַרְצָי יִהְיֶה-לוֹ לְאַחֲזֵה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא-יוֹנוּ עוֹד נְשִׂאֵי אֶת-עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבַיִת-יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם.

מֵהֵט כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב-לָכֶם נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל חֲמָס וְשֹׁד הִסִּירוּ וּמִשְׁפָּט וְצִדְקָה עָשׂוּ הָרִימוּ גְרֻשְׁתֵּיכֶם מֵעַל עַמִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה. **מֵהֵי** מֵאֲזֵנִי-צִדְקָה וְאִיפֹת-צִדְקָה וּבֵת-צִדְקָה יְהִי לָכֶם. **מֵהֵי** אֵיפֹת הָאֵיפֹת וְהַבֵּת תִּכֶן אֶחָד יִהְיֶה לְשֵׂאת מַעֲשֵׂר הַחֹמֶר הַבֵּת וְעֲשִׂירַת הַחֹמֶר הָאֵיפֹת אֶל-הַחֹמֶר יִהְיֶה מִתְּכַנְתּוֹ. **מֵהֵי** וְהִשְׁקֵל עֲשָׂרִים גֶּרָה עֲשָׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֲשָׂרִים שְׁקָלִים עֲשָׂרָה וְחֲמִשָּׁה שְׁקָלֵהֶמְנָה יִהְיֶה לָכֶם. **מֵהֵי** זֹאת הַתִּרְוֹמָה אֲשֶׁר תִּרְיָמוּ: שְׁשִׁית הָאֵיפֹת מִחֹמֶר הַחֲטִיִּם וְשְׁשִׁיתָם הָאֵיפֹת מִחֹמֶר הַשְּׁעָרִים. **מֵהֵי** וְחֹק הַשְּׁמֹן הַבֵּת הַשְּׁמֹן מַעֲשֵׂר הַבֵּת מִן-הַכֹּרֶעַשְׂרֵת הַבַּתִּים חֹמֶר: כִּי-עֲשִׂרַת הַבַּתִּים חֹמֶר. **מֵהֵטוּ** וְשֵׁה-אַחַת מִן-הַצֹּאֵן מִן-הַמְּאֵתִים מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה וּלְשִׁלְמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה.

מֵהֵטוּ כָּל הָעַם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל-הַתִּרְוֹמָה הַזֹּאת לְנְשִׂאֵי בְּיִשְׂרָאֵל. **מֵהֵי** וְעַל-הַנְּשִׂאֵי יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲגִים וּבַחֲדָשִׁים וּבִשְׁבֹתוֹת בְּכָל-מוֹעֲדֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל: הוּא-יַעֲשֶׂה אֶת-הַחֲטָאֹת וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הָעוֹלָה וְאֶת-הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בַּיִת-יִשְׂרָאֵל.

מֵהֵי כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֹאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פֶּר-בֶּן-בָּקָר תָּמִים וְחֲטָאת אֶת-הַמִּקְדָּשׁ. **מֵהֵי** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֹת וַיִּתֵּן אֶל-מִזְבֹּחַת הַבַּיִת וְאֶל-אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה לְמִזְבֵּחַ וְעַל-מִזְבֹּחַת שֶׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית. **מֵהֵכ** וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשַׁבְּעָה בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שִׁגָּה וּמִפְּתֵי וּכְפֻרְתָּם אֶת-הַבַּיִת. **מֵהֵכָא** בְּרֹאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֲגֻשְׁבֵּעוֹת יָמִים מִצוֹת יֵאָכֵל. **מֵהֵכָב** וְעֲשֶׂה הַנְּשִׂאֵי בַיּוֹם הַהוּא בְּעֵדוֹ וּבְעֵד כָּל-עַם הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאֹת. **מֵהֵכָג** וְשַׁבְּעַת יָמֵי-הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שַׁבְּעַת פָּרִים וְשַׁבְּעַת אֵילִים תָּמִימִם לַיּוֹם שַׁבְּעַת הַיָּמִים וְחֲטָאת שְׁעִיר עֲזִים לַיּוֹם. **מֵהֵכָד** וּמִנְחָה אֵיפֹת לֶפָר וְאֵיפֹת לְאֵילֵי־עֲשָׂה וְשֶׁמֶן הַיִּין לְאֵיפֹת. **מֵהֵכָה** בְּשַׁבְּעֵי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּחֹג יַעֲשֶׂה כָּאֵלֶּה שַׁבְּעַת הַיָּמִים: כַּחֲטָאת כְּעוֹלָה וְכַמִּנְחָה וְכַשְּׁמֹן.

מוא כה-אמר אֲדָנִי יהוה שֶׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנִה קָדִים יְהִי סָגוּר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ יִפְתַּח. **מוב** וּבֵא הַנְּשִׂיא דָרָךְ אוֹלָם הַשְּׁעַר מְחוּץ וְעָמַד עַל-מְזוֹזֹת הַשְּׁעַר וְעָשׂוּ הַכְּהֻנִּים אֶת-עוֹלָתוֹ וְאֶת-שְׁלֹמִיו וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִפְתָּן הַשְּׁעַר וְיִצֵּא וְהַשְּׁעַר לֹא-יִסָּגֵר עַד-הָעֶרֶב. **מוג** וְהִשְׁתַּחֲוֶה עִם-הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׁעַר הַהוּא בַּשְּׁבִיטוֹת וּבַחֲדָשִׁים לִפְנֵי יְהוָה. **מוד** וְהֵעֵלָה אֲשֶׁר-יִקְרַב הַנְּשִׂיא לַיהוָה: בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁשֶׁה כְּבָשִׂים תְּמִימִם וְאֵיל תְּמִימָם וְאֵיל תְּמִימִים. **מוה** וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכַבָּשִׂים מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הַיַּיִן לְאֵיפָה. **מוו** וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ פֶּר בֶּן-בֶּקֶר תְּמִימִם וְשְׁשֶׁת כְּבָשִׂים וְאֵיל תְּמִימִם יִהְיוּ. **מוז** וְאֵיפָה לְפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכַבָּשִׂים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הַיַּיִן לְאֵיפָה. **מוח** וּבִבּוֹא הַנְּשִׂיא דָרָךְ אוֹלָם הַשְּׁעַר יָבֹא וּבִדְרוֹכּוֹ יֵצֵא. **מוט** וּבִבּוֹא עִם-הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דָרָךְ-שְׁעַר צִפּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דָרָךְ-שְׁעַר נֶגֶב וְהַבָּא דָרָךְ-שְׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דָרָךְ-שְׁעַר צִפּוֹנָה: לֹא יָשׁוּב דָרָךְ הַשְּׁעַר אֲשֶׁר-בָּא בּוֹכִי נִכְחוֹ יֵצֵאוּ (יֵצֵאוּ). **מוי** וְהַנְּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבֹאֵם יָבֹא וּבִצְאָתָם יֵצֵאוּ. **מויא** וּבַחֲגִים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לְפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכַבָּשִׂים מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הַיַּיִן לְאֵיפָה.

מויב וְכִי-יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אוֹ-שְׁלֹמִים נְדָבָה לַיהוָה וּפְתַח לוֹ אֶת-הַשְּׁעַר הַפְּנִה קָדִים וְעָשֶׂה אֶת-עוֹלָתוֹ וְאֶת-שְׁלֹמִיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט וְיִצֵּא וְסָגֵר אֶת-הַשְּׁעַר אַחֲרֵי צְאָתוֹ. **מויג** וְכַבֵּשׁ בֶּן-שָׁנָתוֹ תְּמִימִם תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה: בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ. **מויד** וּמִנְחָה תַּעֲשֶׂה עָלָיו בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַיַּיִן לָרֶס אֶת-הַסֶּלֶת: מִנְחָה לַיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם תִּמְיֵד. **מוטו** וְעָשׂוּ (יַעֲשׂוּ) אֶת-הַכֶּבֶשׂ וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הַשֶּׁמֶן בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר: עוֹלֹת תִּמְיֵד.

מוטז כה-אמר אֲדָנִי יהוה כִּי-יִתֵּן הַנְּשִׂיא מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנֵי וּנְחֻלָּתוֹ הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה: אַחֲזָתָם הִיא בְּנֻחָלָה.

מויז וְכִי-יִתֵּן מִתְּנָה מִנְחָלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדֵי וְהִיָּתָה לוֹ עַד-שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשְׁבִיט לְנְשִׂיא אִדָּ נְחֻלָּתוֹ בְּנָיו לָהֶם תִּהְיֶה. **מויח** וְלֹא-יִקַּח הַנְּשִׂיא מִנְחָלָת הָעָם לְהוֹנֹתָם מֵאַחֲזָתָם מֵאַחֲזָתוֹ יִנְחַל אֶת-בְּנָיו: לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִפְצוּ עָמִי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ. **מויט** וַיְבִיאֵנִי בְּמִבּוֹא אֲשֶׁר עַל-כֶּתֶף הַשְּׁעַר אֶל-הַלְּשָׁכוֹת הַקְּדָשׁ אֶל-הַכְּהֻנִּים הַפְּנוּת צִפּוֹנָה וְהִנֵּה-שָׁם מְקוֹם בִּירְכָתָם (בִּירְכָתִים) יָמָה. **מוכ** וַיֹּאמֶר אֵלַיְהָ הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יְבָשְׁלוּ-שָׁם הַכְּהֻנִּים אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַחֲטָאֵת: אֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת-הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל-הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה לְקַדֵּשׁ אֶת-הָעָם. **מוכא**

וַיִּצְיֵאֵנִי אֶל-הַחֹצֵר הַחִיצוֹנָה וַיַּעֲבֵרְנִי אֶל-אַרְבַּעַת מְקוֹצְעֵי הַחֹצֵר וְהִנֵּה חֹצֵר
 בְּמִקְצֵעַ הַחֹצֵר חֹצֵר בְּמִקְצֵעַ הַחֹצֵר. **מוכב** בְּאַרְבַּעַת מְקוֹצְעוֹת הַחֹצֵר חִצְרוֹת
 קְטֵרוֹת אַרְבָּעִים אֶרֶץ וּשְׁלֹשִׁים רֹחַב: מִדָּה אַחַת לְאַרְבַּעַתָּם מִהַקְצְעוֹת. **מוכב**
 וְטוֹר סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם וּמִבְּשָׁלוֹת עָשׂוּי מִתַּחַת הַטִּירוֹת סָבִיב. **מוכד**
 וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֵלֶּה בַּיִת הַמְּבֹשָׁלִים אֲשֶׁר יִבְשָׁלוּ-שָׁם מִשְׁרַתִּי הַבַּיִת אֶת-זָבַח
 הָעֹם. **מזא** וַיִּשְׁבַּנִּי אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת וְהִנֵּה-מַיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפֶּתַח הַבַּיִת
 קָדִימָה כִּי-פָנִי הַבַּיִת קָדִים וְהַמַּיִם יֹרְדִים מִתַּחַת מִכְּתָף הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנְּגֹב
 לַמַּזְבֵּחַ. **מזב** וַיִּוְצֵאֵנִי דֶרֶךְ-שַׁעַר צְפוֹנָה וַיִּסְבַּנִּי דֶרֶךְ חוּץ אֶל-שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ
 הַפּוֹנֶה קָדִים וְהִנֵּה-מַיִם מִפְּכִים מִן-הַכְּתָף הַיְמָנִית. **מזג** בְּצֵאת-הָאִישׁ קָדִים
 וְקוֹ בַּיָּדוֹ וַיִּמְד אֶלְף בְּאֵמָה וַיַּעֲבֵרְנִי בַמַּיִם מִי אֶפְסָסִים. **מזד** וַיִּמְד אֶלְף וַיַּעֲבֵרְנִי
 בַמַּיִם מִי בְּרַפְּיִם וַיִּמְד אֶלְף וַיַּעֲבֵרְנִי מִי מִתְנַיִם. **מזה** וַיִּמְד אֶלְף נַחַל אֲשֶׁר
 לֹא-אוֹכַל לַעֲבֹר: כִּי-גָאוּ הַמַּיִם מִי שָׁחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹר. **מזו** וַיֹּאמֶר אֵלַי
 הִרְאִיתָ בֶן-אָדָם וַיִּוֹלְכֵנִי וַיִּשְׁבַּנִּי שְׁפַת הַנַּחַל. **מזז** בְּשׁוֹבִבְנִי וְהִנֵּה אֶל-שְׁפַת הַנַּחַל
 עַץ רַב מְאֹד: מְזָה וּמְזָה. **מזח** וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל-הַגְּלִילָה
 הַקְּדָמוֹנָה וַיִּרְדּוּ עַל-הָעֲרָבָה וּבָאוּ הַיְמָה אֶל-הַיְמָה הַמּוֹצְאִים וְנִרְפְּאוּ הַמַּיִם.
מזט וְהָיָה כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר-יִשְׂרָץ אֶל כָּל-אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נַחֲלִים יַחֲיֶה וְהָיָה
 הַדָּגָה רַבָּה מְאֹד: כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וַיִּרְפְּאוּ וַחֲיִכַּל אֲשֶׁר-יָבוֹא שָׁמָּה
 הַנַּחַל. **מזי** וְהָיָה יַעֲמָדוֹ (עֵמָדוֹ) עָלָיו דְּוָגִים מַעֲיִן גְּדִי וְעַד-עֵינַן עֲגָלִים מִשְׁטוֹחַ
 לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינֵה תִּהְיֶה דְגָתָם כְּדָגַת הַיָּם הַגְּדוֹל רַבָּה מְאֹד. **מזיא** בְּצֵאתוֹ
 וּגְבָאִיו וְלֹא יִרְפְּאוּ לְמַלַּח נִתְּנוּ. **מזיב** וְעַל-הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל-שְׁפָתוֹ מְזָה וּמְזָה
 כָּל-עֵץ-מֵאֲכָל לֹא-יָבוֹל עָלָהּ וְלֹא-יִתֵּם פְּרִיָּו לַחֲדָשִׁיו יִבְכְּרָכִי מִיָּמָיו
 מִן-הַמִּקְדָּשׁ הַמָּה יוֹצְאִים וְהָיוּ (וְהָיָה) פְּרִיָּו לְמֵאֲכָל וְעָלָהּ לַתְּרוּפָה.
מזיג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה גֵּה גָבוֹל אֲשֶׁר תִּתְּנַחֲלוּ אֶת-הָאָרֶץ לְשָׁנֵי עָשָׂר שְׁבֻטֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבָלִים. **מזיד** וְנַחֲלֶתֶם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר נָשְׂאתִי אֶת-יָדִי
 לַתֵּתָהּ לְאַבְתִּיכֶם וְנִפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם בְּנִחֲלָה. **מזטו** וְזֶה גְבוֹל הָאָרֶץ:
 לַפָּאת צְפוֹנָה מִן-הַיָּם הַגְּדוֹל הַדֶּרֶךְ חֲתָלוֹן לְבוֹא צְדָדָה. **מזטז** חֲמַת בְּרוֹתָהּ
 סַבְרִים אֲשֶׁר בֵּין-גְבוֹל דְּמֶשֶׁק וּבֵין גְבוֹל חֲמַת חֹצֵר הַתִּיכּוֹן אֲשֶׁר אֶל-גְבוֹל
 חוֹרֹן. **מזיז** וְהָיָה גְבוֹל מִן-הַיָּם חֹצֵר עֵינָו גְבוֹל דְּמֶשֶׁק וְצָפוֹן צְפוֹנָה וּגְבוֹל חֲמַת
 וְאֵת פָּאת צָפוֹן. **מזיח** וּפָאת קָדִים מִבֵּין חוֹרֹן וּמִבֵּין-דְּמֶשֶׁק וּמִבֵּין הַגְּלָעַד
 וּמִבֵּין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיִּרְדּוֹמִגְבוֹל עַל-הַיָּם הַקְּדָמוֹנִי תִמְדּוּ וְאֵת פָּאת קָדִימָה.
מזיט וּפָאת נֹגֵב תִּימְנָה מִתְּמָר עַד-מִי מְרִיבוֹת קָדָשׁ נַחֲלָה אֶל-הַיָּם הַגְּדוֹל וְאֵת

פָּאָת-תִּימְנָה נִגְבָּה. **מִזְכּוּ** וּפָאָת-יָם הַיָּם הַגְּדוֹל מִגְּבוּל עַד-נִכְח לְבוֹא חֲמַת זֹאת
פָּאָת-יָם. **מִזְכּוּ** וְחִלְקֵתֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. **מִזְכּוּ** וְהָיָה
תַּפְּלוּ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה לְכֶם וּלְהַגְרִים הַגְּרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-הוֹלְדוּ בָּנִים בְּתוֹכְכֶם
וְהָיוּ לְכֶם כְּאֶזְרַח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֶכֶם יָפְלוּ בְּנַחֲלָה בְּתוֹךְ שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל. **מִזְכּוּ**
וְהָיָה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר-גָּר הַגֵּר אִתְּוֹשֶׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה.
מַחֲוּ וְאַלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבֵטִים: מִקְצֵה צְפוֹנָה אֶל-יַד דְּרָךְ-חֲתָלָן לְבוֹא-חֲמַת חֲצַר
עֵינָן גְּבוּל דְּמִשְׁק צְפוֹנָה אֶל-יַד חֲמַת וְהָיוּ-לוֹ פָּאָת-קָדִים הַיָּם דָּן אֶחָד. **מַחְבּוּ**
וְעַל גְּבוּל דָּן מִפָּאָת קָדִים עַד-פָּאָת-יָמָה אֲשֶׁר אֶחָד. **מַחְגּוּ** וְעַל גְּבוּל אֲשֶׁר מִפָּאָת
קָדִים וְעַד-פָּאָת-יָמָה נִפְתְּלֵי אֶחָד. **מַחְדּוּ** וְעַל גְּבוּל נִפְתְּלֵי מִפָּאָת קָדִים
עַד-פָּאָת-יָמָה מְנַשֶּׁה אֶחָד. **מַחְהּוּ** וְעַל גְּבוּל מְנַשֶּׁה מִפָּאָת קָדִים
עַד-פָּאָת-יָמָה אֶפְרַיִם אֶחָד. **מַחְוּוּ** וְעַל גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפָּאָת קָדִים
וְעַד-פָּאָת-יָמָה רְאוּבֵן אֶחָד. **מַחְזּוּ** וְעַל גְּבוּל רְאוּבֵן מִפָּאָת קָדִים
עַד-פָּאָת-יָמָה יְהוּדָה אֶחָד. **מַחְחּוּ** וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפָּאָת קָדִים
עַד-פָּאָת-יָמָה תְּהִיָּה הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר-תִּרְיִמוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי רֹחַב וְאַרְבָּע
כָּאֶחָד הַחֲלָקִים מִפָּאָת קָדִים עַד-פָּאָת-יָמָה וְהָיָה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכּוֹ. **מַחְטּוּ**
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּרְיִמוּ לִיהוָה אֶרְבָּע חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי וְרֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים.
מַחֲוּ וְלֹאֶלֶה תִּהְיֶה תְּרוּמַת-הַקְּדֹשׁ לְכַהֲנֵי צְפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי וְיָמָה
רֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְקָדִים רֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְנִגְבָּה אֶרְבָּע חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלְפֵי וְהָיָה מִקְדָּשׁ-יְהוָה בְּתוֹכּוֹ. **מַחֲוּ** לְכַהֲנֵי הַמִּקְדָּשׁ מִבְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
מִשְׁמֵרֵתֵי אֲשֶׁר לֹא-תָעוּ בְּתַעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר תָּעוּ הַלְוִיִּם. **מַחֲוּ** וְהִתְּנָה
לָהֶם תְּרוּמָה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ קָדֹשׁ קָדְשִׁים אֶל-גְּבוּל הַלְוִיִּם. **מַחֲוּ** וְהַלְוִיִּם
לְעַמַּת גְּבוּל הַכַּהֲנִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי אֶרְבָּע וְרֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים כָּל-אֶרְבָּע
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי וְרֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים. **מַחֲוּ** וְלֹא-יִמְכְּרוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא יִמָּר
וְלֹא יַעֲבוּר (וְעֵבִיר) רֵאשִׁית הָאָרֶץ: כִּי-קָדֹשׁ לִיהוָה. **מַחֲוּ** וְחֲמִשָּׁת אֶלְפִים
הַנּוֹתֵר בְּרֹחַב עַל-פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי חֹל-הוּא לְעִיר לְמוֹשֶׁב וּלְמִגְרֵשׁ
וְהִתְּנָה הָעִיר בְּתוֹכָהּ. **מַחֲוּ** וְאַלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פָּאָת צְפוֹן חֲמִשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת
אֶלְפִים וּפָאָת-נֶגֶב חֲמִשׁ חֲמִשׁ () מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וּמִפָּאָת קָדִים חֲמִשׁ
מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וּפָאָת-יָמָה חֲמִשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים. **מַחֲוּ** וְהָיָה
מִגְרֵשׁ לְעִיר צְפוֹנָה חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים וְנִגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים וְקָדִים חֲמִשִּׁים
וּמְאוֹתִים וְיָמָה חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים. **מַחֲוּ** וְהַנּוֹתֵר בְּאֶרְבָּע לְעַמַּת תְּרוּמַת הַקְּדֹשׁ
עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְעֶשְׂרֵת אֶלְפִים יָמָה וְהָיָה לְעַמַּת תְּרוּמַת הַקְּדֹשׁ וְהִתְּנָה

תבואתה ללחם לעבדי העיר. **מחייט** והעבד העיריעבדוהו מכל שבטי ישראל. **מחכ** כל-התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף: רביעית תרימו את-תרומת הקדש אל-אחזת העיר. **מחכא** והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת-הקדש ולאחזת העיר אל-פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד-גבול קדימה וימה על-פני חמשה ועשרים אלף על-גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה. **מחכב** ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה: בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה. **מחכג** ויתר השבטים: מפאת קדימה עד-פאת-ימה בנימן אחד. **מחכד** ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד-פאת-ימה שמעון אחד. **מחכה** ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד-פאת-ימה יששכר אחד. **מחכו** ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד-פאת-ימה זבולן אחד. **מחכז** ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד-פאת-ימה גד אחד. **מחכח** ועל גבול גד אל-פאת נגב תימנה: והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על-הים הגדול. **מחכט** זאת הארץ אשר-תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה.

מחל ואלה תוצאת העיר: מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה. **מחלא** ושערי העיר על-שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד. **מחלב** ואל-פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד. **מחלג** ופאת-נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה ושער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד. **מחלד** פאת-ימה חמש מאות וארבעת אלפים ושעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד. **מחלה** סביב שמנה עשר אלף ושם-העיר מיום יהוה שמה. הושע

אא דבר-יהוה אשר היה אל-הושע בן-בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן-יואש מלך ישראל. **אב** תחלת דבר-יהוה בהושע:

ויאמר יהוה אל-הושע לך קח-לך אשת זנונים וילדי זנונים כפי-זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה. **אג** וילך ויקח את-גמר בת-דבלים ותהר ותלד-לו בן. **אד** ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל: כי-עוד מעט ופקדתי את-דמי יזרעאל על-בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל. **אה** והיה ביום ההוא ושבתי את-קשת ישראל בעמק יזרעאל. **או** ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא

רחֲמָה: כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי-נִשְׂא אִשָּׁא לָהֶם. **אז**
 וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים בִּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעִם בְּקִשְׁתּוֹ וּבַחֲרֹב
 וּבַמִּלְחָמָה בְּסוֹסִים וּבַפָּרָשִׁים. **אח** וְתִגְמַל אֶת-לֹא רַחֲמָה וְתִהְרֹ וְתִלְדַּ בֶּן. **אט**
 וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי: כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי וְאַנְכִי לֹא-אֶהְיֶה לָכֶם.

בא וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כְּחֹזֶל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר וְהָיָה בְּמִקּוֹם
 אֲשֶׁר-יֹאמֶר לָהֶם לֹא-עַמִּי אַתֶּם יֹאמֶר לָהֶם בְּנֵי אֵל-חַי. **בב** וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי-יְהוּדָה
 וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן-הָאָרֶץ: כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעְאֵל.
בג אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עַמִּי וְלְאַחוֹתֵיכֶם רַחֲמָה. **בד** רִיבוּ בְּאִמְכֶם רִיבוּכִי-הִיא לֹא
 אִשְׁתִּי וְאַנְכִי לֹא אִישָׁה וְתִסַּר זְנוּנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנִאֲפוּפִיָּה מִבֵּין שְׂדֵיָהּ. **בה**

פֶּן-אִפְשִׁיטְנָה עֲרַמְהָ וְהִצְגִּיתִיָּה פְּיוֹם הַיְלֻדָּה וְשָׁמַתִּיָּה כַּמִּדְבָּר וְשָׁתָה כְּאָרֶץ צִיָּה
 וְהַמַּתִּיָּה בְּצִמָּא. **בו** וְאֶת-בְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם: כִּי-בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה. **בז** כִּי זָנַתָּה
 אִמָּם הַבִּישָׁה הוֹרְתָם: כִּי אָמְרָה אֶלְכָּה אַחֲרֵי מְאֵהְבִי נִתְּנִי לַחֲמִי וּמִימִי צָמְרִי
 וּפְשָׁתִי שָׁמְנִי וְשִׁקּוּיִי. **בח** לָכֵן הִנְנִי-שֹׁדֵךְ אֶת-דַּרְכְּךָ בְּסִירִים וּגְדֵרְתִי אֶת-גְּדֵרָהּ
 וּנְתִיבֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא. **בט** וְרֹדְפָה אֶת-מְאֵהְבֶיהָ וְלֹא-תִשָּׁיג אַתֶּם וּבְקִשְׁתֶּם וְלֹא
 תִמְצָא וְאָמְרָה אֶלְכָּה וְאִשׁוּבָה אֶל-אִישִׁי הָרֹאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אֲזַ מֵעַתָּה. **בי** וְהִיא
 לֹא יָדְעָה כִּי אֲנֹכִי נִתַּתִּי לָהּ הַדָּגוּן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיְצָהָר וְכִסּוֹף הַרְבִּיתִי לָהּ וְזָהַב עָשׂוּ
 לְבַעַל. **ביא** לָכֵן אִשׁוּבוּ לְקַחְתִּי דָגְנִי בְּעַתּוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֵדוֹ וְהִצַּלְתִּי צָמְרִי
 וּפְשָׁתִי לְכִסּוֹת אֶת-עֲרוֹתָהּ. **ביב** וְעַתָּה אֲגַלָּה אֶת-נִבְלָתָהּ לְעֵינַי מְאֵהְבֶיהָ וְאִישׁ
 לֹא-יִצְלִלְנָה מִיָּדִי. **ביג** וְהִשְׁבַּתִּי כָּל-מְשׁוֹשָׁה חֲגָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֵדָהּ.
ביד וְהִשְׁמַלְתִּי גִפְנָה וְתִאֲנַתָּה אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נִתְּנוּ-לִי מְאֵהְבֵי
 וְשָׁמַתִּים לְעַר וְאֶכְלֶתֶם חֵיט הַשָּׂדֶה. **בטו** וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת-יְמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר
 תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַד נִזְמָה וְחִלִּיתָהּ וְתִלְדַּךְ אַחֲרַי מְאֵהְבֶיהָ וְאִתִּי שְׁכַחָה
 נָא-יְהוָה.

בטז לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיָּה וְהִלַּכְתִּיָּה הַמִּדְבָּר וְדַבַּרְתִּי עַל-לִבָּהּ. **ביז** וְנִתַּתִּי לָהּ
 אֶת-כְּרָמֶיהָ מִשֶּׁם וְאֶת-עֵמֶק עֶכּוֹר לְפֶתַח תִּקְוָה וְעִנְתָה שְׁמָה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וְכִיּוֹם
 עֲלוֹתָהּ מֵאָרֶץ-מִצְרַיִם. **ביח** וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא נָא-יְהוָה תִּקְרָאִי אִישִׁי
 וְלֹא-תִקְרָאִי-לִי עוֹד בְּעָלִי. **ביט** וְהִסְרֹתִי אֶת-שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא-יִזְכְּרוּ
 עוֹד בְּשֵׁמָם. **בכ** וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם-חֵיט הַשָּׂדֶה וְעִם-עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְרִמֵּשׁ הָאֲדָמָה וְקִשְׁתּוֹ וְחָרֵב וּמִלְחָמָה אֲשַׁבּוֹר מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
 לְבִטָּח. **בכא** וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְצַדִּק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים. **בכב** וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וַיִּדְעַת אֶת-יְהוָה.

בכג וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם-יְהוָה אֶעֱנֶה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת-הָאָרֶץ.
בכד וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת-הַדָּגָן וְאֶת-הַתִּירוֹשׁ וְאֶת-הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת-יִזְרְעֵאל.
בכה וְזָרְעֶתִיךָ לִי בְּאָרֶץ וְרַחֲמֹתַי אֶת-לֹא רַחֲמָה וְאִמְרֹתַי לֹלֵא-עַמִּי עַמִּי-אֶתָּה
וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהֵי.

גא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי עוֹד לָךְ אֶהֱב-אִשָּׁה אֶהֱבֶת רַע וּמִנְאֻפֹת: כָּאֶהֱבֶת יְהוָה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פְּנִים אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַיִם וְאֶהֱבֵי אֲשִׁישֵׁי עֲנָבִים. **גב** וְאֶפְרָיִם
לִי בַחֲמֹשֶׁה עָשָׂר כֶּסֶף וְחֹמֶר שְׁעָרִים וְלִתְדֵי שְׁעָרִים. **גג** וַאֲמַר אֱלֹהֵי יָמִים רַבִּים
תִּשָּׁבִי לִילֵא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ וְגַם-אֲנִי אֶלְקֵי. **גד** כִּי יָמִים רַבִּים יִשְׁבוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אִין מֶלֶךְ וְאִין שָׂר וְאִין זָבַח וְאִין מִצְבָּה וְאִין אֶפֶוד וְתַרְפִּים. **גה** אַחַר
יִשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׂוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכְכֶם וּפְחָדוֹ אֶל-יְהוָה
וְאֶל-טוֹבוֹ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים.

דא שְׁמַעוּ דְבַר-יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי רִיב לִיהוָה עַם-יּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי אִין-אֶמֶת
וְאִין-חֶסֶד וְאִין-דַּעַת אֱלֹהִים בְּאָרֶץ. **דב** אֵלֶּה וְכַחַשׁ וְרִצְחָ וְגַנְבָּ וְנֶאֱפָ פְּרָצוּ
וְדַמִּים בְּדַמִּים נָגְעוּ. **דג** עַל-כֵּן תִּאָּבֵל הָאָרֶץ וְאִמְלַל כָּל-יּוֹשֵׁב בָּהּ בַּחַיִּת הַשָּׂדֶה
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגַם-דְּגֵי הַיָּם יִאֲסֹפוּ. **דד** אֵד אִישׁ אֶל-יָרֵב וְאֶל-יּוֹכַח אִישׁ וְעַמֻּד
כְּמַרְיָבֵי כְהֵן. **דה** וְכַשְׁלֵת הַיּוֹם וְכַשֵּׁל גַם-נְבִיא עַמֻּד לִילָה וְדַמִּיתִי אֶמֶד. **דו**
נְדַמּוּ עַמִּי מִבְּלֵי הַדַּעַת: כִּי-אֶתָּה הַדַּעַת מְאֹסֶת וְאִמְאֹסֶת (וְאִמְאֹסֶת) מִכְּהֵן לִי
וְתִשְׁכַּח תַּנּוּרֵת אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁכַּח בְּנִידָ גַם-אֲנִי. **דז** כְּרַבִּים כֵּן חֲטָאוּ-לִי כְבוֹדִם
בְּקִלּוֹן אֶמִיר. **דח** חֲטָאת עַמִּי יֹאכְלוּ וְאֶל-עוֹנֵם יִשְׂאוּ נַפְשׁוֹ. **דט** וְהָיָה כָּעַם
כְּכֵהֵן וּפְקֻדֹתַי עֲלֵיו דְרָכָיו וּמַעַלְלָיו אֲשִׁיב לוֹ. **די** וְאֶכְלוּ וְלֹא יִשְׁבְּעוּ הַזֵּנוּ וְלֹא
יִפְרָצוּ: כִּי-אֶת-יְהוָה עֲזָבוּ לְשֹׁמֵר. **דיא** זְנוּת וַיִּין וְתִירוֹשׁ יִקַּח-לֵב. **דיב** עַמִּי
בְּעֵצוֹ יִשְׁאֵל וּמִקְלוֹ יִגִּיד לוֹ: כִּי רוּחַ זְנוּנִים הַתַּעָה וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם. **דיג**
עַל-רָאשֵׁי הַהָרִים יִזְבְּחוּ וְעַל-הַגְּבְעוֹת יִקְטְרוּ תַחַת אֱלֹהֵי וְלִבָּנָה וְאֵלֶּה כִּי טוֹב
צִלָּה עַל-כֵּן תִּזְנִינָה בְּנוֹתֵיכֶם וְכִלּוֹתֵיכֶם תִּנְאֻפְנָה. **דיד** לֹא-אֶפְקוֹד עַל-בְּנוֹתֵיכֶם
כִּי תִזְנִינָה וְעַל-כִּלּוֹתֵיכֶם כִּי תִנְאֻפְנָה-כִּי-הֵם עִם-הַזֵּנוֹת יִפְרְדוּ וְעִם-הַקְּדָשׁוֹת
יִזְבְּחוּ וְעִם לֹא-יָבִין יִלְבֹּט. **דטו** אִם-זָנָה אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֶל-יָאֲשֵׁם יְהוּדָה
וְאֶל-תְּבֵאוֹ הַגִּלְגָּל וְאֶל-תַּעֲלוּ בֵּית אֶוֹן וְאֶל-תִּשְׁבְּעוּ חֵי-יְהוָה. **דטז** כִּי כִפְרָה
סָרְרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל עִתָּה יָרַעַם יְהוָה כְּכַבֵּשׁ בְּמִרְחָב. **דטז** חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם
הִנַּח-לוֹ. **דטח** סָר סָבְאָם הַזֵּנָה הַזֵּנוּ אֶהֱבֵוּ הַבּוֹ קִלּוֹן מְגִנִּיָה. **דטט** צָרַר רוּחַ
אוֹתָהּ בְּכַנְפֶיהָ וַיִּבְשׂוּ מִזְבְּחוֹתֶם.

הא שמעו- זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינוכי לכם המשפט: כי- פח הייתם למצפה ורשת פרושה על-תבור. **הב** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם. **הג** אני ידעתי אפרים וישראל לא-נכחד ממני: כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל. **הד** לא יתנו מעלליהם לשוב אל-אלהיהם: כי רוח זנונים בקרבם ואת-יהוה לא ידעו. **הה** וענה גאון-ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם-יהודה עמם. **הו** בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את-יהוה ולא ימצאו: חלץ מהם. **הז** ביהוה בגדו כי-בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את-חלקיהם.

הח תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריו בנימין. **הט** אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה. **הי** היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוד כמים עברתי. **היא** עשוק אפרים רצוי משפט: כי הואיל הלך אחרי-צו. **היב** ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה. **היג** וירא אפרים את-חליו ויהודה את-מזרו וילך אפרים אל-אשור וישלח אל-מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא-יגהה מכם מזור. **היד** כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל. **הטו** אלך אשובה אל-מקומי עד אשר-יאשמו ובקשו פני: בצר להם ישחרנני. **ו**א לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא טרף וירפאנו יד ויחבשנו. **וב** יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו. **וג** ונדעה נרדפה לדעת את-יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ. **וד** מה אעשה-לך אפרים מה אעשה-לך יהודה וחסדכם פענו-בקר וכטל משכים הלך. **וה** על-כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי-פי ומשפטיך אור יצא. **וו** כי חסד חפצתי ולא-זבח ודעת אלהים מעלות. **וז** והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי. **וח** גלעד קרית פעלי און עקבה מדם. **וט** וכחפי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו-שכמה: כי זמה עשו. **וי** בבית ישראל ראיתי שעריריה (שערוריה) שם זנות לאפרים נטמא ישראל. **ויא** גם-יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי.

זא כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ. **זב** ובל-יאמרו ללבבם כל-רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו. **זג** ברעתם ישמחו-מלך ובכחשיהם שרים. **זד** כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד-חמצתו. **זה** יום מלכנו החלו שרים חמת מין משך ידו את-לצצים. **זו** כי-קרבו כתנור לבם בארבים: כל-הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה. **זז** כלם יחמו

בַּתְנוּר וְאָכְלוּ אֶת-שִׁפְטֵיהֶם כָּל-מַלְכֵיהֶם נָפְלוּ אִין-קָרָא בְּהֶם אֱלִי. זח אַפְרִים
 בְּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלֵל אַפְרִים הָיָה עֲגָה בְּלִי הַפּוֹכָה. זט אָכְלוּ זָרִים כָּחוּ וְהוּא לֹא
 יָדַע גַּם-שִׁיבָה זָרְקָה בּוּ וְהוּא לֹא יָדַע. זי וְעֵנָה גְאוּן-יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא-שָׁבוּ
 אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשׂוּהוּ בְּכָל-זֹאת. זיא וַיְהִי אַפְרִים כְּיוֹנָה פּוֹתָה אִין לֵב
 מִצְרַיִם קָרָאוּ אֲשׁוּר הִלְכוּ. זיב כַּאֲשֶׁר יִלְכוּ אַפְרוּשׁ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּיכְעוּף הַשָּׁמַיִם
 אוֹרִידִם אִיסִירִם כְּשִׁמְעַ לְעֻדְתָם.

זיג אוֹי לָהֶם כִּי-נָדְדוּ מִמְּנֵי שַׁד לָהֶם כִּי-פָשְׁעוּ בִי וְאֲנֹכִי אֶפְדֶּם וְהִמָּה דַבְּרוּ עָלַי
 כְּזָבִים. זיד וְלֹא-זָעְקוּ אֱלִי בְּלִבָּם כִּי יִלְלוּ עַל-מִשְׁכַּבּוֹתָם עַל-דָּגוּן וְתִירוּשׁ
 יִתְגּוֹרְרוּ יְסוּרוּ בִי. זטו וְאֲנִי יִסְרִיתִי חֲזַקְתִּי זְרוּעֹתַם וְאֱלִי יִחְשְׁבוּ-רַע. זטז יָשׁוּבוּ
 לֹא עַל הָיוּ כְּקִשְׁתֵּי רַמְיָהוּפְלוּ בַחֲרֵב שָׁרִיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם זֹו לְעֵגֶם בְּאַרְץ
 מִצְרַיִם. חא אֶל-חֶפְדָּ שֶׁפָּר כְּנִשָּׁר עַל-בֵּית יְהוָהיֵעַן עָבְרוּ בְרִיתִי וְעַל-תּוֹרֹתִי
 פָּשְׁעוּ. חב לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהֵי יִדְעֻנוּף יִשְׂרָאֵל. חג זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוּ. חד
 הֵם הַמְּלִיכּוּ וְלֹא מִמְּנֵי הַשִּׁירוּ וְלֹא יָדְעִיתִי כִסְפָם וְזִהְבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצָבִים לְמַעַן
 יִכָּרֵת. חה זָנַח עֲגֻלָּדָּ שִׁמְרוֹן חָרָה אֲפִי בָם עַד-מָתִי לֹא יוֹכְלוּ נִקְיוֹן. חו כִּי
 מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא חָרַשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא: כִּי-שָׁבְבִים יְהִיָּה עֲגֻלָּ שִׁמְרוֹן. חז
 כִּי רוּחַ יִזְרְעוּ וְסוּפָתָה יִקְצְרוּ קָמָה אִין-לוּ צָמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה-קַמְחָאוּלִי יַעֲשֶׂה
 זָרִים יִבְלַעְהוּ. חח נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עֵתָה הָיוּ בַגּוֹיִם כְּכֹלִי אִין-חֶפְץ בּוּ. חט
 כִּי-הִמָּה עָלוּ אֲשׁוּר פָּרָא בּוֹדֵד לוּ אַפְרִים הִתְנוּ אֶהְבִּים. חי גַּם כִּי-יִתְנוּ בַגּוֹיִם
 עֵתָה אֶקְבָּצֶם וַיִּחְלוּ מְעַט מִמִּשְׁאֵ מִלְּךָ שָׁרִים. חיא כִּי-הִרְבָּה אַפְרִים מִזְבַּחוֹת
 לַחֲטָא: הִיוּ-לוּ מִזְבַּחוֹת לַחֲטָא. חיב אַכְתּוּב- (אֶכְתָּב-) לוֹרְבוּ (רַבִּי) תּוֹרֹתִי:
 כְּמוֹ-זָר נִחְשְׁבוּ. חיג זָבַחִי הַבְּהֵבִי יִזְבַּחוּ בְּשָׂר וַיֹּאכְלוּיְהוָה לֹא רָצָם עֵתָה יִזְכֹּר
 עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חֲטָאוֹתֶם הִמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ. חיד וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲשָׂהוּ וַיִּבּוֹן
 הִיכָלוֹת וַיְהוּדָה הִרְבָּה עָרִים בְּצֻרוֹת וְשַׁלְחָתִי-אֵשׁ בַּעֲרִיו וְאָכְלָה אֲרַמְנֹתֶיהָ.
 חיא אֶל-תִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל אֶל-גִּיל כְּעַמִּים כִּי זָנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֵיךָ אֶהְבַּתָּ אֶתְנֹן עַל
 כָּל-גְּרוֹנוֹת דָּגוּן. חיב גֵּרֹן וַיִּקָּב לֹא יִרְעַם וְתִירוּשׁ יִכְחַשׁ בָּהּ. חיג לֹא יָשׁוּבוּ בְּאַרְץ
 יְהוָה וְשָׁב אַפְרִים מִצְרַיִם וּבְאֲשׁוּר טָמָא יֹאכְלוּ. חיד לֹא-יִסְכּוּ לִיהוָה יִין וְלֹא
 יַעֲרְבוּ-לוֹזְבַּחֵיהֶם כְּלַחֵם אוֹנִים לָהֶם כָּל-אֶכְלִיו יִטְמָאוּ: כִּי-לַחֲמָם לְנַפְשָׁם לֹא
 יָבוֹא בֵּית יְהוָה. חיה מֵה-תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג-יְהוָה. חיז כִּי-הֵנָּה הִלְכוּ
 מִשַׁד מִצְרַיִם תִּקְבָּצֶם מִן תִּקְבָּרִם מִחֲמַד לְכִסְפָּם קִמּוּשׁ יִירָשֶׁם חוּח
 בְּאֶהְלִיהֶם. טז בָּאוּ יָמֵי הַפְּקָדָה בָּאוּ יָמֵי הַשְּׁלֵמִידְעוּ יִשְׂרָאֵל אוֹיֵל הַנְּבִיא מִשְׁגַּע
 אִישׁ הָרוּחַעַל רַב עֲוֹנָדָּ וְרַבָּה מִשְׁטָמָה. טח צָפָה אַפְרִים עִם-אֱלֹהֵי נְבִיא פַח

יקוּשׁ עַל-כָּל-דְּרָכוֹ מִשְׁטָמָה בְּבֵית אֱלֹהֵיו. **טט** הָעֲמִיקוּ שְׁחַתּוּ כִּימֵי הַגְּבֻעָה
 יִזְכּוֹר עֲוֹנִים יִפְקוֹד חַטָּאוֹתֵם.

טי כְּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצֵאתִי יִשְׂרָאֵל כְּכַפּוּרָה בַתְּאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם
 הִמָּה בָּאוּ בַעַל-פְּעוֹר וַיִּנְזְרוּ לַבִּשְׁתׁ וַיְהִיו שְׁקוֹצִים כְּאֶהָבִם. **טיא** אֶפְרַיִם כְּעוֹף
 יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדִם מִלְּדָה וּמִבֶּטֶן וּמִהַרְיוֹן. **טיב** כִּי אִם-יִגְדְּלוּ אֶת-בְּנֵיהֶם
 וְשִׁכְּלֵתִים מֵאָדָם: כִּי-גַם-אֹזִי לָהֶם בְּשׁוּרֵי מָהֶם. **טיג** אֶפְרַיִם כְּאֶשׁ-רָאִיתִי
 לְצוֹר שְׁתוּלָה בְּנוֹה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל-הַרְג בְּנָיו. **טיד** תָּן-לָהֶם יְהוָה מֵה-תַּתֵּן
 תָּן-לָהֶם רַחֵם מִשְׁפִּיל וְשֹׁדִים צִמְקִים. **טטו** כָּל-רַעְתֶּם בְּגִלְגָּל כִּי-נָשָׂם שְׁנֵאתִים
 עַל רֵעַ מַעֲלִילֵיהֶם מִבֵּיתִי אֶגְרָשֶׁם לֹא אוֹסֵף אֶהְבֶּתֶם כָּל-שָׂרֵיהֶם סָרְרִים. **טטז**
 הִכָּה אֶפְרַיִם שְׂרָשֶׁם יָבֵשׁ פְּרִי בְלִי- (בַּל-) יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יִלְדוּן וְהִמַּתִּי מִחַמְדֵי
 בְטָנִם. **טטז** יִמָּאֲסֶם אֱלֹהֵי כִי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וַיְהִיו נִדְדִים בְּגוֹיִם.

יא גִּפּוֹן בּוֹזֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יִשׁוּה-לוֹ כָּרֵב לְפָרְיוֹ הַרְבֵּה לְמִזְבְּחוֹתֶיכֶם לְאֶרְצוֹ
 הִיטִיבוּ מִצְבוֹת. **יב** חֶלֶק לֶבֶם עֲתָה יֵאָשְׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתֵם יִשְׁדָּד
 מִצְבוֹתֵם. **יג** כִּי עֲתָה יֵאָמְרוּ אִין מִלֶּךְ לָנוּ: כִּי לֹא יֵרָאֵנוּ אֶת-יְהוָה וְהִמְלִךְ
 מֵה-יַעֲשֶׂה-לָנוּ. **יד** דַּבְּרוּ דְבָרִים אֱלוֹת שׁוֹא כָּרַת בְּרִית וּפְרַח כְּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל
 תַּלְמֵי שְׂדֵי. **יה** לַעֲגָלוֹת בֵּית אָוֶן יִגּוּרוּ שָׁכֵן שְׁמֵרוֹן: כִּי-אֲבַל עָלוּ עִמּוֹ וּכְמָרְיוֹ
 עָלוּ יִגִּילוּעַל-כְּבוֹדוֹ כִּי-גָלָה מִמֶּנּוּ. **יו** גַּם-אוֹתוֹ לְאֶשׁוֹר יוּבַל מִנְחָה לְמֶלֶךְ יָרֵב
 בְּשָׁנָה אֶפְרַיִם יִקַּח וַיִּבּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעַצְתּוֹ. **יז** נִדְמָה שְׁמֵרוֹן מִלֶּכָה כְּקֶצֶף
 עַל-פְּנֵי-מַיִם. **יח** וְנִשְׁמְדוּ בְּמוֹת אָוֶן חַטָּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדָּר יַעֲלֶה
 עַל-מִזְבְּחוֹתֵם וְאָמְרוּ לְהָרִים כְּסוּנוֹ וְלִגְבְּעוֹת נָפְלוּ עֲלֵינוּ.

יט מִימֵי הַגְּבֻעָה חַטָּאת יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמְדוּ לֹא-תִשְׁיַגֶּם בְּגֻבְעָה מִלְחָמָה עַל-בְּנֵי
 עֲלֹה. **י** בְּאֹתֵי וְאֶסְרִם וְאֶסְפוּ עֲלֵיהֶם עֲמִים בְּאֶסְרִם לְשִׁתִּי עֵינַתֶּם (עוֹנוֹתֵם).
י אֶפְרַיִם עֲגָלָה מִלְמָדָה אֶהְבֵּתִי לְדוֹשׁ וְאֲנִי עֲבַרְתִּי עַל-טוֹב צוֹאָרָה אֶרְכִּיב
 אֶפְרַיִם יַחְרוֹשׁ יְהוּדָה יִשְׁדָּד-לוֹ יַעֲקֹב. **י** זָרְעוּ לָכֶם לְצַדִּיקָה קֶצֶר לְפִי-חֶסֶד
 נִירוּ לָכֶם נִיר וְעַת לְדָרוֹשׁ אֶת-יְהוָה עַד-יָבֹוא וַיְרָה צֶדֶק לָכֶם. **י** חַרְשֵׁתֶם-רִשָׁע
 עוֹלָתָה קְצֵרְתֶם אֶכְלֵתֶם פְּרִי-כַחֲשָׁכִי-בְּטַחַת בְּדַרְכָּךְ בָּרֵב גְּבוּרִיךָ. **י** וְקָאֵם
 שָׂאוֹן בְּעַמְדָּה וְכָל-מִבְצָרֶיךָ יוֹשֵׁד כְּשֵׁד שְׁלֵמָן בֵּית אֶרְבָּאֵל בְּיוֹם מִלְחָמָה: אִם
 עַל-בְּנֵים רִטְשָׁה. **י** כִּכָּה עֲשֶׂה לָכֶם בֵּית-אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעַתְכֶם בְּשַׁחַר נִדְמָה
 נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **יא** כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֶּהוּ וּמִמְצָרִים קָרָאתִי לְבָנִי. **יא**
 קָרָאוּ לָהֶם כֵּן הִלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לְבַעֲעֵלִים יִזְבְּחוּ וּלְפִסְלִים יִקְטְרוּן. **יא** וְאֲנֹכִי
 תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחֶם עַל-זְרוּעֵתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי רָפְאֵתִים. **יא** בְּחַבְלֵי אָדָם

אֲמַשְׁכֶּם בְּעִבְתוֹת אֶהְבֶּה וְאֶהְיֶה לָהֶם כְּמַרְיָמִי עַל עַל לַחֲיִיהֶם וְאֵט אֱלוֹי אוֹכִיל.
יאה לא יָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲשׁוּר הוּא מְלִכּוֹ: כִּי מֵאֲנִי לָשׁוּב. **יאו** וְחָלָה
 חָרַב בְּעַרְוִי וְכִלְתָּה בְּדַיִּי וְאָכְלָה מִמֶּעֶצְוֹתֵיהֶם. **יאז** וְעַמִּי תִלְוֵאִים לְמִשׁוֹבְתֵי
 וְאֶל-עַל יִקְרָא הוֹיֵחַד לֹא יְרוּמִם. **יאת** אֵיךְ אֶתְנֶנָּה אֶפְרַיִם אֲמַגְנֶנָּה יִשְׂרָאֵל אֵיךְ
 אֶתְנֶנָּה כְּאֲדָמָה אֲשִׁימָךְ כְּצִבְאִים נְהַפֵּךְ עָלַי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ נְחוּמִי. **יאט** לֹא
 אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם: כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא-אִישׁ בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ
 וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר. **יאי** אַחֲרַי יִהְיֶה יִלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׂאָג: כִּי-הוּא יִשְׂאָג וַיִּחְרְדוּ
 בָּנִים מֵיָם. **יאיא** יִחְרְדוּ כְּצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וְכִיּוֹנָה מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהוֹשִׁבְתִּים
 עַל-בְּתִיָּהֶם נֹאֵם-יְהוָה.

יבא סִבְבֵּנִי בְּכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמַרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה עַד רָד עִם-אֵל
 וְעִם-קְדוֹשִׁים נְאֻמָּן. **יבב** אֶפְרַיִם רָעָה רוּחַ וְרֹדֶף קְדִים כָּל-הַיּוֹם כָּזָב וְשֹׂד יִרְבֶּה
 וּבְרִית עִם-אֲשׁוּר יִכְרְתוּ וְשָׁמֹן לְמִצְרַיִם יוּבַל. **יבג** וְרִיב לִיהוָה עִם-יְהוּדָה
 וּלְפִקֹּד עַל-יַעֲקֹב בְּדַרְכָּיו כְּמַעַלְלֵי יוֹשִׁיב לוֹ. **יבד** בְּבֶטֶן עֵקֶב אֶת-אֲחִיו וּבְאוֹנוֹ
 שָׂרָה אֶת-אֱלֹהִים. **יבה** וַיִּשָּׂר אֶל-מִלְאָךְ וַיִּכַּל בְּכָה וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ בֵּית-אֵל יִמְצְאוּ
 וְשֵׁם יִדְבַר עֲמֹנוּ. **יבו** וַיְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זָכְרוּ. **יבז** וְאַתָּה בְּאֵלֶיךָ
 תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמַר וְקוּהָ אֶל-אֱלֹהֶיךָ תִּמְיֵד. **יבח** כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֵאֲזֵנִי
 מְרַמֶּה לְעֶשֶׂק אֶהֱב. **יבט** וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אֶךְ עֲשֵׂרְתִי מִצְאָתִי אוֹן לִי כָל-יְגִיעֵי לֹא
 יִמְצְאוּ-לִי עוֹן אֲשֶׁר-חֹטָא. **יבי** וְאַנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבֶךָ
 בְּאֶהְלִים כִּימֵי מוֹעֵד. **יביא** וְדַבַּרְתִּי עַל-הַנְּבִיאִים וְאַנֹכִי חֲזוֹן הַרְבִּיתִי וּבִיד
 הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה. **יביב** אִם-גִּלְעָד אֲוֹן אֶךְ-שׁוּא הָיוּ בְּגִלְגָּל שׁוּרִים זִבְחוֹ גַם
 מִזִּבְחוֹתֶם כְּגִלִּים עַל תִּלְמֵי שָׂדֵי. **יביג** וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אֶרֶם וַיַּעֲבֵד יִשְׂרָאֵל
 בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמֶר. **יביז** וּבְנָבִיא הֶעֱלָה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא
 נִשְׁמַר. **יבטו** הַכְּעִיס אֶפְרַיִם תִּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטוֹשׁ וְחִרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ
 אֲדָנָיו. **יגא** כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רִתַּת נֶשֶׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאשֶׁם בְּבַעַל וַיִּמַּת. **יגב**
 וְעַתָּה יוֹסֵפוּ לְחֹטָא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה מִכֶּסֶפִּים כְּתִבּוּנָם עֲצָבִים מַעֲשֵׂה חֲרָשִׁים
 כְּלֵה לָהֶם הֵם אֹמְרִים זִבְחֵי אֲדָם עֲגָלִים יִשְׁקוּן. **יגג** לָכֵן יִהְיוּ כְּעֹנֵן-בִּקְוֹר וְכִטֹּל
 מִשְׁפִּים הַלֵּךְ כְּמֵץ יִסְעֶר מִגֶּרֶן וְכִעֲשׂוֹן מֵאֶרֶבָה. **יגד** וְאַנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְאֱלֹהִים זֹלַתִּי לֹא תִדַע וּמוֹשִׁיעַ אֲנִי בְלַתִּי. **יגה** אֲנִי יִדְעֵתִיךָ
 בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ תִּלְאָבוֹת. **יגו** כְּמַרְעִיתֶם וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁבַעוּ וַיִּרְם לָבָם עַל-כֵּן שְׁכַחוּנִי.
יגז וְאַהֲי לָהֶם כְּמוֹ-שְׁחִלְכְּנִמֶר עַל-דָּרֶךְ אֲשׁוּר. **יגח** אֶפְגָּשֶׁם כְּדָב שְׂכּוֹל וְאֶקְרַע
 סְגוֹר לָבָם וְאֶכְלִם שֵׁם כְּלָבִיא חֵית הַשָּׂדֵה תִּבְקַעֶם. **יגט** שְׁחַתָּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי-בִי

בְּעֶזְרָךְ. יְגִי אֱהִי מִלְכָּךְ אִפּוּא וְיוֹשִׁיעֶךָ בְּכָל-עֲרִיקָה וְשִׁפְטִיךָ אֲשֶׁר אִמְרַתְּ תִּנְהַל-לִי מִלְכָּךְ וְשָׂרִים. יְגִי אֲתָן-לְךָ מִלְכָּךְ בְּאִפִּי וְאֶקַּח בְּעִבְרַתִּי. יְגִיב צָרוֹר עֵוֹן אֲפָרִים צְפוּנָה חֲטָאתוֹ. יְגִי חֲבִלֵי יוֹלְדָה לְבָאוּ לוֹ הוּא-בֶן לֹא חָכַם כִּי-עַת לֹא-יַעֲמֵד בְּמִשְׁבֵּר בָּנִים. יְגִיד מִיַּד שָׂאוֹל אֲפִידִם מִמּוֹת אֲגָאֵלִם אֱהִי דְבָרֶיךָ מוֹת אֱהִי קֹטֵבֶךָ שְׂאוֹלֵנְחָם יִסְתֵּר מֵעֵינַי. יְגִטוּ כִּי הוּא בֵּין אַחִים יִפְרִיא יָבּוּא קָדִים רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עֲלֶה וְיִבוֹשׁ מִקּוּרוֹ וְיִחָרֵב מֵעֵינֹהוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל-כְּלֵי חֲמֻדָּה. יִדֹא תֵאָשֶׁם שְׁמֵרוֹן כִּי מִרְתָּה בְּאֵלֶיהָ בַּחֲרֵב יִפְלוּעֲלָלֵיהֶם יִרְטְשׁוּ וְהִרְיוּתָיו יִבְקָעוּ.

יִדֵּב שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶךָ. יִדֵּג קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה אִמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל-תִּשְׁאָא עֵוֹן וְקַח-טוֹב וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. יִדֵּד אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ עַל-סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא-נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּאֲשֶׁר-בָּךְ יִרְחַם יְתוֹם. יִדֵּה אֲרָפָא מְשׁוּבְתָסֵאֲהֶבֶם נִדְבָה: כִּי שָׁב אֲפִי מִמֶּנּוּ. יִדֵּו אֱהִי כִטֹּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וְיִדֵּ שְׂרָשׁוּ כְּלָבָנוֹן. יִדֵּז יִלְכוּ לִנְקוּתָיו וְיִהִי כַזֵּית הוֹדוֹ וְרִיחַ לוֹ כְּלָבָנוֹן. יִדֵּחַ יִשְׁבוּ יִשְׁבִּי בְּצִלּוֹ יַחֲיוּ דָגָן וְיִפְרָחוּ כִּגְפֹן זָכָרוֹ כִּיִּין לְבָנוֹן. יִדֵּט אֲפָרִים מֵה-לִי עוֹד לְעֶצְבִּים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוֹ אֲנִי כְּבוֹשׁ רַעְנוֹמִמְנִי פְּרִיקָה נִמְצָא. יִדֵּי מִי חָכַם וְיָבֵן אֵלֶה נָבוֹן וְיִדְעֵם: כִּי-יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. יואל

אֵא דְבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יוֹאֵל בֶּן-פְּתוּאֵל. אֵב שָׁמְעוּ-זֹאת הַזְּקֵנִים וְהַאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַהִיטָה זֹאת בְּיַמֶּיכֶם וְאִם בְּיַמֵּי אֲבֹתֵיכֶם. אֵג עֲלֶיךָ לְבַנִּיכֶם סִפְרוּ וּבְנֵיכֶם לְבַנֵּיהֶם וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר. אֵד יִתֵּר הַגָּזִם אֲכַל הָאָרֶבָה וְיִתֵּר הָאָרֶבָה אֲכַל הַיֵּלֶק וְיִתֵּר הַיֵּלֶק אֲכַל הַחֲסִיל. אֵה הַקִּיצוֹ שְׂכוֹרִים וּבְכוֹ וְהִילְלוּ כָּל-שְׁתֵּי יָיִן עַל-עָסִיס כִּי נִכְרַת מִפִּיכֶם. אֵו כִּי-גוֹי עָלָה עַל-אֲרָצִי עָצוּם וְאִין מִסְפָּר שְׁנָיו שְׁנֵי אַרְיָה וּמִתְלַעוֹת לְבִיא לוֹ. אֵז שֵׁם גְּפְנֵי לְשִׁמָּה וְתִאֲנַתִּי לְקַצֵּף חֲשָׁף חֲשָׁפָה וְהִשְׁלִיךְ הַלְבִּינוֹ שְׂרִיגֵיהָ. אֵח אֵלֵי כְּבַתוּלָה חֲגֵרַת-שָׁק עַל-בַּעַל נְעוּרֵיהָ. אֵט הַכְּרַת מִנְחָה וְנִסָּךְ מִבֵּית יְהוָה אֲבָלוּ הַכְּהֵנִים מִשְׁרַתִּי יְהוָה. אֵי שִׁדֵּד שְׁדָה אֲבָלָה אֲדָמָה: כִּי שִׁדֵּד דָּגָן הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ אֲמַלֵּל יְצָהָר. אֵיא הוֹבִישׁוּ אֲפָרִים הִילִילוּ כְּרָמִים עַל-חֲטָה וְעַל-שְׁעָרָה: כִּי אֲבַד קָצִיר שְׁדָה. אֵיב הַגְּפֹן הוֹבִישָׁה וְהִתְאַנָּה אֲמַלְלָה רְמוֹן גַּם-תִּתְמַר וְתִפּוּחַ כָּל-עֲצֵי הַשְּׁדָה יִבְשׁוּכִי-הוֹבִישׁ שְׁשׁוֹן מוֹ-בְנֵי אָדָם.

איג חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבחבאו לינו בשקים משרתי אלהי: כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסד. **איז** קדשו-צום קראו עצהאספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל-יהוה. **אטו** אהה ליום: כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא. **אטז** הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל. **איז** עבשו פרדות תחת מגרפתייהסנשמו אצרות נהרסו ממגרות: כי הביש דגן. **איח** מה-נאנחה בהמה נבכו עדרי בקרפי אין מרעה להם גם-עדרי הצאן נאשמו. **איט** אליף יהוה אקרא: כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל-עצי השדה. **אכ** גם-בהמות שדה תערוג אליף: כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר.

בא תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשיירגזו כל ישבי הארץ: כי-בא יום-יהוה כי קרוב. **בב** יום חשד ואפלה יום ענו וערפל פשחר פרוש על-ההרים עם רב ועצוםכמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור. **בג** לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן-עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-היתה לו. **בד** כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצו. **בה** כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדוןכקול להב אש אכלה קש פעם עצום ערוך מלחמה. **בו** מפניו יחילו עמים כל-פנים קבצו פארור. **בז** כגבורים ירצו כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרךיו ילכו ולא יעבטון ארחותם. **בח** ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכו ובעד השלח יפלו לא יבצעו. **בט** בעיר ישקו בחומה ירצו בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב. **בי** לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם. **ביא** ויהוה נתן קולו לפני חילוכי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו: כי-גדול יום-יהוה ונורא מאד ומי יכילנו. **ביב** וגם-עתה נאם-יהוה שבו עדי בכל-לבבכם ובצום ובבכי ובמספד. **ביג** וקרעו לבבכם ואל-בגדיכם ושובו אל-יהוה אלהיכם: כי-חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה. **ביז** מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכהמנחה ונסד ליהוה אלהיכם. **בטו** תקעו שופר בציון קדשו-צום קראו עצה. **בטז** אספו-עם קדשו קהל קבצו זקניםאספו עוללים וינקי שדים: יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה. **ביז** בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך ואל-תתן נחלתך לחרפה למשל-בם גויםלמה יאמרו בעמים איה אלהיהם. **ביח** ויקנא יהוה לארצו ויחמל על-עמו. **ביט** ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא-אתן אתכם עוד חרפה

בגוים. **בכ** ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל-ארץ ציה ושמהאאת-פניו אל-הים הקדמני וספו אל-הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתוכי הגדיל לעשות. **בכא** אל-תיראי אדמה גילי ושמחי כי-הגדיל יהוה לעשות. **בכב** אל-תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר: כי-עץ נשא פרוי תאנה וגפן נתנו חילם. **בכג** ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי-נתן לכם את-המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקושבראשון. **בכד** ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר. **בכה** ושלמתי לכם את-השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם: חילי הגדול אשר שלחתי בכם. **בכו** ואכלתם אכול ושבווע והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם. **בכז** וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם.

גא והיה אחרי-כן אשפוך את-רוחי על-כל-בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות וחלמון בחוריקם חזינות יראו. **גב** וגם על-העבדים ועל-השפחות בימים ההמה אשפוך את-רוחי. **גג** ונתתי מופתים בשמים ובארץ: דם ואש ותימרות עשן. **גד** השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. **גה** והיה כל אשר-יקרא בשם יהוה ימלט: כי בהר-ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידי אשר יהוה קרא. **גא** כי הנה בימים ההמה הובעת ההיא: אשר אשוב (אשיב) את-שבות יהודה וירושלם. **גב** וקבצתי את-כל-הגוים והורדתי אל-עמק יהושפט ונשפטי עמם שם על-עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת-ארצי חלקו. **גג** ואל-עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתנו. **גד** וגם מה-אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם-גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם. **דה** אשר-בספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם. **דו** ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם. **דז** הנני מעירסמן-המקום אשר-מכרתם אתם שמה והשבותי גמלכם בראשכם. **דח** ומכרתי את-בניכם ואת-בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל-גוי רחוק: כי יהוה דבר.

דט קראו-זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים וגשו יעלו כל אנשי המלחמה. **די** כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיתכם לרמחים החלש יאמר גבור אני. **דיא** עושו ובאו כל-הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך. **דיב**

יעזרו ויַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל-עִמְקֵי יְהוֹשֻׁפֵט׃ כִּי שָׁם אָשֵׁב לִשְׁפֹט
 אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם מִסָּבִיב. **דִּיג** שִׁלְחוּ מִגַּל כִּי בָשָׁל קָצִיר בָּאוּ רְדוּ כִּי-מִלֶּאֱהָ
 גַּת־הַשִּׁיקוּ הַיְקָבִים כִּי רַבָּה רָעַתְם. **דִּיד** הַמוֹנִים הַמוֹנִים בְּעִמְקֵי הַחֲרוּץ׃ כִּי
 קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעִמְקֵי הַחֲרוּץ. **דִּטו** שָׁמֵשׁ וַיִּרַח קָדְרוֹ וְכוֹכְבִים אָסְפוּ נִגְהָם.
דִּטז וַיְהוֶה מְצִיּוֹן יִשְׂאָג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְרַעְשׁוֹ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיְהוֶה מַחְסָה
 לְעַמּוֹ וּמַעוֹז לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **דִּיז** וַיִּדְעַתְם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן
 הַר-קָדְשִׁי וְהִיְתָה יְרוּשָׁלַם קִדְשׁ וְזָרִים לֹא-יַעֲבְרוּ-בָה עוֹד.
דיח וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְפוּ הַהָרִים עָסִיס וְהַגְּבָעוֹת תִּלְכְּנָה חֶלֶב וְכָל-אֲפִיקֵי
 יְהוּדָה יִלְכוּ מַיִם וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת-נַחַל הַשְּׂטִיִם. **דיט** מְצָרִים
 לְשִׁמְמָה תִהְיֶה וְאֲדוֹם לְמַדְבָּר שִׁמְמָה תִהְיֶה מִחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ
 דָם-נְקִיא בְּאֶרֶץ. **דכ** וַיְהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וִירוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר. **דכא** וְנִקְיִתִי
 דָּמָם לֹא-נִקְיִתִי וַיְהוֶה שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן.
 עמוס

אא דְּבַרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר-הָיָה בְּנִקְדִים מִתְּקוֹעַ׃ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יִשְׂרָאֵל בַּיַּמִּי עֲזִיָּה
 מִלְּךָ-יְהוּדָה וּבַיַּמִּי יַרְבֵּעַם בֶּן-יֹאשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים לִפְנֵי הָרַעַשׁ. **אב**
 וַיֹּאמְרֵיהוּ מְצִיּוֹן יִשְׂאָג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרָעִים וַיִּבֶשׂ רֹאשׁ
 הַכְּרִמָּל.

אג כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי דַמְשֶׁק וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-דוּשָׁם
 בַּחֲרָצוֹת הַבְּרָזַל אֶת-הַגִּלְעָד. **אד** וְשַׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת
 בֶּן-הַדָּד. **אה** וְשַׁבְּרִתִּי בְרִית דַּמְשֶׁק וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבְּקַעַת-אָוֹן וְתוֹמָד׃ שֶׁבֶט
 מִבֵּית עֶדֶן וְגָלוּ עִם-אֶרֶם קִרְהָ אָמַר יְהוָה.

או כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי עֲזָה וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-הַגְּלוּתָם
 גְּלוּת שְׁלֹמֹה לְהַסְגִּיר לְאֲדוֹם. **אז** וְשַׁלַּחְתִּי אִשׁ בַּחוּמַת עֲזָה וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹתֶיהָ.
אח וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מֵאֲשֻׁדּוֹד וְתוֹמָד׃ שֶׁבֶט מֵאֲשַׁקְלוֹן וְהִשִּׁיבוֹתִי יָדַי עַל-עַקְרוֹן
 וְאָבְדוּ שְׂאֵרֵית פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה.

אט כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי-צֹר וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-הַסְּגִירָם
 גְּלוּת שְׁלֹמֹה לְאֲדוֹם וְלֹא זָכְרוּ בְרִית אַחִים. **אי** וְשַׁלַּחְתִּי אִשׁ בַּחוּמַת צֹר וְאָכְלָה
 אֶרְמְנוֹתֶיהָ.

איא כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי אֲדוֹם וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-רִדְפוֹ
 בַּחֲרֵב אַחִיו וְשַׁחַת רַחֲמָיו וַיִּטְרֹף לְעַד אָפוֹ וְעִבְרָתוֹ שְׁמָרָה נֹצַת. **איב** וְשַׁלַּחְתִּי
 אִשׁ בְּתִימֹן וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת בְּצָרָה.

איג כה אמר יהוה על-שלשה פשעי בני-עמון ועל-ארבעה לא אשיבנו: על-בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את-גבולם. **איד** והציתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה. **אטו** והלד מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה.

בא כה אמר יהוה על-שלשה פשעי מואב ועל-ארבעה לא אשיבנו: על-שרפו עצמות מלך-אדום לשיד. **בב** ושלחתי-אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר. **בג** והכרתי שופט מקרבה וכל-שריה אהרוג עמו אמר יהוה.

בד כה אמר יהוה על-שלשה פשעי יהודה ועל-ארבעה לא אשיבנו: על-מאסם את-תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעו כזביהם אשר-הלכו אבותם אחריהם. **בה** ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים. **בו** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו: על-מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים. **בז** השאפים על-עפר-ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל-הנערה למען חלל את-שם קדשי. **בח** ועל-בגדים חבלים יטו אצל כל-מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם. **בט** ואנכי השמדתי את-האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרוי ממעל ושרשיו מתחת. **בי** ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולד אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי. **ביא** ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזרים האף אין-זאת בני ישראל נאם-יהוה. **ביב** ותשקו את-הנזרים יין ועל-הנביאים צויתם לאמור לא תנבאו. **ביג** הנה אנכי מעיק תחתיהם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר. **ביז** ואבד מנוס מקל וחזק לא-יאמץ כחו וגבור לא-ימלט נפשו. **בטו** ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו. **בטז** ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום-ההוא נאם-יהוה.

גא שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל: על כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר. **גב** רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-עונותיכם. **גג** הילכו שנים יחדו בלתי אם-נועדו. **גד** הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם-לקד. **גה** התפל צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה היעלה-פח מן-האדמה ולכוד לא ילכוד. **גו** אם-יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם-תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה. **גז** כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי

אם-גלה סודו אל-עבדיו הנביאים. **גח** אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא. **גט** השמיעו על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשויקים בקרבה. **גי** ולא-ידעו עשות-נכחה נאם-יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם. **גיב** לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד ממוך עזף ונבאו ארמנותיך. **גיב** כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל-אזוכן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש. **גיג** שמעו והעידו בבית יעקבנאם-אדני יהוה אלהי הצבאות. **גיז** כי ביום פקדי פשעי-ישראלעליו: ופקדתי על-מזבחות בית-אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ. **גטו** והפיתי בית-החרף על-בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רביםנאם-יהוה.

דא שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה. **דב** נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה. **דג** ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם-יהוה. **דד** באו בית-אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם. **דה** וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו: כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה. **דו** וגם-אני נתתי לכם נקיון שנים בכל-עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דז** וגם אנכי מנעתי מכם את-הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתני על-עיר אחת ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטיר וחלקה אשר-לא-תמטיר עליה תיבש. **דח** ונעו שתיים שלש ערים אל-עיר אחת לשותות מיסולא ישבעו ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דט** הפיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם לאכל הגזם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה.

די שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דיא** הפכתי בכם כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דיב** לכן כה אעשה-לך ישראל: עקב כי-זאת אעשה-לך הכון לקראת-אלהיך ישראל. **דיג** כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה-שחו עשה שחר עיפה ודרך על-במתי ארץיהוה אלהי-צבאות שמו.

הא שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינְהַבִּית יִשְׂרָאֵל. **הב** נִפְלָה לֹא-תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל נְטֹשָׁה עַל-אֲדָמְתָהּ אִין מְקִימָהּ. **הג** כִּי כֹה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הָעֵיר הַיִּצְאָת אֶלְפִי תִשָּׂאִיר מֵאָה וְהַיִּצְאָת מֵאָה תִשָּׂאִיר עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. **הד** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: דְּרֹשׁוּנִי וְחִיו. **הה** וְאֵל-תִּדְרָשׁוּ בֵּית-אֵל וְהִגְלָגַל לֹא תִבְאוּ וּבְאֵר שִׁבַע לֹא תִעֲבְרוּ: כִּי הִגְלָגַל גָּלָה יִגְלָה וּבֵית-אֵל יִהְיֶה לְאֹנָן. **הו** דְּרֹשׁוּ אֶת-יְהוָה וְחִיו: פֶּן-יִצְלַח כְּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאִין-מִכְבָּה לְבֵית-אֵל. **הז** הַהִפְכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְאֶרֶץ הַנִּיחֹו. **ח** עֲשֵׂה כִימָה וְכִסִּיל וְהִפֵּךְ לְבַקֵּר צִלְמוֹת וְיוֹם לַיְלָה הַחֹשֶׁךְ הַקּוֹרָא לְמֵי-הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ. **הט** הַמְבַלִּיג שֵׁד עַל-עֹז וְשֵׁד עַל-מִבְצָר יָבוֹא. **י** שְׁנָאוּ בְשַׁעַר מוֹכִיחַ וְדִבַּר תְּמִים יִתְעַבּוּ. **היא** לָכֵן יַעַן בּוֹשְׁסֶכֶם עַל-דָּל וּמִשְׁאֵת-בֵּר תִקְחוּ מִמְּנוּבְתֵי גֹזִית בְּנִיתֶם וְלֹא-תִשְׁבוּ בָם כְּרִמֵי-חֶמֶד נְטַעְתֶּם וְלֹא תִשְׁתּוּ אֶת-יַיְנִים. **היב** כִּי יִדְעֵתִי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וְעֲצָמִים חֹטְאֵתֵיכֶם צָרִי צַדִּיק לְקַחֵי כֹפֶר וְאֲבִיוֹנִים בְּשַׁעַר הַטּוֹ. **היג** לָכֵן הַמִּשְׁפִּיל בָּעֵת הַהִיא אִידִם: כִּי עַת רָעָה הִיא. **היד** דְּרֹשׁוּ-טוֹב וְאֵל-רָע לְמַעַן תִּחִיו וְיִהִי-כֵן יְהוָה אֱלֹהֵי-צְבָאוֹת אֲתֶכֶם כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם. **הטו** שְׁנָאוּ-רָע וְאֶהְבוּ טוֹב וְהַצִּיגוּ בְשַׁעַר מִשְׁפָּט אוֹלֵי יַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי-צְבָאוֹת שְׂאֵרֵי יוֹסֵף. **הטז** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲדָנִי בְּכָל-רְחֹבוֹת מִסְפָּד וּבְכָל-חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוּ-הוּ וְקִרְאוּ אֶפְרַיִם וְאֶבְרָם וְאֶל-יִזְרְעֵל נְהִי. **היז** וּבְכָל-כְּרָמִים מִסְפָּד: כִּי-אֶעֱבֹר בְּקִרְבְּךָ אָמַר יְהוָה. **היח** הוּי הַמִּתְאֵוִים אֶת-יוֹם יְהוָה: לְמָה-זֶה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא-חֹשֶׁךְ וְלֹא-אוֹר. **היט** כְּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאָרִי וּפָגְעוּ הַדָּב וּבָא הַבֵּית וְסָמַךְ יָדוֹ עַל-הַקִּיר וַיִּשְׁכּוּ הַנְּחָשׁ. **הכ** הֲלֹא-חֹשֶׁךְ יוֹם יְהוָה וְלֹא-אוֹר וְאֶפְרַיִם וְלֹא-נְגֻה לוֹ. **הכא** שְׁנֵאתִי מֵאֲסֹתֵי חֲגִיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּעֲצֹרֵתֵיכֶם. **הכב** כִּי אִם-תִּעְלוּ-לִי עֲלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֲרָצָה וְשָׁלֵם מְרִיאֵיכֶם לֹא אֲבִיט. **הכג** הֲסָר מֵעֲלֵי הַמּוֹן שְׁרִיף וְזָמַרְתָּ נְבִלִיף לֹא אֲשַׁמְעֶה. **הכד** וַיִּגַּל כְּמִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנַחַל אֵיתָן. **הכה** הַזְבָּחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתֶּם-לִי בַמִּדְבָר אֲרַבְעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל. **הכו** וַיִּשְׁאֲתֶם אֶת סִכּוֹת מִלְכְּכֶם וְאֶת כִּיּוֹן צִלְמֵיכֶם כּוֹכֵב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם. **הכז** וְהִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִהַלְאָה לְדַמְשֶׁק: אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **ו** הוּי הַשְּׂאֲנָנִים בְּצִיּוֹן וְהַבְּטָחִים בְּהַר שְׁמֵרוֹן נִקְבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹזִים וּבָאוּ לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל. **וב** עֲבְרוּ כְלָנָה וּרְאוּ וּלְכוּ מִשָּׁם חֲמַת רַבָּה וּרְדוּ גַת-פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן-הַמְּמַלְכוֹת הָאֵלֶּהָם-רַב גְּבוּלָם מְגַבְלָכֶם. **וג** הַמְּנַדִּים לְיוֹם רָע

וּתְגַשׁוּן שְׁבַת חֲמָס. וְדַּהֲשִׁכְבִּים עַל-מְטוֹת שֵׁן וְסִרְחִים עַל-עֲרֻשׁוֹתֵם וְאֹכְלִים
 כָּרִים מִצֶּאֱן וְעִגְלִים מִתּוֹדַי מִרְבֵּק. וְהַפְּרִטִים עַל-פִּי הַנֶּבֶל כְּדוֹד חֲשָׁבוּ לָהֶם
 כְּלִי-שִׁיר. וּוּ הַשְּׁתִּים בְּמִזְרְקֵי יַיִן וְרֵאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשְׁחוּ וְלֹא נָחְלוּ עַל-שִׁבְר
 יוֹסֵף. וְזוֹ לָכֵן עָתָה יִגְלוּ בְּרֵאשׁ גְּלִים וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים. וְחַ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה
 בְּנִפְשׁוֹ נָאִם-יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָאֵב אֲנֹכִי אֶת-גְּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנֹתָיו שְׁנֵאתִי
 וְהִסְגַּרְתִּי עִיר וּמְלָאָהּ. וְטַ וְהָיָה אִם-יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבֵית אַחְדָּנִי. וְי
 וּנְשָׂאוֹ דָּוִד וּמִסָּרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן-הַבַּיִת וְאָמַר לְאִשָּׁר בְּיַרְכְּתֵי הַבַּיִת
 הָעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אָפֶס וְאָמַר הֵס כִּי לֹא לְהִזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה.

וַיֹּא כִּי-הִנֵּה יְהוָה מִצְוֶה וְהִכָּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטָן בְּקַעִים. וַיִּב
 הִירְצוּן בְּסַלַע סוּסִים אִם-יִחְרוֹשׁ בְּבִקְרִים: כִּי-הִפְכֹתֶם לְרֵאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי
 צְדָקָה לְלַעֲנָה. וַיִּג הַשְּׁמַחִים לְלֹא דָבָר: הָאֲמָרִים הַלּוֹא בְּחִזְקֵנוּ לְקַחְנוּ לָנוּ
 קַרְנִים. וַיִּד כִּי הִנְנִי מְקִים עֲלֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל נָאִם-יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי
 וְלַחֲצוֹ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמַת עַד-נַחַל הָעֲרָבָה.

זֹא כֹה הִרְאֵנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר גְּבִי בַתְּחִלַּת עֲלוֹת הַלְקֶשׁ וְהִנֵּה-לְקַשְׁאֲחַר
 גַּיִי הַמֶּלֶךְ. זֶב וְהָיָה אִם-כֹּלָה לְאֹכֹל אֶת-עֵשֶׁב הָאָרֶץ וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה סֶלַח-נָא
 מִי יָקוּם יַעֲקֹב: כִּי קָטָן הוּא. זֶג נַחֵם יְהוָה עַל-זֹאת: לֹא תִהְיֶה אָמַר יְהוָה. זִד
 כֹּה הִרְאֵנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה קָרָא לָרֵב בְּאֵשׁ אֲדֹנָי יְהוִה וְתֹאכַל אֶת-תְּהוֹם רֶבֶה
 וְאֹכְלָה אֶת-הַחֶלֶק. זֶה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲדַל-נְאֻמֵי יָקוּם יַעֲקֹב: כִּי קָטָן הוּא.
 זוֹ נַחֵם יְהוָה עַל-זֹאת גַּם-הִיא לֹא תִהְיֶה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה.

זוֹ כֹּה הִרְאֵנִי וְהִנֵּה אֲדֹנָי נָצַב עַל-חוֹמַת אֲנָדַי וּבִידוֹ אֲנָדַי. זֹח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 מָה-אַתָּה רֹאֶה עָמוּס וְאָמַר אֲנָדַי וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי שָׁם אֲנָדַי בְּקֶרֶב עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל לֹא-אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ. זֹט וְנִשְׁמוּ בְּמוֹת יִשְׁחָק וּמְקַדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל יַחֲרְבוּ
 וְקָמְתִי עַל-בַּיִת יְרֻבְעָם בְּחָרֵב.

זִי וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹהֵן בֵּית-אֵל אֶל-יְרֻבְעָם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: קָשֶׁר עֲלֶיךָ
 עָמוּס בְּקֶרֶב בַּיִת יִשְׂרָאֵל לֹא-תוֹכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת-כָּל-דְּבָרָיו. זִיא כִּי-כֹה
 אָמַר עָמוּס בְּחָרֵב יְמוֹת יְרֻבְעָם וַיִּשְׂרָאֵל גְּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

זִיב וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל-עָמוּס חֲזֵה לָךְ בְּרַח-לָךְ אֶל-אָרֶץ יְהוּדָה וְאֹכַל-שָׁם לֶחֶם
 וְשָׁם תִּנְבֵּא. זִיג וּבֵית-אֵל לֹא-תוֹסִיף עוֹד לְהִנְבֵּא: כִּי מְקַדְּשׁ-מֶלֶךְ הוּא וּבֵית
 מִמְלָכָה הוּא. זִיד וַיַּעַן עָמוּס וַיֹּאמֶר אֶל-אֲמַצְיָה לֹא-נָבִיא אֲנֹכִי וְלֹא בֶן-נָבִיא
 אֲנֹכִי: כִּי-בּוֹקֵר אֲנֹכִי וּבּוֹלֵס שְׁקָמִים. זִטוּ וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֶּאֱן וַיֹּאמֶר
 אֵלַי יְהוָה לָךְ הִנְבֵּא אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. זִטז וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה: אַתָּה אָמַר

לֹא תִנְבֵּא עַל-יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִטְיֹף עַל-בַּיִת יִשְׁחָק. זִיז לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱשֶׁתֶּךָ
בְּעִיר תִּזְנֶה וּבְנִיךָ וּבְנִיךָ בַּחֲרֹב יִפְּלוּ וְאֲדָמְתֶךָ בַּחֲבֹל תִּחַלֵּק וְאַתָּה עַל-אֲדָמָה
טִמְאָה תָמוּת וְיִשְׂרָאֵל גָּלָה יִגְלֶה מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

חא כֹּה הִרְאֵנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה כָּלוּב קִיץ. **חב** וַיֹּאמֶר מָה-אַתָּה רֹאֶה עָמוּס
וַאֲמַר כָּלוּב קִיץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בָּא הַקֶּץ אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא-אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר
לוֹ. **חג** וְהִלִּילוּ שִׁירוֹת הַיָּכָל בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה: רַב הַפֶּגֶר בְּכָל-מְקוֹם
הַשְּׁלִיף הַסֵּ.

חד שְׁמַעוּ-זֹאת הַשְּׂאֵפִים אֲבִיוֹן וְלִשְׁבִית עֲנוּי- (עֲנִי-). אֶרֶץ. **חה** לֹאמַר מְתִי
יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנִשְׁבְּרָה שֶׁבֶר וְהַשְּׁבִת וְנִפְתַּח-בְּרִלְהֶקְטִין אֵיפָה וְלִהְגִּדִּיל שֶׁקֶל
וְלַעֲוֹת מֵאֲזֵנֵי מִרְמָה. **חו** לִקְנוֹת בְּכֶסֶף דָּלִים וְאֲבִיוֹן בְּעֲבוּר נַעֲלִים וּמִפֶּל בַּר
נִשְׁבִּיר. **חז** נִשְׁבַּע יְהוָה בְּגֹאוֹן יַעֲקֹב אִם-אֲשַׁכַּח לְנֶצַח כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם. **חח** הֵעַל
זֹאת לֹא-תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאָבֵל כָּל-יוֹשֵׁב בָּהּ וְעִלְתָּה כָּאֵר כְּלָה וְנִגְרָשָׁה וְנִשְׁקָה
(וְנִשְׁקָעָה) כִּיאוֹר מִצָּרִים.

חט וְהִזָּה בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִבֵּאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים וְהִחֲשַׁכְתִּי לְאֶרֶץ
בַּיּוֹם אוֹר. **חי** וְהִפְכְּתִי חֲגִיכֶם לְאָבֵל וְכָל-שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהִעֲלִיתִי
עַל-כָּל-מְתַנְּיִם שֶׁקֶ וְעַל-כָּל-רֹאשׁ קָרְחָה וְשִׁמְתִּיהָ כְּאָבֵל יַחִיד וְאַחֲרִיתָהּ בַּיּוֹם
מָר.

חיא הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאֶרֶץ: לֹא-רָעַב לְלֶחֶם
וְלֹא-צָמָא לְמַיִם כִּי אִם-לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבַרִי יְהוָה. **חיב** וְנָעוּ מַיִם עַד-יָם וּמִצְפּוֹן
וְעַד-מִזְרַח יִשׁוּטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת-דְּבַר-יְהוָה וְלֹא יִמָּצְאוּ. **חיג** בַּיּוֹם הַהוּא
תִּתַּעַלְפְּנָה הַבְּתוּלוֹת הַיָּפּוֹת וְהַבַּחֲוָרִים בַּצָּמָא. **חיד** הַנִּשְׁבָּעִים בְּאֲשֶׁמֶת שִׁמְרוֹן
וְאָמְרוּ חִי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחִי דָרְךָ בְּאֵר-שֶׁבַע וְנִפְּלוּ וְלֹא-יָקוּמוּ עוֹד.

חיא רֹאִיתִי אֶת-אֲדֹנָי נֹצֵב עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֵךְ הַכְּפֹתוֹר וַיִּרְעֵשׂוּ הַסָּפִים
וּבְצַעַם בְּרֹאשׁ כָּלֶם וְאַחֲרֵיתֶם בַּחֲרֹב אֶהְרֹג: לֹא-יָנוּס לָהֶם נֶס וְלֹא-יִמְלֹט לָהֶם
פְּלִיט. **טיב** אִם-יִחַתְּרוּ בְּשֹׂאֹל מִשָּׁם יָדִי תִקַּחֶם וְאִם-יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
אוֹרִידֶם. **טיג** וְאִם-יִחַבְּאוּ בְּרֹאשׁ הַכְּרָמִל מִשָּׁם אַחֲפֹשׁ וְלִקְחֹתִים וְאִם-יִסְתְּרוּ
מִנְּגַד עֵינָי בְּקִרְקַע הַיָּם מִשָּׁם אֲצִוֶּה אֶת-הַנְּחָשׁ וְנִשְׁכָּם. **טז** וְאִם-יִלְכוּ בְּשִׁבִי
לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם מִשָּׁם אֲצִוֶּה אֶת-הַחֲרֹב וְהִרְגֹתֶם וְשִׁמְתִי עֵינָי עֲלֵיהֶם לְרָעָה וְלֹא
לְטוֹבָה. **טה** וְאֲדֹנָי יְהוִה הַצְּבָאוֹת הַנוֹגֵעַ בְּאֶרֶץ וְתַמוּג וְאָבֵלוּ כָּל-יוֹשְׁבֵי בָהּ
וְעִלְתָּה כִּיאוֹר כְּלָה וְשִׁקְעָה כִּיאוֹר מִצָּרִים. **טו** הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָו וְאֲגִדְתּוֹ
עַל-אֶרֶץ יִסְדָּהּ הַקְּרָא לְמִי-הֵיִם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ. **טז** הַלּוֹא

כְּבִנֵי כְשִׂיִם אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נָא־יְהוָה: הֲלוֹא אֶת-יִשְׂרָאֵל הֶעֱלִיתִי מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וְאָרֶם מִקִּיר. **טח** הִנֵּה עֵינֵי אֲדֹנָי יְהוָה בְּמַמְלַכָּה
 הַחֲטָאָה וְהַשְּׂמֵדֹתַי אֵתָּה מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: אָפֶס כִּי לֹא הַשְּׂמִיד אֲשַׁמִּיד
 אֶת-בֵּית יַעֲקֹב־נָא־יְהוָה. **טט** כִּי-הִנֵּה אֲנֹכִי מִצְוָה וְהִנְעוֹתִי בְּכָל-הַגּוֹיִם
 אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בְּכַבְרָה וְלֹא-יִפּוֹל צְרוּר אֶרֶץ. **טי** בַּחֲרֹב יָמוּתוּ כָּל
 חֲטָאֵי עַמִּי: הָאֲמָרִים לֹא-תִגִּישׁ וְתִקְדִּים בַּעֲדֵינוּ־הָרָעָה. **טיא** בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים
 אֶת-סֶפֶת דָּוִד הַנִּפְלֹת וְגִדְרֹתַי אֶת-פְּרִצִּיהוֹן וְהִרְסֹתִיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי
 עוֹלָם. **טיב** לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת-שְׂאֲרֵית אָדָם וְכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי
 עֲלֵיהֶם: נָא־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת.

טיג הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקִצֹּר וְדַרְךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הַזָּרַע
 וְהִטִּיפוּ הַהָרִים עָסִיס וְכָל-הַגְּבָעוֹת תִּתְמוּגְגָנָה. **טיד** וְשַׁבְתִּי אֶת-שְׁבוֹת עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹ עָרִים נְשִׁמוֹת וַיִּשְׁבוּ וַיִּטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת-יַיִנָם וְעָשׂוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ
 אֶת-פְּרִיָהֶם. **טטו** וַיִּטְעֹתִים עַל-אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתָּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
 עוֹבְדִיָּה

אא חֲזוֹן עֲבַדְיָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לְאָדָם שְׂמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר
 בְּגוֹיִם שָׁלַח־קוֹמוֹ וַיִּקְוֶמָה עָלֶיהָ לְמַלְחָמָה. **אב** הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיךָ בְּגוֹיִם: בְּזוּי
 אֶתָּה מְאֹד. **אג** זָדוֹן לִבְךָ הַשִּׁיאָךָ שִׁכְנִי בַּחֲגוּי-סֹלַע מְרוֹם שְׁבַתוֹ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי
 יוֹרִדְנִי אֶרֶץ. **אד** אִם-תִּגְבִּיָּה כַּנֶּשֶׁר וְאִם-בֵּין כּוֹכְבִים שָׁיִם קִנְדָּמִשָּׁם אוֹרִיךָ
 נָא־יְהוָה. **אה** אִם-גְּנָבִים בָּאוּ-לְךָ אִם-שׁוֹדְדֵי לִילְהָאִיךָ נִדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ
 דָּיִם אִם-בְּצָרִים בָּאוּ לְךָ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ עֲלֵיכֶם. **או** אִיךָ נִחַפְּשׁוּ עֲשׂוּ נִבְעוּ
 מִצַּפְנֵי. **אז** עַד-הַגְּבוּל שְׁלַחוּךָ כָּל אֲנָשֵׁי בְרִיתְךָ־הַשִּׁיאוּךָ יָכְלוּ לְךָ אֲנָשֵׁי שְׁלַמְךָ
 לַחֲמֹךְ יִשְׁימוּ מְזוֹר תַּחֲתִיךָ־אֵין תִּבּוֹנָה בּוֹ. **אח** הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נָא־יְהוָה
 וְהֶאֱבַדְתִּי חַכְמִים מֵאָדָם וְתִבּוֹנָה מֵהָר עֲשׂוּ. **אט** וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תִּימָן לְמַעַן
 יִכְרַת-אִישׁ מֵהָר עֲשׂוּ מִקְטָל. **אי** מִחֲמַס אַחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּךָ בּוֹשָׁה וְנִכְרַת
 לְעוֹלָם. **איא** בַּיּוֹם עֲמַדְךָ מִנְּגֹד בַּיּוֹם שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ
 וְעַל-יְרוּשָׁלַם יָדוּ גּוֹרְלָגִם-אֶתָּה כְּאֶחָד מֵהֶם. **איב** וְאַל-תִּרְא בַּיּוֹם-אַחִיךָ בַּיּוֹם
 נָכְרוּ וְאַל-תִּשְׂמַח לְבִנְי-יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדָם וְאַל-תִּגְדֹּל פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה. **איג**
 אַל-תִּבּוֹא בְּשַׁעַר-עַמִּי בַּיּוֹם אֵיךְ אֵל-תִּרְא גַם-אֶתָּה בְּרָעַתוֹ בַּיּוֹם אֵיךְ
 וְאַל-תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אֵיךְ. **איד** וְאַל-תִּעֲמֹד עַל-הַפֶּרֶק לְהַכְרִית
 אֶת-פְּלִיטָיו וְאַל-תִּסְגֹּר שְׁרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה. **אטו** כִּי-קָרוֹב יוֹם-יְהוָה

על-כל-הגוים: כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָךְ גַּמְלָךְ יָשׁוּב בְּרֹאשְׁךָ. **אטז** כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתֶם עַל-הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָּל-הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשִׁתּוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ. **איז** וּבַהֲרַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קָדֵשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם. **איח** וְהָיָה בֵּית-יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשֶׁת וְדָלְקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא-יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֲשׂוֹ כִּי יִהְיֶה דְבַר. **איט** וְיִרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת-הַר עֲשׂוֹ וְהִשְׁפִּילָה אֶת-פְּלִשְׁתִּים וְיִרְשׁוּ אֶת-שָׂדֵה אֲפְרַיִם וְאֶת שָׂדֵה שִׁמְרוֹן וּבְנִימוֹ אֶת-הַגְּלָעָד. **אכ** וְגַלְתָּ הַחֹל-הַזֶּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-כָּנַעְנִים עַד-צָרְפַּת וְגַלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסִפְרַד יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב. **אכא** וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-הַר עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה. יוֹנָה

אא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בֶן-אֲמֵתַי לֵאמֹר. **אב** קוּם לָךְ אֶל-נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְהִקְרָא עָלֶיהָ: כִּי-עָלְתָה רַעַתְּם לִפְנֵי. **אג** וַיִּקָּם יוֹנָה לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרָד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּה בָּאָה תִרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָה וַיֵּרָד בָּהּ לְבוֹא עִמָּהֶם תִּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה. **אד** וַיְהוּה הַטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֲנִיָּה חֹשְׁבָה לְהִשָּׁבֵר. **אה** וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים וַיִּזְעֻקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל-הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנָה יָרַד אֶל-יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדֶם. **או** וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה-לָּךְ נֵרְדָם קוּם קְרָא אֶל-אֱלֹהֵיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבָד. **אז** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ וְנִפְיֵלָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל-יוֹנָה. **אח** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה-נָא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לָמִי-הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ: מַה-מְּלֹאכְתְּךָ וּמֵאֵין תִּבּוֹאָמָה אֲרָצְךָ וְאִי-מֵזָה עִם אֲתָה. **אט** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבְרֵי אֲנֹכִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיָּבֵשֶׁת. **אי** וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יָרָאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ: כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בְּרַחֲכֵי הַגִּיד לָהֶם. **איא** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ: כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר. **איב** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם: כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְּשִׁלִּי הַסַּעַר הַגְּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם. **איג** וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל-הַיָּבֵשֶׁת וְלֹא יָכְלוּ: כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם. **איד** וַיִּקְרָאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֶל-נָא נֹאבָדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל-תִּתֵּן עָלֵינוּ דָם נְקִיא: כִּי-אֲתָה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חִפַּצְתָּ עָשִׂיתָ. **אטו** וַיִּשְׂאוּ אֶת-יוֹנָה וַיִּטְלֵהוּ אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ. **אטז** וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יָרָאָה גְּדוֹלָה אֶת-יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ-זָבַח לִיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים. **בא** וַיִּמְן יְהוָה

דג גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות. **בב** ויתפלל יונה אל-יהוה אלהיו ממעי הדגה. **בג** ויאמר קראתי מצרה לי אל-יהוה וניענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי. **בד** ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל-משפריד וגליד עלי עברו. **בה** ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל-היכל קדשך. **בו** אפפוני מים עד-נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי. **בז** לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיקה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי. **בח** בהתעטף עלי נפשי את-יהוה זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל-היכל קדשך. **בט** משמרים הבלי-שואחסדים יעזבו. **בי** ואני בקול תודה אזבחה-לך אשר נדרתי אשלמה: ישועתה ליהוה.

ביא ויאמר יהוה לדג ויקא את-יונה אל-היבשה.

גא ויהי דבר-יהוה אל-יונה שנית לאמר. **גב** קום לך אל-נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את-הקריאה אשר אנכי דבר אליך. **גג** ויקם יונה וילך אל-נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר-גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים. **גד** ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת. **גה** ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם. **גו** ויגע הדבר אל-מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על-האפר. **גז** ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר: האדם והבהמה הבקר והצאן אל-יטעמו מאומהאל-ירעו ומים אל-ישתו. **גח** ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומן-החמס אשר בכפיהם. **גט** מי-יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד. **גי** וירא האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרךם הרעה וינחם האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה. **גא** וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו. **דב** ויתפלל אל-יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא-זה דברי עד-היותי על-אדמתיעל-כן קדמתי לברח תרשישה: כי ידעתי כי אתה אל-חנן ורחום ארך אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה. **דג** ועתה יהוה קח-נא את-נפשי ממני: כי טוב מותי מחי.

דד ויאמר יהוה ההיטב תרה לך. **דה** ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-יהיה בעיר. **דו** וימן יהוה-אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה. **דז** וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותד את-הקיקיון וייבש. **דח** ויהי כזרח השמש וימן אלהים

רוח קָדִים חֲרִישִׁית וַתֵּדַךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל-רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלֶּף וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לָמוֹת
 וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי. **דט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יוֹנָה הֵחִיטֵב חָרָה-לָךְ
 עַל-הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה-לִּי עַד-מוֹת. **די** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתְּהָ חֶסֶת
 עַל-הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא-עָמְלַתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּו: שָׁבוּ-לִילָה הֲיָה וּבֹן-לִילָה אָבָד.
דיא וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ-בָּהּ הַרְבֵּה מִשָּׂתִים-עֶשְׂרֵה
 רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין-יָמֵינוּ לְשִׂמְאֹלוֹ וּבְהִמָּה רַבָּה.
 מיכה

אא דָּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-מִיכָה הַמַּרְשָׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם אַחֲזֵי יַחֲזִיקָה מַלְכֵי
 יְהוּדָה אֲשֶׁר-חָזָה עַל-שִׁמְרוֹן וִירוּשָׁלַם. **אב** שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֶם הַקְּשִׁיבֵי אֶרֶץ
 וּמְלֵאָה וַיְהִי אֲדָנִי יְהוָה בְּכֶם לְעַד אֲדָנִי מֵהֵיכַל קִדְשׁוֹ. **אג** כִּי-הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא
 מִמְּקוֹמוֹ וַיֵּרֵד וְדָרַךְ עַל-בַּמּוֹתֵי (בְּמַתֵּי) אֶרֶץ. **אד** וְנִמְסוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו
 וְהָעִמְקִים יִתְבַקְּעוּ כַּדּוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמִים מְגָרִים בְּמוֹרֵד. **אה** בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב
 כָּל-זֹאת וּבְחַטָּאוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל מִי-פֶשַׁע יַעֲקֹב הַלּוֹא שִׁמְרוֹן וּמִי בַּמּוֹת יְהוּדָה
 הַלּוֹא יְרוּשָׁלַם. **או** וְשִׁמְתִי שִׁמְרוֹן לְעֵי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם וְהִגְרַתִּי לְגֵי אַבְנֵיהָ
 וַיִּסְדֶּיהָ אֲגַלֶּה. **אז** וְכָל-פְּסִילֶיהָ יִכְתּוּ וְכָל-אַתְנֻנֵיהָ יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל-עֲצָבֶיהָ
 אָשִׁים שְׂמָמָה: כִּי מֵאֲתָנָן זֹנֶה קִבְּצָה וְעַד-אַתְנָן זֹנֶה יָשׁוּבוּ. **אח** עַל-זֹאת
 אֶסְפְּדָה וְאִילִילָה אִילְכָה שִׁלַל (שׁוֹלַל) וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפַּד כְּתַנִּים וְאֶבֶל
 כְּבָנוֹת יַעֲנֶה. **אט** כִּי אֲנוּשָׁה מִכּוֹתֶיהָ: כִּי-בָאָה עַד-יְהוּדָה נִגַּע עַד-שַׁעַר עַמִּי
 עַד-יְרוּשָׁלַם. **אי** בָּגַת אַל-תִּגִּידוּבְכוֹ אַל-תִּבְכוּ בַּבַּיִת לְעַפְרָה עֶפְרַת הַתְּפִלְשָׁתִי
 (הַתְּפִלְשִׁי). **איא** עֲבָרִי לָכֶם יוֹשְׁבַת שְׁפִיר עֲרִיָה-בִשֵׁת לֹא יִצְאָה יוֹשְׁבַת
 צֶאֱנוֹמִסְפַּד בַּיִת הָאֶצֶל יִקַּח מִכֶּם עֲמֻדָתוֹ. **איב** כִּי-חָלָה לְטוֹב יוֹשְׁבַת מְרוֹת:
 כִּי-יֵרֵד רָע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלַם. **איג** רַתֶּם הַמְּרַכְּבָה לְרַכֵּשׁ יוֹשְׁבַת לְכִישׁ
 רֵאשִׁית חֶטְאֵת הִיא לְבַת-צִיּוֹן כִּי-בָדַךְ נִמְצְאוּ פִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל. **איד** לָכֵן תַּתְּנִי
 שְׁלוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת בְּתֵי אַכְזִיב לְאַכְזִיב לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **אטו** עַד הַיָּרֵשׁ אָבִי
 לָךְ יוֹשְׁבַת מְרֻשָׁה: עַד-עַדְלָם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל. **אטז** קָרַחִי וְגַזִּי עַל-בְּנֵי
 תַעֲנוּגֶיךָ הַרְחֲבִי קַרְחָתְךָ כִּנְשָׁר כִּי גָלוּ מִמֶּךָ.

בא הוּי חֲשִׁבִי-אֲוֹן וּפְעֻלֵי רָע עַל-מִשְׁכַּבוֹתֶם בְּאוֹר הַבֶּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי יֵשׁ-לֵאל
 יָדָם. **בב** וְחָמְדוּ שְׂדוֹת וְגָזְלוּ וּבְתִים וְנָשְׂאוּ וְעָשְׂקוּ גֶבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וּנְחַלְתּוּ.
בג לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל-הַמְּשַׁפְּחָה הַזֹּאת רָעָה: אֲשֶׁר לֹא-תִמְיִשׁוּ
 מִשָּׁם צְוֹאֲרֹתֵיכֶם וְלֹא תִלְכוּ רוּמָה כִּי עַתָּה רָעָה הִיא. **בד** בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם
 מִשָּׁל וְנָהָה נָהִי נָהִיָה אָמַר שְׂדוּד נִשְׁדָּנוּחֶלֶק עַמִּי יִמִּיר אִיךָ יִמִּישׁ לִי לְשׁוֹבֵב

שְׁדִינוּ יַחֲלֶק. **בה** לָכֵן לֹא-יְהִי לָךְ מִשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרֵל בְּקֵהֶל יְהוָה. **בו** אֶל-תִּטְפוּ יְטִיפוּן לֹא-יִטְפוּ לְאֵלֶּה לֹא יִסַּג כְּלָמוֹת. **בז** הָאָמוֹר בֵּית-יַעֲקֹב הַקָּצָר רוּחַ יְהוָה-אֵלֶּה מֵעַלְלֵיו הֲלוֹא דְבָרֵי יִיטִיבוּ עִם הַיִּשָּׁר הַלֵּךְ. **בח** וְאֶתְמוּל עָמִי לְאוֹיֵב יְקוּמִם מִמוּל שְׁלֹמָה אָדָר תִּפְשֹׁטוּן מֵעֲבָרִים בְּטַח שׁוֹבֵי מַלְחָמָה. **בט** נָשִׁי עָמִי תִגְרָשׁוּן מִבֵּית תִּעַנְגִּיָּה מֵעַל עַלְלִיָּה תִקְחוּ הַדָּרִי לְעוֹלָם. **בי** קוּמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא-זֹאת הַמְנוּחָה בְּעִבוּר טְמֵאָה תִחַבֵּל וְחַבֵּל נִמְרָץ. **ביא** לוֹ-אִישׁ הַלֵּךְ רוּחַ וְשָׁקֵר כְּזָב אֶטֶף לָךְ לַיִן וְלִשְׁכָר וְהָיָה מִטִּיף הָעַם הַזֶּה. **ביב** אָסֹף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב בְּלֵךְ קִבֵּץ אֶקְבֹּץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁימְנוּ כְּצֹאן בְּצֹרָה; כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדְּבָרֵי תִהְיֶינָה מֵאָדָם. **ביג** עָלֶה הַפָּרֵץ לַפְּנִיָּהם פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֹר מִלְּכֶם לַפְּנִיָּהם וַיְהוֶה בְּרֵאשִׁים.

גא וְאָמַר שְׁמֵעוּ-נָא רְאֵשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל: הֲלוֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת-הַמִּשְׁפָּט. **גב** שְׁנָאֵי טוֹב וְאֶהְבִּי רַעַה (רַע) גְּזֹלֵי עוֹרִם מֵעַלִּיהֶם וּשְׂאָרִם מֵעַל עֲצֻמוֹתֶם. **גג** וְאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׂאֵר עָמִי וְעוֹרִם מֵעַלִּיהֶם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת-עֲצֻמֹתֵיהֶם פָּצְחוּ וּפְרָשׁוּ כְּאֲשֶׁר בְּסִיר וּכְבָשָׂר בְּתוֹךְ קִלְחָת. **גד** אִזּוּ יִזְעָקוּ אֶל-יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתַּר פָּנָיו מֵהֶם בָּעַת הַהִיא כְּאֲשֶׁר הִרְעוּ מֵעַלְלִיהֶם. **גה** כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבִיאִים הַמִּתְעִים אֶת-עַמִּיהֶם הַנְּשָׁכִים בְּשִׁנְיָהם וּקְרָאוּ שְׁלוֹם וְאֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן עַל-פִּיהֶם וּקְדָשׁוֹ עָלָיו מַלְחָמָה. **גו** לָכֵן לִילָה לָכֶם מַחְזוֹן וְחֲשֻׁכָה לָכֶם מִקְסָם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל-הַנְּבִיאִים וּקְדָר עַלִּיהֶם הַיּוֹם. **גז** וּבָשׂוּ הַחֲזִים וְחָפְרוּ הַקְּסָמִים וְעָטוּ עַל-שִׁפְסָם כֹּלָם: כִּי אֵין מַעֲנֶה אֱלֹהִים. **גח** וְאוּלָם אֲנֹכִי מְלֹאֲתִי כַח אֶת-רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה לְהַגִּיד לַיַּעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חֲטָאתוֹ.

גט שְׁמֵעוּ-נָא זֹאת רְאֵשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמִּתְעַבִּים מִשְׁפָּט וְאֶת כָּל-הַיִּשְׁרָה יַעֲקֹשׁוּ. **גי** בְּנֵה צִיּוֹן בְּדָמִים וִירוּשָׁלַם בְּעוֹלָה. **גיא** רְאֵשִׁיָּה בְּשַׁחַד יִשְׁפֹּטוּ וְכֹהֲנֵיָה בְּמַחִיר יוֹרוּ וּנְבִיאֵיָה בְּכֶסֶף יְקַסְמוּ וְעַל-יְהוָה יִשְׁעֵנוּ לֵאמֹר הֲלוֹא יְהוָה בְּקֹרְבָנוּ לֹא-תָבוֹא עָלֵינוּ רַעַה. **גיב** לָכֵן בְּגִלְלָכֶם צִיּוֹן שָׁדָה תִחַרֵּשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינַי תִּהְיֶיָה וְהָרַ הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר.

גדא וְהָיָה בְּאַחֲרֵי־הַיָּמִים יְהִיָה הָרַ בֵּית-יְהוָה נֶכוֹן בְּרֵאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂאָ הוּא מִגְּבְעוֹת וְנִהְרֹו עָלָיו עַמִּים. **גדב** וְהָלְכוּ גוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלָה אֶל-הָרַ-יְהוָה וְאֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיּוֹרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֻתָיו: כִּי מִצִּיּוֹן תִּצְאָ תוֹרָה וְדָבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם. **גדג** וְשִׁפְט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצָמִים עַד-רְחוֹק וְכִתְּתוּ חֲרֻבְתֵיהֶם לְאֹתִים וְחִנִּיתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא-יִשְׂאוּ גוֹי

אֶל-גּוֹי חָרָב וְלֹא-יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה. **דד** וַיָּשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ וַאֲיִן מִחֲרִיד: כִּי-כִי יִהְיֶה צְבָאוֹת דָּבָר. **דה** כִּי כָל-הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
דו בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם-יְהוָה אֶסְפֶּה הַצִּלְעָה וְהַנִּדְחָה אֶקְבְּצָה וְאֲשֶׁר הִרְעֵתִי. **דז** וְשִׁמְתִי אֶת-הַצִּלְעָה לְשָׂאֲרֵית וְהַנְּהַלְאָה לְגוֹי עָצוּם וּמֶלֶךְ יִהְיֶה עֲלֵיהֶם בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

דח וְאֵתָה מִגְדַל-עֶדֶר עֹפֵל בַּת-צִיּוֹן עֲדִידָה תֵּאֵתָה וּבָאָה הַמְּמַשְׁלָה הַרְאֲשָׁנָה מִמְּלֶכֶת לְבַת יְרוּשָׁלַם. **דט** עֲתָה לָמָּה תִרְעִיעִי רַע הַמֶּלֶךְ אִין-בָּךְ אִם-יֹעֲצֶךָ אָבְדְכִי-הִחְזִיקְךָ חֵיל כִּי־לָדָה. **די** חוּלִי וְגַחִי בַת-צִיּוֹן כִּי־לָדָה: כִּי-עֲתָה תִצְאִי מִקְרִיָה וְשָׁכַנְתְּ בַשָּׂדֶה וּבֵאת עַד-בְּבֵל שָׁם תִּנְצִלִישָׁם יִגְאָלְךָ יְהוָה מִכַּף אֵיבֶיךָ.
דיא וְעֲתָה נֶאֱסָפוּ עֲלֶיךָ גוֹיִם רַבִּים הָאֲמָרִים תִּחַנְּךָ וְתַחֲזוּ בְצִיּוֹן עֵינֵינוּ. **דיב** וְהִמָּה לֹא יָדְעוּ מַחֲשָׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הִבִּינוּ עֲצָתוֹ: כִּי קִבְּצָם כְּעַמִּיר גִּרְנָה. **דיג** קוֹמִי וְדוּשִׁי בַת-צִיּוֹן כִּי-קָרַנְךָ אֲשִׁים בְּרֹזֶל וּפְרִסְתִיךָ אֲשִׁים נְחוּשָׁה וְהַדְקוֹת עַמִּים רַבִּים וְהַחֲרַמְתִּי לִיהוָה בְּצַעַם וְחִילָם לְאֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ. **דיד** עֲתָה תִתְגַּדְדִי בַת-גְּדוּד מְצוֹר שָׁם עָלֵינוּ בְּשֵׁבֶט יַכּוּ עַל-הַלְחִי אֶת שֵׁפֶט יִשְׂרָאֵל.
הא וְאֵתָה בֵּית-לַחֵם אֶפְרָתָה צָעִיר לַהֲיוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּךָ לִי יֵצֵא לַהֲיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאֲתִיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם. **הב** לָכֵן יִתְּנֶם עַד-עַת יוֹלְדָה יִלְדָה וְיִתֵּר אַחֲיוּ יִשׁוּבוּן עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **הג** וְעַמֵּד וְרַעָה בְּעֵז יְהוָה בְּגֵאוֹן שָׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וַיָּשְׁבוּ כִי-עֲתָה יִגְדַל עַד-אֶפְסֵי-אָרֶץ. **הד** וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם אֲשׁוּר כִּי-יָבוֹא בְּאֲרָצְנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאֲרָמְנוֹתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עָלָיו שִׁבְעָה רָעִים וְשִׁמְנָה נְסִיכֵי אָדָם. **הה** וְרַעוּ אֶת-אָרֶץ אֲשׁוּר בְּחָרָב וְאֶת-אָרֶץ נִמְרֹד בְּפִתְחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּרֵי-יָבוֹא בְּאֲרָצְנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּגִבּוֹלָנוּ.

הו וְהָיָה שְׂאֲרֵית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כְּרַבִּיבִים עָלֵי-עֵשְׂבֵאֲשֶׁר לֹא-יִקְוָה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבַנֵי אָדָם.
הז וְהָיָה שְׂאֲרֵית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאֲרִיָה בְּבַהֲמוֹת יַעַר כְּכַפִּיר בְּעֵדְרֵי-צֹאן אֲשֶׁר אִם-עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וַאֲיִן מִצִּיל. **ח** תִּרְם יָדְךָ עַל-צָרֶיךָ וְכָל-אֵיבֶיךָ יִכְרְתוּ. **הט** וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא נֹאֵם-יְהוָה וְהִכְרַתִי סוּסֶיךָ מִקְרָבְךָ וְהֵאֲבִדְתִי מִרְכָּבֹתֶיךָ. **הי** וְהִכְרַתִי עָרֵי אֲרָצְךָ וְהִרְסֵתִי כָל-מִבְצָרֶיךָ. **היא** וְהִכְרַתִי כְּשָׁפִים מִיָּדְךָ וּמֵעוֹנְנִים לֹא יִהְיוּ-לְךָ. **היב** וְהִכְרַתִי פְסִילֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ מִקְרָבְךָ וְלֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. **היג** וְנִתְּשֵׁתִי אֲשִׁירֶיךָ מִקְרָבְךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ. **היד** וְעֲשִׂיתִי בְּאֶף וּבְחִמָּה נֶקֶם אֶת-הַגּוֹיִם: אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ.

וּא שְׁמַעוּ-נָא אֶת אֲשֶׁר-יְהוָה אָמַר: קוּם רִיב אֶת-הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבְעוֹת קוֹלְךָ. **וּב** שְׁמַעוּ הָרִים אֶת-רִיב יְהוָה וְהֵאֲתַנִּים מוֹסְדֵי אָרֶץ: כִּי רִיב לִיהוָה עַם-עַמּוֹ וְעַם-יִשְׂרָאֵל יִתְנַכַּח. **וּג** עַמִּי מָה-עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ: עֲנֵה בִי. **וּד** כִּי הֵעֲלִיתִךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וְאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ אֶת-מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם. **וה** עַמִּי זָכַר-נָא מָה-יַעֲצֵ בְּלֶק מְלֶכְךָ מוֹאָב וּמָה-עָנָה אֹתוֹ בְּלַעַם בֶּן-בְּעֹרֻמֹן-הַשְּׂטִיִּים עַד-הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה. **וּו** בַּמָּה אֶקְדָּם יְהוָה אֲכַפֵּף לְאֱלֹהֵי מְרוֹם הָאֶקְדָּמְנוּ בְּעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה. **וּז** הִירְצָה יְהוָה בְּאֵלֶיךָ אֵילִים בְּרַבּוֹת נַחֲלֵי-שָׁמֹן הָאֲתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בְטְנֵי חֲטָאת נַפְשִׁי. **וּח** הִגִּיד לָךְ אָדָם מָה-טוֹב וּמָה-יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם-עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לְכַת עַם-אֱלֹהֶיךָ.

וּט קוֹל יְהוָה לַעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁיָה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שְׁמַעוּ מִטָּה וּמִי יַעֲדָה. **וּי** עוֹד הָאִישׁ בֵּית רְשָׁעִים אֲצֻרוֹת רְשָׁע וְאֵיפֹת רְזוֹן זְעוּמָה. **וּיב** הָאִזְכָּה בְּמֵאֲזֵנֶי רְשָׁע וּבְכִיס אֲבִנֵי מֶרְמָה. **וּיג** אֲשֶׁר עָשִׂירִיָּה מְלֵאוֹ חֲמָס וַיִּשְׁבִּיָּה דְבָרוֹ-שֶׁקֶר וַיִּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם. **וּיג** וְגַם-אֲנִי הִחֲלִיתִי הַכּוֹתֶנְךָ הַשָּׁמַיִם עַל-חֲטֹאתֶיךָ. **וּיד** אֲתָה תֹאכַל וְלֹא תִשָּׁבַע וַיִּשְׁחָךְ בְּקֶרְבֶּךָ וְתִסַּג וְלֹא תִפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלִט לַחֲרֵב אֲתָן. **וּטו** אֲתָה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אֲתָה תִדְרֹךְ-זֵית וְלֹא-תִסוּף שָׁמֹן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה-יַיִן. **וּטז** וַיִּשְׁתַּמֵּר חֲקוֹת עֲמָרִי וְכָל מַעֲשֵׂה בֵּית-אֲחָאָב וַתִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֵם לְמַעַן תִּתִּי אֲתָךְ לְשִׁמָּה וַיִּשְׁבִּיָּה לְשִׁרְקָה וְחָרַפְתָּ עַמִּי תִשָּׂאוּ. **זא** אֲלֵלִי לִי כִי הֵייתִי כְּאֶסְפִּי-קוֹץ כְּעַלְלַת בְּצִיר: אֵין-אֲשָׁכוֹל לְאָכּוֹל בְּכוֹרָה אֲוֹתָה נַפְשִׁי. **זב** אֲבַד חֲסִיד מִן-הָאָרֶץ וַיִּשֶׁר בְּאָדָם אֵין: כָּלֶם לְדָמִים יֶאָרְבוּ אִישׁ אֶת-אֲחִיהוּ יִצּוּדוֹ חֶרֶם. **זג** עַל-הִרְעַ כְּפַיִם לְהִיטִיב הַשֶּׁר שֶׁאֵל וְהַשִּׁפְט בְּשָׁלוֹם וְהַגְּדוֹל דְּבַר הַזֶּה נַפְשׁוֹ הוּא וַיַּעֲבֹתוּהָ. **זד** טוֹבֶם כְּחֹדֶק יִשֶׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מִצְפִּיךָ פְּקַדְתֶּךָ בָּאָה עֲתָה תִהְיֶה מְבוֹכְתֶם. **זה** אֶל-תִּאֲמִינוּ בְּרַע אֶל-תִּבְטְחוּ בְּאֵלוֹף מִשְׁכָּבַת חִיקְךָ שְׁמֹר פְּתָחֵי-פִיךָ. **זו** כִּי-בֶן מִנְבַּל אָב בֵּת קָמָה בְּאֵמָה כְּלָה בְּחַמְתָּה: אֵיבִי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵּיתוֹ. **זז** וְאֲנִי בִיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: יִשְׁמַעְנֵי אֱלֹהֵי. **זח** אֶל-תִּשְׁמָחֵי אֵיבֹתֵי לִי כִי נִפְלִיתִי קָמַתִּי: כִּי-אֲשַׁב בְּחֹשֶׁךְ יְהוָה אֹר לִי.

זט זַעַף יְהוָה אֲשָׂא כִי חֲטָאתִי לוֹ: עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי וַיּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר אֲרָאָה בְּצַדִּיקְתּוֹ. **זי** וְתִרְא אֵיבֹתֵי וְתִכְסֶה בּוֹשָׁה הָאֲמֶרָה אֵלֵי אֵין יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֵינֵי תִרְאִינָה בָּה עֲתָה תִהְיֶה לְמֶרְמָס כְּטִיט חוּצוֹת. **זיא** יוֹם לִבְנוֹת גְּדַרְיָךְ יוֹם הַהוּא יִרְחַק-חֹק. **זיב** יוֹם הוּא וְעַדִּיךָ יָבוֹא לְמִנֵּי אֲשׁוּר וְעָרֵי מְצוֹר

וּלְמַנִּי מְצוֹר וְעַד-נִהַר וְיָם מֵיָם וְהַר הַהָר. זִיג וְהִיטָה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה עַל-יִשְׁבִּיָּה מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם.

זיד רְעָה עֲמֹד בְּשִׁבְטֶךָ צֵאן נַחֲלֶתְךָ שְׁכֵנִי לְבִדְד יַעַר בְּתוֹךְ פְּרָמֶל יִרְעוּ בְּשָׁן וּגְלַעַד כִּימֵי עוֹלָם. **ז**טו כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת. **ז**טז יִרְאוּ גוֹיִם וַיִּבְשׂוּ מִכָּל גְּבוּרָתָם יִשְׁימוּ יָד עַל-פֶּה אֲזַנְיָהֶם תִּתְחַרְשְׁנָה. **ז**יז יִלְחֲכוּ עֶפְרַיִם בְּנִחְשֵׁכֹז חֲלֵי אָרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ. **ז**יח מִי-אֵל כְּמוֹדֶךָ נִשְׂא עֶוֹן וְעֵבֶר עַל-פִּשְׁעֵי לְשֹׁאֲרֵי־נַחֲלֹתָ: לֹא-הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי-חִפֵּץ חֶסֶד הוּא. **ז**יט יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכַּבֵּשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאוֹתֶם. **ז**כ תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ מִימֵי קֶדֶם.

נחום

אא מִשָּׂא נִינוּה־סִפֵּר חֲזוֹן נַחוּם הָאֱלֹקְשִׁי. **א**ב אֵל קִנּוּא וְנִקָּם יְהוָה נִקָּם יְהוָה וַיַּעַל חֲמָה נִקָּם יְהוָה לְצַרְיוֹ וְנוֹטֵר הוּא לְאַיְבָיו. **א**ג יְהוָה אָרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל- (וַיִּגְדַּל-) כַּחַ וְנִקָּה לֹא יִנְקָה יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׁעָרָה דָּרְכוּ וְעַנְן אֲבָק רָגְלוֹ. **א**ד גּוֹעַר בָּיִם וַיִּבְשְׂהוּ וְכָל-הַנְּהָרוֹת הִחָרִיב אֲמַלְל בְּשָׁן וְכַרְמֶל וּפְרַח לְבָנוֹן אֲמַלְל. **א**ה הָרִים רָעִשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמַגְּגוּ וְתִשָּׂא הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתִבֵּל וְכָל-יוֹשְׁבֵי בָהּ. **א**ו לִפְנֵי זַעְמוֹ מִי יַעֲמוֹד וּמִי יִקּוּם בְּחֵרוֹן אִפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כְּאֵשׁ וְהַצְרִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ. **א**ז טוֹב יְהוָה לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיֵּדַע חֲסִי בּוֹ. **א**ח וּבִשְׁטוֹף עֵבֶר כָּלָה יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאַיְבָיו יִרְדֹּף-חֲשָׁךְ. **א**ט מֶה-תִּחַשְׁבוּן אֶל-יְהוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא-תִקּוּם פְּעַמִּים צָרָה. **א**י כִּי עַד-סִירִים סִבְכִים וּכְסָבְאָם סְבוּאִים אֲכַלּוּכֶם יִבֵּשׂ מְלֵא. **א**יא מִמֶּךָ יֵצֵא חֲשֵׁב עַל-יְהוָה רָעָה יַעֲזֵב בְּלִיעַל.

איב כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-שְׁלָמִים וְכֹן רַבִּים וְכֹן נְגוּזוּ וְעֵבֶר וְעֲנִתְךָ לֹא אֲעַנֶּךָ עוֹד. **א**יג וְעַתָּה אֲשַׁבֵּר מִטְהוֹ מַעֲלִיךָ וּמוֹסְרֹתֶיךָ אֲנַתֵּק. **א**יד וְצוּהָ עֲלֶיךָ יְהוָה לֹא-יִזְרַע מִשְׁמֶךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אַכְרִית פֶּסֶל וּמִסַּכָּה אֲשֵׁים קִבְרֶיךָ כִּי קִלּוֹת. **ב**א הִנֵּה עַל-הַהָרִים רָגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲגִי יְהוּדָה חֲגִיךָ שְׁלָמִי נְדַרְיָךָ: כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבוֹר- (לַעֲבֹר-) בְּךָ בְּלִיעַל כָּלָה נִכְרָת. **ב**ב עָלָה מִפִּיךָ עַל-פְּנֵיךָ נְצוֹר מְצוּרָה צִפָּה-דָּרְךָ חֲזֵק מִתְנַיִם אֲמַץ כַּח מְאֹד. **ב**ג כִּי שָׁב יְהוָה אֶת-גְּאוֹן יַעֲקֹב כְּגְאוֹן יִשְׂרָאֵל: כִּי בְקָקוּם בְּקָקִים וּזְמַרְיָהֶם שָׁחַתוּ. **ב**ד מְגוֹן גְּבִירָהוּ מְאָדִם אֲנָשִׁי-חֵיל מְתַלְעִים בְּאֵשׁ-פְּלֹדֹת הֶרֶב בְּיוֹם הַכִּינוּ וְהַבְּרָשִׁים הָרַעְלוּ. **ב**ה בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הֶרֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בְּרַחְבוֹת: מִרְאִיהֶן כְּלַפִּידִים כְּבָרְקִים יִרוּצּוּ. **ב**ו יִזְכֹּר אֲדִירָיו וַיִּכְשְׁלוּ בַהֲלָכוֹתֶם (בְּהִלְכֹתֶם) יִמְהָרוּ

חוֹמָתָהּ וְהִכּוּן הַסִּכָּךְ. **בז** שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וְהַהִיכָל נִמּוּג. **בח** וְהַצֵּב גִּלְתָּהּ
 הֶעֱלָתָהּ וְאִמְהַתִּיהָ מִנְהַגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים מִתְּפֹפֶת עַל-לִבְבֶּהּ. **בט** וְנִינּוּהָ
 כְּבִרְכַת-מַיִם מִיַּמֵּי הַיָּם וְהִמָּה נָסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאִין מִפְּנֵה. **בי** בָּזוּ כֶּסֶף בָּזוּ
 זָהָב וְאִין קֶצֶה לַתְּכוּנָה כְּבֹד מִכָּל כְּלֵי חֲמֻדָּה. **ביא** בּוֹקָה וּמְבוֹקָה וּמְבַלְקָה וְלֵב
 נָמַס וּפֶק בְּרַפִּים וְחִלְחָלָה בְּכָל-מִתְנַיִם וּפְנֵי כָּל־קְבָצוֹ פָּאָרוֹר. **ביב** אֵיָה מְעוֹן
 אֲרִיּוֹת וּמְרַעָה הוּא לְכַפְרִים אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרִיָּה לְבִיא שָׁם גּוֹר אֲרִיָּה וְאִין מִחְרִיד.
ביג אֲרִיָּה טָרַף בְּדֵי גְרוֹתָיו וּמְחַנֵּק לְלִבָּאֲתָיו וַיִּמְלֵא-טָרַף חֲרָיו וּמְעַלְנִתָיו טָרְפָה.
ביז הֲנֵנִי אֱלִיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בְּעֶשֶׂן רֶכֶבָהּ וּכְפִירֶיהָ תֹאכַל חֲרֵב
 וְהִכְרַתִּי מֵאַרְצָ טָרְפָךָ וְלֹא-יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלְּאֲכִכָּה.
גא הוּי עִיר דָּמִים כְּלָה פֶחֶשׁ פָּרַק מִלְּאֵהֲלֵא יִמִּישׁ טָרַף. **גב** קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעֲשׁ
 אוֹפֶן וְסוּס דִּהֵר וּמְרַכְבָּה מְרַקְדָּה. **גג** פָּרֵשׁ מַעֲלָה וְלֵהָב חֲרֵב וּבִרְק חֲנִית וְרֹב
 חָלָל וְכֹבֵד פָּגַר וְאִין קֶצֶה לְגוֹיָה יִכְשֵׁלוּ (וְכָשְׁלוּ) בְּגוֹיָתָם. **גד** מֵרֵב זְנוּנֵי זֹנָה
 טוֹבֵת חוֹן בְּעֵלֵת כְּשָׁפִים הַמְכַרְת גוֹיִם בְּזִנוּנִיהָ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכֶשֶׁפֶיהָ. **גה** הֲנֵנִי
 אֱלִיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלְתִּי שׁוֹלְיָךְ עַל-פְּנֵיךָ וְהִרְאִיתִי גוֹיִם מְעַרְךָ וּמִמְלָכוֹת
 קְלוּנְךָ. **גו** וְהִשְׁלַכְתִּי עֲלֶיךָ שִׁקְצִים וְנִבְלָתֶיךָ וְשִׁמְתֶיךָ כְּרָאִי. **גי** וְהִיָּה כָּל-רֹאֲיָךְ
 יִדוּד מִמֶּךָ וְאָמַר שְׂדֵדָה נִינּוּהָ מִי יִנּוּד לָהּ מֵאִין אֲבִקֵּשׁ מִנְחָמִים לָךְ. **גיח** הִתִּיטְבִי
 מִנָּא אָמוֹן הַיִּשְׁבָּה בַּיַּאֲרִים מִיִּם סָבִיב לְהֵאֲשֶׁר-חִיל יָם מִיִּם חוֹמָתָהּ. **גט** כּוֹשׁ
 עֲצָמָה וּמִצָּרִים וְאִין קֶצֶה פּוֹיט וְלוֹבִים הָיוּ בְּעִזְרָתֶךָ. **גי** גַּם-הִיא לְגִלְתָּהּ הֶלְכָה
 בְּשִׁבְיָגָם עַלְלִיָּה יִרְטָשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל-חוּצוֹת וְעַל-נִכְבְּדֵיהָ יִדּוּ גוֹרֵל וְכָל-גְּדוּלָּיָהּ
 רִתְקוּ בְּזִקִים. **גיא** גַּם-אֶת תִּשְׁפְּרִי תִהְיִי נֶעְלָמָה גַם-אֶת תִּבְקָשִׁי מְעוֹז מֵאוֹיֵב.
גיב כָּל-מִבְצָרֶיךָ תִּתְאַנֵּם עִם-בְּכוֹרִים אִם-יִנּוּעוּ וְנָפְלוּ עַל-פִּי אוֹכַל. **גיד** הִנֵּה עִמָּךְ
 נָשִׁים בְּקִרְבֶּךָ לְאִיבֶיךָ פְּתוּחַ נִפְתְּחוּ שְׁעָרֵי אֲרָצְךָ אֲכָלָה אֵשׁ בְּרִיחֶיךָ. **גיד** מִי
 מִצוֹר שְׁאֵבִי-לָךְ חֲזִקִי מִבְצָרֶיךָ בְּאִי בְטִיט וּרְמָסִי בְּחִמְרֵי הַחֲזִיקִי מִלְּבָן. **גטו** שָׁם
 תֹאכְלֶךָ אֲשֶׁתִּכְרִיתֶךָ חֲרֵב תֹאכְלֶךָ כִּי־לֶקֶת הִתְכַבֵּד כִּי־לֶקֶת הִתְכַבְּדִי כְּאֲרָבָה. **גטז**
 הִרְבִּית רִכְלֶיךָ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם יֶלֶק פֶּשֶׁט וַיַּעֲף. **גיז** מִנְּצָרֶיךָ כְּאֲרָבָה וְטַפְסָרֶיךָ
 כְּגוֹב גְּבֵי הַחוֹנִיִּם בְּגִדְרוֹת בָּיוִם קָרָה־שָׁמֶשׁ זָרְחָה וְנוֹדַד וְלֹא-נוֹדַע מְקוֹמוֹ אִיִּם.
גיח נִמּוּ רַעִידָה מְלֶךְ אֲשׁוּר יִשְׁכְּנוּ אֲדִירֶיךָ נִפְשׁוּ עִמָּךְ עַל-הַהָרִים וְאִין מְקַבֵּץ. **גיט**
 אִין-כִּהָה לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִכְּתָךְ כָּל שְׁמַעִי שְׁמַעֵךְ תִּקְעוּ כִּף עֲלֶיךָ כִּי עַל-מִי
 לֹא-עֲבָרָה רַעְתָּךְ תִּמִּיד.
 חִבְקוּק

אא המִשָּׁא אֲשֶׁר חָזָה חֲבִיקוֹק הַנְּבִיא. **אב** עד-אָנָּה יְהוָה שְׁוֹעֵתִי וְלֹא תִשְׁמָע: אֲזַעֵק אֱלֹהֵי חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ. **אג** לָמָּה תִּרְאֵנִי אָוֶן וְעָמַל תִּבְטִיט וְשֹׁד וְחָמָס לִנְגְדֵי וַיְהִי רִיב וּמְדוֹן יִשָּׂא. **אד** על-כֵּן תִּפּוּג תּוֹרָה וְלֹא-יֵצֵא לִנְצַח מִשְׁפָּט: כִּי רָשָׁע מִכְתִּיר אֶת-הַצְּדִיק עַל-כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מֵעֶקֶל. **אה** רָאוּ בְּגוֹיִם וְהִבִּיטוּ וְהִתְמָהוּ וְתָמָהוּ: כִּי-פָעַל פָּעַל בְּיַמִּיכֶם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי יִסְפָּר. **או** כִּי-הִנְנִי מְקִים אֶת-הַכְּשָׁדִים הַגּוֹי הַמֵּר וְהַנְּמָהֵר הַהוֹלֵךְ לְמַרְחָבֵי-אֶרֶץ לְרִשְׁת מִשְׁכָּנוֹת לֹא-לוֹ. **אז** אִים וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וּשְׂאֵתוֹ יֵצֵא. **אח** וְקִלּוּ מִנְּמָרִים סוֹסִיו וְחָדוּ מִזְאֲבֵי עָרֵב וּפְשׁוּ פְּרָשָׁיו וּפְרָשָׁיו מִרְחוֹק יִבְאֹוּעֵפּוּ כִּנְשָׁר חֵשׁ לֶאֱכֹל. **אט** כֹּלָּה לְחָמָס יָבֹוא מְגַמַּת פְּנִיָהֶם קְדִימָה וַיֵּאֲסֹף כַּחֹל שָׁבִי. **אי** וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּס וְרוֹזְנִים מִשְׁחָק לוֹ הוּא לְכָל-מְבַצֵּר יִשְׁחָק וַיִּצְבֹּר עֶפֶר וַיִּלְכְּדָהּ. **איא** אֲזַ חֲלָף רוּחַ וַיַּעֲבֹר וְאֲשָׁם: זֶה כַּחוֹ לְאֱלֹהֵי. **איב** הֲלוֹא אֶתָּה מִקְדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי קִדְשִׁילָא נְמוֹת יְהוָה לְמִשְׁפָּט שְׂמֵתוֹ וְצוֹר לְהוֹכִיחַ יִסְדָּתוֹ. **איג** טָהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת רָע וְהִבִּיט אֶל-עָמַל לֹא תוֹכֵל: לָמָּה תִבְטִיט בּוֹגְדִים תַּחְרִישׁ בְּבִלַע רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ. **איד** וְתַעֲשֶׂה אָדָם כְּדָגֵי הַיָּם כְּרִמָּשׁ לֹא-מִשָּׁל בּוֹ. **אטו** כֹּלָּה בַּחֲכָה הֶעֱלֵה יִגְרָהוּ בְּחָרְמוֹ וַיֵּאֲסִפָּהוּ בְּמִכְמֶרְתּוֹ עַל-כֵּן יִשְׁמַח וַיִּגִּיל. **אטז** עַל-כֵּן יִזְבַּח לְחָרְמוֹ וַיִּקְטֹר לְמִכְמֶרְתּוֹ: כִּי בְּהִמָּה שָׁמֹן חֲלָקוֹ וַיִּמְאָכְלוּ בְּרָאָה. **איז** הֵעֵל כֵּן יָרִיק חָרְמוֹ וְתַמִּיד לְהַרְג גּוֹיִם לֹא יַחְמוֹל.

בא עַל-מִשְׁמֶרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶתִּיצְבָּה עַל-מְצוֹר וְאֶצְפָּה לְרְאוֹת מָה-יִדְבֵּר-בִּי וּמָה אָשִׁיב עַל-תּוֹכַחְתִּי. **בב** וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה וַיֹּאמֶר כָּתֹב חֲזוֹן וּבְאֵר עַל-הַלְּחֹת לְמַעַן יִרוּץ קוֹרָא בּוֹ. **בג** כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח לִקְצֵץ וְלֹא יִכְזָב אִם-יִתְמָהֶמָּה חֲכָה-לוֹכִי-בָא יָבֹא לֹא יֵאָחֵר. **בד** הִנֵּה עֹפֶלָה לֹא-יִשְׁרָה נִפְשׁוֹ בּוֹ וְצְדִיק בְּאֶמוּנָתוֹ יַחֲיֶה.

בה וְאֵף כִּי-הֵינִן בְּגַד גִּבֹּר יִהִיר וְלֹא יִנּוּה: אֲשֶׁר הִרְחִיב כְּשָׂאוֹל נִפְשׁוֹ וְהוּא כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַע וַיֵּאֲסֹף אֱלֹוֹ כָּל-הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ אֱלֹוֹ כָּל-הָעַמִּים. **בו** הֲלוֹא-אֱלֹהֵי כָלָם עָלְיוֹ מָשַׁל יִשְׂאֹו וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ וַיֹּאמֶר הוּי הַמְּרַבָּה לֹא-לוֹעַד-מָתִי וּמִכְבִּיד עָלְיוֹ עֲבָטִיט. **בז** הֲלוֹא פָתַע יְקוּמוּ נִשְׁכִּיד וַיִּקְצוּ מִזַּעְזְעִיד וְהֵייתָ לְמִשְׁסוֹת לָמוֹ.

בח כִּי-אֶתָּה שְׁלוֹת גּוֹיִם רַבִּים יִשְׁלוּךָ כָּל-יָתֵר עַמִּים מִדְּמֵי אָדָם וְחָמָס-אֶרֶץ קָרִיָה וְכָל-יִשְׁבֵי בָּהּ.

בט הוּי בָצַע בָּצַע רַעֲלָבִיתוֹ: לָשׁוּם בְּמָרוֹם קִנּוֹ לְהַנְצִל מִכָּף-רָע. **בי** יַעֲצָתָ בִשְׁת לְבִיתָךָ קְצוֹת-עַמִּים רַבִּים וְחוֹטָא נִפְשָׁךָ. **ביא** כִּי-אָבֹן מִקִּיר תִּזְעַק וְכַפִּיס מַעַץ יַעֲנָנָה.

ביב הוּי בְנָה עִיר בְּדָמִים וְכוּנּוּ קָרְיָה בְּעוֹלָהּ. **ביג** הִלּוּא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת וַיִּיגְעוּ עַמִּים בְּדִי-אֵשׁ וּלְאָמִים בְּדִי-רִיק יַעֲפוּ. **ביז** כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת-כְּבוֹד יְהוָה כַּמִּים יִכְסּוּ עַל-יָם.

בטו הוּי מִשְׁקָה רַעְהוּ מְסַפֵּחַ חֲמַתָּהּ וְאָף שֶׁפָּרַלְמַעַן הַבֵּיט עַל-מְעוֹרֵיהֶם. **בטז** שְׁבַעַת קָלוֹן מְכַבֹּד שְׁתֵּה גַם-אֶתָּה וְהַעֲרַל תִּסּוּב עָלֶיךָ כּוֹס יְמִין יְהוָה וְקִיקְלוֹן עַל-כְּבוֹדָךְ. **ביז** כִּי חֲמַס לְבָנוֹן יִכְסֶּה וְשֹׁד בְּהֵמוֹת יַחֲיִתוּ מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמַס-אָרֶץ קָרְיָה וְכָל-יֹשְׁבֵי בָּהּ. **ביח** מָה-הוֹעִיל פֶּסֶל כִּי פִסְלוּ יִצְרוּמִסְכָּה וּמוֹרָה שִׁקָּר: כִּי בִטַח יִצַר יִצְרוּ עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלֹהִים.

ביט הוּי אָמַר לַעֲץ הַקִּיצָה עוֹרֵי לְאָבֹן דּוּמָם הוּא יוֹרֵה הִנֵּה-הוּא תִפּוּשׁ זָהָב וְכֶסֶף וְכָל-רוּחַ אֵין בְּקִרְבוֹ. **בכ** וַיְהוֶה בְּהִיכַל קֹדֶשׁ: הַס מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ. **גא** תִּפְלָה לַחֲבִקוּק הַנְּבִיאֵעַל שְׁגִינוֹת. **גב** יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעָה יִרְאֵתִי יְהוָה פָּעַלָה בְּקִרְבִּי שָׁנִים חַיִּיהוּ בְּקִרְבִּי שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרָגֹז רַחַם תִּזְכּוֹר. **גג** אֱלוֹהֵי מִתִּימֹן יָבֹא וְקִדּוֹשׁ מֵהַר-פָּאָרוֹן סָלָה כֶּסֶה שָׁמַיִם הוֹדוּ וַתִּהַלְתּוּ מְלֵאָה הָאָרֶץ. **גד** וַנִּגַּה כְּאוֹר תִּהְיֶה קִרְנֵי מִיָּדוֹ לוֹ וְשֵׁם חֲבִיוֹן עָזָה. **גה** לִפְנֵי יָךְ דָּבַר וַיֵּצֵא רִשְׁף לְרִגְלָיו. **גו** עָמַד וַיִּמְדָּד אָרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפֹצְצוּ הַרְרֵי-עַד שָׁחוּ גְבַעוֹת עוֹלָם הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ. **גז** תַּחַת אֹן רְאִיתִי אֶהְלִי כּוֹשֵׁן יִרְגְּזוּן יִרְעוֹת אָרֶץ מִדָּן. **גח** הַבְּנֵהרִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵהרִים אֶפְּהֶ אִם-בַּיָּם עֲבַרְתָּ: כִּי תִרְכַּב עַל-סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ יִשׁוּעָה. **גט** עָרְיָה תַעוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מִטּוֹת אָמַר סָלָה נִהְרוֹת תִּבְקַע-אָרֶץ. **גי** רְאוּךָ יַחֲלוּ הָרִים זָרַם מִיָּם עָבַר נָתַן תִּהוּם קוֹלוֹ רוּם יִדְיֵהוּ נִשְׂאָ. **גיא** שָׁמַשׁ יָרַח עָמַד זָבֻלָה לְאוֹר חִצִּיךָ יִהְלְכוּ לְנִגְהָ בְּרַק חֲנִיתְךָ. **גיב** בְּזַעַם תִּצְעַד-אָרֶץ בְּאָף תִּדּוֹשׁ גּוֹיִם. **גיג** יִצְאָתָּ לִישַׁע עֲמָךְ לִישַׁע אֶת-מְשִׁיחְךָ מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית רִשָׁע עֲרוֹת יִסוּד עַד-צִוָּאר סָלָה.

גיד נִקְבַּת בְּמִטּוֹי רֹאשׁ פְּרָזוּ יִסְעֵרוּ לַהֲפִיצֵנִי עַל־יְצַתָּם כְּמוֹ-לֶאֱכַל עָנִי בַּמִּסְתָּר. **גטו** דָּרְכָתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֲמֹר מִיָּם רַבִּים. **גטז** שְׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שְׁפַתִּי יָבֹא רָקֵב בְּעֲצָמֵי וַתַּחֲתִי אֶרְגֹּז: אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוֹדְנוּ. **גיז** כִּי-תֵאָנֶה לֹא-תִפְרָח וְאֵין יָבוּל בְּגִפְנֵיכֶם כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה-זֵית וְשִׁדְמוֹת לֹא-עָשָׂה אֲכַל גֹּזַר מִמְּכָלָה צֹאן וְאֵין בְּקָר בְּרִפְתִּים. **גיח** וַאֲנִי בִיהוָה אֶעֱלוֹזָה: אֲגִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל. **גיט** יְהוָה אֲדָנִי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאַיִלוֹת וְעַל בְּמוֹתֵי יְדַרְכֵנִי לְמִנְצַח בְּנִגְיֹתֵי.

צַפְנִיָּה

אא דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-צַפְנִיָּה בֶן-כוּשִׁי בֶן-גְּדַלְיָה בֶן-אֲמַרְיָה
בֶן-חִזְקִיָּה בִימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן-אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה. **אב** אָסוּף אָסוּף כָּל מַעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה נָאִם-יְהוָה. **אג** אָסוּף אָדָם וּבִהֶמָּה אָסוּף עוֹף-הַשָּׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם
וְהַמְכַשְׁלוֹת אֶת-הַרְשָׁעִים וְהַכְרַתִּי אֶת-הָאָדָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נָאִם-יְהוָה. **אד**
וְנָטִיתִי יָדִי עַל-יְהוּדָה וְעַל כָּל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכְרַתִּי מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה
אֶת-שְׂאֵר הַבְּעֻלָּאֵת-שֵׁם הַכְּמָרִים עִם-הַכְּהֻנִּים. **אה** וְאֶת-הַמְּשַׁתְּחוּיִם
עַל-הַגְּגוֹת לְצַבֵּא הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הַמְּשַׁתְּחוּיִם הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה וְהַנִּשְׁבָּעִים
בְּמִלְכָם. **או** וְאֶת-הַנְּסוּגִים מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאֲשֶׁר לֹא-בִקְשׁוּ אֶת-יְהוָה וְלֹא
דָּרָשׁוּ. **אז** הִס מִפְּנֵי אֲדֹנָי יְהוִה: כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כִּי-הַכִּין יְהוָה זֶבַח הַקְּדִישׁ
קַרְאִיו. **אח** וְהָיָה בַיּוֹם זֶבַח יְהוָה וּפְקֻדָּתִי עַל-הַשָּׂרִים וְעַל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל
כָּל-הַלְבָּשִׁים מִלְּבוּשׁ נְכָרִי. **אט** וּפְקֻדָּתִי עַל כָּל-הַדּוֹלֵג עַל-הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא:
הַמִּמְלָאִים בֵּית אֲדֹנֵיהֶם חֶמֶס וּמְרָמָה. **אי** וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נָאִם-יְהוָה קוֹל
צְעָקָה מִשַּׁעַר הַדְּגִים וּלְקָלָה מִן-הַמִּשְׁנָה וְשֹׁבֵר גְּדוֹל מִהַגְּבְעוֹת. **איא** הִילִילוּ
יֹשְׁבֵי הַמְּכֻתָּשׁ: כִּי נִדְמָה כָּל-עַם כְּנִעַן נִכְרְתוּ כָּל-נְטִילֵי כֶסֶף.
איב וְהָיָה בְּעַת הַהִיא אֲחַפֵּשׂ אֶת-יְרוּשָׁלַם בְּנִרוֹת וּפְקֻדָּתִי עַל-הָאֲנָשִׁים
הַקֹּפְאִים עַל-שְׁמֵרֵיהֶם הָאֲמָרִים בְּלִבָּבָם לֹא-יִיטִיב יְהוָה וְלֹא יָרַע. **איג** וְהָיָה
חִילָם לְמִשְׁסָה וּבִתְיָהֶם לְשִׁמְמָה וּבְנוֹ בְּתִים וְלֹא יֵשְׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְלֹא יִשְׁתּוּ
אֶת-יַיִן. **איד** קָרוֹב יוֹם-יְהוָה הַגְּדוֹל קָרוֹב וּמִהֵר מְאֹד קוֹל יוֹם יְהוָה מֵרַח צָרַח
שֵׁם גְּבוּר. **אטו** יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא: יוֹם צָרָה וּמְצוּקָה יוֹם שְׂאָה וּמִשׂוֹאָה
יוֹם חֶשֶׁד וְאֶפְלָה יוֹם עֲנָן וְעֶרְפֶּל. **אטז** יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה עַל הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת
וְעַל הַפְּנוֹת הַגְּבָהוֹת. **איז** וְהִצַּרְתִּי לְאָדָם וְהִלְכּוּ כַּעֲוָרִים כִּי לַיהוָה חֶטְאוֹ וְשִׁפְדָּ
דָּמָם כַּעֲפָר וּלְחֶמֶס כַּגִּלְלִים. **איו** גַּם-כֶּסֶפָם גַּם-זָהָבָם לֹא-יִוָּכַל לְהַצִּילָם בַּיּוֹם
עֶבְרַת יְהוָה וּבִאֵשׁ קִנְאָתוֹ תֹאכַל כָּל-הָאָרֶץ: כִּי-כָלָה אֲדָ-נְבִהָלָה יַעֲשֶׂה אֶת
כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
בא הַתְּקוּשׁוּשׁוֹ וְקוּשׁוּהֲגוּי לֹא נִכְסָף. **בב** בְּטָרָם לָדַת חֶק כְּמֹץ עֵבֶר יוֹם בְּטָרָם
לֹא-יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף-יְהוָה בְּטָרָם לֹא-יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אַף-יְהוָה. **בג** בִּקְשׁוּ
אֶת-יְהוָה כָּל-עַנְוֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעְלוּ בִּקְשׁוּ-צֶדֶק בִּקְשׁוּ עֲנֻנְהָ אוֹלִי
תִּסְתְּרוּ בַיּוֹם אַף-יְהוָה. **בד** כִּי עָזָה עֲזוּבָה תִּהְיֶה וְאֲשַׁקְלוֹן לְשִׁמְמָה אֲשִׁדוּד
בְּצָהָרִים יִגְרְשׁוּהָ וְעַקְרוֹן תַּעֲקֹר.
בה הוּי יֹשְׁבֵי חֶבֶל הַיָּם גּוֹי כְּרַתִּים דְּבַר-יְהוָה עֲלֵיכֶם כְּנִעַן אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְהָאֲבֻדְתִּיךָ מֵאִין יוֹשֵׁב. **בו** וְהִיָּתָה חֶבֶל הַיָּם נוֹת כְּרַת רְעִים וְגִדְרוֹת צֹאן. **בז**

וְהָיָה חֶבֶל לְשָׂאֵרִית בַּיַּת יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוּן: בְּבֵתִי אֲשַׁקְלוּן בְּעֶרְב יִרְבְּצוּן כִּי
יִפְקְדֶם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְשָׁב שְׁבוּתָם (שְׁבִיתָם). **בח** שָׁמַעְתִּי חֲרַפְת מוֹאָב וְגִדְפִי
בְּנִי עֲמוּנֹאֲשֶׁר חָרְפוּ אֶת-עַמִּי וַיִּגְדְּלוּ עַל-גְּבוּלָם. **בט** לָכֵן חִי-אֲנִי נְאֻם יְהוָה
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-מוֹאָב כְּסֹדֶם תִּהְיֶה וּבְנֵי עֲמוּן כַּעֲמֹרָה מִמֶּשֶׁק חָרוּל
וּמְכָרָה-מֶלַח וּשְׁמָמָה עַד-עוֹלָם שְׂאֵרִית עַמִּי יִבְזֹים וְיִתֵּר גּוֹי יִנְחָלוּם. **בי** זֹאת
לָהֶם תַּחַת גְּאוּנָם: כִּי חָרְפוּ וַיִּגְדְּלוּ עַל-עַם יְהוָה צָבָאוֹת. **ביא** נוֹרָא יְהוָה
עֲלֵיהֶם כִּי רָזָה אֶת כָּל-אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ כָּל אֵיִי הַגּוֹיִם.
ביב גַּם-אַתֶּם כּוֹשִׁים חֲלָלִי חֲרָבִי הִמָּה. **ביג** וַיֵּט יָדוֹ עַל-צָפוֹן וַיֹּאבֵד אֶת-אֲשׁוּר
וַיִּשֶׁם אֶת-נִינּוּה לְשִׁמְמָה צִיָּה כַּמִּדְבָּר. **ביז** וַרְבְּצוּ בַתּוֹכָה עֲדָרִים
כָּל-חַיְתוֹ-גּוֹיִגַם-קָאֵת גַּם-קַפֵּד בְּכַפְתְּרִיָּה וְלִינוּ קוֹל יְשׁוּרֵר בַּחֲלוֹן חֲרֹב בְּסוֹף כִּי
אַרְזָה עָרָה. **בטו** זֹאת הָעִיר הָעֲלִיזָה הַיּוֹשֶׁבֶת לְבִטְחָהּ הָאֲמָרָה בְּלִבָּבָהּ אֲנִי
וְאַפְסִי עוֹד אֵיךְ הִיָּתָה לְשִׁמָּה מִרְבֶּץ לַחֲיָה כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׂרָק וַיִּנְעַע יָדוֹ.
גא הוּי מִרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר הַיּוֹנָה. **גב** לֹא שָׁמְעָה בְּקוֹל לֹא לְקָחָה מוֹסֵר בֵּיהוָה
לֹא בְטָחָה אֶל-אֱלֹהֶיהָ לֹא קִרְבָּהּ. **גג** שָׁרִיָּה בְּקִרְבָּהּ אַרְיוֹת שְׂאֲגִים שִׁפְטִיָּה
זְאֲבֵי עֶרְב לֹא גִרְמוּ לְבָקֵר. **גד** נְבִיאֶיהָ פְּחִזִים אֲנָשִׁי בַגְּדוֹת כַּהֲנִיָּה חֲלָלוּ-קֹדֶשׁ
חֲמָסוֹ תוֹרָה. **גה** יְהוָה צָדִיק בְּקִרְבָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה עוֹלָה בְּבָקֵר בְּבָקֵר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן
לְאוֹר לֹא נַעֲדָר וְלֹא-יִוָּדַע עוֹל בִּשְׁת. **גו** הַכְּרַתִּי גּוֹיִם נִשְׁמוּ פְּנוֹתָם הַחֲרַבְתִּי
חוּצוֹתָם מִבְּלֵי עוֹבֵר נִצְדוּ עָרֵיהֶם מִבְּלֵי-אִישׁ מֵאִין יוֹשֵׁב. **גי** אֲמַרְתִּי אֶךְ-תִּירָאִי
אוֹתִי תִקְחִי מוֹסֵר וְלֹא-יִכְרַת מְעוֹנָה כָּל אֲשֶׁר-פָּקַדְתִּי עָלֶיהָ אֲכֹן הַשְׁכִּימוֹ
הַשְׁחִיתוּ כָּל עַלְלוֹתָם. **גח** לָכֵן חֲכוּ-לִי נְאֻם-יְהוָה לְיוֹם קוֹמִי לְעַד: כִּי מִשְׁפָּטִי
לְאַסּוֹף גּוֹיִם לְקַבְּצֵי מַמְלָכוֹת לְשַׁפֵּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמִי כָּל חָרוֹן אַפִּיכִי בְּאִשׁ קִנְאָתִי
תִּאָּכַל כָּל-הָאָרֶץ. **גט** כִּי-אֲז אֶהַפֵּךְ אֶל-עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקֹרָא כָּלֶם בְּשֵׁם
יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד. **גי** מֵעַבֵּר לְנַהֲרֵי-כוֹשַׁעְתִּי בַת-פּוּצִי יוֹבִלוֹן מִנְחָתִי.
גיא בַּיּוֹם הַהוּא לֹא תִבּוֹשִׁי מִכָּל עַלְלִיתִךְ אֲשֶׁר פָּשַׁעְתְּ בִּי: כִּי-אֲז אֲסִיר מִקְרָבֶךָ
עֲלִיזֵי גְאוּתֶךָ וְלֹא-תוֹסִפִּי לְגַבְּהָה עוֹד בְּהַר קֹדֶשִׁי. **גיב** וְהַשְׂאֵרִיתִי בְּקִרְבֶּךָ עִם
עַנִּי וְדָל וְחָסוּ בְשֵׁם יְהוָה. **גיג** שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא-יַעֲשׂוּ עוֹלָה וְלֹא-יִדְבְּרוּ כְזָב
וְלֹא-יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תִּרְמִית: כִּי-הִמָּה יִרְעוּ וַרְבְּצוּ וְאִין מַחְרִיד.
גיד רָנִי בַת-צִיּוֹן הִרְעוּ יִשְׂרָאֵל שִׁמְחִי וְעֲלִזִי בְּכָל-לֵב בַּת יְרוּשָׁלַם. **גטו** הַסִּיר
יְהוָה מִשְׁפָּטֶיךָ פְּנָה אִיבֶךָ מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּקִרְבֶּךָ לֹא-תִירָאִי רָע עוֹד.
גטז בַּיּוֹם הַהוּא יֹאמֵר לִירוּשָׁלַם אֶל-תִּירָאִי: צִיּוֹן אֶל-יִרְפוּ יָדֶיךָ. **גיז** יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ גְּבוּר יוֹשִׁיעַ יִשְׁיַע עֲלֶיךָ בְּשִׁמְחָה יַחְרִישׁ בְּאַהֲבַתוֹ יִגִּיל עֲלֶיךָ

בְּרָנָה. **ג**יח נוּגִי מִמּוֹעֵד אֶסְפְּתִי מִמֶּדֶד הַיּוֹמִשְׁאֵת עָלֶיךָ חֲרָפָה. **ג**יט הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת-כָּל-מַעֲנִיךָ בְּעַת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת-הַצִּלְעָה וְהִנְדַּחְתָּה אֶקְבָּץ וְשִׁמְתִים לַתְּהֵלָה וּלְשֵׁם בְּכָל-הָאָרֶץ בְּשֵׁתֶם. **ג**כ בְּעַת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעַת קִבְצִי אֶתְכֶם: **כ**י-אֲתֹן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתְּהֵלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת-שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה.

חגיי

אא בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי בַּיּוֹם אֶחָד לַחֲדָשָׁהּ דָּבַר-יְהוָה בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא אֶל-זְרַבְבָּד בֶּן-שְׁלֹתִיאֵל פָּחַת יְהוּדָה וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר. **א**ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: הָעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עַת-בָּא עַת-בֵּית יְהוָה לְהַבְנוֹת.

אג וַיְהִי דָבַר-יְהוָה בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר. **א**ד הַעַת לְכֶם אַתֶּם לְשֶׁבֶת בְּבַתֵּיכֶם סְפוּנִים וְהַבֵּית הַזֶּה חָרַב. **א**ה וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל-דַּרְכֵיכֶם. **א**ו זְרַעְתֶּם הָרְבִה וְהָבֵא מַעֵט אֶכּוֹל וְאִין-לְשֶׁבַעַה שְׁתוּ וְאִין-לְשֶׁכְּרָה לְבוֹשׁ וְאִין-לֶחֶם לוֹ וְהַמְשַׁתְּפָרֵם שְׁתִּכְרֹן אֶל-צָרוֹר נְקוּב. **א**ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל-דַּרְכֵיכֶם. **א**ח עָלוּ הָהָר וְהַבְּאֵתֶם עַץ וּבְנוּ הַבַּיִת וְאַרְצָה-בּוֹ וְאֶכְבַּד (וְאֶכְבְּדָה) אָמַר יְהוָה. **א**ט פָּנָה אֶל-הָרְבִה וְהִנֵּה לְמַעַט וְהַבְּאֵתֶם הַבַּיִת וְנִפְחַתִּי בּוֹ: יַעַן מָה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר-הוּא חָרַב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ. **א**י עַל-כֵּן עָלֵיכֶם כָּלֹאוֹ שְׁמִים מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלֹאָה יְבוּלָה. **א**יא וְאֶקְרָא חָרַב עַל-הָאָרֶץ וְעַל-הַהָרִים וְעַל-הַדָּגָן וְעַל-הַתִּירוֹשׁ וְעַל-הַיְצָהָר וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-יִגְיַע כְּפִים.

איב וַיִּשְׁמַע זְרַבְבָּד בֶּן-שְׁלֹתִיאֵל וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל שְׂאֵרֵי הָעָם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְעַל-דַּבְּרֵי חֲגִי הַנְּבִיא כִּאֲשֶׁר שָׁלְחוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה. **א**יג וַיֹּאמֶר חֲגִי מִלֵּאדָּ: יְהוָה בְּמַלְאָכוֹת יְהוָה לָעַם לֵאמֹר: אֲנִי אֶתְכֶם נָאִם-יְהוָה. **א**יד וַיַּעַר יְהוָה אֶת-רוּחַ זְרַבְבָּד בֶּן-שְׁלֹתִיאֵל פָּחַת יְהוּדָה וְאֶת-רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת-רוּחַ כָּל שְׂאֵרֵי הָעָם וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה בְּבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם.

אטו בַּיּוֹם עָשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֲדָשׁ בְּשֵׁשִׁי בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ. **ב**א בְּשִׁבְעֵי בְּעָשְׂרִים וְאֶחָד לַחֲדָשָׁהּ דָּבַר-יְהוָה בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר. **ב**ב אָמַר-נָא אֶל-זְרַבְבָּד בֶּן-שְׁלֹתִיאֵל פָּחַת יְהוּדָה וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל-שְׂאֵרֵי הָעָם לֵאמֹר. **ב**ג מִי בְּכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה

בְּכַבּוּדוֹ הָרֵאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עֲתָה הִלּוּא כְּמָהוּ כְּאִין בְּעֵינֵיכֶם. **בד**
וְעֲתָה חֲזַק זָרְבָּבֶל נְאֻם-יְהוָה וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְחֲזַק
כָּל-עַם הָאָרֶץ נְאֻם-יְהוָה וְעֲשׂוּ: כִּי-אֲנִי אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת. **בה**
אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-כָּרַתִּי אֶתְכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עִמָּדֶת
בְּתוֹכְכֶם אֶל-תִּירְאוּ.
בו כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וְאֲנִי מְרַעִישׁ אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-הַחֲרָבָה. **בז** וְהִרְעִשְׁתִּי אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֲמֹדֶת
כָּל-הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה כְּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **בח** לִי הַכֶּסֶף וְלִי
הַזָּהָב נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת. **בט** גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן
מִן-הָרֵאשׁוֹן אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבְמִקּוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שְׁלוֹם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת.
בי בְּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעֵי בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דָּבָר-יְהוָה אֶל-חֲגִי
הַנְּבִיא לֵאמֹר. **ביא** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: שְׂאֵל-נָא אֶת-הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה לֵאמֹר.
ביב הֵן יִשְׂאֵ אִישׁ בְּשֵׁר-קֹדֶשׁ בְּכַנֹּף בְּגָדוֹ וְנָגַע בְּכַנְפוֹ אֶל-הַלֶּחֶם וְאֶל-הַנֶּזֶיד
וְאֶל-הַיַּיִן וְאֶל-שֶׁמֶן וְאֶל-כָּל-מֵאֲכָלֵי־קֹדֶשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר. **ביג**
וַיֹּאמֶר חֲגִי אִם-יִגַע טִמְאֵ נֶפֶשׁ בְּכָל-אֵלֶּה הִיטְמָא וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא.
ביד וַיַּעַן חֲגִי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעַם-הַזֶּה וְכֵן-הַגּוֹי הַזֶּה לִפְנֵי נְאֻם-יְהוָה וְכֵן כָּל-מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם וְאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טִמְא הוּא. **בטו** וְעֲתָה שִׁימוּ-נָא לְבַבְכֶם מִן-הַיּוֹם הַזֶּה
וּמַעַלְה מִטָּרִם שׁוֹם-אֶבֶן אֶל-אֶבֶן בְּהִיכַל יְהוָה. **בטז** מִהַיּוֹתֶם בָּא אֶל-עֲרַמַת
עֲשָׂרִים וְהִיתָה עֲשָׂרָה בָּא אֶל-הַיִּקְב לַחֲשׂוֹף חֲמִשִּׁים פּוֹרָה וְהִיתָה עֲשָׂרִים. **ביז**
הַכִּיתִי אֶתְכֶם בְּשִׁדְפוֹן וּבִירְקוֹן וּבִבְרָדָאֵת כָּל-מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְאִין-אֶתְכֶם אֵלֵי
נְאֻם-יְהוָה. **ביח** שִׁימוּ-נָא לְבַבְכֶם מִן-הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלְה מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה
לַתְּשִׁיעֵי לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר-יִסַּד הַיִּכַּל-יְהוָה שִׁימוּ לְבַבְכֶם. **ביט** הַעוֹד הַזֶּרַע
בְּמַגּוֹרָה וְעַד-הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמוֹן וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נִשְׂאֵמֶן-הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרָה.
בכ וַיְהִי דָּבָר-יְהוָה שְׁנִית אֶל-חֲגִי בְּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֲדָשׁ לֵאמֹר. **בכא** אָמַר
אֶל-זָרְבָּבֶל פַּחַת-יְהוּדָה לֵאמֹר: אֲנִי מְרַעִישׁ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. **בכב**
וְהַפְּכֹתִי כֶּסֶף מִמְּלָכוֹת וְהַשְׁמִדְתִּי חֲזָק מִמְּלָכוֹת הַגּוֹיִם וְהַפְּכֹתִי מִרְכָּבָה וּרְכָבִיָּה
וַיִּרְדּוּ סוּסִים וּרְכָבֵיהֶם אִישׁ בְּחָרֵב אָחִיו. **בכג** בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם-יְהוָה צְבָאוֹת
אֶקְחֶדָּ זָרְבָּבֶל בֶּן-שָׂאֵלְתִּיאֵל עַבְדִּי נְאֻם-יְהוָה וְשִׁמְתִּידָּ כְּחוֹתֶם: כִּי-בָדַד בְּחַרְתִּי
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת.
זְכַרְיָה

אא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁמַיִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשְׁהִיָּה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה בֶן-בִּרְכַיָּה בֶן-עֲדוֹ הַנְּבִיא לֵאמֹר. **אב** קִצְף יְהוָה עַל-אֲבוֹתֵיכֶם קִצְף. **אג** וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **אד** אֶל-תְּהִיוּ כְּאֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ-אֲלֵיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעֲלִילֵיכֶם (וּמַעֲלִילֵיכֶם) הָרָעִים וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא-הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם-יְהוָה. **אה** אֲבוֹתֵיכֶם אִי־הֵם וְהַנְּבִיאִים הַלְעוֹלָם יָחִיו. **או** אַךְ דְּבַרִי וַחֲקִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-עַבְדִּי הַנְּבִיאִים הַלּוֹא הִשִּׁיגוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כִּדְרָכֵינוּ וּכְמַעַלְלֵינוּ כֵּן עָשָׂה אֲתָנוּ.

אז בַּיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַעֲשֻׁתֵי-עֶשֶׂר חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ שֶׁבֶט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשְׁהִיָּה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה בֶן-בִּרְכַיָּה בֶן-עֲדוֹ הַנְּבִיא לֵאמֹר. **אח** רְאִיתִי הַלִּילָה וְהִנֵּה-אִישׁ רֹכֵב עַל-סוּס אָדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהַדְסִים אֲשֶׁר בְּמִצְלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדָמִים שְׂרָקִים וּלְבָנִים. **אט** וְאָמַר מֶה-אֵלֶּה אֲדָנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אֲנִי אֲרָאָךְ מֶה-הִמָּה אֵלֶּה. **אי** וַיַּעַן הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין-הַהַדְסִים וַיֹּאמֶר: אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ. **איא** וַיַּעֲנוּ אֶת-מַלְאָךְ יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַהַדְסִים וַיֹּאמְרוּ הַתְּהַלְכֵנוּ בָּאָרֶץ וְהִנֵּה כָּל-הָאָרֶץ יִשְׁבֶּת וְשִׁקְטָת. **איב** וַיַּעַן מַלְאָךְ-יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת עַד-מָתִי אֲתָה לֹא-תִרְחַם אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זְעַמְתָּה זֶה שְׁבַעִים שָׁנָה. **איו** וַיַּעַן יְהוָה אֶת-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּידְבָרִים טוֹבִים: דְּבָרִים נְחֻמִּים. **איד** וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: קִנְאתִי לִירוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קִנְיָה גְדוּלָה. **אטו** וְקִצְף גְּדוֹל אֲנִי קִצְף עַל-הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנָנִים אֲשֶׁר אֲנִי קֹצֵפְתִי מִעַט וְהִמָּה עָזְרוּ לָרָעָה. **אטז** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה שְׁבַתִי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְקוּה (וְקוּ) יִנְטָה עַל-יְרוּשָׁלַם. **איז** עוֹד קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצְנָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יְהוָה עוֹד אֶת-צִיּוֹן וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם.

בא וְאִשָּׁא אֶת-עֵינֵי וְאָרָא וְהִנֵּה אַרְבַּע קַרְנוֹת. **בב** וְאָמַר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּימָה-אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיֶּךָ הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת-יְהוּדָה אֶת-יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַם.

בג וַיִּרְאֵנִי יְהוָה אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים. **בד** וְאָמַר מֶה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר-זָרוּ אֶת-יְהוּדָה כְּפִי-אִישׁ לֹא-נִשְׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֵאוּ אֵלֶּה לְהַחְרִיד אֹתָם לְיָדוֹת אֶת-קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנִּשְׂאִים קֶרֶן אֶל-אָרֶץ יְהוּדָה לְזָרוּתָהּ.

בה וְאִשָּׁא עֵינַי וְאָרָא וְהִנֵּה-אִישׁ וּבְגִדוֹ חָבֵל מִדָּה. **בו** וְאָמַר אָנֹכִי אֶתְּהָ הַלֵּךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמַד אֶת-יְרוּשָׁלַם לְרֵאוֹת כַּמָּה-רְחֹבָה וְכַמָּה אֲרָכָה. **בז** וְהִנֵּה הַמִּלְאָךְ הַדְּבָר בֵּיִצְאָא וּמִלְאָךְ אַחַר יֵצֵא לְקִרְאָתוֹ. **בח** וַיֹּאמֶר אֶלְוֹרָץ דְּבַר אֶל-הַנַּעַר הַלֵּז לֵאמֹר: פְּרִזוֹת תִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם מִרַב אָדָם וּבִהְמָה בְּתוֹכָהּ. **בט** וַאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נְאֻם-יְהוָה חוֹמַת אִשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ.

בי הוּי הוּי וְנִסּוּ מֵאֲרָץ צְפוֹן־נְאֻם-יְהוָה: כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פִּרְשִׁיתִי אֶתְכֶם־נְאֻם-יְהוָה. **ביא** הוּי צִיּוֹן הַמִּלְטָיִוּשֶׁבֶת בַּת-בְּבֶל.

ביב כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחַר כְּבוֹד שְׁלַחְנִי אֶל-הַגּוֹיִם הַשְּׁלֵלִים אֶתְכֶם: כִּי הִנֵּגְע בְּכֶם נִגְע בְּבַבַּת עֵינַי. **ביג** כִּי הִנְנִי מִנִּיף אֶת-יָדַי עֲלֵיהֶם וְהִיוּ שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי.

ביז רָנִי וּשְׂמַחִי בַת-צִיּוֹן כִּי הִנְנִי-בָא וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ נְאֻם-יְהוָה. **בטו** וְנִלְוּוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעֶתָ כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ. **בטז** וְנַחַל יְהוָה אֶת-יְהוּדָה חִלְקוּ עַל אֲדַמַּת הַקִּדְשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם. **ביז** הַס כֹּל-בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה־כִּי נִעוֹר מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ.

גא וַיִּרְאֵנִי אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מִלְאָךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל-יְמִינֵי לְשָׁטָנוֹ. **גב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבָּחַר בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אוֹד מִצַּל מַאֲשׁ. **גג** וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמִּלְאָךְ. **גד** וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָעֹמְדִים לִפְנֵיו לֵאמֹר הֲסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעַלְיוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאֵה הָעֵבְרִיתִי מֵעַלְיָךְ עוֹנָךְ וְהַלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְלָצוֹת. **גה** וַאֲמַר יִשְׁמִימוּ צְנִיף טְהוֹר עַל-רֵאשׁוֹ וַיִּשְׁמִימוּ הַצְּנִיף הַטְּהוֹר עַל-רֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד. **גו** וַיַּעַד מִלְאָךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **גז** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת-מִשְׁמֵרֹתַי תִּשְׁמֹר וְגַם-אֶתְּהָ תִּדְוִן אֶת-בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֲצֵרֵי־נִתְתִּי לָךְ מֵהַלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה. **גח** שְׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְּהָ וְרַעֲיָךְ הַיֹּשְׁבִים לִפְנֵיךָ־כִּי-אֲנִשִּׁי מוֹפֶת הֵמָּה: כִּי-הִנְנִי מֵבִיא אֶת-עַבְדֵי צִמְחָה. **גט** כִּי הִנֵּה הָאָבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ־עַל-אָבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי מִפְתַּח פְּתִיחָה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת-עוֹן הָאֲרָץ־הַהִיא בַּיּוֹם אֶחָד. **גי** בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאֶל-תַּחַת גִּפְּוֹן וְאֶל-תַּחַת תִּיאָנֶה. **גד** וַיֵּשֶׁב הַמִּלְאָךְ הַדְּבָר בִּי וַיַּעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר-יַעוֹר מִשְׁנָתוֹ. **גז** וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אֶתְּהָ רֵאֵה וַיֹּאמֶר (וַאֲמַר) רֵאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגִלְגָּה עַל-רֵאשָׁהּ וּשְׁבַעַה נִרְתִּיָּה עָלֶיהָ שִׁבְעָה וּשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל-רֵאשָׁהּ. **גח** וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ: אֶחָד מִימִין הַגִּלְגָּה וְאֶחָד

על-שְׁמֵאלָהּ. **דד** וַאֲעֵן וְאָמַר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר: מָה-אֵלֶּה אֲדֹנָי. **דה**
 וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה-הִמָּה אֵלֶּה וְאָמַר לֹא אֲדֹנָי.
דו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְבַר-יְהוָה אֶל-זָרְבָבֶל לֵאמֹר: לֹא בַחֲוִיל וְלֹא
 בְּכַחֲכֵי אִם-בְּרוּחֵי אֱמֶר יְהוָה צְבָאוֹת. **דז** מִי-אַתָּה הִר-הַגְדוֹל לִפְנֵי זָרְבָבֶל
 לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת-הָאֶבֶן הָרִאשׁוֹנָה שְׁאוֹת חֹן חֹן לָהּ.
דח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **דט** יָדִי זָרְבָבֶל יִסְדּוּ הַבַּיִת הַזֶּה וַיִּגְדּוּ תַבְצַעְנָה
 וַיָּדַעְתָּ כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם. **די** כִּי מִי בַז לְיוֹם קִטְנוֹת וְשִׁמְחוּ וְרֹאוּ
 אֶת-הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיַד זָרְבָבֶל שְׁבַע-אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הִמָּה מְשׁוֹטְטִים
 בְּכָל-הָאָרֶץ. **דיא** וַאֲעֵן וְאָמַר אֵלָיו: מָה-שְׁנֵי הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה עַל-יָמִין הַמְּנוּרָה
 וְעַל-שְׁמֹאלוֹהָ. **דיב** וַאֲעֵן שְׁנֵית וְאָמַר אֵלָיו: מָה-שְׁתֵּי שְׁבָלֵי הַזֵּיתִים אֲשֶׁר בְּיַד
 שְׁנֵי צְנִתְרוֹת הַזֶּהָב הַמְּרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזֶּהָב. **דיג** וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא
 יָדַעְתָּ מָה-אֵלֶּה וְאָמַר לֹא אֲדֹנָי. **דיד** וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בָנֵי-הַיִּצְהָר הָעֹלְמָדִים
 עַל-אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ. **הא** וְאֲשׁוּב וְאֲשָׂא עֵינֵי וְאָרְאָה וְהִנֵּה מְגִלָּה עָפָה. **הב**
 וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וְאָמַר אֲנִי רֹאֶה מְגִלָּה עָפָה אֲרָכָה עֲשָׂרִים בָּאַמָּה
 וְרַחְבָּהּ עֲשָׂר בָּאַמָּה. **הג** וַיֹּאמֶר אֵלֵיזָאת הָאֵלֶּה הַיּוֹצֵאת עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: כִּי
 כָל-הַגִּבּוֹר מֵזֶה כְּמוֹהַ נִקְה וְכָל-הַנִּשְׁבָּע מֵזֶה כְּמוֹהַ נִקְה. **הד** הַיּוֹצֵאתִיהָ נָאִם יְהוָה
 צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל-בֵּית הַגִּבּוֹר וְאֶל-בֵּית הַנִּשְׁבָּע בְּשָׁמַי לְשִׁקֵּר וְלָנֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
 וְכִלְתּוֹ וְאֶת-עֵצָיו וְאֶת-אֲבָנָיו. **הה** וַיֵּצֵא הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלֵי שָׂא נָא
 עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת. **הו** וְאָמַר מָה-הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הָאֵיפָה הַיּוֹצֵאת
 וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינֶם בְּכָל-הָאָרֶץ. **הז** וְהִנֵּה כִּפֹּר נִשְׂאת וְזֹאת אֲשֶׁה אַחַת
 יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הָאֵיפָה. **ח** וַיֹּאמֶר זֹאת הַרְשָׁעָה וַיִּשְׁלַךְ אֶתָּה אֶל-תּוֹךְ הָאֵיפָה
 וַיִּשְׁלַךְ אֶת-אֶבֶן הָעוֹפֶרֶת אֶל-פִּיהָ.
הט וְאֲשָׂא עֵינֵי וְאָרְאָה וְהִנֵּה שְׁתֵּים נָשִׁים יוֹצֵאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלָהֵנָה כְּנָפִים
 כְּכַנְפֵי הַחֲסִידָה וַתִּשְׂאָנָה אֶת-הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם. **הי** וְאָמַר
 אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי: אָנֹכִי הִמָּה מוֹלְכוֹת אֶת-הָאֵיפָה. **היא** וַיֹּאמֶר אֵלַי
 לְבָנוֹת-לָהּ בֵּית בְּאָרֶץ שְׁנַעַר וְהוּכַן וְהַנִּיחָה שֵׁם עַל-מְכַנְתָּהּ.
וא וְאֲשָׁב וְאֲשָׂא עֵינֵי וְאָרְאָה וְהִנֵּה אַרְבַּע מְרֻכְבוֹת יֹצְאוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהָרִים
 וְהַהָרִים הָרִי נְחֹשֶׁת. **וב** בְּמִרְכָּבָה הָרִאשׁוֹנָה סוּסִים אַדְמִים וּבְמִרְכָּבָה הַשְּׁנִית
 סוּסִים שְׁחֹרִים. **וג** וּבְמִרְכָּבָה הַשְּׁלִישִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבְמִרְכָּבָה הָרְבַעִית
 סוּסִים בְּרָדִים אֲמָצִים. **וד** וַאֲעֵן וְאָמַר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי: מָה-אֵלֶּה אֲדֹנָי.
וה וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֵלֶּה אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹצְאוֹת מֵהַתִּיבָב

על-אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ. וּו אֲשֶׁר-בָּהּ הַסּוֹסִיס הַשְּׁחָרִים יֵצְאִים אֶל-אָרֶץ צָפוֹן
וְהַלְבָּנִים יֵצְאוּ אֶל-אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרָדִים יֵצְאוּ אֶל-אָרֶץ הַתִּימָן. וְזוֹ וְהָאֲמָצִים יֵצְאוּ
וַיִּבְקְשׂוּ לָלֶכֶת לְהַתְּהַלֵּךְ בְּאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ לָכוּ הַתְּהַלְכוּ בְּאָרֶץ וְתַתְּהַלְכֶנָּה בְּאָרֶץ.
וַח וַיִּזְעַק אֶתִּי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר: רְאֵה הַיּוֹצְאִים אֶל-אָרֶץ צָפוֹן הַנִּיחוּ אֶת-רוּחִי
בְּאָרֶץ צָפוֹן.

וַט וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. וַי לְקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה מִחֲלָדֵי וּמֵאֵת טוֹבִיָּה
וּמֵאֵת יַדְעִיָּה וּבָאֵת אֶתָּה בַּיּוֹם הַהוּא וּבָאֵת בֵּית יֵאֲשִׁיָּה בֶן-צְפַנְיָה אֲשֶׁר-בָּאוּ
מִבָּבֶל. וַיֵּא וּלְקַחְתָּ כֶּסֶף-וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטֹרוֹת וְשִׁמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. וַיִּב וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר:
הִנֵּה-אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ וּמִתְחַתֵּיו יֵצֵא וּבְנֵה אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה. וַיִּג וְהוּא יִבְנֶה
אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה וְהוּא-יִשָּׂא הוֹד וְיֵשֵׁב וּמִשָּׁל עַל-כֶּסֶא וְהָיָה כֹהֵן עַל-כֶּסֶא
וְעֲצַת שְׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם. וַיִּד וְהָעֲטוֹת תִּהְיֶה לְחֶלֶם וּלְטוֹבִיָּה וּלְיַדְעִיָּה
וּלְחַן בֶּן-צְפַנְיָה לְזָכְרוֹן בְּהִיכַל יְהוָה. וַטו וּרְחוּקִים יָבֹאוּ וּבְנוּ בְּהִיכַל יְהוָה
וַיִּדְעֶתֶם כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְהָיָה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם.

זא וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה בְּאֶרְבַּעַה לַחֹדֶשׁ
הַתְּשַׁעִּיבְכֶסֶלוֹ. זב וַיִּשְׁלַח בֵּית-אֵל שְׂרָאָצַר וְרָגַם מֶלֶךְ וְאַנְשֵׁי לְחִלּוֹת אֶת-פְּנֵי
יְהוָה. זג לֵאמֹר אֶל-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל-הַנְּבִיאִים לֵאמֹר:
הֲאִבְכֶה בַחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁיהַנֶּזֶר כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כְּמָה שָׁנִים.

זד וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר. זה אָמַר אֶל-כָּל-עַם הָאָרֶץ וְאֶל-הַכֹּהֲנִים
לֵאמֹר: כִּי-צִמְתֶּם וְסָפוּד בְּחִמְיֹשִׁי וּבְשִׁבְעֵי וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה הַצּוֹם צִמְתִּנִּי אָנֹכִי.
זז וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּהֶלּוּא אַתֶּם הָאֹכְלִים וְאַתֶּם הַשּׂוֹתִים. זז הֲלוֹא
אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יִשְׁבֶּת
וּשְׁלוֹה וְעָרִיָּה סְבִיבְתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׂפֵלָה יֵשֵׁב.

זח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה לֵאמֹר. זט כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: מִשְׁפַּט
אָמַת שְׁפֹטוּ וְחָסְדוֹ וְרַחֲמֵים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו. זי וְאַלְמָנָה וַיִּתּוֹם גֵּר וְעָנִי
אֶל-תַּעֲשִׂקוּ וְרַעַת אִישׁ אָחִיו אֶל-תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם. זיא וַיִּמְאַנּוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ
כַּתֵּף סוֹרֶרֶת וְאַזְנִיָּהֶם הִכְבִּידוּ מִשְׁמוֹעַ. זיב וְלִבָּם שָׁמוּ שְׁמִיר מִשְׁמוֹעַ
אֶת-הַתּוֹרָה וְאֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים
הָרִאשׁוֹנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת. זיג וַיְהִי כְּאֲשֶׁר-קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ:

כֵּן יִקְרָאוּ וְלֹא אֲשַׁמֶּע אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת. זֵיד וְאִסְעָרִם עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אַחֲרֵיהֶם מֵעֵבֶר וּמִשֵּׁב וּמִשְׁמֹו אָרֶץ-חֲמֻדָּה לְשִׁמָּה. **חא** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר. **חב** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנְאֹתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֲמָה גְדוֹלָה קִנְאֹתִי לָהּ. **חג** כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁבַתִּי אֶל-צִיּוֹן וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָר-יְהוָה צְבָאוֹת הָרִקְדָשׁ.

חד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנֹתוֹ בְּיָדוֹ מֵרֵב יָמִים. **חה** וְרַחְבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחֻקִים בְּרַחְבֹּתֶיהָ.

חו כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפְלֹא בְעֵינַי שְׂאֲרִית הָעַם הַזֶּה בְּיָמַי הַהֵם גַּם-בְּעֵינַי יִפְלֹא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת.

חז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מֵאָרֶץ מִזְרַח וּמֵאָרֶץ מְבֹוא הַשָּׁמֶשׁ. **חח** וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשִׁכְנֹו בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ-לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים בְּאֱמֶת וּבְצִדְקָה.

חט כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם הַשְׁמַעִים בְּיָמַי הָאֵלֶּה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם יִסֹּד בֵּית-יְהוָה צְבָאוֹת הַהִיכֹל לְהַבְנוֹת. **חי** כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וּשְׁכַר הַבְּהֵמָה אֵינְנָה וְלִיוֹצֵא וְלִבָּא אִין-שְׁלוֹם מִן-הַצָּר וְאֲשַׁלַּח אֶת-כָּל-הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְהוֹ. **חיא** וְעַתָּה לֹא כְיָמַי הָרַאשֵׁנִים אֲנִי לְשְׂאֲרִית הָעַם הַזֶּה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת. **חיב** כִּי-זָרַע הַשְּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פְּרִיָה וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם וְהַנְּחַלְתִּי אֶת-שְׂאֲרִית הָעַם הַזֶּה אֶת-כָּל-אֵלֶּה. **חיג** וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קֹלְלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם בְּרָכָה: אֶל-תִּירָאוּ תַחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם.

חיד כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כַּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהַרְעֵ לְכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי. **חטו** כֵּן שְׁבַתִּי זָמַמְתִּי בְּיָמַי הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה: אֶל-תִּירָאוּ. **חטי** אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ: דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ אֱמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם. **חיו** וְאִישׁ אֶת-רַעַת רַעְהוֹ אֶל-תַּחֲשְׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם וּשְׁבַעַת שִׁקֹּר אֶל-תִּאָּהְבוּ: כִּי אֶת-כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי נְאֻם-יְהוָה.

חיא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר. **חיט** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֶשְׂרִי יְהִיָה לְבֵית-יְהוּדָה לְשָׁשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אָהְבוּ.

חכ כה אמר יהוה צבאות: עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות. **חכא** והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את-פני יהוה ולבקש את-יהוה צבאות אלכה גם-אני. **חכב** ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את-יהוה צבאות בירושלם ולחלות את-פני יהוה.

חכג כה-אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם.

טא משא דבר-יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו: כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל. **טב** וגם-חמת תגבל-בה צר וצידון כי חכמה מאד. **טג** ותבן צר מצור לה ותצבר-כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות. **טד** הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל. **טה** תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי-הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב. **טו** וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים. **טז** והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם-הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי. **טח** וחניתתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא-יעבר עליהם עוד נגש: כי עתה ראיתי בעיני. **טט** גילי מאד בת-ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות. **טי** והכרתי-רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ. **טיא** גם-את בדם-בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו. **טיב** שובו לבצרון אסירי התקוה גם-היום מגיד משנה אשיב לך. **טיג** כי-דרכתני לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על-בניך וון ושמתיך כחרב גבור. **טיד** ויהוה עליהם יראה ויצא כפרק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן. **טטו** יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני-קלע ושתו המו כמו-יין ומלאו כמזרקקזויות מזבח. **טטז** והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההואכצאן עמו: כי אבני-נזר מתנוססות על-אדמתו. **טטז** כי מה-טובו ומה-יפיודגן בחורים ותירוש ינובב בתלות. **יא** שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר-גשם יתן להם לאיש עשב בשדה. **יב** כי התרפים דברו-און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ונחמון על-כן נסעו כמו-צאן יענו כי-אין רעה. **יג** על-הרעים חרה אפי ועל-העתודים אפקוד: כי-פקד יהוה צבאות את-עדרו את-בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה. **יד** ממנו פנה ממנו יתד

מִמֶּנּוּ קִשְׁת מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָּל-נוֹגֵשׁ יַחְדָּו. יֵה וְהָיוּ כְּגִבֹרִים בּוֹסִים בְּטִיט חוֹצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחָמוּ כִּי יִהְיֶה עִמָּם וְהִבִּישׁוּ רַכְבֵּי סוּסִים. יוּ וְגִבְרַתִּי אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רַחֲמֹתַי וְהָיוּ כְּאִשֶּׁר לֹא-זִנְחֹתִים: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם. יז וְהָיוּ כְּגִבֹר אֶפְרַיִם וְשָׁמַח לְבָם כְּמוֹ-יֵינן וּבִנְיָהֶם יֵרָאוּ וְשָׁמְחוּ יַגַּל לְבָם בֵּיהוָה. יח אֲשֶׁרְקָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרַבּוּ כְּמוֹ רְבוּ. יט וְאֶזְרְעֵם בְּעַמִּים וּבְמִרְחֻקִים יִזְכְּרוּנִי וְחָיו אֶת-בְּנֵיהֶם וְשָׁבוּ. יי וְהִשְׁבוֹתִים מִמְּאֲרָץ מִצְרַיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבָּצֵם וְאֶל-אֶרֶץ גְּלַעַד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצָא לָהֶם. ייא וְעֵבֶר בְּיָם צָרָה וְהִכָּה בְּיָם גְּלִים וְהִבִּישׁוּ כָּל מְצוּלוֹת יָאֵר וְהוֹרֵד גְּאוֹן אֲשׁוּר וְשַׁבֵּט מִצְרַיִם יִסּוּר. ייב וְגִבְרַתִּים בֵּיהוָה וּבְשֵׁמוֹ יִתְהַלְכוּ: נֹאֵם יְהוָה.

יאא פֶּתַח לְבָנוֹן דִּלְתֵיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאֶרְזֶיךָ. יאב הִילַל בְּרוּשׁ כִּי-נָפַל אֶרֶז אֲשֶׁר אֲדָרִים שָׁדְדוּ הִילְלוּ אֱלוֹנֵי בֶשֶׁן כִּי יָרַד יַעַר הַבְּצוּר (הַבְּצִיר). יאג קוֹל יִלְלַת הָרָעִים כִּי שָׁדְדָה אֲדָרְתָם קוֹל שְׁאֲגַת כְּפִירִים כִּי שָׁדַד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן. יאד כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי: רְעֵה אֶת-צֹאן הַהֲרָגָה. יאה אֲשֶׁר קִנְיָהוּ יַהֲרֹגוּ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ וּמִכְרִיהֶן יֹאמַר בְּרוּךְ יְהוָה וְאֶעֱשֶׂר וְרַעִיהֶם לֹא יַחְמוּל עֲלֵיהֶן. יאו כִּי לֹא אַחְמוּל עוֹד עַל-יִשְׁבֵּי הָאֶרֶץ נֹאֵם-יְהוָה וְהִנֵּה אֲנֹכִי מִמְּצִיא אֶת-הָאָדָם אִישׁ בְּיַד-רְעֵהוּ וּבְיַד מִלְכוֹ וְכִתְתּוּ אֶת-הָאֶרֶץ וְלֹא אֲצִיל מִיָּדָם. יאז וְאֶרְעָה אֶת-צֹאן הַהֲרָגָה לְכוּ עֲנִי הַצֹּאן וְאֶקַּח-לִי שְׁנֵי מִקְלוֹת לְאֶחָד קָרָאתִי נָעַם וּלְאֶחָד קָרָאתִי חֹבְלִים וְאֶרְעָה אֶת-הַצֹּאן. יאח וְאֶכְחַד אֶת-שְׁלֹשֶׁת הָרָעִים בְּיַרְח אֶחָד וְתִקְצַר נַפְשִׁי בָהֶם וְגַם-נַפְשָׁם בְּחֻלְהָ בִּי. יאט וְאֹמַר לֹא אֶרְעָה אֶתְכֶם הַמֵּתָה תָמוּת וְהַנִּכְחַדְתָּ תִכְחַד וְהַנִּשְׁאָרוֹת תֹּאכְלֶנָה אִשָּׁה אֶת-בֶּשֶׂר רְעוּתָהּ. יאי וְאֶקַּח אֶת-מִקְלֵי אֶת-נָעַם וְאֶגְדַּע אֶתוֹלְהַפִּיר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-כָּל-הָעַמִּים. יאיא וְתִפֹּר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּדְעוּ כֵּן עֲנִי הַצֹּאן הַשְּׁמֵרִים אֲתִי כִּי דָבַר-יְהוָה הוּא. יאיב וְאֹמַר אֲלֵיהֶם אִם-טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבוּ שְׁכָרִיוֹאִם-לֹא חָדְלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת-שְׁכָרֵי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף. יאיג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי הַשְּׁלִיכְהוּ אֶל-הַיּוֹצֵר אֶדְר הַיִּקְרָ אֲשֶׁר יִקְרָתִי מֵעֲלֵיהֶם וְאֶקְחָה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף וְאֲשַׁלֵּךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל-הַיּוֹצֵר. יאיז וְאֶגְדַּע אֶת-מִקְלֵי הַשְּׁנֵי אֶת הַחֹבְלִים לְהַפִּיר אֶת-הָאֲחוּהָ בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

יאטו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי: עוֹד קַח-לָךְ כָּלִי רְעָה אֲוֹלִי. יאטז כִּי הִנֵּה-אֲנֹכִי מִקִּים רְעָה בְּאֶרֶץ הַנִּכְחַדוֹת לֹא-יִפְקֹד הַנְּעַר לֹא-יִבְקֹשׁ וְהַנִּשְׁפָּרֵת לֹא יִרְפָּא הַנִּצְבָּה לֹא

יִכְלֹכֵל וּבֶשֶׁר הַבְּרִיאָה לֹא כָל וּפְרִסִיחָן יִפְרֹק. **יֵאִיז** הוּי רְעִי הָאֱלִיל עֲזָבִי הַצֶּאֱן
 חָרַב עַל-זְרוּעוֹ וְעַל-עֵין יָמִינוֹ זָרְעוֹ יְבוּשׁ וְתִיבֶשׁ וְעֵין יָמִינוֹ כָּהָה תִּכְהֶה.
יבא מִשָּׂא דְבַר-יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל: נֹאם-יְהוָה נְטָה שְׁמַיִם וַיִּסַּד אֶרֶץ וַיִּצַּר
 רוּחַ-אָדָם בְּקִרְבוֹ. **יבב** הִנֵּה אֲנֹכִי שָׁם אֶת-יְרוּשָׁלַם סָף-רָעַל לְכָל-הָעַמִּים סָבִיב
 וְגַם עַל-יְהוּדָה יִהְיֶה בְּמִצּוֹר עַל-יְרוּשָׁלַם. **יבג** וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא אֲשִׁים
 אֶת-יְרוּשָׁלַם אֲבֹן מַעֲמָסָה לְכָל-הָעַמִּים כָּל-עַמְסִיָּה שָׁרוּט יִשְׁרָטוּ וַנֶּאֱסָפוּ עָלֶיהָ
 כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ. **יבד** בַּיּוֹם הַהוּא נֹאם-יְהוָה אֶכֶה כָּל-סוּס בַּתְּמָהוּן וְרֹכְבוֹ
 בְּשִׁגְעוֹן וְעַל-בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת-עֵינַי וְכָל סוּס הָעַמִּים אֶכֶה בְּעֶרְוֹן. **יבה**
 וְאָמְרוּ אֲלֵפֵי יְהוּדָה בְּלִבָּם: אֲמַצָּה לִי יִשְׁבִי יְרוּשָׁלַם בִּיהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם.
יבו בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת-אֲלֵפֵי יְהוּדָה כְּכֹיֹר אִשׁ בְּעֵצִים וְכַלְפִּיד אִשׁ בְּעַמִּיר
 וְאָכְלוּ עַל-יָמִין וְעַל-שְׂמֹאל אֶת-כָּל-הָעַמִּים סָבִיב וַיִּשְׁבָּה יְרוּשָׁלַם עוֹד תַּחְתִּיָּה
 בִּירוּשָׁלַם. **יבז** וְהוֹשַׁע יְהוָה אֶת-אֶהְלֵי יְהוּדָה בְּרֵאשִׁנָּה: לִמְעַן לֹא-תִגְדַּל
 תַּפְאֲרַת בֵּית-דָּוִד וְתַפְאֲרַת יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם עַל-יְהוּדָה. **יבח** בַּיּוֹם הַהוּא יִגַּן יְהוָה
 בְּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְהָיָה הַנִּכְשֵׁל בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדָוִד וּבֵית דָּוִד כְּאֱלֹהִים
 כְּמִלְאָד יְהוָה לַפְּנִיָּהֶם. **יבט** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִיקֶשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם
 הַבָּאִים עַל-יְרוּשָׁלַם. **יבי** וְשִׁפְכְתִי עַל-בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן
 וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל-הַיַּחִיד וְהִמַּר
 עָלָיו כְּהִמַּר עַל-הַבְּכוֹר. **יביא** בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל הַמִּסְפַּד בִּירוּשָׁלַם כְּמִסְפַּד
 הַדְּדַרְמוֹן בְּבִקְעַת מִגְדּוֹן. **יביב** וְסָפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד:
 מִשְׁפַּחַת בֵּית-דָּוִד לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית-נֹתָן לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד. **יביג**
 מִשְׁפַּחַת בֵּית-לוֹי לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁמְעֵי לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד. **יביז**
 כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׂאָרוֹת מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד. **יגא** בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִי מְקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִד וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְחַטָּאת וּלְנֹדָה. **יגב** וְהָיָה בַּיּוֹם
 הַהוּא נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת אֲכָרִית אֶת-שְׁמוֹת הָעֶצְבִּים מִן-הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד
 וְגַם אֶת-הַנְּבִיאִים וְאֶת-רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִן-הָאָרֶץ. **יגג** וְהָיָה כִּי-יָנִבֵּא אִישׁ
 עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאָמוֹ יִלְדָּיו לֹא תַחֲיֶה כִּי שָׁקַר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה וְדִקְרַהוּ
 אָבִיהוּ וְאָמוֹ יִלְדָּיו בְּהַנְּבָאוֹ. **יגד** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִבְשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ
 מִחֲזִינוֹבֵהַנְּבָאוֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אֲדָרֶת שַׁעַר לִמְעַן כַּחַשׁ. **יגה** וְאָמַר לֹא נָבִיא אֲנֹכִי:
 אִישׁ-עֶבֶד אֲדָמָה אֲנֹכִי כִי אָדָם הַקִּנְיִי מִנְעוּרַי. **יגו** וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמְּכּוֹת
 הָאֵלֶּה בֵּין יְדִידָה וְאָמַר אֲשֶׁר הַפִּיתִי בֵּית מֵאֲהָבִי.

יגז חרב עורי על-רעי ועל-גבר עמיתינאם יהוה צבאות ה' את-הרעה ותפוצין
 הצאן והשבתי ידי על-הצערים. יגח והיה בכל-הארץ נאם-יהוה פי-שנים בה
 יפרתו יגועו והשלשית יותר בה. יגט והבאתי את-השלשית באש וצרפתיים
 כצורף את-הכסף ובחנתים כבחן את-הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה
 אתואמרתי עמי הוא והוא לאמר יהוה אלהי.
ידא הנה יום-בא ליהוה וחלק שללך בקרבך. **ידב** ואספתי את-כל-הגוים
 אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
 (תשכבנה) ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת מן-העיר. **ידג** ויצא יהוה
 ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב. **ידד** ועמדו רגליו ביום-ההוא
 על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה
 וזמה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו-נגבה. **ידה** ונסתם גיא-הרי
 כי-יגיע גי-הרים אל-אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה
 מלך-יהודה ובא יהוה אלהי כל-קדשים עמך. **ידו** והיה ביום ההוא לא-יהיה
 אור יקרות יקפאון (וקפאון). **ידז** והיה יום-אחד הוא יודע ליהוה-לא-יום
 ולא-לילה והיה לעת-ערב יהיה-אור. **ידח** והיה ביום ההוא יצאו מים-חיים
 מירושלם חצים אל-הים הקדמוני וחצים אל-הים האחרון: בקיץ ובחורף
 יהיה. **ידט** והיה יהוה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחדו שמו
 אחד. **ידי** ישוב כל-הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה
 תחתיה למשער בנימן עד-מקום שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל
 עד יקבי המלך. **ידיא** וישבו בה וחרם לא יהיה-עוד וישבה ירושלם לבטח.
ידיב וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-כל-העמים אשר צבאו
 על-ירושלם המק בשרו והוא עמד על-רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו
 תמק בפיהם. **ידיג** והיה ביום ההוא תהיה מהומת-יהוה רבה בהם והחזיקו
 איש יד רעהו ועלתה ידו על-יד רעהו. **ידיז** וגם-יהודה תלחם בירושלם ואסף
 חיל כל-הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד. **ידטו** וכן תהיה מגפת הסוס
 הפרד הגמל והחמור וכל-הבהמה אשר יהיה במחנות ההמהכמגפה הזאת.
ידטז והיה כל-הנותר מכל-הגוים הבאים על-ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
 להשתחוות למלך יהוה צבאות ולחג את-חג הסכות. **ידיו** והיה אשר לא-יעלה
 מאת משפחות הארץ אל-ירושלם להשתחוות למלך יהוה צבאות ולא עליהם
 יהיה הגשם. **ידיח** ואם-משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה ולא עליהם
 תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות.

ידיט זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסוכות. **ידכ** ביום ההוא יהיה על-מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח. **ידכא** והיה כל-סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל-הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא-יהיה כנעני עוד בבית-יהוה צבאות ביום ההוא.
מלאכי

אא משא דבר-יהוה אל-ישראל ביד מלאכי. **אב** אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא-אח עשו לייעקב נאם-יהוה ואהב את-יעקב. **אג** ואת-עשו שנאתי ואשים את-הריו שממה ואת-נחלתו לתנות מדבר. **אד** כי-תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבותכה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר-זעם יהוה עד-עולם. **אה** ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל. **או** בן יכבד אב ועבד אדניו ואם-אב אני איה כבודי ואם-אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את-שמך. **אז** מגישים על-מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנו? באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא. **אח** וכי-תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצף או הישא פניך-אמר יהוה צבאות. **אט** ועתה חלו-נא פני-אל ויחננו מידיכם היתה זאת-הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות. **אי** מי גם-בכם ויסגר דלתים ולא-תאירו מזבחי חנם אין-לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא-ארצה מידיכם. **איא** כי ממזרח-שמש ועד-מבואו גדול שמי בגוים ובכל-מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה: כי-גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות. **איב** ואתם מחללים אותם באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו. **איג** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותנו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת-הפסח ואת-החולה והבאתם את-המנחה הארצה אותה מידיכם אמר יהוה.

איד וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני: כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים. **בא** ועתה אליכם המצוה הזאת-הכהנים. **בב** אם-לא תשמעו ואם-לא תשימו על-לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את-המארה וארותי את-ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על-לב. **בג** הנני גער לכם את-הזרע וזריתי פרש על-פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו. **בד** וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת:

להיות בריתי את-לוי אמר יהוה צבאות. **בה** בריתי היתה אתו החיים והשלום
 ואתנם-לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא. **בו** תורת אמת היתה בפיהו
 ועולה לא-נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון. **בז**
 כי-שפתי כהן ישמרו-דעת ותורה יבקשו מפיהו: כי מלאך יהוה-צבאות הוא.
בח ואתם סרתם מן-הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר
 יהוה צבאות. **בט** וגם-אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל-העם: כפי אשר
 אינכם שמרים את-דרכי ונשאים פנים בתורה.
בי הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחל
 ברית אבתינו. **ביא** בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם: כי חלל
 יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת-אל נכר. **ביב** יכרת יהוה לאיש אשר
 יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות.
ביג וזאת שנית תעשו כסות דמעה את-מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות
 אל-המנחה ולקחת רצון מידכם. **ביז** ואמרתם על-מה: על-כי-יהוה העיד
 בינד ובין אשת נעוריד אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך. **בטו**
 ולא-אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם
 ברוחכם ובאשת נעוריד אל-יבגד. **בטז** כי-שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
 וכסה חמס על-לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו.
בטז הוגעתם יהוה בדבריקם ואמרתם במה הוגענו: באמרכם כל-עשה רע טוב
 בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט. **גא** הנני שלח מלאכי
 ופנה-דרך לפני ופתאם יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים ומלאך
 הברית אשר-אתם חפצים הנה-באמר יהוה צבאות. **גב** ומי מכלכל את-יום
 בואו ומי העמד בהראותו: כי-הוא כאש מצרף וכברית מכבסים. **גג** וישב
 מצרף ומטהר כסף וטהר את-בני-לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה
 מגישי מנחה בצדקה. **גד** וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
 וכשנים קדמנית. **גה** וקרבותי אליכם למשפט והייתי עד ממחר במכשפים
 ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום ומטי-גר ולא
 יראוני אמר יהוה צבאות. **גו** כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני-יעקב לא
 כליתם. **גי** למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה
 אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב. **גח** היקבע אדם אלהים כי
 אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענו: המעשר והתרומה. **גט** במארה
 אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו. **גי** הביאו את-כל-המעשר אל-בית

האוֹצֵר ויהי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנָי נָא בְּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: אִם-לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקֹתִי לָכֶם בְּרֶכֶה עַד-בְּלִי-דִי. **גיא** וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאֵכֶל וְלֹא-יִשְׁחַת לָכֶם אֶת-פְּרֵי הָאֲדָמָה וְלֹא-תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **גיב** וְאֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כָּל-הַגּוֹיִם: כִּי-תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֶפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת.

גיג חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמְרֹתֶם מֵה-נִדְּבַרְנוּ עֲלֵיךְ. **גיד** אִמְרֹתֶם שְׂוֹא עֶבֶד אֱלֹהִים וּמֵה-בָצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרֹתוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת. **גטו** וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁרִים זָדִים גַּם-נִבְנוּ עֲשֵׂי רִשְׁעָה גַם בְּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלִטוּ. **גטז** אֲזִי נִדְּבַרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זִכְרוֹן לִפְנֵי לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. **גיז** וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם כִּפְאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל-בְּנוֹ הָעֶבֶד אֹתוֹ. **גיח** וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרִשָּׁעִין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֶבֶדוֹ. **גיא** כִּי-הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעַר כְּתַנּוֹר וְהָיוּ כָל-זָדִים וְכָל-עֹשֶׂה רִשְׁעָה קֵשׁ וְלִהְטֹ אַתֶּם הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף. **גיב** וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ וַיִּצְאֲתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק. **גכא** וְעִסוֹתֶם רִשְׁעִים כִּי-יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם: בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת.

גכב זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֶבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים. **גכג** הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. **גכד** וְהִשִּׁיב לִב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתֶם פֶּן-אֲבוֹא וְהִפִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חֵרֶם. תִּהְיוּ תִּהְיוּ

אא אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רִשְׁעִים וּבְדַרְךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לִצִּים לֹא יָשָׁב. **אב** כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. **אג** וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל-פְּלִגֵי-מַיִם: אֲשֶׁר פְּרִיֹו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא-יָבוֹל וְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. **אד** לֹא-כֵן הָרִשָּׁעִים: כִּי אִם-כַּמֶּץ אֲשֶׁר-תִּדְּפְנוּ רוּחַ. **אה** עַל-כֵּן לֹא-יִקְמוּ רִשְׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחֲטָאִים בְּעֵדַת צַדִּיקִים. **או** כִּי-יִוָּדַע יְהוָה דָּרֶךְ צַדִּיקִים וְדַרְךְ רִשְׁעִים תֵּאבֵד.

בא לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יַהֲגוּ-רִיק.
בב יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ-יַחַד:
 עַל-יְהוָה וְעַל-מְשִׁיחוֹ.
בג נִנְתְּקָה אֶת-מוֹסְרוֹתֵימוֹ וַיִּשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ.
בד יוֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק: אֲדָנִי יִלְעַג-לָמוֹ.
בה אִזּוֹ יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאִפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ.
בו וְאֲנִי נֹסַכְתִּי מִלְכֵי: עַל-צִיּוֹן הַר-קֹדֶשׁ.
בז אֲסַפְּרָה אֶל-חֹק: יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אֲתָהּ אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ.
בח שָׁאַל מִמֶּנִּי וְאֲתַנְּה גוֹיִם נִחַלְתָּךְ וְאֶחֱזַתָּךְ אֶפְסֵי-אֶרֶץ.
בט תִּרְעַם בְּשֹׁבֵט בְּרוֹזֶל: כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים.
בי וְעַתָּה מַלְכִים הַשְּׁפִילוּ הַחוֹסְרוֹ שְׁפִטֵי אֶרֶץ.
ביא עֲבַדוּ אֶת-יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוֹ בִּרְעָדָה.
ביב נִשְׁקוּ-בַר פֶּן-יֶאֱנַף וְתִאֲבָדוּ דְרָךְ כִּי-יִבְעַר כְּמַעַט אִפּוֹ:
 אֲשֶׁרִי כָּל-חוֹסֵי בוֹ.
גא מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ.
גב יְהוָה מָה-רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי.
גג רַבִּים אֲמָרִים לִנְפְשִׁי: אִין יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה.
גד וְאֲתָהּ יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי כְּבוֹדִי וּמִרִים רֵאשִׁי.
גה קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קֹדֶשׁוֹ סֵלָה.
גו אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְיַצוֹתֵיכִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי.
גז לֹא-אִירָא מִרַבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי.
גח קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי-הִכִּיתָ אֶת-כָּל-אֹיְבֵי לְחֵי
 שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָהּ.
גט לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל-עַמֶּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה.
דא לְמִנְצַחַת בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד.
דב בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקֵיבְצָר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי.
דג בְּנִי אִישׁ עַד-מָה כְּבוֹדִי לְכֹלְמָהתִּיאָהֱבוֹן רִיק תִּבְקָשׁוּ כְּזָב סֵלָה.
דד וְדַעוּכִי-הַפְּלָה יְהוָה חֲסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוֹ.
דה רָגְזוּ וְאֶל-תִּחַטְּאוּ: אֲמָרוּ בַלְבַּבְכֶם עַל-מִשְׁכַּבְכֶם וְדָמוֹ סֵלָה.
דו זָבַחוּ זָבַח־צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל-יְהוָה.
דז רַבִּים אֲמָרִים מִי-יִרְאֶנוּ-טוֹב: נִסָּה עָלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ יְהוָה.

דח נתתה שְׁמִיחָה בְּלִבִּי מֵעַתְּ דָּגַנְס וְתִירוֹשָׁם רַבּוּ.
דט בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן: כִּי-אַתָּה יְהוָה לְבַדָּד לְבִטַח תּוֹשִׁיבֵנִי.
הא לְמַנְצַח אֶל-הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד.
הב אֲמָרִי הָאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הַגִּיגִי.
הג הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעִימְלָכִי וְאַלֶּהִי: כִּי-אֵלֶיךָ אֲתַפְּלָל.
הד יְהוָהבִּקֶּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקְרָא אֶעֱרֹךְ-לְךָ וְאַצְפֶּה.
הה כִּי לֹא אֵל חִפְץ רָשָׁע אַתָּה: לֹא יִגְרֹךְ רָע.
הו לֹא-יִתְיַצְבוּ הוֹלָלִים לִנְגֹד עֵינֶיךָ שְׁנֵאתָ כָּל-פְּעֻלֵי אֹן.
הז תִּתְאַבֵּד דְּבָרֵי כָזָב: אִישׁ-דָּמִים וּמְרֹמָה יִתְעַב יְהוָה.
הח וְאֲנִיבָרַב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בִיתְךָ אֲשַׁתְּחוּה אֶל-הַיִּכַּל-קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ.
הט יְהוָה נַחֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הוֹשֵׁר (הַיִּשָּׁר) לְפָנַי דָּרְכְךָ.
הי כִּי אֵין בְּפִיָּהוּ נְכוֹנָהקְרָבִם הוֹוֹת: קֶבֶר-פְּתוּחַ גְּרוֹם לְשׁוֹנִם יַחֲלִיקוּן.
היא הָאֲשִׁימִם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמַּעְצוֹתֵיהֶם:
היב פִּשְׁעֵיהֶם הִדְיַחְמוּ כִּי-מָרוּ בְךָ.
היג וַיִּשְׁמַחוּ כָּל-חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּף עֲלֵימוּ וַיַּעֲלֶצוּ בְךָ אֲהַבִּי שְׁמֶךָ.
היד כִּי-אַתָּה תִּבְרַךְ צַדִּיק: יְהוָהכַּצְנָה רָצוֹן תַּעֲטֹרְנוּ.
היא לְמַנְצַח בְּנִגְיָנוֹת עַל-הַשְּׂמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד.
היב יְהוָה אֶל-בְּאֶפְסָה תּוֹכִיחֵנִי וְאַל-בְּחִמָּתְךָ תִּיִסְרֵנִי.
היג חֲנִנִי יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל-אֹנִי: רַפְּאֵנִי יְהוָהכִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמַי.
היד וַנִּפְּשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד וְאַתָּה (וְאַתָּה) יְהוָה עַד-מָתַי.
היז שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֶסֶדְךָ.
היח כִּי אֵין בַּמּוֹת זִכְרְךָ בְּשֹׂאֵל מִי יוֹדֵה-לְךָ.
היט יִגְעַתִּי בְּאֲנַחְתִּיאֲשַׁחַה בְּכָל-לַיְלָה מִטְּתִי בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֲמָסָה.
הכ עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי עֲתַקָּה בְּכָל-צוֹרְרֵי.
הכז סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל-פְּעֻלֵי אֹן: כִּי-שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי.
הכח וַיִּשְׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻנָּתִי יְהוָה תִּפְּלָתִי יִקַּח.
הכט וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְהַלּוּ מְאֹדכָּל-אֲיָבִי יֵשְׁבוּ וַיִּבְשׁוּ רַגְעִי.
ל שְׁגִייוֹן לְדָוִד: אֲשֶׁר-שָׁר לִיהוָהעַל-דְּבָרֵי-כוֹשׁ בֶּן-יְמִינִי.
לב יְהוָה אֱלֹהֵי בְךָ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל-רֹדְפֵי וְהַצִּילֵנִי.
לג בֶּן-יִטְרוֹף כְּאֲרִיָּה נַפְשִׁי פִּרְקָה וְאֵין מְצִיל.

זד יְהוָה אֱלֹהֵי אִם-עֲשִׂיתִי זֹאת אִם-יֵשׁ-עוֹל בְּכַפִּי.
זה אִם-גַּמְלָתִי שׁוֹלְמֵי רַע וְאַחֲלָצָה צוֹרְרֵי רִיקָם.
זו יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וַיִּשְׁגּוּרְמָס לְאַרְצָךְ חַיִּי וַיְכַבֹּדֵי לְעַפְרָיִם יִשְׁכֹּן סֶלְהָ.
זז קוֹמָה יְהוָה בְּאַפְּהָהֲנָשָׁא בְּעֵבְרוֹת צוֹרְרֵי וְעוֹרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צוֹיֵת.
זח וְעֵדֶת לְאֲמִים תִּסּוּבְבָךְ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה.
זט יְהוָה יִדִּין עַמִּים: שְׁפִטְנֵי יְהוָה כְּצַדִּיקִי וַיִּכְתַּמֵּי עָלַי.
זי יִגְמַר נָא רַע רְשָׁעִים וַיִּתְכַּוֵּן צַדִּיק וּבַחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק.
זיא מְגַנֵּי עַל-אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל לֵב.
זיב אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זֵעַם בְּכָל-יוֹם.
זיג אִם-לֹא יָשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוֹשׁ קִשְׁתּוֹ דָּרָךְ וַיִּכּוֹנֶנֶה.
זיד וְלוֹ הַכִּין כָּלֵי מָוֶת חֲצִיּוֹ לְדַלְקִים יִפְעַל.
זטו הִנֵּה יַחֲבֵל-אֲוֹן וְהָרָה עֵמֶל וַיִּלְדֵּשׁ שֶׁקֶר.
זטז בּוֹר כְּרָה וַיִּחַפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל.
זיז יָשׁוּב עֵמֶלּוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קִדְקֵדוֹ חֲמָסוֹ יִרַד.
זיח אוֹדָה יְהוָה כְּצַדִּיקוֹ וְאַזְמַרָה שֵׁם-יְהוָה עֲלֵיוֹן.
זיא לְמַנְצֵחַ עַל-הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד.
זיב יְהוָה אֲדַנִּינוּ מָה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּנְהַ הַזֹּדֶךְ עַל-הַשָּׁמַיִם.
זיג מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדֵּת-עֵז:
לְמַעַן צוֹרְרֵיךְ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם.
זיד כִּי-אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֹתֶיךָ
יִרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֹתָה.
זיה מָה-אֲנוֹשׁ כִּי-תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ.
זיו וַתַּחֲסֶרְהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וַיְכַבֹּד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ.
זיא תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֵׁתָה תַחַת-רַגְלָיו.
זיב צִנְה וְאַלְפִים כָּלָם וְגַם בְּהֵמוֹת שָׂדֵי.
זיג צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֵבֶר אֲרָחוֹת יָמַיִם.
זיד יְהוָה אֲדַנִּינוּ: מָה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ.
זיה לְמַנְצֵחַ עַל-מוֹת לֵבָן מִזְמוֹר לְדָוִד.
זיז אוֹדָה יְהוָה בְּכָל-לֵבִי אֲסַפְּרָה כָּל-נֶפְלְאוֹתֶיךָ.

טג אַשְׁמַחַה וְאֶעֱלָצָה בְּךָ אֲזַמְרָה שְׂמֵךְ עֲלִיּוֹן.
 טד בְּשׁוֹב-אֹיְבֵי אַחֲוֹר יִכְשְׁלוּ וְיֵאבְדוּ מִפְּנֶיךָ.
 טה כִּי-עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבֹּתָ לְכֶסֶף שׁוֹפֵט צְדָק.
 טו גְּעַרְתָּ גוֹיִם אֲבִדְתָּ רָשָׁע שְׁמִם מַחִיתָ לְעוֹלָם וְעַד.
 טז הָאֹיֵב תִּמְוֶה חֲרָבוֹת לִנְצַח וְעָרִים נְתַשְׁתָּאֲבֵד זְכָרֵם הִמָּה.
 טח וַיְהִי לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹ.
 טט וְהוּא יִשְׁפֹּט-תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמִישְׁרִים.
 טי וַיְהִי יְהוָה מְשֻׁגָּב לְדָךְ מְשֻׁגָּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה.
 טיא וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ: כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְהוָה.
 טיב זָמְרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הִגִּידוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.
 טיג כִּי-דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא-שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים (עֲנִיִּים).
 טיד חֲנֻנֵי יְהוָה רָאָה עָנְיִי מִשְׁנֵאֵי מְרוֹמְמֵי מִשְׁעָרֵי מוֹת.
 טטו לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל-תְּהִלָּתֶיךָ: בְּשַׁעְרֵי בַת-צִיּוֹן אֲגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ.
 טטז טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת-זוֹ טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם.
 טיז נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה: בְּפַעַל כְּפִיו נִוְקַשׁ רָשָׁע הִגְיוֹן סָלָה.
 טיח יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה: כָּל-גוֹיִם שָׁכַחֵי אֱלֹהִים.
 טיט כִּי לֹא לִנְצַח יִשְׁכַּח אָבִיוֹן תִּקְוֹת עֲנִיִּים (עֲנִיִּים) תֵּאבֵד לְעַד.
 טכ קוֹמָה יְהוָה אֶל-יַעֲזֵ אָנוּשׁ יִשְׁפֹּטוּ גוֹיִם עַל-פְּנֶיךָ.
 טכא שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם: יִדְעוּ גוֹיִם אָנוּשׁ הִמָּה סָלָה.
 יא לָמָּה יְהוָה תַּעֲמִד בְּרַחוּק תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה.
 יב בְּגֵאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתְפָּשׂוּ בְּמִזְמוֹת זוֹ חֲשָׁבוּ.
 יג כִּי-הִלֵּל רָשָׁע עַל-תְּאוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצַּע בְּרָךְ נֵאֶץ יְהוָה.
 יד רָשָׁע כְּגִבֵּה אָפוּ בַל-יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל-מִזְמוֹתָיו.
 יה יַחִילוּ דַרְכּוֹ בְּכָל-עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְּגִדוֹ כָּל-צוֹרְרָיו יַפִּיחַ בָּהֶם.
 יו אָמַר בְּלִבּוֹ בַל-אֲמוּט לָדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא-בָרַע.
 יז אֲלֵה פִּיהוּ מְלֵאוֹמְרֵמוֹת וְתִךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עֵמֶל וְאָוֶן.
 יח יֹשֵׁב בְּמֵאֲרֵב חֲצָרִים בְּמִסְתָּרִים יַהֲרֹג נְקִי עֵינָיו לְחִלְכָה יִצְפְּנוּ.
 יט יֵאָרֵב בְּמִסְתָּר כְּאֲרִיָּה בְּסִכָּה יֵאָרֵב לְחִטּוֹף עָנִי
 יַחֲטֹף עָנִי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרֶשֶׁתוֹ.
 יי ודכה (יִדְכָּה) יִשַׁח וְנָפַל בְּעֲצוּמָיו חִלְכָאִים (חַל כָּאִים).
 ייא אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֶל הַסְתִּיר פָּנָיו בַּל-רָאָה לִנְצַח.

יב קוֹמָה יְהוָה אֱלֹהֵי נִשְׂא יָדָךְ אֶל-תְּשַׁכַּח עֲנִיִּים (עֲנִיִּים).
יג עַל-מָה נֶאֱחָז רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ.
יד רָאִתָּה כִּי-אַתָּה עָמַל וְכַעַס תִּבְיֹט לְתֵת בְּיָדָךְ;
עֲלִיף יַעֲזֹב חִלְכָה יִתּוֹם אַתָּה הָיִיתָ עוֹזֵר.
טו שָׁבַר זְרוּעֶיךָ רָשָׁע וְרַע תִּדְרֹשׁ-רָשָׁעוֹ בַּל-תִּמְצָא.
טז יְהוָה מִלֶּךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ.
יז תִּבְאֹת עֲנִיִּים שְׁמַעַתָּה יְהוָה תִּכְיֶן לִבָּם תִּקְשִׁיב אֲזַנְךָ.
יח לִשְׁפֹט יִתּוֹם וְדָךְ; בַּל-יוֹסִיף עוֹד לְעַרְץ אֲנוּשׁ מִן-הָאָרֶץ.
יט לְמַנְצַח לְדוֹד;
כ בִּיהוָה חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוֹדוּ (נוֹדִי) הֲרֹכֵם צְפוֹר.
כא כִּי הִנֵּה הֲרֹשָׁעִים יִדְרֹכּוּן קִשְׁתׁ כּוֹנְנֵנוּ חֶצֶם עַל-יָתֵר
לִירוֹת בָּמוֹ-אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל.
כב כִּי הִשְׁתַּוְּתוּ יַהֲרִסוּן צְדִיק מַה-פָּעַל.
כג יְהוָה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשָׁמַיִם כְּסָאוֹ;
עֵינָיו יַחֲזוּ עַפְעָפְיוֹ יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם.
כד יְהוָה צְדִיק יִבְחֶן; וְרָשָׁע וְאַהֲבַח מְסַשְׁנָאָה נִפְשׁוֹ.
כה יִמְטֵר עַל-רָשָׁעִים פְּחִים; אֵשׁ וְגַפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מִמֶּנֶת כּוֹסֵם.
כו כִּי-צְדִיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יִשָּׂר יַחֲזוּ פְּנִימוֹ.
כז לְמַנְצַח עַל-הַשְּׁמַיִת מְזִמּוֹר לְדוֹד.
כח הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי-גָמַר חֲסִיד; כִּי-פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם.
כט שְׂוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ; שִׁפְתַי חִלְקוֹת בָּלֵב וְלֵב יִדְבֵּר.
ל יִכְרַת יְהוָה כָּל-שִׁפְתֵי חִלְקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבָרֵת גְּדִלוֹת.
לא אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ; מִי אֲדוֹן לָנוּ.
לב מִשְׁדַּע עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֲבִיוֹנִים;
עֲתָה אֲקוּם יֹאמֵר יְהוָה אֲשִׁית בְּיָשָׁע יִפִּיחַ לוֹ.
לג אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת;
כְּסֹף צְרוּף בְּעֵלִיל לְאָרֶץ מְזַקֵּק שְׁבַעֲתִים.
לד אַתָּה-יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן-הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם.
לה סָבִיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּן כָּרֵם זִלוֹת לְבָנֵי אָדָם.
לו לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד.
לז עַד-אֲנָה יְהוָה תִּשְׁכַּחְנִי נֶצַח עַד-אֲנָה תִּסְתִּיר אֶת-פְּנִיךָ מִמֶּנִּי.

יגג עד-אָנָה אָשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יִגּוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם
 עד-אָנָה יָרוּם אִיבִי עָלַי.
 יגד הַבִּיטָה עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵרָה עֵינַי פֶּן-אִישׁן הַמָּוֹת.
 יגה פֶּן-יֹאמֶר אִיבִי יִכְלֹתֵנוּ צָרִי יִגִּילוּ כִּי אָמוּט.
 יגו וְאֲנִי בְּחִסְדְּךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ:
 אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלַי.
 ידא לְמַנְצַח לְדָוִד:
 אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אִין אֱלֹהִים
 הַשְּׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלֵיכֶּה אִין עֲשֵׂה-טוֹב.
 ידב יְהוָה מְשֻׁמִּים הַשְּׁקִיף עַל-בְּנֵי-אָדָם:
 לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דָּרַשׁ אֶת-אֱלֹהִים.
 ידג הַכֹּל סָר יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ: אִין עֲשֵׂה-טוֹבֵאִין גַּם-אָחָד.
 ידד הֲלֹא יָדְעוּ כָּל-פְּעֻלֵי-אָוֶן: אֲכָלִי עַמִּי אָכְלוּ לַחֵם יְהוָה לֹא קָרָאוּ.
 ידה שָׁם פָּחַדוּ פָּחַד: כִּי-אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק.
 ידו עֲצַת-עֲנִי תְּבִישׁוּ: כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ.
 ידז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל:
 בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל.
 טוא מְזִמּוֹר לְדָוִד: יְהוָה מִי-יִגּוֹר בְּאֶהְלֶךְ מִי-יִשְׁכֵּן בְּהַר קֹדֶשְׁךָ.
 טוב הוֹלֵךְ תְּמִים וּפְעֵל צֶדֶק וְדַבֵּר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ.
 טוג לֹא-רָגַל עַל-לְשׁוֹנֹלֵא-עֲשֵׂה לְרַעְהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא-נִשְׂאָ עַל-קִרְבוֹ.
 טוד נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת-יִרְאֵי יְהוָה יִכְבֵּד
 נִשְׁבַּע לְהִרְעֵ וְלֹא יִמַר.
 טוה כֶּסֶף לֹא-נָתַן בְּנִשְׁךָ וְשִׁחַד עַל-נְקִי לֹא לָקַח:
 עֲשֵׂה-אֵלֶּה לֹא יִמוּט לְעוֹלָם.
 טזא מִכְּתָם לְדָוִד: שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי-חִסִּיתִי בְּךָ.
 טזב אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבֵתִי בַל-עָלִיךָ.
 טזג לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל-חֲפָצֵי-בָם.
 טזד יָרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוּ:
 בַל-אֲסִיף נִסְפִיָּהֶם מִדָּם וּבַל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתֶם עַל-שִׁפְתֵי.
 טזה יְהוָה מְנַת-חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי.
 טזו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים אֶף-נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי.

טז אַבְרָהָם אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֶף-לִילֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי.
טזח שׁוֹיִתִּי יְהוָה לְנֶגְדֵי תַמִּיד: כִּי מִימִינִי בַל-אֲמוּט.
טזט לָכוֹן שָׁמַח לְבִיּוֹיָגֵל כְּבוֹדִי אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לְבִטָּח.
טזי כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל לֹא-תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת.
טזיא תּוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים:
 שָׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת-פְּנֶיךָ נְעֻמוֹת בְּיַמִּינֶךָ נָצַח.
יזא תִּפְלָה לְדָוִד:
 שְׁמַעָה יְהוָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי
 בְּלֹא שִׁפְתֵי מֶרְמָה.
יזב מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל.
יזג בְּחַנּוּת לְבִי פָקְדָתְךָ לִילָה צָרַפְתָּנִי בַל-תִּמְצָא
 זַמְתִּי בַל-יַעֲבֹר-פִּי.
יזד לִפְעֻלוֹת אָדָם בְּדָבָר שִׁפְתֶיךָ אֲנִי שִׁמְרַתִּי אֶרְחוֹת פְּרִיץ.
יזה תִּמְדָּךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲגְלוֹתֶיךָ בַל-נְמוּטוֹ פְּעָמַי.
יזו אֲנִי-קָרָאתֶיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֵל הֵט-אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרַתִּי.
יזז הַפְּלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמְמִים בְּיַמִּינֶךָ.
יזח שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת-עַיִן בְּצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירְנִי.
יזט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֹו שְׁדוּנִי אֵיבִי בְּנִפְשׁ יִקִּיפוּ עָלַי.
יזי חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִימוֹ דָּבְרוּ בְּגֵאוֹת.
יזיא אֲשֶׁרִינוּ עֲתָה סַבְבוּנִי (סַבְבוּנִי) עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטוֹת בְּאֶרֶץ.
יזיב דְּמִינוּכְּאֲרִיָּה יִכְסוּף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים.
יזיג קוֹמָה יְהוָה קַדְמָה פָּנָיו הַכְרִיעֵהוּ
 פְּלִטָה נַפְשִׁי מֶרְשַׁע חֲרָבֶךָ.
יזיד מִמַּתִּים יָדֶךָ יְהוָה מִמַּתִּים מִחֶלֶד
 חֲלָקִים בְּחַיִּים וְצַפִּינֶךָ (וְצַפִּינֶךָ) תִּמְלֵא בְטָנִים:
 יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם.
יזיו אֲנִיבְצָדֶךָ אַחֲזָה פְּנֶיךָ אֲשִׁבְעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנָתֶךָ.
יחא לְמַנְצַח לְעַבְדֵי יְהוָה לְדָוִד:
 אֲשֶׁר דָּבַר לִיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 בַּיּוֹם הַצֵּיל-יְהוָה אוֹתוֹ מִכָּף כָּל-אֵיבָיו וּמִיַּד שֵׂאוֹל.
יחב וַיֹּאמֶר אֶרְחַמֶּךָ יְהוָה חֲזָקִי.

יחג יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי:
 אלי צורי אַחֲסֶה-בוּ מִגְנִי וְקֶרֶן-יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי.
 יחד מִהֲלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן-אֵיבֵי אֲנִישֶׁע.
 יחה אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי-מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיעֵל יִבְעֵתוּנִי.
 יחו חֲבִלֵי שְׂאוּל סָבְבוּנִי קִדְמוּנֵי מוֹקְשֵׁי מָוֶת.
 יחז בצר-לי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל-אֱלֹהֵי אֲשׁוּע:
 יִשְׁמַע מִהִיכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוּעָתִי לִפְנֵי תְבוּא בְּאֲזָנוֹ.
 יחח וַתִּגְעַשׂ וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגְּזוּ
 וַיִּתְגַּעְשׂוּ כִּי-חָרָה לוֹ.
 יחט עָלָה עֵשׂוֹן בְּאִפּוֹ וְאֵשׁ-מִפִּיו תֹּאכַל
 גְּחָלִים בָּעֵרוֹ מִמֶּנּוּ.
 יחי וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרֶד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו.
 יחיא וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוּב וַיֵּעָף וַיֵּדָא עַל-בְּנֵי-רוּחַ.
 יחיב יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סָבִיבוֹתָיו סִפְתּוֹ
 חֲשֵׁכֶת-מַיִם עָבִי שְׁחָקִים.
 יחיג מִנְגֵה נִגְדּוֹ: עָבּוּ עֲבָרוּבָרְד וְגַחֲלֵי-אֵשׁ.
 יחיד וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרֶד וְגַחֲלֵי-אֵשׁ.
 יחטו וַיִּשְׁלַח חֲצִיזוֹ וַיִּפְיֹצוּ וַיִּבְרְקוּ רַב וַיַּהֲמֹם.
 יחטז וַיִּרְאוּ אֶפְיָקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תִּבְלִ:
 מִנְעֲרַתְךָ יְהוָה מִנְשָׁמַת רוּחַ אֶפְדָּ.
 יחיו יִשְׁלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים.
 יחיא יִצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי עַז וּמִשְׁנֵאֵי כִּי-אֶמְצֹו מִמֶּנִּי.
 יחיט יִקְדָּמוּנִי בַיּוֹם-אֵיִדִּי וַיְהִי-יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי.
 יחכ וַיּוֹצִיאֵנִי לְמִרְחָב יַחֲלֹצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי.
 יחכא וַיִּגְמַלְנִי יְהוָה כְּצַדִּיקִי כִּבְרַת יְדֵי יֹשִׁיב לִי.
 יחכב כִּי-שָׁמַרְתִּי דַרְכֵי יְהוָה וְלֹא-רָשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי.
 יחכג כִּי כָל-מִשְׁפָּטָיו לִנְגִדִּי וְחֻקוֹתָיו לֹא-אֶסִיר מִנִּי.
 יחכד וְאֵהִי תָמִים עִמוֹ וְאֶשְׁתַּמֵּר מֵעוֹנֵי.
 יחכה וַיֵּשֶׁב-יְהוָה לִי כְּצַדִּיקִי כִּבְרַת יְדֵי לִנְגִד עֵינָיו.
 יחכו עִם-חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם-גִּבֹּר תָּמִים תִּתַּמֵּם.
 יחכז עִם-נָבֵר תִּתְבָּרַר וְעִם-עֶקֶשׁ תִּתְפַּתֵּל.

יחכח כִּי-אַתָּה עִם-עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיל.
יחכט כִּי-אַתָּה תִּאִיר נְרִי יִהְיֶה אֱלֹהֵי יַגִּיָּה חֲשָׁכִי.
יחל כִּי-בָדָה אֶרֶץ גְּדוּד וּבְאֱלֹהֵי אֲדָלְגַ-שׁוּר.
יחלא הָאֵל תִּתְּמִים דָּרְכּוֹ:
אמרת-יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ.
יחלב כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבְּלַעְדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלְתֵי אֱלֹהֵינוּ.
יחלג הָאֵל הַמְּאַזְרֵנִי חֵיל וַיִּתֵּן תִּתְּמִים דָּרְכִי.
יחלד מְשׁוּהַ רַגְלֵי כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמֹתֵי יַעֲמִידֵנִי.
יחלה מִלְּמַד יָדֵי לַמִּלְחָמָה וּנְחֻתָּה קִשְׁת-נְחוּשָׁה זְרוּעֹתַי.
יחלו וַתִּתֵּן-לִי מָגֵן יִשְׁעָהּ: וַיִּמְיָנֶה תִּסְעָדֵנִי וְעַנּוֹתַי תִּרְבֵּנִי.
יחלוז תִּתְּרַחֵב צַעְדֵי תַחְתָּי וְלֹא מַעַדוֹ קָרַסְלִי.
יחלח אֶרְדּוֹף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא-אָשׁוּב עַד-כְּלוֹתָם.
יחלט אֶמְחָצֶם וְלֹא-יִכְלוּ קוּם יִפְלוּ תַחַת רַגְלִי.
יחמ וַתִּתְּרַחֵב חֵיל לַמִּלְחָמָה תִּתְּרִיעַ קִמִּי תַחְתָּי.
יחמא וְאֵיבֵי נְתַתָּה לִי עֵרֶף וּמִשְׁנָאֵי אֲצַמִּיתָם.
יחמב יִשְׁוּעוּ וְאִין-מוֹשִׁיעַ עַל-יְהוָה וְלֹא עָנָם.
יחמג וְאֲשַׁחֲקֶם כְּעַפְרַי עַל-פְּנֵי-רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקָם.
יחמד תִּפְלִטֵנִי מֵרִיבֵי-עָם: תִּשְׁיַמְנֵי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא-גִדַעְתִּי יַעֲבֹדוּנִי.
יחמה לִשְׁמַע אֲזִן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי-נֶכֶד יִכְחָשׁוּ-לִי.
יחמו בְּנֵי-נֶכֶד יִבְלוּ וַיִּחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם.
יחמוז חֵי-יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי יְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
יחמח הָאֱלֹהֵינוּ נִקְמוֹת לִי וַיִּדְבֵּר עִמָּי תַחְתָּי.
יחמט מִפְּלִטֵי מֵאֵיבֵי: אֵף מִן-קִמִּי תִרְוּמֵמִנִי מֵאִישׁ חָמָס תִּצְלִילֵנִי.
יחנ עַל-כֵּן אוֹדֶה בְּגוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה.
יחנא מִגְדֹּל יִשְׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ:
ועשה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹלְדָּד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם.
יטא לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד.
יטב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ.
יטג יוֹם לְיוֹם גִּבִּיעַ אֶמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחְוֶה-דַּעַת.
יטד אִין-אֶמֶר וְאִין דְּבָרִים: בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם.
יטה בְּכָל-הָאֶרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִבֵּל מִלֵּיהֶם

לְשִׁמְשׁ שָׁם-אֱהֶל בְּהֵם.
יטו וְהוֹאֲכֹתֶנּוּ יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרֶח.
יטז מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאֹתָיו תְּקוּפוֹתָיו עַל-קְצוֹתָם וְאִין נִסְתָּר מִחֻמְתּוֹ.
יטח תּוֹרַת יְהוָה תְּמַיְמָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה מִחֻפִּימַת פְּתִי.
יטט פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי-לֵב מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם.
יטי יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד: מְשֻׁפְּטֵי-יְהוָה אֲמַת צְדָקוֹ יַחֲדוּ.
יטיא הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפִז רַב וּמְתוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים.
יטיב גַּם-עַבְדְּךָ נִזְהָר בְּהֵם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב.
יטיג שְׂגִיאוֹת מִי-יָבִין מִנְסֻתָרוֹת נִקְנִי.
יטיז גַּם מִזְדִּים חֲשֵׁךְ עַבְדְּךָ אֶל-יְמֻשְׁלוֹ-בִי אֲזִ אֵיתָם
 וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב.
יטטו יְהִיו לְרֻצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ:
 יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.
כא לְמִנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד.
כב יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
כג יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ.
כד יִזְכֹּר כָּל-מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה.
כה יִתֵּן-לְךָ כָּל־כֶּלֶבֶבְךָ וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא.
כו נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל
 יִמְלֵא יְהוָה כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ.
כז עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ:
 יַעֲנֵהוּ מְשִׁמֵי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבְרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ.
כח אֱלֹהֵי בְרֻכָב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים
 וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר.
כט הִמָּה כְּרַעוּ וְנִפְּלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדְדוּ.
כי יְהוָה הוֹשִׁיעָה: הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ.
כאא לְמִנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד.
כאב יְהוָה בְּעֲזָרְךָ יִשְׁמַח-מֶלֶךְ: וּבִישׁוּעָתְךָ מֵה-יִגִּיל (יִגַּל) מְאֹד.
כאג תִּאֲוֹת לִבּוֹ נִתְתָּה לוֹ וְאַרְשֵׁת שְׂפָתָיו בַּל-מְנַעַת סֶלָה.
כאד כִּי-תִקְדָּמֵנוּ בְּרֻכּוֹת טוֹב תִּשְׁתִּי לְרֵאשׁוֹ עֲטָרַת פָּז.
כאה חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּה נִתְתָּה לוֹ אֲרָךְ יָמִים עוֹלָם וְעַד.

כאו גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהִדָּר תִּשְׁוֶה עָלָיו.
כאז כִּי-תִשְׁיִתְהוּ בְּרָכוֹת לְעַד תִּחַדְדֶהוּ בְּשִׂמְחָה אֶת-פְּנִיךָ.
כאח כִּי-הִמְלִיךָ בְּטַח בֵּיהוָה וּבְחֶסֶד עָלְיוֹן בַּל-יִמוּט.
כאט תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל-אֵיבֶיךָ יִמְיֶנְךָ תִּמְצָא שְׂנְאֵיךָ.
כאי תִּשְׁיִתְמוּ כְּתִנּוֹר אִישׁ לְעֵת פְּנִיךָ:
 יְהוָה בְּאִפּוֹ יִבְלַעֵם וְתֹאכְלֵם אִשׁ.
כאיא פְּרִימוֹ מֵאָרֶץ תִּאבֹד וְזָרַעֲם מִבְּנֵי אָדָם.
כאיב כִּי-נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מִזְמָה בַּל-יִוָּכְלוּ.
כאיג כִּי תִשְׁיִתְמוּ שְׂכֵם בְּמִיתְרֶיךָ תִּכּוֹנֵן עַל-פְּנֵיהֶם.
כאיז רוּמָה יְהוָה בַּעֲזָךָ נִשְׁרָה וּנְזַמְרָה גְבוּרָתְךָ.
כבא לְמִנְצַח עַל-אֵילַת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד.
כבב אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוּק מִישׁוּעָתִי דַּבְרֵי שְׂאֵגָתִי.
כבג אֵלֶּהֵי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֶה וְלִילָה וְלֹא-דַמְיָה לִי.
כבד וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל.
כבה בְּךָ בְּטָחוּ אֲבֹתֵינוּ בְּטָחוּ וְתִפְלְטֵמוּ.
כבו אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּטָחוּ וְלֹא-בוֹשׁוּ.
כבז וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא-אִישׁ חֲרַפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם.
כבח כָּל-רְאִי יִלְעָגוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפְהַי וְנִיעוּ רֹאשׁ.
כבט גַּל אֶל-יְהוָה יִפְלֹטְהוּ יִצִּילְהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ.
כבי כִּי-אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל-שִׁדֵי אִמִּי.
כביא עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם מִבְּטָן אִמִּי אֵלֵי אַתָּה.
כביב אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי-צָרָה קְרוּבָה: כִּי-אֵין עוֹזֶר.
כביג סָבְבוּנִי פָּרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתִרוּנִי.
כביז פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׂאֵג.
כבטו כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל-עַצְמוֹתַי:
 הִזָּה לִבִּי כְּדוֹנָג נָמַס בְּתוֹךְ מַעֵי.
כבטז יָבֵשׁ כִּפְחָרֶשׁ כָּחִי וּלְשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְּקוֹחִי וְלַעֲפָר-מָוֹת תִּשְׁפָּתֵנִי.
כביז כִּי סָבְבוּנִי כְּלָבִים: עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפּוּנִי {כְּאַרִי} כְּאַרוּ יָדֵי וְרַגְלֵי.
 [נושכים הם ידי ורגלי כארני]

כביח אֶסְפֹּר כָּל-עַצְמוֹתַי הִמָּה יִבִּיטוּ יִרְאוּ-בִי.
כביט יִחַלְקוּ בְּגִדֵי לֵהֶם וְעַל-לְבוּשֵׁי יִפִּילוּ גוֹרֵל.

כבכ ואתה יהוה אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה.
כבכא הצילה מחרב נפשי מיד-כלב יחידתי.
כבכב הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני.
כבכג אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך.
ככד יראי יהוה הללוהו כל-זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל-זרע ישראל.
ככה כי לא-בזה ולא שקץ ענות עני ולא-הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע.
ככו מאתך תהלתני בקהל רבנדרי אשלים נגד יראיו.
ככז לאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד.
ככח יזכרו וישבו אל-יהוה כל-אפסי-ארץ וישתחוו לפניך כל-משפחות גוים.
ככט כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים.
כבל אכלו וישתחוו כל-דשני-ארץ לפניו יכרעו כל-יורדי עפר ונפשו לא חיה.
כבלא זרע יעבדנו יספר לאדני לדור.
כבלב יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה.
כגא מזמור לדוד: יהוה רעי לא אחסר.
כגב בנאות דשא ירביצני על-מי מנחות ינהלני.
כגג נפשי ישובב ינחני במעגלי-צדק למען שמו.
כגד גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי-אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני.
כגה תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רוח.
כגו אך טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי ושבתי בבית-יהוה לארץ ימים.
כדא לדוד מזמור: ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה.
כדב כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נהרות יכוונה.
כדג מי-יעלה בהר-יהוה ומי-יקום במקום קדשו.

כדד נְקִי כַפַּיִם וְבַר-לֵבָב:
 אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.
כדה יֵשׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
כדו זֶה דוֹר דִּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה.
כדז שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
כדח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 יְהוָה עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה.
כדט שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
כדי מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.
כהא לְדוֹד: אֱלִיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא.
כהב אֱלֹהֵיבְךָ בְּטַחְתִּי אֶל-אֲבוֹשָׁה אֶל-יַעֲלֹצוּ אוֹיְבֵי לִי.
כהג גַּם כָּל-קְוִיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם.
כהד דָּרְכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֹתֶיךָ לְמַדְנִי.
כהה הַדְרִיכֵנִי בְּאֲמַתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי
 אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל-הַיּוֹם.
כהו זָכַר-רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ: כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה.
כהז חֲטָאוֹת נַעֲוִרִי וּפְשָׁעֵי אֶל-תִּזְכֹּר:
 כַּחֲסָדֶךָ זָכַר-לִי-אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה.
כהח טוֹב וַיִּשָּׁר יְהוָה עַל-כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדַרְךָ.
כהט יְדַרְךָ עֲנׁוּיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנׁוּיִם דַּרְכּוֹ.
כהי כָּל-אֲרַחּוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאֲמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תָּיו.
כהיא לְמַעַן-שָׁמַךְ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב-הוּא.
כהיב מִי-זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר.
כהיג נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזָרְעוּ יִירֹשׁ אֶרֶץ.
כהיד סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם.
כהטו עֵינֵי תִמִּיד אֶל-יְהוָה: כִּי הוּא-יוֹצִיא מִרְשֶׁת רַגְלִי.
כהטז פְּנֵה-אֵלַי וְחַנּוּנִי: כִּי-יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי.
כהיז צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי.

כהיח ראה עניי ועמלי ושא לכל-חטאותי.
 כהיט ראה-איבי כי-רבו ושאנת חמס שנאוני.
 כהכ שמרה נפשי והצילני אל-אבוש כי-חסייתי בך.
 כהכא תם-ולשר יצרוני: כי קויתתיך.
 כהכב פדה אלהים את-ישראל מכל צרותיו.
 כוא לדוד: שפטיני יהוה כי-אני בתמי הלכתי
 וביהוה בטחתי לא אמתד.
 כוב בחניי יהוה ונסני צרופה (צרפה) כליותי ולבי.
 כוג כי-חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך.
 כוז לא-ישבתי עם-מתי-שוא ועם נעלמים לא אבוא.
 כוה שנאתי קהל מרעים ועם-רשעים לא אשב.
 כוו ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה.
 כוז לשמע בקול תודה ולספר כל-נפלאותיך.
 כוח יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך.
 כוט אל-תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חיי.
 כוי אשר-בידיהם זמה וימינם מלאה שחד.
 כויא ואני בתמי אלך פדני וחנני.
 כויב רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה.
 כזא לדוד: יהוה אורי וישעיממי אירא
 יהוה מעוז-חיי ממי אפחד.
 כזב בקרב עלי מרעים לאכל את-בשרי:
 צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו.
 כזג אם-תחנה עלי מחנה לא-יירא לבי:
 אם-תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח.
 כזד אחת שאלתי מאת-יהוה אותה אבקש:
 שבתני בבית-יהוה כל-ימי חיי
 לחזות בנעם-יהוה ולבקר בהיכלו.
 כזה כי יצפני בסכה ביום רעה:
 יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני.
 כזו ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
 אשירה ואזמרה ליהוה.

כזו שָׁמַע-יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי.
 כזח לָךְ אָמַר לְבִיבִקְשׁוּ פָנַי אֶת-פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבִקֶשׁ.
 כזט אֶל-תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֶל תֵּט-בְּאָף עֲבֹדֶךָ:
 עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אֶל-תִּטְשֵׁנִי וְאֶל-תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי.
 כזי כִּי-אָבִי וְאֹמֵי עֲזָבוּנִי וַיְהוּהוּ יֹאסִפּוּנִי.
 כזיא הוֹרַנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ: וַנְּחַנֵּי בְּאַרְח מִישׁוּרִלְמַעַן שׁוֹרְרֵי.
 כזיב אֶל-תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי: כִּי קָמוּ-בִי עַד־י שְׁקָר וַיִּפַּח חֶמְס.
 כזיג לוֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב-יְהוָה: בְּאַרְץ חַיִּים.
 כזיד קָוָה אֶל-יְהוָה: חֲזַק וַיֹּאמֶץ לְבָבְךָ וְקוּוָה אֶל-יְהוָה.
 כזיא לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרֵי אֶל-תִּתְּרֵשׁ מִמֶּנִּי:
 פֶּן-תִּתְּחַשֶּׂה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם-יֹרְדֵי בּוֹר.
 כזב שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי בְּשׁוּעֵי אֵלֶיךָ
 בְּנִשְׁאֵי יָדַי אֶל-דְּבִיר קִדְשֶׁךָ.
 כזג אֶל-תִּמְשַׁכְּנֵי עִם-רְשָׁעִים וְעִם-פְּעֻלֵי-אָוֶן:
 דְּבָרֵי שְׁלוֹם עִם-רַעִיָּהֶם וְרָעָה בְּלִבָּם.
 כזד תֵּן-לָהֶם כִּפְעֻלָּם וּכְרַע מַעַלְלֵיהֶם:
 כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הֲשִׁב גְּמוּלָם לָהֶם.
 כזה כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל-פְּעֻלַת יְהוָה וְאֶל-מַעֲשֵׂה יָדָיו
 יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֹם.
 כזו בְּרוּךְ יְהוָה: כִּי-שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי.
 כזז יְהוָה עָזִי וּמִגְּנִי בּוֹ בְּטַח לְבִי וְנַעֲזַרְתִּי:
 וַיַּעֲלֵז לְבִי וּמִשִּׁירֵי אֶהוֹדְנוּ.
 כזח יְהוָה עֲזֵ-לָמוּ וּמַעוֹז יְשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוֹ הוּא.
 כזט הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת-נַחְלָתֶךָ
 וְרַעַם וְנִשְׂאִים עַד-הָעוֹלָם.
 כטא מִזְמוֹר לְדָוִד: הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז.
 כטב הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת-קִדְשׁ.
 כטג קוֹל יְהוָה עַל-הַמַּיִם:
 אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל-מַיִם רַבִּים.
 כטד קוֹל-יְהוָה בִּכְחַן קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר.
 כטה קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת-אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן.

כטו וַיִּרְקִידֶם כָּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׁרִין כָּמוֹ בֶן-רְאֵמִים.
כטז קוֹל-יְהוָה חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ.
כטח קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ.
כטט קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֲזִלוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת:
 וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד.
כטי יְהוָה לִמְבוֹל יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מִלֶּדֶךָ לְעוֹלָם.
כטיא יְהוָה עֲזָר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרָךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.
לא מִזְמוֹר: שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד.
לב אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא-שִׁמַּחְתָּ אֲיָבִי לִי.
לג יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֲלִיף וַתִּרְפָּאֵנִי.
לד יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שָׁאוֹל נַפְשִׁי חֲיִיתָנִי מִיּוֹרְדֵי- (מִיְרָדֵי-) בּוֹר.
לה זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ.
לו כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרַצוֹנוֹ:
 בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה.
לז וַאֲנִי אֶמְרָתִי בְּשִׁלְוִי בַל-אֶמוּט לְעוֹלָם.
לח יְהוָה בְּרַצוֹנֶךָ הֵעַמְדַתָּה לְהַרְרִי-עֹז:
 הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהָל.
לט אֲלִיף יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל-אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן.
לי מֵה-בָּצַע בְּדָמַי בְּרַדְתִּי אֶל-שָׁחַת:
 הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הַיִּגִּיד אֶמְתָּךְ.
ליא שָׁמַע-יְהוָה וַחֲנֵנִי יְהוָה הִיָּה-עֲזָר לִי.
ליב הַפְּכַתְּ מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי: פִּתַּחְתָּ שִׁקִּי וַתֹּאזְרֵנִי שְׁמַחָה.
ליג לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם:
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ.
לאא לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד.
לאב בָּךְ-יְהוָה חֲסִיתִי אֶל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתֶּךָ פִּלְטֵנִי.
לאג הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ מִהֲרָה הַצִּילֵנִי:
 הִיָּה לִי לְצוֹר-מְעוֹז לְבַיִת מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי.
לאד כִּי-סָלַעִי וּמְצוּדָתִי אֶתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תִּנְחַנְחֵנִי וּתְנַהַלֵּנִי.
לאה תּוֹצִיאֵנִי מִרְשַׁת זֹו טָמְנוֹ לִי: כִּי-אֶתָּה מְעוֹזִי.
לאו בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי: פְּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמָת.

לאז שְׁנֵאתִי הַשְּׁמֵרִים הַבְּלִי-שׁוּא וְאֲנִי אֶל-יְהוָה בְּטַחַתִּי.
לאח אֶגִּילָה וְאֶשְׁמַחָה בְּחֶסֶדְךָ:
אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת-עֵנְיִי יִדְעַתָּה בְּצָרוֹת נַפְשִׁי.
לאט וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי בְּיַד-אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בְּמִרְחַב רַגְלִי.
לאי חֲנִנֵי יְהוָה כִּי צָר-לִי:
עֲשֵׂשָׁה בְּכַעַס עֵינַי נַפְשִׁי וּבִטְנִי.
לאיא כִּי כָלוּ בְּיָגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה:
כָּשָׁל בְּעֹזְנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשָׂשׁוּ.
לאיב מִכָּל-צָרָרִי הָיִיתִי חֹרְפָה וְלִשְׁכְּנֵי מָאֵד וּפְחַד לַמִּידָעִי:
רָאִי בַחוּץ נִדְדוּ מִמֶּנִּי.
לאיג נִשְׁפַּחְתִּי כְּמַת מֵלֵב הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲבָד.
לאיד כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר מְסֻבִּים:
בְּהוֹסֵדִם יַחַד עָלַי לְקַחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ.
לאטו וְאֲנִי עָלִידָה בְּטַחַתִּי יְהוָה אֶמְרֹתֵי אֱלֹהֵי אֲתָה.
לאטז בְּיָדְךָ עֲתַתִּי הִצִּילֵנִי מִיַּד-אוֹיְבֵי וּמִרְדְּפִי.
לאיז הָאִירָה פְּנִיךָ עָל-עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ.
לאיח יְהוָה אֵל-אֲבוֹשָׁה כִּי קָרַאתִיךָ יִבְשׁוּ רַשְׁעִים יִדְמוּ לְשָׂאוֹל.
לאיט תִּתְאַלְמְנָה שִׁפְתֵי-שָׁקֶר: הִדְבְּרוֹת עַל-צַדִּיק עֲתַק בְּגִיאָה וְבוֹז.
לאכ מָה רַב-טוֹבְךָ אֲשֶׁר-צָפַנְתָּ לִירֵאָיִךְ:
פְּעַלְתָּ לַחֲסִים בָּךְ נִגְדַת בְּנֵי אָדָם.
לאכא תִּסְתַּיֵּרִם בְּסִתְרֵךָ פְּנִיךָ מִרְכְּסֵי-אִישׁ:
תִּצְפְּנִם בְּסִכָּה מִרִיב לְשָׁנוֹת.
לאכב בְּרוּךְ יְהוָה: כִּי הִפְלִיא חֶסֶדּוֹ לִי בְעִיר מְצוֹר.
לאכג וְאֲנִי אֶמְרֹתֵי בְּחַפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אֲכֹן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהִים.
לאכד אֶהְבּוּ אֶת-יְהוָה כָּל-חֲסִידָיו:
אֲמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל-יָתֵר עֲשֵׂה גֵאֹה.
לאכה חִזְקוּ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶם כָּל-הַמִּיחַלִּים לַיהוָה.
לבא לְדוֹד מִשְׁכִּיל: אֲשֶׁרִי נְשׁוּי-פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה.
לבב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה.
לבג כִּי-הִחֲרַשְׁתִּי בְּלוּ עֲצָמֵי בְּשִׂאֲגֹתֵי כָל-הַיּוֹם.

לבד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָדָה׃
 נְהַפְדָּה לְשֹׁדֵי בְּחַרְבֵי קִיץ סָלָה׃
לבה חֲטָאתִי אֹדִיעָה וְעוֹנִי לֹא-כֹסִיתִי
 אֶמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה
 וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה׃
לבו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל-חֹסִיד אֱלֹהִים לְעֵת מִצָּא׃
 רַק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ׃
לבו אַתָּה סִתַּר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי׃
 רַנִּי פִּלֵּט תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה׃
לבח אֲשַׁכִּילָהּ וְאוֹרָהּ בְּדָרְךָ-זוֹ תִלְךָ אֵינְעָצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃
לבט אֶל-תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין׃
 בְּמַתְגַּ-וָּרָסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהִים׃
לבי רַבִּים מְכַאוֹבִים לְרָשָׁע׃ וְהַבּוֹטִחַ בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ׃
לביא שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב׃
לגא רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תִהְלֶה׃
לגב הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר זְמֵרוֹ-לוֹ׃
לגג שִׁירוּ-לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה׃
לגד כִּי-יִשָּׁר דְּבַר-יְהוָה וְכָל-מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה׃
לגה אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֹסֵד יְהוָה מְלֶאכֶה הָאָרֶץ׃
לגו בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צְבָאָם׃
לגז כִּנֵּס כִּנֵּד מִי הַיָּם נִתַּן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
לגח יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל-הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תִבְל׃
לגט כִּי הוּא אֶמַר וַיְהִי הוּא-צְוָה וַיַּעֲמֵד׃
לגי יְהוָה הִפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
לגיב עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר׃
לגיב אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר-יְהוָה אֶלְהֵיוּ הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
לגיג מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם׃
לגיז מִמֶּכּוֹן-שְׁבַתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
לגטו הִלְצֵר יַחַד לָבָם הַמִּבִּין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם׃
לגטז אִין-הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב-חַיִל גְּבוּר לֹא-יִנְצַל בְּרַב-כַּחַס׃
לגיז שְׁקַר הַסּוֹס לַתְּשׁוּעָה וּבְרַב חַיִּלוֹ לֹא יִמְלֹט׃

לגיח הנה עין יהוה אל-יראיו למיחלים לחסדו.
 לגיט להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב.
 לגכ נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא.
 לגכא כי-בו ישמח לבנו: כי בשם קדשו בטחנו.
 לגכב יהי-חסדך יהוה עלינו: כִּאֲשֶׁר יחלנו לך.
 לדא לדוד בשנותו את-טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך.
 לדב אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה בְּכָל-עַת תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי.
 לדג ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו.
 לדד גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו.
 לדה דרשתי את-יהוה וענני ומכל-מגורותי הצילני.
 לדו הביטו אליו ונהרו ופניהם אל-יחפרו.
 לדז זה עני קרא ויהוה שמע ומכל-צרותיו הושיעו.
 לדח חנה מלאך-יהוה סביב ליראיו ויחלצם.
 לדט טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הגבר יחסה-בו.
 לדי יראו את-יהוה קדשיו: כי-אין מחסור ליראיו.
 לדיא כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב.
 לדיב לכו-בנים שמעו-לי יראת יהוה אלמדכם.
 לדיג מי-האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב.
 לדיד נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה.
 לדטו סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו.
 לדטז עיני יהוה אל-צדיקים ואזניו אל-שועתם.
 לדיו פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם.
 לדיח צעקו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצילם.
 לדיט קרוב יהוה לנשברי-לב ואת-דכאי-רוח יושיע.
 לדכ רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה.
 לדכא שמר כל-עצמותיו אחת מהנה לא נשברה.
 לדכב תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו.
 לדכג פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל-החסים בו.
 להא לדוד: ריבה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי.
 להב החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי.
 להג והרק חנית וסגר לקראת רדפי אומר לנפשי ישעתך אני.

להד יבֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי: יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיִּחַפְּרוּחֲשָׁבִי רַעְתִּי.
 לַהֵה יִהְיוּ כְּמֶצֶץ לִפְנֵי-רוּחַ וַיִּמְלֹאֲךָ יְהוָה דּוֹחָה.
 לַהּוּ יִהְיֶה-דְרָכְךָ חֲשֵׁךְ וַחֲלַקְלַקְתָּ וַיִּמְלֹאֲךָ יְהוָה רֹדְפִים.
 לַהּז כִּי-חָנַם טָמְנוּ-לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חָנַם חֲפָרוּ לְנַפְשִׁי.
 לַחַח תִּבּוֹאָהוּ שׂוֹאָה לֹא-יֵדַע:
 וְרִשְׁתּוּ אֲשֶׁר-טָמְנוּ תִלְכְּדוּ בְּשׂוֹאָה יִפְל-בָּה.
 לַהֵט וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה תִּשְׁשֵׁשׁ בִּישׁוּעָתוֹ.
 לַהִי כֹל עֲצָמוֹתַי תֵּאֱמָרְנָה יְהוָה מִי כְמוֹךָ:
 מַצִּיל עָנִי מִחֲזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגְּזֵלוֹ.
 לַהִיא יְקוּמוּן עַדִּי חָמָס: אֲשֶׁר לֹא-יֵדַעְתִּי יִשְׁאַלוּנִי.
 לַהִיב יִשְׁלַמוּנִי רַעַה תַּחַת טוֹבָה: שֶׁכוֹל לְנַפְשִׁי.
 לַהִיג וְאֲנִי בַּחֲלוֹתָם לְבוֹשֵׁי שֶׁקַּע עֲנִיתִי בְּצוּם נַפְשִׁי
 וַתִּפְּלֵתִי עַל-חִיקֵי תִשׁוּב.
 לַהִיד כָּרַע-כָּאֵח לִי הִתְהַלַּכְתִּי כְּאֶבֶל-אִם קִדָּר שַׁחוֹתִי.
 לַהִטוּ וַבְּצַלְעֵי שְׁמֹחוּ וַנֶּאֱסָפוּ:
 נֶאֱסָפוּ עָלַי נִכִּים וְלֹא יֵדַעְתִּי
 קָרְעוּ וְלֹא-דָמוּ.
 לַהִטוּ בְּחֲנִפֵי לַעֲגִי מַעוּג חֲרַק עָלַי שְׁנִימוּ.
 לַהִיזוּ אֲדָנִי כַּמָּה תִרְאָה:
 הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׁאִיָּהֶם מִכְּפִירִים יַחֲדָתִי.
 לַהִיח אֹדֶךָ בְּקֶהֱל רַב בְּעַם עֲצוּם אֶהְלֶלְךָ.
 לַהִיט אֶל-יִשְׁמָחוּ-לִי אִיבֵי שֶׁקֶר שִׁנְאֵי חָנָם יִקְרְצוּ-עֵינַי.
 לַהִכ כִּי לֹא שָׁלוֹם יִדְבְּרוּ: וְעַל רִגְעִי-אַרְצֵדְבָרִי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּ.
 לַהִכֹּא וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיָּהֶם: אָמְרוּ הָאֵח הָאֵחַ רֵאֲתָה עֵינֵינוּ.
 לַהִכֹּב רֵאֲיָתָה יְהוָה אֶל-תִּחַרֶּשׁ אֲדָנִי אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
 לַהִכֹּג הָעִירָה וְהַקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהֵי וְאֲדָנִי לְרִיבִי.
 לַהִכֹּד שִׁפְטֵנִי כְּצִדְקָךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶל-יִשְׁמָחוּ-לִי.
 לַהִכֹּה אֶל-יֵאֱמָרוּ בְּלִבָּם הָאֵח נַפְשֵׁנוּ אֶל-יֵאֱמָרוּ בְּלַעֲנוּהוּ.
 לַהִכוּ יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחְדָּו שְׁמַחֵי רַעְתִּי:
 יִלְבְּשׁוּ-בִשֶׁת וַיִּכְלְמוּ הַמַּגִּדִילִים עָלַי.
 לַהִכֹּז יָרְנוּ וַיִּשְׁמָחוּ חֲפְצֵי צִדְקֵי:

וְיֹאמְרוּ תַמִּיד יִגְדַּל יְהוָה הַחֲפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ.
 לֹחֵךְ וּלְשׁוֹנֵי תְהַגֶּה צְדָקָה כָּל-הַיּוֹם תִּהְלָתֶךָ.
 לֹא לְמַנְצַח לְעַבְד-יְהוָה לְדוֹד.
 לֹב נְאֻם-פֶּשַׁע לְרָשָׁע בְּקֶרֶב לְבִי אִין-פֶּחַד אֱלֹהִים לִנְגַד עֵינָיו.
 לֹג כִּי-הֶחְלִיק אֱלֹו בְּעֵינָיו לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשָׁנָא.
 לֹד דְּבָרֵי-פִיו אָוֹן וּמְרָמָה חֲדַל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב.
 לוֹה אָוֹן יַחֲשַׁבְעַל-מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל-דֶּרֶךְ לֹא-טוֹב רַע לֹא יִמָּאָס.
 לוֹו יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִדָּה אֲמוֹנָתָה עַד-שְׁחָקִים.
 לוֹז צְדָקָתָה כְּהַרְרֵי-אֶלְמִשְׁפָּטֶיךָ תִּהְיוּם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.
 לוֹח מֵה-יָקָר חֲסִדָּה אֱלֹהִים: וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיוּ.
 לוֹט יְרוֹוִן מִדָּשָׁן בֵּיתָה וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקָם.
 לוֹי כִּי-עֲמָה מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נְרָאָה-אוֹר.
 לוֹיָא מִשְׁדָּה חֲסִדָּה לִידְעֶיךָ וְצְדָקָתָה לְיִשְׂרָאֵל.
 לוֹיִב אֶל-תִּבְוֹאֵנִי רַגְלִי גֵאָוָה וְיַד-רָשָׁעִים אֶל-תִּנְדְּנֵנִי.
 לוֹיִג שָׁם נָפְלוּ פְעָלֵי אָוֹן דָּחוּ וְלֹא-יָכְלוּ קוֹם.
 לֹזָא לְדוֹד: אֶל-תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֶל-תִּקְנָא בְּעִשֵׂי עוֹלָה.
 לֹזֵב כִּי כְחָצִיר מִהֶרָה יִמְלוּ וּכְיִרְק דְּשָׂא יִבּוֹלוּ.
 לֹזֵג בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה-טוֹב שָׁכֵן-אֶרֶץ וְרַעָה אֲמוֹנָה.
 לֹזֵד וְהִתְעַנֵּג עַל-יְהוָה וְיִתֵּן-לָהּ מִשְׁאַלֵּת לְבָבָהּ.
 לֹזֵה גוֹל עַל-יְהוָה דֶּרֶכָהּ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה.
 לֹזֵו וְהוֹצִיא כְאוֹר צְדָקָה וּמִשְׁפָּטָה כְּצִהָרִים.
 לֹזֵו דוֹם לִיהוָה וְהִתְחוֹלֵל-לוֹ:
 אֶל-תִּתְחַר בְּמִצְלִיחַ דֶּרֶכּוֹ בְּאִישׁ עֲשֵׂה מְזֻמוֹת.
 לֹזֵחַ הֶרֶף מֵאָף וְעֵזֵב חֲמָה אֶל-תִּתְחַר אֶד-לְהַרְעַ.
 לֹזֵט כִּי-מַרְעִים יִכְרַתוּן וְקוֹי יְהוָה הִמָּה יִירָשׁוּ-אֶרֶץ.
 לֹזֵי וְעוֹד מְעַט וְאִין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנַת עַל-מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ.
 לֹזֵיָא וְעַנּוּיִם יִירָשׁוּ-אֶרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל-רַב שְׁלוֹם.
 לֹזֵיִב זִמָּם רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרַק עָלָיו שְׁנָיו.
 לֹזֵיִג אֲדַנֵּי יִשְׁחַק-לוֹ: כִּי-רָאָה כִּי-יָבֵא יוֹמוֹ.
 לֹזֵיִד חָרַב פְּתַחוּ רָשָׁעִים וְדָרְכוּ קִשְׁתָּם:
 לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לְטְבוּחַ יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ.

לזטו חרַבִּים תבוא בלבִּם וְקִשְׁתוֹתֵם תִּשְׁבְּרָנָה.
 לזטז טוב-מַעַט לְצַדִּיק מִהֲמוֹן רָשָׁעִים רַבִּים.
 לזיז כִּי זְרוּעוֹת רָשָׁעִים תִּשְׁבְּרָנָה וְסוּמְךָ צַדִּיקִים יִהְיֶה.
 לזיח יוֹדַע יִהְיֶה יְמֵי תַמְיָמָם וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה.
 לזיט לא-יִבְשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ.
 לזכ כִּי רָשָׁעִים יֵאבְדוּ וְאֵיבֵי יִהְיֶה כִּיקָר כָּרִים כָּלוּ בְּעֶשֶׂן כָּלוּ.
 לזכא לֹוֹה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן.
 לזכב כִּי מִבְּרַכּוֹ יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָלוֹ יִפְרֹתוּ.
 לזכג מִיְהוָה מִצַּעֲדֵי-גֹבֵר כּוֹנְנוּ וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ.
 לזכד כִּי-יִפֹּל לא-יוֹטֵל: כִּי-יִהְיֶה סוּמְךָ יָדוּ.
 לזכה נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִּי:
 וְלא-רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב וְזָרְעוּ מִבְּקֶשׁ-לֶחֶם.
 לזכו כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה וְזָרְעוּ לְבָרָכָה.
 לזכז סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה-טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם.
 לזכח כִּי יִהְיֶה אֱהָב מִשְׁפָּט וְלא-יַעֲזֹב אֶת-חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ
 וְזָרַע רָשָׁעִים נִכְרָת.
 לזכט צַדִּיקִים יִירָשׁוּ-אֶרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ לְעַד עָלֶיהָ.
 לזל פִּי-צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט.
 לזלא תּוֹרַת אֱלֹהִיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשָׁרָיו.
 לזלב צוֹפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשׁ לְהִמִּיתוֹ.
 לזלג יִהְיֶה לא-יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ.
 לזלד קוֹה אֶל-יִהְיֶה וְשִׁמֹּר דַּרְכּוֹ וִירוֹמְמֶה לְרִשְׁתֵּי אֶרֶץ
 בְּהַפְרֹת רָשָׁעִים תִּרְאֶה.
 לזלה רָאִיתִי רָשָׁע עָרִץ וּמִתְעַרֵּה כְּאֲזַרְח רַעְנוּ.
 לזלו וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינְנוּ וְאֲבִיקָשָׁהּ וְלא נִמְצָא.
 לזלז שְׁמֵר-תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל: כִּי-אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם.
 לזלח וּפִשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רָשָׁעִים נִכְרָתָה.
 לזלט וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹזִים בְּעֵת צָרָה.
 לזמ וַיַּעֲזֹרֵם יִהְיֶה וַיִּפְלְטֵם: יִפְלְטֵם מִרָשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי-חָסוּ בוֹ.
 לחא מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר.
 לחב יִהְיֶה אֶל-בְּקֶצֶף תּוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמַתְךָ תִּיַּסְרֵנִי.

לחג כּי-חֲצִיף נַחְתּוּ בִי וַתִּנַּחַת עָלַי יָדְךָ.
 לחד אִין-מִתֵּם בְּבִשְׂרֵי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אִין-שְׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חֲטָאתִי.
 לחה כּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי כְּמִשָּׂא כְּבֹד וְכַבְּדוּ מִמֶּנִּי.
 לחו הִבְאִישׁוּ נִמְקוּ חִבּוּרֹתַי: מִפְּנֵי אֲוִלְתִּי.
 לחז נְעוּיֹתַי שְׁחֹתִי עַד-מָאֵד כָּל-הַיּוֹם קִדְר הִלְכֹתִי.
 לחח כּי-כִסְלִי מְלֵאוּ נִקְלָה וְאִין מִתֵּם בְּבִשְׂרֵי.
 לחט נְפּוּגוֹתַי וְנֹדְכֵיִתִּי עַד-מָאֵד שְׁאַגְתִּי מִנְהַמַּת לְבִי.
 לחי אֲדַנִּי נִגְדָּךְ כָּל-תַּאֲוֹתַי וְאַנְחֹתַי מִמָּךְ לֹא-נִסְתָּרָה.
 לחיא לְבִי סִחְרַחַר עֲזָבֵנִי כַחֵי וְאוּר-עֵינַי גַּם-הֵם אִין אֲתִי.
 לחיב אֶהְבִּי וְרַעִימִנְגַד נִגְעֵי יַעֲמָדוּ וְקִרְוֵי מִרְחֹק עֲמָדוּ.
 לחיג וַיִּנְקְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי וְדַרְשֵׁי רַעְתִּי דָּבְרוּ הוֹוֹת וּמְרֻמוֹת כָּל-הַיּוֹם יְהִגּוּ.
 לחיד וְאֲנִי כְחֹרֵשׁ לֹא אֶשְׁמַע וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח-פִּי.
 לחטו וְאֶהִיכְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-שָׁמַע וְאִין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת.
 לחטז כּי-לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אֲתָה תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי.
 לחיז כּי-אֲמַרְתִּי פֶן-יִשְׁמָחוּ-לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ.
 לחיח כּי-אֲנִי לְצַלַּע נְכוּן וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תָמִיד.
 לחיט כּי-עֲוֹנֵי אֲגִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי.
 לחכ וְאִיבֵי חַיִּים עֲצָמוּ וְרַבּוּ שְׁנָאֵי שְׁקָר.
 לחכא וּמִשְׁלָמֵי רַעָה תַחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת רַדּוּפֵי- (רַדְפֵי-) טוֹב.
 לחכב אֶל-תַּעֲזָבֵנִי יְהוָה: אֱלֹהֵי אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
 לחכג חוֹשָׁה לַעֲזָרְתִּי: אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי.
 לחטא לְמִנְצַח לִידִיתוֹן (לִידוּתוֹן) מִזְמוֹר לְדָוִד.
 לחטב אֲמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכֵי מַחֲטָא בְלִשׁוֹנִי:
 אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחֲסוּם בְּעַד רִשָּׁע לְנִגְדֵי.
 לחטג נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וְכֹאֲבֵי נֶעֱפָר.
 לחטד חֶם-לְבִי בְּקִרְבִּיבִהֲגִי תִבְעֵר-אֵשׁ דְּבִרְתִּי בְלִשׁוֹנִי.
 לחטה הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצְיוּמִדַּת יָמֵי מָה-הִיא אֲדַעָה מָה-חֲדִל אֲנִי.
 לחטו הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמֵי וְחִלְדֵי כֹאִין נִגְדָּךְ
 אֶךְ כָּל-הֶבֶל כָּל-אָדָם נִצָּב סָלָה.
 לחטז אֶךְ-בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ-אִישׁ אֶךְ-הֶבֶל יִהְמִיוֹן
 וְיִצְבֹּר וְלֹא-יָדַע מִי-אִסְפָּם.

לטח וְעַתָּה מִה־קִוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לָךְ הִיא.
לטט מִכָּל־פְּשָׁעֵי הַצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל־תְּשִׁימֵנִי.
לטי נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ.
לטיא הִסַר מֵעָלַי נִגְעָךְ מִתַּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי.
לטיב בְּתוֹכָחוֹת עַל־עוֹן יִסְרְתָּ אִישׁ וְתִמָּס כְּעֵשׂ חַמוּדוֹ
אֶךְ הִבֵּל כָּל־אָדָם סָלָה.
לטיג שְׁמָעָה תִּפְלְתִי יְהוָה וְשׁוֹעַתִי הֶאֱזִינָה
אֶל־דְּמָעֹתַי אֶל־תִּתְחַרֶּשׁ:
כִּי גַר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כָּכֵל־אֲבוֹתַי.
לטיז הֲשַׁע מִמֶּנִּי וְאֲבִלִיגָה בְּטָרָם אֲלֶךְ וְאִינְנִי.
מא לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר.
מב קוּוֹה קוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעַתִּי.
מג וַיַּעֲלֵנִי מִבוֹר שָׁאוֹן מִטֵּיט הַיַּיִן:
וַיִּקָּם עַל־סֹלַע רִגְלֵי כוֹנֵן אֲשָׁרִי.
מד וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלֶה לְאֱלֹהֵינוּ:
יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירְאוּ וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה.
מה אֲשָׁרִי הִגְבֵּר אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ
וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהֻבִים וְשָׁטִי כָזָב.
מו רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחֲשַׁבְתֶּיךָ אֱלֵינוּ:
אִין עֲרֹךְ אֱלֹהֵי אַגִּידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצֵמוֹ מִסֵּפֶר.
מז זָבַח וּמִנְחָה לֹא־חִפְצָתָ אֲזַנִּים כָּרִיתָ לִּי
עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שְׁאֲלָתָ.
מח אֲזִ אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בַּמַּגְלַת־סֵפֶר כְּתוּב עָלַי.
מט לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפְצָתִי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מִעֵי.
מי בְּשִׁרְתִּי צָדֵק בְּקֹהֶל רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא:
יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָּ.
מיא צָדֵקְתָּךְ לֹא־כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לְבִי אֲמוֹנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אֲמַרְתִּי
לֹא־כַחֲדָתִי חִסְדְּךָ וְאַמְתָּךְ לְקֹהֶל רַב.
מיב אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חִסְדְּךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יְצֻרוֹנִי.

מיג כִּי אָפְפוּ-עָלַי רָעוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר
הַשִּׁיגוֹנִי עֹנֹתַי וְלֹא-יִכְלֹתַי לָרְאוֹת
עַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי.
מיד רָצָה יְהוָה לְהַצִּילָנִי יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה.
מטו יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ יַחַד מִבְּקָשִׁי נַפְשִׁי לְסִפּוֹתָהּ:
יִסְגּוּ אַחֲזוֹר וַיִּכְלְמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי.
מטז יִשְׁמוּ עַל-עַקֵּב בְּשִׁתְּם הָאֹמְרִים לִי הֵאָח הָאָח.
מיו יִשְׁיִשׂוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל-מִבְּקָשֶׁיךָ:
יֹאמְרוּ תַמִּיד יִגְדֵּל יְהוָה אֱהָבִי תִשׁוּעָתְךָ.
מיח וְאָנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדַנִּי יַחֲשֹׁב-לִי:
עֲזָרְתִּי וּמִפְּלֹטֵי אֶתֶּה: אֱלֹהֵי אֵל-תִּתְאַחֵר.
מאא לִמְנַצַּח מִזְמוֹר לְדָוִד.
מאב אֲשָׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה.
מאג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיִּחְיֵהוּ אֲשֶׁר (וְאֲשֶׁר) בְּאֶרֶץ וְאֵל-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו.
מאד יְהוָה יִסְעֶדְנוּ עַל-עֵרֶשׂ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹת בְּחֻלְיוֹ.
מאה אָנִי-אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ.
מאו אוֹיְבֵי־אִמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ.
מאז וְאִם-בָּא לָרְאוֹת שׂוֹא יִדְבְּרֵלְבוּ יִקְבְּץ-אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵּר.
מאח יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל-שֹׁנְאֵי עַלֵּי־יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִי.
מאט דְּבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לְקוֹם.
מאי גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמֵי אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחְמִי
הַגִּדִיל עָלַי עַקֵּב.
מאיא וְאֶתֶּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם.
מאיב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצֶת בִּי: כִּי לֹא-יָרִיעַ אֵיבִי עָלַי.
מאיג וְאֲנִיבְתַמִּי תַמְכֶּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם.
מאיז בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם: אָמֵן וְאָמֵן.
מבא לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קָרַח.
מבב כָּאֵיל תִּעְרַג עַל-אֶפִיקֵי-מַיִם כִּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֶלֶיךָ אֱלֹהִים.
מבג צָמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַיִּי:
מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים.
מבד הִיִּתֵּה-לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה

בְּאִמֹר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ.
מבה אֵלֶּה אֲזַכֶּרֶה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי
כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִים עַד-בַּיִת אֱלֹהִים:
בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הִמּוֹן חוֹגֵג.
מבו מֵה-תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וְתִהְיֶהמִי עָלַי:
הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנֵינוּ.
מבו אֱלֹהֵי עָלִי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶיחַ:
עַל-כִּן אֲזַכֶּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֹן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעָר.
מבח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ.
מבט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִידוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי.
מבי אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לָמָּה שִׁכַּחְתָּנִי:
לָמָּה-קִדַּר אֶלְךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב.
מביא בְּרָצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרְרֵי
בְּאִמֹר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ.
מביב מֵה-תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמֵה-תִּהְיֶהמִי עָלַי:
הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי.
מגא שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְגוֹי לֹא-חֲסִיד
מֵאִישׁ מֵרָמָה וְעוֹלָה תִּפְלִטְנִי.
מגב כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי מְעוֹזֵי לָמָּה זָנַחְתָּנִי:
לָמָּה-קִדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב.
מגג שְׁלַח-אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ הִמָּה יִנְחוּנֵי
יְבִיאוּנֵי אֶל-הַר-קֹדֶשְׁךָ וְאֶל-מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ.
מגד וְאַבּוֹאָה אֶל-מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל-אֵל שְׁמַחַת גִּילִי:
וְאוֹדְךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי.
מגה מֵה-תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמֵה-תִּהְיֶהמִי עָלַי:
הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי.
מדא לְמִנְצַח לְבָנֵי-קִרְחַן מִשְׁכִּיל.
מדב אֱלֹהִים בְּאֲזִינֵינוּ שְׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סְפְרוּ-לָנוּ:
פַּעַל פְּעֻלָּתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֹדֶם.

מדג אַתָּה יָדָדָה גוֹיִם הוֹרֵשֶׁת וַתִּטְעַם
 תִּרְעֵ לְאֲמִים וַתִּשְׁלַח־ם.
מדד כִּי לֹא בְחַרְבָּם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרְעֵם לֹא-הוֹשִׁיעָה-לָמוֹ:
 כִּי-יִמְיִנְךָ וְזִרְעֶךָ וְאוֹר פְּנִיךָ כִּי רָצִיתָם.
מדה אַתָּה-הוּא מַלְכֵי אֱלֹהִים צִוְה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.
מדו בָּדָד צָרִינוּ נִגְגַח בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קִמִּינוּ.
מדז כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֶבְטַח וְחַרְבִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי.
מדח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת.
מדט בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל-הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סִלָּה.
מדי אֶף-זִנְחָתָהּ וַתְּכַלִּימָנוּ וְלֹא-תִצָּא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.
מדיא תִּשְׁיבָנוּ אַחֲזוֹר מִנִּי-צָר וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ.
מדיב תִּתְנַנְנוּ כְּצֹאן מֵאֶכָּל וּבְגוֹיִם זָרִיתָנוּ.
מדיג תִּמְכֹּר-עַמְּךָ בְּלֹא-הוֹן וְלֹא-רַבִּיתָ בְּמַחִירֵיהֶם.
מדיד תִּשְׁימָנוּ חֶרֶף לְשַׁכְּנֵינוּ לַעַג וְקֶלֶס לְסַבִּיבוֹתֵינוּ.
מדטו תִּשְׁימָנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם מְנוּד-רֹאשׁ בְּלֵאֲמִים.
מדטז כָּל-הַיּוֹם כָּל־מַתִּי נִגְדִי וּבִשְׁת פָּנַי כִּסְתִנִּי.
מדיז מִקּוֹל מַחְרָף וּמִגִּדָף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם.
מדיח כָּל-זֹאת בְּאַתָּנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוֹךָ וְלֹא-שָׁקְרָנוּ בְּבְרִיתֶךָ.
מדיט לֹא-נִסּוֹג אַחֲזוֹר לִבְנוֹ וַתִּט אֲשֶׁרֵינוּ מִנִּי אֶרְחֶךָ.
מדכ כִּי דָבַרְתָּנוּ בְּמִקּוֹם תַּנִּים וַתִּכַּס עֲלֵינוּ בְּצַלְמוֹת.
מדכא אִם-שְׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרָשׁ כְּפִינוּ לְאֵל זָר.
מדכב הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר-זֹאת: כִּי-הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב.
מדכג כִּי-עָלִיךָ הִרְגָנוּ כָּל-הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבָחָה.
מדכד עוֹרָה לָמָּה תִישֹׁן אֲדֹנָי הֲקִיצָה אֵל-תִּזְנַח לְנִצָּח.
מדכה לָמָּה-פָּנִיךָ תִסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצָנוּ.
מדכו כִּי שָׁחָה לְעַפָּר נִפְשָׁנוּ דָבַקָה לְאֶרֶץ בְּטִנְנוּ.
מדכז קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדֶךָ.
מהא לְמִנְצַחַת עַל-שְׁשָׁנִים לְבָנִי-קָרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידוֹת.
מהב רַחֵשׁ לִבִּי דָבָר טוֹב אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמִלְךָ
 לְשׁוֹנֵי עֵט סוֹפֵר מְהִיר.
מהג יְפִיפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חוֹן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ

על-כֵּן בִּרְכָה אֱלֹהִים לְעוֹלָם.
מהד חֲגוּר-חֲרָבָה על-יָרֵךְ גְּבוּר הוֹדֵךְ וְהִדְרֵךְ.
מהה וְהִדְרֵךְ צֶלַח רֶכֶב על-דְּבַר-אַמֶּת וְעֲנוּה-צֶדֶק
 וְתוֹרָה נוֹרְאוֹת יְמִינֶךָ.
מהו חֲצִיף שְׁנוּנִים: עַמִּים תַּחֲתֶיךָ יִפְלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ.
מהז כֶּסֶף אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט מַלְכוּתֶךָ.
מהח אֶהְבֵּת צֶדֶק וְתִשְׁנֵא-רָשָׁע:
 על-כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שְׁמוֹן שָׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶךָ.
מהט מֵר-וְאֶהְלוֹת קְצִיעוֹת כָּל-בְּגִדְתֶיךָ מִן-הַיְכָלִי שֶׁן מִנִּי שְׁמֹחוּךְ.
מהי בְּנוֹת מַלְכִים בְּיַקְרוֹתֶיךָ וְצָבָה שֶׁגַל לִימִינֶךָ בְּכַתֵּם אוֹפִיר.
מהיא שְׁמַעֲי-בֵת וְרֵאִי וְהִטִּי אֲזַנֶּךָ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ.
מהיב וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יָפִיךָ: כִּי-הוּא אֲדַנֶּיךָ וְהִשְׁתַּחֲוֶי-לוֹ.
מהיג וּבֵת-צֹר: בְּמִנְחָה פְּנִיךָ יַחֲלוּעֲשִׂירֵי עָם.
מהיד כָּל-כְּבוֹדָה בֵּת-מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.
מהיטו לְרַקְמוֹת תּוֹבֵל לְמֶלֶךְ: בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבָאוֹת לָךְ.
מהיטז תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחַת וְגִיל תִּבְאֵינָה בְּהִיכַל מֶלֶךְ.
מהיז תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּנֵיךָ תִּשְׁתַּיִתְמוּ לְשָׂרִים בְּכָל-הָאָרֶץ.
מהיח אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל-דֹר וְדֹר על-כֵּן עַמִּים יִהְיוּדוּךָ לְעַלְמָם וְעַד.
מוא לְמִנְצַח לְבָנֵי-קֶרַח על-עֲלָמוֹת שִׁיר.
מוב אֱלֹהִים לָנוּ מַחְסֵה וְעֵז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד.
מוג על-כֵּן לֹא-נִירָא בְּהַמִּיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים.
מוד יִהְמוּ יַחֲמְרוּ מִיָּמָיו יִרְעֲשׂוּ הָרִים בְּגִאֲוֹתוֹ סֵלָה.
מוה נִהַרְפְּלָגְיוֹ יִשְׁמְחוּ עִיר-אֱלֹהִים קִדְשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן.
מוו אֱלֹהִים בְּקֶרֶבָה בַּל-תִּמְוֹט יַעֲזֶרֶה אֱלֹהִים לְפָנוֹת בְּקָר.
מוז הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מִמְּלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תִּמְוֹג אָרֶץ.
מוח יִהְוֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
מוט לְכוּ-חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת יִהְוֶה אֲשֶׁר-שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ.
מוי מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת עַד-קִצָּה הָאָרֶץ:
**קִשֶׁת יִשְׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרָף בְּאֵשׁ.
 מוִיא** הִרְפוּ וְדַעוּ כִּי-אֲנֹכִי אֱלֹהִים אֲרוּם בְּגוֹיִם אֲרוּם בְּאָרֶץ.
מויב יִהְוֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.

מזא לַמְנַצֵּחַ לְבַנְי-קָרַח מִזְמוֹר.
מזב כָּל-הָעַמִּים תִּקְעוּ-כֶּף הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רָנָה.
מזג כִּי-יְהוָה עֲלִיוֹן נוֹרָא מְלֶךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-הָאָרֶץ.
מזד יַדְבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ וּלְאֲמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ.
מזה יִבְחַר-לָנוּ אֶת-נַחֲלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר-אָהַב סֵלָה.
מזו עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר.
מזז זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ.
מזח כִּי מְלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל.
מזט מְלֶךְ אֱלֹהִים עַל-גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשֵׁב עַל-כִּסֵּא קִדְשׁוֹ.
מזי נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם:
 כִּי לְאֱלֹהִים מְגַנֵּי-אָרֶץ מָאֵד נַעֲלָה.
מחא שִׁיר מִזְמוֹר לְבַנְי-קָרַח.
מחב גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מָאֵד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר-קִדְשׁוֹ.
מחג יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל-הָאָרֶץ:
 הֵר-צִיּוֹן יִרְכָּתֵי צִפּוֹן קָרִית מְלֶךְ רֵב.
מחד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב.
מחה כִּי-הִנֵּה הַמַּלְכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו.
מחו הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ.
מחז רָעְדָה אַחְזָתֶם שָׁם חֵיל כִּיּוֹלְדָה.
מחח בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ.
מחט כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵן רָאִינוּ
 בְּעִיר-יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶה עַד-עוֹלָם סֵלָה.
מחי דְּמֵינוּ אֱלֹהִים חֲסֻדָּךְ בְּקֶרֶב הֵיכָלְךָ.
מחיא כִּשְׁמֹךְ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלָתֶךָ עַל-קְצוֹי-אָרֶץ
 צֶדֶק מְלֶאכֶה יְמִינֶךָ.
מחיב יִשְׂמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה: לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ.
מחיג סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ.
מחיד שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָהפֶסְגוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן.
מחטו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא יְנַהַגְנוּ עַל-מוֹת.

מטא לְמַנְצַחַ לְבְנֵי-קָרַח מְזִמּוֹר.
מטב שְׁמָעוּ-זֹאת כָּל-הָעַמִּים הָאֵינּוּ כָּל-יֹשְׁבֵי חֶלְדַּי.
מטג גַּם-בְּנֵי אָדָם גַּם-בְּנֵי-אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאַבְיוֹן.
מטד פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת וְהַגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת.
מטה אֲטָה לְמַשָּׁל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי.
מטו לָמָּה אִירָא בִימֵי רָע עֹון עֲקָבִי יִסּוּבְנִי.
מטז הַבְּטָחִים עַל-חִילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ.
מטח אַחֲלֵא פְדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא-יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ.
מטט וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדַל לְעוֹלָם.
מטי וַיְחִי-עוֹד לְנֹצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת.
מטיא כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים מְמוֹתָיו יַחַד כָּסִיל וְבַעַר יֵאבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חִילָם.
מטיב קָרַבְם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדוֹר וָדוֹר קָרְאוּ בְשִׁמוֹתֶם עָלַי אֲדָמוֹת.
מטיג וְאָדָם בִּיקַר בַּל-יִלִּין נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נְדָמוּ.
מטיז זֶה דְרָכָם כָּסֵל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ סָלָה.
מטטו כְּצֹאן לְשֹׂאוֹל שִׁתּוֹ מֹת יִרְעִם:
**וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבַקְרוּצִירָם (וּצוּרָם) לְבָלוֹת שְׂאוֹל מְזַבֵּל לוֹ.
מטטז אֲךָ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד-שְׂאוֹל: כִּי יִקְחֵנִי סָלָה.
מטטז אֶל-תִּירָא כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ: כִּי-יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ.
מטטח כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִרְדּוּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ.
מטטט כִּי-נִפְשׁוּ בְחַיּוֹ יִבְרָךְ וַיּוֹדֶךָ כִּי-תִיטִיב לָךְ.
מטטכ תִּבּוֹא עַד-דוֹר אַבּוֹתָיו עַד-נֹצַח לֹא יִרְאוּ-אוֹר.
מטטכא אָדָם בִּיקַר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נְדָמוּ.
נא מְזִמּוֹר לְאַסְוִי:
א אֱלֹהִים יִהְיֶה דְבַר וַיִּקְרָא-אֶרֶץ
מ מִמְזִרַח-שָׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ.
נב מְצִיּוֹן מְכַלֵּל-יָפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ.
נג יָבֵא אֱלֹהֵינוּ וְאֶל-יַחֲרָשׁ:
אש-לִפְנֵינוּ תֵאכַל וְסָבִיבוּ נִשְׁעָרָה מְאֹד.
נד יִקְרָא אֶל-הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל-הָאָרֶץ לְדִין עַמּוֹ.**

נה אֶסְפוּ-לִי חֲסִידַי כִּרְתֵי בְרִיתִי עָלַי-זָבַח.
 נו וַיִּגִּידוּ שְׁמַיִם צְדָקוֹ: כִּי-אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סָלָה.
 נז שְׁמֵעָה עִמִּי וְאֲדַבְרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ:
 אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי.
 נח לֹא עַל-זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לִנְגְדֵי תַמִּיד.
 נט לֹא-אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ פֶּר מִמִּכְלֵאתֶיךָ עֲתוּדִים.
 ני כִּי-לִי כָל-חֵיתוֹ-יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי-אֶלְף.
 ניא גִדַּעְתִּי כָל-עוֹף הָרִים וַיִּזוּ שְׂדֵי עַמְדֵי.
 ניב אִם-אָרַעַב לֹא-אֹמַר לָךְ: כִּי-לִי תֵבֶל וּמְלָאָה.
 ניג הָאוֹכֵל בְּשָׂר אַבִּירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתֶּה.
 ניד זָבַח לֵאלֹהִים תִּזְדָּח וְשִׁלְמִם לְעֶלְיוֹן נִדְרֶיךָ.
 ניז וַיִּקְרָאֵנִי בַיּוֹם צָרָה אַחֲלָצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי.
 נטו וְלִרְשָׁע אֹמַר אֱלֹהִים מַה-לָּךְ לִסְפֹּר חֲקֵי וּתְשֹׂא בְרִיתִי עָלַי-פִּידָה.
 ניו וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר וּתְשַׁלַּךְ דְּבָרֵי אַחֲרֶיךָ.
 ניח אִם-רָאִיתָ גִּנְבַּת וּתְרַץ עִמוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חֲלָקָה.
 ניט פִּידָה שְׁלַחַתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנֶךָ תִּצְמִיד מִרְמָה.
 נכ תִּשָּׁב בְּאַחִיךָ תִּדְבֹר בְּבֶן-אִמָּה תִתֵּן-דָּלִי.
 נכא אֵלֶּה עֲשִׂיתָ וְהִחַרְשִׁיתִי דַמִּיתָ הָיֹת-אֶהְיֶה כְמוֹךָ
 אוֹכִיחֶךָ וְאֶעְרָכָה לְעֵינֶיךָ.
 נכב בֵּינוֹ-נָא זֹאת שִׁכְחִי אֱלוֹהֵי: פֶּן-אֶטְרוֹף וְאִין מְצִיל.
 נכג זָבַח תִּזְדָּח יִכְבְּדֵנִי: וְשִׁם דְּרָךְ אֲרָאֵנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים.
 נכד לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד.
 נכה בְּבוֹא-אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאִשֶׁר-בָּא אֶל-בֵּת-שֶׁבַע.
 נכו חֲנִנִי אֱלֹהִים כְּחִסְדֶּךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ מַחַה פִּשְׁעַי.
 נכז הַרְבֵּה (הַרְב) כְּבִסְנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאתִי טַהַרְנִי.
 נכח כִּי-פִשְׁעַי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדֵי תַמִּיד.
 נכט לָךְ לְבַדֶּךָ חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי:
 לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ.
 נלז הֵן-בְּעוֹוֹן חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמַתֵּנִי אִמִּי.
 נלח הֵן-אֶמֶת חִפְצָתָּ בְּטַחֲוֹת וּבְסִתָּם חֲכָמָה תּוֹדִיעֵנִי.
 נלט תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבֵּין.

נאי תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנָּה עֲצָמוֹת דְּכִיֵּת.
נאיא הַסִּתֵּר פְּנִיךָ מִחֻטְאֵי וְכֹל-עֲוֹנֹתַי מִחָה.
נאיב לֵב טָהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי.
נאיג אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי.
נאיז הִשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי.
נאטו אֶלְמָדָה פִּשְׁעִים דָּרְכֶיךָ וְחֻטְאִים אֱלִיךָ יִשׁוּבוּ.
נאטז הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי:
 תִּרְנֹן לְשׁוֹנֵי צִדְקָתֶךָ.
נאיז אֲדַנֵּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.
נאיח כִּי לֹא-תִחַפֵּץ זִבַּח וְאֶתְנָה עוֹלָה לֹא תִרְצָה.
נאיט זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
 לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה.
נאכ הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם.
נאכא אֲזִי תִחַפֵּץ זִבְחֵי-צֶדֶק עוֹלָה וְכִלִּיל
 אֲזִי יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים.
נבא לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְדוֹד.
נבב בְּבוֹא דוֹאג הָאֲדָמִי וַיִּגַּד לְשֹׁאוֹל:
 וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דוֹד אֶל-בֵּית אַחִימֶלֶךְ.
נבג מֵה-תִּתְהַלֵּל בְּרַעְיָה הַגְּבוּר חֶסֶד אֵל כָּל-הַיּוֹם.
נבד הַוּוֹת תִּחַשֵׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ עֹשֶׂה רַמְיָה.
נבה אֶהְבֵּת רַע מְטוֹב שְׁקָר מִדְּבַר צֶדֶק סָלָה.
נבו אֶהְבֵּת כָּל-דְּבָרֵי-בָלַע לְשׁוֹן מְרָמָה.
נבז גַּם-אֵל יִתְצָדֵךְ לְנֶצַח:
 יַחֲתָדֵךְ וַיִּסְתַּחֵךְ מֵאֲהֵל וְשִׁרְשָׁד מֵאַרְץ חַיִּים סָלָה.
נבח וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ וְעָלְיוּ יִשְׁחָקוּ.
נבט הִנֵּה הַגִּבֹּר לֹא יָשִׁים אֱלֹהִים מְעוֹזוֹ:
 וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזֵ בַהֲוֹתוֹ.
נבי וַאֲנִי כְּזִית רֵעֲנָן בְּבַיִת אֱלֹהִים
 בְּטַחְתִּי בְּחֶסֶד-אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד.
נביא אוֹדֶד לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאַקְוֶה שְׁמֶךָ כִּי-טוֹב נִגַּד חֲסִידֶיךָ.

נגא לְמַנְצַחַח עַל-מְחַלַּת מִשְׁפִּיל לְדָוָד.
נגב אָמַר נָבַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הַשְּׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה-טוֹב.
נגג אֱלֹהִים מִשְׁמִים הַשְּׁקִיף עַל-בְּנֵי-אָדָם:
לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דָּרַשׁ אֶת-אֱלֹהִים.
נגד כֹּלֹ סָג יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ: אֵין עֲשֵׂה-טוֹב אֵין גַּם-אֶחָד.
נגה הֲלֹא יָדְעוּ פְעֻלֵי-אָוֶן: אֲכָלִי עֲמִי אָכְלוּ לַחֵם אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ.
נגו שָׁם פָּחַדוּ פָּחַד לֹא-הָיָה-פָּחַד:
כִּי-אֱלֹהִים פָּזַר עֲצָמוֹת חֲנֹךְ הִבְשִׁתָּה כִּי-אֱלֹהִים מֵאָסָם.
נגז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל:
בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל.
נדא לְמַנְצַחַח בְּנִגִּינַת מִשְׁפִּיל לְדָוָד.
נדב בָּבֵא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׂאוֹל: הֲלֹא דָוָד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ.
נדג אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תִּדְיַנְנִי.
נדד אֱלֹהִים שָׁמַע תְּפִלָּתִי הֲאִזְיִנָה לְאִמְרֵי-כִּי.
נדה כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בְּקִשׁוֹ נִפְשִׁי
לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנֹגְדָם סָלָה.
נדז הִנֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי אֲדַנִּי בְּסִמְכֵי נִפְשִׁי.
נדז יֵשׁוּב (יֵשׁוּב) הָרַע לְשִׁרְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיתָם.
נדח בְּנִדְבָה אֲזַבְּחָה-לְךָ אוֹדָה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי-טוֹב.
נדט כִּי מִכָּל-צָרָה הֲצִילָנִי וּבְאִיבֵי רְאֵתָה עֵינַי.
נהא לְמַנְצַחַח בְּנִגִּינַת מִשְׁפִּיל לְדָוָד.
נהב הֲאִזְיִנָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאֵל-תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתִּי.
נהג הֲקִשִּׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהֱיָמָה.
נהד מִקּוֹל אוֹיְבֵי מִפְּנֵי עֶקֶת רָשָׁע: כִּי-יִמְיִטוּ עָלַי אָוֶן וּבִאֵף יִשְׁטַמוּנִי.
נהה לִבִּי יַחִיל בְּקִרְבִּי וְאִימוֹת מוֹת נָפְלוּ עָלַי.
נהו יִרְאָה וְרַעַד יָבֵא בִּי וְתִכְסְּנִי פְלָצוֹת.
נהז וְאִמְרָמִי-יִתֵּן-לִי אֶבֶר כִּיּוֹנָה: אָעוּפָה וְאֶשְׁכָּנָה.
נהח הִנֵּה אֲרַחֵיק נִדָּד אֶלֶין בְּמִדְבָּר סָלָה.
נהט אֲחִישָׁה מִפְּלֹט לִי מִרוּחַ סָעָה מִסָּעַר.
נהי בִּלְע אֲדַנִּי פִּלְג לְשׁוֹנָם: כִּי-רְאִיתִי חָמָס וְרִיב בְּעִיר.

נהיא יומם וְלִילָהּ יִסּוּבְבָהּ עַל-חֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמַל בְּקִרְבָּהּ.
 נהיב הוֹוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא-יָמִישׁ מִרְחֻבָּהּ תִּדְּ וּמִרְמָהּ.
 נהיג כִּי לֹא-אוֹיֵב יִחַרְפְּנִי וְאֲשָׂא:
 לֹא-מִשְׁנָאִי עָלַי הַגְדִּיל וְאֶסְתֵּר מִמֶּנּוּ.
 נהיד וְאַתָּה אֲנוּשׁ כְּעָרְכִי אֱלוֹפִי וּמִיֶּדְעִי.
 נהטו אֲשֶׁר יִחַדּוּ נִמְתִּיק סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלֵךְ בְּרָגֶשׁ.
 נהטז יְשִׁימוֹת (יְשִׁי מוֹת) עָלַימוֹיֶרְדּוֹ שְׂאוֹל חַיִּים: כִּי-רְעוֹת בְּמִגּוֹרָם בְּקִרְבָּם.
 נהיז אֲנִי אֶל-אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהוּה יוֹשִׁיעֵנִי.
 נהיח עָרַב וּבָקֵר וְצָהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי.
 נהיט פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב-לִי: כִּי-בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי.
 נהכ יִשְׁמַע אֵל וַיַּעֲנֶם וַיֵּשֶׁב קָדָם סָלָה:
 אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יֵרְאוּ אֱלֹהִים.
 נהכא שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלַל בְּרִיתוֹ.
 נהכב חָלְקוּ מַחְמַאת פִּי וּקְרַב-לְבוֹ:
 רְכוּ דְבָרָיו מִשְׁמֹן וְהִמָּה פְתַחוֹת.
 נהכג הִשְׁלֵךְ עַל-יְהוּה יְהַבֵּד וְהוּא יִכְלַכְלָךְ:
 לֹא-יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק.
 נהכד וְאַתָּה אֱלֹהִים תִּוְרָדָם לְבָאֵר שַׁחַת
 אֲנָשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא-יִחַצּוּ יְמֵיהֶם
 וְאֲנִי אֶבְטַח-בָּךְ.
 נוא לְמַנְיַח עַל-יוֹנֵת אֲלֶם רְחֻקִים לְדוֹד מִכְתָּם:
 בְּאַחֲזוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת.
 נוב חָנְנִי אֱלֹהִים כִּי-שָׁאַפְנִי אֲנוּשׁ כָּל-הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחָצְנִי.
 נוג שָׁאַפוּ שׁוֹרְרֵי כָּל-הַיּוֹם: כִּי-רַבִּים לַחֲמִים לִי מְרוֹם.
 נוד יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטַח.
 נוה בְּאֱלֹהִים אֶהְלַל דְּבָרוֹ:
 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מֵה-יַעֲשֶׂה בְּשָׁר לִי.
 נוו כָּל-הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצֹבוּ עָלַי כָּל-מַחְשַׁבְתָּם לָרַע.
 נוז יְגוּרוּ יַצְפִּינוּ (יַצְפּוֹנוּ) הִמָּה עֲקֹבֵי יִשְׁמְרוּ: כַּאֲשֶׁר קוּוּ נַפְשִׁי.
 נוח עַל-אָוֶן פִּלְט-לָמוֹ בְּאֵף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים.
 נוט נָדִי סַפְרֻתָּהּ-אַתָּה: שִׁימָה דְמַעְתִּי בְנֹאדְךָ הֲלֹא בְּסַפְרֻתְךָ.

נוי אַז יִשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲזֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה-יִדְעֵתִי כִּי-אֱלֹהִים לִי.
 נויא בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבַר בִּיהוָה אֶהְלֵל דְּבַר.
 נויב בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מֵה-יַעֲשֶׂה אָדָם לִי.
 נויג עָלִי אֱלֹהִים נְדַרְיָךְ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ.
 נויז כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִדְּחִי
 לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים.
 נזא לְמַנְצַח אֵל-תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוּ מִפְּנֵי-שָׂאוֹל בַּמַּעֲרָה.
 נזב חַנּוּנֵי אֱלֹהִים חַנּוּנֵי כִּי בָדָה חֲסִידָה נַפְשִׁי
 וּבְצֵל-כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַהוּת.
 נזג אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיוֹן לֹאֵל גֹּמֵר עָלַי.
 נזד יִשְׁלַח מְשָׁמַיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרֹף שְׂאֵפֵי סִלָּה
 יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ.
 נזה נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לִבָּאִם אֲשֻׁכְבָה לְהִטִּים:
 בְּנֵי-אָדָם שִׁנְיָהֶם חֲנִית וְחֻצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חֲדָה.
 נזו רוּמָה עַל-הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.
 נזז רֶשֶׁת הַכִּינוֹ לַפְעָמִי כַּפֵּי נַפְשִׁי
 כָּרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סִלָּה.
 נזח נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה.
 נזט עוֹרָה כְּבוֹדִיעוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שְׁחַר.
 נזי אוֹדְךָ בְּעַמִּים אֲדַנִּי אֲזַמְּרָךְ בַּלְּאֻמִּים.
 נזיא כִּי-גָדַל עַד-שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד-שְׁחָקִים אֲמַתְךָ.
 נזיב רוּמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.
 נזיא לְמַנְצַח אֵל-תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם.
 נזיב הָאֲמֹנָסֵאלִם צָדֵק תִּדְבָּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם.
 נזיג אֵף-בִּלְבַב עוֹלֹת תִּפְעֲלוּן: בְּאָרֶץ חַמָּס יְדִיכֶם תִּפְלְסוּן.
 נזיד זֵרוּ רְשָׁעִים מֵרַחֵם תָּעוּ מִבֶּטֶן דְּבָרֵי כָזָב.
 נזיה חֲמַת-לָמוּ כְּדָמוֹת חֲמַת-נָחַשׁ כָּמוֹ-פִּתְוֹן חֲרַשׁ יֶאֱטֵם אֲזִנּוֹ.
 נזיז אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחַכֵּם.
 נזכז אֱלֹהִים הִרְסֵם שִׁנִּימוּ בְּפִימוּ מִלְּתַעוֹת כְּפִירִים נֹתֵץ יְהוָה.
 נזכח יִמָּאֲסוּ כָמוֹ-מַיִם יִתְהַלְכוּ-לָמוּ
 יְדַרְךָ חֲצוּ כָמוֹ יִתְמַלְלוּ.

נחט כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חזו שמש.
נחי בטרים יבינו סירתכם אטד כמו-חי כמו-חרון ישערונו.
נחיא ישמח צדיק כי-חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע.
נחיב ויאמר אדם אד-פרי לצדיק אד יש-אלהים שפטים בארץ.
נטא למנצח אל-תשחת לדוד מכתם: בשלח שאול
 וישמרו את-הבית להמיתו.
נטב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני.
נטג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני.
נטד כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
 לא-פשעי ולא-חטאתי יהוה.
נטה בלי-עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה.
נטו ואתה יהוה-אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל-הגוים
 אל-תחן כל-בגדי און סלה.
נטז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר.
נטח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם: כי-מי שמע.
נטט ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים.
נטי עזו אליך אשמרה: כי-אלהים משגבי.
נטיא אלהי חסדו (חסדי) יקדמני אלהים יראני בשורי.
נטיב אל-תהרגם פן ישכחו עמיהניעמו בחילך והורידמו: מגננו אדני.
נטיג חטאת-פימו דבר-שפתימו:
 וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו.
נטיז כלה בחמה כלה ואינמו:
 וידעופי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה.
נטטו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר.
נטטז המה ינועון (יניעון) לאכל אם-לא ישבעו וילינו.
נטיז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך:
 כי-היית משגב לי ומנוס ביום צר-לי.
נטיח עזי אליך אומר: כי-אלהים משגבי אלהי חסדי.
סא למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד ללמד.
סב בהצותו את ארם נהרים ואת-ארם צובה:
 וישב יואב ויד את-אדום בגיא-מלח שנים עשר אלה.

- סג** אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ פָּרַצְתָּנוּ אֲנַפְתָּ תְּשׁוּבָב לָנוּ.
- סד** הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רָפָה שְׁבַרְיָה כִּי-מָטָה.
- סה** הִרְאִיתָ עִמָּךְ קִשָּׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלְהָ.
- סו** נָתַתָּה לִירֵאִיךָ נֶס לְהִתְנוּסָס מִפְּנֵי קִשְׁט סָלָה.
- סז** לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וּעֲנֵנוּ (נְעַנְנִי).
- סח** אֱלֹהִים דַּבֵּר בְּקֶדְשׁוֹאֲעֲלֶזְהָ: אַחֲלָקָה שְׁכֶם וְעִמְּךָ סְפוֹת אֲמַדְדִּי.
- סט** לִי גִלְעָד וְלִי מִנְשָׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי.
- סי** מוֹאָב סִיר רַחֲצִיעֶל-אָדוֹם אֲשַׁלֶּיךָ נְעֲלִי עָלַי פְּלִשְׁתֵּי הַתְּרוּעָעִי.
- סיא** מִי יִבְלַנִּי עִיר מְצוֹר מִי נַחֲנִי עַד-אָדוֹם.
- סיב** הֲלֹא-אַתָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ וְלֹא-תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.
- סיג** הִבֵּה-לָנוּ עֲזָרַת מְצָר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם.
- סיד** בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חַיִל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ.
- סאא** לְמַנְצַחַ עַל-נְגִינַת לְדָוִד.
- סאב** שְׁמַעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְּשִׁיבָה תִּפְלָתִי.
- סאג** מִקְצֵה הָאֶרֶץ אֲלִיךָ אֶקְרָא בְּעֶטֶף לִבִּי בְּצוֹר-יְרוּס מִמֶּנִּי תִנְחַנִּי.
- סאד** כִּי-הָיִיתָ מַחְסֵה לִי מִגִּדְל-עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב.
- סאה** אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְרִי כְּנִפְיֶךָ סָלָה.
- סאו** כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעְתָּ לְנַדְרֵי נִתְתָּ יְרֵשֶׁת יִרְאִי שְׁמֶךָ.
- סאז** יָמִים עַל-יָמֵי-מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתַי כְּמוֹ-דָר וְדָר.
- סאח** יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאַמֶּת מִן יִנְצְרֵהוּ.
- סאט** כֹּן אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ לְעַד לְשַׁלְמֵי נְדָרֵי יוֹם יוֹם.
- סבא** לְמַנְצַחַ עַל-יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד.
- סבב** אֲךָ אֵל-אֱלֹהִים דּוֹמְיָה נִפְשִׁי מִמֶּנּוּ יִשׁוּעַתִּי.
- סבג** אֲךָ-הוּא צוּרִי וִישׁוּעַתִּי מִשְׁגָּבִי לֹא-אָמוּט רַבָּה.
- סבד** עַד-אָנָּה תִּהְיוֹתָנוּ עַל-אִישׁ תִּרְצָחוּ כְּלָכֶם: כְּקִיר נָטוּי גָּדַר הַדְּחוּיָה.
- סבה** אֲךָ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כְּזָב: בְּפִיו יִבְרָכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְלוּ-סָלָה.
- סבו** אֲךָ לֵאלֹהִים דּוֹמֵי נִפְשִׁי כִּי-מִמֶּנּוּ תִקְוֹתִי.
- סבז** אֲךָ-הוּא צוּרִי וִישׁוּעַתִּי מִשְׁגָּבִי לֹא אָמוּט.

סבח על-אלהים ישעי וכבודי צור-עזי מחסי באלהים.
סבט בטחו בו בכל-עת עם שפכו-לפניו לבבכם
 אלהים מחסה-לנו סלה.
סבי אך הבל בני-אדם כזב בני-איש:
 במאזנים לעלות המה מהבל יחד.
סביא אל-תבטחו בעשק ובגזל אל-תהבלו:
 חיל כי-ינוב אל-תשיתו לב.
סביב אחת דבר אלהים שתיים-זו שמעתי: כי עז לאלהים.
סביג ולך-אדני חסד: כי-אתה תשלם לאיש כמעשהו.
סגא מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה.
סגב אלהים אלי אתה אשחרך:
 צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
 בארץ-ציה ועיף בלי-מים.
סגג כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך.
סגד כי-טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך.
סגה כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי.
סגו כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל-פי.
סגז אם-זכרתיה על-יצועי באשמרות אהגה-בך.
סגח כי-היית עזרתה לי ובצל כנפיק ארנו.
סגט דבקה נפשי אחריך בי תמכה מינך.
סגי והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ.
סגיא וגירהו על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו.
סגיב והמלך ישמח באלהים:
 יתהלל כל-הנשבע בו: כי יסכר פי דוברי-שקר.
סדא למנצח מזמור לדוד.
סדב שמע-אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי.
סדג תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און.
סדד אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר.
סדה לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא יראו.
סדו יחזקו-למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים
 אמרו מי יראה-למו.

סדז יִחַפְּשׁוּ עוֹלֹת תִּמְנוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ
 וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עֵמֶק.
סדח וַיִּרְם אֱלֹהִים: חַץ פְּתָאוּסָהּיו מִכּוֹתָם.
סדט וַיִּכְשִׁילוּהוּ עָלִימוּ לְשׁוֹנָם יִתְנַדְּדוּ כָּל-רְאֵה בָּם.
סדי וַיִּירָאוּ כָּל-אָדָם: וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשָׂהוּ הַשְּׂכִילוֹ.
סדיא יִשְׁמַח צְדִיק בִּיהוָה וְחָסָה בּוֹ וַיִּתְהַלְלוּ כָּל-יִשְׂרָי-לֵב.
סהא לְמַנְצַחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר.
סהב לָךְ דְּמִיָּה תִהְלֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יִשְׁלַם-נְדָר.
סהג שִׁמְעַ תִּפְלֶה עֲדִיף כָּל-בְּשָׂר יִבְאוּ.
סהד דְּבָרֵי עֲוֹנֹת גָּבְרוּ מֵנִי פִּשְׁעֵינוּ אֶתְּה תִכְפָּרָם.
סהה אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתִקָּרַב יִשְׁכֹּן חֲצָרֶיךָ:
 נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתֶךָ קִדְּשׁ הֵיכָלֶךָ.
סהו נוֹרְאוֹת בְּצִדְקַתְּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
 מִבְּטָח כָּל-קְצוֹי-אָרֶץ וַיִּם רְחֻקִים.
סהז מִכֵּין הָרִים בְּלַחוּ נֶאֱזַר בְּגִבּוֹרָה.
סהח מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גְּלִיָּהִם וְהִמּוֹן לְאֻמִּים.
סהט וַיִּירָאוּ יִשְׁבֵי קְצוֹתֵמְאוֹתִתִיךָ מוֹצְאֵי בִקֹּר וְעָרַב תִּרְנִין.
סהי פְּקֻדֹתֶי הָאָרֶץ וּתְשַׁקְּקֶה רַבַּת תַּעֲשֶׂרְנָה פֶּלַג אֱלֹהִים מְלֵא מַיִם
 תִּכְיִן דָּגָנָם כִּי-כֹן תִּכְיֶנָּה.
סהיא תִּלְמִיָּה רְוֵה נַחַת גְּדוּדֶךָ בְּרַב־יָבִים תִּמְגַּנְנָה צְמֻחָה תִּבְרָךְ.
סהיב עֲטֹרֶתֶ שְׁנַת טוֹבֶתֶךָ וּמַעֲגָלֶיךָ יִרְעִפוּן דָּשׁוּ.
סהיג יִרְעִפוּ נְאוֹת מִדְּבָר וְגִיל גְּבַעוֹת תַּחֲגֹרְנָה.
סהיד לְבָשׁוּ כְרִים הַצֹּאן וְעַמְקִים יַעֲטִפוּ-בָּר
 יִתְרוֹעֲעוּ אָף-יִשִּׁירוּ.
סוא לְמַנְצַחַ שִׁיר מִזְמוֹר: הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים כָּל-הָאָרֶץ.
סוב זָמְרוּ כְבוֹד-שְׁמוֹ שִׁימוּ כְבוֹד תִּהְלֶתוּ.
סוג אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה-נוֹרָא מַעֲשִׂיךָ בְּרַב עֲזָדָה יִכְחָשׁוּ לָךְ אֵיבֶיךָ.
סוד כָּל-הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְוַיִּזְמְרוּ-לָךְ יִזְמְרוּ שְׁמֶךָ סְלָה.
סוה לָכוּ וִירָאוּ מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל-בְּנֵי אָדָם.
סוו הִפֹּךְ יָם לִיבְשָׁהבְּנֶהָר יַעֲבְרוּ בְּרָגֶל שָׁם נִשְׁמַחַה-בּוֹ.
סוז מִשֵּׁל בְּגִבּוֹרֹתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה

הסוֹרְרִים אֶל-יְרִימוֹ (יְרוֹמוֹ) לָמוּ סֶלָה.
סוח בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ.
סוט הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ.
סוי כִּי-בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים צִרְפָּתָנוּ כְּצֶרֶף-כֶּסֶף.
סויא הִבְאֵתָנוּ בְּמִצּוֹדָה שְׁמֵת מוֹעֵקָה בְּמִתְנִינוּ.
סויב הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשָׁנוּ: בָּאֲנוּ-בָאֵשׁ וּבַמַּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָה.
סויג אָבוֹא בִיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרַי.
סויד אֲשֶׁר-פָּצוּ שְׁפָתַי וְדַבַּר-פִּי בְּצַר-לִי.
סוטו עֲלוֹת מִיַּחִים אֶעֱלֶה-לְךָ עִם-קְטֹרֶת אֵילִים
אֶעֱשֶׂה בְּקָר עִם-עֲתוּדִים סֶלָה.
סוטז לְכוּ-שִׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה כָּל-יִרְאֵי אֱלֹהִים: אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי.
סויז אֵלָיו כִּי-קָרָאתִי וְרוֹמֵם תַּחַת לְשׁוֹנַי.
סויח אֲוֹן אִם-רָאִיתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדָנָי.
סויט אֲכֹן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תַּפְלָתִי.
סוכ בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-הִסִּיר תַּפְלָתִי וַחֲסָדוֹ מֵאֵתִי.
סוא לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר.
סזב אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֶלָה.
סזג לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעַתְּךָ.
סזד יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם.
סזה יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאַמִּים:
כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאַמִּים בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה.
סזו יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם.
סזז אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ.
סזח יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אַפְסֵי-אֶרֶץ.
סחא לְמַנְצַח לְדוֹד מְזֻמּוֹר שִׁיר.
סחב יָקוּם אֱלֹהִים יְפוּצוּ אוֹיְבָיו וַיִּנּוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפָּנָיו.
סחג כִּהְנִדֹף עֶשֶׂן תִּנְדֹּף:
כִּהְמִס דּוֹנֵג מִפָּנֵי-אֵשׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים מִפָּנֵי אֱלֹהִים.
סחד וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֻצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁיִשׁוּ בְּשִׂמְחָה.
סחה שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמֵרוּ שְׁמוֹ:
סֵלוּ לְרֶכֶב בְּעָרְבוֹתַיָּה שְׁמוֹ וְעֲלִזוּ לְפָנָיו.

סחו אָבִי יְתוּמִים וְדִין אֱלֹמֶנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קָדְשׁוֹ.
סחז אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת
אֶךְ סוֹרְרִים שְׁכָנוֹ צַחִיחָה.
סחח אֱלֹהִים בְּצִאֲתָךְ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁימוֹן סָלָה.
סחט אֶרֶץ רָעָשָׁה אֶף-שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים:
זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
סחי גָּשֶׁם נְדָבוֹת תַּנְיֵף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה.
סחיא חִתְךָ יִשְׁבוּ-בָּהּ תִּכְוֶן בְּטוֹבְתְךָ לְעֵנִי אֱלֹהִים.
סחיב אֲדַנִּי יִתֵּן-אִמֶּר הַמְבַשְׂרוֹת צָבֵא רַב.
סחג מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן וְנֹת-בַּיִת תַּחֲלַק שָׁלָל.
סחיד אִם-תִּשְׁכָּבוֹן בֵּין שְׁפִתַיִם:
כִּנְפֵי יוֹנָה נִחְפָּה בְּכַסֶּף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חֲרוֹץ.
סחטו בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצַלְמוֹן.
סחטז הַר-אֱלֹהִים הַר-בְּשׁוֹן הַר גְּבִנְנִים הַר-בְּשׁוֹן.
סחיז לָמָּה תִרְצְדוֹן הָרִים גְּבִנְנִים:
הַהֲרַחַמְד אֱלֹהִים לְשַׁבְּתוֹ אֶף-יִהְיֶה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח.
סחיאח רָכַב אֱלֹהִים רִבְתַּיִם אֶלְפֵי שָׁנָאן אֲדַנִּי בָּם סִינֵי בְּקָדְשׁ.
סחיאט עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחֲתָ מִתְּנוֹת בְּאָדָם
וְאֶף סוֹרְרִים לְשָׁכֵן יְהִי אֱלֹהִים.
סחכ בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם: יַעֲמֹס-לְנוּהֵאֵל יִשׁוּעַתְנוּ סָלָה.
סחכא הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת: וְלִיהוָה אֲדַנִּי לְמֹתוֹת תִּצְאוֹת.
סחכב אֶךְ-אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אִיבֵיו: קָדְקָד שְׁעַר מִתְּהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִיּוֹ.
סחכג אִמֶּר אֲדַנִּי מִבְּשׁוֹן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצִלוֹת יָם.
סחכד לְמַעַן תִּמְחֹץ רַגְלֶךָ בְּדָם: לְשׁוֹן כָּלְבִיךָ מֵאִיבִים מִנְהוּ.
סחכה רְאוּ הַלִּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכוֹת אֵלֵי מַלְכֵי בְּקָדְשׁ.
סחכו קָדְמוּ שָׂרִים אַחַר נִגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת.
סחכז בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדַנִּי מִמִּקּוֹר יִשְׂרָאֵל.
סחכח שֵׁם בְּנִימֹן צָעִיר רִדְס שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמַתָּם שָׂרֵי זְבִלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי.
סחכט צֹוֶה אֱלֹהֶיךָ עֲזָךְ: עוֹזֶה אֱלֹהִים אֲזוֹ פָּעֵלְתָ לָנוּ.
סחל מֵהִיכְלֶךָ עַל-יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שֵׁי.
סחלא גָּעַר חַיִּת קָנָה עֲדַת אֲבִירִים בְּעַגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרָצִי-כָסָף

בָּזַר עַמִּים קָרְבוֹת יַחְפָּצוּ.
סחלב יֶאֱתָיו חֲשָׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תִּרְיָץ יָדָיו לְאֱלֹהִים.
סחלג מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זָמְרוּ אֲדֹנָי סֵלָה.
סחלד לָרֶכֶב בְּשָׁמַי שְׁמֵי-קָדָם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹז.
סחלה תִּנְנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים: עַל-יִשְׂרָאֵל גְּאֻתּוֹ וְעוֹז בְּשַׁחֲקִים.
סחלו נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ:
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עוֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים.
סטא לִמְנַצַּח עַל-שׁוֹשָׁנִים לְדוֹד.
סטב הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִיָּם עַד-נֶפֶשׁ.
סטג טָבַעְתִּי בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד
 בְּאִתִּי בְּמַעַמְקֵי-מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטָפְתִּנִּי.
סטד יִגְעַתִּי בְּקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי: כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל לְאֱלֹהֵי.
סטה רַבּוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשֵׁי שַׁנְּאֵי חָנָם:
 עֲצֻמוֹ מִצְּמִיתִי אִיבֵי שְׁקָר אֲשֶׁר לֹא-גִזַּלְתִּי אֶז אֲשִׁיב.
סטו אֱלֹהִים-אַתָּה יָדַעְתָּ לְאֹזְלֹתִי וְאֲשֻׁמוֹתִי מִמָּוֶד לֹא-נִכְחָדוּ.
סטז אֵל-יִבְשׁוּ בֵי קוֹיֶךָ אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת:
 אֵל-יִכְלְמוּ בֵי מִבְּקִשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
סטח כִּי-עָלְיֶךָ נִשְׂאֵתִי חֲרָפָה כִּסְתָה כְּלָמָה פָּנָי.
סטט מוֹזֵר הֵייתִי לְאֶחָי וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי.
סטק כִּי-קִנְאֵת בֵּיתְךָ אֶכְלָתִנִּי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיךָ נָפְלוּ עָלַי.
סטכ וְאַבְכָּה בְּצוֹם נֶפְשִׁי וְתִהְיֶה לְחֲרָפוֹת לִי.
סטיב וְאַתְּנָה לְבוֹשֵׁי שָׁק וְאַהִי לָהֶם לְמָשָׁל.
סטיג יִשְׁיַחוּ בֵי יֹשְׁבֵי שְׁעָר וְנִגְיִנוֹת שׁוֹתֵי שְׁכָר.
סטיד וְאַנִּי תִפְלָתִי-לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֲסִדֶּיךָ
 עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶיךָ.
סטטו הֲצִילֵנִי מִטִּיט וְאֵל-אַטְבָּעָה אֲנַצְלָה מִשַּׁנְּאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם.
סטטז אֵל-תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֵל-תִּבְלַעֵנִי מְצוּלָה
 וְאֵל-תִּתְאַטֵּר-עָלַי בְּאֵר פִּיָּה.
סטטז עֲנֵנִי יְהוָה כִּי-טוֹב חֲסִדֶּיךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ פָּנֵה אֵלַי.
סטטח וְאֵל-תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּיךָ: כִּי-צָר-לִי מֵהָר עֲנֵנִי.

סטיט קרבה אל-נפשי גאלה למען איבי פדיני.
סטכ אתה ידעתחרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל-צוררי.
סטכא חרפה שברה לבי ואנושה:
 ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי.
סטכב ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ.
סטכג יהי-שלחנם לפנייהם לפח ולשלומים למוקש.
סטכד תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד.
סטכה שפך-עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם.
סטכו תהי-טירתם נשמה באהליהם אל-יהי ישב.
סטכז כי-אתה אשר-הכית רדפו ואל-מכאוב חלליך יספרו.
סטכח תנה-עון על-עונם ואל-יבאו בצדקתך.
סטכט ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל-יכתבו.
סטל ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני.
סטלא אהללה שם-אלהים בשיר ואגדלנו בתודה.
סטלב ותיטב ליהנה משור פר מקרון מפריס.
סטלג ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם.
סטלד כי-שמע אל-אביונים יהוה ואת-אסיריו לא בזה.
סטלה יהללוהו שמים וארץ ימים וכל-רמש בם.
סטלו כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה.
סטלז וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו-בה.
עא-ב למנצח לדוד להזכיר. אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה.
עג יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי.
עד ישובו על-עקב בשתם האמרים האח האח.
עה ישישו וישמחו בך כל-מבקשיך:
 ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך.
עו ואני עני ואביון אלהים חושה-לי:
 עזרי ומפלטי אתה יהוה אל-תאחר.
עאא בך-יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם.
עאב בצדקתך תצילני ותפלטיני הטה-אלי אונך והושיעני.
עאג היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני:
 כי-סלעי ומצודתי אתה.

עאד אֱלֹהֵיפִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעְוֹל וְחוֹמֵץ.
עאה כִּי-אַתָּה תִקְוֹתִי אֲדַנִּי יְהוָה מִבְּטַחִי מִנְעוּרִי.
עאו עָלִידָה נִסְמַכְתִּי מִבְּטָןמִמְעֵי אִמִּי אַתָּה גּוֹזֵי בְּךָ תְּהַלְתִּי תָמִיד.
עאז כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי-עַז.
עאח יִמְלֵא פִי תְהַלְתֶּךָ כָּל-הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ.
עאט אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקֵנָה כְּכֹלוֹת כַּחֲסִי אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי.
עאי כִּי-אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעְצוּ יַחְדָּו.
עאיא לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רַדְפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי-אֵין מַצִּיל.
עאיב אֱלֹהִים אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהִי לְעֲזָרְתִּי חִישָׁה (חוֹשָׁה).
עאיג יִבְשׁוּ יָכְלוּ שִׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה וְכִלְמָה מִבְּקָשִׁי רָעַתִּי.
עאיד וְאַנִּי תָמִיד אֵינְחַל וְהוֹסַפְתִּי עַל-כָּל-תְּהַלְתֶּךָ.
עאטו פִּי יִסְפֹּר צְדָקְתֶּךָ כָּל-הַיּוֹם תִּשׁוּעָתֶךָ: כִּי לֹא יִדְעֵתִי סִפְרוֹת.
עאטז אֲבוֹאבְגָבוֹת אֲדַנִּי יְהוָה אֲזַכֵּיר צְדָקְתֶּךָ לְבִדְךָ.
עאיז אֱלֹהִים לִמְדַתִּנִּי מִנְעוּרִי וְעַד-הֵנָּה אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ.
עאיח וְגַם עַד-זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי.
עד-אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכֹל-יָבוֹא גְבוּרָתֶךָ.
עאיט וְצְדָקְתֶּךָ אֱלֹהִים עַד-מְרוֹם:
אָשֶׁר-עֲשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ.
עאכ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ (הִרְאִיתָנִי) צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת:
תָּשׁוּב תַחֲיֵנוּ (תַחֲיִנִי) וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַעֲלֵנִי.
עאכא תָּרַב גְּדֹלְתִי וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי.
עאכב גַּם-אֲנִי אוֹדֶךָ בְּכָל-יָבֹל אֲמַתֶּךָ אֱלֹהִי:
אֲזַמְרָה לְךָ בְּכֹנֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
עאכג תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְרָה-לְךָ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ.
עאכד גַּם-לְשׁוֹנִי כָּל-הַיּוֹם תְּהַגֶּה צְדָקְתֶּךָ:
כִּי-בִשׁוּ כִי-חָפְרוּ מִבְּקָשִׁי רָעַתִּי.
עבא לְשַׁלְמָה: אֱלֹהִים מִשְׁפָּטִיד לְמִלְךָ תּוֹ וְצְדָקְתֶּךָ לְבֹן-מִלְךָ.
עבב יָדִין עַמֶּךָ בְּצִדְקָה וְעֲנִיף בְּמִשְׁפָּט.
עבג יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וּגְבָעוֹת בְּצִדְקָה.
עבד יִשְׁפֹּט עַנְיֵי-עַסְיוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְכֵּא עוֹשֵׁק.
עבה יִירָאוּךָ עַם-שְׁמֵשׁ וְלִפְנֵי יָרַח דּוֹר דּוֹרִים.

עבו ירד כְּמָטָר עַל-גַּז כְּרִבִּיבִים זְרִיף אֶרֶץ.
עבו יִפְרַח-בְּיָמָיו צְדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד-בְּלִי יָרַח.
עבח וַיֵּרֶד מֵיָם עַד-יָם וּמִנְהָר עַד-אֶפְסַי-אֶרֶץ.
עבט לִפְנֵיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאִיבֵיו עֹפֵר יִלְחֲכוּ.
עבי מַלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ
מַלְכֵי שֻׁבָּא וְסָבָא אֲשֶׁכֶר יִקְרִיבוּ.
עביא וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ כָּל-מְלָכִים כָּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ.
עביב כִּי-יֵצֵא אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ וְעֵנִי וְאִין-עֵזֶר לוֹ.
עביג יַחַס עַל-דָּל וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ.
עביז מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגְאֵל נַפְשָׁם וַיִּיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו.
עבטו וַיְחִי וַיִּתֵּן-לוֹ מִזֶּהֶב שֻׁבָּא:
וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תָּמִיד כָּל-הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ.
עבטז יְהִי פֶסֶת-בֵּר בְּאֶרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים:
יִרְעַשׁ כָּלִבְנוֹן פְּרִיז וַיִּצִיצוּ מֵעִיר כַּעֲשֵׂב הָאֶרֶץ.
עביז יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי-שָׁמַשׁ יִנּוֹן (יִנּוֹן) שְׁמוֹ:
וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל-גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ.
עביח בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ.
עביט וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם:
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.
עבכ כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן-יִשָּׁי.
עגא מִזְמוֹר לְאַסָּף:
אֵךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי לְבָב.
עגב וְאַנִּיכְמַעַט נְטוּי (נְטִיז) רִגְלִי כְּאִין שִׁכְחָה (שִׁפְכוּ) אֲשָׁרִי.
עגג כִּי-קִנֵּאתִי בַהוֹלָלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֲרָאָה.
עגד כִּי אִין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אוֹלָם.
עגה בְּעַמֵּל אָנוּשׁ אֵינָמוּ וְעַם-אָדָם לֹא יִנְגְעוּ.
עגו לָכֵן עֲנִקְתָּמוּ גֵאֻוָּה יַעֲטֹף-נִשִׁית חֲמָס לְמוֹ.
עגז יָצָא מִחֶלֶב עֵינָמוּ עָבְרוּ מִשְׁכִּיֹּת לְבָב.
עגח יִמִּיקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֵשֶׂק מִמָּרוֹם יִדְבְּרוּ.
עגט שִׁתּוֹ בְּשָׁמִים פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלֶךְ בְּאֶרֶץ.
עגי לָכֵן יִשִּׁיב (יִשׁוּב) עַמּוֹ הַלֵּם וּמִי מֵלֵא יִמְצֹו לְמוֹ.

עגיא וְאָמְרוּ אִיכָה יָדַע-אֵל וַיֵּשׁ דָּעָה בְּעֵלְיוֹן.
עגיב הִנֵּה-אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשִׁלְוֵי עוֹלָם הַשָּׁגוּ-חֵיל.
עגג אֶד-רִיק זְכִיתִי לְבָבִי וְאָרַחַץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי.
עגיד וְאֵהִי נְגוּעַ כָּל-הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לְבָקָרִים.
עגטו אִם-אֶמְרֵתִי אֶסְפָּרָה כְּמוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ בְּגִדְתִּי.
עגטז וְאֶחְשָׁבָה לְדַעַת זֹאת עֵמֶל הִיא (הוא) בְּעֵינַי.
עגיו עַד-אָבוֹא אֶל-מִקְדָּשֶׁי-אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם.
עגיח אֶד בַּחֲלָקוֹת תְּשִׁית לָמוֹ הַפְּלִתָם לְמִשְׁוֹאוֹת.
עגיט אִיךָ הָיוּ לְשִׁמָּה כָּרְגַע סָפוּ תַמּוֹ מִן-בְּלֵהוֹת.
עגכ כְּחֹלֹם מִהֶקִּיץ אֲדַנִּי בְּעִיר צִלְמָם תַּבְּזָה.
עגכא כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתַּוֵּן.
עגכב וְאֲנִי-בְּעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ.
עגכג וְאֲנִי תַמִּיד עִמָּךְ אֶחְזֹת בְּיַד-יְמִינִי.
עגכד בְּעֶצְתְּךָ תִּנְחַנְנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקְחַנְנִי.
עגכה מִי-לִי בְּשִׁמְיִם וְעִמָּךְ לֹא-חִפְצָתִי בְּאַרְץ.
עגכו כָּלֵה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר-לְבָבִי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם.
עגכז כִּי-הִנֵּה רַחֲקִיךָ יֵאבְדוּ הַצְּמִתָּה כָּל-זוֹנָה מִמָּךְ.
עגכח וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי-טוֹב:
שתי בְּאֲדַנִּי יְהוָה מַחְסִי לְסִפּוֹר כָּל-מַלְאָכוֹתֶיךָ.
עדא מִשְׁכִּיל לְאַסָּף:
לָמָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָ לְנֹצַח יַעֲשֶׂן אֶפְדָּ בְּצֵאֵן מְרַעִיתְךָ.
עדיב זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קָדָם גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלָתְךָ
הר-ציון זֶה שְׁכַנְתָּ בוֹ.
עדג הָרִימָה פְּעֻמֶיךָ לְמִשְׁאוֹת נֹצַח כָּל-הָרַע אוֹיֵב בִּקְדָשׁ.
עדיד שְׂאֵגוּ צִרְרֶיךָ בְּקִרְבִּי מוֹעֵדְךָ שָׁמוּ אוֹתָתָם אֹתוֹת.
עדיה יוֹדַע כְּמַבִּיא לְמַעַלָּה בְּסִבָּךְ-עַץ קִרְדָּמוֹת.
עדיז וַעַת (וְעַתָּה) פְּתוּחִיָּה יָחַד בְּכִשְׁלִיל וְכִילְפוֹת יְהִלְמוּן.
עדיח שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקְדָּשְׁךָ לְאַרְץ חִלְלוּ מִשְׁכַּן-שְׁמֶךָ.
עדיח אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינָם יָחַד שָׁרְפוּ כָּל-מוֹעֲדֵי-אֵל בְּאַרְץ.
עדיט אוֹתֵתֵינוּ לֹא רָאִינוּ: אִין-עוֹד נָבִיא וְלֹא-אֶתְנוּ יָדַע עַד-מָה.
עדי עַד-מֵתִי אֱלֹהִים יַחֲרֹף צָר יִנְאַץ אוֹיֵב שְׁמֶךָ לְנֹצַח.

עדיא לָמָּה תָּשִׁיב יָדָךְ וַיִּמְיֶנֶךָ מִקְרֹב חוֹקֵךְ (חִיקָךְ) כָּלָה.
עדיב וְאֱלֹהִים מִלְכֵי מִקְדָּם פֶּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֹרֵב הָאָרֶץ.
עדיג אַתָּה פּוֹרְרֵת בְּעֵזְךָ יָם שְׁבִרְתָּ רֵאשֵׁי תַנִּינִים עַל-הַמַּיִם.
עדיז אַתָּה רִצַּצְתָּ רֵאשֵׁי לְוִיָּתָן תִּתְנַנְּנוּ מֵאֲכָל לֶעָם לְצַיִים.
עדטו אַתָּה בְּקַעַת מַעֲיָן וְנַחַל אַתָּה הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת אִיתָן.
עדטז לָךְ יוֹם אֶף-לָךְ לַיְלָה אַתָּה הִכִּינוֹתָ מְאוֹר וְשָׁמֶשׁ.
עדיז אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל-גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יִצְרָתָם.
עדיח זָכַר-זֵאת אֹיֵב חֲרָף יְהוָה וְעַם נָבֵל נֶאֱצוּ שְׁמָךְ.
עדיט אֶל-תִּתֵּן לְחַיֵּת נֶפֶשׁ תַּוֹרֵךְ חַיֵּת עֲנִיָּיִךְ אֶל-תִּשְׁכַּח לְנֻצַח.
עדכ הִבֵּט לְבָרִית: כִּי מָלְאוּ מִחֲשָׁכֵי-אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס.
עדכא אֶל-יָשׁוּב יָדָךְ נִכְלָם עָנִי וְאֲבִיוֹן יִהְלֹו שְׁמָךְ.
עדכב קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָךְ זָכַר חֲרָפְתָךְ מִנִּי-נָבֵל כָּל-הַיּוֹם.
עדכג אֶל-תִּשְׁכַּח קוֹל צִרְרִיךָ שְׁאוֹן קָמִיד עֲלֶה תָמִיד.
עהא לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחַח מִזְמוֹר לְאֶסְף שִׁיר.
עהב הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקִרֹב שְׁמָךְ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ.
עהג כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט.
עהד נִמְגִים אֶרֶץ וְכָל-יִשְׁבֵּיהָ אֲנֹכִי תִכְנַתִּי עֲמוּדֶיהָ סִלָּה.
עהה אֲמַרְתִּי לְהוֹלִלִים אֶל-תִּהְלוּ וְלִרְשָׁעִים אֶל-תִּרְיֹמוּ קָרוֹן.
עהו אֶל-תִּרְיֹמוּ לְמָרוֹם קִרְיָכֶם תִּדְבְּרוּ בְצֹאֵר עֲתָק.
עהז כִּי לֹא מִמוֹצֵא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים.
עהח כִּי-אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים.
עהט כִּי כּוֹס בְּיַד-יְהוָה וַיִּין חֲמַר מִלֹּא מִסָּד וַיִּגַּר מִזָּה:
אד- שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כָּל רְשָׁעֵי-אֶרֶץ.
עהי וְאֲנִי אֲגִיד לְעַלְמֵי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
עהיא וְכָל-קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תִּרְוֹמְמָנָה קִרְנוֹת צַדִּיק.
עוא לְמַנְצַח בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר לְאֶסְף שִׁיר.
עוב נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ.
עוג וַיְהִי בְשָׁלֹם סוֹכּוֹ וּמַעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן.
עוד שָׁמָּה שִׁבַּר רְשָׁפֵי-קִשְׁתָּ מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סִלָּה.
עוה נְאוֹר אַתָּה אֲדִיר מִהַרְרֵי-טָרֶף.
עוו אֲשִׁיתוּלְלוּ אֲבִירֵי לֵב נִמוּ שְׁנַתָּם

וְלֹא-מִצְאוּ כָל-אֲנָשֵׁי-חַיִּל יְדִיהֶם.
 עוֹז מִגְעַרְתֶּךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֹכֵב וְסוֹס.
 עוֹח אֲתָה נֹרָא אֲתָהוּמִי-יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאִז אֶפְדָּ.
 עוֹט מִשְׁמַיִם הַשְּׁמַעֵת דִּין אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה.
 עוֹי בָקוּם-לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל-עַנְוֵי-אֶרֶץ סָלָה.
 עוֹיָא כִּי-חַמַּת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׁאֲרִית חַמַּת תַּחֲגֹר.
 עוֹיֵב נִדְרוּ וְשִׁלְמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-סִבִּיבֵי וִיבִילוּ שֵׁי לְמוֹרָא.
 עוֹיֵג יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נֹרָא לְמַלְכֵי-אֶרֶץ.
 עוֹזָא לְמַנְצַח עַל-יִדְיָתוֹן (יְדוּתוֹן) לְאָסֹף מִזְמוֹר.
 עוֹזֵב קוֹלֵי אֵל-אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלֵי אֵל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי.
 עוֹג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי:
 יְדֵי לַיְלָה נִגְרָהוּלָא תִפּוּג מֵאֲנָה הַנְּחָם נִפְשִׁי.
 עוֹד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמָה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה.
 עוֹזָה אַחֲזָתָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר.
 עוֹז חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים.
 עוֹז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בַלַּיְלָה: עַם-לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי.
 עוֹח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד.
 עוֹט הָאֵפֶס לְנֹצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וְדֹר.
 עוֹזֵי הַשְּׂכַח חַנוּת אֵל אִם-קִפְּץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה.
 עוֹיָא וְאֲמַר חֲלוּתִי הֵיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן.
 עוֹיֵב אֲזַכִּיר (אֲזַכּוֹר) מֵעַלְלֵי-נְהָ: כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֶאָד.
 עוֹיֵג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
 עוֹיֵד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים.
 עוֹטוֹ אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעֵת בְּעַמִּים עֲזָד.
 עוֹטוֹ גְּאֻלְתָּ בְּזֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיֹּסֵף סָלָה.
 עוֹזֵי רָאוּךְ מִיָּם אֱלֹהֵי־רָאוּךְ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת.
 עוֹיֵח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹתֶיךָ וְנִתְנוּ שְׁחָקִים אֵף-חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ.
 עוֹיֵט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגֵּלְהָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגָזָה וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ.
 עוֹכ בָּיִם דְּרָכֶךָ וְשִׁבִילֶיךָ (וְשִׁבִילֶיךָ) בְּמִיָּם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ.
 עוֹכָא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד-מִשָּׁה וְאַהֲרוֹן.

עחא מִשְׁכִּיל לְאַסְף:
הֶאֱזִינָה עִמִּי תוֹרָתִי הֵטוּ אֲזַנְכֶם לְאֹמְרֵי-פִי.
עחב אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי-קָדָם.
עחג אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַיִּנְדְּעוּ וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ-לָנוּ.
עחד לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תִּהְלֹת יְהוָה
וַיַּעֲזִיזוּ וַיִּנְפְּלוּ אֶתִּי אֲשֶׁר עָשָׂה.
עחה וַיִּקַּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל:
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם.
עחו לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם.
עחז וַיִּשְׁימוּ בְּאֱלֹהִים כֶּסֶלָם: וְלֹא יִשְׁכָּחוּ מֵעַלְלִי-אֵל וּמִצֹּתָיו יִנְצְרוּ.
עחח וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר וּמְרָה:
דוֹר לֹא-הִכִּין לְבוֹ וְלֹא-נֶאֱמָנָה אֶת-אֵל רוּחוֹ.
עחט בְּנֵי-אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי-קִשְׁת וְהִפְכוּ בְּיוֹם קָרֵב.
עחי לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבִתְוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לְלַכֵּת.
עחיא וַיִּשְׁכָּחוּ עֲלִילוֹתָיו וַיִּנְפְּלוּ אֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם.
עחיב נֶגְד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֹלֵא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה-צֹעַן.
עחג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירָם וַיִּצַּב-מַיִם כְּמוֹ-נֵד.
עחיד וַיִּנְחַם בְּעַנְן יוֹמָם וְכָל-הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ.
עחטו יִבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁקֶן כְּתֹהֲמוֹת רַבָּה.
עחטז וַיִּוצֵא נוֹזְלִים מִסַּלַּע וַיִּוֹרֵד כְּנֹהְרוֹת מַיִם.
עחיו וַיִּוְסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא-לוֹ לְמִרוֹת עֲלִיוֹן בְּצִיָּה.
עחיח וַיִּנְסוּ-אֵל בַּלְבָּבָם לְשֹׂאֵל-אֲכָל לְנַפְשָׁם.
עחיט וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים: אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לְעֶרְךָ: שְׁלַח בַּמִּדְבָּר.
עחכ הֵן הִפָּה-צוּר וַיִּזּוּבוּ מַיִם וַיִּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ:
הַגַּם-לָחֵם יוֹכֵל תֵּת אִם-יִכִּין שְׂאֵר לְעַמּוֹ.
עחכא לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר:
וַאֲשֶׁר נִשְׁקָה בִּיעֶקֶב וְגַם-אָף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל.
עחכב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִישׁוּעָתוֹ.
עחכג וַיִּצּוּ שְׁחָקִים מִמֶּעַל וַדְלִיתִי שָׁמַיִם פָּתַח.
עחכד וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּתֵּן לָמוֹ.
עחכה לָחֵם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִיָּדָה שְׁלַח לָהֶם לְשִׁבְעַ.

עֲחָזוּ יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֵזוֹ תִימָן.
 עֲחָזוּ וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם כְּעָפָר שָׁאֵר וַיִּכְחֹל יָמִים עוֹף כְּנָף.
 עֲחָכַח וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מַחְנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּנְתּוֹ.
 עֲחָכַט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ מְאֹד וַתֵּאָוֹתֶם יָבֵא לָהֶם.
 עֲחָל לֹא-זָרוּ מִתֵּאָוֹתֶם עוֹד אָכְלֶם בְּפִיהֶם.
 עֲחָלָא וְאָף אֱלֹהִים עָלָה בָּהֶם וַיִּהְרַג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם
 וַיַּחְוִירֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּרִיעַ.
 עֲחָלַב בְּכָל-זֹאת חֲטָאוּ-עוֹד וְלֹא-הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו.
 עֲחָלַג וַיִּכַּל-בְּהֶבֶל יְמֵיהֶם וַיִּשְׁנוּתֶם בְּבִהְלָה.
 עֲחָלַד אִם-הֲרָגֶם וַדַּרְשׁוּהוּ וַשְּׁבוּ וַשְּׁחֲרוּ-אֵל.
 עֲחָלָה וַיִּזְכְּרוּ כִי-אֱלֹהִים צוּרִם וְאֵל עֲלִיוֹן גֹּאֲלָם.
 עֲחָלוּ וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם וַיְבַלְשׁוּנֶם יִכְזְבוּ-לוֹ.
 עֲחָלוּ וְלִבָּם לֹא-נָכוֹן עֲמוּ וְלֹא נֶאֱמַנּוּ בְּבְרִיתוֹ.
 עֲחָלַח וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ:
 וְהִרְבָּה לְהִשְׁיב אִפּוֹ וְלֹא-יַעִיר כָּל-חֲמַתּוֹ.
 עֲחָלַט וַיִּזְכֹּר כִּי-בֶשֶׁר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.
 עֲחָמ כִּמָּה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן.
 עֲחָמָא וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל וַקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הִתּוֹ.
 עֲחָמַב לֹא-זָכְרוּ אֶת-יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר-פָּדַם מִנִּי-צָר.
 עֲחָמַג אֲשֶׁר-שָׁם בְּמִצְרַיִם אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשִׁדְה-צֹעַן.
 עֲחָמַד וַיִּהְפֹּךְ לְדָם יֵאֲרִיהֶם וַיִּזְלִיחֶם בַּל-יִשְׁתַּיִן.
 עֲחָמָה יִשְׁלַח בָּהֶם עָרֵב וַיֹּאכְלֶם וַצַּפְרִדַּע וַתִּשְׁחִיתֶם.
 עֲחָמוּ וַיִּתֵּן לְחֲסִיל יְבוּלָם וַיִּגְיַעַם לְאַרְבֶּה.
 עֲחָמוּז יִהְרַג בְּבָרַד גִּפְנִים וַשְּׁקִמוֹתֶם בְּחֲנַמַל.
 עֲחָמַח וַיִּסְגֹּר לְבָרַד בְּעֵינֵם וּמִקְנֵיהֶם לְרִשְׁפִים.
 עֲחָמַט יִשְׁלַח-בָּם חֲרוֹן אַפּוֹעֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים.
 עֲחָנ יִפְלַס נְתִיב לְאַפּוֹ: לֹא-חָשַׁךְ מִמּוֹת נַפְשָׁם וַחֲתִתֶם לְדָבָר הַסְּגִיר.
 עֲחָנָא וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאֶהְלֵי-חָם.
 עֲחָנַב וַיִּסַּע כְּצֹאן עֲמוּ וַיִּנְהַגֶם כַּעֲדָר בַּמִּדְבָּר.
 עֲחָנַג וַיִּנְחַם לְבָטַח וְלֹא פָחַדוּ וְאֶת-אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הָיִם.
 עֲחָנַד וַיְבִיאֵם אֶל-גְּבוּל קְדִשׁוֹ הַר-זֶה קִנְיָתָה יְמִינוֹ.

עחנה וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיִּפְּילֵם בַּחֶבֶל נֶחֱלָה
 וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶהְלֵיהֶם שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל.
עחנו וַיִּנְסוּ וַיִּמְרוּ אֶת-אֱלֹהִים עֲלִיוֹן וַעֲדוּתָיו לֹא שָׁמְרוּ.
עחנו וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ בְּאֲבוֹתָם נִהְפְּכוּ כְּקִשְׁת רִמְיָה.
עחנח וַיִּכְעִיסוּהוּ בְּבִמוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ.
עחנט שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמְאַס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל.
עחס וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֶהֱל שָׁכַן בְּאֲדָם.
עחסא וַיִּתֵּן לְשָׁבִי עֵזוֹ וַתִּפְאַרְתּוּ בְּיַד-צָר.
עחסב וַיִּסְגֵּר לַחֲרֵב עֲמוֹ וּבִנְחֻלְתּוֹ הִתְעַבֵּר.
עחסג בַּחוּרָיו אָכְלָה-אִשׁ וּבַתּוֹלְתָיו לֹא הוֹלְלוּ.
עחסד כִּהְנִיּוּ בַּחֲרֵב נָפְלוּ וְאֶלְמֻנְתָיו לֹא תִבְכְּיָנָה.
עחסה וַיִּקְצַץ כְּיֶשֶׁן אֲדָנָי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מַיִן.
עחסו וַיִּדְ-צָרָיו אַחֹר חֲרַפְת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ.
עחסז וַיִּמְאַס בְּאֶהֱל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר.
עחסח וַיִּבְחַר אֶת-שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת-הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהַב.
עחסט וַיִּבֶן כְּמוֹ-רָמַיִם מִקְדָּשׁוֹ כְּפֶאֱרָץ יִסְדָּה לְעוֹלָם.
עחע וַיִּבְחַר בְּדוֹד עֲבָדוֹ וַיִּקְחָהוּ מִמַּכְלַאת צֹאן.
עחעא מֵאַחַר עָלוֹת הֶבְיֵאוּ: לַרְעוֹת בִּינְעֻקֵּב עֲמוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נֶחֱלָתּוֹ.
עחעב וַיִּרְעַם כְּתָם לָבָבוּ וּבַתְּבוּנוֹת כִּפְּיוֹ יִנְחָם.
עטא מִזְמוֹר לְאַסָּף:
 אֱלֹהִים בָּאוּ גּוֹיִם בְּנֶחֱלַתְךָ טִמְאוּ אֶת הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ
 שָׁמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעֵיִים.
עטב נָתַנּוּ אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 בְּשֵׁר חֲסִידֶיךָ לַחֲיִיתוֹ-אֶרֶץ.
עטג שָׁפְכוּ דָמָם כְּמַיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר.
עטד הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשַׁכְּנֵינוּ לַעֲג וְקַלְס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ.
עטה עַד-מָה יִהְיֶה תִּאֲנֹף לְנִצַּח תִּבְעֵר כְּמוֹ-אִשׁ קִנְאָתְךָ.
עטו שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּךָ:
 וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
עטז כִּי אֲכַל אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-נְוֵהוּ הַשָּׁמוּ.
עטח אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲזוֹנַת רֵאשִׁינִים:

מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד.
עטט עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שםך
 והצילנו וכפר על-חטאתינו למען שםך.
עטי למה לאמרו הגוים איה אלהיהם:
 יודע בגיים לעינינו נקמת דם-עבדיך השפוך.
עטיא תבוא לפניך אנקת אסיר: כגדל זרועה-הותר בני תמותה.
עטיב והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקם
 חרפתם אשר חרפוך אדני.
עטיג ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם:
 לדור ודור נספר תהלתך.
פא למנצח אל-ששנים עדות לאסף מזמור.
פב רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף
 ישב הכרובים הופיעה.
פג לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את-גבורתך
 ולכה לישעתה לנו.
פד אלהים השיבנו והאר פניך ונשעה.
פה יהוה אלהים צבאות עד-מתי עשנת בתפלת עמך.
פו האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש.
פי תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו-למו.
פח אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונשעה.
פט גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה.
פי פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ.
פיא כסו הרים צלה וענפיה ארזי-אל.
פיב תשלח קצירה עד-ים ואל-נהר יונקותיה.
פיג למה פרצת גדריה וארוה כל-עברי דרך.
פיד יכרסמנה חזיר מיער וזי שדי ירענה.
פטו אלהים צבאות שוב-נא:
 הביט משמים וראה ופקד גפן זאת.
פטז וכנה אשר-נטעה ימינך ועל-בן אמצתה לך.
פיו שרפה באש כסוהה מגערת פניך לאבדו.
פיוח תהי-ידך על-איש ימינך על-בן-אדם אמצת לך.

פיט וְלֹא-נִסּוּג מִמֶּנּוּ תַחֲיִינוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא.
פכ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנִיךָ וְנוֹשְׁעָה.
פאא לְמַנְצַח עַל-הַגְּתִית לְאַסְף.
פאב הֲרִינּוּ לְאֱלֹהִים עֹזֵנו הֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
פאג שְׂאוּ-זְמֶרָה וּתְנוּ-תֵן כְּנוֹר נְעִים עִם-נָבֶל.
פאד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֹנוּ.
פאה כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
פאו עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שְׁמוּ בְצִאתוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׁפַת לֹא-יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ.
פאז הַסִּירוֹתֵי מִסֶּבֶל שְׁכֻמוֹ כְּפִיו מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה.
פאח בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְתָּ;
אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֶבְחָנֶךָ עַל-מִי מְרִיבָה סָלָה.
פאט שָׁמַע עֲמִי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמַע-לִי.
פאי לֹא-יְהִיָּה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר.
פאיא אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַרְחֵב-פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ.
פאיב וְלֹא-שָׁמַע עֲמִי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא-אָבָה לִי.
פאיג וְאַשְׁלַחֵהוּ בְּשִׁרְיוֹת לְבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם.
פאיז לוֹעֲמֵי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ.
פאטו כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדַי.
פאטז מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ-לוֹ וַיְהִי עֵתָם לְעוֹלָם.
פאיז וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעֶךָ.
פבא מִזְמוֹר לְאַסְף:
אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת-אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט.
פבב עַד-מָתִי תִשְׁפָּטוּ-עוֹל וּפְנֵי רַשָּׁעִים תִּשְׂאוּ-סָלָה.
פבג שְׁפָטוּ-דַל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוּ.
פבד פְּלֹטוּ-דַל וְאַבְיוֹן מִיַּד רַשָּׁעִים הַצִּילוּ.
פבה לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ בַחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ
יִמוּטוּ כָּל-מוֹסְדֵי אֶרֶץ.
פבו אָנֹכִי-אֶמְרֹתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כְּלֹכֶם.

פבו אָכַן כְּאֲדָם תִּמְוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ.
פבח קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ: כִּי-אֶתָּה תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם.
פגא שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאֶסְרָף.
פגב אֱלֹהִים אֶל-דָּמִי-לָךְ אֶל-תִּחְרַשׁ וְאֶל-תִּשְׁקֹט אֶל.
פגג כִּי-הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יַהֲמִיּוּן וּמִשְׁנֹאֲיֶךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ.
פגד עַל-עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְיַעְצוּ עַל-צְפוּנֶיךָ.
פגה אָמְרוּלְכוּ וַנִּכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא-יִזְכָּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד.
פגו כִּי נִוְעָצוּ לֵב יַחֲדוּ עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ.
פגז אָהֲלִי אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעֲאֲלִים מוֹאָב וְהַגְּרִים.
פגח גָּבַל וְעַמּוֹן וְעַמְלֶק פָּלְשֶׁת עַם-יֹשְׁבֵי צוּר.
פגט גַּם-אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבָנִי-לוֹט סֵלָה.
פגי עָשָׂה-לָהֶם כְּמִדְּוָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן.
פגיא נִשְׁמְדוּ בְּעֵין-דָּאָר הָיוּ דָמֵן לְאֲדָמָה.
פגיב שִׁיתַּמּוּ נְדִיבֵימוֹ כְּעַרְב וְכַזָּאָב וְכַזָּבַח וְכַצְּלַמְנַע כָּל-נְסִיכֵימוֹ.
פגג אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים.
פגיז אֱלֹהֵי שִׁיתַּמּוּ כַּגְּלָגֶל כְּקֶשׁ לְפָנֵי-רוּחַ.
פגטו כָּאֵשׁ תִּבְעַר-יַעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים.
פגטז כֹּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפֹתֶךָ תִּבְהַלֵּם.
פגיז מֵלֵא פְנִיָהֶם קִלּוֹן וַיִּבְקֹשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה.
פגיח יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־עַד וַיִּחְפְּרוּ וַיֹּאבְדוּ.
פגיט וַיִּדְעוּ כִּי-אֶתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדָּךָ:
 עֲלִיּוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ.
פדא לְמִנְצַח עַל-הַגִּתִּית לְבָנִי-קָרַח מְזֻמּוֹר.
פדב מֵה-יִדִּידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת.
פדג נִכְסְפָה וְגַם-כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצוֹת יְהוָה:
 לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֵל-חֵי.
פדד גַּם-צְפוּר מְצָאָה בֵּית וּדְרוֹר קֹן לָהּ אֲשֶׁר-שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ:
 אֶת-מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְּכִי וְאֵלֶיךָ.
פדה אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה.
פדו אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז-לוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם.
פדז עֲבָרִי בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא מַעֲיָן יִשִּׁיתוּהוּ

גם-בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה.
פדח יִלְכוּ מִחֵיל אֶל-חֵיל יִרְאֶה אֶל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן.
פדט יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמֵעָה תִּפְלְתִי
הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
פדי מִגִּנְנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ.
פדיא כִּי טוֹב-יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאֶלְפִי:
בְּחֶרְתִּיהָסְתוּפֶךָ בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדְּוֹר בְּאֶהְלִי-רָשָׁע.
פדיב כִּי שָׁמֵשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים:
חוֹן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה
לֹא יִמְנַע-טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים.
פדיג יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטִחַ בְּךָ.
פהא לְמַנְצַחַ לְבַנְי-קָרַח מִזְמוֹר.
פהב רְצִיתָ יְהוָה אֲרָצֶךָ שְׁבֵת שְׁבוֹת (שְׁבִית) יַעֲקֹב.
פהג נִשְׂאתָ עוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל-חַטָּאתָם סֵלָה.
פהד אֲסַפְתָּ כָּל-עֵבְרֶתֶךָ הִשְׁיִבוֹתָ מִחֶרוֹן אַפֶּךָ.
פהה שׁוּבֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ.
פהו הִלְעוּלָם תִּאֲנַף-בָּנוּ תִמְשָׁךְ אַפֶּךָ לְדָר וְדָר.
פהז הֲלֹא-אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ וְעַמֶּךָ יִשְׁמְחוּ-בְךָ.
פהח הֲרֵאֵנוּ יְהוָה חֲסִדֶךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן-לָנוּ.
פהט אֲשַׁמְעָה מֵה-יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה:
כִּי יְדַבֵּר שְׁלוֹם-אֶל-עַמּוֹ וְאֶל-חֲסִידָיו וְאֶל-יֹשׁוּבוֹ לְכִסְלָה.
פהי אֵךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאֲרָצְנוּ.
פהיא חֲסֵד-וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ.
פהיב אַמֶּת מֵאֲרָץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֹף.
פהיג גם-יְהוָה יִתֵּן הַטוֹב וְאֲרָצְנוּ תִתֵּן יְבוּלָה.
פהיד צֶדֶק לְפָנָיו יִהְלֶךְ וַיִּשֶׁם לְדָרֶךָ פְּעָמָיו.
פוא תִּפְלֶה לְדוֹד:
הִטָּה-יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִי-עָנִי וְאָבִיוֹן אָנִי.
פוב שְׁמְרָה נַפְשִׁי כִי-חֲסִיד אָנִי:
הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ.
פוג חֲנִנִי אֲדַנִּי: כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל-הַיּוֹם.

פוד שִׁמַח נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ: כִּי אֶלֶיךָ אֲדַנִּי נִפְשִׁי אֲשָׂא.
פוח כִּי-אֵתָהּ אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קִרְאֶיךָ.
פוו הֶאֱזִינָה יְהוָה תִּפְלְתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי.
פוז בְּיוֹם צָרְתִי אֶקְרָאָךָ: כִּי תַעֲנֵנִי.
פוח אִין-כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדַנִּי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ.
פוט כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדַנִּי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ.
פוי כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ.
פויא הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכֶךָ אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתֶּךָ
 יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ.
פויב אוֹדֶךָ אֲדַנִּי אֱלֹהֵיבְכָל-לְבָבִי וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם.
פויג כִּי-חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נִפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ.
פויז אֱלֹהִים זְדִים קָמוּ-עָלַי וְעַדְת עָרִיצִים בְּקִשׁוֹ נִפְשִׁי
 וְלֹא שָׁמוּךָ לִנְגָדָם.
פוטו וְאַתָּה אֲדַנִּי אֶל-רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת.
פוטז פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנִי: תְּנֶה-עֲזָדָךְ לְעֲבָדְךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן-אַמְתֶּךָ.
פויז עָשָׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה:
 וַיִּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׂוּ כִּי-אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי.
פזא לְבַנְי-קָרַח מְזֻמּוֹר שִׁיר: יִסּוּדְתוֹ בְּהַרְרֵי-קִדְשׁ.
פזב אֲהַב יְהוָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב.
פזג נִכְבְּדוֹת מְדָבָר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה.
פזד אֲזַכִּיר רַהֵב וּבָבֶל לִידְעֵי:
 הִנֵּה פִלְשֶׁת וְצָר עִם-כּוּשׁ זֶה יִלְד-שָׁם.
פזה וּלְצִיּוֹן יֹאמֶר אִישׁ וְאִישׁ יִלְד-בָּהּ
 וְהוּא יִכּוֹנְנֶה עַלְיוֹן.
פזו יְהוָהיִסְפֹּר בְּכַתּוּב עַמִּים: זֶה יִלְד-שָׁם סֶלָה.
פזז וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּל-מַעֲנֵי בָךְ.
פחא שִׁיר מְזֻמּוֹר לְבַנְי-קָרַח:
 לְמִנְצַח עַל-מַחֲלַת לְעֻנּוֹת מִשְׁכִּיל לְהִימֹן הָאֲזָרְחִי.
פחב יְהוָה אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי יוֹם-צָעֲקוֹתִי בְּלִילָה נִגְדָדְךָ.
פחג תָּבוֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלְתִי הִטָּה אֲזַנְךָ לְרִנְתִּי.
פחד כִּי-שָׁבַעָה בְּרַעוֹת נִפְשִׁי וְחַיִּי לְשִׂאוֹל הִגִּיעוּ.

פחה נחשבתתי עם-יורדי בור הייתי כגבר אין-איל.
פחו במתים חפשי:
 כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
 והמה מידך נגזרו.
פחו שתני בבור תחיתות במחשכים במצלות.
פחו עלי סמכה חמתך וכל-משבריד ענית סלה.
פחו הרחקת מידעי ממני: שתני תועבות למו כלא ולא אצא.
פחי עיני דאבה מני-עני:
 קראתיך יהוה בכל-יום שטחתי אליך כפי.
פחיא הלמתים תעשה-פלא: אם-רפאים יקומו יודוך סלה.
פחיב היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון.
פחיג הינדע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה.
פחיד ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפילתי תקדמך.
פחטו למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני.
פחטז עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה.
פחיו עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני.
פחיו סבוני כמים כל-היום הקיפו עלי יחד.
פחיו הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך.
פטא משכיל לאיתן האזרחי.
פטב חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי.
פטג כי-אמרתיעולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם.
פטד כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי.
פטה עד-עולם אכין זרעך ובניתי לדר-ודור כסאך סלה.
פטו ויודו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים.
פטז כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים.
פטח אל נערך בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביו.
פטט יהוה אלהי צבאותמי-כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך.
פטי אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם.
פטיא אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך.
פטיב לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם.
פטיג צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו.

פטיד לך זרוע עם-גבורה תעוז ידך תרום ימינך.
פטטו צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך.
פטטז אשרי העם ידעי תרועה יהיה באור-פניך יהלכון.
פטיז בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו.
פטיח כי-תפארת עזמו אתה וברצונך תרים (תרום) קרנינו.
פטיט כי ליהיה מגננו ולקדוש ישראל מלפנו.
פטכ אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על-גבור
 הרימותי בחור מעם.
פטכא מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו.
פטכב אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמצנו.
פטכג לא-ישיא אויב בו ובן-עולה לא יעננו.
פטכד וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף.
פטכה ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו.
פטכו ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו.
פטכז הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי.
פטכח אף-אני בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ.
פטכט לעולם אשמור- (אשמר-) לו חסדי ובריתי נאמנת לו.
פטל ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים.
פטלא אם-יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון.
פטלב אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו.
פטלג ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם.
פטלד וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו.
פטלה לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה.
פטלו אחת נשבעתי בקדשי: אם-לדוד אכזב.
פטלז זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי.
פטלח פירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה.
פטלט ואתה זנחת ותמאס התעברת עם-משיחך.
פטמ נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו.
פטמא פרצת כל-גדרתיו שמת מבצרו מחתה.
פטמב שסוהו כל-עברי דרך היה חרפה לשכניו.
פטמג הרימות ימין צריו השמחת כל-אויביו.

פטמד אף-תְּשִׁיב צוֹר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקִּימְתוּ בְּמִלְחָמָה.
פטמה הַשְׁבִּת מִטְהָרוּ וְכִסְאוֹ לְאַרְץ מִגְרָתָה.
פטמו הַקְצַרְתָּ יָמַי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוֹשָׁה סֶלָה.
פטמוז עַד-מָה יִהְיֶה תִסָּתֵר לְנֹצַח תִּבְעַר כְּמוֹ-אִשׁ חֲמֹתֶךָ.
פטמח זָכַר-אֲנִי מָה-חָלַד עַל-מָה-שָׁוֵא בְּרֹאתָ כָּל-בְּנֵי-אָדָם.
פטמט מִי גָבַר יַחִיהֶּ וְלֹא יִרְאֶה-מּוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד-שָׂאוֹל סֶלָה.
פטנ אֵיךְ חֲסִדֶיךָ הִרְאִשְׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאַמּוֹנֶתֶךָ.
פטנא זָכַר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְּחִיקֵי כָּל-רַבִּים עַמִּים.
פטנב אֲשֶׁר חֲרַפּוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֲרַפּוּ עֲקֹבוֹת מְשִׁיחֶךָ.
פטנג בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
צא תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים:
אֲדַנִּימְעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר.
צב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתַבֵּל
וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
צג תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד-דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם.
צד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאֲשִׁמּוּרָה בְּלִילָה.
צה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יְהִיו בְּבִקְרָךְ כְּחֹצִיר יַחֲלֶף.
צו בְּבִקְרָךְ יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ.
צז כִּי-כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבְחֲמֹתֶךָ נִבְהַלְנוּ.
צח שֵׁת (שֵׁתָה) עֹזֹנְתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ.
צט כִּי כָּל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרֹתֶךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָ.
צי יָמַי-שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרַהֲבָם עָמַל וְאָוֶן:
כִּי-גַז חִישׁ וַנִּעְפָּה.
ציא מִי-יֹדַע עַז אַפֶּךָ וּכְיִרְאֶתֶךָ עֲבָרְתֶךָ.
ציב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֹּן הוֹדַע וְנִבֵּא לִבָּב חֲכָמָה.
ציג שׁוּבָה יְהוָה עַד-מָתַי וְהִנָּחֵם עָל-עֲבָדֶיךָ.
ציד שְׁבַעֵנוּ בְּבִקְרָ חֲסִדֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יָמֵינוּ.
צטו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
צטז יִרְאֶה אֵל-עֲבָדֶיךָ פָּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל-בְּנֵיהֶם.

ציז ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ:
 ומַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ.
צאא יֵשֵׁב בְּסִתֵּר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֹן.
צאב אִמְרֵ לִיהוָה מַחְסֵי וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אַבְטַח-בוּ.
צאג כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפַּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הוֹת.
צאד בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּד לְדוֹתַחַת-כְּנָפָיו תַּחְסֶה צָנָה וְסַחְרָה אֲמִתּוֹ.
צאה לֹא-תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַץ יַעוּף יוֹמָם.
צאו מִדְּבַר בְּאֵפֶל יְהִלֵּךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים.
צאז יִפֹּל מִצִּדֵּךְ אֶלְפוֹרְבָּבָה מִימִינֶךָ: אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ.
צאח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.
צאט כִּי-אֲתָה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ.
צאי לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ.
צאיא כִּי מִלֵּאכְיוֹ יִצְוֶה-לְךָ לִשְׁמֹרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ.
צאיב עַל-כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ: פֶּן-תִּגָּף בְּאָבֹן רִגְלֶךָ.
צאיג עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין.
צאיד כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי.
צאטו יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עֲמוֹ-אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאַכְבֹּדָהוּ.
צאטז אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.
צבא מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת.
צבב טוֹב לְהָדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן.
צבג לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדֶךָ וְאַמוּנָתֶךָ בְּלִילוֹת.
צבד עָלֵי-עֲשׂוֹר וְעָלֵי-נָבֶל עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר.
צבה כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפִעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִנֶּן.
צבו מֵה-גִּדְלוֹ מַעֲשִׂיֶךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ.
צבז אִישׁ-בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא-יָבִין אֶת-זֹאת.
צבח בְּפִרְחֵ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְצוּ כָּל-פְּעָלֵי אָוֶן: לְהַשְׁמִדֵם עַד־י-עַד.
צבט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה.
צבי כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי-הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבָדוּ:
 יִתְפָּרְדּוּ כָּל-פְּעָלֵי אָוֶן.
צביא וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמוֹן רַעְנוֹן.
צביב וְתַבֵּט עֵינַי בְּשׁוּרֵי:

בְּקָמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה אָזְנִי.
צביג צָדִיק כִּתְּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָה.
צביד שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ.
צבטו עוֹד יִנוּבוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ.
צבטז לְהִגִּיד כִּי-יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא-עֲלֹתָהּ (עוֹלָתָהּ) בּוֹ.
צגא יְהוָה מֶלֶךְ גִּאוֹת לִבָּשׁ:
 לִבָּשׁ יְהוָה עֹז הַתְּאֵזָר אֶף-תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל-תִּמּוֹט.
צגב נִכּוֹן כְּסֵאֶד מֵאֵז מֵעוֹלָם אֶתָּה.
צגג נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִים.
צגד מִקְלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה.
צגה עֲדוֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֲדֹלֶבֶתֶךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ: יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים.
צדא אֶל-נִקְמוֹת יְהוָה אֶל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ.
צדב הַנִּשְׂאָ שִׁפְט הָאֶרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל-גֹּאִים.
צדג עַד-מְתֵי רְשָׁעִים יְהוָה: עַד-מְתֵי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ.
צדד יִבְיֵעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק יִתְאַמְרוּ כָּל-פִּעְלֵי אָוֶן.
צדה עֲמָדָה יְהוָה יִדְכָאוּ וְנִחַלְתֶּךָ יַעֲנוּ.
צדו אֲלֻמָּנָה וְגַר יִהְרָגוּ וִיתוּמִים יִרְצָחוּ.
צדז וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה-יְהוָה וְלֹא-יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
צדח בֵּינוֹ בְּעָרִים בָּעַם וַיְכַסִּילִים מְתֵי תִשְׁכִּילוּ.
צדט הַנִּטֵּעַ אֶזְרוֹן הֵלֵא יִשְׁמַע אִם-יִצַּר עֵינֵי הֵלֵא יִבִּיט.
צדי הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֵלֵא יוֹכִיחַ: הַמְלַמֵּד אָדָם דַּעַת.
צדיא יְהוָה יִדְעֵ מַחְשְׁבוֹת אָדָם: כִּי-הִמָּה הִבָּל.
צדיב אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר-תִּיַסְרֶנּוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתֶךָ תִּלְמָדְנּוּ.
צדיג לְהִשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רַע עַד יִכְרֶה לְרַשָּׁע שְׁחַת.
צדיד כִּי לֹא-יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב.
צדטו כִּי-עַד-צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב.
צדטז מִי-יָקוּם לִי עִם-מֵרַעִים מִי-יִתְיַצֵּב לִי עִם-פִּעְלֵי אָוֶן.
צדיז לוּלִי יְהוָה עֲזָרְתָהּ לִי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי.
צדיח אִם-אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסִדֶךָ יְהוָה יִסְעֵדְנִי.
צדיט בָּרַב שְׂרָעֲפֵי בְּקִרְבִּי תִנְחַוּמֶיךָ יִשְׁעֵשְׁעוּ נִפְשִׁי.
צדכ הִיחַבְּרֶךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יִצַּר עֲמָל עָלַי-חֶק.

צדכא יגודו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו.
צדכב ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי.
צדכג וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
 יצמיתם יהוה אלהינו.
צהא לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו.
צהב נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו.
צהג כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים.
צהד אשר בידו מחקרי-ארץ ותועפות הרים לו.
צהה אשר-לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו.
צהו באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני-יהוה עשנו.
צהז כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו:
 היום אם-בקלו תשמעו.
צהח אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר.
צהט אשר נסונוי אבותיכם: בחנוני גם-ראו פעלי.
צהי ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם
 והם לא-ידעו דרכי.
צהיא אשר-נשבעתני באפי אם-יבאון אל-מנוחתי.
צוא שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ.
צוב שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום-ליום ישועתו.
צוג ספרו בגוים כבודו בכל-העמים נפלאותיו.
צוד כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-כל-אלהים.
צוה כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה.
צוו הוד-והדר לפניו עז ותפארת במקדשו.
צוז הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז.
צוח הבו ליהוה כבוד שמו שאו-מנחה ובאו לחצרותיו.
צוט השתחוו ליהוה בהדרת-קדש חילו מפניו כל-הארץ.
צוי אמרו בגוים יהוה מלך אף-תכון תבל בל-תמוט
 ידין עמים במישרים.
צויה ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו.
צויב יעלז שדי וכל-אשר-בו אז ירננו כל-עצי-יער.

צויג לַפְּנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ:
 יִשְׁפֹּט-תִּבְל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ.
צזא יְהוָה מֶלֶךְ תִּגְל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם רַבִּים.
צזב עָנָן וְעַרְפֶּל סְבִיבָיו צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאוֹ.
צזג אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְךְ וּתְלַהֵט סְבִיב צָרוֹ.
צזד הָאִירוּ בְּרַקְיוֹ תִּבְל רְאֵתָה וּתַחַל הָאָרֶץ.
צזה הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנֵי יְהוָה: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ.
צזו הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדִּיקוֹ וְרָאוּ כָּל-הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ.
צזז יִבְשׁוּ כָּל-עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֱלִילִים
 הַשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ כָּל-אֱלֹהִים.
צזח שָׁמְעָה וּתְשַׁמַּח צִיּוֹן וּתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה
 לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה.
צזט כִּי-אַתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ
 מְאֹד נִעְלִיתָ עַל-כָּל-אֱלֹהִים.
צזי אֲהַבִּי יְהוָה שְׁנְאוֹ-רָע:
 שִׁמְרֵנִי נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יִצִּילֵם.
צזיא אֹרֶז לְצַדִּיק וּלְיֹשְׁרֵי-לֵב שְׁמֹחָה.
צזיב שְׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ.
צחא מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה-לוֹ יְמֵינוֹ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ.
צחב הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקָתוֹ.
צחג זָכַר חֲסִידוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל:
 רָאוּ כָּל-אַפְסֵי-אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
צחד הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמְרוּ.
צחה זַמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה.
צחו בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה.
צחז יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תִּבְל וַיִּשְׁבֵּי בָּהּ.
צחח נְהַרְוֹת יִמְחֹאוּ-כֶּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
צחט לַפְּנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ:
 יִשְׁפֹּט-תִּבְל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

צטא יהוה מלך ירגזו עמים ישב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ.
צטב יהוה בציון גדול וְרַם הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים.
צטג יודו שְׁמֵךְ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא.
צטד ועז מלך משפט אהב:
 אתה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂית.
צטה רוממו יהוה אלהינו וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו: קדוש הוא.
צטו משה ואהרן בְּכַהֲנָיו וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ
 קראים אל-יהוה והוא יענם.
צטז בעמוד ענן ידבר אליהם שְׁמְרוּ עֲדוֹתַי וְחַק נְתַן-לָמוֹ.
צטח יהוה אלהינו אתה עניתם:
 אל נשא הִיִּיתָ לָהֶם וְנִקַּם עַל-עֲלִילוֹתָם.
צטט רוממו יהוה אלהינו וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִשׁוֹ:
 כי-קדוש יהוה אלהינו.
קא מזמור לתודה: הריעו ליהוה כל-הארץ.
קב עבדו את-יהוה בשמחה באו לִפְנֵי בְּרִנְנָה.
קג דעו כי יהוה הוא אלהים:
 הוא-עֲשָׂנוּ וְלֹא (וְלוֹ) אֲנַחְנוּ עֲמוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.
קד באו שִׁעְרֵי בְּתוּדָה חֲצֵרְתֵינוּ בְּתִהְלָה הוֹדוּ-לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ.
קה כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד-דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ.
קאא לדוד מזמור: חסד-וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לָךְ יְהוָה אֲזַמְרָה.
קאב אשפילה בְּדָרְךָ תָּמִים מְתִי תִבּוֹא אֵלַי
 אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם-לִבִּי בְּקִרְבִּי בֵּיתִי.
קאג לא-אשית לנגד עיני דבר-בליעל:
 עשה-סִטִּים שִׁנְאַתִּי לֹא יִדְבַק בִּי.
קאד לבב עקש יסור ממני רע לא אדע.
קאה מלושני (מלשני) בסתר רעהו אֹתוֹ אֲצַמִּית:
 גְּבַה-עֵינַיִם וְרַחַב לִבָּב אֹתוֹ לֹא אוֹכֵל.
קאו עיני בנאמני-ארץ לשבת עמדי:
 הִלֵּךְ בְּדָרְךָ תָּמִים הוּא יִשְׁרְתֵנִי.
קאז לא-ישב בקרב ביתי עשה רמיה:
 דבר שקרים לֹא-יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי.

קאח לְבַקְרִים אֲצֻמִית כָּל-רְשָׁעֵי-אֶרֶץ
 לְהַכְרִית מֵעִיר-יְהוָה כָּל-פְּעֻלֵי אֹן.
קבא תִּפְלָה לְעֵנִי כִי-יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ.
קבב יְהוָה שְׁמַעַה תִּפְלָתִי וְשׁוֹעַתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא.
קבג אֶל-תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַיּוֹם צָר-לִי:
 הִטָּה-אֵלַי אֲזַנְךָ בַיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָא עֲנֵנִי.
קבד כִּי-כָלוּ בְעֵשׂוֹן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ.
קבה הוֹפָה-כְּעֹשֶׁב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִי-שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי.
קבו מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָבַקָה עֲצָמֵי לִבִּישְׁרִי.
קבז דְּמִיתִי לִקְאֵת מִדְּבָר הַיִּיתִי כְּכֹס חֲרֻבוֹת.
קבח שָׁקַדְתִּי וְאָהֳיָה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל-גֹּג.
קבט כָּל-הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ.
קבי כִּי-אֶפֶר כְּלָחֶם אֲכַלְתִּי וְשִׁקּוּי בִבְכִי מִסְכַּחְתִּי.
קביא מִפְּנֵי-זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ כִּי נִשְׁאַתַּנִּי וְתִשְׁלִיכֵנִי.
קביב יָמֵי כְּצֹל נָטוּי וְאֲנִי כְּעֹשֶׁב אֵיבֶשׁ.
קביג וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וְזָכַרְךָ לְדָר וָדָר.
קביז אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן: כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד.
קבטו כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-אַבְנֵיָהּ וְאֶת-עֲפָרָהּ יַחֲנֹנוּ.
קבטז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת-שֵׁם יְהוָה וְכָל-מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת-כְּבוֹדֶךָ.
קביז כִּי-בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכָבוֹדוֹ.
קביח פָּנָה אֶל-תִּפְלַת הָעָרָעַר וְלֹא-בָזָה אֶת-תִּפְלָתָם.
קביט תִּפְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְלַל-יָהּ.
קבכ כִּי-הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל-אֶרֶץ הַבַּיִט.
קבכא לִשְׁמַע אֲנַקַת אֲסִיר לְפִתַח בְּנֵי תַמּוּתָהּ.
קבכב לִסְפֹּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהַלְתֹּנוּ בִירוּשָׁלַם.
קבכג בְּהַקְבֵּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה.
קבכד עֲנֵה בְדַרְךָ כְּחוֹ (פְּחִי) קִצֵּר יָמֵי.
קבכה אִמְרָאֵלִי אֶל תַּעֲלֵנִי בְּחֲצֵי יָמַי: בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ.
קבכו לְפָנַיִם הָאָרֶץ יִסְדָּתָהּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שָׁמַיִם.
קבכז הִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד:
 וְכֻלָּם כְּבָגָד יִבְלוּ כְּלָבוֹשׁ תִּחְלִיפֵם וַיִּחְלַפוּ.

קבכח וְאַתָּה-הוּא וְשָׁנוּתִיךָ לֹא יִתְמוּ.
קבכט בְּנִי-עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזֶרַעַם לְפָנֶיךָ יִכּוּן.
קגא לְדָוִד: בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה וְכָל-קִרְבֵי אֶת-שֵׁם קִדְשׁוֹ.
קגב בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה וְאֶל-תַּשְׁכַּחֵי כָּל-גְּמוּלָיו.
קגג הַסֵּלַח לְכָל-עֲוֹנֹתֵי הַרְפָּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵיכִי.
קגד הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים.
קגה הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיךָ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנְּשֹׂר נְעוּרֵיכִי.
קגו עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל-עַשׂוּקִים.
קגז יוֹדִיעַ דַּרְכָיו לְמֹשֶׁה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־לוֹתָיו.
קגח רַחוּם וְחַנוּן יְהוָה אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד.
קגט לֹא-לִנְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר.
קגי לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ.
קגיא כִּי כָגִבָּה שָׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל-יִרְאָיו.
קגיב כִּרְחֹק מִזָּרַח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת-פְּשָׁעֵינוּ.
קגיג כִּרְחֹם אָב עַל-בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל-יִרְאָיו.
קגיד כִּי-הוּא יָדַע יְצָרְנוּ זָכוֹר כִּי-עָפָר אָנַחְנוּ.
קגטו אֲנוֹשׁ כִּחְצִיר יָמָיו כַּצִּיץ הַשָּׂדֶה כִּן יִצִּיץ.
קגטז כִּי רוּחַ עֲבָרָה-בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא-יִפְיָרְנוּ עוֹד מִקּוֹמוֹ.
קגיז וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם עַל-יִרְאָיו
 וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים.
קגיח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי פְקֻדָיו לַעֲשׂוֹתָם.
קגיט יְהוָה בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶף וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה.
קגכ בָּרְכוּ יְהוָה מִלְּאֲכָיו:
 גְּבִרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ.
קגכא בָּרְכוּ יְהוָה כָּל-צַבָּאִיו מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ.
קגכב בָּרְכוּ יְהוָה כָּל-מַעֲשָׂיו בְּכָל-מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ
 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה.
קדא בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵי גִדְלַת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ.
קדב עֲטָה-אוֹר כְּשֶׁלֶמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה.
קדג הַמְקַרֶּה בְּמִים עַל־לוֹתָיו:

השם-עבים רכובו המהלך על-כנפי-רוח.
קדד עשה מלאכו רוחות משרתיו אש להט.
קדה יסד-ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד.
קדו תהום כלבוש פסיתו על-הרים יעמדו מים.
קדז מן-גערתך ינוסון מן-קול רעמדך יחפזון.
קדח יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה יסדת להם.
קדט גבול-שמת בל-יעברון בל-ישבון לכסות הארץ.
קדי המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון.
קדיא ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם.
קדיב עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול.
קדיג משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ.
קדיז מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן-הארץ.
קדטו ויין ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן
ולחם לבב-אנוש יסעד.
קדטז ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע.
קדיו אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה.
קדיח הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים.
קדיט עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו.
קדכ תשת-חשך ויהי לילה בו-תרמש כל-חיתו-יער.
קדכא הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם.
קדכב תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירצון.
קדכג יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב.
קדכד מה-רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינה.
קדכה זה הים גדול ורחב ידים:
שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות.
קדכו שם אניות יהלכון לוינתן זה-יצרת לשחק-בו.
קדכז כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו.
קדכח תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב.
קדכט תסתיר פניך יבהלון:

תִּסְפָּה רוּחָם יִגְוְעוּן וְאֶל-עַפְרָם יִשׁוּבוּן.
קדל תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה.
קדלא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו.
קדלב הַמַּבִּיט לְאֶרֶץ וּתְרַעַד יִגַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
קדלג אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.
קדלד יַעֲרַב עֲלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה.
קדלה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן-הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם
 בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה
 הַלְלוּ-יְהוָה.
קהא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.
קהב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נֶפְלְאוֹתָיו.
קהג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה.
קהד דַּרְשׁוּ יְהוָה וַעֲזוּ בִקְשׁוּ פָּנָיו תִּתְמִיד.
קהה זְכַרוּנֶפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִכְּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו-פִּיו.
קהו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
קהז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.
קהח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צְוָה לְאֶלְפֵי דוֹר.
קהט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק.
קהי וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם.
קהיא לֹאמַר לָךְ אֶתֶּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן: חֶבֶל נַחְלֹתְכֶם.
קהיב בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.
קהיג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלַכָּה אֶל-עַם אַחֵר.
קהיד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים.
קהטו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ.
קהטז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטָּה-לָחֶם שָׁבַר.
קהיז שָׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף.
קהיח עָנוּ בְּכָפֶל רַגְלָיו (רַגְלוֹ) בְּרִזָּל בָּאָה נַפְשׁוֹ.
קהיט עַד-עֵת בֹּא-דָבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ.
קהכ שָׁלַח מְלָךְ וַיִּתִּירָהּ מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהּ.
קהכא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשֵּׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ.
קהכב לְאַסֹּר שָׁרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקַנָּיו יַחֲכֶם.

קהכג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ-חם.
 קהכד ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצריו.
 קהכה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו.
 קהכו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר-בו.
 קהכז שמו-בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם.
 קהכח שלח חשד ויחשד ולא-מרו את-דבריו (דברו).
 קהכט הפך את-מימיהם לדם וימת את-דגתם.
 קהל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם.
 קהלא אמר ויבא ערב פנים בכל-גבולם.
 קהלב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם.
 קהלג ויך גפנם ויתאנתם וישבר עץ גבולם.
 קהלד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר.
 קהלה ויאכל כל-עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם.
 קהלו ויך כל-בכור בארצם ראשית לכל-אונם.
 קהלז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל.
 קהלח שמוח מצרים בצאתם: כי-נפל פחדם עליהם.
 קהלט פרש ענו למסד ואש להאיר לילה.
 קהמ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם.
 קהמא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר.
 קהמב כי-זכר את-דבר קדשו את-אברהם עבדו.
 קהמג ויוצא עמו בששון ברנה את-בחייריו.
 קהמד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו.
 קהמה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו
 הללו-יה.
 קוא הללו-יה:
 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו.
 קוב מיימלל גבורות יהוה ישמיע כל-תהלתו.
 קוג אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת.
 קוד זכרני יהוה ברצון עמד פקדני בישועתך.
 קוה לראות בטובת בחיריך לשמוח בשמחת גויך
 להתהלל עם-נחלתך.

קוּו חֲטָאנוּ עִם-אֲבוֹתֵינוּ הַעֲוִינוּ הִרְשָׁעֵנוּ.
 קוּז אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרִים לֹא-הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
 לֹא זָכְרוּ אֶת-רַב חֲסָדֶיךָ
 וַיִּמְרוּ עַל-יָם בַּיָּם-סוּף.
 קוּח וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת-גְּבוּרָתוֹ.
 קוּט וַיִּגְעַר בַּיָּם-סוּף וַיַּחַרֵּב וַיּוֹלִיכֶם בְּתַהֲמוֹת כַּמְדָּבָר.
 קוּי וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא וַיִּגְאָלֶם מִיַּד אוֹיֵב.
 קוּיֵא וַיִּכְסּוּ-מַיִם צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר.
 קוּיֵב וַיֵּאֱמִינוּ בְּדַבְּרֵי יְשִׁירוֹ תַּהֲלָתוֹ.
 קוּיג מָהְרוּ שְׂכָחוּ מַעֲשָׂיו לֹא-חֲכוּ לַעֲצָתוֹ.
 קוּיד וַיִּתְּאוּ תַּאֲוָה בַּמְדָּבָר וַיִּנְסוּ-אֵל בִּישִׁימוֹן.
 קוּטו וַיִּתֵּן לָהֶם שְׁאֲלָתָם וַיִּשְׁלַח רְזוֹן בְּנִפְשָׁם.
 קוּטז וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה.
 קוּזי תַּפְתַּח-אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתִּכַּס עַל-עֲדַת אֲבִירִים.
 קוּיח וַתִּבְעַר-אֵשׁ בְּעֲדָתָם לְהַבִּיהַ תִּלְהֵט רְשָׁעִים.
 קוּיט יַעֲשׂוּ-עֶגְל בְּחָרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמִסְכָּה.
 קוּכ וַיִּמְירוּ אֶת-כְּבוֹדֶם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכַל עֵשֶׂב.
 קוּכֵא שְׂכָחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֻלוֹת בְּמִצְרַיִם.
 קוּכב נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרְאוֹת עַל-יָם-סוּף.
 קוּכג וַיֵּאמֶר לְהִשְׁמִידֶם:
 לוּלִי מֹשֶׁה בַּחִירוֹ עָמַד בַּפָּרָץ לְפָנָיו
 לְהַשִּׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְּׁחִית.
 קוּכד וַיִּמְאַסּוּ בְּאֶרֶץ חַמְדָּה לֹא-הֵאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ.
 קוּכֵה וַיִּרְגְּנוּ בְּאֶהְלִיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה.
 קוּכו וַיִּשְׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמְדָּבָר.
 קוּכז וַלְהַפִּיל זֶרַעַם בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת.
 קוּכח וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֵּאכְלוּ זִבְחֵי מִתִּים.
 קוּכט וַיִּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ-בָּם מַגֵּפָה.
 קוּל וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצַר הַמַּגֵּפָה.
 קוּלֵא וַתַּחֲשֵׁב לוֹ לְצַדֻּקָה לְדָר וְדָר עַד-עוֹלָם.
 קוּלב וַיִּקְצִיפוּ עַל-מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לַמֶּשֶׁה בְּעֵבֹרָם.

קולג כּי-הִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ וַיִּבְטֹא בְשִׁפְתָיו.
קולד לֹא-הִשְׁמִידוּ אֶת-הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם.
קולה וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם.
קולו וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-עַצְבֵיהֶם וַיְהִיו לָהֶם לְמוֹקֵשׁ.
קולו וַיִּזְבְּחוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם לְשָׂדִים.
קולח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נְקֵי דָם-בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לְעַצְבֵי כְנָעַן וַתִּחַנֵּף הָאָרֶץ בַּדָּמִים.
קולט וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם.
קומ וַיַּחַר-אֵף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּתְעַב אֶת-נַחְלָתוֹ.
קומא וַיִּתְנַסּ בַּיַד-גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׂנְאֵיהֶם.
קומב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם.
קומג פְּעָמִים רַבּוֹת יִצִּילִם:
 וְהִמָּה יִמְרוּ בְּעַצְתָם וַיִּמְכּוּ בְּעוֹנָם.
קומד וַיִּרְא בְּצַר לָהֶם בְּשָׁמְעוּ אֶת-רִנָּתָם.
קומה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרַב חֶסֶדּוֹ.
קומו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל-שׂוֹבֵיהֶם.
קומז הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם:
 לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֶלְתֶּךָ.
קומח בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן:
 הִלְלוּ-יְהוָה.
קזא הִדּוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
קזב יֹאמְרוּ גְאוּלַי יְהוָה אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד-צָר.
קזג וַיִּמְאַרְצוּת קַבְּצָם: מִמִּזְרַח וּמִמְעַרְב מִצָּפוֹן וּמִמִּזְרָח.
קזד תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ עִיר מוֹשֵׁב לֹא מְצָאוּ.
קזה רַעֲבִים גַּם-צָמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף.
קזו וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילִם.
קזז וַיִּדְרִיכֵם בְּדָרָךְ יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת אֶל-עִיר מוֹשֵׁב.
קזח יוֹדוּ לִיהוָה חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם.
קזט כִּי-הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנִפְשׁ רַעֲבָה מִלֵּא-טוֹב.
קזי יִשְׁבִי חֲשֵׁךְ וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֵינַי וּבְרָזַל.

קזיא כּי-הִמְרוּ אִמְרֵי-אֵל וְעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ.
 קזיב וַיִּכְנַע בְּעַמְל לִבָּם כְּשָׁלוּ וְאִין עֵזֶר.
 קזיג וַיִּזְעַקוּ אֶל-יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
 קזיד יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק.
 קזטו יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
 קזטז כּי-שֹׁבֵר דְּלַתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרָזֶל גִּדְעוּ.
 קזיז אֲוִלִים מִדָּרְךְ פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנוּ.
 קזיח כָּל-אֲכָל תִּתְעַב נֶפֶשׁ וַיִּגִּיעוּ עַד-שַׁעְרֵי מָוֶת.
 קזיט וַיִּזְעַקוּ אֶל-יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
 קזכ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וּיְרַפֵּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם.
 קזכא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
 קזכב וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרָנָה.
 קזכג [יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמֵיִם רַבִּים.
 קזכד] הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה.
 קזכה [וַיֹּאמְרוּ וַיִּעֲמַד רוּחַ סְעָרָה וַתִּרְוּמֵם גְּלוֹי.
 קזכו] יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נֶפֶשׁ בְּרָעָה תִתְמוֹגֵג.
 קזכז [יַחוּגּוּ וַיִּנְוְעוּ כְּשֹׁפּוֹר וְכָל-חֲכָמְתָם תִּתְבַּלַּע.
 קזכח] וַיִּצְעַקוּ אֶל-יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם.
 קזכט יָקָם סְעָרָה לְדָמָה וַיִּחָשׂוּ גְלִיהֶם.
 קזל וַיִּשְׁמְחוּ כִי-יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחַם אֶל-מְחוּז חִפְצָם.
 קזלא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
 קזלב וִירוֹמְמוּהוּ בְּקֵה־לַעַם וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יִהְלֹוהוּ.
 קזלג יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן.
 קזלד אֲרָץ פְּרִי לְמַלְחָה מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָה.
 קזלה יֵשֶׁם מְדָבָר לְאֶגְם-מַיִם וְאֲרָץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם.
 קזלו וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיִּכּוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב.
 קזלז וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה.
 קזלח וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִיט.
 קזלט וַיִּמְעָטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגּוֹן.
 קזמ [שִׁפְךָ בּוֹז עַל-נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא-דָרְךְ.
 קזמא וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעוֹנִי וַיִּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת.

קזמב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל-עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ.
קזמג מִי-חָכֵם וַיִּשְׁמֵר-אֱלֹהִים וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה.
קחא-ב שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד. נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה אֶף-כְּבוֹדִי.
קחג עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שָׁחַר.
קחד אֹדֶד בְּעַמִּים יְהוָה וְאַזְמִירָה בַּלְּאֲמִים.
קחה כִּי-גָדוֹל מַעַל-שָׁמַיִם חֲסִדֶּךָ וְעַד-שְׁחָקִים אֲמַתֶּךָ.
קחו רוּמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ.
קחז לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי.
קחח אֱלֹהִים דַּבֵּר בְּקֹדֶשׁוֹ אֶעֱלֶזָה: אֲחַלְקָה שְׂכָם וְעֵמֶק סִכּוֹת אֲמַדֵּד.
קחט לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי.
קחי מוֹאָב סִיר רַחֲצִיעַל-אֲדוֹם אֲשַׁלֵּךְ נְעָלִי עָלַי-פְּלִשְׁתִּי אֲתָרוּעַע.
קחיא מִי יִבְלִי עִיר מְבָצָר מִי נַחְנִי עַד-אֲדוֹם.
קחיב הֲלֹא-אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ וְלֹא-תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאתֵינוּ.
קחיג הֲבֵה-לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם.
קחיד בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חֵיל וְהוּא יְבוֹס צְרִינוּ.
קטא לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר:
אֱלֹהִי תִהְלֹתִי אֶל-תִּתְחַרֵּשׁ.
קטב כִּי פִי רָשַׁע וּפִי-מִרְמָה עָלַי פִּתְחוּ דַבְּרוּ אֵתִי לְשׁוֹן שִׁקְרָה.
קטג וְדַבְּרִי שְׁנֵאָה סְבִיבוֹנִי וַיִּלְחַמוּנִי חַנּוּם.
קטד תַּחַת-אֲהַבְתִּי יִשְׁטַנוּנִי וְאֲנִי תִפְלָה.
קטה וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשֵׁנֵאָה תַּחַת אֲהַבְתִּי.
קטו הִפְקֵד עָלָיו רָשַׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עַל-יְמִינוּ.
קטז בְּהִשָּׁפֵטוֹ יֵצֵא רָשַׁע וְתִפְלֹתוֹ תִהְיֶה לַחֲטָאָה.
קטח יְהִיו-יָמָיו מְעַטִּים פִּקְדָתוֹ יִקַּח אַחֵר.
קטט יְהִיו-בָּנָיו יִתּוּמִים וְאֲשֵׁתוֹ אֶלְמָנָה.
קטי וְנוֹעַ יְנוּעוּ בָּנָיו וְשָׂאֲלוּ וְדָרְשׁוּ מִחֲרָבוֹתֵיהֶם.
קטיא יִנְקֹשׁ נוֹשָׂה לְכָל-אִשָּׁר-לוֹ וַיִּבְּאוּ זָרִים יִגִּיעוּ.
קטיב אֶל-יְהִי-לוֹ מִשֶּׁדֶּ חֲסֵד וְאֶל-יְהִי חוּנָן לִיתּוּמָיו.
קטיג יְהִי-אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם.
קטיז יִזְכָּר עוֹן אֲבֹתָיו אֶל-יְהוָה וְחַטָּאת אָמוֹ אֶל-תִּמָּח.
קטטו יְהִיו נֶגְד־יְהוָה תַּמִּיד וַיִּכְרַת מֵאָרֶץ זִכְרָם.

קטטז יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד:
 וַיִּרְדֹּף אִישׁ-עָנִי וְאָבִיוֹן וְנִכְאָה לִבָּב לְמוֹתָת.
קטיז וַיֵּאָהֵב קַלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא-חָפֵץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ.
קטיח וַיִּלְבֹּשׂ קַלְלָה כְּמַדּוֹ: וַתָּבֹא כַּמִּים בְּקִרְבוֹ וְכִשְׁמֹן בְּעֲצָמוֹתָיו.
קטיט תְּהִי-לוֹ כְּבִגְד יַעֲטָה וּלְמִזְחַח תִּמְיֵד יַחְגְּרָה.
קטכ זֹאת פְּעֻלַּת שְׂטָנִי מֵאֵת יְהוָה וְהִדְבָּרִים רָע עַל-נַפְשִׁי.
קטכא וְאַתָּה יְהוָה אֲדֹנָי עֲשֵׂה-אֵתִי לְמַעַן שְׁמֹךְ
 כִּי-טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי.
קטכב כִּי-עָנִי וְאָבִיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי.
קטכג כְּצֶל-כְּנֻטוֹתָו נִהְלַכְתִּי נִנְעַרְתִּי כְּאַרְבֶּה.
קטכד בְּרַכִּי כְּשִׁלּוֹ מִצּוֹם וּבְשָׂרִי כְּחֹשׁ מִשָּׁמֹן.
קטכה וְאֲנִי הָיִיתִי חֲרָפָה לָהֶם יִרְאוּנִי יַנִּיעוּן רֵאשִׁים.
קטכו עֲזָרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחֶסֶדְךָ.
קטכז וַיִּדְעוּ כִּי-יָדָךְ זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ.
קטכח יִקְלְלוּ-הֵמָּה וְאַתָּה תִּבְרָךְ: קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׁכַּח.
קטכט וַיִּלְבָּשׁוּ שׂוֹטְנֵי כְּלִמָּה וַיַּעֲטוּ כַּמַּעִיל בְּשִׁתָּם.
קטל אֹדְדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶלְנּוּ.
קטלא כִּי-יַעֲמֵד לִימִין אָבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ.
קיא לְדוֹד מִזְמוֹר:
קיאב יְהוָה לֹא־דִנִּישֵׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אֵיבִיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ.
קיב מִטָּה-עֲזָדְךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרִדָה בְּקִרְבֵי אֵיבִיךָ.
קיג עֲמֹךְ נִדְבַת בְּיוֹם חִילְךָ:
קיגא בְּהִדְרֵי-קִדְשׁ מִרְחַם מִשְׁחָר לָךְ טַל יִלְדֹתֶיךָ.
קיגב נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחַם אַתָּה-כֹּהֵן לְעוֹלָם
 עַל-דַּבְּרֹתֶי מִלְכִּי-צֶדֶק.
קיה אֲדֹנָי עַל-יְמִינְךָ מֹחֵץ בְּיוֹם-אִפּוֹ מְלָכִים.
קיו יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת מֹחֵץ רֹאשׁ עַל-אַרְצֵי רַבָּה.
קיז מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ.
קיזא הִלְלוּ-יְהוָה:
קיזב אֹדְדָה יְהוָה בְּכָל-לִבָּב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה.
קיזג גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל-חֲפְצֵיהֶם.

קיאג הוֹד-וְהִדָּר פָּעְלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמִדַת לְעַד.
קיאד זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה.
קיאה טָרַף נָתַן לִירָאִיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
קיאו כָּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם.
קיאז מַעֲשֵׂי יָדָיו אָמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו.
קיאח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמַת וַיִּשָּׂר.
קיאט פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
 קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
קיא י רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שָׁכַל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם
 תְּהַלְתּוּ עֲמִדַת לְעַד.
קיבא הִלְלוּ-יְהוָה:
אֲשָׁר־י אֵיֵשׁ יִרְאֵת אֶת-יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפָץ מְאֹד.
קיבב גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה זָרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ.
קיבג הוֹן-וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמִדַת לְעַד.
קיבד זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק.
קיבה טוֹב-אֵיֵשׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יִכְלֹל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט.
קיבו כִּי-לְעוֹלָם לֹא-יִמוּט לְזָכַר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק.
קיבז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה.
קיבח סָמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר-יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ.
קיבט פֶּזֶר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמִדַת לְעַד
 קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד.
קיבי רָשַׁע יִרְאֶה וְכָעַס שָׁנְיוֹ יַחֲרֹק וְנָמַס
 תַּאֲוֹת רָשָׁעִים תִּתְאֲבֹד.
קיגא הִלְלוּ-יְהוָה:
 הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה.
קיגב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.
קיגג מִמְזֶרֶח-שָׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ מְהִלָּל שֵׁם יְהוָה.
קיגד רָם עַל-כָּל-גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.
קיגה מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי לְשֶׁבֶת.
קיגו הַמְשִׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ.
קיגז מְקִימֵי מַעַפָּר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן.

קיגח להושיבי עם-נדיבים עם נדיבי עמו.
 קיגט מושיבי עקרת הבית אם-הבנים שמחה;
 הללו-יה.
 קידא בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז.
 קידב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו.
 קידג הים ראה וינס הירדן יסב לאחור.
 קידד הקרים רקדו כאילים גבעות כבני-צאן.
 קידה מה-לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור.
 קידז הקרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן.
 קידז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב.
 קידח ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעינו-מים.
 קטוא לא לנו יהוה לא-לנו: כי-לשמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך.
 קטוב למה יאמרו הגוים: איה-נא אלהיהם.
 קטוג ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה.
 קטוד עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם.
 קטוה פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו.
 קטוו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון.
 קטוז ידיהם ולא ימישורגליהם ולא יהלכו לא-יהגו בגרונם.
 קטוח כמוהם יהיו עשיהם כל אשר-בטח בהם.
 קטוט ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא.
 קטוי בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא.
 קטויא יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא.
 קטויב יהוה זכרנו יברך:
 יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן.
 קטויג יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים.
 קטויד יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם.
 קטוטו ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ.
 קטוטז השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם.
 קטויז לא המתים יהללו-יה ולא כל-ירדי דומה.
 קטויח ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם:
 הללו-יה.

קטזא אָהבתי כּי-יִשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלִי תַחֲנוּנָי.
קטזב כּי-הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא.
קטזג אֶפְפוּנֵי חֲבָלִי-מִוְתוּמֵצְרֵי שְׂאוּל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא.
קטזד וּבִשְׁם-יְהוָה אֶקְרָא: אָנָּה יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי.
קטזה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם.
קטזו שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
קטזז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכֶי: כּי-יְהוָה גָּמַל עָלַיִכֶי.
קטזח כּי חִלְצַתְּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת: אֶת-עֵינַי מִן-דַּמְעָה אֶת-רַגְלִי מִדָּחִי.
קטזט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
קטזי הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד.
קטזיא אֲנִי אֶמְרַתִּי בַחֲפָזִי: כָּל-הָאָדָם כֹּזֵב.
קטזיב מָה-אָשִׁיב לַיהוָה כָּל-תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי.
קטזיג כּוֹס-יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא.
קטזיד נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ.
קטזטו יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמְּוֹתָה לַחֲסִידָיו.
קטזטז אָנָּה יְהוָה כּי-אֲנִי עֲבָדְךָ:
אֲנִי-עֲבָדְךָ בֶן-אֶמְתָּךְ פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי.
קטזזו לָךְ-אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא.
קטזזח נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ.
קטזזט בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם:
הַלְלוּ-יְהוָה.
קזא הַלְלוּ אֶת-יְהוָה כָּל-גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל-הָאֲמִים.
קזב כּי גִבֵּר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת-יְהוָה לְעוֹלָם:
הַלְלוּ-יְהוָה.
קזג הוֹדוּ לַיהוָה כּי-טוֹב: כּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
קזד יֹאמְרוּ-נָּא יִשְׂרָאֵל: כּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
קזה יֹאמְרוּ-נָּא בֵית-אֱהֲרֹן: כּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
קזו יֹאמְרוּ-נָּא יִרְאֵי יְהוָה: כּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
קזז מִן-הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמִּרְחָב יְהוָה.
קזח יְהוָה לִי לֹא אֶירָא מָה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם.
קזט יְהוָה לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי.

קיחח טוב לחסות ביהוה מבטח באדם.
 קיחט טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים.
 קיחי כל-גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם.
 קיחיא סבוני גם-סבבוני בשם יהוה כי אמילם.
 קיחיב סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים
 בשם יהוה כי אמילם.
 קיחיג דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני.
 קיחיד עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה.
 קיחטו קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל.
 קיחטז ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל.
 קיחיז לא-אמות כי-אחיה ואספר מעשי יה.
 קיחיא יסר יסרני יה ולמות לא נתנני.
 קיחיא פתחו-לי שערי-צדק אבא-בם אודה יה.
 קיחכ זה-השער ליהוה צדיקים יבאו בו.
 קיחכא אודה כי עניתני ותהי-לי לישועה.
 קיחכב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
 קיחכג מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו.
 קיחכד זה-היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו.
 קיחכה אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא.
 קיחכו ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה.
 קיחכז אל יהוה ויאיר-לנו אסרו-חג בעבתים עד קרנות המזבח.
 קיחכח אלי אתה ואודה אלהי ארוממה.
 קיחכט הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו.
 קיחכא אשרי תמימי-דרך ההלכים בתורת יהוה.
 קיחכב אשרי נצרי עדתיו בכל-לב ודרשוהו.
 קיחכג אף לא-פעלו עולה בדרךיו הלכו.
 קיחכד אתה צויתה פקדיה לשמור מאד.
 קיחכה אחלי יכנו דרכי לשמור חקיה.
 קיחכז אז לא-אבוש בהביטי אל-כל-מצותיה.
 קיחכז אודה בישר לבב בלמדי משפטי צדקה.
 קיחכח את-חקיה אשמור אל-תעזבני עד-מאד.

קיטט בַּמָּה יִזְכֶּה-נֶעַר אֶת-אֲרוּחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרָךְ.
 קיטי בְּכֹל-לִבִּי דִרְשֵׁתִיךָ אֶל-תִּשְׁגְּנִי מִמְצֹותֶיךָ.
 קיטיא בְּלִבִּי צַפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחֻטָּא-לָךְ.
 קיטיב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנִי חֻקֶיךָ.
 קיטיג בְּשִׁפְתַי סִפַּרְתִּי כֹל מִשְׁפָּטֶי-פִּיךָ.
 קיטיז בְּדַרְךָ עֲדֹותֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל-הוֹן.
 קיטטו בְּפִקּוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֲרַחֲתֶיךָ.
 קיטטז בְּחֻקֹתֶיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבַרְךָ.
 קיטיז גָּמַל עַל-עֲבֹדֶיךָ אַחִיָּה וְאֲשַׁמְרָה דְּבַרְךָ.
 קיטיח גַּל-עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ.
 קיטיט גֵּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ אֶל-תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מְצֹותֶיךָ.
 קיטכ גְּרָסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכֹל-עֵת.
 קיטכא גְּעַרְתָּ זָדִים אֲרוּרִים הַשִּׁגִּים מִמְצֹותֶיךָ.
 קיטכב גַּל מַעְלֵי חֲרָפָה וּבוֹז: כִּי עֲדֹתֶיךָ נִצַּרְתִּי.
 קיטכג גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָרוּ עֲבֹדֶיךָ יְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ.
 קיטכד גַּם-עֲדֹתֶיךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲנִשִּׁי עֲצַתִּי.
 קיטכה דְּבַקָּה לְעַפְרֹן נַפְשִׁי חֲיִנִּי כְּדַבְּרָךְ.
 קיטכו דַּרְכֵי סִפְרֹתֶיךָ וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנִי חֻקֶיךָ.
 קיטכז דַּרְךָ-פִּקּוּדֶיךָ הַבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
 קיטכח דְּלַפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹגָה קִימֵנִי כְּדַבְּרָךְ.
 קיטכט דַּרְךָ-שֶׁקֶר הִסַר מִמֶּנִּי וְתוֹרֹתֶיךָ חֲנִנִי.
 קיטל דַּרְךָ-אֲמוּנָה בְּחֻרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִנִּי.
 קיטלא דְּבַקְתִּי בְּעֲדֹתֶיךָ יְהוָה אֶל-תִּבְיַשְׁנִי.
 קיטלב דַּרְךָ-מְצֹותֶיךָ אֲרוּץ: כִּי תִרְחִיב לִבִּי.
 קיטלג הוֹרְנִי יְהוָה דַּרְךָ חֻקֶיךָ וְאֲצַרְנָה יַעֲקֹב.
 קיטלד הַבִּינֵנִי וְאֲצַרָה תּוֹרֹתֶיךָ וְאֲשַׁמְרָנָה בְּכֹל-לֵב.
 קיטלה הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מְצֹותֶיךָ: כִּי-בוֹ חֲפָצְתִּי.
 קיטלו הֵט-לִבִּי אֶל-עֲדֹתֶיךָ וְאֶל אֶל-בְּצַע.
 קיטלז הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שְׁוֹא בְּדַרְכֶּךָ חֲיִנִּי.
 קיטלח הִקֵּם לְעֲבֹדֶיךָ אִמְרֹתֶיךָ אֲשֶׁר לִירְאֹתֶיךָ.

קיטלט העבר חרפתי אשר יגרתני: כי משפטי טובים.
 קיטמ הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני.
 קיטמא ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך.
 קיטמב ואענה חרפי דבר: כי בטחתי בדברך.
 קיטמג ואל-תצל מפי דבר-אמת עד-מאד: כי למשפטי יחלתי.
 קיטמד ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
 קיטמה ואתהלכה ברחבה: כי פקדיך דרשתי.
 קיטמו ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש.
 קיטמז ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
 קיטמח ואשא-כפיאל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.
 קיטמט זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתיני.
 קיטנ זאת נחמתי בעיני: כי אמרתך חיתיני.
 קיטנא זדים הליצני עד-מאד מתורתך לא נטיתי.
 קיטנב זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם.
 קיטנג זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
 קיטנד זמרות היו-לי חקיך בבית מגורי.
 קיטנה זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
 קיטנו זאת היתה-לי: כי פקדיך נצרתני.
 קיטנז חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
 קיטנח חליתי פניך בכל-לב חנני כאמרתך.
 קיטנט חשבותי דרכי ואשיבה רגלי אל-עדתיך.
 קיטס חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
 קיטסא חבלי רשעים עונדי תורתך לא שכחתי.
 קיטסב חצות-לילהאקום להודות לך: על משפטי צדקך.
 קיטסג חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך.
 קיטסד חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני.
 קיטסה טוב עשית עם-עבדך יהוה כדברך.
 קיטסו טוב טעם ודעת למדני: כי במצותיך האמנתי.
 קיטסז טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי.
 קיטסח טוב-אתה ומטיב למדני חקיך.
 קיטסט טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב אצר פקודיך.

קיטע טפּש פּחלב לבּם אַני תּוֹרַתְךָ שׁעֲשִׂעֲתִי.
 קיטעא טוב-לי כּי-עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶיךָ.
 קיטעב טוב-לי תּוֹרַת-פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף.
 קיטעג יְדִידָה עֲשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנִי הִבִּינִי וְאֶלְמַדָּה מִצּוֹתֶיךָ.
 קיטעד יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׂמְחוּ: כִּי לְדַבְּרֶךָ יַחֲלִתִי.
 קיטעה יִדְעֵתִי יְהוָה כִּי-צִדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי.
 קיטעו יְהִי-נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמִנִי כְּאִמְרַתְךָ לְעַבְדְּךָ.
 קיטעז יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲיָה: כִּי-תּוֹרַתְךָ שׁעֲשִׂעֲנִי.
 קיטעח יְבֹשׂוּ יַדַּיִם כִּי-שָׁקַר עֲוֹתוֹנִי אַנִּי אָשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
 קיטעט יָשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ וַיִּדְעוּ (וַיִּדְעִי) עֲדֹתֶיךָ.
 קיטפּ יְהִי-לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ.
 קיטפא כָּלְתָה לְתִשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יַחֲלִתִי.
 קיטפב כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרַתְךָ לֵאמֹר מָתִי תִנְחַמְנִי.
 קיטפג כִּי-הֵייתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
 קיטפד כְּמָה יָמִי-עַבְדְּךָ מָתִי תַעֲשֶׂה בְרִדְפֵי מִשְׁפָּט.
 קיטפה כְּרוּ-לִי יַדַּיִם שִׁיחֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרַתְךָ.
 קיטפו כָּל-מִצּוֹתֶיךָ אַמוּנָה שָׁקַר רִדְפוּנִי עֲזָרְנִי.
 קיטפז כְּמַעַט כְּלוּנִי בְּאַרְץ וְאַנִּי לֹא-עֲזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ.
 קיטפח כְּחֶסֶדְךָ חִינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ.
 קיטפט לְעוֹלָם יְהוָה דְּבַרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם.
 קיטצ לְדֹר וָדֹר אַמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וַתַּעֲמֵד.
 קיטצא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמַדוֹ הַיּוֹם: כִּי הִכַּל עַבְדֶּיךָ.
 קיטצב לְוִלֵי תּוֹרַתְךָ שׁעֲשִׂעֲנִי אֲזִ אֲבַדְתִּי בְּעֵנִי.
 קיטצג לְעוֹלָם לֹא-אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ: כִּי בָּם חִייתָנִי.
 קיטצד לָךְ-אַנִּי הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי פִקּוּדֶיךָ דָּרְשֵׁתִי.
 קיטצה לִי קוֹו רְשָׁעִים לְאַבְדֵנִי עֲדֹתֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן.
 קיטצו לְכֹל-תִּכְלָה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצּוֹתְךָ מְאֹד.
 קיטצז מָה-אַהֲבֵתִי תּוֹרַתְךָ: כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׁיחֹתִי.
 קיטצח מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתְךָ: כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי.
 קיטצט מִכָּל-מְלַמְדֵי הַשְּׂכֵלְתִי: כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי.
 קיטק מִזְקָנִים אֲתַבּוֹנֵן: כִּי פִקּוּדֶיךָ נֶצְרַתִּי.

קיטקא מכל-ארח רע כלאתי רגלי למען אשמור דברך.
 קיטקב ממשפטיך לא-סרתי: כי-אתה הורתני.
 קיטקג מה-נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
 קיטקד מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל-ארח שקר.
 קיטקה נר-לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
 קיטקו נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.
 קיטקז נעניתי עד-מאד יהוה חייני כדברך.
 קיטקח נדבות פי רצה-נא יהוה ומשפטיך למדני.
 קיטקט נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
 קיטקי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
 קיטקיא נחלתי עדותיך לעולם: כי-ששון לבי המה.
 קיטקיב נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.
 קיטקיג סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
 קיטקיז סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי.
 קיטקטו סורו-ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
 קיטקטז סמכני כאמרתך ואחיה ואל-תבישני משברי.
 קיטקיז סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
 קיטקיח סלית כל-שוגים מחקיך: כי-שקר תרמיתם.
 קיטקיט סגיסהשבת כל-רשעי-ארץ לכן אהבתי עדותיך.
 קיטקכ סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי.
 קיטקכא עשיתי משפט וצדק בל-תניחני לעשקי.
 קיטקכב ערב עבדך לטוב אל-יעשקני זדים.
 קיטקכג עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
 קיטקכד עשה עם-עבדך כחסדך וחקיך למדני.
 קיטקכה עבדך-אני הבינני ואדעה עדותיך.
 קיטקכו עת לעשות ליהוה הפרו תורתך.
 קיטקכז על-כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
 קיטקכח על-כן כל-פקודי כל ישרתי כל-ארח שקר שנאתי.
 קיטקכט פלאות עדותיך על-כן נצרתם נפשי.
 קיטקל פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
 קיטקלא פי-פערתי ואשאפה: כי למצותיך יאבתי.

קיטקלב פְּנֵה-אֵלַי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמֶךָ.
 קיטקלג פְּעָמֵי הֶכֶן בְּאַמְרֹתֶךָ וְאֵל-תִּשְׁלַט-בִּי כָּל-אֲוֹן.
 קיטקלד פְּדַנִּי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ.
 קיטקלה פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדַנִּי אֶת-חֻקֶּיךָ.
 קיטקלו פְּלֶגְגִי-מִים יָרְדוּ עֵינַי עַל לֹא-שָׁמְרוּ תוֹרֹתֶךָ.
 קיטקלז צְדִיק אֶתָּה יְהוָה וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
 קיטקלח צוֹיַת צְדָק עֲדוֹתֶיךָ וַאֲמוּנָה מְאֹד.
 קיטקלט צְמַתְתַּנִּי קִנְאַתִּי כִּי-שָׁכַחוּ דְבָרֶיךָ צָרִי.
 קיטקמ צְרוּפָה אִמְרֹתֶךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֶהְבֶּה.
 קיטקמא צָעִיר אֲנִכִי וְנִבְּזָה פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
 קיטקמב צְדָקְתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרֹתֶךָ אֱמֶת.
 קיטקמג צֶר-וּמְצוֹק מְצֹאוֹנִי מְצוֹתֶיךָ שַׁעֲשַׁעִי.
 קיטקמד צְדָק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחֲיָה.
 קיטקמה קָרָאתִי בְּכָל-לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצְרֵה.
 קיטקמו קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרֵה עֲדוֹתֶיךָ.
 קיטקמז קִדְמַתִּי בְּנֶשֶׁף וְאַשׁוּעָה לְדַבְרֶיךָ (לְדַבְרֶיךָ) יִחַלְתִּי.
 קיטקמח קִדְמוּ עֵינַי אֲשַׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאַמְרֹתֶךָ.
 קיטקמט קוֹלִי שִׁמְעָה כְּחֹסְדֶךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּנִי.
 קיטקנ קָרְבוּ רַדְפֵי זָמָה מִתּוֹרֹתֶיךָ רְחֻקוֹ.
 קיטקנא קָרוֹב אֶתָּה יְהוָה וְכָל-מְצוֹתֶיךָ אֱמֶת.
 קיטקנב קָדָם יְדַעְתִּי מֵעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם.
 קיטקנג רְאֵה-עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי כִּי-תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
 קיטקנד רִיבָה רִיבִי וּגְאֹלֵנִי לְאַמְרֹתֶיךָ חַיִּנִי.
 קיטקנה רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרְשׁוּ.
 קיטקנו רְחַמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּנִי.
 קיטקנז רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי.
 קיטקנח רְאִיתִי בְּגִדִים וְאַתְקוּסְטָה אֲשֶׁר אִמְרֹתֶיךָ לֹא שָׁמְרוּ.
 קיטקנט רְאֵה כִּי-פְּקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כְּחֹסְדֶךָ חַיִּנִי.
 קיטקס רֹאשׁ-דְּבָרֶיךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל-מִשְׁפָּט צְדָקָה.
 קיטקסא שָׁרִים רַדְפוּנִי חֲנָם וּמְדַבְרֶיךָ (וּמְדַבְרֶיךָ) פָּחַד לִבִּי.
 קיטקסב שֶׁשׁ אֲנִכִי עַל-אַמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב.

קיטקסג שְׁקַר שְׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה תוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי.
 קיטקסד שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה.
 קיטקסה שְׁלוֹם רַב לְאֶהְבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין-לְמוֹ מְכַשׁוֹל.
 קיטקסו שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
 קיטקסז שְׁמְרָה נַפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאֶהְבֵם מְאֹד.
 קיטקסח שְׁמַרְתִּי פְקוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ: כִּי כָל-דְּרָכֶי נִגְדָּה.
 קיטקסט תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כַּדְּבָרְךָ הַבִּינְנִי.
 קיטקע תָּבוֹא תַחֲנֹנֲתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי.
 קיטקעא תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תְהַלֶּה: כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶיךָ.
 קיטקעב תַּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ: כִּי כָל-מִצּוֹתֶיךָ צְדָקָה.
 קיטקעג תְּהִי-יָדְךָ לְעֲזָרְנִי: כִּי פְקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי.
 קיטקעד תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ שֶׁעָשָׂעִי.
 קיטקעה תַּחֲחִי-נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזָרְנִי.
 קיטקעו תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ:
 כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
 קכא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 אֶל-יְהוָה בְּצַרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי.
 קכב יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְתַּי-שְׁקָר: מִלְשׁוֹן רְמִיָּה.
 קכג מֵה-יִתֵּן לָךְ וּמֵה-יִסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה.
 קכד חֲצִי גְבוּר שְׁנוּנִים עִם גִּחְלֵי רִתְמִים.
 קכה אוֹיֵה-לִי כִי-גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם-אֶהְלִי קֶדֶר.
 קכו רַבַּת שְׁכֵנָה-לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם.
 קכז אֲנִי-שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה.
 קכאא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת:
 אֲשָׂא עֵינַי אֶל-הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי.
 קכאב עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 קכאג אֶל-יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ.
 קכאד הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.
 קכאה יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ.
 קכאו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְפֶּה וַיָּרַח בַּלַּיְלָהּ.

קכאז יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע: יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ.
קכאח יְהוָה יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבואֶךָ מֵעֵתָה וְעַד-עוֹלָם.
קכבא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד:
 שְׂמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בַּיִת יְהוָה נִלְךָ.
קכבב עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם.
קכבג יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׂחַבְרָה-לָהּ יַחְדָּו.
קכבד שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי-יְהוּדָה לְיִשְׂרָאֵל: לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה.
קכבה כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט: כִּסְאוֹת לְבַיִת דָּוִד.
קכבו שְׁאַלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבֶּךָ.
קכבז יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.
קכבח לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ.
קכבט לְמַעַן בַּיִת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ.
קכגא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 אֲלִיךָ נִשְׂאתִי אֶת-עֵינַי הִיִּשְׁבִּי בַשָּׁמַיִם.
קכגב הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל-יַד אֲדוֹנֵיהֶם
 כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל-יַד גְּבֵרְתָהּ:
 כִּן עֵינַיִנו אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיַחַנְנוּ.
קכגג חֲנַנּוּ יְהוָה חֲנַנּוּ: כִּי-רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ.
קכגד רַבַּת שְׁבַעָה-לָהּ נִפְשָׁנוּ:
 הִלְעַג הַשְׂאֲנַנִּים הַבּוֹז לַגֵּאִיוֹנִים (לַגֵּאִי יוֹנִים).
קכדא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד:
 לוּלִי יְהוָה שִׁהְיָה לָנוּ יֹאמֶר-נָא יִשְׂרָאֵל.
קכדב לוּלִי יְהוָה שִׁהְיָה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם.
קכדג אֲזִי חַיִּים בְּלַעוֹנוּ בְּחַרוֹת אָפָם בָּנוּ.
קכדד אֲזִי חַמִּים שְׁטַפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל-נַפְשָׁנוּ.
קכדה אֲזִי עָבַר עַל-נַפְשָׁנוּ חַמִּים הַזֵּידוֹנִים.
קכדו בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם.
קכדז נַפְשָׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים:
 הִפַּח נִשְׁבָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ.
קכדח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

קכהא שיר המעלות:

הבטחים ביהוה כהר-ציון לא-ימוט לעולם ישב.

קכהב ירושלים הרים סביב לה:

ויהוה סביב לעמו מעתה ועד-עולם.

קכהג כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים:

למען לא-ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם.

קכהד היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם.

קכהה והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את-פעלי האון:

שלום על-ישראל.

קכוא שיר המעלות:

בשוב יהוה את-שיבת ציון היינו כחלמים.

קכוב אז ומלא שחוק פינו ולשוננו רנה:

אז לאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם-אלה.

קכוג הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים.

קכוד שובה יהוה את-שבותנו (שביתנו) כאפיקים בנגב.

קכוה הזרעים בדמעה ברנה יקצרו.

קכוו הלוד ילך ובכה נשא משך-הזרע:

בא-יבא ברנה נשא אלמותיו.

קכזא שיר המעלות לשלמה:

אם-יהוה לא-יבנה בית שוא עמלו בוניו בו

אם-יהוה לא-ישמר-עיר שוא שקד שומר.

קכזב שוא לכם משכימי קום מאחרי-שבת

אכלי לחם העצבים

כן יתן לידידו שנא.

קכזג הנה נחלת יהוה בנים: שֶׁכֶר פְּרִי הַבֶּטֶן.

קכזד כחצים ביד-גבור כן בני הנעורים.

קכזה אשרי הגבר אשר מלא את-אשפתו מהם:

לא-יבשו פי-ידברו את-אויבים בשער.

קכחא שיר המעלות:

אשרי כל-ירא יהוה ההלך בדרךיו.

קכחב יגיע כפיו כי תאכל אשריו וטוב לך.

קכחג אֲשַׁתֶּךָ כְּגִפֹּן פְּרִיָה בִּירְכָתִי בֵיתֶךָ:
 בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ.
קכחז הִנֵּה כִי-כֹן יִבְרַךְ גָּבֶר יֵרָא יְהוָה.
קכחה יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן: וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
קכחו וְרָאָה-בָּנִים לְבְנֶיךָ: שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל.
קכטא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְעוּרֵי יֹאמֶר-נָא יִשְׂרָאֵל.
קכטב רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְעוּרֵי גַם לֹא-יִכְלוּ לִי.
קכטג עַל-גְּבֵי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים הֶאֱרִיכוּ לַמַּעֲנוֹתֶם (לְמַעֲנִיתֶם).
קכטד יְהוָה צָדִיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים.
קכטה יִבְשׁוּ וְיִסְגּוּ אַחֲזֹר כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן.
קכטו יִהְיוּ כְּחֶצִיר גִּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שֶׁלֶף יִבֹּשׁ.
קכטז שְׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֻצָּנוּ מִעֵמֶר.
קכטח וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת-יְהוָה אֲלֵיכֶם
 בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה.
קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 מִמַּעַמְמָקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה.
קלב אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי:
 תִּהְיֶינָה אֲזִנֶיךָ קֹשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי.
קלג אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֶר-יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמִד.
קלד כִּי-עֲמָךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּגּוֹרָא.
קלה קוֹיִתִי יְהוָה קוֹיִתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִתִי.
קלו נַפְשִׁי לֹאדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר.
קלז יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: כִּי-עַם-יְהוָה הִחְסֵד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְדוּת.
קלח וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.
קלאא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד:
 יְהוָה לֹא-גָבַהּ לְבִי וְלֹא-רָמוּ עֵינַי
 וְלֹא-הִלְכָתִי בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי.
קלאב אִם-לֹא שׁוֹיִתִי וְדוֹמְמִתִי נַפְשִׁי:
 כְּגִמֵּל עָלִי אֲמוֹ כְּגִמֵּל עָלִי נַפְשִׁי.
קלאג יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.

קלבא שיר המעלות:
 זכור-יהוה לדוד את כל-ענותו.
קלבב אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב.
קלבג אם-אבא באהל ביתי אם-אעלה על-ערש יצועי.
קלבד אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה.
קלבה עד-אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב.
קלבו הנה-שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי-יער.
קלבז נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו.
קלבח קומה יהוה למנוחתך: אתה וארון עזך.
קלבט כהניך ילבשו-צדק וחסידיך ירננו.
קלבי בעבור דוד עבדך אל-תשב פני משיחך.
קלביא נשבע-יהוה לדוד אמת לא-ישוב ממנה:
 מפרי בטןך אשית לכסא-לך.
קלביב אם-ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם:
 גם-בניהם עדי-עד ישובו לכסא-לך.
קלביג כי-בחר יהוה בציון אנה למושב לו.
קלביז זאת-מנוחתי עדי-עד: פה-אשב כי אותיה.
קלבטו צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם.
קלבטז וכהניך אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו.
קלביז שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי.
קלביח אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו.
קלגא שיר המעלות לדוד:
 הנה מה-טוב ומה-נעים שבת אחים גם-יחד.
קלגב כשמן הטוב על-הראש
 ירד על-הזקן זקן-אחרון:
 שירד על-פי מדותיו.
קלגג כטל-חרמון שירד על-הררי ציון:
 כי שם צוה יהוה את-הברכה
 חיים עד-העולם.
קלדא שיר המעלות:
 הנה ברכו את-יהוה כל-עבדי יהוה

העֲמִידִים בְּבֵית-יְהוָה בְּלִילוֹת.
קלדב שְׂאוּ-יְדֹכֶם קִדְשׁ וּבָרְכוּ אֶת-יְהוָה.
קלדג יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
קלהא הִלְלוּ-יְהוָה:
הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה.
קלהב שְׁעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ.
קלהג הִלְלוּ-יְהוָה כִּי-טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים.
קלהד כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.
קלהה כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל-אֱלֹהִים.
קלהו כָּל אֲשֶׁר-חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה:
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל-תְּהוֹמוֹת.
קלהז מֵעַלָּה נְשֹׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ:
בְּרָקִים לְמִטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא-רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו.
קלהח שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה.
קלהט שָׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתִּיּוֹתֵיכֶם מִצְרַיִם: בְּפִרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו.
קלהי שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים.
קלהיא לְסִיחוּן מִלֶּךְ הָאֲמֹרִי וְלַעֲוֹג מִלֶּךְ הַבְּשָׁן וְלִכְלֹל מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן.
קלהיב וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה וְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲמוֹ.
קלהיג יְהוָה שָׁמַד לְעוֹלָם יְהוָה זָכָר לְדָר-וְדָר.
קלהיד כִּי-יָדִין יְהוָה עֲמוֹ וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם.
קלהטו עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כָּסֹף וְזָהַב מֵעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.
קלהטז פֶּה-לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.
קלהיז אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אָף אִין-יֵשׁ-רוּחַ בְּפִיהֶם.
קלהיח כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר-בִּטַח בָּהֶם.
קלהיט בַּיִת יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה בַּיִת אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה.
קלהכ בַּיִת הַלְלוּ בָרְכוּ אֶת-יְהוָה יֵרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה.
קלהכא בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם:
הִלְלוּ-יְהוָה.
קלוא הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוב הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוג הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

קלוד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדוֹ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוה לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוו לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוח אֶת-הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוט אֶת-הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בְּלַיְלָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוי לְמַכָּה מִצָּרִים בְּבַכּוֹרֵיהֶם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויב בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויג לְגִזְרֵי-סוּף לְגִזְרִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויז וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוטו וַנַּעַר פָּרְעֹה וַחִילוֹ בַּיַּם-סוּף: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוטז לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בַּמַּדְבָּר: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויז לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויח וַיַּהַרְגַם מַלְכִים אֲדִירִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלויט לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוב וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלוכא וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלובב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלובג שֶׁבַשְׁפִּילְנוּ זָכַר לָנוּ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלובד וַיִּפְרָקֵנוּ מִצָּרֵינוּ: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלובה נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלובו הוֹדוּ לְאֵל הַשְּׁמַיִם: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
קלזא עַל נַהֲרוֹת בְּבַלְשֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם-בְּכֵינוּ: בְּזָכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן.
קלזב עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ.
קלזג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִחָה:
 שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.
קלזד אִיךְ נִשְׁיֵר אֶת-שִׁיר-יְהוָה: עַל אֲדָמַת נֶכֶר.
קלזה אִם-אֶשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
קלזו תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם-לֹא אֶזְכְּרֶכֶּי:
 אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמִחָתִי.

קלזז זְכוֹר יְהוָה לְבַנֵּי אָדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם:
הַאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ.
קלזח בַּת-בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה:
אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שֶׁגַּמְלַתְ לָנוּ.
קלזט אֲשֶׁרִי שְׁיֵאֲחִזוּ וְנִפַּץ אֶת-עַלְלִיךָ אֶל-הַסָּלַע.
קלחא לְדוֹד: אוֹדֶךָ בְּכָל-לִבִּי נִגַּד אֱלֹהִים אֲזַמְרָךְ.
קלחב אֲשֶׁתִּחַוָּה אֶל-הַיְכָל קִדְשֶׁךָ וְאוֹדָה אֶת-שִׁמְךָ
עַל-חַסְדֶּךָ וְעַל-אַמְתֶּךָ:
כִּי-הִגִּדְלַתְ עַל-כָּל-שִׁמְךָ אֲמַרְתֶּךָ.
קלחג בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תִרְהַבְנִי בְנִפְשֵׁי עוֹ.
קלחד יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַלְכֵי-אָרֶץ: כִּי שָׁמְעוּ אֲמָרֵי-פִיךָ.
קלחה וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה: כִּי-גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה.
קלחו כִּי-רָם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאָה וְגִבְהַ מִּמְרָחֵק יִידַע.
קלחז אִם-אֵלֶיךָ בְּקָרֵב צָרָה תִּחַיֵּנִי:
עַל אֵף אִיבִי תִשְׁלַח יָדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ.
קלחח יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי: יְהוָה חַסְדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֶל-תִּתְּרֶף.
קלטא לְמַנְצַח לְדוֹד מְזִמּוֹר:
יְהוָה חִקְרַתֵּנִי וַתִּדַּע.
קלטב אַתָּה יָדַעְתָּ שַׁבְּתִי וְקוּמִי בִּנְתָה לְרַעִי מִרְחוֹק.
קלטג אַרְחִי וְרַבְעִי זָרִית וְכָל-דָּרְכֵי הַסִּכְנָתָה.
קלטד כִּי אֵין מַלְאָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כְּלָהּ.
קלטה אַחוֹר וְקָדָם צִרְתָּנִי וַתִּשֶׁת עָלַי כַּפְּכָהּ.
קלטו פְּלֵאִיָּה (פְּלֵאָה) דַּעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא-אוֹכֵל לָהּ.
קלטז אָנָּה אֵלֶיךָ מְרוֹחֶךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֶבְרָח.
קלטח אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּזֶךְ.
קלטט אֲשָׂא כְנָפַי-שָׁחַר אֲשַׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם.
קלטי גַּם-נֶשֶׁם יָדֶךָ תִּנְחַנֵּנִי וְתֵאֲחִזֵּנִי יְמִינֶךָ.
קלטיא וְאָמַר אֶד-חֲשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אוֹר בְּעַדְנִי.
קלטיב גַּם-חֲשֶׁךְ לֹא-יִחַשֵׁיךָ מִמֶּךָ:
וְלִילָה כִּיֹּם יֵאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה.
קלטיג כִּי-אַתָּה קִנִּיתָ כְּלִיתִי וַתִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי.

קלטיז אודף על כּי נוֹראוֹת נִפְלִיתִי:
 נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יַדְעַת מְאֹד.
קלטטו לא-נִכְחַד עֲצָמִי מִמֶּךָ:
 אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי בִּסְתֵר רַקְמָתִי בְּתַחֲתִיּוֹת אֲרָץ.
קלטטז גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל-סַפְרֶךָ כָּל־כֶּסֶם יִכְתְּבוּ:
 יָמִים יִצְרוּ וְלֹא (וְלוֹ) אֶחָד בָּהֶם.
קלטיו וְלִימָה-יִקְרוּ רַעִיךָ אֵל מָה עֲצָמוֹ רֹאשִׁיהֶם.
קלטיח אֶסְפָּרֶם מִחוּל יִרְבוֹן הַקִּיצִתִּי וְעוֹדִי עִמָּךְ.
קלטיט אִם-תִּקְטַל אֱלֹהֵי רָשָׁע וְאֲנֹשִׁי דָמִים סוּרוּ מִנִּי.
קלטכ אֲשֶׁר יִמְרוּךָ לְמִזְמָה נָשׂוּא לְשׂוּא עָרִיךָ.
קלטכא הֲלוֹא-מִשְׁנֵאִיךָ יְהוָה אֲשַׁנָּא וּבִתְקוּמָיִךָ אֶתְקוּטָט.
קלטכב תִּכְלִית שְׁנֵאָה שְׁנֵאֲתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי.
קלטכג חֲקַרְנִי אֵל וְדַע לְבָבִי בְּחַנְנִי וְדַע שְׂרַעֲפִי.
קלטכד וִירָאָה אִם-דָּרְךָ-עֹצֵב בִּי וּנְחַנִּי בְּדָרְךָ עוֹלָם.
קמא לְמִנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד.
קמב חֲלַצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי.
קמג אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רַעוֹת בְּלֵב כָּל-יוֹם יְגוּרוּ מִלְּחָמוֹת.
קמד שְׁנַנּוּ לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ-נֶחֱשׁ: חֲמַת עֲכָשׁוּבַתְּחַת שְׁפָתַיִמוֹ סָלָה.
קמה שְׁמַרְנִי יְהוָה מִיַּד־רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי:
 אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְדַחוֹת פְּעָמִי.
קמו טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לִיד-מַעְגָּל
 מִקְשִׁים שְׁתוּ-לִי סָלָה.
קמוז אֲמַרְתִּי לַיהוָה אֵלֵי אַתָּה הֲאֵזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנֵי.
קמח יְהוָה אֲדַנִּי עַז יִשׁוּעָתִי סִכְתָּה לְרֹאשִׁי בַּיּוֹם נִשְׁקָה.
קמט אֵל-תִּתֵּן יְהוָה מֵאֲוִיִּי רָשָׁע זָמְמוֹ אֵל-תִּפְּק יְרוּמוֹ סָלָה.
קמי רֹאשׁ מִסְבֵּי עֲמַל שְׁפָתַיִמוֹ יִכְסוּמוֹ (יִכְסִּימוֹ).
קמיא יִמִּיטוּ (יִמוּטוּ) עֲלֵיהֶם גְּחָלִים: בָּאֵשׁ יִפְלֹם בְּמַהְמָרוֹת בַּל-יִקוּמוּ.
קמיב אִישׁ לָשׁוֹן בַּל-יִכּוֹן בְּאֲרָץ: אִישׁ-חֲמָס רַעִיזוֹדְנוֹ לְמַדְחִפַּת.
קמיג יַדְעַת (יַדְעָתִי) כִּי-יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי: מִשְׁפָּט אֲבִינִים.
קמיד אַף צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת-פְּנֵיךָ.

קמאא מִזְמוֹר לְדָוִד:
 יְהוָה קָרָאתִיךָ חוֹשֶׁה לִּי הֶאֱזִינָה קוֹלִי בְקָרְאִי-לְךָ.
קמאב תִּכּוֹן תִּפְלְתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת-עָרֶב.
קמאג שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה לְפִי נִצְרָה עַל-דָּל שְׁפָתַי.
קמאד אֶל-תֵּט-לְבִי לְדַבֵּר רָע
 לְהִתְעוֹלֵל עַל־לוֹת בְּרָשָׁע
 אֶת-אִישִׁים פֹּעֲלֵי-אָוֶן
 וּבַל-אֱלֹחִים בְּמִנְעַמֵיהֶם.
קמאה יְהַלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וַיֹּכִיחֵנִי
 שָׁמֹן רֹאשׁ אֶל-יְנִי רֹאשִׁי:
 כִּי-עוֹד וּתְפַלְתִּי בְּרַעוּתֵיהֶם.
קמאו נִשְׁמְטוּ בְיָדִי-סֹלַע שִׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אִמְרֵי כִי נַעֲמוּ.
קמאז כָּמוֹ פֶּלֶחַ וּבִקְעַ בְּאֶרֶץ נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׂאוֹל.
קמאח כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אֲדַנִּי עֵינַי בְּכָה חֲסִיתִי אֶל-תִּיעַר נַפְשִׁי.
קמאט שְׁמַרְנִימִידִי פַח יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן.
קמאי יִפְלוּ בְּמִכְמָרֵיו רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד-אֶעְבֹּר.
קמבא מִשְׁכִּיל לְדָוִד
 בְּהִיוֹתוֹ בַּמַּעְרָה תִּפְלָה.
קמבב קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֲזַעַק קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֲתַחֲנֹן.
קמבג אֲשַׁפֵּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי צָרְתִי לְפָנָיו אֲגִיד.
קמבד בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יִדְעֵת נְתִיבָתִי:
 בְּאֶרֶח-זוֹ אֶהַלֵךְ טָמְנוּ פַח לִי.
קמבה הַבֵּיט יְמִין וּרְאֵה וַאֲיִן-לִי מִכִּיר:
 אֲבַד מְנוּס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי.
קמבו זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה:
 אִמְרָתִי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.
קמבז הַקְשִׁיבָה אֶל-רִנָּתִי כִּי-דָלוּתִי-מָאֵד:
 הַצִּילֵנִי מִרְדֵּי כִּי כִּי אִמְצוּ מִמֶּנִּי.
קמבח הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת-שִׁמְךָ:
 בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי.

קמגא מְזִמּוֹר לְדוֹד:
 יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הֶאֱזִינָה אֶל-תַּחֲנוּנֵי
 בְּאֲמֹנֶתְךָ עֲנֵנִי בְצַדִּיקוֹתֶיךָ.
קמגב וְאֶל-תְּבוּא בְּמִשְׁפָּט אֶת-עַבְדְּךָ:
 כִּי לֹא-יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל-חַי.
קמגג כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דָכָא לְאַרְץ חַיֵּי
 הוֹשִׁבֵנִי בְּמַחְשָׁכִים כְּמַתִּי עוֹלָם.
קמגד וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּוְּמַם לְבִי.
קמגה זָכַרְתִּי יָמִים מְקֻדָּם הִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ
 בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח.
קמגו פִּרְשְׁתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאַרְץ-עַיִפָּה לָךְ סִלָּה.
קמגז מֵהָרַע עֲנֵנִי יְהוָה כְּלָתָה רוּחִי:
 אֶל-תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם-יָרְדֵי בּוֹר.
קמגח הִשְׁמִיעֵנִי בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ כִּי-בָדַד בְּטַחְתִּי:
 הוֹדִיעֵנִי דְרָךְ-זֶה אֵלֶיךָ כִּי-אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי.
קמגט הֲצִילֵנִי מֵאֹיְבֵי יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסְתִי.
קמגי לִמְדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי-אַתָּה אֱלוֹהֵי:
 רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחַנְנִי בְּאַרְץ מִישׁוֹר.
קמגיא לְמַעַן-שָׁמַךְ יְהוָה תַּחֲנִינִי בְצַדִּיקוֹתֶיךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי.
קמגיב וּבַחֲסִדְךָ תִצְמִית אֹיְבֵי: וְהֶאֱבֹדְתָ כָּל-צָרָרִי נַפְשִׁיכִי אֲנִי עַבְדְּךָ.
קמדא לְדוֹד: בְּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לְקַרֵּב
 אֶצְבְּעוֹתַי לְמַלְחָמָה.
קמדב חֲסִדֵי וּמִצְוֹדֹתַי מִשְׁגִּבֵי וּמִפְּלִטֵי-לִי:
 מִגִּנֵּי וּבֹו חֲסִיתִי הֲרוֹדֵד עִמִּי תַחְתָּי.
קמדג יְהוָהמָה-אָדָם וַתִּדְעֶהּ: בֶּן-אָנוּשׁ וַתַּחֲשִׁבֶהּ.
קמדד אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה יָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר.
קמדה יְהוָה הֵט-שְׁמִיךָ וַתִּרְד גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
קמדו בְּרוּךְ בְּרַק וַתִּפְיֵצַם שְׁלַח חֲצִיף וַתַּהַמָּם.
קמדז שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְרוֹם: פָּצְנִי וְהֲצִילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר.
קמדח אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר-שָׂוָא וַיִּמְיָנִם יָמִין שְׁקֵר.
קמדט אֱלֹהִיםשִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה-לָךְ.

קמדי הנותן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים: הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה.
קמדיא פָּצַנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נָכָר:
אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שָׂוֵא וַיִּמְיָנִם יָמִין שְׂקָר.
קמדיב אֲשֶׁר בְּנֵינוּ כְּנֹטְעִים מְגַדְּלִים בְּנַעֲוִיָּהֶם:
בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹלֹת מְחֻטָּבוֹת תִּבְנִית הַיֶּכֶל.
קמדיג מְזוּיָנוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזֶּן אֶל-זֶן:
צֹאנֵינוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבּוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ.
קמדיז אֲלוֹפֵינוּ מְסַבְּלִים: אִין-פָּרַץ וְאִין יוֹצֵאת וְאִין צֹחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ.
קמדטו אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיהוּהָ אֱלֹהֵיו.
קמהא תִּהְלֶה לְדָוִד:
אֲרוֹמְמֶךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
קמהב בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
קמהג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אִין חֶקֶר.
קמהד דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מֵעַשְׂיֶךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ.
קמהה הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
קמהו וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדִלוֹתֶיךָ (וּגְדָלְתֶךָ) אֶסְפְּרָנָה.
קמהז יִזְכָּר רַב-טוֹבֶךָ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ.
קמהח חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָף אַפִּים וּגְדֹל-חֶסֶד.
קמהט טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
קמהי יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשִׂיֶךָ וְחִסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה.
קמהיא כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ.
קמהיב לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
קמהיג מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר.
קמהיד סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלִיִּם וְזוֹקֵף לְכָל-הַכַּפּוּפִים.
קמהטו עֵינַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
קמהטז פּוֹתַח אֶת-יָדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
קמהיז צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֹסֵיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו.
קמהיח קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת.
קמהיט רְצוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם.
קמהכ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
קמהכא תִּהְלֶת יְהוָה יְדַבֵּר-פִּי: וַיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.

קמוא הַלְלוּ-יְהוָה:

הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת-יְהוָה.

קמוב אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי.

קמוג אֶל-תִּבְטְחוּ בַנְדִיבִים בְּבֶן-אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה.

קמוד תִּצַּא רוּחוֹ יָשֵׁב לְאֲדָמְתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו.

קמוה אֲשֶׁר־יִשְׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ: שִׁבְרוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

קמוו עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם

הַשְּׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם.

קמוז עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נִתֵּן לָחֵם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים.

קמוח יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כְּפוֹפִים יְהוָה אָהַב צַדִּיקִים.

קמוט יְהוָה שָׁמַר אֶת-גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲוֹדֵד וְדָרָךְ רְשָׁעִים יַעֲוֹת.

קמוי יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר:

הַלְלוּ-יְהוָה.

קמזא הַלְלוּ-יְהוָה:

כִּי-טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי-נָעִים נָאֹה תִהְיֶה.

קמזב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס.

קמזג הֲרַפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לְעֶצְבוֹתָם.

קמזד מוֹנֵה מִסְפָּר לְפוֹכְבִים לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא.

קמזה גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כַּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אִין מִסְפָּר.

קמזו מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־יֶאֱרָץ.

קמזז עָנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר.

קמזח הַמְכַסֶּה שְׁמִים בְּעָבִים הַמְכִין לְאָרֶץ מָטָר

הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר.

קמזט נוֹתֵן לְבִהמָה לַחֲמָה לְבַנֵּי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.

קמזי לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֹא-בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.

קמזיא רוֹצֶה יְהוָה אֶת-יִרְאָיו אֶת-הַמְיַחֲלִים לַחֲסִדּוֹ.

קמזיב שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן.

קמזיג כִּי-חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֹךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ.

קמזיד הַשֵּׁם-גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִם יִשְׂבִיעֶךָ.

קמזטו הַשְׁלַח אֲמַרְתּוֹ אָרֶץ עַד-מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ.

קמזטז הַנִּתֵּן שְׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְאֵר.

קמזיז מְשַׁלֵּיךְ קָרְחוּ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד.
 קמזיח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֹשֵׁב רוּחוֹ וַיִּזְלוּ-מֵיָם.
 קמזיט מַגִּיד דְּבָרוֹ לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.
 קמזכ לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל-גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם:
 הַלְלוּ-יְהוָה.

קמחא הַלְלוּ-יְהוָה:

הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.
 קמחב הַלְלוּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל-צְבָאוֹ.
 קמחג הַלְלוּהוּ שֶׁשֶׁשׁ וַיָּרַח הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי אֹר.
 קמחד הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם.
 קמחה יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה: כִּי הוּא צְוֶה וְנִבְרָאוֹ.
 קמחו וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם חֶק-נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר.
 קמחז הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תִּנְיָנִים וְכָל-תְּהוֹמוֹת.
 קמחח אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְּבָרוֹ.
 קמחט הַהָרִים וְכָל-גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים.
 קמחי הַחַיָּה וְכָל-בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר כָּנָף.
 קמחיא מַלְכֵי-אֲרָץ וְכָל-לְאָמִים שָׂרִים וְכָל-שִׁפְטֵי אֲרָץ.
 קמחיב בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם-נְעָרִים.
 קמחיג יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:
 הוֹדוּ עַל-אֲרָץ וּשְׁמַיִם.
 קמחיד וַיָּרֶם קָרוֹן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל-חֲסִידָיו
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ:
 הַלְלוּ-יְהוָה.

קמטא הַלְלוּ-יְהוָה:

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתֶּנוּ בְּקֵהֶל חֲסִידִים.
 קמטב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם.
 קמטג יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל בְּתֵן וּכְנוֹר יִזְמְרוּ-לוֹ.
 קמטד כִּי-רוֹצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה.
 קמטה יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתָם.
 קמטו רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם.
 קמטז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחוֹת בְּלְאָמִים.

קמטח לְאַסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹזַל.
קמטט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הֶדֶר הוּא לְכֹל-חֲסִידָיו:
הִלְלוּ-יְהוָה.

קנא הִלְלוּ-יְהוָה:

הִלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ.
קנב הִלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתוֹ הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ.
קנג הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר.
קנד הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב.
קנה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי-שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה.
קנו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה: הִלְלוּ-יְהוָה.

משלי

אא מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
אב לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר לְהִבִּין אֲמָרֵי בִינָה.
אג לְקַחַת מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים.
אד לְתַת לַפְּתָאִים עֲרָמָה לְנַעַר דַּעַת וּמְזָמָה.
אה יִשְׁמַע חֲכָם וְיוֹסֵף לְקַח וְנָבוֹן תַּחֲבִלוֹת יִקְנֶה.
או לְהִבִּין מִשָּׁל וּמְלִיצָה דְּבָרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתָם.
אז יִרְאֵת יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אֲוִילִים בָּזוּ.
אח שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל-תִּטָּשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ.
אט כִּי לוֹיֵת חוֹן הִם לְרֵאשִׁיף וְעֵנְקִים לְגִרְגֹתֶיךָ.
אי בְּנֵי אִם-יִפְתּוּחַ חֲטָאִים אֵל-תִּבְא.
איא אִם-יֹאמְרוּ לְכֹה אֲתָנוּ:
נֶאֱרָבָה לְדָם נִצְפָּנָה לְנִקְי חֲנָם.
איב נִבְלָעַם כְּשֹׂאוֹל חַיִּים וּתְמִימִים כְּיוֹרְדֵי בּוֹר.
איג כָּל-הוֹן יָקָר נִמְצָא נִמְלֵא בְּתִינוּ שָׁלָל.
איד גּוֹרְלֶךָ תִּפְּיֵל בְּתוֹכֵנוּ כִּי־סֵ אַחַד יִהְיֶה לְכַלְנוּ.
אטו בְּנִיאֵל-תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ אֲתָם מִנַּע רְגִלְךָ מִנְּתִיבָתָם.
אטז כִּי רְגִלְיָהֶם לָרַע יְרוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשֹׁפֵךְ-דָּם.
איז כִּי-חֲנָם מְזָרָה הַרְשֵׁת בְּעֵינַי כָּל-בַּעַל כָּנֹף.
איח וְהִם לְדָמָם יִאָּרְבוּ יִצְפָּנוּ לְנִפְשֹׁתָם.
איט כֹּן אֲרָחוֹת כָּל-בַּצֵּעַ בַּצֵּעַ אֶת-נִפְשׁ בַּעֲלוֹ יִקַּח.

אכ חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנֶה בְּרַחוּבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ.
אכא בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא: בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמָרִיהָ תֹאמֶר.
אכב עַד-מְתֵי פְתִים תִּתְּנֶה-בּו-פְתֵי:
 וְלִצִּים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם וְכִסִּילִים יִשְׁנְאוּ-דַעַת.
אכג תִּשׁוּבוּ לְתוֹכְחָתִי: הִנֵּה אֲבִיעָה לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעָה דְבָרֵי אֲתָכֶם.
אכד יַעַן קָרָאתִי וַתִּמְאַנּוּ נְטִיתִי יָדִי וְאִין מִקְשִׁיב.
אכה וַתִּפְרְעוּ כָּל-עֲצָתִי וַתוֹכְחָתִי לֹא אָבִיתֶם.
אכו גַּם-אֲנִי בְּאִידְכֶם אֲשַׁחֵק אֶלְעַג בְּבֹא פְחָדְכֶם.
אכז בְּבֹא כִשְׂאוֹהָ (כְּשׂוֹאָה) פְּחָדְכֶם וְאִידְכֶם כְּסוּפָה יֵאָתֶה
 בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה.
אכח אֲזִי יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי.
אכט תַּחַת כִּי-שְׁנְאוּ דַעַת וְיִרְאֵת יְהוָה לֹא בָּחֲרוּ.
אל לֹא-אָבוּ לְעֲצָתִי נֶאֱצוּ כָּל-תוֹכְחָתִי.
אלא וַיֵּאֱכְלוּ מִפְּרֵי דָרְכֶם וַיִּמְמַעְצְתִּיהֶם יִשְׁבְּעוּ.
אלב כִּי מְשׁוּבֵת פְּתִים תִּהְרָגֶם וְשִׁלּוֹת כְּסִילִים תִּתְּנֶם.
אלג וְשִׁמְעֵ לִי יִשְׁכֹּן-בְּטַח וְשִׁאֲנֵן מִפֶּחַד רָעָה.
בא בְּנֵי אִם-תִּקְחֵ אֲמָרִי וַיִּמְצָאתִי תִצְפֹּן אֶתְךָ.
בב לְהִקְשִׁיב לְחֻכְמָה אֲזַנֶּךָ תִּטָּה לְבָבְךָ לְתַבּוּנָה.
בג כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ.
בד אִם-תִּבְקֶשְׁנָה כְּכֶסֶף וְכַמְטָמוֹנִים תִּחְפְּשֶׁנָּה.
בה אֲזַתְבִּין יִרְאֵת יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא.
בו כִּי-יְהוָה יִתֵּן חֻכְמָה מִפִּי דַעַת וְתַבּוּנָה.
בז וְצַפֹּן (וְצֶפֶן) לְיִשְׂרָאֵל תּוֹשֶׁה מִגֹּן לְהִלְכֵי תָם.
בח לְנֹצֵר אֲרָחוֹת מְשֻׁפֵּט וְדָרְךָ חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר.
בט אֲזַתְבִּין צֶדֶק וּמְשֻׁפֵּט וּמִיִּשְׂרָאֵל כָּל-מַעְגָּל-טוֹב.
בי כִּי-תִבּוֹא חֻכְמָה בְּלִבְךָ וְדַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנָּעַם.
ביא מִזְמָה תִשְׁמֹר עֲלֶיךָ תַבּוּנָה תִנְצֹרְכָה.
ביב לְהִצִּילְךָ מִדָּרְךָ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תִּהְפְּכוֹת.
ביג הַעֲזִיבִים אֲרָחוֹת יִשָּׂר לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי-חַשְׁדָּ.
ביד הַשְׁמִיחִים לַעֲשׂוֹת רָע יִגִּילוּ בְּתִהְפְּכוֹת רָע.
בטו אֲשֶׁר אֲרָחוֹתֵיהֶם עֲקָשִׁים וְנִלוּזִים בְּמַעְגְלוֹתָם.

בטז לְהַצִּילָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנְכַרְיָה אֲמַרְיָה הַחֲלִיקָה.
בזו הֶעֱזָבְתְּ אֶלּוֹף נְעוּרֶיךָ וְאֶת-בְּרִית אֱלֹהֶיךָ שָׁכַחָה.
ביח כִּי שָׁחָה אֶל-מֹת בֵּיתָהּ וְאֶל-רַפָּאִים מֵעִגְלַתֶּיךָ.
ביט כָּל-בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא-יִשְׁיגוּ אַרְחוֹת חַיִּים.
בכ לְמַעַן תִּלְךְ בְּדַרְךְ טוֹבִים וְאַרְחוֹת צְדִיקִים תִּשְׁמֹר.
בכא כִּי-יִשְׁרִים יִשְׁכְּנוּ-אֶרֶץ וּתְמִימִים יִוְתְּרוּ בָּהּ.
בכב וְרִשְׁעִים מֵאֶרֶץ יִכְרְתוּ וּבֹגְדִים יִסְחוּ מִמֶּנָּה.
גא בְּנֵי תוֹרַתִי אֶל-תִּשְׁכַּח וּמִצְוֹתַי יִצַר לִבְךָ.
גב כִּי אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ.
גג חֶסֶד וְאֱמֶת אֶל-יַעֲזֹבְךָ;
קשרם עַל-גְּרִירוֹתֶיךָ כְּתַבְּם עַל-לוּחַ לִבְךָ.
גד וּמִצָּא-חַן וְשָׁכַל-טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.
גה בְּטַח אֶל-יְהוָה בְּכָל-לִבְךָ וְאֶל-בִּינְתְּךָ אֶל-תִּשְׁעֹן.
גו בְּכָל-דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחוֹתֶיךָ.
גז אֶל-תְּהִי חָכֵם בְּעֵינֶיךָ יֵרָא אֶת-יְהוָה וְסוּר מִרַע.
גח רַפְּאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ וְשִׁקּוּי לַעֲצָמוֹתֶיךָ.
גט כִּבֵּד אֶת-יְהוָה מֵהוֹנֵךְ וּמִרְאֵשִׁית כָּל-תְּבוּאָתְךָ.
גי וַיִּמְלְאוּ אֲסַמְיָה שִׁבְעַת וּתִירוֹשׁ יִקְבִּיךָ יִפְרָצוּ.
גיא מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֶל-תִּמְאָס וְאֶל-תִּקְוָךְ בְּתוֹכָתוֹ.
גיב כִּי אֶת אֲשֶׁר יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאֵב אֶת-בֶּן יִרְצָה.
גיג אֲשֶׁרֵי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה.
גיד כִּי טוֹב סַחְרָה מִסַּחַר-כֶּסֶף וּמַחְרוֹץ תְּבוּאָתָהּ.
גטו יִקְרָה הֵיא מִפְּנִיִים (מִפְּנִינִים) וְכָל-חֲפָצֶיךָ לֹא יִשׁוּ-בָּהּ.
גטז אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׂמְאוֹלָהּ עֵשֶׂר וְכָבוֹד.
גיו דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי-נֶעַם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיךָ שָׁלוֹם.
גיח עַץ-חַיִּים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וּתְמַכִּיָּה מֵאֲשֶׁר.
גיט יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד-אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתְבוּנָהּ.
גכ בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקְעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעִפוּ-טָל.
גכא בְּנֵי אֶל-יִלְזוּ מֵעֵינֶיךָ נֹצַר תִּשְׁיָה וּמִזְמָה.
גכב וַיְהִיו חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ וְחַן לְגְרִירוֹתֶיךָ.

גכג אִז תִּלְךָ לְבֹטַח דְרָכֶךָ וְרָגְלֶךָ לֹא תִגּוֹף.
גכד אִם-תִּשְׁכַּב לֹא-תִפְחָד וְשִׁכְבֹתָ וְעָרְבָה שְׁנַתֶּךָ.
גכה אֶל-תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִים וּמִשְׁאֵת רְשָׁעִים כִּי תִבֹא.
גכו כִּי-יְהוּהוּ יִהְיֶה בְכֶסֶלֶךָ וְשָׁמַר רָגְלֶךָ מִלְכָּד.
גכז אֶל-תִּמְנַע-טוֹב מִבְּעָלָיו בְּהִיּוֹת לְאֵל יָדִיךָ (יָדֶךָ) לַעֲשׂוֹת.
גכח אֶל-תִּאֲמַר לַרְעִיךָ (לְרַעֲךָ) לֵךְ וְשׁוּבוּמָחָר אֲתָן וְיֵשׁ אֲתָךְ.
גכט אֶל-תִּחַרְשׁ עַל-רַעֲךָ רָעָה וְהוּא-יּוֹשֵׁב לְבֹטַח אֲתָךְ.
גל אֶל-תִּרְוֹב (תִּרְיֹב) עִם-אָדָם חָנָם אִם-לֹא גִמְלָךָ רָעָה.
גלא אֶל-תִּקְנֵא בְּאִישׁ חָמָס וְאֶל-תִּבְחַר בְּכָל-דְרָכָיו.
גלב כִּי תוֹעֲבַת יְהוּהוּ נְלוֹז וְאֶת-יִשְׂרָאֵל סוֹדוֹ.
גלג מֵאֲרֵת יְהוּהוּ בְּבֵית רָשָׁע וְנִוָּה צְדִיקִים יִבְרָךְ.
גלד אִם-לְלָצִים הוּא-יְלִיץ וְלַעֲנִיִּים (וְלַעֲנִוִּים) יִתֵּן-חֵן.
גלה כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וְכֹסִילִים מְרִים קִלּוֹן.
גלא שְׁמָעוּ בָנִים מוֹסֵר אָב וְהִקְשִׁיבוּ לְדַעַת בִּינָה.
גלב כִּי לְקַח טוֹב נְתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל-תַּעֲזֹבוּ.
גלג כִּי-בֵן הָיִיתִי לְאָבִי רַךְ וְיַחֲיִד לִפְנֵי אָמִי.
גלד וְיִרְנִי וְיִאֲמַר לִי יִתְמָךְ-דְּבָרִי לְבָךְ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחַיָּה.
גלה קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִינָה אֶל-תִּשְׁכַּח וְאֶל-תִּט מֵאֲמָרֵי-פִי.
גלו אֶל-תַּעֲזֹבָה וְתִשְׁמָרְךָ אֶהְבֶּה וְתִצְרָךְ.
גלז רֵאשִׁית חֲכָמָה קִנְיָה חֲכָמָה וּבְכָל-קִנְיָנֶךָ קִנְיָה בִינָה.
גח סִלְסִלָה וְתִרְוֹמָמָךְ תִּכְבְּדֶךָ כִּי תַחֲבִקְנָה.
גט תִּתֵּן לְרֵאשֶׁךָ לְוִית-חֵן עֲטֹרַת תִּפְאֲרֹת תִּמְגִּנֶךָ.
גיא שְׁמַע בְּנֵי וְקַח אֲמָרֵי וְיִרְבוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים.
גיא בְּדָרֶךְ חֲכָמָה הִרְיִיתֶךָ הַדְרָכְתֶּיךָ בְּמַעֲגָלִי-יִשָּׁר.
גיב בְּלִכְתֶּךָ לֹא-יִצַר צַעֲדֶךָ וְאִם-תִּרְוֹץ לֹא תִכְשַׁל.
גיג הַחֲזֵק בְּמוֹסֵר אֶל-תִּתְרֶךָ נִצְרָה כִּי-הִיא חַיִּיךָ.
גיד בְּאֲרַח רְשָׁעִים אֶל-תִּבֹא וְאֶל-תִּאֲשֵׁר בְּדָרֶךְ רָעִים.
גיו פָּרַעְהוּ אֶל-תַּעֲבֹר-בוֹ שְׁטָה מֵעָלָיו וְעֵבֵר.
גיז כִּי לֹא יִשְׁנוּ אִם-לֹא יִרְעוּ וְנִגְזְלָה שְׁנַתְּם אִם-לֹא יִכְשׁוּלוּ (יִכְשִׁילוּ).
גיא כִּי לַחֲמוֹ לַחֵם רָשָׁע וְיִין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ.

דיח וארח צדיקים פאור נגה: הולך ואור עד-נכון היום.
 דיט דרך רשעים פאפלה: לא ידעו במה יכשלו.
 דכ בני לדברי הקשיבה לאמרי הט-אזנה.
 דכא אל-יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך.
 דכב כי-חיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא.
 דכג מכל-משמר נצר לבך: כי-ממנו תוצאות חיים.
 דכד הסר ממך עקשות פה ולזות שפתיים הרחק ממך.
 דכה עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך.
 דכו פלס מעגל רגלך וכל-דרכיך יכנו.
 דכז אל-תט-זמין ושמאול הסר רגלך מרע.
 דכח בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט-אזנה.
 דכט לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו.
 דל כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חפה.
 דלד ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.
 דלה רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו.
 דלו ארח חיים פן-תפילס נעו מעגלתיך לא תדע.
 דלז ועתה בנים שמעו-לי ואל-תסורו מאמרי-פי.
 דלח הרחק מעליך דרכך ואל-תקרב אל-פתח ביתה.
 דלט פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי.
 דלז פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי.
 דלז ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך.
 דלז ואמרתאיך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי.
 דלז ולא-שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא-הטיתי אזני.
 דלז כמעט הייתי בכל-רע בתוך קהל ועדה.
 דלז שטה-מים מבורך ונזלים מתוך בארך.
 דלז פוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי-מים.
 דלז יהיו-לך לבדך ואין לזרים אתך.
 דלז יהי-מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך.
 דלז אילת אהבים ויעלת-חן:
 דלז ודיה ירוך בכל-עת באהבתה תשגה תמיד.
 דלז ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה.

הכא כִּי נִכַח עֵינַי יְהוּהַ דְרָכַי-אִישׁ וְכָל-מַעֲגָלָתַי מִפְּלִס.
הכב עֲוֹנֹתַי וַיִּלְכְּדֵנוּ אֶת-הָרָשָׁע וּבַחֲבִלֵי חֲטָאתוֹ יִתְמָד.
הכג הוֹאִימוֹת בְּאֵין מוֹסֵר וּבָרַב אֲוִלְתּוֹ יִשְׁגָה.
וא בְּנֵי אִם-עַרְבַת לְרַעַד תִּקְעֶת לְזָר כְּפִיד.
וב נֹקֶשֶׁת בְּאִמְרֵי-פִיד נִלְכְּדֶת בְּאִמְרֵי-פִיד.
וג עֲשֵׂה זֹאת אִפּוֹא בְּנֵי וְהִנְצַל כִּי בָאת בְּכַף-רַעַד
לְךָ הַתְרַפֵּס וַיְרַהֵב רַעִיד.
וד אֶל-תִּתֵּן שְׁנֵה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ.
וְהַנְּצַל כְּצָבִי מִיָּד וּכְצַפּוֹר מִיָּד יְקוּשׁ.
וו לְךָ-אֶל-נִמְלָה עֶצֶל רְאֵה דְרָכֶיהָ וְחַכָּם.
וז אֲשֶׁר אֵין-לָהּ קֶצֶין שִׁטֵּר וּמִשֵּׁל.
וח תִּכְוִן בְּקוֹץ לַחֲמָה אֲגָרָה בְּקֶצֶיר מֵאֲכָלָהּ.
וט עַד-מָתִי עֶצֶל תִּשְׁכַּב מָתִי תִקְוִם מִשְׁנִתָּךְ.
וי מְעַט שְׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חֲבֵק יָדַי לְשִׁכְבִּי.
ויא וּבֹא-כַמְהֵלֶךְ רֵאשֶׁךָ וּמַחֲסִירְךָ כְּאִישׁ מְגוֹן.
ויב אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עֲקָשׁוֹת פֶּה.
ויג קוֹרֵץ בְּעֵינָיו מִלֵּל בְּרִגְלוֹ מֵרָה בְּאֲצַבְעֹתָיו.
ויד תִּהְפְּכוֹת בְּלִבּוֹתְרֵשׁ רַע בְּכָל-עֵת מַדְנִים (מַדְנִיִּים) יִשְׁלַח.
וטו עַל-כֵּן פִּתְאֹם יָבֹוא אִידוֹ פֶּתַע יִשְׁבֵּר וְאֵין מִרְפָּא.
וטז שֵׁשׁ-הֵנָּה שָׁנָא יְהוּהַ וְשִׁבַע תּוֹעֵבוֹת (תּוֹעֵבֹת) נִפְשׁוּ.
ויז עֵינַיִם רְמוֹת לְשׁוֹן שִׁקָּר וַיִּדְּיִם שִׁפְכוֹת דָּם-נָקִי.
ויח לִבְחֹרֵשׁ מַחֲשָׁבוֹת אָוֶן רִגְלִים מִמְהֵרוֹת לְרוּץ לְרַעָה.
ויט יְפִיחַ כְּזָבִים עַד שִׁקָּר וּמִשְׁלַח מְדַנִּים בֵּין אַחִים.
וכ נֹצֵר בְּנֵי מִצּוֹת אָבִיד וְאֶל-תִּטָּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.
וכא קִשְׁרִים עַל-לִבָּךְ תִּמְיֵד עֲנָדָם עַל-גְּרִגְרוֹתֶךָ.
וכב בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ
וְהַקִּיצוֹת הִיא תִשְׁיַחֲךָ.
וכג כִּי יָרַ מִצּוּהַ וְתוֹרָה אֹור וְדָרְךָ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר.
וכד לְשִׁמְרֶךָ מֵאֲשֶׁת רַע מִחֲלֻקַת לְשׁוֹן נְכַרְיָה.
וכה אֶל-תִּחַמַּד יְפִיָּה בְּלִבְבְּךָ וְאֶל-תִּקְחָךְ בְּעַפְעָפֶיָּה.

וכוּ כִּי בְעַד-אִשָּׁה זֹנֶה עַד-כִּפּוּר-לַחֵם:
 וְאִשֶּׁת אִישׁ נָפֶשׁ יִקְרָה תְצוּד.
 וְכֹז הַיְחֻתָּה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרֶפֶנָּה.
 וְכַח אִם-יְהִלְךָ אִישׁ עַל-הַגְּחָלִים וְרָגְלוֹ לֹא תִכְּוִינָה.
 וְכֹט כְּוֹהֵבָא אֶל-אִשֶּׁת רַעְהוּ: לֹא-יִנָּקֶה כָּל-הַנִּגְעָה בָּהּ.
 וְלֹא-יָבוּזוּ לְגַנֹּב כִּי יִגְנוֹב לְמַלְא נֶפֶשׁוֹ כִּי יִרְעֵב.
 וְלֹא וְנִמְצָא יִשְׁלֵם שִׁבְעַתַּיִם: אֶת-כָּל-הוּן בֵּיתוֹ יִתֵּן.
 וְלֵב נָאֵף אִשָּׁה חֲסֵר-לֵב מִשְׁחִית נֶפֶשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה.
 וְלֵג נִגַע-וְקָלוֹן יִמָּצָא וְחִרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה.
 וְלֹד כִּי-קִנְיָה חֲמַת-גָּבֵר וְלֹא-יַחְמוֹל בְּיוֹם נָקָם.
 וְלֵה לֹא-יִשָּׂא פָנָיו כָּל-כִּפּוּר וְלֹא-יֵאבֵה כִּי תִרְבֶּה-שְׂחָד.
 זֹא בְנֵי שְׁמוֹר אֶמְרֵי וּמִצּוֹתַי תִּצְפֹּן אֶתְּךָ.
 זָב שְׁמוֹר מִצּוֹתַי וְחִיָּה וְתוֹרַתִּי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ.
 זָג קִשְׁרָם עַל-אֲצַבְעֶתֶיךָ כְּתַבֶּם עַל-לוֹחַ לִבְךָ.
 זָד אָמַר לְחֲכָמָה אַחֲתֵי אֶת וּמִדַּע לְבִינָה תִקְרָא.
 זֵה לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנְּכַרְיָה אֶמְרִיָּה הַחֲלִיקָה.
 זֹו כִּי בַחֲלוֹן בֵּיתִי בְעַד אֲשַׁנְּבִי נִשְׁקָפְתִּי.
 זָז וְאָרָא בַּפְתָּאִים אֲבִינָה בַּבְּנִים נֶעַר חֲסֵר-לֵב.
 זַח עֵבֶר בְּשׁוֹק אֶצֶל פְּנֵה וְדָרְךָ בֵּיתָה יִצְעָד.
 זִט בְּנִשְׁף-בְּעָרֵב יוֹם בְּאִישׁוֹן לִילָה וְאֶפְלָה.
 זִי וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׁית זֹנֶה וְנִצְרַת לֵב.
 זִיָּא הַמָּיָה הִיא וְסִרְרַת בְּבֵיתָה לֹא-יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ.
 זִיב פִּעַם בַּחוּץ פִּעַם בְּרַחֲבוֹת וְאֶצֶל כָּל-פְּנֵה תִאָּרֵב.
 זִיג וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ הַעֲזָה פְּנִיָּה וְתֵאמַר לוֹ.
 זִיד זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי הַיּוֹם שְׁלַמְתִּי נְדָרִי.
 זִטו עַל-כֵּן יִצְאֵתִי לִקְרָאתְךָ לְשַׁחַר פְּנִיָּךָ וְאֶמְצָאָךָ.
 זִטז מִרְבָּדִים רַב־דַּתִּי עֲרָשִׁי חֲטָבוֹת אֶטוֹן מִצָּרִים.
 זִיז נִפְתִּי מִשְׁכְּבִי מִרְ אֶהֱלִים וְקִנְמוֹן.
 זִיח לָכֶה נִרְוֶה דָדִים עַד-הַבִּקְרָה נִתְעַלְסָה בְּאֶהֱבִים.
 זִיט כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הִלְךָ בְּדָרְךָ מִרְחוֹק.
 זִכ צְרוּר-הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֶּסֶף יָבֵא בֵיתוֹ.

זכא הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו.
זכב הולך אחריה פתאם: כשור אל-טבח יבא וכעכס אל-מוסר אויל.
זכג עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל-פח
 ולא-ידע כי-בנפשו הוא.
זכד ועתה בנים שמעו-לי והקשיבו לאמרי-פי.
זכה אל-ישט אל-דרךיה לבד אל-תתע בנתיבותיה.
זכו כי-רבים חללים הפילה ועצמים כל-הרגיה.
זכז דרכי שאול ביתה ירדות אל-חדרי-מות.
זחא הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה.
זחב בראש-מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה.
זחג ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרנה.
זחד אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם.
זחה הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב.
זחו שמעו-כי-נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים.
זחז כי-אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע.
זחח בצדק כל-אמרי-פי: אין בהם נפתל ועקש.
זחט כלם נלחים למבין וישרים למצאי דעת.
זחי קחו-מוסרי ואל-כסף ודעת מחרוץ נבחר.
זחיא כי-טובה חכמה מפנינים וכל-הפצים לא ישוו-בה.
זחיב אני-חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא.
זחיג יראת יהוה שנאת-רע:
 גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי.
זחיד לי-עצה ותושיה אני בינה לי גבורה.
זחטו בי מלכים ומלכו ורזנים יחקקו צדק.
זחטז בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי צדק.
זחזז אני אהביה (אהבי) אהב ומשחרי ומצאנני.
זחחח עשר-וכבוד אתי הון עתק וצדקה.
זחטט טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר.
זחכ בארח-צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט.
זחכא להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא.
זחכב יהוהקנני ראשית דרכו: קדם מפעליו מאז.

חכג מְעוֹלָם נִסְכַּחְתִּי מֵרֹאשׁ מִקְדָּמֵי-אֶרֶץ.
חכד בְּאֵין-תְּהוֹמוֹת חוֹלְלָתִי בְּאֵין מַעֲיֵנוֹת נִכְבְּדֵי-מַיִם.
חכה בְּטָרִם הָרִים הִטְבְּעוּ לִפְנֵי גְבֻעוֹת חוֹלְלָתִי.
חכו עַד-לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עִפְרוֹת תִּבֵּל.
חכז בְּהִכְיֵנו שְׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחִקּוֹ חוּג עַל-פְּנֵי תְּהוֹם.
חכח בְּאִמְצוֹ שְׁחֻקִּים מִמֶּעַל בְּעִזּוֹ עֵינוֹת תְּהוֹם.
חכט בְּשׁוּמוֹ לָיִם חִקּוֹ וּמַיִם לֹא יַעֲבְרוּ-פִּי בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי אֶרֶץ.
חל וְאַהֲיָה אֶצְלוֹ אֲמוֹן: וְאַהֲיָה שְׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם מְשַׁחֶקֶת לִפְנֵי בְּכָל-עַת.
חלא מְשַׁחֶקֶת בְּתִבֵּל אֶרֶץ וְשַׁעֲשַׁעִי אֶת-בְּנֵי אָדָם.
חלב וְעַתָּה בְּנִים שָׁמְעוּ-לִי וְאַשְׁרֵי דְרָכֵי יִשְׁמְרוּ.
חלג שָׁמְעוּ מוֹסֵר וְחֻכְמוֹ וְאַל-תִּפְרָעוּ.
חלד אֲשֶׁרִי אָדָם שָׁמַע-לִי: לְשֻׁקָד עַל-דִּלְתֵּי יוֹם יוֹם לְשֹׁמֵר מְזוֹזוֹת פְּתַחִי.
חלה כִּי מִצְאֵי מִצְאֵי (מִצָּא) חַיִּים וַיִּפֶק רָצוֹן מִיְהוָה.
חלו וְחֻטְאֵי חַמֵּס נִפְשׁוּ כָּל-מְשַׁנְאֵי אֱהָבוּ מוֹת.
חלא חֻכְמוֹת בְּנִתָּה בֵּיתָה חֻצְבָּה עֲמוּדֶיךָ שְׁבַעָה.
חלב טְבַחָה טְבַחָה מְסַכָּה יֵינָה אֶף עֲרָכָה שְׁלַחְנָה.
חלג שְׁלַחְהָ נְעֻרְתֶּיךָ תִּקְרָא עַל-גְּפֵי מְרֹמֵי קָרַת.
חלד מִי-פָתִי יִסֵּר הִנֵּה חֲסֵר-לֵב אֲמָרָה לוֹ.
חלה לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמֵי וְשִׁתּוֹ בַּיִן מְסַכְתִּי.
חלא עֲזָבוּ פְתָאִים וְחֵיו וְאַשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בֵּינָה.
חלב יִסֵּר לְצַלְקָח לוֹ קִלּוֹן וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע מוֹמוֹ.
חלג אֶל-תִּזְכַּח לֹץ פֶּן-יִשְׁנֹאֲךָ הוֹכַח לְחָכְם וַיִּאֲהַבְךָ.
חלד תֵּן לְחָכְם וַיְחַכְּם-עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וַיּוֹסֶף לְקַח.
חלה תִּתְחַלֵּת חֻכְמָה יִרְאֵת יְהוָה וְדַעַת קַדְשִׁים בֵּינָה.
חלא כִּי-בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים.
חלב אִם-חֻכְמַתְּ חֻכְמַתְּ לָךְ וְלִצְפָתְּ לְבַדְדָּךְ תִּשָּׂא.
חלג אֲשֶׁת כְּסִילוֹת הִמְיָה פְתִיּוֹת וּבַל-יִדְעָה מָה.
חלד וַיִּשְׁבָּה לְפִתַּח בֵּיתָה עַל-כִּסֵּא מְרֹמֵי קָרַת.
חלא לְקָרָא לְעַבְרֵי-דְרָךְ הַמִּיִּשְׁרִים אֲרֻחוֹתָם.
חלב מִי-פָתִי יִסֵּר הִנֵּה וְחֲסֵר-לֵב וְאַמָּרָה לוֹ.
חלג מַיִם-גְּנוּבִים יִמְתְּקוּ וְלַחֵם סִתְרִים יִנְעֵם.

טיח וְלֹא-יָדַע כִּי-רָפְאִים שָׁם בְּעַמְקֵי שְׂאוּל קִרְאִיהָ.
יא מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה:
בֵּן חָכָם יִשְׁמַח-אָב וּבֵן כָּסִיל תּוֹגַת אָמוּ.
יב לֹא-יִזְעִילוּ אוֹצְרוֹת רָשָׁע וְצַדִּיקָה תִצְלִיל מִמּוֹת.
יג לֹא-יִרְעִיב יְהוָה נַפְשׁ צַדִּיק וְהוֹת רָשָׁעִים יְהַדְדֵף.
יד רָאשֵׁעֵשָׂה כַּף-רַמְיָה וַיַּד חָרוּצִים תַּעֲשִׂיר.
יה אֲגַר בְּקִיץ בֶּן מִשְׁכִּיל נִרְדָּם בְּקִצִּיר בֶּן מִבִּישׁ.
יו בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וּפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה חֲמָס.
יז זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה וְשֵׁם רָשָׁעִים יִרְקַב.
יח חֲכָם-לֵב יִקַּח מִצּוֹת וְאֹוִיל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט.
יט הוֹלֵךְ בַּתָּם יִלְךְ בְּטַח וּמַעֲקֹשׁ דַּרְכּוֹ יִוָּדַע.
י קֹרֵץ עֵינָיִם יִתֵּן עֲצָבַת וְאֹוִיל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט.
יא מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה חֲמָס.
יב שְׁנֵאָה תִעֲרַר מְדִינִים וְעַל כָּל-פְּשָׁעִים תִּכְסֶה אֶהְבֶּה.
יג בְּשִׁפְתַי נְבוֹן תִּמְצֵא חֲכָמָה וְשִׁבְט לְגוֹ חֲסֵר-לֵב.
יד חֲכָמִים יִצְפְּנוּ-דַעַת וּפִי-אֹוִיל מִחֲתָה קֹרְבָה.
יו הוֹן עֲשִׂיר קִרְיַת עֹז מִחֲתַת דָּלִים רִישָׁם.
יז פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים תִּבּוֹאֵת רָשָׁע לְחֻטָּאת.
יז אֲרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מִתְּעָה.
יח מְכַסֶּה שְׁנֵאָה שְׁפָתַי-שָׁקֵר וּמוֹצֵא דָבָה הוּא כָסִיל.
יט בָּרַב דְּבָרִים לֹא יִחְדַּל-פֶּשַׁע וְחוֹשֵׁד שְׁפָתָיו מִשְׁכִּיל.
יכ כֶּסֶף נִבְחַר לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רָשָׁעִים כְּמַעַט.
יכא שְׁפָתַי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים וְאֹוִילִים בְּחֲסֵר-לֵב יָמוּתוּ.
יכב בְּרַפְתַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא-יוֹסֵף עֲצָב עֲמָה.
יכג כִּשְׁחוֹק לְכָסִיל עֲשׂוֹת זָמָה וְחֲכָמָה לְאִישׁ תִּבּוֹנָה.
יכד מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תִּבּוֹאֵנוּ וְתֵאוֹת צַדִּיקִים יִתֵּן.
יכה כְּעֵבוֹר סוּפָה וְאִין רָשָׁע וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם.
יכו כְּחֹמֶץ לְשֵׁנִים וְכַעֲשׂוֹן לְעֵינַיִם: כֵּן הֶעֱצַל לְשִׁלְחָיו.
יכז יִרְאֵת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וּשְׁנוֹת רָשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה.
יכח תּוֹחֲלַת צַדִּיקִים שְׁמִחָה וְתִקְוֹת רָשָׁעִים תִּאֲבֹד.
יכט מְעוֹז לַתָּם דַּרְךְ יְהוָה וּמִחֲתָה לְפַעְלֵי אָוֶן.

יל צדיק לעולם בל-ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ.
 ילא פי-צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תפרת.
 ילב שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות.
 יאא מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו.
 יאב בא-זדון ויבא קלון ואת-צנועים חכמה.
 יאג תמות ישרים תנחם וסלף בגדים ושדם (ישדם).
 יאד לא-יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות.
 יאה צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע.
 יאו צדקת ישרים תצילים ובהות בגדים ילכדו.
 יאז במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה.
 יאח צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו.
 יאט בפהחניף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו.
 יאי בטוב צדיקים תעלץ קריה ויבאבד רשעים רנה.
 יאיא בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס.
 יאיב בז-לרעהו חסר-לב ואיש תבונות יחריש.
 יאיג הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-רוח מכסה דבר.
 יאיד באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יועץ.
 יאטו רע-ירוע פי-ערב זר ושנא תקעים בוטח.
 יאטז אשת-חן תתמד כבוד ועריצים יתמכו-עשר.
 יאזו גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי.
 יאיח רשעעשה פעלת-שקר וזרע צדקה שחר אמת.
 יאיט כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו.
 יאכ תועבת יהוה עקשי-לב ורצונו תמימי דרך.
 יאכא יד ליד לא-ינקה רע וזרע צדיקים נמלט.
 יאכב נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם.
 יאכג תאות צדיקים אד-טוב תקות רשעים עברה.
 יאכד יש מפזר ונוסף עוד וחשד מישר אד-למחסור.
 יאכה נפש-ברכה תדשן ומרוה גם-הוא יורא.
 יאכו מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר.
 יאכז שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו.
 יאכח בוטח בעשורו הוא יפול וכעלה צדיקים יפרחו.

יאכט עֵכָר בֵּיתוֹ יִנְחַל-רוּחַ וְעֶבֶד אֲוִיל לַחֲכָם-לֵב.
יאל פְּרִי-צְדִיק עֵץ חַיִּים וְלֶקַח נְפֹשׁוֹת חָכָם.
יאלא הוּ צְדִיק בְּאֶרֶץ יִשְׁלָם אִף כִּי-רָשָׁע וְחוֹטֵא.
יבא אֱהָב מוֹסֵר אֱהָב דָּעַת וְשׂוֹנֵא תוֹכַחַת בְּעַר.
יבב טוֹבִיפִיק רְצוֹן מִיְהוָה וְאִישׁ מְזֻמּוֹת יִרְשִׁיעַ.
יבג לֹא-יִכּוֹן אָדָם בְּרָשָׁע וְשִׁרְשׁ צְדִיקִים בֵּל-יִמוּט.
יבד אֲשֶׁת-חַיִל עֹטֶרֶת בַּעֲלָהּ וְכִרְקַב בְּעֲצֻמוֹתָיו מְבִישָׁה.
יבה מַחֲשָׁבוֹת צְדִיקִים מְשַׁפֵּט תַּחְבֻּלוֹת רָשָׁעִים מְרָמָה.
יבו דְּבָרֵי רָשָׁעִים אֲרֵב-דָּם וּפִי יִשְׁרִים יִצִּילָם.
יבז הַפּוֹדֵ רָשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צְדִיקִים יַעֲמֹד.
יבח לְפִי-שִׁכְלוֹ יִהְלֵל-אִישׁ וְנַעֲוָה-לֵב יִהְיֶה לְבוֹז.
יבט טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ מִמֶּתְכַבֵּד וְחֹסֵר-לָחֶם.
יבי יוֹדֵעַ צְדִיק נִפְשׁ בְּהִמָּתוֹ וְרַחֲמֵי רָשָׁעִים אֲכֹזְרֵי.
יביא עֶבֶד אֲדָמְתוֹ יִשְׁבַּע-לָחֶם וּמְרֹדֵף רִיקִים חֹסֵר-לֵב.
יביב חֲמַד רָשָׁע מְצוּד רָעִים וְשִׁרְשׁ צְדִיקִים יִתֵּן.
יביג בְּפִשָׁע שְׁפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צְדִיק.
יביד מְפָרֵי פִי-אִישׁ יִשְׁבַּע-טוֹב וּגְמוּל יָדִי-אָדָם יִשׁוּב (יְשִׁיב) לוֹ.
יבטו דֶּרֶךְ אֲוִיל יִשָּׂר בְּעֵינָיו וְשִׁמְעַ לַעֲצָה חָכָם.
יבטז אֲוִילִבְיּוֹם יוֹדֵעַ כְּעֶסוֹ וְכִסָּה קָלוֹן עָרוֹם.
יבז יִפִּיחַ אֲמוּנָה יִגִּיד צֶדֶק וְעַד שְׁקָרִים מְרָמָה.
יביח יֵשׁ בּוֹטָה כַּמְדַּקְרוֹת חָרֵב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מְרַפָּא.
יביט שְׁפַת-אֲמֶת תִּכּוֹן לַעֲד וְעַד-אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר.
יבכ מְרָמָה בְּלֵב-חֹרְשֵׁי רָע וְלִיעֲצֵי שְׁלוֹם שְׁמַחָה.
יבכא לֹא-יֵאָנֶה לְצְדִיק כָּל-אָוֶן וְרָשָׁעִים מְלֹאוּ רָע.
יבכב תוֹעֵבֶת יִהְיֶה שְׁפָתַי-שְׁקָר וְעֹשֵׂי אֲמוּנָה רְצוּנוֹ.
יבכג אָדָם עָרוֹם כֹּסֶה דָּעַת וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אֲוִלָּת.
יבכד יָד-חֲרוּצִים תִּמְשׁוּל וְרַמְיָה תִּהְיֶה לְמָס.
יבכה דְּאָגָה בְּלֵב-אִישׁ יִשְׁחַנָּה וְדָבָר טוֹב יִשְׁמַחָנָה.
יבכו יִתֵּר מִרְעֵהוּ צְדִיק וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תִּתְעַם.
יבכז לֹא-יִחַרֵּךְ רַמְיָה צִידוֹ וְהוֹן-אָדָם יִקָּר חֲרוּץ.
יבכח בְּאֶרֶח-צְדָקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נְתִיבָה אֶל-מָוֹת.

יגא בן חכם מוסר אב ולץ לא-שָׁמַע גְּעָרָה.
יגב מִפְּרִי פִי-אִישׁ יֹאכֵל טוֹב וְנִפְּשׁ בְּגָדִים חָמָס.
יגג נֶצֶר פִּיּוֹ שְׁמֵר נִפְשׁוֹ פִּשְׁקֵי שְׁפָתָיו מִחֲתָה-לוֹ.
יגד מִתְאַוֶּה וְאִין נִפְשׁוֹ עֵצֶל וְנִפְּשׁ חֲרָצִים תִּדְשֹׁן.
יגה דְּבַר-שְׁקָר יִשְׁנָא צְדִיק וְרָשָׁע יִבְאִישׁ וַיִּחְפִּיר.
יגו צְדָקָה תִצָּר תַּם-דְּרָךְ וְרָשָׁעָה תִסְלֵף חֲטָאת.
יגז יֵשׁ מִתַּעֲשֵׂר וְאִין כָּל מִתְרוֹשֵׁשׁ וְהוּן רַב.
יגח כֹּפֵר נִפְּשׁ-אִישׁ עֲשָׂרוֹ וְרָשׁ לֹא-שָׁמַע גְּעָרָה.
יגט אֹר-צְדִיקִים יִשְׁמַח וְנֵר רָשָׁעִים יִדְעָךְ.
יגי רַק-בְּזָדוֹן יִתֵּן מִצָּה וְאֶת-נוֹעְצִים חֲכָמָה.
יגיא הוּן מִהֶבֶל יִמְעֵט וְקֹבֵץ עַל-יַד יִרְבֶּה.
יגיב תּוֹחֶלֶת מִמְשָׁכָה מִחֲלָה-לֵב וְעֵץ חַיִּים תִּתְּאוּהָ בָּאָה.
יגיד בִּז לְדָבָר יִחָבֵל לוֹ וִירָא מִצָּה הוּא יִשְׁלָם.
יגיו תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמִּקְשֵׁי מוֹת.
יגטו שְׁכָל-טוֹב יִתֵּן-חַן וְדָרָךְ בְּגָדִים אֵיתָן.
יגטז כָּל-עָרוֹם יַעֲשֶׂה בְדַעַת וְכִסִּיל יִפְרֵשׁ אֹולֶת.
יגטח מִלְּאָךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרַע וְצִיר אֲמוּנִים מִרְפָּא.
יגתי רִישׁ וְקִלוֹן פּוֹרַע מוּסָר וְשִׁמְר תּוֹכַחַת יִכְבֵּד.
יגטי תִּתְּאוּהָ נִהְיָה תַעֲרַב לְנִפְּשׁ וְתוֹעֵבַת כְּסִילִים סוּר מִרַע.
יגכ הַלוֹךְ (הוֹלֵךְ) אֶת-חֲכָמִים וְחָכָם (יִחְכֵּם) וְרָעָה כְּסִילִים יִרוּע.
יגכא חֲטָאִים תִּרְדֹּף רָעָה וְאֶת-צְדִיקִים יִשְׁלָם-טוֹב.
יגכב טוֹבִינְחִיל בְּנֵי-בָנִים וְצָפוֹן לְצְדִיק חִיל חוּטָא.
יגכג רַב-אֹכֵל נִיר רָאשִׁים וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט.
יגכד חוּשְׁךְ שְׁבִטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ וְאִהְבוּ שְׁחֵרוֹ מוּסָר.
יגכה צְדִיקָא כָּל לְשַׁבַּע נִפְּשׁוֹ וּבִטָּן רָשָׁעִים תִּתְחָסֵר.
יגדא חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵיתָה וְאוּלֶת בְּיַדֶּיהָ תִתְהַרְסֵנוּ.
יגדב הוֹלֵךְ בִּישְׁרוֹ יִרָא יְהוָה וְנִלְוֹ דְרָכָיו בּוֹזֵהוּ.
יגדג בְּפִי-אוּל חֲטָר גְּאוּהָ וְשִׁפְתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמוּרָם.
יגדד בָּאִין אֲלָפִים אָבוּס בְּרַ וְרַב-תְּבוּאוֹת בְּכַח שׁוּר.
יגדה עַד אֲמוּנִים לֹא יִכְזָב וַיִּפְיַח כְּזָבִים עַד שְׁקָר.
יגדו בְּקֶשׁ-לֵץ חֲכָמָה וְאִין וְדַעַת לְנִבּוֹן נִקְל.

ידז לך מנגד לאיש כסיל ובל-גדעת שפתי-דעת.
ידח חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה.
ידט אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון.
ידי לביודע מרת נפשו ובשמחתו לא-יתערב זר.
ידיא בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח.
ידיב יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות.
ידיג גם-בשחק יכאב-לב ואחריתה שמחה תוגה.
ידיז מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב.
ידטו פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו.
ידטז חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח.
ידטז קצר-אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא.
ידח נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת.
ידיט שחו רעים לפני טובים ורשעים על-שערי צדיק.
ידכ גם-לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים.
ידכא בז-לרעהו חוטא ומחונן עניים (ענוים) אשריו.
ידכב הלוא-יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב.
ידכג בכל-עצב יהיה מותר ודבר-שפתים אד-למחסור.
ידכד עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת.
ידכה מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה.
ידכו ביראת יהוה מבטח-עז ולבנו יהיה מחסה.
ידכז יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות.
ידכח ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רזון.
ידכט ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת.
ידל חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה.
ידלא עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון.
ידלב ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק.
ידלג בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע.
ידלד צדקה תרומם-גוי וחסד לאמים חטאת.
ידלה רצון-מלך לעבד משפיל ועברתו תהיה מביש.
טוא מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-אף.
טוב לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת.

טוג בְּכָל-מְקוֹם עֵינֵי יְהוָה צְפוֹת רַעִים וְטוֹבִים.
טוד מִרְפָּא לְשׁוֹן עֵץ חַיִּים וְסִלְף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ.
טוה אֲוִילִינְאָץ מוֹסֵר אָבִיו וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת יַעֲרִים.
טוו בֵּית צְדִיק חֶסֶן רַב וּבִתְבוּאָת רָשָׁע נֶעֱכָרֵת.
טוז שְׁפָתַי חֲכָמִים יִזְרוּ דַעַת וְלֵב כְּסִילִים לֹא-כֹן.
טוח זָבַח רָשָׁעִים תּוֹעֵבֵת יְהוָה וּתְפִלַּת יִשְׂרָאֵל רְצוֹנוֹ.
טוט תּוֹעֵבֵת יְהוָה דָּרַךְ רָשָׁע וּמִרְדֹּף צְדָקָה יֶאֱהָב.
טוי מוֹסֵר רָע לְעֵזֵב אֲרַח שׁוֹנֵא תּוֹכַחַת יָמוּת.
טויא שְׂאוּל וְאַבְדּוֹן נִגְדַּד יְהוָה אֶף כִּי-לִבּוֹת בְּנֵי-אָדָם.
טויב לֹא יֶאֱהָב-לֵץ הוֹכַח לוֹ אֶל-חֲכָמִים לֹא ילְדָּ.
טויג לֵב שְׂמֵחַ יֵיטֵב פָּנִים וּבַעֲצֻבַת-לֵב רוּחַ נִכְאָה.
טויז לֵב נְבוֹן יִבְקֹשׁ-דַּעַת וּפְנֵי (וּפִי) כְּסִילִים יִרְעָה אֲוִלֵת.
טוטו כָּל-יָמֵי עֲנֵי רַעִים וְטוֹב-לֵב מְשַׁתֶּה תָּמִיד.
טוטז טוֹב-מַעֲט בִּירְאֵת יְהוָה מֵאוֹצַר רַב וּמֵהוֹמָה בּוֹ.
טויז טוֹב אֲרַחַת יִרְק וְאַהֲבָה-שֵׁם מִשׁוֹר אָבוֹס וְשִׁנְאָה-בוֹ.
טויח אִישׁ חֲמָה יִגְרֶה מְדוֹן וְאַרְךָ אַפִּים יִשְׁקִיט רִיב.
טויט דָּרַךְ עֶצֶל כְּמִשְׁכַּת חֲדָק וְאַרְח יִשְׂרָאֵל סִלְלָה.
טוכ בֶּן חֲכָם יִשְׂמַח-אָב וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֵה אָמוֹ.
טוכא אֲוִלֵת שְׂמֵחָה לַחֲסֵר-לֵב וְאִישׁ תְּבוּנָה יִישֵׁר-לֶכֶת.
טוכב הִפֵּר מִחֲשָׁבוֹת בְּאֵין סוּד וּבִרְבַּב יוֹעֲצִים תִּקּוּם.
טוכג שְׂמֵחָה לְאִישׁ בְּמַעֲנֵה-פִיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מֵה-טוֹב.
טוכד אֲרַח חַיִּים לְמַעַלָּה לְמִשְׁכִּיל לְמַעַן סוּר מִשְׂאוּל מָטָה.
טוכה בֵּית גָּאִים יִסַּח יְהוָה וַיִּצַּב גְּבוּל אֱלֹמָנָה.
טוכו תּוֹעֵבֵת יְהוָה מִחֲשָׁבוֹת רָע וּטְהוּרִים אֲמָרֵי-נֶעֱם.
טוכז עֵכֶר בֵּיתוֹ בּוֹצֵעַ בְּצַע וְשׁוֹנֵא מִתְּנַת יַחִיָּה.
טוכח לֵב צְדִיק יִהְיֶה לְעֵנוֹת וּפִי רָשָׁעִים יִבִּיעַ רַעוּת.
טוכט רְחוּק יְהוָה מִרָשָׁעִים וּתְפִלַּת צְדִיקִים יִשְׁמַע.
טול מֵאוֹר-עֵינַיִם יִשְׂמַח-לֵב שְׂמוּעָה טוֹבָה תִּדְשֵׁן-עֶצֶם.
טולא אֲזִן שֹׁמַעַת תּוֹכַחַת חַיִּים: בְּקֶרֶב חֲכָמִים תִּלְוִן.
טולב פּוֹרַע מוֹסֵר מוֹאֵס נִפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנֵה לֵב.
טולג יִרְאֵת יְהוָה מוֹסֵר חֲכָמָה וּלְפָנָי כְּבוֹד עֲנָנָה.

טזא לְאָדָם מְעַרְכֵי-לֵב וּמִיְהוָה מַעֲנֶה לְשׁוֹן.
טזב כָּל-דְּרָכֵי-אִישׁ זֶדֶד בְּעֵינָיו וְתִכֵּן רוּחוֹת יְהוָה.
טזג גַּל אֶל-יְהוָה מַעֲשֵׂיֶיךָ וַיִּכְנֹו מִחֲשַׁבְתֶּיךָ.
טזד כָּל פֶּעַל יְהוָה לִמְעַנְהוּ וְגַם-רָשָׁע לְיוֹם רָעָה.
טזה תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל-גְּבֵה-לֵב יָד לֵיד לֹא יִנְקָה.
טזו בְּחָסֵד וְאַמֶּת יִכְפֹּר עֶוֹן וּבִירְאֵת יְהוָה סוּר מֵרַע.
טזז בְּרָצוֹת יְהוָה דְּרָכֵי-אִישׁ גַּם-אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ.
טזח טוֹב-מְעַט בְּצַדִּיקָה מֵרַב תְּבוֹאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט.
טזט לֵב אָדָם יַחֲשֵׁב דְּרָכּוֹ וַיְהוָה יִכִּין צַעֲדוֹ.
טזי קָסָם עַל-שְׁפָתַי-מִלֶּךְ בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעַל-פִּיו.
טזיא פֶּלֶס וּמֵאֲזִי מִשְׁפָּט לִיהוָה מַעֲשֵׂהוּ כָּל-אַבְנֵי-כִיס.
טזיב תוֹעֵבֶת מַלְכִים עֲשׂוֹת רָשָׁע: כִּי בְצַדִּיקָה יִכּוֹן כֶּסֶף.
טזיג רָצוֹן מַלְכִים שְׁפָתַי-צִדִּיק וְדַבַּר יִשְׂרָאֵל יֵאָהֵב.
טזיד חֲמַת-מִלֶּךְ מִלְּאֲכֵי-מוֹת וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה.
טזטו בְּאוֹר-פְּנֵי-מִלֶּךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעֵב מִלְּקוֹשׁ.
טזטז קָנָה-חֲכָמָה מֵה-טוֹב מִחֲרוֹץ וּקְנוֹת בִּינָה נִבְחַר מִכֶּסֶף.
טזיז מִסֵּלֶת יִשְׂרָאֵל סוּר מֵרַע שְׁמֵר נִפְשׁוֹ נֹצֵר דְּרָכּוֹ.
טזיח לִפְנֵי-שֹׁבֵר גָּאוֹן וְלִ

פְּנֵי כִשְׁלוֹן גְּבֵה רוּחַ.

טזיט טוֹב שְׁפַל-רוּחַ אֶת-עֲנִיִּים (עֲנָוִים) מִחֲלֶק שְׁלַל אֶת-גָּאִים.
טזכ מִשְׁכִּיל עַל-דָּבָר יִמְצָא-טוֹב וּבֹטֵחַ בִּיהוָה אֲשֶׁרִיו.
טזכא לְחֹכֶם-לֵב יִקְרָא נְבוֹן וּמִתֵּק שְׁפָתַיִם יִסִּיף לְקַח.
טזכב מִקּוֹר חַיִּים שֶׁכֶּל בְּעַלְיוֹ וּמוֹסֵר אֲוִלִים אֲוִלֵת.
טזכג לֵב חָכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ וְעַל-שְׁפָתָיו יִסִּיף לְקַח.
טזכד צוּף-דְּבַשׁ אֲמָרִי-נַעַם מִתּוֹק לִנְפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצָּם.
טזכה יֵשׁ דְּרָךְ יִשָּׁר לִפְנֵי-אִישׁ וְאַחֲרֵיתָהּ דְּרָכֵי-מוֹת.
טזכו נִפְשׁ עֲמַל עֲמָלָה לוֹ: כִּי-אֲכַף עָלָיו פִּיהוּ.
טזכז אִישׁ בְּלִיעַל כְּרָה רָעָה וְעַל-שְׁפָתָיו (שְׁפָתוֹ) כָּאֵשׁ צָרְבֶת.
טזכח אִישׁ תְּהַפְּכוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֶלּוֹף.

טזכט איש חָמָס יִפְתָּה רְעֵהוּ וְהוֹלִיכוּ בְדֶרֶךְ לֹא-טוֹב.
טזל עֲצָה עֵינָיו לַחֲשֹׁב תַּהֲפֹכֹת קִרְץ שְׁפָתָיו כְּלֵה רְעָה.
טזלא עֲטָרַת תִּפְאָרֶת שִׁיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצָא.
טזלב טוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגִּבּוֹר וּמִשֵּׁל בְּרוּחוֹ מִלְכָּד עִיר.
טזלג בַּחִיק יוֹטֵל אֶת-הַגּוֹרֵל וּמִיָּהוּהָ כָּל-מִשְׁפָּטוֹ.
יזא טוֹב פֶּת חֲרָבָה וְשִׁלּוּה-בָּהּ מִבַּיִת מְלֵא זְבַח־רִיב.
יזב עֶבֶד-מִשְׁכִּילִימְשֵׁל בְּבֵן מִבִּישׁ וּבִתּוֹךְ אַחִים יַחֲלַק נַחֲלָה.
יזג מִצָּרָף לִכְסָף וְכוֹר לְזָהָב וּבַחֲן לְבוֹת יְהוָה.
יזד מִרַע מִקְשִׁיב עַל-שְׁפַת-אָוֶן שֶׁקֶר מִזִּין עַל-לְשׁוֹן הַיּוֹת.
יזה לַעֲג לָרֶשׁ חֲרָף עֲשֵׂהוּ שְׂמִח לְאִיד לֹא יִנְקָה.
יזו עֲטָרַת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאָרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם.
יזז לֹא-נְאוּה לְנָבֵל שְׁפַת-יִתָּר אִף כִּי-לְנָדִיב שְׁפַת-שֶׁקֶר.
יזח אָבֹן-חֵן הַשְּׁחַד בְּעֵינַי בְּעֵלְיוֹ אֶל-כָּל-אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל.
יזט מִכְסֵּה-פֶשַׁע מִבְּקֶשׁ אֲהַבָּה וְשִׁנָּה בְּדָבָר מִפְּרִיד אֱלוֹף.
יזי תַּחַת גְּעָרָה בְּמַבִּין מִהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה.
יזיא אֶד-מְרִי יִבְקֶשׁ-רַע וּמִלְאָךְ אַכְזָּרִי יִשְׁלַח-בוֹ.
יזיב פְּגוּשׁ דָּב שְׁכוֹל בְּאִישׁ וְאֶל-כְּסִיל בְּאוֹלְתוֹ.
יזיג מִשִּׁיב רְעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא-תִמִּישׁ (תְּמוּשׁ) רְעָה מִבַּיִתוֹ.
יזיד פּוֹטֵר מִים רֵאשִׁית מְדוֹן וְלִפְנֵי הַתְּגַלְעֵה הָרִיב נְטוּשׁ.
יזטו מִצְדִּיק רָשָׁע וּמְרָשִׁיעַ צְדִיק תִּנְעָבֶת יְהוָה גַּם-שְׁנִיָּהֶם.
יזטז לָמָּה-זֶּה מְחִיר בַּיַד-כְּסִיל לְקִנּוֹת חֲכָמָה וְלֵב-אֵין.
יזיז בְּכָל-עֵת אֲהַב הָרַע וְאִח לְצָרָה יוֹלֵד.
יזיח אָדָם חֲסֹר-לֵב תּוֹקֵעַ כָּף עֵרֵב עֲרָבָה לִפְנֵי רְעֵהוּ.
יזיט אֲהַב פֶּשַׁע אֲהַב מִצָּה מִגְּבִיָּה פִּתְחוֹ מִבְּקֶשׁ-שֶׁבֶר.
יזכ עֶקֶשׁ-לֵב לֹא יִמְצָא-טוֹב וְנִהַפֵּךְ בְּלִשׁוֹנוֹ יִפּוֹל בְּרְעָה.
יזכא יֵלֵד כְּסִיל לְתוֹגָה לוֹ וְלֹא-יִשְׂמַח אָבִי נָבֵל.
יזכב לֵב שְׂמִח יִיטִיב גְּהָה וְרוּחַ נִכְאָה תִּיבֶשׁ-גְּרָם.
יזכג שְׁחַד מִחֵק רָשָׁע יִקַּח לְהַטּוֹת אַרְחוֹת מִשְׁפָּט.
יזכד אֶת-פְּנֵי מַבִּין חֲכָמָה וְעֵינַי כְּסִיל בְּקִצָּה-אֶרֶץ.
יזכה כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל וּמְמַר לְיוֹלְדָתוֹ.
יזכו גַּם עֲנוּשׁ לְצְדִיק לֹא-טוֹב לְהַכּוֹת נְדִיבִים עַל-יִשָּׁר.

יזכו חושֶׁדֶּ אֶמְרֵיו יוֹדַע דַּעַת וקר- (יִקְר-) רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה.
 יזכח גם אָוִיל מַחְרִישׁ חֲכָם יִחָשֵׁב אִטְם שְׁפָתָיו נָבוֹן.
 יחא לְתַאֲוָה יִבְקֹשׁ נִפְרָד בְּכָל-תּוֹשִׁיָה יִתְגַּלֶּע.
 יחב לֹא-יִחַפֵּץ כָּסִיל בְּתְבוּנָה: כִּי אִם-בְּהִתְגַּלוֹת לְבוֹ.
 יחג בְּבוֹא-רָשָׁע בָּא גַם-בוֹז וְעַם-קָלוֹן חֲרָפָה.
 יחד מִים עֲמָקִים דְּבָרֵי פִי-אִישׁ נַחַל נִבֵּעַ מִקּוֹר חֲכָמָה.
 יחה שְׁאֵת פְּנֵי-רָשָׁע לֹא-טוֹב לְהִטּוֹת צְדִיק בְּמִשְׁפָּט.
 יחו שְׁפָתַי כָּסִיל יִבְאוּ בְרִיב וּפְיוֹ לְמַהֲלֵמוֹת יִקְרָא.
 יחז פִּי-כָסִיל מִחֲתָה-לוֹ וּשְׁפָתָיו מוֹקֵשׁ נִפְשׁוֹ.
 יחח דְּבָרֵי נִרְגָן כְּמַתְלֵה־מִים וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָרֵי-בֶטֶן.
 יחט גַּם מִתְרַפָּה בְּמַלְאֲכָתָו אָח הוּא לְבַעַל מִשְׁחִית.
 יחי מְגִד־לֵעֹז שֵׁם יְהוָה בּוֹ-יִרוּץ צְדִיק וְנִשְׁגָּב.
 יחיא הוּן עֲשִׂיר קָרִית עֹז וּכְחוּמָה נִשְׁגָּבָה בְּמִשְׁכָּתָו.
 יחיב לְפָנֵי-שֹׁבֵר יִגְבֶּה לֵב-אִישׁ וְלִפְנֵי כְבוֹד עֲנֹה.
 יחיג מִשִּׁיב דְּבַר בְּטָרָם יִשְׁמַע אֲוִלַת הִיא-לוֹ וּכְלָמָה.
 יחיד רוּחַ-אִישׁ יִכְלֹכַל מִחֲלָהוּ וְרוּחַ נִכְאָה מִי יִשְׁאַנָּה.
 יחטו לֵב נָבוֹן יִקְנֶה-דַּעַת וְאֵזֶן חֲכָמִים תִּבְקֹשׁ-דַּעַת.
 יחטז מִתָּן אָדָם יִרְחִיב לוֹ וְלִפְנֵי גְדֹלִים יִנְחֹנוּ.
 יחיו צְדִיק הָרֵאשׁוֹן בְּרִיבוֹ יבא- (ובא-) רַעְהוּ וְחִקְרוּ.
 יחיח מִדִּינִים יִשְׁבִּית הַגּוֹרֵל וּבֵין עֲצוּמִים יִפְרִיד.
 יחיט אַחֲנֹפֶשֶׁע מִקָּרִית-עֹז וּמִדּוֹנִים (וּמִדִּינִים) כְּבָרִיחַ אַרְמוֹן.
 יחכ מִפְרֵי פִי-אִישׁ תִּשְׁבַּע בְּטָנוֹ תְּבוֹאֵת שְׁפָתָיו יִשְׁבַּע.
 יחכא מָוֶת וְחַיִּים בְּיַד-לָשׁוֹן וְאֶהְבִּיָה יֹאכַל פְּרִיָה.
 יחכב מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב וַיִּפְקֹ רָצוֹן מִיְהוָה.
 יחכג תִּחְנוּנִים יִדְבֵר-רֶשַׁע וְעֲשִׂיר יַעֲנֶה עֲזוֹת.
 יחכד אִישׁ רַעִים לְהִתְרַעֵעַ וַיֵּשׂ אֶהֱב דָּבַק מְאֹח.
 יחכט טוֹב-רֶשַׁע הוֹלֵךְ בְּתִמּוֹ מַעֲקֹשׁ שְׁפָתָיו וְהוּא כָסִיל.
 יטב גַּם בְּלֹא-דַעַת נִפְשׁ לֹא-טוֹב וְאֵץ בְּרִגְלִים חוּטָא.
 יטג אֲוִלַת אָדָם תִּסְלַף דְרָכּוֹ וְעַל-יְהוָה יִזְעַף לְבוֹ.
 יטד הוֹיִסִיף רַעִים רַבִּים וְדַל מִרַעְהוּ יִפְרֹד.
 יטה עַד שְׁקָרִים לֹא יִנְקָה וַיִּפְיַח כְּזָבִים לֹא יִמְלֹט.

יטו רבים יחלו פני-נדיב וכל-הרע לאיש מתן.
 יטז כל אחי-רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו מפניו
 מרדף אַמרים לא- (לו-) הָמָה.
 יטח קנה-לב אהב נפשו שמר תבונה למצא-טוב.
 יטט עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאבד.
 יטי לא-נאווה לכסיל תענוג אף כי-לעבד משל בשרים.
 יטיא שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על-פֿשע.
 יטיב נהם בכפיר זעף מלך וכטל על-עשב רצונו.
 יטיג הוה לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה.
 יטיז בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משפלת.
 יטטו עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב.
 יטטז שמר מצוה שמר נפשו בזה דרכיו יומת (ימות).
 יטיז מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם-לו.
 יטיח יסר בנדף כי-יש תקוה ואל-המיתו אל-תשא נפשך.
 יטיט גרל- (גדל-) חמה נשא ענש: כי אם-תציל ועוד תוסף.
 יטכ שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך.
 יטכא רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא תקום.
 יטכב תאות אדם חסדו וטוב-רש מאיש כזב.
 יטכג יראת יהוה לחיים ושבע יליו בל-יפקד רע.
 יטכד טמן עצל ידו בצלחת גם-אל-פיהו לא ישיבנה.
 יטכה לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת.
 יטכו משדד-אב יברח אם בן מביש ומחפיר.
 יטכז חדל-בני לשמע מוסר לשגות מאמרי-דעת.
 יטכח עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע-און.
 יטכט נכוונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים.
 כא לץ היין המה שכר וכל-שגה בו לא יחכם.
 כב נהם בכפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו.
 כג כבוד לאיש שבת מריב וכל-אויל יתגלע.
 כד מחורף עצל לא-יחרש ישאל (ושאל) בקציר ואין.
 כה מים עמקים עצה בלב-איש ואיש תבונה ידלנה.
 כו רב-אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא.

כז מִתְהַלֵּךְ בְּתִמּוֹ צַדִּיק אֲשֶׁרִי בְּנֵי אֲחֵרָיו.
 כח מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא-דִין מְזַרְהָ בְּעֵינָיו כָּל-רָע.
 כט מִי-יֹאמֶר זָכִיתִי לְבִי טְהֻרָתִי מִחַטָּאתִי.
 ל אָבֹן וְאָבֹן אֵיפָה וְאֵיפָה תִּזְעַבְתָּ יְהוָה גַּם-שְׁנֵיהֶם.
 לא גַּם בְּמַעַלְלָיו יִתְנַכֵּר-נֶעֱרַר אִם-זָדָה וְאִם-יִשָּׁר פָּעֵלוֹ.
 לב אֵזֶן שְׁמַעַת וְעֵינַי רָאָה יְהוָה עֹשֶׂה גַם-שְׁנֵיהֶם.
 לג אֶל-תִּתְּאֶהֱב שְׁנָה פֶן-תִּגְרַשׁ פִּקַּח עֵינֶיךָ שִׁבְעַת-לָחֶם.
 לד רַע רָע יֹאמֶר הַקּוֹנֵה וְאֵזֶל לוֹ אֵז יִתְהַלֵּל.
 לו יֵשׁ זָהָב וְרַב-פְּנִינִים וְכָלִי יִקָּר שְׁפִתַי-דָּעַת.
 לז לִקַּח-בְּגָדוֹ כִּי-עָרַב זָר וּבָעַד נֹכְרִים (נִכְרְיָה) תִּבְלֶהוּ.
 לח עָרַב לְאִישׁ לָחֶם שָׁקָר וְאַחַר יִמְלֵא-פִיהוּ חֲצָץ.
 לט מִחֲשָׁבוֹת בְּעֵצָה תִּכּוֹן וּבִתְחִבָּלוֹת עֹשֶׂה מִלְחָמָה.
 מ גּוֹלָה-סוֹד הוֹלֵךְ רַכִּיל וּלְפָתָה שְׁפָתָיו לֹא תִתְעָרַב.
 מא מִקָּלֶל אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעֶךָ נִרוֹ בְּאִישׁוֹן (בְּאַשׁוּן) חֲשָׁךְ.
 מב נִחְלָה מִבַּחֲלַת (מִבְּהֻלַּת) בְּרֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תִבְרָךְ.
 מד אֶל-תִּיאַמֶּר אֲשַׁלְמָה-רָע קוֹנֵה לִיהוָה וַיִּשַׁע לָךְ.
 מה תִּזְעַבְתָּ יְהוָה אָבֹן וְאָבֹן וּמֵאֲזֵנֵי מִרְמָה לֹא-טוֹב.
 מו מִיְהוָה מִצְעָדֵי-גִבֹּר וְאָדָם מֵה-יָבִין דָּרְכוּ.
 מז מוֹקֵשׁ אָדָם יִלַּע קִדָּשׁ וְאַחַר נִדְרִים לְבַקֵּר.
 מח מְזַרְהָ רְשָׁעִים מִלֶּךְ חָכֵם וַיִּשָּׁב עֲלֵיהֶם אוֹפֵן.
 מט יֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חִפְשׁ כָּל-חֲדָרֵי-בָטָן.
 נא חֶסֶד וְאַמֶּת יִצְרוּ-מִלֶּךְ וְסָעַד בְּחֶסֶד כִּסְאוֹ.
 נב תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כָּחֵם וְהִדָּר זְקִנִים שִׁיבָה.
 נג חֲבֵרוֹת פָּצַע תִּמְרִיק (תִּמְרוּק) בָּרַע וּמִכּוֹת חֲדָרֵי-בָטָן.
 נד פִּלְגֵי-מַיִם לֵב-מִלֶּךְ בִּיד-יְהוָה עַל-כָּל-אֲשֶׁר יַחֲפֹץ יִטְנוּ.
 נה כָּל-דָּרֶךְ-אִישׁ יִשָּׁר בְּעֵינָיו וְתִכֵּן לִבּוֹת יְהוָה.
 נו עֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לִיהוָה מִזִּבְחַת.
 נז רוּם-עֵינַיִם וְרַחֲב-לֵב נֵר רְשָׁעִים חַטָּאת.
 נח מִחֲשָׁבוֹת חֲרוֹץ אֶדְ-לְמוֹתָר וְכָל-אֶץ אֶדְ-לְמַחְסוֹר.
 נט פֶּעַל אֲצֻרוֹת בְּלִשׁוֹן שָׁקָר הֶבֶל נִדְף מִבְּקָשֵׁי-מוֹת.
 ס שׂד-רְשָׁעִים יְגוֹרִם: כִּי מֵאֲנוּ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט.

כאח הַכֹּפֶן דָּרַךְ אִישׁ וְזָר וְזָךְ יִשָּׁר פִּעְלוֹ.
כאט טוֹב לְשֵׁבֶת עַל-פִּנְתֵי-גֹג מֵאֲשֶׁת מַדְיָנִים וּבֵית חֶבֶר.
כאי נֶפֶשׁ רָשָׁע אֹתָהּ-רָע לֹא-יֵחַן בְּעֵינָיו רַעְהוּ.
כאיא בְּעֵנֶשׁ-לֶךְ יַחֲכֶם-פְּתִי וּבִהֲשִׁיל לְחֶכֶם יִקַּח-דָּעַת.
כאיב מִשְׁכִּיל צָדִיק לְבֵית רָשָׁע מְסַלֵּף רָשָׁעִים לָרַע.
כאיג אֹטֶם אֲזִנוֹ מִזְעָקֵת-דָּל גַּם-הוּא יִקְרָא וְלֹא יַעֲנֶה.
כאיז מִתֵּן בִּסְתֵר יִכְפֶּה-אָף וְשֹׁחַד בַּחֲק חֲמָה עֲזָה.
כאטו שְׂמִיחָה לְצָדִיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמִחֲתָה לְפִעְלֵי אָוֶן.
כאטז אָדָם תּוֹעָה מִדָּרֶךְ הַשְּׂכֵל: בְּקֹהֶל רַפָּאִים יָנוּחַ.
כאיז אִישׁ מַחֲסוֹר אֶהֱב שְׂמִיחָה אֶהֱב יִי-וְשִׁמּוֹן לֹא יַעֲשִׂיר.
כאיח כִּפֹּר לְצָדִיק רָשָׁע וְתַחַת יִשְׂרִים בּוֹגֵד.
כאיט טוֹב שְׁבֵת בְּאֶרֶץ-מִדְבָּר מֵאֲשֶׁת מַדּוֹנִים (מַדְיָנִים) וְכַעֵס.
כאכ אוֹצֵר נַחֲמָד וְשִׁמּוֹן בְּנוֹה חֶכֶם וּכְסִיל אָדָם יִבְלַעֲנוּ.
כאכא רֹדֵף צְדָקָה וְחָסֵד יִמְצָא חַיִּים צְדָקָה וְכָבוֹד.
כאכב עִיר גְּבוּרִים עָלֶה חֶכֶם וַיֵּרֵד עִז מִבְּטָחָה.
כאכג שִׁמְר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמְר מִצְרוֹת נֶפֶשוֹ.
כאכד זֶד יִהִיר לֶךְ שְׁמוֹ עוֹשֶׂה בְּעֵבֶרֶת זָדוֹן.
כאכה תַּאֲוֹת עָצַל תִּמְיִתָּנוּ: כִּי-מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת.
כאכו כָּל-הַיּוֹם הַתְּאֵוָה תַּאֲוָה וְצָדִיק יִתֵּן וְלֹא יַחֲשֶׁךְ.
כאכז זָבַח רָשָׁעִים תּוֹעֵבָה אָף כִּי-בִזְמָה יִבִּיאָנוּ.
כאכח עַד-כְּזָבִים יֵאבֵד וְאִישׁ שׁוֹמֵעַ לְנֹצַח יִדְבֵר.
כאכט הֵעִז אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו וְיִשָּׁר הוּא יִכִּין דַּרְכּוֹ (נִבִּין דְּרָכּוֹ).
כאל אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה לְנִגַּד יְהוָה.
כאלא סוּסִמוּכָן לְיוֹם מִלְחָמָה וְלִיהוָה הַתְּשׁוּעָה.
כבא נִבְחָר שֵׁם מַעֲשֵׂר רַב: מִכֶּסֶף וּמִזָּהָב חֵן טוֹב.
כבב עָשִׂיר וְרֵשׁ נִפְגָּשׁוּ עֲשֵׂה כָלֶם יְהוָה.
כבג עָרוּם רָאָה רָעָה וַיִּסְתֵּר (וַיִּסְתֵּר) וּפְתַיִים עָבְרוּ וַיִּנְעֲנְשׁוּ.
כבד עֵקֶב עֲנָה יִרְאֵת יְהוָה עֲשֵׂר וְכָבוֹד וְחַיִּים.
כבה צָנִים פָּחִים בְּדָרֶךְ עֲקָשׁ שׁוֹמֵר נֶפֶשוֹ יִרְחַק מֵהֶם.
כבו חֲנֹךְ לְנַעַר עַל-פִּי דְרָכּוֹ גַם כִּי-יִזְקִין לֹא-יִסּוֹר מִמֶּנָּה.
כבוז עָשִׂיר בְּרָשִׁים יִמְשׁוֹל וְעֶבֶד לֹוֹה לְאִישׁ מִלֹּוֹה.

כבח זִרְעַ עוֹלָה יקצור- (ויקצֹר-) אָוֶן וְשָׁבַט עֲבָרְתוֹ יִכְלֶה.
כבט טוב-עין הוא יִבְרָךְ: כִּי-נָתַן מִלְחָמוֹ לְדָל.
כבי גָּרַשׁ לֶץ וַיֵּצֵא מְדוֹן וַיִּשְׁבֹּת דִּין וְקִלוֹן.
כביא אָהַב טהור- (טָהֵר-) לֵב חֵן שִׁפְתָיו רֵעֵהוּ מִלֶּךְ.
כביב עֵינַי יְהוּה נָצְרוּ דַעַת וַיִּסְלֹף דְּבָרֵי בְגָד.
כביג אָמַר עָצַל אָרִי בַחוּץ בְּתוֹךְ רְחֹבוֹת אֲרָצָה.
כביד שׁוּחָה עֲמָקָה פִּי זָרוֹת זָעוּם יְהוּה יפול- (יפֹל-) שָׁם.
כבטו אֲוִלֶת קְשׁוּרָה בִּלְב-נָעַר שָׁבַט מוֹסֵר יִרְחִיקָנָה מִמָּוֶן.
כבטז עֵשֶׂק דָּל לְהִרְבּוֹת לוֹ נָתַן לְעֹשִׂיר אֶדְ-לְמַחְסוֹר.
כביז הֵט אֲזַנְדָּו וְשָׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים וְלִבָּךְ תִּשְׁתִּי לְדַעְתִּי.
כביח כִּי-נָעִים כִּי-תִשְׁמָרֶם בְּבִטְנֶךָ יִכְנֹו יַחְדָּו עַל-שִׁפְתֶיךָ.
כביט לְהִיּוֹת בִּיהוּה מְבִטְחֶךָ הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אֶף-אֶתָּה.
ככ הֲלֹא כְתַבְתִּי לָךְ שְׁלוֹשׁוֹם (שְׁלֹשִׁים) בְּמַעֲצוֹת וְדַעַת.
ככא לְהוֹדִיעַךְ קֶשֶׁט אֲמָרֵי אֲמֶת לְהַשִּׁיב אֲמָרִים אֲמֶת לְשִׁלְחֶיךָ.
ככב אֶל-תִּגְזֹל-דָּל כִּי דַל-הוּא וְאֶל-תִּדְכֹּא עֲנִי בְשַׁעַר.
ככג כִּי-יְהוּה יָרִיב רִיבֶם וְקִבַּע אֶת-קִבְעֵיהֶם נָפֵשׁ.
ככד אֶל-תִּתְרַע אֶת-בַּעַל אָף וְאֶת-אִישׁ חַמּוֹת לֹא תִבּוֹא.
ככה פֶּן-תִּתְאַלֵּף אֲרַחְתּוֹ וְלִקְחֹתָ מוֹקֵשׁ לְנַפְשֶׁךָ.
ככו אֶל-תְּהִי בְתַקְעֵי-כָף בְּעַרְבִים מִשָּׂאוֹת.
ככז אִם-אִין-לָךְ לְשֵׁלֶם לָמָּה יִקַּח מִשְׁכָּבֶךָ מִתַּחְתֶיךָ.
ככח אֶל-תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבוֹתֶיךָ.
ככט חֲזִיתָ אִישׁ מָהִיר בְּמִלְאֲכָתוֹ לִפְנֵי-מְלָכִים יִתְיַצֵּב
 בַּל-יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשָׁכִים.
כגא כִּי-תִשָּׁב לְלַחֹם אֶת-מוֹשֵׁל בֵּין תִּבִּין אֶת-אֲשֶׁר לִפְנֶיךָ.
כגב וְשָׁמַתָּ שִׁפְיִן בְּלַעַךְ אִם-בַּעַל נָפֵשׁ אֶתָּה.
כגג אֶל-תִּתְאַוּ לְמִטְעַמּוֹתָיו וְהוּא לָחֵם כְּזָבִים.
כגד אֶל-תִּיגַע לְהַעֲשִׂיר מִבִּינְתֶךָ חֲדָל.
כגה הַתְּעוֹף (הַתְּעִיף) עֵינֶיךָ בּוֹ וְאִינְנוּ:
כגי עֲשֵׂה יַעֲשֵׂה-לוֹ כְּנַפִּים כְּנֹשָׁר וְעִיף (יַעוֹף) הַשְּׁמַיִם.
כגו אֶל-תִּלְחַם אֶת-לָחֵם רַע עֵינִי וְאֶל-תִּתְאַוּ לְמִטְעַמּוֹתָיו.
כגז כִּי כְמוֹ שַׁעַר בְּנַפְשׁוֹ כֶּן-הוּא:

אָכּוּל וּשְׂתֵה יֹאמֵר לָךְ וְלָבוּ בַל-עֲמֹךְ.
כּגַח פִּתְדָּ-אָכְלֹתָ תִקְיָאָנָה וְשַׁחַת דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים.
כּגִט בְּאֲזְנֵי כָסִיל אֶל-תִּדְבֹר: כִּי-יָבוּז לְשֹׁכֵל מְלִיךָ.
כּגִי אֶל-תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם וּבְשָׂדֵי יְתוּמִים אֶל-תִּבְא.
כּגִיָּא כִּי-גֹאֲלָם חֲזַק הוּא-יָרִיב אֶת-רִיבָם אֲתָךְ.
כּגִיב הַבִּיָּאָה לְמוּסָר לְבָךְ וְאֲזַנְךָ לְאִמְרֵי-דָעַת.
כּגִיג אֶל-תִּמְנַע מִנַּעַר מוּסָר: כִּי-תִכְנֹן בְּשֶׁבֶט לֹא יָמוּת.
כּגִיד אֲתָה בְּשֶׁבֶט תִּכְנֹן וְנִפְשׁוּ מִשְׂאוֹל תִּצְלִיל.
כּגִטוּ בְּנֵי אִם-חָכָם לְבָךְ יִשְׁמַח לְבִי גַם-אָנִי.
כּגִטז וְתַעֲלֶזְנָה כְּלִיּוֹתַי בְּדָבָר שְׂפָתֶיךָ מִיִּשְׁרָיִם.
כּגִיז אֶל-יִקְנֵא לְבָךְ בַּחֲטָאִים: כִּי אִם-בִּירְאֵת-יִהְיֶה כָּל-הַיּוֹם.
כּגִיח כִּי אִם-יֵשׁ אַחֲרֵית וְתִקְוֹתֶךָ לֹא תִכְרַת.
כּגִיט שְׁמַע-אֲתָה בְּנֵי וְחָכָם וְאֲשֶׁר בְּדָרְךָ לְבָךְ.
כּגִכ אֶל-תְּהִי בְּסִבְאֵי-יָיִן בְּזֹלְלֵי בָשָׂר לָמוּ.
כּגִכָּא כִּי-סִבָּא וְזוּלָל יוֹרֵשׁ וּקְרַעִים תִּלְבִּישׁ נוֹמָה.
כּגִכָּב שְׁמַע לְאָבִיךָ זֶה יִלְדָּךְ וְאֶל-תִּבּוּז כִּי-זָקְנָה אֲמָךְ.
כּגִכָּג אֲמַת קָנָה וְאֶל-תִּמְכֹר חֲכָמָה וּמוּסָר וּבִינָה.
כּגִכָּד גוֹל (גִּיל) יִגִּיל אָבִי צָדִיק יוֹלָד (וְיוֹלָד) חָכָם וּשְׂמַח- (וּשְׂמַח-) בּוּ.
כּגִכָּה יִשְׂמַח-אָבִיךָ וְאֲמָךְ וְתִגַּל יוֹלָדְתֶךָ.
כּגִכּו תִּנְה-בְּנֵי לְבָךְ לִי וְעֵינֶיךָ דָּרְכֵי תִרְצָנָה (תִּצְרָנָה).
כּגִכָּז כִּי-שׁוּחָה עֲמַקָּה זֹנָה וּבָאָר צָרָה נְכָרָה.
כּגִכָּח אָף-הִיא כְּחֹתֶף תִּאָּרֵב וּבוֹגְדִים בְּאָדָם תּוֹסֵף.
כּגִכָּט לָמִי אוֹי לָמִי אָבוֹי לָמִי מִדּוֹנִים (מִדְּיָנִים) לָמִי שִׁיחַ לָמִי פְּצָעִים חֲנָם לָמִי חֲכָלּוֹת עֵינָיִם.
כּגִל לְמֵאחֲרַיִם עַל-הַיָּיִן לְבָאִים לְחַקֹּר מִמָּסָךְ.
כּגִלָּא אֶל-תִּרְא יָיִן כִּי יִתְאָדָם: כִּי-יִתֵּן בְּכִיס (בְּכּוֹס) עֵינָו יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרָיִם.
כּגִלָּב אַחֲרֵיתוֹ כְּנָחַשׁ יִשָּׂךְ וּכְצַפְעֵנִי יִפְרֵשׁ.
כּגִלָּג עֵינֶיךָ יִרְאוּ זָרוֹת וְלְבָךְ יִדְבֹר תִּהְפְּכוֹת.
כּגִלָּד וְהֵייתָ כְּשֹׁכֵב בְּלֵב-יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ חִבְל.
כּגִלָּה הַכּוֹנֵן בַּל-חֲלִיתִי הִלְמוּנִי בַל-יִדְעֵתִי:
מִתִּי אֶקִּיץ אוֹסִיף אֲבַקְשָׁנוּ עוֹד.

כדא אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו להיות אתם.
כדב כי-שד יהגה לבם ועמל שפתייהם תדברנה.
כדג בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן.
כדד ובדעת חדרים ימלאו כל-הון יקר ונעים.
כדה גבר-חכם בעוז ואיש-דעת מאמץ-כח.
כדו כי בתחבולות תעשה-לך מלחמה ותשועה ברב יועץ.
כדז ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח-פיהו.
כדח מחשב להרע לו בעל-מזמות יקראו.
כדט זמת אוילת חטאת ותועבת לאדם לץ.
כדי התרפית ביום צרה צר כחכה.
כדיא הצל לקחים למות ומטים להרג אם-תחשוף.
כדיב כי-תאמר הן לא-ידענו-זה:
 הלא-תכן לבות הוא-יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפועלו.
כדיג אכל-בני דבש כי-טוב ונפת מתוק על-חכך.
כדיד כן דעה חכמה לנפשך: אם-מצאת ויש אחרית ותקוה לא תכרת.
כדטו אל-תארב רשע לנה צדיק אל-תשדד רבצו.
כדטז כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה.
כדיו בנפל אויבך (אויבך) אל-תשמח ובכשלו אל-יגל לבך.
כדיח פן-יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו.
כדיט אל-תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים.
כדכ כי לא-תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך.
כדכא ירא-את-יהוה בני ומלך עם-שונים אל-תתערב.
כדכב כי-פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע.
כדכג גם-אלה לחכמים: הכר-פנים במשפט בל-טוב.
כדכד אמר לרשע צדיק אתה: יקבהו עמים יזעמוהו לאמים.
כדכה ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת-טוב.
כדכו שפתיים ישק משיב דברים נכחים.
כדכז הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך.
כדכח אל-תהי עד-חנם ברעה והפתית בשפתיך.
כדכט אל-תאמר כאשר עשה-לי כן אעשה-לו אשיב לאיש כפועלו.

כדל על-שדה איש-עצל עברתי ועל-פרם אדם חסר-לב.
כדלא והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה.
כדלב ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר.
כדלג מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב.
כדלד ובא-מתהלך רישף ומחסריף כאיש מגן.
כהא גם-אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה.
כהב כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקור דבר.
כהג שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר.
כהד הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי.
כהה הגו רשע לפני-מלך ויכון בצדק כסאו.
כהו אל-תתנהדר לפני-מלך ובמקום גדלים אל-תעמד.
כהז כי טוב אמר-לך עלה-הנה: מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך.
כהח אל-תצא לרב מהר: פן מה-תעשה באחריתה בהכלים אתה רעה.
כהט ריבך ריב את-רעה וסוד אחר אל-תגל.
כהי פן-יחסדך שמע ודבתך לא תשוב.
כהיא תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על-אפניו.
כהיב נזם זהב וחלי-כתם מוכיח חכם על-אזן שמעת.
כהיג כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב.
כהיד נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת-שקר.
כהיטו בארץ אפים יפתה קצין ולשון רפה תשבר-גרום.
כהיטז דבש מצאת אכל דיע: פן-תשבוענו והקאתו.
כהיז חקר רגלך מבית רעה: פן-ישבעך ושנאך.
כהיח מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר.
כהיט שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה.
כהכ מעדה-בגד ביום קרה חמץ על-נתר ושר בשרים על לב-רע.
כהכא אם-רעב שנאך האכלהו לחם ואם-צמא השקהו מים.
כהכב כי גחלים אתה חתה על-ראשו ויהוה ישלם-לך.
כהכג רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר.
כהכד טוב שבת על-פנות-גג מאשת מדונים (מדנינים) ובית חבר.
כהכה מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק.
כהכו מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני-רשע.

כהכו אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבודם כבוד.
 כהכח עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו.
 כוא בשלג בקיץ וכמטר בקציר: כן לא-נאווה לכסיל כבוד.
 כוב כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא (לו) תבא.
 כוג שוט לסוס מתג לחמור ושבת לגו כסילים.
 כוד אל-תען כסיל כאולתו: פן-תשנה-לו גם-אתה.
 כוה ענה כסיל כאולתו: פן-יהיה חכם בעיניו.
 כוו מקצה רגלים חכם שתה שלח דברים ביד-כסיל.
 כוז דליו שקים מפסח ומשל בפני כסילים.
 כוח כצור אבן במרגמה כן-נותן לכסיל כבוד.
 כוט חוח עלה ביד-שכור ומשל בפני כסילים.
 כוי רב מחולל-כל ושכר כסיל ושכר עברים.
 כויא ככלב שב על-קאו כסיל שונה באולתו.
 כויב ראיתאיש חכם בעיניו: תקווה לכסיל ממנו.
 כויג אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות.
 כויד הדלת תשוב על-צירה ועצל על-מטתו.
 כוטו טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו.
 כוטז חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם.
 כויז מחזיק באזני-כלב עבר מתעבר על-ריב לא-לו.
 כויח כמתלהלה הירה זקים חצים ומות.
 כויט כן-איש רמה את-רעהו ואמר הלא-משחק אני.
 כוכ באפס עצים תכבה-אש ובאין נרגן ישתק מדון.
 כוכא פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדנינים) לחרחר-ריב.
 כוכב דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדר-בטן.
 כוכג כסף סיגים מצפה על-חרש שפתים דלקים ולב-רע.
 כוכד בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה.
 כוכה כי-יחנן קולו אל-תאמן-בו: כי שבע תועבות בלבו.
 כוכו תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל.
 כוכז כרה-שחת בה יפול וגולל אבן אליו תשוב.
 כוכח לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה.
 כזא אל-תתהלל ביום מחר: כי לא-תדע מה-ילד יום.

כזב יְהַלְלֶךָ זֶר וְלֹא-פִיד נְכָרִי וְאֵל-שִׁפְתֶיךָ.
כזג כָּבֵד-אָבֹן וְנֹטֵל הַחוּל וְכַעַס אֲוִיל כָּבֵד מִשְׁנִיָּהֶם.
כזד אֲכַזְרִיּוֹת חֲמָה וְשִׁטֹּף אָף וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְיָהּ.
כזה טוֹבָה תּוֹכַחַת מִגְלָה מֵאַהֲבָה מִסְתַּתֶּרֶת.
כזו נְאֻמָּנִים פְּצָעֵי אוֹהֵב וְנִעְתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנֵא.
כזז נֶפֶשׁ שְׂבַעָה תָבוּס נֶפֶת וְנֶפֶשׁ רַעְבָּה כָּל-מֵר מִתּוֹק.
כזח כְּצַפּוֹר נוֹדְדֶת מִן-קִנְיָה כֵּן-אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ.
כזט שֶׁמֶן וְקִטְרוֹת יִשְׁמַח-לֵב וּמִתֵּק רַעְהוּ מֵעֲצַת-נֶפֶשׁ.
כזי רַעַף וְרַעַה (וְרַע) אָבִיד אֶל-תַּעֲזֹב וּבֵית אָחִיד אֶל-תָּבוּא בְיוֹם אִידֶךָ
טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאֵח רְחוֹק.
כזיא חֲכָם בְּנֵי וְשִׁמַּח לְבִי וְאֲשִׁיבָה חֲרִפֵי דָבָר.
כזיב עָרוּם רָאָה רַעַה נִסְתָּר פְּתָאִים עָבְרוּ נִעְנָשׁוּ.
כזיג קַח-בְּגָדוֹ כִּי-עָרַב זֶר וּבָעַד נְכָרִיָּה חֲבָלָהּ.
כזיד מְבַרֵךְ רַעְהוּ בְקוֹל גְּדוֹלִבְבָקֵר הַשְּׂכִימִים: קִלְלָה תִחַשֵּׁב לוֹ.
כזיו דִּלְךָ טוֹרֵד בְּיוֹם סִגְרִיר וְאַשְׁת מִדּוֹנִים (מִדְיָנִים) נִשְׁתַּוָּה.
כזיז צַפְנִיָּה צֶפֶן-רוּחַ וְשֶׁמֶן יִמִּינוּ יִקְרָא.
כזיז בְּרֹזֶל בְּבִרְזֵל יַחַד וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי-רַעְהוּ.
כזיח נֹצֵר תִּתְאַנֶּה יֹאכֵל פְּרִיָּה וְשֹׁמֵר אֲדָנָיו יִכְבֵּד.
כזיט כְּמִים הַפְּנִים לַפְּנִים כֵּן לֵב-הָאָדָם לְאָדָם.
כזכ שְׂאוּל וְאַבְדָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׁבַּעְנָה.
כזכא מִצָּרֶף לְכֶסֶף וְכוֹר לְזָהָב וְאִישׁ לְפִי מִהֲלָלוֹ.
כזכב אִם תִּכְתּוֹשׁ-אֶת-הָאֲוִיל בְּמִכְתֵּשׁ בְּתוֹךְ הַרְיָפוֹת בַּעֲלֵי:
לֹא-תִסּוֹר מֵעֲלָיו אֲוִלָתוֹ.
כזכג יָדַעַ תִּדַּעַ פְּנֵי צֹאנֶךָ שֵׁית לְבָךָ לַעֲדָרִים.
כזכד כִּי לֹא לַעֲוֹלָם חֶסֶן וְאִם-נִזַּר לְדוֹר דוֹר (וְדוֹר).
כזכה גָּלָה חֲצִיר וְנִרְאָה-דָּשָׂא וְנֶאֱסָפוּ עֲשָׂבוֹת הָרִים.
כזכו כְּבָשִׂים לְלְבוּשֶׁךָ וּמַחִיר שְׂדֵה עֲתוּדִים.
כזכז וְדֵי חֵלֶב עֲזִים לְלַחֲמֶךָ לְלַחֵם בֵּיתֶךָ וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתֶיךָ.
כזכח נָסוּ וְאִין-רִדְף רָשָׁע וְצַדִּיקִים כְּכַפִּיר יִבְטַח.
כזכח בְּפִשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שָׁרִיָּה וּבְאָדָם מִבֵּין יָדַעַ כֵּן יִאֲרִיד.
כזכג גְּבַר-רָשׁ וְעֵשֶׂק דָּלִים מְטַר סַחֵף וְאִין לָחֵם.

כחד עֲזָבִי תוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע וְשֹׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגָּרוּ בָּם.
 כחה אֲנָשִׁי-רָע לֹא-יָבִינוּ מִשְׁפָּט וּמִבְּקָשֵׁי יְהוָה יָבִינוּ כֹּל.
 כחו טוֹב-רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתִמּוֹ מַעֲקֹשׁ דְּרָכִים וְהוּא עָשִׂיר.
 כחז נוֹצֵר תוֹרָה בֶּן מִבִּין וְרָעָה זוֹלָלִים יַכְלִים אָבִיו.
 כחח מְרֻבָּה הוֹנוּ בְּנִשְׁדָּ וּבִתְרֵבִית (וְתֵרֵבִית) לְחוּנֹן דָּלִים יִקְבְּצֶנּוּ.
 כחט מְסִיר אֲזָנוֹ מִשְׁמַע תוֹרָה גַּם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה.
 כחי מִשְׁגָּה יִשְׂרָאֵל בְּדַרְךְ רָעַבְשָׁחוּתוֹ הוּא-יְפוֹל וְתַמְיָמִים יִנְחָלוּ-טוֹב.
 כחיא חָכֵם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׂיר וְדָל מִבִּין יִחְקֶרְנוּ.
 כחיב בְּעֵלֶץ צְדִיקִים רַבָּה תִּפְאֶרֶת וּבִקּוּם רָשָׁעִים יִחַפֵּשׂ אָדָם.
 כחג מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחָם.
 כחיד אֲשֵׁרֵי אָדָם מִפֶּחַד תִּמְיָד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יְפוֹל בְּרָעָה.
 כחטו אָרִי-נְהָם וְדָב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַם-דָּל.
 כחטז נְגִיד־חֶסֶד תְּבוֹנוֹת וְרַב מַעֲשָׂקוֹת שְׂנֵאִי (שְׂנֵא) בְּצַע יֶאֱרִיף יָמָיו.
 כחזו אָדָם עָשָׂק בְּדָם-נֶפֶשׁ עַד-בוֹר יָנוֹס אֶל-יִתְמָכוּ-בוֹ.
 כחיא חוֹלֵךְ תָּמִים יִנְשָׁע וְנִעְקֹשׁ דְּרָכִים יְפוֹל בְּאֶחָת.
 כחיט עֶבֶד אֲדָמָתוֹ יִשְׁבַּע-לָחֶם וּמְרִדֵף רִיקִים יִשְׁבַּע-רִישׁ.
 כחכ אִישׁ אֲמוֹנוֹת רַב-בְּרָכוֹת וְאָץ לְהַעֲשִׂיר לֹא יִנְקָה.
 כחכא הִכָּר-פָּנִים לֹא-טוֹב וְעַל-פֶּת-לָחֶם יִפְשַׁע-גָּבֵר.
 כחכב נִבְהַל לְהוֹאִישׁ רַע עֵין וְלֹא-יֵדַע כִּי-חֶסֶד יִבְאֶנּוּ.
 כחכג מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרֵי חוֹן יִמְצָא מִמַּחְלִיק לְשׁוֹן.
 כחכד גּוֹזֵל אָבִיו וְאֲמוֹנָאִמֵר אֵין-פֶּשַׁע: חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית.
 כחכה רְחֹב נֶפֶשׁ יִגְרָה מְדוֹן וּבִטָח עַל-יְהוָה יִדְשֹׁן.
 כחכו בּוֹטָח בְּלִבּוֹ הוּא כְּסִיל וְהוֹלֵךְ בְּחֻכְמָה הוּא יִמְלֹט.
 כחכז נוֹתֵן לָרֶשׁ אֵין מַחְסוֹר וּמַעֲלִים עֵינָיו רַב-מְאֲרוֹת.
 כחכח בְּקוּם רָשָׁעִים יִסְתֵּר אָדָם וּבְאָבָדִים יִרְבוּ צְדִיקִים.
 כחכט אִישׁ תּוֹכָחוֹת מִקְשָׁה-עֶרְף פֶּתַע יִשְׁבֵּר וְאֵין מְרַפָּא.
 כחכט בְּרָבוֹת צְדִיקִים יִשְׁמַח הָעָם וּבְמִשְׁלַל רָשָׁע יִאֲנַח עָם.
 כחכט אִישׁ-אֱהָב חֻכְמָה יִשְׁמַח אָבִיו וְרָעָה זִוְנוֹת יִאֲבֹד-הוֹן.
 כחכט מְלַךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ תְּרוֹמוֹת יִהְרָסְנָה.
 כחכט גָּבֵר מַחְלִיק עַל-רַעְהוֹ רִשְׁת פּוֹרֵשׁ עַל-פְּעָמָיו.
 כחכט בְּפִשַׁע אִישׁ רַע מוֹקֵשׁ וְצְדִיק יָרוֹן וְשִׁמַּח.

כטז ידע צדיק דין דלים רשע לא-יבין דעת.
 כטח אנשי לצון ופיוח קריה וחכמים ושיבו אף.
 כטט איש-חכם נשפט את-איש אול: ורגז ושאק ואין נחת.
 כטי אנשי דמים ישנאו-תם וישרים יבקשו נפשו.
 כטיא כל-רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה.
 כטיב משל מקשיב על-דבר-שקר כל-משרתיו רשעים.
 כטיג רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה.
 כטיז מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון.
 כטטו שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו.
 כטטז ברבות רשעים ירבה-פשע וצדיקים במפלתם יראו.
 כטיז יסר בנה ויניחך ויתן מעדנים לנפשך.
 כטיח באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו.
 כטיט בדברים לא-יוסר עבד: כי-יבין ואין מענה.
 כטכ חזיתאיש אף בדבריו: תקוה לכסיל ממנו.
 כטכא מפניק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון.
 כטכב איש-אף יגרה מדון ובעל חמה רב-פשע.
 כטכג גאות אדם תשפילנו ושפל-רוח יתמד כבוד.
 כטכד חולק עם-גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד.
 כטכה חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב.
 כטכו רבים מבקשים פני-מושל ומיהוה משפט-איש.
 כטכז תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר-דרך.
 לא דברי אגור בן-יקההמשא: נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל.
 לב כי בער אנכי מאיש ולא-בינת אדם לי.
 לג ולא-למדתי חכמה ודעת קדשים אדע.
 לד מי עלה-שמים וירד
 מי אסף-רוח בחפניו מי צרר-מים בשמלה
 מי הקים כל-אפסי-ארץ:
 מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע.
 לה כל-אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו.
 לו אל-תוסף על-דבריו: פן-יוכיח בך ונכזבת.

לו שְׁתִּים שְׁאֵלְתִי מֵאֲתָךְ אֶל-תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְּטָרִם אָמוֹת.
 לח שָׂוֹא וּדְבַר-כְּזָב הִרְחִק מִמֶּנִּי רֹאשׁ וְעֶשֶׂר אֶל-תִּתֶּן-לִי
 הִטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֶקִי.
 לט פֶּן אֶשְׁבַּע וְכַחֲשֵׁתִי וְאִמְרֵתִי מִי יְהוּה;
 וּפֶן-אֲוֹרֵשׁ וְגִנַּבְתִּי וְתַפְּשֵׁתִי שֵׁם אֱלֹהִי.
 לי אֶל-תִּלְשׁוּן עֶבֶד אֶל-אֲדֹנָי: פֶּן-יִקְלַדָּה וְאִשְׁמַתָּ.
 ליא דוֹר אָבִיו יִקְלַל וְאֶת-אָמוֹ לֹא יִבְרַךְ.
 ליב דוֹר טָהוֹר בְּעֵינָיו וּמִצְאָתוֹ לֹא רָחַץ.
 ליג דוֹר מָה-רָמוּ עֵינָיו וְעַפְעָפוּ יָנְשָׂאוּ.
 ליד דוֹר חֲרָבוֹת שָׁנָיו וּמֵאֲכָלוֹת מִתְלַעֲתָיו:
 לְאָכַל עֲנִיִּים מֵאֲרָץ וְאֲבִיוֹנִים מֵאֲדָם.
 לטו לַעֲלוֹקָה שְׁתִּי בְנוֹת הַבַּיִת:
 שְׁלוֹשׁ הֵנָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה אֲרַבַּע לֹא-אֲמָרוּ הוּן.
 לטז שְׂאוֹל וְעֶצֶר-רַחֵם: אֲרָץ לֹא-שְׁבַעָה מַיִם וְאִשׁ לֹא-אֲמָרָה הוּן.
 לז עֵין תִּלְעַג לְאָב וְתִבֹז לִיקָה־ת־אִם:
 יְקָרוּהָ עֲרֵבִי-נַחַל וַיֵּאכְלוּהָ בְנֵי-נֶשֶׁר.
 ליח שְׁלֹשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי וְאַרְבַּע (וְאַרְבָּעָה) לֹא יִדְעֻתִים.
 ליט דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׂמִים דֶּרֶךְ נַחֲשׁ עָלִי-צוֹר
 דֶּרֶךְ-אֲנִיָּה בְלִב-יָם וְדֶרֶךְ גִּבֹר בְּעֵלְמָה.
 לכ כֹּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת:
 אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וְאֲמָרָה לֹא-פָעַלְתִּי אֲוֹן.
 לכא תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֲרָץ וְתַחַת אֲרַבַּע לֹא-תוֹכַל שְׂאֵת.
 לכב תַּחַת-עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבַל כִּי יִשְׁבַּע-לָחֶם.
 לכג תַּחַת שְׁנוּאָה כִּי תִבְעַל וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ.
 לכד אֲרַבָּעָה הֵם קִטְנֵי-אֲרָץ וְהֵמָּה חֲכָמִים מְחַכְּמִים.
 לכה הַנְּמָלִים עִם לֹא-עֵז וַיִּכְיֵנוּ בְקִיץ לַחֲמָם.
 לכו שְׁפָנִים עִם לֹא-עֲצוּם וַיִּשְׁיִמוּ בְסַלַּע בֵּיתָם.
 לכז מִלֶּךְ אֵין לְאֲרָבָה וַיֵּצֵא חֲצִץ כָּלוּ.
 לכח שְׂמֵמִית בְּיָדִים תִּתְפַּשׁ וְהִיא בְּהִיכְלֵי מֶלֶךְ.
 לכט שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מִיִּטְבִּי צֶעֶד וְאַרְבָּעָה מִיִּטְבִּי לָקַת.
 לל לֵישׁ גְּבוֹר בְּבִהְמָה וְלֹא-יָשׁוּב מִפָּנָיו-כָּל.

ללא זרזיר מתננים או-תיש ומלך אלקום עמו.
ללב אם-נבלת בהתנשא ואם-זמות יד לפה.
ללג כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ-אף יוציא דם
 ומיץ אפים יוציא ריב.
לאא דברי למואל מלך משא אשר-יסרתו אמו.
לאב מה-ברי ומה-בר-בטני ומה בר-נדרי.
לאג אל-תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין.
לאד אל למלכים למואלאל למלכים שתו-יין ולרוזנים או (אי) שכר.
לאה פן-ישתה וישפח מחקק וישנה דין כל-בני-עני.
לאו תנו-שכר לאובד ויין למרי נפש.
לאז ישתה וישפח רישו ועמלו לא יזכר-עוד.
לאח פתח-פיה לאלם אל-דין כל-בני חלוף.
לאט פתח-פיה שפט-צדק ודין עני ואביון.
לאי אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה.
לאיא בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר.
לאיב גמלתהו טוב ולא-רע כל ימי חייה.
לאיג דרשה צמר ופשתיים ותעש בחפץ כפיה.
לאיד היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה.
לאטו ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחזק לנערתייה.
לאטז זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע (נטעה) פרום.
לאיז חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתייה.
לאיח טעמה כי-טוב סחרה לא-יכפה בליל (בלילה) נרה.
לאיט ידיה שלחה בפישור וכפיה תמכו פלך.
לאכ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון.
לאכא לא-תירא לביתה משלג: כי כל-ביתה לבש שנים.
לאכב מרבדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה.
לאכג נודע בשערים בעלה בשבתו עם-זקני-אריך.
לאכד סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לפנעני.
לאכה עז-והדר לבושה ותשחק ליום אחרון.
לאכו פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על-לשונה.
לאכז צופיה הילכות (הליכות) ביתה ולחם עצלות לא תאכל.

לאכח קמו בְּנֵיהּ וַיֹּאשְׁרוּהָ בַעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ.
לאכט רבות בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאֵת עֲלִית עַל-בְּלָנָה.
לאל שָׁקַר הַחֹן וְהַבֵּל הַיִּפִּי: אִשָּׁה יִרְאֵת-יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל.
לאלא תָּנוּ-לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מַעֲשֵׂיהָ.
 איוב

אא אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עׁוֹץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא תָם וַיֵּשֶׁר וַיִּרְא אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע. **אב** וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת. **אג** וַיְהִי מִקְּנָהוּ שִׁבְעַת אֲלָפֵי צֹאן וְשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי גִמְלִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צֶמֶד בְּקָר וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וַעֲבָדָה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָדוֹל מִכָּל בְּנֵי קֶדֶם. **אד** וְהָלְכוּ בְנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּה בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ וְשָׁלְחוּ וְקִרְאוּ לְשִׁלְשֶׁת אַחֵיתֵיהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם. **אה** וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ יָמֵי הַמִּשְׁתָּה וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁפִּים בְּבִקְרָה וְהֵעֵלָה עֲלוֹת מִסֹּפֶר כָּל־סְפֵי אֱמֹר אִיּוֹב אוֹלֵי חֲטָאוֹ בְּנֵי וּבִרְכוּ אֱלֹהִים בְּלִבָּבָם: כִּכָּה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים.

אז וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם. **אז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן מֵאֵין תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשׁוֹט בְּאֶרֶץ וַיִּמְהַתְּהֶלֶךְ בָּהּ. **אח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְבָדָּעַל עַל עַבְדֵי אִיּוֹב: כִּי אֵין כְּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וַיֵּשֶׁר יִרְא אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע. **אט** וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר: הַחֲנַם יִרְא אִיּוֹב אֱלֹהִים. **אי** הֲלֹא אֵת (אֶתְהָ) שָׁכַת בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל אֲשֶׁר לוֹמְסָבִיב: מַעֲשֵׂה יָדָיו בְּרַכְתָּ וּמִקְנָהוּ פָרָץ בְּאֶרֶץ. **איא** וְאוֹלָם שָׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹאִם לֹא עַל פְּנִיָּךָ יִבְרַכְךָ. **איב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הִנֵּה כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַדְךָ אֶלְיוֹ אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי יְהוָה. **איג** וַיְהִי הַיּוֹם וּבְנָיו וּבְנֹתָיו אֹכְלִים וְשׂוֹתִים יַיִן בְּבֵית אַחֵיהֶם הַבְּכוֹר. **איד** וּמִלְאָדָּבָא אֶל אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: הַבְּקָר הֵיוּ חֲרָשׁוֹת וְהָאֲתָנוֹת רַעוֹת עַל יָדֶיהֶם. **אטו** וַתִּפֹּל שָׁבָא וַתִּקְחֶם וְאֵת הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרָב וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ. **אטז** עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר אֵשׁ אֱלֹהִים נִפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם וַתִּבְעַר בְּצֹאן וּבַנְּעָרִים וַתֹּאכְלֶם וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ. **איז** עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר כְּשִׂדִּים שְׁמוֹ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּפְּשְׁטוּ עַל הַגִּמְלִים וַיִּקְחוּם וְאֵת הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרָב וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ. **אית** עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר: בְּנִיָּךָ וּבְנוֹתֶיךָ אֹכְלִים וְשׂוֹתִים יַיִן בְּבֵית אַחֵיהֶם הַבְּכוֹר. **איש** וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוּלָה בָּאָה מֵעֵבֶר הַמְּדַבֵּר וַיִּגַע בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ. **אכ** וַיָּקָם אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת מְעָלוֹ וַיִּגְזַז

את ראשו ויפל ארצה וישתחו. **אכא** ויאמר ערם יצתי מבטן אמני וערם אשוב
שמהיהנה נתן ויהנה לקח יהי שם יהנה מברך. **אכב** בכל זאת לא חטא איוב
ולא נתן תפלה לאלהים.

בא ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהנה ויבוא גם השטן בתכם
להתיצב על יהנה. **בב** ויאמר יהנה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את
יהנה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה. **בג** ויאמר יהנה אל השטן השמת לבך
אל עבדי איובכי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו
מחזיק בתמותו ותסיתני בו לבלעו חנם. **בד** ויען השטן את יהנה ויאמר: עור
בעד עור וכל אשר לאישיתן בעד נפשו. **בה** אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו
ואל בשרו אם לא אל פניך יברכה. **בו** ויאמר יהנה אל השטן הנו בידך: אף את
נפשו שמר. **בז** ויצא השטן מאת פני יהנה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו
עד (ועד) קדקדו. **בח** ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר. **בט**
ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמותך ברה אלהים ומת. **בי** ויאמר אליה כדבר
אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו.

ביא וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש
ממקומו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעדו יחדו לבוא לנוד לו
ולנחמו. **ביב** וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה. **ביג** וישבו אתו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דברכי ראו כי גדל הפאב מאד. **גא** אחרי
כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו.

גב ויען איוב ויאמר.

גג יאבד יום אוֹלָד בו וְהַלִּילָה אָמַר הָרָה גִּבֹר.

גד היום ההוא יְהִי-חֶשֶׁד:

אֶל-יִדְרָשׁוּהוּ אֱלֹהֵי מַמְעַל וְאֶל-תּוֹפֵעַ עָלָיו נִהְרָה.

גה יִגְאָלְהוּ חֶשֶׁד וְצִלְמוֹת תִּשְׁכֹּן-עָלָיו עֲנָנָה יִבְעַתְהוּ כְּמִרְיֵי יוֹם.

גו הַלִּילָה הַהוּא יִקְחָהוּ-אֶפֶל:

אֶל-יַחַד בִּימֵי שָׁנָה בְּמִסְפַּר יָרְחִים אֶל-יָבֵא.

גז הִנֵּה הַלִּילָה הַהוּא יְהִי גִלְמוּד אֶל-תְּבוֹא רִנָּה בו.

גח יִקְבְּהוּ אַרְרֵי-יוֹם הַעֲתִידִים עָרַר לְוִיתָן.

גט יִחְשְׁכוּ כּוֹכְבֵי נִשְׁפוּ: יְקוּ-לְאוֹר וְאִין וְאֶל-יִרְאֶה בְּעַפְעָפֵי-שָׁחַר.

גי כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני.
 גיא למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע.
 גיב מדוע קדמוני ברבים ומה-שדים כי אינק.
 גיג כי-עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי.
 גיד עם-מלכים ויעצי ארץ הבנים חרות למו.
 גטו או עם-שרים זהב להם הממלאים בתייהם כסף.
 גטז או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא-ראו אור.
 גיז שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח.
 גיח יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש.
 גיט קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו.
 גכ למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש.
 גכא המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים.
 גכב השמחים אלי-גיל ישישו כי ימצאו-קבר.
 גכג לגבר אשר-דרך נסתרה ויסד אלוה בעדו.
 גכד כי-לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי.
 גכה כי פחד פחדתי ויאיתיני ואשר יגרתי יבא לי.
 גכו לא שלותי ולא שקטתי ולא-נחתי ויבא רגז.
 גד ויען אליפו התימני ויאמר.
 גדב הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל.
 גדג הנה יסרת רבים ויגדים רפות תחזק.
 גדד כושל יקימון מליך וברבים כרעות תאמץ.
 גדה כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל.
 גדו הלא יראתך כסלתך תקנותך ותם דרכיך.
 גדז זכר-נאמי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו.
 גדח כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו.
 גדט מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו.
 גדי שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו.
 גדיא ליש אבד מבלי-טרף ובני לביא יתפרדו.
 גדיב ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו.
 גדיג בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על-אנשים.
 גדיז פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד.

דטו וְרוּחַ עַל-פְּנֵי יַחֲלֹף תִּסְמַר שְׁעֵרֶת בְּשָׂרֵי.
דטז יַעֲמֹד וְלֹא אֶפִיר מֵרָאֵהוּ תִּמְוִנָה לִנְגַד עֵינֵי
דמָמָה וְקוֹל אֲשַׁמֵּעַ.
דזו הָאֲנוּשׁ מֵאֲלוֹהַ יִצְדֹק אִם מַעֲשֵׂהוּ יִטְהַר-גָּבַר.
דיח הוּן בַּעֲבָדָיו לֹא יֶאֱמִין וּבִמְלֶאכֶיו יָשִׁים תְּהִלָּה.
דיט אִף שִׁכְנֵי בְּתֵי-חֲמֹרָאֲשֶׁר-בַּעֲפָר יִסּוּדִם: יִדְכָּאוּם לִפְנֵי-עֵשׂ.
דכ מִבְּקָר לָעָרֵב יִכְתּוּ מִבְּלֵי מְשִׁים לִנְצַח לֹא־בָדוּ.
דכא הֲלֹא-נִסֵּעַ יִתְרָם בָּם יָמוּתוּ וְלֹא בְּחֻכְמָה.
דכב קָרָא-נָא הֵיטֵ עוֹנֵד וְאֶל-מִי מִקְדָּשִׁים תִּפְנֶה.
דכג כִּי-לְאֹוִיל יִהְרַג-כָּעֵשׂ וּפְתָה תִּמְיֵת קִנְיָה.
דכד אֲנִי-רָאִיתִי אֹוִיל מִשְׂרִישׁ וְאֶקוּב נֹוהוּ פְתָאִם.
דכה יִרְחֲקוּ בְנָיו מֵיִשֵּׁעַ וְיִדְכָּאוּ בְּשַׁעַר וְאִין מְצִיל.
דכו אֲשֶׁר קִצְרוּ רַעֵב לֹא־כִלּוּאֶל-מְצַנִּים יִקְחָהוּ וְשִׂאֵף צַמִּים חִילָם.
דכז כִּי לֹא-יֵצֵא מֵעֲפָר אָוֶן וּמֵאֲדָמָה לֹא-יִצְמַח עָמַל.
דכח כִּי-אָדָם לַעֲמַל יוֹלֵד וּבְנֵי-רִשָּׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף.
דכט אוֹלָם־אֲנִי אֲדַרְשׁ אֶל-אֵל וְאֶל-אֱלֹהִים אֲשִׁים דְּבִרְתֵּי.
דל עֵשֶׂה גְדֻלוֹת וְאִין חֲקֹר נִפְלְאוֹת עַד-אִין מִסְפָּר.
דלא הֵי הִנְתִּין מָטָר עַל-פְּנֵי-אֲרָץ וְשִׁלַּח מִיָּם עַל-פְּנֵי חוּצוֹת.
דלב הֵיטָם שְׁפָלִים לְמָרוֹם וְקִדְרִים שָׁגְבוּ יִשֵּׁעַ.
דלג מִפֶּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא-תַעֲשֶׂנָה יְדִיהֶם תִּשְׁפֶּה.
דלד לִכְד חֻכְמִים בְּעֲרָמָם וְעֵצָת נִפְתָּלִים נִמְהָרָה.
דלה יוֹמָם יִפְגְּשׁוּ-חֲשָׁד וְכִלְיָה יִמְשָׁשׁוּ בְּצַהֲרָיִם.
דלו וַיִּשַׁע מִחֲרָב מִפִּיהֶם וּמִיַּד חֲזָק אֲבִיוֹן.
דלז וַתְּהִי לְדָל תִּקְוָה וְעֵלְתָה קִפְצָה פִּיהָ.
דלח הֵיטָה אֲשֶׁרִי אֲנוּשׁ יוֹכְחֵנוּ אֲלוֹהַ וּמוֹסֵר שְׂדֵי אֶל-תִּמְאָס.
דלח כִּי הוּא יִכְאִיב וַיִּחַבֵּשׁ יִמְחָץ וַיִּדּוּ תִרְפִּינָה.
דלח הֵיטָ בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יִצְלֶךְ וּבְשִׁבַע לֹא-יִגַע בְּדָרַע.
דלח בְּרַעֵב פָּדַד מִמּוֹת וּבִמְלַחְמָה מִיַּד חָרָב.
דלח הִכָּא בְּשׁוֹט לְשׁוֹן תִּחַבָּא וְלֹא-תִירָא מִשֵּׁד כִּי יָבוֹא.
דלח לְשֵׁד וּלְכַפֵּן תִּשְׁחָק וּמַחֲיֵת הָאֲרָץ אֶל-תִּירָא.
דלח כִּי עַם-אֲבָנֵי הַשָּׂדֶה בְּרִיתָד וְחֵית הַשָּׂדֶה הַשְּׁלֵמָה-לָד.

הכז וַיִּדְעֶתָ כִּי-שְׁלוֹם אָהֳלֶךָ וַיִּפְקֹדְתָ נְוֶה וְלֹא תַחֲטָא.
 הַחֵה וַיִּדְעֶתָ כִּי-רַב זִרְעֶךָ וַצֹּאֲצְאֶיךָ כַּעֲשֵׁב הָאָרֶץ.
 הַכּו תָּבוֹא בְּכֹלח אֱלֹי-קָבֶר כַּעֲלוֹת גְּדִישׁ בְּעֵתוֹ.
 הַכּו הִנֵּה-זֹאת חֲקֻרְנוּהָ כֹּן-הִיא שְׁמַעְנָה וְאַתָּה דַע-לָךְ.
 וַאֲ וַיַּעַן אֵיזֹב וַיֹּאמֶר.
 וַב לֹוֶשֶׁקוֹל יִשְׁקַל כַּעֲשֵׂי וְהִיתִי (וְהִוִּיתִי) בְּמֵאזְנִים יִשְׂאוּ-יַחַד.
 וַג כִּי-עֲתָהּמֵחֹול יָמִים יִכָּבֵד עַל-כֹּן דְּבָרִי לָעוֹ.
 וַד כִּי חֲצִי שְׂדֵי עַמְדֵיִאֲשֶׁר חֲמַתָּם שִׁתָּה רוּחִי בְּעוֹתֵי אֱלוֹהִי יַעֲרֹכוּנִי.
 וְהַ הִינְהֶק-פָּרָא עָלִי-דְשָׂא אִם יִגְעָה-שׁוֹר עַל-בְּלִילוֹ.
 וְו הַיֵּאֲכַל תִּפְּל מִבְּלִי-מֶלַח אִם-יֵשׁ-טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת.
 וְז מֵאֲנָה לְנִגּוּעַ נִפְשֵׁי הֶמָּה כְּדוּי לַחֲמִי.
 וְח מִי-יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֲלָתִי וְתִקּוֹתִי יִתֵּן אֱלוֹהִי.
 וְט וַיֹּאֲלֵ אֱלוֹהִי וַיִּדְכֹּאֲנִי יִתֵּר יָדוֹ וַיִּבְצָעֵנִי.
 וַי וְתָהִי-עוֹד נְחַמְתִּי וְאַסְלָדָה בְּחִילָה לֹא יַחְמוֹל:
 כִּי-לֹא כַחַדְתִּי אֲמָרִי קְדוֹשׁ.
 וַיֹּא מֵה-כַּחֲסִי כִי-אַיִחַל וַיִּמָּה-קֶצִי כִי-אַאֲרִיךְ נִפְשִׁי.
 וַיִּב אִם-כַּח אֲבָנִים כַּחֲסִי אִם-בְּשָׂרִי נַחוּשׁ.
 וַיִּג הָאִם אֵין עֲזָרְתִּי בִי וְתִשְׁיָה נִדְחָה מִמְּנִי.
 וַיִּד לִמָּס מִרְעֵהוּ חֶסֶד וַיִּרְאֵת שְׂדֵי יַעֲזוֹב.
 וַיִּטו אַחֲסִי בְּגָדוֹ כְּמוֹ-נַחַל כַּאֲפִיק נְחָלִים יַעֲבְרוּ.
 וַיִּטז הַקְּדָרִים מִנִּי-קָרַח עָלִימוּ יִתְעַלְּם-שֶׁלֶג.
 וַיִּז בְּעֵת יִזְרְבוּ נְצַמְתּוֹ בְּחֵמוֹ נִדְעָכוּ מִמְּקוֹמָם.
 וַיַּח יִלְפָתוּ אֲרָחוֹת דְּרָכָם יַעֲלוּ בַתְּהוֹ וַיֹּאבְדוּ.
 וַיִּט הַבֵּיטוּ אֲרָחוֹת תִּמָּא הַלִּיכֵת שְׂבָא קוּוּ-לָמוֹ.
 וַכ בִּשְׁוֹ כִּי-בֶטַח בָּאוּ עֲדִיָה וַיַּחֲפְרוּ.
 וַכֹּא כִּי-עֲתָה הֵייתָם לֹא תִרְאוּ חֲתַת וְתִירְאוּ.
 וַכֵּב הַכִּי-אֲמַרְתִּי הָבוּ לִי וּמִכַּחֲכֶם שִׁחְדוּ בְּעַדִּי.
 וַכֵּג וּמִלְטוֹנִי מִיַּד-צָר וּמִיַּד עָרִיצִים תִּפְדּוּנִי.
 וַכֹּד הוֹרוּנִי וַאֲנִי אַחֲרִישׁ וַיִּמָּה-שְׁגִיתִי הִבִּינוּ לִי.
 וַכֵּה מֵה-נִמְרָצוּ אֲמָרִי-יִשָּׁר וַיִּמָּה-יֹוֹכִיחַ הוֹכַח מִכֶּם.
 וַכּו הַלְהוֹכַח מְלִים תַּחֲשִׁבוּ וּלְרוּחַ אֲמָרִי נוֹאֲשׁ.

וכוּ אָף-עַל-גִּתּוֹם תִּפְּיִלוּ וְתִכְרוּ עַל-רִיעֵכֶם.
 וּכְחַ וְעֵתָהּ הוֹאִילוּ פָּנוּ-בִי וְעַל-פְּנִיכֶם אִם-אֶכְזָב.
 וּכְט שׁוּבוּ-נָא אֶל-תְּהִי עוֹלָהּ וּשְׁבִי (וְשָׁבוּ) עוֹד צְדָקִי-בָּהּ.
 וּל הִישׁ-בְּלִשׁוֹנִי עוֹלָה אִם-חִכִּי לֹא-יָבִין הוֹוֹת.
 זֹא הֲלֹא-צָבֵא לְאֲנוֹשׁ עַל- (עֲלִי-) אֶרֶץ וְכִימִי שְׁכִיר יָמָיו.
 זָב כְּעֶבֶד יִשְׁאָף-צֶל וְכְשְׁכִיר יִקְוֶה פְּעָלוֹ.
 זָג כֵּן הִנְחַלְתִּי לִי יָרְחִי-שָׂוֵא וְלִילוֹת עֲמַל מִנוּ-לִי.
 זָד אִם-שְׁכַבְתִּי וְאִמְרַתִּי מְתִי אֶקוּם וּמִדָּד-עָרַב
 וְשִׁבְעֵתִי נִדְדִים עֲדִי-נָשָׁף.
 זֶה לְבַשׁ בְּשָׂרִי רַמָּה וּגִישׁ (וּגוֹשׁ) עֶפֶר עוֹרִי רָגַע וַיִּמָּאֵס.
 זו יָמִי קָלוּ מִנִּי-אֶרֶג וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה.
 זז זָכַר כִּי-רוּחַ חֲזִי לֹא-תִשׁוּב עֵינִי לְרֹאוֹת טוֹב.
 זח לֹא-תִשׁוּרְנִי עֵין רֹאִי עֵינִידָּ בִי וְאִינְנִי.
 זט כָּלָה עָנָן וַיִּלְךְ כֵּן יוֹרֵד שָׂאוֹל לֹא יַעֲלֶה.
 זי לֹא-יִשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא-יִכְיָרוּ עוֹד מְקוֹמוֹ.
 זיא גַם-אֲנִי לֹא אֶחֱשֶׂד-פִּי:
 אַדְבָּרָה בְּצַר רוּחִי אֶשְׁיַחָה בְּמַר נַפְשִׁי.
 זיב הַיָּם-אֲנִי אִם-תִּנְיִן: כִּי-תִשָּׂים עָלַי מִשְׁמַר.
 זיג כִּי-אִמְרַתִּי תִנְחַמְנִי עֲרָשִׁי יִשָּׂא בְּשִׁיחִי מִשְׁכָּבִי.
 זיד וְחַתְתִּנִּי בְּחַלְמוֹת וּמְחִזִּינוֹת תִּבְעֵתִנִּי.
 זטו וְתִבְחַר מִחֲנֹק נַפְשִׁי מְוֹת מַעֲצָמוֹתַי.
 זטז מָאֵסְתִּי לֹא-לְעֵלָם אֶחְיֶה חֲדַל מִמֶּנִּי כִי-הֵבֵל יָמָי.
 זיז מָה-אֲנוֹשׁ כִּי תִגְדְּלֵנוּ וְכִי-תִשִּׂית אֱלֹו לְבָדָּ.
 זיח וְתִפְקֹדְנוּ לְבִקְרִים לְרָגְעִים תִּבְחַנְנוּ.
 זיט כִּמָּה לֹא-תִשְׁעָה מִמֶּנִּי לֹא-תִרְפְּנִי עַד-בְּלַעֲי רִקִּי.
 זכ חֲטָאתִי מָה אֶפְעַל לָךְ נֹצַר הָאָדָם:
 לָמָה שְׁמֵתִנִּי לְמַפְגֵּעַ לָךְ וְאַהֲיָה עָלַי לְמִשָּׂא.
 זכא וּמָה לֹא-תִשָּׂא פִשְׁעִי וְתַעֲבִיר אֶת-עוֹנִי:
 כִּי-עֵתָהּ לְעֶפֶר אֶשְׁכֵּב וְשִׁחַרְתִּנִּי וְאִינְנִי.
 חא וַיַּעַן בְּלִדָּד הַשׁוּחִי וַיֹּאמֶר.
 חב עַד-אֵן תִּמְלֹל-אֱלֹהֶה וְרוּחַ כְּבִיר אִמְרִי-פִידָּ.

חג האל יענות משפט ואם-שדי יענות-צדק.
חד אם-בניד חטאו-לו וישלחם ביד-פשעם.
חה אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי תתחנן.
חו אם-זך וישר אתה: כי-עתה יעיר עליך ושלם נות צדקה.
חז והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד.
חח כי-שאל-נא לדר רישון וכוונן לחקר אבותם.
חט כי-תמול אנהנו ולא נדע: כי צל ימינו עלי-ארץ.
חי הלא-הם יורוד ואמרו לך ומלבם יוצאו מלים.
חיא היגאה-גמא בלא בצה ישגה-אחו בלי-מים.
חיב עדנו באבו לא יקטף ולפני כל-חציר ייבש.
חיג כן ארחות כל-שכחי אל ותקנות חנף תאבד.
חיד אשר-יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו.
חטו ישען על-ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום.
חטז רטב הוא לפני-שמש ועל גנתו ינקתו תצא.
חיו על-גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה.
חיח אם-יבלענו ממקמו וכחש בו לא ראיתך.
חיט הן-הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו.
חכ הן-אל לא ימאס-תם ולא-יחזיק ביד-מרעים.
חכא עד-ימלה שחוק פיק ושפתך תרועה.
חכב שנאיך ילבשו-בשת ואהל רשעים איננו.
טא ויען איוב ויאמר.
טב אמנם ידעתי כי-כן ומה-יצדק אנוש עם-אל.
טג אם-יחפץ לריב עמו לא-יעננו אחת מני-אלף.
טד חכם לבב ואמיץ כח מי-הקשה אליו וישלם.
טה המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו.
טו המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון.
טז האמר לחרס ולא יזרח ובעד פוכבים יחתם.
טח נטה שמים לבדו ודורד על-במתי ים.
טט עשה-עש כסיל וכימה וחדרי תמן.
טי עשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר.
טיא הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין לו.

טיב הן יחַתָּף מִי יִשְׁיבֵנוּ מִי-יֹאמֶר אֵלָיו מֵה-תַּעֲשֶׂה.
טיג אֵלֹוֹה לֹא-יָשִׁיב אִפּוֹ תַחַתּוֹ שָׁחֲחוּ עֲזָרֵי רָהֵב.
טיז אָף כִּי-אֲנֹכִי אֶעֱנֶנּוּ אַבְחָרָה דְּבָרֵי עֲמוֹ.
טטו אֲשֶׁר אִם-צָדִקְתִּי לֹא אֶעֱנֶה לְמִשְׁפָּטֵי אֶתְחַנֶּן.
טטז אִם-קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי לֹא-אֶאֱמִין כִּי-יִאֲזִין קוֹלִי.
טטז אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרָה יִשׁוּפְנִי וְהִרְבֵּה פְצָעֵי חֲנָם.
טיח לֹא-יִתְנַנֵּי הַשֵּׁב רוּחִי: כִּי יִשְׁבַּעֲנִי מִמָּרָרִים.
טיט אִם-לִכְח אֶמְיָץ הִנֵּה וְאִם-לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי.
טכ אִם-אֶצְדֵּק פִּי יִרְשִׁיעֵנִי תָם-אֲנִי וַיַּעֲקֹשׁנִי.
טכא תָם-אֲנִי לֹא-אֲדַע נַפְשִׁי אֶמְאָס חַיִּי.
טכב אַחַת הִיא: עַל-כֵּן אֶמְרֹתֶינִי וְרָשָׁע הוּא מְכַלֵּה.
טכג אִם-שׁוֹט יָמִית פֶּתְאִם לְמִסַּת נֹקִים יִלְעָג.
טכד אֲרָץ נִתְּנָה בְיַד-רָשָׁע פְּנִי-שִׁפְטִיָּה יִכְסֶה
אִם-לֹא אִפּוֹא מִי-הוּא.
טכה וַיָּמִי קִלּוֹ מִנִּי-רָץ בָּרְחוּ לֹא-רָאוּ טוֹבָה.
טכו חֲלָפוּ עִם-אֲנִיּוֹת אֲבָה כִּנְשָׁר יִטּוֹשׁ עָלִי-אֶכֶל.
טכז אִם-אֶמְרִי אֲשַׁכְּחָה שִׁיחִי אֶעֱזָבָה פְּנִי וְאֲבַלִּיגָה.
טכח יִגְרֹתִי כָל-עֲצַבְתִּי יִדְעֹתִי כִי-לֹא תִנְקֵנִי.
טכט אֲנֹכִי אֲרָשָׁע לָמָּה-זֶה הֵבֵל אִיגָע.
טל אִם-הִתְרַחַצְתִּי בַמּוֹ- (בְּמִי-) שָׁלֵג וְהִזְכּוֹתִי בְּבַר כֶּפֶי.
טלא אֲזוּ בַשַּׁחַת תִּטְבְּלֵנִי וְתַעֲבוּנִי שְׁלֵמוֹתַי.
טלב כִּי-לֹא-אִישׁ כְּמוֹנִי אֶעֱנֶנּוּ נְבוֹא יַחֲדוּ בְּמִשְׁפָּט.
טלג לֹא יֵשׁ-בֵינֵינוּ מוֹכִיחַ יִשֵּׁת יָדוֹ עַל-שְׁנֵינוּ.
טלד יִסַּר מֵעָלֵי שְׁבָטוֹ וְאִמָּתוֹ אֵל-תִּבְעֵתֵנִי.
טלה אֲדַבְּרָה וְלֹא אִירָאֵנוּ: כִּי לֹא-כֵן אֲנֹכִי עֲמָדִי.
יא נִקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיִּי: אֶעֱזָבָה עָלַי שִׁיחִי אֲדַבְּרָה בְּמַר נַפְשִׁי.
יב אֹמֵר אֵל-אֵלֹוֹה אֵל-תִּרְשִׁיעֵנִי הוֹדִיעֵנִי עַל מֵה-תִּרְיַבֵּנִי.
יג הַטּוֹב לָךְ כִּי תַעֲשֶׂקְכִי-תִמְאָס יִגִּיעַ כְּפִיד וְעַל-עֲצַת רָשָׁעִים הוֹפְעֵת.
יד הִעֲיִנִי בְּשָׁר לָךְ: אִם-כְּרָאוֹת אֲנוֹשׁ תִּרְאֶה.
יה הַכִּימִי אֲנוֹשׁ יָמִיד: אִם-שְׁנוֹתֶיךָ כִּימִי גָבַר.
יו כִּי-תִבְקֹשׁ לַעֲוֹנִי וּלְחַטָּאתִי תִדְרוֹשׁ.

יז על-דעתך כי-לא אֶרְשָׁע וְאִין מִיָּדְךָ מִצִּיל.
 יח יָדִיךָ עֲצָבוֹנִי וַיַּעֲשׂוּנִי יַחַד סָבִיב וַתִּבְלַעֲנִי.
 יט זָכַר-נָא כִּי-כַחֲמֹר עָשִׂיתָנִי וְאֶל-עֶפְרַת תִּשְׁיִבֵנִי.
 יי הֲלֹא כִּחְלָב תִּתִּיכֵנִי וְכִגְבֵּנָה תִקְפִּיאֲנִי.
 ייא עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישָׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תִּשְׂכַּכֵּנִי.
 ייב חַיִּים וְחֹסֵד עָשִׂיתָ עִמָּדִי וּפְקַדְתָּךְ שְׁמֶרָה רוּחִי.
 ייג וְאַלֶּה צְפֹנֶתְךָ בַּלְבָּבְךָ יְדַעְתִּי כִּי-זֹאת עִמָּךְ.
 ייד אִם-חֲטָאתִי וּשְׁמַרְתָּנִי וּמַעֲוֹנִי לֹא תִנְקֵנִי.
 יטו אִם רָשַׁעְתִּי אֲלֵלִי לִי וְצַדִּיקְתִּי לֹא-אֲשָׂא רֹאשִׁי
 שְׁבַע קָלוֹן וּרְאֵה עֵינָי.
 יטז וַיִּגָּאֵה כִּשְׁחַל תִּצְוִדֵנִי וַתִּשָׁב תִּתְפַּלֵּא-בִי.
 ייז תִּתְחַדֵּשׁ עֵדִיךָ נִגְדִי וְתִרְבַּב כַּעֲשֹׂף עִמָּדִי חֲלִיפוֹת וְצָבָא עִמִּי.
 ייח וְלָמָּה מִרְחֹם הִצַּאתָנִי אֲגֹוע וְעֵין לֹא-תִרְאֵנִי.
 ייט כַּאֲשֶׁר לֹא-הָיִיתִי אֱהִיָּה מִבֶּטֶן לִקְבֹר אוֹבֵל.
 יכ הֲלֹא-מַעֲט יָמֵי יַחַדְל (וְחֻדְל) יִשִּׁית (וְיִשִּׁית) מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה מִמַּעֲט.
 יכא בְּטָרָם אֲלֶךְ וְלֹא אָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ חֲשָׁךְ וְצַלְמוֹת.
 יכב אֶרֶץ עֲפָתָה כְּמוֹ אֶפְלַצְלָמוֹת וְלֹא סִדְרִים וַתִּפַּע כְּמוֹ-אֶפֶל.
 יכא וַיַּעַן צִפְר הַנִּעְמָתִי וַיֹּאמֶר.
 יכב הֲרַב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאִם-אִישׁ שְׁפָתַיִם יִצְדֵק.
 יכג בְּדִיךָ מוֹתִים יַחֲרִישׁוּ וַתִּלְעַג וְאִין מִכְּלָם.
 יכד וַתֹּאמֶר זֶךְ לִקְחִי וּבֵר הָיִיתִי בְעֵינֶיךָ.
 יכה וְאוֹלָם מִי יִתֵּן אֱלֹוֶה דְבַר וַיִּפְתַּח שְׁפָתָיו עִמָּךְ.
 יכו וַיִּגַּד-לְךָ תַעֲלָמוֹת חֲכָמָה כִּי-כִפְלִים לְתוֹשָׁאָה:
 יכז כִּי-יִשָּׂה לְךָ אֱלֹוֶה מַעֲוֹנָךְ.
 יכח הַחֲקֹר אֱלֹוֶה תִמְצָא אִם עַד-תִּכְלִית שְׂדֵי תִמְצָא.
 יכט גְּבַהֵי שָׁמַיִם מַה-תִּפְעֵל עֲמָקָה מִשְׁאוֹל מַה-תִּדְעַ.
 יל אֲרָכָה מֵאֶרֶץ מִדְּבָר וּרְחֹבָה מִנִּי-יָם.
 ילא אִם-יִחַלֵּף וַיִּסְגִּיר וַיִּקְהִיל וּמִי יִשְׁיִבֵנוּ.
 ילב כִּי-הוּא יָדַע מוֹתִי-שׂוֹא וַיִּרְא-אֲוֹן וְלֹא יִתְבוֹנֵן.
 ילג וְאִישׁ נְבוֹב יִלְבֵּב וְעִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד.
 ילד אִם-אַתָּה הַכִּינּוֹת לִבְךָ וּפְרָשֶׁת אֱלֹוִי כִפִּיךָ.

יאיז אם-און בַּיָּדָךְ הִרְחִיקָהּ וְאַל-תִּשְׁכַּח בְּאַהֲלֶיךָ עוֹלָה.
יאתו כִּי-אִז תִּשָּׂא פָּנֶיךָ מִמּוֹם וְהֵייתָ מֵצֶק וְלֹא תִירָא.

יאתו כִּי-אַתָּה עָמַל תִּשְׁכַּח כָּמִים עָבְרוּ תִזְכֹּר.
יאיז וּמִצְהָרִים יָקוּם חֶלֶד תִּעֲפֶה כַּבֶּקֶר תִּהְיֶה.
יאיח וּבִטְחַת כִּי-יֵשׁ תִּקְוָה וְחִפְרַת לְבִטַח תִּשְׁכַּב.
יאיט וְרַב־צַת וְאִין מִחְרִיד וְחִלּוֹ פָּנֶיךָ רַבִּים.
יאכ וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלִינָה; וּמְנוּס אָבֵד מִנְהֵם וְתִקְוָתָם מִפַּח-נֶפֶשׁ.
יבא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.

יבב אָמַנְס כִּי אַתֶּם-עִם וְעַמְכֶם תַּמּוֹת חֲכָמָה.
יבג גַּם-לִי לִבָּב כְּמוֹכֶם-לֹא-נִפַל אֲנֹכִי מִכֶּם וְאֶת-מִי-אִין כְּמוֹ-אַלֶּה.
יבד שָׁחַק לְרַעְהוּ אֶהְיֶהקָרָא לְאַלוֹהַּ וַיַּעֲנֶהוּ שְׁחוּק צְדִיק תַּמִּים.
יבה לִפִּיד בּוֹז לַעֲשָׂתוֹת שְׂאָנָן נָכוֹן לְמוֹעֲדֵי רָגֶל.
יבו יִשְׁלִי אֱהָלִים לְשִׁדְדִים וּבִטְחוֹת לְמַרְגִּיזֵי אֵל לַאֲשֶׁר הִבִּיא אֱלוֹהַּ בַּיָּדוֹ.
יבז וְאוּלָם שְׂאֵל-נָא בְּהֵמוֹת וְתִרְךָ וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וַיַּגֵּד-לְךָ.
יבח אוֹ שִׁיחַ לְאַרְצָךְ וְתִרְךָ וַיִּסְפְּרוּ לְךָ דְּגֵי הַיָּם.
יבט מִי לֹא-יָדַע בְּכָל-אַלֶּה; כִּי יָד-יְהוָה עָשְׂתָה זֹאת.
יבי אֲשֶׁר בַּיָּדוֹ נֶפֶשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-אִישׁ.
יביא הֲלֹא-אִזֵּן מַלְיֹן תִּבְחָן וְחָדָא אֲכָל יִטְעַם-לוֹ.
יביב בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאַרְךָ יָמִים תִּבּוֹנָה.
יביג עֲמוֹ חֲכָמָה וּגְבוּרָה לוֹ עֲצָה וְתִבּוֹנָה.
יביד הֵן יִהְרוּס וְלֹא יִבְנֶה יִסְגֹר עַל-אִישׁ וְלֹא יִפְתַּח.
יבטו הֵן יַעֲצֹר בַּמַּיִם וַיִּבְשּׁוּ וַיִּשְׁלַחַם וַיַּהֲפֹכוּ אֶרֶץ.
יבטז עֲמוֹ עוֹז וְתוֹשִׁיָהּ לוֹ שִׁגְג וּמִשְׁגָּה.
יביז מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלֵל וְשִׁפְטִים יְהוֹלֵל.
יביח מוֹסֵר מְלָכִים פֹּתַח וַיֶּאֱסֹר אֲזוֹר בְּמִתְנִיָּהֶם.
יביט מוֹלִיךְ כְּהֵנִים שׁוֹלֵל וְאַתְנִים יִסְלֶף.
יבכ מִסִּיר שְׂפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַעַם זְקָנִים יִקַּח.
יבכא שׁוֹפֵף בּוֹז עַל-נְדִיבִים וּמְזִיחַ אֶפְיָקִים רָפָה.
יבכב מְגַלָּה עֲמֻקּוֹת מְנִי-חֶשֶׁךְ וַיִּצָא לְאוֹר צִלְמֹת.
יבכג מִשְׁגִּיא לְגוֹיִם וַיֶּאֱבֹדֵם שִׁטַּח לְגוֹיִם וַיִּנְחַם.

יבכד מִסִּיר לֵב רֵאשִׁי עִם-הָאָרֶץ וַיִּתְּעַם בְּתַהוּ לֹא-דָרָךְ.
יבכה יִמְשֹׁשׁוּ-חַשְׁדָּךְ וְלֹא-אוֹר וַיִּתְּעַם כְּשִׁכּוֹר.
יגא הֵן-כֹּל רָאִתָּה עֵינִי שְׁמָעָה אֲזִנִּי וַתִּבֶן לָהּ.
יגב כִּדְעַתְּכֶם יִדְעֵתִי גַם-אֲנִי לֹא-נִפְלֵ אֲנֹכִי מִכֶּם.
יגג אוּלַם אֲנִי אֶל-שֵׁדֵי אֲדָבָר וְהוֹכַח אֶל-אֶל אַחֲפָץ.
יגד וְאוּלַם אַתֶּם טִפְלֵי-שָׁקֶר רִפְאֵי אֶלֶל כְּלִכֶּם.
יגה מִי-יִתֵּן הַחֲרָשׁ תַּחְרִישׁוֹן וַתְּהִי לְכֶם לְחֻכְמָה.
יגו שְׁמַעוּ-נָא תוֹכַחְתִּי וְרַבּוֹת שְׁפָתַי הִקְשִׁיבוּ.
יגז הֲלֹאֵל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלוֹ תִדְבְּרוּ רַמְיָה.
יגח הִפְגִּיו תַּשְׁאוֹן אִם-לֹאֵל תִּרְיבוּן.
יגט הַטּוֹב כִּי-יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם-כִּהְתֵּל בְּאַנּוֹשׁ תִּהְתֵּלוּ בוּ.
יגי הוֹכַח יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם-בִּסְתֵר פָּנִים תַּשְׁאוּן.
יגיא הֲלֹא שְׂאֵתוֹ תִּבְעֵת אֶתְכֶם וּפְחָדוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם.
יגיב זְכַרְנֵיכֶם מִשְׁלֵי-אֶפֶר לְגַבִּי-חֹמֶר גְּבִיכֶם.
יגיד הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וְאֲדַבְּרָה-אֲנִי וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה.
יגיד עַל-מָה אֲשָׂא בְּשָׂרִי בְּשֵׁנִי וַנִּפְשִׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי.
יגטו הֵן יִקְטֹלֵנִי לֹא (לוֹ) אֲיַחַל אֶדְ-דָּרְכִי אֶל-פְּגִיו אוֹכִיחַ.
יגטז גַּם-הוּא-לִי לִישׁוּעָה; כִּי-לֹא לְפָנָיו חֲנֹף יָבוֹא.
יגיו שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ מַלְתִּי וְאַחֲוֵתִי בְּאֲזִנֵיכֶם.
יגיא הִנֵּה-נָא עֲרַכְתִּי מִשְׁפָּט יִדְעֵתִי כִי-אֲנִי אֶצְדָּק.
יגיט מִי-הוּא זָרִיב עִמָּדִי; כִּי-עֲתָה אַחְרִישׁ וְאַגְוֹעַ.
יגכ אֶדְ-שִׁתִּים אֶל-תַּעַשׂ עִמָּדִי אִזּוּ מִפְּנִיךָ לֹא אֶסְתֵּר.
יגכא כִּפְףָּךְ מֵעֲלֵי הַרְחֵק וְאַמְתֵּךְ אֶל-תִּבְעֵתִנִּי.
יגכב וַיִּקְרָא וְאֲנֹכִי אֶעְנֶה אוֹ-אֲדַבְּרָ וְהִשִּׁיבֵנִי.
יגכג כִּפְמָה לִי עֲזוֹנוֹת וְחֻטְאוֹת פִּשְׁעֵי וְחֻטְאֵתִי הִדִּיעֵנִי.
יגכד לָמָה-פְּנִיךָ תִּסְתִּיר וַתִּחְשָׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ.
יגכה הֲעֵלָה נִדְף תַּעֲרוֹץ וְאֶת-קֶשׁ יָבֵשׁ תִּרְדֹּף.
יגכו כִּי-תִכְתֵּב עָלַי מְרֻרוֹת וַתּוֹרִישֵׁנִי עֲזוֹנוֹת נְעוּרַי.
יגכז וַתִּשֶׂם בְּסֹד רַגְלִי וַתִּשְׁמֹר כָּל-אַרְחוֹתַי
עַל-שָׂרְשֵׁי רַגְלִי תִתְחַקֶּה.
יגכח וְהוּא כָּרְקֵב יִבְלֶה כְּבָגֵד אֲכָלוּ עֵשׂ.

ידא אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קָצַר יָמִים וּשְׁבַע-רִגְזוֹ.
ידב כְּצִיץ יֵצֵא וַיִּמָּל וַיִּבְרַח כְּצֶלֶל וְלֹא יַעֲמוּד.
ידג אֶף-עַל-זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶיךָ וְאֵתִי תְבִיא בְּמִשְׁפָּט עַמְּךָ.
ידד מִי-יִתֵּן טְהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד.
ידה אִם חֲרוּצִים יִמְיוּמְסֹפֵר-חֲדָשָׁיו אֲתָךְ: חֲקוּ עֲשִׂיתָ וְלֹא יַעֲבֹר.
ידו שְׁעָה מַעֲלֹו וַיִּחְדָּל עַד-יִרְצָה כְּשָׂכִיר יוֹמוֹ.
ידז כִּי יֵשׁ לְעֶץ תִּקְוָה:
יא יִפְרֹת וְעוֹד יַחֲלִיף וַיִּנְקֹתוּ לֹא תִחְדָּל.
יבח אִם-יִזְקִין בְּאֶרֶץ שְׂרָשׁוֹ וּבַעֲפָר יָמוֹת גִּזְעוֹ.
ידט מְרִיחַ מִיָּם יִפְרַח וְעֲשָׂה קָצִיר כְּמוֹ-נֹטֵעַ.
ידי וְגִבֹּר יָמוֹת וַיִּחַלֵּשׁ וַיִּגְוַע אָדָם וְאִינוֹ.
ידיא אֲזִלוּ-מִיָּם מְנִי-יָם וְנָהָר יַחֲרַב וַיִּבֹשׁ.
ידיב וְאִישׁ שָׁכַב וְלֹא-יָקוּם:
ידג עַד-בִּלְתִּי שְׁמִים לֹא יָקִיצוּ וְלֹא-יַעֲרוּ מִשְׁנָתָם.
ידד מִי יִתֵּן בְּשֵׁאוֹל תִּצְפַּנְנִי תִסְתִּירֵנִי עַד-שׁוּב אֶפְדֶּךָ
 תְּנִשִּׁית לִי חֶק וְתִזְכְּרֵנִי.
ידה אִם-יָמוֹת גִּבֹּר הַיַּחֲיָה:
ידו כָּל-יָמֵי צְבָאֵי אֵיחָל עַד-בּוֹא חֲלִיפָתִי.
ידז תִּקְרָא וְאֲנֹכִי אֶעֱנֶךָ לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ תִּכְסֹּף.
ידח כִּי-עֲתָה צַעֲדֵי תִסְפּוֹר לֹא-תִשְׁמַר עַל-חֲטָאתֵי.
ידט חֲתַם בְּצִרוֹר פִּשְׁעֵי וְתִטְפֹּל עַל-עוֹנֵי.
ידכ וְאוֹלָם הָר-נוֹפֵל יִבּוֹל וְצוֹר יַעֲתֵק מִמְּקוֹמוֹ.
ידל אֲבָנִים שֶׁחֲקוּ מִיָּם תִּשְׁטֹף-סְפִיחָה עֵפֶר-אֶרֶץ
 וְתִקְוֹת אָנוּשׁ הָאֲבֹדָת.
ידמ תִּתְקַפְּהוּ לְנֹצַח וַיִּהְלֹךְ: מִשְׁנֵה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ.
ידנא יִכְבְּדוּ בָנָיו וְלֹא יָדַע וַיִּצְעָרוּ וְלֹא-יָבִין לָמוֹ.
ידנב אֶךְ-בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוּ עָלָיו תִּאָּבֵל.
ינא וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּימָנִי וַיֹּאמֶר.
ינב הַחֶכֶם יַעֲנֶה דַעַת-רוּחַ וַיִּמְלֵא קָדִים בְּטָנוֹ.
ינג הוֹכַח בְּדָבָר לֹא-יִסְכּוֹן וּמְלִים לֹא-יוֹעִיל בָּם.
ינד אֶף-אֲתָה תִפְרַר יִרְאֶה וְתִגְרַע שִׁיחָה לְפָנֵי-אֵל.

טוה כּי יאַלף עֹנֶה פּיךָ וּתְבַחַר לְשׁוֹן עֲרוּמִים.
 טוּו יִרְשִׁיעֶךָ פּיךָ וְלֹא-אָנִי וּשְׁפֹתֶיךָ יַעֲנוּ-בָךְ.
 טוּז הָרַאִישׁוֹן אָדָם תִּוָּלַד וְלִפְנֵי גְבוּעוֹת חוֹלְלֶת.
 טוּח הַבְּסוּד אֱלוֹהַ תִּשְׁמַע וּתִגְרַע אֶלֶיךָ חֲכָמָה.
 טוּט מֵה-יָדַעְתָּ וְלֹא נָדַע תִּבְיִן וְלֹא-עֲמַנּוּ הוּא.
 טוּי גַם-שָׁב גַם-יִשִּׁישׁ בְּנוּ כְּבִיר מֵאֲבִיךָ יָמִים.
 טוּיֵא הַמַּעַט מִמָּדָ תִּנְחוּמוֹת אֵל וְדָבַר לָאֵט עֲמָךְ.
 טוּיב מֵה-יִקְחֶךָ לִבְךָ וּמֵה-יִרְזָמוּן עֵינֶיךָ.
 טוּיג כּי-תִשָּׁיב אֶל-אֵל רוּחֶךָ וְהִצֵּאתָ מִפִּיךָ מַלְיָן.
 טוּיז מֵה-אֲנוּשׁ כּי-יִזְכֶּה וְכִי-יִצְדָּק יִלּוּד אִשָּׁה.
 טוּטו הֵן בְּקִדְשׁוֹ לֹא יֵאָמֵן וְשָׁמַיִם לֹא-זָכוּ בְּעֵינָיו.
 טוּטז אֵף כּי-נִתְעַב וְנֶאֱלַח אִישׁ-שִׁתָּה כַּמִּים עוֹלָה.
 טוּיז אַחֲוֶה שְׁמַע-לִי וְזֶה-חֲזִיתִי וְאַסְפְּרָה.
 טוּיח אֲשֶׁר-חֲכָמִים יִגִּידוּ וְלֹא כִחְדוּ מֵאֲבוֹתָם.
 טוּיט לָהֶם לְבָדָם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא-עֶבֶר זָר בְּתוֹכָם.
 טוּכ כָּל-יָמֵי רָשָׁע הוּא מִתְחוֹלֵל וּמִסִּפֵּר שָׁנִים נִצְפָּנוּ לְעֶרִיץ.
 טוּכֵא קוֹל-פְּחָדִים בְּאֲזָנָיו בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֲנוּ.
 טוּכב לֹא-יֵאָמֵן שׁוֹב מִנִּי-חֲשָׁד וְצַפּוּ (וְצַפּוּי) הוּא אֶלִי-חָרָב.
 טוּכג נִדָד הוּא לְלַחֵם אִיָּה יָדַע כּי-נָכוֹן בִּידוֹ יוֹם-חֲשָׁד.
 טוּכד יִבְעַתְהוּ צָר וּמְצוּקָה תִּתְקַפֶּהוּ כְּמִלֶּךָ עֲתִיד לְכִידוֹר.
 טוּכה כּי-נָטָה אֶל-אֵל יָדוֹ וְאֶל-שִׁדֵי יִתְגַבֵּר.
 טוּכו יְרוּץ אֱלֹיו בְּצוּאָר בְּעֵבִי גִבִּי מִגִּנָּיו.
 טוּכז כּי-כֶסֶה פָּנָיו בְּחֻלְבוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה עָלָי-כֶסֶל.
 טוּכח וַיִּשְׁכּוֹן עָרִים נִכְחָדוֹת בְּתִים לֹא-יִשָּׁבוּ לָמוֹ: אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגָלִים.
 טוּכט לֹא-יַעֲשֶׂר וְלֹא-יָקוּם חֵילוֹ וְלֹא-יָטָה לְאָרֶץ מְנַלָּם.
 טוּל לֹא-יִסוֹר מִנִּי-חֲשָׁד יִנְקָתוֹ תִּיבֹשׁ שְׁלֵהֶבֶת וַיִּסוֹר בְּרוּחַ פִּיו.
 טוּלֵא אֶל-יֵאָמֵן בִּשְׁוֹ נִתְעָה: כּי-שָׁוֵא תִהְיֶה תִמּוֹרְתוֹ.
 טוּלֵב בְּלֹא-יוֹמוֹ תִמְלֵא וְכִפְתּוֹ לֹא רַעֲנָנָה.
 טוּלֵג יַחֲמַס כְּגִפֹּן בְּסָרוֹ וַיִּשְׁלַךְ כְּזִית נִצָּתוֹ.
 טוּלֵד כּי-עַדַת חֲנִף גִּלְמוּד וְאֵשׁ אֲכָלָה אֶהְלִי-שִׁחַד.
 טוּלֵה הָרָה עֲמַל וְיִלְד אֶן וּבִטְנָם תִּכְיִן מִרְמָה.

טזא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
טזב שָׁמַעְתִּי כְּאֵלֶּה רַבּוֹת מִנְחָמִי עִמָּל כְּלַכֶּם.
טזג הִקֵּץ לְדַבְרֵי-רוּחַ אוֹ מֵה-יִמְרִיצֶהָ כִּי תַעֲנֶהָ.
טזד גַּם אֲנֹכִי כָכֶם אֲדַבֵּרָה:
 לוֹ יֵשׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשִׁי אַחֲבִירָה עֲלֵיכֶם בְּמַלִּים
 וְאֲנִיעָה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֵאשִׁי.
טזה אֲאַמְצָכֶם בְּמוֹ-פִי וְנִיד שְׁפַתִּי יַחֲשֹׁךְ.
טזו אִם-אֲדַבֵּרָה לֹא-יַחֲשֹׁךְ כְּאָבִי וְאַחַדְלָה מֵה-מְנִי יִהְלֹךְ.
טזז אֲדַעֲתָה הֶלְאֲנִי הַשְּׁמוֹת כָּל-עַדְתִּי.
טזח וַתִּקְמָטְנִי לְעַד הָיָה וַיִּקָּם בִּי כַחֲשִׁי בְּפָנַי יַעֲנֶהָ.
טזט אֲפֹ טָרַף וַיִּשְׁטַמְנִיחָרַק עָלַי בְּשֵׁנָיו צָרִי יִלְטֹשׁ עֵינָיו לִי.
טזי פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיָּהֶם בְּחֶרֶף הִכּוּ לְחַיִּי יַחַד עָלַי יִתְמַלְאוּן.
טזיא יִסְגִּירְנִי אֵל אֵל עֹוִיל וְעַל-יַדֵּי רְשָׁעִים יִרְטְנִי.
טזיב שָׁלוֹ הָיִיתִי וַיִּפְרָרְנִי וְאַחֲזוּ בְּעַרְפִּי וַיִּפְצְצֻנִי
 וַיִּקְיִמְנִי לוֹ לְמַטָּרָה.
טזיג יִסָּבוּ עָלַי רַבִּיו יִפְלַח כְּלִיּוֹתַי וְלֹא יַחֲמֵל
 יִשְׁפֹּךְ לְאַרְצַי מִרְרָתִי.
טזיד יִפְרָצְנִי פֶרֶץ עַל-פְּנֵי-פֶרֶץ יִרְץ עָלַי כְּגִבּוֹר.
טזטו שֶׁק תִּפְרָתִי עָלַי גִּלְדִּי וְעַלְלָתִי בְּעֶפֶר קֶרְנִי.
טזטז פָּנֵי חֲמַרְמָרָה (חֲמַרְמָרוֹ) מְנִי-בְכִי וְעַל עֲפֵעֲפֵי צִלְמֹת.
טזטז עַל לֹא-חָמַס בְּכַפִּי וַתִּפְלָתִי זָכָה.
טזיח אֶרֶץ אֶל-תִּכְבְּסִי דָמִי וְאֶל-יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקוֹתִי.
טזיט גַּם-עַתָּה הִנֵּה-בְשָׁמַיִם עָדִי וְשָׁהֲדִי בְּמַרְמִים.
טזכ מְלִיצֵי רַעִי אֶל-אֱלֹוִהַ דָּלָפָה עֵינָי.
טזכא וַיּוֹכַח לְגִבּוֹר עִם-אֱלֹוִהַ וּבֶן-אָדָם לָרַעְהוּ.
טזכב כִּי-שָׁנוֹת מִסֶּפֶר יֵאָתְיוּ וְאַרְח לֹא-אָשׁוּב אֶהְלֹךְ.
יזא רוּחִי חֲבָלָה יָמִי נִזְעָכוּ קִבְרִים לִי.
יזב אִם-לֹא הִתְלִים עִמָּדִי וּבְהַמְרוֹתֶם תִּלָּן עֵינָי.
יזג שִׁימָה-נָא עֲרַבְנִי עִמָּךְ מִי הוּא לְיָדִי יִתְקַע.
יזד כִּי-לִבָּם צָפְנֹת מִשְׁכָּל עַל-כֵּן לֹא תִרְמָם.
יזה לְחַלֵּק יִגִּיד רַעִים וְעֵינָי בְּנִיו תִּכְלָנָה.

יזו וְהִצִּיגְנִי לְמִשְׁלַל עַמִּים וְתִפֹּת לְפָנַי אֶהְיֶה.
 יזז וְתִכֶּה מִכַּעֲשׂ עֵינַי וַיִּצְרֵי כְּצֵל כָּלָם.
 יזח וְשָׁמוּ יִשְׂרָאֵל עַל-זֹאת וְנָקִי עַל-חֲנֹף יִתְעַרֵּר.
 יזט וַיֵּלֶחֶז צְדִיק דְּרָכּוֹ וַיִּטְהַר-יָדָיִם לְיִסּוּף אִמְץ.
 יזי וְאוֹלָם כָּלָם תִּשְׁבוּ וּבֵאוּ נָא וְלֹא-אֶמְצָא בְּכֶם חֶכֶם.
 יזיא יָמֵי עֲבָרוּ זְמוֹתַי נִתְקוּ מוֹרְשֵׁי לִבִּי.
 יזיב לַיְלָה לְיוֹם יְשִׁימוּ אֹר קָרוֹב מִפְּנֵי-חֲשָׁךְ.
 יזיג אִם-אֶקְוֶה שְׂאוֹל בֵּיתִי בַחֲשָׁךְ רַפְדֹּתַי יִצוּעִי.
 יזיד לְשַׁחַת קָרַאתִי אָבִי אֶתָּה אָמִי וְאַחֲתִי לְרָמָה.
 יזטו וְאֵיךְ אֶפּוֹ תִקְוֹתִי וְתִקְוֹתַי מִי יִשׁוּרְנֶה.
 יזטז בְּיָדֵי שְׂאֵל תִּרְדְּנָה אִם-יַחַד עַל-עֶפְרַת נַחַת.
 יחא וַיַּעַן בַּלְדָּד הַשְּׁחִי וַיֹּאמֶר.
 יחב עַד-אָנֹכִי תִשְׁימוּן קִנְיֵי לְמַלְכִין תִּבְיִנוּ וְאַחַר נִדְבָר.
 יחג מִדּוּעַ נִחְשַׁבְנוּ כַּבְּהֵמָה נִטְמִינוּ בְּעֵינֵיכֶם.
 יחד טֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ הִלְמַעֲנָה תַעֲזֹב אֶרֶץ וַיַּעֲתֵק-צוּר מִמְּקוֹמוֹ.
 יחה גַּם אֹר רְשָׁעִים יִדְעֵךְ וְלֹא-יִגַּה שְׂבִיב אִשׁוֹ.
 יחו אֹר חֲשָׁךְ בְּאֶהְלוֹ וְנָרוֹ עָלָיו יִדְעֵךְ.
 יחז יִצְרוּ צַעֲדֵי אוֹנוֹ וְתִשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ.
 יחח כִּי-שִׁלַּח בְּרִשְׁתּוֹ בְּרִגְלָיו וְעַל-שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ.
 יחט יֵאָחֵז בְּעֵקֶב פֶּחַח יַחֲזֵק עָלָיו צַמִּים.
 יחי טָמוֹן בְּאֶרֶץ חֲבָלוֹ וּמִלְכָּדָתוֹ עָלַי נְתִיב.
 יחיא סָבִיב בְּעֵתְהוּ בִלְהוֹת וְהִפִּיצָהוּ לְרִגְלָיו.
 יחיב יְהִי-רָעֵב אָנוּ וַיֵּאִיד נָכוֹן לְצַלְעוֹ.
 יחיג לֹאכַל בְּיָדֵי עוֹרוֹ לֹאכַל בְּיָדָיו בְּכוֹר מוֹת.
 יחיד יִנְתֵק מֵאֶהְלוֹ מִבְּטָחוֹ וְתִצְעֲדֵהוּ לְמִלְךְ בִּלְהוֹת.
 יחטו תִּשְׁכּוֹן בְּאֶהְלוֹ מִבְּלִילוֹ יִזְרֶה עַל-נְוֵהוּ גְפָרִית.
 יחטז מִתַּחַת שָׂרְשׁוֹ יִבְשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל קִצְרוֹ.
 יחיו זָכְרוּ-אֲבָד מִנִּי-אֶרֶץ וְלֹא-שֵׁם לוֹ עַל-פְּנֵי-חוּץ.
 יחיח יִהְדָּפֵהוּ מֵאוֹר אֶל-חֲשָׁךְ וּמִתֵּבֵל יִנְדֵּהוּ.
 יחיט לֹא נִין לוֹ וְלֹא-נֶכֶד בְּעַמּוֹ וַאֲיִן שָׂרִיד בְּמִגּוֹרָיו.
 יחכ עַל-יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָנִים וְקִדְמָנִים אֶחָזוּ שְׁעָר.

יחכא אֲדָ-אֱלֹהַ מְשַׁכְּנֹת עֵוֹל וְזֶה מְקוֹם לֹא-יָדַע-אֵל.
יטא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
יטב עַד-אָנָה תוֹגִיוֹן נַפְשִׁי וַתִּדְכָּאוּנִי בְּמַלְיָם.
יטג זֶה עָשָׂר פְּעָמִים תִּכְלִימוּנִי לֹא-תִבְשׂוּ תִהְפְּרוּ-לִי.
יטד וְאִף-אֲמַנְם שְׁגִיתִי אֶתִּי תָלִין מְשׁוּגָתִי.
יטה אִם-אֲמַנְם עָלַי תִּגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלַי חֲרַפְתִּי.
יטו דַּעוּ-אִפּוּ כִי-אֱלֹהֶ עֹתָנִי וּמְצוּדוֹ עָלַי הַקִּיף.
יטז הֵן אֲצַעֵק חֲמָס וְלֹא אֶעֱנֶה אֲשׁוּעַ וְאִין מְשַׁפֵּט.
יטח אֲרַחֵי גֹדֵר וְלֹא אֶעֱבֹר וְעַל נְתִיבוֹתַי חֲשָׁד יָשִׁים.
יטט כְּבוֹדִי מֵעַלִי הִפְשִׁיט וַיִּסַּר עֲטָרַת רֹאשִׁי.
יטי יִתְצַנֵּי סָבִיב וְאַלְךָ וַיִּסַּע כְּעָץ תִּקְוֹתִי.
יטיא וַיִּחַר עָלַי אִפּוּ וַיִּחְשְׁבֵנִי לוֹ כְּצִרְיוֹ.
יטיב יַחַד יָבֵאוּ גְדוּדֵי וַיּוֹיִסְלוּ עָלַי דְּרָכֶם וַיִּחַנּוּ סָבִיב לְאַהֲלִי.
יטיג אַחִי מֵעַלִי הֲרַחִיק וַיִּדְעֵי אֲדָ-זָרוּ מִמֶּנִּי.
יטיד חָדְלוּ קְרוֹבֵי וּמִיַּדְעֵי שְׂכַחוּנִי.
יטטו גְּרִי בֵיתִי וְאִמָּהֲתִי לָזֶר תִּחְשְׁבֵנִי נִכְרִי הֵייתִי בְּעֵינֵיהֶם.
יטטז לְעַבְדֵי קְרָאתִי וְלֹא יַעֲנֶה בְּמוֹ-פִי אֶתְחַנֵּן-לוֹ.
יטטז רוּחִי זָרָה לְאַשְׁתִּי וַחֲנֹתִי לִבְנֵי בִטְנִי.
יטיח גַּם-עֲוִילִים מָאֲסוּ בִי אֲקוּמָה וַיִּדְבְּרוּ-בִי.
יטיט תִּעֲבֹוּנִי כָּל-מֵתֵי סוּדִי וְזֶה-אֶהְבֹּתִי נְהַפְּכוּ-בִי.
יטכ בְּעוֹרֵי וּבְבָשָׂרִי דָבָקָה עֲצָמִי וְאֶתְמַלְטָה בְּעוֹר שְׁנֵי.
יטכא חֲנַנִי חֲנַנִי אַתֶּם רַעִי כִי יָד-אֱלֹהֶ נִגְעָה בִּי.
יטכב לָמָּה תִרְדָּפְנִי כְמוֹ-אֵל וּמִבְּשָׂרִי לֹא תִשָּׁבְעוּ.
יטכג מִי-יִתֵּן אִפּוּ וַיִּכְתְּבוּן מַלְאִי מִי-יִתֵּן בְּסִפְרִי וַיִּחַקּוּ.
יטכד בְּעֵט-בְּרִזָּל וְעַפְרַת לְעַד בַּצּוּר יִחַצְבוּן.
יטכה וְאַנִּי יָדַעְתִּי גֹאֲלִי חֵי וְאַחֲרוֹן עַל-עֶפֶר יָקוּם.
יטכו וְאַחַר עוֹרֵי נִקְפוּ-זֹאת וּמִבְּשָׂרִי אֶחֱזֶה אֱלֹהֶ.
יטכז אֲשֶׁר אֲנִי אֶחֱזֶה-לִיּוֹעֵינִי רָאוּ וְלֹא-זָר: כָּלוּ כְלִיתִי בְּחֻקִּי.
יטכח כִּי תֹאמְרוּ מַה-נִּרְדָּף-לוֹ וְשִׁרְשׁ דְּבַר נִמְצָא-בִּי.
יטכט גּוּרוֹ לְכֶם מִפְּנֵי-חֲרַבְכִי-חֲמָה עֲזוֹנוֹת חָרַב: לִמְעַן תִּדְעוּן שְׂדִין (שְׂדִין).
כא וַיַּעַן צִפְרַת הַנְּעֻמָּתִי וַיֹּאמֶר.

כב לָכֵן שָׁעַפִּי יְשִׁיבוּנִי וּבַעֲבוּר חוֹשֵׁי בֵי.
כג מוֹסֵר כָּל־מַתִּי אֲשַׁמֵּעַ וְרוּחַ מִבִּינְתִי יַעֲנֵנִי.
כד הַזֹּאת יִדְעַת מְנִי-עַד מְנֵי שִׁים אָדָם עָלַי-אֶרֶץ.
כה כִּי רִנַּנְתָּ רְשָׁעִים מִקְרוֹב וְשִׁמְחַת חֲנִף עַד־רָגַע.
כו אִם-יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם שִׂיאוֹ וְרֹאשׁוֹ לָעֵב יִגִּיעַ.
כז כְּגִלְלוּ לְנֹצַח יֵאבֹד רֹאיוֹ יֵאמְרוּ אֵינוֹ.
כח כַּחֲלוֹם יַעֲוֹף וְלֹא יִמָּצְאֶהוּ וַיִּדַּד כְּחִזְיוֹן לַיְלָה.
כט עֵינַי שָׁזְפָתוּ וְלֹא תוֹסִיף וְלֹא-עוֹד תִּשׁוּרְנוּ מִקוֹמוֹ.
ל כִּי בָנִיו יִרְצוּ דְלִים וַיִּדְּיוּ תִשְׁבְּנָה אוֹנוֹ.
לא עֲצֻמוֹתָיו מְלֹאוּ עֲלוֹמָו וְעֲמוֹ עַל-עֶפְרַת תִּשְׁכַּב.
לב אִם-תִּמְתִּיק בְּפִיו רָעָה יִכְחִידְנָה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ.
לג יַחְמַל עָלֶיהָ וְלֹא יַעֲזֹבָנָה וַיִּמְנַעֶנָה בְּתוֹךְ חִפּוֹ.
לד לַחֲמוֹ בְּמַעְיוֹ נִהְפֹּךְ מְרוֹרֵת פְּתָנִים בְּקִרְבוֹ.
לט חֵיל בָּלַע וַיִּקְאֲנוּ מִבִּטְנוֹ יִרְשְׁנוּ אֵל.
לס רֹאשׁ-פְּתָנִים יִינַק תַּהַרְגֶהוּ לְשׁוֹן אֶפְעָה.
לז אֶל-יִרְא בְּפִלְגוֹת נָה

רִי נַחֲלִי דְבַשׁ וְחֶמְאָה.

כח מִשִּׁיב יָגַע וְלֹא יִבָּלַע כְּחֵיל תִּמְוָרְתוֹ וְלֹא יַעֲלֶס.
כט כִּי-רֹצֵץ עֲזָב דְלִים בֵּית גָּזַל וְלֹא יִבְנֶהוּ.
כ כִּי לֹא-יִדַּע שְׁלוֹ בְּבִטְנוֹ בַּחֲמוּדוֹ לֹא יִמְלֹט.
כא אֵין-שָׁרִיד לְאֹכְלוֹ עַל-כֵּן לֹא-יַחֲלִיל טוֹבוֹ.
כב בְּמִלְאוֹת שִׁפְקוֹ יִצָּר לוֹ כָּל-יַד עֹמֵל תִּבְאֲנוּ.
כג יִהְיֶה לְמִלְאָ בִטְנוֹ יִשְׁלַח-בוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּמְטֵר עָלֵימוֹ בְּלַחוּמוֹ.
כד יִבְרַח מִנֶּשֶׁק בְּרִזָּל תַּחֲלִפְהוּ קִשְׁתֵּי נְחוּשָׁה.
כה שִׁלְף וַיִּצֵּא מִגּוֹהוֹ וַיִּבְרַק מִמְּרוֹרְתוֹ יַהֲלֹךְ עָלָיו אֲמִים.
כו כָּל-חֲשָׁד טָמוּן לְצַפוּנָיו.
כז תִּתְאַכְלֶהוּ אִשׁ לֹא-נִפְחַ יִרַע שָׁרִיד בְּאֶהָלוֹ.
כח יִגְלוּ שָׁמַיִם עוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוֹמְמָה לוֹ.
כט יִגַּל יְבוּל בֵּיתוֹ נִגְרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹ.

ככט זֶה חֶלֶק-אָדָם רְשַׁעֲמַאֲלֵהִים וְנַחֲלַת אִמְרוּ מֵאֵל.
כאא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
כאב שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ מִלְּתִי וַתְּהִי-זֹאת תִּנְחֹומֵתִיכֶם.
כאג שְׂאוּנִי וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר וְאַחַר דְּבָרֵי תִלְעִיג.
כאד הֶאֱנֹכִי לְאָדָם שִׂיחִי וְאִם-מִדּוֹעַ לֹא-תִקְצַר רוּחִי.
כאה פָּנוּ-אֵלַי וְהִשְׁמוּ וְשִׁימוּ יָד עַל-פִּיה.
כאו וְאִם-זִכְרֹתַי וְנִבְהַלְתִּי וְאַחֲזוּ בְּשָׂרֵי פְלִצוֹת.
כאז מִדּוֹעַ רְשָׁעִים יַחֲיוּ עֲתִקוּ גַם-גְּבֵרוֹ חֵיל.
כאח זָרַעַם נָכוֹן לַפְּנִיָּהם עִמָּם וְצֹאצְאֵיהֶם לְעִינֵיהֶם.
כאט בְּתִיָּהם שְׁלוֹם מִפֶּחַד וְלֹא שִׁבְט אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם.
כאי שׁוּרוֹ עֵבֶר וְלֹא יִגְעַל תִּפְלֹט פָּרְתוֹ וְלֹא תִשְׁכַּל.
כאיא יִשְׁלַחוּ כְּצֹאן עֹוִילֵיהֶם וַיִּלְדִּיָּהֶם יִרְקְדוּן.
כאיב יִשְׂאוּ כֶּתֶף וְכִנּוֹר וַיִּשְׁמְחוּ לְקוֹל עוֹגֵב.
כאיג יִבְלוּ (וַיִּכְלוּ) בְּטוֹב יְמֵיהֶם וַיִּבְרָגַע שְׂאוֹל יַחֲתוּ.
כאיז וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חִפְצָנוּ.
כאטו מֵה-שְׂדֵי כִי-נַעֲבָדְנוּ וַיִּמָּה-נוֹעִיל כִּי נִפְגַּע-בוֹ.
כאטז הֵן לֹא בִיָּדָם טוֹבָם עֲצַת רְשָׁעִים רַחֲקָה מִנִּי.
כאיז כִּמָּה נֵר-רְשָׁעִים יִדְעָךָ וַיָּבֵא עֲלֵינוּ אִיָּדָם
חֲבָלִים יַחֲלֵק בְּאִפּוֹ.
כאיח יִהְיוּ כְּתֵבָן לַפְּנֵי-רוּחַ וַיִּכְמֹץ גִּנְבַתוֹ סוּפָה.
כאיט אֱלֹהִים יִצְפֶּן-לְבָנָיו אֹנוֹ וַיִּשְׁלַם אֱלֹהֵי וַיִּדַע.
כאכ יִרְאוּ עֵינָיו כִּידוֹ וּמַחֲמַת שְׂדֵי יִשְׁתָּה.
כאכא כִּי מֵה-חִפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו וּמִסִּפְרֵי חֲדָשָׁיו חֲצָצוּ.
כאכב הֲלֹאֵל יִלְמַד-דַּעַת וְהוּא רָמִים יִשְׁפּוֹט.
כאכג זֶהֱיָמוֹת בַּעֲצָם תָּמוּ בְּלוֹ שִׁלְאָנָן וְשִׁלְיוֹ.
כאכד עֲטִינָיו מִלְּאוֹ חֶלֶב וּמַחַ עֲצָמוֹתָיו יִשְׁקָה.
כאכה וְזֶהֱיָמוֹת בְּנִפְשׁ מָרָה וְלֹא-אָכַל בְּטוֹבָה.
כאכו יַחַד עַל-עֶפֶר יִשְׁכְּבוּ וְרָמָה תִּכְסֶּה עֲלֵיהֶם.
כאכז הֵן יִדְעֹתַי מַחֲשָׁבוֹתֵיכֶם וּמִזְמוֹת עָלַי תִּחַמְסוּ.
כאכח כִּי תֹאמְרוּ אֵיָה בֵּית-נָדִיב וְאֵיָה אֶהֱל מִשְׁכְּנוֹת רְשָׁעִים.
כאכט הֲלֹא שְׂאֵלְתֶם עוֹבְרֵי דָרְךָ וְאֹתְתֶם לֹא תִנְבְּרוּ.

כאל כִּי לַיּוֹם אִיד יִחַשְׁדָּךְ רָע לַיּוֹם עֲבָרוֹת יוֹבְלוּ.
כאלא מִי-יִגִּיד עַל-פְּנֵי דְרָכּוֹ וְהוּא-עָשָׂה מִי יִשְׁלָם-לוֹ.
כאלב וְהוּא לְקַבְרוֹת יוֹבְלֵי וְעַל-גְּדִישׁ יִשְׁקוֹד.
כאלג מִתְקוֹ-לוֹ רִגְבֵי-נַחַל: וְאַחֲרָיו כָּל-אָדָם יִמְשׁוֹד וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר.
כאלד וְאִיד תִּנְחַמוּנֵי הֶבֶל וּתְשׁוּבַתֵיכֶם נִשְׂאָר-מְעַל.
כאא וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּמְנִי וַיֹּאמֶר.
כבב הֲלֵאל יִסְכֹּן-גֹבֶר כִּי-יִסְכֹּן עָלִימוֹ מִשְׁכִּיל.
כבג הַחֲפֹץ לְשֹׁדֵי כִי תִצְדָּק וְאִם-בָּצַע כִּי-תִתֶם דְּרָכֶיךָ.
כבד הַמִּירָאָתְךָ יִכְיָחַד יָבּוּא עִמָּךְ בְּמִשְׁפָּט.
כבה הֲלֵא רָעַתְךָ רַבָּה וְאֵין-קָץ לַעֲוֹנֹתֶיךָ.
כבו כִּי-תִחַבֵּל אַחֶיךָ חֲנָם וּבְגִדֵי עָרוּמִים תִּפְשִׁיט.
כבז לֹא-מִים עֵינֶיךָ תִשְׁקָה וּמְרַעֵב תִּמְנַע-לָחֶם.
כבח וְאִישׁ זָרוֹעַ לוֹ הָאָרֶץ וּנְשׂוּא פָּנִים יִשָּׁב בָּהּ.
כבט אֲלֻמְנוֹת שִׁלְחַת רִיקָם וּזְרָעוֹת יִתְמִים יִדְכָּא.
כבי עַל-כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פְּחִים וַיִּבְהַלֶּךְ פֶּחַד פְּתָאִם.
כביא אוֹ-חַשְׁדָּךְ לֹא-תִרְאֶה וְשִׁפְעַת-מִים תִּכְכֹּסֶךָ.
כביב הֲלֵא-אֲלוֹהַּ גְּבַה שָׁמַיִם וְרֵאָה רֹאשׁ כּוֹכְבִים כִּי-רָמוּ.
כביג וְאַמְרַתְּ מַה-יָדַע אֵל הַבֶּעַד עֲרַפֵּל יִשְׁפּוֹט.
כביד עֵבִים סִתֶּר-לוֹ וְלֹא יִרְאֶה וְחוּג שָׁמַיִם יִתְהַלֶּךְ.
כבטו הָאֲרֶח עוֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר דְּרָכּוֹ מִתִּי-אָוֶן.
כבטז אֲשֶׁר-קָמְטוּ וְלֹא-עֵת נָהַר יוֹצֵק יִסוֹדִם.
כבז הָאֲמָרִים לֵאל סוֹר מִמֶּנּוּ וּמַה-יַּפְעַל שְׁדֵי לָמוּ.
כביח וְהוּא מִלֵּא בְּתִיָּהֶם טוֹב וְעֲצַת רְשָׁעִים רַחֲקָה מִנִּי.
כביט יִרְאוּ צְדִיקִים וַיִּשְׁמְחוּ וְנָקִי יִלְעַג-לָמוּ.
ככ אִם-לֹא נִכְחַד קִימְנוּ וַיִּתְרַם אָכְלָה אִשׁ.
ככא הַסִּכֵּן-נָא עִמּוֹ וּשְׁלָם בָּהֶם תִּבּוֹאָתְךָ טוֹבָה.
ככב קַח-נָא מִפִּי תוֹרָה וְשִׁים אֲמָרָיו בְּלִבְבְּךָ.
ככג אִם-תִּשׁוּב עַד-שְׁדֵי תִבְנֶה תִרְחִיק עוֹלָה מֵאֶהְלֶךְ.
ככד וְשִׁית-עַל-עֶפֶר בְּצָר וּכְצוֹר נְחָלִים אוֹפִיר.
ככה וְהָיָה שְׁדֵי בְּצָרֶיךָ וְכִסְף תוֹעֲפוֹת לָךְ.
ככו כִּי-אֵז עַל-שְׁדֵי תִתְעַנֵּג וְתִשָּׂא אֶל-אֲלוֹהַּ פְּנִיךָ.

כבזו תַּעֲתִיר אֱלֹוֹ וַיִּשְׁמַעְךָ וַיְנַדְרִיךָ תִּשְׁלֵם.
כבכח וַתִּגְזֹר-אֲמַר וַיִּקָּם לְךָ וְעַל-דַּרְכֶיךָ נָגַה אֹר.
כבכט כִּי-הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גְּוַה וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשַׁע.
כבל יִמְלֹט אִי-נָקִי וְנִמְלֹט בְּבֵר כַּפְיֶךָ.
כגא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
כגב גַּם-הַיּוֹם מְרִי שָׁחִי יָדִי כְּבָדָה עַל-אֲנַחְתִּי.
כגג מִי-יִתֵּן יַדְעֹתַי וְאֶמְצָאֵהוּ אָבוֹא עַד-תִּכְוֶנְתּוּ.
כגד אֶעֱרָכָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וּפִי אֶמְלֵא תוֹכָחוֹת.
כגה אִדְעָה מַלְאִים יַעֲנֵנִי וְאָבִינָה מֵה-יֹאמֶר לִי.
כגו הַבָּרֵב-כַּח יָרִיב עִמָּדִי לֹא אֶךְ-הוּא יִשֵּׁם בִּי.
כגז שָׁם יִשָּׁר נוֹכַח עִמּוֹ וְאֶפְלָטָה לִנְצַח מִשְׁפָּטִי.
כגח הֵן קָדַם אֶהְלֶךְ וְאִינֹנִי וְאֶחֹזר וְלֹא-אָבִין לוֹ.
כגט שָׁמְאוֹל בַּעֲשֹׂתוֹ וְלֹא-אֶחֹז יַעֲטֹף יָמִין וְלֹא אֶרְאֶה.
כגי כִּי-יָדַע דְּרֹךְ עִמָּדִי בְּחֻנֵּי כְּזָהָב אֶצֶא.
כגיא בַּאֲשֶׁרוֹ אֶחֱזָה רַגְלִי דִּרְכּוֹ שְׁמֵרְתִּי וְלֹא-אֶט.
כגיב מִצּוֹת שְׁפָתָיו וְלֹא אָמִישׁ מִחֻקֵּי צַפְנֹתַי אֲמַרִי-פִיו.
כגיד וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשִּׁיבֵנוּ וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ.
כגיד כִּי יִשְׁלִים חֻקֵּי וְכִהְנֶה רַבּוֹת עִמּוֹ.
כגטו עַל-כֵּן מִפְּנֵי אֶבְהֵל אֶתְבוֹנֶן וְאֶפְחַד מִפְּנֵי.
כגטז וְאֵל הַרְדֵּךְ לִבִּי וְשׁוֹדֵי הַבְּהִילָנִי.
כגיז כִּי-לֹא נִצַּמְתִּי מִפְּנֵי-חֹשֶׁךְ וּמִפְּנֵי כֶּסֶה-אֶפֶל.
כדא מִדּוֹעַ מִשְׁדֵּי לֹא-נִצַּפְּנוּ עֵתִים וַיִּדְעוּ לֹא-חָזוּ יָמָיו.
כדב גְּבֻלוֹת יִשְׁיגּוּ עֶדְר גְּזָלוּ וַיִּרְעוּ.
כדג חֲמוֹר יִתּוֹמִים יִנְהֶגוּ יַחַבְּלוּ שׁוֹר אֶלְמִנָּה.
כדד יִטּוּ אֲבִילָנִים מִדְּרֹךְ יַחַד חֲבָאוּ עֲנִי-אֶרֶץ.
כדה הֵן פָּרָאִים בַּמִּדְבָּר יֵצְאוּ בְּפִעֲלָם מִשְׁחָרֵי לְטָרֶף
 עֲרָבָה לוֹ לָחֵם לִנְעָרִים.
כדז בְּשֻׁדָּה בְּלִילוֹ יִקְצִירוּ (וַיִּקְצֹרוּ) וְכָרֶם רָשָׁע יִלְקָשׁוּ.
כדז עָרוֹם יָלִינוּ מִבְּלִי לְבוּשׁ וְאִין כְּסוֹת בִּקְרָה.
כדח מִזָּרֶם הָרִים יִרְטְבוּ וּמִבְּלִי מִחֹסֶה חֲבָקוּ-צוֹר.
כדט יִגְזָלוּ מִשָּׂד יִתּוֹם וְעַל-עֲנִי יַחַבְּלוּ.

כדי ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר.
כדיא בין-שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו.
כדיב מעיר מתים ונאקו ונפש-חללים תשווע;
 ואלוה לא-ישים תפלה.
כדיג המה היו במרדי-אור: לא-הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו.
כדיז לאור יקום רוצחיקטל-עני ואביון ובלילה יהי כגנב.
כדטו ועין נאף שמרה נשף לאמר לא-תשורני עין
 וסתר פנים ישים.
כדטז חתר בחשד בתים: יומם חתמו-למו לא-נדעו אור.
כדיז כי יחדו בקר למו צלמות כי-יכיר בלהות צלמות.
כדיח קל-הוא על-פני-מים תקלל חלקתם בארץ
 לא-יפנה דרך פרמים.
כדיט ציה גם-חם יגזלו מימי-שג שאל חטאו.
כדכ ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא-יזכר
 ותשבר פעץ עולה.
כדכא רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב.
כדכב ומשד אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחייו.
כדכג יתן-לו לבטח וישען ועיניהו על-דרכיהם.
כדכד רזמו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון
 וכראש שבלת ימלו.
כדכה ואם-לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי.
כהא ויען בלדד השחי ויאמר.
כהב המשל ופחד עמו עשה שלום במרומו.
כהג היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורהו.
כהד ומה-יצדק אנוש עם-אל ומה-יזכה ילוד אשה.
כהה הן עד-גרר ולא יאהיל וכוכבים לא-זכו בעיניו.
כהו אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה.
כוא ויען איוב ויאמר.
כוב מה-עזרת ללא-לח הושעת זרוע לא-עז.
כוג מה-יעצת ללא חכמה ותשיה לרב הודעת.
כוד את-מי הגדת מליו ונשמת-מי יצאה ממך.

כוה הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם.
 כו ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון.
 כוז נטה צפון על-תהו ותלה ארץ על-בלי-מה.
 כוח צר-מים בעביו ולא-נבקע ענן ותחתם.
 כוט מאחז פני-כסה פרשז עליו עננו.
 כוי חק-חג על-פני-מים עד-תכלית אור עם-חשך.
 כויא עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו.
 כויב בכחו רגע היס ובתובנתו (ובתבונתו) מחץ רהב.
 כויג ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח.
 כויז הן-אלה קצות דרכו ומה-שמץ דבר נשמע-בו
 ורעם גבורתו מי יתבונן.
 כזא ויסף איוב שאת משלו ויאמר.
 כזב חי-אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי.
 כזג כי-כל-עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי.
 כזד אם-תדברנה שפתי עולה ולשוני אם-יהגה רמיה.
 כזה חלילה לי אם-אצדיק אתכם:
 עד-אגוע לא-אסיר תמתי ממני.
 כזו בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא-יחרף לבבי מימי.
 כזז יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול.
 כזח כי מה-תקנות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו.
 כזט הצעקתו ישמע אל כי-תבוא עליו צרה.
 כזי אם-על-שדי יתענג יקרא אלוה בכל-עת.
 כזיא אורה אתכם ביד-אל אשר עם-שדי לא אכחד.
 כזיב הן-אתם כלכם חזיתם ולמה-זה הבל תהבלו.
 כזיג זה חלק-אדם רשע עם-אל ונחלת עריצים משדי יקחו.
 כזיד אם-ירבו בניו למו-חרב וצאצאיו לא ישבעו-לחם.
 כזטו שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבפינה.
 כזטז אם-יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש.
 כזיז יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק.
 כזיח בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר.
 כזיט עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו.

כזכ תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה.
 כזכא ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו.
 כזכב וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח.
 כזכג ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו.
 כחא כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו.
 כחב ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה.
 כחג קץ שם לחשך ולכל-תכלית הוא חוקר: אבן אפל וצלמות.
 כחד פרץ נחל מעם-גרהנשפכים מני-רגל דלו מאנוש נעו.
 כחה ארץ ממנה יצא-לחם ותחתיה נהפך כמו-אש.
 כחו מקום-ספיר אבניה ועפרת זהב לו.
 כחז נתיב לא-יזדעו עיט ולא שזפתו עין איה.
 כחח לא-הדריכוהו בני-שחץ לא-עדה עליו שחל.
 כחט בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים.
 כחי בצורות יארים בקע וכל-יקר ראתה עינו.
 כחיא מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור.
 כחיב והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה.
 כחיג לא-יזדע אנוש ערפה ולא תמצא בארץ החיים.
 כחיד תהום אמר לא בי-היא וים אמר אין עמדי.
 כחטו לא-יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה.
 כחטז לא-תסלה בכתם אופיר בשם יקר וספיר.
 כחיו לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי-פז.
 כחיא ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים.
 כחיט לא-יערכנה פטדת-כוש בכתם טהור לא תסלה.
 כחכ והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה.
 כחכא ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים נסתרה.
 כחכב אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה.
 כחכג אלהים הבין דרפה והוא ידע את-מקומה.
 כחכד כי-הוא לקצות-הארץ יביט תחת כל-השמים יראה.
 כחכה לעשות לרוח משקל ומים תפן במדה.
 כחכו בעשתו למטר חק ודרך לחיזי קלות.
 כחכז אז ראה ויספרה הכינה וגם-חקרה.

כחכח ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה.
 כטא ויסף איוב שאת משלו ויאמר.
 כטב מי-יתנני כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני.
 כטג בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלקד חשד.
 כטד באשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי.
 כטה בעוד שדי עמדי סביבותי נערי.
 כטו ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי-שמן.
 כטז בצאתי שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי.
 כטח ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו.
 כטט שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם.
 כטי קול-נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה.
 כטיא כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני.
 כטיב כי-אמלט עני משוע ויתום ולא-עזר לו.
 כטיג ברפת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנו.
 כטיז צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי.
 כטטו עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני.
 כטטז אב אנכי לאביונים ורב לא-ידעתי אחקרהו.
 כטיו ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף.
 כטיח ואמר עם-קני אגוע וכחול ארבה ימים.
 כטיט שרשי פתוח אלי-מים וטל ילין בקצירי.
 כטכ כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף.
 כטכא לי-שמעו ויחלו וידמו למו עצתי.
 כטכב אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי.
 כטכג ויחלו כמטר לי ופיהם פָּערו למלקוש.
 כטכד אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון.
 כטכה אבחר דרךם ואשב ראש:
 ואשכון כמלך בגדוד באשר אבלים ינחם.
 לא ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים:
 אשר-מאסתי אבותם לשית עם-כלבי צאני.
 לב גם-כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח.
 לג בחסר ובכפון גלמוד: הערקים ציהאמש שואה ומשאה.

לֹד הַקְטָפִים מְלוּחַ עָלַי-שִׁיחַ וְשָׂרֵשׁ רִתְמִים לַחֲמִם.
 לֵה מִן-גּוֹ יִגְרָשׁוּ יָרִיעוּ עָלֵימוּ כַּגֶּבֶב.
 לוּ בַעְרוּץ נְחָלִים לְשֹׁכֵן חֲרִי עֶפֶר וְכַפִּים.
 לֹז בֵּין-שִׁיחִים יִנְהָקוּ תַחַת חֲרוּל יִסְפָּחוּ.
 לֶח בְּנֵי-נֶבֶל גַּם-בְּנֵי בְלִי-שֵׁם נִכְאוּ מִן-הָאָרֶץ.
 לֹט וְעַתָּה נִגְיַנְתֶּם הֵייתִי וְאָהִי לָהֶם לְמֵלֶה.
 לִי תַעֲבוּנֵי רַחֲקוּ מִנִּי וּמִפְּנֵי לֹא-חָשְׁכוּ רַק.
 לִיא כִי-יִתְרוּ (וְיִתְרִי) פֶּתַח וַיַּעֲנֵנִי וְרָסוּ מִפְּנֵי שְׁלֹחוֹ.
 לִיב עַל-יָמִין פֶּרַח יָקוּמוּ רִגְלֵי שְׁלֹחוֹ וַיִּסְלֹו עָלַי אֲרָחוֹת אֵידָם.
 לִיג נִתְסוּ נְתִיבָתִי לְהוֹתִי יַעִילוּ לֹא עֹזֵר לָמוֹ.
 לִיד כְּפָרֶץ רָחַב יֶאֱתִיו תַּחַת שְׂאֵה הַתַּגְלָגְלוֹ.
 לִטו הִהֲפִי עָלַי בְּלֵהוֹת:
 תִּרְדֹּף כְּרוּחַ נְדָבָתִי וְכַעַב עֲבָרָה יִשְׁעֵתִי.
 לִטז וְעַתָּה עָלַי תִּשְׁתַּפֵּד נַפְשִׁי יֵאֲחֻזּוּנִי יָמִי-עֹנִי.
 לִיז לִיְלֵה עֲצָמֵי נֶקֶד מֵעָלַי וְעֲרָקִי לֹא יִשְׁכָּבוּן.
 לִיח בָּרֶב-כַּחַ וְיִתְחַפֵּשׂ לְבוּשִׁי כָּפִי כַתְּנֹתִי יֵאֲזַרְנִי.
 לִיט הֲרֵנִי לַחֲמֹר וְאֶתְמַשֵּׁל כְּעֶפֶר וְאֶפֶר.
 לכ אֲשׁוּעַ אֶלְיָךְ וְלֹא תַעֲנֵנִי עֲמִדָּתִי וְתִתְבַּנֶּן בִּי.
 לכא תִּהְפֹּד לְאֶכְזָר לִי בְּעֵצָם יָדָךְ תִּשְׁטַמְנִי.
 לכב תִּשְׂאֲנִי אֶל-רוּחַ תִּרְכִּיבִנִי וְתִמְלֹגְנִי תִשׁוּהַ (תִּשְׁיָה).
 לכג כִּי-יִדְעֵתִי מוֹת תִּשְׁיִבֵנִי וּבֵית מוֹעֵד לְכָל-חֵי.
 לכד אַךְ לֹא-בָעִי יִשְׁלַח-יָד אִם-בְּפִידוֹ לָהֶן שׁוּעַ.
 לכה אִם-לֹא בְכִיתִי לְקִשָּׁה-יוֹם עֲגָמָה נַפְשִׁי לְאֲבִיוֹן.
 לכו כִּי טוֹב קוֹיִתִי וַיָּבֵא רַע וְאַיְחָלָה לְאוֹר וַיָּבֵא אֶפֶל.
 לכז מַעֲיַר רִתְחוֹ וְלֹא-דָמוֹ קִדְמִנִי יָמִי-עֹנִי.
 לכח קִדֵּר הִלְכָתִי בְּלֹא חֲמָה קִמְתִּי בְּקֵהַל אֲשׁוּעַ.
 לכט אַח הָיִיתִי לְתַנִּים וְרַע לְבָנוֹת יַעֲנָה.
 לל עוֹרִי שָׁחַר מֵעָלַי וְעֲצָמֵי-חָרָה מִנִּי-חֲרָב.
 ללא וַיְהִי לְאֵבֶל כְּנָרִי וְעֲגָבִי לְקוֹל בְּכִים.
 ללא בְּרִית כְּרַתִּי לְעֵינַי וּמָה אֶתְבוּנֶן עַל-בְּתוּלָה.
 לאב וּמָה חֶלֶק אֱלוֹהֵי מַמְעַל וְנִחַלְתָּ שְׂדֵי מַמְרָמִים.

לאג הלא-איד לענול ונכר לפעלי און.
 לאד הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור.
 לאה אם-הלכתי עם-שוא ותחש על-מרמה רגלי.
 לאו ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי.
 לאז אם תטה אשרי מני הדרך:
 ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום.
 לאח אזורעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו.
 לאט אם-נפתה לבי על-אשה ועל-פתח רעי ארבותי.
 לאי תטחון לאחר אשתי ועליה יכרעון אחריו.
 לאיא כי-הוא (היא) זמה והיא (והוא) עון פלילים.
 לאיב כי אש היא עד-אבדון תאכל ובכל-תבואתי תשרש.
 לאיג אם-אמאסמשפט עבדי ואמתי: ברבם עמדי.
 לאיד ומה אעשה כי-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו.
 לאטו הלא-בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד.
 לאטז אם-אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה.
 לאיז ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה.
 לאיח כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנתנה.
 לאיט אם-אראה אויב מבלי לבוש ואין כסות לאביון.
 לאכ אם-לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם.
 לאכא אם-הניפותי על-יתום ידי: כי-אראה בשער עזרתי.
 לאכב כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר.
 לאכג כי פחד אלי איד אל ומשאיתו לא אוכל.
 לאכד אם-שמתי זהב כסלי ולפתם אמרתי מבטחי.
 לאכה אם-אשמח כי-רב חילי וכי-כביר מצאה ידי.
 לאכו אם-אראה אור כי יהל וירח יקר הלך.
 לאכז ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי.
 לאכח גם-הוא עון פלילי: כי-כחשתי לאל ממעל.
 לאכט אם-אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי-מצאו רע.
 לאל ולא-נתתי לחטא חפי לשאל באלה נפשו.
 לאלא אם-לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע.
 לאלב בחוץ לא-ילין גר דלתי לארח אפתח.

לאלג אִם-כְּסִיתִי כְּאָדָם פֶּשְׁעֵי לְטָמוֹן בְּחַבֵּי עֹנִי.
לאלד כִּי אֶעְרוֹץ הַמּוֹן רַבָּה וּבִזּוּ-מִשְׁפָּחוֹת יַחַתְנִי
 וְאָדָם לֹא-אֵצֵא פֶתַח.
לאלה מִי יִתֶּן-לִי שְׁמַע לִי הוּא-תְּוִי שְׂדֵי יַעֲנֵנִי
 וְסִפֵּר כְּתֹב אִישׁ רִיבִי.
לאלו אִם-לֹא עַל-שְׁכַמִּי אֲשַׁאֲנוּ אֶעֱנֶדְנוּ עֵטְרוֹת לִי.
לאלז מִסִּפֵּר צַעֲדֵי אֲגִידְנוּ כָמוֹ-נֶגִיד אֶקְרָבְנוּ.
לאלח אִם-עָלִי אֲדַמְתִּי תִזְעַק וַיַּחַד תִּלְמִיחָ יִבְכִּיּוֹן.
לאלט אִם-כְּחָה אֲכַלְתִּי בְלִי-כֶסֶף וְנִפְשׁ בְּעַלְיָה הִפְחִתִּי.
לאמ תַּחַת חֶטֶה יֵצֵא חוֹחוֹתַחַת-שְׁעָרָה בְּאִשָּׁה: תַּמּוּ דְבָרֵי אִיּוֹב.
לאב וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵעֲנוֹת אֶת-אִיּוֹב:
 כִּי הוּא צָדִיק בְּעֵינָיו.
לבב וַיַּחַר אֵף אֱלֹהֵי הַבֵּן-בְּרַכָּאֵל הַבּוֹזֵי מִמִּשְׁפַּחַת-רָם:
 בְּאִיּוֹב חָרָה אָפוֹ עַל-צַדִּיקוֹ נִפְשׁוּ מֵאֲלֵהִים.
לבג וּבְשִׁלְשֶׁת רַעֲיוֹ חָרָה אָפוֹ:
 עַל אֲשֶׁר לֹא-מִצָּאוּ מַעֲנָה וַיִּרְשִׁיעוּ אֶת-אִיּוֹב.
לבד וְאֱלֹהֵי הַחֶכְהָ אֶת-אִיּוֹב בְּדְבָרִים: כִּי זִקְנִים-הֵמָּה מִמֶּנּוּ לְיָמִים.
לבה וַיֵּרָא אֱלֹהֵי הַוַּאכֵּי אֵין מַעֲנָה בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר אָפוֹ.
לבו וַיַּעַן אֱלֹהֵי הַבֵּן בְּרַכָּאֵל הַבּוֹזֵי וַיֹּאמֶר:
 צַעִיר אָנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁישִׁים
 עַל-כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא מִחוֹת דְּעֵי אֶתְכֶם.
לבז אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וְרַב שָׁנִים יִדְעוּ חֲכָמָה.
לבח אֲכֹן רוּחַ-הַיָּא בְּאֲנוּשׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינִם.
לבט לֹא-רַבִּים יַחֲכְמוּ וְזִקְנִים יְבִינּוּ מִשְׁפָּט.
לבִּי לָכֵן אֲמַרְתִּי שְׁמַעָה-לִי אַחֲוָה דְּעֵי אָף-אָנִי.
לבִּיא הוּא הוֹחַלְתִּי לְדְבָרִיכֶם אֲזִין עַד-תְּבוֹנְתִיכֶם: עַד-תַּחֲקִירוֹן מַלְיָן.
לבִּיב וְעַדִּיכֶם אֲתְבוֹנֵן: וְהִנֵּה אֵין לְאִיּוֹב מוֹכִיחַעוֹנָה אֲמָרִיו מִכֶּם.
לבִּיג פֶּן-תִּאֲמָרוּ מִצָּאוּ חֲכָמָה אֵל יִדְפְּנוּ לֹא-אִישׁ.
לבִּיד וְלֹא-עֶרְדָּ אֵלֵי מַלְיָן וּבְאֲמָרִיכֶם לֹא אֲשִׁיבְנוּ.
לבִּטו חַתּוּ לֹא-עָנוּ עוֹד הָעִתִּיקוּ מֵהֶם מְלִים.
לבִּטז וְהוֹחַלְתִּי כִּי-לֹא יִדְבְּרוּ: כִּי עָמְדוּ לֹא-עָנוּ עוֹד.

לביז אַענָה אַף-אַני חֲלָקִי אַחְוָה דְעֵי אַף-אַני.
 לביח פִּי מְלִתִּי מְלִים הֲצִיקְתָּנִי רוּחַ בְּטִנִּי.
 לביט הִנֵּה-בְטִנִּיכִי לֹא-יִפְתַּח כְּאֲבוֹת חֲדָשִׁים יִבְקַע.
 לבכ אַדְבָּרָה וַיְרוּח-לִי אֶפְתַּח שְׁפָתַי וְאֶעֱנֶה.
 לבכא אֶל-נָא אִשָּׁא פְּנֵי-אִישׁ וְאֶל-אָדָם לֹא אֲכַנֶּה.
 לבכב פִּי לֹא יִדְעֵתִי אֲכַנֶּה כְּמַעַט יִשְׁאַנִּי עֵשְׁנִי.
 לגא וְאוּלָם שָׁמַע-נָא אֵיבֹב מְלִי וְכָל-דְּבָרֵי הָאֲזִינָה.
 לגב הִנֵּה-נָא פְּתַחְתִּי פִּי דְבָרָה לְשׁוֹנֵי בְּחִפִּי.
 לגג יִשְׂר-לְבִי אֶמְרִי וְדַעַת שְׁפָתַי בְּרוּר מְלָלוּ.
 לגד רוּח-אֶל עֲשֵׂתִנִּי וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תַחֲנִינִי.
 לגה אִם-תּוֹכֵל הִשְׁיבֵנִי עֲרָכָה לְפָנַי הִתְיַצְּבָה.
 לגו הֵן-אַנִּי כְּפִידָ לְאֵל מִחֹמֶר קִרְצָתִי גַם-אַנִּי.
 לגז הִנֵּה אֲמַתִּי לֹא תִבְעֵתְךָ וְאֲכַפִּי עֲלֶיךָ לֹא-יִכְבֹּד.
 לגח אֲדָ אֲמַרְתָּ בְּאֲזָנִי וְקוֹל מְלִין אֶשְׁמָע.
 לגט זָךְ אֲנִי בְּלִי-פִשְׁעִי: חַף אֲנִי וְלֹא עוֹן לִי.
 לגי הֵן תְּנוּאוֹת עָלַי יִמָּצָא יַחֲשִׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ.
 לגיא יִשָּׁם בְּסֹד רַגְלִי יִשְׁמֹר כָּל-אַרְחֹתַי.
 לגיב הֵן-זֹאת לֹא-צִדְקָתָ אֶעֱנֶךָ: פִּי-יִרְבֶּה אֱלוֹהֵי מַאֲנוּשׁ.
 לגיג מִדּוּעַ אֵלָיו רִיבוֹת: פִּי כָל-דְּבָרָיו לֹא יַעֲנֶה.
 לגיד פִּי-בְאַחַת יִדְבֹּר-אֵל וּבְשֵׁתִים לֹא יִשׁוּרְנֶה.
 לגטוּ בְּחִלוּם חֲזִיוֹן לִילָהּ בְּנִפְל תִּרְדָּמָה עַל-אַנְשִׁים בְּתַנּוּמוֹת עָלַי מִשְׁכָּב.
 לגטז אֲזִי יִגְלֶה אֲזִין אֲנָשִׁים וּבְמִסְרָם יַחֲתִם.
 לגיז לְהַסִּיר אָדָם מִעֲשֵׂה וְגוֹה מִגְּבֹר יִכְסֶה.
 לגיח יַחֲשֵׁךְ נַפְשׁוֹ מִנֵּי-שָׁחַת וְחִתּוֹ מִעֵבֶר בְּשָׁלַח.
 לגיט וְהוֹכַח בְּמִכְאוֹב עַל-מִשְׁכָּבוֹ וְרִיב (וְרוֹב) עֲצָמָיו אֲתָן.
 לגכ וְזִהְמֹתָו חִתּוֹ לְחָם וְנִפְשׁוֹ מֵאֲכָל תִּיאָוָה.
 לגכא יְכָל בְּשָׂרוֹ מֵרָאִי וּשְׁפִי (וְשִׁפּוֹ) עֲצָמֹתָיו לֹא רָאוּ.
 לגכב וְתִקְרַב לְשָׁחַת נַפְשׁוֹ וְחִתּוֹ לְמַמְתִּים.
 לגכג אִם-יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָדָם מְלִיץ אֶחָד מִנֵּי-אֶלְפִי: לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרוּ.
 לגכד וַיַּחֲנֹנוּ וַיֵּאמֶר פְּדֵעָהוּ מִרְדַּת שָׁחַת מִצְּאֵתִי כִפֹּר.
 לגכה רְטִפֵּשׁ בְּשָׂרוֹ מִנְעֵר יִשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמָיו.

לגכו יַעֲתֵר אֶל-אֱלֹהֵי וִירָצֶהוּ וַיֵּרָא פָּנָיו בְּתִרְוַעָה
וַיָּשֶׁב לְאַנוּשׁ צְדָקָתוֹ.

לגכז יֵשֶׁר עַל-אֲנָשִׁים וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי וַיֵּשֶׁר הָעֵוִיּוֹתַי וְלֹא-שָׁוָה לִי.
לגכח פָּדָה נַפְשִׁי (נִפְשׁוֹ) מִמַּעַבְרַת בְּשַׁחַת וּחֵיתִי (וּחִיתוֹ) בְּאוֹר תִּרְאָה.
לגכט הָן-כָּל-אֱלֹהֵי יִפְעַל-אֵל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם-גֹּבֵר.
לגל לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי-שַׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים.
לגלא הִקְשֵׁב אֵיּוֹב שָׁמַע-לִי הַחֲרָשׁ וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר.
לגלב אִם-יֵשׁ-מַלְּיָן הִשְׁיִבֵנִי דַבֵּר כִּי-חִפְצָתִי צְדָקָה.
לגלג אִם-אֵין אַתָּה שָׁמַע-לִי הַחֲרָשׁ וַאֲאֻלְפֶךָ חֲכָמָה.
לדא וַיַּעַן אֱלֹהֵי הוּא וַיֹּאמֶר.

לדב שָׁמְעוּ חֲכָמִים מִלִּי וַיִּדְעִים הֶאֱזִינוּ לִי.
לדג כִּי-אֵזֶן מַלְּיָן תִּבְחָן וְחֹד יִטְעַם לְאָכֹל.
לדד מִשְׁפָּט נִבְחָרָה-לָנוּ נִדְעָה בִּינֵינוּ מַה-טוֹב.
לדה כִּי-אָמַר אֵיּוֹב צְדָקָתִי וְאֵל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי.
לדו עַל-מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אָנוּשׁ חֲצִי בְלִי-פֶשַׁע.
לדז מִי-גֹבֵר כְּאֵיּוֹב יִשְׁתָּה-לַעֲג כַּמָּיִם.
לדח וְאַרְח לְחִבְרָה עִם-פְּעֻלֵי אֹן וְלִלְכֶת עִם-אֲנָשֵׁי-רָשָׁע.
לדט כִּי-אָמַר לֹא יִסְכֹּן-גֹבֵר בְּרָצוֹתוֹ עִם-אֱלֹהִים.
לדי לָכֵן אֲנָשִׁי לִבָּב שָׁמְעוּ-לִי:
חֲלֵלָה לְאֵל מִרְשָׁע וְשֹׁדֵי מַעֲוֹל.
לדיא כִּי פֶעַל אָדָם יִשְׁלָם-לוֹ וּכְאֲרַח אִישׁ יִמְצָאֵנוּ.
לדיב אֶף-אָמְנָם אֵל לֹא-יִרְשִׁיעַ וְשֹׁדֵי לֹא-יַעֲוֹת מִשְׁפָּט.
לדיג מִי-פֹקֵד עָלָיו אֲרָצָה וּמִי שָׁם תִּבֵּל כֹּהֵל.
לדיז אִם-יֵשִׁים אֱלֹהֵי לְבוֹ רֹחוֹ וּנְשָׁמָתוֹ אֱלֹהֵי יֶאֱסֹף.
לדטו יִגוּע כָּל-בֶּשֶׂר יַחַד וְאָדָם עַל-עֶפֶר יָשׁוּב.
לדטז וְאִם-בִּינָה שָׁמְעָה-זֹאת הֶאֱזִינָה לְקוֹל מַלְּיָן.
לדיו הָאֵף שׁוֹנֵא מִשְׁפָּט יַחְבוּשׁ וְאִם-צְדִיק כְּבִיר תִּרְשִׁיעַ.
לדיח הָאֵמַר לְמַלְךָ בְּלִיעַל רָשָׁע אֶל-נְדִיבִים.
לדיט אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא פָּנָי שָׂרִים וְלֹא נִכְר-שׁוֹע לְפָנָי-דָּל:
כִּי-מַעֲשֵׂה יָדָיו כִּלְמָס.
לדכ רָגַע יָמָתוֹ וַחֲצוֹת לִילָה:

וַיַּעֲשׂוּ עִם וַיַּעֲבְרוּ וַיִּסְיִרוּ אַבִּיר לֹא בַיָּד.
לדכא כִּי-עֵינָיו עַל-דְּרָכֵי-אִישׁ וְכֹל-צַעֲדָיו יִרְאֶה.
לדכב אִין-חֲשֹׁךְ וַאִין צַלְמוֹת לְהִסְתַּר שָׁם פִּעְלֵי אָוֶן.
לדכג כִּי לֹא עַל-אִישׁ יָשִׁים עוֹד לְהִלָּךְ אֶל-אֵל בַּמִּשְׁפָּט.
לדכד יָרַע כְּבִירִים לֹא-חֶקֶר וַיַּעֲמֵד אַחֲרֵים תַּחְתָּם.
לדכה לְכוּכִיר מִעֲבָדֵיהֶם וְהִפְךָ לִילָה וַיִּדְכָּאוּ.
לדכו תַּחַת-רָשָׁעִים סָפְקָם בְּמִקוֹם רָאִים.
לדכז אֲשֶׁר עַל-כֵּן סָרוּ מֵאַחֲרָיו וְכֹל-דְּרָכָיו לֹא הִשְׁכִּילוּ.
לדכח לְהִבִּיא עָלָיו צַעֲקַת-דָּל וְצַעֲקַת עֲנִיִּים יִשְׁמַע.
לדכט וְהוּא יִשְׁקֹט וּמִי יִרְשָׁע וַיִּסְתַּר פָּנָיִם וּמִי יִשׁוּרְנוּ
 וְעַל-גּוֹי וְעַל-אָדָם יָחַד.
לדל מִמְּלֶךְ אָדָם חֲנִף מִמִּקְשֵׁי עָם.
לדלא כִּי-אֶל-אֵל הָאֱמֵר נִשְׁאַתִּי לֹא אֶחָבֵל.
לדלב בַּלְעָדִי אֶחְזֶה אֶתְּהָ הֲרָנִי אִם-עוֹל פִּעַלְתִּי לֹא אִסִּיף.
לדלג הִמְעַמְדָּה יִשְׁלַמְנָה כִּי-מֵאִסְתַּכִּי-אֶתְּהָ תִבְחַר וְלֹא-אֲנִי וּמֵה-יִדְעַת דְּבַר.
לדלד אֲנִישֵׁי לֵבָב יֹאמְרוּ לִי וְגִבֹר חֲכָם שִׁמַּע לִי.
לדלה אִיּוֹב לֹא-בִדְעַת יִדְבַר וַיִּדְבְּרוּ לֹא בְהִשְׁכִּיל.
לדלו אֲבִיבַחֵן אִיּוֹב עַד-נֹצַח: עַל-תְּנִשְׁבַּת בְּאֲנָשֵׁי-אָוֶן.
לדלז כִּי יִסִּיף עַל-חֲטָאתוֹ פֶּשַׁע בֵּינֵינוּ יִשְׁפּוֹק וַיִּרַב אֲמָרָיו לְאֵל.
להא וַיַּעַן אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר.
להב הִזֹּאת חֲשַׁבְתָּ לְמִשְׁפָּט אֲמַרְתָּ צְדָקִי מֵאֵל.
להג כִּי-תֹאמַר מֵה-יִסְכֵּן-לָךְ מֵה-אֵעִיל מִחֲטָאתִי.
להד אֲנִי אֲשִׁיבָךְ מִלֵּין וְאֶת-רַעֲיֶידָ עִמָּךְ.
להה הִבֵּט שְׁמַיִם וּרְאֵה וְשׁוּר שְׁחָקִים גְּבָהוּ מִמָּךְ.
להו אִם-חֲטָאתָ מֵה-תִּפְעַל-בּוֹ וְרַבּוֹ פִּשְׁעֶיךָ מֵה-תַּעֲשֶׂה-לוֹ.
להז אִם-צְדָקָתָ מֵה-תִּתֵּן-לוֹ אוֹ מֵה-מִיָּדָךְ יִקַּח.
להח לְאִישׁ-כְּמוֹךָ רִשְׁעָךָ וּלְבוֹן-אָדָם צְדָקָתָךְ.
להט מֵרַב עֲשׂוּקִים יִזְעִיקוּ יִשְׁוּעוּ מִזְרוּעַ רַבִּים.
להי וְלֹא-אֶמְרָאִיהָ אֱלוֹהֵי עֲשִׂי: נִתְּן זְמֵרוֹת בַּלְלִילָה.
להיא מִלִּפְנֵי מַבְהֵמוֹת אֶרֶץ וּמִעוֹף הַשָּׁמַיִם יַחֲכַמְנוּ.
להיב שָׁם יִצְעָקוּ וְלֹא יַעֲנֶה מִפְּנֵי גְאוֹן רַעִים.

להיג אף-שוא לא-ישמע אל וְשָׁדִי לֹא יִשׁוּרְנָה.
 להיד אף כי-תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו.
 להטו ועתהכי-אין פקד אפו ולא-ידע בפש מאד.
 להטו ואיוב הבל יפצה-פיהו בבלי-דעת מלין יכבר.
 לוא ויִסֹּף אֵלֵיהוּא וַיֹּאמֶר.
 לוב פתר-לי זעיר ואחונף: כי עוד לאלוה מלים.
 לוג אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן-צדק.
 לוד כי-אמנם לא-שקר מלי תמים דעות עמך.
 לוח הן-אל כביר ולא ימאס: כביר כח לב.
 לוו לא-יחיה רשע ומשפט עניים יתן.
 לוז לא-יגרע מצדיק עיניו:
 ואת-מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו.
 לוח ואם-אסורים בזקים ילקדון בחבלי-עני.
 לוט ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו.
 לוי ויגל אָזְנָם למוסר ויאמר כי-ישובון מאון.
 לויא אם-ישמעו ויעבדו: יכלו ימיהם בטוב וישניהם בנעימים.
 לויב ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי-דעת.
 לויג וחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם.
 לויז תמות בנער נפשם וחתם בקדשים.
 לוטו יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אָזְנָם.
 לוטז ואף הסיתך מפי-צר רחב לא-מוצק תחתיה
 ונחת שלחנך מלא דשן.
 לויז ודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו.
 לויח כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב-כפר אל-יטף.
 לויט היערך שועף לא בצר וכל מאמצי-כח.
 לוכ אל-תשאף הלילה לעלות עמים תחתם.
 לוכא השמר אל-תפן אל-און: כי-על-זה בחרת מעני.
 לוכב הן-אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה.
 לוכג מי-פקד עליו דרכו ומי-אמר פעלת עולה.
 לוכד זכר כי-תשגיא פעלו אשר שררו אנשים.
 לוכה כל-אדם חזו-בו אנוש יביט מרחוק.

לוכו הן-אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא-חקר.
 לוכז כי יגרע נטפי-מים יזקו מטור לאדו.
 לוכח אשר-יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב.
 לוכט אף אם-יבין מפרשי-עב תשאות סכתו.
 לול הן-פרש עליו אורו ושרשי היס כסה.
 לולא כי-בם ידין עמים יתן-אכל למכביר.
 לולב על-כפיים כסה-אור ויצו עליה במפגיע.
 לולג יגיד עליו רעו מקנה אף על-עולה.
 לזא אף-לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו.
 לזב שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא.
 לזג תחת-כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ.
 לזד אחריו ישאג-קול ירעם בקול גאונו
 ולא יעקבם כי-ישמע קולו.
 לזה ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע.
 לזו כי לשלג יאמר הוא-ארץ:
 וגשם מטור וגשם מטרות עזו.
 לזז ביד-כל-אדם יחתום לדעת כל-אנשי מעשהו.
 לזח ותבוא חיה במו-ארב ובמעונותיה תשכן.
 לזט מן-החודר תבוא סופה וממזרים קרה.
 לזי מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים במוצק.
 לזיא אף-ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו.
 לזיב והוא מסבות מתהפף בתחבולתו לפעלים:
 כל אשר יצום על-פני תבל ארצה.
 לזיג אם-לשבת אם-לארצו אם-לחסד ומצאהו.
 לזיד האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל.
 לזטו התדע בשום-אלוה עליהם והפיע אור עננו.
 לזטז התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים.
 לזיז אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום.
 לזיח תרקיע עמו לשחקים חזקים פראי מוצק.
 לזיט הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך.
 לזכ היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע.

לזכא וְעֵתָה לֹא רָאוּ אֹר בְּהִיר הוּא בְּשִׁחְקִים
 וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהֵרם.
לזכב מִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה עַל-אֵלוֹהַ נּוֹרָא הוּד.
לזכג שְׂדֵי לֹא-מִצְאָנְהוּ שְׂגִיָא-כַח וּמִשְׁפָּט וְרַב-צְדָקָה לֹא יַעֲנֶה.
לזכד לָכֵן יִרְאוּהוּ אַנְשִׁים לֹא-יִרְאֶה כָּל-חַכְמֵי-לֵב.
לחא וַיַּעַן-יְהוָה אֶת-אִיּוֹב מִנְהַסְעֵרָה (מִן הַסְּעָרָה) וַיֹּאמֶר.
לחב מִי זֶה מִחְשִׁיךְ יַעֲזֶה בְּמַלְיָן בְּלִי-דַעַת.
לחג אֲזָר-נָא כְּגֹבֵר חֲלָצִיךְ וְאַשְׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעֵנִי.
לחד אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיַסְדֵי-אֶרֶץ הַגֹּד אִם-יִדְעֶתָ בִּינָה.
לחה מִי-שָׁם מִמְּדִיָּה כִּי תִדַּע אוּ מִי-נֹטָה עָלֶיךָ קוֹ.
לחו עַל-מָה אֲדַנִּיָּה הִטְבְּעוּ אוּ מִי-יָרָה אָבֹן פְּנִתָה.
לחז בְּרֶן-יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְיעוּ כָּל-בְּנֵי אֱלֹהִים.
לחח וַיִּסֹּף בְּדִלְתַיִם יָם בְּגִיחוֹ מֵרְחֹם יִצָּא.
לחט בְּשׁוּמֵי עֵנָן לָבָשׁוּ וְעָרְפָּל חֲתִלְתּוּ.
לחי וְאַשְׁבַּר עָלָיו חֲקֵי וְאַשִׁים בְּרִיחַ וּדְלְתַיִם.
לחיא וְאִמְרַעֲד-פִּה תְּבוּא וְלֹא תִסִּיף וּפֹא-יִשִׁית בְּגֵאוֹן גְּלִיךָ.
לחיב הַמִּימִיךָ צוּיַת בִּקְר יִדְעֶתָ שַׁחַר (יִדְעֶתָ הַשַּׁחַר) מְקוֹמוֹ.
לחיג לְאַחֲזוֹ בְּכַנְפוֹת הָאֶרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנֶּה.
לחיד תִּתְהַפֵּף כְּחֹמֶר חוֹתָם וַיִּתְיַצְבוּ כְּמוֹ לְבוֹשׁ.
לחטו וַיִּמְנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם וַיִּזְרַע רָמָה תִשָּׁבֵר.
לחטז הִבְאֵתָ עַד-נִבְכֵי-יָם וּבַחֲקֹר תִּהְיוֹם הַתְּהַלְכָתָ.
לחיו הִנְגְּלוּ לָךְ שַׁעֲרֵי-מוֹת וְשַׁעֲרֵי צִלְמוֹת תִּרְאֶה.
לחיא הַתְּבַנְנֶתָ עַד-רַחְבֵי-אֶרֶץ הַגֹּד אִם-יִדְעֶתָ כְּלָה.
לחיט אִי-זֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכֵּן-אוֹר וְחֹשֶׁךְ אִי-זֶה מְקוֹמוֹ.
לחכ כִּי תִקְחֶנּוּ אֶל-גְּבוּלוֹ וְכִי-תִבְיֹן נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ.
לחכא יִדְעֶתָ כִּי-אִז תִּגְלֹד וּמִסֹּפֵר יִמִּיךָ רַבִּים.
לחכב הִבְאֵתָ אֶל-אַצְרוֹת שְׁלֵג וְאוֹצְרוֹת בְּרֹד תִּרְאֶה.
לחכג אֲשֶׁר-חִשְׁכַּתִּי לְעַת-צָר לְיוֹם קָרֵב וּמִלְחָמָה.
לחכד אִי-זֶה הַדֶּרֶךְ יַחְלֹק אוֹר יִפֹּץ קָדִים עָלֶי-אֶרֶץ.
לחכה מִי-פֶלֶג לְשִׁטֹּף תַּעֲלֶה וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קָלוֹת.
לחכו לְהִמְטִיר עַל-אֶרֶץ לֹא-אִישׁ מִדְּבַר לֹא-אָדָם בּוֹ.

לחכו להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא.
 לחכח היש-למטר אב או מי-הוליד אגלי-טל.
 לחכט מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו.
 לחל פאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו.
 לחלא התקשר מעדנות כימה או-משכות כסיל תפתח.
 לחלב התציא מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם.
 לחלג הידעת חקות שמים אם-תשים משטרו בארץ.
 לחלד התרים לעב קולך ושפעת-מים תכסף.
 לחלה התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הינו.
 לחלו מי-שת בטחות חכמה או מי-נתן לשכוי בינה.
 לחלוז מי-יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישפכ.
 לחלח בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו.
 לחלט התצוד לקביא טרף וחית כפירים תמלא.
 לחמ כי-ישחו במעונות ישבו בסכה למו-ארב.
 לחמא מי יכין לערב צידו:
 כי-ילדו אל-אל ישועו יתעו לבלי-אכל.
 לטא הידעתעת לדת יעלי-סלע חלל אילות תשמור.
 לטב תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה.
 לטג תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה.
 לטד יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא-שבו למו.
 לטה מי-שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח.
 לטו אשר-שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה.
 לטז ישחק להמון קריה תשאות נגש לא ישמע.
 לטח יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש.
 לטט היאבה רים עבדך אם-ילין על-אבוסף.
 לטי התקשר-רים בתלם עבתו אם-ישדד עמקים אחרים.
 לטיא התבטח-בו כי-רב כחו ותעזב אליו יגיעך.
 לטיב התאמין בו כי-ישוב (ישיב) זרעך וגרנדך יאסף.
 לטיג כנף-רננים נעלסה אם-אברה חסידה ונצה.
 לטיז כי-תעזב לארץ בציה ועל-עפר תחמם.
 לטטו ותשפח כי-רגל תזורה וחית השדה תדושה.

לטטז הקשיח בְּנִיָּה לְלֹא-לָהּ לָרִיק יִגְיַעַה בְּלִי-פְחָד.
לטיז כִּי-הִשָּׂה אֱלוֹהַּ חֲכָמָה וְלֹא-חָלַק לָהּ בְּבִינָה.
לטיח כָּעֵת בְּמָרוֹם תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסוֹס וּלְרֹכְבוֹ.
לטיט הִתִּתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה הִתְלַבֵּישׁ צֹארוֹ רַעְמָה.
לטכ הִתְרַעֲשֵׁנוּ כְּאַרְבֵּה הוּד נָחֲרוּ אִימָה.
לטכא יַחְפְּרוּ בְּעֶמֶק וְיִשִּׁישׁ בְּכַח יֵצֵא לְקִרְאֵת-נֶשֶׁק.
לטכב יִשְׁחַק לְפִחַד וְלֹא יַחַת וְלֹא-יָשׁוּב מִפְּנֵי-חָרֵב.
לטכג עָלְיוּ תִרְנָה אֲשַׁפָּה לֵהֵב חֲנִית וְכִידוֹן.
לטכד בְּרַעַשׁ וְרָגַז יִגְמֵא-אָרֶץ וְלֹא-יֵאֱמִין כִּי-קוֹל שׁוֹפָר.
לטכה בְּדֵי שֹׁפָר יֵאמֶר הָאֵחַ וּמִרְחוֹק יִרִיחַ מִלְחָמָה
רַעַם שָׁרִים וּתְרוּעָה.
לטכו הַמְבִינֶתְךָ יֵאבֶר-נָץ יִפְרֹשׁ כְּנָפוֹ לְתִימָן.
לטכז אִם-עַל-פִּיד יִגְבִּיֶה נָשֶׁר וְכִי יָרִים קִנּוֹ.
לטכח סָלַע יִשְׁכֹּן וַיִּתְלַן עַל שֵׁן-סָלַע וּמְצוּדָה.
לטכט מִשֵּׁם חֶפֶר-אֶכֶל לְמִרְחוֹק עֵינָיו יִבִּיטוּ.
לטל וַאֲפָרְחוּ יַעֲלֵעוּ-דָם וּבִאֲשֶׁר חֲלָלִים שָׁם הוּא.
מא וַיַּעַן יְהוָה אֶת-אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
מב הֲרַב עִם-שְׂדֵי יִסּוֹר מוֹכִיחַ אֱלוֹהַּ יַעֲנֶנָּה.
מג וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר.
מד הֵן קָלַתִּי מָה אֲשִׁיבָךְ יָדִי שִׁמְתִּי לְמוֹ-פִי.
מה אַחַת דָּבַרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתִּימִים וְלֹא אוֹסִיף.
מו וַיַּעַן-יְהוָה אֶת-אִיּוֹב מִנְּסֵעֶרָה (מִן סֵעֶרָה) וַיֹּאמֶר.
מז אֲזַר-נָא כְּגִבֶר חֲלָצִיד אֲשַׁאֲלָךְ וְהוֹדִיעֵנִי.
מח הָאֵף תִּפְרֹ מִשְׁפָּטִי תִרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן תִּצְדָּק.
מט וְאִם-זְרוּעַ כְּאֵל לָךְ וּבִקּוֹל כְּמָהוּ תִרְעַם.
מי עֲדָה נָא גְאוֹן וְגִבָּה וְהוֹד וְהִדָּר תִּלְבָּשׁ.
מיא הִפֵּץ עֲבֵרוֹת אֶפְדֵּךְ וּרְאֵה כָּל-גְּאֵה וְהִשְׁפִּילָהּ.
מיב רְאֵה כָּל-גְּאֵה הַכְּנִיעֵהוּ וְהִדָּךְ רְשָׁעִים תִּחַתָּם.
מיג טָמְנִים בְּעֶפְרָר יַחַד פְּנִיָּהֶם חִבֵּשׁ בְּטָמוֹן.
מיד וְגַם-אַנִּי אוֹדָךְ; כִּי-תוֹשַׁע לָךְ יִמְיֶנְךָ.
מטו הִנֵּה-נָא בְּהֵמוֹת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר כְּבֹקֵר יֵאכֹל.

מטז הנה-נא כחו בַּמְתַּנִּי וְאוֹנוֹ בְּשָׂרִירִי בְטֹנוֹ.
מיז יִחַפֵּץ זָנְבוֹ כְּמוֹ-אָרֶז גִּידֵי פִּחְדוֹ יִשְׁרָגוּ.
מיח עֲצָמָיו אֶפִּיקֵי נַחֲשֵׁה גְרָמָיו כְּמָטִיל בְּרִזָּל.
מיט הוּא רֵאשִׁית דְּרֵכֵי-אֵל הָעֵשׂוֹ יִגַּשׁ חֲרָבוֹ.
מכ כִּי-בוֹל הָרִים יִשְׂאוּ-לוֹ וְכֹל-חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשְׁחָקוּ-שָׁם.
מכא תַּחַת-צְאָלִים יִשְׁכַּב בְּסִתְרֵי קִנְיָה וּבְצֵה.
מכב יִסְכְּהוּ צְאָלִים צִלְלוֹ יִסְבוּהוּ עֲרֵבִי-נָחַל.
מכג הֵן יַעֲשֶׂק נֶהָר לֹא יִחַפּוּז יִבְטַח כִּי-יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל-פִּיהוּ.
מכד בְּעֵינָיו יִקְחֵנוּ בְּמוֹקְשִׁים יִנְקַב-אָף.
מכה תִּמְשֹׁךְ לְוַיְתֵן בְּחֻכָּה וּבְחֻבֵּל תִּשְׁקִיעַ לְשֹׁנוֹ.
מכו הַתְּשִׁים אֲגָמֹן בְּאֶפֶס וּבַחֹמֶת תִּקְבַּל לַחֲיוֹ.
מכז הַיְרִיבָה אֶלְיָךְ תַּחֲנוּגִים אִם-יִדְבַּר אֶלְיָךְ רַכּוֹת.
מכח הַיִּכָּרֵת בְּרִית עִמָּךְ תִּקְחֵנוּ לְעֶבֶד עוֹלָם.
מכט הַתְּשַׁחֲקֵנוּ בּוֹ כְּצִפּוֹר וְתִקְשְׁרֵנוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ.
מל יִכְרוּ עָלָיו חֲבָרִים יִחַצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים.
מלא הַתְּמַלֵּא בְּשִׁכּוֹת עוֹרוֹ וּבְצִלְצֵל דָּגִים רֵאשׁוֹ.
מלב שִׁים-עָלָיו כְּפָף זָכַר מִלְחָמָה אֶל-תּוֹסֵף.
מלא הֵן-תִּחַלְתּוּ נִכְזָבָה הֵגַם אֶל-מִרְאִיו יִטֹּל.
מאב לֹא-אֶכְזָר כִּי יַעֲוֹרֵנוּ וּמִי הוּא לְפָנַי יִתְיַצֵּב.
מאג מִי הַקְּדִימָנִי וְאַשְׁלֵם תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם לִי-הוּא.
מאד לֹא- (לוֹ-) אַחֲרִישׁ בְּדָיו וּדְבַר-גְּבוּרֹת וַחֲיוֹן עֲרֹכּוֹ.
מאה מִי-גִלָּה פָּנַי לְבוֹשׁוֹ בְּכַפֵּל רִסְנוֹ מִי יָבוֹא.
מאו דִּלְתֵי פָּנָיו מִי פִתַּח סְבִיבוֹת שָׁנָיו אֵימָה.
מאז גְּאֹוָה אֶפִּיקֵי מְגֻנִים סָגוֹר חוֹתָם צָר.
מאח אֶחָד בְּאֶחָד יִגְשׁוּ וְרוּחַ לֹא-יָבֵא בִּינֵיהֶם.
מאט אִישׁ-בְּאַחִיהוּ יִדְבֹּקוּ יִתְלַכְּדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדּוּ.
מאי עֲטִישְׁתִּיו תִּהְיֶה אֹרֶךְ וְעֵינָיו כְּעַפְעָפִי-שָׁחַר.
מאיא מִפִּיּוֹ לְפִידִים יִהְלְכוּ כִּידוּדֵי אִשׁ יִתְמַלְטוּ.
מאיב מִנְחִירָיו יֵצֵא עֵשֶׂן כְּדוּד נְפוּחַ וְאַגְמֹן.
מאיג נִפְשׁוֹ גָּחַלִים תִּלְהַט וְלֵהָב מִפִּיו יֵצֵא.
מאיד בְּצֹאָרוֹ יִלִּין עֵז וּלְפָנָיו תִּדּוּץ דְּאָבָה.

מאטו מִפְּלִי בְּשָׂרוֹ דְּבִקּוֹ יִצּוֹק עָלָיו בַּל-יִמוּט.
מאטז לְבוֹ יִצּוֹק כְּמוֹ-אָבִן וַיִּצּוֹק כְּפֶלַח תַּחְתִּית.
מאיז מִשְׁתּוֹ יִגּוּרוּ אֱלִים מִשְׁבָּרִים יִתְחַטְּאוּ.
מאיח מִשִּׁיגְהוֹ חָרַב בְּלִי תִקּוּם חֲנִית מִסָּע וְשָׂרְיָה.
מאיט יִחְשַׁב לְתֵבּוֹן בְּרִזְלָה לְעַץ רִקְבוֹן נְחוּשָׁה.
מאכ לֹא-יִבְרִיחֵנוּ בֶן-קֶשֶׁת לְקֶשֶׁת נְהַפְכוּ-לוֹ אֲבִי-קֶלַע.
מאכא כְּקֶשֶׁת נִחְשָׁבוּ תוֹתַח וַיִּשְׁחַק לְרַעַשׁ כִּידוֹן.
מאכב תַּחְתִּיו חֲדוּדֵי חֲרֶשׁ יִרְפֹּד חֲרוּץ עָלֵי-טִיט.
מאכג יִרְתִּיחַ כְּסִיר מְצוּלָה יָם יָשִׁים כְּמִרְקָחָה.
מאכד אַחֲרָיו יֵאִיר נְתִיב יִחְשַׁב תַּהוֹם לְשִׁיבָה.
מאכה אֵין-עַל-עֶפְרָ מְשָׁלוֹ הֶעֱשׂוּ לְבִלִי-חַת.
מאכו אֶת-כָּל-גְּבוּהַ יִרְאֶה הוּא מְלֻדָּה עַל-כָּל-בְּנֵי-שְׁחָץ.
מבא וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר.
מבב יָדַעַת (וַיִּדְעַתִּי) כִּי-כָל תוֹכֵל וְלֹא-יִבְצָר מִמֶּךָ מוֹזְמָה.
מבג מִי זֶה מַעֲלִים עֲצָה בְּלִי-דַעַת:
מכ לָכֵן הִגִּדְתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא אֲדַע.
מכד שָׁמַע-נָא וְאַנְכִי אֲדַבֵּר אֲשַׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעֵנִי.
מכה לְשִׁמְעַ-אֲזִן שָׁמַעְתִּיךָ וְעַתָּה עֵינֵי רָאִתִּיךָ.
מכו עַל-כֵּן אֶמְאַס וְנִחַמְתִּי עַל-עֶפְרָ וְאֶפְרָ.
מכז וַיְהִי אַחֲרַי דְּבַר יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל אֱלִיפַז
הַתִּימְנִי חָרָה אַפִּי בְּךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדֵי אִיּוֹב. **מכח**
וְעַתָּה קָחוּ לָכֶם שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים וּלְכוּ אֵל עַבְדֵי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם
עוֹלָה בְּעַדְכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם: כִּי אִם פָּנִיו אֲשָׂא לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת
עִמָּכֶם נִבְלָה כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדֵי אִיּוֹב. **מכט** וַיִּלְכוּ אֱלִיפַז הַתִּימְנִי
וּבְלִדָּד הַשׁוּחִי צִפֹּר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיִּשָּׂא יְהוָה אֶת פָּנָיו
אִיּוֹב. **מכ** וַיְהִי שָׁב אֶת שְׁבִית (שְׁבוּת) אִיּוֹב בְּהַתְּפַלְלוֹ בְּעַד רַעְהוֹ וַיִּסָּף יְהוָה
אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנָה. **מכא** וַיָּבֵאוּ אֵלָיו כָּל אַחָיו וְכָל אַחֲוֵיתָיו וְכָל יִדְעָיו
לִפְנֵים וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּנְדְּדוּ לוֹ וַיִּנְחֲמוּ אֹתוֹ עַל כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבִיא
יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ אִישׁ קִשְׁיָטָה אַחַת וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב אֶחָד. **מכב** וַיְהִי בֵּרֶךְ
אֶת אַחֲרֵית אִיּוֹב מֵרֵאשִׁיתוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלְפֵי צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֶלְפִים גְּמָלִים
וְאֶלְפֵי צֶמֶד בָּקָר וְאֶלְפֵי אֲתוֹנוֹת. **מכג** וַיְהִי לוֹ שִׁבְעֵנָה בָּנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת. **מכד**

וַיִּקְרָא שֵׁם הָאִחָת יְמִימָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית קְצִיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרוֹן הַפּוֹד.
מבטו וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נַחְלָה
 בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם. **מבטז** וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרַי זֹאת מֵאָה וָאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֵּרָא (וַיִּרְאֶה)
 אֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנֵי בְנֵי וָאִיּוֹב בָּעָה דְרוֹת. **מביו** וַיָּמָת אִיּוֹב זָקֵן וְשִׁבַּע יָמִים.
 שִׁיר הַשִּׁירִים

אא שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. **אב** יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים דְּדִידִךְ
 מִיָּיִן. **אג** לָרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֹן תּוֹרֵק שְׁמֹךְ עַל-כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. **אד**
 מְשַׁכְנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּדִנְזִפְרָה דְּדִידִךְ מִיָּיִן
 מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבוּךָ.

אה שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קֶדֶר פִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה. **או**
 אֶל-תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשָּׁזַפְתָּנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נַחְרוּ-בִּי שְׁמֵנִי נֹטְרָה
 אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נֹטְרָתִי. **אז** הַגִּידָה לִּי שְׁאֶהְבָּה נַפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעָה
 אֵיכָה תִּרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֹמָה אֶהְיָה כְּעֹטֶיָה עַל עֲדָרֵי חֲבָרֶיךָ. **אח** אִם-לֹא תִדְעֵי
 לָךְ הַיָּפָה בְּנָשִׁים צְאִי-לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וִרְעֵי אֶת-גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרְעִים.
אט לְסִסְתֵי בְּרַכְבֵּי פְרָעָה דְמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי. **אי** נֶאֱוָו לְחַיִּיךָ בְּתָרִים צְוֹאֲרֶךְ
 בְּחַרוּזִים. **איא** תּוֹרֵי זֶהָב נַעֲשֶׂה-לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף. **איב** עַד-שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבוֹ
 נִרְדִּי נָתַן רִיחוֹ. **איג** צְרוֹר הַמֶּר דּוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יָלִין. **איז** אֲשַׁכַּל הַכֶּפֶר דּוֹדִי לִי
 בְּכַרְמֵי עֵין גְּדִי.

אטו הַנֶּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הַנֶּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים. **אטז** הַנֶּךְ יָפָה דּוֹדִי אֶף נָעִים
 אֶף-עֲרֹשְׁנו רַעֲנָנָה. **איו** קָרוֹת בְּתֵינוּ אֲרָזִים רַחֲיטְנוּ (רַהֲיטְנוּ) בְּרוֹתִים. **בא** אֲנִי
 חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים. **בב** כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין
 הַבָּנוֹת. **בג** כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלוֹ חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ
 מִתּוֹק לְחֹכִי. **בד** הֵבִיאֵנִי אֶל-בֵּית הַיָּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבָּה. **בה** סִמְכוּנִי
 בְּאֲשִׁישׁוֹתֵרְפָדוּנִי בְּתַפּוּחִים: כִּי-חוּלַת אֶהְבָּה אֲנִי. **בו** שְׁמֹאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי
 וַיִּמְיֵנו תַּחֲבִקֵנִי. **בז** הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה:
 אִם-תִּעֲרִירוּ וְאִם-תִּעֲזוּרְרוּ אֶת-הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפֹץ.
בח קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה-זֶה בָּא מִדְּלָג עַל-הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל-הַגְּבָעוֹת. **בט** דּוֹמָה דּוֹדִי
 לְצָבִי אוֹ לְעַפְרָה הָאֵילִים הִנֵּה-זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתַלְנוּמִשְׁגִּיחַ מִן-הַחֲלָנוֹת מְצִיץ
 מִן-הַחֲרָכִים. **בי** עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִּי: קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפָתִי וּלְכִי-לָךְ. **ביא**
 כִּי-הִנֵּה הִסְתָּו עֶבֶר הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלָּךְ לוֹ. **ביב** הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֲרֶץ עֵת הַזְּמִיר

הגיע וקול התור נשמע בארצנו. **ביג** התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי (לך) רעיתי יפתי ולכי-לך.

ביז יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך: כי-קולך ערב ומראיך נאווה.

בטו אחזו-לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר. **בטז** דודי לי ואני לו הרעה בשושנים. **ביז** עד שיפוח היום ונסו הצללים: סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים-על-הרי בתר.

גא על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. **גב** אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבותאבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. **גג** מצאוני השמרים הסבבים בעיר: את שאהבה נפשי ראיתם. **גד** כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנועד-שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר הורתי. **גה** השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה: אם-תעירו ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ.

גו מי זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן: מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רזכל. **גז** הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה: מגברי ישראל. **גח** כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד בלילות.

גט אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. **גי** עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן ותוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. **גיא** צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו.

גיא הנה רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד. **גב** שניך כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה: שכלם

מתאימות ושכלה אין בהם. **גג** כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך. **גד** כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים. **גה** שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים. **גז** עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל-הר המזר ואל-גבעת הלבונה. **גז** כלך יפה רעיתי ומום אין בך.

גח אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים. **גט** לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד (באחת) מעיניך באחד ענק מצורניך. **די** מה-יפו דדיך אחתי כלה מה-טבו

דִּדְךָ מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמֵנֶךָ מִכָּל-בְּשָׂמִים. **דִּיא** נֹפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפֹתוֹתֶיךָ כְּלָה דְבַשׁ
 וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן.
דִּיב גֹּן נְעוּל אַחֲתִי כְּלָה גֹל נְעוּל מֵעֵין חָתוּם. **דִּיג** שְׁלַחֲךָ פְּרִדָּס רְמוֹנִים עִם פְּרִי
 מִגְדִּים: כְּפָרִים עִם-נֶגְרִדִים. **דִּיד** נֶרֶד וְכַרְכֹּם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל-עֲצֵי לְבוֹנָה מִר
 וְאַהֲלוֹת עִם כָּל-רָאשֵׁי בְשָׂמִים. **דִּטו** מֵעֵין גְּנִים בְּאֵר מֵיִם חַיִּים וְנֹזְלִים
 מִן-לְבָנוֹן. **דִּטז** עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גְנֵי יָזְלוּ בְשָׂמֵי יָבָא דוֹדֵי לְגִנּוּ
 וַיֹּאכַל פְּרִי מִגְדֵי. **הא** בָּאתִי לְגִנֵּי אַחֲתִי כְּלָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם-בְּשָׂמֵי אֲכַלְתִּי
 יַעֲרִי עִם-דְּבָשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם-חֶלְבֵי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים.
הב אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק פִּתְחֵי-לִי אַחֲתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי
 תַּמְתִּישְׂרָאשִׁי נִמְלָא-טַל קוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי לִילָה. **הג** פִּשְׁטָתִי אֶת-כְּתַנְתִּיאִיכְכָה
 אֶלְבָּשְׁנָה רְחֻצְתִּי אֶת-רַגְלֵי אִיכְכָה אֶטְנַפִּם. **הד** דוֹדֵי שְׁלַח יָדוֹ מִן-הַחֹר וַיַּמְעִי
 הֵמוּ עָלָיו. **הה** קִמְתִּי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹדֵי וַיְדִי נְטִפוֹ-מוֹר וְאַצְבְּעֹתַי מוֹר עֵבֶר עַל
 כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל. **הו** פִּתְחֹתִי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חִמַּק עֶבֶר נִפְשֵׁי יֶצְאָה
 בְּדַבְּרוֹבְקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאֲתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנְנִי. **הז** מִצְאֲנִי הַשְּׂמֵרִים
 הַסְּבָבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פְּצֻעוֹנֵי נְשָׂאוֹ אֶת-רְדִידֵי מַעְלֵי שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת. **ח**
 הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: אִם-תִּמְצְאוּ אֶת-דוֹדֵימָה-תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוֹלֵת
 אֶהְבֶּה אֲנִי. **הט** מָה-דוֹדְךָ מִדּוֹד הַיָּפָה בְּנָשִׁים: מָה-דוֹדְךָ מִדּוֹד שְׂפָכָה
 הַשְּׁבַעְתָּנוּ. **הי** דוֹדֵי צַח וְאָדוּם דְּגוּל מִרְבֵּבָה. **היא** רָאשׁוּ כְּתָם פִּז קוֹצוֹתֵי
 תַּלְתָּלִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב. **היב** עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל-אַפִּיקֵי מַיִם רְחֻצוֹת בְּחֶלְבֵי־שְׁבוֹת
 עַל-מִלְאָת. **היג** לַחְיוֹ כְּעִרוֹגַת הַבֶּשֶׂם מִגְדָּלוֹת מְרַקְחִים שְׁפֹתוֹתֵי
 שׁוֹשְׁנִים־נְטִפוֹת מוֹר עֵבֶר. **היד** יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מַעֲיו עֲשֶׂת שֹׁן
 מַעֲלָפֶת סְפִירִים. **הטו** שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי נֶשֶׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל-אַדְנֵי-פִז מִרְאֵהוּ
 כְּלָבָנוֹן־בַּחֹר כְּאַרְזִים. **הטז** חֲפוֹ מִמְתַּקִּים וְכָלוּ מִחֲמַדִּים זֶה דוֹדֵי וְזֶה רַעֵי בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם. **וא** אָנָה הִלְךְ דוֹדְךָ הַיָּפָה בְּנָשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדְךָ וַיִּבְקֶשְׁנוּ עִמָּךְ. **וב**
 דוֹדֵי יָרַד לְגִנּוֹ לְעֶרְגוֹת הַבֶּשֶׂם לְרַעוֹת בְּגִנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים. **וג** אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי
 לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים.

וד יָפָה אֶת רַעֲיָתִי כְּתַרְצָה נְאוּה פִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת. **וה** הַסְּבִי עֵינֶיךָ
 מִנְּגִדֵי שְׁהִם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרְךָ כְּעָדֵר הָעֲזִים שְׁגָלְשׁוּ מִן-הַגְּלֶעֶד. **וו** שִׁנֶּךָ כְּעָדֵר
 הַרְחִלִים שְׁעָלוּ מִן-הִרְחֻצָּה: שְׂכַלְמֵם מִתְּאִימוֹת וְשִׂכְלָה אֵין בְּהֶם. **וז** כְּפֶלַח
 הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ. **וח** שְׂשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשְׂמֹנִים פִּילְגָשִׁים

וְעִלְמוֹת אֵין מִסְפָּר. **וט** אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּיאַחַת הִיא לְאִמָּה בְּרָה הִיא
 לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בְנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים וַיְהִלְלוּהָ.
וי מִי-זֹאת הַנְּשֻׁקָה כְּמוֹ-שָׁחַר: יָפָה כְּלִבְנָה בְּרָה כַחֲמֵהֲאִימָה כַּנְּדָגְלוֹת.
ויא אֶל-גַּנְת אָגוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֵבִי הַנְּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנְּצוּ
 הַרְמֹנִים. **ויב** לֹא יִדְעִתִּינִפְשִׁי שְׁמִתְנִי מִרְכָּבוֹת עִמִּי נְדִיב. **זא** שׁוּבִי שׁוּבִי
 הַשׁוֹלְמִית שׁוּבִי וְנִחֲזֶה-בָּךְ מֵה-תִּחְזוּ בְשׁוֹלְמִית כַּמְחַלֵּת הַמְּחַנִּים. **זב**
 מֵה-יָפִו פְּעַמֶּיךָ בְּנַעֲלִים בַּת-נְדִיב חֲמוּקִי יִרְכִּיזְכְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֶן. **זג**
 שְׁרַדְךָ אֶגֶן הַסֵּהר אֶל-יַחְסֵר הַמְּזִיג בְּטַנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים. **זד** שְׁנֵי
 שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תִּאֲמִי צְבִיָּה. **זה** צוֹאֲרֶךְ כַּמְגִדֵּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרָכוֹת בְּחֻשְׁבוֹן
 עַל-שַׁעַר בַּת-רַבִּים אֲפֶךָ כַּמְגִדֵּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פָּנֵי דַמְשֶׁק. **זו** רֵאשֶׁךָ עֲלֶיךָ
 כַּכְּרָמֶל וְדֹלֵת רֵאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמֶן: מִלְךָ אֶסוּר בְּרֵהֲטִים. **זז** מֵה-יָפִית
 וּמֵה-נִעַמְתָּהֲבָה בַּתְּעַנּוּגִים. **זח** זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשְׂדֵיךָ לְאִשְׁכָּלוֹת.
זט אֲמַרְתִּי אֵעֲלֶה בַתְּמָר אַחְזֶה בְּסַנְסִנּוֹ וַיְהִי-נָא שְׂדֵיךָ כַּאֲשֶׁכָּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ
 אֲפֶךָ כַּתְּפוּחִים. **זי** וְחַכְךָ כֵּיִן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים.
זיא אֲנִי לְדוֹדֵי וְעֲלֵי תְשׁוּקָתוֹ.
זיב לָכֶה דוֹדֵי נִצָּא הַשְּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים. **זיג** נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה
 אִם-פְּרָחָה הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסְּמֶדֶר הַנְּצוּ הַרְמֹנִים שֵׁם אֶתְּן אֶת-דְּדֵי לָךְ. **זיד**
 הַדּוֹדָאִים נִתְנוּ-רִיחַ וְעַל-פְּתַחֲנוּ כָּל-מְגִדִים חֲדָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים דוֹדֵי צְפִנְתִּי לָךְ.
זיא מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי אֲמַצְאָךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא-יָבֹז לִי. **זיב**
 אֲנַהֲגֶךָ אֲבִיאָךָ אֶל-בֵּית אֲמִיתִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מֵיִן הַרְקַח מַעֲסִיס רְמָנִי. **זיג**
 שְׁמֹאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי וַיְמִינוּ תַחֲבַקְנִי. **זיד** הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
 מֵה-תְּעִירוּ וּמֵה-תְּעַרְרוּ אֶת-הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹךְ.
זיה מִי זֹאת עֲלֶה מִן-הַמְּדַבֵּר מִתְּרַפֶּקֶת עַל-דוֹדָהּ תַחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שְׁמָה
 חֲבַלְתָּךְ אֲמָךָ שְׁמָה חֲבַלָּה יְלַדְתָּךְ. **זיו** שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל-לֶבֶךָ כַחוֹתֶם
 עַל-זְרוּעֶךָ כִּי-עֲזָה כַמּוֹת אֲהָבָה קִשָּׁה כַשְׂאוֹל קִנְאָה: רְשָׁפִיהָרְשָׁפִי אִשׁ
 שְׁלֵהֲבַתְיָה. **זיא** מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת-הָאֲהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ
 אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ.
זיב אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשְׂדִים אֵין לָהּ מֵה-נַעֲשֵׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שְׂיִדְבַר-בָּהּ. **זיג**
 אִם-חוֹמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ טִירַת כָּסֶף וְאִם-דָּלֵת הִיא נִצּוֹר עָלֶיךָ לוּחַ אֲרָז. **זיד**
 אֲנִי חוֹמָה וְשְׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת אֲזֵ הִייתִי בְּעֵינֶיךָ כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם.

חיא כָּרַם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת-הַכָּרֶם לְנֹטְרִים: אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ
 אֶלְפֵי כֶּסֶף. **חַיֵּב** כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֶלְפֵי לָךְ שְׁלֹמֹה וּמֵאֲתַיִם לְנֹטְרִים אֶת-פִּרְיוֹ.
חַיָּג הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלֵךְ הַשְּׂמִיעַנִי. **חַיֵּד** בָּרַח דּוֹדֵי
 וּדְמָה-לָךְ לְצָבִי אוֹ לְעֹפֵר הָאֵילִים עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם.
 רוֹת

אֵא וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפִטַּת הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָךְ וַיִּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לְגוֹר
 בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו. **אֵב** וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי
 וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחְלוֹן וְכַלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֵאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב
 וַיְהִיו-שָׁם. **אֵג** וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשְׁאָר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ. **אֵד** וַיִּשְׂאוּ
 לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹתָשֶׁם הָאֲחֻת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רוֹת וַיִּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים.
אֵה וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכַלְיוֹן וַתִּשְׁאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה. **או**
 וַתִּקַּם הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתִּשָּׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב: כִּי שָׁמְעָה בְּשִׂדָה מוֹאָבִכִּי-כָּקֵד יְהוָה
 אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לֶחֶם. **אז** וַתֵּצֵא מִן-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי
 כְּלוֹתֶיהָ עָמָה וַתִּלְכְּנָה בְּדַרְךְ לָשׁוּב אֶל-אַרְצָךְ יְהוּדָה. **אח** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְשְׁתֵּי
 כְּלוֹתֶיהָ לִכְנֹה שְׁבִנָּה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה (יַעֲשֶׂ) יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר
 עֲשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמְדִי. **אט** יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה
 וַתִּשְׁק לָהֶן וַתִּשְׁאָנָה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה. **אי** וַתֹּאמְרָנָה-לָּהּ: כִּי-אַתָּה נָשׁוּב לְעַמְּךָ.
איא וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁבִנָּה בְּנָתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי: הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעֵי וְהָיוּ לָכֶם
 לְאֲנָשִׁים. **איב** שְׁבִנָּה בְּנָתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ: כִּי אֶמְרָתִי יֵשׁ-לִי
 תִּקְוָהגַם הָיִיתִי הַלִּילָה לְאִישׁ וְגַם יְלַדְתִּי בָנִים. **אֵיג** הִלְהֵן תִּשְׁבְּרָנָה עַד אֲשֶׁר
 יִגְדְּלוּ הִלְהֵן תַּעֲגִנָּה לְבַלְתִּי הָיִיתָ לְאִישׁ אֵל בְּנָתִי כִּי-מֵר-לִי מְאֹד מִכֶּסֶף-יִצְאָה
 בִּי יָד-יְהוָה. **איז** וַתִּשְׁנָה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה עוֹד וַתִּשְׁק עֶרְפָּה לַחֲמוֹתֶיהָ וְרוֹת דָּבְקָה
 בָּהּ. **אטו** וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתָּךְ אֵל-עָמָה וְאֵל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבַמְתָּךְ.
אטז וַתֹּאמֶר רוֹת אֵל-תִּפְגַּעִי-בִּי לְעִזְבָּךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ: כִּי אֵל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלְךָ
 וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלְיוֹעַמְדָּךְ עִמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי. **אֵיז** בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתִי אָמוֹת וְשֵׁם
 אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יוֹסִיףכִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ. **אֵיח** וַתִּרָא
 כִּי-מִתְאַמְצָת הִיא לְלֶכֶת אֵתָּה וַתַּחְדֵּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ. **אֵיט** וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם
 עַד-בוֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַיְהִי כְּבוֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֶם כָּל-הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרָנָה
 הַזֹּאת נַעֲמִי. **אכ** וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֵל-תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי: קְרָאֵן לִי מֵרָא כִּי-הֵמֵר
 שְׂדֵי לִי מְאֹד. **אכא** אָנִי מְלָאָה הַלְכְּתִי וְרִיקָם הִשִּׁיבִנִי יְהוָה לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי
 נַעֲמִי וַיְהוֹה עָנָה בִּי וּשְׂדֵי הֵרַע לִי. **אכב** וַתִּשָּׁב נַעֲמִי וְרוֹת הַמוֹאָבִיָּה כְּלוֹתָה עָמָה

השָׁבָה מִשְׁדֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלַת קִצִּיר שְׁעָרִים. **בא** וּלְנַעֲמִי
מִידַע (מוֹדַע) לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חִילֻמֵּי שְׁפַחַת אֱלִימֶלֶךְ: וְשָׁמוּ בְּעֵז. **בב** וַתֹּאמֶר
רוּת הַמוֹאֲבִיָּה אֶל-נַעֲמִי אַל־כֹּה־נָא הַשָּׂדֶה וְאַל־קִטָּה בְּשַׁבְּלֵי אַחֵר אֲשֶׁר
אֲמָצָא-חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בְּתִי. **בג** וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקִּצְרִים וַיִּקֹּר מִקְרֵה חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה לְבַעֲזֵי אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ. **בד**
וְהִנֵּה-בַעֲזֵי בָּא מִבֵּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוָה.
בה וַיֹּאמֶר בַּעֲזֵי לְנַעֲרוֹ הַנָּצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים: לְמִי הַנִּעְרָה הַזֹּאת. **בו** וַיַּעַן הַנִּעַר
הַנָּצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר: נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם-נַעֲמִי מִשְׁדֵי מוֹאָב.
בז וַתֹּאמֶר אֶל־קִטָּה־נָּא וְאֶסְפְּתִי בְּעֵמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאֵז
הַבְּקָר וְעַד-עֲתֵהזָה שְׁבֵתָהּ הַבֵּית מְעֵט. **בח** וַיֹּאמֶר בַּעֲזֵי אֶל-רוּת הַלֹּוא שְׁמַעְתְּ
בְּתִי אֶל-תִּלְכִי לְלִקֹּט בַּשָּׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין
עִם-נַעֲרֹתַי. **בט** עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר-יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלֹּוא צְוִיתִי
אֶת-הַנִּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעֶךָ וְצִמַּת וְהִלַּכְתְּ אֶל-הַכְּלִים וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַבוּן
הַנִּעָרִים. **בי** וַתִּפֹּל עַל-פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָהּ וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאֲנֹכִי נִכְרִיָּה. **ביא** וַיַּעַן בַּעֲזֵי וַיֹּאמֶר לָהּ הֲגַדְּהִי לִי כֹל
אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חֲמוֹתֶיךָ אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וַתַּעֲזֹבִי אֲבִיךָ וְאֶמְךָ וְאֶרֶץ מוֹלְדֹתֶיךָ
וַתִּלְכִי אֶל-עִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתְּ תַּמּוּל שְׁלֹשׁוֹם. **ביב** יִשְׁלַם יְהוָה פְּעֻלָּךְ וַתְּהִי
מִשְׁכַּרְתֶּךָ שְׁלָמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּאת לְחַסּוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו. **ביג**
וַתֹּאמֶר אֲמָצָא-חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נַחֲמַתְנִי וְכִי דַבַּרְתָּ עַל-לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאֲנֹכִי לֹא
אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ. **ביז** וַיֹּאמֶר לָהּ בַּעֲזֵי לָעַת הָאֵכָל גִּשְׁי הַלֵּם וְאַכְלַתְּ
מִן-הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֶיךָ בַּחֲמֶץ וַתִּשָּׁב מִצַּד הַקִּצְרִים וַיִּצְבֹּט-לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל
וַתִּשְׂבַּע וַתִּתֵּר. **בטו** וַתִּקֶּם לְלִקֹּט וַיִּצּוּ בַּעֲזֵי אֶת-נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֵמָרִים
תִּלְקֹטוּלָא תִכְלִימוּהָ. **בטז** וְגַם שַׁל-תִּשְׁלֹו לָהּ מִן-הַצִּבְתִּים וְעִזְבֹּתֶם וְלִקְטָה
וְלֹא תִגְעְרוּ-בָּהּ. **ביו** וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה עַד-הָעֶרֶב וַתַּחֲבֹט אֶת אֲשֶׁר-לִקְטָה וַיְהִי
כְּאִיפָה שְׁעָרִים. **ביח** וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתִּרְא חֲמוֹתָהּ אֶת אֲשֶׁר-לִקְטָה וַתּוֹצֵא
וַתִּתֵּן-לָהּ אֶת אֲשֶׁר-הוֹתֵרָה מִשְׂבָּעָהּ. **ביט** וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אִיפָה לִקְטַתְּ
הַיּוֹם וְאָנֹה עָשִׂיתִי מִכִּירְךָ בְּרוּךְ וַתִּגַּד לְחֲמוֹתָהּ אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר
שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בַּעֲזֵי. **בכ** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכֻלְתָּה בְּרוּךְ הוּא
לִיהוָה אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֲסִדּוֹ אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי קְרוּב לָנוּ
הָאִישׁ מִגֹּאֲלָנוּ הוּא. **בכא** וַתֹּאמֶר רוּת הַמוֹאֲבִיָּה: גַּם כִּי-אָמַר אֵלַי עִם-הַנִּעָרִים
אֲשֶׁר-לִי תִדְבָּקִין עַד אִם-כָּלוּ אֶת כָּל-הַקִּצִּיר אֲשֶׁר-לִי. **בכב** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי

אֶל-רוּת כְּלֵתָהּ: טוֹב בְּתִי כִי תִצְאִי עִם-נַעֲרוֹתַי וְלֹא יִפְגְּעוּ-בְךָ בְּשֹׁדֵה אַחֵר.
בכג וַתִּדְבֹק בְּנַעֲרוֹת בְּעֵז לְלִקְטֹעַד-כָּלוֹת קִצִיר-הַשְּׁעָרִים וּקְצִיר הַחֲטִיִּם וַתֵּשֶׁב
 אֶת-חֲמוּתָהּ. **גא** וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי חֲמוּתָהּ: בְּתִי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ-לְךָ מְנוּחַ אֲשֶׁר
 יֵיטֵב-לְךָ. **גב** וְעַתָּה הֲלֹא בְעֵז מִדַּעַתְנוּ אֲשֶׁר הֵיית אֶת-נַעֲרוֹתַי הֵנָּה-הוּא זֶרָה
 אֶת-גֵּרְוֹן הַשְּׁעָרִים הַלֵּילָהּ. **גג** וַרְחֻצְתָּ וְסִכַּתְּ וְשָׁמַתְּ שְׂמֵלְתְךָ (שְׂמֵלְתִיךָ)
 עַל־יְדֵי וִירַדְתִּי (וְיַרְדֹּתְךָ) הַגֵּרְוֹן אֶל-תַּנְדְּעִי לְאִישׁ עַד כְּלַתּוֹ לְאָכַל וְלִשְׁתוֹת. **גד** וַיְהִי
 בְּשֹׁכְבוֹ וַיִּדְעַת אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב-שָׁם וּבָאת וְגַלִּית מְרַגְלֶתִי וּשְׁכַבְתִּי
 (וְשֹׁכַבְתְּ) וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין. **גה** וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ: כֹּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי
 (אֵלַי) אַעֲשֶׂה. **גו** וַתֵּרַד הַגֵּרְוֹן וַתַּעֲשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ. **גז** וַיֹּאכַל בְּעֵז
 וַיִּשְׁתַּ וַיֵּיטֵב לְבוֹ וַיָּבֵא לְשֹׁכַב בַּקֶּצֶה הָעֶרְמָה וַתָּבֵא בִלְט וַתִּגַּל מְרַגְלֶתִי וַתִּשְׁכַּב.
גח וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּחַרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת וְהֵנָּה אִשָּׁה שֹׁכַבַת מְרַגְלֶתִי. **גט**
 וַיֹּאמֶר מִי-אַתְּ וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רוּת אֲמֹתְךָ וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְךָ עַל-אֲמֹתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה.
גי וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בְּתִי הַיִּטִּבְתָּ חֲסִידָךְ הָאֲחֵרוֹן מִן-הָרֵאשׁוֹן:
 לְבַלְתִּי-לָכַת אַחֲרֵי הַבַּחֲוָרִים אִם-דָּל וְאִם-עָשִׂיר. **גיא** וְעַתָּה בְּתִי אֶל-תִּירָאִי כֹל
 אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי אַעֲשֶׂה-לְךָ: כִּי יוֹדַע כָּל-שַׁעַר עִמִּי כִּי אִשְׁת חֵיל אַתְּ. **גיב** וְעַתָּה כִּי
 אָמַנְסָם כִּי אִם () גֹּאֵל אֲנֹכִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קְרוֹב מִמֶּנִּי. **גיג** לִינִי הַלֵּילָה וְהָיָה
 בְּבִקְרָא אִם-יִגָּאֲלֶךָ טוֹב יִגָּאֵל וְאִם-לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֲלֶךָ וְגֹאֲלֶתִיךָ אֲנֹכִי חִי-יְהוָה
 שֹׁכְבִי עַד-הַבֶּקֶר. **גיד** וַתִּשְׁכַּב מְרַגְלוֹתָ עַד-הַבֶּקֶר וַתִּקַּם בַּטְרוֹם (בְּטָרָם) יָפִיר
 אִישׁ אֶת-רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֶל-יְוָדַע כִּי-בָאָה הָאִשָּׁה הַגֵּרְוֹן. **גטו** וַיֹּאמֶר הָבִי
 הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר-עָלִיךָ וְאַחֲזִי-בָהּ וַתֹּאחֲזֵ בָהּ וַיִּמַּד שֵׁשׁ-שְׁעָרִים וַיִּשְׁתַּ עָלֶיהָ וַיָּבֵא
 הָעִיר. **גטז** וַתָּבוֹא אֶל-חֲמוּתָהּ וַתֹּאמֶר מִי-אַתְּ בְּתִי וַתִּגַּד-לָהּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר
 עָשָׂה-לָּהּ הָאִישׁ. **גיז** וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ-הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי: כִּי אָמַר (אֵלַי)
 אֶל-תָּבוֹאִי רִיקָם אֶל-חֲמוּתְךָ. **גיח** וַתֹּאמֶר שְׂבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אִיךָ יִפְלֵ
 דָּבָר: כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי-אִם-כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם. **גיא** וּבְעֵז עָלָה הַשַּׁעַר וַיִּשָּׁב
 שָׁם וְהֵנָּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דָּבַר-בְּעֵז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה-פֹּה פְּלַנִּי אֶלְמִנִי וַיִּסֹּר
 וַיִּשָּׁב. **גיב** וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ-פֹּה וַיִּשְׁבוּ. **גיד** וַיֹּאמֶר
 לְגֹאֵל חֲלֻקַת הַשֹּׁדֵה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאֵלִימְלֶךָ: מְכָרָה נַעֲמִי הַשְּׁבָה מִשְׁדֵּה מוֹאֵב.
גיד וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגַלָּה אֲזַנְךָ לְאֹמֶר קִנְיָה נֶגְדַת הַיִּשְׁבִּים וְנֶגְדַת זִקְנֵי עַמִּיאִם-תִּגָּאֵל
 גֹּאֵל וְאִם-לֹא יִגָּאֵל הַגִּידָה לִּי וְאִדַּע (וְאִדְעָה) כִּי אֵין זוֹלָתְךָ לְגֹאֵל וְאֲנֹכִי אַחֲרִיךָ
 וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲגָאֵל. **גיה** וַיֹּאמֶר בְּעֵז בְּיוֹם-קְנוּתְךָ הַשֹּׁדֵה מִיַּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רוּת
 הַמוֹאֲבִיָּה אִשְׁת-הַמֵּת קִנִּיתִי (קִנִּיתְךָ) לְהַקִּים שָׁם-הַמֵּת עַל-נַחְלָתּוֹ. **גיו** וַיֹּאמֶר

הגאֵל לא אוֹכַל לגאֹל- (לגאֵל-) לִיפֹן-אַשְׁחִית אֶת-נַחֲלָתִי גֵאֵל-לָךְ אֶתְּהָ
 אֶת-גֵּאֲלָתִי כִּי לֹא-אוֹכַל לְגֵאֵל. **דז** וְזֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל עַל-הַגֵּאֲלָה
 וְעַל-הַתְּמוּרָה לְקַיִם כָּל-דָּבָר שֶׁלֹּף אִישׁ נַעֲלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה
 בְּיִשְׂרָאֵל. **דח** וַיֹּאמֶר הַגֵּאֵל לְבַעַז קִנְהָ-לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ. **דט** וַיֹּאמֶר בַּעַז לְזִקְנִים
 וְכָל-הָעַם עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קִנִּיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאַלְיִמְלָךְ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר
 לְכַלְיוֹן וּמַחֲלוֹן מִיַּד נַעֲמִי. **די** וְגַם אֶת-רוֹת הַמַּאֲבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנִּיתִי לִי
 לְאִשָּׁה לְהַקִּים שָׁם-הַמֵּת עַל-נַחֲלָתוֹ וְלֹא-יִכָּרֵת שָׁם-הַמֵּת מֵעַם אַחִיו וּמִשְׁעַר
 מִקוֹמוֹ: עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם. **דיא** וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעַם אֲשֶׁר-בַּשְּׁעַר וְהַזִּקְנִים עֲדִים
 יִתְּנוּ יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיָּהֶם אֶת-בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה-חֵיל בְּאַפְרָתָה וּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לָחֶם. **דיב** וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרָץ
 אֲשֶׁר-יִלְדָה תִּמָּר לִיהוּדָה מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתְּנוּ יְהוָה לָךְ מִן-הַנִּעְרָה הַזֹּאת. **דיג**
 וַיִּקַּח בַּעַז אֶת-רוֹת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֶלֶיהָ וַיִּתְּנוּ יְהוָה לָהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן.
דיד וַתֹּאמְרֵן הַנְּשִׁים אֶל-נַעֲמִי בְרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֵּאֵל הַיּוֹם
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל. **דטו** וְהָיָה לָךְ לְמִשְׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת-שִׁיבְתְּךָ: כִּי
 כָּלְתָךְ אֲשֶׁר-אַהֲבִתְךָ יִלְדֶתוּ אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ מִשְׁבַּעַה בָּנִים. **דטז** וַתִּקַּח
 נַעֲמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתְּהוּ בְּחִיקָה וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּנָת. **דטז** וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכָנוֹת
 שֵׁם לְאִמּוֹר יֶלֶד-בֶּן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי-יְשִׁי אָבִי דָּוִד.
דיח וְאַלְהָ תוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֵרוֹן. **דיט** וְחֲצֵרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם
 וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמְיַנְדָּב. **דכ** וְעַמְיַנְדָּב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד
 אֶת-שִׁלְמָה. **דכא** וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בַּעַז וּבַעַז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד. **דכב** וְעוֹבֵד
 הוֹלִיד אֶת-יְשִׁי וַיְשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

איכה

אא אֵיכָה יֹשְׁבָה בְּדָד הָעִיר רַבְּתִי עִם הַיְתֵה כְּאַלְמָנָה רַבְּתִי בְּגוֹיִם שְׂרָתִי
 בְּמַדְיֵנוֹת הַיְתֵה לְמַס. **אב** בָּכוּ תַבְּכָה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחְיָהָאִין-לָהּ מְנַחֵם
 מִכָּל-אַהֲבִיָּה: כָּל-רַעֲיָה בְּגָדוֹ בָּהּ הָיוּ לָהּ לְאִיבִים. **אג** גִּלְתָה יְהוּדָה מֵעַנִּי
 וּמִרַב עַבְדָּה הִיא יֹשְׁבָה בְּגוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל-רֹדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין
 הַמְּצָרִים. **אד** דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בָּאִי מוֹעֵד כָּל-שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין כְּהִנְיָה
 נְאֻנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגוֹת וְהִיא מֵר-לָהּ. **אה** הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ אִיבִיָּה שָׁלוֹ
 כִּי-יְהוּה הוֹגָה עַל רֵב-פְּשַׁעֶיהָ עוֹלְלִיָּה הִלְכוּ שְׁבִי לְפָנֶי-צָר. **או** וַיֵּצֵא מִן בַּת-
 (מִבַּת-) צִיּוֹן כָּל-הַדָּרָה הָיוּ שְׂרִיָּה כְּאַיִלִים לֹא-מִצָּאוּ מְרַעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא-כַח לְפָנֵי
 רוֹדְף. **אז** זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנָיָה וּמְרוּדֶיהָ כָּל מַחְמַדֶּיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם

בִּנְפֹל עִמָּה בִּיד-צָר וְאִין עוֹזֵר לְהִרְאוּהָ צָרִים שְׁחָקוּ עַל מִשְׁבֵּתָהּ. **אח** חֲטָא
חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל-כֵּן לְנִידָה הִיָּתָה כָּל-מִכְבְּדֵיהָ הַזֵּילוּהָ כִּי-רָאוּ עֲרוֹתָהּ
גַּם-הִיא נֶאֱנָחָה וַתִּשָּׁב אַחֲזֹר. **אט** טִמְאַתָּה בְּשׁוּלִיָּה לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ וַתִּרְד
פְּלָאִים אִין מְנַחֵם לָהּ רָאָה יְהוָה אֶת-עַנְיִי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב. **אי** יָדוּ פֶּרֶשׁ צָר עַל
כָּל-מַחְמְדֵיהָ: כִּי-רָאָתָה גּוֹיִם בָּאוּ מִקְדָּשְׁהָאֲשֶׁר צְוִיתָה לֹא-יָבֹאוּ בִקְהַל לָךְ.
איא כָּל-עִמָּה נֶאֱנָחִים מִבְּקָשִׁים לַחֵם נִתְּנוּ מִחֲמוּדֵיהֶם (מַחְמְדֵיהֶם) בְּאֶכָּל
לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ רָאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה כִּי הִיִּיתִי זוֹלָלָה. **איב** לֹא אֶלִיכֶם כָּל-עַבְרֵי
דְרָךְ־הַבֵּיטוּ וְרָאוּ אִם-יֵשׁ מִכְאוּב כִּמְכָאֲבִי אֲשֶׁר עוֹלֵל לִי: אֲשֶׁר הוֹגָה יְהוָה בְּיוֹם
חֲרוֹן אַפּוֹ. **איג** מִמְרוֹם שְׁלַח-אֵשׁ בְּעֲצַמְתִּי וַיִּרְדְּנָה פֶּרֶשׁ רִשְׁתָּ לְרַגְלֵי הַשִּׁיבִנִי
אַחֲזֹרֶנְתִּנִּי שִׁמְמָה כָּל-הַיּוֹם דָּוָה. **איד** נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי בִידוּ יִשְׁתַּרְגּוּ עֵלּוּ
עַל-צְוֹאֲרֵיהֶם כְּשִׁיל כַּחַי נִתְּנִי אֲדָנִי בִיָּדִי לֹא-אוֹכֵל קוֹם. **אטו** סֵלָה כָּל-אֲבִירֵי
אֲדָנִי בְּקִרְבֵי קָרָא עָלֵי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי גַת דְרָךְ אֲדָנִי לְבַתּוֹלַת בַּת-יְהוּדָה.
אטז עַל-אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָּה מִיָּסֶם-כִּי-רַחֵק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נֶפְשֵׁי
הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵר אוֹיֵב. **איז** פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בִּיָּדֵיהָ אִין מְנַחֵם לְהַצִּיָּה יְהוָה
לִיעֲקֹב סְבִיבֵי צָרֵי הִיָּתָה יְרוּשָׁלַם לְנִידָה בֵּינֵיהֶם. **איח** צְדִיק הוּא יְהוָה כִּי
פִּיהוּ מְרִיתִי שְׁמָעוּ-נָא כָּל-עַמִּים (הָעַמִּים) וְרָאוּ מִכְאֲבֵיבַתּוֹלַתִּי וּבַחוּרֵי הֶלְכוּ
בְּשִׁבִי. **איט** קָרָאתִי לְמַאֲהָבֵי הַמָּה רְמוּנֵי כְּהִנִּי וְזִקְנֵי בְּעִיר גְּזוּעוּ: כִּי-בִקְשׁוּ
אֶכָּל לָמוּ וַיִּשְׁיבוּ אֶת-נֶפֶשָׁם. **אכ** רָאָה יְהוָה כִּי-צָר-לִי מְעִי חֲמַרְמוֹנֵהּפָּד לְבִי
בְּקִרְבֵי כִּי מָרוּ מְרִיתִי מִחוּץ שְׁכָלָה-חָרֵב בַּבַּיִת כַּמּוֹת. **אכא** שְׁמָעוּ כִּי נֶאֱנָחָה
אֲנִי אִין מְנַחֵם לִיכָּל-אֲוִיבֵי שְׁמָעוּ רַעְתִּי שְׁשׂוּ כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ הַבְּאֵת יוֹם-קָרָאתָ
וַיְהִיו כַּמִּנִּי. **אכב** תָּבֹא כָּל-רַעְתָּם לְפָנַי וְעוֹלֵל לָמוּ כַּאֲשֶׁר עוֹלֵלָתָ לִי עַל
כָּל-פְּשָׁעַי: כִּי-רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוָי.
בא אֵיכָה יַעִיב בָּאֲפוֹ אֲדָנִי אֶת-בַּת-צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא-זָכַר הַדָּם-רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ. **בב** בִּלְע אֲדָנִי לֹא (וְלֹא) חָמַל אֶת כָּל-נְאוֹת
יַעֲקֹב־הָרֶס בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בַת-יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חֲלָל מִמְּלָכָה וְשָׁרִיָּה. **בג**
גָּדַע בְּחָרֵי-אֶף כָּל קָרוֹן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲזֹר יְמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בִּיעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
לְהָבָה אֶכָּלָה סְבִיב. **בד** דְרָךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נָצַב יְמִינוּ כְּצָר וַיְהַרֵּג כָּל
מַחְמְדֵי-עֵין בְּאֵהֶל בַּת-צִיּוֹן שְׁפָדָה כַּאֲשֶׁר חָמַתּוּ. **בה** הִזָּה אֲדָנִי כְּאוֹיֵב בִּלְע
יִשְׂרָאֵל בִּלְע כָּל-אַרְמֻנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרֵיו וַיִּרֵב בַּבַּת-יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה. **בו**
וַיַּחֲמַס כְּגוֹן שָׁכּוּ שַׁחַת מִעֲדוֹ שִׁכַח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשִׁבְתָּ וַיִּנְאָץ בְּזַעַם-אַפּוֹ
מִלֶּךְ וְכַהֵן. **בז** זָנַח אֲדָנִי מִזְבִּחוֹ נֶאֱרַ מִקְדָּשׁוֹ הַסְּגִיר בִּיד-אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמֻנוֹתֶיהָ

קול נתנו בבית-יהוה כיום מועד. **בח** חשב יהוה להשחית חומת בת-ציון נטה
 קו לא-השיב ידו מפלע ויאבל-חל וחומה יחדו אמללו. **בט** טבעו בארץ
 שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורהגם-נביאיה לא-מצאו
 חזון מיהוה. **בי** ישבו לארץ ידמו זקני בת-ציון והעלו עפר על-ראשם חגרו
 שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים. **ביא** כלו בדמעות עיני חמרמרו
 מעינשפך לארץ כבדי על-שבר בת-עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה.
ביב לאמתם לאמרו איה דגן ויין: בהתעטפם כחלל ברחבות עירבהשתפך
 נפשם אל-חיק אמתם. **ביג** מה-אעידך מה אדמה-לך הבת ירושליםמה
 אשנה-לך ואנחמד בתולת בת-ציון: כי-גדול פים שברך מי ירפא-לך. **ביד**
 נביאך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-עונך להשיב שביתך (שבותך) ויחזו לך
 משאות שוא ומדוחים. **בטו** ספקו עליך בפנים כל-עברי דרך שרקו וינעו
 ראשם על-בת ירושלים: הזאת העיר שיאמרו כלילת יפימשוש לכל-הארץ.
בטז פצו עליך פיהם כל-איביך שרקו ויחרקו-שן אמרו בלענו אף זה היום
 שקוינהו מצאנו ראינו. **ביז** עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צנה
 מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך. **ביח** צעק לבם
 אל-אדני חומת בת-ציון הורדי כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פוגת לך
 אל-תדם בת-עינך. **ביט** קומי רני בליל (בלילה) לראש אשמרותשפכי כמים
 לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עוללך העטופים ברעב בראש
 כל-חוצות. **בכ** ראה יהוה והביטה למי עוללת כה: אם-תאכלנה נשים פרים
 עללי טפחים אם-יהרג במקדש אדני כהן ונביא. **בכא** שכבו לארץ חוצות
 נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחתי לא חמלתי. **בכב**
 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא הנה ביום אף-יהוה פליט ושריד:
 אשר-טפחתי ורביתי איבי כלם.
בכג אני הגבר ראה עני בשבט עברתו. **בכד** אותי נהג וילך חשך ולא-אור. **בק** אף
 בי ישוב יהפך ידו כל-היום.
בקא בלה בשרי ועורי שבר עצמותי. **בקב** בנה עלי ויקף ראש ותלאה. **בקג**
 במחשכים הושיבני כמתי עולם.
בקד גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי. **בקה** גם כי אצעק ואשוע שתם תפלתתי.
בקו גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה.
בקז דיב ארב הוא לי אריה (ארי) במסתרים. **בקח** דרכי סורר ויפשחני שמני
 שמם. **בקט** דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ.

גיג הביא בכליתי בני אשפתו. **גיד** הייתי שחוק לכל-עמי נגינתם כל-היום. **גטו**
השביעני במרוזים הרוני לענה.
גטז ויגרס בחפץ שני הכפישני באפר. **גיו** ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה.
גיח ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה.
גייט זכר-עניי ומרוזי לענה וראש. **גכ** זכור תזכור ותשיח (ותשוח) עלי נפשי.
גכא זאת אשיב אל-לבי על-בן אוחיל.
גכב חסדי יהוה כי לא-תמנו כי לא-כלו רחמיו. **גכג** חדשים לבקרים רבה
אמונתך. **גכד** חלקי יהוה אמרה נפשי על-בן אוחיל לו.
גכה טוב יהוה לקוון לנפש תדרשנו. **גכו** טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה. **גכז**
טוב לגבר כי-ישא על בנעוריו.
גכח ישב בדרך וידם כי נטל עליו. **גכט** יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה. **גל** יתן
למכהו לחי ישבע בחרפה.
גלא כי לא יזנח לעולם אדני. **גלב** כי אם-הוזה ורחם כרב חסדיו. **גלג** כי לא
ענה מלבד ויגה בני-איש.
גלד לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ. **גלה** להטות משפט-גבר נגד פני עליון.
גלו לעות אדם בריבו אדני לא ראה.
גלז מי זה אמר ותהי אדני לא צוה. **גלח** מפי עליון לא תצא הרעות והטוב.
גלט מה-יתאוונ אדם חי גבר על-חטאו.
גמ נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד-יהוה. **גמא** נשא לבבנו אל-כפיים
אל-אל בשמים. **גמב** נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת.
גמג סכותה באף ותדרפנו הרגת לא חמלת. **גמד** סכותה בענן לך מעבור
תפלה. **גמה** סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים.
גמו פצו עלינו פיהם כל-איבינו. **גמוז** פחד ופחת הנה לנו השאת והשבר. **גמח**
פלגי-מים תרד עיני על-שבר בת-עמי.
גמט עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות. **גנ** עד-ישקיף וירא יהוה משמים. **גנא**
עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי.
גנב צוד צדוני בצפור איבי חנם. **גנג** צמתו בבור חיי וידו-אבן בי. **גנד**
צפו-מים על-ראשי אמרתי נגזרתי.
גנה קראתי שמך יהוה מבור תחיתות. **גנו** קולי שמעת: אל-תעלם אונך
לרוחתי לשועתי. **גנוז** קרבת ביום אקראך אמרת אל-תירא.

גנח רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי. **גנט** ראיתה יהוה עותתתי שפטה משפטי.
גס ראיתה כל-נקמתם כל-מחשבתם לי.
גסא שמעת חרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי. **גסב** שפתי קמי והגיונם עלי
 כל-היום. **גסג** שבתם וקמתם הביטה אני מנגינתם.
גסד תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם. **גסה** תתן להם מגנת-לב תאלתך
 להם. **גסו** תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה.
דא איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכה אבני-קדש בראש
 כל-חוצות. **דב** בני ציון היקרים המסלאים בפזאיכה נחשבו לנבלי-חרש
 מעשה ידי יוצר. **דג** גם-תנין (תניס) חלצו שד היניקו גוריהן בת-עמי לאכזר
 כי ענים (פיענים) במדבר. **דד** דבק לשון יונק אל-חכו בצמא עוללים שאלו
 לחם פרש אין להם. **דה** האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע
 חבקו אשפתות. **דו** ויגדל עון בת-עמי מחטאת סדם: ההפוכה כמו-רגע
 ולא-חלו בה ידים. **דז** זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר
 גזרתם. **דח** חשך משחור תאָרם לא נפרו בחוצות צפד עורם על-עצמם יבש
 היה כעץ. **דט** טובים היו חללי-חרב מחללי רעב: שהם יזבו מדקרים
 מתנובת שדי. **די** ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר
 בת-עמי. **דיא** כלה יהוה את-חמתו שפד חרון אפו ויצת-אש בציון ותאכל
 יסדותיה. **דיב** לא האמינו מלכי-ארץ וכל (כל) ישבי תבל: כי יבא צר ואויב
 בשערי ירושלים. **דיג** מחטאות נביאיה עונת כהניה: השפכים בקרבה דם
 צדיקים. **דיד** נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם.
דטו סורו טמא קראו למו סורו סורו אל-תגעוכי נצו גם-נעו אמרו בגוים לא
 יוספו לגור. **דטז** פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו
 זקנים (וזקנים) לא חננו. **דיז** עודינה (עודינה) תכלינה עינינו אל-עזרתנו הבל
 בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושע. **דיח** צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו
 מלאו ימינו כי-בא קצנו. **דיט** קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים
 דלקנו במדבר ארבו לנו. **דכ** רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם: אשר
 אמרנו בצלו נחיה בגוים. **דכא** שישי ושמחי בת-אָדום יושבתי (יושבת) בארץ
 עוי גם-עליך תעבר-כוסתשכרי ותתערי. **דכב** תם-עונך בת-ציון לא יוסיף
 להגלותך פקד עונך בת-אָדום גלה על-חטאתך.
הא זכר יהוה מה-היה לנו הביט (הביטה) וראה את-חרפתנו. **הב** נחלתנו
 נהפכה לזרים בתינו לנכרים. **הג** יתומים היינו אין (ואין) אב אמותינו

כְּאַלְמָנוֹת. **הד** מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֵאוּ. **הה** עַל צְוֹאַרְנוּ נִרְדְּפָנוּ וְגַעְנוּ לֹא (וְלֹא) הוֹנַח-לָנוּ. **הו** מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעַ לְחָם. **הז** אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אִינָם (וְאִינָם) אֲנַחְנוּ (וְאֲנַחְנוּ) עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבְלָנוּ. **הח** עֲבָדִים מְשָׁלוּ בְּנוּ פִּרְק אִין מִיָּדָם. **הט** בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חָרֵב הַמִּדְבָּר. **הי** עֲזַרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זְלַעְפוֹת רָעַב. **היא** נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלְתַּת בְּעָרֵי יְהוּדָה. **היב** שָׁרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ. **היג** בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וּנְעָרִים בְּעֶץ כָּשָׁלוּ. **היד** זְקֵנִים מִשְׁעַר שְׁבַתוֹ בַּחוּרִים מִנְּגִינְתָם. **הטו** שְׁבַת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ נִהְפָּד לְאַבֵּל מִחֻלּוֹ. **הטז** נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי-נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ. **היז** עַל-זֶה הָיָה דָוָה לִבְנוֹעַל-אַלְהָה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ. **היח** עַל הַר-צִיּוֹן שִׁשְׁמִם שׁוֹעָלִים הִלְכוּ-בוֹ. **היט** אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר. **הכ** לָמָּה לְנֹצַח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְצְךָ יָמִים. **הכא** הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּנְשׁוּב (וּנְשׁוּבָה) חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. **הכב** כִּי אִם-מָאֵס מְאַסְתָּנוּ קִצְפָּת עָלֵינוּ עַד-מְאֹד. קוהלת

אא דְּבָרֵי קֹהֶלֶת בֶּן-דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **אב** הֵבֵל הֵבֵלִים אָמַר קֹהֶלֶת הֵבֵל הֵבֵלִים הַכֹּל הֵבֵל. **אג** מֵה-יִתְרוֹן לְאָדָם: בְּכֹל-עֲמֻלוֹ שִׁיעֵמֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **אד** דוֹר הַלֶּךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת. **אה** וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל-מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שֵׁם. **או** הוֹלֵךְ אֶל-דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל-צָפוֹן סוֹבֵב סוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל-סִבִּיבֹתָיו שֵׁב הָרוּחַ. **אז** כָּל-הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל-הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנוּ מְלֵא אֶל-מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת. **אח** כָּל-הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא-תִשָּׁבַע עֵין לְרֵאוֹת וְלֹא-תִמְלֵא אֶזְנוֹ מִשְׁמַעַ. **אט** מֵה-שֶׁהָיָה הוּא שִׁיְהִיָּה וּמֵה-שֶׁנַּעֲשֶׂה הוּא שִׁיעֲשֶׂה וְאִין כָּל-חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **אי** יֵשׁ דְּבָר שִׁיאֲמַר רְאֵה-זֶה חֲדָשׁ הוּא: כִּבֵּר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵינוּ. **איא** אִין זְכָרוֹן לְרֵאשִׁינִים וְגַם לְאַחֲרֵינִים שִׁיְהִיו לֹא-יְהִיָּה לָהֶם זְכָרוֹן עַם שִׁיְהִיו לְאַחֲרָנָה.

איב אֲנִי קֹהֶלֶת הִיִּיתִי מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם. **איג** וְנָתַתִּי אֶת-לְבִי לְדָרוֹשׁ וְלִתּוֹר בַּחֲכָמָה עַל כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עֲנִין רָע נָתַן אֱלֹהִים לְבִנֵּי הָאָדָם לְעֵנוֹת בּוֹ. **איד** רְאִיתִי אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ. **אטו** מַעֲוֹת לֹא-יִוָּכַל לְתַקֵּן וְחִסְרוֹן לֹא-יִוָּכַל לְהַמְנוֹת. **אטז** דְּבָרַתִּי אֲנִי עִם-לְבִי לְאִמְרוֹתֵי הִנֵּה הַגִּדְלֹתִי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל-אֲשֶׁר-הָיָה לְפָנֵי עַל-יִרוּשָׁלַם וְלְבִי רְאֵה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת. **איז** וְאַתָּנָה לְבִי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת הוֹלֵלֶת וְשִׁכְלוֹת: יְדַעַתִּי שְׁגַם-זֶה הוּא רַעִיוֹן רוּחַ. **איח** כִּי בָרַב חֲכָמָה

רב-כַּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכַאוֹב. **בא** אֲמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי לָכֶּה-נָא אֲנַסְכָּה
 בְּשִׁמְחָה וְרָאָה בְּטוֹב וְהִנֵּה גַם-הוּא הֶבֶל. **בב** לִשְׁחֹק אֲמַרְתִּי מְהוֹלָל וְלִשְׁמֹחָה
 מֵה-זֶה עָשָׂה. **בג** תִּרְתִּי בְלִבִּי לְמִשׁוֹךְ בֵּינִי אֶת-בְּשָׂרִי וְלִבִּי נִהַג בְּחִכְמָה וְלֶאֱחֹז
 בְּסִכְלוֹתֶיךָ אֲשֶׁר-אָרְאָה אִי-זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם
 מִסֵּפֶר יָמֵי חַיֵּיהֶם. **בד** הִגַּדְתִּי מַעֲשֵׂי: בָּנִיתִי לִי בָתִּים נְטַעְתִּי לִי כְרָמִים. **בה**
 עָשִׂיתִי לִי גִנוֹת וּפְרִדָּסִים וְנְטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל-פְּרִי. **בו** עָשִׂיתִי לִי בְרִכּוֹת
 מִיִּם לְהִשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמַח עֵצִים. **בז** קִנִּיתִי עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת וּבְנֵי-בֵית הָיָה
 לִי גַם מִקְנֵה בָקָר וְצֹאן הִרְבֵּה הָיָה לִי מִכָּל שֶׁהָיוּ לִפְנֵי בִירוֹשָׁלַם. **בח** כָּנַסְתִּי לִי
 גַם-כֶּסֶף וְזָהָב וְסִגְלַת מְלָכִים וְהִמְדִּינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנִגוֹת בְּנֵי
 הָאָדָם שְׂדֵה וְשִׂדוֹת. **בט** וְגִדְלִיתִי וְהוֹסַפְתִּי מִכָּל שֶׁהָיָה לִפְנֵי בִירוֹשָׁלַם אֶף
 חִכְמָתִי עִמָּדָה לִי. **בי** וְכָל אֲשֶׁר שָׂאֵלוּ עֵינַי לֹא אֶצְלַתִּי מֵהֶם: לֹא-מִנְעַתִּי
 אֶת-לִבִּי מִכָּל-שִׁמְחָה כִּי-לִבִּי שָׂמַח מִכָּל-עֲמָלִי וְזֶה-הָיָה חֶלְקִי מִכָּל-עֲמָלִי. **ביא**
 וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל-מַעֲשֵׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבְעֲמָל שֶׁעִמַּלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הִכָּל הֶבֶל
 וְרֵעוֹת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמַיִם. **ביב** וּפְנִיתִי אֲנִי לְרֵאוֹת חִכְמָה וְהוֹלִלוֹת
 וְסִכְלוֹת: כִּי מָה הָאָדָם שְׂיָבוֹא אַחֲרַי הַמְלִיךְ אֶת אֲשֶׁר-כָּבֵר עָשׂוּהוּ. **ביג** וְרֵאִיתִי
 אֲנִי שֵׂישׁ יִתְרוֹן לְחִכְמָה מִן-הַסִּכְלוֹת כִּיִּתְרוֹן הָאֹר מִן-הַחֶשֶׁךְ. **ביז** הֶחֱכַם עֵינָיו
 בְּרֵאשׁוֹ וְהִכְסִיל בְּחֶשֶׁךְ הוֹלֵךְ וַיִּדְעֵתִי גַם-אֲנִי שֶׁמְקַרָּה אַחַד יִקְרָה אֶת-כָּלֶם.
בטו וְאֲמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי כַּמְקַרָּה הִכְסִיל גַם-אֲנִי יִקְרָנִי וְלָמָּה חִכְמָתִי אֲנִי אֲזִ יִתֵּר
 וְדַבַּרְתִּי בְלִבִּי שְׂגָם-זֶה הֶבֶל. **בטז** כִּי אֵין זְכָרוֹן לְחֶכֶם עִם-הַכְּסִיל לְעוֹלָם:
 בְּשִׁכְבָּר הַיָּמִים הַבָּאִים הִכָּל נִשְׁכַּח וְאֵיךְ יָמוֹת הֶחֱכַם עִם-הַכְּסִיל. **בכ** וְשָׁנֵאתִי
 אֶת-הַחַיִּים כִּי רַע עָלִי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁנַּעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם: כִּי-הִכָּל הֶבֶל וְרֵעוֹת רוּחַ.
בכא וְשָׁנֵאתִי אֲנִי אֶת-כָּל-עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַיִם: שֶׁאֲנִיחֹנוּ לְאָדָם
 שִׁיְהִיָּה אַחֲרַי. **בכב** וּמִי יוֹדֵעַ הֶחֱכַם יְהִיָּה אוֹ סֶכֶל וַיִּשְׁלַט בְּכָל-עֲמָלִי שֶׁעִמַּלְתִּי
 וְשִׁחֲכַמְתִּי תַחַת הַשָּׁמַיִם גַּם-זֶה הֶבֶל. **בכג** וְסִבּוֹתִי אֲנִי לִיֵּאֵשׁ אֶת-לִבִּיעֵל
 כָּל-הָעֹמֵל שֶׁעִמַּלְתִּי תַחַת הַשָּׁמַיִם. **בכד** כִּי-יֵשׁ אָדָם שֶׁעֹמְלוֹ בְּחִכְמָה
 וּבִדְעוּתוֹ וּבְכִשְׁרוֹן וְלֹאֲדָם שֶׁלֹּא עֹמֵל-בוֹ יִתְנַנּוּ חֶלְקוֹגַם-זֶה הֶבֶל וְרָעָה רַבָּה. **ככה**
 כִּי מָה-הָיָה לְאָדָם בְּכָל-עֲמָלוֹ וּבִרְעִיוֹן לְבוֹשָׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַיִם. **ככז** כִּי
 כָּל-יָמָיו מְכַאֲבִים וְכַעַס עֲנִינוֹגַם-בְּלִילָה לֹא-שָׁכַב לְבוֹ גַם-זֶה הֶבֶל הוּא. **ככח**
 אֵין-טוֹב בְּאָדָם שֶׁיֵּאֱכַל וְשִׁתָּה וְהִרְאָה אֶת-נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַם-זֶה רָאִיתִי אֲנִי
 כִּי מִיֵּד הָאֱלֹהִים הִיא. **ככט** כִּי מִי יֵאֱכַל וּמִי יַחֲוֵשׁ חוּץ מִמֶּנִּי. **ככו** כִּי לְאָדָם
 שֶׁטוֹב לִפְנָיו נָתַן חִכְמָה וְדַעַת וְשִׁמְחָה וְלַחוּטָא נָתַן עֵינָיו לְאֲסוֹף וְלַכְּנוּס לְתַת

לְטוֹב לְפָנַי הָאֱלֹהִים גַּם-זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ. **גא** לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל-חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם.

גב	עַת לְלָדַת	וְעַת לְמוֹת
	עַת לְטַעַת	וְעַת לְעִקּוֹר נְטוּעַ.
גג	עַת לְהַרוֹג	וְעַת לְרַפּוֹא
	עַת לְפָרוֹץ	וְעַת לְבָנוֹת.
גד	עַת לְבָכוֹת	וְעַת לְשַׁחוֹק
	עַת סִפּוּד	וְעַת רִקּוּד.
גה	עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים	וְעַת כְּנוּס אֲבָנִים
	עַת לְחַבּוֹק	וְעַת לְרַחֵק מִחֶבֶק.
גו	עַת לְבַקֵּשׁ	וְעַת לְאַבֵּד
	עַת לְשָׁמוֹר	וְעַת לְהַשְׁלִיךְ.
גז	עַת לְקַרוֹעַ	וְעַת לְתַפּוֹר
	עַת לְחַשׂוֹת	וְעַת לְדַבֵּר.
גח	עַת לְאַהֵב	וְעַת לְשֹׂנֵא
	עַת מְלַחֵמָה	וְעַת שְׁלוֹם.
גט	מֵה-יִתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאֲשֶׁר הוּא עֹמֵל. גי רְאִיתִי אֶת-הָעֵנָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם לְעֵנוֹת בּוֹ. גיא אֶת-הַכֹּל עֹשֶׂה יָפֵה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת-הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלֵי אֲשֶׁר לֹא-יִמְצָא הָאָדָם אֶת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר-עָשָׂה הָאֱלֹהִים מִרֵּאשִׁי וְעַד-סוֹף. גיב יִדְעֵתִי כִּי אֵין טוֹב בְּסָכִי אִם-לְשָׁמוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיִּי. גיג וְגַם כָּל-הָאָדָם שְׂיֹאכַל וְשִׁתָּה וְרָאָה טוֹב בְּכָל-עֲמֹלֹמַתַּת אֱלֹהִים הִיא. גיד יִדְעֵתִי כִּי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגָרַע וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה שְׂיִרְאוּ מִלְּפָנָיו. גטו מֵה-שֶׁהָיָה כְּבָר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת-נִרְדְּף. גטז וְעוֹד רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם: מְקוֹם הַמְּשַׁפֵּט שְׁמָה הִרְשַׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שְׁמָה הִרְשַׁע. גיז אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת-הַצְּדִיק וְאֶת-הִרְשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים: כִּי-עַת לְכָל-חֶפֶץ וְעַל כָּל-הַמַּעֲשֶׂה שֵׁם. גיא אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּיעַל-דְּבַרְת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שֶׁהֵם-בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם. גיט כִּי מִקְרָה בְּנֵי-הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה בֶּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן-הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל. גיב הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל-מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן-הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל-הָעֶפֶר. גכא מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֵלֶה הִיא לְמַעַלָּה	

וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הִירֵדְתָּ הִיא לְמִטָּה לְאַרְצָךְ. **גכב** וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַח
 הָאָדָם בְּמַעֲשֵׂיוֹכִי-הוּא חֶלְקוֹ: כִּי מִי יְבִיאֵנוּ לְרָאוֹת בְּמָה שְׁיִהְיֶה אַחֲרָיו. **דא**
 וְשַׁבְּתִי אֲנִי וְאַרְאֶה אֶת-כָּל-הָעֹשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה דִמְעַת
 הָעֹשִׂים וְאֵין לָהֶם מִנְחָם וּמִיַּד עֹשְׂקֵיהֶם כַּח וְאֵין לָהֶם מִנְחָם. **דב** וְשַׁבַּח אֲנִי
 אֶת-הַמַּתִּים שְׂכָבָר מִתּוֹמָן-הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָנָה. **דג** וְטוֹב מִשְׁנִיחָם אֶת
 אֲשֶׁר-עָדוֹן לֹא הָיָה: אֲשֶׁר לֹא-רָאָה אֶת-הַמַּעֲשֶׂה הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת
 הַשָּׁמַיִם. **דד** וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת-כָּל-עֵמֶל וְאֶת כָּל-כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא
 קִנְיָת-אִישׁ מִרְעֵהוּ גַם-זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ. **דה** הַכֹּסִיל חָבַק אֶת-יָדָיו וְאָכַל
 אֶת-בָּשָׂרוֹ. **דו** טוֹב מִלֶּא כֶּף נָחַת מִמֶּלֶא חֲפִנִים עֵמֶל וְרַעוּת רוּחַ. **דז** וְשַׁבְּתִי אֲנִי
 וְאַרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמַיִם. **דח** יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי גַם בֶּן וְאָח אֵין-לוֹ וְאֵין קָץ
 לְכָל-עֵמֶלוֹגָם-עֵינָיו (עֵינָיו) לֹא-תִשָּׁבַע עֹשֶׂר וּלְמִי אֲנִי עֵמֶל וּמְחַסֵּר אֶת-נַפְשִׁי
 מִטּוֹבָה גַם-זֶה הֶבֶל וְעֵנָן רַע הוּא. **דט** טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן-הָאֶחָד: אֲשֶׁר יֵשׁ-לָהֶם
 שְׂכָר טוֹב בְּעֵמֶלָם. **די** כִּי אִם-יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת-חֲבֵרוֹ וְאֵילוּ הָאֶחָד שְׁיִפּוּל
 וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ. **דיא** גַּם אִם-יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יָחַם. **דיב**
 וְאִם-יִתְקַפּוּ הָאֶחָד הַשָּׁנִים יַעֲמְדוּ נִגְדוֹ וְהַחוּט הַמְּשַׁלֵּשׁ לֹא בְמַהֲרָה יִנְתַּק. **דיג**
 טוֹב יֶלֶד מִסֶּכֶן וְחָכָם מִמְּלֶךְ זָקֵן וְכֹסִיל אֲשֶׁר לֹא-יָדַע לְהִזָּהָר עוֹד. **דיד**
 כִּי-מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ: כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רֶשַׁע. **דטו** רָאִיתִי
 אֶת-כָּל-הַחַיִּים הַמְהֻלְכִים תַּחַת הַשָּׁמַיִם הַיֶּלֶד הַשָּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמֵד תַּחְתָּיו. **דטז**
 אֵין-קָץ לְכָל-הָעָם לְכָל-אֲשֶׁר-הָיָה לְפָנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵרוֹנִים לֹא יִשְׁמָחוּ-בוֹ:
 כִּי-גַם-זֶה הֶבֶל וְרַעִיוֹן רוּחַ. **דיז** שְׁמֹר רִגְלֶיךָ (רִגְלֶיךָ) כַּאֲשֶׁר תִּלְךְ אֶל-בֵּית
 הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לִשְׁמֹעַ מִתַּת הַכֹּסִילִים זָבַח: כִּי-אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רַע. **הא**
 אֶל-תִּבְהַל עַל-פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֶל-יְמַהֵר לְהוֹצִיא דְבַר לְפָנֵי הָאֱלֹהִים: כִּי הָאֱלֹהִים
 בְּשִׁמְיָם וְאֶתָּה עַל-הָאָרֶץ עַל-כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מַעֲטִים. **הב** כִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרֹב
 עֵנָן וְקוֹל כֹּסִיל בְּרֹב דְבָרִים. **הג** כַּאֲשֶׁר תִּדְרֹךְ לְאֱלֹהִים אֶל-תִּאָחַר לְשַׁלְמוֹ כִּי
 אֵין חֲפֶץ בְּכֹסִילִים: אֶת אֲשֶׁר-תִּדְרֹךְ שְׁלָם. **הד** טוֹב אֲשֶׁר לֹא-תִדְרֹם שְׁתִּדְרֹךְ וְלֹא
 תִשְׁלָם. **הה** אֶל-תִּתֵּן אֶת-פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת-בְּשָׂרְךָ וְאֶל-תִּאָמַר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: כִּי
 שָׁגַגְתִּי הִיא: לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל-קוֹלְךָ וְחַבֵּל אֶת-מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ. **הו** כִּי בְרֹב
 חֲלָמוֹת וְהַבָּלִים וּדְבָרִים הַרְבֵּה: כִּי אֶת-הָאֱלֹהִים יִרָא. **הז** אִם-עֹשֶׂק רֶשַׁע וְגִזְלָן
 מִשְׁפָּט וְצָדִק תִּרְאֶה בְּמִדִּינָה אֶל-תִּתְמָה עַל-הַחֲפֶץ: כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבָּה שְׁמֹר
 וּגִבָּהִים עֲלֵיהֶם. **הח** וְיִתְרוֹן אָרֶץ בְּכָל הִיא (הוּא) מְלֶךְ לְשָׂדֶה נֶעְבֵּד. **הט** אֶהֱבֶה
 כֶּסֶף לֹא-יִשָּׁבַע כֶּסֶף וּמִי-אֶהֱבֶה בְּהֶמוֹן לֹא תִבּוֹאָה גַם-זֶה הֶבֶל. **הי** בְּרֹבוֹת

הטובה רבו אוכליה ומה-כְּשֶׁרוֹן לְבַעְלֶיהָ כִּי אִם-רֵאִית (ראות) עֵינָיו. **היא**
מתוקה שנת העבד אִם-מְעַט וְאִם-הֶרְבֵּה יֹאכֵל וְהִשָּׁבַע לְעִשְׂרֵי־אֵינָנו מִנִּיח לֹ
לִישׁוֹן. **היב** יֵשׁ רְעָה חוֹלָה רֵאִיתִי תַחַת הַשָּׁמֶשׁ: עֵשֶׂר שָׁמֹר לְבַעְלָיו לְרַעְתּוֹ.
היג וְאֶבֶד הָעֶשֶׂר הֵהוּא בְּעֵנָן רַע וְהוֹלִיד בֶּן וְאִין בְּיָדוֹ מְאוּמָה. **היד** כְּאֲשֶׁר יֵצֵא
מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשָׁבָא וּמְאוּמָה לֹא-יִשָּׂא בְּעַמְלוֹ שְׂלִיף: בְּיָדוֹ. **הטו**
וְגַם-זֶה רְעָה חוֹלָה כָּל-עַמַּת שָׁבָא כֹּן יִלְדָּ וּמָה-יִתְרוֹן לֹ שְׂיַעֲמַל לְרוּחַ. **הטז** גַּם
כָּל-יָמָיו בַּחֲשָׁד יֹאכֵל וְכַעַס הֶרְבֵּה וְחָלְיוֹ וְקֶצֶף. **היז** הִנֵּה אֲשֶׁר-רֵאִיתִי אֲנִי טוֹב
אֲשֶׁר-יָפָה לְאָכּוֹל-וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל-עַמְלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת-הַשָּׁמֶשׁ
מִסִּפֵּר יָמָיו חָיו אֲשֶׁר-נָתַן-לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי-הוּא חֶלְקוֹ. **היח** גַּם כָּל-הָאָדָם אֲשֶׁר
נָתַן-לוֹ הָאֱלֹהִים עֵשֶׂר וּנְכֹסִים וְהַשְּׁלִיטוֹ לְאָכֵל מִמֶּנּוּ וְלִשְׂאֵת אֶת-חֶלְקוֹ וְלִשְׁמַח
בְּעַמְלוֹזָה מִתַּת אֱלֹהִים הִיא. **היט** כִּי לֹא הֶרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת-יָמָיו חָיו: כִּי הָאֱלֹהִים
מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לְבוֹ. **וא** יֵשׁ רְעָה אֲשֶׁר רֵאִיתִי תַחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרֵבָה הִיא
עַל-הָאָדָם. **וב** אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן-לוֹ הָאֱלֹהִים עֵשֶׂר וּנְכֹסִים וְכְבוֹד וְאֵינָנו חֶסֶר
לְנַפְשׁוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִתְּאוּהָ וְלֹא-יִשְׁלִיטֵנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכֵל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נִכְרִי
יֹאכְלֵנוּ: זֶה הֶבֶל וְחָלִי רַע הוּא. **וג** אִם-יּוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת יַחֲיָה וְרַב
שְׂיָהוּ יָמָיו שְׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא-תִשָּׁבַע מִן-הַטוֹבָה וְגַם-קְבוּרָה לֹא-הִיָּתָה לֹא־מִרְתִּי
טוֹב מִמֶּנּוּ הַנֶּפֶל. **וד** כִּי-בִהְבֵּל בָּא וּבַחֲשָׁד יִלְדָּ וּבַחֲשָׁד שָׁמוּ יִכְסֶה. **וה** גַּם-שָׁמֶשׁ
לֹא-רָאָה וְלֹא יָדַע נַחַת לָזֶה מְזָה. **וו** וְאֵלוֹ חָיָה אֶלְף שָׁנִים פְּעַמִּים וְטוֹבָה לֹא
רָאָה הֵלֵא אֶל-מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ. **וז** כָּל-עַמַּל הָאָדָם לְפִיָּהוּ וְגַם-הַנֶּפֶשׁ לֹא
תִמְלֵא. **וח** כִּי מָה-יֹוֹתֵר לְחַכֵּם מִן-הַכְּסִיל מָה-לְעֵנִי יוֹדַע לְהֵלֵךְ נֶגֶד הַחַיִּים. **וט**
טוֹב מִרְאָה עֵינַיִם מִהֵלֵךְ-נֶפֶשׁ גַּם-זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ. **וי** מָה-שֶׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא
שָׁמוֹ וְנוֹדַע אֲשֶׁר-הוּא אָדָם וְלֹא-יֹוֹכֵל לְדַן עִם שְׂתַקּוּף מִמֶּנּוּ. **ויא** כִּי יֵשׁ-דְּבָרִים
הֶרְבֵּה מִרְבִּים הֶבֶל מָה-יֹוֹתֵר לְאָדָם. **ויב** כִּי מִי-יּוֹדַע מָה-טוֹב לְאָדָם בְּחַיִּים
מִסִּפֵּר יָמָיו חָיִי הֶבְלוּוְעֵשׂם כְּצֹל: אֲשֶׁר מִי-יִגִּיד לְאָדָם מָה-יְהִיָּה אַחֲרָיו תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ. **זא** טוֹב שֵׁם מִשְׁמֹן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֹת מִיוֹם הַיּוֹלָדוֹ. **זב** טוֹב לְלֶכֶת
אֶל-בֵּית-אָבֶל מִלֶּכֶת אֶל-בֵּית מִשְׁתַּהבֵּאֲשֶׁר הוּא סוּף כָּל-הָאָדָם וְהַחִי יִתֵּן
אֶל-לְבוֹ. **זג** טוֹב כְּעַס מִשְׁחֹק: כִּי-בָרַע פָּנִים יִיטֵב לָב. **זד** לֵב חֲכָמִים בְּבֵית
אָבֶל וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמָחָה. **זה** טוֹב לְשָׁמַע גְּעֵרַת חֲכָם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר
כְּסִילִים. **זו** כִּי כְּקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֹּן שֹׁחַק הַכְּסִיל וְגַם-זֶה הֶבֶל. **זז** כִּי
הָעֶשֶׂק יְהוֹלֵל חֲכָם וְיֹאבֵד אֶת-לֵב מִתְּנָה. **זח** טוֹב אַחֲרִית דְּבָר מִרְאשִׁיתוֹ טוֹב
אֶרֶץ-רוּחַ מִגְּבֵה-רוּחַ. **זט** אֶל-תְּבַהֵל בְּרוּחָךְ לְכַעוֹס: כִּי כַעַס בְּחִיק כְּסִילִים

ינות. **זי** אל-תאמר מה היתה שהימים הראשנים היו טובים מאלה: כי לא מחכמה שאלת על-זה. **זיא** טובה חכמה עם-נחלה ויתר לראי השמש. **זיב** כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה. **זיג** ראה את-מעשה האלהים: כי מי יוכל לתקן את אשר עותו. **זיד** ביום טובה היתה בטוב וביום רעה ראה גם את-זה לעמת-זה עשה האלהים על-דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה. **זטו** את-הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו. **זטז** אל-תהי צדיק הרבה ואל-תתחכם יותר: למה תשומם. **זיז** אל-תרשע הרבה ואל-תהי סכל: למה תמות בלא עתה. **זיח** טוב אשר תאחז בזה וגם-מזה אל-תנח את-ידך: כי-ירא אלהים יצא את-כלם. **זיט** החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר. **זכ** כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה-טוב ולא יחטא. **זכא** גם לכל-הדברים אשר ידברו אל-תתן לבך: אשר לא-תשמע את-עבדך מקלך. **זכב** כי גם-פעמים רבות ידע לבך: אשר גם-את (אתה) קללת אחרים. **זכג** כל-זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. **זכד** רחוק מה-שהיה ועמק עמק מי ימצאנו. **זכה** סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות. **זכו** ומוצא אני מר ממות את-האשה אשר-היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה. **זכז** ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון. **זכח** אשר עוד-בקשה נפשי ולא מצאתי: אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל-אלה לא מצאתי. **זכט** לבד ראה-זה מצאתי אשר עשה האלהים את-האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים. **חא** מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא. **חב** אני פי-מלך שמר ועל דברת שבועת אלהים. **חג** אל-תבהל מפניו תלך אל-תעמד בדבר רע: כי כל-אשר יחפץ יעשה. **חד** באשר דבר-מלך שלטון ומי יאמר-לו מה-תעשה. **חה** שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם. **חו** כי לכל-חפץ יש עת ומשפט: כי-רעת האדם רבה עליו. **חז** כי-איננו ידע מה-שיהיה: כי באשר יהיה מי יגיד לו. **חח** אין אדם שליט ברוח לכלוא את-הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא-ימלט רשע את-בעליו. **חט** את-כל-זה ראיתי ונתון את-לבי לכל-מעשה אשר נעשה תחת השמש: עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. **חי** ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן-עשו גם-זה הבל. **חיא** אשר אין-נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על-כן

מלא לב בני-האדם בהם לעשות רע. **ח**יב אשר חטא עשה רע מאתומאריך לו: כי גם-יודע אני אשר יהיה-טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו. **ח**יג וטוב לא-יהיה לרשע ולא-יארך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים. **ח**יד יש-הבל אשר נעשה על-הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים: אמרתי שגם-זה הבל. **ח**טו ושבחתי אני את-השמחה אשר אין-טוב לאדם תחת השמש כי אם-לאכל ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר-נתן-לו האלהים תחת השמש. **ח**טז באשר נתתי את-לבי לדעת חכמה ולראות את-הענין אשר נעשה על-הארץ: כי גם ביום ובליילה שנה בעיניו איננו ראה. **ח**יז וראיתי את-כל-מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את-המעשה אשר נעשה תחת-השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם-יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא. **ט**א כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולבור את-כל-זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם-אהבה גם-שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם. **ט**ב הכל באשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח: כטוב כחטאהנשבע באשר שבועה ירא. **ט**ג זה רע בכל אשר-נעשה תחת השמשכי-מקרה אחד לכל וגם לב בני-האדם מלא-רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל-המתים. **ט**ד כי-מי אשר יבחר (יחבר) אל כל-החיים יש בטחון: כי-לכלב חי הוא טוב מן-האריה המת. **ט**ה כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם שכרפי נשכח זכרם. **ט**ו גם אהבתם גם-שנאתם גם-קנאתם כבר אבדה וחלק אין-להם עוד לעולם בכל אשר-נעשה תחת השמש. **ט**ז לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב-טוב יינך: כי כבר רצה האלהים את-מעשיך. **ט**ח בכל-עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר. **ט**ט ראה חיים עם-אשה אשר-אהבת כל-ימי חי הבלך אשר נתן-לך תחת השמש כל ימי הבלך: כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר-אתה עמל תחת השמש. **ט**י כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה: כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה. **טי**א שבת יראה תחת-השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא ליודעים חן: כי-עת ופגע יקרה את-כלם. **טי**ב כי גם לא-ידע האדם את-עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפורים האחזות בפח פהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול

עליהם פתאם. **טיג** גם-זה ראייתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי. **טיז**
עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה
מצודים גדלים. **טטו** ומצא בה איש מסכן חכם ומלט-הוא את-העיר
בחכמתו ואדם לא זכר את-האיש המסכן ההוא. **טטז** ואמרתי אני טובה
חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים. **טיז** דברי חכמים
בנחת נשמעים מועקת מושל בפסילים. **טיח** טובה חכמה מפלי קרב וחוטא
אחד יאבד טובה הרבה. **יא** זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה
מכבוד סכלות מעט. **יב** לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו. **יג** וגם-בדרך
כשהסכל (פשסכל) הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא. **יד** אם-רוח המושל
תעלה עליך מקומך אל-תנח: **כי** מרפא ניח חטאים גדולים. **יה** יש רעה
ראיתי תחת השמש כשגגה שפצה מלפני השליט. **יו** נתן הסכל במרומים רבים
ועשירים בשפל ישבו. **יז** ראיתי עבדים על-סוסים ושרים הלכים בעבדים
על-הארץ. **יח** חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש. **יט** מסיע אבנים יעצב
בהם בוקע עצים יסכן במ. **י** אם-קחה הברזל והוא לא-פנים קלקל וחילים
יגבר ויתרון הכשיר חכמה. **י** אם-ישך הנחש בלוא-לחש ואין יתרון לבעל
הלשון. **י** דברי פי-חכם חן ושפתות פסיל תבלענו. **י** תחלת דברי-פיהו
סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה. **י** והסכל ירבה דברים לא-ידע האדם
מה-שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו. **י** עמל הפסילים תיגענו ואשר
לא-ידע ללכת אל-עיר. **י** אי-לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר לאכלו. **י**
אשריך ארץ שמלכך בן-חורים ושריך בעת לאכלו בגבורה ולא בשתי. **י**
בעצלתים ימד המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית. **י** לשחוק עשים לחם
ויין ישמח חיים והכסף יענה את-הכל. **י** גם במדעך מלך אל-תקלל ובחדרי
משכבך אל-תקלל עשיר: **כי** עוף השמים יוליך את-הקול ובעל הכנפים
(כנפים) יגיד דבר. **י** אל שלח לחמך על-פני המים: **כי**-ברב הימים תמצאנו.
יא תן-חלק לשבעה וגם לשמונה: **כי** לא תדע מה-יהיה רעה על-הארץ. **י**
אם-ימלאו העבים גשם על-הארץ יריקו ואם-יפול עץ בדרום ואם
בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא. **י** אד שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא
יקצור. **י** אה כאשר אינך יודע מה-דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה: **כ** לא
תדע את-מעשה האלהים אשר יעשה את-הכל. **י** או בבקר זרע את-זרעך
ולערב אל-תנח ידך: **כי** אינך יודע אי זה יכשר הזה או-זה ואם-שניהם כאחד
טובים. **י** ומתוק האור וטוב לעינים לראות את-השמש. **י** אח כי אם-שנים

הַרְבֵּה יַחֲיֵה הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׁמַח וַיִּזְכֹּר אֶת-יְמֵי הַחַשְׁדָּי כִּי-הָרַבָּה יִהְיוּ כָּל-שָׁבָא הֶבֶל. **יֵאָט** שְׂמַח בְּחֹר בְּיִלְדוּתָיָהּ וַיִּטִּיבָהּ לִבָּהּ בַּיָּמִים בְּחֹרֹתָיָהּ וְהִלְךְ בְּדַרְכֵי לִבָּהּ וּבְמַרְאֵי עֵינֶיהָ וְדַע כִּי עַל-כָּל-אֵלֶּה יִבְיָאָה הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט. **יֵאִי** וְהִסֵּר כְּעַס מִלִּבָּהּ וְהִעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרָהּ: כִּי-הֵיִלְדוּת וְהַשְׁחָרוֹת הֶבֶל. **יֵבֵא** וַיִּזְכֹּר אֶת-בּוֹרְאֵיהָ בַּיָּמִים בְּחֹרֹתָיָהּ: עַד אֲשֶׁר לֹא-יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אִין-לִי בָהֶם חֲפָץ. **יֵבֵב** עַד אֲשֶׁר לֹא-תַחַשְׁדָּי הַשְּׂמֵשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעַבִּים אַחַר הַגָּשֶׁם. **יֵבֵג** בַּיּוֹם שֶׁיִּזְעוּ שְׁמַרֵי הַבַּיִת וְהַתְּעוּתוֹ אֲנָשֵׁי הַחֵיל וּבְטָלוּ הַטַּחְנוֹת כִּי מַעֲטוֹ וְחַשְׁכוֹ הָרְאוֹת בְּאַרְבּוֹת. **יֵבֵד** וְסִגְרוּ דְלֹתַיִם בְּשׁוֹק בְּשֹׁפֶל קוֹל הַטַּחְנָה וַיִּקּוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר וַיִּשְׁחוּ כָּל-בְּנוֹת הַשִּׁיר. **יֵבֵה** גַּם מִגְבֵּה יִרְאוּ וְחַתְּחַתִּים בְּדַרְךְ וַיִּנְאֶץ הַשֶּׁקֶד וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגָב וְתַפֵּר הָאֲבִיוֹנָה: כִּי-הִלְךְ הָאָדָם אֶל-בֵּית עוֹלָמוֹ וְסָבְבוּ בְּשׁוֹק הַסּוּפְדִים. **יֵבוּ** עַד אֲשֶׁר לֹא-יִרְחַק (יִרְתַּק) חֶבֶל הַכֶּסֶף וְתָרוּץ גִּלְתַּת הַזָּהָב וְתִשָּׁבֵר כַּד עַל-הַמְּבוּעַ וְנָרַץ הַגִּלְגָּל אֶל-הַבוֹר. **יֵבוּ** וַיֵּשֶׁב הָעֶפֶר עַל-הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תִּשׁוּב אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. **יֵבַח** הֶבֶל הַבָּלִים אָמַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הֶבֶל. **יֵבֵט** וַיִּתֵּר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם: עוֹד לַמֵּד-דַּעַת אֶת-הָעַם וְאִזֵּן וְחִקֵּר תִּקּוֹן מְשָׁלִים הָרַבָּה. **יֵבִי** בְּקֶשׁ קֹהֶלֶת לַמְּצֵא דְבָרֵי-חֲפָץ וְכַתּוּב יֵשֶׁר דְּבָרֵי אֱמֶת. **יֵבִיא** דְּבָרֵי חֲכָמִים כְּדָרְבָנוֹת וְכַמְשֻׁמוֹת נְטוּעִים בְּעַלְי אֲסָפוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד. **יֵבִיב** וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזָּהָר: עֲשׂוֹת סְפָרִים הָרַבָּה אִין קֶץ וְלִהְגַּ הָרַבָּה יִגְעַת בְּשָׂר. **יֵבִיג** סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמַע: אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת-מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי-זֶה כָּל-הָאָדָם. **יֵבִיד** כִּי אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יֵבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל-נַעֲלָם: אִם-טוֹב וְאִם-רָע.

אסתר

אֵא וַיְהִי בַּיָּמִים אֲחַשְׁוֵרוּשׁ: הוּא אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-כּוֹשֶׁשֶׁבַע וְעַשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה. **אֵב** בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ עַל כֶּסֶף מְלָכוֹתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשׁן הַבֵּירָה. **אֵג** בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: חֵיל פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתִמִּים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לִפְנָיו. **אֵד** בְּהִרְאוֹתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מְלָכוֹתוֹ וְאֶת-יִקָר תַּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם. **אֵה** וּבְמִלּוֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוֹשׁן הַבֵּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטוֹן מִשְׁתֵּה שֶׁבַעַת יָמִים: בְּחִצֵּר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ. **או** חוֹר כְּרִפָּס וְתַכְלֵת אַחוּז בְּחַבְלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל-גִּלְיֵלִי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי נֶשֶׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֵט-וְשִׁשׁוּדָר וְסַחֲרָת. **אז** וְהַשְּׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב וְכֵלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים

וַיִּין מַלְכוּת רַב כְּיַד הַמֶּלֶךְ. **אח** וְהַשְׁתִּיחַ כְּדַת אֵין אֲנִס: כִּי-כֹן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹלְעִשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ.
אט גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתָּה נְשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ.
אי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כָּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ בֵּינְוָאמֵר לְמַהוּמֹן בְּזִתָּא חֲרַבּוֹנָא בְּגִתָּא וְאַבְּגִתָּא זֹתֵר וְכִרְכַּס שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשָׁרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ.
איא לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכִתְרַת מַלְכוּת: לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יְפִיָּה כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הִיא. **איב** וְתַמְאֵן הַמֶּלֶכָּה וְשִׁתִּי לְבוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וְיִקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחִמְתּוֹ בְּעֵרָה בּוֹ.
איג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמִים יִדְעֵי הָעֵתִים: כִּי-כֹן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי כָּל-יִדְעֵי דָת וְדִין. **איז** וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתֵּר אֲדַמְתָּא תְּרִישִׁישׁ מְרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי פְרַס וּמְדֵי רֵאִי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הֵישְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת. **אטו** כְּדַת מַה-לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָּה וְשִׁתִּיעַל אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה אֶת-מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַסְּרִיסִים.

אטז וַיֹּאמֶר מוּמְכֹן (מְמוּכָן) לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עוֹתָהּ וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה: כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים וְעַל-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ. **איז** כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמֶּלֶכָּה עַל-כָּל-הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעִלְיָהוֹן בְּעִינְיָהוֹן: בְּאֲמַרְם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לְפָנֵיו וְלֹא-בָאָה. **איח** וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתְּמַרְנָה שְׂרוֹת פְּרַס-וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמֶּלֶכָּה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי בְּזִיוֹן וְקִצְפִּי. **איט** אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר-מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וְיִכְתַּב בְּדַתִּי פְרַס-וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר: אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא וְשִׁתִּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה. **אכ** וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל-הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהוֹן לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן. **אכא** וַיִּיטֵב הַדְּבַר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדַבֵּר מְמוּכָן. **אכב** וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל-מְדִינָהּ וּמְדִינָהּ כְּכַתְּבָהּ וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ: לְהִיּוֹת כָּל-אִישׁ שֹׁרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ.

בא אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֶׁן חִמַּת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת-וְשִׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר-עָשְׂתָהּ וְאֵת אֲשֶׁר-נִגְזַר עָלֶיהָ. **בב** וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי-הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו: יִבְקֹשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעֻרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מְרָאָה. **בג** וַיִּפְקַד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נְעָרָה-בְּתוֹלָה טוֹבַת מְרָאָה אֶל-שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית

הנָּשִׁים אֶל-יָד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנָּשִׁים וְנָתַן תַּמְרֻקִיהוּ. **בד** וְהַנְּעָרָה
אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תַּמְלֶךְ תַּחַת וְשִׁתִּי וְיִיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן.
בה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה וְשָׁמוֹ מְרֹדְכִי בֶן יָאִיר בֶּן-שְׁמַעִי בֶן-קִישָׁאִישׁ
יְמִינִי. **בו** אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה
מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל. **בז** וַיְהִי אִמּוֹן אֶת-הַדָּסָה הִיא
אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּכַי אִין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יָפֶת-תֶּאֱרַר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמוֹת
אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מְרֹדְכִי לֹו לְבַת. **בח** וַיְהִי בְּהִשְׁמַע דָּבָר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֹּץ
נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוֹשׁן הַבִּירָה אֶל-יָד הַגִּי וְתַלְקָח אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל-יָד
הַגִּי שִׁמְר הַנָּשִׁים. **בט** וְתִיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינֵי וְתִשָּׂא חֹסֵד לְפָנָיו וַיְבַהֵל
אֶת-תַּמְרוּקִיָּהּ וְאֶת-מְנוּתָהּ לְתַת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הָרְאִיוֹת לְתַת-לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים. **בי** לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת-עַמָּהּ
וְאֶת-מוֹלְדֹתָהּ: כִּי מְרֹדְכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד. **ביא** וּבְכָל-יוֹם וַיּוֹסֶם מְרֹדְכִי
מִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו חָצַר בֵּית-הַנָּשִׁים: לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה-יַעֲשֶׂה בָּהּ. **ביב**
וּבְהִגִּיעַ תֵּרַר נְעָרָה וְנְעָרָה לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים
שָׁנִים עָשָׂר חֹדְשִׁים כֵּן יִמְלָאוּ יְמֵי מְרוּקִיָּהּ: שְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּשָׁמֹן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה
חֳדָשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבִתְמָרוּקִי הַנָּשִׁים. **ביג** וּבָזָה הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶת
כָּל-אֲשֶׁר תֵּאֱמַר וְנָתַן לָהּ לְבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ביז** בְּעָרֵב
הִיא בָּאָה וּבְבֹקֶר הִיא שָׁבָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל-יָד שַׁעֲשֻׁגֵי סָרִיס הַמֶּלֶךְ:
שִׁמְר הַפִּילֻגְשִׁים: לֹא-תָבוֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ: כִּי אִם-חֲפָץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה
בְּשֵׁם. **בטו** וּבְהִגִּיעַ תֵּרַר-אֶסְתֵּר בַּת-אֲבִיחַיִל דָּד מְרֹדְכִי אֲשֶׁר לְקַח-לֹו לְבַת לְבוֹא
אֶל-הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֵאמַר הַגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ שִׁמְר
הַנָּשִׁים וְתִהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חוֹן בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּה. **בטז** וְתַלְקָח אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ:
אַחֲשׁוּרוּשׁ אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעֵשְׂרִי הוּא-חֹדֶשׁ טַבַּת בְּשָׁנַת-שִׁבְעַת
לְמַלְכוּתוֹ. **ביז** וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים וְתִשָּׂא-חוֹן וְחֹסֵד לְפָנָיו
מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת וְשִׁתִּי. **ביח** וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל-שָׂרָיו וַעֲבָדִיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהִנְחָה לְמַדִּינוֹת עֲשֶׂה
וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כְּיָד הַמֶּלֶךְ. **ביט** וּבְהַקְבֹּץ בְּתוּלוֹת שְׁנִית וּמְרֹדְכִי יָשַׁב
בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ. **בכ** אִין אֶסְתֵּר מִגְדַּת מוֹלְדֹתָהּ וְאֶת-עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ
מְרֹדְכִי וְאֶת-מֵאֵמֶר מְרֹדְכִי אֶסְתֵּר עֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אִתּוֹ.
בכא בְּיָמִים הָהֵם וּמְרֹדְכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קִצֹּף בְּגִתּוֹ וְתִרְשׁ שְׁנֵי-סָרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסּוֹף וּבִקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ. **בכב** וַיִּוָּדַע הַדָּבָר

לְמִרְדְּכִי וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמַלְכָּךְ בְּשֵׁם מְרֻדְכִי. **בכג** וַיִּבְקֶשׁ
 הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.
גא אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ אֶת-הָמֶן בֶּן-הַמְּדֵתָא
 הָאֲגַגְיוּנִישָׁא הוּא וַיִּשֶׂם אֶת-כֶּסֶּאוֹ מֵעַל כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ. **גב** וְכָל-עַבְדֵי
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמוֹכִי-כֵן צָוָה-לוֹ הַמֶּלֶךְ
 וּמְרֻדְכִילָא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה. **גג** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ לְמִרְדְּכִי: מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ. **גד** וַיְהִי בֵּאמָרָם (כְּאִמְרָם)
 אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמוֹן לְרֵאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי
 מְרֻדְכִיכִי-הַגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי. **גה** וַיֵּרָא הָמוֹכִי-אִין מְרֻדְכִי כְרָע
 וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הָמוֹן חֲמָה. **גו** וַיִּבֹז בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמִרְדְּכִי לְבַדּוֹכִי-הַגִּידוּ
 לוֹ אֶת-עַם מְרֻדְכִי וַיִּבְקֶשׁ הָמוֹן לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מַלְכוּת
 אַחְשֻׁרוּשׁ עַם מְרֻדְכִי. **גז** בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא-חֹדֶשׁ נִיסָן בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה
 לְמַלְכָּךְ אַחְשֻׁרוּשׁ: הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הָמוֹן מִיּוֹם לַיּוֹם וַיִּמְחַדֵּשׁ לְחֹדֶשׁ
 שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֲדָר.
גח וַיֹּאמֶר הָמוֹן לְמַלְכָּךְ אַחְשֻׁרוּשׁ שִׁישְׁנוֹ עִם-אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל
 מְדִינֹת מַלְכוּתְךָ וְדָתֵיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עָם וְאֶת-דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ
 אִין-שׁוּהָ לְהַנִּיחָם. **גט** אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעָשְׂרַת אֲלָפִים
 כֶּכֶר-כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל-יְדֵי עוֹשֵׂי הַמַּלְאָכָה לְהַבִּיא אֶל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ. **גי** וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ
 אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמוֹן בֶּן-הַמְּדֵתָא הָאֲגַגְיָצָר הַיְּהוּדִים. **גיא** וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ לְהָמוֹן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ. **גיב** וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי
 הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכֵל-אֲשֶׁר-צָוָה הָמוֹן אֶל
 אַחְשֻׁדְרָפְנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפָּחוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עַם וְעַם
 מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם
 בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ. **גיג** וַנִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד
 לְהָרַג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנְעַר וְעַד-זָקוֹן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. **גיד** פִּתְשָׁגוֹן הִכְתֵּב לְהַנְתִּין
 דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה. **גטו** הָרָצִים
 יָצְאוּ דְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמוֹן יָשְׁבוּ
 לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה.
דא וּמְרֻדְכִי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרֻדְכִי אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאָפַר
 וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זָעָקָה גְדוֹלָה וּמְרָה. **דב** וַיָּבֹוא עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי

אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק. **דג** ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר
 דבר-המלך ודתו מגיעאבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע
 לרבים. **דד** ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה ויגידו לה ותתחלחל
 המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליוולא
 קבל. **דה** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו
 על-מרדכיילדעת מה-זה ועל-מה-זה. **דו** ויצא התך אל-מרדכיאל-רחוב העיר
 אשר לפני שער-המלך. **דז** ויגד-לו מרדכי את כל-אשר קרהו ואת פרשת
 הכסף אשר אמר המן לשקול על-גנאי המלך ביהודיים (ביהודים)לאבדם. **דח**
 ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לולהראות
 את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש
 מלפניוועל-עמה. **דט** ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי. **די** ותאמר
 אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי. **דיא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך
 ידעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר
 לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב
 וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלךזה שלושים יום. **דיב** ויגידו למרדכי
 את דברי אסתר. **דיג** ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך
 להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **דיד** כי אם-החרש תחרישי בעת הזאתרוח
 והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודעאם-לעת
 כזאת הגעת למלכות. **דטו** ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי. **דטז** לך כנוס
 את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת
 ימים לילה ויוםגם-אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת
 וכאשר אבדתי אבדתי. **דז** ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צויתה עליו אסתר.
הא ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך
 הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח
 פתח הבית. **הב** ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצרנשאה חן
 בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר ביזו ותקרוב אסתר ותגע
 בראש השרביט. **הג** ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך
 עד-חצי המלכות וינתן לך. **הד** ותאמר אסתר אם-על-המלך טוביבוא המלך
 והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו. **הה** ויאמר המלךמהרו את-המן
 לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.
הו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה-שאלתך וינתן לך וימה-בקשתך

עד-חצי המלכות ותעש. **הז** ותען אסתר ותאמר: שאלתי ובקשתי. **הח**
 אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות
 את-בקשתיבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה
 כדבר המלך. **הט** ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן
 את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנווימלא המן על-מרדכי חמה.
הי ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו ואת-זרש אשתו. **היא**
 ויספר להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר
 נשאו על-השרים ועבדי המלך. **היב** ויאמר המואף לא-הביאה אסתר המלכה
 עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אם-אותי וגם-למחר אני קרוא-לה
 עם-המלך. **היג** וכל-זה איננו שוה לי: בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי
 היהודייושב בשער המלך. **היד** ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו יעשו-עץ
 גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו ובא-עם-המלך
 אל-המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ.
וא בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי
 הימים ויהיו נקראים לפני המלך. **וב** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי
 על-בגתנא ותירש שני סריסי המלךמשמרי הסף: אשר בקשו לשלח יד במלך
 אחשורוש. **וג** ויאמר המלךמה-נעשה יקר וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי
 המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר. **וד** ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר
 בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו.
וה ויאמרו נערי המלך אליוהנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא. **וו** ויבוא
 המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
 בלבבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני. **וז** ויאמר המן אל-המלך: איש
 אשר המלך חפץ ביקרו. **וח** וביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וסוס
 אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו. **וט** ונתון הלבוש והסוס
 על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ
 ביקרו והרכיבהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
 המלך חפץ ביקרו. **וי** ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס
 כאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך: אל-תפל דבר
 מכל אשר דברת. **ויא** ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי
 וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.
ויב וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נדחף אל-ביתו אבל וחפוי ראש. **ויג**

וַיִּסְפָּר הָמֶן לְזַרְשׁ אֶשְׁתּוֹ וּלְכָל-אֶהָבָיו אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו
 וְזַרְשׁ אֶשְׁתּוֹ אִם מֵזַרְע הֵיְהוּדִים מְרֻדְכִי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לִנְפֹל לִפְנָיו לֹא-תוּכַל
 לֹכֵי-נִפּוֹל תִּפּוֹל לִפְנָיו. וַיַּד עוֹזֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ
 לְהָבִיא אֶת-הָמֶן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר. זא וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
 לְשִׁתּוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה. זב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתָּה
 הַיּוֹמָה-שָׂאֲלֶתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנְתְּנִי לָךְ וּמָה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת
 וְתַעֲשֵׂ. זג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמְרָאם-מְצֹאֲתֵי חוֹן בְּעֵינַיִךְ הַמֶּלֶךְ
 וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּנְתְּנִי-לִי נִפְשִׁי בְּשֹׂאֲלֹתֵי וְעַמִּי בְּבִקְשֹׁתֵי. זד כִּי נִמְכַּרְנוּ אָנֹכִי
 וְעַמִּי לְהִשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הִחֲרַשְׁתִּיכִי אִין
 הֶצֶר שׁוּה בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ.

זה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא
 אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן. זו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּרֵאִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמֶן הָרַע הַזֶּה
 וְהָמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. זז וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתָּה הַיּוֹן
 אֶל-גִּנַּת הַבַּיִת וְהָמֶן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל-נִפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָה
 אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. זח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְאֶל-בֵּית מִשְׁתָּה הַיּוֹן
 וְהָמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִגַּם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה
 עַמִּי בְּבַיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן חָפוּ. זט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוֹנָה אֶחָד
 מִן-הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה-הֶעֱצָ אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמֶן לְמְרֻדְכִי אֲשֶׁר
 דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עִמָּד בְּבֵית הָמֶן גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ
 עָלָיו. זי וַיִּתְּלוּ אֶת-הָמֶן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לְמְרֻדְכִי וְחִמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה.
 חא בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בֵּית הָמֶן צָרַר
 הֵיְהוּדִים (הֵיְהוּדִים) וּמְרֻדְכִי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא-לָּהּ.
 חב וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמְרֻדְכִי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר
 אֶת-מְרֻדְכִי עַל-בֵּית הָמֶן.

חג וַתּוֹסֵף אֶסְתֵּר וַתִּדְבַּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּבְדֹּךְ וַתִּתְחַנֵּן-לוֹ
 לְהֶעֱבִיר אֶת-רַעַת הָמֶן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הֵיְהוּדִים. חד
 וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֵת שְׂרָבֵט הַזֶּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. חה
 וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מְצֹאֲתֵי חוֹן לִפְנָיו וְכֹשֶׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 וְטוֹבָה אָנֹכִי בְּעֵינָיוֹכְתָב לְהִשָּׁיֵב אֶת-הַסָּפְרִים מַחֲשַׁבַת הָמֶן בֶּן-הַמִּדְּתָא הָאֲגָגִי
 אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת-הֵיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ. חו כִּי אֵיכָכָה אוּכַל
 וְרֵאִיתִי בְּרַעָה אֲשֶׁר-יִמְצָא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֹן מוֹלְדָתִי.

חז ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העצעל אשר-שלח ידו ביהודיים (ביהודים). **חח** ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך: **כי**-כתב אשר-נכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב. **חט** ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם. **חי** ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים. **חיא** אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושילכם לבוז. **חיב** ביום אחד בכל-מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר. **חיג** פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה להנקם מאיביהם. **חיד** הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה.

חטו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריז בוצ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה. **חטז** ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. **חיו** ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים-כי-נפל פחד-היהודים עליהם. **חיא** ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות: ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם. **חיב** נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים. **חיג** וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי עליהם. **חיד** כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי הולך וגדול. **חיה** ויכפו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדון ויעשו בשנאיהם כרצונם. **חיו** ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדחמש מאות

אִישׁ. טו וְאֵת
 פְּרִשְׁנֵדְתָּא וְאֵת
 דְּלִפּוֹן וְאֵת
 אֶסְפְּתָא. טח וְאֵת
 פּוֹרְתָא וְאֵת
 אֲדִלְיָא וְאֵת
 אַרִיזְתָּא. טט וְאֵת
 פְּרַמְשֵׁתָא וְאֵת
 אַרִיסִי וְאֵת
 אַרִיזִי וְאֵת
 וִיזְתָּא. טי עֶשְׂרֵת

בְּנֵי הָמֶן בֶּן-הַמֶּדְתָּא צִרַר הֵיהוּדִים הָרְגוּ וּבִבְזָהֲלָא שְׁלַחוּ אֶת-יָדָם. טיא בְּיוֹם
 הַהוּא בָּא מְסַפֵּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. טיב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה הָרְגוּ הֵיהוּדִים וְאִבְדַּחְמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
 עֶשְׂרֵת בְּנֵי-הָמֶן בְּשֵׁאֵר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מָה עָשׂוּ וּמָה-שֶּׁאֲלַתְּךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ
 וּמָה-בְּקִשְׁתְּךָ עוֹד וְתַעֲשִׂי. טיג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֵּן גַּם-מִחֵר
 לְיִהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשׁוֹן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי-הָמֶן יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ.
 טיד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֹּן וְתִנְתֵּן דָּת בְּשׁוֹשׁוֹן וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי-הָמֶן תָּלוּ.
 טטו וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדָיִים (הַיְהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשׁוֹן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 אֲדָר וַיְהִרְגוּ בְּשׁוֹשׁוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָהֲלָא שְׁלַחוּ אֶת-יָדָם. טטז וּשְׁאָר
 הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעָמְדוּ עַל-נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבִיחָם וְהָרוּג
 בְּשֵׁנְאִיחָם חֲמֵשֶׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף וּבִבְזָהֲלָא שְׁלַחוּ אֶת-יָדָם. טיז בְּיוֹם-שְׁלוֹשָׁה
 עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה. טיח
 וְהַיְהוּדָיִים (וְהַיְהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשׁוֹן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר
 בּוֹ וְנוֹחַ בְּחֲמֵשֶׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה. טיט עַל-כֵּן הֵיהוּדִים
 הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים) הֵיטְבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 אֲדָר שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ. טכ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי
 אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוּשְׁהַקְּרוּבִים וְהָרְחוּקִים. טכא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהַיּוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם
 אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם-חֲמֵשֶׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה. טכב
 כַּיְמֵים אֲשֶׁר-נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבִיחָם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּדָה לָהֶם מִיָּגוֹן

לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלַח מְנוֹת אִישׁ
 לְרֵעֵהוּ וּמִתְנֻנּוֹת לְאֲבִינַיִם. **טכג** וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר-הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת
 אֲשֶׁר-כָּתַב מֶרְדֳּכָי אֲלֵיהֶם. **טכד** כִּי הָמֹן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי צָרַר
 כָּל-הַיְהוּדִים חֹשֵׁב עַל-הַיְהוּדִים לְאֲבָדָם וְהַפֵּל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהִמָּם וּלְאֲבָדָם.
טכה וּבְבֹאֶה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם-הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֻשְׁבְּתוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר-חָשַׁב
 עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֵת-בְּנָיו עַל-הָעֵץ. **טכו** עַל-כֵּן קָרְאוּ לְיָמֵים
 הָאֵלֶּה פּוֹרִים עַל-שֵׁם הַפּוֹרֵעַ-כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגֵרָת הַזֹּאת וּמָה-קָרְאוּ
 עַל-כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם. **טכז** קִיְמוּ וּקְבַל (וְקִבְלוּ) הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם
 וְעַל-זָרְעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה כִּכְתָּבָם וְכַזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה. **טכח** וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
 בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה
 לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכָרָם לֹא-יִסּוּף מִזָּרְעָם.
טכט וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בֵּת-אֲבִיחַיִל וּמֶרְדֳּכָי הַיְהוּדִיָּאת-כָּל-תִּקְוָה: לְקַיֵּם
 אֶת אֲגֵרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּת. **טל** וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שֶׁבַע
 וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינַת־מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ: דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת. **טלא** לְקַיֵּם
 אֶת-יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיְּמוּ עֲלֵיהֶם מֶרְדֳּכָי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר
 הַמֶּלֶכָה וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זָרְעָם: דְּבָרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם. **טלב**
 וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קַיְּמוּ דְבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר.
יא וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁרֵשׁ (אַחַשְׁוֵרֶשׁ) מִס עַל-הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם. **יב** וְכָל-מַעֲשֵׂה
 תִּקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֳּכָי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים
 עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפָרַס. **יג** כִּי מֶרְדֳּכָי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ
 אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְגִדּוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אַחֲיוּדָרֶשׁ טוֹב לַעֲמוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם
 לְכָל-זָרְעוֹ.

דניאל

אא בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָהבָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
 יְרוּשָׁלַם וַיִּצַר עֲלֵיהָ. **אב** וַיִּתֵּן אֲדָנִי בְּיָדוֹ אֶת-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּמִקְצַת כָּלִי
 בֵּית-הָאֱלֹהִים וַיְבִיאֵם אֶרֶץ-שֹׁנַעַר בֵּית אֱלֹהֵיו וְאֶת-הַכֹּלִים הֵבִיא בֵּית אוֹצֵר
 אֱלֹהֵיו. **אג** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲשֶׁפְנֵי רַב סָרִיסָיו: לְהֵבִיא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזָּרַע
 הַמְּלוּכָהוֹמוֹן-הַפְּרָתָמִים. **אד** יִלְדִים אֲשֶׁר אֵין-בָּהֶם כָּל-מֵאוּם וְטוֹבֵי מְרָאָה
 וּמִשְׁכָּלִים בְּכָל-חֻכְמָה וַיִּדְעֵי דַעַת וּמִבְּנֵי מַדְעָ וְאֲשֶׁר כָּח בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהִיכַל
 הַמֶּלֶךְ וּלְלַמְּדָם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כְּשָׂדִים. **אה** וַיִּמֶן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ

מפת- בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך.
או ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה. **אז** וישם להם שר
הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
ולעזריה עבד נגו. **אח** וישם דניאל על- לבו אשר לא- יתגאל בפת- בג המלך
וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל. **אט** ויתן האלהים
את- דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים. **אי** ויאמר שר הסריסים
לדניאל לרא אני את- אדני המלך אשר מנה את- מאכלכם ואת- משתיכם: אשר
למה יראה את- פניכם זעפים מן- הילדים אשר כגילכם וחיבתם את- ראשי
למלך. **איא** ויאמר דניאל אל- המלצר אשר מנה שר הסריסים על- דניאל
חנניה מישאל ועזריה. **איב** נס- נא את- עבדיך ימים עשרה ויתנו- לנו
מן- הזרעים ונאכלהו ימים ונשתה. **איג** ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים
האכלים את פת- בג המלך וכאשר תראה עשה עם- עבדיך. **איד** וישמע להם
לדבר הזה וינסם ימים עשרה. **אטו** ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב
ובראי בשר: מן- כל- הילדים האכלים את פת- בג המלך. **אטז** ויהי המלצר
נשא את- פת- בגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים. **איו** והילדים האלה
ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל- ספר וחכמה ודניאל הבין
בכל- חזון וחלמות. **איח** ולמקצת הימים אשר- אמר המלך להביאם וביאם
שר הסריסים לפני נבכדנצר. **איט** וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם
כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך. **אכ** וכל דבר חכמת בינה
אשר- בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל- החרטמים האשפים אשר
בכל- מלכותו. **אכא** ויהי דניאל עד- שנת אחת לכורש המלך.
בא ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו
ושנתו נהיתה עליו. **בב** ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך. **בג** ויאמר להם
המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את- החלום. **בד** וידברו הכשדים
למלך ארמית: מלכא לעלמין חייאמר חלמא לעבדיך (לעבדיך) ופשרא נחוא.
בה ענה מלכא ואמר לכשדיא (לכשדיאי) מלתה מני אזדא: הו לא תהודעו ונני
חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון. **בו** והו חלמא ופשרה
תהחון מתנו ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן- קדמי להו חלמא ופשרה החוני.
בז ענו תנניות ואמרון: מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחווה. **בח** ענה
מלכא ואמרמן- יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל- קבל די חזיתון די

אָזדא מני מלתא. **בט** די הן-חלמא לא תהודענני חדה-היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון (הזדמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני. **בי** ענו כשדיא (כשדאי) קדם-מלפא ואמרין לא-איתי אנש על-יבשתא די מלת מלפא יוכל להחוייה: כל-קבל די כל-מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל-חרטם ואשף וכשדי. **ביא** ומלתא די-מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלפא להן אלהיו די מדרהון עם-בשרא לא איתוהי. **ביב** כל-קבל דנהמלפא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל. **ביג** ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה.

ביז באדון דניאל התיב עטא וטעם לאריון רב-טבחיא די מלפא די נפק לקטלה לחכימי בבל. **בטו** ענה ואמר לאריון שליטא די-מלפא על-מה דתא מהחצפה מן-קדם מלפא אדון מלתא הודע אריון לדניאל. **בטז** ודניאל על ובעה מן-מלפא: די זמן ינתן-לה ופשרא להחוייה למלפא.

ביז אדון דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע. **ביח** ורחמין למבעא מן-קדם אלה שמא על-רזא דנה די לא יהובדון דניאל וחברוהי עם-שאר חכימי בבל. **ביט** אדון דניאל בחזא די-ליליארזא גלי אדון דניאל ברך לאלה שמא. **בכ** ענה דניאל ואמר להוא שמה די-אלהא מברך מן-עלמא ועד עלמא: די חכמתא וגבורתא די לה-היא. **בכא** והוא מהשנא עדנא וזמנא מהעדה מלכין ומקהקים מלכין יחב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה. **בכב** הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא (ונהורא) עמה שרא. **בכג** לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די-בעינא מנך די-מלת מלפא הודעתנא. **בכד** כל-קבל דנה דניאל על על-אריון די מני מלפא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר-לה לחכימי בבל אל-תהובדהעלני קדם מלפא ופשרא למלפא אחוא.

בכה אדון אריון בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלפא וכן אמר-לה די-השפחת גבר מן-בני גלותא די יהוד די פשרא למלפא יהודע. **בכו** ענה מלפא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר: האיתך (האיתך) פהל להודעתני חלמא די-חזיתופשרה. **בכז** ענה דניאל קדם מלפא ואמר: רזא די-מלפא שאללא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוייה למלפא. **בכח** ברם איתי

אֱלֹהִים בְּשִׁמְיָא גְּלֵא רְזִין וְהוּדַע לְמַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר מָה דִּי לְהוּא בְּאַחֲרִית יוֹמֵיָא
 חֲלָמָד וְחֲזוּי רֵאשֵׁד עַל-מִשְׁכַּבְּד דְּנָה הוּא.
בכט אנתה (אנת) מלכא רעיונד על-משכבד סלקו מה די להוא אחרי דנה
 וגלא רזיא הודעד מה-די להוא. **בל** ואנה לא בחכמה די-איתי בי מן-כל-חייא
 רזא דנה גלי לי להו על-דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבד תנדע.
בלא אנתה (אנת) מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיאצלמא דכון רב וזיוה
 יתיר קאם לקבלד ורוה דחיל. **בלב** הוא צלמא ראשה די-דהב טב חדוהי
 ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש. **בלג** שקוהי די פרזל רגלוהימנהון
 (מנהו) די פרזל ומנהון (ומנהו) די חסף. **בלד** חזה הוית עד די התגזרת אבן
 די-לא בידין ומחת לצלמא על-רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון. **בלה**
 באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והו כעור מן-אדרי-קיס
 ונשא המון רוחא וכל-אתר לא-השתכח להון ואבנא די-מחת לצלמא הות
 לטור רבומלאת כל-ארעא. **בלו** דנה חלמא ופשרה נאמר קדם-מלכא. **בלז**
 אנתה (אנת) מלכא מלך מלכיא: די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא
 יהב-לך. **בלח** ובכל-די דארין (דירין) בני-אנשא חיות ברא ועוף-שמיא יהב
 בידד והשלטד בכלהון אנתה- (אנת-) הוא ראשה די דהבא. **בלט** ובתדד
 תקום מלכו אחריארעא (ארע) מנד ומלכו תליתיא (תליתאה) אחרי די נחשא
 די תשלט בכל-ארעא. **במ** ומלכו רביעיה (רביעאה) תהוא תקיפה כפרזלא
 כל-קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די-מרעע כל-אלן תדק ותרע.
במא ודי-חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון (מנהו) חסף די-פחר ומנהון (ומנהו)
 פרזלמלכו פליגה תהוה ומן-נצבתא די-פרזלא להוא-בה כל-קבל די חזיתה
 פרזלא מערב בחסף טינא. **במב** ואצבעת רגליא מנהון (מנהו) פרזל ומנהון
 (ומנהו) חסףמן-קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוא תבירה. **במג** די (ודי)
 חזית פרזלא מערב בחסף טינאמתערבין להון בזרע אנשא ולא-להון דבקין
 דנה עם-דנה הא-כדי פרזלא לא מתערב עם-חספא. **במד** וביומיהון די
 מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם
 אחרן לא תשתבק תדק ותסוף כל-אלין מלכותא והיא תקום לעלמיא. **במה**
 כל-קבל די-חזית די מטורא אתגזרת אבן די-לא בידין והדקת פרזלא נחשא
 חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויצב
 חלמא ומיהמן פשרה.

במו באדון מלכא נבוכדנצר נפל על-אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחוחין אמר לנסכה לה. **במו** ענה מלכא לדניאל ואמר מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכיווגלה רזין: די יכלת למגלא רזא דנה. **במח** אדון מלכא לדניאל רבי ומתנו רברבו שגיאון יהב-לה והשלטה על כל-מדינת בבל ורב-סגנין על כל-חכימי בבל. **במט** ודניאל בעא מן-מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא.

גא נבוכדנצר מלכא עבד צלם די-דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל. **גב** ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזרא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא. **גג** באדון מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזרא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין (וקימין) לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר. **גד** וכרוזא קרא בחיל: לכוון אמרין עממיא אמיא ולשניא. **גה** בעדנא די-תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין סומפניא וכל זני זמראתפלו ונתסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא. **גו** ומן-די-לא יפל ויסגדבה-שעתא יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא. **גז** כל-קבל דנה בה-זמנא כדי שמעין כל-עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וכל זני זמראנפלין כל-עממיא אמיא ולשניא סגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא. **גח** כל-קבל דנה בה-זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא. **גט** ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא: מלכא לעלמין חיי. **גי** אנתה (אנת) מלכא שמת טעם די כל-אנש די-ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וסיפניה (וסופניה) וכל זני זמראיפל ויסגד לצלם דהבא. **גיא** ומן-די-לא יפל ויסגדיתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא. **גיב** איתי גברין יהודאין די-מנית יתהון על-עבידת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגוגבריא אלף-לא-שמו עליד (עלף) מלכא טעם לאלהיד (לאלהד) לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון.

גיג באדון נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדון גבריא אלף היתיו קדם מלכא. **גיד** ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו: לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון. **גטו** כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די-תשמעון קל קרנא

מִשְׁרוֹקֵי־תֵּא קִיתַרְס (קִיתַרְס) שִׁבְכָא פְּסִנְתַּרִין וְסוּמְפַנְיָה וְכֹל זִנְי זְמַרְא תַפְלוּן
 וְתַסְגְּדוּן לְצַלְמָא דִּי-עֲבַדְתָּ וְהוּן לָא תַסְגְּדוּן בְּהַ-שַׁעְתָּא תַתְרַמוּן לְגוּא-אַתּוּן
 נוֹרָא יִקְדַּתָּא וּמִן-הוּא אֱלֹהָ דִּי יִשְׁיִבְנֹכוּן מִן-יְדֵי. **גטז** עֲנוּ שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד
 נְגוּ וְאַמְרִין לְמַלְכָּא: נְבוּכַדְנֶצַּר לָא-חֲשַׁחִין אֲנַחְנָא עַל-דְּנָה פְתַגְס לְהַתְּבוּתָךְ. **גיז**
 הוּן אִיתִי אֱלֹהֵנָא דִּי-אֲנַחְנָא פְּלַחִין וְכֹל לְשִׁיבּוּתָנָא: מִן-אַתּוּן נוֹרָא יִקְדַּתָּא
 וּמִן-יְדֵיךָ מַלְכָּא יִשְׁיִב. **גיח** וְהוּן לָא יְדִיעַ לְהוּא-לְךָ מַלְכָּא דִּי לֹא־לְהִיד (לֹא־לְהִיד)
 לָא-אִיתִינָא (אִיתִינָא) פְּלַחִין וְלְצַלְס דְּהָבָא דִּי הִקִּימְתָּ לָא נִסְגַּד.
גיט בְּאִדִּין נְבוּכַדְנֶצַּר הִתְמַלִּי חֲמָא וְצַלְס אֲנַפּוּהִי אֲשַׁתְּנוּ (אֲשַׁתְּנִי) עַל-שְׁדַרְךָ
 מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּ עֲנֵה וְאַמְר לְמַזָּא לְאַתּוּנָא חַד-שִׁבְעָה עַל דִּי חֲזָה לְמַזְיָה. **גכ**
 וְלַגְּבַרִין גְּבַרִי-חִיל דִּי בְחִילָה אָמַר לְכַפְתָּה לְשְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּ לְמַרְמָא
 לְאַתּוּן נוֹרָא יִקְדַּתָּא. **גכא** בְּאִדִּין גְּבַרְיָא אֱלֹךְ כְּפַתּוּ בְּסַרְבְּלִיהוּן פְּטִישִׁיהוּן
 (פְּטִישִׁיהוּן) וְכַרְבְּלִתְהוּן וְלַבְּשִׁיהוּן וְרַמְיּוּ לְגוּא-אַתּוּן נוֹרָא יִקְדַּתָּא. **גכב**
 כָּל-קָבֵל דְּנָה מִן-דִּי מַלְתָּ מַלְכָּא מַחְצָפָה וְאַתּוּנָא אִזְהָ יַתִּירָה גְּבַרְיָא אֱלֹךְ דִּי
 הִסְקוּ לְשְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּ קַטַל הַמוּן שְׁבִיבָא דִּי נוֹרָא. **גכג** וְגְּבַרְיָא אֱלֹךְ
 תַלְתְּהוּן שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּנְפְלוּ לְגוּא-אַתּוּן-נוֹרָא יִקְדַּתָּא מְכַפְתִּין.
גכד אִדִּין נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא תְּוֹה וְקַס בְּהַתְּבַהֲלָה עֲנֵה וְאַמְר לְהַדְּבֹרוּהִי הֲלָא
 גְּבַרִין תַלְתְּהָ רַמְיָנָא לְגוּא-נוֹרָא מְכַפְתִּין עֲנִין וְאַמְרִין לְמַלְכָּא יִצִּיבָא מַלְכָּא.
גכה עֲנֵה וְאַמְר הָא-אַנְהָ חֲזָה גְּבַרִין אַרְבַּעַה שְׁרִין מְהַלְכִין בְּגוּ-נוֹרָא וְחַבְל
 לָא-אִיתִי בְּהוּן וְרוּהִי דִּי רַבִּיעֵיא (רַבִּיעֵאָה) דְּמָה לְבַר-אַלְהִין.
גכו בְּאִדִּין קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרַע אַתּוּן נוֹרָא יִקְדַּתָּא עֲנֵה וְאַמְר שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ
 וְעֲבַד-נְגוּ עֲבֹדוּהִי דִּי-אַלְהָא עֲלִיא (עֲלֵאָה) פְּקוּ וְאַתּוּן בְּאִדִּין נְפִקוּן שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ
 וְעֲבַד נְגוּמִן-גוּא נוֹרָא. **גכז** וּמִתְכַנְשִׁין אַחְשַׁדְרַפְנִיָּא סַגְנִיָּא וּפְחֹתָא וְהַדְּבַרִי
 מַלְכָּא חֲזִין לְגְּבַרְיָא אֱלֹךְ דִּי לָא-שְׁלַט נוֹרָא בְּגִשְׁמָהוּן וּשְׁעַר רֵאשִׁיהוּן לָא הִתְתַּרְךָ
 וְסַרְבְּלִיהוּן לָא שְׁנוּ וְרִיחַ נוּר לָא עֲדַת בְּהוּן. **גכח** עֲנֵה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאַמְר בְּרִיד
 אֱלֹהֵהוּן דִּי-שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּ דִּי-שְׁלַח מַלְאָכָה וְשִׁיב לְעֲבֹדוּהִי דִּי הִתְרַחְצוּ
 עֲלוּהִי וּמַלְתָּ מַלְכָּא שְׁנִיו וַיְהִיבוּ גִשְׁמִיהוּן (גִּשְׁמָהוּן) דִּי לָא-יִפְלַחוּן וְלָא-יִסְגְּדוּן
 לְכָל-אַלְהָ לְהוּן לֹא־לְהִיד. **גכט** וּמִנִּי שִׁים טַעַם דִּי כָּל-עַם אָמָה וְלִשָׁן דִּי-יֹאמַר
 שְׁלַח (שְׁלוּ) עַל אֱלֹהֵהוּן דִּי-שְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּא הַדְּמִין יַתְעַבַּד וּבֵיתָה נְוִלִי
 יִשְׁתַּוֵּה כָּל-קָבֵל דִּי לָא אִיתִי אֱלֹהָ אַחֲרוֹן דִּי-יִכַּל לְהַצֵּלָה כְּדָנָה. **גל** בְּאִדִּין מַלְכָּא
 הִצִּיל לְשְׁדַרְךָ מִישַׁךְ וְעֲבַד נְגוּבְמַדִּינַת בְּבַל.

גלא נְבוּכַדְנֶצַר מֶלֶכָא לְכָל-עַמְמַיָּא אַמְיָא וְלִשְׁנַיָּא דִּי-דַארִין (דִּירִין)
 בְּכָל-אַרְעֵא שְׁלַמְכוּן יִשְׁגָּא. **גלב** אַתְיָא וְתַמְהָא דִּי עֶבֶד עַמֵּי אֱלֹהָא עֲלִיא
 (עֲלָאָה) שְׁפֵר קְדָמִי לְהַחְוִיָּה. **גלג** אַתּוּהִי כְּמָה רַבְרַבִּין וְתַמְהוּהִי כְּמָה תְּקִיפִין
 מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלַם וְשִׁלְטָנָה עִם-דֶּר וְדֶר. **דא** אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַר שְׁלָה הוּוּת
 בְּבִיתִי וְרַעֲנָן בְּהִיכְלִי. **דב** חֲלָם חֲזִית וּיְדַחְלַנְנִי וְהִרְהִרִין עַל-מִשְׁכְּבִי וְחֲזוּי רֵאשִׁי
 יְבַהֲלַנְנִי. **דג** וּמִנֵּי שִׁים טַעַם לְהַנְעֵלָה קְדָמִי לְכָל חֲפִימֵי בְּבַל: דִּי-פִשֶׁר חֲלָמָא
 יְהוּדְעַנְנִי. **דד** בַּאֲדִין עֲלִלִין (עֲלִין) חֲרֻטְמַיָּא אֲשַׁפֵּיָּא כַּשְׂדִּיא (כַּשְׂדָּאִי) וְגִזְרִיא
 וְחֲלָמָא אָמַר אָנָּה קְדָמִיהוּן וּפְשָׁרָה לֹא-מְהוּדְעִין לִי. **דה** וְעַד אַחֲרִין עַל קְדָמִי
 דְּנִיָּאל דִּי-שְׁמָה בְּלֻטְשַׁאצַּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְדִי רוּחַ-אֱלֹהִין קְדִישִׁין בַּהּ וְחֲלָמָא
 קְדָמוּהִי אָמַרְת. **דו** בְּלֻטְשַׁאצַּר רַב חֲרֻטְמַיָּא דִּי אָנָּה יַדְעַת דִּי רוּחַ אֱלֹהִין
 קְדִישִׁין בְּדִּ וְכָל-רָז לֹא-אָנֶס לְךָ חֲזוּי חֲלָמֵי דִּי-חֲזִית וּפְשָׁרָה אָמַר. **דז** וְחֲזוּי
 רֵאשִׁי עַל-מִשְׁכְּבִי חֲזָה הוּוּתְוֹאֲלוּ אֵילָן בְּגוּ אַרְעָא וְרוּמָה שְׂגִיא. **דח** רְבָה אֵילָנָא
 וְתַקֹּף וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֲזוּתָהּ לְסוּף כָּל-אַרְעָא. **דט** עֲפִיָּה שְׁפִיר וְאַנְבָּה
 שְׂגִיא וּמְזוּן לְכֻלָּא-בַּהּ תַּחְתּוּהִי תַטְלַל חִיּוֹת בְּרָא וּבַעֲנַפּוּהִי יִדְרוּן (יְדוּרִין) צְפְרִי
 שְׁמִיָּא וּמִנָּה יִתְזִין כָּל-בְּשָׂרָא. **די** חֲזָה הוּוּת בְּחֲזוּי רֵאשִׁי עַל-מִשְׁכְּבִי וְאֵלוּ עִיר
 וְקְדִישׁ מִן-שְׁמִיָּא נָחַת. **דיא** קָרָא בְּחִיל וְכֹן אָמַר גְּדוּ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עֲנַפּוּהִי
 אַתְרוּ עֲפִיָּה וּבְדָרוּ אַנְבָּה תַנְדַּח חִיּוֹתָא מִן-תַּחְתּוּהִי וְצְפְרִיא מִן-עֲנַפּוּהִי. **דיב**
 בְּרַם עֲקֹר שְׂרֻשׁוּהִי בְּאַרְעָא שְׁבִקוּ וּבְאַסּוּר דִּי-פְרִזֵּל וּנְחָשׁ בְּדַתְתָּא דִּי בְרָא
 וּבְטַל שְׁמִיָּא יִצְטַבַּע וְעַם-חִיּוֹתָא חֲלָקָה בַּעֲשֵׁב אַרְעָא. **דיג** לְבַבָּה מִן-אַנוּשָׁא
 (אַנְשָׂא) יִשְׁנוּן וּלְבַב חִיָּה יִתְיַהֵב לָהּ וְשִׁבְעָה עֲדָנִין יַחְלַפּוּן עֲלוּהִי. **דיד** בְּגִזְרַת
 עִירִין פְּתַגְמָא וּמֵאמַר קְדִישִׁין שְׁאַלְתָּא עַד-דְּבַרְת דִּי יִנְדְעוּן חֲיָיא דִּי-שְׁלִיט
 עֲלִיא (עֲלָאָה) בְּמַלְכוּת אַנוּשָׁא (אַנְשָׂא) וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יִתְנַנְּה וְשִׁפְל אַנְשִׁים יִקִּים
 עֲלֵיהּ (עֲלָהּ). **דטו** דְּנָה חֲלָמָא חֲזִית אָנָּה מֶלֶכָא נְבוּכַדְנֶצַר וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּ)
 בְּלֻטְשַׁאצַּר פְּשָׂרָא אָמַר כָּל-קִבְל דִּי כָּל-חֲפִימֵי מַלְכוּתִי לֹא-יִכְלִין פְּשָׂרָא
 לְהוּדְעוּתִנִּי וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּ) כְּהֵל דִּי רוּחַ-אֱלֹהִין קְדִישִׁין בְּדִ. **דטז** אֲדִין דְּנִיָּאל
 דִּי-שְׁמָה בְּלֻטְשַׁאצַּר אֲשִׁתּוּמַם כְּשַׁעָה חֲדָה וְרַעֲיִנְהִי יְבַהֲלַנְּה עֵנָה מֶלֶכָא וְאָמַר
 בְּלֻטְשַׁאצַּר חֲלָמָא וּפְשָׂרָא אֶל-יְבַהֲלֵךְ עֵנָה בְּלֻטְשַׁאצַּר וְאָמַר מְרָאִי חֲלָמָא
 לְשַׁנְאִיד (לְשַׁנְאִיד) וּפְשָׁרָה לַעֲרִיד (לְעֲרִיד). **דיז** אֵילָנָא דִּי חֲזִיתָ דִּי רְבָה וְתַקֹּף
 וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֲזוּתָהּ לְכָל-אַרְעָא. **דיח** וְעֲפִיָּה שְׁפִיר וְאַנְבָּה שְׂגִיא וּמְזוּן
 לְכֻלָּא-בַּהּ תַּחְתּוּהִי תַדוּר חִיּוֹת בְּרָא וּבַעֲנַפּוּהִי יִשְׁכְּנָן צְפְרִי שְׁמִיָּא. **דיט** אַנְתָּה-
 (אַנְתָּ-) הוּוּא מֶלֶכָא דִּי רַבִּית (רַבִּית) וְתַקִּפְתָּ וּרְבוּתְךָ רַבִּית וּמְטַת לְשִׁמְיָא וְשִׁלְטְנְךָ

לְסוּף אֲרָעָא. **דכ** וְדִי חֲזָה מְלָכָא עִיר וְקוּדִישׁ נַחַת מִן-שְׁמַיָא וְאָמַר גְּדוּ אֵילָנָא וְחַבְלוּהִי בְרַם עֶקֶר שְׂרִשׁוּהִי בְּאֲרָעָא שְׁבִקוּ וּבְאַסּוּר דִּי-פְרָזֵל וּנְחַשׁ בְּדַתְאָא דִּי בְרָא וּבִטֵּל שְׁמַיָא יִצְטַבַּע וְעַם-חַיּוֹת בְּרָא חֲלָקָה עַד דִּי-שְׁבַעָה עֲדָנִין יַחְלִפוּן עֲלוּהִי. **דכא** דְּנָה פִּשְׂרָא מְלָכָא וּגְזַרְתָּ עֲלִיא (עֲלָאָה) הִיא דִּי מָטַת עַל-מְרָאִי מְלָכָא. **דכב** וְלָךְ טְרַדִּין מִן-אֲנָשָׂא וְעַם-חַיּוֹת בְּרָא לְהוּהּ מְדַרְךְ וְעִשְׂבָּא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעִמוּן וּמִטֵּל שְׁמַיָא לָךְ מְצַבְּעִין וְשְׁבַעָה עֲדָנִין יַחְלִפוּן עֲלִיד (עֲלָדָךְ): עַד דִּי-תַנְדַּע דִּי-שְׁלִיט עֲלִיא (עֲלָאָה) בְּמַלְכוּת אֲנָשָׂא וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יִתְנַנְּהָ. **דכג** וְדִי אָמְרוּ לְמִשְׁבַּק עֶקֶר שְׂרִשׁוּהִי דִּי אֵילָנָא מְלָכוּתָךְ לָךְ קִימָאמִן-דִּי תַנְדַּע דִּי שְׁלִטוּן שְׁמַיָא. **דכד** לָהּ מְלָכָא מְלָכִי יִשְׁפַּר עֲלִיד (עֲלָדָךְ) וּחֲטִיד (וּחֲטָאָדָךְ) בְּצַדְקָה פְּרַק וְעוּיָתָךְ בְּמַחוּן עֲנִין הוּן תְּהוּהּ אֲרָכָה לְשִׁלוּתָךְ. **דכה** כֹּלָא מְטָא עַל-נְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא.

דכו לְקַצַּת יִרְחִין תְּרִי-עֶשֶׂר עַל-הֵיכַל מְלָכוּתָא דִּי בְּבַל מְהֵלָךְ הָוָה. **דכז** עֲנָה מְלָכָא וְאָמַר הֲלָא דָא-הִיא בְּבַל רְבִיתָא דִּי-אֲנָה בְּנִיתָה לְבֵית מְלָכוּ בְּתַקּוּף חֲסִינִי וְלִיקַר הַדְרִי. **דכח** עוּד מְלָתָא בְּפַם מְלָכָא קַל מִן-שְׁמַיָא נָפַל: לָךְ אָמְרִין נְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא מְלָכוּתָא עֲדַת מְנָךְ. **דכט** וּמִן-אֲנָשָׂא לָךְ טְרַדִּין וְעַם-חַיּוֹת בְּרָא מְדַרְךְ עִשְׂבָּא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעִמוּן וְשְׁבַעָה עֲדָנִין יַחְלִפוּן עֲלִיד (עֲלָדָךְ): עַד דִּי-תַנְדַּע דִּי-שְׁלִיט עֲלִיא (עֲלָאָה) בְּמַלְכוּת אֲנָשָׂא וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יִתְנַנְּהָ. **דל** בַּה-שְׁעֵתָא מְלָתָא סָפַת עַל-נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִן-אֲנָשָׂא טְרִיד וְעִשְׂבָּא כְּתוּרִין יֵאָכֵל וּמִטֵּל שְׁמַיָא גְּשִׁמָּה יִצְטַבַּעַד דִּי שְׁעָרָה כְּנִשְׁרִין רַבָּה וְטַפְרוּהִי כְּצַפְרִין. **דלא** וְלְקַצַּת יוֹמָא אֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר עֵינֵי לְשְׁמַיָא נְטִלַת וּמְנַדְעֵי עֲלִי יְתוּב וְלַעֲלִיא (וְלַעֲלָאָה) בְּרִכַת וּלְחִי עֲלֵמָא שְׁבַחַת וְהַדְרַת: דִּי שְׁלִטְנָה שְׁלִטוּן עֲלֵם וּמְלָכוּתָהּ עַם-דָּר וְדָר. **דלב** וְכֹל-דְּאָרִי (דְּיָרִי) אֲרָעָא כְּלָה חֲשִׁיבִין וְכִמְצַבְיָה עֶבֶד בְּחִיל שְׁמַיָא וְדָאָרִי (וְדְיָרִי) אֲרָעָא וְלָא אֵינִי דִּי-יִמְחָא בִּידָה וְיֵאמַר לָהּ מָה עֲבַדְתָּ. **דלג** בַּה-זְמַנָּא מְנַדְעֵי יְתוּב עֲלִי וְלִיקַר מְלָכוּתֵי הַדְרִי וְזִיּוּ יְתוּב עֲלִי וְלִי הַדְּבָרִי וְרַבְרַבֵּי יַבְעוּן וְעַל-מְלָכוּתֵי הַתְּקַנַּת וְרַבּוּ יִתְיָרָה הוּסְפַת לִי. **דלד** כְּעֵן אֲנָה נְבִכְדְנֶצַּר מְשַׁבַּח וּמְרוּמָם וּמְהַדָּר לְמֵלְךְ שְׁמַיָא דִּי כָּל-מַעְבְּדוּהִי קִשְׁט וְאַרְחַתָּהּ דִּין וְדִי מְהֵלְכִין בְּגוּהָ יָכֵל לְהַשְׁפִּלָּה.

הא בְּלִשְׂאֲצַר מְלָכָא עֶבֶד לְחַם רַב לְרַבְרַבְנוּהִי אֶלְף וְלִקְבֵּל אֶלְפָא חֲמָרָא שְׁתָּהּ. **הב** בְּלִשְׂאֲצַר אָמַר בְּטַעַם חֲמָרָא לְהִיתְיָה לְמָאנִי דְּהָבָא וְכִסְפָּא דִּי הֲנַפֵּק נְבוּכַדְנֶצַּר אָבוּהִי מִן-הֵיכְלָא דִּי בִירוּשְׁלַם וְיִשְׁתּוּן בְּהוּן מְלָכָא וְרַבְרַבְנוּהִי שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחְנַתָּהּ. **הג** בְּאֲדִין הִיתִּיו מָאנִי דְּהָבָא דִּי הֲנַפְקוּ מִן-הֵיכְלָא דִּי-בֵית

אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְאַשְׁתִּיּוּ בְּהוֹן מְלָכָא וְרַבְרַבְנוּהִי שְׁגִלְתָּהּ וּלְחַנְתָּהּ. הַד
 אֲשֵׁתִּיּוּ חֲמָרָא וְשִׁבְחוּ לְאַלְהֵי דְהָבָא וְכִסְפָּא נְחָשָׂא פְּרִזְלָאָאָא וְאַבְנָא. הַה
 בַּה-שְׁעָתָה נִפְקוּ (נִפְקָה) אֶצְבָּעוּ דִּי יָד-אֲנָשׁ וְכַתְּבוּ לְקַבֵּל נְבִרְשָׁתָא עַל-גִּירָא
 דִּי-כְתַל הֵיכְלָא דִּי מְלָכָא וּמְלָכָא חֲזָה פִּס יָדָא דִּי כְתָבָהּ. הוּ אֲדִין מְלָכָא זִיוְהִי
 שְׁנוּהִי וְרַעִינְהִי יְבִהּלוּנְהִי וְקִטְרִי חֲרָצָה מְשִׁתְּרִין וְאַרְכְּבָתָהּ דָּא לְדָא נְקִשׁוּ. הַז
 קָרָא מְלָכָא בְּחִיל לְהַעֲלָה לְאַשְׁפִּיָּא כַּשְׂדִּיא (כְּשִׂדְיָא) וְגִזְרִיָּא עֲנָה מְלָכָא וְאָמַר
 לְחַפְיָמִי בְּבַל דִּי כָל-אֲנָשׁ דִּי-יִקְרָה כְּתָבָהּ דְנָה וּפְשָׂרָה יְחֻנְנִי אֲרַגְוָנָא יִלְבַּשׁ
 וְהַמְנוּכָא (וְהַמְנִיכָא) דִּי-דְהָבָא עַל-צִוְאַרְהָ וְתִלְתִּי בְּמַלְכוּתָא יִשְׁלַט.

הַח אֲדִין עַלְלִין (עַלְלִין) כָּל חַפְיָמִי מְלָכָא וְלָא-כְּהִלִּין כְּתָבָא לְמַקְרָא וּפְשָׂרָא
 (וּפְשָׂרָה) לְהוֹדְעָה לְמְלָכָא. הַט אֲדִין מְלָכָא בְּלִשְׁאֲצֵר שְׁגִיא מִתְבַּהֵל וְזִיוְהִי
 שְׁנִין עַלוּהִי וְרַבְרַבְנוּהִי מְשִׁתְּבִישִׁין. הִי מְלַכְתָּא לְקַבֵּל מִלִּי מְלָכָא וְרַבְרַבְנוּהִי
 לְבֵית מְשִׁתְּיָא עַלְלַת (עַלְלַת) עֲנַת מְלַכְתָּא וְאַמְרַת מְלָכָא לְעַלְמִין חֵיִיִּאל-יְבִהּלוּ
 רַעִינְךָ וְזִיוִיךָ (וְזִיוִיךָ) אֶל-יִשְׁתַּנּוּ. הִיא אִיתִי גִבְר בְּמַלְכוּתְךָ דִּי רוּחַ אֱלֹהִין
 קַדִּישִׁין בַּה וּבִיוּמֵי אַבּוּךָ נְהִירוּ וְשְׁכַלְתַּנּוּ וְחַכְמָה כְּחַכְמַת-אֱלֹהִין הַשְׁתַּכַּחַת בַּה
 וּמְלָכָא נְבַכְדִּנְצָר אַבּוּךָ רַב חֲרַטְמִין אֲשֵׁפִין כְּשִׂדְיָאין גִּזְרִין הַקִּימָה אַבּוּךָ מְלָכָא.
 הַיב כָּל-קַבֵּל דִּי רוּחַ יִתִּירָה וּמְנַדַע וְשְׁכַלְתַּנּוּ מִפְּשָׂר חַלְמִין וְאַחֲוִית אַחֲוִין
 וּמְשָׂרָא קִטְרִין הַשְׁתַּכַּחַת בַּה בְּדִנְיָאֵל דִּי-מְלָכָא שָׁם-שְׁמָה בְּלִטְשָׂאֲצֵר כְּעוֹן
 דְנִיָּאֵל יִתְקַרִי וּפְשָׂרָה יְהַחֲוָה.

הַיג בְּאֲדִין דְנִיָּאֵל הַעַל קָדָם מְלָכָא עֲנָה מְלָכָא וְאָמַר לְדִנְיָאֵל אַנְתָּה- (אַנְתָּה-)
 הוּא דְנִיָּאֵל דִּי-מִן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי הִיתִי מְלָכָא אַבִּי מִן-יְהוּד. הַיז
 וְשִׁמְעַת עַלִּיךְ (עַלְךָ) דִּי רוּחַ אֱלֹהִין בְּךָ וְנְהִירוּ וְשְׁכַלְתַּנּוּ וְחַכְמָה יִתִּירָה הַשְׁתַּכַּחַת
 בְּךָ. הַטו וְכַעַן הַעֲלוּ קָדְמֵי חַפְיָמִיָּא אֲשֵׁפִיָּא דִּי-כְתָבָהּ דְנָה יְקָרוֹן וּפְשָׂרָה
 לְהוֹדְעָתְנִי וְלָא-כְּהִלִּין פְּשָׂר-מְלַתָּא לְהַחֲוִיָּה. הַטז וְאַנְהָ שְׁמַעַת עַלִּיךְ (עַלְךָ)
 דִּי-תוּכַל (תְּפוּל) פְּשָׂרִין לְמַפְּשָׂר וְקִטְרִין לְמְשָׂרָא כְּעוֹן הוּן תוּכַל (תְּפוּל) כְּתָבָא
 לְמַקְרָא וּפְשָׂרָה לְהוֹדְעוֹתִי אֲרַגְוָנָא תִלְבַּשׁ וְהַמְנוּכָא (וְהַמְנִיכָא) דִּי-דְהָבָא
 עַל-צִוְאַרְךָ וְתִלְתָּא בְּמַלְכוּתָא תִשְׁלַט.

הַיז בְּאֲדִין עֲנָה דְנִיָּאֵל וְאָמַר קָדָם מְלָכָא מִתְנַתְּךָ לְךָ לְהוֹיִן וּנְבַזְבִּיתְךָ לְאַחֲרוֹן
 הַב בְּרַם כְּתָבָא אֶקְרָא לְמְלָכָא וּפְשָׂרָא אֶהוֹדְעִנָּה. הַיח אַנְתָּה (אַנְתָּה) מְלָכָא
 אֱלֹהָא עַלִּיא (עַלְאָה) מְלַכּוּתָא וּרְבוּתָא וּיְקָרָא וְהַדְרָא יְהַב לְנְבַכְדִּנְצָר אַבּוּךָ.
 הַיט וּמִן-רְבוּתָא דִּי יְהַב-לְהַכֵּל עִמְמִיָּא אִמְיָא הוּוּ זַאעִין (זִיעִין) וְדַחְלִין
 מוּ-קָדְמוּהִי דִּי-הוּא צְבָא הוּוּ קִטַּל וְדִי-הוּוּ צְבָא הוּוּ מַחָא וְדִי-הוּוּ צְבָא הוּוּ

מרים ודי-הוּא צבא הוּא מִשְׁפֵּל. **הכ** וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה
הנחת מן-כָּרְסָא מלכותה ויקרה העדיו מנה. **הכא** ומן-בְּנֵי אֲנָשָׁא טְרִיד
ולבבה עם-חיותא שוי (שויו) ועם-עֲרֵדְיָא מְדֵרָה עֲשָׂבָא כְּתוּרִין יִטְעֻמוּנָה וּמְטֹל
שְׂמִיָּא גְשָׁמָה יִצְטַבַּע: עד די-יָדַע די-שְׁלִיט אֱלֹהָא עליא (עלָאָה) בְּמַלְכוּת
אֲנָשָׁא וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יְהֻקִּים עליה (עלה). **הכב** ואנתה (ואנת) בְּרָה בְּלִשְׁאֲצֹר
לָא הִשְׁפִּילָת לְבַבָּךְ: כָּל-קָבֵל דִּי כָל-דְּנָה יָדַעְתָּ. **הכג** ועל מְרָא-שְׂמִיָּא
הִתְרוּמְמַת וּלְמֵאנְיָא דִּי-בֵיתָה הִיתִיו קדמיד (קדמד) ואנתה (ואנת) ורברבניך
(ורברבנד) שְׁגִלְתָּךְ וּלְחַנְתָּךְ חֲמָרָא שְׁתִּין בְּהוּן וְלֹאֲלֵהִי כִסְפָא-וְדִהָבָא נְחָשָׁא
פְּרִזְלָא אָעָא וְאִבְנָא דִּי לָא-חֲזִין וְלָא-שְׂמַעִין וְלָא יָדַעִין שִׁבְחָתָּ וְלֹאֲלֵהִי
דִּי-נִשְׁמַתָּךְ בִּידָה וְכָל-אַרְחַתָּךְ לֵהֲלָא הִדְרָתָּ. **הכד** באדין מן-קְדָמוּהִי שְׁלִיח
פְּסָא דִּי-יָדָא וּכְתָבָא דְנָה רְשִׁים. **הכה** ודנה כתבא די רשִׁים: מְנָא מְנָא תִּקְל
וּפְרָסִין. **הכו** דנה פְּשֵׁר-מִלְתָּא: מְנָאֲמָנָה-אֱלֹהָא מַלְכוּתָךְ וְהִשְׁלַמְהָ. **הכז**
תִּקְלִתְקִילָתָּ בְּמֵאנְיָא וְהִשְׁתַּכַּחַת חֲסִיר. **הכח** פְּרִסְפְּרִיסַת מַלְכוּתָךְ וִיהִיבַת
לְמַדֵּי וּפְרָס. **הכט** באדין אָמַר בְּלִשְׁאֲצֹר וְהִלְבְּשׁוּ לְדַנְיָאֵל אֲרָגוּנָא וְהַמְנוּכָא
(וְהַמְנוּכָא) דִּי-דִהָבָא עַל-צוּאָרָה וְהִכְרִזוּ עֲלוּהִי דִּי-לְהוּא שְׁלִיט תִּלְתָּא
בְּמַלְכוּתָא. **הל** ביה בְּלִילְיָא קְטִיל בְּלִשְׁאֲצֹר מַלְכָּא כַּשְׂדִּיא (כְּשֻׁדָּאָה).
וא וְדָרְיוֹשׁ מַדִּיא (מְדָאָה) קָבֵל מַלְכוּתָאֲכֹבֵר שְׁנִין שְׁתִּין וְתִרְתִּין. **וב** שְׁפֹר קְדָם
דָּרְיוֹשׁ וְהֻקִּים עַל-מַלְכוּתָא לְאַחַשְׁדֵּרְפָּנְיָא מָאָה וְעֶשְׂרִין דִּי לְהוּן בְּכָל-מַלְכוּתָא.
וג ועלָא מְנַהוּן סָרְכִין תִּלְתָּה דִּי דַנְיָאֵל חַד-מְנַהוּן: דִּי-לְהוּן אַחַשְׁדֵּרְפָּנְיָא אֵלִין
יְהִיבִין לְהוּן טַעֲמָא וּמַלְכָּא לָא-לְהוּא נֹזֵק. **וד** אָדִין דַּנְיָאֵל דְּנָה הוּא מִתְנַצַּח
עַל-סָרְכִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרְפָּנְיָא: כָּל-קָבֵל דִּי רוּחַ יִתִּירָא בֵּיה וּמַלְכָּא עֲשִׂית לְהַקְמוּתָהּ
עַל-כָּל-מַלְכוּתָא. **וה** אָדִין סָרְכִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרְפָּנְיָא הוּוּ בְּעִין עֵלָה לְהִשְׁפַּחָה
לְדַנְיָאֵל מַצַּד מַלְכוּתָא וְכָל-עֵלָה וּשְׁחִיתָה לָא-יִכְלִין לְהִשְׁפַּחָה כָּל-קָבֵל
דִּי-מְהִימִן הוּא וְכָל-שְׁלוֹ וּשְׁחִיתָה לָא הִשְׁתַּכַּחַת עֲלוּהִי. **וו** אָדִין גְּבַרְיָא אֵלְךָ
אָמְרִין דִּי לָא נְהִשְׁפַּח לְדַנְיָאֵל דְּנָה כָּל-עֵלָה לְהוּן הִשְׁפַּחְנָא עֲלוּהִי בְּדַת אֱלֹהָהּ.
וז אָדִין סָרְכִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרְפָּנְיָא אֵלֶן הִרְגִּישׁוּ עַל-מַלְכָּא וְכֹן אָמְרִין לֵיה דָּרְיוֹשׁ
מַלְכָּא לְעֵלְמִין חַיִּי. **וח** אֲתִיעֵטוּ כָּל סָרְכֵי מַלְכוּתָא סַגְנִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרְפָּנְיָא
הַדְּבַרְיָא וּפְחֻתָּא לְקִימָה קִים מַלְכָּא וּלְתַקְפָּה אָסֵר: דִּי כָל-דִּי-יִבְעָא בְּעוּ
מִן-כָּל-אֱלֹהִי וְאִנְשׁ עַד-יוֹמִין תִּלְתִּין לְהוּן מְנָךְ מַלְכָּאִיתְרָמָא לְגַב אַרְיוּתָא. **וט**
כְּעוּ מַלְכָּא תִּקִּים אָסֵרָא וְתִרְשֵׁם כְּתָבָא: דִּי לָא לְהִשְׁנִיָּה כְּדַת-מְדֵי וּפְרָס
דִּי-לָא תַעֲדָא. **וי** כָּל-קָבֵל דְּנָהֲמַלְכָּא דָּרְיוֹשׁ רְשֵׁם כְּתָבָא וְאַסְרָא. **ויא** וְדַנְיָאֵל

כְּדִי יָדַע דִּי-רְשִׁים כְּתָבָא עַל לְבִיתָהּ וְכוּיִן פְּתִיחוֹן לָהּ בְּעֵלִיתָהּ נֶגְדַּד יְרוּשָׁלַם
וְזִמְנִין תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרֻךְ עַל-בְּרֻכּוּהִי וּמְצֵלָא וּמוֹדָא קְדָם אֱלֹהֵהּ כָּל-קָבֵל
דִּי-הוּא עֶבֶד מִן-קִדְמַת דְנָהּ.

ויב אֲדִין גְּבַרְיָא אֱלָף הִרְגָּשׁוּ וְהִשְׁפַּחוּ לְדַנְיָא לְבַעֵה וּמִתְחַנְּן קְדָם אֱלֹהֵהּ. **ויג**
בְּאֲדִין קָרְבוּ וְאָמְרִין קְדָם-מַלְכָּא עַל-אָסֶר מַלְכָּא הִלָּא אָסֶר רְשָׁמַת דִּי כָּל-אֲנָשׁ
דִּי-יִבְעָא מִן-כָּל-אֱלֹהֵי וְאֲנָשׁ עַד-יוֹמִין תְּלַתִּין לָהּ מִנְּךָ מַלְכָּא יִתְרַמָּא לְגֹב
אֲרִיּוֹתָא עֵנָה מַלְכָּא וְאָמַר יִצְיָבָא מַלְתָּא כְּדַת-מְדִי וּפְרַסְדִּי-לָא תַעֲדָא. **ויד**
בְּאֲדִין עֵנוּ וְאָמְרִין קְדָם מַלְכָּא דִּי דְנִיָּאל דִּי מִן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּד לָא-שָׁם
עֲלִיד (עֲלִיד) מַלְכָּא טַעַם וְעַל-אָסְרָא דִּי רְשָׁמַת וְזִמְנִין תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא בְּעָא
בְּעוּתָהּ. **וטו** אֲדִין מַלְכָּא כְּדִי מַלְתָּא שְׁמַע שְׁגִיָּא בְּאֵשׁ עֲלוּהִי וְעַל דְנִיָּאל שָׁם בַּל
לְשִׁיזְבוּתָהּ וְעַד מְעַלִּי שְׁמִשָּׂא הוּא מְשִׁתְּדַר לְהַצְלוּתָהּ. **וטז** בְּאֲדִין גְּבַרְיָא אֱלָף
הִרְגָּשׁוּ עַל-מַלְכָּא וְאָמְרִין לְמַלְכָּא דַּע מַלְכָּא דִּי-דַת לְמְדִי וּפְרַס דִּי-כָּל-אָסֶר
וּקְיָם דִּי-מַלְכָּא יְהָקִים לָא לְהַשְׁנֵנָה. **ויז** בְּאֲדִין מַלְכָּא אָמַר וְהִיתִּיו לְדְנִיָּאל וְרַמּוֹ
לְגַבָּא דִּי אֲרִיּוֹתָא עֵנָה מַלְכָּא וְאָמַר לְדְנִיָּאל אֱלֹהֵךָ דִּי אַנְתָּה (אַנְתָּה) פְּלַח-לָהּ
בְּתַדְרָא הוּא יְשִׁיזְבֵנְךָ. **ויח** וְהִיתִּית אָבֹן חֲדָה וְשָׁמַת עַל-פִּם גַּבָּא וְחַתְמָה
מַלְכָּא בְּעִזְקָתָהּ וּבְעִזְקַת רַבְרַבּוּנְהִי דִּי לָא-תִשְׁנָא צְבוּ בְּדְנִיָּאל. **ויט** אֲדִין אֲזַל
מַלְכָּא לְהִיכְלָהּ וּבֵת טוֹת וְדַחּוֹן לָא-הִנְעֵל קְדָמוּהִי וְשָׁנְתָה נְדַת עֲלוּהִי. **וכ**
בְּאֲדִין מַלְכָּא בְּשַׁפְרָפְרָא יְקוּם בְּנִגְהָא וּבְהַתְּבָהּ לְהַלְגָּבָא דִּי-אֲרִיּוֹתָא אֲזַל. **וכא**
וּכְמִקְרָבָהּ לְגַבָּא לְדְנִיָּאל בְּקַל עֲצִיב זַעַק עֵנָה מַלְכָּא וְאָמַר לְדְנִיָּאל עֶבֶד
אֱלֹהָ חַיָּא אֱלֹהֵךָ דִּי אַנְתָּה (אַנְתָּה) פְּלַח-לָהּ בְּתַדְרָא הִיכַל לְשִׁיזְבוּתָךָ
מִן-אֲרִיּוֹתָא. **וכב** אֲדִין דְנִיָּאל עִם-מַלְכָּא מַלְל: מַלְכָּא לְעֵלְמִין חַיִּי. **וכג** אֱלֹהִי
שְׁלַח מַלְאָכָה וְסַגְר פִּם אֲרִיּוֹתָא וְלָא חַבְלוּנִי כָּל-קָבֵל דִּי קְדָמוּהִי זְכוּ הַשְׁתַּכַּחַת
לִי וְאִף קַדְמִיד (קְדָמְךָ) מַלְכָּא חַבּוּלָה לָא עֲבַדְתָּ. **וכד** בְּאֲדִין מַלְכָּא שְׁגִיָּא טָאָב
עֲלוּהִי וּלְדְנִיָּאל אָמַר לְהַנְסָקָה מִן-גַּבָּא וְהַסֵּק דְנִיָּאל מִן-גַּבָּא וְכָל-חַבְל
לָא-הַשְׁתַּכַּח בְּהַדִּי הַיְמָן בְּאֱלֹהֵהּ. **וכה** וְאָמַר מַלְכָּא וְהִיתִּיו גְּבַרְיָא אֱלָף
דִּי-אֲכָלוּ קַרְצוּהִי דִּי דְנִיָּאל וּלְגֹב אֲרִיּוֹתָא רַמּוֹ אֲנוּן בְּנִיָּהוּן וּנְשִׁיָּהוּן וְלָא-מְטוּ
לְאַרְעִית גַּבָּא עַד דִּי-שְׁלִטּוּ בְּהוּן אֲרִיּוֹתָא וְכָל-גְּרַמִּיָּהוּן הַדְקוּ. **וכו** בְּאֲדִין דְרִיּוֹשׁ
מַלְכָּא כָּתַב לְכָל-עַמְמֵיָא אֲמִיָּא וְלִשְׁנַיָּא דִּי-דַאֲרִין (דְרִיּוֹן) בְּכָל-אַרְעָא שְׁלַמְכוּן
יִשְׁגָּא. **וכז** מִן-קְדָמֵי שִׁים טַעַם דִּי בְּכָל-שְׁלִטוֹן מַלְכוּתִי לְהוּן זַאֲעִין (זִיעִין)
וְדַחְלוּן מִן-קְדָם אֱלֹהֵהּ דִּי-דְנִיָּאל: דִּי-הוּא אֱלֹהָ חַיָּא וּקְיָם לְעֵלְמִין וּמַלְכוּתָהּ
דִּי-לָא תִתְחַבֵּל וְשְׁלִטְנָה עַד-סוּפָא. **וכח** מְשִׁיזְב וּמְצַלְעֵבֵד אֲתִין וְתַמְהִין

בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא: דִּי שְׂיִזְב לְדַנְיָאל מִן-יַד אַרְוֹתָא. וּכְט וּדְנִיָּאל דְנָה הַצֶּלַח
בְּמַלְכוּת דְרִיגוּשׁ וּבְמַלְכוּת פּוֹרֶשׁ פּרָסִיא (פְּרָסָאָה).
זא בְּשֵׁנַת חֲדָה לְבִלְאִשְׁצַר מְלִךְ בָּבֶל דְנִיָּאל חֵלֶם חֲזָה וְחֲזוּי רֵאשֵׁה עַל-מִשְׁכְּבָהּ
בְּאֲדִין חֵלְמָא כְּתַב רֵאשׁ מַלְיָן אָמַר. **זב** עֵנָה דְנִיָּאל וְאָמַר חֲזָה הָוּיַת בְּחֲזוּי
עַם-לִילְיָא וְאָרוּ אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמִיָּא מְגִיחוּן לִימָא רַבָּא. **זג** וְאַרְבַּע חִיּוֹן רַבְרָבּוֹן
סִלְקוּן מִן-יִמָּא שְׁנַיִן דָּא מִן-דָּא. **זד** קְדַמְיָתָא כְּאַרְיָה וְגַפִּין דִּי-נִשְׂר לַה חֲזָה
הָוּיַת עַד דִּי-מְרִיטוּ גַפִּיָּה (גַּפָּה) וְנִטִּילַת מִן-אַרְעָא וְעַל-רַגְלִין כְּאַנְשׁ הֶקִּימַת
וּלְבַב אָנְשׁ יְהִיב לַה. **זה** וְאָרוּ חִיּוּה אַחְרֵי תַנְנִינָה דְמִיָּה לְדַב וּלְשִׁטְר-חַד הֶקִּמַת
וּתְלַת עַלְעִין בְּפַמָּה בֵּין שְׁנֵיה (שְׁנֵיה) וְכֹן אָמְרִין לַה קוּמִי אֲכַלִּי בֶּשֶׂר שְׂגִיָּא. **זו**
בְּאַתֵּר דְנָה חֲזָה הָוּיַת וְאָרוּ אַחְרֵי כְּנֹמַר וְלַה גַּפִּין אַרְבַּע דִּי-עוּף עַל-גַּבִּיָּה (גַּבָּה)
וְאַרְבַּעָה רֵאשִׁין לְחִיּוֹתָא וְשִׁלְטוֹן יְהִיב לַה. **זי** בְּאַתֵּר דְנָה חֲזָה הָוּיַת בְּחֲזוּי לִילְיָא
וְאָרוּ חִיּוּה רַבִּיעִיָּה (רַבִּיעָאָה) דְחִילָה וְאִימְתַנִּי וְתַקִּיפָּא יַתִּירָה וְשְׁנַיִן דִּי-פְרָזֶל
לַה רַבְרָבּוֹן אֲכָלָה וּמִדְּקָה וּשְׂאָרָא בְּרַגְלִיָּה (בְּרַגְלָה) רַפְסָה וְהִיא מְשַׁנְיָה
מִן-כָּל-חִיּוֹתָא דִּי קַדְמִיָּה (קַדְמָה) וְקַרְנִין עֶשֶׂר לַה. **זח** מִשְׁתַּכַּל הָוּיַת בְּקַרְנֵיָּא
וְאֵלוּ קָרוּן אַחְרֵי זַעִירָה סִלְקַת בִּינִיָּהוּן (בִּינִיָּהוּן) וּתְלַת מִן-קַרְנֵיָּא קַדְמִיָּתָא
אַתְעַקְרוּ (אַתְעַקְרָה) מִן-קַדְמִיָּה (קַדְמָה) וְאֵלוּ עֵינִין כְּעֵינֵי אֲנָשָׁא בְּקַרְנָא-דָּא
וּפִסּ מְמַלְל רַבְרָבּוֹן. **זט** חֲזָה הָוּיַת עַד דִּי כְּרִסּוֹן רְמִיו וְעַתִּיק יוּמִין יַתֵּב לְבוּשָׁה
כְּתַלְג חוּר וּשְׁעַר רֵאשֵׁה כְּעַמַּר נְקָא כְּרִסִּיָּה שְׁבַבִּין דִּי-נוֹר גְּלַגְלוּהִי נוֹר דְלֶק. **זי**
נְהַר דִּי-נוֹר נְגַד וְנַפְק מִן-קַדְמוּהִי אֶלְפִי אַלְפִּים (אַלְפִּין) יִשְׁמְשׁוּנָה וְרַבּוּ רַבּוֹן
(רַבְבּוֹן) קַדְמוּהִי יְקוּמוּן דִּינָא יַתֵּב וְסַפְרִין פְּתִיחוּ. **זיא** חֲזָה הָוּיַת בְּאֲדִין מִן-קַל
מַלְיָא רַבְרַבְתָּא דִּי קַרְנָא מְמַלְלָה חֲזָה הָוּיַת עַד דִּי קִטִּילַת חִיּוֹתָא וְהוּבַד גְּשְׁמָה
וְהִיבַת לִיקַדַת אֲשָׁא. **זיב** וּשְׂאָר חִיּוֹתָא הֶעֱדִיו שְׁלִטְנָהוּן וְאַרְכָּה בְּחִיּוֹן יְהִיבַת
לְהוֹן עַד-זְמַן וְעַדוֹן. **זיג** חֲזָה הָוּיַת בְּחֲזוּי לִילְיָא וְאָרוּ עַם-עַנְנֵי שְׁמִיָּא כְּבַר אָנְשׁ
אַתְהָ הָוּא וְעַד-עַתִּיק יוּמִיָּא מְטָה וְקַדְמוּהִי הַקְּרַבוּהִי. **זיד** וְלַה יְהַב שְׁלִטוֹן וְיִקַּר
וּמַלְכוּ וְכַל עַמְמִיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנָיָא לַה יְפֻלְחוּן שְׁלִטְנָה שְׁלִטוֹן עַלְמֵי דִּי-לָא יַעֲדָה
וּמַלְכוּתָהּ דִּי-לָא תַתְחַבַּל.

זטו אַתְפְּרִיַת רוּחֵי אָנָה דְנִיָּאל בְּגוֹ נְדָנָה וְחֲזוּי רֵאשִׁי יְבֵהֲלַנְנִי. **זטז** קַרְבַּת עַל-חַד
מִן-קַאֲמִיָּא וְיַצִּיבָּא אַבְעָא-מִנָּה עַל-כָּל-דְנָה וְאָמַר-לִי וּפִשֶׁר מַלְיָא יְהוּדְעַנְנִי. **זיז**
אַלִּין חִיּוֹתָא רַבְרַבְתָּא דִּי אַנִּין אַרְבַּע־אַרְבַּעָה מַלְכִין יְקוּמוּן מִן-אַרְעָא. **זיח**
וְיִקְבְּלוּן מַלְכוּתָא קַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין וְיַחְסְנוּן מַלְכוּתָא עַד-עַלְמָא וְעַד עַלְמֵי אֲמִיָּא.
זיט אֲדִין צְבִית לִיצְבָּא עַל-חִיּוֹתָא רַבִּיעִיָּתָא דִּי-הָוּת שְׁנֵיָּה מִן-כְּלָהוּן (כְּלָהוּן):

דְּחִילָה וַתִּירָה שְׁנִיָּה (שְׁנֵי) דִּי-פְרִזֵּל וּטְפָרִיָּה (וּטְפָרָה) דִּי-נְחָשׁ אֲכָלָה מִדְּקָה
 וּשְׂאֲרָא בְּרַגְלִיָּה (בְּרַגְלָה) רְפָסָה. זכ ועל-קִרְנֵיָּא עֶשֶׂר דִּי בְּרֵאשֵׁה וְאַחֲרֵי דִּי
 סִלְקַת וּנְפְלוּ (וּנְפְלָה) מִן-קַדְמִיָּה (קִדְמָה) תִּלְתָּת וְקִרְנֵיָּא דְכֹן וְעֵינִין לָהּ וַפִּס
 מִמֶּלֶל רַבְרָבִן וְחִזּוּהָ רַב מִן-חֲבֵרְתָּהּ. זכא חִזָּה הוּוּיְתוּקִרְנֵיָּא דְכֹן עֲבָדָא קָרַב
 עִם-קִדְיִשִׁין וְיָכְלָה לְהוֹן. זכב עד דִּי-אַתָּה עֲתִיק יוֹמֵיָּא וְדִינָא יְהִיב לְקִדְיִשִׁי
 עֲלִיזִינִין וְזִמְנָא מְטָה וּמְלָכוּתָא הֶחְסֵנוּ קִדְיִשִׁין. זכג כֹּן אֲמַר חִיּוּתָא רַבִּיעֵיָּתָא
 מְלָכוּ רַבִּיעֵיָּה (רַבִּיעָאָה) תִּהְוֵא בְּאַרְעָא דִּי תִשְׁנֵא מִן-כָּל-מְלָכוּתָא וְתֵאכֹל
 כָּל-אַרְעָא וְתִדְוִשְׁנָה וְתִדְקֵנָה. זכד וְקִרְנֵיָּא עֶשְׂרֵמִנָּה מְלָכוּתָא עֶשְׂרָה מְלָכִין
 יִקְמוּן וְאַחֲרֵן יְקוּם אַחֲרֵיהוֹן וְהוּא יִשְׁנֵא מִן-קַדְמֵיָּא וְתִלְתָּהּ מְלָכִין יְהִשְׁפֹּל. זכה
 וּמְלִין לְצַד עֲלִיָּא (עֲלָאָה) יִמְלַל וּלְקִדְיִשִׁי עֲלִיזִינִין יִבְלָא וְיִסְבֵּר לְהִשְׁנָיָה זִמְנִין
 וְדַת וְיִתִּיָּהּבוּן בִּידָה עַד-עֵדֶן וְעֵדֶנִין וּפְלַג עֵדֶן. זכו וְדִינָא יִתְּב וְשִׁלְטָנָה יְהִעֵדֶן
 לְהִשְׁמָדָה וְלְהוּבָדָה עַד-סוּפָא. זכז וּמְלָכוּתָא וְשִׁלְטָנָא וּרְבוּתָא דִּי מְלָכוּת
 תַּחּוֹת כָּל-שְׂמֵיָּא יְהִיבַת לְעַם קִדְיִשִׁי עֲלִיזִינִין מְלָכוּתָהּ מְלָכוּת עֲלֵם וְכֹל שִׁלְטָנֵיָּא
 לָהּ יִפְלַחוּן וְיִשְׁתַּמְעוּן. זכח עַד-כֹּה סוּפָא דִּי-מְלָתָא אָנָּה דְנִיָּאל שְׂגִיָּא רַעִיזִי
 יִבְהַלְנִי וְזִיזִי יִשְׁתַּנּוּן עָלַי וּמְלָתָא בְּלָבִי נְטִרַת.

חא בְּשַׁנְתָּ שְׁלוֹשׁ לְמְלָכוּת בְּלֵאשְׁצַר הַמְּלִדְחִזוּן נִרְאָה אֵלַי אֲנִי דְנִיָּאל אַחֲרֵי
 הַנִּרְאָה אֵלַי בְּתַחֲלָה. **חב** וְאַרְאָה בְּחִזּוּן וְיְהִי בְּרֵאשֵׁי וְאַנִּי בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה אֲשֶׁר
 בְּעֵילָם הַמְּדִינָה וְאַרְאָה בְּחִזּוּן וְאַנִּי הָיִיתִי עַל-אוּבַל אוּלִי. **חג** וְאַשָּׂא עֵינַי
 וְאַרְאָה וְהִנֵּה אֵיל אֶחָד עִמָּד לְפָנַי הָאֵבֶל וְלוֹ קִרְנִים וְהַקִּרְנִים גְּבוּהוֹת וְהָאֲחַת
 גְּבוּהָהּ מִן-הַשְּׁנִיָּת וְהַגְּבוּהָהּ עֲלָהּ בְּאַחֲרָנָה. **חד** רֵאִיתִי אֶת-הָאֵיל מְנַגַּח יָמָה
 וְצַפּוֹנָה וְנִגְבָּה וְכָל-חֵיוֹת לֹא-יַעֲמְדוּ לְפָנָיו וְאִין מְצִיל מִיָּדוֹ וְעֶשֶׂה כְּרַצְנוֹ וְהַגְּדִיל
חה וְאַנִּי הָיִיתִי מִבֵּין וְהִנֵּה צְפִיר-הָעֵזִים בָּא מִן-הַמַּעְרָב עַל-פְּנֵי כָּל-הָאָרֶץ וְאִין
 נוֹגַע בְּאָרֶץ וְהַצְּפִירִקְרִן חִזּוֹת בֵּין עֵינָיו. **חו** וַיָּבֵא עַד-הָאֵיל בְּעַל הַקִּרְנִים אֲשֶׁר
 רֵאִיתִי עִמָּד לְפָנַי הָאֵבֶל וַיִּרְץ אֵלָיו בְּחִמַת כַּחוֹ. **חז** וְרֵאִיתִיו מִגִּיעַ אֶצֶל הָאֵיל
 וַיִּתְמַרְמֵר אֵלָיו וַיִּן אֶת-הָאֵיל וַיִּשְׁבֵּר אֶת-שְׁתֵּי קִרְנָיו וְלֹא-הָיָה כַח בְּאֵיל לְעִמָּד
 לְפָנָיו וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּרְמָסֵהוּ וְלֹא-הָיָה מְצִיל לְאֵיל מִיָּדוֹ. **חח** וְצְפִיר הָעֵזִים
 הַגְּדִיל עַד-מְאֹד וַכְּעֶצְמוֹ נִשְׁבְּרָה הַקִּרְן הַגְּדֹלָה וְתַעֲלָנָה חִזּוֹת אַרְבַּע תַּחְתֵּיהָ
 לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם. **חט** וּמִן-הָאֲחַת מֵהֶם יֵצֵא קִרְן-אֲחַת מְצַעֲרָה
 וְתַגְדִּיל-יִתֵּר אֶל-הַנֶּגֶב וְאֶל-הַמְזָרַח וְאֶל-הַצָּבִי. **חי** וְתַגְדִּיל עַד-צָבָא הַשָּׁמַיִם
 וְתַפֵּל אֶרְצָה מִן-הַצָּבָא וּמִן-הַכּוֹכְבִים וְתִרְמָסֵם. **חיא** וְעַד שֶׁר-הַצָּבָא הַגְּדִיל
 וּמִמֶּנּוּ הָרִים (הַוּרִים) הַתְּמִיד וְהַשֶּׁלֶף מְכוּן מְקַדְשׁוֹ. **חיב** וְצָבָא תַנְתָּן עַל-הַתְּמִיד

בַּפֶּשַׁע וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה וְעִשְׂתָּהּ וְהִצְלִיחָה. **ח**יג וְאֶשְׁמְעָה אֶחָד-קְדוֹשׁ מִדְּבַר
וַיֹּאמֶר אֶחָד קְדוֹשׁ לְפִלְמוֹנֵי הַמִּדְבָּר עַד-מְתֵי הַחֲזוֹן הַתְּמִיד וְהַפֶּשַׁע שְׁמִסְתִּית
וְקִדְשׁ וְצָבָא מֶרְמָס. **ח**יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיעֵד עָרַב בְּקֶר אֲלֵפִים וּשְׁלֹשׁ מְאוֹת וְנִצְדָק
קִדְשׁ. **ח**טו וַיְהִי בְרֵאתִי אֲנִי דְנִיאלָאת-הַחֲזוֹן וְאֲבִקְשָׁה בִּינָה וְהִנֵּה עֹמֵד לִנְגְדִי
כְּמֵרָאה-גָּבַר. **ח**טז וְאֶשְׁמַע קוֹל-אָדָם בֵּין אוֹלֵי וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר גְּבִרְיָאֵל הֲבֵן
לְהִלְזֵ אֶת-הַמֵּרָאה. **ח**יז וַיָּבֵא אֶצֶל עֲמָדִי וַיְבָאֻנִי נִבְעָתִי וְאֶפְלָה עַל-פָּנָי וַיֹּאמֶר
אֵלַי הֲבֵן בֶּן-אָדָם כִּי לָעֵת-קָץ הַחֲזוֹן. **ח**יח וַיְדַבְּרוּ עִמִּי נִרְדְּמָתִי עַל-פָּנָי אֶרְצָה
וַיִּנְע-בִּינִי עֲמִידָנִי עַל-עֲמָדִי. **ח**יט וַיֹּאמֶר הֲנִנִי מוֹדִיעֵךְ אֶת אֲשֶׁר-יְהִיָּה בְּאַחֲרִית
הַזְּעַם: כִּי לְמוֹעֵד קָץ. **ח**כ הָאֵיל אֲשֶׁר-רֵאִיתָ בְּעַל הַקְּרָנִים מְלָכִי מְדִי וּפְרָס.
חכא וְהַצִּפִּיר הַשְּׁעִיר מִלֶּךְ עֵן וְהַקְּרוֹן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בֵּין-עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶךְ
הָרֵאשׁוֹן. **ח**כב וְהַנְּשִׁבְרֵת וְהַתְּעַמְדָּנָה אֲרַבַּע תַּחֲתֶיהָ: אֲרַבַּע מְלָכִיּוֹת מִגּוֹי יַעֲמִדְנָה
וְלֹא בְכֹחוֹ. **ח**כג וּבְאַחֲרִית מְלָכוֹתֶם כְּהִתְּם הַפֶּשַׁעִים יַעֲמֵד מִלֶּךְ עַז-פָּנִים וַיִּמְבִּין
חִידוֹת. **ח**כד וְעַצֵּם כָּחוֹ וְלֹא בְכֹחוֹ וְנִפְלְאוֹת יִשְׁחִית וְהִצְלִיחַ וְעִשָּׂה וְהִשְׁחִית
עַצוּמִים וְעַם-קְדָשִׁים. **ח**כה וְעַל-שָׂרִים יַעֲמֵד וְהִצְלִיחַ מֶרְמָה בְּיָדוֹ וַיִּבְלָבְבוּ יַגְדִּיל
וַיִּשְׁלַח יִשְׁחִית רַבִּים וְעַל שָׂרִים יַעֲמֵד וּבְאַפְסֵי יָד יִשְׁבֵּר. **ח**כו וּמֵרָאה
הָעָרַב וְהַבְּקָר אֲשֶׁר נֹאמַר אֶמֶת הוּא וְאַתָּה סֵתֶם הַחֲזוֹן כִּי לְיָמִים רַבִּים. **ח**כז
וְאֲנִי דְנִיאל נְהִייתִי וְנִחֲלִיתִי יָמִים וְאָקוּם וְאֶעֱשֶׂה אֶת-מְלָאכַת הַמֶּלֶךְ וְאֶשְׁתּוּמַם
עַל-הַמֵּרָאה וְאִין מִבֵּין.

טא בְּשַׁנַּת אַחַת לְדַרְיוֹשׁ בֶּן-אַחַשְׁוֵרוּשְׁמֵזָרַע מְדִי: אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מְלָכוֹת
כְּשָׂדִים. **ט**ב בְּשַׁנַּת אַחַת לְמֶלְכוֹ אֲנִי דְנִיאל בִּינְתִי בְּסַפְרִים: מִסְפַּר הַשָּׁנִים
אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָה הַנְּבִיא לְמִלְאוֹת לְחַרְבוֹת יְרוּשָׁלַם שִׁבְעִים
שָׁנָה. **ט**ג וְאַתָּנָה אֶת-פָּנָי אֶל-אֲדָנִי הָאֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּצוּם וְשִׁק
וְאִפְר. **ט**ד וְאַתְּפַלְלָה לִיהוָה אֱלֹהֵי וְאַתְנוּדָה וְאִמְרָה אֲנָא אֲדָנִי הָאֵל הַגְּדוֹל
וְהַנּוֹרָא שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. **ט**ה חֲטָאנוּ וְעוֹנוּ
וְהַרְשַׁענוּ (הַרְשַׁענוּ) וּמְרָדְנוּ וְסוּר מִמִּצְוֹתֶךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. **ט**ו וְלֹא שָׁמַעְנוּ
אֶל-עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְּשִׁמְךָ אֶל-מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ וְאַבְתִּינוּ וְאֵל כָּל-עַם
הָאָרֶץ. **ט**ז לָךְ אֲדָנִי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים כִּיֹּם הַזֶּה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִישְׁבֵי
יְרוּשָׁלַם וְלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּרָבִים וְהַרְחָקִים בְּכָל-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתְּם שֵׁם
בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מָעְלוּ-בְךָ. **ט**ח יְהוָה לָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים לְמִלְכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וְלְאַבְתִּינוּ:
אֲשֶׁר חֲטָאנוּ לָךְ. **ט**ט לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחַמִּים וְהַסְּלַחוּת: כִּי מְרָדְנוּ בּוֹ. **ט**י וְלֹא
שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ בְּיַד עֲבָדָיו

הנביאים. **טיא** וְכַל-יִשְׂרָאֵל עֲבָרוּ אֶת-תּוֹרַתְךָ וְסוּר לְבַלְתִּי שְׁמוּעַ בְּקִלְךָ וַתִּתֶּן
עָלֵינוּ הָאֵלָה וְהַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר כָּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים כִּי חָטְאוּנוּ לוֹ.
טיב וַיִּקַּם אֶת-דְּבָרָיו (דְּבָרוֹ) אֲשֶׁר-דָּבַר עָלֵינוּ וְעַל שְׁפִטֵינוּ אֲשֶׁר שָׁפְטוּנוּ לְהַבִּיא
עָלֵינוּ רָעָה גְדֹלָה: אֲשֶׁר לֹא-נִעֲשִׂתָה תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נִעֲשִׂתָה
בִּירוּשָׁלַם. **טיג** כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֵת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ
וְלֹא-חָלִינוּ אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָשׁוּב מִעֲוֹנוֹ וּלְהִשְׁכִּיל בְּאַמְתְּךָ. **טיז** וַיִּשְׁקֹד
יְהוָה עַל-הָרָעָה וַיְבִיֵאֶהָ עָלֵינוּ: כִּי-צָדִיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה
וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקִלוֹ. **טטו** וַעֲתָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה: חָטְאוּנוּ רָשָׁעֵנוּ. **טטז** אֲדֹנָי
כָּכָל-צַדִּיקוֹתְךָ יֹשֵׁב-נָא אִפְּךָ וַחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הַר-קֹדֶשׁךָ: כִּי בַחֲטָאֵינוּ
וּבְעֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל-סְבִיבֹתֵינוּ. **טיז** וַעֲתָה שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי. **טיח**
הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע פִּקְחָה (פִּקְחָה) עֵינֶיךָ וְרָאָה שְׁמֹמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא
שְׁמֶךָ עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. **טיט** אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תִּתְאַחֵר:
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵיכִי-שְׁמַע נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ. **טכ** וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל
וּמִתְוַדֶּה חֲטָאתִי וַחֲטָאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּיל תַּחֲנַנְתִּי לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיֶעַל
הַר-קֹדֶשׁ אֱלֹהֵי. **טכא** וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ גְּבַרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי
בְּחִזּוֹן בַּתְּחִלָּה מֵעַף בִּיעַף נִגַע אֵלַי כְּעַת מִנְחַת-עָרֵב. **טכב** וַיָּבֹן וַיְדַבֵּר עִמִּי
וַיֹּאמֶר דְּנִיֵּאל עֲתָה יֵצֵאתִי לְהִשְׁכִּילְךָ בֵּינָה. **טכג** בַּתְּחִלָּתָה תַּחֲנוּנֶיךָ יֵצֵא דְבָר וְאֲנִי
בָּאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אֶתָּה וּבִין בְּדָבָר וְהִבֵּן בְּמִרְאָה. **טכד** שְׁבַעִים שְׁבַעִים
נִחַתְךָ עַל-עַמְּךָ וְעַל-עִיר קֹדֶשְׁךָ לְכֹלֵה הַפֶּשַׁע וּלְחַתֵּם (וּלְהַתֵּם) חֲטָאוֹת (חֲטָאת)
וּלְכַפֵּר עוֹן וּלְהַבִּיא צֶדֶק עַלְמַיִם וּלְחַתֵּם חִזּוֹן וְנָבִיא וְלִמְשִׁחַ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים.
טכה וַתִּדַּע וַתִּשְׁכַּח מִן-מִצָּא דְבָר לְהַשִּׁיב וּלְבַנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד-מְשִׁיחַ
נְגִיד שְׁבַעִים שְׁבַעָה וְשְׁבַעִים שְׁשִׁים וְשָׁנִים תָּשׁוּב וְנִבְנְתָה רְחוּב וְחָרוֹץ וּבְצוּק
הָעֵתִים. **טכו** וְאַחֲרֵי הַשְּׁבַעִים שְׁשִׁים וְשָׁנִים יִכְרַת מְשִׁיחַ וְאִין לוֹ וְהָעִיר וְהַקֹּדֶשׁ
יִשְׁחִית עִם נְגִיד הַבָּא וְקִצּוֹ בְּשִׁטָּף וְעַד קֶץ מִלְחָמָה נִחְרַצַת שְׁמֹמוֹת. **טכז**
וְהַגְּבִיר בְּרִית לְרַבִּים שְׁבוּעַ אֶחָד וַחֲצֵי הַשְּׁבוּעַ יִשְׁבִּית זָבַח וּמִנְחָה וְעַל כְּנָף
שְׁקוּצִים מְשִׁמָּם וְעַד-כָּלָה וְנִחְרַצָה תִּתֶּן עַל-שִׁמָּם.
יא בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְכוּרֶשׁ מְלֶךְ פָּרַס דָּבַר נִגְלָה לְדָנִיֵּאל אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמוֹ
בְּלִטְאִשְׁצַר וְאַמֶּת הַדְּבָר וְצָבָא גְדוֹל וּבִין אֶת-הַדְּבָר וּבִינָה לוֹ בְּמִרְאָה. **יב**

בַּיָּמִים הַהֵם אָנִי דָּנִיֵּאל הַיִּיְתִי מִתְאַבֵּל שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים. יג לָחֵם חֲמֻדוֹת לֹא אֶכְלָתִי וּבָשָׂר וַיֵּין לֹא-בָּא אֵל-פְּיוֹסוּף לֹא-סִכְתִּי: עַד-מְלֹאת שְׁלֹשֶׁת שָׁבָעִים יָמִים.

יד וּבַיּוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: וְאָנִי הַיִּיְתִי עַל יַד הַנְּהַר הַגָּדוֹל הוּא חֲדָקֵל. יה וְאִשָּׁא אֶת-עֵינַי וָאֶרָא וְהִנֵּה אִישׁ-אֶחָד לְבוּשׁ בַּדִּים וּמִתְנַיֵּו חֲגָרִים בְּכַתֵּם אוּפָז. יו וּגְוִיָּתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ וּפְנָיו כְּמֶרְאֵה בָרֶק וְעֵינָיו כְּלַפְיָדִי אִשׁ וְזֶרְעֻתָיו וּמְרַגְלָתָיו כְּעֵין נַחֲשֶׁת קָלָל וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הַמּוֹן. יז וְרֵאִיתִי אָנִי דָּנִיֵּאל לְבַדִּי אֶת-הַמֶּרְאָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי לֹא רָאוּ אֶת-הַמֶּרְאָה אֲבָל חֲרָדָה גְּדֹלָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְרָחוּ בַּהֲחָבָא. יח וְאָנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי וָאֶרָא אֶת-הַמֶּרְאָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְלֹא נִשְׁאַר-בִּי כֹחַ וְהוֹדִי נְהַפֵּךְ עָלַי לְמִשְׁחִית וְלֹא עֲצַרְתִּי כֹחַ. יט וְאִשְׁמַע אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וְכִשְׁמַעִי אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וְאָנִי הַיִּיְתִי נִרְדָּם עַל-פְּנֵי וּפְנֵי אֶרְצָה. יי וְהִנֵּה-יָד נֹגְעָה בִּי וַתִּנְיַעֲנֵי עַל-בְּרָכַי וְכַפּוֹת יָדַי. ייא וַיֹּאמֶר אֵלַי דָּנִיֵּאל אִישׁ-חֲמֻדוֹת הֵבֵן בְּדָבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וְעִמָּד עַל-עֲמֻדָּךְ כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ וּבִדְבָרוֹ עִמִּי אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה עֲמַדְתִּי מֵרַעִיד. ייב וַיֹּאמֶר אֵלַי אֶל-תִּירָא דָּנִיֵּאל כִּי מִן-הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת-לִבְךָ לְהִבִּין וּלְהַתְעַנּוֹת לְפָנַי אֶלְהִיךָ נִשְׁמַעוּ דְּבָרֶיךָ וְאָנִי-בְּאֵתִי בְּדָבְרֶיךָ. ייג וְשֵׁר מְלָכוֹת פָּרַס עִמָּד לְנַגְדֵי עֶשְׂרִים וָאֶחָד יוֹם וְהִנֵּה מִיכָאֵל אֶחָד הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים בָּא לְעֲזָרְנִי וְאָנִי נוֹתַרְתִּי שֵׁם אֶצֶל מַלְכֵי פָּרַס. ייד וּבְאֵתִי לְהִבִּינְךָ אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָה לְעַמָּךְ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: כִּי-עוֹד חֲזוֹן לַיָּמִים. יטו וּבִדְבָרוֹ עִמִּי כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה נִתְּנִי פְנֵי אֶרְצָה וְנֶאֱלַמְתִּי. יטז וְהִנֵּה כְּדָמוֹת בְּנֵי אָדָם נִגַּע עַל-שִׁפְתֵי וְאֶפְתַּח-פִּי וְאָדַבְרָה וְאִמְרָה אֶל-הַעַמָּד לְנַגְדֵי אֲדָנִי בְּמֶרְאֵה נְהַפְכוֹ צִירֵי עָלַי וְלֹא עֲצַרְתִּי כֹחַ. ייז וְהִיךְ יוֹכַל עֶבֶד אֲדָנִי זֶה לְדַבֵּר עִם-אֲדָנִי זֶה וְאָנִי מַעֲתָה לֹא-יַעֲמַד-בִּי כֹחַ וּנִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרָה-בִּי. ייח וַיִּסֹּף וַיִּגַּע-בִּי כְּמֶרְאֵה אָדָם וַיַּחֲזִקֵנִי. ייט וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא אִישׁ-חֲמֻדוֹת שְׁלוֹם לְךָ חֲזַק וְחֲזַק וְכַדְּבָרוֹ עִמִּי הַתְּחַזְּקֵתִי וְאִמְרָה יָדְבֵר אֲדָנִי כִּי חֲזַקְתִּנִּי. יכ וַיֹּאמֶר הַיַּדְעֵתָ לָמָּה-בְּאֵתִי אֵלֶיךָ וְעֲתָה אָשׁוּב לְהִלָּחֵם עִם-שֵׁר פָּרַס וְאָנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שֵׁר-יָוֵן בָּא. יכא אֲבָל אֶגִּיד לְךָ אֶת-הַרְשׁוּם בְּכַתָּב אֲמַת וְאִין אֶחָד מִתְחַזֵּק עִמִּי עַל-אֵלֶּה כִּי אִם-מִיכָאֵל שְׂרָכָם.

יכא וְאָנִי בְּשַׁנַּת אַחַת לְדָרְיוֹשׁ הַמְּדִיעֵמָדִי לְמַחֲזִיק וּלְמַעוֹז לוֹ. יכב וְעֲתָה אֲמַת אֶגִּיד לְךָ הִנֵּה-עוֹד שְׁלֹשָׁה מְלָכִים עֹמְדִים לְפָרַס וְהַרְבִּיעִי יַעֲשִׂיר עֶשְׂר־גְּדוֹל מְכַל וְכַחֲזַקְתּוֹ בְּעֶשְׂרוֹ יַעִיר הַכֹּל אֶת מְלָכוֹת יָוֵן. יכג וְעִמָּד מְלָךְ גְּבוּר וּמְשַׁל מְמִשָּׁל רַב וְעֹשֶׂה כְּרָצוֹנוֹ. יכד וְכַעֲמָדוֹ תִּשְׁבֵּר מְלָכוֹתָו וְתַחַץ לְאַרְבַּע רוּחוֹת

השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משלכי תנתש מלכותו ולאחרים
מלבד-אלה. **יאה** ויחזק מלך-הנגב ומן-שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב
ממשלתו. **יאו** ולקץ שנים יתחברו ויבית מלך-הנגב תבוא אל-מלך הצפון
לעשות מישרים ולא-תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאה
והילדה ומחזקה בעתים. **יאז** ועמד מנצר שרשיה פנו ויבא אל-החיל ויבא
במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק. **יאח** וגם אלהיהם עם-נסכיהם
עם-כלי חמדתם כסף וזהב בשבייבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון.
יאט ובא במלכות מלך הנגב ושב אל-אדמתו. **יאי** ובנו יתגרו ואספו המון
חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו (ויתגרה) עד-מעזה. **יאיא**
ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם-מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן
ההמון בידו. **יאיב** ונשא ההמון ירום (ורם) לבבו והפיל רבאות ולא יעוז. **יאייג**
ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן-הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא
בחיל גדול וברכוש רב. **יאיד** ובעתים ההם רבים יעמדו על-מלך הנגב ובני
פריצי עמד ינשאו להעמיד חזוןונכשלו. **יאטו** ויבא מלך הצפון וישפך סולקה
ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד. **יאטז**
ויעש הבא אליו פרוצו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ-הצבי וכלה בידו. **יאיו**
וישם פניו לבוא בתקף כל-מלכותו וישרים עמוועשה ויבית הנשים יתן-לו
להשחיתה ולא תעמד ולא-לו תהיה. **יאיה** וישב (וישם) פניו לאיים ולכד
רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ושיב לו. **יאית** וישב פניו למעווי
ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא. **יאכ** ועמד על-פנו מעביר נוגש הדר מלכות
ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה. **יאכא** ועמד על-פנו נבזה
ולא-נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוח והחזיק מלכות בחלקלקות. **יאכב**
וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית. **יאכג** ומן-התחברות
אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט-גוי. **יאכד** בשלוח ובמשמני מדינה יבוא
ועשה אשר לא-עשו אבותיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל
מבצרים יחשב מחשבתיו ועד-עת. **יאכה** ויער כחו ולבבו על-מלך הנגב בחיל
גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל-גדול ועצום עד-מאד ולא יעמד
כי-יחשבו עליו מחשבות. **יאכו** ואכלי פת-בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו
חללים רבים. **יאכז** ושניהם המלכים לבבם למרע ועל-שלחן אחד קזב ידברו
ולא תצלח כי-עוד קץ למועד. **יאכח** וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על-ברית
קדש ועשה ושב לארצו. **יאכט** למועד ישוב ובא בנגב ולא-תהיה כראשנה

וְכֹאחֲרוֹנָהּ. **יאל** וּבָאוּ בּוֹ צַיִים פְּתִים וְנִכְאָה וְשָׁב וְזָעַם עַל-בְּרִית-קוֹדֶשׁ וְעָשָׂה
 וְשָׁב וַיָּבֹן עַל-עֲזֵבֵי בְרִית קֹדֶשׁ. **יאלא** וּזְרָעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמִדוּ וְחִלְלוּ הַמִּקְדָּשׁ
 הַמְּעוֹז וְהִסִּירוּ הַתְּמִיד וְנִתְּנוּ הַשְּׁקוֹץ מִשְׁמָם. **יאלב** וּמְרַשִּׁיעֵי בְרִית יַחֲנוּף
 בַּחֲלֻקוֹת וְעַם יִדְעֵי אֱלֹהֵיו יַחֲזִקוּ וְעָשׂוּ. **יאלג** וּמִשְׁפִּילֵי עִם יָבִינוּ לְרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ
 בַּחֲרָב וּבִלְהֶבֶה בְּשָׁבִי וּבְבִזְזָהִים. **יאלד** וּבִהַכְּשֵׁלָם יַעֲזְרוּ עֵזֶר מְעַט וְנִלְווּ
 עֲלֵיהֶם רַבִּים בַּחֲלֻקִּלְקוֹת. **יאלה** וּמִן-הַמִּשְׁפִּילִים יִכְשְׁלוּ לְצִרוּף בָּהֶם וּלְבַרֵּר
 וּלְלַבֹּעַד-עַת קָץ: כִּי-עוֹד לְמוֹעֵד. **יאלו** וְעָשָׂה כְּרָצוֹן הַמֶּלֶךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְגַּדֵּל
 עַל-כָּל-אֵל וְעַל אֵל אֱלִים יִדְבֵּר נִפְלְאוֹת וְהִצְלִיחַ עַד-כָּלָה זָעַם כִּי נִחְרָצָה
 נַעֲשֶׂתָהּ. **יאלז** וְעַל-אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו לֹא יָבִין וְעַל-חַמְדַּת נָשִׁים וְעַל-כָּל-אֱלֹהֵי לֹא
 יָבִין: כִּי עַל-כָּל יִתְגַּדֵּל. **יאלח** וּלְאֱלֹהֵי מְעַזִּים עַל-כִּנּוּי יִכְבֵּד וּלְאֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 לֹא-יִדְעֵהוּ אֲבֹתָיו יִכְבֵּד בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבְאַבֹּן יִקְרָהוּ בַחֲמִדוֹת. **יאלט** וְעָשָׂה
 לְמַבְצָרֵי מְעַזִּים עִם-אֱלֹהֵי נֶכֶר אֲשֶׁר הַכִּיר (וַיְכִיר) יִרְבֶּה כְּבוֹד וְהַמְשִׁילָם בְּרַבִּים
 וְאֲדָמָה יַחֲלֵק בְּמַחִיר. **יאלמ** וּבַעַת קָץ יִתְנַגַּח עִמּוֹ מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וַיִּשְׁתַּעַר עָלָיו מֶלֶךְ
 הַצִּפּוֹן בְּרֶכֶב וּבַפָּרָשִׁים וּבַאֲנִיּוֹת רַבּוֹת וּבָא בְּאַרְצוֹת וְשִׁטָּף וְעָבַר. **יאלמא** וּבָא
 בְּאַרְץ הַצְּבִי וְרַבּוֹת יִכְשְׁלוּ וְאֱלֹהֵי מִלְּטוֹ מִיְדוּאָדוֹם וּמוֹאָב וְרֵאשִׁית בְּנֵי עַמּוֹן.
יאלמב וַיִּשְׁלַח יָדוֹ בְּאַרְצוֹת וְאַרְץ מִצְרַיִם לֹא תִהְיֶה לְפָלִיטָה. **יאלמג** וּמִשָּׁל
 בְּמַכְמֵי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכָל חַמְדוֹת מִצְרַיִם וְלִבַּיִם וְכַשִּׁים בְּמַצְעָדָיו. **יאלמד**
 וּשְׂמֵעוֹת יִבְהַלְהוּ מִמִּזְרַח וּמִצְפּוֹן וַיִּצָּא בַחֲמָא גְדֻלָּה לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים רַבִּים.
יאלמה וַיִּטַּע אֱהֲלֵי אֶפְדֹנוּ בֵּין יַמִּים לְהַר-צְבִי-קֹדֶשׁ וּבָא עַד-קִצּוֹ וְאִין עוֹזֵר לוֹ.
יאלמז וּבַעַת הַהִיא יַעֲמִד מִיכָאֵל הַשָּׁר הַגְּדוֹל הַעֲלִמָד עַל-בְּנֵי עַמּוֹד וְהִיָּתָה עַת צָרָה
 אֲשֶׁר לֹא-נִהְיָתָה מֵהַיּוֹת גּוֹי עַד הָעַת הַהִיא וּבַעַת הַהִיא יִמְלֹט עַמּוֹד כָּל-הַנִּמְצָא
 כְּתוּב בַּסֵּפֶר. **יאלנ** וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת-עֶפְרַיִם יִקִּיצוּ אֱלֹהֵי לַחַיִּי עוֹלָם וְאֱלֹהֵי
 לַחֲרָפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם.
יאלנא וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהָר הַרְקִיעַ וּמִצְדֵי קִי הַרְבִּים כְּפּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד.
יאלנב וְאַתָּה דְנִיָּאל סִתָּם הַדְּבָרִים וְחַתָּם הַסִּפְרָעַד-עַת קָץ יִשְׁטָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה
 הַדָּעַת. **יאלנג** וְרֵאשִׁיתִי אֲנִי דְנִיָּאל וְהִנֵּה שְׁנַיִם אַחֲרָיִם עֹמְדִים: אֶחָד הִנֵּה לְשִׁפְת
 הַיָּאֵר וְאֶחָד הִנֵּה לְשִׁפְת הַיָּאֵר. **יאלנד** וַיֹּאמֶר לְאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמֶּעַל
 לְמִימֵי הַיָּאֵר: עַד-מָתִי קָץ הַפְּלְאוֹת. **יאלנה** וְאֲשַׁמַּע אֶת-הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר
 מִמֶּעַל לְמִימֵי הַיָּאֵר וַיִּרָם יָמֵינוּ וּשְׂמָאלוֹ אֶל-הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחַי הָעוֹלָם: כִּי
 לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֻצֵי וּכְכֻלּוֹת נִפְץ יָד-עַם-קֹדֶשׁ תִּכְלֶנָּה כָּל-אֱלֹהֵי. **יאלנו** וְאֲנִי
 שְׂמַעְתִּי וְלֹא אָבִין וְאִמְרָה אֲדַנִּי מֵה אַחֲרִית אֱלֹהֵי.

יבט וַיֹּאמֶר לְךָ דְנִיאל: כִּי-סִתְּמִים וְחִתְּמִים הַדְּבָרִים עַד-עַת קָץ. **יבי** יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְּלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יָבִינוּ כָּל-רְשָׁעִים וְהַמְּשַׁכְּלִים יָבִינוּ. **יביא** וּמַעַת הוֹסֵר הַתְּמִיד וְלִתַּת שְׁקוּץ שְׁמִסְיָמִים אֶלְף מְאֵתִים וְתִשְׁעִים. **יביב** אֲשֶׁרִי הַמְּחַפֶּה וַיִּגִּיעַ: לְיָמִים אֶלְף שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה. **יביג** וְאַתָּה לְךָ לְקָץ וְתִנוּחַ וְתַעֲמֹד לְגִרְלָךָ לְקָץ הַיָּמִין.

עזרא / נחמיה

ע אא וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דָּבַר-יְהוָה מִפִּי יִרְמְיָה: הֲעִיר יְהוָה אֶת-רוּחַ כְּרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס וַיַּעֲבֹר-קוֹל בְּכָל-מְלָכוֹתָו וְגַם-בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר. **ע אב** כֹּה אָמַר כְּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל מְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה. **ע אג** מִי-בְּכֶם מִכָּל-עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהֵיו עַמּוֹ וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיָּבֹן אֶת-בַּיַּת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. **ע אד** וְכָל-הַנְּשֹׂאֵר מִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא גֵר-נְשִׂאֵו אֹהוּ אֲנָשִׁי מְקוֹמוֹ בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב וּבְרִכּוּשׁ וּבְבִהֶמָּה עִם-הַנְּדָבָה לְבַיַּת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. **ע אה** וַיְקוּמוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לַיהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל הָעִיר הָאֱלֹהִים אֶת-רוּחוֹ לַעֲלוֹת לְבָנוֹת אֶת-בַּיַּת יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. **ע או** וְכָל-סְבִיבֵתֵיהֶם חִזְקוּ בִידֵיהֶם בְּכָל-יְמֵיהֶם בְּזָהָב בְּרִכּוּשׁ וּבְבִהֶמָּה וּבְמַגְדָּנוֹת לְבַד עַל-כָּל-הַתְּנָדָב.

ע אז וְהַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ הוֹצִיא אֶת-כָּלֵי בַיַּת-יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַם וַיִּתְּנֵם בְּבַיַּת אֱלֹהֵיו. **ע אח** וַיּוֹצִיאֵם כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס עַל-יַד מִתְרַדָּת הַגְּזָבָר וַיִּסְפְּרֵם לְשֵׁשׁבָצַר הַנְּשִׂאֵי לַיהוּדָה. **ע אט** וְאַלְהָה מִסְפָּרָם: אַגְרִטְלֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים אַגְרִטְלֵי-כֶסֶף אֶלְף מַחְלָפִים תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים. **ע אי** כְּפוֹרֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים כְּפוֹרֵי כֶסֶף מֵשָׁנִים אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה כָּלִים אַחֵרִים אֶלְף.

ע איא כָּל-כָּלִים לְזָהָב וְלְכֶסֶף חֲמִשָּׁת אֶלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת הַכָּל הָעֵלָה שֵׁשׁבָצַר עִם הָעֲלוֹת הַגּוֹלָה מִבְּבֶל לִירוּשָׁלַם.

ע בא וְאַלְהָה בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֲלִים מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר (נְבוּכַדְנֶצַּר) מֶלֶךְ-בָּבֶל לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַם וַיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ. **ע בב** אֲשֶׁר-בָּאוּ עִם-זָרְבָבֶל יִשׁוּעַ נְחֻמְיָה שָׂרְיָה רַעֲלִיָה מְרַדְּכִי בִלְשָׁן מִסְפָּר בְּגוֹיָרְחוֹם בְּעֵנָה: מִסְפָּר אֲנָשִׁי עִם יִשְׂרָאֵל. **ע בג** בְּנֵי פְרַעֲשָׁאֲלָפִים מֵאָה שְׁבַעִים וּשְׁנָיִם. **ע בד** בְּנֵי שְׁפֻטָּיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁבַעִים וּשְׁנָיִם. **ע בה** בְּנֵי אֶרַח שְׁבַע מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים. **ע בו** בְּנֵי-פַחַת מוֹאָב לְבְנֵי יִשׁוּעַ יוֹאָבָאֲלָפִים שְׁמֹנֶה מֵאוֹת

וְשָׁנִים עֶשֶׂר. **ע בז** בְּנֵי עֵילָם אֶלְקָף מְאֵתִים חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה. **ע בח** בְּנֵי זְתוּא
 תִּשְׁעַ מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה. **ע בט** בְּנֵי זָכִי שֶׁבַע מֵאוֹת וְשָׁשִׁים. **ע בי** בְּנֵי
 בְּנֵי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְשָׁנִים. **ע ביא** בְּנֵי בְּבִי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה.
ע ביב בְּנֵי עֲזֻדָאֶלְקָף מְאֵתִים עֶשְׂרִים וְשָׁנִים. **ע ביג** בְּנֵי אֲדִנְיָקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת
 שָׁשִׁים וְשָׁשָׁה. **ע ביז** בְּנֵי בְּגוּי אֶלְפִים חֲמִשִּׁים וְשָׁשָׁה. **ע בטו** בְּנֵי עֶדִין אַרְבַּע
 מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה. **ע בטז** בְּנֵי-אֶטֶר לִיחֻזְקִיָּה תִשְׁעִים וְשָׁמְנָה. **ע ביז**
 בְּנֵי בְּצִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה. **ע ביח** בְּנֵי יוֹרָה מֵאָה וְשָׁנִים עֶשֶׂר.
ע ביט בְּנֵי חֲשֵׁם מְאֵתִים עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה. **ע בכ** בְּנֵי גִבֹר תִּשְׁעִים וְחֲמִשָּׁה.
ע בכא בְּנֵי בֵית-לָחֶם מֵאָה עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה. **ע בכב** אֲנָשֵׁי נְטֹפָה חֲמִשִּׁים
 וְשָׁשָׁה. **ע בכג** אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וְשָׁמְנָה. **ע בכד** בְּנֵי עֲזֻמוֹת אַרְבַּעִים
 וְשָׁנִים. **ע בכה** בְּנֵי קִרְיַת עָרִים כְּפִירָה וּבִאֲרוֹת שֶׁבַע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְשִׁלְשָׁה.
ע בכז בְּנֵי הָרְמָה וְגִבֵּעַ שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַחַד. **ע בכז** אֲנָשֵׁי מִכְמָס מֵאָה
 עֶשְׂרִים וְשָׁנִים. **ע בכח** אֲנָשֵׁי בֵית-אֵל וְהָעִי מְאֵתִים עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה. **ע בכט**
 בְּנֵי נָבו חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים. **ע בל** בְּנֵי מִגְבִּישׁ מֵאָה חֲמִשִּׁים וְשָׁשָׁה. **ע בלא** בְּנֵי
 עֵילָם אַחֲרָאֶלְקָף מְאֵתִים חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה. **ע בלב** בְּנֵי חָרֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרִים. **ע בלג** בְּנֵי-לֹד חֲדִיד וְאוֹנוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה. **ע בלד** בְּנֵי
 יָרְחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה. **ע בלה** בְּנֵי סְנֵאָה שְׁלֹשׁת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים. **ע בלו** הַכְּהֻנִים: בְּנֵי יִדְעִיָּה לְבֵית יִשׁוּעַ תִּשְׁעַ מֵאוֹת שֶׁבַעִים
 וְשִׁלְשָׁה. **ע בלז** בְּנֵי אֶמֶר אֶלְקָף חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים. **ע בלח** בְּנֵי פִּשְׁחוּרָאֶלְקָף
 מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְשֶׁבַעִה. **ע בלט** בְּנֵי חָרֶם אֶלְקָף וְשֶׁבַעִה עֶשֶׂר. **ע במ** הַלְוִיִּם:
 בְּנֵי-יִשׁוּעַ וְקִדְמִיאֵל לְבְנֵי הוֹדְוִיָּה שֶׁבַעִים וְאַרְבָּעָה. **ע במא** הַמְּשֻׁרְרִים בְּנֵי אֶסָר
 מֵאָה עֶשְׂרִים וְשָׁמְנָה.

ע במב בְּנֵי הַשְּׁעָרִים בְּנֵי-שְׁלוּם בְּנֵי-אֶטֶר בְּנֵי-טְלָמֹן בְּנֵי-עֶקוּב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי
 שְׁבִיהֶכֶל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה.

ע במג הַנְּתִינִים: בְּנֵי-צִיחָא בְּנֵי-חֲשׁוּפָא בְּנֵי

טְבַעוֹת. **ע במד** בְּנֵי-קֶרֶס בְּנֵי-סִיעָהָא בְּנֵי

פְּדוּן. **ע במה** בְּנֵי-לְבָנָה בְּנֵי-חֲגָבָה בְּנֵי

עֶקוּב. **ע במו** בְּנֵי-חֲגָב בְּנֵי-שְׁמֹלִי (שְׁלָמִי) בְּנֵי

חֲנָן. **ע במז** בְּנֵי-גִדְל בְּנֵי-גַחַר בְּנֵי

רֵאָה. **ע במח** בְּנֵי-רָצִין בְּנֵי-נְקוּדָא בְּנֵי

גָּזִם. **ע במט** בְּנֵי-עֲזָא בְּנֵי-פְסִחַ בְּנֵי

בְּסִי. **ע** בֵּן בְּנֵי-אֶסְנָה בְּנֵי-מְעוּנִים בְּנֵי
 נְפִיסִים (נְפִוּסִים). **ע** בְּנֵי-בְּקֹבֹק בְּנֵי-חֲקוּפָא בְּנֵי
 חֲרָחֹר. **ע** בְּנֵי-בְּצָלוֹת בְּנֵי-מַחֲיָדָא בְּנֵי
 חֲרָשָׁא. **ע** בְּנֵי-בְּרִקוּס בְּנֵי-סִיסְרָא בְּנֵי
 תַּמַּח. **ע** בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא. **ע** בְּנֵי
 עֲבָדֵי שְׁלֹמָה: בְּנֵי-סִטִי בְּנֵי-הַסְּפָרַת בְּנֵי
 פְּרוּדָא. **ע** בְּנֵי-יַעֲלָה בְּנֵי-דְרָקוֹן בְּנֵי
 גִּדְל. **ע** בְּנֵי שְׁפִטָּה בְּנֵי-חֲטִיל בְּנֵי
 פְּכָרַת הַצְּבִיִּים בְּנֵי אָמִי. **ע** בְּנֵי כָּל-הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמָה: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 תְּשָׁעִים וּשְׁנָיִם.

ע בְּנֵי וְאֵלֶּה הָעֲלִים מִתַּל מְלַח תַּל חֲרָשָׁא כְּרֹב אֲדָן אֲמַר וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד
 בֵּית-אֲבוֹתָם וְזָרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם. **ע** בְּנֵי-דְלָיָה בְּנֵי-טוֹבִיָּה בְּנֵי
 נְקוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם.
ע בְּנֵי הַכְּהֵנִים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוּץ: בְּנֵי בְּרִזְלֵי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרִזְלֵי
 הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עָלֶיהָ שְׁמֹם. **ע** בְּנֵי אֵלֶּה בְּקִשׁוֹ כְּתָבָם הַמְתִּיחִישִׁים וְלֹא
 נִמְצְאוּ וַיִּגְאֻלוּ מִן-הַכְּהֵנָה. **ע** בְּנֵי וַיִּאמֶר הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא-יֵאָכְלוּ
 מִקֶּדֶשׁ הַקִּדְשִׁים עַד עַמֻּד כֹּהֵן לְאוּרִים וּלְתַמִּים. **ע** בְּנֵי כָּל-הַקְּהָל כְּאֶחָד אַרְבַּע
 רִבּוּא אֲלָפִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שָׁשִׁים. **ע** בְּנֵי מְלָבָד עֲבָדֵיהֶם וְאִמְהַתֵּיהֶם
 אֵלֶּה שְׁבַעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשָׁרְרִים וּמְשָׁרְרוֹת
 מֵאֲתָיִם. **ע** בְּנֵי סוּסִיָּה שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה פְּרָדִיָּה מֵאֲתָיִם אַרְבַּעִים
 וְחַמְשָׁה. **ע** בְּנֵי גְמַלֵּיהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחַמְשָׁה חֲמֹרִים שְׁשַׁת אֲלָפִים
 שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים.

ע בְּנֵי וַיִּמְרָאשִׁי הָאֲבוֹת בְּבוֹאָם לְבֵית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם הַתְּנַדְּבוּ לְבֵית
 הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִידוֹ עַל-מְכוּנֹו. **ע** בְּנֵי כְּכָחֶם נָתְנוּ לְאוֹצַר הַמְּלָאכָה זָהָב
 דְּרַכְמוּנִים שֵׁשׁ-רִבְאוֹת וְאֶלְף וְכֶסֶף מְנִים חֲמִשַׁת אֲלָפִים וְכִתְנֹת כְּהֵנִים מֵאָה.
ע בְּנֵי וַיִּשְׁבוּ הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם וּמִן-הָעָם וְהַמְּשָׁרְרִים וְהַשׁוֹעֲרִים
 וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם וְכָל-יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם. **ע** גֵּא וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים וַיִּאֲסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל-יְרוּשָׁלַם.
ע גֵּב וַיִּקָּם יִשׁוּעַ בֶּן-יֹצְדָק וְאֶחָיו הַכְּהֵנִים וְזַרְבָּבֶל בֶּן-שָׂאֲלֻתִיאֵל וְאֶחָיו וּבְנֵי
 אֶת-מִזְבַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלוֹת כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 אִישׁ-הָאֱלֹהִים. **ע** גֵּג וַיִּכְנְעוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל-מְכוּנָתוֹ כִּי בְּאִמָּה עָלִיהֶם מַעֲמִי

הָאֲרָצוֹת וַיַּעַל (וַיַּעַלּוּ) עָלָיו עֲלוֹת לַיהוָה עֲלוֹת לְבַקֵּר וְלַעֲרֹב. **ע גז** וַיַּעֲשׂוּ אֶת-חַג הַסִּכּוֹת כַּכְּתוּב וְעֵלֶת יוֹם בְּיוֹם בְּמִסְפָּר כַּמִּשְׁפָּט דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ. **ע גה** וְאַחֲרֵי-כֵן עֵלֶת תְּמִיד וְלַחֲדָשִׁים וְלִכְל-מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמְקֻדָּשִׁים וְלִכְל מִתְנַדָּב נִדְבָה לַיהוָה. **ע גו** מִיּוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַחֲלוּ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לַיהוָה וְהִיכַל יְהוָה לֹא יִסָּד. **ע גז** וַיִּתְּנוּ-כֶּסֶף לַחֲצָבִים וְלַחֲרָשִׁים וּמֵאֶכֶל וּמִשֶּׁתֶּה וְשֶׁמֶן לְצַדִּנִּים וְלְצָרִים לְהֵבִיא עֲצֵי אֲרָזִים מִן-הַלְּבָנוֹן אֶל-יָם יִפּוּא כְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס עֲלֵיהֶם.

ע גח וּבַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְבוֹאֵם אֶל-בַּיִת הָאֱלֹהִים לִירוּשָׁלַם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי הַחֲלוּ זָרְבָבֶל בֶּן-שָׂאֲלֻתַיָּאל וַיִּשׁוּעַ בֶּן-יֹצָדָק וּשְׂאָר אַחֵיהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל-הַבָּאִים מֵהַשְּׁבִי יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמִידוּ אֶת-הַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְנִצַּחַ עַל-מְלֶאכֶת בַּיִת-יְהוָה.

ע גט וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ בְּנֵי וְאַחֵיו קַדְמִיָּאל וּבְנָיו בְּנֵי-יְהוּדָה כְּאֶחָד לְנִצַּחַ עַל-עֲשֵׂה הַמְּלֶאכֶה בְּבַיִת הָאֱלֹהִים: בְּנֵי חֲנָדָד בְּנֵיהֶם וְאַחֵיהֶם הַלְוִיִּם. **ע גי** וַיִּסָּדוּ הַבְּנִים אֶת-הִיכַל יְהוָה וַיַּעֲמִידוּ הַכֹּהֲנִים מְלַבָּשִׁים בַּחֲצָרוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי-אֶסָף בְּמִצְלֵתִים לְהַלֵּל אֶת-יְהוָה עַל-יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל. **ע גיא** וַיַּעֲנוּ בְּהַלֵּל וּבַהוֹדֹת לַיהוָה כִּי טוֹב־כִּי-לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעַם הֲרִיעוּ תְרוּעָה גְדוֹלָה בְּהַלֵּל לַיהוָה עַל הוֹסֵד בַּיִת-יְהוָה.

ע גיב וְרַבִּים מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת הִזְקִנִּים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת-הַבַּיִת הָרֵאשׁוֹן בְּיַסְדוֹזָה הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בְּכִים בְּקוֹל גְּדוֹל וְרַבִּים בַּתְרוּעָה בְּשִׂמְחָה לְהָרִים קוֹל. **ע גיג** וְאִין הָעַם מְפִירִים קוֹל תְרוּעַת הַשִּׂמְחָה לְקוֹל בְּכִי הָעַם: כִּי הָעַם מְרִיעִים תְרוּעָה גְדוֹלָה וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד-לְמִרְחוֹק.

ע דא וַיִּשְׁמְעוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵימָן: כִּי-בְנֵי הַגּוֹלָה בּוֹנִים הִיכַל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ע דב** וַיִּגְשׁוּ אֶל-זָרְבָבֶל וְאֶל-רֵאשֵׁי הָאָבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נִבְנָה עִמָּכֶם כִּי כָכֶם נִדְרוּשׁ לְאֱלֹהֵיכֶם וְלֹא (וְלוֹ) אֲנַחְנוּ זִבְחִים מִיְמֵי אֶסָר חֲדָן מֶלֶךְ אַשּׁוּר הַמַּעֲלָה אֲתָנוּ פֹּה. **ע דג** וַיֹּאמְרוּ לָהֶם זָרְבָבֶל וַיִּשׁוּעַ וּשְׂאָר רֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר-לָכֶם וְלָנוּ לְבָנוֹת בַּיִת לְאֱלֹהֵינוּ: כִּי אֲנַחְנוּ יַחַד נִבְנָה לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוְּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס. **ע דד** וַיְהִי עִם-הָאֲרָצִמְרָפִים יְדֵי עַם-יְהוּדָה וּמְבַלְהִים (וּמְבַהֲלִים) אוֹתָם לְבָנוֹת. **ע דה** וְסִכְרִים עֲלֵיהֶם יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתְכֶם כָּל-יְמֵי כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וְעַד-מְלָכוֹת דָּרְיוּשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס. **ע דו** וּבְמַלְכוֹת אַחַשְׁוֶרוּשׁ בַּתְּחִלַּת מְלָכוֹת וּכְתוּבָתוֹ שִׁטְנָה עַל-יִשְׁבִּי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.

ע דז ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו
 על-ארתחששתא מלך פֿרס וכתב הנשותן כתוב ארמית ומתרגם ארמית.
ע דח רחום בעל-טעם ושמישי ספרא כתבו אגרה חדה
 על-ירושלים לארתחששתא מלכא כנמא. **ע דט** אדין רחום בעל-טעם ושמישי
 ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי (ארפויא)
 בבליא שושנכיא דהוא (דהיא) עלמא. **ע די** ושאר אמאי די הגלי אסנפר רבא
 ויקירא והותב המו בקריה די שמריו ושאר עבר-נהרה וכענת. **ע דיא** דנה
 פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על-ארתחששתא מלכא עבדיך (עבדך) אנש
 עבר-נהרה וכענת.
ע דיב ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן-לותך עלינא אתו לירושלם
 קריתא מרדתא ובאישתא בגין ושורי אשכללו (ושוריא שכללו) ואשיא יחיטו.
ע דיג כען ידיע להוא למלכא די הו קריתא דך תתבנא ושוריא
 ישתכללו מנדה-בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק. **ע דיד** כען
 כל-קבל די-מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך-לנא למחזא
 על-דנה שלחנא והודענא למלכא. **ע דטו** די יבקר בספר-דכרניא די אבהתך
 ותהשפח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין
 ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן-יומת עלמא על-דנה קריתא דך החרבת.
ע דטז מהודעין אנחנה למלכא די הו קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללו:
 לקבל דנהחלק בעבר נהרא לא איתי לך.
ע דז פתגמא שלח מלכא על-רחום בעל-טעם ושמישי ספרא ושאר כנותהון
 די יתבין בשמריו ושאר עבר-נהרה שלם וכעת.
ע דיח נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי. **ע דיט** ומני שים טעם
 ובקרו והשפחו די קריתא דך מן-יומת עלמא על-מלכין מתנשא ומרד
 ואשתדור מתעבד-בה. **ע דכ** ומלכין תקיפין הוו על-ירושלים ושליטין בכל
 עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להון. **ע דכא** כען שימו טעם לבטלא
 גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד-מני טעמא יתשם. **ע דכב** וזהירין הוו
 שלו למעבד על-דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין.
ע דכג אדין מן-די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם-רחום
 ושמישי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על-יהודיא ובטלו המו באדרע
 וחיל.

ע דכד באַדִין בְּטִלַת עֲבִידַת בֵּית-אֱלֹהֵא דִי בִירוּשָׁלַם וְהוּת בְּטִלָא עַד שְׁנַת
 תַּרְתִּין לְמַלְכוּת דְּרִינֹש מְלֶךְ-פְּרַס.
ע הא וְהַתְּנִי חֲגִי נְבִיאָה וְזִכְרָיה בַר-עֲדוּא נְבִיאָא עַל-יְהוּדִיא דִי בִיהוּד
 וּבִירוּשָׁלַם בְּשֵׁם אֱלֹהֵ יִשְׂרָאֵל עֲלִיהוֹן.
ע הב באַדִין קָמוּ זֶרְבָבֶל בַּר-שָׁאֲלֵתִיאֵל וְיִשׁוּעַ בַּר-יֹצְדָק וְשָׂרִיו לְמַבְנֵא בֵּית
 אֱלֹהֵא דִי בִירוּשָׁלַם וְעַמָּהוֹן נְבִיאָא דִי-אֱלֹהֵא מְסַעְדִין לְהוֹן.
ע הג בַּה-זְמַנָּא אַתָּה עֲלִיהוֹן תַּתְּנִי פַחַת עֲבַר-נְהֶרָה וְשִׁתַּר בּוּזְנֵיכִנּוּתְהוֹן וְכֹן
 אֲמַרִין לְהַסְמִין-שָׁם לְכֶם טַעַם בֵּיתָא דְנָה לְבָנָא וְאַשְׁרָנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָה.
ע הד אַדִין כְּנַמָּא אֲמַרְנָא לְהֶם: מִן-אֲנוּן שְׁמָהּת גְּבַרְיָא דִי-דְנָה בְּנִנְנָא בְּנִין.
ע הה וְעִין אֱלֹהֵהֶם הָוּת עַל-שְׁבִי יְהוּדִיא וְלֹא-בְטִלוּ הַמוּ עַד-טַעְמָא לְדְרִינֹש
 יְהֻדָּ וְאַדִין יְתִיבוּן נְשִׁתּוּנָא עַל-דְנָה.
ע הו פְּרִשְׁגֹן אֲגַרְתָּא דִי-שְׁלַח תַּתְּנִי פַחַת עֲבַר-נְהֶרָה וְשִׁתַּר בּוּזְנֵי וְכִנּוּתָה
 אֲפֻרְסִכִּיא דִי בְּעֶבֶר נְהֶרָה-עַל-דְרִינֹש מְלֶכָא. **ע הז** פְּתַגְמָא שְׁלַחוּ עֲלוּהִי וְכַדְנָה
 כְּתִיב בְּגוּיָה לְדְרִינֹש מְלֶכָא שְׁלַמָּא כְּלָא.
ע הח יָדִיעַ לְהוּא לְמַלְכָא דִי-אַזְלָנָא לִיהוּד מְדִינְתָא לְבֵית אֱלֹהֵא רַבָּא וְהוּא
 מִתְּבַנָּא אֲבוּן גָּלַל וְאַעַּ מִתְּשָׁם בְּכַתְלִיא וְעַבְדִּתָּא דָּךְ אֲסַפְרָנָא מִתְּעַבְדָּא וּמְצַלַח
 בְּיָדְהֶם.
ע הט אַדִין שְׁאַלְנָא לְשְׁבִיא אֶלְךָ כְּנַמָּא אֲמַרְנָא לְהֶם: מִן-שָׁם לְכֶם טַעַם בֵּיתָא
 דְנָה לְמַבְנֵיָה וְאַשְׁרָנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָה. **ע הי** וְאַף שְׁמָהּתְהֶם שְׁאַלְנָא לְהֶם
 לְהוּדְעוּתְךָ דִי נִכְתַּב שֵׁם-גְּבַרְיָא דִי בְרֵאשִׁיָהֶם.
ע היא וְכַנְמָא פְּתַגְמָא הַתִּיבוּנָא לְמַמְרָ: אֲנַחְנָא הַמוּ עַבְדוּהִי דִי-אֱלֹהֵ שְׁמִיא
 וְאַרְעָא וּבְנִין בֵּיתָא דִי-הוּא בְּנֵה מְקַדְמַת דְנָה שְׁנִין שְׁגִיאָן וּמְלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל רַב
 בְּנֵהִי וְשַׁכְלָלָה. **ע היב** לְהוֹן מִן-דִי הַרְגִזוּ אֲבָהֶתְנָא לְאַלְהֵ שְׁמִיאִיָהֶב הַמוּ בְּיַד
 נְבוּכַדְנֶצַּר מְלֶךְ-בָּבֶל כַּסְדִּיא (כַּסְדֻּאָה) וּבֵיתָה דְנָה סִתְרָה וְעַמָּה הַגְּלִי לְבָבֶל.
ע היג בְּרַם בְּשַׁנַּת חֲדָה לְכוּרְשׁ מְלֶכָא דִי בְּבִלְכוּרְשׁ מְלֶכָא שָׁם טַעַם בֵּית-אֱלֹהֵא
 דְנָה לְבָנָא. **ע היד** וְאַף מְאַנְיָא דִי-בֵּית-אֱלֹהֵא דִי דְהֶבֶה וְכַסְפָּא דִי נְבוּכַדְנֶצַּר
 הַנְּפִק מִן-הֵיכְלָא דִי בִירוּשָׁלַם וְהֵיבֵל הַמוּ לְהֵיכְלָא דִי בְּבִלְהַנְּפִק הַמוּ כּוּרְשׁ
 מְלֶכָא מִן-הֵיכְלָא דִי בָבֶל וְיַהֲבִיבוּ לְשִׁשְׁבַּצַר שְׁמֵה דִי פְּחָה שְׁמֵה. **ע הטו**
 וְאַמְר-לְהַאֲלָה (אַל) מְאַנְיָא שְׂא אַזְל-אַחַת הַמוּ בְּהֵיכְלָא דִי בִירוּשָׁלַם וּבֵּית
 אֱלֹהֵא יִתְּבַנָּא עַל-אַתְרָה.

ע הטז אָדִין שְׁשִׁבְצָר דָּךְ אֶתָּא יְהֵב אֲשֵׁיא דִּי-בֵּית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם וּמִן-אָדִין
 וְעַד-כְּעַן מִתְבַּנָּא וְלֹא שְׁלַם. **ע היז** וּכְעַן הֵן עַל-מַלְכָּא טָב יִתְבַּקֵּר בְּבֵית גְּנִזְיָא
 דִּי-מַלְכָּא תַמָּה דִּי בְּבַבְל הֵן אִיתִי דִּי-מִן-כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שִׁים טַעַם לְמַבְנֵא
 בֵּית-אֱלֹהָא דָּךְ בִּירוּשָׁלַם וְרַעוּת מַלְכָּא עַל-דְּנָה יִשְׁלַח עֲלֵינָא.
ע וא בְּאִדִּין דְּרִינֹשׁ מַלְכָּא שָׁם טַעַם וּבִקְרוּ בְּבֵית סַפְרִיא דִּי גְנִזְיָא מְהַחֲתִין
 תַמָּה בְּבַבְל. **ע וב** וְהִשְׁתַּכַּח בְּאַחְמַתָּא בְּבִירְתָּא דִּי בְּמַדִּי מְדִינַתְא מְגַלְהָ חֲדָה
 וּכְן-כְּתִיב בְּגִוּה דְכְרוּנָה.
ע וג בְּשַׁנַּת חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שָׁם טַעַם בֵּית-אֱלֹהָא בִירוּשָׁלַם
 בִּיתָא יִתְבַּנָּא אֶתֶר דִּי-דְבַחִין דְּבַחִין וְאֲשׁוּהִי מְסוּבְלִין רוּמָה אַמִּין שְׁתִּין פְּתִיחָה
 אַמִּין שְׁתִּין. **ע וז** נְדַבְכִין דִּי-אַבּוּן גְּלַל תַּלְתָּא וְנִדְבָךְ דִּי-אַע חֲדַת
 וְנִפְקַתָּא מִן-בֵּית מַלְכָּא תַתִּיחָב. **ע וח** וְאַף מְאִנִּי בֵּית-אֱלֹהָא דִּי דְהָבָה וְכִסְפָּא
 דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הִנְפִּיק מִן-הִיכְלָא דִּי-בִירוּשָׁלַם וְהֵיבַל לְבַבְלִיָּה תִיבּוּן וִיהָךְ לְהִיכְלָא
 דִּי-בִירוּשָׁלַם לְאַתְרָה וְתַחַת בְּבֵית אֱלֹהָא.
ע וט כְּעַן תַּתַּנִּי פַּחַת עֵבֶר-נְהַרָה שְׁתֵּר בּוּזְנִי וּכְנֻתָהוּן אֶפְרַסְכִּיא דִּי בַעֲבַר
 נְהַרְהַרְחִיקִין הוּוּ מִן-תַּמָּה. **ע וז** שְׁבִקוּ לַעֲבִידַת בֵּית-אֱלֹהָא דָּךְ פַּחַת יְהוּדִיא
 וְלִשְׁבִי יְהוּדִיא בֵּית-אֱלֹהָא דָּךְ יִבְנוּן עַל-אַתְרָה. **ע וח** וּמְנִי שִׁים טַעַם לְמָא
 דִּי-תַעֲבָדוּן עִם-שְׁבִי יְהוּדִיא אַלְךְ לְמַבְנֵא בֵּית-אֱלֹהָא דָּךְ וּמְנַכְסִי מַלְכָּא דִּי
 מִדַּת עֵבֶר נְהַרָה אֶסְפְּרָנָא נִפְקַתָּא תַּהוּא מִתִּיחָבָא לְגַבְרִיא אַלְךְ דִּי-לֹא
 לְבַטְלָא. **ע וט** וּמָה חֲשָׁחוּן וּבְנֵי תוֹרִין וְדַכְרִין וְאִמְרִין לַעֲלוּן לְאַלְהָ שְׁמִיא חֲנֻטִין
 מְלַח חֲמַר וּמִשַׁח כְּמֵאמֵר כְּהִנְיָא דִּי-בִירוּשָׁלַם לַהוּא מִתִּיחָב לְהֵם יוֹם
 בְּיוֹם דִּי-לֹא שְׁלוּ. **ע וי** דִּי-לַהוּן מְהַקְרָבִין נִיחוּחִין לְאַלְהָ שְׁמִיא וּמְצַלִּין לְחַיִּי
 מַלְכָּא וּבְנוּהִי. **ע ויא** וּמְנִי שִׁים טַעַם דִּי כָּל-אַנְשׁ דִּי יְהִשְׁנָא פְּתַגְמָא דְנָה יִתְנַסַּח
 אַע מִן-בֵּיתָה וְזִקִּיף יִתְמַחָא עֲלֵהִי וּבִיתָה נָלוּ וְתַעֲבַד עַל-דְּנָה. **ע ויב** וְאַלְהָא דִּי
 שְׁכֹן שְׁמָה תַמָּה יִמְגַר כָּל-מְלָךְ וְעַם דִּי יִשְׁלַח יְדָה לְהִשְׁנִיָּה לְחַבְלָה בֵּית-אֱלֹהָא
 דָּךְ דִּי בִירוּשָׁלַם אַנְה דְּרִינֹשׁ שְׁמַת טַעַם אֶסְפְּרָנָא יִתַעֲבַד.
ע ויג אָדִין תַּתַּנִּי פַּחַת עֵבֶר-נְהַרָה שְׁתֵּר בּוּזְנִי וּכְנֻתָהוּן: לְקַבֵּל דִּי-שְׁלַח דְּרִינֹשׁ
 מַלְכָּא כְּנֵמֵא אֶסְפְּרָנָא עֲבָדוּ. **ע ויד** וְשְׁבִי יְהוּדִיא בְּנִין וּמְצַלְחִין בְּנְבוּאָת חַגִּי
 נְבִיאָה וְזִכְרָיָה בַר-עֲדוּא וּבְנוּ וְשְׁכַלְלוּ מִן-טַעַם אֱלֹהָ יִשְׂרָאֵל וּמְטַעַם כּוֹרֶשׁ
 וְדְרִינֹשׁ וְאַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא מְלָךְ פָּרַס. **ע וטו** וְשִׁיצִיא בֵּיתָה דְנָה עַד יוֹם תַּלְתָּה לִירַח
 אֶדְרִדִּי-הִיא שְׁנַת-שֵׁת לְמַלְכוּת דְּרִינֹשׁ מַלְכָּא.

ע וטז וַעֲבַדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כְּהִנְיָא וְלִנְיָא וְשָׂאָר בְּנֵי-גְלוּתָא חֲנֻכַּת בַּיִת-אֱלֹהָא
דְּנִהַבְחֻדָּה. **ע ויז** וְהִקְרְבוּ לְחֲנֻכַּת בַּיִת-אֱלֹהָא דְנָה תּוֹרִין מָאָה דְכָרִין מֵאֲתִין
אַמְרִין אַרְבַּע מָאָה וּצְפִירֵי עֲזִין לַחֲטִיא (לְחֻטָּאָה) עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
תָּרִי-עֶשְׂרִלְמִנְיָן שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל. **ע ויח** וְהִקִּימוּ כְּהִנְיָא בְּפִלְגְתָּהוּן וְלִנְיָא
בְּמַחְלֻקְתָּהוּן עַל-עֲבִידַת אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם: כְּכַתָּב סֵפֶר מֹשֶׁה.
ע ויט וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-הַגּוּלָּה אֶת-הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן. **ע וכ** כִּי
הִטְהֵרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כְּאֶחָד־כֻּלָּם טְהוֹרִים וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח לְכָל-בְּנֵי הַגּוּלָּה
וְלֹאֲחִיֵּיהֶם הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם. **ע וכא** וַיֹּאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבִיִּים מִהַגּוּלָּה וְכָל
הַנִּבְדָּל מִטְּמֵאת גוֹי-הָאָרֶץ אֲלֵהֶם לְדָרֵשׁ לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ע וכב** וַיַּעֲשׂוּ
חַג-מִצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה: כִּי שִׂמְחָס יְהוָה וְהִסֵּב לֵב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר
עֲלֵיהֶם לְחֻזֵּק יָדֵיהֶם בְּמִלְאֲכַת בַּיִת-הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
ע זא וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשֶׁסְתָּא מֶלֶךְ-פָּרְסֵעֲזָרָא בֶן-שָׂרְיָה
בֶן-עֲזָרְיָה בֶן-חִלְקִיָּה. **ע זב** בֶּן-שְׁלוּם בֶּן-צְדוּק בֶּן-אַחִיטוּב. **ע זג** בֶּן-אַמְרִיָּה
בֶּן-עֲזָרְיָה בֶן-מְרִיּוֹת. **ע זד** בֶּן-זְרַחְיָה בֶן-עֲזִי בֶן-בְּקִי. **ע זה** בֶּן-אַבִּישׁוּעַ
בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-אַלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הָרִאשׁוֹ. **ע זו** הוּא עֲזָרָא עָלָה מִבְּבֶל
וְהוּא-סֵפֶר מְהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן-לוֹ הַמֶּלֶךְ
כִּיד-יְהוָה אֱלֹהָיו עָלְיוּכָל בְּקִשְׁתּוֹ.
ע זז וַיַּעֲלוּ מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמְּשֻׁרְרִים וְהַשְּׂעָרִים
וְהַנְּתִינִיִּם אֶל-יְרוּשָׁלַם: בְּשָׁנַת-שְׁבַע לְאַרְתַּחְשֶׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ. **ע זח** וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם
בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: הִיא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית לְמֶלֶךְ. **ע זט** כִּי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן הוּא יָסַד הַמַּעֲלָה מִבְּבֶל וּבְאַחַד לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל-יְרוּשָׁלַם
כִּיד-אֱלֹהָיו הַטּוֹבָה עָלָיו. **ע זי** כִּי עֲזָרָא הֵכִין לָבָבוּ לְדָרֵשׁ אֶת-תּוֹרַת יְהוָה
וְלַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֵק וּמִשְׁפָּט.
ע זיא וְזֶה פֶרֶשְׁגֹן הַנְּשִׁתָּנוֹן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אַרְתַּחְשֶׁסְתָּא לְעֲזָרָא הַכֹּהֵן הַסֵּפֶר:
סֵפֶר דְּבָרֵי מִצּוֹת-יְהוָה וְחֻקֵּי-יִשְׂרָאֵל.
ע זיב אַרְתַּחְשֶׁסְתָּא מֶלֶךְ מִלְכִּיָּא: לְעֲזָרָא כְּהֵנָּא סֵפֶר דְּתָא דִּי-אֱלֹהָ שְׁמִיָּא
גְּמִירוּכְעָנַת. **ע זיג** מְנִי שִׁים טַעַם דִּי כָל-מִתְנַדָּב בְּמַלְכוּתֵי מִן-עַמָּא יִשְׂרָאֵל
וְכִהְנוּהִי וְלִנְיָא לְמַהֲדָּ לִירוּשָׁלַם עַמְדָּ יְהָדָּ. **ע זיד** כָּל-קָבֵל דִּי מִן-קָדָם מִלְכָּא
וְשִׁבְעַת יַעֲטָהִי שְׁלִיחַ לְבַקְרָה עַל-יְהוּד וְלִירוּשָׁלַם בְּדַת אֱלֹהָ דִּי בִידָּדָּ. **ע זטו**
וְלִהֵיבָלָה כְּסָף וְדִהְבֵּי-מִלְכָּא וַיַּעֲטוּהִי הַתְּנַדָּבוּ לְאֱלֹהָ יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשָׁלַם
מִשְׁכָּנָה. **ע זטז** וְכָל כְּסָף וְדִהְבָּ דִּי תִהְשָׁכַח בְּכָל מְדִינַת בְּבָלַעַם הַתְּנַדָּבוּת עַמָּא

וְכִהְיֶינָא מִתְנַדְבִּין לְבֵית אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם. **ע זיז** כָּל-קָבֵל דְּנָה אֶסְפְּרָנָא
 תִּקְנָא בְּכִסְפָּא דְנָה תּוֹרִין דְּכָרִין אִמְרִין וּמִנְחָתָהוּן וְנִסְכֵּיהוּן וּתְקַרְב
 הַמוֹעֵל-מִדְּבַחָה דִּי בֵּית אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם. **ע זיח** וּמָה דִּי עֵלִיד (עֶלְדָּ) וְעַל-אֲחִיד (אֶחָד) יֵיטֵב בְּשָׂאֵר כְּסָפָא וְדִהֲבָה לְמַעְבַּד: כְּרַעוּת אֱלֹהִים תַּעֲבֹדוּן.
ע זיט וּמֵאֲנִיָּא דִּי-מִתְיַהֲבִין לָךְ לְפָלְחוּן בֵּית אֱלֹהִים דִּי-הַשְּׁלַם קָדָם אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם.
ע זכ וּשְׂאֵר חֲשָׁחוֹת בֵּית אֱלֹהִים דִּי יִפְּל-לָךְ לְמִנְתָּוּתָתָן מִן-בֵּית גְּנֹזֵי מַלְכָּא.
ע זכא וּמִנֵּי אָנָּה אֲרַתְחַשְׁסָתָא מַלְכָּא שִׁים טַעֲס לְכָל גְּזַבְרִיָּא דִּי בְּעֵבֵר נִהְרָה: דִּי
 כָּל-דִּי יִשְׁאַלְנָכוּן עֲזָרָא כְּהֵנָּא סִפְר דְּתָא דִּי-אֱלֹהֵי שְׁמִיָּא אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבַּד. **ע זכב**
 עַד-כְּסָף כְּכָרִין מָאָה וְעַד-חֲנֻטִין כְּכָרִין מָאָה וְעַד-חֲמֵר בְּתִין מָאָה וְעַד-בְּתִין
 מִשַׁח מָאָה וּמִלַּח דִּי-לֹא כְּתָב. **ע זכג** כָּל-דִּי מִן-טַעֲס אֱלֹהֵי שְׁמִיָּא יִתְעַבַּד
 אֲדַרְזָדָא לְבֵית אֱלֹהֵי שְׁמִיָּא: דִּי-לָמָּה לְהוּא קִצְף עַל-מַלְכוּת מַלְכָּא וּבְנוּהִי.
ע זכד וּלְכֻם מְהוּדְעִין דִּי כָּל-כְּהֵנִיָּא וְלוּיָא זְמַרְיָא תְּרַעֲיָא נְתִינִיָּא וּפְלַחִי בֵּית
 אֱלֹהֵי דְנָה מְנַדָּה בְּלוּ וְהִלְךְ לֹא שְׁלִיט לְמַרְמָא עֲלֵיהֶם. **ע זכה** וְאַנְתָּ עֲזָרָא
 כְּחֻכְמַת אֱלֹהִים דִּי-בִידָךְ מְנִי שְׁפָטִין וְדִינִין דִּי-לְהוּן דֹּאנִין (דִּינִין) לְכָל-עַמָּא דִּי
 בְּעֵבֵר נִהְרָה לְכָל-יְדַעֵי דְתֵי אֱלֹהִים וְדִי לֹא יָדַע תְּהוּדְעוּן. **ע זכו** וְכָל-דִּי-לֹא
 לְהוּא עֲבַד דְּתָא דִּי-אֱלֹהִים וְדְתָא דִּי מַלְכָּא אֶסְפְּרָנָא דִּינָה לְהוּא מִתְעַבַּד מִנָּה:
 הוּן לְמוֹת הוּן לְשֵׁרְשׁוּ (לְשֵׁרְשִׁי) הוּן-לְעַנְשׁ נְכָסִין וְלֶאֱסוּרִין.
ע זכז בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן כְּזֹאת בְּלִבְּהֶמְלֶךְ לְפָאֵר אֶת-בֵּית יְהוָה
 אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. **ע זכח** וְעַלִּי הִטָּה-חֶסֶד לְפָנַי הֶמְלֶךְ וְיִוַעֲצֵנוּ וּלְכָל-שָׂרֵי הֶמְלֶךְ
 הַגְּבָרִים וְאֲנִי הִתְחַזְּקֵתִי כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵי עַלִּי וְאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רְאשִׁים לְעֹלֹת
 עִמִּי.

ע חא וְאֱלֹהֵי רְאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהִתְיַחֲשׂוּ: הָעֹלִים עִמִּי בְּמַלְכוּת אֲרַתְחַשְׁסָתָא
 הֶמְלֶךְ מִבְּבֵל. **ע חב** מִבְּנֵי פִינְחָס גְּרָשָׁם מִבְּנֵי אִיתְמָר דְּנִיָּאל מִבְּנֵי דָוִד
 חֲטוּשׁ. **ע חג** מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה מִבְּנֵי פְרַעֲשׁ זְכַרְיָה וְעַמּוֹ הִתְיַחֲשׁ לְזִכְרִים מָאָה
 וְחֲמִשִּׁים. **ע חד** מִבְּנֵי פַחַת מוֹאָב אֶלְיָהוּ עֵינִי בֶן-זֶרְחִיָּה וְעַמּוֹ מְאֹתִים הַזְּכָרִים.
ע חה מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה בֶן-יַחֲזִיאֵל וְעַמּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַזְּכָרִים. **ע חו** וּמִבְּנֵי עֲדִין
 עֲבַד בֶּן-יֹוֹנָתָן וְעַמּוֹ חֲמִשִּׁים הַזְּכָרִים. **ע חז** וּמִבְּנֵי עֵילָם יִשְׁעִיָּה בֶן-עֲתַלְיָה
 וְעַמּוֹ שְׁבַעִים הַזְּכָרִים. **ע חט** וּמִבְּנֵי שְׁפָטִיָּה זְבַדְיָה בֶן-מִיכָאֵל וְעַמּוֹ שְׁמֹנִים
 הַזְּכָרִים. **ע חט** מִבְּנֵי יוֹאָב עֲבַדְיָה בֶן-יַחֲזִיאֵל וְעַמּוֹ מְאֹתִים וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר
 הַזְּכָרִים. **ע חי** וּמִבְּנֵי שְׁלוֹמִית בֶּן-יֹוסֵפִיָּה וְעַמּוֹ מָאָה וּשְׁשִׁים הַזְּכָרִים. **ע חיא**
 וּמִבְּנֵי בְבִי זְכַרְיָה בֶן-בְּבִי וְעַמּוֹ עָשָׂרִים וּשְׁמֹנֶה הַזְּכָרִים. **ע חיב** וּמִבְּנֵי עֲזָדָ

יוֹחֲנוּ בֶן-הַקָּטָן וְעִמּוֹ מֵאָה וְעֵשְׂרֵה הַזְּכָרִים. **ע חִיג** וּמִבְּנֵי אֲדֹנָיִקָם
 אַחֲרָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם אֲלִיפְלֹט יַעֲיָאֵל וְשִׁמְעִיָּה וְעַמְהֵם שְׁשִׁים הַזְּכָרִים.
ע חִיד וּמִבְּנֵי בְּגוּי עוֹתֵי וּזְבוּד (וְזִכּוֹר) וְעִמּוֹ שְׁבַעִים הַזְּכָרִים.
ע חטו וְאֶקְבָּצִם אֶל-הַנְּהַר הַבָּא אֶל-אֱהוּא וְנַחֲנָה שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וְאַבְיָנָה בְּעַם
 וּבְכַהֲנִים וּמִבְּנֵי לְוִי לֹא-מִצָּאתִי שָׁם. **ע חטז** וְאַשְׁלַחָה לְאַלְיַעֲזָר לְאַרְיָאֵל
 לְשִׁמְעִיָּה וּלְאֶלְנָתָן וּלְיָרִיב וּלְאֶלְנָתָן וּלְנָתָן וּלְזַכְרִיָּה וּלְמִשְׁלֵם רָאשִׁים וּלְוִיִּירִיב
 וּלְאֶלְנָתָן מְבִינִים. **ע חיו** וְאוּצֵאָה (וְאַצְוָה) אוֹתָם עַל-אֲדוֹ הָרֹאשׁ בְּכֶסֶף־יָא
 הַמָּקוֹם וְאַשִׁימָה בְּפִיהֶם דְּבָרִים לְדַבֵּר אֶל-אֲדוֹ אַחֵיו הַנְּתוּנִים (הַנְּתִינִים)
 בְּכֶסֶף־יָא הַמָּקוֹם לְהַבִּיא-לָנוּ מִשְׁרָתִים לְבַיִת אֱלֹהֵינוּ. **ע חיח** וַיָּבִיאוּ לָנוּ
 כִּיד-אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹבָה עָלֵינוּ אִישׁ שְׁכֶל־מִבְּנֵי מַחֲלֵי בֶן-לְוִי בֶן-יִשְׂרָאֵל וְשִׁרְבִיָּה וּבְנָיו
 וְאַחֵיו שְׁמֹנֶה עָשָׂר. **ע חיט** וְאֶת-חֲשִׁבְיָהּ וְאֶתֹו יִשְׁעִיָּה מִבְּנֵי מְרָרִי: אַחֵיו וּבְנֵיהֶם
 עֲשָׂרִים.
ע חכ וּמֵן-הַנְּתִינִים שְׁנַתָּן דָּוִד וְהַשָּׂרִים לְעַבְדָּת הַלְוִיִּים נְתִינִים מֵאֵתִים וְעֲשָׂרִים:
 כָּלֶם נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת. **ע חכא** וְאַקְרָא שָׁם צוּם עַל-הַנְּהַר אֱהוּא לְהַתְעַנּוֹת לְפָנַי
 אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דָּרָךְ יִשְׂרָה לָנוּ וּלְטַפְּנוּ וּלְכָל-רְכוּשֵׁנוּ. **ע חכב** כִּי בִשְׁתִּי
 לְשֹׂאֹל מִן-הַמֶּלֶךְ חֵיל וּפְרָשִׁים לְעֲזָרְנוּ מֵאוֹיֵב בְּדָרָךְ: כִּי-אֲמַרְנוּ לְמֶלֶךְ לֵאמֹר
 יֵד-אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מִבְּקָשָׁיו לְטוֹבָה וְעֲזֹו וְאַפּוֹ עַל כָּל-עֲזָבָיו. **ע חכג** וְנִצּוּמָה
 וְנִבְקָשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל-זֹאת וַיַּעֲתֵר לָנוּ. **ע חכד** וְאַבְדִּילָה מִשָּׂרֵי הַכַּהֲנִים שְׁנַיִם
 עֲשָׂרִים לְשִׁרְבִיָּה חֲשִׁבְיָה וְעַמְהֵם מֵאַחֵיהֶם עֲשָׂרָה. **ע חכה** וְאַשְׁקוּלָה (וְאַשְׁקָלָה)
 לָהֶם אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַכֶּלִּים תְּרוּמַת בַּיִת-אֱלֹהֵינוּ הַהַרְיָמוּ הַמֶּלֶךְ
 וַיַּעֲצִו וְשָׂרוּ וְכָל-יִשְׂרָאֵל הִנְמִצָּאִים. **ע חכו** וְאַשְׁקָלָה עַל-יָדָם כֶּסֶף כְּפָרִים
 שֵׁשׁ-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וְכָל־כֶּסֶף מֵאָה לְכַפָּרִים זָהָב מֵאָה כֶּכֶר. **ע חכז** וְכַפָּרֵי זָהָב
 עֲשָׂרִים לְאַדְרָכְנִים אֶלְף וְכָלִי נַחֲשֵׁת מִצָּהָב טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמוּדֹת כְּזָהָב. **ע חכח**
 וְאַמְרָה אֲלֵהֶם אַתֶּם קִדָּשׁ לַיהוָה וְהַכֶּלִּים קִדָּשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה לַיהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם. **ע חכט** שִׁקְדוּ וְשִׁמְרוּ עַד-תִּשְׁקָלוּ לְפָנַי שָׂרֵי הַכַּהֲנִים וְהַלְוִיִּים
 וְשָׂרֵי-הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם: הַלְשָׁכוֹת בַּיִת יְהוָה. **ע חל** וְקָבְלוּ הַכַּהֲנִים
 וְהַלְוִיִּים מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֶּלִּים לְהַבִּיא לִירוּשָׁלַם לְבַיִת אֱלֹהֵינוּ.
ע חלא וְנִסְעָה מִנְהַר אֱהוּא בְּשָׁנִים עָשָׂר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן לְלֶכֶת יְרוּשָׁלַם
 וַיֵּד-אֱלֹהֵינוּ הִיָּתָה עָלֵינוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכַּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל-הַדָּרָךְ. **ע חלב** וְנִבּוֹא
 יְרוּשָׁלַם וְנִשָּׁב שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה. **ע חלג** וּבִיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
 וְהַכֶּלִּים בְּבַיִת אֱלֹהֵינוּ עַל יַד מְרָמוֹת בֶּן-אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְעִמּוֹ אֶלְעָזָר בֶּן-פִּינְחָס

וְעַמָּהֶם יִזְבֹּד בֶּן-יִשׁוּעַ וְנוֹעַדְיָה בֶן-בְּנוֹיֵהֲלוּיִם. **ע חלד** בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל לְכָל וּיִכְתֹּב כָּל-הַמִּשְׁקָל בְּעֵת הַהִיא.

ע חלה הַבָּאִים מֵהַשְּׂבִי בְּנֵי-הַגּוֹלָה הַקָּרִיבוּ עֲלוֹת לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פָּרִים שְׁנַיִם-עָשָׂר עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אֵילִים תִּשְׁעִים וְשֵׁשָׁה כְּבָשִׂים שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה צְפִירֵי חֲטָאת שְׁנַיִם עָשָׂר: הַכֹּל עוֹלָה לַיהוָה.

ע חלו וַיִּתְּנוּ אֶת-דְּתֵי הַמֶּלֶךְ לְאַחַשְׁדָּרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ וּפְחֻוֹת עֶבֶר הַנָּהָר וְנִשְׂאוּ אֶת-הָעַם וְאֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים.

ע טא וּכְכֹלוֹת אֵלֶּה נִגְשׂוּ אֵלֵי הַשָּׂרִים לֵאמֹר לֹא-נִבְדְּלוּ הָעַם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת: כִּתְעַבְתִּיהֶם לְכַנְעֲנֵי הַחֲתִי הַפְּרָזִי הַיְבוּסִי הָעַמֹּנִי הַמִּצְרִי וְהָאֱמֹרִי. **ע טב** כִּי-נִשְׂאוּ מִבְּנֵיהֶם לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ זָרַע הַקֹּדֶשׁ בְּעַמֵּי הָאָרְצוֹת וַיֵּד הַשָּׂרִים וְהַסֹּגְנִים הִיָּתָה בַּמַּעַל הַזֶּה רָאוּשׁוֹנָה.

ע טג וַיִּכְשְׁמְעֵי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת-בְּגָדֵי וּמַעֲלִי וְאֶמְרָטָה מִשְׁעַר רֹאשִׁי וַיִּזְקַנִּי וְאִשְׁבָּה מְשׁוּמִם. **ע טד** וְאֵלֵי יֶאֱסָפוּ כָל חֵרֵד בְּדַבְרֵי אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יֹשֵׁב מְשׁוּמִם עַד לְמַנְחַת הָעָרֵב. **ע טה** וּבְמַנְחַת הָעָרֵב קָמְתִי מִתְעַנִּיתִי וּבִקְרָעֵי בְּגָדֵי וּמַעֲלִי וְאֶכְרַעָה עַל-בְּרַכְי וְאֶפְרָשָׁה כַּפֵּי אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי. **ע טו** וְאֶמְרָה אֱלֹהֵי בְשֵׁתִי וְנִכְלַמְתִּילְהֶרִים אֱלֹהֵי פָּנֵי אֱלֹהֵי: כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאִשְׁמַתְנוּ גְדֹלָה עַד לְשָׁמַיִם. **ע טז** מִיָּמֵי אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּאִשְׁמָה גְדֹלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֲוֹנֹתֵינוּ נִתְּנוּ אֲנַחְנוּ מְלָכֵינוּ כְּהִינּוּ בְּיַד מְלָכֵי הָאָרְצוֹת בַּחֲרֵב בְּשָׂבִי וּבְבָזָה וּבְבִשְׁת פְּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה. **ע טח** וְעַתָּה כַּמְעַט-רָגַע הִיָּתָה תַּחֲנָה מֵאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלִיטָה וְלָתֵת-לָנוּ יִתְד בַּמָּקוֹם קִדְשׁוֹ לְהֵאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתַתְּנוּ מַחִיָּה מְעַט בְּעַבְדְּתֵנוּ. **ע טט** כִּי-עַבְדִּים אֲנַחְנוּ וּבְעַבְדְּתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּט-עָלֵינוּ חֶסֶד לְפָנֵי מְלָכֵי פָּרַס לָתֵת-לָנוּ מַחִיָּה לְרוּמִם אֶת-בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד אֶת-חֲרֹבֹתֵינוּ וּלְתֵת-לָנוּ גֹדֵר בֵּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם.

ע טי וְעַתָּה מֵה-נֹאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי-זֹאת: כִּי עֲזָבָנוּ מִצֹּדִיקָה. **ע טיא** אֲשֶׁר צִוִּיתָ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְרִשְׁתָּהּ אָרֶץ נָדָה הִיא בְּנִדַת עַמֵּי הָאָרְצוֹת: בְּתוֹעַבְתִּיהֶם אֲשֶׁר מְלֹאוּהָ מִפֶּה אֶל-פֶּה בְּטִמְאַתֶּם. **ע טיב** וְעַתָּה בְּנוֹתֵיכֶם אֶל-תִּתְּנוּ לְבָנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם אֶל-תִּשְׂאוּ לְבָנֵיכֶם וְלֹא-תִדְרָשׁוּ שְׁלָמָם וְטוֹבֹתָם עַד-עוֹלָם לְמַעַן תַּחֲזִקוּ וְאֶכְלָתֶם אֶת-טוֹב הָאָרֶץ וְהוֹרִשְׁתֶּם לְבָנֵיכֶם עַד-עוֹלָם. **ע טיג** וְאַחֲרֵי כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּבְאִשְׁמַתְנוּ הַגְּדֹלָה: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ חֲשַׁכְתָּ לְמַטָּה מֵעֲוֹנֵנוּ וְנִתְּתָה לָנוּ פְּלִיטָה כְּזֹאת.

ע טיד הנָּשׁוּב לְהַפֵּר מִצְוַתֶּיךָ וּלְהַתְּחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתְּעַבּוֹת הָאֵלֶּה: הַלּוֹא תִּאָּנַף-בָּנוּ עַד-כִּלְהָ לָאִין שְׂאֲרִית וּפְלִיטָה.

ע טטו יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צָדִיק אֲתֶהְכִּי-נִשְׂאָרְנוּ פְּלִיטָה כְּהַיּוֹם הַזֶּה הַנֶּנּוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ כִּי אֵין לַעֲמוּד לְפָנֶיךָ עַל-זֹאת.

ע יא וּכְהַתְּפַלֵּל עֲזָרָא וּכְהַתְּוַדְתּוּ בְּכָה וּמִתְנַפֵּל לְפָנֵי בַּיִת הָאֱלֹהִים: נִקְבְּצוּ אֵלָיו מִיִּשְׂרָאֵל קֶהֱל רַב-מְאֹד אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְיִלְדִים כִּי-בָכוּ הָעַם הַרְבֵּה-בְּכָה.

ע יב וַיַּעַן שְׂכַנְיָה בֶן-יַחִיאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם (עֵילָם) וַיֹּאמֶר לְעֲזָרָא אֲנַחְנוּ מְעַלְנוּ בְּאֱלֹהֵינוּ וְנָשִׁב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת מֵעַמֵּי הָאָרֶץ וְעַתָּה יֵשׁ-מִקְוֵה לְיִשְׂרָאֵל עַל-זֹאת.
ע יג וְעַתָּה נִכְרַת-בְּרִית לְאֱלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא כָּל-נָשִׁים וְהַנּוֹלָד מֵהֶם בְּעֶצֶת אֲדָנִי וְהַחֲרָדִים בְּמִצְוֹת אֱלֹהֵינוּ וְכַתּוּרָה יַעֲשֶׂה. **ע יד** קוּם כִּי-עֲלִיךָ הַדָּבָר וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ: חֲזַק וַעֲשֵׂה.

ע יה וַיִּקָּם עֲזָרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת-שְׂרֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְכָל-יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁבַּעוּ. **ע יו** וַיִּקָּם עֲזָרָא מִלְּפָנֵי בַּיִת הָאֱלֹהִים וַיִּלְךְ אֶל-לִשְׁכַּת יְהוֹחָנָן בֶּן-אֶלְיָשִׁיב וַיִּלְךְ שָׁם לֶחֶם לֹא-אָכַל וּמַיִם לֹא-שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל-מַעַל הַגּוֹלָה.
ע יז וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וִירוּשָׁלַם לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָה לְהִקְבֹּץ יְרוּשָׁלַם. **ע יח** וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָבֹא לְשִׁלְשֵׁת הַיָּמִים כְּעֶצֶת הַשָּׂרִים וְהַזְּקֵנִים יִחָרֵם כָּל-רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבְדֵּל מִקְהַל הַגּוֹלָה.

ע יט וַיִּקְבְּצוּ כָּל-אַנְשֵׁי-יְהוּדָה וּבְנֵימָן יְרוּשָׁלַם לְשִׁלְשֵׁת הַיָּמִים הוּא חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִיבְעָשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ וַיִּשְׁבּוּ כָּל-הָעַם בְּרָחוֹב בַּיִת הָאֱלֹהִים מֵרַעֲיָדִים עַל-הַדָּבָר וּמִהַגְּשָׁמִים.

ע יי וַיִּקָּם עֲזָרָא הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם מְעַלְתֶּם וּתְשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת לְהוֹסִיף עַל-אַשְׁמַת יִשְׂרָאֵל. **ע ייא** וְעַתָּה תִּנּוּ תוֹדָה לַיהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתֵּיכֶם וַעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ וְהִבְדְּלוּ מֵעַמֵּי הָאָרֶץ וּמִן-הַנָּשִׁים הַנְּכָרִיּוֹת. **ע ייב** וַיַּעֲנוּ כָּל-הַקֶּהֱל וַיֹּאמְרוּ קוֹל גָּדוֹל: כִּן כַּדְּבַרֶיךָ (כַּדְּבָרְךָ) עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת. **ע ייג** אָבֵל הָעַם רַב וְהָעֵת גְּשָׁמִים וְאֵין כַּחַ לַעֲמוּד בַּחוּץ וְהַמְּלֹאכָה לֹא-לְיוֹם אֶחָד וְלֹא לְשָׁנִים כִּי-הַרְבִּינוּ לַפֶּשַׁע בַּדָּבָר הַזֶּה. **ע ייד** יַעֲמְדוּ-נָא שָׂרֵינוּ לְכָל-הַקֶּהֱל וְכָל אֲשֶׁר בְּעַרְיָנוּ הַהֲשִׁיב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת יָבֹא לְעֵתִים מְזַמְנִים וְעַמָּהֶם זְקִנֵי-עִיר וְעִיר וְשִׁפְטִיָּה: עַד לְהֲשִׁיב חֲרוֹן אַף-אֱלֹהֵינוּ מִמְּנוּעֵד לַדָּבָר הַזֶּה.

ע יטו אַךְ יוֹנְתָן בֶּן-עֲשָׂהָאֵל וַיַּחֲזִיגָה בֶן-תַּקּוּהָ עָמְדוּ עַל-זֹאת וּמִשְׁלָם וְשִׁבְתִּי הַלְוִי עֲזָרָם. **ע יטז** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה וַיִּבְדְּלוּ עֲזָרָא הַכֹּהֵן אַנְשִׁים רְאִשֵׁי הָאָבוֹת לְבַיִת אֲבֹתָם וְכֻלָּם בְּשִׁמוֹת וַיִּשְׁבּוּ בַיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי לְדָרְיוֹשׁ

הַדָּבָר. **ע** יִיזוּ וַיִּכְלוּ בְּכֹל־אֲנָשִׁים הַהֹשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת: עַד יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן.

ע יִיחַ וַיִּמָּצָא מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הֹשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת: מִבְּנֵי יִשׁוּעַ בֶּן-יֹצְדָק וְאַחִיו־מַעֲשִׂיָה וְאַלְיָעָזָר וְיָרִיב וְגַדְלָיָה. **ע** יֵיט וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נָשִׁיהֶם וְאֲשָׁמִים אֵיל-צֶאֱן עַל-אֲשַׁמְתָם. **ע** יֵכ וּמִבְּנֵי אֶמֶר חֲנָנִי וַיִּבְדְּתָהּ. **ע** יֵכָא וּמִבְּנֵי חֲרָם־מַעֲשִׂיָה וְאַלְיָה וְשִׁמְעֵיָה וַיְחִיאל וַעֲזִיָּה. **ע** יֵכָב וּמִבְּנֵי פִשְׁחֹרָאֶלְיוֹעִינִי מַעֲשִׂיָה יִשְׁמַעְיָאל נְתַנְאֵל יוֹזָבֵד וְאַלְעָשָׂה. **ע** יֵכָג וּמִן-הַלְוִיִּם יוֹזָבֵד וְשִׁמְעִי וְקַלְיָה הוּא קְלִיטָא פְּתַחְיָה יְהוּדָה וְאַלְיָעָזָר. **ע** יֵכָד וּמִן-הַמְּשֻׁרָרִים אֶלְיָשִׁיב וּמִן-הַשְּׁעָרִים שְׁלָם וְטָלָם וְאוּרִי. **ע** יֵכָה וּמִיִּשְׂרָאֵל מִבְּנֵי פְּרַעֲשׁ רַמְיָה וַיְזִיָּה וּמִלְכָּיָה וּמִיָּמֹן וְאַלְעָזָר וּמִלְכָּיָה וּבְנָיָה. **ע** יֵכֹו וּמִבְּנֵי עֵילָם מִתַּנְיָה זְכָרְיָה וַיְחִיאל וְעַבְדֵי וִירְמוֹת וְאַלְיָה. **ע** יֵכֹז וּמִבְּנֵי זְתוּאָאֶלְיוֹעִינִי אֶלְיָשִׁיב מִתַּנְיָה וִירְמוֹת וְזָבֵד וְעַזִּיזָא. **ע** יֵכַח וּמִבְּנֵי בְּבִי־הוֹחֲנָן חֲנַנְיָה זְבִי עֵתְלִי. **ע** יֵכִט וּמִבְּנֵי בְּנִי־מִשְׁלָם מְלוּךְ וְעַדְיָה יָשׁוּב וְשָׂאֵל יִרְמוֹת (וְרְמוֹת). **ע** יֵל וּמִבְּנֵי פַחַת מוֹאָב עַדְנָא וְכָל־בְּנֵיָה מַעֲשִׂיָה מִתַּנְיָה בְּצִלְאֵל וּבְנוֹי וּמִנְשָׂה. **ע** יֵלָא וּבְנֵי חֲרָם־אֶלְיָעָזָר יִשְׂיָה מִלְכָּיָה שְׁמַעֲיָה שְׁמַעוֹן. **ע** יֵלָב בְּנִיָּמֹן מְלוּךְ שְׁמַרְיָה. **ע** יֵלָג מִבְּנֵי חֲשֵׁם־מִתַּנְיָ מִתַּתָּה זָבֵד אֶלְיָפְלָט יִרְמִי מִנְשָׂה שְׁמַעִי. **ע** יֵלָד מִבְּנֵי בְּנֵי מַעְדֵי עֶמְרָם וְאוּיָאֵל. **ע** יֵלָה בְּנֵיָה בְּדִיָה כְלוּהִי (כְלוּהוּ). **ע** יֵלוּ וּנְיָה מִרְמוֹת אֶלְיָשִׁיב. **ע** יֵלוֹז מִתַּנְיָה מִתַּנְיָ וַיַּעֲשׂוּ (וַיַּעֲשִׂי). **ע** יֵלַח וּבְנֵי וּבְנוֹי שְׁמַעִי. **ע** יֵלִט וְשִׁלְמִיָה וְנָתָן וְעַדְיָה. **ע** יֵמ מִכְּנֹדְבֵי שְׁשִׁי שָׁרִי. **ע** יֵמָא עַזְרָאֵל וְשִׁלְמִיָהוּ שְׁמַרְיָה. **ע** יֵמָב שְׁלוֹם אֶמְרִיָה יוֹסֵף. **ע** יֵמָג מִבְּנֵי נְבוּיָעִיאל מִתַּתָּיָה זָבֵד זְבִינָא יְדוּ (יְדִי) וַיּוּאֵל בְּנֵיָה. **ע** יֵמָד כָּל-אֵלֶּה נִשְׂאֵי (נְשָׂאוֹ) נָשִׁים נְכָרִיּוֹת וַיֵּשׁ מֵהֶם נָשִׁים וַיִּשְׁימוּ בָּנִים.

נ אֵא דְבָרֵי נְחֻמְיָה בֶּן-חַכְלָיָה: וַיְהִי בַחֹדֶשׁ-כְּסָלוֹ שְׁנַת עֶשְׂרִים וְאַנִּי הָיִיתִי בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה. **נ** אָב וַיָּבֵא חֲנָנִי אֶחָד מֵאַחֵי הוּא וְאַנְשִׁים־מִיְהוּדָה וְאַשְׂאֵלָם עַל-הֵיחֻדִים הַפְּלִיטָה אֲשֶׁר-נִשְׂאָרוּ מִן-הַשְּׁבִיּוֹעַל-יְרוּשָׁלָם. **נ** אָג וַיֹּאמְרוּ לִיהַנְשָׂאָרִים אֲשֶׁר-נִשְׂאָרוּ מִן-הַשְּׁבִי שָׁם בְּמַדִּינָה בְּרַעְיָה גְדֻלָּה וּבְחֹרֶפָה וְחוֹמַת יְרוּשָׁלָם מִפְּרָצַת וּשְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בְּאֵשׁ. **נ** אָד וַיְהִי כְּשִׁמְעִי אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִשְׁבַּתִּי וְאַבְכֶּה וְאַתְאָבְלָה יָמַי וְאַהִי צָם וּמִתְּפַלֵּל לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. **נ** אָה וְאָמַר אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: שְׁמַר הַבְּרִית וְחָסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. **נ** אָו תְּהִי נָא אֲזַנְךָ-קַשְׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לְשִׁמְעַע אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם יוֹמָם וְלַיְלָה עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ וּמִתְּוֹדָה עַל-חַטָּאוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וְאַנִּי וּבֵית-אָבִי חָטְאוּנוּ. **נ** אָז

חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המצוות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה עבדך. **נ אח** זכר-נא את-הדבר אשר צוית את-משה עבדך לאמר: אתם תמעלוני אפיץ אתכם בעמים. **נ אט** ושבתם אליו שמרתם מצותי ועשיתם אתם: אם-יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתם (והביאתים) אל-המקום אשר בחרתי לשכון את-שמי שם. **נ אי** והם עבדיך ועמך אשר פדית בכלחך הגדול ובגדך החזקה. **נ איא** אנא אדני תהי נא אונדף-קשבת אל-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדיך החפצים ליראה את-שמך והצליחה-נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך.

נ בא ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את-היין ואתנה למלך ולא-הייתי רע לפניו. **נ בב** ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי-אם רע לב ואירא הרבה מאד. **נ בג** ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר בית-קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש.

נ בד ויאמר לי המלך על-מה-זה אתה מבקש ואתפלל אל-אלהי השמים. **נ בה** ואמר למלך-אם-על-המלך טוב ואם-יטיב עבדך לפניך: אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות אבותיו אבננה. **נ בו** ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד-מתי יהיה מהלכה ומתי תשוב ויטיב לפני-המלך וישלחני ואתנה לו זמן. **נ בז** ואומר למלך-אם-על-המלך טוב אגרות יתנו-לי על-פחוות עבר הנקה: אשר יעבירוני עד אשר-אבוא אל-יהודה. **נ בח** ואגרת אל-אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן-לי עצים לקרות את-שערי הבירה אשר-לבית ולחומת העיר ולבית אשר-אבוא אליו ויתן-לי המלך כיד-אלהי הטובה עלי. **נ בט** ואבוא אל-פחוות עבר הנקה ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים.

נ בי וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה: אשר-בא אדם לבקש טובה לבני ישראל. **נ ביא** ואבוא אל-ירושלם ואהי-שם ימים שלשה. **נ ביב** ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא-הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם-הבהמה אשר אני רכב בה. **נ ביג** ואצאה בשער-הגיא לילה ואל-פני עין התנין ואל-שער האשפות ואהי שבר בחומת ירושלם אשר-המפרוצים (הם פרוצים) ושעריה אכלו באש. **נ ביז** ואעבר אל-שער העין ואל-ברכת המלך ואין-מקום לבהמה

לַעֲבֹר תַחֲתָי. **נ** בִטּוֹ וְאָהִי עֲלֶהּ בְנַחֵל לַיְלָה וְאָהִי שֶׁבֶר בַּחוּמָה וְאָשׁוּב וְאָבּוֹא
 בְּשַׁעַר הַגִּיאָוָאָשׁוּב. **נ** בִטּוֹ וְהַסְגָּנִים לֹא יָדְעוּ אָנָּה הִלְכָתִי וּמָה אֲנִי עֹשֶׂה
 וְלִיהוּדִים וְלַכְּהֻנִים וְלַחֹרִים וְלַסְגָּנִים וְלִיתֵר עֹשֶׂה הַמְּלֶאכֶה־עַד-כֵּן לֹא הִגְדַּתִּי.
נ בִיזוּ וְאוֹמַר אֲלֵהֶם אַתֶּם רֹאִים הֲרַעָה אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ בָּהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַם חֲרָבָה
 וְשַׁעֲרֶיהָ נִצְתּוּ בְּאֵשׁ: לָכוּ וְנִבְנֶה אֶת-חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְלֹא-נִהְיָה עוֹד חֲרָפָה.
נ בִּיחַ וְאֶגִּיד לָהֶם אֶת-יְד אֱלֹהֵי אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה עָלַי וְאֶף-דִּבְרֵי הַמְּלֶאךָ אֲשֶׁר
 אָמַר-לִי וַיֹּאמְרוּ נְקוּם וּבְנִינוּ וַיַּחֲזִקוּ יְדֵיהֶם לְטוֹבָה.
נ בִּיט וַיִּשְׁמַע סַנְבַלֵט הַחֹרֲנִי וְטַבְיָה הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי וְגַשְׁם הָעֶרְבִי וַיִּלְעָגוּ לָנוּ וַיִּבְזּוּ
 עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ מָה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים הֲעַל הַמְּלֶאךָ אַתֶּם מְרֹדִים. **נ** בִּכ
 וְאֲשִׁיב אוֹתָם דָּבָר וְאוֹמַר לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ וְאֲנַחֲנוּ עֲבָדָיו
 נְקוּם וּבְנִינוּ וְלָכֶם אִין-חֶלֶק וְצִדְקָה וְזִכְרוֹן בִּירוּשָׁלַם. **נ** גֹּא וַיִּקָּם אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל וְאָחִיו הַכְּהֻנִים וַיִּבְנוּ אֶת-שַׁעַר הַצְּאוֹהֶמָה קִדְשׁוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלֹתָתָיו
 וְעַד-מִגְדָּל הַמַּאֲהָה קִדְשׁוֹהוּ עַד מִגְדָּל חֲנַנְיָאֵל. **נ** גִּב וְעַל-יָדוֹ בָּנוּ אֲנָשֵׁי יֶרֶחוֹ
 וְעַל-יָדוֹ בָּנָה זְכוּר בֶּן-אֲמָרִי. **נ** גִּג וְאֵת שַׁעַר הַדְּגִים בָּנוּ בְנֵי הַסַּנְאָה הַמָּה
 קְרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלֹתָתָיו מִנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו. **נ** גִּד וְעַל-יָדָם הִחְזִיק מְרַמּוֹת
 בֶּן-אוּרִיָה בֶּן-הַקּוֹץ וְעַל-יָדָם הִחְזִיק מִשְׁלָם בֶּן-בְּרַכְיָה בֶּן-מְשִׁיזְבָּאֵל
 וְעַל-יָדָם הִחְזִיק צְדוּק בֶּן-בְּעַנָּא. **נ** גִּה וְעַל-יָדָם הִחְזִיקוּ הַתְּקוּעִים וְאֲדִירֵיהֶם
 לֹא-הִבִּיאוּ צָוָרִם בַּעֲבַדְתָּ אֲדִנִּיהֶם. **נ** גִּו וְאֵת שַׁעַר הַיִּשְׁנָה הִחְזִיקוּ יוֹיָדָע
 בֶּן-פָּסַח וּמִשְׁלָם בֶּן-בְּסוּדָה הַמָּה קְרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלֹתָתָיו וּמִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו.
נ גִּז וְעַל-יָדָם הִחְזִיק מְלִטְיָה הַגְּבַעֲנִי וַיָּדוּן הַמְּרַנְתִּי אֲנָשֵׁי גְבַעוֹן וְהַמְּצַפָּה הַלְכָסָא
 פַּחַת עֶבֶר הַנְּהָר. **נ** גִּח וְעַל-יָדוֹ הִחְזִיק עֲזִיאֵל בֶּן-חֲרֹהֶיָה צוּרְפִים וְעַל-יָדוֹ
 הִחְזִיק חֲנַנְיָה בֶּן-הֶרְקָחִים וַיַּעֲזָבוּ יְרוּשָׁלַם עַד הַחוּמָה הֶרְחָבָה. **נ** גִּט וְעַל-יָדָם
 הִחְזִיק רַפְיָה בֶּן-חֹזֵר שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם. **נ** גִּי וְעַל-יָדָם הִחְזִיק יָדָה
 בֶּן-חֲרוּמָף וְנֶגֶד בֵּיתוֹ וְעַל-יָדוֹ הִחְזִיק חֲטוּשׁ בֶּן-חֲשַׁבְנָה. **נ** גִּיא מְדָה שְׁנֵית
 הִחְזִיק מְלַכְיָה בֶּן-חֶרֶם וְחֲשׁוּב בֶּן-פַּחַת מוֹאָב וְאֵת מִגְדָּל הַתְּנַוְרִים. **נ** גִּיב
 וְעַל-יָדוֹ הִחְזִיק שְׁלוּם בֶּן-הַלּוּחַשׁ שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם הוּא וּבְנוֹתָיו. **נ** גִּיג
 אֵת שַׁעַר הַגִּיאָה הִחְזִיק חֲנוּן וַיִּשְׁבִּי זְנוּחַהֶמָה בְּנוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלֹתָתָיו מִנְעָלָיו
 וּבְרִיחָיו וְאֶלְף אִמָּה בַחוּמָה עַד שַׁעַר הַשְּׁפּוֹת. **נ** גִּיד וְאֵת שַׁעַר הָאֲשָׁפוֹת הִחְזִיק
 מְלַכְיָה בֶּן-רַכָּב שֶׁר פֶּלֶךְ בֵּית-הַכָּרֶם הוּא וּבְנוֹוַיַּעֲמִיד דְלֹתָתָיו מִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו.
נ גִּטו וְאֵת שַׁעַר הָעֵין הִחְזִיק שְׁלוּן בֶּן-כָּל-חִזְיָה שֶׁר פֶּלֶךְ הַמְּצַפָּה הוּא וּבְנָיו
 וַיִּטְלָנוּ וַיַּעֲמִידוּ (וַיַּעֲמִיד) דְלֹתָתָיו מִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו וְאֵת חוֹמַת בְּרַכַת הַשְּׁלַח

לגן-הַמִּלְךָ; וְעַד-הַמַּעְלוֹת הַיּוֹרְדוֹת מֵעִיר דָּוִד. **נ גטז** אַחֲרָיו הַחֲזִיק נְחֻמְיָה
 בֶּן-עֲזָבוּק שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ בַּיִת-צוֹרֵעַד-נֶגֶד קִבְרֵי דָּוִד וְעַד-הַבְּרָכָה הָעֲשׂוּיָה וְעַד
 בַּיִת הַגְּבֵרִים. **נ גיז** אַחֲרָיו הַחֲזִיקוּ הַלְוִיִּם רְחוּם בֶּן-בְּנֵי עַל-יָדוֹ הַחֲזִיק חֲשַׁבְיָה
 שֶׁר-חָצִי-פֶלֶךְ קַעִילָה לְפָלֹ. **נ גיח** אַחֲרָיו הַחֲזִיקוּ אַחִיהֶם בְּוִי בֶן-חַנְּדָד שֶׁר
 חָצִי פֶלֶךְ קַעִילָה. **נ גיט** וַיְחַזֵּק עַל-יָדוֹ עֶזֶר בֶּן-יִשׁוּעַ שֶׁר הַמְצַפָּה מְדָה שְׁנִית:
 מִנְּגֵד עַלֹת הַנֶּשֶׁק הַמְקַצֵּעַ. **נ גכ** אַחֲרָיו הַחֲרָה הַחֲזִיק בְּרוּךְ בֶּן-זָבִי (זָפִי) מְדָה
 שְׁנִית: מִן-הַמְקַצֵּעַ עַד-פֶּתַח בַּיִת אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. **נ גכא** אַחֲרָיו הַחֲזִיק
 מְרֵמוֹת בֶּן-אוּרִיָּה בֶּן-הַקּוֹץ מְדָה שְׁנִית: מִפֶּתַח בַּיִת אֶלְיָשִׁיב וְעַד-תְּכֵלֶת בַּיִת
 אֶלְיָשִׁיב. **נ גכב** וְאַחֲרָיו הַחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אֲנָשֵׁי הַכֹּפֶר. **נ גכג** אַחֲרָיו הַחֲזִיק
 בְּנֵימֹן וְחֹשֶׁב נֶגֶד בֵּיתָם אַחֲרָיו הַחֲזִיק עֲזָרְיָה בֶּן-מַעֲשִׂיָה בֶּן-עֲנַנְיָה אֶצֶל בֵּיתוֹ.
נ גכד אַחֲרָיו הַחֲזִיק בְּנֹוִי בֶן-חַנְּדָד מְדָה שְׁנִית: מִבַּיִת עֲזָרְיָה עַד-הַמְקַצֵּעַ
 וְעַד-הַפְּנֵה. **נ גכה** פֶּלֶל בֶּן-אוּזִי מִנְּגֵד הַמְקַצֵּעַ וְהַמְגִדֵּל הַיּוֹצֵא מִבַּיִת הַמֶּלֶךְ
 הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמִּטְרָה אַחֲרָיו פִּדְיָה בֶן-פְּרַעֲשׁ. **נ גכו** וְהַנְּתִינִים הָיוּ
 יֹשְׁבִים בְּעַפְלָ: עַד נֶגֶד שַׁעַר הַמַּיִם לַמְּזָרְחַ וְהַמְגִדֵּל הַיּוֹצֵא. **נ גכז** אַחֲרָיו
 הַחֲזִיקוּ הַתְּקַעִים מְדָה שְׁנִית: מִנְּגֵד הַמְגִדֵּל הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת הָעַפְלָ.
נ גכח מֵעַל שַׁעַר הַסּוּסִים הַחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אִישׁ לְנֶגֶד בֵּיתוֹ. **נ גכט** אַחֲרָיו
 הַחֲזִיק צְדוֹק בֶּן-אֶמֶר נֶגֶד בֵּיתוֹ וְאַחֲרָיו הַחֲזִיק שְׁמַעְיָה בֶּן-שְׁכַנְיָה שֶׁמֶר שַׁעַר
 הַמְּזָרְחַ. **נ גל** אַחֲרֵי (אַחֲרָיו) הַחֲזִיק חַנְּנִיָּה בֶּן-שְׁלֹמֹיָה וְחַנּוּן בֶּן-צֶלְפָ
 הַשְּׁשִׁימְדָה שְׁנֵי אַחֲרָיו הַחֲזִיק מְשֻׁלֵּם בֶּן-בְּרָכְיָה נֶגֶד נְשָׁכָתוֹ. **נ גלא** אַחֲרֵי
 (אַחֲרָיו) הַחֲזִיק מְלִכְיָה בֶּן-הַצֶּרְפִיעַד-בַּיִת הַנְּתִינִים וְהַרְכָּלִים: נֶגֶד שַׁעַר הַמְּפֻקֵּד
 וְעַד עַלִּית הַפְּנֵה. **נ גלב** וַבֵּין עַלִּית הַפְּנֵה לְשַׁעַר הַצֵּאָן הַחֲזִיקוּ הַצֶּרְפִים
 וְהַרְכָּלִים.

נ גלג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלֵּט כִּי-אַנְחָנוּ בּוֹנִים אֶת-הַחוֹמָה וַיַּחֲר לּוֹ וַיִּכְעַס
 הַרְבֵּה וַיִּלְעַג עַל-הַיְהוּדִים. **נ גלד** וַיֹּאמֶר לְפָנָי אַחֲוִי וַחִיל שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר מָה
 הַיְהוּדִים הָאֵמְלָלִים עֲשִׂים הַיַּעֲזָבוּ לָהֶם הַיִּזְבְּחוּ הַיִּכְלוּ בַיּוֹם הַיְחִיו אֶת-הָאֲבָנִים
 מֵעֲרֵמוֹת הָעֶפֶר וְהֵמָּה שְׂרוּפוֹת. **נ גלה** וְטוֹבִיָּה הָעַמְנִי אֶצְלוֹ וַיֹּאמֶר גַּם
 אֲשֶׁר-הֵם בּוֹנִים אִם-יַעֲלֶה שׁוֹעֵל וַפְּרָץ חוֹמַת אַבְנֵיהֶם.

נ גלו שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ כִּי-הָיִינוּ בּוֹזֵה וְהָשַׁב חֲרָפְתָם אֶל-רֹאשָׁם וַתֵּנֶם לְבִזָּה בְּאֶרֶץ
 שְׁבִיָּה. **נ גלז** וְאַל-תִּכַּס עַל-עוֹנֵם וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אֶל-תִּמְחָה: כִּי הַכְּעִיסוּ
 לְנֶגֶד הַבּוֹנִים. **נ גלח** וַנִּבְנֶה אֶת-הַחוֹמָה וַתִּקְשֶׁר כָּל-הַחוֹמָה עַד-חֻצְיָה וַיְהִי לָב
 לָעַם לַעֲשׂוֹת.

נ דא ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים
 כי-עלתה ארוכה לחמות ירושלים-כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד.
נ דב ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה. **נ דג**
 ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם. **נ דד** ויאמר
 יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה. **נ דה**
 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-תוכם והרגנום והשבתנו
 את-המלאכה. **נ דו** ויהי כאשר-באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר
 פעמים מכל-המקומות אשר-תשובו עלינו. **נ דז** ואעמיד מתחיתות למקום
 מאחרי לחומהבצחחיים (בצחחים) ואעמיד את-העם למשפחות
 עם-חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם. **נ דח** וארא ואקום ואמר אל-החורים
 ואל-הסגנים ואל-יתר העם אל-תיראו מפניהם: את-אדני הגדול והנורא זכרו
 והלחמו על-אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם.
נ דט ויהי כאשר-שמעו אויבינו כי-נודע לנו ויפר האלהים את-עצתם ונשוב
 (ונשב) כלנו אל-החומה איש אל-מלאכתו. **נ די** ויהי מן-היום ההוא חצי נערי
 עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים
 והשרים אחרי כל-בית יהודה. **נ דיא** הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
 באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח. **נ דיב** והבונים איש חרבו
 אסורים על-מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי. **נ דיג** ואמר אל-החורים
 ואל-הסגנים ואל-יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על-החומה
 רחוקים איש מאחיו. **נ דיד** במקום אשר תשמעו את-קול השופר שמה
 תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו. **נ דטו** ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים
 ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים. **נ דטז** גם בעת ההיא אמרתי
 לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלים והיו-לנו הלילה משמר והיום מלאכה.
נ דיז ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחריאין-אנחנו פשטים בגדינו
 איש שלחו המים.
נ הא ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם היהודים. **נ הב** ויש אשר
 אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה. **נ הג** ויש אשר
 אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב. **נ הד** ויש אשר
 אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו. **נ הה** ועתה כבשר אחינו
 בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את-בנינו ואת-בנותינו לעבדים ויש
 מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים. **נ הו** ויחר לי מאד

כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת-זַעֲקוֹתְךָ וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **נ** הִזּוּ וַיִּמְלֹךְ לְבִי עָלַי וְאָרִיבָה אֶת-הַחֹרִים וְאֶת-הַסְּגָנִים וְאִמְרָה לָהֶם מִשָּׂא אִישׁ-בְּאָחִיו אַתֶּם נְשָׂאִים (נָשִׁים) וְאַתֶּן עֲלֵיהֶם קֹהֵלָה גְדוֹלָה. **נ** הִח וְאִמְרָה לָהֶם אֲנַחְנוּ קִנִּינוּ אֶת-אֲחֵינוּ הַיְהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לְגוֹיִם כְּדִי בָנוּ וְגַם-אַתֶּם תִּנְמַכְרוּ אֶת-אֲחֵיכֶם וְנִמְכְרוּ-לָנוּ וַיַּחְרִישׁוּ וְלֹא מָצְאוּ דָבָר.

נ הֵט וַיֹּאמֶר (וַאֲמַר) לֹא-טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר-אַתֶּם עֹשִׂים: הֲלוֹא בִּירְאֵת אֱלֹהֵינוּ תִלְכוּ מִחֹרֶפֶת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ. **נ** הִי וְגַם-אֲנִי אֲחִי וַיַּעֲרִי נָשִׁים בָּהֶם כְּסוֹף וְדָגוּן נַעֲזָבָה-נָא אֶת-הַמִּשָּׂא הַזֶּה. **נ** הִיא הַנְּשִׁיבוּ נָא לָהֶם כְּהִיוּם שְׂדֹתֵיהֶם כְּרִמְיָהֶם זֵיתֵיהֶם וּבְתֵיהֶם וּמֵאֵת הַכְּסוֹף וְהַדָּגוּן הַתִּירוּשׁ וְהִיצָהֵר אֲשֶׁר אַתֶּם נָשִׁים בָּהֶם. **נ** הִיב וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמָהֶם לֹא נִבְקַשְׁכֶּן נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר וְאֶקְרָא אֶת-הַכְּהֲנִים וְאֲשַׁבְּעֵם לַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה. **נ** הִיג גַּם-חֲצָנִי נַעֲרַתִּי וְאִמְרָה כְּכָה וַיַּעַר הָאֱלֹהִים אֶת-כָּל-הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיַּגְיעוֹ וְכַכָּה יִהְיֶה נַעוֹר וְרַק וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַקְּהֵל אֲמֵן וַיִּהְלְלוּ אֶת-יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעָם כַּדְּבָר הַזֶּה. **נ** הִיד גַּם מִיוֹם אֲשֶׁר-צָוָה אוֹתִי לְהִיּוֹת פֶּחַם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה מִשְׁנַת עֶשְׂרִים וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשֶׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ שְׁנַיִם שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אֲנִי וְאֲחִי לָחֶם הַפָּחָה לֹא אֶכְלֹתִי. **נ** הִטוּ וְהַפְּחוֹת הָרֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר-לִפְנֵי הַכְּבִידוֹ עַל-הָעָם וַיִּקְחוּ מֵהֶם בְּלָחֶם וַיִּין אַחַר כְּסוֹף-שְׁקָלִים אַרְבַּעִים גַּם נַעֲרִיָהֶם שְׁלֹטוֹ עַל-הָעָם וְאֲנִי לֹא-עָשִׂיתִי כֵן מִפְּנֵי יְרֵאֵת אֱלֹהִים. **נ** הִטז וְגַם בְּמִלְאֲכַת הַחוּמָה הַזֹּאת הַחֲזִיקְתִּי וְשָׂדָה לֹא קִנִּינוּ וְכָל-נַעֲרִיקְבוּצִים שָׁם עַל-הַמִּלְאָכָה. **נ** הִיז וְהַיְהוּדִים וְהַסְּגָנִים מָאָה וְחַמְשִׁים אִישׁ וְהַבָּאִים אֵלֵינוּ מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-סָבִיבְתֵינוּ עַל-שִׁלְחָנִי. **נ** הִיח וְאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שֵׁשׁ-בְּרִרוֹת וְצִפְרִים נַעֲשׂוּ-לִי וּבִין עֲשֶׂרֶת יָמִים בְּכָל-יִין לְהַרְבֶּה וְעַם-זֶה לָחֶם הַפָּחָה לֹא בִקְשַׁתִּי כִּי-כַבְדָּה הַעֲבַדָּה עַל-הָעָם הַזֶּה. **נ** הִיט זְכָרָה-לִּי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה כָּל אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עַל-הָעָם הַזֶּה.

נ וַאֲ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַּלֵּט וְטוֹבִיָּה וּלְגִשָׁם הָעֲרָבִי וּלְיִתֵר אֵיבֵינוּ כִּי בָנִיתִי אֶת-הַחוּמָה וְלֹא-נוֹתַר בָּהּ פָּרָץ גַּם עַד-הָעֵת הַהִיא דָּלְתוֹת לֹא-הָעֵמְדוֹתִי בְּשַׁעֲרִים. **נ** וּב וַיִּשְׁלַח סַנְבַּלֵּט וְגִשָׁם אֵלַי לֵאמֹר לָכֵה וְנִוְעַדָּה יַחְדוֹ בְּכַפִּירִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ וְהִמָּה חֲשָׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה. **נ** וּג וְאֲשַׁלְּחָה עֲלֵיהֶם מִלְאָכִים לְאִמְרוֹ מִלְאָכָה גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל לְרַדֹּת לָמָּה תִּשְׁבֹּת הַמִּלְאָכָה כַּאֲשֶׁר אֲרַפֶּה וַיַּרְדֹּתִי אֲלֵיכֶם. **נ** וּד וַיִּשְׁלַחוּ אֵלַי כַּדְּבָר הַזֶּה אַרְבַּע פְּעָמִים וְאֲשִׁיב אוֹתָם כַּדְּבָר הַזֶּה.

נ וַיִּשְׁלַח אֱלֹהֵי סֻבְלֵט בְּדָבָר הַזֶּה פַּעַם חֲמִישִׁית אֶת-נַעֲרוֹ וְאֶגְרַת פְּתוּחָה
 בְּיָדוֹ. נ וּו כְּתוּב בָּהּ בְּגוֹיִם נִשְׁמָע וְגִשְׁמוּ אִמְרֵי אֶתְּהָ וְהִיְהוּדִים חֲשָׁבִים לְמַרְוֹד
 עַל-כֵּן אֶתְּהָ בּוֹנֵה הַחוּמָה וְאֶתְּהָ הַזֶּה לָהֶם לְמַלְךְ כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה. נ וּו
 וְגַם-נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּ לְקֹרֵא עָלֶיךָ בִּירוּשָׁלַם לְאִמְרֵי מֶלֶךְ בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשְׁמָע
 לְמַלְךְ כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה וְעַתָּה לָכֵה וְנִנְעָצָה יַחְדָּו.
 נ וּח וְאֲשַׁלַּח אֱלֹהֵי לְאִמְרָלָה נְהִיָה כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶתְּהָ אֹמְרֵי: כִּי מִלְבָּד
 אֶתְּהָ בּוֹדָאִם. נ וּט כִּי כֻלָּם מִיִּרְאִים אוֹתָנוּ לְאִמְרֵי יִרְפוּ יְדֵיהֶם מִן-הַמְּלָאכָה
 וְלֹא תַעֲשֶׂה וְעַתָּה חִזַּק אֶת-יָדֶיךָ. נ וִי וְאֲנִי-בְּאֵתִי בֵּית שְׁמַעְיָה בֶן-דָּלְיָה
 בֶן-מְהִיטְבְּאֵלוֹהוּא עָצוּר וְיִאמְרֵי נִנְעַד אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל-תַּוֹךְ הַהִיכָל
 וְנִסְגְּרָה דְלִתּוֹת הַהִיכָלִי בְּאִים לְהַרְגֶךָ וְלִילָה בְּאִים לְהַרְגֶךָ. נ וִיא וְאִמְרָה
 הָאִישׁ כְּמוֹנִי יִבְרַח וּמִי כְמוֹנִי אֲשֶׁר-יָבֵא אֶל-הַהִיכָל וְחִי לֹא אָבוֹא. נ וִיב וְאִפְיָרָה
 וְהִנֵּה לֹא-אֱלֹהִים שְׁלָחוּ: כִּי הִנְבוֹאָה דָּבָר עָלַי וְטוֹבִיָה וְסֻבְלֵט שְׁכָרוּ. נ וִיג
 לְמַעַן שְׁכוּר הוּא לְמַעַן-אִירָא וְאֶעֱשֶׂה-כֵּן וְחִטָּאתִי וְהִיָה לָהֶם לְשֵׁם רַע לְמַעַן
 יַחַרְפוּנִי.
 נ וִיד זָכְרָה אֱלֹהֵי לְטוֹבִיָה וְלְסֻבְלֵט כְּמַעֲשָׂיו אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה וּלְיִתְר
 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ מִיִּרְאִים אוֹתִי. נ וּטו וְתִשְׁלַם הַחוּמָה בְּעֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה
 לְאַלּוּלִלְחַמְשִׁים וְשָׁנִים יוֹם.
 נ וּטז וְיִהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל-אוֹיְבֵינוּ וְיִרְאוּ כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵינוּ וְיִפְּלוּ מֵאֵד
 בְּעֵינֵיהֶם וְיִדְעוּכִי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ נַעֲשֶׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת. נ וִיז גַּם בְּיָמִים הָהֵם
 מִרְבִּים חֲרִי יְהוּדָה אֶגְרַתֵּיהֶם הוֹלְכוֹת עַל-טוֹבִיָה וְאֲשֶׁר לְטוֹבִיָה בָּאוֹת אֵלֵיהֶם.
 נ וִיח כִּי-רַבִּים בִּיהוּדָה בְּעָלֵי שְׁבוּעָה לֹכִי-חֲתָן הוּא לְשִׁכְנִיָה בֶן-אַרְח וְיִהוּחָנָן
 בְּנוֹלְקָח אֶת-בֵּית-מִשְׁלָם בֶּן בְּרַכְיָה. נ וִיט גַּם טוֹבִתִּיו הָיוּ אֹמְרִים לְפָנַי וּדְבָרֵי
 הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אֶגְרוֹת שְׁלַח טוֹבִיָה לְיִרְאֵנִי. נ זא וְיִהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוּמָה
 וְאֶעֱמִיד הַדְּלִתּוֹת וְיִפְקְדוּ הַשׁוֹעֲרִים וְהַמְּשַׁרְרִים וְהַלְוִיִּם. נ זב וְאַצְוֶה אֶת-חַנְּנִי
 אַחִי וְאֶת-חַנְּנִיָה שֶׁר הַבִּירָה עַל-יְרוּשָׁלַם: כִּי-הוּא כְּאִישׁ אֶמֶת וְיִרָא
 אֶת-הָאֱלֹהִים מִרְבִּים. נ זג וְיִאמֶר (וְאִמְרֵי) לָהֶם לֹא יִפְתָּחוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
 עַד-חֹם הַשָּׁמֶשׁ וְעַד הֵם עֹמְדִים יִגִּיפוּ הַדְּלִתּוֹת וְאַחֲזוּ וְהֶעֱמִיד מִשְׁמֵרוֹת יִשְׁבִּי
 יְרוּשָׁלַם אִישׁ בְּמִשְׁמְרוֹ וְאִישׁ נֶגֶד בֵּיתוֹ. נ זד וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם וְגִדְלָה וְהָעַם
 מְעַט בְּתוֹכָהּ וְאִין בְּתִים בְּנוֹיִם. נ זה וְיִתֵּן אֱלֹהֵי אֶל-לְבִי וְאֶקְבָּצָה אֶת-הַחֲרִים
 וְאֶת-הַסְּגָנִים וְאֶת-הָעַם לְהַתִּיחֵשׁ וְאֶמְצָא סֶפֶר הַיַּחֲשׁ הָעוֹלָם בְּרֵאשׁוֹנָה
 וְאֶמְצָא כְּתוּב בּוֹ.

נ זו אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל
 וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו. נ זו הבאים עם-זרבבל ישוע נחמיה
 עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוינחום בענה: מספר אנשי עם
 ישראל. נ זח בני פרעשאלפים מאה ושבעים ושנים. נ זט בני שפטיה שלש
 מאות שבעים ושנים. נ זי בני ארח שש מאות חמשים ושנים. נ זיא
 בני-פחת מואב לבני ישוע ויואבאלפים ושמונה מאות שמונה עשר. נ זיב בני
 עילסאלף מאתים חמשים וארבעה. נ זיג בני זתוא שמונה מאות ארבעים
 וחמשה. נ זיד בני זפי שבע מאות וששים. נ זטו בני בנוי שש מאות
 ארבעים ושמונה. נ זטז בני בבי שש מאות עשרים ושמונה. נ זיז בני
 עזגדאלפים שלש מאות עשרים ושנים. נ זיח בני אדניקם שש מאות ששים
 ושבעה. נ זיט בני בגוי אלפים ששים ושבעה. נ זכ בני עדין שש מאות
 חמשים וחמשה. נ זכא בני-אטר לחזקיה תשעים ושמונה. נ זכב בני חשם
 שלש מאות עשרים ושמונה. נ זכג בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה.
 נ זכד בני חריף מאה שנים עשר. נ זכה בני גבעון תשעים וחמשה. נ זכו
 אנשי בית-לחם ונטפה מאה שמונים ושמונה. נ זכז אנשי ענתות מאה עשרים
 ושמונה. נ זכח אנשי בית-עזמות ארבעים ושנים. נ זכט אנשי קרית יערים
 כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה. נ זל אנשי הרמה וגבע שש
 מאות עשרים ואחד. נ זלא אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים. נ זלב אנשי
 בית-אל והעי מאה עשרים ושלשה. נ זלג אנשי נבו אחר חמשים ושנים.
 נ זלד בני עילס אחראלף מאתים חמשים וארבעה. נ זלה בני חרם שלש
 מאות ועשרים. נ זלו בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה. נ זלז בני-לד
 חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד. נ זלח בני סנאה שלשת אלפים תשע
 מאות ושלשים.
 נ זלט הכהנים: בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה. נ זמ בני
 אמר אלף חמשים ושנים. נ זמא בני פשחוראלף מאתים ארבעים ושבעה.
 נ זמב בני חרם אלף שבעה עשר.
 נ זמג הלויים: בני-ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה. נ זמד
 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמונה. נ זמה השערים בני-שלם
 בני-אטר בני-טלמן בני-עקוב בני חטיטא בני שבימאה שלשים ושמונה.
 נ זמו הנתינים: בני-צחא בני-חשפא בני טבעות. נ זמז בני-קירס בני-סיעא
 בני פדון. נ זמח בני-לבנה בני-חגבא בני שלמי. נ זמט בני-חנן בני-גדל

בְּנֵי-גֹחַר. **נ זנ** בְּנֵי-רְאֵיָה בְּנֵי-רְצִין בְּנֵי נְקוּדָא. **נ זנא** בְּנֵי-גָזִם בְּנֵי-עֲזָא בְּנֵי פְסִח.
נ זנב בְּנֵי-בְסִי בְּנֵי-מְעוּנִים בְּנֵי נְפוּשְׁסִים (נְפִישְׁסִים). **נ זנג** בְּנֵי-בְקָבוּק
 בְּנֵי-חֲקוּפָא בְּנֵי חֲרוּר. **נ זנד** בְּנֵי-בְצָלִית בְּנֵי-מְחִידָא בְּנֵי חֲרָשָׁא. **נ זנה** בְּנֵי
 בְּרָקוּס בְּנֵי-סִיסְרָא בְּנֵי-תַמַּח. **נ זנו** בְּנֵי
 נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא. **נ זנז** בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה: בְּנֵי
 סוּטִי בְּנֵי-סַפְרַת בְּנֵי פְרִידָא. **נ זנח** בְּנֵי
 יַעֲלָא בְּנֵי-דְרָקוּן בְּנֵי גִדֵּל. **נ זנט** בְּנֵי
 שְׁפִטָּיָה בְּנֵי-חֲטִיל בְּנֵי פַכְרַת הַצְּבָיִים בְּנֵי
 אָמוּן. **נ זס** כָּל-הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תְּשָׁעִים וּשְׁנָיִם.
נ זסא וְאֵלֶּה הָעוֹלָם מִתַּל מֶלֶח תַּל חֲרָשָׁא כְּרוּב אֲדוּן וְאָמַר וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד
 בֵּית-אֲבוֹתָם וְזָרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם. **נ זסב** בְּנֵי-דְלָיָה בְּנֵי-טוּבִיָּה בְּנֵי נְקוּדָא שֵׁשׁ
 מֵאוֹת וָאַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם.
נ זסג וּמִן-הַכְּהֻנִּים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוּץ: בְּנֵי בְרִזְלֵי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרִזְלֵי
 הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל-שֵׁמָם. **נ זסד** אֵלֶּה בְּקִשּׁוֹ כְּתָבָם הַמְּתִיחִשִׁים וְלֹא
 נִמְצְאוּ וַיִּגְאֲלוּ מִן-הַכְּהֻנָּה. **נ זסה** וַיֹּאמֶר הַתְּרַשֵּׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא-יֵאָכְלוּ מִקֶּדֶשׁ
 הַקֶּדָּשִׁים עַד עֵמֶד הַכְּהֵן לְאוֹרִים וְתַמִּים. **נ זסו** כָּל-הַקְּהָל כְּאֶחָד אַרְבַּע רַבּוּא
 אֲלָפִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וּשְׁשִׁים. **נ זסז** מִלְּבַד עֲבָדֵיהֶם וְאִמְהַתִּיהֶם אֵלֶּה שְׁבַעַת
 אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעָה וְלָהֶם מְשֻׁרְרִים וּמְשֻׁרְרוֹת מֵאֲתִים וָאַרְבָּעִים
 וַחֲמִשָּׁה.
נ זסח גַּמְלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה חֲמֹרִים שְׁשֵׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרִים. **נ זסט** וּמִקְצַת רְאִשֵׁי הָאֲבוֹת נָתְנוּ לְמַלְאכָה הַתְּרַשֵּׁתָא נָתַן לְאוּצָר זָהָב
 דְּרַכְּמָנִים אֶלֶף מִזְרָקוֹת חֲמִשִׁים כְּתָנוֹת כְּהֻנִּים שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **נ זע**
 וּמִרְאִשֵׁי הָאֲבוֹת נָתְנוּ לְאוּצָר הַמַּלְאכָה זָהָב דְּרַכְּמוֹנִים שְׁתֵּי רַבּוֹת וְכֶסֶף מָנִים
 אֲלָפִים וּמֵאֲתִים. **נ זעא** וְאֲשֶׁר נָתְנוּ שְׂאֵרֵי הָעָם זָהָב דְּרַכְּמָנִים שְׁתֵּי רַבּוּא
 וְכֶסֶף מָנִים אֲלָפִים וְכְתָנֹת כְּהֻנִּים שְׁשִׁים וּשְׁבַעָה.
נ זעב וַיָּשְׁבוּ הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְּשֻׁרְרִים וּמִן-הָעָם וְהַנְּתִינִים
 וְכָל-יִשְׂרָאֵל בְּעֲרִיָּהֶם וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֲרִיָּהֶם. **נ חא** וַיֹּאסְפוּ
 כָּל-הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל-הָרְחוּב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֲזָרָא
 הַסֹּפֵר לְהֵבִיא אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל. **נ חב** וַיָּבִיא
 עֲזָרָא הַכְּהֵן אֶת-הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּהָל מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה וְכָל מִבִּין לְשִׁמְעֵבּוּים
 אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. **נ חג** וַיִּקְרָא-בּוֹ לִפְנֵי הָרְחוּב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמָּיִם

מן-האור עד-מחצית היום נגד האנשים והמבינים ואזני כל-העם אל-ספר התורה. **נ חד** ויעמד עזרא הספר על-מגדל-עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על-ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנהזכריה משלם.

נ חה ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם כי-מעל כל-העם היה וכפתחו עמדו כל-העם. **נ חו** ויברך עזרא את-יהוה האלהים הגדול ויענו כל-העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים ארצה. **נ חז** וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלויים מבינים את-העם לתורה והעם על-עמדם. **נ חח** ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא.

נ חט ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הפהן הספר והלויים המבינים את-העם לכל-העם היום קדש-הוא ליהוה אלהיכם אל-תתאבלו ואל-תבכו: כי בוכים כל-העם כשמעם את-דברי התורה. **נ חי** ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לופי-קדוש היום לאדנינו ואל-תעצבו כי-חדות יהוה היא מעזכם. **נ חיא** והלויים מחשים לכל-העם לאמר הסופי היום קדש ואל-תעצבו. **נ חיב** וילכו כל-העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה: כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם. **נ חיג** וביום השני נאספו ראשי האבות לכל-העם הכהנים והלויים אל-עזרא הספר ולהשכיל אל-דברי התורה. **נ חיד** וימצאו כתוב בתורה: אשר צוה יהוה ביד-משה אשר ישבו בני-ישראל בסכות בחג בחדש השביעי. **נ חטו** ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל-עריהם ובירושלם לאמרצאו הקר והביאו עלי-זית ועלי-עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת: לעשת סכות ככתוב. **נ חטז** ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על-גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים. **נ חיז** ויעשו כל-הקהל השבים מן-השבי סכות וישבו בסכותכי לא-עשו מימי ישוע בן-נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד. **נ חיח** ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן-היום הראשון עד היום האחרון ויעשו-חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט.

נ טא וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני-ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם. **נ טב** ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו

על-חטאתיהם ועונות אבותיהם. **נ טג** ויקומו על-עמדם ויקראו בספר תורת
 יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתנודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם.
נ טד ויקם על-מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביהבני כנני
 ויזעקו בקול גדול אל-יהוה אלהיהם. **נ טה** ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני
 חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את-יהוה אלהיכם
 מן-העולם עד-העולם ויברכו שם כבוד וימרום על-כל-ברכה ותהלה. **נ טו**
 אתה-הוא יהוה לבדך את (אתה) עשית את-השמים שמי השמים וכל-צבאם
 הארץ וכל-אשר עליה הימים וכל-אשר בהם ואתה מחיה את-כלם וצבא
 השמים לך משתחוים. **נ טז** אתה-הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם
 והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם. **נ טח** ומצאת את-לבבו נאמן
 לפניך וכרות עמו הברית לתת את-ארץ הכנעני החתי האמרי והפריז והיבוסי
 והגרגשי לתת לזרעו ותקם את-דברך כי צדיק אתה. **נ טט** ותרא את-עני
 אבותינו במצרים ואת-זעקתם שמעת על-ים-סוף. **נ טי** ותתן אתת ומפתים
 בפרעה ובכל-עבדיו ובכל-עם ארצוכי ידעת כי הזידו עליהם ותעש-לך שם
 כהיום הזה. **נ טיא** והים בקעת לפנייהם ויעברו בתוך-הים ביבשה
 ואת-רדפיהם השלכת במצולת כמו-אבן במים עזים. **נ טיב** ובעמוד ענן
 הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את-הדרך אשר ילכו-בה. **נ טיג**
 ועל הר-סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים וישרים ותורות
 אמתחקים ומצות טובים. **נ טיד** ואת-שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים
 ותורה צוית להם ביד משה עבדך. **נ טטו** ולחם משמים נתת להם לרעבם
 ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את-הארץ
 אשר-נשאת את-ידך לתת להם. **נ טטז** והם ואבותינו הזידו ויקשו את-ערפם
 ולא שמעו אל-מצותיך. **נ טיז** וימאנו לשמע ולא-זכרו נפלאותיך אשר עשית
 עמהם ויקשו את-ערפם ויתנו-ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה
 סליחות חנון ורחום ארך-אפים ורב-וחסד (חסד) ולא עזבתם. **נ טיח** אף
 כי-עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות
 גדלות. **נ טיט** ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את-עמוד הענן
 לא-סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת-עמוד האש בלילה להאיר להם
 ואת-הדרך אשר ילכו-בה. **נ טכ** ורוחך הטובה נתת להשפילם ומנח לא-מנעת
 מפיהם ומים נתת להם לצמאם. **נ טכא** וארבעים שנה כלפלתם במדבר לא
 חסרו שלמותיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו. **נ טכב** ותתן להם ממלכות

וְעַמְמִים וַתַּחֲלֶקֶם לַפָּאָה וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרֶץ סִיחֹון וְאֶת-אֶרֶץ מְלֶךְ חֶשְׁבֹּן
 וְאֶת-אֶרֶץ עֹג מְלֶךְ-הַבָּשָׁן. **נ טכג** וַיְבַנְיֵהֶם הָרְבִית׃ כְּכַבֵּי הַשָּׁמַיִם וַתְּבִיאֵם
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אָמַרְתָּ לְאַבְתִּיחַם לְבוֹא לְרֵשֶׁת. **נ טכד** וַיָּבֹאוּ הַבְּנִים וַיִּירָשׁוּ
 אֶת-הָאָרֶץ וַתִּכְנַע לִפְנֵיהֶם אֶת-יִשְׁבֵי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִים וַתִּתְּנֵם בְּיָדָם
 וְאֶת-מַלְכֵיהֶם וְאֶת-עַמְמֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרָצוֹנָם. **נ טכה** וַיִּלְכְּדוּ עָרִים
 בְּצוּרֹת וְאֲדָמָה שְׁמֹנָה וַיִּירָשׁוּ בָתַיִם מְלֵאִים-כָּל-טוֹב בְּרוֹת חֲצוּבִים כְּרָמִים
 וַיִּזְיָתִים וַעֲץ מֵאֵל לָרֶב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׁמִינוּ וַיִּתְעַדְדוּ בְּטוֹבָהּ הַגָּדוֹל. **נ טכו**
 וַיִּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בָּךְ וַיִּשְׁלְכוּ אֶת-תּוֹרַתְךָ אַחֲרֵי גֹם וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הֲרִגוּ אֲשֶׁר-הֵעִידוּ
 בָּם לְהִשְׁיבָם אֵלֶיךָ וַיַּעֲשׂוּ נְאֻצוֹת גְּדוֹלוֹת. **נ טכז** וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרִיחָם וַיִּצְרוּ לָהֶם
 וּבִעַת צָרְתָם יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמַע וּכְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּתֵּן לָהֶם
 מוֹשִׁיעִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרִיחָם. **נ טכח** וַכִּנּוּחַ לָהֶם יִשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רַע לִפְנֶיךָ
 וַתַּעֲזֹבֵם בְּיַד אִיבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיִּזְעַקוּךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמַע וַתִּצְלִים
 כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עִתִּים. **נ טכט** וַתַּעַד בָּהֶם לְהִשְׁיבָם אֶל-תּוֹרַתְךָ וְהִמָּה הַזִּידוּ
 וְלֹא-שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חֲטְאוּ-בָם אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה אָדָם וְחָיָה בָהֶם וַיִּתְּנוּ
 כְּתָף סוֹרֶרֶת וְעָרְפָם הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמְעוּ. **נ טל** וַתִּמְשַׁךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים רַבּוֹת וַתַּעַד
 בָּם בְּרוּחַךְ בְּיַד-נְבִיאֶיךָ וְלֹא הִאֲזִינוּ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵי הָאָרֶצַת. **נ טלא** וּבְרַחֲמֶיךָ
 הָרַבִּים לֹא-עֲשִׂיתָם כָּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם: כִּי אֶל-חַנוּן וְרַחוּם אָתָּה. **נ טלב** וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד אֶל-יִמְעַט לִפְנֶיךָ אֶת
 כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר-מִצְאָתָנוּ לְמַלְכֵינוּ לְשָׁרֵינוּ וּלְכַהֲנֵינוּ וּלְנְבִיאֵינוּ וּלְאַבְתֵּינוּ
 וּלְכָל-עַמֶּךָ: מִיָּמֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **נ טלג** וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא
 עֲלֵינוּ: כִּי-אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הֲרַשְׁעָנוּ. **נ טלד** וְאֶת-מַלְכֵינוּ שָׁרֵינוּ כַּהֲנֵינוּ
 וְאַבְתֵּינוּ לֹא עָשׂוּ תּוֹרַתְךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל-מִצְוֹתֶיךָ וּלְעִדּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הֵעִידְתָּ
 בָּהֶם. **נ טלה** וְהֵם בְּמַלְכוּתָם וּבְטוֹבָהּ הָרַב אֲשֶׁר-נָתַתָּ לָהֶם וּבְאֶרֶץ הָרְחֹבָה
 וְהַשְׁמֹנָה אֲשֶׁר-נָתַתָּ לִפְנֵיהֶם לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא-שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם הָרָעִים. **נ טלו**
 הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לְאַבְתֵּינוּ לֶאֱכֹל אֶת-פְּרִיָּהּ
 וְאֶת-טוֹבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים עֲלֶיךָ. **נ טלז** וַתְּבוֹאֲתָה מֵרָבָה לְמַלְכִים
 אֲשֶׁר-נָתַתָּה עָלֵינוּ בְּחַטָּאוֹתֵינוּ וְעַל גּוֹיֹתָנוּ מִשְׁלִים וּבְבַהֲמֹתָנוּ כְּרָצוֹנָם וּבְצָרָה
 גְּדֹלָה אֲנַחְנוּ.

נ יא וּבְכָל-זֹאת אֲנַחְנוּ כְּרַתִּים אֲמָנָה וְכַתְּבִים וְעַל הַחֲתוּם שָׁרֵינוּ לוֹיָנוּ כַּהֲנֵינוּ.
נ יב וְעַל הַחֲתוּמִים: נְחֻמְיָה הַתִּרְשֻׁתָא בֶן-חַכְלִיָּה וְצַדִּיקָה. **נ יג** שָׁרְיָה עֲזַרְיָה
 יִרְמְיָה. **נ יד** פֶּשְׁחוֹר אֲמַרְיָה מַלְכָּיָה. **נ יה** חֲטוּשׁ שְׁבַנְיָה מַלּוּךְ. **נ יו** חָרַם

מִרְמוֹת עֲבֹדָה. **נ יז** דְּנִיֵּאל גָּנְתוֹן בְּרוּךְ. **נ יח** מְשַׁלֵּם אָבִיָּה מִיָּמֹן. **נ יט** מַעֲזִיָּה בִלְגֵי שְׁמַעֲיָה אֱלֹהֵי הַכְּהֻנִּים.

נ יי וְהַלְוִים: וַיִּשׁוּעַ בֶּן-אֲזַנְיָה בְנוֹי מִבְּנֵי חֲנֻדָּד קִדְמִיֵּאל. **נ ייא** וְאֲחִיהֶם שְׁבַנְיָה הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלֹאֲיָה חָנָן. **נ ייב** מִיכָא רְחוּב חֲשַׁבְיָה. **נ ייג** זְכוּר שְׂרַבְיָה שְׁבַנְיָה. **נ ייד** הוֹדִיָּה בְּנֵי בְּנֵינוּ.

נ יטו רְאִשֵׁי הָעָם: פְּרַעֲשׁ פָּחַת מוֹאֵב עֵילָם זְתוּא בְּנִי. **נ יטז** בְּנֵי עֲזָגָד בְּבִי. **נ ייז** אֲדַנְיָה בְּגוֹי עֲדִין. **נ ייח** אָטֵר חֲזִיקָה עֲזוּר. **נ ייט** הוֹדִיָּה חֲשֵׁם בְּצִי. **נ יכ** חֲרִיף עֲנָתוֹת נוֹבִי (נִיבִי). **נ יכא** מִגְּפִיעֵשׁ מְשַׁלֵּם חֲזִיר. **נ יכב** מְשִׁיזְבָּאל צְדוֹק יְדוּעַ. **נ יכג** פְּלִטְיָה חָנָן עֲנָיָה. **נ יכד** הוֹשֵׁעַ חֲנַנְיָה חֲשׁוּב. **נ יכה** הַלּוּחַשׁ פְּלֹחָא שׁוֹבֵק. **נ יכו** רְחוּם חֲשַׁבְנָה מַעֲשִׂיָה. **נ יכז** וְאֲחִיָּה חָנָן עֲנָן. **נ יכח** מְלוּךְ חָרַם בַּעֲנָה. **נ יכט** וְשָׁאֵר הָעָם הַכְּהֻנִּים הַלְוִים הַשׁוֹעֲרִים הַמְשׁוֹרְרִים הַנְּתִינִים וְכָל-הַנְּבֻדָּל מַעֲמֵי הָאָרְצוֹת אֶל-תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נְשִׂיָּהם בְּנִיָּהם וּבְנִיתֵיהֶם: כָּל יוֹדֵעַ מִבֵּין. **נ יל** מִחֲזִיקִים עַל-אֲחִיהֶם אֲדִירֵיהֶם וּבָאִים בְּאֱלֹהֵי וּבְשׁוֹבְעָה לְלֶכֶת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה בְיַד מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים וְלִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲדַנְיָנוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו. **נ ילא** וְאֲשֶׁר לֹא-נָתַן בְּנִיתֵינוּ לְעַמֵּי הָאָרֶץ וְאֶת-בְּנִיתֵיהֶם לֹא נִקַּח לְבָנֵינוּ. **נ ילב** וְעַמֵּי הָאָרֶץ הַמְּבִיאִים אֶת-הַמִּקְחֹת וְכָל-שֶׁבֶר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת לְמַכּוֹר לֹא-נִקַּח מֵהֶם בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם קֹדֶשׁ וְנֹטַשׁ אֶת-הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית וּמִשָּׂא כָּל-יָד. **נ ילג** וְהַעֲמַדְנוּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לָתֵת עָלֵינוּ שְׁלִישִׁית הַשָּׁקֶל בַּשָּׁנָה לְעַבְדַת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ. **נ ילד** לְלַחֵם הַמַּעֲרָכַת וּמִנְחַת הַתְּמִיד וְלַעֲוֹלַת הַתְּמִיד הַשַּׁבָּתוֹת הַחֲדָשִׁים לְמוֹעֲדִים וְלִקְדָּשִׁים וְלַחֲטָאוֹת לְכַפֵּר עַל-יִשְׂרָאֵל וְכָל מְלֹאכֶת בַּיִת-אֱלֹהֵינוּ.

נ ילה וְהַגּוֹרְלוֹת הַפְּלוֹנוּ עַל-קָרְבָן הָעֲצִים הַכְּהֻנִּים הַלְוִים וְהָעַם לְהֵבִיא לְבַיִת אֱלֹהֵינוּ לְבַיִת-אֲבֹתֵינוּ לְעֵתִים מְזֻמָּנִים שָׁנָה בַּשָּׁנָה: לְבַעַר עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה. **נ ילו** וְלְהֵבִיא אֶת-בְּכוֹרֵי אֲדָמֹתֵנוּ וּבְכוֹרֵי כָּל-פְּרִי כָּל-עֵץ שָׁנָה בַּשָּׁנָה: לְבַיִת יְהוָה. **נ ילז** וְאֶת-בְּכוֹרוֹת בְּנֵינוּ וּבְהִמְתָּנוּ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה וְאֶת-בְּכוֹרֵי בְקָרֵינוּ וְצֹאנֵינוּ לְהֵבִיא לְבַיִת אֱלֹהֵינוּ לְכַהֲנִים הַמְשַׁרְתִּים בְּבַיִת אֱלֹהֵינוּ. **נ ילח** וְאֶת-רְאִשִׁית עֲרִיסֹתֵינוּ וְתְרוּמֹתֵינוּ וּפְרִי כָּל-עֵץ תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר נְבִיא לְכַהֲנִים אֶל-לִשְׁכוֹת בַּיִת-אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂר אֲדָמֹתֵנוּ לְלוֹאִים וְהֵם הַלְוִים הַמַּעֲשֵׂרִים בְּכָל עָרֵי עֲבָדֹתֵנוּ. **נ ילט** וְהָיָה הַכֹּהֵן בֶּן-אֶהֱרֹן עִם-הַלְוִים בַּעֲשֵׂר הַלְוִים וְהַלְוִים יַעֲלוּ אֶת-מַעֲשֵׂר הַמַּעֲשֵׂר לְבַיִת אֱלֹהֵינוּ אֶל-הַלִּשְׁכוֹת לְבַיִת הָאוֹצָר. **נ ימ** כִּי אֶל-הַלִּשְׁכוֹת יָבִיאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הַלְוִי אֶת-תְּרוּמַת

הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיְצָהָר וְשֵׁם כָּלִי הַמִּקְדָּשׁ וְהַכֹּהֲנִים הַמְשַׁרְתִּים וְהַשׁוֹעֲרִים
וְהַמְשַׁרְרִים וְלֹא נֶעְזַב אֶת-בֵּית אֱלֹהֵינוּ. **נ יאא** וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי-הָעַם בִּירוּשָׁלַם וְשָׂאֵר
הָעַם הַפִּילוּ גוֹרְלוֹת לְהַבִּיא אֶחָד מִן-הָעֲשָׂרָה לְשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלַם עִיר הַקְּדָשׁ
וַתִּשַׁע הַיָּדוֹת בְּעָרִים. **נ יאב** וַיְבָרְכוּ הָעַם לְכָל הָאֲנָשִׁים הַמִּתְנַדְּבִים לְשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלַם.

נ יאג וְאַלֶּה רֵאשֵׁי הַמְּדִינָה אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה יָשְׁבוּ אִישׁ
בְּאַחֲזָתוֹ בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים וּבְנֵי עֶבְדֵי שְׁלֹמֹה. **נ יאד**
וּבִירוּשָׁלַם יָשְׁבוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בְנִימִן: מִבְּנֵי יְהוּדָה עֵתָיָה בֶן-עֲזָיָה
בֶן-זְכַרְיָה בֶן-אֲמֹרִיָה בֶן-שַׁפְטָיָה בֶן-מֵהֶלְלֵאלִמְבַּנִּי-פָּרֶץ. **נ יאה** וּמַעֲשִׂיָה
בֶן-בְּרוּךְ בֶן-כָּל-חֹזֶה בֶן-חֹזֶה בֶן-עֲדִיָה בֶן-יֹזִירִיב בֶן-זְכַרְיָה בֶן-הַשְּׁלֹנִי. **נ יאו**
כָּל-בְּנֵי-פָּרֶץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁשִׁים וּשְׁמֹנֶה אַנְשֵׁי-חֵיל.
נ יאז וְאַלֶּה בְּנֵי בְנִימִן: סֵלָא בֶן-מִשְׁלָם בֶן-יוֹעֵד בֶן-פְּדָיָה בֶן-קוֹלָיָה בֶן-מַעֲשִׂיָה
בֶן-אֵיתִיאֵלְבָן-יִשְׁעִיָה. **נ יאח** וְאַחֲרָיו גְּבִי סִלְתִּישַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה.
נ יאט וַיּוֹאֵל בֶּן-זְכַרְיָה פָּקִיד עֲלֵיהֶם וַיְהוּדָה בֶן-הַסְּנוּאָה עַל-הָעִיר מִשְׁנָה.
נ יאי מִן-הַכֹּהֲנִים: יִדְעִיָה בֶן-יֹזִירִיב יִכִּין. **נ יאיא** שָׂרְיָה בֶן-חַלְקִיָה בֶן-מִשְׁלָם
בֶן-צְדוֹק בֶן-מְרִיּוֹת בֶן-אַחִיטוּבִנְגַד בֵּית הָאֱלֹהִים. **נ יאיב** וְאַחִיָה עֹשֶׂה
הַמְּלָאכָה לְבֵית שְׁמֹנֶה מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם וְעֲדִיָה בֶן-יֶרֶחַם בֶן-פְּלָלִיָה
בֶן-אֲמָצִי בֶן-זְכַרְיָה בֶן-פִּשְׁחֹר בֶן-מִלְכָּיָה. **נ יאיג** וְאַחֲיוֹ רֵאשִׁים לְאָבוֹת
מֵאֲתָיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם וְעַמְשֵׁשִׁי בֶן-עֲזַרְיָל בֶן-אַחֲזִי בֶן-מִשְׁלָמוֹת בֶן-אֲמֹר.
נ יאיז וְאַחִיָה גְּבִיר חֵיל מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה וּפָקִיד עֲלֵיהֶם זְבַדְיָאֵל
בֶן-הַגְּדוֹלִים.

נ יאטו וּמִן-הַלְוִיִּם: שְׁמַעְיָה בֶן-חֲשׁוּב בֶן-עֲזַרְיָקָם בֶן-חֲשַׁבְיָה בֶן-בוּנִי. **נ יאטז**
וּשְׁבַתִּי וַיּוֹזְבֵד עַל-הַמְּלָאכָה הַחִיצוֹנָה לְבֵית הָאֱלֹהִים מִרֵאשֵׁי הַלְוִיִּם. **נ יאיז**
וּמִתְנַגְּיָה בֶן-מִיכָא בֶן-זְבַדִּי בֶן-אָסוֹף רֵאשׁ הַתַּחֲלָה יְהוּדָה לַתַּפְּלָה וּבִקְבֻקְיָה
מִשְׁנָה מֵאַחֲיוֹ וְעַבְדָּא בֶן-שְׁמוּעַ בֶן-גָּלָל בֶן-יִדִיתוֹן (יְדוֹתוֹן). **נ יאיח** כָּל-הַלְוִיִּם
בְּעִיר הַקְּדָשׁ מֵאֲתָיִם שְׁמֹנִים וְאַרְבָּעָה.

נ יאיט וְהַשׁוֹעֲרִים עֶקוּב טְלָמוֹן וְאַחִיָהם הַשְּׁמֵרִים בְּשַׁעֲרֵי מֵאָה שְׁבַעִים
וּשְׁנַיִם. **נ יאכ** וְשָׂאֵר יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּכָל-עָרֵי יְהוּדָה אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ.
נ יאכא וְהַנְּתִינִים יֹשְׁבִים בְּעַפְלָל וְצִיחָא וְגִשְׁפָא עַל-הַנְּתִינִים.

נ יאכב וּפָקִיד הַלְוִיִּם בִּירוּשָׁלַם עֲזִי בֶן-בְּנִי בֶן-חֲשַׁבְיָה בֶן-מִתְנַגְּיָה בֶן-מִיכָא:
מִבְּנֵי אָסוֹף הַמְשַׁרְרִים לְנֶגֶד מְלָאכַת בֵּית-הָאֱלֹהִים. **נ יאכג** כִּי-מִצּוֹת הַמְּלָדָּ:

עליהם ואמנה על-המשוררים דבר-יום ביומו. **נ יאכד** ופתיחה בן-משיזבאל מבני-זרח בן-יהודה ליד המלך לכל-דבר לעם. **נ יאכה** ואל-החצרים בשדותם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה. **נ יאכו** ובישוע ובמלכה ובבית פלט. **נ יאכו** ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה. **נ יאכח** ובצקלג ובמכנה ובבנתיה. **נ יאכט** ובעין רמון ובצרעה ובירמות. **נ יאל** זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדותיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר-שבע עד-גיא הנם. **נ יאלא** ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית-אל ובנתיה. **נ יאלב** ענתות נב ענניה. **נ יאלג** חצור רמה גתים. **נ יאלד** חדיד צבעים נבלט. **נ יאלה** לד ואונו גי החרשים. **נ יאלו** ומן-הלויים מחלקות יהודה לבנימין.

נ יבא ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם-זרבל בן-שאלתיאל וישוע: שריה ירמיה עזרא. **נ יבב** אמריה מלוד חטוש. **נ יבג** שכניה רחם מרמות. **נ יבד** עדוא גנתוי אביה. **נ יבה** מימין מעדיה בלגה. **נ יבו** שמעיה ויורב ידעיה. **נ יבז** סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע. **נ יבח** והלויים ישוע בנוי קדמיאל שרביהיהודה מתנה: על-הידות הוא ואחיו. **נ יבט** ובקבקה וענו (ועני) אחיהם לנגדם למשמרות. **נ יבי** וישוע הוליד את-יויקים ויויקים הוליד את-אלישיב ואלישיב את-יוידע. **נ יביא** ויוידע הוליד את-יונתן ויונתן הוליד את-ידוע. **נ יביב** ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות: לשריה מריה לירמיה חנניה. **נ יביג** לעזרא משלם לאמריה יהוחנן. **נ יביד** למלוכי (למליכו) יונתן לשבניה יוסף. **נ יבטו** לחרם עדנא למריות חלקי. **נ יבטז** לעדיא (לעדוא) זכריה לגנתון משלם. **נ יביז** לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי. **נ יביח** לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן. **נ יביט** וליוירב מתני לידעיה עזי. **נ יבכ** לסלי קלי לעמוק עבר. **נ יבכא** לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל. **נ יבכב** הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידועכתובים ראשי אבות והכהנים על-מלכות דריוש הפרסי.

נ יבכג בני לוי ראשי האבות כתובים על-ספר דברי הימים ועד-ימי יוחנן בן-אלישיב. **נ יבכד** וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן-קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש-האלהים משמר לעמת משמר. **נ יבכה** מתנה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקובשמרים שוערים משמר באספי השערים. **נ יבכו** אלה בימי יויקים בן-ישוע בן-יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר.

נ יבכז ובחנכת חומת ירושלים בקשו את-הלויים מכל-מקומותם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנרות.
נ יבכח ויאספו בני המשוררים ומן-הכפר סביבות ירושלם ומן-חצרי נטפתי.
נ יבכט ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות: כי חצרים בנו להם המשוררים סביבות ירושלם. **נ יבל** ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את-העם ואת-השערים ואת-החומה. **נ יבלא** ואעלה את-שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודות גדולת ותהלכת לקמין מעל לחומה לשער האשפת.
נ יבלב וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה. **נ יבלג** ועזרה עזרא ומשלם. **נ יבלד** יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה.
נ יבלה ומבני הכהנים בחצרות זכריה בן-יונתן בן-שמעיה בן-מתניה בן-מיכיה בן-זכור בן-אסף. **נ יבלו** ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי-שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם.
נ יבלז ועל שער העין ונגדם עלו על-מעלות עיר דויד במעלה לחומה: מעל לבית דויד ועד שער המים מזרת. **נ יבלח** והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה. **נ יבלט** ומעל לשער-אפרים ועל-שער הישנה ועל-שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה. **נ יבמ** ותעמדנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי. **נ יבמא** והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצרות.
נ יבמב ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשוררים ויזרחיה הפקיד. **נ יבמג** ויזבחו ביום-ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק. **נ יבמד** ויפקדו ביום ההוא אנשים על-הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים: כי שמחת יהודה על-הכהנים ועל-הלויים העמדים. **נ יבמה** וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשוררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו. **נ יבמו** כי-בימי דויד ואסף מקדם ראש (ראשי) המשוררים ושיר-תהלה והדות לאלהים. **נ יבמוז** וכל-ישראל בימי זרובבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשוררים והשערים דבר-יום ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן.

נ יגא ביום ההוא נקרא בספר משהבאזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא-יבוא עמני ומואבי בקהל האלהים עד-עולם. **נ יגב** כי לא קדמו את-בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את-בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה. **נ יגג** ויהי כשמעם את-התורה ויבדילו כל-ערב מישראל. **נ יגד** ולפני מזהאלישיב הכהן נתון בלשפת בית-אלהינו: קרוב לטוביה. **נ יגה** ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את-המנחה הלבונה והפלים ומעשר הדגן התירוש והיצהרמצות הלויים והמשררים והשוערים ותרומת הכהנים. **נ יגו** ובכל-זה לא הייתי בירושלם: כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך-בבל באתי אל-המלך ולקח ימים נשאלתי מן-המלך. **נ יגז** ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים. **נ יגח** וירע לי מאד ואשליכה את-כל-כלי בית-טוביה החוץמן-הלשכה. **נ יגט** ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את-המנחה והלבונה.

נ יגי ואדעה כי-מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש-לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה. **נ יגיא** ואריבה את-הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית-האלהים ואקבצם ואעמדם על-עמדם. **נ יגיב** וכל-יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהרלאוצרות. **נ יגיג** ואוצרה על-אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן-הלויים ועל-ידם חנו בן-זפור בן-מתניה: כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם.

נ יגיד זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהיובמשמריו. **נ יגטו** בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים-גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על-החמרים ואף-יין ענבים ותאנים וכל-משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד. **נ יגטז** והצרים ישובו בה מביאים דאג וכל-מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם. **נ יגיז** ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה-הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את-יום השבת. **נ יגיח** הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את-כל-הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל את-השבת.

נ יגיא ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרוו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא-יבוא משא ביום השבת. **נ יגכ** וילינו הרכלים ומכרי

כל-ממִּכַּר מִחוּץ לִירוּשָׁלַם פֶּעַם וּשְׁתַּיִם. **נ יגכא** וְאָעִידָה בָּהֶם וְאִמְרָה אֲלֵיהֶם
מִדּוּעַ אַתֶּם לֵינִים נֶגֶד הַחוּמָהאִם-תִּשְׁנֹו יָד אֲשַׁלַּח בְּכֶם מִן-הָעֵת הַזֹּאת לֹא-בָאוּ
בַשַּׁבָּת.

נ יגכב וְאִמְרָה לְלוּיִם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטְּהָרִים וּבָאִים שְׁמֵרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדְּשׁ
אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם-זֹאת זָכְרָה-לִי אֱלֹהֵי וְחוּסָה עָלַי כָּרֵב חֶסֶדְךָ.
נ יגכג גַּם בְּיָמַימִם הָהֵם רָאִיתִי אֶת-הַיְהוּדִים הַשִּׁיבוּ נְשִׁים אֲשֶׁדּוּדוֹת
(אֲשַׁדְּדוֹת) עֲמוּנוֹת (עֲמֻנוֹת) מוֹאֲבִיּוֹת. **נ יגכד** וּבְנִיָּהֶם חָצִי מִדְּבַר אֲשֶׁדּוּדוֹת
וְאִינֶם מִכִּירִים לְדְבַר יְהוּדִיתוֹכְלָשׁוֹן עִם וָעֵם. **נ יגכה** וְאָרִיב עִמָּם וְאֶקְלָלֶם
וְאֶכָּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וְאִמְרָטִים וְאֲשַׁבִּיעֵם בְּאֱלֹהִים אִם-תִּתְּנוּ בְּנִיתִכֶם לְבְנֵיהֶם
וְאִם-תִּשְׁאוּ מִבְּנֵיהֶם לְבְנֵיכֶם וְלָכֶם. **נ יגכו** הֲלוֹא עַל-אֱלֹהֵי חֲטָא-שְׁלֹמֹה מְלֶכְךָ
יִשְׂרָאֵל וּבְגוֹיִם הָרַבִּים לֹא-הָיָה מְלֶכְךָ כְּמֹהוּ וְאֶהוּב לְאֱלֹהֵי הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים
מְלֶכְךָ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: גַּם-אוֹתוֹ הִחֲטִיאוּ הַנְּשִׁים הַנְּכָרִיּוֹת. **נ יגכז** וְלָכֶם הַנְּשִׁמַּע
לַעֲשֹׂת אֶת כָּל-הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת לְמַעַל בְּאֱלֹהֵינוּ: לְהַשִּׁיב נְשִׁים נְכָרִיּוֹת.
נ יגכח וּמִבְּנֵי יוֹדְעֵ בֶן-אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל חָתָן לְסַנְבֵּלֵט הַחֹרֵנִי וְאִבְרִיחֹהוּ
מֵעָלַי. **נ יגכט** זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי: עַל גְּאֻלֵי הַכְּהֵנָה וּבְרִית הַכְּהֵנָה וְהַלוּיִם. **נ יגל**
וּטְהַרְתִּים מִכָּל-נֶכֶר וְאֶעֱמִידָה מִשְׁמְרוֹת לְכַהֲנִים וְלְלוּיִם אִישׁ בְּמִלְאֲכָתוֹ.
נ יגלא וְלִקְרִבֹן הָעֲצִים בְּעֵתִים מְזֻמְנוֹת וּלְבַכּוֹרִים זָכְרָה-לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה.
דְּבַרֵי הַיָּמִים

א אא אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ. **א אב** קִינֹן מֵהַלְלָאֵל יָרַד. **א אג** חֲנוּךְ מִתּוֹשְׁלַח לְמֶכֶךָ.
א אד נֹחַ שֵׁם חָם וַיִּפֹּת. **א אה** בְּנֵי יִפְתָּגָמֶר וּמְגוּג וּמְדִי וַיִּנּוּ וַתִּבֵּל וּמִשְׁדָּךְ
וַתִּירָס. **א או** וּבְנֵי גִמְרָאֲשָׁכְנֹו וְדִיפֹת וַתּוֹגְרָמָה. **א אז** וּבְנֵי יוֹן אֶלְיָשָׁה
וַתִּרְשִׁישָׁה כְּתִים וְרוֹדְנִים. **א אח** בְּנֵי חֶסְכוּשׁ וּמְצָרִים פּוּט וּכְנַעַן. **א אט** וּבְנֵי
כוּשׁ סָבָא וְחוּיָלָה וְסַבְתָּא וְרַעְמָא וְסַבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָא שְׁבָא וְדָדָן. **א אי** וְכוּשׁ
יָלַד אֶת-נְמֶרוֹד הוּא הַחַל לְהִיּוֹת גְּבוּר בְּאָרֶץ. **א איא** וּמְצָרִים יָלַד אֶת-לוֹדִים
(לוֹדִים) וְאֶת-עֲנַמִּים וְאֶת-לְהַבִּים וְאֶת-נַפְתָּחִים. **א איב** וְאֶת-פְּתָרְסִים
וְאֶת-כְּסֻלְחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת-כְּפָתְרִים. **א איג** וּכְנַעַן יָלַד
אֶת-צִידוֹן בְּכַרוֹ וְאֶת-חַת. **א איד** וְאֶת-הַיְבוּסִי וְאֶת-הָאֲמֹרִי וְאֶת-הַגְּרָגְשִׁי.
א אטו וְאֶת-הַחֹי וְאֶת-הָעֶרְקִי וְאֶת-הַסִּינִי. **א אטז** וְאֶת-הָאֲרוּדִי וְאֶת-הַצְּמֹרִי
וְאֶת-הַחֲמָתִי. **א איז** בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאֲשׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְסָם וְעוּץ וְחוּל
וְגַתָר וּמִשְׁדָּךְ. **א איח** וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת-שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת-עֶבֶר. **א איט**
וְלַעֲבֵר יָלַד שְׁנֵי בָנִים: שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אֶחָיו יִקְטָן.

א אכ וְיִקְטֹן יֶלֶד אֶת-אֶלְמוּדָד וְאֶת-שֶׁלֶף וְאֶת-חֲצִרְמוֹת וְאֶת-יָרַח. **א אכא**
 וְאֶת-הַדּוֹרִם וְאֶת-אוּזֵל וְאֶת-דִּקְלָה. **א אכב** וְאֶת-עֵיבָל וְאֶת-אֲבִימָאֵל
 וְאֶת-שָׁבָא. **א אכג** וְאֶת-אוּפִיר וְאֶת-חוּיֵלָה וְאֶת-יוֹבָב כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטֹן.
א אכד שֵׁם אֶרְפַּכְשַׁד שְׁלַח. **א אכה** עֶבֶר פֶּלֶג רְעוּ. **א אכו** שְׂרוּג נַחֲוֹר תָּרַח.
א אכז אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהִם. **א אכח** בְּנֵי אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיִשְׁמַעֵאל. **א אכט**
 אֵלֶּה תִּלְדוּתָם: בְּכוֹר יִשְׁמַעֵאל נְבִיּוֹת וְקָדָר וְאֲדָבְאֵל וּמִבְּשָׁם. **א אל** מִשְׁמַע
 וְדוּמָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִימָא. **א אלא** יִטּוֹר נְפִישׁ וְקַדְמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל.
א אלב וּבְנֵי קִטּוּרָה פִּילְגָשׁ אֲבָרָהִם יִלְדָה אֶת-זְמָרוֹן וְיִקְשָׁן וּמְדָנוּ וְיִשְׁבָּק
 וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשָׁן שָׁבָא וְיָדָן. **א אלג** וּבְנֵי מְדָן עֵיפָה וְעֶפְרַח וְחַנוּדָּה וְאַבְיָדָע
 וְאַלְדָּעָה כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי קִטּוּרָה. **א אלד** וְיֹלָד אֲבָרָהִם אֶת-יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֶשׂוֹ
 וְיִשְׂרָאֵל. **א אלה** בְּנֵי עֶשׂוֹאֵלִיפִז רְעוּאֵל וְיַעֲוֹשׁ וְיַעֲלָם וְקָרַח. **א אלו** בְּנֵי
 אֵלִיפִז תִּימָן וְאוּמָר צָפִי וְגַעְתָּם קִנִּז וְתַמְנָע וְעַמְלָק. **א אלו** בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַח זָרַח
 שָׁמָה וּמִזָּה. **א אלח** וּבְנֵי שַׁעִיר לוּטָן וְשׁוּבָל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה וְדִישׁוֹן וְאַצָּר וְדִישׁוֹן.
א אלט וּבְנֵי לוּטָן חֲרִי וְהוּמָם וְאַחוּת לוּטָן תַּמְנָע. **א אמ** בְּנֵי שׁוּבָל עֲלָן
 וּמִנַּחַח וְעֵיבָל שְׁפִי וְאוּנָם וּבְנֵי צַבְעוֹן אֵיָה וְעֵנָה. **א אמא** בְּנֵי עֵנָה דִישׁוֹן וּבְנֵי
 דִישׁוֹן חַמְרָן וְאַשְׁבוֹן וְיִתְרוֹ וְיָכָרוֹ. **א אמב** בְּנֵי-אַצָּר בִּלְהוֹן וְזַעוֹן יַעֲקוֹן בְּנֵי דִישׁוֹן
 עוּץ וְאַרְוֹן.

א אמג וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 בָּלַע בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנֶהְבָּה. **א אמד** וְיָמַת בָּלַע וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן-זָרַח
 מִבְּצָרָה. **א אמה** וְיָמַת יוֹבָב וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו חוּשֵׁם מֵאַרְצֵי הַתִּימָנִי. **א אמו** וְיָמַת
 חוּשֵׁם וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֲדָד בֶּן-בְּדָד הַמִּכְפָּה אֶת-מְדָן בְּשֻׁדָּה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ
 עִוּוֹת (עִוִּית). **א אמז** וְיָמַת הֲדָד וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׁמֶלְהָ מִמִּשְׂרָקָה. **א אמח** וְיָמַת
 שְׁמֶלְהָ וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׂאוּל מִרְחֻבוֹת הַנֶּהָר. **א אמט** וְיָמַת שְׂאוּל וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו
 בַּעַל חֲנוּן בֶּן-עַכְבּוֹר. **א אנ** וְיָמַת בַּעַל חֲנוּן וְיִמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֲדָד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי וְשֵׁם
 אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֶּת-מִטְרַד בֶּת מִי זָהָב. **א אנא** וְיָמַת הֲדָד

וְיִהְיוּ אֶלּוּפֵי אֲדוּם אֶלּוּף תַּמְנָע אֶלּוּף עֲלִיָה (עֲלֹנָה) אֶלּוּף יִתַת. **א אנב** אֶלּוּף
 אֶהְלִיבְמָה אֶלּוּף אֵלֶּה אֶלּוּף פִּינֹן. **א אנג** אֶלּוּף קִנִּז אֶלּוּף תִּימָן אֶלּוּף מִבְּצָר.
א אנד אֶלּוּף מִגְדִּיאֵל אֶלּוּף עִירָם אֵלֶּה אֶלּוּפֵי אֲדוּם.
א בא אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רְאוּבוּן שְׁמַעוֹן לֵוִי וְיִהוּדָה יִשְׁשַׁכָּר וְזַבְלוּן. **א בב** דָּן
 יוֹסֵף וּבִנְיָמִן נְפֹתְלִי גָד וְאַשֶׁר.

א בג בני יהודה ער ואונן ושלהשלושה נולד לו מבת-שוע הפנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוהוימיתהו. **א בד** ותמר פלתו ילדה לו את-פֶּרֶץ ואת-זֶרַח כֹּל-בְּנֵי יְהוּדָה חֲמִשָּׁה. **א בה** בני-פֶּרֶץ חֲצֹרֹן וְחָמוּל. **א בו** ובני זֶרַח זְמָרִי וְאִיתָן וְהִימָן וְכַלְכַּל וְדָרְעַפְלָם חֲמִשָּׁה. **א בז** ובני פֶּרְמִיעָכָר עֹזֶר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַעַל בְּחָרָם. **א בח** ובני אִיתָן עֲזָרְיָה. **א בט** ובני חֲצֹרֹן אֲשֶׁר נוֹלַד-לוֹאֶת-יֶרַחמָאֵל וְאֶת-רָם וְאֶת-כְּלוּבִי. **א בי** ורם הוליד את-עֲמִינָדָב וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן נְשִׂיא בְּנֵי יְהוּדָה. **א ביא** ונחשון הוליד את-שֶׁלְמָא וְשֶׁלְמָא הוֹלִיד אֶת-בְּעָז. **א ביב** ובעז הוליד את-עֹבַד וְעֹבַד הוֹלִיד אֶת-יֵשִׁי. **א ביג** ואישי הוליד את-בְּכָרוֹ אֶת-אֱלִיאָבוֹאֲבִינָדָב הַשְּׁנִי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי. **א ביז** נתנאל הרביעי רדי החמישי. **א בטו** אצם הששי דויד השבעי. **א בטז** ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאלשלשה. **א ביז** ואביגיל ילדה את-עֲמָשָׂא וְאֶבִי עֲמָשָׂא יֵתֵר הַיִּשְׁמַעֲאֵלִי. **א ביח** וכלב בן-חֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-עֲזוּבָה אֲשֶׁהוּאֶת-יִרְיעוֹת וְאֵלֶּה בָּנֶיהָ יֵשֶׁר וְשׁוּבָב וְאַרְדּוֹן. **א ביט** ותמת עזובה ויקח-לו כלב את-אֶפְרַת וְתִלְד לוֹ אֶת-חֹר. **א בכ** וחור הוליד את-אֹרִי וְאֹרִי הוֹלִיד אֶת-בְּצַלָּאֵל. **א בכא** ואחר בא חֲצֹרֹן אֶל-בֵּת-מַכִּיר אָבִי גִלְעָד וְהוּא לְקַחָהּ וְהוּא בֶן-שְׁשִׁים שָׁנָה וְתִלְד לוֹ אֶת-שָׁגוּב. **א בכב** ושגוב הוליד את-יָאִיר וְיֵהִי-לוֹ עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד. **א בכג** ויקח גִּשׁוּר-וְיָאִרְם אֶת-חֹת וְיָאִיר מֵאֲתָם אֶת-קִנְתָּ וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם שְׁשִׁים עִיר כֹּל-אֵלֶּה בְּנֵי מַכִּיר אָבִי-גִלְעָד. **א בכד** ואחר מות-חֲצֹרֹן בְּכָלֵב אֶפְרַתָּה וְאִשְׁתֵּי חֲצֹרֹן אָבִיהָ וְתִלְד לוֹ אֶת-אֲשַׁחֹר אָבִי תְקוּעַ. **א בכה** ויהיו בני-יֶרַחמָאֵל בְּכוֹר חֲצֹרֹן הַבְּכוֹר רָם וּבוֹנָה וְאַרְוֹן וְאַצָּם אַחִיהָ. **א בכו** ותהי אשה אַחֲרֵת לִיֶרַחמָאֵל וְשָׁמָּה עֵטְרָה הִיא אִם אוֹנָם. **א בכז** ויהיו בני-רָם בְּכוֹר יֶרַחמָאֵלמַעַץ וְיִמִּין וְעֵקֶר. **א בכח** ויהיו בני-אוֹנָם שְׁמִי וְיָדַע וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאַבִּישׁוּר. **א בכט** ושם אשת אַבִּישׁוּר אָבִיהִל וְתִלְד לוֹ אֶת-אַחֲבָן וְאֶת-מוֹלִיד. **א בל** ובני נָדָב סֹלַד וְאַפְיָם וְיָמֵת סֹלַד לֹא בָּנִים. **א בלא** ובני אֲפִים יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שֶׁשׁוֹן וּבְנֵי שֶׁשׁוֹן אַחֲלִי. **א בלב** ובני יָדַע אַחִי שְׁמִי יֵתֵר וְיֹנָתָן וְיָמֵת יֵתֵר לֹא בָּנִים. **א בלג** ובני יֹנָתָן פָּלַת וְזָזָא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי יֶרַחמָאֵל. **א בלד** ולא-הָיָה לְשֶׁשׁוֹן בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת וּלְשֶׁשׁוֹן עֶבֶד מִצְרִי וְשָׁמוֹ יֶרַחַע. **א בלה** ויתן ששון את-בִּתּוֹ לִיֶרַחַע עֶבֶדוֹ לְאִשָּׁה וְתִלְד לוֹ אֶת-עֵתִי. **א בלו** ועתי הליד את-נָתָן וְנָתָן הוֹלִיד אֶת-זָבָד. **א בלז** וזָבָד הוֹלִיד אֶת-אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת-עֹבַד. **א בלח** ועובד הוליד את-יְהוּא וְיְהוּא הוֹלִיד אֶת-עֲזָרְיָה. **א בלט** ועזריה הליד את-חֲלָץ וְחֲלָץ הוֹלִיד

אֶת-אֶלְעָשָׂה. **א במ** וְאֶלְעָשָׂה הַלֵּיד אֶת-סִסְמִי וְסִסְמִי הַלֵּיד אֶת-שְׁלוּם.
א במא וְשְׁלוּם הוֹלִיד אֶת-יְקַמָּה וְיְקַמָּה הוֹלִיד אֶת-אֶלִישָׁמַע. **א במב** וּבְנֵי
 כָּלֵב אַחֵי יִרְחַמְאֵל מִישַׁע בְּכֹרוֹ הוּא אָבִי-זִיף וּבְנֵי מִרְשָׁה אָבִי חֲבֵרוֹן. **א במג**
 וּבְנֵי חֲבֵרוֹן קִרְחַ וְתַפַּח וְרַקֵּם וְשָׁמַע. **א במד** וְשָׁמַע הוֹלִיד אֶת-רַחֵם אָבִי יִרְקָעִם
 וְרַקֵּם הוֹלִיד אֶת-שָׁמִי. **א במה** וּבֶן-שָׁמִי מְעוֹן וּמְעוֹן אָבִי בֵּית-צוּר. **א במו**
 וְעֵיפָה פִּילְגָשׁ כָּלֵב יִלְדָה אֶת-חֶרֶן וְאֶת-מוֹצָא וְאֶת-גִּזָּז וְחֶרֶן הַלֵּיד אֶת-גִּזָּז.
א במז וּבְנֵי יְהֻדִירְגָם וְיוֹתָם וְגִישׁוֹן וְפֹלֵט וְעֵיפָה וְשַׁעֲף. **א במח** פִּילְגָשׁ כָּלֵב
 מַעֲכָה יֶלֶד שָׁבֵר וְאֶת-תַּרְחָנָה. **א במט** וְתִלְדַּד שַׁעֲף אָבִי מִדְּמִנָּה אֶת-שׂוּא אָבִי
 מִכְּבִנָּה וְאָבִי גִבְעָא וּבֵת-כָּלֵב עֵכָסָה. **א בנ** אֵלָה הָיוּ בְּנֵי כָּלֵב בֶּן-חוּר בְּכוֹר
 אֶפְרַתְהָ שׁוּבֵל אָבִי קִרְיַת יַעֲרִים. **א בנא** שְׁלֹמָא אָבִי בֵּית-לַחֵם חֶרֶף אָבִי
 בֵּית-גָּדֵר. **א בנב** וַיְהִיו בָּנִים לְשׁוּבֵל אָבִי קִרְיַת יַעֲרִים הַרְאָה חֲצֵי הַמְּנַחֹת.
א בנג וּמִשְׁפַּחֹת קִרְיַת יַעֲרִים הֵיטְרִי וְהַפּוֹתִי וְהַשְׁמֵתִי וְהַמְּשַׁרְעִי מֵאֵלָה יֶצְאוּ
 הַצְּרַעְתִּי וְהַשְׁתְּאֵלִי. **א בנד** בְּנֵי שְׁלֹמָא בֵּית לַחֵם וְנִטּוּפְתִי עֶטְרוֹת בֵּית יוֹאָב
 וְחֲצֵי הַמְּנַחֹתִי הַצְּרַעִי. **א בנה** וּמִשְׁפַּחֹת סַפְרִים יֵשְׁבוּ (יִשְׁבִּי) יַעֲבֹץ תַּרְעֵתִים
 שְׁמַעְתִּים שׁוֹכְתִים הֵמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים מִחַמַּת אָבִי בֵּית-רַכָּב. **א גא** וְאֵלָה
 הָיוּ בְּנֵי דָוִד אֲשֶׁר נוֹלַד-לוֹ בְּחֲבֵרוֹן: הַבְּכוֹר אֲמִנֹן לְאַחִינֹעַם הַיִּזְרַעְאֵלִית שְׁנֵי
 דְּנִיאֵל לְאַבִּיגַיִל הַכַּרְמֶלִית. **א גב** הַשְּׁלִשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן-מַעֲכָה בֵּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ
 גִּשׁוּר הַרְבִּיעִי אֲדֹנֶיהָ בֶּן-חַגִּית. **א גג** הַחֲמִישִׁי שְׁפִטָּיָה לְאַבִּיטָל הַשִּׁשִּׁי יִתְרָעִם
 לְעֵגְלָה אֲשֶׁתּוֹ. **א גד** שֵׁשָׁה נוֹלַד-לוֹ בְּחֲבֵרוֹן וַיִּמְלֹךְ-שָׁם שִׁבְעַ שָׁנִים וְשֵׁשָׁה
 חֳדָשִׁים וְשָׁלְשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **א גה**

וְאֵלָה נוֹלְדוּ-לוֹ בִּירוּשָׁלַיִם: שְׁמַעְא וְשׁוּבָב וְנָתָן וְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעָה לְבַת-שׁוּעַ
 בֵּת-עַמִּיאֵל. **א גו** וַיִּבְחָר וְאֶלִישָׁמַע וְאֶלִיפֹלֵט. **א גז** וְנָגָה וְנָפֵג וְנִפְיעַ. **א גח**
 וְאֶלִישָׁמַע וְאֶלִיזָדַע וְאֶלִיפֹלֵט תַּשְׁעָה. **א גט** כָּל בְּנֵי דָוִד מִלְבָּד בְּנֵי-פִילְגָשִׁים
 וְתָמַר אַחֹתָם.

א גי וּבֶן-שְׁלֹמֹה רַחְבָּעִם אָבִיָּה בְּנוֹ אָסָא בְּנוֹ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ. **א גיא** יוֹרָם בְּנוֹ
 אַחֲזִיָּהוּ בְּנוֹ יוֹאָשׁ בְּנוֹ. **א גיב** אֲמַצְיָהוּ בְּנוֹ עֲזַרְיָה בְּנוֹ יוֹתָם בְּנוֹ. **א גיג** אַחֲזָו בְּנוֹ
 חִזְקִיָּהוּ בְּנוֹ מְנַשֶּׁה בְּנוֹ. **א גיד** אֲמוֹן בְּנוֹ יֵאֲשִׁיָּהוּ בְּנוֹ. **א גטו** וּבְנֵי יֵאֲשִׁיָּהוּ הַבְּכוֹר
 יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוֹיָקִים הַשְּׁלִשִׁי צְדַקְיָהוּ הַרְבִּיעִי שְׁלוֹם. **א גטז** וּבְנֵי יְהוֹיָקִים יְכַנְיָה
 בְּנוֹ צְדַקְיָה בְּנוֹ. **א גיז** וּבְנֵי יְכַנְיָה אֶסֶר שְׁאֵלְתִיָּאֵל בְּנוֹ. **א גיח** וּמִלְכִירָם וּפְדָיָה
 וְשִׁנְאָצַר יְקַמָּה הוֹשָׁמַע וַיְנַדְּבָהּ. **א גיט** וּבְנֵי פְדָיָה זְרַבְבָּל וְשָׁמְעִי וּבֶן-זְרַבְבָּל

מִשְׁלֹם וְחַנּוּנִיָּה וְשְׁלֹמִית אַחוֹתָם. **א גכ** וְחַשְׁבָּה וְאֵהֵל וּבִרְכָּיָה וְחַסְדָּיָה יוֹשֵׁב
 חֶסֶד חֲמִישׁ. **א גכא** וּבֶן-חַנּוּנִיָּה פְּלִטָּיָה וְיִשְׁעָיָה בְּנֵי רַפָּיָה בְּנֵי אֲרֹן בְּנֵי עֵבֶדְיָה בְּנֵי
 שְׁכַנְיָה. **א גכב** וּבְנֵי שְׁכַנְיָה שְׁמַעְיָה וּבְנֵי שְׁמַעְיָה חֲטוּשׁ וְיִגְאֵל וּבְרִיחַ וְנַעֲרָיָה
 וְשַׁפְטֵשֶׁשֶׁת. **א גכג** וּבֶן-נַעֲרָיָה אֶלְיוּעִינִי וְחִזְקִיָּה וְעִזְרִיקָם שְׁלֹשָׁה. **א גכד** וּבְנֵי
 אֶלְיוּעִינִי הוֹדִיָּהוּ (הוֹדִיָּהוּ) וְאֶלְיָשִׁיב וּפְלָיָה וְעַקּוּב וְיֹחָנָן וּדְלָיָה וְעַנְנִישַׁבְעָה.
א דא בְּנֵי יְהוּדָה: פֶּרֶץ חֲצֵרוֹן וְכַרְמֵי וְחוּר וְשׁוּבֵל. **א דב** וּרְאִיָּה בֶן-שׁוּבֵל הַלֵּיד
 אֶת-יַחַת וְיַחַת הַלֵּיד אֶת-אַחוּמִי וְאֶת-לֵהַד אֵלֶּה מִשְׁפָּחוֹת הַצָּרְעָתִי. **א דג**
 וְאֵלֶּה אַבִּי עֵיטָם יִזְרַעְאֵל וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ וְשֵׁם אַחוֹתָם הַצְּלֻפּוֹנִי. **א דד** וּפְנוּאֵל
 אַבִּי גָדֹר וְעֶזֶר אַבִּי חוּשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי-חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה אַבִּי בֵּית לָחֶם. **א דה**
 וּלְאַשְׁחּוֹר אַבִּי תְקוּעַ הָיוּ שְׁתֵּי נָשִׁים: חֲלָאָה וְנַעֲרָה. **א דו** וְתִלְדַּ לּוֹ נַעֲרָה
 אֶת-אַחֲזִים וְאֶת-חֶפְרָה וְאֶת-תִּימָנִי וְאֶת-הָאֲחֻשְׁתָּרִי אֵלֶּה בְּנֵי נַעֲרָה. **א דז** וּבְנֵי
 חֲלָאָה צִרְתַּ יַצְחָר (וְצַחֲרָ) וְאֶתְנָן. **א דח** וְקוּץ הוֹלִיד אֶת-עֲנוּב וְאֶת-הַצַּבָּבָה
 וּמִשְׁפָּחוֹת אַחֲרָחֵל בֶּן-הָרוּם. **א דט** וַיְהִי יַעֲבֹץ נִכְבֵּד מֵאַחֲיוֹ וְאִמּוֹ קָרָאָה שְׁמוֹ
 יַעֲבֹץ לֵאמֹר כִּי יִלְדֹתִי בַעֲצָב. **א די** וַיִּקְרָא יַעֲבֹץ לְאֵלֶּהִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם-בְּרַךְ
 תִּבְרַכְנִי וְהִרְבִּית אֶת-גְּבוּלֵי וְהִיִּתָּה יָדָךְ עִמִּי וְעָשִׂיתָ מִרְעָה לְבִלְתִּי עֲצָבִיוֹיָבָא
 אֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר-שָׂאֵל. **א דיא** וּכְלוּב אַחִי-שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת-מַחִיר: הוּא אַבִּי
 אֲשֶׁתוֹן. **א דיב** וְאֲשֶׁתוֹן הוֹלִיד אֶת-בֵּית רַפָּא וְאֶת-פֶּסַח וְאֶת-תַּחֲנָה אַבִּי עִיר
 נָחַשׁ אֵלֶּה אֲנָשֵׁי רֶכֶה. **א דיג** וּבְנֵי קִנֹּז עֲתַנְיָאֵל וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עֲתַנְיָאֵל חֲתַת.
א דיז וּמַעֲוֹנְתֵי הוֹלִיד אֶת-עַפְרָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת-יֹאָב אַבִּי גֵיא חֲרָשִׁים כִּי
 חֲרָשִׁים הָיוּ.

א דטו וּבְנֵי כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה עִירוֹ אֵלֶּה וְנָעַם וּבְנֵי אֵלֶּה וּקִנֹּז. **א דטז** וּבְנֵי
 יְהוֹלָלָאֲלֹזִיף וְזִיפָה תִירְיָא וְאַשְׂרָאֵל. **א דיז** וּבֶן-עֲזַרְהֵיתֵר וּמְרֹד וְעַפְרָה וְיִלּוֹן וְתִהַר
 אֶת-מֵרְדִים וְאֶת-שְׁמִי וְאֶת-יִשְׁבַּח אַבִּי אֲשֶׁתְּמַע. **א דיח** וְאֲשֶׁתוֹ הִיְהוּדָיָה יִלְדָה
 אֶת-יִרְדָּ אַבִּי גְדוֹר וְאֶת-חֶבֶר אַבִּי שׁוֹכֹו וְאֶת-יְקוּתִיאֵל אַבִּי זְנוּחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי בִתְיָה
 בֵּת-פֶּרְעָה אֲשֶׁר לָקַח מְרֹד. **א דיט** וּבְנֵי אֲשֶׁת הוֹדִיָּה אַחוֹת נַחֶם אַבִּי קַעִילָה
 הַגֵּרְמִי וְאֲשֶׁתְּמַע הַמַּעֲכָתִי. **א דכ** וּבְנֵי שִׁימוּן אֲמָנוֹן וְרִנָּה בֶן-חֲנָן וְתוּלוֹן (וְתִילוֹן)
 וּבְנֵי יִשְׁעִי זֹחַת וּבֶן-זֹחַת. **א דכא** בְּנֵי שְׁלָה בֶן-יְהוּדָה עֵר אַבִּי לָכָה וְלַעֲדָה אַבִּי
 מִרְשָׁה וּמִשְׁפָּחוֹת בֵּית-עֵבֶדֶת הַבַּץ לְבֵית אֲשַׁבַּע. **א דכב** וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי כֹזָבָא
 וְיֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר-בָּעֵלוּ לְמוֹאָבוּיָשְׁבֵי לָחֶם וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים. **א דכג** הַמָּה
 הַיּוֹצְרִים וְיִשְׁבֵי נְטָעִים וּגְדָרָה עִם-הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֲכָתוֹ יָשְׁבוּ שָׁם. **א דכד** בְּנֵי
 שְׁמַעוֹן: נְמוּאֵל וְיָמִין יָרִיב זָרַח שְׂאוּל. **א דכה** שְׁלֹם בְּנוֹ מִבְּשָׁם בְּנוֹ מִשְׁמַע בְּנוֹ.

א דכו ובני משמעתמואל בנו זכור בנו שמעי בנו. **א דכו** ולשמעי בניי ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בניי רבים וכל משפחתם לא הרבו עד-בני יהודה. **א דכח** וישבו בבאר-שבע ומולדה וחצר שועל. **א דכט** ובבלהה ובפעצם ובתולד. **א דל** ובבתואל ובחרמה ובציקלג. **א דלא** ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד-מלך דויד. **א דלב** וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש. **א דלג** וכל-חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד-בעל זאת מושבתם והתיחשם להם. **א דלד** ומשובב ומלך ויושה בן-אמציה. **א דלה** ויואל ויהוא בן-יושביה בן-שריה בן-עשיאל. **א דלו** ואליועיני ועקבה וישוחיה ועשה ועדיאל ושימאלובניה. **א דלוז** וזיזא בן-שפעי בן-אלון בן-ידיה בן-שמרי בן-שמעיה. **א דלח** אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב. **א דלט** וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם. **א דמ** וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלנה: כי מן-הם הישבים שם לפנים. **א דמא** ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך-יהודה ויכו את-אחיהם ואת-המעניים (המעונים) אשר נמצאו-שמה ויחרימם עד-היום הזה וישבו תחתיהם: כי-מרעה לצאנם שם. **א דמב** ומהם מן-בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעיהו ראשם. **א דמג** ויכו את-שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה. **א הא** ובני ראובן בכור-ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן-ישראל ולא להתיחש לבכרה. **א הב** כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף. **א הבג** בני ראובן בכור ישראל: חנוך ופלוא חצרון וכרמי. **א הד** בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו. **א הה** מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו. **א הו** בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני. **א הז** ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו. **א הח** ובלע בן-עזי בן-שמע בן-יואל הוא יושב בערער ועד-נבו ובעל מעון. **א הט** ולמזרח ישב עד-לבוא מדברה למן-הנהר פרת: כי מקניהם רבו בארץ גלעד. **א הי** ובימי שאול עשו מלחמה עם-ההגראים ויפלו בידם וישבו באחיהם על-כל-פני מזרח לגלעד. **א היא** ובני-גד לנגדם ישבו בארץ הבשן ועד-סלכה. **א היב** יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן. **א היג** ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעפן וזיע ועבר שבעה. **א היד** אלה בני אביחיל בן-חורי בן-ירוח בן-גלעד בן-מיכאל בן-ישישי

בן-יחזובן-בז. **א הטו** אחי בן-עבדיאל בן-גוני ראש לבית אבותם. **א הטו**
 וישבו בגלעד בפשן ובבנתיה ובכל-מגרשי שרון על-תוצאותם. **א היו** כלם
 התיחשו בימי יותם מלך-יהודהובימי ירבעם מלך-ישראל.
א היח בני-ראובן וגדי וחצי שבט-מנשה מן-בני-חיל אנשים נשאי מגן וחרב
 ודרכי קשת ולמודי מלחמהארבעים וארבעה אלף ושבע-מאות וששים יצאי
 צבא. **א היט** ויעשו מלחמה עם-ההגריאים ויטור ונפיש ונודב. **א הכ** ויעזרו
 עליהםוינתנו בידם ההגריאים וכל שעמיהם: כי לאלהים זעקו במלחמה
 ונעתור להם כי-בטחו בו. **א הכא** וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן
 מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף. **א הכב**
 כי-חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד-הגלה.
א הכג ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד-בעל חרמון ושניר
 וחר-חרמוןהמה רבו. **א הכד** ואלה ראשי בית-אבותם: ועפר וישעי ואליאל
 ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חילאנשי שמות ראשים לבית
 אבותם. **א הכה** וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי-הארץ
 אשר-השמיד אלהים מפניהם. **א הכו** ויער אלהי ישראל את-רוח פול
 מלך-אשור ואת-רוח תקלת פלנכסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי
 שבט מנשה ויביאם לחלח וחרב וקרא ונהר גוזן עד היום הזה.
א הכז בני לוי: גרשון קהת ומררי. **א הכח** ובני קהתעמרם יצהר וחרון
 ועזיאל. **א הכט** ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרונדב ואביהוא
 אלעזר ואיתמר. **א הל** אלעזר הוליד את-פינחס פינחס הליד את-אבישוע.
א הלא ואבישוע הוליד את-בקי ובקי הוליד את-עזי. **א הלב** ועזי הוליד
 את-זרחיה וזרחיה הוליד את-מריות. **א הלג** מריות הוליד את-אמריה
 ואמריה הוליד את-אחיטוב. **א הלד** ואחיטוב הוליד את-צדוק וצדוק הוליד
 את-אחימעץ. **א הלה** ואחימעץ הוליד את-עזריה ועזריה הוליד את-יוחנן.
א הלו ויוחנן הוליד את-עזריה הוא אשר כהן בבית אשר-בנה שלמה
 בירושלם. **א הלז** ויולד עזריה את-אמריה ואמריה הוליד את-אחיטוב.
א הלח ואחיטוב הוליד את-צדוק וצדוק הוליד את-שלום. **א הלט** ושלום
 הוליד את-חלקיה וחלקיה הוליד את-עזריה. **א המ** ועזריה הוליד את-שריה
 ושריה הוליד את-יהוצדק. **א המא** ויהוצדק הלךבהגלות יהונה את-יהודה
 וירושלם: ביד נבכדנאצר.

א וא בני לוי: גִּרְשָׁם קֶהֶת וּמָרְרִי. **א וב** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-גִרְשׁוֹם לְבְנֵי וְשִׁמְעִי.
א וג וּבְנֵי קֶהֶת עֲמֶרֶם וַיִּצְהָר וַחֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל. **א וד** בְּנֵי מָרְרִי מַחְלִי וּמֹשִׁי וְאֵלֶּה
מִשְׁפָּחוֹת הַלְוִי לְאַבְתֵּיהֶם. **א וה** לְגִרְשׁוֹם לְבְנֵי בְנוֹ יַחַת בְּנוֹ זָמָה בְנוֹ. **א וו** יוֹאֲחַ
בְנוֹ עֲדֹו בְנוֹ זָרַח בְנוֹ יֶאֱתָרִי בְנוֹ. **א וז** בְּנֵי קֶהֶת עֲמִינָדָב בְנוֹ קָרַח בְנוֹ אֲסִיר בְנוֹ.
א וח אֶלְקָנָה בְנוֹ וְאַבְיָסָף בְנוֹ וְאֲסִיר בְנוֹ. **א וט** תַּחַת בְנוֹ אֹרִיאֵל בְנוֹ עֲזָיָה בְנוֹ
וְשִׂאוּל בְנוֹ. **א וי** וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמֹשִׁי וְאַחִימוֹת. **א ויא** אֶלְקָנָה בְנוֹ (בְּנֵי) אֶלְקָנָה
צוֹפִי בְנוֹ וְנַחַת בְנוֹ. **א ויב** אֶלְיָאֵב בְנוֹ יֶרַח בְנוֹ אֶלְקָנָה בְנוֹ. **א ויג** וּבְנֵי שְׁמוּאֵל
הַבְּכֹר וְשִׁנִּי וְאַבְיָה. **א ויד** בְּנֵי מָרְרִי מַחְלִי לְבְנֵי בְנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ עֲזָה בְנוֹ. **א וטו**
שִׁמְעָא בְנוֹ חַגִּיָּה בְנוֹ עֲשִׂיָּה בְנוֹ.

א וטז וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הֶעֱמִיד דָּוִד עַל-יְדֵי-שִׁירָבִית יְהוָה: מִמְּנוּחַ הָאָרוֹן. **א ויז**
וַיְהִיו מִשְׁרָתִים לְפָנָי מִשְׁכַּן אֹהֶל-מוֹעֵד בְּשִׁיר עַד-בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת-בֵּית יְהוָה
בִּירוּשָׁלַם וַיַּעֲמָדוּ כְּמִשְׁפָּטָם עַל-עֲבוֹדָתָם. **א ויח** וְאֵלֶּה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם: מִבְּנֵי
הַקֶּהֶתִּיהִמָּן הַמְּשׁוֹרֵר בֶּן-יוֹאֵל בֶּן-שְׁמוּאֵל. **א ויט** בֶּן-אֶלְקָנָה בֶּן-יֶרַח
בֶּן-אֶלְיָאֵל בֶּן-תּוֹתַח. **א וכ** בֶּן-צִיף (צוֹיף) בֶּן-אֶלְקָנָה בֶּן-מַחַת בֶּן-עֲמֹשִׁי. **א וכא**
בֶּן-אֶלְקָנָה בֶּן-יוֹאֵל בֶּן-עֲזָרְיָה בֶּן-צְפַנְיָה. **א וכב** בֶּן-תַּחַת בֶּן-אֲסִיר בֶּן-אַבְיָסָף
בֶּן-קָרַח. **א וכג** בֶּן-יִצְהָר בֶּן-קֶהֶת בֶּן-לְוִי בֶּן-יִשְׂרָאֵל. **א וכד** וְאַחִיו אֶסָף
הָעֹמֵד עַל-יְמִינוֹ אֶסָף בֶּן-בְּרַכְיָהוּ בֶּן-שִׁמְעָא. **א וכה** בֶּן-מִיכָאֵל בֶּן-בַּעֲשִׂיָּה
בֶּן-מִלְכָּיָה. **א וכו** בֶּן-אֶתְנִי בֶּן-זָרַח בֶּן-עֲדִיָּה. **א וכז** בֶּן-אִיתָן בֶּן-זָמָה
בֶּן-שִׁמְעִי. **א וכח** בֶּן-יַחַת בֶּן-גִּרְשָׁם בֶּן-לְוִי. **א וכט** וּבְנֵי מָרְרִי אַחִיהֶם
עַל-הַשְּׂמֹאוּלָאִיתָן בֶּן-קִישִׁי בֶּן-עֲבָדִי בֶּן-מִלּוּךְ. **א ול** בֶּן-חֲשַׁבְיָה בֶּן-אַמְצִיָּה
בֶּן-חֲלֻקָּיָה. **א ולא** בֶּן-אַמְצִי בֶּן-בְּנֵי בֶּן-שֹׁמֵר. **א ולב** בֶּן-מַחְלִי בֶּן-מוֹשִׁי
בֶּן-מָרְרִי בֶּן-לְוִי. **א ולג** וְאַחִיהֶם הַלְוִיִּם: נְתוּנִים לְכָל-עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית
הָאֱלֹהִים. **א ולד** וְאַהֲרֹן וּבְנָיו מִקְטִירִים עַל-מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה וְעַל-מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
לְכָל מְלֶאכֶת קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים וּלְכַפֵּר עַל-יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד
הָאֱלֹהִים.

א ולה וְאֵלֶּה בְּנֵי אֶהֲרֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ פִּינְחָס בְּנוֹ אֲבִישׁוּעַ בְּנוֹ. **א ולו** בְּקִי בְנוֹ עֲזִי
בְנוֹ זָרְחָיָה בְנוֹ. **א ולז** מְרִיּוֹת בְּנוֹ אֲמֵרְיָה בְנוֹ אַחִיטוֹב בְּנוֹ. **א ולח** צְדוֹק בְנוֹ
אַחִימַעַץ בְנוֹ. **א ולט** וְאֵלֶּה מוֹשְׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם בְּגִבּוֹלְסָם לְבְנֵי אֶהֲרֹן לְמִשְׁפַּחַת
הַקֶּהֶתִּי כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרֵל. **א ומ** וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וְאֶת-מִגְרָשָׁיָה סְבִיבְתֶיהָ. **א ומא** וְאֶת-שָׁדָה הָעִיר וְאֶת-חֲצִירֵהֶנְתָּנוּ לְכָלֵב
בֶּן-יִפְנֵה. **א ומב** וּלְבְנֵי אֶהֲרֹן נָתַנוּ אֶת-עָרֵי הַמִּקְלָטָאִת-חֲבֵרוֹן וְאֶת-לְבָנָה

וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-יִתְרָה וְאֶת-אֲשֶׁת־מִלְכָּה וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּמַג** וְאֶת-חֵילָז
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ אֶת-דָּבִיר וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּמַד** וְאֶת-עֶשֶׂן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ
 וְאֶת-בֵּית שְׁמֶשׁ וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּמַה** וּמִמָּטָה בְּנִימָן אֶת-גִּבְעָה וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ
 וְאֶת-עֲלָמֶת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-עֲנַתוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ כָּל-עָרֵיהֶם שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה
 עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם. **א וּמו** וְלִבְנֵי קָהָת הַנוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַמָּטָה מִמִּחְצִית
 מָטָה חֲצִי מִנְשֵׂה בַגּוֹרְלָעָרִים עֶשֶׂר.
א וּמו וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹם לְמִשְׁפַּחוֹתָם מִמָּטָה יִשָּׁשְׁכָר וּמִמָּטָה אֲשֶׁר וּמִמָּטָה נַפְתָּלִי
 וּמִמָּטָה מְנַשֶּׁה בְּבִשְׁוֹעָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. **א וּמַח** לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחוֹתָם
 מִמָּטָה רְאוּבֵן וּמִמָּטָה-גָּד וּמִמָּטָה זְבֻלוֹן בַּגּוֹרְלָעָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. **א וּמַט**
 וַיִּתְּנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם אֶת-הָעָרִים וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶם. **א וּנ** וַיִּתְּנוּ בַגּוֹרֵל מִמָּטָה
 בְּנֵי-יְהוּדָה וּמִמָּטָה בְּנֵי-שֹׁמְעוֹן וּמִמָּטָה בְּנֵי בְנִימִן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר-יִקְרְאוּ אֹתָהֶם בְּשֵׁמוֹת. **א וּנָא** וּמִמִּשְׁפַּחוֹת בְּנֵי קָהָת וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם
 מִמָּטָה אֶפְרָיִם. **א וּנָב** וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-עָרֵי הַמַּקְלָט אֶת-שֵׁכֶם
 וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶם אֶפְרָיִם וְאֶת-גִּזְרָה וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּנָג** וְאֶת-יִקְמָעָם
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-בֵּית חוּרוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּנָד** וְאֶת-אֵילוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ
 וְאֶת-גַּת-רַמּוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּנָה** וּמִמִּחְצִית מָטָה מְנַשֶּׁה אֶת-עֶנָר
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-בֹּלְעָם וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי-קָהָת הַנוֹתָרִים.
א וּנֹו לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מָטָה מְנַשֶּׁה אֶת-גּוֹלָן בְּבִשְׁוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ
 וְאֶת-עֲשֵׁתְרוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּנֹז** וּמִמָּטָה יִשָּׁשְׁכָר אֶת-קִדְשׁ וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ
 אֶת-דְּבָרָת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּנַח** וְאֶת-רְאֵמוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-עֵנָם
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּנַט** וּמִמָּטָה אֲשֶׁר אֶת-מָשָׁל וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-עֶבְדוֹן
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּס** וְאֶת-חוּקִק וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-רַחֲבִי וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ.
א וּסָא וּמִמָּטָה נַפְתָּלִי אֶת-קִדְשׁ בְּגִלְלִל וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-חַמּוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ
 וְאֶת-קָרִיתִים וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּסָב** לִבְנֵי מְרָרִי הַנוֹתָרִים מִמָּטָה זְבֻלוֹן
 אֶת-רַמּוֹנוֹ וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ אֶת-תְּבוֹר וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּסָג** וּמִעֵבֶר לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ
 לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן מִמָּטָה רְאוּבֵן אֶת-בְּצֹר בְּמִדְבָּר וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-יְהֻצָּה
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּסָד** וְאֶת-קַדְמוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-מִיפְעֵת וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ.
א וּסָה וּמִמָּטָה-גָּד אֶת-רְאֵמוֹת בְּגִלְעָד וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-מַחְנִים
 וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ. **א וּסֹו** וְאֶת-חֶשְׁבוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ וְאֶת-יַעֲזִיר וְאֶת-מִגְרָשִׁיָּהּ.
א זָא וְלִבְנֵי יִשָּׁשְׁכָר תּוֹלְעָה וּפּוּאָה יֹשִׁיב (יָשׁוּב) וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה. **א זָב** וּבְנֵי תּוֹלְעָה
 עָזִי וְרַפְיָה וִירִיאֵל וַיְחַמִּי וַיְבַשֵּׁם וְשִׁמוּאֵל רְאִשִׁים לְבֵית-אֲבוֹתָם לְתוֹלְעָה גְבוּרֵי

חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים-ושנים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **א זג** וּבְנֵי
עֲזִי יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעֵבֶדְיָה וְיוֹאֵל יִשְׁיָה חֲמִשֶּׁה־רָאשִׁים כָּלֶם. **א זד**
וְעֲלִיָּהֶם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אַבּוֹתָם גְּדוּדֵי צָבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אֶלְף:
כִּי-הֲרִבּוּ נָשִׁים וּבָנִים. **א זה** וְאַחִיהֶם לְכָל מְשֻׁפָּחוֹת יִשְׁשָׁכָר גְּבוּרֵי חַיִּלִּים
שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלְף הִתְיַחֲשָׁם לְכָל. **א זו** בְּנֵימֹן בָּלַע וּבָכָר וַיִּדְעֵאֱלֹשֶׁלְשָׁה.
א זז וּבְנֵי בָלַע אֶצְבוֹן וְעֲזִי וְעֲזִיאֵל וִירִימוֹת וְעִירֵי חֲמִשָּׁה רָאשֵׁי בֵּית אַבּוֹת גְּבוּרֵי
חַיִּלִּים וְהִתְיַחֲשָׁם עֶשְׂרִים וְשָׁנִים אֶלְף וְשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה. **א זח** וּבְנֵי בָכָר זְמִירָה
וַיִּזְעַשׂ וַאֲלִיעֶזֶר וְאֶלְיוּעִינִי וְעַמְרֵי וִירְמוֹת וְאַבְיָה וְעַנְתוֹת וְעֶלְמַת כָּל-אֵלֶּה
בְּנֵי-בָכָר. **א זט** וְהִתְיַחֲשָׁם לְתַלְדוֹתָם רָאשֵׁי בֵּית אַבּוֹתָם גְּבוּרֵי חַיִּל עֶשְׂרִים אֶלְף
וּמֵאֲתָיִם. **א י** וּבְנֵי יִדְעֵאֵל בְּלָהוֹן וּבְנֵי בְלָהוֹן יַעִישׁ (יַעֲוִשׁ) וּבְנֵימֹן וְאַהוּד וְכַנְעָנָה
וְזִיתָן וְתַרְשִׁישׁ וְאַחִישָׁחַר. **א יא** כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי יִדְעֵאֵל לְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת גְּבוּרֵי
חַיִּלִּים שִׁבְעָה-עָשָׂר אֶלְף וּמֵאֲתָיִם יִצְאִי צָבָא לְמִלְחָמָה. **א יב** וְשִׁפְסֹ וְחַפְסֹ בְּנֵי
עִיר חֲשֵׁם בְּנֵי אַחַר. **א יג** בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצִיאֵל וְגוֹנִי וַיִּצָּר וְשִׁלּוּם בְּנֵי בְלָהָה.
א יד בְּנֵי מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר־יָלְדָה פִּילְגֶשׁוּ הָאֲרַמֶּיָּה יָלְדָה אֶת-מְכִיר אָבִי
גִלְעָד. **א יטו** וּמְכִיר לָקַח אִשָּׁה לַחֲפִים וּלְשִׁפִּים וְשֵׁם אַחֲתוֹ מַעֲכָה וְשֵׁם הַשְּׁנִי
צִלְפָּחַד וְתַהֲיִנָּה לְצִלְפָּחַד בָּנוֹת. **א יטז** וַתֵּלֶד מַעֲכָה אִשֶׁת-מְכִיר בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
פָּרֶשׁ וְשֵׁם אַחִיו שָׂרֵשׁ וּבְנָיו אוּלָם וְרָקֶם. **א יז** וּבְנֵי אוּלָם בְּדָן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד
בֶּן-מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה. **א יח** וְאַחֲתוֹ הַמְּלַכְתִּיָּלְדָה אֶת-אִישֶׁהוּד וְאֶת-אַבְיֶעֶזֶר
וְאֶת-מַחְלָה. **א יט** וַיְהִיו בְּנֵי שְׁמִידְעֶאֱחֹן וְשָׁכֶם וְלִקְחֵי וְאַנְיַעִם.
א יכ וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוּתַלַּח וַיְבָרַד בְּנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ וְאַלְעָדָה בְּנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ. **א יכא**
וְזָבַד בְּנוֹ וְשׁוּתַלַּח בְּנוֹ וְעֶזֶר וְאַלְעָד וְהַרְגוּם אֲנָשִׁי-גַת הַנוֹלָדִים בְּאַרְצָה כִּי יָרְדוּ
לְקַחַת אֶת-מִקְנֵיהֶם. **א יכב** וַיִּתְּאֵבֵל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֵאוּ אֶחָיו
לְנַחֲמוֹ. **א יכג** וַיָּבֵא אֶל-אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ בְּרִיעָה כִּי בְרָעָה
הַיְתָה בְּבֵיתוֹ. **א יכד** וּבָתּוֹ שְׂאָרָה וַתֵּבֶן אֶת-בֵּית-חֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת-הָעֶלְיוֹן
וְאֶת אֶזְרָא שְׂאָרָה. **א יכה** וְרַפַּח בְּנוֹ וְרָשָׁף וַתֵּלֶח בְּנוֹתַחֹן בְּנוֹ. **א יכו** לַעֲדָן בְּנוֹ
עַמִּיהוּד בְּנוֹ אֶלְיִשְׁמַע בְּנוֹ. **א יכז** נוֹן בְּנוֹ יְהוֹשֻׁעַ בְּנוֹ. **א יכח** וְאַחֲזָתָם
וּמִשְׁבוֹתָם בֵּית-אֵל וּבְנֵיתִיָּה וְלַמְזָרַח נַעֲרֹן וְלַמַּעֲרָב גָּזָר וּבְנֵיתִיָּה וְשָׁכֶם וּבְנֵיתִיָּה
עַד-עֵינָה וּבְנֵיתִיָּה. **א יכט** וְעַל-יַדִּי בְּנֵי-מְנַשֶּׁה בֵּית-שָׁאֵן וּבְנֵיתִיָּה תַעֲנַנְדָּה וּבְנֵיתִיָּה
מִגְדוֹ וּבְנֵיתִיָּה דוֹר וּבְנֵיתִיָּה בְּאֵלֶּה יָשְׁבוּ בְּנֵי יוֹסֵף בֶּן-יִשְׂרָאֵל.
א זל בְּנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיִּשְׁוּהוּ וַיִּשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשָׂרָח אַחֲוֹתָם. **א זלא** וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר
וּמִלְכִיאֵל הוּא אָבִי בְרוֹזוֹת (בְּרִזִּית). **א זלב** וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת-יִפְלֹט וְאֶת-שׁוּמֵר

וְאֶת-חֹתָם וְאֶת שׁוּעָא אַחֹתָם. **א זלג** וּבְנֵי יִפְלֹט פֶּסֶדַּי וּבִמְהֵל וְעִשְׂוֹת אֱלֹה בְּנֵי
 יִפְלֹט. **א זלד** וּבְנֵי שְׁמֵרָאֲחִי וּרְוֵהָגָה (וְרֵהָגָה) יַחֲבֵה (וְחַבְּהָ) וְאַרְם. **א זלה**
 וּבֶן-הַלֵּם אַחִיו צוֹפֵחַ וּיְמַנֵּעַ וְשִׁלְשׁ וְעַמֵּל. **א זלו** בְּנֵי צוֹפְחִסוּחַ וְחֶרְנַפֵּר וְשׁוּעַל
 וּבְרֵי וּיְמָרָה. **א זלוז** בְּצַר וְהוּד וְשִׁמְא וְשִׁלְשָׁה וּיְתָרוּבְאָרָא. **א זלח** וּבְנֵי יְתָרִיפְנָה
 וּפְסָפָה וְאַרָא. **א זלט** וּבְנֵי עֶלְאָרַח וְחִנְיָאֵל וְרַצְיָא. **א זמ** כָּל-אֱלֹה בְּנֵי-אֲשֶׁר
 רָאִשִׁי בֵּית-הָאָבוֹת בְּרוּרִים גְּבוּרֵי חֵילִים רָאִשִׁי הַנְּשִׂאִים וְהַתִּיחָשִׁם בְּצָבָא
 בְּמִלְחָמָה מִסְפָּרָם אֲנָשִׁים עֶשְׂרִים וְשֵׁשָׁה אֲלָף. **א חא** וּבְנֵימֹהוּלִיד אֶת-בָּלַע
 בְּכֹרוֹ אֲשֶׁבֶל הַשְּׁנִי וְאַחֲרָח הַשְּׁלִישִׁי. **א חב** נוֹחָה הַרְבִּיעִי וְרָפָא הַחֲמִישִׁי. **א חג**
 וַיְהִיו בָּנִים לְבָלַעֲאָדָר וְגָרָא וְאַבְיָהוּד. **א חד** וְאַבְיָשׁוּעַ וְנַעֲמָן וְאַחֹת. **א חה** וְגָרָא
 וְשִׁפּוּפֹן וְחוּרָם. **א חו** וְאֱלֹה בְּנֵי אַחֹד אֱלֹה הֵם רָאִשִׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי גִבְעָה וְיַגְלוּם
 אֶל-מְנַחֵת. **א חז** וְנַעֲמָן וְאַחֲזִיָּה וְגָרָא הוּא הַגֵּלָם וְהוּלִיד אֶת-עֲזָא וְאֶת-אַחִיחֹד.
א חח וְשִׁחְרִים הוּלִיד בְּשֻׁדָּה מוֹאֵב מִן-שִׁלְחוֹ אֶתְסַחֲוֹשִׁים וְאֶת-בַּעְרָא נְשִׂיו.
א חט וַיּוֹלֵד מִן-חֹדֶשׁ אֲשֶׁתוֹאֶת-יֹוֹבֵב וְאֶת-צְבִיָּא וְאֶת-מִישָׂא וְאֶת-מֶלְכָם. **א חי**
 וְאֶת-יַעֲוִץ וְאֶת-שְׁכִיָּה וְאֶת-מֶרְמָה אֱלֹה בְּנֵי רָאִשִׁי אָבוֹת. **א חיא** וּמְחָשִׁים
 הוּלִיד אֶת-אַבְיָטוּב וְאֶת-אַלְפָּעַל. **א חיב** וּבְנֵי אֶלְפָּעַל עֶבֶר וּמִשְׁעָם וְשִׁמְדָה הוּא
 בְּנֵה אֶת-אוֹנוֹ וְאֶת-לֹד וּבְנִתִּיהָ. **א חיג** וּבְרַעָה וְשִׁמְעֵהֲמָה רָאִשִׁי הָאָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי
 אֵילוֹן הַמָּה הַבְּרִיחוֹ אֶת-יֹוֹשְׁבֵי גַת. **א חיד** וְאַחִיו שִׁשְׁק וּיְרַמּוֹת. **א חטו** וּזְבִדְיָה
 וְעַרְדָּה וְעַדָּר. **א חטז** וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּה וְיֹחָא בְּנֵי בְרִיעָה. **א חיו** וּזְבִדְיָה וּמִשְׁלָם
 וְחִזְקִי וְחָבֵר. **א חיא** וְיִשְׁמָרִי וְיִזְלִיָּה וְיֹוֹבֵב בְּנֵי אֶלְפָּעַל. **א חיט** וְיִקִּים וְזִכְרִי
 וְזְבִדִי. **א חכ** וְאַלְיַעֲנִי וְצִלְתִּי וְאַלְיָאֵל. **א חכא** וְעַדְיָה וּבְרַאֲיָה וְשִׁמְרַת בְּנֵי
 שְׁמַעִי. **א חכב** וְיִשְׁפֹּן וְעֶבֶר וְאַלְיָאֵל. **א חכג** וְעַבְדּוֹן וְזִכְרִי וְחָנָן. **א חכד** וְחַנְנִיָּה
 וְעֵילָם וְעֵנְתִתִּיהָ. **א חכה** וְיִפְדִּיָּה וּפְנִיָּאֵל (וּפְנֹוֹאֵל) בְּנֵי שִׁשְׁק. **א חכו** וְשִׁמְשָׁרִי
 וְשִׁחְרִיָּה וְעֵתְלִיָּה. **א חכז** וְיַעֲרִשָׁיָה וְאַלְיָה וְזִכְרִי בְּנֵי יֶרְחָם. **א חכח** אֱלֹה רָאִשִׁי
 אָבוֹת לְתַלְדוֹתָם רָאִשִׁים אֱלֹה יִשְׁבוּ בִירוּשָׁלָם. **א חכט** וּבְגִבְעוֹן יִשְׁבוּ אָבִי
 גְּבַעוֹן וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מַעֲכָה. **א חל** וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עַבְדּוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנָדָב.
א חלא וּגְדוֹר וְאַחִיו וְזִכְרִי. **א חלב** וּמִקְלוֹת הוּלִיד אֶת-שְׁמָאָה וְאַף-הַמָּה נָגַד
 אַחִיהֶם יִשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם-עַם-אַחִיהֶם. **א חלג** וְנֵר הוּלִיד אֶת-קִישׁ וְקִישׁ הוּלִיד
 אֶת-שָׂאוּל וְשָׂאוּל הוּלִיד אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-מֶלְכִישׁוּעַ וְאֶת-אַבִּינָדָב
 וְאֶת-אַשְׁבַּעַל. **א חלד** וּבֶן-יְהוֹנָתָן מְרִיב בַּעַל וּמְרִיב בַּעַל הוּלִיד אֶת-מִיכָה.
א חלה וּבְנֵי מִיכָה־פִּיתוֹן וּמֶלֶךְ וְתַאֲרַע וְאַחִיו. **א חלו** וְאַחִיו הוּלִיד אֶת-יְהוֹעֲזָה
 וְיְהוֹעֲזָה הוּלִיד אֶת-עֲלָמֵת וְאֶת-עֲזֻמוֹת וְאֶת-זְמָרִי וְזְמָרִי הוּלִיד אֶת-מוֹצָא.

א חלו ומוצא הוליד את-בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו. **א חלח** ולאצל
ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן
כל-אלה בני אצל. **א חלט** ובני עשק אחיו: אולם בכרויעוש השני ואליפלט
השלישי. **א חמ** ויהיו בני-אולם אנשים גבורי-חיל דרכי קשת ומרבים בנים
ובני בנים מאה וחמשים כל-אלה מבני בנימן.
א טא וכל-ישראל התיחשו והנם כתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו
לבבל במעלם. **א טב** והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם: ישראל
הכהנים הלויים והנתינים. **א טג** ובירושלם ישבו מן-בני יהודה ומן-בני
בנימין ומן-בני אפרים ומנשה. **א טד** עותי בן-עמיהוד בן-עמרי בן-אמרי
בן-בנימן- (בני מן-) בני-פרץ בן-יהודה. **א טה** ומן-השילוני עשה הבכור
ובניו. **א טו** ומן-בני-זרח יעואל ואחיהם שש-מאות ותשעים. **א טז** ומן-בני
בנימוסלוא בן-משלם בן-הודויה בן-הסנאה. **א טח** ויבניה בן-ירחם ואלה
בן-עזי בן-מכרי ומשלם בן-שפטיה בן-רעואל בן-יבניה. **א טט** ואחיהם
לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל-אלה אנשים ראשי אבות לבית
אבותיהם. **א טי** ומן-הכהנים: ידעיה ויהויריב ויכין. **א טיא** ועזריה
בן-חלקיה בן-משלם בן-צדוק בן-מריות בן-אחיטוב נגיד בית האלהים.
א טיב ועדיה בן-ירחם בן-פשחור בן-מלכיה ומעשי בן-עדיאל בן-יחזרה
בן-משלם בן-משלמית בן-אמר. **א טיג** ואחיהם ראשים לבית אבותם אלה
ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית-האלהים. **א טיד**
ומן-הלויים: שמעיה בן-חשוב בן-עזריקם בן-חשביה מן-בני מררי. **א טטו**
ויבקבקר חרש וגלל ומתניה בן-מיכא בן-זכרי בן-אסף. **א טטז** ועבדיה
בן-שמעיה בן-גלל בן-ידותון וברכיה בן-אסא בן-אלקנה היושב בחצרי
נטופתי. **א טיז** והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש.
א טיח ועד-הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי. **א טיט**
ושלום בן-קורא בן-אביסף בן-קרח ואחיו לבית-אביו הקרחים על מלאכת
העבודה שמרי הספים לאהל ואבותיהם על-מחנה יהוה שמרי המבוא. **א טכ**
ופינחס בן-אלעזר נגיד היה עליהם לפני יהוה עמו. **א טכא** זכריה בן
משלמיה שער פתח לאהל מועד. **א טכב** כלם הברורים לשערים בספים
מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה
באמונתם. **א טכג** והם ובניהם על-השערים לבית-יהוה לבית
האהל למשמרות. **א טכד** לארבע רוחות יהיו השערים: מזרח ומה צפונה

וְנִגְבָּה. **א טכה** וְאַחִיהֶם בְּחֻצְרֵיהֶם לָבוֹא לְשִׁבְעַת הַיָּמִים מֵעַתָּה
 אֶל-עֵתֶעֶם-אֵלֶּה. **א טכו** כִּי בְּאַמוֹנָה הִמָּה אֲרַבְעַת גְּבֻרֵי הַשְּׁעָרִים הֵם הַלְוִיִּם
 וְהָיוּ עַל-הַלְשָׁכוֹת וְעַל הָאֲצֻרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים. **א טכז** וְסָבִיבוֹת בַּיִת-הָאֱלֹהִים
 יָלִינוּ: כִּי-עָלִיהֶם מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל-הַמִּפְתָּח וְלִבְקָר לִבְקָר. **א טכח** וַיִּמָּהֵם
 עַל-כָּלִי הָעֲבוֹדָה: כִּי-בְמִסְפָּר יָבִיאוּם וּבְמִסְפָּר יוֹצִיאוּם. **א טכט** וַיִּמָּהֵם מִמַּנִּים
 עַל-הַכֹּלִים וְעַל כָּל-כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְעַל-הַסֹּלֶת וְהַיִּין וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים.
א טל וּמִן-בְּנֵי הַכֹּהֲנִים רִקְחֵי הַמֶּרְקַחַת לַבְּשָׂמִים. **א טלא** וּמִתְתִּיָּה מִן-הַלְוִיִּם
 הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁלֶם הַקָּרְחִיבְּאַמוֹנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבָתִים. **א טלב** וּמִן-בְּנֵי
 הַקָּהָתִי מִן-אַחִיהֶם עַל-לֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת לְהַכִּין שֶׁבֶת שֶׁבֶת. **א טלג** וְאֵלֶּה
 הַמְשָׁרְרִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְלוֹיִם בְּלִשְׁכַּת־פְּטִירִים (פְּטוּרִים): כִּי-יוֹמָם וְלֵילָה
 עָלִיהֶם בְּמִלְאָכָה. **א טלד** אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְלוֹיִם לְתַלְדוֹתָם רָאשֵׁים אֵלֶּה
 יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם. **א טלה** וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי-גִבְעוֹן יַעֲוֹאל (יַעֲיֹאל) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
 מַעֲכָה. **א טלו** וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עֲבָדוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנֵר וְנָדָב. **א טלז** וּגְדוֹר
 וְאַחִיו וְזִכְרִיָּה וּמַקְלוֹת. **א טלח** וּמַקְלוֹת הוֹלִיד אֶת-שְׁמָאֵם וְאֶף-הֵם נָגַד
 אֶחָיֶהם יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם עִם-אַחֵיהֶם. **א טלט** וְנֵר הוֹלִיד אֶת-קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד
 אֶת-שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-מִלְכִישׁוּעַ וְאֶת-אַבִּינָדָב
 וְאֶת-אַשְׁבָּעַל. **א טמ** וּבֶן-יְהוֹנָתָן מָרִיב בָּעַל וּמְרִי-בַעַל הוֹלִיד אֶת-מִיכָה.
א טמא וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וּמִלְךָ וְתַחֲרַע. **א טמב** וְאַחִז הוֹלִיד אֶת-יַעֲרָה וְיַעֲרָה
 הוֹלִיד אֶת-עֲלָמֶת וְאֶת-עֲזֵמֹת וְאֶת-זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת-מוֹצָא. **א טמג**
 וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת-בְּנֵעָא וְרַפְיָה בְּנוֹ אֶלְעָשָׂה בְּנוֹ אֶצֶל בְּנוֹ. **א טמד** וְלֶאֱצֶל שֶׁשָּׁה
 בָּנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם עֲזָרִיקָם בְּכָרוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל וַיִּשְׁעָרָה וְעֲבָדָהּ וְחָנֹן אֵלֶּה בְּנֵי
 אֶצֶל.

א יא וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמוּ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּס אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים
 בְּהַר גִּלְבָּעַ. **א יב** וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אַחֲרֵי שָׁאוּל וְאַחֲרֵי בָּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים
 אֶת-יְוֹנָתָן וְאֶת-אַבִּינָדָב וְאֶת-מִלְכִישׁוּעַ בְּנֵי שָׁאוּל. **א יג** וְתַכְבֵּד הַמֶּלֶךְמָה
 עַל-שָׁאוּל וַיִּמְצָאֵהוּ הַמּוֹרִים בְּקִשְׁתׁ וַיַּחֲל מִן-הַיּוֹרִים. **א יד** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
 אֶל-נִשְׂאָ כָלִיו שֶׁלֶף חֲרָבָד וְדָקְרָנִי בָּהּ פֶּן-יָבֹאוּ הָעֲרָלִים הָאֵלֶּה וְהַתַּעֲלָלוּ-בִּי וְלֹא
 אָבָה נִשְׂאָ כָלִיו כִּי יֵרָא מְאֹד וַיִּקַּח שָׁאוּל אֶת-הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ. **א יה** וַיֵּרָא
 נִשְׂאָ-כָלִיו כִּי מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם-הוּא עַל-הַחֶרֶב וַיָּמָת. **א יו** וַיָּמָת שָׁאוּל
 וַיִּשְׁלַשְׁתׁ בָּנָיו וְכָל-בֵּיתוֹ יַחְדָּו מֵתוֹ. **א יז** וַיֵּרָאוּ כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בְּעַמְקׁ כִּי
 נָסוּ וְכִי-מָתוּ שָׁאוּל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ עָרְיָהֶם וַיִּנָּסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבוּ בָּהֶם.

א יח ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-שאול ואת-בניו נפלים בהר גלבע. **א יט** ויפשיטהו וישאו את-ראשו ואת-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר את-עצביהם ואת-העם. **א יי** וישמו את-כליו בית אלהיהם ואת-גלגלתו תקעו בית דגון. **א ייא** וישמעו כל יביש גלעד את כל-אשר-עשו פלשתים לשאול. **א ייב** ויקומו כל-איש חיל וישאו את-גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום בישה ויקברו את-עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים. **א ייג** וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על-דבר יהוה אשר לא-שמר וגם-לשאול באוב לדרוש. **א ייד** ולא-דרש ביהוה וימיתו ויטב את-המלוכה לדויד בן-ישי.

א יאא ויקבצו כל-ישראל אל-דויד חברונה לאמר: הנה עצמך ובשרך אנחנו. **א יאב** גם-תמול גם-שלשום גם בהיות שאול מלך-אתה המוציא והמביא את-ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את-עמי את-ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל. **א יאג** ויבאו כל-זקני ישראל אל-המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את-דויד למלך על-ישראל כדבר יהוה ביד-שמואל. **א יאד** וילך דויד וכל-ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבوسی ישיב הארץ. **א יאה** ויאמרו ישיב יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את-מצדת ציון היא עיר דויד. **א יאז** ויאמר דויד כל-מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן-צרויה ויהי לראש. **א יאז** וישב דויד במצד על-בן קראו-לו עיר דויד. **א יאח** ויבן העיר מסביב מן-המלוא ועד-הסביב ויואב יחיה את-שאר העיר. **א יאט** וילך דויד הלך וגדול ויהוה צבאות עמו.

א יאי ואלה ראשי הגברים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם-כל-ישראל להמליכו כדבר יהוה על-ישראל. **א יאיא** ואלה מספר הגברים אשר לדויד: ישבעם בן-חכמוני ראש השלושים (השלישים) הוא-עורר את-חניתו על-שלוש-מאות חלל בפעם אחת. **א יאיב** ואחריו אלעזר בן-דודו האחוזי הוא בשלושה הגברים. **א יאיג** הוא-היה עם-דויד בפס דמים והפלשתים נאספו-שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים. **א יאיז** ויתיצבו בתוך-החלקה ויצילוה ויכו את-פלשתים וישע יהוה תשועה גדולה. **א יאטו** וירדו שלושה מן-השלושים ראש על-הצר אל-דויד אל-מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים. **א יאטז** ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם. **א יאיז** ויתאו דויד ויאמר: מי

יִשְׁקֵנִי מִיַּם מְבוֹר בַּיִת-לֶחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר. **א יאיח** וַיִּבְקְעוּ הַשְּׁלֹשָׁה בְּמַחְנֵה
 פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאַבוּ-מִיַּם מְבוֹר בַּיִת-לֶחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד
 וְלֹא-אָבָה דָּוִד לְשִׁתּוֹתָם וַיִּנְסֹךְ אֹתָם לַיהוָה. **א יאיט** וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מֵאֲלֹהֵי
 מַעֲשׂוֹת זֹאת הַדָּם הָאֵנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁתָּה בְּנַפְשׁוֹתָם כִּי בְּנַפְשׁוֹתָם הֵבִיאוּם וְלֹא
 אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרִים. **א יאכ** וַאֲבִשִׁי אַחִי-יֹאָב הוּא הָיָה
 רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשָׁה וְהוּא עֹרֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ מְאוֹת חֶלֶל וְלֹא- (וְלוֹ-) שֵׁם
 בְּשִׁלּוֹשָׁה. **א יאכא** מִן-הַשְּׁלוֹשָׁה בְּשָׁנִים נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׁר וְעַד-הַשְּׁלוֹשָׁה
 לֹא-בָּא. **א יאכב** בְּנֵה בֶן-יְהוֹיָדָע בֶּן-אִישׁ-חַיִל רַב-פְּעָלִים מִן-קִבְצָאֵל הוּא
 הִפָּה אֶת שְׁנֵי אַרְיֵאל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִפָּה אֶת-הָאָרִי בְּתוֹךְ הַבּוֹר בַּיּוֹם הַשְּׁלֵג.
א יאכג וְהוּא-הִפָּה אֶת-הָאִישׁ הַמְצָרִי אִישׁ מְדָה חֲמֵשׁ בְּאַמָּה וַיִּבְדַּד הַמְצָרִי חֲנִית
 כַּמְנוֹר אַרְגִּים וַיָּרַד אֵלָיו בְּשַׁבָּט וַיִּגְזַל אֶת-הַחֲנִית מִיַּד הַמְצָרִי וַיִּהְרָגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ.
א יאכד אֵלֶּה עָשָׂה בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְלוֹ-שֵׁם בְּשִׁלּוֹשָׁה הַגְּבוּרִים. **א יאכה**
 מִן-הַשְּׁלוֹשִׁים הֵנוּ נִכְבָּד הוּא וְאֶל-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָּא וַיִּשְׁימָהוּ דָּוִד
 עַל-מִשְׁמַעְתּוֹ. **א יאכו** וְגִבּוּרֵי הַחֲיָלִים: עָשָׂה אֵל
 אַחִי יֹאָב אֶלְחָנָן בֶּן-דָּוִד מִבֵּית לֶחֶם. **א יאכז** שְׁמוֹת
 הַהֲרוּרֵי חֶלֶץ הַפְּלוֹנִי. **א יאכח** עִירָא בֶן-עֵקֶשׁ
 הַתְּקוּעִי אַבְיָעָזֵר הָעֵנְתוֹתִי. **א יאכט** סִבְכִי
 הַחֲשָׁתִי עִילֵי הָאֲחוּחִי. **א יאל** מִהָרִי
 הַנְּטָפְתִי חֶלֶד בֶּן-בַּעְנָה הַנְּטוּפְתִי. **א יאלא** אִיתִי
 בֶּן-רִיבִי מַגְבָּעַת בְּנִי בְנִימָן בְּנֵיהַ הַפְּרָעָתִי. **א יאלב** חוּרִי
 מִנְחָלִי גַעֲשׂ אַבְיָאֵל הָעֶרְבָתִי. **א יאלג** עֲזֻמּוֹת
 הַבְּחָרוּמִי אֶלְחִיבָא הַשְּׁעֵלְבָנִי. **א יאלד** בְּנֵי הַשֵּׁם
 הַגְּזוֹנִי יוֹנָתָן בֶּן-שָׁגָה הַהֲרָרִי. **א יאלה** אַחִיאָם
 בֶּן-שָׁכָר הַהֲרָרִי אֶלְיִפַל בֶּן-אוּר. **א יאלו** חֶפֶר הַמְּכָרְתִי
 אַחִיָּה הַפְּלִנִי. **א יאלז** חֶצְרוֹ הַפְּרָמְלִי נַעֲרִי
 בֶן-אַזְבִּי. **א יאלח** יוֹאֵל אַחִי נָתָן מִבְּחָר בֶּן
 הַגְּרִי. **א יאלט** צֶלֶק הָעֲמוּנִי נַחְרִי הַבְּרָתִי נִשָּׂא כְּלֵי יוֹאָב בֶּן
 צְרוּיָה. **א יאמ** עִירָא הַיִּתְרִי גָרֵב הַיִּתְרִי. **א יאמא** אוּרְיָה
 הַחַתִּי זָבַד בֶּן-אַחֲלִי. **א יאמב** עֲדִינָא בֶן-שִׁיזָא הָרְאוּבֵנִי
 רֹאשׁ לְרְאוּבֵינֵי עֲלֵיו שְׁלֹשִׁים. **א יאמג** חָנוּן בֶּן-מַעֲכָה וַיֹּשֶׁפֶט
 הַמִּתְנִי. **א יאמד** עֲזִיזָא הָעֲשִׁתְרִתִי שְׁמַע וַיַּעֲוֹל (וַיַּעֲיָאֵל)

בְּנֵי חוּתָם הָעֲרֵעֵרִי. **א יאמה** יְדִיעָאֵל בֶּן-שְׁמֵרִי וַיְחָא אָחִיו
 הַתִּיבִי. **א יאמו** אֱלִיאֵל הַמַּחֲוִים וִירִיבֵי וַיִּשְׁוֶיָה בְּנֵי אֶלְנָעַם וַיִּתְמָה
 הַמּוֹאֲבִי. **א יאמו** אֱלִיאֵל וְעוֹבֵד וַיַּעֲשִׂיֵאל הַמַּצְבָּיָה.
א יבא וְאֵלָה הַבָּאִים אֶל-דָּוִד לְצִיקְלָג עוֹד עָצוּר מִפְּנֵי שָׁאוּל בֶּן-קִישׁ וְהֵמָּה
 בְּגִבּוֹרִים עֲזָרֵי הַמִּלְחָמָה. **א יבב** נִשְׁקִי קֶשֶׁת מִיְמִינִים וּמִשְׁמָאלִים בְּאַבְנֵים
 וּבַחֲצִים בְּקֶשֶׁת־מֵאָחִי שָׁאוּל מִבְּנֵימֹן. **א יבג** הָרֹאשׁ אַחִיעֶזֶר וַיֹּאשׁ בְּנֵי הַשְּׁמָעָה
 הַגְּבַעְתִּי וַיִּזּוּאֵל (וַיִּזְיָאֵל) וּפְלָט בְּנֵי עֲזֻמּוֹת וַיְבָרְכָה וַיְהִי־הָעֲנַתְתִּי. **א יבד**
 וַיִּשְׁמַעְיָה הַגְּבַעוֹנֵי גִבּוֹר בְּשָׁלְשִׁים וְעַל-הַשְּׁלֹשִׁים. **א יבה** וַיִּרְמֶיָה וַיַּחֲזִיאֵל וַיִּוְחָנּוּ
 וַיִּזְבְּד הַגְּדֻרְתִּי. **א יבו** אֶלְעֻזַי וִירִימּוֹת וַיְבַעְלָה וַיִּשְׁמֶרְיָהוּ וַשִּׁפְטָיָהוּ הַחֲרִיפִי
 (הַחֲרוּפִי). **א יבז** אֶלְקָנָה וַיִּשְׁיָהוּ וְעֶזְרָאֵל וַיִּוְעֶזֶר וַיִּשְׁבַּעְעַם הַקְּרָחִים. **א יבח**
 וַיִּוְעֵאֵלָה וַיִּזְבְּדָהּ בְּנֵי יֶרֶחַם מִן-הַגְּדוֹר. **א יבט** וּמִן-הַגְּדִי נִבְדְּלוּ אֶל-דָּוִד לְמַצַּד
 מִדְּבָרָה גִבְרֵי הַחִיל אֲנָשֵׁי צָבָא לְמִלְחָמָה עֶרְכֵי צָנָה וְרִמָּח וּפְנֵי אַרְיָה פְּנִיָהֶם
 וְכַצְּבָאִים עַל-הַהָרִים לְמַהֵר. **א יבי** עֶזֶר הָרֹאשׁ עַבְדָּהּ הַשְּׁנִי אֱלִיאָב הַשְּׁלֹשִׁי.
א יביא מִשְׁמָנָה הָרְבִיעִי יֶרְמֶיָה הַחֲמִשִּׁי. **א יביב** עֲתִי הַשְּׁשִׁי אֱלִיאֵל הַשְּׁבַעִי.
א יביג יוֹחָנָן הַשְּׁמִינִי אֶלְזָבֵד הַתְּשִׁיעִי. **א יביד** יֶרְמֶיָהוּ הָעֶשְׂרִי מִכְּבָנֵי עֲשָׂתִי
 עָשָׂר. **א יבטו** אֵלָה מִבְּנֵי-גֹד רֹאשֵׁי הַצָּבָא אֶחָד לְמֵאָה הַקָּטָן וְהַגְּדוֹל לְאַלְפֵי.
א יבטז אֵלָה הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן בַּחֲדָשׁ הָרֹאשׁוֹן וְהוּא מִמֶּלֶא
 עַל-כֹּל-גִּדִיתָיו (גְּדוּתָיו) וַיְבָרִיחוּ אֶת-כָּל-הָעַמֻּקִּים לְמִזְרַח וּלְמַעֲרָב.
א יביז וַיָּבֵאוּ מִן-בְּנֵי בְנֵימֹן וַיְהוּדָה עַד-לְמַצַּד לְדָוִד. **א יביח** וַיֵּצֵא דָוִד
 לְפְנֵיהֶם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם אִם-לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעֶזְרָנִי יְהִי־לִי עֲלֵיכֶם לִבָּב
 לְיַחַד וְאִם-לְרֵמוֹתַי לְצָרִי בְּלֹא חֶמֶס בְּכַפִּי יִרָא אֱלֹהֵי אֲבוֹתַינִי וַיִּוְכַח. **א יביט**
 וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת-עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשִׁים (הַשְּׁלִישִׁים) לָךְ דָּוִד וְעַמָּךְ בֶּן-יִשְׂרָאֵל
 שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָךְ וְשָׁלוֹם לְעֶזְרָךְ כִּי עֶזְרָךְ אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֶם דָּוִד וַיִּתְּנֶם בְּרֹאשֵׁי
 הַגְּדוּד.

א יבכ וּמִמְנַשֶּׁה נָפְלוּ עַל-דָּוִד בָּבֹאוּ עִם-פְּלִשְׁתִּים עַל-שָׁאוּל לְמִלְחָמָה וְלֹא
 עָזַרְם: כִּי בַעֲצָה שְׁלַחְהוּ סֶרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר בְּרֹאשֵׁינוּ יִפּוֹל אֶל-אַדְנָיו שָׁאוּל.
א יבכא בְּלַכְתּוֹ אֶל-צִיקְלָג נָפְלוּ עָלָיו מִמְנַשֶּׁה עַד־נַח וַיִּזְבְּד וַיִּדְעֵאֵל וּמִיכָאֵל
 וַיִּזְבְּד וְאֵלִיהוּא וְצִלְתִּי: רֹאשֵׁי הָאֵלְפִים אֲשֶׁר לְמְנַשֶּׁה. **א יבכב** וְהֵמָּה עָזְרוּ
 עִם-דָּוִד עַל-הַגְּדוּד כִּי-גִבּוֹרֵי חִיל כָּלָם וַיְהִיו שָׂרִים בְּצָבָא. **א יבכג** כִּי לָעֵת-יוֹם
 בְּיוֹם יָבֹאוּ עַל-דָּוִד לְעֶזְרוֹעַד-לְמַחְנֶה גְדוֹל כְּמַחְנֶה אֱלֹהִים.

א יבכד וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵי רְאֵשֵׁי הַחֲלוּץ לְצַבָּא בָּאוּ עַל-דְּוִיד חֲבֵרוֹנָה: לְהַסֵּב מַלְכוּת שָׂאוּל אֶלְיוּכָפִי יְהוָה. **א יבכה** בְּנֵי יְהוּדָה נִשְׂאִי צָנָה וְרַמְחִשְׁשֶׁת אֶלְפִים וְשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת חֲלוּצֵי צָבָא. **א יבכו** מִן-בְּנֵי שְׁמַעוֹן גְּבוּרֵי חֵיל לְצַבָּא שְׁבַעַת אֶלְפִים וּמֵאָה. **א יבכז** מִן-בְּנֵי הַלְוִי־אֲרַבְעַת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **א יבכח** וַיהוֹדֵדַע הִנְגִיד לְאַהֲרֹן וְעָמוּ שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְשֵׁבַע מֵאוֹת. **א יבכט** וְצָדוֹק נָעַר גְּבוּר חֵיל וּבֵית-אָבִיו שָׂרִים עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם. **א יבל** וּמִן-בְּנֵי בְנִימִן אַחִי שָׂאוּל שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְעַד-הֵנָּה מִרְבֵּיתֶם שְׁמָרִים מִשְׁמֶרֶת בֵּית שָׂאוּל. **א יבלא** וּמִן-בְּנֵי אֶפְרַיִם עֲשָׂרִים אֶלֶף וְשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת גְּבוּרֵי חֵיל אֲנָשֵׁי שְׁמוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם. **א יבלב** וּמִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלֶף אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת לְבוֹא לְהַמְלִיךְ אֶת-דְּוִיד. **א יבלג** וּמִבְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר יוֹדְעֵי בִּינָה לַעֲתִים לָדַעַת מֵה-יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל רְאֵשֵׁיהֶם מֵאַתְנַיִם וְכָל-אַחֵיהֶם עַל-פִּיהֶם. **א יבלד** מִזְּבִלוֹן יוֹצְאֵי צָבָא עֲרֵכֵי מִלְחָמָה בְּכָל-כְּלֵי מִלְחָמָה חֲמִשִּׁים אֶלֶף: וְלַעֲדָר בְּלֵא-לֵב וְלֵב. **א יבלה** וּמִנַּפְתְּלֵי שָׂרִים אֶלֶף וְעַמָּהֶם בְּצָנָה וְחִנִּית שְׁלֹשִׁים וְשֵׁבַעֶה אֶלֶף. **א יבלו** וּמִן-הַדְּנִי עֲרֵכֵי מִלְחָמָה עֲשָׂרִים-וְשִׁמּוֹנָה אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **א יבלז** וּמֵאֲשֶׁר יוֹצְאֵי צָבָא לְעֶרְדָּה מִלְחָמָה אֲרַבְעִים אֶלֶף. **א יבלח** וַיַּמְעִיב לְיַרְדֵּן מִן-הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי וְחֲצֵי שֶׁבֶט מְנַשֶּׁה בְּכָל כְּלֵי צָבָא מִלְחָמָה מֵאָה וְעֲשָׂרִים אֶלֶף. **א יבלט** כָּל-אֵלֶּה אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה עֲדָרֵי מַעֲרָכָה בְּלֵבָב שָׁלֵם בָּאוּ חֲבֵרוֹנָה לְהַמְלִיךְ אֶת-דְּוִיד עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל-שְׂרֵית יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ אֶת-דְּוִיד. **א יבמ** וַיְהִי-שָׁם עִם-דְּוִיד יָמִים שְׁלוֹשָׁה אֲכָלִים וְשׁוֹתִים: כִּי-הִכִּינוּ לָהֶם אַחֵיהֶם. **א יבמא** וְגַם הַקְּרוּבִים-אֲלֵיהֶם עַד-יִשָּׁשְׁכָר וַיִּזְבְּלוּ וַיִּנַּפְתְּלֵי מִבֵּיָאִים לָחֵם בַּחֲמוּזִים וּבַגְּמָלִים וּבַפָּרָדִים וּבַבָּקָר מֵאֲכָל קֶמַח דְּבָלִים וְצִמּוּקִים וַיִּין-וְשִׁמּוֹן וּבָקָר וְצֹאן לָרֶב: כִּי שִׁמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל. **א יגא** וַיִּוְעֶץ דְּוִיד עִם-שָׂרֵי הָאֶלְפִים וְהַמֵּאוֹת לְכָל-נְגִיד. **א יגב** וַיֹּאמֶר דְּוִיד לְכָל קָהֵל יִשְׂרָאֵל אִם-עָלִיכֶם טוֹב וּמִן-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל-אַחֵינוּ הַנְּשָׂאִים בְּכָל אֲרָצוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַמָּהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם בְּעָרֵי מִגְרָשֵׁיהֶם וַיִּקְבְּצוּ אֲלֵינוּ. **א יגג** וְנִסְבָּה אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ אֲלֵינוּ: כִּי-לֹא דָרְשָׁנָהּ בִּימֵי שָׂאוּל. **א יגד** וַיֹּאמְרוּ כָל-הַקָּהֵל לַעֲשׂוֹת כֵּן: כִּי-יֵשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָל-הָעָם. **א יגה** וַיִּקְהַל דְּוִיד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל מִן-שִׁיחֹר מִצְרַיִם וְעַד-לְבוֹא חֲמַת לְהָבִיא אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִקְרִית יַעֲרִים. **א יגו** וַיַּעַל דְּוִיד וְכָל-יִשְׂרָאֵל בַּעֲלֹתָהּ אֶל-קְרִית יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוּדָה: לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם. **א יגז** וַיִּרְכִּיבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל-עֲגָלָה חֲדָשָׁה

מבית אביננדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה. **א יגח** ודויד וכל-ישראל משחקים לפני האלהים בכל-עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלותים ובחצרות. **א יגט** ויבאו עד-גרן כידן וישלח עזא את-ידו לאחז את-הארון כי שמטו הבקר. **א יגי** ויחר-אף יהוה בעזא ויכהו על אשר-שלח ידו על-הארון וימת שם לפני אלהים. **א יגיא** ויחר לדויד כי-פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה. **א יגיב** ויקרא דויד את-האלהים ביום ההוא לאמר: היך אביא אלי את ארון האלהים. **א יגיד** ולא-הסיר דויד את-הארון אליו אל-עיר דויד ויטהו אל-בית עבד-אדם הגתי. **א יגיד** וישב ארון האלהים עם-בית עבד אדם בביתושלשה חדשים ויברך יהוה את-בית עבד-אדם ואת-כל-אשר-לו. **א ידא** וישלח חירם (חורם) מלך-צר מלאכים אל-דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית. **א ידב** וידע דויד כי-הכינו יהוה למלך על-ישראל: כי-נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל. **א ידג** ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות. **א ידד** ואלה שמות הילודים אשר היו-לו בירושלם: שמוע ושובב נתן ושלמה. **א ידה** ויבחר ואלישוע ואלפלט. **א ידו** ונגה ונפג ויפיע. **א ידז** ואלישמע ובעלידע ואלפלט.

א ידח וישמעו פלשתים כי-נמשח דויד למלך על-כל-ישראל ויעלו כל-פלשתים לבקש את-דויד וישמע דויד ויצא לפניהם. **א ידט** ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים. **א ידי** וישאל דויד באלהים לאמרהאעלה על-פלשתיים (פלשתים) ונתתם בנדי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידי. **א ידיא** ויעלו בבעל-פרצים ויכס שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את-אויבי בני כפרץ מים על-כן קראו שם-המקום ההואבעל פרצים. **א ידיב** ויעזבו שם את-אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש. **א ידיג** ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק. **א ידיז** וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם: הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים. **א ידטו** ויהי כשמעך את-קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה: כי-יצא האלהים לפניך להכות את-מחנה פלשתים. **א ידטז** ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את-מחנה פלשתים מגבעון ועד-גזרה. **א ידיז** ויצא שם-דויד בכל-הארצות ויהוה נתן את-פחדו על-כל-הגוים. **א טוא** ויעש-לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט-לו אהל. **א טוב** אז

אָמַר דָּוִד לֹא לְשֵׁאת אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם-הַלְוִיִּם: כִּי-בָם בָּחַר יְהוָה לְשֵׁאת אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וּלְשֶׁרְתוּעַד-עוֹלָם.

א טוּג וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר-הָכִין לוֹ. **א טוּד** וַיֹּאסֹף דָּוִד אֶת-בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶת-הַלְוִיִּם. **א טוה** לִבְנֵי קֹהֵת אֲוִרְיָאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים. **א טוּו** לִבְנֵי מְרָרִיעֶשֶׁיָהּ הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתַיִם וְעֶשְׂרִים. **א טוּז** לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם יוֹאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים. **א טוח** לִבְנֵי אֶלִיצָפָן שְׁמַעְיָה הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתַיִם. **א טוט** לִבְנֵי חֲבֵרוֹן אֶלִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו שְׁמוֹנִים. **א טוי** לִבְנֵי עֲזִיָאֵל: עַמִּינָדָב הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וּשְׁנַיִם עָשָׂר.

א טוּיָא וַיִּקְרָא דָּוִד לְצַדוֹק וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְאֲוִרְיָאֵל עֲשִׂיהַּ וְיוֹאֵל שְׁמַעְיָה וְאַלִיאֵל וְעַמִּינָדָב. **א טוּיב** וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם רָאשֵׁי הָאָבוֹת לַלְוִיִּם הַתְּקַדְּשׁוּ אֶתְּם וְאֶחֱיִכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַכִּינּוֹתַי לוֹ. **א טוּיג** כִּי לְמִבְרָאשׁוֹנָה לֹא אַתֶּם פָּרַץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ כִּי-לֹא דַרְשָׁנָהּוּ כַּמִּשְׁפָּט. **א טוּיד** וַיִּתְקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א טוטו** וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-הַלְוִיִּם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר צָוָה מֹשֶׁה כַּדָּבָר יְהוָה בְּכַתְּפֵם בַּמִּטּוֹת עֲלֵיהֶם.

א טוטז וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד אֶת-אַחֵיהֶם הַמְּשֻׁרְרִים בְּכָל־יָשִׁיר נְבָלִים וְכַנּוֹת וּמְצַלְתִּים מִשְׁמִיעִים לְהָרִים-בְּקוֹל לְשִׁמְחָה. **א טוּיז** וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֶת הַיָּמֶן בֶּן-יוֹאֵל וּמֶן-אֶחָיו אֶסָף בֶּן-בְּרַכְיָהוּ וּמֶן-בְּנֵי מְרָרִי אֶחֱיָהֶם אִיתָן בֶּן-קוֹשִׁיָהוּ. **א טוּיח** וְעַמִּיָהֶם אֶחֱיָהֶם הַמְּשֻׁנִים: זְכַרְיָהוּ בֶן וַיַּעֲזִיאֵל וְשִׁמְרֵמוֹת וַיַּחֲיֵאל וְעַנִּי אֶלִיאָב וּבְנֵיהוּ וַיַּמְעֶשֶׂיָהוּ וּמִתְתִיָהוּ וְאַלִיפָלָהוּ וּמִקְנִיָהוּ וְעֵבֵד אָדָם וַיַּעֲיָאֵל הַשְּׁעָרִים. **א טוּיט** וְהַמְּשֻׁרְרִים הַיָּמֶן אֶסָף וַאִיתָן בְּמְצַלְתִּים נַחֲשֵׁת לְהַשְׁמִיעַ. **א טוכ** וְזַכְרִיָה וַיַּעֲזִיאֵל וְשִׁמְרֵמוֹת וַיַּחֲיֵאל וְעַנִּי וְאַלִיאָב וַיַּמְעֶשֶׂיָהוּ וּבְנֵיהוּ בְּנָבָלִים עַל-עֲלָמוֹת. **א טוכא** וּמִתְתִיָהוּ וְאַלִיפָלָהוּ וּמִקְנִיָהוּ וְעֵבֵד אָדָם וַיַּעֲזִיָהוּ בְּכַנּוֹת עַל-הַשְּׁמִינִית לְנִצַּחַת. **א טוכב** וּכְנִיָהוּ שָׂר-הַלְוִיִּם בְּמִשְׁאֵסוֹר בְּמִשְׂאָ כִי מִבִּין הוּא. **א טוכג** וּבְרַכְיָה וְאַלְקָנָה שְׁעָרִים לְאֲרוֹן. **א טוכד** וּשְׁבַנְיָהוּ וַיִּוֹשֶׁפֶט וַיַּתְנַאֵל וְעַמְשִׁי וְזַכְרִיָהוּ וּבְנֵיהוּ וְאַלִיעֶזֶר הַכֹּהֲנִים מַחְצָרִים (מַחְצָרִים) בְּחֻצְרוֹת לְפָנֵי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְעֵבֵד אָדָם וַיַּחֲיָה שְׁעָרִים לְאֲרוֹן. **א טוכה** וַיְהִי דָּוִד וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֶלְפִים: הַהֲלָכִים לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֶן-בֵּית עֵבֵד-אָדָם בְּשִׁמְחָה.

א טוכו ויהי בעזר האלהים את-הלויים נשאי ארון ברית-יהוה ויזבחו
שבעה-פרים ושבעה אילים. **א טוכז** ודויד מכרבב במעיל בוץ וכל-הלויים
הנשאים את-הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל-דויד אפוד
בד. **א טוכח** וכל-ישראל מעלים את-ארון ברית-יהוה בתרועה ובקול שופר
ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות. **א טוכט** ויהי ארון ברית
יהוה בא עד-עיר דויד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון ותרא את-המלך
דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה.
א טזא ויביאו את-ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה-לו דויד
ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים. **א טזב** ויכל דויד מהעלות העלה
והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה. **א טזג** ויחלק לכל-איש ישראל מאיש
ועד-אשה לאיש כפר-לחם ואשפר ואשישה. **א טזד** ויתן לפני ארון יהוה
מן-הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל. **א טזה**
אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמימרות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו
ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע. **א טזז**
ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית-האלהים. **א טזז**
ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד-אסף ואחיו.
א טזח הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו.
א טזט שירו לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו.
א טזי התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה.
א טזיא דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד.
א טזיב זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי-פיהו.
א טזיג זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו.
א טזיד הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו.
א טזטו זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור.
א טזטז אשר פרת את-אברהם ושבועתו ליצחק.
א טזיז ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם.
א טזיח לאמור לך אתן ארץ-כנען חבל נחלתכם.
א טזיט בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה.
א טזכ ויתהלכו מגוי אל-גוי ומממלכה אל-עם אחר.
א טזכא לא-הניח לאיש לעשקם ויזכר עליהם מלכים.

א טזכב אל-תגועו במשיחי ובנביאי אל-תרעו.

א טזכג שירו ליהוה כל-הארץ בשרו מיום-אל-יום ישועתו.
א טזכד ספרו בגוים את-כבודו בכל-העמים נפלאותיו.
א טזכה כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-כל-אלהים.
א טזכו כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה.
א טזכז הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו.
א טזכח הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז.
א טזכט הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש.
א טזל חילו מלפניו כל-הארץ אף-תכון תבל בל-תמוט.
א טזלא ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך.
א טזלב ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל-אשר-בו.
א טזלג אז ירננו עצי היער: מלפני יהוה-כי בא לשפוט את-הארץ.
א טזלד הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
א טזלה ואמרוהו שיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן-הגוים: להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך.
א טזלו ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם ויאמרו כל-העם אמן והלל ליהוה.

א טזלז ויעזב-שם לפני ארון ברית-יהוה לאסף ולאחיו: לשרת לפני הארון תמיד לדבר-יום ביומו.
א טזלח ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן-ידיתון וחסה לשערים.
א טזלט ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון.
א טזמ להעלות עלות ליהוה על-מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל-הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על-ישראל.
א טזמא ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו.
א טזמב ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער.
א טזמג וילכו כל-העם איש לביתו ויסב דויד לברך את-ביתו.

א יזא ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל-נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית-יהוה תחת יריעות.
א יזב ויאמר נתן אל-דויד כל אשר בלבבך עשה: כי האלהים עמך.
א יזג ויהי בלילה ההוא ויהי

דְּבַר-אֱלֹהִים אֶל-נְתַן לְאָמֹר. **א יזז** לָךְ וְאָמַרְתָּ אֶל-דָּוִד עַבְדִּי כֹה אָמַר יְהוָה:
 לֹא אַתָּה תִּבְנֶה-לִּי הַבַּיִת לְשָׁבֶת. **א יזח** כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר
 הֵעֲלִיתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶהְיֶה מֵאֵהָל אֶל-אֵהָל וּמִמִּשְׁכָּן. **א יזז** בְּכָל
 אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-יִשְׂרָאֵל הִדְבַר דְּבַרְתִּי אֶת-אֶחָד שְׁפִטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 לְרַעוֹת אֶת-עַמִּי לְאָמֹר: לָמָּה לֹא-בְנִיתֶם לִי בַיִת אַרְזִים. **א יזז** וְעַתָּה כֹּה-תֹאמַר
 לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן-הַנְּנוּה מִן-אֲחֵרֵי
 הַצֹּאן לְהִיּוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **א יזח** וְאֶהְיֶה עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְכֶת וְאֶכְרִית
 אֶת-כָּל-אוֹיְבֶיךָ מִפְּנֵיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּאַרְץ. **א יזט**
 וּשְׁמַתִּי מִקּוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיהוּ וּשְׁכֹן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַז עוֹד וְלֹא-יוֹסִיפוּ
 בְּנֵי-עוֹלָה לְבַלְתּוֹ כַּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה. **א יזי** וּלְמִיָּמִים אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפִטִים עַל-עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְהִכְנַעְתִּי אֶת-כָּל-אוֹיְבֶיךָ וְאֶגְדֶּךָ לָךְ וּבַיִת יִבְנֶה-לָּךְ יְהוָה. **א יזיא** וְהָיָה
 כִּי-מָלְאוּ יָמֶיךָ לְלַכֵּת עִם-אַבְתֶּיךָ וְהִקִּימוּתִי אֶת-זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה מִבְּנֵיךָ
 וְהִכְיִנּוּתִי אֶת-מַלְכוּתוֹ. **א יזיב** הוּא יִבְנֶה-לִּי בַיִת וְכִנְנַתִּי אֶת-כֶּסֶאֱוֹ עַד-עוֹלָם.
א יזיג אֲנִי אֶהְיֶה-לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן וְחִסְדִּי לֹא-אֲסִיר מֵעַמּוֹ כַּאֲשֶׁר
 הִסִּירוּתִי מֵאֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךָ. **א יזיד** וְהֵעַמְדַתִּיהוּ בְּבַיִתִּי וּבְמַלְכוּתִי עַד-הָעוֹלָם
 וְכֶסֶאֱוֹ יִהְיֶה נְכוֹן עַד-עוֹלָם. **א יזטו** כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל הַחִזוֹן הַזֶּה כֹּן
 דְּבַר נְתַן אֶל-דָּוִד.

א יזטז וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי-אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים וּמִי בֵּיתִי
 כִּי הֵבִיאֲתָנִי עַד-הַלֵּם. **א יזטז** וַתִּקְטֹן זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהִים וַתִּדְבַר עַל-בַּיִת-עַבְדְּךָ
 לְמַרְחוֹק וּרְאִיתָנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלֶה יְהוָה אֱלֹהִים. **א יזטח** מֶה-יוֹסִיף עוֹד
 דָּוִד אֵלֶיךָ לְכָבוֹד אֶת-עַבְדְּךָ וְאַתָּה אֶת-עַבְדְּךָ יַדְעָתָּ. **א יזטח** יְהוָה בְּעֵבֹר עַבְדְּךָ
 וְכִלְבָּךְ עָשִׂיתָ אֶת כָּל-הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת: לְהַדְיֶע אֶת-כָּל-הַגְּדוּלוֹת. **א יזכ** יְהוָה אֵין
 כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ. **א יזכא** וּמִי כַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ: אֲשֶׁר הָלַךְ הָאֱלֹהִים לְפָדוֹת לוֹ עִם לְשׁוֹם לָךְ שֵׁם גְּדוּלוֹת
 וְנִרְאוֹת לְגִרְשׁ מִפְּנֵי עַמָּךְ אֲשֶׁר-פָּדִיתָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם. **א יזכב** וַתִּתֵּן אֶת-עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל לָךְ לְעַם עַד-עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הֵייתָ לָּהֶם לֵאלֹהִים. **א יזכג** וְעַתָּה
 יְהוָה הִדְבַר אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ עַל-עַבְדְּךָ וְעַל-בֵּיתוֹ וְאָמֵן עַד-עוֹלָם וְעָשָׂה כַּאֲשֶׁר
 דְּבַרְתָּ. **א יזכד** וַיֵּאֱמֹן וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ עַד-עוֹלָם לְאִמּוֹרֵי יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל וּבַיִת-דָּוִד עַבְדְּךָ נְכוֹן לְפָנֶיךָ. **א יזכה** כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי גְלִית
 אֶת-אֲזֹן עַבְדְּךָ לְבָנוֹת לוֹ בַּיִת עַל-כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֶיךָ. **א יזכו** וְעַתָּה
 יְהוָה אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים וַתִּדְבַר עַל-עַבְדְּךָ הַטּוֹבָה הַזֹּאת. **א יזכז** וְעַתָּה

הואלת לברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך: כי-אתה יהוה ברכת ומברך לעולם.

א יחא ויהי אחרי-כן ויך דויד את-פּלשתים ויכניעם ויקח את-גת ובנתיה מיד פּלשתים. **א יחב** ויך את-מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה. **א יחג** ויך דויד את-הדדעזר מלך-צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר-פרת. **א יחד** וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פּרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב. **א יחה** ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים-ושנים אלף איש. **א יחו** וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך. **א יחז** ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם. **א יחח** ומטבחת ומפון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את-ים הנחשת ואת-העמודים ואת כלי הנחשת.

א יחט וישמע תעו מלך חמת: כי הכה דויד את-כל-חיל הדדעזר מלך-צובה. **א יחי** וישלח את-הדורם-בנו אל-המלך-דויד לשאול- (לשאול-) לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו-כפי-איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת. **א יחיא** גם-אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם-הכסף והזהב אשר נשא מכל-הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק. **א יחיב** ואבשי בן-צרויה הכה את-אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף. **א יחיג** וישם באדום נציבים ויהיו כל-אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את-דויד בכל אשר הלך. **א יחיד** וימלך דויד על-כל-ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל-עמו. **א יחטו** ויואב בן-צרויה על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד מזכיר. **א יחטז** וצדוק בן-אחיטוב ואבימלך בן-אביתר כהנים ושושא סופר. **א יחיו** ובניהו בן-יהוידע על-הכרתיו והפלתיו ובני-דויד הראשנים ליד המלך. **א יטא** ויהי אחרי-כן וימת נחש מלך בני-עמון וימלך בנו תחתיו. **א יטב** ויאמר דויד אעשה-חסד עם-חנון בן-נחש כי-עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על-אביו ויבאו עבדי דויד אל-ארץ בני-עמון אל-חנון לנחמו. **א יטג** ויאמרו שרי בני-עמון לחנון המכבד דויד את-אביו בעיניך כי-שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך. **א יטד** ויקח חנון את-עבדי דויד ויגלחם ויכרות את-מדויהם בחצי עד-המפשעה וישלחם. **א יטה** וילכו ויגידו לדויד על-האנשים וישלח לקראתם כי-היו האנשים

נְכַלְמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירוּחוֹ עַד אֲשֶׁר-יִצְמַח זְקִנְכֶם וְשִׁבְתֶּם. **א יטו**
 וַיֵּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי הִתְבְּאֲשׁוּ עִם-דָּוִד וַיִּשְׁלַח חֲנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלְף כֶּכֶר-כֶּסֶף
 לְשֹׁכֵר לָהֶם מִן-אֶרֶם וְנֹהָרִים וּמִן-אֶרֶם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים. **א יטז**
 וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים אֶלְף רֶכֶב וְאֶת-מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת-עַמּוֹ וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲנוּ
 לְפָנָי מִיַּדְבָּא וּבְנֵי עַמּוֹן נֶאֱסָפוּ מֵעַרְיָהֶם וַיָּבֵאוּ לְמַלְחָמָה. **א יטח** וַיִּשְׁמַע
 דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת-יוֹאָב וְאֶת כָּל-צָבָא הַגְּבוּרִים. **א יטט** וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ
 מַלְחָמָה פָּתַח הָעִיר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר-בָּאוּ לְבָדֵם בַּשָּׂדֶה. **א יטי** וַיֵּרָא יוֹאָב
 כִּי-הִיְתָה פְּנֵי-הַמַּלְחָמָה אֱלֹיוֹפָנִים וְאַחֹר וַיִּבְחַר מִכָּל-בַּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ
 לְקִרְאֵת אֶרֶם. **א יטיא** וְאֶת יֵתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אַבְשִׁי אַחִיו וַיַּעֲרְכוּ לְקִרְאֵת בְּנֵי
 עַמּוֹן. **א יטיב** וַיֹּאמֶר אִם-תִּחְזַק מִמֶּנִּי אֶרְסֹוּהִי יֵתֶר לִי לְתַשׁוּעָה וְאִם-בְּנֵי עַמּוֹן
 יִחְזְקוּ מִמֶּנִּי וְהוֹשַׁעְתִּידָּךְ. **א יטיג** חִזַּק וְנִתְחַזְּקָה בְּעַד-עַמּוֹ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ
 וַיְהוֶה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה. **א יטיז** וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר-עַמּוֹ לְפָנָי
 אֶרְסֹוּ לְמַלְחָמָה וַיִּנּוּסוּ מִפְּנָיו. **א יטטו** וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי-נָס אֶרֶם וַיִּנּוּסוּ גַם-הֵם
 מִפְּנֵי אַבְשִׁי אַחִיו וַיָּבֵאוּ הָעִירָה וַיָּבֵא יוֹאָב יְרוּשָׁלַם. **א יטטז** וַיֵּרָא אֶרֶם כִּי
 נִגְפוּ לְפָנָי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ מַלְאָכִים וַיִּצְיֵאוּ אֶת-אֶרֶם אֲשֶׁר מַעֲבֵר הַנֶּהָר וְשׁוֹפֵף
 שָׁר-צָבָא הַדְּדַעְזָר לְפָנֵיהֶם. **א יטיז** וַיִּגַּד לְדָוִד וַיֵּאֲסֹף אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר
 הַיַּרְדֵּן וַיָּבֵא אֱלֹהִים וַיַּעֲרֹךְ אֱלֹהִים וַיַּעֲרֹךְ דָּוִד לְקִרְאֵת אֶרֶם מַלְחָמָה וַיִּלְחֲמוּ
 עַמּוֹ. **א יטיח** וַיִּנָּס אֶרֶם מִלְּפָנָי יִשְׂרָאֵל וַיַּהַרְגַּ דָּוִד מֵאֶרֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב
 וְאַרְבַּעִים אֶלְף אִישׁ רֶגְלִי וְאֶת שׁוֹפֵף שָׁר-הַצָּבָא הַמִּית. **א יטיט** וַיֵּרְאוּ עַבְדֵי
 הַדְּדַעְזָר כִּי נִגְפוּ לְפָנָי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלִימוּ עִם-דָּוִד וַיַּעֲבְדוּהוּ וְלֹא-אָבָה אֶרֶם
 לְהוֹשִׁיעַ אֶת-בְּנֵי-עַמּוֹן עוֹד. **א כא** וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת
 הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג יוֹאָב אֶת-חֵיל הַצָּבָא וַיִּשְׁחַת אֶת-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן וַיָּבֵא וַיַּצֵּר
 אֶת-רֶבֶה וְדָוִד יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם וַיָּךְ יוֹאָב אֶת-רֶבֶה וַיַּהַרְסָהּ. **א כב** וַיִּקַּח דָּוִד
 אֶת-עֶטְרֵת-מַלְכָם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאָהּ מִשְׁקַל כֶּכֶר-זָהָב וּבָהּ אָבֹן יִקְרָה וַתְּהִי
 עַל-רֹאשׁ דָּוִד וְשִׁלַּל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד. **א כג** וְאֶת-הָעָם אֲשֶׁר-בָּהּ הוֹצִיא
 וַיִּשֶׁר בַּמַּגֵּרָה וּבַחֲרִיצֵי הַבְּרָזָל וּבַמַּגֵּרוֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה דָּוִד לְכָל עָרֵי בְנֵי-עַמּוֹן וַיִּשָּׁב
 דָּוִד וְכָל-הָעָם יְרוּשָׁלַם. **א כד** וַיְהִי אַחֲרָי כֹּן וַתַּעֲמֵד מַלְחָמָה בְּגֹזֵר
 עִם-פְּלִשְׁתִּים אֲזִי הִכָּה סַבְכִי הַחֲשַׁתִּי אֶת-סַפִּי מִיְלִידֵי הַרְפָּאִים וַיִּכְנַעוּ. **א כה**
 וַתְּהִי-עוֹד מַלְחָמָה אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיָּךְ אֶלְחָנֹן בֶּן-יַעֲוֹר (יַעֲוֹר) אֶת-לַחְמֵי אַחִי גְלִית
 הַגִּתְיוֹעַץ חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אַרְגִּים. **א כו** וַתְּהִי-עוֹד מַלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ מִדָּה
 וַאֲצַבְעוֹתָיו שֵׁשׁ-וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע וּגַם-הוּא נוֹלַד לְהַרְפָּא. **א כז** וַיַּחֲרֹף

את-ישראל ויפהו יהונתן בן-שמעא אחי דויד. **א כח** אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד-דויד וביד-עבדיו.

א כאא ויעמד שטן על-ישראל ויסת את-דויד למנות את-ישראל. **א כאב** ויאמר דויד אל-יואב ואל-שרי העם לכו ספרו את-ישראל מבאר שבע ועד-דן והביאו אלי ואדעה את-מספרם. **א כאג** ויאמר יואב יוסף יהוה על-עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל. **א כאד** ודבר-המלך חזק על-יואב ויצא יואב ויתהלך בכל-ישראל ויבא ירושלים. **א כאה** ויתן יואב את-מספר מפקד-העם אל-דויד ויהי כל-ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב. **א כאו** ולוי ובנימן לא פקד בתוכם: כי-נתעב דבר-המלך את-יואב. **א כאז** וירע בעיני האלהים על-הדבר הזה ויך את-ישראל. **א כאח** ויאמר דויד אל-האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את-הדבר הזה ועתה העבר-נא את-עוון עבדך כי נסכלתי מאד.

א כאט וידבר יהוה אל-גד חזה דויד לאמר. **א כאי** לך ודברת אל-דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך: בחר-לך אחת מהנה ואעשה-לך. **א כאיא** ויבא גד אל-דויד ויאמר לו כה-אמר יהוה קבל-לך. **א כאיב** אם-שלוש שנים רעב ואם-שלשה חדשים נספה מפני-צריך וחרב אויביך למשגת ואם-שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל-גבול ישראל: ועתה ראה מה-אשיב את-שלחי דבר. **א כאיג** ויאמר דויד אל-גד צר-לי מאד אפלה-נא ביד-יהוה כי-רבים רחמיו מאד וביד-אדם אל-אפל. **א כאיד** ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש. **א כאטו** וישלח האלהים מלאך לירושלים להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על-הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עמד עם-גרון ארנן היבוסני. **א כאטז** וישא דויד את-עיניו וירא את-מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על-ירושלים ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על-פניהם. **א כאיז** ויאמר דויד אל-האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני-הוא אשר-חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה. **א כאיח** ומלאך יהוה אמר אל-גד לאמר לדויד: כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרון ארנן היבסי. **א כאיט** ויעל דויד בדבר-גד אשר דבר בשם יהוה. **א כאכ** וישב ארנן היבסי את-המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים. **א כאכא** ויבא

דָּוִד עַד-אֲרֹנָו וַיִּבֶט אֲרֹנָו וַיֵּרָא אֶת-דָּוִד וַיֵּצֵא מִן-הַגֶּרֶן וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְדָוִד אַפַּיִם
אֶרְצָה. **א כאכב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲרֹנָו תִּנְהַל-לִי מִקּוֹם הַגֶּרֶן וְאֲבִנְהָ-בּוֹ מִזִּבְחַ
לַיהוָה בְּכֶסֶף מְלֵא תִנְהוּ לִי וַתַּעֲצֹר הַמַּגִּפָּה מֵעַל הָעָם. **א כאכג** וַיֹּאמֶר אֲרֹנָו
אֶל-דָּוִד קַח-לָךְ וַיַּעַשׂ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רָאָה נְתַתִּי הַבֶּקֶר לְעֹלוֹת
וְהַמּוֹרְגִים לְעֹצִים וְהַחֲטִיִּים לְמִנְחָה־הַכֹּל נְתַתִּי. **א כאכד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לְאֲרֹנָו לֹא כִי-קִנְהָ אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מְלֵא: כִּי לֹא-אִשָּׁא אֲשֶׁר-לָךְ לַיהוָה וְהַעֲלוֹת
עוֹלָה חֲנָם. **א כאכה** וַיִּתֵּן דָּוִד לְאֲרֹנָו בַּמִּקּוֹם שֶׁקְּלִי זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת.
א כאכו וַיָּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וַיִּשְׁלַמִּים וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה וַיַּעֲנֶהוּ
בְּאֵשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה. **א כאכז** וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹלְאָדָּו וַיֵּשֶׁב חֲרָבוֹ
אֶל-נְדָנָה. **א כאכח** בָּעֵת הַהִיא בִּרְאוֹת דָּוִד כִּי-עָנָהוּ יְהוָה בְּגֵרֹן אֲרֹנָו הִיבּוֹסִי
וַיִּזְבַּח שָׁם. **א כאכט** וּמִשָּׁפָן יְהוָה אֲשֶׁר-עָשָׂה מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר וּמִזְבֵּחַ הָעוֹלָה בָּעֵת
הַהִיא: בַּבֶּמָה בְּגִבְעוֹן. **א כאל** וְלֹא-יִכַל דָּוִד לְלַכֵּת לְפָנָיו לְדַרֵּשׁ אֱלֹהִים: כִּי
נִבְעַתְמִפְנֵי חֲרָב מֹלְאָדָּו יְהוָה. **א כאב** וַיֹּאמֶר דָּוִד זֶה הוּא בַּיִת יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְזֶה-מִזְבֵּחַ לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל.

א כאבב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכַנּוֹס אֶת-הַגֵּרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֲצָבִים לְחֻצוֹב
אֲבָנֵי גְזִית לְבִנוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים. **א כאבג** וּבְרָזַל לָרֹב לְמַסְמָרִים לְדַלְתוֹת
הַשְּׁעָרִים וּלְמַחְבְּרוֹת־הַכִּיּוֹן דָּוִד וּנְחֹשֶׁת לָרֹב אִין מִשְׁקַל. **א כאבד** וַעֲצֵי אֲרָזִים
לְאִין מִסָּפָר: כִּי הֵבִיאוּ הַצִּידָנִים וְהַצָּרִים עֲצֵי אֲרָזִים לָרֹב לְדָוִד.

א כאבה וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁלֹמֹה בְּנִי נַעַר וְרָךְ וְהִבִּית לְבָנוֹת לַיהוָה לְהַגְדִּיל לְמַעַלָּה
לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת לְכֹל-הָאֲרָצוֹת אֲכִינָה נָא לוֹ וַיָּכֶן דָּוִד לָרֹב לְפָנָי מוֹתוֹ. **א כאבו**
וַיִּקְרָא לְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ וַיִּצְוֶהוּ לְבָנוֹת בַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א כאבז** וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְשְׁלֹמֹה: בְּנוּ (בְּנִי) אֲנִי הָיָה עִם-לְבָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי. **א כאבז**
וַיְהִי עָלַי דְּבַר-יְהוָה לֵאמֹר דָּם לָרֹב שִׁפְכָתָ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ: לֹא-תִבְנֶה
בַּיִת לְשִׁמְיָכִי דָמַיִם רַבִּים שִׁפְכָתָ אֶרְצָה לְפָנָי. **א כאבט** הִנֵּה-בֶן נוֹלָד לָךְ הוּא
יְהִיָּה אִישׁ מְנוּחָה וְהִנִּיחוֹתִי לוֹ מִכָּל-אוֹיְבָיו מִסָּבִיב: כִּי שְׁלֹמֹה יְהִיָּה שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם
וְשָׁקֵט אֲתֵן עָלָי-יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו. **א כאב** הוּא-יִבְנֶה בַּיִת לְשִׁמְיָ וְהוּא יְהִיָּה-לִּי לְבֶן
וְאֲנִי-לוֹ לְאָב וְהִכִּינוֹתִי כֶּסֶף מְלָכוֹתָו עַל-יִשְׂרָאֵל עַד-עוֹלָם. **א כאבא** עֲתָה בְנִי
יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצְלַחְתָּ וּבִנִּיתָ בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר עָלֶיךָ. **א כאבב** אָדָּו
יִתֵּן-לָךְ יְהוָה שָׁכֵל וּבִינָה וַיִּצְוֶךָ עַל-יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁמוֹר אֶת-תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ.

א כאבג אַז תִּצְלִיחָם-תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה עַל-יִשְׂרָאֵל חֹזֵק וְאַמָּץ אֶל-תִּירָא וְאֶל-תַּחַת. **א כאבד** וְהִנֵּה

בְּעֵינַי הַכִּינּוּתִי לְבֵית-יְהוָה זָהָב כְּפָרִים מֵאֵה-אֶלְף וְכֶסֶף אֶלְף אֲלָפִים כְּפָרִים
 וּלְנַחֲשֶׁת וּלְבַרְזֵל אֵין מִשְׁקַל כִּי לָרֵב הָיָה וְעֵצִים וְאַבְנִים הַכִּינּוּתִי וְעָלִיהֶם
 תּוֹסִיף. **א כבטו** וְעַמֶּד לָרֵב עָשִׂי מִלְּאֲכָה־חֻצְבִּים וְחָרְשֵׁי אָבֹן וְעָץ וְכָל-חֹכֶם
 בְּכָל-מְלָאכָה. **א כבטז** לְזָהָב לְכֶסֶף וּלְנַחֲשֶׁת וּלְבַרְזֵל אֵין מִסְפָּר קוּם וְעֲשֵׂה
 וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ. **א כביז** וַיֵּצֵא דָּוִד לְכָל-שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעְזֹר לְשִׁלְמָה בְּנוֹ.
א כביח הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִסְבִּיב: כִּי נָתַן בְּיָדִי אֶת יִשְׁבִּי
 הָאָרֶץ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וּלְפָנַי עָמוּ. **א כביט** עֲתָה תָּנוּ לְבַבְכֶם וּנְפֹשְׁכֶם
 לְדְרוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְקוּמוּ וּבְנוּ אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהַבִּיא אֶת-אֲרוֹן
 בְּרִית-יְהוָה וְכָלִי קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לְבֵית הַנִּבְנָה לְשֵׁם-יְהוָה.
א כגא וְדָוִד זָקֵן וְשִׁבְעַת יָמִים וַיִּמְלֹךְ אֶת-שִׁלְמָה בְּנוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל. **א כגב** וַיֵּאֶסֶף
 אֶת-כָּל-שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם. **א כגג** וַיִּסְפְּרוּ הַלְוִיִּם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וּמַעְלָה וַיְהִי מִסְפָּרָם לְגִלְגָּלְתָם לְגִבְרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה אֶלְף. **א כגד** מֵאֵלֶּה
 לְנֹצֵחַ עַל-מְלֹאכֶת בֵּית-יְהוָה עֹשִׂים וְאַרְבָּעָה אֶלְף וּשְׁטָרִים וּשְׁפָטִים שְׁשֶׁת
 אֲלָפִים. **א כגה** וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מֵהַלְלִים לַיהוָה
 בְּכָלִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְהַלֵּל. **א כגו** וַיַּחְלֶקֶם דָּוִד מִחֻלְקוֹת לְבָנָי לְוִי לְגֵרְשׁוֹן
 קָהָת וּמְרָרִי. **א כגז** לְגֵרְשׁוֹנִי לַעֲדֹן וּשְׁמַעִי. **א כגח** בְּנֵי לַעֲדֹן הָרֹאשׁ יַחִיאֵל
 וְזַתָּם וַיּוֹאֵלֶשֶׁלְשָׁה. **א כגט** בְּנֵי שְׁמַעִי שְׁלֹמוֹת (שְׁלֹמִית) וַחֲזִיאֵל וְהָרוֹן שְׁלֹשָׁה
 אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְלַעֲדֹן. **א כגי** וּבְנֵי שְׁמַעִיחַת זִינָא וַיַּעֲוֹשׁ וּבְרִיעָה אֵלֶּה
 בְּנֵי-שְׁמַעִי אַרְבָּעָה. **א כגיא** וַיְהִי-יַחַת הָרֹאשׁ וְזִינָה הַשְּׁנִי וַיַּעֲוֹשׁ וּבְרִיעָה
 לֹא-הָרְבוּ בָנִים וַיְהִיו לְבֵית אָב לְפִקְדָה אַחַת. **א כגיב** בְּנֵי קָהָת עַמְרָם יֶצְהָר
 חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל אַרְבָּעָה. **א כגיג** בְּנֵי עַמְרָם אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה וַיַּבְדֵּל אֶהֱרֹן לְהַקְדִּישׁוּ
 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא-וּבָנָיו עַד-עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְבַרְדֵּךְ בְּשֵׁמוֹ
 עַד-עוֹלָם. **א כגיז** וּמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּנָיו יִקְרָאוּ עַל-שֵׁבֶט הַלְוִי. **א כגטו**
 בְּנֵי מֹשֶׁה גֵרְשׁוֹם וְאֶלִיעֶזֶר. **א כגטז** בְּנֵי גֵרְשׁוֹם שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ. **א כגיז** וַיְהִיו
 בְּנֵי-אֶלִיעֶזֶר רַחֲבִיָּה הָרֹאשׁ וְלֹא-הָיָה לְאֶלִיעֶזֶר בָּנִים אַחֲרָיו וּבְנֵי רַחֲבִיָּה רְבוּ
 לְמַעְלָה. **א כגיח** בְּנֵי יֶצְהָר שְׁלֹמִית הָרֹאשׁ. **א כגיט** בְּנֵי חֲבֵרוֹן וַיְהִיו הָרֹאשׁ
 אַמְרִיָּה הַשְּׁנִי יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי וַיִּקְמַעֶם הָרַבִּיעִי. **א כגכ** בְּנֵי עִזִּיאֵל מִיכָה הָרֹאשׁ
 וַיִּשְׁיָה הַשְּׁנִי. **א כגכא** בְּנֵי מְרָרִי מַחֲלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי מַחֲלִי אֶלְעָזָר וְקִישׁ. **א כגכב**
 וַיָּמָת אֶלְעָזָר וְלֹא-הָיו לוֹ בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת וַיִּשְׂאוּם בְּנֵי-קִישׁ אַחֵיהֶם. **א כגכג**
 בְּנֵי מוּשִׁי מַחֲלִי וְעֹדֵר וַיִּרְמוֹת שְׁלוֹשָׁה. **א כגכד** אֵלֶּה בְּנֵי-לְוִי לְבֵית אָבוֹתֵיהֶם
 רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְפִקּוּדֵיהֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתָם עָשָׂה הַמְּלָאכָה לַעֲבֹדֵת בֵּית

יְהוָה מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלְהָ. **א כגכה** כִּי אָמַר דָּוִד הֲנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל
 לַעֲמוֹ וַיִּשְׁכַּן בֵּירוּשָׁלַם עַד-לְעוֹלָם. **א כגכו** וְגַם לְלוֹיִס אִין-לְשֵׁאת אֶת-הַמִּשְׁכָּן
 וְאֶת-כָּל-כְּלוֹי לַעֲבֹדָתוֹ. **א כגכז** כִּי בַדְּבָרֵי דָוִד הָאֲחֵרוֹנִים הָמָּה מִסֵּפֶר בְּנֵי-לוֹי
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמַעַלְהָ. **א כגכח** כִּי מֵעַמְדָם לֵיד-בְּנֵי אֶהְרֹן לַעֲבֹדָת בַּיִת
 יְהוָה עַל-הַחֲצֹרוֹת וְעַל-הַלְשָׁכוֹת וְעַל-טְהָרַת לְכָל-קֹדֶשׁ שׁוֹמְעֵשָׂה עֲבֹדָת בַּיִת
 הָאֱלֹהִים. **א כגכט** וּלְלַחֵם הַמַּעֲרֶכֶת וּלְסַלֵּת לְמִנְחָה וּלְרִקִּיקֵי הַמִּצּוֹת וּלְמַחֲבַת
 וּלְמַרְבֶּכֶת וּלְכָל-מְשׁוּרָה וּמִדָּה. **א כגל** וְלַעֲמֹד בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר לְהַזּוֹת וּלְהַלָּל
 לַיהוָה וְכֹן לַעֲרֹב. **א כגלא** וּלְכָל הַעֲלוֹת עֲלוֹת לַיהוָה לְשִׁבְתוֹת לְחֻדָּשִׁים
 וּלְמַעֲדִים בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפָּט עָלֵיהֶם תִּמְיֵד לְפָנֵי יְהוָה. **א כגלב** וְשָׁמְרוּ
 אֶת-מִשְׁמֶרֶת אֶהֱל-מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי אֶהְרֹן
 אֲחֵיהֶם לַעֲבֹדָת בַּיִת יְהוָה.

א כדא וּלְבָנֵי אֶהְרֹן מִחֻלְקוֹתָם: בְּנֵי אֶהְרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר.
א כדב וַיָּמָת נָדָב וְאַבִּיהוּא לְפָנֵי אֲבִיהֶם וּבָנִים לֹא-הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֲנוּ אֶלְעָזָר
 וְאִיתָמָר. **א כדג** וַיַּחֲלֶקֶם דָּוִד וְצָדוֹק מִן-בְּנֵי אֶלְעָזָר וְאַחִימֶלֶךְ מִן-בְּנֵי אִיתָמָר:
 לְפָקְדוֹתָם בְּעֲבֹדָתָם. **א כדד** וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי-אֶלְעָזָר רַבִּים לְרֵאשֵׁי הַגְּבָרִים מִן-בְּנֵי
 אִיתָמָר וַיַּחֲלֶקוּם: לְבָנֵי אֶלְעָזָר רֵאשִׁים לְבַיִת-אֲבוֹת שִׁשָּׁה עֶשֶׂר וּלְבָנֵי אִיתָמָר
 לְבַיִת אֲבוֹתָם שְׁמוֹנָה. **א כדה** וַיַּחֲלֶקוּם בְּגוֹרְלוֹת אֶלֶּה עִם-אֶלֶּה: כִּי-הָיוּ
 שָׂרֵי-קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר וּבְבָנֵי אִיתָמָר. **א כדו** וַיִּכְתְּבֶם שְׁמֵעִיָּה
 בֶּן-נְתַנְאֵל הַסּוֹפֵר מִן-הַלְוִי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וְאַחִימֶלֶךְ
 בֶּן-אֲבִיתָר וְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְכַהֲנִים וּלְלוֹיִס בַּיִת-אֶב אֶחָד אֶחָד לְאֶלְעָזָר וְאֶחָד אֶחָד
 לְאִיתָמָר.

א כדז וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הָרֵאשׁוֹן לַיהוֹזָרִיב לַיְדָעִיָּה הַשָּׂנִי. **א כדח** לְחָרִם
 הַשְּׁלִישִׁי לְשָׁעָרִים הָרְבִיעִי. **א כדט** לְמַלְכִּיָּה
 הַחֲמִישִׁי לְמִיָּמֵן הַשִּׁשִּׁי. **א כדי** לְהַקּוֹץ
 הַשְּׁבִיעִי לְאַבְיָה הַשְּׁמִינִי. **א כדיא** לְיִשׁוּעַ
 הַתְּשַׁעִי לְשַׁכְנִיָּהוּ הָעֶשְׂרִי. **א כדיב** לְאֶלְיָשִׁיב
 עֶשְׂתֵי עֶשֶׂר לְיָקִים שָׁנִים עֶשֶׂר. **א כדיג** לְחַפָּה
 שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר לְיִשְׁבָּאֵב אַרְבַּעַה עֶשֶׂר. **א כדיד** לְבַלְגָּה
 חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר לְאֶמֶר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר. **א כדטו** לְחִזִּיר שְׁבַעַה
 עֶשֶׂר לְהַפְצָץ שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר. **א כדטז** לְפַתְחִיָּה תְּשַׁעַה
 עֶשֶׂר לְיַחְזַקָּאֵל הָעֶשְׂרִים. **א כדז** לְיִכִּין אֶחָד

וְעֹשִׂים לְגִמּוּל שָׁנִים וְעֹשִׂים. **א כדח** לְדַלְיָהוּ שְׁלֹשָׁה
 וְעֹשִׂים לְמַעֲזֵיהוּ אַרְבָּעָה וְעֹשִׂים.
א כדיט אֵלֶּה פְּקֻדֹתֶם לְעִבְדְּתֶם לְבֹא לְבֵית-יְהוָה כְּמִשְׁפָּטָם בְּיַד אֶהְרֹן
 אֲבִיהֶם: כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
א כדכ וּלְבָנֵי לֵוִי הַנּוֹתָרִים: לְבָנֵי עֶמְרָם שׁוּבְאֵל לְבָנֵי שׁוּבְאֵל יַחֲדָיָהוּ. **א כדכא**
 לְרַחֲבִיָּהוּ וּלְבָנֵי רַחֲבִיָּהוּ הָרֵאשִׁי יִשְׁיָה. **א כדכב** לְיִצְחָקִי שְׁלֵמוֹת לְבָנֵי שְׁלֵמוֹת
 יַחַת. **א כדכג** וּבְנֵי יִרְיָהוּ אֶמְרִיָּהוּ הַשְּׁנִי יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי יִקְמָעָם הָרְבִיעִי.
א כדכד בְּנֵי עֲזִיאֵל מִיכָה לְבָנֵי מִיכָה שְׁמֹר (שְׁמִיר). **א כדכה** אַחִי מִיכָה יִשְׁיָה
 לְבָנֵי יִשְׁיָה זְכַרְיָהוּ. **א כדכו** בְּנֵי מְרָרִי מַחֲלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי יַעֲזָרְיָהוּ בְּנֹו. **א כדכז**
 בְּנֵי מְרָרִילְיַעֲזָרְיָהוּ בְּנֹו וְשֵׁהֶם וְזַכּוֹר וְעֶבְרִי. **א כדכח** לְמַחֲלִי אֶלְעָזָר וְלֹא-הָיָה לוֹ
 בָּנִים. **א כדכט** לְקִישׁ בְּנֵי-קִישׁ יֶרַחְמָאֵל. **א כדל** וּבְנֵי מוּשִׁי מַחֲלִי וְעֶדְר
 וִירִימוֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם. **א כדלא** וַיִּפְּלוּ גַם-הֵם גּוֹרְלוֹת לְעַמַּת
 אַחֵיהֶם בְּנֵי-אֶהְרֹן לְפָנֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וְאַחִימֶלֶךְ וְרֵאשִׁי הָאֲבוֹת לַכֹּהֲנִים
 וְלַלְוִיִּם אֲבוֹת הָרֵאשִׁי לְעַמַּת אַחֵיו הַקָּטָן. **א כהא** וַיִּבְדֵּל דָּוִד וְשָׂרֵי הַצָּבָא
 לְעִבְדָּה לְבָנֵי אֶסָף וְהִימָן וַיְדוּתוֹן הַנְּבִיאִים (הַנְּבִיאִים) בְּכַנּוֹרוֹת בְּנָבְלִים
 וּבַמְצַלְתִּים וַיְהִי מִסְפָּרָם אֲנָשֵׁי מְלֶאכֶה לְעִבְדְּתֶם. **א כהב** לְבָנֵי אֶסָף זָכּוֹר וַיֹּסֵף
 וַיַּתְנֶיָה וְאַשְׁרָאֵל הַבְּנֵי אֶסָף: עַל יַד-אֶסָף הַנָּבִיא עַל-יַדִּי הַמֶּלֶךְ. **א כהג**
 לַיְדוּתוֹן בְּנֵי יְדוּתוֹן גְּדַלְיָהוּ וְצָרִי וַיִּשְׁעֵיָהוּ חֲשַׁבְיָהוּ וַיַּתְתֵּיָהוּ שֵׁשֶׁה עַל יַדִּי
 אֲבִיהֶם יְדוּתוֹן בְּכַנּוֹר הַנָּבִיא עַל-הַדּוֹת וְהַלֵּל לַיהוָה. **א כהד** לְהִימָן בְּנֵי הִימָן
 בְּקִיָּהוּ מַתְנֶיָהוּ עֲזִיאֵל שְׁבּוּאֵל וִירִימוֹת חַנְּנִיָּה חַנְּנִי אֱלִיאָתָה גְּדַלְתִּי וְרַמְמַתִּי עֶזְרָא
 יִשְׁבָּקֶשֶׁה מְלוֹתֵי הוֹתִיר מַחֲזִיאַת. **א כהה** כָּל-אֵלֶּה בְּנִים לְהִימָן חִזָּה הַמֶּלֶךְ
 בְּדַבְּרֵי הָאֱלֹהִים לְהָרִים קָרוֹן וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים לְהִימָן בָּנִים אַרְבָּעָה עֶשְׂרוֹנָה
 שְׁלוֹשׁ. **א כהו** כָּל-אֵלֶּה עַל-יַדִּי אֲבִיהֶם בְּשִׁיר בֵּית יְהוָה בַּמְצַלְתִּים נְבָלִים
 וְכַנּוֹרוֹת לְעִבְדַת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל יַדִּי הַמֶּלֶךְ אֶסָף וַיְדוּתוֹן וְהִימָן. **א כהז** וַיְהִי
 מִסְפָּרָם עִם-אַחֵיהֶם מְלֶמְדֵי-שִׁיר לַיהוָה: כָּל-הַמְּבִינִים וְהַמְּבִינִים שְׁמוֹנִים וְשָׁמוֹנָה.
א כהח וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת מִשְׁמֶרֶת לְעַמַּת כְּקָטָן כְּגֹדֹל מִבִּין עִם-תְּלָמִיד.
א כהט וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הָרֵאשׁוֹן לְאַסָּף לְיוֹסֵף גְּדַלְיָהוּ הַשְּׁנִי הוּא-וְאַחֵיו
 וּבְנֵיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר. **א כהי** הַשְּׁלִישִׁי זָכּוֹר בְּנֵיו וְאַחֵיו שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר. **א כהיא** הָרְבִיעִי לְיִצְרִיבָנֵיו וְאַחֵיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר. **א כהיב** הַחֲמִישִׁי
 נְתַנְיָהוּ בְּנֵיו וְאַחֵיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר. **א כהיג** הַשְּׁשִׁי בְּקִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחֵיו שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר. **א כהיד** הַשְּׁבַעִי יִשְׂרָאֵל בְּנֵיו וְאַחֵיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר. **א כהטו** הַשְּׁמִינִי

יִשְׁעֶיָּהוּ בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהטז** הַתְּשִׁיעֵי מִתַּנְיָהוּ בְּנָיו וְאָחִיו
 שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיז** הָעֲשִׂירֵי שְׁמַעֵי בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיח** עֲשֵׂתֵי
 עָשָׂר עֲזָרְאֵל בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיט** הַשְּׁנַיִם עָשָׂר לַחֲשֻׁבָּה
 בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכ** לַשְּׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבְאֵל בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם
 עָשָׂר. **א כהכא** לְאַרְבָּעָה עָשָׂר מִתַּנְיָהוּ בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכב**
 לַחֲמִשָּׁה

עָשָׂר לִירְמוֹת בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכג** לַשְּׁשָׁה עָשָׂר לַחֲנַנְיָהוּ בְּנָיו
 וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכד** לַשְּׁבַעָה עָשָׂר לְיִשְׁבָּקְשָׁה בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם
 עָשָׂר. **א כהכה** לַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֲנָנִי בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכו** לַתְּשַׁעָה
 עָשָׂר לַמְּלוֹתֵי בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכז** לְעֵשָׂרִים לְאַלְיָתָהּ בְּנָיו
 וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכח** לְאַחַד וְעֵשָׂרִים לְהוֹתִיר בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם
 עָשָׂר. **א כהכט** לַשְּׁנַיִם וְעֵשָׂרִים לְגַדְלָתִי בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהל**
 לַשְּׁלֹשָׁה

וְעֵשָׂרִים לְמַחְזִיאוֹת בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהלא** לְאַרְבָּעָה וְעֵשָׂרִים
 לְרֹמְמַתֵי עֶזֶר בְּנָיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר.
א כוא לְמַחְלָקוֹת לַשְּׁעָרִים לְקָרְחִים מִשְׁלַמְיָהוּ בֶן-קָרָא מִן-בְּנֵי אֶסָף. **א כוב**
 וְלַמְּשַׁלְמֵיָהוּ בְּנֵי־זַכְרְיָהוּ הַבְּכוֹר יְדִיעָאֵל הַשְּׁנִי זְבַדְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי יִתְנִיָאֵל
 הָרְבִיעִי. **א כוג** עֵילָם הַחֲמִישִׁי יְהוֹחָנָן הַשְּׁשִׁי אֶלְיָהוּ עֵינִי הַשְּׁבִיעִי. **א כוד** וְלַעֲבָד
 אָדָם בְּנֵי־שְׁמַעְיָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשְּׁנִי יוֹאָח הַשְּׁלִישִׁי וְשָׁכָר הָרְבִיעִי וְנִתְנָאֵל
 הַחֲמִישִׁי. **א כוה** עַמִּיאֵל הַשְּׁשִׁי יִשְׁשָׁכָר הַשְּׁבִיעִי פְּעֵלְתִי הַשְּׁמִינִי: כִּי בָרַכּוּ
 אֱלֹהִים. **א כוו** וְלַשְּׁמַעְיָה בְּנוֹ נוֹלַד בְּנִים הַמְּמַשְׁלִים לְבַיִת אָבִיהֶם: כִּי-גִבּוֹרֵי
 חֵיל הֵמָּה. **א כוז** בְּנֵי שְׁמַעְיָה עֲתָנִי וְרַפָּאֵל וְעוֹבָד אֶלְזָבָד אַחִיו־בְּנֵי-חֵיל אֶלְיָהוּ
 וְסַמְכָיָהוּ. **א כוח** כָּל-אֵלֶּה מִבְּנֵי עֲבָד אָדָם הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וְאָחֵיהֶם אִישׁ-חֵיל
 בָּכֶח לַעֲבַדְהַשְּׁשִׁים וְשְׁנַיִם לַעֲבָד אָדָם. **א כוט** וְלַמְּשַׁלְמֵיָהוּ בְּנִים וְאָחִים
 בְּנֵי-חֵיל־שְׁמוֹנָה עָשָׂר. **א כוי** וְלַחֲסָה מִן-בְּנֵי-מֶרְרִי בְּנֵי־שְׁמָרִי הָרִאשׁוֹן כִּי
 לֹא-הָיָה בָּכּוֹר וַיִּשְׁיִמָּהוּ אָבִיהוּ לְרִאשׁוֹ. **א כויא** חִלְקִיָהוּ הַשְּׁנִי טַבְלִיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי
 זַכְרְיָהוּ הָרְבִיעִי כָּל-בְּנִים וְאָחִים לַחֲסָה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. **א כויב** לְאַלְהָ מַחְלָקוֹת
 הַשְּׁעָרִים לְרִאשֵׁי הַגְּבָרִים מִשְׁמֵרוֹת־לַעֲמַת אַחֵיהֶם: לְשֵׁרֶת בְּבַיִת יְהוָה. **א כויג**
 וַיִּפְּלוּ גוֹרְלוֹת כְּקֶטֶן כְּגֹדוֹל לְבַיִת אַבוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר.
א כויד וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל מִזְרָחָה לְשַׁלְמֵיָהוּ וּזְכָרְיָהוּ בְּנוֹ יוֹעָץ בְּשָׁכַל הַפִּילוֹ גוֹרְלוֹת
 וַיֵּצֵא גוֹרְלוֹ צְפוֹנָה. **א כוטו** לַעֲבָד אָדָם נִגְבָּה וּלְבָנָיו בֵּית הָאֶסָפִים. **א כוטז**

לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר.
א כויו למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה
 ולאספים שנים שנים. **א כויח** לפרבר למערבארבעה למסלה שנים לפרבר.
א כויט אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי. **א כוכ** והלוייםאחיה
 על-אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים. **א כוכא** בני לעדן בני הגרשני
 ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשנייחיאלי. **א כוכב** בני יחיאליזתם ויואל
 אחיו על-אצרות בית יהוה. **א כוכג** לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי.
א כוכד ושבאל בן-גרשום בן-משה נגיד על-האצרות. **א כוכה** ואחיו
 לאליעזרחבניהו בנו וישעניהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות (ושלמית) בנו.
א כוכו הוא שלמות ואחיו על כל-אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך
 וראשי האבות לשרי-האלפים והמאותושרי הצבא. **א כוכז** מן-המלחמות
 ומן-השלל הקדישוילחזק לבית יהוה. **א כוכח** וכל ההקדיש שמואל הראה
 ושאוול בן-קיש ואבנר בן-נר ויואב בן-צרויהכל המקדיש על יד-שלמית
 ואחיו.

א כוכט ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על-ישראללשטרים
 ולשפטרים. **א כול** לחברוני חשבניהו ואחיו בני-חיל אלף ושבע-מאות על פקדת
 ישראל מעבר לירדן מערבהלכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך. **א כולא**
 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבותבשנת הארבעים למלכות דויד
 נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר גלעד. **א כולב** ואחיו בני-חיל אלפים
 ושבע מאותראשי האבות ויפקידם דויד המלך על-הראובני והגדי וחצי שבט
 המנשי לכל-דבר האלהים ודבר המלך.
א כזא ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם
 המשרתים את-המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל
 חדשי השנה: המחלקת האחתעשרים וארבעה אלף.
א כזב על המחלקת הראשונה לחדש הראשוןושבעים בן-זבדיאל ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף. **א כזג** מן-בני-פרץ הראש לכל-שרי הצבאותלחדש
 הראשון. **א כזד** ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות
 הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזה** שר הצבא השלישי לחדש
 השלישי בניהו בן-יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף.
א כזו הוא בניהו גבור השלשים ועל-השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו. **א כזז**
 הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו

עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כוז** הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הַשָּׁר שְׁמֵהוּת הַיָּזְרַח
 וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כוזט** הַשְּׁשִׁי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי עִירָא
 בֶּן-עֵקֶשׁ הַתְּקוּעִי וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כזי** הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי חֶלֶץ הַפְּלוּנִי מִן-בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף.
א כזיא הַשְּׁמִינִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי סִבְכֵי הַחֲשָׁתִי לְזַרְחֵי וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כזיב** הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי אֲבִיעֶזֶר הָעֵנְתוֹתִי לְבִנְיָמִינִי
 (לְבֵן יִמִּינִי) וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כזיג** הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ
 הָעֲשִׂירִי מֵהָרִי הַנְּטוּפְתֵי לְזַרְחֵי וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כזיד**
 עֲשָׁתִי-עֶשֶׂר לְעֲשָׁתִי עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ בְּנֵיהַּ הַפְּרָעָתוֹנִי מִן-בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ
 עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף. **א כזטו** הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר לַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְדֵי
 הַנְּטוּפְתֵי לְעֵתְנִיָּאל וְעַל מַחֲלַקְתּוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף.
א כזטז וְעַל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְרֵאשִׁיטֵי נָגִיד אֱלִיעֶזֶר בֶּן-זִכְרִי לְשִׁמְעוֹנִי שְׁפִטָּיָהוּ
 בֶּן-מַעֲכָה. **א כזיז** לְלוֹי חֲשַׁבְיָה בֶּן-קִמּוּאֵל לְאַהֲרֹן צְדוּק. **א כזיח** לִיהוּדָה
 אֱלִיהוּ מֵאֲחֵי דָוִד לִישָׁשְׁכָרְעָמְרִי בֶּן-מִיכָאֵל. **א כזיט** לְזָבוּלֹן יִשְׁמַעְיָהוּ
 בֶּן-עֵבְדִּיהוּ לְנִפְתָּלִיירִימוֹת בֶּן-עֲזַרְיָאֵל. **א כזכ** לְבִנְיָ אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן-עֲזַזְיָהוּ
 לַחֲצִי שְׁבִט מְנַשֶּׁה יוֹאֵל בֶּן-פְּדִיָהוּ. **א כזכא** לַחֲצִי הַמְּנַשֶּׁה גִלְעָדָה יִדוֹ
 בֶּן-זִכְרִיָהוּ לְבִנְיָמוֹיַעֲשִׂיָאֵל בֶּן-אַבְנֵר. **א כזכב** לְדָן עֲזַרְיָאֵל בֶּן-יִרְחָם אֱלֹה
 שָׂרֵי שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל. **א כזכג** וְלֹא-נֶשֶׂא דָוִד מִסְפָּרָם לְמַבְּן עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וּלְמִטָּה: כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת-יִשְׂרָאֵל כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. **א כזכד** יוֹאָב
 בֶּן-צְרוּיָה הַחַל לְמַנּוֹת וְלֹא כָלָה וַיְהִי בְּזֹאת קֶצֶף עַל-יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָלָה הַמַּסְפָּר
 בְּמַסְפָּר דְּבָרֵי-הַיָּמִים לְמֶלֶךְ דָּוִד. **א כזכה** וְעַל אֲצֵרוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזֻמּוֹת
 בֶּן-עֲדִיָאֵל וְעַל הָאֲצֵרוֹת בְּשָׂדֵה בְּעָרִים וּבְכַפְרִים וּבְמַגְדָּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן-עֲזַזְיָהוּ.
א כזכו וְעַל עֲשֵׂי מְלֹאכֶת הַשָּׂדֵה לְעֵבֶדֶת הָאֲדָמָה עֲזָרִי בֶּן-כְּלוּב. **א כזכז**
 וְעַל-הַכְּרָמִים שְׁמַעִי הָרַמְתִּי וְעַל שְׁבַכְרָמִים לְאֲצֵרוֹת הַיָּין זָבְדִי הַשְּׁפָמִי.
א כזכח וְעַל-הַזִּיתִים וְהַשְּׁקָמִים אֲשֶׁר בְּשִׁפְלָה בְּעַל חָנָן הַגְּדָרִי וְעַל-אֲצֵרוֹת
 הַשָּׁמֶן יוֹעָשׁ. **א כזכט** וְעַל-הַבָּקָר הָרְעִים בְּשָׂרוֹן שֹׁטְרִי (שָׁרְטִי) הַשָּׂרוֹנִי
 וְעַל-הַבָּקָר בְּעַמְקִים שְׁפִט בֶּן-עֲדִלִי. **א כזל** וְעַל-הַגְּמָלִים אֹבִיל הַיִּשְׁמַעֲלִי
 וְעַל-הָאֲתָנּוֹת יְחֻדִּיָהוּ הַמְרַנְתִּי. **א כזלא** וְעַל-הַצֶּאֱן יִזִּי הַהַגְרִי כָּל-אֱלֹה שָׂרֵי
 הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִד. **א כזלב** וַיְהוֹנָתָן דָּוִד-דָּוִד יוֹעָץ אִישׁ-מִבֵּין וְסוֹפֵר
 הוּא וַיְחִיָּאל בֶּן-חַכְמוֹנִי עִם-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. **א כזלג** וַאֲחִיתֹפֶל יוֹעָץ לְמֶלֶךְ וְחוּשִׁי

הָאֲרָכִי רַע הַמֶּלֶךְ. **א כולד** וְאַחֲרֵי אַחִיתָפֶל יְהוּדָע בֶּן-בְּנֵיהוּ וְאַבְיָתָר וְשֵׁר-צָבָא לַמֶּלֶךְ יוֹאֵב.

א כחא וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת-כָּל-שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי הַשְּׁבֵטִים וְשָׂרֵי הַמַּחֲלָקוֹת הַמְּשֻׁרְתִים אֶת-הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמְּאוֹת וְשָׂרֵי כָל-רְכוּשׁ-וּמִקְנֵה לַמֶּלֶךְ וּלְבָנָיו עִם-הַסָּרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְלִכְל-גְּבוּר חִילָאֵל-יְרוּשָׁלַם. **א כחב** וַיִּקַּם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל-רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי אַחִי וְעַמִּי: אֲנִי עִם-לִבְבִי לְבָנוֹת בַּיִת מְנוּחָה לְאַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה וְלַהֲדָם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וְהַכִּינוּתִי לְבָנוֹת. **א כחג** וְהֶאֱלֵהִים אָמַר לִי לֹא-תִבְנֶה בַיִת לְשָׁמַי: כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אֶתָּה וְדָמִים שָׁפַכְתָּ. **א כחד** וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בִּי מִכָּל בַּיִת אָבִי לְהִיוֹת לַמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בַּיִת אָבִי וּבְבָנֵי אָבִיבִי רָצָה לְהַמְלִיךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א כחה** וּמִכָּל-בְּנֵיכִי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר בְּשִׁלְמָה בְּנִילְשָׁבֶת עַל-כִּסֵּא מַלְכוּת יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל. **א כחו** וַיֹּאמֶר לִישָׁלְמָה בְּנָךְ הוּא-יִבְנֶה בַיִתִּי וְחִצְרוֹתַי: כִּי-בְחַרְתִּי בּוֹ לִי לְבֶן וְאֲנִי אֶהְיֶה-לוֹ לְאָב. **א כחז** וְהַכִּינוּתִי אֶת-מַלְכוּתוֹ עַד-לְעוֹלָם: אִם-יִחַזַּק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטֵיכִי הִזָּה. **א כחח** וְעַתָּה לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל קָהֵל-יְהוָה וּבִאֲזָנַי אֱלֹהֵינוּ שָׁמְרוּ וְדַרְשׁוּ כָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְהַנְּחַלְתֶּם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד-עוֹלָם. **א כחט** וְאַתָּה שְׁלֹמֹה-בְנִי דַע אֶת-אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדָּהוּ בְּלֹב שָׁלֵם וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה כִּי כָל-לִבָּבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל-יֶצֶר מַחְשְׁבוֹת מִבֵּין: אִם-תִּדְרָשׁוּנִי יִמְצָא לָךְ וְאִם-תַּעֲזֹבֵנִי יִזְנִיחֶךָ לְעַד. **א כחי** רֵאֵה עַתָּה כִּי-יְהוָה בָּחַר בְּךָ לְבָנוֹת-בַּיִת לַמֶּלֶךְ שְׁחִזַּק וְעָשָׂה.

א כחיא וַיִּתֵּן דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ אֶת-תִּבְנִית הָאוֹלָם וְאֶת-בְּתֻלָּתוֹ וּגְזֻזָּתוֹ וְעֲלִיתָיו וְחִדְרָיו הַפְּנִימִים וּבֵית הַכְּפָרֶת. **א כחיב** וְתִבְנִית כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרוּחַ עֲמוֹ לְחִצְרוֹת בַּיִת-יְהוָה וְלִכְל-הַלְשָׁכוֹת סְבִיבִלְאֲצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים וּלְאֲצְרוֹת הַקֶּדְשִׁים. **א כחג** וּלְמַחֲלָקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְלִכְל-מְלָאכְת עֲבוֹדַת בַּיִת-יְהוָה וְלִכְל-כְּלֵי עֲבוֹדַת בַּיִת-יְהוָה. **א כחד** לְזָהָב בְּמִשְׁקַל לְזָהָב לְכָל-כְּלֵי עֲבוֹדָה וְעֲבוֹדָה לְכָל כְּלֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לְכָל-כְּלֵי עֲבוֹדָה וְעֲבוֹדָה. **א כחטו** וּמִשְׁקַל לְמִנְרוֹת הַזָּהָב וְנִרְתִּיהֶם זָהָב בְּמִשְׁקַל-מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְנִרְתִּיהָ וּלְמִנְרוֹת הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לְמְנוֹרָה וְנִרְתִּיהָ כְּעֲבוֹדַת מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה. **א כחטז** וְאֶת-הַזָּהָב מִשְׁקַל לְשִׁלְחָנוֹת הַמְּעַרְכֵת לְשִׁלְחוֹ וְשִׁלְחוֹ וְכֶסֶף לְשִׁלְחָנוֹת הַכֶּסֶף. **א כחיז** וְהַמְזֻלְגוֹת וְהַמְזֻרְקוֹת וְהַקְּשׁוֹת זָהָב טְהוֹר וְלַכְּפוּרֵי הַזָּהָב בְּמִשְׁקַל לַכְּפוּר וְלַכְּפוּרֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לַכְּפוּר וְכַפּוֹר וְכַפּוֹר וְלַכְּפוּרֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לַכְּפוּר וְכַפּוֹר. **א כחיא** וּלְמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת זָהָב מְזַקֵּק בְּמִשְׁקַל

וּלְתַבְנִית הַמִּרְקָבָה הַפְּרוּבִים זָהָב לַפְּרָשִׁים וְסֹכְכִים עַל-אַרְזוֹן בְּרִית-יְהוָה.
א כחיט הַכֹּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה עָלַי הַשְּׁפִילְכָל מִלְּאֲכוֹת הַתַּבְנִית.
א כחכ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ חֲזַק וְאַמְץ וַעֲשֵׂה-אֶל-תִּירָא וְאֶל-תַּחַת: כִּי יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עַמּוּדְלָא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ עַד-לְכָלוֹת כָּל-מִלְּאֲכֶת עֲבוֹדַת
 בַּיִת-יְהוָה. **א כחכא** וְהִנֵּה מַחְלְקוֹת הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם לְכָל-עֲבוֹדַת בַּיִת הָאֱלֹהִים
 וְעַמּוּד בְּכָל-מִלְּאֲכָה לְכָל-נְדִיב בְּחֻכְמָה לְכָל-עֲבוֹדָה וְהַשָּׂרִים וְכָל-הָעַם
 לְכָל-דְּבָרֶיךָ. **א כטא** וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל-הַקְּהָל שְׁלֹמֹה בְּנִי אַחַד בָּחַר-בּוֹ
 אֱלֹהִים נֶעַר וְרַף וְהַמִּלְּאֲכָה גְדוֹלָהּ כִּי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים.
א כטב וּכְכֹל-פְּחֵי הַכִּינּוֹתַי לְבַיִת-אֱלֹהֵי הַזָּהָב לְזָהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְהַנְּחֹשֶׁת
 לְנְחֹשֶׁת הַבְּרָזֶל לְבְרָזֶל וְהָעֲצִים לְעֲצִים אַבְנֵי-שֹׁהַם וּמְלוֹאִים אַבְנֵי-פִוֶּז וְרִקְמָה
 וְכָל אֲבֹן יִקְרָה וְאַבְנֵי-שֵׁישׁ לְרֹב. **א כטג** וְעוֹד בְּרָצוֹתַי בְּבַיִת אֱלֹהֵי יֵשׁ-לִי סִגְלָה
 זָהָב וְכֶסֶף: נָתַתִּי לְבַיִת-אֱלֹהֵי לְמַעַלָּה מִכָּל-הַכִּינּוֹתַי לְבַיִת הַקֹּדֶשׁ. **א כטד**
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כֶּכָּרִי זָהָב מִזָּהָב אוֹפִיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים כֶּכָּר-כֶּסֶף מִזֶּקֶק לְטוֹחַ
 קִירוֹת הַבַּיִתִּים. **א כטה** לְזָהָב לְזָהָב וְלַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וְלְכָל-מִלְּאֲכָה בְּיַד חֲרָשִׁים
 וּמִי מִתְנַדָּב לְמַלְאוֹת יָדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה. **א כטו** וַיִּתְנַדְּבוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי שִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמְּאוֹת וְלִשְׂרֵי מִלְּאֲכֶת הַמֶּלֶךְ. **א כטז** וַיִּתְּנוּ לְעֲבוֹדַת
 בַּיִת-הָאֱלֹהִים זָהָב כֶּכָּרִים חֲמִשָּׁת-אֲלָפִים וְאַדְרָכְנִים רַבּוֹ וְכֶסֶף כֶּכָּרִים עֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים וְנְחֹשֶׁת רַבּוֹ וְשִׁמוֹנֵת אֲלָפִים כֶּכָּרִים וּבְרָזֶל מֵאָה-אֶלֶף כֶּכָּרִים. **א כטח**
 וְהַנְּמֻצָא אֹתוֹ אַבְנִים נָתַנוּ לְאוֹצַר בַּיִת-יְהוָה עַל יַד-יְחִיאֵל הַגֵּרָשִׁי. **א כטט**
 וַיִּשְׁמְחוּ הָעַם עַל-הַתְּנַדָּבִים כִּי בָּלַב שָׁלֵם הַתְּנַדְּבוֹ לַיהוָה וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח
 שְׂמִיחָה גְדוֹלָה.

א כטי וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה לְעֵינָי כָּל-הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. **א כטיא** לָךְ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 לְכָל לְרֹאשׁ. **א כטיב** וְהָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִגְדֶךָ כַּחַ
 וּגְבוּרָה וּבִגְדֶךָ לְגֹדֶל וּלְחֹזֶק לְכָל. **א כטיג** וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ. **א כטיד** וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי-נַעֲצֹר כַּח לְהַתְּנַדָּב
 כְּזֹאת: כִּי-מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדֶךָ נָתַנוּ לָךְ. **א כטטו** כִּי-גָרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים
 כְּכָל-אַבְתִּינוּ: כִּצַּל יָמֵינוּ עַל-הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ. **א כטטז** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל
 הַקְּמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר הַכִּינּוֹת לְבָנוֹת-לָךְ בַּיִת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ: מִיָּדֶךָ הִיא (הוּא) וּלְךָ
 הַכֹּל. **א כטטז** וַיִּדְעַתִּי אֱלֹהֵיכִי אַתָּה בַּחַן לִבִּי וּמִיִּשְׂרָיִם תִּרְצָה אֲנִי בַּיִשָּׁר לְבָבִי

הַתַּנְדָּבָתִי כָּל-אֱלֹהִים וְעֵתָה עִמָּךְ הַנִּמְצָאוּ-פִּיהָ רָאִיתִי בְּשִׁמְחָה לְהַתְנַדֵּב-לָךְ.
א כטיח יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר
מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ וְהִכֹּן לִבְבָם אֲלֶיךָ. **א כטיט** וְלִשְׁלֹמֹה בְּנֵי יְתָן לִבָּב שְׁלֹם
לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתֶיךָ עֲדוּתֶיךָ וְחֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל וּלְבַנוֹת הַבֵּיָרָה אֲשֶׁר-הִכִּינוּתִי.
א כטכ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכֹל-הַקְּהֵל בָּרְכוּ-נָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ כָּל-הַקְּהֵל
לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִיהוָה וּלְמִלְכָּךְ. **א כטכא** וַיִּזְבְּחוּ לִיהוָה
זְבָחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לִיהוָה לְמַחְרַת הַיּוֹם הַהוּא אֶפְרַיִם אֶלְיָהוּ אֶלְיָהוּ אֶלְיָהוּ אֶלְיָהוּ
אֶלְיָהוּ וְנִסְכֵיהֶם וַיִּזְבְּחוּ לְרֹב לְכֹל-יִשְׂרָאֵל. **א כטכב** וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ לִפְנֵי יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וַיִּמְלִיכוּ שְׁנֵית לִשְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ לִיהוָה לְנָגִיד
וּלְצֹדֵק לְכֹהֵן. **א כטכג** וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל-כִּסֵּא יְהוָה לְמִלְכָּךְ תַּחַת-דָּוִד
אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א כטכד** וְכָל-הַשָּׂרִים וְהַגְּבֻרִים וְגַם
כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ. **א כטכה** וַיִּגְדַּל יְהוָה
אֶת-שְׁלֹמֹה לְמַעַלָּה לְעֵינֵי כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא-הָיָה
עַל-כָּל-מֶלֶךְ לִפְנָיו עַל-יִשְׂרָאֵל.

א כטכו וְדָוִד בֶּן-יִשָּׁי מֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א כטכז** וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ
עַל-יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה: בְּחִבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים
וְשִׁלוֹשׁ. **א כטכח** וַיָּמָת בְּשִׁיבָה טוֹבָה שֶׁבַע יָמִים עֶשֶׂר וְכַבּוֹד וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ
תַּחְתָּיו. **א כטכט** וְדַבְּרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הֵנָּם כְּתוּבִים
עַל-דַּבְּרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל-דַּבְּרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל-דַּבְּרֵי גֹד הַחֲזֵה. **א כטל** עַם
כָּל-מַלְכוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְהַעֲתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל-מַמְלְכוֹת
הָאָרְצוֹת.

ב אא וַיִּתְחַזַּק שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד עַל-מַלְכוּתוֹ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וַיִּגְדַּלְהוּ לְמַעַלָּה.
ב אב וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכֹל-יִשְׂרָאֵל לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמְּאוֹת וְלַשִּׁפְטִים וּלְכָל נְשִׂיא
לְכֹל-יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי הָאָבוֹת. **ב אג** וַיִּלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל-הַקְּהֵל עִמּוֹ לְבַמָּה אֲשֶׁר
בְּגִבְעוֹן: כִּי-שָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה בְּמִדְבָּר.
ב אד אָבֵל אַרְוֹן הָאֱלֹהִים הֶעֱלָה דָּוִד מִקְרִית יַעֲרִים בְּהַכִּין לוֹ דָּוִד: כִּי נָטָה-לוֹ
אֹהֶל בִּירוּשָׁלַם. **ב אה** וּמִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּצִלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹורֶשׁ
לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרָשׁהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקְּהֵל. **ב או** וַיַּעַל שְׁלֹמֹה שָׁם עַל-מִזְבֵּחַ
הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו עֹלוֹת אֶלְיָהוּ. **ב אז** בְּלִילָה הַהוּא
נִרְאָה אֱלֹהִים לְשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאֵל מָה אֲתוֹן-לָךְ. **ב אח** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה
לְאֱלֹהִים אֲתָה עֹשִׂיתָ עִמָּי-דָּוִד אָבִי חֶסֶד גְּדוֹל וְהַמְלִכְתָּנִי תַּחְתָּיו. **ב אט** עֵתָה

יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי: כי אתה המלכתני על-עם רב בעפר
 הארץ. **ב אי** עתה חכמה ומדע ותן-לי ואצאה לפני העם-הזה ואבואה: כי-מי
 ישפט את-עמך הזה הגדול. **ב איא** ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה
 זאת עם-לבבך ולא-שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם-ימים
 רבים לא שאלת ותשאל-לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר
 המלכתני עלי. **ב איב** החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד
 אתן-לך אשר לא-היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה-כן. **ב איג**
 ויבא שלמה לבמה אשר-בגבעון וישלם מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל.
ב איד ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר
 אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם. **ב אטו** ויתן המלך
 את-הכסף ואת-הזהב בירושלם כפאבנים ואת הארזים נתן פשקמים
 אשר-בשפלה לרב. **ב אטז** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקואסחרי
 המלך מקוא יקחו במחיר. **ב איז** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות
 כסף וסוסים בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם בנדם יוציאו.
ב איח ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו. **ב בא** ויספור
 שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם
 שלשת אלפים ושש מאות.
ב בב וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לאמר: כאשר עשית עם-דויד אבי
 ותשלח-לו ארזים לבנות-לו בית לשבת בו. **ב בג** הנה אני בונה בית לשם
 יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת-סמים ומערכת תמיד ועלות
 לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו: לעולם זאת
 על-ישראל. **ב בד** והבית אשר-אני בונה גדול: כי-גדול אלהינו
 מכל-האלהים. **ב בה** ומי יעצר-כח לבנות-לו בית כי השמים ושמי השמים לא
 יכלכלהו ומי אני אשר אבנה-לו בית כי אם-להקטיר לפניו. **ב בו** ועתה
 שלח-לי איש-חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל
 ותכלת וידע לפתח פתוחים: עם-החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר
 הכין דויד אבי. **ב בז** ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנוןפי אני
 ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם-עבדיך. **ב בח**
 ולהכין לי עצים לרב: כי הבית אשר-אני בונה גדול והפלא. **ב בט** והנה
 לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים
 כרים עשרים אלף ויון בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף. **ב בי**

וַיֹּאמֶר חוּרָם מֶלֶךְ-צַר בְּכַתֵּב וַיִּשְׁלַח אֶל-שְׁלֹמֹה: בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת-עַמּוֹ נִתְּנָךְ
עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. **ב** **בִּיא** וַיֹּאמֶר חוּרָם בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ: אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד הַמֶּלֶךְ בֶּן חָכָם יוֹדֵעַ שְׂכָל וּבִינָה אֲשֶׁר
יְבַנֶּה-בַּיִת לַיהוָה וּבַיִת לְמִלְכוּתוֹ. **ב** **בִּיב** וְעַתָּה שְׁלַחְתִּי אִישׁ-חָכָם יוֹדֵעַ
בִּינָה לְחוּרָם אָבִי. **ב** **בִּיג** בֶּן-אִשָּׁה מִן-בָּנוֹת דָּן וְאָבִיו אִישׁ-צָרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת
בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף בְּנֹחֶשֶׁת בְּבַרְזֵל בְּאֲבָנִים וּבַעֲצִים בְּאֲרָגְמָן בְּתַכְלֵת וּבַבּוּץ וּבַפְּרָמִיל
וּלְפִתַח כָּל-פִּתּוּחַ וּלְחֹשֶׁב כָּל-מַחְשַׁבְתָּאֲשֶׁר יִנְתֶּן-לוֹ עִם-חֲכָמֶיךָ וְחֲכָמֵי אֲדָנִי
דָּוִד אָבִיךָ. **ב** **בִּיד** וְעַתָּה הַחֲטִים וְהַשְּׁעִרִים הַשֶּׁמֶן וְהַיַּיִן אֲשֶׁר אָמַר אֲדָנִי שְׁלַח
לְעַבְדֶּיךָ. **ב** **בִּטו** וְאֲנַחְנוּ נִכְרַת יַעֲצִים מִן-הַלְּבָנוֹן כְּכֹל-צָרְכֶךָ וּנְבִיאִים לְךָ רַפְסָדוֹת
עַל-יָם יָפוּ וְאֶתָּה תַעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלָּם.

ב **בִּטז** וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל-הָאֲנָשִׁים הַגִּירִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַסֶּפֶר
אֲשֶׁר סִפְּרָם דָּוִד אָבִיו וַיִּמְצְאוּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת. **ב** **בִּיז** וַיַּעַשׂ מֵהֶם שְׁבַעִים אֶלֶף סֶבֶל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בְּהָר וּשְׁלֹשֶׁת
אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מְנַצְחִים לְהַעֲבִיד אֶת-הָעָם. **ב** **בִּיא** וַיִּחַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת
אֶת-בַּיִת-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם בְּהָר הַמּוֹרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אָבִיהוּאֲשֶׁר הֵכִין
בְּמִקּוֹם דָּוִד בְּגֵרֹן אֲרֶנָּן הַיְבוּסִי. **ב** **בִּיב** וַיִּחַל לִבְנוֹת בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשְּׁנִי בַשְּׁנִית
אַרְבַּע לְמִלְכוּתוֹ. **ב** **בִּיג** וְאֵלֶּה הַיּוֹסֵד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בַּיִת הָאֱלֹהִים: הָאֶרֶץ
אַמּוֹת בַּמִּדָּה הָרֵאשׁוֹנָה אַמּוֹת שְׁשִׁים וָרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים. **ב** **בִּיד** וְהָאוֹלָם אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ עַל-פְּנֵי רֹחַב-הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהַגְּבֵה מֵאָה וְעֶשְׂרִים וַיִּצְפְּהוּ
מִפְּנִימָה זָהָב טְהוֹר. **ב** **בִּיה** וְאֵת הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפָּה עֵץ בְּרוֹשִׁים וַיַּחֲפֶהוּ זָהָב טוֹב
וַיַּעַל עָלָיו תַּמְרִים וְשֵׁשׁ-שֵׁרֶת. **ב** **בִּיז** וַיִּצַּף אֶת-הַבַּיִת אָבֹן יִקְרָה לְתַפְאֶרֶת וְהַזָּהָב
זָהָב פְּרוֹזִים. **ב** **בִּיח** וַיַּחֲף אֶת-הַבַּיִת הַקְּרוֹת הַסְּפִים וְקִירוֹתָיו וַדְּלִתוֹתָיו זָהָב וּפְתַח
כְּרוּבִים עַל-הַקִּירוֹת. **ב** **בִּיט** וַיַּעַשׂ אֶת-בַּיִת-קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אָרְכוֹ עַל-פְּנֵי
רֹחַב-הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וָרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים וַיַּחֲפֶהוּ זָהָב טוֹב לְכַכְרִים שֵׁשׁ
מֵאוֹת. **ב** **בִּיטז** וּמִשְׁקַל לְמִסְמְרוֹת לְשִׁקְלִים חֲמִשִּׁים זָהָב וְהַעֲלִיֹת חִפָּה זָהָב.
ב **בִּיז** וַיַּעַשׂ בַּבַּיִת-קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים כְּרוּבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים וַיִּצְפוּ אֹתָם זָהָב.
ב **בִּיא** וְכַנְפֵי הַכְּרוּבִים אָרְכָם אַמּוֹת עֶשְׂרִים כַּנֶּף הָאֶחָד לְאַמּוֹת חֲמִשׁ מִגַּעַת
לְקִיר הַבַּיִת וְהַכַּנֶּף הָאֶחָד אַמּוֹת חֲמִשׁ מִגַּיַע לְכַנֶּף הַכְּרוּב הָאֶחָד. **ב** **בִּיב** וְכַנֶּף
הַכְּרוּב הָאֶחָד אַמּוֹת חֲמִשׁ מִגַּיַע לְקִיר הַבַּיִת וְהַכַּנֶּף הָאֶחָד אַמּוֹת חֲמִשׁ דְּבָקָה
לְכַנֶּף הַכְּרוּב הָאֶחָד. **ב** **בִּיג** כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים הָאֵלֶּה פְּרָשִׁים אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהֵם
עֹמְדִים עַל-רַגְלֵיהֶם וּפְנֵיהֶם לְבַיִת. **ב** **בִּיד** וַיַּעַשׂ אֶת-הַפְּרָכֶת תַּכְלֵת וְאֲרָגְמָן

וְכַרְמִיל וּבוֹץ וַיַּעַל עָלָיו כְּרוּבִים. **ב גטו** וַיַּעַשׂ לִפְנֵי הַבַּיִת עַמּוּדִים שְׁנַיִם אַמּוֹת
 שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ אַרְדָּן וְהִצָּפֶת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁוֹ אַמּוֹת חֲמִשׁ. **ב גטז** וַיַּעַשׂ
 שַׁרְשְׁרוֹת בַּדְּבִיר וַיִּתֵּן עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים וַיַּעַשׂ רְמוֹנִים מֵאָה וַיִּתֵּן בְּשַׁרְשְׁרוֹת.
ב גיז וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּדִים עַל-פְּנֵי הַהֵיכָל אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד מִהַשְּׂמֹאל וַיִּקְרָא
 שֵׁם-הַיְמִינִי (הַיְמָנִי) יָכִין וְשֵׁם הַשְּׂמֹאלִי בְעִז. **ב דא** וַיַּעַשׂ מִזְבֵּחַ נְחֹשֶׁת עֶשְׂרִים
 אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רְחִבּוֹ וַעֲשֹׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ. **ב דב** וַיַּעַשׂ אֶת-הַיָּם
 מוֹצֵק; עֲשֹׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ אֶל-שְׁפָתוֹ עָגוּל סָבִיב וְחֲמִשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹ
 שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב. **ב דג** וּדְמוֹת בְּקָרִים תַּחַת לוֹ סָבִיב סָבִיב
 סוֹבְבִים אֹתוֹ עֲשֹׂר בְּאַמָּה מִקִּיפִים אֶת-הַיָּם סָבִיב; שְׁנַיִם טוּרִים הַבָּקָר יְצוּקִים
 בְּמִצְקָתוֹ. **ב דד** עוֹמֵד עַל-שְׁנַיִם עֲשֹׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוּנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים
 יָמָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהָיָם עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה
 וְכָל-אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֶהּ. **ב דה** וַעֲבִיו טַפְחוֹשְׁפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׁפַת-כּוֹס פָּרַח שׁוֹשְׁנָה
 מִחֲזִיק בְּתַיִם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים יָכִיל. **ב דז** וַיַּעַשׂ כַּיּוֹרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן חֲמִשָּׁה
 מִיְמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאל לְרַחֲצָה בָּהֶם אֶת-מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה יְדִיחוּ בָם וְהָיָם
 לְרַחֲצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ. **ב דח** וַיַּעַשׂ אֶת-מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֲשָׂרַת שְׁפָטִים וַיִּתֵּן בְּהֵיכָל
 חֲמִשׁ מִיְמִין וְחֲמִשׁ מִשְּׂמֹאל. **ב דט** וַיַּעַשׂ שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה וַיִּנַּח בְּהֵיכָל חֲמִשָּׁה
 מִיְמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאל וַיַּעַשׂ מִזְרְקֵי זָהָב מֵאָה. **ב דטו** וַיַּעַשׂ חֲצֵר הַכֹּהֲנִים
 וְהַעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה וְדַלְתוֹת לַעֲזָרָה וְדַלְתוֹתֵיהֶם צָפָה נְחֹשֶׁת. **ב די** וְאֶת-הַיָּם נָתַן
 מִכְתָּף הַיְמָנִית קֶדְמָה מִמּוֹל נֶגְבָּה. **ב דיא** וַיַּעַשׂ חוֹרָם אֶת-הַסִּירוֹת וְאֶת-הַיַּעֲעִים
 וְאֶת-הַמִּזְרְקוֹת וַיְכַל חִירָם (חוֹרָם) לַעֲשׂוֹת אֶת-הַמְּלֶאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בְּבֵית הָאֱלֹהִים. **ב דיב** עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְהַגְּלוֹת וְהַכְּתָרוֹת עַל-רֹאשׁ
 הָעַמּוּדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׁבָכוֹת שְׁתֵּים לְכֶסֶת אֶת-שְׁתֵּי גְלוֹת הַכְּתָרוֹת אֲשֶׁר
 עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים. **ב דיג** וְאֶת-הַרְמוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׁבָכוֹת שְׁנַיִם
 טוּרִים רְמוֹנִים לְשְׁבָכָה הָאֶחָת לְכֶסֶת אֶת-שְׁתֵּי גְלוֹת הַכְּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 הָעַמּוּדִים. **ב דיז** וְאֶת-הַמְּכֹנּוֹת עָשָׂה וְאֶת-הַפִּירוֹת עָשָׂה עַל-הַמְּכֹנּוֹת. **ב דטו**
 אֶת-הַיָּם אֶחָד וְאֶת-הַבָּקָר שְׁנַיִם-עֲשָׂר תַּחְתָּיו. **ב דטז** וְאֶת-הַסִּירוֹת
 וְאֶת-הַיַּעֲעִים וְאֶת-הַמְּזֻלְגוֹת וְאֶת-כָּל-כְּלֵיהֶם עָשָׂה חוֹרָם אָבִיו לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה
 לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְרוּק. **ב דיז** בְּכַפֵּר הַיָּרְדֵן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּעֵבִי הָאֲדָמָה בֵּין
 סְכוֹת וּבֵין צָרְדָתָה. **ב דיח** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל-הַכְּלִים הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד; כִּי לֹא
 נִחְקָר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת. **ב דיט** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְאֶת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב וְאֶת-הַשְּׁלֹחָנוֹת וְעֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים. **ב דכ** וְאֶת-הַמְּנֹרוֹת

וְנִרְתִּיחֵם לְבַעֲרָם כַּמִּשְׁפָּט לִפְנֵי הַדְּבִירִיזְהָב סָגוּר. **ב זכא** וְהִפְרַח וְהִנְרֹת וְהַמְלִקְחִים זָהָב הוּא מְכֻלֹּת זָהָב. **ב זכב** וְהַמְזֻמְרוֹת וְהַמְזֻרְקוֹת וְהַכְּפוֹת וְהַמְחֻתוֹת זָהָב סָגוּר וּפְתַח הַבַּיִת דְּלִתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים וְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכְלֹזָהָב. **ב הא** וְתִשְׁלַם כָּל-הַמְּלֶאכֶה אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבַיִת יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת-קְדָשֵׁי דָוִד אָבִיו וְאֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-כָּל-הַכֵּלִים נָתַן בְּאַצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים.

ב הב אִזּוּ יִקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת-זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבָנָי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְרוּשָׁלַם: לְהַעֲלוֹת אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן. **ב הג** וַיִּקְהִלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּחָג: הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי. **ב הד** וַיָּבֵאוּ כָל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם אֶת-הָאָרוֹן. **ב הה** וַיַּעֲלוּ אֶת-הָאָרוֹן וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקְּדָשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל: הָעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. **ב הו** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֵּת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן: מְזַבְּחִים צֶאֱן וּבִקְרָא אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב. **ב הו** וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דְּבִיר הַבַּיִת אֶל-קְדָשׁ הַקְּדָשִׁים: אֶל-תַּחַת פְּנֵי הַכְּרוּבִים. **ב הח** וַיְהִיו הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כְּנַפְּיָם עַל-מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים עַל-הָאָרוֹן וְעַל-בִּדְיוֹ מְלֻמָּעָה. **ב הט** וַיִּצְרְכוּ הַבַּדִּים וַיִּרְאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן-הָאָרוֹן עַל-פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי-שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב הי** אֵין בְּאָרוֹן רַק שְׁנֵי הַלְחוֹת אֲשֶׁר-נָתַן מֹשֶׁה בְּחֹרֵב: אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם.

ב היא וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן-הַקְּדָשׁ: כִּי כָל-הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצָאִים הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לְשִׁמּוֹר לְמַחְלְקוֹת. **ב היב** וְהַלְוִיִּם הַמְשֻׁרְרִים לְכֻלָּם לְאַסֹּף לְהִימֹן לִידֹתוֹן וּלְבַנְיָהֶם וּלְאַחִיֵּיהֶם מְלַבָּשִׁים בּוֹץ בְּמַצְלֵתִים וּבְנַבְלִים וְכַנּוֹת עֹמְדִים מְזַרְח לְמַזְבֵּחַ וְעַמָּהֶם כֹּהֲנִים לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים מַחְצָרִים (מַחְצָרִים) בְּחַצְצְרוֹת. **ב היג** וַיְהִי כְּאֶחָד לְמַחְצָרִים (לְמַחְצָרִים) וּלְמַשְׁרָרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל-אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהַזְדוֹת לַיהוָה וּכְהָרִים קוֹל בְּחַצְצְרוֹת וּבְמַצְלֵתִים וּבְכָלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ וְהַבַּיִת מְלֵא עֵנָן בַּיִת יְהוָה. **ב היד** וְלֹא-יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמוֹד לְשִׁרֵת מִפְּנֵי הָעֲנָן: כִּי-מְלֵא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בַּיִת הָאֱלֹהִים.

ב ווא אִזּוּ אָמַר שְׁלֹמֹה: יְהוָה אָמַר לְשָׁפוֹן בְּעַרְפֶּל. **ב וב** וַאֲנִי בְּנִיתִי בַּיִת-זָבֵל לָךְ וּמְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים. **ב וג** וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת-פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת כָּל-קְהֵל יִשְׂרָאֵל וְכָל-קְהֵל יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים. **ב וז** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וּבִגְדֵיו מְלֵא לְאֹמֶר. **ב וה** מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הוּצֵאתִי אֶת-עַמִּי מִצְרָיִם

מִצָּרִים לֹא-בַחֲרָתִי בְעִיר מְכַל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לַהֲיוֹת שְׁמִי שָׁם
וְלֹא-בַחֲרָתִי בְאִישׁ לַהֲיוֹת נְגִיד עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **ב וו** וְאַבְחַר בִּירוּשָׁלַם לַהֲיוֹת
שְׁמִי שָׁם וְאַבְחַר בְּדָוִד לַהֲיוֹת עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **ב וז** וַיְהִי עִם-לִבִּב דָּוִד אָבִי
לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב וח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד אָבִי יַעֲן אֲשֶׁר
הָיָה עִם-לִבְבָךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשִׁמְיָה־טִּיבוֹת כִּי הָיָה עִם-לִבְבָךָ. **ב וט** רַק אַתָּה לֹא
תִבְנֶה הַבַּיִת: כִּי בְנָךְ הַיּוֹצֵא מִחֲלָצִיךָ הוּא-יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי. **ב וי** וַיִּקַּם יְהוָה
אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָקוּם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲשַׁב עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וְאַבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ויא** וְאֲשִׁים שֵׁם אֶת-הָאָרוֹן
אֲשֶׁר-שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ויב** וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה
נֶגֶד כָּל-קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו. **ב ויג** כִּי-עָשָׂה שְׁלֹמֹה כִּיֹּר נַחֲשֶׁת וַיִּתְּנֶהוּ
בְּתוֹךְ הָעֶזְרָה חֲמִשׁ אַמּוֹת אָרְכוֹ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת רָחְבוֹ וְאֲמוֹת שְׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד
עָלָיו וַיִּבְרָךְ עַל-בְּרַכְּוֹ נֶגֶד כָּל-קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשְּׁמַיְמָה.
ב ויד וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין-כְּמוֹךָ אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: שִׁמְרֵה הַבַּיִת וְהַחֹסֵד
לְעַבְדֶיךָ הַהֹלְכִים לִפְנֶיךָ בְּכָל-לֵבָם. **ב וטו** אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדֶיךָ דָּוִד אָבִי אֶת
אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבִידֶיךָ מִלֵּאתָ כִּיֹּם הַזֶּה. **ב וטז** וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שָׁמַר לְעַבְדֶיךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא-יִכְרַת לְךָ אִישׁ
מִלִּפְנֵי יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ אֶת-דַּרְכֶּם לְלַכֵּת בְּתוֹרָתִי
כַּאֲשֶׁר הִלַכְתָּ לִפְנֵי. **ב ויז** וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יֵאָמֶן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לְעַבְדֶיךָ לְדָוִד. **ב ויח** כִּי הֵאֱמַנְם יֹשֵׁב אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עַל-הָאָרֶץ: הִנֵּה
שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְכְלוּךָ אֵף כִּי-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **ב ויט** וּפְנִיתָ
אֶל-תְּפִלַּת עַבְדֶיךָ וְאֶל-תְּחִנּוֹתַי יְהוָה אֱלֹהֵי: לְשִׁמְעֵ אֶל-הַרְנָה וְאֶל-הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
עַבְדֶיךָ מִתְּפִלַּל לִפְנֶיךָ. **ב וכ** לַהֲיוֹת עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם
וְלַיְלָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שְׁמֶךָ שָׁם: לְשִׁמּוֹעַ אֶל-הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
יִתְפַּלֵּל עַבְדֶיךָ אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה. **ב וכא** וּשְׁמַעְתָּ אֶל-תְּחִנּוֹנַי עַבְדֶיךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִשְׁמַע מִמְּקוֹם שְׁבַתְךָ מִן-הַשָּׁמַיִם וּשְׁמַעְתָּ
וְסָלַחְתָּ. **ב וכב** אִם-יִחַטָּא אִישׁ לְרַעְהוֹ וּנְשָׂא-בּוֹ אֵלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אֵלָה לִפְנֵי
מִזְבֵּחַ בְּבַיִת הַזֶּה. **ב וכג** וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וּשְׁפַטְתָּ אֶת-עַבְדֶיךָ
לְהַשִּׁיב לְרַשָּׁע לְתַת דַּרְכּוֹ בְּרָאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צְדִיק לְתַת לוֹ כְּצַדְקָתוֹ. **ב וכד**
וְאִם-יִנְגַף עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיְבֵכִי יִחַטָּאוּ-לְךָ וּשְׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת-שְׁמֶךָ וְהִתְפַּלְלוּ

וְהִתְחַנְּנוּ לִפְנֵיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה. **ב וְכֹה** וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם וְסַלַּחְתָּ לַחַטָּאת
 עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁבֹּתֶם אֶל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לָהֶם וּלְאַבְתֵּיהֶם.
ב וְכֹו בְּהַעֲצֹר הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר כִּי יַחְטְאוּ-לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה
 וְהוֹדוּ אֶת-שְׁמֹךְ מַחְטָאתָם יְשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶנּוּ. **ב וְכֹז** וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
 וְסַלַּחְתָּ לַחַטָּאת עֲבָדֶיךָ וְעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶל-הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ-בָהּ
 וְנָתַתָּה מָטָר עַל-אֲרָצְךָ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לְעַמֶּךָ לְנַחֲלָה. **ב וְכֹח** רָעַב כִּי-יִהְיֶה בְּאֶרֶץ
 דְּבַר כִּי-יִהְיֶה שֶׁדָּפוֹן וַיִּרְקוּן אֲרֻבָּה וְחָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יֵצֵר-לוֹ אֵיבֹו בְּאֶרֶץ
 שְׁעָרָיו: כָּל-נִגְעַע וְכָל-מַחֲלָה. **ב וְכֹט** כָּל-תִּפְלָה כָּל-תַּחֲנָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
 לְכָל-הָאָדָם וּלְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נִגְעוּ וּמִכְאָבוֹ וּפְרַשׁ כִּפְיוֹ
 אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **ב וְל** וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְסַלַּחְתָּ וְנָתַתָּה
 לְאִישׁ כָּכָל-דְּרָכָיו אֲשֶׁר תִּדְעַת אֶת-לִבָּבוֹ: כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ יִדְעַת אֶת-לִבָּב בְּנֵי
 הָאָדָם. **ב וְלֹא** לְמַעַן יִירָאוּךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכֶיךָ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-פְּנֵי
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתֵּינוּ. **ב וְלֹב** וְגַם אֶל-הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא מַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
 הוּא וּבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְיִדְּךָ הַחֲזָקָה וְיִזְרוּעֶךָ הַנְּטוּיָה וּבֹאוּ
 וְהִתְפַּלְלוּ אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **ב וְלִג** וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם מִמְּכּוֹן שְׁבִתְךָ וְעֲשִׂיתָ
 כָּכָל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי: לְמַעַן יִדְעוּ כָּל-עַמֵּי הָאֶרֶץ אֶת-שְׁמֹךְ וּלְיִרְאָה
 אֶתְךָ כַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי-שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **ב וְלֹד**
 כִּי-יֵצֵא עַמֶּךָ לְמַלְחָמָה עַל-אֵיבֹו בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ
 הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-בָּנִיתִי לְשְׁמֶךָ. **ב וְלֹה** וְשָׁמַעְתָּ
 מִן-הַשָּׁמַיִם אֶת-תְּפִלָּתְם וְאֶת-תַּחֲנָנְתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטִים. **ב וְלו** כִּי יַחְטְאוּ-לָךְ כִּי
 אִין אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יַחְטָא וְאֲנַפְתָּ בָם וְנָתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשׁוּבוּם שׁוּבֵיהֶם
 אֶל-אֶרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה. **ב וְלוֹז** וְהִשְׁבִּיבוּ אֶל-לִבָּבְם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָשְׁבוּ-שָׁם
 וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שָׁבִים לֵאמֹר חָטְאוּנוּ הָעֵוִינוּ וְרָשָׁעֵנוּ. **ב וְלֹח** וְשָׁבוּ
 אֵלֶיךָ בְּכָל-לֵבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ שָׁבִים אֲשֶׁר-שָׁבוּ אֲתֶם וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ
 אֲרָצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבוֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ וּלְבַיִת אֲשֶׁר-בָּנִיתִי לְשְׁמֶךָ.
ב וְלֹט וְשָׁמַעְתָּ מִן-הַשָּׁמַיִם מִמְּכּוֹן שְׁבִתְךָ אֶת-תְּפִלָּתְם וְאֶת-תַּחֲנָנְתֵיהֶם וְעֲשִׂיתָ
 מִשְׁפָּטִים וְסַלַּחְתָּ לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ-לָךְ. **ב וּמ** עֲתָה אֱלֹהֵי יְהוָה נָא עֲיִנֶיךָ
 פְּתֹחוּ וְאֲזַנֶיךָ קִשְׁבוּ וְתִפְלַת הַמָּקוֹם הַזֶּה. **ב וּמֹא** וְעֲתָה קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים
 לְנוּחַדְאֶתָה וְאַרוֹן עֲזָךְ כְּהִנֵּיךָ יְהוָה אֱלֹהִים יִלְבָּשׁוּ תְּשׁוּעָה וְחִסִּידֶיךָ יִשְׁמְחוּ
 בְּטוֹב. **ב וּמֹב** יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: זְכָרָה לְחִסְדֵי דָוִד עַבְדְּךָ.

ב זא וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים
 וכבוד יהוה מלא את-הבית. **ב זב** ולא יכלו הכהנים לבוא אל-בית יהוה:
 כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה. **ב זג** וכל בני ישראל ראים ברדת האש
 וכבוד יהוה על-הבית ויכרעו אפים ארצה על-הרצפה וישתחוו והדות ליהוה
 כי טוב פי לעולם חסדו. **ב זד** והמלך וכל-העם זבחים זבח לפני יהוה. **ב זה**
 ויזבח המלך שלמה את-זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
 אלף ויחנכו את-בית האלהים המלך וכל-העם. **ב זו** והכהנים על-משמרותם
 עמדים והלויים בכלי-שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה
 כי-לעולם חסדו בהלל דויד בגדס והכהנים מחצצרים (מחצרים) נגדס
 וכל-ישראל עמדים. **ב זז** ויקדש שלמה את-תוך החצר אשר לפני בית-יהוה
 כי-עשה שם העלות ואת חלבי השלמים: כי-מזבח הנחשת אשר עשה שלמה
 לא יכול להכיל את-העלה ואת-המנחה ואת-החלבים. **ב זח** ויעש שלמה
 את-החג בעת ההיא שבעת ימים וכל-ישראל עמוקהל גדול מאד: מלבוא
 חמת עד-נחל מצרים. **ב זט** ויעשו ביום השמיני עצרת: כי חנכת המזבח עשו
 שבעת ימים והחג שבעת ימים. **ב זי** וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי
 שלח את-העם לאהליהם שמחים וטובי לב על-הטובה אשר עשה יהוה לדויד
 ולשלמה ולישראל עמו. **ב זיא** ויכל שלמה את-בית יהוה ואת-בית המלך ואת
 כל-הבא על-לב שלמה לעשות בבית-יהוה ובביתוהצליח.

ב זיב וירא יהוה אל-שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את-תפלתך ובחרתי
 במקום הזה לי לבית זבח. **ב זיג** הן אעצר השמים ולא-יהיה מטר והן-אצנה
 על-חגב לאכול הארץ ואם-אשלח דבר בעמי. **ב זיד** ויכנעו עמי אשר
 נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע
 מן-השמים ואסלח לחטאתם וארפא את-ארצם. **ב זטו** עתה עיני יהיו פתוחות
 ואזני קשבות לתפלת המקום הזה. **ב זטז** ועתה בחרתי והקדשתי את-הבית
 הזה להיות-שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-הימים. **ב זיז** ואתה
 אם-תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי
 תשמור. **ב זיח** והקימותי את כסא מלכותך: כאשר פרתי לדויד אביך לאמר
 לא-יפרת לך איש מושל בישראל. **ב זיט** ואם-תשובון אתם ועזבתם חקותי
 ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
 להם. **ב זכ** ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת-הבית הזה אשר
 הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל-העמים. **ב זכא**

וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עֲלֵיוֹן לְכָל-עֵבֶר עָלָיו יִשָּׁם וְאָמַר בְּמָה עָשָׂה יְהוָה כִּכָּה לְאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה. **ב זכב** וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בְּאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּם עַל-כֵּן הֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת.

ב חא וַיְהִי מִקֶּץ עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת-בַּיִת יְהוָה וְאֶת-בַּיִתוֹ. **ב חב** וְהָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן חוּרָם לְשְׁלֹמֹה בְּנֵה שְׁלֹמֹה אֹתָם וַיּוֹשֵׁב שָׁם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב חג** וַיִּלְכֹּד שְׁלֹמֹה חֲמַת צוֹבָה וַיַּחֲזֵק עָלֶיהָ. **ב חד** וַיִּבֶן אֶת-תֵּדְמוֹר בַּמִּדְבָּר וְאֶת כָּל-עָרֵי הַמְּסָכְנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּחֲמַת. **ב חה** וַיִּבֶן אֶת-בַּיִת חוּרוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֶת-בַּיִת חוּרוֹן הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מְצוֹר חוֹמוֹת דְּלֹתִים וּבְרִיחַ. **ב חו** וְאֶת-בַּעֲלֹת וְאֶת כָּל-עָרֵי הַמְּסָכְנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת כָּל-עָרֵי הָרֶכֶב וְאֶת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֶת כָּל-חֲשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֲשַׁק לְבָנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן וּבְכָל אֶרֶץ מִמְּשַׁלְתּוֹ. **ב חז** כָּל-הָעָם הַנוֹתֵר מִן-הַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה. **ב חח** מִן-בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-כֻלּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב חט** וּמִן-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא-נָתַן שְׁלֹמֹה לַעֲבָדִים לְמַלְאכָתוֹ: כִּי-הֵמָּה אֲנָשֵׁי מְלַחְמָה וְשָׂרֵי שְׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי רֶכְבוֹ וּפְרָשָׁיו.

ב חי וְאֵלֶּה שְׂרֵי הַנְּצִיבִים (הַנְּצָבִים) אֲשֶׁר-לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמָשִׁים וּמְאֹתָיִם הָרְדִים בָּעָם. **ב חיא** וְאֶת-בֵּת-פְּרָעָה הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה מְעִיר דָּוִד לַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה-לָּהּ: כִּי אָמַר לֹא-תֵשֵׁב אִשָּׁה לִי בַּבַּיִת דָּוִד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל כִּי-קִדַּשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר-בָּאָה אֲלֵיהֶם אַרְוֹן יְהוָה.

ב חיב אַז הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה עָלְוֹת לִיהוָה עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לְפָנָי הָאוֹלָם. **ב חיג** וּבַדָּבָר-יוֹם בָּיוֹם לְהַעֲלוֹת כְּמִצּוֹת מִשָּׁה לְשִׁבְתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וְלַמּוֹעֲדוֹת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. **ב חיד** וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפֵּט דָּוִד-אָבִיו אֶת-מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל-עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל-מִשְׁמְרוֹתָם לְהַלֵּל וּלְשַׁרֵּת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים לְדָבָר-יוֹם בָּיוֹמוֹ וְהַשְּׁעָרִים בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר: כִּי כֵן מִצְוֹת דָּוִד אִישׁ-הָאֱלֹהִים. **ב חטו** וְלֹא סָרוּ מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ עַל-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל-דְּבָרוֹ לְאַצְרוֹת. **ב חטז** וַתִּכֶּן כָּל-מְלָאכֶת שְׁלֹמֹה עַד-הַיּוֹם מוֹסֵד בַּיִת-יְהוָה וְעַד-כְּלֹתוֹ: שָׁלֵם בַּיִת יְהוָה. **ב חיז** אַז הִלְכֹּד שְׁלֹמֹה לְעֶצְיוֹן-גָּבֶר וְאֶל-אֵילוֹת עַל-שִׁפְתַי הַיָּם בְּאֶרֶץ אֲדוּם. **ב חיא** וַיִּשְׁלַח-לוֹ חוּרָם בֶּיַד-עֲבָדָיו אוֹנִיּוֹת (אֲנִיּוֹת) וְעֲבָדִים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבֵאוּ עִם-עֲבָדָיו שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע-מֵאוֹת וַחֲמָשִׁים כֶּכֶר זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה.

ב טא ומלכת-שָׁבָא שָׁמְעָה אֶת-שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה וַתְּבוֹא לְנִסּוֹת אֶת-שְׁלֹמֹה בְּחִידוֹת בִּירוּשָׁלַם בְּחִיל כְּבִד מְאֹד וּגְמִלִים נִשְׂאִים בְּשָׁמַיִם וְזָהָב לָרֹב וְאָבֹן יִקָּרָה וַתְּבוֹא אֶל-שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֶת כָּל-אֲשֶׁר הָיָה עִם-לִבָּבָהּ. **ב טב** וַיִּגַּד-לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-דְּבָרֶיהָ וְלֹא-נִעְלַם דְּבַר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ. **ב טג** וַתֵּרָא מַלְכַת-שָׁבָא אֶת חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהִבִּית אֲשֶׁר בָּנָה. **ב טד** וּמֵאֲכָל שֶׁלְּחָנוֹ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשֻׁרְתָיו וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וְעַלְתָּו אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא-הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ. **ב טה** וַתֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אַמֶּת הַדְּבַר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצֵי־עַל-דְּבָרֶיךָ וְעַל-חֲכַמְתֶּךָ. **ב טו** וְלֹא-הֶאֱמַנְתִּי לְדְבָרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר-בָּאתִי וַתֵּרָאֵנִה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגַּד-לִי חֲצֵי מִרְבֵּית חֲכַמְתֶּךָ: יִסְפֹּת עַל-הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי. **ב טז** אֲשֶׁרִי אֲנִישִׁיךָ וְאֲשֶׁרִי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּהָעֹלָמִידִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד וְשָׁמְעִים אֶת-חֲכַמְתֶּךָ. **ב טח** יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּךָ לְתַתֶּךָ עַל-כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתְּנֶךָ עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה. **ב טט** וַתִּתֵּן לְמֶלֶךְ מִמָּאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבְשָׁמַיִם לָרֹב מְאֹדוֹאָבֹן יִקָּרָה וְלֹא הָיָה כִּבְשָׁם הַהוּא אֲשֶׁר-נִתְּנָה מַלְכַת-שָׁבָא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה. **ב טי** וְגַם-עֲבָדֵי חִירִם (חֹרִם) וְעֲבָדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר-הִבִּיאוּ זָהָב מֵאוֹפִירֵהִבִּיאוּ עֲצֵי אֶלְגוֹמִים וְאָבֹן יִקָּרָה. **ב טיא** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת-עֲצֵי הָאֶלְגוֹמִים מְסֻלוֹת לְבֵית-יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים וְלֹא-נִרְאוּ כֵּהֶם לְפָנִים בְּאַרְץ יְהוּדָה. **ב טיב** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַת-שָׁבָא אֶת-כָּל-חֲפָצָה אֲשֶׁר שָׂאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר-הִבִּיָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֹּךְ וַתִּלְךָ לְאַרְצָהּ הִיא וְעֲבָדֶיהָ.

ב טיג וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר-בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת־שָׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשָׁשׁ כֶּכֶרִי זָהָב. **ב טיד** לְבַד מֵאֲנָשֵׁי הַתָּרִים וְהַסְּחָרִים מְבִיָּאִים וְכָל-מַלְכֵי עָרֵב וּפְחוֹת הָאָרֶץ מְבִיָּאִים זָהָב וְכֶסֶף לְשְׁלֹמֹה. **ב טטו** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתָנִים צָנָה זָהָב שְׁחוּט: שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב שְׁחוּט יַעֲלֶה עַל-הַצָּנָה הָאֶחָת. **ב טטז** וּשְׁלֹשׁ-מֵאוֹת מְגִנִּים זָהָב שְׁחוּט־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל-הַמְּגִן הָאֶחָת וַיִּתְּנֶם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן. **ב טטז** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף-שֵׁן גְּדוֹל וַיִּצְפֶּהוּ זָהָב טָהוֹר.

ב טיח וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֶסֶף וְכֶבֶשׂ בַּזָּהָב לְכֶסֶף מְאַחֲזִים וַיְדוֹת מֵזָה וּמֵזָה עַל-מְקוֹם הַשֹּׁבֵת וּשְׁנַיִם אֲרִיּוֹת עֹמְדִים אֶצֶל הַיְדוֹת. **ב טיט** וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרִיּוֹת עֹמְדִים שָׁם עַל-שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת־מֵזָה וּמֵזָה לֹא-נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל-מִמְלָכָה. **ב טכ** וְכָל כְּלֵי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל כְּלֵי בֵּית-יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוֹר: אִין כֶּסֶף נֶחֱשֵׁב בֵּימֵי שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָה. **ב טכא** כִּי-אֲנִיּוֹת לְמֶלֶךְ הַלְּכוֹת תִּרְשִׁישׁ עִם עֲבָדֵי

חורם: אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותופים.

ב טכב ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה. **ב טכג** וכל מלכי הארץ מבקשים את-פני שלמה לשמע את-חכמתו אשר-נתן האלהים בלבו. **ב טכד** והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה. **ב טכה** ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם. **ב טכו** ויהי מושל בכל-המלכים מן-הנהר ועד-ארץ פלשתים ועד גבול מצרים. **ב טכז** ויתן המלך את-הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן בשקמים אשר-בשפלה לרב. **ב טכח** ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל-הארצות. **ב טכט** ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא-הם כתובים על-דברי נתן הנביא ועל-נבואת אחיה השילוני ובהזות יעדי (ועדו) החזה על-ירבעם בן-נבט. **ב טל** וימלך שלמה בירושלם על-כל-ישראל ארבעים שנה. **ב טלא** וישכב שלמה עם-אבתיו ויקברו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו.

ב יא וילך רחבעם שכמה: כי שכם באו כל-ישראל להמליך אתו. **ב יב** ויהי כשמע ירבעם בן-נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים. **ב יג** וישלחו ויקראו-לו ויבא ירבעם וכל-ישראל וידברו אל-רחבעם לאמר. **ב יד** אביך הקשה את-עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר-נתן עלינו ונעבדך. **ב יה** ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם. **ב יו** ויועץ המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר: איך אתם נועצים להשיב לעם-הזה דבר. **ב יז** וידברו אליו לאמר אם-תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל-הימים. **ב יח** ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את-הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו. **ב יט** ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את-העם הזה: אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-נתן אביך עלינו. **ב יי** וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה-תאמר לעם אשר-דברו אליך לאמר אביך הכביד את-עלנו ואתה הקל מעלינו: כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי. **ב ייא** ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על-עלכם: אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים.

ב ייב וַיָּבֵא יִרְבְּעָם וְכָל-הָעָם אֶל-רְחַבְעָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. **ב ייג** וַיַּעֲנִים הַמֶּלֶךְ קָשָׁה וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים. **ב ייד** וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים כְּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אֲכַבִּיד אֶת-עַלְכֶם וְאֲנִי אֲסִיף עָלָיו: אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי בְּעִקְרָבִים. **ב יטו** וְלֹא-שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל-הָעָם: כִּי-הָיְתָה נִסְבָּה מֵעַם הָאֱלֹהִים לְמַעַן הַקִּים יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אַחִיָּהוּ הַשְּׁלוֹנִי אֶל-יִרְבְּעָם בֶּן-נָבֹט. **ב יטז** וְכָל-יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא-שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר מָה-לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא-נַחֲלָה בְּבֶן-יִשִׁי אִישׁ לְאַהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עִתָּה רְאֵה בֵּיתְךָ דָּוִד וַיֵּלֶךְ כָּל-יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלָיו. **ב ייז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רְחַבְעָם. **ב ייח** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת-הַדָּרָם אֲשֶׁר עַל-הַמָּס וַיִּרְגְּמוּ-בּוֹ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אָבֹן וָיִמָּת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם. **ב ייט** וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב יאא** וַיָּבֵא רְחַבְעָם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת-בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אַלְפֵי בָחוּר עֲשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם-יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת-הַמַּמְלָכָה לְרְחַבְעָם. **ב יאב** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ-הָאֱלֹהִים לֵאמֹר. **ב יאג** אָמֹר אֶל-רְחַבְעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר. **ב יאד** כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא-תַעֲלוּ וְלֹא-תִלָּחֲמוּ עִם-אַחֵיכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹכִי מֵאֵתִי נְהִיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ מִלִּכְתּוֹת אֶל-יִרְבְּעָם. **ב יאה** וַיָּשֻׁב רְחַבְעָם בִּירוּשָׁלַם וַיִּבֶן עָרִים לְמִצּוֹר בִּיהוּדָה. **ב יאז** וַיִּבֶן אֶת-בֵּית-לָחֵם וְאֶת-עֵיטָם וְאֶת-תְּקוּעָה. **ב יאח** וְאֶת-גֵּת וְאֶת-מֶרְשָׁה וְאֶת-זִיף. **ב יאט** וְאֶת-אֲדוּרִים וְאֶת-לָכִישׁ וְאֶת-עֲזֻקָה. **ב יאי** וְאֶת-צָרְעָה וְאֶת-אֵילֹן וְאֶת-חֶבְרוֹן אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִן: עָרֵי מִצְרוֹת. **ב יאיא** וַיַּחֲזֵק אֶת-הַמִּצְרוֹת וַיִּתֵּן בָּהֶם נְגִידִים וְאֲצֻרוֹת מֵאֶכָל וְשֶׁמֶן וַיִּיּוֹן. **ב יאיב** וּבְכָל-עִיר וְעִיר צְנוֹת וּרְמָחִים וַיַּחֲזִקֵם לְהִרְבֶּה מְאֹד וַיְהִי-לוֹ יְהוּדָה וּבְנֵימָן. **ב יאיג** וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל-יִשְׂרָאֵל הִתְיַצְּבוּ עָלָיו מִכָּל-גְּבוּלָם. **ב יאיז** כִּי-עָזְבוּ הַלְוִיִּם אֶת-מִגְרָשֵׁיהֶם וַאֲחֻזָּתָם וַיֵּלְכוּ לִיהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם: כִּי-הִזְנִיחַם יִרְבְּעָם וּבְנָיו מִכֹּהֵן לִיהוָה. **ב יאטו** וַיַּעֲמֵד-לוֹ כְּהֵנִים לְבָמוֹת וּלְשַׁעִירִים וּלְעִגְלִים אֲשֶׁר עָשָׂה. **ב יאטז** וְאַחֲרֵיהֶם מִכָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל הִנְתִּינִים אֶת-לְבָבָם לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹזְנוֹת יְרוּשָׁלַם לְזַבּוֹחַ לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב יאיז** וַיַּחֲזִקוּ אֶת-מַלְכוּת יְהוּדָה וַיִּאֲמְצוּ אֶת-רְחַבְעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ: כִּי הָלְכוּ בְּדָרְךָ דָּוִד וּשְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ. **ב יאיח**

ויקח-לו רחבעם אשה את-מחלת בן- (בת-) ירימות בן-דויד: אביהיל
 בת-אליאב בן-ישׁי. **ב יאיט** ותלד לו בנים את-יעוש ואת-שמריה ואת-זהם.
ב יאכ ואחריה לקח את-מעכה בת-אבשלום ותלד לו את-אביה ואת-עתי
 ואת-זיזא ואת-שלמית. **ב יאכא** ויאָהב רחבעם את-מעכה בת-אבשלום
 מכל-נשׁיו ופילגשיוכי נשים שמונה-עשרה נשא ופילגשים ששים וילד עשרים
 ושמונה בנים וששים בנות. **ב יאכב** ויעמד לראש רחבעם את-אביה בן-מעכה
 לנגיד באחיוכי להמליכו. **ב יאכג** ויבן ויפרץ מכל-בניו לכל-ארצות יהודה
 ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים. **ב יבא** ויהי
 כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את-תורת יהוה וכל-ישׁראל עמו.
ב יבב ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך-מצרים
 על-ירושלם: כי מעלו ביהוה. **ב יבג** באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים
 ואין מספר לעם אשר-באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים. **ב יבד** וילכד
 את-ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד-ירושלם. **ב יבה** ושמעיה הנביא בא
 אל-רחבעם ושׁרי יהודה אשר-נאספו אל-ירושלם מפני שישק ויאמר להם
 כה-אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף-אני עזבתי אתכם ביד-שישק. **ב יבו**
 ויכנעו שׁרי-ישׁראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה. **ב יבז** ובראות יהוה כי נכנעו
 הנה דבר-יהוה אל-שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט
 לפליטה ולא-תתן חמתי בירושלם ביד-שישק. **ב יבח** כי יהיו-לו לעבדים
 וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות. **ב יבט** ויעל שישק מלך-מצרים
 על-ירושלם ויקח את-אצרות בית-יהוה ואת-אצרות בית המלך את-הכל לקח
 ויקח את-מגני הזהב אשר עשה שלמה. **ב יבי** ויעש המלך רחבעם תחתייהם
 מגני נחשת והפקיד על-יד שׁרי הרצים השמרים פתח בית המלך. **ב יביא** ויהי
 מדי-בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל-תא הרצים.
ב יביב ובהכנעו שב ממנו אף-יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה הנה
 דברים טובים. **ב יביג** ויתחזק המלך רחבעם בירושלם ומלך: כי
 בן-ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר
 אשר-בחר יהוה לשום את-שמו שם מכל שבטי ישׁראל ושם אמו נעמה
 העמנית. **ב יביז** ויעש הרע: כי לא הכין לבו לדרוש את-יהוה. **ב יבטו** ודברי
 רחבעם הראשנים והאחרונים הלא-הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו
 החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל-הימים. **ב יבטז** וישׁכב רחבעם
 עם-אבתיו ויקבר בעיר דויד ומלך אביה בנו תחתיו.

ב יגא בַּשָּׁנָה שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה לְמִלְךָ יִרְבְּעָם וַיִּמְלֹךְ אָבִיָּה עַל-יְהוּדָה. **ב יגב** שְׁלוֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָהוּ בֵת-אוּרִיאֵל מִן-גְּבֻעָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָבִיָּה וּבֵין יִרְבְּעָם. **ב יגג** וַיֵּאָסֶר אָבִיָּה אֶת-הַמִּלְחָמָה בְּחִיל גְּבוּרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע-מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ בַּחוּר וַיִּרְבְּעָם עָרָךְ עִמּוֹ מִלְחָמָה בְּשִׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ בַּחוּר גְּבוּר חָיִל. **ב יגד** וַיָּקָם אָבִיָּה מֵעַל לְהָר צְמָרִים אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי יִרְבְּעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל. **ב יגה** הֲלֹא לָכֶם לְדַעַת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מִמְּלָכָה לְדָוִד עַל-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם: לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מֶלֶח.
ב יגו וַיָּקָם יִרְבְּעָם בֶּן-נְבֻט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד וַיִּמְרֹד עַל-אֲדָנָיו. **ב יגז** וַיִּקְבְּצוּ עָלָיו אֲנָשִׁים רַקִּים בְּנֵי בְלִיעֵל וַיִּתְאַמְצוּ עַל-רְחַבְעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה וּרְחַבְעָם הָיָה נֹעַר וְרָךְ-לֵבָב וְלֹא הִתְחַזַּק לִפְנֵיהֶם. **ב יגח** וַעֲתָה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלַכְתָּ יְהוָה בְּיַד בְּנֵי דָוִד וְאַתֶּם הֶמוֹן רָב וְעַמְכֶם עִגְלֵי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יִרְבְּעָם לְאֱלֹהִים. **ב יגט** הֲלֹא הִדְחַתֶּם אֶת-כְּהֵנִי יְהוָה אֶת-בְּנֵי אֶהְרֹן וְהַלְוִיִּם וַתַּעֲשׂוּ לָכֶם כְּהֻנִּים כְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כָּל-הַבָּא לְמִלְא יָדוֹ בְּפֶר בֶּן-בִּקְר וְאִילַם שִׁבְעָה וְהָיָה כֹהֵן לְלֹא אֱלֹהִים. **ב יגי** וְאַנְחֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְנָהוּ וְכֹהֲנֵינוּ מִשְׁרָתֵינוּ לִיהוָה בְּנֵי אֶהְרֹן וְהַלְוִיִּם בְּמִלְאֲכָתָה. **ב יגיא** וּמִקְטָרִים לִיהוָה עֲלוֹת בַּבִּקְר-בַּבִּקְר וּבְעָרֵב-בְּעָרֵב וּקְטָרֵת-סַמִּים וּמַעֲרַכְתָּ לָחֶם עַל-הַשֶּׁלֶחַן הַטָּהוֹר וּמִנֹּחֶת הַזָּהָב וְנֹרְתִיָּה לְבָעַר בְּעָרֵב בְּעָרֵב כִּי-שָׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתוֹ. **ב יגיב** וְהִנֵּה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ הָאֱלֹהִים וְכֹהֲנֵינוּ וְחַצְצֹרוֹת הַתְּרוּעָה לְהַרְיֵעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-תִּלְחַמּוּ עִם-יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתֵּיכֶם כִּי-לֹא תִצְלִיחוּ. **ב יגיג** וַיִּרְבְּעָם הִסִּב אֶת-הַמַּאֲרָב לְבוֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיְהִיו לִפְנֵי יְהוּדָה וְהַמַּאֲרָב מֵאַחֲרֵיהֶם. **ב יגיז** וַיִּפְּנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאַחֲוֹר וַיִּצְעֲקוּ לִיהוָה וְהַכְּהֵנִים מִחַצְצֹרִים (מִחֲצָרִים) בְּחַצְצֹרוֹת. **ב יגטו** וַיִּרְיֵעוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי בְּהַרְיֵעַ אִישׁ יְהוּדָה וְהָאֱלֹהִים נִגַף אֶת-יִרְבְּעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אָבִיָּה וְיְהוּדָה. **ב יגטז** וַיִּנּוּסוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה וַיִּתְּנִם אֱלֹהִים בְּיָדָם. **ב יגיז** וַיָּכּוּ בָהֶם אָבִיָּה וְעִמּוֹ מִכָּה רַבָּה וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ-מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ בַּחוּר. **ב יגיא** וַיִּכְנְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְאַמְצוּ בְּנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב יגיט** וַיִּרְדֹּף אָבִיָּה אַחֲרָי יִרְבְּעָם וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עָרִים אֶת-בֵּית-אֵל וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-יִשְׁנָה וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-עַפְרוֹן (עֶפְרָיִן) וּבְנוֹתֶיהָ. **ב יגכ** וְלֹא-עָצַר כָּח-יִרְבְּעָם עוֹד בַּיָּמֵי אָבִיָּהוּ וַיִּגְפְּהוּ יְהוָה וַיָּמָת. **ב יגכא** וַיִּתְחַזַּק אָבִיָּהוּ וַיִּשְׂא-לוֹ נָשִׁים אַרְבַּע עָשָׂרָה וַיּוֹלֵד עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים וְשֵׁשׁ עָשָׂרָה בָנוֹת. **ב יגכב** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אָבִיָּה וַדְּבָרֵי וַיִּכְתּוּבֵם בְּמִדְרָשׁ

הנביא עזו. **ב יגכג** וישכב אביה עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך
אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים.
ב ידא ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו. **ב ידב** ויסר את-מזבחות
הנזכר והבמות וישבר את-המצבות ויגדע את-האשרים. **ב ידג** ויאמר ליהודה
לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה. **ב ידד** ויסר
מכל-ערי יהודה את-הבמות ואת-החפנים ותשקט הממלכה לפניו. **ב ידה**
ויבן ערי מצורה ביהודה: כי-שקטה הארץ ואין-עמו מלחמה בשנים
האלהכי-הניח יהוה לו. **ב ידז** ויאמר ליהודה נבנה את-הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את-יהוה
אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו.
ב ידז ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן
נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף: כל-אלה גבורי חיל. **ב ידח** ויצא
אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד-מרשה.
ב ידט ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה. **ב ידי** ויקרא
אסא אל-יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין-עמך לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה
אלהינו כי-עליך נשענו ובשמך באנו על-ההמון הזה: יהוה אלהינו אתה
אל-יעצר עמך אנוש. **ב ידיא** ויגף יהוה את-הכושים לפני אסא ולפני יהודה
וינסו הכושים. **ב ידיב** וירדפם אסא והעם אשר-עמו עד-לגרר ויפל מכושים
לאין להם מחיה כי-נשברו לפני-יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד.
ב ידיג ויכו את כל-הערים סביבות גרר-היה פחד-יהוה עליהם ויבאו
את-כל-הערים כי-בזה רבה היתה בהם. **ב ידיז** וגם-אחלי מקנה הכו וישבו
צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם. **ב יטא** ועזריהו בן-עוזדד היתה עליו רוח
אלהים. **ב יטב** ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל-יהודה ובנימן:
יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם-תדרשהו ימצא לכם ואם-תעזבהו יעזב
אתכם. **ב יטג** וימים רבים לישראל: ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא
תורה. **ב יטד** וישב בצר-לו על-יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם.
ב יטו ובעתים ההם אין שלום ליצא ולבא: כי מהומות רבות על כל-ישרי
הארצות. **ב יטו** וכתתו גוי-בגוי ועיר בעיר: כי-אלהים הממם בכל-צרה.
ב יטז ואתם חזקו ואל-ירפו ידיכם: כי יש שכר לפעלתכם. **ב יטז** וכשמע
אסא הדברים האלה והנבואה עיד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל-ארץ
יהודה ובנימן ומן-הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את-מזבח יהוה אשר

לִפְנֵי אוֹלָם יְהוָה. **ב טוט** וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-יְהוּדָה וּבְנֵימֶן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם מֵאֲפָרַיִם
 וּמִנְשָׁה וּמִשְׁמֵעוֹן: כִּי-נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֶב בְּרֵאתָם כִּי-יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ.
ב טוי וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְשָׁנַת חֲמִשׁ-עָשָׂרָה לְמַלְכוּת אֲסָא.
ב טויה וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן-הַשֶּׁלֶל הַבִּיאוּ: בָּקָר שִׁבְעַת מֵאוֹת וָצֵאן
 שִׁבְעַת אֲלָפִים. **ב טויב** וַיָּבֵאוּ בְּבֵרִית לְדָרוֹשׁ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם:
 בְּכָל-לְבָבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם. **ב טויג** וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָדָרַשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל
 יוֹמַת לָמֶן-קֶטָן וְעַד-גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה. **ב טויד** וַיִּשְׁבְּעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל
 וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבְשׁוֹפָרוֹת. **ב טוטו** וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-יְהוּדָה עַל-הַשְּׁבוּעָה כִּי
 בְּכָל-לְבָבָם נִשְׁבְּעוּ וּבְכָל-רְצוֹנָם בִּקְשָׁהּ וַיִּמְצָא לָהֶם וַיִּנַּח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב.
ב טוטז וְגַם-מִעֵכָה אִם אֲסָא הַמֶּלֶךְ הִסִּירָה מִגְּבִירָה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה לְאֲשָׁרָה
 מִפְּלָצַת וַיִּכְרַת אֲסָא אֶת-מִפְּלָצְתָהּ וַיִּדְק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן. **ב טויו**
 וְהַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל: רַק לְבַב-אֲסָא הָיָה שָׁלֵם כָּל-יָמָיו. **ב טויה** וַיָּבֵא
 אֶת-קִדְשֵׁי אָבִיו וְקִדְשֵׁי בֵּית הָאֱלֹהִים: כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים. **ב טויט** וּמִלְחָמָה לֹא
 הָיְתָה עַד שָׁנַת-שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ לְמַלְכוּת אֲסָא.
ב טזא בְּשָׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אֲסָא עָלָה בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-יְהוּדָה
 וַיָּבֹן אֶת-הָרְמָה לְבֵלְתִי תַת יוֹצֵא וְבָא לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב טזב** וַיֵּצֵא אֲסָא
 כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל-בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב
 בְּדַרְמָשֶׁק לֵאמֹר. **ב טזג** בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ: הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ
 כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ הֲפֹר בְּרִיתְךָ אֶת-בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מֵעָלָי. **ב טזד** וַיִּשְׁמַע
 בֶּן-הַדָּד אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲסָא וַיִּשְׁלַח אֶת-שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר-לוֹ אֶל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ
 אֶת-עֵינֹן וְאֶת-דָּן וְאֶת אֶבֶל מַיִם וְאֶת כָּל-מִסְכְּנוֹת עָרֵי נִפְתָּלַי. **ב טזה** וַיְהִי
 כַּשְּׁמַע בַּעֲשָׂא וַיִּחַדֵּל מִבְּנוֹת אֶת-הָרְמָה וַיִּשְׁבֵּת אֶת-מְלֹאכֶתוֹ. **ב טזו** וְאֲסָא
 הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת-כָּל-יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ אֶת-אֲבֵנֵי הָרְמָה וְאֶת-עֲצֵי הָאֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא
 וַיָּבֹן בָּהֶם אֶת-גֹּבַע וְאֶת-הַמִּצְפָּה. **ב טזז** וּבָעֵת הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה אֶל-אֲסָא
 מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהַשְׁעֲנֶךָ עַל-מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל-כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ-אֲרָם מִיָּדְךָ. **ב טזח** הֲלֹא הַכּוֹשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחֵיל
 לָרֶב לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהִרְבֶּה מְאֹד וּבְהַשְׁעֲנֶךָ עַל-יְהוָה נִתְּנָם בְּיָדְךָ. **ב טזט** כִּי
 יְהוָה עֵינָיו מִשְׁטָטוֹת בְּכָל-הָאָרֶץ לְהַתְחַזֵּק עִם-לְבָבָם שָׁלֵם אֱלֹיוֹנִסְפֶּלֶת
 עַל-זֹאת: כִּי מֵעַתָּה יֵשׁ עִמָּךְ מִלְחָמוֹת. **ב טזי** וַיִּכְעַס אֲסָא אֶל-הָרֹאֶה וַיִּתְּנָהוּ
 בֵּית הַמֶּהֱפֹכֶת כִּי-בָזַעַף עִמּוֹ עַל-זֹאת וַיִּרְצֹץ אֲסָא מִן-הָעָם בָּעֵת הַהִיא. **ב טזיא**
 וְהִנֵּה דְבָרֵי אֲסָא הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר הַמִּלְכִּים

ליהודה וישראל. **ב טז** ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו
 עד-למעלה חליו וגם-בחליו לא-דרש את-יהוה כי ברפאים. **ב טז** וישכב
 אסא עם-אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו. **ב טז** ויקברהו
 בקברתיו אשר כרה-לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים
 מרקחים במרקחת מעשה וישרפו-לו שרפה גדולה עד-למאד.
ב יז וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על-ישראל. **ב יז** ויתן-חילבכל-ערי
 יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו.
ב יז ויהי יהוה עם-יהושפט: כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש
 לבעלים. **ב יז** כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל.
ב יז ויכן יהוה את-הממלכה בידו ויתנו כל-יהודה מנחה ליהושפט ויהי-לו
 עשר-וכבוד לרב. **ב יז** ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את-הבמות
 ואת-האשרים מיהודה.
ב יז ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן-חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל
 ולמיכיהוה וללמד בערי יהודה. **ב יז** ועמהם הלויים שמעיהו ונתננהו וזבדיהו
 ועשהאל ושמרימות (ושמירמות) ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניההלויים
 ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים. **ב יז** וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת
 יהוה ויסבו בכל-ערי יהודה וילמדו בעם. **ב יז** ויהי פחד יהוה על כל-ממלכות
 הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם-יהושפט. **ב יז** ומן-פלשתים
 מביאים ליהושפט מנחהו וקסוף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים
 שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות.
ב יז ויהי יהושפט הלך וגדל עד-למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות.
ב יז ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם.
ב יז ואלה פקדתם לבית אבותיהם: ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו
 גבורי חיל שלש מאות אלף. **ב יז** ועל-ידו יהוחנן השר ועמו מאתים
 ושמונים אלף. **ב יז** ועל-ידו עמסיה בן-זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים
 אלף גבור חיל. **ב יז** ומן-בנימון גבור חיל אלידע ועמו נשקי-קשת ומגן
 מאתים אלף. **ב יז** ועל-ידו יהוזבד ועמו מאה-ושמונים אלף חלוצי צבא.
ב יז ואלה המשרתים את-המלך: מלבד אשר-נתן המלך בערי
 המבצר בכל-יהודה.
ב יז ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב. **ב יז** וירד לקץ שנים
 אל-אחאב לשמרון ויזבח-לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו

לעלות אל-רמת גלעד. **ב יחג** ויאמר אחאב מלך-ישראל אל-יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמיועמך במלחמה. **ב יחז** ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל: דרש-נא כלום את-דבר יהוה. **ב יחה** ויקבץ מלך-ישראל את-הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחזל ויאמרו עלי ויתן האלהים ביד המלך. **ב יחו** ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו. **ב יחז** ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרוש את-יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי-איננו מתנבא עלי לטובה כי כל-ימיו לרעה הוא מיכיהו בן-ימלא ויאמר יהושפט אל-יאמר המלך כן. **ב יחח** ויקרא מלך ישראל אל-סרים אחד ויאמר מהר מיכהו (מיכיהו) בן-ימלא. **ב יחט** ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה יושבים איש על-כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרונפתח שער שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם. **ב יחי** ויעש לו צדקיהו בן-כנענה קרני ברזל ויאמר כה-אמר יהוה באלה תנגח את-אָרם עד-פלותם. **ב יחיא** וכל-הנבאים נבאים כן לאמר: עלי רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך. **ב יחיב** והמלאך אשר-הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה-אחד טוב אל-המלך ויהי-נא דברך כאחד מהם ודברת טוב. **ב יחיג** ויאמר מיכיהו: חי-יהוה כי את-אשר-יאמר אלהי אתו אדבר. **ב יחיד** ויבא אל-המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחזל ויאמר עליו והצליחו וינתנו בידיכם. **ב יחטו** ויאמר אליו המלך עד-כמה פעמים אני משביעך: אשר לא-תדבר אלי רק-אמתבשם יהוה. **ב יחטז** ויאמר ראיתי את-כל-ישראל נפוצים על-ההרים כצאן אשר אין-להן רעה ויאמר יהוה לא-אדנים לאלה ישוּבו איש-לביתו בשלום. **ב יחיו** ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט: הלא אמרתי אליך לא-יתנבא עלי טוב כי אם-לרע. **ב יחיא** ויאמר לכן שמעו דבר-יהוה: ראיתי את-יהוה יושב על-כסאו וכל-צבא השמים עומדים על-ימינו ושמאלו. **ב יחיט** ויאמר יהוה מי יפתה את-אחאב מלך-ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה. **ב יחכ** ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו: ויאמר יהוה אליו במה. **ב יחכא** ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפני כל-נביאי ויאמר תפתה וגם-תוכלצא ועשה-כן. **ב יחכב** ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפני נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה. **ב יחכג** ויגש צדקיהו בן-כנענה ויך את-מיכיהו על-הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח-יהוה מאתילדבר אתך.

ב יחכד ויאמר מיכיהו הנדף ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא.
ב יחכה ויאמר מלך ישראל קחו את-מיכיהו והשיבהו אל-אמון
 שר-העירואל-יואש בן-המלך. **ב יחכו** ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית
 הפלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום. **ב יחכו** ויאמר
 מיכיהואם-שוב תשוב בשלום לא-דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם.
ב יחכח ויעל מלך-ישראל והושפט מלך-יהודה אל-רמת גלעד. **ב יחכט**
 ויאמר מלך ישראל אל-הושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך
 ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה. **ב יחל** ומלך ארם צוה את-שרי הרכב
 אשר-לו לאמר לא תלחמו את-הקטן את-הגדול: כי אם-את-מלך ישראל
 לבדו. **ב יחלא** ויהי פראות שרי הרכב את-הושפט והמה אמרו מלך ישראל
 הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק הושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו.
ב יחלב ויהי פראות שרי הרכב כי לא-היה מלך ישראל וישובו מאחריו.
ב יחלג ואיש משד בקשת לתמו ויף את-מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין
 ויאמר לרכב הפך ידיך (נדף) והוצאתני מן-המחנהכי החליתי. **ב יחלד** ותעל
 המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד-הערב
 וימת לעת בוא השמש. **ב יטא** וישב הושפט מלך-יהודה אל-ביתו
 בשלום לירושלם. **ב יטב** ויצא אל-פניו יהוא בן-חנני החזה ויאמר אל-המלך
 הושפט הלךשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב: ובזאת עליך קצף מלפני יהוה.
ב יטג אבל דברים טובים נמצאו עמך: כי-בערת האשרות מן-הארץ והכינות
 לבבך לדרש האלהים. **ב יטד** וישב הושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר
 שבע עד-הר אפרים וישיבם אל-יהוה אלהי אבותיהם. **ב יטה** ויעמד שפטים
 בארץ בכל-ערי יהודה הבצרותלעיר ועיר. **ב יטו** ויאמר אל-השפטים ראו
 מה-אתם עשיםכי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט. **ב יטז**
 ועתה יהי פחד-יהוה עליכם: שמרו ועשוכי-אין עם-יהוה אלהינו עולה ומשא
 פנים ומקח-שחד. **ב יטח** וגם בירושלם העמיד הושפט מן-הלויים והכהנים
 ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם. **ב יטט** ויצו
 עליהם לאמר: כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם. **ב יטי** וכל-ריב
 אשר-יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין-דם לדם בין-תורה למצוה
 לחקים ולמשפטים והזרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה-קצף עליכם
 ועל-אחיכם: כה תעשון ולא תאשמו. **ב יטיא** והנה אמריהו כהן הראש

עליכם לכל דבר-יהוה וזבדיהו בן-ישמעאל הנגיד לבית-יהודה לכל דבר-המלך ושטרים הלויים לפניכם: חזקו ועשו ויהי יהוה עם-הטוב.

ב כא ויהי אחרי-כן באו בני-מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על-יהושפט למלחמה. **ב כב** ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי. **ב כג** וירא ויתן יהושפט את-פניו לדרוש ליהוה ויקרא-צום על-כל-יהודה. **ב כד** ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל-ערי יהודה באו לבקש את-יהוה. **ב כה** ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה: לפני החצר החדשה. **ב כו** ויאמר יהוה אליהי אבותינו הלא אתה-הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב. **ב כז** הלא אתה אלהינו הורשת את-ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם.

ב כח וישבו-בה ויבנו לה ביה מקדש לשמך לאמר. **ב כט** אם-תבוא עלינו רעה הרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע. **ב לו** ועתה הנה בני-עמון ומואב והר-שעיר אשר לא-נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים: כי סרו מעליהם ולא השמידום. **ב לא** והנה-הסגמלים עלינו: לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו. **ב לב** אלהינו הלא תשפט-בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה-נעשה כי עליך עינינו. **ב לג** וכל-יהודה עמדים לפני יהוה גם-טפים נשיהם ובניהם. **ב לד** ויחזיאל בן-זכריהו בן-בניה בן-יעיאל בן-מתננה הלוימן-בני אסף: היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל. **ב לו** ויאמר הקשיבו כל-יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט: כה-אמר יהוה לכם אתם אל-תיראו ואל-תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים. **ב לז** מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל. **ב לח** לא לכם להלחם בזאת: התיצבו עמדו וראו את-ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל-תיראו ואל-תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם. **ב לט** ויקד יהושפט אפים ארצה וכל-יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה.

ב לו ויקמו הלויים מן-בני הקהתים ומן-בני הקרחים להלל ליהוה אליהי ישראל בקול גדול למעלה. **ב כז** וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו. **ב כח** ויועץ אל-העם ויעמד משררים

ליהוה ומהללים להדרת-קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי
 לעולם חסדו. **ב ככב** ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על-בני
 עמון מואב והר-שעיר הבאים ליהודה וינגפו. **ב ככג** ויעמדו בני עמון ומואב
 על-ישבי הר-שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו
 איש-ברעהו למשחית. **ב ככד** ויהודה בא על-המצפה למדבר ויפנו אל-ההמון
 והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה. **ב ככה** ויבא יהושפט ועמו לבז
 את-שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין
 משא ויהיו ימים שלושה בזזים את-השללכי רב-הוא. **ב ככו** וביום הרביעי
 נקהלו לעמק ברכהכי-שם ברכו את-יהוה על-כן קראו את-שם המקום ההוא
 עמק ברכהעד-היום. **ב ככז** וישבו כל-איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם
 לשוב אל-ירושלם בשמחה: כי-שמחם יהוה מאויביהם. **ב ככח** ויבאו ירושלם
 בנבלים ובכנרות ובחצצרותאל-בית יהוה. **ב ככט** ויהי פחד אלהים על
 כל-ממלכות הארצות: בשמעים כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל. **ב כל** ותשקט
 מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב.

ב כלא וימלך יהושפט על-יהודהבן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
 שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת-שלחי. **ב כלב** וילך בדרך אביו
 אסאולא-סר ממנה: לעשות הישר בעיני יהוה. **ב כלג** אך הבמות לא-סרו
 ועוד העם לא-הכינו לבבם לאלהי אבותיהם. **ב כלד** ויתר דברי יהושפט
 הראשנים והאחרנים הנם פתובים בדברי יהוה בן-חנני אשר העלה על-ספר
 מלכי ישראל. **ב כלה** ואחרי כן אתחבר יהושפט מלך-יהודה עם אחזיה
 מלך-ישראל הוא הרשיע לעשות. **ב כלו** ויחברו עמו לעשות אניות ללכת
 תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר. **ב כלז** ויתנבא אליעזר בן-דדוהו ממרשה
 על-יהושפט לאמר: כהתחברך עם-אחזיהו פרץ יהוה את-מעשיך וישברו
 אניות ולא עצרו ללכת אל-תרשיש. **ב כאא** וישכב יהושפט עם-אבתיו ויקבר
 עם-אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו. **ב כאב** ולו-אחים בני יהושפט
 עזריה ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו: כל-אלה בני יהושפט
 מלך-ישראל. **ב כאג** ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות
 עם-ערי מצרות ביהודה ואת-הממלכה נתן ליהורם כי-הוא הבכור.

ב כאד ויקם יהורם על-ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את-כל-אחיו בחרב וגם
 משרי ישראל. **ב כאה** בן-שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים
 מלך בירושלם. **ב כאו** וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאבכי

בת-אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה. **ב כאז** ולא-אבה יהוה להשחית את-בית דָּוִד לְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לְתַת לוֹ נִיר וּלְבָנָיו כָּל-הַיָּמִים. **ב כאח** בְּיָמָיו פָּשַׁע אֲדָוִם מִתַּחַת יָד-יְהוּדָה וַיִּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. **ב כאט** וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם-שָׂרָיו וְכָל-הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיֵּךְ אֶת-אֲדָוִם הַסּוֹבֵב אֵלָיו וְאֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב. **ב כאי** וַיִּפְשַׁע אֲדָוִם מִתַּחַת יָד-יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲזַי תִּפְשַׁע לְבַנָּה בְּעַת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ: כִּי עָזַב אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו. **ב כאיא** גַּם-הוּא עָשָׂה-בְּמוֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיִּזֶן אֶת-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיִּדַח אֶת-יְהוּדָה.

ב כאיב וַיָּבֵא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֲלֵיהֶו הַנְּבִיא לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ תַחַת אֲשֶׁר לֹא-הִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשֻׁפָט אֲבִיךָ וּבְדַרְכֵי אַסָּא מֶלֶךְ-יְהוּדָה. **ב כאיג** וַתֵּלֶךְ וַתֵּלֶךְ בְּדַרְךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּזְנֶה אֶת-יְהוּדָה וְאֶת-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כִּפְהִזְנוֹת בֵּית אַחְאָב וְגַם אֶת-אֲחִיף בֵּית-אֲבִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ הָרְגַתָּ. **ב כאיד** הִנֵּה יְהוָה נֹגֵף מִגִּפָּה גְדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל-רְכוּשֶׁךָ. **ב כאטו** וְאֵתָה בְּחַלְיִים רַבִּים בְּמַחְלָה מַעִיף עַד-יֵצְאוּ מֵעִיף מִן-הַחֲלִי יָמִים עַל-יָמִים. **ב כאטז** וַיַּעַר יְהוָה עַל-יְהוֹרָם אֶת רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעֲרָבִים אֲשֶׁר עַל-יָד פּוֹשִׁים. **ב כאיז** וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל-הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית-הַמֶּלֶךְ וְגַם-בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא נִשְׁאַר-לוֹ בֶן כִּי אִם-יְהוֹאָחָז קָטָן בְּנָיו. **ב כאיח** וְאַחֲרָי כָּל-זֹאת נִגְפּוּ יְהוָה בְּמַעֲיו לְחָלִי לְאִין מִרְפָּא. **ב כאיט** וַיְהִי לְיָמִים מֵיָמִים וַיִּכְעַת צֶאֱת הַקֶּץ לְיָמִים שְׁנַיִם יָצְאוּ מַעֲיו עִם-חָלְיו וַיָּמָת בְּתַחֲלָאִים רָעִים וְלֹא-עָשׂוּ לוֹ עֲמוֹ שָׂרְפָה כְּשָׂרְפַת אֲבֹתָיו. **ב כאכ** בֶּן-שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם הָיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיֵּלֶךְ בְּלֹא חֲמֻדָּה וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר דָּוִד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים. **ב כאכא** וַיִּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-אֲחִזָּהוּ בֶנוֹ הַקָּטָן תַּחֲתִיּוֹכִי כָּל-הָרֵאשִׁנִים הָרַג הַגְּדוּד הַבָּא בְּעֲרָבִים לְמַחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ אֲחִזָּהוּ בֶן-יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב כאכב** בֶּן-אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחִזָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ עֵתְלִיָּהוּ בֵת-עֲמָרִי. **ב כאכג** גַּם-הוּא הָלַךְ בְּדַרְכֵי בֵית אַחְאָב: כִּי אָמוֹ הָיְתָה יוֹעֲצָתוֹ לְהִרְשִׁיעַ. **ב כאכד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב: כִּי-הִמָּה הָיוּ-לוֹ יוֹעֲצִים אַחֲרָי מוֹת אֲבִיו לְמִשְׁחִית לוֹ. **ב כאכה** גַּם בְּעֲצַתָם הָלַךְ וַיֵּלֶךְ אֶת-יְהוֹרָם בֶּן-אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה עַל-חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אַרְם בְּרָמוֹת גִּלְעָד וַיָּכּוּ הָרָמִים אֶת-יֹרָם. **ב כאכו** וַיָּשֶׁב לְהַתְּרַפָּא בִּיזְרְעָאֵל כִּי הִמְכִּים אֲשֶׁר הִכְהוּ בְרָמָה בְּהַלְחָמוֹ אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרְם וַעֲזָרְיָהוּ בֶן-יְהוֹרָם מָלַךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֵאוֹת אֶת-יְהוֹרָם בֶּן-אַחְאָב בִּיזְרְעָאֵל כִּי-חָלָה הוּא. **ב כאכז** וּמֵאֲלֵהִים הָיְתָה תְּבוּסַת

אַחֲזִיָּהוּ לָבֹא אֶל-יֹרָם וּבָבֹאוּ יָצָא עִם-יְהוֹרָם אֶל-יְהוּא בֶן-נְמָשִׁי אֲשֶׁר מָשַׁח
 יְהוּהָ לְהַכְרִית אֶת-בֵּית אַחָאָב. **ב כבח** וַיְהִי כִּהְשִׁפֹּט יְהוּא עִם-בֵּית אַחָאָב
 וַיִּמָּצָא אֶת-שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אַחִי אַחֲזִיָּהוּ מְשֻׁרְתִים לְאַחֲזִיָּהוּ וַיַּהֲרֹגֵם. **ב כבט**
 וַיִּבְקֹשׂ אֶת-אַחֲזִיָּהוּ וַיִּלְכְּדֵהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְּשִׁמְרוֹן וַיִּבְאֵהוּ אֶל-יְהוּא וַיִּמְיֹתֵהוּ
 וַיִּקְבְּרֵהוּ כִּי אָמְרוּ בֶן-יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר-דָּרַשׂ אֶת-יְהוּהָ בְּכָל-לְבָבוֹ וְאִין לְבֵית
 אַחֲזִיָּהוּ לְעַצֹר כָּח לְמַמְלָכָה. **ב כבי** וַעֲתַלְיָהוּ אִם אַחֲזִיָּהוּ רָאִתָּה כִּי מֵת בָּנָה
 וַתִּקֶּם וַתִּדְבַר אֶת-כָּל-זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה. **ב כביא** וַתִּקַּח יְהוֹשָׁבֶעַת
 בַּת-הַמֶּלֶךְ אֶת-יֹאשׁ בֶּן-אַחֲזִיָּהוּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמּוֹמְתִים וַתִּתֵּן
 אֹתוֹ וְאֶת-מִינְקֹתָיו בְּחֹדֶר הַמַּטּוֹת וַתִּסְתִּירֵהוּ יְהוֹשָׁבֶעַת בַּת-הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אִשְׁתּוֹ
 יְהוּיָדָע הַכֹּהֵן כִּי הִיא הָיְתָה אַחֻוֹת אַחֲזִיָּהוּ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ לֹא הִמְיֹתָהּ. **ב כביב**
 וַיְהִי אַתְּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מַלְכֵת עַל-הָאָרֶץ.
ב כביג וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבַעִית הַתְּחִיזָק יְהוּיָדָע וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת לְעַזְרִיָּהוּ
 בֶן-יִרְחָם וְלִישְׁמַעֲאֵל בֶּן-יְהוֹחָנָן וְלְעַזְרִיָּהוּ בֶן-עֹבֵד וְאֶת-מַעֲשִׂיָהוּ בֶן-עֲדִיָּהוּ
 וְאֶת-אֱלִישָׁפָט בֶּן-זְכַרְיָעָמוֹ בְּבָרִית. **ב כביד** וַיִּסְבּוּ בִּיהוּדָה וַיִּקְבְּצוּ אֶת-הַלְוִיִּם
 מִכָּל-עָרֵי יְהוּדָה וְרֹאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-יְרוּשָׁלַם. **ב ככה** וַיִּכְרֹת
 כָּל-הַקֹּהֶל בָּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בֶן-הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ
 כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוּהָ עַל-בְּנֵי דָוִד. **ב ככז** זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם
 בְּאֵי הַשָּׁבַת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְשַׁעֲרֵי הַסָּפִים. **ב ככח** וְהַשְּׁלִשִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר הַיְסוּד וְכָל-הָעַם בְּחֻצְרוֹת בֵּית יְהוּהָ. **ב ככט** וְאֶל-יָבֹא
 בֵּית-יְהוּהָ כִּי אִם-הַכֹּהֲנִים וְהַמְשֻׁרְתִים לְלוֹיִם הֵמָּה יָבֹאוּ כִּי-קָדַשׁ הַמָּה
 וְכָל-הָעַם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְהוּהָ. **ב כל** וְהַקִּיפוּ הַלְוִיִּם אֶת-הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ
 וְכָלְוֹ בִידּוֹ וְהָבֵא אֶל-הַבַּיִת יוֹמֵת וְהָיוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בָּבֹאוּ וּבְצִאתוֹ. **ב כלא** וַיַּעֲשׂוּ
 הַלְוִיִּם וְכָל-יְהוּדָה כְּכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוּיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת-אֲנָשָׁיו בְּאֵי
 הַשָּׁבַת עִם יוֹצְאֵי הַשָּׁבַת: כִּי לֹא פָטַר יְהוּיָדָע הַכֹּהֵן אֶת-הַמַּחְלָקוֹת. **ב כלב**
 וַיִּתֵּן יְהוּיָדָע הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמַּאֲוֹת אֶת-הַחֲנִיטִים וְאֶת-הַמַּגְנוֹת וְאֶת-הַשְּׁלֹטִים
 אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים. **ב כלג** וַיַּעֲמֵד אֶת-כָּל-הָעַם וְאִישׁ שִׁלְחוֹ
 בִידּוֹ מִכְּתָף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד-כְּתָף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית לְמִזְבֵּחַ וּלְבַיִת-עַל-הַמֶּלֶךְ
 סָבִיב. **ב כלד** וַיּוֹצִיאוּ אֶת-בֶּן-הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּנוּ עָלָיו אֶת-הַנִּזֹר וְאֶת-הָעֲדוּת וַיִּמְלִיכוּ
 אֹתוֹ וַיִּמְשַׁחֵהוּ יְהוּיָדָע וּבְנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ. **ב כלה** וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָהוּ
 אֶת-קוֹל הָעַם הֹרְצִים וְהַמְהַלְלִים אֶת-הַמֶּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל-הָעַם בֵּית יְהוּהָ.
ב כלי וַתִּרְא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עוֹמֵד עַל-עַמּוּדוֹ בְּמִבּוֹא וְהַשָּׂרִים וְהַחֻצְרוֹת

על-הַמֶּלֶךְ וְכָל-עַם הָאָרֶץ שָׁמַח וְתוֹקַע בְּחֻצְרוֹת וְהַמְשׁוֹרְרִים בְּכָל־יְהוָה
 וּמוֹדִיעִים לְהַלֵּל וְתִקְרַע עֲתִלְיָהּ וְאֵת-בְּגָדֶיהָ וְתֹאמַר קָשָׁר קָשָׁר. **ב כגיד** וַיֵּצֵא
 יְהוֹדָד הַכֹּהֵן אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת פְּקוּדֵי הַחֵיֶל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל-מִבֵּית
 הַשְּׂדֵרוֹת וְהִבֵּא אַחֲרֶיהָ יוֹמֵת בְּחָרֵב: כִּי אָמַר הַכֹּהֵן לֹא תִמְיִתוּהָ בֵּית יְהוָה.
ב כגטו וַיִּשְׁימוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא אֶל-מְבוֹא שַׁעַר-הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּמְיִתוּהָ
 שָׁם.

ב כגטז וַיִּכְרַת יְהוֹדָד בְּרִית־בֵּינוֹ וּבֵין כָּל-הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ: לְהִיּוֹת לָעַם לַיהוָה.
ב כגיז וַיָּבֹאוּ כָל-הָעָם בֵּית-הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ וְאֵת-מִזְבְּחֹתָיו וְאֵת-צִלְמֵי שִׁבְרוּ וְאֵת
 מִתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הִרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת. **ב כגיח** וַיִּשָּׁם יְהוֹדָד פְּקֻדוֹת בֵּית יְהוָה
 בְּיַד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר חָלַק דָּוִד עַל-בֵּית יְהוָה לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת יְהוָה כַּכְּתוּב
 בַּתּוֹרַת מֹשֶׁה בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁירָעַל יְדֵי דָוִד. **ב כגיט** וַיַּעֲמֵד הַשּׁוֹעֲרִים עַל-שַׁעֲרֵי
 בֵּית יְהוָה וְלֹא-יָבֹא טָמֵא לְכָל-דָּבָר. **ב כגכ** וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת
 וְאֵת-הָאֲדִירִים וְאֵת-הַמּוֹשְׁלִים בָּעָם וְאֵת כָּל-עַם הָאָרֶץ וַיִּוֹרֵד אֶת-הַמֶּלֶךְ מִבֵּית
 יְהוָה וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ-שַׁעַר הָעֶלְיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ עַל כִּסֵּא
 הַמַּמְלָכָה. **ב כגכא** וַיִּשְׁמְחוּ כָל-עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקֵטָה וְאֵת-עֲתִלְיָהּ הִמְיִתוּ
 בְּחָרֵב. **ב כדא** בֶּן-שֶׁבַע שָׁנִים יָאֵשׁ בְּמַלְכוֹ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם
 אָמַן צִבְיָה מִבְּאֵר שֶׁבַע. **ב כדב** וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל-יְמֵי יְהוֹדָד
 הַכֹּהֵן. **ב כדג** וַיִּשְׂא-לוֹ יְהוֹדָד נָשִׁים שְׁתַּיִם וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת. **ב כדז** וַיְהִי
 אַחֲרֵי-כֵן הָיָה עִם-לֵב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת-בֵּית יְהוָה. **ב כדה** וַיִּקְבֹּץ אֶת-הַכֹּהֲנִים
 וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צְאוּ לְעָרֵי יְהוּדָה וְקַבְּצוּ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף לְחֻזֵק אֶת-בֵּית
 אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תִּמְהַרּוּ לְדַבֵּר וְלֹא מְהַרּוּ הַלְוִיִּם. **ב כדו** וַיִּקְרָא
 הַמֶּלֶךְ לַיהוֹדָד הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוֹעַ לֹא-דָרַשְׁתָּ עַל-הַלְוִיִּם לְהִבְיֵא מִיְהוּדָה
 וּמִירוּשָׁלַם אֶת-מִשְׁאֵת מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה וְהַקְהֵל לְיִשְׂרָאֵל לְאֵהֵל הָעֵדוּת. **ב כדז**
 כִּי עֲתִלְיָהּ הִמְרָשְׁעַת בְּנִיָּה פָּרְצוּ אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם כָּל-קִדְשֵׁי בֵּית-יְהוָה
 עָשׂוּ לְבַעֲלִים. **ב כדח** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אַרְוֹן אֶחָד וַיִּתְּנָהוּ בְּשַׁעַר בֵּית-יְהוָה
 חוֹצָה. **ב כדט** וַיִּתְּנוּ-קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם לְהִבְיֵא לַיהוָה מִשְׁאֵת מֹשֶׁה
 עֶבֶד-הָאֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר. **ב כדי** וַיִּשְׁמְחוּ כָל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם וַיָּבִיאוּ
 וַיִּשְׁלִיכוּ לְאַרְוֹן עַד-לְכֹלֵה. **ב כדיא** וַיְהִי בַעֲת יָבִיא אֶת-הָאַרְוֹן אֶל-פְּקֻדַת הַמֶּלֶךְ
 בְּיַד הַלְוִיִּם וְכִרְאוֹתָם כִּי-רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וַיַּעֲרוּ
 אֶת-הָאַרְוֹן וַיִּשְׂאָהוּ וַיִּשְׁיבָהוּ אֶל-מְקוֹמוֹ כֹּה עָשׂוּ לְיוֹם בְּיוֹם וַיֵּאסְפוּ-כֶסֶף לָרֵב.
ב כדיב וַיִּתְּנָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיְהוֹדָד אֶל-עוֹשֵׂה מְלָאכָת עֲבוֹדַת בֵּית-יְהוָה וַיְהִיו

שְׁכָרִים חֲצָבִים וְחָרָשִׁים לְחַדֵּשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְחָרָשֵׁי בְרֹזֶל וּנְחָשֶׁת לְחַזֵּק אֶת-בֵּית יְהוָה. **ב כד׳ג** וַיַּעֲשׂוּ עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה וַתַּעַל אַרוֹכָה לַמְּלָאכָה בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים עַל-מִתְכַנְתּוֹ וַיֹּאמְצָהוּ. **ב כד׳ד** וַיְכַלּוּתֶם הַבָּיִאוּ לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיְהוֹדַע אֶת-שָׂאֵר הַכֶּסֶף וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּלִים לְבַיִת-יְהוָה כְּלֵי שָׂרֵת וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וְכָלֵי זָהָב וְכֶסֶף וַיְהִיו מַעֲלִים עֲלוֹת בְּבַיִת-יְהוָה תָּמִיד כֹּל יְמֵי יְהוֹדַע. **ב כד׳טו** וַיִּזְקַן יְהוֹדַע וַיִּשְׁבַּע יָמָיִם וַיָּמָת בֶּן-מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּמוֹתוֹ. **ב כד׳טז** וַיִּקְבְּרָהוּ בְּעִיר-דָּוִד עִם-הַמְּלָכִים: כִּי-עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל וְעַם הָאֱלֹהִים וּבֵיתוֹ.

ב כד׳יז וְאַחֲרֵי מוֹת יְהוֹדַע בָּאוּ שְׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמֶּלֶךְ אֲזִי שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם. **ב כד׳יח** וַיַּעֲזְבוּ אֶת-בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת-הָאֲשֵׁרִים וְאֶת-הָעֲצָבִים וַיְהִי-קֶצֶף עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּאֲשַׁמְתָם זֹאת. **ב כד׳יט** וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִאִים לְהַשִּׁיבָם אֶל-יְהוָה וַיַּעֲיִדוּ בָם וְלֹא הִאֲזִינוּ. **ב כדכ** וְרוּחַ אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת-זִכְרֶיהָ בֶן-יְהוֹדַע הִכְהִן וַיַּעֲמֵד מַעַל לְעַם וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר הָאֱלֹהִים לָמָּה אַתֶּם עוֹבְרִים אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְלֹא תִצְלִיחוּכִי-עַזְבֹתֶם אֶת-יְהוָה וַיַּעֲזֹב אַתְּכֶם. **ב כדכא** וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו וַיִּרְגְּמָהוּ אָבִן בְּמִצְוֹת הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה. **ב כדכב** וְלֹא-זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹדַע אָבִיו עִמּוֹ וַיִּהְרַג אֶת-בָּנוֹ וְכַמוֹתָיו אָמַר יִרְאָה יְהוָה וַיִּדְרָשׁ.

ב כדכג וַיְהִי לְתַקּוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה עָלָיו חֵיל אָרֶם וַיָּבֵאוּ אֶל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-כָּל-שְׂרֵי הָעָם מֵעַם וְכָל-שְׁלָלָם שִׁלְחוּ לַמֶּלֶךְ דְּרָמָשֶׁק. **ב כדכד** כִּי בְּמַצָּעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ חֵיל אָרֶם וַיְהוּה נָתַן בְּיָדָם חֵיל לָרֹב מְאֹד כִּי עָזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת-יוֹאָשׁ עָשׂוּ שִׁפְטִים. **ב כדכה** וּבִלְכַתְּם מִמֶּנּוּ כִּי-עָזְבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלָיִים רַבִּים הִתְקַשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו בְּדָמֵי בְנֵי יְהוֹדַע הִכְהִן וַיִּהְרַגְהוּ עַל-מִטָּתוֹ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרָהוּ בְּעִיר דָּוִד וְלֹא קִבְּרָהוּ בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים. **ב כדכו** וְאַלֶּה הַמִּתְקַשְׁרִים עָלָיו: זָבָד בֶּן-שִׁמְעָת הָעַמּוֹנִית וַיְהוֹזָבָד בֶּן-שְׁמֵרִית הַמּוֹאָבִית. **ב כדכז** וּבְנָיו וְרַב (יִרְב) הַמַּשָּׂא עָלָיו וַיִּסּוֹד בֵּית הָאֱלֹהִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-מִדְרָשׁ סֵפֶר הַמְּלָכִים וַיִּמְלֹךְ אַמְצָיָהוּ בְנוֹ תַחְתָּיו. **ב כהא** בֶּן-עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ אַמְצָיָהוּ וְעֲשָׂרִים וַתִּשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעָדָן מִירוּשָׁלַם. **ב כהב** וַיַּעַשׂ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה: רַק לֹא בָלָבָב שָׁלֵם. **ב כהג** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חִזְקָה הַמְּמַלְכָה עָלָיו וַיִּהְרַג אֶת-עֲבָדָיו הַמַּפְכִּים אֶת-הַמֶּלֶךְ אָבִיו. **ב כהד** וְאֶת-בְּנֵיהֶם לֹא הִמִּית: כִּי כִכְתוּב בַּתּוֹרָה בְּסֵפֶר מִשָּׁה אֲשֶׁר-צָוָה יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יָמוּתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יָמוּתוּ עַל-אָבוֹת כִּי

איש בַּחֲטָאוֹ יָמוּתוּ. **ב כהה** וַיִּקְבֹּץ אֶמְצִיָּהוּ אֶת-יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֶם לְבֵית-אָבוֹת
 לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמַּאוֹת לְכָל-יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וַיִּפְקְדֵם לְמִבּוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעֲלָה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ-מַאוֹת אָלֶף בַּחוּר יוֹצֵא צָבָא אַחֲזוּ רִמַח וְצָנָה. **ב כהו**
 וַיִּשְׁכַּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אָלֶף גְּבוּר חִילִבְמָאָה כִּכְר-כֶּסֶף. **ב כהז** וַאִישׁ הָאֱלֹהִים
 בָּא אֵלָיו לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ אֵל-יָבוֹא עִמָּךְ צָבָא יִשְׂרָאֵל: כִּי אֵין יְהוָה עִם-יִשְׂרָאֵל כָּל
 בְּנֵי אֲפָרַיִם. **ב כהח** כִּי אִם-בָּא אַתָּה עֹשֶׂה חֲזַק לְמַלְחָמָה יִכְשִׁילְךָ הָאֱלֹהִים לְפָנָי
 אוֹיֵב כִּי יֵשׁ-כַּח בְּאֱלֹהִים לְעִזּוֹר וּלְהַכְשִׁיל. **ב כהט** וַיֹּאמֶר אֶמְצִיָּהוּ לְאִישׁ
 הָאֱלֹהִים וּמָה-לְעֵשׂוֹת לְמַאֲת הַכֶּכֶר אֲשֶׁר נָתַתִּי לְגָדוּד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים יֵשׁ לִיהוָה לְתֵת לָךְ הַרְבֵּה מְזָה. **ב כהי** וַיִּבְדִּילֵם אֶמְצִיָּהוּ לְהַגְדוּד
 אֲשֶׁר-בָּא אֵלָיו מֵאֲפָרַיִם לְלָכֶת לְמִקּוּמָם וַיַּחַר אֶפְסִם מְאֹד בִּיהוּדָה וַיִּשׁוּבוּ
 לְמִקּוּמָם בְּחָרֵי-אָף. **ב כהיא** וַאֲמַצִּיָּהוּ הִתְחַזַּק וַיִּנְהַג אֶת-עַמּוֹ וַיִּלְךְ גֵּיא הַמֶּלֶךְ
 וַיָּךְ אֶת-בְּנֵי-שְׁעִיר עֶשְׂרֵת אֲלָפִים. **ב כהיב** וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ בְּנֵי יְהוּדָה
 וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסֵּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ-הַסֵּלַע וְכֻלָּם נִבְקְעוּ. **ב כהיג** וּבְנֵי
 הַגְּדוּד אֲשֶׁר הִשִּׁיב אֶמְצִיָּהוּ מִלְּכַת עַמּוֹ לְמַלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה מִשְׁמֵרוֹן
 וְעַד-בֵּית חוּרוֹן וַיִּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיִּבְאוּ בְּזָה רַבָּה.
ב כהיד וַיְהִי אַחֲרָי בּוֹא אֶמְצִיָּהוּ מֵהַכּוֹת אֶת-אֲדוּמִים וַיָּבֵא אֶת-אֱלֹהֵי בְּנֵי שְׁעִיר
 וַיַּעֲמִידֵם לוֹ לְאֱלֹהִים וּלְפָנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה וְלָהֶם יִקְטֹר. **ב כהטו** וַיַּחַר-אָף יְהוָה
 בְּאֶמְצִיָּהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נְבִיא וַיֹּאמֶר לוֹ לָמָּה דָרַשְׁתָּ אֶת-אֱלֹהֵי הָעָם אֲשֶׁר
 לֹא-הִצִּילוּ אֶת-עַמָּם מִיַּד. **ב כהטז** וַיְהִי בְּדַבְּרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַלְיוּעַץ לְמֶלֶךְ
 נִתְנוּף-חֲדַל-לָךְ לָמָּה יִכּוּף וַיַּחֲדַל הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כִּי-יַעַץ אֱלֹהִים
 לְהַשְׁחִיתָךְ-כִּי-עֲשִׂיתָ זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לְעֲצָתִי.
ב כהיז וַיּוֹעַץ אֶמְצִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז בֶּן-יְהוּא מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לָךְ נִתְרָאָה פָּנִים. **ב כהיח** וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל
 אֶל-אֶמְצִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוּחַ אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן שָׁלַח אֶל-הָאָרֶז אֲשֶׁר
 בְּלִבְנוֹן לֵאמֹר תִּנְה-אֶת-בֵּיתֶךָ לְבְנֵי לְאִשָּׁה וּתַעֲבֹר חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן
 וּתְרַמֵּס אֶת-הַחוּחַ. **ב כהיט** אֶמְרַתְּ הִנֵּה הַכִּיתָ אֶת-אֲדוּם וַיִּשְׁאַף לְבָד לְהַכְבִּיד
 עֲתָה שָׁבָה בְּבֵיתֶךָ לָמָּה תִתְגַּרְהַ בְּרַעְיָה וְנִפְלַתְּ אַתָּה וַיְהוּדָה עִמָּךְ. **ב כהכ**
 וְלֹא-שָׁמַע אֶמְצִיָּהוּפִי מֵהָאֱלֹהִים הִיא לְמַעַן תִּתֵּם בְּיָד: כִּי דָרְשׁוּ אֶת אֱלֹהֵי
 אֲדוּם. **ב כהכא** וַיַּעַל יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָּנִים הוּא וְאֶמְצִיָּהוּ
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּבֵית שְׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה. **ב כהכב** וַיִּנְגַף יְהוּדָה לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ
 אִישׁ לְאֹהֲלָיו. **ב כהכג** וְאֶת אֶמְצִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בֶּן-יוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז תִּפֹּשׂ

יוֹאֵשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיְבִיֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרָץ בְּחֹמֹת יְרוּשָׁלַם מִשַּׁעַר
אֲפָרַיִם עַד-שַׁעַר הַפּוֹנֶה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה. **ב כהכד** וְכָל-הַזֶּהב וְהַכֶּסֶף וְאֵת
כָּל-הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית-הָאֱלֹהִים עִם-עֶבֶד אָדוּם וְאֵת-אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֵת בְּנֵי הַתַּעֲרָבוֹת וַיָּשֶׁב שְׁמֵרוֹן.

ב כהכה וַיְחִי אֲמֻצָּיָהוּ בֶן-יוֹאֵשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יוֹאֵשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **ב כהכו** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲמֻצָּיָהוּ הַרְאִשְׁנִים
וְהָאֲחֵרוֹנִים הֲלֹא הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. **ב כהכז** וַיִּמְעַת
אֲשֶׁר-סָר אֲמֻצָּיָהוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיִּנָּס לְכִישָׁה
וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמְיֵתָהּוּ שָׁם. **ב כהכח** וַיִּשְׂאֵהוּ עַל-הַסּוּסִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר יְהוּדָה. **ב כוא** וַיִּקְחוּ כָל-עַם יְהוּדָה אֶת-עֲזִיָּהוּ וְהוּא בֶן-שֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמֻצָּיָהוּ. **ב כוב** הוּא בָּנָה אֶת-אֵילוֹת
וַיִּשִׁיבָהּ לַיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב-הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבֹתָיו.

ב כוג בֶּן-שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה עֲזִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְכִילִיָּה (וַיְכַלְיָה) מִן-יְרוּשָׁלַם. **ב כוד** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: כָּכֵל
אֲשֶׁר-עָשָׂה אֲמֻצָּיָהוּ אָבִיו. **ב כוה** וַיְהִי לְדָרֶשׁ אֱלֹהִים בַּיּוֹם זְכָרְיָהוּ הַמַּבִּין בְּרֵאת
הָאֱלֹהִים וּבַיּוֹם דָּרָשׁוּ אֶת-יְהוָה הַצְּלִיחוּ הָאֱלֹהִים. **ב כוו** וַיֵּצֵא וַיִּלְחָם
בְּפִלְשֹׁתִים וַיִּפְרָץ אֶת-חֹמֹת גֵּת וְאֵת חֹמֹת יַבְנָה וְאֵת חֹמֹת אֲשֶׁדוּד וַיִּבְנֶה
עָרִים בְּאֲשֶׁדוּד וּבְפִלְשֹׁתִים. **ב כוז** וַיַּעֲזְרֵהוּ הָאֱלֹהִים עַל-פִּלְשֹׁתִים
וְעַל-הָעֲרַבִּים (הָעֲרָבִים) הַיֹּשְׁבִים בְּגוֹר-בְּעִלְוֵה־מְעוֹנִים. **ב כוח** וַיִּתְּנוּ הָעַמּוֹנִים
מִנְחָה לְעֲזִיָּהוּ וַיִּלְךְ שָׁמוֹ עַד-לְבוֹא מִצְרַיִם כִּי הִחְזִיק עַד-לְמַעְלָה. **ב כוט** וַיִּבֶן
עֲזִיָּהוּ מִגְדָּלִים בִּירוּשָׁלַם עַל-שַׁעַר הַפָּנֶה וְעַל-שַׁעַר הַגֵּיָא וְעַל-הַמִּקְצוֹעַ וַיַּחֲזִקֵם.
ב כוי וַיִּבֶן מִגְדָּלִים בְּמִדְבָר וַיַּחֲצַב בְּרוֹת רַבִּים כִּי מִקְנֵה-רֵב הָיָה לוֹ וּבִשְׂפֵלָה
וּבַמִּישׁוֹר אֲפָרַיִם וְכַרְמִים בְּהָרִים וּבַכְּרָמִלְכִי-אֵהָב אֲדָמָה הָיָה. **ב כויא** וַיְהִי
לְעֲזִיָּהוּ חֵיל עֲשָׂה מִלְחָמָה יוֹצְאֵי צָבָא לְגָדוּד בְּמִסְפָּר פְּקָדָתָם בְּיַד יַעֲוֹאֵל
(יַעֲיֹאֵל) הַסּוֹפֵר וַיַּמְעַשִּׂיָּהוּ הַשׁוֹטְרַעַל יַד-חַנְּנִיָּהוּ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ. **ב כויב** כָּל מִסְפָּר
רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְגִבּוֹרֵי חֵיל אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **ב כויג** וְעַל-יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אֲלָף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה בְּכַח חֵיל לְעֶזֶר לְמֶלֶךְ
עַל-הָאוֹיֵב. **ב כויד** וַיִּכֶן לָהֶם עֲזִיָּהוּ לְכָל-הַצָּבָא מְגַנִּים וּרְמָחִים וְכוּבָעִים
וְשָׂרִינֹת וּקְשָׁתוֹת וְלֹאבָנֵי קִלְעִים. **ב כוו** וַיַּעַשׂ בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבְנוֹת מִחֲשֻׁבָּת
חוֹשֵׁב לְהִיּוֹת עַל-הַמִּגְדָּלִים וְעַל-הַפְּנוֹת לִירוֹא בְּחָצִים וּבְאֲבָנִים גְּדֹלוֹת וַיֵּצֵא
שָׁמוֹ עַד-לְמִרְחוֹק כִּי-הִפְלִיא לְהַעֲזֹר עַד כִּי-חָזַק. **ב כוטז** וַיִּכְחָזְקֵתוּ גְבַה לְבוֹ

עד-להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל-היכל יהוה להקטיר על-מזבח הקטרת. **ב כויז** ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני-חיל. **ב כויח** ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר: צא מן-המקדש כי מעלת ולא-לך לכבוד מיהוה אלהים. **ב כויט** ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם-הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת. **ב כוכ** ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה-הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם-הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה. **ב כוכא** ויהי עזיהו המלך מצרע עד-יום מותו וישב בית החפשות (החפשית) מצרעפי נגזר מבית יהוה ויזתם בנו על-בית המלך שופט את-עם הארץ. **ב כוכב** ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן-אמוץ הנביא. **ב כוכג** וישכב עזיהו עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יזתם בנו תחתיו.

ב כזא בן-עשרים וחמש שנה יזתם במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת-צדוק. **ב כזב** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביורק לא-בא אל-היכל יהוה ועוד העם משחיתים. **ב כזג** הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב. **ב כזד** וערים בנה בהר-יהודה ובחורשים בנה בירניות ומגדלים. **ב כזה** והוא נלחם עם-מלך בני-עמון ויחזק עליהם ויתנו-לו בני-עמון בשנה ההיא מאה כפר-כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים: זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית. **ב כזז** ויתחזק יזתם: כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו. **ב כזח** ויתר דברי יזתם וכל-מלחמתיו ודרכיו הנם פתובים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה. **ב כזח** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם. **ב כזט** וישכב יזתם עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו.

ב כחא בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו. **ב כחב** וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים. **ב כחג** והוא הקטיר בגיא בן-הנס ויבער את-בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל. **ב כחד** ויזבח ויקטר בפמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן. **ב כחה** ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו-בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד-מלך ישראל נתן

וַיָּדַע-בּוֹ מִכָּה גְדוֹלָהּ. **ב כחו** וַיַּהַרְג פֶּקַח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ בַיהוּדָה מֵאֵה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
 בַּיּוֹם אַחַד הַכֹּל בְּנֵי-חַיִל: בְּעֶזְבֶּם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם. **ב כחו** וַיַּהַרְג זִכְרִי
 גִּבּוֹר אֶפְרַיִם אֶת-מַעֲשִׂיָּהוּ בֶן-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-עֲזַרְיָקָם נְגִיד הַבַּיִת וְאֶת-אֶלְקָנָה
 מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ. **ב כחח** וַיָּשָׁבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאַחִיהֶם מֵאֲתָיִם אֶלֶף נָשִׁים בָּנִים
 וּבָנוֹת וְגַם-שָׁלַל רַב בָּזְזוּ מֵהֶם וַיָּבִיאוּ אֶת-הַשָּׁלַל לְשֹׁמְרוֹן. **ב כחט** וְשֵׁם הָיָה
 נָבִיא לַיהוָה עֲדָד שָׁמוֹ וַיֵּצֵא לִפְנֵי הַצָּבָא הַבָּא לְשֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בַחֲמַת
 יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבוֹתֵיכֶם עַל-יְהוּדָה נִתְּנָם בְּיַדְכֶם וַתַּהַרְגוּ-בָם בְּזַעַף עַד לַשָּׁמַיִם
 הַגִּיעַ. **ב כחי** וְעַתָּה בְנֵי-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם אַתֶּם אֹמְרִים לְכַבֵּשׁ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת
 לָכֶם הֲלֹא רַק-אַתֶּם עִמָּכֶם אֲשַׁמּוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **ב כחיא** וְעַתָּה
 שְׁמַעוּנִי וְהִשְׁבִּיבוּ הַשְּׁבִיָּה אֲשֶׁר שְׁבִיתֶם מֵאַחֵיכֶם: כִּי חָרוֹן אַף-יְהוָה עֲלֵיכֶם.
ב כחיב וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁים מִרְאשֵׁי בְנֵי-אֶפְרַיִם עֲזַרְיָהוּ בֶן-יְהוֹחָנָן בְּרַכְיָהוּ
 בֶן-מִשְׁלָמוֹת וַיַּחֲזִקוּהוּ בֶן-שָׁלֹם וְעַמְשָׂא בֶן-חַדְלִיעֵל-הַבָּאִים מִן-הַצָּבָא.
ב כחיג וַיֹּאמְרוּ לָהֶם לֹא-תָבִיאוּ אֶת-הַשְּׁבִיָּה הַנְּהַכִּי לְאַשְׁמַת יְהוָה עֲלֵינוּ אַתֶּם
 אֹמְרִים לְהִסִּיף עַל-חַטֹּאתֵינוּ וְעַל-אַשְׁמַתֵּנוּ: כִּי-רַבָּה אַשְׁמָה לָנוּ וַחָרוֹן אַף
 עַל-יִשְׂרָאֵל. **ב כחיד** וַיַּעֲזֹב הַחֲלוּץ אֶת-הַשְּׁבִיָּה וְאֶת-הַבָּזָה לִפְנֵי הַשָּׂרִים
 וְכָל-הַקָּהָל. **ב כחטו** וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ בַשְּׁבִיָּה
 וְכָל-מַעֲרַמְיָהֶם הַלְבִּישׁוּ מִן-הַשָּׁלַל וַיִּלְבָּשׁם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם וַיִּשְׁקוּם וַיִּסְכּוּם
 וַיַּנְהִלוּם בַּחֲמָרִים לְכָל-כּוֹשֵׁל וַיָּבִיאוּם יְרֵחוֹ עִיר-הַתְּמָרִים אֲצֶל אַחֵיהֶם וַיָּשׁוּבוּ
 שֹׁמְרוֹן.

ב כחטז בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחָז עַל-מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעֲזֹר לוֹ. **ב כחיו** וְעוֹד
 אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיִּכּוּ בַיהוּדָה וַיָּשָׁבוּ-שָׁבִי. **ב כחיא** וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה
 וַהֲנַגְּב לַיהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת-בֵּית-שֶׁמֶשׁ וְאֶת-אֵילֹון וְאֶת-הַגְּדָרוֹת וְאֶת-שׁוֹכּוֹ
 וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת-תַּמְנָה וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת-גִּמְזוֹ וְאֶת-בְּנֵיֶיהָ וַיָּשָׁבוּ שָׁם. **ב כחיט**
 כִּי-הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת-יְהוּדָה בְּעַבּוֹר אַחָז מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל: כִּי הִפְרִיעַ בַּיהוּדָה וּמַעוֹל
 מַעַל בַּיהוָה. **ב כחכ** וַיָּבֵא עָלָיו תִּלְגַּת פִּלְנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּצַר לוֹ וְלֹא חָזְקוֹ.
ב כחכא כִּי-חָלַק אַחָז אֶת-בֵּית יְהוָה וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ
 אַשּׁוּר וְלֹא לַעֲזָרָה לוֹ. **ב כחכב** וּבָעֵת הַצָּר לוֹ וַיִּוָּסֵף לְמַעוֹל בַּיהוָה: הוּא הַמֶּלֶךְ
 אַחָז. **ב כחכג** וַיִּזְבַּח לְאֱלֹהֵי דְרָמָשֶׁק הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי-אַרָם הֵם
 מַעֲזָרִים אַתֶּם לָהֶם אַזְבַּח וַיַּעֲזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ-לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ וּלְכָל-יִשְׂרָאֵל.
ב כחכד וַיִּאָּסֶף אַחָז אֶת-כָּלֵי בֵית-הָאֱלֹהִים וַיִּקְצֹץ אֶת-כָּלֵי בֵית-הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֹר
 אֶת-דַּלְתוֹת בֵּית-יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל-פְּנֵה בִירוּשָׁלַם. **ב כחכה**

ובכל-עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את-יהוה
 אלהי אבותיו. **ב כחכו** ויתר דבריו וכל-דרכיו הראשנים והאחרונים הנם
 כתובים על-ספר מלכי-יהודה וישראל. **ב כחכו** וישכב אחז עם-אבותיו
 ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו
 תחתיו.

ב כטא יחזקיהו מלך בן-עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך
 בירושלם ושם אמו אביה בת-זכריהו. **ב כטב** ויעש הישר בעיני יהוה: ככל
 אשר-עשה דויד אביו. **ב כטג** הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון
 פתח את-דלתות בית-יהוה ויחזקם. **ב כטד** ויבא את-הכהנים ואת-הלויים
 ויאספם לרחוב המזרח. **ב כטה** ויאמר להם שמעוני הלויים: עתה התקדשו
 וקדשו את-בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את-הנדה מן-הקדש. **ב כטו**
 כי-מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה-אלהינו ויעזבו ויסבו פניהם ממשכן
 יהוה ויתנו-ערף. **ב כטז** גם סגרו דלתות האולם ויכבו את-הנרות וקטרת לא
 הקטירו ועלה לא-העלו בקדש לאלהי ישראל. **ב כטח** ויהי קצף יהוה
 על-יהודה וירושלם ויתנם לזועה (לזענה) לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים
 בעיניכם. **ב כטט** והנה נפלו אבותינו בחרב ובינו ובנותינו ונשינו בשבי
 על-זאת. **ב כטי** עתה עם-לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו
 חרון אפו. **ב כטיא** בני עתה אל-תשלו: כי-בכם בחר יהוה לעמד לפניו
 לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים.

ב כטיב ויקמו הלויים מחת בן-עמשי ויואל בן-עזריהו מן-בני הקהתי ומן-בני
 מררי קיש בן-עבדי ועזריהו בן-יהללאל ומן-הגרשנייאח בן-זמה ועדן
 בן-יואח. **ב כטיג** ומן-בני אליצפן שמרי ויעואל (ויעיאל) ומן-בני אסף זכריהו
 ומתנניהו. **ב כטיד** ומן-בני הימן יחואל (יחיאל) ושמעי ומן-בני ידותון
 שמעיה ועזיאל. **ב כטטו** ויאספו את-אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות-המלך
 בדברי יהוה לטהר בית יהוה. **ב כטטז** ויבאו הכהנים לפנימה בית-יהוה
 לטהר ויציאו את כל-הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה
 ויקבלו הלויים להוציא לנחל-קדרון חוצה. **ב כטיז** ויחלו באחד לחדש
 הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את-בית-יהוה
 לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו. **ב כטיח** ויבואו פנימה
 אל-חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את-כל-בית יהוה: את-מזבח העולה
 ואת-כל-כליו ואת-שלחן המערכת ואת-כל-כליו. **ב כטיט** ואת כל-הכלים

אֲשֶׁר הִזְנִיחַ הַמֶּלֶךְ אַחֲזוּ בְּמַלְכוּתוֹ בְּמַעְלוֹהֵכְנוּ וְהִקְדָּשְׁנוּ וְהָנַם לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה.
ב כטכ וַיִּשְׁכַּם יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּאֲסֹף אֶת שָׂרֵי הָעִיר וַיַּעַל בַּיַּת יְהוָה. **ב כטכא**
 וַיָּבִיאוּ פָרִים-שִׁבְעָה וְאֵילִים שִׁבְעָה וּכְבָשִׂים שִׁבְעָה וְצִפְיָרֵי עֲזִים שִׁבְעָה לַחֲטָאת
 עַל-הַמַּמְלָכָה וְעַל-הַמֶּקְדָּשׁ וְעַל-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לְבָנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים לְהַעֲלוֹת
 עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה. **ב כטכב** וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וַיִּקְבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הַדָּם וַיִּזְרְקוּ
 הַמִּזְבֵּחַה וַיִּשְׁחֲטוּ הָאֵלִים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם הַמִּזְבֵּחַה וַיִּשְׁחֲטוּ הַכְּבָשִׂים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם
 הַמִּזְבֵּחַה. **ב כטכג** וַיִּגִּישׁוּ אֶת-שְׁעִירֵי הַחֲטָאת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַקֹּהֵל וַיִּסְמְכוּ
 יָדֵיהֶם עֲלֵיהֶם. **ב כטכד** וַיִּשְׁחֲטוּם הַכֹּהֲנִים וַיַּחֲטְאוּ אֶת-דָּמָם הַמִּזְבֵּחַה לְכַפֵּר
 עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: כִּי לְכָל-יִשְׂרָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הָעוֹלָה וְהַחֲטָאת. **ב כטכה** וַיַּעֲמֵד
 אֶת-הַלְוִיִּם בַּיַּת יְהוָה בְּמַצְלֵתַיִם בְּנִבְלִים וּבְכַנְרוֹת בְּמִצּוֹת דָּוִד וְגַד חִזָּה-הַמֶּלֶךְ
 וְנָתַן הַנְּבִיא: כִּי בִיד-יְהוָה הַמִּצּוֹה בְיַד-נְבִיאָיו. **ב כטכו** וַיַּעֲמְדוּ הַלְוִיִּם בְּכָלִי
 דָּוִד וְהַכֹּהֲנִים בַּחֲצָצְרוֹת.

ב כטכז וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה לְהַמִּזְבֵּחַ וּבָעֵת הַחֵל הָעוֹלָה הַחֵל
 שִׁיר-יְהוָה וְהַחֲצָצְרוֹת וְעַל-יְדֵי כָּלִי דָּוִד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל. **ב כטכח** וְכָל-הַקֹּהֵל
 מִשְׁתַּחֲוִים וְהַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר וְהַחֲצָצְרוֹת מַחֲצִצְרִים (מַחֲצִרִים): הַכֹּל עַד לְכָלוֹת
 הָעֹלָה. **ב כטכט** וּכְכָלוֹת לְהַעֲלוֹת: כָּרְעוּ הַמֶּלֶךְ וְכָל-הַנְּמַצָּאִים אִתּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.
ב כטל וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לְלוִיִּם לְהַלֵּל לַיהוָה בְּדַבְרֵי דָּוִד וְאַסֹּף
 הַחִזָּה וַיַּהֲלִלוּ עַד-לְשִׁמְחָה וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

ב כטלא וַיַּעַן יְחִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר עֲתָה מִלֵּאתֶם יְדְכֶם לַיהוָה גִּישׁוּ וְהִבִּיאוּ זִבְחִים
 וְתוֹדוֹת לְבַיַּת יְהוָה וַיָּבִיאוּ הַקֹּהֵל זִבְחִים וְתוֹדוֹת וְכָל-נְדִיב לֵב עֲלוֹת. **ב כטלב**
 וַיְהִי מִסֵּפֶר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִבִּיאוּ הַקֹּהֵל לְבָקָר שִׁבְעִים אֵילִים מֵאָה כְּבָשִׂים
 מֵאֲתָיִם: לְעֹלָה לַיהוָה כָּל-אֵלֶּה. **ב כטלג** וְהִקְדָּשִׁים בָּקָר שֵׁשׁ מֵאוֹת וְצֹאן
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. **ב כטלד** רַק הַכֹּהֲנִים הָיוּ לְמַעַט וְלֹא יָכְלוּ לְהַפְשִׁיט
 אֶת-כָּל-הָעֲלוֹת וַיִּחֲזְקוּם אַחֵיהֶם הַלְוִיִּם עַד-כָּלוֹת הַמִּלְאָכָה וְעַד יִתְקַדְּשׁוּ
 הַכֹּהֲנִים כִּי הַלְוִיִּם יִשְׂרִי לִבָּב לְהִתְקַדֵּשׁ מִהַכֹּהֲנִים. **ב כטלה** וְגַם-עֹלָה לְרֹב
 בְּחֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים וּבְנִסְכִּים לְעֹלָה וְתַכּוֹן עֲבוֹדַת בַּיַּת-יְהוָה. **ב כטלו** וַיִּשְׁמַח
 יְחִזְקִיָּהוּ וְכָל-הָעָם עַל הַהִכִּין הָאֵלֶּהִים לָעָם: כִּי בִפְתָאם הָיָה הַדָּבָר.
ב לא וַיִּשְׁלַח יְחִזְקִיָּהוּ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְגַם-אֲגֵרוֹת כָּתַב עַל-אֲפֻרִים
 וּמְנַשָּׁה לְבֹא לְבַיַּת-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לב**
 וַיַּעַץ הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו וְכָל-הַקֹּהֵל בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֲדָשׁ הַשָּׁנִי. **ב לג** כִּי
 לֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת בָּעֵת הַהִיא: כִּי הַכֹּהֲנִים לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ לְמִדֵּי וְהָעָם לֹא-נֶאֱסָפוּ

לירושלם. **ב** לז ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל-הקהל. **ב** לה ויעמידו
 דבר להעביר קול בכל-ישראל מבאר-שבע ועד-דולבוא לעשות פסח ליהוה
 אלהי-ישראל בירושלם: כי לא לרב עשו ככתוב. **ב** לו וילכו הרצים באגרות
 מיד המלך ושריו בכל-ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר: בני ישראל שובו
 אל-יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל-הפליטה הנשארת לכם מפני
 מלכי אשור. **ב** לז ואל-תהיו כאבותיכם וכאחייכם אשר מעלו ביהוה אלהי
 אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים. **ב** לח עתה אל-תקשו ערפכם
 כאבותיכם: תנו-יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את-יהוה
 אלהיכם וישב מכם חרון אפו. **ב** לט כי בשובכם על-יהוה אחיכם ובניכם
 לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת: כי-חננו ורחום יהוה אלהיכם
 ולא-יסיר פנים מכם אם-תשובו אליו. **ב** לי ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר
 בארץ-אפרים ומנשה ועד-זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם. **ב** ליא
 אך-אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם. **ב** ליב גם ביהודה
 היתה יד האלהים לתת להם לב אחד: לעשות מצות המלך והשרים בדבר
 יהוה. **ב** ליג ויאספו ירושלם עם-רב לעשות את-חג המצות בחדש השניקהל
 לרב מאד. **ב** ליז ויקמו ויסירו את-המזבחות אשר בירושלם ואת
 כל-המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון. **ב** לטו וישחטו הפסח בארבעה
 עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה.
ב לטז ויעמדו על-עמדם כמשפטם כתורת משה איש-האלהים הכהנים
 זרקים את-הדם מיד הלויים. **ב** לז כי-רבת בקהל אשר לא-התקדשו והלויים
 על-שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה. **ב** ליח כי מרבית העם
 רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרוכי-אכלו את-הפסח בלא
 ככתוב: כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד. **ב** ליט
 כל-לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש.
ב לכ וישמע יהוה אל-יחזקיהו וירפא את-העם. **ב** לכא ויעשו בני-ישראל
 הנמצאים בירושלם את-חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים
 ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכלי-עזליהוה. **ב** לכב וידבר יחזקיהו
 על-לב כל-הלויים המשפילים שכל-טוב ליהוה ויאכלו את-המועד שבעת
 הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם. **ב** לכג וינעצו
 כל-הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת-ימים שמחה. **ב** לכד כי
 חזקיהו מלך-יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים

הרימו לקהל פרים אֶלֶף וְצֹאן עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לָרֹב. **ב לכה** וַיִּשְׁמְחוּ כָל-קֹהֵל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל-הַקָּהָל הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים בִּיהוּדָה. **ב לכו** וַתְּהִי שִׂמְחָה-גְדוֹלָה בִּירוּשָׁלַם: כִּי מִיָּמֵי שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כָזֹאת בִּירוּשָׁלַם. **ב לכו** וַיִּקְמוּ הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעָם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וַתָּבוֹא תַּפְלֹתָם לְמַעוֹן קֹדֶשׁוֹ לְשָׁמַיִם.

ב לאא וַיְבָרְכוּ כָל-זֹאת יְצֵאוֹ כָל-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים לְעָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבְּרוּ הַמִּצְבּוֹת וַיִּגְדְּעוּ הָאֲשֵׁרִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת-הַבַּמּוֹת וְאֶת-הַמִּזְבְּחוֹת מְכֹל-יְהוּדָה וּבְנֵימָן וּבְאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה עַד-לְכֹלֵה וַיִּשׁוּבוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְאַחֲזָתוֹ לְעָרֵיהֶם.

ב לאב וַיַּעֲמֵד יְחִזְקִיָּהוּ אֶת-מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל-מַחְלְקוֹתָם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְעֹלָה וְלִשְׁלָמִים לְשֵׁרֵת וְלִהֲדוֹת וְלִהֲלֵל בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת יְהוָה. **ב לאג** וּמִנֵּת הַמֶּלֶךְ מִן-רְכוּשׁוֹ לְעֹלוֹת לְעֹלוֹת הַבֶּקֶר וְהָעֶרֶב וְהָעֹלוֹת לְשַׁבְּתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וְלִמְעַדִּים כְּכַתוּב בַּתּוֹרַת יְהוָה. **ב לאד** וַיֹּאמֶר לָעָם לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לָתֵת מִנֵּת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְמַעַן יַחֲזִקוּ בַּתּוֹרַת יְהוָה. **ב לאה** וְכִפְרָץ הַדָּבָר הִרְבּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר וּדְבַשׁ וְכֹל תְּבוּאָת שָׂדֵה וּמַעֲשֵׂר הַכֹּל לָרֹב הֵבִיאוּ. **ב לאו** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָהגַם-הֵם מַעֲשֵׂר בְּקֹר וְצֹאן וּמַעֲשֵׂר קֹדְשִׁים הַמְּקֹדְשִׁים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: הֵבִיאוּ וַיִּתְּנוּ עֲרֻמוֹת עֲרֻמוֹת. **ב לאז** בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִשִׁי הִחֲלוּ הָעֲרֻמוֹת לְיִסוּד וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי כָלוּ. **ב לאח** וַיָּבִיאוּ יְחִזְקִיָּהוּ וְהַשָּׂרִים וַיֵּרְאוּ אֶת-הָעֲרֻמוֹת וַיְבָרְכוּ אֶת-יְהוָה וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ב לאט וַיִּדְרֹשׁ יְחִזְקִיָּהוּ עַל-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל-הָעֲרֻמוֹת. **ב לאי** וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲזְרִיָּהוּ הַכֹּהֵן הָרֵאשִׁלְבִית צְדוּק: וַיֹּאמֶר מִהֲחַל הַתְּרוּמָה לְבִיא בֵּית-יְהוָה אָכּוֹל וְשָׂבֹעַ וְהוֹתֵר עַד-לְרֹבִכִּי יְהוָה בְּרַךְ אֶת-עַמּוֹ וְהַנוֹתֵר אֶת-הַהֶמוֹן הַזֶּה. **ב לאיא** וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ לְהַכִּין לְשָׁכוֹת בְּבֵית יְהוָה וַיִּכְנֹנוּ. **ב לאיב** וַיָּבִיאוּ אֶת-הַתְּרוּמָה וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַקֹּדְשִׁים בְּאֻמוֹנָה וְעַלֵּיהֶם נָגִיד כּוֹנְנִיָּהוּ (כְּנַנְיָהוּ) הַלְוִי וְשָׁמְעִי אַחִיָּהוּ מִשְׁנָה. **ב לאיג** וַיַּחֲיֵאל וְעֲזַזְיָהוּ וְנַחַת וְעֲשָׂהאֵל וַיְרִימוֹת וַיּוֹזְבֵד וַאֲלִיאֵל וַיִּסְמְכִיָּהוּ וּמַחַת וּבְנֵיָהוּ פְקִידִים מִיַּד כּוֹנְנִיָּהוּ (כְּנַנְיָהוּ) וְשָׁמְעִי אַחִיו בְּמִפְקֵד יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְעֲזַרְיָהוּ נָגִיד בֵּית-הָאֱלֹהִים. **ב לאיד** וְקוֹרָא בֶן-יִמְנָה הַלְוִי הַשּׁוֹעֵר לְמַזְרְחָה עַל גְּדֵבוֹת הָאֱלֹהִים לָתֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְקֹדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים. **ב לאטו** וְעַל-גִּדּוֹ עֶדֶן וּמְנַיִמָן וַיִּשׁוּעַ וְשָׁמְעִיָּהוּ אֲמַרְיָהוּ וְשַׁכְנִיָּהוּ בְּעָרֵי

הכֹּהֲנִים בַּאֲמוֹנָה: לָתֵת לְאַחֵיהֶם בְּמַחְלָקוֹת כְּגֹדוֹל כְּקָטָן. **ב לאטז** מִלְבָּד הִתְיַחֵשׁ לְזָכְרִים מִבֶּן שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְלִמְעַלָּה לְכָל-הַבָּא לְבֵית-יְהוָה לְדָבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ לְעִבּוֹדְתֶם בְּמִשְׁמְרוֹתֶם כְּמַחְלָקוֹתֵיהֶם. **ב לאיז** וְאֵת הִתְיַחֵשׁ הַכֹּהֲנִים לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם וְהַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלִמְעַלָּה בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּמַחְלָקוֹתֵיהֶם. **ב לאיח** וְלִהְתַּיַחֵשׁ בְּכָל-טָפָם נְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְכָל-קֶהֱל: כִּי בַּאֲמוֹנַתְם יִתְקַדְּשׁוּ-קִדְּשׁ. **ב לאיט** וְלִבְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים בְּשָׂדֵי מִגְרֵשׁ עָרֵיהֶם בְּכָל-עִיר וְעִיר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת לְתֵת מְנוֹת לְכָל-זָכָר בְּכֹהֲנִים וְלְכָל-הִתְיַחֵשׁ בְּלוִיִּם. **ב לאכ** וַיַּעַשׂ כְּזֹאת יַחְזִיקֶיהוּ בְּכָל-יְהוּדָה וַיַּעַשׂ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר וְהָאֵמֶת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב לאכא** וּבְכָל-מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר-הִחֵל בַּעֲבוּדַת בֵּית-הָאֱלֹהִים וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לְדַרֵּשׁ לְאֱלֹהֵיו בְּכָל-לִבָּבוֹ עָשָׂה וְהִצְלִיחַ.

ב לבא אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֵמֶת הָאֵלֶּה בָּא סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר וַיָּבֵא בִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ עַל-הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמְרוּ לְבִקְעָם אֲלוֹי. **ב לבב** וַיֵּרָא יַחְזִיקֶיהוּ כִּי-בָא סִנְחָרִיב וּפָנָיו לְמַלְחָמָה עַל-יְרוּשָׁלַם. **ב לבג** וַיִּוְעֵץ עִם-שָׂרָיו וּגְבָרָיו לְסִתּוֹם אֶת-מִימֵי הָעֵינֹת אֲשֶׁר מִחוּץ לְעִיר וַיַּעֲזְרוּהוּ. **ב לבד** וַיִּקְבְּצוּ עִם-רַבּוּי סִתְמוֹ אֶת-כָּל-הַמַּעֲיָנוֹת וְאֶת-הַנְּחָל הַשּׁוֹטֵף בְּתוֹךְ-הָאָרֶץ לֵאמֹר: לָמָּה יָבֹאוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר וּמִצְאוּ מַיִם רַבִּים. **ב לבה** וַיִּתְחַזַּק וַיִּבֶן אֶת-כָּל-הַחוֹמָה הַפְּרוּצָה וַיַּעַל עַל-הַמְּגִדָּלוֹת וְלַחוּצָה הַחוֹמָה אַחֲרַת וַיַּחֲזֵק אֶת-הַמְּלוֹא עִיר דָּוִד וַיַּעַשׂ שְׁלַח לְרַב וּמַגְנִים. **ב לבו** וַיִּתֵּן שָׂרֵי מַלְחָמוֹת עַל-הָעָם וַיִּקְבְּצֵם אֲלוֹי אֶל-רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיְדַבֵּר עַל-לִבָּבָם לֵאמֹר. **ב לבז** חֲזִקוּ וְאִמְצוּ אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-תַּחַתּוֹ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וּמִלִּפְנֵי כָל-הַהֲמוֹן אֲשֶׁר-עִמּוֹ: כִּי-עִמָּנוּ רַב מַעֲמוֹ. **ב לבח** עִמּוֹ זְרוּעַ בָּשָׂר וְעִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֲזָרְנוּ וְלִהְלַחֵם מִלְחַמַּתְנוּ וַיִּסְמְכוּ הָעָם עַל-דְּבָרֵי יַחְזִיקֶיהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה.

ב לבט אַחֲרַיִךְ זֶה שְׁלַח סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר עֲבָדְיוֹ יְרוּשָׁלַיִמָה וְהוּא עַל-לְכִישׁ וְכָל-מְמַשְׁלֵתוֹ עִמּוֹ עַל-יַחְזִיקֶיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַל-כָּל-יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר. **ב לבי** כֹּה אָמַר סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר: עַל-מָה אַתֶּם בְּטָחִים וַיִּשְׁבִּים בְּמִצּוֹר בִּירוּשָׁלַם. **ב לביא** הֲלֹא יַחְזִיקֶיהוּ מִסִּית אֶתְכֶם לָתֵת אֶתְכֶם לָמוֹת בְּרָעַב וּבְצָמָא לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְלֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **ב לביב** הֲלֹא-הוּא יַחְזִיקֶיהוּ הַסִּיר אֶת-בְּמִתְיוֹ וְאֶת-מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמְרוּ לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר לִפְנֵי מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲווּ וְעָלְיוֹ תִקְטִירוּ. **ב לביג** הֲלֹא תִדְעוּ מָה עָשִׂיתִי אֲנִי וְאֲבוֹתַי לְכָל עַמֵּי הָאָרְצוֹת: הִיכּוֹל יָכְלוּ אֱלֹהֵי גוֹי הָאָרְצוֹת לְהַצִּיל אֶת-אָרְצָם מִיָּדִי.

ב לביז מי בכל-אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את-עמו מידי: כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי. **ב לבטו** ועתה אל-ישיא אתכם חזקיהו ואל-יסית אתכם כזאת ואל-תאמינו לוכי-לא יוכל כל-אלוה כל-גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי: אף כי אלהיכם לא-יצילו אתכם מידי. **ב לבטו** ועוד דברו עבדיו על-יהוה האלהים ועל חזקיהו עבדו. **ב לביז** וספרים כתבלחרף ליהוה אלהי ישראל: ולאמר עליו לאמר באלהי גויי הארצות אשר לא-הצילו עמם מידיכן לא-יציל אלהי חזקיהו עמו מידי. **ב לביח** ויקראו בקול-גדול יהודית על-עם ירושלים אשר על-החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את-העיר. **ב לביט** וידברו אל-אלהי ירושלים: כעל אלהי עמי הארץמעשה ידי האדם. **ב לבכ** ויתפלל חזקיהו המלך: וישעיהו בן-אמוץ הנביאעל-זאת ויזעקו השמים. **ב לבכא** וישלח יהוה מלאך: ויכחד כל-גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך: אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו (ומיציאי) מעיו שם הפילהו בחרב. **ב לבכב** ויושע יהוה את-חזקיהו ואת יושבי ירושלים מיד סנחריב מלך-אשורומיד-כל וינהלם מסביב. **ב לבכג** ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלים ומגדנות ליחזקיהו מלך: יהודה וינשא לעיני כל-הגוים מאחרי-כן. **ב לבכד** בימים ההם חלה חזקיהו עד-למות ויתפלל אל-יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו. **ב לבכה** ולא-כגמל עליו השיב חזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל-יהודה וירושלים. **ב לבכו** ויפגע חזקיהו בגבה לבו הוא ויושבי ירושלים ולא-בא עליהם קצף יהוה בימי חזקיהו. **ב לבכז** ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה-לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה. **ב לבכח** ומספנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל-בהמה ובהמה ועדרים לאורת. **ב לבכט** וערים עשה לו ומקנה-צאן ובקר לרב: כי נתן-לו אלהים רכוש רב מאד. **ב לבלא** והוא חזקיהו סתם את-מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה-מערבה לעיר דויד ויצלח חזקיהו בכל-מעשהו. **ב לבלא** וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל-בלבבו. **ב לבלב** ויתר דברי חזקיהו וחסדיוהנם כתובים בחזון ישעיהו בן-אמוץ הנביא על-ספר מלכי-יהודה וישראל. **ב לבלג** וישכב חזקיהו עם-אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני-דויד וכבוד עשו-לו במותו כל-יהודה וישבי ירושלים וימלך מנשה בנו תחתיו.

ב לגא בן-שֵׁתִים עָשָׂרָה שָׁנָה מִנִּשְׂאָה בְּמִלְכוֹ וְחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב לגב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: כְּתוּעֵבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לגג** וַיָּשָׁב וַיָּבֹן אֶת-הַבָּמוֹת אֲשֶׁר נָתַץ יַחֲזִקְיָהוּ אָבִיו וַיִּקַּם מִזְבְּחוֹת לַבַּעַלִּים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם. **ב לגד** וַבִּנְיָה מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם יִהְיֶה-שָׁמַי לְעוֹלָם. **ב לגה** וַיָּבֹן מִזְבְּחוֹת לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם בְּשִׁתֵּי חֲצֵרוֹת בֵּית-יְהוָה. **ב לגו** וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת-בָּנָיו בְּאֵשׁ בְּגֵי בֶן-הַנֶּחֱם וְעוֹנֵן וְנַחֲשׁ וְכַשְׁף וְעָשָׂה אוֹב וַיִּדְעוּנֵי: הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ. **ב לגז** וַיִּשָּׂם אֶת-פֶּסֶל הַסָּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל-דָּוִד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת-שָׁמַי לְעִלּוּם. **ב לגח** וְלֹא אֲסִיף לְהַסִּיר אֶת-רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי לְאַבוֹתֵיכֶם: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל-הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד-מֹשֶׁה. **ב לגט** וַיִּתַּע מִנִּשְׂאָה אֶת-יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם: לַעֲשׂוֹת רָעַמֶן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

ב לגי וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל-מִנְשֵׁה וְאֶל-עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ. **ב לגיא** וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת-שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְכְּדוּ אֶת-מִנְשֵׁה בַחֲחִים וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשָׁתִים וַיּוֹלִיכֵהוּ בְּבִלְהָ. **ב לגיב** וַכְּהָצַר לוֹחֲלָה אֶת-פָּנָי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכְנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו. **ב לגיג** וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיַּעֲתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תַּחֲנָתוֹ וַיִּשְׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַם לְמַלְכוּתוֹ וַיִּדַע מִנִּשְׂאָה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. **ב לגיד** וְאַחֲרֵי-כֵן בָּנָה חוּמָה חִיצוֹנָה לְעִיר-דָּוִד מֵעַרְבָה לְגִיחוֹן בְּנַחַל וְלָבֹא בְּשַׁעַר הַדְּגִים וְסָבַב לְעַפְלָה וַיִּגְבִּיהָ מְאֹד וַיִּשָּׂם שָׂרֵי-חֵיל בְּכָל-הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה. **ב לגטו** וַיִּסַּר אֶת-אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר וְאֶת-הַסָּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית-יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַךְ חוּצָה לְעִיר. **ב לגטז** וַיִּכֹּן (וַיָּבֹן) אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לגיז** אָבֵל עוֹד הָעָם זִבְחִים בְּבָמוֹת: רַק לִיהוָה אֱלֹהֵיהֶם. **ב לגיח** וַיִּתֵּר דָּבָרִי מִנִּשְׂאָה וַתִּפְּלְתוּ אֶל-אֱלֹהָיו וְדָבָרִי הַחֲזִים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּה עַל-דָּבָרִי מֶלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לגיט** וַתִּפְּלְתוּ וְהֶעֱתַר-לוֹ וְכָל-חַטָּאתוֹ וּמַעֲלוֹ וְהַמְקֻמּוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָּהֶם בָּמוֹת וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים לִפְנֵי הַכְּנַעֲוִיִּם כְּתוּבִים עַל דָּבָרִי חוּצִי. **ב לגכ** וַיִּשְׁכַּב מִנִּשְׂאָה עִם-אֲבוֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַחֲתָיו.

ב לגכא בן-עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמַלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם.
ב לגכב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו וּלְכָל-הַפְּסִילִים אֲשֶׁר
 עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיוֹזְבַח אָמוֹן וַיַּעֲבֹדֵם. **ב לגכג** וְלֹא נִכְנַע מִלְפָּנָי יְהוָה כִּהֲפִנֵּעַ
 מְנַשֶּׁה אָבִיו: כִּי הוּא אָמוֹן הַרְבֵּה אֲשָׁמָה. **ב לגכד** וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיִּמִּיתֵהוּ
 בְּבֵיתוֹ. **ב לגכה** וַיָּכּוּ עִם-הָאָרֶץ אֶת כָּל-הַקְּשָׁרִים עַל-הַמָּלְכָּה אָמוֹן וַיִּמְלִיכוּ
 עִם-הָאָרֶץ אֶת-יֹאשִׁיָּהוּ בְּנוֹ תַחֲתָיו.

ב לדא בן-שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלָשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם.
ב לדב וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא-סָר יָמִין וּשְׁמֹאֹל.
ב לדג וּבְשִׁמוֹנֶה שָׁנִים לְמַלְכוֹ וְהוּא עוֹדְנוּ נָעַר הַחַל לְדָרוֹשׁ לְאַלְהֵי דָוִד אָבִיו
 וּבְשְׁתַּיִם עָשָׂה שָׁנָה הַחַל לְטַהֵר אֶת-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם מִן-הַבַּמּוֹת וְהָאֲשָׁרִים
 וְהַפְּסִילִים וְהַמַּסְכּוֹת. **ב לדד** וַיִּנְתְּצוּ לְפָנָיו אֶת מִזְבְּחוֹת הַבַּעַלִּים וְהַחֲמָנִים
 אֲשֶׁר-לְמַעַלָּה מֵעַלְיָהֶם גִּדְעוּ וְהָאֲשָׁרִים וְהַפְּסִילִים וְהַמַּסְכּוֹת שֶׁבַר וְהַדָּק וַיִּזְרַק
 עַל-פָּנָי הַקְּבָרִים הַזְּבָחִים לָהֶם. **ב לדה** וַעֲצֵמוֹת כְּהֵנִים שָׂרָף עַל-מִזְבְּחוֹתֵים
 (מִזְבְּחוֹתָם) וַיִּטַּהַר אֶת-יְהוּדָה וְאֶת-יְרוּשָׁלַם. **ב לדו** וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
 וְשִׁמְעוֹן וְעַד-נִפְתָּלִי בַחַר בַּתִּיהֶם (בְּחַרְבַּתִּיהֶם) סָבִיב. **ב לדז** וַיִּנְתַּץ
 אֶת-הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת-הָאֲשָׁרִים וְהַפְּסִילִים כִּפְתַת לְהַדָּק וְכָל-הַחֲמָנִים גִּדְעוּ
 בְּכָל-אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב לִירוּשָׁלַם.

ב לדח וּבְשָׁנַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה לְמַלְכוֹ לְטַהֵר הָאָרֶץ וְהַבְּיַת־שֶׁלַח אֶת-שָׁפָן
 בֶּן-אַצְלָיָהוּ וְאֶת-מַעֲשִׂיָהוּ שֵׁר-הָעִיר וְאֶת יוֹאָח בֶּן-יוֹאָחָז הַמְּזִכִּיר לְחִזְקָה
 אֶת-בֵּית יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב לדט** וַיָּבֵאוּ אֶל-חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ אֶת-הַכֶּסֶף
 הַמּוּבָא בֵית-אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶסְפוּ-הַלְוִיִּם שְׁמַרֵי הַסֶּף מִיַּד מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וּמְכַל
 שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְכַל-יְהוּדָה וּבְנֵימָן וַיִּשְׁבִּי (וַיִּשְׁבּוּ) יְרוּשָׁלַם. **ב לדי** וַיִּתְּנוּ עַל-יַד
 עֹשֶׂה הַמְּלָאכָה הַמִּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים
 בְּבֵית יְהוָה לְבַדּוֹק וּלְחִזְקָה הַבַּיִת. **ב לדיא** וַיִּתְּנוּ לְחַרְשֵׁים וּלְבָנִים לְקִנּוֹת אֲבָנֵי
 מַחְצָב וְעֵצִים לְמַחְבְּרוֹת וּלְקִירוֹת אֶת-הַבָּתִּים אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ מִלְכֵי יְהוּדָה.
ב לדיב וְהָאֲנָשִׁים עֹשִׂים בְּאִמּוֹנָה בְּמַלְאכָה וְעַלְיָהֶם מִפְקָדִים יַחַת וְעַבְדֵיהוּ
 הַלְוִיִּם מִן-בְּנֵי מְרָרִי וּזְכַרְיָה וּמִשְׁלָם מִן-בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנֹצַח וְהַלְוִיִּם כָּל-מִבִּין
 בְּכָל־יִשְׂרָאֵל. **ב לדג** וְעַל הַסַּבְּלִים וּמִנְצָחִים לְכָל עֹשֶׂה מְלָאכָה לְעִבּוּדָה וְעִבּוּדָה
 וּמֵהַלְוִיִּם סוֹפְרִים וְשׁוֹטְרִים וְשׁוֹעָרִים. **ב לדד** וּבַהוֹצִיאָם אֶת-הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
 בֵּית יְהוָה מִצָּא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת-יְהוָה בְּיַד-מִשֶּׁה. **ב לדטו** וַיַּעַן
 חִלְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֶל-שָׁפָן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצָּאֵתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ

אֶת-הַסֵּפֶר אֶל-שָׁפוֹ. **ב לִדְטו** וַיָּבֵא שָׁפוֹן אֶת-הַסֵּפֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עוֹד
 אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבַר לֵאמֹר: כָּל אֲשֶׁר-נָתַן בְּיַד-עֲבָדֶיךָ הֵם עֲשִׂים. **ב לִדְזו** וַיִּתְּיֹכוּ
 אֶת-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית-יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ עַל-יַד הַמִּמְקָדִים וְעַל-יַד עוֹשֵׂי
 הַמְּלָאכָה. **ב לִדִּיח** וַיִּגַּד שָׁפוֹן הַסּוֹפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי חֲלֻקָּהוּ הַכֹּהֵן
 וַיִּקְרָא-בּוֹ שָׁפוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **ב לִדִּיט** וַיְהִי כַשְּׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע
 אֶת-בְּגָדָיו. **ב לִדִּכ** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-חֲלֻקָּהוּ וְאֶת-אַחִיקָם בֶּן-שָׁפוֹן וְאֶת-עֲבָדָיו
 בֶּן-מִיכָה וְאֶת שָׁפוֹן הַסּוֹפֵר וְאֶת עֲשָׂיָה עֲבָד-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. **ב לִדכא** לָכוּ דַרְשׁוּ
 אֶת-יְהוָה בְּעָדֵי וּבְעַד הַנְּשֹׂאֵר בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל-דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר נִמְצָא:
 כִּי-גְדוֹלָה חֲמַת-יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה בָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת-דְּבַר
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-הַכְּתוּב עַל-הַסֵּפֶר הַזֶּה. **ב לִדכב** וַיִּלְךְ חֲלֻקָּהוּ וְאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 אֶל-חֲלֻדָּה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת שֵׁלֶם בֶּן-תּוֹקָהת (תְּקָהת) בֶּן-חֲסָרָה שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים
 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנֵה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ כֹּזֵאת. **ב לִדכג** וַתֹּאמֶר לָהֶם
 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אֲמַרוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-שָׁלַח אֲתֶכֶם אֵלַי. **ב לִדכד**
 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי מִבִּיא רָעָה עַל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל-יוֹשְׁבָיו: אֵת כָּל-הָאֱלוֹת
 הַכְּתוּבוֹת עַל-הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב לִדכה** תַּחַת אֲשֶׁר עָזְבוּנִי
 וַיִּקְטִירוּ (וַיִּקְטְרוּ) לְאֱלֹהִים אַחֲרַיִם לְמַעַן הַכְּעִיסֵנִי בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וַתִּתֵּן
 חַמְתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה. **ב לִדכו** וְאֶל-מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְׁלַח אֲתֶכֶם לְדְרוֹשׁ
 בִּיהוֹהֵכָה תֹאמְרוּ אֵלָיו: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ.
ב לִדכז יַעַן רָדַד-לְבָבָךְ וַתִּפְנַע מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְעֶךָ אֶת-דְּבָרָיו עַל-הַמָּקוֹם
 הַזֶּה וְעַל-יֹשְׁבָיו וַתִּפְנַע לִפְנֵי וַתִּקְרַע אֶת-בְּגָדֶיךָ וַתִּבְדֵּךְ לִפְנֵי וְגַם-אֲנִי שָׁמַעְתִּי
 נְאֻם-יְהוָה. **ב לִדכח** הַנְּנִי אֶסְפֶּךָ אֶל-אַבְתֵּיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל-קְבֻרוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
 וְלֹא-תִרְאִינָה עֵינַיִךָ בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מִבִּיא עַל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל-יֹשְׁבָיו
 וַיֵּשִׁיבוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבַר. **ב לִדכט** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֵּאֲסֹף אֶת-כָּל-זִקְנֵי יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַם. **ב לִדל** וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית-יְהוָה וְכָל-אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבִי יְרוּשָׁלַם
 וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל-הָעָם מִגְּדוֹל וְעַד-קָטָן וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
 סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה. **ב לִדלא** וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל-עַמּוּד וַיִּכְרַת
 אֶת-הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לְלַכֵּת אַחֲרֵי יְהוָה וּלְשָׁמֹר אֶת-מִצְוֹתָיו וְעֲדוֹתָיו וְחֻקָּיו
 בְּכֹל-לְבָבוֹ וּבְכָל-נַפְשׁוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבִים עַל-הַסֵּפֶר הַזֶּה.
ב לִדלב וַיַּעֲמֵד אֶת כָּל-הַנִּמְצָא בִירוּשָׁלַם וּבְנִימָן וַיַּעֲשׂוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כְּבְרִית
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב לִדלג** וַיִּסַּר יֹאשִׁיָהוּ אֶת-כָּל-הַתַּעֲבוֹת מִכָּל-הָאֲרָצוֹת
 אֲשֶׁר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹד אֶת כָּל-הַנִּמְצָא בְּיִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

כָּל-יָמֵי־לַיִל סָרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב** לֵהָא וַיַּעַשׂ יִאֲשִׁיחֻהוּ
 בִּירוּשָׁלַם פָּסַח לִיהוָה וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן. **ב** לֵהָב
 וַיַּעֲמֵד הַכֹּהֲנִים עַל-מִשְׁמְרוֹתָם וַיַּחֲזִקֵם לְעִבּוֹדַת בַּיִת יְהוָה. **ב** לֵהָג וַיֹּאמֶר
 לְלוּיִם הַמְבוּנִים (הַמְבִינִים) לְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים לִיהוָה תָּנוּ אֶת-אַרוֹן-הַקֹּדֶשׁ
 בְּבַיִת אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אִין-לְכֶם מִשָּׂא בַכֶּתֶף עֲתָה עֲבֹדוּ
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. **ב** לֵהָד וְהַכּוֹנוּ (וְהַכִּינוּ) לְבַיִת-אֲבוֹתֵיכֶם
 כַּמְחֻלְקוֹתֵיכֶם בַּכֶּתֶב דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבַמִּכְתָּב שְׁלֹמֹה בֶּן־ו. **ב** לֵהָה וַעֲמְדוּ
 בַקֹּדֶשׁ לְפָלוּגַת בַּיִת הָאֲבוֹת לְאַחֲיֶיכֶם בְּנֵי הָעַסְוֹחֻלְקַת בַּיִת-אֲב לְלוּיִם. **ב** לֵהוּ
 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח וְהִתְקַדְּשׁוּ וְהַכִּינוּ לְאַחֲיֶיכֶם לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר-יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.
ב לֵהז וַיֵּרָם יִאֲשִׁיחֻהוּ לְבָנֵי הָעַם צֹאן כְּבָשִׂים וּבְנֵי-עֲזִים הַכֹּל לְפָסַחִים
 לְכָל-הַנִּמְצָא לְמִסְפָּר שְׁלֹשִׁים אֶלְף וּבִקְרָ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים: אֵלֶּה מִרְכוּשׁ הַמֶּלֶךְ.
ב לֵהח וַשָּׂרִיו לְנֹדְבָה לָעַם לְכַהֲנִים וְלְלוּיִם הַרִימוּ: חֻלְקָהּ וַיִּזְכְּרֻהוּ וַיַּחֲיֵאל נְגִידֵי
 בַיִת הָאֱלֹהִים לְכַהֲנִים נָתְנוּ לְפָסַחִים אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבִקְרָ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת.
ב לֵהט וְכוֹנְנִיהוּ (וְכוֹנְנִיהוּ) וַשְּׁמַעִיהוּ וַנִּתְנָאל אַחֲיוּ וַחֲשַׁבְיָהוּ וַיַּעֲיֵאל וַיִּזְבְּדֻשָּׁרֵי
 הַלוּיִם: הַרִימוּ לְלוּיִם לְפָסַחִים חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וּבִקְרָ חֲמִשׁ מֵאוֹת. **ב** לֵהי וַתַּכּוּן
 הָעִבּוֹדָה וַיַּעֲמְדוּ הַכֹּהֲנִים עַל-עַמְדָם וְהַלוּיִם עַל-מְחֻלְקוֹתָם כַּמְצוֹת הַמֶּלֶךְ.
ב לֵהיא וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים מִזְדָם וְהַלוּיִם מִפְּשִׁיטִים. **ב** לֵהיב
 וַיִּסִּירוּ הָעֵלָה לְתַתָּם לְמַפְלְגוֹת לְבַיִת-אֲבוֹת לְבָנֵי הָעַם לְהַקְרִיב לִיהוָה כַּכְּתוּב
 בְּסֵפֶר מֹשֶׁה וְכֵן לְבִקְרָ. **ב** לֵהיג וַיִּבְשְׁלוּ הַפָּסַח בְּאֵשׁ כַּמִּשְׁפָּט וְהַקְדָּשִׁים בְּשָׁלוּ
 בְּסִירוֹת וּבִדְוֹדִים וּבְצֻלְחוֹת וַיִּרְצוּ לְכָל-בְּנֵי הָעַם. **ב** לֵהיד וְאַחַר הַכִּינוּ לָהֶם
 וְלַכֹּהֲנִים כִּי הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן בְּהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַחֲלָבִים עַד-לֵילָה וְהַלוּיִם
 הַכִּינוּ לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן. **ב** לֵהטו וְהַמְשַׁרְרִים בְּנֵי-אַסָּף עַל-מַעְמָדָם
 כַּמְצוֹת דָּוִד וְאַסָּף וְהִימָן וַיִּדְתוּן חוּזָה הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁעָרִים לְשַׁעַר וְשַׁעַר: אִין לָהֶם
 לְסוּר מֵעַל עֲבֹדַתְסָכִי-אַחִיהֶם הַלוּיִם הַכִּינוּ לָהֶם. **ב** לֵהטז וַתַּכּוּן כָּל-עִבּוֹדַת
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת הַפָּסַח וְהַעֲלוֹת עֲלוֹת עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה כַּמְצוֹת הַמֶּלֶךְ
 יִאֲשִׁיחֻהוּ. **ב** לֵהיז וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים אֶת-הַפָּסַח בַּעֲת הַהִיא וְאֶת-חַג
 הַמִּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים. **ב** לֵהיח וְלֹא-נַעֲשָׂה פָסַח כָּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי שְׁמוּאֵל
 הַנָּבִיא וְכָל-מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-עָשׂוּ כַּפָּסַח אֲשֶׁר-עָשָׂה יִאֲשִׁיחֻהוּ וְהַכֹּהֲנִים וְהַלוּיִם
 וְכָל-יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא וַיּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם. **ב** לֵהיט בְּשִׁמוֹנָה עָשָׂרָה שָׁנָה
 לְמַלְכוּת יִאֲשִׁיחֻהוּ נַעֲשָׂה הַפָּסַח הַזֶּה. **ב** לֵהכ אַחֲרֵי כָל-זֹאת אֲשֶׁר הִכִּין יִאֲשִׁיחֻהוּ
 אֶת-הַבַּיִת עָלָה נָכוּ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהַלְחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל-פָּרַת וַיֵּצֵא לְקַרְאֲתוֹ

יאשִׁיָּהוּ. **ב להכא** וַיִּשְׁלַח אֱלֹוּ מִלְּאָכִים לֵאמֹר מֵה-לִי וְלָךְ מִלְּךָ יְהוּדָה
 לֹא-עָלִיךָ אֶתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל-בֵּית מַלְחַמְתִּי וְאֱלֹהִים אָמַר לְבַהֲלֵנִי: חֲדַל-לָךְ
 מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר-עָמְי וְאֶל-יִשְׁחִיתֶךָ. **ב להכב** וְלֹא-הִסֵּב יִאשִׁיָּהוּ פָּנָיו מִמֶּנּוּ כִּי
 לְהִלָּחֵם-בּוֹ הִתְחַפֵּשׂ וְלֹא שָׁמַע אֶל-דְּבָרֵי נָכוּ מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֵא לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת
 מִגְדוֹ. **ב להכג** וַיֵּרוּ הַיָּרִים לְמִלְּךָ יִאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבָדָיו הַעֲבִירוּנִי כִּי
 הַחֲלִיתִי מְאֹד. **ב להכד** וַיַּעֲבִירָהוּ עֲבָדָיו מִן-הַמְּרֻכָּבָה וַיִּרְפִּיבָהוּ עַל רֶכֶב
 הַמְּשֻׁנָּה אֲשֶׁר-לוֹ וַיּוֹלִיכָהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמָת וַיִּקְבֵּר בְּקִבְרוֹת אֲבֹתָיו וְכָל-יְהוּדָה
 וַיְרוּשָׁלַם מִתְאַבְּלִים עַל-יִאשִׁיָּהוּ.

ב להכה וַיִּקְוֶן יִרְמְיָהוּ עַל-יִאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמְרוּ כָל-הַשָּׂרִים וְהַשָּׂרוֹת בְּקִינוּתֵיהֶם
 עַל-יִאשִׁיָּהוּ עַד-הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל-יִשְׂרָאֵל וְהֵנָּם כְּתוּבִים עַל-הַקִּינוּת.
ב להכו וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יִאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו כְּכַתּוּב בְּתוֹרַת יְהוָה. **ב להכז** וַדְּבָרָיו
 הָרַאשֵׁנִים וְהָאַחֲרָנִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה. **ב לוא** וַיִּקְחוּ
 עִם-הָאָרֶץ אֶת-יְהוֹאָחָז בֶּן-יִאשִׁיָּהוּ וַיִּמְלִיכָהוּ תַּחַת-אָבִיו בִּירוּשָׁלַם. **ב לוב**
 בֶּן-שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז בְּמִלְכוֹ וַשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מִלְּךָ בִירוּשָׁלַם. **ב לוג**
 וַיִּסְיֶרָהוּ מִלְּךָ-מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלַם וַיַּעֲנֵשׂ אֶת-הָאָרֶץ מֵאָה כֶּכֶר-כֶּסֶף וְכֶכֶר זָהָב.
ב לוז וַיִּמְלֶךְ מִלְּךָ-מִצְרַיִם אֶת-אֶלְיָקִים אָחִיו עַל-יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם וַיִּסֵּב
 אֶת-שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת-יוֹאָחָז אָחִיו לְקַח נָכוּ וַיְבִיאָהוּ מִצְרַיִמָּה.
ב לוח בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִלְּךָ בִירוּשָׁלַם
 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב לוז** עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִלְּךָ בָּבֶל וַיֹּאסְרָהוּ
 בְּנַחֲשֻׁתַיִם לְהִלִּיכּוֹ בְּבָלָה. **ב לוז** וּמִכְּלֵי בֵית יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל
 וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בְּבָבֶל. **ב לוה** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹיָקִים וְתַעֲבַתָּיו אֲשֶׁר-עָשָׂה וְהַנְּמָצָא
 עָלָיו הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּמְלֶךְ יְהוֹיָכִן בְּנוֹ תַּחֲתָיו.
ב לוט בֶּן-שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִן בְּמִלְכוֹ וַשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים מִלְּךָ
 בִירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **ב לוי** וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
 נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאָהוּ בְּבָלָה עִם-כָּלִי חֲמֻדַת בֵּית-יְהוָה וַיִּמְלֶךְ אֶת-צִדְקִיָּהוּ אָחִיו
 עַל-יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם.

ב לויא בֶּן-עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִלְּךָ
 בִירוּשָׁלַם. **ב לויב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: לֹא נִכְנַע מִלְּפָנָי יִרְמְיָהוּ
 הַנְּבִיאִם מִפִּי יְהוָה. **ב לויג** וְגַם בְּמִלְּךָ נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרַד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים
 וַיִּקְשׂ אֶת-עֶרְפוֹ וַיֹּאמֶץ אֶת-לְבָבוֹ מִשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לויד** גַּם
 כָּל-שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים וְהָעָם הָרַבוּ לַמַּעוֹל- (לְמַעַל-) מַעַל כָּלִל תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ

אֶת-בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם. **ב לוטו** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
 עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם מִלְּאֲכֹיֹהֶשֶׁכַם וְשָׁלוֹחַ: כִּי-חָמַל עַל-עַמּוֹ וְעַל-מְעוֹנָו. **ב לוטז** וַיְהִי
 מִלְּעֵבַיִם בְּמִלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבַזִּימִים דְּבָרָיו וּמִתְעַתְּעִים בְּנִבְאָיו: עַד עֲלוֹת
 חַמַּת-יְהוָה בְּעַמּוּעַד-לְאִין מֵרַפָּא. **ב לויז** וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת-מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים
 (כְּשָׂדִים) וַיַּהַרְגַּם בַּחֲוָרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל-בַּחֹר וּבַתּוֹלָה זָקֹן
 וַיִּשֶׁשׁ: הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ. **ב לויח** וְכָל כְּלֵי בַיִת הָאֱלֹהִים הִגְדָּלִים וְהַקְטָנִים וְאַצְרוֹת
 בַּיִת יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵיהֶם הֵבִיא בָּבֶל. **ב לויט** וַיִּשְׂרְפוּ אֶת-בַּיִת
 הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל-אַרְמוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל-כְּלֵי
 מַחְמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית. **ב לוכ** וַיַּגַּל הַשְּׂאֲרִית מִן-הַחֶרֶב אֶל-בָּבֶל וַיְהִי-לוֹ וּלְבָנָיו
 לְעִבְדִּים עַד-מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרַס. **ב לוכא** לְמַלְאוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יְרֻמְיָהוּ
 עַד-רָצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת-שְׁבִתוֹתֶיהָ: כָּל-יְמֵי הַשְּׁמָה שְׁבִתָּהּ לְמַלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה.
ב לוכב וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יְרֻמְיָהוּ הַעִיר
 יְהוָה אֶת-רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס וַיַּעֲבֵר-קוֹל בְּכָל-מַלְכוּתוֹ וְגַם-בְּמַכְתָּב לְאֹמֶר.
ב לוכג כֹּה-אָמַר כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקֵד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: מִי-בְּכֶם
 מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל.

הַתְּקַשְׁרוֹת מֵיט ה'

© 2013 אָמְנִים לְמַעַן יִשְׂרָאֵל

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

א דאס איז דאָס ספר תולדות, דאָס ספֿר פון דעם יחוס שטאמבוים פון רבי
 מלך המשיח יהושע/ישוע [נחמיה 8:17] בן-דוד, דעם זון פון אברהם. 2
 אברהם האָט געבוירן יצחק, און יצחק האָט געבוירן יעקב, און יעקב האָט
 געבוירן יהודה און זיינע אחים, 3 און יהודה האָט געבוירן פֿרץ און זרח פון
 תָּמָר, און פֿרץ האָט געבוירן חֲצֵרוֹן, און חֲצֵרוֹן האָט געבוירן רָם, 4 און רָם
 האָט געבוירן עֲמִינָדָב, און עֲמִינָדָב האָט געבוירן נַחֲשׁוֹן, און נַחֲשׁוֹן האָט
 געבוירן שְׁלֹמוֹן, 5 און שְׁלֹמוֹן האָט געבוירן בּוֹעֲז פון רָחַב, און בּוֹעֲז האָט

געבוירן עויבד פון רות, און עויבד האָט געבוירן ישי 6 און ישי האָט געבוירן
 דוד המלך, און דוד האָט געבוירן שלמה פון דעם אָשה פון אוריָה. 7 און
 שלמה האָט געבוירן רחבעם, און רחבעם האָט געבוירן אַבְיָה, און אַבְיָה
 האָט געבוירן אָסָא, 8 און אָסָא האָט געבוירן יהושָפָט, און יהושָפָט האָט
 געבוירן יוֹרָם, און יוֹרָם האָט געבוירן עֲזָיָהוּ. 9 און עֲזָיָהוּ האָט געבוירן יוֹתָם,
 און יוֹתָם האָט געבוירן אָחִז, און אָחִז האָט געבוירן הִזְקִיָהוּ. 10 הִזְקִיָהוּ האָט
 געבוירן מְנַשֶּׁה, און מְנַשֶּׁה האָט געבוירן אָמֹן, און אָמֹן האָט געבוירן
 יֹאשָׁיָהוּ, 11 און יֹאשָׁיָהוּ האָט געבוירן יְכָנְיָהוּ און זיינע אַחִים, צו דער צייט
 פון גלות-בָּבֶל. 12 און נאָך גלות-בָּבֶל האָט יְכָנְיָהוּ געבוירן שְׂאֵלְתַיָּאֵל, און
 שְׂאֵלְתַיָּאֵל האָט געבוירן זְרַבְבָּדֶל, 13 און זְרַבְבָּדֶל האָט געבוירן אַבְיָהוּד, און
 אַבְיָהוּד האָט געבוירן אָלְיָקִים, און אָלְיָקִים האָט געבוירן עֲזָרָה. 14 עֲזָרָה
 האָט געבוירן צְדוֹק, און צְדוֹק האָט געבוירן יְכִין, און יְכִין האָט געבוירן
 אֶלְיָהוּד. 15 און אֶלְיָהוּד האָט געבוירן אֶלְעָזָר, און אֶלְעָזָר האָט געבוירן
 מִתְּנָן, און מִתְּנָן האָט געבוירן יַעֲקֹב. 16 און יַעֲקֹב האָט געבוירן יוֹסֵף [בֶּן-דָּוִד],
 דעם בַּעַל פון מְרִים, פון וועלכער איז געבוירן געוואָרן יהושע/ישוע [נחמיה
 8:17; זכריה 6:11-12], וואָס ווערט גערופֿן רבי מלך המשיח. 17 און אַזוי
 זענען כל דורות פון אַבְרָהָם ביז דוד 14 דורות, און פון דוד ביז גלות-בָּבֶל
 14 דורות, און פון גלות-בָּבֶל ביז רבי מלך המשיח דורות [זען $ד=4+6=10$ +
 $ד=4=14$; זען אויך דניאל 9:25-26 = 445 + 69 = 514 = יכרת משיח ואין
 לו]. 18 און די געבורט פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז געווען אויף אַזאַ
 אָפֿן: ווען מרים [בת-דוד, זען לוקס 3:23-38] אַם פון רבי מלך המשיח איז
 געווען אירוסין פאַרקנָסט צו יוסף [בֶּן-דָּוִד], און איידער זיי זענען זיך
 צוזאַמענגעקומען, איז זי געפונען געוואָרן מענִיבֶּרֶת [זען ישעיה 7:14] פון דעם
 רוח הקודש. 19 יוסף [בֶּן-דָּוִד] איר שידוך איז אבער געווען אַ צדיק, און
 האָט ער זי נישט געוואָלט אָנטון קיין חֲרָפָה אָדער אָפֿן בוּשָׁה, נייערט
 געטראַכט מיט איר זיך געבן אַ גַט און אַפּצולאָזן שטילערהייט מיט איר. 20
 און ווי יוסף [בֶּן-דָּוִד] האָט זיך דאָס איבערגעלייגט, הִנֵּה, ערשט אַ מלאַך ה'
 האָט זיך באַוויזן צו אים אין אַ חֲלוּם, און געזאָגט: יוסף בֶּן-דָּוִד, האָב נישט

קיין פחד צו נעמען אין נישואין מרִים ווי דיין פֿלה, מחמת דאָס, וואָס איז
 געבוירן אין איר, איז פון דעם רוח הקודש. 21 און זי וועט געבערן אַ זון,
 און די זאָלסט רופן זיין נאמען יהושע/ישוע [עזרא 3:8; זכריה 12:11-12],
 תלמוד ירושלמי ברכות ה שמו צמח], מחמת ער וועט יושיע [ראַטעווען] זיין
 עם פון זייערע עבירות. 22 און דאָס כל איז געשען, כדי עס זאָל מקוים ווערן
 וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן פון ה' דורך דעם נביא: 23 הִנֵּה הָעֲלָמָה
 [נישט-חתונה-געהאט יונגע בתולה מיידל] הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עֲמֹנִי
 אֶל- [זען זון פון דער אויבערשטער, ישעיה 7:14; 9:5; משלי 30:4; 8:30;
 תהלים 33:6; דניאל 7:13-14], וואָס איז טייטש: אלוקים איז מיט אונדז. 24
 און ווען יוסף [בן-דוד] איז אויפגעשטאַנען פון שלאָף, האָט ער געטאָן אַזוי
 ווי דער מלאך ה' האָט אים געבאָטן; און ער האָט גענומען צו זיך זיין פֿלה,
 25 אָבער יוסף [בן-דוד] האָט זיך מיט איר נישט באַהאַפֿטן, ביז זי האָט
 געבוירן אַ זון; און יוסף [בן-דוד] האָט גערופן זיין נאמען יהושע/ישוע
 [בן-דוד, זען האמר זה בני, נאמן, משנה בבא בתרא 8:6]. ב און ווען
 יהושע/ישוע איז געבוירן געוואָרן אין בֵּית-לָחֶם יהודה [זען מיכה 5:1], אין די
 צייט פון דעם מלך הורדוס, הִנֵּה, חֲכָמִים פון ארץ מִזְרַח זענען געקומען קיין
 ירושָׁלַיִם, און האָבן געזאָגט: 2 וואו איז דער מלך פון די יידן, וואָס איז
 געבוירן געוואָרן? מחמת מיר האָבן געזען זיין פֿוכב [במדבר 24:17] אין מִזְרַח,
 און זענען געקומען צו אנידערגעפאלן פאַר אים. 3 און ווען דער מלך
 הורדוס האָט דאס געהערט, האָט ער זיך דערשראָקן, און כל ירושָׁלַיִם מיט
 אים. 4 און ער האָט פאַרזאַמלט כל ראָשי-פְּהֵנִים און סוֹפְרִים [רַבָּנִים] פון
 דעם עם [ישָׂרָאֵל], און האָט זיי געפרעגט, וואו דער רבי מלך המשיח שטעטל
 געבוירן ווערן. 5 האָבן זיי צו אים געזאָגט: אין שטעטל בֵּית-לָחֶם יהודה;
 מחמת אַזוי שטייט געשריבן דורך דעם נביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה
 אינך צעיר באלופי יהודה, כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל
 [מיכה ה, א]. 7 יעמאַלט האָט הורדוס שטילערהייט גערופן די חֲכָמִים, און
 האָט ביי זיי אויסגעפאַרשט אין וואָסער צייט דער פֿוכב [במדבר 24:17]
 האָט זיך באַוויזן. 8 און ער האָט זיי געשיקט קיין בֵּית-לָחֶם, און געזאָגט:
 גייט און פאַרשט נאך גענוי וועגן דעם ילד, און ווען איר וועט עס געפינען,

דערציילט מיר, כדי איך זאל אויך קומען זיך אנדערגעפאלן פאר אים [רבי
 מלך המשיח]. 9 און ווי זיי האָבן געהערט דעם מלך, זענען זיי
 אַוועקגעגאַנגען; הִנֵּה, דער פּוֹכֵב [במדבר 24:17], וואָס זיי האָבן געזען אין
 מזרח, איז זיי פאַרויסגעגאַנגען, ביז ער איז געקומען און האָט זיך
 אָפּגעשטעלט איבער דעם אָרט, וואו דאָס ילד איז געווען. 10 און אַז זיי
 האָבן געזען דעם פּוֹכֵב [במדבר 24:17], האָבן זיי זיך געפרייט מיט זער אַ
 גרויסער שִׁמְחָה. 11 און ווען זיי זענען אַרײַנגעגאַנגען אין בֵּית אַרײַן, האבן
 זיי געזען דאָס ילד מיט מַרְיָם אמו, און זיי האָבן אנדערגעפאלן פאַר אים;
 און זיי האָבן געעפנט זייערע אוצרות, און האָבן גענענט פאַר אים מִתְּנוֹת;
 זָהָב און ווײַרעד און מירע. 12 און אַזוי ווי זיי זענען געוואָרנט געוואָרן אין אַ
 חֲלוֹם, אַז זיי זאלן זיך נישט אומקערן צו הוֹרְדוֹס, זענען זיי אַוועקגעגאַנגען
 צו זייער אייגענעם לאַנד מיט אַן אַנדערן דָּרֶךְ. 13 און ווען זיי זענען
 אַוועקגעגאַנגען, הִנֵּה, אַ מַלְאָךְ ה' האָט זיך באַוויזן צו יוסף [בן-דוד] אין אַ
 חֲלוֹם, און געזאָגט: שטיי אויף, און נעם דאָס ילד און זיין אַם, און אַנטרין
 קיין אֶרֶץ מִצְרַיִם, און זיי דאָרטן, ביז איך וועל דיר זאָגן; מחמת הוֹרְדוֹס וועט
 זוכן דאָס ילד, כדי עס אומצוברענגען. 14 און יוסף [בן-דוד] איז
 אויפגעשטאַנען און האָט גענומען דאָס ילד און זיין אַם בְּלִילָה, און איז
 אַוועק קיין אֶרֶץ מִצְרַיִם. 15 און יוסף [בן-דוד] איז דאָרטן געווען ביז דעם
 מוֹת הוֹרְדוֹס, כדי סע זאל מקוים ווערן, וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן פון ה'
 דורך דעם נְבִיא: וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לְבָנִי [הושע 11:1]. 16 און ווען הוֹרְדוֹס
 האָט געזען, אַז ער איז פון די חֲכָמִים אויסגעשפעט געוואָרן, איז ער
 שרעקלעך צארנדיק געוואָרן, און ער האָט געשיקט אויסהרגענען כָּל הַיְלָדִים
 אין שטעטל בֵּית-לְחָם און אין כל אירע געגנטן, פון 2 יאָר אַלט און יונגער,
 לויט דער צייט, וואָס ער האָט גענוי אויסגעפאַרשט ביי די חֲכָמִים. 17
 יעמאַלט איז מקוים געוואָרן וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך ירמיהו
 הַנְּבִיא : 18 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על-בניה, מאנה
 להנחם, מחמת זיי זענען מער נישטא [ירמיהו 31:14]. 19 און ווען קומט מוֹת
 הוֹרְדוֹס, הִנֵּה, האָט אַ מַלְאָךְ ה' זיך באַוויזן אין אַ חֲלוֹם צו יוסף [בן-דוד] אין

אָרץ מצרים, 20 און געזאָגט: שטיי אויף, און נעם דאָס ילד און זיין אָם, און גיי קיין אָרץ-ישׂראל; מחמת די, וואָס האָבן געזוכט דאָס נַפֿש פֿון דעם ילד, זענען טויט. 21 און יוסף [בן-דוד] איז אויפגעשטאַנען און האָט גענומען דאָס ילד און זיין אָם, און איז געקומען קיין אָרץ-ישׂראל. 22 נאר ווען יוסף [בן-דוד] האָט געהערט, אַז אַרְכֶּלְאֹס קעניגט איבער אָרץ יהודה אויפן אָרט פֿון זיין אָב הורדוס, האָט יוסף [בן-דוד] פֿחד געהאַט אַהין צו גיין; און אַזוי ווי יוסף [בן-דוד] איז געוואָרנט געוואָרן אין אַ חֵלוֹם, איז ער אַוועק אין די געגנט פֿון גליל, 23 און איז געקומען און האָט געוואוינט אין אַ שטעטל, וואָס מען רופט נַצְרַת, פֿדי עס זאָל מקוים ווערן וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך די נביאים, אַז רבי מלך המשיח זאָל גערופן ווערן אַ נַצְרָא [מְשִׁיחַ הַנַּצְרָא צֶמַח פֿון נַצְרַת ישׂעיה 11:1; צֶמַח יהושע שמו, זכריה 6:11-12 תלמוד ירושלמי ברכות ה, שמו צמח, עזרא 3:8, ישוע; ירמיהו 23:5; זכריה 3:8; ישׂעיה 53:2]. ג אין יענע טעג איז געקומען יוֹחָנָן פֿון דער מקוה טבילה פֿון תשובה [זען מלכים ב 5:14], און האָט רופט אויס אין דער מדבר פֿון יהודה, אַזוי צו זאָגן: 2 שובו צו ה', מחמת דאָס מלכות-השמים האָט זיך דערנענטערט. 3 מחמת דאָס איז ער [יוחנן], פֿון וועמען ישׂעיה הנביא האָט געזאָגט: קול קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פֿון דֶּרֶךְ ה', מאכט תיכף זיינע שטעגן! [ישׂעיה 40:3]! 4 און יוֹחָנָן [פֿון דער מקוה טבילה פֿון תשובה] האָט געטראָגן אַ מַלְבוּש פֿון קעמל-האַר, און אַ לעדערנעם גאַרטל אַרום זיינע לענדן; און זיין אָל איז געווען היישעריקן און ווילדער דבש. 5 יעמאַלט איז צו אים אַרויסגעגאַנגען ירושלים, און כל יהודה, און די כל געגנט פֿון ירדן; 6 און זיי זענען פֿון אים דער מקוה געטובלט געוואָרן אין דער מקוה פֿון דעם ירדן [מלכים ב 5:14], און האָבן זיך מִתְוַדָּה [ידה, והתודה צו ה', ויקרא 16:21] געווען אויף זייערע עבירות [מתוודים צו ה' על חטאתיהם]. 7 אָבער אַז ער האָט געזען רבים פֿון די פרושים און צדיקים קומען צו דער ירדן מקוה טבילה [מלכים ב 5:14], האָט ער צו זיי געזאָגט: איר ילדי נחשים, ווער האָט אייך געגעבן צו פאַרשטיין, אַז איר זאָלט אַנטלויפן פֿון דעם חרון אַף הַבָּא [אַנקומענדיקן זעם פֿון ה']? 8 ברענגט דערפאַר פֿירות, וואָס זענען ראוי פאַר תשובה! 9 און רעדט אייך נישט איין, אַזוי צו זאָגן: אַבְרָהָם איז אָבִינו און

מיר האָבן זָכות אָבות; מחמת איד זאָג אייד: ה' קען פון די דאָזיקע שטיינער אויפשטעלן בָּנים לְאַבְרָהָם [גלט' 3:7; בראשית 15:6]. 10 און אָט ליגט שוין די האַק ביים שְׂרֵשׁ פון די ביימער; דערפאר, יעדער בויס, וואָס ברענגט נישט אַרויס קיין פֿרי טוב, ווערט אָפּגעהאַקט און געוואָרפן אין אַש אַרײן [האַש פון גיהנם, ישעיה 66:24]. 11 איד דער מקוה טובל אייד מיט מים צו תשובה [מלכים ב 5:14], אָבער דער, וואָס קומט נאָך מיר, איז שטארקער פון מיר, און זיינע סנדלן בין איד נישט ראוי לשאת; ער וועט אייד דער מקוה טובלען מיט דעם רוח-הקודש און מיט אַש [מה"ש 2:3-4; 10:46-47]. 12 זיין ווינטשויל איז אין זיין האַנט, און ער וועט טוב אויסרייניקן זיין גרן; און זיין חטָה וועט ער איינזאַמלען אין שיער אַרײן, אָבער די מץ וועט ער פאַרברענען מיט אַן אומפאַרלעשלעכן אַש [אַש עולם, ישעיה 66:24; דניאל 12:2; דראון עולם פון גיהנם]. 13 יעמאַלט איז יהושע/ישוע געקומען פון גליל צום ירדן [מקוה], צו יוֹחָנָן, כדי פון אים דער מקוה געטובלט צו ווערן. 14 אָבער יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה] האָט רבי מלך המשיח פאַרווערט, און געזאָגט: אני צריך פון דיר דער מקוה געטובלט ווערן [אין משיח מקוה], און דו קומסט צו מיר? 15 אָבער רבי מלך המשיח האָט אים געענטפערט: לאַז זיין; מחמת אַזוי געשיקט זיך פאַר אונדז מקיים צו זיין כָּל-צָדֵק [זען דניאל 9:24]. יעמאַלט האָט ער אים געלאָזט. 16 און ווען רבי מלך המשיח איז דער מקוה געטובלט געוואָרן, איז ער תיכף אַרויסגעשטיגן פון דעם מקוה מים; און הִנֵּה האָט זיך דער שָׁמַיִם אויפגעעפנט פאַר אים, און ער האָט געזען דעם רוח הקודש פון ה' אַראָפּנידערן ווי אַ יונה, און קומען אויף אים; 17 און הִנֵּה, אַ בַּת-קוֹל איז אַרויס פון שָׁמַיִם, אַזוי צו זאָגן: זֶה בְּנֵי אֱהוֹבֵי אֲשֶׁר בּוֹ הִפְצַתִּי, דאָס איז מיין געליבטער זון [דער זון פון דער אויבערשטער], אין וועמען איד האָב אַ וואוילגעפעלן [זען ה' און בְּנוֹ און רוחו, אדנִי אחד דאָך מְשַׁלֵּשׁ, משלי 30:4; ישעיה 48:16; הזהר ג 288; מתי 28:19]. ד יעמאַלט איז רבי מלך המשיח געפירט געוואָרן פון דעם רוח הקודש פון ה' אין דער מדבר אַרײן, כדי השָׁטָן זאָל אים געפרוואון מיט נסיונות. 2 און אַז ער האָט צָם 40 יום און

40 לִיָּהּ, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דאָן הונגעריק געוואָרן. 3 און הַמְּנַסֵּה הָאֵט גענעענט, און הָאֵט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער, באַפעל, אַז די דאָזיקע אבנים זאָלן ווערן לָחֶם. 4 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט: סע שטייט געשריבן: לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִּי־ה' [דברים 8:3]. 5 יעמאַלט הָאֵט הַשְּׁטָן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענומען אין דער עיר הַקִּדְּשׁ [הייליקער שטאָט] אַרִיין, און הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַוויקגעשטעלט אויף דעם פֶּנֶת גַּג פון בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, 6 און צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער, וואָרף דִּיך אַראָפּ; מחמת סע שטייט געשריבן: כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה־לְךָ עַל־כַּפַּיִם? שְׂאוּנֶךָ פֶּן־תִּגְדֹּף בְּאָבֶן רִגְלֶךָ [תהלים 12-11:91]. 7 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו הַשְּׁטָן געזאָגט: שטייט אויך געשריבן: לֹא תִנְסֶה אֶת ה' אֶלְקֶיךָ [דברים 6:16]. 8 און הַשְּׁטָן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכאַמאַל נעמט אויף אַ זייער הויכן הָר, און ווייזט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ כל ממלכות פון דער עולם הַזֶּה, און זייער כבוד; 9 און ער הָאֵט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: כל די דאָזיקע וועל אִיךְ דיר געבן, אויב דו וועסט תִּשְׁתַּחֲוֶה און דִּיך בּוֹקֵן צו מיר. 10 יעמאַלט הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: אוועק מִט דיר, הַשְּׁטָן! מחמת סע שטייט געשריבן: אֶת ה' אֶלְקֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאַתּוֹ לְבַדוֹ תִּעֲבֹד [דברים 6:13]. 11 יעמאַלט הָאֵט אים הַשְּׁטָן פאַרלאזט; און הִנֵּה, מַלְאכִים הָאָבֶן גענעענט, און הָאָבֶן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ באַדינט. 12 און ווען ער הָאֵט געהערט, אַז יוֹחֲנָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה] איז איינגעזעצט געוואָרן, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אוועק קיין גָּלִיל; 13 און האט פאַרלאזן נְצָרַת, און איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען און הָאֵט געוואוינט אין כְּפָר־נְחוּם, וואָס איז ביים ים, אין דעם געביט פון זבולון און נְפֹתְלִי, 14 כּדֵי עַס זָאָל מִקּוּיִם ווערן וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך ישעיה הנביא: 15 אַרְצָה זְבֻלוֹן וְאַרְצָה נְפֹתְלִי, דאָס אַרְץ זבולון און דאָס אַרְץ נְפֹתְלִי, דֶּרֶךְ הַיָּם, אין עבר־הַיַּרְדֵּן, גָּלִיל הַגּוֹיִם. 16 הָעַם הַהֲלֹכִים בַּחֲשָׁךְ רָאוּ אֹר גְּדוֹל, יִשְׁבִי בְּאַרְץ צְלָמוֹת אֹר נָגַה עֲלֵיהֶם [ישעיה 8:23; 9:1]. 17 פון יעמאַלט אָן הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָנגעהויבן צו אויסצורופן, און צו דרשנען, און זאָגן: טוט תשובה,

מחמת דאָס מלכות-השמים האָט זיך דערנענטערט! 18 און ווי רבי מלך
המשיח איז געגאנגען ביים ים פון גליל, האָט ער געזען 2 אחים, שמעון,
וואָס ווערט גערופן כַּיפּא [זען כיפא א, כיפא ב], און אַנדריי זיין אָח, ווי זיי
וואָרפן אַ נעץ אין ים אַריין; מחמת זיי זענען געווען דַיגים. 19 און רבי מלך
המשיח האָט צו זיי געזאָגט: קומט, פאַלגט מיר נאָך, און איך וועל אייך
מאַכן פאַר דַיגים פון בְּנֵי אָדָם! 20 און זיי האָבן תּיכּף פאַרלאָזט די נעצן,
און האָבן רבי מלך המשיח נאָכגעפאַלגט. 21 און ווען ער איז פון דאָרטן
ווייטער געגאנגען, האָט רבי מלך המשיח געזען אַנדערע 2 אחים, יעקב
בן-זבדי, און זיין אָח יוֹחָנָן [זען יוח', יוח"א, יוח"ב, יוח"ג, התג'], אין דער סִיָּרָה
מיט זבדי זייער אָב, פאַרריכטנדיק זייערע נעצן; און רבי מלך המשיח האָט
זיי גערופן. 22 און זיי האָבן תּיכּף פאַרלאָזט די סִיָּרָה און זייער אָב, און
האָבן רבי מלך המשיח נאָכגעפאַלגט [זען מתי 19:29]. 23 און רבי מלך
המשיח איז אַרומגעגאנגען אין כָּל גליל, און האָט געלערנט משיחס תּוֹרָה
אין זייערע שולן, דרשנדיק די בשורת הגאולה פון דעם מלכות ה', און
היילנדיק כל מחלות מיט רפוי שלמה און כל מַחֲלָה צווישן דעם עם. 24 און
זיין שם האָט זיך פאַרשפּרייט אין כָּל סוּרְיָה, און בְּנֵי אָדָם האָט צו רבי מלך
המשיח געבראַכט כל, וואָס זענען געווען חולים, געפלאָגט פון פאַרשידענע
מחלות און יסורים, באַזעסענע פון שדים, מְכֵי יָרֵחַ און מַשְׁתַּקִּים, און רבי
מלך המשיח האָט זיי געהיילט מיט רפואה שלמה. 25 און סע איז רבי מלך
המשיח נאכגעפאלגט אַ גרויסער המון בְּנֵי אָדָם פון גליל, און דעקאפאָליס,
און ירושלים, און יהודה, און פון עבר-הַיַּרְדֵּן. ה און ווען רבי מלך המשיח
האָט געזען די המונים פון מענטשן, איז ער עָלָה הָהָר [זען שמות 19:3], און
אַז ער האָט זיך אַנידערגעזעצט, האָבן גענעענט צו אים מְשִׁיחַס תּלְמִידִים. 2
און רבי מלך המשיח האָט אויפגעעפנט זיין מויל און האָט זיי געלערנט
משיחס תּוֹרָה, אַזוי צו זאָגן: 3 אַשְׁרֵי אִישׁ דִּי, וואָס זענען עֲנֵי הַרוּחַ [אַרעם אין
גייסט, ישעיה 66:2], מחמת זייערס איז דאָס מלכות-השמים. 4 אַשְׁרֵי אִישׁ דִּי,
וואָס טרויערן [ישעיה 61:2], מחמת זיי וועלן געטרייסט ווערן. 5 אַשְׁרֵי אִישׁ
הענוים [ישעיה 29:19; צפניה 2:3], כי הם יירשו את הארץ [תהלים 37:11]. 6

אַשְׁרֵי אִיז דִּי, וואָס הוּנגערן און דאָרשטן נאָך צָדֵק [דניאל 9:24], מחמת זיי וועלן געזעטיקט ווערן. 7 אַשְׁרֵי אִיז דִּי בַעל־רַחֲמִים; מחמת זיי וועלן דערלאַנגען באַרמֶהאַרציקייט. 8 אַשְׁרֵי אִיז דִּי, וואָס זענען לֵב טָהוֹר [תהלים 51:12], מחמת זיי וועלן זען ה'. 9 אַשְׁרֵי אִיז דִּי, וואָס מאַכן שְׁלוֹם, מחמת זיי וועלן אָנגערופן ווערן בְּנֵי אֱלֹקִים. 10 אַשְׁרֵי אִיז דִּי, וואָס ווערן גערודֶפֶט צוליב צָדֵק [דניאל 9:24] [דניאל 9:24], מחמת זייערס איז מַלְכוּת־הַשָּׁמַיִם. 11 אַשְׁרֵי אִיז אֵיך, אויב בְּנֵי אָדָם טוט אֵיך א בזיונות, און אֵיך רודֶפֶן, און רעדן לְשׁוֹן הָרַע אויף אֵיך פֶּאֶלש אַלדאס-ביי צוליב מיר [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ]. 12 פרייט אֵיך און זייט מְלֶאֶש-שְׁמֹחָה, מחמת גְדוֹל אִיז אייער שִׁכָר אין שְׁמַיִם, ווייל אט אַזוי האָבן זיי גערודֶפֶט די נְבִיאִים, וואָס זענען געווען פֶּאַר אֵיך. 13 איר זענט דאָס מְלַח הָאָרֶץ; אויב אָבער זכל זאל פארלירן זיין טעם, מיט וואָס וועט עס געזאַלצן ווערן? סע טויג מער אויף גאַרנישט, אחוץ אַרויסגעוואָרפן צו ווערן און געטראָטן צו ווערן פֿון בְּנֵי אָדָם. 14 איר זענט דאָס אור הַעוֹלָם. שטעטל וואָס ליגט אויף אַ הָר קען נישט בלייבן פֶּאַרבאָרגן. 15 מען צינדט אויך נישט א מְנוּרָה, כּדִּי עס צו שטעלן אונטער אַ כּלִי, נאָר אויף דעם לייכטער; און עס לייכט פֶּאַר כּל, וואָס זענען אין הַבַּיִת. 16 אט אַזוי אויך זאָלט איר לאָזן שיינען אייער אור פֶּאַר בְּנֵי אָדָם, כּדִּי זיי זאָלן זען אייערע מַעשִׁים טוֹבִים [אפס' 2:8-9], און אפגעבן א לויבן צו אייער אלוקים הָאֵב שְׁבַשְׁמַיִם. 17 מיינט נישט, אַז אֵיך בין געקומען צו צעשטערן די תּוֹרָה, אָדער די נְבִיאִים [זען מה"ש 26-18:21]; אֵיך בין נישט געקומען צו צעשטערן, נייערט מקיים צו זיין. 18 מחמת אָמֶן, אֵיך זאָג אֵיך, ביז שְׁמַיִם און ערד וועלן פֶּאַרגיין, וועט קיין איין יוד אָדער קוצו-שֶׁל-יוד פֿון דער תּוֹרָה נישט בטל ווערן, ביז כל וועט מקוים ווערן. 19 דערפֿאַר, ווער סע וועט צעשטערן איינער פֿון די דאָזיקע קלענסטע מצוות, און וועט לערנען אַזוי די בני אדם, דער וועט גערופן ווערן דער קלענסטער אין דעם מַלְכוּת־הַשָּׁמַיִם; ווער אָבער סע וועט זיי טאָן און לערנען, וועט גערופן ווערן גְדוֹל אין דעם מַלְכוּת־הַשָּׁמַיִם. 20 מחמת אֵיך זאָג אֵיך, אויב אייער צָדֵק [דניאל 9:24; בראשית 15:6] וועט נישט זיין איבערשטייגן דער צָדֵק פֿון

די סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, וועט איר באַין-אופן נישט אַרײַנגיין אין דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם. 21 איר האָט געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן צו די קדמונים : לֹא תִרְצַח [שמות 20:13; דברים 5:17]. און כל רוֹצֵחַ וועט זיין חייב פֿאַר דעם בֵּית-דִין. 22 אָבער איך זאָג אייך, אַז כָּל הַכּוֹעֵס עַל זַיִן אָח, וועט זיין חייב פֿאַר דעם בֵּית-דִין; און ווער סע וועט זאָגן צו זיין אָח: רִיקָא, וועט זיין חייב פֿאַר דעם סְנֵה־דֵרִין; און ווער סע וועט זאָגן: דו אָויל, וועט זיין אין סְכָנָה פֿאַר דעם אֵש פון גיהנום [ישעיה 66:24]. 23 דערפֿאַר, אויב דו ביסט מִקְרִיב דיין קרובן אויף דעם מִזְבֵּחַ, און דאָרט דערמאָנסטו דײַך, אַז דיין אָח האָט עפּעס קעגן דיר, 24 זאלסטו איבערלאָזן דיין קרובן דאָרטן פֿאַר דעם מִזְבֵּחַ, און גיי קודם כל רעד זיך דורך [שלום מאכן] מיט דיין אָח, און דאן קום און זיי מִקְרִיב דיין קרובן. 25 ווער מושווה דײַך תִּיכַף מיט דיין איש ריב, ווען דו ביסט מיט אים אין דִּרְךָ, טאָמער וועט דײַך דיין איש ריב איבערגעבן צום שופט, און דער שופט צום שוטר, און דו וועסט געווארפן ווערן אין דער בֵּית הַסֵּהר אַרײַן. 26 אָמֵן, איך זאָג דיר, דו וועסט פון דאָרטן נישט אַרויסקומען, ביז דו וועסט האָבן באַצאָלט די לעצטע פרוטה. 27 איר האָט געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן : לֹא תִנָּאֵף [שמות 20:12; דברים 5:16]. 28 אָבער איך זאָג אייך, אַז יעדער איינער, וואָס קוקט אויף אַן אִשָּׁה מיט תאוה נאָך איר, האט שוין גענואפט מיט איר אין זיין לֵב. 29 און אויב דיין רעכט אויג מאַכט דײַך שטרויכלען, נעם עס אַרויס, און וואָרף עס אַוועק פון דיר; מחמת סע איז בעסער פֿאַר דיר, אַז דו זאָלסט פֿאַרלירן איינעם פון דייע אַברים, איידער כל גופּך זאָל געוואָרפן ווערן אין גיהנום אַרײַן. 30 און אויב דיין רעכטע האַנט מאַכט דײַך שטרויכלען, האַק זי אָפּ, און וואָרף זי אַוועק פון דיר; מחמת סע איז בעסער פֿאַר דיר, אַז דו זאָלסט פֿאַרלירן איינעם פון דייע אַברים, איידער כל גופּך זאָל גיין אין גיהנום אַרײַן. 31 עס איז אויך געזאָגט: איש כי ישלח את אשתו, זאָל ער איר געבן אַ גֶט [דברים 24:1]. 32 אָבער איך זאָג אייך, אַז יעדער איינער, וואָס שיידט זיך פון זיין אִשָּׁה, אחוץ צוליב א פֿאַל פון זנות, מאַכט ער זי פֿאַר אַ זונה, און ווער סע האָט חתונה מיט אַ גרושה, איז אַ נוֹאֵף. 33 ווידער האָט איר

געהערט, אַז סע איז געזאָגט געוואָרן צו די קדמונים: לא תשבע לשקר ושלם
 לה' נדריך [במדבר 30:3]. 34 אָבער איך זאָג אייך : שווערט לגמרי נישט;
 נישט ביים שְׁמַיִם, ווייל עט איז דער פֿסא הכבוד ה'; 35 לא בארץ, ווייל זי
 איז זיין פוסבענקל; נישט ביי ירושָׁלַיִם, ווייל דאס איז די קרית מֶלֶךְ רַב
 [תהלים 48:3]. 36 אויך זאָלסטו נישט שווערן ביי דיין קאָפּ, מחמת דו
 קאָנסט קיין איינציקע שעה נישט מאַכן לבנה אָדער שוואַרץ. 37 נייערט
 זאָל אייער דָּבָר זיין כֵּן, כֵּן; אדער לאַ לאַ! און וואָס עס איז איבעריק, איז
 לָשׁוֹן הָרָה פון דעם בייזן. 38 איר האָט געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן
 : עין תחת עין און שן תחת שן [שמות 24:21]. 39 אָבער איך זאָג אייך, שְׁלֹא
 להתקומם על עוֹשֵׂה הָרָע; נייערט ווער סע פאטשט דיך אויף דער רעכטער
 באַק, נייג אים אויך די אנדערע; 40 און וויל זיך ווער מיט דיר לאָדן, כּדי
 אַוועקצונעמען דיין פֿתָּנֶת, לאַז אים אויך נעמען דיין בעקעטשע; 41 און
 ווער סע צווינגט דיך צו גיין איין מייל, גיי מיט אים 2. 42 גיב דעם, וואָס
 בעט ביי דיר, און פון דעם, וואָס וויל ביי דיר באַרגן, קער דיך נישט אָפּ. 43
 איר האָט געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן; וְאֶהְבֶּתְ לְרַעַךְ [ויקרא 19:18],
 און פיינט האָבן דיין שוֹנֵא. 44 אָבער איך זאָג אייך: האָט ליב אייערע
 שוֹנֵאִים, און זייט דאווענען פֿאַר די, וואָס רוֹדְפֵן אייך [זען לוקס 4-11:1]; 45
 כּדי איר זאָלט זיין יְלָדִים פון אייער אלוקים האָב שְׁבִשְׁמַיִם; מחמת ער
 לאַזט שיינען זיין שְׁמֵשׁ אויף רָעִים און אויף טוֹבִים, און שיקט גֶשֶׁם אויף
 צדיקים און אויף רשעים. 46 מחמת אויב איר האָט ליב די, וואָס האָבן אייך
 ליב, וואָסער שְׂכַר האָט איר? צי טאָן דען די מוכסים זעלביקע? 47 און
 אויב איר גיט אָפּ שלום נאָר אייערע אַחִים במשיח, וואָס טויט איר דאָ מער?
 טוען דען נישט די גוים אויך אַזוי? 48 איר, דערפֿאַר, זאָלט זיין שְׁלָמִים,
 טאקע ווי אייער אלוקים האָב שְׁבִשְׁמַיִם איז שְׁלָם. וְ השמרו, אַז איר זאָלט
 נישט טאָן אייער צְדָקָה פֿאַר בְּנֵי אָדָם, כּדי זיי זאָלן דאָס זען; מחמת
 יעמאָלט וועט איר נישט האָבן קיין שְׂכַר ביי אייער אלוקים האָב שְׁבִשְׁמַיִם.
 2 דערפֿאַר, ווען דו טויסט גמילות חסד, זאָלסטו פֿאַר דיר נישט בלאָזן מיט
 אַ שׁוֹפֵר, ווי די צבועים טוען אין די שולן און אויף די גאַסן, כּדי געלויבט צו

ווערן פון בְּנֵי אָדָם. אָמֵן, אִיךְ זָאָג אִיךְ, זַי הָאָבֵן שׁוֹיִן זַייער שְׂכָר. 3 נִייערט
ווען דו טויסט גמילות חסד, זאָל דיין לינקע האַנט נישט וויסן וואָס דיין
רעכטע טויט, 4 כדי דיין גמילות חסד זאָל זיין בַּסְתֵּר; און דיין אלוקים הָאָב,
וואָס זעט אין פֶּאַרְבֶּאַרְגעניש, וועט דיר פֶּאַרְגַּעלֶטן. 5 און ווען איר טוט
דאָווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], זאָלט איר נישט זיין ווי די צבועים; מחמת
זַי הָאָבֵן ליב צו שטיין און דאָווען אין די שולן און טוט דאָווענענדיק [זען
לוקס 4-11:1] אויף די עק גאַסן, כדי בְּנֵי אָדָם זאָלן זיי זען. אָמֵן, אִיךְ זָאָג
אִיךְ, זַי הָאָבֵן שׁוֹיִן זַייער שְׂכָר. 6 און ווען דו טויסט דאָווענענדיק [זען לוקס
4-11:1], גיי אַרײַן אין דיין אינעווייניקסטן שטיבל, און פֶּאַרשליס די דָּלֶת,
און זיי דאווענען [זען לוקס 4-11:1] צו דיין אלוקים הָאָב, וואָס זעט אין
פֶּאַרְבֶּאַרְגעניש; און דיין אלוקים הָאָב, וואָס זעט אין פֶּאַרְבֶּאַרְגעניש, וועט
דיר פֶּאַרְגַּעלֶטן. 7 און ווען איר דאוונט, זאָלט איר נישט פּלאַפּלען אָן פּוֹנָה,
ווי די אומות טוען; מחמת זיי מיינען, אַז זיי וועלן דערהערט ווערן דורך
זַייער רעדן רבים. 8 זייט דערפאר נישט תיכף צו זיי; מחמת אייער אלוקים
הָאָב ווייסט, וואָס איר דאַרפט, נאָך איידער איר בעט אים. 9 דערפאר
זאָלט איר דאווענען [זען לוקס 4-11:1] זיין אויף אַזאַ אופן, דאווענען:
אונדזער אלוקים הָאָב שְׁבַשְׁמִים, יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךְ 10 תְּבוֹא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֵׂה רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ בְּשָׂמִים כִּן בְּאַרְצָךְ. 11 אֶת לְחֵם חֲקֵנו תֵּן לָנוּ הַיּוֹם, 12 וְסֹלֶחַ לָנוּ אֶת
חובותינו כאשר סלחנו גם אַנְחֵנו לחיבינו. 13 וְאַל תְּבִיאֵנו לִיְדֵי נְסִיוִן [זען מתי
26:41], כִּי אִם חֲלָצֵנו מִן הָרֶע כִּי לֹךְ הַמַּמְלָכָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת לְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. אָמֵן. 14 מחמת אויב איר וועט מוחל זיין די בְּנֵי אָדָם זַייערע עבירות,
וועט אייער אלוקים הָאָב שְׁבַשְׁמִים אויך אייך מוחל זיין; 15 נאָר אויב איר
וועט די בְּנֵי אָדָם נישט מוחל זיין זַייערע עבירות, וועט אייער אלוקים הָאָב
שְׁבַשְׁמִים אויך אייערע עבירות נישט מוחל זיין. 16 און ווען איר טוט צמים,
מאַכט נישט קיין זויער פֿנים, ווי די צבועים, ווייל זיי פארפינסטערן זַייערע
פֿנימער, כדי בְּנֵי אָדָם זאָלן זען ווי זיי פאַסטן תעניתים. אָמֵן, אִיךְ זָאָג אִיךְ,
זַי הָאָבֵן שׁוֹיִן זַייער שְׂכָר. 17 דו אָבער ווען דו טוט צמים, זאָלסטו זאָלפן
דיין קאָפּ און וואַשן דיין פֿנים, 18 כדי בְּנֵי אָדָם זאָלן נישט זען ווי דו טוט

צמים, נאר פאר דיין אלוקים הָאָב, וואָס איז אין פֿאַרבאַרגעניש, און דיין אלוקים הָאָב, וואָס זעט אין פֿאַרבאַרגעניש, וועט דיר פֿאַרגעלטן. 19 זאָמלט אייך נישט אָן קיין אוצרות עלי אדמות, וואו מאָיל און זשאָווער פֿאַרדאַרבן, און וואו גנבים גראָבן זיך אונטער און גנבענען. 20 נייערט זאָמלט אייך איין אוצרות בשמים, וואו נישט קיין מאָיל, און נישט קיין זשאָווער פֿאַרדאַרבן, און וואו גנבים טוען זיך נישט אונטערגראָבן און גנבענען; 21 מחמת וואו ס'איז דיין אוצר, דאָרט וועט אויך זיין לבבך. 22 דאָס מְנוּרָה פון דעם גוף איז דאָס אויג. דערפאר, אויב דיין אויג איז געזונט, וועט כל גופך זיין לויטער ליכטיקייט. 23 אויב אָבער דיין אויג איז עין רע, וועט דיין כל גוף זיין לויטער חֶשֶׁךְ. דערפאר, אויב דאָס אור, וואָס איז אין דיר, איז חֶשֶׁךְ, ווי רב איז די חֶשֶׁךְ! 24 אין איש קען דינען 2 אַדוֹנִים; מחמת אָדער ער וועט איינעם פיינט האָבן און ליב האָבן דעם אַנדערן, אדער ער וועט זיך האַלטן ביי איינעם, און פֿאַראַכטן דעם אַנדערן. איר קאָנט נישט דינען ה' און מָמוֹן. 25 דערפאר זאָג איך אייך: זאָרגט נישט מיט לֵב רְגִז [דברים 28:65] פֿאַר אייער נַפֶּשׁ, וואָס איר זאָלט עסן, אָדער וואָס איר זאָלט טרינקען, אויך נישט פֿאַר אייער גוף, וואָס איר זאָלט אַנטאָן. איז נישט דאָס נַפֶּשׁ מער ווי די מְזוֹן, און דער גוף מער ווי דעם מַלְבוּשׁ? 26 קוקט אויף די פייגל פון שָׁמַיִם, נישט זיי זייען, נישט זיי שניידן, זיי זאָמלען אויך נישט איין אין אסמים, און אייער אלוקים הָאָב שְׁבַשְׁמַיִם שפייזט זיי. זענט איר נישט ווערט רבים מער פון זיי? 27 און ווער פון אייך קען דורך דאָגהן [מיט לֵב רְגִז] צוגעבן איין אייל צו דער מאָס פון זיין לעבן? 28 און וואָס דאָגהט [מיט לֵב רְגִז] איר וועגן מַלְבוּשׁ? באַטראַכט די ליליעס פון דעם שְׂדֵה, ווי זיי וואַקסן; נישט זיי האָרעווען, נישט זיי שפינען. 29 און איך זאָג אייך, אַז אַפִּילוּ שְׁלֵמָה בכל הדרו איז נישט געווען באַקליידט ווי איינע פון זיי. 30 על-כן, אויב ה' קליידט אזוי אָן דאָס גראָז פון דעם שְׂדֵה, וואָס היינט איז עס דאָ, און מְחַר ווערט עס געוואָרפן אין אויוון, וועט ה' דען נישט פיל מער אייך קליידן, אָ איר קליין-גלויביקע? 31 דערפאר זאָלט איר נישט זאָרגן, און זאָגן: וואָס זאָלן מיר עסן? אָדער: וואָס זאָלן מיר טרינקען? אָדער: וואָס זאָלן מיר

אָנטאָן? 32 ווייל די גוים זוכן דאָס כל; פֿן, אייער אלוקים האָב שְׁבַשְׁמִים ווייסט, אַז איר דאַרפט דאָס כל האָבן. 33 נייערט זוכט קודם מַלְכוּת ה', און זיין צָדֵק [בראשית 15:6; דניאל 9:24], און דאָס כל וועט אייך צוגעגעבן ווערן. 34 זייט דערפאר נישט באַזאַרגט [מיט לֵב רַגִז] פאַר דעם מָחָר, מחמת דער מָחָר וועט פאַר זיך אַליין זאַרגן. גענוג איז פאַר דעם יום זיין אייגענע בייז. 2 מִשְׁפַּט נִשְׁט, פֿדי איר זאָלט נישט געמִשְׁפַּט ווערן. 2 מחמת מיט דעם פֿסק דין, וואָס איר טוט מִשְׁפַּטן, וועט איר געמִשְׁפַּט ווערן, און מיט דער מאָס, וואָס איר טוט מעסען, וועט אייך געמאַסטן ווערן. 3 און פאַרוואָס זעסטו דאָס שפּענדל אין דעם אויג פון דיין אָח בְּמִשְׁיחַ, אָבער דעם קלאַץ אין דיין אייגן אויג זעסטו נישט? 4 אָדער ווי אזוי קענסטו זאָגן צו דיין אָח בְּמִשְׁיחַ: לאַמִּיד אַרויסנעמען דאָס שפּענדל פון דיין אויג, ווען, הִנֵּה, איז אַ קלאַץ אין דיין אייגן אויג? 5 דו צבֹועק, וואַרף קודם אַרויס דעם קלאַץ פון דיין אייגן אויג, און דאָן וועסטו זען קלאַר ווי אַרויסצונעמען דאָס שפּענדל פון דעם אויג פון דיין אָח [בְּמִשְׁיחַ]. 6 גיט נישט וואָס ס'איז קִדָּשׁ צו כְּלָבִים [תהלים 22:17], און וואַרפט נישט אייערע פּערל פאַר חֲזִירִים, טאַמער וועלן זיי זיי צעטרעטן מיט זייערע רגלים, און זיך אויסדרייען און אייך צערייסן. 7 בעט, און סע וועט אייך געגעבן ווערן; זוכט, און איר וועט געפינען; קלאַפט אָן, און סע וועט אייך אויפגעמאַכט ווערן! 8 מחמת יעדער, וואָס בעט, וועט באַקומען, און דער, וואָס זוכט, וועט געפינען, און דעם, וואָס קלאַפט אָן, וועט מען אויפמאַכן. 9 אָדער וואו איז דער בן אדם צווישן אייך, וואָס אויב זיין זון זאָל אים בעטן לָחֵם, וועט ער אים געבן אַ שטיין? 10 אָדער אויב ער זאָל אים בעטן אַ פִּישׁ, וועט ער אים דען געבן אַ נָחֶשׁ? 11 מַה-זאָך איר, וואָס זענט הָרְעִים, פאַרשטייט ווי צו געבן מִתְּנוּת טוֹבוֹת צו אייערע יְלָדִים, וויפל-זשע מער וועט אייער אלוקים האָב שְׁבַשְׁמִים געבן טוב צו די, וואָס בעטן אים? 12 על-פֿן, כל וואָס איר ווילט, אַז בְּנֵי אָדָם זאָלן אייך טאן, זאָלט איר אויך זיי טאָן, מחמת דאָס איז די תּוֹרָה און די נְבִיאִים. 13 גייט אַרײַן דורך דעם פֶּתַח הַצָּר; מחמת געראָם איז דער פֶּתַח, און ברייט דער דֶּרֶךְ, וואָס פִּירט צו אַבְדּוֹן

[פאַרדאַרבונג], און רבים זענען די, וואָס גייען אַריין דורך דעם דאָזיקן. 14
אָבער צו איז דער פֿתּח, און שמאַל דער דָרָך [דָרָך ה', התקשורות מיט ה',
חסידיש דָרָך ה'], וואָס פירט לַחַיִּים, און ווייניק זענען די, וואָס געפינען אים.
15 היט אייך פאַר הַנְּבִיאֵי הַשָּׁקֶר, וואָס קומען צו אייך אין שאַפּענע
קליידער, אָבער אינעווייניק זענען זיי פאַרצוקנדיקע וועלף. 16 פון זייערע
פִּירוֹת וועט איר זיי דערקענען. קלויבט מען דען ענבים פון קוצים, אָדער
פייגן פון שטעכלקעס? 17 אַזוי טראָגט אויך יעדער בויס טוב פרי טוב;
אָבער דער פאַרדאַרבענער בויס טראָגט פֿרי רע. 18 אַ בויס טוב קען נישט
אַרויסגעבן קיין פרי רע [יוח"א 3:9], און אַ פאַרדאַרבענער בויס קען נישט
אַרויסגעבן קיין פֿרי טוב. 19 יעדער בויס, וואָס טראָגט נישט קיין פֿרי טוב,
ווערט אָפּגעהאַקט, און אַרײַנגעוואָרפן אין אַש [אַש עולם, ישעיה 66:24;
דניאל 12:2; דראון עולם פון גיהנם]. 20 דערפאר וועט איר זיי דערקענען
פון זייערע פִּירוֹת. 21 נישט יעדער בן אדם, וואָס זאגט צו מיר : אַדְנִי, אַדְנִי,
וועט אַרײַנגיין אין דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם, נייערט דער, וואָס טויט דעם רצון
פון מיין אלוקים הָאֵב שְׁבַשְׁמַיִם. 22 אין יענעם יום [יום הַדִּין] וועלן רבים
צו מיר זאָגן: אַדְנִי, אַדְנִי, הָאֵבן מיר נישט נביאות געזאָגט אין דיין נאמען,
און אין דיין נאמען [זען מְשִׁיחַ צֶמַח יְהוֹשֻׁעַ שְׁמוֹ, זכריה 6:11-12, תלמוד:
ירושלמי ברכות ה שמו צמת, עזרא 3:8 ישוע, ירמיהו 23:5, זכריה 3:8, ישעיה
53:2] אַרויסגעטריבן שדים, און אין דיין נאמען געטאָן רבים נסים? 23
און יעמאַלט וועל איך זיי דערקלערן : מַעוֹלָם לֹא יִדְעָתִי אַתְּכֶם [זען מתי
13:41]; אַוועק פון מיר, איר וואָס טויט אומרעכט [אומגעזעצלעך מַפְקָרוֹת,
תהלים 6:9; יהודה 4]. 24 דערפאר, יעדער בן אדם, וואָס הערט די דאָזיקע
דברים מיינע און טויט זיי, וועט זיין געגליכן צו אַ מאן אַ חָכָם, וואָס האָט
געבויט זיין בֵּית אויף דעם צור [דברים 32:18]. 25 און דער גָּשָׁם איז
געפאַלן, און די שטראַמען זענען געקומען, און די ווינטן האָבן געבלאַזן און
האבן אנגעגריף דעם בֵּית, און סע איז נישט איינגעפאַלן, מחמת סע איז
געווען געגרינדעם אויף דעם צור [דברים 32:18]. 26 און יעדער בן אדם,
וואָס הערט די דאָזיקע דברים מיינע [דברי משיח], און טויט זיי נישט, וועט

זיין געגליכן צו אַ מאן אן אוויל, וואָס האָט געבויט זיין בַּיִת אויף זאַמד; 27
 און דער פלאצערעגן איז געפאַלן, און די שטראַמען זענען געקומען, און די
 ווינטן האָבן געבלאַזן און געשטורעמט אויף יענעם בַּיִת, און סע איז
 איינגעפאַלן; און דאָס פּאָלן דערפון איז געווען גְדוּלָה. 28 און עס איז געווען,
 ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענדיקט די דאַזיקע דברי תּוֹרָה, האָבן זיך די
 גרויסע המונים בְּנֵי אֲדָם געחידושט איבער זיין לערנונג [לערנונג פון די
 משיח]. 29 מחמת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געלערנט משיחס תּוֹרָה ווי
 איינער וואָס האָט שליטה רשות, און נישט ווי זייערע סופרים [רבנים]. ח און
 ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַראָפּגעקומען פון דעם הָר, איז אים נאָכגעגאַנגען
 אַ גרויסע המונים. 2 און הִנֵּה איז צו אים געקומען אַן אִישׁ מְצָרֶע, וואָס
 האָט פאר רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אנידערגעפאלן, און געזאָגט: אָדוֹנָי, אויב דו
 ווילסט, קאָנסטוּ מיך מאַכן טְהוֹר. 3 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אים אָנגערירט, און געזאָגט: איך וויל;
 זיי טְהוֹר. און ער איז תּיכּף טְהוֹר געוואָרן פון זיין צָרַעַת. 4 און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: זע, דערצייל עס קיינעם נישט, נייערט גיי און
 ווייז דיך פאַרן כהן, און זיי מקריב דעם קרבן, וואָס משה האָט געבאַטן,
 פאַר אַן עֲדוּת צו זיי [ויקרא 13:49; 14:2-32]. 5 און ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
 אַריינגעקומען קיין כּפֶר-נְחוּם, האָט צו אים גענענט אַ צַנטוריון וואָס האָט
 אים געבעטן, 6 און געזאָגט: אָדוֹנָי, מיין מְשִׁרַת ליגט פאראליזשירט אין
 בַּיִת, און האט שרעקלעכע יסורים. 7 און האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים
 געזאָגט: איך וועל קומען און אים היילן. 8 און דער צַנטוריון האָט רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: אָדוֹנָי, איך בין נישט ווערט, אַז דו זאָלסט קומען
 אוינטער מיין דאָך; נייערט זאָג נאָר דאָס דְּבָר, און מיין מְשִׁרַת וועט געהיילט
 ווערן. 9 מחמת אויך איך בין אַ בן אדם, געשטעלט אוינטער באַפעל-מאַכט,
 און אַז אַנְשֵׁי צָבָא איך זאָג צו דעם: גיי און ער גייט; און צו אַן אַנדערן: קום
 און ער קומט; און צו מיין עֶבֶד: טו! און ער טוט עס. 10 און ווי רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געהערט, האָט ער זיך געחידושט, און געזאָגט צו די,
 וואָס זענען אים נאָכגעפאַלגט: אָמֵן, איך זאָג אייך, נישט אַפּילו אין אָרץ

ישׂראל האָב איד געפונען אַזאַ אָמונה. 11 און איד זאָג אייד: רביס וועלן
 קומען פון מזרח און מערב, און וועלן זיך אַנדערזעצן ביים טיש מיט
 אַברָהם, און מיט יצחק, און מיט יעקב, אין דעם מַלכות-השָׁמַיִם. 12 די בְּנֵי
 הַמַּלְכוּת וועלן אַרויסגעוואַרפן ווערן אין דער דרויסנדיקער חֲשָׁד; דאָרט
 וועט זיין דאס קלאגן און דאָס קריצן פון ציין. 13 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט געזאָגט צום צִנְטוּרִיוֹן : גיי; ווי דיין אָמונה, אַזוי זאָל דיר געשען. און
 דער מְשִׁרֵת איז געהיילט געוואָרן טאקע אין יענער שָׁעָה. 14 און ווען רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרײַנגעקומען אין דעם בֵּית אַרײַן פון כִּיפּא, האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געזען זיין שוויגער ליגן קראנק אויף פיבער; 15 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט אנגערירט איר האַנט, און דאָס פיבער האָט זי פארלאזן; און זי איז
 אויפגעשטאַנען, און האָט אים באַדינט. 16 און ווען דער אָוונט האָט זיך
 גענייגט, האָט מען געבראַכט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ רביס באַזעסענע פון
 שדים; און ער האָט אַרויסגעטריבן די שדים מיט אַ דָּבָר, און האָט געהיילט
 כל החולים; 17 כּדי עס זאָל מקוים ווערן, וואָס ישׂעיה הנביא האָט
 געזאָגט: חָלִינוּ הוּא נָשָׂא וּמְכַאֲבֵינוּ סְבָלָם, ער האָט אויף זיך גענומען
 אונדזערע מחלות, און געטראָגן אונדזערע ווייטיק [ישׂעיה 53:4]. 18 און ווען
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען אַ גרויסן המון אַרום זיך, האָט ער באַפוילן
 אוועקצופאַר אויף יענער זייט ים. 19 און הִנֵּה איז צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געקומען אַ סוֹפֵר, וואָס האָט געזאָגט: רַבִּי, איד וועל דיר נאכפאלגן וואוהין
 דו וועסט גיין. 20 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: די פּוקסן האָבן
 היילן, און די פייגל פון שָׁמַיִם האָבן נעסטן, אָבער דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13,
 מְשִׁיחַ] האָט נישט וואו זיין קאָפּ אַנדערצולייגן. 21 און אַן אַנדערער פון
 משיחַס תּלמידים האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אָדוֹנֵי, גיב מיר רשות
 קודם כל צו גיין און מקבר זיין אָבי. 22 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
 אים געזאָגט: גיי דו נאָך מיר, און זאָלן די מֵתִים [יוח' 3:3; אפס' 2:1] מקבר
 זיין זייערע מֵתִים. 23 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז איינגעשטיגן אין דער סִיָּרָה,
 און זענען משיחַס תּלמידים אים נאכגעפאלגט. 24 און הִנֵּה האָט זיך
 אויפגעהויבן אַ גרויסער שטורעם אויפן ים, אַזוי אַז די סִיָּרָה איז געוואָרן

אזש באדעקט פון די כוואַליעס; אָבער רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ איז געשלאָפֿן. 25
 און זיי זענען געקומען צו אים און האָבן אים אויפגעוועקט, און געזאָגט:
 אַדוֹנָי, ראַטעווע, מיר גייען אונטער! מיר קומען אום! 26 האָט רבי מַלְךְ
 הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס שרעקט איר אייך, אָ איר קליין-גלויביקע?
 דאָן איז ער אויפגעשטאַנען, און האָט אָנגעשריגן די ווינטן און דעם ים; און
 סע איז געוואָרן אַ גרויסע שטילקייט. 27 און די בְּנֵי אָדָם זענען נִשְׁתּוֹמֵם
 געוואָרן, און האָבן געזאָגט: וואָס איז דאָס פאַר אַן אַיש, אַז אַפּילו די
 ווינטן און דער ים געהאַרכן אים [תהלים 107:23-32]! 28 און ווען רבי מַלְךְ
 הַמְּשִׁיחַ איז געקומען אויף יענער זייט, אין דעם לאַנד פון די גַדְרִיִּים, האָבן
 אים פּאַגעגנט 2 פּאַזעסענע, וואָס זענען אַרויסגעקומען אויס די קברִים, און
 וואָס זענען געווען זייער געפערלעכע, אַזוי, אַז קיינער האָט נישט געקענט
 פאַרבייגיין דורך יענעם דֶרֶךְ. 29 און הִנֵּה, זיי האָבן אַ געשריי געטון, און
 געזאָגט: מַה לָּנוּ וּלְךָ, דו זון פון דער אויבערשטער? ביסטו אַהערגעקומען
 אונדז צו פייניקן פאַר דער צייט [צייט פון יום הדין]? 30 און פון דערווייטן
 פון זיי האָט זיך געפּאַשעט אַ גרויסע סטאַדע חזירים. 31 און די שדים
 האָבן רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ געבעטן: אויב דו טרייבסט אונדז אַרויס, שיק אונדז
 אַריין אין דער סטאַדע חזירים! 32 האָט רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט:
 גייט! און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, און זענען אוועק אין די חזירים. הִנֵּה די
 כל העֶדֶר האָט זיך אַראָפּגעלאָזט פון דעם שיפּוע אין ים אַריין, און זענען
 אומגעקומען אין די מים. 33 די פּאַסטוכער אבער זענען אַנטלאָפֿן, און
 זענען געקומען אין דער שטאָט אַריין, און האָבן כל דערציילט, און אויך
 וואָס סע איז געשען מיט די פּאַזעסענע. 34 און הִנֵּה, די כל העיר איז
 אַרויסגעגאַנגען אנטקייגן רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ; און ווען זיי האָבן רבי מַלְךְ
 הַמְּשִׁיחַ געזען, האָבן זיי אים געבעטן, אַז ער זאָל אוועקגיין פון זייערע גבול
 .ט און רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעשטיגן אין אַ סִּיָּה, און איז
 אַריבערגעפּאַרן, און איז געקומען אין זיין אייגענער שטעטל אַריין [כפר
 נחום]. 2 און הִנֵּה האָבן בְּנֵי אָדָם צו אים געבראַכט אַן אַיש מִשְׁתָּק, וואָס איז
 געלעגן אויף אַ בעט; און ווען רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען זייער אַמונה,

הָאָט ער געזאָגט צום אַיש מִשְׁתָּק: הִתְחַזֵּק, בְּנִי; דיינע עבירות זענען דיר פֿאַרגעבן געוואָרן. 3 און הִנֵּה, עטלעכע פון די סופרים [רַבָּנִים] האָבן צו זיך געטראַכט: דער דאָזיקער לעסטערט [מְגִדָּף שֵׁם ה'] 4 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט פֿאַרשטאַנען זייערע מַחֲשָׁבוֹת, און הָאָט געזאָגט: פֿאַרוואָס טראַכט איר בייז אין אייערע לְבָבוֹת? 5 מחמת וואָס איז לייכטער, צו זאָגן: דיינע עבירות זענען דיר פֿאַרגעבן, אָדער צו זאָגן: שטיי אויף, און גיי? 6 נאר כּדי איר זאָלט וויסן, אַז דער בר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ] הָאָט רשות אויף דער ערד מוחל צו זיין עבירות - דעמאלט הָאָט ער געזאָגט צום אַיש מִשְׁתָּק - שטיי אויף, און נעם דין בעט, און גיי אַהיים! 7 און ער איז אויפגעשטאַנען און איז אוועק אהיים. 8 און ווען די המונים בני אדם הָאָט דאָס געזען, האָבן זיי זיך געפֿאַרכטן, און האָבן געזאָגט בְּרוּך ה', וואָס הָאָט געגעבן אַזאַ רשות צו מענטשן. 9 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פון דאָרטן ווייטער געגאַנגען, הָאָט ער געזען אַ בן אדם, וואָס הָאָט געהייסן מתתיהו [מתי], זיצן אויפן צאָל-אַמט [הויז פון שטייער]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו אים געזאָגט: פֿאַלג מיר נאָך! און ער איז אויפגעשטאַנען, און האט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעפאלגט. 10 און עס איז געווען, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געזעסן אין בֵּית בַּיִם טיש, הִנֵּה רבים מוכסים און בעלי עבירה זענען געקומען, און האָבן זיך אַנידערגעזעצט צוואמען מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און משיחס תּלמידים. 11 און ווען די פרושים האָבן דאָס געזען, האָבן זיי געזאָגט צו משיחס תּלמידים: פֿאַרוואָס עסט אייער רבי מיט מוכסים און בעלי עבירה? 12 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט דאָס געהערט, הָאָט ער געזאָגט: די, וואָס זענען געזונט, דארפן נישט האָבן קיין רופא, נייערט די, וואָס זענען חולים. 13 גייט און לערנט וואָס דאָס מיינט: חֶסֶד חֲפָצְתִּי וְלֹא-זָבַח [הושע 6:6]. מחמת אידן בין נישט געקומען רופן די צדיקים, נייערט די בעלי עבירה [צו תשובה]. 14 יעמאַלט האָבן גענענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ די תּלמידים פון יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה], און האָבן געזאָגט: פֿאַרוואָס צָמִים מיר און די פרושים אָפט, און דיינע תּלמידים צָמִים נישט? 15 און הָאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: קענען די

אונטערפירערס טרויערן, ווען דער חתן [רבי מלך המשיח] איז מיט זיי? סע וועלן אָבער קומען טעג, ווען דער חתן וועט פון זיי אַוועקגענומען ווערן [יוח' 14:28], און יעמאַלט וועלן זיי פאַסטן. 16 און קיינער לייגט נישט אַ לאַטע פון נישט-געוואַלקעוועטן טיך אויף אַן אַלט בגד; ווייל די לאַטע רייסט אָפּ פון דעם מַלבוש, און סע ווערט נאָך אַן ערגערער ריס. 17 מע טוט אויך נישט אַרײַנגיסן קיין נייעם וויין אין אַלטע לאַגלען; אַנדערש צעפלאַצן די לאַגלען, און דער וויין טוט זיך צעגיסן, און די לאַגלען גייען פאַרלוירן. נייערט נייעם וויין גיסט מען אַרײַן אין נייע לאַגלען, און ביידע זענען באַוואָרנט. 18 ווען רבי מלך המשיח האָט אַזוי צו זיי גערעדט, הִנֵּה, איז געקומען אַחד הַנְּכַבְּדִים [פון שול], און האָט פאַר רבי מלך המשיח אנדערפאַלן, און געזאָגט: זֶה עֲתָה מֵתָה בְּתֵי; נאָר קום, און לייג אַרויף אויף איר דיין האַנט, וועט זי ליבן [יוח' 10:10]. 19 און רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען, און איז אים נאָכגעגאַנגען מיט משיח פּלמידים. 20 און הִנֵּה, אַן אִשָּׁה, וואָס האָט 12 יאָר געליטן פון אַ זָבַת דָּם [נְדָה טומאַה], איז צוגעקומען פון הינטן רבי מלך המשיח און האָט אָנגערירט די מלבוש פון רבי מלך המשיח ציצית. 21 מחמת זי האָט ביי זיך געטראַכט: אויב איך וועל נאָר אַנרירן זיין מַלבוש, וועל איך ווערן געזונט. 22 און רבי מלך המשיח האָט זיך אויסגעדרייט, און אַז ער האָט זי געזען, האָט ער געזאָגט: חֲזָקִי, בֵּת מַיִנֶּע; דיין אַמונה האָט דיר געראַטעוועט! און די אִשָּׁה איז געזונט געוואָרן פון יענער שָׁעָה אָן. 23 און ווען רבי מלך המשיח איז אַרײַנגעקומען אין דעם בֵּית הַנְּכַבְּד אַרײַן, און געזען די פלייטנשפילער, און דאס געטומל פון דעם המון, 24 האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: גייט אַרויס; מחמת דאָס מיידעלע איז נישט מֵתָה, נייערט זי שלאָפט. און זיי האָבן אים גוט אויסגעלאַכט. 25 אָבער ווען מען האָט דעם עולם אַרויסגעשיקט, איז רבי מלך המשיח אַרײַנגעגאַנגען, און האָט זי אָנגענומען ביי דער האַנט; און דאָס מיידעלע איז אויפגעשטאַנען. 26 און די שָׁם וועגן דעם האָט זיך פאַרשפּרייט אין יענעם כל לאַנד. 27 און ווי רבי מלך המשיח איז פון דאָרטן אַוועקגעגאַנגען, זענען אים נאָכגעגאַנגען 2 בלינדע, וואָס האָבן

געשריגן, און געזאָגט: דערבאַרעם דיך אויף אונדז, בן-דוד! 28 און ווען רבי מלך המשיח איז אַרײַנגעקומען אין דעם בית אַרײַן, האָבן די בלינדע גענעענט צו אים; און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: גלויבט איר, אַז איך בין בפּוּח דאָס צו טאָן? האָבן זיי צו אים געזאָגט: כּוֹן, אַדוֹננוּ. 29 יעמאַלט האָט רבי מלך המשיח באַרירט זייערע אויגן און געזאָגט: לויט ווי אייער אַמונה, אַזוי זאָל אייך געשען. 30 און זייערע אויגן זענען געעפנט געוואָרן. און רבי מלך המשיח האָט זיי שטרענג געווארנט, און געזאָגט: היט אייך אַז קיינער זאָל עס נישט וויסן. 31 אָבער זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן פאַרשפּרייט רבי מלך המשיח שם אין יענעם כל לאַנד. 32 און ווען זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, הִינה, האָט מען צו רבי מלך המשיח געבראַכט אַן אַיש אַלם, וואָס איז געווען באַזעסן פּוֹן אַ שד. 33 און אַז דער שד איז אַרויסגעטריבן געוואָרן, האָט דער אַיש אַלם גערעדט; און דאָס המונים עם האָט זיך געשטוינט, און געזאָגט: אַזוינס איז נאָך קיינמאַל נישט געזען געוואָרן אין אַרץ ישׂראל! 34 אָבער די פּרושים האָבן געזאָגט: דורך דעם שׁר פּוֹן די שדים טרייבט ער אַרויס שדים! 35 און רבי מלך המשיח איז אַרומגעגאַנגען איבער כל שטעט און שטעטלעך, [א רב] לערנענדיק אין זייערע שולן, און דרשענט די בשורת הגאולה פּוֹן דעם מלכות [ה'], און געהיילט יעדע מין מַחֲלָה און יעדן מין שלאַפקייט מיט רפואה שלמה. 36 און ווען רבי מלך המשיח האָט געזען דאָס מאַסן עם, האָט אים אָנגענומען אַ רחמים אויף זיי, ווייל זיי זענען געווען פאַרשמאַכט און פאַרוואַרלאָזט, כּצאֵן אָשׁר אין לָהֶם רוּעָה [במדבר 27:17]. 37 יעמאַלט האָט רבי מלך המשיח געזאָגט צו משיחס תּלמידים: דער קציר איז אָמֵן רב, אָבער די פּוּעֵלִים מְעֵטִים. 38 בעט דערפאַר דעם אָדוֹן הַקָּצִיר, אַז ער זאָל אַרויסשיקן פּוּעֵלִים צו זיין קציר [רומ' 15:10]! י און רבי מלך המשיח האָט גערופּן צו זיך משיחס 12 תּלמידים, און האָט זיי געגעבן שליטה סמכות און מאַכט איבער שדים, זיי אַרויסצוטרייבן, און צו היילן יעדע מין מַחֲלָה און יעדן מין שלאַפקייט. 2 און דאָס זענען די נעמען פּוֹן רבי מלך המשיחס 12 שליחים: דער ערשטער, שְׁמַעוֹן, וואָס ווערט גערופּן כִּיפּא [זען כיפא א,

כיפא ב] און אַנדריי זיין אָח; יַעקב בֶּן-זְבַדִּי, און יוֹחָנָן זיין אָח [זען יוח',
 יוח"א, יוח"ב, יוח"ג, התג'], 3 פיליפוס און בֶּר-תְּלָמִי; תְּאֵמָא און מתתיהו דער
 מוכס [זען מתי], יַעקב בֶּן-חֲלַפִּי און תְּדִי; 4 שְׁמַעוֹן דער קָנָאִי, און יהודה
 אִיש-קְרִיּוֹת, וואָס האָט אים [רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ] אויך פֶּאַררָאָטן. 5 די דאָזיקע
 12 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געשיקט, און האָט זיי באפוילן, אַזוי צו זאָגן: גייט
 נישט אויף קיין דָּרָךְ פון די גוים, און קומט נישט אַרײַן אין אַ שטאָט פון די
 שומרוֹנִים, 6 נײַערט גייט ליבער צו הצאן האַוּבְדוֹת פון דעם בֵּית-יִשְׂרָאֵל. 7
 און ווען איר גייט, דרשענען, און זאָגט: דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם איז נאָענט. 8
 היילט די חוֹלִים, הַקִּימוֹ מֵתִים, טְהַרוּ די מצוֹרְעִים, טרייבט אַרויס די שדים;
 אומזיסט האט איר באקומען [אפס' 9-2:8], אומזיסט זאָלט איר געבן. 9
 נעמט נישט קיין זָהָב, אָדער זילבער, אָדער קופער אין אייערע גאַרטלען, 10
 נישט קיין בעטלערס זאָק אויפן דָּרָךְ, נישט קיין 2 כְּתָנוֹת, נישט קיין שיד,
 נישט קיין שטעקן; מחמת דער פּוֹעֵל איז ווערט זיין לָחֶם. 11 און אין
 וועלכער שטעטל אָדער שטעטל איר וועט אַרײַנקומען, פֶּאַרשט אויס אַ
 בֶּן-חַיִל [מל"א 1:52] אין איר, און דאָרט פֶּאַרבלייבט, ביז איר גייט אוועק.
 12 און ווי איר קומט אַרײַן אין דעם בֵּית, בְּרַכּוּהוּ ב'שָׁלוֹם. 13 און אויב
 דאָס בֵּית איז אַ בֵּית-חַיִל, זאָל אייער שָׁלוֹם קומען אויף אים; נאָר אויב סע
 איז נישט אַ בֵּית-חַיִל, זאָל אייער שָׁלוֹם זיך אומקערן צו אייך. 14 און ווער
 סע וועט אייך נישט אויפנעמען, אָדער אויסהערן אייערע דְּבָרִים [דברי
 משיח], זאָלט איר אפשאקלען דעם שטויב פון אייערע רגלים ווען איר גייט
 אַרויס פון יענעם בֵּית אָדער שטעטל [נְעַר חָצוֹן]. 15 אָמֵן, איך זאָג אייך,
 דעם לאַנד פון סדום און עֲמוֹרָה וועט רבים גרינגער זיין אין יום-הַדִּין, ווי
 פֶּאַר יענער שטעטל. 16 הִנֵּה, איך שיק אייך אַרויס ווי כְּבָשִׁים צווישן זַאֲבִים.
 זייט דערפֿאַר קלוג ווי נְחָשִׁים [בראשית 3:1], און תּמִימוּתֵיךְ ווי טויבן. 17
 היט אייך אָבער פֶּאַר בְּנֵי אָדָם; מחמת זיי וועלן אייך איבערגעבן צום
 סְנֵה־דָרִין, און אין זייערע שולן וועלן זיי אייך שמײַסן מיט ריטער; 18 בֵּן,
 אויך פֶּאַר מוֹשְׁלִים און מַלְכִים וועט מען אייך ברענגען פון מײַנעטוועגן, פֶּאַר
 אַן עֲדוֹת צו זיי און פֶּאַר די אומות. 19 און ווען זיי טוען אייך איבערגעבן,

דאָגהט מיט לִב רִגְז נישט וואָס איר זאָלט זאָגן, אָדער וואָס איר זאָלט רעדן; מחמת סע וועט אייך אין יענער שעה געגעבן ווערן, וואָס איר זאָלט רעדן. 20 מחמת נישט איר זענט עס די, וואָס רעדן, נייערט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון אייער אלוקים הָאֵב, וואָס רעדט דורך אייך. 21 און אָח וועט אָח איבערגעבן צום מָוֹת, און אן אָב זיין יֶלֶד, און יֶלְדִים וועלן אויפשטיין קעגן הוּרִים, און זיי טייטן; 22 און איר וועט זיין פאַרהאַסט מיט שְׁנֵאת חָנָם פון אַלעמען צוליב מיין נאָמען [יהושע/ישוע, זכר' 12-11:6]; אָבער דער, וואָס וועט אויסהאַלטן עַד קֶץ, וועט געראַטעוועט ווערן מיט יְשׁוּעַת אֱלֹקֵינוּ. 23 און ווען זיי טוען אייך רוֹדְפֵן אין דער שטעטל, אַנטלויפט אין דער אַנדערער; מחמת אָמוֹן, איך זאָג אייך, איר וועט נישט האָבן דורכגעאַנגען די שטעטלעך פון אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, ביז דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ] וועט קומען. 24 אַ תִּלְמִיד שְׁטִיט נישט העכער פון זיין רַבִּי, און אַן עֶבֶד איבער זיין אָדוֹן; 25 גענוג איז פאַר דעם תִּלְמִיד ער זאָל זיין ווי זיין רַבִּי, און דער עֶבֶד ווי זיין אָדוֹן. אויב דעם בַּעַל-הַבַּיִת האָט מען גערופֿן בַּעַל-זְבוּל, וויפל מער זיינע בני-בית! 26 על-כֵּן, האָט נישט קיין פחד פאַר זיי; מחמת עס איז גאַרנישט פאַרהוילן, וואָס וועט נישט אַנטפלעקט ווערן, און פאַרבאַרגן [נִסְתָּר], וואָס וועט נישט באַקאַנט ווערן. 27 וואָס איך זאָג אויך אין דער חֻשֶׁךְ, רעדט אין דער אֹר; און וואָס איר הערט געשעפטשעט אויפן אויער, דאָס זאָלט איר אויסרופֿן אויף די דעכער. 28 און האָט נישט קיין פחד פאַר די, וואָס טייטן דעם גוף, אבער קאַנען נישט טייטן די נשָׁמָה; נייערט האָט ליבערשט פחד פאַר אים, וואָס קען אומברענגען סיי נשָׁמָה, סיי גוף אין גיָהוֹם. 29 פאַרקויפט מע דען נישט 2 פייגעלעך פאַר אַ פֵּרוּטָה? און דאָך פאַלט קיין אָחַד פון זיי נישט אויף דער ערד אָן דער רָצוֹן פון אייער אלוקים הָאֵב. 30 ביי אייך זענען אַפִּילוֹ די האָר אויף דעם קאַפּ כל געציילט. 31 דערפאַר האָט נישט קיין פחד; איר זענט מער ווערט ווי רבים פייגעלעך. 32 דערפאַר, יעדער בן אדם, וואָס וועט מיך מתודה זיין פאַר בְּנֵי אָדָם [אני מאמין הוֹדָאָה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָדוֹנָנוּ], דעם וועל איך אויך מתודה זיין פאַר מיין אלוקים הָאֵב שְׁבַשְׁמִים. 33 ווער אָבער סע וועט מיך מאכט

הכחשה (פאַרלייקענען ווי משיח [זען יוח"א 2:22]) פאַר בְּנֵי אָדָם, דעם וועל
 איך אויך מאכן הכחשה פאַר מיין אלוקים הָאֵב שְׁבַשְׁמִים. 34 מיינט נישט,
 אַז איך בין געקומען כדי צו ברענגען שְׁלוֹם אויף דער ערד; איך בין נישט
 געקומען ברענגען שְׁלוֹם, נאר אַ חֶרֶב. 35 מחמת איך בין געקומען
 פונאַנדערשיידן אַ בן אדם פון זיין אָב, און אַ בַּת פון איר אָם, און אַ שנוּר
 פון איר שוויגער; 36 און אִיבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵּיתוֹ [מיכא 7:6]. 37 דער, וואָס
 האָט ליב אָב אָדער אָם מער ווי מיך [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער
 אויבערשטער], איז מיך נישט ווערט; און דער, וואָס האָט ליב בֶּן אָדער בַּת
 מער ווי מיך [בַּר-אָנָשׁ, דניאל 7:13, מְשִׁיחַ], איז מיך נישט ווערט. 38 און דער,
 וואָס נעמט נישט זיין [עֲקֵדָה עַץ בראשית 22:7] עֲקֵדָה עַץ בוים פון מסירות
 נפש און גייט מיר נאָך, איז מיך נישט ווערט. 39 דער, וואָס געפינט זיין נְפֶשׁ,
 וועט עס פאַרלירן; און דער וואָס פאַרלירט זיין נְפֶשׁ פון מיינעטוועגן [לְמַעַן
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], וועט עס געפינען. 40 דער, וואָס נעמט אייך אויף, נעמט
 מיך אויף, און דער, וואָס נעמט אייך אויף, נעמט אויף דעם [ה'], וואָס האָט
 מיך געשיקט. 41 דער, וואָס נעמט אויף אַ נְבִיא אין דעם נאָמען פון אַ נְבִיא,
 וועט באַקומען אַ נְבִיאַס שְׂכָר; 42 און דער, וואָס נעמט אויף אַ צָדִיק אין
 דעם נאָמען פון אַ צָדִיק, וועט באַקומען אַ צָדִיקַס שְׂכָר. און דער, וואָס
 וועט בלויז געבן צו טרינקען אַ כּוֹס מַיִם איינעם פון די דאָזיקע מינדסטע,
 אין דעם נאָמען פון אַ תּוֹלְמִיד [פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], אָמֵן, איך זאָג אייך, ער
 וועט נישט פאַרלירן זיין שְׂכָר. יא און עס איז געווען, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט געענדיקט צו באַפעלן זיינע 12 תּוֹלְמִידִים, איז ער פון דאָרטן
 אַוועקגעגאַנגען לערנען תּוֹרָה און דרשענען אין זייערע שטעטלעך. 2 ווען
 אבער יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תּוֹשׁוּבָה] האָט געהערט אין דער בַּיִת
 הַסֵּהָר די מַעֲשִׂים פון דעם רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט ער געשיקט דורך זיינע
 תּוֹלְמִידִים, 3 און געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: אַתָּה הוּא הַבָּא, אָדער זאָלן
 מיר וואַרטן אויף אַן אַנדערן? 4 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ענטפּערנדיק זיי
 געזאָגט: גייט און דערציילט יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תּוֹשׁוּבָה] וואָס
 איר הערט און זעט: 5 די בלינדע קריגן זייער ראָיה, די לאָמע גייער, די

מצורעים ווערן מְטֹהָרִים, די טויבע הערן, די טויטע שטייען אויף [זען תחית-המתים, דאניל 2:12], און פֿאַר די עַנְיִים ווערט געדרשנט די בשורת הגאולה. 6 און אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס וועט זיך נישט שטרויכלען אין מיר! 7 און ווען זיי זענען אַוועקגעגאַנגען, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָנגעהויבן צו רעדן צום המונים עם וועגן יוֹחָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה]: וואָס זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען אין דער מִדְבַּר? אַ טראַשטשינע שאַקלען זיך מיטן ווינט? 8 וואָס דען זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען? אַ מענטשן אָנגעטאַן אין פיינע מַלְבוּשִׁים? הִנֵּה, די וואָס טראָגן פיינע מַלְבוּשִׁים זענען אין הייזען פון מלכים. 9 נאר צוליב וואָס זענט איר אַרויסגעגאַנגען? צו זען אַ נְבִיא? כֵּן, איך זאָג אייך, רבים מער ווי אַ נְבִיא. 10 דאָס איז ער, פון וועמען סע שטייט געשריבן: הַנְּבִי שוֹלַח מַלְאָכָי לְפָנָיִךְ וּפְנֵה דְרָכְךָ לְפָנָיִךְ [שמות 23:20]; מלאכי 3:1]. 11 אַמֵּן, איך זאָג אייך, צווישן די, וואָס זענען געבוירן געוואָרן פון נָשִׁים, איז נישט אויפגעשטאַנען קיין גרעסערער ווי יוֹחָן פון דער מקוה טבילה פון תשובה; דאָך איז דער מענטש פון מינדסטער חשיבות אין דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם גרעסער ווי ער. 12 און זינט די טעג פון יוֹחָן פון דער מקוה טבילה פון תשובה אָן ביז איצט, ליידיט דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם געוואַלט, און די בְּנֵי אָדָם פון געוואַלט נעמען עס מיט גבורה. 13 מחמת כל הנביאים און די תּוֹרָה האָבן נְבִיאֹת געזאָגט ביז יוֹחָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה]. 14 און אויב איר ווילט עס אָננעמען, איז ער אַלְהֵי הַנְּבִיא, וואָס שטעטל קומען [מלאכי 3:23]. 15 דער, וואָס האָט אויערן, דער זאָל הערן! 16 צו וועמען אָבער זאָל איך גלייכן דעם דאָזיקן דור? עס איז תיכף צו ילָדִים, וואָס זיצן אויף די מאַרקפלעצער און רופן צו זייערע חֲבֵרִים: 17 מיר האָבן געשפילט בְּחַלְלִים פֿאַר אייך, און איר האָט נישט געטאַנצט; מיר האָבן געזונגען קלאגלידער, און איר האָט נישט געוויינט! 18 מחמת יוֹחָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה] איז געקומען, און ער האָט נישט געגעסן און נישט געטרונקען, און זיי זאָגן: אַ שד איז אין אים! 19 דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ] איז געקומען, ער עסט און טרינקט, און זיי זאָגן הִנֵּה, אַן איש זולל-וסובא, אַ חֵבֵר פון מוכסים און בעלי עֲבִירָה! און דאָך די חֲכָמָה איז

גערעכטפארטיקט דורך אירע מעשים. 20 יעמאלט האָט רבי מלך המשיח
 אָנגעהויבן צו מוסרן די שטעטלעך, אין וועלכע דאָס רוב פון זיינע וואונדער
 זענען געטאָן געוואָרן, ווייל זיי האָבן נישט תשובה געטאָן. 21 וויי צו דיר,
 כּוֹרְזִין! וויי צו דיר, בֵּית-צִיְדָה! ווייל אויב די נסים, וואָס זענען געטאָן
 געוואָרן אין אייך וואָלטן געטאָן געוואָרן אין צור און אין צידון, וואָלטן זיי
 שוין לאַנג צוריק תשובה-געטאָן אין זאָק און אַש. 22 דאך איך זאָג אייך,
 אין יום-הדין וועט זיין גרינגער פאַר צור און צידון ווי פאַר אייך! 23 און דו,
 כּפֶר-נְחוּם, אַזש צום שְׁמַיִם וועסטוּ דורך דערהייכט? אין שאול-תּחַתִּיה
 וועסטוּ אַראָפּנידערן [ישעיה 15:13-14]. ווייל אויב די נסים, וואָס זענען אין
 דיר געטאָן געוואָרן, וואָלטן געטאָן געוואָרן אין סדום, וואָלט זי פאַרבלייבן
 ביזן היינטיקן טאָג. 24 דאך איך זאָג אייך, דעם לאַנד פון סדום וועט זיין
 גרינגער אין יום-הדין ווי דיר. 25 אין יענער צייט האָט רבי מלך המשיח
 ענטפערנדיק געזאָגט: בְּרוּך ה', אלוקים אבי, אָדון פון שְׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וואָס דו
 האָסט דאָס פאַרהוילן פון די חֲכָמִים און נבונים, און עס אַנטפלעקט צו
 עוֹלָלִים; 26 כֵּן, אלוקים אבי, ווייל אַזוי איז געווען רצון מלפניך. 27 אַלצדינג
 איז מיר איבערגענטפערט געוואָרן פון מיין אלוקים אבי; און קיינער קען
 נישט דעם זון [דעם זון פון דער אויבערשטער], אַחוץ דער אלוקים הָאָב;
 און קיינער קען נישט דעם אלוקים הָאָב, אַחוץ דער זון, און דער, צו וועמען
 דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער] וויל אים מגלה-זיין. 28 קומט צו
 מיר, איר כל, וואָס האָרעוועט און זענט שווער באלאסטער, און איך וועל
 אייך געבן שבת מְנוּחָה. 29 נעמט אויף אייך מיין יאָך, און לערנט פון מיר;
 ווייל איך בין עֲנִיּוֹתֵיךְ און נידעריק אין געמיט, און איר וועט געפינען שבת
 מְנוּחָה פאַר אייערע נשמות. 30 מחמת מיין יאָך איז אנגענעם, און מיין מִשָּׂא
 איז קל [רומ' 3:28; יוח"א 5:3-5]. יב אין יענער צייט איז רבי מלך המשיח אין
 אַ שַׁבַּת געגאַנגען דורך תבואה-שְׂדוֹת; און משיח תלמידים זענען געווען
 הונגעריק, און האָבן אָנגעהויבן אפצורייסן זאַנגען און עסן. 2 אָבער ווען די
 פרושים האָבן דאָס געזען, האָבן זיי צו רבי מלך המשיח געזאָגט: הִנֵּה, דיינע
 תלמידים טוען חליל שבת [נחמיה 13:18], וואָס איז אַסור אום שבת. 3 אָבער

רבי מלך המשיח האט צו זיי געזאגט: האט איר נישט געלייענט וואס דוד
 האט געטאן, ווען ער איז געווען הונגעריק, און די, וואס זענען געווען מיט
 אים? 4 ווי ער איז אריינגעגאנגען אין דעם בית ה', און האט געגעסן דאס
 לחם-הפנים, וואס עס איז נישט געווען מותר פאר אים צו עסן, און אויך
 נישט די, וואס זענען געווען מיט אים, אחוץ בלויז פאר די פֿהנים? 5 אָדער
 האט איר נישט געלייענט אין דער תורה, אז די פֿהנים זענען מחלל שבת אין
 בית-המקדש, און דאך זענען זיי נישט חייב [במדבר 9:28]? 6 אָבער איך זאָג
 אייך, אַ גרעסערער פון בית-המקדש איז דאָ פאַראַן. 7 און אויב איר
 וואָלט פאַרשטאַנען, וואָס דאָס מיינט: חֶסֶד חִפְצָתִי וְלֹא-זִבַחַת, וואָלט איר
 נישט פאַרמֶשפֶט די אומשולדיקע [הושע 6:6]; 8 מחמת דער בַר-אַנְשׁ
 [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ] איז אָדוֹן איבער דעם שבת. 9 און רבי מלך המשיח איז
 אַוועק פון דאָרטן, און איז אַריינגעגאַנגען אין זייער שול. 10 און הִנֵּה איז
 דאָרט געווען אַן איש מיט אַ פאַרדאָרטע האַנט. און זיי האָבן אים
 געפֿרעגט: מעג מען היילן אום שבת? כּדי זיי זאָלן אים קענען פאַרמֶסרן. 11
 אבער האט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: וואָסער איש צווישן אייך, וואָס
 פאַרמאַגט אַ כָּבֶשׂ, און אויב זי זאָל שבת אַריינפאַלן אין אַ גרוב, צי וועט ער
 זי נישט אָננעמען און אַרויסשלעפֿן? 12 על-פֿן, וויפֿל מער איז אַן איש
 ווערט פון אַ כָּבֶשׂ! דערפֿאַר מִתֵּר מען שבת טאָן גוטס. 13 דעמאלט האט
 רבי מלך המשיח געזאָגט צום איש: שטרעק אויס דיין האַנט! און ער האט זי
 אויסגעשטרעקט; און זי איז ווידער געווארן געזונט, ווי די אַנדערע. 14
 אבער די פרושים זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן זיך קעגן אים אַן יצה
 געהאַלטן, ווי אים אומצוברענגען. 15 און אַז רבי מלך המשיח האט דאָס
 באַמערקט, איז ער אַוועק פון דאָרטן. און רבים זענען רבי מלך המשיח
 נאָכגעגאַנגען, און ער האט זיי כל געהיילט מיט רפואה שלמה, 16 און זיי
 שטרענג אָנגעזאָגט, אים נישט מפרסם זיין, 17 כּדי עס זאָל מקוים ווערן,
 וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך ישעיה הנביא: 18 הֵן עֲבָדִי אֶתְמַנְּךָ-בוֹ
 בְּחִירֵי רְצִתָּהּ נִפְשֵׁי. נְתַתִּי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפֵּט לְגוֹיִם יוֹצִיא; 19 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא
 וְלֹא-יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוּלוֹ. 20 קִנְהָ רְצוּץ לֹא יִשְׁבוֹר וּפְשֻׁתָּהּ כִּהָּה לֹא יִכְבָּנָה, בִּיז

ער וועט אויספירן משפט צום זיג. 21 און אויף זיין נאָמען וועלן די גוים
 האָפֿן [ישעיה 4:1-42]. 22 יעמאַלט האָט מען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט
 אַ בלינד-אַיש אַלס, וואָס איז געווען באַזעסן פֿון אַ שָׂד, און ער האָט אים
 געהיילט, אַזוי, אַז דער אַיש אַלס האָט גערעדט און געזען. 23 און די כל
 המונים עם האָט זיך געשטוינט, און געזאָגט: זאָל דאָס זיין דער בֶּן-דָּוִד
 [משיח]! 24 אָבער אַז די פֿרושים האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי געזאָגט:
 ער טרייבט אַרויס שְׂדִים נאָר דורך בַּעַל-זבול, דעם שָׂר פֿון די שְׂדִים. 25 און
 וויסנדיק זייערע מַחֲשָׁבוֹת, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: יעדע
 מלוכה, וואָס איז נישט אייניק מיט זיך אליין, ווערט חָרוֹב; און יעדע שטעטל
 אָדער בֵּית, וואָס איז צעטיילט קעגן זיך אַליין, וועט נישט בלייבן שטיין. 26
 און אויב הַשָּׁטן טוט אַרויסטרייבן הַשָּׁטן, איז ער צעטיילט קעגן זיך אַליין,
 טאָ וויאַזוי קען זיין מלוכה האָבן אַ קיום? 27 און אויב איך טרייב אַרויס
 שְׂדִים דורך בַּעַל-זבול, דורך וועמען טרייבן אייערע בָּנִים זיי אַרויס?
 דערפֿאַר זאָלן זיי זיין אייערע שופֿטים. 28 טרייב איך [מְשִׁיחַ] אָבער אַרויס
 שְׂדִים דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פֿון ה', טאָ האָט גענעענט צו אייך דאָס מַלְכוּת
 ה'. 29 אָדער וויאַזוי קען איינער אַריינקומען אין בֵּית אַרִיין פֿון דעם גיבֿור,
 און רויבן זיינע זאַכן, אויב ער בינדט נישט קודם כל דעם גיבֿור, און דאָן
 ערשט קען ער באַרויבן זיין בֵּית. 30 ווער סע איז נישט מיט מיר [מְשִׁיחַ],
 איז קעגן מיר [אַנטי-מְשִׁיחַ], און ווער סע זאַמלט נישט איין מיט מיר,
 צעשפֿרייט. 31 דערפֿאַר זאָג איך אייך, יעדע עבירה און לעסטערונג [גְּדוּף]
 וועט פֿאַרגעבן ווערן די בְּנֵי אָדָם, אָבער די לעסטערונג [גְּדוּף] קעגן דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ וועט נישט פֿאַרגעבן ווערן [יוח"א 5:16]. 32 און ווער סע וועט
 רעדן אַ דָּבָר קעגן דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], וועט מען
 עס אים מוחל זיין, ווער אָבער סע וועט רעדן קעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, דעם
 וועט מען עס נישט מוחל זיין, נישט אויף דער עולם-הַזֶּה און נישט אויף דער
 עולם-הַבָּא. 33 אָדער מאַכט דעם בוים טוב, און זיינע פֿירות טוב, אָדער
 מאַכט דעם בוים שלעכט, און זיינע פֿירות שלעכט; מחמת פֿון די פֿירות
 דערקענט מען דעם בוים. 34 איר יִלְדֵי נְחָשִׁים ווי קאַנט איר רעדן טובות,

ווען איר זענט רָעִים? מחמת פון וואָס דאָס לֵב איז פּוּל, רעדט דאָס מויל.
 35 דער גוטער מענטש טוט אַרויסברענגען פון זיין גוטן אוצר גוטס; און
 דער רע מענטש טוט אַרויסברענגען רע פון זיין אוצר הָרע. 36 איד זאָג
 אייך, אַז פאַר יעדן פּוּסטן דָבָר, וואָס בְּנֵי אָדָם רעדן, וועלן זיי מוזן אָפּגעבן
 חֶשְׁבוֹן אין יום-הַדִּין; 37 מחמת לויט דייע רייד וועסטו גערעכטפּאַרטיקט
 ווערן, און לויט דייע רייד וועסטו פאַרמֶשפט ווערן. 38 יעמאַלט האָבן
 עטלעכע פון די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און פּרוּשִׁים צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט,
 רַבִּי, מיר וואָלטן וועלן זען אַ צייכן [אות] פון דיר. 39 אָבער רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט, און צו זיי געזאָגט: אַ שלעכטער און נואפדיקער
 דוּר זוכט אַ צייכן [אות], אָבער סע וועט אים קיין צייכן [אות] נישט געגעבן
 ווערן, אחוץ דער צייכן [אות] פון יוֹנָה הַנְּבִיא. 40 ווייל אַזוי ווי יוֹנָה איז 3
 יָמִים און 3 לֵילוֹת געווען אין דעם אינגעווייט בְּמַעֵי הַדָּג, אַזוי וועט דער
 בַּר-אַנָּשׁ [דניאל 7:13 הַמְּשִׁיחַ] זיין 3 יָמִים און 3 לֵילוֹת אין דעם לֵב פון דער
 ערד. 41 די בְּנֵי אָדָם פון נִינְוָה וועלן אויפשטיין צום מֶשֶׁפֶט מיט דעם
 דאָזיקן דוּר, און וועלן אים פאַרמֶשפטן; ווייל זיי האָבן תּשׁוּבָה געטאָן אויף
 יוֹנָה הַטָּפָּה, און הִנֵּה אַ גרעסערער ווי יוֹנָה איז דאָ דאָ. 42 די מֶלֶכָה פון
 תִּימָן וועט אויפשטיין אין דעם מֶשֶׁפֶט מיט דעם דאָזיקן דוּר, און אים
 פאַרמֶשפטן; ווייל זי איז געקומען פון עק וועלט צו הערן שלמֶהס חֲכָמָה;
 און הִנֵּה אַ גרעסערער ווי שלמֶה איז דאָ דאָ. 43 און ווען דער שֵׁד גייט
 אַרויס פון אַ בן אדם, וואַנדערט ער אַרום אין טרוקענע ערטער, און זוכט אַ
 מָקוֹם-מְנוּחָה; און אַז ער געפינט אים נישט, 44 יעמאַלט זאָגט ער: איד
 וועל מיך אומקערן אין מיין בֵּית אַרִיין, פּוּנוואַנען איד בין אַרויסגעגאַנגען.
 און ווען ער קומט, געפינט ער עס ליידיק, אויסגעקערט, און אויסגעפּוּצט.
 45 דאָן גייט ער, און נעמט מיט זיך 7 אַנדערע רוחות, נאָך ערגערע ווי אים
 אַלִיין, און זיי גייען אַרִיין און וואוינען דאָרט; און דער סוֹף פון יענעם בן
 אדם ווערט ערגער ווי דער אָנהייב. טאקע אַזוי וועט אויך זיין מיט דעם
 דאָזיקן דוּר הָרע. 46 און ווען ער האָט נאָך גערעדט צום די המוֹנִים עס, הִנֵּה
 אַם פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און זיינע אַחִים זענען געשטאַנען אין דרויסן, און

האַבן געוואָלט מיט אים רעדן. 47 און איינער האָט צו רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ
געזאָגט: הִנֵּה, דיין אָם און דייןע אַחים שטייען אין דרויסן און ווילן מיט
דיר רעדן. 48 אָבער רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און געזאָגט צו
דעם, וואָס האָט אים דאָס געזאָגט: ווער איז מיין אָם, און ווער זענען מיינע
אַחים? 49 און ער האָט אויסגעשטרעקט זיין האנט אויף משיחַס תַּלְמִידִים,
און געזאָגט: הִנֵּה, מיין אָם און מיינע אַחים! 50 מחמת ווער סע וועט טאָן
דעם רָצוֹן פֿון מייין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמִים [זען מתי 6:10; 26:39], איז מיין
אַת, און אַחות, און אָם. יג אין יענעם יום איז רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ
אַרויסגעגאַנגען פֿון דעם בַּיִת און האָט זיך געזעצט ביים ים. 2 און סע האָט
זיך פֿאַרזאַמלט אַרום רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ אַ גרויסער עולם, אַזוי, אַז ער איז
אַריינגעגאַנגען אין אַ סִינָה, און האָט זיך אַנידערגעזעצט; און דאָס כל עם
איז געשטאַנען ביים ברעג. 3 און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי גערעדט
רבים מיט משָׁלִים, און געזאָגט: הִנֵּה, דער זייער איז אַרויסגעגאַנגען צו זייען.
4 און ווען ער האָט געזייט, איז אַ ביסל פֿון דער זריעה געפֿאַלן ביים דָּרֶךְ,
און די פֿייגל זענען געקומען און האָבן זי איינגעשלונגען. 5 און אַנדערע
ביסל איז געפֿאַלן אויף פעלזיק לאַנד, וואו זי האָט נישט געהאַט קיין סֶד
ערד; און זי האָט תִּיכֵף אויפגעשפּראַצט, ווייל זי האָט נישט געהאַט קיין
טיפקייט פֿון ערד; 6 און ווען די זון איז אויפגעגאַנגען, איז זי פֿאַרטריקנט
געוואָרן, און מחמת זי האָט נישט געהאַט קיין וואַרצלען, איז זי
פֿאַרוועלקט געוואָרן. 7 און אַנדערע איז געפֿאַלן צווישן דערנער, און די
דערנער זענען אויפגעוואַקסן און האָבן זי דעדשטיקט. 8 און אַנדערע
ביסל איז געפֿאַלן אויף אַדְמָה טוֹבָה, און האָט אַרויסגעגעבן תּבוּאה, טייל
הונדערטפֿאַך, טייל זעכציק, טייל דרייסיקפֿאַך. 9 ווער עס האָט אויערן,
זאָל הערן! 10 און משיחַס תַּלְמִידִים האָבן גענעענט, און האָבן צו רבי מֶלךְ
הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: פֿאַרוואָס רעדסטו צו זיי מיט משָׁלִים? 11 האָט רבי מֶלךְ
הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: אייך איז געגעבן געוואָרן צו וויסן
די סודות פֿון דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם, אָבער צו זיי איז דאָס נישט געגעבן
געוואָרן. 12 מחמת דער, וואָס האָט, דעם וועט געגעבן ווערן, און ער וועט

האָבן בַּשָּׁפֶע; אָבֵעֵר דֵּער, וואָס האָט נישט, פֿון דעם וועט אַוועקגענומען
ווערן אַפֿילו דאָס, וואָס ער האָט. 13 דערפֿאַר רעד איך צו זיי מיט משָׁלִים,
ווייל הַגָּם זיי קוקן, זעען זיי נישט; און הַגָּם זיי הערן, הערן זיי נישט, און
פֿאַרשטיין אויך נישט. 14 און אויף זיי איז מקוים געוואָרן די נבואה פֿון
ישעיה, וואָס זאָגט: שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל־תִּבְיֵנוּ וְרָאוּ רְאוּ וְאַל־תִּדְעוּ. 15 הַשְּׁמֹן
לְבַהֲעֵם הַזֶּה וְאַזְנוֹ הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הַשֶּׁע, פֶּן־יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ
יָבִין, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ [ישעיה 6:9-10]. 16 אָבֵעֵר אֲשֶׁרִי איז צו אייערע אויגן, ווייל
זיי זעען, און אייערע אויערן, ווייל זיי הערן. 17 מחמת אָמֶן, איך זאָג אייך,
אַז רבים נביאים און צדיקים האָבן באַגערט צו זען וואָס איר זעט, און האָבן
עס נישט געזען, און צו הערן וואָס איר הערט, און האָבן עס נישט געהערט.
18 הערט דערפֿאַר איר דאָס מָשַׁל פֿון דעם זייער. 19 ווען איטלעכער וואָס
הערט דאָס דָּבָר הַמַּלְכוּת־הַשְּׁמַיִם און פֿאַרשטייט עס נישט, קומט הַשְּׁטֹן
און רויבט דאָס, וואָס איז פֿאַרזייט געוואָרן אין זיין לֵב; איז דער, וואָס איז
פֿאַרזייט געוואָרן ביים דָּרֶךְ. 20 און דאָס, וואָס איז פֿאַרזייט געוואָרן אויף
פעלזיק לאַנד, דאָס איז דער, וואָס הערט דאָס דָּבָר און נעמט עס תִּיכֵף
אויף מיט שְׁמֹחָה; 21 אָבֵעֵר אַזוי ווי ער האָט נישט קיין שורש אין זיך, וְרַק
לְשָׁעָה יַעֲמֹד; און ווי נאָר ס׳ע קומען צָרָה און רִדִּיפוֹת צוליב דעם דָּבָר,
ווערט ער תִּיכֵף געשטרויכלט. 22 און דאָס, וואָס איז פֿאַרזייט געוואָרן
צווישן דערנער, דאָס איז דער, וועס הערט דאָס דָּבָר, און די דאָגות פֿון
הַעוֹלָם הַזֶּה און די מדוּחֵי הַעוֹשֶׁר דערשטיקן דאָס דָּבָר, און עס איז אָן
פִּירוֹת. 23 און דאָס, וואָס איז פֿאַרזייט געוואָרן אויף הַאֲדָמָה הַטּוֹבָה, דאָס
איז דער, וואָס הערט דאָס דָּבָר און פֿאַרשטייט עס; דער, אָמֶן, טראָגט
פִּירוֹת, און ברענגט אַרויס, טייל הונדערטפֿאַך, טייל זעכציק, און טייל
דרייסיקפֿאַך. 24 אָן אַנדער מָשַׁל האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פֿאַרגעלייגט פֿאַר
זיי, אַזוי צו זאָגן: דאָס מַלְכוּת־הַשְּׁמַיִם איז געגליכן צו אַ בן אדם וואָס האָט
פֿאַרזייט הַזֶּרַע הַטּוֹב אין זיין שְׂדֵה. 25 און ווען די בְּנֵי אָדָם זענען
געשלאָפֿן, איז געקומען זיין שוֹנָא און האָט פֿאַרזייט ווילד־גראַז צווישן דעם
חֶטָה, און איז אַוועקגעאַנגען. 26 און ווען די זִרְעָה האָט אויפגעשפּראַצט

און געטראָגן פרוכט, יעמאַלט האָט זיך אויך באַוויזן דאָס ווילד-גראָז. 27
זענען געקומען די עבדים פון דעם בעל-הבית, און האָבן צו אים געזאָגט:
אַדוֹנָנוּ, האָסטו נישט געזייט זָרע טוב אין דיין שְׂדֵה? פּוּנוּאָנען-זשע נעמט
זיך אויף אים ווילד-גראָז? 28 האָט ער צו זיי געזאָגט: אַ שׁוֹנָא האָט דאָס
געטאָן, האָבן הָעֶבְדִּים צו אים געזאָגט: ווילסטו אָפּשר, אַז מיר זאָלן גיין
און זיי צונויפקלייבן? 29 האָט ער געזאָגט: לא, טאַמער וועט איר, ווען איר
וועט צונויפקלייבן דאָס ווילד-גראָז, אויך אויסוואַרצלען מיט זיי דעם חָטָה.
30 לאַזט זיי ביידע וואַקסן צוזאַמען ביז קציר-צייט; און אין דער צייט פון
קציר וועל איך זאָגן צו די שניטער: קלייבט צונויף קודם דאָס ווילד-גראָז
און בינדט עס אין גאַרבן, כּדי עס צו פאַרברענען; אָבער דעם חָטָה זאַמלט
איין אין מיין שׂייער אַריין. 31 אַן אַנדער מָשֵׁל האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
פאַרגעלייגט פאַר זיי, אַזוי צו זאָגן: דאָס מַלְכוּת-הַשְּׁמַיִם איז געגליכן צו
זענעפט-זריעה, וואָס אַ בן אדם האָט גענומען און פאַרזייט אין זיין שְׂדֵה.
32 און הַגַּם סע איז קלענער פון כל זָרע, וואַקסט עס אָבער אויס, איז עס
גרעסער פון כל קרייטעכצער, און ווערט אַ בוים, אַזוי, אַז די פייגל פון
שְׁמַיִם קומען און נעסטן אין זיינע ענפים. 33 אַן אַנדער מָשֵׁל האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ זיי דערציילט: דאָס מַלְכוּת-הַשְּׁמַיִם איז געגליכן צו זויערטייג, וואָס
אַן אַשָׁה האָט גענומען און אַרײַנגעטאָן אין 3 מאָס מעל, ביז עס איז
אינגאַנצן פאַרזייערט געוואָרן. 34 דאָס כל האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט
מיט משָׁלִים צו המונים עס; און אַן אַ מָשֵׁל האָט ער נישט גערעדט צו זיי.
35 כּדי עס זאָל מקוים ווערן וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך דעם נְבִיא:
אַפְתָּחָה בְּמִשָּׁל פִּי אַבְיָעָה חִידוֹת מִנִּי-קֶדֶם, [תהלים 78:2]. 36 דאָן האָט ער
אַפּגעלאָזט דאָס המונים מענטשן, און איז אַרײַנגעגאַנגען אין בֵּית אַרײַן. און
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ תלמידים האָבן גענעענט, און האָבן צו אים געזאָגט:
דערקלער אונדז דאָס מָשֵׁל פון דעם ווילד-גראָז פון שְׂדֵה. 37 און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: דער, וואָס זייט הַזָּרע הַטוֹב, איז דער בַּר-אַנְשׁ
[דניאל 7:13 מְשִׁיחַ]; 38 און דאָס שְׂדֵה איז די עולם הַזֶּה, און די הזרע הטוב
זענען די בְּנֵי הַמַּלְכוּת; און דאָס ווילד-גראָז זענען די בְּנֵי הַשָּׁטָן [בראשית

39 און דער שױנא, וואָס האָט עס פאַרזייט, איז הַשָּׁטן; און די
 קציר-צייט איז דער קץ הָעוֹלָם, און די שניטער זענען מְלָאָכִים. 40 דערפאר,
 אַזוי ווי דאָס ווילד-גראָז ווערט צונויפגעקליבן און פאַרברענט אין אַש, אַזוי
 וועט עס זיין ביים קץ הָעוֹלָם. 41 דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ] וועט
 אַרויסשיקן משיחס מְלָאָכִים, און זיי וועלן צונויפקלייבן פון משיחס מַלְכוּת
 כל המכשלות און כל די זאכן געמאכט משומד און אומרעכט-טוער [זען מת
 7:22], 42 און משיחס מְלָאָכִים אַרְיִינוּוְאָרְפֵן אין דעם אויוון פון אַש; דאָרט
 וועט זיין הִיָּלְלָה וְחֲרוֹק הַשָּׁנִים. 43 יעמאַלט וועלן די צדיקים שיינען ווי די
 זון אין דעם מַלְכוּת פון זייער אלוקים הָאֵב. דער, וואָס האָט אויערן, זאָל
 הערן. 44 דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם איז געגליכן צו אַ פאַרבארגענעם אוצר אין א
 שְׂדֵה, וואָס אַ בן אדם האָט געפונען און פאַרבאָרגן; און פאַר שְׂמֵחָה גייט
 ער און פאַרקויפט כל, וואָס ער האָט, און קויפט דאָס שְׂדֵה. 45 און ווידער
 איז דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם געגליכן צו אַ סוּחַר, וואָס זוכט שיינע פערל. 46
 און ווען ער האָט געפונען איין פערל פון גרויסן ווערט, איז ער געגאַנגען און
 האָט פאַרקויפט כל, וואָס ער האָט געהאַט, און האָט זי געקויפט. 47 און
 ווידער איז דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם געגליכן צו אַ נעץ, וואָס מען איז
 אראפגעלאזט אין ים אַרְיִין, און וואָס האָט איינגעזאַמלט פאַרשידענע
 מינים; 48 וואס, ווען זי איז פול געוואָרן, האָט מען זי אַרויסגעצויגן אויפן
 ברעג, און זיך אַנידערגעזעצט, און די גוטע געזאַמלט אין כֵּלִים, און די רָעִים
 אַוועקגעוואָרפֵן. 49 אַט אַזוי וועט עס זיין ביים קץ הָעוֹלָם. די מְלָאָכִים
 וועלן אַרויסגיין און אָפּשיידן די רשעים פון צווישן די צדיקים, 50 און זיי
 וואָרפֵן אין דעם אויוון פון אַש אַרְיִין [ישעיה 66:24; דניאל 12:2]; דאָרטן
 וועט זיין הִיָּלְלָה וְחֲרוֹק הַשָּׁנִים. 51 האָט איר דאָס כל פאַרשטאַנען? זאָגן
 זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: כֵּן. 52 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט:
 דערפאר איז יעדער סוּפֵר, וואָס איז געוואָרן אַ תּוֹלְמִיד פון דעם
 מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם, געגליכן צו אַ בֶּעַל-הַבַּיִת, וואָס טוט ברענגען ארויס פון זיין
 אוצר חֲדָשׁוֹת און יְשָׁנוֹת. 53 און עס איז געווען, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 געענדיקט די דאָזיקע משָׁלִים, איז ער אַוועקגעגאַנגען פון דאָרטן. 54 און

ער איז געקומען אין זיין אייגן לאַנד אַרײן, און האָט זיי געלערנט משיח
 תּוֹרָה אין זייער שול, אַז, אַז זיי האָבן זיך געשטוינט, און געזאָגט: פּוּנוּאַנען
 האט ער די דאָזיקע חֲכָמָה [משלי 8:30; 30:4] און די נְסִים? 55 איז דאָס
 נישט דעם סטאַליערס זון? און הייסט נישט זיין אַם מְרִים, און זיינע אַחִים
 יַעֲקֹב [זען יעקב], און יוֹסֵף, און שְׁמֵעוֹן, און יהודה [זען יהודה]? 56 און
 זענען נישט זיינע אַחוֹת כּל בְּיַי אונדז? פּוּנוּאַנען זשע קומט דאָס כּל צו אים?
 57 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האט צו זיי למכשול [געוואָרן אין אים
 באליידיקטער און געפאלן אין זינד]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי
 געזאָגט: אַ נְבִיא איז נישט אָן כְּבוֹד, אחוץ אין זיין אייגן לאַנד, און אין זיין
 אייגן בֵּית! 58 און ער האָט דאָרטן נישט געטאָן קיין סך נְסִים, צוליב זייער
 אומגלויבן. יֵד אין יענער צייט האָט הוֹרְדוֹס, דער טעטראַרַך, געהערט די
 שם פון יהושע/ישוע, 2 און ער האָט געזאָגט צו זיינע מְשִׁרְתִּים: דאָס איז
 יוֹחָנָן פון דער מקוה טבילה פון תּשׁוּבָה; ער איז אויפגעשטאַנען אין
 תּחִיַּת-הַמֵּתִים, און דערפאר אַרבעטן אין אים די דאָזיקע כּוֹחוֹת. 3 מחמת
 הוֹרְדוֹס האָט געכאַפט יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תּשׁוּבָה], און האָט
 אים געבונדן און אַרײַנגעזעצט אין דער בֵּית הַסֵּהַר אַרײן, צוליב הוֹרְדוֹדִיָּה,
 דאָס אִשָּׁה פון זיין אָח פּיליפּוֹס; 4 מחמת יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון
 תּשׁוּבָה] האָט צו אים געזאָגט: אָסוּר לָךְ לְקַחַת אוֹתָהּ [ויקרא 18:16; 20:21];
 מתי 19:9]. 5 און ער האָט בִּדְעָה געהאַט אים צו טייטן, נאָר ער האָט פּחד
 געהאַט פאַר דעם המון, ווייל זיי האָבן יוֹחָנָן געהאַלטן פאַר אַ נְבִיא. 6
 אָבער ווען עס איז געקומען הוֹרְדוֹסעס געבוירנטאָג, האָט הוֹרְדוֹדִיָּהס בַּת
 געטאַנצט פאַר די געסט, און זי איז הוֹרְדוֹסן וואוילגעפעלן. 7 דערפאר
 האָט ער איר צוגעזאָגט מיט אַ שְׁבוּעָה, איר צו געבן, וואָס זי וועט
 פאַרלאַנגען. 8 און ווייל זי איז געווען פון פּריער אָנגערעדט פון איר אַם,
 האָט זי געזאָגט: גיב מיר דאָ אויף אַ קְעֶרֶה דעם קאַפּ פון יוֹחָנָן פון דער
 מקוה טבילה פון תּשׁוּבָה. 9 און דער מֶלֶךְ איז טרויעריק געוואָרן, אָבער
 צוליב זיינע שְׁבוּעוֹת און די געסט, האָט ער באַפוילן, אַז דאָס זאָל איר
 געגעבן ווערן. 10 און ער האָט געשיקט און געקעפט יוֹחָנָן [פון דער מקוה

טבילה פון תשובה] אין דער בית הסֵהר. 11 און זיין קאָפּ האָבן בְּנֵי אָדָם געבראַכט אויף אַ קְעָרָה, און מ'האַט אים געגעבן דעם מיידל. און זי האָט אים געבראַכט צו איר אָם. 12 און זיינע תּלמידים האָבן גענעענט, און האָבן גענומען דעם גופָה, און אים קובר געווען; און זיי זענען געגאַנגען און האָבן עס דערציילט יהושע/ישוע. 13 און ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געהערט, האָט ער זיך פון דאָרטן צוריקגעצויגן אין אַ סִיָּרָה, אין אַ מדבריותדיק אָרט אַליין, און ווען דאָס המונים עם האָט עס געהערט, זענען זיי אים נאַכגעגאַנגען פון די שטעטלעך צו פּוּס. 14 און ער איז אַרויסגעקומען, און האָט געזען דעם גרויסן המון בְּנֵי אָדָם, האָט אים אָנגענומען אַ רחמים אויף זיי, און ער האָט געהיילט מיט רפואה שלמה זייערע חולים. 15 און אַז דער אָוונט איז צוגעפאַלן, האָבן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענעענט משיחס תּלמידים, און געזאָגט: אָרט איז וויסט, און דער יום איז שוין פאַרביי; דעריבער לאָז אָפּ המון העם, פּדי זיי זאָלן קענען גיין אין די שטעטלעך, און קויפן פאַר זיך אַכּל. 16 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: זיי באַדאַפן נישט אַוועקגיין; גיט איר זיי צו עסן! 17 האָבן זיי צו אים געזאָגט: מיר האָבן דאָ גאַרנישט אַחוץ 5 לאָבן לָחֶם און 2 פּיש. 18 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: ברענגט זיי אַהער צו מיר. 19 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געהייסן המון העם זיך אַנידערזעצן אויפן גראָז; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גענומען די 5 כּפּרות לָחֶם און די 2 פּיש, און האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום שָׁמַיִם און געמאַכט אַ ברכה בבציעת הלחם און עס דערלאָנגט צו משיחס תּלמידים, און משיחס תּלמידים האָבן עס געגעבן דעם מענטשן [פון דער פארברענגען]. 20 און זיי האָבן כל געגעסן צו דער זאַט, און זיי האָבן צונויפגענומען פון די רביס שיריים, 12 פּולע קערב. 21 און די, וואָס האָבן געגעסן, זענען געווען אַרום 5,000 מאָן, אַחוץ נָשִׁים און קינדער. 22 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט תּיכּף באַפוילן משיחס תּלמידים אַריינצוגיין אין דער סִיָּרָה, און אַריבערפאַרן פּריער פאַר אים אויף דער אַנדערער זייט ים, ביז ער וועט אַפּלאָזן דאָס מענטשן. 23 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אַוועקגעשיקט דאָס עם, איז ער אַליין אַרויפגעגאַנגען

אויף דעם קָהר, כּדי דאַווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] צו טאן; און אַז דער
 אָוונט איז צוגעפּאַלן, איז ער דאָרטן געווען איינער אַליין. 24 און די סִיָּרָה
 איז שוין געווען אין מיטן ים, מיילן פון דער יבשה, און די כּוואַליעס האָבן זי
 געשליידערט, ווייל דער ווינט איז געווען איר אַנטקעגן. 25 און אין דער
 4טער משמר פון דער לילָה איז ער [דניאל 7:13] געקומען צו זיי, גייענדיק
 אויפן ים. 26 און ווי משיחס תּלמידים האָבן רבי מלך המשיח געזען גיין
 אויפן ים, האָבן זיי זיך דערשראָקן, און געזאָגט: ס'איז אַ רוּחַ רָפָאִים! און זיי
 האָבן זיך צעשריגן אויס פּחד. 27 און תּיכּף האָט זיך רבי מלך המשיח
 אָפּגערוּפּן צו זיי, און געזאָגט: חזק! אַהֲיָהּ [הוא] [שמות 3:14]; האָט נישט
 קיין פּחד. 28 און פּיפּא האָט אים געענטפּערט: אַדוֹנֵי, אויב דו ביסט עס,
 באַפעל מיר קומען צו דיר על פּני הַיָּם. 29 האָט רבי מלך המשיח געזאָגט:
 קום! און פּיפּא איז אַרויס פון דער סִיָּרָה, און איז געגאַנגען איבערן מים צו
 קומען צו רבי מלך המשיח. 30 אָבער ווען ער האָט געזען, אַז דער ווינט איז
 שטאַרק, האָט ער פּחד באַקומען; און ווי ער האָט אָנגעהויבן צו זינקען,
 האָט ער אויסגעשריגן: אַדוֹנֵי, ראַטעווע מיך! 31 און רבי מלך המשיח האָט
 תּיכּף אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אים אָנגעכאַפּט, און צו אים
 געזאָגט: אַ דו קליין-גלויביקער, פּארוואס האָסטו געצווייפּלט? 32 און ווען
 זיי זענען אַריינגעגאַנגען אין דער סִיָּרָה, האָט זיך דער ווינט געשטילט. 33
 און די, וואָס זענען געווען אין דער סִיָּרָה, האָבן אנידערגעפּאלן פּאר אים,
 און געזאָגט: אַמֵּן, דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער! 34 און זיי זענען
 אַריבערגעפּאַרן, און זענען געקומען צום ברעג גּנוֹסָר. 35 און ווי די פּיפּי אָדָם
 פון יענעם אָרט האָבן רבי מלך המשיח דערקענט, האָבן זיי געשיקט אין
 דער כל געגנט ארום, און האָבן צו אים געבראַכט כל החולים; 36 און זיי
 האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל זיי לאָזן בלויז אָנרירן די ציצית פון רבי מלך
 המשיח, פון זיין מלבוש, און כל, וואָס האָבן רבי מלך המשיח אָנגערירט,
 זענען געזונט געוואָרן מיט רפואה שלמה. 37 יעמאַלט זענען צו רבי מלך
 המשיח געקומען פּרושים און סופרים [רפּנים] פון ירוּשָׁלַיִם, און האָבן
 געזאָגט: 2 פּאַרוואס זענען דייע תּלמידים עובר אויף דער מסורת הזקנים

[תורה שבעל פה]! מחמת זיי מאַכן נישט קיין נטילת-יַדִים, ווען זיי עסן לָחֶם. 3 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: פארוואס זענט איר אויך עובר מִצְוֹת ה' למען אייער מסורה? 4 מחמת ה' הָאֵט געזאָגט: כִּבֵּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ, און מְקַלֵּל אָבִיו וְאִמוֹ מוֹת יוּמָת [שמות 20:12; 21:17]. 5 אָפּעֵר אִיר זָאָגט: ווער סע זאָגט צו זיין אָב, אָדער אַם: אַ קֶרֶבֶן אִיז דאָס, וואָס דו וואָלטסט פון מיר געקענט הַנָּאָה הָאָבֶן, דער אִיז מער נישט מחויב אָפּצוגעבן כבוד זיין אָב, אָדער אַם. 6 וְהִפְרַתֶּם אֶת-מִצְוֹת ה' דערמיט צוליב אייער מסורה. 7 צבויעים! וואויל הָאֵט יִשְׁעִיָה אויף אייך נביאות געזאָגט, ווען ער הָאֵט געזאָגט: 8 הָעַם הַזֶּה בְּשִׁפְתָיו כִּבְדוּנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי; 9 וְתִהְיֶינָה יְרֵאָתְךָ אֵתִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה [ישעיה 29:13]. 10 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיך גערופן דאָס המון מענטשן, און הָאֵט צו זיי געזאָגט: הערט, און פֶּאַרשטייט: 11 נישט דאָס, וואָס גייט אַרײַן אין מויל, מאכט דעם בן אדם טמא, נייערט דאָס, וואָס קומט אַרויס פון מויל, דאָס דאזיקע מאכט טמא דעם בן אדם. 12 יעמאַלט הָאָבֶן גענעענט די תלמידים, און הָאָבֶן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: ווייסט, אַז די פרושים הָאָבֶן געשטרויכלט הערנדיק הדבר הזה? 13 אָפּעֵר רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט, און געזאָגט: יעדע פלאַנץ, וואָס מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמִים הָאֵט נישט געפלאַנצט, וועט אויסגעוואַרצלט ווערן [זען אפס' 2:8]. 14 לְאֲזוֹת זיי גיין! זיי זענען בלינדע מוֹרֵי-דָרֶךְ פון בלינדע. און ווען א בלינדער מְדַרִּיך אַ בלינדן, פֶּאַלן זיי ביידע אַרײַן אין אַ גרוב. 15 הָאֵט פִּיפֶּא געענטפערט, און צו אים געזאָגט: לייג אונדז דאָס מֶשֶׁל! 16 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט: זענט איר נאָך אָן בִּינָה? 17 פֶּאַרשטייט איר נישט, אַז כל, וואָס קומט אין מויל אַרײַן, גייט אין בֶּטֶן, און ווערט ארויסגעוואַרפן לְמוֹצָאוֹת? 18 אָפּעֵר דאָס, וואָס גייט ארויס פון מויל, קומט מן הַלֵּב, און דאָס מאַכט דעם בן אדם טמא. 19 מחמת פון הַלֵּב קומען אַרויס בייזע מחשבות, רציחה, ניאוף, זנות, גנבה, עֲדִיּוֹת שְׁקֵר, און גדוּפִים. 20 אָט דאָס אִיז מִטְמֵא דעם בן אדם; אָפּעֵר צו עסן אָן אַ נטילת-יַדִים אִיז נישט מִטְמֵא דעם בן אדם. 21 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אִיז אַרויסגעגאַנגען פון דאָרטן, און

הנה איז געקומען אין די געגנטן פון צור און צידון. 22 און הנה איז אַ
פֿענישע אַשה אַרויסגעקומען פון יענע גרענעצן, און האָט געשריגן:
דערבארם אויף מיר, אַדוֹנִי, בֶּן-דָּוִד! בְּתִי ווערט ביטער געפלאַגט פון אַ שד!
23 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט איר נישט געענטפערט קיין דָּבָר. און
משיחַס תַּלְמִידִים האָבן גענעענט, און אים געבעטן: שיק זי אַוועק, ווייל זי
שרייט אונדז נאָך. 24 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און געזאָגט:
איך בין נאָר געשיקט געוואָרן צו הצאן הַאֲבֹדוֹת פון דעם בֵּית יִשְׂרָאֵל. 25
אָבער זי האָט גענעענט, און האָט אנדערגעפאלן פאַר רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און
געזאָגט: אַדוֹנִי, העלף מיר! 26 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און
געזאָגט: עס איז נישט רעכט צו נעמען דאָס לָחֵם פון די ילָדִים און עס
וואַרפן פאַר די כלבים [זען תהלים 22:17]. 27 אָבער זי האָט געזאָגט: כֵּן,
אַדוֹנִי; נאָר די כלבים עסן אויך די ברעקלעך, וואָס פאַלן אַראָפּ פון דעם
טיש אדוֹנֵיהֶם. 28 יעמאַלט האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו איר
געזאָגט: אַ אַשה, גְּדוֹל איז דיין אַמונה! זאָל דיר זיין אַזוי ווי דו ווילסט. און
בְּתָה איז געהיילט געוואָרן אין יענער שָׁעָה. 29 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פון
דאָרטן אַוועקגעגאַנגען, און איז געקומען צום ים פון גָּלִיל; און ער איז
אַרויפגעגאַנגען אויף דעם קָר, און האָט זיך דאָרטן אַנדערגעזעצט. 30 און
אַט איז צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען גרויסע המונים בְּנֵי אָדָם, וואָס האָט
געהאַט מיט זיך פסחים, נכים, עורים, אלמים, און רבים אַנדערע, און זיי
האָבן זיי אַנדערגעלייגט פאַר רגלים פון משיחַ [זען תהלים 22:17], און ער
האַט זיי רַפָּא [זען ישעיה 53:5]; 31 אַזוי, אַז דאָס המון עם האָט זיך
געהידושט, ווען זיי האָבן געזען די שטומע רעדן, די געמומטע געזונט, די
לאַמע גיין, און די עוֹרִים זען; און זיי האָבן געזאָגט ברוּך ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. 32
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיך גערופן משיחַס תַּלְמִידִים, און געזאָגט: איך
בין אינערלעך גערירט איבער דעם המון מענטשן, מחמת זיי זענען מיט מיר
שוין 3 טעג, און האָבן נישט וואָס צו עסן; און איך וויל זיי נישט אַוועקשיקן
רַעֲבִים, טאַמער וועלן זיי חלָשן אויפן דָּרָך. 33 האָבן די תַּלְמִידִים צו רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: פון וואָנען זאָלן מיר נעמען אַזויפיל לָחֵם אין דער

מדבר, פדי צו זעטיקן אַזאַ מאסע בני אדם? 34 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי
 געזאָגט: וויפל לעבלעך לָחֶם האָט איר? זאָגן זיי: 7, און אייניקע קליינע
 פישלעך. 35 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געהייסן דעם המון זיך אַנידערזעצן
 אויף דער ערד, 36 און האָט גענומען די 7 לעבלעך לָחֶם און די פיש, און אַזוי
 ווי ער האָט געמאַכט אַ בָּרָכָה, האָט ער זיי געמאַכט בציעת, און דערלאַנגט
 משיחס תְּלַמִּידִים, און די תְּלַמִּידִים דעם עם. 37 און אין דער פֿאַרברענגען
 זיי האָבן כל געגעסן און זענען זאָט געוואָרן; און זיי האָבן צונויפגעקליבן פון
 די איבערגעבליבענע ברעקלעך פון רבֵּי שִׁירִים, 7 פֿולע קערב. 38 און די,
 וואָס האָבן געגעסן, זענען געווען 4,000 מאָן, אַחוץ נְשִׁים און קינדער. 39
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָפּגעלאָזט דאָס עם, און איז אַרײַנגעגאַנגען אין
 אַ סִּירָה, און איז געקומען אין די געמאַרקן פון מְגֵדוֹן. טז און די פרושים און
 צדוקים האָבן גענעענט, און פדי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו פרואוון, האָבן זיי
 פֿאַרלאַנגט פון אים, אַז ער זאָל זיי ווייזן אַ צייכן [אות] פון שְׁמַיִם. 2 אָבער
 ער האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: אין אַוונט זאָגט איר: סע וועט זיין
 אַ שיין וועטער, ווייל דער שְׁמַיִם איז רויט. 3 און בפֿקֶר: הַיּוֹם וועט זיין
 שטורעמדיק, ווייל דער שְׁמַיִם איז רויט און טריב. דאָס אויסזען פון שְׁמַיִם
 ווייסט איר ווי צו טײַטשן, אָבער נישט די צייכנס פון די צייטן. 4 אַ ביז און
 נואפדיק דורך באַגערט אַ צייכן [אות], און ס'וועט אים קיין שום צייכן [אות]
 נישט געגעבן ווערן, אַחוץ דעם צייכן [אות] פון יוֹנָהן [זען יונה 1:2]. און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי פֿאַרלאָזט און איז אַוועקגעגאַנגען. 5 און ווען משיחס
 תְּלַמִּידִים זענען געקומען אויף דער אַנדערער זייט ים, האָבן זיי פֿאַרגעסן
 מיטצונעמען לָחֶם. 6 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: היזהרו, און
 היט זיך פֿאַר דעם זויערטייג פון די פרושים און צדוקים. 7 און זיי האָבן זיך
 געאַמפערט, און געזאָגט: מיר האָבן נישט מיטגענומען קיין לָחֶם. 8 און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס באַמערקט, און געזאָגט: אַ איר קליין-גלויביקע,
 וואָס רעדט איר צווישן אייך, וואָס איר האָט נישט קיין לָחֶם? 9 צו
 פֿאַרשטייט איר נאָך כל נישט, און געדענקט איר נישט די 5 לעבלעך לָחֶם
 פֿאַר די 5,000, און וויפל קערב איר האָט צונויפגענומען? 10 אויך נישט די

7 לעבלעדך לָחֶם פֶּאָר די 4,000, און וויפל קערב איר האָט צונויפגענומען?
 11 ווי קומט עס, וואָס איר האָט נישט בִּינָה, אַז אײַך האָב צו אײַך גערעדט
 נישט וועגן לָחֶם, נײַערט אַז איר זאָלט זיך היטן פֶּאָרן זויערטייג פון די
 פרושים און צדוקים. 12 יעמאָלט האָבן זיי בִּינָה, אַז ער האָט זיי נישט
 געהייסן זיך היטן פֶּאָרן שאור פון לָחֶם, נײַערט פֶּאָר דער גאַות פלפול פון
 די פרושים און צדוקים. 13 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען אין דעם
 געגנטן פון קסריה פון פיליפוס, האָט ער געפרעגט זיינע תַּלְמִידִים: ווער,
 זאָגן בְּנֵי אָדָם, איז דער בַּר-אֲנָשׁ [דניאל 7:13]? 14 און זיי האָבן געזאָגט:
 אייניקע זאָגן, יוֹחָנָן פון דער מקוה טבילה פון תשובה; אַנדערע, אַלְיָהוּ
 הַנְּבִיא; און אַנדערע ווידער, יִרְמְיָהוּ, אָדער איינער פון די נְבִיאִים. 15 זאָגט
 ער צו זיי: איר אָבער, ווער זאָגט איר, אַז אײַך בין? 16 האָט שְׁמַעוֹן פֶּעטְרוֹס
 [כִּיפָא] געענטפערט: דו ביסט דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער
 אויבערשטער, דער בֶּן אַלְקִים חיים. 17 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אֲשֶׁרִי איז דיר, שְׁמַעוֹן בַּר-יוֹנָה! מחמת
 נישט קיין בָּשָׂר-וְדָם האָט דיר דאָס אַנטפלעקט, נײַערט מיין אַלוקים אָבִי
 שְׁבַשְׁמַיִם! 18 און אײַך זאָג דיר, אַז דו ביסט פֶּעטְרוֹס, און אויף דעם דאָזיקן
 צור וועל אײַך בויען מיין משיח ברית חדשה קהֶלֶה [משיח קהילה], און די
 שַׁעֲרֵי שָׂאוֹל לא יגברו עָלֶיךָ. 19 און אײַך וועל דיר געבן די מַפְתָּחוֹת פון דעם
 מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם, און וואָס דו וועסט אַסרן אויף הָאָרֶץ, וועט זיין אָסור אין
 שָׁמַיִם; און וואָס דו וועסט מַתִּיר זיין אויף הָאָרֶץ, וועט זיין מותר אין שָׁמַיִם
 [זען קור"ב 2:10]. 20 דאָן האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ באַפוֹילן משיח תַּלְמִידִים,
 זיי זאָלן קיינעם נישט אויסזאָגן, אַז ער איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 21 פון
 יעמאָלט אָן האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָנגעהויבן צו ווייזן משיח תַּלְמִידִים, אַז
 ער מוז גיין קיין ירושָׁלַיִם, און יסבול הַרְבֵּה פון די זִקְנִים און ראָשי-כְּהֻנִּים
 און סופרים [רַבָּנִים], און געטייט ווערן [מקבל דער גלוי פון דער רַבִּי
 הַסְתַּלְקוֹת!], און אויף דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין [זען
 תחית-המתים, דניאל 2:12]. 22 און כִּיפָא האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענומען
 אויף אַ זייט, און האָט אָנגעהויבן אים צו מוּסְרֵן, און זאָגן: חַס-וְשָׁלוֹם, אָדוֹנָי!

אַזוינס זאָל דיר קיינמאָל נישט געשען. 23 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך
 אויסגעדרייט, און געזאָגט צו כִּיפָּא : אוועק פון מיר, הַשָּׁטן, דו ביסט פֶּאַר
 מיר אַ מַכְשׁוּל; מחמת דו הָאָס נישט אין זינען דאָס, וואָס געהערט צו ה',
 נייערט דאָס, וואָס געהערט צו בְּנֵי אָדָם! 24 דאָן הָאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געזאָגט צו זיינע תַּלְמִידִים: וויל ווער מיר נאָכגיין, זאָל ער זיך אַליין
 פֶּאַרלייקענען, און נעמען אויף זיך זיין עֲקֵדָה עַץ [בראשית 22:7 בויס פון
 מסירות נפש] און מיר נאָכגיין [זען משיח'ס בויס, בן דוד בויס, שמואל ב
 14,10:18]. 25 מחמת ווער סע וויל ראַטעווען זיין זיין נַפֶּשׁ, וועט עס פֶּאַרלירן
 און ווער סע וועט פֶּאַרלירן זיין נַפֶּשׁ פון מיינעטוועגן, וועט עס געפינען. 26
 מחמת וואָסער נוצן הָאָט דער בן אדם, ווען ער זאָל געווינען די כל וועלט,
 און פֶּאַרלירן זיין נַפֶּשׁ? אָדער וואָס פֶּאַר אַ פֶּדיון נפש קען אַ בן אדם געבן
 פֶּאַר זיין נַפֶּשׁ? 27 מחמת דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13 מְשִׁיחַ] וועט קומען אין
 דער כבוד פון זיין אלוקים הָאָב מיט משיח'ס מַלְאָכִים, און יעמאַלט וועט ער
 פֶּאַרגעלטן יעדן בן אדם לויט זיינע מַעשִׁים. 28 אָמֵן, איך זאָג אייך, אז
 אייניקע פון די, וואָס שטייען דאָ, וואָס וועלן נישט פילן דעם טַעם פון מָוֹת,
 ביז זיי וועלן זען דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13 מְשִׁיחַ] קומען אין זיין מַלְכוּת
 [זען כיפא ב 18-16:1]. זי און 6 טעג שפעטער הָאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מיט זיך
 גענומען כִּיפָּא, און יַעֲקֹב, און יוֹחָנָן זיין אָח, און הָאָט זיי אַליין
 אַרויפגעבראַכט אויף אַ הויכן הָר אין יחידות. 2 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
 פֶּאַר זיי פֶּאַרענדערט געוואָרן [זען דניאל 7:13], און פֶּנים פון רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאָט געשיינט ווי די שְׁמֶשׁ, און זיינע מַלְבוּשִׁים זענען געוואָרן ווייס
 ווי דאָס אַזר [זען כיפא ב 18-16:1]. 3 און הִנֵּה, מֹשֶׁה [רבינו] און אַלְהֵו
 הַנְּבִיא הָאָבן זיך צו זיי אַנטפלעקט, און הָאָבן גערעדט מיט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. 4 און כִּיפָּא הָאָט זיך אָנגערופֶן, און געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
 אָדוֹנָי, עס איז טוֹב פֶּאַר אונדז דאָ צו זיין; אויב דו ווילסט, וועל איך דאָ
 מאַכן 3 סְכוֹת, אָחָד פֶּאַר דיר, אָחָד פֶּאַר מֹשֶׁה [רבינו], און אָחָד פֶּאַר אַלְהֵו
 הַנְּבִיא. 5 און ווען כִּיפָּא הָאָט נאָך גערעדט, הִנֵּה, הָאָט אַ ליכטיקער וואַלקן
 זיי פֶּאַרשאַטנט; און אַ בת קול פון דעם וואַלקן אַרויס הָאָט געזאָגט: זֶה בִּנְי

אהובי [דער זון פון דער אויבערשטער] אשר חפצתי בו; אליו תשמעו! 6 און
 ווי די תלמידים האָבן דאָס געהערט, זענען זיי געפאלן אויף זייער פֿנימער,
 און האָבן שטאַרק פחד געהאַט. 7 און רבי מלך המשיח האָט גענעענט און
 האָט זיי אָנגערירט, און געזאָגט: שטייט אויף, און האָט נישט קיין פחד. 8
 און ווען זיי האָבן אויפגעהויבן זייערע אויגן, האָבן זיי קיינעם נישט געזען,
 אַחוץ רבי מלך המשיח אַליין. 9 און ווען זיי האָבן אַראָפגענידערט פון דעם
 הָר, האָט זיי רבי מלך המשיח באַפוילן: דערציילט קיינעם נישט פון דער
 חֲזוֹן, ביז דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13] וועט אויפשטיין אין זיין תּחִיַת-הַמֵּתִים.
 10 און מְשִׁיחַס תּלְמִידִים האָבן אים געפרעגט: פֿאַרוואָס זאָגן די סוֹפְרִים
 [רַבָּנִים], אַז צוערשט שטעטל אַלְיָהוּ הַנְּבִיא קומען [לפני המשיח]? 11 און
 רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און געזאָגט: אַמֵּן וועט אַלְיָהוּ הַנְּבִיא
 קומען, וְיָשִׁיב אֶת הַכֹּל; 12 אָבער איד זאג אייך, אַז אַלְיָהוּ הַנְּבִיא איז שוין
 געקומען, און זיי האָבן אים נישט דערקענט, נייערט האָבן מיט אים געטאָן,
 וואָס זיי האָבן געוואָלט [מתי 7:21; 6:10]. טאקע אַזוי וועט דער בַּר-אֱנָשׁ
 [דניאל 7:13] אויך יסבול פון זיי. 13 יעמאַלט האָבן משיחס תלמידים
 פֿאַרשטאַנען, אַז רבי מלך המשיח האָט צו זיי גערעדט פון יוֹחָן פון דער
 מקוה טבילה פון תשובה. 14 און ווען זיי זענען געקומען צום המון עם, האָט
 צו רבי מלך המשיח גענעענט אַ בן אדם, וואָס איז פֿאַר אים געפאלן אויף די
 קני, 15 און געזאָגט: אַדוֹנָי, דערבאַרעם דיד אויף מיין זון, מחמת ער איז
 חולה במחלת הנפילה, און ליידט שווער; און פעמים רבות פֿאַלט ער אין אַש,
 און פעמים רבות אין מֵיִם אַרִיִין. 16 און איד האָב אים געבראַכט צו דינע
 תלמידים, און זיי האָבן אים נישט געקענט היילן. 17 און רבי מלך המשיח
 האָט געענטפערט: אַ אומגלויביקער און פֿאַרקרומטער דור, ווי לאַנג נאָך
 זאָל איד זיין מיט אייך? ווי לאַנג נאָך זאָל איד אייך פֿאַרטראָגן? ברענגט
 אים אַהער צו מיר. 18 און רבי מלך המשיח האָט שֵׁד גָעֶר, און דער שֵׁד איז
 פון אים אַרויס, און דאָס יינגל איז געהיילט געוואָרן מיט רפואה שלמה אין
 יענער שָׁעָה. 19 יעמאַלט האָבן גענעענט די תלמידים צו רבי מלך המשיח,
 ווען זיי זענען געווען אין אַ יחידות, און האָבן געזאָגט: פֿאַרוואָס האָבן מיר

אים נישט געקענט אַרויסטרייבן? 20 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט:
 מחמת איר האָט נישט קיין אָמונה. מחמת אָמון, איך זאג אייך, אויב איר
 וואָלט געהאַט אָמונה אַזוי גָדוֹל ווי אַ קערנדל פון זענעפט-זריעה, וואָלט
 איר געקענט זאָגן צו דעם דאָזיקן הָר : טראָג דיך אַריבער פון דאַנען אַהין,
 און ער וואָלט זיך אַריבערגעטראָגן; און קיין זאָך וואָלט פאַר אייך נישט
 געווען אוממעגלעך. 21 דער דאָזיקער מִין אָבער גייט נישט אַרויס, אחוץ
 דורך דאָווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] און צום. 22 און ווען זיי האָבן זיך
 אויפגעהאַלטן אין גָלִיל, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: דער בַּר-אֲנָשׁ
 [דניאל 7:13] וועט איבערגעענטפערט ווערן אין די הענט פון בְּנֵי אָדָם, 23
 און זיי וועלן אים טייטן [משיחס הסתלקות!], און דעם יום השלישי וועט ער
 אויפשטיין [זען תחית-המתים דניאל 12:2]; און זיי זענען געווארן זייער
 באַטריבט. 24 און ווען זיי זענען געקומען קיין כּפּר-נְחוּם, זענען די
 אַיִנמאַנער פון דעם מַחְצִית-הַשָּׁקֶל צוגעגאַנגען צו כִּיפּא, און געזאָגט: צאָלט
 נישט אייער רַבִּי דעם מַחְצִית-הַשָּׁקֶל? 25 האָט ער געזאָגט: כֵּן. און ווען ער
 איז אַריינגעקומען אין בֵּית, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ קוֹדֵם צו אים גערעדט,
 אַזוי צו זאָגן: וואָס מיינסטו, שְׁמַעוּן? די מַלְכִים פון האַרץ, פון וועמען נעמען
 זיי מַכֶּס, אָדער מַס? פון זייערע בָּנִים, אָדער פון הזרים? 26 און אַז ער האָט
 געזאָגט: פון הַזָּרִים, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: אַזוי זענען די
 בָּנִים פֿריי. 27 אָבער כּדי מיר זאָלן נישט זיין קיין מִיכּשׁוֹל פאַר זיי, גיי צום
 ים, און פאַרוואַרף אַ ווענטקע, און נעם דעם ערשטן פֿיש, וואָס וועט
 אַרויסקומען, און ווען דו וועסט עפענען זיין מויל, וועסטו געפינען אַ מַטְבֵּעַ;
 דעם נעם, און גיב אים זיי פאַר מיר און פאַר דיר. יח אין יענער צייט האָבן
 די תּלְמִידִים גענעענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געזאָגט: ווער איז דער
 גרעסטער אין דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם? 2 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיך
 גערופן אַ יֶלֶד, און האָט עס געשטעלט צווישן זיי, 3 און געזאָגט: אָמון, איך
 זאג אייך, אחוץ איר וועט תּשׁוּבָה טאָן און ווערן ווי יֶלְדִים, וועט איר
 בשום-אופן נישט אַריינקומען אין דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם. 4 על-כּוֹן, דער, וואָס
 וועט זיך דערנידעריקן ווי דאָס דאָזיקע יֶלֶד, איז דער גרעסטער אין דעם

מלכות-השמים. 5 און דער, וואָס וועט אויפנעמען איין יִלְד אַזעלכעס אין מיין נאַמען, נעמט מיך [משיח] אויף; 6 אָבער דער, וואָס וועט מאַכן שטרויכלען [אין עֲבִירָה] איינעם פון די דאָזיקע קליינע, וואָס גלויבן אין מיר [משיח], פאַר דעם וואָלט בעסער געווען, אַז אַ גרויסער מילשטיין וואָלט אָנגעהאַנגען געוואָרן אויף זיין האַלדז, און ער וואָלט דערטרונקען געוואָרן אין דער טיפעניש פון ים. 7 ווי צו דער וועלט מחמת די מכשולים! ווייל שטרויכלונגען מוזן קומען - ווי אָבער צו דעם בן אדם, דורך וועמען די מכשול קומט! 8 און אויב דיין האַנט, אָדער דיין פוס מאַכט דיך שטרויכלען, האַק אים אָפּ און וואַרף אים אַוועק פון דיר; עס איז בעסער פאַר דיר אריינצוגיין אין חיים גיַדס אָדער קיטע ווי צו האָבן 2 הענט און 2 רגלים און אַריינגעוואַרפן ווערן אין אַש עולם. 9 און אויב דיין אויג מאַכט דיך שטרויכלען, רייס עס אַרויס און וואַרף עס אַוועק פון דיר; עס איז בעסער פאַר דיר אריינצוגיין אין חיים מיט איין אויג, ווי צו האָבן 2 אויגן און אַריינגעוואַרפן ווערן אין אַש פון גיהנום. 10 זעט, אַז איר זאָלט נישט פאַראַכטן קיין איינעם פון די דאָזיקע קליינע; מחמת איד זאג אייך, אַז זייערע מלאַכים אין שָמַיִם זעען תָּמִיד דאָס פֿנים פון מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם. 11 מחמת דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13] איז געקוועמן כדי צו ראטעווען דאָס פאַרלוירענע. 12 וואס מיינט איר? אויב אַ מענטש האָט 100 כְּבָשִׁים, און איינע פון זיי פאַרבלאַנדזשעט, צי וועט ער נישט איבערלאָזן די 99 אויף די הר, און גיין זוכן די פאַרבלאַנדזשעטע? 13 און ווען ער געפינט זי, אָמֵן, איד זאָג אייך, ער פרייט זיך איבער איר מער ווי איבער די 99, וואָס האָבן נישט פאַרבלאַנדזשעט. 14 אַזוי איז אויך נישט דער רצון פון אייער אלוקים האָב שְׁבַשְׁמַיִם, אַז אָחַד פון די דאָזיקע קליינע קינדערלעך זאָל פאַרלוירן גיין. 15 אויב דיין אָח במשיח זינדיקט קעגן דיר, גיי און שטראָף אים צווישן דיר און אים אַליין. הערט ער דיך, האָסטו געוואונען דיין אָח במשיח; 16 הערט ער דיך אָבער נישט, טאָ נעם דיר נאָך איינעם אָדער 2, כדי דורך פֿי שָׁנִים אַז שְׁלוֹשָׁה יָדִים, יָקוּם כָּל דָּבָר [דברים 19:15]. 17 און אויב ער וויל זיי נישט הערן, דערצייל עס דער משיח

ברית חדשה קהלה; און וויל ער אויך די משיחס ברית חדשה קהלה נישט הערן, זאָל ער דיר זיין ווי אַ שייגעץ און אַ מוכס. 18 אָמֶן, איך זאָג אייך, כל, וואָס איר וועט אַסרן אויף האַרץ, וועט זיין אַסור אין שְׁמִים; און כל, וואָס איר וועט מִתִּיר זיין אויף האַרץ, וועט זיין מוֹתֵר אין שְׁמִים. 19 ווידער זאָג איך אייך, אויב 2 פֿון אייך וועלן מַסְפִּים זיין אויף האַרץ אויף עפּעס אַ זאָך, פֿונװעגן וואָס זיי וועלן בעטן דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], וועט עס פֿאַר זיי געטאָן ווערן פֿון מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמִים. 20 מחמת וואו 2, אָדער 3 זענען פֿאַרזאַמלט אין מיין נאָמען [זען זכריה 12-11:6], דאָרט בין איך צווישן זיי. 21 יעמאַלט האָט פֿיפֿא גענעענט, און צו אים געזאָגט: אָדוֹנִי, וויפל מאָל שטעטל איך מוֹחַל זיין מיין אָח במשיח, וואָס זינדיקט קעגן מיר? ביז 7 מאָל? 22 זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים: איך זאָג דיר נישט, ביז 7 מאָל, נייערט ביז 70 מאָל 7. 23 דערפֿאַר איז דאָס מַלְכוּת-הַשְּׁמִים געגליכן צו אַ מֶלֶךְ, וואָס האָט געוואָלט מאַכן אַ חֲשׁבוֹן מיט זיינע עֲבָדִים. 24 און ווי ער האָט אָנגעהויבן צו רעכענען, האָט מען צו אים געבראַכט איינעם, וואָס איז אים שולדיק געווען 10,000 טאַלאַנטן. 25 און ווייל ער האָט נישט געקענט באַצאָלן, האָט זיין אָדוֹן באַפוילן, אים צו פֿאַרקויפֿן מיט זיין אָשָׁה און יְלָדִים, און כל, וואָס ער האָט געהאַט, און באַצאָלונג זאָל געמאַכט ווערן. 26 דער עֶבֶד האָט פֿאַר אים אנידערגעפֿאלן, און געזאָגט: אָדוֹנִי, האָב מיט מיר געדולד, און איך וועל דיר כל באַצאָלן. 27 און דער אָדוֹן האָט רחמים באַקומען אויף יענעם עֶבֶד, האָט אים פֿריי געלאָזט, און אים מוֹחַל געווען דעם חוֹב [זען מתי 6:12]. 28 און ווי יענער עֶבֶד איז אַרויסגעגאַנגען, האָט ער אָנגעטראָפֿן איינעם פֿון חבריו העבדים, וואָס איז אים שולדיק געווען 100 דינָרִים; און ער האָט אים אָנגעכאַפט און האָט אים געוואָרגן, און געזאָגט: באַצאָל וואָס דו ביסט מיר שולדיק! 29 און זיין חבר איז אנידערגעפֿאלן און האָט אים געבעטן: האָב מיט מיר געדולד, און איך וועל דיר באַצאָלן. 30 אָבער ער האָט נישט געוואָלט, נייערט איז געגאַנגען און האָט אים אַרײַנגעוואָרפֿן אין דער בֵּית הַסֵּהַר אַרײַן, ביז ער וועט האָבן באַצאָלט דעם חוֹב [זען מתי 6:12]. 31 און אַז זיינע חבר-עבדים האָבן

געזען, וואָס עס איז געשען, האָבן זיי זיך שטאַרק מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶש געווען, און זיי זענען געקומען און האָבן דערציילט זייער אָדוֹן כל, וואָס עס איז געשען. 32 יעמאַלט האָט זיין אָדוֹן אים גערופן צו זיך, און צו אים געזאָגט: דו געמיינער עֶבֶד! איך האָב דיר מוחל געווען דעם כל חוֹב, ווייל דו האָסט מיך געבעטן [מתי 6:12]; 33 צי האָסטו נישט אויך באַדאַרפט רחמים האָבן אויף דיין חבר-עבד, ווי איך האָב רחמים געהאַט אויף דיר [מתי 6:12]! 34 און זיין אָדוֹן איז אין פֿעס געוואָרן, און האָט אים איברגעגעבן צו די פייניקער, ביז ער וועט באַצאָלן דעם כל חוֹב. 35 טאקע אַזוי וועט אויך מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמִים טאָן צו איטלעכן פון אייך, אויב איר וועט נישט מוחל זיין אייער אַח במשיח בְּכָל לבבכם. יט און עס איז געווען, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענדיקט די דאָזיקע דברים, איז ער אַוועקגעצויגן פון גָּלִיל, און איז געקומען אין די גבול פון יהודה אין עבר-הַיַּרְדֵּן. 2 און אַ גרויסער עולם איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעגאַנגען, און ער האָט זיי דאַרטן געהיילט מיט רפואה שלמה. 3 און עס האָבן גענענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פרושים, כדי אים צו פרואוון, און זיי האָבן געזאָגט: מעג מען זיך גָּטן מיט דעם אַשָּׁה צוליב יעדער סיבה? 4 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: האָט איר נישט געלייענט, אַז אין אָנהייב האָט זיי דער בורא-עולם באַשאַפן זָכָר און נקבה, [בראשית 1:27], 5 און געזאָגט עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד [בראשית 2:24]. 6 אַזוי זענען זיי שוין מער נישט 2, נייערט בְּשָׂר אֶחָד. דערפאר, וואָס ה' האָט מזווגעווען, זאָל בני אָדָם נישט צעשיידן. 7 זאָגן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: טאָ פארוואָס האָט משה געבאָטן צו געבן איר אַ גָּט, און זי אַוועקצושיקן [דברים 1:24]? 8 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: מחמת אייער האַרט־האַרציקייט האָט אייך משה דערלויבט צו גטן אייערע נְשִׁים; אָבער פון אָנהייב איז דאָס נישט אַזוי געווען. 9 און איך זאָג אייך, ווער סע גָּט זיך מיט זיין אַשָּׁה, אַחוץ צוליב זנות, און וועט חתונה האָבן מיט אַן אַנדערער, איז אַ נואף. און דער, וואָס האָט חתונה מיט אַ גרושה, איז אַ נואף. 10 זאָגן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ די תלמידים: אויב דער ענין פון אִישׁ און אַשָּׁה איז אַזוי, איז נישט כִּדְאִי חתונה צו האָבן.

11 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: נישט כל קענען מקבל זיין דאָס
 דאָזיקע דָּבָר, אחוץ די צו וועמען עס איז געגעבן געוואָרן. 12 מחמת סע
 זענען פאַראַן סְרִיסִים, וואָס זענען אַזוי געבוירן געוואָרן מִבֶּטֶן אִמָּם; און סע
 זענען פאַראַן סְרִיסִים, וואָס בְּנֵי אָדָם האָבן זיי מִסְרָס געווען; און פאַראַן
 סְרִיסִים, וואָס האָבן זיך אַליין מִסְרָס געווען צוליב דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם.
 דער, וואָס קען דאָס מקבל זיין, זאָל עס מקבל זיין. 13 יעמאַלט האָט מען
 צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט יְלָדִים, כּדִּי ער זאָל אויף זיי אַרויפֿלייגן זיינע
 הענט און זיי בענטשן. און די תּלְמִידִים האָבן זיך אויף זיי אָנגעבייזערט. 14
 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: לאַזט די יְלָדִים קומען צו מיר [משיח],
 און פאַרווערט זיי נישט; ווייל צו אַזעלכע געהערט דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם. 15
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויף זיי אַרויפגעלייגט זיינע הענט, און האָט
 אָפּגעקערט פּוֹן דאָרטן. 16 און הִנֵּה האָט איינער גענעענט, און צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: רַבִּי, וואָס פאַר אַ גוֹטֵס, וואָס פאַר אַ מִצְוָה זאָל איך טאָן,
 כּדִּי צו האָבן חַיִּי עוֹלָם? 17 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: פאַרוואָס
 פרעגסטו מיר בּנוֹגֵע דעם, וואָס איז טוֹב? טוֹב איז נאָר איינער, ה'. און אויב
 דו ווילסט אַרײַנקומען אין חַיִּים, זיין שומר מִצְוֹת. 18 זאָגט ער צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ: וועלכע? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא
 תִּגְנֹב לֹא תִעַנֶה בְּרַעַךְ עַד שָׁקֵר, 19 כִּבֵּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וְאַהֲבַת לְרַעַךְ
 כְּמוֹן [שמות 12:20; ויקרא 18:19]. 20 זאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דער בַּחּוּר:
 דאָס כל האָב איך אָפּגעהיט; וואָס נאָך פעלט מיר? 21 האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: אויב דו ווילסט שלימותדיק זיין, גיי און פאַרקויף
 כל, וואָס דו פאַרמאָגסט, און גיב עס די עֲנִיִּים, און דו וועסט האָבן אַן אוצר
 אין שָׁמַיִם; און קום און גיי מיר נאָך. 22 אָבער אַז דער בַּחּוּר האָט דאָס
 דבר געהערט, איז ער אַוועקגעגאַנגען אַ טרויעריקער; מחמת ער האָט
 געהאַט נְכָסִים רַבִּים. 23 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו זיינע
 תּלְמִידִים: אָמֵן, איך זאָג אייך, עס איז שווער פאַר אַן עוֹשֵׁר אַרײַנצוגיין אין
 דעם מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם. 24 און ווידער זאָג איך אייך, עס איז לײַכטער פאַר אַ
 קעמל דורכצוגיין דורך אַ לעכל פּוֹן אַ נאָדל, ווי פאַר אַן עוֹשֵׁר אַרײַנצוגיין

אין דעם מלכות ה'. 25 און אז די תלמידים האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי זיך שטאַרק געחידושט, און געזאָגט: ווער זשע קען דערלייזט ווערן? 26 און רבי מלך המשיח האָט אויף זיי געקוקט, און געזאָגט: ביי בְּנֵי אָדָם איז עס אוממעגלעך, אָבער ביי ה' איז אַלצדינג מעגלעך. 27 יעמאַלט האָט פֿיפּא אים געענטפערט: הִנֵּה, מיר האָבן כל פאַרלאָזט און זענען דיר [ווי משית] נאָכגעפּאָלגט; וואָס וועלן מיר האָבן דערפאַר? 28 האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: אָמֵן, איך זאָג אייך, אַז איר, וואָס זענט מיר נאָכגעפּאָלגט, וועט בְּהַתְּחִידֵשׁ הַבְּרִיאָה, ווען דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13] וועט זיצן אויף זיין כִּסֵּא-הַכְּבוֹד, אויך זיצן אויף 12 טראָנען און משפטן די 12 שַׁבָּתִים פֿון יִשְׂרָאֵל. 29 און יעדער איינער, וואָס האָט פאַרלאָזט בְּתִים, אָדער אַחים אָדער אַחִיּוֹת, אָדער אָב, אָדער אִם, אָדער אִשָּׁה אָדער בָּנִים, אָדער שְׂדוֹת, פֿון מיין נאָמענוועגן [יהושע/ישוע, זכריה 12-11:6], וועט באַקומען מָאָה שְׁעָרִים, און ירשענען דאָס חַיֵּי עוֹלָם. 30 אָבער רבים וואָס זענען הָרָאוּשִׁים, וועלן זיין אַחֲרוֹנִים, און די לעצטע - ערשטע. 31 מחמת דאָס מלכות-הַשָּׁמַיִם איז געגליכן צו אַ בַּעַל-הַבַּיִת, וואָס איז אַרויסגעגאַנגען אין דער פֿרי דינגען פֿוּעֲלִים פֿאַר זיין כָּרֶם. 2 און אז ער האָט זיך באַדונגען מיט די פֿוּעֲלִים פֿאַר אַ דִּינָר אַ יוֹם, האָט ער זיי געשיקט אין זיין כָּרֶם אַרײַן. 3 און ווען ער איז אַרויסגעגאַנגען אַרום דער 3טער שָׁעָה, האָט ער געזען אַנדערע שטיין ליידיק אויפן מאַרק, 4 און ער האָט צו זיי געזאָגט: גייט אויך איר אין כָּרֶם אַרײַן, און איך וועל אייך געבן, וואָס איז רעכט. זענען זיי געגאַנגען. 5 און אַרום דער 6טער און 9טער שָׁעָה איז ער ווידער אַרויסגעגאַנגען, און האָט דאָס אייגענע געטאָן. 6 און אַרום דער 11טער שָׁעָה איז ער ווידער אַרויסגעגאַנגען, און האָט אָנגעטראָפֿן אַנדערע שטיין, און ער האָט צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס שטייט איר דאָ ליידיק דעם כל טאָג? 7 האָבן זיי צו אים געזאָגט: מחמת קיינער האָט אונדז נישט געדונגען. זאָגט ער צו זיי : גייט אויך איר אין כָּרֶם אַרײַן. 8 און ווען עס איז געוואָרן אָוונט, האָט דער אָדוֹן פֿון דעם כָּרֶם געזאָגט צו זיין מְנַהֵל-מִשְׁקַב-בַּיִת: רוף די פֿוּעֲלִים, און באַצאַל זיי זייער לויִן : הייב אָן פֿון די לעצטע ביז צו די ערשטע. 9 און אז די

געדונגענע פון דער 11טער שעה זענען געקומען, האָט יעדער באַקומען אַ
 דינר. 10 און ווען די ערשטע זענען געקומען, האָבן זיי געמיינט, אַז זיי וועלן
 באַקומען מער; און זיי האָבן אויך באַקומען יעדער איין דינר. 11 און ווען זיי
 האָבן דאָס באַקומען, האָבן זיי געמורמלט קעגן דעם בעל-הבית, 12 און
 האָבן געזאָגט: אָט די לעצטע האָבן געאַרבעט בלויז איין שעה, און דו
 מאַכסט זיי תיכף מיט אונדז, וואָס האָבן געטראָגן די מַשָּׂא פון דעם היץ פון
 דעם יום. 13 אָבער ער האָט געענטפערט, און געזאָגט צו איינעם פון זיי:
 חבר, איך טו דיר נישט קיין עוולה; האָסטו דך נישט באַדונגען מיט מיר
 פאַר איין דינר? 14 נעם דיר דיינס, און גיי; איך וויל אָט דעם לעצטן געבן
 אַזויפיל וויפל דיר. 15 טאָר איך נישט טאָן מיט מיין אייגנס, וואָס איך וויל?
 אָדער איז דיין אויג שלעכט, ווייל איך בין טוב? 16 אַזוי וועלן די לעצטע זיין
 ערשטע, און די ערשטע - לעצט. 17 און ווען רבי מלך המשיח איז
 אַרויפגעאַנגען קיין ירושלים, האָט ער גענומען די 12 תלמידים אין אַ
 יחידות, און אויפן דָרְך האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: 18 הֲנֵה, מיר
 גייען אַרויף קיין ירושלים, און דער בַּר-אַנָשׁ [דניאל 7:13] וועט
 איבערגענטפערט ווערן צו די ראָשי-כְּהֵנִים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים]; און זיי
 וועלן אים פאַרמשפטן צום מָוֹת [משיחס הסתלקות], 19 און אים
 איבערענטפערן צו די אומות אויף שפּאַט, און כדי געשמיסן און אויפהענגע
 על-דער בּוֹיִם תְּלוּי עַל-הָעֵץ [דברים 21:23]; שמואל ב 18:14 בן דוד תלוי על
 העץ; זכריה 12:10, דברים 27:26; ישעיה 53:4, הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ] צו ווערן,
 און אויפן יום השלישי וועט ער ווידער אויפשטיין תחית-המתים. 20
 יעמאַלט האָט גענענט צו אים די אַם פון זבדיס בָּנִים מיט אירע בָּנִים, און
 זי האָט אנידערגעפאלן פאַר רבי מלך המשיח, און עפעס פון אים
 פאַרלאַנגט. 21 האָט רבי מלך המשיח צו איר געזאָגט: וואָס איז דיין בַּקְּשָׁה?
 האָט זי צו רבי מלך המשיח געזאָגט: באַפעל, אַז די דאָזיקע ביידע בָּנִים
 מיינע זאָלן זיצן, איינער צו דיין רעכטער און איינער צו דיין לינקער האַנט,
 אין דיין [משיחס] מלכות. 22 האָט רבי מלך המשיח געענטפערט, און
 געזאָגט: איר ווייסט נישט, וואָס איר בעט! צי קאָנט איר טרינקען דעם כּוֹס,

וואָס איך וועל טרינקען? זאָגן זיי צו רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ: מיר קאַנען! 23 זאָגט
 רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ צו זיי: מיין פֿוס וועט איר טאַקע טרינקען, אָבער זיצן צו
 מיין רעכטער, אָדער לינקער האַנט, איז נישט מיינס צו געבן; דאָס איז פֿאַר
 די, פֿאַר וועמען עס איז צוגעגרייט געוואָרן פֿון מיין אלוקים אָב. 24 און
 ווען די 10 האָבן דאָס געהערט, האָט עס זיי פֿאַרדראָסן אויף די 2 אַחים.
 25 און רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ האָט זיי צוגערופֿן צו זיך, און געזאָגט: איר ווייסט,
 אַז די שָׁרִים פֿון די אומות הערשן איבער זיי, און זייערע גדולים געוועלטיקן
 איבער זיי. 26 נישט אַזוי זאָל עס אָבער זיין צווישן אייך; נייערט ווער סע
 וויל ווערן גָדוֹל צווישן אייך זאָל זיין אייער מְּשִׁיחַ, 27 און ווער סע וויל זיין
 ראש צווישן אייך, זאָל זיין אייער עֶבֶד; 28 תיכף ווי דער בַּר-אֲנָשׁ [דניאל
 7:13] איז נישט געקומען באַדינט צו ווערן, נייערט צו באַדינען, און צו געבן
 זיין נַפֶּשׁ [ישעיה 53:10] כִּפֹּר [הגאולה] בְּעַד רַבִּים. 29 און ווען זיי זענען
 אַרויסגעגאַנגען פֿון יְרִיחוֹ, איז אים נאָכגעגאַנגען אַ המון עם רב. 30 און הִנֵּה
 זענען 2 בלינדע געזעסן ביים דָּרֶךְ, און אַז זיי האָבן געהערט, אַז רבי מַלְך
 הַמְּשִׁיחַ גייט פֿאַרביי, האָבן זיי אויסגעשריגן, און געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, האָב
 רחמים אויף אונדז, בֶּן-דָּוִד! 31 און דער עולם האָט אויף זיי אָנגעשריגן, אַז
 זיי זאָלן שטילשווייגן. אָבער זיי האָבן נאָך מער געשריגן: אַדוֹנָנוּ, האָב
 רחמים אויף אונדז, בֶּן-דָּוִד! 32 און רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אָפּגעשטעלט,
 און זיי צוגערופֿן, און געזאָגט: וואָס ווילט איר, איך זאָל טאָן פֿאַר אייך? 33
 האבן זיי צו רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אַדוֹן, אַז אונדזערע אויגן זאָלן
 געעפֿנט ווערן! 34 און רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ האָט זיך דערבאַרעמט איבער זיי,
 און באַרירט זייערע אויגן, און פֿלוצלונג זענען זיי זעענדיק געוואָרן, און זענען
 רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ נאָכגעפֿאַלגט. כֹּא און ווען זיי האָבן גענעענט קיין ירוּשָׁלַיִם,
 און זענען געקומען קיין בֵּית-פְּגִי, ביים הַר-הַזֵּיתִים, האָט רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ
 געשיקט 2 תלמידים. 2 און האָט צו זיי געזאָגט: גייט אַרײַן אין דעם
 שטעטל, וואָס ליגט אַנטקעגנאיבער אייך, און תִּיכֵף וועט איר געפינען אַן
 אייזל צוגעבונדן, און אַ יונג אייזעלע מיט איר; בינדט זיי אָפּ, און ברענגט זיי
 צו מיר. 3 און אויב עמיצער וועט אייך עפעס זאָגן, טאָ זאָגט: הָאָדוֹן [זען

תהלים 110:1] דָּאָרְף זיי האָבן; און ער וועט זיי תיכף שיקן. 4 און דָּאָס איז
 געשען, פּדי עס זאָל מקוים ווערן, וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך דעם
 נְבִיא: 5 אָמְרוּ לְבֵת-צִיּוֹן, הִנֵּה מֶלֶךְ יָבוֹא לָךְ עֲנִי וְרִכֵּב עַל-חֲמוֹר וְעַל-עִיר
 בְּן-אַתְנֹת [ישעיה 62:11; זכריה 9:9]. 6 און די תלמידים זענען געגאַנגען, און
 האָבן געטאָן אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי באַפוֹלן: 7 און האָבן
 געבראַכט דָּאָס אייזל מיט דעם אייזעלע, און האָבן אויף זיי אַרויפגעלייגט
 זייערע מַלְבוּשִׁים, און ער האָט זיך אויף זיי אַרויפגעזעצט. 8 און רביס פון
 דעם המון מענטשן האָבן אויסגעשפּרייט זייערע מַלְבוּשִׁים אויפן דָּרָךְ, און
 אַנדערע האָבן אָפּגעשניטן ענפים פון די ביימער, און האָבן זיי
 אויסגעשפּרייט אויפן דָּרָךְ. 9 און דָּאָס עם, וואָס איז געגאַנגען פאַרויס, און
 די, וואָס זענען אים נאָכגעגאַנגען, האָבן געשריגן: הוֹשֵׁעַ-נָא דעם בְּן-דָּוִד!
 בְּרוּך הַבָּא בְּשֵׁם ה' הוֹשֵׁעַ-נָא אין דער הייך [תהלים 25-26:118]. 10 און ווען
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעקומען קיין ירוּשָׁלַיִם, האָט די כל שטאַט
 געטומלט, און געזאָגט: ווער איז דָּאָס? 11 און דָּאָס המון עם האָט געזאָגט:
 דָּאָס איז דער נְבִיא יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ פון נְצֻרָת, אין גָּלִיל. 12 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרִיין, און האָט אַרויסגעטריבן
 כל, וואָס האָבן פאַרקויפט און געקויפט אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט
 איבערגעקערט די טישן פון די געלטבייטער, און די בענק פון די
 טויבן-פאַרקויפער. 13 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: סע שטייט
 געשריבן: בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא, אַךְ אַתֶּם הוֹפְכִים אוֹתוֹ לְמִעֲרַת פְּרִיצִים
 [ישעיה 56:7; ירמיהו 7:11]. 14 און די בלינדע און די לאָמע זענען צו אים
 געקומען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געהיילט. 15 און
 ווי די ראָשי-כְּהֻנִּים און סוֹפְרִים [רִבְנִים] האָבן געזען די נְסִים וואָס רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט געטאָן, און די יְלָדִים שרייען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ [מתי 14:19]:
 הוֹשֵׁעַ-נָא לְבֵן-דָּוִד הָאֵט עס זיי פאַרדראָסן: 16 און זיי האָבן צו אים
 געזאָגט: הערסטו, וואָס זיי זאָגן? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט:
 כֵּן, האָט איר קיינמאַל נישט געלייענט: מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדָּת עוֹ [תהלים
 8:3]? 17 און ער האָט זיי פאַרלאָזט, און איז פון דער שטאַט אַרויסגעגאַנגען

קיין בֵּית-הַיְנִי, און האָט דאָרטן איבערגענעכטיקט. 18 און אַז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך אין דער פרי אומגעקערט אין דער שטאָט אַרִיין, איז ער
 געווען הונגעריק. 19 און זעענדיק אַ פֿייגנבוים ביים דָּרֶךְ, איז ער צו אים
 צוגעגאַנגען, און האָט אויף אים גאַרנישט געפונען, אַחוץ בלעטער. און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו אים געזאָגט: פון איצט אָן זאָל שוין אויף דיר מער
 קיינמאָל נישט וואַקסן קיין פֿירות! און תִּיכֵף איז דער פֿייגנבוים
 פאַרוועלקט געוואָרן. 20 און ווען מְּשִׁיחַס תַּלְמִידִים הָאָבן דאָס געזען, הָאָבן
 זיי זיך געחידושט, און געזאָגט: וויאַזוי איז דער פֿייגנבוים אַזוי פלוצלונג
 פאַרוועלקט געוואָרן? 21 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט, און צו זיי
 געזאָגט: אָמֵן, איך זאָג אייך, אויב איר האָט אָמונה, און טויט נישט
 צווייפלען, וועט איר נישט נאָר טאָן דאָס, וואָס ס'איז געטאָן געוואָרן מיטן
 פֿייגנבוים, נייערט אויב איר זאָלט אַפֿילו זאָגן צו דעם דאָזיקן הָר: הייב דיר
 אויף און וואַרף דיר אין ים אַרִיין, וועט עס געשען. 22 און אַלצדינג, וואָס
 איר וועט זיך אויסבעטן ביים דאָווענענדיק [זען לוקס 4:1-11] טאָן
 דאָווענענדיק [לוקס 4:1-11], וועט איר באַקומען, אויב איר האָט אָמונה. 23
 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרִיין, זענען
 די ראַשי-כְּהֵנִים און די זִקְנִים פון דעם עם צו אים צוגעגאַנגען, ווען ער האָט
 געלערנט תּוֹרָה, און הָאָבן געזאָגט: מיט וועמעס רשות טויסטו דאָס כל? און
 ווער האָט דיר געגעבן דאָס דאָזיקע רשות? 24 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: איך וועל אייך אויך פרעגן אַ קשיא, און
 אויב איר וועט מיר ענטפערן, וועל איך אייך אויך זאָגן, מיט וואָס פאַר
 רשות איך טו דאָס כל. 25 די מקוה טבִּילָה פון יוֹחָנָן, פון וואַנען איז זי
 געווען? פון שְׁמַיִם, אָדער פון בְּנֵי אָדָם? און זיי הָאָבן זיך געשלאָגן מיט דער
 דעה, און געזאָגט: אויב מיר וועלן זאָגן: פון שְׁמַיִם, וועט ער צו אונדז זאָגן:
 פאַרוואָס האָט איר אים נישט געגלויבט? 26 וועלן מיר אָבער זאָגן: פון בְּנֵי
 אָדָם, הָאָבן מיר פחד פאַרן דעם המון; מחמת כל האַלְטֵן יוֹחָנָן [פון דער
 מקוה טבִּילָה פון תּוֹבוּבָה] פאַר אַ נְבִיא. 27 און זיי הָאָבן געענטפערט רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: מיר ווייסן נישט! האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: אויב

אַזוי, וועל איך אייך אויך נישט זאָגן מיט וואָס פאַר אַ רשות איך טו דאָס.
 28 וואָס מיינט איר? אַ בן אדם האָט געהאַט 2 בָּנִים; און ער איז געקומען
 צום ערשטן, און האָט געזאָגט: מיין זון, גיי אַרבעט היום אין פֿרם. 29 האָט
 ער געענטפערט: איך וויל נישט; אָבער אַזוי האָט ער חתחרטות געהאַט, און
 איז געגאַנגאַן. 30 און ער איז געקומען צום צווייטן, און האָט אויך אַזוי
 געזאָגט, און ער האָט געענטפערט: איך גיי, אָדוֹן; און איז נישט געגאַנגען.
 31 ווער פון די ביידע האָט געטאָן דעם רצון האָב? זאָגן זיי: דער ערשטער.
 זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: אָמֵן, איך זאָג אייך, די מוכסים און די זונות
 וועלן פריער פאַר אייך אַרײַנקומען אין דעם מַלְכוּת ה'. 32 מחמת יוֹחֲנָן [פון
 דער מקוה טבילה פון תשובה] איז צו אייך געקומען מיטן דֶּרֶךְ צְדִיקִים, און
 איר האָט אים נישט געגלויבט, אָבער די מוכסים און די זונות האָבן אים יאָ
 געגלויבט; און הַגִּם איר האָט עס געזען, האָט איר אַפִּילוּ דאָן נישט
 חתחרטות געהאַט, כּדי אים צו גלויבן. 33 הערט אַן אַנדער מָשֶׁל: געווען איז
 אַ בַּעַל-הַבַּיִת, וואָס האָט געפלאַנצט אַ פֿרֶם, און האָט אים אַרומגעצאַמט
 מיט אַ צוים, און אויסגעגראָבן אין אים אַ קעלטער, און געבויט אַ מְגֹדֵל, און
 ער האָט אים פאַרדונגען צו פּוֹרְמִים, און איז אַוועק אין אַן אַנדער לאַנד
 אַרײַן. 34 און ווען סע איז געקומען דער זמן פון פִּירוֹת, האָט ער געשיקט
 זיינע עבָדִים צו די פּוֹרְמִים, אַפּצונעמען זיינע פִּירוֹת; 35 און די פּוֹרְמִים
 האָבן גענומען זיינע עבָדִים, און איינעם האָבן זיי געשלאָגן, אַן אַנדערן
 געטייט, און נאָך אַן אַנדערן פאַרשטיינט. 36 און ער האָט ווידער אַמאַל
 געשיקט אַנדערע עבָדִים, מער ווי פריער; און זיי האָבן מיט זיי אויך אַזוי
 געטאָן. 37 דאָן האָט ער צו זיי געשיקט זיין זון, און געזאָגט: זיי וועלן
 דֶּרֶךְ-אֶרֶץ האָבן פאַר מיין זון. 38 און אַז די פּוֹרְמִים האָבן דערזען דעם זון,
 האָבן זיי געזאָגט צווישן זיך: דאָס איז דער יוֹרֵשׁ [בכור]; קומט, לאָמיר אים
 הרגענען, און צונעמען זיין ירושה. 39 און זיי האָבן אים גענומען און
 אַרויסגעוואָרפן פון דעם פֿרם. און האָבן אים געהרגעט. 40 על-כּוֹן, אַז
 האָדוֹן פון דעם פֿרם וועט קומען, וואָס וועט ער טאָן מיט יענע פּוֹרְמִים? 41
 זאָגן זיי צו אים: ער וועט יענע רשעים אומברענגען אויף אַ מוֹרְאֵדִיקוֹן אוֹפֿן,

און פאַרדינגען דעם פֿרם צו אַנדערע פֿורמײַם, וואָס וועלן אים אָפּגעבן די פֿירות צו זייער צייט. 42 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: האָט איר קיינמאָל נישט געלייענט דעם פֿסוק: אָבן מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה; מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת הִיא נְפִלְאֹת בְּעֵינֵינוּ, [תהלים 118:22-23]. 43 דערפאר זאָג איך אייך: דאָס מלכות ה' וועט פון אייך אַוועקגענומען ווערן, און געגעבן ווערן צו אַ עם, וואָס וועט אַרויסברענגען זיינע פֿירות. 44 וְהַנוֹפֵל עַל הָאָבֶן הַזֹּאת יִשָּׁבֵר לְרִסְיָסִים [דניאל 2:34-35; ישעיה 14-15:8], אויף וועמען אבער ער וועט פאלן, וועט ער אים צעמאלן. 45 און ווען די ראָשי-פֿהנים און די פרושים האָבן געהערט זיינע משָׁלִים, האָבן זיי זיך משַׁעַר געווען, אַז ער האָט גערעדט וועטן זיי. 46 און הַגִּם זיי האָבן געזוכט אים צו כאַפֵּן, האָבן זיי אָבער פחד געהאַט פֿאַרן די המונים מענטשן, מחמת מען האָט רבי מלך המשיח געהאַלטן פֿאַר אַ נְבִיא. כִּבֵּן און רבי מלך המשיח האָט ווידער צו זיי גערעדט מיט משָׁלִים, אַזוי צו זאָגן: 2 דאס מלכות-הַשָּׁמַיִם איז געגליכן צו אַ מלך, וואָס האָט חתונה געמאַכט זיין זון, 3 און ער האָט געשיקט זיינע עבָדִים צו רופֿן די, וואָס זענען געווען פֿאַרבעטן אויף דער חתונה, אָבער זיי האָבן נישט געוואָלט קומען. 4 האָט ער נאָכאַמאָל געשיקט אַנדערע עבָדִים, און געזאָגט: זאָגט די, וואָס זענען געבעטן: הִנֵּה, מִיִּין סעודה איז שוין אָנגעגרייט; מיינע אָקסן און מיינע פעטע רינדער זענען שוין געשחטן, און כל מוֹכֵן; בואו לחתונה. 5 אָבער זיי דאָבן זיך דערפון גאַרנישט געמאַכט, און זענען זיך געגאַנגען, ווער צו זיין שְׂדֵה, און ווער צו זיין מִסְחָר; 6 און די איבעריקע האָבן גענומען זיינע עבָדִים, און האָבן זיי מאוס באַהאַנדלט, און געטייט. 7 און דער מלך איז אין פֿעס געוואָרן, און האָט געשיקט זיינע חֵיל, און אוימגעבראַכט יענע רוצחים, און פֿאַרברענגט זייער שטאָט. 8 דאָן האָט ער געזאָגט צו זיינע עבָדִים: די חתונה איז גרייט, אָבער די, וואָס זענען געווען פֿאַרבעטן, זענען נישט ווערט געווען. 9 גייט זשע אהין אויף די שײַד-וועגן, און וועמען איר וועט טרעפֿן, פֿאַרבעט אויף דער חתונה. 10 זענען די עבָדִים אַרויסגעגאַנגען אויף די דֶרֶךְ, און האָבן איינגעזאַמלט כל, וועמען זיי האָבן געפונען, סיי רָעִים און טוֹבִים; און די חתונה איז געוואָרן פול מיט געסט.

11 און ווען דער מלך איז אריינגעקומען אַנקוקן די געסט, האָט ער דאָרטן געזען אַ בן אדם, וואָס האָט נישט געטראָגן קיין חתונה-מלבוש [יוח' 3:3; קול' 10-9:3; אפס' 4:24]. 12 און ער האָט צו אים געזאָגט: חבר, וויאַזוי ביסטו אַהער אַריינגעקומען אָן אַ חתונה-מלבוש? און ער איז פארשטומט געוואָרן. 13 יעמאַלט האָט דער מלך געזאָגט צו זיינע עבָדים: בינדט אים הענט און רגלים, און וואָרפט אים אַרויס אין דער דרויסנדיקער חוּשָׁך; דאָרט וועט זיין הַיְלָלָה וְחֲרוֹק הַשָּׁמַיִם. 14 מחמת רבים זענען גערופן געוואָרן, אָבער ווינציק אויסדערוויילט [זען כיפא ב 1:10; מתי 24:22]. 15 יעמאַלט זענען די פרושים געגאַנגען און האָבן זיך אָן יְצָה געהאַלטן, וויאַזוי אים צו כאַפֵּן ביי זיינע רייד. 16 און זיי האָבן צו אים געשיקט זייערע תלמידים, מיט די הורדוס-לייט, אַזוי צו זאָגן: רַבִּי, מיר ווייסן, אַז דו זאָגסט דעם אָמת, און אַז אַתָּה מוֹרֶה עַל-פִּי הָאֱמֶת דַּעַם דָּרָךְ ה'; און דו דו אַרט נישט קיינער, מחמת דו ביסט קיינעם נישט נושא-פָּנים. 17 על-כֵּן, זאָג אונדז וואָס דו מיינסט: מעג מען געבן שטייער דעם קסר, אָדער נישט? 18 רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט אָבער דערקענט זייער רַע, און געזאָגט: פאַרוואָס פּרוּאוּט איר מיך אויס, איר צבויעים? 19 ווייזט מיר דאָס שטייער-געלט. האָבן זיי רבי מלך הַמְּשִׁיחַ געבראַכט אַ דינר. 20 און רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: וועמעס איז דאָס דאָזיקע בילד און די אויפשריפט? 21 זאָגן זיי: דעם קסרס. יעמאַלט האָט רבי מלך הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: גיט דערפאַר דעם קסר דאָס, וואָס איז דעם קסרס, און צו ה' דאָס, וואָס איז ה'ס! 22 און ווען זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי נשתומם געוואָרן; און זיי האָבן רבי מלך הַמְּשִׁיחַ אָפּגעלאָזט און זענען אַוועקגעגאַנגען. 23 אין יענעם יום זענען צו אים געקומען צדוקים, וואָס זאָגן, אַז ס'איז אַין תּחִית-הַמֵּתִים; און זיי האָבן אים געפרעגט, 24 אַזוי צו זאָגן: רַבִּי, מִשֶּׁה [רבינו] האָט געזאָגט: אויב אַיש אַם יָמוּת וּבָנִים אַיִן לוֹ יִקַּח אַחִיו אֶת אֲשֶׁתוֹ וַיִּקְרָא לָאֲחִיו [דברים 6-5:25]. 25 געווען זענען ביי אונדז 7 אַחִים. דער ערשטער האָט חתונה געהאַט, און איז נִפְטָר, און אַזוי ווי ער האָט נישט געהאַט קיין זָרַע, האָט ער איבערגעלאָזט זיין אֲשֶׁה פֶּאָר זיין אָח. 26 און אַזוי איז אויך

געווען מיטן 2טער, און דעם 3טער, ביזן 7טער. 27 און צום סוף, נאָך כל, איז נפֿטר דאָס אַשה אויכעט. 28 נו, ביי תּחִית-הַמֵּתִים, וועמעס אַשה פון די 7 וועט זי זיין? מחמת זיי כל האָבן זי געהאַט. 29 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט, און צו זיי געזאָגט: איר מאַכט אַ טעות, ווייל איר קענט נישט די פּתִי-הַקּוֹדֶשׁ, און אויך נישט די גבורת ה'. 30 מחמת ביי תּחִית-הַמֵּתִים האָבן זיי נישט חתונה, און מע טוט זיי אויך נישט חתונה מאַכן, נייערט זיי זענען ווי די מלאַכים אין שָׁמַיִם. 31 און וואָס שׂייד תּחִית-הַמֵּתִים, האָט איר נישט געלייענט, וואָס איז צו אייך געזאָגט געוואָרן פון ה': 32 איך בין דער אלוקים פון אַבְרָהָם, און דער אלוקים פון יצחק, און דער אלוקים פון יַעֲקֹב? [שמות 3:6]? ער איז נישט דער אַלּוּקֵי הַמֵּתִים, נייערט אַלּוּקֵי הַחַיִּים. 33 און אַז די המונים מענטשן האָט דאָס געהערט, זענען זיי נשתומם געוואָרן איבער זיין תּוֹרָה. 34 און ווען די פּרוּשִׁים האָבן געהערט, אַז ער האָט די צדוקים פאַרשטאַפּט דאָס מויל, האָבן זיי זיך פאַרזאַמלט אינאיינעם. 35 און איינער פון זיי, אַ בעל תּוֹרָה, האָט אים געפרעגט אַ שאלה, כּדִּי אִים צו פּרוּאוּן; 36 רַבִּי, וועלכע איז די גרעסטע מצוה אין דער תּוֹרָה? 37 האָט ער צו אים געזאָגט: וְאַהֲבַת אֶת ה' אֶלְקֵיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ [דברים 6:5]. 38 זאת הַמְצוּה הַגְּדוּלָּה וְהָרַשׁוּנָה. 39 הַשְּׂנֵיָה דוּמָה לָהּ: וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ [ויקרא 19:18]. 40 אויף די דאָזיקע 2 מצוות הענגט אָפּ די כל תּוֹרָה און די נביאים. 41 און ווען די פּרוּשִׁים זענען געווען פאַרזאַמלט אינאיינעם, האָט זיי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפרעגט אַ קשיא, אַזוי צו זאָגן: 42 וואָס דענקט איר וועגן דעם הַמְּשִׁיחַ? וועמעס זון איז ער? זאָגן זיי צו אים: דָּוִד. 43 זאָגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: טאָ ווי קומט עס, וואָס דָּוִד רופּט אים בְּרוּח-הַקֹּדֶשׁ "אַדוֹן", ווען ער זאָגט: 44 נָאִם ה' לַאֲדֹנָי: שֵׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אֲיֹכֵיךָ הַדָּם לְרַגְלֵיךָ [תהלים 110:1]? 45 על-כּוֹן, אויב דָּוִד רופּט אים אַדֹּנָי, וויאַזוי איז ער זיין זון? 46 און קיינער האָט אים נישט געקענט ענטפּערן קיין דָּבָר. און פון יענעם יום אָן האָט זיך שוין מער קיינער נישט דערוועגט אים צו פּרעגן קיין קשיא. כּג יעמאַלט האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט צום המונים עם און צו משיחס תּלמידים: 2

די סופרים [רַבָּנִים] און די פרושים זיצן אויף פֿסא משה; 3 דערפאר, כל וואָס זיי זאָגן אייך, זאָלט איר טאָן און זיין פרום שומר [זען מה"ש 21:18-26], אָבער טוט נישט נאָך זייערע מַעשִׁים; מחמת זיי זאָגן, און טוען נישט. 4 זיי בינדן שווערע מַשׂאוֹת, וואָס זענען שווער צו דערטראָגן, און לייגן זיי אַרויף אויף די אַקסלען פון בני אדם; אָבער זיי אַליין רירן נישט קיין פינגער צו זיי. 5 און כל זייערע מַעשִׁים זיי טאן, פֿדי בְּנֵי אָדָם זאָלן זיי זען. מחמת זיי מאַכן ברייט זייערע תּפִּילִין און לאַנג די ציצית. 6 און האָבן ליב המקֹמוֹת הַנִּכְבָּדִים אויף סעודות, און די ערשטע ערטער אין די שולן, 7 און בְּנֵי אָדָם זאָל זיי אָפּגעבן שָׁלוֹם אין די מאַרקפלעצער, און בְּנֵי אָדָם זאָלן זיי רופן: רַבִּי! 8 אָבער איר זאָלט זיך נישט לאָזן רופן רַבִּי, מחמת איינער איז אייער רַבִּי [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], און איר כל זענט אַחִים במשיח. 9 און רופט קיינעם נישט אויף דער ערד אייער אָב, מחמת איינער איז אייער אלוקים האָב שבשמים. 10 איר זאָלט זיך אויך נישט לאָזן רופן איש מוֹרֵה דָרֶךְ, מחמת איינער איז אייער מוֹרֵה דָרֶךְ - דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 11 און דער גְּדוֹל צווישן אייך זאָל זיין אייער מְשִׁרֵת; 12 און ווער סע וועט זיך אַליין דערהייכן, וועט דערנידעריקט ווערן; און ווער סע וועט זיך אַליין דערנידעריקן, וועט ווערן דערהייכט. 13 אָבער וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבויעים! מחמת איר פאַרשליסט דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם פאַר בְּנֵי אָדָם; נישט איר אַליין גייט אַרײַן, און נישט איר לאָזט אַרײַנגיין די, וואָס ווילן אַרײַגיין. 14 וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבויעים! מחמת איר שלינגט איין די בְּתִים פון אַלְמָנוֹת, און פאר כלומרשטיק דאַוונט איר לאַנג [זען לוקס 4-11:1]; דערפאַר וועט איר קריגן אַ האַרבערן פסק דין. 15 וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבויעים! מחמת איר פאַרט אויס ים און יבֶּשֶׁה צו מאַכן איינעם אַ גֵר; און ווען ער ווערט עס שוין, מאַכט איר אים פאַר אַ בֶּן-גִּיהֵנוֹם, 2 מאָל ערגער פון אייך. 16 וויי צו אייך, איר מוֹרֵי דָרֶךְ עוֹרִים, וואָס זאָגט: ווער סע שווערט ביים היכל, איז עס גאַרנישט; אָבער ווער סע שווערט ביים זָהָב פון היכל, איז חייב. 17 איר נאַראָנים און בלינדע! מחמת וואָס איז גרעסער: דאָס זָהָב,

אָדער דער היכל, וואָס הייליקט דאָס זָהב? 18 און : ווער סע שווערט ביים
מַזְבֵּחַ, דאָס איז גאַרנישט; אָבער ווער סע שווערט ביים קָרְבַּן, וואָס איז
אויף מזבֵּחַ, איז הייב. 19 איר בלינדע! מחמת וואָס איז גרעסער, דער קָרְבַּן,
אָדער דער מַזְבֵּחַ, וואָס הייליקט דעם קָרְבַּן? 20 דערפאר, דער, וואָס
שווערט ביים מַזְבֵּחַ, שווערט ביי אים, און ביי כל, וואָס איז אויף אים. 21 און
דער, וואָס שווערט ביים היכל, שווערט ביי אים, און ביי דעם, וואָס וואוינט
אין אים. 22 און דער, וואָס שווערט ביים שְׁמַיִם, שווערט ביי דעם
כָּסֵא-הַכְּבוֹד ה', און ביי דעם, וואָס זיצט דערויף. 23 ווי צו אייך, סופרים
[רְבָנִים] און פרושים, איר צבויעים! מחמת איר גיט מעשֶׁר פון מיענטע און
אַנִיז און קִימל, און האָט נישט מקיים געווען די חֲשׁוּבֵעֶרֶע זאַכן פון דער
תּוֹרָה : מִשְׁפָּט, און חֶסֶד, און אַמּוּנָה ! די דאָזיקע האָט איר באַדאַרפֿט טאָן,
און יענע נישט פארנאכלעסיקן. 24 איר מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים, איר זייעט דורך אַ
מוק, און שלינגט אראָפּ אַ קעמל. 25 ווי צו אייך, סופרים [רְבָנִים] און
פרושים, איר צבויעים! מחמת איר רייניקט דעם פֹּס און די שיסל, פון
אויסנווייניק, אָבער אינעווייניק זענען זיי פול מיט גִּזְלָה און תְּאַוִּתְנוּת
[נישט-איינגעהאלטנקייט]. 26 דו בלינדער פרוש, רייניק קודם-כל דעם פֹּס
און די שיסל פון אינעווייניק, כדי זיי זאָלן אויך ווערן טָהוֹר פון אויסנווייניק.
27 ווי צו אייך, סופרים [רְבָנִים] און פרושים, איר צבויעים! מחמת איר זענט
געגליכן צו געקאַלכטע קָבָרִים, וואָס אויסערלעך זעען זיי אויס שיין, אָבער
אינעווייניק זענען זיי פול מיט ביינער פון מִתִּים, און מיט יעדער טומאה [זען
ישעיה 6:6; ירמיהו 17:9]. 28 טאקע אַזוי זעט איר אויסערלעך אויס ווי
צדיקים פֶּאָר בְּנֵי אָדָם, אָבער אינעווייניק זענט איז פול מיט צביעות און
קעגן די תּוֹרָה הַפְּקָר-פֶּעֶטְרוּשְׁקֵי! 29 ווי צו אייך, סופרים [רְבָנִים] און
פרושים, איר צבויעים! מחמת איר בויט די קָבָרִים פון די נְבִיאִים, און
באַצירט די מַצְבוֹת פון די צדיקים, 30 און זאָגט: אויב מיר וואָלטן געלעבט
אין די יום פון אבותינו, וואָלטן מיר נישט געהאַט קיין חֶלֶק מיט זיי אין דעם
דָם פון די נְבִיאִים. 31 דערמיט זאָגט איר אויף זיך אַלִיין עֲדוּת, אַז איר זענט
די בנים פון די נְבִיאִים-מֵעֶרְדֵּעַר. 32 דערפאר, מאַכט פול די מאָס פון

אייערע אָבות. 33 איר נְחָשִׁים! בְּנֵי צַפְעוֹנִים! וויאַזוי וועט איר אַנטרינען פון
 דעם מִשְׁפָּט פון גִּיהֲנוֹם? 34 דערפאר הִנֵּה שִׁיק אִיךְ צו אִיךְ נְבִיאִים, און
 חֲכָמִים און סוֹפְרִים [רְבָנִים]; עטלעכע פון זיי וועט איר טייטן, און לֹאֲזוֹן
 אויפהענגע על-דער בוים; און עטלעכע פון זיי וועט איר שמייסן אין אייערע
 שולן, און רוֹדְפֵן פון שטעטל צו שטעטל, 35 כּדִּי אוֹיף אִיךְ זֶאָל קומען
 דאָס כל רעכטפּאַרטיקע דָם, וואָס איז פּאַרגאַסן געוואָרן אויף האַרץ, פון
 דעם דָם פון הֶבֶל-הַצֶּדִיק בִּזְדֵּם דעם דָם פון זִכְרִיָּה [זען דברי הימים ב
 21-24:20; לוקס 11:51], וועמען איר האָט געטייט צווישן דעם היכל און
 מִזְבֵּחַ. 36 אָמֵן, אִיךְ זֶאָג אִיךְ, דאָס כל וועט קומען אויף דעם דאָזיקן דור.
 37 אַ יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם, וואָס הָרְגַעסֵט דִּי נְבִיאִים, און פּאַרשטיינסט דִּי,
 וואָס זענען געשיקט צו דיר! וויפל מאָל האָב אִיךְ געוואָלט איינזאַמלען
 דינע קינדער, ווי אַ הוֹן זאַמלט איין אירע הינדלעך אונטער אירע פליגל, און
 איר האָט נישט געוואָלט! 38 הִנֵּה, אייער בֵּית וועט אִיךְ בלייבן חָרוֹב [זען
 חורבן פון בית המקדש שני דאָ איז געווען פּאַרויסגעזאַגט דורך דער משיח].
 39 מחמת אִיךְ זֶאָג אִיךְ, פון איצט אָן וועט איר מִיךְ מער נישט זען, בִּזְדֵּם אִיךְ
 וועט זאָגן: בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה' [תהלים 118:26]. כֹּד און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
 אַרויס פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און איז אוועקגעגאַנגען, און משיחַס תּלְמִידִים
 האָבן צו אים גענעענט, כּדִּי אִים צו ווייזן דִּי בְּנֵינִים פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. 2
 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט, און צו זיי געזאַגט: זעט איר דאָס
 כּל? אָמֵן, אִיךְ זֶאָג אִיךְ, סע וועט דאָ נישט בלייבן אַ שטיין אויף אַ שטיין,
 וואָס וועט נישט אַראָפּגעוואָרפן ווערן [זען חורבן פון בית המקדש שני דאָ
 איז געווען פּאַרויסגעזאַגט דורך דער משיח]. 3 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
 געזעסן אויף דעם הר-הַיְזִיתִים, האָבן גענעענט צו אים משיחַס תּלְמִידִים אין
 אַ יחידות, ווען זיי זענען געווען אַליין, און האָבן געזאַגט: זאָג אונדז, ווען
 וועט דאָס געשען, און וואָס וועט זיין דער אות פון דיין קומען [ביאת
 המשיח], און פון דעם קץ העולם? 4 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט,
 און צו זיי געזאַגט: זעט אַז קיינער זֶאָל אִיךְ נישט פּאַרפירן. 5 מחמת רבים
 וועלן קומען אין מיין נאַמען [משיח], און זאָגן: אִיךְ בִּין דער רַבִּי מֶלֶךְ

הַמְּשִׁיחַ; און וועלן רבים פאַרפירן. 6 און איר וועט הערן פון מַלְחָמוֹת, און שמועות פון מַלְחָמוֹת, שִׁימוֹ לֵב, אֶל תִּבְהָלוּ; מחמת דאָס כל מוז קומען, אָבַעַר דער קאָ איז דאָס נישט. 7 מחמת גוי וועט אויפהויבן קעגן גוי, און מלוכה קעגן מלוכה, און סע וועלן זיין רָעַב און ערדציטערנישן אין פאַרשידענע ערטער. 8 אָבַעַר דאָס כל איז בלויז דער אָנְהִיב פון די ווייען. 9 יעמאַלט וועלן זיי אייך איבערענטפערן צו באַדריקונג, און אייך טייטן; און איר וועט זיין געהאַסט פון כל אומות פון מיין נאָמענוועגן. 10 און יעמאַלט וועלן רבים געשטרויכלט ווערן, און פאַרראָטן איינער דעם אַנדערן, און פיינט האָבן איינער דעם אַנדערן. 11 און רבים נְבִיאֵי שָׁקֶר וועלן אויפשטיין, און וועלן רבים פאַרפירן. 12 און ווייל דאָס רַע וועט זיך פאַרמערן, וועט די אַהֲבַת רַבִּים אָפּגעקילט ווערן. 13 אָבַעַר דער, וואָס וועט אויסהאַלטן ביזן קאָ, הוּא יִנְשַׁע [מתי 1:21; וועט געראטעוועט ווערן]. 14 און די דאָזיקע בשורת הגאולה פון דעם מַלְכוּת-הַשְּׁמַיִם וועט געדרשנט ווערן אין דער כל וועלט, ווי אַן יְעוּדוֹת צו כל אומות; און דאָן וועט קומען דער קאָ. 15 דערפאר, ווען איר וועט זען הַשְּׁקוֹץ הַמְּשׁוּמֵם, דעם אומווירדיקייט פון דער פאַרוויסטונג, וואָס פון אים רעדט דְנִיאֵל הַנְּבִיא [דניאל 9:27; 11:31; 12:11], שטיין אין מָקוֹם-קָדוֹשׁ - זאָל דער, וואָס לייענט, פאַרשטיין - 16 יעמאַלט זאָלן די, וואָס זענען אין יהודה, אַנטרינען אין די הַר; 17 זאָל דער, וואָס איז אויפן דאָך, נישט אַראָפּגיין נעמען עפעס פון זיין בֵּית; 18 און זאָל דער, וואָס איז אין שְׂדֵה, זיך נישט אומקערן צו נעמען זיין בעקעטשע. 19 אָבַעַר וויי איז צו די, וואָס זענען מעוּבָּרַת, און וואָס גיבן צו זייגן בְּיָמֵי הַהֵם! 20 און דאווענען, אַז אייער אַנטרינונג זאָל נישט געשען אין ווינטער, און נישט שַׁבַּת. 21 מחמת יעמאַלט וועט זיין צָרָה גְדוֹלָה, אַזאַ, וואָס איז נאָך נישט געווען פון בראשית העולם ביז איצט, און וועט שוין מער נישט זיין. 22 און אויב יענע טעג וואלטן נישט פאַרקירצט געוואָרן, וואָלט קיין שום בְּשֵׁר-וְדָם נישט נִיצוֹל געוואָרן; נייערט צוליב די אויסדערוויילטע [זען מתי 22:14] וועלן יענע טעג יאָ פאַרקירצט ווערן. 23 אויב סע וועט יעמאַלט ווער צו אייך זאָגן: הִנֵּה דָאָ איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ! אַדער: דאָרטן איז

ער! זאָלט איר עס נישט גלויבן. 24 מחמת סע וועלן אויפשטיין מְשיחי שְׁקָר, און נבִיאֵי שְׁקָר, וואָס וועלן באַווייזן גרויסע נְסִים ונפלאות, כּדי צו פאַרפירן, אויב מעגלעך, אַפילו די סאַמע אויסדערוויילטע [הַבְּחִירִים]. 25 הִנֵּה, אִיךְ הָאָב עס אִיךְ פאַרויסגעזאָגט. 26 דערפאַר, ווען זיי וועלן צו אִיךְ זאָגן : הִנֵּה, ער איז אין דער מַדְבַּר, זאָלט איר נישט אַרויסגיין; הִנֵּה ער איז בחדרי חדרים, זאָלט איר עס נישט גלויבן. 27 מחמת ווי דער בליץ קומט אַרויס פון מִזְרַח און לייכט ביזן מְעָרָב, אַזוי וועט זיין דאָס ביאת בֶּר-אַנְשׁ [משיח, דניאל 7:13]. 28 אַוואוּ ס'איז די נבִילה, דאָרט וועלן זיך די אַדלערס פאַרזאַמלען. 29 און תִּיכְפֹּף נאָך דער צָרָה פון יענע טעג [מתי 24:21], וועט די זון פינצטער ווערן, און די לְבָנָה וועט נישט געבן איר אור, און די שטערן וועלן פאַלן פון שָׁמַיִם, און די כוחות פון שָׁמַיִם וועלן דערשיטערט ווערן. 30 און יעמאַלט וועט זיך באַווייזן דער אות פון דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13] אין שָׁמַיִם, און כל משפּחות פון דער ערד וועלן קלאָגן, און זיי וועלן זען דעם בֶּר-אַנְשׁ קומען אויף די וואַלקנס פון שָׁמַיִם מיט גבורה און הַדָּר כבוד [דניאל 7:13-14]. 31 און ער וועט אַרויסשיקן זיינע מַלְאָכִים מיט אַ שטאַרקן קול פון אַ שופּר, און זיי וועלן איינזאַמלען [תסל"ב 2:1] זיינע אויסדערוויילטע פון די 4 ווינטן, פון איין עק שָׁמַיִם ביזן אַנדערן עק הימל. 32 און פון דעם פיינבוים לערנט זיך דאָס מָשַׁל: ווען זיין צווייג ווערט זאַפטיק און גיט אַרויס בלעטער, יעמאַלט ווייסט איר, אַז דער זומער איז נאָענט. 33 אַזוי אויך איר, ווען איר וועט דאָס כל זען, טאָ ווייסט, אַז ער איז נאָענט ביי דער פֶּתַח. 34 אָמֵן, אִיךְ זאָג אִיךְ, דער דאָזיקער דור וועט נישט פאַרגיין, ביז דאָס כל וועט געשען. 35 שָׁמַיִם און האַרץ וועלן פאַרגיין, אָבער מיינע דבָּרִים וועלן בשום אופן נישט פאַרגיין. 36 און פון יענעם יום און שָׁעָה ווייסט קיינער נישט, אַפילו נישט די מַלְאָכִים אין שָׁמַיִם, אויך נישט דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער], נייערט נאָר דער אלוקים הָאָב אַליין. 37 און אזויווי עס איז געווען אין די טעג פון נֶחֱם, אַזוי וועט זיין דאָס ביאת בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח]. 38 מחמת ווי אין יענע טעג פאַרן מַבּוּל הָאָבן זיי געגעסן און געטרונקען, הַתּוֹנָה-גַּעְהָאָט, און חַתּוֹנָה געמאַכט, ביזן

יום ווען נח איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער תּיבה, 39 און זיי האָבן נישט
 געוואוסט, ביז דער מבול איז געקומען, און האָט זיי כל אַפּגעמעקט; טאקע
 אַזוי וועט זיין דאָס ביאת בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, משיח]. 40 יעמאַלט וועלן 2
 זיין אין שְׁדָה; איינער ווערט מיטגענומען, און דער אַנדערער וועט
 איבערגעלאָזט ווערן. 41 2 פּרויען וועלן מאָלן מיט דעם מילשטיין; איינע
 ווערט מיטגענומען, און די אַנדערע וועט איבערגעלאָזט ווערן. 42 דערפאר
 וואַכט, מחמת איר ווייסט נישט אין וואָסער יום אַדוֹנָכּם קומט. 43 אָבער
 דאָס זאָלט איר וויסן, אַז אויב דער בַּעל-הַבַּיִת וואָלט געוואוסט אין וואָסער
 משמר דער גנב וועט קומען, וואָלט ער געהאַלטן וואָך און נישט צוגעלאָזט,
 אַז זיין בַּיִת זאָל אײַנגעבראַכן ווערן. 44 דערפאר זאָלט איר אויך זיין גרייט!
 מחמת דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט קומען אין אַ שְׁעָה, ווען איר
 מיינט נישט. 45 ווער איז אָבער דער געטרייער און קלוגער עָבֵד, וועמען
 האָדוֹן האָט געזעצט איבער בְּנֵי בַּיִתוֹ, צו געבן זיי זייער אָל אין דער
 רעכטער צייט? 46 אַשְׁרֵי איז יענעם עָבֵד, וואָס ווען זיין אָדוֹן וועט קומען,
 וועט ער אים טרעפן טאָן אַזוי. 47 אָמֵן, איד זאָג אייך, ער וועט אים זעצן
 איבער כל זיינע גיטער. 48 אויב אָבער יענער שלעכטער עָבֵד וועט זאָגן אין
 זיין לֵב: אַדוֹנֵי בּוֹשֶׁשׁ לְבוֹא [כיפא ב 3:4], 49 און ער וועט אָנהייבן שלאָגן
 זיינע מיטקנעכט, און עסן און טרינקען מיט שיכורים, 50 יעמאַלט וועט
 האָדוֹן פון יענעם עָבֵד קומען אין אַ יום, אויף וועלכן ער ריכט זיך נישט, און
 אין אַ שְׁעָה, פון וואָס ער ווייס נישט; 51 און ער וועט אים צעממיתן, און
 באַשטימען זיין חֶלֶק מיט די צבועים; דאָרט וועט זיין הַיְלָלָה וְחֵרוֹק הַשָּׁנִים.
 כֹּה יעמאַלט וועט דאָס מַלְכוּת-הַשָּׁמַיִם זיין געגליכן צו 10 עלמות, וואָס
 האָבן גענומען זייערע מנורות, און זענען אַרויסגעגאַנגען מקבל-פָּנִים זיין
 דעם חָתָן. 2 5 פון זיי זענען געווען נאַריש, און 5 קלוג. 3 מחמת די נאַרישע
 האָבן גענומען זייערע מנורות, און נישט מיטגענומען מיט זיך קיין שָׁמֶן; 4 די
 קלוגע אָבער האָבן גענומען שָׁמֶן אין זייערע כֵּלִים, צוזאַמען מיט זייערע
 מנורות. 5 און בשעת דער חָתָן בּוֹשֶׁשׁ לְבוֹא [כיפא ב 3:4], האָבן זיי כל
 געדרימלט און זענען אײַנגעשלאָפן. 6 אָבער אַרום האַלבער נאַכט האָט זיך

דערהערט אַ געשריי: הִנֵּה דער חֶתֶן קומט! גייט אים אַנטקעגן! 7 יעמאַלט
 האָבן זיך כל עלמות אויפגעכאַפֿט, און האָבן צורעכט געמאַכט זייערע
 מנורות. 8 און די נאַרישע האָבן געזאָגט צו די קלוגע: גיט אונדז אַ בַּסֵּל פֿון
 אייער שְׂמֹן, ווייל אונדזערע מנורות גייען אויס. 9 אָבער די קלוגע האָבן
 געענטפערט: לאַ, טאַמער וועט נישט זיין גענוג פֿאַר אונדז און פֿאַר אייך!
 גייט ליבערשט צו הַמּוֹכְרִים, און קויפט אייך. 10 און ווען זיי זענען
 אַוועקגעגאַנגען קויפֿן, איז אַנגעקומען דער חֶתֶן; און די, וואָס זענען געווען
 גרייט, זענען אַרײַנגעגאַנגען מיט אים צו דער חתונה, און די דִּלְתֵי אִיז
 פֿאַרשלאָסן געוואָרן [זען בראשית 7:16]. 11 דאָן זענען אויך געקומען די
 אַנדערע עלמות, און האָבן געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, אַדוֹנָנוּ [זען מתי 23-21:7], עפֿן
 אויף פֿאַר אונדז. 12 אָבער ער האָט געענטפערט: אָמֵן, איך זאָג אייך, איך
 קען אייך נישט [מתי 7:23]. 13 דערפֿאַר וואַכט, ווייל איר ווייסט נישט דעם
 יום, אָדער די שְׁעָה! 14 מחמת עס איז אַזוי ווי אַ בן אדם, וואָס האָט
 געוואָלט אַוועקפֿאַרן, און ער האָט גערופֿן זיינע עבֵדִים, וַיִּמְסוֹר זיי זיין רְכוּשׁ.
 15 און איינעם האָט ער געגעבן 5 טאַלאַנטן, אַן אַנדערן 2, און אַן אַנדערן
 איינעם, יערן לויט זיין יַעֲרֵךְ, און דאָן איז ער אַוועקגעפֿאַרן. 16 און דער,
 וואָס האָט באַקומען די 5 טאַלאַנטן, איז תִּיכֵף אַוועקגעגאַנגען און האָט
 מיט זיי געהאַנדלט, און פֿאַרדינט אַנדערע 5 טאַלאַנטן. 17 און אויך דער,
 וואָס האָט באַקומען 2, האָט פֿאַרדינט אַנדערע 2. 18 און דער, וואָס האָט
 באַקומען איינעם, איז געגאַנגען און האָט געמאַכט אַ גרוב אין דער ערד, און
 פֿאַרבאָרגן כֶּסֶף אַדוֹנָיו. 19 און נאָך אַ לענגערער צייט קומט הָאָדוֹן פֿון יענע
 עבֵדִים, און געמאַכט מיט זיי אַ חֶשְׁבוֹן. 20 און גענעענט האָט דער, וואָס
 האָט באַקומען 5 טאַלאַנטן, און געבראַכט אַנדערע 5 טאַלאַנטן, און
 געזאָגט: אַדוֹנָי, דו האַסט מיר איבערגעגעבן 5 טאַלאַנטן; הִנֵּה, איך האָב
 פֿאַרדינט אַנדערע 5 טאַלאַנטן. 21 האָט זיין אָדוֹן צו אים געזאָגט: האַסט
 טוֹב געטאָן, גוטער און געטרייער עבֵד; דו ביסט געווען געטריי איבער
 ווייניק, וועל איך דיר זעצן איבער רבים; קום אַרײַן צו דער שְׂמִיחַת אַדוֹנֶיךָ!
 22 און גענעענט האָט דער, וואָס האָט באַקומען 2 טאַלאַנטן, און געזאָגט:

אָדוֹנִי, דו האַטס מיר איבערגעגעבן 2 טאַלאַנטן, הִנֵּה, איך האב פאַרדינט
 אַנדערע 2 טאַלאַנטן. 23 האַט זיין אָדוֹן צו אים געזאָגט: האַסט טוב געטאָן,
 גוטער און געטרייער עבֶד; דו ביסט געווען געטריי איבער ווייניק וועל איך
 דיך זעצן איבער רבים! קום אַרײַן צו דער שְׂמֵחַת אָדוֹנִיךָ! 24 און גענעענט
 האַט אויך דער, וואָס האַט באַקומען איין טאַלאַנט, און געזאָגט: אָדוֹנִי, איך
 האב געוואוסט, אַז דו ביסט אַ האַרטער מענטש, און שניידסט, וואו דו
 האַסט נישט געזײט, און זאַמלסט אײן, וואו דו האַסט נישט פאַרשפּרײט;
 25 און ווייל איך האב פחד געהאַט, בין איך געגאַנגען און האַב פאַרבאָרגן
 דיין טאַלאַנט אין דער ערד; אַט האַסטו דיר דײַנס. 26 און זיין אָדוֹן האַט
 געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו שלעכטער און פוילער עבֶד! האַסט
 געוואוסט, אַז איך שנייד, וואו איך האב נישט געזײט, און זאַמל, וואו איך
 האַב נישט פאַרשפּרײט; 27 דערפאַר האַסטו געדאַרפט אײַנלייגן מיין געלט
 ביי די באַנקירן, און ביי בואַי, וואָלט איך אָפּגענומען דאָס מײַניקע מיט
 פּראַצענט. 28 נעמט דערפאַר פון אים אוועק דעם טאַלאַנט, און גיט דאָס
 דעם, וואָס האַט די 10 טאַלאַנטן. 29 מחמת יעדן אײַנעם, וואָס האַט, דעם
 וועט געגעבן ווערן, און ער וועט האַבן בַּשְׁפֵּע; אָבער דער, וואָס האַט נישט,
 וועט פון אים אוועקגענומען ווערן אפילו דאס, וואָס ער האַט יאָ. 30 און
 וואַרפט אַרויס דעם אומניצלעכן עבֶד אין דער דרויסנדיקער חֲשֵׁך; דאָרט
 וועט זיין הִלְלָה וְחֲרוֹק הַשָּׁמַיִם. 31 און ווען דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, משיח]
 וועט קומען אין זיין כְּבוֹד, און כל מַלְאָכִים מיט אים, יעמאַלט וועט ער זיך
 זעצן אויף זיין כִּסֵּא-הַכְּבוֹד. 32 און פאַר אים וועלן אײַנגעזאַמלט ווערן כל
 אומות, און ער וועט זיי אָפּשײַדן אָחַד פון דעם אַנדערן, טאקע ווי אַ רוּעָה
 שײַדט אָפּ די כְּבָשִׁים פון די ציגן, 33 און ער וועט שטעלן די כְּבָשִׁים ביי
 זיין רעכטער האַנט, און די ציגן, ביי זיין לינקער. 34 דאָן וועט דער מֶלֶךְ
 זאָגן צו די ביי זיין רעכטער האַנט: קומט אהער, איר געבענטשטע פון מיין
 אלוקים אָבִי, יִרְשַׁנְט דאָס מַלְכוּת, וואָס איז פאַר אײַערטוועגן אָנגעברײט
 [קור"א 2:9] זינט די וועלט איז באַשאַפן געוואָרן. 35 מחמת איך בין געווען
 הונגעריק, און איר האַט מיר געגעבן צו עסן; איך בין געווען דאָרשטיק און

איר האָט מיר געגעבן צו טרינקען; איד בין געווען אַן אורח, און איר האָט
מיד מַכְנִיס-אורח געווען; 36 איד בין געווען נאַקעט, און איר האָט מיד
באַקליידט; איד בין געווען חוֹלָה, און איר האָט מיד ביקור חולים; איד בין
געווען אין בֵּית הַסֵּהַר, און איר זענט געקומען צו מיר. 37 יעמאַלט וועלן די
צדיקים אים ענטפערן, און זאָגן: אַדוֹנָנוּ, ווען האָבן מיר דיד געזען הונגעריק,
און האָבן דיד געשפייזט, אָדער דאָרשטיק, און האָבן דיר געגעבן צו
טרינקען? 38 און ווען האָבן מיר דיד געזען אַן אורח, און האָבן דיד
מַכְנִיס-אורח געווען? אָדער נאַקעט, און האָבן דיד באַקליידט? 39 און ווען
האָבן מיר דיד געזען חוֹלָה, אָדער אין בֵּית הַסֵּהַר, און זענען צו דיר
געקומען? 40 און דער מַלְךְ וועט ענטפערן, און צו זיי זאָגן: אָמֵן, איד זאָג
אייד, וואָס איר האָט געטאָן פאַר איינעם פון די דאָזיקע מינדסטע אַחים
מיינע, האָט איר געטאָן פאַר מיר. 41 דאָן וועט ער אויך זאָגן צו די ביי זיין
לינקער האַנט: אוועק פון מיר, איר פאַרשאַלטענע, אין אַש עולם אַריין,
וואָס איז אַנגעברייט פאַר הַשָּׁטן און זיינע מַלְאָכִים! 42 מחמת איד בין
געווען הונגעריק, און איר האָט מיר נישט געגעבן צו עסן; איד בין געווען
דאָרשטיק, און איר האָט מיר נישט געגעבן צו טרינקען; 43 איד בין געווען
אַן אורח, און איר האָט מיד נישט מַכְנִיס-אורח געווען; נאַקעט, און איר
האָט מיד נישט באַקליידט; חוֹלָה, און אין בֵּית הַסֵּהַר, און איר האט זיך
נישט אומגעקוקט אויף מיר. 44 יעמאַלט וועלן זיי אויך ענטפערן, און זאָגן:
אַדוֹנָנוּ, ווען האָבן מיר דיד געזען הונגעריק, אָדער דאָרשטיק, אָדער אַן
אורח, אָדער נאַקעט, אָדער חוֹלָה, אָדער אין בֵּית הַסֵּהַר, און האָבן דיד נישט
באַדינט? 45 יעמאַלט וועט ער זיי ענטפערן: אָמֵן, איד זאָג אייד, וואָס איר
האָט נישט געטאָן פאַר איינעם פון די דאָזיקע מינדסטע, האָט איר אויך
נישט געטאָן פאַר מיר. 46 און די דאָזיקע וועלן אַוועקגיין צו ענש עולם,
אַבער די צדיקים צום חַיִּי עולם [דניאל 12:2; ישעיה 66:24]. כו און עס איז
געווען, ווען רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ האָט פאַרענדיקט די דאָזיקע כל דברים, האָט
ער געזאָט צו משיחַ תַּלְמִידִים: 2 איר ווייסט, אַז אין 2 טעג אַרום איז
פִּסְחָ, און דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13] וועט איבערגעענטפערט ווערן פאַר

אויפהענגע על-דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10,
 דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות של משיח] צו ווערן. 3 יעמאלט האָבן
 זיך פאַרזאַמלט די ראָשי-כֶּהנים, און די זקנים פון עם, אין הויף פון דעם
 כֶּהן-גָּדוֹל, וואָס האָט געהייסן קיפּא, 4 און זיי האָבן זיך אָן יצוה געהאַלטן,
 וויאַזוי צו כאַפּן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מיט עֶרְמָה, און אים טייטן. 5 אָבער זיי
 האָבן געזאַגט: נישט אום יום-טוב, כדי סע זאָל נישט תִּהְיֶה אַ מהומה
 צווישן דעם מענטשן. 6 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אין בֵּית-הַיֵּנִי,
 אין בֵּית פון שְׁמֵעוֹן דעם אִישׁ מְצָרֶע, 7 האָט גענעענט צו אים אָן אַשָּׁה, וואָס
 האָט געהאַט אָן אַלְאַבאַסטער פֶּן מיט זייער טייערן שְׁמֹן, און זי האָט אים
 אויסגעגאַסן אויף זיין קאַפּ, ווען ער איז געזעסן ביים טיש. 8 און ווי משיח
 תלמידים האָבן דאָס געזען, האָט עס זיי פאַרדריסן, און האָבן געזאַגט: צו
 וואס דער דאזיקער אויסברענגונג? 9 מע האָט דאָך דאָס געקענט פאַרקויפן
 פאַר אַ סך געלט, און עס געבן צו די אַרעמעלייט. 10 אָבער אַז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס באַמערקט, האָט ער צו זיי געזאַגט: פאַרוואָס זענט איר
 פארשאפט עגמת-נפש די אַשָּׁה? זי האָט דאָך געטאָן מיט מיר אַ מעשה
 טוב. 11 מחמת די אַרעמעלייט האָט איר תָּמִיד מיט אייך, אָבער מיך וועט
 איר תָּמִיד נישט האָבן. 12 און דאָס, וואָס זי האָט אויסגעגאַסן דעם שְׁמֹן
 אויף מיין גוף, האָט זי עס געטאָן מיך אָנצוברייטן צו קבורה. 13 אָמֵן, איך
 זאָג אייך, וואו נאָר די דאזיקע בשורת הגאולה וועט געדרשנט ווערן אין דער
 כל וועלט, וועט אויך דאָס, וואָס זי האָט געטאָן, איר לזכרון! 14 יעמאלט
 איז איינער פון די 12, וואָס האָט געהייסן יהודה אִישׁ-קָרִיּוֹת,
 אַוועקגעאַנגען צו די ראָשי-כֶּהנים, 15 און האָט געזאַגט: וואָס ווילט איר
 מיר געבן, אויב איך וועל אים אייך איבערגעבן? און זיי האָבן אים
 אָפּגעוואויגן 30 זילבערשטיק. 16 און פון יעמאלט אָן האָט ער געזוכט אַ
 געלעגנהייט אים צו פאַרראַטן. 17 און דעם ערשטן יום פון חג-הַמִּצּוֹת האָבן
 גענעענט די תלמידים צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געזאַגט: וואו ווילסטו,
 אַז מיר זאָלן דיר אָנברייטן צו עסן דעם קרבן-פֶּסַח? 18 האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געזאַגט: גייט אין דער שטאָט אַרײַן צו דעם און דעם, און זאָגט אים

: דער רבי זאָגט: מיין צייט איז נאָענט; ביי דיר וויל איך מאַכן סדר מיט
מיינע תלמידים. 19 און משיח תלמידים האָבן געטאָן ווי רבי מלך המשיח
האָט זיי באַפוילן, און זיי האָבן אָנגעברייט דעם סדר. 20 און אז סע איז
געוואָרן אָוונט, האָט רבי מלך המשיח זיך געזעצט צום טיש מיט די 12
תלמידים. 21 און ווען דעם עסן האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: אָמין, איך
זאָג אייך, איינער פון אייך וועט מיך פאַרראָטן. 22 און זיי האָבן זיך זייער
מצער מיט עגמת נפש געווען, און איינער נאָך דעם אַנדערן האָט רבי מלך
המשיח געפרעגט: בין איך דאָס, אָדוֹנַי? 23 און רבי מלך המשיח האָט
געענטפערט, און געזאָגט: דער, וואָס האָט איינגעטונקען זיין האַנט מיט מיר
אין דער קערה [שמות 12:8], וועט מיך פאַרראָטן. 24 פֿון, דער בַּר-אָנֶשׁ
[דניאל 7:13] גייט טאַקע אַוועק, אַזוי ווי עס שטייט געשריבן וועגן אים;
אַבער ווי צו דעם בן אדם, דורך וועמען דער בַּר-אָנֶשׁ [דניאל 7:13 משיח]
ווערט פאַרראָטן! בעסער וואָלט פאַר יענעם מענטשן געווען, אויב ער
וואָלט נישט געבוירן געוואָרן. 25 און יהודה, וואָס האָט אים פאַרראָטן,
האָט געזאָגט: בין איך עס, רבי? האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: דו
האָסט עס געזאָגט. 26 און ווען זיי האָבן געגעסן, האָט רבי מלך המשיח
גענומען אַ מצה, און האָט אַ בָּרְכָה געמאַכט, און זי צעבראַכן, און געגעבן
משיח תלמידים, און געזאָגט: נעמט, עסט, דאָס איז מיין בָּשָׂר [שמות 12:8];
יוחנן 1:36; ישעיה 53:7]. 27 און רבי מלך המשיח האָט גענומען דעם פֿוס,
און האָט אַ בָּרְכָה געמאַכט, און אים זיי געגעבן, און געזאָגט: טרינקט כל
דערפון, 28 מחמת דאָס איז מיין דָם [ישעיה 53:7] פון דעם בָּרִית חֲדָשָׁה
[ירמיהו 31:30], וואָס ווערט פאַרגאָסן פאַר רבים פונוועגן דער
סליחת-עוונות. 29 און איך זאָג אייך: איך וועל מער נישט טרינקען פון דער
פֿרי-הגפון, ביז יענעם יום, ווען איך וועל דאָס טרינקען חֲדָשׁ מיט אייך אין
דעם מלכות פון מיין אלוקים אָבִי. 30 און אַזוי ווי זיי האָבן אָפּגעזונגען הַלֵּל,
זענען זיי אַרויסגעגאַנגען צום הַר-הַיְזִיתִים. 31 יעמאַלט האָט רבי מלך
המשיח צו זיי געזאָגט: איר כל וועט געשטרויכלט ווערן און מיר אין דער
דאזיקער לִילָה; מחמת סע שטייט געשריבן: אַכָּה אֶת-הָרֶעָה וּתְפוּצִין הַצֶּאֱן

[זכריה 13:7]. 32 אָבער נאָך מיין אויפשטיין [זען תּחִינת-הַמֵּתִים און משיח, ישעיה 53:10; תהלים 11-16:10], וועל איך אייך פאַרויסגיין קיין גליל [מתי 28:7]. 33 האָט פֿיפּא זיך אָנגערופֿן, און צו אים געזאָגט: אויב אַפילו כל זאָלן אָן דיר געשטרויכלט ווערן, וועל איך אָבער קיינמאָל נישט געשטרויכלט ווערן. 34 און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: אָמֵן, איך זאָג דיר, אַז בְּלִילָה הַזֶּה, איידער הַתְּרַנְגוֹל וועט קרייען, וועסטוּ מיך 3 מאָל פאַרלייקענען. 35 האָט פֿיפּא צו אים געזאָגט: אויב אַפילו איך זאָל מוזן מיט דיר שטאַרבן, וועל איך דיך דאָך נישט פאַרלייקענען. און אַזוי האָבן אויך געזאָגט כל תּלמידים. 36 דאָן איז רבי מלך המשיח מיט זיי געקומען אויף אַ פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן גַת-שָׁמְנִי, און ער האָט געזאָגט צו משיחס תּלמידים: זעצט אייך דאָ אַנידער, ביז איך גיי צו אַהין דאָווענענדיק [זען לוקס 4:1-11] טאן. 37 און ער האָט מיט זיך גענומען פֿיפּא און ביידע זין פון זבדין, און האָט אָנגעהויבן מַתְמַלָּא עֶצֶב וּמוּעָקָה. 38 און ער האָט צו זיי געזאָגט: אויף מיין נשמה איז מיר זייער מְרָה, אַזש צום מָוֶת; בלייבט דאָ, און וואַכט מיט מיר. 39 און רבי מלך המשיח איז אָפּגעגאַנגען אַביסל ווייטער, און איז געפאַלן אויף זיין פֿנים, און האָט דאָווענענדיק [זען לוקס 4:1-11] געטאן: אלוקים אָבִי, אב, אויב דאָס איז מעגלעך, זאָל דער דאָזיקער פֿוס פאַר מיר פאַרמיטן ווערן; דאָך נישט ווי איך וויל, נייערט ווי דו ווילסט [מתי 6:10; 12:50]. 40 און רבי מלך המשיח איז געקומען צו משיחס תּלמידים, און האָט זיי געפונען שלאָפנדיק; און ער האָט געזאָגט צו פֿיפּא: האָט איר נישט געקענט וואַכן מיט מיר איין שעה? 41 וואַכט און דאָווענען [זען לוקס 4:1-11], כדי איר זאָלט נישט קומען צו קיין נסיון; דער רוּחַ איז טאַקע וויליק, אָבער דאָס בָּשָׂר איז שוואַך. 42 ווידער ער איז אַ 2 טער מאָל אָוועקגעגאַנגען, און איז דאָוונט [זען לוקס 4:1-11] אַזוי צו זאָגן: אלוקים אָבִי, אויב דאָס דאָזיקע קען נישט פארבייגיין, אחוץ איך זאָל סע טרינקען, יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ [מתי 6:10]. 43 און רבי מלך המשיח איז געקומען און האָט זיי ווידער געפונען שלאָפנדיק, מחמת זייערע אויגן זענען געווען שווער. 44 און ער האָט זיי געלאָזן און איז אָוועקגעגאַנגען, און איז אַ 3 טער מאָל דאָוונט,

און, דאָווענענדיק, האָט געזאָגט די זעלבע דברים. 45 דאָן איז ער געקומען צו משיח תלמידים, און האָט צו זיי געזאָגט: שלאָפט איר נאָך כל און רוט? הִנֵּה, די שָׁעָה איז געקומען, און דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13 משיח] ווערט פארראטן אין די הענט פון די בעלי עבירה! 46 שטייט אויף, לאָמיר גיין; הִנֵּה, דער וואס פארראט מיך איז נאָענט. 47 און בשעת ער האָט נאָך גערעדט, הִנֵּה, איז אָנגעקומען יהודה, איינער פון די 12, און מיט אים אַ גרויסער המון מיט חרבות און שטאַנגען, פון די ראָשי-כֹּהֲנִים און זקנים פון דעם עם. 48 און דער, וואס האט אים פארראטן, האָט זיי געגעבן אַ סימן, און געזאָגט: וועמען איך וועל קושן, דער איז עס; נעמט אים. 49 און ער איז תיכף צוגעגאַנגען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און האָט געזאָגט: שָׁלוֹם, רָבִי! און האָט אים געקושט. 50 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: חָבֵר, עשה את המעשה שלמענו באת! יעמאַלט האָבן זיי גענעענט און אַרויפגעלייגט זייערע הענט אויף רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן אים גענומען. 51 און הִנֵּה איינער פון די, וואָס זענען געווען מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנט און אַרויסגעצויגן זיין חָרֵב, און האָט געשלאָגן דעם עֶבֶד פון כֹּהֵן-גְּדוֹלָם, און אים אָפּגעהאַקט אַן אויער. 52 יעמאַלט האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: שטעק צוריק אַרײַן דיין חָרֵב אין דער שייד; מחמת כל, וואָס נעמען די חָרֵב, וועלן אומקומען מיט דער חָרֵב. 53 צי מיינסטו, אַז איך קען נישט בעטן מיין אלוקים אָבִי, און ער וועט מיר אפילו איצט שיקן מער ווי 12 לעגיונען מִלְאָכִים? 54 פִּיצֵד אַפּוֹא יִתְמַלְאוּ הַכְּתוּבִים שִׁפְכָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת? 55 אין יענער שָׁעָה האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט צום המון מענטשן: זענט איר אַרויסגעקומען ווי קעגן אַ גִּזְלוֹן, מיך צו נעמען מיט חָרֵב און שטאַנגען? יום יום בין איך געזעסן אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ און האָב געזאָגט שעורים, און איר האָט מיך נישט גענומען. 56 אָפּער דאָס כל איז געשען, פדי די דברים פון די נביאים זאָלן מקוים ווערן. יעמאַלט האָבן אים כל תלמידים פאַרלאָזט [זען טימ"ב 4:10], און זענען אַנטלאָפן. 57 און די, וואָס האָבן גענומען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָבן אים אַוועקגעפירט צו קִיפָא, דעם כֹּהֵן-גְּדוֹל, וואו די סופרים [רַבָּנִים] און זקנים זענען געווען פאַרזאַמלט.

58 און פֿיפּא איז אים נאָכגעפּאָלגט פּונדערווייטנס, ביזן הויף פון פּהן-גָדול, און ער איז אַרײַנגעגאַנגען און האָט זיך געזעצט מיט די משרתים, צו זען וואָס דער סוף וועט זײן. 59 און די ראָשי-פּהנים און דער כל סנהדרין האָבן געזוכט אַדוות שְׁקָר קעגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, פּדי אים צו קענען טײטן: 60 און זיי האָבן נישט געפּונען, הגם רבים אַדי שְׁקָר זענען געקומען. צום סוף זענען געקומען 2, 61 און האָבן געזאָגט: דער דאָזיקער האָט געזאָגט: איך בין קענען צו ברענגען וועגן חורבן פון דעם הֵיכַל ה', און אים אויפּבויען אין 3 טעג [זען יוח' 21-19:2]. 62 און דער פּהן-גָדול איז אויפּגעשטאַנען און האָט צו אים געזאָגט: דו ענטפּערסט גאַרנישט? וואָס איז דאָס, וואס זיי אַדוות זאָגן קעגן דיר? 63 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געשוויגן [ישעיה 53:7]. און דער פּהן-גָדול האָט צו אים געזאָגט: איך באַשווער דיך ביי דעם אלקים חיים, אַז דו זאָלסט אונדז זאָגן, צי דו ביסט דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער אויבערשטער? 64 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: דו האָסט עס געזאָגט. און איך זאָג אייך, אַז פון איצט אָן וועט איר זען דעם בַּר-אַנָּשׁ [דניאל 7:13, משיח] זיצן ביי דער רעכטער האַנט פון דער גבורה, און קומען אויף די עֲנַנֵי שָׁמַיָא [תהלים 110:1; דניאל 14-13:7]. 65 יעמאָלט האָט דער פּהן-גָדול געמאכט די קריעה פון זיינע קליידער, און געזאָגט: מְגִדָּף הוּא. צו וואָס דאַרפן מיר נאָך אַדוות? הִנֵּה איר האָט אַליין געהערט די גְדוּף. 66 וואָס איז אייער דְּעָה? און זיי האָבן געענטפּערט: בֶּן-מָוֶת הוּא ! 67 יעמאָלט האָבן זיי אים אָנגעשפּיגן אין פֶּנים [זען ישעיה 50:6], און אים געשלאָגן מיט די פּוּיסטן, און אַנדערע האָבן אים געפּאַטשט, 68 און געזאָגט: לתת לנו דבר נבואה: רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, ווער איז עס, וואָס האָט דיך געשלאָגן? 69 און פֿיפּא איז געזעסן דרויסן אין הויף. און אַ דינסטמיידל איז צו אים צוגעגאַנגען, און האָט געזאָגט: אויך דו ביסט געווען מיט יהושע/ישוע, דעם גלילי. 70 אָבער ער האָט געלייקנט פאַר זיי כל [זען משלי 25:29], און געזאָגט: איך פאַרשטיי נישט, וואָס דו זאָגסט! 71 און ווען ער איז אַרויסגעגאַנגען אין דעם פאַרהויף, האָט אים אַן אַנדערע געזען, און זי האָט געזאָגט צו די, וואָס זענען דאַרטן געווען: דער דאָזיקער איז אויך געווען מיט

יהושע/ישוע איש פון נְצָרֶת. 72 און ער האָט ווידער געלייקנט מיט אַ שבועה : איך קען נישט דעם מענטשן! 73 און שפעטער אַביסל זענען צוגעגאַנגען די, וואָס זענען דאָרטן געשטאַנען, און האָבן געזאָגט צו פֿיפּא : באמת דו ביסט אויך איינער פון זיי; מחמת דיין לשון גיט דיך אַרויס [זען שופטים 12:6]. 74 יעמאַלט האָט פֿיפּא אָנגעהויבן צו שעלטן און זיך צו שווערן: איך קען נישט דעם איש! און תִּיכּף האָט הַתְּרַנְגוּל געקרייט [זען מתי 33-32:10]. 75 און פֿיפּא האָט זיך דערמאַנט דאָס דָּבָר, וואָס רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: נאָך איידער דער תּרנּגוּל וועט קרייען, וועסטוּ מיך 3 מאָל פאַרלייקענען, און ער איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט זיך ביטער צעוויינט. כֹּז און צומארגנס אינדערפרי האָבן כל ראָשי-כְּהֻנִּים און די זקנים פון דעם עם זיך אָן יְצָה געהאַלטן קעגן יהושע/ישוע, אים צו טייטן. 2 און זיי האָבן אים געבונדן מיט יַעֲקֹבָה [זען בראשית 22:9], און האָבן אים אַוועקגעפירט און איבערגעענטפערט צו פֿילטוס, דעם פּראָקוראַטאָר. 3 און אַז יהודה, דער מְסוֹר, האָט געזען אַז ער איז פאַרמֶשֶׁפֶט געוואָרן [רומ' 8:1], האָט ער חתחרטות באַקומען, און ער האָט צוריק געבראַכט די 30 זילבערשטיק צו די ראָשי-כְּהֻנִּים און די זקנים, 4 חֲטָאתִי: מחמת איך האָב פאַרראָטן דָם נְקִי ! אָבער זיי האָבן געזאָגט: וואָס גייט דאָס אונדז אָן? דאָס איז דיין יַעֲסֵק. 5 און ער האָט אַ שללידער געטאָן די זילבערשטיק אין היכל אַרִיין, און האָט אָפּגעקערט; און ער איז אַוועקגעגאַנגען און האָט זיך אויפגעהאַנגען [שמ"ב 17:23]. 6 און די ראָשי-כְּהֻנִּים האָבן גענומען די זילבערשטיק, און געזאָגט: מע טאָר זיי נישט אַרִייןלייגן אין דער אוֹצָר הַמִּקְדָּשׁ, מחמת דאָס איז בלוט-געלט. 7 און זיי האָבן זיך אָן יְצָה געהאַלטן, און האָבן דערמיט געקויפט דעם טעפּערס שְׂדֵה, אַ קבורה פאר די גֵרִים. 8 דערפאר ווערט דאָס שְׂדֵה גערופן דאָס שְׂדֵה הַדָּם בִּיזן היינטיקן טאָג. 9 יעמאַלט איז מקוים געוואָרן, וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך ירמיהו הַנְּבִיא : און זיי האָבן גענומען 30 זילבערשטיק, דעם פרייז פון דעם, וואָס איז געשאַצט געוואָרן, וועמען די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל האָבן געשאַצט, 10 און זיי האָבן זיי געגעבן פאַר דעם טעפּערס שְׂדֵה, ווי ה' האָט מיר געבאָטן [זען זכריה 13-12:11];

ירמיהו [9-6:32]. 11 און רבי מלך המשיח איז געשטאנען פאר דעם
 פראקוראטאר, און דער פראקוראטאר האט אים געפרעגט: ביסטו דער
 מלך פון די יידן? האט רבי מלך המשיח צו אים געזאגט: דו זאגסט עס. 12
 און אז רבי מלך המשיח איז פון די ראשי-כהנים און די זקנים אנגעקלאגט
 געווארן, האט ער גארנישט געענטפערט [זען ישעיה 53:7]. 13 יעמאלט
 האט פילטוס צו אים געזאגט: הערסטו נישט, וואס זיי זאגן כל קעגן דיר?
 14 און ער האט נישט געענטפערט אפילו א דבר, אזוי, אז דער
 פראקוראטאר האט זיך זייער געחידושט. 15 און אויף יום-טוב איז ביים
 פראקוראטאר געווען א מנהג פריי צו לאזן פאר דעם מענטשן א
 געפאנגענעם, וועמען זיי האבן נאר געוואלט. 16 און זיי האבן יעמאלט
 געהאט א באקענטן געפאנגענעם, וואס האט ישוע בר-אבא שמו. 17 און ווי
 זיי זענען אזוי געווען פארזאמלט, האט פילטוס צו זיי געזאגט: וועמען ווילט
 איר, אז איך זאל אייך באפרייען, בר-אבא, אדער יהושע/ישוע, וועמען מען
 רופט רבי מלך המשיח? 18 מחמת ער האט געוואוסט, אז איבער קנאה
 האבן זיי אים איבערגעענטפערט. 19 און ווען פילטוס איז געזעסן אויף דעם
 כסא-המשפט, האט אשה פון פילטוס צו אים געשיקט אזוי צו זאגן: האב
 גארנישט צו טאן מיט דעם דאזיקן צדיק, מחמת איך האב היום רבים
 געליטן אין חלום פון זיינעטוועגן. 20 אבער די ראשי-כהנים און די זקנים
 האבן איבערגערעדט דעם המון עם, אז זיי זאלן פארלאנגען בר-אבא, און
 לאזן אומברענגען יהושע/ישוע. 21 און דער פראקוראטאר האט זיך
 אנגערויפן, און צו זיי געזאגט: וועמען פון די 2 ווילט איר, אז איך זאל אייך
 באפרייען? האבן זיי געזאגט: בר-אבא! 22 האט פילטוס צו זיי געזאגט:
 וואס זאל איך אבער טאן מיט יהושע/ישוע, וועמען בני אדם רופט רבי מלך
 המשיח? האבן זיי כל געזאגט: זאל ער אויפהענגע על-דער בוים [דברים
 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות
 של משיח] ווערן! 23 און ער האט געזאגט: פארוואס, וואס פאר א רע האט
 ער געטאן? אבער זיי האבן נאך העכער געשריגן: זאל ער אויפהענגע
 על-דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26,
 ישעיה 53:4, הסתלקות של משיח] ווערן. 24 און ווען פילטוס האט געזען, אז

ער קען גארנישט פועלן, נייערט אַז די מהומה ווערט נאָך גרעסער, האָט ער
 גענומען מים און האָט זיך געוואָשן די הענט פאַר דעם המון עם [נְטִילַת
 יָדַיִם], און געזאָגט: איך בין נָקִי פֿון דָּמַיִם [זען תהלים 26:6]; איר זעט. 25
 און דאָס כל עולם האָט געענטפערט: זיין דָם אויף אונדז און אונדזערע
 יָלָדִים [ווי לְכַפֵּר עַל-נַפְשֵׁתֵינוּ לְפָנֵי ה']! 26 יעמאַלט האָט ער זיי באַפֿרייט
 בַּר-אַבְרָאָה, און יהושע/ישוע האָט ער געלאָזט שמייסן, און אים
 איבערגעענטפערט אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב 18:14,
 זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְתַּלְקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] צו ווערן. 27
 דאָן האָבן די חִילִים פֿון דעם פּראָקוראַטאָר גענומען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין
 פּרעטוריום אַרײַן, און האָבן פאַרזאַמלט אַרום אים די כל קוה־ורטע. 28 און
 זיי האָבן אים אויסגעטאָן, און אַרויפגעלייגט אויף אים אַ פּורפּור
 בעקעטשע, 29 און האָבן אויסגעפלאַכטן אַן עֶטְרֵת פֿון דערנער, און זי
 אַרויפגעזעצט אויף זיין קאָפּ, און האָבן אים געגעבן אַ רוט אין זיין רעכטער
 האַנט. און זיי האָבן פאַר אים געבויגן די קני, און פֿון אים אַפּגעשפעט, און
 געזאָגט: שָׁלוֹם דִיר, ייִדישער מֶלֶךְ! 30 און זיי האָבן אויף אים געשפיגן, און
 גענומען די רוט און האָבן אים געשלאָגן איבערן קאָפּ. 31 און אַזוי ווי זיי
 האָבן פֿון אים אַפּגעשפעט, האָבן זיי פֿון אים אויסגעטון דעם בעקעטשע,
 און אים אָנגעטאָן זיינע אייגענע מַלְבוּשִׁים, און האָבן אים אַוועקגעפירט צום
 אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10,
 דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְתַּלְקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] צו ווערן. 32 און ווי זיי
 זענען אַרויסגעקומען, האָבן זיי אָנגעטראָפּן אַן אִישׁ מאַרְץ קִירְנִיָּה, מיטן
 נאָמען שְׁמַעוֹן [זען מַרְק' 15:21; רומ' 16:13]; אים האָבן זיי גענייט צו טראָגן
 משיחַס בּוֹיִם [זען לוקס 9:23]. 33 און אַז זיי זענען געקומען צו דעם פּלאַץ,
 וואָס האָט געהייסן גִּלְגַּלְתָּא, דאָס מיינט: דער שאַרבן-פּלאַץ, 34 האָבן זיי
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געגעבן צו טרינקען וויין געמישט מיט גאַל; און אַז ער האָט
 דאָס פאַרזוכט, האָט ער עס נישט געוואָלט טרינקן [תהלים 69:21]. 35 און
 אַזוי ווי זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים 21:23,
 שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְתַּלְקוֹת שֶׁל
 מְשִׁיחַ], האָבן זיי צווישן זיך צעטיילט זיינע מַלְבוּשִׁים, וואָרפּנדיק גורל

[תהילים 22:18]; 36 דאָן האָבן זיי זיך אַנידערגעזעצט און האָבן אים געהיטן. 37 און איבער זיין קאָפּ האָבן זיי געזעצט די געשריבענע באַשולדיקונג קעגן אים: דאָס איז יהושע/ישוע, דער מלך פון די יידן. 38 יעמאַלט זענען מיט אים אויפהענגע על-דער בױם געוואָרן 2 גזלנים, איינער ביי דער רעכטער און איינער ביי דער לינקער האַנט [זען ישעיה 53:12]. 39 און די פאַרבייגייער האָבן אים געלעסטערט, און געשאַקלט מיט זייערע קעפּ [זען תהלים 22:7; 109:25], 40 און געזאָגט: דו, וואָס צעשטערסט דעם היכל, און בויסט אים אויף אין 3 טעג, ראטעווע דין אַליין! אויב דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער, קום אַראָפּ פון דעם בױם [זען בן דוד און דעם בױם, שמואל ב 18:14]. 41 און אַזוי האָבן אויך די ראַשי-כְּהֵנִים מיט די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און זקנים פון אים אָפּגשפּעט, און געזאָגט: 42 אַנדערע האָט ער ראַטעווען געווען, זיך אַליין קען ער נישט ראַטעווען זיין. דער מלך פון ישׂראל איז ער; זאָל ער נאָר אַראָפּקומען פון דעם בױם, און מיר וועלן גלויבן אין אים. 43 ער האָט געהאַט בטחון אויף ה'; זאָל ה' אים איצט ראַטעווען זיין, אויב ער באַגערט אים; מחמת ער האָט געזאָגט: איך בין דער זון פון דער אויבערשטער. 44 און די גזלנים, וואָס זענען מיט אים אויפהענגע על-דער בױם געוואָרן, האָבן אים אויך געלעסטערט אויף דעם זעלביקען אָפּן. 45 און פון דער 6טער שעה אָן איז געווען אַ חֶשֶׁךְ איבער דעם כל לאַנד, ביז דער 9טער שעה. 46 און אַרום דער 9טער שעה האָט יהושע/ישוע געשריגן מיט אַ הויך קול: אַ-לי, אַ-לי, לְמָה שְׂבַקְתָּנִי? דאָס מיינט: מײן אלוקים, מײן אלוקים, פאַרוואָס האָסטו מײך פאַרלאָזן [זען תהלים 22:2]? 47 און עטלעכע פון די, וואָס זענען דערביי געשטאַנען, און האָבן עס געהערט, האָבן געזאָגט: ער רופט אַלְיָהוּ הַנְּבִיא. 48 און איינער פון זיי איז תּיכּף געלאָפּן און האָט גענומען אַ שוואַם, און האָט אים אָנגעפילט מיט עסיק, און אים אַרויפגעטאַן אויף אַ שטעקן, און האָט אים געגעבן צו טרינקען. 49 אָבער די איבעריקע האָבן געזאָגט: ווארט, לאַמיר זען, צי אַלְיָהוּ הַנְּבִיא וועט קומען אים ראַטעווען זיין. 50 און יהושע/ישוע האָט נאָכאַמאָל גערופּן מיט אַ הויך קול, און האָט אָפּגעגעבן זיין נשָׁמָה. 51 און

הנה האט זיך דאס פֿרוֹכֶת פון דעם היכל צעריסן אין צווייען, פון אויבן ביז אַרָאָפּ; און די ערד האָט געציטערט, און די פעלזן האָבן זיך געשפּאַלטן; 52 און די קברים האָבן זיך געעפנט, און רבים גופות פון די קדושים, וואָס זענען איינגעשלאָפן, זענען אויפגעשטאַנען, 53 און אַרויסקומענדיק פון די קברים נאָך זיין תּחִית-הַמְּשִׁיחַ, זענען זיי אַריינגעגאַנגען אין דער עיר קִדְשׁ אַרְיִין, און האָבן זיך באַווִיזן צו רבים. 54 און דער צַנטוריוֹן, און די, וואָס האָבן מיט אים געהיטן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, ווען זיי האָבן געזען די ערד-ציטערניש, און וואָס עס איז געשען, האָבן זיי שטאַרק פחד באַקומען, און האָבן געזאָגט: באמת, ער איז געווען דער זון פון דער אויבערשטער! 55 און דאָרט זענען אויך געווען רבים נְשִׁים, וואָס האָבן זיך צוגעקוקט פון דער ווייטנס, וואָס זענען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעפּאַלגט פון גליל, און האָבן אים באַדינט. 56 צווישן זיי איז געווען מַרְיָם פון מַגְדָּלָה, און מַרְיָם די אַם פון יַעֲקֹב און יוֹסֵף, און די אַם פון בני זבדי. 57 און אַז סע איז געוואָרן עָרֵב, איז געקומען אַן עוֹשֶׁר פון רְמַתַּיִם, יוֹסֵף שְׁמוֹ, וואָס איז אויך געווען אַ תּלְמִיד פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 58 און ער איז געגאַנגען צו פִּילְטוֹס, און האָט געבעטן דעם גוֹפָה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און פִּילְטוֹס האָט באַפוֹלן, מען זאָל אים אים געבן. 59 און יוֹסֵף האָט גענומען דעם גוֹפָה, און האָט אים איינגעוויקלט אין לייִוונטע תּכְרִיכִים, 60 און האָט אים אַריינגעלייגט אין זיין אייגענעם קבר החדש, וואָס ער האָט געלאָזט אויסהאַקן אין אַ פעלזן; און ער האָט צוגעקליקלט אַ גרויסן שטיין צו דער פֶּתַח פון דעם קבר, און איז אַוועקגעגאַנגען [זען ישעיה 53:9]. 61 און מַרְיָם פון מַגְדָּלָה, און די אַנדערע מַרְיָם, זענען דאָרטן געזעסן, אנטקייגנאיבער דעם קבר. 62 און אויף מַחֵר, נאָך עָרֵב-שַׁבַּת, האָבן זיך די ראָשי-כְּהֻנִּים און די פרושים פאַרזאַמלט ביי פִּילְטוֹס, 63 און האָבן געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, מִיר געדענקען, אַז יענער מתעה האָט געזאָגט, ווען ער האָט נאָך געלעבט: נאָך 3 טעג וועל איך אויפשטיין [זען תּחִית-הַמְּתִים, דניאל 12:2]. 64 באַפעל דערפאר, אַז דער קבר זאָל באַוואָרנט ווערן ביז דעם 3טער יום, טאַמער וועלן זיינע תּלְמִידִים קומען און אים אַרויסגנבענען, און זאָגן דעם עס, אַז ער איז אויפגעשטאַנען אין

תחנית-המתים, און יעמאָלט וועט דער לעצטער באַטרוג זיין ערגער ווי דער ערשטער. 65 האָט פֿילטױס צו זיי געזאָגט: הִנֵּה הָאֵט אִיר אַ וואָך; גייט, און באַוואָרנט עס ווי נאָר איר קענט. 66 זענען זיי געגאַנגען און האָבן באַוואָרנט דעם קבר, און פאַרחתמעט דעם שטיין, און סטאַציאָנירט אַ וואָך. כַּח און נאָך מוצאי-שבת, ווען שחרת פון יום ראשון עס איז, מַרְיָם פון מגדלָה, און די אַנדערע מַרְיָם, איז געקומען זען דעם [משיח] קבר. 2 און הִנֵּה איז געשען אַ גָדוֹל ערדציטערניש; מחמת אַ מלאך ה' האָט אַראָפּגעקומען פון שָׁמַיִם, און ער האָט גענעענט און אַוועקגעקייקלט דעם שטיין, און האָט זיך אויף אים געזעצט. 3 זיין אויסזען איז געווען ווי דער בליץ, וּלְבוּשׁוֹ לָבָן ווי שניי. 4 און פון פֶּחַד פאַר אים האָבן די שוֹמְרִים געציטערט, און זענען געוואָרן ווי מֵתִים. 5 און דער מלאך האָט זיך אָנגערופן צו די נְשִׁים: האָט נישט קיין פחד! מחמת איך ווייס, אַז איר זוכט יהושע/ישוע, וואָס איז אויפהענגע על-דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות של משיח] געוואָרן. 6 ער איז דאָ נישטאָ; מחמת צו אים האט קומען די תחנית-המתים, אַזוי ווי ער האָט געזאָגט. קומט, זעט דאָס אָרט, וואוּ הָאָדוֹן איז געלעגן. 7 און גייט געשווינד און זאָגט משיח תלמידים, אַז ער איז אויפגעשטאַנען אין תחנית-המתים. און הִנֵּה גייט ער אייך פאַרויס קיין גליל [זען מתי 26:32]; דאָרט וועט איר אים זען. הִנֵּה, איך האָב עס אייך אָנגעזאָגט. 8 און זיי זענען געשווינד אַוועק פון דעם קבר מיט פחד און גָדוֹל שְׂמֵחָה, און זענען געלאָפן סע אנצוזאָגן צו משיח תלמידים. 9 און הִנֵּה יהושע/ישוע האָט זיי אנטקייגן געקומען, און געזאָגט: שָׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! און זיי האָבן גענעענט און אים אַרוימגענומען ביי זיינע רגלים, און האָבן אַנידערגעפאלן פאַר אים. 10 יעמאָלט האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: האָט נישט קיין פחד; גייט און זאָגט צו מיינע אַחִים, אַז זיי זאָלן גיין קיין גליל, און דאָרט וועלן זיי מיד זען [זען מתי 26:32]. 11 און ווען זיי זענען אַוועקגעגאַנגען, הִנֵּה עטלעכע פון דער וואָך זענען געקומען אין דער שטאָט אַרִיין, און האָבן דערציילט די ראָשי-כְּהֵנִים אַלצדינג, וואָס ס'איז געשען. 12 און אַזוי ווי זיי האָבן זיך

פאַרזאַמלט מיט די זקנים, האָבן זיי זיך אָן יצוה געהאַלטן, און געגעבן געלט גענוג די זעלנער, 13 און געזאָגט: איר זאָלט זאָגן, אַז זיינע תלמידים זענען געקומען ביינאַכט און האָבן אים אַוועקגעגנבעט, ווען מיר זענען געשלאָפן. 14 און אויב דאָס וועט קומען צום פראַקוואַטאָרס אויערן, וועלן מיר אים איבעררעדן, און איר וועט נישט האָבן וואָס זיך צו זאָרגן. 15 און זיי האָבן גענומען דאָס געלט, און האָבן געטאָן ווי מע האָט מיט זיי איינגעפּוזרט; און די דאָזיקע שמועה האָט זיך פאַרשפּרייט צווישן ייִדן ביזן היינטיקן טאָג. 16 און די 11 תלמידים זענען געגאַנגען קיין גליל, צום הָר, וואוּ יהושע/ישוע האָט זיי פאַשטימט [זען מרק' 18-15:16; קור"א 6:15]. 17 און אַז זיי האָבן אים דערזען, האָבן זיי אנידערגעפאלן פאַר אים; א טייל אָבער האָבן געצווייפלט. 18 און רבי מלך המשיח האָט גענעענט און האָט צו זיי גערעדט, אַזוי צו זאָגן: מיר איז געגעבן געוואָרן די כל פּח און סמכות [זען לוקס 10:19] אין שְׁמַיִם און אויף האַרץ. 19 גייט דערפאַר און מאַכט תלמידים פון כל אומות, און זיי מיט דער מקוה טובל אין משיחס מקוה אין דעם נאָמען פון דעם אלוקים הָאֵב, און פון דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], און פון דעם רוח הקודש פון ה' [אַדְנִי אַחַד דָּאָך מְשָׁלֵשׁ, זען משלי 30:4; תהלים 6:33, ישעיה 48:16, זְהַר ג 288] מאכט משיחס תלמידים, 20 און לערנט זיי צו זיין שמור איבער די מצוות פון רבי מלך המשיח, וואָס איך האָב אייך געבאָטן. און הִנֵּה בֵּין אִיךְ מִיט אִיךְ אַלע טעג, בִּיז צוּם קֶץ הָעוֹלָם.

מרק'

אַ דער אָנהייב פון דער בשורת הגאולה פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע דעם זון פון דער אויבערשטער. 2 אַזוי ווי סע שטייט געשריבן אין ישעיה הנביא: הַנְּבִיא הַנְּנִי שְׁלַח מְלָאָכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֵה דְרָכְךָ. [מלאכי 3:1] 3 קול קוֹרָא בְּמִדְבָּר פִּנוּ דְרָכְךָ ה', יִשְׂרוּ מְסֻלּוֹתַי [ישעיה 40:3]. 4 יוֹחֲנָן פון דער מקוה טבילה פון תשובה איז געקומען אין דער מדבר, אויסרופנדיק די מקוה טבילה פון תשובה פאַר דער סְלִיחַת חַטָּאִים. 5 און דאָס כל אַרְצֵי יְהוּדָה, און כל

באַוואוינער פון ירושלים זענען צו אים אַרויסגעגאַנגען; און זיי זענען פון אים מקוה געטובלט געוואָרן אין דעם טייך ירדן [מקוה], און האָבן זיך מתוודה געווען [צו ה'] אויף זייערע עבירות [די ודוי צו ה']. 6 און יוחנן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה] געווען אַנגעטון אַ מַלבוש פון קעמל-האַר, און אַ לעדערנעם גאַרטל אַרום זיינע לענדן, און געגעסן האָט ער היישעריקן און ווילדן האָניק. 7 און ער האָט געדרשנט, אַזוי צו זאָגן: נאָך מיר קומט דער, וואָס איז מעכטיקער פון מיר, און איך בין נישט ראוי זיך איינצובייגן פאַר אים און אים אויפבינדן די שרוך פון זיינע סנדל. 8 איך האָב אייך דער מקוה געטובעלט מיט מים, אָבער ער וועט אייך דער מקוה טובלען מיט דעם רוח הקודש [מה"ש 47-46:10]. 9 און עס איז געווען אין יענע טעג, אַז רבי מלך המשיח איז געקומען פון נצרת אין גליל, און איז דער מקוה געטובלט געוואָרן פון יוחנן אין ירדן [מקוה]. 10 און ווי נאָר רבי מלך המשיח איז אַרויסגעקומען פון דעם מקוה מים, האָט ער געזען דעם שמים זיך שפאלטן, און דעם רוח הקודש פון ה' אַראַפשוועבן ווי אַ יונה אויף אים. 11 און אַ בת קול איז אַרויס פון שמים: דו ביסט מיין געליבטער זון [דער זון פון דער אויבערשטער]; אין דיר חפצתי. 12 און תיכף דער רוח הקודש פון ה' האָט געטריבן רבי מלך המשיח אין דער מדבר אַריין. 13 און רבי מלך המשיח איז געווען אין דער מדבר 40 טעג, געפרוואוט פון השטן; און רבי מלך המשיח איז געווען מיט ווילדע חיות, און מלאכים האָבן אים באַדינט. 14 און אַזוי ווי יוחנן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה] איז איבערגעענטפערט געוואָרן, איז רבי מלך המשיח געקומען קיין גליל, און האָט געדרשנט די בשורת הגאולה פון ה', 15 אַזוי צו זאָגן: די צייט איז מקוים געוואָרן, און דאָס מלכות ה' האָט זיך דערנענטערט; שובו צו ה', און גלויבט אין דער בשורת הגאולה. 16 און גייענדיק ביים ים פון גליל, האָט ער געזען שמעון [זען כיפא א און כיפא ב] און אַנדרייען אַח שמעון, פאַרוואָרפן אַ נעץ אין ים אַריין; מחמת זיי זענען געווען דינגים. 17 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: קומט פאַלגט מיר נאָך, און איך וועל אייך מאַכן פאַר דינגים פון בני אדם. 18 און זיי האָבן תיכף פאַרלאָזט די נעצן,

און זענען אים נאָכגעפּאָלגט. 19 און אַז ער איז אַביסל ווייטער געגאַנגען, האָט ער געזען יעקב בן-זבדי, און יוחנן אַח יעקב [זען יוח', יוח"א, יוח"ב, יוח"ג, התג'], וואָס זענען געווען אין דער סִיָּרָה, און האָבן פאַרראַכטן די נעצן. 20 און ער האָט זיי תּיכּף גערוּפּן; און זיי האָבן איבערגעלאָזט זבדי אביהם אין דער סִיָּרָה מיט די טאָג-לוינער, און זענען אים נאָכגעגאַנגען. 21 און זיי זענען געקומען קיין כּפּר-נְחוּם; און שַׁבַּת איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ תּיכּף אַרײַנגעגאַנגען אין דער שול אַרײַן, און האָט געלערנט משיחַס תּוֹרָה. 22 און זיי זענען נְשׂתוּמָם געוואָרן איבער זיין תּוֹרָה, מחמת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געלערנט ווי איינער וואָס האָט שליטה רשות, און נישט ווי די סוֹפְרִים [רבנים]. 23 און גראָד ווען איז אין זייער שול געווען אַ בן אדם מיט אַ שד. 24 און ער האָט אויסגעשריגן: וואָס האָבן מיר מיט דיר, יהושע/ישוע פון נְצִירָת? ביסטו געקומען אונדז צו פאַרדאַרבן? איך ווייס ווער דו ביסט: דער קדוֹש האַלוקים! 25 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויף אים אָנגעשריגן, און געזאָגט: שווייג! און גיי אַרויס פון אים! 26 און דער שד האָט אים געריסן, און געשריגן מיט אַ הויך קול, און איז אַרויס פון אים. 27 און זיי זענען כל נְשׂתוּמָם געוואָרן, און איינער האָט דעם אַנדערן געפרעגט: וואָס איז דאָס? מַה תּוֹרָה חֲדָשָׁה מיט סמכות באַפעלט ער אַפּילו די שדים [גרוש שדים], און זיי געהאַרען אים. 28 און זיין שם האָט זיך תּיכּף פאַרשפּרייט אין דער כל געגנט פון גָּלִיל. 29 און תּיכּף ווען זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פון דער שול, זענען זיי אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בֵּית פון שְׁמַעוֹן און אַנדריי, מיט יעקב און יוחנן. 30 און שְׁמַעוֹנִים שוויגער איז געלעגן הולת-פיבער, און זיי האָבן אים תּיכּף געזאָגט וועגן איר. 31 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז צוגעגאַנגען און האָט זי אָנגענומען ביי דער האַנט, און זי אויפגעשטעלט; און דאָס פיבער האָט זי אַוועק, און זי האָט זיי באַדינט. 32 און ווען סע איז געווארן אַוונט, ווען די זון איז אוינטערגעגאַנגען, האָבן זיי צו אים געבראַכט כל, וואָס זענען געווען חולים און באַזעסן פון שדים. 33 און די כל שטעטל [כּפּר-נְחוּם] האָט זיך פאַרזאַמלט ביי דער פֶּתַח. 34 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געהיילט רבים [זען ישעיה 53:5], וואָס האָבן געליטן פון אַלערליי חולאַתן, און האָט

אַרויסגעטריבן רבים שדים; און רבי מלך המשיח האָט די שדים נישט
 געלאָזט רעדן, מחמת זיי האָבן אים געקענט. 35 און בבקר, אַ היפשע צייט
 נאָך פאַרטאָג, איז רבי מלך המשיח אויפגעשטאַנען און איז אַרויסגעגאַנגען
 אין אַ וויסטן אָרט, און האָט דאָרטן [זען לוקס 4-11:1] געווען געדאַוונט.
 36 און שמעון און די, וואָס זענען מיט אים געווען, האָבן אים אַרומגעזוכט;
 37 און אַז זיי האָבן אים געפונען, האָבן זיי צו אים געזאָגט: כל זוכן דיד! 38
 און ער האָט צו זיי געזאָגט: לאַמיר גיין ערגעץ-אַנדערש, אין די שכנישע
 שטעטלעך אַריין, פּדי איד זאָל אויך דאָרטן דרשענען; מחמת צוליב דעם
 בין איד געקומען. 39 און רבי מלך המשיח האָט געדרשענט אין זייערע שולן
 אין כל הגליל, און האָט אַרויסגעטריבן שדים. 40 און עס איז צו אים
 געקומען אַן איש מְצָרָע, וואָס איז פאַר אים געפאַלן אויף די קני, און האָט
 אים געבעטן, אַזוי צו זאָגן: אויב דו ווילסט, קאָנסטו מיך מאַכן טהור! 41
 און רבי מלך המשיח האָט אויף אים רחמים, און האָט אויסגעשטרעקט זיין
 האַנט, און האָט אים אָנגערירט, און געזאָגט: איד וויל; זיי טהור. 42 און
 תיכף האָט זיך דאָס צָרעט אָפגעטאָן פון אים, און ער איז געווארן טהור.
 43 און ער האָט אים שטרענג באַפוילן, און אים געהייסן תיכף גיין, 44 און
 האָט צו אים געזאָגט: הנה, זאָלסט עס קיינעם נישט דערציילן; ניערט גיי
 און ווייז דיד פאַרן כּהן, און זיי מְקריב פאַר דיין טְהִירָה וואָס מֹשֶׁה האָט
 געבאַטן, פאַר אַן יְעֻזֹת צו זיי [ויקרא 13:49, 32-14:2]. 45 אָבער ער איז
 אַרויסגעגאַנגען, און האָט עס גענומען שטאַרק באַקאַנט מאַכן, און די דאָך
 אומעטום צו פאַרשפּרייטן, אַזוי, אַז רבי מלך המשיח האָט מער נישט
 געקענט פריי אַריינקומען אין אַ שטעטל אַריין, ניערט איז געבליבן דרויסן
 אין וויסטע ערטער; און זיי זענען צו אים געקומען פון אומעטום. ב און
 נאָך עטלעכע טעג איז רבי מלך המשיח ווידער געקומען קיין כּפּר-נְחוּם, און
 מען האָט זיך דערוואוסט, אַז ער איז אין דער היים. 2 און רבים האָבן זיך
 פאַרזאַמלט, ביז סעאיז מער נישט געווען קיין פּלאַץ, נישט צומאָל פאַר דער
 פּתח הבית; און רבי מלך המשיח האָט גערעדט צו זיי דאָס דָּבָר ה'. 3 און זיי
 זענען געקומען, און האָבן צו רבי מלך המשיח געבראַכט אַן איש מְשֻׁתָּק,

וועמען 4 בְּנֵי אָדָם האָבן געטראגן. 4 און אַזוי ווי זיי האָבן נישט געקענט צוקומען צו אים צוליב דעם עולם, האָבן זיי אויפגעדעקט דעם דאָך איבער אים; און אַזוי ווי זיי האָבן געמאַכט אַן עפענונג, האָבן זיי אַראָפּגעלאָזט דאָס בעט, אויף וועלכן דער אַיש מִשְׁתַּק איז געלעגן. 5 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען זייער אָמונה, האָט ער געזאָגט צום אַיש מִשְׁתַּק : בְּנֵי, דינע עבירות זענען לְךָ נְסֻלָּחוּ. 6 און דאָרטן זענען געזעסן עטלעכע סופרים [רַבָּנִים], וואָס האָבן געטראַכט אין זייערע לְבָבוֹת: 7 פאַרוואָס רעדט ער אַזוינס? ער לעסטערט דאָך [חלול השם גידוף]! ווער קען מוחל זיין עבירות, אַחוּץ ה' אַלֵּיין [דאָך זען דניאל 14-13:7]? 8 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט תּוֹכַח פאַרשטאַנען אין זיין רוּחַ וועגן וואָס זיי טדאַכטן, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס טראַכט איר אַזוינס אין אייערע לְבָבוֹת? 9 וואָס איז גרינגער, צו זאָגן צום אַיש מִשְׁתַּק: דינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן געוואָרן; אָדער צו זאָגן : שטיי אויף, נעם דיין בעט און גיי! 10 אָבער פֿדי איר זאָלט וויסן, אַז דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] האָט רשות אויף האַרץ מוחל צו זיין עבירות - האָט ער געזאָגט צום אַיש מִשְׁתַּק 11 איך זאָג דיר, שטיי אויף, און נעם דיין בעט, און גיי אַהיים! 12 און ער איז אויפגעשטאַנען, און האָט תּוֹכַח גענומען זיין בעט, און איז אַרויסגעגאַנגען פֿון פֿאַר זיי כל; אַזוי, אַז כל זענען נְשִׁתּוּמָם געוואָרן, און געזאָגט פֿרוּך ה', און געזאָגט: אַזוינס האָבן מיר נאָך קיינמאָל נישט געזען! 13 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז ווידער אַרויסגעגאַנגען צום ים; און דאָס כל המון מענטשן איז צו אים געקומען, און ער האָט זיי געלערנט משיחַ תּוֹרָה. 14 און ווען ער איז פאַרבייגעגאַנגען, האָט ער געזען, לְוֵי בֶן-חַלְפִּי [מתת] זיצן אויפן צאָל-אַמט [הויז פֿון שטייער], און ער האָט צו אים געזאָגט: גיי מיר נאָך. און ער איז אויפגעשטאַנען און איז אים נאָכגעגאַנגען. 15 און עס איז געווען, ווען ער [יהושע/ישוע] איז געזעסן ביים טיש אין זיין [לְוִיָּס] בַּיִת, האָבן רבים מוֹכְסִים און בעלי עֲבִירָה זיך אַנידערגעזעצט מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און משיחַ תּוֹלְמִידִים; מחמת רבים פֿון זיי זענען אים נאָכגעפּאָלגען. 16 און ווען די סופרים [רַבָּנִים] פֿון די פֿרוּשִׁים האָבן געזען, אַז ער עסט מיט בעלי

עבירה און מיט מוכסים, האָבן זיי געזאָגט צו משיח תלמידים: פאַרוואָס
 עסט ער און טרינקט מיט מוכסים און בעלי עבירה? 17 און ווען רבי מלך
 המשיח האָט דאָס געהערט, האָט ער צו זיי געזאָגט: די, וואָס זענען געזונט,
 נייטיקן זיך נישט אין קיין רופא, נייערט די, וואָס זענען חולים; איך בין נישט
 געקומען צו רופן די צדיקים, נייערט די בעלי עבירה. 18 און די תלמידים פון
 יוחנן און פון די פרושים פלעגן פאסטן; און זיי זענען געקומען און האָבן
 צו רבי מלך המשיח געזאָגט: פאַרוואָס פאסטן יוחננס תלמידים און די
 תלמידים פון די פרושים פאסטן צמים, און דינע תלמידים פאסטן נישט?
 19 און האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: קענען די אונטערפירערט
 פאסטן בשעת דער חתן [רבי מלך המשיח] איז מיט זיי? כל-זמן זיי האָבן
 דער חתן מיט זיך, זיי קענען נישט פאסטן. 20 סע וועלן אָבער קומען טעג,
 ווען דער חתן וועט פון זיי אַוועקגענומען ווערן [יוח' 14:28], און יעמאָלט
 וועלן זיי פאסטן אין יענע טעג. 21 און קיינער לייגט נישט קיין לאַטע פון
 נישט-געוואַלקעוועטן טוך אויף אַן אַלטן בגד; טאַמער רייסט די לאַטע אָפּ,
 די נייע פון דעם אַלטן, און סע ווערט אן ערגערער ריס. 22 און קיינער גיסט
 נישט אַריין קיין יין חָדש אין אַלטע לאַגלען; ווייל דער וויין צעפלאַצט די
 לאַגלען, און דער וויין גייט פאַרלוירן, און אויך די לאַגלען; נייערט יין חָדש
 גיסט מען אַריין אין נייע לאַגלען. 23 און עס איז געווען, אַז ער איז אין אַ
 שבת געגאַנגען דורך תבואה-שדות, און משיח תלמידים האָבן אָנגעהויבן
 צו רייסן זאַנגען אויף דעם דָרָך [דברים 23:25]. 24 און די פרושים האָבן צו
 אים געזאָגט: הנה, פארוואס טוען זיי אום שבת, וואָס מען טאָר נישט? 25
 האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: האָט איר קיינמאָל נישט געלייענט
 וואָס דוד האָט געטאָן, ווען ער איז געווען אין נויט, און האָט געליטן
 הונגער, ער און די מענטשן וואָס זענען געווען מיט אים? 26 ווי ער איז
 אַריינגעגאַנגען אין דעם בַּיִת ה' [משכן], ווען אָבְיָתָר איז געווען פֿהן-גָדוֹל, און
 האָט געגעסן דאָס לֶחֶם-הַפָּנִים, וואָס קיינער טאָר נישט עסן, אַחוץ די
 פֿהֲנִים, און ער האָט אויך געגעבן צו די, וואָס זענען געווען מיט אים [שמואל
 א 7:1-21]? 27 און ער האָט צו זיי געזאָגט: דער שבת איז געשאַפן געוואָרן

זוליב האָדס, און נישט האָדס פאַר דעם שבת. 28 דערפאַר איז דער
 בַר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] אויך אָדון איבער דעם שבת. ג און רבי מלך
 המשיח איז ווידער אַרײַנגעגאַנגען אין שול, און דאָרט איז געווען אַן איש,
 וואָס האָט געהאַט אַ פאַרדאָרטע האַנט. 2 און זיי האָבן געלויערט אויף
 אים, צי וועט ער אים היילן אום שבת, פּדי צו קענען מאַכן אויף אים אַ
 מסירה. 3 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט צו דעם איש מיט דער
 פאַרדאָרטע האַנט: שטעל דיך אין דיר מיט. 4 און רבי מלך המשיח האָט
 צו זיי געזאָגט: מעג מען שבת טאָן גוטס, אָדער רע, ראַטעווען זיין אַ נפֿש,
 אָדער טייטן? אָבער זיי האָבן געשוויגן. 5 און רבי מלך המשיח האָט זיך
 אַרומגעקוקט אויף זיי מיט זעם און מיט עֲגִמַת נֶפֶש איבער קָשִי לְבָבָם, און
 געזאָגט צו דעם איש: שטרעק אויס דיין האַנט. און ער האָט זי
 אויסגעשטרעקט, און זיין האַנט איז ווידער געזונט געוואָרן. 6 און די
 פרושים זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן זיך תּיכּף אַן עצה געהאַלטן מיט
 די הורדוס-לײַט קעגן אים, ווי אים אומצוברענגען. 7 און רבי מלך המשיח
 איז אַוועק מיט משיחס תּלמידים צום ים, און אַ גרויסער עולם איז אים
 נאָכגעגאַנגען פון גליל, און פון יהודה, 8 און פון ירושלים, און פון אָדום,
 און פון יַבֿר-הַיַרְדן, און פון אַרום צור און צידון איז אַ גרויסער עולם צו
 אים געקומען, ווען זיי האָבן געהערט וואָס ער האָט געטאָן. 9 און רבי מלך
 המשיח האָט געזאָגט צו משיחס תּלמידים, מען זאָל אים אָנגרייטן אַ סִיָּה
 צוליב דעם המון, פּדי מען זאָל זיך נישט דרענגען אויף אים. 10 מחמת רבי
 מלך המשיח האָט געהיילט רבים, אזוי אז אלע, כל החולים, זענען געפאַלן
 אויף אים, כּדי אים אָנצורירן. 11 און די שדים, ווען זיי האָבן אים דערזען,
 זענען זיי פאַר אים אנדערגעפאלן, און האָבן געשריגן: דו ביסט דער זון פון
 דער אויבערשטער! 12 און רבי מלך המשיח האָט זיי שטרענג באַפוילן, אַז
 זיי זאָלן אים נישט מגלה זיין. 13 און רבי מלך המשיח איז אַרויפגעגאַנגען
 אויף דעם הָר, און האָט גערופן צו זיך וועלכע ער האָט געוואָלט; און זיי
 זענען צו אים געקומען. 14 און רבי מלך המשיח האָט באַשטימט און האָט
 געגעבן סמיכה צו 12, אַז זיי זאָלן זיין מיט אים [זיין משתתף אין משיח

חברותא, זען מתי 18:20], כדי ער זאלן זיי אוועקשיקן צו דרשענען די בשורה
הגאולה, 15 און זאלן האָבן סמכות פאר גרש שדים. 16 און האָט באשטימט
אָט די 12 : שמעונען האָט ער צוגעזעצט דעם נאָמען פֿיפֿא, 17 און יַעקב
בֶּן-זְבַדִּי, און יוֹחָנָן אָח יַעקב, און זיי האָט ער צוגעזעצט דעם נאָמען בְּנֵי-רָגֶשׁ,
וואָס מיינט, בָּנִים פֿון דונער. 18 און אַנְדְרִיָּען, און פֿיליפּוֹסן, און בַּר-תְּלָמִי,
און מתתיהו [מתי], און תאַמאַ; און יַעקב בֶּן-חַלְפִּי, און תַּדִּי, און שְׁמֵעוֹן
דעם קנאַי, 19 און יהודה אַיש-קַרְיֹת, וואָס האָט אים פאַרראָטן. 20 און רבי
מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַהיימגעקומען. און דאָס המון עם איז זיך ווידער
צוזאַמענגעקומען, אַזוי, אַז זיי האָבן אפילו נישט געקענט עסן ברויט. 21 און
ווען זיינע קרובים האָבן דאָס געהערט, זענען זיי אַרויסגעגאַנגען, כדי אים
צו כאַפֿן, מחמת זיי האָבן געזאָגט: ער איז נישט ביי זיך. 22 און די סוֹפְרִים
[רַבָּנִים], וואָס זענען אַראָפּגעקומען פֿון ירוּשָׁלַיִם, האָבן געזאָגט: בַּעַל-זְבוּב
איז אין אים, און, דורך דעם שַׁר הַשָּׂדִים טרייבט ער אַרויס שדים. 23 און
רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי גערופֿן צו זיך, און האָט גערעדט צו זיי מיט
מַשְׁלִים: וויאַזוי קען הָשֶׁטן אַרויסטרייבן הָשֶׁטן? 24 און אויב אַ מלוכה איז
צעטיילט קעגן זיך אַליין, קען יענע מלוכה נישט האָבן קיין קיום. 25 און
אויב אַ בֵּית איז צעטיילט קעגן זיך אַליין, וועט דאָס דאָזיקע בֵּית נישט
קענען בלייבן שטיין; 26 און אויב הָשֶׁטן שטייט אויף קעגן זיך אַליין, און
איז צעטיילט, קען ער נישט האָבן קיין קיום, נייערט האָט דעם סוף. 27
קינער קען נישט אַרײַנגיין אין בֵּית אַרײַן פֿון דעם גיבור און רויבן זיינע
זאַכן, אחוץ ער קודם כל בינדט דעם גיבור, און דעמאָלט וועט ער באַרויבן
זיין בֵּית. 28 אַמֵּן, איך זאָג אייך : כל עבירות וועט מען מוחל זיין די בני
האדם, און אויך די לעסטערונגען, מיט וועלכע זיי וועלן לעסטערן. 29
אַבער ווער סע וועט לעסטערן קעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פֿאַר אים איז מער
נישטאַ קיין סְלִיחָה, ווייל ער האָט זיך אויף חָטָא עולם. 30 מחמת זיי האָבן
געזאָגט: ער האָט אַ שׂד. 31 און זיין אַם און זיינע אַחים זענען געקומען, און
שטייענדיק אין דרויסן האָבן זיי אים געשיקט רופֿן. 32 און אַן עולם איז
געזעסן אַרום אים; און מע האָט צו אים געזאָגט: הִנֵּה דײַן אַם און דײַנע

אַחִים און דיינע אחיות זענען אין דרויסן, און זוכן דײך. 33 האָט ער
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: װער איז מײן אָם און מײנע אַחִים? 34 און
 אַרומקוקנדיק זיך אויף די, װאָס זענען אַרום אים געזעסן, האָט ער געזאָגט:
 הנה, מײן אָם און מײנע אַחִים! 35 מחמת װער סע װעט טאָן דעם רצון ה'
 [זען לוקס 4:1-11], דער דאָזיקער איז מײן אָח, און אַחות, און אָם. ײ און רבי
 מלך המשיח האָט װידער אָנגעהויבן צו לערנען משיחס תורה ביים ים. און
 סע האָט זיך פאַרזאַמלט אַרום אים אַ גרויסער עולם, אַזוי, אַז ער איז
 אַרײנגעגאַנגען אין אַ סִיָּה, און האָט זיך געזעצט אויפן ים; און דאָס כל
 עם איז געשטאַנען אויף דער יבֿשה ביים ים. 2 און ער האָט זיי געלערנט
 רבים זאַכן דורך משלים, און האָט צו זיי געזאָגט אין זיין תורה: 3 הערט
 און פאַרנעמט: הִנֵּה דער זײער איז אַרויסגעגאַנגען און טוט זײען; 4 און װען
 ער האָט געזײט, זענען טייל זריעה געפאַלן ביים דָּרֶךְ, און די פייגל זענען
 געקומען און האָבן זיי אויפגעגעסן. 5 און אַנדערע זענען געפאַלן אויף
 פעלזיק לאַנד, װאוּ זיי האָבן נישט געהאַט קיין סֶך ערד; און זיי האָבן תִּיכּף
 אויפגעשפּראַצט, צוליבן זיי האָט נישט געהאַט קיין טיפקייט פון ערד; 6
 און אַז די שָׁמֶשׁ איז אויפגעגאַנגען, זענען זיי פאַרטריקנט געװאָרן, און
 מחמת זיי האָבן נישט געהאַט קיין װאַרצלען, זענען זיי פאַרוועלקט געװאָרן.
 7 און אַנדערע זענען געפאַלן צװישן דערנער, און די דערנער זענען
 אויפגעװאַקסן און האָבן זיי דערשטיקט, און קיין תְּבוּאָה איז נישט
 אַרויסגעקומען. 8 און אַנדערע זענען געפאַלן אויף אַדָּמָה טוֹבָה, און האָט
 אַרויסגעגעבן פּרוּכט תְּבוּאָה, איז געװאַקסן און האָט זיך פאַרמערט, און
 האָט אַרויסגעבראַכט דרײַסיקפאַך, און זעכציקפאַך, און הונדערטפאַך. 9
 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: דער, װאָס האָט אויערן צו הערן, זאָל
 הערן. 10 און װען רבי מלך המשיח איז געװען אַליין, האָבן די, װאָס זענען
 מיט אים געװען, צוזאַמען מיט די 12, אים געפרעגט פּונװעגן די משלים. 11
 און ער האָט צו זיי געזאָגט: אייך איז געגעבן געװאָרן צו פאַרשטיין דעם
 סוד פון דעם מלכות ה', אָבער פאַר די, װאָס זענען אין דרויסן, איז כל דורך
 משלים, פּדי 12 זען זאָלן זיי זען, און דאָך נישט זען; און הערן זאָלן זיי הערן,

און נישט פאַרשטיין; טאַמער וועלן זיי זיך אומקערן, און סע וועט זיי פאַרגעבן ווערן [ישעיה 10-9:6, תרגום השבעים]. 13 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: אויב איר פאַרשטייט נישט דאָס דאָזיקע מָשל טאָ וויאַזוי וועט איר פאַרשטיין כל משלים? 14 דער זייער טויט זייען דאָס דָבָר. 15 און דאָס זענען די ביים דָרָך, וואו דאָס דָבָר איז פאַרזייט געוואָרן; און ווען זיי הערן עס, קומט תיכף קִשְׁטוֹן, און נעמט אוועק דאָס דָבָר, וואָס איז אין זיי פאַרזייט געוואָרן. 16 און אַזוי אויך די, וואָס זענען געזייט אויף שטייניקן באַדן, ווען זיי הערן דאָס דָבָר, נעמען זיי עס תיכף אויף מיט שְׂמֵחָה; 17 און אַזוי ווי זיי האָבן נישט קיין שְׂרֵשׁ אין זיך, נאָר זענען בלויז אויף אַ געוויסע צייט; דאָן, אַז סע קומען ליידן, אָדער רדיפות צוליב דעם דָבָר, ווערן זיי תיכף געשטרויכלט [זען ירמיהו 30:7; מתי 22-21:24]. 18 און דאָס, וואָס איז פאַרזייט צווישן דערנער, דאָס זענען די, וואָס האָבן געהערט דאָס דָבָר, 19 נאָך די זאָרגן פון דער עולם הזה, און די פאַרפירערשקייט פון רייכטום, און די תאוות נאָך אַנדערע זאַכן דרינגען אריין, און דערשטיקן דאָס דָבָר, און עס בלייבט אומפרוכטבאַר. 20 און דאָס, וואָס איז פאַרזייט געוואָרן אויף האדמה הטובה, דאָס זענען די, וואָס הערן דאָס דָבָר, און זענען עס מקבל [זען יוח' 13-12:1; התג' 3:20], און גיבן אַרויס תְּבוּאָה פּרוּכֵט, דרייסיקפּאַך, און זעכציקפּאַך, און הונדערטפּאַך. 21 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: ברענגט מע דען אַריין אַן אור, אַ ליכט, פּדי עס צו שטעלן אונטער אַ מעסטל, אָדער אונטערן בעט, און נישט אין אַ לייכטער? 22 מחמת עס איז גאַרנישט פאַרהוילן, וואָס וועט נישט אַנטפלעקט ווערן; און עס איז גאַרנישט פאַרבאָרגן, וואָס וועט נישט באַקאַנט ווערן [ירמיהו 16:17]. 23 דער, וואָס האָט אויערן צו הערן, זאָל הערן! 24 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: פאַרנעמט וואָס איר הערט; מיט דער מאָס, וואָס איר טויט מעסטן, וועט אייך געמאַסטן ווערן, און מע וועט אייך נאָך עפעס צולייגן. 25 מחמת דער, וואָס האָט, דעם וועט געגעבן ווערן; און דער, וואָס האָט נישט, פון אים וועט אַוועקגענומען ווערן אַפילו דאָס, וואָס ער האָט. 26 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: דאס מלכות ה' איז געגליכן

צו אן איש, וואָס טויט וואָרפן זריעה אויף דער ערד, 27 און ער גייט שלאָפן
 און אויפשטיין, ביינאַכט און בייטאַג, און די זריעה שפראַצט ארויס און
 וואַקסט אויף, אָן זיין וויסן וויאזוי. 28 פון זיך אליין די ערד ברענגט אַרויס
 פירות; קוֹדֶם דאָס קנה, דאָן די שיבולת, דאָן דעם פולן חטה שיבולת. 29
 און ווען די פרוכט ווערט צייטיק, שיקט ער תיכף דאָס מַגֵּל, דאָס
 שניידמעסער, מחמת געקומען איז די קֶצֶר-צייט [יואל 4:13]. 30 און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאַגט: מיט וואָס זאָלן מיר פאַרגלייכן דאָס מַלְכוּת ה' ?
 אָדער מיט וואָסער מָשַׁל זאָלן מיר עס דערקלערן? 31 עס איז ווי
 זענעפט-זריעה, וואָס ווען סע ווערט פאַרזייט אין דער ערד, איז עס די
 קלענסטע פון כל ערד-זריעות; 32 אָבער אַז עס איז שוין פאַרזייט,
 וואַקסט עס אויף און ווערט גרעסער פון כל גאַרטן-געוויקסן, און גיט
 אַרויס גרויסע ענפים, אַזוי, אַז די פייגל פון שָׁמַיִם קאָנען רוען אין זיין
 שאַטן. 33 און מיט רבים אַזוינע משָׁלִים הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט צו
 זיי דאָס דָּבָר, לויט ווי זיי זיי זענען געווען בִּיכוּלַת צו הערן; 34 און אָן אַ מָשַׁל
 הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי נישט גערעדט; אָבער ווען ער איז געווען אַליין
 מיט משיחַס תלמידים אין אַ יחידות, הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי כל
 אויסגעלייגט. 35 אין יענעם טאַג, ווען עס איז געוואָרן אָוונט, הָאֵט ער צו זיי
 געזאַגט: לאָמיר אַריבערפאַרן אויף דער אַנדערער זייט ים. 36 און אַז רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אָפּגעלאָזט דעם עולם, האָבן זיי אים מיטגענומען אין
 דער סִיָּרָה, אַזוויי ער איז געווען; און מיט אים זענען געווען נאָך אַנדערע
 סירות. 37 און אַ גרויסער שטורעמוניט הָאֵט זיך אויפגעהויבן, און די
 כוואַליעס האָבן זיך געווארפן אויפן דער סִיָּרָה, אַזוי, אַז די סִיָּרָה הָאֵט זיך
 שוין געהאַט כמעט אָנגעפילט. 38 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אין
 הינטערשטן טייל, און איז געשלאָפן אויף דעם קישן; און זיי האָבן אים
 אויפגעוועקט, און האָבן צו אים געזאַגט: רַבִּי, סע ארט דיך גאַרנישט, אז
 מיר קומען אום? 39 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אויפגעשטאַנען, און הָאֵט
 אָנגעשריגן דעם ווינט און געזאַגט צום ים: שווייג, זיי שטיל! און דער ווינט
 הָאֵט אויפגעהערט, און עס איז געוואָרן אַ גרויסע שטילקייט. 40 און רבי

מלך המשיח האט צו זיי געזאגט: פארוואס זענט איר אזוי שרעקעוודיק?
האט שאין לך אמונה? 41 און זיי האבן שטארק פחד באקומען, און האבן
געזאגט איינער צום אנדערן: ווער איז ער דאך, אז אפילו דער ווינט און דער
ים געהארכן אים [תהלים 107:29]? ה און זיי זענען געקומען אויף דער
אנדערער זייט ים, אין דעם לאנד פון די גדרים. 2 און ווען רבי מלך
המשיח איז ארויסגעשטיגן אויס דער סירה, איז אים תיכף פון צווישן די
קברים אנטקעגנגעקומען אן איש מיט א שד, 3 וואס האט געוואוינט צווישן
די קברים און קיינער האט אים מער נישט געקענט בינדן, נישט צומאל מיט
א קייט; 4 ווייל מע האט אים אפט געבונדן מיט פענטעס און מיט קייטן,
אבער ער האט די קייטן צעריסן, און די פענטעס האט ער צעבראכן אויף
שטיקער און קיינער האט אים נישט געקענט בייקומען. 5 און יומם וליקה
איז ער פסדר געווען צווישן די קברים און אויף די הרים, שרייענדיק און
שלאגנדיק זיך מיט שטיינער. 6 און ווען ער האט פון דערווייטנס געזען רבי
מלך המשיח, איז ער געלאפן און אנדערגעפאלן פאר אים, 7 און האט א
געשרי געטאן מיט א הויך קול, האט ער געזאגט: מה לי ולך, יהושע/ישוע,
דו זון פון דער אויבערשטער? איך באשווער דיך ביי ה', זאלסט מיך נישט
פייניקן! 8 מחמת רבי מלך המשיח האט צו אים געזאגט: גיי ארויס פון
האיש, דו שד! 9 און רבי מלך המשיח האט אים געפרעגט: וואס איז דיין
נאמען? האט ער צו רבי מלך המשיח געזאגט: מיינ נאמען איז לעגיאן; ווייל
מיר זענען רבים. 10 און ער האט רבי מלך המשיח שטארק געבעטן, אז רבי
מלך המשיח זאל זיי נישט ארויסשיקן פון דעם לאנד. 11 און דארטן ביים
הר האט זיך געפאשעט א גרויסע סטאדע חזירים; און זיי האבן רבי מלך
המשיח געבעטן: שיק אונדז צו די חזירים, כדי מיר זאלן אין זיי אריין. 13
און רבי מלך המשיח האט זיי געגעבן רשות. און די שדים זענען ארויס, און
זענען אריין אין די חזירים; און די סטאדע, אן ערך פון 2,000, האט זיך
אראפגעלאזט פון דעם שיפוע אין ים אריין, און זענען דערטרונקען געווארן
אין דעם ים. 14 און הרועים זענען געלאפן און האבן עס דערציילט אין דער
שטאט און אין שטעטל. און זיי זענען ארויסגעגאנגען זען וואס דא איז

געשען. 15 און זיי זענען געקומען צו רבי מלך המשיח, און האָבן געזען דעם
 באַזעסענעם וואָס האָט געהאט דעם לעגיאָן, זיצן דאָרט, אָנגעטאָן און שפוי
 בדעת; און זיי האָבן פחד באַקומען 16 און די, וואָס האָבן עס געזען, האָבן
 דערציילט וואָס עס איז געשען מיט דעם באַזעסענעם, און מיט די חזירים.
 17 און זיי האָבן אים געבעטן, אַז רבי מלך המשיח זאָל פאַרלאָזן זייערע
 גרעניצן. 18 און ווען רבי מלך המשיח איז אַריינגעגאַנגען אין דער סִיָּה,
 האָט אים דער, וואָס איז געווען באַזעסן, געבעטן, אַז ער זאָל מעגן זיין מיט
 אים. 19 און רבי מלך המשיח האָט אים נישט געלאָזט, נייערט האָט צו אים
 געזאָגט: גיי אַהיים צו די דייניקע, און דערצייל זיי, וואָס ה' האָט מיט דיר
 געטאָן, און ווי ער האָט זיך רחמים איבער דיר. 20 און ער איז
 אַרויסגעגאַנגען, און האָט אנגעהויבן אויסצורופן אין דעקאפאָליס כל, וואָס
 רבי מלך המשיח האָט פאַר אים געטאָן; און זיי האָבן זיך כל געחידושט. 21
 און ווען רבי מלך המשיח האָט זיך ווידער אַריבערגעפאַרן אינס סִיָּה אויף
 אַנדערער זייט, האָט זיך צו אים פאַרזאַמלט רבים מענטשן; און רבי מלך
 המשיח איז געווען ביים ים. 22 און איינער פון די גבאים פון דער שול, יאיר
 שמו, איז צו רבי מלך המשיח געקומען. און אַז ער האָט אים געזען, איז ער
 געפאַלן צו משיח רגלים, 23 און ער האָט אים שטאַרק געבעטן, און
 געזאָגט: בְּתֵי הָאֵלֶּט בֵּי יציאת נשמה; קום, און לייג אַרויף דינע הענט אויף
 איר, כדי זי זאָל געראַטעוועט ווערן, און לעבן. 24 און רבי מלך המשיח איז
 מיט אים געגאַנגען; און אַ גרויסער עולם איז אים נאָכגעפּאָלגט וְדוֹחֵקִים.
 25 און אַן אִשָּׁה, וואָס האָט 12 יאָר געליטן פון אַ זָבַת דָּם [נְדָה טומאָה], 26
 און וואָס האָט זיך פיל אַנגעליטן פון רבים רופאים, און האָט אויסגעגעבן
 כל וואָס זי האָט פאַרמאָגט, און האָט זיך דאָך נישט געבעסערט, נייערט עס
 איז איר נאָך ערגער געוואָרן; 27 ווען זי האָט געהערט פּונוועגן רבי מלך
 המשיח, איז זי געקומען צווישן דעם המון פון הינטן, און האָט אָנגערירט
 זיין מַלְבוּש [זען מתי 9:20]. 28 מחמת זי האָט געזאָגט: אויב איך וועל נאָר
 אַנרירן זיינע מַלְבוּשִׁים פון רבי מלך המשיח, וועל איך געהאַלפן ווערן. 29
 און תִּיכַף איז דער קוואַל פון איר זָבַת דָּם [נְדָה טומאָה] פאַרטריקנט

געוואָרן; און זי האָט דערפֿילט אין איר בְּשֵׁר, אַז זי איז געהיילט געוואָרן פֿון איר מחלה. 30 און באַותוֹ-רָגַע האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערפֿילט אין זיך, אַז גבורה איז פֿון אים אַרויסגעגאַנגען, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אויסגעדרייט צווישן דעם המון, און געזאָגט: ווער האָט באַרירט מייען מַלְבוּשִׁים? 31 און משיחַ תַּלְמִידִים האָבן צו אים געזאָגט: דו זעסט דער המון שטופט דיך, און זאָגסטו: ווער האָט מיך באַרירט? 32 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַרומגעקוקט, כּדי צו זען ווער סע האָט דאָס געטאָן. 33 אָבער די אַשָּׁה, פֿאַרכטנדיק זיך און ציטערנדיק, מחמת זי האָט געוואוסט וואָס סע איז מיט איר געשען, און זי האָט גענעענט און איז פֿאַר אים אנידערגעפאלן, און האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערציילט ד כל אַמַּת. 34 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו איר געזאָגט: בְּתִי, דִּיין אַמוּנָה האָט דיר געהאַלפֿן; גיי בְּשָׁלוֹם, און זיי געזונט, ווער געהיילט פֿון דִּיין מחלה. 35 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט נאָך גערעדט, איז מען געקומען פֿון דעם בית פֿון די גבאי פֿון דער שויל, און געזאָגט: בְּתִךְ אִיז א נְפֻטָּרַת; וואָס שטערען נאָך דעם רִבִּין? 36 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געהערט, וואָס זיי האָבן געזאָגט, האָט ער זיך אָפּגערוּפֿן צום גבאי פֿון דער שויל: האָב נישט קיין מוּרָא; גלויב נאָר! 37 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט קיינעם נישט געלאָזט מיטגיין, אַחוּץ פֿיפֿאָן, יַעֲקֹב, און יוֹחָנָן אַח יַעֲקֹב. 38 און ווי זיי זענען צוגעקומען צום בֵּית פֿון דעם גבאי פֿון דער שויל, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזען די געטומל, און די פֿיל וויינער און קלאָגער. 39 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרִינגעגאַנגען, און האָט צו זיי געזאָגט: וואָס טומלט איר און וויינט? דאָס ילְדָּה איז נישט א נְפֻטָּר, נִיעֶרֶט טוט שלאָפֿן. 40 און זיי האָבן זיך אויסגעלאכט פֿון אים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי אַלעמען אַרויסגעטריבן, און האָט גענומען מיט זיך דעם אָב און די אַם און די, וואָס זענען געווען מיט אים און איז אַרִינגעגאַנגען וואו דאָס ילְדָּה איז געווען. 41 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָנגענומען דאָס ילְדָּה ביי דער האַנט, און האָט צו איר געזאָגט: טְלִיתָא קומי; וואָס איז טײַטש: מיידעלע, שטיי אויף. 42 און דאָס מיידעלע איז תִּיכֵף אויפגעשטאַנען, און האָט גענומען גיין; און זי איז אַלט געווען 12 יאָר. און

זיי זענען פאַרַחידושט געוואָרן מיט אַ גָדוֹל חידוש. 43 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
הָאֵט זיי שטרענג באַפּוּילן, אַז קיינער זאָל נישט וויסן דערפּון; און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געהייסן, מע זאָל איר געבן עפעס צו עסן. 1 און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ איז אַוועקגעגאַנגען פּון דאָרטן, און איז געקומען אין זיין אייגן
שטעטל [נְצֵרֶת]; אַרִיין; און משיחס תּלמידים זענען אים נאכגעגאַנגען. 2 און
שבת הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָנגעהויבן צו זאגן שעורים אין דער שולן, און
רבים וואָס האָבן אים געהערט, האָבן זיך געחידושט, און געזאָגט: פּונוואָנען
נעמט זיך דאָס צו אים? און וואָס איז דאָס פאַר אַ חֲכָמָה, וואָס איז אים
געגעבן געוואָרן? און אַזעלכע וואונדער זאָלן געשען דורך זיינע הענט? 3 און
דאָס נישט דער סטאַליער, דער זון פון מְרִים, און אַח יעקב, און יוסי, און
יהודה, און שְׁמַעוֹן? און זענען נישט זיינע אַחִיּוֹת דאָ מיט אונדז? און זיי זענען
געשטרויכלט געוואָרן אין אים. 4 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט:
אַ נְבִיא איז נישט אָן כְּבוֹד, אחוץ אין זיין אייגן לאַנד, און צווישן זיינע
קרובים, און אין זיין אייגן בַּיִת. 5 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָרט נישט
געקענט טאָן קיין וואונדער, אַחוץ וואָס ער האָט אַרויפגעלייגט זיינע הענט
אויף אייניקע חולים, און האָט זיי געהיילט. 6 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך
געחידושט איבער זייער אומגלויבן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרומגעגאַנגען
אין די שטעטלעך דאָרטן און האָט געלערנט משיחס תּוֹרָה. 7 און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גערופּן צו זיך די 12, און האָט אָנגעהויבן זיי אַרויסשיקן
צוויינווייז, און האָט זיי געגעבן שלִיטָה סמכות און מאכט איבער שדים; 8
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי געבאָטן, אַז זיי זאָלן גאַרנישט מיטנעמען
אויפן דַּרְךְ, אַחוץ אַ מְקַל שטעקן; נישט קיין לֶחֶם, נישט קיין בעטלערס זאַק,
נישט קיין געלט אין גאַרטל; 9 אָבער אַנשטאַט צו טראָגן סאַנדאַלן, און
נישט צו נעמען אַן עקסטרע בעקעטשע. 10 און ער האָט צו זיי געזאָגט: אין
וואָס פאַר אַ בַּיִת איר וועט אַרִייןקומען, דאָרט פאַרבלייבט, ביז איר גייט
ווייטער. 11 און דאָס אָרט, וואָס וועט אייך נישט אויפנעמען, און זיך נישט
צוהערן צו אייך, זאָלט איר פּון דאָרטן אַרויסגיין און אַפּטרייסלען דעם
שטויב פון אייערע רגלים [נְעֵר חֲצֵנוּ], פאַר אַן יְעוּדוֹת צו זיי. 12 און זיי זענען

אַרויסגעגאַנגען און האָבן דרשענען, אַז מען זאל תשובה טאן; 13 און האָבן
 אַרויסגעטריבן רבים שדים, און געזאַלפט רבים חולים מיט שָׁמֶן, און זיי
 געהיילט. 14 און דער מֶלֶךְ הוֹרְדוֹס האָט דערפֿון געהערט, ווייל שמוּ [זען
 זכר' 12-11:6] איז געוואָרן באַקאַנט. און הוֹרְדוֹס האָט געזאַגט: יוֹחָנָן [פֿון
 דער מקוה טבילה פֿון תשובה] איז אויפגעשטאַנען [זען תּחִית-הַמֵּתִים,
 דניאל 12:2], און דערפֿאַר אַרבעטן אין אים די דאַזיקע פֿוחות. 15 אָבער
 אַנדערע האָבן געזאַגט: עס איז אַלֵּהוּ הַנְּבִיא. און ווידער אַנדערע האָבן
 געזאַגט: ס'איז אַ נְבִיא, טאקע ווי איינער פֿור די נְבִיאִים. 16 און ווען הוֹרְדוֹס
 האָט עס געהערט, האָט ער געזאַגט: יוֹחָנָן [פֿון דער מקוה טבילה פֿון
 תשובה], וועמען איך האָב געקעפט, קָם מִן-הַמֵּתִים. 17 מחמת הוֹרְדוֹס האָט
 געשיקט און געלאָזט כאַפֿן יוֹחָנָן [פֿון דער מקוה טבילה פֿון תשובה], און
 האָט אים געבונדן אין דער בֵּית הַסֵּהַר צוליב הוֹרְדוֹס אֶשֶׁת פּיליפּוס אַחִיו,
 ווייל ער האָט מיט איר חתונט געהאַט. 18 מחמת יוֹחָנָן [פֿון דער מקוה
 טבילה פֿון תשובה] האָט געזאַגט צו הוֹרְדוֹס: אֶשֶׁת אַחִי אֵינָה מְתָרַת לִּי
 [ויק' 18:16; 20:21]. 19 און הוֹרְדוֹס האָט אים פיינט באַקומען, און אים
 געוואָלט טייטן, אָבער זי האָט עס נישט געקענט טאָן. 20 מחמת הוֹרְדוֹס
 האָט פֿחד געהאַט פֿאַר יוֹחָנָן [פֿון דער מקוה טבילה פֿון תשובה], ווייל ער
 האָט געוואוסט, אַז ער איז אַ צַדִּיק און קָדוֹשׁ, און האָט אים געשיצט. און
 ווען ער פלעגט אים הערן, איז ער שטאַרק צעמישט געוואָרן; און דאָך האָט
 ער אים גערן געהערט. 21 און ווען עס איז געקומען אַ פֿאַסיקער טאָג, ווען
 הוֹרְדוֹס האָט צו זיין יום הַקִּדְּוָה געמאַכט אַ סעודה פֿאַר זיינע גדולים, און די
 הויכע אָפיצירן, און די חֲשׁוּבִסְטֵע מענטשן פֿון גָּלִיל, 22 איז בְּתָהּ פֿון
 הוֹרְדוֹס אַליין אַרײַנגעקומען און האָט געטאַנצט, און זי איז וואוילגעפעלן
 הוֹרְדוֹס און אויך זיינע געסט. און דער מֶלֶךְ האָט געזאַגט צום מיידל: נאָר
 בעט פֿון מיר, וואָס דו ווילסט, און איך וועל עס דיר געבן! 23 און ער האָט
 איר געשוואוירן: וואָס דו וועסט בעטן, וועל איך דיר געבן, ביז אַ האַלב פֿון
 מיין מלוכה. 24 און זי איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט געזאַגט צו אַמָּה: וואָס
 זאָל איך בעטן? האָס זי געזאַגט: דעם קאַפּ פֿון יוֹחָנָן פֿון דער מקוה טבילה

פון תשובה! 25 און זי איז תיכף אריינגעגאנגען צום מלך, און האָט געזאָגט: איך פאַרלאַנג, דו זאָלסט מיר תיכף געבן אין א קערה דעם קאָפּ פון יוחנן פון דער מקוה טבילה פון תשובה. 26 און דער מלך האָט זיך שטאַרק מצער געווען, אָבער צוליב די שבועות און די געסט, האָט ער איר נישט געוואָלט אַפּזאָגן. 27 און דער מלך האָט תיכף געשיקט אָחד מן השומרים, און האָט אים באַפוילן צו ברענגען זיין קאָפּ; און ער איז אוועקגעגאַנגען און האָט אים געקעפט אין דער בֵּית הַסֵּהר, 28 און געבראַכט זיין קאָפּ אין אַ קערה און האָט אים געגעבן דעם מיידל, און דאָס מיידל האָט אים געגעבן צו אַמָּה. 29 און ווען זיינע תלמידים האָבן דאָס געהערט, זענען זיי געקומען און האָבן גענומען זיין גופָה, און האָבן אים אַריינגעלייגט אין אַ קבר. 30 און די שליחים האָבן זיך פאַרזאַמלט ביי רבי מלך המשיח, און האָבן אים דערציילט אַלץ, וואָס זיי האָבן געטאָן, און וואָס זיי האָבן געלערנט. 31 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: קומט איר אַליין אויף אן איינזאם אָרט, אין אַ יחידות, און רוט אייך אויס אַביסל. מחמת רבים זענען געקומען און געגאַנגען, אַזוי, אַז זיי האָבן אפילו נישט געהאַט קיין צייט צו עסן. 32 און זיי האָבן זיך אוועקגעלאָזט מיט אַ סִּיָּרָה אין אַן איינזאם אָרט אַליין אין אַ יחידות. 33 און מען האָט זיי געזען אוועקגיין, און רבים האָבן זיי דערקענט, און זיי זענען זיך צונויפגעלאָפן צופּויס פון כל שטעטלעך, און זענען דאָרטן אָנגעקומען פריער פאַר זיי. 34 און ווען ער איז אַרויסגעקומען און געזען דעם גרויסן עולם, האָט אים אָנגענומען אַ רחמי שמים אויף זיי, ווייל זיי זענען געווען ווי כָּבֶשׂ אָן אַ רוּעָה; און ער האָט מיט זיי אנגעהויבן א סך צו לערנען משיח תורה. 35 און ווען סע איז שוין געוואָרן שפעט, זענען צו אים געקומען משיח תלמידים, און האָבן געזאָגט: דאָס אָרט איז וויסט, און עס איז שוין שפעט; 36 לאַז זיי אָפּ פּדי זיי זאָלן קענען גיין אין די אַרומיקע שטעטלעך און מקומות, און זיך קויפן עפעס צו עסן. 37 אָבער רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: גיט איר זיי צו עסן! האָבן זיי צו אים געזאָגט: זאָלן מיר גיין קויפן לָחֶם פאַר 200 דינָרים, און זיי געבן צו עסן? 38 אָבער רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: וויפל לָחֶם

הָאָט איר? נו, גייט און זעט, און דערוויסנדיק זיך, הָאָבן זיי געזאָגט: 5, און 2 פיש. 39 און רבי מלך המשיח הָאָט זיי באפוילן, אז אלע זאלן זיך אנדערזעען חברותאוייז אויפן גרינעם גראָז. 40 און זיי הָאָבן זיך אַנדערגעזעצט אין שורות, צו הונדערט, און צו פופציק. 41 און רבי מלך המשיח הָאָט גענומען די 5 כְּבֹרוֹת הַלֶּחֶם און די 2 פיש, און הָאָט ארויפגעבליקט זיינע אויגן צום שָׁמַיִם און הָאָט אַ בְּרָכָה געמאַכט, און ער געמאַכט בְּצִיעֵת הַלֶּחֶם און עס דערלאַנגט משיחס תלמידים, צו גרייטן פֿאַר זיי; און אויך די 2 פיש הָאָט ער צעטיילט צווישן זיי. 42 און זיי הָאָבן כל געגעסן צו דער זאַט, 43 און זיי הָאָבן צונויפגענומען פון די רביס שיריים, 12 פולע קערב, און אויך פון די פיש. 44 און די, וואָס הָאָבן געגעסן פון דעם לֶחֶם, זענען געווען 5,000 מאָן. 45 און ער הָאָט תּוֹכַף גענייט משיחס תלמידים אַרײַנצוגיין אין דער סִיָּרָה, און אַרײַבערצופאַרן פריער פֿאַר אים אויף דער אַנדערער זייט, קיין בֵּית-צִיָּדָה, ביז ער וועט אָפּלאָזן דאָס המון מענטשן. 46 און אַזוי ווי ער הָאָט זיך מיט זיי אַפּגעזעגנט, איז ער אַרויפגעגאַנגען אויפן הָר צו דאווענען [זען לוקס 4-11:1], 47 און ווען סע איז געוואָרן אָוונט, איז די סִיָּרָה געווען אין מיטן ים, און רבי מלך המשיח אליין אויף דער יבֵּשָׁה. 48 און זעענדיק ווי זיי מאַטערן זיך ביים רודערן- מחמת דער ווינט איז געווען אַנטקעגן זיי - איז ער צו זיי געקומען אַרום דער טער משמר פון דער נאַכט, גייענדיק אויפן ים. און ער הָאָט זיי געוואָלט פאַרבייגיין, 49 נאָר ווי זיי הָאָבן אים געזען גיין אַרומגיין אויפן פֿני הַיָּם, הָאָבן זיי געמיינט, אַז דאָס איז רוּחַ רְפָאִים [זען לוקס 24:39]; יהודים אין משיח [9:27], און הָאָבן א געשריי געטאן; 50 מחמת זיי הָאָבן אים כל געזען, און הָאָבן זיך דערשראָקן. און תּוֹכַף הָאָט ער גערעדט מיט זיי, און צו זיי געזאָגט: חזק! אָהִיָּה [הוא] [שמות 3:14]; הָאָט נישט קיין פחד. 51 און ער איז צו זיי אין דער סִיָּרָה אַרײַנגעגאַנגען, און דער ווינט הָאָט אויפגעהערט. און זיי הָאָבן זיך שטאַרק געחידושט; 52 מחמת זיי הָאָבן נישט פאַרשטאַנען בנוגע דעם לֶחֶם [זען מרק' 6:43; 8:17-21], מחמת זייער לֵב איז געווען פאַרהאַרטעוועט (ווי שטיין [זען רומ' 11:7]; זען בֵּר-אָנָש גייענדיק אויפן עֲנָנִי

השמים, דנאיל 7:13; מתי 26:64]. 53 און ווען זיי זענען אַריבערגעפאָרן, זענען זיי געקומען צום חוף גנוסר, און האָבן זיך דערנענטערט צום ברעג. 54 און ווען זיי זענען אַרויסגעקומען פון דער ספּרה, האָט מען אים תּיכף דערקענט, 55 און זיי זענען אַרומגעלאָפּן אין דער כל געגנט, און האָבן גענומען ברענגען די חולים אויף די אלונקות, וואוהין זיי האָבן געהערט, אַז רבי מלך המשיח געפינט זיך. 56 און אומעטום וואו ער איז געקומען, אין די שטעטלעך, שטעט אַדער מקומות, האָט מען די חולים אַוועקגעלייגט אויפן מאַרק, און אים געבעטן, צו מעגן כאַטש אַנרירן די משיח ציצת פון זיין בָּגָד. און כל, וואָס האָבן אים אַנגערירט, זענען געהאַלפּן געוואָרן. ז און סע האָבן זיך ביי אים פאַרזאַמלט די פרושים, און עטלעכע פון די סופרים [רַבָּנִים], וואָס זענען געקומען פון ירושלים, 2 און זיי האָבן געזען, אַז אייניקע פון זיינע תלמידים עסן לֶחֶם אָן נְטִילַת יָדַיִם [מתי 23:24]. 3 מחמת די פרושים, און כל יידן עסן נישט, אחוץ זיי וואָשן זיך די הענט, מחמת זיי האַלטן די מסורה פון די זקנים [תורה שבעל פה, זען גלט' 1:14]; 4 און ווען זיי קומין פון מאַרקפלאַץ, עסן זיי נישט, ווען זיי וואָשן זיך נישט נְטִילַת יָדַיִם; און רבים אַנדערע זאָכן האָבן זיי איבערגענומען מקיים צו זיין: דאָס מקוה טובלען פון בעכערס, און טעפּ, און קופּערנע פֿלים. 5 און די פרושים און די סופרים [רַבָּנִים] האָבן אים געפרעגט: פאַרוואָס זענען זיך דייןע תלמידים נישט נוהג לויט דער מסורה פון די זקנים, נייערט זיי עסן לֶחֶם אָן נְטִילַת יָדַיִם? 6 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: טוב האָט ישעיה אויף אייך צבועים נביאות געזאָגט, ווי סע שטייט געשריבן: הָעַם הַזֶּה בְּשִׁפְתָיו כְּבֹדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי 7 וְתֵהִי יִרְאַתְךָ אֵתִי מִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה [ישעיה 29:13]. 8 איר פאַרלאָזט דאָס מצות ה', פֿדי לְשִׁמּוֹר דער מסורה פון בְּנֵי אָדָם. 9 און ער האָט צו זיי געזאָגט: פּיין מאַכט איר בטל מִצְוֹת ה', כדי איר זאָלט זיי שומר איבער אייער מסורה! 10 מחמת משה האָט געזאָגט: כִּבַּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת [שמות 20:12; 21:17]; דברים 5:16; ויקרא 20:9]; 11 אָבער איר זאָגט: אויב איינער וועט זאָגן צו זיין אָב, אַדער אָם: אַ קרבן איז דאָס, וואָס דו וואַלטסט געקענט הנאה האָבן

פון מיר, דאָס הייסט, עס איז אַ נדר צו ה'; 12 יעמאַלט לאַזט איר אים שוין מער גאַרנישט טאָן פאַר זיין אָב, אָדער אַם; 13 און דערמיט מאַכט איר בַטל דָבָר ה' צוליב אייער אָנגענומענער מסורה, און אַזוי אַשטייגער זענט איר זיך פיל מאָל נוהג. 14 און רבי מלך המשיח האָט צו זיך ווידער גערופן דאָס עם, און האָט צו זיי געזאָגט: הערט מיך אויס, פֿלֶכֶם, און האבן בינה: 15 נישט דאָס, וואָס קומט אַריין אין אַ בן אדם פון דרויסן, קען אים מטמא זיין; נייערט דאָס, וואָס קומט אַרויס פון אים, אָט דאָס איז מטמא דעם בן אדם [זען רומ' 7:18; 8:13]. 16 דער, וואָס האָט אויערן צו הערן, זאָל הערן.

17 און ווען רבי מלך המשיח האָט פאַרלאָזט דאָס עם, און איז אַריינגעגאַנגען אין בֵּית אַרְיִין, האָבן משיחס תלמידים אים געפרעגט וועגן דעם מָשֶׁל. 18 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: זענט איר אויך אָן בִּינָה? פאַרשטייט איר נישט, אַז כל, וואָס קומט אַריין אין דעם בן אדם פון דרויסן, קען אים נישט מטמא זיין? 19 מחמת סע גייט נישט אין זיין לֵב אַריין, נייערט אין בֶּטֶן, און ווערט ארויסגעווארפן למוצאות. אָט אַזוי האָט ער כל שפּיִזוֹן טָהוֹר געמאַכט [זען מה"ש 21:25, וואס איז וועגן די גוישע מאמינים, אז זיי זאלן זיך אפהיטן צו עסן פון קרבנות צו אלילים און פון דם און פון דערווארגן פלייש; מרק' 7:19 איז נישט וועגן יידן און טרייף]. 20 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: דאָס, וואָס קומט אַרויס פון דעם בן אדם, דאָס איז מטמא דעם בן אדם. 21 מחמת פון אינעווייניק, פון דעם מענטשנס לֵב, קומען אַרויס בייזע מַחֲשָׁבוֹת, זנות, גִּבְהָה, רִצִּיחָה, 22 נִיאוּף, חֲמֻדָּנוֹת, רַע, בַּאֲטָרוּג, תַּאוּוּה, עֵין-הָרַע, חלול השם, גאווה, שטות [זען רומ' 7:18; 8:13]. 23 פֶּל הָרַעוֹת קומט אַרויס פון אינעווייניק, און איז מטמא דעם בן אדם [זען רומ' 7:18; 8:13]. 24 און רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען פון דאָרטן און איז אַוועקגעגאַנגען אין די קאַנטן פון צור און צידון, און ער איז אַריינגעגאַנגען אין אַ בֵּית, און האָט נישט געוואָלט, ס'זאָל ווער וויסן פון דעם; אָבער ער האָט נישט געקענט בלייבן פאַרבאַרגן.

25 מחמת תּיכּף האָט אָן אַשָׁה, וועמעס טעכטערל האָט געהאַט אַ שד, געהערט וועגן אים, און זי איז געקומען און איז אים געפאַלן צו די רגלים.

26 און די אָשה איז געווען אַ יְוֹנִית, פֿון סִירִיש-פּענִיקִישן אָפּשטאַם. און זי האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל אַרויסטרייבן דעם שד פֿון איר בַּת. 27 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו איר געזאָגט: זאָלן קוֹדֵם די יְלָדִים זאָט ווערן [רומ' 1:16], מחמת עס איז נישט רעכט צו נעמען דאָס לָחֵם פֿון די יְלָדִים, און עס וואַרפֿן פֿאַר די כְּלָבִים [זען תהלים 22:17]. 28 אָבער זי האָט אים געענטפּערט: כֵּן, אָדוֹנָי; אויך די הינטלעך אונטערן טיש עסן די שיריים פֿון די יְלָדִים. 29 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו איר געזאָגט: צוליב דעם דאָזיקן דָּבָר, גיי דיר; דער שד איז אַרויס פֿון דיין בַּת. 30 און זי איז אַהיימגעגאַנגען, און האָט דאָס יְלָד געפֿונטן ליגן אויפֿן בעט, און דער שד איז פֿון איר געווען אַרויסגעגאַנגען. 31 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז ווידער אַרויסגעגאַנגען פֿון די געמאַרקן פֿון צוֹר, און איז געגאַנגען דורך צִידוֹן צום ים פֿון גָּלִיל, דורך די געמאַרקן פֿון דעקאַפּאָליס. 32 און מען האָט צו אים געבראַכט אַ טויבן, וואָס האָט געשטאַמלט; און זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל אַרויפֿלייגן אויף אים זיין האַנט. 33 און ער האָט אים אַוועקגענומען אָן אַ זייט פֿון דעולם המון, און האָט אַרײַנגעלייגט זיינע פינגער אין זיינע אויערן, און האָט אַ שפּיי געטאָן און אָנגערירט זיין צונג; 34 און אויפהייבנדיק זיינט אויגן צום שָׁמַיִם, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַ זיפֿץ געטאָן, און צו אים געזאָגט: אַפְּתַח! וואָס איז טײַטש: עפֿן דײַך אויף! 35 און זיינע אויערן האָבן זיך געעפֿנט, און דער באַנד פֿון זיין צונג איז געוואָרן לויז, און ער האָט גערעדט ריכטיג. 36 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי באַפֿוילן, אַז זיי זאָלן עס קיינעם נישט דערציילן; אָבער וואָס מער ער האָט זיי פֿאַרווערט, כל מער האָבן זיי עס באַקאַנט געמאַכט. 37 און זיי האָבן זיך שטאַרק געחידושט, און געזאָגט: אַלצדינג האָט ער טובֿ געטאָן; ער מאַכט אַפּילו די טויבע הערן, און די שטומע רעדן. חַ אִין יענע טעג, ווען סע האָט זיך ווידער פֿאַרזאַמלט אַ גרויסער עולם, און זיי האָבן נישט געהאַט וואָס צו עסן, האָט ער גערופֿן צו זיך משיחַ תּלמידים, און האָט צו זיי געזאָגט: 2 עס איז מיר אַ רחמי השמים אויפֿן עס, מחמת זיי זענען מיט מיר שוין 3 טעג, און האָבן נישט וואָס צו עסן. 3 און אויב איך זאָל זיי אַהיימשיקן אומגעגעסן, וועלן

זיי נאָך חלָשן אויפן דָרד; און טייל פון זיי קומען אויך פון ווייט. 4 און משיחס תלמידים האָבן אים געענטפֿרט: פון וואָנען קען מען זיי דאָ אין דער מדבר זעטיקן מיט לָחם [זען שמות 16:3]? 5 האָט רבי מֶלך המְשיחַ זיי געפרעגט: וויפל פֿפרות לָחם האָט איר? האָבן זיי געזאָגט: 7. 6 און רבי מֶלך המְשיחַ האָט געהייסן דעם עולם זיך אַנידערזעצן אויף דער ערד; און ער האָט גענומען די 7 פֿפרות לָחם און האָט אַ בֵּרַכָה געמאַכט, און רבי מֶלך המְשיחַ האָט זיי געמאַכט בְּצִיעַת הַלָּחֶם [זען לוקס 24:35], און געגעבן משיחס תלמידים, צו גרייטן פֿאַר זיי. און זיי האָבן עס דערלאָנגט דעם עולם. 7 און זיי האָבן אויך געהאַט עטלעכע קליינע פישלעך; און אַזוי ווי רבי מֶלך המְשיחַ האָט איבער זיי אַ בֵּרַכָה געמאַכט, האָט ער געהייסן, מע זאָל אויך זיי דערלאָנגען. 8 און זיי האָבן געגעסן, און זענען זאָט געוואָרן; און זיי האָבן צונויפגעקליבן פון די רביס שיריים, 7 קערב. 9 און זיי זענען געווען אַן עָרד פון 4,000 בְּנֵי אָדָם. און ער האָט זיי אַוועקגעשיקט; 10 און תִּיכֵף איז רבי מֶלך המְשיחַ אַריין אין אַ סִּיָּרָה מיט משיחס תלמידים, און איז אָנגעקומען אין די קאַנטן פון דלְמָנוּתָא. 11 און די פרושים זענען אַרויסגעקומען, און האָבן אָנגעהויבן מיט אים אַ וויכוח, און פֿאַרלאָנגט פון אים אַ צייכן [אות] פון שְׁמַיִם, כּדִּי אִים צו פּרוּאוּן. 12 און רבי מֶלך המְשיחַ האָט טיף אָפּגעזיפצט אין זיין רוּחַ, און געזאָגט: פֿאַרוואָס זוכט דער דאָזיקער דוּר אַ צייכן [אות]? אָמֵן, אִיך זאָג אייך, דעם דאָזיקן דוּר וועט נישט געגעבן ווערן קיין שום צייכן [אות]. 13 און רבי מֶלך המְשיחַ האָט זיי פֿאַרלאָזט, און איז ווידער אַריינגעגאַנגען אין דער סִּיָּרָה, און איז אַריבערגעפֿאַרן אויף דער אַנדערער זייט ים. 14 און זיי האָבן פֿאַרגעסן מיטצונעמען לָחם, און האָבן נישט געהאַט מער ווי איין פֿפֿר לָחם אין דער סִּיָּרָה. 15 און רבי מֶלך המְשיחַ האָט זיי געוואָרנט: היזהרו, און היט אייך פֿאַר דעם זויערטייג פון די פרושים און פֿאַר דעם זויערטייג פון הורדוסן [זען קור"א 8:1, גאווה בלאזט אויף די קאָפּ ווי הייוון בלאָזט אויף טייג]. 16 און זיי האָבן זיך געאַמפערט איינער מיטן אַנדערן, און געזאָגט: מיר האָבן נישט קיין לָחם. 17 און רבי מֶלך המְשיחַ האָט עס באַמערקט, און צו זיי

געזאָגט: וואָס אַמפּערט איר אייך, וואָס איר האָט נישט קיין לָחֶם? צי קאָנט איר נאָך כל נישט מערקן און פאַרשטיין? איז אייער לֵב פאַרהאַרטעוועט? 18 עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו: [ירמיהו 5:21; יחזקאל 12:2] און געדענקט איר נישט, 19 ווען איך האָב צעבראַכן די 5 פּפרות הַלֶּחֶם פאַר די 5,000 וויפל פּולע קערב מיט [רביס] שיריים האָט איר צונויפגעקליבן? זאָגן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: 12. 20 און ווען איך האָב צעבראַכן די 7 פאַר די 4,000 וויפל פּולע קערב מיט [רביס] שיריים האָט איר צונויפגעקליבן? זאָגן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: 7. 21 האָט ער צו זיי געזאָגט: צי זענט איר נאָך אלץ אָן בינה? 22 און זיי זענען געקומען קיין בֵּית-צִיְדָה. און מען האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט אַ בלינדן, און אים געבעטן, אַז רבי זאָל אים אָנרירן. 23 און ער האָט אָנגענומען דעם בלינדן ביי דער האַנט, און האָט אים אַרויסגעפירט פון שטעטל; און אַז ער האָט אַ שפיי ארויפגעלייגט אויף בלינדנס אויגן און די הענט אויף בלינדן, און אים געפרעגט: זעסטו עפעס? 24 און ער האָט אַ קוק געגעבן, און געזאָגט: איך זע בְּנֵי אָדָם, ווי ביימער זע איך זיי אַרוםגיין! 25 דאָן האָט ער ווידער אַרויפגעלייגט די הענט אויף זיינע אויגן; און ער האָט שאַרף געקוקט, און איז געהיילט געוואָרן, און האָט אלץ געזען קלאַר. 26 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים אַהיימגעשיקט, און געזאָגט: גיי אַפילו אין שטעטל נישט אַריין. 27 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעגאַנגען מיט משיחַס תּלמידים אין די שטעטלעך פון קסריה פון פיליפּוס; און אויפן דֶרֶךְ האָט ער געפרעגט זיינט תּלמידים: ווער, זאָגן די בְּנֵי אָדָם בין איך? 28 האָבן זיי אים געענטפערט: יוֹחָנָן פון דער מקוה טבילה פון תּשובה; און אַנדערע, אַלְיָהוּ הַנְּבִיא; און אַנדערע ווידער, איינער פון די נְבִיאִים [זען מלאכי 4:5]. 29 האָט ער זיי געפרעגט: איר אָבער, ווער זאָגט איר, אז איך בין? און כִּיפֵּא האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו ביסט דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ! 30 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי אָנגעזאָגט, אַז זיי זאָלן קיינעם נישט דערציילן וועגן אים. 31 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט מיט זיי אָנגעהויבן צו לערנען, אַז דער בַּר-אַנָּשׁ [דניאל 7:13, משיח] מוז ליידן רבים יסורים, און פאַרוואָרפן

ווערן פון די זקנים, און די ראשי-כהנים, און די סופרים [זען ישעיה 53:3],
און געטייט ווערן, און נאך משיחס הסתלקות נאך 3 ימים וועט ער ווידער
אויפשטיין. 32 און רבי מלך המשיח האט דערפון אפן גערעדט. און פיפא
האט אים גענומען אויף א זייט, און האט אים אנגעהויבן צו מוסרן. 33
אבער רבי מלך המשיח האט זיך אויסגעדרייט, און קוקנדיק אויף משיחס
תלמידים, האט ער אויסגעמוסרט פיפא, און געזאגט: אוועק, הינטער מיר,
השטן! מחמת דין ארט נישט, וואס איז שייך ה', נייערט וואס איז שייך בני
אדם [זען מרק' 7:9]. 34 און רבי מלך המשיח האט צו זיך גערופן דאס המון
מענטשן אינאיינעם מיט משיחס תלמידים, און האט צו זיי העזאגט: אויב
עמיצער וויל מיר נאכגיין, זאל ער זיך אליין פארלייקענען, און נעמען אויף
זיך זיין [עקדה און עץ בראשית 9-22:6] בויס פון מסירות נפש, און מיר
נאכגיין. 35 מחמת ווער סע וויל ראטעווען זיין נפש, וועט עס פארלירן; און
ווער סע וועט פארלירן זיין נפש צוליב מיר און צוליב דער בשורת הגאולה,
דער וועט עס אפראטעווען. 36 מחמת וואס לוינט זיך א בן אדם, ווען ער
זאל געווינען די כל העולם, און פארלירן זיין נפש? 37 אדער וואס פאר
תמורה [זען כיפא א 1:18] זאל א בן אדם געבן פאר זיין נפש? 38 מחמת
ווער עס וועט זיך שעמען מיט מיר און מיט מיינע דברים [משיחס תורה]
אין דעם דאזיקן נואפדיקן און זינדיקן דור [זען רומ' 1:16], וועט דער
בר-אנש [דניאל 7:13 משיח] זיך אויך שעמען מיט אים, ווען ער וועט קומען
אין דער כבוד פון זיין אלוקים האב [עתיק יומין, דניאל 14-13:7] מיט די
מלאכים הקדושים. ט און רבי מלך המשיח האט צו זיי געזאגט: אמן, איך
זאג אייך, פאראן עטלעכע פון די, וואס שטייען דא וואס וועלן נישט
פארזוכן דעם טעם פון מות, ביז זיי וועלן זען דאס מלכות ה' אנקומען
בגבורה [זען לוקס 36-28:9; מתי 13-17:1; מרק' 13-9:2]. 2 און 6 טעג
שפעטער האט רבי מלך המשיח גענומען מיט זיך פיפא, און יעקבן און
יוחנן אין יחידות, און האט פירט זיי ארויף אויף א הויכן קר איינע אליין; און
ער איז פאר זיי פארענדערט געווארן. 3 און משיחס מלבושים זענען
געווארן שטראלנדיק, אזוי ווייס, אז קיין פארבער אויף דער ערד וואלט זיי

נישט געקענט ווייסער מאַכן. 4 און אַלְיָהוּ הַנְּבִיא מִיט מִשְׁהוּן הָאָבֶן זִיד
 אַנטפּלעקט צו זיי, און הָאָבֶן גערעדט מִיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 5 און בִּיפֹּא
 הָאָט זִיד אַפּגערופּן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: רַבִּי, עס איז טוֹב פֶּאַר אונדז דאָ צו
 זיין; לאַמיר מאַכן 3 ספּות, אָחַד פֶּאַר דיר, און אָחַד פֶּאַר מֹשֶׁה [רבינו], און
 אָחַד פֶּאַר אַלְיָהוּ הַנְּבִיא. 6 מחמת ער הָאָט נישט געוואוסט, וואָס צו זאָגן,
 אַזוי זיי הָאָבֶן זִיד געפּאַרכטן מִיט צופּלויגען פּחד. 7 און געקומען איז אַ
 וואַלקן, און הָאָט זיי פֶּאַרשאַטנט, און אַ בת קול איז אַרויס פּון דעם
 וואַלקן: זע בני אהובי [דער זון פּון דער אויבערשטער] אַלְיָו תּשִׁמְעוּנִי! 8 און
 אַז זיי הָאָבֶן זִיד פּלוצים אַרומגעקוקט, הָאָבֶן זיי קיינעם נישט געזען, אַחוץ
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַליין מִיט זיי. 9 און ווען זיי הָאָבֶן אַראַפּגענידערט פּון דעם
 הָר, הָאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי באַפּוּילן, אַז זיי זאָלן קיינעם נישט דערציילן,
 וואָס זיי הָאָבֶן געזען, ביז דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט אויפשטיין
 תּחִית-הַמֵּתִים. 10 און זיי הָאָבֶן באַהאַלטן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דָּבָר, און הָאָבֶן
 זִיד געִישׁובט צווישן זִיד, וואָס תּחִית-בַּר אַנְשׁ זאָל באַטייטן. 11 און זיי הָאָבֶן
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפּרעגט: פֶּאַרוואָס זאָגן די סופּרים [רַבָּנִים], אַז קודם
 שטעטל קומען אַלְיָהוּ הַנְּבִיא [מלאכי 6-5:4]? 12 און הָאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 צו זיי געזאָגט: אַוּדאי קומט קודם אַלְיָהוּ הַנְּבִיא, און ברענגט תקוּן; און ווי
 סע שטייט געשריבן וועגן דעם בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח], אַז ער מוז אַ
 סך לִיידן יסורים, און ווערן נְבִיָּה וְחִדָּל [זען ישעיה 53:3]. 13 אָבער אִיד זאָג
 אִיד, אַז אַלְיָהוּ הַנְּבִיא איז שוין געקומען, און זיי הָאָבֶן מִיט אים געטאָן
 וואָס זיי הָאָבֶן געוואַלט, אַזוי ווי סע שטייט געשריבן וועגן אים [זען מלכים
 א 19:2, 10; מלאכי 24-23:3]. 14 און ווען זיי זענען געקומען צו די תּלמידים,
 הָאָבֶן זיי געזען אַ גרויסן המון מענטשן אַרום זיי, און סופּרים [רַבָּנִים] הָאָבֶן
 זִיד מִיט זיי מְתוּפָּח געווען. 15 און אַז די בְּנֵי אָדָם הָאָבֶן אים דערזען, זענען
 זיי נשתּוּמם געוואָרן, און זענען צו אים אקיינגעלאָפּן און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 אַפּגעגעבן ברכת שלום. 16 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זיי געפּרעגט: וועגן
 וואָס זענט איר זִיד מְתוּפָּח מִיט זיי? 17 און איינער פּון דעם המון הָאָט אים
 געענטפּערט: רַבִּי, אִיד האב געבראַכט צו דיר מיין זון, וואָס הָאָט אַ שטומען

גייסט שד; 18 און וואו נאָר ער כאַפּט אים אָן, וואָרפט ער אים אַהין און
 אַהער; און ער שוימט פארן מויל און קריצט מיט די ציין, און ווערט
 פאַרשטאַרט; און איך האָב געזאָגט צו דינע תלמידים, אַז זיי זאָלן אים
 אַרויסטרייבן, אָבער זיי האבן נישט די כוח. 19 און רבי מלך המשיח האָט זיי
 געענטפערט: אָ אומגלויביקער דור, ווי לאַנג נאָך זאָל איך זיין מיט אייך? ווי
 לאַנג נאָך זאָל איך פאַרטראַגן? ברענגט אים אַהער צו מיר. 20 און זיי
 האָבן אים געבראַכט צו רבי מלך המשיח; און ווי ער האָט אים דערזען,
 האָט דער שד פלוצים גענומען אים רייסן; און ער איז אנידערגעפאלן אויף
 דער ערד, און האָט זיך שוימענדיק פארן מויל. 21 און ער האָט געפרעגט
 זיין אָב: ווי לאַנג איז עס, זינט דאָס איז צו אים געקומען? האָט ער געזאָגט:
 פון קינדווייז אָן. 22 און אָפט וואָרפט ער אים אין אַש און אין מים אַריין,
 כדי אים אומצוברענגען, אָבער אויב דו קענסט עפעס טאָן, האָב אויף אונדז
 רחמי שמים, און העלף אונדז. 23 און רבי מלך המשיח האָט צו אים
 געזאָגט: אויב דו קענסט? כל איז מעגלעך פאַר דעם, וואָס גלויבט. 24 און
 תיכף האָט דער אָב פון דעם יינגל אויסגעשריגן, און געזאָגט: איך גלויב;
 העלף מיין אומגלויבן! 25 און ווען רבי מלך המשיח האָט געזען, אַז דאָס
 המון לויפט זיך צונויף, האָט ער אָנגעשריגן אויף דעם שד, און צו אים
 געזאָגט: דו שטומער און טויבער שד, איך באַפעל דיר: גיי פון אים ארויס,
 און מער קיינמאָל אין אים נישט אַריינגיין. 26 און נאָך רבים שרייעניש, און
 גָדול רייסעניש, איז ער פון אים אַרויס; און דאָס יינגל איז געוואָרן ווי אַ
 מֶת, אַזוי, אַז רבים האָבן געזאָגט: ער איז נפֿטר. 27 אָבער רבי מלך המשיח
 האָט אים אָנגענומען ביי דער האַנט, און האָט אים אויפגעהויבן, און ער
 איז אויפגעשטאַנען. 28 און ווען ער איז אַריינגעגאַנגען אין בֵּית אַריין, האָבן
 אים משיחס תלמידים געפרעגט, ווען זיי זענען געווען אַליין אין אַ יחידות:
 פאַרוואָס האָבן מיר אים נישט געקענט אַרויסטרייבן? 29 און האָט רבי
 מלך המשיח צו זיי געזאָגט: דער דאָזיקער מין גייט נישט אַרויס, אחוץ דורך
 דאָווענענדיק [זען לוקס 4-1:11] און תעניתים. 30 און זיי זענען פון דאָרטן
 אַוועק, און זענען דורכגעגאַנגען דורך גָליל; און רבי מלך המשיח האָט נישט

געוואָלט, אַז עמיצער זאָל עס וויסן. 31 מחמת רבי מלך המשיח האָט געלערנט משיחס תּלמידים, און צו זיי געזאָגט: דער בַּר-אַנָש [דניאל 7:13, משיח] וועט איבערגעגעבן ווערן אין די הענט פון בְּנֵי אָדָם, און זיי וועלן אים טייטן; און 3 ימים נאָכן טויט וועט ער ווידער אויפשטיין. 32 אָבער זיי האָבן נישט האבן בינה, וואָס ער האָט געזאָגט, און האָבן זיך געפּאַרכטן אים צו פרעגן. 33 און זיי זענען געקומען קיין כּפּר-נְחוּם; און ווען רבי מלך המשיח איז נעווען אין בֵּית, האָט ער זיי געפרעגט: וועגן וואָס האָט איר אייך געאַמפּערט אויפן דָרָך? 34 אָבער זיי האָבן געשוויגן; ווייל אויפן דָרָך האָט איינער מיטן אַנדערן זיך געאַמפּערט, ווער עס איז דער גרעסטער צווישן זיי. 35 און רבי מלך המשיח האָט זיך אַנידערגעזעצט, און גערופן די 12, און האָט צו זיי געזאָגט: דער, וואָס וויל זיין דער ערשטער, זאָל זיין דער לעצטער פון אלע, און אַ מְשִׁירָת פון כל. 36 און רבי מלך המשיח האָט גענומען אַ יָלָד, און האָט עס אַוועקגעשטעלט אין זייער מיט; און נעמענדיק עס אין משיחס אָרעמס, האָט ער צו זיי געזאָגט: 37 ווער סע וועט אויפנעמען אַזאַ יָלָד אין מיין נאָמען, טויט מיך אויפנעמען; און ווער סע נעמט מיך אויף, נעמט אויף נישט מיך, נייערט אים [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט [זען יוח"א 2:23]. 38 האָט יוֹחָנָן צו אים געזאָגט: רַבִּי, מִיר האָבן געזען איינעם אַרויסטרייבן שדים אין דיין נאָמען; און מיר האָבן אים פאַרווערט, מחמת ער איז אונדז נישט משתתף, ער איז נישט איינער פון דיין חסידים [במדבר 29-11:27]. 39 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: פאַרווערט אים נישט; מחמת קיינער קען נישט טאָן קיין וואונדער אין מיין נאָמען, און גיך רעדן לשון הרע אויף מיר. 40 מחמת דער, וואָס איז נישט פון אונדז מתנגד, איז פאַר אונדז. 41 מחמת ווער סע וועט אייך געבן צו טרינקען אַ כּוֹס מִים, מחמת איר געהערט צום רבי מלך המשיח, אָמֵן, איך זאָג אייך, ער וועט נישט פארלירן זיין שִׁכָּר. 42 און ווער סע וועט פארפירן צום שטרויכלען איינעם פון די דאָזיקע קליינע, וואָס גלויבן אין מיר, פאַר דעם וואָלט בעסער געווען, אַז אַ גרויסער מילשטיין וואָלט אָנגעהאַנגען געוואָרן אויף זיין האַלדז, און ער וואָלט אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין ים אַריין. 43 און

אויב דיין האַנט פארפירט דיך צום שטרויכלען, האַק זי אָפּ [זען רומ' 8:13];
 עס איז בעסער פאַר דיר אריינצוגיין אין חיי [עולם] געמומט, איידער מיט
 דינע ביידע הענט אַריינגעוואָרפן צו ווערן אין גיהנום, אין דעם
 אומפאַרלעשלעכן אַש, 44 וואו זייער וואָרעם שטאַרבט נישט און דאָס אַש
 ווערט נישט פאַרלאָשן [זען תולעתם לא תמות, און אש לא תכבה, ישעיה
 66:24; דניאל 12:2]. 45 און אויב דיין פוס פארפירט דיך צום שטרויכלען,
 האַק אים אָפּ [זען רומ' 8:13]; עס איז בעסער פאַר דיר אריינצוגיין אין חיי
 [עולם] לאָס, איידער מיט ביידע רגלים אַריינגעוואָרפן צו ווערן אין גיהנום,
 46 וואו זייער וואָרעם שטאַרבט נישט, און דאָס אַש ווערט נישט פאַרלאָשן
 [זען תולעתם לא תמות, און אש לא תכבה, ישעיה 66:24; דניאל 12:2]. 47 און
 אויב דיין אויג פארפירט דיך צום שטרויכלען, רייס עס אַרויס [זען רומ'
 8:13]; עס איז בעסער פאַר דיר אריינצוגיין אין דעם מלכות ה' מיט איין
 אויג, איידער מיט ביידע אויגן אַריינגעוואָרפן צו ווערן אין גיהנום, 48 וואו
 זייער וואָרעם שטאַרבט נישט, און דאָס אַש ווערט נישט פאַרלאָשן [זען
 תולעתם לא תמות, און אש לא תכבה, ישעיה 66:24; דניאל 12:2]. 49 מחמת
 יעדער איינער וועט געזאַלצן ווערן מיט אַש [ויקרא 2:13]. 50 מלח איז טוב
 [זען מתי 5:13]; אויב אָבער זאָלץ פאַרלירט דעם טעם, מיט וואָס וועט איר
 עס ווירצן? האָט זאָלץ אין זיך, און לעבט בשלום איינער מיטן אַנדערן. 1 און
 רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען פון דאָרטן, און איז געקומען אין די
 געמאַרקן פון יהודה און עבר-הַיַרדן, און אַ גרויסער המון בני אדם האָט זיך
 ווידער אַרום אים פאַרזאַמלט, און ווי זיין מנהג, האָט ער ווידער מיט זיי
 געלערנט משיח תורה. 2 און פרושים האָבן גענעענט, און כדי אים צו
 פרואוון, האָבן זיי אים געפרעגט: האם מִתָּר לאיש לגרש את אשתו? 3 האָט
 רבי מלך המשיח זיי געענטפערט: וואָס מצוה האָט אייך משה געבאָטן? 4
 האָבן זיי געזאָגט: משה רבינו האָט אונדז דערלויבט צו שרייבן אַ ספר
 כריתות [גט], און זי אַוועקשיקן [דברים 4-1:24]. 5 אָבער רבי מלך המשיח
 האָט צו זיי געזאָגט: צוליב אייער האַרטהאַרציקייט [זען תהלים 95:8] האָט
 ער אייך פאַרגעשריבן דאָס דאָזיקע מצוה. 6 אָבער אין אָנהייב פון דער

באשאפונג [הבריאה] האָט זיי ה' זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָא אֹתָם [בראשית 1:27; 5:2].
 7 עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ [וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ] 8 וְהָיוּ שְׂנֵיהֶם לְבָשָׂר
 אֶחָד [בראשית 2:24]. אַזוּי זענען זיי שוין מער נישט 2, נייערט בשר אחד. 9
 דערפאר, וואָס ה' האָט באַהאַפֿטן, זאָל אַ בן אדם נישט פונאַנדערשיידן. 10
 און אין בֵּית הָאָבֶן אים משיחַס תַּלְמִידִים ווידער געפרעגט וועגן דעם
 דאַזיקן ענין. 11 און ער האָט צו זיי געזאָגט: ווער סע גַט זיך מיט זיין אָשָה,
 און האָט חתונה מיט אַן אַנדערער, איז אַ נואף [זען מתי 9:19]. 12 און אויב
 זי גופא גַט זיך מיט איר בעל, און האָט חתונה מיט אַן אַנדערן, איז זי אַ
 נואַפֿטע. 13 און זיי האָבן צו אים געבראַכט ילָדִים, כּדי ער זאָל זיי אָנרירן;
 אָבער משיחַס תַּלְמִידִים האָבן זיך אויף זיי אָנגעבייזערט. 14 און אַז רבי מַלְךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָס געזען, האָט עס אים הִתְכַּעַס, און רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 צו זיי געזאָגט: לאָזט די קליינע קינדער קומען צו מיר [משיח], און פאַרווערט
 זיי נישט; ווייל צו זייערסגלייכן געהערט דאָס מַלְכוּת ה'. 15 אָמֵן, איד זאָג
 אייך, ווער סע וועט נישט מקבל זיין דאָס מַלְכוּת ה' ווי אַ ילָד, דער וועט
 דערין נישט אַרײַנקומען. 16 און רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי גענומען אין
 משיחַס אָרעמס, און האָט זיי געבענטשט, און אַרויפגעלייגט זיינע הענט
 אויף זיי. 17 און ווען ער האָט זיך געלאָזט אין דִּרְךְ אַרײַן, איז צו אים
 צוגעלאָפֿן איינער, וואָס איז פאַר אים געפאַלן אויפֿן פֿנים, און האָט אים
 געפרעגט: רַבִּי גוטער, וואָס זאָל איד טאָן, כּדי צו ירשענען חַיִּי עולם? 18 און
 רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו אים געזאָגט: פאַרוואָס רופסטו מיך גוטער?
 קיינער איז נישט טוב, אחוץ ה' אַלײַן. 19 דו קענסט די מצוות : לֹא תִרְצַח
 , לֹא תִנְאַף , לֹא תִגְנֹב , לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שֶׁקָּר , לֹא תַעֲשֶׂק , כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ
 וְאֶת־אִמְךָ [שמות 14-20:12; דברים 5:16-18]. 20 און ער האָט צו אים
 געזאָגט: רַבִּי, דאָס כל האָב איד אָפּגעהיט פון מיין יוגנט אַן. 21 און רבי מַלְךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אים אָנגעקוקט, און אים ליב געקריגן [זען יוח' 3:16], און האָט
 צו אים געזאָגט: איין ענין פעלט דיר נאָך; גיי, פאַרקויף אלץ וואס דו האסט
 [זען אפס' 5:5], און גיב עס די ענינים, וועסטו האָבן אַן אוצר אין שְׁמַיִם. און
 קום, און גיי מיר נאָך. 22 ביי די רייד האָט זיך זיין פֿנים פאַרכמאַרעט, און

ער איז אַוועקגעגאַנגען אַ טרויעריקער, מחמת ער האָט געהאַט נְכָסִים רבים.
 23 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך אַרומגעקוקט, און געזאָגט צו משיח
 תלמידים: ווי שווער איז פֿאַר די, וואָס האָבן עֲשִׁירֹת, אריינצוקומען אין
 דעם מַלְכוּת ה'! 24 און משיח תלמידים האָבן זיך געחידושט איבער
 זיינע דברים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך ווידער אָפּגערוּפֶן, און צו זיי
 געזאָגט: יְלָדִים, ווי שווער איז פֿאַר די, וואָס האָבן בַּטְחוֹן אויף געלט,
 אריינצוגיין אין דעם מַלְכוּת ה'! 25 עס איז לייכטער פֿאַר אַ קעמל
 דורכצוגיין דורך אַ לעכל פֿון אַ נאָדל, ווי פֿאַר אַן עושר אריינצוקומען אין
 דעם מַלְכוּת ה'. 26 און זיי זענען שטאַרק נְשִׁתּוּמִם געוואָרן, און האָבן צו
 אים געזאָגט: טאָ ווער קען דערלייזט ווערן? 27 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 אויף זיי געקוקט, און געזאָגט: ביי בְּנֵי אָדָם איז עס אוממעגלעך, אָבער נישט
 ביי ה'; 28 מחמת כל איז מעגלעך ביי ה'. האָט פֿיפּאַ אָנגעהויבן צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ זאָגן: הִנֵּה, מיר האָבן כל פֿאַרלאָזן, און זענען דיר נאָכגעפאלגט! 29
 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אָמֵן, איך זאָג אייך, נישטאַ קיינער, וואָס
 האָט פארלאזט בֵּית, אָדער אַחִים, אָדער אַחֲיוֹת, אָדער אָם, אָדער אָב, אָדער
 קינדער, אָדער שְׂדוֹת, צוליב מיר, און צוליב דער בשורת הגאולה, 30 וואָס
 וועט נישט באַקומען 100 מאָל מער אין דער איצטקער צייט, בְּתִים, און
 אַחִים, און אַחֲיוֹת, און אַמְהוֹת, און בנים, און שְׂדוֹת, אינאיינעם מיט רדיפות,
 און אין עולם הבא, חַיֵּי עוֹלָם [זען מתי 13:24]. 31 אָבער רבים, וואָס זענען
 ערשטע, וועלן זיין לעצטע, און די לעצטע - ערשטע. 32 און זיי זענען געווען
 אין דֶּרֶךְ, און זענען אַרויפגעגאַנגען קיין ירושָׁלַיִם, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
 געגאַנגען פֿאַרויס פֿאַר זיי; און זיי זענען געווען פֿאַרחידושט, און די, וואָס
 זענען אים נאָכגעגאַנגען, האָבן פֿחד געהאַט. און ער האָט ווידער גענומען די
 12 אין אַ יחידות, און האָט זיי אָנגעהויבן צו דערציילן, וואָס וועלן קומען
 אויף אים; 33 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט: הִנֵּה, מיר גייען אַרויף קיין
 ירושָׁלַיִם; און דער בֶּר-אֲנִישׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט איבערגעענטפערט
 ווערן צו די ראָשי-כְּהֵנִים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], 34 און זיי וועלן אים
 פֿאַרמשפטן צום מוֹת מיט עונש מוֹת, און אים איבערענטפערן צו די גוֹיִים.

און זיי וועלן אים פאַרשפּאַטן, און שפּייען אויף אים, און אים שמייסן, און טייטן; און נאך זיין הסטלקות, נאך 3 ימים וועט ער ווידער אויפשטיין. 35 און יעקב און יוחנן, בְּנֵי זְבַדִּי, זענען צוגעגאַנגען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געזאָגט: רַבִּי, מִיר ווילן, אַז דו זאָלסט פאַר אונדז טאָן, וואָס מיר וועלן דין בעטן. 36 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: וואָס ווילט איר, אַז איך זאָל טאָן פאַר אייך?

37 האָבן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: גיב אונדז צו זיצן, איינער צו דיין לימין, און איינער צו דיין שמואל, אין דיין כבוד. 38 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: איר ווייסט נישט וואָס איר בעט. צי קענט איר טרינקען דעם פֹּס, וואָס איך טרינק? אָדער מקוה געטובלט צו ווערן מיט דער מקוה טבילה, וואָס איך ווער מקוה געטובלט [זען מקוה פון מֹת, ישעיה 53:9; רומ' 6:3]? 39 האָבן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: מיר קענען! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: דעם פֹּס, וואָס איך טרינק, וועט איר טרינקען; און מיט דער מקוה טבילה, וואָס איך ווער מקוה געטובלט, וועט איר אויך מקוה געטובלט ווערן; 40 אָבער צו זיצן אויף מיין לימין אָדער שמואל, איז נישט מיינס צו געבן, דאָס איז פאַר די, פאַר וועמען עס איז צוגעגרייט געוואָרן [אפס' 2:10]; 41 און ווען די 10 האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי אָנגעהויבן צו ווען אין כעס אויף יעקבן און יוחנן. 42 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי צוגערופֿן צו זיך, און געזאָגט: ווייסט איר, אַז די שָׁרִים פון די גוים הערשן איבער זיי, און זייערע גדולים געוועלטיקן איבער זיי. 43 נישט אַזוי זאָל עס אָבער זיין צווישן אייך [זען פילמ' 19-1:8]; נייערט ווער סע וויל ווערן גְדוֹל צווישן אייך, זאָל זיין אייער מְשָׁרֵת, 44 און ווער סע וויל זיין 1טער צווישן אייך, זאָל זיין אַלעמענס עָבֶד. 45 מחמת דער בַּר-אֲנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] איז אויך נישט געקומען באַדינט צו ווערן, נייערט צו באַדינען, און צו געבן זיין נְפֶשׁ [זען ישעיה 53:10-11] אַ כּוֹפֵר פאַר רבים [ישעיה 53:12]. 46 און זיי זענען געקומען קיין יריחו; און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז ארויסגעגאַנגען פון יריחו מיט משיחס תּלמידים און מיט אַ גרויסן המון בְּנֵי אָדָם, איז טימִּיס זון, בְּרִטְיָמִי, אַ בלינדער בעטלער, געזעסן ביים דָּרֶךְ. 47 און

ווען ער האָט געהערט, אַז עס איז יהושע/ישוע פון נְצָרַת, וואָס פארבייגיט, האָט ער אנגעהויבן צו שרייען: יהושע/ישוע בֶּן-דָּוִד [זען מתי 1:25], האָב רחמנות אויף מיר! 48 און א סך האָבן זיך אויף אים אָנגעבייזערט, ער זאָל שווייגן, אָבער ער האָט נאָך העכער געשריגן: בֶּן-דָּוִד [זען מתי 1:25], האָב רחמנות אויף מיר! 49 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אָפגעשטעלט, און געזאָגט: רופט אים; און זיי האָבן גערופן דעם בלינדן, און צו אים געזאָגט: זיי געטרייסט; קום [שטיי אויף], ער רופט דיך! 50 און ער האָט אַראָפגעוואָרפן זיין בעקעטשע, און איז אויפגעשפרונגען, און האָט גענענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 51 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: וואָס ווילסטו, אַז איך זאָל טאָן פאַר דיר? און דער בלינדער האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: רבונִי, מיין ראַיה, שְׂאֲרָאָה! 52 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: גיי, דיין אָמונה האָט דיר געהאַלפן. און תיכוף האָט ער צוריק באַקומען זיין ראַיה, און איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעגאַנגען אויפן דָּרֶךְ. יא און ווען זיי האָבן גענענט קיין ירוּשָׁלַיִם, קיין בֵּית-פְּגִי און בֵּית-הַיְנִי, ביים הר-הַיְזִיתִים, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געשיקט 2 פון משיחס תלמידים, 2 און צו זיי געזאָגט: גייט אין שטעטל אַרִיין אַנטקעגנאיבער אייך. און תִּיכֵף ווי איר וועט ארִייןקומען, וועט איר געפינען צוגעבונדן עיר (אַ יונג אייזל, זען זכריה 9:9), אויף וועלכן קיינער איז נאָך נישט געזעסן; בינדט עס אָפ, און ברענגט עס אַהער. 3 און אויב עמיצער וועט צו אייך זאָגן: פאַרוואָס טוט איר דאָס? זאָלט איר זאָגן: דער אָדוֹן [זען תהלים 110:1] דאַרף עס האָבן, און ער וועט עס תִּיכוֹף צוריקשיקן. 4 און זיי זענען געגאַנגען, און האָבן געפונען אַ יונג אייזל צוגעבונדן ביי אַ שַׁעַר אין דרויסן ביים רחוב; און זיי האָבן עס אָפגעבונדן. 5 און עטלעכע פון די, וואָס זענען דאָרט געשטאַנען, האָבן צו זיי געזאָגט: וואָס טוט איר, אָפּבינדנדיק דאָס אייזעלע? 6 און זיי האָבן צו זיי געזאָגט, וואָס רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געהייסן; און זיי האָבן זיי געלאָזט גיין. 7 און זיי האָבן געבראַכט דאָס אייזל צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן דערויף אַרויפגעלייגט זייערע מַלְבוּשִׁים, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך דערויף אַרויפגעזעצט. 8 און אַ סך האָבן אויסגעשפּרייט

זייערע מלבושים אויפן דָרְךְ, און אַנדערע ענפּים, וואָס זיי האָבן אָפּגעשניטן
 אויף די שְׂדוֹת. 9 און די, וואָס זענען געגאַנגען פאַרויס, און די, וואָס זענען
 נאָכגעגאַנגען, האָבן געשריגן: הוֹשֶׁע-נָא! בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה' [תהלים
 118:25-26]! 10 געבענטשט איז דאָס מַלְכוּת פּוֹן אָבִינוּ דָּוִד, וואָס טויט
 קומען! הוֹשֶׁע-נָא במרומים! 11 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרְיִינגעקומען קיין
 ירוּשָׁלַיִם, און איז געגאַנגען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרְיִין, און אַזוי ווי ער האָט זיך
 אויף כל אַרומגעקוקט, און מחמת עס איז שוין געווען אַ שפּעטע אָוונט
 שעה, איז ער אַרויסגעגאַנגען קיין בֵּית-הַיְנִי מִיט די 12. 12 און צומאַרגנס,
 ווען זיי זענען אַרויסגעקומען פּוֹן בֵּית-הַיְנִי, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געווען
 הונגעריק. 13 און זעענדיק פּוֹן דערווייטנס אַ פּייגנבוים מִיט בלעטער, איז
 ער צוגעגאַנגען זען, אָפּשר וועט ער אויף אים עפּעס געפינען. און ווען רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך דערנענטערט צו אים, האָט ער גאַרנישט געפּוּנען,
 אַחוּץ בלעטער; מחמת עס איז נאָך נישט געווען די צייט פּוֹן פּייגן. 14 און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: זאָל שוין קיינער מער קיינמאַל נישט
 עסן קיין פִּירוֹת פּוֹן דיר. און משיחַס תּלמידים האָבן עס געהערט. 15 און זיי
 זענען געקומען קיין ירוּשָׁלַיִם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרְיִינגעגאַנגען אין
 דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרְיִין, און האָט אָנגעהויבן אַרויסטרייבן די, וואָס האָבן
 פאַרקויפט און געקויפט אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט איבערגעקערט די טישן
 פּוֹן די חלפּנים, און די בענק פּוֹן די טויבן-פאַרקויפּער. 16 און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט קיינעם נישט געלאָזט דורכטראָגן קיין פּלי דורך דעם
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. 17 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געלערנט משיחַס תּוֹרָה, און צו
 זיי געזאָגט: שטייט דען נישט געשריבן: בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים ?
 איר אָבער האָט עס געמאַכט אַ הייל פּוֹן גזלנים, לְמַעַרְת פְּרָצִים [ישעיה
 56:7; ירמיהו 7:11]. 18 און די ראָשי-כְּהֻנִּים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן
 דאָס געהערט, און זיי האָבן געזוכט וויאַזוי אים אומצוברענגען; מחמת זיי
 האָבן פאַר אים פּחד געהאַט, מחמת דאָס גאַנצער המון מענטשן האָט זיך
 געחידושט איבער זיין לערנונג. 19 און יעדן אָוונט איז ער אַרויסגעגאַנגען
 פּוֹן דער שטאָט. 20 און ווען זיי זענען פאַרבייגעגאַנגען בְּבִקְרָה, האָבן זיי

געזען, אַז דער פּייגנבוים איז פּאַרוועלקט געוואָרן ביז די שוּרשים. 21 און
 כּיפּא האָט זיך דערמאַנט, און צו אים געזאַגט: רַבּי, זע! דער פּייגנבוים,
 שְׁקַלְלֶתָ [זען קור"א 16:22], איז פּאַרוועלקט געוואָרן. 22 און רבי מַלְך
 הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט, און צו זיי געזאַגט: האָט אַמונה אין ה'. 23 אָמֵן,
 איך זאָג אייך, ווער סע וועט זאָגן צו דעם דאַזיקן הָר: הייב דיך אויף און
 וואַרף דיך אין ים אַריין, און ער וועט נישט זיין מסופק אין זיין לֵב, נייערט
 וועט גלריבן אין דעם, וואָס ער זאָגט, וועט עס געשען פאַר אים. 24
 דערפאַר זאָג איך אייך, כל, וואָס איר וועט דאווענען [זען לוקס 4-11:1] און
 בעטן אין תפילה, גלויבט אַז איר האָט עס שוין, און איר וועט עס האָבן. 25
 און ווען איר שטעלט זיך דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], זאלט איר מוחל
 זיין, אויב איר האָט עפעס קעגן עמיצן, כּדי אייער אלוקים האָב שְׁבַשְׁמִים
 זאָל אויך אייך מוחל זיין אייערע עבירות. 26 אָבער אויב איר וועט נישט
 מוחל זיין, וועט אייער אלוקים האָב שְׁבַשְׁמִים אויך אייערע עבירות נישט
 מוחל זיין. 27 און זיי זענען ווידער געקומען קיין ירוּשָׁלַיִם. און ווען רבי מַלְך
 הַמְּשִׁיחַ איז אַרומגעגאַנגען אין דעם בַּיִת-הַמִּקְדָּשׁ, זענען צו אים צוגעגאַנגען
 די ראָשי-כְּהֻנִּים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און די זקנים, 28 און זיי האָבן צו
 אים געזאַגט: מיט וועמעס סְמֻכוֹת טויסטוּ דאָס כל? און ווער האָט דיר
 געגעבן סמכות, דאָס דאַזיקע צו טאָן? 29 און רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי
 געזאַגט: איך וויל אייך אויך פרעגן אַ קשיא; נו, ענטפּערט מיר, און איך וועל
 אייך זאָגן מיט וועמעס סמכות איך טוּ דאָס כל. 30 איז די מקוה טבילה פון
 יוֹחָנָן געווען פון שְׁמִים, אָדער פון בְּנֵי אָדָם? נו, ענטפּערט מיר! 31 און זיי
 האָבן עס איבערגעלייגט צווישן זיך, און געזאַגט: אויב מיר וועלן זאָגן: פון
 שְׁמִים, וועט ער זאָגן: פאַרוואָס האָט איר אים נישט געגלויבט? 32 וועלן
 מיר אָבער זאָגן: פון בְּנֵי אָדָם...האָבן זיי פחד געהאַט פאַרן המון, מחמת כל
 האָבן געהאַלטן יוֹחָנָן פאַר אַן אָמֶתוֹן נְבִיא. 33 און זיי האָבן געענטפּערט רבי
 מַלְך הַמְּשִׁיחַ: מיר ווייסן נישט! האָט רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאַגט: אויב
 אַזוי, זאָג איך אייך אויך נישט מיט וועמעס סמכות איך טוּ דאָס. יב און רבי
 מַלְך הַמְּשִׁיחַ האָט אָנגעהויבן צו רעדן צו זיי מיט משָׁלִים. אַ בן אדם, א בעל

הַכָּרֶם, הָאֵט גַּעֲפֹלֵאנְצֵט אַ כָּרֶם, און הָאֵט אים אַרומגעצאַמט, און אַריסגעגראָפֿן אַ קעלטער, און געבויט אַ מַגְדָּל, און ער הָאֵט אים פֿאַרדונגען צו כּוֹרְמִים, און איז אַוועק אין אַן אַנדער לאַנד אַרײַן. 2 און צו דער רעכטער צײַט, הָאֵט ער געשיקט צו די כּוֹרְמִים אַן עֶבֶד, כּדִּי אָפּצונעמען בײַ די כּוֹרְמִים די פֿירות פֿון דעם כָּרֶם. 3 און זײ הָאָבן אים גענומען, און הָאָבן אים געשלאָגן, און אים אַוועקגעשיקט לײַדיק. 4 און ער הָאֵט נאָכאַמאַל צו זײ געשיקט אַן אַנדערן עֶבֶד; און דעם הָאָבן זײ צעניזוקט דעם קאַפּ, און אים געמײן באַהאַנדלט. 5 און ער הָאֵט געשיקט אַן אַנדערן, און דעם הָאָבן זײ געהרגעט; און אַזױ אויך מיט רבים אַנדערע, עטלעכע הָאָבן זײ צעשלאָגן, און עטלעכע געהרגעט. 6 און ער הָאֵט נאָך געהאַט אַ באַליבטן בֶּן-יְחִיד, בְּנוֹ אַהֲבֹבוֹ [זען מַרְק' 9:7]; אים הָאֵט ער צום סוף צו זײ געשיקט, און גטזאַגט: זײ וועלן דֶּרֶךְ-אֶרֶץ הַתְּחֻשְׁבוֹת הָאָבן פֿאַר בְּנֵי. 7 אָבער יענע כּוֹרְמִים הָאָבן צווישן זיך געזאַגט: דאָס איז דער יוֹרֵשׁ; קומט, לאָמיר אים טײַטן, און די ירושה וועט זײַן אונדזערע! 8 און זײ הָאָבן אים גענומען, און אים געטייט, און הָאָבן אים אַרויסגעוואָרפֿן פֿון דעם כָּרֶם. 9 נו, וואָס וועט דער אָדוֹן פֿון דעם כָּרֶם טאָן? ער וועט קומען און אומברענגען די כּוֹרְמִים, און געבן דעם כָּרֶם צו אַנדערע. 10 הָאֵט איר נישט געלייענט דעם דאָזיקן פֿסוק: אָבן מַאָסוֹ הַבּוֹנִים הִיִּתְּהָ לְרֹאשׁ פְּנֵה; 11 מֵאֵת ה' הִיִּתְּהָ זֹאת, הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ [תהלים 118:22-23]? 12 און זײ הָאָבן געזוכט אים צו כאַפֿן, אָבער זײ הָאָבן פחד געהאַט מִפְּנֵי הָעָם, מחמת מען הָאֵט געוואוסט, אַז דאָס מֶשֶׁל הָאֵט ער גערעדט קעגן זײ; און זײ הָאָבן אים פֿאַרלאָזט און זענען אַוועקגעגאַנגען.

13 און זײ הָאָבן צו אים געשיקט עטלעכע פֿון די פֿרושים מיט די הורדוס-לײַט, כּדִּי אים צו כאַפֿן בְּדֶבְרוֹ. 14 און זײ זענען געקומען, און הָאָבן צו אים געזאַגט: רַבִּי, מִיר ווײַסן, אַז דו בײַסט אַיש אָמֶת, און דײַך אַרט נישט קײנער; מחמת דו בײַסט קײנעם נישט נושא-פֿנים, נײערט לערנסט תּוֹרָה אָמֶן דעם דֶּרֶךְ ה'. הָאָם מִתָּר מעג מען געבן שטייער דעם קסר, אָדער נישט? 15 זאַלן מִיר געבן, אָדער נישט געבן? רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָבער הָאֵט דערקענט זײער צביעות, און הָאֵט צו זײ געזאַגט: פֿאַרוואָס פֿרואווט איר

מיך אויס? ברענגט מיר אַ דינר, פדי איך זאָל אים באַקוקן. 16 און זיי האבן אים געבראַכט, און האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: וועמעס איז דאָס דאָזיקע דמות און די אויפשריפט? און זיי האָבן צו רבי מלך המשיח געזאָגט: דעם קסרס. 17 האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: גיט דעם קסר דאָס, וואָס איז דעם קסרס, און צו ה' דאָס, וואָס איז ה'ס. און זיי האָבן זיך איבער אים שטאַרק געחידושט. 18 און עס זענען צו רבי מלך המשיח געקומען צדוקים, וואָס זאָגן, אַז ס'איז נישטאָ קיין תחית-המתים; און זיי האָבן רבי מלך המשיח געפרעגט, אַזוי צו זאָגן: 19 רבי, משה [רבינו] האָט אונדז פאַרגעשריבן, אַז אויב סע שטאַרבט איינעמס אַן אַח, און לאָזט איבער נאָך זיך אַן אַשה, אָבער קיין ילד לאָזט ער נישט, אַזוי זאָל זיין אַח נעמען זיין אַשה און אויפשטעלן זָרע פאַר זיין אַח [דברים 6-5:25]. 20 עס זענען געווען 7 אַחים; און דער 1 טער האָט גענומען אַן אַשה, און אַז ער איז נפֿטר, האָט ער נישט געלאָזט קיין זָרע. 21 און דער 2 טער האָט זי גענומען, און איז נפֿטר, און האָט נישט געלאָזט נאָך זיך קיין זָרע; און אַזוי אויך דער 3 טער. 22 און די 7 האָבן נישט געלאָזט קיין זָרע. און צום סוף, נאָך כל, איז אויך די אַשה נפֿטר. 23 על-כּן, ביי תחית-המתים, וועמעס אַשה וועט זי זיין? מחמת כל 7 האָבן זי געהאַט פאַר אַן אַשה. 24 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: מאַכט איר נישט אָפּשר אַ טעות צוליב דעם, וואָס איר קענט נישט די תּורה, און נישט די גבורת ה'? 25 מחמת ביי תחית-המתים האָט מען נישט חתונה, און מע טוט אויך נישט חתונה מאַכן, נייערט זיי זענען ווי די מלאַכים אין שָמַיִם. 26 און וואָס איז שייך תחית-המתים, האָט איר נישט געלייענט אין ספר (תּורת) משה, אין דעם אַרט בנוגע דעם סנה, ווי ה' האָט צו אים גערעדט, אַזוי צו זאָגן: איך בין דער אלוקים פון אַבְרָהָם, און דער אלוקים פון יצחק, און דער אלוקים פון יעקב [שמות 3:6]. 27 ה' איז נישט דער אלוקים פון טויטע, נייערט פון לעבעדיקע; איר זענט זיך שטאַרק טועה. 28 און איינער פון די סופרים [רַבָּנִים], וואָס האָט זיך צוגעהערט צו זייער וויכוח, האָט גענעענט, און ווייל ער האָט געוואוסט, אַז ער האָט זיי טוב געענטפערט, האָט ער אים געפרעגט: וואָס איז די ערשטע פון כל

מצוות? 29 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: די ערשטע מצוה איז : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אַדְנֵי אֱלֹהֵינוּ, אַדְנֵי אֶחָד; 30 וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ, [דברים 5-4:6]. 31 און די 2טער איז די : וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ [ויקרא 19:18]. נישטאַ קיין גרעסערע מצוה ווי די דאָזיקע. 32 און דער סופר האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: יָפָה, רַבִּי, דוּ הָאָסֵט ריכטיק געזאָגט, ה' איז אַחָד, און אַז עס איז נישטאַ קיין אַנדערער אַחוץ אים; 33 און אים ליב האָבן מיטן כל לְבָבוֹת, און מיטן כל פֶּאַרשטאַנד, און מיטן כל פֹּחַת, און ליב האָבן דעם חֵבֵר ווי זיך אַליין, איז רבים מער ווי כל עולות און זבחים. 34 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען, אַז ער האָט שְׁכַלְדִּיק געענטפערט, האָט ער צו אים געזאָגט: דו ביסט נישט ווייט פֿון דעם מַלְכוּת ה'. און מער האָט זיך שוין קיינער נישט דערלויבט אים צו שטעלן קיין קשיא. 35 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געלערנט אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, האָט ער זיך אָפּגערופֿן, און געזאָגט: ווי קומט עס, וואָס די סופרים [רַבָּנִים] זאָגן, אַז דער הַמְּשִׁיחַ איז דער בֶּן-דָּוִד? 36 דוֹד אַליין האָט געזאָגט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ: נָאֵם ה' לְאַדְנֵי: שֶׁב לִימִינֵי עַד-אַשִׁית אֵיבֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ [תהלים 110:1]. 37 על-כֵּן, אויב דוֹד אַליין רופֿט אים אַדוֹנֵי, וויאַזוי איז ער בָּנוּ? און דאָס המון הָרַב האָט זיך צו אים צוגעהערט מיט חֶשֶׁק. 38 און אין זיין תּוֹרָה שְׁעוּרִים האָט ער געזאָגט: היט אייך פֶּאַר די סופרים [רַבָּנִים], וואָס האָבן ליב צו גיין אין לאַנגע טְלִיתוֹת, און מע זאָל זיי אָפּגעבן בְּרֻכּוֹת שְׁלוֹם אין די מאַרקפלעצער, 39 און די חֲשׁוּבִסְטֵע שטאַט אין די שולן, און דעם אויבן-אָן אויף סעודות; 40 זיי, וואָס שלינגען איין די בָּתִּים פֿון אַלְמָנוֹת, און דאָווענען כלומרשט לאַנג: זיי וועלן שוין קריגן אַ חמור יוֹתֵר פֶּסֶק דִּין. 41 און ער האָט זיך אַנידערגעזעצט קעגנאיבער דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ תִּבְתּ הָאוֹצָר, און האָט געזען ווי דאָס המון מענטשן וואָרפט אַריין געלט אין דעם תִּבְתּ הָאוֹצָר. און אַ סך רייכע לייט האָבן פִּיל אַריינגעוואָרפֿן. 42 און עס איז געקומען אַן אַרעמע אַלְמָנָה, און זי האָט אַריינגעוואָרפֿן 2 מַטְבְּעוֹת, וואָס באַטרעפֿן אַ פֶּרוּטָה. 43 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גערופֿן צו משיחַ תַּלְמִידִים, און האָט צו זיי געזאָגט: אָמֵן, אִיךְ

זאָג אייך, די דאָזיקע אָרעמע אַלמנה האָט מער אַריינגעוואָרפן ווי די אלע, וואָס האָבן אין דעם תּיבת האַוּצָר אַריינגעוואָרפן. 44 מחמת זיי כל האָבן געטאָן אַריינוואָרפן פון דעם, וואָס זיי האָבן געהאַט איבעריק, אָבער זי האָט געהאַט, איר כל מְחִיָּה. יג און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעגאַנגען פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, האָט איינער פון משיחַס תּלמידים צו אים געזאָגט: רַבִּי, זע, וואָסערע מִינים שטיינער, און וואָסערע מִינים בְּנֵינִים! 2 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: דו זעסט די דאָזיקע גרויסע בְּנֵינִים? סע וועט דאָ נישט איבערבלייבן אַ שטיין אויף אַ שטיין, וואָס וועט נישט אַראָפּגעוואָרפן ווערן. 3 און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געזעסן אויף דעם הר-הַיְזִיתִים, אַנטקעגנאיבער דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, האָבן פִּיפּא און יַעֲקֹב און יוֹחָנָן און אַנדריי אים געפרעגט, ווען זיי זענען געווען אַליין אין אַ יחידות: 4 זאָג אונדז, ווען וועט דאָס געשען, און וואָס איז דער אות, אַז דאָס כל וועט מקוים ווערן? 5 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אָפּגערוּפּן, און צו זיי געזאָגט: היזהרו, אַז קיינער זאָל אייך נישט פאַרפירן. 6 רבים וועלן קומען אין מיין נאָמען [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], און זאָגן: איך בין עס! און וועלן רבים פאַרפירן. 7 און ווען איר וועט הערן פון מְלַחְמוֹת און שמועות פון מְלַחְמוֹת, איז שרעקט אייך נישט; מחמת דאָס כל מוֹזֵ געשען, אָבער דער קֶץ איז דאָס נאָך נישט. 8 מחמת אומה וועט אויפשטיין קעגן אומה, און ממלכה קעגן ממלכה; און אין פאַרשידענע ערטער וועלן זיין ערדציטערנישן, און רָעֵב; אָבער דאָס כל איז בלויז דער ראַשִׁית הַצְּרוּת. 9 אָבער היזהרו אויף זיך; ווייל זיי וועלן אייך איבערענטפערן צום סְנֵה־דָרִין; און אייך שמייסן אין די שולן, און פאַר מוֹשְׁלִים און מְלָכִים וועט איר שטיין פון מיינעטוועגן, פאַר אַן עֲדוֹת צו זיי. 10 און די בשורת הגאולה מוֹזֵ קוֹדֵם געדרשנט ווערן פאַר כל אוימות. 11 און ווען זיי וועלן אייך פירן צום מִשְׁפָּט, און אייך איבערענטפערן, זאָלט איר פריער נישט דאַגהן מיט לֵב רִגִז וואָס איר זאָלט רעדן; נייערט וואָס סע וועט אייך געגעבן ווערן אין יענער שְׁעָה, דאָס רעדט; מחמת נישט איר זענט עס, וואָס רעדן, נייערט דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. 12 און אַח וועט אַח איבערענטפערן צום מוֹת, און אָב זיין ילָד, און ילָדִים וועלן

אויפשטיין קעגן הורים, און גורם זיין, זיי זאלן געטייט ווערן. 13 און איר
 וועט זיין פארהאסט פון אלעמען פון מיין נאמען-וועגן [יחושע/ישוע, זען
 זכריה 6:11-12]; אבער המחזיק מעמד עד קץ הוא ינשע. 14 און ווען איר
 וועט זען די שקוץ המשומם [זען דניאל 9:27] שטיין, וואו זי באדארף נישט
 שטיין [דניאל 9:27; 11:31; 12:11] ... זאל דער, לייענער האבן בינה... יעמאלט
 זאלן די, וואס זענען אין יהודה, אנטרינען אין די הר. 15 זאל דער, וואס איז
 אויפן דאך, נישט אראפגיין, און אריינגיין עפעס ארויסצונעמען פון זיין בית;
 16 און זאל דער, וואס איז אין שדה, זיך נישט אומקערן צו נעמען זיין
 בעקעטשע. 17 אבער וויי איז צו די וואס זענען מעוּפּרַת, און וואס גיבן צו
 זייגן אין יענע טעג! 18 און דאווענען [זען לוקס 4:1-11], אז דאס זאל נישט
 זיין אין חורף. 19 מחמת יענע טעג וועלן זיין א צרה, אַזאַ, וואס איר גלייכן
 איז נישט געווען זינט דעם מראשית הבריאה, וואס ה' האט באשאפן, ביז
 איצט, און וועט אויך מער נישט זיין. 20 און וואלט ה' נישט פארקירצט די
 טעג, וואלט קיין שום בשר-וודם נישט געראטעוועט געווארן; נאר צוליב
 הבחירים, וועמען ער האט אויסדערוויילט, האט ער פארקירצט די טעג [זען
 דניאל 12:1]. 21 אויב סע וועט יעמאלט עמיצער צו אייך זאגן: זע דא איז
 דער רבי מלך המשיח! אדער: דארטן איז רבי מלך המשיח! זאלט איר עס
 נישט גלויבן. 22 מחמת סע וועלן אויפשטיין משיחי שקר, און נביאי שקר,
 און זיי וועלן באווייזן אותות און מופתים, כדי צו פארפירן, אויב מעגלעך,
 אפילו הבחירים. 23 איר אבער היזהרו; זעט, איך האב אייך כל
 פארויסגעזאגט. 24 אבער אין יענע טעג, נאך יענער צרה, וועט די שמש
 פינצטער ווערן, און די לבנה וועט נישט געבן איר ליכט [זען ישעיה 13:10],
 25 און די פוכבים וועלן פאלן פון שמים, און די כחות פון שמים וועלן
 אויפגעטרייסלט ווערן. 26 און יעמאלט וועלן זיי זען דעם בר-אנש [דניאל
 7:13, משיח] קומען אויף די עננים מיט גבורה רבה און כבוד [זען דניאל
 7:13-14]. 27 און יעמאלט וועט ער ארויסשיקן זיינע מלאכים, און
 צונויפזאמלען זיינע בחירים פון די 4 ווינטן, פון עק ערד ביז עק שמים. 28
 און לערנט דאס משל פון דעם פייגנבוים: ווען זיין צווייג ווערט זאפטיק, און

גיט אַרויס בלעטער, יעמאַלט ווייסט איר, אַז זומער איז קרוב. 29 אַזוי אויך
 איר, ווען איר וועט זען די דאזיקע זאכן געשען, טאָ ווייסט, אַז ער איז קרוב,
 ביי דער פֿתח. 30 אָמֶן, איך זאָג אייך, דער דור הזה וועט נישט פאַרגיין, ביז
 דאָס כל וועט געשען [זען דור הזה און מה"ש 1:1-28:31 און חורבן בֵּית שני].
 31 הַשָּׁמַיִם און הארץ וועלן פאַרגיין, אָבער מיינע דבָּרִים וועלן נישט
 פאַרגיין. 32 נאָך פון יענעם יום, אָדער יענער שָׁעָה ווייסט קיינער נישט, נישט
 אָפּילו די מַלְאָכִים אין שָׁמַיִם, אויך נישט דער זון [דער זון פון דער
 אויבערשטער], נייערט נאָך דער אלוקים הָאֵב. 33 היזהרו, וואַכט און
 דאווענען [זען לוקס 4-11:1]; מחמת איר ווייסט נישט, ווען די צייט קומט
 אָן. 34 עס איז געגליכן צו אַ בן אדם, וואָס איז אַוועק אין אַן אַנדער לאַנד
 אַריין, און וואָס האָט איבערגעלאָזט זיין בֵּית אין רשות פון זיינע עבָדִים,
 יעדן בן אדם זיין מלאכה, און האָט באַפוילן דעם שוֹמֵר צו שטיין אויף דער
 וואַך. 35 דערפאר וואַכט, מחמת איר ווייסט נישט, ווען דער בַּעַל-הַבַּיִת וועט
 קומען, צי אין אָוונט, אָדער חצות הלילה, אָדער ווען דער תרנגול וועט
 קרייען, אָדער בבוקר; 36 טאַמער וועט ער פּלוּצִים אַנקומען און אייך
 געפינען שלאָפּנדיק. 37 און וואָס איך זאָג אייך, זאָג איך צו אַלעמען: וואַכט!
 יד און עס איז געווען 2 טעג פאַר פִּסח און חג-הַמִּצּוֹת. און די ראָשֵׁי-כֹּהֲנִים
 און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן געזוכט וויאַזוי אים צו כאַפֵּן מיט עֶרְמָה, און
 אים טייטן. 2 אָבער זיי האָבן געזאָגט: נישט אים יום-טוֹב, טאַמער וועט
 ווערן אַ מהומה בָּעָם. 3 און ווען ער איז געווען אין בֵּית-הַיְנִי, און איז געזעסן
 ביים טיש אין דעם בֵּית פון שְׁמֵעוֹן המצורע, איז געקומען אַן אִשָּׁה, וואָס
 האָט געהאַט אַן אַלאַבאַסטער קריגל מיט זייערן זאַלבאיייל פון
 ריינער נאַרד; און זי האָט צעבראַכן דאָס קריגל, און עס אויסגעגאַסן אויף
 משיח קאַפּ. 4 און דאָרטן זענען געווען עטלעכע, וואָס זענען געווארן
 צארנדיק צווישן זיך: פארוואס די דאָזיקע פארשווענדונג פון דעם זאַלבאיייל?
 5 מע האָט דאָך דעם זאַלבאיייל געקענט פאַרקויפֿן פאַר מער ווי 300
 דינָרִים, און עס געבן צו די עֲנִיִּים; און זיי האָבן געמורמלט קעגן איר. 6
 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: לאָזט זי געמאַך; וואס פארשאפט איר

איר עגמת נפש? זי האָט מיט מיר געטאָן מעשה טוב. 7 מחמת די עניינים האָט איר תָּמיד מיט זיך, און ווען נאָר איר ווילט, קאָנט איר זיי טאָן גוטס; מיך אָבער וועט איר תָּמיד נישט האָבן. 8 זי האָט געטאָן וואָס זי האָט געקענט; זי האָט געזאָלעבט מיין גוף פּאַרויס צו קבורה [זען מרק' 16:1-15:47; ישעיה 53:9]. 9 און אָמון, איך זאָג אייך, וואוּ נאָר די בשורת הגאולה וועט געדרשנט ווערן אין דער בכל העולם, וועט אויך דאָס, וואָס זי האָט געטאָן, דערציילט ווערן אין זיכרון פון איר. 10 און יהודה איש-קריות, איינער פון די 12, איז אַוועקגעגאַנגען צו די ראָשי-כְּהנים, פּדי אים איבערצוגעבן צו זיי. 11 און ווען זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי געוואָרן מלא-שְׂמֵחָה, און האָבן אים צוגעזאָגט צו געבן געלט. און ער האָט געזוכט אַ פּאַסיקע געלעגנהייט, אים צו פאַרראָטן. 12 פּראַשון לחג המצות, ווען מען האט געשחטן [שחיטה אין בית המקדש פאר מועד זבח] דעם קרבן-פּסח, האָבן משיח תלמידים צו אים געזאָגט: וואוּ ווילסטו, אַז מיר זאָלן גיין און צוגרייטן, פּדי דו זאָלסט עסן דאָס קרבן-פּסח? 13 און רבי מלך המשיח האָט געשיקט 2 פון משיח תלמידים, און האָט צו זיי געזאָגט: גייט אין דער שטאָט אַריין, און דאָרט וועט אייך פּאַגעגענען אַ בן אדם, וואָס טראָגט אַ פּד מים; גייט אים נאָך. 14 און וואוּ ער וועט אַריינגיין, זאָלט איר זאָגן צום בעל-הבית: רַבֵּנוּ זאָזט: וואוּ איז מיין מקום לינה, וואוּ איך זאָל עסן דעם קרבן-פּסח מיט מיינע תלמידים? 15 און ער וועט אייך ווייזן עֲלֵיָהּ גדולה, אויסגעשטאט מיט הסב-בעטן, פערטיק; און דאָרטן איר צוגרייטן פאַר אונדז. 16 און משיח תלמידים זענען געגאַנגען, און זענען אָנגעקומען אין דער שטאָט אַריין, און האָבן געפונען אַזוי ווי רבי מלך המשיח האָט געזאָגט; און זיי האָבן אָנגעברייט דעם קרבן-פּסח. 17 און ווען עס איז געוואָרן אַוונט, איז רבי מלך המשיח געקומען צוגיין מיט די 12. 18 און ווען אין אַ יחידות זיי האבן זיך אנגעלענט און געגעסן, האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: אָמון, איך זאָג אייך, איינער פון אייך וועט מיך פאַרראָטן, דער, וואָס עסט מיט מיר [זען תהלים 41:10]! 19 און אנגעהויבן זיי האָבן עֲגַמַת נֶפֶשׁ, און איינער נאָכן אַנדערן האָט אָנגעהויבן צו אים זאָגן: דאָך נישט איך? 20 און ער האָט צו זיי

געזאָגט: איינער פון די 12, דער, וואָס טונקט איין מיט מיר אין דער קעָרָה [זען שמות 12:8]. 21 יאָ, דער בַּר-אַנָש [דניאל 7:13, משיח] גייט טאקע לויט ווי עס שטייט געשריבן וועגן אים; אָבער וויי צו יענעם בן אדם דורך וועמען דער בַּר-אַנָש [דניאל 7:13, משיח] ווערט פאַרראָטן! בעסער וואָלט פאַר יענעם בן אדם געווען, אויב ער וואָלט נישט געבוירן געוואָרן [זען עונש עולם ישעיה 66:24; דניאל 12:2]! 22 און בשעת זיי האָבן געגעסן, האָט ער גענעמען מַצה, און האָט געמאַכט המוציא, און זי צעבראַכן און זיי געגעבן, און געזאָגט: נעמט; דאָס איז מיין בָּשֶׁר [זען שמות 12:8; ישעיה 53:7]. 23 און ער האָט גענעמען אַ פֹּסֶה, און האָט אַ בָּרְכָה געמאַכט, און אים זיי געגעבן, און זיי האָבן כל פון אים געטרונקען. 24 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: הנה דם הברית [שמות 24:8] דאָס איז מיין דָם [זען ישעיה 53:7] פון דעם בְּרִית הַדָּשָׁה [ירמיהו 31:30], וואָס ווערט פאַרגאָסן פאַר רבים [זען ישעיה 53:11]. 25 אָמֵן, איך זאָג אייך: איך וועל מער נישט טרינקען פון דער פרי הגפן, ביז יום ההוא, ווען איך וועל עס טרינקען הַדָּש אין דעם מַלְכוּת ה'. 26 און ווען זיי האָבן אָפּגעזונגען הַלֵּל, זענען זיי אַרויסגעגאַנגען צו דעם הר-הַזֵּיתִים. 27 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: איר אלע וועט געשטרויכלט ווערן, מחמת סע שטייט געשריבן: אַכָּה אֶת-הָרֶעָה וְתִפּוּצִין הַצֵּאן [זען זכריה 13:7]. 28 אָבער נאָך מיין תְּחִיַּת [המשיח, זען תהלים 16:10; ישעיה 53:10], וועל איך אייך פאַרויסגיין קיין גָּלִיל [זען מרק' 16:7]. 29 האָט פִּיפּא צו אים געזאָגט: אויב אַפִּילו כל זאָלן געשטרויכלט ווערן, וועל איך דאָך נישט. 30 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: אָמֵן, איך זאָג דיר, אַז הַיִּנְטִיקֶע לַיְלָה נאָך, איידער דער תּרְנֹגוֹל וועט 2 מאָל קרייען, וועסטוּ מיך 3 מאָל פאַרלייקענען! 31 אָבער ער האָט גערעדט נאך אייפריקער: אויב אַפִּילו איך מוז שטאַרבן מיט דיר, וועל איך דִּיך דאָך נישט פאַרלייקענען, און דעסגלייכן האָבן זיי כל געזאָגט. 32 און זיי זענען געקומען אויף אַ פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן גַת-שִׁמְנִי; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו משיחס תלמידים: זעצט אייך דאָ אַנִידער, ביז איך דאווענען [זען לוקס 4-11]. 33 און ער האָט מיט זיך גענעמען פִּיפּא, און יַעֲקֹב, און יוֹחָנָן,

און ער האָט אָנגעהויבן צו ציטערן און פלאטערן מיט עָגְמַת נָפֶשׁ. 34 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: אויף מיין נשמה איז מיר מָרָה, ביז צום מוֹת; בלייבט דאָ, און וואַכט. 35 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אָפּגעגאַנגען אָפּיסל ווייטער, און איז געפאַלן אויף דער ערד, און האָט דאווענען [זען לוקס 4-11:1] געווען, אַז אויב מעגלעך, זאָל די שָׁעָה אים פאַראיבערגיין. 36 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט: אלוקים אָבִי, אָבָא, כל איז מעגלעך ביי דיר; נעם צו דעם דאָזיקן פֿוס פון מיר; דאָך נישט ווי איך וויל, נייערט ווי דו ווילסט. 37 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען און האָט זיי געפינען שלאָפנדיק, און ער האָט געזאָגט צו יֵיפָא: שָׁמְעוּן, דו שלאָפסט? האָסטו נישט געקענט וואַכן איין שָׁעָה? 38 וואַכט און דאווענען [זען לוקס 4-11:1], כדי איר זאָלט נישט קומען צו קיין נסיון. דער רוּחַ איז טאַקע וויליק, אָבער דאָס פלייש איז שוואַך [זען רומ' 7:18]. 39 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז ווידער אַוועקגעגאַנגען און האָט געדאוונן [זען לוקס 4-11:1], זאגנדיק די זעלביקע דברים. 40 און ווען ער איז ווידער געקומען, און האָט זיי געפינען שלאָפנדיק, מחמת זייערע אויגן זענען געווען שווער; און זיי האָבן נישט געוואויסט וואָס אים צו ענטפערן. 41 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען צום 3טער מאָל, און האָט צו זיי געזאָגט: טויט איר נאָך כל שלאָפן און רוען? עס איז גענוג; די שָׁעָה איז געקומען; הִנֵּה, דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] ווערט איבערגעגעבן צו בעלי עבִירָה אין די הענט אריין. 42 שטייט אויף, לאָמיר גיין; הנה קומט מיין מָסוֹר אָן. 43 און תִּיכֶף, ווען ער האָט נאָך גערעדט, איז אָנגעקומען יהודה, איינער פון די 12, און מיט אים אַ גרויסער המון מיט חֲרָבוֹת און מיט מקלות, פון די ראָשי-כֹּהֲנִים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און די זקנים. 44 און דער פאררעטער האָט זיי געגעבן אַ סימן און געזאָגט: וועמען איך וועל אַ קוש טאָן, דער איז עס. נעמט אים, און פירט אים זיכערן אַוועק. 45 און ווען ער איז געקומען, איז ער תִּיכֶף צו אים צוגעגאַנגען, און געזאָגט: רַבִּי! און האָט אים געקושט. 46 און זיי האָבן אַרויפגעלייגט זייערע הענט אויף אים, און האָבן אים גענומען. 47 אָבער איינער פון די, וואָס זענען דערביי געשטאַנען, האָט אַרויסגעצויגן זיין חֲרָב,

און האָט געשלאָגן דעם עָבֶד פֿון פֿהן-גָדוֹל, און אים אָפּגעהאַקט אָן אויער.
 48 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: זענט איר אַרויסגעקומען ווי
 קעגן א שוֹדֵד, מיט חֲרָבוֹת און מקלות מיך צו כאַפֿן? 49 יום בין איד
 געווען מיט אייך אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ און האָב געלערנט תּוֹרָה, און איר האָט
 מיך נישט גענומען. נאָר עס איז די פֿתִּי-הַקּוֹדֵשׁ זאָלן דערפֿילט ווערן
 [ישעיה 53:7-12]. 50 און זיי האָבן אים כל פֿאַרלאָזט און זענען אַנטלאָפֿן.
 51 און איינער אַ בחור איז אים נאָכגעגאַנגען, וואָס האָט געטראָגן אַ
 לייִונט לילעך טוֹגָה איינגעהילט אויף נאָקעטן לייב, און אים האָבן זיי
 געכאַפֿט; 52 אָבער ער האָט געלאָזן דאָס לייִונט טוֹגָה, און איז אַנטלאָפֿן אַ
 נאָקעטער [זען מה"ש 12:12,25; 13:5,13; 15:37,39; קול" 4:10; טימ"ב 4:11;
 פֿילמ' 24; כיפּא א 5:13]. 53 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַוועקגעפֿירט
 צום פֿהן-גָדוֹל; און סע האָבן זיך ביי אים פֿאַרזאַמלט כל ראָשי-כֹּהֲנִים, און
 די זקנים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים]. 54 און כִּיפּא איז אים נאָכגעגאַנגען פֿון
 דערווייטן, ביז אינעווייניק אין הויף אַריין פֿון דעם פֿהן-גָדוֹל; און ער האָט
 זיך געזעצט מיט די משרתים, און האָט זיך געוואָרעמט ביים אַש. 55 און די
 ראָשי-כֹּהֲנִים און דער כל סְנֵה־דָרִין האָבן געזוכט יְעוֹדוֹת קעגן רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ, כּדֵי אים צו טייטן; און האָבן נישט געפֿונען. 56 מחמת א סך האָבן
 קעגן אים יְעוֹדוֹת שְׁקָר געזאָגט, אָבער זייער יְעוֹדוֹת-זאָגן האָט נישט
 איבעראיינגעשטימט. 57 און עטלעכע זענען אויפגעשטאַנען, וואָס האָבן
 אָפּגעלייגט יְעוֹדוֹת שְׁקָר קעגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געזאָגט: 58 מיר
 האָבן אים געהערט זאָגן: איד וועל חָרוֹב מאַכן דעם דאָזיקן היכל, וואָס איז
 געמאַכט מיט הענט, און אין 3 ימים וועל איד אויפבויען אַן אַנדערן, וואָס
 איז נישט געמאַכט מיט קיין הענט. 59 און אַפֿילו אין דעם האָט זייער
 יְעוֹדוֹת-זאָגן נישט איבעראיינגעשטימט. 60 און דער פֿהן-גָדוֹל איז
 אויפגעשטאַנען צווישן זיי, און האָט געפרעגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: דו
 ענטפערסט גאַרנישט? וואָס מיינט דאָס, וואָס די דאָזיקע זאָגן יְעוֹדוֹת קעגן
 דיר? 61 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געשוויגן [זען ישעיה 53:7], און האָט
 גאַרנישט געענטפערט, און דער פֿהן-גָדוֹל האָט אים ווידער געפרעגט:

ביסטו דער רבי מלך המשיח, דער זון פון דער אויבערשטער [זון פון הקדוש ברוך הוא]! 62 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: אני הוא. ואתם תראו את בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] יושב לימין הגבורה [תהלים 110:1], ובא עם ענני השמים. 63 און דער כהן-גדול געמאכט די קריעה פון זיינע קליידער, און געזאָגט: צו וואָס דאַרפן מיר נאָך יעדות? 64 אָט האָט איר געהערט די גדוף; וואָס איז אייער ידעה? און זיי האָבן אים כל פאַרמשפט: ער איז חייב-מיתה. 65 און עטלעכע האָבן אָנגעהויבן אויף אים שפייען, און אים פאַרהילט דאָס פֿנים, און אים געשלאָגן מיט די פויסטן, און צו זאָגן צו אים: זאָג נביאות! און די משרתים האָבן אים עמפאנגען מיט פעטש [זען ישעיה 50:6]. 66 און ווען פֿיפֿא איז געווען אונטן אין הויף, איז צוגעגאַנגען איינע פון די דינסטמוידן פון דעם כהן-גדול; 67 און אַז זי האָט געזען פֿיפֿא וואַרעמען זיך, האָט זי געקוקט אויף אים, און געזאָגט: דו ביסט אויך געווען מיט יהושע/ישוע פון נְצִירָת. 68 אָבער ער האָט געלייקנט, און געזאָגט: נישט איך ווייס, נישט איך פאַרשטיי, וואָס דו זאָגסט. און ער איז אַרויסגעגאַנגען אין דעם פאַרהויף, און דער תרנגול האָט געקרייט. 69 און די דינסטמויד האָט אים געזען, און האָט ווידער אָנגעהויבן זאָגן צו די, וואָס זענען דאָרט געשטאַנען: ער איז אויך איינער פון זיי! 70 אָבער ער האָט עס ווידער געלייקנט. און אין אַ וויילע אַרום האָבן די, וואָס זענען דאָרט געשטאַנען, ווידער געזאָגט צו פֿיפֿא: באמת, דו ביסט איינער פון זיי; מחמת דו ביסט אַ גלילי. 71 און פֿיפֿא האָט אָנגעהויבן זיך צו פלוכן און צו שווערן: איך קען נישט דעם איש פון וועמען איר רעדט! 72 און תִּיכֵף האָט דער תרנגול געקרייט צום 2טער מאָל. און פֿיפֿא האָט זיך דערמאָנט דאָס דָבָר, וואָס רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: איידער דער תרנגול וועט 2 מאָל קרייען, וועסטו מיך 3 מאָל פאַרלייקענען [זען מרק' 14:30]. און אַז ער האָט זיך דערין דערמאָנט, האָט פֿיפֿא זיך צעוויינט. טו און תִּיכֵף בבקר האָבן די ראָשי-כֹּהֲנִים, מיט די זקנים און סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און דער כל סנהדרין זיך אַן יַעֲזָה געהאַלטן, און זיי האָבן געבונדן מיט יַעֲקֹדָה רבי מלך המשיח [בראשית 22:9], און האָבן אים אַוועקגעפירט און אים איבערגענטפערט צו

פִּילְטוֹס [ישעיה 53:8]. 2 און פִּילְטוֹס האָט אים געפרעגט: ביסטו דער מֶלֶךְ פֿון די יידן? האָט ער אים געענטפערט: דו זאָגסט עס. 3 און די ראָשי-פֿהנים האָבן געברענגט א סך באשולדיקונגען קעגן אים. 4 און פִּילְטוֹס האָט אים נאָכמאָל געפרעגט: דו ענטפערסט גאָרנישט? הנה זע וויפל באשולדיקונגען זיי מאכן קעגן דיר! 5 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט מער גאָרנישט געענטפערט, אַזוי, אַז פִּילְטוֹס האָט זיך געחידושט [זען ישעיה 53:7]. 6 און אויף יום-טוֹב פלעגט ער זיי פֿריילאָזן געפאַנגענעם, וועמען זיי האָבן באַגערט. 7 און דאָ איז געווען איינער, וואָס האָט געהייסן בֶּר-אַבָּא, וואָס איז געווען געפאַנגען מיט מורדים, וואָס זענען באַגאַנגען אַ רציחה בשעת דעם מֶרְד. 8 און דער הַמּוֹן איז אַרויפגעאַנגען און האָט אים אָנגעהויבן צו פארלאנגען, אַז פִּילְטוֹס זאָל טאָן ווי געווענלעך פאר זיי. 9 און פִּילְטוֹס האָט זיי געענטפערט: ווילט איר, אַז איך זאָל אייך באַפֿרייען דעם מֶלֶךְ פֿון די יידן? 10 מחמת ער האָט דערקענט, אַז די ראָשי-פֿהנים האָבן אים איבערגעענטפערט צוליב קנאה. 11 אָבער די ראָשי-פֿהנים האָבן אונטערגעהעצט דעם הַמּוֹן, אַז ער זאָל זיי ליבערשט באַפֿרייען בֶּר-אַבָּאן. 12 און פִּילְטוֹס האָט נאָכאַמאָל צו זיי געזאָגט: און וואָס זאָל איך טאָן מיט אים, וועמען איר רופט: מֶלֶךְ פֿון די יידן? 13 און האָבן זיי ווידער אויסגעשריגן: אויפהענגע על-דער בוים אים [זען דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות שֶׁל מְּשִׁיחַ]. 14 און פִּילְטוֹס האָט צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס, וואָסער רע האָט ער געטאָן? אָבער זיי האָבן נאָך שטאַרקער געשריגן: אויפהענגע על-דער בוים אים! 15 און אַזוי ווי פִּילְטוֹס האָט געוואָלט טאָן די געפעליקייט דעם הַמּוֹן, האָט ער זיי באַפֿרייט בֶּר-אַבָּאן, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ער געלאָזט שמייסן [זען ישעיה 53:5], און אים איבערגעענטפערט אויפהענגע על דער בוים צו ווערן. 16 און די חִילִים האָבן אים אַוועקגעפירט אין דעם הויף אַריין פֿון דעם פרעטאָריום, און האָבן צונויפגערופן דאָס כל גדוד. 17 און זיי האָבן אים אָנגעטאָן אַ פּוּרפּוּר בעקעטשע און האָבן אויסגעפלאַכטן אַן עֶטְרֶת פֿון דערנער, און האָבן אנגעהויבן אים צו באַגריסן. 18 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ

הַמְשִׁיחַ אָנְהוּיבִן בְּאַגְרִיסוֹן: שְׁלוֹם, מֶלֶךְ פּוֹן דִּי יִידוֹ! 19 און זיי האָבן רבי
מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ געשלאָגן איבערן קאָפּ טיט אַ רוט, און געשפיגן אויף רבי מֶלֶךְ
הַמְשִׁיחַ, און האָבן אנדערגעפאלן צו אים און זיך געבוקט צו אים [זען
ישעיה 50:6]. 20 און אַזוי ווי זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ אָפּגעשפּעט, האָבן
זיי פון אים אַראָפּגענומען דעם פּוּרפּוּר בעקעטשע, און אים אָנגעטאָן
משיחס מלבושים. און זיי האָבן אים אַרויסגעפירט כדי אים צו אויפהענגע
דער בוים. 21 און זיי האָבן געצוואונגען איינעם אַ פּאַרבייגייער, שְׁמֵעוֹן פּוֹן
קוּרִינִי, וואָס איז געקומען פּוֹן שְׂדָה, דעם אָב פּוֹן אַלְקֶסַנְדֵר און רופּוס [זען
רומ' 16:13], צו טראָגן משיחס בוים [מתי 24:16; לוקס 9:23]. 22 און זיי
האָבן אים געבראַכט צו אַ פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן גִלְגַּלְתָּא, דאָס הייסט:
דער פּלאַץ פּוֹן דער שאַרבן. 23 און זיי האָבן אים געגעבן וויין געמישט מיט
מירע; וואס רבי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ האָט נישט גענומען. 24 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ
הַמְשִׁיחַ אויפהענגע על-דער בוים, און האָבן צווישן זיך צעטיילט משיחס
מלבושים, וואַרפּנדיק גורל אויף זיי, וואָס יעדער זאָל נעמען. 25 און עס איז
געווען די 3טער שְׁעָה, און זיי האָבן אים אויפהענגע על-דער בוים [זען
תהלים 17-14:22]. 26 און אויף דער אויפשריפט פּוֹן זיין באַשולדיקונג איז
געווען געשריבן: דער מֶלֶךְ פּוֹן דִּי יִידוֹ. 27 און צוזאָמען מיט אים האָבן זיי
אויפהענגע על-דער בוים 2 שוודדים, איינעם מימינו, און איינעם משמואלו.
28 און עס איז מקוים געוואָרן דער פּסוק, וואָס זאָגט: וְאֵת פּוֹשְׁעִים נִמְנָה
[ישעיה 53:12]. 29 און די פּאַרבייגייער האָבן אים געלעסטערט, און האָבן
געשאַקלט מיט זייערע קעפּ, און געזאָגט: האַ! דו, וואָס צעשטערסט דעם
היכל, און טוּסט אים אויפבויען אין 3 ימים. 30 ראַטעווע דיך אליין, און
קום אַראָפּ פּוֹן דעם בוים! 31 און אַזוי האָבן אויך די ראַשי-כְּהֻנִים מיט די
סוֹפְרִים [רַבָּנִים] פּוֹן אים אָפּגעשפּעט, און געזאָגט: אחרים הושיע, את עצמו
איננו יכול להושיע? 32 דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ, דער מֶלֶךְ פּוֹן יִשְׂרָאֵל איז ער!
זאָל ער איצט אַראָפּקומען פּוֹן דעם בוים, אַז מיר זאָלן זען און גלויבן. און
אויך די, וואָס זענען מיט אים אויפהענגע על-דער בוים געוואָרן, האָבן אים
מבְּזָה געווען. 33 און ווען עס איז געקוטען די 6טער שְׁעָה, איז געוואָרן אַ

חֲשָׁדַי אֵיבַעַר דְּעַם כּל הָאָרֶץ, בִּיז דְּעַר 9 טַעַר שְׁעָה [זַעַן עֲמוּס 8:9]. 34 און אין
 דְּעַר 9 טַעַר שְׁעָה הָאָט רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גַּעֲשִׂיגֵן מִיט אַ הוּיךְ קוּל : אֱלֹהֵי,
 אֱלֹהֵי, לְמָה שְׁבַקְתָּנִי? וּוְאָס בְּאַטֵּיִט: מִיִּין אֱלֹוֹקִים , מִיִּין אֱלֹוֹקִים, פֶּאָרוּוְאָס
 הָאָס טוּ מִיךְ פֶּאָרְלֶאָזֵן [תְּהֵלִים 22]? 35 און עֲטַלְעַכַּע פּוֹן דִּי, וּוְאָס זַעֲנַעַן
 דְּעַר בִּי גַעֲשִׂטְאַנְעַן, און הָאָבֵן עַס גַּעֲהַעֲרַט, הָאָבֵן גַּעֲזַאָגַט: הִנֵּה, עַר רֹוּפַט
 אֱלֹוֹהֵי הַנְּבִיא. 36 און אֵינְעַר אִיז גַּעֲלֶאָפֵן, און הָאָט אָנְגַּעֲפִילַט אַ שׁוּוְאָס מִיט
 עֲסִיק [זַעַן חוּמָץ, תְּהֵלִים 22:69], און הָאָט אִים אַרֹוּיפֶגַעֲטְאַן אוּיף אַ שְׁטַעֲקוֹן,
 און אִים גַּעֲגַעֲבֵן צוּ טְרִינְקַעַן, און גַּעֲזַאָגַט: לֶאָזַט נֶאָךְ, לֶאָמִיר זַעַן, צוּ אֱלֹוֹהֵי
 הַנְּבִיא וּוְעַט קוּמַעַן אִים אַרְאָפֶנַעֲמַעַן. 37 און רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט
 אַרֹוּיִסֶגַעֲלֶאָזַט אַ הוּיךְ קוּל, און הָאָט אוּיִסֶגַעֲהוּיכַט דִּי נְשָׁמָה. 38 און דָּאָס
 פֶּרוּכַת פּוֹן דְּעַם הֵיכַל אִיז צַעֲרִיסֵן גַּעֲוּוּאָרֵן אִין 2, פּוֹן אוּיבֵן בִּיז אַרְאָפֶ. 39
 און אַז דְּעַר צַנְטוּרִיוֹן (שֶׁר הַמַּאֵה), וּוְאָס אִיז גַּעֲשִׂטְאַנְעַן קַעֲגַנְאֵיבַעַר אִים,
 הָאָט גַּעֲזַעַן, אַז עַר הָאָט אוּיִסֶגַעֲהוּיכַט דִּי נְשָׁמָה, הָאָט עַר גַּעֲזַאָגַט: הַאִישׁ
 הַזֶּה אִיז בְּאַמַּת גַּעֲוּוּעַן דְּעַר זֶוֹן פּוֹן דְּעַר אוּיבַעֲרֶשְׁטַעַר! 40 און דָּאָרַט זַעֲנַעַן
 אוּיךְ גַּעֲוּוּעַן נְשִׁים, וּוְאָס הָאָבֵן זִיךְ צוּגַעֲקוּקַט פּוֹן דְּעַר וּוְיִטְנַס; צוּוּיִשֵּׁן זִי
 מְרִים פּוֹן מַגְדָּלָה, און מְרִים אִם יַעֲקֹב הַקָּטָן און יוֹסִי, און שְׁלוּמִית [תְּהֵלִים
 12:38], 41 וּוְאָס זַעֲנַעַן אִים נֶאָכְגַּעֲגַנְגַּעַן, וּוְעַן עַר אִיז גַּעֲוּוּעַן אִין גְּלִיל, און
 הָאָבֵן אִים בְּאַדִּינַט; און אוּיךְ רַבִּים אַנְדַּעֲרַע נְשִׁים, וּוְאָס הָאָבֵן מִיט אִים
 עוּלָה-רְגַל גַּעֲוּוּעַן קִיִּין יְרוּשָׁלַיִם. 42 און וּוְעַן עַס אִיז שׁוּיִן גַּעֲוּוּאָרֵן אָוּוּנַט, און
 וּוְיִיל עַס אִיז גַּעֲוּוּעַן עַרְב שַׁבַּת, דָּאָס הֵיִיסַט טַאָג פֶּאָר שַׁבַּת, 43 הָאָט יוֹסֵף
 אִישׁ רְמָתִים, אַ חֲשׁוּבַעַר חֲבֵר סַנְהֶדְרִין, וּוְאָס הָאָט אֱלִיִּין אוּיךְ גַּעֲוּוּאָרַט אוּיף
 דְּעַם מַלְכוּת ה', זִיךְ אָנְגַּעֲטְאַן אַ פּוֹחַ און אִיז אַרִיִּינְגַּעֲגַנְגַּעַן צוּ פִּילְטוּס, און
 הָאָט גַּעֲבַעַטֵן דְּעַם גּוֹפָה פּוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ [זַעַן יִשַׁעִיָה 53:9]. 44 און
 פִּילְטוּס הָאָט זִיךְ גַּעֲחִידוּשַׁט, וּוְאָס עַר אִיז שׁוּיִן נְפֶטֶר, און עַר הָאָט גַּעֲלֶאָזַט
 רֹוּפֵן דְּעַם צַנְטוּרִיוֹן [שֶׁר הַמַּאֵה], און הָאָט אִים גַּעֲפַרַעֲגַט, צִי עַר אִיז שׁוּיִן
 לֶאָנְג נְפֶטֶר. 45 און אַז עַר אִיז דָּאָס גַּעֲוּוּאָרֵן גַּעֲוּוּאָרֵן פּוֹן דְּעַם צַנְטוּרִיוֹן [שֶׁר
 הַמַּאֵה] הָאָט עַר יוֹסֵפֵן גַּעֲשַׁעֲנַקַט דְּעַם גּוֹיָה [זַעַן בְּרַאשִׁית 18:47]. 46 און עַר
 הָאָט גַּעֲקוּיפַט לֵינּוּוּנַטַע תַּכְרִיכִים, און הָאָט אִים אַרְאָפֶגַעֲנוּמַעַן און

איינגעוויקלט אין די תכריכים, און אים אריינגעלייגט אין אַ קבר, וואָס איז
 געווען אויסגעהאַקט אין אַ פעלזן; און ער האָט צוגעקליקלט אַ שטיין צו
 דער פּי הקֶבֶר [זען ישעיה 53:9]. 47 און מַרְיָם פּוֹן מַגְדָּלָה, און מַרְיָם אַם
 יוֹסֵפִין, האָבן געזען [ווי חֲבֵרָה קְדִישָׁה אויג עדות] וואוּ מע האָט אים געלייגט.
 טז און ווען דער שַׁבַּת איז אַריבער, האָבן מַרְיָם פּוֹן מַגְדָּלָה, און מַרְיָם אַם
 יַעֲקֹב און שלומית, געקויפט בְּשָׂמִים, כּדִי זיי זאָלן קענען לָבוֹא וְלִמְשַׁח
 אוֹתוֹ. 2 און שחרת יום ראשון, זענען זיי געקומען צום קבר, ווען די שָׁמֶשׁ איז
 אויפגעגאַנגען. 3 און זיי האָבן איינע צו דער אַנדערער געזאָגט: ווער וועט
 אונדז אַוועקליקלען דעם שטיין פאַר דער פּי הקֶבֶר? 4 און ווען זיי האָבן
 אויפגעהויבן זייערע אויגן, האָבן זיי געזען, אַז דער שטיין איז
 אַוועקגעקליקלט, הַגֵּם ער איז געווען גָדוֹל מְאֹד. 5 און ווען זיי זענען
 אַריינגעגאַנגען אין דעם קבר, האָבן זיי געזען אַ יונגמאַן זיצן ביי דער
 רעכטער זייט, אָנגעטון אין אַ ווייס קלייד; און זיי האָבן זיך דערשראָקן. 6
 אָבער ער האָט צו זיי געזאָגט: שרעקט אייך נישט; איר זוכט יהושע/ישוע
 פּוֹן נְצֻרַת, וואָס איז אויפהענגע על דער בּוֹיִם געוואָרן. ער איז
 אויפגעשטאַנען, ער איז דאָ נישטאָ; זעט דאָס אָרט, וואוּ זיי האָבן אים
 געלייגט [זען תהלים 16:10]. 7 אָבער גייט, און זאָגט משיחַס תלמידים און
 כִּיפָּאן, אַז ער גייט אייך פאַרויס קיין גָלִיל; דאָרט וועט איר אים זען, ווי ער
 האָט אייך געזאָגט [זען מרק' 14:28]. 8 און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען און
 זענען אנטלאָפן פּוֹן קבר; מחמת עס האט זיי אנגעכאַפט אַ ציטערניש און
 זיי זענען געווען אויסער זיך; און זיי האָבן קיינעם גאַרנישט דערציילט, ווייל
 זיי האבן מורא געהאַט. 9 און ווען ער איז אויפגעשטאַנען קָם מִן הַמַּתִּים
 בבקר באַחד בשַׁבַּת, האָט ער זיך קוֹדֵם באַוויזן צו מַרְיָם פּוֹן מַגְדָּלָה, פּוֹן
 וועמען ער האָט אַרויסגעטריבן 7 שדים. 10 און זי איז געגאַנגען און האָט
 עס דערציילט צו די, וואָס זענען געווען מיט אים, וואָס האָבן געטרויערט
 און געוויינט. 11 און הַגֵּם זיי האָבן געהערט, אַז ער חי, און איז פּוֹן איר
 געזען געוואָרן, האָבן זיי עס נישט געגלויבט. 12 נאָך דעם האָט ער זיך
 באַוויזן אין אַן אַנדער געשטאַלט צו 2 פּוֹן זיי [זען לוקס 24:13], ווען זיי

זענען געגאנגען אין פעלד אריין. 13 און זיי זענען געגאנגען און האָבן עס דערציילט צו די איבעריקע; און אויך זיי האָבן זיי נישט געגלויבט. 14 און דאָן האָט רבי מלך המשיח זיך באַוויזן צו די 11 אליין, ווען זיי זענען געזעסן ביים טיש; און ער האָט זיי פאַרגהאַלטן זייער אומגלויביקייט און האַרטקייט פון לבבות, מחמת זיי האָבן נישט געגלויבט די, וואָס האָבן אים געזען אַזוי ווי ער איז אויפגעשטאַנען. 15 און ער האָט צו זיי געזאָגט: גייט אין דער כל העולם, און געדרשנט די בשורת הגאולה צו דער גאנצער באַשאַפונג. 16 דער, וואָס גלויבט און ווערט מקוה געטובלט, יִנְשָׁע (וועט געראטעוועט ווערן); דער אָבער, וואָס גלויבט נישט, וועט פאַרמֶשפט ווערן. 17 און די דאָזיקע אותות וועלן באַגלייטן די, וואָס גלויבן: אין מיין נאָמען וועלן זיי אַרויסטרייבן שדים; זיי וועלן רעדן מיט לשונות חדשות; 18 זיי וועלן אויפהייבן שלאַנגען [מה"ש 28:8], און אויב זיי וועלן טרינקען סם-הַמּוֹת, וועט עס זיי נישט פאַרשאַדטן; זיי וועלן אַרויפלייגן זייערע הענט אויף חולים, און זיי וועלן ווערן געזונט. 19 און אַזוי ווי הָאָדוֹן יהושע/ישוע האָט צו זיי גערעדט, איז ער אַרויפגענומען געוואָרן אין שָׁמַיִם אַריין, און האָט זיך אַנידערגעזעצט צו דער לימין פון ה' [זען תהלים 110:1]. 20 און זיי זענען אַרויסגעגאָנגען, און האָבן אומעטום געדרשנט, און הָאָדוֹן האָט געווירקט מיט זיי, און האָט באַשטעטיקט דאָס דָּבָר דורך די אותות, וואָס האָבן נאָכגעפאַלגט. אָמֵן.

לוק'

אַ אַזוי ווי סופרים משיחיים רבים האָבן זיך אונטערגענומען צו באַשרייבן די געשיכטע פון די פאקטן, וואָס זענען צווישן אונדז פארגעקומען, 2 טאקע ווי זיי זענען אונדז מֶסְרוֹם געוואָרן פון די, וואָס זענען פון אָנהייב אָן געווען אויגן-עדות און משרתים פון דעם דָּבָר ה', 3 האָבן אידן עס אויך געהאַלטן פאַר רעכט, האָבנדיק אלץ גרינטלעך אויסגעפאַרשט אויפסניי, צו שרייבן אין אַ סדר דיר, אַ איידלסטער טעאָפילוס, 4 כדי דו זאָלסט וויסן דעם אָמת פון דעם, אין וואָס דו ביסט גענומען שעורים. 5 עס איז געווען אין די טעג

פון חורדוסן, דעם מלך פון יהודה, איינער אַ פהן מיטן נאָמען זכריה, פון דעם משמר פון אַבִּיָה; און ער האָט געהאט אַן אָשה פון די בנות אַהרן, וואָס האָט געהייסן אַלישבע [זען דהי"א 24:10]. 6 און ביידע זענען געווען צדיקים פאַר ה', און זענען געגאַנגען ערלעך אין כל מצוות און חוקים פון ה'. 7 אָבער זיי האָבן נישט געהאט קיין בן, פֿי אַלישבע איז געווען אַן עקרה, און ביידע האבן שוין געהאט דערגרייכט א טיפע עלטער. 8 און עס איז געווען, ווען ער האָט אויסגעפירט די עבודת ה' אין דעם סדר פון זיין משמר, 9 לויט דעם מנהג פון דער כהונה, איז געווען זיין גורל אַריינצוגיין אין דעם היכל ה' און רויכערן קטורת. 10 און די כל קהל הָעַם האָט געדאַוונט [זען לוקס 4-11:1] געווען דרויסן אין דער שעה פון קטורת. 11 און אַ מלאך ה' האָט זיך באַוויזן צו אים, וואָס איז געשטאַנען אויף דער רעכטער זייט פון דעם קטורת-מזבֿיח. 12 און אַז זכריה האָט אים דערזען, האָט ער זיך דערשראָקן, און אַ פֿחד איז געפאַלן אויף אים. 13 אָבער דער מלאך האָט צו אים געזאָגט: פֿאַרכט דיך נישט, זכריה; מחמת דיין דאַווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] איז דערהערט געוואָרן, און דיין אָשה אַלישבע וועט דיר געבערן אַ זון, און דו זאָלסט רופן זיין נאמען יוחנן. 14 און ער וועט זיין פֿאַר דיר א שְׂמֵחָה און שְׂשׂוֹן; און רבים וועלן זיך פֿרייען איבער זיין געבורט. 15 מחמת ער וועט זיין גָדוֹל פֿאַר ה', און וויין און שכר וועט ער נישט טרינקען; און ער וועט זיין פֿול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון רָחֵם פון אָמוֹ. 16 און רבים פון די בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וועט ער אומקערן אין תשובה צו ה' אַלְקֵיהֶם. 17 און ער וועט פֿאַרויסגיין פֿאַר אַדְנֵי אין דעם רוּחַ און אין דער גבורה פון אַלְיָהוֹן הַבִּיא, להשיב לָב אבות על בְּנִים [מלאכי 3:24], און די סוֹרְרִים צו דער תְּבוֹנַת הַצְּדִיקִים כְּדֵי שֶׁאִפֵּן אַ צוגעגרייט עס פֿאַר ה' [ישעיה 40:3]. 18 און זכריה האָט געזאָגט צו דעם מלאך: לויט וואס וועל איך דאָס דערקענען? מחמת איך בין אַ זָקן, און מיין אָשה איז אויך שוין אין אירע עלטערע יארן. 19 און דער מלאך האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: איך בין גברִיאַל [דניאל 9:21; 8:16], וואָס שטייט פֿאַר ה', און איך בין געשיקט געוואָרן צו רעדן צו דיר, און צו ברענגען דיר די דאָזיקע גוטע

בשורה 20 און הנה וועסטוי זיין שטום און נישט קענען רעדן, ביז דעם יום, ווען דאָס וועט געשען, מחמת דו האָסט נישט געגלויבט מיינע דבָרים, וואָס וועלן מקוים ווערן אין זייער צייט. 21 און דאָס עם האָט געוואָרט אויף זכָרְהוּ, און זיי האָבן זיך געחידושט, וואָס ער זאָמט זיך אין דעם היכל. 22 און אַז ער איז אַרויסגעקומען, האָט ער נישט געקענט רעדן צו זיי; און זיי האָבן זיך משַעַר געווען, אַז ער האָט געזען אַ חַזְיוֹן אין דעם היכל; און ער האָט געמאַכט צייכנס צו זיי, און איז פאַרבלייבן שטום. 23 און עס איז געווען, אַז די טעג פון זיין עבֹדָה האָבן זיך געענדיקט, האָט ער זיך אומגעקערט אַהיים. 24 און נאָך די דאָזיקע טעג איז אָלישָׁבֶע זיין אָשָׁה פאַרגאַנגען אין טראָגן, און זי געהאלטן זיך אין התבודדות 5 חַדָּשִׁים, און האָט געזאָגט: 25 אַזוי האָט ה' געטאָן צו מיר אין די טעג, ווען ער האָט אויף מיר געקוקט, אַוועקצונעמען מיין חרפה פון צווישן בְּנֵי אָדָם. 26 און אין דעם 6טער חודש איז דער מלאך גבְרִיאֵל געשיקט געוואָרן פון ה' אין אַ שטעטל פון גָלִיל, וואָס האָט געהייסן נַצְרַת, 27 צו אַן עלמה [נישט חתונה געהאט יונגע בתולה מיידל] וואָס איז געווען פאַרקנֶסֶט אין אירוּסין צו אַ מאַן מיטן נאָמען יוסף, פון בֵּית-דָּוִד; און די בתולה האָט געהייסן מָרְיָם [בת נתן בת דוד, זען לוקס 3:31; 3:23-38; נישט בת יכניהו בת דוד, זען ירמיהו 22:30; מתי 1:11]. 28 און ער איז צו איר אַרײַנגעקומען, און האָט געזאָגט: שְׁלוֹם לְךָ אִשֶׁת חוֹן ה' עמך. 29 אָבער זי האָט זיך זייער דערשראָקן איבער דעם דבָר, און האָט ביי זיך געטראַכט, וואָסער מִן שְׁלוֹם גרויס קען דאָס זיין? 30 און דער מלאך האָט צו איר געזאָגט: האָב נישט קיין פחד, מָרְיָם, מחמת דו האָסט געפונען חוֹן ביי ה'. 31 און הִנֵּה, דו וועסט מעוּבָּרָת ווערן, און געבערן בן [ישעיה 7:14], און דו זאָלסט רויפן שמוּ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע [זכריה 6:11-12; עזרא 3:8]. 32 ער וועט זיין גָדוֹל, און וועט גערויפן ווערן דער זון פון דעם אויבערשטער; און ה', הָאֲדֹנָי, וועט אים געבן דעם כֶּסֶף פון דָּוִד אָבִיו; 33 און ער וועט קיניגן איבער דעם בֵּית יַעֲקֹב לְעוֹלָם וְאֵין סוֹף לְמַלְכוּתוֹ [ישעיה 9:6-7]. 34 און מָרְיָם האָט געזאָגט צום מלאך: וויאַזוי וועט דאָס זיין, אַז איד קען נישט קיין מאַן? 35 און דער מלאך האָט צו איר

געזאָגט: דער רוח-הַקּוֹדֶשׁ וועט קומען אויף דיר, און די גבורה פון דעם אויבערשטער וועט דײַך באַדעקן [ישעיה 7:14]; דערפאר וועט אויך דאָס, וואָס ווערט געבוירן, אָנגערופֿן ווערן קײַדש, דער זון פון דער אויבערשטער. 36 און הִנֵּה, אָלישבע דיין קרובה, אויך זי איז טראַגנדיק מיט אַ זון אויף איר עלטער; און דאָס איז דער 6טער חודש ביי איר, וואָס איז גערופֿן געוואָרן עֲקָרָה. 37 מחמת ביי ה' איז קיין זאָך נישט אוממעגלעך. 38 און מַרְיָם האָט געזאָגט: הַנְּנִי שפּחת אדוני; זאָל מיט מיר געשען לויט דיין דַבָּר. און דער מלאך איז פון איר אַוועקגעגאַנגען. 39 און מַרְיָם איז אויפגעשטאַנען אין יענע טעג, און איז אייליק געגאַנגען אין דעם אַזור ההר, צו אַ שטעטל אין יהודה; 40 און זי איז אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בַּיִת פון זכַרְיָהוּ, און האָט אָפּגעגעבן שלום אָלישבע. 41 און עס איז געווען, ווען אָלישבע האָט געהערט די שלום גריסונג פון מַרְיָמֶען, איז דאָס ילֵד געשפרונגען אין איר בֶּטֶן; און אָלישבע איז געוואָרן פּוֹל מיט דעם רוח-הַקּוֹדֶשׁ; 42 און זי האָט אויפגעהויבן איר קוֹל מיט אַ הויך געשריי, און געזאָגט: ברוכה את בנשים וברוך פרי בטן! 43 און פאַרוואָס איז דאָס דאַזיקע מיר געשען, אַז די אַם אַדוֹנִי זאָל קומען צו מיר? 44 מחמת הִנֵּה, ווי נאָר דאָס קוֹל פון דיין ברכת שלום באַגריסונג האָט דערגרייכט מיינע אויערן, איז דאָס ילֵד געשפרונגען פון שְׂמֵחָה אין מיין בֶּטֶן. 45 און אשרי איז זי, וואָס האָט געגלויבט, אז סע וועט זיין א דערפילונג צו דעם, וואָס איז איר גערעדט געוואָרן פון ה'. 46 און מַרְיָם האָט געזאָגט: 47 תְּרוֹמִם נַפְשִׁי ה' וְתִגַּל רוּחִי בְּאַלְקֵי יִשְׁעֵי 48 כִּי רָאָה בְּעֵינַי אֲמֵתוֹ. הִנֵּה 'אַשְׁרֵיהָ' יֹאמֵר לִי מַעֲתָה וְלִדְוֹר דוֹרִים. 49 כִּי גְדוֹלוֹת עָשָׂה בִּי שְׂדֵי, קְדוֹשׁ שְׁמוֹ 50 וְחֹסֵד ה' מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו. 51 עָשָׂה חֵיל בְּזִרְעוֹ פִּזַּר אֶת אֲשֶׁר מְחַשְׁבוֹת גִּאֲוָה בְּלִבָּם. 52 שְׁלִיטִים הוֹרִיד מֵעַל כְּסֹאוֹתָם וּשְׁפָלִים שָׁם לְמָרוֹם. 53 נַפְשוֹת רַעֲבִים מְלֵא טוֹב וְעֲשִׂירִים שֶׁלַח רִיקָם. 54 תִּמְנָךְ בְּיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ זָכַר ה' רַחֲמָיו 55 כְּאֲשֶׁר דָּבַר אֶל אַבּוֹתֵינוּ אֶל אַבְרָהָם וְאֶל יִצְחָק וְעַד עוֹלָם. 56 און מַרְיָם איז געבליבן מיט איר אַרום 3 חַדָּשִׁים, און האָט זיך אומגעקערט אַהיים. 57 פאר אָלישבע אבער האט זיך דערפילט די צייט פון איר קימפעט; און זי האָט

געבוירן אַ בן. 58 און אירע שכנים און קרובים האָבן געהערט, אַז ה' האָט מיט איר געטאָן גְדוֹל חֶסֶד, און זיי האָבן זיך מיט איר פיל שמחה. 59 און עס איז געווען אויפן 8טער יום, איז מען געקומען מִל זיין דאָס ילָד; און זיי האָבן אים געוואָלט אַ נאַמען געבן זכָרְיָה, נאָך שם אָביו [זען זכריה 12:11-12] ויקראו צו משיח יהושע/ישוע על-שם כֹּהֵן גדול ישוע בן יוצדק, עזרא 3:8; זכריה 12:11-12]. 60 און זיין אָם האָט זיך אַפּגערוּפּן: לא, נייערט יוחָנָן זאָל מען אים רופּן. 61 און זיי האָבן צו איר געזאָגט: אין דיין מִשְׁפָּחָה איז דאָך נישטא קיינער, וואס האט דעם דאָזיקן נאמען. 62 און זיי האָבן געמאַכט צייכנס צו אביו, ווי ער האָט בַּדְעָה אים צו רופּן. 63 און ער האָט פאַרלאַנגט אַ לוח, און האָט אויפגעשריבן: יוחנן שמו [זען יחושע/ישוע צמח (משיח) שמו, זכריה 12:11-12]. און זיי האָבן זיך כל געחידושט. 64 און זיין מויל און זיין צונג האָבן זיך מיטאַמאַל אויפגעמאַכט, און ער האָט גערעדט און האט געזאָגט: ברוך ה'. 65 און פֶּחַד איז געפאַלן אויף כל זייערע שכנים; און אין כל באַרג-לאַנד יהודה האָט מען גערעדט וועגן די דאָזיקע זאַכן. 66 און כל, וואָס האָבן דאָס געהערט, האָבן עס זיך גענומען צום לֵב, און געזאָגט: וואָס וועט דאָס דאָזיקע ילָד זיין? מחמת די יד ה' איז געווען מיט אים. 67 און אָביו זכָרְיָה איז געוואָרן פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און האָט נביאות געזאָגט, אַזוי צו זאָגן: 68 בְרוּך ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! אֲשֶׁר פָּקַד אֶת עַמּוֹ וּפְדוֹת שָׁלַח לוֹ 69 וְהַצְמִיחַ לָנוּ קֶרֶן יְשׁוּעָה בְּבֵית דָּוִד עֲבָדוֹ 70 כְּדָבַר ה' מֵעוֹלָם בְּיַד נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים 71 לְהוֹשִׁיעֵנוּ מִיַּד אוֹיֵב וּמִיַּד כָּל שׁוֹנֵא 72 לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אֲבוֹתֵינוּ וְלִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ 73 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ 74 לְהַצִּילָנוּ מִיַּד אוֹיֵב לְתַתְּנוּ לְעַבְדּוֹ בְּאֵין מוֹרָא 75 בְּקִדְשָׁה וְצָדֵק לְפָנָיו כָּל יְמֵינוּ. וְלָךְ, הַיְלָד, נְבִיא א-ל עֲלִיּוֹן יִקְרָא כִּי לְפָנָיו תִּלְךָ לְפָנוֹת דְּרָךְ ה' 77 לְהוֹדִיעַ יְשׁוּעַת ה' לְעַמּוֹ כִּי יִסְלַח לְחַטָּאתָם 78 כָּרֵב רַחֲמָיו עִמָּנוּ וְדָרַךְ כּוֹכַב מִשְׁמַיִם, פָּקַד יִפְקְדֵנוּ 79 לְהָאִיר לְיוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וְלָשִׁים פְּעַמֵּינוּ לְדָרַךְ שְׁלוֹם. 80 וְהַיְלָד גָּדַל וְהִתְחַזַּק בְּרוּחַ בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבָּר עַד יוֹם ווען ער האָט זיך אַנטפּלעקט צו יִשְׂרָאֵל ב און עס איז געווען אין יענע טעג, אַז דָּת איז אַרויסגעגאַנגען פון קסר הרומאי אויגוסטוס, אַז די כל הארצות זאָל געציילט ווערן. 2 דאָס איז געווען די ערשטע מפקד, ווען קורניניוס איז געווען העגמון [זען העגמון,

נישט לָגְטוּס; זען לפני הספירה 5; יהושע/ישוע לספירה 5- סה"נ 33, זען
 לוקס 23:46] פון סוּרְיָה. 3 און כל זענען געגאַנגען זיך איינשרייבן, יעדער בן
 אדם אין זיין אייגענער שטעטל. 4 און יוסף [בן דוד] איז אויך
 אַרויפגעגאַנגען פון גליל, פון דער שטעטל נְצָרֶת, קיין יהודה, צו דער עיר
 דָּוִד, וואָס הייסט בֵּית-לֶחֶם, מחמת ער איז געווען פון מְשֻׁפָּחָה און בית דוד;
 5 צו פאַרשרייבן זיך מיט מְרִימֶען [בת דוד, זען לוקס 3:31], וואָס איז געווען
 פאַרקנַסט צו אים אין אירוסין, ווען זי איז געווען מעוּבָּרֶת. 6 און עס איז
 געווען, ווען זיי זענען דאָרט געווען, זענען געוואָרן פּוֹל די טעג פון איר
 קימפּעט 7 און זי האָט געבוירן איר זון דעם בכּוֹר, און האָט אים
 איינגעוויקלט אין ווינדעלעך, און אים אַרײַנגעלייגט אין אַ אַבּוּס, מחמת עס
 איז פאַר זיי נישט געווען קיין פּלאַץ אין דער מָלוּן. 8 און עס זענען געווען
 רוֹעִים אין יענער געגנט אין שְׂדֵה, שְׁמֵרִים משמרות ביינאַכט אויף זייער עדר.
 9 און אַ מַלאַך ה' האָט זיך צו זיי באַוויזן, און די כבוד ה' האָט געלויכטן
 אַרום זיי; און זיי האָבן זיך געפאַרכטן מיט א יראה גדולה; 10 און דער
 מַלאַך האָט צו זיי געזאָגט: האָט נישט קיין פחד; מחמת הנה ברענג איך
 אייך בשורת הגאולה פון אַ שְׁמֹחָה גדולה, וואָס וועט זיין פאַר דעם כל עם
 ברית; 11 מחמת היינט איז אייך געבוירן געוואָרן אין דער עיר דָּוִד [זען
 מיכה 5:1] אַ גוֹאֵל מוֹשִׁיעַ, וואָס איז דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ, הָאֲדוֹן. 12 און
 דאָס איז אַ צײַכן [אות] פאַר אייך: איר וועט געפינען אַ יֶלֶד איינגעוויקלט
 אין ווינדעלעך, און ליגן אין אַן אַבּוּס. 13 און פּלוּצִים איז מיט דעם מַלאַך
 געווען המון צבא השמים, צבא ה', וואָס האָבן געלויבט ה', און געזאָגט: 14
 כָּבוֹד לְאֱלֹקִים בְּמְרוֹמִים, וּבְאָרְץ שְׁלוֹם עַל בְּנֵי אָדָם רְצוֹנוֹ. 15 און עס איז
 געווען, ווי די מַלְאָכִים זענען פון זיי אַוועק אין שְׁמַיִם אַרײַן, האָבן די רוֹעִים
 געזאָגט איינער צום אַנדערן: לאַמיר איצט גיין קיין בֵּית-לֶחֶם, און זען די
 זאַך, וואָס איז געשען, פון וואָס ה' האָט אונדז צו וויסן געטאָן. 16 און זיי
 זענען געקומען געשווינד, און האָבן געפונען מְרִימֶען [בת דוד] און יוספּן [בן
 דוד], און דאָס תינוק ליגן אין דער אַבּוּס [זען ישעיה 53:7, משיח לאַם פון
 ה']. 17 און אַז זיי האָבן עס געזען, האָבן זיי באַקאַנט געמאַכט דאָס דָּבָר,

וואָס איז צו זיי גערעדט געוואָרן וועגן דעם דאָזיקן יִלָד. 18 און כל, וואָס
 האָבן דאָס געהערט, האָבן זיך געוואונדערט וועגן דעם, וואָס די רועים
 האָבן דערציילט. 19 אָבער מַרְיָם האָט אָפּגעהיט הדברים האלה, און האָט
 געטראַכט איבער זיי אין איר לֵב. 20 און די רועים האָבן זיך אומגעקערט,
 און האָבן אָפּגעגעבן כָּבוֹד צו ה', זאגנדיק ברוך ה' פֶּאָר כל, וואָס זיי האָבן
 געהערט און געזען, אַזוי ווי עס איז צו זיי גערעדט געוואָרן. 21 און אַז עס
 זענען געוואָרן פּוֹל 8 טעג אים מֶל צו זיין, האָט מען אים שמו געגעבן
 יהושע/ישוע [זען זכריה 12:11-12; 6:11; 3:8], ווי דער מלאך האָט אים גערופן [זען
 לוקס 1:31], איידער ער איז אויפגענומען געוואָרן אין דער מוטערטראַכט
 [לפני שהורה בבטן]. 22 און ווען עס זענען געוואָרן פּוֹל די טעג פון איר
 טהרה, לויט תּוֹרַת מֹשֶׁה [ויקרא 8:2-12], האָבן זיי אים אַרויפגעבראַכט קיין
 ירושָׁלַיִם, אים צו שטעלן פֶּאָר ה' 23 ווי סע שטייט געשריבן אין דער תּוֹרַת
 ה': כל זָכֹר, וואָס עפנט די מוטערטראַכט [רחם], זאָל גערופן ווערן קִדְשׁ צו
 ה' [שמות 12:15, 13:2; במדבר 3:13; פדיון הבן] 24 און צו ברענגען אַ קָרְבָּן,
 לויט ווי סע איז געזאָגט געוואָרן אין דער תּוֹרַת ה': שְׁתִּיחֲזְרִים או שְׁנֵי בְנֵי
 יוֹנָה [ויקרא 12:8]. 25 און הִנֵּה, עס איז געווען אַן איש אין ירושָׁלַיִם, וואָס
 האָט געהייסן שְׁמֵעוֹן, און דער דאָזיקער מענטש איז געווען אַ צדיק און א
 חסיד פון פרומקייט, און ער האָט געוואָרט אויף דער נחמת ישְׂרָאֵל; און
 דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ האָט גערויט אויף אים. 26 און אים איז אַנטפלעקט
 געוואָרן דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, אַז ער וועט נישט זען דעם מָוֹת, איידער ער
 וועט האָבן געזען דעם רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פון ה'. 27 און ער איז געקומען דורך
 דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרְיִין; און ווען די הוֹרִים האָבן
 אַרְיִינגעבראַכט דאָס יִלָד יהושע/ישוע, צו טאָן מיט אים לויט דעם משפט
 פון דער תּוֹרָה [זען ויקרא 8:6-12], 28 האָט ער אים גענומען אין זיינע
 אַרעמס, און געזאגט ברוך ה', און געזאָגט: 29 איצט אַ, אדושם, לאזטו דיין
 עָבֵד גיין, לויט דיין דָּבָר, בְּשָׁלוֹם; 30 מחמת מיינע אויגן האָבן געזען דיין
 ישועת אלוקינו, 31 וואָס דו האָסט אָנגעברייט פֶּאָר כל עַמִּים; 32 אַן אור צו
 באַלִּיכטן די אומות, און דער תּפֹּאֶרֶת פון דיין עם ישְׂרָאֵל [ישעיה 42:6]. 33

און אביו און אמו האָבן זיך געוואונדערט איבער דעם, וואָס איז געזאָגט
געוואָרן וועגן אים; 34 און שְׁמֵעוֹן הָאֵט זיי געבענטשט, און הָאֵט געזאָגט צו
מְרִימֵעַן אִמּוֹ: הֲנִיָּה, ער איז באַשטימט צום דעם מכשול און דעם תקומה פון
רבים [ישעיה 12-11:53] אין יִשְׂרָאֵל; און פֶּאֶר אַ צייכן [אות], וואָס מע וועט
רעדן אַנטקעגן [ישעיה 15-14:8; 3:53] 35 און אַ חֶרֶב וועט דורכשטעכן דיין
אייגענע זעל - כּדִּי סַע זאָלן אַנטפלעקט וועדן די מַחֲשָׁבוֹת לֵב פון רבים. 36
און עס איז געווען אַ נְבִיאָה, חֲנָה בַת-פְּנוּאֵל, פון שְׁבַט אֲשֶׁר; זי האט שוין
געהאט דערגרייכט א זער טיפע עלטער, האבנדיק געלעבט מיט איר מאָן 7
יאָר פון איר בְּתוּלִים, 37 און איז געווען אַן אֶלְמָנָה 84 יאָר. און זי האָט
נישט פארלאזט דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט געדינט ה' מיט תְּעִנִּיתִים און
תְּפִילוֹת יוֹמָם וּלְיָלָה. 38 און גראָד אין יענער שְׁעָה איז זי געקומען, זאגנדיק
ברוך ה', און רעדן וועגן אים צו אלע, וואָס האָבן געהאפט אויף דער גאולה
פון ירוּשָׁלַיִם. 39 און אַזוי ווי זיי האָבן מקיים געווען אַלצדינג, לויט דער
תּוֹרַת ה', האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין גְּלִיל, צו זייער אייגענער שטעטל
נְצָרֶת. 40 און דאָס יָלָד איז געוואָקסן און איז געוואָרן שטאַרק, פול מיט
חִכְמָה, און דער חן וחסד ה' האָט גערויט אויף אים. 41 און זיינע הוֹרִים
פלעגן עולה-רַגְל זיין יעדעס יאָר קיין ירוּשָׁלַיִם אויף דעם יום-טוֹב פִּסְחָה. 42
און ווען ער איז אַלט געווען 12 יאָר, אָבן זיי עולה-רַגְל געווען לויט דעם
מנהג פון דעם יום טוב. 43 און ווען דער יום-טוֹב האָט זיך געענדיקט, און זיי
האָבן זיך אומגעקערט אַהיים, איז דאָס יינגל יהושע/ישוע איבערגעבליבן אין
ירוּשָׁלַיִם; און זיינע הוֹרִים האָבן עס נישט געוואוסט. 44 נאָר מיינענדיק, אז
ער איז מיט די עולה-רַגְל, זענען זיי געגאַנגען אַ טאָג ריזע, און האָבן אים
געזוכט צווישן זייערע קרובים און באַקאַנטע. 45 און אַז זיי האָבן אים נישט
געפונען, האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין ירוּשָׁלַיִם, און האָבן אים געזוכט. 46
און עס איז געווען, אין 3 טעג אַרום, האָבן זיי אים געפונען אין
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ זיצן צווישן די תּלְמִידֵי-חֲכָמִים, ווי ער האָט זיך צוגעהערט און
זיי געפרעגט קשיות. 47 און כל, וואָס האָבן אים געהערט, האָבן זיך שטאַרק
געחידושט איבער זיין בִּינָה און זיינע תּשׁוּבוֹת. 48 און ווען זיי האָבן אים

געזען, זענען הוריו נשתומם געוואָרן; און זיין אַם האָט צו אים געזאָגט: בְּנִי, פֶּאֶרְוֹאֵס הָאָסְטוּ אוּעַנְדִּז אַזױנִס געטאָן? הנה, אביך און איך האָבן דיך געזוכט מיט אַנגסט. 49 און ער האָט צו זיי געזאָגט: פֶּאֶרְוֹאֵס הָאָט איר מיך געזוכט? צי האָט איר נישט געוואויסט, אַז איך מוז זיין אין בֵּית פֿון [אלוקים] אָבִי? 50 און זיי האָבן נישט בינה פֿון דאָס דָּבָר, וואָס ער האָט צו זיי גערעדט. 51 און ער האָט מיט זיי אַראָפֿגעגאַנגען, און איז געקומען קיין נְצָרֶת; און ער איז זיי געווען אונטערטעניק; און אמו האָט שְׁמָרָה כל הדברים האלה אין איר לֵב. 52 און יהושע/ישוע איז געוואָקסן אין חֲכֵמָה און אין געשטאַלט, וגדל וטוב גם עם-ה' וגם עם אנשים [זען שמואל א 2:26]. 2 און אין דעם 15טער יאָר פֿון מלוכה פֿון קסר הרומאי טיבעריוס, ווען פּוֹנְטִיוּס פִּילָטוּס איז געווען פֶּראַקוֹראַטאָר פֿון יהודה, און הוֹרְדוֹס איז געווען טעטראַרַך פֿון גליל, און פִּיליפּוס אחיו טעטראַרַך פֿון דער געגנט איטוריע און טרכונא, און לוּסאַניוס טעטראַרַך פֿון אַבילין, 2 ווען חָנָן און קִיפָא זענען געווען פֶּהַנִים-גְּדוֹלִים, איז געקומען דאָס דָּבָר ה' צו [פֶּהַן-נביא] יוֹחָנָן בֶּן-זְכַרְיָה אין דער מִדְבַּר. 3 און יוֹחָנָן איז געקומען אין דער כל פֶּכֶר הַיַּרְדֵּן, און האָט געדרשנט די מקוה טבילה פֿון תשובה פֶּאַר דער סליחת עבירות. 4 ווי סע שטייט געשריבן אין דעם סֵפֶר פֿון די דְּבָרֵי יִשְׁעִיָה הַנְּבִיא: קוֹל קוֹרָא בְּמִדְבָּר פִּנּוּ דֶרֶךְ ה', יִשְׂרוּ מַסְלֹחֹתָיו. 5 כָּל־גִּיּא יִנְשָׂא, וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ; וְהָיָה הָעֶקֶב לְמִישׁוֹר, וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה. 6 וראו כל-בשר את ישועת אלוקינו [ישעיה 40:3-5; 42:16; 52:10; תהלים 98:2] 7 און ער האָט דערפֿאַר געזאָגט צום המון העם, וואָס איז אַרויסגעגאַנגען פֿון אים מקוה געטובלט צו ווערן: איר ילדי צפעונים! ווער האָט אייך געוואָרנט צו אַנטלויפֿן פֿון דעם חרון אַף ה' הבא? 8 ברענגט דערפֿאַר פִּירות, וואָס זענען ראוי פֶּאַר תשובה, און רעדט אייך נישט איין; אַבְרָהָם איז אָבִינוּ [מיט זכות אבות פֶּאַר אונדז!]; מחמת איך זאָג אייך, ה' קען פֿון די דאָזיקע אבנים לְהַקִּים בָּנִים צו אַבְרָהָם. 9 און די האַק ליגט שוין ביים שְׁרֵשׁ פֿון די ביימער; דערפֿאַר, יעדער איינער בױם, וואָס ברענגט נישט אַרויס קיין פֶּרי טוב, ווערט אָפֿגעהאַקט און אַרײַנגעוואָרפֿן אין אַש אַרײַן. 10 און דאָס המון העם האָט אים

געפרעגט, אזוי זאגן: וואָס זשע זאָלן מיר טאָן? 11 האָט יוחנן געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: דער, וואָס האָט 2 בַּתְּנוּת, זאָל זיך טיילן מיט דעם, וואָס האָט גאַרנישט; און דער, וואָס האָט מזון, זאָל אויך אזוי טאָן. 12 און עס זענען אויך געקומען מוכסים מקוה פון תשובה געטובלט צו ווערן, און זיי האָבן צו אים געזאָגט: רַבִּי, וואָס זאָלן מיר טאָן? 13 האָט יוחנן צו זיי געזאָגט: פּאַדערט נישט מער ווי סע איז פאַר אייך באַשטימט. 14 און אויך חיילים האָבן אים געפרעגט, אזוי צו זאָגן: און מיר, וואָס זאָלן מיר טאָן? און האָט יוחנן צו זיי געזאָגט: איר זאָלט קיינעם נישט פּלאָגן און באַרויבן מיט לשון הרע, און זייט צופרידן מיט אייער לוי. 15 און אזוי ווי דאָס עס איז געווען אין דערווארטונג, און כל האָבן געטראַכט אין זייערע לִבְבוֹת וועגן יוֹחָנָן, צי איז ער אליין נישט אָפּשר דער מְשִׁיחַ, 16 האָט יוֹחָנָן זיי געענטפערט, און געזאָגט: איך מקוה טובל אייך מיט מַיִם; סע קומט אָבער אַ שטאַרקער פון מיר, וועמען איך בין נישט רַאוי אויפצופינדן די שרוד פון זיינע סנדל, ער וועט אייך מקוה טובלען מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ און מיט אַש. 17 זיין ווינטשויופל איז אין זיין האַנט, און ער וועט גוט אויסרייניקן זיין שיייער, און איינזאַמלען דעם חָטָא אין זיין שפייכלער אַריין, אָבער די מַץ וועט ער פאַרברענען מיט אַש לא תכבה [ישעיה 66:24]. 18 און אויף אַזאַ אָפּן, און מיט דברים רבים אחרים האָט ער געדרשנט די בשורת הגאולה צום עס. 19 אָבער דער טעטראַרד הורדוס, ווייל ער איז פון יוחנן געמוסרט געוואָרן צוליב הורודיקה אַשֶׁת אַחיו, און וועגן כל מעשים רעים, וואָס הורדוס האָט געטאָן, 20 האָט צו דעם נאָך צוגעגעבן דאָס, וואָס ער האָט פאַרשלאָסן יוֹחָנָן אין דער בֵּית הַסֵּהר. 21 און עס איז געווען, ווען דאָס כל עס איז מקוה געטובלט געוואָרן, און יהושע/ישוע איז אויך מקוה געטובלט געוואָרן, און האָט געדאַוונט [זען לוקס 4:1-11] געווען, האָט דער שְׁמַיִם געעפנט, 22 און דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט אַראַפּגענידערט אויף אים אין אַ דמות גשמית, ווי אַ טויב, און אַ בת קול איז אַרויס פון שְׁמַיִם: אתה בני אהובי, בַּךְ חפצתי. 23 און רבי מלך המְשִׁיחַ, ווען ער האָט אָנגעהויבן זיין עבודת קודש שליחות, איז אַלט געווען אַרום 30 יאָר, און ער איז געווען (ווי

מען האָט געמיינט בן יוסף) בן-יעלי, 24 בן מתת, בן לוי, בן מלכי, בן יני, בן יוסף, 25 בן מתתיהו, בן אמוץ, בן נחום, בן חסלי, בן נגי, 26 בן מחת, בן מתתיה, בן שמעי, בן יוסף, בן יודה, 27 בן יוחנן, בן רישא, בן זרובבל, בן שאַלתיאל, בן נרי, 28 בן מלכי, בן אדי, בן קוסם, בן אלמדן, בן ער, 29 בן ישוע, בן אליעזר, בן יורים, בן מתת, בן לוי, 30 בן שמעון, בן יהודה, בן יוסף, בן יונם, בן אליקים, 31 בן מלאה, בן מנא, בן מתתיה, בן נתן, בן דוד, 32 בן ישי, בן עובד, בן בועז, בן שלמון, בן נחשון, 33 בן עמינדב, בן אדמין, בן ארני, בן חצרון, בן פֶּרֶץ, בן יהודה, 34 בן יעקב, בן יצחק, בן אברהם, בן תרח, בן נחור, 35 בן שְׂרוּג, בן רְעוּ, בן פֶּלֶג, בן עֶבֶר, בן שֶׁלַח, 36 בן קִינּוּ, בן אַרְפַּכְשָׁד, בן שֵׁם, בן נחון, בן לֶמֶד, 37 בן מְתוּשָׁלַח, בן חֲנוּךְ, בן יֵרֵד, בן מַחְלָאֵל, בן קִינּוּ, 38 בן אֶנוּשׁ, בן שֵׁת, בן אָדָם, דער זון פון דער אויבערשטער. 1 און רבי מלך המשיח, פול מיט דעם רוח הקודש, האָט זיך אומגעקערט פון דעם ירדן, און איז געפירט געוואָרן דורך דעם רוח הקודש 2 40 טעג אין דער מדבר, געפרוּאוּט פון הַשָּׁטָן. און ער האָט גאַרנישט געגעסן אין יענע טעג; און ווען זיי האָבן זיך געענדיקט, איז ער געווען הונגעריק. 3 און הַשָּׁטָן האָט צו רבי מלך המשיח געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער, באַפעל דעם דאַזיקן שטיין, אַז ער זאָל ווערן לָחֵם. 4 און רבי מלך המשיח האָט אים געענטפערט: סע שטייט געשריבן: כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יִחְיֶה הָאָדָם [דברים 8:3]. 5 און הַשָּׁטָן האָט אים אַרויפגעפירט, און האָט אים געוויזן אין אַ רָגַע כּל מַלּוּכוֹת פּוֹן דַּעַר עוֹלָם הַזֶּה, 6 און האָט צו אים געזאָגט: דיר וועל איך געבן די דאַזיקע כּל מַמְשָׁלָה און איר כבוד, מחמת מיר איז זי איבערגעגעבן געוואָרן, און איך גיב זי וועמען איך וויל. 7 דערפאר, אויב דו וועסט דיך בוקן פאַר מיר, וועט דאָס אינגאַנצן זיין דיינס. 8 און רבי מלך המשיח האָט אים געענטפערט: סע שטייט געשריבן: לֵה' אֶלְקִיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֵתוֹ לִבְדוֹ תַעֲבֹד [דברים ו, יג]. 9 און ער האָט אים געפירט קיין ירושלים, און האָט אים אַוועקגעשטעלט אויף דעם טורעם פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט צו אים געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער, וואָרף דיך אַראָפּ פון דאַנען; 10 מחמת סע שטייט געשריבן:

כי מלאַקוּ יצוה לך לשמרך 11 על־כַּפִּים ישאונך פֿון־תגף באַבן רגלך [תהלים
 צא, יא-יב]. 12 און רבי מלך המשיח האט אים געענטפערט: עס איז געזאָגט
 געוואָרן: לאַ תִּנְסֶה אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ [דברים ו, טז]. 13 און אַז הַשָּׁטן האָט
 געענדיקט יערן נסיון, איז ער אוועק פון רבי מלך המשיח ביז אויף אַ צייט.
 14 און רבי מלך המשיח האָט זיך אומגעקערט אין דער מאַכט פון דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ קיין גליל; און די שְׁמַע וועגן אים האָט זיך פאַרשפּרייט אין דער כל
 געגנט. 15 און רבי מלך המשיח האָט געלערנט אין זייערע שולן, און כל
 האָבן אים אָפּגעגעבן כְּבוֹד. 16 און רבי מלך המשיח איז געקומען קיין נְצָרֶת,
 וואו ער איז אויפגעצויגן געוואָרן; און ווי זיין מְנַהֵג, איז ער שַׁבַּת
 אַרְיִינגעגאַנגען אין דער שול אַרִיין, און רבי מלך המשיח איז
 אויפגעשטאַנען צום לייענען, 17 און מען האָט רבי מלך המשיח דערלאָנגט
 דאָס מְגִלַּת סֵפֶר פֿון ישעיה הנביא, און ער האָט געעפנט דאָס סֵפֶר, און
 האָט געפֿונען דאָס אָרְט, וואו עס איז געשטאַנען געשריבן: 18 רוּחַ אֲדֹנָי
 עָלַי, יַעַן מָשַׁח אֶתִּי לְבַשֵּׁר עֲנוּיִם. שְׁלַחְנִי לְקָרָא לְשָׁבוּיִים דְּרוּר, וּלְעֹרִים
 פְּקַח־קוֹחַ; לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָזִים. 19 לְקָרָא שְׁנַת רְצוֹן לַה' [ישעיה סא, א-ב].
 20 און ער האָט צונויפגעוויקלט דאָס מְגִלָּה, און האָט עס צוריקגעגעבן דעם
 חֲזוֹן, און האָט זיך אַנידערגעזעצט; און די אויגן פון אַלעמען אין דער שול
 זענען געווען באַהעפּט אָן אים. 21 און רבי מלך המשיח האָט אָנגעהויבן צו
 זיי צו זאָגן: הַיּוֹם איז דער דאָזיקער פֿסוק מקוים געוואָרן אין אייערע
 אויערן. 22 און כל זענען אים געווען אַדוּת, און האָבן באַוואונדערט די
 דְּבָרֵי הַחֹן, וואָס זענען אַרויסגעגאַנגען פון זיין מויל; און זיי האָבן געזאָגט:
 איז דאָס נישט בן יוֹסֵף? 23 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: אַוּדַּאי
 וועט איר מיר זאָגן דאָס דאָזיקע מְשַׁל: רוּפָא, הייל דִּיך אַלִּיין; וואָס מיר
 האָבן געהערט ס'איז געטאָן געוואָרן אין כְּפַר־נְחוּם, טו אויך אין דיין
 שטעטל. 24 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: אָמֵן, אִיך זאָג אייך, קיין
 נְבִיא איז נישט אָנגענומען אין זיין אייגן שטעטל, אין זיין אייגן עיר מולדת.
 25 אויף אַן אָמֵת, זאָג אִיך אייך, רבים אַלמָנוּת זענען געווען אין ישׂרָאֵל אין
 די טעג פון אַלְיָהוּ הַנְּבִיא, ווען דער שְׁמַיִם איז געווען פאַרשלאָסן אויף 3 יאָר

און 6 חֲדָשִׁים, און עס איז געקומען אַ רעב גדול איבערן כל הארץ; 26 און צו קיינער פון זיי איז אַלְיָהוּ הַנְּבִיא נִישֵׁט געשיקט געוואָרן, אַחוּץ קיין צָרְפָּת, וואָס איז אין צִידוֹן, צו אַן אִשָּׁה אַן אֶלְמָנָה [מלכים א 16-17:8; 18:1].

27 און רבים מצוֹרְעִים זענען געווען אין יִשְׂרָאֵל אין דער צייט פון אֶלִישָׁע הַנְּבִיא; און קיינער פון זיי איז נִישֵׁט מְטֹהָרִים געוואָרן, אַחוּץ נַעֲמָן דער אַרְמִי [מלכים ב 14-15:1]. 28 און כל אין דער שול זענען געוואָרן פול מיט כַּעַס, ווען זיי האָבן דאָס געהערט. 29 און זיי זענען אויפגעשטאַנען, און האָבן אים אַרויסגעוואָרפן פון דער שטעטל, און אים געפירט צום גב הַהָר, אויף וואָס זייער שטעטל איז געווען געבויט, פדי אים אַראָפּצושטירצן. 30 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דורכגעגאַנגען אין דער מיט צווישן זיי, און זיך אוועק אויף זיין דָּרֶךְ. 31 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אַראָפּגעגאַנגען קיין כּפֹר-נְחוּם, אַ שטעטל אין גָּלִיל. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי איז געזאגט שעורים אויף שְׁבֹתוֹת; 32 און מען פלעגט שטוינען איבער משיחַ תּוֹרָה, מחמת זיין דָּבָר הָאֵט געהאַט שלטון. 33 און אין דער שול איז געווען אַ בן אדם, וואָס האָט געהאַט אַ רוּחַ טָמָא אַ שד, און ער האָט אויסגעשריגן אויף אַ קוֹל גדול: 34 וויי, מַה לָּנוּ וְלָךְ, יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ פון נְצֻרָת? ביסטו געקומען אונדז צו פאַרטיליקן? איך ווייס ווער דו ביסט: דער קדוש פון ה'. 35 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויף אים אָנגעשריגן, און געזאָגט: שווייג, און גיי אַרויס פון אים! און דער שד האָט אים אַנידערגעוואָרפן אין זייער מיט, און איז פון אים אַרויס, נישט טוענדיק אים קיין שאָדן. 36 און אַ פחד איז געפאַלן אויף אַלעמען, און איינער האָט צום אַנדערן געזאָגט: וואָס איז דאָס פאַר אַ דָּבָר תּוֹרָה, וואָס ער באפעלט מיט שלטן און גבורה די שדים, און זיי גייען אַרויס? 37 און די שמועָה [זען ישעיה 53:1] וועגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך פאַרשפרייט אין דער כל מקומות פון דער געגנט ארום. 38 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אויפגעהויבן און איז אַרויס פון דער שול, און איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית פון שְׁמַעוֹנִים. און שוויגער פון שְׁמַעוֹן האָט געליטן פון אַ קדחת רעה, און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבעטן פאַר אירעטוועגן. 39 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז צוגעגאַנגען, און האָט זיך

אנידערגעשטעלט איבער איר, און האָט אָנגעשריגן דאָס קדחת [דברים
28:22], און עס האָט זי פארלאָזט; און זי איז תיכף אויפגעשטאַנען און
האָט זיי באַדינט ווי משרתת. 40 און ווען די שְׁמֵשׁ איז אונטערגעגאַנגען,
האָבן כל האנשים, וואָס האָבן געהאַט חולים מיט פאַרשידענע מחלות, זיי
געבראַכט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; און ער האָט אַרויפגעלייגט זיינע הענט אויף
יעדן בן אדם פון זיי, און האָט זיי געהיילט [תהלים 107:20; יוחנן 1:1]. 41
און אויך שדים זענען אַרויס פון רבים, וואָס האָבן אויסגעשריגן, און
געזאָגט: דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער. און ער האָט אויף זיי
אָנגעשריגן, און זיי נישט געלאָזט רעדן, ווייל זיי האָבן געוואויסט, אַז ער איז
דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 42 און ווען ס'איז געוואָרן בְּקָר, איז ער
אויפגעשטאַנען און איז אַוועק אין אַ מקום בּוֹדֵד, און דאָס המון עם האָט
אים געזוכט, און איז געקומען צו אים, און אים געוואָלט פאַרהאַלטן, אַז
ער זאָל נישט אַוועקגיין פון זיי; 43 אָבער ער האָט צו זיי געזאָגט: איך מוז
דרשענען די בשורת הגאולה פון די מַלְכוּת ה' אויך אין די אַנדערע
שטעטלעך, ווייל צוליב דעם תכלית בין איך געשיקט געוואָרן. 44 און רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געדרשנט אין די שולן פון יהודה (אריינגערעכנט ארצות
הגליל). ה און עס איז געווען, ווען דאָס המון העם האָט זיך געדרענגט
אַרום אים, כּדי צו הערן דאָס דְבַר ה', איז ער געשטאַנען ביים ים פְּנֵת. 2
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען 2 סירות ליגן ביים ים-ברעג, און די דִּינָגִים
זענען פון זיי אַרויסגעגאַנגען, און האָבן געוואָשן זייערע נעצן. 3 און ער איז
איינגעשטיגן אין איינעם פון די סירות, וואָס האָט געהערט צו שמעון
[כיפא], און האָט אים געבעטן, אָפצורוקן זיך אַביסל פון דער יבֵּשָׁה, און
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַנידערגעזעצט, און האָט געלערנט תּוֹרָה די
המונים פון דעם סִיָּרָה אַרויס, געזאָגט שעורים. 4 און ווען ער האָט
אויפגעהערט צו רעדן, האָט ער געזאָגט צו שמעון [כיפא]: פאַר אָפ, וואו
עס איז טיף, און לאָזט אַראָפּ אייערע נעצן צום פּאַנג; 5 און שמעון האָט
געענטפערט: אַדוֹנֵי, מיר האָבן זיך געמיט אַ כל הַלַּיְלָה, און האָבן גאַרנישט
געכאַפט; אָבער על-פּי דְבַרְךָ וועל איך אַראָפּלאָזן די נעצן. 6 און ווען זיי

האָבן דאָס געטאָן, האָבן זיי געכאַפט זייער דגים רביס; און זייערע נעצן
האָבן זיך גענומען רייסן; 7 און זיי האָבן געוואונקען צו זייערע שותפים אין
דעם אַנדערן סִיָּה, אַז זיי זאָלן קומען און זיי העלפן. און זיי זענען
געקומען און האָבן אָנגעפילט די ביידע סִירוֹת, אַזוי, אַז זיי האָבן אָנגעהויבן
צו זינקען. 8 און אַז שִׁמְעוֹן פִּיפּאַ האָט דאָס געזען, איז ער אנדערגעפאַלן
פאַר רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און געזאָגט: אַדוֹנֵי, גיי אַוועק פון מיר, פִּי איש בעל
עֲבִירָה אָנִי! 9 מחמת אַ שרעק איז אים באַפאַלן, און כל, וואָס זענען געווען
מיט אים איבער דעם פישפאַנג, וואָס זיי האָבן געפאַנגען; 10 און אַזוי זענען
אויך געווען יַעֲקֹב און יוֹחָנָן, בְּנֵי זְבַדִּי, וואָס זענען געווען שותפים פון שִׁמְעוֹן.
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו שִׁמְעוֹנען: האָב נישט קיין פחד; פון
איצט אָן וועסטו פאַנגען בְּנֵי אָדָם [זען מתי 20-19:28]. 11 און ווען זיי האָבן
געבראַכט זייערע סִירוֹת צו דער יַבְּשָׁה, האָבן זיי כל פארלאָזט, וְהִלְכוּ אַחֲרֵי
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 12 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אין איינער פון די
שטעטלעך, הנה איז דאָרטן געווען אן איש מצורע, א בן אדם לויטער צָרַעֲתִי;
און אַז ער האָט דערזען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, איז ער געפאַלן אויף זיין פִּנים, און
האָט אים געבעטן: אַדוֹנֵי, אויב דו ווילסט, קאַנסטו מיך מאַכן טָהוֹר. 13 און
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אים
אַנגערירט, און געזאָגט: איך וויל; זיי טָהוֹר. און תִּיכַף האָט זיך דאָס צָרַעֲתִי
אַפגעטאָן פון אים. 14 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים באַפוילן, ער זאָל עס
קיינעם נישט דערציילן; נייערט גיי און ווייז דיך פאַרן פֶּה; און זיי מקריב
קרֶבֶן פאַר דיין טהרה, אַזוי ווי משה האָט געבאַטן, פאַר אַן יְעוֹדוֹת צו זיי
[ויקרא 14:2-32]. 15 און די שמועה [זען ישעיה 53:1] וועגן אים האָט זיך
נאָך מער פאַרשפרייט, און אַ גרויסער עולם איז זיך צונויפגעקומען, אים צו
הערן, און געהיילט צו ווערן פון זייערע מחלות. 16 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָבער
האָט זיך צוריקגעצויגן אין התבֹּדְדוֹת אין די מִדְבָּרוֹת, און איז דאַוונט [זען
לוקס 4-11:1] געווען. 17 און עס איז געווען אין איינעם פון יענע טעג, ווען
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געלערנט תּוֹרָה, אַז עס זענען דאָרטן געזעסן פרושים
און לומדי-תּוֹרָה, וואָס זענען געקומען פון כל שטעטלעך פון גָּלִיל און יהודה

און ירושלים, און די גבורת ה' איז געווען מיט רבי מלך המשיח, פאר רפאות [זען משלי 3:8]. 18 און הנה האבן בני אדם געבראכט אויף א בעט א מאן, וואס איז געווען איש משותק; און זיי האבן געזוכט אים אריינצוברענגען און אים אוועקצולייגן פאר רבי מלך המשיח. 19 און אזוי ווי זיי האבן נישט געקענט געפינען קיין וועג ווי אים אריינצוברענגען, צוליב דעם עולם, זענען זיי ארויפגעגאנגען אויפן גג, און האבן אים אראפגעלאזט מיט זיין בעט דורך די רעפס אין דער מיט פאר רבי מלך המשיח. 20 און ווען רבי מלך המשיח האט געזען זייער אמונה, האט ער געזאגט: בן אדם, דינע עבירות נסלחו לך. 21 און די סופרים [רבנים] און די פרושים האבן אנגעהויבן נאכצוטרעכטן, און האבן געזאגט: ווער איז ער דאס, וואס רעדט ארויס דער דאזיקער, וואס רעדט דברי נאצה (גדופים, זען ויקרא 16-15:24; 22:32)? ווער קען דאס מוחל זיין עבירות, אחוץ ה' אליין [אין עוד מלבדו]? 22 אבער רבי מלך המשיח [זען דניאל 7:13-14] האט דעת פון זייערע מחשבות, און האט צו זיי געזאגט: וואס טראכט איר אין אייערע לבבות? 23 וואס איז לייכטער, צו זאגן: דינע עבירות נסלחו לך, אדער צו זאגן: שטיי אויף און גיי? 24 נאר כדי איר זאלט וויסן, אז דער בר-אנש [דניאל 7:13 משיח] האט סמכות אויף הארץ לסלח עבירות -- האט רבי מלך המשיח געזאגט צום איש משתק: איך זאג דיר, שטיי אויף, און נעם דיין בעט, און גיי אהיים. 25 און ער איז תיכף פאר זיי אויפגעשטאנען, און האט גענומען דאס בעט, אויף וועלכן ער איז געלעגן, און איז אוועק אהיים, זאגנדיק ברוך ה'. 26 און זיי זענען כל נבהל און נשתומם געווארן, און זאגנדיק ברוך ה', און זיך זייער געפארטן, און געזאגט: נפלאות ראינו היום! 27 און נאך דעם איז רבי מלך המשיח ארויסגעגאנגען, און האט געזען א מוכס, וואס האט געהייסן לוי, זיצן אויפן צאל-אמט [הויז פון שטייער], און רבי מלך המשיח האט צו אים געזאגט: גיי מיר נאך. 28 און ער [מתן] האט כל איבערגעלאזט, און איז אויפגעשטאנען און איז אים נאכגעגאנגען. 29 און לוי האט געמאכט א סעודה גדול פאר רבי מלך המשיח אין בית לוי; און א קהל רב פון מוכסים און אויך אנדערע זענען מיט זיי געזעסן ביים טיש. 30 וילוני די פרושים און זייערע סופרים [רבנים]

קעגן רבי מלך המשיח תלמידים [זען שמות 2:16], און האָבן געזאָגט:
פאַרוואָס עסט איר און טרינקט מיט מוכסים און בעלי עבירה? 31 און רבי
מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: די, וואָס זענען געזונט,
נייטיקן זיך נישט אין קיין רופא, נייערט די, וואָס זענען חולים. 32 איך בין
נישט געקומען רופן די צדיקים, נייערט די בעלי עבירה צו תשובה. 33 און
זיי האָבן צו אים געזאָגט: די תלמידים פון יוחנן פאָסטן אָפט און טוען
דאווענענדיק [זען לוקס 4:1-11], און אזוי טוען אויך די תלמידים פון די
פרושים, אָבער דינע עסן און טרינקען. 34 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי
געזאָגט: צי קענט איר דען מאכן פאָסטן די אונטערפירערס, ווען דער חתן
איז מיט זיי? 35 סע וועלן אָבער קומען טעג, ווען דער חתן וועט
אוועקגענומען ווערן פון זיי, און יעמאָלט וועלן זיי פאָסטן אין יענע טעג. 36
און רבי מלך המשיח האָט זיי אויך דערציילט אַ משל: קיינער רייסט נישט
אָפּ אַ שטיק פון אַ נייעם בגד, און טויט עס אַרויף אויף אַן אַלטן בגד; אויב
יא, וועט ער צערייסן דאָס נייע, און אויך דאָס שטיק פון דעם נייעם וועט
זיך נישט פאָסן צום אַלטן. 37 און קיינער טויט נישט אַריין קיין יין חָדש אין
אַלטע לאַגלען; אַנדערש וועט דער יין חָדש צעפלאַצן די לאַגלען, און וועט
זיך צעגיסן, און די לאַגלען וועלן גיין פאַרלוירן. 38 נייערט יין חָדש מוז מען
אַריינגיסן אין נייע לאַגלען [יְהִדוּת משיחית פול מיט דעם רוח הקודש, מה"ש
26-18:21]. 39 און קיינער, וואָס האָט געטרונקען אַלטן וויין, וויל נייעם;
מחמת ער זאָגט: דער אַלטער איז בעסער. 1 און עס איז געווען אייפן צווייטן
שבת [פון ספירת-העֶמֶר, זען ויקרא 16-15:23], אַז רבי מלך המשיח איז
געגאַנגען דורך תבואה-שָׂדוֹת; און משיח תלמידים האָבן אָפּגעריסן
זאַנגען, און זיי צורירן מיט זייערע הענט און געגעסן. 2 און עטלעכע פון די
פרושים האָבן געזאָגט: מדוע אתם עושים מה שאסור בשבת? 3 און רבי מלך
המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: האָט איר נישט געלייענט,
וואָס דָּוִד האָט געטאָן, ווען ער איז געווען הונגעריק, ער, און די, וואָס זענען
געווען מיט אים [זען שמואל א 21:6]; 4 ווי ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם
בֵּית ה' [משכן], און האָט גענומען און געגעסן דאָס לֶחֶם-הַפָּנִים, וואָס

קיינער האָט נישט מִתָּר עסן אחוץ די פֿהנים אליין, און האָט אויך געגעבן צו די, וואָס זענען געווען מיט אים [שמואל א 7:1-21; ויקרא 24:9]! 5 און ער האָט צו זיי געזאָגט: דער בַּר-אַנָש [דניאל 7:13 משיח] איז אָדוֹן הַשָּׁבֶת. 6 און עס איז געווען אין אַן אַנדערן שבת, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרְיִינגעגאַנגען אין אַ שׁוּל, און האָט געלערנט תּוֹרָה; און דאָרטן איז געווען אַ בן אדם, וואָס זיין רעכטע האַנט איז געווען פֿאַרדאָרט. 7 און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און די פּרוּשִׁים האָבן אים נאָכגעקוקט, צו זען אויב ער וועט אים היילן אום שבת, פּדי זיי זאלן געפינען עפעס אים פֿאַרמֶסרן. 8 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעת פון זייערע מַחֲשָׁבוֹת, און האָט געזאָגט צו דעם בן אדם, וואָס זיין האַנט איז געווען פֿאַרדאָרט: שטיי אויף, און שטעל דיך אין דער מיט. און ער איז אויפגעשטאַנען און זיך געשטעלט. 9 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: איך פרעג אייך: האָט מִתָּר לְהִיטִיב בְּשַׁבָּת, אָדער לעשות רָעָה? ראַטעווען אַ נֶפֶשׁ, אָדער לְאַבֵּד [זען יוחנן 3:16]! 10 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַרוםגעקוקט אויף זיי כל, און האָט צו אים געזאָגט: שטרעק אויס דיין האַנט! און ער האָט אַזוי געטאָן, און זיין האַנט איז געזונט געוואָרן ווידער. 11 און זיי זענען געוואָרן פּוֹל מיט חֲמָה, און האָבן זיך באַראָטן איינער מיטן אַנדערן, וואָס זיי זאָלן טאָן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 12 און עס איז געווען אין די דאָזיקע טעג, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעגאַנגען אין די הָר צו דאָווענען [זען לוקס 4:1-11]; און ער האָט פֿאַרברענגט די גאַנצע נאַכט אין דאָווענענדיק [זען לוקס 4:1-11] אין תּפִּלָּה צו ה'. 13 און ווען עס איז געוואָרן יום, האָט ער גערופֿן משיחַס תּלְמִידִים, און האָט פון זיי אויסדערוויילט 12, וועמען ער האָט אָנגעראַפֿן שלִיחִים: 14 שְׁמַעוֹנֶען, וועמען ער האָט אויך אַ נאָמען געגעבן כִּיפָּא, און אַנדריי אַחיו, און יַעקֹב און יוֹחָנָן, און פּיליפּוס און בַּר-תּלְמִין, 15 און מתתיהו [מתתיהו] און תּאַמָּא, און יַעקֹב בֶּן-חַלְפִּי, און שְׁמַעוֹנֶען, וועמען מען האָט גערופֿן קַנָּאִי, 16 און יהודה בֶּן-יַעקֹב, און יהודה אִישׁ-קַרְיֹת, וואָס איז געוואָרן דער מָסוֹר [פּאַררעטער]. 17 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט מיט זיי אַראָפּגענידערט, און איז געשטאַנען אויף אַ פּלאַץ פּלאַץ, און אַ המון תּלְמִידִים פון זיינע, און קהל עִם רב פון כל

יהודה און ירושלים, און דעם ים-באָרטן פון צור און צידון, 18 זענען
 געקומען אים הערן, און געהיילט צו ווערן פון זייערע מחלות. און די, וואָס
 זענען געווען געפלאָגט פון שדים, זענען געהיילט געוואָרן. 19 און דאָס כל
 המון בני אדם האָט געזוכט אים אָנצורירן, מחמת פון אים איז
 אַרויסגעגאַנגען גְבוּרָה, און האָט זיי אַלעמען געהיילט. 20 און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן אויף משיחס תלמידים, און האָט
 געזאָגט: אַשְׁרֵי אִיז אִיךְ עֲנִיִּים, מחמת דאָס מַלְכוּת ה' אִיז אַייערס. 21 אַשְׁרֵי
 אִיךְ, וואָס טויט איצט הונגערן, מחמת איר וועט ווערן געזעטיקט [ישעיה
 2-55:1; 3-61:2]. אַשְׁרֵי אִיךְ, וואָס טויט איצט וויינען, מחמת איר תשחקו. 22
 אַשְׁרֵי אִיךְ, ווען בְּנֵי אָדָם וועלן אִיךְ פיינט האָבן, און ווען זיי וועלן אִיךְ
 ארויסשטויסן און באַליידיקן, און ארויסוואַרפן אַייער נאָמען ווי עפעס בייז,
 ווי שם רע, צוליב דעם בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13 משיח]. 23 שמחו אִיךְ אין יענעם
 יום, און שפּרינגט פאַר חדווה; מחמת הנה, אַייער שִׁכְר אִיז גְדוֹל אין שְׁמַיִם,
 מחמת טאַקע אַזוי האָבן זייערע אבות געטאָן מיט די נְבִיאִים. 24 אָבער ווי
 צו אִיךְ, וואָס זענט עשירים, מחמת איר האָט שוין געקריגן אַייער נחמה. 25
 ווי צו אִיךְ, וואָס זענט איצט זאַט, מחמת איר וועט הונגערן. ווי צו אִיךְ,
 וואָס טויט איצט לאַכן, מחמת איר וועט טרויערן און וויינען [ישעיה 65:13;
 משלי 14:13]. 26 ווי צו אִיךְ ווען כל בְּנֵי אָדָם וועלן רעדן גוטס פונוועגן
 אִיךְ, מחמת אַזוי האָבן זייערע אבות געטאָן מיט די נְבִיאִי שְׁקָר. 27 אָבער
 אִיךְ, וואָס טויט זיך צוהערן, זאָג אִיךְ: האָט ליב אַייערע שוֹנָאִים, טויט גוטס
 צו די, וואָס האָבן אִיךְ פיינט, 28 בְּרָכוּ דִי, וואָס שעלטן אִיךְ, און זייט
 דאווענען [זען לוקס 4-11:1] פאַר די, וואָס זענען אִיךְ מַבְזֶה. 29 דער, וואָס
 שלאָגט דִיך אויף דער באַק, גיב אים אויך די אַנדערע; און פון דעם, וואָס
 נעמט צו דיין פֶּתֶנֶת, זאָלסטו אויך דיין בעקעטשע פון אים נישט
 צוריקהאַלטן. 30 גיב יעדן, וואָס בעט דיר, און פון דעם, וואָס נעמט דאָס
 דיניקע פון דיר, אוועק, פאַדער עס נישט צוריק. 31 און אַזוי ווי איר ווילט,
 אַז בְּנֵי אָדָם זאָלן טאָן צו אִיךְ, זאָלט איר אויך טאָן צו זיי. 32 און אויב איר
 האָט אהבה פאר די, וואָס האָבן פאר אִיךְ אהבה, וואָסער שבח קומט אִיךְ?

מחמת אפילו בעלי עבירה האבן אהבה פאר די, וואָס האָבן פאר זיי אהבה.
 33 און אויב איר טויט גוסט צו די, וואָס טוען אייך גוטס, וואָסער שבח
 קומט אייך? אפילו די בעלי עבירה טוען אויך דאָס זעלבע. 34 און אויב איר
 לייט די, פון וועמען איר האָפט צוריק צו באַקומען, וואָסער שבח קומט
 אייך? אפילו בעלי עבירה לייען אויס צו בעלי עבירה, כדי צוריק צו באַקומען
 ווידער אַזויפיל. 35 האָט אָבער אהבה פאר אייערע שונאים, און טויט גוטס,
 און גמילות חסדים, און דערוואָרט נישט עפעס צוריק; און אייער שִׁכַר וועט
 זיין רב, און איר וועט זיין בני דעם אויבערשטער; מחמת ער איז טוב צו די
 אומדאַנקבאַרע און רָעים. 36 זייט רחמנים, אַזוי ווי אייער אלוקים האָב איז
 רחום. 37 מִשְׁפַּט נישט, און איר וועט נישט געמִשְׁפַּט ווערן; פאַרמִשְׁפַּט
 נישט, און איר וועט נישט פאַרמִשְׁפַּט ווערן; סלחו ויסלח אייך; 38 גיט, און
 סע וועט אייך געגעבן ווערן; אַ גוטע, איינגעדריקטע, צונויפגעטרעסלטע,
 און איבערגיסעדיקע מאָס וועט מען אייך געבן אין אייער שוים אַריין.
 מחמת מיט וואס פאר א מאָס איר וועט מעסטן, וועט אייך צוריק געמאַסטן
 ווערן. 39 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי אויך דערציילט אַ מִשְׁלָה: קען אַ
 בלינדער פירן אַ בלינדן? וועלן זיי דען נישט ביידע אַריינפאַלן אין אַ פֶּחַת
 [זען ישעיה 56:10]? 40 דער תַּלְמִיד איז נישט העכער פון זיין רִבִּין, אָבער
 איטלעכער, וואָס דערגרייכט שלימות, וועט זיין ווי דער רִבִּי זיינער. 41 און
 פאַרוואָס זעסטו דאָס שפענדל אין די אויג פון אחיך במשית, אָבער דעם
 קלאַץ אין דיין אייגן אויג זעסטו נישט? 42 אָדער ווי קענסטו זאָגן צו אחיך
 במשית: אַח במשית, לאַמִּיך אַרויסנעמען דאָס שפענדל פון דיין אויג, און
 אַליין זעסטו נישט דעם קלאַץ אין דיין אייגן אויג? דו צבוע, נעם קוֹדֵם
 אַרויס דעם קלאַץ פון דיין אייגן אויג, און דאַן וועסטו זען קלאַר
 אַרויסצונעמען דאָס שפענדל, וואָס איז אין די אויג פון אחיך במשית. 43
 מחמת אַ בויס טוב טראָגט נישט קיין פֶּרִי מִשְׁחָת, און אַ בויס מִשְׁחָת
 טראָגט נישט קיין פרי טוב; 44 איטלעכן בויס דערקענט מען לויט זיינע
 אייגענע פִּירוֹת; מחמת פון קוצים קלייבט מען נישט קיין תַּאֲנִים, אויך
 קלייבט מען נישט קיין ענבים פון אַ דאַרנקויסט. 45 דער גוטער מענטש

ברענגט אַרויס דאס גוטע פון דעם גוטן אוצר פון זיין לֵב, און דער איש רע ברענגט אַרויס פון זיין אוצר רַע; מחמת פון וואָס דאָס לֵב איז פּוֹל, דערפון רעדט דאָס מויל. 46 און פאַרוואָס רופט איר מיך: אָדוֹנִי, אָדוֹנִי, און טוט נישט וואָס איך זאָג? 47 יעדער איינער, וואָס קומט צו מיר, און הערט מיינע דברי תּוֹרָה און טוט זיי, וועל איך אייך ווייזן צו וועמען ער איז געגליכן: 48 ער איז געגליכן צו אַ בן אדם, וואָס פּויענדיק אַ בֵּית, און וואָס האָט געלאָזט טיף גראָבן, און לייגן דעם יסוד אויף הצור; און ווען עס איז געקומען אַ פאַרפלייצונג, האָט דער שטראָם געשלאָגן קעגן יענעם בֵּית, און האָט עס נישט געקענט צעטרעסלען, מחמת עס איז געווען טוב געבויט. 49 אָבער דער, וואָס הערט און טוט נישט, איז ווי אַ בן אדם, וואָס האָט געבויט אַ בֵּית אויף דער קרקע אָן אַ יסוד; וואָס קעגן אים האָט געשלאָגן דער שטראָם, און עס איז תּיכּף איינגעפאַלן, און דער חורבן פון יענעם בֵּית איז געווען גָדוֹל. 2 נאך דעם ווי ער האָט געענדיקט כל זיינע דברי תּוֹרָה אין די אויערן פון העם, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַרײַנגעגאַנגען קיין כּפּר-נְחוּם. 2 און איינער אַ צנטוריון האָט געהאַט אַן עֶבֶד, וואָס איז אים געווען טייער, און וואָס איז געווען חוֹלָה און לעבן מוות. 3 און אַז ער האָט געהערט וועגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט ער צו אים געשיקט זקנים פון די ייִדן, און האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל קומען און היילן זיין עֶבֶד. 4 און ווען זיי זענען געקומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָבן זיי אים זייער געבעטן, און געזאָגט: ער איז ווערט, אַז דו זאָלסט דאָס טאָן פאַר אים. 5 מחמת ער איז חסידי אַמּוֹת הָעוֹלָם און האָט ליב אונדזער עם, און האָט אַפּילו אַליין אונדז אויפגעבויט אונדזער שויל. 6 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז מיט זיי געגאַנגען. און ווען ער איז געווען שוין נישט ווייט פון דעם בֵּית, האָט דער צנטוריון געשיקט צו אים חבר, אים אַזוי צו זאָגן: אָדוֹנִי, זיי דיך נישט מְטַרִיחַ; מחמת איך בין נישט ווערט, אַז דו זאָלסט קומען אונטער מיין דאָך. 7 דערפאר האָב איך מיך אַליין אויך נישט געהאַלטן פאַר רַאוי צו דיר צו קומען. נאָר זאָג דאָס דְבָר, און מיין עֶבֶד וועט געהיילט ווערן [זען תהלים 107:20; יוחנן 1:1]. 8 מחמת אויך איך בין אַ בן אדם, געשטעלט אונטער יד מְמַשְׁלָה, און האָב אונטער מיר אנשי צבא; און

איך זאָג צו דעם: גי'! און ער גייט, און צו אַן אַנדערן: קום! און ער קאַמט.
 און צו מיין עבֿד: טו דאָס! און ער טוט עס. 9 און ווען רבי מלך המשיח האָט
 דאָס געהערט, האָט ער זיך מתפעל איבער אים, און האָט זיך אויסגעדרייט
 און געזאָגט צום המון עם, וואָס איז רבי מלך המשיח נאָכגעגאַנגען: איך זאָג
 אייך, אַפילו אין ישׂראל האָב איך נישט געפונען אַזאַ אַמונה. 10 און ווען די
 שלוחים האָבן זיך אומגעקערט אַהיים, האָבן זיי געפונען דעם עבֿד החולה
 און הנה נרפא. 11 און עס איז געווען למחרת, אַז רבי מלך המשיח איז
 געגאַנגען אין אַ שטעטל אַריין מיטן נאָמען נָעין, און רבים פון משיחס
 תלמידים זענען געגאַנגען מיט אים, און עס רב. 12 און ווי ער האָט זיך
 דערנענטערט צום שַׁעַר פון דער שטעטל, הנה מען האָט אַרויסגעטראָגן
 פאר קבורה אַן איש מת, אַ בן-יחיד ביי זיין אַם, און זי איז געווען אַן אַלמנה;
 און רבים בְּנֵי אָדָם פון דער שטעטל זענען געווען מיט איר. 13 און אַז רבי
 מלך המשיח האָדון [זען מלאכי 3:1; תהלים 110:1] האָט זי געזען, האָט ער
 אויף איר רחמי שמים געהאַט, און צו איר געזאָגט: וויין נישט. 14 און ער איז
 צוגעגאַנגען און האָט אָנגערירט די ארון מת; און די נושאים זענען געבליבן
 שטיין, און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: בַּחוּר, איך זאָג דיר, שטיי אויף. 15
 און דער נַפְטָר האָט זיך אויפגעזעצט, און האָט אָנגעהויבן צו רעדן, און רבי
 מלך המשיח האָט אים געגעבן צו אַמו. 16 און אלעמען האט אנגעכאַפט אַ
 מורא; און זיי האָבן געזאָגט ברוך ה', און געזאָגט: אַ נְבִיא גדול קָם בקרבנו!
 און ה' האָט פֿקֵד עמו! 17 און די דאָזיקע שמועָה [זען ישעיה 53:1] וועגן
 אים איז אַרויסגעגאַנגען אין כל יהודה, און אין דער כל געגנט. 18 און
 תלמידים פון יוחנן [פון דער טבילה פון תשובה] האָבן דערציילט יוֹחָנָן פון
 די דאָזיקע כל זוכן. 19 און יוֹחָנָן האָט גערופֿן צו זיך 2 פון זיינע תלמידים,
 און האָט זיי געשיקט צו רבי מלך המשיח האָדון, אַזוי צו זאָגן: ביסטו הוא
 הַבָּא, אָדער זאָלן מיר וואַרטן אויף אַן אַנדערן? 20 און ווען די בְּנֵי אָדָם
 זענען געקומען צו אים, האָבן זיי געזאָגט: יוֹחָנָן פון דער מקוה טבילה פון
 תשובה האָט אונדז געשיקט צו דיר, אַזוי צו זאָגן: ביסטו הוא הַבָּא, אָדער
 זאָלן מיר וואַרטן אויף אַן אַנדערן? 21 אין גענוי יענער שַׁעַה האָט רבי מלך

הַמְשִׁיחַ גַּעֲהֵיילט רביס ממחלות און פון פּלאַגן און פון שדיס, און רביס, וואָס זענען געווען בלינד, האָט ער געשאַנקען די ראַיה. 22 און רבי מלך הַמְשִׁיחַ האָט זיי געענטפּערט: גייט און דערציילט יוֹחָנָן, וואָס איר האָט געזען און געהערט: בלינדע ווערן זעענדיק, די לאַמע גייען, די מצוֹרַעִים ווערן מְטַהַרִים, די טויבע הערן, די טויטע שטייען אויף, און פֶּאָר די עֲנִיִּים ווערט געדרשנט די בשורת הגאולה [ישעיה 6-5:35; 2-1:61]. 23 און אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס וועט זיך נישט שטרויכלען אין מיר [ווי רבי מלך המשיח]. 24 און ווען די שליחים פון יוֹחָנָן זענען אַוועקגעגאַנגען, האָט ער אָנגעהויבן צו רעדן צו די המון העם וועגן יוֹחָנָן: וואָס זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען אין דער מדבר? אַ רוּרְקֶע שאַקלען זיך מיטן ווינט? 25 וואָס דען זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען? אַ בן אדם אָנגעטאַן אין פיינע מלבושים? הִנֵּה, די וואָס טראָגן פּרעכטיקע קליידער און לעבן פּיין, זענען אין פּאַלאַצן פון מלכים. 26 אָבער וואָס דען זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען? אַ נְבִיאַ? יֵן, אִיך זאָג אִיך, און מער ווי אַ נְבִיאַ. 27 דאָס איז ער, פון וועמען סע שטייט געשריבן: הִנְנִי שְׁלַח מְלָאכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֵה דִרְכֶךָ לְפָנֶיךָ [מלאכי 3:1]. 28 אִיך זאָג אִיך, צווישן די, וואָס זענען געבוירן געוואָרן פון נשים, איז נישטאָ קיין גדול ווי יוֹחָנָן, דאך איז דער קלענסטער אין דעם מלכות ה' גרעסער פון אים. 29 און דאָס כל העם, ווען זיי האָבן דאָס געהערט, און די מוכסים, האָבן באשטעטיקן די צדקת ה', מחמת זיי האָבן זיך געלאָזט טובלען מיט דער מקוה טבילה פון יוֹחָנָן; 30 אָבער די פרושים און די בַּעֲלֵי תוֹרָה האָבן אָפּגעוואָרפן די תכלית פון ה', מחמת זיי האָבן זיך פון אים נישט געלאָזט מקוה טובלען. 31 צו וועמען אָבער זאָל אִיך גלייכן די בְּנֵי אָדָם פון דעם דאָזיקן דור? צו וועמען זענען זיי גלייך? 32 זיי זענען גלייך צו ילדים, וואָס זיצן אויף דעם מאַרקפּלאַץ, און רופן איינער צום אַנדערן: מיר האָבן געשפּילט פֶּאָר אִיך, און איר האָט נישט געטאַנצט; מיר האָבן געקלאָגט, און איר האָט נישט געוויינט, 33 מחמת יוֹחָנָן פון דער מקוה טבילה פון תשובה איז געקומען, און האָט נישט געגעסן קיין לֶחֶם, און נישט געטרונקען קיין וויין, און איר זאָגט: ער האָט אַ שד. 34 דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] איז געקומען, ער

עסט און טרינקט, און איר זאָגט: הִנֵּה, אַ בֶּן אָדָם, אַ זֹלִל וְסוֹבָא, חֵבֵר פֿון מוֹכָסִים און בַּעֲלֵי עֲבִירָה! 35 און די תְּכֵמָה איז גערעכטפּאַרטיקט פֿון כל אירע בנים. 36 איינער פֿון די פֿרושים האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל עסן לָכֶם מִיַּט אִים, און ער איז אַרְיִינְגֶּאָנְגֶּען אִין דַּעַם בֵּית הַפְּרוּשׁ, און האָט זיך געזעצט צום טיש. 37 און הִנֵּה, דאָרט איז געווען אַ זינדיקע אִשָּׁה אִין דַּעַר שְׂטַעטֵל, שְׂיִדְעָה כִּי הוּא מִסֵּב אִין דַּעַם בֵּית הַפְּרוּשׁ, האָט זי געבראַכט אַן אַלְאָבאַסטער קריגל מיט שְׁמֹן בֶּשֶׂם, 38 און האָט זיך געשטעלט הינטן ביי זיינע רגלים אַ וויינענדיקע, און האָט אָנגעהויבן באַנעצן זיינע רגלים מיט אירע טרערן, און האָט זיי אָפּגעווישט מיט די האָר פֿון איר קאָפּ, און געקוישט זיינע רגלים, און זיי משחה מיט דַּעַם שְׁמֹן. 39 און ווען דער פֿרוש, וואָס האָט אים פֿאַרבעטן, האָט דאָס געזען, האָט ער צו זיך געזאָגט: אויב ער וואָלט געווען אַ נְבִיא, וואָלט ער דערקענט ווער און וואָס פֿאַר אַ מִין נְקִיבָה דאָס איז, וואָס רירט אים אָן, אַז זי איז אַן אִשָּׁה חוֹטָאֵת. 40 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפֿערט, און צו אים געזאָגט: שְׁמַעוּן, אִיךְ הָאֵב דִּיר עֲפַעס צו זאָגן. און ער האָט געענטפֿערט: רַבִּי, זאָג! 41 בֶּן אָדָם הִילוּוֹה כֶּסֶף צו 2 אנשים; איינער איז אים שולדיק געווען 500 זילבערנע מטבעות, און דער אַנדערער 50. 42 ביידע פֿון זיי האבן אים נישט געקענט אפצאלן צורוק האט ער מוחל געווען די חובות פֿון ביידן. וועלכער וועט אים דערפֿאַר מער ליב האָבן? 43 האָט שְׁמַעוֹן געענטפֿערט: אִיךְ נַעֵם אָן, אַז דער, וועמען ער האָט דאָס מערסטע געשענקט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: דו האָסט ריכטיק געמֶשֶׁפֶּט. 44 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אויסגעדרייט צו דער אִשָּׁה, און געזאָגט צו שְׁמַעוֹנֶען: דו זעסט די דאָזיקע אִשָּׁה? הִנֵּה אִיךְ בִּין אַרְיִינְגֶּעקוּמֶען אִין דִּין בֵּית, און קיין מִים פֿאַר מיינע רגלים האָסטו מיר נישט געגעבן, זי אָפּער האָט באַנעצט מיינע רגלים מיט אירע טרערן, און האָט זיי אָפּגעווישט מיט אירע האָר. 45 דו האָסט מיר נישט געגעבן קיין קויש; זי אָפּער, זינט אִיךְ בִּין אַרְיִינְגֶּעקוּמֶען, האָט נישט אויפֿגעהערט צו קוישן מיינע רגלים. 46 דו האָסט נישט משחת מיין קאָפּ מיט שְׁמֹן; אָפּער זי האָט משחה מיינע רגלים מיט שְׁמֹן בֶּשֶׂם 47 דערפֿאַר זאָג אִיךְ דִּיר: אירע

עבירות, וואָס זענען אַ סך, זענען פאַרגעבן געוואָרן, מחמת זי האָט רבה אהבה געהאַט; אָבער וועמען ווייניק ווערט פאַרגעבן, דער דאָזיקער האָט אהבה ווייניק. 48 און ער האָט צו איר געזאָגט: דינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן געוואָרן. 49 און די, וואָס זענען געזעסן מיט אים ביים טיש, האָבן גענומען זאָגן צווישן זיך: ווער איז ער, וואָס ער אַפילו מוחל עבירות? 50 און רבי מֶלֶךְ המשיח האָט געזאָגט צו דער אַשה: דיין אָמונה האָט דיר געראַטעוועט; גיי בשָלוֹם! ח און עס איז געווען נאָך דעם, אַז ער איז געגאַנגען דורך שטעט און שטעטלעך, און האָט געדרשנט די בשורת הגאולה פון דעם מַלְכוּת ה', און די 12 זענען מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געווען, 2 און אויך עטלעכע נָשִׁים, וואָס זענען געהיילט געוואָרן פון שדים און מחלאים: מָרִים, וועמען מען האָט גערופֿן מַגְדָּלִית, פון וועמען 7 שדים גרשו, 3 און יוֹחָנָה, דאָס אַשה פון פּוֹזָאן, אַ מְנַהֵל-מִשְׁק-בַּיִת בִּי הוֹרְדוֹסוֹן, און שוֹשָׁנָה, און רבים אַנדערע, וואָס האָבן זיי געדינט מיט זייער האָב און גוטס [זען לוקס 24:10]. 4 און ווען המון עס רב איז זיך צוזאַמענגעקומען, און זיי זענען געקומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פון יעדער שטעטל, האָט ער גערעדט מיט אַ מָשָׁל: 5 דער זייער איז אַרויסגעגאַנגען צו פאַרזייען זיין זריעה; און ווען ער האָט געזיט, איז טייל געפאַלן ביים דָּרֶךְ, און איז צעטרעטן געוואָרן, און די עוף הַשָּׁמַיִם האָבן זי אויפגעפרעסן. 6 און אַנדערע איז געפאַלן אויף דעם פעלזן; און תִּיכָף ווי זי איז אויפגעגאַנגען, איז זי פאַרדארט געוואָרן, מחמת זי האָט נישט געהאַט קיין לחות. 7 און אַנדערע איז געפאַלן צווישן קוצים, ויצמחו [זען משיח צמח יהושע/ישוע, זכריה 12:11-6] די קוצים מיט איר, און האָבן זי דערשטיקט. 8 און אַנדערע איז געפאַלן אויף אַדְמָה טוֹבָה, און איז געוואָקסן, און האָט אַרויסגעבראַכט פרוכט הונדערטפאַך. און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט, האָט ער אויסגערופֿן: ווער עס האָט אויערן צו הערן, דער זאָל הערן! 9 און משיח תלמידים האָבן אים געפרעגט, וואָס דאָס דאָזיקע מָשָׁל קען מיינען, 10 און האָט רבי מֶלֶךְ המשיח געזאָגט: אייך איז געגעבן געוואָרן לְדַעַת די סודות פון דעם מַלְכוּת ה', אָבער פאַר די איבעריקע - אין משָׁלִים, פּדִי זיי זאָלן

ראה לא יראו ובשמעם לא יבינו [זען ישעיה 6:9]. 11 און דאָס מיינט דאָס
מָשַׁל: די זריעה איז דאָס דָּבָר ה'. 12 און יענע ביים דָּרָךְ זענען די, וואָס
האָבן עס געהערט, דאָן קומט הַשָּׁטוֹן, און נעמט אַוועק דאָס דָּבָר ה' פון
זייער לֵב, כדי זיי זאָלן נישט האָבן אמונה און קומען צו ישועת אלוקינו. 13
און יענע אויף דעם סָלַע, זענען די, וואָס ווען זיי הערן, נעמען זיי אָן דאָס
דָּבָר מיט שְׂמֵחָה; זיי האבן אָבער נישט קיין שָׂרֵשׁ, און גלויבן אַ וויילע [זען
יהודים אין משיח 6:4-6; יוחנן 6:15], און פאַלן אַוועק שְׂמָד אין צייט פון
נָסִיוֹן [תסל"ב 2:3]. 14 און דאָס, וואָס איז געפאַלן צרוישן קוצים, דאָס
זענען די, וואָס האָבן געהערט, און ווען זיי גייען אַוועק, ווערן זיי דערשטיקט
פון די דאַגות און עֲשִׁירֹת און תַּעֲנוּגִים פון לעבן, און זייער פרוכט ווערט
נישט צייטיק. 15 און דאָס אויף דער אַדְמָה טוֹבָה, דאָס זענען די, וואָס
האַלטן פעסט דאָס דָּבָר ה', וואָס זיי האָבן געהערט, אין אַ לֵב יֵשֶׁר און טוב,
און ברענגען אַרויס פרוכט מיט זיצפלייש. 16 און קיינער, וואָס האָט
אַנגעצונדן אַ אור, פאַרדעקט עס מיט אַ כְּלִי, אַדער שטעלט עס אוטער אַ
בעט; נייערט ער שטעלט עס אין אַ לייכטער, כדי די, וואָס קומען אַריין,
זאָלן קענען זען דאָס אור. 17 מחמת עס איז גאַרנישט נִסְתָּר, וואָס וועט
נישט ווערן אַנטפלעקט, און סע איז גאַרנישט פאַרבאַרגן, וואָס וועט נישט
ווערן באַקאַנט וַיֵּצֵא צו דאָס אור. 18 דערפאר היזהרו וויאַזוי איר הערט;
מחמת ווער סע האָט, דעם וועט געגעבן ווערן, און ווער סע האָט נישט, פון
אים וועט אַוועקגענומען ווערן אַפילו דאָס, וואָס ער מיינט ער האָט. 19 און
עס זענען צו אים געקומען אמו און זיינע אַחים, און זיי האבן נישט געקענט
צוקומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צוליב דעם עס. 20 און מען האָט אים געזאָגט:
אַמֶּד און דיינע אַחים שטייען אין דרויסן און ווילן דיד זען. 21 אָבער רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: מיי אים און מיינע אַחים
זענען די דאָזיקע, וואָס הערן דאָס דָּבָר ה', און טוען עס. 22 און עס איז
געווען אין איינעם פון יענע טעג, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און משיחַ תַּלְמִידִים
זענען אַריינגעגאַנגען אין אַ סִיָּה, און ער האָט צו זיי געזאָגט: לאַמִּיר
אַריבערפארן אויף דער אַנדערער זייט ים, און זיי זענען אַרויסגעפאַרן. 23

און ווען זיי זענען געפאָרן, איז ער איינגעשלאָפֿן. און אַ גרויסער שטורעם
 האָט זיך אַראָפּגעלאָזט אויפֿן האָגס [זען האגס האש, התג' 20:15]; און זיי
 זענען פֿאַרפֿלייצט געוואָרן, און זענען געווען אין סִפְּנָה. 24 און איי זענען
 צוגעגאַנגען, און האָבן אים אויפֿגעוועקט, און געזאָגט: אָדוֹנָנוּ, אָדוֹנָנוּ, מיר
 גייען אונטער! און ער איז אויפֿגעשטאַנען, און האָט אָנגעשריגן אויף דעם
 ווינט און די שטורעמדיקע כּוואַליעס; און זיי האָבן זיך געלייגט, און עס איז
 געוואָרן שטיל. 25 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: וואוּ איז אייער
 אָמוּנָה? און זיי האָבן פֿחד געהאַט און זיך געחידושט, און האָבן געזאָגט
 איינער צום אַנדערן: ווער אייגנטלעך איז ער, וואָס ער באַפעלט אַפֿילו ווינט
 און מַיִם, און זיי געהאַרכן אים [תהלים 107:23-32]! 26 און זיי זענען
 אָנגעקומען אין דעם אָרֶץ פֿון די גִּדְרִיִּים, וואָס איז קעגנאיבער הַגְּלִיל. 27
 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעקומען אויף דער יַבְּשָׁה, איז אים
 אַנטקעגן געקומען אַ בן אדם פֿון דער שטאָט, וואָס האָט געהאַט שדים;
 פֿאַר אַ לאַנגע צייט האָט ער נישט געטראָגן קיין קליידער, און האָט זיך
 נישט יָשָׁב אין קיין בֵּית, נייערט צווישן די קִבְרִים [זען ישעיה 53:9 קבר פֿון
 משיח]. 28 און אַז ער האָט דערזען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט ער אויסגעשריגן,
 און איז פֿאַר אים אנידערגעפאלן, און האָט מיט אַ קול גדול געזאָגט: מַה לִּי
 וַיִּלְךָ, יהושע/ישוע, דו זון פֿון דעם אויבערשטער? איך בעט דיך, פֿייניק מיך
 נישט! 29 מחמת ער האָט באַפוילן דעם שד אַרויסצוקומען פֿון דעם בן
 אדם. מחמת רבים מאַל האָט ער אים אָנגעכאַפֿט; און מען האָט אים
 געהאַלטן אונטער שמירה, און אים געבונדן מיט קייטן און מיט שטריק,
 אָבער ער האָט פֿונאַנדערגעריסן די שטריק, און איז געטריבן געוואָרן פֿון
 דעם שד אין די מַדְבָּרוֹת אַרײַן. 30 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אים
 געפרעגט: מַה שְּׂמֶךְ? האָט ער געזאָגט: לעגיאָן; מחמת רבים שדים זענען
 אַרײַן אין אים. 31 און זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל זיי נישט באַפעלן
 צו נידערן אין דעם תהום אַרײַן. 32 און דאָרטן אויפֿן הָר האָט זיך
 געפֿאַשעט אַ סטאַדע חזירים רבים; און זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל
 זיי געבן דערלויבעניש אין זיי אַרײַנצוגיין. און ער האָט זיי געגעבן

דערלויבעניש. 33 און די שדים זענען אַרויסגעקומען פון דעם בן אדם, און זענען אַריין אין די חזירים; און די סטאַדע האָט זיך אַראָפּגעלאָזט פון דעם שיפוע אין ים אַריין, און זענען דערטרונקען געוואָרן. 34 און ווען די רועים האָבן געזען, וואָס עס איז געשען, זענען זיי אַנטלאָפן, און האָבן עס דערציילט אין דער שטאָט און אין די דערפער. 35 און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען זען וואָס עס איז געשען; און זיי זענען געקומען צו רבי מלך המשיח, און האָבן געפונען דעם בן אדם, פון וועמען די שדים זענען אַרויס, זיצן ביי די רגלים פון רבי מלך המשיח, לָבוש און שפוי בדעת, און זיי האָבן פחד באַקומען. 36 און די אויג עדות פון עס האָבן דערציילט וויאָזוי דער באַזעסענער איז געהיילט געוואָרן. 37 און דאָס כל ההמון רונדאָרום פון דעם לאַנד פון די גדרים האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל פון זיי אַוועקגיין; מחמת עס איז זיי באַפאַלן אַ פחד גדול, און ער איז אַריינגעגאַנגען אין אַ סירה, און האָט זיך אומגעקערט. 38 און דער בן אדם, פון וועמען די שדים זענען אַרויס, האָט רבי מלך המשיח געבעטן, אַז ער זאָל מעגן פאַרבלייבן מיט אים; אָבער רבי מלך המשיח האָט אים אַוועקגעשיקט, און געזאָגט: 39 קער דיך אום אַהיים, און דערצייל פֿל וואָס ה' האָט מיט דיר געטאָן. און ער איז געגאַנגען, און האָט דערציילט אין דער כל שטאָט, וואָס רבי מלך המשיח האָט מיט אים געטאָן. 40 און ווען רבי מלך המשיח האָט זיך אומגעקערט, האָט דאָס המון אים מקבל-פֿנים געווען; מחמת זיי האָבן כל געוואָרט אויף אים. 41 און הִנֵּה עס איז געקומען אַ בן אדם מיטן נאָמען יאָיר, וואָס איז געווען אַ גבאי פון דער שול; און ער איז אנידערגעפאלן צו משיח רגלים, און האָט אים געבעטן, צו קומען אין זיין בֵּית אַריין; 42 מחמת ער האָט געהאַט אַ בַּת-יחידה, אין עלטער פון אַרום 12 יאָר, און זי האָט געהאַלטן ביים שטאַרבן. און ווען רבי מלך המשיח איז אַהינגעגאַנגען, האָט זיך דאָס המונים בני אדם געדערענגט אַרום אים. 43 און אַן אַשה, וואָס האָט 12 יאָר געהאַט אַ זָבַת דָּם [נִדָּה טומאַה], און וואָס האָט אויסגעגעבן איר כל פאַרמעגן אויף רופאים, און קיינער האָט זי נישט געקענט היילן [זען ויקרא 15:25-30], 44 האָט גענעענט הינטער אים, און האָט אָנגערירט די

מלבוש פון רבי מלך המשיח ציצית, און תיכף האָט איר זָבַת דָּם [נְנֶדָה טומאָה] זיך אָפּגעשטעלט. 45 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: ווער האָט מיך אָנגערירט? און ווען כל האָבן געלייקנט, האָט פֿיפּא געזאָגט: אָדוֹנֵי, דאָס המונים דריקט און דרענגט דיך! 46 אָבער רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: עמיצער האָט מיך אָנגערירט; מחמת איך האָב דערפֿילט, אַז גבורה איז פון מיר אַרויסגעגאַנגען. 47 און ווען די אָשָה האָט געזען, אַז זי איז נישט געבליבן פאַרבאָרגן, איז זי געקומען אַ ציטערדיקע און איז פאַר אים אנדערגעפאלן, און האָט דערציילט פאַר דעם כל העם, פאַרוואָס זי האָט אים אָנגערירט, און ווי זי איז תיכף געהיילט געוואָרן. 48 און רבי מלך המשיח האָט צו איר געזאָגט: בְּתִי, אָמוּנְתְךָ הוֹשִׁיעָה אוֹתְךָ; גיי בשָׁלוֹם! 49 בשעת ער האָט נאָך גערעדט, איז געקומען איינער פון דעם בֵּית פון גבאי [אִיר], און האָט געזאָגט: דיין בַּת איז נִפְטָר; זיי נישט שטערען דעם רַבִּי. 50 און אַז רבי מלך המשיח האָט דאָס געהערט, האָט ער צו אים געזאָגט: האָב נישט קיין מורא; האָב נאָר אָמוּנָה, און זי וועט געראַטעוועט ווערן. 51 און ווען רבי מלך המשיח איז צוגעקומען צום בֵּית, האָט ער קיינעם נישט געלאָזט אַרײַנגיין מיט אים, אַחוץ פֿיפּא און יוֹחָנָן, און יַעֲקֹב, און דעם אָב און די אַם פון דעם מיידל. 52 און כל האָבן זי באַוויינט און באַקלאָגט איבער איר; אָבער רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: וויינט נישט; מחמת זי איז נישט מֵתָה, נייערט זי שלאָפּט. 53 און זיי האָבן זיך געמאכט ליצנות פון אים, ווייל זיי האָבן געוואוסט, אַז זי איז מֵתָה. אָבער רבי מלך המשיח האָט זי אָנגענומען ביי דער האַנט, און געזאָגט: יְלָדָה, שטיי אויף! 55 און אירע נשָׁמָה האָט זיך אומגעקערט, און זי איז תיכף אויפגעשטאַנען; און רבי מלך המשיח האָט באפוילן, מע זאָל איר געבן צו עסן. 56 און אירע הורים זענען נשתומם געוואָרן; אָבער רבי מלך המשיח האָט זיי באַפוילן, אַז זיי זאָלן קיינעם נישט רערציילן, וואָס עס איז געשען. ט און רבי מלך המשיח האָט צוזאַמענגערופן די 12, און האָט זיי געגעבן כֶּח און סמכות איבער כל שדים, און צו היילן מַחֲלוֹת. 2 און רבי מלך המשיח האָט זיי אַרויסגעשיקט געדִרשֵׁנֵט דאָס מַלְכוּת ה', און צו היילן החולים. 3 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט:

נעמט גארנישט מיט אויפן דָרְךְ, נישט קיין שטעקן, נישט קיין בעטלערס זאק, נישט קיין לָחֶם, נישט קיין געלט; און האָט אויך נישט 2 פֶּתְנוֹת לאיש. 4 און אין וואָסער בֵּית איר וועט אַרְיִינְקוּמֶען, דאָרטן פאַרבלייבט, און פון דאָרטן גייט ווייטער. 5 און וואו מען וועט אייך נישט אויפנעמען, זאָלט איר פאַרלאָזן יענע שטעטל, און אָפּטרעסלען דעם שטויב פון אייערע רגלים פאַר אַן יְעֻדוֹת קעגן זיי [נֶעַר חֲצֹנֹ]. 6 און זיי זענען אוועק, און זענען געגאַנגען איבער די שטעטלעך, און האָבן געדרשנט די בשורת הגאולה און געהיילט אומעטום. 7 און הורדוס, דער טעטראַרְךְ, האָט געהערט פון כל, וואָס עס איז געשען, און זיך שטארק מבולבל געווען [לֵב רִגֵז], מחמת טייל האָבן געזאָגט, אַז יוֹחָנָן איז קָם מִבֵּין הַמֵּתִים, 8 און אַנדערע, אַז אַלְיָהוּ הַנְּבִיא האָט זיך באַוויזן; און ווידער אַנדערע, אַז איינער פון די אַלטע נְבִיאִים איז אויפגעשטאַנען. 9 און הורדוס האָט געזאָגט: יוֹחָנָן האָב איך געלאָזט אָפּהאַקן דעם קאַפּ; אָבער ווער איז דער דאָזיקער, וועגן וועלכן איך הער אַזעלכע זאָכן? און ער האָט פאַרלאנגט אים צו זען. 10 און די שליחים האָבן זיך אומגעקערט, און האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערציילט, וואָס זיי האָבן געטאָן. און ער האָט זיי גענומען מיט זיך אין אַ יחידות און האָט אָפּגעקערט צו אַ שטעטל, וואָס האָט געהייסן בֵּית-צִיְדָה. 11 און אַז דאָס המונים האָט דאָס באַמערקט, זענען זיי אים נאָכגעגאַנגען, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי קִבֵּל, און האָט צו זיי גערעדט פון דעם מַלְכוּת ה', און די, וואָס האָבן זיך גענויטיקט אין אַ רפואה, האָט ער געהיילט. 12 און דער יום האָט זיך אָנגעהויבן צו נייגן; און די 12 זענען צוגעקומען, און צו אים געזאָגט: לאַז אָפּ דאָס עולם בני אדם, כּדִּי זיי זאָלן קענען גיין אין די אַרומיקע שטעטלעך און פעלדער איבערצונעכטיקן און צו קריגן אַכֵּל; מחמת מיר זענען דאָ אין אַ מקום שומם. 13 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: גיט איר זיי צו עסן. האָבן זיי געזאָגט: מיר האָבן נישט מער ווי 5 פּכּוֹרוֹת לָחֶם און 2 דָגִים -- אחוץ מיר זאָלן גיין און קויפן אַכֵּל פאַר דעם דאָזיקן כל העם. 14 מחמת זיי זענען געווען אַרום 5,000 אנשים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו משיחַ תלמידים: זעצט זיי אויס אין קבוצום, אַרום 50 אין כל קבוצה. 15

און זיי האָבן אַזוי געטאָן, און האָבן אַלעמען אויסגעזעצט [אין דער פארברענגען]. 16 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גענומען די 5 כפרות הלחם און די 2 הדגים, און האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום שָׁמַיִם, און האָט אַ בָּרָכָה געמאַכט און האט זיי צעבראכן און געגעבן צו משיח תלמידים, צו גרייטן פֿאַר דעם המון [פון דער פֿאַרברענג]. 17 און זיי האָבן כל געגעסן צו דער זאַט; און זיי האָבן צונויפגענומען פון די רבֵּיִם שיריים איבערגעבליבענע ברעקלעך, 12 קערב. 18 און עס איז געווען, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אַלֵּיין דאווענען [זען לוקס 4-11:1] געווען, זענען די תלמידים געווען מיט אים; און ער האָט זיי געפרעגט: ווער, זאָגט הָעָם, בין איך? 19 און זיי האָבן געענטפערט, און געזאָגט: יוֹחָנָן פון דער מקוה טבילה פון תשובה. אָבער אַנדערע זאָגן: אַלֵּיָהוּ הַנְּבִיאַ; און אַנדערע, אַז איינער פון די נביאים הקדמונים איז אויפגעשטאנען. 20 האָט ער צו זיי געזאָגט: איר אָבער, ווער זאָגט איר, אַנִי הוּא? און פִּיפֶּא האָט געענטפערט: דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פון ה'. 21 און ער האָט זיי באַפּוּיֶלן און געבאַטן, אַז זיי זאָלן עס קיינעם נישט רערציילן, 22 און געזאָגט: דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] מוז ליידן רבים יסורים, און אַפּוּוּאַרפּן ווערן [זען ישעיה 53:3] פון די זקנים און ראָשי-פְּהֵנִים און סופרים [רַבָּנִים], און געטייט ווערן [מקבל דער גלוי פון דער רביס הסתלקות], און אויף דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין. 23 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט צו אַלעמען: ווער עס וויל מיר נאַכגיין, דער זאָל זיך אַלֵּיין פֿאַרלייקענען, און יום יום נעמען אויף זיך זיין עֶקְדָה עץ בראשית 22:7 ביום פון מסירות נפש, און מיר נאַכגיין. 24 מחמת ווער סע וויל ראָטעווען זיין נַפֶּשׁ, דער וועט עס פֿאַרלירן; און ווער עס וועט פֿאַרלירן זיין נַפֶּשׁ פֿאַר מיינעטוועגן, דער וועט עס ראָטעווען. 25 מחמת וואָס לוינט עס א מענטשן, ווען ער זאָל געווינען די גאנצע וועלט, וְהוּא עֲצָמוּ יֵאבֵד אָדער יִנָּזֵק? 26 מחמת ווער סע וועט זיך שעמען מיט מיר און מיט מיינע דברים, וועט דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] זיך שעמען מיט אים, ווען ער וועט קומען אין זיין כְּבוֹד, און אין דעם כְּבוֹד פון זיין אלוקים הָאֵב [עתיק יומין, דניאל 7:13] און די מלאכים הקדושים. 27 באמת, איך זאָג אייך, פֿאַראַן עטלעכע פון די,

וואָס שטייען דאָ [זען לוקס 9:28; מתי 17:1; מרקוס 9:2], וואָס וועלן נישט
 פאַרזוכן דעם טעם פון מָוֹת, ביז זיי וועלן זען דאָס מַלְכוּת ה'. 28 און עס איז
 געווען אַרום אַכט טעג נאָך די דאָזיקע רייד, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 גענומען מיט זיך כִּיפָא, און יוֹחָנָן, און יַעֲקֹב, און איז אַרויפגעגאַנגען אויף
 דעם הָר דאווענען [זען לוקס 4-11:1] צו זיין. 29 און ווען ער האָט דאווענען
 [זען לוקס 4-11:1] געווען, האָט זיך דאָס אויסזען פון זיין פֿנים פאַרענדערט,
 און זיינע מַלְבוּשִׁים זענען געוואָרן גלאַנצנדיק ווייס. 30 און הנה האָבן 2
 אנשים גערעדט מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, מֹשֶׁה און אֱלִיהוּ הַנְּבִיא, 31 וואָס
 האָבן זיך אַנטפלעקט אין כבוד, און האָבן גערעדט פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 ליציאת הסטלקות וואָס ער האָט געדאַרפט ממלא זיין אין ירוּשָׁלַיִם. 32
 און כִּיפָא און די, וואָס זענען געווען מיט אים, זענען פאַרזונקען אין אַ
 שווערן שלאָף; און ווען זיי האָבן זיך אויפגעכאַפט, האָבן זיי געזען זיין כבוד
 און די 2 אנשים, וואָס זענען געשטאַנען מיט אים. 33 און עס איז געווען,
 ווען זיי האָבן זיך גענומען פון אים שיידן, האָט כִּיפָא געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ: אָדוֹנָי, עס איז טוב פאַר אונדז דאָ צו זיין; און לאָמיר מאַכן 3 סְכוּת,
 אַחַד פאַר דיר, אַחַד פאַר מֹשֶׁה, און אַחַד פאַר אֱלִיהוּ; אָבער ער האָט
 נישט געוואויסט, וואָס ער רעדט. 34 און בשעת כִּיפָא האָט דאָס געזאָגט, איז
 געקומען אַן עָנָן [זען עָנָן און בֵּר אֶנְשׁ, דניאל 14-13:7] און האָט זיי
 פאַרשאַטנט; און זיי האָבן מורא געקריגן, ווען זיי זענען אַרײַנגעקומן אין
 דעם עָנָן. 35 און אַ בת קול איז אַרויס פון דעם עָנָן, אַזוי צו זאָגן: זֶה בְּנֵי
 בְּחִירֵי אֱלֹהֵי תְּשֻׁמְעוּן, דער זון פון דער אויבערשטער, מיין בְּחִיר, אים זאָלט
 איר הערן [כיפא ב 18-16:1]! 36 און ווען דאָס בת קול האָט זיך געהערט,
 האָט זיך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפונען אַליין. און זיי האָבן געשוויגן, און האָבן
 קיינעם נישט אין יענע טעג דערצווילט דאָס, וואָס זיי האָבן געזען. 37 און
 עס איז געווען צומאַרגנס, ווען זיי האָבן אַראָפגענידערט פון דעם הָר, האָט
 אים באַגעגנט אַן עַם רַב. 38 און הִנֵּה, אַן בן אדם פון הֶהָמוֹן געשריגן, און
 געזאָגט: רַבִּי, אַיך בעט דִּיך אַ קוֹק צו טאַן אויף מיין זון, מחמת ער איז מיין
 בֵּן יָחִיד; 39 און הִנֵּה, אַ שד כאַפט אים אָן, און פלוצלונג שרייט ער און

רייסט אים, ביז ער שוימט פארן מויל, און גייט קוים אוועק פון אים און
 צעשלעגט אים. 40 און איך האָב געבעטן דיינע תלמידים, אַז זיי זאָלן אים
 אַרויסטרייבן, און זיי האָבן נישט געקענט; 41 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 געענטפערט, און געזאָגט: אָ, אומגלויביקער און פאַרקרוימטער דור! ביז ווען
 וועל איך זיין מיט אייך! און אייך פאַרטראָגן? ברענג אַהער בְּנֵי [זען דברים
 5:32]! 42 און ווי נאָר ער האָט געטאָן גענעענען, האָט אים דער שד
 אַנידערגעוואָרפן, און אים מוֹרְאָדִיק געריסן. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 אַנגעשריגן אויף דעם שד, און געהיילט דאָס יֶלֶד, און אים צוריקגעגעבן
 אָביו. 43 און זיי זענען כל נשתומם געוואָרן פון דער גְּדֻלַּת ה'. און ווען כל
 האָבן זיך געוואונדערט אויף כל, וואָס ער האָט געטאָן, האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געזאָגט צו משיחַ תלמידים: 44 טויט די דאָזיקע רייד אַריין אין
 אייערע אויערן: מחמת דער בֵּר-אָנֶשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט
 איבערגעענטפערט ווערן איז די הענט פון בְּנֵי אָדָם. 45 אָבער זיי האָבן נישט
 בִּינָה פון דאָס דאָזיקע דָּבָר, און עס איז געווען פאַרהוילן פון זיי, כּדִּי זיי
 זאָלן עס נישט באַנעמען; און זיי האָבן מורא געהאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו
 פרעגן וועגן דעם דאָזיקן דָּבָר. 46 און עס איז אויפגעגאַנגען הַשְּׂאֵלָה צווישן
 זיי, ווער פון זיי עס איז דער גרעסטער. 47 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 דערקענט די מַחְשָׁבָה פון זייער לֵב, האָט ער גענומען אַ יֶלֶד, און עס
 געשטעלט לעבן זיך, 48 און האָט צו זיי געזאָגט: ווער סע וועט אויפנעמען
 דאָס דאָזיקע יֶלֶד אין מיין נאָמען, נעמט מיך אויף; און ווער סע וועט מיך
 אויפנעמען, נעמט אויף דעם [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט; מחמת דער, וואָס
 איז דער קלענסטער צווישן אייך כל, דער דאָזיקער איז גְּדוֹל. 49 און יוֹחָנָן
 האָט געענטפערט: רַבִּי, מיר האָבן געזען איינעם אַרויסטרייבן שדים אין
 דיין נאָמען, און מיר האָבן אים פאַרווערט, מחמת ער איז נישט פון אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו. 50 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו אים געזאָגט: פאַרווערט אים
 נישט; מחמת דער, וואָס איז נישט קעגן אייך, איז פאַר אייך. 51 און עס איז
 געווען, ווען די מועד האָבן זיך שוין דערנענטערט, אַז ער זאָל אַרויפגענומען
 ווערן צו הַשְּׂמִימָה, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַנטשלאָסן געווענדט זיין פִּנִּים

בדווקא צו גיין צו ירושלים, 52 און ער האָט געשיקט שליחים פאַרויס פאַר
 אים, וואָס זענען געגאַנגען און זענען אַרײַנגעקומען אין אַ דאָרף פון די
 שומרונים, כדי פאַר אים אָנצוגרייטן. 53 און זיי האָבן רבי מלך המשיח נישט
 באקומען, מחמת זיין פֿנים איז געווען געווענדט צו גיין קיין ירושלים. 54 און
 ווען משיחס תלמידים יַעקב און יוֹחָן האָבן דאָס געזען, האָבן זיי געזאָגט:
 אַדוֹנָנוּ, צי ווילסטוּ, אַז מיר זאָלן באַפעלן אָן אַש זאָל אַראָפקומען פון שָׁמַיִם,
 און זיי פאַרברענען [מלכים ב' 1:10,12]? 55 אָבער רבי מלך המשיח האָט זיך
 אויסגעדרייט, און האָט זיי אָנגעשריגן. 56 און זיי זענען געגאַנגען אין אָן
 אַנדער שטעטל אַרײַן. 57 און ווען זיי זענען געגאַנגען אויפן דָרָך, האָט
 איינער צו רבי מלך המשיח געזאָגט: איך וויל דיר נאָכגיין וואוהין נאָר דו
 וועסט גיין. 58 און האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: די פוקסן האָבן
 היילן, און די עוף השָׁמַיִם האָבן קִנִּים, אָבער דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13,
 משיח] האָט נישט וואו זיין קאָפּ אַנידערצולייגן; 59 און צו אָן אַנדערן האָט
 ער געזאָגט: גיי מיר נאָך. אָבער יענער האָט געזאָגט: אַדוֹנָי, דערלויב מיר
 ערשט צו גיין און מקבר זיין אָבִי. 60 אָבער רבי מלך המשיח האָט צו אים
 געזאָגט: לאַז די מִתִּים [זען אפס' 2:1; יוחנן 3:6-7] באַגראָבן זייערע אייגענע
 מִתִּים; און דו גיי און דרשנסט דאָס מלכות ה'. 61 און אָן אַנדערער האָט
 געזאָגט: איך וועל דיר נאָכגיין, אַדוֹן; נאָר דערלויב מיר קודם זיך צו זאָגן
 להתראות מיט מיינע בְּנֵי-בֵית [מל"א 19:20]. 62 אָבער רבי מלך המשיח האָט
 צו אים געזאָגט: דער, וואָס לייגט צו אַ האַנט צום אַקער [זען מל"א 19:21],
 און קוקט אויף צוריק, טויג נישט פאַר דעם מלכות ה'. י און נאָך האָט רבי
 מלך המשיח אַדוֹנָנוּ געגעבן סמיכה צו 70 אַנדערע און האָט זיי געשיקט
 שנים שנים פאַרויס פאַר אים אין יעדער שטעטל און אָרט, וואוהין ער אליין
 האט געזאלט קומען. 2 און ער האָט צו זיי געזאָגט: דער קָצִיר איז גָדוֹל,
 אָבער די פּוֹעֲלִים זענען ווינציק; בעט דערפאַר הָאָדוֹן הַקָּצִיר, אַז ער זאָל
 אַרויסשיקן פּוֹעֲלִים צו זיין קָצִיר. 3 גייט; הִנֵּה שִׁיק אִיךְ אִיךְ אַרויס ווי
 כבשים צווישן זאבים. 4 טראָגט נישט קיין בייטל, נישט קיין רייזעטאַש,
 נישט קיין שיד; דרישת שלום גריסט קיינעם נישט אונטערוועגנס. 5 און אין

וואָסער בַּיִת איר וועט אַרײַנקומען, ערשט זאָגט: שָׁלוֹם צו דעם דאָזיקן בַּיִת!
 6 און אויב דאָרטן וועט זײַן אַ בֶּן-שָׁלוֹם, וועט אײער שָׁלוֹם רוען אויף אים;
 נאָר אויב נישט, אליכס ישוב. 7 און פאַרבלייבט אין יענעם בַּיִת, עסט און
 טרינקט וואָס זײ גיבן, מחמת דער פּוֹעֵל איז ווערט זײַן לױן; גײט נישט פּוֹן
 בַּיִת צו בַּיִת. 8 און אין וואָסער שטעטל איר קומט אַרײַן, און זײ נעמען אײך
 אויף, עסט וואָס מע גרײט פאַר אײך, 9 און הײלט די חולים, וואָס געפּינען
 זיך אין איר, און דרשענט צו זײ: דאָס מַלְכוּת ה' הָאֵט צו אײך גענעענט. 10
 און אין וואָסער שטעטל איר וועט אַרײַנקומען, און זײ וועלן אײך נישט
 אויפנעמען, זאָלט איר אַרויסגיין אויף אירע גאַסן, און זאָגט: 11 אַפּילו דעם
 שטויב פּוֹן אײער שטעטל, וואָס קלעפט אויף אונדזערע רגלים, ווישן מיר
 אַפּ קעגן אײך [נֶעַר חֲצֹנוֹ, נחמ' 5:13]; דאָך וויסן זאָלט איר וויסן, אַז דאָס
 מַלְכוּת ה' הָאֵט גענעענט. 12 אײך זאָג אײך: סע וועט אין יענעם יום [יום
 הדין] א סך גרינגער זײַן פאַר סדום, ווי פאַר יענער שטעטל. 13 ווי צו דיר,
 כּוֹרְזײַן! ווי צו דיר, בַּיִת-צִיָּדָה! מחמת אויב די גבורות, וואָס זענען געטאָן
 געוואָרן אין אײך, וואָלטן געטאָן געוואָרן אין צור און אין צידון, וואָלטן זײ
 שוין לאַנג געזעסן אין זאָק און אַש, און תשובה געטאָן. 14 אין יום-הדין
 וועט זײַן גרינגער פאַר צור און צידון ווי פאַר אײך. 15 און דו, כּפּר-נַחום,
 ביז צום שְׁמַיִם וועסטו זײַן דײַך דערהויכט? ביז צום שאול-תּחַתִּיָּה וועסטו
 אַראָפּנידערן! 16 דער, וואָס הערט אײך, טויט מײַך הערן; און דער, וואָס
 פאַרוואַרפט אײך, טויט מײַך פאַרוואַרפן; און דער, וואָס פאַרוואַרפט מײַך,
 טויט פאַרוואַרפן אים [ה'], וואָס הָאֵט מײַך געשיקט. 17 און די 70 האָבן זיך
 אומגעקערט מיט שְׁמִיָּה, און געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, אַפּילו די שדים זענען אונדז
 אונטערטעניק אין דײַן נאָמען [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ]! 18 און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זײ געזאָגט: אײך האָב געזען הַשָּׁטָן פּאַלן ווי אַ בליץ
 [בְּרָק] פּוֹן שְׁמַיִם [ישעיה 14:12]. 19 הִנֵּה, אײך האָב אײך געגעבן כּחֹ און
 סמכות צו טרעטן אויף שלאַנגען און עקדישן, און איבער כל גבורה פּוֹן דעם
 שׁוֹנָא; און קײַן שום זאָך וועט אײך נישט שאַטן. 20 אַבער פּרײט אײך נישט
 איבער דעם, וואָס די שדים זענען אײך אונטערטעניק, נײערט פּרײט אײך,

וואָס שמוותיכם נכתבו בשמים [זען אבינו מלכנו כתבנו בספר חיים]. 21 און
 אין דער זעלביקער שעה האָט רבי מלך המשיח זיך געפרייט אין דעם רוח
 הקודש, און האָט געזאָגט: ברוך ה', מודה אני לך, אלוקים אבי, אב, אָדון פון
 שמים והארץ, וואָס דו האָסט דאָס פאָרהוילן פון די חכמים און הנבונים,
 און עס אַנטפלעקט פאָר עופללים; פון, אלוקים אבי, אב, אַזוי איז געווען
 רצון מלפניך. 22 אַלצדינג איז מיר איבערגעענטפערט געוואָרן פון אלוקים
 אבי; און קיינער מכיר ממש נישט, ווער דער זון איז [דער זון פון דער
 אויבערשטער], אַחוץ דער אלוקים האָב; און ווער דער אלוקים האָב איז,
 אַחוץ דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער], און דער, צו וועמען דער זון
 בוחר אים אַנטפלעקן. 23 און רבי מלך המשיח האָט זיך געווענדט צו די
 תלמידים אַליין אין אַ יחידות, און געזאָגט: אַשרי איז די אויגן, וואָס זען,
 וואָס איר זעט! 24 מחמת איך זאָג אייך, אַז נביאים און מלכים רבים האָבן
 באַגערט צו זען, וואָס איר זעט, און האָבן עס נישט געזען, און צו הערן,
 וואָס איר הערט, און האָבן עס נישט געהערט. 25 און איינער אַ
 תלמיד-חכם, אַ בעל תורה, איז אויפגעשטאַנען, כדי רבי מלך המשיח צו
 פרואוון, און האָט געזאָגט: רבי, וואָס זאָל איך טאָן, צו ירשענען חיי עולם?
 26 האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: וואָס שטייט געשריבן אין דער
 תורה? וויאָזוי לייענסטו? 27 און ער האָט געענטפערט, און געזאָגט: וְאֶהְבֶּתְךָ
 אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ און מיט דיין כל
 פאַרשטאַנד, וְאֶהְבֶּתְךָ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ [דברים 5-6:4; ויקרא 19:18]. 28 און רבי
 מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: דו האָסט געענטפערט פרום. ריכטיק;
 דאָס טו, און דו וועסט לעבן. 29 ער אַבער, ווילנדיק זיך אַליין
 גערעכטפאַרטיקן [רצה להצטדק], האָט געזאָגט צו רבי מלך המשיח: און
 ווער איז רעי [זען פיל' 3:9]? 30 און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט: א
 געוויסער מענטש, איז אַראָפגענידערט פון ירושלים קיין יריחו, און איז
 אַריינגעפאַלן צווישן שודדים, וואָס האָבן אים אויסגעטאָן און צעשלאָגן,
 און זענען אַוועקגעאַנגען, און אים געלאָזט אַ האַלב טויטן, 31 און עס האָט
 זיך גראָד געטראָפן, אַז אַ פּהן איז אַראָפגענידערט יענעס דָרָך; און אַז ער

הָאָט אים געזען, איז ער אַריבערגעגאַנגען אויף דער אַנדערער זייט; 32 און
אַזוי אויך אַ לוי, ווען ער איז פאַרבייגעגאַנגען יענעם אָרט און אים געזען, איז
ער אַריבערגעגאַנגען אויף דער אַנדערער זייט. 33 אָבער אַ געוויסער שומרוני,
ווען ער האָט גערייזט, איז געקומען וואו ער איז געווען; און אַז ער האָט אים
געזען, האָט אים אָנגענומען אַ רחמי שמים, 34 און ער איז צוגעגאַנגען צו
אים, און האָט פאַרבונדן זיינע וואונדן, און אַרויפגעגאַסן אויף זיי שָמֶן און
וויין, און ער האָט אים אַרויפגעזעצט אויף זיין אייגענער בהמה, און האָט
אים געבראַכט אין אַ מלון אַריין, און האָט פאַר אים געזאָרגט. 35 און אויף
צומאַרגנס האָט ער אַרויסגענומען 2 דינרים, און האָט זיי געגבן דעם
בַּעל-אַכסניא, און געזאָגט: קוק דין אום אויף אים, און וואָס דו וועסט
אויסגעבן מער, וועל איך דיר באַצאָלן, ווען איך וועל צוריקקומען. 36 ווער
פון די דאָזיקע 3, מיינסטו, האָט זיך אַרויסגעוויזן פאַר אַ רע צו אים, וואָס
איז אַריינגעפאַלן צווישן די שודדים? 37 האָט ער געזאָגט: דער, וואָס האָט
אויף אים רחמי שמים געהאַט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט:
גיי, און טו דו אויך אַזוי. 38 און עס איז געווען, ווען זיי זענען געגאַנגען אין
דֶּרֶךְ, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען אין אַ געוויסן שטעטל אַריין; און אַן
אַשה מיטן נאָמען מֶרְתָּא האָט אים אויפגענומען אין איר בַּיִת. 39 און זי
האָט געהאַט אַן אַחות, וואָס האָט געהייסן מֶרְסָה, וואָס האָט זיך געזעצט צו
דעם רגלים פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָדוֹן [זען מלאכי 3:1], און האָט זיך
צוגעהערט צו משיח תורה. 40 מֶרְתָּא איז אָבער געווען פאַרנומען מיט
דעם א סך באַדינען; און זי איז צוגעגאַנגען, און האָט געזאָגט: אָדוֹנִי, עס
קימערט דין נישט וואָס מיין אַחות האָט מיך איבערגעלאָזן צו דינען אַליין?
זאָג איר דערפאַר, אַז זי זאָל מיר העלפן. 41 און הָאָדוֹן האָט געענטפערט,
און צו איר געזאָגט: מֶרְתָּא, מֶרְתָּא, דו זאָרגסט און דאָגהסט זיך איבער אַ
סך זאַכן; 42 איין זאָך איז אָבער נייטיק, און מֶרְסָה האָט זיך אויסדערוויילט
דעם חֶלֶק הַטוֹב, וואָס וועט פון איר נישט אַוועקגענומען ווערן. יא און עס
איז געווען, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אין אַ געוויסן אָרט דאָווענענדיק [זען
לוקס 4-11:1], האָט איינער פון משיח תלמידים צו אים געזאָגט, ווען ער

הָאָט אויפגעהערט: אָדוֹנִי, לערן אוינדז צו דאווענען [זען לוקס 4-11:1], אַזוי
ווי יוֹחָנָן הָאָט געלערנט זיינע תלמידים. 2 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו זיי
געזאָגט: ווען איר זענט דאָווענענדיק, זאָלט איר זאָגן: אָבִינוּ יִתְקַדֵּשׁ שְׁמִךְ,
תְּבוֹא מַלְכוּתְךָ. 3 אַתְּ לָחֵם חֲקֵנוּ תֵּן לָנוּ יוֹם יוֹם; 4 וְסֶלַח לָנוּ עַל חַטָּאֵינוּ, כִּי
גַם אֲנַחְנוּ סוֹלְחִים לְכָל הַחוֹטָאִים לָנוּ; וְאַל תְּבִיאֵנוּ לַיְדֵי נִסְיוֹן. 5 און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו זיי געזאָגט: ווער פון אייך, וואָס הָאָט אַ חֵבֵר, און ער זאָל
קומען צו אים אין חֲצוֹת הַלַּיְלָה, און זאָגן: חֵבֵר, אַנטלִי מִיר 3 כְּפָרוֹת לָחֵם,
6 מִחֲמַת מֵינַעַר אַ חֵבֵר אִיז צו מִיר געקומען פון הַדְרָךְ, און אִיךְ הָאָב נִישֵׁט
וואָס צו גרייטן פֶּאָר אים; 7 און יענער אינעווייניק ענטפערנדיק וועט זאָגן:
זיי מִיך נִישֵׁט מִטְרִיחַ; דִּי דְלֶת אִיז שוין פֶּאָרשלאָסן, און אין בעט שוין מיינע
יְלָדִים אין מִיר זענען; אִיךְ קען נִישֵׁט אויפשטיין און דיר געבן. 8 אִיךְ זאָג
אִיךְ, אויב ער וועט נִישֵׁט אויפשטיין און אים געבן, ווייל ער אִיז זיין חֵבֵר,
וועט ער אָפֵּער אויפשטיין צוליב זיין עקשנות, און אים געבן וואָס ער דארף.
9 און אִיךְ זאָג אִיךְ: [ווען איר דאָווען תפילות] בעט, און סע וועט אִיךְ
געגעבן ווערן; זוכט, און איר וועט געפינען; קלאַפּט אָן, און סע וועט פֶּאָר
אִיךְ געעפנט ווערן. 10 מִחֲמַת יעדער בן אדם, וואָס בעט, וועט פֶּאָקומען;
און דער, וואָס זוכט, וועט געפינען; און פֶּאָר דעם, וואָס קלאַפּט אָן, פֶּאָר
אים וועט געעפנט ווערן. 11 און ווער פון אייך, וואָס אִיז אַן אָב, און זיין זון
זאָל אים בעטן לָחֵם, וועט ער אים געבן אַ שטיין? אָדער אַ פִּישׁ, און
אַנשטאָט אַ פִּישׁ, וועט ער אים געבן אַ נָחַשׁ? 12 אָדער אויב ער זאָל בעטן אַ
בִּיצָה, וועט ער אים געבן אַן עקרב? 13 דעריבער, אויב איר, וואָס זענט רעים
[זען רום' 7:18], ווייסט צו געבן מִתְּנוֹת טוֹבוֹת אייערע בָּנִים, וויפל-זשע מער
וועט דער אלוקים הָאָב שְׁבַשְׁמִים געבן דעם רוּחַ-הַקּוֹדֵשׁ צו די, וואָס בעטן
אים? 14 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט אַרויסגעטריבן אַ שד, וואָס איז געווען
שטום; און עס איז געווען, ווען דער שד איז אַרויסגעגאַנגען, הָאָט דער אִישׁ
אַלֵּם גערעדט און דאָס המון איז נִשְׁתוֹמֵם געוואָרן. 15 אָפֵּער עטלעכע
צווישן זיי הָאָבן געזאָגט: ער מָגֵרשׁ שדים דורך בַּעַל-זְבוּל, דעם שֵׁר השדים.
16 און אַנדערע הָאָבן אים געפרוּאוּוט, און פֶּאָגערט פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָן

אות פון שָׁמַיִם. 17 און פֿאַרשטייענדיק זייערע מַחֲשָׁבוֹת, הָאֵט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: יעדע ממלכה, וואָס איז צעטיילט קעגן זיך אַלײן,
 ווערט נישט תחזיק; און אַ בֵּית אויף אַ בֵּית פֿאַלט. 18 און אויב הַשָּׁטֶן איז
 אויך צעטיילט קעגן זיך אַלײן וויאַזוי קען זיין ממלכה הָאָבֵן א קיוּם? מחמת
 איר זאָגט, אַז אײַך מְגַרֵשׁ שׁדִּים דורך בַּעַל-זְבוּל. 19 און אויב אײַך מְגַרֵשׁ
 שׁדִּים דורך בַּעַל-זְבוּל, דורך וועמען טוען אייערע בְּנִים זיי מְגַרְשִׁים?
 דערפֿאַר זאָלן זיי זיין אייערע שׁוֹפְטִים. 20 מְגַרֵשׁ אײַך אָבְעֵר שׁדִּים דורך דעם
 פִּינגער פֿון ה' [שמות 19:8], אַזוי הָאֵט גענעענט צו אײַך דאָס מַלְכוּת ה'. 21
 ווען דער גיבֿור, אינגאַנצן באַוואָפֿנט, איז שְׁמֵר איבער זיין אייגן בֵּית, און זיין
 רכוש איז אין שלום; 22 ווען אָבְעֵר אַ שׁטאַרקערער פֿון אים קומט און
 באַזיגט אים, וועט ער אוועקנעמען זיינע כְּלֵי-נְשָׁק, אויף וועלכע ער האט זיך
 פֿאַרלאָזט, און וועט צעטיילן זיין זאַקרויב. 23 ווער סע איז נישט מיט מיר
 [משיח], איז קעגן מיר; און ווער סע זאָמלט נישט איין מיט מיר, צעשפּרייט.
 24 ווען דער שׁד גייט אַרויס פֿון אַ בן אדם, וואַנדערט ער אַרום אין מקומות
 צִיָּה, און זוכט אַ מְקוֹם-מְנוּחָה; און ווייל ער געפינט נישט, זאָגט ער: אײַך וויל
 מיך אומקערן צו מיין בֵּית אַרײַן, פֿוננאָנען אײַך בין אַרויסגעגאַנגען. 25 און
 ווען ער קומט, געפינט ער עס אויסגעקערט און אויסגעצירט. 26 יעמאַלט
 גייט ער, און נעמט 7 אַנדערע שׁדִּים, נאָך ערגערע פֿון אים אַלײן, און זיי
 גייען אַרײַן און וואוינען דאָרט; און דער סוף פֿון יענעם בן אדם ווערט
 ערגער ווי דער אָנהייב. 27 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָס געזאָגט,
 הָאֵט איינע אָן אַשָׁה פֿון דעם המון אויפֿגעהויבן איר קוֹל, און הָאֵט צו אים
 געזאָגט: אַשְׁרֵי אײַך דעם מוטערלייב, וואָס הָאֵט דײַך געטראָגן, און דײַ
 בריסט, וואָס דו האַסט געזויגן! 28 אָבְעֵר רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט:
 אַשְׁרֵי השומעים דאָס דְּבַר ה', און שומרים עס. 29 און ווען דאָס עס רב
 הָאֵט זיך פֿאַרזאַמלט אַרום אים, הָאֵט ער אַנגעהויבן צו זאָגן: דער דאָזיקער
 דוֹר איז אַ דוֹר רָע; אֹת הוּא מְבַקֵּשׁ, און סע וועט אים קיין אות נישט געגעבן
 ווערן, אחוץ דעם אות פֿון יוֹנָה. 30 ווייל אַזוי ווי יוֹנָה איז געוואָרן אָן אות
 פֿאַר דײַ בְּנֵי אָדָם פֿון יוֹנָה, אַזוי וועט אײַך דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח]

זיין פאָר דעם דאָזיקן דור. 31 די מלכה פון תִּימָן וועט אויפשטיין אינם
 משפט מיט די בְּנֵי אֲדָם פון דעם דאָזיקן דור, און וועט זיי פאַרמשפטן;
 מחמת זי איז געקומען פון די עקן פון דער וועלט צו הערן די חכמה פון
 שלמהן [מלכים א 10:1] און הנה דאָ געפינט זיך אַ גרעסערער ווי שלמה! 32
 די אַנְשֵׁי נִינְוָה וועלן אויפשטיין אינם משפט מיט דעם דאָזיקן דור, און
 וועלן עס פאַרמשפטן; מחמת זיי האָבן תשובה געטאָן אויף דעם רופן פון
 יוֹנָה [יונה 3:4], און הִנֵּה דאָ געפינט זיך אַ גרעסערער ווי יוֹנָה. 33 קיינער
 צינדט נישט אָן אַ ליכט און שטעלט עס אויף אַ פארבאָרגן ארט, און אויך
 נישט אונטער אַ קאַרב, נייערט אין אַ לייכטער, פדי די, וואָס קומען אַריין,
 זאָלן קענען זען דאָס אור. 34 דאָס אור פון דעם גוף איז דיין אויג; אויב דיין
 אויג איז טוֹבָה, איז אויך דיין כל גוף לויטער ליכטיקייט; נאָר אויב עס איז
 רָעָה, איז אויך דיין כל גוף לויטער חֲשֵׁךְ. 35 דערפאר היזהרו, אַז דאָס אור,
 וואָס איז אין דיר, זאָל נישט זיין חֲשֵׁךְ. 36 אויב דעריבער דיין כל גוף איז
 ליכטיקייט, און האָט נישט קיין חֲשֵׁךְ חלק, וועט ער זיין אינגאַנצן פול מיט
 ליכטיקייט, ווי ווען דאָס ליכט באשטראַלט דיך מיט זיין שיין. 37 און ווען
 ער האָט גערעדט, האָט אַ פרוש אים פאַרבעטן צו עסן מיט אים; און רבי
 מלך המשיח איז אַריינגעגאַנגען, און האָט זיך געזעצט צום טיש. 38 און דער
 פרוש האָט זיך געחידושט, ווען ער האָט געזען, אַז ער האָט זיך קוֹדֵם נישט
 נטילת יָדַיִם פאַרן עסן. 39 און רבי מלך המשיח האָדוֹן האָט צו אים
 געזאָגט: איר פרושים רייניקט דעם פוס און די שישל פון אויסנווייניק,
 אָבער אינעווייניק זענען זיי פול מיט גָזֵל און רָשָׁע [רומ' 7:18; יוחנן 3:7; רומ'
 8:13]. 40 איר גולמים! האָט נישט דער, וואָס האָט געמאַכט דאָס
 אויסנווייניקע, אויך געמאַכט דאָס אינעווייניקע? 41 גיט בעסער צדקה פון
 דעם וואָס איז דרינען, און הנה וועט אַלצדינג זיין טהור פאַר אייך. 42
 אָבער וויי צו אייך, פרושים! כִּי נוֹתְנִים אַתֶּם מַעֲשֵׂר מִמִּנְתָּה וּפִיגָם וּמְכַל יֶרֶק,
 וּמְזִיחִים אֶת הַמְּשָׁפֵט און דער אַהֲבַת ה'; די דאָזיקע האָט איר באַדאַרפט
 טאָן, און די אַנדערע אויך נישט אויסלאָזן. 43 וויי צו אייך, פרושים! מחמת
 איר האָט ליב דעם מושב הכבוד אין די שולן, און ברכות שלום אין די

מאַרקפלעצער. 44 וויי צו אייך! מחמת איר זענט ווי קברים, וואָס מען דערקענט נישט, און די בְּנֵי אָדָם, וואָס גייען איבער זיי, ווייסן עס נישט. 45 און איינער אַ בעל-תּוֹרָה האָט געענטפּערט, און צו אים געזאָגט: רַבִּי, ווען דו זאָגסט די דאזיקע זאכן, באַליידיקסטו אונדז אויך. 46 האָט ער געזאָגט: וויי אויך צו אייך, בעלי-תּוֹרָה! מחמת איר באַלאַדנט די בְּנֵי אָדָם מיט מַשְׁאוֹת, וואָס זענען שווער צו דערטראָגן, און איר אַליין רירט אפילו נישט אָן די לאַסטן מיט איינעם פון אייערע פינגער [מיט א היתר]. 47 וויי צו אייך! מחמת איר בויט די קברים פון די נביאים, און אייערע אַבות האָבן זיי געהרגעט. 48 מיט דעם זענט איר יְעוּדוֹת און אויך מַסְכִּים אויף די מעשי אַבותיכם; מחמת זיי האָבן זיי געהרגעט, און איר בויט זייערע קברים. 49 דערפאר האָט אויך די חכמה פון ה' געזאָגט: אַשְׁלַח אֱלֹהֵימָהּ נְבִיאִים וּשְׁלִיחִים וּמָהֶם יִהְיֶה וְיִרְדּוּ, 50 כדי דאָס דָם פון כל נביאים, וואָס איז פאַרגאַסן געוואָרן זינט די הַיּוֹסֵד הָאָרֶץ, זאָל געפאַדערט ווערן פון דעם דאָזיקן דור, 51 פון דעם דָם פון הַבָּל, ביז דעם דָם פון זכָּרְיָה, וואָס איז אומגעקומען צווישן דעם מִזְבֵּחַ און הַבַּיִת [דברי הימים ב 24:21]. אָמֵן, איך זאָג אייך, סע וועט געפאַדערט ווערן פון הַדּוֹר הַזֶּה. 52 וויי צו אייך, בעלי-תּוֹרָה! מחמת איר האָט אַוועקגענומען דעם מִפְּתֵיחַ הַדַּעַת; איר אַליין זענט נישט אַרײַנגעקומען, און די, וואָס האָבן געוואָלט אַרײַנקומען, האָט איר געשטערט. 53 און ווען ער איז פון דאָרטן אַרויסגעגאַנגען, האָבן די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און די פּרוּשִׁים אָנגעהויבן צו אים שטאַרק צושטיין, און אים האַקען צו רעדן וועגן רבים זאָכן; 54 לויערנדיק אויף אים, כדי עפעס צו כאַפֵּן פון זיין מויל. יב דערווייל האָט זיך פאַרזאַמלט אַ המון פון טויזנטער מענטשן, אַזוי אַז זיי האָבן זיך געטראָטן איינער אויפן אַנדערן, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט קוֹדֵם-כָּל אָנגעהויבן צו זאָגן צו משיחַ תּלְמִידִים אִין אַ יחידות: היט אייך פאַר דעם שאָר פון די פּרוּשִׁים, וואָס איז צביעות. 2 עס איז גאַרנישט פאַרהוילן, וואָס וועט נישט אַנטפלעקט ווערן, און פאַרבאָרגן, וואָס וועט נישט באַקאַנט ווערן, 3 דערפאר, כל, וואָס איר האָט געזאָגט אין דער חֲשׂוֹך, וועט געהערט ווערן אין דער ליכטיקייט, און וואָס איר האָט גערעדט אויפן אויער בחדרי

חדרים, דאָס וועט אויסגערויפן ווערן אויף הַגָּוֹת. 4 און איך זאָג אייך, מיינע
 חברים: האָט נישט קיין פחד פאַר די, וואָס טייטן דעם גוף, און נאך דעם
 זענען נישט ביכולת עפעס מער צו טאָן. 5 איך וועל אייך אָבער ווייזן פאַר
 וועמען איר זאָלט מורה האָבן: האָט מורה פאַר אים, וואָס נאָכן טייטן, האָט
 ער די מאַכט אַרײַנצואוואַרפן אין גיהנום אַרײַן; אָמֵן, איך זאָג אייך, פאַר
 דעם דאָזיקן זאָלט איר מורא האָבן! 6 פאַרקויפט מע דען נישט 5 פייגעלעך
 פאַר 2 אסורים? און קיין איינס פון זיי איז נישט פאַרגעסן פאַר ה'. 7 פֶּן,
 אַפילו די האָר פון אייער קאָפּ זענען כל געציילט. האָט נישט קיין מורא; איר
 זענט ווערט מער ווי אַ סך פייגעלעך. 8 און איך זאָג אייך, יעדער בן אדם,
 וואָס וועט מיך מתודה זיין פאַר בְּנֵי אָדָם [מאכט אני מאמין הודאה פון מיר
 ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַדוֹנֵנוּ פאַר בְּנֵי אָדָם], אים וועט אויך דער בַּר-אֱנָשׁ
 [דניאל 7:13, משיח] מתודה זיין [מאכן הוֹדָאָה] פאַר די מַלְאָכִים פון ה'. 9
 אָבער דער, וואָס וועט מיך פאַרלייקענען פאַר בְּנֵי אָדָם, וועט פאַרלייקנט
 ווערן פאַר די מַלְאָכִים פון ה'.

10 און יעדער בן אדם, וואָס וועט רעדן אַ דָּבָר קעגן דעם בַּר-אֱנָשׁ [דניאל
 7:13, משיח], וועט מען עס אים מוחל זיין; אָבער דער, וואָס מְגַדֵּף דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ, דעם וועט מען עס נישט מוחל זיין. 11 און ווען זיי ברענגען אייך
 אין די שולן אָדער פאַר די שְׁלִיטִים און רְשָׁיוֹת, זאָלט איר נישט דאָגהן [מיט
 לֵב רָגִז] וויאזוי, אָדער מיט וואָס איר זאָלט זיך פארטיידיקן, אָדער וואָס
 איר זאָלט זאָגן; 12 מחמת דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ וועט אייך לערנען טאקע אין
 יענער שָׁעָה, וואָס איר דאַרפט זאָגן. 13 און איינער פון דעם המון מענטשן
 האָט צו אים געזאָגט: רַבִּי, בַּאֲפִּיל אָחִי, אַז ער זאָל זיך טיילן מיט מיר מיט
 דער ירושה. 14 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: בן אדם, ווער
 האָט מיך געמאַכט פאַר אַ שׁוֹפֵט, אָדער אַ צוטיילער איבער אייך? 15 און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: היזהרו, און היט אייך פון כָּל חֲמֻדוֹת;
 מחמת חַיֵּי הָאָדָם באַשטייט נישט אין דער שְׁפַע פון דעם, וואָס ער
 פאַרמאַגט. 16 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויפגעהויבן פאַר זיי אַ מִשָּׁל, אַזוי
 צו זאָגן: דאָס לאַנד פון איינעם אָן עושר האָט אַרויסגעבראַכט בְּשָׁפַע; 17

און ער האָט געטראַכט ביי זיך: וואָס זאָל איך טאָן? מחמת איך האָב נישט וואו מיינע פֿירות איינצוזאַמלען. 18 און ער האָט געזאָגט: הִנֵּה דאָס וועל איך טאָן: איך וועל אַרונטעררייסן מיינע אסים און בויען גרעסערע; און דאָרטן וועל איך איינזאַמלען מיין כל תבואה און מיין רכוש. 19 און איך וועל זאָגן צו מיין נשמה: נשמה מיינע, דו האָסט הרבה גוטע זאכן אויף פיל יאָרן; נעם זיך צייט, אכלי, שתי, ושמחי [זען קהלת 8:15]. 20 אָבער ה' האָט צו אים געזאָגט: גולם! הֲלִילָה הִזֵּה ווערט געפאָדערט פון דיר דיין נשמה; און די זאכן, וואָס דו האָסט אָנגעגרייט, וועמעס וועלן זיי זיין? 21 אַזוי איז דער, וואָס זאַמלט זיך אוצרות פאר זיך, און איז נישט רייך אין ה'. 22 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט צו משיח תלמידים: דערפאר זאָג איך אייך, זאָרגט נישט מיט לָב רגז פאַר אייער נפֿש, וואָס איר זאָלט עסן; אויך נישט פאַר אייער גוף, וואָס איר זאָלט אָנטאָן. 23 מחמת דאָס נפֿש איז מער ווי די אַכֵל, און דער גוף מער ווי מלבוש. 24 פאַטראַכט די ראָבן: נישט זיי זייען, נישט זיי שניידן, זיי האָבן אויך נישט קיין אָסם אָדער שייערן, און ה' טוט זיי שפייזן. וויפל מער זענט איר ווערט פון די פייגל! 25 און ווער פון אייך מיט זיין זאָרגן [לָב רִגִז] קען צוגעבן אָן אייל צו דער מאָס פון זיין לעבן? 26 על-כֵּן, אויב איר זענט נישט מסוגל צו טאָן אַפילו דאָס מינדסטע, פאַרוואָס דאָגהט מיט לָב רגז איר אייך וועגן דעם איבעריקן? 27 פאַטראַכט די ליליעס! ווי זיי וואַקסן; נישט זיי האָרעווען, נישט זיי שפינען. און איך זאָג אייך, אַז אַפילו שלמה אין זיין כל כבוד איז נישט געווען אָנגעקליידט ווי איינע פון די דאָזיקע. 28 על-כֵּן, אויב ה' טוט אַזוי פאַקליידן דאָס גראַז פון דעם שְׂדֵה, וואָס הַיּוֹם איז עס דאָ, און מְחַר ווערט עס אַריינגעוואָרפן אין אויוון, וויפל מער אייך, אָ איר קליינ-גלויביקע? 29 און זוכט אויך נישט וואָס איר וועט עסן און וואָס איר וועט טרינקען, און דאָגט זיך נישט אויף. 30 מחמת צו כל זאכן שטרעבן די אומות-הָעוֹלָם; אייער אלוקים האָב ווייסט, אַז איר נייטיקט זיך אין די דאָזיקע זאכן. 31 דערפאר זוכט זיין מלכות, און דאָס כל וועט אייך צוגעגעבן ווערן. 32 האָט נישט קיין מורא, עֲדַר קָטָן; מחמת עס איז דער רָצוֹן, דער חֶפֶץ פון אייער אלוקים האָב, אייך

צו געבן דאָס מלכות. 33 פאַרקויפט וואָס איר האָט, און גיט צדקה; מאַכט
 פאַר זיך ארנקים, וואָס ווערן נישט אַלט, און אַן אוצר אין שְׁמִים, נישט
 מִתְכַּלָּה, אין אַ אָרט וואו קיין גַּנב קען נישט צוקומען, און אַ מילב קען נישט
 פאַרדאָרבן. 34 מחמת וואו ס'איז אייער אוצר, דאָרט וועט אויך זיין אייער
 לֵב. 35 זאָלן אייערע גארטלס זיין אָנגעגורט [פאר פירן זיך], און אייערע
 מנורות זאָלן ברענען. 36 און זייט גלייך צו בְּנֵי אֲדָם, וואָס וואָרטן אויף
 אַדוֹנָם, ווען ער וועט זיך אומקערן פון דער חַתוּנָה, כדי ווען ער וועט קומען
 און אָנקלאַפֿן, זאָלן זיי אים יפתחו פרגע. 37 אַשְׁרֵי אִיז יענע עֶבֶד, וועמען
 האָדוֹן וועט געפינען וואַכנדיק ווען ער קומט; אָמֵן, אִיך זאָג אייך, ער וועט
 זיך אַרומגארטלען, און זיי זעצן צום טיש, און צוגיין און זיי באַדינען. 38 און
 אויב ער וועט קומען אין דער 2טער משמר, אָדער אין דער 3טער משמר
 פון דער נאכט, און וועט זיי אַזוי געפינען, אַשְׁרֵי העבדים הָהֵם. 39 נאָר דאָס
 דאזיקע זאָלט איר וויסן, אַז אויב דער בַּעַל-הַבַּיִת וואָלט געוואוסט, אין
 וואָסער שָׁעָה דער גַּנב וועט קומען, וואָלט ער געוואַכט און נישט דערלאָזט,
 אַז זיין בַּיִת זאָל איינגעבראָכן ווערן. 40 און איר מוזט אויך זיין שומר,
 מחמת דער בַּר-אֲנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט קומען אין אַ שָׁעָה, וואס איר
 שטעלט זיך נישט פאר. 41 און פִּיפֶּא האָט געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, זאָגסטו דאָס
 דאָזיקע מָשָׁל פאַר אונדז, אָדער אויך פאַר אַלעמען? 42 און רבי מֶלֶךְ
 המשיח האָדוֹן האָט געזאָגט: ווער זשע איז דער סוֹכֵן הנאמן און נבון,
 וועמען זיין אָדוֹן וועט באשטימען איבער זיין משרתים, צו געבן זיי זייער
 ארוחת בזמן? 43 אַשְׁרֵי אִיז יענעם עֶבֶד, וואָס ווען זיין אָדוֹן וועט קומען,
 וועט ער אים געפינט טאָן אַזוי. 44 באמת, אִיך זאָג אייך, ער וועט אים
 באשטימען איבער כל זיינע גיטער. 45 נאָר אויב יענער עֶבֶד וועט זאָגן אין
 זיין לֵב: מִיין אַדוֹנִי זוימט זיך צו קומען [זען עֶפּוֹב ביאת המשיח און הַכָּנוֹת
 פון משיח תלמידים, כיפא ב 14-3:1], און ער וועט אָנהייבן צו שלאָגן די
 עבדים און די שפחות, און צו עסן און טוינקען און שיכורן, 46 יעמאָלט
 וועט האָדוֹן פון יענעם עֶבֶד קומען אין אַ יוֹם, ווען ער דערווארט עס נישט,
 און אין אַ שָׁעָה, פון וואָס ער ווייסט נישט, און וועט אים שִׁסֵּף, און

באשטימען זיין חֶלֶק, דער חֶלֶק פון כופרים אדער פון אפיקורוס, מיט
 הַבְּלִיתִי-מֵאֲמִינִים. 47 און יענער עֶבֶד, וואָס האָט פאַרשטאַנען זיין אדונס
 רָצוֹן, און האָט נישט צוגעגרייט [זען הכנות לביאת המשיח, כיפא ב 14-1:3],
 און אויך נישט געטאָן לויט זיין רָצוֹן, וועט קריגן מכות רבות. 48 דער אָבער,
 וואָס האָט נישט דַעֲתָה, און האָט געטאָן דאָס, פאַר וועלכן ער איז ווערט
 שמיץ, וועט געשלאָגן ווערן מיט ווינציק שמיץ. און יעדען איינעם, וועמען א
 סך איז געגעבן געווארן, וועט א סך געפאָדערט ווערן פון אים; און וועמען
 מען האָט אַ סך אָנפאַרטרויט, פון דעם וועט מען מער פאַרלאַנגען פון אים.
 49 איך בין געקומען צו וואַרפן אַן אַש [משפט, דין] איבער אויף האַרץ; און
 ווי וואָלט איך וועלן, אַז עס זאָל שוין זיין אָנגעצונדן! 50 איך האָב אַ מקוה
 טבילה געטובלט צו ווערן; און ווי ענג איז מיר, ביז זי וועט ממלא ווערן! 51
 צי מיינט איר, אַז איך בין געקומען ברענגען שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ? לֹא, זאָג איך
 אייך, נייערט מחלקת. 52 מחמת פון איצט אָן וועלן 5 אין איין בֵּית זיין
 צעטיילט: 3 קעגן 2, און 2 קעגן 3. 53 אָב וועט זיין צעטיילט קעגן בן, און בן
 קעגן אָב, אַם קעגן בֵּית, און בֵּית קעגן אָם, שוויגער קעגן שנוּר, און שנוּר קעגן
 שוויגער [מיכה 6:7]. 54 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויך געזאָגט צו המונים
 מענטשן: ווען איר זעט אַן עָנָן אויפגיין אין מערב, זאָגט איר תִּיכְפֹּף: סע קומט
 אָן אַ גֶשֶׁם; און אַזוי געשעט עס. 55 און ווען איר זעט אַ דְרוֹם-ווינט בלאָזן,
 זאָגט איר: סע וועט זיין חֶם; און סע געשעט. 56 איר צבוּעִים! איר ווייסט ווי
 צו פֶּרֶשׁ דאָס פָּנִים פון דער ערד און פון הימל; אָבער פאַרוואָס פאַרשטייט
 איר נישט ווי צו טייטשן הַזְמַן הַזֶּה? 57 און פאַרוואָס טוט איר אַליין נישט
 מִשְׁפָּט, וואָס עס איז נְכוֹנָה? 58 מחמת ווען דו גייסט מיט דין איש ריב
 פאַר דעם שופט, באַמי דִּיך מיט אים דורכצוקומען, ווען דו ביסט נאָך מיט
 אים אין דֶּרֶךְ, טאַמער וועט ער דִּיך שלעפן צום שופט, און דער שופט וועט
 דִּיך איבערענטפערן צום שוטר, און דער שוטר וועט דִּיך אַרְיִינוּוּאַרפן אין
 דער בֵּית הַסֵּהַר אַרְיִין. 59 איך זאָג דיר, דו וועסט פון דאָרטן נישט
 אַרויסקומען, ביז דו וועסט האָבן באַצאָלט די סאַמע לעצטע פרוטה [זען
 תהלים (8-10) 9-7:49]. יג און אין דער דאזיקער צייט זענען דאָרטן געווען

עטלעכע, וואָס האָבן אים דערציילט פון די גליליים, וועמעס דָם פּילטוס
 האָט אויסגעמישט מיט זייערע זבחים. 2 און רבי מלך המשיח האָט
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: צי מיינט איר, אַז יענע גליליים זענען געווען
 בעלי עבירה גדולים פון כל אנשי הגליל, מחמת זיי האָבן אַזוינס געליטן? 3
 לא, זאָג איך אייך; און אויב איר וועט נישט תשובה טאָן, פּלָקֶם תֵּאבְדוּ
 כְּמוֹתֶם. 4 אָדער יענע 18, אויף וועמען דער מַגִּדָּל פון שילוח איז געפֿאַלן און
 האָט זיי דערהרגעט, צי מיינט איר, אַז זיי זענען געווען שולדיקער פון כל בְּנֵי
 אָדָם, וואָס וואוינען אין ירוּשָׁלַיִם? 5 לא, זאָג איך אייך; און אויב איר וועט
 נישט תשובה טאָן, פּלָקֶם תֵּאבְדוּ כְּמוֹתֶם. 6 און רבי מלך המשיח האָט
 דערציילט דאָס דאָזיקע מְשַׁל: אַ געוויסער בן אדם האָט פֿאַרפֿלאַנצט אַ
 פּייגנבוים אין זיין פֿרֶם; און ער איז געקומען זוכן אויף אים פֿירות, און האָט
 נישט געפונען. 7 און ער האָט געזאָגט צום פֿרֶם: הִנֵּה, שוין 3 יאָר ווי איך
 קום זוכן פֿירות אויף דעם דאָזיקן פּייגנבוים, און געפין נישט. האָק אים אָפּ!
 פֿארוואס זאל ער נאך פֿאַרדאַרבן די קרקע? 8 און ער האָט אים
 געענטפערט: אָדוֹנֵי, לאָז אים נאָך דאס דאזיקע יאָר, ביז איך וועל אים
 אַרוםגראָבן און באַמיסטיקן. 9 אָפּשר וועט ער איבער-אַיאָר טראָגן פֿירות;
 אויב נישט, וועסטו אים לאָזן אָפהאַקן [רומ' 11:23]; 10 און רבי מלך המשיח
 האָט אין אַ שַׁבַּת געזאָגט שעורים אין איינעם פון די שולן. 11 און הנה
 דאָרטן איז געווען אַן אַשָׁה, א בעלת-מום, וואָס האָט 18 שנה געהאַט אַ
 רוח-חַלִּי; און זי איז געווען צוזאַמענגעבויגן, און האָט זיך באַין-אָפּן נישט
 געקענט להזדקף. 12 און ווען רבי מלך המשיח האָט זי געזען, האָט ער זי
 צוגערופּן, און צו איר געזאָגט: אַשָׁה, דו ביסט פֿריי פון דיין מחלה. 13 און
 רבי מלך המשיח האָט אַרויפגעלייגט אויף איר זיינע הענט, און זי איז אויף
 דער רגע אויפגעריכט געווארן, און האָט געזאָגט, ברוך ה'! 14 און דער גבאי
 פון דער שול איז אין פֿעס געוואָרן, מחמת רבי מלך המשיח האָט געהיילט
 אים שַׁבַּת, און ער האָט געזאָגט צום עולם מענטשן: 6 טעג זענען פֿאַר טאן
 כל מְלָאכָה; קומט זשע אין די דאזיקע און לאזט זיך היילן, אָבער נישט אום
 שַׁבַּת [שמות 20:9]. 15 און רבי מלך המשיח האָדוֹן האָט אים געענטפערט:

איר צבוועים! טויט נישט יעדער בן אדם פון אייך אָפּבינדן שבת זיין שור,
אָדער זיין חמור פון דער אַבוס, און פירט אים אַנצוטרינקען? 16 און צי
שטעטל נישט די דאָזיקע אַשה, וואָס איז אַ בַּת-אַבְרָהָם, און וועמען הָשָׁטן
האָט געבונדן אין קייטן שוין 18 יאָר, אָפּגעבונדן ווערן פון דעם דאָזיקן
באַנד אום שבת? 17 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט, זענען כל
זיינע מתנגדים פאַרשעמט געוואָרן; און דאָס כל עולם מענטשן האָט זיך
געפרייט איבער די כל הנפלאות, וואָס זענען דורך אים געטאָן געוואָרן. 18
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דערפאַר געזאָגט: צו וואָס איז דאָס מַלְכוּת ה'
גלייך? און מיט וואָס זאָל איך מאַכן א צושטעלען? 19 עס איז געגליכן צו אַ
זענעפט-זריעה, וואָס אַ בן אדם האָט גענומען און געזייט אין זיין גו; און
עס איז געוואָקסן און איז געוואָרן אַן עץ, און די עוף הַשָּׁמַיִם האָבן זיך
געמאַכט נעסטן אין זיינע ענפים. 20 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ווידער
געזאָגט: צו וואָס זאָל איך פאַרגלייכן דאָס מַלְכוּת ה'? 21 עס איז גלייך צו
שאַר, וואָס אַן אַשה האָט גענומען און אַרײַנגעטאָן אין 3 מאָס קָמַח, ביז
עס איז אינגאַצן פאַרזייערט געוואָרן. 22 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געגאַנגען
איבער שטעט און שטעטלעך, און האָט געזאָגט שעורים, און האָט
עולה-רָגַל געווען קיין ירושָׁלַיִם. 23 און איינער האָט צו אים געזאָגט: אָדוֹנַי,
זענען עס נאָר עטלעכע, וואָס קומען צו ישועת אלוקינו? אָבער רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: 24 שטרעבט אריינצוגיין דורך דעם שער הַצַּר,
מחמת איך זאָג אייך, א סך וועלן זוכן אריינצוגיין, און וועלן נישט קאָנען. 25
האָט זיך דער בַּעַל-הַבַּיִת איינמאָל אויפגעהויבן און פאַרשלאָסן די דַּלֶּת, און
איר וועט אָנהייבן צו שטיין אין דרויסן, און קלאָפן אין דער דַּלֶּת, און זאָגן:
אָדוֹנַי, עפן אונדז אויף! און ער וועט אייך ענטפערן: איך מכיר אייך נישט,
פונוואָנען איר זענט? 26 יעמאָלט וועט איר אָנהייבן צו זאָגן: מיר האָבן
געגעסן און געטרונקען פאַר דיר, און דו האָסט געלערנט תּוֹרָה אין
רחובותינו. 27 און ער וועט ענטפערן: איך זאָג אייך, איך מכיר אייך נישט,
פונוואָנען איר זענט; אוועק פון מיר, כָּל פְּעֻלֵי רָשָׁע! 28 דאָרט וועט זיין
הַיְלָלָה וחרוֹק השנים, ווען איר וועט זען אַבְרָהָם, און יצחק, און יעקב, און

כל הנביאים אין דעם מלכות ה', און איר אליין ארויסגעוואָרפענע אין דרויסן. 29 און זיי וועלן קומען פון מזרח און מערב, און צפון און דרום, און וועלן זיך במסבה ביי טיש אין דעם מלכות ה'. 30 און הנה, עס זענען פאַראַן אחרונים, וואָס וועלן זיין ראשונים, און פאַראַן זענען ראשונים, וואָס וועלן זיין אחרונים. 31 טאקע אין יענער שעה זענען געקומען עטלעכע פרושים, און האָבן צו רבי מלך המשיח געזאָגט: גיי און דערווייטער דרך פונדאָנען, מחמת הורדוס וויל דך הרגענען. 32 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: גייט און זאָגט יענעם פוקס: הנה איך מגרש שדים און איך טו רפואות היום און מחר, און ביום השלישי קום איך צום תכלית. 33 איך מוז אָבער גיין מיין דרך היום און מחר און איבערמאָרגן; מחמת עס קען נישט זיין, אַז אַ נביא זאָל ייהרג מוחץ לגבולות ירושלים. 34 אַ ירושלים, ירושלים, וואָס הרגעסט די נביאים, און פאַרשטיינסט די, וואָס זענען געשיקט צו דיר! וויפל מאָל האָב איך געוואָלט איינזאַמלען בניך, ווי אַ תרנגלת זאַמלט איין אירע אפרוחים אונטער אירע כנפים, און איר האָט נישט געוואָלט! 35 הנה, אייער בית [המקדש] וועט אייך ינטש! און איך זאָג אייך, אָמין, איר וועט מיד מער נישט זען, ביז איר וועט זאָגן: ברוך הַבא בָּשם ה' [תהלים 118:26]; ירמ' 12:17; רומ' 11:26]! יד און עס איז געווען, ווען רבי מלך המשיח איז אין אַ שבת אַריינגעגאַנגען אין דעם בית פון איינעם פון די ראשי-הפרושים פאר בציעת הלחם, האָבן זיי געלוערט אויף אים. 2 און הנה איז פאַר אים געשטאַנען א בן אדם, וואָס האָט געהאַט תפוח ממים. 3 און רבי מלך המשיח האָט גערעדט צו די בעלי התורה און פרושים, אַזוי צו זאָגן: צי מפתר מען אום שבת היילן אָדער נישט? 4 אָבער זיי האָבן געשוויגן. און רבי מלך המשיח האָט אים גענומען און אים געהיילט, און האָט אים אוועקגעשיקט. 5 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: ווען פון אייך וועמעס א חמור אָדער אַן שור איז אַריינגעפאַלן אין אַ באַר, און וועט ער דען אים נישט תיכף אַרויסשלעפן אום שבת? 6 און זיי האָבן אים נישט געקענט ענטפערן דערויף. 7 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט אַ משל צו יענע, וואָס זענען געווען הַמזמנים, ווען ער האָט געזען, ווי זיי האָבן זיך אויסגעקליבן די ראשי

המושבות; און ער האָט צו זיי געזאָגט: 8 ווען עמיצער וועט דין פאַרבעטן
 אויף אַ חתונה, זעץ דין נישט אנידער אויף דעם ערשטן אָרט אויבנאן,
 טאַמער וועט אַ מער חשובער ווי דו פון אים פאַרבעטן ווערן; 9 און דער,
 וואָס האָט דין און אים פאַרבעטן, וועט קומען און זאָגן צו דיר: גיב אים
 דאָס אָרט! און יעמאָלט וועסטו מיט בושה פאַרנעמען דעם לעצטן פּלאַץ.
 10 נייערט ווען דו ווערסט פאַרבעטן, גיי און זעץ דין אויף דעם מושב
 השפל; כדי ווען דער, וואָס האָט דין פאַרבעטן, וועט קומען, זאָל ער זאָגן
 צו דיר: חבר, גיי אַרויף העכער! יעמאָלט וועסטו האָבן פּבוד פאַר כל, וואָס
 זיצן ביים טיש מיט דיר. 11 מחמת יעדער בן אדם, וואָס וועט זיך אַליין
 דערהייכן, וועט דערנידעריקט ווערן; און ווער סע וועט זיך אַליין
 דערנידעריקן, וועט ווערן דערהייכט. 12 און רבי מלך המשיח האָט אויך
 געזאָגט צו דעם, וואָס האָט אים פאַרבעטן: ווען דו מאַכסט אַ מלווה מלכה
 אָדער אַן אָוונט-סעודה, זאָלסטו נישט פאַרבעטן דינע חברים, אָדער דינע
 אַחים, אָדער דינע קרובי משפחות, אָדער רייכע שכנים, טאַמער וועלן זיי
 דין פאַרבעטן צוריק, און דאָס וועט דיר זיין אַ פארגעלטונג. 13 נייערט ווען
 דו מאַכסט אַ שמחה, פארבעט די עניים, די בעלי המום, די פסחים, און די
 עיוורים. 14 און ברפת שמים וועט פאסירן איר, מחמת זיי האָבן נישט מיט
 וואָס דיר צו פאַרגעלטן; מחמת דו וועסט ווערן פאַרגעלטן אין יום התקומת
 הצדיקים. 15 און ווען איינער פון די, וואָס זענען מיט אים געזעסן ביים
 טיש, האָט דאָס געהערט, האָט ער געזאָגט: אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס וועט עסן
 לָחֶם אין דעם מלכות ה'! 16 אָבער רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט:
 איינער אַ בן אדם האָט געמאַכט אַ סעודה גדולה, און האָט פאַרבעטן
 אנשים רבים; 17 און ער האָט אַרויסגעשיקט זיין עָבֵד אין דער שעה פון
 דער סעודה, צו זאָגן צו הקראים: קומט, הנה הכל מוכן ומזומן. 18 און זיי
 האָבן זיך כל מיטאַמאָל אָנגעהויבן צו תירץ [מיט א תירוץ]. דער 1 טער האָט
 צו אים געזאָגט: איך האָב געקויפט אַ שָׂדֶה, און איך מוז עס גיין זען; איך
 בעט דין, זיי מיר מוחל. 19 און אַן אַנדערער האָט געזאָגט: איך האָב
 געקויפט 5 יאָך אַקסן, און איך גיי זיי אויספרואוון איך בעט דין, זיי מיר

מוחל. 20 און אַן אַנדערער האָט געזאָגט: איך האָב גענומען אַן אַשָה, און
 איך קען דערפאר נישט קומען. 21 און דער עָבֶד איז געקומען, און האָט
 דאָס כל דערציילט האָדוֹן זיינעם. יעמאַלט איז דער בַּעל-הַבַּיִת אין פֶּעס
 געוואָרן, און האָט געזאָגט צו זיין עָבֶד: גיי גיך אַרויס אויף די רחֲבוֹת און
 שטעגן פון דער שטעטל, און ברענג אַהער די עֲנַיִים און די בעלי הַמוֹם און
 די עיוורים און די פסחים. 22 און דער עָבֶד האָט געזאָגט: אָדוֹנִי, וואָס דו
 האַטסט באַפוילן, איז געטאָן געוואָרן, און עס איז דאָך דאָ אָרט! 23 און
 האָדוֹן האָט געזאָגט צו דעם עָבֶד: גיי אַרויס אויף די רחובות און צוימען, און
 נייט זיי אריינצוגיין, פדי מיין בַּיִת זאָל ווערן פול. 24 מחמת איך זאָג אייך, אַז
 קיין איינער פון יענע מענער, וואָס זענען פאַרבעטן געוואָרן, וועט נישט
 טועם זיין פון מיין סעודה. 25 און אַ גרויסער עולם איז מיט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געגאַנגען; און ער האָט זיך אויסגעדרייט, און האָט צו זיי געזאָגט:
 26 דער, וואָס קומט צו מיר, און האַסט נישט [אין פאַרגלייך צו משית] זיין
 אָב, און אַם, און אַשָה, און יְלָדִים, און אַחִים, און אחיות, און דערצו אויך
 זיין אייגן נַפֶּשׁ [אין עולם הזה], קען ער נישט זיין מיין [משיח] תַּלְמִיד. 27
 און ווער סע טראָגט נישט זיין אייגענעם בוים [פון מסירות נפש], און גייט
 מיר נאָך, קען נישט זיין מיין [משיח] תַּלְמִיד. 28 מחמת ווער פון אייך,
 וואָס וויל בויען אַ מִגְדָּל, וועט זיך נישט קוֹדֵם כל אַנדערזעצן און
 אויסרעכענען די הוצאות, צי ער האָט צו פאַרענדיקן? 29 כדי טאַמער, ווען
 ער וועט האָבן געלייגט דעם יְסוֹד, און קען נישט פאַרענדיקן, און כל, וואָס
 וועלן עס זען, וועלן אים אנהויבן צו שפּאַטן פון אים, 30 און זאָגן: דער
 דאָזיקער בן אדם האָט אָנגעהויבן צו בויען, און האָט נישט געקענט
 פאַרענדיקן. 31 אָדער וועלכער מֶלֶךְ, וואָס גייט אַרויס פירן מִלְחָמָה מיט אַן
 אַנדערן מֶלֶךְ, וועט זיך נישט קוֹדֵם כל אַנדערזעצן און באַטראַכטן, צי קען
 ער מיט 10,000 באַגעגענען דעם, וואָס קומט אים אַנטקעגן מיט 20,000?
 32 אויב נישט, שיקט ער שלוחים, ווען יענער איז נאָך ווייט, און בעט
 שְׁלוֹם-בְּאֲדִינְגוֹנְגֵען. 33 אַזוי אויך איטלעכער פון אייך, וואָס נישט מאַכן
 ותור פון כל, וואָס ער האָט פון רכוש [פון עבודת אלילים], קען ער נישט זיין

מיין [משיח] תלמיד. 34 מלח איז טאקע טוב, נאָר אויב מלח פאַרלירט
 דעם טעם, מיט וואָס זאָל מען עס ווירצן? 35 סע טויג נישט פאַר דער
 אדמה, און אויך נישט פאַר דעם דוּמָן; מען וואַרפט עס אַרויס. דער, וואָס
 האָט אויערן צו הערן, שְׁמַע! טו און כל מוכסים און בעלי עבירה האָבן
 גענעענט צו אים, כדי רבי מלך המשיח צו הערן. 2 און די פרושים און די
 סופרים [רַבָּנִים] האָבן התלוננו [געמוורמלט], און געזאָגט: דער דאָזיקער
 נעמט אויף בעלי עבירה, און עסט מיט זיי. 3 און רבי מלך המשיח האָט
 גערעדט צו זיי דאָס דאָזיקע מָשֶׁל: 4 וואָסער בן אדם צווישן אייך, וואָס
 האָט 100 כְּבָשִׁים, און ער פאַרלירט 1 פון זיי, וועט נישט איבערלאָזן די 99
 אין דער מדבר, און נאָכגיין נאָך דער, וואָס איז פאַרלוירן, ביז ער געפינט זיי?
 5 און אַז ער געפינט זיי, לייגט ער זיי אַרויף אויף זיינע שולטער מיט לב שמח.
 6 און ווען ער קומט אַהיים, רופט ער צונויף זיינע חברים, און די שכנים, און
 זאָגט צו זיי: פרייט אייך מיט מיר, מחמת איך האָב געפונען מיין כָּבֶשׂ, וואָס
 איז פאַרלוירן געגאַנגען. 7 טאקע אַזוי, זאָג איך אייך, וועט זיין אַ שְׂמִיחָה אין
 שְׂמִים איבער 1 בעל עבירה, וואָס טוט תשובה, מער ווי איבער 99 צדיקים,
 וואָס דאַרפן נישט תשובה טאָן. 8 אַדער וועלכע אַשָּׁה, וואָס האָט 10
 זילבערשטיק, און זי פאַרלירט 1 שטיק, טוט נישט אָנצינדן אַ ליכט, און
 אויסקערן דאָס בֵּית און זוכט מיט פלייס, ביז זי געפינט עס? 9 און ווען זי
 געפינט עס, רופט זי צונויף אירע פריינט און שכנים, און זאָגט: פרייט אייך
 מיט מיר, ווייל איך האָב געפונען דאָס שטיק זילבער, וואָס איך האָב
 פאַרלוירן! 10 טאקע אַזוי, זאָג איך אייך, איז אַ שְׂמִיחָה פאַר די מלאכים ה'
 איבער 1 בעל עבירה, וואָס ווערט א בעל תשובה. 11 און רבי מלך המשיח
 האָט געזאָגט: אַ געוויסער מענטש האָט געהאַט 2 בָּנִים; 12 און דער
 יינגערער פון זיי האָט געזאָגט צום אָב: אָבִי, גיב מיר דעם חֶלֶק פאַרמעגן,
 וואָס פאַלט אויס אויף מיר. און ער האָט צעטיילט צווישן זיי די נחלה. 13
 און אין עטלעכע טעג אַרום, האָט דער יינגערער זון כל צונויפגעזאמלט,
 און זיך אוועקגעלאזט אין אַ ווייטער מדינה, און דאַרט האָט ער
 פאַרשווענדט זיין פאַרמעגן אין חיי הוללות. 14 און ווען ער האָט כל

פאַרברויכט, איז געקומען אַ שטאַרקער רָעב אין יענער מדינה, און ער האָט אָנגעהויבן צו לייַדן נויט. 15 און ער איז געגאַנגען און האָט זיך באַהעפט אָן איינעם פון די תושבים אין יענער מדינה, און ער האָט אים געשיקט אין זיינע שְׂדוֹת אַרײַן צו פאַשען חזירים [ויקרא 11:7]. 16 און ער וואָלט גערן געווען אָנגעפילט זיין בויך מיט די שויטן, וואָס די חזירים האָבן געגעסן, אָבער קיינער האָט זיי אים נישט געגעבן. 17 ווען אָבער ער איז געקומען צו זיך, האָט ער געזאָגט: אַ וויפל לוי־ארבעטער פון אבי האָבן לָחֶם בשָׁפֶּע, און איך גיי דאָ אויס פאַר הונגער! 18 איך וועל אויפשטיין און גיין צו אָבי, און וועל צו אים זאָגן: אָבי, איך האָב געזינדיקט קעגן שָׁמַיִם און פאַר דיר [תהלים 51:6; ויקרא 26:40]; 19 איך בין מער נישט ווערט גערופן צו ווערן דיין זון; מאַך מיד ווי איינעם פון דייע לוי־ארבעטער. 20 און ער איז אויפגעשטאַנען, און האָט גענומען גיין צו אָבי. און ווען ער איז נאָך געווען גאַנץ ווייט, האָט אים אָבי געזען, און ער האָט זיך רַחֲמֵי שָׁמַיִם אויף אים, און ער איז געלאָפן, און איז אים געפאַלן אויפן האַלדז, און האָט אים געקוישט. 21 און הֵבֵן האָט צו אים געזאָגט: אָבי, איך האָב געזינדיקט קעגן שָׁמַיִם און פאַר דיר; איך בין מער נישט ווערט גערופן צו ווערן בְּנֵךְ. 22 אָבער האָב האָט געזאָגט צו זיינע עבדים: שנעל! ברענגט אַרויס דאָס בעסטע מַלְבוּשׁ, און קליידט אים אָן. און גיט אים אַ רינג אויף זיין האַנט, און נעלים אויף זיינע רגלים; 23 און ברענגט דאָס פעטע קאַלב, און שחט עס, און לאָמיר עסן און לאָזן אונדז האָבן א שְׂמֵחָה. 24 מחמת דער דאָזיקער זון מיינער איז געווען מֵת, און הִנֵּה הוּא חִי; ער איז געווען פאַרלירן, און איז געפונען געוואָרן. און זיי האָבן זיך אָנגעהויבן האָבן א שְׂמֵחָה. 25 און זיין עלטערער זון איז געווען אין שְׂדֵה, און ווען ער איז געקומען און זיך דערנענטערט צום בֵּית, האָט ער געהערט קלעזמער און זמירות און חסידישע טענצערס. 26 און ער האָט צוגערופן איינעם פון די עבדים, און האָט אים געפרעגט, וואָס דאָס קען באַטייטן. 27 האָט ער צו אים געזאָגט: אַחִיקָה בָּא, און דיין אָב האָט געשחט דאָס פעטע קאַלב, ווייל ער האָט אים צוריק באקומען בָּרִיא און שָׁלֵם. 28 און ער איז צאָרנדיק געוואָרן און האָט

נישט געוואָלט אַרײַנגיין. און אָביו איז אַרויסגעקומען, און האָט אים
 געבעטן, 29 אָבער ער האָט געענטפערט אָביו : הִנֵּה, שוין אַזוי פיל יאָרן טו
 איך דיר דינען, ומעולם לאַ עֲבַרְתִּי עַל מִצְוֹתֶיךָ ; און דאָךּ האָסטו מיר נאָךּ
 קיינמאָל נישט געגעבן אַ גְּדִי, כּדִּי אִז אִיךְ וועט האָבן אַ שְׂמֵחָה מיט מיינע
 חברים. 30 אָבער ווען דער דאָזיקער זון דיינער איז געקומען, וואָס האָט
 פאַרצערט דיין האָב-און-גוטס מיט זונות, האָסטו געשחטן פאַר אים דאָס
 פעטע קאַלב [זען משלי 29:3]! 31 און ער האָט צו אים געזאָגט: בְּנִי, דו
 ביסט תָּמִיד מיט מיר, און כל, וואָס איז מײַנס, איז דײַנס. 32 עס איז געווען
 רעכט זיך מִשְׂמֵחַ צו זיין און זיך צו פרייען, ווייל דער דאָזיקער אָח דיינער
 איז געווען מֵת, און הִנֵּה הוּאֵ חַי, אָבֵד וְהִנֵּה נִמְצָא. טז און רבי מלך המשיח
 האָט אויך געזאָגט צו זיינע תּלמידים: עס איז געווען איינער אָן עוֹשֵׁר, וואָס
 האָט געהאַט אַ סוֹכֵן בית, און עס איז געמעלדן אז ער פאַרשווענדט זיין
 פאַרמעגן. 2 און ער האָט אים גערופֿן, און צו אים געזאָגט: וואָס איז דאָס,
 וואָס איך הער וועגן דיר? גיב אָפּ אַ חֶשְׁבוֹן פֿון דיין פֿקֵדָה, מחמת דו קאַנסט
 לענגער נישט זיין סוֹכֵן! 3 און דער סוֹכֵן האָט צו זיך געזאָגט: וואָס זאָל איך
 טאָן, מחמת אָדוֹנִי נעמט אוועק פֿון מיר די פֿקֵדָה? גראָבן קען איך נישט,
 און בעטלען שעם איך מיך. 4 איך ווייס שוין וואָס צו טאָן, כּדִּי זײ זאָלן מיך
 אויפֿנעמען אין זייערע בֵּיתִים, ווען איך וועל אַראָפּגעזעצט ווערן פֿון דער
 סוֹכֵן משרה. 5 און ער האָט גערופֿן צו זיך יעדן איינעם פֿון זיין אדוֹנס
 בַּעֲלֵי-חֻבּוֹת, און האָט געזאָגט צו דעם ערשטן: וויפל ביסטו שולדיק הָאָדוֹן
 מײַנעם? 6 האָט ער געזאָגט: 100 מאָס שֶׁמֶן. און ער האָט צו אים געזאָגט:
 נעם דיין שטר-חוב, און זעץ דיך שנעל אַנִידֵּער, און שרייב אָן 50. 7 דאָן
 האָט ער געזאָגט צו אַן אַנדערן: און וויפל ביסטו שולדיק? האָט ער געזאָגט:
 100 מאָס חֶטָה. זאָגט ער צו אים: נעם דיין שטר-חוב, און שרייב אָן 80. 8
 און הָאָדוֹן האָט געלויבט דעם שווינדלערשן סוֹכֵן, ווייל ער האָט קלוג
 געטון; מחמת די בני העולם הזה זענען קליגער אין זייער דוֹר, ווי די בני
 האוֹר. 9 און איך זאָג אייך: מאַכט אייך ידידים מיט דעם מָמוֹן פֿון
 אויפֿנעמען, כּדִּי, ווען סע וועט זיך אויסגיין, זאָלן זיי אייך אויפֿנעמען

אין די משכנות עולם אַרײן. 10 דער, וואָס איז געטריי אין דעם מעט, איז
 אויך געטריי אין הרבה; און דער, וואָס איז נישט יִשָּׁר אין דעם מעט, איז
 אויך נישט יִשָּׁר אין הרבה. 11 דעריבער, אויב איר זענט נישט געווען געטריי
 אין דעם מָמוֹן המרמה, ווער וועט אייך אָנפֿאַרטרויען דאָס אָמתע עֲשִׁירות?
 12 און אויב איר זענט נישט געווען געטריי מיט אַן אַנדערנס
 האָב-און-גוטס, ווער וועט אייך געבן דאָס אייעריקע? 13 אַן עֶבֶד קען נישט
 דינען קיין 2 אַדוֹנִים; מחמת אָדער ער וועט איינעם פיינט האָבן, און ליב
 האָבן דעם אַנדערן, אָדער ער וועט זיך האַלטן אָן איינעם, און פֿאַראַכטן
 דעם אַנדערן. איר קאָנט נישט דינען ה' און מָמוֹן. 14 און די פרושים, וואָס
 זענען געווען חֲמֻדִּים און אֲוֵהֵי געלט, האָבן דאָס כל געהערט, און זיי האָבן
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויסגעלאַכט. 15 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט:
 איר מאכן זיך צדיקים פֿאַר בְּנֵי אָדָם, אָבער ה' האט דַּעַת פון אייערע לְבָבוֹת;
 מחמת דאָס, וואָס איז דערהייבן צווישן בְּנֵי אָדָם, איז אַ תּוֹעֵבָה פֿאַר ה'. 16
 די תּוֹרָה און די נְבִיאִים זענען געווען ביז יוֹחֲנָן; פון דעמלט אַן ווערט
 געִדְרֶשְׁנֵט די בשׁוֹרֵת הגאולה פון דעם מַלְכוּת ה', און יעדער בן אדם דרינגט
 אַרײן דערין מיט געוואַלט. 17 אָבער עס איז לייכטער פֿאַר שְׂמִים און הארץ
 צו פֿאַרגיין, ווי איין תָּג פון דער תּוֹרָה בָּטֵל צו ווערן. 18 יעדער בן אדם, וואָס
 גַּט זיך מיט זיין אָשָׁה און האָט חתונה מיט אַן אַנדערער, איז מְזֵנָה; און ווער
 סע האָט חתונה מיט אַ גרושה, איז אַ נּוֹאֵף. 19 און עס איז געווען איינער אַן
 עוֹשֵׁר, וואָס האָט זיך געקליידט אין פּוֹרְפוֹר און אין טייערע לייזונט, און
 האָט געלעבט יום יום אין תּעֲנוּגִים און וואוילטאָג. 20 און איינער אַן
 אַרעמאַן [בעטלער], אַלְעָזָר שמו, איז געלעגן פֿאַר זיין שער און איז פּוֹל מיט
 געשווירן, 21 און ער האט געגארט זיך צו זעטיקן פון דעם, וואס איז
 אַרְאָפֿגעפאלן פון דעם עוֹשֵׁר טיש; כֵּן, אַפִּילוֹ די כְּלָבִים זענען געקומען און
 האָבן געלעקט געשווירן פון האיש עָנִי. 22 און עס איז געווען, אַז אַלְעָזָר איז
 נִפְטָר, און ער איז אַוועקגעטראָגן געוואָרן פון די מַלְאָכִים אין אַבְרָהָם חֵיק
 אַרײן. און דער עוֹשֵׁר איז אויך נִפְטָר, און איז בַּאֲגָרָאָבן געוואָרן. 23 און אין
 שאול-תחתיה האָט ער אויפֿגעהויבן זיינע אויגן, זייענדיק אין יסורים, און ער

הָאָט געזען אַבְרָהָם פּוּנְדֵעֶרוּוִיטְנֵס, און אָלְעָזָר אין זיין חֵיק. 24 און ער
הָאָט געשריגן: אָבִי אַבְרָהָם, רַחֵם עָלַי, און שִׁיק אָלְעָזָר, אַז ער זאָל
אַיַנְטוּנְקֵען דעם שפּיץ פּוּן זיין פּינגער אין מַיִם, און קילן מײן צוּנג; מַחֲמַת
אַיך לײד יסורים אין דעם דאָזיקן פּלאַם. 25 און אַבְרָהָם הָאָט געזאָגט:
קײַנד, דערמאָן דײך, אַז דו הָאָסט באַקומען דײן גוּטס בײַ דײן לעבן, און
אָלְעָזָר אױך אזױ דאָס בײַזע; אָבער אַיצט ווערט ער דאָ געטרייסט, און דו
ווערסט געפּײַניקט. 26 און צו דעם אַלעם שטײט צױשן אונדז און אײך אַ
גרויסער תּהוֹם, כּדִי דו, וואָס וואָלטן געוואָלט אַריבערגײן פּונדאָנען צו
אײך, זאָלן נישט קענען, און כּדִי קײנער זאָל נישט אַריבערקומען פּוּן דאָרטן
צו אונדז. 27 און ער הָאָט געזאָגט: אײך בעט דײך דערפּאַר, אָב, אַז דו
זאָלסט אים שיקן צו בֵּית אָבִי, 28 מַחֲמַת אײך הָאָב 5 אַחִים, כּדִי ער זאָל זײ
וואָרנען, טאַמער וועלן זײ אױך קומען אין דעם דאָזיקן פּלאַץ פּוּן יסורים
[זען ישעיה 66:24]. 29 אָבער אַבְרָהָם הָאָט געזאָגט: זײ האָבן (תּוֹרָה) מִשְׁהַן
און דו נבִיאים; זאָלן זײ זײ הערן. 30 און ער הָאָט געזאָגט: לֹא, אָבִי
אַבְרָהָם; נײערט אױב עמיצער פּוּן הַמֵּתִים זאָל קומען צו זײ, וועלן זײ
תּשׁוּבָה טאָן. 31 הָאָט ער צו אים געזאָגט: אױב זײ הערן זיך נישט צו מִשְׁהַן
און דו נבִיאים, וועלן זײ אױך נישט גלױבן, אױב עמיצער זאָל אױפּשטיין פּוּן
הַמֵּתִים [זען דברים 18:18]. 32 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט געזאָגט צו משיח
תּלמידים: עס איז אוממעגלעך, אַז מַכְשׁוּלִים זאָלן נישט קומען; אָבער וויי צו
יענעם, דורך וועמען זײ קומען! 2 עס וואָלט געווען בעסער פּאַר אים, אױב
אַ מילשטיין וואָלט אָנגעהאַנגען געוואָרן אַרום זײן האַלדז, און ער וואָלט
אַרײנגעוואָרפּן געוואָרן אין ים אַרײן, אײדער צו מאַכן שטרויכלען אײנעם
פּוּן דו דאָזיקע קטנים [תּלמידים]. 3 הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם! אױב דײן אָח במשיח
זינדיקט, זאלסטו אים זאגן מוסר; און אױב מיט אים עס איז תּרָטָה און
תּשׁוּבָה, זאלסטו אים מוחל זײן. 4 און אױב ער זינדיקט קעגן דיר 7 מאָל
בַּיּוֹם, און יָשׁוּב צו דיר 7 מאָל, און זאָגט: נַחֲמַתִּי, זאָלסטו אים מוחל זײן. 5
און דו שליחים האָבן געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָדוֹן : פּאַרמער אונדזער
גלױבן און אָמוּנָה. 6 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָדוֹן הָאָט געזאָגט: אױב איר

וואָלט געהאַט אַמונה אַזוי גַדוֹל ווי אַ קערנדל פֿון זענעפט-זריעה, וואָלט
 איר געקענט זאָגן צו דעם דאָזיקן מוילבערבוים: ווער אויסגעוואַרצלט, און
 פאַרפלאַנץ דײַך אין ים, און ער וואָלט אייך געהאַרכט. 7 ווער פֿון אייך, וואָס
 האָט אָן עָבֶד אַקערן, אָדער רוֹעָה, וועט צו אים זאָגן ווען ער קומט פֿון
 שְׂדֵה: קום תּיכּף אַהער, און זעץ דײַך צום טיש? 8 צי וועט ער דען נישט זאָגן
 צו אים: גרייט מיר אָן עפעס צו עסן, און גארטל דײַך ארום, און באַדין מיך,
 ביז איך וועל האָבן געגעסן און געטרונקען; און דערנאָך וועסטו עסן און
 טרינקען? 9 צי יהיה אסיר תּודה לעָבֶד, ווייל ער האָט געטאָן, וואָס איז אים
 צוֹהָה? 10 טאקע אַזוי אויך מיט אייך, ווען איר וועט האָבן געטאָן כל, וואָס
 זענען אייך באַפעלן געוואָרן, זאָגט: מיר זענען אומנוצלעכע עבדים: מיר
 האָבן בלויז געטאָן אונדזער חוֹב. 11 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען
 אויף דעם דֶּרֶךְ קיין ירוּשָׁלַיִם, איז ער דורכגעגאַנגען עָבֶר שוּמרוֹן און גָלִיל.
 12 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרײַנגעקומען אין איינעם אַ שטעטל, האָבן
 אים באַגעגנט 10 מצוֹרְעִים, וואָס זענען געשטאַנען פֿונדערווייטנס, 13 און
 זיי האָבן אויפגעהויבן זייערע קוֹל, און האָבן געזאָגט: רבי, האָב רחמי שמים
 אויף אונדז. 14 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געזען, האָט ער צו זיי
 געזאָגט: גייט און ווייזט זיך פאַר די כְּהֵנִים, און עס איז געווען, ווען זיי זענען
 געגאַנגען, זענען זיי מְטֹהָרִים געוואָרן. 15 און איינער פֿון זיי, ווען ער האָט
 געזען, אַז ער איז געהיילט געוואָרן, האָט זיך אומגעקערט, און מיט אַ הויך
 קוֹל האט געזאגט ברוך ה'! 16 און ער איז געפאַלן אויף זיין פֿנים צו משיח
 רגלים [זען תהלים 132:17], וְהוֹדָה לוֹ. און ער איז געווען אַ שוּמרוֹמֵנִי. 17 און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: זענען נישט 10 מְטֹהָרִים געוואָרן. אָבער
 וואו זענען די 9? 18 צי האָט זיך נישט געפֿונען קיינער, וואָס האָט זיך
 אומגעקערט אַפּצוגעבן כְּבוֹד צו ה', אַחוּץ דער דאָזיקער נְכַרִי? 19 און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: שטיי אויף און גיי; דיין אַמונה האָט דיר
 געראַטעוועט [רומ' 5:1; בראשית 15:6]! 20 און אַז די פרושים האָבן אים
 געפרעגט, עד מתי? ווען דאָס מַלְכוּת ה' וועט קומען? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 זיי געענטפערט: דאָס מַלְכוּת ה' בָּאָה נישט בְּגִלּוֹת; 21 מע וועט אויך נישט

זאָגן: אָט איז עס! אָדער: דאָרטן! מחמת הַיָּהּ, דאָס מַלְכוּת ה' איז אין אייך.
 22 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט צו משיחַס תּלְמִידִים: סע וועלן קומען
 טעג, ווען איר וועט באַגערן צו זען יום אחד מימות בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13,
 משיח], און איר וועט אים נישט זען. 23 און מע וועט צו אייך זאָגן: הנה אָט
 דאָרט! אדער הנה אָט דאָ! גייט נישט אַהין, און לויפט זיי נישט נאָך. 24
 מחמת פונקט אַזוי ווי דער בליץ שיינט אויף אין איין עק שְׁמַיִם און באַלייכט
 דעם אַנדערן עק שְׁמַיִם, אַזוי וועט דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] זיין אין
 טאָג זיינעם. 25 אָבער קודם כל מוז ער א סך ליידן, און פאַרוואַרפן ווערן
 פון דעם דאָזיקן דור [זען ישעיה 8-53:3]. 26 און ווי עס איז געווען אין ימות
 נח, אַזוי וועט עס אויך זיין אין ימות המשיח, ימות הַבַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13,
 משיח]. 27 זיי האָבן געגעסן, און געטרונקען, חתונה געהאַט און חתונה
 געמאַכט, ביזן יום ווען נח איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער תּיבָה אַרײַן, און דער
 מַבּוּל איז געקומען, און האָט זיי כל פאַרטיליקט [זען בראשית 9:17-6:1]. 28
 פונקט ווי עס איז געווען אין די טעג פון לוֹט: זיי האָבן געגעסן, און
 געטרונקען, זיי האָבן געקויפט, און פאַרקויפט, זיי האָבן געפלאַנצט, און
 געבויט; 29 אָבער אין דעם יום, ווען לוֹט איז אַרויסגעגאַנגען פון סדום,
 האָט עס גערעגנט מיט אַש און גַפְרִית פון שְׁמַיִם, און האָט זיי כל
 פאַרטיליקט [בראשית 26-19:24]; 30 טאקע אַזוי וועט עס זיין אין דעם יום,
 ווען דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט אַנטפלעקט ווערן. 31 אין יענעם
 יום זאָל דער, וואָס איז אויפן דאָך און זיינע פֿליס זענען אין בֵּית, נישט
 אַראָפּגיין זיי אַוועקצונעמען; און זאָל דער, וואָס איז אין שְׂדֵה, זיך נישט
 אומקערן צוריק. 32 געדענקט לוֹטס אַשָּׁה! 33 ווער עס וועט זוכן צו
 דערהאלטן זיין נַפֶּשׁ, דער וועט עס פאַרלירן; און ווער עס וועט עס
 פאַרלירן, דער וועט עס זיין נַפֶּשׁ דערהאלטן. 34 איך זאָג אייך, אין לִילָה הַזֶּה
 וועלן 2 זיין אויף איין בעט; דער איינער וועט אַוועקגענומען ווערן, און דער
 אַנדערער וועט איבערגעלאָזט ווערן. 35 2 נָשִׁים וועלן מאָלן צוזאַמען; איינע
 וועט אַוועקגענומען ווערן, און די אַנדערע וועט איבערגעלאָזט ווערן. 36 2
 וועלן זיין אין שְׂדֵה; איינער וועט אַוועקגענומען ווערן, און דער אַנדערער

וועט איבערגעלאזט ווערן. 37 און זיי האָבן צו אים געזאָגט: וואו, אָדון? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: אַוואו ס'איז די נְבִלָה, דאָרט וועלן זיך די נשרים פאַרזאַמלען. ית און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט א משל צו זיי, אַז זיי מוזן תָּמִיד דאווענען [זען לוקס 4:11-1], און נישט מיד ווערן. 2 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט: אין א געוויסער שטעטל איז געווען אַ שופט, וואָס הָאֵט נישט מורא געהאַט פאַר ה', און נישט געשווינט קיין בני אדם. 3 און אין יענער שטעטל איז געווען אַן אַלמָנָה, וואָס איז אָפט געקומען צו אים, און הָאֵט געזאָגט: נעם זיך אַן פאַר מיר קעגן מיין איש ריב. 4 און אַ צייטלאנג ער הָאֵט נישט געוואַלט; דערנאָך אבער הָאֵט ער געזאָגט צו זיך אליין: הַגַּם אִיך הָאָב נישט מורא פאַר ה', און שוין נישט קיין בני אדם, 5 דאָך, ווייל די דאָזיקע אַלמָנָה איז מיך מְטָרִיחַ, וועל איך איר פארשאפן גערעכטיקייט, כדי זי זאל נישט סוף כל סוף קומען מיך שלאָגן אין פנים אריין. 6 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָדוֹן הָאֵט געזאָגט: הערט וואָס דער אומגערעכטער שופט זאָגט! 7 און צי וועט דען ה' נישט יעשה משפט פאר זיינע בחירים, וואָס רופן צו אים יומם וּלְיָלָה, אפילו ווען ער איז געדולדיק מיט זיי? 8 איך זאָג אייך, אַז ער וועט זיי אינגיכ פאַרשאפן גערעכטיקייט! דאָך ווען דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] יבוא, צי וועט ער דען געפינען די אָמוּנָה אויף האַרץ? 9 און ער הָאֵט אויך געזאָגט דאָס דאָזיקע מָשַׁל צו עטלעכע, וואָס זענען געווען סומך אויף זיך אליין, אַז זיי זענען צדיקים [זען פיל' 3:9; ישעיה 64:6], און כל אַנדערע האָבן זיי געמאַכט צו גאַרנישט: 10 2 מענטשן זענען אַרויפגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרְיִין דאווענען [זען לוקס 4:11-1]; איינער אַ פרוש און דער אַנדערער אַ מוכס. 11 דער פרוש איז געשטאַנען לבדו און ער איז דאווענען [זען לוקס 4:11-1]: בְּרוּך ה', איך מוֹדָה דיר, וואָס איך בין נישט ווי די איבעריקע מענטשן: גזלנים, רשעים, נוֹאֲפִים, אַדער אַפילו ווי דער דאָזיקער מוכס. 12 איך פאַסט 2 מאָל אין דער וואָך, און גיב מַעֲשֶׂר פון כל, וואָס איך קריג. 13 אָבער דער מוכס איז געשטאַנען פונדערווייטנס, און הָאֵט אפילו נישט געוואַלט אויפהייבן זיינע אויגן צום שָׁמַיִם, נייערט הָאֵט זיך געשלאָגן אויף זיין לֵב, און געזאָגט: ה',

רַחֵם נָא עָלַי, אַ בַּעַל עֲבִירָה! 14 אִיךְ זָאָג אֵייךְ, דַּעַר דְּאָזִיקֶעַר אִיז
 אַרְאָפֿגֶעגאַנֶגען אַהֵיִים נֶצְדָּק מַעַר ווי יַעֲנֶעַר; מַחֲמַת יַעֲדַעַר בֶּן אַדָּם, וואָס
 דַּעַר־הֵיִכְט זִיךְ אַלֵיִין, וועט דַּעַר־נִידֶעַר־קֵט ווערן; און ווער סַע דַּעַר־נִידֶעַר־קֵט
 זִיךְ אַלֵיִין, דַּעַר וועט דַּעַר־הֵיִכְט ווערן. 15 און מַעַן הָאָט אֵוִיךְ גַּעֲבֵר־אַכְט צו
 רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִלְדִים, כַּדִּי עַר זָאָל זײ אָנֶרִירן; און אַז דִּי תַלְמִידִים הָאָבִן
 דָּאָס גַּעֲזַעַן, הָאָבִן אָנֶגעֶשְׂרִיגֶן אֵוִיךְ זײ. 16 אָבַעַר רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זײ
 צוֹגֶעֱרוּפֶן צו זִיךְ, און גַּעֲזָאָגַט: לָאָזַט דִּי יִלְדִים קוֹמַעַן צו מִיר, און פֿאַרווערֶט
 זײ נִישַׁט; ווייל צו אַזַעֲלַכַּע גַּעֲהַעֶרֶט דָּאָס מַלְכוּת ה'. 17 אָמֵן, אִיךְ זָאָג אֵייךְ,
 ווער סַע וועט נִישַׁט מַקְבֵּל זײן דָּאָס מַלְכוּת ה' ווי אַ יֶלֶד, דַּעַר וועט
 בַּאִין-אֵוִפֶן נִישַׁט אַרֵיִינֶקוֹמַעַן אַהֵין [זַעַן יוֹחַנָן 3:5; קוֹר"א 6:11]. 18 און אַ
 גַּעוויסֶעַר שֶׁר הָאָט אִים גַּעֲפֵרֶעַגַט, אַזײ צו זָאָגן: רַבִּי הַטוֹב, וואָס זָאָל אִיךְ
 טָאָן, כַּדִּי צו יַרְשַׁעֲנֶעַן חַיֵּי עוֹלָם? 19 און רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו אִים
 גַּעֲזָאָגַט: פֿאַרוואָס רִוְפֶסֶטוּ מִיךְ טוֹב? קֵינֶעַר אִיז נִישַׁט טוֹב, אַחוּץ ה' אַלֵיִין
 [זַעַן רוֹמ' 5:12; מַרְק' 12:35-37]. 20 דו קַעֲנֶסֶט דִּי מְצוּוֹת: לֹא תִנְאָף, לֹא
 תִרְצַח, לֹא תִגְנֹב, לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שֶׁקֶר, כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ [שְׁמוֹת
 13-20:12; דַּבְרִים 5:16-18] 21 און עַר הָאָט גַּעֲזָאָגַט: אִין דָּאָס כָּל הָאָב אִיךְ
 הַאֵב שׁוִין פֶּרוֹם און שׁוֹמֵר מְצוּוֹת פֶּון מִיִּין יוֹגֶנט אָן. 22 ווי אַבַּעַר רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאָט דָּאָס גַּעֲהַעֶרֶט, הָאָט עַר צו אִים גַּעֲזָאָגַט: נָאָךְ אֵיִין זָאָךְ פַּעֲלַט
 דִּיר: פֿאַרְקוֹיף כָּל וואָס דו הָאָסֶט און אויס־טֵיִל עַס צו עֲנִיִים, און דו וועסֶט
 הָאָבִן אָן אוֹצַר אִין שְׁמַיִם; און קוֹים, און גֵּי מִיר נָאָךְ. 23 און אַז עַר הָאָט
 דָּאָס גַּעֲהַעֶרֶט, אִיז עַר גַּעוּוֹאָרֶן הַתַּעֲצַב עֲצַב רַב אִין עַגְמַת נַפְשׁ; מַחֲמַת עֲשִׂיר
 אִיז גַּעוּוֹעַן עַד מַאֲד. 24 און רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גַּעֲזַעַן זײן עַגְמַת נַפְשׁ, און
 גַּעֲזָאָגַט: אַ, ווי שׁווער עַס אִיז פֿאַר בַּעֲלֵי נַכְסִים אַרֵיִינְצוּגֵיִין אִין דַּעַם מַלְכוּת
 ה' [זַעַן יוֹחַנָן 3:5; קוֹר"א 6:11]! 25 עַס אִיז לֵיִכְטֶעַר פֿאַר אַ קַעֲמַל דוֹרְכְּצוּגֵיִין
 דוֹרְךְ דַּעַם לַעֲכַל (קוֹיף) פֶּון אַ נָאָדַל (מַחֲט), ווי פֿאַר אָן עוֹשֵׁר אַרֵיִינְצוּגֵיִין אִין
 דַּעַם מַלְכוּת ה'. 26 און דִּי, וואָס הָאָבִן דָּאָס גַּעֲהַעֶרֶט, הָאָבִן גַּעֲזָאָגַט: טָאָ
 ווער קַעַן קוֹמַעַן צו יִשׁוּעַת אַלוֹקִינוּ? 27 און רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט גַּעֲזָאָגַט:
 דָּאָס, וואָס אִיז בֵּי בְּנֵי אָדָם נִישַׁט מַעֲגַלְעַךְ, אִיז מַעֲגַלְעַךְ בֵּי ה'. 28 און כִּיפֵּא

הָאָט געזאָגט: הִנֵּה, מִיר הָאָבן געלאָזן אונדזער אייגנס, און זענען דיר נאָכגעפּאָלגט. 29 הָאָט רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: אָמֵן, אִיךְ זאָג אִיךְ, נישטאָ קיינער, וואָס הָאָט פּאַרלאָזן בֵּית, אָדער אָשָׁה, אָדער אַחִים, אָדער הוֹרִים, אָדער יְלָדִים צוליב דעם מַלְכוּת ה', 30 אַז ער זאָל נישט באַקומען כָּפֶל כְּפִלִים אין דעם עולם הזה, און אין דעם עולם הבא, חַיִּי עולם. 31 און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט גענומען צו זיך די 12 אין אַ יחידות, און הָאָט צו זיי געזאָגט: הִנֵּה, מִיר גייען אַרויף קיין ירוּשָׁלַיִם, און אַלצדינג, וואָס איז געשריבן געוואָרן דורך די נביאים וועגן דעם בַּר-אֶנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט מקוים ווערן [זען ישעיה 12-53:1]. 32 מחמת ער וועט איבערגעענטפערט ווערן צו די גויים, און וועט אויסגעשפעט, און פאַרשעמט, און באַשפיגן ווערן [ישעיה 50:6]. 33 און זיי ווילן אים געבן מלקות, און אים טייטן; און דעם 3 טער יום וועט ער ווידער אויפשטיין [תהלים 16:10; ישעיה 53:8-10; הושע 6:2]. 34 און זיי הָאָבן נישט פאַרשטאַנען קיין זאָך פון די דאָזיקע; און דאָס דאָזיקע דָבָר איז געווען פאַרהוילן פון זיי, און זיי הָאָבן נישט געוואוסט וואָס עס איז צו זיי געזאָגט געוואָרן. 35 און עס איז געווען, ווען רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זיך דערנענטערט צו יריחו, איז איינער אַ בלינדער געזעסן ביים דָרֶךְ, און הָאָט געבעטלט. 36 און אַז ער הָאָט געהערט דאָס המון מענטשן פאַרבייגיין, הָאָט ער זיך געפרעגט, וואָס דאָס באַטייט. 37 און מען הָאָט אים געזאָגט, אַז יהושע/ישוע פון נְצָרַת גייט פאַרביי. 38 און ער הָאָט געשריגן: יהושע/ישוע בֶּן-דָּוִד [זען לוקס 3:31], הָאָב רחמנות אויף מיר! 39 און די, וואָס זענען געגאַנגען פאַרויס, הָאָבן אָנגעשריגן אויף אים, אַז ער זאָל שווייגן. אָבער ער הָאָט נאָך העכער געשריגן: בֶּן-דָּוִד [זען לוקס 3:31], הָאָב רחמנות אויף מיר! 40 און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זיך אָפּגעשטעלט, און הָאָט באַפוילן מען זאָל אים ברענגען צו רבי; און אַז ער הָאָט זיך דערנענטערט, הָאָט רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ אים געפרעגט: 41 וואָס ווילסטו אַז אִיךְ זאָל טאָן פאַר דיר? און ער הָאָט געזאָגט: אָדוֹנֵי, אַז אִיךְ זאָל קענען קריגן מיין ראַיה. 42 און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו אים געזאָגט: רֵאֵה! דִּין אָמוּנָה הוֹשִׁיעָה אוֹתְךָ [בראשית

15:6; חבקוק 2:4; רומ' 5:1]. 43 און ער האָט תּיכּף באַקומען זיין ראַיה, און איז רבי מלך המשיח נאָכגעגאַנגען, און האָט געזאגט ברוך ה', און דאָס כל העם, וואס זענען עידי ראַיה, האָבן אָפּגעגעבן אַ ברוך ה'. יט און רבי מלך המשיח איז אַריינגעקומען און איז דורכגעגאַנגען דורך יריחו. 2 און הנה איז דאָרטן געווען אַ בן אדם שמו זָפּי, וואָס איז געווען פון די ראַשי-המוכסים, און ער איז געווען אַן עושר. 3 און ער האָט באַגערט צו זען רבי מלך המשיח, ווער ער איז, און האָט עס נישט געקענט צוליב דעם המון מענטשן, מחמת ער איז געווען קליין אין וואוקס. 4 און ער איז געלאָפּן פארויס, און האָט אַרויפגעקלעטערט אויף אַ עץ שקמה, כדי רבי מלך המשיח צו זען; מחמת ער האָט באַדאַרפט פאַרבייגיין יענעם דָרָך. 5 און אַז רבי מלך המשיח איז געקומען צו דעם פּלאַץ, האָט רבי מלך המשיח אַרויפגעקוקט, און צו אים געזאָגט: זָפּי, קום אַראָפּ! שנעל! ווייל היום מוז איך איינשטיין אין דיין בית. 6 און ער איז שנעל אַרונטערגעקומען, און האָט אים אויפגענומען [קבלת מלכות] מיט שְׂמֵחָה. 7 און אַז זיי האָבן דאָס געזען, האָבן זיי כל געמורמלט: צו אַ בעל עבירה איז ער אַריינגעגאַנגען להתאכסן! 8 און זָפּי האָט זיך אויפגעשטעלע, און געזאָגט צו רבי מלך המשיח האָדון: הנה, אָדוּנִי, די העלפט פון מיין פאַרמעגן גיב איך לְעַנְיִים; און אויב איך האָב פון עמיצן עפעס באַגזלט, גיב איך אים אָפּ ארבעתים. 9 און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: היום איז געקומען ישועת אלוקינו אויף דעם דאָזיקן בית, ווייל ער איז אויך אַ בֶּן-אַבְרָהָם. 10 ווייל דער בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל 7:13, משיח] איז געקומען זיכן און צו ראטעווען דאָס, וואָס איז געווען פאַרלוירן. 11 און ווען זיי האָבן דאָס געהערט, האָט רבי מלך המשיח זיי ווידער דערציילט אַ מְשַׁל, מחמת ער איז געווען נאָענט צו ירושלים, און זיי האָבן געמיינט, אַז מִיָּד תִּגָּלָה מלכות ה'. 12 רבי מלך המשיח האָט דערפאַר געזאָגט: איינער אַן איינלמאַן איז אָוועק אין אן ארץ רחוקה אַריין, צו נעמען פאַר זיך סמכות למלוכה, און זיך אומצוקערן. 13 און ער האָט גערופן 10 פון זיינע עבדים, און האָט זיי געגעבן 10 מָנִים, און צו זיי געזאָגט: סַחֲרוּ עד בּוֹאִי. 14 אָבער זיינע שטאַטלייט האָבן אים פיינט געהאַט, און האָבן נאָכגעשיקט נאָך אים

שלוחים, אַזוי צו זאָגן: מיר ווילן נישט, אַז דער דאָזיקער זאָל קעניגן איבער
 אונדז. 15 און עס איז געווען, ווען ער איז צוריקגעקומען, נאָך דעם ווי ער
 האט גענומען דאס מלוכה, האָט ער געהייסן רופן די דאזיקע עבדים זיינע צו
 זיך, וועמען ער האָט געגעבן דאָס געלט, כדי אויסצוגעפינען וואָס
 איטלעכער האָט פאַרדינט אין זיין מסחר. 16 און דער 1טער איז געקומען
 פאַר אים, און האָט געזאָגט: אַדוֹנֵי, דיין מְנָה האָט אַרײַנגעבראַכט נאָך 10
 מְנִים. 17 און ער האָט צו אים געזאָגט: יָפָה, עֶבֶד טוֹב! ווייל דו ביסט געווען
 געטריי איבער ווייניק, זאָלסטו האַבן שְׁלִיט איבער 10 עָרִים. 18 און דער
 2טער איז געקומען, און האָט געזאָגט: דיין מְנָה, אַדוֹנֵי, האָט
 אַרײַנגעבראַכט 5 מְנִים. 19 און ער האָט אויך צו אים געזאָגט: און דו
 זאָלסט זיין איבער 5 עָרִים. 20 און אַן אַנדערער איז געקומען, און האָט
 געזאָגט: אַדוֹנֵי, הנה איז דיין מְנָה, וואָס איך האָב געהאַט באַהאַלטן אין אַ
 טיכל; 21 מחמת איך האָב פחד געהאַט פאַר דיר, מחמת דו ביסט אַ מחמיר
 מענטש; דו נעמסט, וואָס דו האָסט נישט אַנידערגעלייגט, און שניידסט
 דאָס, וואָס דו האָסט נישט געזײט. 22 האָט ער צו אים געזאָגט: לויט דיין
 אייגן מויל וועל איך דײַך משפטן, דו עֶבֶד רָשָׁע! דו האָסט געוואוסט, אַז איך
 בין אַ מחמיר מענטש, אַז איך נעם, וואָס איך האָב נישט אַנידערגעלייגט, און
 שנייד, וואָס איך האָב נישט געזײט. 23 טאָ פאַרוואָס האָסטו נישט
 אַרײַנגעגעבן מיין געלט אין דער באַנק, און ביי מיין בוא, וואָלט איך עס
 באַקומען מיט פּראָצענט? 24 און ער האָט געזאָגט צו די, וואָס זענען
 געשטאַנען דערביי: נעמט אוועק פון אים די מְנָה, און גיט עס דעם, וואָס
 האָט די 10 מְנִים. 25 און זיי האָבן צו אים געזאָגט: אַדוֹנֵי, ער האָט שוין 10
 מְנִים! 26 איך זאָג אייך, דער, וואָס האָט, דעם וועט געגעבן ווערן; פון דעם
 אָבער, וואָס האָט נישט, וועט אפילו אוועקגענומען ווערן דאָס, וואָס ער
 האָט יאָ. 27 און יענע, שוֹנאים מיינע, וואָס האָבן אפגעזאגט מיר די קבלת
 מלכות [זען חורבן בית שני], ברענגט זיי אַהער און דערהרגעט זיי פאַר מיינע
 אויגן. 28 און אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט, איז ער געגאַנגען
 פאַרייס, און האָט עליה-לרגל געווען קיין ירוּשָׁלַיִם. 29 און עס איז געווען,

ווען רבי מלך המשיח האָט זיך דערנענטערט קיין בית-פּיג'י און בית-עניה, ביים הָר וואָס הייסט הָר-הַזֵּיתִים, האָט ער געשיקט 2 פון משיחס תּלמידים, 30 און געזאָגט: גייט אין שטעטל אַרײַן אַנטקעגנאיבער אייך, און ווען איר וועט אַרײַנקומען, וועט איר געפינען אַן עיר [זען זכריה 9:9] אָנגעבונדן, אויף ווילכן קיינער איז נאָך נישט געזעסן; בינדט עס אָפּ, און ברענגט עס אַהער. 31 און אויב עמיצער וועט אייך פרעגן: פאַרוואָס בינדט איר עס אָפּ? זאָלט איר אַזוי זאָגן : הָאָדוֹן דאַרף עס האָבן! 32 און די שליחים זענען געגאַנגען, און האָבן געפונען טאקע ווי ער האָט צו זיי געזאָגט. 33 און ווען זיי האָבן אָפּגעבונדן דאָס עיר [זען זכריה 9:9], האָבן זיינע בַּעַל־בַּתִּים צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס בינדט איר אָפּ דאָס עיר? 34 און זיי האָבן געזאָגט: הָאָדוֹן דאַרף עס האָבן. 35 און זיי האָבן עס געבראַכט צו רבי מלך המשיח, און האָבן אַרויפגעוואָרפן זייערע בעקעטשעס אויף דעם עיר [זען זכריה 9:9], און האָבן רבי מלך המשיח אַרויפגעזעצט דערויף. 36 און ווען רבי מלך המשיח איז געגאַנגען, האָבן זיי אויסגעשפּרייט זייערע מַלְבוּשִׁים אויפן דָּרֶךְ [זען מל"ב 9:13]. 37 און ווען רבי מלך המשיח האָט זיך שוין דערנענטערט צום אַראָפּגאַנג פון דעם הָר-הַזֵּיתִים, האָט דער כל עולם תּלמידים אָנגעהויבן פּריידיק זיך און זיי האבן געזאגט ברוך ה' מיט אַ הויך קול פאַר כל גבורות, וואָס זיי האָבן געזען [עֵיֶדִי רֵאִיָה], 38 און האָבן געזאָגט: בָּרוּך הַבָּא בְּשֵׁם ה' ! שְׁלוֹם בְּשָׂמִים, און כְּבוֹד בּמְרוֹמִים [זען תהלים 118:26] ! 39 און עטלעכע פון די פּרוּשִׁים פון צווישן דעם המון האָבן צו אים געזאָט: רַבִּי, שְׂרִי אַן אויף דינע תּלמידים. 40 און רבי מלך המשיח האָט געענטפּערט: איך זאָג אייך, אַז אויב די דאַזיקע וועלן שווייגן, וועלן די אבנים שרייען. 41 און ווען רבי מלך המשיח האָט זיך דערנענטערט, האָט ער געזען די עיר [פון ירושלים], און האָט זיך צעוויינט איבער איר, 42 און געזאָגט: הַלוֹאִי וּוְאֵלְטָסְטוּ געוואוסט אין היום הזה, וואָס האט א שייכות צו דיין שְׁלוֹם [זען רומ' 5:1]! איצט איז דאָס אָבער פאַרהוילן פון דינע אויגן. 43 מחמת סע וועלן קומען אויף דיר יום, ווען דינע שוֹנָאִים וועלן אויפשטעלן מצרות אַרום דיר, און דרך אַרומרינגלען, און דרך בַּאֲלָאָגערן פון כל זייטן; 44 און וועלן דרך שמעטערן

צו הארץ, און דינע בניס צווישן דיר, און נישט לאָזן אין דיר איין שטיין
 אויפן אַנדערן; מחמת דו האָסט נישט דערקענט די מוֹעֵד פּקֻדֹת. 45 און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרְיִינגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרְיִין, און האָט
 אָנגעהויבן אַרויסצוטרייבן די, וואָס האָבן פֶּאַרקוּיפֶט, 46 און האָט צו זיי
 געזאָגט: סע שטייט געשריבן: בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִהְיֶה, אָבער איר האָט עס
 געמאַכט אַ מְעַרְת פֶּרְצִים [זען ישעיה 56:7; ירמיהו 7:11]. 47 און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט שעורים יום אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. און די
 רֶאשֵׁי-כֹהֲנִים, און די סוֹפְרִים [רִבְּנִים], און די רֶאשֵׁי הָעָם האָבן געזוכט אים
 אומצוברענגען. 48 און זיי האָבן נישט געוואוסט וואָס צו טאָן, מחמת דאָס
 כל העם האָט זיך צוגעהערט צו אים מיט גרויסער ערנסטקייט. 2 און עס
 איז געווען אין איינעם פון די טעג, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט
 שעורים צו הָעָם אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט דרשנסט די בשורת
 הגאולה, האָבן צו אים גענענט די רֶאשֵׁי-כֹהֲנִים און די סוֹפְרִים [רִבְּנִים] מיט
 די זקנים, 2 און זיי האָבן צו אים געזאָגט: זאָג אונדז מיט וועמעס סמכות
 טוּסטוּ דאָס כל, אָדער ווער האָט דיר געגעבן דאָס דאַזיקע סמכות? 3 און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: איך וויל אייך אויך
 פרעגן אַ קשיא; נו, זאָגט מיר: 4 די מקוה טבילה פון יוֹחָנָן, איז זי געווען פון
 שְׁמַיִם, אָדער פון בְּנֵי אָדָם? 5 און זיי האָבן עס איבערגעלייגט צווישן זיך,
 און געזאָגט: אויב מיר וועלן זאָגן: פון שְׁמַיִם, וועט ער זאָגן: פֶּאַרוואָס האָט
 איר אים נישט געגלויבט? 6 וועלן מיר אָבער זאָגן: פון בְּנֵי אָדָם, וועט אונדז
 דאָס כל העם פֶּאַרשטיינען; מחמת עס איז בטוח, אַז יוֹחָנָן איז געווען אַ
 נְבִיא. 7 און זיי האָבן געענטפערט, אַז זיי ווייסן נישט פּוּנוּאַנען. 8 האָט רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: אויב אַזוי, וועל איך אייך אויך נישט זאָגן מיט
 וועמעס סמכות איך טו דאָס. 9 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָנגעהויבן רעדן
 צום עם ישראל דאָס דאַזיקע מָשַׁל: אַ בן אדם האָט געפלאַנצט אַ פֶּרֶם, און
 האָט אים פֶּאַרדינגען צו פּוֹרְמִים, און איז אַוועק אין אַן אַנדער לאַנד אַרְיִין
 אויף אַ לאַנגער צייט [זען ישעיה 5:1-7]. 10 און ווען עס איז דער עֵת בְּצִיר,
 האָט ער געשיקט צו די פּוֹרְמִים אַן עֶבֶד, אַז זיי זאָלן אים געבן פון די פירות

פון דעם פֿרם; אָבער די פֿורמױם האָבן אים געשלאָגן, און אים אַוועקגעשיקט מיט גאַרנישט. 11 און ער האָט געשיקט אַן אַנדערן עבֿד; און אויך אים האָבן זיי געשלאָגן, און האָבן אים מבֿזה געווען, און אים אַוועקגעשיקט מיט גאַרנישט. 12 און ער האָט געשיקט נאָך אַ 3טער; און אים האָבן זיי צעניזוקט, און אַרויסגעוואָרפֿן. 13 און האָדון האָט געזאָגט: וואָס זאָל איך טאָן? איך וועל שיקן בְּנֵי אַהוּבֵי; אָפּשר וועלן זיי אים שוינען. 14 אָבער ווען די פֿורמױם האָבן אים דערזען, האָבן זיי זיך איבערגעלייגט איינער מיט דעם אַנדערן, און געזאָגט: דאָס איז דער בְּכוֹר; לאָמיר אים הרגענען, פֿדי די בכֹּרֶה [דהי"ב 21:3] זאָל זיין אונדזערע. 15 און זיי האָבן אים אַרויסגעוואָרפֿן דעם פֿרם, און האָבן אים געהרגעט. על-פֿן, וואָס וועט האָדון האָבן דעם פֿרם טאָן צו זיי? 16 ער וועט קומען און ישמיד די פֿורמױם, און דעם פֿרם געבן צו אַנדערע. און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי געזאָגט: חס-ושלום! 17 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויף זיי געקוקט, און געזאָגט: וואָס דען מיינט דאָס, וואָס סע שטייט געשריבן: אָבֿן מֶאֱסֹו הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֹאשׁ פְּנֵה [תהלים 118:22]. 18 יעדער בן אדם, וואָס וועט פֿאַלן אויף יענעם שטיין, וועט זיך זיין דקק [דניאל 2:34]; אָבער אויף וועמען ער וועט פֿאַלן, דעם וועט ער מאכן שבר [ישעיה 8:14-15]. 19 און אין יענער שָׁעָה די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און די ראָשֵׁי-כְּהֻנִּים האָבן געזוכט צו לייגן אויף אים אַ האַנט, אָבער זיי האָבן פחד געהאַט פֿאַר העם; מחמת זיי האָבן איינגעזעען, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט דאָס דאָזיקע מָשַׁל אויף זיי. 20 און זיי האָבן אים נאָכגעקוקט, און האָבן געשיקט מרגלים, וואָס האָבן זיך פֿאַרשטעלט פֿאַר צדיקים, פֿדי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו כאַפֿן ביי זיינע דבר, און אים איבערענטפֿערן צו דער סמכות און שיפוט פֿון דעם פֿראַקוּראַטאָר. 21 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפרעגט: רַבִּי, מיר ווייסן, אַז דו רעדסט און לערנסט תּוֹרָה רִיכְטִיק, און ביסט נישט נושא-פְּנִים, נייערט לערנסט אָמֵן דעם דָּרְךָ ה'. 22 מעגן מיר געבן שטייער צום קסר, אָדער נישט? 23 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דערקענט זייער עֲרָמָה [בראשית 3:1], און האָט צו זיי געזאָגט: 24 וויזט מיר אַ דִּינָר. וועמעס דמות

און אויפשריפט איז דאָס? און זיי האָבן געזאָגט: דעם קסרס. 25 האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: גיט דעריבער דעם קסר דאָס, וואָס איז דעם קסרס, און צו ה' דאָס, וואָס געהערט צו ה'. 26 און זיי האָבן רבי מלך המשיח נישט געקענט כאַפן מיט קיין דָבָר פאַר העם; און זיי זענען פאַרחידושט געוואָרן פון זיין ענטפער, און האָבן געשוויגן. 27 און סע האָבן גענענט עטלעכע פון די צדוקים, וואָס זאָגן, אַז ס'איז נישטאָ קיין תּחִית-הַמֵּתִים, און זיי האָבן אים געפרעגט, 28 אַזוי צו זאָגן: רַבִּי, מִשֶּׁה [רבינו] האָט אונדז פירגעשריבן, אַז אויב איינעמס אַח וועט שטאַרבן, וואָס האָט אָן אַשֶׁה, און קיין בָּנִים האָט ער נישט, זאָל זיין אַח נעמען דאָס אַשֶׁה, און אויפשטעלן זָרע פאַר אחיו [דברים 6-5:25]. 29 און אָט זענען געווען 7 אַחִים; און דער 1טער האָט גענומען אָן אַשֶׁה, און איז נפֿטר, און קיין בנים האָט ער נישט געהאַט; 30 און דער 2טער 31 און דער 3טער האָבן זי גענומען, און אַזוי האָבן אויך די 7 נישט געלאָזט קיין בנים, און זענען נפֿטר. 32 צולעצט איז אויך די אַשֶׁה נפֿטר. 33 דעריבער, ביי תּחִית-הַמֵּתִים, וועמעס אַשֶׁה וועט זי זיין? מחמת די 7 האָבן זי געהאַט פאַר אָן אַשֶׁה. 34 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: די בְּנֵי הָעוֹלָם הֵזֶה האָבן חתונה, און מע מאַכט זיי חתונה; 35 אָבער די, וואָס זענען זוכה צו עולם-הבא און תּחִית-הַמֵּתִים, האָבן נישט חתונה, און מע מאַכט זיי נישט חתונה; 36 ווייל זיי קענען מער נישט שטאַרבן, און זיי זענען גלייך צו די מלאַכים, און זענען בְּנֵי האַלוקִים, ווייל זיי זענען בְּנֵי הַתְּהִיָּה. 37 און אַז המתים וועלן אויפשטיין, האָט אַפִּילוּ מִשֶּׁה מַרְמֵז געווען ביים סִּנְהָה, ווען ער רופט ה' דעם אַלוקִים פון אַבְרָהָם, און דעם אַלוקִים פון יִצְחָק, און דעם אַלוקִים פון יַעֲקֹב [שמות 6:3]. 38 און ה' איז נישט דער אַלוקִי הַמֵּתִים, נייערט אַלוקִי הַחַיִּים, מחמת כל לעבן פאַר ה'. 39 און עטלעכע פון די סופרים [רַבָּנִים] האָבן געענטפערט: רַבִּי, יִפֶּה דְבַרְתָּ! 40 ווייל זיי האָבן זיך מער נישט אונטערגעשטעלט, אים עפעס צו פרעגן. 41 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: ווי אזוי זאגט מען, אַז דער מלך המשיח איז [נאָר] דָּוִדס זון? 42 מחמת דָּוִד אַלִּיין האָט געזאָגט אין דעם סֵפֶר תְּהִלִּים: נָאִם ה' לַאֲדֹנָי: שֶׁב

לַיְמֵינִי 43 עַד־אֲשִׁית אִיבִיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ [תהלים 110:1]. 44 און אויב דוד
 רופט אים אָדון, זשע איז ער זיין זון? [זען דניאל 14-13:7; מלאכי 3:1] 45 און
 ווען דאָס כל העם האָט זיך צוגעהערט, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט צו
 משיחַס תַּלְמִידִים: 46 הִזְהָרוּ פֶּאֶר די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], וואָס האָבן ליב צו
 גיין אין לאַנגע זיידענע קאַפֿטן און טליתים, און האָבן ליב מע זאָל זיי
 אָפּגעבן שָׁלוֹם אין די מאַרקפלעצער, און די ערשטע ערטער אין די שולן,
 און דעם מקומות נכבדים אויף סעודות; 47 זיי פארצערן די בָּתִּים פון
 אַלְמָנוֹת, און פאר אן אויסרייד דאווענען זיי לאַנג; זיי וועלן באקומען משפט
 ה' מיט דִּינָם חָמוֹר יוֹתֵר. כַּאֲ און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַרומגעקוקט,
 און האָט געזען ווי די עשירים וואָרפן אַרִיין זייערע נְדָבוֹת אין דעם תִּבְתֵּת
 הָאוֹצָר; 2 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויך געזען ווי אַן אַרעמע אַלְמָנָה האָט
 אַהִין אַרִינגעוואָרפן 2 פרוטות. 3 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: באמת,
 איך זאָג אייך, די דאָזיקע אַרעמע אַלְמָנָה האָט מער אַרִינגעוואָרפן ווי זיי
 אלע; 4 מחמת זיי אלע האָבן אַרִינגעוואָרפן צו די נדבות פון דעם, וואָס זיי
 האָבן געהאַט איבעריק, אָבער זי האָט פון איר נויט אַרִינגעוואָרפן איר
 מחיה. 5 און ווען עטלעכע האָבן גערעדט פון בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אַז עס איז
 באַשׂיֵינֵט מיט הערלעכע שטיינער און מיט מִתְּנֹנוֹת, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געזאָגט: 6 וואָס שׂייד די דאָזיקע זאָכן, וואָס איר זעט, וועלן קומען טעג,
 וואָס אין זיי וועט דאָ נישט בלייבן אַ שטיין אויף אַ שטיין, וואָס וועט נישט
 אַראָפּגעוואָרפן ווערן. 7 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפרעגט: רַבִּי, ווען
 וועט דאָס זיין? און וואָס וועט זיין דער אות, ווען דאָס וועט געשען? 8 און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: זעט, אַז מע זאָל אייך נישט פאַרפירן, מחמת
 רבים וועלן קומען אין מיין נאָמען [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], און זאָגן: אַנִּי הוּא!
 און: די צייט האָט גענעענט! גייט זיי נישט נאָך. 9 און ווען איר וועט הערן
 פון מִלְחָמוֹת און מהומות, זאָלט איר זיך נישט שרעקן; מחמת דאָס מוֹז
 קוֹדֵם כל געשען; אָבער לֹא הִקֵּץ מִיָּד יָבוֹא. 10 דאָן האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו
 זיי געזאָגט: אומה וועט אויפשטיין קעגן אומה, און ממלכה קעגן ממלכה;
 11 און סע וועלן זיין רעידות אדמה גדולות, און אין פאַרשידענע ערטער

רָעַב און דָּבַר, און סע וועלן זיין שרעקן און גרויסע מפתים פון שְׁמִים. 12
 אָבֵעַר קוּד־סֶל וועלן זיי לייגן זייערע הענט אויף אייך, און אייך רוֹדְפֵן, און
 אייך איבערענטפערן צו די שולן און בתי כְּלָא, און אייך ברענגען פֶּאַר
 מלכים און מושלים פון מיין נאָמענוועגן. 13 דאָס וועט אויספאלן פאר אייך
 צום עדות-זאָגן. 14 על-כֵּן, נעמט דאָס אייך צום לבבות, נישט צו דאָגהן
 [מיט לֵב רִגְזִי] פֶּאַרויס וויאַזוי צו ענטפערן; 15 מחמת איך וועל אייך געבן אַ
 מויל און חֲכָמָה, וואָס כל אייערע מתנגדים וועלן נישט קענען
 אנטקייגנשטעלן אָדער ווידערשפרעכן. 16 איר וועט אָפּילו
 איבערגעענטפערט ווערן פון הוֹרִים, און אַחִים, און קרובים, און חברים; און
 טייל פון אייך וועלן זיי טייטן. 17 און איר וועט זיין פֶּאַרהאַסט פון כל אדם
 למען שמי [רבי מלך המשיח יהושע/ישוע]. 18 און קיין האָר פון אייער קאָפּ
 וועט נישט פֶּאַרלוירן ווערן. 19 דורך אייער סבלנות וועט איר געווינען
 אייערע נפשות. 20 און ווען איר וועט זען ירושלים אַרומגערינגלט מיט
 מַחְנוֹת, זאָלט איר וויסן, אַז איר חורבן איז נאָענט. 21 יעמאַלט זאָלן די,
 וואָס זענען אין יהודה, אַנטרינען אין די הרים; און די, וואָס זענען אין איר
 מיט, זאָלן אַרויסגיין, און די, וואָס זענען אויפן לאנד, זאָלן נישט אריינגיין
 אין איר. 22 מחמת דאָס זענען ימים פון נֶקֶם, כּדִי אֶלְצַדִּיג, וואָס סע שטייט
 געשריבן, זאָל מַמְלָא ווערן. 23 וויי איז צו די, וואָס זענען מעוּבָּרֶת, און וואָס
 גיבן צו זייגן אין יענע טעג! מחמת סע וועט זיין צָרָה גדולה אין האָרץ און
 קֶצֶף אויף העם הזה. 24 און זיי וועלן פֶּאַלן דורך דער שאַרף פון דער חֶרֶב,
 און וועלן געפירט ווערן געפֶּאַנגען צווישן כל אומות אין גלות; און ירושלים
 וועט צעטרעטן ווערן פון די גוים ביז די צייטן פון די גוים וועלן
 דערפילט ווערן [זען מלחמת ששת הימים 1967, נקֶדֶת-מִפְּנֵה פון יהוּדִי
 התחדשות, זען לוקס 21:29-31]. 25 און סע וועלן זיין מפתים אין דער
 שְׁמֵשׁ, און לבָּנָה, און פּוֹכְבִים, און אויף האַרץ צרות אויף גוים, און מבוכה
 פֶּאַר דעם ברויזן פון ים און די כּוּוֹאַלִיעַס; 26 בן אָדָם וועלן לבו נֶפֶל בקרבּו
 פֶּאַר פחד און דערוואַרטונג פון דעם, וואָס דאָרף קומען אויף דער וועלט;
 מחמת די פּוֹחוֹת פון שְׁמִים וועלן דערשיטערט ווערן. 27 און יעמאַלט וועלן

זיי זען דעם בַר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח] בַּא אויף עָנן מיט גבוּרָה און מיט
כָּבוֹד רַב [דניאל 7:13-14]. 28 און ווען די דאַזיקע זאַכן וועלן אָנהייבן
געשען, זאָלט איר זיך אויפריכטן און אויפהייבן אייערע קעפּ, מחמת אייער
גאולה דערנענטערט זיך. 29 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי דערציילט אַ
מָשֶׁל: קוקט אויף דעם פּייגנבוים [זען ישראל, הושע 9:10; לוקס 9-13:6], און
אויף כל ביימער; 30 ווען העץ איז פּוֹרֵחַ, זעט איר עס און איר ווייסט פּוֹן זיך
אַליין, אַז דער זומער איז שוין נאָענט. 31 אַזוי אויך איר, ווען איר וועט דאָס
כל זען געשען, זאָלט איר וויסן, אַז דאָס מַלְכוּת ה' איז נאָענט. 32 אָמֵן, איד
זאָג אייך, דער דאַזיקער דוֹר וועט נישט פּאַרגיין, ביז דאָס כל וועט געשען.
33 שְׁמַיִם און האַרץ וועלן פּאַרגיין, אָבער מיינע דְּבָרִים וועלן קיינמאָל נישט
פּאַרגיין. 34 אָבער השמרו לכם, טאָמער וועלן אייערע לְבָבוֹת באַשווערט
ווערן מיט איבערעסן זיך, און שיכרות, און מיט דאגות פּוֹן דעם דאַזיקן
לעבן, און יום ההוא וועט פּתאָם [מלאכי 3:1] קומען אויף אייך 35 ווי אַ פּח;
מחמת אַזוי וועט ער קומען אויף כל, וואָס וואוינען אויף דעם פָּנִים פּוֹן דער
כל האַרץ. 36 דערפאר זייט שומר אין יעדער צייט, און דאווענען [זען לוקס
4-11:1], אַז איר זאָלט זיך קענען אנטרינען די דאזיקע אלע זאכן, וואָס
דארפן געשען, און צו שטיין פאַר דעם בַר-אַנְשׁ [דניאל 7:13, משיח]. 37 און
בייטאָג הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האַט געזאגט שעורים אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
און ביינאַכט איז ער אַרויסגעגאַנגען, און הָאֵט איבערגענעכטיקט אויפן הָר,
וואָס הייסט הַר-הַזֵּיתִים. 38 און דאָס כל העם איז געקומען צו אים
אינדערפרי אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, פּדי אים צו הערן. כַּב פּסח, חג המצות,
הָאֵט גענעענט. 2 און די ראָשי-כְּהֻנִּים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן געזוכט
וויאַזוי אים אוּמְצוּבֶרענגען; מחמת זיי האָבן מורא געהאַט פאַר העם. 3 און
הָשְׁטן איז אַריין אין יהודה, וואָס איז גערופּן געוואָרן אִישׁ קרִיּוֹת, וואָס איז
געווען פּוֹן דער צאָל פּוֹן די 12; 4 און ער איז אַוועקגעגאַנגען, און זיך
אַפּגערעדט מיט די ראָשי-כְּהֻנִּים און הקצינים, וויאַזוי ער זאָל אים קענען
איבערגעבן צו זיי. 5 און זיי האָבן זיך געפּרייט, און האָבן אַפּגעמאַכט צו
געבן אים געלט [זען זכריה 11:12]. 6 און ער הָאֵט מַסְכִּים געווען, און הָאֵט

געזוכט אַ געלעגנהייט אים איבערצוגעבן צו זיי, נישט אין די אויגן פון דעם
המוֹן. 7 און סע איז געקומען דער יום פון חג-הַמִּצוֹת, וואָס אין עס מוז זיין
לזבֹּח דעם קָרְבַּן-פִּסַּח [זען ישעיה 53:7]. 8 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
געשיקט כִּיפָּא און יוֹחָנָן, און הָאֵט געזאָגט: גייט און גרייט אָן פֶּאַר אונדז
דעם סֵדֶר, פֿדי מיר זאָלן עסן. 9 און זיי האָבן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט:
וואו ווילסטו, אַז מיר זאָלן אים אָנגרייטן? 10 און הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו
זיי געזאָגט: הִנֵּה, ווען איר וועט אַרײַנקומען אין דער עיר אַרײַן, וועט אייך
באַגעגענען אַ מאַן, וואָס טראָגט אַ פֶּד מַיִם; גייט אים נאָך אין דעם בֵּית
אַרײַן, וואו ער וועט אַרײַנגיין. 11 און איר זאָלט זאָגן צו דעם בֶּעל-הַבַּיִת: כֹּה
זאָגן דיר רַבֵּנוּ: וואו איז דאָס גאַסט-צימער, וואו איך וועל האלטן דעם סֵדֶר
מיט מיינע תלמידים? 12 און ער וועט אייך ווייזן אָן עֲלֵיָהּ גְדוּלָה [מל"ב
4:10], אַ פֶּאַרטיק אָנגעגרייטע; דאָרטן זאָלט איר אָנגרייטן. 13 און זיי זענען
געגאַנגען, און האָבן געפונען אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט;
און זיי האָבן אָנגעגרייט דעם סֵדֶר. 14 און אַז די שָׁעָה הָאֵט גענעענט, הָאֵט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיך געזעצט צום טיש, און משיחַ שליחים מיט אים. 15
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: מיט באַגער האָב איך באַגערט צו
האלטן מיט אייך דעם דאָזיקן סֵדֶר [מְשִׁיחַ סעודה], איידער איך טו ליידן;
16 מחמת איך זאָג אייך, איך וועל עס מער נישט האלטן, ביז עס וועט
ממלא ווערן אין דעם מַלְכוּת ה'. 17 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גענומען אַ
כּוֹס, און אַז ער הָאֵט בָּרַךְ געמאַכט, הָאֵט ער געזאָגט: נעמט דעם דאָזיקע,
און צעטיילט עס צווישן זיך; 18 מחמת איך זאָג אייך, איך וועל מער נישט
טרינקען פון דער פּרִי-הַגִּפֶּן, ביז סע וועט קומען דאָס מַלְכוּת ה'. 19 און רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גענומען מִצָּה, און הָאֵט בָּרַךְ געמאַכט, און זי צעבראַכן
און געגעבן צו זיי, און געזאָגט: דאָס איז מײַן בֶּשֶׂר [שמות 9-8:12]; ישעיה
53:7], וואָס ווערט געגעבן לְמַעַן אייך; זֹאת עָשׂוּ לְזִכְרִי. 20 און אויף אַזאַ
אָפֶן דעם כּוֹס נאָך דער סעודה, אַזוי צו זאָגן: דער דאָזיקער כּוֹס איז דער
[ירמיהו 31:30-34] בְּרִית חֲדָשָׁה אין מײַן דָם [ישעיה 53:7], וואָס ווערט
פֶּאַרגאַסן פֶּאַר אייך. 21 דאָך הנה, די האַנט פון דעם, וואס פֶּאַרראט מײַך,

איז מיט מיר אויפן טיש. 22 יאָ אָמֶן, דער בַּר-אָנֶשׁ [דניאל 7:13, משיח] גייט טאקע, ווי סע איז באַשטימט געוואָרן; אָבער ווי צו יענעם מענטשן, דורך וועמען ער ווערט פאַרראָטן! 23 און זיי האָבן אָנגעהויבן צו פרעגן איינס דאס אנדערע, ווער קען עס זיין דער, וואָס וועט דאס דאזיקע טאָן. 24 און סע איז אויך געקומען צו אַ מחלוקה צווישן זיי, ווער פון זיי זאל האלטן ווערן פאַר דעם גרעסטן. 25 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: די מלכים פון די גויים הערשן איבער זיי; און די, וואָס האָבן שליטה איבער זיי, ווערן גערופֿן דורשי טובתנו! 26 איר אָבער זאָלט נישט זיין אַזוי; נייערט דער גָדוֹל צווישן אייך, זאָל ווערן ווי דער צעיר, און דער מנהיג, ווי דער משרת. 27 מחמת ווער איז הגדול, דער וואָס זיצט ביים טיש, אָדער דער, וואָס באַדינט? צי איז נישט דער, וואָס זיצט ביים טיש? אָבער איך בין אין אייער מיט ווי דער משרת. 28 און איר זענט די, וואָס זענען פארבליבן מיט מיר אין מיינע נסיונות; 29 און איך באַשטימ פאַר אייך אַ מלכות, ווי אלוקים אבי האָט באַשטימט פאַר מיר, 30 כּדי איר זאָלט עסן און טרינקען ביי מיינ טיש [מְשִׁיחַס טיש] אין מיינ מלכות, און זיצן אויף טראָנען און משפטן די 12 שבָּטִים פון ישְׂרָאֵל. 31 שְׁמֵעוּן, שְׁמֵעוּן, הִנֵּה, הַשָּׁטָן הָאֵט זיך אויסגעבעטן צו קריגן דיר, כּדי אייך צו קענען זיפן ווי חָטָה [זען איוב 12-1:6; עמוס 9:9]; 32 אָבער איך האָב דאווענען [זען לוקס 4-11:1], אַז דיין אָמונה זאָל זיך נישט אויסלאָזן; און דו, ווען דו וועסט האבן תשובה טאָן, זאָלסטו שטאַרקן דינע אַחִים [במשיח]. 33 און ער [כִּיפֶּא] האָט צו אים געזאָגט: אָדוֹנֵי, איך בין גרייט צו גיין מיט דיר אין בֵּית הַסֵּהַר, און אָפּילו צום מוֹת על קדוּשַׁת הַשֵּׁם. 34 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: איך זאָג דיר, כִּיפֶּא, דער תרנגול וועט היינט נישט קרייען, ביז דו האסט 3 מאָל לייקענען, אַז דו קענסט מיד [מאכן הכחשה פון מיר לפני בני האדם]. 35 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: ווען איך האָב אייך אַרויסגעשיקט אָן אַ געלטבייטל, און תרמיל, און נעלים, האָט אייך עפעס געפעלט? האָבן זיי געזאָגט: גאַרנישט. 36 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: איצט אָבער, דער, וואָס האָט אַ געלטבייטל, לאַז ער אים נעמען, און אַזוי אויך

דעם תרמיל. און דער, וואָס האָט נישט קיין חָרֵב, זאָל פאַרקויפן זיין
בעקעטשע, און זיך אים קויפן. 37 מחמת איך זאָג אייך, אַז דאָס, וואָס סע
שטייט געשריבן, מוז אין מיר ממלא ווערן: וְאֶת פִּוְשָׁעִים נִמְנָה, און ער איז
געציילט געוואָרן מיט פאַרברעכער [זען ישעיה 53:12]; ווייל דאָס, וואָס איז
נוֹגַע מִיר, האָט [איצט] אַ סוּף. 38 און זיי האָבן געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, הִנֵּה, דאָ
זענען 2 חֲרָבוֹת; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: דאָס איז גענוג. 39
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעגאנגען, און איז אוועק, ווי זיין מְנַהֵג איז
געווען, צום הר-הַיְזִיתִים; און משיחס תַּלְמִידִים זענען אים אויך נאָכגעגאנגען.
40 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען אויפן פּלֶאָץ, האָט ער צו זיי
געזאָגט: זייט דאווענען [זען לוקס 4-11:1], אַז איר זאָלט נישט קומען צו
קיין נסיון. 41 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך פֶּרַש פֿון זיי מְרַחֵק פֿון יְדוּי
אַבֹּן, און איז געפאַלן פֿורעם, און ער האָט דאווענען [זען לוקס 4-11:1], 42
אַזוי צו זאָגן: [אלוקים] אָבִי, אויב דו ווילסט, נעם אוועק פֿון מיר דעם
דאָזיקן כּוֹס; דאָךְ נישט מיין רָצוֹן, נייערט דייער זאָל געשען. 43 און אַ
מֶלֶאֶךְ פֿון שָׁמַיִם האָט זיך צו אים באַווִיזן, וְחִזַּק אִים. 44 און זייענדיק אין
אנגסט, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מיט מער פֿוֹנָה דאווענען [זען לוקס 4-11:1];
און זיין שווייס איז געוואָרן ווי גרויסע טראָפֿנס פֿון דָם, וואָס זענען
אַראָפֿגעפאַלן אויף האַרץ. 45 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אויפגעשטאַנען
פֿון זיין דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], איז ער געקומען צו משיחס
תַּלְמִידִים, און האָט זיי געפֿונען שלאָפֿן פֿון צער, 46 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האָט צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס שלאָפט איר? שטייט אויף און זייט דאווענען
[זען לוקס 4-11:1], אַז איר זאָלט נישט קומען צו קיין נסיון. 47 און ווען רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט נאָך געדעדט, הִנֵּה איז אָנגעקומען אַ קהל אנשים, און
יענער פֿון די 12, וואָס האָט געהייסן יהודה, איז געגאַנגען פאַרוואָס פֿאַר זיי.
און ער האָט גענענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אים צו קושן; 48 אָבער רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: יהודה, בְּנִשְׁיָקָה אֶתְּהָ מוֹסֵר אֶת בֶּר-אֵינְשׁ
[דניאל 7:13, משיח]? 49 און ווען די, וואָס זענען געווען אַרום אים, האָבן
געזען וואָס דאָ וועט ווערן, האָבן זיי געזאָגט: אַדוֹנָנוּ, זאָלן מיר שלאָגן מיט

דער חֶרֶב? 50 און איינער פון זיי האָט געשלאָגן דעם עָבֶד פון פֶּהוּ-גְדוֹל, און האָט אים אָפּגעהאַקט זיין רעכטן אויער. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט: גענוג, לאַזט אָפּ! און ער האָט באַרירט זיין אויער, און האָט אים געהיילט. 52 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט צו די ראַשי-כֹּהֲנִים און קצינים פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שומרים, און צו די זקנים, וואָס זענען געקומען קעגן אים: זענט איר אַרויסגעקומען ווי קעגן אַ שוֹדֵד, מיט חֲרָבוֹת און מקלות? 53 ווען איך בין מיט אייך געווען טאָג-טעגלעך אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, האָט איר נישט אויסגעשטרעקט קיין האַנט קעגן מיר. אָבער דאָס איז אייער שָׁעָה, און די שְׁלוֹטוֹן פון דער חֶשֶׁךְ [סטרא אחרא]. 54 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענומען, און האָבן אים אַוועקגעפירט, און אים געבראַכט אין דעם בֵּית פון פֶּהוּ-גְדוֹל אַרײַן. און פִּיפֶּא איז נאָכגעגאַנגען פון דער ווייטנס; 55 און אַז זיי האָבן אָנגעצונדן אַ הדלקה אינמיטן הויף, און זיך אַנידערגעזעצט צוזאַמען, האָט זיך פִּיפֶּא אַנידערגעזעצט צווישן זיי. 56 און איינע אַ שפּחה האָט אים געזען זיצן ביים אֵשׁ, און האָט אויף אים שאַרף געקוקט, און געזאָגט: אויך דער מאַן איז געווען מיט אים! 57 אָבער ער האָט געלייקנט, און געזאָגט: אַשָׁה, איך קען אים נישט! 58 און אַ ביסל שפעטער האָט אים אַן אַנדערער געזען, און געזאָגט: דו ביסט אויך איינער פון זיי. אָבער פִּיפֶּא האָט געזאָגט: בן אדם, איך בין עס נישט. 59 און עפעס אין אַ שָׁעָה אַרום האָט אַן אַנדערער פאַרזיכערט, און געזאָגט: אָמֵן, אויך ער איז געווען מיט אים, מחמת ער איז אַ גְּלָלֶעֶר. 60 אָבער פִּיפֶּא האָט געזאָגט: בן אדם, איך ווייס נישט וואָס דו זאַגסט. און תִּיכְּפֹּי, ווען ער האָט נאָך גערעדט, האָט דער תּרנְגוֹל געקרייט. 61 און הָאָדוֹן הָאֵט זיך אויסגעדרייט, און האָט געקוקט אויף פִּיפֶּא. און פִּיפֶּא האָט זיך דערמאַנט דאָס דָּבָר פון הָאָדוֹן, ווי ער האָט צו אים געזאָגט: איידער דער תּרנְגוֹל וועט היינט קרייען, וועסטו מיך 3 מאַל פאַרלייקענען [מאכן הכחשה לפני בני האדם]. 62 און ער איז אַרויסגעגאַנגען אינדרויסן, און האָט זיך ביטער צעוויינט. 63 און די בְּנֵי אָדָם, וואָס האָבן געהאַלטן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָבן פון אים אָפּגעשפעט און אים געשלאָגן. 64 און זיי האָבן אים פאַרדעקט די

אויגן, און אים געפרעגט: זאָג נביאות, ווער איז דער, וואָס האָט דין
 געשלאָגן? 65 און נאָך רבים אַנדערע זאָכן האָבן זיי גערעדט קעגן אים,
 און אים געלעסטערט [גדוף]. 66 און ווי נאָר עס איז געוואָרן אור היום,
 האָבן זיך פאַרזאַמלט די זקנים פון העם [ישׂראֵל], אינאיינעם מיט די
 ראָשי-כְּהֵנִים און סוֹפְרִים [רְבָנִים]; און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 אַוועקגעפירט אין זייער סִנְהֶדְרִין, און האָבן געזאָגט: 67 אויב דו ביסט דער
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, זאָג עס אונדז. אָבער ער האָט צו זיי געזאָגט: אויב איך
 וועל אייך זאָגן, וועט איר נישט גלויבן; 68 און אויב איך וועל אייך פרעגן,
 וועט איר נישט ענטפערן. 69 אָבער פון איצט אָן וועט דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל
 13:7, משיח] זיצן ביי דער רעכטער האַנט פון גבורה פון ה' [תהלים 110:1].
 70 און זיי האָבן כל געזאָגט: צי ביסטו דען דער זון פון דער אויבערשטער?
 האָט ער צו זיי געזאָגט: איר זאָגט עס, אַז אָנִי הוּאֵ. 71 און זיי האָבן
 געזאָגט: וואָס דאַרפן מיר נאָך אָן עדות-זאָגן? מחמת מיר האָבן עס אַליין
 געהערט פון זיין אייגן מויל. כַּךְ און זייער כל הנאספים איז אויפגעשטאַנען,
 און האָבן אים געבראַכט פאַר פִּילָטוֹס. 2 און זיי האָבן אים אָנגעהויבן צו
 באַשולדיקן, אַזוי צו זאָגן: דעם דאָזיקן האָבן מיר געפונען, אַז דער דאָזיקער
 פאַרפירן עֲמֹנִי, און פאַרווערט צו געבן מִס דעם קסר, און זאָגט, אַז ער איז
 דער [רַבִּי] מֶלֶךְ-הַמְּשִׁיחַ. 3 און פִּילָטוֹס האָט אים געפרעגט: ביסטו דער
 מֶלֶךְ פון די ייִדן? און ער האָט ענטפערנדיק געזאָגט צו אים: דו זאָגסט עס!
 4 און פִּילָטוֹס האָט געזאָגט צו די ראָשי-כְּהֵנִים און דעם המונים מענטשן:
 איך געפין נישט קיין שום שולד אין דעם דאָזיקן מענטשן! 5 אָבער זיי האבן
 זיך געהאלטן דערביי, און האָבן געזאָגט: ער העצט אויף דאָס עם, מיט זיין
 לערנען אין כל יהודה, אָנהויבנדיק פון גָּלִיל ביז דאַנען! 6 און אַז פִּילָטוֹס
 האָט דאָס געהערט, האָט ער געפרעגט, צי דער מענטש איז אַ גלילי. 7 און
 דערוויסנדיק זיך, אַז ער איז פון מְמַשְׁלָה פון הוֹרְדוֹס, האָט ער אים געשיקט
 צו הוֹרְדוֹס, וועלכער איז אליין אויך געווען אין ירושלים אין די דאזיקע טאג.
 8 און ווען הוֹרְדוֹס האָט געזען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט ער זיך זייער
 געפרייעט, מחמת שוין אַ לאַנגע צייט, אַז ער האָט אים באַגערט צו זען,

מחמת ער האָט געהערט וועגן אים, און ער האָט געהאָפּט צו זען עפעס אַ
נֶס דורך אים. 9 און ער האָט אים געשטעלט א סך קשיות; אָבער ער האָט
אים גאַרנישט געענטפערט. 10 און די ראָשי-כּוֹהֲנִים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים]
זענען געשטאַנען, און האָבן אים שווער באַשולדיקט. 11 און הוֹרְדוֹס מיט
זיינע חילים האָבן אים געמאַכט צו גאַרנישט, און אים אויסגעלאַכט, און
אַנטווענדיק אים אין גְלִימָה מְבַהֲיָקָה, האָט ער אים צוריקגעשיקט צו
פִּילְטוֹס [זען ישעיה 8-7:53]. 12 און הוֹרְדוֹס און פִּילְטוֹס זענען יענעם יום
געוואָרן יְדִידִים איינער מיטן אַנדערן, מחמת פריער זענען זיי געווען שְׂרָרָה
אַיבָה צווישן זיך. 13 און פִּילְטוֹס האָט צוזאַמענגערופן די ראָשי-כּוֹהֲנִים, און
די שְׂרִים, און העם, 14 און האָט צו זיי געזאָגט: איר האָט צו מיר געבראַכט
דעם דאַזיקן מענטשן, ווי איינעם, וואָס פאַרפירט העם; און אַזוי ווי איך
האָב אים אויסגעפאַרשט פאַר אייך, און הנה, איך האָב נישט געפונען אין
דעם דאַזיקן מענטשן קיין שום שולד, וואס שייד דעם, וואס איר קלאָגט אים
אַן. 15 לא, אויך נישט הוֹרְדוֹס, מחמת ער האָט אים צוריקגעשיקט צו אונדז;
און הנה האָט ער גאַרנישט געטאָן, הַמְחִיב מוֹת. 16 איך וויל אים דערפאר
אעניש מיט מלקות, און אים לאָזן פריי. 17 און ער האָט געמוזט אָפּלאָזן
פאר זיי איינעם אויף יום-טוב. 17 און דער כל המון האָט אויסגעשריגן:
אַוועק מיט דעם דאַזיקן, און באַפריי אונדז בַּר-אַבְאָן! 19 און יענער איז
צוליב עפעס אַ מְרִידָה אין דער עיר, און פאַר אַ רְצִיחָה, אַרְיִינגעוואָרפן
געוואָרן אין דער בֵּית הַסֵּהַר אַרְיִין. 20 און פִּילְטוֹס האָט צו זיי ווידער
אויסגערופן, וועלנדיק אָפּלאָזן יהושע/ישוע; נאָר זיי האָבן געשריגן: 21
אויפהענגע אים על דער בוים [זען דברים 21:23, שמואל ב 14:18, זכריה
12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְתַּלְקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ תְּלוּי עַל הָעֵץ]!
אויפהענגע אים על דער בוים! 22 און ער האָט צום 3טער מאָל צו זיי
געזאָגט: פאַרוואָס, וואָסער רָעָה האָט ער געטאָן? איך האָב אין אים נישט
געפונען קיין אַשְׁמָה מְחִיבַת מוֹת; איך וועל אים דערפאר אויספאַטשן און
אים לאָזן פריי. 23 אָבער זיי זענען צו אים צוגעשטאַנען, און מיט קול גדול
געשרייען האָבן זיי פאַרלאַנגט, אַז ער זאָל אויפהענגע על-דער בוים [דברים
21:23, שמואל ב 14:18, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְתַּלְקוֹת

שֶׁל מְשִׁיחַ תְּלוּי עַל הָעֶץ]. און די געשרייען זייערע האָבן גוּבֵר געווען. 24 און
 פִּילְטוּס הָאָט אַרויסגעגעבן אַ פֶּסֶק, אַז זייער פּאַדערונג זאָל געשען. 25 און
 ער הָאָט באַפֿרייט דעם, וואָס איז אַרײַנגעוואָרפֿן געוואָרן אין דער בַּיִת
 הַסֵּהַר אַרײַן פֿאַר מַרְיָדָה און רַצִּיחָה, וועמען זיי האָבן פֿאַרלאַנגט; און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט ער איבערגעגעבן לויט זייער ווילן. 26 און ווען זיי האָבן
 אים אַוועקגעפֿירט, האָבן זיי געכאַפּט אַ געוויסן שְׁמֵעוֹן פֿון קוֹרִינִי, וואָס איז
 געקומען פֿון דעם שְׂדָה, און האָבן אויף אים אַרויפגעלייגט משיח בּוּיִם,
 אים נאָכצוטראָגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 27 און עס איז אים נאָכגעגאַנגען אַ
 גרויסער הַמּוֹן-עם, און פֿון נָשִׁים, וואָס האָבן אים באַווינט און באַקלאַגט.
 28 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זיך געווענדט צו זיי, און געזאָגט: בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם, אַל תְּבַכְיֶנָה עָלַי, אָלָא עַל עֲצָמָיִךְ בְּכִינָה וְעַל יַלְדֵיכֶן, 29 כִּי הִנֵּה יָמִים
 בָּאִים וְיֵאמְרוּ אֲשֶׁרֵי הָעֵקְרוֹת, אֲשֶׁרֵי כָל בֶּטֶן שְׂלֵא יִלְדָה וְאֲשֶׁרֵי הַשָּׂדִים שְׂלֵא
 הֵינִיקוּ. 30 אַז יֵאמְרוּ אֶל הַהָרִים, נָפְלוּ עָלֵינוּ, וְאֶל הַגְּבְעוֹת פֶּסוֹנוּ; 31 שְׁהָרֵי אִם
 כָּכָה עוֹשִׂים בְּעֵץ הַלַּח, מָה יִקְרָה לַיָּבֵשׁ? 32 און אויך 2 פּוֹשְׁעִים [ישעיה
 53:9,12], זענען געפֿירט געוואָרן מיט אים געטייט צו ווערן. 33 און ווען זיי
 זענען געקומען צו דעם פּלאַץ, וואָס איז גערופן געוואָרן גִּלְגַּלְתָּא, האָבן זיי
 אים דאָרט אויפהענגע על דער בּוּיִם [זען דברים 21:23, שמואל ב 18:14,
 זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְּתַלְקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ תְּלוּי עַל הָעֶץ],
 און די רשעים, איינעם צו דער רעכטער האַנט און דעם אַנדערן צו דער
 לינקער. 34 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט געזאָגט: אַלּוּקִים אַבִּי, זיי זיי מוּחַל;
 מַחֲמַת זיי ווייסן נישט וואָס זיי טוען! און ביים צעטיילן זיינע קליידער
 צווישן זיך, האָבן זיי יפֿילו גורל [זען תהלים 22:19]. 35 און העם איז
 געשטאַנען און האָט צוגעקוקט; און מיט זיי די שָׂרִים האָבן פֿון אים
 אַפּגעשפּעט, און געזאָגט: אַנדערע האָט הוּא הוֹשִׁיעַ; זאָל ער זיך אַליין יוֹשִׁיעַ,
 אויב ער איז דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פֿון ה', בְּחִיר הַאֲלּוּקִים! 36 און אויך די
 אנשי הצבא האָבן אים אויסגעלאַכט, און האָבן גענענט און אים געגעבן
 חֲמֹץ [זען תהלים 69:21], און געזאָגט: 37 אויב דו ביסט דער מֶלֶךְ פֿון די
 יִידִן, הוֹשִׁעַ דִּיך אַליין. 38 און איבער אים איז אויך געווען אַן אויפֿשריפֿט:
 דאָס איז דער מֶלֶךְ פֿון די יִידִן. 39 און איינער פֿון די פּוֹשְׁעִים, וואָס איז

געהאָנגען געוואָרן, האָט אים געלעסטערט, אַזוי צו זאָגן: צי ביסטו נישט
 דער רבי מלך המשיח? הַצֵּל דִּיך אַלֵּיך און אונדז! 40 און דער אַנדערער האָט
 ענטפערנדיק אָנגעשריגן אויף אים, און געזאָגט: צי האָסטו אַפילו נישט ירא
 ה', וואָס דו טוסט ליידין די זעלבע גזר דין? 41 און מיר אַוודאי לויטן מִשפּט;
 מחמת מיר קריגן דעם שִׁכְר, וואָס אונדזערע מַעשִׁים זענען ווערט געווען;
 דער דאָזיקער אָבער האָט נישט געטאָן קיין שום רַע. 42 און ער האָט
 געזאָגט: יהושע/ישוע, געדענק מיך, ווען דו וועסט קומען אין דיין מַלְכוּת
 אַרײַן! 43 און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: אָמֵן, איך זאָג דיר,
 היינט וועסטו זיין מיט מיר אין גן-עֵדֶן. 44 און עס איז שוין געווען אַרום
 דער 6טער שָׁעָה, און אַ חֲשֶׁךְ איז געקומען איבער כל הארץ, ביז דער 9טער
 שָׁעָה. 45 און די שָׁמֶשׁ איז פינצטער געוואָרן; און דאָס פֶּרוֹזֶכֶת פון דעם היכל
 איז צעריסן געוואָרן אין צווייען. 46 און רבי מלך המשיח האָט געשריגן מיט
 אַ קוֹל גְדוֹל, און האָט געזאָגט: אַלּוּקִים אָבִי, בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי [זען תהלים
 6-5:31]! און ווען ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער אויסגעהויכט זיין נשָׁמָה
 [זען פרייטיק, אַפּריל 3, סה"נ 33, נִסָּן 14, 3793]. 47 און אַז דער שַׁר הַמַּאֲהָה
 האָט געזען וואָס עס איז געשען, האָט ער געזאָגט ברוך ה', און האָט
 געזאָגט: אָמֵן, דער דאָזיקער מענטש איז געווען אַ צַדִּיק! 48 און כל המונים
 מענטשן, וואָס זענען זיך צונויפגעקומען צו דער דאזיקער זעאונג, זעענדיק די
 זאכן, וואָס זענען געשען, האָבן זיך געשלאָגן אויף דער ברוסט און זיך
 אומגעקערט. 49 און כל זיינע באַקאַנטע, און די נָשִׁים, וועלכע האָבן אים
 נאָכגעפּאָלגט פון גָלִיל, זענען געשטאַנען פון דערווייטנס און האָבן דאָס
 צוגעזען. 50 און הנה איז געווען אַ מענטש, יוֹסֵף שָׁמוֹ, פון דער ייִדישער
 שטעטל רַמְתִּים. ער איז געווען אַ בַּעַל-יֹעֵץ פון סנהדרין, אַ גוטער מענטש
 און אַ צַדִּיק 51 וואָס האָט נישט מַסְכִּים געווען מיט זייער עֵצָה, אָדער מיט
 זייערע מַעשִׁים, און מחֲפָה פאר מַלְכוּת ה'. 52 דער דאָזיקער איז געגאַנגען
 צו פִּילְטוֹס, און האָט געבעטן דעם גוֹפָה פון יהושע/ישוע. 53 און ער האָט
 אים אַראָפּגענומען, און האָט אים אַינגעוויקלט אין לִיווֹנטע תַּכְרִיכִים, און
 האָט אים אַרײַנגעלייגט אין אַ קֶבֶר [זען ישעיה 53:9] חצוב בַּסֵּלַע, און אין
 וועלכן קיינער איז נאָך קיינמאַל נישט געלעגן. 54 און עס איז געווען

עֶרֶב-שַׁבַּת, און דער שַׁבַּת הָאֵט גענעענט. 55 און די נָשִׁים, וואָס זענען
 געקומען מיט אים פון גָּלִיל, זענען נאָכגעגאַנגען, און הָאָבֶן בַּאָקוּסֵט דעם
 קֶבֶר, און וויאַזוי זיין גופָה איז געלייגט געוואָרן; 56 און זיי הָאָבֶן זיך
 אומגעקערט, און הָאָבֶן אָנגעברייט בְּשָׂמִים און מרקחות. און שַׁבַּת הָאָבֶן
 זיי שָׁבְתוּ לויט דעם מִצְוָה [פון דער תּוֹרָה, דברים 5:12]. כֹּד בְּרֵאשׁוֹן בַּשְּׁבִיעַ,
 לפני עלות השחר, זענען זיי געקומען צום קֶבֶר, און הָאָבֶן געבראַכט די
 בְּשָׂמִים, וואָס זיי הָאָבֶן אָנגעברייט. 2 און זיי הָאָבֶן געפונען דעם שטיין
 אַוועקגעקליקלט פון דעם קֶבֶר, 3 און ווען זיי זענען אַרײַנגעגאַנגען, הָאָבֶן זיי
 נישט געפונען דעם גופָה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֲדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/ישוע. 4 און עס
 איז געווען, בשעת זיי זענען אַזוי געווען מבולבל וועגן דעם, הנה 2 גְּבָרִים
 זענען געשטאַנען נעבן זיי אין שטראַלנדיקע קליידער; 5 און ווי זיי הָאָבֶן זיך
 דערשראָקן און גענייגט די פנימער ארצה, און די גְּבָרִים הָאָבֶן צו זיי געזאָגט:
 לָמָּה אַתֶּן מַחְפָּשׁוֹת אֶת הַחַי בֵּין הַמֵּתִים? 6 הוא אַיִנְנוּ פֹּה, הוא קָם לַתְּחִיָּה.
 זְכַרְנָה מָה שְׁאָמַר לָכֵן עוֹד בְּהִיוֹתוֹ בְּגָלִיל. 7 און הָאֵט געזאָגט, אַז דער
 בַּר-אֲנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] מוז איבערגעגעבן ווערן אין די הענט פון
 אנשים חוֹטָאִים, און אויפהענגע על דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב
 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ תְּלוּי עַל
 הָעֵץ], און דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין [תהלים 16:10; הושע 6:2]. 8
 און זיי הָאָבֶן זיך דערמאַנט רייד פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, 9 און הָאָבֶן זיך
 אומגעקערט פון דעם קֶבֶר, און הָאָבֶן כל דערציילט צו די 11, און צו כל
 איבעריקע. 10 און דאָס זענען עס די, וואָס הָאָבֶן דערציילט די שליחים די
 דאָזיקע זאַכן: מָרְסָם פֿון מַגְדָּלָה, און יוֹחָנָה, און מָרְסָם אַם יַעֲקֹב, און די
 אַנדערע נָשִׁים מיט זיי. 11 און די דאָזיקע דברים הָאָבֶן אויסגעזען אין
 זייערע אויגן ווי נארישקייט, און זיי הָאָבֶן זיי נישט געגלויבט. 12 און יִיפָּא
 איז אויפגעשטאַנען, און איז געלאָפֿן צום קֶבֶר; און אַז ער הָאֵט זיך
 אַיִנגעבויגן און אַרײַנגעקוקט, הָאֵט ער געזען די תְּכָרִיכִים אַלִּיין; און ער
 הָאֵט זיך אומגעקערט אַהִיִּים, און מיט צריך עיון הָאֵט זיך געחידושט איבער
 דעם, וואָס עס איז געשען. 13 און הִנֵּה, 2 פון זיי זענען גראָד יענעם יום

געגאנגען צו אַ שטעטל וואָס האָט געהייסן אַמאַויס, וואָס איז געלעגן 60 פעלד-אַקער פון ירושלים. 14 און זיי האָבן געשמועסט איינער מיט דעם אַנדערן וועגן דעם, וואָס איז פאַרגעקומען. 15 און עס איז געווען, ווען זיי האָבן געשמועסט און זיך אוינאיינעם מפּלפל געווען, אַז רבי מלך המשיח אַליין האָט גענעענט, און איז מיט זיי געגאנגען. 16 אָבער זייערע אויגן זענען געווען פאַרשטעלט, כּדי זיי זאָלן אים נישט דערקענען. 17 און ער האָט צו זיי געזאָגט: וואָסערע גערעדערייען זענען דאָס, וואָס איר פירט איינער מיט דעם אַנדערן בּדּרָך? און זיי זענען געבליבן שטיין מיט באטרעפטע פנימער. 18 און איינער פון זיי, מיטן נאָמען קלעאָפּאַס [זען יוחנן 19:25], האָט אים געענטפערט: ביסטו דער רַק אורח אין ירושלים וואס ווייסט נישט די געשעענישן, וואָס זענען דאָרטן געשען אין די דאָזיקע טעג? 19 און ער האָט צו זיי געזאָגט: וואָסערע געשעענישן? האָבן זיי צו אים געזאָגט: פּונוועגן יהושע/ישוע פון נְצֻרַת, וואָס איז געווען אַ נביא, מעכטיק אין מעשים און אין דְבָר, פאַר ה' און דעם כל העם, 20 און וויאָזוי אונדזערע ראָשי-כְּהֵנִים און שָׁרִים האָבן אים איבערגעגעבן פאַר מִשְׁפַּט מוֹת, און אים אויפהענגע על דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסְתַּלְקוֹת שֶׁל מֹשִׁיחַ תּלוּי עַל הַעֵץ]. 21 אָבער מיר האָבן געהאָפּט, אַז ער איז דער, וואָס האָט געזאָלט אויסלייזן יִשְׂרָאֵל, און חוצדעם אַלעמען, איז היינט שוין דער יום השלישי, פון זינט דאָס איז געשען. 22 דערצו נאָך האָבן עטלעכע נָשִׁים מְקַרְבָּנוּ אונדז איבערראַשט; זיי זענען בּפֶּקֶר געווען ביים קבר, 23 און ווען זיי האָבן נישט געפונען זיין גופָה, זענען זיי געקומען און האָבן געזאָגט, אַז זיי האָבן אויך געזען אַ חֲזוֹן פון מלאַכים, וואָס האָבן געזאָגט, אַז הוּאֵה חַי [זען בראשית 45:26]! 24 און עטלעכע פון די אונדזעריקע זענען געגאנגען צום קבר, און האָבן אים געפונען טאקע אַזוי ווי די נָשִׁים האָבן געזאָגט; אָבער אים האָבן זיי נישט געזען. 25 און ער האָט צו זיי געזאָגט: אַ איר נאַראָנים און וואס דאס האַרץ איז אייך שווער צו גלויבן כל, וואָס די נביאים האָבן גערעדט! 26 צי האָט נישט דער רַבִּי מלך הַמֹּשִׁיחַ געדאַרפּט ליידן די דאָזיקע זאכן, און אַרְיִינְגִיין אין זיין כבוד? 27 און

רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אָנְגֵּהוּיבן פון תורת משה און פון כל הנביאים, הָאֵט
 ער פֿאַרטייטשט פאר זיי אין כל כְּתָבֵי-הַקּוּדֶשׁ די זאַכן וועגן רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ גופא. 28 און זיי האָבן זיך דערנענטערט צו דעם שטעטל, וואוהין זיי
 זענען געגאַנגען; און ער הָאֵט זיך געמאַכט, ווי ער וואָלט וועלן גיין ווייטער.
 29 און זיי זענען צוגעשטאַנען צו אים, אַזוי צו זאַגן: פֿאַרבלייב מיט אונדז,
 ווייל עס האלט שוין באלד ביים אָוונט, און דער יום הָאֵט זיך שוין גענייגט!
 און ער איז אַריינגעגאַנגען צו פֿאַרבלייבן מיט זיי [זען אלוקים מיט אונדז,
 ישעיה 7:14]. 30 און עס איז געווען, בשעתן ער איז מיט זיי מְסִיבָה ביים
 טיש, הָאֵט ער גענומען מַצָּה און אַ בְּרָכָה געמאַכט, און ביים בציעת הלחם
 ער זיי געגעבן. 31 און זייערע אויגן זענען געעפנט געוואָרן, און זיי האָבן
 אים דערקענט; און ער איז פֿאַרשוואונדן פֿאַר זייערע אויגן. 32 און זיי האָבן
 איינער צום אַנדערן געזאַגט: הָאֵט לָבְנוּ נִישַׁט געברענט אין אונדז, ווען ער
 הָאֵט צו אונדז גערעדט אויפן דָּרֶךְ, און פֿאַר אונדז געעפנט די כְּתָבֵי-הַקּוּדֶשׁ?
 33 און זיי זענען אויפגעשטאַנען תיכף אין יענער שְׁעָה, און האָבן זיך
 אומגעקערט קיין ירוּשָׁלַיִם; און האָבן געפונען די 11 פֿאַרזאַמלט
 אינאיינעם, און די וואָס זענען מיט זיי געווען, 34 וואָס האָבן געזאַגט: הָאָדוֹן
 איז אָמֵן קס מן המתים, און הָאֵט זיך באַוויזן צו שְׁמֵעוֹן [כִּיפֶּא]! 35 און זיי
 אליין האָבן דערציילט, וואָס סע הָאֵט זיך געטראָפן אויפן דָּרֶךְ, און וויאַזוי
 ער אנטפלעקט זיך ביי בציעת די מַצָּה. 36 און ווען זיי האָבן גערעדט וועגן
 די דאַזיקע זאַכן, איז ער אַליין געשטאַנען אין דער מיט צווישן זיי, און הָאֵט
 צו זיי געזאַגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! 37 אָבֵעֵר זיי האָבן זיך דערשראַקן און מורא
 געהאַט, און געמיינט, אַז זיי זעען אַ רוּחַ רפאים. 38 און ער הָאֵט צו זיי
 געזאַגט: וואָס זענט איר דערשראַקן, און פֿאַרוואָס דערוועקן זיך מַחֲשָׁבוֹת
 אין אייער לִבְבוֹת? 39 הִנֵּה מֵינַע הענט און מֵינַע רגלים, אַז דאָס בין איך
 אַליין [זען תהלים 22:17]; רִירַט מִיך אָן און זעט; מַחֲמַת אַ רוּחַ רפאים הָאֵט
 נִישַׁט קיין בשר און עצמות, ווי איר זעט, איך האָב. 40 און ווען משיח הָאֵט
 דאָס געזאַגט, הָאֵט ער זיי געוויזן זיינע הענט און זיינע רגלים [תהלים
 22:17]. 41 און ווען זיי האָבן נאָך כל נִישַׁט געגלויבט פֿאַר שְׁמִחָה, און האָבן

זיך געחידושט, האָט ער צו זיי געזאָגט: האָט איר דאָ עפעס צו עסן? 42 און זיי האָבן אים געגעבן אַ שטיקל געבראָטן דָג. 43 און ער האָט עס גענומען און האָט עס געגעסן פאַר זייערע אויגן. 44 און ער האָט צו זיי געזאָגט: דאָס זענען מיינע דברים, וואָס איך האָב צו אייך גערעדט, בשעת איך בין נאָך געווען מיט אייך [זען ישעיה 7:14], אַז כל מוז מקוים ווערן, וואָס סע שטייט געשריבן אין תּוֹרַת-מֹשֶׁה, און אין די נְבִיאִים, און אין תּהִלִּים וועגן מיר. 45 דעמלט האָט ער געעפנט זייער פאַרשטאַנד, כּדי זיי זאָלן פאַרשטיין די כּתְבֵי-הַקּוּדֶשׁ, 46 און ער האָט צו זיי געזאָגט: אַזוי שטייט געשריבן, אַז דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ זאָל לייַדן, און דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין תּחִיַת-הַמֵּתִים; 47 און אַז תשובה און סְלִיחַת-עוֹנוֹת זאָלן געדרשנט ווערן אין שמו [זען יהושע 6:11-12] צו כל אוֹמוֹת, אָנהויבנדיק פון ירוּשָׁלַיִם. 48 איר זענט אויגן-אַדוֹת פון די דאָזיקע זאַכן. 49 און הנה שיק איך אַרויס אויף אייך די הַבְּטָחָה פון מייַן אלוֹקִים הָאֵב [זען מה"ש 2:1-21; 1:5]; און איר זאָלט פאַרבלייבן אין דער עיר, ביז איר וועט אנגעקליידט ווערן מיט גבורה פון אויבן. 50 און ער האָט זיי אַרויסגעפירט ביז אַנטקעגנאיבער בֵּית-הַיְנִי, און ער האָט אויפגעהויבן זיינע הענט, און האָט זיי געבענטשט. 51 און עס איז געווען, ווען ער האָט זיי געבענטשט, האָט ער זיך אָפּגעשיידט פון זיי, און איז אַרויפגענומען געוואָרן אין שְׁמַיִם אַרײַן. 52 און זיי האָבן אנדערגעפאלן פאַר אים, און גאַבן זיך אומגעקערט קיין ירוּשָׁלַיִם מיט שְׁמֹחָה גְדוֹלָה, 53 און זיי זענען שטענדיק געווען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ זאָגנדיק ברוך ה'!

יוֹחָנָן

אַ אין אָנהייב איז געווען דאָס מאמר מִימְרָא [דה', זען ישעיה 55:11; בראשית 1:3; תהלים 33:6], און דאָס מאמר מִימְרָא [דְבָר] איז געווען ביי [אַצֶּל, זען משלי 8:30; 30:4; ישעיה 7:14; 6-5:9; תהלים 12-6:2] ה' [ירושלים תרגום בראשית 1:3], און דאָס מאמר מִימְרָא [דְבָר] איז געווען אלקים [משלי 8:30; 30:4]. 2 דאָס דאָזיקע איז געווען אין אָנהייב ביי [אַצֶּל] ה'. 3 אַלצדינג איז

דורך אים באשאפן געוואָרן, און א חוץ דורך אים איז באשאפן געוואָרן קיין
זאך, וואָס איז באשאפן געוואָרן. 4 אין אים איז געווען חיים, און דאָס חיים
איז געווען דאָס אור פון די בְּנֵי אָדָם [ישעיה 9:1; 3-1:60]. 5 און דאָס אור
שיינט אין דער חֶשֶׁד; און די חֶשֶׁד האָט עס נישט גובר געווען. 6 עס איז
געווען אַ בן אדם געשיקט פון ה', וואָס האָט געהייסן יוֹחָנָן [פון דער מקוה
טבילה פון תשובה]. 7 דער דאָזיקער איז געקומען פאַר אַן עֲדוּת, כדי ער
זאָל עֲדוּת-זאָגן פוננועגן דעם אור, אז כל זאָלן דורך אים גלויבן. 8 ער איז
נישט געווען דאָס אור, נייערט איז געקומען, אַז ער זאָל עֲדוּת-זאָגן פוננועגן
דעם אור. 9 דאָס אָמְתַע אור, וואָס באַלֵיכט כָּל אָדָם, איז געקומען אין דער
עולם הזה אַרײַן. 10 ער איז געווען אין דער עולם הזה, און די עולם איז דורך
אים באשאפן געוואָרן, אָבער די עולם הזה האָט אים נישט געקענט. 11 צו
זיין אייגנטום איז ער געקומען, און די זייניקע [זיינע אייגענע] האָבן אים
נישט אויפגענומען [זען ישעיה 6-3:53]. 12 אָבער וויפל סע האָבן אים יאָ
אויפגענומען, זיי האָט ער געגעבן רעכט [תְּקָף, גילטיקייט, זען רומ' 8:15] צו
ווערן [ווידער געבוירן אָדער געבוירן פון הימל אויבן] ילָדִים פון אלוקים,
טאַקע די, וואָס האָבן געגלויבט איז זיין נאָמען [זען זכריה 12-11:6, צמח
משיח שמו יהושע/ישוע]; 13 וואָס זענען געבוירן געוואָרן נישט פון דָם, אויך
נישט פון דעם ווילן פון בשר [פלייש], אויך נישט פון דעם ווילן פון אַ מאָן,
נייערט פון ה'. 14 און דאָס מאמר מימרא [דְּבָר] איז [זון פון דער
אויבערשטער] מְגִשֵׁם [זען קול' 1:19; בראשית (30)31-25(24):32, איז געוואָרן
בשר ודם, ער געמאכט זיין סוכה צווישן אונדז, זען ישעיה 7:14], און האָט
געוואוינט צווישן אונדז, און מיר האָבן געזען זיין כְּבוֹד, שכינה כְּבוֹד פון
בֶן-יָחִיד פון [אלוקים] הָאֵב [עֲתִיק יוֹמִין, דניאל 7:13-14, הָאֵב לְמִשִׁיחַ בֶּר
אַנְשׁ], פול מיט חֶסֶד און אָמֶת. 15 יוֹחָנָן האָט פוננועגן אים עֲדוּת-געזאָגט,
און אויסגערופן: דאָס איז געווען דער, פון וועמען איד האָב געזאָגט: דער,
וואָס קומט נאָך מיר, איז געווען פאַר [פריער פון] מיר; ווייל ער איז געווען
פאַרויס פאר מיר. 16 און פון זיין פולקייט האָבן מיר כל מקבל געווען, חֶסֶד
על חֶסֶד. 17 ווייל די תורה איז געגעבן געוואָרן דורך מֹשֶׁה [רבינו]; דער חֶסֶד

און דער אָמת זענען געקומען דורך דער [רבי] מלך המשיח יהושע/ישוע. 18
קיינער האָט קיינמאָל נישט געזען ה'; דער בן-יחיד [ער זיך איז אלוקים, זען
פּלח, דניאל 3:12 און פארגלייכן פּלח דניאל 14-13:7], וואָס איז אין דעם
חיק פון דעם אלוקים האָב, ער האָט אים באַקאַנט געמאַכט. 19 און דאָס
איז דאָס יְדוּת-זאָגן פון יוחנן, ווען די יידן האָבן צו אים געשיקט פֿהנים און
לויים פון ירושלים, כדי אים צו פרעגן: ווער ביסטו? 20 און ער האָט מודה
געווען, און האָט נישט פאַרלייקנט, און האָט מודה געווען: איך בין נישט
דער רבי מלך המשיח. 21 און זיי האָבן אים געפרעגט: טאָ ווער דען? ביסטו
אַלְהֵי הַנְּבִיאַ? און האָט ער געזאָגט: איך בין עס נישט. ביסטו דער נְבִיאַ
[דברים 18:15]? און ער האָט געענטפערט: לא. 22 האָבן זיי דעריבער צו אים
געזאָגט: ווער זשע ביסטו? כדי מיר זאָלן געבן אַן ענטפער צו די, וואָס האָבן
אַונדז געשיקט. וואָס זאָגסטו וועגן דיר אַלײן? 23 האָט ער געזאָגט: אַנִי קוֹל
קוֹרָא בְּמִדְבָּר: פִּנּוּ דְרֹךְ ה' [ישעיה 40:3], אַזוי ווי ישעיה הנביא האָט געזאָגט.
24 און די שליחים זענען געווען פון די פרושים, 25 און זיי האָבן אים
געפרעגט: טאָ פאַרוואָס מקוה טובלסטו [זען מל"ב 5:10; ישעיה 53:5], אויב
דו ביסט נישט דער [רבי] מלך המשיח, און נישט אַלְהֵי הַנְּבִיאַ, און נישט
דער נְבִיאַ [דברים 18:15]? 26 האָט יוחנן זיי געענטפערט: איך בין מקוה
טובל מיט מקוה מים; אָבער אין דער מיט פון אייך שטייט איינער, וועמען
איר קענט נישט [זען ישעיה 53:1], 27 טאָקע דער, וואָס קומט נאָך מיר, און
וועמעס שרוך פון זיין סנדלן איך בין נישט ראוי אויפצובינדן. 28 דאָס
דאָזיקע איז געשען אין בֵּית-אַנְיָה, אין עבר-הַיַּרְדֵּן, וואו יוחנן האָט מקוה
מים געטובלט. 29 מִמַּחֲרַת האָט יוחנן געזען רבי מלך המשיח קומען צו אים,
און ער האָט געזאָגט: הִנֵּה, דאָס שֵׁה האלוקים [ישעיה 53:7], וואָס נושא
[זען ישעיה 53:12; ויקרא 16:22, ווי שער לעזאזל כִּפְרָה] די עבירה פון דער
עולם הזה! 30 דאָס איז דער, פון וועמען איך האָב געזאָגט: נאָך מיר קומט
אַן איש [זען איש, זכריה 6:12], וואָס איז געווען איידער מיר, ווייל ער קָדָם לִי
הָיָה [זען דניאל 14-13:7]. 31 און איך האָב אים נישט געקענט; נאָר כדי ער
זאָל נְתַגְלָה [אַנטפלעקט] ווערן צו ישׂראל, דערפאַר בין איך געקומען מקוה

טובלען מיט מַיִם. 32 און יוֹחֲנָן הָאֵט יְעוּדוֹת-געזאַגט: אַיך הָאָב געזען דעם רוח הַקּוֹדֵשׁ אַראָפּנידערן פון הימל ווי אַ טויב פון שָׁמַיִם, און ער הָאֵט בלייבן אויף אים. 33 און אַיך הָאָב אים נישט געקענט; נאָר דער, וואָס הָאֵט מיך געשיקט צו מקוה טובלען מיט מקוה מַיִם, הָאֵט צו מיר געזאַגט: אויף וועמען דו וועסט זען אַראָפּנידערן דעם רוח הַקּוֹדֵשׁ, און בלייבן אויף אים, דער דאָזיקער איז עס, וועלכער טוט מקוה טובלען מיט דעם רוח הַקּוֹדֵשׁ [לוקס 24:49; מה"ש 1:8]. 34 און אַיך הָאָב געזען, און הָאָב יְעוּדוֹת געזאַגט, אַז דער דאָזיקער איז דער זון פון דער אויבערשטער. 35 לְמַחֲרַת אִיז יוֹחֲנָן ווידער געשטאַנען מיט 2 פון זיינע תּלְמִידִים; 36 און אַז ער הָאֵט געזען יהושע/ישוע פאַרבייגיין, הָאֵט ער געזאַגט: הִנֵּה, דאָס שֵׁה האלוקים [ישעיה 53:7]! 37 און די 2 תּלְמִידִים זיינע האָבן אים געהערט רעדן, און האָבן נאָכגעפּאָלגט יהושע/ישוע. 38 און יהושע/ישוע הָאֵט זיך אויסגעדרייט, און הָאֵט זיי געזען נאָכפּאָלגען, און צו זיי געזאַגט: מַה תְּבַקְשׁוּן? האָבן זיי צו אים געזאַגט: רַבִּי - וואָס מיינט צו זאָגן, מוֹרֶה שְׁלִי - וואו וואוינסטו? 39 זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: קומט, און איר וועט זען. זענען זיי דעריבער געקומען און האָבן געזען, וואו ער הָאֵט געוואוינט; און זיי זענען פאַרבליבן מיט אים יענעס יום. עס איז געווען אַרום דער 10טער שָׁעָה. 40 איינער פון די 2, וואָס הָאֵט געהערט יוֹחֲנָן רעדן, און איז אים נאָכגעפּאָלגט, איז געווען אַנדריי אַח שְׁמַעוֹן כֵּיפָא. 41 ער הָאֵט צוערשט געפינען זיין אייגענעם אַח שְׁמַעוֹן, און הָאֵט צו אים געזאַגט: מיר האָבן געפונען דעם רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וואָס איז טייטש: געזאַלבטער. 42 און ער הָאֵט אים געבראַכט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און יהושע/ישוע הָאֵט אים אָנגעקוקט, און געזאַגט: דו ביסט שְׁמַעוֹן בֶּן-יוֹנָה; דו זאָלסט גערופן ווערן כֵּיפָא, וואָס איז טייטש: פעלדזן [פּטרוס]. 43 לְמַחֲרַת הָאֵט יהושע/ישוע געוואָלט ארויסגיין קיין גָּלִיל, און ער הָאֵט געפינט פּיליפּוס, און צו אים געזאַגט: גיי מיר נאָך. 44 און פּיליפּוס איז געווען פון בֵּית-צִיְדָא, פון דער שטעטל פון אַנדריי און כֵּיפָא. 45 און פּיליפּוס געפינט נתנאלן, און זאָגט צו אים: מיר האָבן געפונען דעם, פון וועמען משה [רבינו] הָאֵט געשריבן אין דער תּוֹרָה, און די נבִיאִים,

יהושע/ישוע בן-יוסף [בן דוד], פון נְצֻרְתָּ. 46 און נתנאל האָט צו אים געזאָגט: צי קען עפעס גוטס אַרויסקומען פון נְצֻרְתָּ? זאָגט צו אים פיליפּוס: קום און זע. 47 און אַז יהושע/ישוע האָט געזען נתנאלן קומען צו אים, האָט ער וועגן אים געזאָגט: אָט איז אַן אָמְתֵּעַר בֶּן-יִשְׂרָאֵל, אין וועמען ס'איז נישטאָ פאראן קיין מַרְמָה [ישעיה 53:9]. 48 זאָגט צו אים נתנאל: פּוֹנוּאָנען קענסטו מיד? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: איידער נאָך פיליפּוס האָט דרך גערופּן, ווען דו ביסט נאָך געווען אונטער דעם פּייגנבוים, האָב איך דרך געזען. 49 האָט נתנאל אים געענטפערט: רַבִּי, דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער! דו ביסט דער מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל! 50 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו גלויבסט, ווייל איך האָב דיר געזאָגט, איך האָב דרך געזען אונטער דעם פּייגנבוים! גְדוּלוֹת מַאֲלָה תִּרְאֶה! 51 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, איר וועט זען דעם שְׂמַיִם אָפּן, און די מַלְאָכִים פון ה' אַרויפגיין און אַראָפּקומען אויף דעם בֶּר-אֲנָשׁ [דניאל 7:13, משיח, סנהדרין 98]. ב און דעם יום השלישי איז געווען אַ חַתוּנָה אין קָנָה פון גָּלִיל, און אַם פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דאָרטן געווען; 2 און אויך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען פאַרבעטן צו דער חַתוּנָה, מיט משיחס תּלְמִידִים. 3 און ווען עס האָט אויסגעפעלט וויין, האָט אַם פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: זיי האָבן נישט קיין וויין. 4 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו איר געזאָגט: אֵשֶׁה, מָה לִּי וְלָךְ [זען בראשית 3:15]! מיין שָׁעָה איז נאָך נישט געקומען. 5 זאָגט זיין אַם צו די מְשֻׁרְתִּים: וואָס נאָר ער וועט אייך זאָגן, דאָס טוט [זען בראשית 41:55]. 6 און דאָרטן זענען געשטאַנען 6 שטיינערנע מַיִם-כֶּד, לויט דעם יידישן מְנַהֵג לְטַהַרְתֶּם, און וואָס יעדער איינער האָט געהאַלטן 20 אָדער 30 גאלאנען. 7 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: פילט אָן די כַּדִּים מיט מַיִם. און זיי האָבן זיי אָנגעפילט ביז ארויף. 8 און ער האָט צו זיי געזאָגט: איצט שעפט אָן, און טראָגט עס צו דעם ראש-הַמְּסָבָה. און זיי האָבן עס צוגעטראָגן. 9 און ווי דער ראש-הַמְּסָבָה האָט טועם געווען דאָס מַיִם, וואָס איז געוואָרן וויין, און נישט געוואָסט פּוֹנוּאָנען עס איז געקומען - די

משרתים אָבער האָבן געוואוסט, מחמת זיי האָבן אָנגעשעפט דאָס מים-
 האָט דער ראש-הַמְסָבָה גערופן דעם חָתוּן, 10 און צו אים געזאָגט: יעדער
 איינער שטעלט קודם כל הַיּוֹן הַטוֹב, און ווען מען האָט זיך שוין
 אָנגעטרונקען, דעמלט דעם ערגערן; דו אָבער האָסט הַיּוֹן הַטוֹב [פון
 ייִדישקייט] געהאַלטן ביז איצט. 11 דעם דאָזיקן אָנהייב פון רבי מלך
 המשיח נסים האָט ער געטאָן אין קְנָה פון גְלִיל, און האָט אַנטפלעקט
 משיח הערלעכקייט; און משיח תּלמידים האָבן געגלויבט אין אים. 12
 נאָך דעם האָט ער אַראָפּגעגאנגען קיין כּפּר-נְחוּם, מיט אַם פון רבי מלך
 המשיח, און זיינע אחים, און משיח תּלמידים; און זיי זענען דאָרטן
 פאַרבלייבן נישט קיין סך טעג. 13 און דער ייִדישער יום-טוֹב פּסח איז
 געווען נאָענט, און רבי מלך המשיח איז עולה-רַגל געווען קיין ירוּשָׁלַיִם. 14
 און אין דעם בית-הַמִּקְדָּשׁ האָט ער געפונען יענע, וואָס האָבן פאַרקויפט
 בָּקָר און צאָן און יונים, און די חלפָּנים זיצן. 15 און רבי מלך המשיח האָט
 געמאַכט אַ שוֹט פון חבלים [זען חוט המשולש, קהלת 4:12], און האָט
 אַלעמען אַרויסגעטריבן פון דעם בית-הַמִּקְדָּשׁ, מיט די צאָן און די בָּקָר; און
 ער האָט אויסגעשיט דאָס געלט פון די חלפָּנים, און איבערגעקערט זייערע
 טישן. 16 און צו די, וואָס האָבן פאַרקויפט יונים, האָט רבי מלך המשיח
 געזאָגט: נעמט די דאָזיקע אוועק פונדאנען; מאַכט נישט בַּיִת אָבִי אַ בַּיִת פון
 מִסַּחַר [זען זכריה 14:21]. 17 זיינע תּלמידים האָבן זיך דערמאָנט, אַז סע
 שטייט געשוּיבן: קְנֵאת בֵּיתְךָ אַכְלָתְנִי, די קנאה פון דיין בַּיִת האָט מיך
 פאַרצערט [תהלים (9) 69:10]. 18 און די ייִדן האָבן אים געענטפערט, און
 געזאָגט: וואָסער צייכן [אות] טויסטו אונדז ווייזן, פאַר אַז דו טויסט די
 דאָזיקע זאָכן? 19 האָט רבי מלך המשיח געענטפערט, און צו זיי געזאָגט:
 צעשטערט מיט חֲרָבָן דעם דאָזיקן היכל, און אין 3 ימים וועל איך אים
 אויפשטעלן. 20 די ייִדן האָבן דערפאר געזאָגט: 46 יאָר איז דער דאָזיקער
 היכל געבויט געוואָרן [דאָטע C.E. 27], און דו וועסט אים אויפשטעלן אין
 3 ימים? 21 רבי מלך המשיח אָבער האָט גערעדט פון דעם היכל פון זיין
 אייגענעם גוף. 22 על-כּוֹן, ווען רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען

ותחית-המתים, האבן זיך משיחס תלמידים דערמאנט, אז ער האט דאס
 דאזיקע געזאגט, און זיי האבן געגלויבט אין די כתבי-הקודש, און אין די
 דבר, וואס רבי מלך המשיח האט גערעדט. 23 און בעת ער איז געווען אין
 ירושלים דעם יום-טוב פסח, האבן רבים געגלויבט אין שמו [זען זכריה
 12-11:6], זעענדיק זיינע נסים, וואס ער האט געטאן. 24 אבער רבי מלך
 המשיח האט זיך נישט אנפארטרויט אין זיי, ווייל ער האט געקענט כל בני
 אדם, 25 און מחמת ער האט זיך נישט גענייטיקט אז עמיצער זאל עדות
 זאגן פונוועגן בני אדם; מחמת רבי מלך המשיח אליין האט געוואוסט וואס
 ס'איז געווען אין א בן אדם. ג און עס איז געווען א בן אדם פון די פרושים,
 שמו נקדימון [זען יוהנן 19:39], א [סנהדרין] קצין פון די יידן. 2 דער
 דאזיקער איז צו רבי מלך המשיח געקומען בלילה, און האט צו אים געזאגט:
 רבי, מיר ווייסן, כי ה' אלוקים שלח אותך ללמד אותנו: מחמת קיינער קען
 נישט טאן די דאזיקע נסים, וואס דו טויסט, אחוץ ה' איז מיט אים. 3 האט
 רבי מלך המשיח געענטפערט, און צו אים געזאגט: אמן, אמן, איך זאג דיר,
 אחוץ איינער ווערט געבוירן ווידער [געבוירן פון אויבן, זען גלט' 4:26, זען
 בראשית 3:15; יוחנן 8:44; ישעיה 53:10; צו זיין געבוירן פעם אחת: זרע השטן,
 יוחנן 8:44; צו זיין געבוירן צוויי: זרע משיח, ישעיה 53:10], קען ער נישט זען
 דאס מלכות ה'. 4 זאגט צו רבי מלך המשיח נקדימון: וויאזוי קען א בן אדם
 געבוירן ווערן, ווען ער איז א זקן? צי קען ער דען א צווייט מאל אריינגיין אין
 רחם אמן, און געבוירן ווערן? 5 האט רבי מלך המשיח געענטפערט: אמן,
 אמן, זאג איך דיר, אויב איינער ווערט נישט געבוירן פון מיס [זען יחזקאל
 26-25:36; טיט' 3:5; יוחנן 4:14] און דעם רוח הקודש, קען ער נישט אריינגיין
 אין דעם מלכות ה' [זען קור"א 6:11]. 6 דאס, וואס איז געבוירן פון דעם
 פלייש, איז פלייש; און דאס, וואס איז געבוירן פון דעם רוח הקודש, איז רוח
 [פון התחדשות]. 7 חידוש דין נישט, ווייל איך האב דיר געזאגט: איר מוזט
 געבוירן ווערן ווידער. 8 דער ווינט בלאזט וואו ער וויל, און דו הערסט זיין
 קול, נאר דו ווייסט נישט פונוואנען ער קומט, און וואוהין ער גייט; פונקט
 אזוי איז יעדער איינער, וואס איז געבוירן פון דעם רוח הקודש. 9 האט

נְקַדְיִמוֹן צוֹ אִים גַּעזְאָגֵט: וויאַזוי קען דאָס געשען? 10 און רבי מלך המשיח
 האָט געענטפּערט, און צו אים געזאָגט: דו ביסט אַ רבי בּיִשְׂרָאֵל, און דאָס
 פּאַרשטייסטו נישט? 11 אָמֵן, אָמֵן, אַיך זאָג דיר: וואָס מיר ווייסן, דאָס רעדן
 מיר, און וואָס מיר האָבן געזען, דערפון זאָגן מיר יְדוּת; און איר נעמט נישט
 אָן אונדזער יְדוּת. 12 אויב אַיך האָב צו אַיך גערעדט פּוֹנוּעגן ערדישע
 זאַכן, און איר גלויבט נישט, וויאַזוי וועט איר גלויבן, ווען אַיך וועל צו אַיך
 רעדן פּוֹנוּעגן הימלישע זאַכן? 13 און קיינער איז נישט אַרויפגעגאַנגען אין
 שְׁמַיִם אַרײַן, אחוץ דער, וואָס האָט אַראָפּגעקומען פון שְׁמַיִם, דער בַּר-אֱנָשׁ,
 וואָס איז אין שְׁמַיִם [זען דניאל 7:13, משיח]. 14 און אַזוי ווי משה האָט
 אויפגעהויבן די נחש [זען בראשית 3:1] אין דער מַדְבַּר [במדבר 9-8:21],
 טאקע אַזוי מוז דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] אויפגעהויבן ווערן, 15 כדי
 יעדער בן אדם, וואָס גלויבט אין אים, זאָל האָבן חַיִּי עוֹלָם. 16 ווייל ה' האָט
 אַזוי ליב געהאַט די וועלט, אַז ער האָט געגעבן זיין בֶּן-יְחִיד, כדי יעדער
 איינער, וואָס גלויבט אין אים, זאָל דאָך נישט פאַרלוירן ווערן, נייערט האָבן
 חַיִּי עוֹלָם. 17 ווייל ה' האָט נישט געשיקט דער זון פון דער אויבערשטער אין
 דער וועלט אַרײַן כדי צו משפטן די וועלט, נייערט כדי די וועלט זאָל קומען
 צו ישועת אלוקינו דורך אים. 18 דער, וואָס גלויבט אין אים, ווערט נישט
 געמשפּט; דער, וואָס גלויבט נישט, איז שוין געמשפּט עוואָרן, ווייל ער האָט
 נישט געגלויבט אין דעם נאָמען פון דעם בֶּן-יְחִיד פון ה' [זען זכריה 12-11:6],
 שמו צמח משיח איז יהושע/ישוע]. 19 און דאָס איז דער משפּט, וואָס דאָס
 אור איז געקומען אין דער וועלט אַרײַן, און בְּנֵי אָדָם האָבן ליב געהאַט די
 חֲשֵׁך לִיבֵעֶרשֶׁט ווי דאָס אור; ווייל זייערע מעשים זענען געווען רָעִים. 20
 מחמת יעדער בן אדם, וואָס טויט עוֹלָה, האָט פּיינט דאָס אור, און קומט
 נישט צו דעם אור, כדי זיינע מעשים זאָלן נישט אויסגעפונען [אויפגעדעקט]
 ווערן. 21 נייערט דער, וואָס טויט דעם אָמת, קומט צו דעם אור, כדי זיינע
 מעשים זאָלן אַנטפּליקט ווערן, אַז זיי ווערן געטאָן אין ה'. 22 נאָך דעם איז
 רבי מלך המשיח געקומען מיט משיח תלמידים אין אַרְצֵי יְהוּדָה; און ער איז
 דאַרט פאַרבלייבן מיט זיי, און האָט מקוה מים געטובלט. 23 און אויך יוֹחָנָן

האָט מקוה מײַם געטובלט געווען אין עײַנון, נאָענט בײַ שְׁלֹם, ווייל עס איז דאָרטן געווען מײַם רביס; און זײ [זײַדן] פלעגט קומען און זיך פאַרלייגן צו מקוה מײַם טובלען [תשובה]. 24 מחמת יוֹחָנָן [פון דער מקוה מײַם טבילה פון תשובה] איז נאָך נישט געווען אַרײַנגעוואָרפן אין דער בַּיִת הַסֵּהר. 25 און עס האָט זיך אויפגעהויבן אַ מַחלוקה צווישן די תלמידים פון יוֹחָנָן [פון דער מקוה מײַם טבילה פון תשובה] און אַ ייד וועגן טְהָרָה. 26 און זײ זענען געקומען צו יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה], און האָבן צו אים געזאָגט: רַבִּי, ער, וואָס איז געווען מיט דיר אין עבר-הַיַּרְדֵּן, וועגן וועמען דו האָסט יְעֻדוֹת געזאָגט, הִנֵּה, דער דאָזיקער מקוה טובלט, און כל קומען צו אים. 27 האָט יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה] געענטפערט, און געזאָגט: קײַן מענטש קען זיך גאַרנישט נעמען, אחוץ עס איז אים געגעבן געוואָרן פון שָׁמַיִם. 28 איר אַלײַן זענט מײַנע יְעֻדוֹת, אַז אײַך האָב געזאָגט: אײַך בין נישט דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ, נײַערט אַז אײַך בין געשיקט געוואָרן פאַרויס פאַר אים. 29 דער, וואָס האָט די פֶּלָה, איז דער חָתָן; און דער שושבין, וואָס שטייט און הערט זיך צו אים, טוט מיט שמחה זיך פרייען איבער דעם חָתָנִס קוֹל; די דאָזיקע שְׁמִיחָה מײַנע איז איצט שלָמָה. 30 ער מוז וואָקסן, אײַך אָבער--פאַרמינערט ווערן. 31 דער, וואָס קומט פון אויבן, איז איבער אַלעמען; דער, וואָס איז פון הָאָרֶץ, איז פון דער ערד, און פון דער ערד טוט ער רעדן; 31 דער, וואָס קומט פון שָׁמַיִם, איז איבער אַלעמען [זען ישעיה 7:14]. 32 וואָס ער האָט געזען און געהערט, דערפון זאָגט ער יְעֻדוֹת; און קײַנער נעמט נישט אָן זײַן יְעֻדוֹת; 33 ווער עס נעמט יאָ אָן זײַן יְעֻדוֹת-זאָגן, דער האָט צוגעחתמעט, אַז ה' איז אָמֵת. 34 מחמת ער, וועמען ה' האָט געשיקט, טוט רעדן די דְּבָרִים פון ה'; ווייל ער גיט נישט דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ מיט אַ מַאָס. 35 דער אלוקים האָב האָט ליב דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], און האָט אַלצדינג געגעבן אין זײַן האַנט אַרײַן. 36 דער, וואָס גלויבט אין דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], האָט חַיִּי עוֹלָם; ווער אָבער עס געהאַרכט נישט דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], דער וועט נישט זען חַיִּים, נאָר דער חֲרוֹן ה' בלייבט אויף אים. 37 און ווען

דעריבער האָדון [רבי מלך המשיח] האָט זיך דערוואויסט, אַז די פרושים האָבן געהערט, אַז ער מאַכט און מקוה מיס טובלט מער תלמידים ווי יוחנן 2 -- הַגַּם רבי מלך המְּשִׁיחַ אַלִּיין האָט נישט מקוה מיס געטובלט, נאָר משיחס תלמידים-- 3 האָט ער פאַרלאָזט אַרְץ יהודה, און איז ווידער אַוועקגעגאַנגען קיין גליל. 4 און רבי מלך המְּשִׁיחַ האָט געמוזט דורכגיין דורך שומרון. 5 און רבי מלך המְּשִׁיחַ איז געקומען אין אַן עיר פון שומרון, וועלכע מען רופט שְׂכָם, נאָענט צו דעם שטיק שְׂדָה, וואָס יַעקב האָט געגעבן צו זיין זון יוסף. 6 און יַעקבס בָּאָר [ברונעם] איז דאָרט געווען. און אַזוי ווי רבי מלך המְּשִׁיחַ איז געווען מיד פון בְּדֶרֶךְ, האָט ער זיך אַזוי אַנידערגעזעצט ביים בָּאָר; עס איז געווען אַרום דער 6טער שְׁעָה. 7 און קומט אַן אַשָּׁה פון שומרון צו שַׁעפּן מַיִם; זאָגט רבי מלך המְּשִׁיחַ צו איר: גיב מיר צו טרינקען. 8 מחמת משיחס תלמידים זענען אַוועקגעגאַנגען אין דער עיר אַרִיין צו קויפן אַכָּל. 9 און די שומרונישע אַשָּׁה האָט צו רבי מלך המְּשִׁיחַ געזאָגט: וויאזוי בעטסטו, אַ ייד, צו טרינקען פון מיר, וואָס איך בין אַ שומרונישע אַשָּׁה? מחמת יידן האָבן נישט געהאַט קיין מַגֵּע-וּמִשָּׂא מיט שומרונים. 10 האָט רבי מלך המְּשִׁיחַ איר געענטפערט: אויב דו וואָלטסט געוואויסט די מַתָּנָה פון ה' [יוח' 3:16; אפס' 9-8:2], און ווער דאָס איז, וואָס זאָגט צו דיר: גיב מיר צו טרינקען, וואָלטסטו געווען געבעטן ביי אים, און ער וואָלט דיר געווען געגעבן מַיִם חַיִּים. 11 זאָגט צו אים די אַשָּׁה: אַדוֹנָי, דו האָסט נישט מיט וואָס אַנצושעפן, און דער בָּאָר איז טיף; פּוּנוּאָנען זשע האָסטו דאָס מַיִם חַיִּים? 12 צו ביסטו דען גרעסער ווי יַעקב אַבינו, וועלכער האָט אונדז געגעבן דעם בָּאָר, און האָט פון אים אַלִּיין געטרונקען, און זיינע בָּנִים, און זיינע מְּקַנָּה? 13 האָט רבי מלך המְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו איר געזאָגט: יעדער בן אדם, וואָס טרינקט פון דעם דאָזיקן מַיִם, וועט ווידער זיין דאָרשטיק. 14 אָבער דער, וואָס טוט טרינקען פון דעם מַיִם [זען יוחנן 3:5], וואָס איך וועל אים געבן, וועט קיינמאַל מער נישט דאָרשטיק ווערן; נייערט דאָס מַיִם, וואָס איך וועל אים געבן, וועט ווערן אין אים אַ מְּקוֹר מַיִם, וואָס קוואַלט אַרויף צום חַיִּי עוֹלָם. 15 זאָגט צו אים די אַשָּׁה: אַדוֹנָי, גיב מיר דאָס דאָזיקע

מִים, כּדִי אִיך זאָל נישט דאַרשטן [זען לוקס 31-19:16], און נישט דאַרפן
קומען אַהער צו שעפן. 16 זאָגט רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ צו איר: גיי, רוף דיין בַּעַל,
און קום אַהער. 17 הָאָט די אִשָּׁה געענטפערט, און געזאָגט: אִיך הָאָב נישט
קײן בַּעַל. זאָגט רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ צו איר: דו הָאָסט ריכטיק געזאָגט: אִיך
הָאָב נישט קײן בַּעַל; 18 מחמת דו הָאָסט געהאַט 5 מענער; און דער, וועמען
דו דאַסט איצט, איז נישט דיין בַּעַל; דאָס הָאָסטו אָמת געזאָגט. 19 זאָגט צו
רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ די אִשָּׁה: אָדוֹנַי, אִיך זע, אַז דו ביסט אַ נְבִיא. 20 אבותינו
הָאָבן זיך געבוקט (צו אלוקים) אויף דעם דאָזיקן הָר; און איר זאָגט, אַז אין
ירוּשָׁלַיִם איז דאָס מָקוּם, וואו מען דאַרף זיך בוקן (צו אלוקים). 21 זאָגט רבי
מֶלך הַמְּשִׁיחַ צו איר: אִשָּׁה, גלויב מיר, אַז עס קומט אַ שָׁעָה, ווען נישט אויף
דעם דאָזיקן הָר, נישט אין ירוּשָׁלַיִם וועט איר זיך בוקן צום אלוקים הָאָב.
22 איר בוקט זיך צו דעם, וועמען איר וויסט נישט; מיר [יידן] ווייסן יאָ צו
וועמען מיר בוקן זיך; ווייל די ישועת [אלוקינו] איז פון די יידן. 23 נאָר סע
קומט אַ שָׁעָה, און אָט איז שוין איצט, ווען די אָמתע מתפללים וועלן
מתפלל זיין צום אלוקים הָאָב אין רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ און אָמת; מחמת דער
אלוקים הָאָב זוכט אזעלכע, וואס זאלן זיין זיינע מתפללים [תְּשַׁתְּחוּ וּלְאָב].
24 ה' איז רוּחַ און די, וואָס בוקן זיך צו אים, מוזן זיך בוקן אין רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ
און אין אָמת. 25 זאָגט די אִשָּׁה צו רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ: אִיך ווייס, אַז מְּשִׁיחַ
(וואָס הייסט געזאַלבטער) ווען ער וועט קומען, וועט ער אונדז באַשיידן
אַלצדינג. 26 זאָגט רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ צו איר: אַנִי הוּא, וואָס רעדט מיט דיר.
27 און ביי דעם דאָזיקן זענען משיחס תּלמידים אָנגעקומען; און זיי הָאָבן
זיך געחידושט, אַז ער רעדט מיט אַ נְקִיבָה. דאָך הָאָט קיינער נישט געזאָגט:
וואָס ווילסטו? אָדער: פאַרוואָס רעדסטו מיט איר? 28 און די אִשָּׁה הָאָט
איבערגעלאָזט איר מִים-בַּד, און איז אַוועק אין שטאָט אַריין, און געזאָגט צו
די בְּנֵי אָדָם: 29 קומט, זעט אַן אִישׁ, וועלכער הָאָט מיר געזאָגט כל, וואָס
אִיך הָאָב געטאָן; איז דאָס נישט אפשר דער רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ? 30 זענען זיי
אַרויסגעגאַנגען פון דער שטאָט, און זענען געקומען צו רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ. 31
דערווייל הָאָבן רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ די תּלמידים געבעטן, אַזוי צו זאָגן: רַבִּי, עס.

32 אָבער רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: איך האָב אַלץ צו עסן, פון
 וואָס איר ווייסט נישט. 33 משיחס תּלמידים האָבן דעריבער געזאָגט איינער
 צום אַנדערן: צי האָט אים דען עמיצער געבראַכט עפעס צו עסן? 34 זאָגט
 רבי מלך המשיח צו זיי: מיין אַלץ איז, אַז איך זאל טאָן דעם רצון פון אים
 [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט, און צו פאַרענדיקן פּעלֶת ה'. 35 צי זאָגט איר
 דען נישט: נאָך 4 תּדָשים, און עס קומט דער קציר? הנה, איך זאָג אייך,
 הויבט אויף אייערע אויגן, און זעט די שְׂדוֹת, אַז זיי זענען שוין ווייס צום
 קציר. 36 דער, וואָס שניידט, איז מקבל שכר, און זאַמלט איין פירות צום
 חַי עולם, פּדי דער פאַרזייער און דער שניטער זאלן זיך פרייען צוואמען. 37
 ווייל אין דעם דאזיקן פאל איז דאָס שפּריכוואָרט אמת: איינער זייט, און אַן
 אַנדערער שניידט. 38 איך האָב אייך געשיקט צו שניידן דאָס, אויף וואָס איר
 האָט זיך נישט געמיט; אַנדערע האָבן געארבעט, און איר זענט
 אריינגעקומען אין זייער ארבעט אַריין. 39 און פון יענער שטאָט האָבן א סך
 פון די שומרוֹנים געגלויבט אין רבי מלך המשיח, צוליב דעם דָבָר פון דער
 אָשָה, וואָס האָט יְעוֹדוֹת געזאָגט: ער האָט מיר געזאָגט כל, וואָס איך האָב
 געטאָן. 40 און ווי די שומרוֹנים זענען געקומען צו רבי מלך המשיח, האָבן
 זיי אים געבעטן צו בלייבן מיט זיי; און רבי מלך המשיח איז דאָרט
 געבלייבן 2 טעג. 41 און א סך מער האָבן געגלויבט צוליב משיחס דָבָר; 42
 און האָבן געזאָגט צו דער אָשָה: איצט גלויבן מיר, נישט צוליב דייע רייד,
 ווייל מיר אַליין האָבן אים געהערט; און ווייסן, אַז ער איז באמת דער גוֹאֵל
 מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם [דער משיח גואל פון דער וועלט]. 43 און נאָך 2 טעג איז ער
 פון דאָרטן אַוועקגעגאַנגען קיין גָליל. 44 ווייל רבי מלך המשיח אַליין האָט
 יְעוֹדוֹת געזאָגט, אַז אַ נביא האָט נישט קיין כּבוֹד אין זיין אייגן עיר. 45 און
 ווען רבי מלך המשיח איז געקומען קיין גָליל, האָבן אים די גלילי
 מקבל-פְּנִים געווען, ווייל זיי האָבן געזען כל, וואָס ער האָט געטאָן אין
 ירוּשָׁלַיִם אויף יום-טוֹב; ווייל אויך זיי האָבן עוֹלָה-רַגֵל געווען אויף יום-טוֹב
 [פּסח, יוחנן 2:13]. 46 און רבי מלך המשיח איז ווידער אַמאָל געקומען קיין
 קָנָה אין גָליל, וואו ער האָט געמאַכט דאָס מִים צו וויין. און דאָרט איז

געווען אַ געוויסער אָחַד מֵאַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְ, וועמעס זון איז געווען חוֹלָה אין
 כֶּפֶר-נְחוּם. 47 ווען ער האָט געהערט, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אָנגעקומען
 פֿון אֶרֶץ יְהוּדָה קיין גָּלִיל, איז ער געגאַנגען און האָט אים געבעטן, אַז ער
 זאָל אַראָפּגיין און היילן זיין זון; ווייל ער האָט געהאַלטן ביים שטאַרבן. 48
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: אַחוּץ איר זעט נְסִים וְנִפְלְאוֹת,
 וועט איר נישט גלויבן! 49 זאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דער אָחַד מֵאַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְ:
 אָדוֹנָי, קום אַראָפּ, איידער מיין ילָד שטאַרט. 50 זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו
 אים: גיי; דיין זון חַי! און דער מענטש האָט געגלויבט אין דאָס דָּבָר, וואָס
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט, און ער איז געגאַנגען זיין וועג. 51 און
 בשעת ער איז אַראָפּגעגאַנגען, האָבן אים באַגעגנט זיינע עבדים, און
 געזאָגט, אַז זיין זון חַי! 52 און ער האָט זיך דעריבער נאָכגעפרעגט ביי זיי די
 שָׁעָה, ווען ער האָט זיך אָנגעהויבן צו בעסערן. האָבן זיי צו אים געזאָגט:
 נעכטן אין דער 7טער שָׁעָה האָט דאָס פיבער אים פאַרלאָזט. 53 און דער
 אָב האָט דעריבער געוואוסט, אַז דאָס איז געווען אין יענער שָׁעָה, אין
 וועלכער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: דיין זון חַי! און ער האָט
 געגלויבט און זיין כל בֵּית. 54 דאָס דאָזיקע איז שוין דאָס צווייטע נס, וואָס
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געטאָן ווען ער איז געקומען פֿון אֶרֶץ יְהוּדָה קיין
 גָּלִיל. הַ און נאָך דעם איז געווען יום-טוֹב ביי יִידִן; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט עוֹלָה-רָגַל געווען קיין יְרוּשָׁלַיִם. 2 און אין יְרוּשָׁלַיִם ביים שַׁעַר-הַצֶּאֱן
 איז פאַראַן אַ טייד, וואָס הייסט אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ בֵּית-חֶסֶדָא, און האָט 5
 אַכְסָדְרָאוֹת. 3 אין די דאָזיקע איז געלעגן אַן עוֹלָם פֿון חוֹלִים, בלינדע,
 פּסחים, אויסגעצערטע, וואָס האָבן געוואָרט, אַז דאָס מַיִם זאָל זיך באַוועגן.
 4 ווייל פֿון צייט צו צייט א מַלְאָךְ ה' פלעגט אַראָפּקומען אין דעם טייד
 אַריין, און באַוועגן דאָס מַיִם; דעריבער ווער עס איז אַריינגעגאַנגען דער
 1טער נאָך דער באַוועגונג פֿון דעם מַיִם, דער איז געזונט געוואָרן פֿון יעדער
 מַחְלָה וואָס ער האָט נאָר געהאַט. 5 און דאָרט איז געווען אַ בן אדם, וואָס
 איז חוֹלָה געווען 38 יאָר. 6 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים געזען, און
 האָט פאַרשטאַנען, אַז ער ליגט שוין דארט אַ לאַנגע צייט, זאָגט רבי מֶלֶךְ

הַמְּשִׁיחַ צו אים: דו ווילסט געזונט ווערן? 7 הָאָט אים דער חולה געענטפערט: אַדוֹנָי, אִיךְ הָאָב נִישַׁט קִיין מענטשן, וואָס זאָל מִיךְ אַרײַנטאָן אין טײַך אַרײַן, ווען דאָס מַיִם באַוועגט זיך; נאָר בשעת אִיךְ קום אָן, גײט אַן אַנדערער אַראָפּ פאַר מיר. 8 זאָגט צו אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: שטיי אויף, נעם דיין בעט, און גײ. 9 און תִּיכַף אײז דער בן אדם געזונט געוואָרן, און הָאָט גענומען זײַן בעט און אײז געגאַנגען. 10 און יענער יום אײז געווען שַׁבַּת. און אנשי יהודה הָאָבן דעריבער געזאָגט צו דעם, וואָס אײז געהײלט געוואָרן: עס אײז שַׁבַּת, און דו טאַרסט נישט טראָגן דאָס בעט. 11 אָבער ער הָאָט זײ געענטפערט: דער, וואָס הָאָט מִיך געזונט געמאַכט, הָאָט צו מיר געזאָגט: נעם דיין בעט און גײ. הָאָבן זײ אים געפרעגט: 12 ווער אײז דער אַיִש, וואָס הָאָט צו דיר געזאָגט: נעם און גײ? 13 און דער, וואָס אײז געהײלט געוואָרן, הָאָט נישט געוואוסט, ווער עס אײז; ווייל רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט אָפּגעקערט, ווייל עס אײז געווען אַ המון מענטשן אויף יענעם אָרט. 14 שפעטער הָאָט אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפונען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און צו אים געזאָגט: הֲנִיָּהּ, דו ביסט געוואָרן געזונט; זינדיק נישט מער, כדי קיין ערגערס זאָל דײַך נישט געשען. 15 און דער מענטש אײז אַוועקגעגאַנגען, און הָאָט גערציילט די אנשי יהודה, אַז דאָס אײז געווען יהושע/ישוע [זען זכריה 12-11:6], וואָס הָאָט אים געזונט געמאַכט. 16 און צוליב דעם הָאָבן די אנשי יהודה גערודפֿט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כִּי עָשָׂה זֹאת בַּשַּׁבַּת. 17 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זײ געענטפערט: אלוקים אבי אַרבעט ביז איצט, און אִיךְ אַרבעט אויך [זען דניאל 7:13-14; בראשית 2:3; תהלים 6:33; משלי 8:30]; 18 דערפאַר טאַקע הָאָבן די אנשי יהודה נאָך מער געזוכט אים צו טײַטן, ווייל נישט נאָר הָאָט ער מַחֲלֵל שַׁבַּת געווען [נישט שומר שַׁבַּת], נאָר הָאָט אויך אָנגערופֿן ה' אלוקים אָביו, מאַכנדיק זיך גלײַך [שְׁוֵה] מיט ה' [יוחנן 1:1]. 19 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זײ דערפאַר געענטפערט, און געזאָגט: אָמֵן, אָמֵן, אִיךְ זאָג אײך, דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער] קען פון זיך אַלײַן גאַרנישט טאָן, אחוץ דאָס, וואָס ער זעט דעם אלוקים הָאָב טאָן; מחמת דאָס, וואָס אלוקים הָאָב טויט, דאָס טויט אויך אויף דעם זעלבן אָפֿן

דער זון [פון דער אויבערשטער]. 20 מחמת דער אלוקים הָאָב הָאָב ליב דעם
 זון [פון דער אויבערשטער], און ווייזט אים אַלצדינג, וואָס ער טוט אַליין;
 און מַעשים גדולים ווי די דאָזיקע וועט ער אים ווייזן, כדי איר זאָלט
 נשתומם ווערן. 21 ווייל ווי דער אלוקים הָאָב איז מחיה-מתים און מאַכט
 לעבעדיק, טאקע אַזוי מאַכט אויך דער זון [פון דער אויבערשטער]
 לעבעדיק, וועמען ער וויל. 22 ווייל דער אלוקים הָאָב מַשפט קיינעם נישט,
 נייערט הָאָב דעם כל מַשפט איבערגעגעבן צום זון [פון דער אויבערשטער],
 23 כדי כל זאָלן אָפגעבן פֿבוד דעם זון [פון דער אויבערשטער], טאקע ווי זיי
 גיבן אָפ פֿבוד דעם אלוקים הָאָב. דער, וואָס גיט נישט אָפ פֿבוד דעם זון,
 גיט נישט אָפ פֿבוד דעם אלוקים הָאָב, וואָס הָאָב אים געשיקט. 24 אָמון,
 אָמון, איך זאָג אייך: דער, וואָס הערט מיין דָבָר, און גלויבט אין דעם, וואָס
 הָאָב מיך געשיקט, הָאָב חַיי עולם, און קומט נישט צום מַשפט, נייערט איז
 שוין אַריבערגעגאַנגען פון מָוֹת אין חַיים אַריין [זען רומ' 8:1; יוח"א 3:14]. 25
 אָמון, אָמון, איך זאָג אייך: סע גענעענט די שָעָה, און איז שוין, ווען די מֵתים
 וועלן הערן דאָס קול פון דער זון פון דער אויבערשטער, און די, וואָס הערן,
 וועלן לעבן. 26 ווייל ווי דער אלוקים הָאָב הָאָב חַיים אין זיך אַליין, טאקע
 אַזוי הָאָב ער אויך געגעבן דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער] צו הָאָבן
 חַיים אין זיך אַליין; 27 און ער הָאָב אים געגעבן סמכות צו עשות מַשפט,
 מחמת ער איז דער בַר-אָנֶשׁ [דניאל 7:13, משיח]. 28 וואונדערט אייך נישט
 אויף דעם; ווייל סע גענעענט די שָעָה, אין וועלכער כל, וואָס זענען אין די
 קָבָרים, וועלן הערן זיין קול, 29 און וועלן אַרויסקומען; די, וואָס הָאָבן
 געטאָן הַטוֹב, צו דער אויפשטייאונג פון חַיים [תקומה של חַיים], אָבער די,
 וואָס הָאָבן געטאָן הַרָע, צו דער אויפשטייאונג פון מַשפט [תקומה של
 מַשפט, דניאל 12:2; מתי 7:23]. 30 איך קען גאַרנישט טאָן פון מיר אַליין; ווי
 איך הער, אַזוי מַשפט איך; און מיין מַשפט איז צוֹדֵק, ווייל איך זוך נישט
 מיין אייגענעם רָצון, נאָר דעם רָצון פון דעם, וואָס הָאָב מיך געשיקט [ה'].
 31 אויב איך זאָג יְעוֹדוֹת וועגן מיר אַליין, איז מיין יְעוֹדוֹת-זאָגן נישט אָמת [זען
 דברים 19:15]. 32 אַן אַנדערער, וואָס זאָגט יְעוֹדוֹת וועגן מיר; און איך ווייס,

אַז דאָס יַעֲדוֹת זאָגן, וואָס ער זאָגט וועגן מיר, איז אָמת. 33 איר האָט
 געשיקט צו יוֹחָנָן [פון דער מקוה טבילה פון תשובה], און ער האָט יַעֲדוֹת
 געזאָגט אויף דעם אָמת. 34 איך אָבער נעם נישט אָן דאָס יַעֲדוֹת זאָגן פון בני
 אָדָם; נייערט איך זאָג דאָס, פֿדי איר קומען צו ישועת אלוקינו. 35 ער [יוֹחָנָן]
 איז געווען אַ מנורה, וואָס האָט געברענט און געשיינט, און איר זענט געווען
 גרייט זיך מִשְׁמַח צו זיין אַ צייט אין זיין ליכט. 36 אָבער איך האָב דאָס יַעֲדוֹת
 זאָגן, וואָס איז גרעסער ווי יוֹחָנָן, ווייל די מעשים, וואָס דער אלוקים האָב
 האָט מיר געגעבן, כדי איך זאָל זיי פארענדיקן, די זעלביקע מעשים וואָס איך
 טו, זאָגן יַעֲדוֹת וועגן מיר, אַז דער אלוקים האָב האָט מיך געשיקט. 37 און
 דער אלוקים האָב, וואָס האָט מיך געשיקט, האָט יַעֲדוֹת געזאָגט וועגן מיר.
 נישט האָט איר ווען עס איז געהערט זיין קול, און אויך נישט געזען זיין
 מַרְאָה. 38 און זיין דָּבָר האָט איר נישט וואוינען אין אייך, ווייל איר גלויבט
 נישט אין דעם דאזיקן וועמען ער [אלוקים האב] האָט געשיקט. 39 איר
 פֿאַרשט די כְּתוּבֵי-הַקּוּדֶשׁ, ווייל איר מיינט, אַז אין זיי האָט איר חַיֵּי עוֹלָם; און
 זיי זענען עס, וואָס זאָגן יַעֲדוֹת וועגן מיר [זען לוקס 24:27]; 40 און איר ווילט
 נישט קומען צו מיר, פֿדי איר זאָלט האָבן חַיִּים. 41 איך נעם נישט אָן קיין
 כְּבוֹד פון בְּנֵי אָדָם; 42 איך קען אייך, אַז איר וואָס האָט נישט אין זיך די
 אֲהַבַּת ה'. 43 איך בין געקומען בְּשֵׁם אַלּוּקִים אָבִי, און איר זענט מיך נישט
 מקבל; אויב אַן אַנדערער וועט קומען אין זיין אייגענעם נאָמען, אים וועט
 איר יאָ אויפנעמען [זען מתי 24:24]. 44 וויאָזוי קאַנט איר גלויבן, איר, וואָס
 נעמט אָן כְּבוֹד איינער פון דעם אַנדערן, און דעם כְּבוֹד, וואָס קומט פון דעם
 אלוקים האָב, זוכט איר נישט? 45 מיינט נישט, אַז איך וועל אייך מקטרן
 זיין פֿאַר דעם אלוקים האָב; פֿאַראַן איז איינער, וואָס טויט אייך פֿאַרקלאָגן,
 מֹשֶׁה, אויף וועמען איר האָט געהאַפֿט. 46 ווייל וואָלט איר געגלויבט מֹשֶׁה,
 וואָלט איר אויך מיר געגלויבט, מחמת ער האָט געשריבן פֿונוועגן מיר [זען
 דברים 18:15-19; 3:15; שמות 12; בראשית 22; שמות 16; במדבר
 20; שמות 17; במדבר 21; בראשית 45:26; משל בְּכָל אֶרֶץ חֵי, מרקוס 16:11;
 לוקס 24:23!]. 47 אויב אָבער איר זענט נישט מאמינים אין זיינע כְּתוּבִים,
 וויאָזוי זשע וועט איר גלדויבן מיינע דְּבָרִים [זען דברים 18:15; שמות 32:30]?

ו דאן איז רבי מלך המשיח אוועק אויף דער אנדערער זייט פון דעם
 ים-הגליל, ביי טבריה. 2 און אַ גרויסער המון מענטשן האָט אים
 נאָכגעפּאָלגט, ווייל זיי האָבן געזען די נסים, וואָס רבי מלך המשיח האָט
 געטאָן מיט די חולים. 3 און ער איז אַרויפגעגאַנגען אויף דעם הָר, און האָט
 זיך דאָרטן אַנידערגעזעצט מיט משיח תלמידים. 4 און עס איז געווען
 נאָענט צום ייִדישן יום-טוב פֿסח. 5 און ווען רבי מלך המשיח האָט
 אויפגעהויבן זיינע אויגן, און געזען, אַז אַ גרויסער המון מענטשן
 דערנענטערט זיך צו אים, האָט ער געזאָגט צו פיליפּוס: פּונוואַנען זאָלן
 מיר קויפן לֶחֶם, כדי די דאָזיקע זאָלן האָבן וואָס צו עסן? 6 און דאָס האָט
 רבי מלך המשיח געזאָגט, אים צו פּרוּאוּן; ווייל ער אַליין האָט געוואוסט,
 וואָס ער וועט טאָן. 7 האָט אים פיליפּוס געענטפּערט: פאַר 200 דינאַרן
 לֶחֶם וועט פאַר זיי נישט געניגן, אַז יעדער בן אדם זאָל בלויז נעמען אַ
 שטיקל. 8 זאָגט צו אים איינער פון משיח תלמידים, אַנדריי, דער אַח פון
 שמעון פּיפּאַ: 9 פאַראַן דאָ אַ יינגל, וואָס האָט 5 גערשטן-ברויטן און 2
 פישלעך; נאָר וואָס איז דאָס פאַר אַזויפיל? 10 האָט רבי מלך המשיח
 געזאָגט: הייסט די מענטשן זיך אַנידערזעצן. און אויף דעם אָרט איז געווען
 אַ סך גרין. און די מענטשן האָבן זיך דעריבער אַנידערגעזעצט, אַרום 5,000
 אין צאָל. 11 און רבי מלך המשיח האָט גענומען די לֶחֶם, און אַז ער האָט אַ
 בָּרַכָה געמאַכט, האָט ער זיי צעטיילט צו די, וואָס זענען געווען
 אַנידערגעזעצט; און אַזוי אויך פון די פיש, וויפל זיי האָבן געוואָלט. 12 און
 ווען זיי זענען געוואָרן זאַט, האָט ער געזאָגט צו משיח תלמידים: זאַמלט
 צונויף די רביס שיריים, אַז ס'זאָל גאָרנישט פאַרלוירן ווערן. 13 און זיי
 האָבן זיי צונויפגעזאַמלט און האָבן אָנגעפילט 12 קערב מיט ברעקלעך פון
 די 5 פּפּרוֹת לֶחֶם השְׁעוּרִים, וואָס זענען איבערגעבליבן פון די, וואָס האָבן
 געגעסן. 14 און ווען דעריבער די מענטשן האָבן געזען דעס נס, וואָס רבי
 מלך המשיח האָט געטאָן, האָבן זיי געזאָגט: דאָס איז באמת דער נביא,
 וועלכער דאַרף קומען אין דער וועלט אריין. 15 דעריבער ווען רבי מלך
 המשיח האָט באַמערקט, אַז זיי ווילן קומען און אים כאַפּן, כדי אים צו

מאכן פאַר אַ מלך, האָט ער זיך ווידער צוריקגעצויגן אַליין אויף דעם הָר פאר התבודדות. 16 און ווען עס איז געוואָרן אָוונט, האָבן משיחס תּלמידים אַראָפּגעגאַנגען צום ים; 17 און זיי זענען אַריינגעגאַנגען אין אַ סִיָּה אַריין, און זענען אַריבערגעפּאַרן דעם ים קיין כּפּר-נחום. און עס איז שוין געווען חֶשֶׁךְ, און רבי מלך המָּשִׁיחַ איז נאָך נישט געהאַט געקומען צו זיי. 18 און דער ים האָט זיך אויפּגעהויבן, ווייל אַ רוּחַ חֲזָקָה האָט געבלאָזן. 19 און ווען זיי האָבן געהאַט גערודערט אַן עֶרֶךְ פּוֹן 25 אָדער 30 סטאַדיעס, האָבן זיי געזען רבי מלך המָּשִׁיחַ גיין אויפּן ים, און זיך דערנענטערן צו דער סִיָּה, און זיי האָבן פּחד געהאַט. 20 אָבער ער האָט צו זיי געזאָגט: אַנִי הוּא; האָט נישט קיין מורא. 21 און זיי האָבן רבי מלך המָּשִׁיחַ געוואָלט אַרייננעמען אין דער סִיָּה אַריין; און גלייך איז די סִיָּה געקומען צום לאַנד, וואוהין זיי זענען געפּאַרן. 22 אויף מָּחַר האָט דאָס המון מענטשן, וואָס איז געשטאַנען אויף דער אַנדערער זייט ים, געזען, אַז דאָרטן איז נישט געווען קיין אַנדערע סִיָּה אויסער איינער, און אַז רבי מלך המָּשִׁיחַ איז נישט אַריינגעגאַנגען מיט משיחס תּלמידים אין דער סִיָּה אַריין, נייערט, אַז משיחס תּלמידים זענען אַוועקגעפּאַרן אַליין. 23 עס זענען אָבער אָנגעקומען אַנדערע סִיָּה פּוֹן טְּבֵרְיָה, נאָענט צו דעם פּלאַץ, וואו זיי האָבן געגעסן דאָס לֶחֶם, נאָך דעם ווי האָדוֹן האָט אַ בְּרָכָה געמאַכט; 24 און ווען דעריבער דער המון מענטשן דאָס האָט געזען, אַז ער איז דאָרט נישטאָ, און אויך נישט משיחס תּלמידים, זענען זיי אַריין אין די סִירוֹת, און זענען געקומען קיין כּפּר-נחום, און האָבן געזוכט אים. 25 און אַז זיי האָבן אים געפּונען אויף יענער זייט ים, האָבן זיי צו אים געזאָגט: רַבִּי, ווען ביסטו דאָ אַהער געקומען? 26 האָט רבי מלך המָּשִׁיחַ זיי געענטפּערט, און געזאָגט: אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, איר זוכט מיך, נישט ווייל איר האָט געזען די אֲוֹתוֹת, נאָר ווייל איר האָט געגעסן פּוֹן די לֶחֶם, און זענט זאָט געוואָרן. 27 ארבעט נישט פאַר דער אַכּל, וואָס ווערט פאַרדאָרבן, נאָר פאַר דער אַכּל, וואָס בלייבט צום חַיִּי עוֹלָם, וואָס דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, משיח] וועט אייך געבן; ווייל אויף אים האָט אלוקים האָב [עתיק יומין, דניאל 7:13-14] געלייגט זיין חותם. 28 און זיי

האַבן צו רבי מלך המשיח געזאָגט: וואָס זאָלן מיר טאָן, פּדי צו טאָן די פּעלי
ה' 29 האָט רבי מלך המשיח געענטפּערט, און צו זיי געזאָגט: דאָס איז דאָס
פּעל ה', אַז איר זאָלט גלויבן אין אים, וועמען ער [ה'] האָט געשיקט. 30 און
זיי האָבן צו אים געזאָגט: וואָס טויסטו דען פאַר אַן אות [נס], אַז מיר זאָלן
זען, און דיר גלויבן? מָה אַתָּה פּויעל? 31 אַבוּתֵינוּ האָבן געגעסן מִן אין דער
מַדבַּר; ווי סע שטייט געשריבן: לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם נָתַן לָמוּ לְאָכֵל [שמות
15-16; תהלים 78:24; 105:40]. 32 האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט:
אַמֹן, אַמֹן, אַיך זאָג אַיך, נישט משה האָט אַיך געגעבן לָחֶם פֿון שָׁמַיִם, נאָר
מִיִּן אֱלֹקִים אָבִי גִיט אַיך דאָס אַמֶתֶע לָחֶם פֿון שָׁמַיִם. 33 ווייל דאָס לָחֶם
פֿון ה' איז ער, וואָס קומט אַראָפּ פֿון שָׁמַיִם, און גִיט חַיִּים צו דער וועלט. 34
דעריבער האָבן זיי צו אים געזאָגט: אַדוֹנֵי, גִיב אונדז תָּמִיד דאָס דאָזיקע
לָחֶם. 35 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: אַנִּי הוּא [זען שמות 3:14]
דאָס לָחֶם הַחַיִּים; דער, וואָס קומט צו מיר, וועט קיינמאַל נישט הונגעריק
זיין, און דער, וואָס גלויבט אין מיר, וועט קיינמאַל נישט זיין דאָרשטיק. 36
אַבער אַיך האָב אַיך געזאָגט, אַז איר האָט מִיך געזען, און דאָך גלויבט איר
נישט. 37 אַצלדינג, וואָס דער אֱלֹקִים האָב גִיט מיר, וועט קומען צו מיר; און
דעם, וואָס קומט צו מיר, אים וועל אַיך באַיִן-אױפֿן נישט אַרויסוואַרפֿן. 38
ווייל אַיך בִּין אַראָפּגעקומען פֿון שָׁמַיִם, נישט צו טאָן מִיין אַייגענעם רָצוֹן,
נאָר דעם רָצוֹן פֿון אים [ה'], וואָס האָט מִיך געשיקט. 39 און דאָס איז דער
רָצוֹן פֿון אים, וואָס האָט מִיך געשיקט, אַז פֿון כּל, וואָס ער האָט מיר
געגעבן, זאָל אַיך גאַרנישט פאַרלירן, נאָר אַיך זאָל עס אויפשטעלן אין דעם
יֹם הָאַחֲרֹן. 40 ווייל דאָס איז דער רָצוֹן פֿון מִיין אֱלֹקִים אָבִי, אַז יעדער בן
אדם, וואָס זעט דעם זֶן [דער זֶן פֿון דער אויבערשטער], און גלויבט אין
אים, זאָל האָבן חַיִּי עוֹלָם; און אַיך וועל אים אויפשטעלן אין דעם יֹם
הָאַחֲרֹן. 41 די אנשי יהודה האָבן דעריבער געמורמלט קעגן אים, ווייל ער
האָט געזאָגט: אַיך בִּין דאָס לָחֶם, וואָס איז אַראָפּגעקומען פֿון שָׁמַיִם. 42
און זיי האָבן געזאָגט: צי איז דען דאָזיקער נישט יהושע/ישוע בֶּן-יוֹסֵף,
וועמעס אָב און אָם מיר קענען? וויאַזוי זאָגט ער דאָס איצט: אַיך בִּין

אַראָפּגעקומען פון הימל? 43 האָט רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו זיי
 געזאָגט: מורמלט נישט צווישן זיך. 44 קיינער קען נישט קומען צו מיר, אחוץ
 אלוקים הָאָב, וואָס האָט מיך געשיקט, ציט אים; און איך וועל אים
 אויפשטעלן אין דעם יום הָאַחֲרוֹן. 45 סע שטייט געשריבן אין די נביאים:
 וְכָל־בְּנֵי־לְמוֹדֵי ה' [ישעיה 54:13]. יעדער בן אדם, וואָס האָט געהערט פון
 אלוקים הָאָב און געלערנט, קומט צו מיר [דער זון פון דער אויבערשטער].
 46 נישט, אַז עמיצער האָט געזען אלוקים הָאָב, אַחוץ דער, וואָס איז פון ה',
 דער דאָזיקער האָט געזען אלוקים הָאָב. 47 אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, דער,
 וואָס גלויבט אין מיר, האָט חַיִּי עוֹלָם. 48 אָנִי הוּא דאָס לָחֶם הַחַיִּים. 49
 אייערע אָבות האָבן געגעסן מן אין דער מַדְבָּר, און זענען נִפְטָר. 50 דאָס
 דאָזיקע איז דאָס לָחֶם, וואָס קומט אַראָפּ פון שָׁמַיִם, אַז ווער עס עסט
 דערפון, זאָל נישט שטאַרבן. 51 אָנִי הוּא דאָס לָחֶם הַחַי, וואָס איז
 אַראָפּגעקומען פון שָׁמַיִם; אויב עמיצער וועט עסן פון דעם דאָזיקן לָחֶם,
 וועט ער לעבן לְעוֹלָם; און דאָס לָחֶם, וואָס איך וועל געבן פאַר דעם לעבן
 פון דער וועלט, איז מיין [קָרָבֵן פֶּסַח] בְּשָׂר [שמות 12:8; ישעיה 53:7]. 52 די
 אנשי יהודה האָבן זיך דעריבער געאַמפּערט איינער מיטן אנדערן, אַזוי צו
 זאָגן: וויאַזוי קען ער אונדז געבן זיין בְּשָׂר צו עסן? 53 רבי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 צו זיי געזאָגט: אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, אויב איר וועט נישט עסן דאָס
 [קָרָבֵן פֶּסַח] בְּשָׂר [שמות 12:8; ישעיה 53:7] פון דעם בַּר־אֶנְשׁ [דניאל 7:13,
 משיח], און טרינקען זיין [דַם הַבְּרִית; ירמיהו 31:31 פֶּסַח כּוֹס שְׁלִישִׁי] דָם,
 האָט איר נישט קיין חַיִּים אין זיך [זען שה האלוקים האט פאקטיש פסח דָם
 און פאקטיש ברית לעבן-געבנדיק לחם פון שמים]. 54 דער, וואָס עסט מיין
 [קָרָבֵן פֶּסַח] בְּשָׂר [שמות 12:8; ישעיה 53:7], און טרינקט מיין [דַם הַבְּרִית;
 ירמיהו 31:31 כּוֹס שְׁלִישִׁי] דָם, האָט חַיִּי עוֹלָם; און איך וועל אים
 אויפשטעלן אין דעם יום הָאַחֲרוֹן. 55 ווייל מיין [קָרָבֵן פֶּסַח] בְּשָׂר [שמות
 12:8; ישעיה 53:7] איז אָמֶתֶע אַכָּל, און מיין [דַם הַבְּרִית; ירמיהו 31:31 פֶּסַח
 כּוֹס שְׁלִישִׁי] דָם איז אָמֶתֶעֶר געטראַנק. 56 דער, וואָס עסט מיין [קָרָבֵן פֶּסַח]
 בְּשָׂר [שמות 12:8; ישעיה 53:7], און טרינקט מיין [דַם הַבְּרִית; ירמ' 31:31]

פֿסח פֿוס שלִישִׁי] דָם, בלייבט אין מיר, און איך אין אים. 57 אַזוויי דער אלוקים הָאָב הַחַי הָאֵט מִיך געשיקט, און איך לעב דורך דעם אלוקים הָאָב, אַזוי דער, וואָס עסט מִיך [פֿסח שֶׁה פֿון בְּרִית חֲדָשָׁה], וועט לעבן דורך מיר. 58 דאָס דאָזיקע איז דאָס לָחֶם, וואָס איז אַראָפּגעקומען פֿון שְׁמִים: נישט ווי אייערע אָבות הָאָבן געגעסן, און זענען געשטאַרבן; הָאוֹכֵל אֶת הַלֶּחֶם הַזֶּה, יִחְיֶה לְעוֹלָם. 59 דאָס דאָזיקע הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט אין דער שוּל, ווען ער הָאֵט געלערנט תּוֹרָה אין כֶּפֶר-נְחוּם. 60 און אַ סך פֿון זיינע תּלמידים, ווען זיי הָאָבן דאָס געהערט, הָאָבן געזאָגט: דאָס איז אַ הָאָרֶב דָּבָר; ווער קען דאָס הערן? 61 וויסנדיק אָבער אין זיך אליין, אַז זיינע תּלמידים הָאָבן געמורמלט וועגן דעם, הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: דאָס דאָזיקע מאַכט אייך שטרויכלען? 62 און וואָס וועט זיין, ווען איר וועט זען דעם בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל 7:13, משיח] אַרויפגיין, וואו ער איז פריער געווען? 63 דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ איז דאָס, וואָס גיט [הַתְּחִיָּה] חיים; דאָס בְּשָׂר נוצט צו גאַרנישט; די דברים, וואָס איך הָאָב גערעדט צו אייך, זענען רוּחַ און חיים. 64 נאָר צווישן אייך, זענען פאראן אייניקע, וועלכע גלויבן נישט. ווייל רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געוואויסט פֿון אָנהייב אָן, ווער עס זענען די, וואָס הָאָבן נישט געגלויבט, און ווער עס איז, וואָס וועט אים פאַרראַטן. 65 און ער הָאֵט געזאָגט: דערפֿאַר הָאָב איך צו אייך געזאָגט, קיינער קען נישט קומען צו מיר, אחוץ דאָס איז אים באַשערט געוואָרן פֿון דעם אלוקים הָאָב [אַלָּא אַם בֶּן נִתָּן לוֹ פֿון אלוקים הָאָב]. 66 פֿון דעמלט אָן הָאָבן זיך אַ סך פֿון זיינע תּלמידים זיך צוריקגעצויגן, און זענען מיט אים מער נישט געגאַנגען. 67 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דעריבער געזאָגט צו די 12 : צי ווילט איר אויך אַוועקגיין? 68 און שְׁמַעוֹן בִּיפֶּא הָאֵט אים געענטפערט: אַדוֹנָי, צו וועמען זאָלן מיר גיין? דו הָאָסט די דברים פֿון חַיִּי עוֹלָם. 69 און מיר הָאָבן געגלויבט, און ווייסן, אַז דו ביסט דער קָדוֹשׁ הַאלוקים. 70 הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי געענטפערט: צי הָאָב איך דען נישט אייך, די 12, אויסדערוויילט? און איינער פֿון אייך איז אַ טייוול. 71 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גערעדט פֿון יהודה בֶּן-שְׁמַעוֹן, אַיש-קרוֹיֹת, ווייל דער דאָזיקער הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָלט פאַרראַטן,

הגם איינער פון די 12. ז און נאך איז רבי מלך המשיח ארומגעגאנגען אין גליל; ווייל ער האט נישט געוואלט ארומגיין אין ארץ יהודה, מחמת די אנשי יהודה האבן געזוכט אים צו טייטן. 2 און דער יידישער יום-טוב סוכות האט זיך דערנענטערט. 3 אזוי זיינע אחים האבן צו אים געזאגט: הויב דין אויף פונדאנען, און גיי קיין יהודה, כדי אויך דינע תלמידים זאלן זען דינע מעשים, וואס דו טוסט. 4 ווייל קיינער טוט גארנישט אין פארבארגעניש, און זוכט דאך עפנטלעך באקאנט צו זיי. אויב דו טוסט די דאזיקע זאכן, אנטפלעק דין פאר דער וועלט. 5 ווייל אפילו משיח אחים האבן נישט געגלויבט אין אים. 6 רבי מלך המשיח האט דעריבער צו זיי געזאגט: מיין צייט איז נאך נישט געקומען [זען יוחנן 2:4], אבער אייער צייט איז תמיד גרייט. 7 די וועלט קען אייך נישט פיינט האבן; מיך אבער האט זי פיינט, מחמת איך זאג אדות אויף העולם הזה, אז אירע מעשים זענען רעים. 8 זייט איר עולה-רגל אויף יום-טוב; איך גיי נאך נישט ארויף אויף דעם דאזיקן יום-טוב, ווייל מיין צייט איז נאך נישט דערפילט געווארן. 9 און ווען ער האט דאס געזאגט צו זיי, איז ער פארבליבן אין גליל. 10 נאך דעם אבער ווי משיח אחים זענען עולה-רגל געווען אויף יום-טוב, איז ער דעמלט אליין אויך עולה-רגל געווען, נישט בגלוי, נאר ווי אין בִּסְתֵר. 11 און יום-טוב האבן אים די אנשי יהודה געזוכט, און געזאגט: וואו איז ער? 12 און עס איז געווארן א התלחשות רבה וועגן אים צווישן המון העם; טייל האבן געזאגט: ער איז טוב; אַנדערע האבן געזאגט: לא, ער פארפירט העם. 13 דאך האט קיינער נישט גערעדט וועגן אים בגלוי, אויס מורא פאר די אנשי יהודה. 14 און ווען עס איז שוין געווען אין מיטן פון דעם יום-טוב, איז רבי מלך המשיח ארויפגעגאנגען אין בית-המקדש אריין, און האט געזאגט שעורים. 15 און די אנשי יהודה האבן זיך געחידושט, און געזאגט: וויאזוי איז דער דאזיקער א יודע-ספר, נישט האבנדיק געלערנט? 16 האט רבי מלך המשיח זיי דעריבער געענטפערט, און געזאגט: מיין תורה איז נישט מיינע, נאר דעמס, וואס האט מיך געשיקט. 17 אויב עמיצער וויל טאן זיין רצון, וועט ער וויסן וועגן דער לערנונג, צי זי איז פון ה', אָדער צי איך רעד פון מיר

אַליין. 18 דער, וואָס רעדט פון זיך אַליין, זוכט זיין אייגענעם פֿבוד; דער, אָבער, עס זוכט דעם פֿבוד פון דעם, וואָס האָט אים געשיקט, דער דאָזיקער איז נאָמין, און קיין עוֹלָה איז אין אים נישט פאַראַן. 19 האָט אייך מֶשֶׁה (רבינו) נישט געגעבן די תּוֹרָה? און אין אַיש מַכֶּם מְקִיָּים [זען קום, דברים 27:26] אַתּ הַתּוֹרָה [רומ' 3:19; ישעיה 53:6]. פאַרוואָס זוכט איר מיך צו טייטן? 20 און דער הַמּוֹן מענטשן האָט אים געענטפּערט: דו האָסט אַ שׂד; ווער זוכט דורך צו טייטן? 21 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפּערט און צו זיי געזאָגט: איך האָב געטאָן פֿעֶלָה אַחַד [זען יוחנן 15:16-15], און איר כל חידושט זיך דעריבער. 22 מֶשֶׁה האָט אייך געגעבן מִצְוֹת-מִילָה -- נישט אַז עס איז פון משה, נייערט פון די אָבוֹת -- און איר מְקִיָּמִים הַמִּילָה אום שבת. 23 על-פֿון, אויב מען הַמּוֹל ימול בֶּן-זָכָר לְבַעֲבוֹר לֹא תוֹפֵר תּוֹרַת מֶשֶׁה, פאַרוואָס צערנט איר אויף מיר, וואָס איך האָב אַ גאַנצן מענטשן געזונט געמאַכט אום שבת? 24 מֶשֶׁפֶט נישט לויט דעם אויסערלעכן שיין, נייערט מֶשֶׁפֶט אַ צִדִּיק [זען דניאל 9:24] מֶשֶׁפֶט. 25 און עטלעכע ירושלימער האָבן געזאָגט: צי איז דאָס נישט דער, וועמען זיי זוכן צו טייטן? 26 און הנה ער רעדט בְּגִלּוּי, און מען זאָגן אים גאַרנישט. קען עס זיין, אַז די שָׂרִים ווייסן באמת, אַז ער איז דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ? 27 מיר ווייסן פּוֹנוּאָנען ער איז; אָבער ווען מְשִׁיחַ וועט קומען, וועט קיינער נישט ווייסן פּוֹנוּאָנען ער איז. 28 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער אויסגערוּפֿן אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בשעת ער האָט געלערנט תּוֹרָה, און געזאָגט: איר קענט מיך, און איר ווייסט פּוֹנוּאָנען איך בין? איך בין אָבער נישט געקומען פון מיר אַליין, נייערט דער, וואָס האָט מיך געשיקט, איז נאָמין, און אים קענט איר נישט. 29 איך קען אים, ווייל איך בין פון אים, און ער האָט מיך געשיקט. 30 זיי האָבן דעריבער געזוכט אים צו כאַפֿן; און קיינער האָט נישט אַרויפגעלייגט אויף אים די האַנט, ווייל זיין שְׁעָה איז נאָך נישט געקומען. 31 אָבער רבים פון דעם המון מענטשן האָבן געגלויבט אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און זיי האָבן געזאָגט: ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וועט קומען, צי וועט ער דען טאָן מער נסים, ווי דער דאָזיקער האָט געטאָן? 32 און די פּרוּשִׁים האָבן געהערט דעם המון

דאָס שטילערהייט רעדן וועגן רבי מלך המשיח, און די ראשי-כהנים און די פרושים האָבן אַרויסגעשיקט משרתים כדי אים צו כאַפן. 33 רבי מלך המשיח האָט דעריבער געזאָגט: נאָך אַ קליינע וויילע בין איך מיט אייך, און איך גיי צו אים, וואָס האָט מיך געשיקט; 34 איר וועט מיך זוכן, און וועט מיך נישט געפינען; און וואו איך בין, דאָרט אהין קאָנט איר נישט קומען. 35 האָבן די אנשי יהודה געזאָגט איינער צום אַנדערן: וואוהין טראַכט ער צו גיין, וואָס מיר זאָלן אים נישט געפינען? וועט ער אָפּשר גיין צו די אין גלות צווישן די גריכן, און צו די גריכן לערנען תורה? 36 וואָס מיינט דאָס דָבָר, וואָס ער האָט געזאָגט: איר וועט מיך זוכן און נישט געפינען; און וואו איך בין, קאָנט איר נישט קומען [זען יוחנן 14:22-23]? 37 און אין דעם יום האַחרון, דעם יום הגדול פונעם יום-טוב, הושענא רבא, איז רבי מלך המשיח געשטאַנען, און האָט אויסגערופן: אויב עמיצער איז דאָרשטיק, זאָל ער קומען צו מיר און טרינקען. 38 דער, וואָס גלויבט אין מיר, וועלן פון זיין בָּשָׂר, לויט ווי דער פֿסוק זאָגט, נְהָרוֹת שֶׁל מַיִם חַיִּים יִזְרְמוּ מִקְרָבוֹ. 39 און דאָס האָט ער דערעדט פון דעם רוח-הקודש, וואָס די, וואָס גלויבן אין אים, האָבן באַדאַרפט מקבל זיין; מחמת דער רוח הקודש איז נאָך נישט געווען געגעבן געוואָרן, ווייל רבי מלך המשיח איז נאָך נישט געווען פאַרהערלעכט. 40 און טייל פון דעם המון, ווען זיי האָבן געהערט די דאָזיקע דברים, האָבן געזאָגט: דער דאָזיקער איז באמת דער נביא! 41 אַנדערע האָבן געזאָגט: דאָס איז דער רבי מלך המשיח! אַנדערע ווידער האָבן געזאָגט: וואָס, צי טוט דער רבי מלך המשיח אַרויסקומען פון גליל? 42 האָבן נישט די כְּתָבִי-הַקּוֹדֶשׁ געזאָגט, אַז דער רבי מלך המשיח קומט פון דעם זָרַע פון דָּוִד, און פון בֵּית-לָחֶם, די שטעטל, פון וואָנען דָּוִד איז געווען [זען מיכה 5:1]? 43 און עס איז דעריבער געווארן א מְהֻלָּקָה צווישן דעם המון צוליב אים. 44 און טייל פון זיי האָבן אים געוואָלט כאַפן; נאָר קיינער האָט אויף אים נישט געלייגט אַ האַנט. 45 און די משרתים זענען צוריקגעקומען צו די ראשי-כהנים און די פרושים; און יענע האָבן צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס האָט איר אים נישט געבראַכט? 46 האָבן די משרתים

געענטפערט: עס האָט נאָך קיינמאָל קיין בן אדם נישט אזוי גערעדט, ווי דער דאָזיקער מענטש רעדט! 47 האָבן די פרושים זיי געענטפערט: זענט איר אויך פאַרפירט געוואָרן? 48 צי האָט דען עמיצער פון די שָׁרִים, אָדער פון די פרושים, געגלויבט אין אים? 49 אָבער דער דאָזיקער המון, וואָס קען נישט די תורה, איז פאַרשאַלטן. 50 זאָגט צו זיי נַקדימון, דער, וואָס איז צו אים פריער געקומען, הַגָּם ער איז געווען איינער פון זיי: 51 צי מִשֵּׁפֶט דען אונדזער תורה אַ מענטשן; איידער מען האָט אים קודם כל אויסגעהערט, און מען ווייסט וואָס ער האט געטון? 52 האָבן זיי געענטפערט, און צו אים געזאָגט: צי ביסטו אויך פון גליל? פאַרש, און זע, אַז פון גליל שטייט נישט אויף קיין נביא [זען מל"ב 14:25; ישעיה 2-9:1]. 53 און איטלעצער איז זיך אַהיימגעגאַנגען. ח און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געגאַנגען צו דעם הר-הַיְזִיתִים. 2 אָבער בַּבְּקָר איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ ווידער געקומען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן, און דאָס כל עולם איז געקומען צו אים; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַנידערגעזעצט, און האָט זיי געלערנט תורה. 3 און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און די פרושים האָבן געברענגט אַן אִשָּׁה, וואָס מען האָט זי געכאַפט אין דער מעשה פון זנות; און זיי האָבן זי אַנידערשטעלנדיק אין דער מיט, 4 האָבן זיי צו אים געזאָגט: רַבִּי, די דאָזיקע אִשָּׁה איז געכאַפט געוואָרן אין זנות, בשעת מַעֲשֵׂה. 5 און אין דער תורה האָט אונדז מֹשֶׁה [רבינו] געבאָטן אַזוינע צו פאַרשטיינען [ויקרא 20:10; דברים 22:22]; וואָס זאָגסטו דערצו? 6 און דאָס האָבן זיי געזאָגט, אים צו פרוואוון, כּדִּי זיי זאָלן עפעס האָבן וועגן וואָס אים צו פאַרקלאָגן. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַראָפּגעבויגן, און געשריבן מיטן פינגער אויף דער ערד. 7 און ווי זיי האָבן אָנגעהאלטן מיט זייער פרעגן אים, האָט ער זיך אויפגעשטעלט, און צו זיי געזאָגט: דער פון אייך, וואָס איז אַן אַן עבירה, זאָל זיין דער ערשטער צו וואָריפן אויף איר אַ שטיין. 8 און ווידער האָט ער זיך אַינגעבויגן, און געשריבן אויף דער ערד. 9 און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי אַרויסגעגאַנגען איינער נאָכן אַנדערן, אָנהייבנדיק פון די זקנים ביז צו די לעצטן; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געבליבן אַליין, און די אִשָּׁה איז געשטאַנען אין דער מיט. 10 און רבי מֶלֶךְ

המְשִׁיחַ הָאֵט זיך אויפגעשטעלט, און הָאֵט צו איר געזאָגט: אַשה, וואו זענען
זיי? הָאֵט דיך קיינער נישט פאַרמשפט? 11 און זי הָאֵט געזאָגט: קיינער
נישט, אָדוֹנִי. הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו איר געזאָגט: אויך איך פאַרמשפט
דיך נישט; גיי, און פון איצט אָן זינדיק נישט מער. 12 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
הָאֵט צו זיי ווידער גערעדט, אַזוי צו זאָגן: אָנִי הוּא דאָס אור הָעוֹלָם; דער,
וואָס גייט מיר נאָך, וועט קיינמאָל נישט גיין אין דער חֲשׁוֹךְ, נייערט וועט
האָבן דאָס אור הַחַיִּים. 13 די פרושים האָבן דעריבער צו אים געזאָגט: דו
זאָגסט יְדוֹת פּוֹנוּעֵגן דיר אַלִּיין; דיין יְדוֹת-זאָגן איז נישט אָמת. 14 און רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: און ווען אַפִּילוּ איך זאָג
יְדוֹת וועגן מיר אַלִּיין, איז דאָך מײַן יְדוֹת-זאָגן אָמת; ווייל איך ווייס
פּוֹנוּאַנען איך בין געקומען, און וואוהין איך גיי; איר אָבער ווייסט נישט
פּוֹנוּאַנען איך קום, אָדער וואוהין איך גיי. 15 איר טוט מִשְׁפֵּטן לויט דעם
פִּלִּישׁ; איך מִשְׁפֵּט קיינעם נישט. 16 און אויב אַפִּילוּ איך יאָ מִשְׁפֵּטן, איז
מײַן מִשְׁפֵּט אָמת; ווייל איך בין נישט אַלִּיין, נאָר איך און דער אלוקים הָאָב,
וואָס הָאֵט מיך געשיקט. 17 און אפילו אין דער תּוֹרָה אייערער שטייט
געשריבן, אַז דאָס יְדוֹת-זאָגן פון 2 אנשים איז אָמת [דברים 19:15]. 18 איך
זאָג יְדוֹת פּוֹנוּעֵגן מיר אַלִּיין, און דער אלוקים הָאָב, וואָס הָאֵט מיך
געשיקט, זאָגט אויך יְדוֹת פּוֹנוּעֵגן מיר. 19 זיי האָבן דעריבער צו אים
געזאָגט: וואו איז דיין אָב? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט: איר
קענט נישט מיך, און נישט מײַן אלוקים הָאָב; אויב איר וואָלט מיך געקענט,
וואָלט איר אויך געקענט מײַן אלוקים הָאָב. 20 די דאָזיקע דברים הָאֵט רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט אין דער בית האוצר, ווען ער הָאֵט געזאָגט שעורים אין
דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; און קיינער הָאֵט אים נישט געכאַפט, ווייל זיין שָׁעָה איז
נאָך נישט געהאַט געקומען. 21 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט ווידער צו זיי
געזאָגט: איך גיי אַוועק, און איר וועט מיך זוכן; אָבער איר וועט שטאַרבן אין
אייערע זינד; וואוהין איך גיי, קענט איר נישט קומען. 22 האָבן די אנשי
יהודה דעריבער געזאָגט: וויל ער זיך אָפּשר טייטן, ווייל ער זאָגט: וואוהין
איך גיי, קענט איר נישט קומען? 23 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי

געזאָגט: איר זענט פון אונטן, איך בין פון אויבן; איר זענט פון דער עולם הזה; איך בין נישט פון דער וועלט. 24 דערפאַר האָב איך צו אייך געזאָגט, אַז איר וועט שטאַרבן אין אייערע זינד. 25 ווייל אחוץ איר וועט גלויבן, אַז אַני הוא, וועט איר שטאַרבן אין אייערע זינד. דעריבער האָבן זיי צו אים געזאָגט: ווער ביסטו? און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: טאַקע דער, וואָס איך האָב אייך געזאָגט פון אָנהייב אָן. 26 איך האָב א סך צו זאָגן פונוועגן אייך, און צו משפטן; אָבער דער, וואָס האָט מיך געשיקט, איז אָמת. און דאָס, וואָס איך האָב פון אים געהערט, דאָס רעד איך צו דער וועלט. 27 נאָר זיי האָבן נישט פאַרשטאַנען, אַז רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי גערעדט פון דעם אלוקים האָב. 28 רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָן געזאָגט: ווען איר וועט האָבן אויפהויבן דעם בַּר-אֲנָשׁ [דניאל 7:13, משיח], דעמלט וועט איר וויסן, אַז אַני הוא, און אַז איך טו גאַרנישט פון מיר אַליין, נאָר ווי דער אלוקים האָב האָט מיך געלערנט, אַזוי רעד איך דאָס. 29 און דער, וואָס האָט מיך געשיקט, איז מיט מיר; ער האָט מיך נישט איבערגעלאָזט אַליין; ווייל איך טו תַּמִּיד דאָס, וואָס פאַר אים איז וואוילגעפעליק. 30 ווען רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָס געזאָגט, האָבן אַ סך געגלויבט אין אים. 31 רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָן געזאָגט צו יענע יידן, וואָס האָבן אין אים געגלויבט: אויב איר וועט בלייבן אין מיין דָּבָר, זענט איר באמת מיינע תלמידים; 32 און איר וועט דערקענען דעם אָמת, און דער אָמת וועט אייך מאַכן פריי. 33 האָבן זיי אים געענטפערט: מיר זענען זַרע אַבְרָהָם, און זענען קיינמאָל נישט געווען פאַרקנעכט צו קיין מענטשן; וויאַזוי זשע זאָגסטו: איר וועט ווערן פריי? 34 און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי געענטפערט: אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך: יעדער בן אדם, וואָס באַגייט זינד, איז דער עֶבֶד פֿון זינד. 35 און דער עֶבֶד פאַרבלייבט נישט אין דעם בֵּית לְעוֹלָם; דער זון [זון פון דער אויבערשטער] פאַרבלייבט לְעוֹלָם. 36 דעריבער, אויב דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער] וועט אייך מאַכן פריי, וועט איר באמת זיין פריי. 37 איך ווייס, אַז איר זענט זַרע אַבְרָהָם; נאָר איר זוכט מיך צו טייטן, ווייל מיין דָּבָר געפינט נישט קיין פּלאַץ אין אייך. 38 איך רעד דאָס, וואָס איך האָב

געזען ביי מיין אלוקים אָבִי, און איר טויט אויך דאָס, וואָס איר האָט
 געהערט ביי אייער אָב. 39 און זיי האָבן געענטפערט, און צו אים געזאָגט:
 אַבְרָהָם איז אָבִינוּ. זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: אויב איר זענט בְּנֵי אַבְרָהָם,
 איר וואָלט געטאָן די מַעֲשִׂים פֿון אַבְרָהָם. 40 אָבער איר זוכט מיך איצט צו
 טייטן, אַ מענטשן, וואָס האָט אייך געזאָגט דעם אָמת, וועלכן איך האָב
 געהערט פֿון ה'; דאָס דאזיקע האָט אַבְרָהָם נישט געטאָן. 41 איר טויט די
 מַעֲשִׂים פֿון אייער אָב. האָבן זיי צו אים געזאָגט: מיר זענען נישט געבוירן
 געוואָרן דורך זנות; מיר האָבן איין אָב, ה'. 42 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי
 געזאָגט: אויב ה' וואָלט געווען אייער אָב, וואָלט איר מיך ליב געהאַט, ווייל
 איך בין אַרויסגעגאנגען און בין געקומען פֿון ה'; ווייל נישט פֿון מיר אַליין
 בין איך געקומען, נאָר ער האָט מיך געשיקט. 43 פֿאַרוואָס פֿארשטייט איר
 נישט מיין דָבָר? ווייל איר קאָנט נישט הערן מיין דָבָר. 44 איר זענט פֿון
 אייער אָב, הַשָּׁטן, און די תּאוות פֿון אייער אָב - דאָס איז אייער רָצוֹן צו
 טאָן. ער איז געווען אַ רוֹצֵחַ פֿון אָנהייב אָן, און איז נישט געשטאַנען אין
 דעם אָמת, ווייל עס איז קיין אמת אין אים נישט פֿאראן. ווען ער רעדט
 שקר, רעדט ער פֿון דעם, וואָס איז זיין אייגענער טָבֵע, ווייל ער איז אַ ליגנער,
 און דער אָבִי הַשָּׁקֵר. 45 אָבער ווייל איך זאָג דעם אָמת, גלויבט איר מיר
 נישט. 46 ווער פֿון אייך טויט מיך באַשולדיקט פֿון חטא? אויב איך זאָג
 אָמת, פֿאַרוואָס גלויבט איר מיר נישט? 47 דער, וואָס איז פֿון ה', טויט הערן
 די דברים פֿון ה'; דעריבער הערט איר זיי נישט, ווייל איר זענט נישט פֿון ה'.
 48 האָבן די ייִדן געענטפערט, און צו אים געזאָגט: צי זאָגן מיר דען נישט
 ריכטיק, אַז דו ביסט אַ שוֹמְרוֹנִי, און האָסט אַ שד? 49 האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: איך האָב נישט קיין שד, נאָר איך גיב אַפּ כָּבוֹד צו
 אלוקים אָבִי, און איר זענט מיך מַבְזֵה. 50 אָבער איך זוך נישט מיין אייגענעם
 כָּבוֹד; עס איז פֿאַראַן איינער, וואָס זוכט און משפטן. 51 אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג
 אייך, אויב איינער וועט אָפּהיטן מיין דָבָר, וועט ער בשום אופן נישט זען
 מָוֶת אויף אייביק. 52 האָבן די אנשי יהודה צו אים געזאָגט: איצט ווייסן מיר,
 אַז דו האָסט אַ שד. אַבְרָהָם איז נִפְטָר, און די נְבִיאִים; און דו זאָגסט: אויב

עמיצער וועט זיין שומר איבער מיין דָבָר, וועט ער בשום אופן נישט טועם זיין פון דעם מָוֹת אויף אייביק. 53 ביסטו דען גרעסער פון אַבְרָהָם אָבִינוּ, וועלכער איז נְפֻטָר? און די נְבִיאִים זענען נְפֻטָר; פֶּאָר וועמען מאַכסטוּ דִּיך אַלִיין? 54 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געענטפערט: אויב איך פֶּאָרְהֶרְלֶעך מִיך אַלִיין, איז מיין כְּבוֹד גאַרנישט; עס איז מיין אלוקים אָבִי, וועלכער פֶּאָרְהֶרְלֶעכט מִיך, וועגן וועמען איר זאָגט, אַז הוּא אַלְקִינוּ. 55 און איר הָאָט אים דאָך נישט דערקענט; איך אָבער קען אים יאָ. און אויב איך וואָלט זאָגן: איך קען אים נישט, וואָלט איך זיין אַ ליגנער גלייך צו אייך; נאָר איך קען אים, און בין שומר איבער זיין דָבָר. 56 אַבְרָהָם אביכם הָאָט זיך געפרייט, אַז ער זאָל זען מיין [משיח] יום; און ער הָאָט אים געזען, און זיך מְשַׁמַּח געווען. 57 די אנשי יהודה האָבן דעריבער געזאָגט צו אים: דו ביסט נאָך נישט 50 יאָר אַלט, און דו הָאָסט געזען אַבְרָהָם? 58 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, איידער אַבְרָהָם איז געווען, אָנִי הוּא [זען דניאל 14-13:7]. 59 זיי האָבן דעריבער אויפגעהויבן שטיינער, כדי אים צו באוואַרפן; אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך פֶּאָרְבֶּאָרְגן, און איז אַרויסגעגאַנגען אויס דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. ט און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פֶּאָרְבִּיגֶעגאַנגען, הָאָט ער געזען אַ בֶּן אָדָם, וואָס איז געווען בלינד פון זיין געבורט אָן. 2 און משיחַס תּלמידים האָבן אים געפרעגט: רַבִּי, ווער הָאָט געזינדיקט, דער דאָזיקער בן אדם, אָדער זיינע הורים, אַז ער איז געבוירן געוואָרן בלינד? 3 הָאָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: נישט ער הָאָט געזינדיקט, און נישט זיינע הורים, נאָר פֶּדִי דִּי פִּעֲלוֹת פון ה' זאָלן אין אים אַנטפלעקט ווערן. 4 מיר מוזן טאָן דִּי פִּעֲלוֹת פון אים, וואָס הָאָט מִיך געשיקט, כל-זמן עס איז יום; סע קומט אָן דִּי לַיְלָה [זען פסח 3793], ווען קיינער קען נישט אַרבעטן. 5 בשעת איך בין אין דער עולם הַזֶּה, אָנִי הוּא דאָס אור הָעוֹלָם. 6 ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָס געזאָגט, הָאָט ער אויסגעשפיגן אויף דער ערד, און געמאַכט אַ לַיִם [טיט] פון דעם שפּײַעכץ, און הָאָט אים באַשמירט די אויגן מיט דעם לַיִם [טיט], 7 און צו אים געזאָגט: גיי, וואַש דִּיך אין דעם טײַך שִׁלּוֹת, וואָס איז טײַטש:

געשיקט. ער איז דעריבער אוועקגעגאנגען, און האָט זיך געוואָשן, און איז צוריקגעקומען זעענדיק [זען מלכים ב 5:14]. 8 און די שכנים, און די, וואָס האָבן אים פריער געזען, ווען ער איז געווען אַ בעטלער, האָבן געזאָגט: צי איז דאָס נישט דער, וואָס איז געזעסן און האָט געבעטלט? 9 אַנדערע האָבן געזאָגט: ער איז עס; אַנדערע האָבן געזאָגט: לא, נאָר ער איז ענלעך צו אים. און יענער האָט געזאָגט: איך בין עס. 10 האָבן זיי צו אים געזאָגט: וויאָזוי זשע זענען דייע אויגן געעפנט געוואָרן? 11 יענער האָט געענטפערט: דער מענטש, שמו יהושע/ישוע [זען זכריה 12-11:6], האָט געמאַכט ליים [טיט], און האָט פאַשמירט מיינע אויגן, און האָט צו מיר געזאָגט: גיי צום שילוח, און וואָש דיך; און איך בין געגאָנגען און האָב מיך געוואָשן, און איך האָב געקריגן מיין ראַיה. 12 האָבן זיי צו אים געזאָגט: וואו איז ער? זאָגט ער: איך ווייס נישט. 13 און זיי האָבן געבראַכט צו די פרושים דעם, וואָס איז פריער געווען בלינד. 14 און עס איז געווען שבת אין יענעם יום, ווען רבי מלך המשיח האָט געמאַכט דאָס ליים [טיט], און אים געעפנט זיינע אויגן. 15 דעריבער האָבן אויך די פרושים אים ווידער געפרעגט, וויאָזוי ער האָט געקריגן זיין ראַיה. און ער האָט צו זיי געזאָגט: ער האָט אַרויפגעלייגט ליים [טיט] אויף מיינע אויגן, און איך האָב מיך געוואָשן, און איך זע. 16 און עטלעכע פון די פרושים האָבן געזאָגט: דער דאָזיקער בן אדם איז נישט פון ה', ווייל אַינו שוּמֵר שבת [מחלל שבת]. נאָר אַנדערע האָבן געזאָגט: וויאָזוי קען אַ מענטש, וואָס איז אַ חוּטא, טאָן אַזעלכע נסים? און סע זענען געווען צווישן זיי מחלוקה [זען מתי 36-34:10]. 17 און זיי האָבן נאָכאַמאָל געזאָגט צום עוֹר [בלינדן]: וואָס זאָגסטו פונוועגן אים אַז ער האָט דיר געעפנט דייע אויגן? ער אָבער האָט געזאָגט: ער איז אַ נביא. 18 אָבער די אנשי יהודה האָבן נישט געוואָלט גלויבן וועגן אים, אַז ער איז געווען בלינד, און האָט געקריגן זיין ראַיה, ביז זיי האָבן גערופן די הוֹרים פון דעם, וואָס האָט געקריגן זיין ראַיה, 19 און האָבן זיי געפרעגט: צי איז דאָס אייער זון, וואָס איר זאָגט, אַז ער איז געבוירן געוואָרן בלינד? וויאָזוי זשע זעט ער איצט? 20 און זיינע הוֹרים האָבן געענטפערט: מיר ווייסן, אַז דאָס איז בְּנֵנו, און אַז ער

איז געבוירן געוואָרן בלינד; 21 נאָר וויאַזוי ער זעט איצט, ווייסן מיר נישט; אָדער ווער סע האָט אים געעפנט זיינע אויגן, ווייסן מיר נישט. פרעגט אים; ער איז שוין אַ [בר מצוה] בַּר-דַּעַת בוגר דערוואַקסענער, ער וועט רעדן פאַר זיך אַליין. 22 דאָס האָבן זיינע הורים געזאָגט, מחמת זיי האָבן מורא געהאַט פאַר די אנשי יהודה, מחמת אנשי יהודה האָבן שוין געהאַט אָפגעמאַכט אַז ווען עמיצער וועט אים יוֹדָה פֿי הוא רבי מֶלֶךְ המשיח, זאָל ער געלייגט ווערן אַז איינער גֵרֶש פון בית הפנסת [קהל שול חרם פאַרבאָט]. 23 דערפאר האָבן זיינע הורים געזאָגט: ער איז אַ [בר מצוה] בַּר-דַּעַת דערוואַקסענער, פרעגט אים! 24 און זיי האָבן גערופֿן אַ צווייט מאָל דעם בן אדם, וואָס איז געווען בלינד, און האָבן צו אים געזאָגט: גיב אָפּ כָּבוֹד צו ה'; מיר ווייסן, אַז דער דאָזיקער בן אדם איז אַ חוטא. 25 האָט יענער געענטפערט: צי ער איז אַ בעל עבירה, ווייס איך נישט; איין זאָך ווייס איך יאָ, אַז איך בין געווען בלינד, און איצט זע איך. 26 זיי האָבן דעריבער צו אים געזאָגט: וואָס האָט ער דיר געטאָן? וויאַזוי האָט ער געעפנט דיינע אויגן? 27 האָט ער זיי געענטפערט: איך האָב דאָך אייך שוין געזאָגט, און איר האָט זיך נישט צוגעהערט; פארוואס ווילט איר נאָכאַמאָל הערן? צי ווילט איר אויך ווערן זיינע תלמידים? 28 און זיי האָבן אים געזידלט, און געזאָגט: דו ביסט יענעם תלמיד; מיר אָבער זענען משהס תלמידים [זען דברים 18:15-19]. 29 מיר ווייסן, אַז ה' האָט גערעדט צו משהן; נאָר וואָס שייך דעם דאָזיקן בן אדם, ווייסן מיר נישט פּונוואַנען ער איז. 30 האָט דער מענטש געענטפערט: אין דעם איז דאָס חידוש, אַז איר ווייסט נישט פּונוואַנען ער איז, און ער האָט מיר געעפנט מיינע אויגן; 31 מיר ווייסן, אַז ה' טויט נישט הערן קיין בעלי עבירה; נאָר אויב איינער איז אַ יָרָא-שְׂמִים, און טויט זיין רָצוֹן [יוח"א 5:14], דעם דאָזיקן הערט ער יאָ; 32 פון אייביק אָן איז עס נישט געהערט געוואָרן, אַז עמיצער זאָל האָבן געעפנט די אויגן פון אַ בלינד געבוירענעם; 33 אויב דער דאָזיקער וואָלט נישט געווען פון ה', וואָלט ער גאָרנישט געקענט טאָן! 34 האָבן זיי געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו ביסט אינגאַנצן געבוירן געוואָרן בְּעוֹוֹן [זען תהלים 51:7], און דו לערנען תורה צו אונדז און זיי האָבן

אים אַרויסגעוואָרפן [קהל שול חרם פאַרבאַט]. 35 און רבי מלך המשיח
 האָט געהערט, אַז זיי האָבן אים אַרויסגעוואָרפן; און ער האָט אים געפונען,
 און געזאָגט: צי גלויבסטו אין דעם בַר-אַנְש [דניאל 7:13, משיח]? 36 האָט
 ער געענטפערט, און געזאָגט: און ווער איז עס, אַדוֹנִי, אַז איך זאָל גלויבן אין
 אים? 37 האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: דו האָסט אים געזען, און
 דער, וואס רעדט מיט דיר, איז ער. 38 און האָט ער געזאָגט: אַדוֹנִי, איך
 גלויב! און האָט זיך אנידערגעפאלן פאַר אים. 39 און רבי מלך המשיח האָט
 געזאָגט: צום משפט בין איך געקומען אין העולם הזה אַריין, פדי די, וואָס
 זעען נישט, זאָלן זעען, און פדי די, וואָס זעען, זאָלן ווערן בלינד. 40 און
 אייניקע פון די פרושים, וואָס זענען געווען מיט אים, האָבן דאָס געהערט,
 און זיי האָבן געזאָגט צו אים: צי זענען מיר אויך בלינד? 41 האָט רבי מלך
 המשיח צו זיי געזאָגט: אַלו הַיִיתֶם עוֹרִים לֹא הָיָה בְכֶם עבירה. אַבְל פְּעֵת,
 בְּאַמְרֶכֶם מִיר זעען, עוֹמְדֵת אייער עבירה. י אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, דער,
 וואָס קומט נישט אַריין דורך דער דרך השַׁעַר אין דעם מְכַלָּא הַצֵּאֵן, נאָר
 קלעטערט אַריין דורך ערגעץ אַנדערשוואו, יענער איז אַ גַּנֵּב און אַ גֹּזֵל. 2
 דער אָבער וואָס קומט אַריין דורך דער דרך השַׁעַר, איז דער רוֹעָה הַצֵּאֵן. 3
 פאַר אים טוט עפענען דער שוֹמֵר הַשַּׁעַר, און די שאָף הערן זיין קול, און ער
 רופט זיינע אייגענע שאָף ביים נאָמען, און פירט זיי אַרויס. 4 און ווען ער
 האָט אַרויסגעלאָזן כל זיינע אייגענע, גייט ער פאַרויס פאַר זיי, און די שאָף
 פאַלגן אים נאָך, ווייל זיי קענען זיין קול. 5 אָבער אַ זֵר וועלן זיי בשום אופן
 נישט נאָכפאַלגן, נאָר וועלן פון אים אַנטלויפן, ווייל זיי קענען נישט דאָס
 קול פון זַרִים. 6 דאָס דאָזיקע מַשַׁל האָט רבי מלך המשיח געזאָגט צו זיי;
 אָבער זיי האָבן נישט פאַרשטאַנען, וואָס דאָס איז, וואָס ער האָט צו זיי
 געזאָגט. 7 רבי מלך המשיח האָט דעריבער נאָכאַמאָל צו זיי געזאָגט: אָמֵן,
 אָמֵן, איך זאָג אייך, אַנִי הוּא דרך השַׁעַר. 8 כל, וואָס זענען געקומען פאַר
 מיר, זענען גַּנְבִים און גֹּזְלִים; אָבער די שאָף האָבן זיך צו זיי נישט
 צוגעהערט. 9 אַנִי הוּא דרך השַׁעַר. אויב עמיצער וועט דורך מיר אַריינגיין,
 וועט ער געפינען יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ, און וועט אַריינגיין און אַרויסגיין, און

געפינען מ'רעה [תהלים 2:23]. 10 דער גנב קומט נישט אחוץ פדי ער גנבענען
 און הרגענען און פארדארבן. איך בין געקומען, כדי זיי זאלן האבן חיים, און
 אז זיי זאלן האבן בשפע. 11 אָנִי הוּא הָרוּעָה הַטוֹב. דער רוּעָה הַטוֹב איז
 מקריב זיין נפש פאר די שאף [ישעיה 10:53]. 12 דער, וואָס איז אַ
 געדונגענער [זען יחזקאל 10-1:34], וואָס איז נישט קיין רוּעָה, און צו וועמען
 די שאף געהערן נישט, זעט קומען דעם וואָלף, און ער פארלאזט די שאף
 און אַנטלויפט; און דער וואָלף פארציקט און צעשפרייט זיי. 13 ער
 אַנטלויפט, ווייל ער איז אַ געדונגענער, און עס קימערט אים נישט וועגן די
 שאף [זען יוח"א 18-19:2]. 14 אָנִי הוּא דער רוּעָה הַטוֹב: און איך קען מיינע
 אייגענע, און מיינע אייגענע קענען מיד, 15 טאקע ווי דער אלוקים האָב
 קענט מיד, און איך קען דעם אלוקים האָב, און איך בין מקריב מייין נפש
 פאר די שאף. 16 און איך האָב נאָך אַנדערע שאף, וואָס זענען נישט פון דעם
 דאָזיקן מַכְלָא [זען גלט' 9-7:2]; זיי מוז איך אויך פירן, און זיי וועלן הערן
 מייין קול; און סע וועט ווערן עֶדְר אָחָד, און איין רוּעָה [יחזקאל 23:34]. 17
 דערפאר האָט דער אלוקים האָב מיד ליב, ווייל איך בין מקריב מייין נפש
 [ישעיה 10:53], כדי איך זאל עס ווידער נעמען. 18 קיינער נעמט עס נישט
 אוועק פון מיר, נאָר פון מיר אַליין לייג איך עס אנדער. איך האָב סמכות עס
 אַנדערצולייגן, און איך האָב סמכות עס ווידער לְקַחַת. דאָס דאָזיקע מצוה
 האָב איך באַקומען פון אלוקים אָבִי. 19 און ווידער איז געוואָרן אַ מחלוקה
 צווישן די אנשי יהודה איבער די דאָזיקע דברים. 20 און רבים פון זיי האָבן
 געזאָגט: ער האָט אַ שד, און איז משוגע; פאַרוואָס הערט איר אים? 21
 אַנדערע האָבן געזאָגט: דאָס זענען נישט די מַלְאִים פון איינעם, וואָס איז
 באַזעסענעם מיט אַ שד; צי קען דען אַ שד עפענען די אויגן פון בלינדע? 22
 און עס איז געווען חנוּפָה אין ירוּשָׁלַיִם; 23 עס איז געווען ווינטער; און רבי
 מלך המשיח איז אַרומגעאַנגען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אין אוּלָם שְׁלֹמֹה. 24 און
 די אנשי יהודה האָבן אים אַרומגערינגלט, און האָבן צו אים געזאָגט: עַד מָתַי
 וועסטו אונדז האַלטן אין שפּאַנונג? אויב דו ביסט דער רבי מלך המשיח, זאָג
 עס אונדז גאַנץ עפנטלעך. 25 האָט רבי מלך המשיח זיי געענטפערט: איך

הָאָבַיך שׁוּיִן גַּעזְאָגט, און איר גלויבט נישט. די מעשים, וואָס איך טו בְּשֵׁם
אלוקים אָבִי, זײ זאָגן אַדוּת וועגן מיר. 26 נאָר איר גלויבט נישט, ווייל איר
זענט נישט פון מיינע שאָף [משיחַס עֵדֶר, משיחַס קְהָל]. 27 מיינע שאָף הערן
מיין קול, און איך קען זיי, און זיי פּאָלגן מיר נאָך. 28 און איך גיב זיי חַיִּי
עוֹלָם, און זיי וועלן קיינמאָל נישט פּאַרלוירן ווערן, און קיינער וועט זיי
נישט אַרויסרײַסן פון מיין האַנט. 29 אלוקים אָבִי, וואָס האָט זיי מיר
געגעבן, איז גרעסער ווי כל, און קיינער קען זיי נישט אַרויסרײַסן פון האַנט
פון אלוקים אָבִי. 30 איך און דער אלוקים הָאָב זענען אָחַד [זען דניאל
7:13-14; תהלים 33:6; משלי 8:30; 30:4; דברים 6:4; בראשית 2:24]. 31 די
אנשי יהודה האָבן ווידער אויפגעהויבן שטיינער, כדי אים צו שטייניקן. 32
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו זיי געזאָגט: מעשים-טובים רבים האָב איך
איך געוויזן פון דעם אלוקים הָאָב; צוליב וועלכער פון די דאָזיקע מעשים
שטייניקט איר מיר? 33 האָבן די אנשי יהודה אים געענטפערט: פאַר קיין
מעשים-טובים שטייניקן מיר דין נישט, נאָר פאר הלול-השם; און ווייל דו,
וואָס ביסט אַ בן אדם, מאכסט דין פאַר אלוקים [יוח' 1:1]. 34 האָט רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי געענטפערט: צי שטייט דען נישט געשריבן אין אייער תּוֹרָה:
אֲנִי-אֶמְרָתִי אֶלְקִים אַתֶּם [תהלים 82:6]! 35 על-כּוֹן, אויב ער האָט זיי גערופּן
אלוקים, צו וועמען דאָס דָּבָר ה' איז געקומען--און דאָס, וואָס שטייט
געשריבן, קען נישט בְּטֹל ווערן-- 36 זאָגט איר אויף אים, וועמען דער
אלוקים הָאָב האָט געהייליקט און געשיקט איז דער וועלט אַרײַן: דו
לעסטערסט, ווייל איך האָב געזאָגט: איך בין דער זון פון דער אויבערשטער
[זען דניאל 7:13-14; תהלים 33:6; משלי 8:30; 30:4; דברים 6:4; בראשית
2:24]! 37 אויב איך טו נישט די מעשים פון אלוקים אָבִי, זאָלט איר מיר
נישט גלויבט; 38 אויב אַבער איך טו יאָ, הַגִּם איר גלויבט מיר נישט,
גלויבט די מעשים, כדי איר זאָלט וויסן און האבן דַעֲת, אַז דער אלוקים הָאָב
איז אין מיר, און איך אין דעם אלוקים הָאָב. 39 דעריבער האָבן זיי ווידער
געזוכט אים צו כּאָפּן, נאָר ער איז אַרויס פון זייער האַנד. 40 און ער איז
ווידער אַוועק קיין עֵבֶר-הַיַּרְדֵּן, צו דעם אָרט, וואו יוֹחָנָן האָט אין אָנהייב
מקוה מים געטובעלט, און ער איז דאָרטן פּאַרבלייבן. 41 און רבים זענען צו

רבי מלך המשיח געקומען, און האָבן געזאָגט: יוֹחֲנָן הָאֵט נישט געטאָן קיין שום נס, אָבער אַלצדינג, וואָס יוֹחֲנָן הָאֵט געזאָגט פון דעם דאָזיקן מענטשן, איז געווען אָמת. 42 און רביס האָבן אין אים דאָרט געגלויבט. יא און איינער אַ בן אדם איז געלעגן חוֹלָה, אָלעזר פון בֵּית-עֲנָיָה, פון דעם שטעטל פון מְרִים און איר אָחות מֵרְתָא. 2 און געווען איז דאָס מְרִים, וואָס האָט געזאַלֶבֶט הָאָדוֹן מיט שָׁמֶן בְּשֵׁם, און האָט געווישט משיחס רגלים [זען תהלים 17:22] מיט אירע האַר, וועמעס אַח אָלעזר איז געלעגן חוֹלָה. 3 די אָחות האָבן דעריבער געשיקט צו אים, אַזוי צו זאָגן: אָדוֹנָי, הִנֵּה, דער, וועמען דו האָסט ליב, ליגט חוֹלָה. 4 און ווען רבי מלך המשיח האָט דאָס געהערט, האָט ער געזאָגט: הַמַּחְלָה הַזֹּאת איז נישט צום מָוֶת, נאָר צום כָּבוֹד פון ה', כּדִּי דער זון פון דער אויבערשטער זאָל פארהערלעכט ווערן דורכדער. 5 און רבי מלך המשיח האָט ליב געהאַט מֵרְתָא און איר אָחות און אָלעזרן. 6 און ווען ער האָט געהערט, אַז ער ליגט חוֹלָה, איז ער דעמלט נאָך פאַרבלייבן 2 טעג אין דעם אָרט, וואו ער איז געווען. 7 דערנאָך האָט רבי מלך המשיח ערשט געזאָגט צו משיחס תלמידים: לאָמיר ווידער גיין קיין יהודה. 8 זאָגן צו אים די תלמידים: רַבִּי, איצט האָבן די אנשי יהודה דִּך געזוכט צו שטייניקן, און דו גייסט ווידער דאָרטן? 9 האָט רבי מלך המשיח געענטפערט: צי האָט דען נישט דער יום 12 שָׁעָה? ווער עס גייט אַרום בייטאָג, דער שטרויכלט נישט, ווייל ער זעט דאָס אור פון דער דאָזיקער וועלט. 10 ווער אָבער עס גייט אַרום ביינאַכט, דער שטרויכלט, ווייל דאָס אור איז נישט אין אים. 11 דאָס האָט ער גערעדט, און נאך דעם האָט ער צו זיי געזאָגט: אונדזער חבר אָלעזר איז איינגעשלאָפן; אָבער איך גיי, כּדִּי איך זאָל אים אויפוועקן פון שלאָף. 12 האָבן משיחס תלמידים צו אים געזאָגט: אָדוֹנָי, אויב ער איז איינגעשלאָפן, וועט ער געזונט ווערן. 13 און רבי מלך המשיח האָט גערעדט פון זיין מוֹת, אָבער זיי האָבן געמיינט, אַז ער רעדט וועגן דעם רואיקן שלומער פון שלאָף. 14 יעמאַלט האָט רבי מלך המשיח זיי געזאָגט גאַנץ עפנטלעך: אָלעזר איז נִפְתָּר; 15 און איך פריי מיך פון אייערטוועגן, אַז איך בין דאָרטן נישט געווען, כּדִּי איר זאָלט גלויבן; נאָר

לאָמיר גיין צו אים. 16 דאָן האָט תאַמאָ -- וועמען מען האָט גערופֿן:
 דידימוס -- געזאָגט צו זיינע חבֿרים-תלמידים: לאָמיר אויך גיין, כדי מיר
 זאָלן שטאַרבן על קידוש השם מיט אים. 17 און אַז רבי מלך המשיח איז
 געקומען, האָט ער געפונען, אַז ער איז שוין געווען אין קבר 4 טעג. 18 און
 בית-ענָה איז געווען נאָענט פון ירושלים, אַרום 15 סטאָדיעס ווייט. 19 און
 רבים אנשי יהודה זענען געקומען צו מרתא און מרים, כדי זיי מנחם-אַבל צו
 זיין פונוועגן אַחיהוּ. 20 און ווען מרתא האָט געהערט, אַז רבי מלך המשיח
 קומט, איז זי אים אַנטקייגן געגאַנגען; אָבער מרים איז געבליבן אין בית און
 זיצן [שבעה]. 21 און מרתא האָט געזאָגט צו רבי מלך המשיח: אַדוֹנִי, אויב דו
 וואָלסט דאָ געווען, וואָלט אַחי נישט זיין נפֿטר. 22 און אַפילו איצט ווייס
 איך, אַז כל וואָס דו וועסט בעטן ביי ה', וועט דיר ה' דיר געבן. 23 זאָגט רבי
 מלך המשיח צו איר: אַחיקָ וועט צוריק אויפשטיין. 24 זאָגט מרתא צו רבי
 מלך המשיח: איך ווייס, אַז ער וועט ווידער אויפשטיין ביי תחית-המתים אין
 דעם יום האַחרון. 25 האָט רבי מלך המשיח צו איר געזאָגט: אַני הוא התחיה,
 און דאָס חיים. דער, וואָס גלויבט אין מיר, הגם ער שטאַרבט, וועט לעבן.
 26 און יעדער איינער וואָס לעבט און גלויבן אין מיר, וועט קיינמאָל נישט
 שטאַרבן. צי גלויבסטו דאָס? 27 זאָגט זי צו רבי מלך המשיח: יֵן אַדוֹנִי; איך
 גלויב, אַז דו ביסט דער רבי מלך המשיח, דער זון פון דער אויבערשטער,
 דער, וואָס זאָל קומען אין דער עולם הזה אַריין. 28 און אַז זי האָט דאָס
 געזאָגט, איז זי געגאַנגען און האָט גערופֿן מרים איר אַחות, און האָט צו איר
 שטילערהייט געזאָגט: דער רבי איז דאָ, און רופט דיך. 29 און ווי יענע האָט
 דאָס געהערט, איז זי זיך גיך אויפגעשטאנען, און איז צו אים געקומען. 30
 און רבי מלך המשיח איז נאָך נישט געקומען אין שטעטל אַריין, נאָר איז
 נאָך געווען אין דעם אַרט, וואו מרתא האָט אים באַגעגנט. 31 און די אנשי
 יהודה, וואָס זענען געווען מיט איר אין דעם שבעה הויז, און האָבן זי
 מנחם-אַבל געווען, האָבן געזען אַז מרים האָט זיך גיך אויפגעשטאנען און
 איז אַרויסגעגאַנגען, זענען זיי איר נאָכגעפאַלגט, ווייל זיי האָבן געמיינט, אַז
 זי גייט צום קבר, כדי דאָרטן צו וויינען. 32 און ווי מרים איז אַנגעקומען וואו

רבי מלך המשיח איז געווען, און האָט אים געזען, איז זי אנידערגעפאלן צו זיינע רגלים, און האָט צו אים געזאָגט: אַדוֹנֵי, אויב דו וואָלסט דאָ געווען, וואָלט דער ברודער מיינער נישט זיין נפֿטר. 33 און ווי רבי מלך המשיח האָט זי געזען וויינען, און די יידן, וואָס זענען מיט איר געקומען, האָבן אויך געטאָן וויינען, האָט רבי מלך המשיח געזיפצט אין זיין רוח, און האָט זיך מצער געווען מיט עֲגִמַת נֶפֶשׁ. 34 און געזאָגט: וואו האָט איר אים געלייגט? זאָגן זיי צו רבי מלך המשיח: אַדוֹנֵי, קום און זע. 35 יהושע/ישוע האָט געוויינט. 36 די אנשי יהודה האָבן דעריבער געזאָגט: זעט ווי ער האָט אים ליב געהאַט! 37 אָבער טייל פון זיי האָבן געזאָגט: צי האָט ער, וואָס האָט געעפנט די אויגן פון דעם בלינדן, דען נישט געקענט מאַכן, אַז אויך דער (אלעזר) זאָל נישט שטאַרבן? 38 און רבי מלך המשיח האָט ווידער אַמאָל געזיפצט אין זיך, און איז געקומען צום קבר; און עס איז געווען אַ הייל, און אַ שטיין איז געלעגן אויף איר. 39 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: נעמט אַוועק דעם שטיין. זאָגט צו אים מִרְתָּא, די אַחות פון הַמֵּת [נפטר]: אַדוֹנֵי, עס שפירט זיך שוין פון אים, מחמת ער איז שוין נפטר 4 טעג. 40 זאָגט צו איר רבי מלך המשיח: צי האָב איך דיר דען נישט געזאָגט, אַז אויב דו וועסט גלויבן, וועסטו זען דעם כְּבוֹד ה' ? 41 און זיי האָבן אַוועקגענומען דעם שטיין. און רבי מלך המשיח האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן, און האָט געזאָגט: אלוקים אָבִי, בְּרוּך ה', אַז דו האָסט מיך געהערט. 42 און איך האָב געוואויסט, אַז דו הערסט מיך תָּמִיד; נאָר צוליב דעם המון, וואָס שטייט אַרום, האָב איך דאָס געזאָגט, כּדֵי זֵי זאָלן גלויבן, אַז דו האָסט מיך געשיקט. 43 און האָבנדיק דאָס געזאָגט, האָט ער גערופן מיט אַ הויך קול: אַלעזר, קום אַרויס. 44 און דער נפֿטר איז אַרויסגעקומען, אַרומגעוויקלט הענט און רגלים מיט תְּכָרִיכִים, און זיין פֿנים איז געווען פֿאַרבונדן מיט אַ טיכל. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: בינדט אים אויף, און לאָזט אים גיין. 45 און רבי מלך המשיח האָט פון די אנשי יהודה, וואָס זענען געקומען צו מְרִים און האָבן געזען וואָס ער האָט געטאָן, האָבן געגלויבט אין אים. 46 אָבער עטלעכע פון זיי זענען אַוועקגעגאַנגען צו די פרושים, און האָבן זיי

דערציילט, וואָס ער האָט געטאָן. 47 די ראָשי-כֹּהֲנִים און די פּרוּשִׁים האָבן
 דעריבער פּאַרזאַמלט דעם סִנְהֶדְרִין, און האָבן געזאָגט: וואָס זאָלן מיר
 טאָן? ווייל דער דאָזיקער בן אדם טויט רבים נְסִים! 48 אויב מיר לאָזן אים
 אַזוי, וועלן כל גלויבן אין אים, און די רומאָים וועלן קומען און אַוועקנעמען
 אַדְמֹתֵנוּ און עִמָּנוּ [ישראל]. 49 נאָר איינער פון זיי, קִנְפָּא, דער כֹּהֵן-גָּדוֹל אין
 יענעם יאָר, האָט צו זיי געזאָגט: איר ווייסט גאָרנישט, 50 און איר טויט אויך
 נישט באַרעכענען, אַז עס איז טויג פאר אייך, אַז אַיש אָחַד זאָל שטאַרבן
 בְּעַד הָעָם [זען ישעיה 53:6], איידער דאָס כל הָעָם זאָל אומקומען [ישעיה
 53:8]. 51 און דאָס האָט ער געזאָגט נישט פון זיך אַליין, נאָר ווייל ער איז
 אין געווען כֹּהֵן-גָּדוֹל אין יענעם יאָר, האָט ער נבִּיאוֹת געזאָגט, אַז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ וועט שטאַרבן בְּעַד הָאָמָה [ישראל, זען רומ' 1:16], 52 און נישט נאָר
 פאַר הָעָם [ישראל] אַליין, נאָר כּדִּי ער זאָל איינזאַמלען ווי אָחַד די ילָדִים פון
 ה', וואָס זענען צעשפּרייט. 53 און פון יענעם יום אָן האָבן זיי זיך עֲצָה
 געהאַלטן, אים צו טייטן. 54 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דעריבער מער נישט
 אַרומגעגאַנגען עפנטלעך צווישן די אנשי יהודה, נאָר איז אַוועק פון דאָרטן
 צו דער געגנט נאָענט צו דער מִדְבָּר, אין אַ שטעטל, וואָס האָט געהייסן
 אָפְרַיִם; און דאָרט איז ער פאַרבלייבן מיט משיחַס תּלְמִידִים. 55 און עס איז
 געווען נאָענט פאַר דעם ייִדישן יום-טוֹב פֶּסַח, און רבים פון דעם לאַנד
 האָבן אויף פֶּסַח עוֹלָה-רָגֵל געווען קיין ירוּשָׁלַיִם, כּדִּי לְהִטָּהֵר. 56 און זיי
 האָבן געזוכט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געזאָגט איינער צום אַנדערן, ווען
 זיי זענען געשטאַנען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ: וואָס מיינט איר? אַז ער וועט
 נישט קומען אויף יום-טוֹב? 57 און די ראָשי-כֹּהֲנִים און די פּרוּשִׁים האָבן
 אַרויסגעגעבן אַ באַפֶּעל, אַז אויב עמיצער ווייסט וואו ער איז, זאָל ער עס צו
 וויסן געבן, כּדִּי זיי זאָלן אים כאַפֵּן. יב און 6 טעג פאַר פֶּסַח איז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געקומען קיין בֵּית-עֲנָיָה, וואו אָלְעָזָר איז געווען, וועמען רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט אויפגעוועקט פון די מתים. 2 און זיי האָבן פאַר אים דאָרטן
 געמאַכט אַ סעודה; און מִרְתָּא האָט באַדינט, און אָלְעָזָר אָבער איז געווען
 איינער פון די, וואָס זענען געזעסן מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ ביים טיש. 3 און

מרִים הָאֵט גענומען לִיטְרָה אַחַת לויטערן נאַרד, קאַסטבאַרן זאַלבאַייל, און
 הָאֵט מְשָׁחָה (געזאַלבט) די רגלים פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און אָפּגעווישט זיינע
 רגלים מיט אירע הָאָר; און דאָס בֵּית אִיז געוואָרן פּוּל מיט דעם רִיחַ פּוּן
 דעם זאַלבאַייל. 4 אָבער יהודה אִיש-קָרִיּוֹת, איינער פון זיינע תּלְמִידִים, דער,
 וואָס הָאֵט אים געזאַלט פאַרראַטן, הָאֵט געזאַגט: 5 פאַרוואָס הָאֵט מען
 נישט פאַרקויפט דעם דאָזיקן זאַלבאַייל פאַר 300 דִנָּרִים, און דאָס געגעבן
 צו די עֲנָיִים? 6 און דאָס הָאֵט ער געזאַגט, נישט ווייל ער הָאֵט זיך געִדאַגְהֶט
 וועגן די עֲנָיִים, נאָר ווייל ער איז געווען אַ גַּנֵּב, און געהאַט דעם קופּה בייטל,
 פלעגט ער אונטערשלאָגן וואָס מען הָאֵט אַרִינגעלייגט. 7 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 הָאֵט דערפאַר געזאַגט: לאַזט זי צופּרידן, זאָל זי עס האַלטן פאַר דעם יום
 פון מיין קבורה [זען ישעיה 53:9]. 8 מחמת די עֲנָיִים הָאֵט איר תָּמִיד מיט
 זיך, אָבער מיך הָאֵט איר נישט תּמִיד. 9 און א גרויסער המון ייִדן הָאֵט זיך
 דערוואוסט, אַז ער איז דאָרטן; און זיי זענען געקומען, נישט בלויז צוליב פון
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, נאָר אויך פּדי צו זען אַלעזָרן, וועמען ער הָאֵט
 אויפגעוועקט פון די מתים [זען דניאל 12:2]. 10 און די ראָשי-כְּהֻנִּים האָבן
 זיך באַראַטן, אַפּילו אַלעזָרן אויך צו טייטן, 11 ווייל רבים פון די ייִדן זענען
 צוליב אים אַוועקגעאַנגען, און האָבן געגלויבט אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 12
 אויף מָחָר, ווען המון הָעָם, וואָס איז געקומען אויף יום-תּוֹב, הָאֵט געהערט,
 אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ קומט אָן קיין ירוּשָׁלַיִם, 13 האָבן זיי גענומען ענפים פון
 פאַלמענביימער, און זענען אַרויסגעאַנגען אים מקבל-פָּנִים זיין און
 אַנטקיינגנצוגיין, און האָבן געשריגן: הוֹשֵׁעַ-נָא! בְּרוּךְ הִבָּא בְּשֵׁם ה'! מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל [תהלים 118:25-26]! 14 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געפונען אָן עֵיר
 [זכריה 9:9], און הָאֵט זיך אויף אים אַרויפגעזעצט, ווי סע שטייט געשריבן:
 15 אַל תִּירָאִי בֵּת צִיּוֹן! הִנֵּה, דִּין מֶלֶךְ קוֹמֵט, רִיטנדיק אויף אַ יונגן אייזל
 [זכריה 9:9]. 16 דאָס האָבן משיחס תּלְמִידִים צום ערשט נישט פאַרשטאַנען;
 אָבער אַזוי ווי ער איז פאַרהערלעכט געוואָרן, האָבן זיי זיך דעמלט
 דערמאַנט, אַז אַזוי איז וועגן אים געשריבן געוואָרן, און אַזוי האָבן זיי אויך
 צו אים געטאַן. 17 און האנשים הרבים, וואָס איז געווען מיט אים, ווען ער

הָאָט אָלעזרן אַרויסגערוּפן פון דעם קבר, און אים מַחִיה-מֵתִים געווען,
הָאָט אַדוּת געזאָגט וועגן אים. 18 און דערפאר איז אים אויך דאָס עולם
אַנטקייגנצוגיין, ווייל זיי האָבן געהערט, אַז ער האָט געטאָן דאָס דאָזיקע
נס. 19 דעריבער האָבן די פרושים געזאָגט איינער צום אַנדערן: איר זעט, אַז
איר קאָנט גאַרנישט פועלן, הנה די גאַנצע וועלט גייט אים שוין נאָך! 20 און
צווישן יענע, וואָס האָבן עולה-רגל געווען להשתחוות אויף יום-טוב, זענען
אויך געווען עטלעכע גריכן. 21 און די דאָזיקע זענען דערפאר געקומען צו
פיליפוסן, וואָס איז געווען פון בֵּית-צִידָה אין גָלִיל, און האָבן אים געבעסן,
אַזוי צו זאָגן: האַר, מיר וואָלטן וועלן זען יהושע/ישוע. 22 און פיליפוס איז
געגאַנגען און האָט עס דערציילט אַנדריי, און אַנדריי און פיליפוס זענען
געגאַנגען, און האָבן עס דערציילט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 23 און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געענטפערט: די שָׁעָה איז געקומען, אַז דער בַּר-אֲנָשׁ [דניאל
7:13, משיח] זאָל פאַרהערלעכט ווערן. 24 אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, אחוץ
דער גִּרְגִיר חֲטָה פאַלט אין האדמה אַריין און שטאַרבט, בלייבט עס אַליין
[לבדו]: נאָר אויב ער שטאַרבט יא, ברענגט עס פֶּרִי הַרְבֵּה. 25 דער, וואָס
הָאָט ליב זיין נֶפֶשׁ, פאַרלירט עס; און דער, וואָס האָט פיינט זיין נֶפֶשׁ אין
הָעוֹלָם הַזֶּה, וועט עס אָפּהיטן צום חַיִּי עוֹלָם. 26 אויב עמיצער דינט מיר,
לאַז ער מיר נאָכפאַלגן; און וואו איך בין, דאָרט וועט אויך זיין מיין מְשָׁרֵת.
אויב עמיצער דינט מיר, וועט אים דער אלוקים האָב אָפּגעבן כָּבוֹד. 27 איצט
איז מיין נפש [זען ישעיה 53:10] זיך מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶשׁ; און וואָס זאָל איך
זאָגן? אלוקים אָבִי, זיי מיך מציל פון דער דאָזיקער שָׁעָה? לא, צוליב דער
דאָזיקער סִיבָה [תכלית] בין איך געקומען צו דער דאָזיקער שָׁעָה. 28
אלוקים אָבִי, פאַרהערלעך דיין נאָמען. און עס איז געקומען אַ בת קול פון
שָׁמַיִם: איך האָב שוין פאַרהערלעכט, און וועל ווידער פאַרהערלעכן. 29 און
המון מענטשן, וואָס איז דערביי געשטאַנען און זיך געהערט, האָט געזאָגט,
אַז עס האָט געדויערט; אַנדערע האָבן געזאָגט: אַ מַלְאָךְ האָט גערעדט צו
אים. 30 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און געזאָגט: דאָס דאָזיקע
בת קול איז נישט געקומען צוליב מיר, נאָר צוליב אייך. 31 איצט איז דער

משפט פון העולם הָזֶה; איצט וועט דער שַׁר הָעוֹלָם הַזֶּה אַרויסגעוואָרפֿן ווערן. 32 און איד, ווען איד וועל אויפגעהויבן ווערן פון הָאָרֶץ [הַגְּבֻהָה פון דבר ה', יוחנן 1:14], וועל איד צוציען צו מיר כל בְּנֵי אָדָם. 33 דאָס האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט, כּדִּי מֵרְמָז צו זיין, מיט וואָסער מִן מְוֹת ער וועט שטאַרבן [זען תהלים 22:17]. 34 דער עולם האָט דעריבער געענטפערט: מיר האָבן געהערט פון דער תּוֹרָה, אַז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בלייבט אויף אייביק; און וויאָזוי זשע זאָגסטו: דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ] מוז אויפגעהויבן ווערן? ווער איז דאָס דער דאָזיקער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל 7:13, מְשִׁיחַ]? 35 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: נאָך אַ קליינע וויילע איז דאָס אור צווישן אייך. גייט זשע אינם אור, בשעת איר האָט אור, כּדִּי דִּי חֲשׂוֹך זאָל אייך נישט באַפאַלן; און דער, וואָס גייט אין דער חֲשׂוֹך, ווייסט נישט וואוהין ער גייט. 36 ווען איר האָט דאָס אור, גלויבט אין דעם אור, כּדִּי איר זאָלט ווערן יְלָדִים פון אור. ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט, איז ער אַוועקגעגאַנגען, און האָט זיך פאַרבאָרגן פון זיי. 37 אָבער הגם ער האָט געטאָן אַזויפיל נסים פאַר זייערע אויגן, האָבן זיי דאָך נישט געגלויבט אין אים, 38 כּדִּי דאָס דָּבָר פון ישעיה הנביא זאָל מקוים ווערן, וואָס ער האָט געזאָגט: ה', מִי הָאֱמִין לְשִׁמְעָתֵנוּ וְזָרוּעַ ה' עַל-מִי נִגְלָתָהּ, ווער האָט געגלויבט אונדזער הערונג? און פאַר וועמען איז דער אָרעם פון ה' אַנטפלעקט געוואָרן [ישעיה 53:1]? 39 צוליב דעם האָבן זיי נישט געקענט גלויבן, מחמת ישעיה האָט ווידער געזאָגט: 40 און ער האָט געמאַכט בלינד זייערע אויגן, און פאַרהאַרטעוועט זייער לֵב, טאַמער וועלן זיי זען מיט זייערע אויגן, און באַנעמען מיט זייער לֵב, און תשובה טאָן, און איד זאָל זיי היילן [ישעיה 6:9-10]. 41 דאָס האָט ישעיה געזאָגט, ווייל ער האָט געזען זיין כְּבוֹד, און גערעדט וועגן אים. 42 דאָך האָבן רבים אפילו פון די שָׂרִים געגלויבט אין אים, נאָר צוליב די פרושים האָבן זיי עס נישט מודה געווען, כּדִּי זיי זאָלן נישט אריינגעלייגט ווערן אין חָרֶם; 43 ווייל זיי האָבן ליבער געהאַט דעם כְּבוֹד פון בְּנֵי אָדָם, ווי דעם כְּבוֹד פון ה' [זען שמואל א 15:30]. 44 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויסגערופֿן, און געזאָגט: דער, וואָס גלויבט אין מיר,

גלויבט נישט אין מיר, נאָר אין דעם, וואָס האָט מיך געשיקט [ה']. 45 און דער, וואָס זעט מיך, זעט דעם, וואָס האָט מיך געשיקט [ה']. 46 איך בין געקומען אָן אַזוי אין דער עולם הזה אַריין, כּדי דער, וואָס גלויבט אין מיר, זאָל נישט בלייבן אין דער חַשְׁדָּה. 47 און אויב עמיצער הערט מיינע דברים, און איז שומר איבער זיי נישט, מִשְׁפּט איך אים נישט; מחמת איך בין געקומען נישט צו מִשְׁפּטן די עולם הזה, אַלָּא להוֹשִׁיעַ אֶת העוֹלָם. 48 דער, וואָס וואַרפט מיך אָפּ און איז נישט מקבל מיינע דברים, האָט איינעם, האָט זיין שופט; דאָס דָּבָר, וואָס איך האָב גערעדט, דאָס דאָזיקע וועט אים מִשְׁפּטן אין דעם יום הַאֲחֵרוֹן [יום הדין]. 49 ווייל איך האָב פון מיר אליין נישט גערעדט; נאָר ער, וואָס האָט מיך געשיקט, דער אלוקים האָב אליין, האָט מיר געגעבן מצוה [זען ישעיה 12-1:53], וואָס איך זאָל זאָגן, און וואָס איך זאָל רעדן. 50 און איך ווייס אַז זיין מצוה איז חַיִּי עולם. דערפאר, וואָס איך רעד, רעד איך אזוי, ווי דער אלוקים האָב האָט צו מיר גערעדט. יג און פאַר דעם יום-טוב פֿסח האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געוואוסט, אַז זיין שְׁעָה איז געקומען, אַז ער זאָל אַוועקגיין פון דעם עולם-הזה צום אלוקים האָב; און ער, וואָס האָט ליב געהאַט משיח אַייגענע, וואָס זענען אין דער עולם הזה, האָט ער זיי ליב געהאַט ביז צום סוף. 2 און ווען דער סעודה, אין אָוונט, ווען הַשָּׁטֵן האָט שוין געהאַט געלייגט אין לֵב פון יהודה בֶּן-שָׁמְעוֹן אִישׁ-קַרְיֹוֹת, אַז ער זאָל אים פאַרראַטן, 3 הָגַם רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געוואוסט, אַז דער אלוקים האָב האָט אים איבערגעגעבן אַלצדינג אין זיינע הענט אַריין, און אַז ער איז געקומען פון ה', און גייט צו ה', 4 איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויפגעשטאַנען פון טיש, און האָט אַוועקגעלייגט משיח קפֿטן, און האָט גענומען אַ מַגָּבֶת און האָט זיך אַרומגעאַרטלט. 5 דערנאָך האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַרײַנגעאַסן מים אין דעם בעקן, און האָט אָנגעהויבן צו וואַשן די רגלים פון משיח תלמידים, און זיי אָפּצואווישן מיט דעם מַגָּבֶת, מיט וועלכן ער איז געווען אַרומגעאַרטלט. 6 אַזוי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען צו שָׁמְעוֹן פִּיפֶּא; זאָגט ער צו אים: אַדוֹנָי, דו טויסט וואַשן מיינע רגלים? 7 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: וואָס איך טו, אַינך יוֹדֵעַ איצט,

אָבער שפּעטער וועסטו פאַרשטיין. 8 און פּיפּא האָט צו רבי מלך המשיח
געזאָגט: דו זאָלסט מיר קיינמאָל נישט וואַשן מיינע רגלים. האָט רבי מלך
המשיח אים געענטפּערט: אויב איך וואַש דו נישט, האָסטו נישט מיט מיר
קיין חלק. 9 זאָגט צו אים שמוען פּיפּא: אַדוּני, נישט נאָר מיינע רגלים, נאָר
אויך מיינע הענט און מיין קאָפּ! 10 און רבי מלך המשיח האָט צו אים
געזאָגט: דער געוואַשענער דאַרף נישט מער ווי אַפּצואוואשן די רגלים, ווייל
ער איז אינגאַנצן טהוֹר. און איר זענט טהוֹרים, אָבער נישט כל. 11 ווייל ער
האָט געוואוסט, ווער עס וועט אים פאַרראַטן; דערפאַר האָט ער געזאָגט:
איר זענט נישט כל טהוֹרים. 12 און ווען רבי מלך המשיח האָט געוואַשן
זייערע רגלים, און אָנגעטאָן משיחס קפּטן, און זיך ווידער אַנדערגעזעצט,
און צו זיי געזאָגט: צי ווייסט איר, וואָס איך האָב צו אייך געטאָן? 13 איר
רופט מיך רבי און אַדוּן; און ריכטיק זאָגט איר, ווייל איך בין דאָס. 14
על-פּן, אויב איך, אדוּננו און מורנו, האָב געוואַשן אייערע רגלים, זענט איר
אויך מחויב צו וואַשן רגלים איינער דעם אַנדערן. 15 מחמת איך האָב אייך
געגעבן אַ מוֹפּת, פּדי איר זאָלט טאָן, ווי איך האָב צו אייך געטאָן. 16 אָמֵן,
אָמֵן, איך זאָג אייך, אַן עפּד איז נישט גרעסער פּון זיין אַדוּן; אויך איז אַ
שליח נישט גרעסער פּון דעם, וואָס האָט אים געשיקט. 17 אויב איר ווייסט
די דאָזיקע זאַכן, איז אַשְׁרֵי אייך, אויב איר טוט זיי. 18 איך רעד נישט פּון
אייך כל; איך ווייס וועמען איך האָב אויסדערוויילט; נאָר פּדי דער פּסוק
זאָל מקוים ווערן: אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב [תהלים 41:10]. 19 איך זאָג
עס אייך איצט, איידער סע געשעט, פּדי ווען סע וועט געשען, זאָלט איר
גלויבן, אַז אַנִי הוּא. 20 אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, דער, וואָס איז מקבל
וועמען איך שיק, איז מיך מקבל; און דער, וואָס איז מיך מקבל, איז מקבל
דעם [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט. 21 ווען רבי מלך המשיח האָט דאָס
געזאָגט: האָט ער זיך מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶשׁ געווען אין דעם רוּחַ, און האָט
עדות געזאָגט: אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך, אַז איינער פּון אייך וועט מיך
פאַרראַטן. 22 די תלמידים האָבן דעריבער געקוקט איינער אויף דעם
אַנדערן, און זענען געווען נישט זיכער פּון וועמען ער האָט גערעדט. 23 און

ביים טיש האָט זיך איינער פון מְשיחַס תּלמידים, וועמען רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט (באַזונדערס) ליב געהאַט, אָנגעלענט אויף מְשיחַס חֵיק. 24 און שְׁמַעוֹן
 כִּיפָּא האָט צו אים אַ וואונק געטאָן, און געזאָגט: זאָג אונדז, ווער איז עס,
 פון וועמען ער רעדט דאָס. 25 און ווען ער איז אַזוי געליגן אָנגעלענט אויף
 מְשיחַס חֵיק, האָט ער צו אים געאָגט: אַדוֹנֵי, ווער איז עס? 26 האָט רבי מֶלךְ
 הַמְּשִׁיחַ געענטפּערט: דאָס איז דער, פאַר וועמען איך וועל איינטונקען דעם
 [מְרִים, שמות 12:8] ביסן, און דאָס אים געבן. און אַז ער האָט
 איינגעטונקען דעם ביסן, האָט ער אים גענומען און געגעבן צו יהודה
 בֶּן-שְׁמַעוֹן אִישׁ-קִרְיֹת. 27 און נאָך דעם [מְרִים, שמות 12:8] ביסן, איז
 הַשָּׁטֵן אין אים אַריין, און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער צו אים געזאָגט:
 וואָס דו טויסט, טו מֵהָר. 28 און קיינער ביים טיש האָט נישט פאַרשטאַנען,
 פאַרוואָס ער האָט דאָס צו אים געזאָגט. 29 ווייל אייניקע האָבן געמיינט, אַז
 אַזוי ווי יהודה האָט געהאַט דעם קופּה בייטל, האָט רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ צו
 אים געזאָגט: קויף איין וואָס מיר ברויכן אויף יום-טוֹב; אַדער, אַז ער זאָל
 עפעס געבן צו די עֲנִיִּים. 30 און ווי ער האָט גענומען דעם ביסן, איז ער מִיד
 אַרויסגעגאַנגען; און עס איז געווען לִילָה [זען תּסל"א 5:5]. 31 און ווען ער
 איז אַרויסגעגאַנגען, האָט רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ געאָגט: איצט איז דער בֶּר-אָנֶשׁ
 [דניאל 7:13-14, מְשִׁיחַ] פאַרהערלעכט, און ה' איז פאַרהערלעכט אין אים.
 32 און אויב ה' איז פאַרהערלעכט אין אים, וועט ה' אים פאַרהערלעכן אין
 זיך אליין, און טאַקע תּיכּף וועט ער אים פאַרהערלעכן. 33 ילָדִים מיינע,
 נאָך אַ קורצע צייט בין איך מיט אייך. איר וועט מיך זוכן; און ווי איך האָב
 געזאָגט צו די ייִדן, אַזוי זאָג איך אייך איצט: וואוהין איך גיי, קענט איר נישט
 קומען [זען יוחנן 7:33-34]. 34 אַ מצוה חֲדָשָׁה גיב איך אייך, אַז איר זאָלט
 ליב האָבן איינער דעם אַנדערן; ווי איך האָב אייך ליב געהאַט, אַזוי זאָלט
 איר אויך ליב האָבן איינער דעם אַנדערן. 35 דורך דעם דאָזיקן וועלן כל
 דערקענען, אַז איר זענט מְשיחַס תּלמידים, אויב איר וועט האָבן אַהֲבָה
 איינער פאַר דעם אַנדערן. 36 זאָגט צו רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ שְׁמַעוֹן כִּיפָּא: אַדוֹנֵי,
 וואוהין גייסטו? און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט: וואוהין איך גיי,

קענסטו מיר איצט נישט נאָכפּאָלגן; שפּעטער אָבער וועסטו מיר נאָכפּאָלגן.
 37 זאָגט צו רבי מלך המשיח פּיפּא: אָדוֹנִי, פּאַרוואָס קען איך דיר איצט
 נישט נאָכפּאָלגן? מיין נפֿש וועל איך אַנידערלייגן פּאַר דיינעטוועגן. 38 האָט
 רבי מלך המשיח געענטפּערט: דיין נפֿש וועסטו אַנידערלייגן פּאַר
 מיינעטוועגן? אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג דיר: איידער נאָך דער תּרנגול וועט קרייען,
 וועסטו מיך 3 מאָל פּאַרלייקענען! יְד זאָל אייער לֵב זיך נישט פּאַומרוואיקן;
 גלאַיבט אין ה', און גלויבט אויך אין מיר [זען דנאיל 14-13:7]. 2 אין בֵּית
 אלוקים אָבי זענען דאָ מְעוֹנוֹת רַבִּים; אויב סע וואָלט נישט אַזוי געווען,
 וואָלט איך עס אייך געווען געזאָגט; ווייל איך גיי צוגרייטן פּאַר אייך אַ
 מָקוֹם. 3 און אויב איך וועל גיי צוגרייט אַ מָקוֹם פּאַר אייך, וועל איך ווידער
 קומען [ביאת משיח], און אייך נעמען צו מיר, כּדי וואו איך בין, זאָלט איר
 אויך זיין. 4 און וואוהין איך גיי, ווייסט איר, און איר קענט דעם דָּרָךְ. 5 זאָגט
 צו רבי מלך המשיח תּאַמָּא: אָדוֹנִי, מיר ווייסן נישט וואוהין דו גייסט; וויאַזוי
 קענען מיר וויסן דעם דָּרָךְ? 6 זאָגט צו אים רבי מלך המשיח: אַנִּי הוּא דער
 דָּרָךְ, און דער אָמֵת, און דאָס חַיִּים; קיינער קומט נישט צו דעם אלוקים
 הָאֵב [ה'], אחוץ דורך מיר [זען יוח' 1:1]. 7 אויב איר וואָלט מיך געקענט,
 וואָלט איר אויך געקענט מיין אלוקים הָאֵב; פּון איצט אָן קענט איר אים,
 און האָט אים געזען. 8 זאָגט צו רבי מלך המשיח פּיליפּוס: אָדוֹנִי, ווייז אונדז
 דעם אלוקים הָאֵב, און עס וועט זיין פּאַר אונדז גענוג. 9 זאָגט צו אים רבי
 מלך המשיח: אַזאַ לאַנגע צייט בין איך שוין מיט אייך, און דו, פּיליפּוס,
 קענסט מיך נישט? דער, וואָס האָט מיך געזען, האָט געזען דעם אלוקים
 הָאֵב [זען קול' 1:15; יהודים אין משיח 1:3; יוחנן 12:45; מחזור ראש השנה
 ויום הכּפורים כּמנהג ספרד: ישוע שר הפּנים]; און וויאַזוי קענטסו זאָגן: ווייז
 אונדז דעם אלוקים הָאֵב? 10 צי גלויבסטו נישט, אַז איך בין אין דעם
 אלוקים הָאֵב, און דער אלוקים הָאֵב איז אין מיר [זען יוח' 1:1; דניאל
 14-13:7]? הַדְּבָרִים, וואָס איך רעד אייך, רעד איך נישט פּון מיר אַליין; נאָר
 דער אלוקים הָאֵב, וואָס וואוינט אין מיר, טוט זיינע פּעלּוֹת. 11 גלויבט מיר,
 אַז איך בין אין דעם אלוקים הָאֵב, און דער אלוקים הָאֵב איז אין מיר; אויב

נישט סאָ גלויבט מיר צוליב די פֿעלעות אַליין. 12 אָמון, אָמון, איך זאָג אייך, דער, וואָס גלויבט אין מיר, וועט אויך טאָן די מעשים, וואָס איך טו, און גרעסערע מעשים ווי די דאָזיקע וועט ער טאָן, ווייל איך גיי צו דעם אלוקים האָב. 13 און וואָס איר וועט בעטן אין מיין נאָמען, דאָס וועל איך טאָן, כדי דער אלוקים האָב זאָל פאַרהערלעכט ווערן אין דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער]. 14 אויב איר וועט מיך עפעס בעטן אין מיין נאָמען, וועל איך עס טאָן. 15 אויב איר האָט מיך ליב, זאָלט איר זיין שומר איבער מיין מצוות [זען תהלים 103:18]. 16 און איך וועל בעטן דעם אלוקים האָב, און ער וועט אייך געבן אַן אַנדערן מַלְיָץ יושר [פרקליט], כדי ער זאָל זיין מיט אייך לְעוֹלָם, 17 דעם רוּחַ הָאֱמֶת, וואָס די עולם הזה קען אים נישט אויפנעמען, מחמת די עולם הזה זעט אים נישט, און האט נישט דעת פון אים. איר קענט אים יאָ; ווייל ער בלייבט ביי אייך, און וועט זיין אין אייך. 18 איך וועל אייך נישט איבערלאָזן יתומים; איך וועל קומען צו אייך [מל"א 6:13]. 19 נאָך אַ קליינע וויילע און די עולם הַזֶּה וועט מיך מער נישט זען, איר אָבער וועט מיך זען [זען קור"א 8-4:15]; ווייל אַנִי חַי, וועט איר אויך לעבן [רומ' 4:25; 5:18]. 20 אין יום ההוא וועט איר וויסן, אַז איך בין אין מיין אלוקים אָבִי, און איר זענט אין מיר, און איך בין אין אייך. 21 דער, וואָס האָט מיין מצוות, און איז שומר איבער זיי, דער איז עס, וואָס האָט מיך ליב; און דער, וואָס האָט מיך ליב, וועט זיין געליבט פון אלוקים אָבִי, און איך וועל אים ליב האָבן און וועל מיך צו אים אַנטפלעקן. 22 זאָגט צו אים יהודה (נישט אַיש-קריות): אַדוֹנֵי, ווי קומט עס, וואָס דו וועסט דִּיך אַנטפלעקן צו אונדז, און נישט צו דער עולם הַזֶּה [זען מה"ש 10:41]? 23 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אויב עמיצער האָט מיך ליב, וועט ער זיין שומר איבער מיין דָּבָר, און אלוקים אָבִי וועט אים ליב האָבן, און מיר [זען דניאל 7:13-14] וועלן קומען צו אים, און מאַכן ביי אים אונדזער מְשָׁפָן [מַעוֹן]. 24 דער, וואָס האָט מיך נישט ליב, נישט איז שומר איבער מיין דָּבָר; און דאָס דָּבָר, וואָס איר הערט, איז נישט מיין, נאָר פון אלוקים האָב, וואָס האָט מיך געשיקט. 25 דאָס האָב איך אייך גערעדט,

זייענדיק ביי אייד. 26 אָבער דער מַלְיָץ יושר [פרקליט], דער רוּחַ-הַקּוֹדֶשׁ, וועמען דער אלוקים הָאָב וועט שיקן אין מיין נאָמען, ער וועט אייד אַלץ לערנען, און אייד דערמאָנען אלץ, וואָס איך הָאָב אייד געזאָגט. 27 שְׁלוֹם ה' לָאָז איך איבער מיט אייד; מיין שְׁלוֹם [משיח שְׁלוֹם] גיב איך אייד; נישט ווי די עולם הָיָה גיט, גיב איך אייד. זאָל זיך אייער לֵב נישט באַאומרואיקן, און זאָל עס נישט מורא הָאָבן [זיין מַרְדָּ-לֵב]. 28 איר הָאָט געהערט, אַז איך הָאָב אייד געזאָגט: איך גיי אַוועק [יוח' 14:12], און איך וועל קומען (ווי דער) צו אייד [יוח' 14:18; יהודים אין משיח 9:28]. אויב איר וואָלט מיך ליב געהאַט, וואָלט איר זיך געפריידט און שְׁמַחָה הָאָבן, אַז איך גיי צו דעם אלוקים הָאָב; מחמת דער אלוקים הָאָב איז גרעסער פון מיר [זען ישעיה 55:11]. 29 און איצט הָאָב איך עס אייד געזאָגט, איידער סע געשעט, כּדִּי, ווען סע וועט געשען, זאָלט איר גלויבן און האַבן אַמוּנָה. 30 איך וועל מער נישט רעדן קיין סך מיט אייד; ווייל דער שֵׁר פון דער עולם הָיָה קומט. און אין מיר הָאָט ער גאַרנישט; 31 נייערט כּדִּי די עולם זאָל וויסן, אַז איך הָאָב ליב דעם אלוקים הָאָב, און ווי דער אלוקים הָאָב הָאָט מיר געבאַטן [זען ישעיה 53:1-12], אַזוי טו איך. שטייט אויף, און לאָמיר גיין פונדאָנען. טו אַנִּי הוּא הַגִּפֶּן הָאֲמִתִּית, און אלוקים אָבִי איז הַכּוֹרֵם. 2 יעדן צווייג אין מיר, וואָס טראָגט נישט קיין פִּירוֹת, אלוקים הָאָב נעמט אַוועק; און יעדן, וואָס טראָגט פִּירוֹת, אלוקים הָאָב זִמֵּר [ויקרא 25:3], כּדִּי ער זאָל טראָגן מער פִּירוֹת. 3 איר זענט שוין טהור, דורך דעם דָּבָר, וואָס איך הָאָב צו אייד גערעדט. 4 בלייבט אין מיר, און איך אין אייד. ווי דער צווייג קען נישט טראָגן קיין פִּירוֹת פון זיך אַליין, אחוץ ער בלייבט אין הַגִּפֶּן, אַזוי קענט איר אויך נישט, אחוץ איר בלייבט אין מיר. 5 אני הוּא הַגִּפֶּן, איר זענט די צווייגן. ווער עס בלייבט אין מיר, און איך אין אים, דער טראָגט פִּרִי לָרֵב; ווייל אָן מיר קאָנט איר גאַרנישט טאָן. 6 אויב עמיצער בלייבט נישט אין מיר, ווערט ער אַרויסגעוואָרפן אינדרויסן, ווי די צווייג וואס ווערט פאַרדאַרט; און מען זאַמלט זיי איין און מען וואָרפט זיי אין אַש אַרִיין [זען ישעיה 66:24], און זיי ווערן פאַרברענט. 7 אויב איר בלייבט אין מיר, און מיינע דברים בלייבן אין

אייך, מעגט איר בעטן וואָס איר ווילט, און סע וועט אייך געטאָן ווערן. 8
 אין דעם זאזיקן איז אלוקים אָבי פאַרהערלעכט, אַז איר זאָלט טראָגן פֿרי
 לָרב, און אזוי זיין מיינע [משיחס] תלמידים. 9 ווי דער אלוקים האָב האָט
 מיך ליב געהאַט, אַזוי האָב איך אייך ליב געהאַט; בלייבט אין מיין אַהבה
 [זען יהודה 1:21]. 10 אויב איר וועט זיין שומר איבער מיינע מצוות, וועט איר
 בלייבן אין מיין אַהבה, טאקע ווי איך בין שומר איבער מצוות פון אלוקים
 אָבי, און בלייבן אין זיין אַהבה. 11 דאָס האָב איך צו אייך גערעדט, כדי מיין
 שְׂמִיחָה זאָל זיין אין אייך, און אייער שְׂמִיחָה זאָל ווערן פול. 12 דאָס דאָזיקע
 איז מיין געבאַט, אַז איר זאָלט ליב האָבן איינער דעם אַנדערן, ווי איך האָב
 אייך ליב געהאַט. 13 קיינער האָט נישט קיין גרעסערע אַהבה ווי די דאָזיקע,
 אַז ער זאָל מקריב זיין נֶפֶש [זען ישעיה 53:8,10] פאַר זיינע חבר. 14 איר זענט
 מיינע חברים, אויב איר טוט דאָס, וואָס איך באַפעל אייך. 15 איך טו אייך
 מער נישט רופן קיין עֲבָדִים; ווייל דער עֲבָד ווייסט נישט וואָס זיין אָדון
 טוט; נייערט איך האָב אייך גערופן חברים, ווייל אַלץ, וואָס איך האָב
 געהערט פון אלוקים אָבי, האָב איך אייך געגעבן צו וויסן. 16 נישט איר
 האָט מיך אויסדערוויילט, נייערט איך האָב אייך אויסדערוויילט, און האָב
 אייך באַשטימט, אַז איר זאָלט גיין און טראָגן פֿירות, און אַז אייערע פֿירות
 זאָלן בלייבן; כדי וואָס איר וועט בעטן דעם אלוקים האָב אין מיין נאמען,
 זאָל ער אייך געבן. 17 דאָס באַפעל איך אייך, כדי איר זאָלט ליב האָבן
 איינער דעם אַנדערן. 18 אויב די עולם הָיָה האָט אייך פיינט, ווייסט איר, אַז
 זי האָט מיך, קודם כל, פיינט געהאַט איידער זי האָט אייך פיינט געהאַט. 19
 אויב איר וואָלט געווען פון דער עולם הָיָה, וואָלט די עולם הָיָה ליב געהאַט
 דאָס, וואָס איז איר אייגנס; ווייל אָבער איר זענט נישט פון דער עולם הָיָה,
 נאָר איך האָב אייך אויסדערוויילט פון דער עולם הָיָה; דערפאַר האָט אייך
 די עולם הָיָה פיינט. 20 געדענקט דאָס דָבָר, וואָס איך האָב אייך געזאָגט:
 אַן עֲבָד איז נישט גרעסער ווי זיין אָדון. אויב מען האָט מיך גערודֶפֶט, וועט
 מען אייך אויך רודֶפֶן; אויב זיי זיינען געווען שומר איבער מיין דָבָר, וועלן זיי
 אויך אייערס זיין שומר. 21 אָבער דאָס כל וועלן מען אייך טאָן צוליב מיין

נאָמענוועגן, ווייל זיי קענען נישט אים [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט. 22 אויב
 איך וואָלט נישט געקומען און גערעדט צו זיי, וואָלטן זיי נישט געהאַט קיין
 עבירה; איצט אָבער האָבן זיי נישט קיין אויסרייד פאַר זייער עבירה. 23 ווער
 עס האָט מיך פיינט, דער האָט אויך פיינט אלוקים אָבי [ה']. 24 אויב איך
 וואָלט נישט געטאָן צווישן זיי די מעשים, וואָס קיין אַנדערער האָט נישט
 געטאָן [יוח' 9:32], וואָלטן זיי נישט געהאַט קיין עבירה; אָבער איצט האָבן
 זיי געזען, און האָבן פיינט געהאַט סיי מיך און סיי אלוקים אָבי [ה']. 25 כדי
 סע זאָל מקוים ווערן דאָס דָבָר, וואָס שטייט געשריבן אין זייער תּוֹרָה:
 שְׁנֵאתָ חֲנֹם שְׁנֵאוּנִי [תהלים 35:19; 5-4:69; 3:109]. 26 אָבער ווען דער מְלִיץ
 יושר [פרקליט, מְנַחֵם] וועט קומען, וועמען איך וועל שיקן צו אייך פון דעם
 אלוקים הָאֵב, דעם רוּחַ הָאֵמֶת, וואָס קומט אַרויס פון דעם אלוקים הָאֵב,
 וועט ער אַדוֹת זאָגן וועגן מיר; 27 און אויך איר וועט אַדוֹת זאָגן, ווייל איר
 זענט געווען מיט מיר פון אָנהייב אָן. טוּ דאָס האָב איך צו אייך גערעדט,
 כדי איר זאָלט נישט נכשול ווערן איבער אַ מִיכשול. 2 זיי וועלן אייך
 אויסשליסן פון קהל און לייגן אין חרם אריין: יאָ, סע קומט אָן אַ שְׁעָה, אַז
 יעדער איינער, וואָס וועט אייך הרגענען, וועט מיינען, ער דינט ה' דערמיט. 3
 און דאָס וועלן זיי טאָן, ווייל זיי האָבן נישט געקענט דעם אלוקים הָאֵב, און
 נישט מיך. 4 און דאָס האָב איך גערעדט צו אייך, כדי, ווען די שְׁעָה וועט
 קומען, זאָלט איר זיך דערמאָנען דערין, אַז איך האָב עס אייך געזאָגט. אין
 אָנהייב אָבער האָב איך עס אייך נישט געזאָגט, ווייל איך בין געווען מיט
 אייך. 5 און איצט גיי איך צו אים, וואָס האָט מיך געשיקט; און קיין איינער
 פון אייך פרעגט מיך נישט: וואוהין גייסטו? 6 נאָר ווייל איך האָב דאָס
 גערעדט צו אייך, האָט צער אָנגעפילט אייער לֵב. 7 איך זאָג אייך אָבער דעם
 אָמֶת, עס איז טוב פאַר אייך, אַז איך גיי אַוויק; ווייל אויב איך זאָל גיי נישט
 אַוועק, וועט דער מְלִיץ יושר [פרקליט] בשום אופן נישט קומען צו אייך; און
 אויב איך גיי יאָ, וועל איך אים שיקן צו אייך. 8 און ווען ער וועט קומען,
 וועט ער איבערצייגן די עולם הַזֶּה וועגן עבירה [ישעיה 53:6], און וועגן צָדֵק
 [זען דניאל 9:24], און וועגן מִשְׁפָּט [זען דניאל 12:2]: 9 וועגן עבירה, ווייל זיי

האָבן נישט געגלויבן אין מיר; 10 וועגן צָדֵק [דניאל 9:24-26; ישעיה 53:11],
ווייל איך גיי צו דעם אלוקים הָאָב, און איר וועט מיך מער נישט זען; 11 און
וועגן מִשְׁפֵּט, ווייל דער שָׂר פון דער עולם הָיָה איז געמִשְׁפֵּט געוואָרן. 12
נאָך אַ סך הָאָב איך אייך צו זאָגן, נאָר איר קענט עס איצט נישט דערטרָאָגן.
13 דאָך ווען ער וועט קומען, דער רוּחַ הַאֱמֶת, וועט ער אייך פירן אין כל
הַאֲמֹת אַרְיִין; ווייל ער וועט נישט רעדן פון זיך אַלְיִין, נאָר אַלֶּף, וואָס ער
הערט, וועט ער רעדן; און ער וועט אייך אָנזאָגן דאָס, וואָס ראָרף ערשט
קומען. 14 ער וועט מיך פאַרהערלעכן, ווייל ער וועט באַקומען פון דעם,
וואָס איז מיין און וועט עס אייך דערקלערן. 15 אַלֶּף, וואָס דער אלוקים
הָאָב הָאָט, איז מיין; דערפאַר הָאָב איך געזאָגט, אַז ער נעמט פון דעם, וואָס
איז מיין, און וועט עס אייך אָנזאָגן. 16 נאָך אַ קליינע וויילע, און איר זעט
מיך מער נישט; און ווידער אַ קליינע וויילע, און איר וועט מיך יאָ זען. 17
אייניקע פון משיחַס תּלְמִידִים הָאָבן דעריבער געזאָגט איינער צום אַנדערן:
וואָס איז דאָס, וואָס ער זאָגט צו אונדז: נאָך אַ קליינע וויילע, און איר זעט
מיך נישט; און ווידער אַ קליינע וויילע, און איר וועט מיך זען? און: ווייל איך
גיי צו דעם אלוקים הָאָב? 18 זיי הָאָבן דערפאַר געזאָגט: וואָס איז דאָס,
וואָס ער זאָגט: אַ קליינע וויילע? מיר פאַרשטייען נישט, וואָס ער זאָגט. 19
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט באַמערקט, אַז זיי ווילן אים עפעס פרעגן, און ער
הָאָט צו זיי געזאָגט: פאַרשט איר צווישן זיך וועגן דעם, וואָס איך הָאָב
געזאָגט: נאָך אַ קליינע וויילע, און איר זעט מיך נישט, און ווידער אַ קליינע
וויילע, און איר וועט מיך זען? 20 אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג אייך: איר וועט וויינען
און קלאָגן, אָבער די עולם הָיָה וועט זיך פרייען; איר וועט זיין טרויעריק,
אָבער אייער טרויער וועט פאַרקערט ווערן צו שְׂמֵחָה [מרק' 16:10; יוח'
20:20]. 21 אַן אִשָּׁה, ווען זי גייט צו קינד, איז טרויעריק, מחמת איר שְׂעָה
איז געקומען; ווען אָבער זי הָאָט געבוירן דאָס קינד, געדענקט זי נישט מער
די יסורים, צוליב דער שְׂמֵחָה, אַז אָדָם איז געבוירן געוואָרן אין דער וועלט
אַרְיִין. 22 אַזוי הָאָט איר אויך איצט צֵער, אָבער איך וועל אייך ווידער זען,
און אייער לֵב וועט זיך פרייען, און די שְׂמֵחָה אייערע וועט קיינער נישט

אַוועקנעמען פון אייך. 23 און אין יום הַהוא וועט איר מיך גאַרנישט מער
 פרעגן. אָמֶן, אָמֶן, איך זאָג אייך, וואָס איר וועט נאָר בעטן דעם אלוקים
 הָאָב, וועט ער אייך געבן אין מיין נאמען. 24 ביז אַצונד האָט איר גאַרנישט
 געבעטן אין מיין נאמען [האדון יהושע/ישוע]; בעט, און איר וועט באַקומען,
 פּדי אייער שְׂמִיחָה זאָל ווערן פּול. 25 די דאָזיקע זאָכן הָאָב איך גערעדט צו
 אייך אין מִשְׁלִים; עס קומט אָן אַ שְׁעָה, ווען איך וועל מער נישט רעדן צו
 אייך אין מִשְׁלִים, נייערט איך וועל אייך זאָגן אָפּן וועגן דעם אלוקים הָאָב
 [ה']. 26 אין יום הַהוא וועט איר בעטן אין מיין נאמען; און איך זאָג אייך
 נישט, אַז איך וועל בעטן דעם אלוקים הָאָב פאַר אייערטוועגן, 27 מחמת
 דער אלוקים הָאָב אַליין האָט אייך ליב, מחמת איר האָט מיך ליב געהאַט,
 און האָט געגלויבט, אַז איך בין ארויסגעקומען פון ה'. 28 איך בין
 ארויסגעקומען פון דעם אלוקים הָאָב, און בין געקומען אין דער עולם הַזֶּה
 אַריין; און ווידער פאַרלאָז איך די עולם הַזֶּה, און גיי צו דעם אלוקים הָאָב.
 29 און משיחַס תּלמידים האָבן געזאָגט: הִנֵּה, איצט רעדסטו אָפּן, און
 זאָגסט נישט קיין מָשָׁל. 30 איצט ווייסן מיר, אַז דו ווייסט אַלְצָ, און
 דאַרפסט נישט, אַז עמיצער זאָל דיך פרעגן; דורכדעם גלויבן מיר, אַז דו
 ביסט אַרויסגעקומען פון ה'. 31 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי געענטפערט:
 איצט גלויבט איר? 32 הנה, עס קומט אַ שְׁעָה, און האָט שוין גענעענט, אַז
 איר וועט ווערן צעשפּרייט, יעדער איינער צו זיינע אייגענע, און מיך וועט
 איר איבערלאָזן אַליין: אָבער איך בין דאָך נישט אַליין, מחמת דער אלוקים
 הָאָב איז מיט מיר. 33 דאָס האָב איך גערעדט צו אייך, פּדי אין מיר זאָלט
 איר האָבן שְׁלוֹם. אין דער עולם הַזֶּה האָט איר צָרוּת; אָבער זייט געטרייסט,
 איך האָב מנצח געווען די עולם הַזֶּה. יְיָ דאָס האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט,
 און ער האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום שָׁמַיִם, און געזאָגט: אלוקים אָבִי,
 די שְׁעָה האָט גענעענט, פאַרהערלעך דיין זון [דער זון פון דער
 אויבערשטער], פּדי דער זון זאָל דיך פאַרהערלעכן; 2 ווי דו האָסט אים
 געגעבן סמכות איבער כָּל בְּשָׂר, פּדי ער זאָל געבן חַיִּי עוֹלָם צו כּל, וועס דו
 האָסט אים געגעבן. 3 און דאָס איז דאָס חַיִּי עוֹלָם, אַז זיי זאָלן דיך קענען,

דעם אלוקי הַאֲמַת לְבַדּוֹ, און יהושע/ישוע דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וועמען דו
האַסט געשיקט. 4 אידך האָב דידך פאַרהערלעכט אויף דער ערד, אידך האָב
פאַרענדיקט דאָס עֲבֹדַת קודש ווערק, וואָס דו האָסט מיר געגעבן צו טאָן.
5 און איצט, אלוקים אָבִי, פאַרהערלעך דו מיך, מיט דער הערלעכקייט, מיט
דעם כָּבוֹד, וואָס אידך האָב געהאַט ביי דיר, איידער הָעוֹלָם איז (באַשאַפֵּן)
געוואָרן [זען דניאל 7:13-14]. 6 אידך האָב אַנטפלעקט דיין נאמען [טִּבְע פון
אלוקים הָאָב] צו די בְּנֵי אָדָם, וועלכע דו האָסט מיר געגעבן אויס דער עולם
הַזֶּה; זיי זענען געווען דיינע, און דו האָסט זיי מיר געגעבן; און זיי זיינען
געווען שומר איבער דיין דָּבָר. 7 איצט ווייסן זיי, אַז אַלֶּךְ, וואָס דו האָסט
מיר געגעבן, איז פון דיר; 8 ווייל די דברים, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, האָב
אידך זיי געגעבן; און זיי האָבן זיי מקבל געווען, און האָבן באמת דערקענט,
אַז אידך קום פון דיר, און זיי האָבן געגלויבט, אַז דו האָסט מיך געשיקט. 9
אידך בעט פאַר זיי; אידך בעט נישט פאַר דער עולם הַזֶּה, נייערט פאַר די,
וועלכע דו האָסט מיר געגעבן, ווייל זיי זענען דיינע; 10 און אַלֶּךְ, וואָס איז
מיינס, איז דיינס, און דיינס איז מיינס, און אידך בין פאַרהערלעכט אין זיי. 11
און אידך בין נישט מער אין דער עולם הַזֶּה, אָבער זיי זענען אין דער עולם
הַזֶּה, און אידך קום צו דיר. אלוקים אָבִי הַקָּדוֹשׁ, זיין שומר איבער זיי אין דיין
נאמען, יענע, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, כּדִּי זיי זאָלן זיין אָחָד, אַזוֹיווי מיר
[זען דניאל 7:13-14; דברים 6:4] זענען אָחָד. 12 ווען אידך בין געווען מיט זיי,
אידך זיי בין געווען שומר איבער אין דיין נאמען, יענע, וואָס דו האָסט מיר
געגעבן; און אידך בין געווען שומר איבער זיי, און קיינער פון זיי איז נישט
פאַרלוירן געגאַנגען, אחוץ דער בֶּן הָאֲבִדּוֹן, כּדִּי דער פֶּסוּק זאָל מקוים ווערן
[זען תהלים 41:10] 13 אָבער איצט קום אידך צו דיר; און דאָס רער אידך אין
דער עולם הַזֶּה, כּדִּי זיי זאָלן האָבן אין זיך מיינ פולע שְׂמֵחָה. 14 אידך האָב זיי
געגעבן דיין דברים; און העולם הַזֶּה האָט זיי פיינט געהאַט, ווייל זיי זענען
נישט פון דער עולם הַזֶּה, טאקע ווי אידך בין נישט פון דער עולם הַזֶּה. 15
אידך בעט נישט, אַז דו זאָלסט זיי אַרויסנעמען אויס דער עולם הַזֶּה, נאָר אַז
דו זאָלסט זיי אָפּהיטן פון דעם בייזן. 16 זיי זענען נישט פון דער עולם הַזֶּה,

פונקט ווי איך בין נישט פון דער עולם הָזָה. 17 הייליק זיי אין דעם אָמת; דיין דָבָר איז אָמת. 18 ווי דו האָסט מיך געשיקט אין דער עולם הָזָה אַריין, אַזוי האָב איך זיי געשיקט אין דער עולם הָזָה אַריין. 19 און פֿאַר זייערטוועגן הייליק איך מיך, כּדי זיי זאָלן זיין געהייליקט אין דעם אָמת. 20 און נישט נאָר פֿאַר די דאָזיקע אַליין בעט איך, נאָר אויך פֿאַר יענע, וואָס וועלן גלויבן אין מיר דורך זייער דָבָר, 21 כּדי אלץ זאָלן זיין אָחַד; ווי דו, אלוקים אָבִי, ביסט אין מיר, און איך אין דיר, אַז זיי זאָלן אויך זיין אין אונדז [זען דניאל 7:13-14], כּדי הָעוֹלָם זאָל גלויבן, אַז דו האָסט מיך געשיקט. 22 און דעם כָּבוֹד, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, האָב איך זיי געגעבן, כּדי זיי זאָלן זיין אָחַד, פונקט ווי מיר זענען אָחַד, 23 איך אין זיי, און דו אין מיר, כּדי זיי זאָלן ווערן שלימותדיק אָחַד, כּדי די עולם זאָל וויסן, אַז דו האָסט מיך געשיקט, און האָסט זיי ליב געהאַט, פונקט אַזוויי דו האָסט מיך ליב געהאַט. 24 אלוקים אָבִי, איך וויל, אַז וואו איך בין, זאָלן אויך זיין מיט מיר די [זען ישעיה 7:14], וועלכע דו האָסט מיר געגעבן, כּדי זיי זאָלן זען מיין כָּבוֹד, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, ווייל דו האָסט מיך ליב געהאַט פון פֿאַר דער הַנִּסְד תִּבֵּל. 25 אַ, אלוקים אָבִי הַצַּדִּיק, די עולם הָזָה האָט דִּךְ נישט געקענט, אָבער איך האָב דִּךְ יאָ געקענט; און די דאָזיקע ווייסן, אַז דו האָסט מיך געשיקט. 26 און איך האָב פֿאַר זיי באַקאַנט געמאַכט דיין נאמען, און איך וועל אים באַקאַנט מאַכן, כּדי די אַהֲבָה, מיט וועלכער דו האָסט מיך ליב געהאַט, זאָל זיין אין זיי, און איך אין זיי. ית ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט פֿאַרענדיקט די דאָזיקע דָבָרִים, איז ער אַרויסגעגאַנגען מיט מְשִׁיחַס תְּלַמִּידִים איבער דעם נַחַל קְדֻרוֹן, וואו עס איז געווען אַ גאַרטן [גַּת שְׁמָנִים], אין וועלכן ער איז אַרײַנגעגאַנגען מיט מְשִׁיחַס תְּלַמִּידִים. 2 און אויך יהודה, וואָס האָט אים פֿאַרראָטן, האָט געקענט דאָס מָקוֹם; ווייל רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז זיך דאָרט פֿילמאַל צוזאַמענגעקומען מיט מְשִׁיחַס תְּלַמִּידִים. 3 און יהודה, ווען ער האָט באַקומען דאָס חַיִּלִּים און די מְשִׁרְתִּים פון די ראָשי-כֹּהֲנִים און די פֿרוּשִׁים, איז אָנגעקומען אַהֲיִן מיט פֿאַקלען און לאַנטערנס און פֿלי-זַיִן. 4 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געוואוסט אַלץ, וואָס

וועט קומען אויף אים, און ער איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט צו זיי געזאָגט:
וועמען זוכט איר? 5 האָבן זיי אים געענטפערט: יהושע/ישוע פון נְצָרָת. זאָגט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: אַנִּי הוּא. און יהודה, וואָס האָט אים פאַרראָטן, איז
געשטאַנען מיט זיי. 6 און ווען ער האָט צו זיי געזאָגט: אַנִּי הוּא, זענען זיי
אַפגעטרעטן הינטערוויילעכץ, און זענען געפאַלן צו דער ערד. 7 און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זיי ווידער געפרעגט: וועמען זוכט איר? און זיי האָבן געזאָגט:
יהושע/ישוע פון נְצָרָת. 8 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: איך האָב אייך
דאָך געזאָגט, אַז אַנִּי הוּא! על-כּוֹן, אויב איר זוכט מיך, לאַזט די דאָזיקע גיין.
9 פּדִי סַע זאָל מקוים ווערן דאָס דָּבָר, וואָס ער האָט גערעדט: פון יענע,
וואָס דו האָסט מיר געגעבן, האָב איך נישט פאַרלוירן קיין איינעם [יוח'
10 און 11:17; 10:11]. 10 און שְׁמַעוֹן בִּיפֹּא, וואָס האָט געהאַט אַ חֵרֵב, האָט זי
אַרויסגעצויגן, און האָט אַ זעץ געטאָן דעם עָבֵד פון כְּהֵן-גְּדוּלָּה, און אים
אַפגעהאַקט זיין רעכטן אויער. און דעם נאמען פון עָבֵד איז געווען מֶלְכִּיִּשׁ.
11 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו בִּיפֹּא: טו אַרײַן די חֵרֵב אין דער
שׂוּד; דעם פֹּסֶה, וואָס דער אלוקים האָב האָט מיר געגעבן, זאָל איך אים
נישט טרינקן? 12 און דאָס חִילִים און דער מִפְקָדִים און די מְשָׁרְתִים פון די
אנשי יהודה, האָבן געכאַפט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און אים געבונדן אים אין אן
עֶקֶדָה, 13 און האָבן אים קוֹדֵם כל געפירט צו חֲנָן, ווייל ער איז געווען דער
שווער פון קִנְיָא, וועלכער איז געווען כְּהֵן-גְּדוּלָּה אין יענעם יאָר. 14 און עס
איז געווען קִנְיָא, וואָס האָט געגעבן אַן עצה צו די אנשי יהודה אַז עס איז
גוט איין בן אדם זאָל שטאַרבן פאַר הָעָם [זען ישעיה 53:8]. 15 און שְׁמַעוֹן
בִּיפֹּא און אַן אַנדערער תלמיד האָבן נאָכגעפאַלגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און דער
דאָזיקער תלמיד איז געווען באַקאַנט מיט דעם כְּהֵן-גְּדוּלָּה, און ער איז
אַרײַנגעגאַנגען מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין דעם חֲצָר פון דעם כְּהֵן-גְּדוּלָּה, 16
בִּיפֹּא איז געשטאַנען ביי דער טיר אינדויסן. און דער אַנדערער תלמיד,
וואָס איז געווען באַקאַנט מיט דעם כְּהֵן-גְּדוּלָּה, איז אַרויסגעגאַנגען און האָט
גערעדט מיט דער טיר-וועכטערין, און האָט אַרײַנגעבראַכט בִּיפֹּא. 17 און די
שִׁפְחָה, די טיר-וועכטערין, האָט געזאָגט צו בִּיפֹּא: בייסטו נישט אויך איינער

פון די תלמידים פון דעם דאזיקן מענטש? זאָגט ער: איך בין נישט. 18 און די עבדים און די מְשִׁרְתִּים זענען דאָרט געשטאַנען, און האָבן געמאַכט אַ הדלקה פון קוילן, מחמת עס איז געווען קאַלט, און זיי האָבן זיך געוואַרעמט; און כִּיפָּא איז אויך געשטאַנען מיט זיי, און האָט זיך געוואַרעמט. 19 און דער כּהֵן-גָּדוֹל האָט געפרעגט יהושע/ישוע וועגן זיינע תלמידים, און וועגן זיין תּוֹרָה. 20 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אים געענטפּערט: איך האָב גערעדט בּפְּרִהְסִיא בְּפִרְהֶסִיא אין דער וועלט; איך האָב תּמִיד געלערנט תּוֹרָה אין די שוּלן, און אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וואו אַלע ייִדן קומען זיך צונויף, און אין פּאַרבאַרגעניש האָב איך גאַרנישט גערעדט. 21 פּאַרוואָס פּרעגסטו מיר? פּרעג די, וואָס האָבן מיר געהערט, וואָס איך האָב גערעדט צו זיי; הנה, זיי ווייסן וואָס איך האָב געזאָגט. 22 און בשעת ער האָט אַזוי געדעדט, האָט איינער פון די מְשִׁרְתִּים, וואָס איז געשטאַנען דערביי, אַ פּאַטש געגעבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און געזאָגט: אָט אַזוי ענטפּערסטו דעם כּהֵן-גָּדוֹל? 23 האָט אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפּערט: אויב איך האָב גערעדט רָעָה, זאָג עֲדוֹת פּוֹנוּעֵגן דעם רָעָה; נאָר אויב רעכט, פּאַרוואָס שלאָגסטו מיר? 24 און חָנָן האָט אים געשיקט אין אַן עֲקֵדָה צו קנָפּא, דעם כּהֵן-גָּדוֹל. 25 און שְׁמֵעוֹן כִּיפָּא איז געשטאַנען און האָט זיך געוואַרעמט. און מען האָט צו אים געזאָגט: צי ביסטו דען נישט אויך איינער פון זיינע תלמידים? און ער האָט געלייקנט, און געזאָגט: איך בין נישט! 26 זאָגט איינער פון דעם עבדים פון כּהֵן-גָּדוֹל, וואָס איז געווען אַ קרוב פון דעם, וועמען כִּיפָּא האָט אָפּגעהאַקט דאָס אויער: צי האָב איך דיר דען נישט געזען אינם גאָרטן מיט אים? 27 און כִּיפָּא האָט ווידער געלייקנט; און תּיכּף האָט דער תּרנּגוֹל געקרייט. 28 און זיי האָבן יהושע/ישוע געפירט פון קנָפּא צום פּרעטאָריום אַרִיין; און עס איז געווען בְּקָר. און זיי אַליין זענען נישט אַרִינגעגאַנגען אין דעם פּרעטאָריום, כּדי זיי זאלן זיך נישט מטמא זיין [זען מה"ש 10:28], נאָר זאָלן קענען עסן דעם קרבן-פֶּסַח. 29 און פּיִלְטוֹס איז דעריבער אַרויסגעגאַנגען צו זיי אינדרויסן, און האָט געזאָגט: וואָס פאַר אַ שְׂטֵנָה באַשולדיקונג ברענגט איר קעגן דעם דאָזיקן איש? 30 האָבן זיי

געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אויב דער דאָזיקער וואָלט נישט געווען טאָן קיין רָעה, וואָלטן מיר אים נישט געווען געברענגט צו דיר. 31 פֿילטוס האָט דערפאר צו זיי געזאָגט: נעמט איר אים, און משפט אים לויט אייער תּורה. און די אנשי יהודה האָבן צו אים געזאָגט: מיר האָבן נישט קיין רשות לְהמית אִישׁ -- 32 כּדי סע זאָל מקוים ווערן דאָס דָּבָר פּוֹן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וואָס ער האָט גערעדט, ווען ער האָט מרְמֵז געווען מיט וואָסער מִן מְוֹת ער וועט עֲתִיד לְמוֹת [יוח' 12:32-33]. 33 פֿילטוס איז דערפאר ווידער אַרײַנגעגאַנגען אין דעם פרעטאָריום אַרײַן, און האָט גערופן יהושע/ישוע, און צו אים געזאָגט: צי ביסט דו דער מֶלֶךְ פּוֹן די ייִדן? 34 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: טוסטו דאָס זאָגן פּוֹן דיר אַלײַן, אָדער האָבן דיר דאָס אַנדערע געזאָגט וועגן מיר? 35 האָט פֿילטוס געענטפערט: בין איד אַ ייִד? עֲמָךְ און די ראָשי-כֹּהֲנִים האָבן דִּךְ איבערגעגעבן צו מיר; וואָס האָסטו געטאָן? 36 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: מיין מַלְכוּת איז נישט פּוֹן דער עולם הַזֶּה; אויב מיין מַלְכוּת וואָלט יאָ געווען פּוֹן דער עולם הַזֶּה, וואָלטן מײַנע מְשֻׁרְתִּים געקעמפט, כּדי איד זאָל נישט איבערגעגעבן ווערן צו די אנשי יהודה; איצט אָבער איז מיין מַלְכוּת נישט פּוֹנדאַנען. 37 פֿילטוס האָט דערפאר צו אים געזאָגט: אויב אַזוי ביסט טאַקע אַ מֶלֶךְ? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: דו זאָגסט, אַז איד בין אַ מֶלֶךְ. דערצו בין איד געבוירן געוואָרן, און דערצו בין איד געקומען אין דער עולם הַזֶּה אַרײַן, כּדי איד זאָל יְעֲדוֹת זאָגן פאַר דעם אָמת. יעדער בן אדם, וואָס איז פּוֹן דעם אָמת, הערט מיין קוֹל. 38 זאָגט צו אים פֿילטוס: וואָס איז אָמת? און האָבנדיק דאָס געזאָגט, איז ער ווידער אַרויסגעגאַנגען צו די אנשי יהודה, און האָט צו זיי געזאָגט: איד געפֿין נישט קיין שום שוֹלד אין אים! 39 אָבער עס איז אַ מְנַהֵג בײַ אײַך, אַז איד זאָל אײַך אָפּלאַזן אײַנעם אויף פֿיסח; צי ווילט איר איד זאָל אײַך אָפּלאַזן דעם מֶלֶךְ פּוֹן די ייִדן? 40 זיי האָבן דערפאר ווידער אויסגעשריגן, אַזוי צו זאָגן: נישט דעם דאָזיקן, נאָר בַּר-אַבָּא! און בַּר-אַבָּא איז געווען אַ שוֹדֵד. יט יעמאַלט האָט פֿילטוס גענומען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָט אים געלאָזט שמײַסן. 2 און הַחֲזִילִים

האַבן געפלאַכטן אַן עֶטְרֶת פֿון דערנער, און זי אַרויפגעזעצט אויף זיין קאַפּ, און אים אָנגעטון אַ פֿורפֿור מלבוש. 3 און זיי האָבן גענעענט צו אים, און געזאָגט: שָלוֹם דיר, מֶלֶךְ פֿון די ייִדן! און זיי האָבן אים געפּאַטשט מיט זייערע הענט. 4 און פֿילטֹוס איז ווידער אַרויסגעגאַנגען אינדרויסן, און האָט צו זיי געזאָגט: הנה איך פיר אים אַרויס צו אייך, פֿדי איר זאָלט וויסן, אַז איך געפֿין נישט קיין שום שולד אין אים. 5 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעקומען אינדרויסן, און האָט געטראָגן די עֶטְרֶת פֿון דערנער און דעם פֿורפֿור מלבוש. און פֿילטֹוס האָט צו זיי געזאָגט: הִנֵּה הָאִישׁ [זען זכריה זיי אויסגעשריגן: אויפהענגע על-דער בֹּיִם] דברים 23:21, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד] אים! אויפהענגע על-דער בֹּיִם אים! זאָגט צו זיי פֿילטֹוס: נעמט איר אים און אויפהענגע על-דער בֹּיִם אים, מחמת איך געפֿין נישט אין אים קיין שום שולד. 7 האָבן אים די אנשי יהודה געענטפֿערט: תּוֹרָה יֵשׁ לָנוּ, און לויט דער תּוֹרָה איז ער חָיִב-מִיתָה, ווייל ער האָט זיך אַליין געמאַכט פֿאַר דעם זון פֿון דער אויבערשטער. 8 און ווען פֿילטֹוס האָט דאָס געהערט, האָט ער זיך נאָך מער געפּאַרכטן, 9 און איז ווידער אַרײַנגעגאַנגען אין דעם פֿרעטאַרום אַרײַן, און האָט געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: פּוֹנוּאָנען ביסטו? אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים נישט געגעבן קיין ענטפֿער. 10 פֿילטֹוס האָט דערפֿאַר צו אים געזאָגט: צו מיר טוּסטו נישט רעדן? וויסטו נישט, אַז איך האָב סמכות דײַך צו באַפֿרייען, און סמכות דײַך צו אויפהענגע על-דער בֹּיִם? 11 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים געענטפֿערט: דו וואָלטסט נישט געהאַט קיין שום סמכות קעגן מיר, אויב עס וואָלט דיר נישט געגעבן געוואָרן פֿון אויבן [זען יוחנן 3:3]; דערפֿאַר האָט דער, וואָס האָט מיך איבערגעגעבן צו דיר, אַ גרעסערע עוון. 12 פֿון דעמלט אָן האָט פֿילטֹוס געזוכט אים צו באַפֿרייען; אָבער די אנשי יהודה האָבן אויסגעשריגן, אַזוי צו זאָגן: אויב דו לאָזסט פֿריי דעם איש הזה, ביסטו נישט דעם יְדִיד הַקֶּסֶר; יעדער בן אדם, וואָס מאַכט זיך אַליין פֿאַר אַ מֶלֶךְ, איז מוֹרֵד-בַּמְּלָכוֹת. 13 און ווען פֿילטֹוס

הָאָט געהערט די דאָזיקע דברים, הָאָט ער אַרויסגעבראַכט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און הָאָט זיך אַנידערגעזעצט אויף דעם כָּסֵא-הַמְּשִׁפֵּט, אויף דעם פּלאַץ, וואָס הייסט ליתאַסטרֹוטאַן, און אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ, גְּבֻתָא. 14 און עס איז געווען עַרְב-פֶּסַח, אַרום דער 6סטער שָׁעָה. און ער הָאָט געזאָגט צו די אנשי יהודה: הנה אייער מֶלֶךְ! 15 און זיי הָאָבן געשריגן: אַוועק מיט אים, אַוועק מיט אים, אויפהענגע על-דער בּוֹיִם אים! זאָגט צו זיי פִּילְטוֹס: זאָל איך אויפהענגע על-דער בּוֹיִם אייער מֶלֶךְ? און די ראָשי-כְּהֻנִּים הָאָבן געענטפערט: מיר הָאָבן נישט קיין מֶלֶךְ, אַחוּץ דעם קסר. 16 יעמאַלט הָאָט ער אים איבערגעגעבן צו זיי, אַז ער זאָל אויפהענגע על-דער בּוֹיִם ווערן. 17 זיי הָאָבן דערפאר גענומען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און ער הָאָט אַליין געטראָגן משיחַ בּוֹיִם [בראשית 22:6; דברים 21:23], און ער איז אַרויסגעגאַנגען צו דעם פּלאַץ, וואָס הָאָט געהייסן דער שאַרבן-פּלאַץ, און אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ הייסט עס גִּלְגֻלְתָא. 18 וואו זיי הָאָבן אים אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות שֶׁל מְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד], און מיט אים 2 אַנדערע, אויף יעדער זייט איינעם, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין דער מיט. 19 און פִּילְטוֹס הָאָט אויך אַנגעשריבן אַן אויפשריפט, און הָאָט אים אַרויפגעטאַן אויף דעם בּוֹיִם; און עס איז געווען געשריבן: יהושע/ישוע פון נַצְרֶת, דער מֶלֶךְ פון די ייִדן. 20 די דאָזיקע כתובת הָאָבן געלייענט אַ סך פון אנשי יהודה, מחמת דער פּלאַץ, וואו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות שֶׁל מְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד] געוואָרן, איז געווען קרוב צו דער עיר; און עס איז געווען געשריבן אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ, לאַטייניש, און אין גריכיש. 21 און די ראָשי-כְּהֻנִּים פון די ייִדן הָאָבן געזאָגט צו פִּילְטוֹס: שרייב נישט: דער מֶלֶךְ פון די ייִדן, נאָר אַז ער הָאָט געזאָגט: איך בין דער מֶלֶךְ פון די ייִדן. 22 און פִּילְטוֹס הָאָט געענטפערט: וואָס איך האָב געשריבן, האָב איך געשריבן! 23 און החֲזִילִים, ווען זיי הָאָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויפהענגע על-דער בּוֹיִם, הָאָבן גענומען זיינע מַלְבוּשִׁים און געמאַכט 4 חֲלָקִים, פֶּאָר יעדן חֵיל אַ חֲלָקָה, און אויך זיין כְּתָנֶת [בראשית

37:23; ויקרא 16:4; תהלים 110:4]. און דער פתנת איז געווען אן א נאָט, געוועבט פון אויבן ביז אַראָפּ. 24 זיי האָבן דערפאר געזאָגט איינער צום אַנדערן: לאָמיר עס נישט צערייסן, נאָר וואַרפן גורל וועגן דעם, וועמעס עס זאָל זיין; כדי דער פּסוק זאָל מקוים ווערן: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל, זיי האָבן צעטיילט מיינע בגדים צווישן זיך; און איבער מיין געוואָנט האָבן זיי געוואַרפן גורל [תהלים 22:19]. און די דאָזיקע זאָכן האָבן החתילים געטאָן; 25 און ביים דעם בוים פון רבי מלך המשיח זענען געשטאַנען זיין אָם, און אַחות פון זיין אָם [מרק' 15:40; מתי 27:56; מתי 20:20], מרים דאָס אַשה פון קלופּסן [זען לוקס 24:18], און מרים פון מגדלָה [לוקס 3-2:8; יוח' 18-20:1]. 26 און ווען רבי מלך המשיח האָט געזען זיין אָם, און דעם תלמיד, וועמען ער האָט ליב געהאַט, שטיין נאָענט, האָט ער געזאָגט צו זיין אָם: אַשה, הִנֵּה בְנִי! 27 דערנאָך האָט ער געזאָגט צו דעם תלמיד: הִנֵּה אִמִּי! און פון יענער שעה אָן האָט דער תלמיד זי גענומען צו זיך. 28 און אזוי האָט רבי מלך המשיח, ווייל ער האָט געוואוסט, אַז אַלצדינג איז שוין געענדיקט, און כדי דער פּסוק זאָל מקוים ווערן, האָט ער געזאָגט: אָנִי צָמָא! 29 און דאָרט איז געשטאַנען אַ כְּלִי פּוֹל מִיט עֶסִיק [שְׁאוּר]; און זיי האָבן אַרויפגעטאָן אַ שוואָם פּוֹל מִיט עֶסִיק [שְׁאוּר] אויף אַן אַזוב-שטענגל, און עס דערלאַנגט צו זיין מויל [תהיל 69:22]. 30 און אַז רבי מלך המשיח האָט גענומען דעם עֶסִיק [שְׁאוּר], האָט ער געזאָגט: נְשָׁלֵם! און ער האָט גענייגט זיין קאָפּ, און אויסגעגעבן משיחס נשמה. 31 און ווייל עס איז געווען עַרְב-שַׁבַּת, און כדי די גופים זאָלן נישט פאַרבלייבן אויפן בוים איבער שַׁבַּת --ווייל יענער שַׁבַּת איז געווען אַ שַׁבַּת גְּדוֹל -- האָבן די אנשי יהודה געבעטן ביי פּוֹלְטוֹס, אַז מען זאָל צעברעכן זייערע רגלים, און אַראָפּנעמען. 32 און החתילים זענען געקומען, און האָבן צעבראַכן די רגלים פון דעם ערשטן, און פון דעם אַנדערן, וואָס איז מִיט אים אויפהענגע על-דער בוים געוואָרן; 33 אָבער ווען זיי זענען געקומען צו רבי מלך המשיח, און האָבן געזען, אַז ער איז שוין נִפְתָּר, האָבן זיי נישט צעבראַכן זיינע ביינער. 34 אָבער איינער פון החתילים האָט מִיט אַ שפּיז דָּקָר [זען דָּקָר, זכריה 12:10] זיין זייט, און עס איז

תִּיכַף אַרוֹיסגעקומען דָּם און מַיִם [יוח"א 5:8]. 35 און דער, וואָס האָט עס
 געזען, האָט יְעֻדוֹת געזאָגט - און זיין יְעֻדוֹת-זאָגן איז נְאֻמָּנָה, און ער ווייסט,
 אַז ער זאָגט דעם אָמת - כּדִּי אויך איר זאָלט גלויבן. 36 ווייל דאָס איז
 געשען, כּדִּי דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן: וְעַצְם לֹא־תִשְׁבְּרוּ בוֹ, קיין ביין פון
 אים זאָל נישט ווערן צעבראַכן [שמות 12:46]. און ווידער זאָגט אָן אַנדערער
 פֿסוק: וְהִבִּיטוּ אֵלָיו אֶת אֶשֶׁר־דִּקְרוּ, זיי וועלן קוקן אויף אים, וועמען זיי
 האָבן געשטאַכן [זען דִּקְר, זכריה 12:10]. 38 און נאָך דעם האָט יוסף פון
 רַמְתִּים, וועלכער איז געווען אַ פֿאַרבאַרגענער תּלמיד פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
 אויס מורא פֿאַר די אנשי יהודה, געבעטן פֿילטוֹס, אַז ער זאָל מעגן
 אַוועקנעמען גופָה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; און פֿילטוֹס האָט אים געגעבן
 דערלויבעניש. יוסף איז דעריבער געקומען און האָט אַוועקגענומען זיין גופָה.
 39 און אויך נִקְדִּימוֹן [זען יוחנן 3:1], וואָס איז ערשטע מאָל געקודם צו אים
 ביינאַכט, איז געקומען און האָט געבראַכט אַ מישונג זאַלב פון מירע און
 אַלאָען, אָן עָרֶךְ פון 100 פונט. 40 און זיי האָבן גענומען דעם גופָה פון רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און האָבן אים אַיינגעוויקלט אין תּכְרִיכִים צוזאַמען מיט די
 בִּשְׂמִים, לויט דעם מְנַהֵג [זען מְנַהֵג, מה"ש 21:21] ביי יִידן מקבר צו זיין. 41
 און אין דעם אָרט, וואו ער איז אויפהענגע על-דער בּוֹיִם געוואָרן, איז געווען
 אַ גאָרטן, און אין דעם גאָרטן אַ קבר חָדָשׁ, אין וועלכן עס איז נאָך קיינמאָל
 קיינער נישט געלייגט געוואָרן. 42 און דאָרטן, צוליב דעם עָרֶב-שַׁבַּת ביי
 יִידן, ווייל דאָס קבר איז געווען נאָענט, האָבן זיי דאָרטן אַריינגעלייגט רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 2 און אויף דעם ערשטן יום נאָך דעם וואָך [יום ראשון], בשעת
 עס איז נקד געווען פינסטער, איז מַרְיָם פון מַגְדָּלָה געקומען צום קבר, און
 האָט געזען, אַז דער שטיין איז אַוועקגענומען געוואָרן פון דעם קבר. 2 און
 זי איז געלאָפן, און איז געקומען צו שְׁמֵעוֹן פִּיפָא און צו דעם אַנדערן תּלמיד,
 וועמען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ליב געהאַט, און האָט צו זיי געזאָגט: זיי האָבן
 אַוועקגענומען הָאָדוֹן פון דעם קבר, און מיר ווייסן נישט וואו זיי האָבן אים
 געלייגט! 3 און פִּיפָא איז אַרויסגעגאַנגען און דער אַנדערער תּלמיד, און זיי
 זענען געגאַנגען צום קבר. 4 און ביידע זענען געלאָפן צוזאַמען, און דער

אנדערער תלמיד איז געלאָפן פאַרויס, גיכער ווי פֿיפּא, און איז אָנגעקומען
פריער צום קבר. 5 און אַז ער האָט זיך איינגעבויגן און אַריינגעקוקט, האָט
ער געזען די תּכּריכים ליגן; אָבער ער איז נישט אַריינגעגאַנגען. 6 דאָן איז
שמוען פֿיפּא אָנגעקומען נאָך אים, און ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם קבר
אַריין; און ער האָט געזען די תּכּריכים ליגן, 7 און דאָס מטפּחת, וואָס איז
געווען אויף זיין קאָפּ, איז נישט געלעגן מיט די תּכּריכים, נאָר באַזונדער
צונויפגעוויקלט אין איין פּלאַץ. 8 און דעמלט איז אויך דער אנדערער
תלמיד אַריינגעגאַנגען, ער, וואָס איז פריער געקומען צום קבר, און ער האָט
געזען, און געגלויבט. 9 מחמת זיי האָבן נאָך נישט פאַרשטאַנען דעם פֿסוק,
אַז ער מוז אויפשטיין תּחית-הַמּיתים. 10 און די תּלמידים זענען ווידער
אָוועק צו זיך אַהיים. 11 אָבער מרִים איז געשטאַנען אין דרויסן ביים קבר
און האָט געוויינט. און, בשעת זי האָט געוויינט, האָט זי זיך איינגעבויגן צום
קבר; 12 און זי האָט געזען 2 מלאַכים אין ווייסן זיצן, איינעם צוקאָפּנס און
איינעם צופּוסנס וואו גוּפּה פון רבי מלך המשיח איז געלעגן. 13 און יענע
זאָגט צו איר: אַשה, פאַרוואָס וויינסטו? זאָגט זי צו זיי: ווייל זיי האָבן
אָוועקגענומען אַדוּנִי, און איך ווייס נישט, וואו זיי האָבן אים געלייגט. 14
און ווען זי האָט דאָס געזאָגט, האָט זי זיך אויסגעדרייט הינטער זיך, און
געזען רבי מלך המשיח שטיין, און זי האָט נישט געוואוסט, אַז עס איז
יהושע/ישוע. 15 זאָגט צו איר רבי מלך המשיח: אַשה, פאַרוואָס וויינסטו?
וועמען זיכסטו? און מיינענדיק אַז ער איז דער גערטנער, זאָגט זי צו אים:
האַר, אויב דו האָסט אים אָוועקגעטראָגן, זאָג מיר, וואו דו האָסט אים
געלייגט, און איך וועל אים אָוועקנעמען. 16 זאָגט צו איר רבי מלך המשיח:
מרִים! און זי האָט זיך אויסגעדרייט, און צו אים געזאָגט אויף לשון-קוֹדֶשׁ:
רבּוּנִי, וואָס הייסט צו זאָגן: רבִּי. 17 זאָגט רבי מלך המשיח צו איר: ריר מיך
נישט אָן, מחמת איך בין נאָך נישט אַרויפגעגאַנגען צו דעם אלוקים האָב;
נאָר גיי צו מיינע אַחים, און זאָג זיי: איך גיי אַרויף צו אַבִּי און אבִּיכֶם, און צו
אַלוקי און אלוקיכֶם. 18 און מרִים פון מגדאַלה איז געגאַנגען און האָט
דערציילט משיחס תּלמידים: איך האָב געזען הָאָדוֹן; און אַז ער האָט צו איר

געזאָגט די דאָזיקע זאַכן. 19 און אין אָוונט פון יענעם יום, דעם יום ראשון נאָך דעם שַׁבַּת, ווען די דַלְתוֹת זענען געווען פאַרשלאָסן, וואו די תַּלְמִידִים זענען געווען, אויס מורא פאַר די אנשי יהודה, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען און איז געשטאַנען צווישן זיי, און האָט צו זיי געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! 20 און ווען ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער זיי געוויזן זיינע הענט און זיין זייט. און משיחס תַּלְמִידִים זיך געפרייט מיט שְׂמֵחָה, ווען זיי האָבן געזען הָאֲדוֹן. 21 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ווידער צו זיי געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! ווי דער אלוקים האָב האָט מיך געשיקט, אַזוי שיק איך אייך. 22 און דאָס ער האָט געזאָגט, און האָט ער אַזוי זיי געאַטעמט און צו זיי געזאָגט: זייט מקבל דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. 23 וועמען איר וועט מוחל זיין די עבְרוֹת, וועט עס זיי זיין פאַרגעבן געוואָרן; וועמען איר וועט צוריקהאַלטן, וועלן זיי זיין צוריקגעהאַלטן. 24 אָבער תַּאֲמָא, איינער פון די 12, וועמען מען האָט גערופֿן: דידימוס, איז נישט געווען צוזאַמען מיט זיי, ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען. 25 די אַנדערע תַּלְמִידִים האָבן דעריבער געזאָגט צו אים: מיר האָבן געזען הָאֲדוֹן! ער אָבער האָט צו זיי געזאָגט: אויב איך וועל נישט זען דעם סִימָן פון די נעגל אין זיינע הענט, און אַרְיִינְטאַן מיין פינגער אין דעם סִימָן פון די נעגל, און אַרְיִינְטאַן מיין האַנט אין זיין זייט, וועל איך בשום אופן נישט גלויבן! 26 און אין 8 טעג אַרום זענען משיחס תַּלְמִידִים ווידער געווען אין דעם בֵּית, און תַּאֲמָא איז געווען מיט זיי. און ווען די דַלְתוֹת זענען געווען פאַרשלאָסן, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען און איז געשטאַנען צווישן זיי, און האָט געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! 27 דאָן האָט ער געזאָגט צו תַּאֲמָא: שטרעק אויס דיין פינגער אַהער, און זע מייע הענט; און שטרעק אויס דיין האַנט, און טו זי אַרְיִין אין מיין זייט; און זיי נישט אומגלויביק, נאָר זיי אַ מאמין [זען גלט' 9:3, זען אברהם דעם מאמין]! 28 האָט תַּאֲמָא געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אַדוֹנֵי און אלוקי [זען דניאל 14:13-7]! 29 זאָגט צו אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: ווייל דו האָסט מיך געזען, האָסטו געגלויבט? אַשְׁרֵי איז די, וואָס האָבן נישט געזען, און דאָך האָבן זיי געגלויבט. 30 און נאָך רבים אַנדערע נסים האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געטאַן

פאר משיחס תלמידים, וואָס זענען נישט פאַרשריבן אין דעם דאָזיקן ספר. 31 אָבער די דאָזיקע זענען פאַרשריבן, כדי איר זאָלט גלויבן, אַז יהושע/ישוע איז דער רבי מלך המשיח, דער זון פון דער אויבערשטער, און אַז, גלויבנדיק, זאָלט איר האָבן חיים אין זיין נאמען. כאַ און די זאכן האָט רבי מלך המשיח אַנטפלעקט זיך ווידער צו משיחס תלמידים ביי דעם ים פון טַבְּרִיָה; און ער האָט זיך אַנטפלעקט אויף דעם דאָזיקן אָוקן: 2 עס זענען געווען צוזאַמען שמוען פֿיפּא און תאַמא, וועמען מען האָט גערופן דידימוס, און נתנאל [יוח' 1:45-51] פון קנָה אין גליל, און בְּנֵי זבדי, און נאָך 2 אַנדערע פון משיחס תלמידים. 3 זאָט שמוען פֿיפּא צו זיי: איך גיי כאַפן פיש! זאָגן זיי צו אים: מיר וועלן אויך מיט דיר קומען. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען און זענען אַריין אינם סירה; און יענע לילָה האָבן זיי גאַרנישט געכאַפּט. 4 און ווען סע איז שוין געווען בֶּקֶר, איז רבי מלך המשיח געשטאַנען ביים ברעג; דאָך האָבן משיחס תלמידים נישט געוואוסט, אַז עס איז יהושע/ישוע. 5 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: ילָדִים, האָט איר עפעס צו עסן? האָבן זיי אים געענטפערט: לא. 6 און ער האָט צו זיי געזאָגט: וואַרפט די נעץ אויף דער רעכטער זייט פון דעם סירה, און איר וועט געפינען. און זיי האָבן אריינגעוואָרפן, און האָבן זי נישט געקענט אַרויסציען צוליב די פיל פיש. 7 און יענער תלמיד, וועמען רבי מלך המשיח האָט ליב געהאַט, האָט געזאָגט צו פֿיפּא: דאָס איז האָדוֹן! און אַז שמוען פֿיפּא האָט געהערט, אַז דאָס איז האָדוֹן, האָט ער אָנגעגורט זיין איינהיל אַרום זיך - מחמת ער איז געווען נאַקעט - און האָט זיך אַריינגעוואָרפן אין ים אַריין. 8 אָבער די אַנדערע תלמידים זענען געקומען אינם סירה, מחמת זיי זענען געווען נישט ווייט פון דער יבֶּשה, נייערט אַן עָרֶך פון 200 איילן ווייט, און האָבן שלעפנדיק די נעץ פול מיט פיש. 9 און ווען זיי זענען אַרויס אויף דער יבֶּשה, האָבן זיי געזען אַ הַדְּלָקָה פון קוילן, און פיש ליגן אויף אים, און מַצה. 10 זאָט צו זיי רבי מלך המשיח: ברענט אַהער פון די פיש, וואָס איר האָט איצט געכאַפּט. 11 און שמוען פֿיפּא איז אַרויפגעגאַנגען, און האָט אַרויסגעצויגן די נעץ אויף דער יבֶּשה, פול מיט גרויסע פיש, 153; און הָגַם עס זענען געווען אַזויפיל, איז די

נעץ נישט צעריסן געוואָרן. 12 זאָגט צו זיי רבי מלך המשיח: בואו, אַכּלו! און קיינער פון די תלמידים האָט זיך נישט אונטערגעשטעלט צו פרעגן ביי אים: מי אַתָּה? מחמת זיי האָבן געוואוסט, אַז דאָס איז הָאָדוֹן. 13 קומט רבי מלך המשיח און נעמט די מַצה, און גיט עס זיי, און אַזוי אויך די פיש. 14 דאָס איז שוין דאָס דריטע מאָל, וואָס רבי מלך המשיח האָט זיך אַנטפלעקט צו משיחס תלמידים, נאָך דעם ווי ער איז אויפגעשטאַנען פון הַמֵּתים. 15 און ווען זיי האָבן געהאַט איבערגעביסן, זאָגט רבי מלך המשיח צו שְׁמַעוֹן בְּרֵי יוֹנָה: שְׁמַעוֹן בְּרֵי-יוֹנָה, האָסטוּ מיך מער ליב ווי די דאָזיקע? זאָגט ער צו רבי מלך המשיח: כֵּן, אָדוֹנָי; דו ווייסט, אַז איך האָב דיך ליב. זאָגט רבי מלך המשיח צו אים: פֶּאַשע מיינע לעמער. 16 ווידער זאָגט רבי מלך המשיח צו אים אַ צווייט מאָל: שְׁמַעוֹן בְּרֵי-יוֹנָה, צי האָסטוּ מיך ליב? זאָגט ער צו רבי מלך המשיח: כֵּן, אָדוֹנָי; דו ווייסט, אַז איך האָב דיך ליב. זאָגט רבי מלך המשיח צו אים: זיין שומר איבער מיינע שאָף. 17 זאָגט ער צו אים דאָס מאָל שלישית: שְׁמַעוֹן בְּרֵי-יוֹנָה, האָסטוּ מיך ליב? כִּיפֹּא האָט זיך מַצֵּר מיט עֲגָמַת נֶפֶשׁ געווען, מחמת ער האָט צו אים געזאָגט דאָס מאָל שלישית: האָסטוּ מיך ליב [זען יוחנן 18:27]? און ער האָט צו רבי מלך המשיח געזאָגט: אָדוֹנָי, דו ווייסט אַלצדינג; דו ווייסט, אַז איך האָב דיך ליב. זאָגט צו אים רבי מלך המשיח: רַע אֶת צִאֲנִי. 18 אָמֵן, אָמֵן, איך זאָג דיר, ווען דו ביסט געווען יונג, האָסטוּ דיך אָנגעגורט, און ביסט געגאַנגען וואוהין דו האָסט געוואָלט; אָבער ווען דו וועסט זיין אַלט, וועסטוּ אויסשטרעקן דיינע הענט, און אַן אַנדערער וועט דיך אָנגורטן און פירן, וואוהין דו ווילסט נישט. 19 און דאָס האָט ער גערעדט, כּדי מַרְמֵז צו זיין מיט וואָסער מִין על קידוש ה' מְוֹת ער וועט פֶּאַרהערלעכן ה'. און נאָך די דאָזיקע רייד, האָט ער צו אים געזאָגט: גיי מיר נאָך. 20 און כִּיפֹּא האָט זיך אויסגעדרייט, און געזען דעם תלמיד נאָכגיין, וועמען רבי מלך המשיח האָט ליב געהאַט, וואָס האָט זיך אויך ביי דער סעודה אָנגעלענט אויף זיין חֵיק, און ער האָט געזאָגט: אָדוֹנָי, ווער איז דער, וואָס טויט דיך פֶּאַרראַט [זען יוחנן 13:24-25]? 21 און ווען כִּיפֹּא האָט אים געזען, האָט ער געזאָגט צו רבי מלך המשיח: אָדוֹנָי, וְהוּא מָה? 22 זאָגט

צו כיפא רבי מלך המשיח: אויב איך וויל, אז ער זאל בלייבן, ביז איך קום, וואָס גייט דאָס דין אָן? דו גיי מיר נאָך. 23 און דאָס דאָזיקע דָבָר האָט זיך פאַרשפּרייט צווישן די אַחים במשית, אז יענער תּלמיד וועט נישט שטאַרבן; אָבער רבי מלך המשיח האָט נישט געזאָגט צו אים, אז ער וועט נישט שטאַרבן, נייערט: אויב איך וויל, אז ער זאל בלייבן ביז איך קום, וואָס גייט דאָס דין אָן? 24 דאָס איז דער תּלמיד, וואָס זאָגט אַדוּת וועגן די דאָזיקע זאַכן, און האָט זיי געשריבן; און מיר ווייסן, אז זיין אַדוּת-זאָגן איז אַמת. 25 און עס זענען אויך פאַראַן אַ סך אַנדערע זאַכן, וואָס רבי מלך המשיח האָט געטאָן, וועלכע, אויב זיי זאָלן באַשריבן ווערן, איינע נאָך דער אַנדערער, בין איך מיך משער, אז אין העולם עַצְמוּ וואָלט נישט געווען גענוג אָרט פאַר די ספּרים, וואָס וואָלטן אָנגעשריבן געוואָרן.

מה"ש

א אין דעם ערשטן ספר [לוק'], אַ טעאָפּילוס, האָב איך געשריבן וועגן כל, וואָס רבי מלך המשיח האָט אָנגעהויבן צו טאָן און צו לערנען, 2 ביז דעם יום, ווען ער איז אַרויפגענומען געוואָרן, נאָך דעם ווי ער האָט דורך דעם רוּחַ הקוֹדֶשׁ געגעבן געבאָט צו משיחַ שליחים, וועלכע רבי מלך המשיח האָט אויסדערוויילט; 3 צו וועמען נאָך זיין יסורים ער האָט זיך אַנטפלעקט לעבעדיק דורך אַ סך זיכערע באַווייזן, דערשיינענדיק צו זיי בַּמֶּשֶׁךְ פּוֹן 40 טעג און רעדנדיק צו זיי פּוֹנוּעֵגן דעם מַלְכוּת ה'. 4 און ווען זיי זענען געווען פאַרזאַמלט אינאיינעם אין אַ יחידות, האָט ער זיי באַפוילן נישט אָפּצוקערן פּוֹן ירוּשָׁלַיִם, נייערט צו וואָרטן אויף דער הַבְּטָחָה פּוֹן דעם אַלּוּקִים הָאָב, פּוֹן וואָס, האָט ער געזאָגט, איר האָט געהערט פּוֹן מיר; 5 מחמת יוֹחַן הָאָט מַקוּה געטוּבֵלֵט מיט מַיִם, אָבער איר וועט מַקוּה געטוּבֵלֵט ווערן מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ נישט אַרום יָמִים רַבִּים. 6 דערפאַר, ווען זיי זענען זיך צוזאַמענגעקומען אין אַ יחידות, האָבן זיי אים געפרעגט, אַזוי צו זאָגן: אַדוֹנָנוּ, וועסטו אין דער איצטיקער צייט ווידער אויפריכטן דאָס מַלְכוּת צו ישׂרָאֵל? 7 און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: עס איז נישט פאַר אייך

צו וויסן די צייטן אָדער זַמנים, וואָס דער אלוקים האָב האָט באַשטימט אין
 זיין אייגענעם סמכות. 8 אָבער איר וועט באַקומען גבורה, ווען דער רוח
 הקוֹדֶשׁ וועט קומען אויף אייך; און איר וועט זיין מיינע עֲדוֹת אין ירוּשָׁלַיִם,
 און אין כל יהודה, און אין שומרון, און עד קֶצֶה הָאָרֶץ. 9 און ווען רבי מלך
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָס געזאָגט, איז ער פֿאַר זייערע אויגן אַרויפגענומען געוואָרן;
 און אַן עָנָן [זען דניאל 7:13] האָט אים צוגענומען פון זייערע אויגן. 10 און
 ווען זיי האָבן געקוקט תיכף צום שָׁמַיִם ווי ער איז אַרויפגעגאַנגען, הִנֵּה 2
 אַנְשִׁים זענען געשטאַנען ביי זיי אין ווייסע קליידער, 11 און האָבן געזאָגט:
 איר בְּנֵי אָדָם פון גָּלִיל, פֿאַרוואָס שטייט איר און קוקט צום שָׁמַיִם? דער
 דאָזיקער יהושע/ישוע, וואָס איז אַרויפגענומען געוואָרן פון אייך אין שָׁמַיִם
 אַרײַן, וועט אויף אַזאַ אופן קומען, ווי איר האָט אים געזען אַרויפגיין אין
 שָׁמַיִם אַרײַן. 12 יעמאַלט האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין ירוּשָׁלַיִם פון דעם
 הָר, וואָס הייסט הַר-הַזֵּיתִים, וואָס איז נאָענט פון ירוּשָׁלַיִם אַ שטח אַ
 תּחוּם-שַׁבַּת. 13 און ווען זיי זענען אַרײַנגעקומען, זענען זיי אַרויפגעגאַנגען
 אין דעם עֲלִיָּה חֵדֶר אַרײַן, וואו זיי זענען איינגעשטאַנען: כִּיפָּא און יוֹחָנָן, און
 יַעֲקֹב און אַנְדֵרִי, פּיליפּוס און תַּאֲמָא, בַּר-תַּלְמִי און מִתְתִיָּהוּ [מתתיהו], יַעֲקֹב
 בֶּן-חַלְפִי, און שַׁמְעוֹן דער הַקַּנָּאִי, און יהודה בֶּן-יַעֲקֹב. 14 כל האָבן
 איינשטימיק אָנגעהאַלטן אין דאָווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], מיט די נְשִׁים,
 און מְרִים אַם הַמְּשִׁיחַ, און מיט משיח אַחִים. 15 און אין די דאָזיקע טעג
 איז כִּיפָּא אויפגעשטאַנען אין דער מיט פון די אַחִים בַּמְּשִׁיחַ -- און די צאָל
 פון די פֿאַרזאַמלטע איז געווען אַן אָרְךָ 120 -- און האָט געזאָגט: 16 אַחִים
 בַּמְּשִׁיחַ, עס איז געווען נייטיק אַז דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן, פון וואָס
 דער רוח הקוֹדֶשׁ האָט פֿאַרויסגעזאָגט דורך דעם מויל פון דָּוִד וועגן
 יהודה, וועלכער איז געוואָרן אַ וועגווייזער פון די, וואָס האָבן געפֿאַנגען
 גענומען רבי מלך הַמְּשִׁיחַ; 17 ווייל ער איז געווען געציילט מיט אונדז, און
 האָט מקבל געווען זיין חֵלֶק אין דער דאָזיקער עֲבֹדָה. 18 און ער האָט זיך
 דערוואָרפן אַ שְׁדָה פֿאַרן שֹׁכֵר פון זיין רשעות; און איז אַנידערגעפֿאַלן מיטן
 קאַפּ אַראָפּ און איז געפֿלאַצט געוואָרן אין דער מיט, און כל זיינע

אינגעווייזן זענען אויסגעגאסן געוואָרן. 19 און דאָס דאָזיקע איז באַקאַנט געוואָרן פאַר כל יושבי ירושלים, אַזוי, אַז אין זייער לשון איז דאָס שְׁדָה גערופן געוואָרן חֲקֵל-דְמָא, וואָס איז טייטש: דאָס שְׁדָה פון דָם. 20 ווייל סע שטייט געשריבן אין דעם ספר תהלים: תְּהִי־טִירְתּוֹ נִשְׁמָה וְאַל־יְהִי בָהּ יוֹשֵׁב וְגַם 'פְּקֻדְתּוֹ יִקַּח אַחֵר, זאָל זיין ישוב ווערן פאַרוויסט, און זאָל קיינער דערין נישט וואוינער, און זיין אָרט זאָל אָן אַנדערער פאַרנעמען [תהלים 69:26; 109:8]. 21 דערפאַר מוז איינער פון די דאָזיקע אַנְשִׁים, וואָס האָבן אונדז באַגלייט די גאַנצע צייט, ווען האָדון יהושע/ישוע איז אַרײַנגעגאַנגען און אַרויסגעגאַנגען צווישן אונדז, 22 אָנהייבנדיק פון מקוה מים טבילה פון יוֹחָנָן, ביז צום טאַג, ווען ער איז פון אונדז אַרויפגענומען געוואָרן, פון די דאָזיקע מוז איינער ווערן מיט אונדז אָן עדות פון משיחס תְּחִיַת-הַמֵּתִים.

23 און זיי האָבן אויפגעשטעלט 2: יוספן, וועמען מען האָט גערופן בַר-שֶׁבַא, און הַמְכִּינָה יוֹסֵטוֹס, און מִתְתָּיָא. 24 און דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], זיי געזאָגט: דו, אַדְנִי, וואָס ווייסט די לְבָבוֹת פון כל בְּנֵי אָדָם, ווייז וועלכן דו אויסדערוויילט פון די דאָזיקע 2, איינעם צו פאַרנעמען 25 דעם פּלאַץ פון דער דאָזיקער עבודת קודש און שליחות, פון וועלכער יהודה איז אָפּגעפאַלן, כדי ער זאָל גיין צו זיין אייגענעם אָרט [זען דניאל 2:12; ישעיה 66:24]. 26 און זיי האָבן געוואָרפן גורל פונעוועגן זיי, און דער גורל איז געפאַלן אויף מִתְתָּיָה; און ער איז געצייילט געוואָרן מיט די 11 שליחים. ב און ווען די 7 שְׁבֵתִים זענען דערפילט געוואָרן אין דעם יום פון שביעות, זענען זיי געווען כל צוזאַמען אין איין אָרט [זען ויקרא 16-15:23]. 2 און מיטאמאל, פּלוּצִים, איז געקומען פון שְׁמַיִם אַ רֶעַשׁ ווי קול פון אַ מִשָּׁב, אַ געוואַלדיקן שטורמווינט, און האָט אָנגעפילט דאָס כָּל הַבַּיִת, וואו זיי זענען געזעסן. 3 און עס האָבן זיך באַוויזן צו זיי די אַש איז געווען צעטיילט צווישן יעדער פון זיי, און האָבן זיך געזעצט אויף אַחַת אַחַת עַל כָּל אֶחָד אויף זיי. 4 און זיי זענען כל געוואָרן אָנגעפילט מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און האָבן אָנגעהויבן צו רעדן מיט אַנדערע לשונות [מרק' 16:17 בלשונות חֲדָשׁוֹת יְדֻבְרוּ], ווי דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט זיי געגעבן צו רעדן. 5 און עס האָבן געוואוינט אין ירושלים פרום חֲרָדִי יִידוֹן,

יראי-שמים, פון יעדער אומה אונטערן הימל. 6 און ווען דער דאָזיקער קול
 (פון דעם רעש) איז געהערט געוואָרן, איז דער המון עם זיך פאַרזאַמלט און
 איז פאַרטומלט געוואָרן, ווייל יעדער איינער האָט זיי געהערט רעדן אין זיין
 אייגענעם לשון! 7 און זיי זענען כל מתפעל און נשתומם געוואָרן, און האָבן
 געזאָגט: אָט זעט, צי זענען דען נישט אַלע די דאָזיקע, וואָס רעדן, מענטשן
 פון גליל? 8 און וויאָזוי איז עס אַז מיר הערן זיי, יעדער איינער אין אונדזער
 אייגענעם לשון, אין וועלכן מיר זענען געבוירן געוואָרן? 9 די פון פֿרס און
 מְדִי, און עילמער, און די תושבי אַרם-נְהָרִים, פון יהודה און קפֿאָדוקָה, פון
 פּוֹנְטוּס און אַסִּיָה, 10 פון פֿריגִיע און פֿמפֿילִיע, פון אַרְץ מִצְרַיִם און די
 טיילן פון ליביע אַרום קִירְנֵה, און די געקומענע פון רוים, יידן און גֵרִים, 11
 קרעטער און אַראַבער, מיר הערן זיי [מענטשן פון גליל] רעדן אין אונדזערע
 לשונות די גְדֻלוֹת פון ה'. 12 און זיי זענען כל נשתומם געוואָרן און
 צוטומלט, און האָבן געזאָגט איינער צום אַנדערן: וואָס זאָל דאָס באַטייטן?
 13 נאָר אַנדערע האָבן געשפּעט, און געזאָגט: זיי זענען פול מיט זיסן וויין.
 14 אָבער פֿיפּא האָט זיך אויפגעשטעלט מיט די 11, און האָט אויפגעהויבן
 זיין קול, און צו זיי געזאָגט: אַנְשֵׁים יהודים, און איר כל, וואָס וואוינט אין
 ירושָׁלַיִם, זייט דאָס וויסן, און נייגט אייערע אויערן צו מיינע דברים. 15
 מחמת די דאָזיקע זענען נישט שיכּור, ווי איר מיינט, ווייל עס איז איצט בלויז
 די דריטע שעה פון טאָג; 16 נאָר דאָס דאָזיקע איז דאָס, וואָס איז געזאָגט
 געוואָרן דורך יואֵל הנְבִיא: 17 וְהָיָה בְאַחֲרֵית הַיָּמִים, נָאִם אֲדֹנָי, אֲשֶׁר־נָתַן
 אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנָבְאוּ בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם; בַּחֲוָרֵיכֶם חֲזִיוֹנוֹת יִרְאוּ וְזִקְנֵיכֶם
 חִלְמוֹת יַחֲלֹמוּן. 18 וְגַם עַל עֲבָדֵי וְעַל שִׁפְחוֹתַי בְּיָמֵים הַהֵמָּה אֲשַׁפֵּךְ אֶת־רוּחִי
 וְנָבְאוּ. 19 וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְאוֹתוֹת בָּאָרֶץ מִתַּחַת, דָּם וְאֵשׁ
 וְתַמְרוֹת עֶשֶׂן. 20 הַשָּׁמַשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא 21 וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְשֵׁם אֲדֹנָי יִמְלֹט [יואל 5:1-3]. 22 אַנְשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל, הֵעֵרְט אוֹיֵס די דאָזיקע דברים: יהושע/ישוע פון נְצָרַת, אָן אִישׁ,
 באַוויליקט פון ה' פאַר אייך דורך גבורות, און נסים און אותות, וועלכע ה'
 האָט געטאָן דורך אים אין אייער מיט, ווי איר ווייסט עס אַליין. 23 דעם
 דאָזיקן יהושע/ישוע, וואָס איז הוּסָגֵר און איבערגעגעבן געוואָרן לויט דער

פאָרויסבאשטימטן עצה פון ה' און פון זיין פריערדיק וויסן, האָט איר, דורך דער האַנט פון רשעים, אויפהענגע על-דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות של משיח בן דוד] און געהרגעט; 24 אים האָט ה' אויפגעוועקט, אויפלייזנדיק אים פון די יסורים פון מָוֹת [טויט], ווייל עס האָט נישט געקענט זיין, אַז דורך מָוֹת זאָל רבי מלך המשיח געהאַלטן ווערן. 25 ווייל דוד המלך זאָגט פונוועגן רבי מלך המשיח: שׁוֹתֵי ה' לִנְגְדֵי תַמִּיד, כִּי מִימִינִי בַל־אָמוּט. 26 לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיְגַל כְּבוֹדִי, אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבִטָּח, 27 כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוּל, לֹא־תִתֶּן חֲסִידֶיךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת. 28 תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמַחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ [תהלים 11-16:8]. 29 אָנְשֵׁם אַחִים, לֹאֲזַט מִיךָ רַעְדוּן צו אֵיךְ מִיט אַ פִּתְחוֹן־פֶּה פּוֹנוּעֵגוֹן דָּוִד אָבִינוּ, אַז ער איז נפֿטר, און מען האָט אים באַגראָבן, און זיין קבר איז מיט אונדז ביז אויף היינטיקן טאָג. 30 אָפּעֵר אַזוֹי ווי ער איז געווען אַ נְבִיא, און האָט דַּעַת, אַז ה' האָט אים צוגעשוואוירן מיט אַ שבועה, אַז פון דער פּרוכט פון זיינע לענדן וועט ער זעצן איינעם [צו זיין משיח] אויף זיין פֿסא [תהלים 4-89:3; 11:132; שמואל ב' 13-12:7; מתי 1:1; לוקס 3:31], 31 האָט ער פאָרויסגעזען און גערעדט פון דעם תּחִית־הַמֵּתִים פון רבי מלך המשיח, אַז ער וועט נישט איבערגעלאָזט ווערן אין שאול, און אויך וועט זיין פלייש נישט זען קיין שָׁחַת [פאָרדאַרבונג, תהלים 16:10]. 32 דעם דאָזיקן יהושע/ישוע האָט ה' אויפגעשטעלט, פון וועלכן מיר אלע זענען עֵדֵי רְאִיָּה. 33 דעריבער, אזויווי ער איז דערהויבן געוואָרן צו דער רעכטער האַנט פון ה', און האָט מקבל געווען פון דעם אלוקים הָאָב די הבטחה פון דעם רוח הקוֹדֶשׁ, האָט ער דאָס אויסגעגאָסן, וואָס איר זעט איצט און הערט [זען מה"ש 11, 2:6-7]. 34 ווייל דוד איז נישט אַרויפגעאַנגען אין שָׁמַיִם אַרִיין, נייערט ער אַלִיין זאָגט: נָאָם ה' לֹא־דָנִי, שֵׁב לִימִינִי עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ. ה' האָט געזאָגט צו אַדְנִי: זַעֲךָ דִּיךְ בֵּי מִיין רַעכְטֵר האַנט, 35 ביז איך וועל מאַכן דייע פיינט אַ פּוֹס־בַּעֲנַקֵּל פֶּאָר דייע רגלים [תהלים 110:1]. 36 זאָל דעריבער דאָס כל בֵּית יִשְׂרָאֵל וויסן אויף זיכער, אַז ה' האָט געמאַכט דעם דאָזיקן יהושע/ישוע, וועמען איר האָט אויפהענגע על-דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 23:4,

הסתלקות של משיח בן דוד], פאר אָדון און פאר משיח. 37 און ווי זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי עס זיך גענומען צום לב, און זיי האָבן געזאָגט צו פֿיפּא און צו די [11] שליחים: אַנשם אַחים, וואָס זאָלן מיר טאָן? 38 און פֿיפּא האָט צו זיי געזאָגט: טויט תשובה, און זאָל יעדער פון אייך זיך לאָזן מקוה מים געטובלט ווערן אין דעם נאָמען פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאר דער פאָרגעבונג פון אייערע עבירות; און איר וועט באַקומען די מתנה פון דעם רוח הקודש. 39 ווייל פאר אייך איז די הבטחה, און פאר אייערע בנים, און פאר כל, וואָס זענען פון ווייטן, וועלכע ה' אלוקינו, וועט רופן צו זיך. 40 און מיט נאָך אַ סך אנדערע דברים האָט ער יֵדות געזאָגט און זיי מזהיר געווען, זאָגנדיק: זייט אייך ראַטעוועט זיך [אין די ישועת אלוקינו] פון דעם דאָזיקן פאָרקרוימטן דור. 41 און די, וואָס האָבן אָנגענומען זיין דָבָר [בשורת הגאולה], האָבן זיך געלאזט מקוה מים געטובלט געוואָרן, און עס זענען צוגעקומען יענעם טאג אָן ערך 3,000 נפשות [מאמינים יהודים]. 42 און זיי האָבן שטענדיק עוסק געווען אין דער תורה פון די שליחים [פנימיות תורה פון רבי מלך המשיח] און אין זייער חברותא התחברות, אין דעם טישין מיט בציעת הלחם [סעודת משיח] און אין דאווענענדיק תפילות. 43 און אָן אַימה איז געפאָלן אויף יעדן נפש, און אַ סך נסים און אותות זענען געשען דורך משיח שליחים. 44 און אלע וואָס האָבן געגלויבט, זענען געווען צוזאַמען, און האָבן אַלץ געהאַט בשותפות; 45 און זיי האָבן פאָרקויפט זייער האָב און גוטס, און האָבן עס צעטיילט צו אַלעמען, לויט ווי יעדער איינער האָט זיך גענייטיקט. 46 און טאג אויס טאג איין זענען זיי געווען התמידו מיט לב אַחד אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און זיי האָבן טישין מיט בציעת הלחם בית צו בית, און האָבן געגעסן זייער אַכָּל מיט שְׂמֵחָה און מיט אָן תֵּם לֵב. 47 און אלע האָבן ברוך ה', און האָבן געפּוּנען חן ביים כל העם, און טאג אויס טאג איין האָדון מוסיף געווען צו זיי די, וואָס זענען געראטעוועט געוואָרן [אין ישועת אלוקינו]. ג און פֿיפּא און יוֹחָנָן זענען צוזאַמען אַרויפגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן צו דאווענען תפילת-מנחה, אין דער 9טער שעה. 2 און אַ בן אדם, וואָס איז געווען פֿסח

מִבְּטָן אָמוֹ, אִיז גַּעטראָגן גַּעוּוּאָרן, און מען פֿלעגט געלייגט בייס שְׁעַר פּוֹן
דַּעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ יוֹם יוֹם, וּוּאָס הָאָט גַּעהייסן דַּעַר שְׁעַר מְהֻדָּר, צוֹ בַּעטן
נְדָבוֹת בֵּי דֵי, וּוּאָס זַענען אַרײַנגעגאַנגען אִין דַּעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. 3 און אַז
אִישׁ פִּסַּח הָאָט גַּעזען פִּיפֶּא און יוֹחֲנָן הָאָלטן אִין אַרײַנגיין אִין דַּעם
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, הָאָט עַר זײ גַּעבעטן אַ נְדָבָה. 4 און פִּיפֶּא הָאָט אויף אִים אַ
בִּלִּיק גַּעטאַן מִיט יוֹחֲנָן און גַּעזאַגט: קוֹק אויף אונדז. 5 און אִישׁ פִּסַּח הָאָט
זײ בַּאָטראַכט, און גַּעהאַפּט עפּעס צוֹ בַּאָקומען פּוֹן זײ. 6 אָבער פִּיפֶּא הָאָט
גַּעזאַגט: פֶּסֶף און זָהָב הָאָב אִיךְ נִישׁט, נאָר וּוּאָס אִיךְ הָאָב יאָ, דאָס גִּיב אִיךְ
דִיר: אִין דַּעם נאָמען פּוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ פּוֹן נְצֻרָת, שְׁטײ אויף
און גײ. 7 און עַר הָאָט אִים אָנגענומען בֵּי דַּעַר רַעכטער הָאָנט, און הָאָט
אִים אויפֿגעשטעלט; און תִּיכּף זַענען זײנע רגלים און קנעכלעך גַּעשטאַרקט
גַּעוּוּאָרן. 8 און עַר אִיז אויפֿגעשפּרוּנגען און הָאָט זיך אַנידערגעשטעלט, און
הָאָט אָנגעהויבן צוֹ גײן; און עַר אִיז אַרײַנגעגאַנגען מִיט זײ אִין דַּעם
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אִיז גַּעגאַנגען און גַּעשפּרוּנגען, און הָאָט גַּעזאַגט בְּרוּךְ ה' . 9
און דאָס פֶּל הָאָנְשִׁים הָאָט אִים גַּעזען גײן און גַּעזאַגט בְּרוּךְ ה' . 10 און זײ
הָאָבן דַּערקענט און אִים, אַז דאָס אִיז דַּעַר, וּוּאָס אִיז גַּעזעסן און גַּעבעטן
נְדָבוֹת בֵּימֵי שְׁעַר הַמְּהֻדָּר פּוֹן דַּעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; און זײ זַענען גַּעוּוּאָרן פּוֹל
מִיט נַתפֿעל שְׁטוּינען און פֶּאָרוואונדערונג איבער דַּעם, וּוּאָס אִיז מִיט אִים
גַּעשען. 11 און בַּשַּׁעַת עַר הָאָט זיך גַּעהאַלטן צוֹ פִּיפֶּא און יוֹחֲנָן, אִיז זיך
דאָס פֶּל הָאָנְשִׁים צוזאַמענגעלאָפּן צוֹ זײ אִין דַּעם אוּלָם, וּוּאָס הָאָט גַּעהייסן
אוּלָם שְׁלֵמָה, און זײ הָאָבן זיך שטאַרק שְׁטוּינען. 12 און דאָס פִּיפֶּא הָאָט
גַּעזען, און הָאָט עַר זיך אָפּגערוּפּן צום עולם: אִיר בְּנֵי אָדָם פּוֹן יִשְׂרָאֵל, וּוּאָס
חִידוּשׁט אִיר זיך איבער דַּעם דאָזיקן זאַך, אָדַעַר וּוּאָס קוֹקט אִיר אַזוֹי אויף
אונדז, גלייך ווי מִיט אונדזער אייגענעם פּוֹחַ אָדַעַר פּרוּמקײט אָדַעַר חֲסִידוֹת
הָאָבן מִיר אִים גַּעמאַכט אַרוּמגיין? 13 ה' דַּעַר אַלוּקִים פּוֹן אַבְרָהָם, און פּוֹן
יִצְחָק, און פּוֹן יַעֲקֹב, דַּעַר אַלוּקִים פּוֹן אַבוֹתֵינוּ הָאָט פֶּאָרהערלעכט זײן עֶבֶד
יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, וועמען אִיר הָאָט איבערגעגעבן, און פֶּאָרלייקנט פֶּאָר פִּילָטוֹס,
ווען עַר הָאָט בִּדְעָה גַּעהאַט אִים צוֹ לֶאָזן פֶּרײ. 14 אִיר אָבער הָאָט

פארלייקנט הקדוש און הצדיק [רבי מלך המשיח], און פארלאנגט אז א מאן
א רוצח זאל איך באגנעדיקט ווערן, 15 און האט לאזן טייטן דעם שר
החיים, וועמען ה' האט מחיה-מתים געווען, פון וואס מיר זענען אויגן-עדות.
16 און דורך דער אמונה אין זיין נאמען, יהושע/ישוע, האט דאזיקן בן אדם,
וועמען איר זעט און קענט, שטארק געמאכט. זיין נאמען, יהושע/ישוע און
די אמונה, וואס קומט דורך אים, האט אים געגעבן די דאזיקע
רפואה-שלימה פאר איך אלעמען. 17 און איצט, אנשם אחים, איך ווייס, אז
איר האט דאס געטאן אומוויסנדיק, ווי אויך אייערע שרים. 18 אבער ה'
האט אויף אזא אופן דערפילט וואס ה' האט פארויסגעזאגט דורך דעם מויל
פון כל הנביאים, אז זיין רבי מלך המשיח וועט ליידן. 19 דעריבער טוט
תשובה, און קערט איך אום פון אייערע וועגן, כדי אייערע עבירות זאלן
אויסגעמעקט ווערן, און סע זאלן קומען צייטן פון רוחה פאר דעם פנים פון
ה', 20 און כדי ער זאל שיקן דעם פארויסבאשטימטן רבי מלך המשיח,
יהושע/ישוע, 21 וועמען דער שמים מוז מקבל זיין, ביז די צייט, ווען אלץ
וועט צוריקגעשטעלט, פון וועלכן ה' האט גערעדט דורך דעם מויל פון זיינע
נביאים הקדושים מעולם. 22 משה [רבינו] האט אויך געזאגט: נביא יקים
לכם ה' אלקיכם מקרב אחיכם, כמוני; אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם
23 והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה [דברים
18:15,19]. 24 און כל הנביאים פון שמואלן אן, און די, וואס זענען געווען
נאך אים, זיי האבן כל גערעדט פון די דאזיקע טעג. 25 איר זענט די בני
נביאים און בני הברית, וואס ה' האט פרת מיט אבותינו, ווען ער האט
געזאגט צו אברהם: ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה [בראשית 22:18]. 26
פאר איך קודם כל האט ה' אויפגעשטעלט זיין עבד [זען מה"ש 3:13], און
אים געשיקט איך צו בענטשן, ווען יעדער איינער פון איך וועט זיך
אוועקערן פון זיינע מעשים רעים. 27 און בשעת זיי האבן גערעדט צום
עולם, זענען אויפגעשטאנען אויף זיי די פהנים און דער נגיד פון דעם
בית-המקדש און די צדוקים, 2 ווייל זיי זענען געווען זער אויפגעראכט צוליב
דעם, וואס זיי האבן געלערנט העם, און געטאן אנזאגן דורך יהושע/ישוע

תחנית-המתים. 3 און זיי האָבן אויסגעשטרעקט אויף זיי זייערע הענט, און האָבן זיי אַריינגעזעצט אין תפיסה לְמַחֲרַת, מחמת עס איז שוין געווען עָרֵב. 4 אָבער רבים פון די, וואָס האָבן געהערט דאָס דָּבָר [שורת הגאולה], האָבן געגלויבט; און די צאָל פון די מאמינים יהודים איז געווען אַן ערך 5,000. 5 און עס איז געווען לְמַחֲרַת, אַז זייערע שָׁרִים, און זקנים, און סופרים [רַבָּנִים], האָבן זיך פאַרזאַמלט אין ירושָׁלַיִם, 6 און חָנּוּן, דער כהן-גָּדוֹל, איז דאָרט געווען, און קִיפָּא און יוֹחָנָן און אלקסנדער, און כל, וואָס זענען געווען פון משפּחה פון כהן-גָּדוֹל. 7 און מען האָט זיי אַוועקגעשטעלט אין דער מיט, און געפרעגט: מיט וועלכן כּוֹחַ, אָדער אין וועלכן נאָמען, האָט איר דאָס געטאָן? 8 יעמאַלט איז כִּיפָּא, פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, צו זיי געזאָגט: איר שָׁרִים פון העם, און איר זקנים פון ישראל; 9 אויב מיר ווערן היינט אויסגעפאַרשט וועגן דער מַעֲשֵׂה טוֹב, וואָס מיר האָבן געטאָן דעם איש חולה, דורך וואָס ער איז געהיילט געוואָרן, 10 זאָל דאָס זיין באַקאַנט פאַר אייך כל, און פאַר כלל ישְׂרָאֵל, אַז אין דעם נאָמען פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע פון נְצֻרַת, וועמען איר האָט לאָזן אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד], און וועמען ה' האָט מַחִיָּה-מֵתִים געווען, אַז דורך אים טויט דער דאָזיקער בן אדם דאָ שטיין פאַר אייך געזונט. 11 דאָס איז הָאָבֶן [דער שטיין], וואָס איז פון אייך הבונים [בוימינסטערס] פאַרוואָרפן געוואָרן, און וואָס איז געוואָרן צום ראש פְּנֵה, ווינקל-שטיין [תהלים 118:22; ישעיה 28:16; זכריה 10:4]. 12 און עס איז נישטאָ אין קיין שום אַנדערן קיין ישועת אלוקינן, מחמת עס איז אויך נישטאָ אונטער דעם שָׁמַיִם קיין אַנדערער נאָמען, וואָס איז געגעבן געוואָרן צווישן בְּנֵי אָדָם, וואָס אין אים זאָלן מיר אין ישועת אלוקינן פאַרשפּאַט ווערן פון משפט ה' אין יום הדין. 13 און ווען זיי האָבן געזען די בטחון און צוטרוי און אַמֶץ לֵב פון כִּיפָּא און יוֹחָנָן, און האָבן פאַרשטאַנען, אַז זיי זענען געווען נישט קיין ישיבה געלערנטע, נייערט איינפאַכע מענטשן [זען קור"א 21-20:1], זענען זיי נשתומם געוואָרן; און זיי האָבן דערקענט, אַז זיי זענען געווען מיט

יהושע/ישוע. 14 און ווען זיי האָבן געזען דעם בן אדם, וואָס איז געהיילט
 געוואָרן, שטיין מיט זיי, האָבן זיי גאַרנישט געקענט זאָגן אַנטקעגן דעם. 15
 זיי האָבן זיי אָבער באַפּוילן אַרויסצוגיין מחוץ דעם סנהדרין, און האָבן זיך
 מיַעץ געווען צווישן זיך איינער מיטן אנדערן, 16 און געזאָגט: וואָס זאָלן מיר
 טאָן מיט די דאָזיקע בְּנֵי אָדָם? ווייל אַז אַ גרויסער נֶס איז דורך זיי געטאָן
 געוואָרן, איז קלאָר צו אלע, וואָס וואוינען אין ירושָׁלַיִם, און מיר קענען דאָס
 נישט פאַרלייקענען. 17 נאָר כּדי דאָס זאָל זיך נישט ווייטער פאַרשפּרייטן
 צווישן העם [יִשְׂרָאֵל], זיי לאָמיר אונדז מאכן דראָאונג, פון איצט-אָן מער
 נישט צו רעדן צו קיינעם בְּשֵׁם הַזֶּה 18 און זיי האָבן זיי גערופן, און באַפּוילן
 אינגאַנצן נישט צו זאָגן דרשות אָדער שעורים בְּשֵׁם יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 19 אָבער
 כִּיפֹּא און יוֹחָנָן האָבן זיי געענטפּערט: צי עס איז מַצְדִּיק אין די אויגן פון ה',
 מיר זאָלן אייך מער געהאָרכן ווי ה', מִשְׁפֵּט אִיר אֱלֹהִים; 20 ווייל מיר קענען
 נישט אַנדערש ווי רעדן דאָס, וואָס מיר האָבן געזען און געהערט [זען יוח"א
 1:1]. 21 און זיי האָבן זיי נאָכאַמאָל געוואָרנט, און האָבן זיי אָפּגעלאָזט, ווייל
 זיי האָבן גאַרנישט געפונען וויאַזוי זיי צו באַשטראַפּן, צוליב העם [יִשְׂרָאֵל];
 ווייל כל האָבן געזאָגט בְּרוּך ה' פאַר דעם, וואָס איז געשען. 22 ווייל דער בן
 אדם איז געווען עלטער ווי 40 יאָר, צו וועמען עס איז געטון געוואָרן דאָס
 דאָזיקע נֶס פון רפּוי [אִישׁ פִּסַּח מִבֶּטֶן אִמּוֹ]. 23 און אַז מען האָט זיי
 אָפּגעלאָזט, זענען זיי געגאַנגען צו זייערע חברים, און האָבן דערציילט
 אַלצדינג, וואָס די ראַשי-כֹּהֲנִים און די זקנים האָבן צו זיי געזאָגט. 24 און
 ווען זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי אַלע צוזאַמען אויפּגעהויבן זייער קול
 צו ה', און האָבן געזאָגט: אַ ריבונו של עולם, אַתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם; 25 און וואָס דורך דעם מויל פון
 אַבִּינוּ דָּוִד, דיין עֶבֶד, האָסטו געזאָגט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ: לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם
 וּלְאֻמִּים יְהַגּוּ-רִיק? 26 יַתְיַצְבוּ מַלְכֵי-אֲרָץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ-יַחַד עַל-ה' וְעַל-מְשִׁיחוֹ
 [תהלים 2-2:1]. 27 ווייל באמת, אין דער דאָזיקער עיר האָבן זיך פאַרזאַמלט
 קעגן דיין עֶבֶד הַקְּדוֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, וועמען מִשְׁחָתָה [דו האָסט געזאַלפט]
 הוֹרְדוֹס און פּוֹנְטִיוֹס פִּילְטוֹס מיט די גוֹיִם און דיין עַם יִשְׂרָאֵל, 28 צו טאָן

וואָס דיין האַנט און דיין יַעֲצָה האָבן פֿאַרויס גוזר געווען, אַז סע זאָל געשען.
 29 און איצט, אַדְנִי, קוק אויף זייערע דראָאונגען, און גיב דינע עבדים צו
 רעדן דיין דָּבָר [בשורת הגאולה] מיט כל בטחון און צוטרוי און אַמֶץ לֵב, 30
 בשעת די טויסט אויסשטרעקן דיין האַנט צו היילן, און צו טאָן אותות און
 מופתים נסים דורך דעם נאָמען פון דיין עֶבֶד הַקָּדוֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע. 31 און
 בשעת זיי זענען דאווענען [זען לוקס 4-11:1], האָט אויפגעציטערט דאָס
 אָרט, אין וועלכן זיי זענען געווען פֿאַרזאַמלט; און זיי זענען אלע געוואָרן פול
 מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און זיי האָבן גערעדט דאָס דָּבָר פון ה' [בשורת
 הגאולה] מיט אַמֶץ לֵב. 32 און די קהילה גדולה פון די מאַמינים יהודים
 זענען געווען ווי פון לֵב אֶחָד און נֶפֶשׁ אַחַת; און קיין איינציקער פון זיי האָט
 נישט געזאָגט, אַז עפעס פון זיין באַזיץ איז זיין אייגנס, נאָר אַלץ ביי זיי
 געווען בשותפות. 33 און מיט גרויס גבורה האָבן משיחם שליחים יַעֲדוֹת
 געזאָגט אויף דעם אויפשטיין תחית-המתים פון הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/ישוע; און
 חֶסֶד רַב איז געווען אויף זיי אַלעמען. 34 און עס איז אויך נישט געווען
 צווישן זיי קיינער, וואָס איז געווען נצרד; ווייל כל בעלי הַשְּׂדוֹת און בעלי
 הַבָּתִּים, האָבן די דאָזיקע פֿאַרקויפט, און האָבן געבראַכט די הכנסה פון
 דעם, וואָס איז פֿאַרקויפט געוואָרן, 35 און האָבן דאָס אַנידערגעלייגט ביי
 די רגלים פון משיחם שליחים: און עס איז צעטיילט געוואָרן צו יעדן איינעם,
 לויט זיינע צָרְדִּי. 36 און יוסף, אַיש לַיְוֹאֲבָד וואָס האָט געשטאַמט פון קַפְּרִיסִין,
 וואָס איז פון די שליחים גערופן געוואָרן מיט דעם צונאַמען בַּר-נְבִיא -- וואָס
 איז טייטש: בֶּן הַנְּחֻמָּה, 37 האָט פֿאַרקויפט אַ שְׂדֵה, וואָס האָט אים
 געהערט, און האָט געבראַכט דאָס געלט, און עס געלייגט צו די רגלים פון
 משיחם שליחים. הַ אָבֵעֵר איינער אַ מאָן מיט דעם נאָמען חַנְּנִיָּה, מיט זיין
 אָשָׁה שְׂפִירָה, האָבן פֿאַרקויפט אַ פֿאַרמעגן 2 און מיט וויסן פון זיין אָשָׁה
 האָט ער באַהאַלטן אַ טייל פון דער הכנסה, און ער האָט געבראַכט [אין
 באַטרוג] בלוז אַ חֶלֶק, און האָט געלייגט ביי די רגלים פון משיחם שליחים.
 3 כִּיפֵּא אָבֵעֵר האָט געזאָגט: חַנְּנִיָּה, פֿאַרוואָס האָט הַשְּׂטוֹן אָנגעפילט דיין לֵב
 צו זאָגן אַ ליגן צום רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און צו באַהאַלטן אַ חֶלֶק פון דער הכנסה

פון דעם שְׁדָה? 4 ווען עס איז געבליבן נישט פֿאַרקויפט, איז עס דען נישט געווען דיין אייגנס? און אַזוי ווי עס איז פֿאַרקויפט געוואָרן, איז עס דען נישט געווען אין דיין רשות? ווי קומט עס, וואָס דו האָסט פֿאַרטראַכט און באַשלאָסן די דאָזיקע זאָך אין דיין לֵב? נישט פֿאַר בְּנֵי אָדָם האָסטו געלייקנט, נייערט פֿאַר אלוקים. 5 און ווען חֲנֻנְיָהּ האָט געהערט די דאָזיקע דברים, איז ער אנידערגעפאלן, און איז אויסגעגאַנגען. און אַ גרויסע מורא איז געקומען איבער אַלע, וואָס האָבן דאָס געהערט. 6 און די בחורים זענען אויפגעשטאַנען און האָבן אים אָנגעטאן תּכּרִיכִים, און אים זיי האָבן אַרויסגעטראָגן, און אים מקבר געווען. 7 און אין 3 שְׁעָה אַרום איז זיין אָשָׁה אַריינגעקומען, און זיין אָשָׁה האָט נישט געוואוסט וואָס דאָ איז געשען. 8 און כִּיפָּא האָט צו איר געזאָגט: זאָג מיר, צי האָט איר פֿאַרקויפט דאָס שְׁדָה פֿאַר אַזויפיל און אַזויפיל? און זי האָט געזאָגט: כֵּן, פֿאַר אַזויפיל און אַזויפיל. 9 האָט כִּיפָּא צו איר געזאָגט: פארוואָס האָט איר אַפּגעמאַכט אינאיינעם צו פּרוּאוּן דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ פּוֹן ה' הִנֵּה, די רגלים פּוֹן די, וואָס האָבן מקבר געווען דיין בַּעַל, זענען ביי דער פֶּתַח, און זיי וועלן דרך אויך אַרויסטראָגן. 10 און זי איז גלייך אנידערגעפאלן צו זיינע רגלים, און איז אויסגעגאַנגען; און די בחורים זענען אַריינגעקומען, און האָבן זי געפונען אַ טויטע, און זיי האָבן זי אַרויסגעטראָגן, און זי מקבר געווען ביי איר בַּעַל. 11 און גרויסע יְרֵאת שְׁמַיִם איז געפאלן אויף כָּל משיחַס ברית חדשה קהלה, און איבער אַלע, וואָס האָבן דאָס געהערט. 12 און דורך די הענט פּוֹן משיחַס שליחים זענען אותות און מופתים רַבִּים געטאָן געוואָרן צווישן הָעָם [ישׂרָאֵל]. און זיי זענען כל געווען צוזאַמען אין אַחַדוֹת אין דעם אַוּלָם שלֹמָה. 13 אָבער פּוֹן די איבעריקע האָט זיך קיינער נישט דערוועגט צו משתתף אין חִבְרוֹת צו זיי; נאָר די מענטשן געהאלטן די יידן אין משיחַ זער טייער. 14 און אַ סך מַאֲמִינִים משיחיים אין אַדוֹנֵינוּ האָבן זיך פיל פֿאַרמערט מאַסן פּוֹן גְבָרִים און פּוֹן נְשִׁים; 15 אַזוי, אַז מען פלעגט ארויסטראָגן די חולים אין די גאַסן, און האָבן זיי געלייגט אויף בעטן און געלעגערט, כּדִי, ווען כִּיפָּא וועט פֿאַרבייגיין, זאָל כאַטש זיין שאַטן פֿאַלן אויף עמיצן פּוֹן זיי. 16 און עס איז

זיך אויך צוזאַמענגעקומען דאָס המון מענטשן פון די שטעטלעך אַרום
 ירושלים, און זיי האָבן געבראַכט די חולים, און די, וואָס זענען געווען
 געפלאָגט מיט שדים, און זיי זענען אַלע געהיילט געוואָרן. 17 און דער
 כּהן-גדול איז אויפגעשטאַנען, און אַלע, וואָס זענען געווען מיט אים, דאָס
 איז, די פּיתּה פון די צדוקים, און זיי זענען געוואָרן מלא קנאה, 18 און זיי
 האָבן אַרויפגעלייגט הענט אויף משיחם שליחים, און האָבן זיי אַריינגעזעצט
 אין דער שטאַטישער בַּית הַסֵּהר. 19 אָבער אַ מלאך ה' האָט ביינאַכט
 געעפנט די דלתות פון דער בַּית הַסֵּהר, און האָט זיי אַרויסגעפירט, און
 געזאָגט: 20 גייט! שטעלט זיך און רעדט אין דעם בַּית-הַמִּקְדָּשׁ צו הָעָם
 [ישראל] כּל דְּבַרֵי הַחַיִּים הָאֵלֶּה. 21 און ווען זיי האָבן דאָס געהערט, ביי
 שחרת זענען זיי אַריינגעגאַנגען אין דעם בַּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָבן געלערנט
 תּוֹרָה. אָבער אַז דער כּהן-גדול איז געקומען, און די, וואָס זענען געווען מיט
 אים, און האָבן זיי צונויפגערויפן דעם סַנְהֶדְרִין, און אַלע זקנים פון די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, און האָבן געשיקט צו דער בַּית הַסֵּהר, מען זאָל זיי ברענגען. 22
 און די מְשֻׁרְתִּים זענען אהינגעגאַנגען און האָבן זיי נישט געפונען אין דער
 בַּית הַסֵּהר, און זיי האָבן זיך אומגעקערט, און האָבן דערציילט, 23 אַזוי צו
 זאַגן: מיר האָבן געפונען די בַּית הַסֵּהר פעסט פאַרשלאָסן, און די שומרים
 שטיין ביי די דלתות; אָבער ווען מיר האָבן זי אויפגעעפנט, האָבן מיר
 קיינעם נישט געפונען אינעווייניק. 24 און ווי דער נְגִיד בַּית-הַמִּקְדָּשׁ און די
 ראָשי-כּהֲנִים האָבן געהערט די דאָזיקע דברים, זענען זיי פאַרצווייפלט
 געוואָרן איבער זיי, וואָס עס וועט פון דעם דאָזיקן ווערן. 25 דאָן איז
 עמיצער געקומען און האָט זיי דערציילט: הנה די בְּנֵי אֲדָם, וועמען איר האָט
 אַריינגעזעצט אין דער בַּית הַסֵּהר, זענען אינם בַּית-הַמִּקְדָּשׁ, און שטייען און
 זאַגן שעורים צו הָעָם [ישראל]. 26 יעמאַלט איז געגאַנגען דער נְגִיד
 בַּית-הַמִּקְדָּשׁ מיט די מְשֻׁרְתִּים און האָט משיחם שליחים געבראַכט, אָבער
 אָן געוואָלט, ווייל זיי האָבן מורא געהאַט פאַר הָעָם [ישראל], טאַמער וועלן
 זיי פאַרשטיינט ווערן. 27 און אַז זיי האָבן זיי געבראַכט, האָבן זיי זיי
 אַוועקגעשטעלט פאַר דעם סַנְהֶדְרִין. און דער כּהן-גדול האָט זיי געפרעגט,

28 אַזוי צו זאָגן: האָבן מיר אייך נישט שטרענג באַפּוילן, נישט צו זאָגן
שעורים אין דעם דאָזיקן נאָמען [זען נאָמען, זכריה 12-11:6 יהושע/ישוע
צמח שמו]; און הנה איר האָט אָנגעפילט ירושלים מיט אייער תורה משיחית,
און איר ווילט אויף אונדז ברענגען דאָס דָם פון דעם דאָזיקן איש! 29 אָבער
פֿיפּא און משיחס שליחים האָבן געענטפערט, און געזאָגט: ה' מוז מען מער
געהאָרכן ווי בְּנֵי אָדָם. 30 דער אלוקים האבותינו האָט אויפגעוועקט
יהושע/ישוע, וועמען איר האָט גענומען און אויפגעהאָנגען אויף אַ בוים
[דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4,
הסתלקות של משיח בן דוד]. 31 אים האָט ה' דערהייכט מיט זיין רעכטער
האַנט, צו זיין שר און גואל [אויסלייזער], צו געבן צו ישׂראל תשובה און
סליחת חטאים [זען ישעיה 53:5, 11]. 32 און מיר זענען אַדַת רֵאִיָה פון די
דאָזיקע זאָכן, און אויך דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וועמען ה' האָט געגעבן צו די,
וואָס געהאָרכן אים. 33 און הערנדיק דאָס, האָט עס זיי געשטאָכן אין
זייערע לבבות, און זיי האָבן געוואָלט זיי טייטן. 34 יעמאַלט איז
אויפגעשטאַנען איינער אין דעם סנהדרין, אַ פּרוּש, וואָס האָט געהייסן רַבֵּן
גמליאל, אַ תנא, וועמען דאָס כָּל הָעָם האָט געהאַלטן בַּכּוּד, און האָט
באַפּוילן מען זאָל די שליחים אַרויספירן אויף אַ וויילע. 35 דאָן רַבֵּן גמליאל
האָט צו זיי געזאָגט: אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל, זייט פאַרזיכטיק וואָס שייך די דאָזיקע
מענטשן, וואָס איר גייט טאָן. 36 מחמת לְפָנַי די דאָזיקע טעג איז
אויפגעשטאַנען תּוֹדָס, זאָגנדיק אַז ער איז עפעס; אין וועמען סע האָבן זיך
באַהעפט אַ צאָל בְּנֵי אָדָם, אַן עָרֶךְ פון 400; אָבער ער איז געהרגעט געוואָרן,
און אַלע, וואָס זענען אים נאָכגעגאַנגען, זענען צעשפּרייט און צונישט
געוואָרן. 37 און נאָך אים איז אויפגעשטאַנען יהודה הגלילי, אין די טעג פון
דער מִפְקֵד הַתּוֹשָׁבִים, און האָט פאַרפירט נאָך זיך אַן אנגעזעענעם טייל פון
דעם אַנְשֵׁים; אויך ער איז פאַרלוירן געוואָרן, און אַלע, וואָס זענען אים
נאָכגעגאַנגען, זענען צושפּרייט געוואָרן. 38 און איצט זאָג איך אייך, האָלט
זיך צוריק פון די דאָזיקע בְּנֵי אָדָם, און לאַזט זיי אַפּ; ווייל אויב די דאָזיקע
עצה, אָדער די דאָזיקע זאָך, איז פון בְּנֵי אָדָם, וועט זי צעשטערט ווערן; 39

נאָר אויב זי איז פון ה', וועט איר זיי נישט קענען שטערן; טאַמער וועט איר
 געפונען ווערן קעמפנדיק אויך קעגן ה' [זען מה"ש 26:14; 22:3]! 40 און זיי
 האָבן אים געהאַרכט; און רופנדיק משיחם שלֵיחים, און האָבן זיי לאָזן געבן
 מַלְקוֹת, און זיי באַפּוֹילן נישט צו רעדן אין דעם נאָמען פון יהושע/ישוע [זען
 נאָמען, זכריה 12-11:6 יהושע/ישוע צמח שמו], און האָבן זיי אָפּגעלאָזט. 41
 און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פון פאַר דעם סְנֵה־דְרִין, און זאגן ברוך ה'
 פרייענדיק זיך וואָס זיי האָבן זוכה געווען צו לייַדן אומפּבוֹד צוליב דעם
 נאָמען [זען נאָמען, זכריה 12-11:6 יהושע/ישוע צמח שמו]. 42 און זיי האָבן
 נישט אויפּגעהערט יעדן טאָג אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און פון בֵּית צו בֵּית, צו
 זאגן שעורים און דרשות וועגן די בשורת הגאולה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע. 1 און אין די דאָזיקע טעג, ווען די צאָל פון משיחם תלמידים
 האָט זיך געטאָן פאַרמערן, איז געוואָרן אַ געמורמל פון די העלעניסטן
 [היהודים דוברי-יוונית] קעגן די [סברה] עֲבָרִים, מחמת זייערע [דוברי-יוונית]
 אַלְמָנוֹת זענען פאַרנאַכלעסיקט געוואָרן אין דער טעגלעכער חֲלָקֶת הַסֵּעַד. 2
 און די 12 האָבן צו זיך גערופֿן די יַעֲדָה פון משיחם תלמידים, און האָבן
 געזאָגט: עס איז נישט רעכט, אַז מיר זאָלן פאַרלאָזן דאָס דָּבָר ה' פון בשורת
 הגאולה, און זיך פאַרנעמען מיט דינען ביי טישן. 3 על-פֿן, אַנְשֵׁם אַחִים, זוכט
 אויס פון צווישן אייך 7 אחים במשיח, בְּעֲלֵי שֵׁם טוֹב, פול מיט דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ און מיט חֲכָמָה, וועמען מיר זאָלן באַשטימען איבער דעם דאָזיקן
 ענין. 4 און מיר וועלן אָנהאַלטן אין דאָווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] און אין
 דער עֲבוֹדַת קוֹדֵשׁ פון דעם דָּבָר ה'. 5 און די דאָזיקע דָּבָר זענען
 וואוילגעפעלן געוואָרן דער פֿל הַקְּהָל [משיחם קהל], און זיי האָבן
 אויסדערוויילט סִטְפָּנוֹס, אַ מענטשן פול מיט אָמוּנָה און מיט דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ, און פּיליפּוֹס, און פּראַכאַרוֹס, און ניקאַנאָר, און טימאָנען, און
 פאַרמענאַס, און ניקאַלאָס, אַ גֵר פון אַנְטִיּוֹכְיָה. 6 די דאָזיקע האָבן זיי
 געשטעלט פאַר מְשִׁיחַם שְׁלִיחִים, און ווען זיי האָבן געטאָן דאָווענענדיק [זען
 לוקס 4-11:1], זיי האָבן אויף זיי אַרויפגעלייגט זייערע הענט מיט סְמִיכָה. 7
 און דאָס דָּבָר ה' [פון בשורת הגאולה] איז געוואַקסן, און די צאָל פון

משיחס תלמידים האָט זיך שטאַרק פאַרמערט אין ירוּשָׁלַיִם; און אַפילו אַ גרויסע מאַסע פון די פֿהנים זענען געווען געהאַרכזאַם צום [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. 8 און סְטִפְנוֹס, פול מיט חֶסֶד און גבורה, האָט געטאַן גרויסע אותות און מוֹפְתִים גְדוֹלִים צווישן הָעָם [ישראל]. 9 אָבער עס זענען אויפגעשטאַנען עטלעכע בְּנֵי אָדָם פון דער שול, וואָס האָט געהייסן די שול פון די משוּחָרִים; און אויך פון די קירעניער, און אַלעקסאַנדריער, קיליקיער און אַזיער, און האָבן זיך מְתוּפְּחִ געווען מיט סְטִפְנוֹס. 10 און זיי האָבן נישט געקענט אַקעגנשטיין די חכמה און דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ דורך וועלכן סְטִפְנוֹס האָט גערעדט. 11 דאַן האָבן זיי אונטערגעשטעלט בְּנֵי אָדָם, וואָס האָבן געזאָגט: מיר האָבן אים געהערט רעדן דְּבָרֵי נְאֻצָה קעגן מִשְׁהוֹן און חלול ה'. 12 און זיי האָבן אויפגעהעצט הָעָם און די זקנים, און די סופרים [רַבָּנִים], און זענען געקומען אויף אים, און האָבן אים גענומען מיט געוואָלד, און אים געבראַכט פאַר דעם סְנֵה־דְרִין; 13 און זיי האָבן אויפגעשטעלט עֲדֵי שָׁקֶר, וואָס האָבן געזאָגט: דער דאַזיקער בן אדם הערט נישט אויף צו רעדן קעגן דעם דאַזיקן מְקוֹם-קָדוֹשׁ און דער תּוֹרָה. 14 מחמת מיר האָבן אים געהערט זאָגן, אַז דער דאַזיקער יהושע/ישוע פון נְצֻרַת וועט חָרוֹב מאַכן דאָס דאַזיקע הַמְּקוֹם [הקדוש], און וועט ענדערן די חוקים, וועלכע מִשֶׁה האָט אונדז איבערגעגעבן [זען יוחנן 2:19-21; מה"ש 21:24]. 15 און אלע, וואָס זענען געזעסן אין דעם סְנֵה־דְרִין, האָבן מיט שפּאַנונג געקוקט אויף סְטִפְנוֹס, און האָבן געזען זיין פֿנים ווי סע וואַלט געווען דאָס פֿנים פון אַ מַלְאָךְ. 16 און דער פֿהן-גְדוֹל האָט געזאָגט: איז דאָס טאַקע אַזוי? 2 און סְטִפְנוֹס האָט געזאָגט: אַנְשֵׁם אַחִים און אבות, הערט מיר אויס. דער אלוקים פון כְּבוֹד האָט זיך אַנטפלעקט און באַוויזן צו אַבְרָהָם אַבְיִנִי, ווען ער איז געווען אין אַרֶם-נְהָרִים, איידער ער האָט געוואוינט אין חָרָן, 3 און ה' האָט צו אים געזאָגט: לֵךְ-לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדָתְךָ וּבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ. 4 און ער איז אַרויסגעגאַנגען פון דעם לאַנד פון די כְּשָׁדִים, און האָט געוואוינט אין חָרָן, און פון דאַרטן, נאָך דעם מוֹת אַבְיִן, האָט ה' אים אַריבערגעפירט אין הָאָרֶץ הַזֹּאת אַרְיִין, אין וועלכן איר וואוינט

אציט; 5 און ה' האָט אים נישט געגעבן דרינען קיין ירושה, נישט אַפילו עַד מְדַרְךְ כָּף-רֶגֶל [דברים 2:5], און בשעת ער האָט נאָך נישט געהאט קיין בֶּן, ה' האָט מְבַטֵּחַ געווען, אַז ער וועט עס אים געבן פֶּאָר אַ בְּאִזִּיץ, און לזרעד אַתָּן אַתְּ הָאָרֶץ הַזֹּאת [בראשית 12:7; 13:15; 17:8; 26:3; 48:4]. 6 און ה' האָט אַזוי גערעדט: אַז גַּר יִהְיֶה זָרְעוֹ, וועט וואוינען אין אַ פֶּרְעַמַּד לְאָנֹד, און מען וועט זיי פֶּאָרְקִנְעֻכְטָן און זיי פֶּיִינִיקֻן 400 יָאָר [בראשית 15:13]. 7 וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנֹכִי, זָאָגְט ה'; ואחרי-כֵּן יֵצְאוּ ויעבדוּנִי בְּמִקּוֹם הַזֶּה, און דאַן וועלן זיי אַרויסגיין און מיך דינען אין דעם דאָזיקן אַרְט [בראשית 14-15:13; שמות 3:12]. 8 און ה' האָט אים געגעבן דעם ברית מִילָה, און אַזוי האָט אַבְרָהָם געבוירן יִצְחָק, און האָט אים מֶל געווען דעם אַכְטֹן טָאָג; און יִצְחָק האָט געבוירן יַעֲקֹב, און יַעֲקֹב די 12 ראשי אַבוֹת. 9 און די ראשי אַבוֹת האָבן מִקְנָא געווען יוֹסֵף, און האָבן יוֹסֵף פֶּאָרְקוּיִפֵּט קיין מִצְרַיִם; אָפֶּעַר ה' אִיז געווען מיט יוֹסֵף, 10 און האָט אים מְצִיל געווען פֹּן אַלֶּע זיינע צָרוֹת, און האָט אים געגעבן חֵן און חֲכָמָה פֶּאָר פֶּרְעֹהוּ, דעם מֶלֶךְ פֹּן אֶרֶץ מִצְרַיִם, וואָס האָט יוֹסֵף געמאַכט פֶּאָר אַ מוֹשֵׁל אִיבֶּעַר אֶרֶץ מִצְרַיִם און אִיבֶּעַר זיין כָּל בֵּית. 11 און עס אִיז געקוֹמֵעֵן אַ רָעַב אִיבֶּעַר כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם און פִּנְעֵן, און אַ צָרָה גְדוֹלָה; און אבוֹתֵינוּ האָבן נישט געפֹּנֵעֵן קיין אַכָּל. 12 אָפֶּעַר ווען יַעֲקֹב אַבִּינוּ האָט געהערט, אַז עס אִיז דאָ אוֹכֵל אין אֶרֶץ מִצְרַיִם, האָט ער אַרויסגעשיקט אבוֹתֵינוּ דָאָס פֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה. 13 און ביים צווייטן מָאָל האָט זיך יוֹסֵף געלָאָזט דערקענען צו זיינע אַחִים, און מִשְׁפָּחָה פֹּן יוֹסֵף אִיז באַקֶּעֶנט געוואָרן פֶּאָר פֶּרְעֹהוּ. 14 און יוֹסֵף האָט געשיקט און האָט צו זיך גערופֵן יַעֲקֹב אבִּיו, און כָּל מִשְׁפָּחָה פֹּן יוֹסֵף, 75 נַפְשׁוֹת [זען תרגום שבעים בראשית 46:27; שמות 1:5]. 15 און יַעֲקֹב אַבִּינוּ האָט אַרְאָפֶּגַעֲנִידֶערט קיין אֶרֶץ מִצְרַיִם, און ער אִיז מֵת, ער און אבוֹתֵינוּ. 16 און זיי זענען אַרויבֶּעֶרְגֶּעֶטֶרְאָגן געוואָרן קיין שְׂכֵם, און געלייגט געוואָרן אין דעם קֶבֶר, וואָס אַבְרָהָם האָט געקוּיִפֵּט פֶּאָר אַ געלט-פֶּרִיז פֹּן די בָּנִים פֹּן חֲמוֹר אין שְׂכֵם [רְטוּרִי דְחִיסָה בראשית 18-23:17; 11-25:9; 29:35; 13:50; 19:33; יחושע 24:32]. 17 און אַזוּיווי עס האָט זיך דערנענטערט די צייט פֹּן

דער הבטחה, וואָס ה' האָט געשוואוירן צו אַבְרָהָם, איז הָעַם געוואָקסן און
האָט זיך געמערט אין אַרְצֵי מִצְרַיִם, 18 ביז איבער אַרְצֵי מִצְרַיִם איז
אויפגעשטאַנען אַ מֶלֶךְ חָדָשׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף. 19 און דער דאָזיקער
האָט געהאַנדלט מיט כיטרעקייט קעגן עִמְנוּ, און האָט רַע געטאָן צו
אבֹתֵינוּ, אַז זיי גענייט אַרויסצואוואַרפן זייערע עוֹלָלִים, פֿדי זיי זאָלן לֹא
יָחִיו. 20 אין יענער צייט איז געבוירן געוואָרן מֹשֶׁה [רבינו], און ער איז
געווען שׂוֹרֵם אִין דֵי אוּיגָן פֿון ה'; און ער איז גענערט געוואָרן 3 חֲדָשִׁים אִין
בֵּית אָבִיו. 21 און ווען ער איז אַרויסגעוואַרפן געוואָרן, האָט אים בַּת פֶּרַעִה
גענומען, און האָט אים דערצויגן פֿאַר איר אייגענעם בֶּן. 22 און מֹשֶׁה
[רבינו] איז געווען געלערנט אין דער כל חֲכָמָה פֿון דֵי מִצְרַיִם; און ער איז
געווען אַ גבֹר אִין זײַנע דברים און מַעֲשִׂים. 23 און ווען ער איז אַלט געוואָרן
40 יָאָר, איז אויפגעגאַנגען אִין זײַן לֵב צו געדענקען זײַנע אַחִים, דֵי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל. 24 און אַז ער האָט געזען אײַנעם פֿון זיי לײדן אָן עוֹלָה, האָט
ער זיך אָנגענומען און נוקם געווען פֿאַר דעם געליטענעם, און האָט
דערשלאָגן דעם מִצְרִי. 25 און ער האָט געמײנט, אַז זײַנע אַחִים וועלן
פֿאַרשטיין, אַז ה' האָט זיי געגעבן ישועת אלוקינן דורך זײַן האַנט; אָבער זיי
האָבן נישט פֿאַרשטאַנען. 26 און אויף דעם אַנדערן טאַג האָט ער זיך
באַוויזן צו זיי, בשעת זיי האָבן זיך געקריגט, און האָט געוואָלט שָׁלוֹם מַאֲכֹן
צווישן זיי, אַזוי צו זאָגן: אַנְשִׁים אַחִים אַתֶּם; פֿאַרוואָס טוֹט איר אָן עוֹלָה
אײַנער דעם אַנדערן? 27 אָבער דער, וואָס האָט באַעוולט זײַן חֵבֶר, האָט
אים אָפּגעשטויסן, און געזאָגט: ווער האָט דײַך געמאַכט פֿאַר אַ שֵׁר און אַ
שׁוֹפֵט אײַבער אונדז? 28 הֲלֹהֲרַגְנִי אַתָּה אָמַר כֹּאשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת-הַמִּצְרַיִם?
29 און מֹשֶׁה [רבינו] איז אַנטלאָפן אײַבער דעם דאָזיקן דָּבָר, און איז
געוואָרן אַ גֵר אִין דעם אַרְצֵי מִדְיָן, וואו ער האָט געבוירן 2 בָּנִים. 30 און ווען
40 יָאָר זענען דערפילט געוואָרן, האָט זיך צו אים באַוויזן אַ מַלְאָךְ ה' אִין
דער מִדְבָּר פֿון דעם הָר סִינַי, בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּינָה. 31 און אַז מֹשֶׁה [רבינו]
האָט דאָס געזען, איז ער נִשְׁתַּוּמֵם געוואָרן פֿון דער מְרָאָה; און ווען ער האָט
גענעענט צו זען, איז געקומען דאָס קוֹל אֲדֹנָי: 32 אָנֹכִי אֱלוֹקֵי אַבֹתֶיךָ, אַלוֹקֵי

אברהם, יצחק און יעקב. און משה [רבינו] האָט געציטערט, און האָט זיך נישט דערוועגט צו קוקן. 33 און ה' האָט צו אים געזאָגט: נעם אַראָפּ די סנדלן פון דייןע רגלים, מחמת דאָס אָרט, אויף וועלכן דו שטייסט, איז אַדְמַת-קֹדֶשׁ. 34 רָאָה ראיתי את-עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם; ועתה לכה ואשלחך קיין מצרים. 35 דעם דאָזיקן משה [רבינו], וועמען זיי האָבן פאַרלייקנט, זאָגנדיק: ווער האָט דיך געמאַכט פאַר אַ שר און אַ שופט? אים האָט ה' געשיקט צו זיין אַ שר און אַ גואל דורך דער האַנט פון דעם מלאך, וואָס האָט זיך צו אים באוויזן אין דעם סנָה. 36 ער האָט זיי אַרויסגעפירט, און האָט געטאָן מופתים און אותות אין אַרץ מִצְרַיִם, און ביים ים סוף, און אין דער מדבר 40 יאָר. 37 דאָס איז דער משה [רבינו], וואָס האָט געזאָגט צו די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: אַ נְבִיא וועט ה' אויפשטעלן פאַר אייך פון צווישן אייערע אחים, גלייך צו מיר [זען דברים 18:15-19, נְבִיא מְקַרֵב אַחֵיכֶם כְּמוֹנִי, זען מה"ש 7:37; 3:22-26; 7:40; 5:46; 6:14; 7:40; 1:21,25,45]. 38 דאָס איז דער, וואָס איז געווען אין דער עדה אין דער מדבר מיט דעם מלאך, וועלכער האָט גערעדט צו אים אויף דעם הָר סִינִי, און מיט אבותינו; ער האָט באקומען דברים חיים, כדי זיי אונדז צו געבן; 39 צו וועמען אבותינו האָבן זיך נישט געוואָלט זיין געהאַרכזאַם, נייערט זיי האָבן אים אָפּגעשטויסן און אין זייערע לְבָבוֹת זיך געקערט קיין אַרץ מצרים [זען לוקס 9:62], 40 און געזאָגט צו אַהֲרֹנֶן; עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹקִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, כִּי-זֶה מֹשֶׁה אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה-הָיָה לוֹ 41 וְאָכֵן עָשׂוּ עִגְלָה בְּאוֹתָם יָמִים וְהִקְרִיבוּ זֶבַח לְאֱלִיל וְשָׁמְחוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֵיהֶם. 42 אַז פָּנָה הָאֱלֹקִים וּמָסַר אוֹתָם לְפִלְחָן צָבָא הַשָּׁמַיִם כְּכָתוּב בְּסֵפֶר הַנְּבִיאִים, הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם-לִי בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל? 43 וְנִשְׁאַתָּם אֶת סִכַּת מֶלֶךְ וְאֶת כּוֹכַב אֱלֹקֵיכֶם רִיפּוּ, הַצְּלָמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם. וְהַגִּלְתִּי אֶתְכֶם מִהַלְאָה לְבָבֶל [זען עמוס 5:25-27; ירמיהו 19:13]. 44 אבותינו האָבן געהאַט אין דער מדבר דאָס משכן-הַעֲדוּת, אַזוֹיוֹי עַר [ה'], וואָס האָט גערעדט צו משהן, האָט באַפוילן אַז ער זאָל עס מאַכן לויט דער תְּבַנִּית, וואָס משהן האָט געזען. 45 דאָס אבותינו מיט יהושע/ישוע [ישוע בֶּן נון, נחמיה 8:17; זען

יכריה [6:11-12] האָבן גענומען און אויך אַרײַנגעבראַכט אין דעם נשׂויל און
 אַחַז־תַּת־הַגּוֹיִים, וואָס ה' האָט אַרויסגעטריבן פון פאַר דעם פֿנים פון אבותינו,
 ביז צו די טעג פון דָּוִד, 46 וועלכער האָט געפונען חן אין די אויגן פון ה',
 און האָט געבעטן צו געפינען אַ מִשְׁכָּן פאַר אלוקי יַעֲקֹב. 47 און שלמה האָט
 אים געבויט אַ בַּיִת. 48 אָבער דער אויבערשטער שוֹכֵן נישט אין קיין
 היִכָּלוֹת, וואָס זענען געמאַכט מיט הענט, ווי דער נְבִיא זֹאֵגֵת: 49 הַשָּׁמַיִם
 כִּסְּאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵי. אִי־זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ־לִי, נָאִם ה', וְאִי־זֶה מְקוֹם
 מְנוּחָתִי? 50 הֲלֹא אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי יְדֵי עֲשֵׂתָהּ [ישעיה 2-66:1]? 51 אַתֶּם עִם קִשָּׁה
 עֲרֹף [שמות 5:33] וואָס האָבן נישט-געמלטע הערצער און אויערן, איר תמיד
 מְתַנַּגְדִּים אנטקעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ; ווי אבותיכם האָבן געטאַן, אַזוי טוט
 איר. 52 וועמען פון די נביאים האָבן אבותיכם נישט גערודפֿט? און זיי
 האָבן געטייט די, וואָס האָבן פאַרויס אָנגעזאָגט דאָס קומען פון דעם צדיק,
 פון וועמען איר זענט אַצינר געוואָרן מוסרים און רוצחים; 53 איר, וואָס
 האָט מקבל געווען די תורה, דורך דער פאַרמיטלונג פון מלאַכים, און געווען
 נישט שומר איבער אים. 54 און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, האָט עס זיי
 געשטאַכן אין זייערע לבבות, און זיי האָבן געקריצט מיט די ציין אויף
 סִּטְפָּנוֹס. 55 און סִּטְפָּנוֹס, ווייל ער איז געווען פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ,
 האָט אַרויפגעקוקט צום שָׁמַיִם, און האָט געזען די כבוד פון ה', און
 יהושע/ישוע שטיין ביי דער רעכטער האַנט פון אלוקים, 56 און סִּטְפָּנוֹס
 האָט געזאָגט: אַט זע איד די הימלען אָפֿן, און דעם בַּר־אֲנָשׁ [דניאל 7:13,
 משיח] שטיין ביי דער רעכטער האַנט פון ה'. 57 אָבער זיי האָבן
 אויסגעשריגן מיט אַ הויך קול, און האָבן פאַרשטאַפֿט זייערע אויערן, און
 אלע אינאיינעם האָבן זיך אַ וואָרף געטאַן אויף סִּטְפָּנוֹס: 58 און זיי האָבן
 אים אַרויסגעשטויסן אויסער דער עיר, און האָבן סִּטְפָּנוֹס פאַרשטיינט. און
 די יַעֲדוֹת האָבן אוועקגעלייגט זייערע מַלְבוּשִׁים ביי די רגלים פון אַ [ישיבה]
 בַּחֹר, וואָס האָט געהייסן שָׂאוּל [זען רומ', קור"א, קור"ב, גלט', אפס', פיל',
 קול', תסל"א, תסל"ב, טימ"א, טימ"ב, טיט', פילמ']. 59 און זיי האָבן
 פאַרשטיינט סִּטְפָּנוֹס, בשעת סִּטְפָּנוֹס האָט אויסגערופֿן, און געזאָגט: אַדוֹנָי

יהושע/ישוע, נעם אויף מיין רוּחַ. 60 און סִיפּוֹנוֹס איז געפּאַלן אַראָפּ, און
 האָט געשריגן מיט אַ הויך קול : אַדְנִי, רעכּן זיי נישט צו די דאָזיקע עבירה,
 און אַז ער האָט דאָס געזאָגט, איז ער איינגעשלאָפּן. 61 און שְׂאוּל האָט
 מַסְכִּים געווען צו זיין רצח. און יום הַהוּא האָט זיך אויפּגעהויבן אַרְדִּיפּה
 גדולה קעגן דער הברית החדשה קהילה אין ירוּשָׁלַיִם; און זיי זענען אלע
 צעשפּרייט געוואָרן איבער דער געגנט פון יהודה און שומרון, מיטן
 אויסנאם פון משיחַ שליחים. 2 און פרומע לייט מיט יְרָאִי שמים האָבן
 גענומען סִיפּוֹנוֹס, און אים קובר געווען און געמאַכט אַ הַסּפּד גדול איבער
 אים. 3 שְׂאוּל אָבער האָט חָרוּב געמאַכט די הברית החדשה קהילה
 [אַנְטִימֶשִׁיחַ פּוֹגְרוֹם], און איז אריינגעגאַנגען פון בֵּית צו בֵּית, און האָט
 געשלעפט גְבָרִים און נָשִׁים, און האָט זיי איבערגעגעבן אין דער בֵּית הַסֵּהַר.
 4 און די, וואָס זענען צעשפּרייט געוואָרן, זענען אַרוּמגעגאַנגען און האָבן
 מַבְשָׁר געווען דאָס דָּבָר ה' [מבשר ישועת אלוקינו, זען ישעיה 52:7]. 5 און
 פּיליפּוס [זען מה"ש 6:5, דאָ פּיליפּוס מאכט געשיכטע: ערשטער קרוב מי צו
 גיין איבער קולטורעל בריק פאר ישועת אלוקינו הַלְאָמִים] איז
 אַראָפּגעגאַנגען צו דער שטאָט שומרון, און דרשענט צו זיי דעם רַבִּי מלך
 הַמְּשִׁיחַ. 6 און המון הָעָם האָט מיט לֵב אֶחָד פאַרנומען מיט פלייס, וואָס
 פּיליפּוס האָט געזאָגט, ווען זיי האָבן געהערט און געזען די אותות, וואָס ער
 האָט געטאָן. 7 מחמת פון רבים פון יענע, וואָס האָבן געהאַט שדים, זענען
 זיי אַרויס פון זיי, ווען זיי האָבן געשריגן מיט אַ הויך קול; און מְשִׁתְּקִים און
 פְּסָחִים רבים זענען געהיילט געוואָרן. 8 און עס איז געווען שְׂמֵחָה גדולה אין
 יענער שטאָט. 9 און עס איז געווען איינער אַ בן אדם מיטן נאָמען שְׁמַעוֹן,
 וועלכער פלעגט זיך פריער אָפּגעבן מיט פֶּשׁוּף אין שטאָט, און האָט
 איבערראַשט דאָס תּוֹשְׁבִים פון שומרון, און זיך אַרויסגעגעבן, אַז ער איז
 אָדָם גָּדוֹל. 10 און אלע האָבן זיך צו אים צוגעהאַרכט, פון קָטָן ביז גָּדוֹל, און
 געזאָגט: דער דאָזיקער איז די כֹּחַ פון א-ל, וואָס ווערט גערופן הַכֹּחַ הַגָּדוֹל.
 11 און זיי האָבן זיך צו אים צוגעהאַרכט, ווייל במשך פון אַ לאַנגע צייט
 האָט ער זיי איבערראַשט מיט זיין פֶּשׁוּף. 12 ווען זיי האָבן אָבער געגלויבט

פיליפוסן, וועלכער האָט זיי אָנגעזאָגט די בשורת הגאולה פּונוועגן דעם
מלכות ה' און דעם נאָמען פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע [זען זכריה
12-11:6], זענען זיי מקוה מים געטובלט געוואָרן, סיי גבֿרים און נָשים. 13
און שְמֵעוֹן אַליין האָט אויך געגלויבט; און אַז ער איז מקוה מים געטובלט
געוואָרן, האָט ער זיך באַהעפט אָן פּיליפּוסן. און ווען ער האָט געזען אותות
און המופתים הגדולים געשען, איז ער נשתומם געוואָרן. 14 און ווען משיחס
שליחים אין ירושלים האָבן געהערט, אַז שוּמרוֹן האָט מקבל געווען דאָס
דָבָר ה', האָבן זיי געשיקט צו זיי כִּיפָא און יוחָנָן. 15 און זיי האָבן אַהין
אַראָפּגענידערט, און האָבן דאווענען [זען לוקס 4-11:1] און זיי געמאכט אַ
בקשה פון ה' פֿאַר זיי, אַז זיי זאָלן באַקומען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; 16 ווייל ביז
איצט איז דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ נאָך נישט געהאַט געפֿאַלן [זען געפֿאַלן, מה"ש
10:44] אויף קיינעם פון זיי, נייערט זיי גענען בלויז מקוה מים געטובלט
געוואָרן אין דעם נאָמען פון יהושע/ישוע אַדוֹנָנוּ. 17 דאָן האָבן זיי געלייגט
אויף זיי זייערע הענט, און זיי האָבן באַקומען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 18 און ווי
שְמֵעוֹן האָט געזען, אַז דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ איז געגעבן געוואָרן דורך דעם
אַרויפלייגן די הענט פון משיחס שליחים, האָט שְמֵעוֹן זיי אָנגעבאַטן געלט,
19 און געזאָגט: גיט אויך מיר די דאָזיקע מאַכט, כדי ווען איך וועל
אַרויפלייגן מיינע הענט אויף עמיצן, זאָל ער באַקומען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 20
אַבער כִּיפָא האָט צו אים געזאָגט: זאָל אומקומען דיין זילבער מיט דיר, ווייל
דו האַסט געטראַכט צו קויפן מיט געלט די מִתְנָה פון ה'. 21 דו האַסט
נישט קיין חֶלֶק און קיין נחלה אין דער דאָזיקער זאַך, ווייל דיין לֵב איז
קרום און נישט יָשָׁר און נָכוֹן פֿאַר ה'. 22 טו דעריבער תשובה פון דער
דאָזיקער רָשָׁע דיינער, און בעט ה', אָפּשר וועט די מַחֲשָׁבָה פון דיין לֵב דיר
פֿאַרגעבן ווערן. 23 ווייל איך זע, אַז דו ביסט אין דער גאַל פון ביטערקייט,
און אין דעם כְּבֹלִים פון רשעות. 24 און שְמֵעוֹן האָט געענטפערט, און
געזאָגט: זייט איר דאווענען [זען לוקס 4-11:1] און איר מאכן בקשה פון ה'
פֿאַר מיר, אַז קיין זאַך זאָל נישט קומען אויף מיר, פון וועלכע איר האָט
גערעדט. 25 און אַזוי ווי זיי האָבן יֵדוֹת געזאָגט און גערעדט דאָס דָבָר ה',

האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין ירושלים, דרשנדיק די בשורת הגאולה אין פיל דערפער פון די שומרונים. 26 מלאך ה' האָט גערעדט צו פיליפוסן, אַזוי צו זאָגן: שטיי אויף, און גיי קיין דרום אויף דעם דָרָך, וואָס פירט אַראָפּ פון ירושלים קיין עֲזָה; דאָס איז מדבר. 27 און ער איז אויפגעשטאַנען און געגאַנגען. און הנה, אַן איש אתיופֿי, אַ סָרִיס פון גרויס מאַכט ביי קאַנדאַקע, די מלכה פון די אתיופֿים. ער איז געווען איבער אלע אירע אוצרות. ער איז געקומען קיין ירושלים צו בוקן זיך. 28 און ער האָט זיך שוין אומגעקערט, און איז געזעסן אין זיין מֶרְכָּבָה, און געלייענט דאָס ספר פון ישעיה הנביא. 29 און דער רוח הקודש האָט געזאָגט צו פיליפוסן: גענען, און באַהעפט דיך צו דעם דאָזיקן מֶרְכָּבָה. 30 און פיליפוס איז צו אים צוגעלאָפּן, און האָט אים געהערט לייענען דאָס ספר פון ישעיה הנביא, און פיליפוסן האָט געזאָגט: פאַרשטייסטו וואָס דו לייענסט? 31 האָט ער געזאָגט: וויאַזוי קען איך פאַרשטיין, אחוץ עמיצער זיין מיין מדריך און אָנווייזן. און ער האָט געבעטן פיליפוסן אַרויפצוקומען און זיך זעצן מיט אים. 32 און דאָס איז געווען דער פֿסוק, וואָס ער האָט געלייענט אין דעם ספר: כָּשָׁה לְטַבַּח יוֹבֵל וְכָרַח לִפְנֵי גִזְיָה נְאֻלְמָה, וְלֹא יִפְתַּח פִּיו. 33 מַעֲצָר וּמִמְשָׁפֵט לָקַח וְאֶת־דֹּרוֹ מִי יְשׁוּחַח, כִּי נִגְזַר מֵאַרְצָ חַיִּים. [ישעיה 53:7-8]. 34 און דער סָרִיס האָט געזאָגט צו פיליפוסן: איך בעט דיך, פון וועמען רעדט דאָס דער נביא? וועגן זיך אַליין אָדער וועגן עמיצן אַנדערש? 35 און פיליפוס האָט געעפנט זיין מויל, און האָט אָנגעהויבן פון דעם דאָזיקן פֿסוק, און האָט צו אים בִּשְׂרֵי דִי בשורת הגאולה פון [רבי מלך המשיח] יהושע/ישוע. 36 און ווי זיי זענען אַזוי געפאָרן אויף דעם דָרָך, הנה, זענען זיי געקומען צו מְקוֹם מַיִם, און דער סָרִיס האָט געזאָגט: הֲנֵה, דאָ איז [מקוה] מַיִם; וואָס שטערט מיר מקוה מים געטוּבלט צו ווערן? 37 און צו אים פיליפוס האָט געזאָגט: אויב דו גלויבסט מיט כָּל לִבְבְּךָ, מעגסטו. און ער האָט געענטפערט: איך גלויב, אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע איז דער זון פון דער אויבערשטער. 38 און ער האָט באַפוילן דעם מֶרְכָּבָה צו בלייבן שטיין, און זיי האָבן ביידע אַראָפּגעגאַנגען אין דעם מקוה מַיִם אַרײַן, פיליפוס און דער סָרִיס, און ער האָט אים מקוה

מים געטובלט. 39 און ווען זיי זענען אַרויסגעקומען פון דעם מקוה מים, האָט דער רוח הקודש פון ה' פאַרטראָגן פיליפּוסן; און דער סָרִיס האָט אים מער נישט געזען, און ער איז געגאַנגען אויף זיין דַרְךְ שְׁמַח. 40 אָבער פיליפּוס האָט זיך אָפּגעפונען אין אַשדוד; און ער איז אַרומגעגאַנגען און האָט בְּשֵׁר די בשורת הגאולה אין כל הערים, ביז ער איז געקומען קיין קסריה [זען מה"ש 21:8]. ט און שָׂאוּל [זען רומ', קור"א, קור"ב, גלט', אפס', פיל', קול', תסל"א, תסל"ב, טימ"א, טימ"ב, טיט', פילמ'] האָט נאָך ווייטער געאַטעמט מיט פֶּעס און רציחה קעגן די תּלמידים פון הָאָדוֹן, און ער איז געגאַנגען צום פֶּהוּ-גָדוֹל, 2 און האָט געבעטן ביי אים בריוו צו די שולן אין דְּמָשֶׁק, כדי ווען רב שָׂאוּל וועט געפינען אייניקע, וואָס זענען פון דעם דַרְךְ [דַרְךְ החיים, דַרְךְ ישועת אלוקינו, דַרְךְ ה', הדרך המשיחיסטים], סיי גְבָרִים, סיי נָשִׁים, זאָל ער זיי קענען ברענגען אין קייטן קיין ירושלים. 3 און בשעת ער איז געפאָרן, האָט ער זיך דערנענטערט צו דְּמָשֶׁק, און פלוצים האָט אַרום אים געשיינט אַן אור פון שָׁמַיִם אַרויס. 4 און ער איז געפאָלן אויף דער ערד, און האָט געהערט אַ קוֹל זאָגן צו אים: שָׂאוּל, שָׂאוּל, לָמָּה תִרְדָּפְנִי? 5 האָט רב שָׂאוּל געזאָגט: ווער ביסטו, אָדוֹנָי? און ער האָט געזאָגט: איך בין יהושע/ישוע, וועמען דו רודפסט. 6 נאָר שטיי אויף, און גיי אַרײַן אין דער שטאָט, און סע וועט דיר געזאָגט ווערן וואָס דו זאָלסט טאָן. 7 און האַנְשִׁים, וואָס זענען מיט אים גערייזט, זענען געבליבן אָן לָשׁוֹן, ווען זיי האָבן געהערט [נישט פאַרשטענדלעך] דאָס קוֹל, אָבער האָבן קיינעם נישט געזען. 8 און רב שָׂאוּל איז אויפגעשטאַנען פון דער ערד; און הגם זיינע אויגן זענען געעפנט געוואָרן, האָט ער דאָך גאַרנישט געזען. און זיי האָבן אים געפירט ביי דער האַנט, און האָבן אים געבראַכט קיין דְּמָשֶׁק. 9 און רב שָׂאוּל איז געווען 3 טעג אָן ראיה, און האָט נישט געגעסן און נישט געטרונקען. 10 און עס איז געווען אין דְּמָשֶׁק איינער אַ תּלמיד פון רבי מלך המשיח, וואָס האָט געהייסן חַנְנִיָּהּ. און הָאָדוֹן [זען מלאכי 3:1; תהלים 110:1] האָט צו אים געזאָגט אין אַ מְרָאָה חֲזוֹן: חַנְנִיָּהּ! און ער האָט געזאָגט: הֲנִי, אָדוֹנָי. 11 און הָאָדוֹן האָט צו אים געזאָגט: שטיי אויף, און גיי צו דער

גאָס, וואָס מען רופט די גלייכע [יִשְׂרָאֵל] גאָס, און זיך אין דעם בַּיִת פֿון
יהודה [זען מה"ש 1:25] אויף איינעם מיטן נאָמען שְׂאוּל פֿון טאַרסוס.
מחמת הַנֶּה, ער איז דאווענען [זען לוקס 4:1-11]; 12 און שְׂאוּל הָאָט געזען
אין דער חֲזוֹן ווי אַ מַאֵן, מיטן נאָמען חֲנַנְיָהּ, טויט אַרְיִינְקוּמען און אַרְוִיפֿלייגן
אויף אים זיינע הענט, פֿדי ער זאָל קריגן זיין ראַיה. 13 אָבער חֲנַנְיָהּ הָאָט
געענטפֿערט: אָדוֹנָי, אֵיךְ הָאָב געהערט פֿון פֿילע וועגן דעם דאָזיקן מַאֵן,
וויפֿל רְעוֹת ער הָאָט געטאָן דינע קדוּשִׁים אין ירוּשָׁלַיִם; 14 און אויך דאָ
הָאָט ער רשות פֿון די ראָשי-כֹּהֲנִים צו בִּינְדוֹן אלע, וואָס רופֿן אָן דיין נאָמען.
15 און הָאָדוֹן הָאָט צו אים געזאָגט: גַּי, ווייל ער איז פֿאַר מִיר אַן
אויסדערוויילטע פֿלי, א פֿלי חפֿץ, צו טראָגן מיין נאָמען פֿאַר די אומות און
מלְכִים, און פֿאַר די בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; 16 ווייל אֵיךְ וועל אים ווייזן וויפֿל ער מוז
ליידן צוליב מיין נאָמען. 17 און חֲנַנְיָהּ איז אוועק, און ער איז אַרְיִינְגעגאַנגען
אין דעם בַּיִת אַרְיִין, און הָאָט אַרְוִיפֿגעלייגט אויף אים זיינע הענט, און
געזאָגט: אַח בְּמִשִׁיחַ שְׂאוּל, הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, וואָס הָאָט זיך אַנטפֿלעקט
צו דיר אויף דעם דָּרֶךְ, אויף וועלכן דו ביסט געקומען, הָאָט מיך געשיקט, אַז
דו זאָלסט קריגן דיין ראַיה, און ווערן פֿול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 18 און סע
זענען תִּיכְפָּ אַראָפֿגעפֿאַלן פֿון זיינע אויגן עפעס ווי שופֿן, און ער הָאָט
באַקומען זיין ראַיה, און ער איז אויפֿגעשטאַנען און איז מקוה מים געטוּבלט
געוואָרן [סה"נ 34], 19 און הָאָט גענומען אָכֵל און איז געשטאַרקט געוואָרן.
און רַב שְׂאוּל איז געווען עטלעכע טעג מיט משיחַ תַּלְמִידִים אין דְּמָשֶׁךְ. 20
און רַב שְׂאוּל הָאָט תִּיכְפָּ אין די שולן גענומען דִּרְשֵׁנען וועגן יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ,
אַז ער איז דער זון פֿון דער אויבערשטער. 21 און אלע, וואָס הָאָבן אים
געהערט, זענען נִשְׁתּוֹמֵם געוואָרן, און הָאָבן געזאָגט: צי איז דאָס נישט דער,
וואָס הָאָט אין ירוּשָׁלַיִם פֿאַרטיליקט די, וועלכע הָאָבן גערופֿן צו דעם
דאָזיקן נאָמען, און איז אויך דאָ אַהערגעקומען מיט דער תּכֵלִית, פֿדי ער
זאָל זיי ברענגען אין קייטן פֿאַר די ראָשי-כֹּהֲנִים? 22 אָבער רַב שְׂאוּל הָאָט
זיך אלץ מער געשטאַרקט, און הָאָט געמאַכט אַ בְּהֵלָה צווישן די ייִדן
וועלכע הָאָבן געוואוינט אין דְּמָשֶׁךְ, אויפווייזנדיק, אַז יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ איז דער

רבי מלך המשיח. 23 און ווען עס זענען פארביי אַ סך טעג, האָבן די יידן אָן
 אמונה זיך אָן געהאַלטען רב שאול צו טייטן, 24 אָבער זייער קָשר איז
 רב שאולן באַקאַנט געוואָרן, און זיי האָבן אפילו געהיט הַשְּׁעָרִים יוֹמָם
 וְלַיְלָה, כדי רב שאול צו טייטן. 25 אָבער משיחס תַּלְמִידִים האָבן רב שאול
 גענומען ביינאַכט, און האָבן אים אַראָפּגעלאָזט פון דער חוֹמָה אין אַ קאַרב
 [זען קור"ב 11:32-33]. 26 און ווען רב שאול איז געקומען קיין ירוּשָׁלַיִם,
 האָט ער געפרוּאוּט זיך צו באַהעפּטן צו משיחס תַּלְמִידִים; און אלע האָבן
 מורא געהאַט פאַר רב שאול, נישט גלויבנדיק אַז רב שאול איז אַ משיחיסט
 תַּלְמִיד. 27 אָבער בַּר-נְבִיא [זען מה"ש 4:36-37] האָט רב שאול גענומען און
 האָט אים געבראַכט צו משיחס שלִיחִים [זען גלט' 1:18-19], און האָט זיי
 דערציילט, וויאַזוי ער האָט געזען הָאָדוֹן אויף דעם דָּרֶךְ, און אַז משיח האָט
 צו אים גערעדט, און וויאַזוי ער האָט אין דְּמָשֶׁק מיט אַמֶּץ לֵב גערעדט אין
 דעם בְּשֵׁם הָאָדוֹן יהושע/ישוע [זען מלאכי 3:1; תהלים 110:1; זכריה
 12:11-12]. 28 און רב שאול איז געווען מיט זיי, אַ יוצא ונכנס אין ירוּשָׁלַיִם,
 29 און האָט מיט אַמֶּץ לֵב געדרשנט בְּשֵׁם הָאָדוֹן, און ער האָט גערעדט און
 זיך מְתוּנֶכֶח געווען מיט די העלעניסטישע דוברי היוּנִית יידן; אָבער זיי
 געזוכט רב שאול אַ מעשה אָנצוטון. 30 און ווי די אַחִים במשיח האָבן זיך
 דערוואוסט האָבן זיי רב שאול אַראָפּגעבראַכט קיין קסריה, און האָבן אים
 אַוועקגעשיקט קיין טאַרסוס. 31 און די הברית החדשה קהילה איבער כל
 יהודה, און גליל, און שומרון, האָט געהאַט שָׁלוֹם, און האָט זיך געבויט, און
 איז געגאַנגען אין דער יראת שמים פון משיח אדוננו, און דורך דער נחמה
 פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ האָט משיחס קְהֵלָה זיך געמערט. 32 און עס איז
 געווען, בשעת פִּיפּא איז געגאַנגען פון אַרט צו אַרט אין ארץ ישראל, איז
 פִּיפּא אויך געקומען צו די קדוּשִׁים, וואָס האָבן געוואוינט אין לוד. 33 און
 פִּיפּא האָט דאַרטן געפונען איינעם אַ געוויסן מענטש מיטן נאָמען ענעאַס,
 וועלכער איז זייט 8 יאָר געלעגן אויף זיין בעט; ווייל ענעאַס איז געווען
 מְשֻׁתָּק. 34 און פִּיפּא האָט צו אים געזאָגט: ענעאַס, רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע היילט דיך; שטיי אויף, און מאַך דיר דאָס בעט! און ענעאַס איז

תִּיכַף אויפגעשטאַנען. 35 און אלע, וואָס האָבן געוואוינט אין לוד און אין
 שָׂרוֹן האָבן ענעאַס געזען, און האָבן זיך געקערט צו הָאָדוֹן אין גלויבן. 36
 און עס איז געווען אין יָפוֹ איינע אַ תַּלְמִידָה פֿון משיח מיטן נאָמען טָבִיטָא,
 וואָס איז טײַטש: צבִּיָּהּ. זי איז געווען פֿול מיט מַעֲשִׂים-טוֹבִים און צָדָקָה,
 וואָס זי האָט געטאַן. 37 און עס איז געווען אין יענע טעג, אַז זי איז חֲלָתָה
 וְמֵתָה. און אַז זיי האָבן זי מטהר געווען, האָבן זיי זי געלייגט אין אַן עֲלִיָּה
 [שטיבל] שטוב. 38 און אזוי ווי לוד איז נאָענט בײַ יָפוֹ, און משיח תַּלְמִידִים
 האָבן געהערט אַז פִּיפֶּא איז דאָרטן, האָבן זיי געשיקט צו פִּיפֶּא 2 מענער
 און אים געבעטן: פֶּאַרזאַם נישט צו קומען צו אונדז. 39 און פִּיפֶּא איז
 אויפגעשטאַנען און איז מיט זיי געגאַנגען. און ווען פִּיפֶּא איז געקומען, האָבן
 זיי אים געבראַכט אין דער עֲלִיָּה [שטיבל] שטוב. און אלע אַלְמָנוֹת זענען
 געשטאַנען אַרום פִּיפֶּא און האָבן געוויינט, און אים געוויזן די פֶּתָנוֹת און
 מַלְבוּשִׁים, וואָס צבִּיָּהּ האָט געמאַכט, ווען זי איז מיט זיי געווען. 40 אָבער
 פִּיפֶּא האָט זיי אלעמען אַרויסגעשיקט אינדרויסן, און האָט געפאלן אַראָפּ
 און דאווענען [זען לוקס 4:1-11]; 41 און פִּיפֶּא האָט זיך געקערט צום
 נַפְטָרֵט, און געזאָגט: טָבִיטָא, שטיי אויף! און זי האָט געעפנט אירע אויגן;
 און אַז זי האָט געזען פִּיפֶּא, האָט זי זיך אויפגעזעצט. און פִּיפֶּא האָט איר
 געגעבן די האַנט, און האָט זי אויפגעהויבן; און פִּיפֶּא האָט גערופֿן משיח
 קדוֹשִׁים און די אַלְמָנוֹת, און זי אוועקגעשטעלט פֶּאַר זיי אַ לעבעדיקע. 42
 און דאָס איז באַקאַנט געוואָרן איבער גאַנץ יָפוֹ; און רבים האָבן געגלויבט
 אין הָאָדוֹן. 43 און פִּיפֶּא איז פֶּאַרבלייבן אַ לענגערע צײַט אין יָפוֹ מיט
 איינעם אַ גאַרבער, אַ געוויסן מענטשן, שְׁמֵעוֹן. 2 און עס איז געווען אין
 קסריה איינער אַ בן אדם מיטן נאָמען קאַרנעליוס, אַ צַנְטוּרִיּוֹן פֿון דעם חֵיל,
 וואָס איז גערופֿן געוואָרן די איטאַליענישע קאַהורטע, 2 אַ פֿרוּמער
 יָרֵא-שָׁמַיִם מיט זיין כל בני בית, און גוֹמֵל חֲסָדִים רַבִּים און צָדָקָה צו הָעָם
 יִשְׂרָאֵל, און צו ה' האָט תָּמִיד דאווענען [זען לוקס 4:1-11]. 3 ער האָט אין אַ
 מְרָאָה קלאָר געזען, אַרום דער 9טער שָׁעָה פֿון דעם טאַג, ווי אַ מַלְאָךְ ה' איז
 צו אים אַרײַנגעקומען, און האָט צו אים געזאָגט: קאַרנעליוס! 4 און

קאַרנעליוס האָט אַ בליק געטון אויף אים און זיך געפאַרכטן און געזאָגט:
 וואָס איז עס, אַדוֹנִי? און ער האָט צו אים געזאָגט: דיינע תּפִּילות און דיין
 צדָקה זענען אַרויפגעקומען לזכרון פֿאַר ה'. 5 און איצט שיק מענער קיין
 יפו, און לאָז ברענגען שְׂמֵעוֹנֵעַן, וועמען מען רופט פִּיפֶּא; 6 פִּיפֶּא שטייט איין
 ביי אַ געוויסן גאַרבער, וועמעס בֵּית איז ביים ים. 7 און ווי דער מלאך, וואָס
 האָט גערעדט צו קאַרנעליוס, איז אוועק, האָט ער גערופן 2 פון זיינע
 עבדים, און אַ פּרוּמען זעלנער, אן חיל ירא שמים, פון די, וועלכע זענען תמיד
 ביי אים געווען; 8 און ווען ער האָט זיי אַלצדינג דערציילט, האָט ער זיי
 געשיקט קיין יפו. 9 לְמַחֲרָת, בשעת זיי זענען געווען אויפן דֶרֶךְ, און האָבן זיך
 דערנענטערט צו דער שטעטל, איז פִּיפֶּא אַרויפגעשטיגן אויף דעם דאָך
 דאווענען [זען לוקס 4:1-11], אַרום דער 6טער שעה. 10 און פִּיפֶּא איז
 הונגעריק געוואָרן, און האָט געוואָלט עפעס עסן. נאָר בשעת האַלל מען
 האָט צוגעגרייט, הִיָּתָה עָלָיו הַרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. 11 און הִנֵּה פִּיפֶּא האָט געזען
 דעם שָׁמַיִם אויפגעעפנט, און אַראָפּנידערן עפעס אַ פֶּלִי, ווי סע וואָלט
 געווען אַ גרויס ליילעך, אַראָפּגעלאָזט ביי די 4 עקן אויף דער ערד; 12 אין
 וועלכן עס האָבן זיך געפונען אַלערליי מִינִים פּירפּיסיקע חיות און שרצים
 פון דער ערד און עוף הַשָּׁמַיִם. 13 און אַ קוֹל איז געקומען צו אים: שטיי
 אויף, פִּיפֶּא, שחט און עס [זען דאָ ישועת אלוקינו האט קומען צו די טמא
 גויים וואס ה' מוכט טהור, רומ' 3:29]; ה' איז נישט לערנען פִּיפֶּא צו עסן
 טרייף]. 14 אָבער פִּיפֶּא האָט געזאָגט: חס ושלום, אַדוֹנִי; ווייל איך האָב נאָך
 קיינמאָל נישט געגעסן, וואָס איז טרייף און בֶּשֶׁר פִּגּוּלִים. 15 און אַ קוֹל איז
 צו אים ווידער געקומען אַ צווייט מאַל: וואָס ה' האָט געמאַכט טהור [זען
 אפס' 5:26; יהודים אין משיח 14-13:9], מאַך דו נישט טִּמָּא. 16 און דאָס איז
 געשען 3 מאַל; און די פֶּלִי איז תּיכּף אַרויפגענומען געוואָרן אין שָׁמַיִם אַריין.
 17 און בשעת פִּיפֶּא האָט נישט געוואוסט וויאַזוי זיך צו דערקלערן וואָס עס
 קען זיין די מְרָאָה, וואָס ער האָט געזען, הנה די מענער, וואָס זענען געשיקט
 געוואָרן פון קאַרנעליוסן, האָבנדיק זיך נאָכגעפרעגט וועגן בֵּית פון שמעון די
 גאַרבער, און זענען געשטאַנען ביים שַׁעַר, 18 און האָבן גערופן און

געפרעגט, צי שמעון, וועמען מען רופט פֿיפֿא, שטייט דאָרטן איין. 19 און
 בשעת פֿיפֿא האָט נאָכגעטראַכט וועגן דער מַרְאָה, האָט דער רוח הקודש צו
 אים געזאָגט: הִנֵּה, 3 בְּנֵי אָדָם זוכן דיד. 20 שטיי אויף און גיי אראַפֿ, און גיי
 מיט זיי, און צווייפל גאַרנישט; ווייל איך האָב זיי געשיקט [זען יוחנן 3:16].
 21 און פֿיפֿא האָט אַראָפֿגעגאַנגען צו די מענער, און האָט געזאָגט: הנה אָנִי
 האַיש, וועמען איר זוכט; וואָס איז די סִבָּה וועגן וואָס איר זענט געקומען?
 22 האָבן זיי געזאָגט: קאַרנעליוס, אַ צַנטוריון, אַ רעכטפֿאַרטיקער מענטש
 און אַ ירא-שמים, און וואָס האָט אַ שם טובּ ביים כל הָעָם היהודי, איז
 באַפוילן געוואָרן דורך אַ מלאך קדוש, צו שיקן דיד צו לאָזן ברענגען אין זיין
 בֵּית אַרִיין, כּדי צו הערן פֿון דינע דברים. 23 און פֿיפֿא האָט זיי אַרִינגערופן
 און האָט זיי מַכְנִיס-אֹרַח געווען. און לְמַחֲרָת איז ער אוועק מיט זיי, און
 אייניקע פֿון די אַחִים במשיח פֿון יפֿו זענען מיטגעגאַנגען מיט פֿיפֿא. 24 און
 אויפֿן אַנדערן טאָג זענען זיי אַרִינגעקומען קיין קסריה. און קאַרנעליוס
 האָט אויף זיי געוואָרט, אַזוי ווי ער האָט צוזאַמענגערופן זיינע קרובים און
 זיינע חברים. 25 און עס איז געווען, בשעת פֿיפֿא איז אַרִינגעקומען, האָט
 אים קאַרנעליוס באַגעגנט, און איז אנדערגעפאלן צו רגלים פֿון פֿיפֿא. 26
 און פֿיפֿא האָט אים אויפֿגעהויבן, און געזאָגט: שטיי אויף; איך אַליין בין
 אויך אַ בן אדם [זען רומ' 3:9; תהלים 51:7]. 27 און ווען ער האָט מיט אים
 גערעדט, איז ער אַרִינגעגאַנגען, און האָט געפֿונען רבים, וואָס זענען זיך
 צונויפֿגעקומען; 28 און פֿיפֿא האָט צו זיי געזאָגט: איר אַליין ווייסט, אַז עס
 איז אָסור פֿאַר אַ ייד, לקרֹב צו איש נְכָרִי, אָדער לְדַבָּקָה צו איינעם פֿון אַן
 אַנדער אַמָּה, אָבער ה' האָט מיר אַנטפֿלעקט, אַז איך זאָל קיינעם נישט רופן
 טרייף, אָדער פֿסֹל. 29 דערפֿאַר בין איך אויך געקומען אָן איינווענדונג,
 ווען מען האָט געשיקט נאָך מיר. איך פרעג דעריבער, מיט וואָסער פֿוֹנָה
 האָט איר געשיקט נאָך מיר? 30 און קאַרנעליוס האָט געזאָגט: מיט 4 טעג
 צוריק ביז צו דער דאָזיקער שָׁעָה, דער 9טער, האָב איך דאָווענענדיק [זען
 לוקס 4-11:1] אין מיין בֵּית, הנה אַ מאַן אין שיינענדיקע מלבושים איז
 געשטאַנען פֿאַר מיר, 31 און האָט געזאָגט: קאַרנעליוס, דיין דאָווענענדיק

[זען לוקס 4-11:1] איז דערהערט געוואָרן, און דיין צדקות איז לְזָכְרוֹן פֶּאָר ה'. 32 שיק דעריבער קיין יפו, און רוף צו דיר שְׁמֵעוֹנֶען, וועמען מען רופט כִּיפָא; ער שטייט איין אין דעם בַּיִת פֿון שְׁמֵעוֹנֶען, אַ גאַרבער, ביים ים. 33 איך האָב דעריבער תִּיכְּפָ געשיקט צו דיר; און דו האָסט טוֹב געטאָן, וואָס דו ביסט געקומען; און איצט זענען מיר אלע דאָ פֶּאָר ה', כדי צו הערן אַלצדינג, וואָס איז דיר באַפוֹילן געוואָרן פֿון ה'. 34 און כִּיפָא האָט געעפנט זיין מויל, און האָט געזאָגט: איך זע באמת איין, אַז ה' איז נישט קיין נושא-פֿנים, 35 נייערט אין כל עם איז דער, וואָס האָט מורא פֶּאָר ה', און טוט צָדֵק [דניאל 9:24], און איז רָצוּי לפני ה' [אין משיח, זען מה"ש 10:43]. 36 דאָס דָּבָר האָט ה' געשיקט צו די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, און האָט מבשר געווען בשורת הגאולה פֿון שְׁלוֹם דורך רִבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע -- ער איז אָדוֹן כל הארץ, אָדוֹן הַכֹּל -- 37 און איר אַלִּיין ווייסט דאָס דאָזיקע זאָך, וואָס איז אָנגעזאָגט געוואָרן איבער כל יהודה, אָנהייבנדיק אין גָּלִיל נאָך דער מקוה מים טבילה, וואָס יוֹחָנָן האָט געדרשנט: 38 ווי ה' האָט מָשַׁח (געזאַלֶבֶט) יהושע/ישוע פֿון נְצֻרַת מִיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ און מיט גבורה; וואָס איז אַרומגעגאַנגען עוֹשֶׂה חֶסֶד און האָט געהיילט כל, וואָס זענען געווען נְדַכָּאִים תחת יד הַשָּׁטָן, ווייל ה' איז מיט אים געווען. 39 און מיר זענען יְעֻדוֹת פֿון אַלצדינג, וואָס ער האָט געטאָן אין ארץ היהודים, און אין ירושלים; וועמען זיי האָבן אויך געטייט, דורך אויפהענגען אים אויף אַ בּוּיִם. 40 אים האָט ה' אויפגעוועקט אין תְּחִילַת הַמָּמִים דעם יום השלישי, און האָט אים געלאָזט אַנטפלעקט ווערן 41 נישט פֶּאָר כלל ישראל, נייערט פֶּאָר יְעֻדוֹת, וואָס זענען פֶּאָרויס אויסדערוויילט געוואָרן פֿון ה', פֶּאָר אונדז, וואָס האָבן מיט אים געגעסן און געטרונקען, אחרי משיח איז אויפגעשטאַנען אין זיין תְּחִילָה פֿון הַמָּתִים. 42 און ער האָט אונדז באַפוֹילן מְבַשֵּׁר צו זיין פֶּאָר הָעָם, און צו זאָגן יְעֻדוֹת, אַז דאָס איז ער, וואָס איז באַשטימט געוואָרן פֿון ה' פֶּאָר אַ שׁוֹפֵט פֿון הַחַיִּים און הַמָּתִים.

43 אויף אים זאָגן יְעֻדוֹת כל הנביאים, אַז דורך זיין נאָמען [זען זכריה 6:11-12] וועט יעדער בן אדם, וואָס גלויבט אין אים, קריגן סְלִיחַת פֿון די עבירות. 44 בשעת כִּיפָא האָט נאָך גערעדט די דאָזיקע דברים, איז דער רוּחַ

הקוֹדֶשׁ גַּעֲפָאֵלָן [זַען גַּעֲפָאֵלָן, מַה"שׁ 8:16] אוּיף אַלע, וואָס האָבן געהערט
דאָס דָּבָר. 45 און די פון די גַּעֲמַלְטֵע [ד. ה. די ייִדישע] מאַמִּינִים וועלכע
זענען מיט גַּעֲקוּמֵען מיט פֿיפֿאַ, זענען נִשְׁתּוֹמֵם גַּעוּוּאָרן, מַחֲמַת וואָס אויך
אויף די אומות איז אויסגעגאַסן גַּעוּוּאָרן די מִתְּנָה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, 46
מַחֲמַת זיי האָבן זיי געהערט רעדן מיט לשוֹנוֹת [מַרְק' 16:17], און זיי האָבן
גַּעזאַגט בָּרוּךְ ה'. דַּעֲמַלְט הָאָט פֿיפֿאַ גַּעֲנַט־פֿערט, און גַּעזאַגט: 47 צי קען
דען עֲמִיצֵעַר פֿאַרווערן דאָס מַקּוּה מַיִם, אַז עס זאָלן נישט מַקּוּה מַיִם
גַּעטוֹבֵלֵט ווערן די דאַזיקע, וואָס האָבן באַקוּמֵען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, ווי מיר
[זַען מַה"שׁ 2:4]! 48 און ער האָט זיי באַפּוּילן זיך צו לאָזן מַקּוּה מַיִם
גַּעטוֹבֵלֵט זיין אין דעם נאָמֵען פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. דַּעֲמַלְט
הָאָבן זיי אים גַּעֲבַעֲטֵן צו פֿאַרְבַּלִּיבן אַיִנִּיקֵע טַעג. יאָ און מַשִּׁיחַ שְׁלִיחִים
און די אַחִים בַּמְּשִׁיחַ, וועלכע זענען גַּעוּוּען אין יְהוּדָה, האָבן געהערט, אַז
אויך די אומות האָבן מַקְבֵּל גַּעוּוּען דאָס דָּבָר ה'. 2 און ווען פֿיפֿאַ איז
אַרויפֿגַּעקוּמֵען קיין יְרוּשָׁלַיִם, האָבן זיך די גַּעֲמַלְטֵע גַּעקִּירִיגט מיט אים, 3
און גַּעזאַגט: דו ביסט אַרִיִּינִיגֶעאַנִיגֶען צו אַנְשִׁים עֲרִלִים, און האָסט גַּעגַעסן
מיט זיי. 4 און פֿיפֿאַ האָט אַנִּיגֶעהוּיבן, און האָט זיי דַּעֲרַצִיִּלֵּט כַּסְדֵּר, אַזוי צו
זאָגן: 5 איך בין גַּעוּוּען אין דער שטַעטֵל יְפוֹ און בין דַּאווענען גַּעוּוּען [זַען
לוֹקֵס 4-11:1]; און אין הַרוּחַ הָאָב איך גַּעזַען אַ מַרְאָה [חַזִּיוֹן]: עֲפַעס אַ כְּלִי
הָאָט אַרְאָפֿגַּעקוּמֵען, ווי אַ גְרוּיס לִיִּלְעֵךְ, אַרְאָפֿגַּעלֶאַזט פון שְׁמִים ביי די 4
עֲקוּ, און עס איז גַּעקוּמֵען צו מיר; 6 און אַז איך האָב דַּעֲרִין אַרִיִּינִיגֶעקוּקֵט,
הָאָב איך דאַרטן באַמַּעֲרֵקֵט בַּהֲמוֹת פון הָאָרֶץ, און ווילדע חיות און שְׂרָצִים
און עוֹף הַשָּׁמַיִם. 7 און איך האָב אויך געהערט אַ קוֹל זאָגן צו מיר: שְׁטִי
אויף, פֿיפֿאַ, שַׁחט און עס. 8 אָבַעַר איך האָב גַּעזאַגט: חַס וּשְׁלוֹם, אַדוֹנָי;
ווייל קיין טרייף אָדַעַר בְּשֵׁר פֿגּוּלִים זאָך איז קיינמאַל נישט אַרִיִּינִיגֶעאַנִיגֶען
אין מיין מויל אַרִיִּין. 9 און דאָס קוֹל פון שְׁמִים האָט אַ צווייט מַאָל
גַּעֲנַט־פֿערט: וואָס ה' האָט גַּעמאַכט טְהוֹר, זאָלסטו נישט מַאָכֵן טְמֵא. 10
און דאָס איז גַּעשַׁען 3 מַאָל, און אַלץ איז ווידער אַרויפֿגַּענוּמֵען גַּעוּוּאָרן אין
שְׁמִים אַרִיִּין. 11 און הנה אין אַן אויגנבליק זענען 3 בְּנֵי אָדָם גַּעשְׁטאַנען

פאר דעם בית, אין וועלכן מיר זענען געווען, וואָס זענען געשיקט געוואָרן פון קסריה צו מיר. 12 און דער רוח הקודש האָט געזאָגט צו מיר, גיין מיט זיי, און זיך גאַרנישט ווייגערן. און די דאָזיקע 6 אַחים במְּשִׁיחַ זענען מיטגעגאַנגען מיט מיר, און מיר זענען אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בית אַרײַן פון דעם בן אדם. 13 און ער האָט אונדז דערציילט, וויאָזוי ער האָט געזען דעם מלאך שטיין אין זײַן בית, און זאָגן: שיק קיין יפו און לאָז ברענגען שְׁמֵעוֹנָען, וועמען מען רופט פִּיפּא, 14 וועלכער וועט רעדן צו דיר דברים, דורך וועלכע דו וועסט געהאַלפן ווערן, אַתָּה און כל בֵּיתְךָ. 15 און ווען איך האָב אָנגעהויבן צו רעדן, איז געפאַלן אויף זיי דער רוח הקודש, פונקט ווי אין אָנהויב אויף אונדז [מה"ש 2:4]. 16 און איך האָב מיך דערמאַנט אָן דעם דָּבָר פון האָדון, ווי ער האָט געזאָגט: יוֹחָן האָט מקוה מים געטובלט מיט מים, אָבער איר וועט מקוה מים געטובלט ווערן מיט דעם רוח הקודש [מה"ש 2:4; 10:44-46; 8:15-18; 7:1-19]. 17 דעריבער, אויב ה' האָט זיי געגעבן די זעלביקע מִתְּנָה, ווי אויך צו אונדז, די מאמינים היהודים אין רבי מלך המְּשִׁיחַ האָדון יהושע/ישוע, ווער בין איך, וואָס זאָל קענען פארווערן ה'? 18 און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי שטילגעשוויגן און זיי האָבן געזאָגט פֶּרוּך ה', אַזוי צו זאָגן: באַמַת, אויך צו די אוימות האָט ה' געגעבן די תשובה וואָס פירט צום חיים. 19 און דערווייל די, וועלכע זענען צעשפרייט געוואָרן צוליב דער רדיפה, וואָס האָט זיך אויפגעהויבן איבער סִטְפָּנוֹס, זענען אוועק ביז פִּינִיקִיָה און קפֿריסין און אַנטִיֹוכְיָה, און האָבן צו קיינעם נישט גערעדט דאָס דָּבָר, אַחוּץ נאָר צו יידן. 20 און צווישן זיי זענען געווען אַנְשִׁים פון קפֿריסין און קירניים, וואָס ווען זיי זענען געקומען קיין אַנטִיֹוכְיָה, האָבן זיי אויך גערעדט אפילו צו די גריכן, און מְבַשֵּׁר געווען דעם בשורת הגאולה פון האָדון יהושע/ישוע. 21 און די האָנט פון ה' איז געווען מיט זיי; און אַ גרויסע צאָל, וואָס האָט געגלויבט, האָט זיך געקערט צו האָדון. 22 און די זאָך וועגן זיי איז געהערט געווארן אין די אויערן פון דער הברית החדשה קהילה אין ירושלים, און זיי האָבן געשיקט בַר-נְבָאן קיין אַנטִיֹוכְיָה. 23 און ווען ער איז אָנגעקומען, און האָט געזען דעם חֶסֶד ה',

הָאָט ער געזאגט ברוך ה'; און ער האָט אלעמען מזהיר געווען, לְהִיט דְּבִקִּים
בְּאָדוֹן בְּלֵב שְׁלָם; 24 ווייל ער איז געווען אַן איש טוֹב, און פול מיט דעם רוּחַ
הַקּוֹדֵשׁ און מיט אָמוּנָה. און אַ המון רב מענטשן איז צוגעקומען צו הָאָדוֹן.
25 און ער איז אַרויסגעגאַנגען קיין טאַרסוס צו זוכן רב שְׂאוּלן; 26 און אַז
ער האָט אים געפונען, האָט ער אים געבראַכט קיין אַנטוויכְיָה. און דאָרטן
זענען זיי זיך צוזאַמענגעקומען אַ גאַנץ יאָר אין דער משיח בריית חדשה
קהלָה, און האָבן געלעדנט תּוֹרָה צו אַ קהל רב; און עס איז געווען אין
אַנטוויכְיָה, אַז די תּלמידים זענען צום ערשטן מאָל גערופן געוואָרן
"משיחיסטים." 27 און אין די דאָזיקע טעג האָבן נביאים פון ירושָׁלַיִם
אַראָפּגעקומען קיין אַנטוויכְיָה. 28 און עס איז אויפגעשטאַנען איינער פון זיי
מיטן נאָמען אַגבּוֹס, און האָט אָנגעוויזן דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, אַז סע וועט
זיין אַ רָעב גָדוֹל איבער דער כָּל הָעוֹלָם; וואָס איז געשען אין די טעג פון
קלאָודיוסן [לספירה 41-54]. 29 און משיח תּלמידים האָבן באַשלאָסן, אַז
יעדער איינער פון זיי, לויט זיין מעגלעכקייט, זאָל שיקן עזרת האחים
במשיח, וואָס האָבן געלעבט אין יהודה [זען קור"א 16:2; קור"ב 12-14
4:2-8]; 30 און דאָס האָבן זיי אויך געטאָן, און האָבן עס געשיקט צו די
זקנים דורך דער האַנט פון בַּר-נַבְיָאן און רב שְׂאוּלן. יב און אַרום יענער צייט
האָט דער מֶלֶךְ הוֹרְדוֹס [הורדוס אגריפס דער ערשטער מלך פון יהודה
לספירה 41-44] אויסגעשטרעקט זיינע הענט צו פֿייניקן אייניקע פון משיח
קהלה. 2 און ער האָט געטייט יַעקבן אחי יוחנן [זען מתי 4:21] מיט דער
חָרֵב. 3 און ווען הוֹרְדוֹס האָט געזען, אַז דאָס איז וואוילגעפעלן געוואָרן די
אנשי יהודה, האָט ער געמערט צו כאַפֵּן אויך פֿיפּא. און דאָס זענען געווען
די טעג פון חג-הַמִּצּוֹת. 4 און אַז ער האָט אים געכאַפט, האָט ער אים
אַינגעזעצט אין דער בֵּית הַסֵּהַר, און האָט אים איבערגעענטפערט צו 4
אַפטיילונגען זעלנער, יעדע פון 4 מאָן, פֿיפּא צו היטן, מיט דער דעה, נאָך
פֿסח פֿיפּא אַרויסצופירן פאַר הָעָם. 5 פֿיפּא איז דעריבער געהאַלטן געוואָרן
אין דער בֵּית הַסֵּהַר; אָבער משיח קהלה האָט פאַר אים צו ה' בחזקה
דאווענען [זען לוקס 4-11:1]. 6 און ווען הוֹרְדוֹס איז געווען גרייט פֿיפּא

אַרויספירן, איז פֿיפֿא יענע לילה געשלאָפֿן צווישן 2 חילים, געבונדן מיט 2
 קייטן געבונדן; און שומרים פֿאַר דער דילת האָבן געהיט די בית הסֶהר. 7 און
 הנה, איז אַ מלאַך ה' געשטאַנען לעבן אים, און אַן אור האָט געשיינט אין
 דער חֶדֶר; און ער האָט אַ קלאַפֿ געטאַן פֿיפֿא אין דער זייט, און האָט אים
 אויפגעוועקט, און געזאַגט: קום מֶהר! און די קייטן זענען אַראָפֿגעפֿאַלן
 פֿון זיינע הענט. 8 און דער מלאַך האָט צו אים געזאַגט: גאַרטל דיך אונטער,
 און בינד צו דינע סנדלן. און ער האָט אַזוי געטאַן. און מלאַך ה' האָט צו
 פֿיפֿא געזאַגט: היל דיך איין אין דיין בעקעטשע, און גיי מיר נאָך. 9 און
 פֿיפֿא איז אַרויסגעגאַנגען, און איז אים נאָכגעגאַנגען; און פֿיפֿא האָט נישט
 געוואוסט, אַז ס'איז געווען אַמת, דאָס, וואָס ס'איז געטאַן געוואָרן דורך
 דעם מלאַך, נייערט האָט געמיינט, אַז ער האָט געזען אַ חֶזוֹן. 10 און ווען זיי
 זענען דורכגעגאַנגען די ערשטע און די צווייטע וואָך, זענען זיי געקומען צו
 דעם שַׁעַר הַבְּרָזָל, וואָס פירט אין דער עיר אַרײַן; און דער שַׁעַר האָט זיך
 געעפֿנט פֿאַר זיי פֿון זיך אַליין. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, און זענען
 דורכגעגאַנגען דורך אַ רחוב; און פֿלוצים האָט דער מלאַך אָפֿגעשיידט פֿון
 אים. 11 און ווען פֿיפֿא איז געקומען צו זיך, האָט ער געזאַגט: איצט ווייס
 איך באַמת, אַז ה' האָט אַרויסגעשיקט זיין מלאַך און האָט מיך מציל געווען
 פֿון דער האַנט פֿון הוֹרְדוֹסוֹן, און פֿון כל פְּנוֹתֵיהֶם פֿון די דאָזיקע אנשי
 יהודה. 12 און ווען פֿיפֿא האָט זיך מישב געווען די זאָך, איז ער געגאַנגען צו
 דעם בֵּית שְׁטִיבֵל פֿון מֶרְיָמָען [זען קול' 4:10] אַם יוֹחָנָן, וועמען מען האָט
 גערופֿן מֶרְקוֹס [זען מרק' 14:51; 16:20-1:1; קול' 4:10; טימ"ב 4:11; פילמ' 24;
 מה"ש 39-37:15; כיפֿא א 5:13], וואו רבים זענען געווען פֿאַרזאַמלט און
 זענען דאווענען [זען לוקס 4:1-11]. 13 און ווען פֿיפֿא האָט אָנגעקלאַפֿט אין
 דער דילת השַׁעַר, איז אַ נַעֲרָה, וואָס האָט געהייסן רֶאָדָאָ, ארויסגעקומען
 הערן. 14 און ווען זי האָט דערקענט קול פֿון פֿיפֿא, האָט זי אויס שְׁמָחָה
 אים נישט געעפֿנט דעם שַׁעַר, נייערט איז אַרײַנגעלאָפֿן, און האָט
 דערציילט, אַז פֿיפֿא שטייט ביים דעם שַׁעַר. 15 און זיי האָבן צו איר
 געזאַגט: דו ביסט משוגע. נאָר זי האָט פֿאַרזיכערט, אַז עס איז טאַקע ווי זי

הָאָט געזאָגט. האָבן זיי געזאָגט: עס איז זיין מלאך! 16 אָבער פֿיפּאָ האָט
געהאַלטן אין איין קלאַפּן; און ווען זיי האָבן געעפּנט און האָבן זיי אים
געזען, זענען זיי פאַרחידושט עוואָרן. 17 און פֿיפּאָ האָט זיי געגעבן אַ רָמז
מיט דער האַנט זיי זאָלן שווייגן, און האָט זיי דערציילט וויאָזוי האָדון האָט
פֿיפּאָ אַרויסגעפירט פון דער בֵּית הַסֵּהַר, און ער האָט געזאָגט: דערציילט
עס יַעקבן [זען מרק' 6:3; קור"א 15:7; מה"ש 15:13; 18-21:17; גלט' 1:19];
12, 9:2; יעקב [1:1-5:20] און די אַחים במשית. און ער האָט אָפּגעקערט און
איז געגאַנגען צו מקום אַחֵר. 18 און ווען עס איז געוואָרן אור הַבֶּקֶר פון יום,
איז געוואָרן אַ בֶּהֱלָה גדולה צווישן די חָלִים: וואָס איז געוואָרן פון פֿיפּאָ?
19 און ווען הורדוס האָט פֿיפּאָ געזוכט און האָט אים נישט געפונען, האָט
ער געלאָזט פאַרהערן די שוֹמרים, און האָט באַפוילן, אַז זיי זאָלן געטייט
ווערן. און הורדוס איז אַראָפּגעגאַנגען פון יהודה קיין קסריה, און איז
דאָרטן פאַרבלייבן. 20 און הורדוס איז געווען שטאַרק אין פֿעס אויף די
אַנשי צור און צידון; און זיי זענען אלע צוזאַמען צו אים געקומען, און אַז זיי
האָבן איבערגערעדט בלאַסטוסן הממונה על חצר המלך, האָבן זיי געבעטן
שָׁלוֹם, מחמת אָרץ פון צור און צידון איז געשפּייזט געוואָרן פון דעם אָרץ
הַמֶּלֶךְ. 21 און אין אַ באַשטימטן טאָג האָט זיך הורדוס אָנגעטאָן זיינע
קיניגלעכע מַלבושים, און האָט זיך געזעצט אויף דעם כֶּסֶּא-הַמְּלוּכָה, און
האָט געהאַלטן פאַר זיי אַ רעדע. 22 און הָעַם האָט געשריגן: עס איז דאָס
קול פון אַן א-ל און נישט פון קיין בֶּן אָדָם! 23 און תִּיכֵף האָט אַ מלאך ה'
הורדוס געשלאָגן, מחמת ער האָט נישט געגעבן ה' דעם כָּבוֹד; און הורדוס
איז צעפרעסן געוואָרן פון ווערים, און איז געשטאַרבן. 24 אָבער דאָס דָּבָר
ה' איז געוואַקסן און האָט זיך געמערט. 25 און בַּר-נְבִיא און רַב שְׂאוּל האָבן
זיך אומגעקערט פון ירושָׁלַיִם [צו אַנטיוכיה סוריה], אַזוי ווי זיי האָבן
דערפילט זייער שליחות פאר משיח, און האָבן מיטגענומען מיט זיך יוֹחָנָן,
וועמען מען האָט גערופן מַרְקוּס [זען מה"ש 12:12]. יג און עס זענען געווען
אין אַנטיוכְיָה ביי דער דאָרטיקער משיחס ברית חדשה קהלה נְבִיאִים און
מוֹרִים: בַּר-נְבִיא, און שְׁמַעוֹן, וואָס איז גערופן געוואָרן ניגער, און לוקיוס

הקיָרְנִי, און מַנְחֵם, דער יוגנט-חבר פון הורדוסן, דעם טעטראַרד [זען לוקס 23:7; 3:1; 9:9], און רב שאול. 2 און בשעת זיי האָבן געדינט ה', און האָבן געפאַסט, האָט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ געזאָגט: שיידט אָפּ פאַר מיר בַּר-נְבָאן און שאולן צו דער עבֹדֶת קוֹדֶשׁ, צו וועלכער איך האָב זיי גערופֿן. 3 דעמלט, נאָכן תענית און דאווענען [זען לוקס 4-11:1], האָבן זיי אויף זיי אַרויפגעלייגט זייערע הענט, און האָבן זיי אַוועקגעשיקט. 4 און ווערנדיק אַרויסגעשיקט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, האָבן זיי אַראָפּגעגאַנגען קיין סלבקיה, און פונדאַנען זענען זיי זיך אַוועקגעשיפט קיין קפֿריסין. 5 און ווען זיי זענען אָנגעקומען קיין סְלֵמִיס, האָבן זיי געדרשענען די בשורת הגאולה פון דאָס דָּבָר ה' אין די יידישע שולן. און זיי האָבן אויך געהאַט יוֹחָנָן פאַר זייער עוֹזֵר. 6 און ווען זיי זענען דורכגעגאַנגען דעם גאַנצע אינזל ביז פֿפּוֹס, האָבן זיי געפונען אַ געוויסן איש, אַ ייִד, אַ פֿישוף-מאַכער, אַ נביא שְׁקָר, וואָס האָט געהייסן בַּר-יְהוֹשֻׁעַ; 7 ער איז געווען מיט דעם פּראָקאַנסול סְרַגְיוֹס פּוּלּוֹס, אַן איש פון שְׂכָל, וואָס האָט גערופֿן צו זיך בַּר-נְבָאן און רב שאולן, און האָט באַגערט צו הערן דאָס דָּבָר ה'. 8 אָבער עלימאַס, דער פֿישוף-מאַכער - מחמת דאָס איז דער טייטש פון זיין נאָמען - האָט זיך זיי אַקיינגעשטעלט, זוכנדיק אַוועקצוקערן דעם פּראָקאַנסול פון דער [אַרטאַדאַקסיש יידיש] אָמונה. 9 אָבער רב שאול, וועלכער הייסט אויך פּוּלּוֹס, פּוּל מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, האָט שאַרף געקוקט אויף אים מיט זיינע אויגן, 10 און געזאָגט: דו זון פון דעם טייוול, שוֹנָא פון כָּל צָדֵק [דניאל 9:24], און פּוּל מיט יעדער מַרְמָה און שווינדל און כל רָשָׁע, וועסטו נישט אויפהערן צו פאַרקרימען די גלייכע וועגן פון ה'! 11 און איצט, הִנֵּה, די האַנט פון ה' איז אויף דיר, און דו וועסט זיין בלינד, און נישט זען אַ צייט די שָׁמֶשׁ. און תִּיכַף איז אויף אים געפאַלן אַ טונקלקייט און אַ פינסטערניש; און ער איז אַרויפגעגאַנגען און האָט געזוכט עמעצער וואס זאָל אים פירן ביי דער האַנט. 12 יעמאַלט האָט דער פּראָקאַנסול געגלויבט, ווען ער האָט געזען וואָס עס איז געשען, מחמת ער איז נְשַׁתּוּמָם געוואָרן פון משיחַ תּוֹרָה, דער תּוֹרַת הָאֱדוֹן. 13 און פּוּלּוֹס [רב שאול] און זיינע חברים האָבן

זיך אַוועקגעשיפט פון פּפּוס, און זענען געקומען קיין פּערגאַ אין פּמפּיליָה.
 און יוֹחַנָן האָט זיך אָפּגעטיילט פון זיי, און האָט זיך אומגעקערט קיין
 ירוּשָׁלַיִם. 14 זיי אָבער זענען ווייטער געגאַנגען פון פּערגאַ, און זענען
 געקומען קיין אַנטיוּכָה פון פּיסידיע [זען מה"ש 25-24:14]. און שבת זענען
 זיי אַריינגעגאַנגען אין דער שויל, און האָבן זיך אַנידערגעזעצט. 15 און נאָך
 דעם קריאַת התורה און די נביאים, האָבן די גבאים פון דער שול צו זיי
 געשיקט, אַזוי צו זאָגן: אַנשם אַחים, אויב איר האָט עפעס אַ מוסר-דָבָר פאַר
 הָעָם, טאָ זאָגט. 16 און פּוילוס [רב שָׂאוּל] איז אויפגעשטאַנען, און הניף
 מיט דער האַנט, און געזאָגט: אַנשי ישראֵל וַיֵּרְאִי הָאֱלֹקִים, שְׁמְעוּ: 17 אַלְקֵי
 הָעָם הַזֶּה, אַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, בְּחַר בְּאַבוֹתֵינוּ וְרוּמָם אֶת הָעָם בְּהִיוֹתָם גֵּרִים בְּאַרְצָ
 מִצְרַיִם וּבְיַד רָמָה הוֹצִיאָם מִשָּׁם. 18 און כמעט 40 שָׁנָה נָשָׂא אוֹתָם בְּמִדְבָּר 19
 וּלְאַחַר שֶׁהִשְׁמִיד 7 גוֹיִם בְּאַרְצָ כְּנָעַן חֵלֶק לָהֶם אֶת אַרְצָם לְנַחֲלָה. 20 כָּל זֶה
 אַרְךְ 450 שָׁנָה וְאַחֲרֵי כֵן נָתַן לָהֶם שׁוֹפְטִים עַד שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא. 21 לְאַחַר מִכּוֹן
 בְּקִשׁוֹ מֶלֶךְ וְאַלְקִים נָתַן לָהֶם אֶת שָׂאוּל בֶּן-קִישׁ, אִישׁ מִשִּׁבְט בְּנִימִין, לְמֶשֶׁךְ 40
 שָׁנָה. 22 כְּאַשֶׁר הִסִּיר אוֹתוֹ הַקִּים לָהֶם אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ וְעָלְיוֹ הַעִיד בְּאַמְרוֹ:
 מִצָּאתִי דָוִד בֶּן-יִשַׁי, אִישׁ כְּלָבָבִי, וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת כָּל חֲפָצִי. 23 מִזֶּרְעוֹ הֵבִיא
 אַלְקִים, כְּפִי הַהִבְטָחָה, מוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל - אֶת יְהוֹשֻׁעַ/יִשׁוּעַ, 24 אֲשֶׁר לִפְנֵי
 בּוֹאוֹ הַכְּרִיז יוֹחַנָן אֶת מַקּוֹה מִים טְבִילַת הַתְּשׁוּבָה אֶל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. 25
 כְּשֶׁהִשְׁלִים יוֹחַנָן אֶת מְרוּצָתוֹ אָמַר, לְמִי אַתֶּם חוֹשְׁבִים אוֹתִי? לֹא אָנִי הוּא. אַךְ
 הִנֵּה הוּא בָּא אַחֲרַי וְאָנִי אֵינְנִי רְאוּי לְהַתִּיר אֶת נַעֲלָיו. 26 אַנְשִׁים אַחִים, בְּנֵי
 מִשְׁפַּחַת אַבְרָהָם, וַיֵּרְאִי אַלְקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם; אֲלֵינוּ נִשְׁלַח דָּבָר הַיְשׁוּעָה
 הַזֹּאת. 27 כִּי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וְהַעוֹמְדִים בְּרֹאשׁם לֹא הִכִּירוּהוּ וּבִשְׁפָטָם אוֹתוֹ
 מִלְּאוֹ אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים בְּכָל שַׁבָּת, 28 וְאַף כִּי לֹא מִצָּאוּ שׁוּם עֲלֵה
 לְמִשְׁפַּט מוֹת בְּקִשׁוֹ מִפִּילְטוֹס לְהַמִּיתוֹ. 29 כְּאַשֶׁר הִשְׁלִימוּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 הַכְּתוּבִים עָלָיו הוֹרִידוּהוּ מִן הָעֵץ וְהַנִּיחוּהוּ בְּקִבְרָ [זען ישעיה 53:9], 30 אַךְ
 אַלְקִים הִקְיִמוּ מִן הַמֵּתִים. 31 יָמִים רַבִּים נִרְאָה אֶל הָאֲנָשִׁים שְׁעָלוּ אֹתוֹ מִן
 הַגָּלִיל לְיְרוּשָׁלַיִם וְעַתָּה הֵם עֹדְיוֹ לִפְנֵי הָעָם. 32 וְאַנְחֵנוּ מִבְּשָׂרִים לָכֶם כִּי
 הַהִבְטָחָה אֲשֶׁר הִבְטָחָה לְאַבוֹתֵינוּ, 33 אַלְקִים קִים אוֹתָהּ לָנוּ, הַבְּנִים, בְּהַקְיָמוֹ

אַת יהושע/ישוע, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּמִזְמוֹר הַשְּׁנִי: בְּנֵי אֶתְּהָ, אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתֶיךָ
 [תהלים 2:7]. 34 וְעַל הַקִּימוֹ אוֹתוֹ מִן הַמֵּתִים לְבִלְתִּי שׁוֹב עוֹד אֶל שַׁחַת, כֹּה
 אָמַר: אַתָּן לָכֶם חֲסִידֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים. 35 לָכֵן נֶאֱמַר גַּם בְּמָקוֹם אַחֵר: לֹא־תִתֶּן
 חֲסִידֶיךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת [תהלים 16:10]. 36 הֵן דָּוִד, לְאַחַר שְׁשֶׁרֶת בְּדוֹרוֹ לְפִי
 תִּכְנִית אֱלֹקִים, שָׁכַב וְנֶאֱסַף אֶל אֲבוֹתָיו וְרָאָה שַׁחַת. 37 אָבֵל זֶה שְׁאֵלְקִים
 הֶקְימוֹ לֹא רָאָה שַׁחַת. 38 עַל כֵּן, אֲנָשִׁים אַחִים, שְׁיֵהָא יְדוּעַ לָכֶם כִּי הוֹדוֹת לוֹ
 מִכְרֹזֵת לָכֶם סְלִיחַת חַטָּאִים; 39 וּבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁלֹּא יִכְלַתֶּם לְהַצְדִּיק בָּהֶם
 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, הָרִי שָׁבוּ נִצְדָּק כָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין. 40 לָכֵן הִזְהָרוּ שֶׁלֹּא יָבוֹא עֲלֵיכֶם
 הַנְּאֻמָּר בְּנְבִיאִים: 41 רְאוּ בְּגוֹיִם וְהִבִּיטוּ וְהִתְמַהוּ וְהִתְמַהוּ. כִּי־פִעַל פִּעַל בִּימֵיכֶם
 לֹא תֵאֲמִינוּ כִּי יִסְפָּר [חבקוק 1:5]. 42 אוֹן בִּשְׁעַת זַיִּי זַענֵעַן אַרוּיס־גַּעגֶאֱנַגֶּען פֿון
 שׁוֹל, הָאָט מַעַן זַיִּי גַעבַעֶטן, אַז דַּעַם קוּמַענְדִיקן שַׁבַּת זָאָלן דִּי זַעלְבִיקַע
 דַּבְרִים גַּערַעדֶט ווערן צו זַיִּי. 43 אוֹן ווען דִּי קַהֵל אִיז זִיךְ צַעגֶאֱנַגֶּען, הָאָבֵן אַ
 סַךְ פֿון דִּי יִידן אוֹן פֿון דִּי פֿרוּמַע גֵּרִים נֶאֱכַגַעפֶּאָלְגַט פּוּילוֹס [רַב שְׁאוּל] אוֹן
 בֶּר־נְבִיא, וועלכַע הָאָבֵן צו זַיִּי גַערַעדֶט, אוֹן זַיִּי מַזְהִיר גַעווען צו פֶּאַרְבִּלִיבֵן
 אִין דַּעַם חֲסִד פֿון ה'. 44 אוֹן אוּיף דַּעַם פֶּאַלְגַענְדִיקן שַׁבַּת אִיז כִּמְעַט דִּי
 גֶאֱנַצַע שְׁטאַט זִיךְ צוּזאַמַענְגַעקוּמַעַן צו הַעֵרן דַּאָס דְּבָר ה'. 45 אָבַעַר ווען דִּי
 יִידן [אַן אַרטאַדאַקסיש ייִדיש אַמוֹנָה, זַען מַה"ש 21:21,24] הָאָבֵן גַעזַעַן דַּעַם
 הַמּוֹן, זַענֵעַן זַיִּי גַעוואָרן פּוּל מִיט קַנאַה, אוֹן הָאָבֵן אַקִּיגֶנְגַּעֶרַעדֶט דַּאָס,
 וואָס אִיז גַערַעדֶט גַעוואָרן דוּרְךְ רַב שְׁאוּל, אוֹן הָאָבֵן גַעלַעסֶטֶרַט. 46 אוֹן
 רַב שְׁאוּל אוֹן בֶּר־נְבִיא הָאָבֵן גַערַעדֶט מִיט אֲמִץ לֵב, אוֹן הָאָבֵן גַעזַאָגַט: עַס
 אִיז גַעווען נוּיטִיק, אַז דַּאָס דְּבָר ה' זָאָל קוֹדֵם כָּל צו אִיךְ גַערַעדֶט ווערן; נֶאָר
 ווייל אִיר פֶּאַרשְׁטוּיסֶט עַס פֿון אִיךְ, אוֹן הַאֵלֶט זִיךְ נִישֶׁט פֶּאַר רָאוּי אוּיף חַיִּי
 עוֹלָם, זַע, קַעֵרן מִיר זִיךְ דַּעֵרפֶּאַר צו דִּי אוּמוֹת. 47 ווייל אַזוּי הָאָט אוּנְדִז ה'
 בַּאֲפוּיִלֵן: וְנִתְתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם, לְהִיּוֹת יְשׁוּעָתִי עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ [ישעיה 49:6]. 48
 אוֹן ווי דִּי אוּמוֹת הָאָבֵן דַּאָס גַעהַעֵרַט, הָאָבֵן זַיִּי זִיךְ גַעפֶּרִיִּיט מִיט שְׁמַחָה
 גְּדוּלָה, אוֹן הָאָבֵן גַעלויבֶט דַּאָס דְּבָר ה'; אוֹן וויפֿל עַס זַענֵעַן גַעווען מִיַּעֲדִים
 פֶּאַר חַיִּי עוֹלָם גַעוואָרן הַמַּאמִּינִים הַמְּשִׁיחִיסִטִים. 49 אוֹן דַּאָס דְּבָר ה' אִיז
 פֶּאַרשְׁפֶּרִיִּיט גַעוואָרן אִיבַעַר דַּעַר כָּל הָאָזוֹר. 50 אָבַעַר דִּי יִידן [אַן

ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש [21:21,24] האָבן אָנגערייצט די פֿרוּמע נָשים פֿון חָשובן שטאַנד, און די עלטסטע פֿון דער שטאָט, און האָבן דערוועקט אַ רדיפה קעגן רב שָאול און בַר-נְבָאן, און זיי האָבן זיי אַרויסגעטריבן פֿון זייער געגנט. 51 און זיי האָבן אָפּגעטרעסלט קעגן זיי דעם שטויב פֿון זייערע רגלים [נָעַר חָצֵנוּ, נחמ' 5:13], און זענען געקומען קיין איקוּניוֹן. 52 און משיחַס תּלמידים זענען געווען פֿול מיט שְׂמֵחָה און מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. יְד און דאָס זעלביקע איז געשען אין איקוּניוֹן, אַז זיי זענען אריינגעגאַנגען אין דער יידישער שול און האָבן אזוי גערעדט אויף אַזאַ אָפּן, אַז אַן עַם רַב, סיי פֿון יִידן און סיי פֿון גריכן, געווארן המאמינים המשיחיסטים. 2 אָבער די יִידן אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה האָבן אויפֿגעהעצט און פֿארביטערט די מאַסן פֿון די גויים קעגן די אַחים במשית. 3 דעריבער האָבן זיי דאָרטן פֿאַרבלייבן אַ לאַנגע צייט, און האָבן גערעדט מיט אַמֶץ לֵב פֿון הָאָדוֹן [זען תהלים 110:1; מלאכי 3:1], וועלכער האָט מֵעִיד געווען פֿאַר דעם דָּבָר פֿון זיין חֶסֶד, געבנדיק, אַז עס זאָלן געשען אותות און מופתים דורך די הענט פֿון משיחַס שליחים. 4 און דאָס מאַסע פֿון דער שטאָט איז געווען צעטיילט: טייל האָבן געהאַלטן מיט די יִידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש [21:21,24], און טייל מיט משיחַס שליחים. 5 און ווען עס איז געמאַכט געוואָרן אַן אָנפֿאַל מַצַד די גויים און די יִידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש [21:21,24], מיט זייערע ראשים, זיי צו טאָן שלעכטס און זיי צו פֿאַרשטיינען, 6 האָבן זיי זיך דערפֿון דערוואוסט, און זענען אַנטלאָפֿן צו די שטעט פֿון ליקאָוניה: ליסטרה און דַרְבִּי, און דער געגנט אַרום; 7 און דאָרטן האָבן זיי געדרשענט די בשורת הגאולָה. 8 און אין ליסטרה פֿלעגט זיצן אַ בן אדם, רַפָּה אויף זיינע רגלים, אַ פֿסַח מִבֶּטֶן אָמו, וועלכער איז קיינמאַל נישט אַרומגעגאַנגען. 9 דער דאָזיקער האָט זיך געהערט צו רב שָאול רעדן, וואָס, ווען רב שָאול האָט באַהעפֿט אָן אים זיינע אויגן, און געזען, אַז ער האָט אָמונה צו ווערן געזונט, 10 האָט רב שָאול געזאָגט מיט אַ הויך קול: שטעל דיך גלייך אויף זיינע רגלים! און ער האָט אַ שפּרונג געטאָן און איז אַרומגעגאַנגען. 11 און ווען די המונים האָט

געזען וואָס רב שאול האָט געטאָן, האָבן זיי אויפגעהויבן זייער קול און געזאָגט אין דעם ליקאונית לשון: האַלים האָבן אַראָפגענידערט צו אונדז אין דער דמות אַנשים. 12 און זיי האָבן גערופן בַר-נבאָן זעאויס (יופיטער), און רב שאול הערמעס (מערקוריוס), מחמת ער איז געווען דער הויפט-רעדנער. 13 און דער פריסטער פון זעאויס, וואָס זיין טעמפל איז געווען אויסער דער שטאָט, האָט געבראַכט אַקסון און קראַנצן צו די שערס מיט די המון הָעם, און האָט געוואָלט להקריב קרבנות. 14 אָבער ווען די שליחים בַר-נבאָן און רב שאול האָבן פון דעם געהערט, האָבן זיי צעריסן זייערע קפטנס, און זענען אַרויסגעלאָפן צווישן דעם המון מענטשן, און האָבן אויסגערופן: 15 מענער, פאַרוואָס טוט איר דאָס? אויך מיר זענען בְּנֵי אָדָם, מיט די זעלבע שוואַכקייטן ווי ביי אייך [זען רומ' 3:9], און מיר ברענגען אייך בשורות הגאולה, כדי איר זאָלט זיך אָפקערן פון הַהַבְלִים הַאֲלֶה צום אלוקים חיים, וועלכער האָט עשה את השמים ואת הארץ ואת הַיָּם, און אלץ, וואָס עס איז אין זיי; 16 ה' האָט אין די פריערדיקע דורות געלאָזט אלע אומות וואנדלען אין זייערע אייגענע דרכים. 17 און דאָך האָט ה' זיך נישט געלאָזט אָן אַן עדות, מחמת ה' האָט געטאן מעשים טובים, און האָט אייך געגעבן גֶשֶׁם פון שָׁמַיִם און פרוכטבאַרע צייטן, און אָנגעפילט אייערע לְבָבוֹת מיט אֲכֹל און שְׂמֵחָה. 18 און ווען זיי האָבן אַזוי גערעדט, האָבן זיי קוים איינגעהאַלטן די המון הָעם, נישט מִקְרִיב צו זיין צו זיי. 19 אָבער סע זענען געקומען ייִדן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] פון אַנטיוכְיָה [אין פיסידיה] און איקוניון; און אַז זיי האָבן איבערגערעדט די המון הָעם, שטייניקנדיק רב שאול, און האָבן זיי אים אַרויסגעשלעפט אויסער דער שטאָט, מיינענדיק אַז רב שאול איז טויט. 20 אָבער ווען משיחס תלמידים האָבן זיך ארומגעשטעלט אַרום רב שאול, האָט ער זיך אויפגעהויבן, און איז אַריינגעגאַנגען אין דער שטאָט; און לְמַחֲרָת איז רב שאול אַוועקגעגאַנגען מיט בַר-נבאָן קיין דַּרְבִּי. 21 און ווען זיי האָבן אין יענער שטאָט געדרשענט די בשורת הגאולה, און געמאַכט תלמידים רבים פאר משיח, און האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין ליסטרה, און קיין איקוניון, און קיין אַנטיוכְיָה [אין

פיסידיה], 22 און האָבן חזקו לֵב פון משיחס תלמידים, און זיי מִזְהִיר געווען צו האַלטן זיך אין דער ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, און אַז דורך צרות רבות מוזן מיר אַרײַנקומען אין דעם מלכות ה'. 23 און ווען זיי האָבן פאַר זיי געזעצט זקנים מיט סמיכות אין יעדער משיחס ברית חדשה קהלה, האָבן זיי דאווענען [זען לוקס 4-11:1] מיט פאַסטן, און האָבן משיחס שליחים זיי איבערגעלאָזט צו האַדוֹן, אין וועמען זיי האָבן געגלויבט. 24 און משיחס שליחים זענען דורכגעגאַנגען דורך פיסידיה, און זענען געקומען קיין פּמפּיליה. 25 און אַזוי ווי זיי האָבן גערעדט דאָס דָבָר אין פּרָגִי האָבן זיי אַראָפּגענידערט קיין אַטְלִיה. 26 און פון דאַרטן אוועקגעשיפט קיין אַנטִיוֹכְיָה [אין סוּרְיָה], פּונוואַנען זיי זענען איבערגעענטפערט געוואָרן צו דעם חֶסֶד ה' פּונוועגן דעם עבודת קודש אַרבעט, וואָס זיי האָבן מִמַּלֵּא געווען. 27 און אַז זיי זענען אָנגעקומען, האָבן זיי פאַרזאַמלט די משיחס ברית חדשה קהלה, און האָבן דערציילט אַלץ, וואָס ה' האָט מיט זיי געטאָן, און אַז ה' האָט געעפנט אַ שַׁעַר הָאָמוֹנָה פאַר די אומות. 28 און זיי זענען געבליבן מיט משיחס תלמידים אַ לענגערע צייט [זען דאָ גלט' 1:1-6:18] וואָס רב שאול געשריבן פון אַנטִיוֹכְיָה אין סוּרְיָה נאָך זיין ערשטער שליחות נסיעה פאר משיח און פריערדיק צו האספה בירושלים פון משיחס שליחים].

ט. און עטלעכע מענטשן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] האָבן אַראָפּגעקומען פון אַרְץ יְהוּדָה און האָבן געלערנט די אַחִים במשיח: כָּל אִישׁ וּוּאֵס לֹא יָמוּל כִּדְת מֹשֶׁה [רבינו] האָבן לֹא יְשׁוּעַת אֱלֹהִים [זען גלט' 5:3; 2:16] אויף דעם אפיקורסות זיי האָבן געלערנט]. 2 און ווען פוילוס [רב שאול] און בַּר-נְבָא האָבן געהאַט דברים לֹא מְעֻטִים מיט זיי, האָט מען באַשלאָסן, אַז רב שאול און בַּר-נְבָא און אייניקע אַנדערע פון זיי זאָלן אַרויפגיין קיין ירושלים צו משיחס שליחים און זקנים וועגן דער דאָזיקער שאלה. 3 און ווערנדיק אוועקגעשיקט אויף זייער דָרָךְ עַל-יְדֵי דער משיחס ברית חדשה קהלה, זענען זיי דורכגעגאַנגען דורך פיניקיה און דורך שומרון, און האָבן דערציילט וועגן דעם מגייר זיין זיך פון די אומות מיט זייער שׁוֹב צו ה', און האָבן פאַרשאַפט אַ שְׂמֻחָה גְדוּלָה צו אלע אחים במשיח. 4 און ווען זיי זענען געקומען קיין ירושלים [סה"נ 48], זענען זיי אויפגענומען

געוואָרן פון משיחס קהילה און פון משיחס שליחים און זקנים, און זיי האָבן דערציילט אַלץ, וואָס ה' האָט מיט זיי געטאָן. 5 נאָר עס זענען אויפגעשטאַנען אייניקע מאַמינים [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] פון דער פּיתח פון די פרושים, וועלכע האָבן געזאָגט: מען מוז זיי מל זיין, און זיי באַפעלן צו זיין שומר מצוות כַּדַת תּוֹרַת-מֹשֶׁה [רבינו]. 6 און משיחס שליחים און זקנים זענען זיך צוזאַמענגעקומען צו באַטראַכטן דעם דאָזיקן ענין. 7 און עס איז געווען, ווען די מַחְלוּקָה האָט זיך געשטאַרקט, איז אויפגעשטאַנען פּיפּא, און האָט צו זיי געזאָגט: אנשים אחים במשיח, איר ווייסט, אַז מיט אַ לענגערער צייט צוריק האָט ה' פון צווישן אייך אויסדערוויילט, אַז דורך מיין מויל זאָלן די אומות הערן דאָס דָּבָר פון דער בשורת הגאולה, און גלויבן. 8 און ה', וועלכער קען די לב, האָט מַעִיד געווען צו דעם אומות, געבנדיק זיי דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פונקט אַזוויי אויך צו אונדז [זען מה"ש 2:4; 10:44-46]. 9 און ה' האָט נישט געמאַכט קיין חילוק צווישן אונדז און זיי [זען רומ' 3:9], נייערט האָט דורך דער יַד הָאֱמוּנָה [נשיט מעשה המצוות, לוקס 11:46] טַהַר [מאַכן מְטַהְרִים] זייערע לְבָבוֹת. 10 און איצט, פאַרוואָס פּרוּאוּט איר ה', און לעגט ארויף אַ יאָך [ישועה דורך יַד תּלוּת במעשה המצוות, זען לוקס 11:46; מה"ש 15:1] אויף דעם האַלדז פון די תּלמידים, וואָס נישט אָבוּתֵינוּ און נישט מיר אַליין האָבן געקענט דערטראַגן [זען מתי 23:4; דברים 6-9:5; ירמיהו 31-34:31]! 11 לא, מיר גלויבן אַז מיר וועלן האבן ישועת אלוקינו דורך דעם חֶסֶד פון הָאֱדוֹן יהושע/ישוע [זען גלט' 2:21] אויף דעם זעלבן אופן ווי זיי [זען רומ' 3:9,28,30; גלט' 3:12-13; ישעיה 12-9:53; פיל 3:9; לוקס 12-11:18]. 12 און די גאַנצע עדה האָט שטילגעשוויגן; און זיי האָבן זיך צוגעהערט צו בַּר-נְבִיאַן און פּאָלוֹסן [רב שאול], וועלכע האָבן דערציילט וואָס פאר אותות און מוֹפְתִים ה' האָט דורך זיי געטאָן צווישן די אומות. 13 און נאָך דעם ווי זיי האָבן שטילגעשוויגן, האָט יַעֲקֹב געענטפּערט, אַזוי צו זאָגן: מענטשן אַחים במשיח, הערט זיך צו מיר: 14 שְׁמַעוֹן האָט דערציילט אונדז, וויאַזוי ה' האָט זיך לְרֵאשׁוֹנָה פֶּקַד די אומות, אַרויסצונעמען פון צווישן זיי עס פאר שמו [זען

שמו זכריה 12-11:6; עזרא 8:3]. 15 און דערמיט שטימען איין די דברים פון
 די נביאים, ווי סע שטייט געשריבן: 16 אַחרי כֵּן אָשוב וְאָקִים אֶת־סֵפֶת דָּוִד
 הַנִּפְלֵת וְהִרְסוּתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ, 17 לְמַעַן יִדְרְשׁוּ אֶת ה' שְׂאֲרֵית אָדָם וְכֹל
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם. נְאֻם ה' עוֹשֶׂה כָּל אֵלֶּה 18 הַנּוֹדְעִים מְעוֹלָם.
 [עמוס 12-11:9]. 19 דערפאר אָני פּוֹסֵק, אַז מִיר זאָלן נישט מחמיר זיין אויף
 די, וואָס קערן זיך צו ה' פון צווישן די אומות; 20 נייערט צו שרייבן צו זיי,
 אַז זיי זאָלן זיך אָפצוהאַלטן פון טמאות אַלִּילִים, און פון זנות, און פון בשר
 הַנִּחְנָק, און פון דָּם. 21 מחמת מֹשֶׁה [רבינו] האָט פון אַמאָליקע דורות אָן
 אין יעדער שטעטל די, וואָס דרשענען אים, מחמת זיין תּוֹרָה ווערט געלייענט
 אין די שולן יעדן שבת [זען ויקרא 18:30-17:1; גלט' 2:12]. 22 דעמלט איז
 עס וואוילגעפעלן געוואָרן משיחם שליחים און די זקנים, מיט דער כל
 הקהלה צו שיקן אויסדערוויילטע מענער פון צווישן זיי, און זיי צו שיקן מיט
 רב שְׂאוּל און בַּר־נְבָאן קיין אַנְטִיּוֹכְיָה: יהודה, וואָס איז גערופן געוואָרן
 בַּר־שָׁבָא, און סִילָא, מענטשן, מנהיגים צווישן די אַחים במשיח. 23 און זיי
 האָבן דורך זיי אַזוי געשריבן: משיחם שליחים און זקנים און אַחים במשיח
 צו אַחים במשיח, וועלכע זענען פון די אומות העולם אין אַנְטִיּוֹכְיָה און
 סוּרְיָה און קִילִיקְיָה, שְׁלוֹם־עֲלֵיכֶם! 24 אַזוי ווי מִיר האָבן געהערט, אַז
 אייניקע פון אונדז וועמען מִיר האָבן נישט געגעבן קיין באַפעל, האָבן אייך
 מצער געווען מיט דברים, און האָבן אייך אָנגעטאָן יסורים פון עגמת נפש,
 25 איז עס אונדז וואוילגעפעלן געוואָרן, אַזוי ווי מִיר זענען געקומען צו אַ
 הסכמה, צו שיקן צו אייך אויסדערוויילטע מענטשן, מיט אונדזער חֲבִיבֵינוּ
 בַּר־נְבָאן און רב שְׂאוּל, 26 מענטשן, וואָס האָבן זיך מוסר־נפש געווען פאר
 דעם נאָמען פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַדוֹנָנוּ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ [זען זכריה 12-11:6].
 27 מִיר האָבן דעריבער געשיקט יהודה און סִילָא, וואָס וועלן אייך דאָס
 אייגענע איבערגעבן פֶּה־אֶל־פֶּה. 28 מחמת עס איז וואוילגעפעלן געוואָרן
 דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, און אונדז, נישט אַרויפצולייגן אויף אייך קיין ווייטערע
 מִשָּׂא, אַחוץ די דברים הנחוצים האלה: 29 אַז אִיר זאָלט אייך צוריקהאַלטן
 פון קרבנות, וואָס מע האָט מִקְרִיב געווען פאר אַלִּילִים, און פון דָּם, און פון
 בשר הַנִּחְנָק, און פון זנות. אויב אִיר וועט אייך פון דעם אָפּהיטן, וועט אייך

גיין גוט. זייט געזונט. 30 און אזוי זענען זיי אוועקגעשיקט, און זיי
 אַראָפּגענידערט קיין אַנטיוֹכְיָה; און אזוי ווי זיי האָבן פאַרזאַמלט די עדה,
 האָבן זיי זיי איבערגעגעבן דעם אַגְרָת. 31 און ווען זיי האָבן דעם אַגְרָת
 געלייענט, האָבן זיי זיך געפרייט איבער דער נחמה. 32 און יהודה און סילאָ,
 וועלכע זענען אַליין אויך געווען נביאים, האָבן געטרייסט די אַחים במשיח
 מיט מַלְיִם רַבּוֹת, און נתנו זיי חֶזֶק. 33 און נאָך דעם ווי זיי האָבן דאָרטן
 פאַרבּראַכט אַ געוויסע צייט, האָבן די אַחים במשיח זיי אוועקגעשיקט
 בַּשְּׁלוֹם צו יענע, וואָס האָבן זיי אַרויסגעשיקט. 34 און סילאָ האָט באַשלאָסן
 דאָרט [אין אנטיוכיה] צו בלייבן. 35 און רב שאול און בַּר-נְבָא זענען
 פאַרבלייבן אין אַנטיוֹכְיָה, און האָבן געלערנט און האָבן געזאגט שעורים און
 געדרשענט מיט אַ סך אַנדערע דאָס דָּבָר ה'. 36 און אין אייניקע טעג אַרום
 האָט רב שאול געזאָגט צו בַּר-נְבָא: לאָמיר זיך אומקערן און באַזוכן די
 אַחים במשיח אין אלע שטאָט, אין וועלכע מיר האָבן געדרשענט דאָס דָּבָר
 ה', און זען וויאָזוי סע גייט זיי. 37 און בַּר-נְבָא האָט בַּדְּעָה געהאַט
 מיטצונעמען אויך יוֹחָנָן, וועמען מען האָט גערופֿן מַרְקוֹס. 38 אָבער רב
 שאול האָט געמיינט, אַז עס איז נישט רעכט מיטצונעמען מיט זיך דעם,
 וואָס האָט זיי אָפּגעקערט אין פּמפּיליה [זען מה"ש 13:13], און איז נישט
 מיטגעגאנגען מיט זיי צו דעם עֲבֹדַת [קודש פון משיח שליחות]. 39 און
 עס איז געקומען צו אַ מחלוקת, אזוי, אַז זיי האָבן זיך אָפּגעשיידט איינער
 פון דעם אַנדערן, און בַּר-נְבָא האָט גענומען מיט זיך מַרְקוֹס, און זיך
 אוועקגעשיפט קיין קפּריסין. 40 אָבער רב שאול האָט זיך אויסדערוויילט
 סילאָ, און איז אוועקגעגאַנגען, און די אַחים במשיח האָבן אים
 איבערגעגעבן צו דעם חֶסֶד ה' [זען דאָ אָנהייב פון 2 טער שליחות נסיעה]. 41
 און ער איז געגאַנגען דורך סוּרְיָה און קיליקיָה, און האָט געשטאַרקט די
 בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות. טז און ער איז אויך געקומען קיין דַּרְבֵי און קיין
 ליסטרע. און הנה דאָרט איז געווען אַ געוויסער תּלמיד פון משיח מיטן
 נאָמען טימותיאָוס, דער זון פון אַ ייִדישער אַשָׁה מֵאַמִּינָה, אָבער אָביו איז
 געווען אַ גריך. 2 דער דאָזיקער איז געווען אַ בעל שָׁם טוב ביי די אַחים

במשיח אין ליסטרע און איקוניון. 3 און אים האָט רב שאול געוואָלט האָבן מיט זיך ארויסצוגיין אויף דער נסיעה, און האָט אים גענומען און האָט אים מל געווען צוליב באטראכטונג פאר די יידן, וואָס זענען געווען אין יענע מקומות [זען מה"ש 21:21-24], מחמת אלע האָבן געוואוסט אז אָביו איז געווען אַ גדיך. 4 און ווי זיי זענען דורכגעגאַנגען דורך די שטעט, האָבן זיי זיי אָנגעזאָגט צו היטן די חוקים, וואָס זענען באַשלאָסן געוואָרן פון משיח שליחים און זקנים אין ירושלים. 5 און אזוי זענען די משיח בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות געשטאַרקט געוואָרן אין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, און האָבן זיך פאַרמערט אין צאָל מיום ליום. 6 און זיי זענען דורכגעגאַנגען דורך דער געגנט פון פריגיה און גלטיה, ווייל עס איז פאַרווערט געוואָרן פון דעם רוח הקודש צו רעדן דאָס דָּבָר ה' אין אַסיה. 7 און אזוי זענען געקומען קיין מיסיה, האָבן זיי פארזוכט צו גיין קיין ביתיניה, נאָר דער רוח יהושע/ישוע האָט זיי נישט געלאָזן. 8 און זיי זענען פאַרבייגעגאַנגען מיסיה, און זענען אַראָפּגעקומען קיין טרואַס. 9 און אַ חזון האָט זיך אַנטפלעקט צו רב שאול בַּלְיָלָה: אַ בן אדם פון מְקֻדוֹנְיָה איז געשטאַנען און האָט רב שאול געבעטן, אזוי צו זאָגן: קום אַריבער קיין מְקֻדוֹנְיָה, און העלף אונדז. 10 און נאך דעם ער האָט געזען די חזון, האָבן מיר [זען גס לוקס הַרֹפֵא הָאֵהוּב וואס איז עד ראייה היסטאָריקער זייענדיק צוגעגעבן צו משיח שליחים אין טרואַס, בְּקֻרֹב סה"נ 49; זען מה"ש 16:10-17; 20:5-15; 21:1-18; 27:1-28:16] גלייך געזוכט אַוועקצוגיין קיין מְקֻדוֹנְיָה, מחמת מיר האָבן אַרויסדרינגען, אז ה' האָט אונדז גערופֿן מִבֶּשֶׁר צו זיין פאַר זיי די בשורת הגאולה. 11 און ווען מיר זענען אַוועקגעשיפט פון טרואַס, זענען מיר געקומען מיט אַ גלייכן ריכטונג קיין סְמוֹת־רִקְיָה, און למחרת קיין נְפּוֹלִיס, 12 און פונדאָנען קיין פיליפי, וואָס איז די ערשטע שטאָט פון דעם טייל פון מְקֻדוֹנְיָה, און אַ רוימישע קאָלאָניע. און מיר זענען געבליבן אין דער דאָזיקער שטאָט עטלעכע טעג. 13 און שבת זענען מיר אַרויסגעגאַנגען אויסער דעם שַׁעַר צו אַ טייד מקוה מים, וואו מיר האָבן זיך משער געווען אז עס איז געווען מְקוֹם פאַר מְנַן דאָווענענדיק [זען לוקס 4:1-11]; און מיר האָבן זיך אַנדערגעזעצט, און גערעדט צו די נָשִׁים, וואָס זענען זיך צונויפגעקומען. 14

און איינע, אן אשה, א יראת אלוקים, מיטן נאָמען לידִיה, אַ קרעמערין פון פורפור פון דער שטאַט תיאטירע, האָט זיך צוגעהערט. און ה' האָט געעפנט איר לֵב צו פאַרנעמען די רייד וואָס זענען דורך רב שאול גערעדט געוואָרן.

15 און ווען זי איז מקוה מים געטובלט געוואָרן, מיט איר בני-בית, האָט זי אונדז געבעטן, אַזוי צו זאָגן: אויב איר האַלט מיך פאַר אַ מאַמֶּנֶת משיחיסט אין האָדון [זען תהלים 110:1; מלאכי 3:1; דניאל 14-13:7; 3:18, זען פלחין], קומט און בלייבט אין מיין בֵּית. און זי האָט אונדז שטאַרק געבעטן. 16 און עס איז געשען, בשעת מיר זענען געגאַנגען צו דעם מָקוֹם פאר מַנְיָן דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], אַז אַ נַעֲרָה אַחוּזַת רוּחַ נְחוּשׁ האט אונדז באגעגנט; און וואָס פלעגט אַרײַנגעבראַכט אירע אדונים א סך פארדינסט פון איר נחוש פון עתיד. 17 און זי איז נאָכגעגאַנגען רב שאול און אונדז, און האָט געשריגן: אָט-די מענטשן זענען עבדים פון דעם אַ-ל-עֲלִיוֹן, וואָס זאָגן אַן פאַר אייך דעם דִּרְךָ יְשׁוּעָה! 18 און דאָס האָט זי געטאָן ימים רבים.

אַבער רב שאול האָט זיך מצער געווען, און האָט זיך אַ קער געטאן און געזאָגט צו דעם שָׂד: איך באַפעל דיר אין דעם נאָמען פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע אַרויסצוגיין פון איר! און הָרוּחַ [שָׂד] איז אַרויס פון איר אין דער זעלביקער שָׂעָה. 19 און ווען אירע אדונים האָבן געזען, אַז די תְּקוּנָה אויף זייער פאַרדינסט איז פאַרשוואונדן, האָבן זיי געכאַפט רב שאול און סילאָן, און האָבן זיי אַוועקגעשלופט אין מאַרק אַרײַן פאַר די שלטונות. 20 און אַז זיי האָבן זיי געבראַכט פאַר די שָׂרִים, האָבן זיי געזאָגט: די דאָזיקע אנשים, וואָס זענען יידן, שטערן די רו פון אונדזער שטאַט, 21 און לערנען [אידישע] מְנַהֲגִים [זען מה"ש 21:21], וואָס מיר טאָרן נישט אָננעמען, אָדער אָפּהיטן, ווייל מיר זענען רוימער! 22 און דער המון איז אינאיינעם אויפגעשטאַנען קעגן זיי; און די שרים האָבן פון זיי אַראָפּגעריסן די בעקעטשעס, און באַפוילן זיי צו שמייסן מיט ריטער. 23 און אַזוי ווי זיי האָבן זיי געגעבן אַ סך שמיץ, האָבן זיי זיי אַרײַנגעוואָרפן אין דער בֵּית הַסֵּהַר, און באַפוילן דעם שוּמֵר זיי גוט צו היטן; 24 וועלכער, באַקומענדיק אַזאַ באַפעל, האָט ער זיי אַרײַנגעוואָרפן אין דער בֵּית הַסֵּהַר הַפְּנִימִי, און פארפעסטיקט זייערע רגלים

אין שטאָק. 25 אָבער קעגן חצות הלילה, האָבן רב שאול און סילאָ דאווענען [זען לוקס 4:1-11] און געזונגען ניגונים צו ה', און די געפאָנגענע האָבן זיך צוגעהערט צו זיי. 26 און פלוצום איז געוואָרן אַ ערדציטערניש חזקה, אַזוי, אַז די יסודות פון דער בית הסהר האָבן זיך געטרייסלט; און כל הדלתות זענען תיכף געעפנט געוואָרן, און אַלעמענס קייטן זענען לויז געוואָרן. 27 און ווי דער שומר האָט זיך אויפגעכאַפט פון שלאָף, און געזען די בית הסהר דלתות אָפן, האָט ער ארויסגעצויגן זיין חרב און איז געווען גרייט זיך אַליין צו טייטן, ווייל ער האָט געמיינט, אַז די געפאָנגענע זענען אַנטלאָפן. 28 אָבער רב שאול האָט געשריגן מיט אַ הויך קול, אַזוי צו זאָגן: טו דיר נישט קיין מעשה אָן, ווייל מיר זענען אלע דאָ. 29 און ער האָט פאַרלאַנגט אַ ליכט, און איז אַריינגעשפרונגען, און אַ ציטערנדיקער איז ער אנידערגעפאלן פאַר רב שאול און סילאָן, 30 און ער האָט זיי אַרויסגעפירט אינדרויסן, און געזאָגט: רבותי, וואָס מוז איך טאָן, פדי ישועת אלוקינו צו האָבן? 31 און זיי האָבן געזאָגט: גלויב אין האָדון [זען תהלים 110:1; מלאכי 3:1, דניאל 3:18; 14-13:7, רבי מלך המשיח] יהושע/ישוע [זכריה 12-11:6; עזרא 3:8], און דו וועט האָבן ישועת אלוקינו, דו און דיין בני בית. 32 און זיי האָבן גערעדט צו אים דאָס דָבָר ה', און צו אַלעמען אין זיין בית. 33 און ער האָט זיי גענומען אין יענער שעה פון דער לילה, און האָט אָפגעוואַשן זייערע חבורות [זען ישעיה 53:5], און ער איז גלייך מקוה מים געטוּבלט געוואָרן, ער און אלע זיינע בני-בית. 34 און ער האָט זיי אַרויפגעבראַכט צו זיין בית אַריין, און האָט געגרייט פאַר אַ טיש, און זיך זער געריידט מיט שמחה עס כל בני בית, אַז ער איז געוואָרן אַ מאַמין אין ה' [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21, 24]. 35 און ווען עס איז געוואָרן יום, האָבן די שרים געשיקט די שוטרס, אַזוי צו זאָגן: לאַז אַרויס יענע מענטשן. 36 און דער שומר פון דער בית הסהר האָט דערציילט די דאזיקע דברים צו רב שאול: די שרים האָבן געשיקט, אַז מען זאָל אייך לאָזן גיין; דערפאר, קומט אַרויס, און גייט בשלום. 37 אָבער רב שאול האָט צו זיי געזאָגט: זיי האָבן אונדז עפנטלעך געשלאָגן, אָן דין און משפט, אונדז, וואָס זענען אַזרחים רוימישע, און האָבן

אונדז אַרײַנגעוואָרפן אין דער בַּיִת הַסֵּהֶר; און איצט וואָרפן זיי אונדז אַרויס
בַּסֵּתֶר? לֹא! זאָלן זיי אַליין קומען און אונדז אַרויספירן. 38 און די שוֹטְרִים
האָבן דערציילט די שרים די דאָזיקער דברים. און זיי האָבן מורא געהאַט,
ווען זיי האָבן געהערט, אַז רב שְׂאוּל און סילאַ זענען אַזרחים רוימישע [זען
אויך הַיְהוּדוֹת הַמְּשִׁיחִית ייִדישקייט איז ארטאדאקסיש ייִדיש אַמוּנָה און
רעליגיאָ ליסיטאַ, לעגאַל רעליגיע, לויט צו יוליוס קסר, בְּקֶרֶב לַסְּפִירָה 47];
39 און זיי זענען געקומען און זיי מפיִיס געווען, און האָבן רב שְׂאוּל און
סילאַ ארויסגעפירט. און זיי געבעטן אַז זיי זאָלן אַוועקגיין פון דער שטאָט.
40 און ווי זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פון דעם בַּיִת הַסֵּהֶר, זענען זיי
אַרײַנגעגאַנגען צו בַּיִת לַיְדֵיָה; און אַז זיי האָבן געזען די אַחים במשִׁית, האָבן
זיי זיי געטרייסט, און זענען אַוועקגעגאַנגען. יֵז און אַזוי ווי זיי זענען
דורכגעגאַנגען אַמפיפּוליס און אַפּולוניה, זענען זיי געקומען קיין תְּסָלוֹנִיקָי,
וואו עס איז געווען אַ ייִדיש שול. 2 און לויט זיין געוואוינהייט איז רב שְׂאוּל
צו זיי אַרײַנגעגאַנגען, און האָט 3 שַׁבָּתִים זיך מיט זיי מְטוּנֶפֶח געווען פון די
בְּתֵבֵי-הַקּוֹדֶשׁ, 3 האָט זיי געעפנט און באַוויזן, אַז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
געמוזט ליידן, און ווידער אויפשטיין פון הַמִּתִּים, און אַז דער דאָזיקער
יהושע/ישוע, וועלכן איך בין מְבַשֵּׁר פֶּאָר אײך, איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 4
און אייניקע פון זיי האָבן זיך איבערציגט, און זענען משתתף אין משיח
חבורה צו רב שְׂאוּל און סילאַן [זען מה"ש 2:41-42]; און אויך רבים פון די
פרומע גריכן, און פון די חֲשׁוּבֵע נָשִׁים אויך נישט ווייניקע. 5 אָבער די ייִדן
[אָן ארטאדאקסיש ייִדיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] האָבן זיי מקנא
געווען, און האָבן גענומען מיט זיך עטלעכע אנשי בליעל פון די מאַרק, און
האָבן פֶּאַרזאַמלט אַ המון, און געמאַכט אַ מהומה אין דער שטאָט; און זיי
האָבן אַרומגערינגלט דאָס בַּיִת פון יָסוֹן, און האָבן משיח שליחים
געוואָלט אַרויסברענגען פֶּאָר דעם המון. 6 און ווי זיי האָבן זיי נישט
געפונען, האָבן זיי ארויסגעשלעפט יָסוֹן און עטלעכע אַחים במשיח פֶּאָר די
רֵאשֵׁי הָעִיר, און האָבן געשריגן: די דאָזיקע אנשים, וואָס האָבן
איבערגעקערט כל העולם, זענען אויך געקומען אַהער! 7 און יָסוֹן האָט זיי
אויפגענומען; און זיי אלע האַנדלען קעגן די געזעצן פון קסר, ווייל זיי זאָגן,

אַז ס'איז פאַראַן אַן אַנדערער מַלך, יהושע/ישוע. 8 און זיי האָבן דערצערנט
 דאָס המון און די מנהיגים פון דער שטאַט, ווען זיי האָבן דאָס געהערט. 9
 און אַזוי ווי זיי האָבן גענומען ערבות געלט פון יסוֹן און די איבעריקע, האָבן
 זיי זיי אָפּגעלאָזט. 10 און די אַחים במשיח האָבן תּיכּף בַּלִּילָה אַוועקגעשיקט
 רב שְׂאוּל און סילאַן קיין בִּרְאָה; און ווען זיי זענען אָנגעקומען אַהין, זענען
 זיי אַרײַנגעגאַנגען אין די ייִדישער שול. 11 און די דאָזיקע יידן זענען געווען
 אַצִּילִי-רוּחַ פון יענע אין תּסלֹוּנִיקִי, ווייל זיי האָבן אָנגענומען דָּבָר ה' מיט
 בְּכָל לֵב [אָנגענומען הַמְּנַע הַטְּעִיָּה פון תַּנְ"ד], און האָבן טאַג-טעגלעך
 געפאַרשט מיט חזרה און הארעווען די כְּתָבִי-הַקּוּדֶשׁ, כדי לראות אם דברים
 פון רב שְׂאוּל און סילאַ זענען דברי אמת. 12 רבים פון זיי האָבן דעריבער
 געוואָרן משיחיסטים, און נישט ווייניקע פון די גריכישע נָשִׁים פון חָשׁוּבן
 שטאַנד און אויך גְּבָרִים. 13 אָבער ווען די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש
 אמונה, זען מה"ש 21:21,24] פון תּסלֹוּנִיקִי האָבן זיך דערוואוסט, אַז אויך אין
 בִּרְאָה האָט רב שְׂאוּל אָנגעזאָגט דאָס דָּבָר ה', זענען זיי אויך געקומען אַהין,
 אויפּרעגנדיק און אויפּהעצנדיק די המון. 14 און יעמאַלט האָבן די אַחים
 במשיח תּיכּף אַוועקגעשיקט רב שְׂאוּל צו גיין קיין ים [הים האיגאלי]; און
 סילאַ און טימוֹתִיאֹוס זענען נאָך פאַרבלייבן דאָרטן. 15 און די, וואָס האָבן
 באַגלייט רב שְׂאוּל, האָבן אים געבראַכט קיין אַתּוּנָה [אַטען]; און אַזוי ווי זיי
 האָבן באַקומען אַ באַפעל פאַר סילאַן און טימוֹתִיאֹוס, אַז זיי זאָלן קומען צו
 רב שְׂאוּל ווי צום געשווינדסטן, זענען זיי אַוועקגעגאַנגען. 16 און בשעת רב
 שְׂאוּל האָט אויף זיי געוואָרט אין אַתּוּנָה [אַטען], האָט זיין רוּחַ אין אים
 פאַרביטערט געוואָרן; ווען ער האָט געזען די שטאַט פול מיט אָלִילִים. 17
 און ער פלעגט רעדן אין דער שול מיט די יידן און מיט די יראי-שְׂמִים, און
 אין דעם מאַרק יעדן יום מיט די, וואָס ער האָט באַגעגנט. 18 און אויך
 עטלעכע פון די אַפִּיקוֹרְסִים און סטאַישע פּילאַזאַפּן האָבן זיך מיט אים
 מְתוּנָפֶחַ געווען און טייל האָבן געזאָגט: וואָס מיינט דער דאָזיקער פּלאַפּלער
 צו זאָגן? אַנדערע האָבן געזאָגט: ער וויזט אויס צו זיין אַ מגיד פון אַ-לִים
 זָרִים - מחמת ער האָט געדרשנט וועגן יהושע/ישוע און תּחִיַת-הַמֵּתִים. 19

און זיי האָבן אים גענומען, און האָבן אים געבראַכט צו דעם אַרעאָפּאָגוס [געריכט], און געזאָגט: קענען מיר אָפּשר וויסן, וואָס עס איז אַזוינס התורה החדשה, וואָס ווערט פון דיר געלערנט? 20 מחמת דו ברענגסט עפעס מאַדנע זאַכן צו אונדזערע אויערן; מיר דערפאר וועלן וויסן, וואָס די דאָזיקע זאַכן באַטייטן. 21 און אלע אַטענער און די פרעמדע, וואָס האָבן דאָרט געוואוינט, פלעגן פאַרבראַכט די צייט נישט מיט קיין שום אנדערס ווי אדער מיט זאגן אדער הערן עפעס אַ נייע זאַך. 22 און רב שאול איז געשטאַנען אין דער מיט פון דעם אַרעאָפּאָגוס, און האָט געזאָגט: מענטשן פון אַתּוּנָה, אין אַלצדינג זע איך, אַז איר האָט רעליגיע. 23 מחמת ווען איך בין פאַרבייגעגאַנגען, און האָב פאַרטראַכט אייערע הייליקטימער, האָב איך אויך געפינען אַ מוֹזֶבֶח מיט דער דאָזיקער אויפשריפט: צו אַן אומבאַקאַנטן ג-ט. על-כן, הנה, דאָס דאָזיקע, וואָס איר דינט און קענט נישט, דאָס דאָזיקע פראַקלאַמיר איך אייך. 24 ה', וועלכער האָט באשאפן די וועלט און כל דערינען, ער, וואָס איז אַדוֹן פון שָׁמַיִם און האַרץ, טוט נישט וואוינען אין קיין טעמפלען, געמאַכט דורך מענטשן; 25 ער ווערט אויך נישט באַדינט דורך מענטשלעכע הענט, גלייך ער וואָלט עפעס נייטיק געהאַט, מחמת ער אַליין גיט אַלעמען חיים, און אַטעם, און אַלץ. 26 און ער האָט געמאַכט פון איין דָם יעדע מענטשלעכע אומה צו וואוינען אויף דעם פֿני כל האַרץ, ווען ער האָט פעסטגעזעצט זייערע באַשטימטע צייטן, און די גרעניצן פון זייער באַוואוינאַרט, 27 כּדי זיי זאָלן זוכן ה', אָפּשר וועלן זיי אים דערפֿילן און געפינען, הַגָּם ער איז נישט ווייט פון יעדן בן אדם פון אונדז. 28 מחמת אין אים לעבן מיר, און באַוועגן זיך, און האָבן אונדזער קיום; ווי אַפילו עטלעכע פון אייערע אייגענע דיכטער האָבן געזאָגט: מחמת מיר זענען אויך זיין אַפּשטאַם. 29 על-כן, ווייל מיר זענען דער אַפּשטאַם פון ה', דאַרפן מיר נישט מיינען, אַז אַ-לְהוֹת (ג-טהייט) איז געגליכן צו זָהב, אַדער פֿסֶף, אַדער שטיין, פֿסִילִי אַמְנוֹת און דעם ווערק פון בני אדם. 30 דערפאר האָט ה' פאַרזען די צייטן פון אומוויסנדיקייט, אַבער איצטער טוט ער באַפעלן אלע מענטשן, אַז זיי זאָלן אומעטום תשובה טאָן;

31 ווייל ה' האָט פעסטגעזעצט אַ יום, אין וועלכן ער וועט משפטן די עולם
 הָזָה מיט צָדֶק [דניאל 9:24] דורך דעם אַיש, וועמען ער האָט באַשטימט, און
 ה' האָט מַבְטִיחַ געווען אלע מענטשן, מיט דעם וואָס ער האָט אים
 מַחִיָּה-מִתִּים געווען. 32 און ווען זיי האָבן געהערט פון תַּחֲיִת-הַמִּתִּים, האָבן
 טייל חוֹזֵק געמאַכט; אָבער אַנדערע האָבן געזאָגט: מיר וועלן דִּיך בּוֹגֵעַ דעם
 ווידער אַמאָל הערן. 33 אַזוי איז רַב שְׂאוּל אַרויסגעגאַנגען פון צווישן זיי. 34
 אָבער עטלעכע מענטשן האָבן זיך באַהעפט אָן אים, און האָבן געגלויבט;
 צווישן זיי איז אויך געווען דִּיוֹנִסְיוֹס דער אַרעאָפּאָגיט פון השופטים פון
 הָאָרְיוֹפּוֹס, און אַן אִשָּׁה מיטן נאָמען דְּמָרִיס, און אַנדערע מיט זיי. יח און
 נאָך דעם האָט רַב שְׂאוּל אָפּגעקערט פון אַתּוֹנָה (אַטען), און איז געקומען
 קיין קאַרינט. 2 און ער האָט געפונען איינעם אַ יִידן מיטן נאָמען עֲקִילָס,
 וואָס האָט געשטאַמט פון פּוֹנטוֹס, און וואָס איז נישט לאַנג געקומען פון
 אִיטָלְיָה מיט זיין אִשָּׁה פֶּרִיסְקִילָה, צוליב [אַנטיסעמיטיש] קלודיוס [קסר]
 האָט באַפוֹילן אלע יִידן צו פֶּאַרלאָזן רוים. און רַב שְׂאוּל איז געקומען צו זיי,
 3 און מחמת ער איז געווען פון דער זעלבער פּאַך, איז ער געבליבן מיט זיי,
 און זיי האָבן געאַרבעט צוזאַמען, מחמת ביי זייער מלָאכה זענען זיי געווען
 עֲשִׂית אֱהָלִים. 4 און רַב שְׂאוּל האָט זיך מִתּוֹפֵחַ געווען אין דער שול יעדן
 שַׁבַּת, און האָט געזוכט איבערצוצייגט יִידן און גריכן. 5 און ווען סילאַ און
 טימוֹתִיאֹוס זענען אַראָפּגעקומען פון מִקְדוֹנְיָה, האָט רַב שְׂאוּל זיך שטאַרק
 געמִיט פֶּאַר דעם דָּבָר ה', און האָט יְעוֹדֵת געזאָגט פֶּאַר די יִידן, אַז
 יהושע/ישוע איז דער רבי מלך הַמָּשִׁיחַ. 6 און ווען אבער זיי [אַן
 ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] האָבן זיך
 אַקיינגעשטעלט און געלעסטערט, האָט ער נֵיעַר בְּגָדָיו, און האָט צו זיי
 געזאָגט: אייער דָם זאָל זיין אויף אייערע אייגענע קעפּ! איך בין נָקִי; פון
 איצט אָן וועל איך גיין צו די אומות-העולם. 7 און רַב שְׂאוּל האָט
 אָפּגעקערט פון דאָרטן, און איז אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בֵּית פון אַ געוויסן
 מאן מיטן נאָמען טיטִיוֹס יוֹסְטוֹס, אַ יִרָא אלוקים, און וועמעס בֵּית איז
 געשטאַנען נאָענט צו דער שול! 8 און קריספּוס, דער גבאי פון דער שול,

מיט זיין כל בני בית, האָבן געגלויבט אין האָדון; און רבים פון די קאָרינטער, וועלכע האָבן געהערט הדברים פון ה', האָבן געגלויבט, און זענען מקוה מים געטוּבלט געוואָרן. 9 און האָדון האָט געזאָגט צו פוילוס [רב שאול] דורך אַ חזון בְּלִילָה: האָב נישט קיין מורא, נאָר רעד, און שווייג נישט; 10 מחמת איד בין מיט דיר, און קיינער וועט דיר נישט אָנרירן, דיר שלעכטס צו טאָן; מחמת איד האָב עם רב אין דער דאָזיקער שטאָט. 11 און ער האָט דאָרטן זיך אויפגעהאַלטן 18 חֲדָשִׁים, און האָט געלערנט צווישן זיי דאָס דָבָר ה'. 12 און ווען גַלְיוֹן איז געווען פּראָקאָנסול פון אַכָּיָה, זענען די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] אויפגעשטאַנען אינאיינעם קעגן רב שאול און האָבן אים געבראַכט פאַר דעם כְּסֵא-הַמִּשְׁפָּט, 13 און געזאָגט: דער דאָזיקער אַיש טוט איבעררעדן בְּנֵי אָדָם צו דינען ה' להיפך דער תּוֹרָה. 14 און ווען רב שאול האָט געוואָלט עפענען זיין מויל, האָט גַלְיוֹן געזאָגט צו די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]: אויב דאָס וואָלט געווען אַן ענין פון עוולה אָדער פון בייזע געמיינהייט, יהודים, פארשטייט זיך, אַז איד וואָלט געווען געדולדיק מיט איד; 15 אויב אָבער עם זענען שאלות וועגן דְבָרִים און נעמען אין דער תּוֹרָה אייערער, זעט איר אליין דערצו; איד וויל נישט זיין קיין שופט איבער די דאָזיקע זאַכן. 16 און ער האָט זיי פאַרטריבן פון דעם כְּסֵא-הַמִּשְׁפָּט. 17 און אלע האָבן געכאַפט סוֹסִתָנִים, דעם גבאי פון דער שויל, און האָבן אים געשלאָגן פאַר דעם כְּסֵא-הַמִּשְׁפָּט. און גַלְיוֹן האָט נישט זאָרגן. 18 און רב שאול איז נאָך דאָרטן פאַרבלייבן יָמִים רבים, און דאָן האָט ער זיך געזעגנט מיט די אַחִים במשית, און איז אַוועקגעפאַרן פון דאָרטן מיט אַן אָנְיָה קיין סוּרְיָה, און מיט אים פריסקילה און אַקילֶס; נאָכן אפגאַלן זיך דעם קאַפּ אין קנפראיה; מחמת ער האָט גענומען אויף זיך אַ נֶדֶר [זען במדבר 21-6:1]; רב שאול איז ארטאדאקסיש יידיש פרום; זען מה"ש 21:23-24; במדבר 21-6:1]. 19 און זיי זענען געקומען קיין אַפּסוֹס, און רב שאול האָט זיי דאָרטן איבערגעלאָזט; אָבער ער אַליין איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער שויל, און האָט גערעדט מיט די יידן. 20 און ווען זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל ביי

זיי בלייבן אַ לענגערע צייט, האָט ער נישט איינגעשטימט; 21 נאָר האָט זיך געזעגנט און האָט ער געזאָגט: איך וועל ווידער קומען צו אייך, אַם ירצה ה', און ער איז אוועקגעשיפט אין אַן אָנה פון אָפּסוס. 22 און אַז ער איז געקומען קיין קסריה, איז ער אַרויפגעגאַנגען און האָט אָפּגעגעבן דרשו בשלום צו דער משיחס ברית חדשה קהלה [אין ירושלים], און דאָן האָט ער אַראָפּגענידערט קיין אַנטיוכיה [זען דאָ סוף פון 2 טער שליחות נסיעה; איצט תסל"א און תסל"ב האט שוין געשריבן]. 23 און נאָך דעם ווי רב שאול האָט דאָרטן פאַרבראַכט אַ געוויסע צייט, האָט ער אָפּגעקערט, און איז דורכגעגאַנגען כסדר דורך דער געגנט פון גלטיה, און פריגיה, און האָט מחזק כל משיחס תלמידים. 24 און איינער אַ ייד מיטן נאָמען רב אַפּולוס [זען יהודים אין משיח 1:1-13:25], וואָס האָט געשטאַמט פון אַלכסנדריה, איז געקומען קיין אָפּסוס. ער איז געווען אַ געלערנטער מענטש, און א תלמיד חכם פון משיח מעכטיק אין די פּתבי-הקודש. 25 דער דאָזיקער איז געווען געלערנט אין דעם דָרדָה ה', און זייענדיק אייפריק אין גייסט, האָט ער גערעדט און געלערנט פינקטלעך בנוגע יהושע/ישוע, הַגם ער האָט בלויז געקענט די מקוה מים טבילה פון יוחנן [זען לוקס 3:16]. 26 און ער האָט אָנגעהויבן צו רעדן מוטיק אין דער שול. ווי אבער פריסקילה און עקילס האָבן אים געהערט, האָבן זיי אים גענומען צו זיך, און אים נאָך גענויער קלאָר געמאַכט דעם דָרדָה ה' [זען מה"ש 7-1:19; 44-47:10; 1-4:2]. 27 און ווען ער האָט געוואָלט גיין קיין אַכיה, האָבן אים די אַחים במשיח צוגעגעבן מוט, און האָבן געשריבן משיחס תלמידים, אים מקבל-פּנים צו זיין. און ווען רב אַפּולוס איז אָנגעקומען, האָט ער פיל געהאַלפן די, וואָס האָבן געגלויבט דורך דעם חסד ה', 28 ווייל רב אַפּולוס מיטן גאַנצן כח האָט געהאַלטן וויכוחים מיט די יידן [און ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], אויפווייזנדיק עפנטלעך פון די פּתבי-הקודש, אַז יהושע/ישוע [זען זכריה 12:11-12; עזרא 3:8] איז דער רבי מלך המשיח. יט און עס איז געשען, בשעת רב אַפּולוס איז געווען אין קוריןט, איז רב שאול דורכגעגאַנגען דורך דעם אזורים עליונים, און איז געקומען קיין אָפּסוס, און האָט געפונען עטלעכע

תלמידים. 2 און רב שאול האט צו זיי געזאגט: האט איר מקבל געווען דעם רוח הקודש [זען לוקס 3:16; מה"ש 10:44-48], ווען איר זענט געוואָרן מאַמינים? האָבן זיי צו אים געזאָגט: מיר האָבן אַפילו נישט געהערט, צי סע איז פאַראַן אַ רוח הקודש! 3 און ער האָט געזאָגט: אויף וואָס דען זענט איר מקוה מים געטובלט געוואָרן? האָבן זיי געזאָגט: אויף מקוה מים טבילה פון יוחנן. 4 און רב שאול האָט געזאָגט: יוֹחַנָן האָט מקוה מים געטובלט מיט דער מקוה מים טבילה פון תשובה, און האָט געזאָגט צום עם, אַז זיי זאָלן גלויבן אין דעם [רבי מלך המשיח], וועלכער וועט קומען נאָך יוֹחַנָן, דאָס הייסט, אין יהושע/ישוע [זען זכריה 12:11-12; עזרא 3:8]. 5 און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי זיך געלאָזט מקוה מים טובלען בַּשֵּׁם יהושע/ישוע אדוננו. 6 און ווען רב שאול האָט אַרויפגעלייגט אויף זיי זיינע הענט, איז אויף זיי געקומען דער רוח הקודש [זען מה"ש 10:44-48]; און זיי האָבן גערעדט מיט אַנדערע לשונות [זען מה"ש 2:4; 10:46; מרק' 16:17], און האָבן נביאות געזאָגט. 7 און זיי זענען געווען אַן עַרְך פון 12 מענטשן. 8 און רב שאול איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער שול און האָט מוטיק גערעדט אין מַשָּׁך פון 3 חֲדָשִׁים, און האָט זיך מְתוּפָּח געווען און איבערצייגט בנוגע דעם מלכות ה'. 9 אָפּער ווען אייניקע [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] זענען געווען פאַרהאַרטעוועט [קשה, זען שמות 9:32] לבבם און האָבן נישט געגלויבט, און גערעדט רעות פאַר דעם עם פּונוועגן דעם דָּרָך [ה' פון משיחיסטים יידן], האָט רב שאול אָפּגעקערט פון זיי, און אָפּגעשיידט משיחיס תלמידים, און האָט זיך טאָג טעגלעך מְתוּפָּח געווען און האט געזאגט שעורים אין דעם ישיבה פון טַרְנוֹס. 10 און דאָס איז אַנגעגאַנגען אַ מַשָּׁך פון 2 יאָר, אַזוי, אַז אלע, וואָס האָבן געוואוינט אין [די רוימער מַחוּז פון] אַסִּיָה [קליין], האָבן געהערט דאָס דָּבָר ה', סיי יידן און סיי גריכן. 11 און ה' האָט געטאָן גבורות [אויסערגעוויינלעכע וואונדער] דורך די הענט פון רב שאול, 12 אַזוי, אַז מען פלעגט אוועקטראָגן פון זיין לייב טיכלעך אָדער פאַרטיכער פאַר די חולים און די מחלות האָבן זיי פאַרלאָזט און די שדים זענען אַרויסגעגאַנגען. 13 און אייניקע פון די

וואַנדערנדיקע ייִדישע מגרשים שדים האָבן גענומען אויף זיך אָנצורופן דעם
 שם האָדון יהושע/ישוע [זכריה 12-11:6; עזרא 3:8] איבער די, וואָס האָבן
 געהאַט די שדים, און האָבן געזאָגט: איך באַשווער אייך ביי יהושע/ישוע,
 וועמען רב שאַול רופט אויס! 14 און עס זענען געווען 7 בָּנִים פון איינעם
 סָקוּהָ, אַ ייִדשער "ראש כֹּהֵן," וואָס האָבן דאָס געטאָן. און דער שדים האָט
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: יהושע/ישוע קען איך, און פאָלוסן [רב
 שאַול] קען איך, ווער אָבער זענט איר [זען יוחנן 3:3]? 16 און דער מענטש,
 אין וועמען עס איז געווען דער שדים, האָט אויף זיי אַ שפרונג געטאָן, און
 האָט זיי אלע גובר געווען, אַזוי אַז זיי זענען אַרויסגעלאָפן פון יענעם בַּיִת
 נאָקעט און פצועים. 17 און דאָס איז באַקאַנט געוואָרן צו אלע ייִדן און
 גריכן, וועלכע האָבן געוואוינט אין אָפּסוֹס; און אַ מורא איז געפאָלן אויף זיי
 אלע, און דער שם יהושע/ישוע אדוננו איז געוואָרן געגרויסט. 18 און רבים
 פון די, וואָס האָבן געגלויבט, זענען געקומען און האָבן זיך מִתְוַדָּה געווען
 [להתודות], און האָבן דערציילט פון זייערע פריערדיקע מַעשִׁים. 19 און
 רבים, וואָס האָבן זיך פארנומען מיט כִּישוּף, האָבן צונויפגעבראַכט זייערע
 [מִסְתוּרִי] ביכער, און האָבן זיי פאַרברענט פאַר אַלעמען אין די אויגן; און
 מען האָט באַרעכנט זייער ווערט, און האָבן געפונען, אַז עס האָט באַטראָפן
 50,000 זילבערשטיק. 20 אַזוי מעכטיק איז דאָס דְבַר ה' געוואָקסן און האָט
 זיך געשטאַרקט. 21 און נאָך דעם ווי די דאָזיקע זאַכן זענען געשען, האָט רב
 פאַרגענומען אין זיין ריח, אַז ווען ער וועט האָבן דורכצוגיין דורך מְקֻדוּשָׁה
 און אָכְיָה, צו גיין קיין ירושָׁלַיִם, און ער האָט געזאָגט: אַחֲרֵי שְׂאֵהֶיָה שָׁם עָלַי
 לְרֹאוֹת גַּם אֶת רוּמָא. 22 און ער האָט געשיקט קיין מְקֻדוּשָׁה 2 משרתים,
 טימותיאָוס און אַרְסֵטוֹס, און ער אַליין איז נאָך פאַרבלייבן אַ צייט אין
 אַסְיָה (קליין). 23 און אַרום יענער צייט האָט איז געשען אַ מהומה לאַ קטנה
 בְּנוֹגַע דַּעַם דְּרָךְ [דְּרָךְ הַחַיִּים, דְּרָךְ יְשׁוּעַת אֱלֹהִינוּ, דְּרָךְ ה', הַדְּרָךְ
 הַמְּשִׁיחִיסְטִים]. 24 מחמת איינער אַ מאַן מיטן נאָמען דְּמִטְרִיוֹס, אַ
 זילבערשמיד, וואָס האָט געמאַכט זילבערנע טעמפלען פון [אַליל] אַרְטֵמִיס,
 האָט אַרְיִינגעבראַכט גוטע הַכְּנָסוֹת פאַר די בעלי-מלאכות [אַליל מאכערס].

25 זיי האָט ער צונויפגענומען מיט די אַרבעטער - פון דעם זעלבן פּאַך, און האָט געזאָגט: חֲבֵרִים, איר ווייסט, אַז פון דער דאָזיקער ארבעט האָבן מיר אונדזער פֿרנסה [זען מתי 6:24]. 26 און איר זעט און הערט, אַז נישט נאָר אין אָפּסוס אַליין, נאָר כּמעט אין גאַנץ אַסִּיָה [קליין] האָט דער דאָזיקער רב שָׂאוּל איבערגערעדט און אָפּגעקערט רבים, ווייל רב שָׂאוּל זאָגט, אַז דאָס זענען נישט קיין א-לים, וואָס ווערן געמאַכט מיט די הענט. 27 און נישט נאָר איז פּאַראַן אַ ספּנה, אַז די דאָזיקע פּאַך אונדזערע זאָל קריגן אַ שלעכט נאָמען, נאָר אפילו דער טעמפל פון דער גרויסער ג-טין אַרטמיס וועט פאַר נישט געאַכט ווערן, און עט קען אַפילו זיין, אַז עס וועט אַוועקגענומען ווערן פון איר כבוד, זי, וואָס גאַנץ אַסִּיָה (קליין) און די עולם הַזֶּה דינען איר. 28 און ווי זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי געוואָרן פול מיט צאַרן, און האָבן אויסגעשריגן: גָדוֹל אִיז די אַרטמיס פון די אָפּסִים ! 29 און די שטאָט איז געוואָרן פול מיט מהומה : און אלע צוזאַמען האָבן געשטורמט אין טעאַטער, מיטשלעפּנדיק גיִוס און אַריסטִרכִוס, מְקִדוֹנִיעֵר, וואָס זענען געווען חֲבֵרִים פון רב שָׂאוּל אין דער משיחַ שלחות נסיעה. 30 און ווען רב שָׂאוּל האָט בִּדְעָה געהאַט אַרייַנצוגיין צווישן דעם הַמוֹן, האָבן משיחַ תּלְמִידִים אים נישט געלאָזן. 31 און אויך כִּמָּה מִרְאֲשֵׁי אַסִּיָה [קליין], וואָס זענען געווען פריינט פון רב שָׂאוּל, האָבן צו אים געשיקט, און אים געבעטן, ער זאָל זיך נישט איינשטעלן צו קומען אין טעאַטער אַריין. 32 און טייל האָבן געשריגן איין זאָך, און אַנדערע עפעס אַנדערש; מחמת די פּאַראַמלונג איז זעווען צעטומלט; און די מערסטע האָט נישט געוואוסט, צוליב וועלכן זיי זענען זיך צוזאַמענגעקומען. 33 און זיי האָבן אַרויסגעבראַכט אַלְכֶסַנְדֵרן פון דעם הַמוֹן, וועמען די ייִדן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] האָבן געשטופּט פּאַרויס. און אַלְכֶסַנְדֵר האָט מאַך געטאן מיט דער האַנט, און געוואָלט האַלטן אַ דבר הגנה פאַר הַמוֹן. 34 אָבער ווען זיי האָבן באַמערקט, אַז ער איז אַ ייִד, האָבן זיי אלע אין מִשָּׁך פון 2 שָׂעָה געשריגן ווי מיט איין קול : גָדוֹל אִיז אַרטמיס פון די אפּסִים ! 35 און אַז דער שטאָט-שרייבער האָט איינגעשטילט דאָס הַמוֹן מענטשן, האָט ער

געזאָגט: אַנְשֵׁי אָפְסוּס, וועלכער בְּנֵי אָדָם ווייס נישט, אַז די שטאַט פון די אפסוס איז די טעמפל-היטערין פון דער גרויסער אַרטמיס, און פון איר צלם, וואָס איז אַראָפּגעפאַלן פון שְׁמַיִם? 36 אזוי ווי מען קען די דאָזיקע זאַכן נישט סותר-זיין, האָט איר זיך געזאָלט פאַרהאַלטן רואיק, און גאַרנישט טאָן אין איילעניש. 37 הִנֵּה איר האָט אַהערגעבראַכט די דאָזיקע אַנְשֵׁים, וואָס זענען נישט קיין שוּדְדֵי מְקַדְשִׁים, אויך נישט קיין מְחַלְלִים פון אונדזער ג-טוּן. 38 דערפאַר, אויב דְּמַטְרִיּוֹס און די האנטווערקער מיט אים האָבן עפעס אַ טענה קעגן עמיצן, זענען די בְּתֵי מִשְׁפַּט אָפּן, און סע זענען פאַראַן פּראָקאַנסולן, לאָזן זיי פאַרקלאָגן איינער דעם אַנדערן. 39 און אויב איר זוכט עפעס אַנדערש, וועט דאָס געלייזט ווערן אין דער אספה חֲקִית. 40 מחמת מיר זענען אין סְכָנָה פאַרקלאָגט צו ווערן פאַר דער אינתיפאדה, ווייל עס איז נישטאָ קיין סיבה, מיט וועלכער מיר זאָלן קענען פארענטפערן דאָס דאָזיקע מהומה. 41 און ווען ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער די פאַרזאַמלונג פונאנדערגעלאָזט. 2 און נאָך דעם ווי די מהומה האָט זיך איינגעשטילט, האָט רַב שְׂאוּל געשיקט נאָך משיחַס תּלְמִידִים, און אַז ער האָט זיי מִזְהִיר געווען און זיך מיט זיי געזעגנט, און איז אַרויסגעגאַנגען צו גיין קיין מְקַדוֹנְיָה. 2 און ווען ער איז דורכגעצויגען דורך יענע געגנטן, און האָט די דאָרטיקע מאמינים [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] געטרייסט מיט רבים דברים, איז ער געקומען קיין יְנוּן [גריכלאַנד]. 3 און אַזוי ווי ער האָט דאָרטן פאַרבלייבן 3 חֲדָשִׁים, און אַ קָשָׁר איז קעגן אים געמאַכט געוואָרן מצד די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], ווען רַב שְׂאוּל איז געווען גרייט מיט אַ אָנְיָה קיין סוּרְיָה צו אוועקצושיפן; דעריבער האָט ער באַשלאָסן זיך צו אומצוקערן דורך מְקַדוֹנְיָה [זען קור"א 9-16:5; קור"ב 7-7:5; 13:2-15:1; מה"ש 24:17]. 4 און עס האָבן אים באַגלייט סוּפֶטְרוֹס בֶּן פִּירוֹס פון בִּירָאָה, און פון תּסְלוֹנִיקִי, אַרִיסְטֶרְכּוֹס און סקונדוס; און גיוס פון דְרָבִי, און טימֹתִיאֹס; און פון אַסְיָה (קליין), טיכיקוס און טרוֹפִימוֹס [זען מה"ש 21:29]. 5 און די דאָזיקע זענען געגאַנגען פאַרויס, און האָבן געוואָרט אויף אונדז אין טרוֹאַס. 6 און

נאָך פֿסח זענען מיר אַוועקאַפּגעפּאַרן פון פּיליפּי, און אין 5 טעג אַרום זענען
מיר געקומען צו זיי קיין טרואַס, וואו מיר זענען פאַרבלייבן 7 טעג. 7 און
אויף בראשון בשבוע [יום ראשון, מוצאי שבת], ווען מיר זענען זיך
צונויפגעקומען לְבַצֵּעַ לֶחֶם [זען יהודים אין משיח 10:25], האָט פּוּילוס רב
שָׂאוּל געדרשנט צו זיי, ווייל ער האָט בִּדְעָה געהאַט לְמַחֲרַת אַוועקצופאַרן;
און ער האָט פאַרצויגן זיין דרָשָׁה בִּזְיַת חֲצוֹת. 8 און עס זענען געווען אַ סך
לְאָמֶפֶן [זען תהלים 119:105] אין דעם עֲלִיָּהּ, וואו מיר זענען געווען
פאַרזאַמלט אינאיינעם. 9 און איינער אַ בחור אָוּטִיכּוּס שמוּ איז געזעסן אין
דעם פענסטער, און איז אַרײַנגעפאַלן אין אַ טיפּן שלאַף; און בשעת רב
שָׂאוּל האָט נאָך אלץ פאַרצויגן מיט זיין דרשענען, האָט דער שלאַף אים
בײַגעקומען, און ער איז אַראָפּגעפאַלן פון דעם דריטן שטאַק, און מען האָט
אים אויפגעהויבן אַ טויטן. 10 און רב שָׂאוּל איז אַראָפּגעגאַנגען, און איז
ארויפגעפאַלן אויף אים, און האָט אים אַרומגענומען, און געזאַגט: אַל
תִּבְהַלּוּ, מחמת זיין נשמה איז אין אים. 11 און אַזוי ווי ער איז
אַרויפגעגאַנגען, און בָּצַע לֶחֶם [סעודת משיח און מלווה מלכה], און געגעסן,
האָט ער מיט זיי גערעדט אַ לאַנגע צײַט, בִּזְיַת עֵס איז געווארן שחרת, און
דאָן איז ער אַוועקגעגאַנגען. 12 און זיי האָבן אָפּגעפירט דאָס בחור אַ
לבעעדיקן, און זיי האָבן זיך נישט ווייניק גערטרייסט. 13 מיר אַבער זענען
געגאַנגען פאַרויס צו דער אָנָּה. און האָבן זיך אַוועקגעשיפט קיין אַסּוּס, און
האָבן בִּדְעָה געהאַט דאָרט אַרײַנצונעמען רב שָׂאוּל; מחמת אַזוי האָט ער
באַשלאָסן, ווייל ער האָט געוואָלט גיין צופּיס. 14 און ווען רב שָׂאוּל האָט
אונדז געטראָפן אין אַסּוּס, האָבן מיר אים אַרײַנגענומען, און זענען געקומען
קיין מיטיליני. 15 און פון דאָרטן זענען מיר אָפּגעפאַרן, און זענען אויף דעם
נעכסטן טאָג געקומען אנטקײגנאיבער פּוּס; און דעם אַנדערן טאָג האָבן
מיר געקומען קיין סָמוּס; און דעם פּאָלגנדיקן טאָג זענען מיר געקומען קיין
מִילְטוּס. 16 מחמת רב שָׂאוּל האָט באַשלאָסן פאַרבייצופאַרן אָפּסּוּס, כּדִּי
ער זאָל נישט דאַרפן פאַרלירן קיין צײַט אין אַסּיָהּ (קליין); ווייל ער האָט זיך
געאַיילט, אויף ווי ווייט מעגלעך, צו זיין אין ירושלים אויף שבעות. 17 און

פון מיליטוס האָט ער געשיקט קיין אַפּסוס, און האָט געלאָזט רופן צו זיך די זקני הקהלה [זקנים פון דער משיח ברית חדשה קהלה מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]. 18 און ווען זיי זענען צו אים געקומען, האָט ער צו זיי געזאָגט: איר אַליין ווייסט, וויאָזוי פון דעם ערשטן טאָג אָן, וואָס איך בין געקומען קיין אַסְיָה (קליין)...וויאָזוי איך האָב מיט אייך פאַרבראַכט די גאַנצע צייט, 19 ווען איך האָב געדינט הָאָדוֹן [זען תהלים 110:1; מלאכי 3:1] מיט כל עֲנָה, און מיט טרערן און מיט נסיונות, וואָס זענען מיך באַפאַלן דורך די קָשֶׁר פון די ייִדן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]; 20 ווי איך האָב מיך נישט אַפּגעהאַלטן פון אַנזאָגן אייך עפעס, וואָס איז ניצלעך, און אייך געלערנט עפנטלעך [קור"ב 4:2], און פון בֵּית צו בֵּית, 21 עדות זאָגנדיק סיי פאַר ייִדן, סיי פאַר גריכן, פוננען תשובה צו ה', און אַמונה צו אַדוֹנָנוּ רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ [זען זכריה 12-11:6; עזרא 3:8]. 22 און איצט, הנה, איך גיי געבונדן אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ קיין ירוּשָׁלַיִם, און איך ווייס נישט, וואָס מיך וועט דאַרטן טרעפן; 23 אַחוּץ, וואָס דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ טוט מיר יְעֹדוֹת-זאָגן אין יעדער שטעטל, אַז כּבוֹלִים און צרות וואָרטן אויף מיר. 24 אָבער איך האָלט נישט מיין לעבן אַזוי טייער פאַר מיר אַליין, ווי דאָס אַז איך זאָל קענען פאַרענדיקן מיין מסלול (גאַנג), און די עבודת קודש שרות, וואָס איך האָב מקבל געווען פון הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, עדות צו זאָגן פון די בשורת הגאולה פוננען דעם חֶסֶד ה' [ד"ה ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]. 25 און איצט, הנה, איך ווייס, אַז איר וועט מער קיינמאָל נישט זען מיין פנים, איר אלע, צווישן וועמען איך בין ארומגעגאַנגען, אויסרופנדיק דאָס מַלְכוּת ה'. 26 דערפאַר בין איך יַעֲדִיד פאַר אייך היינטיקן טאָג, אַז איך בין נקי פון דָם פון אייער אַלע. 27 מחמת איך האָב נישט פאַרמיטן פאַר אייך אַנצוזאָגן די יְעֹצָה ה' בְּלָהּ. 28 שְׁמְרוּ נפשותיכם און כל הַעֲדָר, איבער וועלכער דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט אייך געמאַכט פאַר משגיחים רוּחָנִים [אויפזעערס], לרעות קְהֵלֶת ה' [פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], וואָס ה' האָט זיך געקויפט מיט די דָם פון זיין אייגן [זען ישעיה

53:7; משלי 30:4; תהלים 33:6; דניאל 7:13-14; תהלים 110:1; מלאכי 3:1]. 29
איד ווייס, אַז נאָך מיין אַוועקגיין וועלן ביזע וועלן [מורי שקר אָן
ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] אריינקומען צווישן אייד,
און נישט שוינען די עָדָר; 30 און פון צווישן אייד אַליין וועלן אויפשטיין
מענטשן, וועס וועלן רעדן פאַרקערטע זאַכן, אַפצווייגן די תלמידים נאָך
זיך. 31 דערפאר, זיין שומר און שטיין אויף דער וואַך, געדענקענדיק אַז אין
מָשֶׁך פון 3 יאָר האָב איד נישט אויפגעהערט צו זאָגן מוסר צו יעדן בן אדם
מיט טרערן יומם ולילה. 32 און איצט לאַז איד אייד אויף באַראָט ה', און צו
דעם דָבָר פון זיין חֶסֶד, וועלכער איז בפּוֹח אייד אויפצופויען, און צו געבן
אייד די ירוּשָׁה צווישן כָּל הַמְּקַדְּשִׁים. 33 איד האָב פון קיינעם נישט באַגערט
כָּסֶף אָדער זָהב אָדער שטרײַמלעך. 34 איר אַליין ווייסט, אַז די דאָזיקע
הענט האָבן געדינט פאַר מייע באַדערפענישן, און פאַר די, וואָס זענען
געווען מיט מיר. 35 אין אַלצדינג האָב איד אייד געוויזן, אַז האַרעווענדיק
אויף אַזאַ אופן דאָרף מען העלפן די שוואַכע, און צו געדענקען די רייד פון
האַדוֹן יהושע/ישוע, וואָס ער אַליין האָט געזאָגט: ס'איז בעסער צו געבן, ווי
צו נעמען. 36 און אַזוי ווי ער האָט דאָס געזאָגט, האָט רב שְׂאוּל פאלן אראָפּ
און דאָווענען תפילות [זען לוקס 4-11:1]. 37 און זיי האָבן אלע ביטער
געוויינט, און זענען געפאַלן רב שְׂאוּל אויפן האַלדז און האָבן אים געקושט,
38 און מער פון אלץ האָבן זיי זיך מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶש געווען פּונוועגן
דעם דָבָר, וואָס ער האָט געזאָגט, אַז זיי וועלן זיין פָּנים מער נישט זען. און
זיי האָבן אים באַגלייט אויף זיין דָרֶךְ צו דער אָנְיָה. כַּאֲ און עס איז געשען,
ווען מיר האָבן זיך אָפגעשיידט פון זיי און זענען אַוועקגעפאַרן אויפן די
אָנְיָה, זענען מיר מיט אַ גלייכן דָרֶךְ געקומען קיין קוֹס, און דעם נעכסטן
טאָג קיין רוֹדוֹס, און פון דאָרטן קיין פֶּטְרָה. 2 און אַזוויי מיר האָבן געפונען
אַן אָנְיָה, וואָס איז געגאַנגען קיין פֶּינִיקָה, זענען מיר איינגעשטיגן און
אָפגעפאַרן. 3 און אַזוי ווי מיר האָבן גענעענט און געזען קפָּרִיסין, און
איבערלאַזנדיק זי אויף לינקס, האָבן מיר זיך אַוועקגעשיפט קיין סוּרְיָה, און
זענען אָנגעקומען קיין צוֹר, מחמת דאָריטן האָט די אָנְיָה געדאָרפט

אויסלאָדן איר פראַכט. 4 און אַז מיר האָבן געפונען משיחס תלמידים, זענען מיר דאָרטן פאַרבלייבן 7 טעג. און זיי האָבן געזאָגט צו רב שאול דורך דעם רוח הקודש, אַז ער זאָל נישט אַרויפגיין קיין ירושלים. 5 און ווען מיר האָבן געהאט געענדיקט די טעג, האָבן מיר אַוועקגעצויגן און זענען געגאַנגען אויף אונדזער דָרף; און זיי אלע האָבן אונדז באַגלייט מיט זייערע נשים און ילדים, ביז מיר זענען אַרויס פון דער שטאָט. און מיר האט פאלן אַראָפּ ביים ים-ברעג און דאווענען תפילות [זען לוקס 4:11]; און דערנאָך האָבן מיר זיך געזעגנט איינער מיטן אַנדערן, 6 און דאָן זענען מיר איינגעשטיגן אויף דער אָנָה, און זיי האָבן זיך אומגעקערט אַהיים. 7 און אַז מיר האָבן פאַרענדיקט די נסיעה פון צור, זענען מיר אָנגעקומען קיין עפֿו [לעבן חיפה], און האָבן אָפגעגעבן שְלוֹם די אַחים במשיח, און זענען פאַרבלייבן מיט זיי יום אָחַד. 8 און אויף מָחַר האָבן מיר אַוועקגעצויגן, און זענען געקומען קיין קסריה, און מיר זענען אַריינגעגאַנגען אין דעם בַּיִת פון פיליפּוסן, דעם בַּעל-דרשן מבשר [מגיד פון דער בשורת הגאולה למען קרוב רחוקים פאר ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], וואָס איז געווען איינער פון די 7 [זען מה"ש 6:5], און זענען פאַרבלייבן מיט אים. 9 און ער האָט געהאַט 4 בנות, בתולות, וואָס האָבן נביאות געזאָגט. 10 און ווען מיר זענען דאָרטן געווען עטלעכע טעג, איז אַראָפגעקומען פון ארץ יהודה איינעד אַ נביא מיטן נאָמען אַגבּוּס. 11 און ער איז געקומען צו אונדז, און האָט גענומען רב שאולס גאַרטל, און האָט זיך געבונדן זיינע אייגענע רגלים און הענט, און האָט געזאָגט: דאָס זאָגט דער רוח הקודש: אַזוי וועלן די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] אין ירושלים בינדן דעם אַיש, וואָס האָט דעם דאָזיקן גאַרטל, און וועלן אים איבערענטפערן אין די הענט פון די גוים. 12 און ווען מיר האָבן דאָס געהערט, האָבן מיר און די מענטשן פון יענעם אָרט רב שאול געבעטן, נישט אַרויפצוגיין קיין ירושלים. 13 יעמאַלט האָט רב שאול געענטפערט: וואָס טוט איר, וואָס וויינט איר און צעברעכט מיר מיין לֵב? מחמת איך בין גרייט נישט בלויז געבונדן צו ווערן, נאָר אויך צו שטאַרבן אין ירושלים פאַר

דעם נאָמען פון הָאָדוֹן יהושע/ישוע [זכריה 12-11:6; עזרא 3:8]. 14 און אַז
 ער האָט זיך נישט גלאָזט איבעררעדן, האָבן מיר שטיל געשוויגן, און
 געזאָגט : דער רָצוֹן ה' יעשה. 15 און נאָך די דאָזיקע טעג האָבן מיר
 איינגעפּאַקט אונדזערע זאַכן, און זענען אַרויפגעאַנגען קיין ירוּשָׁלַיִם. 16
 און סע זענען אויך מיטגעאַנגען מיט אונדז אייניקע פון משיח תּלמידים
 פון קסריה, מיטפירנדיק אַ געוויסן מְנַסּוֹן פון קפּריסין, אן אלטער תּלמיד
 פון משיח פון פּריעסטע טעג אָן [זען מְנַסּוֹן דער עד ראייה פון דער
 פּריעסטע טאָג אָן פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה אין משיח פאר לוקס די
 היסטאָריקער צו אינטערוויואירן], ביי וועמען מיר האָבן געזאָלט איינשטיין
 אין הכנסת אורחים אין זיין בית אין ירושלים [זען דאָ סוף פון 3טער שליחות
 נסיעה; איצט קור"א און קור"ב און רומ' האט שוין געשריבן]. 17 און אַז מיר
 זענען געקומען קיין ירוּשָׁלַיִם, האָבן די אַחים במשיח אונדז מקבל-פּנים
 געווען מיט שְׂמֵחָה. 18 און אויף דעם נעכסטן טאָג איז רב שָׂאוּל מיט אונדז
 אַריינגעאַנגען צו יַעֲקֹב ; און כל זקנים זענען אַהין געקומען. 19 און אַזוי
 ווי ער האָט זיי געגעבן שְׁלוֹם-עליכם, האָט ער דערציילט בַּאֲרִיכוֹת אַלְפֵי
 וואָס ה' האָט דורך זיין עובדת קודש געטאָן צווישן די אומות-הָעוֹלָם. 20
 און ווען זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי האָבן געזאָגט בּרִיד ה' ; און זיי
 האָבן צו אים געזאָגט : דו זעסט, אַח במשיח, וויפל טוויזנטער יידן עס זענען
 פאַראַן, וואָס גלויבן [פרום משיחיסטים מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה,
 זען רומ' 21-10:1], און זיי זענען כל קנאים פאַר דער תּוֹרָה [מיט
 ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24; אויך רב שָׂאוּל, זען מה"ש
 16:3; 18:18; 20:16; 21:26]; 21 און עטלעכע מענטשן זענען דערציילט אַ
 קלאַנג [שְׁקָר] וועגן דיר, אַז דו לערנסט אלע יידן, וועלכע געפינען זיך צווישן
 די אומות-הָעוֹלָם, זיך אַפּצוקערן פון תּוֹרַת מֹשֶׁה [רבינו], זאָגנדיק אַז זיי זאָלן
 נישט מַל זיין זייערע ילָדִים, און אויך נישט לעבן נאָך די מנהגים [זען מח"ש
 16:21 און 16:3 צו אפּשלאַגן שקרים] פון דער תּוֹרָה. 22 על-כן, וואָס זאָלן
 מיר טאָן? זיי וועלן אַוּדאי הערן, אַז דו ביסט געקומען. 23 טו דערפאַר
 דאָס, וואָס מיר זאָגן דיר : מיר האָבן 4 מענטשן, וואָס האָבן אַ גִּידר אויף זיך
 [זען מה"ש 18:18; במדבר 21-6:1; רב שָׂאוּל איז ארטאדאקסיש יידיש פרום];

24 נעם די דאָזיקע און הַטָּהַר דִּיך מִיט זײ, און נעם אויף זיך די הוֹצָאוֹת פֿאַר זײ, אַז זײ זאָלן זיך קענען אָפּגאַלן זײערע קעפּ; און אלע וועלן וויסן אַז דאָס, וואָס זײ האָבן געהערט וועגן דיר, איז נישט אָמת, נײערט אַז אויך דו אַליין גײסט אויפן דָרֶך צִדִיקִים [פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], און אַתָּה בְּעֶצְמְךָ הִתְהַלַּכְתָּ שׁוֹמֵר מִצְוֹת הַרְדִּי אִין דִּי תוֹרָה [זען במדבר 21-6:1; זען מה"ש 16:3; 18:18; 20:16; לוקס וויזט רב שאול פרום און שומר מצוות]. 25 און וואָס שײך די אומות-הָעוֹלָם מִיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, האָבן מיר געשריבן, און גוזר געווען, אַז זײ זאָלן זיך אָפּהאַלטן פון דעם, וואָס מע האָט מִקְרִיב געווען צו אַ-לִילִים, און פון דָם, און פון בֶּשֶׂר הַנְּחֻנֶּק, און פון זנות. 26 יעמאַלט האָט רב שאול גענומען די מענטשן [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], און אויף דעם אַנדערן טאָג האָט ער זיך מְטַהַרִים מִיט זײ, און איז געגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײן, און געלאָזט וויסן, ווען סע וועלן דערפילט ווערן די יְמֵי הַטְּהָרָה, און דער קרבן וועט געבראַכט ווערן פֿאַר יעדן בן אדם פון זײ. 27 און אַזוי ווי די שְׁבַעַת הַיָּמִים האָבן זיך שוין געהאַט פֿאַרענדיקט, האָבן די יידן [און ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] פון אַסְיָה (קליין) אויפגעהעצט דעם גאַנצן המון, ווען זײ האָבן רב שאול געזען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָבן אויסגעשטרעקט זײערע הענט אויף רב שאול, 28 און האָבן געשריגן: אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל הֵעֲלֵפְט ! דאָס איז דער מאָן, וואָס לערנט אלע מענטשן אוממעטום אַנטקעגן הָעָם יִשְׂרָאֵל און דער תּוֹרָה און דעם דאָזיקן מָקוֹם קָדוֹשׁ; און חוצדעם האָט ער אויך געבראַכט גריכן אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײן, און האָט מַחֲלֵל געווען דעם דאָזיקן מָקוֹם-קָדוֹשׁ. 29 -- ווייל זײ האָבן פֿריער געזען מִיט רב שאול אין דער עיר טרוֹפִּימוֹסן, דעם אָפְסִי, און האָבן געמיינט, אַז רב שאול האָט אים אַרײַנגעבראַכט אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ -- 30 און די כָּל הָעִיר האָט געטומלט, און דאָס עָם איז זיך צונויפגעלאָפן; און זײ האָבן אָנגענומען רב שאול, און האָבן אים אַרויסגעשלעפט פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; און די דלתות זענען תִּיכַף געשלאָסן געוואָרן. 31 און ווען זײ האָבן אים געוואָלט טײטן, איז אָנגעקומען אַ שְׁמַע

צום מִפְקֵד הַגְּדוּד, אַז כּל ירוּשָׁלַיִם איז אין אַן אויפֿברויז. 32 און ער האָט גיך
 גענומען חַיִלִּים און שָׂרֵי מַאוֹת, און איז אַראָפֿגעלאָפֿן צו זיי. און אַז זיי האָבן
 דערזען דעם טריבון [שֶׁר הָאָלֶף] און די חַיִלִּים, האָבן זיי אויפֿגעהערט צו
 שלאָגן רב שָׂאוּל. 33 און דער טריבון איז צוגעגאַנגען, און האָט רב שָׂאוּל
 אָנגענומען, און באַפוּילן מען זאָל אים בינדן מיט 2 קייטן, און געפרעגט,
 ווער ער איז, און וואָס ער האָט געטאָן. 34 און יעדער איינער אינם המון
 האָט עפעס אנדערש געשריגן; און אַזוויי דער טריבון האָט צוליב דעם
 געטומל נישט געקענט דערניין קיין טאָלק, האָט ער באַפוּילן, אים צו
 ברענגען אין דער מצוֹדָה אַריין. 35 און ווען רב שָׂאוּל איז צוגעקומען צו די
 טרעפֿ, האָבן די חַיִלִּים אים געטראַגן צוליב דעם צאָרן פֿון דעם המון; 36
 מחמת די מאַסע איז נאָכגעגאַנגען, און האָט געשריגן: אוועק מיט אים! 37
 און ווען רב שָׂאוּל האָט געזאָלט אַריינגעבראַכט ווערן אין דער מצוֹדָה, האָט
 רב שָׂאוּל געזאָגט צום טריבון: מעג איך דיר עפעס זאָגן? און דער טריבון
 האָט געזאָגט: קענסטו גריכיש? 38 ביסטו דען נישט דער מַצְרִי, וועלכער
 האָט מיט אַ געוויסער צייט צוריק געמאַכט אַ מְרִידָה, און האָט
 אַרויסגעפֿירט אין דער מַדְבַּר אַריין די 4,000 מענער פֿון די רוצחים? 39
 אָבער רב שָׂאוּל האָט געזאָגט: איך בין אַ ייד פֿון טַרְסוּס אין קִילִיקָה, אַ
 תּוֹשֵׁב פֿון אַן אָנגעזעענער שטאָט; און איך בעט דיך, גיב מיר דערלויבעניש
 צו רעדן צום עָם. 40 און ווען ער האָט אים געגעבן דערלויבעניש, האָט רב
 שָׂאוּל, ווי ער איז אַזוי געשטאַנען אויף די טרעפֿ, אַ מאַך געטאָן מיט דער
 האַנט צום עָם, און אַזוי ווי עס איז געוואָרן אַ גרויסע שטילקייט, האָט רב
 שָׂאוּל גערעדט צו זיי בַּשְּׁפָה הָעִבְרִית, אַזוי צו זאָגן: כֹּב אֲנִישִׁים אַחִים און
 אבות, הערט אויס די דבר הצט־דקותי, וואָס איך מאַך איצט פֿאַר אייך. 2 און
 ווען זיי האָבן געהערט, אַז רב שָׂאוּל רעדט צו זיי אויף בַּשְּׁפָה הָעִבְרִית, זענען
 זיי געוואָרן נאָך שטילער. און רב שָׂאוּל האָט געזאָגט: 3 איך בין אַ ייד,
 געבוירן אין טַרְסוּס פֿון קִילִיקָה, אָבער דערצויגן אין דער דאָזיקער עיר, ביי
 די רגלים פֿון [רבן] גמליאלן [א תנא], געלערנט לויט די דקדוקי-עניות פֿון
 דער תּוֹרָה פֿון אבותינו, און בין געווען אַ קנָאי פֿאַר ה', טאקע ווי איר אלע

זענט אין דעם היינטיקן טאָג. 4 איך האָב גערודפֿט דעם דאָזיקן [משיחיסט] דָרָךּ בִּיז צום מָוֹת, און האָב געבונדן און איבערגעבנדיק אין בֵּית הַסֵּהר אריין סײַ אַנְשִׁים און סײַ נָשִׁים, 5 אַזױווי דער כֹּהֵן-גָּדוֹל און דער גאַנצע בית הזקנים קענען אויף מיר עֲדוֹת-זָאָגן, פֿון וועמען איך האָב באַקומען בריוו צו די אַחִים, און האָב געצויגן קיין דְּמֶשֶׁק צו ברענגען אויך די, וואָס זענען דאָרטן געווען, געבונדן קיין ירוּשָׁלַיִם, כּדִּי זײ זאָלן באַשטראַפֿט ווערן. 6 און הנה עס איז געווען, ווען איך בין געווען אויף מיין נסיעה, און האָב מיך דערנענטערט צו דְּמֶשֶׁק, האָט ארום האַלפֿן טאָג פּלוּצִים געשיינט אַרום מיר אַן אור גָּדוֹל פֿון שָׁמַיִם. 7 און איך בין געפּאַלן צו דער ערד, און האָב געהערט אַ בת-קוֹל זאָגן צו מיר: שָׂאוּל, שָׂאוּל, פֿאַרוואָס רודפֿסטו מיך? 8 און איך האָב געענטפֿערט: ווער ביסטו, אַדוֹנִי? און ער האָט צו מיר געזאָגט: אֵיךּ בִּין יְהוֹשֻׁעַ/יִשׁוּעַ [זען זכריה 12-11:6; עזרא 3:8] פֿון נְצֻרַת, וועמען דו רודפֿסט. 9 און די, וואָס זענען מיט מיר געווען, האָבן געזען דאָס אור, נאָר זײ האָבן נישט געהערט דאָס קוֹל, וואָס האָט צו מיר גערעדט. 10 און איך האָב געזאָגט: וואָס זאָל איך טאָן, אַדוֹנִי? און האָדוֹן [זען תהלים 110:1; מלאכי 3:1 משיח האדון] האָט צו מיר געזאָגט: שטײ אויף, און גײ קיין דְּמֶשֶׁק, און דאָרט וועט דיר געזאָגט ווערן וועגן אַלעם, וואָס איז באַשטימט פֿאַר דיר צו טאָן. 11 און אַזױווי איך האָב נישט געקענט זען צוליב דעם גלאַנץ פֿון יענעם אור [ליכט], בין איך געקומען קיין דְּמֶשֶׁק, געפירט בײַ דער האַנט פֿון די, וואָס זענען מיט מיר געווען. און בין געקומען קיין דְּמֶשֶׁק. 12 און אַ געוויסער חַנְנִיָּה, אַ פּרוּמער ייד [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] לױט דער תּוֹרָה, אַ בַּעַל שָׁם טוֹב צווישן כל יידן, וואָס האָבן דאָרטן געוואוינט, 13 איז געקומען צו מיר, און שטעלנדיק זיך דערנעבן, האָט ער צו מיר געזאָגט: ייד אַחִי רַב שָׂאוּל, באַקום דיין ראַיה! און אין יענער סאַמע שעה האָב איך באַקומען מיין ראַיה און אים געזען. 14 און ער האָט געזאָגט: דער אלוקים פֿון אַבּוֹתֵינוּ האָט דיך אויסדערוויילט צו וויסן זיין רָצוֹן, און צו זען דעם צִדִּיק [משיח], און צו הערן אַ קוֹל פֿון זיין [משיח] מויל אַרויס; 15 מחמת דו וועסט זיין פֿאַר אים [משיח] אַן עֲדוֹת

צו כָּל בְּנֵי אָדָם פּוֹנוּעֵגֶן דַּעַם, וּוּאָס דוּ הָאָסֶט גַּעזַען און גַּעהֶערט. 16 און
 איצט, פֿאַרוואָס צעגערסטו דיד? שטיי אויף, און לאָז דיד מקוה מים טובלט
 זיין, און וואָש אָפּ דינע עבירות, אנרוּפנדיק אָן שמו [זכריה 12-11:6]; עזרא
 [3:8]. 17 און עס איז געשען, אַז בעת איך האָב מיך אומגעקערט קיין
 ירוּשָׁלַיִם, און ווען איך האָב דאווענען [זען לוקס 4-11:1] אין דעם
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און הִיָּתָה עָלַי יָד-ה' [פְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ], 18 און האָב אים [משיח]
 געזען זאָגן צו מיר : אייל דיד, און גיי געשווינד אַרויס פון ירוּשָׁלַיִם, ווייל זיי
 [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] וועלן דאָ נישט
 אָננעמען דיין עדות וועגן מיר [משיח]. 19 און איך האָב געזאָגט : אָדוֹנָי, זיי
 אַליין ווייסן, אַז איך פלעג איינזעצן אין בֵּית הַסֵּהַר, און אין יעדער שול
 געגעבן מַלְקוֹת דִּי, וועלכע האָבן געגלויבט אין דיר. 20 און בשעת דאָס דַם
 פון דיין [משיח] עדות סִטְפָּנוֹס איז פֿאַרגאַסן געוואָרן, בין איך אליין
 געשטאַנען דערביי, מַסְפִּים זייענדיק דערצו, און געטאָן היטן די מַלְבוּשִׁים
 פון די [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], וואָס האָבן
 אים געהרגעט. 21 און ער [משיח] האָט צו מיר געזאָגט : גיי ; ווייל איך וועל
 דיד שיקן ווייט צו די אומות-העולם. 22 און זיי האָבן אים אויסגעהערט פֿיז
 צו דעם דאָזיקן דְבַר ["גוים", "זען יונה 4-11"]; און זיי האָבן אויפגעהויבן
 זייער קול, און געזאָגט : פֿאַרטיליג אַזאַ מענטשן פון דער ערד ! מחמת ער
 איז נישט כַּדָּאי, אַז ער זאָל לעבן! 23 און ווען זיי האָבן געשריגן, און האָבן אַ
 לתצ

אטראַפגעוואָרפן זייערע מַלְבוּשִׁים, און געשליידערט שטויב אין דער
 לופטן, 24 האָט דער טריבן באַפוילן, אַז רב שָׂאוּל זאָל געבראַכט ווערן אין
 דער מצוּדָה אַרײַן, און געהייסן, אַז ער זאָל אויסגעפֿאַרשט ווערן דורך
 מַלְקוֹת, כּדִּי ער זאָל וויסן די סִיבָה, פֿאַרוואָס זיי האָבן אַזוי געשריגן קעגן
 רַב שָׂאוּל. 25 און אַזוי ווי זיי האָבן רַב שָׂאוּל געבונדן מיט די רימענס צום
 שמײסן, האָט רַב שָׂאוּל געזאָגט צו דעם צַנטוריוֹן, וואָס איז דערביי
 געשטאַנען : צי איז עס רעכט פֿאַר אייך צו שמײסן אַ מענטשן, וואָס איז אַן
 אַזְרַח רומי, און נישט פֿאַרמֶשפּטער ? 26 און ווי דער צַנטוריוֹן האָט דאָס

געהערט, איז ער געגאנגען צום טריבון און האָט צו אים געזאָגט : וואָס
 וועסטו טאָן ? מחמת דער דאָזיקער מאַן איז אַ רוימער ! 27 און דער טריבון
 איז צוגעקומען, און האָט צו רב שאול געזאָגט: זאָג מיר, ביסטו אַ רוימישער
 בירגער ? האָט רב שאול געזאָגט : כּן. 28 און דער טריבון האָט געענטפערט
 : מיט גרויסן פרייז האָב איך מיר איינגעקויפט דאָס דאָזיקע אַרחות. און רב
 שאול האָט געזאָגט : אָבער איך בין דערין געבוירן געוואָרן (אַ רוימער). 29
 יעמאָלט האָבן די, וואָס זענען געווען גרייט אים אויסצופאַרשטן, רב שאול
 תּיכּף אָפּגעלאָזט; און אויך דער טריבון האָט זיך געפּאַרכטן, דערוויסנדיק
 זיך, אַז רב שאול איז אַ רוימער, און מחמת ער האָט רב שאול געלאָזט בונדן.
 30 און לְמַחֲרָת, אָבער, ווייל דער טריבון האָט געוואָלט דערגיין אויף זיכער
 פאַרוואָס רב שאול איז פון די יידן אָנגעקלאָגט געוואָרן, האָט ער אים
 באַפרייט פון די קייטן, און האָט באַפוילן די ראַשי-כּהנים און דעם גאַנצע
 סנהדרין זיך צוזאַמענקומען, און האָט אַראָפּגעבראַכט רב שאול און אים
 אַוועקגעשטעלט פאַר זיי. כּג און רב שאול האָט באַהעפט זיינע אויגן אויף
 דעם סנהדרין, און געזאָגט: אַנשים אַחים, איך האָב ביי דעם היינטיקן טאָג
 געלעבט פאַר ה' מיט אַ מַצָּפּוֹן נְקִי. 2 און דער כּהן-גדול חנניה [זען חנניה
 כּהן גדול בשעת הערשאפט פון קלודיוס קסר און נרוֹן קסר] האָט באַפוילן
 די, וואָס זענען דאָרט ביי רב שאול געשטאַנען, אים צו שלאָגן אויפן מויל. 3
 יעמאָלט האָט רב שאול צו אים געזאָגט: ה' זאָל דיך שלאָגן, דו
 ווייס-געקאַלכטע וואַנט ! און דו זיצסט, מיך צו משפטן לויט דער תּורה,
 און באַפעלסט, מיך צו שלאָגן להיפך דער תּורה ? 4 אָבער די, וואָס זענען
 דאָרט געשטאַנען, האָבן געזאָגט : דו לעסטערסט כּהן-גדול פון ה' ? 5 און
 רב שאול האָט געזאָגט : אַחים, איך האָב נישט געוואוסט אַז ער איז דער
 כּהן-גדול; מחמת סע שטייט געשריבן : נשיא בעמך לא תאָר [שמות 22:27].
 6 און וויסנדיק אז איין טייל איז צדוקים און די אנדערע טייל פרושים האָט
 רב שאול אַ געשריי געטאן אין דעם סנהדרין : אַנשים אַחים, פָּרוש בֶּן-פָּרוש
 אָנכי; פּונוועגן דער תּקוּה פון תּחִינת-הַמֵּתִים איך ווער געמשפט! 7 און ווען
 רב שאול האָט דאָס געזאָגט, האָט זיך אויפגעהויבן אַ מחלוקה צווישן די

פרושים און די צדוקים; און די פארזאמלונג איז געווען צעטיילט. 8 מחמת די צדוקים זאָגן, אַז ס'איז נישטאָ קיין תּחִיַת-הַמֵּתִים, נישט קיין מַלְאָךְ, נישט קיין רוּחַ; די פרושים אָבער זענען מודה אויף ביידע. 9 און סע האָט זיך אויפגעהויבן אַ גרויס געשריי; און טייל פון די סופרים [רַבָּנִים] פון דער פרושים-כּוֹתֵל האָבן זיך אויפגעשטעלט און האָבן זיך מתנוּפֵחַ געווען, אַזוי צו זאָגן: מיר געפינען נישט קיין שום רַע אין דעם דאָזיקן מענטשן; און וואָס איז אויב אַ רוּחַ האָט גערעדט צו אים, אָדער אַ מַלְאָךְ? 10 און ווען דאָס מחלוקה איז געוואָרן גאָר גרויס, האָט דער טריבון, מורא האָבנדיק אַז רב שאול זאָל פון זיי צערייסן ווערן, האָט באַפוילן די חָלִים אַראָפּצוגיין און רב שאול נעמען מיט געוואָלט פון זייער מיט, און אים ברענגען אין דער מצוּדָה אַרײַן. 11 און בַּלְיָלָה נָצַב איז הָאָדוֹן [זען תהלים 1:110; מלאכי 3:1] געשטאַנען לעבן רב שאול, און האָט געזאָגט: הַתְּחִיָּק! ווייל ווי דו האָסט יְדוּת געזאָגט וועגן מיר אין ירוּשָׁלַיִם, אַזוי מוזסטו אויך יְדוּת זאָגן אין רוים. 12 און בבִּקְרֵי האָבן זיך די ייִדן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] צוזאַמענגענומען אינאיינעם, און האָבן זיך געבונדן מיט אַ [פּייערלעכער] שבועה, אַז זיי וועלן נישט עסן אָדער טרינקען, ביז זיי וועלן נישט הרגענען רב שאול. 13 און מער פון 40 זענען עס געווען, וואָס האָבן געמאַכט די דאָזיקע קָשֶׁר שבועה. 14 און זיי זענען געקומען צו די ראַשי-כְּהֵנִים און די זקנים, און האָבן געזאָגט: מיר האָבן זיך געבונדן מיט אַ [פּייערלעכער] שבועה גאַרנישט טועם צו זיין, ביז מיר וועלן נישט הרגענען רב שאול. 15 און דעריבער לאָזט איצט מיט דעם סְנֵה־דָרִין וויסן דעם טריבון, אַז ער זאָל אים אַראָפּברענגען צו אייך, פונקט ווי איר וואָלט געוואָלט גענויער אויספאַרשן וועגן אים; און איידער ער וועט זיך דערנענטערן צו אייך, מיר זענען גרייט אים צו הרגענען. 16 און בֶּן-אַחֹת פון רב שאול האָט געהערט פון דער לוי־ערונג, און ער האָט גענעענט, און איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער מצוּדָה, און האָט עס דערציילט רב שאול. 17 און רב שאול האָט גערופֿן צו זיך איינעם פון די קנטוריונים, און האָט געזאָגט: ברענג דעם דאָזיקן בַּחוּר צום טריבון, מחמת ער האָט אים עפעס

צו דערציילן. 18 און ער האָט אים גענומען, און האָט אים געבראַכט צום
 טריבון, און געזאָגט: רב שאול, דער ארעסטאנט, האָט מיך גערופן צו זיך,
 און האָט מיך געבעטן צו ברענגען דעם דאָזיקן בַּחור צו דיר, מחמת ער האָט
 דיר עפעס צו דערציילן. 19 און דער טריבון האָט אים אָנגענומען ביי דער
 האַנט, און אַז ער איז מיט אים אָפּגעגאַנגען אָן אַ זייט, האָט ער אים
 געפרעגט: וואָס איז עס, וואָס דו האָסט מיר צו דערציילן? 20 און ער האָט
 געזאָגט: די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש ש" 21:21,24] האָבן
 אָפּגערעדט דיך צו בעטן, אַראָפּצוברענגען מָחר רב שאול צו דעם סנהדרין,
 פונקט ווי זיי וואָלטן געוואָלט עפעס גענויער אויספאַרשן וועגן רב שאול. 21
 דו טו זיי דערפאר נישט נאָכגעבן; מחמת עס לאַיערן אויף אים מער ווי 40
 מענטשן פון זיי, וואָס האָבן זיך געבונדן מיט אַ שבועה נישט צו עסן און
 נישט צו טרינקען, ביז זיי וועלן אים נישט האָבן געהרגעט; און זיי זענען
 איצט גרייט, ווען זיי וואָרטן בלויז אויף דער הבטחה פון דיר. 22 און דער
 טריבון האָט געלאָזט גיין דעם בַּחור, און אים באַפוילן: דערצייל נישט
 קיינעם, אַז דו האָסט מיר דאָס געגעבן צו וויסן. 23 און ער האָט גערופן צו
 זיך 2 פון די קנטורונים, און האָט געזאָגט: גרייט צו 200 חילים וואָס זאָלט
 גיין קיין קסריה און 70 פֿרשים אין דער 3טער שעה פון דער לילה און
 שפּיזנטרעגער 200. 24 און ער האָט באַפוילן זיי זאָלן צוגרייטן בהמות, כדי
 אַרויפצוזעצן רב שאול, און אים ברענגען אין זיכערהייט צו פֿליקס דעם
 פּראָקוראַטאָר. 25 און ער האָט געשריבן אַ בריוו, לויט דעם שטייגער: 26
 קלאַודיוס לזיאַס צו דעם הוד מַעֲלָתוּ פֿליקס דעם פּראָקוראַטאָר, שלום.
 27 דער דאָזיקער מאַן איז געכאַפט געוואָרן דורך די יידן, און האָט שוין
 געזאָלט פון זיי געטייט ווערן, ווען איך בין געקומען אויף זיי מיט די חילים
 און האָב אים אָפּגעראַטעוועט, ווייל איך בין געוואָרן געוואָרן, אַז ער איז אַ
 רוימער. 28 און אַזוי ווי איך האָב געוואָלט וויסן די סיבה, פאַרוואָס זיי האָבן
 אים באַשולדיקט, האָב איך אים אַראָפּגעבראַכט צו זייער סנהדרין; 29 און
 איך האָב געפונען, אַז ער ווערט באַשולדיקט וועגן שאלות פון זייער תּוֹרָה,
 און אַז עס איז נישטאָ קיין באַשולדיקונג קעגן אים, וואָס איז ווערט דעם

מִנּוֹת, אָדער קייטן. 30 און אַזוי ווי עס איז מיר אָנגעוויזן געוואָרן, אַז אַ קָשֶׁר
ווערט געמאַכט קעגן דעם מאַן, האָב איך אים תּיכּף געשיקט צו דיר, און
האָב באַפוילן זיינע באַשולדיקער צו רעדן קעגן אים פֿאַר דיר. 31 און די
חילים האָבן גענומען רבֿ שְׁאוּל, לויט ווי עס איז זיי באַפוילן געוואָרן, און
האָבן רבֿ שְׁאוּל געבראַכט ביינאַכט קיין אַנטיפּאַטריס [זען אַנטיפּאַטריס,
עיר אויף דִּרְךָ צו קסריָה]. 32 און לְמַחֲרָת האָבן זיי געלאָזט די רייטער גיין
מיט אים, און האָבן זיך אומגעקערט צו דער מְצוּדָה. 33 און אַז זיי זענען
געקומען קיין קסריָה, האָבן זיי איבערגעגעבן דעם פּראָקוראַטאָר דעם
בריוו, און אויך פּירגעשטעלט פֿאַר אים רבֿ שְׁאוּל. 34 און אַזוי ווי ער האָט
אים געלייענט, האָט ער געפרעגט פֿון וואָסער פּראָווינץ (מדינה) רבֿ שְׁאוּל
איז; און אַז ער האָט געהערט, אַז ער איז פֿון קיליקיָה, 35 האָט ער געזאָגט:
איך וועל דיך אויסהערן ווען דיינע באַשולדיקער וועלן אויך אַהער קומען;
און ער האָט באַפוילן, אים צו האַלטן אין פּרעטאָריום פֿון הוֹרדוס. כֹּד און
אין 5 טעג אַרום האָט אַראָפּגענידערט חֲנַנְיָה דער כֹּהֵן-גָּדוֹל מיט עטלעכע
זקנים, און אַ בַּעַל-דִּבְרִים, איינער טְרַטּוּלוֹס; און זיי האָבן גערעדט צום
פּראָקוראַטאָר קעגן רבֿ שְׁאוּל. 2 און אַזוי ווי ער איז גערופן געוואָרן, האָט
טְרַטּוּלוֹס רבֿ שְׁאוּל אָנגעהויבן צו באַשולדיקן, אַזוי צו זאָגן : פֿאַר דעם
גרויסן שְׁלוֹם וואָס מיר טוען געניסן, האָבן מיר דיר צו פּאַרדאָנקען, און
דורך דיין השְׁגָחָה זענען אַ סך אויסבעסערונגען געמאַכט געוואָרן פֿאַר הָעָם
הַזֶּה, 3 און מיר נעמען דאָס אָן אויף כל אופנים און אין כל מקומות,
חשובסטער פֿליקס, מיט תּוֹדָה רַבָּה. 4 און פֿדי איך זאָל דיך נישט צופיל
באַלעסטיקן, ווען אין דיך, אין דיין גָּדוֹל באַגנעדיקונג אונדז אויסצוהערן
בקיצור. 5 ווייל מיר האָבן געפונען דעם דאָזיקן מענטשן פֿאַר אַ פּעסט, אָן
אויפהעצער פֿון מחלוקות צווישן כל ייִדן איבער כל העוֹלָם, און אַ מנהיג פֿון
דער כּיִתָּה [פֿון יְהוּדוֹת] הַנִּצָּר משיחיסטים ייִדן, מַאֲמִינִים אין דער ייִדישער
סעקטע. 6 ער האָט אַפּילו געפרוּאוּט מַחֲלָל זיין דאָס בַּיִת-הַמִּקְדָּשׁ, נאָר
מיר האָבן אים געכאַפּט, און האָבן אים געוואָלט מִשְׁפֹּטן לויט אונדזער
תּוֹרָה. 7 אָבער דער טריבון ליזיאַס איז געקומען, און האָט אים מיט רבֿ כֹּחַ

אַרײַסגענומען פון אונדזערע הענט, און האָט באַפוילן זײַנע באַשולדיקער צו
 קומען פאַר דיר. 8 פון אים וועסטו קענען געוואָר ווערן, נאָך אַ חקירה
 ודרישה, פוננעגן די דאָזיקע אלע זאַכן, וועגן וועלכע מיר באַשולדיקן אים. 9
 און די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] האָבן
 מסכים געווען, און האָבן פאַרזיכערט, אַז עס איז אַזוי. 10 און אַזוי ווי דער
 פראָקוראַטאָר האָט צו רב שְׂאוּל אַ וואונק געטאָן צו רעדן, האָט רב שְׂאוּל
 געענטפערט: ווייל איך ווייס, אַז דו ביסט שוין כמה יאָרן אַ שופט ביי
 האָמה הזאת, טו איך מיך דערפאר גערן פאַרטיידיקן. 11 מחמת דו קענסט
 אויסגעפינען, אַז ס'איז נישט מער ווי 12 טעג, זינט איך האָב עולה-רגל
 געווען, דאָווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] צו טאָן אין ירושלים. 12 און זיי
 האָבן מיך נישט געפונען זיך מְתוּנֵפֶחַ זיין מיט עמיצן, אָדער מאכנדיק אַ
 מחלוקה ביים המון, נישט אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, נישט אין די שולן, אויך
 נישט אין דער שטאָט. 13 זיי קענען דיר אויך נישט ברענגען קיין ראַיה וועגן
 די זאַכן פון וועלכע זיי באַשולדיקן מיך איצט. 14 נאָר דאָס דאָזיקע בין איך
 מיך מתוודה פאַר דיר, אַז לויט דעם משיחישן דָרָך, וואָס זיי [אַן
 ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] רופן אָן אַ "כיתה" [פון
 יְהוּדוּת], טו איך דינען דעם אלוקי אבותינו, און טו גלויבן אין אַלצדינג, וואָס
 סע שטייט געשריבן אין דער תּוֹרָה און אין די נבִיאִים; 15 און איך האָב
 תּקוּהָה אין ה', אַז סע וועט זיין תּחִיַת-הַמֵּתִים, סיי פון די צדיקים און סיי פון
 די רשעים, וואָס זיי אַליין טוען אויך דערוואַרטן. 16 דערפאר באַמי איך מיך
 תּמִיד צו האָבן אַ מַצְפּוֹן נְקִי פאַר ה' און פאַר בְּנֵי אָדָם. 17 און נאָך שְׁנַיִם
 רבּוֹת בין איך געקומען צו ברענגען פאַר עַמִּי נְדָבוֹת און קַרְבָּנוֹת; 18 און ביי
 דעם האָבן זיי מיך געפונען מְטֵהָר אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, נישט מיט קיין
 המון-עָם, אויך נישט מיט קיין מהומה; אָבער דאָרט זענען געווען עטלעכע
 יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] פון אַסְיָה (קליין),
 19 וועלכע וואָלטן געדאַרפט דערשיינען דאָ פאַר דיר, און מאַכן די
 באַשולדיקונג, אויב זיי האָבן עפעס קעגן מיר. 20 אָדער זאָלן די דאָזיקע
 מענטשן אַליין זאָגן, וואָסער אַוּוּלָה זיי האָבן געפונען, ווען איך בין

געשטאַנען פאַר דעם סְנֵה־רֵיב, 21 אחוץ עס זאָל זיין פאַר דעם איינעם דָּבָר, וואָס איך האָב אויסגערוּפֿן, ווען איך בין געשטאַנען צווישן זיי : על תַּחֲנִית הַמֵּתִים אָנִי נִשְׁפָּט הַיּוֹם לְפָנֶיכֶם. 22 און פֿליקס, קענענדיק דעם משיחישן דָּרָךְ גענויער, האָט זיי אָפּגעלייגט, און געזאָגט : ווען ליסיאַס, דער טריבון, וועט אַראָפקומען וועל איך אַנטשיידן אייער ענין. 23 און ער האָט באַפוילן דעם צִנטוריון, אַז ער זאָל געהאַלטן ווערן אונטער שמירה, נאָר האָבן פּרייהייט, און נישט צו פאַרווערן קיינעם פון זיינע חברים אים צו באַדינען.

24 און אין עטלעכע טעג אַרום, איז פֿליקס געקומען מיט דֵרוֹסילָה, זיין אָשה, וואָס איז געווען אַ יהודייה [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], און ער האָט געשיקט נאָך רב שְׂאוּל, און האָט אים אויסגעהערט וועגן דער אָמונה אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 25 און בשעת רב שְׂאוּל האָט גערעדט וועגן צָדֵק [דניאל 9:24], און כּבוֹשׁ הַיָּצָר, און דעם יום-הַדִּין, וואָס דאַרף קומען, האָט זיך פֿליקס געפּאַרכטן, און געזאָגט : דו מעגסט דאָסמאָל גיין; און ווען איך וועל האָבן אַ געלעגנהייטלעכע צייט, וועל איך דיך רופֿן צו מיר. 26 צוגלייך האָט ער אויך געהאַפט צו קריגן שוחד געלט פון רב שְׂאוּל, און צוליב דעם האָט ער אויך אָפּט געשיקט נאָך אים, און האָט מיט אים גערעדט. 27 און ווען 2 יאָר זענען פאַרפלאָסן, האָט פּוֹרְקִיּוֹס פֿסטוס פאַרנומען דאָס אָרט פון פֿליקס; און ווייל פֿליקס האָט געוואָלט נושא-חן זיין ביי די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], האָט ער איבערגעלאָזט רב שְׂאוּל בַּמַּאָסָר. כֹּה און ווען פֿסטוס איז געקומען אין פּראָווינץ אַרִיין, איז ער אין 3 ימים אַרום אַרויפגעגאַנגען פון קסריה קיין ירושָׁלַיִם. 2 און די ראָשי-כֹּהֲנִים און די פאַרנעמסטע פון די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] זענען פאַר פֿסטוס דערשינען קעגן רב שְׂאוּל: און זיי האָבן אים געבעטן, 3 און פאַרלאַנגט, אַז פֿסטוס זאָל מיט זיי טאָן אַ חֶסֶד, אַז ער רב שְׂאוּל לאָזן ברענגען קיין ירושָׁלַיִם, ווייל זיי האָבן געמאַכט אַ קֶשֶׁר אים צו טייטן אויפן דָּרָךְ. 4 און פֿסטוס האָט געענטפערט, אַז רב שְׂאוּל בלייבט אונטער וואָך אין קסריה, און אַז ער אַליין וועט אין גיכן אַהין אַרויספאַרן. 5 דערפאַר, האָט

פֿסטױס געזאָגט, זאָלן די, וואָס האָבן צווישן אייך די סמכות, אַראָפּנידערן מיט מיר, און אויב עס איז פאַראַן עפעס אָן אומרעכט אין רב שאל, זאָלן זיי אים אָנקלאַגן. 6 און נאָכן פאַרבלייבן ביי זיי נישט מער ווי 8 אָדער 10 טעג, האָט פֿסטױס אַראָפּגענידערט קיין קסריה; און למחֿרת האָט ער זיך געזעצט אויף דעם פֿסא-המשפט, און האָט באַפוילן, מע זאָל ברענגען רב שאל. 7 און ווען רב שאל איז געקומען, האָבן די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], וועלכע האָבן אַראָפּגענידערט פון ירושלים, אים אַרוימגערינגלט, און האָבן געבראכט קעגן אים אַ סך און שווערע באשולדיקונגען, וואָס זיי האָבן נישט געקענט באַווייזן, 8 בעת רב שאל האָט זיך פאַרטיידיקט, און געזאָגט: לאַ חטאתי בַּמאומה לַחֿקי הַיהודים, אַף לאַ לבית מִקְדָּשׁ וְלֹא לְקִסֵּר. 9 און אַזוויי פֿסטױס האָט געוואָלט נושא-חן זיין ביי די יידן, האָט ער געזאָגט צו רב שאל: ווילסטו אַרויפגיין קיין ירושלים, און דאָרטן געמשפט ווערן פאַר מיר פּונוועגן די דאָזיקע זאַכן? 10 און רב שאל האָט געזאָגט: איד שטיי פאַרן פֿסא-המשפט פון קסר, וואו איד באַדאָרף געמשפט ווערן; די יידן האָבן איד נישט געטאָן קיין שום עוול, ווי אויך דו ווייסט עס זייער גוט. 11 אויב איד בין טאָקע אַ רשע, און האָבן באַגאַנגען עפעס, פאר וועלכן איד בין חייב מיתה, נעגירן איד מיד נישט צו שטארבן; אויב אַבער ס'איז גאַרנישט אָמת פון יענע זאַכן, אין וואָס די דאָזיקן באַשולדיקן מיד, קען קיינער מיד נישט איבערגעבן צו זיי. איד אפעליר צום קסר! 12 דעמאָלט האָט זיך פֿסטױס באַראָטן מיט די יועצים, און האָט געענטפערט: צום קסר האָסטו אַפעלירט; צום קסר וועסטו גיין. 13 און ווען סע זענען אַריבער עטלעכע טעג, איז געקומען דער מלך אַגריפּס און בַּרְנִיקָה קיין קסריה, און האָבן אַפּגעגעבן פֿסטױסן גריסע. 14 און אַזוויי זיי זענען דאָרטן פאַרבלייבן אַ סך טעג, האָט פֿסטױס געלייגט פאַר דעם מלך משפט פון רב שאל, אַזוי צו זאָגן: עס איז פאַראַן דאָ איינער אַ מאַן, וועמען פֿליקס האָט איבערגעלאָזט בַּמַּאָסֵר; 15 און ווען איד בין געווען אין ירושלים, האָבן די ראַשי-כהנים און די זקנים פון די יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]

זענען דערשינען פאר מיר, און געבעטן אַן אורטייל קעגן אים. 16 און איך
האַב זיי געענטפערט, אַז עס איז נישט דער מנהג פון די רוימער עמיצן
איבערצוגעבן צום טויט, איידער דער באַשולדיקטער שטייט פאַר די
באַשולדיקער פֿנים-אַל-פֿנים, און האָט אַ געלעגנהייט זיך צו פאַרטיידיקן
בנוגע דעם באַשולדיקונג, וואָס ווערט געבראַכט קעגן אים. 17 דערפאַר,
ווען זיי זענען זיך דאָ צוזאַמענגעקומען, האָב איך נישט געמאַכט קיין
אויפהאַלט, נאָר גלייך אויף דעם אַנדערן טאַג מיך געזעצט אויף דעם
פֿסא-המשפט, און האָב באַפוילן, אַז דער מאַן זאָל געבראַכט ווערן. 18 ווען
די באַשולדיקער זענען אויפגעשטאַנען, האָבן זיי פּונוועגן אים נישט
געבראַכט קיין שום באַשולדיקונג פון פאַרברעכנס, ווי איך האָב חושד
געווען; 19 נייערט זיי האָבן געהאַט קעגן אים טענות פּונוועגן זייער
אייגענער אַמונה, און וועגן איינעם יהושע/ישוע, וואָס איז געשטאַרבן, און
אויף וועמען רב שְׂאוּל זאָגט, אַז יהושע/ישוע חי [זען בראשית 45:26; לוקס
23:24]! 20 און ווייל איך בין געווען אין סֶפֶק בנוגע דאָס אויספאַרשונג פון
אַזעלכע שאלות, האָב איך געפרעגט, צי ער וויל גיין קיין ירוּשָׁלַיִם, און
דאָרטן געמשפט ווערן בנוגע די דאָזיקע זאַכן. 21 נאָר אַזוויי רב שְׂאוּל האָט
אַפעלירט, צו בלייבן אין אַרעסט ביז צו דעם פֿסק-דין פון קסר, האָב איך
באַפוילן, ער זאָל באַוואַכט ווערן ביז איך וועל אים שיקן צום קסר. 22 און
אַגריפּס האָט געזאָגט צו פֿסטוֹסן : איך אַליין וואָלט אויך וועלן הערן דעם
מאַן. מָחָר, האָט ער געזאָגט, וועסטו אים הערן. 23 און לְמַחֲרָת, ווען
אַגריפּס און בִּרְנִיקָה זענען געקומען מיט גרויס פאַראַד, און זענען
אַריינגעגאַנגען אין די אוידיטאָריע, מיט די טריבונען און מיט די חֲשׁוּבֵע
מענטשן פון דער עיר. און אויף דעם באַפעל פון פֿסטוֹסן, איז רב שְׂאוּל
אַריינגעבראַכט געוואָרן. 24 און פֿסטוֹס האָט געזאָגט: אַגריפּס הַמֶּלֶךְ, און
כל מענטשן, וואָס זענען דאָ מיט אונדז, איר זעט דעם דאָזיקן איש, וועגן
וועמען דער גאנזער המון יידן [אָן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש
21:21,24] האָט מיך געבעטן, סיי אין ירוּשָׁלַיִם און סיי דאָ, און געטאָן
שרייען, אַז רב שְׂאוּל טאָר לענגער נישט לעבן. 25 איך האָב אָבער

פארשטאנען, אז רב שאול האָט עָשָה גאָרנישט, פאַר וועלכן רב שאול זאָל זיין חייב מיתה; און אַזוויי ער אַליין האָט אַפעלירט צום קסר, האָב איך באַשלאָסן, אים צו שיקן. 26 איך האָב אבער נישט עפעס גענויעס צו שרייבן וועגן רב שאול צו אַדווינן [נרון קסר], דערפאַר האָב איך אים אַרויסגעבראַכט פאַר אייך, און באַזונדער פאַר דיר, מַלְך אַגְרִיפֶס, פּדי נאָך דער אויספאַרשונג, זאָל איך האָבן וואָס צו שרייבן. 27 מחמת עס שיינט מיר אויס נישט שְכַלְדִיק צו שיקן אַ געפאַנגענעם, און נישט אַנצוגעבן די באַשולדיקונגען קעגן אים. כּו און אַגְרִיפֶס האָט געזאָגט צו רב שאול : סע איז דיר דערלויבט צו רעדן פאר דיר אליין. יעמאַלט האָט רב שאול אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אַנגעהויבן זיין דבר הצטדקות : 2 איך האָלט מיד פאַר גליקלעך, מַלְך אַגְרִיפֶס, וואָס איך קען מיד פאַר דיר היינט פאַרטיידיקן בנוגע אלעם, אין וועלכע איך ווער באַשולדיקט פון די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]; 3 בְּפֶרֶט, ווייל דו ביסט אַ קענער פון כל המנהגים און שאלות ביי יידן [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] : אַל-כֵּן, בעט איך דיר, דו זאָלסט מיד אויסהערן מיט געדולד. 4 מיין דָרְך אין לעבן, פון מיין יוגנט אָן, וואָס איז געווען פון אָנהייב אָן ימי מגורי בקרב עמי בירושלים, קענען אלע יידן, 5 און זיי ווייסן וועגן מיר פון פריער, אויב זיי וואָלטן נאָר וועלן יעדות זאָגן, אַז איך האָב, לויט דער שטרענגער פיתה פון אונדזער אָמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] געלעבט ווי אַ פּרוש. 6 און איצט שטיי איך דאָ געמשפט צו ווערן צוליב דער האָפנונג אין דער הבטחה [זען דניאל 12:2; בראשית 3:15; 49:10; שמ"ב 7:12-13; איוב 19:25-27; תהלים 16:10; 110:1-4; מלאכי 3:1 אַז"ו], וואָס ה' האָט מבטיח געווען אַבוֹתֵינוּ, 7 צו וועלכער אונדזערע 12 שְבָטִים, דינענדיק ה' בהתמדה יומם ולילה, האָפן צו דערגרייכן [זען פיל' 3:11]. און וועגן דער דאָיקער תּקוּהָה בין איך באַשולדיקט געוואָרן פון די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24], אַ מַלְך ! 8 פאַרוואָס ווערט עס ביי אייך געהאַלטן פאַר אומגלויבלעך, אַז ה' טויט מַחִיה-מֵתִים זיין ? 9 איך אַליין האָב געטראַכט ביי

מיר, אַז אײַך דאַרף אַ סך זאַכן טאַן קעגן דעם נאַמען פון יהושע/ישוע [זען זכריה 6:11-12; עזרא 3:8] פון נְצֻרָת. 10 און דאָס דאַזיקע האָב אײַך אויך געטאַן אין ירושלים; און אײַך האָב אויך פאַרשפאַרט קדושים רבים [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] אין בְּתֵי כְּלָא, אַזוי ווי אײַך האָב באַקומען סמכות פון די ראָשי-כְּהֻנִּים; און ווען מען האָט זיי געהרגעט, האָב אײַך מסכים געווען דערצו. 11 און אין אַלע שולן האָב אײַך זיי אָפּט באַשטראָפּט, און זיי געצוואונגען צו לעסטערן און גיך שמו [זען זכריה 6:11-12; עזרא 3:8]; און ווייל אײַך בין געווען אויף זיי שטאַרק אין פֿעס, האָב אײַך זיי גערודפּט אַפּילו ביז אין שטעט פון חוץ-לאָרץ. 12 און בשעת מיין נסיעה קיין דְּמֶשֶׁק מיט דעם סמכות און אויפּטראַג פון די ראָשי-כְּהֻנִּים, 13 האָב אײַך אין מיטן טאַג, אַ מַלְך, געזען אויף מיין דָּרְךְ אַן אור פון הימל, ליכטיקער ווי די שְׁמֶשׁ, שיינען אַרום מיר און מיך אַרומגעלויכטן און די, וואָס האָבן געמאַכט די נסיעה מיט מיר. 14 און ווען מיר זענען אלע אנידערגעפאַלן אויף דער ערד, האָב אײַך געהערט אַ קול זאָגן צו מיר אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ: שְׂאוּל, שְׂאוּל, פאַרוואָס רודפסטו מיך? עס איז שווער פאַר דיר זיך צו שטויסן קעגן די שפיציקע שטעקנס. 15 און אײַך האָב געזאָגט: ווער ביסטו, אַדוּנִי? און האָדוֹן [זען משיח האדון, תהלים 110:1; מלאכי 3:1] האָט געזאָגט: אײַך בין יהושע/ישוע [זען זכריה 6:11-12; עזרא 3:8], וועמען דו רודפסט [זען מתי 25:45; קור"א 8:12; 12:27]. 16 אָבער שטיי אויף און שטעל דײַך אויף דיינע רגלים; מחמת צויליב דעם האָב אײַך מיך אַנטפלעקט צו דיר, פדי דײַך צו מאַכן פאַר סמיכה פאַר אַ מְשֻׁרָת און אַן אַדוּת, סיי פון דעם וואָס דו האָסט געזען, און סיי פון דעם, וואָס אײַך וועל דײַך מאַכן זען פונוועגן מיר, 17 אײַך וועל דײַך מַצִּיל זיין פון דעם יידישן עם [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] און פון די אומות העולם - צו וועמען אײַך דײַך שיק, 18 צו עפענען זייערע אויגן, אַז זיי זאָלן זיך אומקערן פון דער חֲשֵׁךְ צום אור, און פון דער מאַכט פון דעם שָׁטן צו ה', פדי זיי זאָלן קריגן סליחת-עוֹנוֹת, און אַ ירושה צווישן די וואָס זענען הַמְּקַדְּשִׁים דורך אַמוֹנָה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24]

אין מיר [רבי מלך המשיח]. 19 על-כן, אַ מַלְךְ אֲגָרִיפִס, בין איך נישט געוואָרן אומגעהאַרכזאם צו דער מַרְאָה וואס רַאִיתִי מִן הַשָּׁמַיִם, 20 נייערט האָב איך געדרשנט [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] קוֹדֵם אִין דְּמִשְׁקָה, דאַן אין ירוּשָׁלַיִם, און איבער כל האַרְצַי יְהוּדָה, און אויך צו די אומות-העולם, אַז זיי זאָלן תשובה טאָן און זיך אומקערן צו ה', און טאָן מעשים טובים, וואָס זענען ראוי פאַר תשובה. 21 צוליב דער דאַזיקער סיבה האָבן מִיך די יִידִן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] געכאַפּט אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָבן מִיך געזוכט צו טייטן. 22 על-כן, ווייל איך האָב באַקומען די הילף, וואָס איז פון ה', ביז היינט, שטיי איך דאָ און זאָג עדות פאַר קְטָנִים און פאַר גְדוֹלִים, און זאָג נישט קיין שום זאַך אַחוץ [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:21,24] דאָס וואָס די נביאים און משה [רבינו] האָבן געזאָגט, אַז סע וועט געשען: 23 אַז דער רבי מלך הַמְּשִׁיחַ וועט ליידן, און אַז ער, דער ערשטער אויפצושטיין תַּחֲיַית-הַמֵּתִים, וועט אָנזאָגן ליכט (אור) [זען אור, ים הַמַּיִת מגילות ישעיה 53:10, תחית המתים אור; משיח וועט זען ליכט פון תחית המתים], סיי פאַר דעם יידישן עם, און סיי פאַר די אומות העולם. 24 און בשעת רב שאול האָט אַזוי געהאַלטן זיין דבר הצטדקות, האָט פֿסטוס געזאָגט אויף אַ הויך קול: דו ביסט משוגע, רב שאול; הַלְמוּד הָרַב דערפירט דיך צו משוגע. 25 אָבער רב שאול האָט געזאָגט: איך בין נישט משוגע, זייער חשובער פֿסטוס, נייערט איך רער דברים פון אָמת און ניכטערקייט. 26 מחמת דער מַלְךְ ווייסט וועגן די דאַזיקע זאַכן, און צו אים רער איך בְּבִטְחוֹן; מחמת איך בין בטוח, אַז פון די דאַזיקע זאַכן איז אים גאַרנישט פאַרהוילן, ווייל עס איז נישט געטאן געוואָרן אין אַ ווינקל. 27 מַלְךְ אֲגָרִיפִס, גלויבסטו די נביאים? איך ווייס, אַז דו גלויבסט. 28 און אֲגָרִיפִס האָט געזאָגט צו רב שאול: סע פעלט נישט קיין סך, און דו האָסט איבערגערעדט מִיך צו ווערן אַ משיחיסט יִיד! 29 און רב שאול האָט געזאָגט: הַלּוֹאֲאִי, ה' זאָל געבן, צי מיט אַ ביסל, אָדער מיט הַרְבֵּה, נישט נאָר דו אַליין, נייערט אויך אלע, וואָס הערן מִיך היינט, זאָלן ווערן אַזעלכע ווי איך בין - נאָר אָן די דאַזיקע קייטן. 30

און דער מלך איז אויפגעשטאנען, און דער פראקוראטאר, און בריניקה, און די, וואס זענען מיט זיי געזעסן; 31 און אזוי ווי זיי האבן זיך אוועקגיין, האבן זיי געזאגט איינער צום אנדערן: דער דאזיקער מאן האט גארנישט געטאן, וואס פארדינט מיתה, אדער קייטן. 32 און אגריפס האט געזאגט צו פסטוסן: דער דאזיקער מענטש רב שאול וואלט געקענט באפרייט ווערן, אויב ער וואלט נישט אפעלירט צום קסר. 33 און אזוי ווי עס איז באשלאסן געווארן, אז מיר זאלן זיך אוועקשיפן קיין איטליה, האבן זיי איבערגעגעבן רב שאול און עטלעכע אנדערע אסירים צו א צנטוריון מיטן נאמען יוליוס, פון דער קסרלעכער קאהורטע. 2 און נאכן איינשטייגן אויף אן אנה פון אדרמיטית, וואס איז געווען גרייט צו פארן צו די מקומות אויף דעם ברעג פון אסיה קליין, זענען מיר ארויסגעפארן אין ים אריין, און מיט אונדז איז געווען אריסטרכוס, א מקדוניער פון תסלוניקי. 3 און דעם אנדערן טאג זענען מיר אנגעקומען קיין צידון; און יוליוס האט זיך באצויגן מענטשלעך צו רב שאול און האט אים דערלויבט צו גיין צו זיינע חברים כדי צו קומען צו זיך. 4 און פון דארטן זענען מיר אוועק און זיך פארבייגעשיפט די אינזל קפריסין, מחמת די ווינטן זענען געווען קעגן אונדז. 5 און אזוי ווי מיר זענען אריבערגעפארן דעם ים ביי קיליקיה און פמפיליה זענען מיר געקומען קיין מירא אין ליקיה. 6 און דארטן האט דער צנטוריון געפונען אן אנה פון אלכסנדריה, וואס איז געפארן קיין איטליה; און ער האט אונדז אריינגעזעצט אין איר. 7 און אזוי ווי מיר זענען א סך טעג פאמעלעך געפארן און זענען קוים אנגעקומען קיין קנידוס, און ווייל דער ווינט האט אונדז ווייטער נישט געלאזט, זענען מיר געפארן אין דער סביבה פון דער אינזל פון קרעטא, קעגנאיבער סאלמאנע [כרתים]. 8 און אז מיר זענען עס מיט שוועריקייט פארבייגעפארן, זענען מיר געקומען צו א פלאץ, וואס האט געהייסן: המעגנים הטובים, און נאענט דערביי איז געווען די עיר לסיה. 9 און ווען א סך צייט איז פארגאנגען, און די נסיעה איז איצט געווען געפערלעך, מחמת יום כיפור איז אויך שוין געווען פארביי, האט רב שאול זיי געווארנט, 10 און געזאגט: אַנְשִׁים, אִיך זע, אַז די נסיעה וועט זיין מיט

סכנה און אַ סך שאַדן, נישט בלויז פאַר דער מַשא און דער אָנְיָה, נאָר אויך פאַר חַיִינוּ. 11 אָבער דער צַנטוריון האָט מער געגלויבט דעם שטייערמאן און בַעַל הָאָנְיָה, ווי די דברים פון רַב שָאול. 12 און ווייל דער נַמַל (פאַרט) איז נישט געווען צוגעפאַסט דאָרטן איבערצואווינטערן [זען מה"ש 27:9], אָפּפאַרן מיט אַ שיף איז געפערלעך נאָך נאָוועמבער], האָבן די מערסטע געראַטן, פון דאָרטן אוועקגעשיפט, אָפּשר וועט זיי געלינגען צו קומען קיין פֿניקס, אַ נַמַל (פאַרט) אין קרעטאַ, וואָס איז קעגן צפון-מזרח און דרום-מזרח, און דארטן איבערצואווינטערן. 13 און בעת דער דרום-ווינט האָט זאָנפט געבלאָזן, און זיי האָבן געמיינט, אַז זיי האָבן דערגרייכט זייער ציל [זען משלי 14:12], האָבן זיי אויפגעהויבן דעם אַנקער און זענען געפאַרן לעבן קרעטאַ, נאָענט ביים ברעג. 14 נאָר נישט לאַנג אַזוי האָט אויסגעבראַכן דאָרטן אַ שטורעמווינט, וואָס ווערט גערופֿן עירקילון; 15 און אַז די אָנְיָה איז געכאַפט געוואָרן, און האָט נישט געקענט ביישטיין דעם ווינט, האָבן מיר זיך אים אונטערגעגעבן און זענען געטריבן געוואָרן פון די כוואַליעס. 16 און ווען מיר זענען געפאַרן אין דער סביבה פון אַ קליינעם אינזל מיטן נאָמען קוֹדָה, האָבן מיר קוים מיט שוועריקייט געקענט איינהאַלטן די שיפל. 17 און ווען זיי האָבן די שיפל אַרויפגעצויגן, האָבן זיי גענוצט מיטלען כּדי אונטערצוגאַרטלען די אָנְיָה; און ווייל זיי האָבן פחד געהאַט, טאַמער וועלן זיי אַרויף אויף דעם חולות סירטיס, האָבן זיי אַראָפּגעלאָזט די זעגל, און זענען אַזוי געטריבן געוואָרן. 18 און ווייל מיר האָבן שווער געליטן פון דעם דעם שטורעמווינט, האָבן זיי אויף דעם אַנדערן טאַג אָנגעהויבן אַרויסצואוואַרפֿן די מַשא פון דער אָנְיָה; 19 און דעם יום השלישי האָבן זיי מיט זייערע אייגענע הענט אַרויסגעוואַרפֿן די פֿלים פון דער אָנְיָה. 20 און אַזוויי במשך פון מערערע טעג, ווען נישט די שַמֶש, און נישט די כּוֹכָבִים האָבן זיך באַוויזן, און אַ שטאַרקער שטורעמווינט האָט זיך פאַרלייגט אויף אונדז, האָט זיך ביי אונדז אַפּגעלאָזט פֿל תּקוּהָה ניצול צו ווערן. 21 און היות מען האָט שוין לאַנג נישט געהאַט געגעסן, האָט זיך רַב שָאול געשטעלט אין זייער מיט, און האָט געזאָגט: אַ מענער, הלוואי וואַלט

איר זיך געווען צוגעהאָרכט צו מיר, און נישט אוועקצושיפן פון קרעטאַ, וואָלט אונדז נישט געטראָפן דער דאָזיקער ניוזק און אבידה. 22 און איצט ראָט איך אייך צו זיין פעסט מיט אומץ לב און געשטאַרקט; מחמת סע וועט נישט פאַרלוירן ווערן קיין נפש פון צווישן אייך, נייערט נאָר די אָנְיָה אַליין. 23 מחמת היינטיקע לִילָה איז ביי מיר געשטאַנען אַ מלאַך ה', וועמעס איך בין, און וועמען איך דין; 24 און ער האָט געזאָגט: אַל תִּפְחַד, שְׂאוּל, דו מוזסט שטיין פאַר קסר; און זע, ה' האָט דיר באַוויליקט די כל, וואָס פאַרן מיט דיר. 25 דערפאַר, מענער, זייט פעסט מיט אומץ לב און געשטאַרקט; מחמת איך בין בטוח אין ה', אַז סע וועט זיין טאַקע אַזוי, ווי עס איז צו מיר גערעדט געוואָרן. 26 מיר מוזן אָבער פאַרוואַרפן ווערן אויף ערגעץ אָן אינזל. 27 און ווען ס'האָט גענעענט די 14טער לִילָה, און מיר זענען געטריבן געוואָרן אַהער און אַהין אין דעם ים האַדְרִיטִי, האָבן די שיפסלייט דערפֿילט אין חצות הלִילָה, אַז זיי דערנענטערן זיך צו עפעס אַ יבשה. 28 און זיי האָבן אַראָפּגעלאָזט דאָס זינקבליי, און האָבן געפונען 20 קלאַפטער טיף ; און אַ שטיקל דָרָך ווייטער האָבן זיי ווידער אַמאַל אַראָפּגעלאָזט דאָס זינקבליי, און האָבן געפונען 15 קלאַפטער טיף. 29 און ווייל זיי האָבן פחד געהאַט, טאַמער וועלן מיר זיך אַנשלאָגן אָן פעלזן, האָבן זיי אַראָפּגעלאָזט 4 אַנקערס פון הינטער דער אָנְיָה, און האָבן געהאַפט אויף יום. 30 און ווען די שיפסלייט האָבן געוואָלט אַנטלויפן פון דער אָנְיָה, און האָבן שוין געהאַט אַראָפּגעלאָזט דאָס שיפל אין ים אַריין, גלייד ווי זיי וואָלטן וועלן אַראָפּלאָזן אַנקערס פון דעם פּאָדערטייל פון דער אָנְיָה, 31 האָט רב שְׂאוּל געזאָגט צום צנטוריון און צו די חֲיָלִים : איר וועט זיך נישט ראַטעווען ווערן, אחוץ די דאָזיקע וועלן פאַרבלייבן אויף דער אָנְיָה [זען מתי 24:13]. 32 יעמאַלט האָבן די חֲיָלִים אָפּגעשניטן די שטריק פון דעם שיפל, און האָבן עס געלאָזט אַראָפּפאַלן. 33 און ווען סע האָט אָנגעהויבן צו טאַגן, האָט רב שְׂאוּל זיי אלעמען געבעטן צו נעמען עפעס עסן, און געזאָגט : עס איז היינט דער 14טער יום, אַז איר וואָרט און פאַסט, און האָט גאַרנישט טועם געווען. 34 דערפאַר, בעט איך אייך, איר זאָלט עפעס נעמען צו עסן; ווייל דאָס איז

פאר אייער רעטונג; ווייל קיינעם פון אייך וועט קיין איין האָר פון דעם קאָפּ נישט פאַרלוירן ווערן. 35 און אַזוי ווי ער האָט דאָס געזאָגט, האָט רב שְׂאוּל גענומען לֶחֶם, און צו ה' האָט געזאָגט המוציא און ברוך ה' פאר אלעמען, און ער האָט עס צעבראַכן און אָנגעהויבן צו עסן. 36 יעמאַלט האָבן זיי זיך אלע געשטאַרקט, און האָבן אַליין אויך גענומען לֶחֶם -- 37 און מיר זענען געווען בַּסֶּךְ-הַכֹּל אין דער אָנְיָה 276 נפֿשות -- 38 און נאָך דעם ווי זיי האָבן זיך אָנגעגעסן צו דער זעט, האָבן זיי לייכטער געמאַכט די אָנְיָה, און האָבן אַרויסגעוואָרפֿן דעם חֶטָה אין ים אַריין. 39 און ווען ס'איז געוואָרן יום, האָבן זיי נישט דערקענט דאָס לאַנד, זיי האָבן אָבער באַמערקט אַ בוכטע מיט אַ ברעג, און זיי האָבן באַשלאָסן, אויב מעגלעך, דאָרטן צוצופירן די אָנְיָה אויפֿן ברעג. 40 און אַז זיי האָבן אָפּגעהאַקט די אַנקערס, האָבן זיי געלאָזט זיי אין ים, און צוגלייך האָבן זיי אָפּגעבונדן די בענדער פון די רודערס, און אַז זיי האָבן אַרויפגעצויגן דעם פּאָדערזעגל פאַרן ווינט, און זיך אַ לאַז געטאן צום ברעג צו. 41 און אַז זיי האָבן זיך אָנגעשלאָגן אויף אַ זאַמד באַנק, וואו 2 ימען באַגעגענען זיך, זענען זיי פאַרפאַרן מיט דער אָנְיָה אויף דעם באַדן; און דער פּאָדערטייל פון דער אָנְיָה האָט זיך אָנגעשטויסן און איז געבליבן אומבאַוועגלעך, דער הינטערשטער טייל אָבער האָט זיך אָנגעהויבן ברעכן דורך דעם שלאָגן פון די כּוואַליעס. 42 און די חֲיָלִים האָבן בִּדְעָה געהאַט צו טייטן די אסירים, טאַמער וועט עמיצער פון זיי אַוועקשווימען און אַנטלויפֿן. 43 אָבער דער צַנטוריון ווייל ער האָט געוואָלט מציל זיין רב שְׂאוּל, האָט זיי אָפּגעהאַלטן פון זייער דְעָה, און האָט באַפוילן, אַז די וואָס קענען שווימען, זאָלן אַראָפּשפּרינגען פון דער אָנְיָה, און קודם צוקומען צו דער יַבֶּשֶׁה, 44 און די איבעריקע, טייל אויף ברעטער, און טייל אויף אַנדערע זאַכן פון דער אָנְיָה. און אַזוי האָבן זיך כל געראַטעוועט אויף דער יַבֶּשֶׁה [זען יונה 2:11]. כַּח און נאָך דעם ווי מיר זענען געראַטעוועט געוואָרן, זענען מיר געוואָרן געוואָרן, אַז דער איזנל הייסט מִלְטָה. 2 און די באַרבאַרן [זען רומ' 1:14] האָבן אונדז אַרויסגעוויזן נישט קיין פֿשוטן חֶסֶד; מחמת זיי האָבן אָנגעצונדן אַ הַדְלָקָה, און האָבן אונדז אלעמען אויפגענומען

צוליב דעם גָּשֶׁם, וואָס האָט געהאַלטן אין איין פאלן, און צוליב דער קעלט. 3 און ווען רב שְׂאוּל האָט צונויפגעזאַמלט אַ בינטל ריטלעך און האָט זיי אַרויפגעלייגט אויף דעם אַש, איז אַרויס אַ נחש ארסי מחמת דער היץ, און האָט זיך אנגעהאַנגען אָן זיין האַנט. 4 און אַז די באַרבארן האָבן דערזען דעם נחש ארסי הענגען אויף זיין האַנט, האָבן זיי איינער צום אַנדערן געזאָגט: דער דאָזיקער מאַן איז אַונדאי אַ רוצח, און הַגֵּם ער האָט זיך מְציל געווען פֿון דעם ים, טוט אים אָבער די גערעכטיקייט נישט לאָזן לעבן. 5 נאָר ער האָט אָפּערעסלט דעם נחש ארסי אין אַש אַריין, און ס'האָט אים גאַרנישט געשאַדט [זען מרק' 16:18]. 6 און זיי האָבן דערוואַרט, אַז רב שְׂאוּל זאָל געשוואַלן ווערן, אָדער פּלוצים אַנידערפאַלן טויט; ווי אבער זיי האָבן לאַנג געוואַרט און געזען, אַז אים איז קיין שום שלעכטס נישט געשען, האָבן זיי געענדערט זייער מיינונג, און געזאָגט, אַז ער איז אַ ג-ט. 7 און אין דער שַׁכְנוֹת פֿון יענעם אָרט איז געווען אַ גוט, וואָס האָבן געהערט צו דעם ראש פֿון דעם אינזל, וואָס האָט געהייסן פּוּבְּלִיוֹס; ער האָט אונדז אויפגענומען, און האָט אונדז פּרֵיינטלעך אונטערהאַלטן 3 טעג. 8 און אָב פֿון פּוּבְּלִיוֹס איז גראָד געלעגן קראַנק אויף פיבער און דיסענטעריע; און רב שְׂאוּל איז צו אים אַרֵיינגעגאַנגען, און איז דאווענען [זען לוקס 4-11:1], און ווען רב שְׂאוּל האָט אַרויפגעלייגט אויף אים זיינע הענט, האָט ער אים אויסגעהיילט. 9 און אַזוי ווי דאָס איז געשען, זענען געקומען אויך די איבעריקע חולאים אויף דעם אינזל, און זענען געהיילט געוואָרן. 10 זיי האָבן אונדז אויך אָנגעטאָן גרויס כְּבוֹד, און ווען מיר זענען אָפּגעפאַרן, האָבן זיי אונדז מיטגעגעבן וואָס מיר האָבן זיך גענייטיקט. 11 און אין 3 חֲדָשִׁים אַרום זענען מיר אָפּגעפאַרן אין אַ אָנְיָה פֿון אַלְכְּסַנְדְּרִית, וואָס האָט איבערגעווינטערט ביי דער אינזל; איר סְמָל איז געווען די תְּאוּמִים-אַחִים. 12 און אַז מיר האָבן געקומען קיין סִירְקוּז, זענען מיר דאָרטן פאַרבלייבן 3 ימים. 13 און פֿון דאָרטן האָבן מיר געמאַכט אַ קרייז און זענען אָנגעקומען קיין רְגִיּוּם; און איין טאָג דערנאָך האָט זיך אויפגעהויבן אַ דָרום-ווינט, און אויף דעם אַנדערן טאָג זענען מיר אָנגעקומען קיין פּוּטִיּוּלִי. 14 דאָרטן האָבן מיר געפונען אַחִים במשית, און

זענען געבעטן געוואָרן, צו בלייבן מיט זיי 7 טעג; און אַזוי זענען מיר
געקומען קיין רומא. 15 און פון דאָרטן זענען די אַחים במשית, ווען זיי
האַבן געהערט פּונוועגן אונדז, אונדז אקיינגעקומען ביז צום פאַרום אַפּיוס
און די שלשֶׁת הַפְּנִדְקִים. ווען רב שאול האָט זיי דערזען, האָט ער האט
געזאגט ברוך ה', וַיִּתְחַזֵּק. 16 און ווען מיר זענען אַרײַנגעקומען קיין רומא,
האָט רב שאול באַקומען דערלויבעניש צו וואוינען אליין מיט דעם חיל,
וואָס האָט אים באַוואַכט. 17 און עס איז געווען, אַז אין 3 ימים אַרום האָט
רב שאול צונויפגערוּפֿן די חשובסטע צווישן די יידן; און ווען זיי זענען זיך
צוזאַמענגעקומען, האָט רב שאול צו זיי געזאָגט: מענטשן אַחים, הַגִּם אִיךְ
האַב גאַרנישט געטאָן קעגן הָעָם אָדער די מְנַהֲגִים [פון ארטאדאקסיש
יידיש אמונה, זען מה"ש 26-21:19] פון אבותינו, בין איך דאָך איבערגעגעבן
געוואָרן פון ירושלים אַן אָסיר אין די הענט פון די רוימער. 18 און אַזוי ווי
זיי האָבן מיך חוקר-ודורש געווען, האָבן זיי מיך געוואָלט פריי לאָזן, ווייל
עס אין מיר נישט געווען קיין שולד פאַר משפט מוֹת. 19 און ווען די יידן [אָן
ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-21:20] האָבן אַינגעווענדט קעגן
דעם, בין איך געצוואונגען געווען צו אפעלירן צום קסר; נישט, ווייל איך
האַב געוואָלט אין עפעס באַשולדיקן עַמִּי. 20 פּונוועגן דער דאָזיקער סִיבָה
האַב איך אייך דערפאר געבעטן צו זען, און מיט אייך צו רעדן; מחמת
פּונוועגן דער תְּקוּהָה פון ישׂראל אַז אַסור בְּכַפֵּל הַזֶּה. 21 און די יידן [אָן
ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-21:20] האָבן צו אים געזאָגט:
מיר האָבן נישט באַקומען פון ארץ יהודה קיין אגרת [הקודש] פּונוועגן דיר,
אויך איז קיינער נישט פון די אחים געקומען אַהער און האָט דערציילט,
אָדער געזאָגט עפעס רע פּונוועגן דיר. 22 מיר ווילן אָבער הערן פון דיר,
וואָס דו דענקסט; מחמת בּוֹנֵגַע דער דאָזיקער כִּיתָה [פון משיחיסטים יידן],
איז עס אונדז באַקאַנט, אַז אומעטום ווערט גערעדט קעגן דער דאָזיקער
כִּיתָה [פון משיחיסטים יידן]. 23 און אַזוי ווי זיי האָבן אים באַשטימט אַ
טאָג, זענען זיי געקומען צו אים אין מקום מְגוּרָיו אין אַ גרויסער צאָל; און
רב שאול האָט פאַר זיי דערקלערט אַ דרָשָה פון הַבְּקָר עַד הַעֶרֶב, און האָט

עדות געזאגט וועגן דעם מלכות ה', און אויפוווייזנדיק בנוגע יהושע/ישוע [זען זכריה 6:11-12], סיי פון תורת-משה [רבינו] און סיי פון די נביאים. 24 און טייל האָבן געגלויבט די רייד, וואָס זענען גערעדט געוואָרן, און די אַנדערע [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-20:21] האָבן נישט געגלויבט. 25 און אַזוויי זיי זענען צווישן זיך נישט אייניק געווען, זענען זיי אַוויקגעגאַנגען, אַזוי ווי רב שאול האָט נאָך געזאָגט איין וואָרט: גוט האָט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ גערעדט דורך ישעיה הנביא צו אייערע אַבות: 26 לֵךְ וְאִמְרַתְּ לְעַם הַזֶּה: שָׁמְעוּ שָׁמוּעַ וְאַל-תִּבְיֵנוּ וְרֵאוּ רְאוּ וְאַל-תִּדְעוּ; 27 הַשָּׁמַן לִבְהָעַם הַזֶּה וְאַזְנֵי הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הִשְׁעוּ; פֶּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשֵׁב וּרְפֵא לוֹ [ישעיה 6:9-10] 28 על-פֶּן, זייט וויסן, אַז די דאָזיקע ישועת אלוקינו פון ה' ווערט געשיקט צו די אומות-הָעוֹלָם; און זיי וועלן הערן. 29 און אַזוי ווי רב שאול האָט דאָס געזאָגט, זענען זיך די יידן [אַן ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-20:21] פונאַנדערגעגאַנגען, און האָבן זיך אַ סך מתווכֶּח געווען צווישן זיך. 30 און רב שאול איז פאַרבלייבן 2 גאַנצע יאָר אין זיין אייגענער געדונגענער דירה, און האָט אויפגענומען אלע, וואָס זענען אַריינגעגאַנגען צו אים, 31 און רב שאול האָט אָנגעזאָגט דאָס מלכות ה', און געלערנט בנוגע האָדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע מיט בְּלִי כָּל פֶּחַד, און קיינער האָט רב שאול נישט פאַרווערט.

רומ'

אַ רב שאול, אַן עָבֶד פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, באַרופן צו זיין אַ שליח, וְנִבְדָּל פֶּאָר דער בשורת הגאולה פון ה'. 2 וואָס ה' האָט מבטיח געווען פון פריער דורך זיינע נביאים אין די כתבי-הקודש, 3 פוננוועגן זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], וואָס איז געבוירן געוואָרן פון דעם זָרע דָּוָד, לויט דעם פלייש, 4 און וואָס איז באַוויזן צו זיין דער זון פון דער אויבערשטער אין גבוּרָה, לויט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, דורך זיין אויפשטיין תּחִיַת-הַמֵּתִים; פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַדוֹנָנוּ, 5 דורך וועמען מיר האָבן מקבל געווען חֶסֶד און שליחות, צו דער געהאַרכזאַמקייט פון אַמונה

צווישן אומות העולם, פון זיין נאָמענוועגן, 6 צווישן וועלכע אויך איר זענט באַרופן פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע; 7 צו אַלע, וואָס זענען אין רוים, געליבטע פון ה', באַרופן צו זיין קדושים; חָסֵד צו אייך און שְׁלוֹם פון ה', אלוקים אָבִינוּ, און הָאֲדוֹן [אָדוֹנָנוּ] רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 8 קודם כל איך זאָג ברוך ה' דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאַר אייך אַלע, ווייל מע רעדט פּונוועגן אייער אָמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24] אין דער גאנצער וועלט. 9 מחמת ה' איז מיין אָדוּת, ה' וועמען איך דין אין מיין רוח דורך דער בשורת הגאולה פון זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], אַז איך דאַוונען מיט אייך למזכרת כּסדר און תּמיד, 10 בעטנדיק אלעמאַל, אַז עס זאָל מיר שוין געלינגען, אם ירצה ה', צו קומען צו אייך. 11 מחמת איך באַגער אייך צו זען, כּדי איך זאָל אייך קענען צוטיילן עפעס אַ מִתְּנָה רוּחָנִית, כּדי לְחַזְקֶכֶם 12 דאָס הייסט, אַז איך זאָל מיטגעטרייסט ווערן אין אמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24] הַמְּשִׁתְּפֹת, אייערע און מיינע. 13 און איך וויל אַז איר זאָלט וויסן, אַחִים במשיח, אַז אַ סך מאַל האָב איך בִּדְעָה געהאַט צו קומען צו אייך -- און בין לעת-עֵתָה געשטערט געוואָרן -- בְּכִי איך זאָל אויך צווישן אייך לעשות פְּרִי, אַזוי ווי צווישן די איבעריקע אומות עולם. 14 איך בין אַ בַּעַל-חֹב צו די גריכן און צו באַרבאַרן, צו די חכמים און צו די נאַרָאָנִים; 15 אַזוי זשע בין איך גרייט צו דרשענען די בשורת הגאולה אויך צו אייך, וואָס געפינט זיך אין רומאַ. 16 מחמת איך שעם מיך נישט מיט דער בשורת הגאולה [פון דעם ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24]; מחמת זי איז די גבורה פון ה' פאַר דערלייזונג און ישועת אלוקינו פון יערן איינעם, וואָס האט אמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24] : קודם-כל פאַר דעם ייד, און אויך פאַר דעם גריך. 17 מחמת אין איר ווערט אַנטפלעקט צָדֵק פון ה' [דניאל 9:24; בראשית 15:6; פיל' 3:9] פון אָמונה צו אָמונה [זען רומ' 3:22], ווי סע שטייט געשריבן : "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יַחְיֶה" [חבקיוק 2:4]. 18 מחמת דער זַעם פון ה' [זען רומ' 3:25] ווערט אַנטפלעקט פון שְׁמִים אַנטקעגן יעדער רשעות און עולה פון בני אדם, וואָס שטערן דעם

אָמת מיט זייער אומגערעכטיקייט. 19 ווייל דאס, וואָס מע קען וויסן וועגן
ה', איז אַנטפלעקט צו זיי, מחמת ה' האָט עס מגלה געווען צו זיי. 20 מחמת
די אומזיכטבארע זאַכן זיינע, ווערן קלאַר געזען, זינט דער באַשאַפונג פון
דער וועלט ווייל זיי ווערן באַנומען דורן די זאַכן, וואָס זענען באשאפענע,
דהיינא, זיין אייביקע פֿח און א-להות, כדי זיי זאָלן זיין אַן אַ תירוץ; 21
מחמת דעם, הָגם זיי האַבן געקענט ג-ט, האַבן זיי אים נישט פאַרהערלעכט
ווי ג-ט אָדער אים לאַ הוֹדוּ, נייערט זענען געוואָרן נאַריש אין זייערע
מחשבות, און זייער אומפאַרשטענדיק לֵב איז פאַרפינצטערט געוואָרן. 22
ווען זיי האַבן זיך אַרויסגעגעבן פאַר חַכמים, זענען זיי געוואָרן נאַראַנים,
23 און האַבן פאַרביטן דעם כְּבוֹד פון דעם אומשטאַרבלעכן אלוקים אויף
דער ענלעכקייט פון אַ געשטאַלט פון אַ שטאַרבלעכן מענטשן, און פון
פייגל, און פירפּיסיקע חיות, און רעפּטיליעס. 24 דערפאַר האָט זיי אלוקים
איבערגעגעבן אין די תּאוות פון זייערע לְבָבוֹת צו טומאה, צו שענדן פון
זייערע קערפּערס צווישן זיך אַליין, 25 וועלכע האַבן פאַרביטן דעם אָמת
פון ה' מיט שקר, און האַבן פאַרהערלעכט און געדינט ליבערשט הַנוֹצֵר,
איידער הַנוֹצֵר, המבורך לעולמים. אָמֵן. 26 צוליב דעם האָט ה' זיי
איבערגעגעבן צו שענדלעכע תּאוות; מחמת זייערע נָשִׁים האַבן פאַרביטן
דעם נאַטירלעכן געברויך מיט דעם, וואָס איז קעגן דער טָבֵע. 27 און אַזוי
אויך האַבן הַגְּבָרִים פאַרלאַזט דעם נאַטירלעכן געברויך פון דעם אָשָׁה, און
האַבן געברענט אין זייערע תּאוות איינער צום אַנדערן; זכָר מיט זכָר האַבן
געטאַן אומווערדיקייט, און האַבן אין זיך אַליין באַקומען דעם פּוֹלֵן שִׁכָר
פון זייער טָעוֹת. 28 און אַזוי ווי זיי האַבן פאַראַכט ה' אין זייער
דערקענטעניש, האָט זיי ה' איבערגעגעבן צו אַ פאַרדאָרבענעם פאַרשטאַנד,
צו טאַן דאָס, וואָס איז נישט געטאָן. 29 מחמת זיי זענען פּוֹל מיט יעדער
אומגערעכטיקייט, רָשָׁע, חַמְדָּנוֹת, בייזוויליקייט, פּוֹל מיט קנאה, רציחה,
קריג, שָׁקֵר, רַמְאוֹת, פּליאַטקעס, 30 רכילות-טרייבער, שוֹנאים פון ה',
הוצפּהדיק, גאַוּוהדיק, באַרימעריש, פאַרטראַכטער פון רשעותדיקייטן,
ווי דערשפעניק קעגן הוֹרִים, 31 אַן פאַרשטענדעניש, בְּרִית-ברעכער,

ליבלאָזע, אומרחמנותדיקע; 32 וואָס הָגם זיי ווייסן דעם משפט פון ה', אַז
 די, וואָס טוען אַזעלכע זאַכן, זענען חייב-מיתה, טוען נישט נאָר דאָס זעלבע,
 נייערט זענען אויך מסכים מיט די, וואָס טוען דאָס. ב דערפאר ביסטו אָן
 תירוץ, אַ בן אדם, ווער דו זאָלסט נישט זיין, וואָס טויסט משפטן; מחמת
 מיט דעם, וואָס דו משפטסט אָן אַנדערן, פאַרמשפּטסטו דרך אַליין, מחמת
 דו, וואָס משפּטסט, טויסט די זעלבע זאַכן. 2 און מיר ווייסן, אַז דער משפט
 פון ה' טויט באַמַת קומען איבער די, וואָס טוען אַזעלכע זאַכן. 3 און
 מיינסטו טאַקע, אַ בן אדם, וואָס טויסט משפטן די, וואָס טוען אַזעלכע
 זאַכן, און טויסט דאָס זעלבע, אַז דו וועסט אויסמיידן דעם משפט ה' ? 4
 אַדער טויסטו מבזה זיין די אַשירות פון זיין גוטסקייט, און סבלנות, און
 צוריקגעהאַלטנקייט, און ווייסט נישט, אַז די גוטסקייט פון ה' פירט דרך צו
 תשובה ? 5 אָבער מיט דיין האַרטנעקיק און נישט-תשובהדיקן לֵב
 זאַמלסטו אָן פאַר דיר זַעם אויף דעם יום הַזַעם, און די התגלות פון דעם
 גערעכטן משפט פון ה', 6 וואָס וועט פאַרגעלטן יעדן איינעם לויט זיינע
 מעשים: 7 פאַר די, וואָס זוכן מיט סבלנות דורך מעשים-טובים --
 הערלעכקייט, כבוד, אומשטאַרבלעכקייט, חיי עולם; 8 פאַר די אָבער, וואָס
 זענען ווידערשפעניק און געהאַרכן נישט דעם אַמת, נייערט געהאַרכן
 אומגערעכטיקייט, וועט זיין צאָרן און גרימצאָרן, 9 יסורים און אַנגסט אויף
 יעדער מענטשליעכער נשמה, וואָס טויט רַע, קודם-כָּל אויף דעם ייד [אָן
 ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-20:21], און אויך אויף דעם גריך;
 10 אָבער הערלעכקייט און כָּבוד און שלום פאַר יעדן בן אדם, וואָס טויט
 גוטס, קודם-כָּל פאַר דעם ייד [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש
 24-20:21], און אויך פאַר דעם גריך; 11 מחמת ה' איז נישט קיין נושא-פָּנים
 [זען דברים 17:10]. 12 מחמת אלע, וואָס האָבן געזינדיקט אָן דער תורה,
 וועלן אויך פאַרלוירן ווערן אָן דער תורה, און אלע, וואָס האָבן געזינדיקט
 אונטער דער תורה [זען גלט' 3:10; 4:2], וועלן געמשפט ווערן דורך דער
 תורה [זען דברים 26:27]. 13 מחמת נישט די, וואָס הערן די תורה, זענען
 יצִדק עם ה' [זען איוב 4:25], נאָר די, וואָס טוען די תורה, וועלן זיין יצִדק עם

ה'. 14 ווייל ווען די אומות-הָעוֹלָם, וואָס האָבן נישט די תּוֹרָה, טוען בְּטֹבַע וואָס די תּוֹרָה הייסט, זענען זיי, הַגָּם זיי האָבן נישט קיין תּוֹרָה, פֶּאָר זיך אַליין תּוֹרָה [זען תּוֹרָה פֿון אינסטיטוטיוו מידות, זען תהלים 37:31; יוח"א 21-18:3], 15 מיט דעם, וואָס זיי ווייזן די טואונג פֿון דער תּוֹרָה פֶּאַרשריבן אין זייערע לְבָבוֹת, ווען זייער מצפּון (געוויסן) זאָגט עדות און זייערע מַחֲשָׁבוֹת זענען איינס מיטן אַנדערן זיי באשולדיקן זיך אָדער אויך רעכטפּערטיקן זיך, 16 אין דעם יום, ווען ה' וועט מִשְׁפֹּטן די תּעֲלוּמוֹת פֿון די בני אדם, לויט מיין בשורת הגאולה, דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ. 17 אויב אָבֵעֵר דו טראָגסט דעם נאָמען פֿון אַ יִיד [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-20:21], און ביסט דִּיך תְּלוּת בְּמַשִּׁים הַמְצוּוֹת פֿון דער תּוֹרָה, און באַרימסט דִּיך אין ה', 18 און פֶּאַרשטייסט זיין רָצוֹן, און ווייסט דעם חִילוֹק צווישן טוֹב און רָע, מחמת דו ביסט געלערנט אין דער תּוֹרָה, 19 און ביסט בטוֹחַ, אַז דו אַליין ביסט אַ מוֹרֵי-דָרֶךְ פֿון די בלינדע, אַ ליכט (אור) פֿון די וואָס זענען אין דער חֲשֵׁךְ, 20 אַ דערציער פֿון די נאַראָנים, אַ מלמד פֿון קליינע יְלָדִים, וואָס האָסט די פֶּאַרם פֿון וויסן און פֿון דעם אָמֵת אין דער תּוֹרָה; 21 על-כֵּן, דו, וואָס לערנסט אַן אַנדערן, לערנסט נישט דִּיך אַליין? דו, וואָס דרשנסט, לֹא תִגְנֹב, און אַליין גִּנְבַעְסְטוּ? 22 דו, וואָס זאָגסט, לֹא תִנְאַף, און אַליין ביסטוּ מִזְנֵה? דו, וואָס דִּיך עקלען אַלְיִים, און באַרויבסט טעמפלען? 23 דו, וואָס באַרימסט דִּיך מיט דער תּוֹרָה, ביסטוּ מַחְלֵל-שָׁם, דורך דעם עוֹבֵר זיין די תּוֹרָה? 24 מחמת דער נאָמען פֿון ה' ווערט איבער אייך געלעסטערט צווישן די אומות [זען ישעיה 52:5], אַזוויי סע שטייט געשריבן. 25 מחמת מִילָה ברענגט נוצן, אויב דו טוסט די תּוֹרָה [זען גלט' 5:3]; אויב אָבֵעֵר דו ביסט עוֹבֵר אויף דער תּוֹרָה, איז דיין מִילָה געוואָרן עָרְלָה [זען מה"ש 7:51]. 26 על-כֵּן, ווען דער נישט-געמלטער איז שומר איבער די מְצוּוֹת פֿון דער תּוֹרָה [זען רומ' 2:14], צי וועט נישט זיין עָרְלָה פֶּאַררעכנט ווערן פֶּאַר מִילָה? 27 כֵּן, דער וואָס איז בְּטֹבַע נישט-געמלט, נאָר וואָס איז מקיים די תּוֹרָה, וועט מִשְׁפֹּטן דִּיך, וואָס מיט דעם אַוֹת און מִילָה ביסטוּ עוֹבֵר אויף דער תּוֹרָה. 28 ווייל נישט דער איז

אַ ייד [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24], וואָס איז עס
 לפֿנים, און נישט דאָס איז מילה, וואָס איז בלויז דרויסן אינס גוף [זען מילה
 פון התחדשות, יוחנן 3:3; פיל' 3:3; קול' 12-11:2; דברים 10:16; 30:6; ירמיהו
 4:4; 9:25-26; 31:31-34; 38:33; יחזקאל 44:7] פון דעם פלייש, 29 נייערט
 דער איז אַ ייד [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24],
 וואָס איז עס אינעווייניק, און מילה איז דאָס פון דעם לב, אין דעם רוח
 הקודש, און נישט אין דעם חמר הדין [פון מדקדקים פעלנדיק דעם רוח
 הקודש, זען רומ' 7:6; קור"ב 3:6] זיין לויב איז נישט פון בני אדם, נייערט פון
 ה'. ג אויב אַזוי, וואָסער מעלה האָט דער ייד, אָדער וואָס איז דער נוצן פון
 מילה? 2 אַ סך, אויף יעדן פאַל. קודם-פֿל, וואָס זיי זענען אָנפאַרטרויט
 געוואָרן מיט די דברים פון ה'. 3 און אויב אַ טייל פון זיי האבן נישט
 געגלויבט, וואס מאכט עס דען אויס? צי מאַכט דען זייער אומגלויבן צונישט
 די זיין די נאַמנות פון ה'? 4 חס ושלוש! זאָל זיך ה' ארויסווייזן אלס נאַמן,
 און כל אָדס פֿויב (ליגנער, זען תהלים 116:11), ווי סע שטייט געשריבן:
 לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ, תִּזְכָּה בְּשִׁפְטֶךָ [תהלים 51:6]. 5 אויב אָבער אונדזער
 אומגערעכטיקייט ברענגט אַרויס די צדקות [ה' איז צדיק, דברי הימים ב
 12:6] פון ה', וואָס זאָלן מיר זאָגן? אַז ה' איז אומגערעכט, ברענגענדיק זעס
 [צאָרן, רומ' 1:18]! -- איך האָב רעדן לויט דעם שטייגער פון מענטשן [אָן
 ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24] -- 6 חס ושלוש!
 אַוודאע נישט! ווייל אויב אַזוי, ווי וואָלט ה' געקענט מִשִּׁפְטוֹן די עולם הַזֶּה
 [זען בראשית 18:25]? 7 אן אנדער [רעטאַריש] קשיא: אויב אָבער די אמת
 פון ה' האָט זיך דורך מיין מַרְמָה פאַרמערט פאַר פֿבוד פון ה', פאַרוואָס ווער
 איך נאָך געמִשֵּׁפֶט ווערן ווי אַ זינדיקער? 8 און פאַרוואָס נישט טאָן רע, בְּכִדֵי
 עס זאָל קומען טוֹב? - ווי די, וואס באַליידיקן און ציטירן על-פי טעות
 אונדז באהויפטן! באמת מִשִּׁפְטוֹן צָדִק נִחְרָץ אויף זיי [אָן ארטאדאקסיש יידיש
 אמונה, זען מה"ש 21:20-24]. 9 וואָס איז דער סיום? צי זענען מיר יידן
 בעסער ווי זיי? צי האָבן מיר יידן דען עפעס אַ מעלה? לא, בשום אופן נישט!
 ווייל מיר האָבן שוין פריער באַוויזן, אַז סיי יידן און סיי מי שאינו יהודי, אַז
 זיי זענען אלע אונטער דער מאַכט פון חטא [קדמון, נאַטירלעך קנעכטשאפט

צו בַּעַל-קִנְעֵכֶט זינד, זען רומ' 7:14; תהלים 51:7; איוב 14:4; קהלת 7:29; רומ' 19-12:5; תהלים 143:2; יוח"א 10,8:1; קור"א 15:22; ישעיה 53:6; ירמיהו 17:9], 10 ווי סע שטייט געשריבן : אַיִן צְדִיק, אַיִן גַּם אֶחָד. 11 אַיִן מְשָׁכִיל, אַיִן דָּרֵשׁ אֶת-אֱלֹקִים. 12 הַכֹּל סָר, יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ; אַיִן עֲשֵׂה-טוֹב, אַיִן גַּם-אֶחָד. 13 קִבְר־פְּתוּחַ גְּרָנִם, לְשׁוֹנָם יַחְלִיקוּן, חֲמַת עֲכָשׁוּב תַּחַת שְׁפָתַיִמוּ; 14 אֲשֶׁר אָלָה פִּיהֶם מְלֵא וּמְרֻרוֹת. 15 רַגְלֵיהֶם יִמְהָרוּ לְשַׁפְּךְ דָּם. 16 שֵׁד וְשֶׁבֶר בְּמַסְלוֹתָם, 17 וְדֶרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יָדְעוּ. 18 אַיִן-פֶּחַד אֱלֹקִים לִנְגֹד עֵינֵיהֶם [זען תהל' 3-14; 4-53; 10-5; 4-140; 7-10; ישעיה 8-59; 7-16; תהל' 2:36]. 19 און מיר אָבער ווייסן, אַז וואָס די תּוֹרָה זאָגט, איז עס גערעדט געוואָרן צו די, וועלכע זענען אונטער דער תּוֹרָה [זען דברים 26:27], פּדי יעדעס מויל זאָל ווערן פארשטומט, און די גאַנצע וועלט וואָלט זיין געפונען שולדיק פאַר ה' [זען תהלים 1:5]. 20 מחמת בכל חומר הדין וועט כָּל חַי לֹא יצִדֵּק פאַר ה'; ווייל דורך דער תּוֹרָה קומט נאָר דאָס פּוֹל דַּעַת פּוֹן דער חֲטָא [זען בראשית 2:17; 3:7]. 21 איצט אָבער האָט זיך, אויסער דער תּוֹרָה [זען פיל' 3:9; רומ' 6-10:5], באוויזן די צְדִיקָת ה', וועגן וועלכער סאי די תּוֹרָה [זען בראשית 15:6] סאי נביאים [זען חבקוק 2:4] האָבן געזאָגט, 22 דהיינו : די צְדִיקָת ה' דורך אָמוּנָה אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ פאַר כל, וואָס גלויבן [זען בראשית 15:6; דניאל 9:26; ישעיה 53:11]. ווייל עס איז נישטאָ קיין חילוק; 23 ווייל אלע האָבן געזינדיקט, און זענען געמאנגלעט דעם כָּבוֹד ה', 24 אָבער זיי זענען אומזיסט יצִדֵּק עִם ה' (ווערן גערעכטפאַרטיקט, זען ישעיה 53:11; זכריה 12-11:6; עזרא 3:8) דורך חֲסֵד ה' צוליב די פְּדוּת פּוֹן דער איוסלייזונג פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, 25 וועמען ה' האָט פון פריער באשטימט אלס אַ כְּפָרָה [טייטש אַז וואָס אייננעמען דער זַעם פּוֹן ה', זען רומ' 1:18] פאר פאַרגעבונג, כְּפָרָה על יְסוּד אָמוּנָה אין משיחַ דָּם [זען ישעיה 53:5-12], צו ווייזן גערעכיקייט פון ה' צוליב דאס, אַז אין זיין אַרְךָ רוּח ה' פֶּסַח [זען ישעיה 53:7] על חֲטָאֵי הָעָבֶר, 26 צו ווייזן אַז אין דער איצטיקער צייט ה' אַלִּיין איז צְדִיק און מְצִדִּיק (דער רעכטפאַרטיקער דורך וועמען הַצְדִּיקוּן) פון דעם, וואָס האָט אָמוּנָה אין יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 27 על-כּוֹן, וואו איז דאָס רימען, דאָס מְקוֹם לְגַאֲוָה? עס איז אויסגעשלאָסן. דורך וואָסער מִין

תורה ? גערעכטיקייט בכל חומר הדין מין תורה ? לא, נייערט דורך דעם תורה פון אָמונה [תורה פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען בראשית 15:6; ישעיה 53:11; מה"ש 21:20-24]. 28 מיר דרינגען ארויס, אַז אַ מענטש ווערט גערעכטפאַרטיקט דורך אָמונה [בראשית 15:6; ישעיה 53:11], נישט מיט אָפהענגיקייט בכל חומר הדין. 29 אָדער איז ה' דער אלוקים נאָר פון די יידן? איז ה' נישט דער אלוקים אויך פון די אומות העולם? כֵּן, אויך פון די אומות העולם, 30 זינט ה' איז אָהד, און ה' וועט רעכטפאַרטיקן די געמלטע פון אָמונה, און די נישט-געמלטן דורך אָמונה. 31 צי טוען מיר דען מבטל זיין דורך אָמונה די תורה? חס ושלום; נייערט מיר אונטערהאלטן די תורה [זען בראשית 15:6]. 1 וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן, אַז אַבְרָהָם אָבִינו לויט דעם פלייש האָט דערגרייכט [זען רומ' 4:13]? 2 מחמת אויב אַבְרָהָם איז גערעכטפאַרטיקט געוואָרן דורך מעשים טובים, האָט ער עפעס מיט וואָס זיך צו באַרימען, אָבער נישט פאַר ה'. 3 מחמת וואָס זאָגט דער כתבי הקודש? וְהֶאֱמַן אַבְרָהָם בַּה' וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה, און אַבְרָהָם האָט געגלויבט ה', און עס, זיין אָמונה, איז אים אַ דין-וחשבון געוואָרן צו גערעכטיקייט [זען בראשית 15:6, אָמונה פאַררעכנט געוואָרן ("וַיַּחְשְׁבֶהָ") צו צדקת אברהם]. 4 אָבער פאַר דעם אַרבעטער, וואָס טויט זיך מיען, ווערט דער שִׁכַר אָדער לוינ נישט פאַררעכנט ווי אַ חֶסֶד, נייערט ווי אַ חוֹב. 5 און דער מענטש, וואָס טויט זיך נישט אַרבעט, נייערט גלויבט אין אים [ה'], וואָס רעכט מאַכט דעם רשע [זען מה"ש 9:1-17], די אָמונה פון די מענטש ווערט פאַררעכנט צו גערעכטיקייט. 6 אַזוי רעדט אויך דָּוִד המלך אזוי איבער דער גליקלעכקייט פון דעם מענטשן, וועמען ה' פאַררעכנט גערעכטיקייט אָן תְּלוּת בְּמַעֲשִׂים [אָפהענגיקייט אויף חומרא מעשים-גערעכטיקייט, זען רומ' 9:12; 4:4]: 7 אַשְׁרֵי־נְשׁוּי־פֶּשַׁע, כְּסוּי חַטָּאָה. 8 אַשְׁרֵי־אָדָם לֹא יַחְשֹׁב ה' לוֹ עוֹן [תהלים 2-32]. 9 צי איז דען די דאָזיקע גליקלעכקייט פאַר דעם געמלטן אליין, אָדער אויך פאַר דעם נישט-געמלטן? מחמת מיר זאָגן דאָך: אַז אַבְרָהָם איז זיין אָמונה פאַררעכנט געוואָרן צו אים גערעכטיקייט. 10 וויאָזוי זשע איז עס אים פאַררעכנט געוואָרן? זייענדיק געמלט, אָדער איידער ער האָט זיך מל

געווען? לא, נישט ווען ער איז שוין געווען געמלט, נייערט איידער ער איז געמלט געוואָרן און ווען ער איז נאָך געווען אָן ערל. 11 און ער האָט מקבל געווען דעם צייכן [אות] פון מילה, אַ חותם פון דער גערעכטיקייט געשאנקען אויף אים צוליב אַמונה, ווען ער איז געווען אין עָרלה, בְּכַדִּי ער זאָל זיין דער אָב לְכָל המאמינים, הַגִּם זיי בלייבן אין עָרלה, כּדִּי כל מאמינים זאָל זיי פאררעכנט ווערן מיט גערעכטיקייט דורך אַמונה; 12 און דער אָב פון די געמלטע, צו זיי, וואָס זענען נישט נאָר געמלט, נאָר גייען אויך אין די טריט פון דער אַמונה פון אַבְרָהָם אַבִּינו [און זיין ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24; רומ' 15:8], וואָס ער האָט געהאַט נאָך איידער ער האָט זיך מל געווען. 13 וואָרעם נישט בכל חומר הדין איז געקומען די הבטחה צו אַבְרָהָם, אָדער לְזָרְעוֹ [צו זיין זָרע, זען בראשית 12:1-3; 15:3-5; 17:2-7; 18:18; 22:17-18], אַז ער זאָל זיין יוֹרֵשׁ פון דער וועלט; נייערט דורך דער צדקות פון אַמונה [בראשית 15:6; ישעיה 53:11]. 14 וואָרעם אויב די וואָס זענען פון כל חומר הדין, זענען יורשים, ווערט די אַמונה נישטיק, און די הבטחה בְּטַל. 15 מחמת די תורה ברענגט זעם [צאָרן, שטראָף, זען רומ' 1:18; שמות 20:1-21; דברים 5:6-21; שמות 32:28; ויקרא 24:10-16; דברים 21:18-21; במדבר 15:32-36; בראשית 9:6; דברים 22:13-22; ויקרא 20:13; דברים 22:23-24; ויקרא 20:10; יהושוע 7:1-26; במדבר 13:1; 14:36-37; במדבר 33:1-16]; אַבער וואו עס איז נישטאָ קיין תורה, דאָרט איז אויך נישטאָ קיין עבירה [הַפְּרָה פון תורה, זען רומ' 5:13]. 16 דעריבער דער הבטחה איז דורך אַמונה, כּדִּי עס זאָל זיין לויט חֶסֶד [זען רומ' 4:4], אַזוי, אַז די הבטחה זאָל זיין פאדזיכערט צו דעם גאנצן זאָמען; נישט נאָר פאַר יענעם, וואָס איז פון דער תורה [תורה פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24], נייערט אויך פאַר יענעם, וואָס איז פון דער אַמונה פון אַבְרָהָם [זען רומ' 4:12] וועלכער איז דער אָב לְכָלנוּ, 17 ווי סע שטייט געשריבן: כִּי אַבְרָהָמוֹן גוֹיִם נִתְּתִיךָ [בראשית 17:5] פאַר ה', וועמען ער האָט געגלויבט, אַז ה' מאכט לעבעדיק די טויטע [מחיה-מתים], און רופט דאָס, וואָס איז נאָך נישטאָ, גלייך ווי עס וואָלט שוין געווען; 18 וואָס הַגִּם ער האָט נישט געהאַט קיין תְּקוּנָה, האָט ער געגלויבט אין תְּקוּנָה, אַז ער וועט ווערן לְאָב

המון גוים [זען בראשית 17:5], לויט ווי עס איז צו אים געזאָגט געוואָרן: אַזוי זאָל זיין דיין זַרע [בראשית 15:5]. 19 און ער איז נישט שוואַך געוואָרן אין אַמונה, און האָט ער באַטראַכט זיין אייגענעם שוין כמעט טויטן גוף, ווייל ער איז אַלט געווען אַרום 100 יאָר, און די טויטקייט פון מוטערטראַכט פון שָׁרָה; 20 און ער איז נישט מסופק געווען דורך אומגלויבן אין דער הבטחה פון ה', נייערט התחזק אין זיין אַמונה, און האָט אָפּגעגעבן כּבוד צו ה', 21 און איז געווען בטוח, אַז וואָס ה' האָט מַבטיח געווען, איז ה' אויך בִּיכולת צו טאָן. 22 על-כן, איז דאָס [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24] אים אויך פאַררעכנט געוואָרן צו גערעכטיקייט [זען בראשית 15:6]. 23 און נישט פון זיינעטוועגן אַליין איז עס געשריבן געוואָרן, אַז עס איז אים פאַררעכנט געוואָרן, 24 נייערט אויך פון אונדזערטוועגן, פאַר וועמען סע וועט פאַררעכנט ווערן, ווייל מיר גלויבן אין ה', וואָס האָט מחיה-מתים געווען יהושע/ישוע, אַדוֹננוּ, 25 וואָס איז נְמָסר לְמִוֹת מַפְּנֵי חֲטָאִינוּ וְהוֹקֵם לְתַחִיָּה כְּדֵי לְהַצְדִּיקֵנוּ [זען ישעיה 53:8-12]. הַ זייענדיק דעריבער געמאכט יצדק מיט ה' דורך אַמונה [זען בראשית 15:6], האָבן מיר שלום מיט ה' דורך אַדוֹננוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע [זען ישעיה 53:5], 2 דורך וועמען מיר האָבן אויך באַקומען צוגאַנג [זען שער לה' פון צדיקים, תהלים 118:20] דורך אַמונה צום דאָזיקן חֶסֶד, אין וועלכן מיר שטייען, און מיר מתהללים אין דער תְּקוּהָה פון דער כבוד פון ה'. 3 און נישט נאָר דאָס, נייערט מיר מתהללים אויך אין אונדזערע צרות, ווייל מיר ווייסן, אַז די צָרָה ברענגט סבלנות, 4 און סבלנות, דערפאַרונג, און דערפאַרונג, תְּקוּהָה, 5 די תְּקוּהָה אָבער אַנטווישט נישט, מחמת די אַהֲבָה פון ה' איז אויסגעגאָסן געוואָרן אין אונדזערע לְבָבוֹת דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס איז אונדז געגעבן געוואָרן. 6 ווייל ווען מיר זענען נאָך געווען שוואַך [זען ישעיה 53:6,12], איז רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אין דער געהעריקער צייט [זען דניאל 9:24-26], געשטאַרבן זיין הַסְתַּלְקוּס פאַר די רשעים [זען מה"ש 3-1:9; טימ"א 1:15]. 7 מחמת עמיצער וועט זעלטן שטאַרבן פאַר אַ צַדִּיק; פאַר דעם גיטן מענטשן וואָלט זיך דאָך אָפּשר עמיצער אונטערגענומען צו שטאַרבן. 8 ה' האָט אָבער

באוויון זיין אָהבֶה צו אונדז מיט דעם, וואָס ווען מיר זענען נאָך געווען
חוטאים, איז רבי מלך המשיח פאַר אונדז געשטאַרבן [זען ישעיה 53:6]. 9
אויף וויפל זשע מער, זייענדיק איצט גערעכטפערטיקט געוואָרן דורך דָם פון
משיח [זען ישעיה 53:11], ניצול ווערן דורך אים פון דעם זַעם פון ה' [זען
רומ' 1:18; 4:15]. 10 וואָרעם אויב מיר, זייענדיק אויבִים [מה"ש 9:4], אונדז ה'
האט געשענקט "שלום מאכן" [זען ישעיה 53:5], דורכן הסתלקות פון דער זון
פון דער אויבערשטער, אויף וויפל מער [פון דעם זַעם פון ה'] בְּחַיֵי בְנוֹ [תחית
המשיח] וועלן מיר געראַטעוועט ווערן. 11 און נישט נאָר דאָס, נאָר מיר
מתהללים אויך אין ה' דורך אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע [זען זכריה
12-11:6; עזרא 3:8], דורך וועמען מיר האָבן איצט מקבל געווען די "שלום
מאכן" [ישעיה 53:5] פון זַעם ה'. 12 על-פֿן, אַזוויי דורך אָדָם אָחַד איז די
חטא קדמון געקומען אין דער עולם הַזֶּה אַרײַן, און דורך דער חטא קדמון
געקומען מוֹת, אַזוי איז דער מוֹת געקומען צו כָּל בְּנֵי אָדָם, ווייל אלע האָבן
געזינדיקט. 13 וואָרעם ביז דער תקופה פון מתן-תורה איז חטא קדמון שוין
געווען אין דער עולם הַזֶּה, אָבער זינד ווערט נישט פאררעכנט [פאר עוֹנֵשׁ
מוֹת], ווען עס איז נישטאָ קיין תורה. 14 דאָך האָט דער מוֹת געקעניגט פון
תקופה פון אָדָם ביז תקופה פון מֹשֶׁה [רבינו] אַפילו איבער די, וואָס האָבן
נישט געזינדיקט ענלעך צו דער עבירה פון אָדָם, וועלכער איז אַ פארבילד
פון אים, וואָס האָט געזאַלט קומען [משיח, הוא הַבָּא, זען ישעיה 59:20; אויב
19:25-26]. 15 אָבער נישט ווי די עבירה אַזוי איז די מוֹתָנָה [זען רומ' 6:23];
וואָרעם, אויב דורך דער עבירה פון דעם אָדָם אָחַד זענען רבים געשטאַרבן,
וויפל מער זענען דער חסד פון ה' און די מוֹתָנָה [זען רומ' 6:23] דורך דעם
אָדָם אָחַד, רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, איבערגעפלאָסן צו די רבים [זען
ישעיה 12-53:11]! 16 און משיח מוֹתָנָה [זען רומ' 6:23] איז נישט אַזוי ווי די
עבירה פון אָדָם אָחַד [זען בראשית 3:6]; וואָרעם דער משפט איז געקומען צו
עבירה אַחת צו פארמשפּטונג [זען רומ' 8:1], אָבער די מוֹתָנָה איז געקומען
פון עבירות רבות צו רעכטפאַרטיקונג. 17 ווייל אויב דורך דער עבירה פון
דעם איינעם האָט דער טויט געהערשט דורך דעם דאָזיקן איינעם, וויפל

מער וועלן די, וואָס זענען מקבל די שפּע פון חסד, און פון דער מתנה פון
 גערעכטיקייט, הערשן אין לעבן דורך דעם אָדס אָחד, רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע. 18 על-כן, אזויווי דורך עברה אחת איז געקומען די
 פארמשפטונג [זען רומ' 8:1] אויף כל בני אדם, אזוי אויך דורך מצוה אָחד
 [מעשה צדקה פון משיח, זען רומ' 22-21:3; ישעיה 53:8] איז זפוי של חיים צו
 כל בני אדם; 19 וואָרעם אזויווי דורך דער ווידערשפעניקייט פון דעם אָדס
 אָחד זענען אַ סך געמאכט געוואָרן פאר חוטאים, אזוי אויך דורך דער
 געהאָרכזאָמקייט פון דעם איינעם [משיח] וועלן אַ סך געמאכט ווערן פאר
 צדיקים [זען ישעיה 53:11]. 20 די תורה אבער איז אַריינגעקומען, כדי די
 עבירות זאָלן זיך פאַרמערן; און וואו די עבירה האָט זיך פאַרמערט, איז דער
 חסד נאָך מער איבערגעפלאָסן, 21 כדי, ווי די עבירה האָט געהערשט אין
 מוֹת, אזוי זאָל דער חסד הערשן דורך צדקות [זפוי, רעכטפאַרטיקונג, זען
 ישעיה 53:11] צום חיי עולם דורך רבי מלך המשיח אָדוֹנוֹ יהושע/ישוע. 1
 על-כן, וואָס זאָלן מיר זאָגן? זאָלן מיר פאַרבלייבן אין דער זינד, כדי דער
 חסד זאָל זיך פאַרמערן [זען רומ' 3:8; 6:15]? 2 חס ושלום! וויאָזוי וועלן מיר,
 וואָס זענען געשטאַרבן צו דער [בעל-קנעכט] זינד [זען רומ' 3:9; 8:13; 6:7],
 נאָך לעבן אין איר? 3 אָדער ווייסט איר נישט, אַז מיר אלע, וואָס זענען מקוה
 מים געטוּבלט געוואָרן צום משיח יהושע/ישוע זענען מקוה מים געטוּבלט
 געוואָרן אין משיח הסתלקות, [רומ' 6:7; קול' 3:3; יוח' 3:3; גלט' 2:20]? 4
 מיר זענען דעריבער באַגראָבן [נקבר, זען משיחס קבר ישעיה 53:9] געוואָרן
 מיט משיח דורך דער מקוה מים טבילה צום מוֹת, בכדי, ווי משיח איז
 אויפגעוועקט געוואָרן פון די טויטע דורך דעם כבוד פון אלוקים האָב, אזוי
 זאָלן אויך מיר גיין אין דעם הַלְכָה פון חיים חדשים. 5 וואָרעם אויב מיר
 זענען צוזאַמען געפלאַנצט געוואָרן מיט אים אין דער ענלעכקייט פון זיין
 מוֹת, זיין הסתלקות [זען רומ' 8:13], וועלן מיר אויך זיין אין דער ענלעכקייט
 פון זיין תחיית-המתים. 6 וואָרעם מיר ווייסן, אַז אונדזער אָדס יֵשׁוּ [זען אפס'
 4:22; קול' 3:9] איז מיט אים תלוי על העץ, אויפהענגען על-דער בוים [לוקס
 23:40-43] געוואָרן, כדי סע זאָל פארניכטעט ווערן דער גופה פון זינד, און
 מיר זאָלן מער נישט זיין אין קנעכטשאַפט צו דער [בעל-קנעכט] זינד [רומ'

6:2]. 7 ווייל דער, וואָס איז נַפְטָר איז באַפּרייט פון [בעל-קנעכט] זינד. 8 אויב אָבער מיר זענען נַפְטָר מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, גלויבן מיר, אַז מיר וועלן אויך לעבן מיט אים. 9 מחמת מיר ווייסן, אַז אַזוי ווי רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אויפגעשטאַנען תַּחֲת־הַמֵּתִים, טוט ער מער נישט שטאַרבן; מָוֹת הָאֵט מער נישט קיין שלִיטָה איבער אים. 10 וואָרעם שטאַרבנדיק, איז ער געשטאַרבן צו דער זינד מיט זיין טויט [זען ישעיה 53:8] איינמאַל פאר אלעמאַל; אָבער לעבנדיק, דאָס חיים [זען ישעיה 53:10-12], וואָס ער לעבט, לעבט ער צו ה'. 11 אַזוי זאָלט איר זיך אויך באַטראַכטן צו זיין טויט צו דער [בעל-קנעכט] זינד, אָבער לעבעדיק צו ה' אין מְשִׁיחַ יהושע/ישוע אדונינו. 12 זאָל זשע די [בעל-קנעכט] זינד נישט קעניגן אין אייער שטאַרבֿלעכן קערפּער צו געהאַרכן זיינע תּאווֹת [זען רומ' 5:21]; 13 גיט אויך נישט אָפּ אייערע אַברִים צו דער [בעל-קנעכט] זינד ווי כּלִי-זֵין פון אומגערעכטיקייט, נאָר גיט אייך איבער צו ה', ווי לעבעדיק פון די מתים [זען רומ' 2-12:1], און אייערע אַברִים ווי כּלִי-זֵין פון צדקות צו ה'. 14 ווייל די [בעל-קנעכט] זינד וועט נישט האָבן קיין שלִיטָה איבער אייך, מחמת איר זענט נישט אויטער כל חומר הדין, נאָר אונטער חֶסֶד [זען מה"ש 21:20 משיחיסטים יידן פון פרומקייט אונטער חֶסֶד, פון וועמען רב שאול איז אריינגערעכנט]. 15 וואָס זשע דען? זאָלן מיר זינדיקן [זען רומ' 3:5-8; 2-6:1], ווייל מיר זענען נישט אונטער דער תקופה פון מתן-תּוֹרָה, נייערט אונטער דעם תקופה פון חֶסֶד [זען רומ' 5:13-14; יוחנן 1:17]! חס ושלום! 16 צי ווייסט איר דען נישט, אַז צו וועמען איר גיט זיך איבער ווי קנעכט צו געהאַרכן, זענט איר קנעכט פון אים, וועמען איר געהאַרכן, סיי דער [בעל-קנעכט] זינד צום מָוֹת, אָדער פון געהאַרכזאַמקייט צו צדקות? 17 אָבער בְּרוּך ה', אַז אַזוי ווי איר זענט געווען קנעכט פון דער [בעל-קנעכט] זינד, זענט איר אָבער געוואָרן געהאַרכזאַם פון דעם לֵב צו דעם פאַרם פון תּוֹרָה צו וועלכער איר זענט איבערגעגעבן געוואָרן. 18 און ווייל איר זענט באַפּרייט געוואָרן פון דער [בעל-קנעכט] זינד, זענט איר געוואָרן עֲבָדִים צו צדקות [ה']. 19 איך רעד לויט דעם שטייגער פון מענטשן, צוליב דער שוואַכקייט פון אייער פלייש, וואָרעם

אַזוי ווי איר האָט איבערגעגעבן אייערע אַברים פֿאַר עבדים צו דער טומאה
 און פֿון רשעות ביז רשעות, טאקע אַזוי זאָלט איר איצט איבערגעבן אייערע
 אַברים ווי עבדים צו צדקות ביז קדושה. 20 וואָרעם ווען איר זענט געווען
 קנעכט פֿון דער [בעל-קנעכט] זינד זענט איר געווען פֿריי פֿון צדקות [ה']. 21
 על-פֿן, וואָסער פֿרויכט האָט איר יעמאַלט געהאַט פֿון יענע זאַכן, מיט
 וועלכע איר שעמט זיך איצט [זען רומ' 2:24-1:29]? ווייל דער סוף פֿון יענע
 זאַכן איז מָוֹת. 22 אָבער איצט, ווען איר זענט באַפֿרייט געוואָרן פֿון דער
 [בעל-קנעכט] זינד און זענט געוואָרן עבדים פֿון ה', האָט איר אייער פֿירות
 פֿון קדושה, און צום סוף -- חַיִּי עולם. 23 מחמת דער שִׁכָּר פֿון [בעל-קנעכט]
 חטא [קדמון] איז דער מָוֹת; אָבער די מִתְּנָה פֿון ה' איז חַיִּי עולם אין רַבִּי
 מלך הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, אָדוֹנָנוּ. זַ אָדער וויסט איר נישט, אחים במשיח --
 וואָרעם איך דער צו מענטשן, וואָס קענען די תּוֹרָה [זען מה"ש 21:20] -- אַז
 די תּוֹרָה הערשט איבער אַ מענטשן כל זמן ער לעבט [זען גלט' 2:19]? 2
 וואָרעם די עֲגוּנָה איז געבונדן מן-התּוֹרָה צו דעם מאָן ביים לעבן; אויב
 אָבער דער טויט פֿון דער מענטש קענען זיין באשטעטיקט, איז זי נפטר פֿון
 דעם תּוֹרָת הַבְּעַל. 3 דערפֿאַר, אויב זי באַהעפט זיך מיט אַן אַנדערן מאָן,
 ווען איר מאָן לעבט, וועט זי אָנגערופן ווערן אַ נואַפֿת; אָבער אויב דער מאָן
 שטאַרבט, איז זי נפטר פֿון דעם תּוֹרָה, אַזוי, אַז זי איז נישט קיין נואַפֿת; הַגַּם
 זי באַהעפט זיך מיט אַן אַנדערן מאָן [זען רומ' 4-3:8] און פֿאַרגלייכן ירמיהו
 (31-34) 31:30-33 חתונה פֿון קהֶלֶה צו משיח און חתונה פֿון קהֶלֶה צו
 מענטשן בכל חומר הדין און פעלנדיק דער רוח הקודש און טויט אין עבירות
 און חטאים]. 4 דערפֿאַר, מיינע אַחים במשיח, אויך איר זענט געוואָרן נפטר
 צו דער תּוֹרָה דורך דעם גוף פֿון מְּשִׁיחַ [זען רומ' 4-1:6; 4-3:8], אַז איר זאָלט
 געהערן צו אַן אַנדערן, צו אים, וואָס איז אויפגעשטאַנען תּחִיַת-הַמֵּתִים, כִּדִּי
 מיר זאָלן ברענגען פֿירות פֿאַר ה'. 5 מחמת ווען מיר זענען געווען אין דעם
 פֿלייש [זען רומ' 8:9], האָבן די זינדיקע תּאוות, וואָס טויט ווירקן דורך דער
 תּוֹרָה [זען רומ' 7:7-13] אין אונדזערע אַברים און אַרויסצוברענגען פֿירות
 פֿאַר דעם מָוֹת [זען רומ' 7:13-24]. 6 אָבער איצט זענען מיר נפטר פֿון דער
 תּוֹרָה, ווייל מיר זענען נְפֻטֵר פֿון דעם, צו וואָס מיר זענען געווען געבונדען,

אַזוי, אַז מיר דינען ה' אין דער חדשות פון דעם רוח הקודש, און נישט אין דער אַלטקייט פון דעם כל חמר הַדִּין [זען רומ' 2:29; קור"ב 3:6]. 7 דערפאר, וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן? אַז די תּוֹרָה איז זינד? חס ושלום! דאָך איד וואָלט נישט געקענט קיין עבירה, אחוץ דורך דער תּוֹרָה; מחמת איד וואָלט נישט געוואויסט פון קיין גלוסטיקייט, ווען די תּוֹרָה וואָלט נישט געזאָגט: לא תחמד [שמות (17):14, 20; דברים (21):18]. 8 אָבער די זינד [רומ' 7:17-18], געפינענדיק אַ געלעגנהייט דורך דעם מצוה האָט געווירקט אין מיר יעדע גלוסטיקייטן; מחמת אָן דער תּוֹרָה איז די עבירה טויט [זען רומ' 4:15]. 9 און אַנְי הַיִּיתִי חַי אָן דער תּוֹרָה, אָבער ווען דאָס מצוה [זען בראשית 2:17] איז געקומען, האָט די עבירה אויפגעלעבט, און איד בין געשטאַרבן [זען רומ' 5:12]; 10 און דאָס מצוה, וואָס האָט געזאָלט זיין צום חיים [זען ויקרא 18:5], האָב איד געפונען, איז פאַר מיר דער מָוֹת. 11 מחמת די זינד, ווען זי האָט געפונען אַ געלעגנהייט אין דער מצוה [זען בראשית 2:17; 6:1-3], האָט מיד פארפירט, און דאדורך מיד געטייט [זען בראשית 3:13; רומ' 7:8; אפס' 4:22; יהודים אין משיח 3:13; ירמיהו 9:17; זען רומ' 5:12 און נאַטירלעך קנעכטשאפט צו חטא קדמון און טויט]. 12 די תּוֹרָה איז קדוּשָׁה, און דאָס מצוה איז קדוּשָׁה, און יְשָׁרָה, און טוֹבָה. 13 צי איז דען דאָס, וואָס איז טוֹבָה, געוואָרן פאַר מיר מָוֹת? חס ושלום! נייערט די זינד [רומ' 7:17-18], כּדי זי זאָל קענען אַנטפלעקט ווערן אלס זינד, האָט אין מיר געווירקט דעם מָוֹת דורך דעם טוֹבָה, כּדי דורך דעם מצוה זאָל זיך ארויסווייזן ווי זער זינדיק חטא קדמון איז. 14 מחמת מיר ווייסן, אַז די תּוֹרָה איז רוחניות, אָבער איד בין גשמיותדיק, פאַרקויפט [אַלס קנעכט] אונטער [בעל-קנעכט] חטא קדמון [זען רומ' 3:9; דער מאַכט פון חטא קדמון, נאַטירלעך קנעכטשאפט צו בַּעַל-קנעכט זינד, זען תהלים 51:7; איוב 14:4; קהלת 7:29; רומ' 5:12-19; תהלים 143:2; יוח"א 10, 8:1; קור"א 15:22; ישעיה 53:6; ירמיהו 17:9]. 15 מחמת דאָס, וואָס איד טו, פאַרשטיי איד נישט; מחמת נישט וואָס איד וויל, דאָס טו איד, נייערט וואָס איד האָב פיינט, דאָס טו איד. 16 אויב אָבער וואָס איד וויל נישט, דאָס טו איד, בין איד מודה, אַז די תּוֹרָה איז טוֹבָה. און איצט בין איד עס מער נישט, וואָס טו דאָס, נייערט די חטא [קדמון, זען

בראשית 3:13; ירמיהו 17:9; תהלים (5) 51:7], וואָס וואוינט אין מיר. 18
מחמת איד ווייס, אַז אין מיר, דאָס הייסט, אין מיין פלייש [זען דעם עלטן
מענטשן וועמענס רעשטן ביסט נאָך אין די מאמין דאָס זייט פון כבוד (רומ'
8:30) און וואָס טוט מצער דעם רוח הקודש און מוזן זיין שטעלן צו טויט
טעגלעך, אפס' 4:22; קור"א 9:27; רומ' 8:13; לוקס 9:23], וואוינט נישט קיין
שום גוסט [זען גלט' 5:17], ווייל ביי מיר איז פאַראַן דער רצון, אָבער צו טאָן,
וואָס איז גוט, איז נישטאָ. 19 מחמת דאָס גוטע, וואָס איד וויל, טו איד
נישט; נייערט דאָס בייזע, וואָס איד וויל נישט, דאָס טו איד יאָ [זען רומ'
7:15; ירמיהו 17:9]. 20 על-כן, אויב איד טו דאָס, וואָס איד וויל נישט, איז
דאָס מער נישט איד, וואָס טו עס, נייערט די חטא [קדמון, זען בראשית
3:13; קהלת 7:29; ישעיה 53:6; טיט' 3:3], וואָס וואוינט אין מיר. 21 איד
געפין דערפאר דעם [חטא קדמון יצר הרע] געזעץ, אַז אין מיר, וואָס וויל
טאָן דאָס גוטע, איז פאַראַן דאָס בייזע. 22 מחמת איד פריי מיך אין דער
תורה פון ה' לויט דעם אינעווייניקסטן מענטשן [זען אפס' 3:16]; 23 איד זע
אָבער אין מיינע אַברים אָן אַנדער געזעץ מלחמה האַלטן קעגן דעם תורה
פון מיין בִּינָה, און וואָס טוט מיך ברענגען אין געפאַנגענשאַפט אונטער
דעם געזעץ פון דער חטא [קדמון יצר הרע, זען רומ' 8:2], וואָס איז אין
מיינע אַברים. 24 אָ, איד עלנטער מענטש! ווער וועט מיך מציל זיין פון דעם
גוף פון דעם דאָזיקן מָוֹת? 25 איד זאָג ברוך ה' דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע, אַדוֹנָנוּ! און דערפאר, טו איד פון מיר אַליין דינען די תורה פון
ה' מיט מיין פאַרשטאַנד, אָבער מיט דעם פלייש [דעם עלטן מענטשן -- זען
אפס' 4:22 -- וועמענס געזעץ חומרא אָן התחדשות דרוך דער רוח הקודש --
זען רומ' 8:13 -- איז אוממעגלעך אחוץ פאר יהודים אין משיח ווי די אין
מה"ש [21:20], דאָס געזעץ פון [בעל-קנעכט] חטא [קדמון, זען רומ' 6:23];
8:2]. חַ אַזוי אַרום איז נישטאָ איצט מער קיין שום הַרְשָׁעָה [פארמֶשֶׁפֶטוֹנִג,
זען רומ' 5:16; מתי 27:3] פאַר די, וואָס זענען אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע [זען ישעיה 12-4-53; זען מה"ש 21:20; זען יהודים אין משיח
1:1-13:25]. 2 ווייל די תורה פון דעם רוּחַ-הַחַיִּים [זען יחזקאל 27-26:36;
ירמיהו (31-34) 31:30-33; התג' 3:20] אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע האָט

מיך באַפרייט פון דעם געזען פון [בעל קנעכט] חטא [קדמון] און מִוֹת [זען
 רומ' 6:23; 5:12]. 3 מחמת וואָס די תּוֹרָה האָט נישט געקענט טאָן, ווייל זי
 איז געווען שוואַך דורך דעם [דעם עלטן מענטשן, אפס' 4:22] פלייש [זען
 רומ' 7:14-24], האָט ה' געטאָן, שיקנדיק זיין אייגענעם זון [דער זון פון דער
 אויבערשטער] אין דער געשטאַלט פון זינדיקן פלייש און צו זיין קָרָבָן עַל
 חַטָּא [זען ישעיה 53:10 אָפּשם], האָט ער פאַרמשפּט די חטא אין דעם פלייש,
 4 כדי די צדקות פון דער תּוֹרָה [מלא חֶקֶת התּוֹרָה, זען רומ' 1:32; ישעיה
 53:11 מיט תּוֹרָהס פּאַדערונג פון עונש מות פאר זינד, מיט שביעת (זען שבע
 פון ישעיה 53:11) פאר די פּאַדערונג אין מות משיח, זען תּוֹרָהס פּאַדערונג
 זען רומ' 1:18; שמות 20:1-21; דברים 5:6-21; שמות 32:28; ויקרא 16-24:10;
 דברים 21:18-21; במדבר 15:32-36; בראשית 9:6; דברים 22:13-22; ויקרא
 20:13; דברים 22:23-24; ויקרא 20:10; יהושע 7:1-26; במדבר 13:1;
 14:36-37; במדבר 16:1-33] זאָל מקוים ווערן אין אונדז, וועמענס הלכה איז
 נישט לויט דעם פלייש [רומ' 7:18; 8:13], נייערט לויט דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. 5
 וואָרעם די, וואָס לעבן לויט דעם פלייש, טראַכטן וועגן די זאַכן פון דעם
 פלייש; אָבער די, וואָס לעבן לויט דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, טראַכטן וועגן די זאַכן
 פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. 6 וואָרעם דאָס טראַכטן פון דעם פלייש [פון דעם
 עלטן מענטשן, אפס' 4:22] איז מִוֹת, אָבער דאָס טראַכטן פון דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ איז חַיִּים און שְׁלוֹם, 7 ווייל דאָס טראַכטן פון דעם פלייש איז
 שְׁנָאָה קעגן ה', ווייל עס אונטערטעניק זיך נישט צו דער תּוֹרָה פון ה', און
 עס קען אויך טאַקע נישט. 8 און די, וואָס לעבן לויט דעם פלייש, קענען
 נישט געפעלן ה'. 9 אָבער איר לעבט נישט לויט דעם פלייש, נייערט לויט
 דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, אויב דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ פון ה' וואונט אָמֵן אין אייך. אָבער
 אויב עמיצער האָט נישט דעם גייסט פון מְשִׁיחַ [זען מה"ש 16:7], דער
 געהערט נישט צו משיח. 10 און אויב מְשִׁיחַ איז יאָ אין אייך [זען התג' 3:20],
 איז דער גוף טויט צוליב זינד [רומ' 5:12], אָבער דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ איז חַיִּים
 פאר איר צוליב צדקות [זען רומ' 5:18]. 11 און אויב דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ פון
 אים [ה'], וואָס האָט יהושע/ישוע מַחִיָּה-מֵתִים געווען, וואוינט אין אייך, וועט
 דער, וואָס האָט מַחִיָּה-מֵתִים געווען רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, אויך

לעבעדיק מאַכן אייערע שטאערבלעכע בשר [זען תהלים 16:9-10; איוב
 12-26; דניאל 12:2] דורך זיין רוח הקודש, וואָס וואוינט אין אייך. 12
 דערפאר, אחים במשית, מיר זענען נישט בעלי חוב צום דעם פלייש, צו לעבן
 לויט דעם פלייש; 13 מחמת אויב איר לעבט לויט דעם פלייש, מוזט איר
 שטאַרבן. אויב אָבער איר וועט דורך דעם רוח הקודש אָפטייטן די מעשים
 פון דעם בָּשָׂר [זען קול' 3:5], וועט איר לעבן. 14 מחמת אלע, וואָס ווערן
 געפירט פון דעם רוח אלקים, זענען יְלָדִים פון ה'. 15 ווייל איר האָט נישט
 באַקומען דעם גייסט פון קנעכטשאַפט ווידער מורא צו האָבן, נייער איר
 האָט באַקומען דעם רוח פון בְּנֵי יוֹת פון אימוץ [אָננעמען, זען רומ' 9:4; גלט'
 4:5; אפס' 4:5] דורך וועלכן מיר רופן: אָבָא, אלוקים האָב ! 16 דער רוח
 הקודש אַליין זאָגט יְדוֹת מיט אונדזער [רוח חַדְשָׁה] גייסט, אַז מיר זענען
 יְלָדִים פון ה'. 17 און אויב יְלָדִים, זענען מיר אויך יורשים, יורשים פון ה',
 מיט יורשים פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; אויב מיר לייזן יסורים מיט אים, כדי מיר
 זאָלן אויך מיט אים פאַרהערלעכט ווערן. 18 מחמת איך האַלט, אַז די לייזן
 פון דער היינטיקער צייט זענען נישט ווערט פאַרגלייכט צו ווערן מיט דעם
 כְּבוֹד, וואָס וועט אַנטפלעקט ווערן צו אונדז. 19 מחמת די ערנסטע
 דערוואַרטונג פון דעם באַשאַפונג וואַרטעט אויף דער הַתְּגָלוֹת פון די יְלָדִים
 פון ה'. 20 מחמת דער באַשאַפונג איז אונטערטעניק געוואָרן דער צו הַבָּל,
 נישט פון זיין אייגענעם ווילן, נייערט דורך אים [ה', זען בראשית 3:17], וואָס
 האָט זי אונטערטעניק געמאַכט, אין דער תְּקוּהָה, 21 אַז אויך דער באַשאַפונג
 אַליין וועט אויסגעלייזט ווערן פון דער קנעכטשאַפט פון פאַרדאַרבונג, צו
 דער פרייהייט [זען ישעיה 61:1] פון דעם כְּבוֹד פון דער יְלָדִים פון ה'. 22
 ווייל מיר ווייסן, אַז דער גאַנצע באַשאַפונג געשריגן מיט גניחות און האָט
 חֲבִלֵי לְדָה בִּיז איצט. 23 און נישט נאָר דאָס, נאָר מיר אַליין, וואָס האָבן די
 בִּיכּוּרִים פון דעם רוח הקודש, אויך מיר זיפצן אין זיך, וואַרטנדיק אויף
 אונדזער אָנגענומענע קינדער, נעמלעך, דער פּדוּת גּוֹיֵתָנוּ [זען בראשית
 47:18]. 24 מחמת אין דער דאָזיקער תְּקוּהָה זענען מיר געראַטעוועט געוואָרן.
 אָבער אַ תְּקוּהָה, וואָס מען זעט, איז נישט קיין תְּקוּהָה; ווייל ווער האַפט אויף

דעם, וואָס ער זעט? 25 אויב אָבער מיר האָפּן אויף דעם, וואָס מיר זען
 נישט, יעמאַלט וואַרטן מיר דערויף מיט סבלנות. 26 און אויף אַזאַ אופן
 קומט אונדז אויך דער רוח־הַקּוֹדֶשׁ צו הילף אין אונדזער שוואַכקייט [זען
 רומ' 5:6]; ווייל מיר ווייסן נישט ווי אַזוי מיר וועלן דאוונען [זען לוקס
 4:11], אָבער דער רוח־הַקּוֹדֶשׁ אַליין [מה"ש 2:4] איז אַ מליץ יושר וואס איז
 זיך משתדל פאַר אונדז מיט חֲבֵלֵי לְדָה גניחות, לא דבר מוֹבָן [קור"א 14:14].
 27 און דער [זען התג' 2:23, זען פגע, ישעיה 53:12], וואָס פאַרשט די לֵב,
 ווייסט וואָס עס איז די מחשבה פון דעם רוח־הַקּוֹדֶשׁ, ווייל ער איז זיך
 משתדל פאַר די קדוּשִׁים, לויט דעם רָצוֹן ה'. 28 און מיר ווייסן, אַז אַלצדינג
 טוט ווירקן צום גוטן פאַר די, וואָס האָבן ליב ה', פאַר די, וואָס זענען
 באַרופן לויט זיין תְּכֵנִית [זען רומ' 9:11]. 29 ווייל וועמען ער האָט פון פריער
 געקענט, זיי האָט ער פון פריער באַשטימט צו זיין ענלעך צו דעם בילד פון
 זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], אַז ער זאָל זיין דער בכור צווישן
 אַחים רבים. 30 און וועמען ער האָט פאַרויסבאַשטימט, זיי האָט ער אויך
 באַרופן; און וועמען ער האָט באַרופן, זיי האָט ער אויך גערעכטפאַרטיקט;
 און וועמען ער האָט גערעכטפאַרטיקט, די דאָזיקע האָט ער אויך
 פאַרהערלעכט. 31 וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן צו דעם? אויב ה' איז פאַר אונדז,
 ווער קען זיין קעגן אונדז? 32 ער, וואָס האָט נישט געשווינט זיין אייגענעם זון
 [דער זון פון דער אויבערשטער], נאָר אים געגעבן פאַר אונדז אלעמען,
 וויאַזוי זשע זאָל ער נישט מיט אים אונדז אַלץ געבן פריי [זען רומ' 4:13;
 8:17-12]; 33 ווער וועט מיט עפעס פאַרקלאָגן אויסדערוויילטע פון ה'? עס
 איז ה', וואָס רעכטפערטיקט; 34 ווער איז דער, וואָס פאַרמשפט [זען רומ'
 8:1]; עס איז רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, איז עס וועלכער איז געשטאַרבן,
 און נאָכמער, ער איז אויפגעשטאַנען תַּחֲיַית-הַמֵּתִים [זען מה"ש 9:4], וועלכער
 איז ביי דער רעכטער האַנט פון ה', און איז זיך אויך משתדל פאַר אונדז. 35
 ווער וועט אונדז אַפְשִׁידן פון דער אַהֲבָה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ? זאָלן צרות,
 אָדער מְצוּקָה, אָדער רדיפות, אָדער רָעב, אָדער עִירֹם, אָדער סְכָנָה, אָדער
 חָרֵב? 36 אַזווי סע שטייט געשריבן : כִּי־עֲלֶיךָ הִרְגֵנוּ כָּל־הַיּוֹם, נְחַשְׁבֵנוּ כְּצֹאן

טְבַחָהּ. [תהלים 44:23]. 37 אָבַעַר אִין דַּעַם אֲלַעַם זַענַעַן מִיר נֶאָךְ מַעַר ווִי
 בַּעֲלֵי-נֶצְחוֹן דּוֹרְךְ אִים, וּוְאָס הָאָט אֹנְדִז לִיב גַּעְהָאָט. 38 מַחֲמַת אִיךְ בִּין
 בַּטּוֹחַ, אַז נִישַׁט דַּעַר טוִיט, נִישַׁט דָּאָס חַיִּים, נִישַׁט מְלֶאכִים, און נִישַׁט
 מְמַשְׁלוֹת, נִישַׁט פֶּאַרְאַנַענַע זַאָכֵן, נִישַׁט זַאָכֵן, וּוְאָס וועלן זיין, נִישַׁט גַּבוּרוֹת,
 39 נִישַׁט הַיִּיד, נִישַׁט טִיף, אֹיךְ נִישַׁט קִיין אַנְדַּעַר בַּאַשְׂאָף, וועט אֹנְדִז קַענַעַן
 אָפְשִׁידֵן פֿון דַּעַר אֶהְבֵּת ה', וּוְאָס אִיז אִין רַבִּי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ,
 אָדוֹנָנוּ. ט אִיךְ זַאָג דַּעַם אָמַת אִין רַבִּי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ, אִיךְ זַאָג קִיין נִישַׁט שְׁקַר;
 מִיין מַצְפּוֹן זַאָגַט מִיר עֵדוֹת דּוֹרְךְ דַּעַם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, 2 אַז מִיין טְרוִיעַר אִיז
 גְּרוּיס און דַּעַר ווִיטאַק אִין מִיין לֵב אָן אָן אויפֿהַעַר. 3 אִיךְ וּוְאָלַט גַּעוּוְאָלַט
 זיין אִין חֵרֶם פֿון מְשִׁיחַ פֶּאַר מִינַע אַחִים, מִינַע קְרוֹבִים, לוִיט דַּעַם פֿלִישׁ, 4
 וועלכַע זַענַעַן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וועמען עַס גַּעְהַעַרַט דָּאָס מַעֲמֵד הַבְּנִים (רַעַכַט פֿון
 בְּנִיּוֹת, זַעַן גַּלַּט' 4:5-6), און דַּעַר כְּבוֹד, און הַבְּרִיתוֹת, און מִתַּן-תּוֹרָה, און דִּי
 עֲבוֹדַת הַקּוֹדֶשׁ, און דִּי דַּבְּרֵי הַבְּטָחוֹת; 5 וּוְאָס צו זיי גַּעְהַעַרַן דִּי אָבוֹת, און
 פֿון וועמען לוִיטן דַּעַם פֿלִישׁ סַע שְׁטאַמַט רַבִּי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ, וּוְאָס אִיז אִיבַּעַר
 אֲלַצְדִּינַג, אַ-ל מְבָרַךְ לְעוֹלָמִים. אָמֵן [זַעַן "פֿלח" אִין דְּנִיאַל 3:18; 7:13-14,
 פֿלח, צו טאַן יִרְאַת הַכְּבוֹד צו ג-טְהִיִּיט, וּוְאָס אִיז מְשִׁיחַ בְּרַ אָנְשׁ, נֶאָר וּוְאָס
 אִיז נִישַׁט אָן אָלִיל]. 6 אָבַעַר דָּאָס מִינַט נִישַׁט, אַז דָּאָס דְּבַר ה' אִיז צוֹנִישַׁט
 גַּעוּוְאָרֵן. מַחֲמַת זיי זַענַעַן נִישַׁט אַלַע יִשְׂרָאֵל, וּוְאָס זַענַעַן פֿון יִשְׂרָאֵל [זַעַן רוֹמ'
 2:28-29], 7 אֹיךְ נִישַׁט, ווִייל זיי שְׁטאַמַעַן פֿון אַבְרָהָם זַענַעַן אַלַע קִינְדַּעַר;
 נִיעַרַט: בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ זֶרַע [בְּרַאַשִׁית 21:12]. 8 דָּאָס הַיִּיסַט : נִישַׁט דִּי
 יִלְדִים פֿון דַּעַם פֿלִישׁ זַענַעַן קִינְדַּעַר פֿון ה', נִיעַרַט דִּי קִינְדַּעַר פֿון דַּעַר
 הַבְּטָחָה [זַעַן בְּרַאַשִׁית 18:10; רוֹמ' 9:11; גַּלַּט' 4:21-5:1] ווערן פֶּאַרְרַעַכְנַט
 פֶּאַר דַּעַם זֶרַע. 9 מַחֲמַת דָּאָס אִיז דָּאָס דְּבַר פֿון דַּעַר הַבְּטָחָה : צו דַּעַר
 דָּאָזִיקַעַר צִיִּיט וועל אִיךְ קוֹמַעַן, און שָׁרָה וועט הָאָבֵן אַ זון [בְּרַאַשִׁית 18:14].
 10 און נִישַׁט נֶאָר דָּאָס אָלִיין, נִיעַרַט אֹיךְ רַבְּקָה, ווען זי אִיז מַעוּבַרַת
 גַּעוּוְאָרֵן פֿון אִינַעַם, יִצְחָק אָבִינוּ, 11 אִיִּדַּעַר זיי זַענַעַן נֶאָךְ גַּעְבוּירן גַּעוּוְאָרֵן
 און הָאָבֵן נֶאָךְ נִישַׁט גַּעְהָאָט גַּעְטאַן קִיין טוֹב אָדַּעַר רַע - כַּדִּי דִּי תְּכַנִּית ה'
 לוִיט דַּעַר בַּחִירָה [אֹיִסְדַּעַרוִיִּילן] זַאָל בַּא-שְׁטִיין, נִישַׁט דּוֹרְךְ תַּלּוֹת בְּמַעֲשִׂים

[אַפּהענגיקייט אויף חומרא מעשים-גערעכטיקייט, זען רומ' 4:6], נייערט דורך אים, וואָס טויט באַרוּפּן, 12 און עס איז צו איר געזאָגט געוואָרן: דער עלטערער וועט דינען דאָס יינגערן [בראשית 25:23]. 13 אַזוויי סע שטייט געשריבן: יעקבן האָב איך ליב געהאַט, און עָשׂוּן האָב איך פיינט געהאַט [מלאכי 3:1-2]. 14 וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן? איז פאַראַן אומרעכט ביי ח'?

חס וְשָׁלוֹם! 15 מחמת ער זאָגט צו משה [רבינו]: איך וועל מיך דערבאַרעמען אויף וועמען איך רערבאַרעם מיך, און איך וועל רחמנות האָבן אויף וועמען איך האָב רחמנות [שמות 33:19]. 16 דערפאַר איז עס [ה'ס אויסדערוויילן צו ישועת אלוקינו] נישט אַפּהענגיק אויף דעם, וואָס וויל, אויך נישט אין דעם, וואָס לויפט [זען יוהנן 1:13], נייערט אויף ה', וואָס האָט רחמנות. 17 מחמת דער פֿסוק זאָגט צו פֿרעהן: פּונוועגן אָט דער דאָזיקער סיבה האָב איך דין אויפשטעלט, כדי איך זאָל אין דיר באַווייזן מיין פֿח, און כדי מיין נאָמען זאָל באַקאַנט ווערן אויף דער גאַנצער ערד [שמות 9:16]. 18 דערפאַר האָט ער רחמנות אויף וועמען ער וויל, און וועמען ער וויל - פאַרהאַרטעוועט ער.

19 דו וועסט דערפאַר זאָגן צו מיר: טאָ פאַרוואָס באַשולדיקט ער נאָך [זען דניאל 4:35, דאָס קשיא הייסט: ווען ה' פאַרהאַרטעוועט א הארץ וואָס איז שוין א הארץ פון קשה, ער טוט נישט האבן די רעכט!]? וואָרעם ווער קען אנטקעגנשטעלן קעגן רצון ה'? 20 אָבער, ווער ביסטו, אָ בן אדם, וואָס האָסט אַ טענה קעגן ה'? זאָל די געשאַפענע זאָך זאָגן צו דעם, וואָס האָט זי געשאַפן: פאַרוואָס האָסטו מיך אַזוי געמאַכט [זען ישעיה 45:9]? 21 אָדער, צי האָט נישט דער טעפּער קיין רעכט איבער דעם ליים, צו מאַכן פון דעם זעלבן מאַסע איין פֿלי צו פֿבוד, און אַן אַנדערע צו אומפֿבוד? 22 און וואָס, אויב ה', ווען ער האָט געוואָלט ווייזן זיין זַעם, און באַקאַנט מאַכן זיין קראַפּט, האָט מיט אַ סך סבלנות פאַרטראָגן פֿלים פון זַעם [זען רומ' 1:18], וואָס זענען צוגעגרייט געוואָרן צום הָרס; 23 און כדי ער זאָל באַקאַנט מאַכן די עשירות פון זיין פֿבוד איבער פֿלים פון רחמנות, וואָס ער האָט פון פריער אָנגעפרייט צו פֿבוד [זען רומ' 8:29-30], 24 נעמלעך אונדז, וועמען ער האָט באַרוּפּן, נישט נאָר פון די ייִדן אַליין, נייערט אויך פון די אומות? 25 ווי ער

טויט אויך זאָגן אין הושע : איך וועל רופן דאָס מיין עם, וואָס איז נישט געווען מיין עם, און געליבטע, וואָס איז נישט געווען געליבט. 26 און סע וועט זיין, אַז אין דעם אָרט, וואו עס איז צו זיי געזאָגט געוואָרן : איר זענט נישט מיין עם, וועלן זיי גערופן ווערן ילָדים פון דעם אלוקים חיים [הושע 2:25(23); 1:10(2:1)]. 27 און ישעיה רופט פּונוועגן ישָראל : אויב די צאָל פון די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל זאָל זיין ווי דאָס זאָמד פון ים, וועט נאָר אַן איבערבלייבונג געראַטעוועט ווערן. 28 מחמת אַ פאַרלענדעניש און אַ גזר וועט ה' מאַכן איבער דער ערד [ישעיה 22-23:10]. 29 און ווי ישעיה האָט פריער געזאָגט: לולי ה' צָבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כְּמֶעַט כְּסֹדִם הָיִינוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ [ישעיה 1:9]. 30 וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן? אַז די אומות-העולם, וואָס זענען נישט נאָכגעאַנגען נאָך קיין צדקות, האָבן דערגרייכט צדקות, דאָס הייסט, די צדקות, וואָס קומט פון אָמונה [זען בראשית 15:6; חבקוק 2:4]; 31 און ישָראל, וואָס איז נאָכגעאַנגען נאָך דער צדקות פון דער תּוֹרָה [זען גלט' 12-13:3], האָט נישט דערגרייכט יענע תּוֹרָה. 32 פאַרוואָס? מחמת זיי האָבן זי נישט געזוכט דורך אָמונה, נייערט דורך תּלּוֹת בְּמַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה [אַפּהענגיקייט אויף חומרא מעשים-גערעכטיקייט, זען רומ' 20,28:3; 2,6:4; 11-12:9]. זיי האָבן זיך געשטרויכלט אין דעם אָבן-נָגף, 33 אַזוי ווי סע שטייט געשריבן : הִנֵּה, איך לייג אין ציון אַן אבן נגף, אַ שטיין פון שטרויכל, און אַ פעלז פון ערגערונג; און דער, וואָס גלויבט אין אים, וועט נישט פארשעמט ווערן [ישעיה 8:14; 28:16]. י אַחים במשית, דער באַגער פון מיין לֵב, און מיין דאַווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] צו ה' פאַר ישָראל איז תּפִּילָה פאר זייער ישועת אלוקינו. 2 וואָרעם איך זאָג זיי אַדוֹת, אַז זיי זענען קנאים פאַר ה', אָבער פעלנדיק דַעֲת. 3 וואָרעם נישט קענענדיק די צְדָקָת ה' [זען בראשית 15:6; ישעיה 53:11], און זוכנדיק אויפצושטעלן זייער אייגענע [זיך-דערגרייכט, זען לוקס 9:18; פיל' 9:3; רומ' 2:29; 7:6; קור"ב 3:6], האָבן זיי זיך נישט אונטערטעניק געמאַכט דער צדקות פון ה'. 4 וואָרעם רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דער תּכִּלִּית פון דער תּוֹרָה צו צדקות פאַר יעדן בן אדם, וואָס גלויבט. 5 וואָרעם מֹשֶׁה [רבינו] שרייבט איבער דער צדקות פון דער תּוֹרָה, אַז דער בן אדם, וואָס וועט זי טאָן, וועט דורך איר לעבן [זען ויקרא 18:5];

זען יוחנן 8:46; מתי 5:17; רומ' 5:18; ישעיה 53:10; פיל' 2:8-10; ישעיה 53:6].

6 אָבער די צדקות פון אָמונה, זאָגט אַזוי: זאָג נישט אין דיין לב : ווער וועט אַרויפגיין אין שָׁמַיִם אַריין? דאָס הייסט, אַראָפּצוברענגען מְשִׁיחַן, 7 אויך נישט : ווער וועט אַראָפּנידערן אין דער תּהוֹם אַריין? דאָס הייסט, אַרויפצוברענגען מְשִׁיחַן פון די טויטע. 8 נייערט וואָס זאָגט זיי? דאָס דָּבָר איז דיר נאָענט, אין דיין מויל, און אין דיין לב [זען דברים 14-12:30]; דאָס הייסט, דאָס דָּבָר פון אָמונה [זען רומ' 3:28; 10:3-13; גלט' 14-11:3], וואָס מיר דרשענען; 9 ווייל אויב דו וועסט באַקענען [מוֹדָה] מיט דיין מויל, אַז יהושע/ישוע איז הָאָדוֹן [אַדוֹנָי], זען דניאל 3:18; 7:13-14; תהלים 110:1; מלאכי 3:1], און גלויבן מיט דיין לב [זען דברים 6:5], אַז ה' האָט אים מחייה-מתים געווען, וועסטו געראַטעוועט ווערן [פון זַעם ה', זען רומ' 1:18]. 10 וואָרעם מיט דעם לב גלויבט מען, פּדי גערעכטפּאַרטיקט צו ווערן [זען רומ' 5:1; ישעיה 53:11], און מיט דעם מויל איז מען באַקענט [מוֹדָה], צו ישועת אלוקינע. 11 וואָרעם דער פּסוק זאָגט: ווער סע גלויבט אין אים, וועט נישט ווערן צו שאַנד [זען ישעיה 28:16]. 12 וואָרעם ס'איז נישטאָ קיין חילוק צווישן ייד און לאַ-יְהוּדִי; ווייל דער זעלבער אָדוֹן, מְרִיא דְכִלְהוֹן, און איז רייך צו אלע, וואָס רופן צו אים. 13 וואָרעם יעדער איינער, וואָס וועט אַנרופן דעם נאָמען פון האָדוֹן [זען יואל (2:32) 3:5] וועט געראַטעוועט ווערן [פון זַעם ה', זען רומ' 1:18]. 14 וויאַזוי זשע זאָלן זיי אַנרופן אים, אין וועמען זיי האָבן נישט געגלויבט? און וויאַזוי זאָלן זיי גלויבן אין אים, פון וועמען זיי האָבן נישט געהערט? און וויאַזוי זאָלן זיי הערן פעלנדיק אַ בעל-דְרָשׁוֹן? 15 און וויאַזוי זאָל מען דרשענען, סיידן דְרָשׁוֹנִים ווערן געשיקט? אַזוי ווי סע שטייט געשריבן: ווי שיין זענען די פיס פון די, וואָס זענען מְבַשֵּׁר שְׁלוֹם, וואָס זאָגן אָן גוטס [זען ישעיה 52:7]. 16 אָבער נישט אלע האָבן זיך צוגעהערט צו דער בשורת הגאולה; וואָרעם ישעיה זאָגט: האָר, ווער האָט געגלויבט לשמעתנו [זען ישעיה 53:1]? 17 על-פּוֹן, אָמונה טויט קומען פון הערן, און דאָס הערן דורך דעם דָּבָר פון מְשִׁיחַן. 18 אָבער איך זאָג : האָבן זיי דען נישט געהערט? פֶּן, אַוֹנְדַאי: זייער קלאַנג איז אַרויסגעגאַנגען איבער

דער כל הָאָרֶץ, און ביז צו די עקן פון דער באַוואויטער וועלט -- זייערע
 ווערטער [זען תהלים 19:5]. 19 און ווידער פרעג איך : הָאָט דען יִשְׂרָאֵל נישט
 געוואוסט? שוין מֹשֶׁה [רבינו] זאָגט: איך וועל אייך מיט קנאה מאַכן אייפערן
 מיט דעם, וואָס איז נישט קיין עַם, מיט אַ נאַריש פּאָלק וועל איך אייך
 דערצערנען [זען דברים 32:21]. 20 און ישעיה שטאַרקט זיך, און זאָגט: איך
 בין געפונען געוואָרן פון די, וואָס האָבן מיך נישט געזוכט; און איך האָב מיך
 אַנטפלעקט צו די, וואָס האָבן נישט געפרעגט נאָך מיר [זען ישעיה 65:1]. 21
 אָבער אויף יִשְׂרָאֵל זאָגט ער: דעם כל הַיּוֹם האָב איך אויסגעשפּרייט מיינע
 הענט צו אַן אומגעהאַרכזאַם און ווידערשפעניק עַם [זען ישעיה 65:2]. יא
 איך זאָג דערפאַר: הָאָט ה' פאַרוואָרפן זיין עַם? חס ושלום! וואָרעם איך בין
 אויך אַ בן יִשְׂרָאֵל, פון זַרע אַבְרָהָם, פון דעם שְׁבֵט בְּנֵימִן. 2 ה' הָאָט נישט
 פאַרוואָרפן זיין עַם, וואָס ער האָט געקענט פון פריער. צי וויסט איר נישט,
 וואָס דער פֿסוק זאָגט וועגן אַלְיָהוּ? וויאַזוי ער טענהט מיט ה' קעגן יִשְׂרָאֵל
 : 3 ה', זיי האָבן געהרגעט דינע נביאים, זיי האָבן צעשטערט דינע מזבֿחות,
 און איך בין געבליבן אַליין, און זיי זוכן מיין נֶפֶש [מלכים א' 17-19:10]. 4
 אָבער וואָס זאָגט צו אים דאָס קול פון ה'? : איך האָב מיר איבערגעלאָזט
 7,000 מענער, וואָס האָבן נישט בויגן קני צו בַּעַל [מלכים א' 18:19]. 5
 דעריבער אַזוי איז אויך אין דער איצטיקער צייט דאָ אַן איבערבלייבונג לויט
 דער בחירה [אויסוואַל] פון חֶסֶד. 6 און אויב עס איז דורך חֶסֶד, איז עס
 נישט מער דורך [אַפהענגיקייט אויף] חומרא [זען רומ' 4:4 אומפארשטייעניש
 פון "תורה" מיט זכות פארדינסטן חומרא צו משמעות קריגן ישועת אלוקינן];
 ווייל חֶסֶד וואַלט דאן נישט מער געווען חֶסֶד. 7 וואָס דען? דאָס, וואָס
 יִשְׂרָאֵל זוכט, דאָס האָט ער נישט דערגרייכט; אָבער די אויסדערוויילטע
 האָבן עס יאָ דערגרייכט, און די איבעריקע זענען פאַרהאַרטעוועט געוואָרן;
 8 ווי סע שטייט געשריבן: ה' האָט זיי געגעבן אַ גייסט פון טיפן שלאָף, אויגן,
 וואָס זאָלן נישט זען, און אויערן, וואָס זאָלן נישט הערן, ביז אויף דעם
 היינטיקן טאָג [ישעיה 29:10; דברים 29:3]. 9 און דוּד זאָגט: זאָל זייער טיש
 ווערן פאַר זיי אַ נעץ, און אַ פאַנגמיטל, און אַ שטרויכלונג, און אַ

פאָרגעלטונג צו זיי; 10 זאָלן זייערע אויגן פינצטער ווערן, אַז זיי זאָלן נישט זען, און זייער רוקן בויג אַלעמאָל אַראָפּ [זען תהלים 69:23-24]. 11 איך פּרעג דערפאַר: האָבן זיי געטאָן שטרױכלען פּדי זיי זאָלן פּאַלן? חס ושלום! נײערט דורך זייער איבערטערטונג איז די ישועת אלוקינו געקומען פאַר די אומות-הָעולם, פּדי זיי אייפּעריק צו מאַכן. 12 און אויב זייער איבערטערטונג איז געוואָרן דאָס עֲשִׂירוֹת פּון דער וועלט, און זייער הִיזק דאָס עֲשִׂירוֹת פּון די אומות-הָעולם, וויפּל מער זייער פּולקײט [זען רומ' 11:26]! 13 איך זאָג אָבער צו אייך, וואָס זענט פּון די אומות-הָעולם. בַּכֵּן, אויף אַזוי ווייט ווי איך בין אַ שליח פּון די אומות-הָעולם, פאַרהערלעך איך מײן עבודת קוֹדֶשׁ, 14 פּדי איך זאָל בכל-אופּן אויפוועקן צו אייפּעריקײט די, וואָס זענען מײן פלייש און בלוט, און ראַטעווען אַ טייל פּון זיי. 15 וואָרעם אויב דאָס פאַרוואַרפּן פּון זיי [זען פאַרוואַרפּן, קור"א 9:27] איז די סיבה פאַר מאַכן שלום מיט דער וועלט [זען ישעיה 53:5], וואָס וועט שוין זייער ווידער-אויפּנעמונג זײן, אויב נישט חיים פּון די מתים [זען תקוּמָה מְמוֹנֹת, דניאל 12:2]! 16 און אויב די תּרומַת הָעֶסָה איז קִדְשׁ, אַזוי איז אויך דאָס טײַג; און אויב דער שֶׁרֶשׁ איז קִדְשׁ, אַזוי זענען אויך די ענפים. 17 און אויב טייל פּון די ענפים זענען אָפּגעבראַכן געוואָרן, און דו, וואָס ביסט אַ ווילדער אײלבערטבוים, ביסט אַרײַנגעזעצט געוואָרן צווישן זיי, און ביסט געוואָרן מיט זיי אַן אַנטײלנעמער פּון דעם שֶׁרֶשׁ פּון דעם אײלבערטבוים און זײן פעטקײט, 18 באַרים זשע דײך נישט קעגן די ענפים; אויב אָבער דו רימסט דײך, געדענק זשע, אַז נישט דו טראַגסט דעם שֶׁרֶשׁ, נײערט דער שֶׁרֶשׁ [פּון ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, זען מה"ש 21:20] טראַגט דײך. 19 דו וועסט דעריבער זאָגן : ענפים זענען אָפּגעבראַכן געוואָרן, פּדי איך זאָל אַרײַנגעזעצט ווערן. 20 גוט; דורך זייער אומגלויבן זענען זיי אָפּגעבראַכן געוואָרן, און דו שטייסט דורך גלויבן [אָמונה]. זיי נישט אַ גַדְלוֹן, נײערט האָב מורא [געדענק זַעם ה', זען רומ' 1:18]. 21 וואָרעם אויב ה' האָט נישט געשוּינט די נאַטירלעכע ענפים, וועט ה' אויך דײך נישט שוּינען! 22 זע דעריבער די גוטסקײט און שטרענגקײט פּון ה': קעגן די, וואָס זענען

געפאלן, שטרענגקייט, אָבער אויף דיר, גוטסקייט פון ה', אויב דו וועסט בלייבן אין גוטסקייט פון ה'; אויב נישט, וועסטו אויך אָפּגעהאַקט ווערן [זען יהודים אין משיח 3:6,14]. 23 און יענע, אויב זיי וועלן נישט בלייבן אין זייער אומגלויבן, וועלן אויך אַרײַנגעזעצט ווערן; וואָרום ה' איז בײַכולת זיי ווידער אַמאָל אַרײַנצוזעצן. 24 וואָרעם אויב דו ביסט אָפּגעשניטן געוואָרן פון אַן אײַלבערטבוים, וואָס איז בײַבע ווילד, און ביסט אַרײַנגעזעצט געוואָרן קעגן דער נאַטור אין אַ גוטן אײַלבערטבוים, אויף וויפל מער וועלן די דאָזיקע אויף אַ נאַטירלעכן אופן צוגעזעצט ווערן צו זייער אײַגענעם אײַלבערטבוים [פון ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, זען מה"ש 21:20]? 25 וואָרעם איך וויל נישט, אַחים, פאַר איר צו זיין אָן דַעַת פון דעם דאָזיקן סוד, כּדי איר זאָלט זיך נישט האַלטן פאַר קיין חַכמים אין אײַערע אײַגענע אויגן, אַז אַ טײלווייזע פאַרהאַרטונג איז געקומען אויף ישׂראל, ביז די פּולקײט פון די אומזות-העולם וועט אַרײַנקומען; 26 און אַזוי וועט כל ישׂראל ווערן דערלייזט, ווי סע שטייט געשריבן: סע וועט אַרויסקומען פון ציון דער גואַל, וואָס וועט אָפּווענדן ג-טלאָזיקייט פון יַעקען; 27 און דאָס וועט זיין מיין בְּרִית מיט זיי, ווען איך וועל אַוועקנעמען זייערע עבירות [תהלים 14:7]; ישעיה 21:20-21; 59:20-21; ירמיהו (31-34) 31:30-33; מה"ש 21:20]. 28 וואָס שײך דער בשורת הגאולה, זענען זיי שוֹנאים פון אײַערטוועגן [זען רומ' 11:15], אָבער וואָס שײך דער בחירה, זענען זיי באַליבט פּונוועגן די אָבות [זען רומ' 4:12]; 9:5; דברים 7:8; 10:15]. 29 וואָרעם ה' האָט נישט קיין חרטה אויף זיינע מַתְּנוֹת און דער באַרופונג פון ה'. 30 וואָרעם אַזוויי איר זענט אַמאָל געווען אומגעהאַרכזאַם צו ה', אָבער איצט האָט איר באַקומען רחמים דורך זייער אומגעהאַרכזאַמקייט, 31 אַזוי זענען אויך זיי איצט אומגעהאַרכזאַם געוואָרן, כּדי דורך די רחמים צו אייך זאָלן זיי איצט אויך דערלאַנגען רחמים. 32 וואָרעם ה' האָט אַלעמען אײַנגעשלאָסן אין אומגעהאַרכזאַמקייט, כּדי ה' זאָל זיך דערבאַרעמען איבער אַלע. 33 אַ, די טיפּקײט פון דער עֲשִׁירות, און חֲסָמָה, און וויסן פון ה'! ווי אומבאַגרייפלעך זענען זיינע מִשְׁפָּטִים, און זיינע דרכים, נישט אויסצוגעפינען! 34 וואָרעם ווער האָט פאַרשטאַנען די מחשבה פון אַדְנִי? אַדער ווער איז געווען זיין בַּעַל-יֹעֵץ? אַדער ווער האָט אים עפּעס

פריער געגעבן, און עס זאל אים צוריקגעגעבן ווערן [זען ישעיה 40:13]! 36
 אַז אַלע איז פון אים, און דורך אים, און צו אים. פאַר אים איז דער כּבּוּד
 לְעוֹלָם וָעֶד! אָמֵן. יבּ איך בעט אייך דעריבער, אַחִים בּמִשִּׁיחַ, דורך דעם
 רחמים פון ה', צו אָנפּאַטן גופּכּם ווי אַ קרבּן ה', קדוּשׁ, באַוויליקט צו ה',
 וואָס איז אייער גייסטיקע עבודת קודשׁ. 2 און זייט נישט געגליכן צו דער
 עולם הַזֶּה, נייערט ווערט איבערגעאַנדערשט דורך דער הַתְּחַדְּשׁוּת פון אייער
 געמיט און דַעַת, כּדי איר זאַלט פעסטצושטעלן און רואוון וואָס עס איז דער
 גוטער, און באַוויליקטער, און שלִימוּתדיקער רַצוֹן ה'. 3 וואָרעם דורך דעם
 חֶסֶד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן, זאָג איך צו יעדן איינעם צווישן אייך,
 נישט צו טראַכטן פון זיך העכער ווי עס געהער צו זיין, נייערט צו טראַכטן
 אַינגעהאַלטן און באַשיידן, לויט ווי ה' האָט צוגעטיילט יעדן איינעם אַ
 מאָס פון אָמוּנָה. 4 מחמת ווי מיר האָבן אַ סך אַברים אין איין גוף, און אַלע
 אַברים האָבן נישט די זעלבע עובדא, 5 אַזוי זענען מיר וואָס זענען פילע,
 איין גוף אין מְשִׁיחַ, און באַזונדערע אַברים איינער פון דעם אַנדערן. 6 און
 ווייל מיר האָבן מִתְּנוּת, פאַרשידן לויט דעם חֶסֶד, וואָס איז אונדז געגעבן
 געוואָרן: אויב נבואה, לאָמיר נביאות זאָגן לויט דעם מִדָּה פון אונדזער
 אָמוּנָה; 7 אויב עבודת קדֶשׁ, לאָמיר זיך איבערגעבן צו אונדזער עבודת קדֶשׁ;
 דער, וואָס איז מוֹרָה, צו זיין לערנונג; 8 דער, וואָס איז אַ מוכיח, צו זיין מוסר;
 דער, וואָס איז מַנְדָּב, לאַז ער עס טאָן בְּתוֹם לֵב; דער מנהיג, מיט
 פלייסיקייט; דער גומל-חסד מיט שְׂמֻחָה. 9 לאַז זיין אַהֲבָה אָן צביעות, האָט
 פיינט דאָס, וואָס איז הָרַע, און באַהעפט זיך מיט דבקות צו דעם טוב. 10
 האָט ליב איינער דעם אַנדערן מיט אַהֲבַת אַחִים, אינס צוטיילן כּבוּד, זאַל
 יעדער איינער פריער אין זינען האָבן דעם אַנדערן; 11 אין פלייסיקייט, נישט
 ווערט אַפהענטיק, זייט נְלֶהֱבִי רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, דינענדיק אַדְּנִי; 12 זייט פריילעך
 אין תְּקוּנָה; געדולדיק אין אַ צָרָה; האַלט כּסִּידר אין דאווענען תפילות [זען
 לוקס 4:11]. 13 זייט מַנְדָּב פאַר די באַדערפענישן פון די קדוּשִׁים, און
 איבערגעגעבן צו הַכְּנִסֶּת-אֲוֹרָחִים. 14 בענטשט די, וואָס רוֹדְפִן אייך;
 בענטשט, און שעלט נישט. 15 פרייט אייך מיט די, וואָס פרייען זיך, וויינט

מיט די, וואָס וויינען. 16 לעבט אין אַחדות איינער מיט דעם אַנדערן;
 טראַכט נישט פון הויכע זאַכן, נאָר לאַזט זיך אַראָפּ צו דעם, וואָס איז שפּל.
 האַלט זיך נישט פאַר קיין חַכמים אין אייערע אייגענע אויגן. 17 פאַרגעלט
 קיינעם נישט רע פאַר רע, עשו הטוב בעיני כל בני אדם. 18 אויב עס איז
 מעגלעך, און אויף וויפל איר זענט בייכולת, לעבט בשלום מיט כל בני אדם.
 19 זייט אייך נישט נוקם, געליבטע, נייערט מאַכט פּלאַץ פאַר דעם זעם ה'
 [זען רומ' 1:18]; וואָרעם סע שטייט געשריבן: נקמה געהערט מיר, איך וועל
 פאַרגעלטן, זאָגט ה' [דברים 32:41]. 20 אויב אָבער דיין שוֹנא איז הונגעריק,
 האַכיליָהוּ לָחֶם; אויב ער איז דאָרשטיק, גיב אים צו טרינקען; וואָרעם
 טוענדיק דאָס דאָזיקע, וועסטו אָנהויפן פייעריקע קרילן אויף זיין קאָפּ
 [משלי 22:21-25]. 21 לאַז דיך נישט גובר זיין פון דעם רע, נאָר זיי גובר דאָס
 רע מיט דעם גוטן. יג זאָל יעדע נשמה זיין אונטערטעניק צו דער העכער
 אויטאָריטעט. וואָרעם עס איז נישטאָ קיין ממשלה, אַחוץ פון ה'; און וואו זי
 איז פאַראַן, איז זי פאַשטימט פון ה'. 2 על-כן, דער, וואָס שטעלט זיך קעגן
 דער אויטאָריטעט, שטעלט זיך אַקייגן דעם באַפעל פון ה'; און די, וואָס
 ווידערשפעניקן, וועלן ברענגען אויף זיך שטראַף פון מִשְׁפָּט. 3 מחמת די
 מושלים זענען נישט קיין שרעק פאַר דעם, וואָס טוט גוטס, נאָר פאַר דעם,
 וואָס טוט רע. און ווילסטו נישט פחד האָבן פאַר דער אויטאָריטעט? טו
 דאָס, וואָס איז טוב, און דו וועסט קריגן אַ לויב פון איר; 4 מחמת זי איז דיר
 אַ משרת פון ה' צום גוטן. נאָר אויב דו טויסט דאָס, וואָס איז הרע, זאָלסטו
 פחד האָבן, מחמת זי טראַגט נישט אומזיסט די חֶרֶב. מחמת זי איז אַ משרת
 פון ה', וואָס טוט זיך נוקם זיין מיט זעם [זען רומ' 1:18] אָן דעם, וואָס טוט
 הרע. 5 דערפאַר מוז מען אונטערטעניק זיין, נישט נאָר צוליב דעם זעם [זען
 רומ' 1:18] אַליין, נאָר אויך צוליב דעם מצפּון [געוויסן, זען רומ' 2:15]. 6
 מחמת צוליב דעם צאָלט איר אויך שטייערן; ווייל זיי זענען משרתים פון ה',
 און גיבן זיך כּסדר אָפּ מיט דעם דאָזיקן ענין. 7 גיט אָפּ יעדן איינעם דאָס,
 וואָס איר זענט מחויב : שטייער, צו וועמען שטייער געהערט; צאָל, צו
 וועמען צאָל געהערט, מורא צו וועמען מורא; כּבוד, צו וועמען כּבוד. 8 זייט

קיינעם גאַרנישט שוילדיק, אַחוץ ליב צו האָבן איינער דעם אַנדערן; מחמת דער, וואָס האָט ליב זיין חבר, האָט מקיים געווען די תּוֹרָה [זען רומ' 10:4]. 9 מחמת דו זאָלסט נישט מַזְנֶה זיין, דו זאָלסט נישט מאַרדן, דו זאָלסט נישט גנבענען, דו זאָלסט נישט גלוּסֶטן [זען שמות (17) 14-13:20; דברים (21) 17-18:5], און אַלע אַנדערער מַצוּות, זענען צוזאַמענגעפאַסט אין דעם דאָזיקן דָבָר: דו זאָלסט ליב האָבן דיין חבר ווי דין אַליין [זען ויקרא 18:19]. 10 אַהֲבֵה טוט נישט קיין שום רַע דעם נאַנטן; אַהֲבֵה איז דערפאַר דער פולקייט פון דער תּוֹרָה. 11 און דאָס טוט, ווייל איר ווייסט די שָׁעָה, אַז עס איז שוין צייט אויפצואוואַכן פון שלאָף; מחמת איצט איז די ישועת אלוקינו נעענטער צו אונדז, ווי דער יום ווען מיר האָבן לַבְתְּחִילָה געגלויבט. 12 די לִילָה איז ווייט פאַרגאַנגען, און דער יום האָט גענעענט. לאַמיר דערפאַר אַפּטאָן די מַעשִׁים פון חֲשָׁד, און לאַמיר אַנטאָן די פּלִי-זֵין פון אור [זען רומ' 14-12:6]. 13 לאַמיר גיין אַנשטענדיק ווי בייטאַג, נישט אין פרעסן און שיכרות, פרעסנדיק און זויפנדיק, נישט אין זנות און פאַרשייטקייט, נישט אין מַחלוקת און קנאה. 14 נייערט טוט אייך אָן דעם רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע אַדְיָינו, און דאָהט נישט פאַר דעם פלייש [זען רומ' 7:18], מַמְלָא צו זיין זיינע תּאַוּות. יד נעמט אויף דעם, וואָס איז שוואַך אין דער אָמוּנָה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 24-20:21], אָבער נישט פדי צו פירן וויכוחים איבער חילוקי-דעות. 2 איינער גלויבט, אַז ער מעג עסן אַלצדינג; אָבער דער, וואָס איז שוואַך [אַ וועגעטאַריער], טוט בלויז עסן גרינוואַרג. 3 דער, וואָס עסט, זאָל נישט מַבְטֵל זיין דעם, וואָס עסט נישט; און דער, וואָס עסט נישט, זאָל נישט מַשְׁפֵּטן דעם, וואָס עסט יאָ; מחמת ה' האָט אים [די וועגעטאַריער] מקבל-געווען. 4 ווער ביסטו, וואָס מַשְׁפֵּטסט דעם עָבֵד פון אַן אַנדערן? פאַר ער שטייט אָדער פאַלט פאַר זיין אייגענעם אָדוֹן! און ער וועט בלייבן שטיין; מחמת ה' איז בִּיכּוּלַת אים אויפצושטעלן. 5 איינער מאַכט אַ חילוק צווישן איין טאַג [פון וועלט קאלענדאר] און אַן אַנדערן; אַן אַנדערער שאַצט יעדן טאַג גלייך. זאָל יעדער איינער זיין זיכער אין זיין אייגענער דעה [זען רומ' 14:1]. 6 דער, וואָס האַלט [אַ געוויסן] טאַג,

האַלט ער אים פאַר ה'; און דער, וואָס עסט, עסט פאַר ה', ווייל ער געזאָגט
 בְּרוּך ה' דערפאַר, און דער, וואָס עסט נישט, עסט נישט פאַר הָאָדוֹן; און ער
 געזאָגט בְּרוּך ה'. 7 מחמת קיינער פון אונדז לעבט נישט פאַר זיך אַליין, און
 קיינער שטאַרבט נישט פאַר זיך אַליין. 8 מחמת ווען מיר לעבן, לעבן מיר
 צום הָאָדוֹן, און ווען מיר שטאַרבן, שטאַרבן מיר צום הָאָדוֹן: על-פּוֹ, צי מיר
 לעבן צי מיר שטאַרבן, געהערן מיר צו הָאָדוֹן [זען לוקס 17:33]. 9 מחמת
 צוליב דעם איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געשטאַרבן און לעבעדיק געוואָרן, כּדי ער
 זאָל זיין אָדוֹן, סיי איבער מתים און סיי איבער חיים. 10 אָבער דו, פאַרוואָס
 משפּטסטו דיין אָח במשיח? אָדער דו, פאַרוואָס ביסטו מבטל דיין אָח
 במשיח? מחמת מיר וועלן אַלע שטיין פאַר דעם כּסא-הַמְּשִׁפּט פון ה' [זען
 רומ' 2:16]; 11 מחמת סע שטייט געשריבן: אזוי ווי איך לעב, זאָגט ה'
 אלוקים, צו מיר וועט זיך בויגן יעדע קני, און יעדע צונג וועט לויבן ה' [ישעיה
 45:23]. 12 אָט אזוי וועט יעדער איינער פון אונדז אָפּגעבן פון זיך חֶשְׁבוֹן
 פאַר ה'. 13 לאַמיר דערפאַר מער נישט משפּטן איינער דעם אַנדערן, נייערט
 משפּט ליבערשט דאָס, אַז קיינער זאָל נישט לייגן קיין מיכשול אין דעם
 דָּרֶךְ פון זיין אָח במשיח, אָדער אים מאַכן פאלן. 14 איך ווייס, און בין זיכער
 אין הָאָדוֹן [אַדוֹנֵינוּ] יהושע/ישוע, אַז קיין זאָך איז נישט טמא פון זיך אַליין;
 אַחוץ פאַר דעם, וואָס האַלט עס פאַר טמא, פאַר דעם איז עס טמא [זען
 מה"ש 21:25 פאר וואָס איז אין פאַקט טמא פאר מאמינים פון האומות
 העולם]. 15 מחמת אויב פוננועגן אַכּל איז זיך דיין אָח במשיח מצער מיט
 עֲגִמַת נֶפֶשׁ, גייסטו נישט מער אין אַהֲבָה. זאָל יענער פאר וועמען משיח איז
 געשטאַרבן [זען ישעיה 53:8], נישט פאַרלוירן ווערן דורך דיין אַכּל! 16 זאָל
 נישט דערפאַר פוננועגן אייער גוטס רע גערעדט ווערן 17 מחמת דאָס
 מלכות פון ה' באַשטייט נישט אין אכילה און שתיה, נייערט צָדֶק [דניאל
 9:24], און שְׁלוֹם, און שְׁמִיחָה אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 18 מחמת דער, וואָס
 דינט הַמְּשִׁיחַ, ווערט וואוילגעפעלן פאַר ה', און באַוויליקט ביי מענטשן. 19
 לאַמיר זשע זיך נאָכגיין נאָך זאַכן, וואָס דינען פאַר שְׁלוֹם, און זאַכן מיט
 וועלכע מיר קענען אויפבויען איינער דעם אַנדערן. 20 מאַך נישט חָרוֹב דאָס

ווערק פון ה' צוליב אַכּל. אַלצדינג איז טהור, נאָר עס איז רע פאַר יענעם מענטשן, וואָס ווען ער עסט עס, ווערט ער אַ מכשול פאר אַן אַנדערן [זען בראשית 3:6]. 21 עס איז טוב, נישט צו עסן קיין פלייש, נישט צו טרינקען קיין וויין, אויך נישט צו טאָן עפעס, דורך וואָס דיין אַח במשיח שטרויכלט. 22 די אָמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24], וואָס דו האָסט, האָב דיר פאַר ה'. אַשְׁרֵי איז דעם, וואָס פאַרמֶשפט זיך נישט אַליין דערמיט, וואָס ער דערלויבט זיך. 23 אָבער דער, וואָס איז מסופק, ווען ער עסט, איז פאַרמֶשפט ווייל ער טוט עס נישט פון אָמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25]; און וואָס עס איז נישט פון אָמונה, איז אַ חטא. טו מיר, וואָס זענען שטאַרק [אין ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25], דאַרפן טראָגן די שלאַפֿקייטן פון די שוואַכע [אין ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25], און נישט צו וואוילגעפעלן ווערן זיך אַליין. 2 זאָל יעדער איינער פון אונדז זוכן צו געפעלן זיין חבר צום גוטן, צו דערבויאונג. 3 מחמת רבי מלך המשיח איז זיך אַליין אויך נישט וואוילגעפעלן געווען, נייערט, ווי סע שטייט געשריבן: די חרפות פון די, וואָס האָבן זיך געלעסטערט, זענען געפאַלן אויף מיר [תהלים 69:10]. 4 מחמת אַלצדינג, וואָס איז פריער געשריבן געוואָרן, איז געשריבן געוואָרן פאַר אונדזער באַלערנונג, כדי דורך סבלנות, און נְחֻמָּה פון די כְּתָבִי-הַקּוּדֶשׁ זאָלן מיר האָבן האַפֿנונג. 5 און דער אלוקים פון סבלנות און פון נְחֻמָּה זאָל אייך באַוויליקן צו זיין פון דער זעלבער דעה איינער צום אַנדערן, לויט רבי מלך המשיח יהושע/ישוע; 6 כדי איר זאָלט מיט איין לֵב און מיט איין מויל אַפּגעבן כְּבוֹד דעם אלוקים און אָב פון אַדוֹנֵינוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 7 דערפאַר, זאָלט איר זייט מקבל איינער דעם אַנדערן, אַזוי ווי רבי מלך המשיח האָט אייך מקבל געווען, צו דעם כְּבוֹד פון ה'. 8 מחמת אידן זאָג, אַז רבי מלך המשיח האט ווערן אַ מְשֻׁרָת פון די געמלטע [פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-24] פונוועגן דעם אָמת פון ה', כדי ער זאָל מקיים זיין די הבטחות צו די אָבות, 9 און כדי די אומות-העולם זאָלן אויך אַפּגעבן כְּבוֹד צו ה' פאַר זיין רחמים [זען צפניה

[2:11], ווי סע שטייט געשריבן : דערפאר וועל איך דך לויבן צווישן די אומות, און זינגען צו דיין נאָמען [תהלים 18:50]. 10 און ווידער ווערט געזאָגט: פרייט אייך, איר אומות, מיט זיין עס [דברים 32:43]. 11 און ווידער : לויבט ה', כל אומות, גיט אַ שבַח צו אים, כל אומות [תהלים 117:1]. 12 און ווידער זאָגט ישעיה : און עס וועט זיין דער שוֹרש פון ישין, און דער, וואָס שטייט אויף צו הערשן איבער די פעלקער; צו אים וועלן די אומות האָפן [ישעיה 11:1,10]. 13 און דער אלוקים פון תְּקוּהָה זאָל אייך אָנפילן מיט יעדער שְׂמֵחָה און שְׁלוֹם דורך אייער אָמוּנָה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 25-20:21], פֿדי איר זאָלט געדייען אין תְּקוּהָה, דורך דער גבורה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 14 איך אַליין בין זיכער אין אייך, מיינע אחים במשיח, אַז איר זענט פֿול מיט גוטסקייט, אָנגעפילט מיט כָּל דַעֲתָה, און פעאיק איינער דעם אַנדערן מִזֵהִיר צו זיין. 15 איך האָב אייך אָבער טיילווייז דרייסט געשריבן אַ סך פרייער, פֿדי אייך ווידער צו דערמאָנען, דורך דעם חֶסֶד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פֿון ה', 16 אַז איך זאָל זיין אַ מְשֻׁרֵת פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע פֿאַר די אומות-הָעוֹלָם, און צו דינען אין דער עבודת קֹדֶשׁ פֿון דער בשורת הגאולה פֿון ה', פֿדי דער קֶרֶבן פֿון די אומות-הָעוֹלָם זאָל ווערן באַוויליקט און מְקֻדָּשֵׁת דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 17 איך האָב דערפֿאַר הוֹדוֹת לְמְשִׁיחַ יהושע/ישוע אין זאָכן וואָס זענען שייך ה'. 18 מחמת איך וועל מיך נישט דערוועגן צו רעדן פֿון עפעס, אחוץ פֿון דעם, וואָס רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געטאָן דורך מיר, דורך דָבָר און טוּאוּנג, פֿינוועגן דער געהאַרכזאַמקייט פֿון די אומות-הָעוֹלָם [זען רומ' 1:5], 19 אין דער גבורה פֿון אותות און מופתים, אין דער גבורה פֿון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַזוי, אַז פֿון ירוּשָׁלַיִם, און רונד אַרום ביז צו אַלוֹרִיקוֹן, האָב איך פֿולשטענדיק אָנגעזאָגט די בשורת הגאולה פֿון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; 20 פֿון, איך האָב מיר געמאַכט פֿאַר מיין ציל אָנצוזאָגן די בשורת הגאולה נישט דאָרטן, וואו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז שוין אָנגערופן געוואָרן, פֿדי איך זאָל נישט בויען אויף אַן אַנדערן מענטשנס יסוד, 21 נייערט, ווי סע שטייט געשריבן: וואָס זיי איז נישט דערציילט געוואָרן, וועלן זיי זען, און וואָס זיי האָבן נישט געהערט, וועלן זיי

פאַרשטיין [ישעיה 52:15]. 22 איבערדעם בין איך אויך געשטערט געוואָרן
אַזויפיל מאָל פון קומען צו אייך. 23 אָבער איצט, ווייל איך האָב נישט מער
קיין אָרט אין די דאָזיקע מקומות, און ווייל איך האָב שוין כַּמה יאָרן
געבענקט צו קומען צו אייך, 24 האָף איך אייך צו זען ווען מיין נסיעה קיין
ספּרד, און געבראַכט צו ווערן דורך אייך אויף מיין דֶרֶךְ אַהֲנִצוּ, אַזוי ווי
איך וועל מיך קודם האָבן אָביסל געזעטיקט מיט אייער חֲבֵרוֹתָא. 25 איצט
אָבער גיי איך קיין ירוּשָׁלַיִם, צו דינען די קדוּשִׁים [פון ארטאדאקסיש יידיש
אמונה, זען מה"ש 21:20-25]. 26 מחמת עס איז געווען דער גוטער רָצוֹן פון
מְקַדְוֵנָה און אָכְיָה צו מאַכן אַ נְדָבָה פֶּאָר די עַנְיִים צווישן די קדוּשִׁים אין
ירוּשָׁלַיִם [פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25]. 27 פֶּן, דאָס
איז געווען זייער גוטער רָצוֹן, און זייערע בַּעֲלֵי-חַוֹבוֹת זענען זיי. מחמת אויב
די אומות-הָעוֹלָם האָבן אַ חֶלֶק אין זייערע רוחניותדיקע זאַכן [פון
ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25], אַזוי זענען זיי מחויב זיי
צו באַדינען אין גְּשְׁמִיּוֹתֵיךָ זאַכן. 28 דערפֿאַר, ווען איך וועל דאָס האבן
פֶּאַרענדיקט, און פֶּאַרחתמעט פֶּאָר זיי די דאָזיקע פּרוּכֶּט, אַזוי וועל איך
דורך אייך גיין קיין ספּרד. 29 און איך ווייס, אַז ווען איך וועל קומען צו
אייך, וועל איך קומען אין דער פּולקייט פון דער ברכת הַמְּשִׁיחַ. 30 און
איצט בעט איך אייך, אחים במשיח, דורך אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע, און דורך דער אַהֲבָה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַז איר זאָלט זיך
שטאַרקן אינאיינעם מיט מיר אין אייערע דאָווענען תּפִּילוֹת צו ה' פֶּאָר
מֵינַעֲטוּוּעֵגן, 31 אַז איך זאָל נִיצוֹל ווערן פון די, וואָס זענען ווידערשפעניק
אין יהודה [זען תּסל"ב 3:2 וואָרעם נישט אלע האָבן די ארטאדאקסיש יידיש
אמונה, זען מה"ש 21:20-25], און אַז מיין באַדינונג פֶּאָר ירוּשָׁלַיִם זאָל זיין
אַנגענומען ביי די קדוּשִׁים [מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש
21:20-25], 32 פּדי איך זאָל קענען קומען צו אייך אין שמחה, אַם רָצוֹן ה',
און מיך מיט אייך דערקוויקן. 33 און דער אלוקים פון שלום זאָל זיין מיט
אייך אַלע. אָמֵן. טז איך שטעל אייך פֶּאָר אַחֻוֹתֵינוּ אין משיח פּבִּי, וואָס איז אַ
שְׁמִשִׁית פון די [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25] קהילה

אין קִנְפֶּרֶאָה, 2 אַז איר זאָלט זי מקבל זיין אין הָאָדוֹן [אַדוֹנָנוּ], ווי סע פּאַסט
 זיך פֿאַר קדוּשִׁים, און אַז איר זאָלט איר העלפֿן אין וואָס זי וועט אייך נאָר
 ברויכן; מחמת זי אַליין איז געווען אַ העלפֿערין פֿאַר פֿילע, און אויך פֿאַר
 מיר אַליין. 3 דרישת שלום צו פֿריסקיִלָּה און עקילִס, חברי לעבודת קודש
 אין רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, 4 זיי, וואָס האָבן פֿאַר מיין לעבן
 אַנידערגעלייגט זייערע אייגענע העלדזער, וועמען נישט נאָר איך אַליין האב
 תודה, נייערט אויך אלע בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות [פון ארטאדאקסיש יידיש
 אמונה, זען מה"ש 21:20-25] פון די אומות-הָעוֹלָם; 5 און דרישת שלום צו די
 משיחֵס ברית חדשה קהִלָּה, וואָס איז אין זייער בֵּית. דרישת שלום צו מיין
 באַליבטן אָפֿינְטוּס, וואָס איז די פֿרי ראשון אין אַסְיָה פֿאַר רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.
 6 דרישת שלום צו מְרִים, וועלכע האט פֿיל געארבעט פֿאַר אייערטוועגן. 7
 דרישת שלום צו אַנְדֶּרוֹנִיקוֹס און יוֹנָה, בְּנֵי עַמִּי, און מיינע מיט-געפֿאַנגענע,
 וואָס זענען בארימט צווישן די שליחים, און וואָס זענען אויך שוין געווען
 פֿאַר מיר אין מְשִׁיחַ. 8 דרישת שלום צו אַמפּליאַטוּס, מיין באַליבטן אין
 הָאָדוֹן. 9 דרישת שלום צו אורבִּנוֹס חֲבֵרְנוּ אין עבודת קודש אין מְשִׁיחַ, און
 אִיסְטָכִיס, מיין באַליבטן. 10 דרישת שלום צו אַפֿֿליס, דעם אויסגעפרואוּטן
 מאמין אין רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. דרישת שלום צו די, וואָס זענען פון דעם בני
 בית פון אַריסטוֹבּוּלוֹס. 11 דרישת שלום צו הוֹרֹדִיוֹן בֶּן-עַמִּי. דרישת שלום
 צו די, פון דעם בני בֵּית פון נַרְקִיסוֹס, וואָס זענען אין הָאָדוֹן. 12 דרישת
 שלום צו טריפֿינָה און טריפֿוֹסָה, וואָס האבן שווער געארבעט אין הָאָדוֹן.
 דרישת שלום צו פֿרסיס, די טייער, וואָס האָט זיך זער פֿיל געארבעט אין
 הָאָדוֹן. 13 דרישת שלום צו רופֿוֹס, דעם אויסדערוויילטן אין הָאָדוֹן, און זיין
 אָם און מיינע. 14 דרישת שלום צו אַסינקריטוֹס, צו פֿליגוֹן, צו הרמִס, צו
 פֿטרובֿס, צו הרמס, און די אחים במשיח, וואָס זענען מיט זיי. 15 דרישת
 שלום צו פֿילולוגוֹס און יולִיָּה, צו נראס און זיין אַחות, און צו אולימפֿס, און
 כל קדוּשִׁים, וואָס זענען מיט זיי. 16 ברכו לשלום איינער דעם אַנדערן מיט
 אַ נשיקה קדושה. אלע משיחֵס בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות [פון ארטאדאקסיש
 יידיש אמונה, זען מה"ש 21:20-25] פון רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גריסן אייך. 17 און

איך בעט אייך, אַחים במשיח, אַז איר הַשְּׁמֵרוּ אויף די, וואָס מאַכן מַחְלוקוֹת און סקאַנדאַלן, להיפּוך צו דער לערנונג, וואָס איר האָט געלערנט, און מיידט זיי אויס. 18 מחמת אַזעלכע מענטשן דינען נישט רבי מלך המשיח, אַדוֹנֵנוּ, נאר זייער אייגענעם בויך, און דורך גלאַטע און שיינע רייד, פאַרפירן זיי דאָס לב התמימים. 19 מחמת אייער געהאַרכזאַמקייט איז פאַקאַנט צו אַלעמען, און איך פריי מיך דערפאַר איבער אייך; איך וואָלט אָבער וועלן, אַז איר זאָלט זיין חכמים וואָס שייך דעם גוטן, און תמימים וואָס שייך הרע. 20 און דער אלוקים פון שְׁלוֹם וועט אין גיכן צעטרעטן השָׁטן אונטער אייערע רגלים. דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך אלעמען. 21 טימותיאָוס, מיין מיטאַרבעטער, און לוקיוס און אויך יסון און סוסיפּטרוֹס, בְּנֵי עַמָּח [יהודים אין משיח מיט ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 20-25], זאָגן שלום! 22 איך, טרטיוס, וואָס שרייב דעם אגרת [הקודש], גריס אייך אין האָדון, שלום! 23 גיוס, וואָס איז מיין בעל-אַכסניא, און אויך פון דער כל משיח ברית חדשה קהלה: דרישת שלום! ארסטוס, דער שאַצמייסטער פון דער שטאָט [קורנתוס, 56 סה"נ], און אַחינוּ במשיח, קורטוס, גריסן אייך מיט שלום! 24 דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך אלעמען. אָמֵן. 25 און צו אים, וואָס איז בִּיכוֹלַת אייך לחזק לויט מיין בשורת הגאולה און דאָס דרשענען פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, לויט דער התגלות פון דעם סוד, וואָס איז געווען פאַרבאָרגן פון אייביקע צייטן, 26 נאָר איז איצט אַנטפלעקט געוואָרן, און דורך די שריפטן פון די נביאים אויף באַפעל פון דעם אלוקי עולם פאַקאַנט געמאַכט צו אלע אומת צו דער געהאַרכזאַמקייט פון דער [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 20-25] אָמונה - 27 צו דעם אלוקים דעם איינציקן חכם זאָל זיין כְּבוֹד לעולמי עולמים, דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. אָמֵן.

קור"א

אַרְבֵּי שְׁאוּל, באַרופן צו זיין אַ שלִיחַ פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, דורך

דעם רצון פון ה', און סוסתניס, אַחינו במשיח, 2 צו דער משיחס ברית
חדשה קהלה [פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 25-20:21] פון ה',
וואָס איז אין קורנתוס; צו די, וואָס זענען קדשו אין רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע, באַרוּפן צו זיין קדושים, אינאיינעם מיט אַלע, וואָס רופן אָן
דעם נאָמען פון אַדוּננו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע אין יעדן אָרט, זייער
אַדוּן און אַדוּננו. 3 חסד צו אייך און שְלוֹם פון ה' אלוקים אַבינו און מְשיח
אַדוּננו יהושע/ישוע. 4 איך זאָגן בְרוּך ה' תמיד פאַר אייך, פאַר דעם חסד פון
ה', וואָס איז אייך געגעבן געוואָרן אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, 5 אַז
אין אַלעם זענט איר רייך געוואָרן אין אים, אין כל אִמְר און אין כל דַעַת, 6
לויט ווי דאָס עֲדוּת-זאָגן פוננעגן דעם רבי מלך המשיח האָט זיך
באַפעסטיקט געוואָרן אין אייך; 7 אַזוי, אַז איר זענט נישט הינטערשטעליק
געבליבן אין קיין שום מִתְנָה, וואַרטנדיק אויף דער הַתְגַלּוּת פון אַדוּננו רבי
מלך המשיח יהושע/ישוע, 8 וועלכער וועט אייך אויך גרונטפעסטיקן ביז צום
סוף, פדי איר זאָלט זיין אומשוילדיק אין דעם יום פון אַדוּננו רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע. 9 יא, ה' איז געטריי, דורך וועמען איר זענט גערופן
געוואָרן צו דער חֲבֵרַת בְּנוּ [דער זון פון דער אויבערשטער] אַדוּננו רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע. 10 איך בעט אייך, אחים במשיח, דורך דעם נאָמען פון
אַדוּננו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַז איר אַלע זאלט רעדן איינס און
דאָס זעלביקע, און אַז עס זאָלן נישט זיין צווישן אייך קיין מחלוקות, נאָר
אַז איר זאָלט זיין באַפעסטיקט אין דעם זעלביקן זין און אין דער זעלביקער
מחשבה. 11 וואָרעם וועגן אייך, אחים במשיח, בין איך געוואָרן געוואָרן דורך
משפחת כלואָה (בני בית כלואָה), אַז עס זענען דאָ מחלוקות צווישן אייך. 12
און איך זאָג דאָס, ווייל יעדער איינער פון אייך זאָגט: איך געהער צו רב
שָאוּל; אָדער איך צו אַפּוּלוּס; אָדער איך צו כִּיפּאָ; אָדער איך צו מְשיח. 13
איז רבי מלך המשיח צעטיילט געוואָרן? איז רב שָאוּל אויפהענגען אויף דער
בױם געוואָרן פון אייערטוועגן? אָדער זנעט איר מקוה מים געטובלט
געוואָרן אין דעם נאָמען פון רב שָאוּל? 14 איך זאָגן בְרוּך ה', וואָס איך האָב
קיינעם פון אייך נישט מקוה מים געטובלט, אַחוץ קריספּוס און גִיוּס; 15

פדי קיינער זאָל נישט זאָגן, אַז איר זענט מקוה מים געטובלט געוואָרן אין
מיין נאָמען -- 16 און איך האָב אויך מקוה מים געטובלט די בני בית פון
סְטֶפְּנִס; ווייטער ווייס איך נישט; צי איך האָב נאָך עמיצן אַנדערש מקוה
מים געטובלט -- 17 מחמת מְשיחַ האָט מיך נישט געשיקט צו מקוה מים
טובלען, נאָר פאַר דרשענען די בשורת הגאולה, נישט אין חכמה פון רייד,
פדי דער בוים [זען שמואל ב 14:9-18, בן דוד תְּלוּי אויף בוים; זען דקר, זכריה
12:10; זען חלל, ישעיה 53:5; זען תהלים 22:17] פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זאָל
נישט געמאַכט ווערן צונישט. 18 מחמת דאָס דָּבָר פון מְשיחַס בוים איז פאַר
די, וואָס ווערן פאַרלוירן [זען יוחנן 3:16], נאַרישקייט; פאַר אונדז, אָבער,
וואָס ווערן געראַטעוועט [פון זַעם פון ה'], איז עס די גבורה פון ה'. 19
מחמת עס שטייט געשריבן : איך וועל צעשטערן די חכמה פון די חכמים,
און דעם פאַרשטאַנד פון די פאַרשטענדיקע וועל איך בְּטַל מאַכן [ישעיה
29:14]. וואו איז דער חכם? 20 וואו איז דער סוֹפֵר? וואו איז דער בַּעַל-וויפּוֹחַ
פון דער עולם הַזֶּה? האָט אַלוקים נישט נאַריש געמאַכט די חכמה פון דער
עולם הַזֶּה? 21 מחמת אַזוויי די עולם הַזֶּה, דורך איר חכמה, האָט נישט
דערקענט אַלוקים און זיין חכמה, איז עס ה' וואוילגעפעלן געוואָרן, דורך
דער נאַרישקייט פון דרשענען צו ראַטעווען [פון דעם זַעם פון ה'] די, וואָס
גלויבן. 22 און בעת יידן פאַרלאַנגען אותות, און גריכן זוכן חכמה, טוען מיר
דרשענען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויפהענגען על-דער בוים [זען דברים 23:21, גלט'
3:13; שמואל ב 14:9-18, זכריה 12:10, דברים 26:27, ישעיה 53:5, הסתלקות
שֶׁל מְשִׁיחַ], פאַר יידן אַ שטרויכלשטיין, און פאַר גריכן נאַרישקייט; 24 אָבער
פאַר די, וואָס זענען באַרוּפֵּן, סיי יידן און סיי גריכן, איז מְשיחַ די גבורה פון
ה', און די חכמה פון ה'. 25 ווייל די "נאַרישקייט" פון ה' איז קליגער ווי בני
אדם, און די "שוואַכקייט" פון ה' איז שטאַרקער ווי בני אדם. 26 וואָרעם איר
זעט דאָך אייער באַרוּפּונג, אחים במשיח, אַז עס איז נישטאָ צווישן אייך קיין
סך חכמים לויט דעם פלייש, נישט פיל מעכטיקע, נישט פיל איידעלע; 27
נייערט ה' האָט אויסדערוויילט די נאַרישע זאַכן פון דער עולם הזה, פדי צו
פאַרשעמען די חכמים; און ה' האָט אויסדערוויילט די שוואַכע זאַכן פון דער

עולם הזה, כדי צו פאַרשעמען די שטאַרקע; 28 און די נישט איידעלע פון דער עולם הזה, און דאָס, וואָס איז פאַראַכטיקט האָט ה' אויסדערוויילט, און דאָס, וואָס ס'איז נישטאָ, כדי ער זאָל בַּטל מאַכן די זאַכן, וואָס זענען פאַראַן, 29 אַזוי, אַז קיין פלייש [זען רומ' 7:18] זאָל זיך נישט רימען פאַר ה'. 30 איר אָבער זענט דורך ה' אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וועלכער איז פאַר אונדז געמאַכט געוואָרן פאַר חכמה פון ה', און צדקות, און קדושה, און גאולה, 31 כדי, ווי סע שטייט געשריבן : דער, וואָס טוט זיך רימען, זאָל זיך רימען אין אַדְנִי [ירמיהו 9:23(24)]. ב און ווען איך בין געקומען צו אייך, אחים במשיח, בין איך נישט געקומען מיט הויכער מליצה, אָדער חכמה, אייך אויסצורופן דאָס אַדות פון ה'. 2 וואָרעם איך האָב מיר פירגענומען גאַרנישט צו וויסן צווישן אייך, אַחוץ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע און אַלס אויפהענגען אויף דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 14-18:9, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:5, הסתלקות של משיח בן דוד תלוי אויף בוים]. 3 און איך בין געווען ביי אייך אין שוואַכקייט, און אין מורא, און אין גרויס ציטערניש; 4 און מיין רעדן און מיין דרשענען זענען נישט געווען מיט איבעררעדנדיקע דברים פון חכמה, נאָר מיט דערווייזונג פון דעם רוח הקדש און גבורה, 5 כדי אייער אָמונה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 25-21:20] זאָל נישט פאַשטיין אין דער חכמה פון בני אדם, נאָר אין דער גבורה פון ה'. 6 מיר אָבער רעדן חכמה צווישן די, וואָס זענען הַמְבַּגְרִים, דאָך נישט די חכמה פון דער עולם הזה, אויך נישט פון די מושלים פון דער עולם הזה, וועלכע ווערן גאַרנישט און פאַרלוירן. 7 נאָר מיר רעדן חכמה פון ה' בסוד, די פאַרבאָרגענע חכמה, וואָס ה' האָט פאַרויסבאַשטימט פון פאַרצייטן פאַר אונדזער כְּבוֹד-וועגן, 8 וואָס קיינער פון די מושלים פון דער עולם הזה האָט נישט פאַרשטאַנען; ווייל וואָלטן זיי זי פאַרשטאַנען, וואָלטן זיי נישט געווען אויפהענגען אויף דער בוים [דברים 21:23, שמואל ב 14-18:9, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:5, הסתלקות של משיח] האָדון פון כבוד. 9 נייערט, ווי סע שטייט געשריבן : וואָס אויג האָט נישט געזען, און אויער האָט נישט געהערט, און עס איז נישט געקומען אויף אַ לב פון אַ מעטשן, דאָס האָט ה' צוגעגרייט פאַר די, וועלכע האָבן אים ליב

[ישעיה (4)3:64; 15:52]. 10 אָבער צו אונדז האָט ה' עס אַנטפלעקט דורך דעם רוח-חקודש. וואָרעם דער גייסט טוט פאַרשטן אַלצדינג, אַפילו די טיפקייטן פון ה'. 11 וואָרעם ווער צווישן בני אדם ווייסט וואָס עס טוט זיך אין דעם מענטשן, אַחוץ דער גייסט פון דעם מענטשן, וואָס איז אין אים? אַזוי אויך ווייסט קיינער נישט וואָס עס איז אין ה', אַחוץ דער רוח הקוש פון ה'. 12 מיר אָבער האָבן מקבל געווען, נישט דעם גייסט פון דער עולם הזה, נייערט דעם רוח הקודש פון ה', כדי מיר זאָלן פאַרשטיין די מַתָּנוֹת, וואָס זענען אונדז געשאַנקען געוואָרן פון ה'. 13 און מיר רעדן דערפון נישט אין דברים געלערנט דורך דער חכמה פון בני אדם, נאָר אין דברים געלערנט דורך דער רוח הקודש, מאכן מדרש פון די זאכן פון די רוח הקודש דורך דברים פון די רוח הקודש. 14 דער נאַטירלעכער מענטש אָבער נעמט נישט אָן דאָס וואָס קומט פון דעם רוח הקודש פון ה', ווייל עס איז אַ נאַרישקייט פאַר אים; און ער קען עס גאָר נישט פאַרשטיין, ווייל עס מוז געמשפט ווערן אויף אַ רוחניותדיקן אופן. 15 אָבער דער, וואָס איז רוחניותדיקער, מִשֵּׁפֶט אַלצדינג, און ער אַליין ווערט פון קיינעם נישט געמשפט. 16 וואָרעם ווער האָט פאַרשטאַנען די גייסט פון אַדְנִי, אַז ער זאָל אים לערנען [ישעיה 40:13]? מיר אָבער האָבן די גייסט פון מְשִׁיחַ. ג און איך, אחים במשיח, האָבן נישט געקענט רעדן צו אייך ווי צו רוחניותדיקע מענטשן, נייערט ווי צו פליישלעכע, ווי צו עופעלעך אין מְשִׁיחַ. 2 איך האָב אייך גענערט מיט חֶלֶב, נישט מיט קיין פעסטע מאכל; וואָרעם איר זענט נאָך נישט מסוגל געווען צו פאַרטראָגן עס, און קענט עס אַפילו איצט אויך נישט פאַרטראָגן, 3 ווייל איר זענט נאָך פליישלעך. וואָרעם כל-זמן ס'איז דאָ צווישן אייך קנאה און מחלוקת, צי זענט איר נישט פליישלעך, און לעבט איר נישט לויט דעם שטייגער פון בני אדם? 4 מחמת ווען איינער זאָגט : איך געהער רב שְׂאוּל; און אַן אַנדערער : איך געהער אַפּוֹלוֹס; צי זענט איר נישט פֿשוֹטע בני אדם? 5 וואָס איז דען אַפּוֹלוֹס? און וואָס איז רב שְׂאוּל? משרתים, דורך וועמען איר זענט געקומען צו דער אָמוֹנָה [ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען מה"ש 25-20:21], און יעדער איינער, ווי הָאָדוֹן [אַדוֹנָנוּ] האָט אים געגעבן. 6 איך האָב געפלאַנצט, אַפּוֹלוֹס האָט באַוואַסערט, אָבער ה' האָט געמאַכט

וואַקסן. 7 אַזוי, אַז נישט דער, וואָס טויט פּלאַנצן, איז עפּעס, אויך נישט
 דער, וואָס באַוואַסערט, נאָר ה', וואָס מאַכט וואַקסן. 8 און דער, וואָס
 פּלאַנצט, און דער, וואָס באַוואַסערט, זענען אייעס, און יעדער וועט
 באַקומען זיין אייגענעם שִׁכַר לויט זיין אייגענער עֵמֶל. 9 וואָרעם מיר זענען
 מיטאַרבעטער פון ה', אַקערפעלד פון ה', בְּנִין פון ה' זענט איר. 10 לויט דעם
 חֶסֶד פון ה', וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן, האָב איך געלייגט אַ יסוד ווי אַ
 קלוגער בוימייסטער, און אַן אַנדערער בויט דערויף. זאָל זשע יעדער זיין
 שומר וויאַזוי ער טוט דערויף בויען. 11 וואָרעם קיין אַנדערן יסוד קען
 קיינער נישט לייגן ווי דער, וואָס איז געלייגט געוואָרן, און וואָס איז רַבִּי
 מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 12 אָבער אויב עמיצער בויט אויף דעם דאָזיקן
 יסוד זָהב, כֶּסֶף, טייערע שטיינער, עֵץ, הַיִּי, שטריו, 13 אַזוי וועט אַרבעט פון
 יעדן מענטשן אַנטפלעקט ווערן; וואָרעם דער יום [יום הדין] וועט עס קלאָר
 מאַכן, ווייל סע וועט זיך אַנטפלעקן דורך אַש, און דאָס אַש אַליין וועט
 אויספרובירן די אַרבעט פון יעדן מענטשן, פון וואָסער מִין עס איז ווערק.
 14 אויב ווערק פון עמיצן, וואָס ער האָט דערויף געבויט, וועט פאַרבלייבן,
 וועט ער באַקומען אַ שִׁכַר. 15 אויב ווערק פון עמיצן וועט פאַרברענט ווערן,
 וועט ער ליידן שאַדן, אָבער ער אַליין וועט האָבן ישועת אלוקינו, דאָך אַזוי
 ווי דורך אַש. 16 צי ווייסט איר נישט, אַז איר זענט דער הֵיכַל פון ה', און אַז
 דער רוּחַ ה' וואוינט אין אייך? 17 אויב עמיצער צעשטערט דעם היכל פון ה',
 דעם וועט ה' צעשטערן, ווייל דער היכל פון ה' איז קדוש, און אָט דער היכל
 זענט איר. 18 זאָל זיך קיינער נישט פאַטריגן. אויב עמיצער צווישן אייך
 מיינט, אַז ער איז חכם אין דער עולם הַזֶּה, זאָל ער ווערן צו נאָר, כדי ער זאָל
 ווערן קלוג. 19 וואָרעם די חכמה פון דער עולם הַזֶּה איז נאַרישקייט ביי ה'.
 ווייל סע שטייט געשריבן : ער כאַפט די חכמים אין זייער כיטרעקייט [אויב
 5:13]. 20 און ווידער: ה' ווייסט די מחשבות פון די חכמים, אַז זיי זענען
 פוסט [תהלים 94:11]. 21 דערפאר זאָל קיינער זיך נישט רימען בְּבִנְי אָדָם
 .וואָרעם אַלצדינג איז אייערס, 22 צי דאָס איז רַב שְׂאוּל, אָדער אַפּוּלוּס,
 אָדער פִּיפּא, אָדער די וועלט, אָדער חיים, אָדער מוֹת, אָדער דאָס, אָדער

דאָס קעגנווערטיקע, אָדער דאָס צוקונפטיקע: אַלץ געהערט צו אייך, 23 און
איר צום מְשִׁיחַ, און מְשִׁיחַ איז ה'. 1 אַזוי זשע זאָל אונדז יעדער מענטש
באַטראַכטן, ווי משרתים פון דעם מְשִׁיחַ, און מְנַהֵל-מְשָׁק-בַּיִת פון די סודות
פון ה'. 2 דאָ איברינקנס ווערט פאַרלאַנגט ביי מְנַהֵל-מְשָׁק-בַּיִת, אַז יעדער
איינער זאָל געפונען ווערן נאָמָנִים (געטריי). 3 פאַר מיר אָבער איז דאָס אַ
קלייניקייט, אַז איך זאָל געמשפט ווערן פון אייך, אָדער פון אַ מענטשלעכן
יום הדין. איך טו מיך אַפילו אַליין אויך נישט משפטן. 4 ווייל איך ווייס
גאַרנישט קעגן מיר אַליין; נאָר מיט דעם דאָזיקן בין איך נאָך נישט
גערעכטפאַרטיקט; עס איז האַדון, אָבער, וועלכער משפט מיך. 5 דערפאַר
משפט גאַרנישט פאַר דער צייט, ביז האַדון [אַדוֹנִנו] וועט קומען [זען יג
עקָרים, אני מאמין בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ], וואָס וועט אויך באַלויכטן די
פאַרבאַרגענע זאַכן פון דער חֲשׁוֹךְ, און אַנטפלעקן די פאַרלאַנגען פון די
לְבָבוֹת; און יעמאַלט וועט יעדער איינער באַקומען הַתְּהִלָּה פון ה'. 6 און
דאָס, אחים במשיח, האָב איך געמאַכט אַ דמיון אויף מיר אַליין און אַפּוֹלוֹס
פון אייערטוועגן, אַז איר זאָלט אַפּלערנען פון אונדז, נישט צו גיין ווייטער
[זען יוח"ב 1:9] פון וואָס שטייט געשריבן, פּדי קיינער פון אייך זאָל זיך נישט
אַנבלאָזן איינער אַנטקעגן דעם אַנדערן. 7 וואָרעם ווער מאַכט דײַך
אויסגעצייכנטער? און וואָס האָסטו, וואָס דו האָסט נישט באַקומען? און
אויב דו האָסט עס באַקומען, פאַרוואָס באַרימסטו דײַך, ווי דו וואָלסט עס
נישט געווען באַקומען? שוין זענט איר זאָט געוואָרן? 8 שוין זענט איר רייך
געוואָרן? איר קעניגט שוין, אָן אונדז? הלוואַי וואָלט איר געקענינט, פּדי מיר
זאָלן אויך מיטקעניגן מיט אייך! 9 מחמת איך מיין, אַז ה' האָט אונדז, די
שליחים, אויסגעשטעלט אלס סאַמע לעצטע, ווי פאַרמשפטע צום טויט;
מחמת מיר זענען געוואָרן אַ שפּיל פאַר דער עולם הַזֶּה, פאַר מְלַאָכִים און
פאַר בְּנֵי אָדָם. 10 נאַראַנים זענען מיר פון מְשִׁיחַס-וועגן, אָבער איר זענט
חכמים אין מְשִׁיחַן; מיר זענען שוואַך, אָבער איר זענט גבורים; איר האָט
כָּבוֹד, אָבער מיר האָבן אַ שם-רע. 11 אַט ביז צו דער איצטיקער שְׁעָה
הונגערן מיר, און דאַרשטן, און זענען נאַקעט, און ווערן געשלאָגן, און האָבן

נישט קיין היים; 12 און מיר מייען זיך, און אַרבעטן מיט אונדזערע אייגענע
 הענט. ווען מ'גדפֿים אונז, בענטשן מיר; ווען מיר גערודפֿט, דולדן מיר; 13
 ווען באַליידיקט מען אונדז, רעדן מיר זיסע רייד; מיר זענען געמאַכט
 געוואָרן, און זענען איצט, ווי דער אויסקערעכץ פון דער עולם הזה, דער
 אָפּפאַל פון אַלצדינג. 14 נישט פדי אייך צו פאַרשעמען, שרייב איך דאָס,
 נאָר, ווי געליבטע קינדער מיינע, אייך צו זאָגן מוסר. 15 מחמת הַגָּם איר
 האָט 10,000 מדריכים אין רבי מלך המשיח, האָט איר אָבער נישט קיין סך
 אבות; מחמת אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע האָב איך דיין פאטער
 געוואָרן דורך דער בשורת הגאולה. 16 איך בעט אייך דערפאר, זייט מיינע
 נאַכמאַכערס. 17 טאַקע צוליב דער סיבה האָב איך געשיקט צו אייך
 טימותיאָוס, וואָס איז מיין בעליבט און געטריי קינד אין האָדון [אַדוֹיננו], אַז
 ער זאָל אייך דערמאָנען אין מיינע דרכים אין רבי מלך המשיח, אַזוויי איך
 לערן אומעטום אין יעדער משיחס ברית חדשה קהלה. 18 אָבער טייל האָבן
 זיך אָנגעבלאָזן, גלייך ווי איך וואָלט נישט געקומען צו אייך. 19 איך וועל
 אָבער באַלד קומען צו אייך, אַם ירצה ה', און איך וועל אויסגעפינען, נישט
 די רייד פון די, וואָס זענען אָנגעבלאָזן, נייערט זייער גבורה. 20 מחמת דאָס
 מלכות פון ה' באַשטייט נישט אין רייד, נייערט אין גבורה. 21 וואָס ווילט
 איר? זאָל איך קומען צו אייך מיט אַ רוט, אָדער מיט אַהבה און אַן עֲנוֹת
 רוח? הַ מע הערט אומעטום, אַז ס'איז פאַראַן זנות צווישן אייך, און אַזאַ
 זנות, ווי עס איז אַפילו נישטאַ צווישן די גוים, אַז איינער זאָל האָבן אַשֶׁת
 אָביו [זען ויקרא 18:8]. 2 און איר זענט אָנגעבלאָזן! האָט איר נישט ליבער
 געדאַרפט טרויערן, כדי דער, וואָס טוט אַזאַ מעשה, זאָל אַוועקגענומען
 ווערן פון צווישן אייך? 3 מחמת הַגָּם איך בין נישט ביי אייך אין גוף, בין איך
 אָבער מיט אייך אין גייסט, און האָב שוין געמשפּט דעם, גלייך ווי איך
 וואָלט געווען אָנוועזנד, וואָס האָט דאָס דאָזיקע אַזוי געטאָן. 4 בעת איר
 זענט פאַרזאַמלט אין דעם נאָמען פון אַדוֹיננו יהושע/ישוע, און מיין גייסט
 איז צווישן אייך, מיט דער גבורה פון אַדוֹיננו יהושע/ישוע, 5 זאָלט איר אַזאַ
 איינעם איבערענטפערן צו הַשָּׁטן פאַר דער פאַרדאַרבונג פון דעם פלייש

[זען רומ' 7:18], כדי דער גייסט זאל ניצול ווערן אין דעם יום הַאָדוֹן יהושע/ישוע. 6 אייער באַרימען זיך איז נישט טוב, צי וויסט איר נישט, אַז קליין ביסל חמץ מאַכט זויער דאָס גאַנצע טייג? 7 ראַמט זשע אויס דאָס אַלטע חמץ, כדי איר זאָלט ווערן אַן עָסָה חֲדָשָה, אַזוי ווי איר זענט מצות. מחמת מְשִׁיחַ, אונדזער קרבן-פֶּסַח, איז מקריב געוואָרן [זען ישעיה 53:7]. 8 לאַמיר דערפאר האַלטן יום-טוב, נישט מיט אַלטן חמץ, אויך נישט מיט חמץ פון רשעות און בייז, נייערט מיט די מצות פון תּם און אָמת. 9 איך האָב אייך געשריבן אין מיין אגרת [הקודש], נישט צו חברן זיך מיט זונים; 10 דאָך הייסט דאָס נישט בכלל נישט מיט די זונים פון דער עולם הזה, אָדער מיט די געלטגייציקע און גזלנים, אָדער מיט געצנדינער; מחמת יעמאָלט וואָלט איר געמוזט אַרויסגיין פון דער וועלט. 11 איצט אָבער איך האָב אייך געשריבן, נישט צו חברן זיך מיט עמיצן, וואָס ווערט אָנגערופן אַן אַח במשִׁיחַ, און וואָס איז אַ נואף, אָדער געלטגייציקער, אָדער אַ געצנדינער, אָדער אַ לעסטערער, אָדער אַ שיפור, אָדער אַ גזלן -- מיט אַזאַ איינעם זאָלט איר אַפילו נישט עסן צוזאַמען. מחמת וואָס האָב עס צו טאָן מיט מיר צו משפטן די, וואָס זענען אויסערהאַלב פון דער קהלה? זאָלט איר נישט משפטן די, וואָס זענען אינעווייניק? 13 די דרויסנדיקע וועט ה' משפטן. ראַמט אויס דעם רַע פון צווישן אייך. 1 ווי דערוועגט זיך עמיצער פון אייך, וואָס האָט עפעס קעגן זיין חבר, זיך צו לאַדענען פאַר די רשעים, און נישט פאַר די קדושים? 2 צי וויסט איר נישט, אַז די קדושים וועלן משפטן די עולם הזה? און אויב די עולם הזה וועט געמשפט ווערן דורך אייך, זענט איר נישט ראוי צו משפטן די קלייניקייטן? 3 צי וויסט איר נישט, אַז מיר וועלן משפטן מלאַכים? אַ פשיטא שוין וואָס איז נוגע דיני ממונות! 4 און איר, אויב איר האָט עפעס צו אַנטשיידן וואָס שייך, דיני ממונות זעצט איר די נישט-אָנגעזענע אין דער משיחס ברית חדשה קהלה פאַר שופטים? 5 איך זאָג דאָס צו אייער שאַנד. שוין-זשע, צי געפינט זיך נישט צווישן אייך איינער אַ חכם, וועלכער וואָלט געקענט אויסלייכן צווישן זיינע אחים במשיח? 6 נייערט אַח במשיח גייט זיך לאַדן מיט אַח במשיח, און דערצו נאָך פאַר

אומגלויביקע! 7 עס איז שוין אַ ירידה פאַר אייך, אַז איר האָט צווישן זיך
 משפּטים. פאַרוואָס ליידט איר נישט ליבער אַן עוולה? פאַרוואָס לאַזט איר
 זיך נישט ליבער באַרויבן? 8 כּן, איר אַליין טוט עוולות און באַרויבט, און
 דערצו נאָך אייערע אייגענע אחים במשיח! 9 צי ווייסט איר נישט, אַז די
 רשעים וועלן נישט ירשענען דאָס מלכות ה'! זיט נישט גענאַרט : נישט קיין
 זונים, נישט קיין געצנדינער, נישט קיין נואפים, נישט קיין בעלי-תּאוות,
 אויך נישט די, וואָס ליגן מיט זכּרים, 10 נישט קיין גנבים, נישט קיין געלט
 גיריקע, נישט קיין שיכּורים, נישט קיין לעסטערערס, נישט קיין גזלנים,
 וועלן ירשענען דאָס מלכות ה'. 11 און אַזוינע זענען געווען טייל פון אייך;
 איר אָבער זענט געוואָשן געוואָרן, איר זענט געהייליקט געוואָרן, איר
 קדשֶׁתּם, נאָר איר זענט גערעכטפאַרטיקט געוואָרן דורך דעם נאָמען פון
 האָדון [אַדוֹננוּ] רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און דורך דעם רוח הקודש פון
 אלוקינו. 12 "אַלץ איז מיר מותר!" דאָך נישט אַלצדינג איז נוצלעך. "אַלץ איז
 מיר מותר!" דאָך וועל איך מיך נישט אונטערוואַרפן אונטער דער מאַכט פון
 עפעס. 13 "מאַכלים פאַרן בויך, און דער בויך פאַר מאַכלים" -- און ה' וועט
 פאַרלענדן סיי דאָס, און סיי די אַנדערע. דער גוף איז נישט פאַר זנות,
 נייערט פאַר האָדון [אַדוֹננוּ], און האָדון [אַדוֹננוּ] פאַר דעם גוף! 14 און ה'
 האָט אויפגעוועקט האָדון [אַדוֹננוּ] תּחית-המתים, און אויך אונדז וועט ער
 אויפוועקן דורך זיין גבורה. 15 צי ווייסט איר נישט, אַז אייערע גופים זענען
 אַברים פון משיח [זען מה"ש 9:4]? זאָל איך זשע נעמען די אַברים פון משיח,
 און זיי מאַכן פאַר אַברים פון אַ זונה? חס ושלום! 16 אַדער צי ווייסט איר
 נישט, אַז דער, וואָס באַהעפט זיך מיט אַ זונה, איז בּשֶׁר אָחַד מיט איר?
 מחמת סע שטייט געשריבן : וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׁר אָחַד [בראשית 2:24]. 17
 אָבער דער, וואָס איז באַהעפט מיט האָדון [אַדוֹננוּ], איז איין גייסט מיט
 אים. 18 אַנטרינט זשע פון זנות. יעדע זינד, וואָס אַ מענטש באַגייט, איז
 אויסער דעם גוף; דער אָבער, וואָס איז מזנה, זינדיקט קעגן זיין אייגענעם
 גוף. 19 אַדער צי ווייסט איר נישט, אַז אייער גוף איז אַ היכל פון דעם רוח
 הקודש, וואָס איז אין אייך, וועמען איר האָט פון ה'? און איר געהערט נישט

צו זיך אליין, 20 וואָרעם איר זענט טייער געקויפט געוואָרן. על-פֿון, זאָלט
 איר אָפּגעבן פֿבוד צו ה' אין אייער גוף. 2 און בנוגע די זאָכן, וועגן וואָס איר
 האָט געשריבן: "עס איז טוב פֿאַר אַ מאַן נישט צו באַרירן קיין אַשה?" 2
 דאָך מחמת פֿון זנות-וועגן, זאָל יעדער מאַן האָבן זיין אייגן אַשה, און זאָל
 יעדע אַשה האָבן איר אייגענעם מאַן. 3 זאָל דער מאַן אָפּגעבן דעם אַשה
 איר חוב; און אַזוי אויך דאָס אַשה דעם מאַן. 4 דאָס אַשה האָט נישט קיין
 רשות איבער איר אייגענעם גוף, נאָר דער מאַן; און אַזוי האָט אויך דער מאַן
 נישט קיין רשות איבער זיין אייגענעם גוף, נאָר דאָס אַשה. 5 שיידט זיך
 נישט אָפּ איינער פֿון דעם אַנדערן, אחוץ אויב איר זענט מרוצה דערויף צו אַ
 געוויסער צייט, כדי איר זאָלט זיך אָפּגעבן מיט דאָווענענדיק [זען לוקס
 4:1-11], און קומט זיך ווידער צונויף, כדי הָשָׁטן זאָל אייך נישט ברענגען צו
 קיין נסיון דורך אייער מאַנגל פֿון פֿבוש היַצֵר. 6 און דאָס זאָג איך בַּדָּרֶךְ
 רשות, און נישט בַּדָּרֶךְ פֿקודה. 7 דאָך הלוואַי זאָלן אַלע מענטשן זיין אַזווי
 איך אליין. אָבער יעדער איינער האָט זיין אייגענע מִתְּנָה פֿון ה', איינער אויף
 דעם אופֿן, און אַן אַנדערער אויף יענעם. 8 און צו די נישט-חתונה-געהאַטע,
 און צו די אַלמנות זאָג איך: עס איז טוב פֿאַר זיי, אויב זיי פֿאַרבלייבן אַזווי
 איך. 9 אָבער אויב זיי קענען זיך נישט איינהאַלטן, זאָלן זיי חתונה האָבן;
 מחמת עס איז בעסער חתונה-צו-האַבן ווי צו ברענען. 10 און צו די
 פֿאַרהייראַטע זאָג איך אָן, פֿון נישט איך, נייערט הָאָדוֹן [אַדוֹננוּ], אַז דאָס
 אַשה זאָל זיך נישט אָפּשיידן פֿון איר מאַן -- 11 נאָר אויב זי האָט זיך
 געשיידן, זאָל זי פֿאַרבלייבן נישט-פֿאַרהייראַט, אָדער זיך איבערבעטן מיט
 דעם מאַן -- און אַ מאַן זאָל נישט פֿאַרלאָזן זיין אַשה. 12 צו די איבעריקע
 אָבער זאָג איך, נישט הָאָדוֹן [אַדוֹננוּ]: אויב אַן אַח במשיח האָט אַן
 אומגלויביק אַשה, און זי איז מַסְכִּים צו וואוינען מיט אים, זאָל ער זי נישט
 פֿאַרלאָזן. 13 און דאָס אַשה, וואָס האָט אַן אומגלויביקן מאַן, און דער איז
 מַסְכִּים צו וואוינען מיט איר, זאָל זי איר מאַן נישט פֿאַרלאָזן. 14 מחמת דער
 אומגלויביקער מאַן ווערט געהייליקט דורך דעם אַשה, און דאָס
 אומגלויביקע אַשה ווערט געהייליקט דורך דעם אַח במשיח; ווייל ווען נישט,

וואָלטן אייערע יְלָדִים געווען טמאים, נאָר איצט זענען זיי קדוּשִׁים. 15 אויב
 אָבער דער אומגלויביקער וויל זיך אָפּשיידן, לאָז ער זיך אָפּשיידן; אין
 אַזעלכע פּאַלן איז דער אָח אָדער די אַחות במשיח, איז נישט
 קנעכטיש-געבונדן; און ה' האָט אונדז באַרופֿן צו לעבן בְּשָׁלוֹם. 16 וואָרעם
 וויאַזוי ווייסטו, אָ אַשה, צי דו וועסטו ראַטעווען דיין מאַן? אָדער וויאַזוי
 ווייסטו, אָ מאַן, צי דו וועסט ראַטעווען זיין דיין אַשה? 17 נאָר ווי הָאָדוֹן
 [אַדוֹנָנוּ] האָט צוגעטיילט יעדן מענטשן, ווי ה' האָט יעדן באַרופֿן, אַזוי זאָל
 ער זיך נוהג-זיין. און אַזוי באַפעל איך אין אַלע בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות. 18 איז
 עמיצער באַרופֿן ווען אַ געמלטער, זאָל ער נישט ווערן אומגעמלט [זען
 מה"ש 21:20]. איז עמיצער באַרופֿן געוואָרן אין עַרְלָה? זאָל ער נישט געמלט
 ווערן [זען מה"ש 21:25]. 19 מילה איז גאַרנישט, און עַרְלָה איז גאַרנישט,
 נייערט שְׂמִירַת מְצוֹת ה' [זען מה"ש 21:20-25]. 20 לאָז יעדער פאַרבלייבן
 אין יענער באַרופֿונג, אין וועלכער ער איז באַרופֿן געוואָרן. 21 ביסטו באַרופֿן
 געוואָרן אַלס אַן עֶבֶד? מאַך דיר נישט קיין דאגות דעריבער; אויב אָבער דו
 קענסט באַפרייט ווערן, נוץ עס ליבער אויס. 22 מחמת דער, וואָס איז
 באַרופֿן אין הָאָדוֹן [אַדוֹנָנוּ] אַלס אַן עֶבֶד, איז באַפרייטער פון הָאָדוֹן; אַזוי
 אויך דער, וואָס איז געווען פריי, ווען ער איז באַרופֿן געוואָרן, איז עֶבֶד פון
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 23 איר זענט טייער געקויפט געוואָרן; ווערט זשע נישט
 קיין עֶבֶד פון קיין מענטשן. 24 אחים במשיח, לאָז יעדער איינער, אין וואָס
 פאַר אַ מַעֲמָד ער איז באַרופֿן געוואָרן, פאַרבלייבן אין דעם פאַר ה'. 25 און
 בּוֹנֵגַע בתּוֹלוֹת, האָב איך נישט קיין מצוה פון הָאָדוֹן [אַדוֹנָנוּ]; איך גיב אָבער
 מיין מיינונג ווי איינער, וואָס האָט געפונען רחמים ביי הָאָדוֹן [אַדוֹנָנוּ], צו זיין
 נאָמֵן. 26 איך האָלט דעריבער, אַז צוליב דער איצטיקער צָרָה, איז עס טוב
 פאַר אַ מענטשן צו זיין ווי ער איז. 27 ביסטו צוגעבונדן צו אַן אַשה? זוך
 נישט צו ווערן פריי. ביסטו פריי פון אַן אַשה? זוך נישט קיין אַשה. 28
 האָסטו אָבער חתונה געהאַט, האָסטו נישט געזינדיקט; און אויב אַ בתולה
 האָט חתונה, האָט זי נישט געזינדיקט. אָבער אַזוינע וועלן האָבן צרות אין
 דעם פלייש; און איך וואָלט אייך וועלן פאַרשוניען. 29 דאָס אָבער זאָג איך,

אחים במשיח, די צייט איז קורץ. און פון איצט-אָן זאָלן יענע, וואָס האָבן
נָשִׁים, זיין גלייך ווי זיי וואָלטן זיי נישט געהאַט; 30 און יענע, וואָס וויינען,
גלייך ווי זיי וואָלטן נישט געוויינט; און די, וועלכע זענען זיך משמח, גלייך ווי
זיי וואָלטן זיך נישט משמח געווען; און די, וועלכע קויפן איין, גלייך ווי זיי
וואָלטן גאַרנישט פאַרמאַגט; 31 און די, וועלכע געברויכן די עולם הַזֶּה,
גלייך ווי זיי וואָלטן זי נישט געברויכט; וואָרעם די געשטאַלט פון דער
עולם הַזֶּה פאַרגייט. 32 און איך וויל איר זאָלט זיין פריי פון דאגות. דער
נישט-פאַרהייראַטער, זאַרגט פּוּנוועגן די זאַכן פון הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ], וויאַזוי ער
זאָל וואוילגעפעלן ווערן הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ]; 33 דער חתונה-געהאַטער זאַרגט
פּוּנוועגן די זאַכן פון דער עולם הַזֶּה, וויאַזוי ער זאָל וואוילגעפעלן ווערן זיין
אַשָׁה, 34 און ער איז צעטיילט. און די נישט-פאַרהייראַטע אַשָׁה, און די
בתולה, זאַרגט זיך פּוּנוועגן די זאַכן פון הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ], פּדי זי זאָל זיין
קדוּשָׁה, סיי אין דעם גוף און סיי אין דעם גייסט; אָבער די חתונה-געהאַטע,
זאַרגט פּוּנוועגן די זאַכן פון דער עולם הַזֶּה, וויאַזוי זי זאָל וואוילגעפעלן
ווערן איר מאָן. 35 און דאָס זאָג איך פאַר אייער אייגענער תּוֹעֲלָת, נישט כדי
צו וואַרפן אַ נעץ אויף אייך, נייערט אַז תּתְנַהֵעוּ פְּיָאוֹת, און פּדי איר זאָלט
קענען דינען הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ] אומגעשטערט. 36 אויב אָבער עמיצער מיינט,
אַז ער טוט אָן זיין בתולה אַ חרפה, אויב זי איז אַריבער איר בלאַונג-צייט,
און אויב סע באַדאַרף אַזוי צו זיין, זאָל ער טאָן וואָס ער וויל; ער זינדיקט
נישט; זיי מעגן חתונה האָבן. 37 דער אָבער, וואָס שטייט פעסט אין זיין לֵב,
שְׂאִינוּ שְׂרוּי בְּצַרְךָ; נייערט האָט שליטה איבער זיין אייגענעם ווילן, און האָט
דאָס דאָזיקע באַשלאָסן אין זיין לֵב צו זיין שומר איבער זיין אייגענע בתולה,
אַזוי טויט ער רעכט. 38 על-כּן, דער, וואָס מאַכט חתונה זיין בתולה, טוט
טוב; און דער, וואָס מאַכט זי נישט חתונה, וועט טאָן נאָך בעסער. 39 אָן
אַשָׁה איז געבונדן צו איר מאָן ווען ער לעבט; אויב אָבער דער מאָן
שטאַרבט, איז זי פריי חתונה צו האָבן מיט וועמען זי וויל, נייערט נאָר אין
הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ]. 40 לויט מיין מיינונג, איז אָבער איר וויילער, אויב זי
פאַרבלייבט אַזוויי זי איז; און מיר שיינט אויס, אַז איך אויך האָב דעם רוּחַ

הקוֹדֶשׁ פּוֹן ה'. ה' און בּנוֹגֶע די זאַכן, וואָס מען איז מְקָרִיב צו אַלְיָלִים :
ווייסן מיר, אַז "מיר אַלע האָבן דַּעַת." וויסן בּלֶאָזט אויף, אָבֵעַר אַהֲבָה בויט
אויף. 2 אויב עמיצער מיינט, אַז ער האט דַּעַת פון עפּעס, פּאַרשטייט ער
נאָך נישט, וויאַזוי ער דאַרף פּאַרשטיין. 3 נאָר אויב עמיצער האָט אהבת ה',
דער דאַזיקער ווערט דערקענט פון ה'. 4 און וואָס שייך דעם עסן פון זאַכן,
וואָס מען איז מְקָרִיב צו אַלְיָלִים, ווייסן מיר, אַז אַן אַלְיָל איז גאַרנישט אין
דער עולם הַזֶּה, און אַז ס'איז נישטאַ קיין אלוקים, אַחוץ אָחַד. 5 און ווען
אַפילו עס געפינען זיך אַזויגערופענע "געט-ר," צי אין שְׁמִים, צי אויף דער
ערד, כָּשֶׁם שְׁיֵשׁ אַלִים רבים און אדונים רבים -- 6 דאָך פאַר אונדז נאָר אַדְנִי
אָחַד, אלוקים הָאֵב, אָב אָחַד לְכֻלָּנוּ, פון וועמען אַלץ איז, און מיר פאַר אים,
און אָדוֹן אָחַד, מְשִׁיחַ יהושע/ישוע, דורך וועמען אַלץ איז, און מיר דורך אים.
7 דאָך נישט אין כל בני אדם איז דאָ די דַּעַת; נייערט טייל, אין דער
געוואוינהייט ביז איצט צו דעם אַלְיָל, עסן עס ווי אַ קרבן צו אַן אַלְיָל; און
זייער מצפון, וואָס איז שוואַך, ווערט באַפּלעקט. 8 אָבֵעַר אַכֵל וועט אונדז
נישט ברענגט נענטער צו ה'; אויך זענען מיר נישט ערגער, אויב מיר עסן
נישט, אויך נישט בעסער, אויב מיר עסן יאָ [זען מה"ש 25-20:21 וואָס שייך
ייד און גריך ביי טיש]. 9 אָבֵעַר זעט אַז די דאַזיקע פּרִייהייט אייערע זאָל
נישט ווערן קיין מיכשול פאַר די שוואַכע. 10 וואָרעם אויב עמיצער זעט דין,
וואָס האָסט דַּעַת, זיצן ביי טיש אין דעם טעמפל פון אַן אַלְיָל, וועט נישט
זיין מצפון, אויב ער איז שוואַך, דערמוטיקט ווערן צו עסן זאַכן, וואָס מען
האָט מְקָרִיב געווען צו אַלְיָלִים? 11 און דורך דיין דַּעַת דער שוואַכער אַח
במשיח ווערט פאַרלוירן, פאַר וועמען רַבִי מלך המְשִׁיחַ איז געשטאַרבן. 12
און אַזוי, ווען איר זינדיקט קעגן די אחים במשיח, און פאַרוונדנדיק זייער
שוואַך מצפון, זינדיקט איר קעגן רַבִי מלך המְשִׁיחַ. 13 איבערדעם, אויב
מאָכֵל פאַרפירט מיין אַח במשיח צו שטרויכלען, וועל איך קיינמאָל נישט
עסן קיין פלייש, כּדי איך זאָל נישט פאַרפירן מיין אַח במשיח צו
שטרויכלען. ט בּין איך נישט פּרִיִי? בּין איך נישט קיין שליח? האָב איך נישט
געזען יהושע/ישוע אַדוֹנֵנוּ [זען מה"ש 5-3:9]? זענט איר נישט מיין ווערק אין

הָאָדוֹן? 2 אויב פֿאַר אַנדערע בין איך נישט קיין שליח, דאָך פֿאַר אייך בין איך יאָ; מחמת דער חותם פון מיין שליחות [זען גלט' 2:10] זענט איר אין הָאָדוֹן. 3 דאָס איז מיין רעכטפֿאַרטיקונג פֿאַר די, וואָס פֿאַרשן מיך אויס. 4 צי האָבן מיר נישט קיין רשות צו עסן און צו טרינקען? 5 צי האָבן מיר נישט קיין רשות אַרומצופירן אָן אַחות במשיח פֿאַר אָן אַשָה, אַזוי ווי די איבעריקע שליחים, און די אַחוהי דַמְרוּ, און בִּיפֿאַ? 6 אָדער איך נאָר און בַר-נְבֵא, האָבן מיר נישט קיין רשות צו אַרבעטן? 7 ווען דינט עס אַ זעלנער אויף זיינע אייגענע הוצאות? ווער פּלאַנצט אַ פֿרם, און עסט נישט פון אים קיין פירות? אָדער ווער פֿאַשעט אָן עֵדֶר, און עסט נישט פון דער חֶלֶב פון דער עֵדֶר? 8 צי טו איך רעדן די דאָזיקע זאַכן לויט דעם שטייגער פון מענטשן? אָדער צי זאָגט נישט די תורה אויך דאָס זעלבע? 9 מחמת סע שטייט געשריבן אין תּוֹרַת-מֹשֶׁה [רבינו]: דו זאָלסט נישט פֿאַרשליסן אָן אַקס דאָס מויל, ווען ער דרעשט [דברים 25:4]. צי זאָרגט דען ה' נאר פֿאַר אַקסן? 10 אָדער זאָגט ער עס פון אונדזערטוועגן בְּכֻלָּ? כֵּן, פון אונדזערטוועגן איז עס געשריבן געוואָרן; ווייל דער, וואָס אַקערט, דאַרף אַקערן מיט תקוה, און דער, וואָס דרעשט, אין דער תקוה צו באַקומען אַ חֶלֶק. 11 אויב מיר האָבן געזייט אין אייך רוחניותדיקע זאַכן, איז עס אַזאַ גרויסער ענין, אויב מיר וועלן שניידן אייערע ערדישע זאַכן? 12 אויב אַנדערע האָבן אַ חֶלֶק אין דעם רעכט איבער אייך, האָבן מיר נישט מער? מיר אָבער האָבן נישט אויסגענוצט דאָס דאָזיקע רעכט, נייערט מיר שטייען אַלץ אויס, כדי מיר זאָלן נישט מאַכן קיין שטערונג פֿאַר דער בשורת הגאולה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 13 ווייסט איר דען נישט, אַז די, וועלכע טוען די עבודת קוֹדֶשׁ, עסן פון די זאַכן פון דעם בֵּית מִקְדָּשׁ, און די, וועלכע דינען פֿאַר דעם מִזְבֵּחַ, נעמען זייער חֶלֶק אין דעם מִזְבֵּחַ? 14 טאקע אַזוי האָט אויך הָאָדוֹן [אַדוֹנֵנוּ] מתקן געווען, אַז די, וואָס דרשענען די בשורת הגאולה, זאָלן לעבן פון דער בשורת הגאולה. 15 איך האָב אָבער נישט אויסגענוצט קיין איינציקע פון די דאָזיקע זאַכן; און איך האָב דאָס נישט געשריבן, כדי מען זאָל עס אַזוי טון לגבי מיר; וואָרעם עס איז מיר ליבער צו שטאַרבן, ווי עמיצער זאָל צונישט מאַכן מיין

רום. 16 מחמת אויב איך דרשענען די בשורת הגאולה, דארף איך מיך נישט רימען מיט דעם, ווייל איך בין מחויב דאָס צו טאָן; וואָרעם וויי איז מיר, אויב איך טו נישט אָנזאָגן די בשורת הגאולה! 17 וואָרעם אויב איך טו דאָס דאָזיקע פּריוויליק, האָב איך אַ שְׂכָר; נאָר אויב נישט פּון מיין אייגענעם ווילן, האָב איך אַ פּאַרוואַלטונג, וואָס איז מיר אָנפּאַרטרויט געוואָרן. 18 וואָס זשע איז מיין שְׂכָר? דאָס: וואָס ווען איך טו דרשענען די בשורת הגאולה, זאָל איך קענען ברענגען די בשורת הגאולה בחנם אָן געצאָלטס, פּדי נישט אויסצונוצן מיין רעכט אין דער בשורת הגאולה. 19 וואָרעם הָגֵם איך בין פּריי פּון כל בני אדם, האָב איך מיך געמאַכט פּאַר אַ מְשִׁרֵת צו כל, פּדי איך זאָל געווינען וואָס מערער. 20 צו די ייִדן בין איך געוואָרן ווי אַ ייִד, פּדי איך זאָל געווינען די ייִדן; פּאַר די, וואָס זענען בכל חומר הדין, ווי בכל חומר הדין, ווען אַליין בין איך נישט בכל חומר הדין [זען קור"ב 3:6], פּדי איך זאָל געווינען די, וואָס זענען בכל חומר הדין; 21 צו די, וואָס זענען פעלנדיק אַ תּוֹרָה, ווי פעלנדיק אַ תּוֹרָה, ווען איך בין נישט פעלנדיק תּוֹרָה פּון ה', נייערט אונטער תּוֹרָה פּון מְשִׁיחַ [זען ישעיה 42:4], פּדי איך זאָל געווינען די, וואָס זענען פעלנדיק אַ תּוֹרָה. 22 פּאַר די שוואַכע בין איך געוואָרן שוואַך, פּדי איך זאָל געווינען די שוואַכע. איך בין געוואָרן אַלץ פּאַר כל בני אדם, פּדי בְּכָל-אֹפֶן ראַטעווען צו זיי טייל פּון זיי. 23 און איך טו אַלצדינג פּאַר דער בשורת הגאולה-וועגן, פּדי איך זאָל האָבן אַ חֵלֶק אין איר. 24 צי ווייסט איר נישט, אַז די, וואָס לויפן אויף דער אַרענע, לויפן אַלע, אָבער נאָר איינער דערלאַנגט דעם פּרייז? אַזוי זאָלט איר לויפן, פּדי איר זאָלט עס באַקומען. 25 און יעדער אַטלעט, באַהערשט זיך אין אַלעם. און זיי טוען עס פּדי זיי זאָלן באַקומען אַ פּאַרדאַרבלעכען קרוין; מיר אָבער אַן אומפּאַרדאַרבלעכען. 26 דעריבער לויף איך אַזוי, נישט ווי אומזיכער; איך באַקס נישט אַזוי ווי איינער, וואָס שלאָגט די לויפּט; 27 נאָר איך אונטערדריק מיין גוף, און האַלט אים אין קנעכטשאַפט, כּדי בשעת איך דרשן צו אנדערע, זאָל איך אַליין נישט פּאַרוואַרפן ווערן [זען רומ' 8:13]. 28 איך וויל אַז איר זאָלט וויסן, אחים במשיח, אַז אַלע אבותינו זענען געווען

אוינטער דעם וואַלקן, און אַלע זענען אַריבערגעגאַנגען איבער דעם ים; 2 און
 אַלע זענען מקוה מים געטובלט געוואָרן צו משהן אין דעם וואַלקן און אין
 דעם ים; 3 און אַלע האָבן געגעסן די זעלביקע רוחניותדיקע אַכל; 4 און אַלע
 האָבן געטרונקען דעם זעלביקע רוחניותדיקע געטראַנק; וואָרעם זיי האָבן
 געטרונקען פון דעם רוחניותדיקן צור, וועלכער האָט זיי באַגלייט; און דער
 צור איז געווען מְשִׁיחַ. 5 דאָך זענען די מערסטע פון זיי האָט ה' נישט געהאַט
 קיין וואוילגעפעלן [זען מתי 23-21:7]; וואָרעם זיי זענען אומגעקומען אין
 דער מדבר. 6 און די דאָזיקע זאַכן זענען געשען אלס פאַרבילדער פאַר
 אונדזערטוועגן, פדי מיר זאָלן נישט גלוסטן נאָך קיין רעות, ווי יענע האָבן
 געגלוסט. 7 און איר זאָלט אויך נישט זיין קיין געצנדינער, ווי אַ טייל פון זיי
 זענען געווען; ווי סע שטייט געשריבן: וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׂתוּ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק
 [שמות 32:6]. 8 און לאַמיר אויך נישט מזנה זיין, ווי אַ טייל פון זיי האָבן
 מזנה-געווען, און עס זענען געפאַלן אין יום אַחַד 23,000. 9 לאַמיר אויך
 נישט אויספרוואון האַדון, ווי אַ טייל פון זיי האָבן אויסגעפרוואוט, און
 זענען אומגעקומען פון די שלאַנגען. 10 איר זאָלט אויך נישט מורמלען, ווי אַ
 טייל פון זיי האָבן געמורמלט, און זענען אומגעקומען דורך דעם מְשַׁחִית. 11
 און די דאָזיקע זאַכן זענען געשען צו זיי פאַר אַ פאַרבילד; און זיי זענען
 פאַרשריבן געוואָרן צו זיין אַ מוסר פאַר אונדזערטוועגן, אויף וועמען דער
 סוף פון די וועלט-צייטן האָט גענעענט. 12 על-כן, לאַז דער, וואָס מיינט, אַז
 ער שטייט, זיין שומר, אַז ער זאָל נישט פאַלן. 13 קיין נסיון האָט אייך נישט
 אַנגעכאַפט, אחוץ וואָס איז ווי אַ מענטש קען פאַרטראַגן. אַבער ה' איז
 נאָמֵן, וועלכער וועט אייך נישט לאַזן אויסגעפרוואוט ווערן איבער אייערע
 כוחות; נאָר צוזאַמען מיט דעם נסיון וועט ער אויך מאַכן אַן אויסוועג, כדי
 איר זאָלט קענען ביישטיין. 14 דערפאַר, באַליבטע מיינע, אַנטלויפט פון
 עבֹדֵת אֱלִילִים 15 איך רעד ווי צו פאַרשטענדיקע; מְשַׁפֵּט איר אַלִיין, וואָס
 איך זאָג. 16 דער פֹּס פון בְּרָכָה, אויף וועלכן מיר מאַכן אַ בְּרָכָה, צי איז ער
 דען נישט חברותאשאפט מיט דעם דָם פון דעם מְשַׁחִיחַ? די מְצָה, וואָס מיר
 ברעכן, צי איז דאָס נישט חברותאשאפט מיט דעם בָּשָׂר [זען בָּשָׂר, תהלים

אָדער דער משיחס ברית חדשה קהלה פון ה'; 33 טאקע ווי אויך איך באַמי
זיך צו געפעלן לְכֵלֶם בְּכָל דְבָר, און זיך נישט מיין אייגענעם נוצן, נייערט
דעם נוצן פון דעם רבים, כדי זיי זאלן געראַטעוועט ווערן [פון זעם ה', זען
רומ' 1:18]. יא זייט מיינע [רב שאולס] נאָכפאלגער, אזוי ווי אויך איך בין פון
רבי מלך המשיח. 2 און איך לויב אייך, אחים במשיח, וואָס איר געדענקט
מיך אין אַלצדינג, און זוכרים די מְסֻרַת [מסרות הזקני עדת בני ישראל פון
דרך ה'] אַז מסרתי צו אייך [מסרה פון הזקנים פון עדת בני ישראל פון
יהודים אין רבי מלך המשיח און אין ארטאדאקסיש יידיש אמונה, זען יהודה
1:3; מה"ש 20-25:21]. 3 איך וויל אָבער, אַז איר זאָלט וויסן, אַז דער קאַפּ
פון יעדן מאַן איז מְשִׁיחַ, און דער קאַפּ פון יעדן אָשה איז דער מאַן, און דער
קאַפּ פון מְשִׁיחַ איז ה'. 4 יעדער מאַן, וואָס איז דאווענען [זען לוקס 4:1-11],
אָדער זאָגט נביאות, און ער האַלט פאַרדעקט זיין קאַפּ [מיט זיין פרוי'ס
כְּסוּת ראש אָדער טיכל], פאַרשעמט ער זיין קאַפּ [זען דברים 5:22]. 5 און
יעדע אָשה, וואָס איז דאווענען [זען לוקס 4:1-11], אָדער זאָגט נביאות, און
איר קאַפּ איז אָפּגעדעקט, פאַרשעמט זי איר קאַפּ; מחמת עס איז איינס
און דאָס זעלבע ווי זי וואָלט געווען געגאָלט. 6 וואָרעם אויב אַ פרוי איז
נישט פאַרהילט, זאָל זי זיך אויך אָפּשערן; נאָר אויב עס איז אַ בָּזוּיִן פאַר אַ
ווייב צו זיין אָפּגעשוירן, אָדער געגאָלט די האָר, זאָל זי זיך פאַרהילט. 7
וואָרעם אַ מאַן איז נישט מחויב צו האַלטן זיין קאַפּ פאַרדעקט, ווייל ער איז
דאָס אָפּבילד און כְּבוֹד ה' [זען שמות 28:39, כָּפֶה איז נישט דאָ דערמאנט,
זען מצנפת; שמות 28:39, רב שאול רעדט צו דער מענטש וואס איז אַ
נישט-איד; נישט לְבוּש קוֹד אין קְהֵלָה פון משיח פאר כהנים, זען מה"ש 6:7];
דאָס אָשה אָבער איז דער כְּבוֹד פון דעם מאַן -- 8 מחמת דער מאַן איז
נישט פון דער אָשה, נייערט די אָשה פון דעם מאַן; 9 אויך איז דער מאַן
נישט באַשאַפן געווארן צוליב דער פרוי, נאָר די פרוי צוליב דעם מאַן -- 10
על-כֵּן, דאַרף אַן אָשה האָבן אַ שליער אויף איר קאַפּ, צוליב די מְלֶאכִים.
11 אָבער אין האָדוֹן [אָדוֹנֵנו] איז דאָס אָשה נישט אַן דעם מאַן, אויך נישט
דער מאַן אַן דעם אָשה. 12 ווייל ווי דאָס אָשה איז פון דעם מאַן, אזוי איז
אויך דער מאַן דורך דעם אָשה; אַלץ אָבער איז פון ה'. 13 משפט איר ביי

זיך אַליין; צי איז עס שיין, אַז אַן אַשׂה זאָל דאווענען [זען לוקס 4-11:1] צו
 ה' נישט פאַרהילט? 14 צי טוט אַפילו די טבע אַליין אייך נישט לערנען, אַז
 אויב אַ מאַן האָט לאַנגע האָר, איז עס אַ חרפה פאַר אים [זען דברים 22:5,
 היות ווי לאַנג האָר פון די פרוי פאַרהילן די בוזעם פאר צניעות, זען 11:15
 קור"א], 15 נאָר אויב אַן אַשׂה האָט לאַנגע האָר, איז עס אַ כְּבוֹד פאַר איר;
 ווייל די האָר זענען איר געגעבן געוואָרן פאַר אַ שלייער. 16 אויב אָבער
 עמיצער האָט בדעה צו זיין ליבהאַבער פון מחלוקות, האָבן מיר נישט אַזאַ
 מנהג, און אויך נישט די משיחַס בְּרִית הַחֲדָשָׁה קהילות פון ה' [זען מה"ש
 25-20:21]. 17 ווען אָבער איך גיב אייך דעם דאָזיקן באַפעל, לויב איך אייך
 נישט, וואָס איר קומט זיך צוזאַמען נישט פּונוועגן דעם בעסערן, נייערט
 פּונוועגן דעם ערגערן. 18 וואָרעם קודם-כָּל, ווען איר קומט זיך צוזאַמען
 אין דער משיחַס ברית חדשה קהלה, הער איך, אַז מַחְלוֹקֶת זענען פאַראַן
 צווישן אייך; און טיילווייז גלויב איך עס. 19 וואָרעם סע מוזן אויך זיין
 כִּיתוֹת צווישן אייך, כּדי די אויסגעפרואוּטע צווישן אייך, זאָלן קענען
 אַנטפלעקט ווערן. 20 על-כֵּן, ווען איר קומט זיך צוזאַמען, איז עס נישט
 מעגלעך צו עסן דעם סועדת משיחַ; 21 וואָרעם יעדער איינער נעמט פאַרויס
 זיין אייגן מאָלצייט בשעת דעם עסן; און איינער איז הונגעריק, און אַן
 אַנדערער איז שיכור. 22 וואָס? צי האָט איר נישט קיין בָּתִּים וואו צו עסן און
 צו טרינקען? אָדער צי זענט איר מבזה די קהלת ה', און זענט מבִּיש די, וואָס
 האָבן גאַרנישט? וואָס זאָל איך אייך זאָגן? זאָל איך אייך לויבן? פאַר דעם
 לויב איך אייך נישט. 23 מחמת איך האָב מקבל געווען פון הָאֲדוֹן דאָס,
 וואָס אויך מְסֻרְתֵי צו אייך, אַז הָאֲדוֹן יהושע/ישוע האָט אין דער לִילָה הזֹּה,
 אין וועלכער ער איז פאַרראָטן געוואָרן, גענומען מַצה פאַר המוציא, 24 און
 אַזוי ווי ער האָט אַ בָּרְכָה געמאַכט, האָט ער זי צעבראַכן, און געזאָגט: דאָס
 איז מיין בָּשָׂר [זען בָּשָׂר פון לאַם פון אלוקים, תהלים 10-9:16; בראשית 12:8;
 ישעיה 53:7], וואָס ווערט צעבראַכן פאַר אייערטוועגן; טוט דאָס דאָזיקע
 לזכרון פון מיר. 25 און אויף אַזאַ אופן אויך דעם כּוֹס, נאָך דער סעודה, אַזוי
 צו זאָגן : דער דאָזיקער כּוֹס איז הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה [ירמיהו (31-34) 31:30-33]

אין מיין דָם; טויט דאָס, ווען איר טרינקט דערפון, לזכרון פון מיר. 26
 וואָרעם ווען איר עסט די מצה, און טרינקט דעם פֿוס, טויט איר דרשענט
 דעם הסתלקות של משיח האָון, ביז ער קומט [זען יג עקרים, אני מאמין
 בביאת המשיח]. 27 על-כן, ווער סע וועט עסן די מצה, און טרינקען דעם
 פֿוס פון האָדון אויף אַן אומווערדיקן אופן, וועט זיך פאַרשולדיקן קעגן
 דעם בָּשָׂר און דעם דָם פון האָדון [זען שמות 8-7:12]. 28 נאָר לאַז אַ מענטש
 זיך אַליין אויספרואוון, און דאָן זאָל ער עסן פון דער מצה און טרינקען פון
 דעם פֿוס. 29 וואָרעם דער, וואָס טויט עסן און טרינקען, עסט און טרינקט אַ
 גָזֵר דִין אויף זיך אַליין, אויב ער מאַכט נישט קיין הַבְּדֵל צווישן דעם בָּשָׂר פון
 האָדון. 30 איבערדעם זענען רבים פון אייך שוואַך און חולים, און נישט
 ווינציק זענען איינגעשלאָפן דעם שלאָף פון טויט. 31 אויב אָבער מיר טוען
 זיך אַליין אויספרואוון, וועלן מיר נישט געמשפט ווערן; 32 און ווערן מיר
 שוין געמשפט, ווערן מיר געציכטיקט פון האָדון, כּדי מיר זאָלן נישט
 פאַרמשפט ווערן צוזאַמען מיט דער עולם הַזֶּה. 33 על-כן, מיינע אחים
 במשיח, ווען איר קומט זיך צוזאַמען צו עסן, וואָרט איינער אויף דעם
 אַנדערן. 34 און אויב עמיצער איז הונגעריק, זאָל ער עסן אין דער היים, כּדי
 אייער צונויפקומען זאָל נישט ווערן קיין פאַרשולדיקונג. און דאָס איבעריקע
 וועל איך מתקן זיין, ווען איך וועל קומען. יב און בנוגע מתנות פון דעם רוח
 הקודש, אחים במשיח, וויל איך נישט איר זאָלט זיין אומוויסנד. 2 איר
 ווייסט, אַז ווען איר זענט געווען שייגעץ [זינדיקער], האָט איר זיך געלאָזט
 פירן צו יענע שטומע אַלילים, וויאָזוי נאָר מע האָט אייך געפירט. 3 על-כן,
 בין איך אייך מוֹדִיע, אַז קיינער, וואָס רעדט דורך דעם רוח הקודש פון ה',
 זאָגט: יהושע/ישוע זאָל זיין חָרָם! און קיינער קען נישט זאָגן: יהושע/ישוע
 הוא אָדֹנִי, אחוץ דורך דעם רוח הקודש. 4 און סע זענען פאַראַן פאַרשידענע
 מתנות, אָבער דער זעלבער רוח הקודש; 5 און סע זענען פאַראַן פאַרשידענע
 אַבֹּדוֹת, אָבער דער זעלבער אָדֹנִי, 6 און די ווירקונגען זענען פאַרשיידן
 אָבער דער זעלביקער אלוקים, וועלכער ווירקט אַלץ אין אַלעם. 7 נאָר יעדן
 איינעם איז געגעבן געוואָרן די התגלות פון דעם רוח הקודש צום ניצן. 8

וואָרעם איינעם איז געגעבן געוואָרן דורך דעם רוח־הקודש דאָס דָבָר פון
 חכמה [זען מה"ש 16:7], און אַן אַנדערן דאָס דָבָר פון דַעַת [זען מה"ש 5:3],
 לויט דעם זעלבן רוח־הקודש; 9 אַן אַנדערן אַמונה [זען מתי 17:20], דורך
 דעם זעלבן רוח־הקודש, און אַן אַנדערן מַתְנוֹת פון היילן [מה"ש 3:6-16]
 דורך דעם איינעם רוח־הקודש, 10 אַן אַנדערן צו טאָן וואונדער [זען יוחנן
 11:42-43], און צו אַן אַנדערן נבואה [זען מה"ש 11:28], און אַן אַנדערן צו
 אונטערשיידן גייסטער [זען מה"ש 16:16], אַן אַנדערן פאַרשידענע מינים
 לשונות [זען קור"א 14:26], און אַן אַנדערן דאָס פאַרטייטשן פון לשונות [זען
 קור"א 14:26]. 11 אָבער דאָס אלץ טויט ווירקן דער איינער און דער זעלבער
 רוח־הקודש, וואָס פאַרטיילט יעדן איינעם באַזונדער אַזוויי ער וויל. 12
 וואָרעם אַזוויי דער גוף איז איינער, און האָט אַברים רבים, און די אלע
 אַברים פון דעם גוף, הַגִּם זיי זענען רבים, זענען איין גוף, אַזוי איז אויך
 מְשִׁיחַ. 13 וואָרעם דורך איין רוח־הקודש זענען מיר אלע מקוה מים
 געטובלט געוואָרן אין איין גוף, סיי ייד אָדער לאַ-ייד, סיי עָבֵד אָדער פֶּרִי; און
 זענען אלע אָנגעטרונקען געוואָרן מיט איין רוח־הקודש. 14 ווייל דער גוף
 איז נישט איין אַבר, נייערט רבים. אויב דער פּוֹס זאָל זאָגן : ווייל איך בין
 נישט קיין האַנט, געהער איך נישט צום גוף, געהערט ער דערפאר נישט צום
 גוף? 16 און אויב דאָס אויער זאָל זאָגן : ווייל איך בין נישט קיין אויג, געהער
 איך נישט צום גוף, געהערט עס דערפאר נישט צום גוף? 17 אויב דער
 גאַנצער גוף וואָלט געווען אַן אויג, וואו וואָלט געווען דער חוש השמיעה? און
 אויב ער וואָלט אינגאַנצן געווען געהער, וואו וואָלט געווען דער חוש-הַרִיחַ?
 18 איצט אָבער האָט ה' געשטעלט די אַברים, יעדן איינעם פון זיי אין דעם
 גוף, אַזוויי אים איז וואוילגעפעלן געוואָרן. 19 און אויב זיי וואָלטן אלע
 געווען איין אַבר, וואו וואָלט געווען דער גוף? 20 אַזוי אָבער זענען זיי אַברים
 רבים, נאָר איין גוף. 21 און דאָס אויג קען נישט זאָגן צו דער האַנט: איך
 דאַרף דין נישט האָבן; אָדער דער קאָפּ צו די רגלים : איך דאַרף אייך נישט
 האָבן! 22 נייערט להיפך, יענע אַברים פון דעם גוף, וואָס זענען אויס צו זיין
 שוואַכער, זענען גראַד נויטווענדיק. 23 און יענע טיילן פון דעם גוף, וואָס

מיר מיינען, זיי זענען ווייניקער חָשוב, די דאָזיקע באַשענקען מיר מיט מער
 כְּבִיד; און אונדזערע מיאוסע טיילן האָבן אַ סך מער ליבלעכקייט, 24 ווען
 אונדזערע ליבלעכע טיילן נייטיקן זיך נישט דערין. אָבער ה' האָט אזוי
 צוואַמענגעזעצט דעם גוף, און געגעבן מער כְּבוֹד יענעם טייל, וואָס איז
 געווען געמינערט, 25 פּדי סע זאָל נישט זיין קיין מַחְלוֹקָה אין דעם גוף,
 נייערט, אַז די אַברים זאָלן טראָגן די זעלבע זאָרג איינער פאַר דעם אַנדערן.
 26 און אויב איין אַבר טוט ליידן, ליידן מיט אים אלע אַברים; אָדער ווערט
 איין אַבר באַקומט כבוד, אַזוי פרייען זיך מיט אים אלע אַברים. 27 אָבער
 איר זענט דער גוף פון מְשִׁיחַ, און באַזונדערע אַברים פון אים. 28 און ה'
 האָט טייל אויפגעשטעלט אין דער משיחַס ברית חדשה קהלה, ערשטנס
 שליחים, צווייטנס נביאים, דריטנס מוֹרִים, דאָן עוֹשֵׂי נְסִים, דאָן מְתַנּוֹת
 הַרְפוּי, העלפערס, פאַרוואַלטונגען, מַיִנים פון לשונות [ווען איר קומט זיך
 צוזאַמען] 29 צי זענען כל שליחים? זענען כל נביאים? זענען כל מוֹרִים? כל
 עוֹשֵׂי נְסִים? 30 האָבן אלע מְתַנּוֹת פון רפואות? צי רעדן כל מיט לשונות
 [ווען איר קומט זיך צוזאַמען, זען קור"א 14:30-31]? טוען אלע פאַרטייטשן?
 31 באַגערט אָבער פליסיק די גרעסערע מְתַנּוֹת, און אויסערדעם ווייז איך
 אייך אָן אַ זייער אויסגעצייכנטן דָרְךַ. יג אויב איך זאָל רעדן מיט לשונות פון
 בני אדם און פון מַלְאָכִים, און האָב נישט קיין אַהֲבָה, בין איך געוואָרן ווי
 קלינגענדיק מעש, אָדער אַ שאַלנדיקער צימבל. 2 און אויב איך האָב די
 מְתַנּה פון נבואה, און ווייס עלא סודות און יעדע דערקענטעניש, און אויב
 איך זאָל האָבן די גאַנצע אָמונה, אַזוי, אַז איך זאָל קענען איבערשטעלן
 הָרִים, און האָב נישט קיין אַהֲבָה, בין איך גאָרנישט. 3 און אויב איך טייל
 אויס מיין גאַנץ פאַרמעגן, און גיב מיין גוף צום פאַרברענען, און האָב נישט
 קיין אַהֲבָה נוצט עס מיר גאָרנישט. 4 אַהֲבָה איז סבלנותדיק וּנְדִיבָה; אַהֲבָה
 איז נישט מקנא; אַהֲבָה רימט זיך נישט אַליין, און איז נישט אויפגעבלאַזן. 5
 זי באַנעמט זיך נישט געמיין, זי זוכט נישט דאָס איריקע, זי דערצערנט זיך
 נישט, טראַכט נישט קיין רָעָה, 6 זי פרייט זיך נישט אין קיין עוולה, נייערט
 פרייט זיך מיט דעם אָמת. 7 אַלץ פאַרטראַגט זי, אַלץ גלויבט זי, אַלץ האַפֵּט

זי, אלץ פארטראָגט זי. 8 אַהָבָה וועט קיינמאָל נישט אויפהערן. אויב אָבער
 סע זענען פאַראַן נבואות, וועלן זיי אָפּגעטאָן ווערן; אויב לשונות, וועלן זיי
 אויפהערן; אויב דַעַת, וועט זי אָפּגעטאָן ווערן. 9 וואָרעם מיר ווייסן
 טיילווייז, און אונדזער נביאות-זאָגן איז טיילווייז; 10 אָבער ווען דאָס
 שלימותדיקע וועט קומען, וועט דאָס, וואָס איז טיילווייז, אָפּגעטאָן ווערן.
 11 ווען איך בין געווען אַ ילָד, האָב איך גערעדט ווי אַ ילָד, האָב
 פאַרשטאַנען ווי אַ ילָד, האָב געטראַכט ווי אַ ילָד; ווען, אָבער, איך בין
 געוואָרן אַ מאַן, האָב איך אַוועקגעלייגט די קינדישע זאַכן. 12 וואָרעם איצט
 זעען מיר אין אַ שפיגל, און אין רעטענישן; יעמאָלט אָבער פֿנים-אַל-פֿנים,
 איצט פאַרשטיי איך טיילווייז, יעמאָלט אָבער וועל איך דערקענען, פונקט
 אַזוויי איך בין אויך דערקענט. 13 און איצט בלייבט אַמונה, תְּקוּהָה, אַהָבָה;
 די דאָזיקע 3; און דאָס גרעסטע פון די דאָזיקע איז אַהָבָה. יד שטרעבט נאָך
 אַהָבָה, און באַגערט פלייסיק רוחניותדיקע מַתָּנוֹת; בעסער אָבער, אַז איר
 זאָלט קענען נביאות זאָגן. 2 וואָרעם דער, וואָס רעדט אין אַן אומבאַקאַנט
 לָשׁוֹן, טוט נישט רעדן צו בני אדם, נייערט צו ה'; מחמת קיינער פאַרשטייט
 אים נישט, און ער טוט רעדן שוודות אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [זען יהודה 1:20],
 3 אָבער דער, וועלכער זאָגט נביאות, טוט רעדן צו מענטשן פאַר זייער
 אויפבויע, און מוסר, און טרייסט. 4 דער, וואָס רעדט אין אַ לָשׁוֹן, בויט
 זיך אַליין אויף; אָבער דער, וואָס זאָגט נביאות, בויט אויף די משיחס ברית
 חדשה קהֶלֶה. 5 און איך וואָלט וועלן, אַז איר זאָלט אלע רעדן מיט
 אומבאַקאַנט לשונות; בעסער אָבער, אַז איר זאָלט נביאות זאָגן. און
 גרעסער איז דער, וואָס זאָגט נביאות, איידער דער, וואָס טוט רעדן אין
 אומבאַקאַנט לשונות [זען מרק' 16:17], אחוץ ער פאַרטייטשט, כדי
 אויפצובויען די משיחס ברית חדשה קהֶלֶה. 6 און איצט, אחים במשיח, אויב
 איך זאָל צו אייך קומען און רעדן אין אומבאַקאַנט לשונות, וואָס וועל איך
 אייך דערמיט העלפן, אויב איך וועל נישט רעדן צו אייך דורך אַן התְּגַלּוּת,
 אָדער דְּבַר דַעַת, אָדער דְּבַר נבואה, אָדער דְּבַר הוֹרָאָה? 7 אַפילו
 נישט-לעבעדיקע זאַכן, וואָס גיבן אַרויס אַ קלאַנג, צי אַ פלייט, אָדער אַ

האַרף, אויב זיי גיבן נישט אַרויס קיין חילוק אין די טענער, וויאַזוי וועט מען
וויסן וואָס סע ווערט געשפּילט אויף דער פּלייט אָדער אויף דער האַרף? 8
וואָרעם ווען דער חֲצוּצָרָה גיט אַרויס אַן אומבאַשטימטן קוּל, ווער וועט זיך
גרייטן צו מלחמה? 9 אַזוי אויך מיט אייך, ווען איר וועט נישט מיט דער
צונג אַרויסרעדן פאַרשטענדיקע רייד, וויאַזוי וועט מען וויסן, וואָס סע
ווערט גערעדט? ווייל איר וועט רעדן אין דער לופּט אַריין. 10 עס זענען
פאַראַן ווער ווייס וויפל מיינים לשונות אין דער עולם הזה, און קיינס איז
נישט אַן אַ זין. 11 על-כן, אויב איך פאַרשטיי נישט די באַדייטונג פון דעם
לָשון, וועל איך זיין פאַר דעם, וואָס רעדט, אַ פרעמדער; און דער, וואָס
רעדט, וועט זיין פאַר מיר אַ פרעמדער. 12 אַזוי אויך מיט אייך; הָיוֹת איר
זענט אייפּעריק אין רוחניותדיקע מַתָּנוֹת, זוכט אַז איר זאָלט האָבן אַ שפע
פאר דער אויפבויען פון דער קהלה. 13 דערפאַר, זאָל דער, וואָס רעדט אין
אַן אומבאַקאַנט לָשון, דאווענען [זען לוקס 4:11], אַז ער זאָל קענען
פאַרטייטשן. 14 וואָרעם אויב איך בין דאווענען אין אַן אומבאַקאַנט לָשון,
איז מייך גייסט דאווענען [זען יהודה 1:20]; מייך פאַרשטאַנד אָבער איז אַן
פירות. 15 על-כן, וואָס מיינט עס? איך וועל דאווענען מיט דעם גייסט [מיט
נייע לשונות, זען מרק' 16:17; יהודה 1:20], און איך וועל אויך דאווענען מיט
דעם פאַרשטאַנד; איך וועל זינגען מיט דעם גייסט [מיט נייע לשונות], און
איך וועל אויך זינגען מיט דעם פאַרשטאַנד. 16 ווייל ווען דו מאכסט אַ
בְּרָכָה מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [מיט נייע לשונות], וויאַזוי וועט דער, וועלכער
פאַרנעמט דעם פּלאַץ פון דעם נישט-געלערנטן, זאָגן אָמֵן אויף דיין בְּרָכָה?
ער ווייסט דאָך נישט וואָס דו זאָגסט. 17 וואָרעם דו מאַכסט טאַקע די
בְּרָכָה ריכטיק, אָבער דער אַנדערער איז נישט אויפגעבויט. 18 איך זאָג ברוך
ה', אַז איך רעד אין אומבאַקאַנט לשונות מער ווי איר אלע. 19 דאָך אין דער
משיחס ברית חדשה קהלה וואָלט איך ליבער וועלן רעדן 5 דבָּרִים מיט מייך
פאַרשטאַנד, כּדי איך זאָל אויך אַנדערע לערנען, איידער 10,000 דבָּרִים אין
אַן אומבאַקאַנט לָשון. 20 אחים במשיח, זייט נישט קיין ילדים אין
פאַרשטאַנד; דאָך אין רשעות זייט עופעלעך, אָבער אין פאַרשטאַנד זייט

מִבְּגָרִים. 21 אין דער תורה שטייט געשריבן : כי בלעגגי שפה ובלשון אחרת
 ידבר אל-הָעַם הַזֶּה וְלֹא אָבוּא שְׁמוֹעַ, זאָגט ה' [דברים 28:49]; ישעיה
 22 על-כן, זענען לשונות פאר אַ צייכן [אות], נישט פאר די
 משיחיסט מאמינים, נייערט פאר די אומגלויביקע; ווען נביאות-זאָגן איז
 נישט פאר די אומגלויביקע, נייערט פאר די, וואָס גלויבן. 23 על-כן, אויב די
 גאַנצע משיחיס ברית חדשה קהלה זאָל זיך צונויפקומען אינאיינעם אין
 פארברענג, און אלע זאָלן רעדן אין אומבאקאנט לשונות, און סע קומען
 אַריין עם-האַרץ, אָדער אפיקורוס, צי וועלן זיי נישט זאָגן, אַז איר זענט
 משוגע? 24 אויב אָבער אלע זאָלן נביאות-זאָגן, און סע קומט אַריין אַן
 אפיקורוס אָדער אַן עם-האַרץ, ווערט ער פון אלעמען געמוסרט, און
 געמשפט ווערן פון אלעמען; 25 און די פאַרבאַרגענישן פון זיין לב ווערן
 אַנטפלעקט; און ער וועט פאַלן אויף זיין פנים אין השתחוויה צו ה', און מודה
 זיין, אַז ה' איז באמת צווישן אייך. 26 וואָס זשע מיינט עס, אחים במשיח?
 ווען איר קומט צוזאַמען, האָט יעדער איינער אַ מזמור, אַ לערנונג, אַ
 התגלות, אַ לשון, אַ פאַרטייטשונג, זאָל אַלץ געטאָן ווערן צו דערבויאונג. 27
 אויב עמיצער רעדט אין אַ לשון, זאָל עס זיין צווייענווייז, אָדער העכסטנס
 זאלבעדריט, און איינער נאָך דעם אַנדערן, און איינער זאָל פאַרטייטשן; 28
 ווען אָבער עס געפינט זיך נישט קיין פאַרטייטשער, זאָל מען שווייגן אין
 דער משיחיס ברית חדשה קהלה, און רעדן פאר זיך אַליין און צו ה'. 29 זאָלן
 2 אָדער 3 נביאים רעדן, און לאָזן די אַנדערע משפטן [זען יוח"א 4:6]. 30
 אויב אָבער אַן התגלות וועט קומען אויף אַן אַנדערן, וואָס זיצט דערביי, זאָל
 דער ערשטער שווייגן. 31 וואָרעם איר אלע קענט נביאות-זאָגן איינער נאָך
 דעם אַנדערן, כדי אלע זאָלן לערנען, און אלע זאָלן זיין געטרייסט. 32 און
 די גייסטער פון די נביאים זענען אינטערטעניק צו די נביאים. 33 וואָרעם ה'
 איז נישט קיין אלוקים פון מְהוּמָה, נייערט פון שָׁלוֹם. 34 ווי אין אלע משיחיס
 בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון די קדושים זאָלן די ווייבער אויך שווייגן [נישט
 אַרויסכאַפן זיך צו זייער מאנען] אין די קהילות; וואָרום זיי האָבן נישט קיין
 רשות צו רעדן, נייערט צו זיין אונגעברטעניק, ווי סע זאָגט אויך די תורה

[בראשית 3:16]. 35 און אויב זיי ווילן עפעס לערנען, זאָלן זיי פּרעגן זייערע אייגענע מענער אינדערהיים. וואָרעם עס איז אַ חרפה פאַר אַ ווייב צו אַרויסכאַפּן זיך אין דער קהלה. 36 וואָס? צי איז דאָס דָבָר ה' פון אייך אַרויסגעגאַנגען [זען מה"ש 21:20-25]? אָדער איז עס פאַר אייך אַליין געקומען [זען רומ' 1:16]? 37 אויב עמיצער מיינט אַז ער איז אַ נביא, אָדער אַן אַיש רוחני, זאָל ער פאַרשטיין, אַז דאָס, וואָס איך שרייב צו אייך, איז אַ מצוה פון הָאָדוֹן. 38 אויב עמיצער וויל עס נישט מִפִּיר, לֹא יִכַּר בּוֹ. 39 על-כן, מיינע אחים במשיח, באַגערט נביאות צו זאָגן, און פאַרווערט נישט צו רעדן אין אומבאַקאַנט לשונות. נאָר זאָל אַלץ געטאָן ווערן אַנשטענדיק און מיט אַ סדר. טו און איך דערמאָן אייך, אחים במשיח, די בשורת הגאולה, וואָס איך האָב אייך געדרשענט, און וואָס איר האָט אויך מקבל געווען, און אין וועלכער איר שטייט פעסט, 2 דורך וועלכער איר ווערט אויך געראַטעוועט [פון זַעם ה', זען רומ' 1:18], אויב איר וועט האַלטן דאָס דָבָר, וואָס איך האָב אייך געדרשענט - אחוץ איר האָט געגלויבט אומזיסט [זען קור"א 15:14-19]. 3 וואָרעם אייך קודם-כָּל מִסְרֵתֵי דאָס, וואָס אויך איך האָב מקבל געווען: אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געשטאַרבן פאַר אונדזערע עבירות, לויט די כתבי הקודש [זען בראשית 3:15; ישעיה 53:5-12; תהלים 22:17 מְגִלוֹת יָם הַמֶּלַח; דניאל 9:24-26], 4 און אַז ער איז נקבר געוואָרן [זען ישעיה 53:9], און אַז ער איז אויפגעשטאַנען תְּחִיַת-הַמֵּתִים דעם דריטן יום, לויט ווי סע שטייט געשריבן [הושע 6:2; תהלים 10-9:16; יונה 2:1; מלכים ב 20:5], 5 און אַז ער האָט זיך באַוויזן צו כִּיפּאָן, דאָן צו די 12. 6 דאָן האָט ער זיך באַוויזן צו מער ווי 500 אחים במשיח אויף איינמאַל, און די מיינסטע פון זיי לעבן נאָך ביז איצט [56 סה"נ], נאָר טייל זענען אַנטשלאָפּן געוואָרן [שלאָפּן פון טויט]. 7 דאָן האָט ער זיך באַוויזן צו יעקבן [זען גלט' 19-18:1]; יעקב 1:1-5:20], דאָן צו אַלע שליחים. 8 און צום סוף פון אַלע, ווי צו דעם מִפִּיל קינד, האָט ער זיך אויך באַוויזן צו מיר. 9 וואָרעם איך בין דער סאַמע קלענסטער פון די שליחים, און בין נישט ווערט גערופּן צו ווערן אַ שליח, ווייל איך האָב גערוֹדֶפּט די משיחס ברית חדשה קהלה פון ה'. 10 נאָר דורך

דעם חֶסֶד פון ה' בין איד, וואָס איד בין; און זיין חֶסֶד צו מיר איז נישט
 געווען ארויסגעוואָרפן, נייערט איד האָב מיך געמיט מער פון זיי אלעמען;
 דאָך נישט איד, נייערט דער חֶסֶד פון ה', וואָס איז געווען מיט מיר. 11
 על-כן, צי דאָס איז איד, אָדער זיי, אַזוי דרשענען מיר, און אַזוי האָט איר
 געגלויבט. 12 אויב אָבער פון משיח ווערט געדרשנט, אַז ער איז
 אויפגעשטאַנען תּחִית-הַמֵּתִים, וויאַזוי זאָגן טייל פון אייד, אַז ס'איז גאָר
 נישטאָ קיין תּחִית-הַמֵּתִים? 13 און אויב עס איז נישטאָ קיין תּחִית-הַמֵּתִים,
 איז אויך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נישט אויפגעשטאַנען. 14 און אויב רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ איז נישט אויפגעשטאַנען, יעמאַלט איז אונדזער דרשענען פוסט, און
 אייער אָמונה איז אויך אומזיסט. 15 און אויך מיר זענען עידי שקר פון ה',
 ווייל מיר האָבן עדות געזאָגט קעגן ה', אַז ער האָט אויפגעוועקט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ, וועמען ער האָט נישט אויפגעוועקט, אויב ס'איז אָמת, אַז די מֵתִים
 וועלן נישט אויפשטיין [זען דניאל 12:2]. 16 וואָרעם אויב די מֵתִים ווערן
 נישט אויפשטיין, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נישט אויפגעשטאַנען; 17 און אויב
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז נישט אויפגעשטאַנען, איז אייער אָמונה אומזיסט, און
 איר זענט נאָך אין אייערע עבירות [זען קור"א 15:3]. 18 אין דעם פאַל זענען
 אַפילו די איינגעשלאָפענע אין דעם משיח פאַרלוירן געוואָרן. 19 אויב מיר
 האָבן געהאנגען אונדזער תּקוּהָה אויף מְשִׁיחַ בלויז אויף דעם דאָזיקן לעבן [און
 נישטאָ קיין תּחִית-הַמֵּתִים], זענען מיר די עלנטסטע פון אלע בני אדם. 20
 איצט אָבער איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יאָ אויפגעשטאַנען פון די מֵתִים, אלס די
 ראשית בכּוֹרִים פון די איינגעשלאָפענע. 21 וואָרעם ווי דער טויט איז
 געקומען דורך אַ מענטשן, אַזוי איז אויך תּחִית הַמֵּתִים דורך אַן אָדָם. 22
 וואָרעם ווי אין אָדָם (הראשון) שטאַרבן אלע, אַזוי אויך אין מְשִׁיחַ וועלן
 אַלע לעבעדיק געמאַכט ווערן. 23 נאָר יעדער איינער אין זיין אייגענעם סדר
 : קודם-כָּל מְשִׁיחַ, דער ראשית הַבְּכוֹרִים; דאָן די, וואָס געהערן משיחן, ביי
 זיין קומען. 24 דאָן קומט דער קֶץ, ווען ער וועט איבערענטפערן דאָס
 מַלְכוּת צו ה', אלוקים הָאֵב, אַזוי ווי ער וועט האָבן אָפגעשאַפט יעדע
 מְמָשְׁלָה און יעדע הערשאפט און מאַכט. 25 וואָרעם ער מוז קעניגן, ביז ער

וועט האָבן געלייגט אלע זיינע פיינט אונטער זיינע רגלים [זען תהלים 110:1].
 26 דעם אויב האַחרון אפגעשאַפט צו ווערן, איז דער מָוֹת. 27 וואָרעם אַלץ
 האָט ער געלייגט אונטער זיינע רגלים. און ווען ער זאָגט : אַז אַלץ איז
 געלייגט, איז קלאָר, אַז עס איז מיט דעם אויסנאַם פון אים, וועלכער האָט
 אַלץ געלייגט אונטער אים. 28 און ווען אַלץ וועט זיין געלייגט אונטער אים,
 יעמאַלט וועט אויך דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער] אַליין זיך
 אונטערטעניקן צו אים, וואָס האָט אַלץ געלייגט אונטער אים, כּדי ה' זאָל
 זיין אַלץ אין אַלעם. 29 אויב נישט, וואָס זאָלן טאָן די, וואָס "ווערן מקוה
 מים געטובלט פּונוועגן די טויטע"? אויב די טויטע וועלן בַּכּלל נישט
 אויפשטיין, צו וואָס זאָל מען זיך נאָך "מקוה מים טובלען צוליב זיי" [ווי איר
 זאָגן]? 30 פאַרוואָס שטעלן מיר זיך אויך אין סַכָּנָה יעדע שָׁעָה? 31 איך
 שטאַרב טאָג טעגלעך, איך שווער עס ביי די כבוד איך האָבן אין אייך, אחים
 במשית, וואָס איך האָב אין רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע אַדוֹנָי. 32 אויב
 איך האָב געקעמפט מיט ווילדע חיות אין אַפְסוֹס לויט דעם שטייגער פון
 בני אדם, וואָסער נוצן האָב איך דערפון? אויב די מֵתִים שטיין נישט אויף,
 לאָמיר עסן און טרינקען, מחמת מָחָר שטאַרבן מיר [ישעיה 22:13]. 33
 באַטריגט זיך נישט אַליין; חברותא מיט אנשים רעים פאַרדאַרבן מַדוֹת
 טוֹבוֹת. 34 ווערט ניכטערן, ווי עס געהער צו זיין, און זינדיקט נישט; וואָרעם
 טייל צווישן אייך האָבן נישט קיין דַעֵת פון ה'. צו אייער חרפה זאָג איך עס.
 35 נאָר עמיצער וועט זאָגן : וויאָזוי וועלן די טויטע אויפשטיין? און מיט
 וואָסער מִין גוף קומען זיי? 36 דו גולם! דאָס, וואָס דו אַליין זייסט, ווערט
 נישט לעבעדיק, אחוץ סע שטאַרבט. 37 און דאָס, וואָס דו זייסט, זייסטו
 נישט דעם גוף, וואָס וועט זיין, נאָר בלויז אַ קערנדל, פילייכט פון חָטָה,
 אַדער פון עפעס אַן אַנדער מִין. 38 ה' אַבער גיט אים אַ גוף, ווי ער וויל, און
 יעדן איינעם זאַמען זיין אייגענעם קערפער. 39 נישט יעדעס פלייש איז איין
 און דאָס זעלביקע פלייש; נאָר אַנדערש איז דאָס פלייש פון מענטשן, און
 אַנדערש דאָס פלייש פון בהמות, און אַנדערש דאָס פלייש פון פייגל, און
 אַנדערש פון פיש. 40 און עס זענען פאַראַן גופים הימלישע און גופים

ערדישע; אָבער די כבוד פון די הימלישע איז איינס, און די כבוד פון די
 ערדישע איז אַן אַנדערע. 41 עס איז פאַראַן אַ כבוד פון דער שְׁמֵשׁ, און אַן
 אַנדער כבוד פון דער לבנה, און אַן אַנדער כבוד פון די כּוֹכָבִים; וואָרעם
 איין כּוֹכָב אונטערשיידט זיך פון אַן אַנדער כּוֹכָב אין כבוד. 42 אַזוי איז אויך
 מיט תּחִיַת-הַמֵּתִים. עס ווערט געזייט אין פאַרדאַרבלעכקייט, עס שטייט
 אויף אין אומפאַרדאַרבלעכקייט; 43 עס ווערט געזייט אין אומפּבּוּד, עס
 שטייט אויף אין הערלעכקייט; עס ווערט געזייט אין שוואַכקייט, עס
 שטייט אויף אין גבורה; 44 עס ווערט געזייט אַ נאַטירלעכער גוף, עס שטייט
 אויף אַ רוחניותדיקער גוף. אויב עס איז פאַראַן אַ נאַטירלעכער גוף, איז אויך
 פאַראַן אַ רוחניותדיקער גוף. 45 און אַט אַזוי שטייט אויך געשריבן : וַיְהִי
 הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה [זען בראשית 2:7], דער אָדָם-הָרֵאשׁוֹן, איז געוואָרן אַ
 לעבעדיקע נשמה, דער אָדָם הָאַחֲרוֹן [משיח] איז געוואָרן אַ גייסט, וואָס גיט
 חיים. 46 אָבער דער ערשטער איז נישט רוחניותדיקער, ניערט דאָס, וואָס
 איז נאַטירלעך, און דערנאָך דער רוחניותדיקער. 47 דער אָדָם-הָרֵאשׁוֹן איז
 פון דער ערד, ערדיש; דער אָדָם הַשֵּׁנִי [בַּר אֶנְשׁ, דניאל 7:13] איז פון הימל.
 48 ווי עס איז דער ערדישער, אַזוי זענען אויך די, וואָס זענען ערדיש; און ווי
 עס איז דער הימלישער, אַזוי זענען אויך די, וואָס זענען הימליש. 49 און ווי
 מיר האָבן געטראָגן דאָס בילד פון דעם ערדישן, אַזוי וועלן מיר אויך טראָגן
 דאָס בילד פון דעם הימלישן. 50 און דאָס זאָג איך, אחים במשיח, אַז
 בְּשֵׁר-וּדָם קען נישט ירשענען דאָס מַלְכוּת ה'; אויך ירשענט
 פאַרדאַרבלעכקייט נישט אומפאַרדאַרבלעכקייט. 51 הנה, איך בין אייך
 מַגְלָה אַ סוּד : מיר אלע וועלן נישט אַנטשלאָפן ווערן, ניערט מיר וועלן אלע
 פאַרענדערט ווערן, 52 אין אַ רָגַע, אין אַן אויגנבליק, ביים לעצטן
 שופר-בלאַז; וואָרעם דער שופר יתְקַע, און די מתים וועלן אויפשטיין
 אומפאַרדאַרבלעך, און מיר וועלן פאַרענדערט ווערן. 53 וואָרעם דאָס
 דאָזיקע פאַרדאַרבלעכע מוז זיך אַנטאָן אומפאַרדאַרבלעכקייט, און דאָס
 דאָזיקע שטאַרבלעכע מוז זיך אַנטאָן אין אומשטאַרבלעכקייט. 54 ווען
 אָבער דאָס דאָזיקע פאַרדאַרבלעכע וועט זיך האָבן אַנגעטאָן אין

אומפארדארבלעכקייט, און דאָס דאָזיקע שטאַרבלעכע וועט זיך האָבן אָנגעטאָן אין אומשטאַרבלעכקייט, יעמאַלט וועט מקוים ווערן דאָס דָבָר, וואָס סע שטייט געשריבן : בַּלֵּע הַמּוֹת לְנֶצַח [זען ישעיה 25:8]! 55 אָ מוֹת, וואו איז דיין נצחון? אָ מוֹת, וואו איז דיין שטאַך [זען הושע 13:14]! 56 דער גיפטיקער ביס פון מוֹת איז זינד, 57 און דער כּוּח פון זינד איז די חֲקֵת הַתּוֹרָה [זען רומ' 4:15; 5:12; דברים 26:27]. אָבער בְּרוּך ה', וואָס גיט אונדז דעם נצחון דורך אָדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 58 על-כן, מיינע באלבטע אחים במשיח, זייט פעסט, אומבאוועגלעך, און מערט אייך תּמִיד אין דער עֲבוֹדָה פון הָאֱדוֹן, ווייל איר ווייסט, אַז אייער עֲמָל איז נישט אומזיסט אין הָאֱדוֹן. טז און בנוגע דער געלטזאַמלונג פאַר די קדוּשִׁים [אין ירושלים], ווי איך האָב באַפוֹילן די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון גְּלַטְיָה, אַזוי זאָלט איר אויך טאָן. 2 מִדֵּי רֵאשׁוֹן בַּשָּׁבוּעַ זאָל יעדער איינער פון אייך אַוועקלייגן, לויט זיין מעגלעכקייט, כּדי קיין שום זאַמלונגען זאָלן נישט געמאַכט ווערן ווען איך קום. 3 און ווען איך וועל אָנקומען, וועל איך שיקן מיט בריוו די דאָזיקע, וועלכע איר וועט האַלטן פאַר ראוי אַוועקצוטראָגן אייער נְדָבָה קיין ירוּשָׁלַיִם. 4 און אויב סע וועט זיין ווערט אויך צו גיין, וועלן זיי גיין מיט מיר. 5 און איך וועל קומען צו אייך, ווען איך וועל האָבן דורכגעאַנגען דורך מְקַדוֹנֵיָה. וואָרעם איך גיי דורך מְקַדוֹנֵיָה; 6 ביי אייך אָבער וועל איך אפּשר פאַרבלייבן, אָדער אַפּילו ווינטערן, כּדי איר זאָלט מיך באַגלייטן אויף מיין נסיעה, וואו איך זאָל נאָר גיין, 7 וואָרעם איך וויל אייך איצט נישט זעען אויף דער דורכרייזע; ווייל איך פאַרהאַף צו בלייבן ביי אייך אַ געוויסע צייט, אַם ירצה ה'. 8 איך וועל אָבער פאַרבלייבן אין אַפּוֹסוֹס ביז שבוּעוֹת; 9 וואָרעם אַ גרויסע פּתּח פון טעטיקייט איז מיר געעפנט געוואָרן, און עס זענען דאָ אַ סך קעגנער. 10 און אויב טימוּתִיאוֹס וועט קומען, זעט, אַז ער זאָל זיין ביי אייך אָן מורא; ווייל ער טוט די עבודת קודש פון ה', ווי איך אליין. 11 זאָל אים דעריבער קיינער נישט מבזה זיין, נייערט איר זאָלט אים אַוועקשיקן בשלום, כּדי ער זאָל צו מיר קומען, וואָרעם איך וואָרט אויף אים מיט די אַחים במשיח. 12 און בנוגע אַחינוּ במשיח אַפּולוֹס, האָב איך אים זער פיל

געבעטן צו קומען צו אייך מיט די אחים במשיח; און ער האָט בְּכָלֵל איצט
נישט געוואָלט קומען; אָבער ער וועט קומען ווען ער וועט האָבן אַ
געלעגנהייטלעכע צייט. 13 וואַכט, שטייט פעסט אין דער [ארטאדאקסיש
יידיש] אָמונה, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ! 14 זאָל אלע, וואָס איר טויט, געטאָן ווערן אין
אַהֲבָה. 15 און איך בעט אייך, אַחִים במשיח, איר קענט דאָס מְשִׁפַּחַת
סְטָפָנוֹס, אַז ס'איז געווען די ראַשוֹנִי המאמינים פון אַכְיָה, און אַז זיי האָבן
זיך געווידמעט צו דער עבודה לטובת די קדוּשִׁים, 16 אַז אויך איר זאָלט זיך
אוינטערטעניקן צו אַזעלכע, און צו יעדן איינעם, וואָס אַרבעט מיט און
באַמיט זיך. 17 און איך פריי מיך אויף דעם אַנקומען פון סְטָפָנוֹס און
פּוֹרְטוֹנְטוֹס און אַכְקוֹסוֹ, ווייל וואָס עס פעלט מיר פון אייער צד, האָבן זיי
ממלא געווען. 18 וואָרעם זיי האָבן דערקוויקט מיין גייסט און אייערן.
דעריבער זאָלט איר אַפגעבן אַנערקענונג צו אַזעלכע מענטשן. 19 די בְּרִית
חֲדָשָׁה קהילות פון אַסְיָה קליין געבן אייך אַפ שלום. בְּרִפְתָּ שְׁלוֹם אין הָאָדוֹן
צו אייך פון עַקִילָס און פריסקילה, און אויך די משיחס ברית חדשה קהֲלָה,
וואָס איז אין זייער בֵּית. 20 בְּרִפְתָּ שְׁלוֹם צו אייך פון כל אַחִים במשיח.
דרישת שלום איינער דעם אַנדערן מיט אַ נשיקה קדושה. 21 פון מיר, רב
שָׂאוֹל, שלום מיט מיין אייגענער האַנט. 22 אויב עמיצער ליבט נישט הָאָדוֹן,
זאָל ער זיין אין חֶרֶם. מֶרֶן אַתָּא ! 23 דער חֶסֶד פון הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך. 24 מיין אַהֲבָה זאָל זיין מיט אייך אַלעמען
אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. אָמֵן.

קור"ב

אַרְב שָׂאוֹל, אַ שְׁלִיחַ פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע דורך דעם רַצוֹן ה',
און טימותיאָוס, דער אַח במשיח, צו משיחס ברית חדשה קהֲלָה פון ה',
וועלכע איז אין קוֹרִינְתוֹס, צוזאַמען מיט אלע הקדוּשִׁים, וואָס זענען אין
גאַנץ אַכְיָה [גריכנלאַנד]: 2 חֶסֶד צו אייך און שְׁלוֹם פון ה', אלוקים אָבִינוּ, און
הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 3 בְּרוּךְ האלוקים און אָב פון אָדוֹנֵינוּ
רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע: דער אָב הרחמים און אלוקים פון יעדער

נחמה; 4 וועלכער טרייסט אונדז אין אלע אונדזערע צרות, כדי מיר זאלן
 קענען טרייסטן די, וואָס זענען אין עפעס אַ צרה, מיט דער טרייסט, מיט
 וועלכער מיר אליין ווערן געטרייסט פון ה'. 5 ווייל ווי די יסורים פון מְשִׁיחַן
 פאַרמערן זיך אויף אונדז, אַזוי אויך טוט זיך פאַרמערן אונדזער נחמה דורך
 מְשִׁיחַן. 6 און ליידן מיר צרות, איז עס פאַר אייער טרייסט און ישועת
 [אלוקינו]; און ווערן מיר געטרייסט, איז עס פאַר אייער טרייסט, וואָס
 באַווייזט זיך ווירקזאַם אין דערטראָגן סבלנותדיק די זעלביקע יסורים, וואָס
 מיר אליין ליידן אויך. 7 און אונדזער תְּקוּהָה פּוּנוּעֵגן אייך שטייט פעסט,
 ווייל מיר ווייסן, אַז ווי איר זענט אַנטײלנעמער אין די ליידן, אַזוי וועט איר
 אויך זיין אַנטײלנעמער אין דער נחמה. 8 וואָרעם מיר ווילן נישט, אַז איר
 זאלט נישט ווייסן, אחים במשית, פּוּנוּעֵגן דער צרה, וואָס איז אונדז באַפּאַלן
 אין אַסְיָה קליין [זען מה"ש 19:23], אַז זער פיל איבער אונדזערע פּוּחוֹת זענען
 מיר געדריקט געוואָרן, אַזוי אַז מיר האָבן זיך אַפּילו מַיִאש געווען פון דעם
 לעבן. 9 פֶּן, מיר אליין האָבן גענומען אויף זיך דעם פּסַק דִּין מְוֹת, כדי מיר
 זאלן נישט האָבן קיין בטחון אויף זיך אליין, נייערט אויף ה', וועלכער איז
 מַחִיָּה-מֵתִים; 10 וועלכער האָט אונדז מַצִּיל געווען פון אַזאַ גרויסן מְוֹת, און
 וועט אונדז מַצִּיל זיין; אין וועמען מיר האָפּן, אַז אויך ער וועט אונדז ווייטער
 מַצִּיל זיין. 11 בשעת אויך איר העלפן אונדז דורך אייער דאַווענענדיק [זען
 לוקס 4-11:1] תפילות פאר אונדז. אַזוי אַ סך תפילות פאר אונדז וועט זיין
 געענטפערט און פאר דער מתנה פון געענטפערט תפילה זאלן אַ סך אָפּגעבן
 אַ שבח פאַר אונדזערטוועגן. 12 מחמת דאָס איז אונדזער רימען : דאָס
 עדות-זאָגן פון אונדזער מצפון, אַז מיר האָבן זיך געפירט אין דער עולם הזה
 אין קדושה און יוֹשֵׁר פאַר ה', נישט אין פליישלעכער חכמה, נייערט אין דעם
 חֶסֶד פון ה', און דער עיקר ביי אייך. 13 מחמת מיר שרייבן אייך נישט עפעס
 פון שוועריקייט, נאָר ווי איר לייענט אָדער פאַרשטייט; און איך בין בטוח,
 אַז איר וועט עס פאַרשטיין ביז צום סוף; 14 אַזווי איר האָט אונדז שוין
 טיילווייז פאַרשטאַנען, אַז מיר זענען אייער רום, ווי איר זענט אויך
 אונדזערער, אין דעם יום פון אַדוֹנֵנוּ יהושע/ישוע. 15 און אין דער תְּקוּהָה האָב

אִיךְ בִּדְעָה גַּעְהָאָט צו קוּמֶען קוּדֶם צו אִיךְ, כּדִּי אִיר זאָלֶט הָאָבֶן אַ
צווייפּאַכֶן חֶסֶד, 16 און דורכצוגיין דורך אִיךְ קיין מְקַדוֹנִיָּה, און פֿון
מְקַדוֹנִיָּה ווידער אַמאָל צו קוּמֶען צו אִיךְ, און פֿון אִיךְ צו ווערן געשיקט
אויף מײַן דָּרֶךְ קיין אַרְצַיִהוּדָה [זען מה"ש 25-20:21 און צוריקקומען צו ארץ
יהודה און ארטאדאקסיש יידיש אמונה]. 17 און וועלנדיק דאס דאָזיקע,
הָאָבֶן אִיךְ דען אַרויסגעוויזן לײַכטזיניקייט? אָדער די זאַכן, וועלכע אִיךְ פֿלאַן,
טו אִיךְ פֿלאַנען לויט דעם פֿלייש [זען רומ' 7:18], כּדִּי בײַ מִיר זאָל זײַן דער
פֿון און אִין דער זעלביקער צײַט דאָס לאַ, לאַ? 18 נאָר ווי ה' אִז נאָמֶן,
אונדזער דָּבָר צו אִיךְ אִז נישט פֿון און לאַ. 19 וואָרעם דער זון פֿון דער
אויבערשטער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ, וואָס אִז צווישן אִיךְ געדרשנט
געוואָרן דורך אונדז, דורך מִיר און סִילֶנֶזֶס און טִימֹתִיאֹס [זען מה"ש
18:5], אִז נישט געווען פֿון און לאַ, נײַערט אִין אִים אִז תּוֹמִיד פֿון. 20 וואָרעם
אלע הַבְּטָחוֹת פֿון ה' זענען אִין אִים פֿון; דערפֿאַר אִז אִיךְ דורך אִים דער
אָמֶן, צו דעם פֿבוד פֿון ה' דורך אונדז. 21 און דער, וועלכער הָאָט אונדז מיט
אִיךְ געגרינדעט אִין מְשִׁיחַ, און הָאָט אונדז געזאַלֶבֶט מיט הַמְּשִׁיחָה, אִז ה'.
22 וועלכער הָאָט אונדז אִיךְ געחַתֶּמֶעט [מיט חוֹתֶם פֿון פֿאַרמאַגערשאַפֿט],
און אונדז געגעבן די עֲרֵבוֹן [זען בראשית 38:17] פֿון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אִין
אונדזערע לְבָבוֹת. 23 און אִיךְ רוּחַ ה' אִלֶּס יְעֻדוֹת אויף מײַן נשמה, אַז כּדִּי אִיךְ
צו שׁוֹינען בִּין אִיךְ נאָך נישט געקומען קיין קוֹרִינְתוֹס. 24 נישט אַז מִיר
הערשן איבער אייער [אַרטאדאקסיש יידיש] אָמוֹנָה, נאָר מִיר זענען
מיטהעלפֿערס פֿון אייער שְׂמִחָה, וואָרעם אִיר שטייט פֿעסט אִין דער
[אַרטאדאקסיש יידיש] אָמוֹנָה. 2 און אִיךְ הָאָבֶן בײַ מִיר אַלײַן געטראַכט, אַז
אִיךְ וועל ווידער נישט קוּמֶען צו אִיךְ מיט עֲצָבוֹת. 2 וואָרעם אויב אִיךְ מאַך
אִיךְ טרויעריק, ווער זשע אִז עס, וואָס אִז מִיךְ מִשְׁמַח, אויב נישט דער,
וועלכער אִז טרויעריק מיט עֲגִמַת נֶפֶשׁ איבער מִיר? 3 און אָט דאָס הָאָבֶן אִיךְ
געשריבן, כּדִּי ווען אִיךְ וועל קוּמֶען, זאָל אִיךְ נישט הָאָבֶן קיין טרויער פֿון די,
וואָס אִיךְ דאָרף זיך פֿרייער, ווייל אִיךְ בִּין זיכער אִין אִיךְ אלע, אַז מײַן
שְׂמִחָה אִז די שְׂמִחָה פֿון אִיךְ אלע. 4 וואָרעם פֿון אַ סך צָרוֹת און

האַרץ-קלעמעניש האָב איך געשריבן מיט אַ סך טרערן, נישט כדי איך
מצער צו זיין, נייערט כדי איר זאָלט דערקענען די אַהבה, וואָס איך האָב אין
אַ שפעדיקער מאָס לגבי איך. 5 נאָר אויב עמיצער האָט פארשאַפט צער,
האָט ער נישט מיר פארשאַפט צער, נאָר טיילווייז איך אלע - כדי איך זאָל
אים נישט צו שווער באַלאַסטן. 6 פאַר אַזעלכן איז גענוג די שטראַף, וואָס
ער האָט באַקומען פון דער מערנייט; 7 אַזוי, אַז להיפך איר זאָלט אים ליבער
מוחל זיין און טרייסטן, כדי דער זעלביקער זאָל נישט פאַרזינקען אין
איבערמאָסיקן צער. 8 על-כן, בעט איך איך, אַז איר זאָלט באַשטעטיקן
אים ארויסצואווייזן ליבע. 9 וואָרעם פאַר דעם דאָזיקן צוועק האָב איך
געשריבן, כדי איך זאָל וויסן אייער אויספרואוואונג, צי איר זענט
געהאַרכזאַם אין אַלעם. 10 און וועמען איר זענט מוחל, בין איך אויך מוחל;
וואָרעם וואָס איך האָב אויך מוחל געווען, אויב איך עס מוחל געווען צוליב
איך פאַר רבי מלך המשיח, 11 כדי מיר זאָלן נישט באַטריגט ווערן פון
הַשָּׁטן, וואָרעם זיינע איינפאַלן זענען אונדז נישט אומבאַקאַנט. 12 און ווען
איך בין געקומען קיין טרואַס פאַר דער בשורת הגאולה פון רבי מלך
הַמְּשִׁיחַ, און אַ פֶּתַח איז פאַר מיר געעפנט געוואָרן אין הָאָדוֹן, 13 האָב איך
נישט געהאַט קיין מנוחה אין מיין רוח, ווייל איך האָב נישט געפונען
טיטוסן [זען קור"ב 16-7:5], מיין אַח במשיח; און ווען איך האָב מיך
געזעגנט מיט זיי און בין אַוועק קיין מְקִדוֹנְיָה. 14 אָבער ברוך ה', וועלכער
גיט אונדז תּמִיד דעם נצחון אין מְשִׁיחַ, און אַנטפלעקט דורך אונדז
אומעטום דעם רִיחַ נִחּוּחַ פון דַּעַת אלוקים. 15 ווייל מיר זענען אַ רִיחַ נִחּוּחַ
פון מְשִׁיחַ פאַר ה', צווישן די, וואָס ווערן געראַטעוועט [פון זַעם ה'], און
צווישן די, וואָס ווערן פאַרלוירן; 16 צו די טאַקע אַ רִיחַ מְוֹת צום מְוֹת; פאַר
די אַנדערע אַ רִיחַ חַיִּים צום חַיִּים, און ווער איז רַאִי פאַר די דאָזיקע זאַכן?
17 וואָרעם מיר זענען נישט ווי דער רַבִּים, וואָס מאַכן שאַכער-מאַכער מיט
דָּבָר ה'; נייערט ווי פון אַ יושר לֵב, נאָר ווי פון ה' פאַר ה' רעדן מיר אין רַבִּי
מלך הַמְּשִׁיחַ. ג צי הויבן מיר שוין ווידער אָן זיך אליין צו רעקאַמענדירן?
אַדער נויטיקן מיר זיך, ווי אייניקע אנדערע, אין רעקאַמענדירונגס-בריוו צו

אייך, אָדער פון אייך? 2 איר זענט אונדזער בריוו, פאַרשריבן אין אונדזערע
 לְבָבוֹת, באַקענט און געלייענט פון אַלע בני אדם; 3 ווייל עס איז קלאַר צו
 זען, אַז איר זענט אַן אגרת [הקודש] פון מְשִׁיחַ, אַ אגרת [הקודש] דורך אונדז
 באַזאַרגט, געשריבן נישט מיט טינט, נאָר מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון דעם
 אלוקים חיים; נישט אין לוחות פון שטיין, נייערט אין לוחות, וואָס זענען
 לְבָבוֹת פון פלייש. 4 און אַזאַ בְּטָחוֹן הָאָבֶן מיר דורך מְשִׁיחַ צו ה'; 5 נישט
 מחמת מיר זענען פֿעיק פון זיך אַליין צו באַטראַכטן עפעס פון אונדז אַליין,
 נייערט אונדזער פֿעיקייט איז פון ה', 6 וועלכער האָט אונדז אויך פעאיק
 געמאַכט צו זיין פֿלי קֹדֶשׁ מִשְׁרָתִים פון דעם ברית-חדשה [זען ירמיהו
 (31-34) 31:30-33], נישט בכל חומר הדין, נייערט פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ;
 וואָרעם דאָס חֹמֶר הַדִּין טייט [זען דברים 27:26; רומ' 2:29; 7:6], אָבער דער
 רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ מאַכט לעבעדיק [זען רומ' 8:13]. 7 נאָר אויב הַכֹּהֵן אַשר הַבִּיאה
 מִוֶּת עונש מות פון עשרת הדברות, שמות 21:1-20; דברים 21:1-5; 6;
 שמות 32:28; ויקרא 16-24:10; דברים 21:18-21; במדבר 36-32:15; בראשית
 9:6; דברים 22:13-22; ויקרא 20:13; דברים 24:23-22; ויקרא 20:10; יהושוע
 26:1-7; במדבר 1:13; 37-36:14; במדבר 33:1-16], מיט אותיות
 אויסגעקריצט אויף שטיינער, איז געווען מיט הערלעכקייט, אַזוי, אַז די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל האָבן נישט געקענט קוקן אויף פָּנִים פון מֹשֶׁה צוליב פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי
 קָרַן [זען שמות 34:35], וואָס זיין הערלעכקייט איז געווען א צייטווייליקע, 8
 וויפל מער דאָרף שוין זיין די כבוד פון הַכֹּהֵן פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ? 9
 מחמת אויב הַכֹּהֵן פון פאַרמִשְׁפּוּטוֹנֵג [זען רומ' 8:1] האָט געהאַט כבוד,
 וויפל מער שטייגט איבער אין כבוד הַכֹּהֵן פון גערעכטיקייט [זען תהלים
 4:110; ישעיה 53:11; דניאל 9:24]. 10 וואָרעם דאָס, וואָס איז געמאַכט
 געוואָרן הערלעך, איז געמינערט געוואָרן אין כבוד, צוליב דער כבוד, וואָס
 שטייגט זי אַריבער. 11 ווייל אויב דאָס, וואָס פאַרגייט, איז געווען מיט כבוד,
 וויפל מער איז אין כבוד דאָס, וואָס פארבלייבט. 12 דערפאר, ווייל מיר
 האָבן אַזאַ תְּקוּהָה, רעדן מיר מיט אַזאַ מוֹטִיקֵיט, 13 און נישט ווי מֹשֶׁה
 [רבינו], וואָס האָט אַרויפגעטאַן אַ מִסּוּהָה אויף זיין פָּנִים, כדי די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 זאָלן נישט קענען קוקן גלייך אויף דעם סוף פון דעם, וואָס האָט דאָך

געזאָלט אויפהערן. 14 זייערע מחשבות זענען פאַרהאַטעוועט געוואָרן; מחמת ביז אויף דעם היינטיקן טאָג איז די זעלבע מסֹוה פאַרבלייבן ביים לייענען דעם קריאת ספר תּוֹרה, ווייל זי ווערט אַוועקגענומען נאָר אין מְשִׁיחַ. 15 כּוֹ, ביז אויף היינטיקן טאָג, ווען סע ווערט געלייענט תּוֹרת-מְשִׁה, ליגט אַ מסֹוה אויף זייער לֵב. 16 אָבער ווען עַם, דאָס ייִדישע עַם, וועלן זיך אומקערן צו הָאָדוֹן, וועט דער מסֹוה אַוועקגענומען ווערן. 17 און הָאָדוֹן איז הָרוּחַ; און וואו סע איז דער רוּחַ הָאָדוֹן, דאָרט איז הַחַרוּת. 18 און מיר אלע, אַפּשפיגעלענדיק מיט אַן אַפּגעדעקט פֿנים די הערלעכקייט פון הָאָדוֹן, ווערן אומגעוואַנדלט אין דער זעלבער ענלעכקייט פון כבוד צו כבוד, כּמוֹ מִיַד הָאָדוֹן -- הָרוּחַ [ישעיה 2-1:61]. 1 דערפאר, בְּחֶסֶד הָאֱבֹנָדִיק אָט די דאָזיקע שרות, די דאָזיקע כְּחִנָּה, ווערן מיר נישט פאַרצווייפלט. 2 נאָר מיר האָבן זיך אַפּגעזאָגט פון די פאַרבאָרגענע זאַכן פון בוּשָה, ווייל מיר לעבן נישט אין עֲרָמָה, אויך פעלשן מיר נישט דאָס דָבָר ה', נייערט דורך דער מְגִלָּים פון דעם אָמת פאַרלויבן מיר זיך פאַר דעם מצפּון פון יעדן בני אדם פאַר ה'. 3 און אויב אַפּילו אונדזער בשוּרת הגאולָה איז פאַרהוילן, איז זי פאַרהוילן פון די, וואָס ווערן פאַרלוירן, 4 ביי וועמען דער אַ-ל הָעוֹלָם הִזָּה האָט פאַרבלענדט די מוחות פון די אומגלויביקע, כדי דאָס ליכט פון דער בשוּרת הגאולָה פון דער כבוד פון מְשִׁיחַ, וואָס איז דאָס דְמוּת פון ה', זאָל נישט אויפגיין איבער זיי. 5 וואָרעם מיר דרשענען נישט זיך אַליין, נאָר רַבֵּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע אַלס הָאָדוֹן [פון השָׁמַיִם וְהָאָרֶץ], און אונדז אַליין ווי אייערע עבדים צוליב יהושע/ישוע. 6 מחמת עס איז ה', וועלכער האָט געזאָגט: זאָל אַרויסשײַנען אור [זען בראשית 1:3] פון חֲשָׁךְ, וואָס האָט אַרײַנגעלויכטן אין אונדזערע לְבָבוֹת, כדי צו געבן אור פון דער דְעֵת פון דעם כבוד פון ה' אין דעם פֿנים פון מְשִׁיחַ [זען ישוע שר הפנים אין מחזור ראש השנה ויום הכפורים כמנהג ספרד, ארטאדאקסיש יידיש ביבל, זייט 1227]. 7 מיר אָבער האָבן דעם דאָזיקן אוצר אין ערדענע פֿלים, כדי די איבערמאַסיקע מאַכט זאָל זיין פון ה' און נישט פון אונדז אַליין. 8 פון אלע זייטן ווערן מיר געדריקט, דאָך נישט דערדריקט; צעמישט, דאָך נישט ביז

ייאוש; 9 גערודפֿט, דאָך נישט פאַרלאָזט; אַנדערגעוואָרפֿן, דאָך נישט
 אומגעבראַכט; 10 מיר טראָגן פאַשטענדיק אַרום אין דעם לייב דאָס
 שטאַרבן פון יהושע/ישוע [זען רומ' 8:13; 6:10], כדי אויך דאָס חיים פון
 יהושע/ישוע זאָל אַנטפלעקט ווערן אין אונדזער גוף. 11 וואָרעם מיר, וואָס
 לעבן, זענען תָּמיד איבערגעענטפערט צום מָוֹת צוליב יהושע/ישוע, כדי אויך
 דאָס חיים פון יהושע/ישוע זאָל אַנטפלעקט ווערן אין אונדזער שטאַרבלעכן
 לייב. 12 און דערפאר ווירקט דער מָוֹת אין אונדז, אָבער דאָס חיים אין
 אייך. 13 און ווייל מיר האָבן דעם זעלבן רוּחַ הקודש פון אָמונה, לויט ווי סע
 שטייט געשריבן : איך האָב געגלויבט, דערפאַר האָב איך גערעדט [זען
 תהלים 10:116], און דערפאר גלויבן מיר אויך, און אַזוי מיר רעדן, 14 ווייל
 מיר ווייסן, אַז דער, וואָס האָט אויפגעוועקט הָאָדוֹן יהושע/ישוע פון די
 טויטע, וועט אויך אונדז אויפוועקן צוזאַמען מיט יהושע/ישוע, און שטעלן
 אונדז מיט אייך. 15 וואָרעם אַלץ איז פון אייערטוועגן, כדי דער חָסֵד, וואָס
 ווערט פארגרעסערט דורך דעם רַבִּים, זאָל פאַרמערן דעם שבח צום כְּבוֹד
 ה'. 16 דערפאר ווערן מיר נישט פאַרצווייפלט; און הַגִּם אונדזער אָדָם חיצוֹנִי
 ווערט פאַרדאַרבן, ווערט אָבער אונדזער אָדָם פְּנִימִי באַנִיט פון יום צו יום.
 17 וואָרעם אונדזער לייכטע און צייטווייליקע באַדריקונג ווירקט פאַר אונדז,
 מער און מער איבער דער מאָס, א משא פון כְּבוֹד עוֹלָמִים; 18 ווייל מיר קוקן
 נישט אויף די זאַכן, וואָס ווערן געזען, נאָר אויף די, וואָס ווערן נישט געזען;
 וואָרעם די זאַכן, וואָס מען זעט, זענען צייטווייליק; אָבער די זאַכן, וואָס מען
 נישט זעט, זענען לעוֹלָמִים. הַ וואָרעם מיר ווייסן, אַז ווען דאָס ערדישע בֵּית
 פון מְשֻׁכָּנֵנוּ איז חוּרְבָן, האָבן מיר אַ בְּנִין פון ה', אַ בֵּית, נישט געמאַכט מיט
 הענט, אין שמים לעולמים. 2 ווייל אין דעם דאָזיקן זיפצן מיר [זען רומ'
 8:26], בענקענדיק פאר די שלעפ פון אונדזער קיטל צו זיין אונדזער סוכה פון
 הימל; 3 און אויב מיר וועלן טאַקע אָנגעקליידט ווערן, וועלן מיר נישט
 געפונען ווערן עירם [נאַקעט, זען קור"ב 5:10; בראשית 3:11]. 4 ווייל מיר,
 וואָס זענען אין דעם דאָזיקן מְשֻׁכָּן, זיפצן אונטער אַ מְשָׂא, ווייל מיר וואָלטן
 נישט וועלן זיין אויסגעטאַן, נייערט צו זיין באַקליידט, כדי דאָס

שטערבלעכע זאָל פאַרשלונגען ווערן פון דעם חיים [זען דניאל 12:2]. 5 און דער, וועלכער האָט אונדז צוגעגרייט דערצו, איז ה', וואָס האָט אונדז געגעבן דעם עֵרְבוֹת [זען בראשית 18-17:38] פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 6 מיר זענען דעריבער תָּמִיד טוֹב-לֵב געטרייסט [זען יוח"א 3:21] און ווייסן, אַז כל-זמן מיר וואוינען אינם גוף, זענען מיר נישט אינדערהיים ביי הָאָדוֹן; 7 ווייל מיר לעבן דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, נישט דורך רֵאִיָּה. 8 מיר זענען טוֹב-לֵב געטרייסט [זען יוח"א 3:21] און ווילן ליבער זיין דערווייטערט פון דעם גוף, און זיין אינדערהיים מיט הָאָדוֹן. 9 דערפאר שטרעבן מיר אויך, צי מיר זענען אינדערהיים צי מיר זענען ווייט, צו זיין וואוילגעפעלן פאַר אים. 10 וואָרעם מיר מוזן אלע אַנטפלעקט ווערן פאַר דעם כֶּסֶא-הַמְּשַׁפֵּט פון מְשִׁיחַ, כדי יעדער איינער זאָל באַקומען דאָס, וואָס ער האָט געטאָן אין דעם גוף, סיי טוֹב, אָדער רָע. 11 דערפאר, וויסנדיק די יְרֵאֶת-אֲדֹנָי, זוכן מיר איבערצוצייגן בני אדם; און פאַר ה' אָבער זענען מיר אַנטפלעקט; און איך האָף, אַז מיר זענען אויך אַנטפלעקט אין אייער מצפונים. 12 מיר רעקאָמענדירן זיך נישט ווידער צו אייך, נאָר געבן אייך אַ געלעגנהייט זיך צו רימען פאר אונדזערטוועגן, כדי איר זאָלט האָבן עפעס צו זאָגן קעגן די, וועלכע רימען זיך מיטן לִפְנֵים-וועגן, און נישט אין לֵב. 13 וואָרעם אויב מיר זענען אין התלהבות און דְּבִקּוּת, איז דאָס פאַר ה'; זענען מיר אָבער ביים קלאָרן בִּינָה, איז דאָס פאַר אייערטוועגן. 14 ווייל די אֲהַבָּה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צווינגט אונדז, וועלכע משפטן אַזוי, אַז אויב איינער איז געשטאַרבן פאַר אַלע [זען ישעיה 53:8], זענען אַלע געשטאַרבן; 15 און ער איז געשטאַרבן פאַר אַלע, כדי די, וואָס לעבן, זאָלן מער נישט לעבן פאַר זיך אַליין, נייערט פאַר אים, וועלכער איז פאַר זיי געשטאַרבן און אויפגעשטאַנען. 16 דערפאר פון איצטמאָל-אָן קענען מיר קיינעם נישט לויט דעם פלייש. און אויב אפילו מיר האָבן געקענט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לויט דעם פלייש, טוען מיר עס פון איצטמאָל-אָן נישט מער. 17 דערפאר, אויב עמיצער איז אין מְשִׁיחַ, איז ער אַ בְּרִיאָה חֲדָשָׁה; דאָס אלטע איז פאַרגאַנגען; הִנֵּה, אַלץ איז געוואָרן נײַ ! 18 און דאָס אַלץ איז פון ה', וועלכער האָט אונדז

שלום געמאכט [זען ישעיה 53:5] מיט זיך אַליין דורך מְשִׁיחַ און אונדז האָט
 געגעבן די עבודת קֹדֶשׁ כְּהֵנָּה שְׂרוּת פֿון שלום מאַכנדיק [זען רומ' 5:10-11];
 19 ווייל ה' איז געווען אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, די וועלט שלום מאַכנדיק מיט
 זיך אַליין, נישט צורעכנענדיק זיי זייערע עֲבִירוֹת, און האָט מָסַר לָנוּ די
 בשורת הַרְצוּי. 20 מיר זענען דעריבער די שלִיחִים פֿון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, ווי ה'
 וואָלט דורך אונדז מזהיר געווען; מיר בעטן אייך אין דעם נאָמען פֿון משיח
 [זען זכריה 6:11-12], שלום מאַך זיך מיט ה'! 21 ווייל דעם, וועלכער האָט
 נישט פאַרזוכט פֿון קיין חטא, האָט ה' געמאַכט חָטָאת [זען ויקרא 4:24];
 ישעיה 53:10 פֿאַר אונדזערטוועגן [זען ישעיה 53:8]; כּדי מיר זאָלן ווערן
 הצדקה הַבָּאָה מֵאֵת ה' אין אים [זען פִּיל 3:9; בראשית 15:6; חבקוק 2:4]. 1
 ווייל מיר מֵיעֵן זיך אינאיינעם מיט ה', און בעטן מיר אייך, אַז איר זאָלט
 נישט מקבל-זיין דעם חֶסֶד ה' אומזיסט! 2 ווייל ער זאָגט : בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ
 וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ [ישעיה 49:8]. היה איצט איז די באַווייליקטע צייט; אָט
 איצט איז דער יום פֿון ישועת אלוקינן; 3 ווייל מיר גיבן נישט קיין מִיכּשׁוּל
 אין עפעס, כּדי אונדזער עבודת קֹדֶשׁ שְׂרֵת זאָל נישט ווערן צו שאַנד; 4 נאָר
 אין אַלצדינג ווייזן מיר זיך אַרויס ווי כְּלִי קֹדֶשׁ משרתים פֿון ה' : אין גרויסער
 סבלנות, אין צָרוֹת, אין נויטן, אין יסורים, 5 אין מַלְקוֹת, אין זיצן אין
 תּפִּיסוֹת, אין מהומות, אין מיאונגען, אין נאַכט-וואַכן, אין תּעֲנִיתִים; 6 אין
 לויטערקייט, אין דַעֲת, אין אַרְךָ רוּחַ, אין נדיבות לֵב, אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ,
 אין נישטצבועקישער אַהֲבָה, 7 אין דעם דָּבָר אָמת, אין דער גבורת ה'; דורך
 די כְּלִי-זֵין פֿון צדקנות אין דער רעכטער האַנט און אין דער לינקער; 8 דורך
 כְּבוֹד און בושה, דורך אַ שֵׁם רַע און אַ שֵׁם טוֹב; ווי פאַרפֿירער און דאָך
 וואָרהאַפטיקע; 9 ווי אומבאַקאנטע, און דאָך אַנערקענט [זען מה"ש 16:17],
 ווי שטאַרבנדיקע, און הֵנָּה, מיר לעבן; ווי געשטראַפֿטע, און דאָך נישט
 געטייטע; 10 ווי טרויעריקע, דאָך שְׂמֵחִים תּמִיד; ווי עֲנִיִּים, דאָך מאַכן מיר
 רייך הרבים; ווי אַזעלכע וואָס האָבן גאַרנישט, און באַזיצן דאָך אַלץ. 11
 אונדזער מויל איז געעפענט פֿאַר אייך, אַ קאַרינטער; לִבֵּנוּ איז פֿרייט
 געוואָרן. 12 איר זענט נישט ענג אין אונדז, נאָר איר זענט ענג געוואָרן אין

אייערע אייגענע עמאָציעס. 13 גיט אונדז אָבער די זעלביקע פאַרגעלטונג-
 איך רעד ווי צו ילדים - ווערט אליין אויך ברייטהאַרציק! 14 זייט נישט
 איינגעשפּאַנט אין קיין פרעמדן יאָך מיט אומגלויביקע [זען שופטים
 16:31-13:1; יוחנן 3:3]; ווייל וואָס פאַר אַ חבורתאשאַפט האָט צדקנות מיט
 אומרעכט? אָדער וואָסער התקשרות האָט אור מיט חשך? 15 און וואָסער
 הסכמה האָט משיח מיט בליעלן? אָדער וואָסער חלק האָט אַ מאמין מיט
 איינער וואָס איז כופר בעיקר נשמה [זען אפס' 2:2]? 16 און וואָסער אָפּמאָך
 האָט דער היכל ה' מיט אָלילים? ווייל מיר זענען דער היכל פון דעם אלוקים
 חיים, ווי ה' האָט געזאָגט: איך וועל וואוינען צווישן זיי, און אומגיין צווישן
 זיי, און איך וועל זיין זייער אלוקים, און זיי וועלן זיין צו מיר פאַר עס
 [יחזקאל 37:27]. 17 דעריבער קומט אַרויס פון צווישן זיי, און שיידט אייך
 אָפּ, זאָגט ה', און באַרירט נישט קיין טמא זאָך; און איך וועל אייך
 אויפנעמען, 18 און וועל זיין פאַר אייך אַן אָב, און איר וועט זיין צו מיר זיין
 בָּנִים און בנות, זאָגט ה' צבָאות [זען ישעיה 52:11; ירמיהו 32:38; 51:45;
 הושע 2:1]. 19 דעריבער, האָבנדיק די דאָזיקע הבטחות, באַליבטע, לאָמיר זיך
 רייניקן פון יעדער באַפלעקונג פון פלייש און גייסט, משלים קדשִׁתנו אין
 יְרֵאת-הכבוד. 2 גיט אונדז אַן אָרט אין אייערע לְבָבוֹת; מיר האָבן קיינעם
 נישט געטאָן קיין עוולה, מיר האָבן קיינעם נישט פאַרדאָרבן, מיר האָבן
 קיינעם נישט אויסגענוצט. 3 איך זאָג עס, נישט צו פאַרמשפטן אייך,
 וואָרעם איך האָב פריער געזאָגט, אַז איר זענט אין אונדזערע לְבָבוֹת, צו
 שטאַרבן צוזאַמען און צו לעבן צוזאַמען. 4 גרויס איז מיין בטחון אין אייך,
 גְדוּלָה איז מיין רימען וועגן אייך; איך בין פול מיט נחמה, איך פליס איבער
 מיט שְׂמֵחָה אין אלע אונדזערע צרות. 5 וואָרעם אַפילו ווען מיר זענען
 געקומען קיין מְקֹדְשֵׁי [זען קור"ב 2:13], האָבן מיר נישט געהאַט קיין
 מנוחה פאַר אונדזער גוף, נאָר מיר זענען געקוועלט געוואָרן פון אלע זייטן;
 פון דרויסן מלחמות, און אינעווייניק מורא. 6 אָבער ה', וועלכער טוט
 טרייסטן די שפּלדיקע, האָט אונדז געטרייסט דורך דעם קומען פון טיטוסן;
 7 און נישט בלויז מיט זיין אָנקומען, נאָר אויך מיט דער נחמה, מיט

וועלכער ער איז געטרייסט געוואָרן ביי אייך. און ער האָט אונדז דערציילט פון אייער גאָרן, אייער עצבות, פון אייער אייפער פאַר מיר, אַזוי, אַז איך האָב מיך נאָך מער פריידט. 8 ווייל אַפילו אויב איך האָב אייך מצער געווען מיט מיין אגרת [הקודש], האָב איך דערויף קיין חרטה נישט געהאַט -- הגם איך האָב עס יאָ באַדויערט - ווייל איך זע, אַז יענער אגרת [הקודש] האָט אייך באַטריבט נאָר לפי צייט. 9 אָבער איצט פריי איך מיך, נישט ווייל איר זענט געווען טרויעריק, נאָר ווייל איר זענט געווען טרויעריק צו תשובה [זען לוקס 3:13]. וואָרעם איר זענט טרויעריק געווארן לויט ה', כּדי איר זאָלט נישט ליידן שאָדן [זען קור"א 3:15] דורך אונדז אין קיין שום זאָך. 10 וואָרעם צער לויט ה' איז גורם תשובה צו ישועת אלוקינו, וואָס ברענגט נישט קיין חרטה; אָבער דער צער פון דער עולם הַזֶּה איז גורם מָוֹת. 11 וואָרעם זע, דאָס זעלביקע טרויערן לויט ה', וואָס פאר חריצות עס האָט אויסגעוויקט אין אייך, צו דערצו התנצלות, צאָרן, יראה, באַגער, קנאה, נְכוֹנוֹת לַעֲשׂוֹת דִּין! אין אַלעם האָט איר זיך אַרויסגעוויזן צו זיין נקי כפיים אין דעם ענין. 12 דעריבער, הגם איך האָב אייך געשריבן, האָב איך נישט געשריבן פּונוועגן דעם, וואָס האָט געטאָן אַן עוולה, אויך נישט צוליב דעם, וועלכער איז באַעוולט געוואָרן, נאָר כּדי אייער חריצות פאַר אונדזערטוועגן זאָל זיך אַנטפלעקן צו אייך פאַר ה'. 13 דערפאַר האָבן מיר זיך געטרייסט; און אין אונדזער טרייסט האָבן מיר זיך נאָך פיל, פיל מער געפריידט איבער שמחה פון טיטוסן, ווייל זיין גייסט איז פון אייך אלעמען דערקוויקט געוואָרן. 14 ווייל אויב איך האָב מיך עפעס גערימט פאַר טיטוס וועגן אייך, בין איך נישט פאַרשעמט געוואָרן; נייערט ווי מיר האָבן צו אייך אַלץ גערעדט אין וואָרהאַפטיקייט, אַזוי האָט זיך אויך אונדזער רימען זיך פאַר טיטוסן אַרויסגעוויזן צו זיין אָמת. 15 און זיין האַרץ גייט שטאַרק אויס צו אייך, ווען ער דערמאָנט זיך אייער אלעמענס געהאַרכזאַמקייט, ווי איר האָט אים אויפגענומען מיט יראה און ציטערן. 16 איך פריי מיך, אַז איך קען מיך אין אַלעם פאַרלאָזן אויף אייך. ח און מיר לאָזן אייך וויסן, אחים במשית, דעם חֶסֶד ה', וואָס איז געגעבן געוואָרן אין די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות

פון מַקְדוֹנְיָה, 2 וויאזוי אין נסיונות פון צרות האָט זיך די שפּע פון זייער שְׁמִיחָה און זייער טיפּער אָרעמקייט פאַרמערט אין דער עשירות פון זייער גוטסקייט. 3 ווייל זיי האָבן געגעבן לויט זייער כּוֹחַ, ווי אידן קען עדות-זאָגן, און אַפילו איבער זייערע כּוֹחות, האָבן זיי מנדב געווען, פּריוויליק, 4 בעטנדיק אונדז מיט פיל תּחנונים פאר דעם חֶסֶד און חברותאשאפט פון דער עבודת קודש לטובת די קדושים, די יהודים אין משיח [זען רומ' 15:26; מה"ש 11:29; קור"ב 9:1; קור"א 3-16:1], 5 נאָר זיך אַליין האָבן זיי קודם-כּל געגעבן צו הַאָדוֹן, און צו אונדז דורך דעם רצון ה'. 6 אַז מיר האָבן מזהיר-געווען טיטוסן, אַז ווי ער האָט פּריער געמאַכט אַן אָנהייב, אַזוי זאָל ער אויך פאַרענדיקן אין אייך אויך דעם דאָזיקן חֶסֶד. 7 יאָ, ווי איר האָט אין אַלעם אַ שפּע, אין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, און תּוֹרָה, און יַדְעַת, און אין יעדן חריצות, און אין אייער אַהֲבָה צו אונדז, אַזוי זאָלט איר אויך מערן אין דעם דאָזיקן חֶסֶד. 8 אידן זאָגן עס נישט ווי אַ געבאַט, נאָר אידן פרובירן אויס דורך דער חריצות פון אַנדערע אויך די עכטקייט פון אייער אַהֲבָה. 9 וואָרעם איר קענט דעם חֶסֶד פון אַדוֹנָנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, אַז הַגָּם ער איז געווען רייך, דאָך פאר אייערטוועגן איז ער געוואָרן אָרעם, כּדי איר זאָלט דורך זיין עוני ווערן רייך. 10 און אין דעם דאָזיקן גיב אידן מיין מיינונג; ווייל דאָס איז נוצלעך פאַר אייך, וואָס זענט געווען פון די ערשטע צו מאַכן אַן אָנהייב מיט אַ יאָר צוריק, נישט בלויז צו טאָן, נייערט אויך צו באַגערן צו טאָן. 11 איצט אָבער פאַרענדיקט אויך די טואונג, כּדי ווי עס איז געווען די חשק צו וועלן, אַזוי זאָל אויך זיין די פאַרענדיקונג לויט אייער מעגלעכקייט, פון דעם וואָס איר האָט. 12 מחמת אויב די וויליקייט איז פאַראַן, ווערט זי אַנגענומען לויט דעם, וואָס מע פאַרמאָגט, וויפל איינער האָט, און נישט לויט דעם, וואָס ער האָט נישט. 13 ווייל אידן זאָגן דאָס נישט, כּדי אַנדערע זאָלן פאַרלייכטערט ווערן און איר זאָלט באַדרענגט ווערן; 14 נייערט אין דער איצטיקער צייט זאָל אייער שפּע זיין פאר זייער נויטבאַדאַרפטיקייט, כּדי אויך זייער שפּע זאָל ווערן אַ הילף פאַר אייער מאַנגל, כּדי עס זאָל זיין אַ גלייכקייט; 15 ווי סע שטייט

געשריבן: דער, וואָס האָט געקליבן פיל, האָט נישט געהאַט איבעריק; און דער, וואָס האָט געקליבן ווינציק, האָט נישט געהאַט קיין מאַנגל [זען שמות 16:18]. 16 אָבער פֿרוך ה', וואָס האָט אַרײַנגעגעבן די זעלבע חריצות זאָרג פונוועגן אייך אין דעם לֵב פון טיטוסן. 17 ווייל ער האָט נישט נאָר אָנגענומען אונדזער בַקשה, נײַערט ווייל ער האט פיל חשק, איז ער אַוועק צו אייך לויט זיין אייגענעם ווילן. 18 און מיר האָבן צוזאַמען מיט אים געשיקט דעם אַח במשיח, וואָס איז בעוואוסט אין כל בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות וועמעס לויב איז דרשנדיק די בשורת הגאולה; 19 און נישט נאָר דאָס, נאָר ער איז אויך אויסדערוויילט פון די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות צו ציען מיט אונדז אין דעם ענין פון דעם דאָזיקן חֲסֵד [זען קור"א 4-1:16], וואָס ווערט געטאָן דורך אונדז פאַר דעם פֿבוד הָאָדוֹן, און צו אונדזער דערמוטיקונג. 20 און מיר היטן זיך, אַז קײנער זאָל אונדז נישט באַשולדיקן אין דעם ענין פון דער דאָזיקער רײכער מִתְּנָה, וואָס ווערט אויסגעפירט דורך אונדז. 21 ווייל מיר זוכן נישט נאָר וואָס איז רעכט אין די אויגן פון הָאָדוֹן, נײַערט אויך אין די אויגן פון בני אדם. 22 און מיר האָבן מיט זיי געשיקט אונדזער אַח במשיח, וועמען מיר האָבן אַ סך מאָל אויסגעפרוואוט אַז ער האט חשק, איצט אָבער פיל חשק צוליב זיין גרויסן בְּטָחוֹן אין אייך. 23 און וואָס שײך טיטוסן, איז ער מײן שותף און מיטאַרבעטער פאַר אײַערטוועגן; און וואָס שײך אונדזערע אחים במשיח, זענען זיי שליחים פון די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות, און אַ פֿבוד פאַר רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ. 24 על-פֿן, ווייזט זיי אַרויס פאַר די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות דעם באַווייז פון אײַער אַהֲבָה, און פון אונדזער רימען פון אײַערטוועגן. 25 און בנוגע דער הילף פאַר די יהודים אין משיח אין ירושלים, די קדושים [זען קור"ב 8:4], איז פאַר מיר איבעריק שרייבן צו אייך; 2 וואָרעם איך קען אײַער [גוטן ווילן וועגן עבודת קודש שְׁרוּת צו יהודים אין משיח] וויליקייט, צוליב וועלכן איך רים פאר אײַערטוועגן פאַר די אַנְשֵׁי מְקֻדְוֵיָה [זען מה"ש 16:9; 19:21], אַז אַכְּיָה [זען מה"ש 18:12] איז שוין געווען אָנגעברייט מיט אַ יאָר צוריק; און אײַער להט האָט אויפגעמאונטערט גאָר פיל פון זיי. 3 אָבער איך האָב געשיקט די אחים במשיח, פדי אונדזער רימען

זיך פוננוועגן אייך זאָל פּנוֹגֶע דעם נישט זיין אומזיסט, פּדי, אַזוויי איך האָב
 געזאָגט, איר זאָלט זיין אָנגעברייט. 4 טאַמער וועלן קומען די אַנְשִׁים
 מִמְּקֹדְוֵיָהּ מיט מיר און אייך געפינען נישט אָנגעברייט, וועלן מיר - איך וויל
 נישט זאָגן איר - פאַרשעמט ווערן אין דעם דאָזיקן בֶּטְחוֹן. 5 איך האָב
 דערפאַר געהאַלטן פאַר נייטיק צו בעטן די אחים במשית, אַז זיי זאָלן גיין
 פאַרויס צו אייך, און זאָלן צוגרייטן אייער פּריער - צוגעזאָגטע נְדָבָה, פּדי זי
 זאָל זיין אָנגעברייט ווי אַ בְּרָכָה, און נישט ווי אַן אויספרעסונג. 6 דאָס זאָלט
 איר וויסן: דער, וואָס זייט קאַרגלעך, וועט אויך שנייטן קאַרגלעך, און דער,
 וואָס זייעט בִּשְׁפַע [מיט ברכה], וועט אויך שניידן בִּשְׁפַע [מיט ברכה, זען
 משלי 11:24-25; 22:9]. 7 זאָל יעדער טאָן ווי ער האָט בִּדְעָה אין זיין לֵב;
 נישט מיט באַדויערן אָדער געצוואונגען; ווייל אַ פּריילעכן געבער האָט ליב
 פּוֹן ה'. 8 און ה' איז בִּיכוֹלֶת צו פאַרמערן אייך יעדן חֶסֶד כּדִּי איר, האָבנדיק
 תָּמִיד אין אַלעם גענוג, זאָלט זיך פיל מערן צו כלערליי מעשים טובים, 9 ווי
 סע שטייט געשריבן: ער האָט צעשפּרייט, ער האָט געגעבן צו די עֲנִיִּים,
 צִדְקָתוֹ בַּאֲשֵׁטִיט אויף איביק [תהלים 112:9]. 10 און דער, וואָס גיט זריעה
 דעם זייער, און לֶחֶם פאַר אַכֵּל, וועט פאַרמערן אייער זריעה, און לאָזן
 וואַקסן די פּרוכט פון אייער צדקה. 11 כּדִּי איר זאָלט אין אַלצדינג רייך
 ווערן צו יעדער וואוילטעטיקייט, וועלכע ווירקט אַ שבח צו ה' דורך אונדז;
 12 מחמת די אַרבעט פון דער דאָזיקער עבודת קֹדֶשׁ איז נישט נאָר מִמֶּלֶא דִּי
 נויטן פון די יהודים אין משיח קדושים, נאָר פאַרמערט זיך אויך דורך
 הוֹדָיָה רַבָּה צו ה'. 13 און צוליב דעם באַווייז פון דער דאָזיקער עבודת קודש
 שָׁרוֹת [פאַר יהודים אין משיח אין ירושלים, זען קור"ב 8:14], לויבן זיי ה'
 פאַר דער ציות [געהאַרכיקייט] פון אייער אַנִי מֵאַמִּין הוּדָאָה פון דער בשורת
 הגאולה פון רבי מלך המשיח, און פאַר דער אויפריכטיקייט פון דער
 חברותאשאפט פאַר זיי און פאַר אַלעמען; 14 און מיט דאָווענענדיק [זען
 לוקס 4:1-11] פאַר אייך בענקען זיי נאָך אייך, צוליב דעם גרויסן חֶסֶד פון
 ה' אין אייך. 15 אַ ברוך ה' לויב צו אלוקים פאַר זיין מִתְנָה, וואָס איז נישט
 צום איבערדערציילן. ז און איך אַליין, רב שאול, בין אייך מִזְהִיר דורך דער

עניוות און איידלקייט פון רבי מלך המשיח, איך, וואָס פנים אל פנים בין אַ
 "שפל-רוח" צווישן אייך, אָבער פון דערווייטנס בין איך האָבו "חוצפה" לגבי
 אייך. 2 איך בעט אייך, אַז ווען איך וועל זיין ביי אייך, זאָל איך נישט דאַרפן
 אַרויסווייזן קיין תקיפות מיט דער זיכערקייט, מיט וועלכער איך רעכן צו
 זיין שטרענג קעגן טייל, וואָס טראַכטן וועגן אונדז ווי מיר וואָלטן געלעבט
 לויט דעם פלייש [זען רומ' 7:18]. 3 מחמת הגם מיר לעבן אין דעם גוף, פירן
 מיר נישט קיין מלחמה לויט דעם פלייש, 4 ווייל די כלי-זין פון אונדזער
 מלחמה זענען נישט לויט דעם פלייש [זען רומ' 7:18], נאָר זענען מעכטיק
 פאַר ה' אַראַפצואוואַרפן פעסטונגען. 5 מיר צעוואַרפן געדאַנקען, און יעדע
 הויכע זאַך, וואָס איז דערהויבן קעגן דער ידעת פון ה', און נעמען יעדע
 מחשבה אין געפאַנגענשאַפט צו דער ציות [געהאַרכזאַמקייט] פון רבי מלך
 המשיח, 6 און זענען אָנגעברייט צו שטראַפן פאַר יעדער
 אומגעהאַרכזאַמקייט, ווען אייער משמעת [געהאַרכזאַמקייט] וועט זיין
 דערפילט. 7 איר קוקט אויף פנים? אויב עמיצער איז ביי זיך זיכער, אַז ער
 געהערט צו רבי מלך המשיח, זאָל ער דאָס נאָכאַמאָל איבערטראַכטן אין זיך
 אַליין, אַז אַזוויי ער געהערט צו רבי מלך המשיח, אַזוי געהערן מיר אויך. 8
 מחמת אויב אַפילו איך זאָל מיך רימען אַביסל צופיל פּונוועגן אונדזער
 סמכות, וואָס האַדון האָט אונדז געגעבן פאַר אייער אויפבויעונג, און נישט
 פאַר אייער צעשטערונג, וועל איך נישט פאַרשעמט ווערן; 9 כדי איך זאָל
 נישט אויסזען ווי איך וואָלט אייך וועלן דערשרעקן מיט מיינע אגרות
 [הקודש]. 10 ווייל זיינע אגרות [הקודש], זאָגן זיי, זענען "וואַגיק" און
 "שטאַרק", אָבער ווען ער גופא איז ביי אונדז, איז ער "שוואַך", און זיין
 שפראך איז "אָן ממשות". 11 זאָל אַזאַ איינער דאָס באַרעכענען, אַז וואָס
 מיר זענען אין דָבָר דורך אגרות [הקודש], ווען מיר זענען אָפוועזנד, זענען
 מיר אויך אין מעשים, ווען מיר זענען אָנוועזנד. 12 וואָרעם מיר וואַגן נישט
 זיך צו פאַררעכענען אָבער צו פאַרגלייכן זיך מיט די, וואָס לויבן זיך אַליין;
 נאָר מעסטנדיק זיך מיט זיך אַליין און פאַרגלייכנדיק זיך מיט זיך אַליין,
 זענען זיי אָן בּינָה. 13 מיר אָבער וועלן זיך נישט רימען איבער אונדזער מאָס,

נייערט לויט דער מאָס פון דעם גבול, וואָס ה' האָט אונדז אויסגעטיילט, ווי
 אַ מאָס צו דערגרייכן אפילו ביז צו אייך [זען גלט' 8-7:2]. 14 וואָרעם מיר
 שטרעקן זיך נישט אויס צופיל, ווי מיר וואָלטן נישט דערגרייכט ביז צו
 אייך, ווייל מיר זענען אַפילו דערגאַנגען ביז צו אייך אין דער בשורת הגאולה
 פון רבי מלך המשיח; 15 נישט מיר ריטען זיך אָן אַ מאָס אין דער חלוץ
 ארבעט פון אנדערע, אָבער מיר האָפן אַז בשעת אייער אָמונה וואַקסט, אַז
 מיר וועלן פאַרגרעסערט ווערן אין אייך לויט אונדזער שלוחות ספּערע צו אַ
 שפּע, 16 כדי צו דרשענען די בשורת הגאולה אַפילו אין די געגנטן ווייטער
 פון אייך, און נישט צו רימען זיך מיט דעם, וואָס איז אָנגעפרייט אין דעם
 גבול פון אַנדערע. 17 דער אָבער, וואָס רימעט זיך, לאַז ער זיך ריטען אין ה'
 [ירמיהו 9:23]. 18 וואָרעם נישט דער, וואָס לויבט זיך אַליין איז אָנגענומען,
 אַלאַ מי שְׁה' מְהִלָּו! יֵא הַלוּאֵי וואָלט איר מיך געקענט פאַרטראָגן אין
 אַביסל טפשות. יֵא איר פאַרטראָגט מיך אויך! 2 וואָרעם איך אייפער פאר
 אייך, אַ קנָאת ה'; ווייל איך [ווי אַ שִׁדְּכֹן] האָב אייך פאַרקניסט צו איין מאָן,
 ווי אַ לויטערע בתולה פאַרצושטעלן פאַר מְשִׁיחַ. 3 איך האָב אָבער מורא,
 טאַמער, ווי די נַחַש האָט מיט איר כיטרעקייט פאַרפירט חָהוּן, וועלן
 אייערע מחשבות פאַרדאַרבן ווערן פון דער תּנְמִימוֹת און הַטְּהַר דְּבִיקוֹת, אין
 מסירת-נפש שייכות צום מְשִׁיחַ. 4 וואָרעם אויב דער, וועלכער קומט,
 דרשענט אַן אַנדערן "יהושע/ישוע", וועמען מיר האָבן נישט געדרשנט, אַדער
 אויב איר וועט מקבל זיין אַן אַנדערן "רוח הקודש", וואָס איר האָט נישט
 מקבל געווען, אַדער אַן אַנדערע "בשורת הגאולה", וואָס איר האָט נישט
 אָנגענומען, פאַרטראָגט איר אים וואויל. 5 וואָרעם איך מיין, אַז איך בין
 גאַרנישט הינטערשטעליק די "גרעסטע שליחים". 6 און הַגִּם איך בין
 פּראָסט אין רעדן, בין איך עס אָבער נישט אין דַעֲת; לאַ, אויף יעדן אופן
 האָבן מיר דאָס אַנטפלעקט אין אַלעם צו אייך. 7 אַדער האָב איך פּאַגאַנגען
 אַ זינד אין דערנידעריקן זיך אַליין, כדי איר זאָלט דערהויבן ווערן, ווייל איך
 האָב פאַר אייך דרשנען די בשורת הגאולה פון ה' בחינם? 8 איך האָב
 גערויבט אַנדערע בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות, ווען איך האָב גענומען ביי זיי

שְׂכִירוֹת, כּדִי אִיךְ זָאָל אִיךְ דִּינֵעַן. 9 און בשעת אִיךְ בִּין גֵּעוּוּעַן בִּי אִיךְ, און
הָאָב גֵּעֲלִיטן נױט, בִּין אִיךְ קִינֵעַם נִישַׁט גֵּעוּוּעַן קִיין לֶאָסֶט; וואָרעם די
אחִים בַּמִּשִּׁיחַ, ווען זײ זענען גֵּעֲקוּמֵעַן פֿון מְקִדוֹנְיָה [זען מה"ש 18:5], הָאָבִן
פֿול אָנגעפֿילט מײן נױט; און אִיךְ הָאָב מִיךְ אִין אַלצִדִּינֵג צוּרִיקגעהאַלטן צו
ווערן אַ לֶאָסֶט פֿאַר אִיךְ, און וועל מִיךְ נאָךְ הִיטן. 10 ווי דער אָמַת פֿון רַבִּי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אִיז אִין מִיר, וועט מִיר קִינֵעַר נִישַׁט פֿאַרווערן דאָס דאָזיקע
רִימֵעַן זִיךְ אִין די געגנטן פֿון אַכְיָה. 11 פֿאַרוואָס? מַחֲמַת אִיךְ הָאָב אִיךְ
נִישַׁט לִיב? ה' ווִיִּסֶט! 12 אָבֵעַר וואָס אִיךְ טו, דאָס וועל אִיךְ אויך טאָן, כּדִי
אִיךְ זָאָל אָפֿשניידן די געלעגנהייט פֿאַר די, וואָס זִיכֵן אַ געלעגנהייט; כּדִי
אִין דעם, אִין וואָס זײ רִימֵעַן זִיךְ, זָאָלן זײ געפֿונען ווערן אַזוֹוִי מִיר. 13
וואָרעם אַזעלכע מענטשן זענען שְׁלִיחֵי שְׁקָר, פֿאַרפֿירערִישֶׁע פֿוֹעֲלִים, וואָס
פֿאַרשטעלן זִיךְ פֿאַר שְׁלִיחִים פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 14 און נִישַׁט קִיין
וואונדער, ווייל אַפֿילו הַשָּׁטֵן אַלִּיין טױט זִיךְ פֿאַרשטעלן פֿאַר אַ מַלְאָךְ פֿון
אױר. 15 עס אִיז דערִיבֵּעַר נִישַׁט קִיין גרויסע זאָךְ, אויב זײנע משרתים
פֿאַרשטעלן זִיךְ אויך פֿאַר משרתים פֿון צדקות. אָבֵעַר זײער סוף וועט זײן
לױט זײערע מַעֲשִׂים. 16 אִיךְ זָאָג נאָכאַמאָל: זָאָל מִיךְ קִינֵעַר נִישַׁט הָאָלְטן
פֿאַר אַ יאָלד; נאָר אויב דאָךְ, טאָ זאָלט אִיר זשע מִיךְ אויפֿנעמען ווי אַ נאָר,
כּדִי אִיךְ זָאָל מִיךְ אויך רִימֵעַן אַבִּיסל. 17 דאָס, וואָס אִיךְ רעד, רעד אִיךְ
נִישַׁט לױט הָאָדוֹן, נײערט ווי אִין נאַרִישֶׁקִיט, אִין דער דאָזיקער כּוֹנֵה פֿון
רִימֵעַן זִיךְ; 18 ווייל אַזױ ווי אַ סך רִימֵעַן זִיךְ לױט דעם פֿלײש, וועל אִיךְ מִיךְ
אויך רִימֵעַן. 19 מַחֲמַת אִיר פֿאַרטראָגט גערן די נאַראָנים, זײענדיק אַלִּיין
חכמים. 20 וואָרעם אִיר פֿאַרטראָגט עס, אויב אִינער פֿאַרשקלאַפֿט אִיךְ,
אויב ער פֿאַרצערט אִיךְ, אויב ער נעמט אִיךְ געפֿאַנגען, אויב אַ גאַנצע
מאַכער דערהײבט זִיךְ אַלִּיין, אויב ער שלאָגט אִיךְ אִין פֿנים. 21 אִיךְ רעד
דאָס פֿון בּוֹשֶׁה, גלײך ווי מִיר וואָלטן געווען שוואַךְ. נאָר מִיט וועלכֵן עמיצער
אִיז פֿון גַּאָוָה - אִיךְ רעד אִין נאַרִישֶׁקִיט - בִּין אִיךְ אויך פֿון גַּאָוָה. 22 זענען
זײ עִבְרִים? אִיךְ בִּין אויך. זענען זײ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל? אִיךְ בִּין אויך. זענען זײ דער
זַרַע פֿון אַבְרָהָם? אִיךְ בִּין אויך. 13 זענען זײ משרתים פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ?

איך נאָך מער -- איך רעד ווי אַ משוגענער -- אין מיאונגען אַ סך מער, אין תפֿיסות אַ סך מער, אין מַלקות איבער דער מאָס, אין סכנות-נפשות. 24 פון די יידן האָב איך 5 מאָל באַקומען 40 מַלקות אָן איינעם. 25 3 מאָל בין איך געשלאָגן געוואָרן מיט ריטער, איינמאָל בין איך פאַרשטיינט געוואָרן, 3 מאָל האָב איך געליטן שיפּראַך, אַ לִלָּה און אַ יום בין איך געווען אין דער טיפעניש; 26 אין נסיעות רבים, אין ספֿנות פון וואַסער, אין ספֿנות פון רויבער, אין ספֿנות פון מיינע לאַנדסלייט, אין ספֿנות פון די אומות, אין ספֿנות אין דער שטאָט, אין ספֿנות אין דער מדבר, אין ספֿנות אויף דעם ים, אין ספֿנות צווישן אַחי שְׁקָר; 27 אין פּראַצע און האַרעוואַניע, אין שלאַפּלאַזע נעכט, אין הונגער און דאַרשט, אַפּטמאָל אין תּענייתים, אין קעלט און נאַקעטקייט. 28 און אַחוץ יענע זאַכן, וואָס זענען אויסערלעך, איז פאַראַן דאָס, וואָס דריקט אויף מיר טעגלעך, די זאַרג פאַר כל בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות. 29 ווער איז שלאַף, און איך בין נישט שלאַף [זען קור"א 9:22]? ווער ווערט געשטרויכלט, און איך ברען נישט? 30 אויב איך מוז מיד דווקא רימען, וועל איך מיד רימען פּונוועגן דעם, וואָס האָט אַ שייכות צו מין שוואַכקייט. 31 ה' דער אלוקים האָב פון האַדון יהושע/ישוע, וואָס איז געלויבט אויף אייביק, ווייסט, אַז איך זאָג נישט קיין שקר. 32 אין דמֶשֶׁק האָט דער פּראַקאָנסול אונטער דעם מלך אַרעטאַס באַוואַכט די שטאָט פון דמֶשֶׁק, כדי מיד צו כאַפּן; 33 און דורך אַ פענצטער בין איך אַראַפּגעלאָזט געוואָרן אין אַ קאַרב פון דער חוֹמָה, און איך בין אַנטרוינען פון זיינע הענט. יב איך מוז מיד רימען, הַגִּם עס איז נוצט נישט; איך וועל אָבער קומען צו חזיונות און אַנטפלעקונגען פון האַדון. 2 איך קען אַ מענטש אין מְשִׁיחַ: מיט 14 יאָר צוריק איז אַזאַ איינער - צי אין דעם גוף, ווייס איך נישט, צי אויסער דעם גוף, ווייס איך נישט, אלוקים ווייסט - איז אַזאַ איינער אַרויפגענומען געוואָרן ביז צום דריטן הימל. 3 און איך קען אַזאַ מענטש -- צי אין דעם גוף, צי אויסער דעם גוף, ווייס איך נישט -- אלוקים ווייסט -- 4 וואָס איז אַרויפגענומען געוואָרן אין גן-עֵדן אַריין, און ער האָט געהערט רייד, וואָס קענען נישט אַרויסגערעדט ווערן, וואָס אַ מענטש טאָר זיי נישט איבערחזרן.

5 פונוועגן אַזאַ איינעם וויל איך מיך רימען, אָבער פונוועגן מיר אַליין וויל איך מיך נישט רימען, אַחוץ אין שוואַכקייטן מיינע. 6 מחמת אויב איך וואָלט מיך וועלן רימען, וואָלט איך נישט זיין קיין נאַר; ווייל איך וועל רעדן דעם אָמת; איך פאַרמייד עס אָבער, כדי עס זאָל מיך קיינער נישט האַלטן פאַר מער ווי ער זעט מיך, אָדער הערט פון מיר. 7 און צוליב דער אויסערגעוויינלעכער גרויסקייט פון די אַנטפלעקונגען, כדי איך זאָל מיך נישט צופיל דערהייכן, איז מיר געגעבן געוואָרן אַ דאָרן אין דעם פלייש, אַ שליח פון הַשָּׁטן, אַז ער זאָל מיך שלאָגן מיט דער פויסט, כדי איך זאָל מיך נישט צופיל דערהויכן. 8 פונוועגן דעם האָב איך 3 מאָל געבעטן הַאָדוֹן, אַז ער זאָל זיך אָפקערן פון מיר. 9 און ער האָט צו מיר געזאָגט: מיין חֶסֶד איז גענוג פאַר דיר, וואָרעם גְבוּרָתִי ווערט שלימות אין שוואַכקייט. דערפאַר וועל איך מיך מער רימען אין מיינע שוואַכקייטן, כדי די גבורה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זאָל רוען אויף מיר. 10 דערפאַר בין איך מיך מְשִׁיחַ אין שוואַכקייטן, אין חרפות, אין נויטן, אין רְדִיפוֹת, אין סְפָנוֹת פון מְשִׁיחַס-וועגן; ווייל ווען איך בין שוואַך, דעמלט בין איך אַ גבור. 11 איך בין געוואָרן נאַריש; איר האָט מיך דערצו גענייטיקט, וואָרעם איך וואָלט באַדאַרפט געלויבט צו ווערן פון אייך; ווייל אין קיין שום זאָך בין איך נישט הינטערשטעליק די "גרעסטע שליחים", הַגָּם איך בין גאַרנישט. 12 בֵּן, די צייכנס פון אַ שליח זענען געטאָן געוואָרן צווישן אייך אין יעדער סבלנות, מיט צייכנס און וואונדער און גבורות. 13 וואָרעם מיט וואָס זענט איר הינטערשטעליק אין פאַרגלייך מיט די איבעריקע בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות, אַחוץ וואָס איך בין אייך נישט געוואָרן קיין לאַסט? זייט מיר מוחל די דאָזיקע עוולה! 14 הִנֵּה, דאָס איז דאָס דריטע מאָל, וואָס איך בין גרייט צו קומען צו אייך; און איך וועל נישט זיין קיין לאַסט פאַר אייך, ווייל איך זיך נישט דאָס איינערקע, נאַר אייך. וואָרעם די יְלָדִים זענען נישט מחויב איינצוזאַמלען אוצרות פאַר די הוֹרִים, נייערט די הוֹרִים פאַר די יְלָדִים. 15 און איך אָבער וויל זייער גערן אויסלייגן וואָס איך האָב און אויסגעלייגט ווערן פאַר אייערע נשמות. אויב איך האָב אייך ליב אַ סך מער, דאַרף איך

דערפאַר געליבט ווערן ווינציקער? 16 נאָר זאָל עס זיין אַזוי, איך בין פאַר
 אייך נישט געווען קיין לאַסט; נייערט, ווייל איך בין כיטרע, האָב איך אייך
 געפאַנגען מיט עַרְמָה [זען בראשית 3:1]. 17 האָב איך אייך געטאָן אויסנוצן
 דורך עמיצן פון די, וועמען איך האָב געשיקט צו אייך? 18 איך האָב געבעטן
 טיטוסן, און האָב מיטגעשיקט מיט אים דעם אַח במשיח [זען קור"ב 18-16,
 8:6]. צי האָט טיטוס אייך אויסגענוצט? צי זענען מיר נישט געהאנדלט אין
 דעם זעלבן רוח הקודש? צי זענען מיר נישט געגאַנגען אין די זעלבע טריט?
 19 איר מיינט די גאַנצע צייט, אַז מיר פאַרענטפערן זיך מיט אַ הצטדקות
 פאַר אייך? מיר רעדן פאַר ה' אין מְשִׁיחַ. אַלץ אָבער, באלִיבטע, איז פאַר
 אייער אויפבויהאונג. 20 וואָרעם איך האָב מורא, טאַמער וועל איך חס ושלום,
 ווען איך וועל קומען, אייך געפינען נישט אַזעלכע ווי איך וואָלט וועלן
 [קור"ב 4-2:1], און איר וועט מיך געפינען נישט אַזוינעם ווי איר וואָלט וועלן;
 טאַמער חס ושלום וועט דאָרט זיין קריג, קנאה, רוגז, מַחלוקות, לָשׁוֹן-הָרַע,
 רכילות, גאווה, אומרוען. 21 טאַמער, ווען איך וועל קומען, וועט מיך ה'
 ווידער אַמאָל דערנידעריקן פאַר אייך און איך וועל דאַרפן טרויערן אויף אַ
 סך פון די, וואָס האָבן געזינדיקט שוין פון פריער [קור"ב 2:13], און האָבן
 נישט תשובה געטאָן אויף דער אומרייניקייט און זנות און תאווה, וואָס זיי
 זענען באַגאַנגען. יג דאָס איז דאָס דריטע מאָל, אַז איך קום צו אייך [קור"ב
 12:14]. דורך דעם מויל פון 2, אָדער 3 יעדות, זאָל יעדע זאָך באַשטעטיקט
 ווערן [דברים 15:19]. 2 איך האָב שוין פריער געזאָגט, און זאָג עס פאַרויס,
 ווי ווען איך בין געווען ביי אייך דאָס צווייטע מאָל, אַזוי איצט, ווען איך בין
 אַפּוועזנד, אַז די, וואָס האָבן פריער געזינדיקט, און אַלע איבעריקע, אַז ווען
 איך וועל ווידער קומען, וועל איך קיינעם נישט שוינען, 3 ווייל איר זוכט אַ
 באַווייז, אַז רבי מלך המְשִׁיחַ רעדט אין מיר, וואָס איז לגבי אייך נישט
 שוואַך, נאָר אַ גבור צווישן אייך. 4 וואָרעם הַגַּם ער איז אויפהענגע על דער
 בּוֹיִם [דברים 23:21, שמואל ב 14:18, זכריה 10:12, דברים 26:27, ישעיה 4:53,
 הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ] געוואָרן אין שוואַכקייט, לעבט ער אָבער דורך דער
 גבורה פון ה'. וואָרעם אויך מיר זענען שוואַך אין אים, נאָר מיר וועלן לעבן

מיט אים דורך דער גבורה פון ה' פאַר אייך. 5 פראוויט אייך אויס אַליין, צי איר זענט אין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה; פרובירט אייך אַליין אויס [זען קור"א 11:28]. אָדער צי ווייסט איר נישט וועגן זיך אַליין, אַז רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז אין אייך? - אחוץ אויב איר זענט פאַרוואָרפן. 6 איך האָף אָבער, אַז איר וועט זיך האבן דַעַת, אַז מיר זענען נישט קיין פאַרוואָרפענע. 7 און מיר זענען דאווענען [זען לוקס 4-11:1] צו ה', אַז איר זאָלט נישט טאָן קיין שום רע; נישט כּדי מיר זאָלן זיך אַרויסווייזן אַלס באַוויליקטע, נייערט כּדי איר זאָלט טאָן דאָס, וואָס איז גוט, אויב אַפילו מיר זאָלן זיין ווי פאַרוואָרפענע. 8 וואָרעם מיר קענען גאַרנישט טאָן קעגן דעם אָמת, נאָר פאַר דעם אָמת. 9 וואָרעם מיר פרייען זיך ווען מיר זענען שוואַך, און איר זענט שטאַרק. און מיר זענען אויך דאווענען [זען לוקס 4-11:1], אַז איר זאָלט שלימותדיק ווערן. 10 דערפאַר שרייב איך אייך דאָס, ווען איך בין אָפוועזנד, כּדי ווען איך וועל זיין ביי אייך, זאָל איך נישט דאַרפן האַנדלען שטרענג לויט דעם סמכות, וואָס האַדון האָט מיר געגעבן אויף אויפצובויען, און נישט אַרונטערצורייסן. 11 צולעצט, אחים במשיח, זייט געזונט, פאַרבעסערט אייך, זייט געטרייסט, זייט פון איין מַחשבה, לעבט בשָלוּם; און דער אלוקים פון אַהָבָה און שָלוּם וועט זיין מיט אייך. 12 דרישת שלום איינער דעם אַנדערן מיט אַ נשִׁיקָה קדוּשה. כל קדוּשים דורשים בשלוּם. 14 דער חֶסֶד פון האַדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע און די אַהָבָה ה', און די התחברות פון דעם רוח הקודש, זאָל זיין מיט אייך אלעמען [אַדנִי אחד דאָך מְשַׁלֵּשׁ, זען משלי 4:30; תהלים 6:33, ישעיה 48:16, זֶהָר ג 288].

גלט'

אַרְבֵּי שְׂאוֹל, אַ שְׁלִיחַ, נישט פון בני אדם, אויך נישט דורך אַ בן אדם, נאָר דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע און ה' אלוקים האָב, וועלכער האָט אים מַחִיה-מתים געווען, 2 און אַלע אַחים במשיח, וואָס זענען מיט מיר, צו די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון גְּלָטְיָה [זען מה"ש 13:13-14:28]. 3 חֶסֶד צו אייך און

שְׁלוֹם פּוֹן ה' אַלּוּקִים אָבִינוּ און אָדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, 4
 וועלכער האָט זיך געגעבן פֿאַר אונדזערע עבירות, כּדי אונדז
 אַרויסצוראַטעווען פּוֹן הָעוֹלָם הָרַע הַזֶּה, לויט דעם רָצוֹן ה' און אַלּוּקִים
 אָבִינוּ; 5 לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֵן. 6 איך וואונדער מיך, וואָס אַזוי
 געשווינט נייגט איר זיך אָפּ פּוֹן דעם, וועלכער האָט אייך גערופן אין דעם
 חֶסֶד פּוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, צו אַן אַנדערש [אַרטיקער] "בשורת הגאולה"; 7
 וואָס איז נישט קיין אַנדערע, אַחוץ וואָס עס געפינען זיך אייניקע לייט, וואָס
 באַאומרואַיקן אייך און ווילן פֿאַרדרייען די בשורת הגאולה פּוֹן רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. 8 נאָר הַגִּם מִיר אַלֵּיין, אָדער אַ מַלְאָךְ פּוֹן הַיָּמַל, זאָלן אייך דרשענט
 אַ בשורת הגאולה אויסער דער, וואָס מִיר האָבן אייך דרשענט, זאָל ער זיין
 אין חֶרֶם. 9 אַזוי ווי מִיר האָבן פֿריער געדרשנט, און איך זאָג עס איצט
 ווידער: אויב עמיצער דרשענט אייך אָן אַ בשורת הגאולה, אַחוץ דער, וואָס
 איר האָט מקבל געווען, זאָל ער זיין אין חֶרֶם. 10 וואָרעם זיך איך דען איצט
 צו געווינען בני אדם, אָדער ה' אָדער זיך איך צו געפינען חן ביי בני אדם?
 אויב איך וואָלט נאָך געזוכט צו געפינען חן ביי בני אדם, וואָלט איך נישט
 געווען קיין עֶבֶד פּוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 11 וואָרעם איך מאַך אייך באַקאַנט,
 אַחִים בַּמְּשִׁיחַ, אַז די בשורת הגאולה, וואָס ווערט געדרשנט דורך מִיר, איז
 נישט לויט בני אדם. 12 ווייל נישט האָב איך זי מקבל געווען פּוֹן אַ בן אדם,
 אויך האָט מען מיך זי נישט געלערנט, נאָר זי איז דורך אַ הַתְּגָלוֹת פּוֹן רַבִּי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ [זען מה"ש 6-9:3]. 13 וואָרעם איר האָט דאָך
 געהערט פּוֹן מִיין לעבנשטייגער אין ייִדישקייט אַמאָל, וויאַזוי איך האָב
 שטאַרק גערודפֿט די [אַרטאדאקסיש ייִדיש אמונה, זען מה"ש 25-19:21,
 פּוֹן] קהילה פּוֹן ה', און זי חָרוֹב געמאַכט; 14 און איך בין איבערגעשטיגן אין
 דעם ייִדישקייט העכער פּוֹן אַ סך פּוֹן מִיין דוֹר צווישן מיינע לאַנדסלייט,
 זייענדיק אַ זער גרויסער קנאי פֿאַר דער מְסוּרָה פּוֹן מיינע אָבות [תּוֹרָה שֶׁבַע
 פֶּה]. 15 ווען אָבער עס איז וואוילגעפעלן דעם, וועלכער האָט מיך
 אָפּגעשיידט פּוֹן מִיין מוטערטראַכט און דורך זיין חֶסֶד האָט מיך באַרוּפֿן
 [זען רומ' 30-29:8; אפס' 9-8:2], 16 צו אַנטפלעקן אין מִיר זיין זון [דער זון

פון דער אויבערשטער], פדי איד זאל דרשענען די בשורת הגאולה פון אים צווישן די אומות-העולם: האב איד גלייך מיך נישט באראטן מיט בשר-וודם, 17 און בין אפילו נישט ארויפגעגאנגען קיין ירושלים צו די, וואס זענען געווען שליחים פון משיח פאר מיר, נאר בין אוועק קיין אראביע, און האב מיך ווידער אומגעקערט קיין דמשק. שפעטער, אין 3 יאר ארום, בין איד ארויפגעגאנגען קיין ירושלים זיך צו באקענען מיט כיפאן, און בין פארבלייבן ביי אים 15 טעג. 19 און קיין אנדערן פון די שליחים האב איד נישט געזען, אחוץ יעקבן [זען יעקבן 1:1-5:20], דעם אחוהי דמרון. 20 וואס אבער איד שרייב צו אייך, אט פאר ה' אז איד זאג נישט קיין שקר. 21 דאך דעם בין איד אוועק אין די געגנטן פון סוריה און קיליקיה. 22 און איד בין נאך געווען אומבאקאנט פנים-אל-פנים צו די קהילות פון יהודה, וועלכע זענען געווען אין רבי מלך המשיח. 23 זיי האבן נאר בלויז געהערט: דער, וואס האט אונדז אמאל גערודפט, דרשענט איצט אן די [ארטאדאקסיש, זען מה"ש 21:19-25, יידיש] אמונה, וועלכע ער האט פריער צעשטערט; 24 און זיי האבן געזאגט ברוך ה' פון מיינעטוועגן. 2 דאן נאך 14 יאר [זען מה"ש 11:29-30, סה"נ 48], בין איד ווידער ארויפגעגאנגען קיין ירושלים מיט בר-נבאן, מיטנעמענדיק מיט מיר אויך טיטוסן [זען טיטוס 1:1-3:15]. 2 איד בין אבער ארויפגעגאנגען לויט א התגלות; און האב זיי פירגעלייגט די [ארטאדאקסיש יידיש] בשורת הגאולה, וואס איד דרשענען צווישן די אומות-העולם, און בפרט פאר די חשובים, פדי איד זאל חס ושלום נישט לויפן, אדער האבן געלאפן, אומזיסט. 3 דאך אפילו טיטוסן, וועלכער איז געווען מיט מיר, הגם א נישט-ייד, האט מען נישט געצוואונגען געווארן געמלט צו ווערן. 4 אבער מחמת די אריינגעבראכטע אחי שקר [פעלנדיק ארטאדאקסיש יידיש אמונה און נישט געבוירן ווידער], וועלכע זענען בסוד אריינגעקומען אויסצושפירן אונדזער דרור [זען ישעיה 61:1; ויקרא 10-9:25; דניאל 9:24-26], וואס מיר האבן אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, פדי זיי זאלן אונדז ברענגען צו [להצידק נובע מעשים טובים, זען גלט' 2:21] קנעכטשאפט -- 5 צו וועמען מיר האבן אפילו אויף קיין איין שעה נישט

נאָכגעגעבן מיט הכנעה; פּדי דער אָמת פּון דער [ארטאדאקסיש יידיש]
 בשורת הגאולה זאָל פאַרבלייבן מיט אייך. 6 פּון יענע אָבער, וואָס זענען
 געווען אָנגעזען -- וואָס זיי זענען געווען, איז נישט מיין עסק; ה' איז קיינעם
 נישט נושא-פּנים -- די, זאָג איך, וואָס זענען געווען פּון חשיבות, האָבן מיר
 גאַרנישט צוגעטיילט; 7 נאָר להיפּך, ווען זיי האָבן געזען, אַז מיר איז
 אָנפאַרטרויט געוואָרן מיט דער [ארטאדאקסיש יידיש] בשורת הגאולה פאַר
 די ערלים, פּונקט אַזוויי פּיפּא פאַר די געמלטע -- 8 וואָרעם דער, וועלכער
 האָט געווירקט אין פּיפּאן [זען פּיפּא"א 1:1-1-פּיפּא"ב 3:18] פאַר דער שלחות
 צו די געמלטע, האָט אויך געווירקט אין מיר פאַר די אומות העולם -- 9 און
 ווען זיי האָבן באַמערקט דעם חסד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן, האָבן
 יעקב [זען יעקב 1:1-5:20] און פּיפּא און יוחנן, וואָס זענען געווען פאַררעכנט
 פאַר עמוּדי הקהילה, מיר און בַר-נבא געגעבן די יד ימּינּם לָאוּת
 [ארטאדאקסיש יידיש] שְׁתּוּף, פּדי מיר זאָלן גיין צו די אומות העולם, און זיי
 צו די געמלטע; 10 רק, אַז מיר זאָלן געדענקען די ענייִם, וואָס איך האָב מיך
 אויך געפלייסט דאָס זעלבע צו טאָן. 11 ווען אָבער פּיפּא איז געקומען קיין
 אַנטיוֹכְיָה, האָב איך מיך אים אַנטקעגנגעשטעלט פּנים אל פּנים, מחמת ער
 איז געשטאַנען פאַרמשפט. 12 וואָרעם איידער עטלעכע זענען "געקומען פּון
 יעקב" [אַ פּנים געקומען פּון יעקב, זען מה"ש 15:24!], האָט כּיפּא געגעסן
 מיט המאמינים המשיחיים הלא-יהודים [זען מה"ש 15:20]; אָבער ווען זיי
 זענען געקומען, האָט ער זיך דערווייטערט און אָפּגעשיידט פּון זיי, ווייל ער
 האָט מורא געהאַט פאַר "הַנְּמוּלִים" [כּיתּה אין ירושלים, זען מה"ש 15:1,
 וואָס געלערנט בכל חומר הדין, אַז אויב איר, אַזוי צו זאָגן, וועט נישט געמלט
 ווערן, קענט איר נישט פאַר יְשׁוּעַת אלוּקינו געראַטעוועט ווערן]. 13 און די
 איבריִקע פּון די ייִדן האָבן זיך אויך פאַרשטעלט מיט אים, אַזוי, אַז אַפּילו
 בַר-נבא איז פאַרפירט געוואָרן פּון זייער צביעות. 14 ווען אָבער איך האָב
 געזען, אַז זיי האַנדלען נישט ריכטיק לויט דעם אָמת פּון דער
 [ארטאדאקסיש יידיש] בשורת הגאולה, האָב איך געזאָגט צו פּיפּא פאַר זיי
 אַלעמען: אויב דו, וואָס ביסט אַ ייִד, לעבסט גויש און נישט יידיש, וויאַזוי

צווינגסטו די נישט-יידן לחיות פיהודים? 15 מיר, וואָס זענען בטבע יידן, און נישט קיין שייגעץ בעלי עבירה, 16 ווייסן, אַז בני אדם זענען נישט געמאכט רעכט מיט ה' דורך כל חומר הדין, נייערט דורך דער אָמונה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע [זען בראשית 15:6; חבקוק 2:4; ישעיה 53:11], אַזוי האָבן אויך מיר געגלויבט אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, פדי מיר [זען רומ' 3:9] זאָלן גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך אָמונה אין רבי מלך המשיח, און נישט דורך כל חומר הדין, מחמת דורך כל חומר הדין וועט קיינער נישט גערעכטפאַרטיקט ווערן. 17 אויב אָבער מיר, ווען מיר האָבן געזוכט גערעכטפאַרטיקט צו ווערן אין רבי מלך המשיח, זענען אַליין אויך געפונען געוואָרן בעלי עבירה [זען מה"ש 10:28], איז דען רבי מלך המשיח אַ מְשִׁיחַ לְחַטָּא? חס ושלום! 18 וואָרעם אויב איך בוי ווידער אויף דאָס, וואָס איך האָב צעשטערט [כל חומר הדין מעשים-גערעכטיקייט, זען גלט' 2:21], ווייז איך מיך אַרויס פאַר אַ בַּעַל-עֲבִירָה. 19 וואָרעם איך בין דורך דער תּוֹרָה נְפֹטֵר צו דער תּוֹרָה [רומ' 2-7:1; 8:13; 7:6; גלט' 2:20; 3:13; רומ' 4-6:1; גלט' 25-3:19], פדי איך זאָל לעבן פאַר ה'. 20 איך בין תּלוי על-דער בּוֹים געוואָרן מיט רבי מלך המשיח [זען לוקס 23:40-43]; און דאָס איז נישט מער איך [זען קור"ב 5:17; זען מה"ש 4-9:1; זען יוחנן 3:3], וואָס לעב, נייערט משיח לעבט אין מיר [זען ירמיהו 31:32; יוחנן 1:1; התג' 3:20-22], און דאָס חיים, וואָס איך לעב איצט אין דעם בְּשָׂר, לעב איך באָמונה פון דעם זון פון דער אויבערשטער, וואָס האָט מיך ליב געהאַט, און האָט זיך מקריב געווען פאַר מיר. 21 איך בין נישט מבטל דעם חֶסֶד פון ה'; וואָרעם אויב צָדֵק [גערעכט, גערעכטיקייט, גערעכטפערטיקונג, יצדק מיט ה', פאַררעכנט געוואָרן פאַר גערעכטיקייט, זען דניאל 9:24-26; איוב 25:4; רומ' 3:25-26] איז דורך כל חומר הדין [זען גלט' 2:16], דאָן איז רבי מלך המשיח געשטאַרבן אומזיסט. ג אַ נאַרישע גאַלאַטער! ווער האָט אייך פארפֿישופט, פאַר וועמעס אויגן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז פריער געמאָל געוואָרן אַלס תּלוי על-דער בּוֹים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות של משיח]! 2 בלוז דאָס דאָזיקע וויל איך לערנען פון אייך : האָט איר מקבל געווען דעם רוח הקודש דורך אָפהענגיקייט בכל חומר הדין,

אָדער דורך דער שמועה פון גלויבן? 3 צי זענט איר אַזוי נאַריש? אָנגעהויבן
 האָט איר אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פֿאַרענדיקט איר איצט אין דעם פלייש [זען
 רומ' 7:18; 8:13]? 4 צי האָט איר אומזיסט אַזויפיל געליטן? אויב באַמט
 אומזיסט? 5 און ה' וועלכער גיט אייך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און טויט גבורות
 צווישן אייך, צי טויט ער דאָס דורך די כל חומר הדין, אָדער דורך דער
 שמועה פון גלויבן? 6 אַזוויי אַבְרָהָם האָט געגלויבט אין ה', און עס איז אים
 פֿאַררעכנט געוואָרן פֿאַר גערעכטיקייט [זען בראשית 15:6]. 7 אַזוי זעט איר,
 אַז די, וואָס זענען פון דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, די דאָזיקע זענען
 בני אַבְרָהָם. 8 און דער פסוק פון די תורה [בראשית 15:6], ווייל זי האָט
 פֿאַרויסגעזען, אַז ה' וועט רעכטפֿאַרטיקן די אומות-הָעוֹלָם דורך אָמונה,
 האָט פֿאַרויסגעזאָגט די בשורת הגאולה צו אַבְרָהָם : אין דיר וועלן אַלע
 אומות זיין געבענטשט [בראשית 12:3; 18:18]. 9 אַזוי אַרום ווערן די, וואָס
 זענען פון דער אָמונה, זענען געבענטשט מיט דעם מאַמין אַבְרָהָם. 10
 וואָרעם אַלע, וואָס האב אָפהענגיקייט בכל חומר הדין, זענען אונטער אַ
 קללה; ווייל סע שטייט געשריבן : פֿאַרשאַלטן איז יעדער איינער, וואָס
 באַשטייט נישט אין אַלצדינג, וואָס סע שטייט געשריבן אין דעם ספר תורה,
 צו טאָן עס [דברים 27:26]. 11 נאָר אַז קיינער נישט ווערט געמאכט רעכט
 מיט ה' דורך כל חומר הדין [זען רומ' 4:4-5, 14, 16; 9:30-32; 10:5-6; 11:6] איז
 קלאַר; ווייל : דער צדיק וועט לעבן דורך אָמונה [זען חבקוק 2:4]. 12 די כל
 חומר הדין אָבער איז נישט פון אָמונה, ווייל אַלָא שׁיַעֲשֶׂה הָאָדָם אֶת דְּבָרֶיהָ
 וְחַי בָּהֶם [זען ויקרא 18:5, יוחנן 8:46; מתי 5:17]. 13 רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 אונדז אויסגעלייזט פון דער קללה פון דער תורה [זען דברים 27:26], ווען ער
 איז געוואָרן אַ קללה פֿאַר אונדזערטוועגן. ווייל סע שטייט געשריבן :
 פֿאַרשאַלטן איז יעדער איינער, וועלכער הענגט אויף אַ בוים [זען דברים
 21:23] -- 14 כדי אויף די אומות-הָעוֹלָם זאָל קומען די בְּרָכָה פון אַבְרָהָם
 אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, און כדי מיר זאָלן מקבל זיין די הבטחה
 פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [זען במדבר 11:29; יואל 3:1] דורך אָמונה. 15 אחים
 במשית, איך רער לויט דעם שטייגער פון בני אדם : הַגִּם עַס אִיז נאָר אַ

מענטשנס צוואה, אויב זי איז באַשטעטיקט געוואָרן, קאָן קיינער זי נישט מבטל זיין, אָדער עפעס צוזעצן צו איר. 16 און צו אַבְרָהָם זענען די הבטחות געגעבן געוואָרן, און צו זיין זַרְע [זען רומ' 4:13; בראשית 12:7]. ער זאָגט נישט: און "לְזַרְעֶיךָ", ווי וועגן אַ סך, נאָר ווי פון יחיד: און צו דיין זַרְע, וועלכער איז רבי מלך המשיח. 17 און דאָס זאָג איך: אַ בְּרִית, וואָס איז פריער פֶּרֶת [באַשטעטיקט געוואָרן] פון ה', קאָן די מתן תורה, וועלכע איז געקומען 430 יאָר שפעטער, נישט בַּטל מאַכן, אַזוי, אַז די הבטחה זאָל בטל ווערן. 18 וואָרעם אויב די ירושה איז דורך דער [כל חומר הדין פון] תורה [זען בראשית 17:5; תהלים 31-22:26; ישעיה 53:10; יוחנן 1:12; גלט' 3:29], איז זי נישט מער דורך דער הבטחה; אָבער ה' האָט זי אַברהמען געשענקט דורך דער הבטחה. 19 על-כן, וואָס איז די [מתן] תורה? זי איז צוגעלייגט געוואָרן צוליב די עבירות [זען רומ' 4:15; 5:20], ביז דער זַרְע [בראשית 3:15; 22:18; 21:12; 28:14; 49:10; שמ"ב 7:12-13; ירמיהו 6-23:5; זכריה 12-11:6; עזרא 3:8] וועט קומען, אויף וועמען די הבטחה באַציט זיך: און זי (די מתן תורה) איז אָנגעברייט געוואָרן דורך מלאכים [זען דברים 33:2] פון דער האָנט פון אַ מַתְנֶה. 20 און אַ מַתְנֶה איז נישט פון אָחַד [זען שמות (19) 20:16], אין אנדערע ווערטער, א פארמיטלער שטייט צווישן צוויי; ה' אָבער איז אָחַד. 21 צי איז דען די תורה קעגן די הבטחות פון ה'? חס ושלום! וואָרעם אויב סע וואָלט געגעבן געוואָרן אַ תורה, וואָס וואָלט געווען בכח לעבעדיק צו מאַכן, דעמאָלט וואָלט לְהַצְדִּיק באַמת זיין אויף יסוד פון תורה [זען רומ' 7:6-8; 13:7], אילו יכלה התורה להושיע אותנו, לא היה צריך משיח או רוח הקודש]. 22 דער כתבי-הקודש האָט אָבער אַלעמען איינגעשלאָסן אונטער עבירה [זען רומ' 3:9], כדי די הבטחה דורך אַמונה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל געגעבן ווערן צו די, וועלכע גלויבן [זען תהלים 3-14:1; בראשית 15:6]. 23 אָבער איידער אַמונה איז געקומען [זען רומ' 13-10:2], זענען מיר געווען אונטער דער וואָך פון דער תורה, איינגעשלאָסן פאַר דער אַמונה, וואָס האָט געדאַרפט אַנטפלעקט ווערן. 24 אַזוי, אַז די תורה איז געוואָרן אונדזער אומקָנת ביז ביאת המשיח, כדי מיר זאָלן גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך אַמונה [בראשית 15:6; ישעיה 53:11]. 25 איצט אָבער, אַז אַמונה

איז געקומען [זען מה"ש 2:38], זענען מיר נישט מער אונטער אן אומנאָנט [זען
 כל חומר הדין אומנאָנט, רומ' 7:6]. 26 וואָרעם איר אַלע זענט ילדים פון ה'
 דורך אַמונה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 27 וואָרעם איר אַלע וועלכע
 זענען מקוה מים געטובלט געוואָרן אין משיח, האָבן זיך מתלבש געווען מיט
 משיח. 28 נישטאָ קיין ייד אָדער לא-ייד, נישטאָ קיין עָבד אָדער בן-חורין,
 נישטאָ קיין גבר אָדער אשה; וואָרעם איר אַלע זענט אַחַד אין רבי מלך
 המשיח יהושע/ישוע. 29 און אויב איר געהערט צום משיח, זענט איר
 דערפאר זרע אַבְרָהָם, יורשים לויט דער הבטחה [זען רומ' 3:29; ישעיה
 53:10]. ד איך זאָג אָבער, אַז כל זמן דער יורש איז אַ קטין, אונטערשיידט ער
 זיך מיט גאַרנישט פון אן עָבד, הַגִּם ער איז אַדוֹן כָּל הַנְּחִלָּה; 2 נאָר איז
 אונטער אַפּוֹטֵרוֹפּסִים און פאַרוואַלטער, ביז צו דער צייט, וואָס איז
 באַשטימט פון דעם אָב. 3 אַזוי אויך מיר, ווען מיר זענען געווען קטנים,
 זענען מיר געהאַלטן געוואָרן אין קנעכטשאַפט אונטער די יסודות פון דער
 עולם הזה [זען אפס' 1:21]. 4 ווען אָבער די צייט איז געוואָרן דערפילט,
 האָט ה' אַרויסגעשיקט זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], געבוירן פון
 אן אַשָּׁה [זעט זרע האשה זה מלך המשיח מדרש רבה כג ה], געבוירן אונטער
 דער תורה, 5 אַז ער זאָל אויסלייזן די, וואָס זענען געווען אונטער דער תורה
 [זען מה"ש 25-20:21], כדי מיר זאָלן מקבל זיין דאָס מַעֲמַד הַבְּנִים. 6 און
 ווייל איר זענט בָּנִים, האָט ה' אַרויסגעשיקט דעם רוּחַ פון זיין זון [דער זון
 פון דער אויבערשטער] אין אינדזערע לְבָבוֹת אַרְיִין, וואָס רופט : אַבָּא,
 אלוקים האָב! 7 דערפאַר ביסטו נישט מער קיין עָבד, נייערט אַ זון; און
 אויב אַ זון, דאַן אויך אַ יורש דורך ה'. 8 אָבער דעמלט, ווען איר האָט ה'
 נישט פעקענט, זענט איר געווען אין קנעכטשאַפט ביי די, וואָס זענען אין
 זייער עָצָם נישט אלוקים. 9 איצט אָבער, קענענדיק ה', יאָ נאָך מער,
 דערקענט פון ה', וויאַזוי קערט איר אייך אום צוריק צו די שוואַכע און
 ארעמע יסודות [פון דער עולם הזה, זען גלט' 4:3], צו וועלכע איר באַגערט
 צו זיין אין קנעכטשאַפט אויפסניי ? 10 איר [גאַלאַטער נישט-יידן] היט אַפּ
 טעג, און חַדְשִׁים, און זַמְנִים, און יאָרן. 11 איך האָב מורא פונעוועגן אייך,

טאַמער חס ושלום האָב איך געפראַצעוועט צווישן אייך אומזיסט. 12 איך בעט אייך, אחים במשיח, זייט ווי איך בין, ווייל איך בין אויך געוואָרן ווי איר זענט. איר האָט מיר נישט געטאָן קיין שום שלעכטס; 13 איר ווייסט, אַז צוליב אַ חלֶשֶׁת הַגּוּף האָב איך געדרשענט פֿאַר אייך די בשׁוּרַת הַגּאּוּלָּה דאָס ערשטע מאָל; 14 און אייער נסיון אין מיין בֶּשֶׁר האָט איר נישט מבזה געווען און נישט פֿאַרוואַרפֿן, נאָר איר האָט מיך מקבל געווען ווי אַ מַלְאָך ה', ווי רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ. 15 דערפֿאַר, וואוּ איז יענע געבענטשטקייט אייערע? וואָרעם איך זאָג אייך יְעֻדוֹת, אַז אויב מעגלעך, וואָלט איר אַרויסגעריסן אייערע אויגן און זיי מיר געגעבן. 16 צי בין איך דערפֿאַר געוואָרן אייער שׁוֹנָא, ווייל איך האָב אייך געזאָגט דעם אמת? 17 זיי [די מוֹהֲלִים הַגּוֹיִים] זענען אייפֿריק וועגן אייך, נישט צום גוטן; זיי ווילן נאָר אייך אויסשליסן פֿון אונדז, פֿדי איר זאָלט זיי אייפֿריק וועגן זיי. 18 עס איז אָבער אַ גוטע זאָך תָּמִיד צו אייפֿערן צום גוטן, און נישט נאָר נאָר ווען איך בין מיט אייך. 19 יְלָדִים מֵיִנֶּנּוּ, צוליב וועמען איך בין ווידער אַמאָל אין ווייען, ביז מְשִׁיחַ וועט געפורעמט ווערן אין אייך! 20 איך וואָלט איצט געוואָלט זיין ביי אייך, און צו בייטן מיין קוֹל; ווייל איך בין ספֿק וועגן אייך. 21 זאָגט מיר, איר, וואָס באַגערט צו זיין אונטער כל חומר הדין [זען רומ' 6:14; גלט' 2:19], צי טוט איר נישט הערן וואָס די תּוֹרָה זאָגט? 22 וואָרעם סע שטייט געשריבן, אַז אַבְרָהָם האָט געהאַט 2 בָּנִים, איינעם פֿון דער דינסטמויד, און איינעם פֿון דעם פֿרייען פֿרוי. 23 אָבער דער זון פֿון דער דינסטמויד איז געבוירן געוואָרן לויט דעם פֿלייש, און דער זון פֿון דעם פֿרייער פֿרוי דורך דער הַבְּטָחָה [בראשית 21:2]. 24 פֿאַר אַ מדרש : די דאזיקע זאָכן האָבן אין זיך אַ מָשַׁל: וואָרעם די דאזיקע נָשִׁים זענען גלייך 2 בריתות; איינעם פֿון דעם הָרַ סִינִי, הַיּוֹלָדֶת פֿאַר קנעכטשאַפֿט [זען מתי 23:2,4], דאָס איז הָרַ. 25 און די דאזיקע הָרַ איז דער הָרַ סִינִי אין אַרְאָבִיעַ, און איז געגליכן דער איצטיקער ירוּשָׁלַיִם, וואָרעם זי איז אין קנעכטשאַפֿט מיט אירע בנים. 26 אָבער די ירוּשָׁלַיִם שָׁל-מַעֲלָה, איז פֿריי, און זי איז אַם לָנוּ [זען יוחנן 3:3]. 27 ווייל סע שטייט געשריבן : רַנִּי עֶקְרָה לֹא יְלָדָה, פֿצָחִי

רָנָה וְצִהְלִי לֹא-חֲלָה, כִּי-רַבִּים בְּנֵי-שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְּעוֹלָה [ישעיה 1:54]. 28 און איר, אחים במשיח, ווי יצחק, זענען בְּנֵי הַהִבְטָחָה [זען רומ' 11-8:9]. 29 אָבֵעֵר אַזױווי יעמאַלט, האָט דער, וואָס איז געבוירן געוואָרן לויט דעם פלייש, גערױדפֿט דעם, וואָס איז געבוירן געוואָרן לויט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; אַזױ איז עס אויך איצט. 30 אָבֵעֵר וואָס זאָגט דער פֿסוק? טרייב אַרויס די דינסטמויד מיט איר זון; וואָרעם דער זון פון דער דינסטמויד וועט נישט ירשענען מיט דעם זון פון דעם פרייער פרוי [בראשית 10:21]. 31 דערפאר, אחים במשיח, מיר זענען נישט קיין בנים פון דער דינסטמויד, נייערט פון דעם פרייער פרוי. הַ פֿאר "זמן חרותינו" [זען ישעיה 53:7; זען פסח הגדה קידוש] האָט אונדז מְשִׁיחַ פֿריי געמאַכט [דָרױר, זען ישעיה 61:1; ויקרא 10-9:25; דניאל 9:24-26]; שטייט דערפאר פעסט, און לאָזט זיך נישט ווידער איינשפאַנען אין אַ עול פון קנעכטשאַפֿט [זען מה"ש 10:15]. 2 אָט איך, רב שאול, זאָג אייך, אַז אויב איר [אַ נישט-יידן, זען מה"ש 3:16; קור"א 20-17:7] זיך מַל זיין, וועט אייך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גאַרנישט העלפט [זען מה"ש 1:15]. 3 פֿון, איך זאָג ווידער אַמאָל יְעֻדָּן מענטשן, וואָס לאָזט זיך מַל זיין, אַז ער איז מחויב צו האַלטן די גאַנצע תּוֹרָה [בכל חומר הדין, זען מה"ש 10, 1:15; רומ' 7:11; גלט' 9:4; 10:3; יעקב 2:10; דברים 26:27]. 4 איר זענט אָפּגעשניטן פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, איר, וואָס ווילט גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך דער כל חומר הדין; איר זענט אָפּגעפאַלן פון דעם חֶסֶד. 5 ווייל דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, עַל יְסוּד אַמוּנָה [זען רומ' 5:1, דורך אמונה נצדקנו פאר ה'], וואָרטן מיר אויף דער תּקוּנָה פון צִדְקוֹת. 6 וואָרעם אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע מיינט מילה גאַרנישט [פאר ישועת אלוקינו], אויך נישט עֲרֵלָה, נייערט אַמוּנָה [זען בראשית 6:15], וואָס טוט ווירקט דורך אַהֲבָה. 7 איר [נישט-יהודים] זענט גוט געלאָפֿן. ווער האָט אייך געהינדערט, אַז איר זאָלט נישט געהאַרכן דעם אָמת? 8 די דאָזיקע פֿתּוּי [זען קור"ב 3:11] איז נישט פון אים, וואָס האָט אייך באַרױפֿן. 9 אַבִּיסֶל חמץ מאַכט זויער דאָס גאַנצע טייג. 10 איך בין בטוּחַ וועגן אייך אין האַדוֹן, אַז איר וועט נישט האָבן קיין אַנדערע יְדֵעָה; דער אָבֵעֵר, וואָס באַטריבט אייך, יִשָּׂא זיין עוון [זען

ישעיה 12-11:53], ווער עס זאל נישט זיין. 11 איך אָבער, אַחיס במשיח, אויב
 איך דרשן נאָך די מילה [זען מה"ש 1:15], פאַרוואָס ווער איך נאָך אַלץ
 גערודפֿט? יעמאַלט איז דער אָבן-נָגף פון דעם בוים פון רבי מלך המשיח
 בַּטל געוואָרן. 12 הלוואַי זאַלן די, וואָס פאַרפירן אייך, זיך אינגאַנצן מסרס
 זיין! 13 וואָרעם איר, אחיס במשיח, זענט גערופן געוואָרן צו פרייהייט; נוצט
 אָבער נישט אייער פרייהייט פאַר אַ געלעגנהייט פון דעם פלייש [זען רומ'
 7:18]; נייערט דורך אַהבה דינט איינער דעם אַנדערן. 14 וואָרעם די גאַנצע
 תורה איז דערפילט אין איין וואָרט, אין דעם : דו זאַלסט ליב האָבן דיין
 חבר ווי זיך אליין [ויקרא 18:19]. 15 אויב אָבער איר בייסט און פרעסט אויף
 איינער דעם אַנדערן, זיין אָפגעהיט, אַז איר זאַלט נישט פאַרצערט ווערן
 איינער פון דעם אַנדערן. 16 איך זאָג אָבער : לעבט אין דעם רוח הקודש, און
 איר וועט נישט ממלא זיין די תאוה פון דעם פלייש. 17 ווייל דאָס פלייש
 [זען רומ' 7:18] גלוסט קעגן דעם רוח הקודש, און דער רוח הקודש קעגן
 דעם פלייש [זען רומ' 7:23, זינדיק נאַטור]; די דאָזיקע שטעלן זיך אַקייגן
 איינער דעם אַנדערן, כדי איר זאַלט נישט קענען טאָן די זאַכן, וואָס איר
 וואָלט וועלן. 18 אויב אָבער איר ווערט געפירט פון דעם רוח הקודש, זענט
 איר נישט אונטער דער כל חומר הדין [זען גלט' 3:23; 4:4-5; 6:14-15]. 19
 און די מעשים פון דעם פלייש זענען אַנטפלעקט, און זיי זענען : נאָף און
 זנות, טומאה, זָמָה, 20 עבודה-זָרה, פֿישוף, שְנאה, מְדוֹן, צָרוּת עֵין, פֿעס,
 אייגן-אַהבה, מַחלוקות, פֿיתות, 21 קנאה, שיכרות, פרעסערייען, און דאָס
 גלייכן; וואָס איך זאָג אייך אַן פאַרויס, אַזוויי איך האָב אייך שוין פריער
 געזאָגט, אַז די, וואָס טוען אַזיינע זאַכן, וועלן נישט ירשענען דאָס מַלכות ה'.
 22 אָבער די פרויכט פון דעם רוח הקודש איז אַהבה, שְמִחָה, שְלוֹם, סבֿלנות
 [אורך רוח], נְדִיבוּת, חֶסֶד, אמונה, עֲנָה, רִסוֹן עֲצָמִי [הַצְנִיעַ לְכַת], קעגן
 אַזעלכע איז נישטאָ קיין תורה. 24 און די, וואָס געהערן צו רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע, האָבן אויפהענגע על-דער בוים דאָס פלייש [זען רומ' 7:23] מיט
 זייערע גלוסטטיקייטן און תאוות [זען לוקס 43-40:23]. 25 אויב מיר לעבן
 דורך דעם רוח הקודש, לאָמיר אויך זיך אויפפירן לויט דעם רוח הקודש. 26

לאָמיר נישט לויפן נאָך פּויסטן פּבּוד, צו דערצערנען איינער דעם אַנדערן, און מקנא זיין איינער דעם אַנדערן. 1 אחים במשיח, אויב אַפילו אַ מענטש ווערט געכאַפּט ווערן אין עפעס אַן עבירה, זאָלט איר, די אנשי הרוח, אַזעלכן ווידער אויפשטעלן אין אַ גייסט פון איידלקייט. זיין אַפּגעהיט וועגן זיך, טאַמער וועסטו אויך קומען צו אַ נסיון. 2 טראָגט איינער דעם אַנדערנס לאַסטן, און אויף אַזאַ אופן וועט איר מקיים זיין די תורה פון רבי מלך המשיח. 3 וואָרעם אויב עמיצער מיינט אַז ער איז עפעס, ווען ער איז גאַרנישט, באַטריגט ער זיך אַליין. 4 זאָל אָבער יעדער איינער אויספרובירן זיין אייגען ווערק, און דאַן זאָל ער קריגן זיין לויב אין שייכות מיט זיך אַליין, און נישט פון אַן אַנדערן. 5 וואָרעם יעדער איינער וועט טראָגן זיין אייגענע מַשָּׂא. 6 זאָל דער, וואָס ווערט געלערנט לימודי קודש אין דעם כתבי הקדש, זאָל זיך טיילן מיט זיין רבני מורה פון אין אַלעם גוטן. 7 נאָרט זיך נישט אַליין אָפּ; ה' לאַזט נישט אָפּשפּאַטן פון זיך. וואָרעם וואָס אַ מענטש וועט נאָר זייען, דאָס וועט ער אייך שניידן. 8 ווייל דער, וואָס זייט פאַר זיין אייגענעם פלייש, וועט שניידן פון דעם פלייש פאַרדאַרבונג; דער אָבער, וואָס זייט פאַר דעם רוח הקודש, וועט שניידן פון דעם רוח הקודש חיי עולם. 9 לאָמיר נישט ווערן מיד אין טאָן גויסט; וואָרעם אין דער געהעריקער צייט וועלן מיר שניידן, אויב מיר וועלן נישט אָפּגעשוואַכט ווערן. 10 און דערפאַר, ווען מיר האָבן אַ געלעגנהייט, לאָמיר טאָן גויסט צו כל אָדָם, און בַּפֶּרֶט צו די, וואָס זענען פון דעם בני בית האמונה [דער ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, זען מה"ש 25-20:21]. 11 זעט מיט וואָס פאַר אַ גרויסע אוֹתוֹת אידן האָב געשריבן : אייך מיט מיין אייגענער האַנט. 12 אַלע, וואָס ווילן מאַכן אַ שיינ פנים אין דעם פלייש, צווינגען אייך געמלסט צו ווערן, בלויז כדי זיי זאָלן נישט גערודפּט ווערן צוליב דעם בוים פון רבי מלך המשיח [זען גלט' 5:11]. 13 וואָרעם אַפילו די געמלסטע אַליין היטן נישט אָפּ די תורה [זען גלט' 5:3]; נאָר זיי ווילן, אַז איר זאָלט זיך מל זיין, כדי זיי זאָלן זיך רימען אין אייער פלייש. 14 אָבער חס ושלום איד וויל מיך נישט רימען, אַחוץ אין דעם בוים פון אַדוֹנֵנו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, דורך וועמען די עולם

הזה איז אויפהענגע על-דער בוים געוואָרן צו מיר, און איך צו דער עולם הזה [לוקס 23:41-43]. 15 וואָרעם נישט מילה מיינט עפעס [פאר ישועת אלוקינו, זען קור"א 7:17-20], אויך נישט ערלה, נייערט אַ בריאה חַדְשָׁה [יוח' 3:3]. 16 און וויפל סע וועלן לעבן מיט דעם כּלל, זאָל אויף זיי זיין שְׁלוֹם, און חֶסֶד, און אויף דעם יִשְׂרָאֵל פון ה' [זען מה"ש 25:20-21]. 17 פון איצטמאָל - אָן זאָל מיך קיינער נישט מְטַרִיחַ זיין; וואָרעם איך טראָג אין מיין גוף די צַלְקוֹת פון יהושע/ישוע. 18 דער חֶסֶד פון אַדוֹנָנוּ רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייער גייסט, אַחִים במשיח. אָמֵן.

אפס'

א רב שאול, אַ שלִיחַ פון רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע דורך דעם רצון ה', צו די קדושים, וואָס זענען אין אַפְסוֹס, און די גלויביקע אין רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 2 חֶסֶד ה' צו אייך און שְׁלוֹם פון אלוקים אָבִינוּ, און הָאֲדוֹן רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 3 געלויבט זאָל זיין דער אלוקים און אָב פון אַדוֹנָנוּ רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס האָט אונדז געבענטשט מיט יעדער רוחניותדיקער בְּרָכָה אין די הימלישע מקומות אין מְשִׁיחַ. 4 לויט ווי ער האָט אונדז אויסדערוויילט אין אים, איידער די וועלט איז געגרונטפעסטיקט געוואָרן, אַז מיר זאָלן זיין קִדְשׁ און אָן אַ מוֹם פאַר ה' אין אַהֲבָה; 5 פאַרויסבאשטימענדיק אונדז צו זיין בנים צו אים דורך רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, לויט דעם וואוילגעפעלן פון זיין רצון, 6 צום לויב פון דעם כְּבוֹד פון זיין חֶסֶד, מיט וועלכן ער האָט אונדז פריי באַשאַנקען אין זיין זון, דער זון פון דער אויבערשטער, דעם באַליבטן. 7 אין וועמען מיר האָבן די ישועת אלוקינו פדות דורך זיין כְּפָרָה דָם, די סְלִיחַת הַחַטָּאִים, לויט דער עֲשִׁירוֹת פון זיין חֶסֶד, 8 וואָס ער האָט פאַרמערט פאַר אונדז אין יעדער חֲכָמָה און בִּינָה, 9 באַקאַנט מאַכנדיק צו אונדז דעם סוֹר פון זיין רצון, לויט זיין וואוילגעפעלן, וואָס ער האָט פון פריער באַשלאָסן אין אים, 10 כדי אין דער דורכפירונג אין דער פולקייט פון די צייטן, איינצוזאַמלען אין מְשִׁיחַ אַלץ, וואָס איז אין די הימלען, און וואָס איז אויף דער ערד. 11 אין אים, אין

וועמען אויך מיר זענען געוואָרן יורשים, פּאַרויס פּאַשטימט לויט דער כּוונה פון אים, וואָס ווירקט אלץ לויט דער יצאה פון זיין רצון; 12 כּדי מיר זאָלן זיין צום לויב פון זיין כּבוד, מיר, וואָס האָבן פון פּריער געהאַפּט אין מְשִׁיחַ. 13 אין וועמען אויך איר, האָבנדיק געהערט דאָס דְּבַר אָמת, די בשורת הגאולה פון אייער ישועת אלוקיננו -- אין וועמען אויך ווערנדיק מאמינים, איר זענט פּאַרחתמעט געוואָרן מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון דער הבטחה, 14 וועלכער איז דער ערבון פון אונדזער ירושה, ביז צו דער גאולה פון דעם עם סגולה, צום לויב פון זיין כּבוד. 15 צוליב דעם אויך איך, האָבנדיק געהערט פון אייער [ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, זען מה"ש 25-20:21] גלויבן אין האָדון יהושע/ישוע, און פון דער אַהבה צו כל קדושים, 16 הער נישט אויף אַפּצוגעבן אַ ברוך ה' פאַר אייך, ווען איך דערמאָן אייך אין מיינע דאָווענענדיק תּפִּילות, 17 אַז דער אלוקים פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, דער אלוקים האָב פון כבוד, זאָל אייך געבן אַ גייסט פון חכמה און הַתְּגִלוֹת אין דער דערקענטעניש יְדַעַת פון אים, 18 אַז די אויגן פון אייער לֵב זאָלן דערלויבטן ווערן, כּדי איר זאָלט וויסן וואָס איז די תּקוּה פון זיין רוּפֵן, וואָס איז די עֲשִׁירוֹת פון זיין הערלעכער נחלה אין די קדושים, 19 און ווי איבערשטייגדיק גרויס זיין גבּוּרה איז לַגְּבִי אונדז, די [ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, זען מה"ש 25-20:21] מאמינים, לויט דער ווירקונג פון דער קראַפּט פון זיין שטאַרקייט, 20 וועלכן ער האָט ווירקזאַם געמאַכט אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, ווען ער האָט אים מַחִיָּה-מִתִּים געווען, און האָט אים געזעצט צו זיין רעכטער האַנט [פון סְמִכוֹת] אין די הימלישע מקומות [תהלים 110:1], 21 העכער איבער יעדער מְמַשְׁלָה, און שליטה, און מאַכט, און מלוכה, און יעדן נאָמען, וואָס ווערט אָנגערופֵן, נישט נאָר אין דער עולם הַזֶּה, נייערט אויך אויף דער עולם-הַבָּא [זען גלט' 4:3]. 22 און אַלץ האָט ער געלייגט אונטער זיינע רגלים, און אים אַליין געגעבן ווי אַ ראַש איבער אַלעם אין דער משיחס ברית חדשה קהלה, 23 וועלכע איז זיין גוף [זען מה"ש 5-4:9; רומ' 13-6:3; בראשית 18:47; תהלים 10-9:16; איוב 27-19:25; ישעיה 11:53; דברים 23:21; 26:27, גוף פון משיח איז הגאולה און תמורה פון הקהילה, זען רות 4:7], די פּולקייט פון אים, וואָס פילט אָן אַלץ

אין אַלעם. בַּ און אייך האָט ער לעבעדיק געמאַכט, ווען איר זענט געווען
 טויט אין אייערע עבירות און חטאים [זען רות 5-1:3; רומ' 14-12:5], 2 אין
 וועלכע הַתְּהַלְכֶתֶם אַמְאָל לויט דעם צייטלויף פון דער עולם הַזֶּה, לויט דעם
 שַׁר פון די כּוֹחוֹת פון דער לופט, פון דעם גייסט, וואָס ווירקט איצט אין די
 בני הַמָּוֶרִי. 3 צווישן וועלכע אויך מיר האָבן אַמְאָל געלעבט אין די תּאווֹת
 פון אונדזער פלייש [זען רומ' 7:18], טוענדיק דעם ווילן פון דעם פלייש און
 פון דעם פאַרשטאַנד, און לויט בְּטָבַע בְּנֵי זַעַם [זען רומ' 1:18; יוחנן 3:18],
 אַזוֹיווי די איבעריקע. 4 נאָר ה', וואָס איז רייך אין רחמים, האָט צוליב זיין
 גרויסער אַהֲבָה, מיט וועלכער ער האָט אונדז ליב געהאַט, 5 אַפילו ווען מיר
 זענען געווען טויט אין אונדזערע עבירות, האָט אונדז לעבעדיק געמאַכט
 אינאיינעם מיט רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ -- דורך חֶסֶד זענט איר געראַטעוועט
 געוואָרן [פון זַעַם פון ה' אין ישועת אלוקינו] -- 6 און האָט אונדז
 אויפגעוועקט און אונדז געטאָן זעצן צוזאַמען מיט אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע אין די הימלישע מקומות; 7 כּדִּי צו ווייזן אין די קומענדיקע
 וועלטצייטן די שפּע פון דער עשירות פון זיין חֶסֶד אין גוטסקייט לגבי
 אונדז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 8 וואָרעם מיט חֶסֶד זענט איר
 געראַטעוועט [פון זַעַם ה'] געוואָרן דורך אַמוּנָה; און דאָס נישט [אָן
 איינפאל, זען מה"ש 9:4] פון אייך אַליין, עס איז די מִתְּנָה פון ה' - 9 נישט
 בכל חומר הדין זכות, כּדִּי קיינער זאָל זיך נישט רימען. 10 וואָרעם מיר
 זענען זיין ווערק, געשאַפן אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע צו
 מעשים-טובים [זען יעקב 2:14-17], וועלכע ה' האָט פאַרויס צוגעגרייט, כּדִּי
 מיר זאָלן לעבן אין זיי. 11 צוליב דעם זאָלט איר געדענקען, אַז אַמְאָל זענט
 איר געווען אין גּוֹפְנִית נישט-יידן, און זענט אַמְאָל גערופן געוואָרן "עַרְלִים"
 פון יענע, וואָס ווערן גערופן "נמולים" -- א מילה אין דעם פלייש אַ מיט
 הענט געמאַכטע -- 12 געדענקען אַז איר זענט אין יענער צייט געווען
 פעלנדיק אַ מְשִׁיחַ, אויסגעשלאָסענע פון דעם בירגער-רעכט פון ישׂראֵל, און
 פרעמדע וואָס שייך די בריתות פון דער הבטחה [זען בראשית 12:3],
 פעלנדיק תּקוּוּהָ און פעלנדיק ה' אין דער עולם הַזֶּה. 13 איצט אַבער אין רַבִּי

מלך המשיח יהושע/ישוע, זענט איר, וואָס זענט אַמאָל געווען ווייט, געבראַכט געוואָרן נאָענט דורך דעם כַּפְּרָה דָם פון מְשִׁיחַ [זען ישעיה 53:8-12]. 14 וואָרעם משיח איז שְׁלוֹמֵנו [ישעיה 53:5], וועלכער האָט געמאַכט די ביידע אָחַד, און האָט צעשטערט די סוּרְג, די מחיצה הַאֲיבָה [זען בראשית 3:15; גלט' 2:11-21], 15 און מאכנדיק שלום, האָט בְּטַל געמאַכט כל חומר הדין פון מצוות און חוקים [זען דברים 27:26; 21:23; ישעיה 53:4-12] אין זיין בשר, כּדִּי עַר זָאָל בְּרָא אִין זִיד פון די יידן אין נישט-יידן אָדָם חָדָשׁ אָחַד [זען קור"ב 5:17]; 16 און צו פאַראיינבאַרן די ביידע צו ה' אין בְּשָׂר אָחַד דורך דעם בּוֹיִם [פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], מיט וואָס ער האָט געטייט די שְׁנָאָה דורך אים. 17 און ער איז געקומען און האָט מְבַשֵּׂר געווען שְׁלוֹם צו אייך וואָס זענט געווען ווייט, און שְׁלוֹם צו די, וואָס זענען געווען נאָענט [זען דער שלום-ברענגען בשורה פון בן-דוד תְּלִוּי עַל הַעֶץ און דער מְבַשֵּׂר, תהלים 22:17; שמ"ב (19:1) 18:14-33; זכריה 12:10]. 18 ווייל דורך אים האָבן מיר ביידע אונדזער צוטריט אין איין גייסט צו אלוקים האָב. 19 דערפאַר זענט איר נישט מער קיין גרים און נְכָרִים, נייערט איר זענט תּוֹשָׁבִים מיט די קדושים, און פון דעם בני בית פון ה', 20 געבויט אויף דעם יסוד פון די שליחים און נביאים, פון וואָס רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע אַלִּיין איז דער אָבן הַפְּנֵה; 21 אין וועמען דער גאַנצע געביידע איז צוזאַמענגעבויט, און וואַקסט אויס אין אַ הֵיכַל קוֹדֶשׁ אין ה'; 22 אין וועמען אויך איר ווערט מיטגעבויט פאַר אַ מְשַׁכַּן פון ה' אין דעם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. ג צוליב דעם בין איך, רב שאול, דער געפאַנגענער פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע פאַר אייך, וואָס זענט פון די אומות-הָעוֹלָם -- 2 אויב איר האָט געהערט פון דער פאַרוואַלטונג פון דעם חֶסֶד ה', וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פאַר אייערטוועגן, 3 אַז לויט אַן אַנטפלעקונג איז מיר נתגלה געוואָרן דער סוד, ווי איך האָב אייך שוין פריער געשריבן בקיצור [זען אפס' 2:19]. 4 כדי לייענענדיק עס, וועט איר קענען פאַרשטיין מיין השגה אין דעם סוד פון מְשִׁיחַ, 5 וואָס איז אין אַנדערע דורות נישט נתגלה געוואָרן צו די בני האדם, ווי עס איז איצט אַנטפלעקט געוואָרן צו זיינע הייליקע שליחים און נביאים

אין דעם רויח הקודש; 6 דעם סוד אז דורך דער בשורת הגאולה, די
אומות-העולם זענען מיט-יורשים, גלידער פון דעם אייגענעם בשר, און
טיילנעמער פון דער הבטחה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, 7 פון
וועלכער בשורת הגאולה איך בין געמאכט געוואָרן אַ מְשִׁיחַ, לויט דער
מִתְנָה פון דעם חֶסֶד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פון ה', לויט דער
ווירקונג פון זיין גבורה; 8 צו מיר, דער קלענסטן פון אלע קדושים, איז דער
דאָזיקער חֶסֶד געגעבן געוואָרן, אָנצוזאָגן צו די אומות-העולם די
אוימדערפאַרשטבאַרע עֲשִׁירֹת פון מְשִׁיחַ, 9 און צו מאַכן אַלעמען זען וואָס
איז דער תְּכֵנִית הָרִז, וואָס איז פון אייביקייט געווען פאַרהוילן אין ה' בּוֹרָא
הַכֹּל; 10 פֿדי איצט זאָל נתגלה ווערן צו די ממשלות און מאַכטן אין די
הימלישע מקומות דורך דער משיח בריית חדשה קהלה די פילפאַכע חכמה
פון ה', 11 לויט דער אייביקער תְּכֵנִית, וואָס ער האָט באַשלאָסן אין רבי
מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע, אָדוֹנָנוּ, 12 אין וועמען מיר האָבן דעם פתחון פה
און דעם ציטריט מיט בטחון דורך אונדזער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה
אין אים. 13 דערפאר בעט איך אייך, אַז איר זאָלט נישט אָפּגעשוואַכט
ווערן איבער מיינע צרות פאַר אייערטוועגן, וועלכע זענען אייער כבוד [זען
רומ' 8:30]. 14 צוליב דעם בויג איך מיינע קני פאַר אלוקים האָב, 15 פון
וועמען אַלע משפחות אין שָׁמַיִם און אויף הָאָרֶץ ווערן אָנגערופן, 16 אַז ער
זאָל אייך געבן לויט דער עֲשִׁירֹת פון זיין כָּבוֹד, אַז איר זאָלט געשטאַרקט
ווערן מיט גבורה דורך זיין רויח הקודש אין דעם אָדָם פְּנִימִי, 17 אַז מְשִׁיחַ
זאָל וואוינען אין אייערע לְבָבוֹת דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, פֿדי אַז
איר, וואָס זענט איינגעוואָרצלט און געגרונטפעסטיקט אין אַהֲבָה, 18 זאָלט
קענען משיג מיט אַלע קדושים וואָס איז די ברייט, און לענג, און הייך, און
טיפקייט, 19 און צו דערקענען די אַהֲבָה פון מְשִׁיחַ, וואָס שטייגט איבער
דַעַת, פֿדי איר זאָלט ווערן פול מיט דער גאַנצער פולקייט פון ה'. 20 און צו
אים, וואָס איז בִּיכוֹלֶת צו טאָן פיל מער איבער אונדזער בעטן אָדער
טראַכטן, לויט דעם כּוֹחַ, וואָס ווירקט אין אונדז, 21 צו אים זאָל זיין כָּבוֹד
אין דער משיח בריית חדשה קהלה, און אין רבי מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע,

בכָּל הַדּוֹרוֹת לַעוֹלָם וָעֶד. אָמֵן. דַּ דַּעֲרַפֵּאָר בַּעַט אִיךְ אִיךְ, דַּעֲרַגֵּנְגֵנְעֵנְעֵר
 אִין הָאָדוֹן, אַז אִיר זָאָלְט לַעֲבֹן ווי עַס שְׁטִיט אָן דַּעַם רוֹף, מִיט וועלכֵן אִיר
 זַעַנְט גַּעֲרוּפֵן גַּעוּוּאָרֵן, 2 מִיט יַעֲדַעֲר הַכְּנַעָה און עֲנִיוּת, מִיט סַבְלִנוֹת צו
 פֶּאַרְטֵרֶאָגֵן אִינְעֵר דַּעַם אַנְדַּעֲרֵן אִין אֶהְבָּה, 3 און זִיט פֶּלִיִּסְט אִיךְ
 אַפְצוּהִיטֵן דִּי אַחְדוֹת פֿון דַּעַם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אִין דַּעַם אַגְדַּת הַשְּׁלוֹם. 4 עַס
 אִיז פֶּאַרְאָן גּוֹף אַחַד, און רוּחַ אַחַת, אַזוֹיווי אִיר זַעַנְט אויך בַּאֲרוּפֵן גַּעוּוּאָרֵן
 אִין תְּקוּהָה אַחַת פֿון אִינְעֵר בַּאֲרוּף, 5 אָדוֹן אַחַד, [אַרְטֵאדֶאקְסִישׁ יִידיש]
 אַמוֹנָה אַחַת, מִקּוּהָה מִיִּם טְבִילָה אַחַת, 6 אַלּוּקִים אַחַד און אַלּוּקִים הָאָב פֿון
 אַלְעֵמֵעֵן, וועלכֵער אִיז אִיבַעֲר אַלְעֵמֵעֵן, און דוּרְךְ אַלְעֵמֵעֵן, און אִין אַלְעֵמֵעֵן.
 7 נָאָר יַעֲדֵן מַעַנְטֵשׁ פֿון אֹנְדֵז אִיז דַּעֲרַחֶסֶד גַּעֲגַעֲבֵן גַּעוּוּאָרֵן לִיט דַּעֲרַמָּאָס
 פֿון דַּעֲרַמֶּתְנָה פֿון מְשִׁיחַ. 8 דַּעֲרַפֵּאָר זָאָגְט עַר: ווען עַר אִיז אַרויפֶּגַעֲגֶאָנְגֵעֵן
 אִין דַּעֲרַהִיךְ, הָאָט עַר גַּעֲפֶאָנְגֵעֲנֶשׁ אַפְט גַּעֲנוֹמֵעֵן גַּעֲפֶאָנְגֵעֵן, און גַּעֲגַעֲבֵן
 מֶתְנֹת צו מַעַנְטֵשׁ [תְּהִלִּים 68:19]. 9 און דָּאָס עַר אִיז אַרויפֶּגַעֲגֶאָנְגֵעֵן, וואָס
 מִינְט עַס אויב נִישׁט אַז עַר אִיז אויך אַרְאָפֶּגַעֲגֶאָנְגֵעֵן אִין דִּי אֹנְטֵעֲרֶשׁטֵע
 טִיילֵן פֿון דַּעֲרַעֲרֵד? 10 דַּעֲרַ, וואָס אִיז אַרְאָפֶּגַעֲנִידֵעֲרֵט, אִיז אויך דַּעֲרַ
 דָּאָזִיקֵעֵר, וואָס אִיז אַרויפֶּגַעֲשִׁיגֵן הוּיך אִיבַעֲר אַלְע הִימְלֵעֵן, כַּדִּי עַר זָאָל
 מִמֶּלֶא זִיין אַלְץ. 11 און עַר הָאָט טִייל גַּעֲמָאָכְט פֶּאַר שְׁלִיחִים, און טִייל
 נְבִיאִים, און טִייל "קְרוּבִים" מִבְּשָׂרִים, און טִייל מִשְׁגִּיחִים וואָס זַעַנְעֵן פֶּאַר
 רוּעִים און רִבְנֵי מוֹרִים, 12 צו דַּעֲרַ שְׁלִימוֹת פֿון דִּי קְדוּשִׁים, פֶּאַר דַּעַם עֲבוֹדַת
 קוֹדֶשׁ שְׁרוּת, פֶּאַר דַּעֲרַ אויפֶּבּוֹיֶאונְג פֿון דַּעַם גּוֹף פֿון מְשִׁיחַ [זַעֵן מַה"שׁ 9:4],
 13 בִּיז מִיר אַלְע וועלן דַּעֲרַגֵּרִיכֵן דִּי אַחְדוֹת פֿון דַּעֲרַ [אַרְטֵאדֶאקְסִישׁ יִידיש]
 אַמוֹנָה, און דִּי דַּעֲרַקֵעֲנֵטֵעֵנִישׁ פֿון דַּעַם זֶעֶן פֿון דַּעֲרַ אויבַעֲרֶשׁטֵעֵר, צו הָאָדָם
 הַשְּׁלָם, צו דַּעֲרַ מָאָס פֿון דַּעַם וואָקֵס פֿון פּוֹלְקִיט פֿון מְשִׁיחַ; 14 כַּדִּי מִיר
 זָאָלֵן מַעֲר נִישׁט זִיין קִיין יְלָדִים, פֿון כּוּוֹאַלִיעַס גַּעֲשִׁטוּיִסֵן און אַרומֶגַעֲטֵרֶאָגֵן
 פֿון יַעֲדֵן ווינְט פֿון לַעֲרֻנוּג, דוּרְךְ דַּעֲרַ עֲרָמָה פֿון בְּנֵי אָדָם, אִין עֲרָמָה, לויט
 דַּעֲרַ כִּיטֶרֶעֲקִיט פֿון בַּאֲטֵרוּג צו פֶּאַרפִּירֵן; 15 נִיַעֲרֵט צו רַעֲדֵן דַּעַם אָמֵת אִין
 אֶהְבָּה, און וואָקֵסֵן אִין אַלְעֵם אִין אִים, וואָס אִיז דַּעֲרַ רָאָשׁ, מְשִׁיחַ, 16 פֿון
 וועֲמֵעֵן דַּעֲרַ גַּאנְצֵעֵר גּוֹף, זִיַעֲנְדִּיק צונויפֶּגַעֲשִׁטֵעֵלְט און צוֹאַמֶעֲנֶגֶעֲפֶלְאָכְטוֹן,

דורך אַלע געלענקען, וואָס יעדער אַבר העלפט דאָס אַנדערע, וואָס לויט
דעם כח אין מאָס פון יעדן אבר באַזונדער, מאַכט וואַקסן דעם גוף, זיך
אויפצובויען אין אַהבה. 17 דאָס דאָזיקע זאָג איך דערפאר, און אייך זאָג
עדות אין האַדון, אַז איר זאָלט מער נישט לעבן ווי סע לעבן די גויים; בַּהבְּלִי
שְׁכֶלְם, 18 וועלכע איז פאַרפינצטערט אין זייער פאַרשטענדעניש,
פאַרפרעמדט פון דעם חַיִּי ה', צוליב דער אומוויסן, וואָס איז אין זיי, צוליב
דער פאַרהאַרטונג פון זייער לֵב, 19 האַבנדיק פאַרלוירן יעדעס געפילן, האַבן
זיי זיך איבערגעגעבן צו תַּאוּוה, צו טאָן יעדע אומזויבערקייט מיט גיריקייט.
20 איר אָבער האָט רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נישט אַזוי געלערנט! 21 אויב איר האָט
באַמת פון אים געהערט, און זענט אין אים געלערנט געוואָרן, ווי דער אַמת
איז אין יהושע/ישוע [זען זכריה 12:11-12; עזרא 3:8], 22 זאָלט איר אָפּטאָן
דאָס, וואָס איז נוֹגַע אייער פריערדיקן לעבנסשטייגער, האָדָם הַיָּשׁוּן,
וועלכער ווערט פאַרדאָרפן דורך די תַּאוּוה פון אָפּנאַרעריי, 23 וּלְהַתְּחַדֵּשׁ
אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ פון אייער שְׁכֶל, 24 און אַנטאָן האָדָם הַחֲדָשׁ, וואָס איז
באַשאַפן געוואָרן פֿדמות אלוקים [בראשית 1:26] אין צדקות און קדושה
פון אַמת. 25 דערפאר זאָלט איר אָפּטאָן שקר, און רעדט דעם אַמת יעדער
אייער מיט זיין חבר, ווייל מיר זענען אַברים אייער פון אַנדערן. 26 זייט
ברוגז, און זינדיקט נישט; זאָל די שְׁמֵשׁ נישט אונטערגיין אויף אייער רוגז;
27 און גיט אויך נישט קיין פּלאַץ פאַר הַשָּׁטן. 28 זאָל דער, וואָס האָט
געגנבעט, מער נישט גנבענען, נייערט זאָל ער ליבער אַרבעטן, און טאָן גוטס
מיט זיינע אייגענע הענט, כּדִּי עַר זאָל האַבן וואָס צו געבן דעם, וואָס האָט
נויט. 29 זאָל קיין לָשׁוֹן הָרַע נישט אַרויסקומען פון אייער מויל, נייערט נאָר
דאָס, וואָס עס איז נייטיק פאַר דער אויפבויהונג, כּדִּי עַס זאָל צוגעבן חן צו
די, וואָס הערן. 30 און זייט נישט מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶשׁ דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ
פון ה', אין וועמען איר זענט פאַרחתמעט געוואָרן ביז דעם יום הגאולה. 31
זאָל יעדע ביטערקייט, און פֶּעס, און צאָרן, און געשריי, און חילול-השם
אָפּגעטאָן ווערן פון אייך, מיט יעדער רשעות. 32 און זייט טוב אייער צום
אַנדערן, דערפאַרעמדיק, זייט מוחל אייער דעם אַנדערן, ווי אויך ה' האָט

אייך מוחל געווען אין רבי מלך המשיח. ה גייט דעריבער אין די דרכים פון
 ה', ווי באלויבטע ילדים, 2 און לעבט אין אהבה, ווי משיח האט אויך אייך
 ליב געהאט, און האט זיך מקריב געווען פאר אונדזערטוועגן, א קרבן און א
 זבח פאר א ריח-ניחוח צו ה'. 3 אבער זנות, און יעדע טומאה, אדער חמדנות,
 זאל אפילו נישט דערמאנט ווערן ביים נאמען צווישן אייך, ווי עס שטייט אן
 פאר קדושים; 4 נישט קיין נבול-פה, נישט קיין נארישע רייד, אדער
 צוויידייטיקע וויצן, וואס זענען נישט פאסיק, נייערט טוט ליבער הוזה. 5
 ווארעם דאס זאלט איר וויסן, אז קיין נואף, אדער אומריינער, אדער
 געלט-גייציקער מענטש, וואס איז ווי עבודה זרה, האט נישט קיין שום נחלה
 אין דעם מלכות פון רבי מלך המשיח און ה'. 6 זאל אייך קיינער נישט
 פארפירן מיט פוסטע רייד; ווארעם דורך די דאזיקע זאכן קומט דער זעם
 פון ה' [זען רומ' 1:18] אויף די בני המרי. 7 האט דערפאר נישט קיין
 מגע-ומשא מיט זיי. 8 ווארעם אמאל זענט איר געווען חשך, איצט אבער
 זענט איר אור אין האדון; לעבט ווי בני האור -- 9 ווארעם די פרוכט פון
 דעם אור איז אין יעדער גוטסקייט און צדקה און אמת -- 10 און פרוואוט
 וואס וואס עס איז וואוילגעפעלן פאר האדון. 11 און פירט נישט קיין
 חברותאשאפט מיט די אומפרוכפערדיקע מעשים פון חשך, נאר ליבער
 זאלט איר זיי שטראפן; 12 ווארעם עס איז אפילו א חרפה צו רעדן פון דעם,
 וואס זיי טאן אין פארבארגעניש. 13 און אלץ, וואס ווערט געשטראפט פונם
 אור, ווערט אנטפלעקט, ווייל אלץ, וואס ווערט נתגלה, איז ליכטיקייט. 14
 דערפאר זאגט ער: וואך אויף, דו, וואס טוסט שלאפן, און שטיי אויף פון די
 טויטע, און משיח וועט לייכטן אויף דער [זען ישעיה 60:1]. 15 עתה שימו
 לבכם דערפאר וויאזוי איר לעבט, נישט ווי נאראנים, נאר ווי חכמים; 16
 אויסקויפנדיק די צייט, ווייל די טעג זענען שלעכט. 17 זייט דערפאר נישט
 קיין נאראנים, נייערט האבן דעת פון דער רצון פון האדון. 18 און שיפורט
 אייך נישט אן מיט וויין, אין וועלכן עס איז פריצות; נייערט ווערט פול מיט
 דעם ריח הקודש; 19 רעדט איינער צום אנדערן מיט שירות און תשבחות
 און רוחניותדיקע נגינים, און זינגט און שפילט אין אייערע לבבות צו ה'; 20

גיט תמיד פאר אלצדינג א ברוך ה' צו אלוקים אַבִּינוּ בשם אַדוֹנָנוּ רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 21 זייט אונטערטעניק איינער דעם אַנדערן אין דער
 יראת הַמְּשִׁיחַ. 22 נָשִׁים, זייט אונטערטעניק צו אייערע אייגענע מענער, ווי
 צו הָאָדוֹן. 23 ווייל דער מאַן איז דער קאָפּ פון דעם אָשָׁה, ווי מְשִׁיחַ איז דער
 קאָפּ פון דער ברית החדשה קהילה, און אויך דער גואַל פון דעם גוף. 24 נאָר
 ווי די משיחס ברית חדשה קהילה איז אונטערטעניק צו מְשִׁיחַ, אַזוי זאָלן
 אויך די נָשִׁים זיין אין אלצדינג צו זייערע מענער. 25 מענער, הָאָט ליב
 אייערע נָשִׁים, ווי אויך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט ליב געהאַט די ברית החדשה
 קהילה, און הָאָט זיך פאר איר מְקַרֵּב געווען, 26 כדי ער זאָל זי מקדש זיין,
 הָאָבְנָדִיק זי טהור-געמאַכט דורך דער מקוה מים טבילה פון וואָסער מיט
 דעם דָּבָר [ה', זען יוחנן 3:5], 27 כדי ער זאָל פאר זיך פאַרשטעלן די ברית
 החדשה קהילה אַ הערלעכע, וואָס הָאָט נישט קיין פלעק אָדער קנייטש
 אָדער עפעס דאָס גלייכן, נייערט אַז זי זאָל זיין קדוּשָׁה און אָן אַ מום. 28
 אויך אַזוי זענען די מענער מחויב ליב צו הָאָבֵן זייערע נָשִׁים ווי זייער אייגן
 בָּשָׂר [זען בראשית 2:24], דער, וואָס הָאָט ליב זיין אייגן אָשָׁה, הָאָט ליב זיך
 אַליין; 29 וואָרעם קיינער הָאָט קיינמאָל נישט פיינט זיין אייגן בָּשָׂר, נייערט
 ער שפייזט עס און פלעגט עס אַזוי, ווי אויך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ די ברית
 החדשה קהילה; 30 ווייל מיר זענען אַבְרָם פון זיין בָּשָׂר [זען מה"ש 9:4]. 31
 דערפאר וועט אַ מענטש פאַרלאָזן זיין אָב און אַם, און זיך באַהעפטן מיט
 זיין אָשָׁה, און די 2 זאָלן ווערן בָּשָׂר אַחַד [זען בראשית 2:24; מתי 28:19]. 32
 הָרַז הָיָה אִיז גָּדוֹל; איך רעד אָבער אין שייכות מיט רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און דער
 ברית החדשה קהילה. 33 על-כּוֹן, זאָל יעדער איינער פון אייך ליב הָאָבֵן זיין
 אייגן אָשָׁה אַזוויי זיך אַליין; און זאָל דאָס אָשָׁה מורא הָאָבֵן, ערעפּורכט
 הָאָבֵן, פאר איר בַּעַל. 1 יְלָדִים, געהאַרכט אייערע הורים בְּמִרְן; וואָרעם דאָס
 איז רעכט. 2 גיב אָפּ כְּבוֹד דיין אָב און אַם -- דאָס איז די ערשטע מצוה מיט
 אַ הַבְּטָחָה -- 3 כדי סע זאָל דיר גיין וואויל, און דו זאָלסט לאַנג לעבן אויף
 דער ערד [דברים 5:16]. 4 און איר, אבות, דערצערנט נישט אייערע בנים,
 נייערט דערציט זיי אין מוסר און תּוֹכַחָה פון הָאָדוֹן. 5 עבדים, געהאַרכט די,

וואָס זענען לויט דעם פלייש אייערע האַרן, מיט מורא און ציטערניש אין
 דער איינפאַכקייט פון אייער לֵב, ווי צו רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; 6 דינענדיק נישט
 אויף דעם אוֹפֶן פון דינען לִפְנֵים, ווי די, וואָס ווילן געפעלן ווערן בני אדם,
 נייערט ווי עבדים פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וואָס טוען פון לִבְבוֹת דעם רָצוֹן ה',
 7 צו טאַן די אַרבעט מיט חֶפֶץ לֵב, ווי פֶּאָר הָאָדוֹן, און נישט פֶּאָר בני אדם, 8
 ווייל איר וויסט, אַז וואָסער גוטס יעדער איינער טוט, דאָס זעלבע וועט ער
 קריגן צוריק פון הָאָדוֹן, סיי ער איז אַ עֶבֶד, אָדער פריי. 9 און איר, האַרן,
 טוט דאָס זעלבע פֶּאָר זיי, און פֶּאָרמיידט דאָס דראָען ווייל איר וויסט, אַז
 דער, וואָס איז סיי זייער אָדוֹן און אייערער, איז אין שָׁמַיִם, און ביי אים איז
 נישטאַ קיין נושא-פִּנִּים זיין מענטשן. 10 צום סוף, ווערט שטאַרק אין הָאָדוֹן,
 און אין דעם כַּחַץ פון זיין גבורה. 11 טוט אָן דעם גאַנצן כְּלֵי-נֶשֶׁק פון ה', כדי
 איר זאָלט זיין בִּיכוּלֶת בייצושטיין די כיטרעקייטן פון הַשָּׁטָן. 12 ווייל
 מִלְחָמָתָנוּ איז נישט קעגן בשר ודם, נייערט קעגן די ממשלות, קעגן די
 מאכטן, קעגן די עולם הַזֶּה-הָעֵרשער פון דער דאָזיקער חֲשָׁד, קעגן די רוחות
 רעות אין די הימלישע מקומות. 13 דערפֿאר, נעמט אויף אייך דעם מְלֹא
 כְּלֵי-נֶשֶׁק פון ה', לְמַעַן איר זאָלט זיין בִּיכוּלֶת לְהִתְנַגֵּד אין דעם יום הָרַע, און,
 האָבנדיק אלץ געטון, צו בלייבן שטיין. 14 דערפֿאר, זאָלט איר שטיין מיט
 אייערע לענדן אַרומגעגאַרטלט מיט אָמֶת, און האָבן אָנגעטאַן די חֵיק-שִׁרְיוֹן
 פון צדקות, 15 און האָבן באַשוּכט אייערע רגלים מיט גרייטקייט פֶּאָר דער
 בשורת הגאולה פון שְׁלוֹם. 16 און איבער אַלעם נעמט דעם שילד פון
 אָמוֹנָה, מיט וועלכן איר וועט זיין בִּיכוּלֶת צו פֶּאַרלעשן אַלע פיייעריקע פייִלן
 פון דעם בייזן (שטן). 17 און נעמט דעם פּוֹבֵע פון דער ישועת אלוקינו, און
 די חֶרֶב פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס איז דאָס דָּבָר ה'. 18 זייט תָּמִיד
 דאווענען אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, מיט תפילות און תחנונים. און צו דעם
 צוועק וואָכנדיק מיט יעדער התמדה און בקשה פֶּאָר אַלע קדוּשִׁים, 19 און
 פֶּאָר מיינעטוועגן, אַז מיר זאָל געגעבן ווערן דאָס דָּבָר בייס עפענען מיינ
 מויל, כדי מיט אַ פתחון פה מגלה-צו-זיין דעם סוד פון דער בשורת הגאולה,
 20 פֶּאָר וועלכער איך בין אַ שליח אין קייטן; און כדי איך זאָל רעדן מוטיק,

ווי עס איז מיין חוב. 21 און פדי אויך איר זאָלט וויסן וואָס מיט מיר געשעט און וואָס איך טו, וועט טיכיקוס [זען קול' 9-7:4], דער באַליבטער אָח במשיח און געטרייער משרת פון האָדון, אייך מוֹדיע זיין אַלץ. 22 אים האָב איך געשיקט צו אייך טאַקע צוליב דעם דאַזיקן, פדי איר זאָלט וויסן ווי סע גייט אונדז, און פדי ער זאָל טרייסטן אייערע לְבָבוֹת. 23 שְׁלוֹם צו די אחים במשיח, און אַהֲבָה מיט [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה פון ה', אלוקים האָב, און האָדון רבי מלך המָשיח יהושע/ישוע. 24 חָסֵד זאָל זיין מיט אַלע די, וואָס האָבן ליב אָדוֹנֵנוּ רבי מלך המָשיח יהושע/ישוע מיט אַן אומפאַרדאַרבלעכער אַהֲבָה. אמן.

פיל'

אַ רב שָׂאוּל און טימוֹתִיאֹוס, עבדים פון רבי מלך המָשיח יהושע/ישוע, צו אַלע קדוֹשִׁים אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע וואָס זענען אין פיליפי, מיט די משגיחים און כלי-קודש שמשים. 2 חָסֵד צו אייך און שְׁלוֹם פון ה', אלוקים אָבֵנוּ, און פון האָדון רבי מלך המָשיח יהושע/ישוע. 3 איך זאָג ברוך ה' און מוֹדָה אָנִי אלוקים שלי ווען איך דערמאָן מיך אין אייך, 4 און תָּמִיד אין אַלע מיינע דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] פאר אייך אלעמען, מאַכ איך מיין געבעט אין מיין תפלות מיט שְׂמֻחָה, 5 פאַר אייער התְּקַשְׁרוֹת אין דער בשורת הגאולה, פון דעם ערשטן יום אָן ביז איצט. 6 און איך בין בטוֹחַ אין אָט-דעם, אַז דער [ה'], וואָס האָט אָנגעהויבן אין אייך אַ הַפְּעֵלָה הַטּוֹבָה, וועט עס פאַרענדיקן ביז דעם יום המָשיח יהושע/ישוע. 7 ווי עס איז רעכט פאַר מיר דאָס דאַזיקע צו דענקען וועגן אייך אַלע, ווייל איך טראָג אייך אין מיין לֵב, ווייל סיי אין מיינע קייטן, און סיי אין דער דבר פאַרטיידיקונג און באַפעסטיקונג פון דער בשורת הגאולה פון ה', זענט איר אַלט חֲבֵרִים מיט מיר פון חָסֵד. 8 מחמת ה' איז מיין אַדוֹת, ווי איך בענק נאָך אייך אַלע אין דער באַרעמהאַרציקייט פון רבי מלך המָשיח יהושע/ישוע. 9 און דאָס בין איך דאווענען [זען לוקס 4-11:1], אַז אייער אַהֲבָה זאָל זיך פֿסָדֵר פאַרמערן אין דַעֲת און אין אַלע בינה, 10 פדי איר זאָלט האָבן דַעֲת פון די זאַכן, וואָס

זענען אויסגעצייכנט, און כדי איר זאָלט זיין ערלעך און אָן אַ מכשול ביז צו דעם יום הַמְּשִׁיחַ, 11 אָנגעפֿילט מיט די פֿרי צדקות, וועלכע איז דורך רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, צו דעם כָּבוֹד און לויב פון ה'. 12 און איד וויל אַז איר זאָלט וויסן, אַחִים במשיח, אַז דאָס, וואָס האָט זיך געטראָפֿן מיט מיר, איז גראָד אויסגעפֿאַלן פֿאַר דעם התקדמות [זען רומ' 8:28] פון דער בשורת הגאולה פון ה', 13 אַזוי, אַז מיינע קייטן זענען אַנטפלעקט געוואָרן אין רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ ביי דער כל אַנְשֵׁי מְשִׁמֵּר פון קסר [נרון קסר = נ (50) + ר (200) + ו (6) + ן (50) + ק (100) + ס (60) + ר (200) = 666, זען התג' 13:18], און ביי אַלע איבעריקע, 14 און אַז דאָס רוב פון די אחים במשיח, ווייל זיי זענען פֿאַרזיכערט אין הָאָדוֹן דורך מיינע קייטן, זענען אַ סך מער מוטיק צו רעדן דאָס דָּבָר ה' אָן מורא. 15 פֿון, עטלעכע דרשענען אַפֿילו רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ צוליב קינאה און פֿאַלעמיק, און עטלעכע אויך פון גוטן ווילן דרשענען. 16 די לעצטע טוען עס פון אַהֲבָה, ווייל זיי ווייסן, אַז איד בין מִפְּקֹד פֿאַר דער דבר הַגִּנָּה פון דער בשורת הגאולה פון ה'; 17 די אַנדערע אָבער דרשענען רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ פון קינה-שינה, נישט אויפריכטיק, צילנדיק צוצולייגן אַ צרה צו מיינע קייטן. 18 דערפֿאַר וואָס? נאָר על כל פנים, צי לִפְנֵים, אָדער באַמַת, רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ ווערט געדרשנט. און אין דעם פריי איד מיד, און וועל מיד נאָך פרייען. 19 וואָרעם איד ווייס, אַז דאָס וועט אויספֿאַלן צו מיין ישועה, דורך אייער דאווענענדיק און דורך דער הילף פון דעם רוח פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע [זען מה"ש 16:7], 20 לויט מיין ערנסטער דערוואַרטונג און תִּקְוָה, אַז אין גאַרנישט זאָל איד פֿאַרשעמט ווערן, נאָר מיט יעדער מוטיקייט, ווי אַלעמאַל, אַזוי אויך איצט, וועט רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ פֿאַרהערלעכט ווערן אין מיין גוף, סיי דורך חיים סיי דורך מָוֹת. 21 וואָרעם פֿאַר מיר - איז מְּשִׁיחַ דאס לעבן, און דאס שטארבן -- אַ געווינס. 22 נאָר אויב צו לעבן אין דעם גוף - אויב דאָס זאָל ברענגען פרוכט פון מיין אַרבעט, יעמאַלט ווייס איד נישט וואָס אויסצודערוויילן. 23 און פון ביידע זייטן בין איד אין אַ פֿאַרלעגנהייט, האָבנדיק דעם פארלאַנג נפטר צו ווערן און צו זיין מיט מְּשִׁיחַ, ווייל עס איז פיל בעסער; 24 דאָך צו בלייבן אין דעם

גוף, איז פיל נייטיקער פאַר אייערטוועגן. 25 און דאָס דאָזיקע ווייס איך
גאַנץ געוויס, אַז איך וועל פאַרבלייבן מיט אייך אַלעמען, פאַר אייער
התקדמות און שְׂמִחָה אין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, 26 כדי דורך
מיין קומען צו אייך נאָכאַמאָל אייער שְׂמִחָה אין רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע זאָל פארמערט ווערן. 27 נאָר זאָל אייער לעבנסשטייגער זיין
ווערדיק דער בשורת הגאולה פון רבי מלך המשיח, כדי, צי איך קום און זע
אייך, אָדער איך וועל זיין אָפּוועזנד, זאָל איך הערן פון אייער שטאַנד, אַז
איר שטייט פעסט אין רוח אַחת, און נלחמים מיט לב אָחד פאַר דער
[ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה פון דער בשורת הגאולה פון ה', 28 און אַז
איר האָט אין גאַרנישט מורא פאַר די קעגנער, וואָס איז אַ קלאָרער מופת
פון זייער אַבְדוֹן, און אויך פון אייער ישועת אלוקינו, און דאָס איז פון ה'.
29 ווייל צו אייך איז געגעבן געוואָרן, נישט נאָר צו גלויבן אין רבי מלך
המשיח, נאָר אויך צו ליידן פון זיינעטוועגן, 30 האָבנדיק דעם זעלבן מאַבָּק,
וואָס איר האָט געזען אין מיר, און הערט איצט צו זיין אין מיר. בַּ דערפאַר,
אויב סע איז פאַראַן אַ טרייסט אין רבי מלך המשיח, אויב אַ נחמה פון
אַהֲבָה, אויב אַ חברותאשאפט פון דעם רוח הקודש, אויב רחמים און
באַרמהערציקייט, 2 מאַכט פול מיין שְׂמִחָה, אַז איר זאָלט זיין פון דעם
זעלבן דַעַת, און האָבן די זעלבע אַהֲבָה, און זיין פון פּוֹנָה אחד, און פון
מחשבה אחת. 3 טויט גאַרנישט דורך מַחְלוֹקֶת, אָדער פוסטער גאווה, נאָר
עניוּתדיקערהייט האלטנדיק איינער דעם אַנדערן ווי בעסער פון זיך אַליין;
4 און קוקט נישט איטלעכער נאָר אויף זיין אייגנס, נייערט אויך אויף דעם
אַנדערנס. 5 האָט די זעלבע מַחְשָׁבָה, וואָס איז אויך געווען אין רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע, 6 וועלכער, הָגַם ער איז געווען אין דער געשטאַלט פון
אלוקים, האָט עס נישט באַטראַכט פאַר אַ חזקה פעסטצוהאַלטן גלייך צו
זיין צו אלוקים [זען "פלח" אין דניאל 3:18; 7:13-14, פלח, צו טאָן יראת
הכבוד צו ג-טהייט, וואָס איז משיח בַּר אֲנָשׁ, נאָר וואָס איז נישט אַן אָליל], 7
נייערט האָט זיך אויסגעליידיקט, נעמענדיק אויף זיך דאָס געשטאַלט פון אַן
עָבֶד, און איז געוואָרן אין דער גלייכקייט פון בן אדם; 8 און געפונען

ווערנדיק אין מענטשלעכער פאָרם, האָט ער זיך נידריק געמאַכט און איז געוואָרן געהאַרכזאַם ביז צום מָוֹת, בְּן, דעם הסתלקות אויף דעם בוים [דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4, הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ]. 9 דערפאר האָט אים אויך ה' שטאַרק דערהויבן, און אים געגעבן דעם נאָמען, וואָס איז העכער איבער יעדן נאָמען, 10 כדי אין דעם נאָמען פון יהושע/ישוע זאָל זיך בייגן יעדע קני אין שָׁמַיִם און אויף דער ערד און אוינטער דער ערד, 11 און יעדע צונג זאָל מודה זיין, אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע איז מְרִי עֲלֵמָא (אָדוֹן עוֹלָם), פֶּאָר דעם כְּבוֹד פֿון ה', אלוקים הָאֵב. 12 על-כֵּן, מיינע באלִיבטע, ווי איר זענט תָּמִיד געווען געהאַרכזאַם, נישט נאָר אין מיין אָנוועזנהייט ביי אייך, נאָר פיל מער איצט, אין מיין אָפוועזנהייט, אַזוי ארבעט אויס אייער אייגענע ישועת אלוקינו מיט יראה און ציטערניש; 13 וואָרעם דאָס איז ה', וואָס ווירקט אין אייך, סיי צו וועלן און סיי צו טאָן, לויט זיין וואוילגעפעלן. 14 טויט אַלץ אָן מורמלען און וויכחים, 15 כדי איר זאָלט זיין אָן שולד און אָן פֶּאַלשקייט, יִלְדִים פֿון ה', אָן אַ מום אין דער מיט פֿון אַ פֶּאַרקרומטן און אַ פֶּאַרדאַרבענעם דוֹר, צווישן וועמען איר טויט שיינען ווי ליכטער אין דער עולם הַיְזָה, 16 און האָלט פעסט דאָס דָּבָר הַחַיִּים, כדי איד זאָל מיך האָבן מיט וואָס צו רום אין דעם יום הַמְּשִׁיחַ, אַז איד בין נישט געלאָפֿן אומזיסט, און האָב מיך אויך נישט געפראַצעוועט אומזיסט. 17 און אויב אַפִּילוּ איד ווער אויסגעגאָסן ווי אַ נֶסֶךְ אויף דעם קרבן און עבודת קודש פון אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, פריי איד מיך, און בין מיך אויך מִשְׁמַח מיט אייך אַלע. 18 און איבער דעם דאָזיקן זאָלט איר זיך אויך פרייען, און זיך מִשְׁמַח זיין מיט מיר. 19 איד האָף אין הָאָדוֹן יהושע/ישוע, צו שיקן צו אייך אין גיכן טימוֹתֵיאוֹס, כדי איד זאָל זיך אויך פילן באַרואיקט, ווען איד וועל וויסן ווי סע גייט אייך. 20 וואָרעם איד האָב נישט קיינעם וואָס איז גלייך צו אים אין גייסט, וועלכער זאָל ווירקלעך פֶּאַר אייך זאָרגן. 21 וואָרעם אַלע זוכן זייערע אייגענע עסקים, נישט דאָס, וואָס איז שייך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 22 איר אָבער ווייסט זיין אויסגעפרוואוטקייט, אַז ווי אַ יִלְדִּי מִיט אָן אָב, אַזוי האָט ער

געדינט מיט מיר אין דער בשורת הגאולה. 23 איך האָף דעריבער אים
 אַרויסצושיקן, אַזוי גיך ווי איך וועל זען וואָס מיט מיר וועט געשעען; 24 און
 איך האָב בטחון בַּאָדון, אַז איך אַליין וועל אויך באַלד קומען צו אייך. 25
 איך האָב אָבער געהאַלטן פאַר נייטיק צו שיקן צו אייך אַפּפּרודיטוס, מיין
 אָח [במשיח] און מיטאַרבעטער און מיטקעמפער, און אייער שליח און
 מְשַׁרְתִּי אין מיין נויט, 26 ווייל ער האָט געבענקט נאָך אייך אַלע, און זיך
 שטאַרק מצער געווען צוליב דעם, וואָס איר האָט געהערט, אַז ער איז
 קראַנק געווען. 27 וואָרעם ער איז טאַקע געווען טויטקראַנק; אָבער ה' האָט
 זיך מרחם געווען אויף אים, און נישט נאָר אויף אים אַליין, נייערט אויך
 אויף מיר, כדי איך זאָל נישט האָבן צער אויף צער. 28 איך האָב אים
 דערפאַר מער איילנדיק געשיקט, כדי איר וועט אים ווידער אַמאָל זען,
 זאָלט איר אייך פרייען, און איך זאָל אויך האָבן ווייניקער צער. 29 זייט אים
 דערפאַר מקבל-פנים אין האָדון מיט דער יעדער שְׂמֵחָה; און טיילט צו
 כבוד אַזעלכע מענטשן, 30 ווייל צוליב דעם עבודת קדש ווערק פון מְשִׁיחִין
 איז ער געווען נאָענט צום מָוֹת על קידוש ה', מְסִירוֹת נֶפֶשׁ רִיזִיקִירנדיק מיטן
 לעבן כדי צו דערפילן דאָס, וואָס האָט געפעלט אין אייער באַדינונג פאַר
 מיר. ג צום סוף, מיינע אַחים במשיח, פרייט אייך אין האָדון, צו שרייבן אייך
 די זעלבע זאַכן איז מיר נישט קיין לאַסט, פאַר אייך אָבער איז עס אַ
 פּאַרזיכערונג. 2 היט אייך פאַר די כְּלָבִים; היט אייך פאַר די שלעכטע
 אַרבעטער; היט אייך פאַר הַחַתּוּף; [זען מה"ש 1:15]. 3 וואָרעם מיר זענען די
 משיחיסט בנים פון מילה, וואָס דינען ה' דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [זען יוחנן
 4:23, מיט מוֹהֵל אַזְמֵל פון רוּחַ פון הַתְּחַדְשׁוֹת צו אַפְטוֹן דעם אלטן מענטשן,
 זען אפס' 4:22; קול' 2:11-13], וואָס רימען זיך אין רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע, און האָבן נישט קיין בטחון אין דעם פלייש [זען רומ' 7:18;
 יוחנן 3:3]; 4 הַגִּם איך אַליין וואָלט אויך געקענט האָבן בטחון אין דעם
 פלייש. אויב עמיצער מיינט, ער קען האָבן בטחון אין דעם פלייש, האָב איך
 נאָך מער: 5 צו אַכט טאַג האָט מען מיך מל געווען, איך בין פון די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, פון דעם שְׁבֵט בְּנַיִמִין, אַ יִיד פון יִידוֹ; וואָס שייך דער תּוֹרָה בכל

חומר הדין, אַ פּרוּשׁ [אַ חֲסִיד]; 6 וואָס שײַך קנאה, גערױדפּט די משיח
 ברית חדשה קהלה; וואָס שײַך דער צדקות וועלכע איז פון דער כל חומר
 הדין פון דער תורה, בין איך געפונען געוואָרן פעלנדיק אין גארנישט. 7 דאָך
 דאָס, וואָס איז פאַר מיר געווען אַ געווינס, האָב איך פאַררעכנט פאַר הַיִזק
 פאַר וועגן פון רבי מלך המשיח. 8 פֿון, און איך פאַררעכנט אַלץ ווי אַ הַיִזק
 פונוועגן דער דערהויבנקייט פון דעם דַעַת פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע,
 אַדוֹנִי, פאַר וועמען איך האָב געליטן דעם שאַדן פון אַלצדינג, און טו עס
 רעכענען פאַר מיסט, כדי איך זאָל געווינען רבי מלך המשיח, 9 און זאָל אין
 אים געפונען ווערן, נישט מיט מיין אייגענע צדקות, וועלכע איז פון דער כל
 חומר הדין פון דער תורה [זען ויקרא 18:5; רומ' 10:3], נאָר די, וואָס קומט
 דורך [ארטאדאקסיש יידיש אָמונה] גלויבן אין רבי מלך המשיח, די צדקות
 וועלכע קומט פון ה' דורך אָמונה [בראשית 15:6; חבק' 2:4; ישעיה 53:11;
 רום' 1:17], 10 כדי איך זאָל אים קענען, און די פֿח פון זיין תחית-המתים,
 און האָבן די חברותשאַפֿט פון זיינע [משיח] יסורים, ווערנדיק ענלעך אין
 געשטאַלט צו זיין הסתלקות, 11 אויב איך וועל אָפּשר קענען דערגרייכן צו
 תחית-המתים. 12 נישט אַז איך האָב שוין דערגרייכט, אַדער בין שוין
 פולקום געוואָרן; נאָר איך יאָג אָבער, אָפּשר וועל איך דערגרייכן דאָס, צוליב
 וואָס איך בין אויך דערגרייכט געוואָרן פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 13
 אַחים במשיח, איך רעכן מיך נאָך נישט, אַז איך האָב שוין דערגרייכט; איין
 זאָך אָבער טו איך : איך פאַרגעס דאָס, וואָס איז הינטן, און טו
 אויסשטרעקן נאָך דעם, וואָס איז פאַרויס, 14 און יאָג זיך ווייטער צום ציל
 נאָך דעם שִׁכָּר פון דער הויכער באַרופונג פון ה' אין רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע. 15 דערפאר, אַזעלכע פון אונדז וואָס זענען שלמותדיק, לאָמיר
 דענקען דאָס דאָזיקע. און אויב איר דענקט אַנדערש וועגן עפעס, אויך דאָס
 דאָזיקע וועט ה' אייך אַנטפלעקן. 16 נייערט, צו דעם, וואָס מיר האָבן
 דערגרייכט, לויט דעם זעלבן כּלל לאָמיר לעבן. 17 אַחים במשיח, זייט מיינע
 מיטנאָכפּאָלגער; און פאַרקוקט זיך אויף די, וואָס לעבן אַזוי, ווי איר האָט
 אונדז פאַר אַ ביישפּיל. 18 וואָרעם אַ סך, וועגן וועמען איך האָב אייך

מערערע מאָל געזאָגט, און זאָג אייך איצט אויך מיט טרערן, אַז זיי לעבן ווי
 די שוֹנאים פון דעם בוים פון רבי מלך המשיח [זען מתי 23-21:7]. 19 זייער
 סוף איז פאַרדאַרבונג, זייער ג-ט איז דער בויך, זייער רום איז אין זייער
 חרפה [כיפא ב 2:14], און זיי דענקען נאָר פון ערדישע זאַכן. 20 מחמת
 אונדזער בירגערשאַפט איז אין הימל, פון וואַנען מיר וואַרטן אויך אויף דעם
 גואַל [זען רות 4:7], האַדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, 21 וועלכער וועט
 איבעראַנדערשן דעם גוף פון אונדזער שיפלות, גלייך צו ווערן צום גוף פון
 זיין כבוד, לויט דער פֿת, מיט וועלכער ער איז ביכולת אַלץ אונטערטעניק צו
 זיך אַליין. 2 דערפאַר, אַחים במשיח מיינע פאליבטע, נאך וועמען איך בענק
 אזוי, מיינן שְמִיחָה און עֲטָרָת, שטייט אזוי פעסט אין האַדון, געליבטע מיינע.
 2 איך בין מִזְהִיר אֲבִהוּדָיָה, און איך בין מִזְהִיר סִינְטִיכִי, אַז זיי זאָלן זיין לֵב
 אַחַד אין האַדון. 3 כֵּן, און דִּיך בעט איך אויך, אַמְתֵּר מיטאַרבעטער, צו
 העלפן זיי, וועלכע האָבן מיט מיר מיטגעאַרבעט אין דער בשורת הגאולה,
 מיט קְלִמָּס, און די איבעריקע פון מיטאַרבעטער מיינע, וועמעס נעמען זענען
 אין דעם [ארטאדאקסיש יידיש] ספר-החיים. 4 שְמִחוּ בְּאֲדוֹן אַלְעִמָּאָל; און
 נאַכאַמאָל זאָג איך : שְמִחוּ. 5 זאָל אייער חֲסִידוֹת באַקענט ווערן צו אַלע בְּנֵי
 אָדָם. האַדון איז נאָענט. 6 זאַרגט נישט וועגן קיין שום זאַך; נייערט אין
 אַלעם, דורך דאַווענענדיק [זען לוקס 4-11:1], און תַּחֲנוּנִים, אינאיינעם מיט
 הוֹדָיָה, זאָלן אייערע פאַרלאַנגען באַקאַנט ווערן צו ה'. 7 און דער שְלוֹם ה',
 וואָס איז העכער פון יעדער שְכַל, זאָל באַוואַכן אייערע לְבָבוֹת און אייערע
 מַחֲשָבוֹת אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִיחַ יהושע/ישוע. 8 צום סוף, אַחים במשיח, אַלץ
 וואָס איז אַמֶת, וואָס איז בְּכַבּוּדִיק, יִשָּׁר, טהוֹר, ליבלעך, אַלְצִדִּיג, וואָס האָט
 אַ שְׁם טוֹב, אויב ס'איז פאַראַן עפעס אַ גוטע מִידָה, און אויב ס'איז פאַראַן
 עפעס לויבווערדיק, טראַכט פּוֹנוּעֵגן די דאַזיקע זאַכן. 9 די זאַכן, וועלכע
 איר האָט געלערנט, און אַנגענומען, און געהערט און געזען אין מיר, זאָלט
 איר טאָן; און דער אלוקים פון שְלוֹם וועט זיין מיט אייך. 10 און איך האָב
 מיך אויך זייער געפרייט אין האַדון, אַז איר האָט ווידעראַמאָל באַלעבט
 אייער זאַרגן פאַר מיר; איר האָט מיך טאַקע תמיד אין זינען געהאַט, נאָר עס

הָאָט אײך געפעלט אַ געלעגנהייט. 11 נישט אויס נײט זאָג אײך דאָס;
וואָרעם אײך האָב געלערנט, אײן וואָס פאַר אַ מעמד אײך זאָל מײך נישט
געפײנען, אויסצוקומען מיט דעם, וואָס אײך האָב. 12 אײך ווייס וואָס עס איז
צו זײן דערנײדעריקט, און ווייס וואָס עס איז צו האָבן אַ שפּע; אײך האָב
געלערנט אײן אַלץ און אײן אַלעם, סײ זאָט צו זײן, סײ צו לײדן הונגער, סײ
צו האָבן אַ שפּע סײ צו לײדן נײט. 13 אײך קען טאָן אַלץ דורך אײס, וועלכער
שטאַרקן מײך. 14 דאָך האָט אײך וואויל געטאָן, וואָס אײך האָט טײלגענומען
אײן מײנע צָרַת. 15 און אײך אַלײן ווייסט אײך, אײך פיליפער, אַז אײן אָנהײב
פון דער בשורת הגאולה, ווען אײך האָב פאַרלאָזט מַקְדוֹנְיָה, האָט קײן שום
משיח ברית חדשה קהלה נישט געהאַט קײן חברותאשאַט מיט מײך אײן
דעם פראַגע פון מַשָּׂא וּמַתָּן, נײערט נאָר אײך אַלײן; 16 מחמת אַפילו אײן
תַּסְלוֹנִיקִי האָט אײך מײך געשיקט אײנמאַל און ווידער אַמאַל פאַר מײנע
באַדערפענישן. 17 נישט אַז אײך בײן אויסן די מַתָּנָה, נײערט אײך זוך די
פּרוכט, וואָס זאָל זײך מערן אויף אײער חֶשְׁבוֹן. 18 אײך האָב אָבער אַלצדינג,
און אײבערגענוג; אײך בײן אַנגעפילט, האָבנדיק באַקומען פון עפּאַפּראַדיטוסן
דאָס, וואָס אײך האָט געשיקט, אַ רֵיחַ נִיחֹחַ -- אַ באַוויליקטער קרובן, וואָס
איז וואוילגעפעלן פאַר ה'. 19 און אלוקים שלי וועט אַנפילן אַלע אײערע
נויטן לויט זײן עֲשִׁירוֹת אײן חערלעכקײט אײן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יִשׁוּעַ.
20 און צו ה' אלוקינע אבינו זאָל זײן דער כָּבוֹד לְעוֹלָם וָעֵד. אָמֵן. 21 דרישת
שלום כָּל קְדוֹשִׁים אײן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יִשׁוּעַ. די אַחִים בְּמִשִׁיחַ, וואָס
זענען מיט מײך געבן אײך אַפּ שלום. 22 כָּל קְדוֹשִׁים געבן אײך אַפּ שלום,
באַזונדערש די, וואָס זענען פון דעם בית הקסר [נרון קסר = נ (50) + ר (200) (200)
+ ו (6) + ן (50) + ק (100) + ס (60) + ר (200) = 666, זען התג' 13:18]. 23
דער חֶסֶד פון הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יִשׁוּעַ זאָל זײן מיט אײער רוּחַ.

קול'

אַ רַב שָׂאוֹל, אַ שְׁלִיחַ פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יִשׁוּעַ דורך דעם רַצוֹן ה',
און טימותיאָוס, אַחִינוּ בְּמִשִׁיחַ, 2 צו די קְדוֹשִׁים, הָאֲחִים הַנְּאֻמָּנִים אײן רַבִּי

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וועלכע זענען אין קולוסה. חֶסֶד צו אייך און שְׁלוֹם פֿון ה', אלוקים אבינו. 3 הוֹדִינוּ לְךָ ה' צו אָבִי אֲדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, און זענען תָּמִיד דאווענען [זען לוקס 4-11:1] פֶּאָר אֵיִךְ, 4 ווייל מיר האָבן געהערט פֿון אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, און פֿון דער אֶהְבָּה, וואָס איר האָט צו כָּל הַקְּדוּשִׁים, 5 צוליב דער תְּקוּנָה וואָס ליגט בַּאֲהַאֲלָטוֹן פֶּאָר אֵיִךְ אין שְׁמַיִם, וועגן וועלכער איר האָט פֿריער געהערט אין דעם דָּבָר פֿון אמת פֿון דער בשורת הגאולה, 6 וואָס איז געקומען צו אייך, ווי אויך אין דער כל העולם הַזֶּה, און פֿרוכפערט זיך און מערט זיך, ווי אויך ביי אייך, זינט דעם יום, ווען איר האָט געהערט און דערקענט דעם חֶסֶד ה' אין אָמֶת. 7 לויט ווי איר האָט געלערנט פֿון אָפֶּרְסוֹן אונדזער בַּאֲלִיבְטוֹן חֲבֵרְנוֹ און מיטאַרבעטער, וואָס איז אַ געטרייער כָּלִי קֹדֶשׁ פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פֿון אייערטוועגן, 8 און וואָס האָט אונדז אויך דערציילט פֿון אייער אֶהְבָּה אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 9 צוליב דער דאַזיקער, מיר, פֿון דעם יום אָן, ווען מיר האָבן עס געהערט, מיר האָבן נישט אויפגעהערט דאווענען [זען לוקס 4-11:1], בעטנדיק פֶּאָר אֵיִךְ, אַז איר זאָלט ווערן פֿול מיט דעם דַּעַת פֿון זיין רָצוֹן אין כָּל חֲכָמָה און תְּבוּנָה רוחנית, 10 צו לעבן ווי עס איז ראוי פֶּאָר הָאָדוֹן, לויט זיין יעדן באַגער, און צו זיין פֿרוכטבאַר אין יעדן מַעֲשֵׂה טוֹב, און וואַקסן בְּדַעַת ה'; 11 אַז יחזק ויאמץ מיט יעדער כח, לויט דער גבורה פֿון זיין כְּבוֹד, מיט שְׁמִיחָה צו כל סבָּלוֹת און אַרְךָ רוּחַ, 12 צו זאגן ברוך ה' צו אלוקים הָאֵב, וואָס האָט אונדז מִזְכָּה געווען צו דעם חלק פֿון דער ירושה פֿון די קדושים אין אור; אלוקים אבינו האָט אונדז מציל געווען פֿון דער ממשלה פֿון חֲשָׁד, און האָט אונדז אַריבערגעפֿירט אין דעם מַלְכוּת פֿון דעם זון פֿון זיין אֶהְבָּה [דער זון פֿון דער אויבערשטער], 14 אשר קנה את דָּרוֹר חרותנו מיט זיין כְּפָרָה דָם און אין וועמען מיר האָבן די פדות גאולה ישועת אלוקינו, די סְּלִיחַת הַחַטָּאִים. 15 רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דאָס דְמוּת ה', וועמעס פנים מע קען נישט זען, דער בכֹּר און יורש פֿון דער גאַנצער באַשאַפונג. 16 ווייל אין אים איז באַשאַפֿן געוואָרן אַלץ, וואָס איז אין שְׁמַיִם און אויף הָאָרֶץ, זאַכן וואָס מע זעט, און

זאָכן וואָס מע זעט נישט, סיי פֿסאָות, אָדער שליטים, סיי ממלכות, אָדער רשויות; אַלצדינג איז באַשאַפֿן געוואָרן דורך אים און פֿאַר זיינעטוועגן [זען תהלים 6:33]. 17 און משיח איז קוֹדֶם לְכֹל, און אין אים הַכֹּל קִיָּם. 18 און ער איז דער קאָפּ פֿון דעם גוף, די משיחס ברית חדשה קהֶלֶה; ער איז הָרֵאשִׁית, דער בכור פֿון די טויטע, כּדי ער זאָל אין אַלצדינג זיין דער ערשטער. 19 ווייל עס איז געווען דער רָצוֹן ה', אַז אין אים [משיח מאמר מימרא] זאָל וואוינען (שָׁכֵן) די גאַנצע פּוֹלְקֵיִיט [זון פֿון דער אויבערשטער מַגִּשָׁם, זען יוחנן 1:14; בראשית (30)31-32(24)25:32], 20 און דורך אים לְרָצוֹת אין פֿאַרגעבונג [רצוי] אַלְפֵי מֵיט זיך אַלֵיין, הָאָבְנָדִיק געמאַכט שלום דורך דעם כְּפָרָה דָם פֿון זיין בּוֹיִם [זען דברים 23:21, שמואל ב 14:18, זכריה 10:12, דברים 26:27, ישעיה 4:53, הַסְתַּלְקוֹת שֶׁל משיח]; דורך אים, סיי דאָס, וואָס איז אויף הָאָרֶץ, סיי דאָס, וואָס איז אין הַיָּמָל. 21 און אייך, וואָס איר זענט אַמאָל געווען פֿאַרפּרעמדט [זען ישעיה 2:59], און אין אייער מַחֲשָׁבָה שׁוֹנָאִים, אין אייערע מַעֲשֵׂים רעים, 22 האָט ער איצט געמאַכט רצוי אין דעם גוף פֿון זיין בֶּשֶׂר [זען בֶּשֶׂר, שמות 8:12; ישעיה 7:53] דורך דעם מוֹת, כּדי אייך פֿירצושטעלן פֿאַר ה' [ארטאדאקסיש יידיש] קוֹשִׁים און פעלנדיק מוֹם און פעלנדיק שולד; 23 אויב איר וועט נאָר פֿאַרבלייבן אין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אַמוֹנָה, געגרוינטפעסטיקט און פעסט, און אומבאַוועגט פֿון דער תְּקוּהָה פֿון דער בשורת הגאולה, וואָס איר האָט געהערט, און וואָס איז געדרשענט געוואָרן אין דער גאַנצער באַשאַפֿונג אוינטערן הימל, פֿון וואָס איד, רב שָׂאוֹל, בין געוואָרן אַ כּלִי קֹדֶשׁ מִשְׁרַת. 24 איצט פֿריי איד מיך אין מיינע יסורים פֿאַר אייערטוועגן, און בין מִמְּלָא, וואָס ס'איז געמינערט אין די יסורים, די חבלי המשיח, אין מיין גוף פֿון זיין לייבס-וועגן, וואָס איז די משיחס ברית חדשה קהֶלֶה [זען מה"ש 4:9], 25 וועמעס כּלִי קֹדֶשׁ מִשְׁרַת איד בין געוואָרן פֿאַר אייך, לויט דער פֿקֻדָּת פֿון ה', וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פֿאַר אייערטוועגן, כּדי פֿאַרצושטעלן דאָס דָּבָר ה' לְהַשְׁלִים, 26 דעם סוֹד, וואָס איז געווען פֿאַרבאַרגן פֿון אייביקע צייטן און פֿון דורות; איצט אָבער איז ער אַנטפּלעקט געוואָרן צו ה'ס [ארטאדאקסיש יידיש] קדוּשִׁים, 27 צו זיי ה' איז וואוילגעפעלן באַקענט צו

מאַכן וואָס ס'איז די עֶשִׁירוֹת פֿון דער כבוד פֿון דעם דאַזיקן סוד צווישן די אומות-הָעוֹלָם, וואָס איז מְשִׁיחַ אִין אֵיך, די תְּקוּהָה פֿון הערלעכקייט. 28 משיח מיר דרשענען, און וואָרענען יעדן בן אדם און לערנען יעדן בן אדם אִין כל חכמה, כדי מיר זאָלן פֿאַרשטעלן יעדן בן אדם ווי שלימותדיק אִין רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 29 דאָס איז מײַן עבודת קודש און נַאֲבָק, לויט זײַן כח, וואָס ווירקט אִין מיר מיט גבורה. בַּמַּחֲמַת אִיך וואָלט וועלן, אַז איר זאָלט וויסן, וואס א גרוסער מַאֲבָק אִיך האב פאר אֵיך, און פֿאַר די אֵיך לְאֹדִיקָאָה, און פֿאַר אַלע, וואָס האָבן מײַן פֿנים נישט געזען, 2 כדי זייערע לְבָבוֹת זאָלן זײַן געטרייסט, צונויפגעהעפט אִין אֶהָבָה אִישׁ לרעהו, און צו דער גאַנצער עֶשִׁירוֹת פֿון בִּינָה הַשְּׁלֵמָה, כדי זײ זאָלן האָבן דַעֲת פֿון די רַז [סוד פֿלאַן] פֿון ה', וואס איז הַמְּשִׁיחַ, 3 אִין וועמען סע זענען פֿאַרבאַרגן אַלע אוצרות פֿון חכמה און דַעֲת. 4 דאָס זאָג אִיך, כדי קיינער זאָל אֵיך נישט נאָרן מיט גלאַטע רײד. 5 וואָרעם, הַגִּם אִיך בִּין אָפּוועזנד אִין דעם גוף, דאָך בִּין אִיך מיט אֵיך אִין דעם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, און פֿריי מִיך צו זען דעם סֵדֶר פֿון אֵייער לעבן, און די פעסטקייט פֿון אֵייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה אִין מְשִׁיחַן. 6 דערפֿאַר, ווי איר האָט מקבל געווען רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ ווי הָאָדוֹן, אַזױ לעבט אִין אִים, 7 אַיִנגעוואָרצלט און אויפגעבויט אִין אִים, און באַפעסטיקט אִין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, ווי איר זענט געלערנט געוואָרן, פֿול מיט הוֹדָיָה. 8 היזהרו, אַז עס זאָל אֵיך קיינער נישט נעמען געפֿאַנגען דורך דער פֿילאַזאָפֿיע און פֿוסטן באַטרוג, לויט דער קבָלָה מסורה פֿון בני אדם, לויט די יסודות פֿון דער עוֹלָם הַזֶּה, און נישט לויט רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַן. 9 ווייל אִין משיח כל מְלוֹא אֱלוֹקִים געפינט זײַן מְעוֹן פֿאַר די שְׂכִינָה [זען קול' 1:19; יוחנן 1:14], 10 און אִין אִים זענט איר דערפֿילט. ער איז הָאָדוֹן פֿון יעדער מְמַשְׁלָה און מַאֲכֹט; 11 אִין וועמען אויך איר זײַט געמַלֵט געוואָרן מיט אַ משיחיסט מִילָה, וואָס איז געטאָן געוואָרן נישט מיט הענט, דורך דעם [רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ] מוֹהֵל חֲתוּן; פֿון דער חטא קדמון תְּאֻוֹת בְּשָׂרִים פֿון דער אדם ישן [זען פֿיל' 3:3; יוחנן 3:3] אִין דער גוף הַמְּוֹת און מִילָה פֿון מְשִׁיחַן [זען רומ' 7:24], 12 בעת איר זענט

מיט אים באַגראָבן געוואָרן אין דער אוהל פון משיחס מקוה מים טבילה, אין וועלכער איר זענט אויך מיט אים אויפגעשטאַנען דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה אין דער כח פון ה', וואָס האָט אים מחיה-מתים געווען. 13

און אייך, וואָס זענט געווען טויט דורך אייערע אַבירות און אייער ערלת בשר, אייך האָט ער לעבעדיק געמאַכט אינאיינעם מיט רבי מלך המשיח ווען ער האָט אונדז מוחל געווען אַלע אונדזערע עבירות 14 ווען משיח בַּטל און מחק האַשְׁמָה בְּכָל חֶמֶר הַדִּין [זען דברים 27:26] קעגן אונדז בתקעו אותנו בבוים. 15 ער האָט אויסגעטאַן די שָׁרִים און די געוועלטיקער [זען בראשית 3:15], און האָט זיי אַרויסגעשטעלט אָפן צו שאַנד, ווען ער האָט זיי מנַיַח געווען אין משיחס בוים. 16 דערפאר זאָל אייך [נישט-יידן, זען מה"ש 25-21:20] קיינער נישט משפטן וועגן עסן אָדער טרינקען, אָדער אין שייכות פון אַ יום-טוב, אָדער אַ ראָש-חודש, אָדער אַ שבת; 17 וואָס זענען אַ שאַטן פון די זאַכן, וואָס וועלן קומען [אין דער עולם הַבְּאֵ]; דער עַצֵם אָבער איז רבי מלך המשיח. 18 לאַז קיינער אייך נישט באַרויבן פון אייער שַׁכַּר דורך אַ השְׁפָלָה עֲצָמִית און פלחן [זען דניאל 3:8; 7:14, משיח כל בני אדם פלחן] פון מלאַכים, און באַשטייט אויף די זאַכן, וואָס ער האָט געזען אין חֲזוֹנוֹת, און איז בחינם אויסגעבלאָזן מיט זיין גשמיותדיקן שַׁכַּל, 19 און האַלט זיך נישט ביי דעם קאַפּ, פון וועלכן דער גאַנצער גוף, דורך די געלענקען און פארבינדונגען, פאַרזאָרגט און צוזאַמענגעהאַלטן, וואַקסט מיט דעם וואוקס פון ה'. 20 אויב איר זענט געשאַרבן מיט רבי מלך המשיחן לגבי די די יסודות פון עולם הַזֶּה, פאַרוואָס, ווי לעבנדיק אין דער עולם הַזֶּה, אונטערטעניקע איר זיך צו מצות אנשים: 21 נעם נישט אין דער האַנט אַרײַן, זיי נישט טועם, ריר נישט אָן -- 22 אַלץ אַזוינע זאַכן ווערט פאַרדאָרבן מיט געברויך -- לויט די מצוות און לערנונגען פון בני אדם [ישעיה 29:13]? 23 אַזעלכעס האָט נאָר דעם שײן פון חֲכָמָה אין וויליקער עבודת, אין אַ שפלות, און אין אַ פייניקן דאָס לייב, עס האָט אָבער נישט קיין ווערט, אַחוץ נאָר די באַפרידיקונג פון דעם פלייש [זען רומ' 7:18]. ג

דערפאר, אויב איר זענט אויפגעשטאַנען אינאיינעם מיט רבי מלך המשיח,

זוכט דאָס, וואָס איז אויבן [זען יוחנן 5-3:3], וואוּ מְשִׁיחַ זיצט ביי דער רעכטער האַנט פון ה' [זען תהלים 110:1]. 2 טראַכט וועגן דעם, וואָס איז אויבן, נישט וועגן דעם, וואָס איז אויף הָאָרֶץ. 3 וואָרעם איר זענט געשטאַרבן, און אייער לעבן איז פאַרבאַרגן מיט מְשִׁיחַ אין ה'. 4 ווען מְשִׁיחַ, וואָס איז אייער לעבן, וועט נתגלה ווערן, וועט איר דעמלט אויך נתגלה ווערן מיט אים אין כבוד. 5 מוֹתָתוּ דערפאַר אייערע אַיבָרִים פון תְּאֵוֹת בְּשָׂרִים, וועלכע זענען אויף דער ערד : זנות, טומאה, זָמָה, תְּאֵוֹה רָעָה, און חַמְדָּנוֹת, וואָס איז אַבּוּדָה-זָרָה; 6 איבער דעם קומט דער זַעם פון ה' [זען רומ' 1:18] אויף די בְּנֵי הַמָּרִי. 7 אין יענע זאַכן זענט אויך אַמָּאָל הַתְּהִלָּכָתָם, ווען איר האָט געלעבט אין זיי. 8 איצט אָבער זאָלט איר פון זיך אָפּטאַן אָט-דאָס אַלץ : רָגֶז, פֶּעס, כּוֹנֵה רֵעָה, חֲלוּל הַשֵּׁם גְּדוּף, לְשׁוֹן הָרַע פון אייער מויל. 9 זאָגט נישט קיין שקר איינער דעם אַנדערן, ווייל איר האָט אויסגעטאַן הָאָדָם הַיֶּשֶׁן [יוחנן 3:3] מיט זיינע מַעשִׁים, 10 און האָט אָנגעטאַן האדם החדש [גלט' 2:20], וועלכער ווערט באַנִיט צו דערקענטעניש לויט דעם דמות פון זיין בורא, 11 וואוּ סע איז מער נישט פאַראַן קיין ייד און נישט-ייד, מִילָה און אָרְלָה, פרעמדער, סקיטיער, עָבֵד, בן חורין, נייערט מְשִׁיחַ איז אַלץ און אין אַלעם [זען קור"ב 5:17]. 12 קליידט זיך אָן דערפאַר, ווי אויסדערוויילטע פון ה', קדוּשִׁים און באלִיבטע, מיט אַ לֵב פון רחמנות, נדיבות, עניוות, פרידלעכקייט, סבלנות; 13 פאַרטראַגט איינער דעם אַנדערן, און זייט מוחל איינער דעם אַנדערן, ווען איינער האָט זיך אויף וואָס צו באַקלאַגן קעגן עמיצן; אַזוויי האָדון האָט אייך מוחל געווען, אַזוי זאָלט איר אויך טאַן. 14 און איבער אַלעם טויט אָן אַהֲבָה, וואָס איז די פאַרבינדונג פון שלִימות. 15 און זאָל דער שָׁלוֹם פון מְשִׁיחַן געוועלטיקן אין אייערע לְבָבוֹת, צוליב וואָס איר זענט אויך באַרוּפֶן אין גוף אחד, און זבחוּ תּוֹדָה. 16 זאָל דאָס דָבָר פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין אייך וואוינען בְּשִׁפְעָה : אין יעדער חֲכָמָה לערנט און זייט מזהיר איינער דעם אַנדערן מיט מזמורים, און תְּשֻׁבוֹת, און רוחניותדיקע שירים, און זינגט ניגונים פון תּוֹדָה צו ה' אין אייערע לְבָבוֹת. 17 און וואָס נאָר איר טויט, אין דָבָר, אָדער אין מַעֲשֵׂה, טויט אַלץ אין דעם

נאָמען פון האָדון יהושע/ישוע, און זאָגט ברוך ה' דורך אים צו אלוקים
אבינו. 18 נָשִׁים, זייט אונטערטעניקט אייערע מענער, ווי עס איז ראוי אין
האָדון. 19 מענער, האָט ליב אייערע נָשִׁים, און זייט נישט פאַרביטערט קעגן
זיי. 20 בָּנִים, פאָלגט אייערע הורים אין אַלצדינג, מחמת דאָס איז
וואוילגעפעלן אין האָדון. 21 אבות, דערצערנט נישט אייערע ילדים, כדי זיי
זאָלן נישט פאַרלירן דעם מוט. 22 עבדים, פאָלגט אין אַלעם די, וואָס זענען
אייערע האָרן לויטן פלייש, נישט מיט אויגן-דינסט, מענטשן געפעלן צו
ווערן, נייערט מיט דער אויפריכטיקייט פון לבבות, מיט יראת כבוד. 23 און
וואָס איר טוט, זאָלט איר טאָן מיטן גאַנצן לב, ווי פאַר ה', און נישט פאַר
בני אדם; 24 ווייל איר וויסט, אַז פון ה' וועט איר באַקומען אייער
פאַרגעלטונג פון דער ירושה; איר דינט האָדון רבי מלך המשיח. 25 מחמת
דער, וואָס טוט אַן עוולה, וועט ער באַקומען דעם עונש פאַר דער עוולה,
וואָס ער האָט געטאָן; און עס גיבט נישט קיין נושא-פָּנִים זיין. 26 האָרן, גיט
אייערע עבדים דאָס, וואָס איז רעכט און יושרדיק, ווייל איר ווייסט, אַז אויך
איר האָט אַ מָרָא אין הימל. 27 האָלט אָן אין דאווענען [זען לוקס 4:1-11],
און וואַכט דערין מיט הוֹדָה; 3 זייט דאווענען [זען לוקס 4:1-11] צוגלייך
אויך פאַר אונדז, אַז ה' זאָל עפענען פאַר אונדז אַ שַׁעַר פאַר דעם דָּבָר, צו
דרשענען דעם סוּד פון רַבִּי מלך המשיח, צוליב וועמען איך בין אויך אין
קייטן, 4 כדי איך זאָל עס מגלה זיין, ווי איך באַדאַרף צו רעדן. 5 פירט זיך
אין חכמה קעגן די, וואָס זענען אין דרויסן, אויסקויפנדיק די צייט. 6 זאָלן
אייערע רייד זיין תָּמִיד מיט חֵן, געווירצט מיט זאַלץ, כדי איר זאָלט וויסן
וויאַזוי איר האָט יעדן איינעם צו ענטפערן. 7 אלץ וואָס מיר באַטרעפט וועט
טיכיקוס, דער באַליבטער אַח במשיח און געטרייער משרת און מיטקנעכט
אין האָדון, אייך צו וויסן טון. 8 אים האָב איך צו אייך געשיקט צוליב דעם
דאָזיקן צוועק טאַקע, כדי איר זאָלט וויסן ווי עס דערגייט אונדז, און ער זאָל
טרייסטן אייערע לבבות, 9 אינאיינעם מיט אָנעסימוסן, דעם געטרייען און
באַליבטן אַח במשיח, וועלכער איז איינער פון אייך. זיי וועלן אייך אַלץ
מוֹדִיע זיין, וואָס עס קומט דאָ פאַר. 10 אַרִיסְטֶרְכּוֹס, מיין מיט-געפאַנגענער,

זאָגט דרישט שלום צו אייך, און מַרְקוּס [זען מרק' 16:20-1:1], דאָס געשוועסטער-קינד פון בַּר-נְבָאָן -- וועגן וועמען איר האָט באַקומען באַפעלן; אויב ער וועט קומען צו אייך, זאָלט איר אים אויפנעמען -- 11 און יהושע, וואָס ווערט אָנגערופֿן יוֹסֵטוֹס, די דאָזיקע זענען די איינציקע פון די יהודים אין משיח, וואָס זענען מיינע מיטאַרבעטער פאַר דעם מלכות ה', און וואָס זענען געווען אַ טרייסט פאַר מיר. 12 עפאַפּראַס, וואָס איז איינער פון אייך, אָן עָבֶד פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, זאָגט דרישט שלום צו אייך; ער איז נאָאָבֶק פאַר אייך תָּמִיד אין זיינע דאָווענענדיק תּפִּילוֹת, אַז איר זאָלט שטיין גאַנץ און פאַרזיכערט אין דעם פּוֹלן רָצוֹן ה'. 13 מחמת איך זאָג עדות אויף אים, אַז ער גיט זיך אַ סך מִי פאַר אייך, און פאַר די אין לאַאָדיקיע, און פאַר די אין היעראַפּאָליס. 14 לוקס, דער באַליבטער רופּא, און דִּימָס [זען טימ"ב 4:10], זאָגן דרישט שלום צו אייך. 15 דרישט שלום צו די אַחִים במשיח וואָס זענען אין לאַאָדיקיע, און נִימפּאַס, און דער משיח ברית חדשה קהֶלֶה, וואָס איז אין איר בֵּית. 16 און אַזוי ווי דער דאָזיקער אגרת [הקודש] וועט געלייענט ווערן צווישן אייך, זעט, אַז ער זאָל אויך געלייענט ווערן אין דער משיח ברית חדשה קהֶלֶה פון די לאַאָדיקיער; און אַז איר זאָלט אויך לייענען דעם אגרת [הקודש] פון לאַאָדיקיע. 17 און זאָגט אַרכיפּוֹסן: היזהרו! אויף דעם עבודת קֹדֶשׁ, וואָס דו האָסט מקבל געווען אין הָאָדוֹן, און אַז דו זאָלסט אים דערפֿילן. 18 דער גרוס פון מיר, רַב שָׂאוֹל, מיט מיין אייגענער האַנט. געדענקט מיינע קייטן. חָסֶד זאָל זיין מיט אייך.

תּסל"א

אַרְבִּי שָׂאוֹל, און סילוואַנוס [סילא, זען מה"ש 16:19], און טימותיאָוס, צו דער משיח ברית חדשה קהֶלֶה פון די תּסְלוֹנִיקֶער אין ה' אלוקים הָאָב און הָאָדוֹן רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע; חָסֶד צו אייך און שְׁלוֹם. 2 מיר זאָגן ברוך ה' און הוֹדִינוּ ה' תָּמִיד פאַר אייך אַלע, ווען מיר זייען דאָווענען און דערמאָנען אייך אין אונדזערע תּפִּילוֹת; 3 און אָן אויפהער דערמאָנען מיר

אייער ווערק פון אָמונה, און עַמל פון אַהבה, און סבלנות פון תְּקוּה און
 אַדוֹנָנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 4 וויסנדיק, אַחִים בְּמִשִּׁיחַ בְּאֵלֵיבֵט פֿון
 ה', אייער אויסדערוויילטקייט, 5 וויאָזוי אונדזערע בשורת הגאולה איז צו
 אייך געקומען נישט נאָר אין דָּבָר אַלֵיין, נאָר אויך מיט גבורה און מיט דעם
 רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און פולער געוויסהייט; לויט ווי איר ווייסט וואָסערע מין
 מענטשן מיר האָבן זיך אַרויסגעוויזן קעגן אייך פון אייערטוועגן. 6 און איר
 זענט געוואָרן נאָכמאַכער פֿון אונדז און פֿון האָדוֹן, ווען איר האָט מקבל
 געוען דאָס דָּבָר ה' אין פֿיל צרות מיט שְׂמֵחָה פֿון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, 7 אַזוי,
 אַז איר זענט געוואָרן אַ מוֹפֵת פֿאַר אַלע משיחיסט מאמינים אין מְקוֹדוּשָׁה
 און אין אַכְיָה. 8 מחמת פֿון אייך איז דאָס דָּבָר ה' אַרויסגעגאַנגען, נישט
 בלויז קיין מְקוֹדוּשָׁה און אַכְיָה, נייערט אויף יעדן אָרט האָט זיך אייער
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה אין ה', פאַרברייטערט, אַזוי, אַז מיר דאַרפֿן
 גאַרנישט רעדן דערפֿון. 9 מחמת זיי אַלֵיין דערציילן וועגן אונדז, וואָסער מין
 אַרײַנגאַנג מיר האָבן געהאַט ביי אייך, און וויאָזוי איר האָט זיך געקערט אין
 תְּשׁוּבָה פֿון אַלֵיִלִים צו ה', צו דינען דעם לעבעדיקן און אמתן אלוקים, 10
 און צו וואָרטן [זען י"ג עקרים: "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח
 ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא"] אויף זיין זון פון
 הימל, דער זון פון דער אויבערשטער, וועמען ער האָט מְחִיָּה-מְתִים געווען,
 יהושע/ישוע, וועלכער איז אונדז ראַטעווען פֿון דעם זַעם [זען רומ' 1:18,
 ישועת אלוקינן], וואָס קומט. 11 וואָרעם איר אַלֵיין ווייסט, אַחִים בְּמִשִּׁיחַ, אַז
 אונדזער אַרײַנגאַנג ביי אייך איז נישט געווען אומזיסט; 2 נאָר האָבנדיק
 געליטן און געהאַט אויסצושטיין חרפות אין פֿיליפּיי [זען מה"ש 24-12:16;
 9-17:1; פֿיל 1:30], ווי איר ווייסט, האָבן מיר זיך געשטאַרקט אין אלוקינן
 אייך צו דרשנען די בשורת הגאולה פֿון ה' אונטער גרויס געראַנגל. 3 וואָרעם
 אונדזער קול-קורא קומט נישט פֿון טעות, נישט אויס אומלויטערע כוונות
 אויך נישט מיט כיטרעקייט; 4 נאָר ווי ה' האָט אונדז אויסגעפרובירט, אונדז
 צו געטרויען די בשורת הגאולה, רעדן מיר אַזוי; נישט ווי געפעלן צו ווערן
 מענטשן, נאָר ה', וועלכער פֿרואווט אונדזערע לְבָבוֹת. 5 ווייל ווי איר ווייסט,

זענען מיר קיינמאל נישט געקומען מיט חניפהדיקע רייד, ווי איר ווייסט, אויך נישט מיט אַן אויסרייד פון גייציקייט -- ה' איז אַן יְדוּת! -- 6 אויך האָבן מיר נישט געזוכט קיין כָּבוֹד פון בני אדם, צי פון אייך צי פון אַנדערע, הגם מיר וואָלטן געקענט אויפטרעטן מיט ווערדע ווי שליחים פון רבי מלך המָּשִׁיחַ. 7 מיר זענען אָבער געווען מילד אין אייער מיט, ווי אַ פלעגערין דערנערנדיק אירע אייגענע יְלָדִים; 8 אַזוי האָט עס אונדז געצויגן צו אייך, אַז מיר האָבן געוואָלט טיילן זיך מיט אייך, נישט בלויז די בשורת הגאולה פון ה', נאָר אַפילו אונדזער אייגן לעבן, ווייל איר זענט אונדז געוואָרן זייער באלִיבטע. 9 וואָרעם איר געדענקט, אַחים במשית, אונדזער עמל און מאַטער; יוֹמָם וְלַיְלָה האָבן מיר געאַרבעט, כדי מיר זאָלן קיינעם פון אייך נישט פאַלן צו לאַסט, און האָבן פאַר אייך געדרשנט די בשורת הגאולה פון ה'. 10 איר זענט אַדוּת, און אויך ה', ווי בְּקִדְשׁ און בְּצַדִּיק און בְּתַמִּים מיר האָבן זיך אויפגעפירט צווישן אייך משיחיסט מאמינים, 11 ווייל איר ווייסט וויאַזוי מיר האָבן אייך מְזַהֵר געווען, און אייך דערמאויטיקט, ווי אַן אָב זיינע אייגענע יְלָדִים, און האָבן יְדוּת געזאָגט, 12 אַז איר זאָלט גיין ראוי פאַר ה', וועלכער באַרוּפֵט אייך צו דעם מלכות און כבוד פון ה'. 13 און צוליב דעם דאָזיקן זאגן מיר תְּמִיד ברוך ה', אַז באַקומענדיק דאָס דָּבָר ה', וואָס איר האָט געהערט פון אונדז, האָט איר עס מקבל געווען, נישט אַלס דאָס דָּבָר פון בני אדם, נאָר ווי עס איז אין דעראַמָּתוֹ, דאָס דָּבָר ה', וועלכער ווירקט אויך אין אייך, וואָס געלויבן. 14 וואָרעם איר, אַחים במשית, זענט געוואָרן נאָכפּאָלגער פון די בְּרִית הַדְּשָׁה קהילות פון ה' אין רְבֵי מלך המָּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וועלכע זענען אין יהודה, ווייל דאָס זעלביקע האָט איר געליט פון אייערע אייגענע לאַנדסלייט, ווי זיי פון די ייִדן [פעלנדיק ארטאדאקסיש יידיש אמונה], 15 וועלכע האָבן אַפילו געטייט הָאָדוֹן יהושע/ישוע און די נְבִיאִים [זען דהי"ב 21-20:24], און האָבן אונדז אַרויסגעטריבן [זען עמוס 7:12], און טוען נישט וואוילגעפעלן ה', און זענען דערווידער אַלע בני אדם; 16 ווייל זיי פאַרווערן אונדז צו רעדן צו די אומות, אַז די אומות אין ישועת אלוקינן זאָלן געראַטעוועט ווערן, כדי תְּמִיד אַנצופילן זייערע עבירות [זען

ירמיהו [2:30]; אָבער דער זַעם ה' איז געקומען אויף זיי ביז צום סוף [זען רומ' 1:18; 3:9]. 17 מיר, אָבער, אַחים במשיח, נאָך דעם ווי מיר זענען פון אייך פאַריתומט געוואָרן לפי שעה, פון אייער פֿנים, אָבער נישט אין לבבות, האָבן מיר זיך פיל מער באַמיט צו זען אייער פֿנים מיט גרויס פאַרלאַנג; 18 ווייל האָבן מיר געוואָלט קומען צו אייך, טאַקע איך רב שאול, איינמאַל און נאָכאַמאַל; און הַשָּׁטן האָט אונדז געשטערט. 19 וואָרעם וואָס איז אונדזער תַּקוּהָה, אָדער שְׂמֵחָה, אָדער עֲטָרַת פון באַרימטקייט פאַר אַדוֹנֵנוּ יהושע/ישוע ביי זיין קומען? צי זענט איר עס דען נישט? 20 וואָרעם איר זענט אונדזער כָּבוֹד און שְׂמֵחָה. ג דערפאַר, ווען מיר האָבן עס מער נישט געקענט דערטראַגן, האָבן מיר באַשלאָסן צו בלייבן אַליין אין אַתוּנָה [זען מה"ש 34-15:17], 2 און האָבן געשיקט טימוֹתִיאוֹס, אונדזער אַח במשיח און מיטאַרבעטער-מְשָׁרֵת פון ה' אין דער בשוֹרַת הגאולָה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אייך צו שטאַרקן און טרייסטן וועגן אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, 3 אַז קיינער זאָל זיך נישט וואַקלען איבער די דאָזיקע צרות; וואָרעם איר אַליין ווייסט, אַז דערצו זענען מיר באַשטימט. 4 וואָרעם אַפילו ווען מיר זענען געווען מיט אייך, האָבן מיר אייך פאַרויסגעזאָגט, אַז מיר וועלן ליידן צרות; און אַזוי איז עס געשען, ווי איר וויסט. 5 צוליב דעם, ווען איך האָב עס שוין לענגער נישט געקענט דערטראַגן, האָב איך אויך געשיקט זיך צו דערוויסן וועגן אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, טאַמער האָט אייך דער מַנְסָה דורך עפעס געבראַכט צו אַ נסִיוֹן, און אונדזער עמל איז געווען צו גאַרנישט. 6 אָבער איצט, ווען טימוֹתִיאוֹס איז געקומען צו אונדז פון אייך, און האָט אונדז געבראַכט די גוטע בשוֹרַת וועגן אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה און אַהֲבָה, און אַז איר געדענקט אונדז תָּמִיד צום גוטן, און בענקענדיק אונדז צו זען, ווי מיר אויך אייך, 7 זענען מיר דערפאַר, אַחים במשיח, איבער אייך געטרייסט געוואָרן אין מְצוּקָתֵנוּ און צָרָתֵנוּ, דורך אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה; 8 ווייל איצט לעבן מיר, ווען איר שטייט פעסט אין האַדוֹן. 9 וואָרעם וואָס פאַר אַ ברוך ה' קענען מיר אָפגעבן צו ה' פאַר אייך, פאַר דער גאַנצער שְׂמֵחָה, מיט וועלכער מיר פרייען

זיך צוליב אייך פאַר אלוקינו? 10 דאַווענענדיק יומם וליָלָה בעטן מיר זייער,
 אַז מיר זאָלן זען אייער פֿנים, און זאָלן דערגאַנצן דאָס, וואָס איז פעלנדיק
 אין אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. 11 און זאָל אלוקינו און אבינו, ה'
 אַליין, און אַדוֹנֵנוּ יהושע/ישוע, פירן אונדזער דָרָךְ צו אייך. 12 און זאָל הָאָדוֹן
 אייך מאַכן וואַקסן און מערן זיך אין אַהֲבָה איינער צום אַנדערן, און צו
 אַלעמען, ווי אויך מיר טוען צו אייך, 13 כּדי ער זאָל שטאַרקן אייערע
 לְבָבוֹת, אַז זיי זאָלן זיין אָן אַ מום אין קדושה פאַר אלוקינו און אבינו, ביים
 קומען פון אַדוֹנֵנוּ יהושע/ישוע מיט אַלע זיינע קדושים [זען זכריה 14:5]. 14
 און ווייטער, אַחים במשיח, בעטן מיר אייך און זענען אייך מִזְהִיר אין הָאָדוֹן
 יהושע/ישוע, אַז ווי איר האָט מקבל געווען פון אונדז וויאַזוי איר דאַרפט זיך
 פירן און וואוילגעפעלן ווערן צו ה', און טאַקע אַזוי ווי איר טוט דאָס, זאָלט
 איר עס טאָן פיל פאַרמערן. 2 וואָרעם איר ווייסט דאָך וואָס פאַר מַצוֹת
 מיר האָבן אייך געגעבן דורך הָאָדוֹן יהושע/ישוע. 3 וואָרעם דאָס דאַזיקע איז
 דער רַצוֹן ה', אייער קדושה : אַז איר זאָלט זיך אַפּהאַלטן פון זנות; 4 אַז
 יעדער איינער פון אייך זאָל וויסן ווי צו האַלטן זיין אייגענע פֿלי אין קדושה
 און מיט כָּבוֹד; 5 נישט אין דער גלוסטונג פון תּאוּוה, ווי די שייגאַצים,
 וועלכע קענען נישט ה'. 6 און אַז קיינער זאָל נישט עובר זיין און באַטריגן
 זיין אָח במשיח אין דעם זאַך; ווייל ה' איז זיך נוקם אין אַלע די דאַזיקע
 פאַלן, ווי מיר האָבן עס אייך פריער געזאַגט און אויסדריקלעך געוואָרנט. 7
 וואָרעם ה' האָט אונדז נישט באַרוּפֿן צו טומאה, נייערט צו קדושה, 8
 דעריבאַר, דער וואָס פאַראַכט עס, פאַראַכט נישט אַ בן אדם, נייערט ה',
 וועלכער גיט אייך זיין רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 9 און וואָס שייך די אַהֲבָה פון די אַחים
 במשיח, האָט איר נישט נייטיק, מע זאָל אייך שרייבן, ווייל איר אַליין זענט
 געלערנט געוואָרן פון ה', ליב צו האָבן איינער דעם אַנדערן. 10 וואָרעם איר
 טוט עס אויך צו אַלע אַחים במשיח, וואָס זענען אין מְקַדוֹנֵיָהּ. נאָר מיר זענען
 אייך מִזְהִיר, אַחים במשיח, אַז איר זאָלט נאָך פיל מער טאָן, 11 און שטרעבן
 צו פירן אַ שטיל לעבן פון שְׁלוֹם בֵּית, און טאָן דאָס אייעריקע, און אַרבעטן
 מיט אייערע אייגענע הענט א פרנסה, אַזוויי מיר האָבן אייך געבאַטן, 12

כדי איר זאָלט אייך פירן אָנשטענדיק אָן לגבי די, וואָס זענען אין דרויסן, און נישט דאָרפן אָנקומען צו קיינעם. 13 און מיר ווילן נישט איר זאָלט זיין אומוויסנד, אַחים במשית, וועגן די, וועלכע זענען איינגעשלאָפן (אין די שלאָפן פון טויט), כדי איר זאָלט זיך נישט מצער זיין מיט עגמת נפש, ווי די איבעריקע, וואָס האָבן נישט קיין תקוה. 14 וואָרעם ווי מיר גלויבן, אַז יהושע/ישוע איז געשטאָרבן און איז ווידער אויפגעשטאַנען [זען קור"א 11-1:15], אַזוי וועט ה' ברענגען די, וואָס זענען איינגעהעשלאָפן אין יהושע/ישוע, אינאיינעם מיט אים. 15 וואָרעם דאָס דאָזיקע זאָגן מיר אייך אין אַ דָבָר פון האָדון, אַז מיר, די לעבעדיקע, וואָס בלייבן איבער ביז צום קומען פון האָדון, וועלן בשום-אופן נישט פאָרויסגיין די איינגעשלאָפענע; 16 ווייל האָדון אליין וועט אַראָפּנידערן פון הימל, מיט אַ שאַל, מיט דעם קול פון דעם שר-הַמַּלְאָכִים, און מיט דעם שופר פון ה'; און די טויטע אין מְשִׁיחַ וועלן קוֹדֵם אויפשטיין [זען דניאל 12:2]; 17 דאָן מיר, די לעבעדיקע, וועלכע זענען איבערגעבליבן, וועלן צוזאַמען מיט זיי אַרויפגעכאַפט ווערן אין די וואַלקנס, צו באַגעגענען האָדון אין דער לופט; און אַזוי וועלן מיר תָּמִיד זיין מיט האָדון. 18 דערפאַר, טרייסט איינער דעם אַנדערן מיט די דאָזיקע דבָּרִים [דניאל 14-13:7; זכריה 14:5]. הַ און וואָס שײַך די צייטן און זמנים, אַחים במשית, דאָרפט איר נישט, אַז מען זאָל שרייבן צו אייך. 2 וואָרעם איר אליין ווייסט גאַנץ גענוי, אַז דער יום ה' יבוא ווי אַ גַּנב אין דער לַיְלָה. 3 בשעת מען וועט זאָגן : שְׁלוֹם וְשְׁלוּוָה, וועט דעמאָלט פּלוּצלוּנג קומען אויף זיי זייער חורבן, ווי די ווייען אויף אַ קימפעטאָרין; און זיי וועלן בשום-אופן נישט אַנטרינען. 4 איר אָבער, אַחים במשית, זענט נישט אין דער חֶשֶׁךְ, אַז דער יום זאָל אייך איבערראַשן ווי אַ גַּנב; 5 וואָרעם אַלע זענט איר בני האָור, און בני הַיּוֹם; מיר זענען נישט פון הַלַּיְלָה, אויך נישט פון החֶשֶׁךְ; 6 דערפאַר לאָמיר נישט שלאָפן, ווי די אַנדערע, נאָר וואַכן און זיין ניכטער. 7 וואָרעם די, וואָס שלאָפן, שלאָפן אין דער לַיְלָה; און די, וואָס זענען שיכור, זענען שיכור אין דער לַיְלָה. 8 נאָר ווייל מיר זענען פון דעם יום, לאָמיר זיין ניכטער, לאָמיר זיך אַנטאָן דעם חֶשֶׁן [זען שמות 15:28] פון [ארטאדאקסיש

יידיש] אָמונה און אַהבה, און פאַר אַ פּוֹבַע [זען ישעיה 59:17] די תּקוּה פּוֹן
 [ארטאדאקסיש יידיש] ישועת אלוקינו. 9 ווייל ה' האָט אונדז נישט
 באַשטימט צו זעס [זען רומ' 1:18], נאָר צום דערווערבן ישועת אלוקינו דורך
 אָדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, 10 וועלכער איז געשטאַרבן פאַר
 אונזערטוועגן, כדי צי מיר וואָכן אָדער מיר שלאָפן, זאָלן מיר לעבן
 אינאיינעם מיט אים. 11 טרייסט זשע זיך און בויט אויף אייענר דעם
 אַנדערן, ווי איר טויט עס אויך. 12 מיר בעטן אייך אָבער, אַחים במשית, אַז
 איר זאָלט קענען די, וועלכע באַמיען זיך צווישן אייך, און זענען אייערע
 מנהיגים אין הָאָדוֹן, און רעדן צו אייך דברי מוסר, 13 און אַז איר זאָלט זיי
 צוטיילן פיל כבוד מיט אַהבה צוליב זייער עבודת קודש, האָט שָלוֹם צווישן
 זיך. 14 און מיר זענען אייך מְזַהֵר, אַחים במשית, איר זאָלט וואָרנען די
 אומאַרנטלעכע, שטאַרקן די ווייכ-האַרציקע, אונטערלענען די שוואַכע, זיין
 גרויסמוטיק לגבי אַלעמען. 15 זעט אַז קיינער זאָל קיינעם נישט פאַרגעלטן
 רע פאַר רע, נייערט זוכט תּמיד צו טאָן דאָס גוטע איינער פאַר דעם אַנדערן
 און פאַר כל בני אדם. 16 זייט תּמיד פריילעך, 17 זייט דאווענען [זען לוקס
 4-11:1] אָן אויפהער; 18 זאג ברוך ה' פאַר אַלצדינג; וואָרעם דאָס איז דער
 רצון ה' פאַר אייך אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 19 לעשט נישט דעם
 רוח-הקוֹדֶשׁ; 20 פאַראַכט נישט נבואות זאָגן; 21 פּרוּאוּט אויס אַלצדינג,
 האָלט פעסט דאָס, וואָס איז טוב; 22 דערווייטערט אייך פּוֹן רע אין יעדער
 געשטאַלט. 23 און דער אלוקים פּוֹן שָלוֹם אַליין זאָל אייך הייליקן
 בְּשִׁלְמוֹת; און זאָל אייער רוח און נפש און גוף אָפּגעהיטן ווערן אָן אַ מום
 ביי דעם ווידערקומען פּוֹן אָדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 24 געטריי
 איז דער, וועלכער רופט אייך, וועלכער וועט עס אויך טאָן. 25 אַחים במשית,
 זייט דאווענען [זען לוקס 4-11:1] תּפילות פאַר אונדז. 26 דרישת שלום צו
 אַלע אַחים במשית מים אַ הייליקן קוש. 27 איך באַשווער אייך ביי הָאָדוֹן, אַז
 דער דאָזיקער אגרת [הקודש] זאָל געלייענט ווערן פאַר אַלע אַחים במשית
 28. דער חֶסֶד פּוֹן אָדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך.

תסל"ב

אַרְבֵּי שָׂאוּל, און סילוואַניס [סילאַ, זען מה"ש 16:19], און טימותיאוס, צו משיחס ברית החדשה קהילה פון די טעסאַלאַניקער אין ה', אלוקים אָבִינו, און הָאָדוֹן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע: 2 חֶסֶד ה' צו אייך און שָׁלוֹם [זען רומ' 5:1] פון אלוקים הָאָב, און הָאָדוֹן [זען מלאכי 3:1; תהלים 110:1] רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 3 מיר זענען מחויב תָּמִיד צו זאגן ברוך ה' פֶּאָר אייך, אַחִים בְּמִשִּׁיחַ, ווי עס פֶּאָסֶט זיך, ווייל אייער גלויבן וואַקסט זייער שטאַרק, און די אֶהְבָּה פון יעדן איינעם פון אייך מערט זיך פון איינעם צום אַנדערן 4 אַזוי, אַז מיר אַליין רימען זיך מיט אייך אין משיחס בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות, די קהילות פון ה', איבער אייער סבלנות און [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה אין אלע אייערע רְדִיפּוֹת און צָרוֹת, וואָס איר טראַגט איבער; 5 דאָס איז אַן אָפּענער צייכן [אות] פון דעם מִשְׁפַּט הַצֹּדֵק פון ה', כּדִּי איר זאָלט גערעכנט ווערן צו זיין רְאוּי פֶּאָר דעם מַלְכוּת ה', פֶּאָר וועלכן איר טויט אויך ליידן; 6 ווייל עס איז דאָך אַ גערעכט זאָך ביי ה' צו פֶּאָרגעלטן צרות צו די, וועלכע טון אייך אָן צרות, 7 און צו אייך, די געפייניקטע, מנוחה מיט אונדז, ביי דער הַתְּגָלוֹת פון הָאָדוֹן יהושע/ישוע פון הימל מיט די מַלְאָכִים פון זיין מאַכט אין פּלאַמיקן אַש [זען ישעיה 66:15], 8 ווען ער וועט פֶּאָרגעלטן נקמה צו די, וואָס קענען נישט ה', און זענען נישט געהאַרכזאַם צו די בשורת הגאולה פון אַדוֹנֵינוּ יהושע/ישוע. 9 זיי וועלן ליידן די שטראַף פון [גיהנום] אייביקער פֶּאָרדאַרבונג פון פֶּאָר דעם פָּנִים פון הָאָדוֹן און פון דער כבוד פון זיין מאַכט, 10 ווען ער וועט קומען פֶּאָרהערלעכט צו ווערן ביי זיינע קדושים, און ווערן באַוואונדערט פון אַלע משיחיסט מאמינים -- ווייל אונדזער יְעֻדוֹת-זאָגן איז פון אייך געגלויבט געוואָרן -- ביזס ההוא [זען ישעיה 2:11]. 11 דערפֿאַר זענען מיר אויך תָּמִיד דאווענען [זען לוקס 4-11:1] תפילות פֶּאָר אייערטוועגן, אַז אלוקינו זאָל אייך האַלטן צו זיין רְאוּי פון דעם באַרופונג, און זאָל דערפֿילן מיט מאַכט יעדן באַגער פון גוטסקייט און טוונג פון [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, 12 כּדִּי דער נאָמען פון אַדוֹנֵינוּ

יהושע/ישוע זאָל פאַרהערלעכט ווערן אין אייך, און איר אין אים, לויט דעם
 חֶסֶד פון אלוקינו און הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. בַּ און מיר בעטן
 אייך, אַחִים בַּמְּשִׁיחַ, וועגן בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, דעם קומען פון אָדוֹנָנוּ רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, און אונדזער פאַרזאַמלען זיך ביי אים, 2 אַז איר זאָלט
 זיך נישט לאָזן גיך באַוועגן אין אייער פאַרשטאַנד, און אויך נישט
 דערשראָקן ווערן, סיי דורך אַ גייסט, אָדער דורך אַ דָּבָר, אָדער דורך אַן
 אַגרת, ווי פון אונדז, גלייך ווי דער יום הָאָדוֹן איז שוין געקומען. 3 לאָז
 קיינער אייך נישט פאַרפירן בשום-אופן: ווייל סע וועט נישט געשען, אחוץ
 סע וועט קודם כל קומען די אָפּקערונג פון ארטאדאקסיש יידיש אמונה, די
 כְּפִירָה שְׂמָד, און סע וועט אַנטפלעקט ווערן דער אִישׁ הַרְשָׁע, דער
 בֶּן-הָאֲבִדוֹן [קאַנקורענט מְשִׁיחַ, משיח שקר, אַנטי-משיח], 4 דער, וועלכער
 שטעלט זיך אקייגן און דערהייכט זיך איבער אַלעם, וואָס מען רופט
 אלוקים, אָדער וואָס ווערט געדינט, אַזוי, אַז ער זיצט אין דעם הֵיכַל פון ה',
 און גיט זיך אַרויס ווי הוא אלוקים. 5 צי געדענקט איר נישט, אַז בשעת איר
 בין נאָך געווען ביי אייך, האָב איר אייך דאָס געזאָגט? 6 און איצט איר
 ווייסט, וואָס עס האָלט אָפּ, אַז ער [קאַנקורענט מְשִׁיחַ, משיח שקר,
 אַנטי-משיח] זאָל אַנטפלעקט ווערן אין זיין געהעריקער צייט [זען דניאל
 9:24-27]. 7 וואָרעם דער סוּד פון רשעות ווירקט שוין; בלויז דער, וועלכער
 שטערט איצט, מוז אַוועקגענומען ווערן פון דעם מיט. 8 און דעמאָלט וועט
 אַנטפלעקט ווערן דער רָשָׁע [אַנטי-משיח], וועמען הָאָדוֹן יהושע/ישוע וועט
 אומברענגען מיט דעם אָטעם פון זיין מויל, און אים פארניכטן מיט דער
 הוֹפְּעָה [זען טימ"א 6:14; טימ"ב 1:10; 4:1,8; טיט' 2:13] פון זיין קומען [ביאת
 המשיח]; 9 הרשע הזה יבוא בשליחות השטן ובכוחו לויט דער פאַלשע
 אותות און מופתים, 10 און מיט יעדער פאַרפירערישקייט פון
 אומגערעכטיקייט פאַר די, וואָס ווערן פאַרלוירן; ווייל זיי האָבן נישט מקבל
 געווען די אַהֲבָה פון דעם אָמת, כּדִּי זיי זאָלן געראַטעוועט ווערן אין ישועת
 אלוקינו. 11 און צוליב דעם שיקט זיי ה' אַ קרעפטיקן באַטרוג, אַז זיי זאָלן
 גלויבן דעם שקר; 12 כּדִּי זיי זאָלן אַלע געמֶשפט ווערן, וועלכע האָבן נישט

געגלויבט דעם אָמת, נייערט האָבן געהאַט אַ וואוילגעפעלן אין אומגערעכטיקייט. 13 מיר אָבער זענען מחויב תּמיד צו זאגן ברוך ה' פאַר אייך, אַחים במשיח באלִיבטע פון הָאָדוֹן; ווייל פון אָנהויב אָן האָט אייך ה' אויסדערוויילט צו ישועת אלוקינו, דורך קדושה פון דעם ריח הַקּוֹדֶשׁ און [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה פון דעם אָמת; 14 צו וועלכער ער האָט אייך באַרוּפֿן דורך אונדזער בשורת הגאולה, צום דערווערבן די תפארת פון אָדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 15 על-כּוֹן, אַחים במשיח, שטייט פעסט, און האַלט די מסורת הזקני עדת בני ישראל פון דרך ה', די טראַדיציעס, וועלכע איר זענט געלערנט געוואָרן, סיי דורך אונזער דָּבָר, אָדער דורך אגרת [הקודש] פון אונדז. 16 און אָדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ אַליין, און ה', אלוקים אבינו, וועלכער האָט אונדז ליב געהאַט און אונדז געגעבן אייביקע נחמה און גוטן בַּטְחוֹן דורך חֶסֶד, 17 זאָל טרייסטן אייערע לְבָבוֹת און אייך שטאַרקן אין פלערליי מעשים טובים און יעדן גוטן וואָרט. 2 צום סוף, אַחים במשיח, זייט דאוון [זען לוקס 4:1-11] פאַר אונדז, אַז דאָס דָּבָר פון הָאָדוֹן זאָל לויפן און פאַרהערלעכט ווערן, אַזוויי עס איז אויך ביי אייך, 2 און אַז מיר זאלן ניצול ווערן פון פאַרדאַרבענע און בייזע בני אדם; וואָרעם נישט אַלע האָבן [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. 3 אָבער הָאָדוֹן איז געטריי, וועלכער וועט אייך שטאַרקן און באַהיטן פון בייזן. 4 און מיר זענען בטוח אין הָאָדוֹן בנוגע אייך, אַז וואָס מיר געביטן אייך, דאָס טוט איר און וועט עס טאָן. 5 און הָאָדוֹן זאָל פירן אייערע לְבָבוֹת צו דער אַהֲבָה פון ה', און צו דער סבלנות פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 6 און מיר באַפעלן אייך, אַחים במשיח, אין דעם נאָמען פון אָדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, אַז איר זאָלט זיך אָפּשיידן פון יעדן אַח במשיח, וואָס פירט זיך אומאַרנטלעך לעבן, און נישט לויט דער מסרות הזקני עדת בני ישראל פון דרך ה', וועלכע איר האָט מקבל געווען פון אונדז. 7 וואָרעם איר אַליין ווייסט, וויאַזוי איר דאַרפט אונדז נאַכטאַן; ווייל מיר האָבן זיך נישט אויפגעפירט אומאַרנטלעך צווישן אייך; 8 מיר האָבן ביי קיינעם נישט געגעסן קיין לָחֶם אומזיסט, נייערט מיט מי און מאַטערניש,

אַרבעטנדיק ביינאַכט און בייטאַג, כּדי מיר זאָלן נישט פּאַלן קיינעם פּון
 אייך צו לאַסט. 9 נישט ווייל מיר האָבן נישט קיין רעכט, נייערט כּדי מיר
 אליין זאָלן זיך אייך געבן פאַר אַ ביישפּיל, כּדי איר זאָלט אונדז נאַכטאַן. 10
 וואָרעם אַפּילו ווען מיר זענען געווען ביי אייך, האָבן מיר אייך דאָס דאָזיקע
 באַפוילן: אַז אויב עמיצער וויל נישט אַרבעטן, זאָל ער אויך נישט עסן [זען
 בראשית 3:19]. 11 וואָרעם מיר הערן, אַז עטלעכע צווישן אייך פירן זיך
 אויף אומאַרנטלעך, און טוען בַּכּלל נישט אַרבעטן, נאָר מישן זיך אין
 פרעמדע עסקים. 12 און אַזעלכע באַפעלן מיר און וואָרענען אין האָדון רבי
 מלך המשיח יהושע/ישוע, אַז זיי זאָלן אַרבעטן בַּמנוחה, און עסן זייער אייגן
 לַחם. 13 איר אַבער, אַחים במשיח, ווערט נישט מיד צו טאַן מעשים טובים.
 14 און אויב עמיצער איז נישט געהאַרכזאם צו אונדזער דָּבָר דורך דעם
 דאָזיקן אגרת [הקודש], מאַרקירט יענעם בן אדם, און חבּרט זיך נישט מיט
 אים, כּדי ער זאָל פאַרשעמט ווערן. 15 דאָך זאָלט איר אים נישט
 באַטראַכטן ווי קיין שוּנאַ, נייערט שטראַפּט אים ווי אַן אַח במשיח. 16 און
 האָדון פּון שְׁלוֹם אַליין זאָל אייך תּמיד געבן שְׁלוֹם און בכל אופן. האָדון
 זאָל זיין מיט אייך. 17 דרישת שלום פּון מיר, רב שְׁאוּל, מיט מיין אייגענער
 האַנט, וואָס איז אַ סימן אין יעדן אגרת [הקודש]; אַזוי שרייב איך. 18 דער
 חֶסֶד פּון אַדוֹנֵינוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך אַלע.

טימ"א

אַ רב שְׁאוּל, אַ שליח פּון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע לויט דעם געבאַט פּון
 ה' גואַלנו, און פּון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע תקוּתנו, 2 צו טימותיאַוס,
 בְּנֵי הָאֲמֹתַי אין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אַמוּנָה : חֶסֶד, רחמים, און שְׁלוֹם
 ה' פּון אלוקים האָב, און פּון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַדוֹנֵינוּ. 3 ווי איך
 האָב דיך געבעטן צו פאַרבלייבן אין אַפּסוּס, ווען איך בין געגאַנגען קיין
 מְקוֹדוֹנְיָה, כּדי דו זאָלסט באַפעלן געוויסע בני אדם, נישט צו לערנען קיין
 אַנדערע תּוֹרָה, 4 און זיך נישט צו פאַרנעמען מיט בַּבֵּא-מעשות [זען סנהדרין
 65ב, גולם] און יחוס-בריוו אָן אַ סוף, וואָס פירן צו וויכוחים מער ווי צו

אויפבוואונג אין ה' דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. 5 דער תכלית אָבער
 פון דער [אויפבוואונג אין ה'] מצווה איז אַהבה פון אַ לב טהור און אַ גוט
 געוויסן און אַן [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה אָן צביעות; 6 פון וועלכע
 אייניקע האָבן אָפגענייגט און זיך געקערט צו פוסטע רייד, 7 ווילנדיק זיין
 רבנים, הגם זיי פאַרשטייען גאַרנישט, נישט וואָס זיי זאָגן, נישט וואָס זיי
 באַהויפטן. 8 מיר אָבער ווייסן, אַז די תורה איז גוט, אויב איינער באַנוצט זי
 לויט דער תורה [זען די עשרת הדיברות וועט אַרעסטירן איר און נעמען איר
 אין קאַסטאָדי. "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה" וועט זיין דיין פסק-דין. די עשרת
 הדיברות איז אַן אַרעסט-באַפֿעל פֿאַר דיין אַרעסט און טויט. למשל, עשרת
 הדיברות ב "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה" (שמות 28:32). עשרת הדיברות ג
 "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה" (ויקרא 16-24:10). עשרת הדיברות ד "מִשְׁפָּט-מִוֹת
 לְאִישׁ הַזֶּה" (דברים 21-21:18). עשרת הדיברות ה "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה"
 (במדבר 32-36:15). עשרת הדיברות ו "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה" (בראשית
 9:6). עשרת הדיברות ז "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה" (דברים 22-22:13); ויקרא
 20:13; דברים 24-22:23; ויקרא 20:10). עשרת הדיברות ח "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ
 הַזֶּה" (יהושוע 26-7:1). געדענק עֵכָן דער גנב? עשרת הדיברות ט "מִשְׁפָּט-מִוֹת
 לְאִישׁ הַזֶּה" (במדבר 13:1; 37-36:14). געדענק די 10 שקרנים וואס ברענגען אַ
 דַּבַּת הָאָרֶץ וועגן די טובה הָאָרֶץ? עשרת הדיברות י "מִשְׁפָּט-מִוֹת לְאִישׁ הַזֶּה"
 (במדבר 16:1-36). געדענק קורח ווער האט לחמוד את הַכֹּהֵנִים? די עשרת
 הדיברות איז אַן אַרעסט-באַפֿעל פֿאַר דיין אַרעסט און טויט, מַחֲמַת אֶלֶע
 האָבן געזינדיקט און זענען בְּנֵי-מִוֹת פֿאַרמֶשֶׁפֶט. פֿאַר מיר אֶלֶע, ווי דוד המלך,
 האָבן חטא קדמון יצר הרע זינד פון אונדזער אָנהייב (תהלים 51:7). אַז איז
 וואָס מיר האָבן די נייטיקייט: אַ נַיִ אָנְהֵיִב, תשובה און הַתְּחַדְּשׁוּת נַיִ
 געבורט. און אונדזער תמורה, משיח, רבונו של עולם וועט זען, און "מַעֲמַל
 נַפְשׁוֹ יִרְאֶה, יִשָּׁבַע, בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי (יהושע/ישוע, זכריה 3:8;
 12-11:6) לְרַבִּים וְעֹנֹתָם הוּא יִסְבֵּל (ישעיה 53:11).], 9 וויסנדיק דאָס דאָזיקע,
 אַז די חק איז נישט פֿאַר דעם צדיק [זען גלט' 5:23], נייערט פֿאַר די
 אומגערעכטע און סוררים, פֿאַר די רשעים און בעלי עבירה, פֿאַר די טמאים
 און אומווערדיקע, פֿאַר פֿאַטער-מערדערס און מוטער-מערדערס, פֿאַר
 רוצחים, 10 נואפים, פֿאַר האַמאַסעקסואַליסטן, פֿאַר שקלאַפֿן-הענדלער,

פֿאַר ליגנערס, פֿאַר פֿאַלש-שווערערס, און וואָס נאָר עס איז להיפך צו דער געזונטער לערנונג, 11 לויט דער בשורת הגאולה פון כְּבוֹד פון ה' הַמְבָרֵךְ וועלכע איז מיר [רב שְׂאוּל] אָנפֿאַרטרויט געוואָרן. 12 איך זאג ברוך ה', צו אים, וועלכער האָט מיך געמאַכט מיט כֶּתֶךְ, רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, אָדוֹנֵנוּ, ווייל ער האָט מיך געהאַלטן פֿאַר נַאֲמָן, באַשטימענדיק מיך צו משיחיסט רַבָּנוֹת פון משיח, 13 הַגֵּם אִיךְ בֵּין פֿריער געווען אַ לעסטערער, און אַ רוֹדֵף (פֿאַרפֿאַלגער), און אַן עֲזוֹת-פָּנִים. דאָך האָט ער זיך דערבאַרעמט אויף מיר, ווייל איך האָב עס געטאָן נישט וויסנדיקערהייט [זען במדבר 15:30-31] אין אומגלויבן [פעלנדיק התחדשות, זען יוחנן 3:3]; 14 און דער חֶסֶד פון אָדוֹנֵנוּ האָט זיך זער פיל געמערט אין מיר מיט [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה און אַהֲבָה, וואָס איז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ. 15 באַגלויבט איז דאָס דָּבָר, און רַאֲוִי אִינְגאַנצן אָנגענומען צו ווערן, אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ איז געקומען אין דער עולם הַזֶּה אַרְיִין צו ראַטעווען אין ישועת אלוקינו חוטאים, פון וועלכע איך בין דער ערשטער. 16 דאָך צוליב דעם האָט ער אויף מיר רחמנות געהאַט, כּדִּי אִין מיר קודם כל זאָל רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ אַרויסווייזן זיין גאַנצע סבלנות, פֿאַר אַ בַּיִשְׁפִּיל פֿאַר יענע, וועלכע וועלן שפעטער גלויבן אין אים צום חַיִּי עָלוּם. 17 אָבער דעם מֶלֶךְ פון אַיִבִּיקֵיט, דעם אומפֿאַרדאַרבלעכן, אומזיכטבאַרן, דעם אַיִנציקן אלוקים, זאָל זיין כְּבוֹד און הערלעכקייט לעולמי עולמים. אָמֵן. 18 דאָס דאָזיקע געבאָט לייג איך פֿאַר דיר, בְּנֵי טִימוֹתִיאֹוס, לויט די נבואות, וואָס זענען פֿריער געגאַנגען אויף דיר, אַז דורך זיי דו זאָלסט תלחם המלחמה הטובה, 19 האָבנדיק [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה און אַ גוט געוויסן, וועלכעס אַיִניקע האָבן אוועקגעשטויסן פון זיך און געליטן שיפּברוך בּנוֹגֵע דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה; 20 צווישן וועלכע איז הַיִמְנָאוּס און אַלְקֶסַנְדֵּר, וועלכע איך האָב איבערגעגעבן צו הַשָּׁטָן, כּדִּי זיי זאָלן לערנען נישט צו לעסטערן. 21 איך בין דערפֿאַר מזהיר אַז, קוֹדֶם-כָּל, תַּחֲנוּת, תּפִּילוֹת, בְּקִשׁוֹת, און הוֹדִיּוֹת, זאָלן געטאָן ווערן פֿאַר אַלע בני אדם, 2 פֿאַר מַלְכִים און אַלע, וואָס זענען דערהויבן, כּדִּי מיר זאָלן

פירן אַ שטיל [זען שלום בית שטיל, טימ"א 2:12] און רואיק לעבן אין פולער
 חֲסִידוֹת און ערלעכקייט. 3 דאָס דאָזיקע איז גוט און אָנגענומען פאַר ה'
 גוּאָלנו, 4 וועלכער וויל, אַז אַלע בני אדם זאָלן געראַטעוועט ווערן אין ישועת
 אלוקינן און קומען צו דער דַעֵת פונעם אָמת. 5 וואָרעם פאַראַן איז אלוקים
 אחד, און איין מליץ [המְתִיב] צווישן ה' און המין האנושי, הָאָדָם רַבִּי מלך
 הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, 6 וועלכער האָט געגעבן זיין נֶפֶש [ישעיה 53:10] פאַר
 אַן אויסלייזונג גאַולה כִּפָּר פאַר אַלע; דאָס יַעֲדוֹת-זאָגן דערפון זאָל געגעבן
 ווערן אין דער רעכטער צייט [זען דניאל 9:24-27]. 7 צוליב דעם בין איך
 באַשטימט געוואָרן אַלס מַבְשָׁר כְּרוֹז דרשן און משיח שליח -- איך זאָג
 דעם אָמת און נישט קיין שקר -- אַ רַבְּנֵי מוֹרָה פון די אומות-העולם אין
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה און אָמת. 8 דערפאר וויל איך, אַז די מענער
 זאָלן דאווענען [זען לוקס 4-11:1] תפילות אויף יעדן אָרט, אויפהויבנדיק
 יָדִים טְהוֹרוֹת, אָן צאָרן און געצאַנק. 9 אויך אַזוי די פרויען זאָלן זיך צירן
 מיט באַשיידענער קליידונג, מיט שעמעוודיקייט און צניעות; נישט מיט קיין
 געפלאַכטענע האָר, אָדער זָהב, אָדער פערל, אָדער טייערע מַלבוּשִׁים [זען
 טימ"א 5:15], 10 נאָר מיט מעשים-טובים, ווי סע פאַסט פאַר פרויען, וואָס
 דערקלערן זיך פאַר יראת-שמים און פרום [זען טימ"ב 3:6; טימ"א 5:6]. 11
 זאָל אַן אָשה לערנען שטילערהייט [זען שטיל, טימ"א 2:2,12] מיט
 אונטערטעניקייט שְׁלֵמָה [זען טימ"א 3:4], הַמִּין הַנְּשִׂי און שלום בית און
 רביצין ביישפיל]. 12 און איך גיב נישט קיין אָשה רשות צו לערנען מיט
 השתלטות איבער דעם אָדָם [זען טימ"א 3:4-5], נאָר צו זיין שטיל, 13
 וואָרעם אָדָם איז צום ערשט באַשאַפן געוואָרן, שפעטער חוה; 14 און אָדָם
 האָט זיך נישט געלאָזט פאַרפירן, נאָר די אָשה, לאַזנדיק זיך פאַרפירן, איז
 געקומען צו אַן עבירה; 15 הַמִּין הַנְּשִׂי וועט אָבער דערלייזט ווערן [פעלנדיק
 עבירה, זען בראשית 3:6; 3:16] דורך געבוירן ילָדִים, אויב זיי וועלן בלייבן אין
 דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה און אַהֲבָה און קדושה מיט צניעות [זען
 קור"א 11:5; מה"ש 21:9; טימ"א 3:4-5; 2:9]. ג עס איז אַ באַגלויבט דָּבָר : אויב
 איינער שטרעבט צו דער שטעלע פון אַ מְשִׁיחַ פון אַן יַעֲדוֹת ה', באַגערט ער אַ

גוטע דאָך. 2 דער משגיח יעדת ה' מוז דערפאר זיין אָן אַ פעלער, דער אַיש פון איין אַשה, ניכטער, באַשיידן, אָן עָנוּ, אַ מכניס-אורח, פעאיק צו לערנען; 3 נישט קיין שיפור, נישט קיין שלעגער, נאָר איידל, נישט בעל מחלוקת, נישט קיין געלטליבהאַבער; 4 איינער, וואָס הערשט וואויל מיט זיין אייגן בית, האַלטנדיק זיינע בנים אין אונטערטעניקייט, מיט דער גאַנצער ערלעכקייט; 5 אויב איינער ווייסט נישט ווי צו הערשן איבער זיין אייגן בית [בנים, רביצין], וויאָזוי זשע וועט ער זאָרגן איבער דער יעדת ה'? 6 נישט קיין נייער תלמיד, טאַמער וועט ער זיך אויפבלאָזן, און וועט אַריינפאַלן אין דעם משפט פון השָטן. 7 און ער מוז האָבן אַ שָם טוב ביי די, וואָס זענען אין דרויסן, כדי ער זאָל נישט אַריינפאַלן אין קיין חרפה און אין דער נעץ פון השָטן. 8 אויך אזוי מוזן די [בית הכְּנֶסֶת] שמשים זיין ערווירדיקע לייט, נישט קיין טאַפלצונגיגע, נישט קיין ליבהאַבער פון פיל וויין, נישט גענייגט נאָך שענדלעכן געוויין; 9 וואָס האַלטן דעם סוד פון דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה אין אַ ריינעם געווייסן. 10 און זאָלן די דאָזיקע קודם כל ווערן אויסגעפרוואוט; שפעטער זאָלן זיי דינען ווי [בית הכְּנֶסֶת] שמשים, אויב זיי זענען אָן אַ פעלער. 11 אויך אזוי דאַרפן די נָשים [זען רומ' 16:1, שְׂמִשִּׁית הַקְּהִלָּה] זיין ערנצט, נישט קיין רכילות-טרייבערינס, ניכטער, געטריי אין אַלעם. 12 [בית הכְּנֶסֶת] שמשים זאָלן זיין בני אדם פון איין אַשה, וואָס הערשן גוט איבער זייערע בנים און איבער זייערע אייגענע בָּתִּים. 13 וואָרעם די, וואָס האָבן גוט געדינט אַלס [בית הכְּנֶסֶת] שמשים, דערווערפן זיי זיך אַ גוטע שטופע און גרויס פתחון-פה אין דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, וואָס איז אין רבי מלך המָּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 14 די דאָזיקע זאָכן שרייב איך דיר, האַפנדיק צו דיר צו קומען אין גיכן, 15 און אויב איך וועל מיך פאַרזאַמען, כדי דו זאָלסט וויסן וויאָזוי מען דאַרף זיך אויפפירן אין דעם בית ה', וועלכעס איז די קהלת פון אלוקים חיים, דער זייל און יסוד פון [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת. 16 בלי-סָפּק, גְּדוּל איז דער סוד פון דער [ארטאדאקסיש יידיש] חֲסִידוֹת [זען טימ"א 3:9]: אלוקים איז אַנטפלעקט געוואָרן אין דעם בֶּשֶׁר [מתגשם, זען יוחנן 1:1], הייתה מוצדק פון דעם רוח

הקוֹדֶשׁ [זען רומ' 1:4], באַוויזן צו מַלְאָכִים, געדרשענט געוואָרן צווישן די אומות, געגלויבט אין דער וועלט, אַרויפגענומען געוואָרן אין הערלעכקייט.

דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אָבער זאָגט בפֿירוש, אַז אין די שפּעטערע צייטן וועלן אייניקע אַוועקפאַלן פון דער [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה, האַלטנדיק זיך צו פאַרפירערשע גייסטער [יוח"א 4:1] און לערנונגען פון שִׁדִים, 2 דורך דער צביעות פון בני אדם, וואָס רעדן ליגנס, אויסגעברענט אין זייער אייגן געוויסן ווי מיט אַ גליענדיק אייזן; 3 זיי אַסרן חתונה צו האָבן, באַפעלנדיק [גוים] זיך צוריקהאַלטן פון געוויסע מאכלים, וועלכע ה' האָט באַשאַפן צום געניסן מיט תּוֹדָה פון די, וואָס גלויבן און האבן דַעַת פון דעם [ארטאדאקסיש יידיש אַמת, זען מה"ש 21:20-25] אַמת. 4 ווייל יעדע באַשעפעניש פון ה' איז גוט, און קיין זאָך דאַרף נישט פאַרוואַרפן ווערן, אויב סע ווערן אָנגענומען מיט א ברוך ה'; 5 וואָרעם סע ווערט געהייליקט דורך דעם דָבָר ה' און דאַווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] תפילות. 6 אויב דו וועסט דאָס פירלייגן פאַר די אַחים במשיח, וועסטו זיין אַ גוטער משרת פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, דערצויגן אין די דבָּרִים פון דער [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה און פון דער גוטער לערנונג וועלכער דו האָסט שוין נאָכגעפאַלגט. 7 אָבער זאָלסטו אויסמיידן די געמיינע אַגָּדוֹת און בָּבא-מַעֲשׂוֹת [זען גולם, סנהדרין 65ב]. איב דיך צו יראת-שמים; 8 וואָרעם די קערפערלעכע איבונג ברענגט ווייניק נוצן; חֲסִידוֹת (יראת-שמים) אָבער איז נוצלעך צו אַלעם, האָבנדיק אַ חבטחה אויף דעם חַיִּים אין עולם הַזֶּה, און וְהַעוֹלָם הַבָּא. 9 אַמת איז דאָס דָבָר, און ווערט אינגאַנצן אָנגענומען צו ווערן; 10 וואָרעם פאַר דעם דאַזיקן אַנְחִנוּ עֲמִלִים און נאַבְּקִים, ווייל מיר האָבן געזעצט אונדזער תּקוּהָה אויף דעם אלוקים חיים, וועלכער איז דער גוֹאֵל פון כל בני אדם, בַּפֶּרֶט פון די, וואָס גלויבן. 11 די דאַזיקע זאָכן באַפעל און לערן. 12 זאָל קיינער נישט מבזה זיין דיין יוגנטלעכקייט, נאָר זיי אַ ביישפּיל פאַר די, וואָס גלויבן, אין דבור, אין הַתְּנַהּגוֹת, אין אַהֲבָה, אין [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה, אין הַטְּהָר. 13 ביז איך קום, שְׂקוּד אויף לייענען, אויף מוּסֵר-זאָגן, אויף לערנען. 14 פאַרנאַכלעסיק נישט די מַתָּנָה

פון חסד אין דיר, די מתנה וועלכע איז דיר געגעבן געוואָרן דורך נבואה און מיט דער סמיכה דורך די הענט פון די [בית הכנסת] זקני העדה. 15 זאָרג וועגן די דאָזיקע זאָכן, באַשעפטיק דרך מיט זיי, כדי דיין פאַרטשריט זאָל זיין באַשיינפערלעך קלאָר פאַר יעדן איינעם. 16 זיין שומר איבער דיר אליין און דיין נפש און אויף דיין [ארטאדאקסיש יידיש] לערנונג; פאַרבלייב אין זיי; וואָרעם אין טאָן דאָס, וועסטו ראַטעווען דרך אליין פאר ישועת אלוקינו, און די, וועלכע הערן דך. הַ זאָלסט דך נישט בייזערן אויף אַ זָקן, נאָר זיי אים מזהיר ווי אן אָב; די יינגערע מענער ווי אַחים, 2 די אַלטע פרויען ווי אַמהות, די יינגערע ווי אַחות, אין מלוא הטוהר. 3 גיב אַפּ כבוד צו אַלמנות, וועלכע זענען באַמת אַלמנות. 4 אויב אָבער אַ געוויסע אַלמנה האָט בָּנים, אָדער בני בנים, זאָלן זיי קודם כל לערנען צו זיין פרומקייט און יראת שמים אין זייער אייגענער משפּחה, און אַפּצוצאָלן גוטס צו די הורים; וואָרעם דאָס דאָזיקע איז אַנגענומען פאַר ה'. 5 און די, וואָס איז אַן אַמת אַלמנה, און איז איינזאָם, האָט געזעצט איר תּקוּה אויף ה', און האַלט אַן מיט תּחינות און דאָווענענדיק [זען לוקס 4:1-11] תּפילות יוֹמָם וְלַיְלָה. 6 די אָבער, וועלכע לעבט אין תּענוגים, איז טויט בעת לעבעדיק. 7 און דאָס זאָלסטו באַפעלן, כדי זיי זאָלן זיין אַן אַ פעלער. 8 אויב אָבער עמיצער זאָרגט נישט פאַר זיינע קרובים, און איבערהויפט פאַר זיין אייגן בני בית, האָט ער פאַרלייקנט די [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה, און איז ערגער פון אַן אַפיקורוס. 9 אַלס אַן אַלמנה זאָל פאַררעכנט ווערן [אין חברא אלמנות עבודת קודש] די, וואָס איז נישט ווייניקער ווי 60 יאָר אַלט, און וואָס איז געווען נשואָה צו אַיש אַחַד, 10 וועגן וועלכער מען זאָגט עדות אויף אירע מעשים-טובים, צי זי האָט דערצויגן בנים, אויפגענומען אורחים, געוואָשן די רגלים פון די קדושים, געהאַלפן די ליידנדיקע, נאכגעפאָלגט כלערליי מעשים-טובים. 11 די יינגערע אַלמנות אָבער זאָלסטו נישט אַננעמען; וואָרעם ווען זיי לעבן אין פאַרגעניגנס קעגן רבי מלך המשיח, ווילן זיי חתונה האָבן; 12 זיי פאַרדינען אַ משפט, ווייל זיי האָבן פאַרלאָזן זייער ערשטן עבֹוט (צוזאָג) [פון עבודת קודש, זען טימ"א 5:9,15; קול' 4:17; טימ"ב 4:10; טימ"א 5:14]. און אין דער

זעלביקער צייט לערנען זיי צו זיין פויל, אַרומגייענדיק פון בַּיִת צו בַּיִת; און
 נישט בלויז צו זיין פויל, נאָר זענען אויך פלוידערינס און מיטן זיך אין
 יענעמס געשעפטן, רעדנדיק וואָס מען דאַרף נישט. 14 איך וויל, דעריבער,
 אַז די יינגערע אַלמנות זאָלן חתונה האָבן, געבוירן ילָדים, פירן די
 באַלעבאַטישקייט, און נישט געבן דעם שוֹנא קיין שום געלעגנהייט צו
 לעסטערן; 15 וואָרעם אייניקע האָבן זיך שוין אַוועקגעקערט נאָך הַשָּׁטן. 16
 אויב אַן אַשה, וואָס גלויבט, האָט אַלמנות ביי זיך, זאָל זי זיי פאַרזאָרגן, און
 נישט פאַלן צו לאַסט די משיחס ברית חדשה קהֵלָה; כדי צו קענען
 פאַרזאָרגן די באַמת אַלמנות. 17 די [בית הכְּנֶסֶת] זְקִנֵי הַעֲדָה, וועלכע הערשן
 גוט, זאָלן באַטראַכט ווערן ווי ראוי פון טאַפּלטן כְּבוֹד, איבערהויפט די,
 וועלכע באַמיען זיך אין דעם דָּבָר ה' און אין דער לערנונג. 18 וואָרעם דער
 פֶּסוּק זאָגט: לֹא תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ [דברים 4:25]. און: דער פּוֹעַל איז ראוי
 פון לוי זיינעם. 19 קעגן אַ [בית הכְּנֶסֶת] זקן זאָלסטו נישט אָננעמען קיין
 אַנקלאָג, אַחוץ אין דער קענגוואַרט פון 2, אַדער 3 עֲדוֹת. 20 די, וואָס
 זינדיקן, זאָלסטו שטראַפן פאַר אַלעמען, כדי די איבעריקע זאָלן מוֹרָא
 האָבן. 21 איך באַפעל דיר פאַר ה' און רַבֵּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ און די
 אויסדערוויילטע מַלְאָכִים, אַז דו זאָלסט אָפּהיטן די דאַזיקע זאַכן אָן
 פאַראורטייל, און גאַרנישט טאָן מיט מְשׁוֹא פְּנִים. 22 גיב קיינעם נישט קיין
 געאיילט סמֶכֶת-יָדִים [זען "קוֹדֶם כֹּל ווערן אויסגעפרוּאוּט; שפּעטער זאָלן
 זיי דינען", טימ"א 3:10]; באַטייליק דיך נישט אין די עבירות פון אַנדערע;
 האַלט דיך טָהוֹר. 23 טרינק נישט מער רַק מים, נאָר געברויך אַבִּיסֵל וויין
 צוליב דיין מאָגן און די אַפּטע שלאַפקייטן דינע. 24 די עבירות פון אייניקע
 בני אדם זענען קלאָר אַנטפלעקט, און גייען פאַרויס צום מְשַׁפֵּט, אָבער
 עטלעכע מענטשן פאַלגן זיי נאָך. 25 אַזוי אויך זענען די מְעֻשִׁים-טוֹבִים
 קלאָר אַנטפלעקט פאַרויס, און די, וואָס זענען נישט אַזוי, קענען דאָך נישט
 פאַרבאַרגן ווערן. ַ אַלע, וואָס זענען אונטער דעם יאָך פון עבדות, זאָלן
 האַלטן זייערע אייגענע האַרן ווי ראוי פון יעדן כְּבוֹד, כדי דער נאָמען פון ה'
 און די [ארטאדאקסיש יידיש] לערנונג זאָלן נישט געלעסטערט ווערן. 2 און

די, וועלכע האָבן האַרן משיחיסט מאמינים, זאָלן זיי נישט מבזה זיין, ווייל
 זיי זענען אַחים במשיח, נאָר זאָלט זיי נאָך מער דינען, ווייל זיי זענען
 משיחיסט מאמינים און געליבטע, וועלכע האָבן אַ חלק אין דער מתנה פון
 ה'. דאָס דאָזיקע זאָלסטו לערנען און מזהיר זיין. 3 אויב עמיצער לערנט
 אַנדערש און שטימט נישט איין מיט געזונטע ווערטער, די ווערטער פון
 אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, און דער [ארטאדאקסיש יידיש]
 לערנונג, וועלכע איז לויט דער פרומקייט און יראת שמים, 4 איז ער
 אויפגעבלאָזן, ווייסט גאָרנישט, נאָר קרענקט אויף שאלות און מחלוקת
 איבער ווערטער, פון וועלכע סע קומען אַרויס קנאה, געצאַנק,
 לעסטערונגען, ביזע חשדים, 5 וויכוחים פון בני אדם, וואָס זענען
 פאַרדאָרבן אין דעת און וואָס עס פעלט זיי דעם [ארטאדאקסיש יידיש]
 אַמת, וועלכע מיינען אַז פרומקייט און יראת שמים איז אַ מיטל פאַר
 געווינס. 6 יראת שמים מיט צופרידנקייט איז אַ גרויס געווינס; 7 וואָרעם
 מיר האָבן גאָרנישט אַריינגעבראַכט אין דער עולם הזה, און מיר קענען
 גאָרנישט אַרויסטראָגן; 8 האָבנדיק אָבער מזון און מלבושים, לאָמיר זיין
 צופרידן מיט די דאָזיקע. 9 אָבער די, וואָס ווילן רייך ווערן, פאַלן אַריין אין
 אַ נסיון און אין אַ נעץ און אין פיל אומזיניקע און שעדלעכע תּאוות, וועלכע
 דערטרינקען בני אדם אין אונטערגאַנג און פאַרדאַרבעניש. 10 וואָרעם די
 אַהבה צו געלט איז דער שוֹרש פון אַלע מינים שלעכטס; וואָס אייניקע האָבן
 געגלוסט און זענען פאַרפירט געוואָרן פון דער [ארטאדאקסיש יידיש]
 אַמונה, און האָבן זיך אליין דורכגעשטאַכן מיט אַ סך יסורים. 11 דו אָבער,
 אַ אַיש האַלוקים, אַנטרין פון די דאָזיקע זאַכן; און גיי נאָך צדקות, יראת
 שמים, אַמונה, אַהבה, סבּלנות, עניוּת. 12 הַלֵּהם הַמְּלָהּמָה הַטִּבָּה פון דער
 [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה, כאָפּ אָן דאָס חיי עולם, צו וועלכן דו ביסט
 באַרוּפן געוואָרן [זען רומ' 8:30], ווען דו האָסט באַקענט די גוטע אַני מאַמין
 באַקענונג [זען רומ' 10:9] פאַר עדים רַבִּים. 13 איך באַפעל דיר פאַר ה',
 האַלוקים הַמְּחִיָּה אֶת הַכֹּל, און פאַר רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, וועלכער
 האָט עדות געזאָגט פאַר פּוֹנְטִיוּס פִּילָטוּס און געזאָגט די גוטע באַקענונג

[זען יוחנן 18:36-37], 14 אז דו זיין שומר איבער די מצוה [פון אלע באפעלן אין דעם בריוו], און א פלעק, און אן א פעלער, ביז דער הופעה פון אדונינו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, 15 וואס וועט באווייזן אין זיין אייגענער צייט, המברך, הרבון היחיד, דער מלך המלכים, און אדון האדונים, 16 וואס נאר ער אליין האט אומשטארבלעכקייט, און וואוינט אין ליכט, צו וועלכן מען קען נישט דערגרייכן, וועמען קיין בני אדם האט נישט געזען און קען נישט זען; אים געהערט דער פבוד און די גבורה לעולם וָאָד. אָמֵן. 17 די רייכע פון דער איצטיקער עולם הָזֶה זאָלסטו באַפעלן, אַז זיי זאָלן זיך נישט זיין גדלנים, און אַז זיי זאָלן נישט זעצן זייער בטחון אויף דער אומזיכערקייט פון עשירות, נייערט אויף ה', וועלכער גיט אונדז אלץ די-והותר צום געניסן; 18 אַז זיי זאָלן טאָן גוטס, און זיין רייד אין מעשים-טובים, זיין גוטע געבער, גרייט צו העלפן; 19 אַנזאַמלענדיק זיך אַן אוצר ווי אַ גוטן יסוד אויף לעתיד לבוא, כדי זיי זאָלן דערלאנגען דאָס אָמתדיקן חיים. 20 אַ טימותיאָוס, היט אָפּ דעם פּקדון, אויסמיידנדיק געמיינע און פּוסטע רייד און די קעגנערישע מיינונגען פון דער פּאַלש-גערופענער "דעת" [זען יוח"א 15, 3-2; 22:2 און מתגשם], 21 צו וועלכער אייניקע האָבן זיך דערקלערט און האָבן געמאַכט אַ טעות בנוגע דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. דער חָסד זאָל זיין מיט אייך.

טימ"ב

אַרְבֵּי שָׂאוֹל אַ שְׁלִיחַ פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דוּרְךְ דַּעַם רְצוֹן ה', לויט דער הבטחה פון דעם חיים, וואָס איז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, 2 צו טימותיאָוס, בְּנֵי הָאֱהוּבָה : חָסֵד, רַחֲמִים, שְׁלוֹם ה', פון אלוקים האָב, און רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, אַדוֹנֵינוּ. 3 איך זאָג ברוך ה', וועמען איך דין פון מיינע אָבות אָן מיט אַ מצפּון טהור, אַז אָן אויפהער האָב איך דין אין זכרון אין מיינע תּפִּילוֹת, דאָווענענדיק יוֹמָם וּלְיָלָה. 4 בענק איך דין צו זען, געדענקענדיק דינע טרערן, כדי איך זאָל אָנגעפילט ווערן מיט שְׂמֵחָה. 5 ווען איך דערמאָן מיך אין דיין אויפריכטיקער אָמונה, וואָס האָט

קודם כל געוואוינט אין דיין באַבע לואַיס און אין דיין מוטער אבניקה [זען מה"ש 16:1], און איך בין זיכער, אויך אין דיר. 6 צוליב דער סבה דערמאָן איך דיר, אַז דו זאָלסט ווידער אונטערפאָכן ביז צו אַ פלאַם די מתנה ה', וועלכע איז אין דיר דורך דער סמיכה פון מיינע הענט. 7 וואָרעם ה' האָט אונדז נישט געגעבן קיין גייסט פון פֿחד, נייערט פון גבורה און אַהבה און פֿבוש הַיָּצָר. 8 דערפאר שעם דיר נישט מיט דעם יְדוּת-זאָגן פון אַדוֹנָנוּ, און אויך נישט מיט מיר, זיין געפאַנגענעם; נייערט דערטראָג די לייזן פאַר דער בשורת הגאולה פון ה' אין דער פֿח ה', 9 וועלכער האָט אונדז געראַטעוועט אין ישועת אלוקינו, און באַרוּפֿן מיט אַ קריאה קדושה, נישט לויט אונדזערע מעשים [זען מה"ש 4-9:1], נאָר לויט זיין אייגענער עצה און חֶסֶד, וואָס איז אונדז געגעבן געוואָרן אין רִבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ מִקְּדָם מִימֵי עוֹלָם, 10 און איז איצט אַנטפלעקט געוואָרן דורך דער הוֹפְּעָה פון גוֹאֵל [זען רות 4:7] גוֹאֵלְנוּ רִבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, וועלכער האָט אָפּגעשאַפֿט דעם מוֹת [וואָס איז, זיין אייגן הסתלקות און אייביק טויט זיד], און האָט געבראַכט צום ליכט חיים און אַל-פֿלִיז דורך דער בשורת הגאולה פון ה', 11 פאַר וועלכער איך בין באַשטימט געוואָרן אַלס אַ מַבְשֵׁר פֿרוֹז דרשן און משיחַ שליח און אַ רִבְּנֵי מוֹרָה פון די אומות-העולם. 12 צוליב דער סבה לייד איך אויך די דאָזיקע זאַכן; דאָך שעם איך מיך נישט; וואָרעם איך האָב יִדְעַת אין וועמען איך האָב געגלויבט, און איך בין זיכער, אַז ער איז בִּיכוֹלֶת אָפּצוהיטן מיין [ארטאדאקסיש יידיש (זען מה"ש 20-25:21)] פֿקדוֹן געגעבן איבער צו אים ביז צו יום ההוא. 13 האַלט דיר ביים פאַרבילד פון געזונטע ווערטער, וועלכע דו האָסט געהערט פון מיר, אין אַמוּנָה און אין אַהבה, וואָס איז אין רִבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ. 14 זאָלסט אָפּהיטן דעם [ארטאדאקסיש יידיש] פֿקדוֹן הַטוֹב דורך דעם רוח הקודש, וועלכער וואוינט אין אונדז. 15 דאָס דאָזיקע ווייסטו, אַז פון מיר האָבן זיך אָפּגעקערט אַלע [זען "אלע" טימ"ב 4:16], וואָס זענען אין אַסְיָה קליוּן, צווישן וועלכע עס זענען פיגלוס און הֶרְמוּגְנִיס. 16 זאָל הָאָדוֹן שענקען רחמים צו דעם בני בית פון אוניסיפורוס; ווייל אַ סך מאָל האָט ער מיך דערקוויקט, און זיך נישט

געשעמט מיט מיינע קייטן, 17 נאָר קומענדיק קיין רומא, האָט ער מיך
 פלייסיק אויפגעזוכט און געפונען -- 18 זאָל אים האָדון געבן, אַז ער זאָל
 געפינען רחמים ביים ה' אין יום ההוא -- און וויפל ער האָט מיר געדינט אין
 אָפּסוס, ווייסטו גאַנץ גוט. בַּ על-כּוֹן, דו, בְּנִי, התחזק דִּיך אין דעם חֶסֶד, וואָס
 איז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 2 און וואָס דו האָסט געהערט פֿון
 מיר פֿאַר אַ סך יָדוֹת, דאָס גיב איבער צו אנשים נאמנים [זען טימ"ב 1:12],
 וועלכע וועלן זיין בִּיכּוֹלֶת אויך אַנדערע צו לערנען. 3 לייד מיט ווי אַ גוטער
 זעלנער פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 4 קיין זעלנער פֿאַרוויקלט זיך
 נישט אין די יַעֲסָקִים פֿון דעם לעבן; כּדִּי ער זאָל וואוילגעפעלן ווערן דעם,
 וואָס האָט אים פֿאַרשרייבן פֿאַר אַ זעלנער. 5 און ווען עמיצער ראַנגלט זיך
 ווי אַן אטלעט, ווערט ער נישט געקריינט, אויב ער האָט זיך נישט
 געראַנגלט לויט דעם געזעץ. 6 דער אַקערער, וואָס טוט זיך מיען, דאַרף זיין
 דער ערשטער צו געניסן פֿון די פֿירות. 7 פֿאַרשטיי מיט דִּיעַת וואָס איך זאָג;
 וואָרעם האָדון וועט דיר געבן חכמה אין יעדער זאַך. 8 זְכֹר רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע, וועלכער איז אויפגעשטאַנען תּחִיַת-הַמֵּתִים, און איז פֿון דעם
 יָרֵע דוֹדוֹן, לויט מיינן בשׁוֹרֶת הגאולה [זען לוקס 3:31-31; מתי 1:25]; 9 פֿאַר
 וועלכער איך לייד אַזש ביז קייטן, ווי אַ פֿאַרברעכער; נאָר דאָס דָּבָר ה' איז
 נישט געבונדן. 10 דערפֿאַר דערטראַג איך אַלץ איבער צוליב די
 אויסדערוויילטע, כּדִּי זיי אויך זאָלן דערגרייכן די ישועת אלוקינו, וואָס איז
 אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, מיט כבוד עוֹלָמִים. 11 אָמֵת איז דאָס
 דָּבָר: אויב מיר זענען געשטאַרבן מיט אים, וועלן מיר אויך לעבן מיט אים;
 אויב מיר איבערטראַגן [זען טימ"ב 3:11; מתי 13:24], וועלן מיר אויך קעניגן
 מיט אים; 12 אויב מיר וועלן אים פֿאַרלייקענען, וועט ער אויך אונדז
 פֿאַרלייקענען; 13 אויב מיר זענען נישט געטריי, פֿאַרבלייבט ער דאָך
 געטריי; וואָרעם ער קען זיך אַליין נישט פֿאַרלייקענען. 14 דאס ברענג אַלע
 צום זכרון, באַשווערנדיק זיי פֿאַר ה', זיך נישט צו צאַנקען איבער ווערטער,
 וואָס נוצט צו גאַרנישט, בלויז צום פֿאַרדאַרבן די צוהערער. 15 גיב דיר די מי,
 זיך פֿאַרצושטעלן פֿאַר ה' ווי אַן אויסגעפרוואוטער פּויעל, וועלכער דאַרף זיך

נישט שעמען, וואָס טיילט אויס ריכטיק דאָס דָבָר פון אָמת [זען כיפא א
 16:3]. 16 מייד אָבער אויס די אומווערדיקע און פוסטע רייד; וואָרעם זיי
 דערפירן נאָך צו אַ סך מער רשעות, 17 און זייער וואָרט צעפרעסט ווי אַ
 קרעבס-געשוויר; פון זיי זענען הימנאָס און פיליטוס, 18 וועלכע האָבן
 אָפגענייגט פון דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת, זאָגנדיק אַז עס איז שוין
 געווען תחית-המתים; און קערן איבער די אָמונה פון אייניקע. 19 דאָך דער
 יסוד הַחֶזֶק פון ה' שטייט פעסט, האָבנדיק דעם דאזיקן חותם: האדון קען
 די, וועלכע זענען זיין [זען מתי 7:23]; און: זאָל זיך אָפקערן פון עוֹל יעדער
 איינער, וואָס רופט אָן דעם שם ה'. 20 אין אַ בית גָדוֹל זענען פאַראַן נישט
 בלויז פֿלים פון זָהב און פון זילבער, נאָר אויך הילצערנע און ליימענע; און די
 ערשטע צו כבוד און די לעצטע צו אומכבוד. 21 ווען דערפאר עמיצער וועט
 זיך לייטערן פון די דאָזיקע, וועט ער זיין אַ פֿלי צו פֿבור, געהייליקט, נוצלעך
 פאַר ה', גרייט צו אלערליי מעשים טובים. 22 אַנטלויף אָבער פון די
 יוגנט-תּאווות, און יאָג נאָך צדקות, אָמונה, אַהבָה, שָלוֹם מיט די, וועלכע
 רופן אָן הָאָדוֹן אויס אַ לֵב טָהוֹר. 23 אבער נאַרישע און קינדישע מחלוקת
 זאָלסטו אויסמיידן, וויסנדיק, אַז זיי ברענגען אַרויס קריגערייען. 24 דעם
 עבֶד פון האדון דאַרף זיך נישט קריגן, נאָר זיין פריינטלעך לגבי אַלעמען,
 פעאיק צו לערנען אַנדערע, געדולדיק, 25 וואָס זאָגט מיט עניוּות
 אויסבעסערן די ווידערשפעניקע; אָפּשר וועט ה' זיי שענקען תשובָה, צום
 דערקענען דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת, 26 און ווידער ניכטער צו ווערן
 אויס דעם נעץ פון הַשָּׁטן אַרויס, וואָס ער האָט זיי געפאַנגען צו זיין רָצוֹן. ג
 דאָס דאָזיקע אבער זאָלסטו וויסן, אַז אין די לעצטע טעג וועלן קומען
 שווערע צייטן. 2 וואָרעם בני אדם וועלן זיין ליבהאַבערס פון זיך אַליין,
 ליבהאַבערס פון געלט, באַרימערס, פֿעלי-גאַווה, לעסטערערס,
 אומגעהאַרכזאַם צו הורים, אומדאַנקבאַר, פעלנדיק קדושה, 3
 אוממענטשלעך, אומפאַרגעבלעך, רכילות-טרייבער, זוללים פעלנדיק פֿבוש
 הַיָצָר, אכזרים, שוֹנאים פון גוטס, 4 פאַררעטעריש, לייכטזיניק,
 אויפגעבלאַזן, ליבהאַבערס פון תּענוּג מער ווי ליבהאַבערס פון ה', 5 וואָס

האָבן אַן אויסזען פון חסידות, דאָך פאַרלייקענדיק די קראַפט דערפון. אויך פון די דאָזיקע קער דיד אָפּ. 6 וואָרעם פון די דאָזיקע זענען די, וואָס גנבענען זיך אַריין אין פּתים, און נעמען געפאַנגען נאַרישע ווייבלעך, וועלכע זענען באַלאָדן מיט עבירות און ווערן פאַרפירט פון אַלערליי תּאוות, 7 וואָס תּמיד לערנען זיי, און קענען קיינמאָל נישט קומען צו דער דַעַת פון דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת. 8 און פונקס ווי יניס און ימפּריס האָבן זיך קעגנגעשטעלט משה רבנו, אַזוי שטעלן זיך אויך די דאָזיקע אַקייגן דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת; בני אדם, וואָס זענען פאַרדאָרבן אין דַעַת, און פאַרוואָרפן בנוגע דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. 9 זיי וועלן אָבער ווייטער נישט קומען; וואָרעם זייער נאַרישקייט וועט ווערן באשיינפערלעך קלאַר פאַר אַלעמען, ווי עס איז אויך געווען מיט יענע. 10 דו אָבער האָסט נאָכגעפּאָלגט מיין לערנונג, התנהגות, תכלית, אָמונה, ארץ הרוח, אַהבה, סבלנות, 11 רדיפות, ליידן וועלכע זענען געקומען אויף מיר אין אַנטיוֹכָיָה, אין איקאָניום, אין ליסטראַ; וואָס פאַר אַ רדיפות איך האָב איבערגעטראָגן; און פון אַלע האָט מיד האָדון מציל געווען. 12 פֿון, אַלע, וועלכע ווילן לעבן פרום אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וועלן גערודפּט ווערן. 13 אָבער רשעים און שקרנים וועלן ווערן ערגער און ערגער, וועלן פאַרפירן און פאַרפירט ווערן. 14 דו אָבער פאַרבלייב אין דעם, וואָס דו האָסט געלערנט און ביסט איבערצייגט געוואָרן, ווייסנדיק פון וועמען דו האָסט עס געלערנט, 15 און ווייל פון קינדווייז אָן האָסטו געקענט די פּתבי-הקודש, וועלכע קענען דיד מאַכן קלוג פאַר דער ישועת אלוקינו דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, וואָס איז אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 16 אַלע פּתבי-הקודש זענען אינספירירט פון ה'ס רוח [הקודש], און זענען נוצלעך צו לערנען, צו מוסר, ארויפצופירן אויפן דרך הישר, צו דערציאונג אין צדקות, 17 כדי דער איש האלוקים זאָל זיין שלימותדיק, און גרייט פאַר אלערליי מעשים טובים. 18 איך באַפעל דיר פאַר ה' און פאַר רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וועלכער וועט משפטן די לעבעדיקע און די טויטע דורך זיין הוֹפּעָה און זיין מלוכה: 2 הַכִּרְז דאָס דְבַר ה'! טרעט אויף אין

געלעגענער צייט, און אומגעלעגענער צייט; זאָג מוסר, שריי אָן, זיי מַזְהִיר, מיט כל אַרְךָ רוּחַ און לערנונג. 3 וואָרעם סע וועט קומען די צייט, ווען זיי וועלן נישט פאַרטראָגן די געזונטע לערנונג; נאָר ווייל זיך איינזאַמלען רבנים לויט זייערע אייגענע גלוסטטיקייטן [זען ישעיה 6-2:53], 4 און זיי וועלן אָפּקערן זייערע אויערן פון דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אַמַת, און זיך קערן צו בַּב־א־מַעֲשׂוֹת [זען גולם, סנהדרין 65b]. 5 דו אָבער זיי ניכטער אין אַלעם, דערטראָג לייזן, טו די אַרבעט פון אַ קרוב רחוקים מַבְּשֵׁר, זיי מַמְלֵא דיין עבֹדֶת קֹדֶשׁ. 6 וואָרעם איך בין שוין געבראַכט פאַר אַ קרבן, און די צייט פון מיין אַוועקגיין גענענט. 7 נלחמתי המלחמה הטובה, איך האָב פאַרענדיקט דעם וועטלויף, איך האָב געהיט די [ארטאדאקסיש יידיש] אַמונה. 8 פון איצט אָן איז אָנגעברייט פאַר מיר די עֲטָרֶת פון צדקות, וועלכע האָדון, דער שוֹפֵט הַצִּדִּיק, וועט מיר געבן אין יום ההוא; און נישט בלויז מיר אַליין, נאָר אויך אַלעמען, וועלכע האָבן ליב [זען טימ"ב 4:10] געהאַט זיין הוֹפְּעָה. 9 אייל דיך באַלד צו קומען צו מיר; 10 וואָרעם דִּימַס האָט מיך פאַרלאָזן, ווייל ער האָט ליב געהאַט דעם עולם-הַזֶּה [זען לוקס 17:32], און איז אַוועקגעגאַנגען קיין תְּסָלוֹנִיקָי, קָרְסָקִיס קיין גַלְטָיָה, טיטוס קיין דְלִמְטָיָה. 11 לוקס אַליין איז מיט מיר. נעם מַרְקוֹס און ברענג אים מיט דיר; וואָרעם ער איז מיר נוצלעך פאַר דער עבֹדֶת קֹדֶשׁ. 12 טיכיקוס אָבער האָב איך געשיקט קיין אַפּסוֹס. 13 ווען דו וועסט קומען, זאָלסטו ברענגען דעם בעקעטשע, וואָס איך האָב געלאָזן אין טרואַס ביי קרפּוס, אויך די ספּרים, און בפּרֵט די כתבי הקלף. 14 אַלְקֶסַנְדֵּר, דער קופּערשמיד, האָט מיר פיל בייז געטאָן; ה' וועט אים פאַרגעלטן לויט זיינע מַעֲשִׂים. 15 פאַר אים טו אויך דו דיך היטן, מחמת ער האָט זיך שטאַרק אַקעגנגעשטעלט אונדזערע רייד. 16 ביי מיין ערשטער פאַרטיידיקונג איז קיינער נישט געשטאַנען ביי מיר, נאָר אַלע האָבן מיך פאַרלאָזן, זאָל דאָס נישט פאַררעכנט ווערן אויף זייער רעכענונג! 17 אָבער האָדון איז געשטאַנען ביי מיר, און האָט מיך געשטאַרקט, כּדי די בשׁוּרֶת הגאֹלָה פון ה' זאָל באַשטעטיקט ווערן דורך מיר, און כל פעלקער זאָלן זי הערן; און איך בין

ניצול געוואָרן פון דעם לייבס מויל. 18 האָדון וועט מיך מציל זיין פון יערן
 בייזן ווערק, און וועט מיר ראטעווען צו זיין הימלישער מלוכה; פאַר אים
 זאָל זיין כָּבוֹד לעולם וָעַד. אָמֵן. דרוש בשלום צו פריסקאַ און עקילס, און
 דעם בני בית פון אוניסיפורוס. 20 אָרסטוס איז פאַרבלייבן אין קאַרינט;
 טראַפּימוסן האָב איך איבערגעלאָזן חוּלָה אין מילטוס. 21 אייל דיק צו
 קומען פאַר ווינטער. דוֹרש בשלום צו דיר פון עובולוס, און פודענס, און
 לינוס און קלוֹדִיָה, און כל אַחִים במשיח. 22 האָדון זאָל זיין מיט דיין רוּחַ.
 הַחֶסֶד עִמָּכֶם.

טיט'

א רב שאול, אן עבד פון ה', און א שליח פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע,
 למען דער [חרדי ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה פון די בְּחִירֵי ה', און דער
 דַעַת פון דעם אָמת, וואָס איז לויט דער חֲסִידוֹת [אין משיח], 2 די מקור פון
 דאָס איז די תְּקוּהָה אויף חַיֵּי עוֹלָם, וואָס ה', וועלכער זאָגן נישט קיין שקר,
 האָט מִבְּטִיחַ געווען מִקֶּדֶם מִיְמֵי עוֹלָם, 3 און אין דער געהעריקער צייט
 אַנטפּלעקט ה' ס דָּבָר [בשורת הגאולה] אין דער הכרזה, מיט וואָס איך בין
 אָנפּאַרטרויט געוואָרן לויט דעם מצות ה', גוּאָלֵנוּ ; 4 צו טיטוסן, בְּנֵי הָאֲמֹתַי
 לויט דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה הַמְּשִׁתַּפֶּת [זען מה"ש 25-20:21];
 גלט' 3-1:2]; חֶסֶד און שְׁלוֹם פון ה', אלוקים האָב, און רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע, גוּאָלֵנוּ. 5 צוליב דעם האָב איך דיק געלאָזן אין קרעטאַ, פּדי דו
 זאָלסט איינשטעלן אין אַ סדר די זאַכן, וואָס עס פעלט נאָך, און פּדי אַז איר
 געבן משיחיסט סמיכה צו [בית כנסת] זְקֵנֵי הָעֵדָה אין יעדער שטאָט, ווי איך
 האָב דיר באַפוילן: 6 אויב איינער איז אָן אַ פעלער, דער בַּעַל אֲשֶׁה אַחַת,
 האָט בנים מאמינים [אין משיח], וועמען מען באַשולדיקט נישט אין
 צעלאָזנקייט, אָדער אומגעהאַרכזאַמקייט [זען שמ"א 25-22:2]. 7 וואָרעם
 דער מְשִׁיחַ עֵדֶת ה' מוז זיין אָן פעלער, אַלס מְנַהֵל-מְשַׁק-בֵּית פון ה'; נישט
 קיין עקשו, נישט קיין רגז, נישט קיין שיכור, נישט קיין שלעגער, נישט
 גענייגט צו שענדלעכן געוויין; 8 נייערט אַ מְכַנִּיס-אוֹרַח, אַ ליבהאַבער פון

גוטס, ניכטער, אַ צדיק, קדש, איינגעהאַלטן, 9 וואָס האַלט זיך ביים דָבָר
 מְהִימָה לויט דער [ארטאדאקסיש יידיש] לערנונג, כדי ער זאָל זיין
 אימשטאַנד מְזֹהֵיר צו זיין אין דער געזונטער לערנונג, און אויך צו רעדן
 שטראַפּרייד צו די קעגנער. 10 וואָרעם סע זענען פאַראַן אַ סך מתנגדים,
 פּלאַפּלער און פּאַטריגער, בְּפֶרֶט די פּוֹן די מוהלים פּוֹן גויים [זען מה"ש
 15:1], 11 וועמעס מויל מען דארף פארשטאַפּן, וועלכע קערן איבער גאַנצע
 בְּתִים, און לערנען וואָס טויג נישט צוליב שענדלעכן געוויין. 12 איינער פּוֹן
 זיי, אַ "נביא" פּוֹן זייערע אייגענע, האָט געזאָגט: "כִּרְתִּים זענען תּוֹמֵד
 לינגערס, חיות רעות, פּוֹילע פּרעסערס." 13 דאָס דאָזיקע עדות-זאָגן איז
 אָמת. צוליב דער סיבה זאָלסטו זיי שאַרף זאָגן מוסר, כדי זיי זאָלן זיין
 ארטאדאקסיש יידיש אין [משיח] אָמונה, 14 און זיך נישט האַלטן צו
 יידישע לעגענדעס [זען גולם, סנהדרין 65ב] און מצוות דרבנן [זען קור"א 4:6;
 דברים 4:2], וועלכע שמד קערן אָפּ פּוֹן דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת.
 15 פאַר די ריינע איז אַלץ טהור; פאַר די אָבער, וועלכע זענען טמא און
 אומגלויביק, איז גאַרנישט טהור; נאָר זייער שְׂכָל און געוויסן זענען טמא. 16
 זיי זאָגן, אַז זיי קענען ה', פאַרלייקענען אים אָבער מיט זייערע מעשים,
 זייענדיק אומווירדיקע און ווידערשפעניקע, און וואָס טויגן נישט צו קיין שום
 מעשים טובים. בַּ דו אָבער רעד דאָס, וואָס עס פּאַסט זיך פאַר משיח
 ארטאדאקסיש יידיש לערנונג: 2 אַז זקנים זאָלן זיין ניכטער, אויפריכטיק,
 שְׂכָלדיק, געזונט אין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, אין אַהֲבָה, אין סבֻלּוֹת;
 3 אַז די זקנות זאָלן דעסגלייכן זיך אויפּפירן, ווי עס פּאַסט פאַר קדושה,
 נישט רעדן קיין רכילות, נישט זיין פאַרשקלאַפט צו אַ סך וויין, נאָר מְלֻמְדוֹת
 את הטוב, 4 כדי זיי זאָלן דערציען די יונגע נָשִׁים ליב צו האָבן זייערע בעלים
 און זייערע ילדים, 5 מיט כּבוֹש הַיָּצָר צו זיין צניעותדיק און איינגעהאַלטן,
 ריין פירן די פּאַלעפּאַטישקייט, זיין פּריינטלעך, אונטערטעניק זייערע
 אייגענע בעלים, כדי דאָס דָבָר ה' זאָל נישט געלעסטערט ווערן. 6 די
 בחורים זיי אויך אַזוי מְזֹהֵיר צו זיין איינגעהאַלטן. 7 אין אַלעם זאָלסטו דין
 אליין האַלטן פאַר אַ ביישפּיל פּוֹן מעשים-טובים; ארויסווייזנדיק אין דער

לערנונג אומפארדארבנקייט, ווירדיקן ערנצטקייט, 8 געזונטע וואָרט, וואָס
 קען נישט באַשולדיקט ווערן; כדי דער מתנגד זאָל זיך פאַרשעמען, נישט
 האָבנדיק קיין שום רע צו זאָגן פון אונדז. 9 זיי מַזְהִיר עבדים צו זיין
 אונטערטעניק זייערע אייגענע אדונים, און צו זיין פאַר זיי וואוילגעפעלן אין
 אַלעם; נישט אַקייגנרעדן, 10 נישט גנבענען, נאָר ארויסווייזן יעדע גוטע
 געטריישאַפּט, כדי זיי זאָלן באַצירן די לערנונג פון ה', גואַלנו, אין אַלעם. 11
 מחמת דער חֶסֶד ה' האָט זיך באַוויזן פאַר אַ ישועה פון כל מענטשן, 12 און
 לערנט אונדז, אַז מיר זאָלן פאַרלייקענען דאָס רע און די וועלטלעכע
 תּאוות, און לעבן איינגעהאַלטן און צדיק און פרום אין דער עולם הַזֶּה, 13
 און וואָרטן אויף דער געבענטשטער תּקוּה און הוֹפְעָה פון דער כבוד פון
 אונדזער גרויסן אלוקים און גואַל רבי מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע, 14 וואָס
 האָט זיך גופא געגעבן פאַר אונדז, כדי ער זאָל אונדז אויסלייזן פון יעדן רע,
 און רייניקן פאַר זיך אַ עם פאַר זיין אייגנטום, וואָס איז אייפערק אין
 מעשים-טובים. 15 די דאָזיקע זאָכן רעד און זיי מַזְהִיר און שטראָף מיט
 דער כל רשות. זאָל קיינער זיך נישט פאַראַכטן. ג דערמאָן זיי צו זיין
 אונטערטעניק צו מושלים און שָׁרִים, צו זיין געהאַרכזאַם, צו זיין אָנגעברייט
 פאַר כל מעשים טובים, 2 נישט צו רעדן קיין לשון הרע אויף קיינעם, נישט
 צו זיין קריגעריש, נאָר באַשיידן, ארויסווייזנדיק יעדע עניוּתדיקייט צו אַלע
 בני אדם. 3 וואָרעם מיר אליין זענען אויך אַמאָל געווען אָן דַעֵת,
 אומגעהאַרכזאַם, פאַרפירט, געדינט אַלערליי תּאוות און פאַרגעניגנס,
 געפירט אַ לעבן פון קנאה שנאה, געווען פאַרהאַסט, האָבן פֿיינט געהאַט
 איינער דעם אַנדערן. 4 ווען אָבער די גוטסקייט פון ה', גואַלנו, און זיין
 אַהֲבָה צו בני אדם, האָט זיך באַוויזן, 5 נישט דורך מעשים פון צדקות, וואָס
 מיר האָבן געטאָן, נאָר לויט זיין רַחֲמִים האָט ער אונדז דערלייזט צו ישועת
 אלוקינט, דורך דער מקוה מים טבילה פון ווידערגעבורט און באַנִיאונג פון
 דעם רוח הַקּוֹדֶשׁ [זען תהלים (10):51], 6 וועלכן ער האָט אויף אונדז
 אויסגעגאָסן בַּשֶּׁפַע דורך רבי מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע, גואַלנו; 7 כדי מיר
 זאָלן זיין געמאכט יצדק מיט ה' דורך זיין חֶסֶד [זען רומ' 5:1], און ווערן

יורשים לויט דער תקנה פון חיי עולם. 8 אמת איז דאס דבר, און איך וויל, אז וועגן די דאזיקע זאכן זאלסטו רעדן מיט באשטימטהייט, כדי די, וועלכע האבן געגלויבט אין ה', זאלן האבן אין זינען, עוסק צו זיין אין מעשים-טובים -- דאס איז טוב און נוצלעך פאר מענטשן; 9 נארישע מחלוקת אבער און יחוס-בריוו און קשיות פון פלפול וועגן דער תורה זאלסטו אויסמיידן, ווייל זיי זענען אומנוצלעך און פוסט. 10 אן איש הגורם, א מענטש, וועלכער ברענגט אריין כיתות, מייד אויס נאך אן איינמאליקער אדער צוויימאליקער ווארנונג, 11 וויסנדיק אז אזעלכער איז פארקערט און זינדיקט, און איז פון זיך אליין פארמשפט. 12 ווען איך וועל שיקן צו דיר אַרְטִמַס אַדער טיכיקוס, זאלסטו דך איילן קומען צו מיר קיין ניקופוליס; וואָרעם איך האָב באַשלאָסן דאָרטן צו ווינטערן. 13 שיק גלייך אַרויס בן-תורה זינס און אַפּוּלוּסן אויף זייער נסיעה; זע סע זאל זיי גאַרנישט פעלן. 14 און זאלן אויך אנשי עדתינו זיך לערנען עוסק צו זיין אין מעשים-טובים פאר די נייטיקע באַדערפענישן, כדי זיי זאלן נישט זיין אומפרוכטבאר. 15 דרישת שלום פון אַלע וואָס זענען מיט מיר. גריס די, וואָס האָבן אונדז ליב אין דער אָמונה. חֶסֶד זאל זיין מיט אייך אַלע.

פילמ'

א רב שאול, אן ארעסטאנט פונוועגן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און טימותיאוס דער אח במשיח, צו פילימון האהוב חברנו לעבודת קדש, 2 און צו אפייה אחותנו במשיח, און צו ארכיפוסן, אונדזער מיטזעלנער [זען טימ"ב 2:3], און צו משיח ברית חדשה קהלה אין דיין בית: 3 חסד ה' צו אייך און שלום ה', פון אלוקים אבינו, און האדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 4 איך זאג ברוך ה' תמיד, ווען איך דערמאן דך אין דאווענענדיק תפילות, 5 ווייל איך האב געהערט פון דיין אהבה, און פון דער אמונה וואס דו האסט צו האדון יהושע/ישוע און צו אלע קדושים; 6 זאל דיין [ארטאדאקסיש יידיש] אמונה דורך משיחס קרוב רחוקים ווערן ווירקזאם אין די דעת פון יעדער מצווה, וואס מיר האבן אין רבי מלך המשיח. 7 וואָרעם איך האָב געהאַט שְׂמֵחָה גְדוּלָה און טרייסט איבער דיין ליבע, מיינע אח במשיח, ווייל די

לְבָבוֹת פֿון די קדוּשִׁים זענען דורך דיר דערקוויקט געוואָרן [זען פילמ' 1:20].
 8 דערפאר, הָגַם אִיךְ הָאָב די פולע פרייהייט אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דיר צו
 באַפעלן וואָס איז רעכט, 9 דאָךְ צוליב דער אַהֲבָה, בעט אִיךְ דִּיךְ ליבער,
 אַזעלכער בין אִיךְ, רַב שְׂאוּל, דער זָקן, און איצט אויך אַן אַרעסטאַנט
 פֿונוועגן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע; 10 אִיךְ בעט דִּיךְ פֿאַר בְּנִי, וועלכן אִיךְ
 הָאָב געבוירן אין מיינע קייטן -- פֿאַר אַוֲנִיסִימוֹס -- 11 וואָס אַמאַל איז
 געווען ער פֿאַר דיר געווען אומנוצלעך, איצט אָבער זער נוצלעך פֿאַר דיר און
 אויך פֿאַר מיר [זען מפרש: "אַוֲנִיסִימוֹס", הייסט עס "נוצלעך"; רַב שְׂאוּלס
 פֿרוכט אין אַ משיחיסט שטיבל אין קולוֹסָה פאר אַן אַנטלאָפֿן שקלאָף ינגל
 אין די קייטן פֿון זינד וואָס איז דעמאַלט באַפֿרייט דורך די גואל משיח]; 12
 אִיךְ הָאָב אים צוריקגעשיקט צו דיר, אים אַליין, דאָס הייסט, מײַן אייגן לֵב;
 13 אִיךְ הָאָב אים גערן געוואָלט האַלטן האַלטן בײַ מיר, כּדי ער, אַלס דיין
 פֿאַרטרעטער, זאָל מיר דינען אין די קייטן פֿון דער בשׁוֹרֶת הגאֹלָה פֿון ה';
 14 אַן דיין דעה אָבער הָאָב אִיךְ גאַרנישט געוואָלט טאָן; כּדי דיין טוֹבָה זאָל
 נישט זיין געצוואונגען, נייערט פֿרייוויליק. 15 וואָרעם אָפֿשר האָט ער זיך
 צוליב דעם אָפֿגעשיידט פֿון דיר לפי שעה כּדי דו זאָלסט אים באַקומען
 לְעוֹלָם; 16 נישט מער ווי אַן עֶבֶד, נאָר העכער פֿון אַן עֶבֶד, ווי אַ באַליבטער
 אַח במשיח, בְּפֶרֶט פֿאַר מיר, און וויפל מער פֿאַר דיר, סײַ אין דעם פֿלייש,
 און סײַ אין הָאָדוֹן. 17 על-כֵּן, אויב דו האַלטסט מיך פֿאַר אַ חֵבֵר, זײַ אים
 מקבל ווי מיך אַליין. 18 און אויב ער האָט דִּיךְ עפֿעס באַעוולט, אָדער איז
 דיר שולדיק, שטעל דאָס צו אויף מײַן חֶשְׁבוֹן. 19 אִיךְ, רַב שְׂאוּל, שרייב דאָס
 מיט מײַן אייגענער האַנט, אִיךְ וועל עס אָפֿצאָלן; הָגַם אִיךְ נישט צרִיךְ
 להזכיר לך כמה אתה חייב לי: נִפְשָׁךְ. 20 כֵּן, מײַן אַח במשיח, לאַז מיך אַ
 הנאה האָפֿן פֿון דיר הָאָדוֹן; דערקוויק [זען פילמ' 1:7] מײַן לֵב אין רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. 21 איבערצייגט פֿון דיין געהאַרכזאַמקייט, הָאָב אִיךְ געשריבן צו
 דיר, ווייל אִיךְ ווייס, אַז דו וועסט טאָן אַפִּילו מער ווי אִיךְ זאָג. 22 אין דער
 זעלבער צײַט גרייט אויך צו פֿאַר מיר אַ מְקוֹם לִינָה, וואָרעם אִיךְ האָף, אַז
 דורך אייערע דאָווענענדיק תּפִּילוֹת, וועל אִיךְ געשענקט ווערן צו אייך. 23
 דרישת שלום פֿון אָפֿפֿרס מײַן מיטגעפֿאַנגענער אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

יהושע/ישוע; 24 אויך פון מַרְקוּס [מרק' 1:1-16:20], אַרְיִסְטַרְכוֹס, דִּימָס [זען טימ"ב 4:10], און לוקס [זען לוקס 1:1-24:53; מה"ש 1:1-28:31], מיינע מיטאַרבעטער. 25 דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ זָאָל זיין מיט אייער גייסט.

הַדְרָךְ מְשִׁיחִיסְטִים (יהודים אין משיח)

אַ נְאֻכְדֵעַם ה' הָאָט פֿאַרצײטן פֿעמײס רבִים און אויף דרכים רבים גערעדט צו די אָבות דורך די נבִיאִים [זען דניאל 7:13-14; 3:8 "פלחין" בר אנש משיח, נישט אָן אליל, איז אַל גבֹר מאמר מִימְרָא ה' מתגשם, זען משלי 30:4; 8:30; תהלים 33:6; ישעיה (6) 9:5; 7:14; זען אַ מאָן זיך געראַנגלט מיט יעקב און יעקב הָאָט געזען אלוקים פנים אָל פנים מתגשם אַלס אַ מאָן, זען בראשית 30-32:23], 2 הָאָט ער אין די דאָזיקע לעצטע טעג גערעדט צו אונדז דורך דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער, זען משלי 30:4], וועמען ער הָאָט פֿאַשטימט פֿאַר אַ יוֹרֶש פון אַלעם, דורך וועמען ער הָאָט אויך פֿאַשאַפֿן שְׁמַיִם וְאָרֶץ. 3 ער, וועלכער, זייענדיק די זֶהר פון ה'ס הערלעכקייט, און דאָס אויסדריקלעכע געשטאַלט פון ה'ס מהות, הָאָלט אויף אַלצדינג דורך דעם דָבָר פון זיין רב-הַגְּבוּרָה. בעת ער הָאָט געמאַכט טהור פֿאַר עבירות [זען "נשא" ישעיה 53:12; ויקרא 16:22, זען טהור און יום הכיפורים און משיח], הָאָט ער זיך אַנידערגעזעצט ביי דער רעכטער האַנט פון דער גדולה אין דער הייך [זען תהלים 110:1], 4 און איז געוואָרן אויף אַזויפיל בעסער איידער די מַלְאָכִים, אַז ער הָאָט געירשנט אַ חֲשׁוּבֵעֶרן שָׁם פון זיי. 5 וואָרעם צו וועמען פון די מַלְאָכִים הָאָט ער ווען אַמאָל געזאָגט : בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדָתִיךָ? [דער זון פון דער אויבערשטער, תהלים 2:7]! און ווידער: אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יֶהְיֶה־לִּי לְבֵן? [זען דער זון פון דער אויבערשטער, שמואל ב' 7:14] 6 און ווידער: בעת ער ברענגט דעם בכֹּר אין דער וועלט אַרײן, זאָגט ער : וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל אֱלֹקִים. 7 און פּוֹנוּעֵגן די מַלְאָכִים זאָגט ער: עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוחות, מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לִהְיֶה [זען תהלים 104:4]. 8 אָבער פּוֹנוּעֵגן דעם זון [פון דער אויבערשטער] זאָגט ה': כִּסְאֲךָ אֱלֹקִים, עוֹלָם וָעֶד, שְׁבֹט מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבֹט

מלכותך. 9 אַהֲבַת צְדָק וַתִּשְׁנֵא רָשָׁע, עַל־כֵּן מִשְׁחַךְ אֱלֹקִים, אֶלְקִיךָ, שָׁמֹן שְׁשׁוֹן
מִחֲבִירֶיךָ [תהלים 8-45:7]. 10 און, אַתָּה אֲדַנִּי לְפָנִים הָאֲרָץ יִסְדֶּדְתָּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדִיךָ שָׁמַיִם [תהלים 102:26]; 11 הִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תִּעֲמַד, וְכֻלָּם כַּבֵּד יִבְלוּ;
12 כְּלָבוֹשׁ תַּחֲלִיפִם וַיַּחֲלִפוּ, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ. 13 אַבְעַר צו וועמען
פון די מלאכים האָט ה' ווען נישט איז געזאָגט: שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אִיבֶיךָ
הַדָּם לְרַגְלֶיךָ? [זען תהלים 110:1] 14 צי זענען זיי דען נישט אַלע רוחות
משרתים, וואָס ווערן געשיקט צו דינען די, וועלכע וועלן ירשענען די גאולה?
ב צוליב דעם מוזן מיר זיין אַ סך שטאַרקער האַלטן אין דעם, וואָס מיר
האַבן געהערט, טאַמער וועלן מיר אָפּפאַלן. 2 וואָרעם אויב דאָס דָּבָר ה',
וואָס איז גערעדט געוואָרן דורך מַלְאָכִים, איז מקוים געוואָרן, און יעדע
פשע און עבירה האָט באַקומען אַ גְמוּל צוֹדֵק, 3 וויאַזוי וועלן מיר אַנטרינען,
אויב מיר פאַרוואַרלאָזן אַזאַ גרויסע ישועת אלוקינן? וועלכע איז לכַתְּחִילָה
גערעדט געוואָרן דורך הָאָדוֹן, און באַשטעטיקט געוואָרן צו אונדז דורך די,
וואָס האַבן אים געהערט, 4 בשעת ה' האָט אויך יְעֻדוֹת געזאָגט דורך אוֹתוֹת
און מוֹפְתִים, און דורך פאַרשיידענע גבורות, און דורך מִתְּנוֹת פון דעם רוּחַ
הַקּוֹדֵשׁ, וואָס ער האָט אויסגעטיילט לויט זיין אייגענעם רָצוֹן. 5 וואָרעם
נישט צו מַלְאָכִים האָט ה' אונטערטעניק געמאַכט הָעוֹלָם הַבָּא, פון וועלכער
מיר רעדן. 6 נאָר איינער האָט ערגעץ יְעֻדוֹת געזאָגט, אַזוי צו זאָגן: מָה־אָנוֹשׁ
כִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקֹדְנוּ? 7 וַתַּחֲסֶרְהוּ מִעֵט מַלְאָקִים, וְכָבוֹד וְהָדָר
תַּעֲטֶרְהוּ, וַתְּמַשִּׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִיךָ; 8 כֹּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלֵי [תהלים 7-8:5].
וואָרעם מיט דעם, וואָס ה' האָט אונטערטעניק געמאַכט אלץ אונטער אים,
האָט ער גאַרנישט געלאָזן, וואָס איז אים נישט אונטערטעניק. דערווייל
אַבְעַר זעען מיר נאָך נישט, אַז אַלץ זאָל זיין אונטערטעניק אונטער אים. 9
מיר זעען אַבְעַר, יהושע/ישוע, וואָס איז געמאַכט געוואָרן אַבִּיסל נידעריקער
פון די מַלְאָכִים, דורך די יסורים פון מָוֹת, וואָס איז געקרוינט מיט
הערלעכקייט און כָּבוֹד, כּדִּי ער זאָל, דורך דעם חֶסֶד ה', טועם זיין דעם מָוֹת
פאַר כל בני אדם. 10 ווייל עס איז געווען פאַסנד פאַר אים, פאַר וועמען אַלץ
איז און דורך וועמען אַלץ איז, פִּירנדיק בָּנִים רַבִּים צו הָעֵרְלֵכְקִיִּט,
שלימותדיק צו מאַכן דורך סְבָל דעם מְכוֹן פון זייער ישועה. 11 וואָרעם סיי

דער, וואָס טויט הייליקן, און סיי די וואָס זענען געהייליקט, זענען אַלע פון איינעם; צוליב דעם שעמט ער זיך נישט זיי צו רופן אַחים במשיח, 12 אַזוי צו זאָגן : אַספּרָה שְׁמֵךְ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קְהַל אֲהַלְלֶךָ [זען תהלים (22:23)]. און ווידער : וְקוֹתֵי-לוֹ [ישעיה 8:17]. 13 און ווידער : הִנֵּה אֲנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי ה' [ישעיה 8:18]. 14 דערפאר, אַזוֹיוּוֵי דֵי יְלָדִים הָאֵבֶן אַ חֶלֶק אִין בְּשֵׁר וְדָם, הָאָט רבי מלך המשיח אויך אויף אַן ענלעכן אופן אַ חֶלֶק פון דעם זעלבן, כדי דורך דעם הסתלקות פון זיין מָוֶת זאָל ער קענען מבטל זיין דעם, וואָס הָאָט די מאַכט פון דעם מָוֶת, דאָס הייסט, הַשְׁטוֹן [זען בראשית 19-1:3; רומ' 5:12-14; יוח"א 3:8; יוחנן 12:31], 15 און באַפרייען די דאָזיקע, וועלכע זענען דורך דער פחד פאַר מָוֶת געווען אונטערגעוואָרפן צו קנעכטשאַפט אַלע טעג פון זייער לעבן. 16 מחמת באַמֶת, נישט די מַלְאָכִים העלפט ער, נייערט דעם זַרַע פון אַבְרָהָם [זען ישעיה 9-8:41]. 17 צוליב וועלכן רבי מלך המשיח הָאָט געמוזט אין אַלעם ענלעך ווערן צו זיינע אַחים במשיח, כדי ער זאָל ווערן רחמנותדיק און אַ געטרייער כּהֵן-גָדוֹל [זען תהלים 110:4] אין די זאַכן, וואָס זענען נוֹגַע ה', מַכְפֵּר צו זיין פאַר די עבירות פון הָעָם [זען ישעיה 53:8,10] "כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי...תשים אָשֶׁם נפשו". 18 ווייל דכרמיט, וואָס ער אליין הָאָט געליטן, זייענדיק אין א נסיון, קען ער העלפן די, וואָס געפינען זיך אין אַ נסיון. ג דערפאר, אַחֵי הַקְדוּשִׁים במשיח, חֲבִירִים פון אַ הימלישער באַרוֹפּוּנֵג, באַטראַכט דעם שלִיח און כּהֵן-גָדוֹל [זען תהלים 110:4] פון אונדזער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, יהושע/ישוע, 2 וואָס איז געווען געטריי צו אים, וועלכער הָאָט אים געגעבן סְמִיכָה, פּוֹנֶקט ווי אויך מֹשֶׁה [רבינו] איז געווען געטריי אין כל בֵּית ה'. 3 וואָרעם ער איז רַאִוֵי געווען אויף מער כּבוֹד ווי מֹשֶׁה [רבינו], אויף אַזוֹיפִיל ווי דער, וואָס בּוִיט דאָס בֵּית, הָאָט מער כּבוֹד ווי דאָס בֵּית -- 4 וואָרעם יעדעס בֵּית ווערט געבּוִיט דורך עמיצן; דער אָבֵעֵר, וואָס הָאָט אַלץ געבּוִיט, איז ה' -- 5 און מֹשֶׁה [רבינו] איז געווען געטריי אין כל בֵּית ה' ווי אַן עֶבֶד, פאַר אַן עֵדוּת פון די זאַכן, וואָס הָאָבֶן געזאַלט גערעדט ווערן; 6 אָבֵעֵר רבי מלך המשיח איז געווען ווי בֵּן [זון פון דער אויבערשטער] איבער כל בֵּית ה'; און מיר זענען זיין בֵּית, אויב מיר

האַלטן פעסט דעם בטחון און דאָס תקוה פון אונדזער פרייד ביז דעם סוף.
 7 דערפאר, אַזוויי דער רוח הקודש זאָגט: היום אַם-בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ; 8
 אַל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמִרְיָהּ, כִּיּוֹם מָסָה בַּמִּדְבָּר, 9 אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחַנוּנֵי
 גַם-רָאוּ פְעָלֵי אַרְבָּעִים שָׁנָה. 10 לָכֵן אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמֶר, עִם תִּלְעֵי לֵבָב הֵם, וְהֵם
 לֹא-יִדְעוּ דְרָכַי. 11 אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֶפֶי אִם יִבְאוּן אֶל-מְנוּחָתִי [תהלים
 95:7-11]. 12 היזהרו, אַחִים בְּמִשִּׁיחַ, טאַמער איז פאַראַן אין איינעם פון אייך
 לֵב רַע און פעלנדיק [ארטאדאקסיש יידיש] אמונה, אַפְצוּקערן שְׂמֵד פון דעם
 אלוקים חיים; 13 נייערט וואָרנט איינער דעם אַנדערן יעדן יום, כָּל-זִמְן עִם
 הייסט נאָך "היום", כדי קיינער פון אייך זאָל נישט קשי פאַרהאַרטעוועט
 ווערן דורך דער פאַרפירערשקייט פון חטא. 14 וואָרעם מיר זענען געוואָרן
 חברותא שותפים פון רבי מלך המשיח, אויב מיר האַלטן שטאַרק דעם
 אָנהייב פון אונדזער בטחון ביז דעם סוף; 15 בעת סע ווערט געזאָגט:
 היום אַם-בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ, אַל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמִרְיָהּ [זען תהלים 8-95:7]. 16
 וואָרעם ווער זענען עס די, וואָס האָבן געהערט, און האָבן געקריגט? צי דען
 נישט אַלע, וואָס זענען אַרויסגעגאַנגען פון מצרים דורך מֹשֶׁה [רבינו]? 17
 און קעגן וועמען האָט ה' געזערנט 40 יאָר לאַנג? צי דען נישט קעגן די,
 וואָס האָבן געזינדיקט, וועמעס פגרים זענען געפאַלן אין דער מדבר? 18 און
 צו וועמען האָט ער געשוואוירן, אַז זיי זאָלן נישט אַרײַנקומען אין זיין
 מנוחה, אויב נישט צו די, וואָס זענען געווען ווידערשפעניק? 19 און מיר
 זעען, אַז זיי זענען נישט געווען בִּיכוּלֵת אַרײַנצוגיין, מחמת זיי האָבן נישט
 געגלויבט [פעלנדיק ארטאדאקסיש יידיש אמונה]. 20 דעריבער, בשעת עס
 בלייבט פאַר אונדז די הבטחה אַרײַנצוגיין אין מנוחה פון ה', לאַמיר מורא
 האָבן אין יְרֵאת שָׁמַיִם, טאַמער וועט עמיצער פון אייך זיך פאַרזאַמען. 2
 וואָרעם אויך אונדז, פונקט ווי צו יענע, איז די בשורת הגאולה פון ה' טובה
 אַנגעזאָגט געוואָרן, נאָר דאָס געהערטע וואָרט האָט זיי גאַרנישט גענוצט,
 ווייל עס איז נישט געווען פאַרבונדן מיט אָמונה ביי די צוהערער. 3 וואָרעם
 מיר, די משיחיסטים, די מאמינים [אין רבי מלך המשיח], קומען אַרײַן אין
 דער מנוחה פון ה', אַזוויי ה' האָט געזאָגט: אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֶפֶי אִם-יִבְאוּן

אָל־מְנוּחָתִי [זען תהלים 95:11], הַגִּם די מעשים פון ה' זענען געווען
פאַרענדיקט פון דעם אָנהויב פון דער וועלט, ששת-ימי-בראשית. 4 מחמת
ער האָט געזאָגט ערגעץ ווי פּוּנוּעֶגן דעם זיבעטן יום אויף אַזאַ אופּן: וַיִּשְׁבֹּת
אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכָתוֹ; 5 און אָט דאָ זאָגט ער ווידער אַם יבֵּאוּן
אָל מְנוּחָתִי [תהלים 95:11]. 6 על-כּוֹן, אַזוי ווי סע בלייבט פאַר עטלעכע
אריינצוגיין, און די, וואָס האָבן פריער אָנגענומען די בשורת הגאולה, האָבן
פאַרפעלט אריינצוגיין, מחמת זיי זענען געווען כּופּרים, 7 טוט ה' ווידער
אַמאָל באַשטימען אַ געוויסן יום, "היום [זען תהלים 95:7]," ווי ער זאָגט
דורך דָּוִד, נאָך אַ לאנגער צייט, לויט ווי עס איז פריער געזאָגט געוואָרן :
היום אַם־בְּקִלוֹ תִשְׁמְעוּ אֶל־תְּקִשׁוּ לְבַבְכֶם [תהלים 8-95:7]. 8 מחמת אויב
יהושע/ישוע [בן נון, נחמיה 8:17] וואָלט זיי געגעבן מנוחה, וואָלט ה'
שפעטער נישט געווען גערעדט פון אַן אַנדערן "יום." 9 עס פאַרבלייבט
דערפאַר אַ מנוחת-שבת פאַר הַעָם ה'; 10 מחמת דער, וואָס איז
אַריינגעקומען אין די מנוחה פון ה', האָט אַליין אויך גערוט פון תּלוּת
בְּמַעֲשֵׂים פון אים [זען רומ' 4:6], ווי ה' האָט גערוט פון מַעֲשֵׂים זיינע. 11
לאָמיר זיך דערפאַר מיען אריינצוגיין אין יענער מנוחה, כּדי קיינער זאָל נאָך
דעם זעלבן ביישפּיל נישט פאַלן פּוּנוּעֶגן ווידערשפעניקייט. 12 מחמת דאָט
דָּבָר ה' איז חי און ווירקעוודיק, און איז שאַרפּער איידער יעדע
צוויי-שאַרפּיקע חָרָב, און דורכשטעכט אַפּילו עַד לְהַבְדִּיל פון נֶפֶש און רוּחַ,
סיי פון קנעכלעך און מאַרד, און איז פלינק צו דערזען די מַחֲשָׁבוֹת פון כּוֹנֵת
הַלֵּב. 13 און עס איז נישטאָ קיין באַשעפעניש, וואָס ווערט נישט
אַנטפלעקט פאַר אים; נייערט אַלע זאַכן זענען נאַקעט און ליגן אָפּן פאַר
זיינע אויגן, פאַר וועמען מיר וועלן אָפּגעבן דין-וחשבון. 14 על-כּוֹן, האָבנדיק
אַ דערהויבענעם כּהן-גָדוֹל [זען תהלים 110:4], וואָס איז דורכגעגאַנגען דורך
די הימלען, יהושע/ישוע, דעם זון פון דער אויבערשטער, לאָמיר דערפאַר
האַלטן פעסט אונדזער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה. 15 מחמת מיר האָבן
נישט קיין כּהן-גָדוֹל [זען תהלים 110:4], וואָס קען נישט מיטפּילן מיט
אונדזערע שוואַכקייטן, נאָר וואָס איז אין אַלעם געפרוּאוּט געוואָרן גלייך

ווי מיר זענען, דאָך אָן חָטָא. 16 לאָמיר זשע גענעענען מיט בַּטָּחוֹן צו דעם
 בְּסֵא-הַחֶסֶד, כדי מיר זאָלן מקבל זיין רחמים, און זאָלן געפינען חֶסֶד צו
 העלפן אונדז אין אָן עֵת-צָרָה. הַ וּוְאָרְעָם יעדער כֹּהֵן-גָּדוֹל [זען תהלים
 110:4], וּוְאֵס ווערט גענומען פון צווישן בני אדם, ווערט באַשטימט פֶּאָר בני
 אדם אין זאָכן, וּוְאֵס זענען שׂייד ה', כדי ער זאָל קענען מִקְרִיב זיין מִנְחוֹת
 און זִבְחִים פֶּאָר חֲטָאִים. 2 און דער כֹּהֵן-גָּדוֹל קען מיטפילן מיט די
 אומוויסנדיקע און פֶּאָרפִּירטע, ווייל אויך ער אַליין איז אַרומגערינגלט מיט
 שלאַפקייט, 3 און צוליב דער דאָזיקער סִיבָּה איז ער מחויב, סיי פֶּאָר הָעָם,
 אַזוי אויך פֶּאָר זיך אַליין, מִקְרִיב צו זיין פֶּאָר חֲטָאִים. 4 און קיינער נעמט זיך
 נישט דעם כָּכּוּד אַליין, נאָר ווען ער ווערט באַרוּפֶּן פון ה', אַזווי אַהֲרֹן איז
 געווען. 5 אַזוי האָט זיך אויך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַליין נישט פֶּאָרהערלעכט, צו
 ווערן אַ כֹּהֵן-גָּדוֹל, נאָר ה', וּוְאֵס האָט צו אים געזאָגט: בְּנִי [דער זון פון דער
 אויבערשטער] אַתָּה, אַנִּי הַיּוֹם יִלְדָתִיךָ [תהלים 2:7]; 6 ווי ער זאָגט אויך אויף
 אַן אַנדערן פּלאַץ: אַתָּה-כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל-דְּבַרְתִּי מִלְכִי-צֶדֶק [זען תהלים
 110:4]. 7 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אין די טעג פון זיין פלייש, האָט מִקְרִיב געווען
 תְּפִלוֹת און תְּחִנּוּנִים מיט גרויס געשריי און מיט טרערן צו אים, וּוְאֵס האָט
 אים געקענט מציל זיין פון טויט און ה' געהערט אים צוליב זיין יראת
 האַלוּקִים. 8 און הַגֵּם ער איז געווען אַ זון, דאָך האָט ער געלערנט מְשִׁמֶּת
 דוּרְךָ זיין יסורים; 9 און אַזוי ווי ער איז געוואָרן שלימותדיק, איז ער געוואָרן
 די סִיבָּה פון ישועת עוֹלָמִים פֶּאָר אַלע, וּוְאֵס געהאָרכן אים, 10 און איז
 באַרוּפֶּן געוואָרן פון ה' פֶּאָר כֹּהֵן-גָּדוֹל עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִי-צֶדֶק [זען תהלים
 110:4]. 11 וועגן וועמען מיר האָבן אַ סך צו רעדן, און עס איז שווער צו
 מאַכן מִדְּרָשׁ, ווייל איך זע, איר זענט געוואָרן טעמפ צו הערן. 12 וּוְאָרְעָם
 נאָך דער צייט האָט איר שוין באַדאַרפֶּן זיין רַבְּנֵי מוֹרִים זאָגנדיק שעורים,
 נייטיקט איר אייך ווידער אַמאָל, אַז עמיצער זאָל אייך לערנען די יסודות פון
 די ערשטע עיקרים פון די נבואות פון ה', און זענט געוואָרן אַזעלכע, וּוְאֵס
 נייטיקן זיך אין חֶלְב, און נישט אין פעסטע שפייז. 13 וּוְאָרְעָם יעדער איינער,
 וּוְאֵס נעמט חֶלְב, האָט נישט קיין מְבִינּוֹת אין דעם דְּבָרֵי צְדָקוֹת, וּוְאָרְעָם ער

איז אַ תינוק. 14 פעסטע שפייז אָבער איז פאַר מַבְגָּרִים, פאַר יענע, וואָס האָבן דורך געברויך אויסגעאיבטע חושים, אונטערצושיידן צווישן טוב און רע. 1 על-פּו, לאַמיר איבערלאָזן די לערנונג פון די ערשטע עיקרים פּונוועגן רבי מלך המשיח, און גיין וויטער צו דער שלימות; נישט לייגנדיק נאָכאַמאָל דעם יסוד פון תשובה פון מעשים מתיים [מתרגם: דאָס מיינט שְׁהָאָדָם מְצַדֵּק על-יְדֵי אֲמוּנָה לְחַיֵּי עוֹלָם לְלֹא תְלוּת בְּמַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה, זען גלט' 3:21], און פּונוועגן אָמוּנָה צו ה', 2 פון דער לערנונג פון מקוה מים טבילות, און פון סמיכת-ידיים און פון תחנת-המתים, און פון משפט עולם. 3 און דאָס דאָזיקע וועלן מיר טאָן, אַם-יִרְצָה-ה'. 4 וואָרעם עס איז אוממעגלעך פאַר די, וואָס זענען איינמאָל אויפגעקלערט געוואָרן [מיט אור ה'] און האָבן טועם געווען פון דער הימלישער מִתְנָה, און זענען געוואָרן חברותא שותפים פון דעם רוח הקודש, 5 און האָבן טועם געווען די דְבַר ה' הטוב, און די פוחות פון עולם-הבא, 6 און זענען אָפּגעפּאַלן, אַזעלכע איז אוממעגלעך ווידער מחדש צו זיין צו תשובה, בעת מיר זעען, זיי אויפהענגע על-דער בוים פאַר זיך דעם זון פון דער אויבערשטער איבעראַנייס, און שטעלן אים אָפּן אַרויס צו בָּזוּן. 7 וואָרעם די ערד, וועלכע טרינקט דעם גָּשֶׁם, וואָס קומט אָפּט דערויף, און ברענגט אַרויס עשב [זען עשב, בראשית 1:11], וואָס טויגן פאַר די, פאַר וועמעס-וועגן זי איז אויך באַאַקערט געוואָרן, באַקומט אַ בְּרָכָה פון ה'. 8 נאָר אויב זי טראָגט קוֹץ און דרדר [זען קוֹץ און דרדר, בראשית 3:18], ווערט זי פאַרוואָרפן און איז נאָענט צו ארורה [זען ארורה, בראשית 3:17]; און איר סוף איז פאַרברענט צו ווערן [זען אַש גיהנום, ישעיה 66:24]. 9 מיר אָבער, באלויבטע, זענען פאַרזיכערט אויף בעסערע זאַכן פּונוועגן אייך, און זאַכן וואָס באַגלייטן ישועת אלוקינו, הַגֵּם מיר רעדן אַזוי. 10 וואָרעם ה' איז נישט אומגערעכט, צו פאַרגעסן פֶּעֶלְכֶם און די אַהֲבָה, וועלכע איר האָט אַרויסגעוויזן צו זיין נאָמען, מיט דעם, וואָס איר האָט געדינט די קדושים, און דינט זיי נאָך אַלץ. 11 און מיר באַגערן, אַז יעדער איינער פון אייך זאָל אַרויסווייזן די זעלבע שקידה צו דער פּוֹלְקֵיט פון בְּטַחוּן ביי צו דעם סוף, 12 פּדי איר זאָלט נישט זיין פּוֹיל, נאָר נאָכטווערס פון די, וואָס דורך

[ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה און סבלנות זענען געוואָרן יורשים פון די הבטחות. 13 וואָרעם בעת ה' האָט אַבְרָהָם געגעבן די הבטחה, האָט ה', מחמת ה' האָט נישט געקענט שווערן ביי קיין גרעסערן, געשוואוירן ביי זיך אַליין [זען בראשית 22:16], 14 אַזוי צו זאָגן: כִּי־בָרַךְ אֶבְרָכָךְ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אוֹתְךָ [בראשית 22:17]. 15 און אַזוי, ווייל ער האָט געדוילדיק דערטראָגן, האָט ער געירשנט די הבטחה. 16 וואָרעם בני אדם שווערן ביי דעם גרעסערן, און אין יעדן סיכסוך זייערן איז די שבועה דער סוף פון אַ באַשטעטיקונג. 17 צוליב דעם האָט ה', בעת ער האָט בִּדְעָה געהאַט צו ווייזן די יורשים פון דער הבטחה נאָך אַ סך מערער די אומפאַרענדערלעכקייט פון זיין עצה, האָט ה' זי גאַראַנטירט מיט אַ שבועה, 18 כּדִּי דוּרְךָ 2 אומפאַרענדערלעכע זאכן, אין וועלכע עס איז אוממעגלעך פאַר ה' צו זאָגן ליגן, זאָלן מיר, וואָס זענען אַנטרוגען פאַר רעטונג, האָבן אַ שטאַרקערע דערמוטיקונג אַנצוהאַלטן זיך אין דער תּקוּהָה, וואָס איז אַנגעברייט געוואָרן פאַר אונדז. 19 און דאָס האָבן מיר ווי אַן עֶגְוֶן (אַנקער) פאַר דער נשמה, אַ תּקוּהָה, וואָס איז זיכער און שטאַנדהאַפטיק, און וואָס גייט אַריין אין דעם, וואָס איז דרינען אין דעם פּרוּכָת, 20 וואוהין יהושע/ישוע איז אַריינגעגאַנגען ווי אַ מטטרון פון אונדזערטוועגן, און איז געוואָרן אַ כּהֵן־גָדוֹל לְעוֹלָם עַל־דְּבָרֵי מַלְכֵי־צִדְקָה [זען תהלים 110:4]. 2 וואָרעם דער דאָיקער מַלְכֵי־צִדְקָה, מַלְךְ שָׁלֵם, אַ כּהֵן פון דעם אַל־עֶלְיוֹן, וואָס איז מקבל־פָּנִים געווען אַבְרָהָם אבינו, ווען ער האָט זיך אומגעקערט פון שלאָגן די מלכים, און האָט אים געבענטשט [זען בראשית 14:17-20], 2 צו וועמען אַבְרָהָם אבינו האָט אויסגעטיילט מַעֲשֵׂר מִכָּל -- ערשטנס באַטייט זיין נאָמען קעניג פון גערעכטיקייט און דערנאָך אויך מלך שלם, דאָס מיינט קעניג פון פרידן [בראשית 14:18-20], 3 אַן אָב, אַן אַם, אַן יְחוּס, וואָס נישט קיין אָנהייב פון טעג און נישט קיין סוף פון לעבן, אָבער ענלעך צו דעם זון פון דער אויבערשטער; בלייבט אַ כּהֵן לְעוֹלָם [זען תהלים 110:4]. 4 נו, באַטראַכט ווי גרויס עס איז געווען דער דאָיקער מענטש, צו וועמען אַבְרָהָם אָבינו האָט געגעבן מַעֲשֵׂר פון דעם מַלְחָמָה־געווינסט. 5 און די, פון די בְּנֵי־לֵוִי, וואָס

האַבן באַקומען די כּהונה, האַבן אַ מצוה לויט דער תּורה צו נעמען מעשׂר
פּון הַעם הברית, דאָס מיינט, פּון זייערע אַחים, הַגם זיי [פּון די כּהונה פּון
בני-לוי] זענען אַרויסגעקומען פּון די לענדן פּון אַבְרָהם. 6 אַבער ער
[מלְכִי-צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם כֹּהֵן לְאֵ-ל עֶלְיוֹן], וואָס זיין יחוס ווערט נישט
גערעכנט פּון זיי, האָט גענומען מעשׂר פּון אַבְרָהם, און האָט געבענטשט
דעם, וואָס האָט געהאַט די הבטחות. 7 אַבער אָן חילוקי-דעות, דער
מינדערער ווערט געבענטשט פּון דעם גרעסערן. 8 און דאָ מענטשן, וואָס
שטאַרבן, זענען מקבל מעשׂר, דאָרטן אַבער איינער, אויף וועמען סע ווערט
עדות געזאָגט, אַז הוּאָ חי [זען אויך יוסף, הוּאָ חי, זען בראשית 45:26]. 9 און,
אַזוי צו זאָגן, דורך אַבְרָהם האָט אַפילו לוי [און זיין כּהונה], וואָס איז מקבל
מעשׂר, געגעבן מעשׂר [צו כּהונה פּון מלְכִי-צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם כֹּהֵן לְאֵ-ל עֶלְיוֹן],
10 וואָרעם לוי איז נאָך געווען אין די לענדן פּון זיין אָב, בעת מלְכִי-צֶדֶק איז
אַבְרָהם מקבל-פֿנים געווען [זען בראשית 20-17:14]. 11 היינט, אויב די
שלימות וואָלט טאַקע געווען דורך דער כּהונה פּון די בני-לוי, די לויים --
ווייל אונטער די כּהונה פּון לוי האָט הַעם מקבל געווען די מתן תּורה --
צוליב וואָס איז נאָך נייטיק געווען, אַז ס'זאָל אויפשטיין אָן אַנדערער כּהן
לויט דעם סדר פּון מלְכִי-צֶדֶק [זען תהלים 110:4], און נישט גערעכנט צו
ווערן לויט דעם סדר פּון אהרן? 12 ווייל מיט דער "חלופי-משמרות" פּון די
כּהונה בהכרח מוז אויך אַנרירן דער תּורה [זען ישעיה 42:4, אינדזלען וועלן
וואָרטן אויף משיח תּורה]. 13 מחמת דער, אויף וועמען די דאָזיקע זאָכן
ווערן געזאָגט, געהערט צו אָן אַנדערן שֶׁבֶט, פּון וועלכן קיינער האָט נישט
געטאָן קיין אַבּוּדה ביים מזבֿח. 14 ווייל עס איז קלאָר, אַז רבי מלך המשיח
אַדְיָנִינוּ האָט געשטאַמט פּון יהודה, וועגן וועלכן שֶׁבֶט האָט מֹשֶׁה [רבינו]
גאַרנישט גערעדט בנוגע כּהנים. 15 און עס איז נאָכמער קלאָר, אויב אָן
אַנדערער כּהן שטייט אויף לויט דער ענלעכקייט פּון מלְכִי-צֶדֶק, 16 וועלכער
איז געמאַכט געוואָרן אַ כּהן נישט ווי שֶׁבֶט לוי נאָך דעם חוק פּון אַ
בֶּשֶׁר-וְדָם, נאָר נאָך דער גבורה לְחַיֵּי אֵין סוּף; 17 וואָרעם סע ווערט עדות
געזאָגט פּונוועגן אים : אַתָּה-כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל-דְּבַרְתִּי מֶלֶךְ-צֶדֶק [זען תהלים

18 צוליב דעם, וואָס אַ פּריערדיק געפּאַט ווערט אַפּגעטאַן, מחמת
 פּונוועגן זיין שלאַפּקייט און אומנוצלעכקייט -- 19 מחמת די תּורה האָט
 גאַרנישט שלמותדיק געמאַכט -- און דערפאַר ווערט אַרײַנגעבראַכט אַ
 תּקוּה טוֹבָה יוֹתֵר, וואָס דורך איר גענעענען מיר צו ה'. 20 און היות ער איז
 עס נישט געוואָרן אָן אַ שבועה -- 21 מחמת זיי זענען געמאַכט געוואָרן
 פֿהנים אָן אַ שבועה, ער אָבער מיט אַ שבועה דורך דעם, וואָס זאָגט פּונוועגן
 אים : נְשַׁבַּע ה' וְלֹא יִנָּחֵם, אַתָּה־כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבַרְתִּי מִלְכִי־צֶדֶק [זען תהלים
 110:4]. 22 בזכות שבועה זאת, רבי מלך המשיח איז געוואָרן די עֲרֵבוֹת פּוֹן אַ
 בְּרִית טוֹבָה יוֹתֵר [זען ירמיהו (31-34) 31:30-33]. 23 און זיי זענען געמאַכט
 געוואָרן פֿאַר אַ סך פֿהנים, מחמת וואָס דורך דעם מָוֹת זענען זיי געשטערט
 צו פֿאַרבלייבן; 24 רבי מלך המשיח אָבער, מחמת ער באַשטייט לעולם, האָט
 זיין פּהונה אומפּאַרענדערלעך. 25 דערפאַר איז ער אויך אין אַלץ בִּיכוֹלֶת
 לְהוֹשִׁיעַ לְנִצָּח צו די, וואָס גענעענען דורך אים צו ה', מחמת הוא חי לעולם,
 כּדִי לְהַפְּגִיעַ [זען ישעיה 53:12] פֿאַר זיי. 26 מחמת פֿאַר אונדז האָט זיך
 געפּאַסט אַזאַ פּהן־גְּדוֹל, וואָס איז קְדוֹשׁ, תָּמִים, טְהוֹר, אַפּגעשיידט פּוֹן
 בעלי עֲבִירָה, און דערהויבן איבער די הימלען; 27 וואָס דאַרף נישט, ווי יענע
 פֿהנים־גְּדוֹלִים, מִקְרִיב זיין יעדן טאַג קֶרְבָּנוֹת, רֵאשִׁית פֿאַר זיינע אייגענע
 חטאים, און דאַן פֿאַר די חטאים פּוֹן הָעָם; מחמת דאָס האָט ער געטאַן איין
 מאָל פֿאַר אַלעמאַל, ווען ער האָט זיך אַליין מִקְרִיב געווען [זען ישעיה
 53:10]. 28 מחמת די תּורה שטעלט אויף בני אדם פֿאַר פֿהנים־גְּדוֹלִים, וואָס
 האָבן שוואַכקייטן, אָבער דאָס דָּבָר פּוֹן דער שבועה [זען תהלים 110:4],
 וואָס איז געקומען נאָך דער תּורה, שטעלט אויף אַ זון [זון פּוֹן דער
 אויבערשטער, משיח], וואָס איז שלִימוֹתדיק לעולם. ח נו, דער עיקר פּוֹן
 דעם, וואָס מיר זאָגן, איז אָט־דאָס: מיר האָבן אַזאַ פּהן־גְּדוֹל, וועלכער האָט
 זיך אַנידערגעזעצט לִימִין פֿסָא הַגְּדֹלָה בְּשָׁמַיִם [זען תהלים 110:1], 2 אַ
 מְשָׁרֵת בַּקֶּדֶשׁ פּוֹן דעם אָמֶתן מִשְׁכָּן, וואָס אַדְנִי האָט אויפגעשטעלט, און
 נישט קיין בן אדם. 3 מחמת יעדער פּהן־גְּדוֹל ווערט באַשטימט מִקְרִיב צו
 זיין מנחות און זִבְחִים; דערפאַר איז סע נייטיק, אַז אויך דער דאָזיקער

כהן-גדול זאל האָבן עפעס מקריב צו זיין. 4 דערפאר, אויב ער וואָלט געווען
 אויף האָרץ, וואָלט ער בכלל נישט געווען קיין כהן, ווייל עס זענען פאַראַנען
 יענע, וואָס זענען מקריב קרבנות אל-פי התורה. 5 זיי דינען דאָס, וואָס איז
 אַן אָפּבילד און אַ שאַטן פון די הימלישע זאַכן, אַזווי משה [רבינו] איז
 באַפוילן געוואָרן פון ה', ווען ער האָט געהאַלטן אין מאַכן דאָס משכן.
 מחמת זאַגט ה', רֵאָה וְעֵשָׂה הַכֹּל כְּתַבְנִית אֲשֶׁר-אַתָּה מְרֹאָה בְּהָר [שמות
 25:40,9]. 6 איצט אָבער האָט אונדזער כהן-גדול דערגרייכט אַ בעסערע
 עבודת קודש שרות אויף אַזויפיל, אויף וויפל אויך דער ברית, פון וועלכן ער
 איז דער מליץ [מתנד], איז גרעסער, וועלכער איז פעסטגעזעצט אויף
 גרעסערע הבטחות. 7 ווייל אויב יענער ערשטער ברית וואָלט געווען אָן אַ
 חסרון, יעמאַלט וואָלט מען נישט געזוכט קיין סיבה פאַר אַ ברית שנייה
 [ברית חדשה, צווייטן ברית, זען ירמיהו (31-34) 31:30-33]. 8 ווייל ווען ה'
 מוסרט זיי, זאַגט ה' : הִנֵּה יָמִים בָּאִים, נְאֻם-ה', וְכָרַתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה; 9 לֹא כַּבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אַבוֹתֵם בְּיוֹם
 הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי
 בַּחֲלָתִי בָם, נְאֻם-ה'. 10 כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי
 הַיָּמִים הֵּהָם, נְאֻם-ה': נָתַתִּי אֶת-תּוֹרָתִי בְּקֶרְבָּם וְעַל-לִבָּם אֶכְתָּבָנָה, וְהִיִּיתִי לָהֶם
 לְאֻלָּקִים וְהִמָּה יְהִי-לִי לְעָם, 11 וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-דַּרְעָהוּ וְאִישׁ אֶת-אָחִיו
 לְאָמֹר, דַּעוּ אֶת ה'; כִּי כוֹלָם יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד-גְּדוֹלָם. 12 כִּי אֶסְלַח
 לְעֵוֹנָם, וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכְּרֶנּוּ [זען ירמיהו (31-34) 31:30-33]. 13 און
 דערמיט, וואָס ה' זאַגט אַ "חֲדָשָׁה", האָט ה' יִשָּׁן געמאַכט דעם ערשטן
 [ברית]; און דאָס, וואָס ווערט אַלט איז קרוב לַחֲלָף [זען "נשא" ויקרא 16:22;
 ישעיה 53:12 וואָס זאַגט אַז משיח האט גענומען דעם אָרט פון שער לעזאזל
 אלס דרך ישועת אלוקינו, נאָר גאַרנישט האט גענומען דעם אָרט פון דער
 תורה, זען טימ"ב 3:16-17; מה"ש 21:20-25]. ט און אַפילו דער ערשטער
 ברית האָט אויך געהאַט דינים פון עבודת קודש, און זיין מקדש איז געווען
 פון דער עולם הַזֶּה. 2 ווייל עס איז געווען אָנגעפרייט אַ משכן, דאָס ערשטע,
 וואָס אין אים איז געווען די מנורה, און דער שולחן, און דאָס לֶחֶם-הַפָּנִים;
 און גערופן האָט מען עס מְקוֹם-קָדוֹשׁ. 3 און הינטער דעם צווייטן פְּרוֹכֵת

דאָס מֶשֶׁכַּן, וואָס ווערט אָנגערופֿן קדשי-קדשים; 4 וואָס האָט געהאַט אַ
גאַלדענעם מִזְבֵּחַ פֿון קטוֹרֶת און דעם אַרוֹן-הַבְּרִית, וואָס איז אינגאנצן
געווען באַדעקט מיט זָהָב, אין וועלכן [עס איז געווען] אַ גאַלדענער קרוג
מיט דעם מֶן דערִינען, און מִטָּה אֶהָרֶן, וואָס האָט געבליט, און די
לוּחוֹת-הַבְּרִית; 5 און איבער אים די פֿרוּבֵי-הַכְּבוֹד, וואָס האָבן באַשאַטנט
דאָס פֿפֹּרֶת; וועגן וועלכן עס איז איצט נישט צו רעדן באַזונדער. 6 און אַזוי,
ווי די דאָזיקע זאַכן זענען געווען אַזוי אָנגעברייט, גייען די כֹּהֲנִים כִּסְדָר
אַרײַן אין דעם ערשטן מֶשֶׁכַּן צו טאַן די עבודת קודש שרות; 7 אין דעם
צווייטן אָבער, דער כֹּהֵן-גָדוֹל אַלײַן, איינמאַל אין דעם יאָר, נישט אָן דָם,
וואָס ער איז מִקְרִיב פֶּאָר זיך, און פֶּאָר די שגגות פֿון הָעָם. 8 דערמיט ווייזט
דער רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אויף, אַז דער דָּרָךְ צום קדשי-קדשים איז נאָך נישט געווען
אַנטפלעקט, כּשֶׁעַת דער ערשטער מֶשֶׁכַּן איז נאָך געשטאַנען [זען יוחנן 14:6].
9 דאָס איז אַ מָשֶׁל פֶּאָר דער היינטיקער צײַט; לויט אים איז מען מִקְרִיב
מִנְחוֹת און זְבָחִים, וועלכע קענען נישט לויט דעם געוויסן שלימותדיק מאַכן
דעם, וואָס טויט די מְשֶׁרֶת הַקֹּדֶשׁ, 10 ווייל זיי זענען בלויז חוקים פֿונעוועגן
שפּײַזן און געטראַנקען און פֶּאַרשידענע טבִּילוֹת פֿון דעם פֿלייש,
אַרויפגעלייגט ביז צו אַ צײַט פֿון תּקוּן העוֹלָם [זען יהודים אין משיח
12-11:7]. 11 אָבער ווען בא רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אַ כֹּהֵן-גָדוֹל פֿון די גויטע
קומענדיקע זאַכן [פֿון הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה], ער איז אַרײַנגעאַנגען דורך דעם
גרעסערן און מער שלימותדיקן מֶשֶׁכַּן אין שמים, וואָס איז נישט געמאַכט
געוואָרן מיט קיין הענט, דאָס הייסט, נישט פֿון דעם דאָזיקן באַשאַף, 12
אויך נישט אַפִּילוּ דורך דעם דָם פֿון שעירים און עגלים, נײַערט דורך זײַן
אײגענעם דָם [זען ישעיה 52:15], איז אַרײַנגעאַנגען אין מֶאָל פֶּאָר
אַלעמאַל אין דעם קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אַרײַן, און געפֿונען גאולת עוֹלָם. 13 ווייל
אויב דאָס דָם פֿון שעירים און עגלים, און דאָס אֶפְרֵר הַפֶּרָה, וואָס איז
געשפּרענגט געוואָרן אויף די, וואָס זענען געווען טָמא, האָט געהייליקט צו
דער רײַניקײַט פֿון דעם פֿלייש, 14 אויף וויפל מער וועט דאָס דָם פֿון מְשִׁיחַ,
וואָס האָט דורך דעם רוּחַ עוֹלָמִים זיך מִקְרִיב געווען אָן אַ מוּם צו ה', רײַניקן

אייער געוויסן פון טויטע מעשים, צו דינען אלוקים חיים? 15 און צוליב דער
 דאָזיקער סיבה איז משיח דער מַתְנוּף [מַלְיָץ] פון אַ בְּרִית הַדָּשָׁה, כּדִּי אַ מְוֹת,
 וואָס איז געשען פּוּנוּעגן דער גאַוּלָּה פְּדוּת פון די עֲבִירוֹת, וואָס זענען
 געווען אונטער דעם בְּרִית הַרְאִשׁוֹנָה, זאָלן די, וואָס זענען באַרוּפֿן געוואָרן,
 מקבל זיין די הבטחה פון דער נְחִלַת עוֹלָם. 16 ווייל וואו עס איז פאַראַן אַ
 צוּנָאָה [בְּרִית], דאָרט מוז זיין נייטיק דער מְוֹת פון דעם, וואָס האָט זי
 געמאַכט. 17 ווייל אַ צוּנָאָה איז אין קראַפֿט, ווען אַ בן אדם איז שוין
 געשטאַרבן; מחמת זי האָט נישט קיין האַפֿט ווען דער, וואָס האָט געמאַכט
 די צוּנָאָה, לעבט. 18 דעריבער איז אויך דער בְּרִית הַרְאִשׁוֹנָה נישט
 געהייליקט געוואָרן אָן דָם. 19 ווייל אַזוי ווי יעדע מְצוּה איז דורך מֹשֶׁה
 [רבינו] גערעדט געוואָרן עַל-פִּי הַתּוֹרָה צום כל הָעָם, האָט ער גענומען דאָס
 דָם פון עגלים און שעירים, מיט מַיִם און פּוּרְפּוּרוֹאָל און אַזוּב, און האָט
 באַשפּרענגט סיי דאָס סֵפֶר און סיי דאָס כל הָעָם, 20 אַזוי צו זאָגן : הִנֵּה
 דָם-הַבְּרִית [זען שמות 24:8], וואָס ה' האָט אייך געבאַטן. 21 הוצדעם האָט
 ער דאָס מִשְׁכָּן און די אֲלֵע פֵּלִים פון דער עבודת קודש שרות געשפּרענגט
 מיט דעם דָם אויף אַן ענלעכן אופן. 22 און לויט דער תּוֹרָה, ווערט כּמַעַט
 אַלץ מְטֹהָרִים מיט דָם, און אָן שפּיכַת דָם איז נישטאָ קיין מְחִילָה [זען
 ויקרא 17:11]. 23 דעריבער איז עס טאַקע נייטיק געווען, אַז די תּבִנִית [זען
 שמות 25:40] פון די הימלישע זאַכן זאָלן אַזוי מְטֹהָרִים ווערן, אָבער די
 הימלישע זאַכן גופא מיט בעסערע קרָבִנוֹת, איידער די דאָזיקע. 24 ווייל רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז נישט אַרְיִינגעגאַנגען אין אַ קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, וואָס איז
 געמאַכט געוואָרן מיט הענט, אַ תּבִנִית [שמות 25:40] געגליכן אין געשטאַלט
 צו דעם אָמֶתן, נייערט אין שְׁמֵים אַרְיִין גופא, צו ווייזן זיך איצט פון
 אונדזערטוועגן פאַר ה'; 25 נישט כּדִּי מערערע מאָל זיך אַליין מְקַרֵּב צו זיין,
 ווי דער כּהֵן-גָּדוֹל גייט אַרְיִין פון יאָר צו יאָר אין דעם קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים מיט
 דָם, נישט זיין אייגנס; 26 ווייל אויב אַזוי, וואָלט ער אָפֿט געמוזט ליידן
 זינט ששת-ימי-בראשית, איצט אָבער איז ער אויפן קץ העולָמִים איין מאָל
 אַנטפלעקט געוואָרן, צו בטל מאַכן די עבירה דורך דעם קרָבִן פון זיך אַליין

[זען ישעיה 53:10]. 27 און ווי עס איז באַשטימט פאַר די בני-אדם איין מאָל צו שטאַרבן, און נאָכדעם דער יום-הדין, 28 אַזוי וועט אויך רבי מלך המשיח, נאָכדעם ווי ער איז איין מאָל מקריב געוואָרן צו חטא רבים נָשָא [ישעיה 53:12], באַווייזן זיך אַ צווייט מאָל אָן זינד [זען יהודים אין משיח 4:15], פאַר דער ישועת אלוקינו פון די, וואָס וואַרטן אויף אים. י וואָרעם די תורה, האָבנדיק נאָר אַ שאַטן פון די קומענדיקע גוטע זאַכן, און נישט דאָס אָפּבילד פון די זאַכן גופא, איז קיינמאָל נישט ביכולת מיט די זעלבע קרבנות, וואָס זיי זענען פסדר מקריב יאָר נאָך יאָר, שלמותדיק צו מאַכן די, וואָס גענענענען. 2 ווייל אין קעגנפּאַל וואָלט מען דען נישט אויפגעהערט זיי צו ברענגען? צוליב דעם וואָס די, וועלכע ריכטן אָפּ די עבודת קודש, נאָכדעם ווי זיי זענען איין מאָל מְטָהֲרִים געוואָרן, וואָלטן מער נישט געהאַט דאָס באַוואוסטזיין פון חטא. 3 אין יענע קרבנות אָבער איז אַלע יאָר פאַראַן אַ זכרון חטאים. 4 מחמת עס איז נישט מעגלעך, אַז דאָס דָם פון פֶּרִים און שעירים זאָל אַוועקנעמען חטאים. 5 על-כן, ווען ער קומט אין דער עולם הַזֶּה אַרײַן, זאָגט ער : זָבַח וּמִנְחָה לֹא־חִפְצָתָ [תהלים (6) 40:7], גוף כּוֹנֵנֶת לִי; 6 עוֹלָה וְחִטָּאָה לֹא שְׂאֵלֶתָ. 7 אַז אָמַרְתִּי: הִנֵּה־בָאתִי - בְּמַגֵּלֶת־סֵפֶר כְּתוּב עָלַי - לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנְךָ, אַךְ־לֹהִי. 8 בעת ער זאָגט אויבן : זבח און מִנְחָה, עוֹלָה און חִטָּאָה האַסטוּ נישט געוואָלט, אויך האַסטוּ דערין נישט געהאַט קיין וואוילגעפעלן -- וואָס מען איז זיי מקריב על-פי התורה -- 9 יעמאַלט האָט ער געזאָגט: הִנֵּה בָאתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. ער שאַפט אָפּ דאָס ערשטע, פּדי ער זאָל באַפעסטיקן דאָס צווייטע. 10 דורך דעם דאָזיקן רצון זענען מיר געהייליקט געוואָרן דורך דעם מקריב זיין פון דעם גוף פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איין מאָל פאַר אַלעמאָל. 11 און יעדער פֶּהן שטייט יום יום צו טאָן די עבודת קודש און מקריב צו זיין די זעלביקע קרבנות, וואָס קאָנען קיינמאָל נישט אַוועקנעמען די חטאים; 12 רבי מלך המשיח אָבער, נאָכדעם ווי ער האָט מקריב געווען איין קרבן פאַר חטאים לעולם, האָט יָשֵׁב לִימִין ה' [זען תהלים 110:1], 13 וואַרטנדיק פון יעמאַלט אָן, ביז זיינע שוֹנאים וועלן געאַמכט ווערן דאָס פּוסבענקל פון זיינע רגלים. 14 מחמת דורך איין

קרבן האט ער לעולם שלמותדיק געמאכט די, וואָס זענען געהייליקט
 געוואָרן. 15 און דער רוח הקודש זאָגט אונדז אויך יְדוּת; מחמת נאָכדעם ווי
 ער האָט געזאָגט: 16 זאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אִתְּם אַחֲרֵי הַיָּמִים הֵּם,
 נְאֻם-ה'; נִתַּנִּי אֶת-תּוֹרַתִי בְּקִרְבְּם וְעַל-לִבָּם אֶכְתָּבְנָהּ, 17 וְלַעֲוֹנֹם וּלְחַטָּאתָם
 לֹא אֶזְכֶּר-עוֹד [זען ירמיה 31:32-33]. 18 און אוואו עס איז פאַראַן אַ
 פאַרגעבונג פון די דאָזיקע דאָרט גיבט מער נישט קיין קרבן פאַר חַטָּאִים. 19
 דערפאַר, אַחִים במשית, ווייל מיר האָבן בטָחוֹן אריינצוגיין אין קדֶשׁ
 הַקְּדָשִׁים דורך דעם דָם פון יהושע/ישוע, 20 דורך דעם דָרֶךְ הַדָּשָׁה און חַיָּה,
 וואָס ער האָט געהייליקט פאַר אונדז דורך דעם פְּרוֹכֶת, דאָס הייסט, דורך
 בְּשָׂר פון משיח; 21 און ווייל מיר האָבן אַ כֹּהֵן-גָּדוֹל איבער דעם בַּיִת ה', 22
 לאָמיר גענעענען מיט אַ לֵבב שָׁלֵם אין דער גאַנצקייט פון [ארטאדאקסיש
 יידיש] אַמוּנָה, כדי אונדזערע לְבָבוֹת זאלן זיין באַשפּרענגט און פריי פון אַ
 בייז געוויסן, און אונדזערע לייבער זאלן געוואָשן ווערן מיט מַיִם טְהוֹרִים;
 23 לאָמיר זיך האַלטן פעסט אין דער אָפּענער באַקענונג פון אונדזער
 תְּקוּנָה, כדי זי זאָל זיך נישט טרייסלען, וואָרעם געטריי איז דער, וואָס האָט
 מבטיח געווען; 24 און לאָמיר טראַכטן צו דערוועקן איינער דעם אַנדערן צו
 אַהֲבָה און מצוות, 25 און נישט פאַרלאָזן אונדזער אייגן משיחיסט מַנְיָן
 איינזאַמלען זיך אינאיינעם, ווי עס איז ביי עטלעכע דער מְנַהֵג, נייערט
 לאָמיר מְזַהֵר זיין איינער דעם אַנדערן, און אַ סָך מער צוליב דעם, ווייל איר
 זעט, אַז דער יום [הדין] זיך דערנענטערט. 26 מחמת אויב מיר זינדיקן
 בפּוֹנוּ, נאָכדעם ווי מיר האָבן מקבל געווען דאָס דַעַת פון דעם אָמֵת,
 יעמאַלט פאַרבלייבט נישט מער קיין קרבן פאַר חַטָּאִים, 27 נייערט אַ
 מוֹרָאָדִיק דערוואָרטן פון מְשַׁפֵּט, און אַ געפערלעך אַש, וואָס וועט
 פאַרצערן די ווידערשפעניקע. 28 דער, וואָס איז עובר תּוֹרַת-מֹשֶׁה [רבינו],
 ווערט אַן דערבאַרעמונג געטייט אויף דעם דָבָר פון 2 אָדער 3 יְדוּת [זען
 דברים 19:15]; 29 היינט, וואָסער האַרבערע ענֶשׁ, מיינט איר, איז ווערט
 דער, וואָס האָט געטרעטן מיט די רגלים דעם זון פון דער אויבערשטער,
 און האָט מחלל געווען דאָס דָם פון דעם בְּרִית, מיט וואָס ער איז
 געהייליקט געוואָרן, און געלעסטערט דעם גייסט פון חֶסֶד? 30 מחמת מיר

קענען אים, וואָס האָט געזאָגט: לִי נָקָם וְשָׁלֵם [זען דברים 32:35]. און ווידער
אָמַל : יָדִין ה' עֲמוֹ [דברים 32:36]. 31 עס איז אַ מוֹרָאדִיקֵע זאָך
אַרײַנצופאַלן אין די הענט פון דעם אלוקים חיים. 32 דערמאָנט אייך אָבער
די פריערדיקע טעג, אין וועלכע איר זענט באַלויכטן געוואָרן, און איר האָט
דערטראָגן אַ שווערן מַאָבָק פון ענוּיִים, 33 טיילווייז, ווייל איר זענט
געוואָרן אַ שוישפּיל דורך חרפות און צרות, און טיילווייז, ווייל איר זענט
געוואָרן טיילנעמער מיט די, וואָס זענען אַזוי באַהאַנדלט געוואָרן. 34 מחמת
איר האָט געהאַט גמילות חסדים אויף די, וואָס זענען געווען אין קייטן, און
האַט אָנגענומען מיט שְׂמֵחָה די באַרויבונג פון אייער האָב און גוטס, ווייל
איר ווייסט, אַז איר האָט אַ גרעסער פאַרמעגן, און אַ באַשטענדיקס. 35
פאַרוואָרפט דעריבער נישט אייער בטָחון, וואָס האָט אַ שכר רב. 36 מחמת
איר נייטיקט זיך אין געדולד, כּדי נאָכדעם ווי איר וועט האָבן געטאָן דעם
רָצוֹן ה', זאָלט איר מקבל זיין די הבטָחה. 37 מחמת עוד מְעַט קֵט וְהִבֵּא
יבוא, וְלֹא יֵאָחֵר. 38 צְדִיק בְּאִמוּנָתוֹ יִחְיֶה ; וְאִם יִסּוּג לֹא רָצְתָה נַפְשִׁי בּוֹ.
[חבקוק 2:3-4]. 39 מיר זענען אָבער נישט פון די, וואָס ציען זיך צוריק צו
פאַרדאַרבונג, נייערט פון די, וואָס האָבן [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה אין
ישועת אלוקינו ראַטעווען זייער נפש. יא [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה אָבער
איז דער בטחון פון די זאַכן, אויף וועלכע מען האָט תְּקוּנָה, אַן איבערצייגונג
פון זאַכן, וואָס מען זעט נישט. 2 מחמת דורך דער דאָזיקער האָבן די זקנים
באַקומען אַן עדות. 3 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה פאַרשטייען מיר,
אַז די וועלטן זענען באַשאַפן געוואָרן דורך דעם דָּבָר ה', אַזוי, אַז וואָס סע
ווערט געזען, איז נישט געמאַכט געוואָרן פון זאַכן, וואָס שיינען צו זיין [זען
תהלים 33:6; משלי 30:4; 8:30]. 4 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט
הָבֵל מקריב געווען צו ה' אַ סֵך אַ בעסערן קרבן ווי קין, דורך וועלכן ער
האַט באַקומען אַן עדות, אַז ער איז אַ צְדִיק, ווען ה' האָט עדות געזאָגט אין
שייכות מיט זיינע מתנות; און דורך אים, הָגַם ער איז נִפְטָר, רעדט ער דאָך
נאָך אַלץ. 5 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה איז חנוך אוועקגענומען
געוואָרן, אַז ער זאָל נישט זען דעם מוֹת; וְאִינֵנו כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹקִים [זען

בראשית 5:24]; וואָרעם איידער ער איז אַוועקגענומען געוואָרן, האָט ער באַקומען דאָס יעדות, אַז ער איז געווען וואוילגעפעלן געוואָרן צו ה'. 6 און אָן [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה איז נישט מעגלעך וואוילגעפעלן צו ווערן פאַר ה'; וואָרעם דער, וואָס גענעענט פאַר ה', מוז גלויבן, אַז ה' עקסיסטירט, און אַז ער וועט זיין אַ גומל-שכר צו די, וואָס זוכן אים. 7 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט נח, ווען ער איז געוואָרנט געוואָרן פון ה' בנוגע זאַכן, וואָס מע האָט נאָך נישט געזען, מיט יראַת-הכבוד געבויט אַ תּבֵּה, פאַר ישועת אלוקינו פון זיין בֵּית; דורך וועלכער ער האָט פאַרמשפט די עולם הַזֶּה, און איז געוואָרן אַ יוֹרֵש פון דער צדקות, וואָס איז פון אָמונה [זען בראשית 15:6; חבק' 2:4]. 8 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט אַבְרָהָם געהאַרכט, ווען ער איז גערופֿן געוואָרן, אַרויסצוגיין צו אַ מָקוֹם, וואָס ער האָט געזאָלט באַקומען פאַר אַ ירושה; און ער איז אַרויסגעגאַנגען, נישט וויסנדיק וואוהין ער איז געגאַנגען. 9 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה איז ער געוואָרן אַ גֵר אין דעם לאַנד פון דער הבְּטָחָה, ווי אין אַן אָרֶץ זָרָה, און האָט געוואוינט אין אַהֲלִים מיט יְצַחְקוֹן און יַעֲקֹב, די יורשים מיט אים פון דער זעלבער הבְּטָחָה; 10 ווייל ער האָט געוואָרט אויף דער שטעטל, וואָס האָט יסוד עולם, וואָס איר מִתְכַּנֵּן און בוימינסטער איז ה'. 11 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט אַפִּילו שָׂרָה אַליין געקריגן כֶּחַ טראַגעדיק צו ווערן, הַגֵּם זי איז שוין געווען אַריבער דער צייט, ווייל זי האָט געהאַלטן פאַר געטריי דעם, וואָס האָט מִבְּטִיחַ געווען. 12 דערפאַר איז אויך אַרויסגעקומען פון איינעם, און דער, אַזוי גוט ווי נְפֻטָר, אַזויפיל ווי די שטערן פון שָׁמַיִם, און ווי דאָס זאַמד ביים ברעג ים, נישט צום ציילן [זען בראשית 15:5; 22:17]. 13 די אַלע זענען נְפֻטָרִים אין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, הַגֵּם זיי האָבן נישט מקבל געווען די הבְּטָחוֹת, נאָר האָבן זיי געזען און זיי באַגריסט פון דערווייטנס, און האָבן מודה געווען, אַז זיי זענען זָרִים און גוֹלִים אין גְלוֹת פון עולם הזה. 14 מחמת די, וואָס רעדן אויף אַזאַ אופֿן, מאַכן קלאַר, אַז זיי זוכן אַן אָרֶץ מוֹשָׁב היימלאַנד. 15 און וואָלטן זיי געווען געטראַכט פון יענעם לאַנד, פון וועלכן זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, וואָלטן זיי

געהאַט אַ געלעגנהייט זיך אומצוקערן. 16 איצט אָבער באַגערן זיי אַ בעסער
 לאַנד, דאָס הייסט, אַ הימליש לאַנד. דערפאר שעמט זיך נישט ה' מיט זיי,
 גערופן צו ווערן זייער אלוקים; ווייל ער האָט פאַר זיי אָנגעברייט אַן עיר
 קודש. 17 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט אַבְרָחם, ווען ער איז
 געפרוואוט געוואָרן, געבראכט יצחקן צו דער עקדָה; און ער, וואָס האָט
 מקבל געווען די הבטחות, איז געווען גרייט מקריב צו זיין זיין בָּן-יְחִיד; 18
 צו וועמען סע איז געזאָגט געוואָרן: כִּי בִיצְחָק יִקְרָא לְךָ זֶרַע [בראשית 21:12],
 19 רעכענענדיק, אַז ה' איז בִּיכוּלֵת יִצְחָק אויפצואוועקן אפילו פון די טויטע,
 פּוּנוּאַנען ער האָט אים אויך בְּדֶרֶךְ מָשֶׁל (טיפּוס) צוריק באַקומען. 20 דורך
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט יצחק געבענטשט יעקבן און יעֶשׂוּן,
 אפילו וועגן זאַכן, וואָס האָבן געדאַרפט געשען. 21 דורך [ארטאדאקסיש
 יידיש] אָמונה האָט יעקב, ביים שטאַרבן געבענטשט יעדן פון בְּנֵי יוֹסֵף, וְקָד
 מֵעַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה [זען אויך בראשית 47:31]. 22 דורך [ארטאדאקסיש יידיש]
 אָמונה האָט יוֹסֵף, ווען זיין סוף איז געווען נאָענט, דערמאַנט פּוּנוּעגן דעם
 יְצִיאַת-מִצְרַיִם פון די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, און האָט באַפוּילן בּוֹנֵי זַיִנֵּע זיינע ביינער [זען
 בראשית 50:25]. 23 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה איז מֹשֶׁה [רבינו],
 נאָכדעם ווי ער איז געבוירן געוואָרן, געווען פאַרבאַרגן פון זיינע הוֹרִים 3
 חֲדָשִׁים [זען שמות 2:2], מחמת זיי האָבן געזען, אַז ער איז אַ שׂוֹן יְלָד; און זיי
 האָבן נישט מורא געהאַט פאַר דעם באַפעל הַמֶּלֶךְ. 24 דורך [ארטאדאקסיש
 יידיש] אָמונה האָט מֹשֶׁה [רבינו], ווען ער איז אויסגעוואַקסן, זיך אַפּגעזאָגט
 גערופן צו ווערן דער בֶּן צו בַּת פֶּרַעָה, 25 אויסוויילנדיק צו לייַדן מיט הָעַם
 ה', איידער הַנָּאָה צו האָבן אויף אַ צײַט פון תַּעֲנוּגִים פון חֲטָא, 26
 האַלטנדיק די חרפה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פאַר אַ גרעסער עֲשִׁירוֹת ווי די
 אוצרות פון אָרֶץ מִצְרַיִם; ווייל ער האָט פאַראויסגעזען דעם שֶׁכֶר. 27 דורך
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט ער פאַרלאָזן אָרֶץ מִצְרַיִם, און נישט
 מורא געהאַט פאַר דעם גרימצאָרן פון דעם מֶלֶךְ; מחמת ער האָט
 דערטראַגן, ווי ער וואַלט געזען אים, וועמעס פָּנִים מע קען נישט זען. 28
 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה האָט ער געהאַלטן פֶּסַח, און דאָס

שפרענגען פון דעם דָם [זען מזויזת, שמות 12:22], כדי דער מַשחית פון די בכורים זאָל זיי נישט אָנרירן. 29 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה זענען זיי דורכגעגאַנגען דעם ים-סוף ווי דורך יבֿשָה; וואָס די מצרים, ווען זיי האָבן דאָס געפרואווט צו טאָן, זענען זיי דערטרונקען געוואָרן [זען מיכה 7:19; רומ' 6:3]. 30 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה זענען די מויערן פון יריחו איינגעפאַלן, נאָכדעם ווי זיי זענען אַרומגערינגלט געוואָרן 7 טעג. 31 דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה איז רָחב-הַזונה נישט אומגעקומען מיט די, וואָס זענען געווען ווידערשפעניק, ווייל זי האָט אויפגענומען די מַרגלים בשָלום. 32 און וואָס נאָך זאָל איך זאָגן? מחמת סע וועט מיר פעלן צייט צו דערציילן וועגן גִדעוֹנען, בָּרְקוֹן, שְׁמִשׁוֹנען, יפְתָחוֹן, דָּוִדוֹן און שמואָלן און די נביאים -- 33 וועלכע האָבן דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה איינגענומען מלויכות, האָבן געטאָן צדקות, האָבן מקבל געווען הבטחות, האָבן פאַרשטאַפט די מיילער פון אַרְיֹות, 34 האָבן פאַרלאָשן די קראַפט פון אַש, אַנטלאָפן פון דער שאַרף פון דער חָרֵב, פון שוואַכקייט זענען זיי געמאַכט געוואָרן שטאַרק, זענען געוואָרן גיבורים אין מַלְחָמה, האָבן פאַריאַגט צבָאות זָרים. 35 נשים האָבן באַקומען זייערע טויטע דורך הַקִּים לַתְּחִיָּה; און אַנדערע זענען געפֿיניקט געוואָרן און געשטארבן על קידוש ה', נישט אָנגענומענדיק קיין באַפֿרייאונג, כדי זיי זאָלן זוכה זיין אַ בעסער תְּחִיַּת-מֵתִים. 36 אַנדערע זענען אויסגעפרואווט געוואָרן דורך שפּאַט און שלעק און אויך דורך קייטן און בֵּית הַסֵּהר. 37 זיי זענען פאַרשטיינט געוואָרן, זיי האָבן אויסגעשטאַנען נְסִיוֹנוֹת, זיי זענען פּוֹנְאֵנְדֵער-געזעגט געוואָרן, זיי זענען געטייט געוואָרן מיט דער חָרֵב; זיי זענען אַרומגעגאַנגען אין שאַפּנפעלן און ציגנפעלן, זיי זענען געווען פאַרלאָזן, געפֿיניקט, בְּסָבָלִם מַחֲסוֹר, צָרוֹת וְהַתְּעַלְלוֹת -- 38 וואָס די עולם הָזֶה איז זיי נישט ווערט געווען -- זיי האָבן געוואָגלט אין מַדְבָּרוֹת און בערג, און אין היילן און לעכער פון דער ערד. 39 און די אַלע, הַגַּם זיי האָבן געהאַט דאָס יְעֻדוֹת פון ה', וואָס איז זיי געגעבן געוואָרן דורך [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, האָבן נישט מקבל געווען די הבטחה, 40 ווייל ה' האָט אָנגעברייט עפעס אַ

בעסערע זאך פון אונדזערטוועגן, פדי אָן אונדז זאָלן זיי נישט ווערן
שלימותדיק. יב דערפאר, ווייל מיר זענען אַרומגערינגלט מיט אַזאַ גרויסן
עַנן עדות, לאָמיר אַוועקלייגן יעדע מַשא, און די עבירה, וואָס באַהעפט זיך
צו אונדז, און לאָמיר לויפן מיט סבלנות דעם וועטלויף, וואָס ליגט פאַר
אונדז, 2 און קוקן אויף יהושע/ישוע, דעם מְכוּנן פון אונדזער
[ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה און מְשְׁלִימָה, וואָס צוליב דער שְׁמֻחָה, וואָס
איז געווען אָנגעברייט פאַר אים, האָט ער דערטראַגן דעם בוים, האָט
פאַראַפשייט די חרפה פון דעם בוים, און האָט זיך יָשב לימין פון דעם
כְּסֵא-ה'. 3 ווייל באַטראַכט אים, וואָס איז אויסגעשטאנען אַזאַ
ווידערשפרוך פון חוטאים קעגן אים (משיח), פדי איר זאָלט נישט ווערן מיד
און אָפגעשוואַכט אין אייערע נשמות. 4 איר האָט זיך נאָך נישט
אנטקיינגעשטעלט ביז דָם על קידוש ה' אין דעם מַאָבֶק קעגן חטא, 5 און
איר האָט פאַרגעסן די וואָרנונג, וועלכע רעדט צו אייך ווי צו בְּנִים: מוֹסֵר ה',
בְּנִי, אֶל-תִּמְאָס, וְאֶל-תִּקְוָה בְּתוֹכְחָתוֹ; 6 כִּי אֶת אֲשֶׁר יִאָהֵב ה' יוֹכִיחַ, וְיִכְאַיֵּב
אֶת-בְּנוֹ יִרְצָה [משלי 11-12:3; איוב 5:17]. 7 אויב איר האַלט אויס מוֹסֵר,
באַציט זיך ה' צו אייך ווי צו בְּנִים; ווייל וואָסער זון איז עס, וועמען זיין אָב
טוט נישט מוֹסֵרן? 8 אויב אָבער איר ווערט נישט געמוֹסֵרט, וואָס אין דעם
זענען אַלע טיילנעמער, יעמאַלט זענט איר מִמְזֵרִים, און נישט קיין בְּנִים. 9
מיר האָבן דאָך אויך געהאַט לייבלעכע אבות וואָס האָבן אונדז צו מוֹסֵרן,
און מיר האָבן זיי אָפגעגעבן כָּבוֹד; צי זאָלן מיר דען נישט פיל מער זיך
אונטערטעניק צו דעם אָבִי הַרוּחוֹת, און לעבן? 10 ווייל זיי האָבן אונדז
געמוֹסֵרט אויף אַ קורצער צייט, לויט ווי זיי האָבן עס געהאַלטן פאַר נייטיק,
ה' אָבער טוט עס פאַר אונדזער נוצן-וועגן, פדי מיר זאָלן האָבן אַ חלק אין
זיין קדושה. 11 אַלע זעט אויס, בעת מוֹסֵר קומט אויף אונדז, צו זיין נישט
קיין שמחה, נייערט טרויעריק; דאָך שפעטער טראַגט זי פרידלעכע פירות
פון שלום און צדקות פאַר די, וואָס לערנען זיך עפעס דערפון אָפ. 12 על-כן,
חִזְקוּ אויף די יָדִים, די שלאַפע, און שטאַרקט די מידע קני [זען ישעיה 35:3],
13 און מאַכט נְתִיבוֹת יְשָׁרוֹת פאַר אייערע רגלים, פדי דער לאַמער זאָל

נישט אָפקערן פון וועג, נאָר זאָל ליבער געהיילט ווערן. 14 יאָגט זיך נאָך
 שְׁלוֹם מִיט כָּל בְּנֵי אָדָם, און דער קדוּשָׁה, אָן וועלכער קיינער וועט נישט זען
 ה'. 15 און היזהרו, אַז קיינער זאָל נישט אָפּפאַלן פון דעם חֶסֶד ה', אַז סע
 זאָל נישט אויפּשפּראַצן אַ שְׂרֵשׁ פון ביטערקייט און אייך באַשווערן, און
 דורכדעם מטמא מאַכן דעם רבִּים; 16 אַז קיינער זאָל נישט זיין קיין אַיש פון
 גילוי עריות, אָדער אָן אומווערדיקער מענטש ווי עֵשׂוּ, וואָס האָט פאַר אַ
 געקעכץ פאַרקויפט זיין בכֹּוּרָה. 17 וואָרעם איר ווייסט, אַז אפילו שפּעטער,
 ווען ער האָט געוואָלט ירשענען די בְּרָכָה, איז ער פאַרוואָרפן געוואָרן;
 וואָרעם ער האָט נישט געפונען קיין מעגלעכקייט פון תּשׁוּבָה, הָגַם ער האָט
 זי געזוכט מיט טרערן. 18 וואָרעם איר זענט נישט געקומען צו קיין הָר, וואָס
 מען קען אָנרירן, און וואָס ברענט מיט אַש, און צו שוואַרצקייט, און חֶשֶׁד
 און שטורעמווינט, 19 און דעם קול פון אַ שופּר, געקענט דערטראַגן דאָס,
 וואָס איז געבאָטן געוואָרן : אויב אַפּילו אַ בְּהֵמָה [זען שמות 19:13] רירט אָן
 דעם הָר, זאָל מען זי פאַרשטיינען. 21 און די דערשיינונג איז געווען אַזוי
 מוֹרָאדִיק, אַז מֹשֶׁה [רבִּינו] האָט געזאָגט: איד בין פול מיט מורא און ציטער;
 22 נאָר איר זענט געקומען צום הָר צִיוֹן, און צו דער שטאָט פון דעם
 אלוקים חיים, דעם ירוּשָׁלַיִם שְׁבַשְׁמַיִם, און צו אומציייליקע מַלְאָכִים בעצרת,
 23 צו דער כְּנֶסֶת-הַגְּדוּלָה און משיחַס ברית חדשה קהֵלָה פון די בכֹּוּרִים,
 וואָס זענען איינגעשריבן אין שְׁמַיִם, און צו ה', דעם שופּט הַכֹּל, און צו די
 רוחות הַצְּדִיקִים מושלמים, 24 און צו יהושע/ישוע, דעם מַלְיָץ [מְתוּנָד] פון אַ
 בְּרִית חדשה, און צו דעם דָם פון שפּרענגען [זען ישעיה 52:15], וואָס רעדט
 בעסערס, ווי דאָס דָם פון הַבִּלְעֵן. 25 היט זשע זיך, נישט צו פאַראַכטן דעם,
 וואָס רעדט. וואָרעם אויב יענע זענען נישט אַנטרוינען, ווען זיי האָבן זיך
 אָפּגעזאָגט פון דעם, וואָס האָט זיי מַזְהִיר געווען אויף הָאָרֶץ, אַ סָד מער
 וועלן מיר נישט אַנטרוינען, אויב מיר קערן אָפּ פון דעם, וואָס טויט מַזְהִיר
 זיין פון הימל, 26 וועמעס קול האָט אַמאָל געמאַכט ציטערן הָאָרֶץ. און
 איצט אָבער האָט ה' מַבְטִיחַ געווען, אַזוי צו זאָגן : איד וועל נאָכאַמאָל מאַכן
 ציטערן נישט נאָר הָאָרֶץ, נאָר אויך דעם שְׁמַיִם [חגי 2:6]. 27 און דאָס

דאָזיקע דָּבָר : "נאָכאַמאַל", באַצייכנט דאָס איבערשטעלן פון יענע זאַכן, וואָס טרייסלען זיך, ווי זאַכן, וואָס זענען געמאַכט געוואָרן, כדי דאָס, וואָס טרייסלט זיך נישט, זאָל פאַרבלייבן. 28 על-כן, ווייל מיר זענען מקבל אַ מלכות, וואָס קען זיך נישט טרייסלען, לאָמיר נבוא לפני ה' אסירי תודה, און דינען מיט וואוילגעפעלן פאַר ה', מיט יראת שמים און פרומקייט; מחמת אלוקינו איז אן אַש אַכְלָה [פאַרצערנדיק פייער, זען דברים 4:24; 9:3; ישעיה 33:14]. יג זאָל די אַהֲבַת אַחִים במשיח בלייבן. 2 פאַרגעסט נישט די הכנסת-אורחים; ווייל דורך דעם האָבן עטלעכע, נישט וויסנדיק, מכניס-אורח געווען מלאכים. 3 זכרו די, וואָס זענען אין קייטן, ווי געבונדן מיט זיי; און די, ליידנדיקע, אַזוויי איר זענט אויך נאָך אין דעם גוף. 4 זאָל דאָס חתונה חוּפָּה האָבן געהאַלטן ווערן בפּוּד צווישן אַלע, און זאָל דאָס חתונה בעט נישט מטמא ווערן; ווייל די זונים און נואפים וועט ה' משפטן. 5 זייט פריי פון דער אַהֲבָה צו געלט, און זייט צופרידן מיט דעם, וואָס איר האָט; ווייל ער אַליין האָט געזאָגט: לֹא אַרְפֵּךְ וְלֹא אֶעֱזָבְךָ [דברים 31:6,8]. 6 אַזוי, אַז מיט פריילעכן בטחון זאָגן מיר: ה' - לִי בְעֵזְרִי, לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם [זען תהלים 118:6]! 7 זיכרו אייערע מְנַהֲיָגִים, וועלכע האָבן צו אייך גערעדט דאָס דָּבָר ה'; באַטראַכט דעם תְּכֵלֶת פון זייער לעבן, און מאַכט נאָך זייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה. 8 רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוֹשֵׁעַ/יִשׁוּעַ איז דער זעלביקער נעכטן, און היינט, וילעולמים! 9 לאַזט זיך נישט ארומטרייבן פון פאַרשידענע און פרעמדע תורות; ווייל עס איז טוב, אַז דאָס לֵב זאָל באַפעסטיקט ווערן דורך חֶסֶד, נישט דורך "מאַכֵּלִים חֶזק!" פון וואָס די, וואָס האָבן זיך פאַרנומען מיט דעם, האָבן נישט געהאַט קיין געווינס. 10 מיר האָבן אַ מִזְבֵּחַ, פון וואָס די, וואָס באַדינען דעם מִשְׁכָּן, האָבן נישט קיין רְשׁוּת צו עסן. 11 וואָרעם די קערפערס פון יענע בְּהֵמוֹת, וועמעס דָּם סע ווערט געבראַכט אין מְקוֹם-קָדוֹשׁ אַרְיִין דורך דעם כֹּהֵן-גָּדוֹל ווי אַ קָרְבָּן פאַר עבירה, ווערן פאַרברענט מחוץ-למחנה. 12 דערפאַר האָט אויך יהושע/ישוע געליטן מחוץ למחנה, כדי לְקַדֵּשׁ הָעָם הַבְּרִית דורך זיין אייגן דָּם [זען ישעיה 12-4:53]. 13 לאָמיר דערפאַר אַרויסגיין צו אים מחוץ-למחנה

צו טראָגן משיחס חרפה. 14 מחמת דאָ אין העולם הזה האָבן מיר נישט קיין פארבלייבנדיקע שטעטל, נייערט די שטעטל העֶתִידָה מיר זוכן. 15 על-כן, לאָמיר דורך משיח תָּמיד מְקריב זיין אַ קרבן פון לויב צו ה', דאָס הייסט, די פירות פון לעפצן, וואָס זענען המודות צו שמו [זען זכריה 12-11:6; עזרא 3:8], 16 נישט דרייפנדיק אוועק פון גמל חֶסֶד און מעשים טובים שתף לכל, מחמת אַזעלכע זְבָחִים ווערן וואוילגעפעלן פאַר ה'. 17 געהאַרכט אייערע משגיחים [זען טימ"א 3:1], און זייט זיי אונטערטעניק, מחמת זיי וואָכן איבער אייערע נשמות, ווי די, וואָס וועלן דאַרפן אָפגעבן חשבון, כדי זיי זאָלן דאָס טאָן מיט שְׂמֵחָה, און נישט מיט צַער; ווייל דאָס וואָלט געווען פאַר אייך תולדת אָן נוצן. 18 דאוונען [זען לוקס 4-11:1] פאַר אונדז; ווייל מיר זענען איבערצייגט, אַז מיר האָבן אַ גוט געוויסן, ווייל מיר באַגערן צו לעבן ערלעך אין אַלצדינג. 19 און איך בעט אייך נאָך אַ סך מערער דאָס צו טאָן, כדי איך [ר' אַפּוּלוֹס? זען קור"א 1:12; 3:4-6; 3:22; 4:6; 16:12; מה"ש 28-24:18; 19:1; טיט' 3:13] זאָל צו אייך וואָס גיכער צוריקגעגעבן ווערן. 20 און דער אלוקי השָׁלוֹם, וואָס האָט צוריקגעבראַכט פון די טויטע אַדְוִינֵנוּ יהושע/ישוע, דעם רוּעִה הצָאן הַגָּדוֹל, דורך דעם דָם פון דעם בְּרִית עלום [זען יחזקאל 16:60], 21 זאָל אייך מאַכן תָּמִים אין כל זאָך טוב צו טאָן רָצוֹן ה', בעת ער ווירקט אין אייך דאָס, וואָס איז וואוילגעפעליק פאַר אים דורך רַבִּי מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע, צו וועמען סע זאָל זיין דער כָּבוֹד לעולמי עולמים. אָמֵן. 22 און איך בעט אייך, אַחִים במשיח, אַז איר זאָלט אָננעמען דאָס דאָזיקע דבר-מוסר הטפה; מחמת איך האָב אייך געשריבן בקיצור. 23 זייט וויסן, אַז אונדזער אָח במשיח טימותיאָוס איז באַפרייט געוואָרן [אַפּוּסוֹס? זען טימ"א 1:3]; מיט אים, אויב ער וועט בקרוב קומען, וועל איך אייך זען. 24 דרישת שלום צו כל אייערע מְנַהִיגִים, און כל קדוּשִׁים. די פון אַיטלִיָּה גריסן אייך [פריסקילה און עקילס? זען מה"ש 18:1, 19]. 25 דער חֶסֶד ה' זאָל זיין מיט אייך אַלע. אָמֵן.

אַ יַעֲקֹב [זען מתי 13:55; מה"ש 1:14; 12:17; 15:13-21; 21:21; גלט' 2:12];
 מה"ש 15:24; גלט' 2:9-10; יוחנן 7:5; קור"א 9:7; 15:5-7; יהודה 1:1], אַן עֶבֶד
 פֿון ה' און פֿון הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ: צו די 12 שְׁבָטִים, וואָס
 זענען אין גְּלוּת : שְׁלוֹם! 2 פֿאַררעכנט עס פֿאַר שְׁמֹחָה גְּדוּלָּה, מיינע אַחִים
 במשית, ווען איר פֿאַלט אַרײַן אין פֿלערליי נְסִיווֹת, 3 ווייל איר ווייסט, אַז
 דאָס אויספֿרוואוון פֿון אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה פֿירט צו
 סבלנות. 4 זאָל אַבער סבלנות האָבן איר שלִימוּת־דיקע פּוֹעֵל, כּדי איר זאָלט
 זײַן שלִימוּת־דיק און תָּמִים, און סע זאָל אייך גאַרנישט פעלן. 5 אויב אַבער
 עמיצן פֿון אייך פעלט חֲכָמָה, זאָל ער בעטן דאווענענדיק בײַ ה', וועלכער
 גיט אַלעמען מיט אַ פּוֹלֵעַר הָאָנֶט, און מאַכט נישט צו שאַנד, און חֲכָמָה
 וועט אים געגעבן ווערן. 6 נאָר זאָל ער בעטן דאווענענדיק מיט בטחון אין
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, גאַרנישט צווייפלענדיק; ווייל דער מענטש פֿון
 צווייפל איז ווי די כּוֹאֲלִיע פֿון יָם, געטריבן פֿון דעם ווינט און געשליידערט.
 7 ער, דער אַיש פֿון צווייפל, זאָל נישט מיינען, אַז ער וועט עפּעס באַקומען
 פֿון ה'; 8 ער איז אַן אַיש פֿון לֵב וְלֵב סַעֲפִים [זען תהלים 113:119] און נישט
 פעסט בכל דרכו. 9 זאָל אַבער דער שפּלדיקער אַח במשית פּרײַען אין די
 דַעַת אַז ה' וועט יגזאַלט אים; 10 און דער עוֹשֵׁר מיט דעם, וואָס ער ווערט
 שְׁפָל; מחמת ווי "יָבֵשׁ הַצִּיר" [ישעיה 40:6-7] וועט ער פֿאַרגײַן. 11 ווייל די
 שְׁמֶשׁ שײַנט אויף מיט איר היץ, און פֿאַרוועלקט דאָס גראַז, און די בלוים
 דערפֿון פֿאַלט אַראָפּ, און דער חֵן פֿון איר געשטאַלט גײט פֿאַרלוירן; אַזײ
 וועט אויך דער עוֹשֵׁר פֿאַרוועלקן אין זײַנע וועגן. 12 אַשְׁרֵי הָאִישׁ, וועלכער
 טראַגט איבער אַ נְסִיוֹן; ווייל ווען ער איז אויסגעפֿרוואוט, וועט ער באַקומען
 די פֿתָּר הַחַיִּים, אַז הבטיח ה' לכל האוהבים אים. 13 זאָל קײנער נישט זאָגן,
 ווען עס איז צײַט לְהַתְּנִסוֹת, ה' מְנַסֶּה מִיר; ווייל ה' קען נישט יִנְסֶה מיט רַע,
 און ער אַלײן איז קײנעם נישט מְנַסֶּה. 14 נײַערט יעדער אײנער מְתַנְּסֶה, ווען
 ער ווערט גערייצט און פֿאַרפֿירט דורך זײַן אײגענער תּאַוּוָה [זען רומ' 7:18].
 15 יעמאַלט טויט די תּאַוּוָה, ווען זי ווערט מעוּבָּרֶת, געבערן חֲטָא; און די
 חֲטָא, ווען זי וואַקסט אויס, געבערן דעם מָוֹת. 16 זײַט נישט פֿאַרפֿירט,

מיינע אַחים במשיח אַהויבִי. 17 יעדע מִתְּנָה טוֹבָה, און יעדע מִתְּנָה שְׁלֵמָה, איז פון אויבן, און קומט אַרָאָפּ פון דעם אלוקים אָבִי הָאֲוֵרוֹת, ביי וועמען עס איז נישטאָ קיין שום פאַרענדערונג, אָדער אַ שאַטן חֲלוּף. 18 ברצון ה' הָאָט ער אונדז געבוירן דורך דעם דָּבָר הָאֵמֶת [זען יוחנן 3:3; רומ' 10:17], כדי מיר זאָלן זיין אַ מִין בִּיכּוּרִים פון זיינע באַשעפענישן [זען קור"ב 5:17]. 19 דאָס ווייסט איר, מיינע אַחים במשיח אַהויבִי: זאָל יעדער מענטש זיין גיך צו הערן, פאַמעלעך צום רעדן, און פאַמעלעך צום ווערן אין כּעס; 20 ווייל דער פֶּעס פון בני אדם ווירקט נישט די צְדָקָת ה'. 21 על-כן, טויט אָפּ פון זיך יעדע שמוציקייט און איבערבלייב פון רָשָׁע, און זייט מקבל מיט עֲנִיוּת דאָס איינגעפלאַנצטע דָּבָר ה', וואָס איז בכּוּח אין ישועת אלוקינו צו ראַטעווען אייערע נשמות [זען התג' 3:20]. 22 אָבער זייט שומרים פון דעם דָּבָר ה', און נישט בלויז שומעים, וואָס פאַרפירן זיך אַליין. 23 ווייל אויב עמיצער איז אַ הערער פון דעם דָּבָר ה', און נישט קיין טוער, איז ער געגליכן צו אַ מענטשן, וואָס זעט זיין לייבלעך פֶּנים אין אַ שפיגל; 24 ווייל ער זעט זיך אַליין [ווי, אין כתבי הקודש, ער זאָל זיין], און גייט אַוועק, און פאַרגעסט תּיכּף וואָסער מִן מענטש ער הָאָט אויסגעזען. 25 אָבער דער, וואָס קוקט אַריין אין דער תּוֹרָה הַשְּׁלֵמָה, די תּוֹרָה הַחֲרוּת [זען יוחנן 8:36; רומ' 5:1; 8:1, זען דבר ה' מתגשם, פריי פון הַרְשָׁעָה, רומ' 5:16, פריי פון פאַרמֶשֶׁפֶטונג], און בלייבט דערין, און וואָס איז נישט קיין הערער, וואָס פאַרגעסט, נייערט אַ טוער, וואָס ווירקט [גמילות חסדים], וועט אים זיין וואויל אין זיין טואונג. 26 אויב עמיצער מיינט, אַז ער איז חרדי פרום, נאָך האט לשון הָרָע, נאָרט ער זיין לֵב, און זיין פרומקייט איז פּוֹסֵט. 27 דאָס איז המאמין המשיחי וואָס איז טהור און רצוי פאַר אלוקינו, דאָס איז עבודת קודש פרומקייט פאַר אלוקים הָאָב: ביקור יתומים און אַלְמָנוֹת אין זייערע צָרוֹת, און צו האַלטן זיך אומבאַפּלעקט פון דער עולם הַזֶּה. 2 מיינע אַחים במשיח, האַלט נישט די [אַרטאדאקסיש יידיש] אַמוּנָה פון אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, הָאֲדוֹן הַכְּבוֹד, מיט משוא פנים. 2 ווייל אויב סע קומט אַריין אין אייער שול אַ מענטש מיט זָהָב רינגען, און שיינע מלבושים פון בעקעטשע און שטריימל, און סע קומט אויך

אַרײַן אָן אַרעמאַן אין שמאַטעס, 3 און איר קוקט מיט חן אויף דעם, וועלכער טראַגט די שטריימל, און זאָגט: דו זײַ דאָ, אויף דעם בּפּבּודיקן זיצפּלאַץ; און צו דעם אַרעמאַן זאָגט איר: דו שטיי דאָרט, אָדער זײַ דײַך אויף מושב השפּל, 4 צי מאַכט איר דען נישט קײן משוא פנים חילוק צווישן אייך אַליין, און ווערט שופּטים מיט מַחשבות רָשע? 5 הנה! מײנע אַחים במשיח אַהוּבִי: צי האָט דער אויבערשטער נישט אויסדערוויילט די עַנײַם פון דער עולם הַזֶּה, צו זײַן רײך אין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה און יורשים פון דעם מַלכות ה', וואָס אַדשָם האָט מַבטיח געווען פאַר די, וואָס האָבן אים ליב? 6 איר אָבער האָט מַבזה געווען דעם עַנִי. צי פּאַדריקן אייך נישט די עַשירים, און שלעפּן זײ אייך נישט פאַר דעם בֵּית-דִין? 7 צי טוען זײ נישט לעסטערן דעם שם טוב פון רבי מלך המשיח, וואָס איז גערופן געוואָרן איבער אייך? 8 אויב איר זענט טאַקע מקיים דאָס תּוֹרַת הַמַּלְכוּת, כּפֶּתוּב: ואהבת לרעך עמוּד [ויקרא 19:18], טויט איר גוט; 9 אויב אָבער איר זענט משוא פנים, פּאַגײט איר עבירות, און ווערט פאַרמֶשפט דורך דער תּוֹרָה ווי בַּעֲלֵי-עֵבִירָה. 10 ווייל ווער סע וועט שומר מצוות איבער די גאַנצע תּוֹרָה, נאָר הַפְּרָה מצווה אחד, ער איז אָשֶם בְּכָל מְצוּוֹת [זען דברים 27:26 אויף כל חומר הדין און הַפְּרָה מצווה אחד פון ויקרא 19:18 תּוֹרַת הַמַּלְכוּת]. 11 ווייל דער, וואָס האָט געזאָגט: לא תנאף, האָט אויך געזאָגט: לא תרצח [זען שמות 14(13):20; דברים 18(17):5]. היינט, אויב דו ביסט נישט מַזְנֵה, נײערט טײטסט, האָסטו עובר געווען על מצוות התורה. 12 אַזױ רעדט און אַזױ טויט, ווי מענטשן, וואָס דאַרפן געמֶשפט ווערן דורך דער די תּוֹרָה הַחֲרוּת [זען יוחנן 8:36; רומ' 5:1; 8:1, זען דבר ה' מתגשם, פריי פון הַרְשָׁעָה, רומ' 5:16, פריי פון פאַרמֶשפּטונג]. 13 ווייל דער מֶשפט איז אָן רחמים פאַר דעם, וועלכער האָט נישט אַרויסגעוויזן קײן רחמים; רחמים טריאומפירט איבער דעם משפט. 14 וואָס נוצט עס, מײנע אַחים במשיח, אויב אַ מענטש זאָגט, ער האָט [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, נאָר ער האָט נישט קײן גמילות חסדים? צי קען אים זײַן [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה העלפן? 15 אויב אָן אַח במשיח, אָדער אַחות במשיח איז אין שמאַטעס, און עס פעלט זײ אין

"לֶחֶם חֶקְנוּ" [זען מתי 6:11], 16 און איינער פון אייך זאָגט צו זיי : גייט בשלום; זייט אָנגעוואַרעמט און געזעטיקט; און איר גיט זיי נישט די זאָכן, וואָס זענען נייטיק פאַר דעם בַּשָּׂר, וואָס טוט עס נוצן? 17 אויך אַזוי איז [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, אויב זי האָט נישט קיין גמילות חסדים, זי איז פון זיך אַליין נפֿטר. 18 עמיצער וועט אָבער זאָגן : דו האָסט אָמונה, און איך האָב גמילות חסדים! נו? ווייז מיר דיין אָמונה אָן דינע גמילות חסדים, און איך, דורך מייען גמילות חסדים, וועל דיר ווייזן מיין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה. 19 דו גלויבסט, אַז ה' איז אָהד; דו טוסט וואויל. די טיילוואַנים גלויבן אויך, און ציטערן. 20 ווילסטו אָבער וויסן, אַ פוסטער מענטש, אַז אָמונה אָן גמילות חסדים איז עקרה? 21 צי איז אַבְרָהָם-אָבִינוּ נישט יצִדְקָ עִם ה' [זען איוב 25:4] דורך "עקידה" אָמונה, אָמונה וואס טוט ווירקן דורך עקידה [זען גלט' 5:6], ווען ער האָט מִקְרִיב געווען זיין זון יצחקן אין דער עקידה? 22 דו זעסט, אַז אָמונה האָט געווירקט מיט זיינע פֿעֶלָה, און דורך פֿעֶלָה איז די [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה געוואָרן שלימותדיק. 23 און דערפילט געוואָרן איז דער פֿסוק [זען בראשית 15:6], וואָס זאָגט: און אַבְרָהָם האָט געגלויבט ה', און עס איז אים פֿאַררעכנט געוואָרן פֿאַר מֵה-יִצְדָק אָנוֹשׁ עִם ה' [איוב 25:4], און ער איז גערופן געוואָרן דער אֹהֵב פון ה' [בראשית 15:6; ישעיה 41:8; דברי הימים ב' 20:7]. 24 איר זעט, אַז דורך פֿעֶלָה [פון אָמונה] ווערט אַ מענטש גערעכטפֿאַרטיקט [זען גלט' 5:6], און נישט דורך אָמונה לְבַדָּה. 25 איז דען נישט רָחֵב-הַזּוֹנָה אויף אַזאַ אָפֿן גערעכטפֿאַרטיקט געוואָרן דורך פֿעֶלָה [פון אָמונה], ווען זי האָט אויפגענומען די מַרְגְּלִים, און האָט זיי אַרויסגעשיקט מיט אַן אַנדערן דָּרָךְ [יהושע 21-2:1]? 26 ווייל אַזוויי דער גוף אָן דער נשמה איז נפֿטר, אַזוי אויך איז אָמונה אָן פֿעֶלָה טויט. ג זאָלן קיין סך פון אייך נישט ווערן אַרְבָּנֵי מוֹרָה, מיינע אַחִים במשיח, ווייל איר ווייסט, אַז מיר [אני אויך אַלס רַבֵּנֵי מוֹרָה] וועלן קריגן אַ "חומר הדין" שווערערן מִשְׁפֵּט. 2 ווייל אין אַ סך זאָכן ווערן מיר אַלע נִכְשָׁל. אויב עמיצער ווערט נישט נִכְשָׁל אין זיינע רייד, דער איז אַן אִישׁ מְשָׁלָם, און איז בַּכּוֹחַ צו האַלטן אַפִּילוּ זיין גאַנצן גוף אין דער

צוים. 3 און אויב מיר לייגן אַריין ציימלעך אין די מיילער פון פערד, פדי זיי צו מאַכן געהאַרכזאם צו אונדז, פירן מיר אויך זייער גאַנצן לייב. 4 זע, אויך די שיפן, הַגם זיי זענען אַזוי גַדול און ווערן געטריבן פון שטאַרקע ווינטן, ווערן דאָך געלענקט פון דעם קליינעם רודער, וואוהין דער שטייערמאַן וויל. 5 אַזוי איז אויך די צונג אַ קליינער אַבר, און טויט זיך רימען מיט גרויסע זאַכן. זע, וואָס פאַר אַ גרויסן וואַלד אַ קליין פייערל קען אַנציןדן! 6 און די צונג איז אַ פייער; אַן עוֹלם פון עוֹלם שטייט זי צווישן אונדזערע אַברים, איז די צונג, וואָס באַפלעקט דעם גאַנצן לייב, און צינדט אונטער דאָס גלגל הַנְיָתְנוּ, און ווערט אונטערגעצונדן פון גיהנום. 7 ווייל יעדער מין פון בהמות און עופות, פון שרצים און חיות פון דעם ים, ווערט געצאַמט און איז געצאַמט געוואָרן דורך דעם מענטשלעכן מין. 8 אָבער די צונג קען קיין בן אדם נישט צאַמען -- זי איז אַן אומרויאיק רָעָה, פול מיט סם-המות. 9 מיט איר בענטשן מיר ה', אלוקים הָאָב, און מיט איר שעלטן מיר בני אדם, וועלכע זענען באַשאַפן געוואָרן אין דעם געשטאַלט-אלוקים. 10 פון דעם זעלבן מויל קומט אַרויס בְּרָכָה און קלָה. מיינע אַחים במשיח, אַזוי דאָרף עס נישט זיין. 11 צי טויט דער קוואַל אַרויסשפרודלען פון דער זעלבער עפענונג מים מתוקים און מים מְרִים? 12 צי קען אַ פייגנבוים, מיינע אַחים במשיח, טראָגן איילבערטן, אָדער אַ וויינשטאַק פייגן? אויך קען אַ מְקוֹר מים מְלוּחִים נישט אַרויסגעבן קיין זיס וואסער. 13 ווער צווישן אייך איז הָאָט חכמה און בינה? זאָל ער ווייזן מיט זיין התנהגות הטובה זיינע גמילות חסדים אין עניוות פון חכמת. 14 אויב אָבער איר טראָגט ביטערע קנאה און שְנָאָה בְּלִבְבְּכֶם, טאָ רימט אייך נישט און זייט נישט פאַלש צום אָמת. 15 די דאָזיקע חכמה קומט נישט אַראָפּ פון אויבן, נייערט איז פון די עולם הזה, פון היצר הרע און שדים. 16 מחמת וואו עס איז קנאה און שְנָאָה, דאָרט איז תְּהוֹ וְבַהוֹ און כל מעשה רע. 17 די חכמה אָבער, וואָס איז פון אויבן, איז קודם-כָּל טְהוֹרָה, דאָן אוֹהֶבֶת שְׁלוֹם, דאָן איידעל, גרינג צום איבערבעטן, פול מיט רחמים און פְּרִי טוֹב, אָן משוא פנים, אָן צביעות. 18 און די פְּרִי הַצְּדָקָה ווערט געזייט אין שְׁלוֹם פון די, וואָס מאַכן שְׁלוֹם [זען

רומ' 5:1; ישעיה 53:5]. ד פּונוואַנען קומען מלחמות, און פּונוואַנען זענען
 קריגערייען ביי אייך? צי קומען זיי נישט פון אייערע תּאווּת [רומ' 7:18], וואָס
 פּירן מלחמה אין אייערע אַברים [זען קור"א 9:27; רומ' 8:13]? 2 איר גלוסט,
 און האָט נישט; איר הרגעט, און זענט מקנא, און קאַנט עס נישט דערגרייכן;
 איר קריגט זיך אַרום און האַלט מלחמה; איר האָט נישט צוליב דעם, וואָס
 איר, דאַווענענדיק, בעט נישט. 3 איר בעט יאָ, און באַקומט נישט, ווייל איר
 בעט שלעכט, כּדי איר זאָלט עס פאַרצערן אין אייערע תּאווּת. 4 איר
 נואפות! צי ווייסט איר נישט, אַז די שייכות מיט דער עולם הַזֶּה איז אַיבָה
 קעגן ה'! על-כּן, ווער סע וועט זיין אַן אוהב פון עולם הַזֶּה, מאַכט זיך פאַר
 אַן אויב פון ה'. 5 אַדער מיינט איר, אַז דער פּסוק זאָגט אומזיסט: מיט קנאה
 גלוסט דער רוח הקודש, וועלכן ער האָט געמאַכט רוען אין אונדז? 6 ער
 אַבער גיט מער חסד. איבערדעם זאָגט דער פּסוק: ה' ללצים הוא יליץ
 ולענוים יתן חן [זען משלי 3:34]. 7 אונטערטעניקט זשע זיך צו ה'; און
 שטעלט זיך אַקייגן השָׁטן, און ער וועט אַנטלויפן פון אייך. 8 גענענט צו ה',
 און ה' וועט גענענען צו אייך. רייניקט אייערע הענט, איר בעלי עבירה, און
 מאַכט טהור אייערע לְבָבוֹת, איר לֵב וְלֵב. 9 פּילט אייער עלנט, און קלאַגט,
 און וויינט; זאָל אייער געלעכטער פאַרקערט ווערן צו געוויין, און אייער
 שְׂמֵחָה צו טרויעריקייט. 10 דערנידעריקט אייך פאַר ה', און ער וועט אייך
 דערהייכן. 11 רעדט נישט לָשׁוֹן הָרַע איינער קעגן דעם אַנדערן, אַחים
 במשית. דער, וואָס רעדט קעגן אַן אַח במשית, אַדער מִשְׁפַּט זיין אַח במשית,
 רעדט קעגן דער תּוֹרָה, און מִשְׁפַּט די תּוֹרָה. היינט, אויב דו מִשְׁפַּטסט די
 תּוֹרָה, ביסטו נישט איינער, וואָס איז מקיים [זען דברים 27:26 "יקים"; זען
 ארטאדאקסיש יידיש אָמוּנָה, גלט' 2:9; מה"ש 21:20-25] די תּוֹרָה, נייערט
 שופט פון תּוֹרָה. 12 איינער נאָר איז דער מְחַקֵּק און שופט, דאָס איז דער,
 וועלכער איז בִּיכוֹלֵת צו ראַטעווען אין ישועת אלוקינו און אויך צו
 פאַרדאַרבן [זען מתי 23-21:7 אויף מִפְּקָרִים מאמינים שקר]; ווער אַבער
 ביסטו, וואָס טויסט מִשְׁפַּטן דיין חֵבֵר? 13 קומט דאָך, איר, וואָס זאָגט:
 היינט, אַדער מָחָר וועלן מיר גיין אין דער און דער שטעטל אַרײַן, און

פארברענגען דאָרט אַ יאָר, און האַנדלען, און פאַרדינען, 14 הַגִּם איר האַט
 דָעֵת נישט וואָס מָחַר וועט זיין. וואָס איז אייער לעבן? ווייל איר זענט אַ
 נעפל, וואָס דויערט אַ וויילע, און פאַרשווינדט דערנאָך. 15 אָנשטאָט דעם
 באַדאַרפט איר זאָגן: אַם-יִרְצָה-ה', אַז מיר וועלן לעבן, וועלן מיר דאָס,
 אָדער דאָס טאָן. 16 איצט אָבער רימט איר אייך אין אייערע באַרימערִיען;
 אַזאַ מִין גַאָוה איז רָעָה. 17 על-כֵּן, פאַר דעם, וואָס פאַרשטייט צו טאָן טוב,
 און טוט עס נישט, פאַר דעם איז עס חטא. הַ הוּי העשירים, וויינט און
 קלאָגט אויף אייערע צָרוֹת, וואָס קומען איבער אייך. 2 אייער רייכקייט איז
 פאַרפּוילט, און אייערע שטריימל זענען צעפרעסן פון מאָיל. 3 אייער זָהָב
 און זילבער איז פאַרזשאַווערט, און זייער זשאַווער וועט זיין אַן יְדוֹת קעגן
 אייך, און וועט פאַרצערן אייער פלייש ווי אַש. איר האָט צונויפגעזאַמלט
 אייער אוצר אין די אחרית הימים! 4 זע, דער שֶכֶר פון די פּוֹעֲלִים, וואָס
 האָבן געשניטן אייערע שְׂדוֹת, און וואָס איז פון אייך פאַרהאַלטן געוואָרן,
 שרייט אויס קערן איר; און די געשרייען פון די, וואָס האָבן געשניטן, זענען
 אַריין אין די אויערן פון ה' צבָאוֹת. 5 איר האָט געלעבט אין תענוגים אויף
 האַרץ, און געהאַט אייערע תענוגים; איר האָט פעט געמאַכט אייערע לְבָבוֹת
 ווי אין אַ יום פון שחיטה [זען ישעיה 53:7]. 6 איר האָט פאַרמשפט, איר
 האָט געטייט דעם צַדִּיק; ער טוט זיך נישט שטעלן קעגן אייך. 7 זייט
 דערפאר געדולדיק, אַחִים במשית, ביז דעם ביאת המשיח הָאָדוֹן [זען תהלים
 110:1; מלאכי 3:1, האדון אשר אתם מבקשים]. זע, דער אַקערער וואָרט
 אויף דער טייערער פרי האדמה, און איז געדולדיק מיט איר, ביז זי באַקומט
 דעם יורה און מלקוש. 8 זייט איר אויך געדולדיק, שטאַרקט אייערע לְבָבוֹת;
 מחמת דאָס ביאת המשיח הָאָדוֹן האָט גענעענט. 9 מורמלט נישט, אַחִים
 במשית, איינער קעגן דעם אַנדערן, כּדִּי איר זאָלט נישט געמשפט ווערן;
 הנה! שטייט דער שופט פאַר דער פֶּתַח. 10 נעמט אייך, אַחִים במשית, פאַר
 אַ בַּיִשפִּיל פון ליידן און יסורים די נביאים, וואָס האָבן גערעדט אין דעם
 נאָמען פון ה'. 11 הנה! מיר האַלטן פאַר מאַשֶׁרִים די, וואָס האָבן
 אויסגעהאַלטן. איר האָט געהערט פון דער סבלנות פון אַיוב, און איר האָט

געזען, וואָס ה' האָט צום סוף געטאָן, ווייל ה' איז פּוּל מיט רחמים און לייטזעליקייט [איוב 22-21:1]. 12 דער עיקר פון אַלץ אָבער, מיינע אַחים במשית, שווערט נישט, נישט ביים שמים, נישט ביי הארץ, אויך נישט ביי קיין שום אַנדער שבועה; נאָר זאָל אייער פֿון, זיין פֿון, און אייער לאַ, לאַ, פּדי איר זאָלט נישט פאַלן אונטער דעם משפט. 13 ליידיט עמיצער צווישן אייך? לאַז ער דאווענען [זען לוקס 4-11:1]. איז עמיצער פרייליך? לאַז ער זינגען ניגונים. 14 איז עמיצער חוֹלָה צווישן אייך? לאַז ער רופן די בַּיִת כְּנֶסֶת זְקֵנִים [זְקֵנֵי הַקְּהֵלָה, זען יעקב 2:2], און זאָלן זיי דאווענען [זען לוקס 4-11:1] פאַר אים, און אים בְּמִשְׁחָם מיט שָׁמֶן בשם ה'; 15 און די דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] פון [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה וועט ראַטעווען דעם הוֹלָה, און ה' וועט אים אויפריכטן; און אויב ער האָט באַגאַנגען עבירות [קור"א 32-27:11], יִסְלַח לוֹ. 16 על-פֿון, זייט מתוודה אייערע עבירות [התוודו על חַטָּאֵיכֶם] איש לפני רעהו, און זייט דאווענען [זען לוקס 4-11:1] איינער פאַר דעם אַנדערן, פּדי איר זאָלט געהיילט ווערן. די דאווענענדיק [זען לוקס 4-11:1] פון דעם צדיק האָט אַ גרויסע און שטאַרקע פעולה. 17 אַלְהֵוּ הַנְּבִיא איז געווען אַ מענטש גלייך צו אונדז, און ער האָט געדאוונט [זען לוקס 4-11:1] מיט פֿוֹנָה, אַז ס'זאָל נישט רעגענען; און סע האָט נישט גערעגנט אויף הָאָרֶץ 3 יאָר מיט 6 חֳדָשִׁים. 18 און ער האָט ווידער אַמאַל געדאוונט [זען לוקס 4-11:1], און דער שמים האָט געגעבן גֶשֶׁם, און הָאָרֶץ האָט אַרויסגעבראַכט איר פרוכט. 19 מיינע אַחים במשית, אויב עמיצער פון אייך ווערט פאַרבלאַנדזשען פון הַדָּרֶךְ הָאֵמֶת, און איינער קערט אַ חוֹטָא צו בעל תשובה, 20 זאָל ער וויסן, אַז דער, וואָס קערט חוֹטָא צו בעל תשובה, אַז ווער עס קערט אים פון טעות פון זיין דָּרֶךְ און פון סטִית דָּרֶךְ ה', וועט ער יושיע אַ נֶפֶש פון מוֹת, און וועט פאַרדעקן אַ סך עבירות.

כיפא א

אַ כִּיפָא, אַ שלִיח פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, צו די אויסדערוויילטע, די בחירים, צו די גלות גרים פון פּאַנטוּס, גַלְטִיָה, קַפְדוֹקִיָה, אַסִיָה קליין, און

בִּיתִינָה, 2 לויט דעם יִדְעָה מְקָדָם פון ה' אלוקים הָאָב, בְּקִדּוּשׁ הַרוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ, צו געהאַרכזאַמקייט און באַשפּריצונג ["יָזָה", זען ישעיה 52:15;
 שמות 24:8, שפּרענגונג] פון דעם דָם פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ: חן
 וְחֶסֶד ה' צו אייך און שְׁלוֹם ה' זאָלן זיך פיל פאַרמערן. 3 ברוך ה' האלוקים
 הָאָב פון אַדוֹנָנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, וועלכער האָט לויט זיין
 רַחֲמִים הרבים אונדז ווידערגעבוירן צו אַ תְּקוּהָה תְּחִיָּה [זען יוחנן 1:13], דורך
 דעם תַּחֲיִית-הַמֵּתִים פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ [זען קור"א 15:5], 4
 פאַר אַ יְרוּשָׁה וואָס איז אומפאַרדאַרבליך, אומבאַפּלעקט, וואָס ווערט נישט
 פאַרוועלקט, און וועלכע איז באַהאַלטן אין הימל פאַר אייערטוועגן; 5 איר,
 וואָס ווערט פון דער מאַכט פון ה' אַפּגעהיטן דורך בטחון פאַר ישועת
 אלוקינן, וואָס איז אַנגעברייט אַנטפּלעקט צו ווערן אין דער צייט פון קַץ
 הַיָּמִים. 6 מיט דעם זאָלט איר זיך פרייען אייך, הַגָּם איר זענט איצט אויף אַ
 קליינער וויילע, אויב נייטיק, טרויעריק געוואָרן דורך פאַרשידענע נסיונות, 7
 כּדִּי דער עכט באַווייז פון אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, וואָס איז
 פיל מער ווערט ווי זָהָב -- זָהָב וואָס פאַרגייט -- הַגָּם סע ווערט
 אויסגעפרוואוט דורך אַש, זאָל אייך זיין צום תְּהִלָּה און כְּבוֹד און תְּפִאָרֶת
 ביי דער הַתְּגַלּוּת פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ; 8 וועמען איר האָט נישט
 געזען און האָט דאָך ליב; און הַגָּם איר טויט אים איצט נישט זען, דאָך טויט
 איר אין אים גלויבן, און פרייען אייך זיך מיט אַ שְׂמֵחָה, וואָס איז
 אומאויסשפּרעכלעך און הערלעך; 9 באַקומענדיק דעם תְּכִלִּית פון אייער
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה, די ישועת אלוקינן פון אייערע נשמות. 10
 פּוֹנוּעֵגן דער דאָזיקער ישועת אלוקינן האָבן חוֹקֶר-וּדוֹרֵשׁ געווען די נְבִיאִים,
 וואָס האָבן נבואות געזאָגט [זען ישעיה 52:13-53:12; זכריה 12:11-13:6] וועגן
 דעם חן וְחֶסֶד ה', וואָס דאַרף קומען אויף אייך. 11 זיי האָבן געפאַרשט
 וואָסערע אויפן, אָדער וואָסער צייט [זען דניאל 9:24-27] דער רוּחַ פון מְשִׁיחַ
 [זען מה"ש 16:7], וואָס איז געווען אין זיי, האָט אַנגעוויזן, בשעת ער האָט
 פאַרויס געזאָגט פון די חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ [זען תהלים 21-22:1], און די כְּבוֹד
 [זען תהלים 22:22-31], וואָס וועלן קומען נאָך זיי. 12 צו זיי איז דאָס

אָנטפלעקט געוואָרן, אַז זיי האבן נישט געדינט זיך אַליין, נאָר איר ווען זיי
גערעדט פון די זאַכן וואָס זענען איצט אָנגעזאָגט געוואָרן דורך די מבשרים
[זען ישעיה 40:9, משיחיסט דרשנים, מגידים] פון די בשורת הגאולה פון ה'
דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, וואָס איז געשיקט געוואָרן פון הימל [זען מה"ש
2:1-39]; זאַכן, אין וועלכע מלאכים גאָרן אַריינצוקוקן. 13 על-פּוֹ, גורט אָן די
"גרייטקייט גארטל" פון אייער רוחניותדיק שכל, זייט ניכטער, און לייגט
אייער גאַנצע תּקוּה אױף דעם חֶסֶד, וואָס דאַרף פאַר אייך געבראַכט ווערן
ביי דער התגלות פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 14 ווי געהאַרכזאַמע
בנים, זאָלט איר נישט געשטאַלטן אָדער צופאַסן אייער לעבן לויט די תּאוות
פון די פריערדיק צייטן פון אייער פעלנדיק [ישועת אלוקינו] דַעַת [זען אפס'
4:17-18, זיין אַ נונקונפורמיסט וועגן תאוות]; 15 נאָר ווי דער [ה'], וועלכער
האַט אייך גערופּן, איז הייליק, אזוי זאָלט איר אַליין אויך ווערן הייליק אין
אַלע אייערע דרכים, 16 ווייל סע שטייט געשריבן אין תורה: קדושים תהיו כי
קדוש אני [ויקרא 11:44; 19:2]. 17 און אויב איר רופט אָן [אלוקים] הָאֵב,
וואָס טוט משפטן מיט לאַ משוא פנים, לויט לאיש כמעשהו [זען תהלים
(12) 62:13], זאָלט איר אַז גרים התהלך מיט יראת-הכבוד אין די צייט פון
אייער גלות. 18 ווייל איר ווייסט, אַז נישט מיט פאַרדאַרבלעכע זאַכן, מיט
זילבער אָדער זָהב, זענט איר אויסגעלייזט געוואָרן פון אייער דָרְך הַבָּל,
וואָס איז איבערגעגעבן פון אייערע אָבות [זען רומ' 5:12-19, חטא קדמון],
19 נייערט מיט דעם טייערן דָם פון רבי מלך המשיח, ווי פון אַ שֶׁה [זען
ישעיה 53:7; שמות 12:3], אָן אַ מום און אָן אַ פּלעק. 20 ער, וואָס איז געווען
פאַרויסבאַשטימט איידער דער הַיּוֹסֵד תּבֵּל, נאָר איז אָנטפלעקט געוואָרן
ביים דעם אַחֲרִית הַיָּמִים פאַר אייערטוועגן, 21 וואָס גלויבן דורך אים אין ה',
וואָס האָט אים מחיה-מתים געווען, און האָט אים געגעבן כְּבוֹד, אַזוי, אַז
אייער אָמונה און תּקוּה זאָל זיין אין ה'. 22 און האָבנדיק געלייטערט אייערע
נפשות אין דער געהאַרכזאַמקייט צו דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת מיט
דער פּועל-יוצא פון אַהֲבָה שֶׁל אַהֲוָה אָן זְבִיעוֹת, אַזוי זאָלט איר ערנסט ליב
האַבן איינער דעם אַנדערן פון האַרצן; 23 ווי ווידערגעבוירענע, נישט פון קיין

פארדארבלעכער זאָמען, נייערט פון אומפארדארבלעכער, דורך דעם דָבֵר ה' לעבעדיק און בלייבנדיק, ווייל: 24 כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה. יבש חציר נבל ציץ, 25 ודבר אלוקינו יקום לעולם [ישעיה 40:6-8]. און דאָס דאָזיקע איז דאָס דָבֵר ה' פון דער בשורת הגאולה, וואָס איז אייך אָנגעזאָגט געוואָרן. בַּ על-פּן, טוט אָפּ פון זיך יעדע רשעות, און יעדע פאלשקייט, און צביעות, און קנאה, און יעדע לשון הרע, 2 ווי ניי-געבוירענע עופעלעך, באַגערט די נישט-געפעלשטע גייסטיקע חָלָב, כדי איר זאָלט אויפּוואַקסן דורך דער זעלביקער צו ישועת אלוקינו, 3 אויב איר האָט טועם געווען, אַז הָאָדוֹן איז טוֹב [זען תהלים (8) 34:9]. 4 גענעענט צו אים, ווי צו אַן אָבֶן חֲתָה, וואָס איז פאַרוואַרפֿן פון בני אדם, ביי ה' אָבער אויסדערוויילט און טייער, 5 און ווי לעבעדיקע שטיינער זאָלט איר אַליין אויפגעבויט ווערן צו אַ גייסטיק בַּיִת, צו זיין אַ פְּהִינָת קִדְשׁ, כדי מַקְרִיב צו זיין גייסטיקע קֶרְבָּנוֹת, וואָס זענען באַוויליקט צו ה' דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. 6 מחמת סע שטייט אין פּסוק: הנני יסד בציון אַן אָבֶן פְּנָה, אַן אויסדערוויילטן, אַ קאָסטבאַרן; און דער, וואָס גלויבט אין אים, וועט נישט ווערן צו שאַנדן [ישעיה 28:16]. 7 על-פּן, פאַר אייך, וואָס גלויבן, איז ער טייער, פאַר די אפיקורוס אָבער: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה [תהלים 118:22], 8 און אבן נגף וצור מכשול [ישעיה 8:14]. זיי שטרויכלען, ווייל זיי גלויבן נישט אין דעם דָבֵר ה', וואָס צו דעם זענען זיי אויך באַשטימט געוואָרן. 9 איר אָבער זענט אַן אויסדערוויילטער דור, אַ מלוכה פון פְּהִינָם, אַן אומה קדוש, אַן עס-סגולה, כדי באַקאַנט צו מאַכן די מידות פון אים, וואָס האָט אייך אַרויסגערופֿן פון חֲשֵׁךְ צו זיין וואונדערלעך אור; 10 איר, וואָס זענט אַמאָל נישט געווען קיין עס, אָבער איצט זענט איר עס אלוקים; אַמאָל זענט איר געווען אַן רחמים, אָבער איצט האָט איר מקבל געווען רחמים [הושע 2:23]. 11 באַליבטע, איך בעט אייך ווי גֵרִים און תּוֹשְׁבִים, זיך צוריקצוהאַלטן פון פליישלעכע תּאוֹת, וואָס קריגן קעגן אייער נשמה. 12 פירט אייך אויף רעכט צווישן די גוים, כדי, ווען זיי רעדן קעגן אייך ווי רשעים, זאָלן זיי דורך אייערע מעשים-טובים, וואָס זיי זעען, זאָגן ברוך ה' אין דעם יום פְּקֻדָּה. 13

זייט אונטערטעניק אונטער יעדער מענטשלעכער פאַרארדענונג לְמַעַן
 הָאָדוֹן, סײ דעם מֶלֶךְ, ווי הָרֹאשׁ; 14 אָדער די פּראָקוראַטאָרן, וואָס זענען
 פֿון אים געשיקט געוואָרן צו שטראַפֿן פּאַרברעכער, און צו לויבן די, וועלכע
 טוען הַטוֹב. 15 ווייל אַזוי איז דער רָצוֹן ה', אַז מיט אייער טאָן גוטס זאָלט
 איר ברענגען צום שווייגן דאָס אומוויסן פֿון נאַרישע מענטשן; 16 אַלס בני
 חורין [זען הא לחמא עניא, הַגְדָּה], און נישט נוצנדיק אייער פּרייהייט ווי אַ
 צודעק פֿאַר שלעכטס, נאָר ווי עבדים פֿון ה'. 17 גיט אלעמען אָפּ כָּבוֹד.
 הָאָט ליב די משיחיסט אַגְדָּה. הָאָט מורא פֿאַר ה'. גיט אָפּ כָּבוֹד דעם מֶלֶךְ.
 18 איר עבדים, זייט אונטערטעניק צו אייערע אדונים מיט יעדער
 פּאַרכטיקייט; נישט בלויז צו די גוטע און איידעלע, נאָר אויך צו די "שרי
 מסים" [זען שמות 1:11]. 19 ווייל דאָס דאָזיקע איז בְּרֶפֶת חֶסֶד, ווען צוליב
 דעם וויסיקייט לִגְבִי ה', מען דערטראַגט צער, ליינדנדיק יסורים אומיושרדיק.
 20 מחמת וואָסער כָּבוֹד איז עס, אויב איר פּאַרזינדיקט זיך, און ווערט
 געשלאָגן דערפֿאַר, און איר זענט געדולדיק? נאָר אויב איר טוט גוטס, און
 ליידיט, און דאָך זענט געדולדיק, איז עס בְּרֶפֶת חֶסֶד ביי ה'. 21 וואָרעם צו
 דעם זענט איר באַרויפֿן געוואָרן; ווייל רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט אויך געליטן
 פֿאַר אייערטוועגן, און געלאָזן אייך אַ בַּיִשְׁפִּיל, כּדִּי איר זאָלט גיין בְּעִקְבוֹת
 מְשִׁיחַ; 22 וועלכער איז געווען בְּלִי חֶטָּא [זען ישעיה 7:14]; וְלֹא מְרָמֵר בְּפִי
 [זען ישעיה 53:9]; 23 וועלכער, ווערנדיק געזידלט, הָאָט ער נישט
 צוריקגעזידלט; ליינדנדיק, הָאָט ער נישט געסטראַשעט; נאָר זיך
 איבערגעגעבן צו דעם שופט צדק; 24 וועלכער הָאָט אליין אַוועקגעטראַגן
 חֶטָּאֵינוּ אין זיין בְּשָׁר [שמות 12:8; ישעיה 53:7; תהלים 16:9] אויף דעם בוים
 [זען שמ"ב 15-18:9; זכריה 12:10; ישעיה 53:5; תהלים 22:17], כּדִּי מִיר,
 אַפּשטאַרבנדיק וואָס שייך הַחֶטָּא [זען רומ' 8:13], זאָלן לעבן צו צדקות;
 וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ [ישעיה 53:5]; 25 וואָרעם איר זענט געווען ווי
 פֿאַרבלאַנדזשעטע שאַף [זען ישעיה 53:6], נאָר איצט הָאָט איר זיך
 אומגעקערט אין תשובה צום רוֹעֵה [יחז' 16-34:1] און משגיח [איוב 10:12]
 פֿון אייערע נשמות [זען ישעיה 53:9-5]. גַּ אויף דעם זעלבן שטייגער, איר

נָשִׁים, זייט אונטערטעניק צו אייערע אייגענע בעלים, כּדי, אַפּילו אויב
 אייניקע געהאַרכן נישט דאָס דָבָר ה', זאָלן זיי געוואונען ווערן אָן אַ דָבָר
 דורך דער אויפפירונג פון זייערע נָשִׁים, 2 ווען זיי וועלן זען אייער
 צניעותדיקע און פּרומע אויפפירונג. 3 זאָל אייער צירונג זיין נישט דאָס
 אויסערלעכע באַשיינונג פון פּלעכטן די האָר, און פון טראָגן צירונג פון זָהב,
 אָדער מיט אָנקליידן טייערע מלבושים, 4 נייערט זאָל דאָס זיין דער אָדס
 פְּנִימִי פון דעם לֵב און דער אומפאַרדאַרבלעכער צירונג פון אָן עניוּתדיקן
 און שטילן גייסט, וואָס איז זער טייער פאַר ה'. 5 וואָרעם אַזוי אַ האָבן זיך
 אויך אַמאָל געצירט די נָשִׁים הַקְדוּשׁוֹת, וועלכע האָבן געהאַפּט אין ה', און
 זענען געווען אונטערטעניק צו זייערע אייגענע בעלים, 6 ווי שָׁרָה האָט
 געהאַרכט אַבְרָהָם אבינו, און האָט אים אָנגערופֿן אָדְנִי [בראשית 18:12, זען
 דודס אדני משיח בן דוד, אדון כל הארץ, זען תהלים 110:1; מלאכי 3:1;
 דניאל 7:13-14, אדון כל הארץ בַּר אֱנֹשׁ מְשִׁיחַ וְיָהּ יְהִיב שְׁלֹטָן וַיִּקָּר וּמַלְכוּ
 וְכָל עַמְמֵיָא אַמְיָא וְלִשְׁנַיָא לֵה יִפְלָחוּן שְׁלֹטְנָה שְׁלֹטָן עַלְמֵ דִי-לָא יַעֲדָה
 וּמַלְכוּתָהּ דִי-לָא תִתְחַבֵּל]. און איר זענט געוואָרן שרהס בנות, אויב איר טוט
 רעכט, און שרעקט זיך נישט אָפּ פון קיין שום פחד. 7 אויך אַזוי, איר בעלים,
 וואוינט מיט אייערע נָשִׁים מיט פאַרשטענדעניש, און גיט אָפּ כָּבוֹד דער
 אָשָׁה, ווי די כְּלֵי רָךְ, ווייל זיי זענען אויך מיט-יורשים אין דעם חֶסֶד הַחַיִּים,
 כּדי אַז אייערע דאָווענענדיק תּפִּילוֹת זאָלן נישט געשטערט ווערן. 8 און צום
 סוף, זייט אַלע פון איין מחשבה, האָט מיטלייד, האָט משיחיסט אָגָדָה אהבת
 אחים, זייט בארמהערציק, עניוּתדיק. 9 פאַרגעלט נישט קיין רָעָה פאַר רָעָה,
 אָדער לעסטערונג פאַר לעסטערונג, נייערט פאַרקערט, בענטשט; ווייל צו
 דעם זענט איר באַרוּפֿן געוואָרן, כּדי איר זאָלט ירשענען אַ בְּרָכָה. 10 וואָרעם
 האַיש הַחֶפֶץ חַיִּים אַהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, יִנְצַר לְשׁוֹנוֹ מֵרָע, וּשְׁפָתָיו מִדָּבָר
 מֵרָמָה. 11 יָסוּר מֵרָע וַיַּעֲשֶׂה טוֹב, יִבְקֹשׁ שְׁלוֹם וַיִּרְדֹּפֶהוּ, 12 כִּי עֵינֵי ה'
 אַל-צִדִּיקִים, וְאֶזְנָיו אַל-שׁוֹעֲתָם; וּפְנֵי ה' בְּעֵשִׂי רָע [תהלים 17-13:34]. 13 און
 ווער איז דער, וואָס וועט אייך טאָן שאַדן, ווען איר וועט אייפערן פאַר דעם
 גוטן? 14 און אויב אַפּילו איר זאָלט ליידן צוליב צדקת ה', אַשְׁרִיכֶם. און
 פאַר זייער מורא זאָלט איר זיך נישט פאַרכטן, נישט זאָלט איר זיך

דערשרעקן; 15 האדון רבי מלך המשיח אָבער זאָלט איר הייליקן אין אייערע
 לָבָבוֹת; זייט גרייט תָּמִיד צו געבן אָן ענטפער צו יעדן איינעם, וועלכער
 פרעגט אייך וועגן דער סבה פון דער תְּקוּהָה, וואָס איז אין אייך, דאָך מיט
 עניוּתדיקייט און מיט יראה שמים; 16 האָט אַ גוט געוויסן, כּדִּי אין וואָס
 מען רעדט אָפּ פון אייך, זאָלן צושאַנד ווערן די, וואָס באַליידיקן אייער גוטע
 פּירונג פון לעבן אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. 17 וואָרעם עס איז בעסער, אויב דאָס
 איז רצון ה', צו ליידן פאַר טאָן גוטס, ווי פאַר טאָן רע. 18 ווייל אַפּילו רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז איין מאָל מֵת לְכַפֵּרֶת חַטָּאִים, דער צָדִיק פאַר די רשעים,
 כּדִּי ער זאָל אונדז ברענגען צו ה'; און ער איז געטייט געוואָרן אין דעם
 פלייש, אָבער געמאַכט געוואָרן לעבעדיק אין דעם רוּחַ. 19 אין וועלכן ער
 [ער, דאָס הייסט, דבר ה' משיח אין רוּחַ אין הטפה פון נְחֹן, זען תהלים
 107:20; יוחנן 1:14; משלי 30:4; 8:30; תהלים 33:6; שמ"א 3:7] האָט אויך
 געגאַנגען און האָט אויסגערופן צו די רוחות [זען כיפא א 3:22] אין
 געפענקעניש, 20 וואָס זענען אַמאָל געווען ווידערשפעניק, ווען סבלנות פון
 ה' האָט געוואָרט אין די טעג פון נְחֹן, בשעת עס איז צוגערייט געוואָרן די
 תְּבֵה, אין וועלכער ווייניקע, דאָס הייסט 8 נפשות, זענען געראַטעוועט
 געוואָרן דורך דעם מַיִם. 21 פון וואָס אין אָן אַב-טפּוּס, די ארטאדאקסיש
 יידיש מקוה מים טבילה טוט אייך איצט אויך מציל זיין [זען מרק' 16:16],
 נישט דאָס אָפּטאָן דעם שמוץ פון דעם לייב, נאָר דאָס וויסיקייט פון
 הַתְּחִיבוֹת און אַפּעלירן פון אַ מַצְפּוֹן טְהוֹר לְגִבֵּי ה', דורך דעם תְּחִיַת-הַמֵּתִים
 פון רְבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע [זען רומ' 4-6:3, מקוה מים פון
 ארטאדאקסיש יידיש אָמוּנָה און תשובה ביז התחדשות חיים], 22 וועלכער
 איז ביי דער רעכטער האַנט פון ה' [זען תהלים 110:1], נאָכדעם ווי ער איז
 אַרויפגעגאַנגען אין שָׁמַיִם אַרְיִין; און מַלְאָכִים און רְשִׁיטוֹת און גְבוּרֹת זענען
 געמאַכט געוואָרן אים אונטערטעניק. ך דערפאר, ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 געליטן אין דעם פלייש, אַזוי זאָלט איר זיך אויך באַוואַפּענען מיט דעם
 זעלבן מחשבה; ווייל דער, וואָס האָט געליטן אין דעם גוף, האָט ענדיקן מיט
 חטא [גלט' 5:24; קור"א 9:27]; 2 כּדִּי נישט מער צו לעבן לויט די תאוות פון
 בני אדם, נאָר לויט דעם רצון ה' די נאָך איבערגעבליבענע צייט אינם גוף. 3

וואָרעם עס איז שוין גענוג, אַז אין דער פאַרגאַנגענער צייט, האָבן מיר האָט
 געטאַן דעם באַגער פון די אומות [נישט ארטאדאקסיש יידיש אַמונה], און
 האָט געלעבט אין דרכי זמה און תּאווות און שכרות און הוללות און נְשִׁי
 שְׁתִּיָּה און עבודה זרה. 4 איבערדעם וואונדערן זיי זיך, וואָס איר לויפט נישט
 מיט זיי [די אומות] אין דעם זעלבן שליים פון פאַרדאַרבנקייט, ווען זיי רעדן
 לָשׁוֹן-הָרַע פּוּנוּעֵגן אייך [און אייער ארטאדאקסיש יידיש אַמונה, הַדְרֵךְ ה',
 זען מה"ש 9:2; 19:25-29]; 5 זיי וועלן אָבער אָפּגעבן דין-וּחֶשְׁבוֹן דעם,
 וועלכער איז אָנגעברייט צו משפטן די חַיִּים און די מֵתִים. 6 ווייל צוליב דעם
 איז די בשורת הגאולה אָנגעזאָגט געוואָרן אַפִּילוּ צו די מֵתִים [זען תּסל"א
 4:13-18], כּדִּי זיי זאָלן געמשפט ווערן אין דעם פלייש ווי בני אדם, אָבער
 לעבן לויט ווי ה' אין דעם רוּחַ. 7 דער קץ אָבער פון אַלעם האָט גענעענט;
 זייט דערפאר פון צלילות דַעַת און כּפּוּשׁ היצר למען אייער דאַווענענדיק [זען
 לוקס 4-11:1]. 8 קודם כל זאָלט איר האָבן אַ שטאַרקע אַהֲבָה איינער פאַר
 דעם אַנדערן; ועל כל פּשָׁעִים תּכּסֶּה אַהֲבָה [זען משלי 10:12]. 9 זייט
 גאסטפריינטלעך מיט הכנסת אורחים איינער דעם אַנדערן אָן געמורמל; 10
 דינט איינער דעם אַנדערן, לויט דער מִתְּנָה, וואָס יעדער האָט באַקומען, ווי
 גוטע מְנַהֵל-מְשָׁק-בֵּית פון דעם פּילפאַכן חן וּחֶסֶד ה'. 11 אויב עמיצער טוט
 רעדן, זאָל ער רעדן ווי סע וואָלט געווען אַ נבואה פון ה'; אויב עמיצער טוט
 דינען, זאָל ער דינען ווי פון דעם חֶזֶק, וואָס ה' גיט, כּדִּי אין אַלצדינג זאָל ה'
 פאַרהערלעכט ווערן דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, לו הכבוד והעֶז
 לעולמי עולמים. אמן. 12 חברים, גלייך ווי סע וואָלט אייך געטראָפּן עפעס אַ
 פרעמדע זאַך, וואונדערט אייך נישט בּנוֹגֵע דעם פּייעריקן נסיון וואָס קומט
 אויף אייך, כּדִּי אייך צו פּרוּאוּן ווי א נסיון. 13 נייערט פרייט אייך, אויף
 וויפל איר האָט אַ חֶלֶק אין יסורים פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כּדִּי איר זאָלט אייך
 אויך פרייען ביי דער הַתְּגָלוֹת פון זיין כבוד מיט אַ גרויסער שְׂמֵחָה. 14 אויב
 איר ווערט געזידלט צוליב דעם נאָמען פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ [זען זכריה
 12:11-6; עזרא 3:8], איז וואויל אייך; ווייל דער גייסט פון כבוד און דער
 גייסט פון ה' רוּחַ אויף אייך. 15 נאָר זאָל קיינער פון אייך נישט ליידן ווי אַ

רוֹצֵחַ, אָדַעַר אַ גַּנֵּב, אָדַעַר אַ רָשָׁע, אָדַעַר ווי איינער וואָס איז מִתְעַרֵּב. 16 נאָר אויב איינער ליידט ווי אַ משיחיסט, זאָל ער זיך נישט שעמען, נאָר זאָל ער אין דעם דאָזיקן נאָמען פאַרהערלעכן ה'. 17 ווייל סע איז שוין צייט, אַז דאָס משפט זאָל זיך אָנהויבן פון בַּיִת ה'; און אויב פון אונדז קודם כל, וואָס וועט זיין דער סוף פון די, וואָס געהאָרן נישט די בשורת הגאולה פון ה'! 18 און אויב דער צדיק ווערט קוים געראַטעוועט, וואו וועט אַהינקומען דער רָשָׁע און חוטא? 19 על-כן, זאָלן אויך די, וועלכע ליידן יסורים לויט דעם רָצוֹן ה', איבערענטפערן זייערע נשמות צו אַ געטרייען יוֹצֵר, ווען זיי טוען גוטס. הַ עַל-כֵּן, די בַּיִת כְּנֶסֶת זְקֵנִים צווישן אייך בין איך מִזְהִיר, איך, וואָס בין אויך אַ זָקֵן און אַן עַד-רֵאִיָּה פון די יסורים פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, ווי אויך אַ טיילנעמער אין דער כבוד, וואָס וועט אַנטפלעקט ווערן: 2 איר האבן די עבודת קודש שרות פון רועה און משגיח רוחני; דעריבער, פיטערט די עֵדֶר ה' [ירמיהו 13:17] וואָס איז ביי אייך, געבנדיק השגחה איבער די שול, נישט דורך צוואַנג, נאָר אויס גוטן ווילן, ברצון ה'; און נישט צוליב שענדלעכן פאַרדינסט, נייערט מיט חֶשֶׁק [פון רועה טובה]; 3 אויך נישט ווי השתלטות פון רכוש רב, ווייל ה' יש לו נחלה; נייערט מאַכט אייך פאַר ביישפילן פון דער צאָן ה'. 4 און ווען דער שר הרועים וועט אַנטפלעקט ווערן, וועט איר מקבל זיין די עֵטְרֶת כבוד, וואָס פאַרוועלקט נישט. 5 פונקט אַזוי, איר [ישיבה] בחורים, זייט אונטערטעניק די צו די בַּיִת כְּנֶסֶת זְקֵנִים. זיך אַנקליידן מיט אַ קִפְּטוֹן פון עניוּתִידִיקייט צו דינען איינער דעם אַנדערן; וואָרעם ה' לְלַצִּים הוּא־זֵלִיץ וְלַעֲנוּיִם יִתֶּן-חֵן [משלי 3:34]. 6 על-כן, דערנידעריקט זיך אונטער דער מעכטיקער האַנט פון ה', כּדִּי עַר זאָל אייך דערהייבן אין דער געהעריקער צייט. 7 וואָרפט אַלע אייערע דאָגות אויף אים, ווייל ער זאָרגט פאַר אייך [זען תהלים (23) 55:22]. 8 זייט ניכטער, זייט וואַך, אייער שוּנאַ, הַשָּׁטוֹן, גייט אַרום ווי אַ ברומענדיקער אַרְיָה, זוכנדיק וועמען איינצושלינגען. 9 שטעלט זיך אים אַנטקייגן, פעסט אין אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אַמוּנָה, ווייל איר ווייסט, אַז די זעלבע יסורים [פון חבלי משיח] ווערן דערפילט אין אייערע אַחִים במשיח אין דער עולם הַזֶּה. 10 און דער אלוקי

כל חן וחסד, וועלכער האָט אייך באַרופֿן צו כבודו לעולמים אין רבי מלך
המשיח, וועט אייך אליין, נאָכדעם ווי איר האָט געליטן אַביסל, מאַכן
שלימותדיק, ויחזק און אייך באַפעסטיקן. 11 לו הכבוד והגבורה לעולמי
עולמים. אמן. 12 דורך סילוואַנוסן [סילא, זען מה"ש 41-27:15; 29-19:16;
17:4-18:5; תסל"א 1:1; תסל"ב 1:1; קור"ב 1:19], אונדזער געטרייען אָח
במשיח, ווי איך רעכן אים, האָב איך אייך בקיצור געשריבן, און מזהיר
געווען און יֵדות געזאָגט, אַז דאָס דאָזיקע איז דער חֶסֶד ה', החֶסֶד הָאֱמִתִּי,
אין וועלכן איר שטייט. 13 פון די משיח ברית חדשה קהלה אין בָּבֶל
[רומא], וואָס איז אויסדערוויילט אינאיינעם מיט אייך: דרישת שלום צו
אייך; און דרישת שלום פון מַרְקוֹס [זען מה"ש 12:12,25; קול' 4:10; פילמ'
1:24; טימ"ב 4:11; מרק' 1:1-16:20], בְּנֵי. 14 גריסט איינער דעם אַנדערן מיט
אַ קוש פון אַהֲבָה. שְׁלוֹם צו אייך אַלע, וואָס זענט אין רבי מלך המשיח.

כיפא ב

אַ שמעון כיפא, אַן עָבֶד און שליח פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, צו די,
וועלכע האָבן מקבל געווען די זעלביקע טייערע [ארטאדאקסיש יידיש]
אַמונה ווי מיר [שליחים], אין דער צדקות פון אלוקינא און גואַלנו רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע. 2 חֶסֶד ה' צו אייך און שְׁלוֹם ה' זאָל זיך פיל פאַרמערן
אין דער [אמונה ראַטעווען די נפש] יֵדַעַת פון ה' און פון יהושע/ישוע אַדוֹנָנוּ.
3 ווייל גבורת ה' פון אים האָט אונדז געשאַנקען אַלץ וואָס האָט אַ שייכות
צום חיים ה' און צו חֶסֶדוֹת, דורך דער [אמונה ראַטעווען די נפש] יֵדַעַת פון
אים וועלכער האָט אונדז באַרופֿן [מיט קריאה ה', זען כיפא א 2:9; 5:10]
דורך זיין אייגענער כבוד און גוטע מִידוֹת [צדקות, זען כיפא ב 1:5-7; 2:5,21;
3:13], 4 דורך וועלכע ה' האָט אונדז געשענקט זיינע טייערע און זייער גרויסע
הבטחות [זען כיפא ב 3:4,9,13], כּדִּי דוּרְךָ דִּי דאָזיקע הַבְּטָחוֹת זאָלט איר
ווערן [התחדשות] דבקות טיילנעמער אין דער חיים פון טבע הָאֱלֹקִי [זען
יוחנן 1:13; יוח"א 3:9], אַנטרוּנענדיק פון דער הַתְּאוּוּה הוּלִידָה פאַרדאַרבוּנג
פון די עולם הַזֶּה [זען כיפא א 1:14]. 5 און צוליב דעם דאָזיקער סיבה, גיט צו

פון אייער צד די גאַנצע פלייסיקייט, און צו אייער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, גיט הַמַּעֲלָה הַמּוֹסְרִית, און צו אייערע הַמַּעֲלָה הַמּוֹסְרִית, גיט דַּעַת [זען רומ' 16:19], 6 און אין אייער דַּעַת [זען רומ' 16:19], גיט כּבוֹשׁ הַיֵּצֵר, און צו אייער כּבוֹשׁ הַיֵּצֵר, גיט סְבֻלָּנוֹת, און צו אייער סְבֻלָּנוֹת, גיט חֲסִידוֹת, 7 און צו אייער חֲסִידוֹת, גיט משיחיסט אַחְוָה, און צו אייער משיחיסט אַחְוָה, גיט אַהֲבָה. 8 וואָרעם ווען די דאָזיקע זאָכן זענען פּאַראַן ביי אייך און פּאַרמערן זיך, מאַכן זיי אייך איר זאָלט נישט ווערן בְּטֹל, אויך נישט אומפרוכטפערדיק אין דער [אמונה ראַטעווען די נפש] דַּעַת פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 9 וואָרעם דעם, וועמען סע פעלן די דאָזיקע מידות טובות, איז בלינד, קורצזיכטיק, און האָט פּאַרגעסן די רייניקונג פון זיינע אלטע חטאים. 10 דערפּאַר, אחים במשיח, פלייסיקט זיך נאָך מער פעסט צו מאַכן אייער קריאה ה' (באַרופונג) און בחירה ה' (אויסדערוויילונג); וואָרעם אויב איר וועט דאָס טאָן, וועט איר קיינמאָל נישט שטרויכלען. 11 וואָרעם אַזוי וועט אייך רייכלעך געגעבן ווערן דער אַרײַנגאַנג אין דער מַלְכוּת עוֹלָמִים פון אַדוֹנֵנוּ און גוֹאֲלֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. 12 דערפּאַר וועל איך תָּמִיד זיין גרייט אייך צו דערמאָנען וועגן די דאָזיקע זאָכן, הַגָּם איר קענט זיי און זענט באַפעסטיקט אין דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אַמֶּת, וועלכער איז ביי אייך. 13 און איך האָלט עס פּאַר רעכט, כָּל-זִמָּן איך בין אין דעם דאָזיקן מִשְׁכָּן, אייך צו דערוועקן מיט אַ דערינערונג; 14 ווייל איך ווייס, אַז אין גיכן וועל איך אַפּלייגן מיין מִשְׁכָּן, ווי אויך אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ עס מיר קלאָר געמאכט. 15 און איך וועל מִיך פלייסיק באַמיען, אַז נאָך מיין יְצִיאָה זאָלט איר זיין בכּוֹח זיך צו דערמאָנען די דאָזיקע זאָכן. 16 וואָרעם מיר האָבן נישט נאָכגעפּאָלגט קיין אויסגעקליגלטע לעגענדעס [זען גולם, סנהדרין 65] ווען מיר האָבן אייך באַקאַנט געמאכט די גבורה פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ און זיין קומען [ביאַת הַמְּשִׁיחַ], נאָר מיר זענען געווען עֲדוֹת, וואָס האָבן געזען מיט די אייגענע אויגן משיחס כבוד. 17 וואָרעם ער האָט באַקומען פון ה' האַלוקים הָאֵב כְּבוֹד און הערלעכקייט, ווען אַזאַ בת קול איז אַראָפּגעקומען

צו משיח פון דער דערהויבענער הערלעכקייט : זה בני אהובי אשר בו חפצתי
 [דער זון פון דער אויבערשטער אין וועמען איך האב אַ וואוילגעפעלן, תהלים
 2:7; בראשית 22:2; ישעיה 42:1]. 18 און דאָס דאָזיקע בת קול האָבן מיר
 געהערט קומען פון הימל, בשעת מיר זענען געווען מיט משיח אויף הָהָר
 הקודש [זען מתי 9-17:1; מרק' 9:2-10; לוקס 9:28-36]. 19 און מיר האָבן
 דאָס דָבָר ה' פון נבואה נאָך זיכערער, און איר טוט רעכט, האַלטנדיק זיך
 דערצו, ווי צו אַ מנורה, וואָס שיינט אויף אַ טונקל אָרט, ביז דער טאָג
 ברעכט אַריין, און דער פּוֹכֵב [זען במדבר 24:17] וועט אויפגיין אין אייערע
 לְבָבוֹת; 20 וויסנדיק דאָס דאָזיקע קודם כל, אַז קיין נבואה פון די
 כְּתָבִי-הַקּוֹדֵשׁ קען נישט האבן קיין "מיין אייגענער" פריוואַטן פֿרוש [זען
 קור"א 2:13; משיח און אנשי אמת קען אויפגעפענען פֿרוש פון כְּתָבִי-הַקּוֹדֵשׁ,
 זען התג' 14-5:1; לוקס 24:45; כיפא ב 3:16]; 21 וואָרעם נבואה איז נישט פון
 דעם רָצוֹן פון לויטער בני אדם פעלנדיק דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ [זען טימ"ב 3:16
 כיפא ב 3:16]; נבואה איז פון הרוח הקודש טראָגנדיק נביאים וועלכע
 גערעדט פון ה' [זען טימ"ב 3:16]. בַּ עַס זענען אָבער אויך אויפגעשטאַנען
 נְבִיאֵי שֶׁקֶר צווישן הָעַם יִשְׂרָאֵל, ווי סע וועלן אויך זיין צווישן אייך מוֹרֵי
 שֶׁקֶר, וועלכע וועלן בשתיקה אַרײַנפירן פאַרדאַרבלעכע כתות [כופרים
 בעיקרים פעלנדיק ארטאדאקסיש יידיש אמונה], און וועלן אַפילו
 פאַרלייקענען רבונו של עולם, וואָס האָט זיי אָפגעקויפט, און וועלן ברענגען
 אויף זיך אַ גיכע חוֹרָבָן. 2 און אַ סך וועלן נאָכגיין נאָך זייערע תועבות, און
 צוליב זיי וועט דער ארטאדאקסיש יידיש דָרָךְ הָאָמֶת געלעסטערט ווערן. 3
 און אין גיריקייט וועלן זיי מיט באַטריגערישע רייד מאַכן מִסְחָר מיט אייך;
 דאָס משפט אויף זיי פון לאַנג אָן זוימט זיך נישט און זייער חוֹרָבָן דרימלט
 נישט. 4 וואָרעם אויב ה' האָט נישט געשווינט די מלאַכים החוטאים, נאָר האָט
 זיי אַרײַנגעוואָרפן אין גיהנום, און אפגעהיטן אין מערות אפלות פאַר דעם
 יום הדין; 5 און ה' האָט נישט געשווינט די עולם הַזֶּה פון אַלט, נאָר האָט
 מְצִיל געווען נַחַן מיט 7 אַנדערע, נוחן אַ מַגִיד הַצְּדָקָה, ווען ה' האָט געבראַכט
 אַ מְבֹל אויף דער עולם הַזֶּה פון די רשעים [זען כיפא א 3:20]; 6 און אויב ה'
 האָט איבערגעקערט די שטעט פון סדום און עמֹרָה אין אַש, האָט ער זיי

פאַרמשפט חרוב צו ווערן, און האָט זיי געמאַכט פאַר אַ ביישפּיל פאַר יענע, וואָס וועלן לעבן רשעותדיק; 7 און אויב ה' האָט מציל געווען דעם צדיק לויט, וואָס איז געווען שווער געפלאַגט דורך דעם פאַרשייטן לעבן פון די רשעים 8 -- ווייל לויט, דער צדיק, ווען ער האָט געוואוינט צווישן זיי, האָט זיך יום יום געקוועלט זיין נפש ישרה, ווען ער האָט געזען און געהערט זייערע מעשים רעים -- 9 דאָן ה' ווייסט וויאָזוי מציל צו זיין די פרומע פון אַ נסיון, און צו האַלטן צו באַשטראַפונג די רשעים ביז דעם יום-הדין, 10 און בַּפֿרט די, וועלכע גייען נאָך שמוציקע תאוות פון דעם פלייש און פאַראַכטן כָּל סְמִכוֹת [זען מתי 18:28]. עזות פנימער, פרעכע, זיי צימערן נישט צו לעסטערן שְׁרָרוֹת, 11 בשעת מלאַכים, הַגָּם גרעסער אין כח און גבורה, ברענגען נישט קעגן זיי קיין לעסטערנדיקן משפט לְפָנֵי ה'. 12 זיי אָבער, ווי אומפאַרשטאַנדיקע חיות, בטבע געבוירן דערצו, כדי לְהַלְכֵד וּלְהַשְׁמֵד, לעסטערן דאָס, וואָס זיי פאַרשטייען נישט, זיי וועלן אומקומען אין זייער פאַרדאַרבנקייט, 13 ליידנדיק דער שְׂכָר פון אומגערעכטיקייט. זיי האַלטן עס פאַר אַ תַּעֲנוּג צו פרעסן דורכן טאָג, זענען פלעקן און פעלערן, און הויליען אין זייערע שקרים, בשעת זיי מאַכן סעודות מיט אייך. 14 זיי האָבן אויגן, וואָס זענען פול מיט נאַופים, און וואָס קענען זיך נישט צוריקהאַלטן פון הַחֲטָא; זיי פאַרפֿישופן נשמות פעלנדיק יציבות; זיי האָבן אַ לֵב אויסגעאיבט צו געלטגייציקייט; זענען קינדער פון אַ קללה. 15 ווייל זיי האָבן פאַרלאָזן דעם דָּרֶךְ-הַיָּשָׁר, זענען זיי פאַרבלאַנדזשעט געוואָרן, און זענען געגאַנגען דעם דָּרֶךְ פון בַּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר, וואָס האָט ליב געהאַט דעם שְׂכָר הַרְשָׁע; 16 ער איז אָבער געשטראַפט געוואָרן פאַר זיין אייגענער עֲבִירָה : אַ שטום אייזל האָט גערעדט מיט אַ קול אָדָם, און האָט פאַרמיטן דעם שגֵּעוֹן פון דעם נביא [במדבר 22:28]. 17 דאָס זענען בַּאֲרוֹת אָן מִים, און נעפלען געטריבן פון אַ שטורעם; פאַר זיי איז אָנגעגרייט געוואָרן די שטאַק-חֶשֶׁךְ. 18 וואָרעם ווען זיי רעדן אַרויס גרויסע אויפגעשוואַלענע רייד פון הֶבֶל, פאַרפֿישופן זיי דורך גלוסטטיקייטן און די תַּאוֹת בְּשָׂרִים יענע, וואָס זענען גראַד אַנטרוגען פון די, וועלכע לעבן אין טעות. 19 בשעת זיי

זענען זיי מבטיח פרייהייט, זענען זיי אליין קנעכט פון פארדארבנקייט;
וואָרעם פון וועמען אַ בן אדם ווערט בייגעקומען, פון דעם ווערט ער אויך
געבראַכט אין עבֶדוּת. 20 וואָרעם אויב נאָכדעם, ווי זיי זענען אַנטרונען פון
די טומאות פון דער עולם הָזֶה דורך דער דַעַת פון אַדוֹנֵנוּ און גוּאָלְנוּ רַבִּי
מלך הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע, ווערן זיי ווידער אַמאָל פאַרוויקלט אין די דאָזיקע
און בייגעקומען, איז זייער סוף ערגער ווי דער אָנהויב. 21 וואָרעם סע וואָלט
געווען בעסער פאַר זיי נישט צו האָבן האָט דַעַת דעם דָרְךְ צָדֵק [זען דניאל
9:24], איידער, נאָכן דערקענען, זיך אומצוקערן פון המצוה הקדושה, וואָס
איז איבערגעגעבן געוואָרן צו זיי. 22 סע האָט געטראָפן מיט זיי לויט דעם
אַמְתָּן מִשַׁל : הכלב שב על-קאו, און דער חזיר, וואָס האָט זיך געוואָשן,
ווידער צו וואָלגערן זיך אין דער בלאָטע [זען משלי 26:11]. ג דאָס איז שוין
דער 2טער אגרת [הקודש, זען כיפא א 14:5-1:1], אָהוּבִי, וואָס איך שרייב צו
אייד; און אין ביידע פון זיי איך דערוועק דורך אַ תזכורת אייער לויטערן
פארשטאַנד; 2 כּדי איר זאָלט געדענקען די דברי תורה, וואָס זענען פריער
גערעדט געוואָרן דורך די נביאים הקדושים, און דאָס מצוה פון [רבי מלך
המשיח] האָדוֹן וְהַגּוֹאֵל דורך אייערע שלחים. 3 קודם כל, זאָלט איר האבן
דַעַת פון דאָס דאָזיקע, אַז אין די אחרית הימים וועלן קומען לְצִים מיט
זייער ליצנות, וואָס גייען נאָך זייערע אייגענע תאוות, 4 און וועלן זאָגן : וואו
איז די הבטחה פון זיין קומען [בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ]? וואָרעם זינט די אָבות [זען
מה"ש 3:13] זענען אַנטשלאָפן געוואָרן, איז אַלץ געבליבן ווי ביים אָנהייב אָן
פון ששת-ימי-בראשית. 5 וואָרעם בכיוון פאַרגעסן זיי דאָס דאָזיקע, אַז די
הימלען זענען געווען פון פאַרצייטן, און אַן ערד, וואָס האָט זיך דורך דעם
דָבָר ה' געפורעמט פון דעם מַיִם און דורך דעם מַיִם; 6 וואָס דורך זיי איז די
תֵּבֵל, וואָס איז דעמאָלט געווען, איז אונטערגעגאַנגען אין אַ מַיִם פון מבול. 7
די הימלען אָבער, וואָס זענען איצט, און די ערד, זענען דורך דעם זעלבן
דָבָר ה' אויפגעהיט געוואָרן פאַר דעם אַש, וואָס איז באַהאַלטן געוואָרן
אויף דעם יוֹם-הַדִּין און דער פאַרדאַרבוּנג פון די רשעים. 8 פאַרגעסט אָבער
נישט דאָס איינע, אָהוּבִי, אַז איין יוֹם איז ביי ה' ווי 1,000 יאָר, און 1,000 יאָר

ווי איין יום [תהלים 90:4]. 9 ה' זוימט זיך נישט מיט זיין הבטחה, ווי עטלעכע רעכענען פארזאמונג; נייערט איז געדולדיק קעגן אייך, ווייל ער וויל נישט, אַז עמיצער זאָל פאַרלוירן ווערן, נייערט, אַז אַלע זאָלן קומען צו תשובה. 10 אָבער דער יום ה' וועט קומען ווי אַ גנב; און וועלן די הימלען פאַרגיין מיט אַ גרויס רעש, און די יסודות וועלן זיך צעשמעלצן פון היץ, און די ערד און די מעשים, וואָס זענען אויף איר, וועלן פאַרברענט ווערן. 11 היות ווי אַלע די דאָזיקע זאָכן וועלן אַזוי אויפגעלייזט ווערן, וואָסערע מינים מענטשן דאַרפט איר זיין אין אַ לעבן פון קדושה און חסידות, 12 ווען איר דערוואַרט און באַגערט שטאַרק דאָס קומען פון דער יום ה', וואָס דורך אים וועלן אויפגעלייזט ווערן די הימלען אין אַש, און די יסודות צעשמאָלצן ווערן אין ברענענדיקער היץ? 13 מיר אָבער וואַרטן, לויט זיין הבטחה, אויף שמים חדשים און אויף האַרץ חַדְשָה, וואו סע וואוינט צָדִק [זען דניאל 9:24; ישעיה 65:17]. 14 על-פּן, אַהוּבִי, היות איר דערוואַרט די דאָזיקע זאָכן, זאָלט איר זיך פלייסן געפונען ווערן אין שלום אָן אַ פּלעק און אָן אַ מום פאַר אים [זען שמות 12:5; ויקרא 22:20; ישעיה 53:7,9]. 15 און רעכנט די געדולדיקייט פון אַדוֹנָנוּ ווי ישועת אלוקינן, אַזוויי אויך אונדזער באַליבטער אַח במשיח רב שָאוּל [זען מה"ש 9:1; זען רומ', קור"א, קור"ב, גלט', אפס', פיל', קול', תסל"א, תסל"ב, טימ"א, טימ"ב, טיט', פילמ'] האָט אייך געשריבן, לויט דער חכמה, וואָס איז אים געגעבן געוואָרן, 16 ווי אויך אין אלע זיינע אגרת [הקודש], ווען ער רעדט אין זיי פוננעגן די דאָזיקע זאָכן. פאַראַן אין זיי עטלעכע זאָכן וואָס זענען שווער צו פאַרשטיין, וואָס די נבערים און נישט יציבים פאַרדרייען, ווי זיי טוען אויך די איבריגע כתבי הקדש, צו זייער אייגענער פאַרדאַרבונג. 17 איר אָבער, אַהוּבִי, וויסנדיק דאָס פון פריער, זאָלט זיך אָפהיטן, טאַמער וועט איר, ווען איר ווערט אַוועקגעטראָגן מיט דעם טעות פון די רשעים, פאַלן פון אייער אייגענער יציבות. 18 נייערט וואַקסט אין דעם חֶסֶד און דער [אמונה ראטעווען די נפש] דַעַת פון אַדוֹנָנוּ און גוֹאֲלָנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ. לו הכבוד גם עכשו גם ליום עולם. אַמֵּן.

יוח"א

א דאָס, וואָס איז געווען פון אַנהייב אָן, וואָס מיר [משיחם שליחים, זען מה"ש 1:21-26] האָבן געהערט, וואָס מיר האָבן געזען מיט אונדזערע אויגן, וואָס מיר האָבן באַטראַכט און אונדזערע הענט האָבן באַרירט, פוננוועגן דעם מימרא [מימרא דיה', דָּבָר ה'] פון חיים -- 2 און דאָס חיים איז אַנטפלעקט געוואָרן, און מיר האָבן געזען, און זאָגן עדות, און זאָגן אייך אָן דאָס חיי העולָמִים, וואָס איז געווען ביי דעם אלוקים האָב, און איז צו אונדז אַנטפלעקט געוואָרן -- 3 וואָס מיר האָבן געזען און געהערט, דאָס זאָגן מיר אייך אָן, כדי איר אויך זאָלט האָבן חברותאשאַפט מיט אונדז [משיחם שליחים, זען מה"ש 1:21-26], און אונדזער חברותאשאַפט איז [דְּבָקוֹת] מיט דעם אלוקים האָב און מיט זיין זון פון דער אויבערשטער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע; 4 און דאָס שרייבן מיר, כדי אונדזער שְׂמֻחָה זאָל ווערן פּוֹל. 5 און דאָס דאָזיקע איז שמעתנו [זען "שמעתנו" ישעיה 53:1], וואָס מיר האָבן געהערט פון אים און זאָגן אייך אָן, אַז ה' איז אור, און קיין שום חֲשֵׁךְ איז אין אים בְּכֻלָּל נישטאָ. 6 אויב מיר זאָגן, אַז מיר האָבן חברותאשאַפט מיט אים, און גייען אין דער חֲשֵׁךְ, זאָגן מיר ליגן, און גייען נישט אין דער דָּרֶךְ אָמֶת [ארטאדאקסיש יידיש אָמֶת ה']. 7 אויב אָבער מיר גייען אין דעם אור, ווי ער איז אין דעם אור, האָבן מיר חברותאשאַפט איינער מיט דעם אַנדערן, און דאָס קרבן כַּפָּרָה בלוט פון יהושע/ישוע דעם זון פון דער אויבערשטער מְטַהֵר אונדז פון כל חַטָּא. 8 אויב מיר זאָגן, אַז מיר האָבן נישט קיין חטא, באַטריגן מיר זיך אַליין, און דער אָמֶת ה' איז נישט אין אונדז. 9 אויב מיר זענען זיך מִתְנוּדָה אויף אונדזערע עֲבֵרוֹת, איז ער נֶאָמֵן און צָדִיק לְסִלְחָ לָנוּ עַל חַטָּאֵינוּ וּלְטַהֵר אונדז פון כל עוֹלָה [זען משלי 28:13]. 10 אויב מיר זאָגן, אַז מיר האָבן נישט געזינדיקט, מאַכן מיר אים פאַר אַ ליגנער, און דָּבָר ה' איז נישט אין אונדז. 11 קינדערלעך מיינע, דאָס שרייב איך אייך, כדי איר זאָלט נישט זינדיקן. און אויב עמיצער זינדיקט יאָ, האָבן מיר אַ מְלִיץ יוֹשֵׁר ביי דעם אלוקים האָב, רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, דעם צָדִיק [זען ישעיה

11:53]; 2 און ער איז די קרבן כַּפָּרָה פֿאַר אונדזערע עֲבֵרוֹת, און נישט נאָר
 פֿאַר אונדזערע אַליין, נאָר אויך פֿאַר דער כל עולם הַזֶּה [זען ויקרא 5:15;
 ישעיה 53:10]. 3 און דורך דעם ווייסן מיר, אַז מיר קענען אים, אויב מיר
 זענען שומר איבער זיינע [משיח] מצוות. 4 דער, וואָס זאָגט : איך קען אים,
 און איז נישט שומר איבער זיינע מצוות, איז אַ ליגנער, און דער אָמת ה' איז
 נישט אין אים. 5 ווער אָבער איז שומר איבער זיין דְבַר, אין אים איז באמת
 די אֱהָבַת ה' דערפילט געוואָרן. דורך דעם ווייסן מיר, אַז מיר זענען אין אים:
 6 דער, וואָס זאָגט, אַז ער בלייבט אין אים, דאָרף אויך אַליין לעבן אַזוויי
 ער [משיח] האָט געלעבט. 7 אַהויב, נישט קיין מצוה הַדְּשָׁה שרייב איך אייך,
 נאָר אַ מצוה יִשְׁנָה, וואָס איר האָט געהאַט פון אָנהייב אָן; דאָס מצוה הַיִּשְׁנָה
 איז דאָס דְבַר ה', וואָס איר האָט געהערט. 8 ווידער שרייב איך אייך אַ מצוה
 הַדְּשָׁה, וואָס איז אָמת אין אים און אין אייך; ווייל די חֲשֵׁךְ פֿאַרגייט, און
 דאָס אור הַאֲמִתִּי טוט שוין שיינען. 9 דער, וואָס זאָגט, ער איז אין דעם אור,
 און האָט פיינט זיין אַח במשית, איז נאָך אין דער חֲשֵׁךְ. 10 דער, וואָס האָט
 ליב זיין אַח במשית, בלייבט אין דעם אור, און קיין מכשול איז אין אים נישט
 פֿאַראַן. 11 דער אָבער, וואָס האָט פיינט זיין אַח במשית, איז אין דער חֲשֵׁךְ
 און גייט אין דער חֲשֵׁךְ, און ווייסט נישט וואוהין ער גייט, ווייל די חֲשֵׁךְ האָט
 אים פֿאַרבלענדט די אויגן. 12 איך שרייב צו אייך, קינדערלעך מיינע, ווייל
 אייערע עֲבֵרוֹת זענען אייך פֿאַרגעבן געוואָרן צוליב זיין נאָמען [זען זיין
 נאָמען, זכריה 12-11:6; עזרא 3:8]. 13 איך שרייב צו אייך, אבות, ווייל איר
 קענט אים, וואָס איז פון אָנהייב אָן. איך שרייב צו אייך, בחורים, ווייל איר
 האָט מנצח געווען דעם ביזן (השטן). איך האָב געשריבן צו אייך, ילָדִים,
 ווייל איר קענט דעם אלוקים האָב. 14 איך האָב געשריבן צו אייך, אבות,
 ווייל איר קענט אים, וואָס איז פון אָנהייב אָן. איך האָב געשריבן צו אייך,
 בחורים, ווייל איר זענט הַזְּקִים, און דאָס דְבַר ה' בלייבט אין אייך, און איר
 האָט מנצח געווען דעם ביזן (השטן). 15 האָט נישט ליב די עולם הַזֶּה, אויך
 נישט די זאַכן, וואָס זענען אין דער עולם הַזֶּה. אויב עמיצער האָט ליב די
 עולם הַזֶּה, איז די אֱהָבַת אלוקים האָב נישט אין אים. 16 ווייל אלץ, וואָס איז

אין דער עולם הָיָה, די תַּאוּוּה פֿון דעם פֿלייש, און די תַּאוּוּה פֿון די אויגן, און די "חשוב" גַּאוּוה פֿון "גדולים אין שול" לעבן, איז נישט פֿון דעם אלוקים הָאָב, נאָר פֿון דער עולם הָיָה. 17 און די עולם הָיָה פֿאַרגייט, און די תַּאוּוּה דערפֿון; ווער אָבער עס טוט דעם רָצוֹן ה', דער הָאָט אַ קיום לעולם. 18 יְלָדִים, עס איז די לעצטע שְׁעָה; און ווי איר הָאָט געהערט, אַז דער אַנטי-משיח קומט, אַזוי זענען איצט פֿאַראַן אַ סך אַנטי-משיח [זען יוח"א 4:1, אַ סך קעגנער פֿונם משיח, אַ סך מוֹרֵי שְׁקָר]. פֿון דעם ווייסן מיר, אַז ס'איז די לעצטע שְׁעָה. 19 זיי [זען יוח"א 4:1, "זיי" דאָ איז אַנטי-משיח, קעגנער פֿונם משיח, מוֹרֵי שְׁקָר] זענען אַרויסגעגאַנגען פֿון אונדז, נאָר זיי זענען נישט געווען פֿון אונדז. ווייל אויב זיי וואָלטן געווען פֿון אונדז, וואָלטן זיי פֿאַרבלייבן מיט אונדז; נאָר זיי זענען אַרויסגעגאַנגען [פֿון משיחיסט בֵּית כְּנֶסֶת, זען יוחנן 13:30], פֿדי זיי זאָלן ווערן אַנטפלעקט, אַז זיי אַלע זענען נישט פֿון אונדז [אַרטאדאקסיש יידיש חברותאשאַפֿט פֿון ישועת אלוקינו, זען יוח"א 4-1:1]. 20 און איר הָאָט [פֿון הרוח הקודש] הַמְּשִׁיחָה זאַלבונג פֿון הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, און איר האבן דַּעַת פֿון אַלע [איך שרייב]. 21 און איך האָב אייך געשריבן, נישט מחמת איר קענט נישט דעם [אַרטאדאקסיש יידיש] אַמַת, נאָר מחמת איר קענט דעם [אַרטאדאקסיש יידיש] אַמַת, און מחמת איר ווייסט אַז קיין שקר איז נישט פֿון דעם אַמַת. 22 ווער איז דער ליגנער, אויב נישט דער, וועלכער פֿאַרלייקנט [איז כּוֹפֵר בעיקר פֿון משיח], און פֿאַרלייקנט אַז יהושע/ישוע [זען זכריה 12-11:6]; עזרא 3:8] איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ? דער דאָזיקער איז דער אַנטי-משיח, וועלכער פֿאַרלייקנט דעם אלוקים הָאָב און דעם זון פֿון דער אויבערשטער. 23 כֹּל הַכּוֹפֵר אין דעם זון פֿון דער אויבערשטער, אויך האלוקים הָאָב אין לֹ [זען דניאל 7:13-14; ישעיה 7:14]; דער, וואָס איז מוֹדָה [מאכן הודאה] אין דעם זון פֿון דער אויבערשטער, הָאָט אויך דעם אלוקים הָאָב [זען דניאל 7:13-14; ישעיה 7:14]. 24 זאָל דאָס, וואָס איר הָאָט געהערט פֿון אָנהייב אָן, פֿאַרבלייבן אין אייך. אויב דאָס, וואָס איר הָאָט געהערט פֿון אָנהייב אָן, פֿאַרבלייבט אין אייך, וועט איר אויך פֿאַרבלייבן אין דעם זון פֿון דער

אויבערשטער און אין דעם אלוקים הָאָב. 25 און דאָס דאָזיקע איז די
 הבטחה, וועלכע ער האָט אונדז מבטיח געווען, דאָס תּײַ עולם. 26 דאָס
 האָב איך אייך געשריבן וועגן די, וואָס פאַרפירן אייך. 27 אָבער די [פון
 הרוח הקודש] המְשִׁיחָה זאַלבונג, וואָס איר האָט מקבל געווען פון אים [ה'],
 פאַרבלייבט אין אייך, און איר דאַרפט נישט, אַז עמיצער [פון מוֹרֵי שָׁקֶר, זען
 יוח"א 2:18] זאָל אייך לערנען; נייערט אַזוויי זיין [פון הרוח הקודש]
 המְשִׁיחָה זאַלבונג לערנט אייך פּונוועגן אַלעם, און איז וואָרהאַפטיק און
 נישט קיין שקר, און אַזוויי זי האָט אייך געלערנט, אַזוי זאָלט איר
 פאַרבלייבט אין אים [זען ירמיהו (34):31]. 28 און איצט, קינדערלעך,
 פאַרבלייבט אין אים, פּדי, ווען ער יתְגַלֶּה, זאָלן מיר האָבן בְּטָחוֹן, און נישט
 פאַרשעמט ווערן פאַר אים ביי זיין קומען [בִּיאַת המְשִׁיחַ]. 29 אויב איר
 ווייסט, אַז ער איז צָדִיק, זאָלט איר וויסן, אַז אויך יעדער איינער, וואָס טוט
 עוסק זיין אין צדקות איז געבוירן פון אים. ג זעט מיט וואָס פאַר אַ מין
 אָהֲבָה דער אלוקים הָאָב האָט אונדז מַזְכֶּה געווען, אַז מיר זאָלן גערופן
 ווערן יְלָדִים פון ה' [זען "זֶרַע" ישעיה 53:10]; און אַזוויינע זענען מיר טאַקע.
 פּונוועגן דער דאָזיקער סִיבָה קענט אונדז די עולם הַזֶּה נישט, ווייל די עולם
 הַזֶּה האָט אים נישט געקענט [זען יוחנן 18:38]. 2 אָהֲבֵי, איצט זענען מיר
 יְלָדִים פון ה' [זען "זֶרַע" ישעיה 53:10]; און עס איז נאָך נישט אַנטפלעקט
 געוואָרן וואָס מיר וועלן זיין. מיר ווייסן, אַז ווען ער יתְגַלֶּה, וועלן מיר זיין
 גלייך ווי ער; ווייל מיר וועלן אים זען אַזוויי ער איז. 3 און יעדער איינער,
 וועלכער האָט די דאָזיקע [אַרטאדאקסיש יידיש] תְּקוּהָה אויף אים, מְטִיחַ
 זיך אַליין, ווי ער [דער זון פון דער אויבערשטער] איז טְהוֹר [זען מתי 5:8]. 4
 יעדער איינער, וועלכער טוט זינדיקן, איז עובר די תּוֹרָה; און הַחֲטָאִים איז דאָס
 עובר זיין אויף דער תּוֹרָה. 5 און איר ווייסט, אַז יהושע/ישוע איז אַנטפלעקט
 געוואָרן, פּדי ער זאָל אַוועקצונעמען הַחֲטָאִינוּ [זען "נְשָׂא" ויקרא 16:22; ישעיה
 53:12]; און אין אים איז נישטאָ קיין חֲטָאִים [זען ישעיה 53:9]. 6 יעדער
 איינער, וועלכער פאַרבלייבט אין אים, זינדיקט נישט; ווער סע זינדיקט, דער
 האָט אים נישט געזען, און אים נישט געקענט. 7 קינדערלעך, לאַז אייך

קיינער נישט פאַרפירן; דער, וואָס טוט צָדֶק [זען דניאל 9:24], איז צָדִיק, ווי
 ער איז צָדִיק. 8 דער, וואָס באַגייט חָטָא, איז פון הַשָּׁטן; ווייל הַשָּׁטן
 זינדיקט פון אָנהייב אָן. צוליב דעם איז דער זון פון דער אויבערשטער
 אַנטפלעקט געוואָרן, כדי ער זאָל צעשטערן די מעשים פון הַשָּׁטן. 9 כָּל
 הַנּוֹלָד ה' [זען יוח"א 2:29; 4:7; 5:1,4] באַגייט נישט קיין חָטָא [זען תהלים
 119:3], ווייל זיין זַרַע [זַרַע ה', זען מרק' 4:20] פאַרבלייבט אין אים; און ער
 קען נישט זינדיקן ווייל ער איז געבוירן געוואָרן פון ה'. 10 אין דעם דאָזיקן
 ווערן אַנטפלעקט די ילָדִים פון ה' און די ילָדִים פון הַשָּׁטן: יעדער איינער,
 וועלכער טוט נישט עוסק זיין אין צדקות, איז נישט פון ה', און אויך דער,
 וואָס האָט נישט ליבט זיין אָח במשיח. 11 ווייל דאָס דאָזיקע איז שמעתנו
 [זען "שמעתנו", ישעיה 53:1], וועלכע איר האָט געהערט פון אָנהייב אָן: אַז
 מיר זאָלן ליב האַבן איינער דעם אַנדערן; 12 נישט ווי קין, וועלכער איז
 געווען פון דעם בייזן [הַשָּׁטן], און האָט געהרגעט זיין אָח [זען בראשית 4:8].
 און פאַרוואָס האָט ער אים געהרגעט? ווייל זיינע מעשים זענען געווען
 רָעִים, נאָר מַעֲשֵׂי אָחִיו זענען געווען מַעֲשֵׂי צָדֶק [זען דניאל 9:24]. 13
 וואונדערט אייך נישט, אַחִים במשיח, אויב די עולם הַזֶּה האָט אייך פיינט.
 14 מיר ווייסן, אַז מיר זענען אַריבערגעגאַנגען פון מָוֹת צוים חַיִּים, מחמת
 מיר האַבן ליב די אַחִים במשיח. דער, וואָס ליבט נישט, פאַרבלייבט אין
 מָוֹת. 15 יעדער איינער, וועלכער האָט פיינט זיין אָח במשיח, איז אַ רוֹצֵחַ;
 און איר ווייסט, אַז אַ רוֹצֵחַ האָט נישט קיין חֶלֶק אין חַיֵּי עוֹלָם [פון העולם
 הַבָּא]. 16 אין דעם דאָזיקן האַבן מיר דערקענט די אַהֲבָה: ווייל ער האָט
 אַנידערגעלייגט זיין נפש [זען "נפש" ישעיה 53:10] פאַר אונדזערטוועגן; און
 מיר זענען אויך מחויב אַנידערצולייגן אונדזער נפש פאַר די אַחִים במשיח.
 17 ווער אָבער סע האָט די גיטער פון דער עולם הַזֶּה, און זעט זיין אָח
 במשיח אין נויט, און פאַרשליסט זיין לֵב קעגן אים, וויאַזוי זשע פאַרבלייבן
 אַהֲבַת ה' אין אים? 18 קינדערלעך, לאַמיר נישט ליב האַבן אין דָבָר, אויך
 נישט מיט דער צונג, נאָר אין מעשים און אין [ארטאדאקסיש יידיש] אַמֶת.
 19 דורך דעם דאָזיקן וועלן מיר דערקענען, אַז מיר זענען פון דעם

[ארטאדאקסיש יידיש] אָמת, און וועלן לפני ה' פאַרזיכערן לְבַבְנוּ, 20 אַז אויב לְבַבְנוּ פאַרשולדיקט אונדז, איז ה' גרעסער ווי לְבַבְנוּ און ווייסט אַלץ. 21 אָהוּבִי, אויב לְבַבְנוּ פאַרמשפט אונדז נישט, האָבן מיר בטחון פאַר ה' [זען טימ"א 1:19]; 22 און וואָס מיר בעטן [דאווענענדיק], דאָס באַקומען מיר פון אים, ווייל מיר זענען שומר איבער זיינע מצוות און טוען דאָס, וואָס איז וואוילגעפעליק לפני ה'. 23 און דאָס איז זיינע מצוה, אַז מיר זאָלן גלויבן אין דעם נאָמען [זען זכריה 12-11:6; עזרא 3:8] פון זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער] רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, און ליב האָבן איינער דעם אַנדערן, ווי ער האָט אונדז געבאָטן אַ מצווה. 24 און דער וואָס איז שומר איבער זיינע מצוות, טוט פאַרבלייבן אין אים, און ער אין אים. און אין דעם דאָזיקן דערקענען מיר, אַז ער פאַרבלייבט אין אונדז, דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וועלכן ער האָט אונדז געגעבן. ד אָהוּבִי, גלויבט נישט יעדן גייסט [זען מל"א 22:21], נאָר פרובירט אויס די גייסטער, צי זיי זענען פון ה'; ווייל אַ סך נבִּיאִי שְׂקָר זענען אַרויסגעגאַנגען אין דער עולם הַזֶּה אַריין. 2 אין דעם דאָזיקן דערקענט איר דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון ה': יעדער גייסט, וואָס איז מודה, אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ איז געקומען אין דעם פלייש [זען ישעיה 7:14; זכריה 12-11:6; עזרא 3:8], איז פון ה'; 3 און יעדער גייסט, וואָס איז נישט מודה אין יהושע/ישוע, איז נישט פון ה'. און דאָס איז דער גייסט פון דעם אַנטי-משיח, וואָס איר האָט געהערט, אַז ער קומט; און איצט איז ער שוין אין דער עולם הַזֶּה. 4 איר זענט פון ה', קינדערלעך מיינע, און איר האָט זיי בייגעקומען; ווייל דער [ה'], וואָס איז אין אייך, איז גרעסער ווי דער [הַשָּׁטָן], וועלכער איז אין דער עולם הַזֶּה. 5 זיי [זען יוח"א 2:9] זענען פון דער עולם הַזֶּה; דערפאַר רעדן זיי פון דער עולם הַזֶּה, און די עולם הַזֶּה הערט זיי. 6 מיר [זען יוח"א 4-1:1] זענען פון ה'; דער, וואָס קען ה', הערט אונדז [זען יוח"א 4-1:1]; דער, וואָס איז נישט פון ה', הערט אונדז [זען יוח"א 4-1:1] נישט. אין דעם דאָזיקן דערקענען מיר דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת און דעם גייסט פון טעות. 7 אָהוּבִי, לאָמיר ליב האָבן איינער דעם אַנדערן; ווייל אָהֲבָה איז פון ה', און יעדער איינער, וועלכער האָט ליב,

איז געבוירן געוואָרן פון ה', און קען ה'. 8 דער, וואָס האָט נישט ליב, קען נישט ה'; ווייל ה' איז אַהֲבָה. 9 אין דעם דאָזיקן איז די אַהֲבָה פון ה' אַנטפלעקט געוואָרן צו אונדז: אַז ה' האָט געשיקט זיין בן-יחיד אין דער עולם הַזֶּה אַרײַן, פּדי מיר זאָלן דורך אים האָבן חיים [זען יוחנן 3:16]. 10 אין דעם דאָזיקן באַשטייט די אַהֲבָה : נישט אַז מיר האָבן ליב געהאַט ה', נאָר אַז ה' האָט אונדז ליב געהאַט, און האָט געשיקט זיין זון פון דער אויבערשטער אַלס אַ קרבן פֿפֿרה [זען ישעיה 53:10] פֿאַר אונדזערע עבירות. 11 אַהֲבָה, אויב ה' האָט אונדז אַזוי ליב געהאַט, זענען מיר אויך מחויב ליב צו האָבן איינער דעם אַנדערן. 12 קיינער האָט קיינמאַל נישט געזען ה'; אויב מיר האָבן ליב איינער דעם אַנדערן, פֿאַרבלייבט ה' אין אונדז, און זיין אַהֲבָה ווערט שלימותדיק אין אונדז. 13 אין דעם דאָזיקן ווייסן מיר, אַז מיר בלייבן אין ה', און ה' אין אונדז, ווייל ער האָט אונדז געגעבן פון זיין רוּחַ הקוֹדֶשׁ. 14 און מיר האָבן געזען און זאָגן עידות, אַז דער אלוקים האָב האָט געשיקט דעם זון פון דער אויבערשטער צו זיין דער גואַל העוֹלָם [זען יוח"א 4:1-1]; רות 4:7]. 15 דער, וואָס וועט מוֹדה זיין, אַז יהושע/ישוע [זען זכריה 12:11-6]; עזרא 3:8] איז דער זון פון דער אויבערשטער, ה' פֿאַרבלייבט אין אים, און ער אין ה'. 16 און מיר האָבן דערקענט און געגלויבט אין דער אַהֲבָה, וואָס ה' האָט פֿאַר אונדז. ה' איז אַהֲבָה. און דער, וואָס בלייבט אין דער אַהֲבָה, פֿאַרבלייבט אין ה'; און ה' פֿאַרבלייט אין אים. 17 אין דעם דאָזיקן איז די אַהֲבָה אין אונדז געמאַכט געוואָרן שלימותדיק, פּדי מיר זאָלן האָבן בִּטְחוֹן אין דעם יום-הַדִּין; ווייל ווי ער [רבי מלך המשיח] איז, אַזוי זענען מיר אין דער עולם הַזֶּה. 18 עס איז נישטאָ קיין פֿחד אין דער אַהֲבָה; נאָר שלימותדיקע אַהֲבָה טרייבט אַרויס דעם פֿחד; ווייל פֿחד האָט צו טאָן מיט עונש; און דער, וועלכער האָט פֿחד, איז נישט געוואָרן שלימותדיק אין דער אַהֲבָה. 19 מיר האָבן ליב, מחמת ער האָט אונדז קוֹדֶם ליב געהאַט. 20 אויב עמיצער זאָגט : איך האָב ליב ה', און האָט פיינט זיין אַח במשיח, איז ער אַ ליגנען; וואָרעם דער, וואָס האָט נישט ליב זיין אַח במשיח, וועמען ער האָט געזען, קען נישט ליב האָבן ה', וועמען ער האָט נישט געזען. 21 און די

דאָזיקע מַצָּוָה האָבן מיר פון אים, אַז דער, וואָס האָט ליב ה', זאָל אויך ליב
 האָבן זיין אַח במשיח. הַ יעדער איינער, וועלכער גלייבט, אַז יהושע/ישוע איז
 דער רַבִּי מלך המָּשִׁיחַ, איז געבוירן געוואָרן פון ה'; און יעדער איינער
 וועלכער האָט ליב אלוקים האָבן האָט אויך ליב דעם, וואָס איז פון אים
 געבוירן געוואָרן. 2 אין דעם דאָזיקן דערקענען מיר, אַז מיר האָבן ליב די
 ילָדִים פון ה': ווען מיר האָבן ליב ה' און זענען מקיים זיינע מצוות. 3 וואָרעם
 דאָס איז די אַהֲבָה צו ה': אַז מיר זאָלט זיין שומר מצוות; און זיינע מצוות
 זענען נישט שווער. 4 ווייל אַלץ, וואָס איז געבוירן געוואָרן פון ה', איז מנִצְחַת
 די עולם הַזֶּה; און דאָס דאָזיקע איז דער נצחון, וואָס האָט מנִצְחַת די עולם
 הַזֶּה: אונדזער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה. 5 און ווער איז דער, וועלכער
 איז מנִצְחַת די עולם הַזֶּה, אויב נישט דער, וואָס גלויבט, אַז יהושע/ישוע איז
 דער זון פון דער אויבערשטער? 6 דאָס איז דער, וועלכער איז געקומען דורך
 מִים און דָם, רַבִּי מלך המָּשִׁיחַ יהושע/ישוע; נישט מיט דעם מִים אַליין, נאָר
 מיט דעם מִים און מיט דעם דָם [זען יוח"א 2:2; 4:2; 1:7]. 7 און סע איז דער
 רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, וואָס זאָגט יְעוּזוֹת, ווייל דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ איז דער אָמֶת. 8 ווייל
 עס זענען 3, וועלכע זאָגן יְעוּזוֹת: דער רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, און דאָס מִים, און דאָס
 דָם [יוח' 19:34]; און די 3 זענען אחד. 9 אויב מיר זענען מקבל דאָס יְעוּזוֹת
 פון בני אדם, איז דאָס יְעוּזוֹת פון ה' גרעסער; ווייל דאָס דאָזיקע איז דאָס
 יְעוּזוֹת-זאָגן פון ה', אַז ער האָט יְעוּזוֹת געזאָגט פוננועגן זיין זון פון דער
 אויבערשטער. 10 דער, וואָס גלויבט אין דעם זון פון דער אויבערשטער,
 האָט דאָס יְעוּזוֹת אין זיך אַליין; דער, וואָס גלויבט נישט ה', האָט אים
 געמאַכט פאַר אַ ליגנען, ווייל ער האָט נישט געגלויבט אין דעם יְעוּזוֹת, וואָס
 ה' האָט יְעוּזוֹת-געזאָגט פוננועגן זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער]. 11
 און דאָס דאָזיקע איז דאָס יְעוּזוֹת: אַז ה' האָט אונדז געגעבן חיי עולם, און
 דאָס דאָזיקע חיים [חיי עולם] איז אין זיין זון [זון פון דער אויבערשטער];
 דער, וואָס האָט דעם זון [דעם זון פון דער אויבערשטער], האָט דאָס חיים
 [חיי עולם]; 12 דער, וואָס האָט נישט דעם זון פון דער אויבערשטער, האָט
 נישט דאָס חיים [חיי עולם]. 13 די דאָזיקע האָבן איך געשריבן, כדי איר

זאָלט ווייסן, אַז איר האָט חיי עולם; איר, וועלכע גלויבט אין דעם נאָמען
 [זען זכריה 12:11-12; עזרא 3:8] פון דעם זון פון דער אויבערשטער. 14 און
 דאָס איז דער בטחון, וואָס מיר האָבן צו אים: אַז אויב מיר בעטן
 דאָווענענדיק עפעס לויט זיין רצון, הערט ער אונדז. 15 און אויב מיר ווייסן,
 אַז ער הערט אונדז, וועגן וואָס מיר בעטן, ווייסן מיר, אַז מיר האָבן די
 בַּקְשׁוֹת, וועלכע מיר האָבן געבעטן פון אים. 16 אויב עמיצער זעט זיין אַח
 במשיח זינדיקן אַ חטא, וואָס איז נישט צום מוֹת, זאָל ער בעטן פאַר
 זיינעטוועגן, און ה' וועט אים געבן חיים פאַר די, וועלכע זינדיקן נישט צום
 מוֹת. עס איז פאַראַן אַ זינד, וואָס איז צום מוֹת; נישט פאַר יענער זאָג איך, אַז
 ער זאָל בעטן. 17 יעדע עוולה איז א חטא; און עס איז פאַראַן אַ זינד נישט
 צום מוֹת. 18 מיר ווייסן, אַז יעדער איינער וועלכער איז געבוירן געוואָרן פון
 ה', זינדיקט נישט; נאָר דער, וואָס איז געבוירן געוואָרן פון ה', היט זיך אָפּ,
 און הַשְׁטָן רירט אים נישט אָן. 19 מיר ווייסן, אַז מיר זענען פון ה', און די
 גאַנצע וועלט ליגט אין דער מאַכט פון הַשְׁטָן. 20 און מיר ווייסן, אַז דער זון
 פון דער אויבערשטער איז געקומען, און האָט אונדז געגעבן בִּינָה, אַז מיר
 זאָלן קענען אים, וואָס איז הָאֱמֶת; און מיר זענען אין אים, וואָס איז
 הָאֱמֶת, אין זיין זון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. דער דאָזיקער איז דער
 אלוקים הָאֱמֶת, און דאָס חיי עולם. 21 קינדערלעך, היט אייך פון אַלְלִילִים.

יוח"ב

אַ דער זָקן [זען שמות 3:16] צו הגבירה הבחירה און אירע ילָדִים, וועלכע איך
 האָב באמת ליב; און נישט בלויז איך אליין, נאָר אויך אַלע, וואָס האָבן
 דערקענט דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת; 2 צוליב דעם אָמת, וואָס
 פאַרבלייבט אין אונדז, און וועט זיין מיט אונדז לעולם: 3 חָסֵד ה', רחמים ה',
 און שְׁלוֹם ה' זאָלן זיין מיט אונדז פון אלוקים האב, און פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דעם [זון פון דער אויבערשטער] זון פון אלוקים הָאֱב, אין
 [ארטאדאקסיש יידיש] אָמת און אין [ארטאדאקסיש יידיש] אַהֲבָת. 4 איך
 האָב שמחה הגדולה, אַז איך האָב געפונען אייניקע פון דינע ילָדִים אין דעם

הליכה בדרך אמת, לויט ווי מיר האָבן מקבל געווען אַ מצוה פון אלוקים האָב. 5 און איצט בעט איך דין, הגבירה, נישט ווי איך וואָלט דיר געשריבן אַ מצוה חדשה, נייערט דאָס, וואָס מיר האָבן געהאַט פון אָנהייב אָן, אַז מיר זאָלן ליב האָבן איינער דעם אַנדערן. 6 און דאָס דאָזיקע איז [ארטאדאקסיש יידיש] אַהבה, אַז מיר זאָלן לעבן לויט זיינע מצוות. דאָס דאָזיקע איז די מצוה, ווי איר האָט געהערט פון אָנהייב אָן, אַז איר זאָלט גיין דעם הליכה בדרך דערין. 7 ווייל אַ סך פאַרפירערס זענען אַרויסגעגאַנגען אין דער עולם הַזֶּה אַריין, וועלכע זענען נישט מודה, אַז רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז געקומען אין דעם פלייש [זען ישעיה 7:14]. דאָס איז דער פאַרפירער און דער אנטי-משיח. 8 זיין שומר איבער זיך אליין, כדי איר זאָלט נישט פאַרלירן דאָס, אויף וואָס מיר האָבן זיך געמיט, נאָר אַז איר נעמט אַפּ אַ פולן שִׁכָּר. 9 יעדער איינער, וועלכער איז עובר און פאַרבלייבט נישט אין דער תּוֹרַת-הַמְּשִׁיחַ, האָט נישט ה'; ווער סע פאַרבלייבט אין דער תּוֹרַת-הַמְּשִׁיחַ, דער דאָזיקער האָט סיי אלוקים האָב און סיי [דעם זון פון דער אויבערשטער] דאס אלוקים הַבֵּן. 10 אויב עמיצער קומט צו אייך און ברענגט נישט די דאָזיקע [ארטאדאקסיש יידיש] תּוֹרָה, זאָלט איר אים נישט אויפנעמען אין אייער שטיבל, און אים נישט אָפּגעבן קיין שָׁלוֹם; 11 וואָרעם ווער עס גיט אים אַפּ שָׁלוֹם, דער האָט אַ חֶלֶק אין זיינע מַעֲשִׂים רָעִים. 12 האָבנדיק אַ סך צו שרייבן צו אייך, האָב איך עס אָבער נישט געוואָלט טאָן מיט קלף און טינט; נאָר איך האָף צו קומען צו אייך, און צו רעדן פֿנים-אַל-פֿנים, כדי אונדזער שְׂמִיחָה זאָל זיין פול. 13 די ילָדִים פון דיין אַחוֹת הַבְּחִירָה זאָגן דיר שָׁלוֹם-עֲלֵיכֶם.

יוח"ג

אַ דער זָקן צו גָיוֹס, דעם באַליבטן, וועמען איך האָב באַמֶּת ליב. 2 חברים, איך בין דאווענען [זען לוקס 4-11:1], אַז דו זאָלסט אין אַלצדינג מַצְלִיחַ זיין און זיין געזונט, אַזוויי דיין נשמה טוט מַצְלִיחַ זיין. 3 מחמת איך האָב מיך זייער געפרייט, ווען סע זענען געקומען אַחים במשיח און האָבן יְעוּדוֹת

געזאָגט אויף דיין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמַת, אַזוויי דו לעבסט אין דעם אָמַת. 4 קיין גרעסערע שְׁמִחָה ווי די דאָזיקע האָב איך נישט, צו הערן פון מיינע קינדערלעך, אַז זיי לעבן אין דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמַת. 5
 חברים, דו טויסט אַ געטרייע ארבעט מיט דעם, וואָס דו טויסט פאַר די אַחים במשיח, און בְּכָל־פַּאָר פּרעמדע, 6 וואָס זאָגן יְעֻדוֹת אויף דיין אֶהְיֶה פאַר דער משיח ברית חדשה קהִלָּה. דו וועסט טאָן רעכט, זיי וויטער צו שיקן אויף זייער נסיעה, ווי עס איז ראוי פאַר ה'. 7 מחמת פון זיין נאָמען וועגן זענען זיי אַרויסגעגאַנגען, און האָבן גאַרנישט גענומען פון די שייגען. 8
 מיר דאַרפן דערפאַר מקבל זיין אַזווינע, פּדי מיר זאָלן זיין מיטאַרבעטער פאַר דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמַת. 9 איך האָב עפעס געשריבן צו דער משיח ברית חדשה קהִלָּה; דיאָטרעפעס אָבער, וואָס האָט ליב צו זיין אַ ראש צווישן זיי, נעמט אונדז נישט אויף. 10 על-כן, אויב איך וועל קומען, וועל איך דערמאָנען זיינע מעשים, וואָס ער טוט, ווען ער רייסט אונדז אַראָפּ מיט לְשׁוֹן הָרֶע. און ווי דאָס וואָלט נישט געווען גענוג, נעמט ער אויך נישט אויף די אַחים במשיח, און יענע, וואָס ווילן עס טאָן, טוט ער פאַרווערן און זיי אַרויסוואַרפן פון דער משיח ברית חדשה קהִלָּה. 11 חברים, טו נישט נאָך דאָס שלעכטע, נייערט דאָס גוטע. דער, וואָס טוט גוטס, איז פון ה'; דער, וואָס טוט רַע, האָט נישט געזען ה'. 12 דְּמִטְרִיֹּס האָט דאָס יְעֻדוֹת פון אַלעמען, און פון דעם [ארטאדאקסיש יידיש] אָמַת אַליין; און אויך מיר זאָגן יְעֻדוֹת, און דו ווייסט, אַז אונדזער יְעֻדוֹת איז אָמַת. 13 איך האָב געהאַט אַ סך זאַכן דיר צו שרייבן, נאָר איך וויל זיי נישט שרייבן מיט טינט און פעדער; 14 איך האָף אָבער באַלד דיך צו זען, און מיר וועלן רעדן פֿנים-אַל-פֿנים. 15 שְׁלוֹם-עליכם. די חברים גריסן דיך. גריס די חברים ביים נאָמען.

יהודה

אַ יהודה, אַן עָבֵד פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע, און אַן אַח יַעֲקֹב [זען מתי 13:55; מה"ש 1:14; 12:17; 15:13-21; 21:21; גלט' 2:12; מה"ש 15:24];

גלט' 2:9-10; יוחנן 7:5; קור"א 9:7; 7:5-15], צו די וואָס זענען באַרוּפֿן, באַליבטע אין ה' דעם אלוקים האָב, און שמורים פֿאַר רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 2 רחמים ה' צו אייך און שלום ה' און אַהבה ה' זאָלן זיין געמערט. 3 טייער חברים, בשעת איך האָב מיר פירגענומען מיט גאַנצער פלייסיקייט אייך צו שרייבן פון אונדזער געמיינזאַמער ישועת [אלוקינו], האָב איך עס געהאַלטן פֿאַר נייטיק אייך צו שרייבן און אייך דערמאָנען, אַז איר זאָלט נאָבֿק פֿאַר דער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, וואָס איז איין מאָל פֿאַר אַלעמאָל איבערגעענטפערט געוואָרן צו די קדושים [מסֿרת הזקנים פון עדת בני ישראל פון דֶרֶך ה' פון ארטאדאקסיש יידיש אָמונה, זען מה"ש 21:20-25]. 4 מחמת סע האָבן זיך צו אייך אַריינגעשאַרט עטלעכע מענשטן, וואָס זענען פון לאַנג פֿאַרויס פֿאַרשריבן געוואָרן צו דעם דאָזיקן משפט פֿסק: רשעים, וואָס פֿאַרבייטן דעם חֶסֶד פון אלוקינו אין פֿאַרשייטקייט, און פֿאַרלייקענען אונדזער איינציקן מושל און אָדון, רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. 5 איצט וויל איך אייך אָבער דערמאָנען, הַגִּם איר ווייסט אַלצדינג שוין פון פריער, אַז ה', ווען ער האָט מַציל געווען הָעָם פון דעם אַרְץ מִצְרַיִם, האָט ער דאָן פֿאַרטיליקט די, וואָס האָבן נישט געגלויבט. 6 און מִלְאָכִים, וואָס האָבן נישט געהיט זייער אייגענע מִמְשָׁלָה, נייערט האָבן פֿאַרלאָזט זייער אייגן וואוינאָרט, האָט ער געהאַלטן אונטער חֶשֶׁךְ אין אייביקע קייטן פֿאַר דעם משפט פון דעם גרויסן יום. 7 ווי סדום און עמורה און די שטעט אַרום זיי, וואָס האָבן אויף אַן ענלעכן אופן ווי די דאָזיקע זיך איבערגעגעבן צו זנות און זענען געגאַנגען נאָך פרעמדן פלייש [זען בראשית 19:4-9; ויקרא 18:22; 20:13; רומ' 1:24-27; קור"א 6:9-10], זענען אַרויסגעשטעלט געוואָרן ווי אַ ביישפּיל, ווען זיי ליידן שטראַף פון אַש עוֹלָם. 8 אויף אַן ענלעכן אופן זענען אויך די דאָזיקע בַּעֲלֵי-חַלּוּמוֹת מִטְּמֵא דָאָס פלייש, און זענען מִבְּטַל הערשאַפטן און לעסטערן שְׁרָרוֹת. 9 דער שר-הַמְּלָאָךְ מִיְכָאֵל אָבער, ווען ער האָט זיך געקריגט מיט הַשָּׁטָן, און זיך מִתּוֹפֵךְ געווען פּוֹנוּעֵגן דעם גּוֹפָה פון מֹשֶׁה [רבינו], האָט ער זיך נישט דערוועגט אַרויסצוברענגען קעגן אים אַ לעסטערנדיקן משפט, נייערט האָט

געזאָגט: יִגְעַר ה' בְּךָ. 10 די דאָזיקע אָבער לעסטערן דאָס, וואָס זיי קענען
נישט, און וואָס זיי פאַרשטייען בְּטֵבַע ווי נאַרישע בַּהֲמוֹת, מיט דעם
פאַרדאָרפן זיי זיך. 11 וויי איז צו זיי! מחמת זיי זענען געגאַנגען אין דעם דָּרֶךְ
קִינְעוּ, און זענען געלאָפן פאַרשייט צוליב געצאָלטס אין דעם טָעוֹת
בְּלַעֲמֵן, און זענען אומגעקומען אין דער ווידערשפעניקייט פון קוֹרְחוֹ. 12
דאָס זענען די, וואָס זענען פאַרבאָרגענע פעלזן אויף אייערע סעודות
הַאֲהָבָה, ווען זיי עסן מיט אייך, וואָס פיטערן זיך אַליין אָן יראת-הַכּוֹד;
וואָלקנס אָן מים, אַרומגעטריבן פון ווינטן; הַאֲרַבְסִי-בַּיַמֶּעַר אָן פִּירוֹת, 2
מאָל געשטאַרבֶּענע, אויסגעריסענע מיט די וואָרצלען; 13 ווילדע
יַם-כוֹוֹאֲלִיעֵס, וואָס שוימען אויס זייער אייגענע חֲרָפָה; וואַנדערנדיקע
שטערן, פאַר וועמען די שטאַק-חֲשֵׁךְ איז אויפבאַוואַרט געוואָרן לעולם. 14
און אויף די דאָזיקע האָט אויך חֲנוּך, דער 7טער פון אָדָם, נבִּיאֹת געזאָגט,
אַזוי צו זאָגן: הנה, ה' בָּא בַּרְבּוֹת קְדוּשָׁיו, 15 אויסצופירן אַ מִשְׁפָּט איבער
אַלע, און צו באַשטראַפן אַלע רשעים פּוֹנוּעֵגן אַלע זייערע מַעֲשִׂים פון
רשעות, וואָס זיי האָבן רשעותדיק געטאָן, און פּוֹנוּעֵגן אַלע האַרטע רייד,
וואָס חוֹטְאִים רשעים האָבן גערעדט קעגן אים. 16 דאָס זענען מורמלערס,
וואָס באַקלאָגן זיך, וואָס גייען נאָך זייערע תּאוֹת, און זייער מויל רעדט
אויפגעבלאָזענע רייד, און זענען נוֹשָׂא-פָּנִים פון געווינס וועגן. 17 איר אָבער,
טייער חברים, געדענקט די רייד, וואָס זענען פריער גערעדט געוואָרן דורך
די שליחים פון אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ. 18 מחמת זיי האָבן
אייך געזאָגט: באַחרית הימים יבואוּ לְצִים הַהוֹלְכִים אַחַר תּאוֹתֵיהֶם
הַמְרוּשָׁעוֹת. 19 דאָס זענען די, וואָס מאַכן אָפּשיידונגען, גְּשִׁמְיוֹתֵיךָ, וואָס
האָבן נישט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. 20 איר אָבער, טייער חברים, בויט אייך אויף
אין אייער הייליקסטער [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוֹנָה, זייט דאווענען [זען
לוקס 4:11] אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [זען מה"ש 2:4; 10:44-46]; האַלט אייך
אין דער אַהֲבַת ה', און וואַרט אויף דער רחֲמָנוֹת פון אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ פאַר חיי עולם. 22 און אויף עטלעכע, וואָס זענען אין סָפֵק,
האָט רחֲמָנוֹת; 23 און עטלעכע זייט מַצִּיל, רייסט זיי אַרויס פון דעם אֵשׁ;

און אויף עטלעכע האָט רחמנות מיט מורא, און מיאוסט אייך אויך פאַר דעם געוואַנט, וואָס איז באַפלעקט פון דעם פלייש. 24 און צו דעם, וואָס איז בייכולת אייך אַפצוהיטן פון מכשול, און אייך צו שטעלן אָן אַ מום פאַר דעם פֿנים פון זיין כבוד מיט ששון רב, 25 צו דעם איינציקן אלוקים אחד, גוואַלנו, דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַדונונו, זאָל זיין פֿבוד, גדולה, ממשלה און גבורה פאַר אַלע צייטן, איצט און לעולם ועד. אָמֵן.

התג'

אַ די התגלות פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס ה' האָט אים געגעבן צו ווייזן זיינע עבדים, זאָכן וואָס דאַרפן בקרוב געשען; און ער האָט געשיקט און זיי מוֹדיע געווען דורך זיין מלאך צו זיין עבֶד יוֹחָן [זען יוחנן 1:1-21]; יוח"א 1:1-5; יוח"ב 1:1-13; יוח"ג 1:1-15], 2 וואָס האָט יְעֻדוֹת געזאָגט פונוועגן דעם דָּבָר ה', און פונוועגן דעם יְעֻדוֹת פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און פונוועגן אַלצדינג, וואָס ער האָט געזען. 3 אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס לייענט, און די, וואָס הערן די רייד פון דער נבואה, און איז שומר איבער, וואָס איז דערין געשריבן; מחמת די צייט האָט גענעענט. 4 יוֹחָן צו די 7 [משיח בְּרִית הַדָּשָׁה] קהילות, וואָס זענען אין אַסְיָה קליין : חֶסֶד ה' צו אייך און שְׁלוֹם ה' פון אים, וואָס איז, און וואָס איז געווען, און וואָס דראָף קומען; און פון די 7 גייסטער [זען ישעיה 11:2; זכריה 3:9; 4:10], וואָס זענען פאַר זיין פֿיסא-הַכְּבוֹד, 5 און פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, דעם יְעֻד הַנְּאֻמָּן, דעם בכור פון די מִתִּים, און דעם עֲלִיּוֹן לַמַּלְכִי הָאָרֶץ. צו אים, וואָס האָט אונדז ליב און האָט אונדז אויסגעלייזט פון אונדזערע עבירות דורך זיין דָם, 6 און האָט אונדז געמאַכט פאַר אַ מלוכה, פאַר פֿהנים צו זיין אלוקים און אלוקים הָאָב. צו אים זאל זיין דער כבוד און די מאַכט לעולמי עולמים. אמן. 7 זע, ער קומט מיט די וואָלקנס [זען דניאל 7:13]. און יעטוועדעס אויג וועט אים זען, און די, וואָס האָבן אים דורכגעשאָכן [זען זכריה 12:10]; און אַלע מִשְׁפָּחוֹת פון דער ערד וועלן קלאַגן איבער אים. אָמֵן וְאָמֵן. 8 איך בין די אַלף און די תּוֹ, זאָגט ה' אַדְנִי, וואָס איז און וואָס איז געווען און וואָס

דאַרף קומען, א-ל שַׁדִּי. 9 איד, יוֹחָנָן [זען יוחנן 1:1-21:25; יוח"א 1:1-5:21];
 יוח"ב 1:1-13; יוח"ג 1:1-15], אייער אָח במשיח און חבר מיט אייך אין דעם
 קומער און מלכות און געדולד אין יהושע/ישוע, בין געווען אויף דעם אינזל,
 וואָס ווערט אָנגערופֿן פֿטמוס, צוליב דעם דָּבָר ה' און דעם יְעוּדוֹת פֿון
 יהושע/ישוע. 10 איד בין געווען אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ אין דעם יום הָאָדוֹן,
 און איד הָאָב געהערט הינטער מיר אַ הויך קול ווי פֿון אַ שופֿר, 11 אַזוי צו
 זאָגן : וואָס דו זעסט, פֿאַרשרייב אין אַ ספר, און שיק עס צו די 7 [בְּרִית
 הַדְּשָׁה] קהילות : קיין אָפֿסוס, און קיין זְמִירָנָה, און קיין פֿרָגְמוֹס, און קיין
 תִּיאָטִירָה, און קיין סַרְדִּיס, און קיין פִּילֶדֶלְפִּיָּה, און קיין לָאוּדִיקָאָה. 12 און
 איד הָאָב מיך אויסגעדרייט צו זען דאָס קול, וואָס הָאָט מיט מיר גערעדט.
 און ווי איד הָאָב מיך אויסגעדרייט, הָאָב איד געזען 7 מנורות זָהב, 13 און
 אין דער מיט פֿון די מנורות - איינעם גלייך ווי אַ בֵּר-אַנְשׁ [דניאל 7:13],
 באַקליידט מיט אַ מַלְבוּשׁ אַרְאָפֿצוּ בִּזוּ די רגלים, און אַרוּמגעגאַרטלט ביי
 דער חֲזָה מיט אַ גאַרטל זָהב. 14 און זיין קאַפּ און זיינע האַר זענען געווען
 ווייט ווי ווייסע וואָל, ווי שניי, און זיינע אויגן זענען געווען ווי אַ פֿלאַם פֿון
 אַש, 15 און זיינע רגלים גלייך ווי פֿאַלירט מעש, ווען סע גליט אין אויוון,
 און זיין קול ווי דאָס קול פֿון אַ סַך וואַסערן. 16 און ער הָאָט געהאַט אין
 זיין רעכטער האַנט 7 שטערן; און פֿון זיין מויל איז אַרויסגעגאַנגען אַ
 שאַרפע צוויי-שניידיקע חֶרֶב; און זיין פֿנים איז געווען ווי די שְׁמֶשׁ, ווען זי
 שיינט אין איר מאַכט. 17 און ווען איד הָאָב אים געזען, בין איד געפֿאַלן צו
 זיינע רגלים ווי אַ מת. און ער הָאָט אַרויפגעלייגט אויף מיר זיין רעכטע
 האַנט, און געזאָגט: הָאָב נישט קיין מוּרָא; אַני הָרָאשׁוֹן וְהָאֲחֵרוֹן וְהַחִי. 18
 און דער לעבעריקער; איד בין געווען טויט, און זע, איד בין לעבעדיק
 לעולמי-עולמים, און הָאָב די מִפְתָּחוֹת פֿון מִוֹת און פֿון שאַל-תַּחַתִּיה. 19
 שרייב דערפֿאַר וואָס דו הָאָסט געזען, און וואָס איז פֿאַראַן, און וואָס סע
 וועט שפעטער געשען. 20 דעם סוּד פֿון די 7 שטערן, וואָס דו הָאָסט געזען
 אין מיין רעכטער האַנט, און די 7 מנורות זָהב: די 7 שטערן זענען די
 מַלְאָכִים פֿון די 7 [בְּרִית הַדְּשָׁה] קהילות, און די 7 מנורות זענען די 7 [בְּרִית

חֲדָשָׁה] קהילות. בַּ צו דעם מלאך פון דער משיח [ברית חדשה] קהלה אין
 אָפּסוס שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האַלט די 7 שטערן אין זיין
 רעכטער האַנט, וואָס גייט אין דער מיט פון די 7 מנורות זָהב: 2 איד קען
 דינע מעשים און דיין מ? און דיין סבלנות, און אַז דו קענסט נישט
 פאַרטראָגן קיין רשעים, און האָסט אויסגעפרוּאוּט די, וואָס רופן זיך
 שליחים, און זענען עס נישט, און האָסט זיי אויסגעפונען פאַר כְּזָבִים; 3 און
 דו האָסט געדולד, און האָסט פאַרטראָגן פון מיין נאָמענוועגן, און ביסט
 נישט געוואָרן מיד. 4 איד האָב אָבער קעגן דיר דאָס, וואָס דו האָסט
 פאַרלאָזן דיין אַהבה הראשונה. 5 געדענק דערפאַר פוננוואַנען דו ביסט
 געפאַלן, און טו תשובה, און טו די מעשים הראשונים. אויב נישט, וועל איד
 קומען צו דיר, און וועל אַוועקרוקן דיין מנורה פון איר אָרט, אויב דו וועסט
 נישט תשובה טאָן. 6 דאָס אָבער האָסטו, וואָס דו האָסט פיינט די מעשים
 פון די ניקולסים, וועמען אויך איד האָב פיינט. 7 דער, וואָס האָט אַן אויער,
 זאָל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות: דער,
 וואָס איז מְנַצֵּחַ, דעם וועל איד געבן צו עסן פון דעם עץ-החיים, וואָס איז
 אין גן-עֵדֶן פון ה'. 8 און צו דעם מלאך פון דער משיח ברית חדשה קהלה
 אין זְמִירָנָה שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט הראשון און האחרון, וואָס איז געווען
 מֵת און איז ווידער לעבעדיק געוואָרן: 9 איד ווייס פון דיין טרויער און דיין
 אָרעמקייט -- דו ביסט אָבער רייך -- און די לעסטערונג פון די, וואָס זאָגן,
 אַז זיי זענען [ארטאדאקסיש] יידן, און זענען עס נישט, נאָר זענען אַ שול
 [פעלנדיק ארטאדאקסיש יידיש אמונה] אונטער פארפירונג פון השָׁטָן. 10
 האָב נישט קיין מורא פאַר דעם, וואָס דו וועסט דאַרפן ליידן. זע, השָׁטָן איז
 גרייט עטלעכע פון אייך אַרײַנצואוואַרפן אין דער בֵּית הַסֵּהַר, כדי איר זאָלט
 געפרוּאוּט ווערן, און איר וועט האָבן צרות 10 טעג. זיי געטריי ביז צום מָוֶת,
 און איד וועל דיר געבן די עֵטֶרֶת החיים. 11 דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל
 הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות: דער, וואָס
 איז מְנַצֵּחַ, וועט נישט ליידן פון דעם 2 ער מָוֶת [זען צווייטן געבורט און
 צווייטן מָוֶת, יוחנן 3:3; התג' 15-11, 20:6]. 12 און צו דעם מלאך פון דער

משיחס ברית חדשה קהלה אין פֿרָגמוס שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האָט די שאַרפע חֶרֶב מיט 2 ער שניידיקע: 13 איך ווייס, וואוּ דו וואוינסט, דאָרט, וואוּ ס'איז דעם פֿסא פון השָׁטן; און דו האַלטסט פעסט מיין נאָמען, און האָסט נישט פאַרלייקענט מיין [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה, אַפילו נישט אין די טעג פון אַנטפֿוסן, מיין יָדוֹת הַנְּאָמָן, וואָס איז געהרגעט געוואָרן צווישן אייך, וואוּ השָׁטן וואוינט. 14 איך האָב אָבער עטלעכע זאָכן קעגן דיר, מחמת דו האָסט דאָרטן עטלעכע, וואָס האַלטן די לערנונג פון בַּלְעָמֶען, וואָס האָט געלערנט בַּלְקָן צו וואַרפֿן אַ מַכְשׁוֹל פֿאַר די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, צו עסן דאָס, וואָס מען האָט מִקְרִיב געווען צו אַלִּילִים און צו באַגִּיין זנות [זען מה"ש 15:20,29]. 15 אַזוי אויך האָסטו עטלעכע, וואָס האַלטן פון דער לערנונג פון די נִיקוֹלָסִים. 16 טו דערפֿאַר תְּשׁוּבָה. אויב נישט, קום איך צו דיר אינגיכן, און וועל מִלְחָמָה האַלטן קעגן זיי מיט דער חֶרֶב פון מיין מויל. 17 דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ זאָגט צו די בְּרִית הַחֲדָשָׁה קהילות: דער, וואָס איז מְנַצֵּחַ, דעם וועל איך געבן פון דעם פאַרבאַרגענעם מָן, און איך וועל אים געבן אַ ווייסן שטיין, און אויף דעם שטיין אָנגעשריבן אַ שֵׁם חֲדָשׁ, וואָס קיינער ווייסט נישט, אַחוץ דער, וואָס איז אים מקבל. 18 און צו דעם מלאך פון דער משיחס ברית חדשה קהלה אין תִּיאָטִירָה שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער זון פון דער אויבערשטער, וואָס האָט אויגן ווי אַ פֿלאַם פון אֵש, און זיינע רגלים זענען געגליכן צו פֿאַלירט מעש: 19 איך קען דיינע מעשים און דיין אַהֲבָה און [ארטאדאקסיש יידיש] אָמונה און עבודת קֹדֶשׁ שרות און סְבִלְנוֹת, און אַז דיינע לעצטע מעשים זענען מער, ווי די ערשטע. 20 איך האָב אָבער עפעס קעגן דיר, מחמת דו דולדסט דאָס אִשָּׁה אִיזָבֵּל, וועלכע רופט זיך "נְבִיאָה", און זי לערנט און פאַרפירט מיינע עבדים צו באַגִּיין זנות, און צו עסן דאָס, וואָס מען האָט מִקְרִיב געווען צו אַלִּילִים. 21 און איך האָב איר געגעבן צייט, אַז זי זאָל תְּשׁוּבָה טאָן; און זי וויל נישט תְּשׁוּבָה טאָן אויף איר זנות. 22 זע, איך וואַרף זי אויף אַ מִטָּה חוֹלָה, און די, וואָס זענען מְזַנֵּה מיט איר, אין אַ צָרָה גְדוֹלָה, אויב זיי וועלן נישט תְּשׁוּבָה טאָן אויף זייערע

מעשים. 23 און איד וועל שלאָגן אירע יָלָדִים מיט דעם מָוֹת. און אַלע בְּרִית
 חֲדָשָׁה קהילות וועלן וויסן, אַז איד בין דער, וואָס פּאַרשט כליות ולב; און
 איד וועל געבן יעדן איינעם פון אייך לויט אייערע מעשים. 24 איד אָבער זאָג
 אייך, די איבעריקע אין תּיַאֲטִיָה, צו יענע, וואָס האָבן נישט די דאָזיקע
 לערנונג, וואָס קענען נישט די טיפקייטן פון הַשָּׁטן -- ווי זיי זאָגן -- איד לייג
 אויף אייך נישט אַרויף קיין שום אַנדערע מַשָּׂא. 25 דאָך דאָס, וואָס איר
 האָט, האַלט פעסט ביז איד קום. 26 און דער, וואָס איז מַנְצֵחַ און דער, וואָס
 איז שומר איבער מיינע מעשים ביז צום סוף, אים וועל איד געבן שליטה
 איבער די גויים. 27 און ער וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רויט פון אייזן, ווי
 די פֶּלִים פון דעם טעפער ווערן צעבראַכן אויף פיצלעך, אַזוויי איד האָב
 אויך מקבל געווען פון מיין אלוקים הָאֵב [זען תהלים 2:9]; 28 און איד וועל
 אים געבן דעם מאָרגנשטערן. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס
 דער רוח הַקּוֹדֶשׁ טויט זאָגן צו די משיחַ בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות. ג און צו דעם
 מלאך פון דער משיחַ ברית חדשה קהלה אין סְרַדִּים שרייב: דאָס דאָזיקע
 זאָגט דער, וואָס האָט די 7 גייסטער פון ה' און די 7 שטערן: איד קען דינע
 מעשים; דו האָסט אַ נאָמען, אַז דו לעבסט, און ביסט טויט. 2 וואך און
 באַפעסטיק דאָס איבעריקע, וואָס איז געווען גרייט צו שטאַרבן; מחמת איד
 האָב נישט געפונען דינע מעשים גאַנץ פאַר מיין אלוקים. 3 געדענק
 דערפאר וויאַזוי דו האָסט מקבל געווען און געהערט, און זיין שומר איבער
 עס און טו תשובה. אויב אָבער דו וועסט נישט זיין שומר, וועל איד קומען
 ווי אַ גַנב, און דו וועסט נישט וויסן אין וואָסער שעה איד וועל קומען איבער
 דיר. 4 דו האָסט אָבער אין סְרַדִּים עטלעכע נעמען, וואָס האָבן נישט
 באַפלעקט זייערע קפטנס; און זיי וועלן גיין מיט מיר אין ווייסן, מחמת זיי
 זענען ראוי. 5 דער, וואָס איז מַנְצֵחַ, וועט אַזוי אַנגעטאָן ווערן אין ווייסע
 קפטנס, און איד וועל באַיִן-אופן נישט אויסמעקן זיין נאָמען פון דעם
 סְפֶר-הַחַיִּים, און איד וועל מודה זיין זיין נאָמען פאַר מיין אלוקים הָאֵב און
 פאַר זייען מלאַכים. 6 דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוח
 הַקּוֹדֶשׁ זאָגט צו די משיחַ בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות. 7 און צו דעם מלאך פון

דער משיחס ברית חדשה קהלה פון פילדלפיה שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט
 דער, וואָס איז קדוש, דער, וואָס איז וואַרהאַפטיק, דער, וואָס האָט דעם
 מַפְתָּח פון דָּוֶד, דער, וואָס עפענט, און קיינער וועט נישט פאַרשליסן, און
 וואָס פאַרשליסט, און קיינער עפענט נישט: 8 איך קען דינע מעשים - זע,
 איך האָב געשטעלט פאַר דיר אַ געעפנטע דָּלֶת, וואָס קיינער וועט זי נישט
 קענען פאַרשליסן -- מחמת דו האָסט אַ קליינעם פּוֹחַ, און האָסט
 געהאַלטען מיין דָּבָר, און נישט פאַרלייקענט מיין נאָמען. 9 זע, איך וועל
 געבן פון דעם שול [פעלנדיק ארטאדאקסיש יידיש אמונה] אונטער
 פארפירונג פון השָׁטָן, פון יענע, וואָס זאָגן, אַז זיי זענען בני ברית, און זענען
 עס נישט [פון די ברית חדשה, זען ירמיה (31-34) 33-31], נייערט זאָגן
 שקרים -- זע, איך וועל מאַכן, אַז זיי זאָלן קומען און זיך בוקן פאַר דינע
 רגלים, און זאָלן וויסן, אַז איך האָב דיך ליב. 10 מחמת דו האָסט געהאַלטן
 דאָס דָּבָר פון מיין סבלנות, וועל איך אויך דיך היטן פון דער שָׁעָה פון נסיון,
 וואָס וועט קומען איבער דער גאַנצער וועלט צו פּרוּאוּן די, וואָס וואוינען
 אויף דער ערד. 11 איך קום באַלד; האַלט שטאַרק דאָס, וואָס דו האָסט,
 כדי קיינער זאָל נישט צונעמען דיין גֵּטְרָת [זען טימ"ב 4:8]. 12 דער, וואָס
 איז מַנְיָח, דעם וועל איך מאַכן פאַר אַ זייל אין דעם היכל פון מיין אלוקים,
 און ער וועט מער נישט אַרויסגיין פון דאָרטן; און איך וועל אויף אים
 אויפשרייבן דעם נאָמען פון מיין אלוקים, און דעם נאָמען פון דער שטעטל
 פון מיין אלוקים, דאָס ירוּשָׁלַיִם החדשה, וואָס נידערט אַראָפּ פון הימל, פון
 מיין אלוקים, און מיין אייגענעם שם החדש. 13 דער, וואָס האָט אַן אויער,
 זאָל הערן, וואָס דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ זאָגט צו די משיחס בְּרִית חַדְשָׁה קהילות.
 14 און צו דעם מלאך פון דער משיחס ברית חדשה קהלה אין לאַוֶּדִיקָה
 שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער אָמֶן, דער געטרייער און וואַרהאַפטיקער
 יְדוּת, דער אָנהייב פון דער באַשאַפונג פון ה'. 15 איך קען דינע מעשים, אַז
 דו ביסט נישט קאַלט, אויך נישט הייס; הַלוּוֹאִי וואַלטסטו געווען קאַלטן,
 אָדער הייס! 16 על-פּן, ווייל דו ביסט לעבלעך, נישט הייס, אויך נישט
 קאַלט, וועל איך דיך אויסשפּייען פון מיין מויל. 17 ווייל דו זאָגסט: איך בין

רייך, און האָב דערוואָרפן עשירות, און נייטיק מיך אין גאַרנישט, און ווייסט נישט, אַז דו ביסט גראָד עלנט, און אומגליקלעך און אָרעם, און בלינד, און נאַקעט. 18 על-פּון, ראָט איך דיר, צו קויפן ביי מיר זָהב, געלייטערט דורך אַש, פּדי דו זאַלסט ווערן רייך; און ווייסע מַלבושים, פּדי דו זאַלסט דיך באַקליידן, און פּדי די בושה פּון דיין נאַקעטקייט זאַל נישט אַנטפלעקט ווערן; און אויגנזאַלב צו זאַלבן דינע אויגן, פּדי דו זאַלסט קענען זען. 19 אַלע, וואָס איך האָב ליב, מוסר איך און שטראַף; זיי דערפאַר אייפּעריק און טו תשובה. 20 זע, איך שטיי ביי דער דָלֶת און קלאַפּ אָן; אויב עמיצער הערט מיין קול און טויט עפענען די דָלֶת, וועל איך אַרײַנקומען צו אים, און וועל עסן מיט אים, און ער מיט מיר. 21 דער, וואָס איז מַנְיָח, דעם וועל איך געבן, אַז ער זאַל זיך אַנידערזעצן מיט מיר אויף מיין פּיסא-הכבוד, אַזוויי אויך איך האָב מַנְיָח געווען און האָב מיך אַנידערגעזעצט מיט אלוקים אָבי אויף זיין פּיסא-הכבוד. 22 דער, וואָס האָט אַן אויער, זאַל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די משיחַ בְּרִית חַדְשָׁה קהילות. 23 נאַכדעם האָב איך געזען, ערשט אַ דָלֶת איז געשטאַנען אָפן אין הימל, און דאָס ערשטע קול, וואָס איך האָב געהערט, ווי פּון אַ שופּר, האָט גערעדט מיט מיר, און געזאָגט: קום אַרויף אַהער, און איך וועל דיר ווייזן דאָס, וואָס מוז שפּעטער געשען. 2 און גלייך בין איך געווען אין דעם רוח הקודש, און הִנֵּה, עס איז געווען אַוועקגעשטעלט אַ פּיסא-הכבוד אין שְׁמַיִם, און איינער איז געזעסן אויף דעם פּיסא-הכבוד; 3 און דער, וואָס איז געזעסן, האָט געהאַט אויף זיך דאָס אויסזען ווי פּון אַ יאַספּיס און אַ סאַרדיששטיין; און אַ רעגבויגן איז געווען אַרום דעם פּיסא-הכבוד, ווי דאָס אויסזען פּון אַ סמאַראַגד. 4 און אַרום און אַרום דעם פּיסא-הכבוד זענען געווען 24 טראַנען; און אויף די טראַנען האָב איך געזען זיצן 24 זקנים, אַנגעטאָן אין ווייסע קיטלען, און אויף זייערע קעפּ עטרוֹת פּון זָהב. 5 און פּון דעם פּיסא-הכבוד אַרויס גייען בליצן און קולות און דונערן. און 7 אַש-פּאַקלען האָבן געבראַכט פאַר דעם פּיסא-הכבוד, וואָס זענען די 7 גייסטער פּון ה'; 6 און פאַר דעם פּיסא-הכבוד ווי סע וואָלט געווען אַ ים פּון גלאַז, גלייך ווי קריסטאַל. און

אין דער מיט פון דעם פיסא-הכבוד, און אַרום און אַרום דעם פיסא-הכבוד, 4 חיות פול מיט אויגן פון פאַרנט און פון הינטן. 7 און די 1 ער חיה איז געווען ווי אַן אַרְיָה, און די 2 ער חיה ווי אַן אַקס, און די 3 ער חיה האָט געהאַט אַ פֿנים פון אַ בן-אדם, און די 4 ער חיה איז געווען ווי אַ פליענדיקער אָדלער. 8 און די 4 חיות, וואָס יעדע איינע פון זיי האָט געהאַט 6 פליגל, זענען פול מיט אויגן אַרום און אַרום און אינעווייניק. און זיי האָבן יזמם וּלְיָלָה נישט קיין רח, און זאָגן: קָדוּשׁ, קָדוּשׁ, קָדוּשׁ איז ה' צבאות, דער א-ל שׁדִי, וואָס איז געווען און וואָס איז און וואָס וועט קומען. 9 און ווען די חיות האָבן אָפּגעגעבן הערלעכקייט, און פֿבוד, און דאַנקלוב, צו אים וואָס זיצט אויף דעם פיסא-הכבוד, וואָס לעבט לעולמי עולמים, 10 פֿאַלן אַנידער די 24 זקנים פֿאַר אים, וואָס זיצט אויף דעם פיסא-הכבוד, און בוקן זיך צו אים, וואָס חִי לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים, און וואָרפן אַנידער זייערע עֲטָרוֹת פֿאַר דעם פיסא-הכבוד, און זאָגן: 11 רָאוּי בִּיסֻטוּ, אַדוֹנָנוּ און אלוקינו, מקבל צו זיין די הערלעכקייט און דעם פֿבוד און די שטאַרקייט; מחמת דו האָסט באַשאַפן אַלצדינג, און דורך דיין רָצוֹן זענען זיי געווען און זענען באַשאַפן געוואָרן. הַ און איד האָב געזען אין דער רעכטער האַנט פון דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם פיסא-הכבוד, אַ סֵפֶר, באַשריבן אינעווייניק און פון הינטן, און פֿאַרחתמעט מיט 7 חתימות. 2 און איד האָב געזען אַ מְלֶאכֶת רַב-כֹּחַ, וואָס האָט אויסגערופן מיט אַ הוּיך קוֹל: ווער איז רָאוּי צו עפענען דאָס סֵפֶר און אָפּצוטאָן פון אים די חתימות? 3 און קיינער נישט אין הימל, אָדער אויף דער ערד, אָדער אונטער דער ערד, איז פֿכוּחַ געווען צו עפענען דאָס סֵפֶר, אָדער צו קוקן אויף אים. 4 און איד האָב זייער געוויינט, מחמת סע האָט זיך נישט געפונען קיינער, וואָס זאָל רָאוּי זיין צו עפענען דאָס סֵפֶר, אָדער צו קוקן אויף אים. 5 און איינער פון די זקנים האָט געזאָגט צו מיר: וויין נישט, זע, דער אַרְיָה, וואָס איז פון דעם שֶׁבֶט יהודה, דער שוֹרֵשׁ פון דָּוִד, האָט מְנַצֵּחַ געווען צו עפענען דאָס סֵפֶר און זיינע 7 חתימות. 6 און איד האָב געזען אין דער מיט פון דעם פיסא-הכבוד און די 4 חיות, און אין דער מיט פון די זקנים, אַ שָׁה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7] שטיין גלייך ווי סע וואָלט

געווען געשאַכטן, און סע האָט 7 הערנער און 7 אויגן, וואָס זענען די 7
 גייסטער פון ה', אַרויסגעשיקט אויף דער גאַנצער ערד. 7 און סע איז
 געקומען און האָט אַרויסגענומען דאָס ספר פון דער רעכטער האַנט ביי
 דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם פּיסאַ-הכבוד. 8 און ווען סע האָט גענומען
 דאָס ספר, זענען די 4 חיות און די 24 זקנים אַנידערגעפאַלן פאַר דעם שָה
 [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7], און יעדער איינער האָט געהאַט אַ האַרף און
 זָהב בעקנס פול מיט קטוֹרֶת, וואָס זענען די תּפִּילות פון די קדוּשִׁים. 9 און
 זיי האָבן געזונגען אַ שיר חָדָשׁ, אַזוי צו זאָגן: ראוי ביסטו צו נעמען דאָס ספר
 און צו עפענען זיינע חתימות, מחמת דו ביסט געשאַכטן געוואָרן, און מיט
 דיין [גאולה פדות] דָם האָסטו אוסגעקויפט פאַר ה' פון יעדן שָבֵט, און
 לָשׁוֹן, און אומה, און עס, 10 און האָסט זיי געמאַכט פאַר אלוקינו אַ מלוכה
 און פֶּהֲנִים, און זיי וועלן קעניגן אויף דער ערד. 11 און איך האָב געזען, און
 איך האָב געהערט אַ קול פון אַ סך מַלְאָכִים אַרום און אַרום דעם
 פּיסאַ-הכבוד און די חיות און די זקנים; און זייער צאָל איז געווען 10,000
 מאָל 10,000, און טויזנטער פון טויזנטער, 12 און זיי האָבן געזאָגט מיט אַ
 הויך קול: ראוי איז דאָס שָה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7], וואָס איז
 געשאַכטן געוואָרן, מקבל צו זיין די מאַכט, און עֲשִׁירוֹת, און חֲכָמָה, און
 גבורה, און כָּבוֹד, און הערלעכקייט, און בענטשונג. 13 און יעדע בְּרִיאָה,
 וואָס איז אין שָׁמַיִם, און אויף דער ערד, און אונטער דער ערד, און אויף דעם
 יָם, און אַלצדינג, וואָס איז אין זיי, האָב איך געהערט זאָגן: צו אים, וואָס
 זיצט אויף דעם פּיסאַ-הכבוד, און צו דעם שָה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7],
 איז די בענטשונג, און דער כָּבוֹד, און די הערלעכקייט, און די מאַכט לעולָמִי
 עולמים. 14 און די 4 חיות האָבן נאָכגעזאָגט: אָמֵן. און די זקנים זענען
 אַנידערגעפאַלן און האָבן זיך געבוקט. 15 און איך האָב געזען, ווען דאָס שָה
 [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7] האָט געעפנט 1 ער פון די 7 חתימות; און איך
 האָב געהערט איינע פון די 4 חיות זאָגן, ווי מיט אַ קול פון אַ דונער: קום! 2
 און איך האָב געזען, ערשט אַ ווייס פּערד, און דער, וואָס איז אויף אים
 געזעסן, האָט געהאַט אַ בויגן. און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַן עֲטָרֶת;

און ער איז אַרויסגעגאַנגען ווי אַ גיבור, און פּדי מַנְיָח צו זיין. 3 און אַז דאָס
 שָׁה האָט געעפּנט די 2ער חַתִּימָה, האָב איך געהערט די 2ער חַיָּה זאָגן: קום!
 4 און אַן אַנדער פּערד איז אַרויסגעקומען, אַ רויט פּערד; און דעם, וואָס
 איז אויף אים געזעסן, איז געגעבן געוואָרן צו נעמען דעם שָׁלוֹם פּוֹן דער
 ערד, און פּדי זיי זאָלן הַרגענען איינער דעם אַנדערן; און עס איז אים געגעבן
 געוואָרן אַ גרויסע חֶרֶב. 5 און אַז דאָס שָׁה האָט געעפּנט די 3ער חַתִּימָה,
 האָב איך געהערט די 3ער חַיָּה זאָגן: קום! און איך האָב געזען, ערשט אַ
 שוואַרץ פּערד; און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, האָט געהאַט אַ
 וואָגשאַל אין זיין האַנט. 6 און איך האָב געהערט, ווי סע וואָלט געווען אַ
 קול אין דער מיט פּוֹן די 4 חַיִּוֹת זאָגן: אַ מאָס חֶטָה פאַר אַ דינר, און 3 מאָס
 גערשטן פאַר אַ דינר, און דעם שָׁמֶן און דעם וויין פאַרדאַרב נישט. 7 און
 אַז דאָס שָׁה האָט געעפּנט די 4ער חַתִּימָה, האָב איך געהערט דאָס קול פּוֹן
 דער 4ער חַיָּה זאָגן: קום! 8 און איך האָב געזען, ערשט אַ געלבּלעך פּערד,
 און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, זיין נאַמען איז געווען מָוֹת; און דער
 שאַל-תַּחַתִּיה איז אים נאַכגעגאַנגען. און עס איז זיי געגעבן געוואָרן שְׁלִיטָה
 איבער דעם 1/4 טייל פּוֹן דער ערד, צו טייטן מיט חֶרֶב, און מיט הוֹנְגער, און
 מיט מָוֹת, און דורך די ווילדע חַיִּוֹת פּוֹן דער ערד. 9 און אַז דאָס שָׁה האָט
 געעפּנט די 5ער חַתִּימָה, האָב איך געזען אונטער דעם מְזִבְחַ דִּי נְשָׁמוֹת פּוֹן
 דִּי, וואָס זענען געהרגעט געוואָרן פּוֹנוועגן דעם דָּבָר ה', און פּוֹנוועגן דעם
 עֲדוֹת, וואָס זיי האָבן אָפּגעלייגט. 10 און זיי האָבן געשריגן מיט אַ הוּיך קול,
 אַזוי צו זאָגן: עַד מָתִי, אַ אַדְנִי, דו הייליקער און וואַרהאַפטיקער, וועסטו
 נישט מְשַׁפֵּט און זיך נֹקֵם זיין פאַר אונדזער דָם אָן דִּי, וואָס וואוינען אויף
 דער ערד? 11 און עס איז געגעבן געוואָרן יעדן פּוֹן זיי אַ ווייס קיטל, און
 עס איז זיי געזאָגט געוואָרן, אַז זיי זאָלן נאָך רוען אַ קורצע צייט, ביז אויך
 זייערע מיטקנעכט און זייערע אַחִים במשיח, וואָס דאַרפן געטייט ווערן
 אַזוויי זיי, וועלן דערפילן זייער גאַנג. 12 און איך האָב געזען, ווען דאָס שָׁה
 האָט געעפּנט די 6ער חַתִּימָה, און עס איז געווען אַ גריסע ערדציטערניש;
 און דִּי שָׁמֶשׁ איז געוואָרן שוואַרץ ווי אַ זאַק פּוֹן האָר, און דִּי גאַנצע לְבָנָה איז

געוואָרן ווי דָם; 13 און די שטערן פון דעם שָמַיִם זענען געפאלן אויף דער
 ערד, ווי אַ פּייגנבוים וואָרפט אַראָפּ זיינע נישט-צייטיקע פייגן, ווען ער
 ווערט געטרייסלט פון אַ שטאַרקן ווינט. 14 און דער שָמַיִם איז
 פאַרשוואונדן געוואָרן ווי אַ מגילה, ווען זי ווערט צונויפגעוויקלט; און אַלע
 בערג און אינזל זענען אַרויסגערוקט געוואָרן פון זייערע ערטער. 15 און די
 מלְכִים פון דער ערד, און די שָרִים, און די הויפטלייט, און די נגידים און די
 תְּקִיפִים, און כָּל עֶבֶד און כָּל בֶּן-חֹרִין, האָבן זיך פאַרבאָרגן אין די היילן
 און אין די פעלזן פון די בערג; 16 און זיי האָבן געזאָגט צו די בערג און צו
 די פעלזן: פאַלט אויף אונדז און פאַרבאָרגט אונדז פון דעם פְּנִים פון דעם,
 וואָס זיצט אויף דעם פּיסא-הכבוד, און פון דעם זַעם פון דעם שָה [שמות
 12:3; ישעיה 53:7]! 17 מחמת דער יום הגדול פון זייער זַעם האָט גענעענט,
 און ווער קען באַשטיין? און נאָכדעם האָב איך געזען 4 מלאַכים שטיין ביי
 די 4 עקן פון דער ערד, און האַלטן די 4 ווינטן פון דער ערד, אַז קיין ווינט
 זאָל נישט בלאָזן אויף דער ערד, אָדער אויף דעם ים, אָדער אויף קיין שום
 בוים. 2 און איך האָב געזען אַן אַנדערן מלאַך אויפגיין פון דעם מזרח שָמֶשׁ,
 וואָס האָט דעם חֹתֶם פון דעם אלוקים חיים; און ער האָט געשריגן מיט אַ
 קול גדול צו די 4 מלאַכים, וועמען עס איז געגעבן געוואָרן צו באַשעדיקן די
 ערד און דעם ים, 3 אַזוי צו זאָגן: באַשעדיקט נישט די ערד, אויך נישט דעם
 ים, אויך נישט די ביימער, ביז מיר וועלן האָבן געחמתמעט די עבדים פון
 אלוקינו אויף זייערע שטערנס. 4 און איך האָב געהערט די צאָל פון די, וואָס
 זענען געווען פאַרחתמעט: 144,000, פאַרחתמעט פון שבטים פון די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל [כל, כל ישראל, זען רוימער 11:26]: 5 פון דעם שָבֵט יהודה זענען
 געווען פאַרחתמעט 12,000, פון דעם שָבֵט ראובן 12,000, פון דעם שָבֵט גַד
 12,000, 6 פון דעם שָבֵט אָשֶׁר 12,000, פון דעם שָבֵט נפתלי 12,000, פון
 דעם שָבֵט מנשה 12,000, 7 פון דעם שָבֵט שמעון 12,000, פון דעם שָבֵט לוי
 12,000, פון דעם שָבֵט יששכר 12,000, 8 פון דעם שָבֵט זבולון 12,000, פון
 דעם שָבֵט יוסף 12,000, פון דעם שָבֵט בנְיָמִין זענען געווען פאַרחתמעט
 12,000. 9 נאָכדעם האָב איך געזען, ערשט אַ גרויסער המון, וואָס קיינער

הָאָט אים נישט געקענט איבערצייילן, פון יעדער אומה און פון אַלע שְׁבָטִים, און פעלקער, און לשונות, שטיין פֿאַר דעם פּיסאַ-הכבוד און פֿאַר דעם שָׁה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7], אָנגעטאַן אין ווייסע קיטלען און פֿאַלמען אין זייערע הענט; 10 און זיי שרייען מיט אַ קול גדול, אַזוי צו זאָגן: ישועת אלוקינו געהערט צו ה' אלוקינו, וואָס זיצט אויף דעם פּיסאַ-הכבוד, און צו דעם שָׁה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7]! 11 און אַלע מַלְאָכִים זענען געשטאַנען אַרום און אַרום דעם פּיסאַ-הכבוד און אַרום די זקנים און די 4 חיות; און זיי זענען אנדערגעפאלן פֿאַר דעם פּיסאַ-הכבוד אויף זייערע פֿנימער, און האָבן זיך געבויקט צו ה', 12 און געזאָגט: אָמֵן! בענטשונג, און כבוד, און חֲכָמָה, און דאַנקלויב, און כְּבוֹד, און גבורה, און מאַכט, געהערן צו אלוקינו לעולמי עולמים! אָמֵן. 13 און איינער פון די זקנים האָט געענטפערט און צו מיר געזאָגט: די דאָזיקע, וואָס זענען אָנגעטאַן אין די ווייסע קיטלען, ווער זענען זיי און פּוֹנוֹאָנען קומען זיי? 14 און איך האָב געזאָגט צו אים: אָדוֹנָי, דו ווייסט. און ער האָט צו מיר געזאָגט: דאָס זענען די, וואָס קומען אַרויס פון הצרה הגדולה, און זיי האָבן געוואָשן זייערע קיטלען, און האָבן זיי געמאַכט ווייס אין דעם דָם פון דעם שָׁה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7].

15 דערפֿאַר זענען זיי פֿאַר דעם פּיסאַ-הכבוד פון ה', און זיי דינען אים יוֹמָם וְלַיְלָה אין זיין הֵיכָל; און דער, וואָס זיצט אויף דעם פּיסאַ-הכבוד, וועט אויסשפּרייטן זיין געצעלט איבער זיי. 16 זיי וועלן מער נישט הונגערן, און אויך מער נישט דאָרשטן; אויך וועט די שְׁמֵשׁ נישט פֿאַלן איבער זיי, אויך נישט קיין שום היץ; 17 מחמת דאָס שָׁה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7], וואָס איז אין דער מיט פון דעם פּיסאַ-הכבוד, וועט זיין זייער רוֹעָה און וועט זיי פירן צו קוואַלן פון מַיִם חַיִּים; און ה' וועט אָפּווישן יעדע טרער פון זייערע אויגן. ח און ווען דאָס שָׁה האָט געעפנט די 7 ער חֲתִימָה, איז געקומען אַ שטילקייט אין שְׁמַיִם אַרום דעם מִשְׁךָ פון אַ 1/2 שָׁעָה. 2 און איך האָב געזען די 7 מַלְאָכִים, וואָס שטייען פֿאַר ה'; און עס איז זיי געגעבן געוואָרן 7 שופרות. 3 און אַן אַנדערער מַלְאָךְ איז געקומען און איז געשטאַנען ביי דעם מִזְבֵּחַ, און ער האָט געהאַט אַ פֿייערפֿאַן פון זָהָב; און

עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ סך קטוֹרֶט, כּדי ער זאָל עס צוגעבן צו די תּפּילות פּון אַלע קדוּשִׁים אויף דעם מִזְבֵּחַ פּון זָהב, וואָס איז געווען פּאַר דעם פּיסאַ-הכּבוּד; 4 און דער רויך פּון דעם קטוֹרֶת מיט די תּפּילות פּון די קדוּשִׁים זענען אַרויפגעגאַנגען פּאַר אלוקים פּון דעם האַנט פּון הַמֶּלֶאֶךְ. 5 און דער מֶלֶאךְ האָט גענומען די פּייערפּאַן, און ער האָט זי אָנגעפּילט מיט דעם אַש פּון דעם מִזְבֵּחַ, און זי אַ וואָרף געטאַן אויף דער ערד; און סע זענען געקומען דונערן, און קולות, און בליצן, און אַן ערדציטערניש. 6 און די 7 מֶלֶאֶכִים, וואָס האָבן געהאַט די 7 שוּפּרות, האָבן זיך מִכּין געווען צו בלאָזן. 7 און דער 1 ער מֶלֶאךְ האָט געבלאָזן: און עס איז געקומען האַגל און אַש, אויסגעמישט מיט דָם, און זיי זענען געוואָרפן געוואָרן אויף דער ערד, און 1/3 פּון דער ערד איז פּאַרברענט געוואָרן, און 1/3 פּון די ביימער איז פּאַרברענט געוואָרן, און דאָס גאַנצע גרינע גראַז איז פּאַרברענט געוואָרן. 8 און דער 2 ער מֶלֶאךְ האָט געבלאָזן: און עס איז געווען ווי אַ גרויסער קֶר, וואָס ברענט מיט אַש, וואָלט אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין ים אַריין; און 1/3 פּון דעם ים איז געוואָרן דָם. 9 און עס איז נִפְטָר 1/3 פּון די לעבעדיקע באַשעפענישן אין ים, און 1/3 פּון די שיפּן איז צעשטערט געוואָרן. 10 און דער 3 ער מֶלֶאךְ האָט געבלאָזן: און אַ פּוֹכָב גדול איז געפּאַלן פּון שָׁמַיִם, וואָס האָט געברענט ווי אַ פּאַקל, און ער איז געפּאַלן אויף 1/3 פּון די טייכן און אויף די קוואַלן וואַסער. 11 און דער נאַמען פּון דעם פּוֹכָב ווערט אָנגערופּן ווערמוט; און 1/3 פּון די וואַסערן איז געוואָרן ווערמוט; און אַ סך מענטשן זענען נִפְטָר פּון די וואַסערן, מחמת זיי זענען געמאַכט געוואָרן ביטער. 12 און דער 4 ער מֶלֶאךְ האָט געבלאָזן: און 1/3 פּון דער שָׁמַשׁ האָט געקריגט אַ זעץ, און 1/3 פּון דער לבָּנָה, און 1/3 פּון די פּוֹכָבִים, כּדי 1/3 פּון זיי זאָל פּאַרפּינצטערט ווערן, און דער יום זאָל נישט שיינען אין זיין 1/3 טאָג, און 1/3 פּון די לַיְלָה. 13 און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַן אַדלער פּליגן אין מיטן הימל, און זאָגן מיט אַ קול גדול: וויי, וויי, וויי צו די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, פּונוועגן די אַנדערע קולות פּון דעם שופּר פּון די 3 מֶלֶאֶכִים, וואָס דאַרפן נאָך בלאָזן. ט און דער 5 ער מֶלֶאךְ האָט

געבלאָזן: און איך האָב געזען פֿאַלן אַ פֿוכב פֿון הימל צו דער ערד; און עס
 איז אים געגעבן געוואָרן דער מִפְתָּח פֿון דער שאַכטע פֿון דעם תהום. 2 און
 ער האָט געעפנט די שאַכטע פֿון דעם תהום: און עס איז אַרויפגעגאַנגען אַ
 רויך פֿון דער שאַכטע, ווי דער רויך פֿון אַ גרויסן אויוון; און די שְׁמֵשׁ און די
 לופט זענען פֿאַרפֿינצטערט געוואָרן דורך דעם רויך פֿון דער שאַכטע. 3 און
 פֿון דעם רויך זענען אַרויסגעקומען הייַשערִיקן אויף דער ערד, און זיי איז
 געגעבן געוואָרן כֹּחַ, ווי סע האָבן כֹּחַ די עקדישן פֿון דער ערד. 4 און עס
 איז זיי אָנגעזאַגט געוואָרן, אַז זיי זאָלן נישט שעדיקן דאָס גראָז פֿון דער
 ערד, אויך נישט קיין שום גרינס, אויך נישט קיין שום יַעֲצ, נייַערט נאָר אַזוינע
 בני אדם, וואָס האָבן נישט דעם חֹתֶם פֿון ה' אויף זייערע שטערנס. 5 און
 עס איז זיי געגעבן געוואָרן, אַז זיי זאָלן זיי נישט טייטן, נייַערט אַז זיי זאָלן
 געפֿייניקט ווערן 5 חֲדָשִׁים; און זייער פֿייניקונג איז געווען ווי די פֿייניקונג פֿון
 אַן עקדיש, ווען ער שטעכט אַ מענטשן. 6 און אין יענע טעג וועלן די בני
 אדם זוכן דעם מָוֶת, און וועלן אים באַין-אָפֿן נישט געפֿינען; און זיי וועלן
 פֿאַגערן צו שטאַרבן, און דער מָוֶת וועט פֿון זיי אַנטרינען. 7 און דאָס
 אויסזען פֿון די הייַשערִיקן איז געווען ענלעך צו פֿערד אָנגעברייט צו
 מִלְחָמָה; און אויף זייערע קעפֿ, ווי סע וואָלטן געווען עֲטְרוֹת ענלעך צו זָהָב,
 און זייערע פֿנימער זענען געווען ווי פֿנימער פֿון בני אדם. 8 און זיי האָבן
 געהאַט האָר ווי די האָר פֿון נָשִׁים, און זייערע ציין זענען געווען ווי די ציין
 פֿון אַרְיָה. 9 און זיי האָבן געהאַט שְׂרִיוֹן בְּרָזָל ווי דאָס וואָלטן געווען שְׂרִיוֹן
 בְּרָזָל פֿון אייזן, און דער רויש פֿון זייערע פֿליגל איז געווען ווי דער רויש פֿון
 רייטוועגן מיט אַ סך פֿערד, וואָס יאָגן אין מִלְחָמָה. 10 און זיי האָבן
 וויידלעך ענלעך צו עקדעשן, און שטעכערס; און אין זייערע וויידלעך איז
 זייער כֹּחַ צו שעדיקן בני אדם 5 חֲדָשִׁים. 11 זיי האָבן געהאַט איבער זיך
 פֿאַר אַ מִלֵּך דעם מִלאַך פֿון דעם תהום; זיין נאָמען אויף לָשׁוֹן-קוֹדֵשׁ איז
 אַבְדּוֹן, און אין דעם גריכישן לָשׁוֹן האָט ער געהאַט דעם נאָמען אַפּוֹלִיוֹן.
 12 דער 1 ער ווייטיק איז אַריבער; זע, סע קומען נאָך 2 ווייטיקן נאָכדעם.
 13 און דער 6 ער מִלאַך האָט געבלאָזן, און איך האָב געהערט אַ קוֹל פֿון

צווישן די 4 הערנער פון דעם מִזְבֵּחַ פון זָהָב, וואָס איז פֿאַר ה', 14 זאָגן צו
דעם 6ער מִלֶּאךְ, וואָס האָט געהאַט דעם שופֿר: בינד אויף די 4 מִלֶּאכִים,
וואָס זענען געבונדן ביי דעם גרויסן טייך פֿרֶת. 15 און די 4 מִלֶּאכִים זענען
אויפגעבונדן געוואָרן, וואָס זענען אָנגעברייט געוואָרן אויף דער שָׁעָה און
יוֹם און חוֹדֶשׁ און יאָר, פֿדי זיי זאָלן טייטן דעם 1/3 בני אדם. 16 און די צאָל
פון די צבאות הפרשים איז געווען 200,000,000; איך האָב געהערט זייער צָל.
17 און אַזוי האָב איך געזען די פֿערד אין דער חֲזוֹן, און די, וואָס זענען אויף
זיי געזעסן: זיי האָבן געהאַט שְׁרִיוֹן בְּרִזָּל ווי פון אַש און פון תְּכֵלֶת און פון
שוועבל: און די קעפֿ פון די פֿערד זענען ווי די קעפֿ פון אַרְיָה, און פון
זייערע מיילער גייט אַרויס אַש און רויך און שוועבל. 18 דורך די דאָזיקע 3
מִכּוֹת איז 1/3 בני אדם געטייט געוואָרן, דורך דעם אַש און דעם רויך און
דעם שוועבל, וואָס זענען אַרויסגעקומען פֿן זייערע מיילער. 19 מחמת דער
פֿוּח פון די פֿערד איז אין זייער מויל און אין זייערע וויידל; מחמת זייערע
וויידל זענען ענלעך צו שלאַנגען, און האָבן קעפֿ, און מיט זיי באַשעדיקן זיי.
20 און די איבעריקע בני אדם, וואָס זענען נישט געטייט געוואָרן דורך די
דאָזיקע מִכּוֹת, האָבן נישט קיין תְּשׁוּבָה געטאָן אויף די מַעֲשִׂים פון זייערע
הענט, אַז זיי זאָלן זיך נישט בוקן צו שְׂדִים און צו אַלְיִלִים פון זָהָב, און פון
זילבער, און פון קופֿער, און פון שטיין, און פון האַלץ, וואָס קענען נישט זען,
נישט הערן, נישט גיין; 21 און זיי האָבן נישט קיין תְּשׁוּבָה געטאָן אויף
זייערע רצחות, נישט אויף זייער כּשׁוּפִים, נישט אויף זייער זנות, נישט אויף
זייערע גנבות. 2 און איך האָב געזען אַן אַנדערן מִלֶּאךְ רַב-כֹּחַ אַראָפּנידערן
פון הימל, אָנגעטאָן מיט אַן עֵנָן; און דער רעגנבויגן איז געווען אויף זיין
קאָפֿ, און זיין פֿנים איז געווען ווי די שְׁמֶשׁ, און זיינע רגלים ווי זיילן פון אַש;
2 און ער האָט געהאַט אין זיין האַנט אַ קליין אָפּן סֵפֶר. און ער האָט
געשטעלט זיין רעכטן פּוּס אויף דעם יָם, און זיין לינקן אויף דער ערד, 3 און
ער האָט געשריגן מיט אַ קוֹל גדול, ווי סע ברילט אַן אַרְיָה. און ווען ער
האַט געשריגן, האָבן די 7 דונערן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות. 4 און ווען די
7 דונערן האָבן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות, בין איך געווען אָנגעברייט צו

שרייבן; און איד האָב געהערט אַ קול פון הימל זאָגן: פאַרחתמע די זאַכן, וואָס די 7 דונערן האָבן אַרויסגערעדט, און פאַרשרייב זיי נישט. 5 און דער מלאך, וואָס איד האָב געזען שטיין אויף דעם ים און אויף דער ערד, האָט אויפגעהויבן זיין רעכטע האַנט צום הימל, 6 און האָט געשוואוירן ביי דעם, וואָס לעבט לעולם עולמים, וואָס האָט בָּרָא דעם שָׁמַיִם און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, און די ערד און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, און דעם ים און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, אַז סע וועט מער נישט זיין קיין צייט, 7 נייערט אין די טעג פון דעם קול פון דעם 7ער מלאך, ווען ער וועט זיין אָנגעברייט צו בלאָזן, יעמאַלט וועט פאַרענדיקט ווערן דער סוּד פון ה', לויט ווי ער האָט אָנגעזאָגט צו זיינע עבדים, די נבִיאים. 8 און דאָס קול, וואָס איד האָב געהערט פון שָׁמַיִם, האָט ווידער גערעדט מיט מיר, און געזאָגט: גיי, נעם דאָס סֵפֶר, וואָס איז אָפֶן אין דער האַנט פון דעם מלאך, וואָס שטייט אויף דעם ים און אויף דער ערד. 9 און איד בין געגאַנגען צום מלאך, און האָב אים געזאָגט, אַז ער זאָל מיר געבן דאָס סֵפֶר קטן. האָט ער צו מיר געזאָגט: נעם עס און עס אויף, און סע וועט מאַכן ביטער דיין בויך, נאָר אין דיין מויל וועט עס זיין זיס ווי האַניק. 10 און איד האָב גענומען דאָס סֵפֶר קטן פון דעם מלאַכס האַנט און האָב עס אויפגעגעסן, און עס איז געווען אין מיין מויל זיס ווי האַניק; און אַז איד האָב עס אויפגעגעסן, איז מיין בויך געוואָרן ביטער. 11 און מע האָט צו מיר געזאָגט: דו מוזט ווידער אַמאַל נביאות זאָגן איבער אַ סך אוימות, און פעלקער, און לשונות, און מלְכִים. יאָ און מע האָט מיר געגעבן אַ רויִרשטעקל, ענלעך צו אַ רויט, און געזאָגט: שטיי אויף, און מעסט דעם היכל ה', און דעם מִזְבֵּחַ, און די, וואָס דינען דערין. 2 און דעם פאַרהויף, וואָס איז אין דרויסן פון דעם היכל, לאַז אויס און מעסט אים נישט, מחמת ער איז געגעבן געוואָרן פאַר די גוים, און זיי וועלן צעטרעטן די עיר הקודש 42 תְּדָשִׁים. 3 און איד וועל מאַכן מיינע 2 יְדוּת, אַז זיי זאָלן נביאות זאָגן 1,260 טעג, אָנגעטאָן אין זעק. 4 די דאָזיקע זענען די 2 איילבערטביימער און די 2 מנורות, וואָס שטייען פאַר דעם רבֿונו-של-עולם. 5 און אויב עמיצער באַגערט זיי צו שעדיקן, גייט אַ אֵש

אַרויס פון זייער מויל און פאַרצערט זייערע פיינט; און אויב עמיצער וועט
 באַגערן זיי צו שעדיקן, מוז ער אויף דעם דאָזיקן אָפן געטייט ווערן. 6 די
 דאָזיקע האַבן די מאַכט צו פאַרשליסן דעם שְׁמַיִם, אַז סע זאָל נישט
 רעגענען אין די טעג פון זייער נביארת זאָגן; און זיי האַבן מאַכט איבער די
 וואַסערן, זיי צו פאַרקערן אין דָם, און צו שלאָגן די ערד מיט יעדער מַכָּה,
 אַזוי אָפט ווי זיי ווילן נאָר. 7 און אַז זיי וועלן האַבן פאַרענדיקט זייער יַעֲדוֹת
 זאָגן, וועט די חיה, וואָס קומט אַרויף פון דעם תהום, פאַרפירן מיט זיי
 מלחמה, און זיי מנצח זיין און זיי טייטן. 8 און זייערע טויטע לייבער וועלן
 ליגן אין די גאַסן פון דער גרויסער שטאָט, וואָס ווערט גייסטיק אָנגערופן
 סדום און מצרים, וואו אויך זייער אָדון איז אויפהענגע על-דער בוים [זען
 דברים 21:23, שמואל ב 18:14, זכריה 12:10, דברים 27:26, ישעיה 53:4,
 הסתלקות של משיח] געוואָרן. 9 און פון צווישן די אומות, און שבטים, און
 לשונות, און פעלקער, קוקט מען אויף זייערע טויטע לייבער 3 און 1/2 טעג,
 און זיי לאַזן נישט, אַז זייערע טויטע לייבער זאָלן אַריינגעלייגט ווערן אין אַ
 קבר. 10 און די, וואָס וואוינען אייף דער ערד, זענען זיך משמח איבער זיי
 און מאַכן זיך לויסטיק, און זיי וועלן שיקן איינער דעם אַנדערן מַתָּנוֹת,
 מחמת די דאָזיקע 2 נביאים האַבן געפייניקט די, וואָס וואוינען אויף דער
 ערד. 11 און נאָך די 3 און 1/2 טעג איז דער רוח חיים פון ה' אַריינגעגאַנגען
 אין זיי, און זיי זענען געשטאַנען אויף זייערע רגלים, און פחד גָדוֹל איז
 געפאַלן אויף די, וואָס האַבן זיי אָנגעקוקט. 12 און זיי האַבן געהערט אַ קוֹל
 גדול פון שְׁמַיִם זאָגן צו זיי: קומט אַרויף אַהער! און זיי זענען אַרויף אויף
 דעם עָנָן אין שְׁמַיִם אַריין, און זייערע שוֹנאים האַבן זיי אָנגעקוקט. 13 און
 אין יענער שעה איז געווען אַ גרויסע ערד-ציטערניש, און 1/10 פון דער עיר
 איז איינגעפאַלן, און סע זענען געהרגעט געוואָרן אין דער ערדציטערניש
 7,000 פאַרשויןען: און די איבעריקע זענען דערשראָקן געוואָרן און האַבן
 אָפּגעגעבן כָּבוֹד צו דעם אלוקים פון שְׁמַיִם. 14 דער 2 ער ווייטיק איז
 אַריבער; זע, דער 3 ער ווייטיק קומט באַלד אָן. 15 און דער 7 ער מלאך האָט
 געבלאָזן, און עס זענען געקומען הויכע קולות אין שְׁמַיִם, אַזוי צו זאָגן: דאָס

מלכות פון דער עולם הָזָה איז געוואָרן דאָס מלכות פון אַדוֹנָנוּ און פון זיין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; און ער וועט קעניגן לעולמי עולמים. 16 און די 24 זקנים, וואָס זיצן פאַר ה' אויף זייערע טראָנען, זענען געפאלן אויף זייערע פֿנימער און האָבן אנידערגעפאלן צו ה', 17 און געזאָגט: מֶר דאַנקען דיר, אָ, ה' אלוקים, דו א-ל שְׁדֵי, וואָס ביסט און וואָס ביסט געווען, מחמת דו האַסט גענומען דיין גרויסע מאַכט און האַסט געטאָן קעניגן. 18 און די גויים האָבן געצערנט, און געקומען איז דיין זַעם, און די צייט פון די מֵתִים, געמֶשפֶט צו ווערן, און צו געבן דעם שֶׁכֶר צו דייןע עבדים, די נְבִיאִים, און צו די קדוֹשִׁים, און צו די, וואָס האָבן מורא פאַר דיין נאַמען, די קליינע און די גרויסע, און צו פאַרדאַרבן די, וואָס פאַרדאַרבן די ערד. 19 און עס איז געעפנט געוואָרן דער היכל ה' אין שְׁמַיִם, און עס איז געזען געוואָרן אין זיין היכל דער אַרֶז-הַבְּרִית; און סע זענען געקומען בליצן, און קולות, און דונערן, און אַן ערדציטערניש, און אַ גרויסער האָגל. יב און אַן אות [מופת] גדול איז געזען געוואָרן אין שְׁמַיִם: אַן אֲשֶׁה, אַנגעטאָן מיט דער שְׁמֶשׁ, און די לבנה אונטער אירע רגלים, און אויף איר קאָפּ אַן עֲטָרֶת פון 12 שטערן. 2 און זי איז מעוברת, און זי האָט געשריגן אין ווייען, און אין פיין פון חבלי פון אַ ילָד [זען ישעיה 9:5]. 3 און עס איז געזען געוואָרן אַן אַנדער אות אין שְׁמַיִם: זע, אַ גרויסער שלאַנג, פייער-רויט, מיט 7 קעפּ און 10 הערנער, און אויף 7 קאָפּ 7 פֶּתָרִים. 4 און וויידל ציט דעם 1/3 פון די שטערן פון שְׁמַיִם און וואַרפט זיי צו דער ערד; און די שלאַנג שטייט פאַר דעם אֲשֶׁה [זען בראשית 3:15], וואָס דאַרף געווינען, כּדִּי זִי זאָל פאַרשלינגען איר ילָד, ווען זי וועט געווינען. 5 און זי האָט געוואונען אַ בֶּן-זָכֵר, וואָס וועט הערשן איבער אַלע גויים מיט אַ רויט פון אייזן; און איר ילָד איז אַרויפגענומען געוואָרן צו ה' און צו זיין פיסא-הכבוד [זען דניאל 7:13-14]. 6 און דאָס אֲשֶׁה איז אַנטרונען אין דער מדבר אַרִיין, וואו זי האָט געהאַט אַן אָרט, אַנגעברייט פון ה', כּדִּי מֵע זאָל זי דאַרט דערנערן 1,260 טעג. 7 און אין שְׁמַיִם איז געווען מלחמה: מיכאַל און זייןע מלאַכים האָבן מלחמה געהאַלטן מיט דעם שלאַנג; און דער שלאַנג און זייןע מלאַכים האָבן מלחמה געהאַלטן, 8 און זיי האָבן

נישט גובר געווען, און זייער אָרט איז אויך מער נישט געווען צו געפונען
 אין שְׁמִים. 9 און דער גרוסער שלאַנג איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן, דער
 נַחֲשׁ-הַקְדָּמוֹנִי, וואָס הייסט טייוול און הַשָּׁטָן, וועלכער פֿאַרפֿירט די כל
 עולם הַזֶּה; ער איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן צו דער ערד, און זיינע מַלְאָכִים
 זענען אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן מיט אים. 10 און איך האָב געהערט אַ קוֹל
 גדול אין שְׁמִים זאָגן: איצט איז געקומען די ישועת אלוקינו, און די מאַכט,
 און דאָס מַלְכוּת פֿון אלוקינו, און די מְּשָׁלָה פֿון זיין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; ווייל
 דער באַשולדיקער פֿון אונדערע אַחִים בַּמְּשִׁיחַ, וואָס באַשולדיקט זיי פֿאַר
 אלוקינו יוֹמָם וּלְיָלָה, איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן; 11 און זיי האָבן אים
 מַנְצֵחַ געווען, דורך דעם דָּם פֿון דעם שָׁה [שמות 12:3; ישעיה 53:7], און
 דורך דעם דָּבָר פֿון זייער עֲדוּת זאָגן, און זיי האָבן נישט ליב געהאַט זייער
 לעבן ביז צום מָוֶת. 12 דערפֿאַר פֿרייט אייך, אַ הימלען, און איר וואָס
 וואוינט אין זיי! ווי צו דער ערד און צו דעם ים, מחמת דער טייוול האָט
 אַראָפּגענידערט צו אייך מיט זַעם גְּדוֹל, ווייל ער ווייסט, אַז ער האָט נאָר אַ
 קורצע צייט! 13 און ווען דער שלאַנג האָט געזען, אַז ער איז אַראָפּגעוואָרפֿן
 געוואָרן צו דער ערד, האָט ער נאָכגעיאָגט דאָס אִשָּׁה, וואָס האָט געבוירן
 דעם בֶּן-זָכָר. 14 און עס איז געגעבן געוואָרן דעם אִשָּׁה די 2 פֿליגל פֿון דעם
 גרויסן אַדלער, כּדִּי זִי זאָל קענען פֿליען צו איר אָרט אין דער מְדַבֵּר אַרְיִין,
 וואו זי ווערט גענערט אויף אַ 3 און 1/2 צייטן, ווייט פֿון דעם פֿנים פֿון דער
 שלאַנג. 15 און די שלאַנג האָט אַרויסגעלאָזט פֿון איר מויל וואָסער נאָך
 דעם אִשָּׁה ווי אַ שטראָם, כּדִּי זִי זאָל אַוועקגעטראָגן ווערן פֿון דעם שטראָם.
 16 און די ערד האָט געהאַלפֿן דעם אִשָּׁה, און די ערד האָט געעפֿנט איר
 מויל און האָט פֿאַרשלונגען דעם שטראָם, וואָס דער שלאַנג האָט
 אַרויסגעלאָזט פֿון איר מויל. 17 און דער שלאַנג האָט געצערנט אויף דעם
 אִשָּׁה, און איז אַוועקגעגאַנגען מִלְחָמָה צו האַלטן מיט די איבעריקע פֿון איר
 זָרַע, וואָס היטן אָפּ די מְצוּוֹת פֿון ה' און האַלטן דאָס עֲדוּת פֿון יהושע/ישוע
 [זען יוח"א 2:3; 3:9]. יג און איך בין געשטאַנען אויף דעם זאַמד פֿון דעם ים.
 און איך האָב געזען אַ חֵיהַ אַרויפקומען פֿון דעם ים, וואָס האָט געהאַט 10

הערנער און 7 קעפ, און אויף אירע הערנער 10 דיאדעמס, און אויף אירע
קעפ נעמען פון חילול-השם. 2 און די חיה, וואָט איך האָב געזען, איז געווען
ענלעך צו אַ לעמפערט, און אירע רגלים זענען געווען ווי פון אַ בער, און איר
מויל, ווי דאָס מויל פון אַן אַרְיָה. און די שלאַנג האָט איר געגעבן אירע
גבורה און איר פֿסא און סמכות רבה. 3 און איך האָב געזען איינעם פון
אירע קעפ, ווי ער וואָלט דערשלאָגן געוואָרן צום טויט, און זיין טויטקלאַפ
איז געהיילט געוואָרן. און די גאַנצע ערד איז נְשִׁתּוֹמֵם געוואָרן איבער דער
חיה, 4 און זיי האָבן אנידערגעפאלן צו דעם שלאַנג, ווייל ער האָט געגעבן
זיין שלטון צו דער חיה; און זיי האָבן אנידערגעפאלן צו דער חיה, אַזוי צו
זאָגן: ווער איז גלייך צו דער חיה? און ווער איז בִּיכוֹלֵת מיט איר מִלְחָמָה צו
האַלטן? 5 און עס איז איר געגעבן געוואָרן אַ מויל צו רעדן גרויס זאָכן און
חילול־השם; און עס איז איר געגעבן געוואָרן שליטה צו געווערן 42 חֲדָשִׁים.
6 און זי האָט געעפנט איר מויל מיט חילול־השם, צו לעסטערן זיין נאָמען
און זיין מִשְׁכָּן, און די, וואָס וואוינען אין הימל. 7 און עס איז איר געגעבן
געוואָרן צו פאַרפירן מִלְחָמָה מיט די קדוֹשִׁים, און זיי מְנַצְּחִים צו זיין; און עס
איז איר געגעבן געוואָרן רשות איבער יעדן שִׁבְט און עס און לָשׁוֹן און
אומה. 8 און אַלע, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועלן איר דינען, יעדער
איינער, וואָס זיין נאָמען איז נישט פאַרשריבן אין דעם סֵפֶר-הַחַיִּים פון
דעם שָׁה [שמות 3:12; ישעיה 53:7], וואָס איז געשאַכטן געוואָרן זינט די
ששת-ימי-בראשית. 9 אויב עמיצער האָט אַן אויער, זאָל ער הערן; 10 אויב
עמיצער איז פאַר געפאַנגענשאַפט, אין געפאַנגענשאַפט גייט ער; אויב
עמיצער וועט הָרְגֵנֵם מיט דער חָרֵב, מוז ער מיט דער חָרֵב געהרגעט
ווערן [זען ירמיהו 15:2]. אָט דאָ איז די סבלנות און די [ארטאדאקסיש
יידיש] אָמוּנָה פון די קדוֹשִׁים [זען מה"ש 25-20:21]. 11 און איך האָב געזען
אַן אַנדערע חיה אַרויפקומען פון דער ערד; און זי האָט געהאַט 2 הערנער,
ענלעך צו אַ שָׁה [שמות 3:12; ישעיה 53:7], און זי האָט גערעדט ווי אַ שלאַנג.
12 און זי האָט אויסגענוצט די גאַנצע געוועלטיקונג פון דער 1 ער חיה
[אַנטי-משיח] אין איר אָנגעזיכט. און זי מאַכט די ערד און די, וואָס וואוינען

דערין, צו דינען דער 1 ער חיה [אנטי-משיח], וואָס איר טויט-קלאַפּ איז געהיילט געוואָרן; 13 און 2 ער חיה טויט גרויסע נסים, און מאַכט אַפילו אַש אַראָפּנידערן פון הימל אויף דער ערד פאַר די בני אדם. 14 און זי פאַרפירט די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, דורך די נסים, וואָס זענען איר געגעבן געוואָרן צו טאָן פאַר דער חיה, ווען זי זאָגט צו די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, אַז זיי זאָלן מאַכן אַן עָצב דער חיה, וואָס האָט די שלאָג פון דער חֶרֶב און האָט געלעבט. 15 און עס איז איר געגעבן געוואָרן צו געבן אָטעם דער עָצב פון דער חיה, כּדי די עָצב פון דער חיה זאָל רעדן, און זאָל מאַכן, אַז וויפל סע וועלן נישט דינען דער עָצב פון דער חיה, זאָלן געטייט ווערן. 16 און זי מאַכט אַלע, סיי די קליינע און די גרויסע, סיי די רייכע און די עַנִיִים, סיי די בני חורין און די עבדים, אַז סע זאָל זיי געגעבן ווערן אַ צייכן [אות] אויף זייער רעכטער האַנט, אָדער אויף זייער שטערן, 17 און אַז קיינער זאָל נישט קענען קויפן אָדער פאַרקויפן, הוץ דער, וואָס האָט דעם צייכן [אות], דאָס הייסט, דעם נאָמען פון דער חיה, אָדער די צאָל פון איר נאָמען. 18 דאָ איז חכמה : דער, וואָס האָט פאַרשטענדעניש, זאָל באַרעכענען די צאָל פון דער חיה : מחמת עס איז די צאָל פון אַ מענטשן : און איר צאָל איז 666 [זען פיל' 1:13]. יד און איך האָב געזען, ערשט דאָס שָה [זען שמות 3:12; ישעיה 53:7] שטייט אויף דעם הָר ציון, און מיט אים 144,000, וואָס האָבן זיין נאָמען און דעם נאָמען פון זיין הָאָב אָנגעשריבן אויף זייערע שטערנס. 2 און איך האָב געהערט אַ קול פון הימל, ווי דאָס קול פון אַ סך וואַסערן, און ווי דאָס קול פון אַ שטאַרקן דונער; און דאָס קול, וואָס איך האָב געהערט, איז געווען ווי דאָס קול פון האַרפּנשפּילער, וואָס שפּילן אויף זייערע האַרפּן. 3 און זיי זינגען אַ שיר חדש פאַר דעם פֶּסֶא-הכבוד און פאַר די 4 חיות און די זקנים. און קיינער האָט זיך נישט געקענט אויסלערנען דעם שיר, אַחוץ די 144,000, וואָס זענען אויסגעקויפט געוואָרן פון דער ערד. 4 די דאָזיקע זענען עס, וואָס זענען נישט פאַראומרייניקט געוואָרן מיט נָשים, מחמת זיי זענען אַזוי ווי בחורים. די דאָזיקע חסידים זענען עס, וואָס גייען נאָך דעם שָה [שמות 3:12; ישעיה 53:7], וואוהין נאָר סע גייט. די דאָזיקע זענען

אויסגעקויפט געוואָרן פון צווישן בני אדם, ווי בַּפּוּרִים פֶּאָר ה' און פֶּאָר דעם
 שָׁה [שמות 12:3; ישעיה 53:7]. 5 און אין זייער מויל איז נישט געפונען
 געוואָרן קיין מֶרְמֶר, ווייל זיי זענען אָן אַ מוּם. 6 און איד האָב געזען אָן
 אַנדערן מַלְאָךְ פליען אין מיטן הימל, וואָס האָט געהאַט בשורת עולם
 אַנצוזאָגן פֶּאָר די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, און פֶּאָר יעדער אומה, און
 שָׁבֵט, און לָשׁוֹן, און עס. 7 און ער האָט געזאָגט מיט אַ הויך קול: האָט
 מורא פֶּאָר ה', און גיט אים אָפּ כְּבוֹד, מחמת די שְׁעָה פון זיין מִשְׁפֵּט האָט
 גענעענט; און דינט דעם בּוֹרָא פון שָׁמַיִם און ערד, דעם יָם און די קוואַלן
 וואָסער. 8 און אָן אַנדערער, אַ 2ער מַלְאָךְ איז נאָכגעקומען, וואָס האָט
 געזאָגט: געפֿאַלן, געפֿאַלן איז בָּבֶל [זען כיפא א 5:13] די גרויסע, וואָס האָט
 געמאַכט אַלע אומות אַנטרינקען מיט דעם וויין פון דעם צאָרנוויין פון איר
 זנות. 9 און אָן אַנדערער, אַ 3ער מַלְאָךְ, איז נאָכגעקומען נאָך זיי, וואָס האָט
 געזאָגט מיט אַ קול גדול: אויב עמיצער דינט דער חיה און איר עָצָב, און
 באַקומט אַ צייכן [אות] אויף זיין שטערן, אַדער אויף זיין האַנט, 10 וועט ער
 אויך טרינקען פון דעם צאָרנוויין פון ה', וואָס איז אויסגעגאַסן, נישט
 געמישט אין דעם פּוֹס פון זיין צאָרן; און ער וועט געפייניקט ווערן מיט אַש
 און שוועבל אין דעם אַנגעזיכט פון די מַלְאָכִים קדושים, און אין דעם
 אַנגעזיכט פון דעם שָׁה [שמות 12:3; ישעיה 53:7]. 11 און דער רויך פון זייער
 פייניקונג גייט אַרויף לעולמי-עולמים; און די, וואָס דינען דער חיה און איר
 עָצָב, האָבן נישט קיין רו יוֹמָם וּלְיָלָה, און ווער סע נעמט אָן דעם צייכן [אות]
 פון איר נאָמען. 12 דאָ איז די סבלנות פון די קדושים, די, וואָס זענען שומר
 איבער מַצוֹת פון ה' און די [ארטאדאקסיש יידיש] אָמוּנָה פון יהושע/ישוע.
 13 און איד האָב געהערט אַ קול פון הימל, אַזוי צו זאָגן: שרייב: אַשְׁרֵי אִיז די
 טויטע, וואָס שטאַרבן אין הָאָדוֹן פון איצטמאַל אָן. בָּן, זאָגט דער רוּחַ
 הַקּוֹדֵשׁ, כּדִּי זיי זאָלן רוּען פון זייערע מיאונגען; ווייל זייערע מעשים גייען
 נאָך מיט זיי. 14 און איד האָב געזען, ערשט אַ ווייסער וואַלקן, און אויף דעם
 וואַלקן האָב איד געזען זיצן איינעם, ענלעך צו אַ בַּר אָנֶשׁ [דניאל 7:13], וואָס
 האָט געהאַט אויף זיין קאָפּ אַ עֶטְרֶת פון זָהָב, און אין זיין האַנט אַ שאַרף

שניידמעסער. 15 און אַן אַנדערער מלאך איז אַרויסגעקומען פון דעם היכל, און האָט געשריגן מיט אַ קול גדול צו דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם וואַלקן: שיק אַרויס דיין שניידמעסער און שנייד; וואָרעם די שעה פון קציר האָט גענעענט, ווייל דער קציר פון דער ערד איז צייטיק [יואל 4:13]. 16 און דער, וואָס איז געזעסן אויף דעם וואַלקן, האָט אַ וואָרף געטאָן זיין שניידמעסער אויף דער ערד, און די ערד איז געשניטן געוואָרן. 17 און אַן אַנדערער מלאך איז אַרויסגעקומען פון דעם היכל אין הימל, און אויך ער האָט געהאַט אַ שאַרף שניידמעסער. 18 און אַן אַנדערער מלאך איז אַרויסגעקומען פון דעם מזבֿח, דער, וואָס האָט געהאַט שליטה איבער אַש; און ער האָט גערופן מיט אַ קול גדול צו דעם, וואָס האָט געהאַט דאָס שאַרפע שניידמעסער, אַזוי צו זאָגן: שיק אַרויס דיין שאַרף שניידמעסער און זאַמל צונויף די הענגלעך פון די וויינשטאָקן אויף דער ערד, וואָרעם אירע וויינטרויבן זענען אינגאַנצן צייטיק. 19 און דער מלאך האָט אַ וואָרף געטאָן זיין שניידמעסער צו דער ערד און האָט איינגעזאַמלט דעם וויינשטאָק פון דער ערד, און האָט אים אַריינגעוואָרפן אין דעם גרויסן וויינקעלטער פון זעם פון ה'. 20 און דער וויינקעלטער איז געטרעטן געוואָרן אויסער דער עיר, און עס איז אַרויסגעקומען דָם פון דעם וויינקעלטער, ביז צו די צויען פון די פּערד, אַזוי ווייט ווי 200 מיילן. טו און איך האָב געזען אַן אַנדערן צייכן [אות] אין הימל, גְדוֹל און וואונדערלעך: 7 מלאכים, וואָס האָבן געהאַט די 7 לעצטע מכות, וואָרעם מיט זיי ווערט פאַרענדיקט דער זעם פון ה'. 2 און איך האָב געזען ווי סע וואַלט געווען אַ ים פון גלאַז, אויסגעמישט מיט אַש; און די, וואָס האָבן גוֹבֵר געווען די חיה, און איר עֶצֶב, און די צאָל פון איר נאָמען, שטייען ביי דעם ים פון גלאַז און האָבן האַרפן פון ה'. 3 און זיי זינגען דאָס געזאַנג פון מֹשֶׁה [רבינו], דעם עֶבֶד פון ה', און דאָס געזאַנג פון דעם שָׁה [שמות 12:3]; ישעיה [53:7], אַזוי צו זאָגן: גְדוֹל און וואונדערלעך זענען דייע מעשים, אַ, ה' אלקים, דו א-ל שְׁדֵי; צְדִיק און אָמת זענען דייע וועגן, דו מַלְך פון די אוימות. 4 ווער זאָל נישט מורא האָבן, ה', און רימען דיין נאָמען? ווארעם נאָר

דו אַליין ביסט קױש! ווייל אַלע אומות וועלן קומען און אנדערגעפאלן פאַר
 דיר; ווייל דינע גערעכטע משפּטים זענען אַנטפלעקט געוואָרן. 5 און
 נאָכדעם האָב איך געזען, און עס איז געעפנט געוואָרן דער היכל פון דעם
 משכן-הַעֲדוֹת אין הימל; 6 און סע זענען אַרויסגעקומען פון דעם היכל די 7
 מלאַכים, וואָס האָבן געהאַט די 7 מַפּוֹת, אָנגעטאַן אין ריינער גלאַנצנדיקער
 ליוונט, און זייערע ברוסטן אַרומגעגורט מיט גאַרטלען פון זָהָב. 7 און 1
 פון די 4 חיות האָט געגעבן די 7 מַלְאָכִים 7 קְעָרוֹת פון זָהָב, פול מיט דעם
 זַעם פון ה', וואָס לעבט לעולמי-עולמים. 8 און דער היכל איז געוואָרן
 אָנגעפילט מיט רויך פון דער כבוד פון ה' און פון זיין מאַכט; און קיינער איז
 נישט געווען בִּיכוּלֶת אַרְיִינְצוּגֵיין אין דעם היכל, ביז סע וועלן זיין
 אויסגעלאָזט די 7 מַפּוֹת פון די 7 מַלְאָכִים. טז און איך האָב געהערט אַ קוֹל
 גדול פון דעם היכל אַרויס זאָגן צו די 7 מַלְאָכִים: גייט און גיט אויס די 7
 קְעָרוֹת זַעם ה' אויף דער ערד. 2 און דער 1 ער מלאַך איז געגאַנגען און האָט
 אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף דער ערד: און עס איז געוואָרן אַ פאַרפעסטיקט
 און ביז געשוויר אויף די בני אדם, וואָס האָבן געהאַט דעם צייכן [אות] פון
 דער חיה און וואָס האָבן אנדערגעפאלן צו איר עָצָב. 3 און דער 2 טער
 מלאַך האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אין דעם ים אַרְיִין: און עס איז געוואָרן
 ווי דאָס דָם פון אַ מֵת, און יעדעס לעבעדיקע באַשעפעניש, וואָס איז געווען
 אין ים, איז נִפְטָר. 4 און דער 3 ער מלאַך האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אין די
 טייכן און אין די קוואַלן וואַסער: און עס איז געוואָרן דָם. 5 און איך האָב
 געהערט דעם מלאַך פון די וואַסערן זאָגן: צְדִיק בִּיסטוּ, וואָס ביסט און
 ביסט געווען, דו הייליקער, מחמת דו האָסט אַזוי געמשפט; 6 מחמת זיי [פון
 אנטי-משיח] האָבן פאַרגאַסן דאָס דָם פון קדושים און נביאים, און דָם
 האָסטו זיי געגעבן צו טרינקען; זיי זענען עס ווערט. 7 און איך האָב געהערט
 דעם מִזְבֵּחַ זאָגן: כֵּן, ה' אלקי צְבָאוֹת, אָמת און צְדִק זענען דינע משפּטים! 8
 און דער 4 ער מלאַך האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף דער שְׁמֶשׁ: און עס
 איז איר געגעבן געוואָרן צו ברענען בני אדם מיט אֵש. 9 און בני אדם זענען
 געברענט געוואָרן מיט חֶם גְדוֹל; און זיי האָבן געלעסטערט דעם נאָמען פון

ה', וואָס האָט די מאַכט איבער די מַכּוּת, און זיי האָבן נישט קיין תּשׁוּבָה געטאַן, אים אָפּצוגעבן כָּבוֹד. 10 און דער 5ער מלאַך האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף דעם פֿסא פון דער חיה: און איר מלוכה איז פאַרפּינצטערט געוואָרן: און זיין האָבן צעביסן זייערע צונגען פון ווייטיק, 11 און זיי האָבן געלעסטערט דעם אלוקים פון שָׁמַיִם, צוליב זייערע וויטיקן און זייערע געשווירן, און זיי האָבן נישט קיין תּשׁוּבָה געטאַן אויף זייערע מַעשִׁים. 12 און דער 6ער מלאַך האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף דעם גרויסן טייך פֿרַת: און זיין וואַסער איז אויסגעטרוקנט געוואָרן, פּדִי אָנצוברייטן דעם דָרֶךְ פֿאַר די מלָכִים פון דעם זונאוּפּגאַנג. 13 און איך האָב געזען אַרויסקומען פון דעם מויל פון דעם שלאַנג, און פון דעם מויל פון דער חיה, און פון דעם מויל פון דעם נְבִיא הַשָּׁקֶר, 3 שדים [אומריינע גייסטער], ווי דאָס וואָלטן געווען פרעש. 14 מחמת זיי זענען גייסטער פון רוחות, וואָס טוען צייכנס, און וואָס גייען אַרויס צו די מלָכִים פון דער גאַנצער וועלט, פּדִי זיי אַיינצוזאַמלען צו דער מלְחָמָה פון דעם יום הגדול פון ה' אֲדֹנָי צְבָאוֹת -- זע, איך קום ווי אַ גַּנֵּב; אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס וואַכט, און וואָס היט זיינע מלבושים, פּדִי ער זאָל נישט גיין נאַקעט און מען זאָל נישט זען זיין שאַנר! -- 16 און זיי האָבן זיי פאַרזאַמלט אינאיינעם אין דעם אָרט, וואָס ווערט אָנגערופן אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ הַר-מגדו. 17 און דער 7ער מלאַך האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אין דער לופט: און עס איז אַרויסגעקומען אַ קיל גדול פון היכל פון דעם פֿסא-הכבוד, אַזוי צו זאָגן; עס איז געשען! 18 און סע זענען געווען בליצן און קילות און דונערן, און עס איז געווען אַ גרויסע ערדציטערניש, אַזאַ ווי ס'איז נאָך נישט געווען, זינט סע זענען בני אדם אויף דער ערד, אַזאַ גרויסע ערדציטערניש, אַזאַ געוואַלטיקע. 19 און די עיר הגדולה איז צעטיילט געוואָרן אין 3 חלָקִים, און די ערי הגויים זענען געפאַלן; און בָּבֶל [זען כיפא א 5:13], די גרויסע, איז געדענקט געוואָרן פאַר ה', איר צו געבן דעם פֿוס וויין פון דעם גרים פון זיין צאָרן. 20 און יעדע אינזל איז אַנטרוּנען געוואָרן, און די הָרִים זענען נישט געפונען געוואָרן. 21 און אַ גרויסער האָגל, יעדער שטיין אַרום דער וואָג פון אַ צענטנער, איז

געפאלן פון הימל אויף די בני אדם. און בני אדם האבן געלעסטערט אלוקים, צוליב דער מכה פון דעם האָגל; ווייל די דאָזיקע מכה איז געווען זייער גָדוֹל. 2 און עס איז געקומען איינער פון די 7 מַלְאָכִים, וואָס האָבן געהאַט די 7 בעקנס, און האָט גערעדט מיט מיר, אַזוי צו זאָגן; קום אַהער, איך וויל דיר ווייזן דעם מִשְׁפָּט פון דער זונה הגדולה, וואָס זיצט אויף אַ סֵד וואָסערן, 2 מיט וועטען די מַלְכִים פון דער ערד האָבן מִזְנָה געווען, און די, וואָס באַוואוינען די ערד, זענען געוואָרן שיכור מיר דעם וויין פון איר זנות. 3 און ער האָט מיך אין דעם גייסט אַוועקגעפירט אין אַ מַדְבַּר אַרִיין, און איך האָב געזען זיצן אַן אִשָּׁה אויף אַ שאַרלעך-רויטער חיה, פול טיט נעמען פון לעסטערונג, און זי האָט געהאַט 7 קעפּ און 10 הערנער. 4 און דאָס אִשָּׁה איז געווען אָנגעטאָן אין פּוֹרְפוֹר און שאַרלעך, און באַדעקט מיט זָהָב און אייַדלשטיינער און פּערל, און האָט געהאַט אין איר האַנט אַ כּוֹס פון זַהָב, פול מיט אומווערדיקייטן און אומרייניקייט פון איר זנות; 5 און אויף איר שטערן איז געווען אָנגעשריבן אַ נאָמען אַ סוֹד, אַ רֶז: "בבל הגדולה, אַם הזנות וכל מעשי התועבה בעולם!" 6 און איך האָב געזען דאָס אִשָּׁה שיכור מיט דעם דָם פון די [ארטאדאקסיש יידיש] קדושים און מיט דעם דָם פון די יַעֲדֵי יְהוֹשֻׁעַ/ישוע. און ווען איך האָב זי געזען, האָב איך מיך געוואונדערט מיט אַ פְּלִיאָה גדולה. 7 און דער מַלְאָךְ האָט צו מיר געזאָגט: פאַרוואָס האָסטו דיר געוואונדערט? איך וועל דיר זאָגן דעם סוֹד פון דעם אִשָּׁה, און פון דער חיה, וואָס טראָגט זי, וואָס האָט די 7 קעפּ און די 10 הערנער. 8 די חיה, וואָס דו האָסט געזען, איז געווען, און איז נישט, און איז גרייט אַרויפצוקומען פון דעם תּהוֹם און גיין צו פאַרדאַרבונג; און די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועמעס נעמען זענען נישט פאַרשריבן געוואָרן אין דעם סֵפֶר-הַחַיִּים פון בריאת העולם אָן, וועלן זיך וואונדערן, ווען זיי וועלן זען די חיה, שהיתה ואיננה ועתידה לבוא. 9 דאָ איז דער זין, וואָס האָט חֲכָמָה: די 7 קעפּ זענען 7 בערג, אויף וועלכע דאָס אִשָּׁה טוט זיצן; 10 און זיי זענען 7 מַלְכִים: 5 זענען געפאלן, 1 איז, דער אַנדערער איז נאָך נישט געקומען; און ווען ער וועט קומען, וועט ער פאַרבלייבן אַ קורצע צייט. 11

און די חיה, וואָס איז געווען, און איז נישט, איז אַליין אויך אַן 8 ער מלך, און איז פון די 7, און זי גייט אין פאַרדאַרבונג. 12 און די 10 הערנער, וואָס דו האָסט געזען, זענען 10 מלכים, וועלכע האָבן נאָך נישט באַקוטען קיין מלוכה; זיי קריגן אָבער געוועלטיקונג ווי מלכים אויף איין שעה, אינאיינעם מיט דער חיה. 13 די דאָזיקע האָבן איין מחשבה, און זיי גיבן זייער מאַכט און אויטאָריטעט דער חיה; 14 זיי וועלן מלחמה האַלטן מיט דעם שעה [שמות 3:12; ישעיה 53:7], און דאָס שעה וועט זיי מנצח זיין, מחמת עס איז אָדון פון אדונים און מלך פון מלכים; און אויך זיי, וואָס זענען מיט אים, וואָס זענען הקרואים און נבחרים און נאמנים, וועלן מנצח זיין. 15 און ער האָט צו מיר געזאָגט: די וואָסערן, וואָס דו האָסט געזען, וואו די זונה זיצט, זענען פעלקער און המונים מענטשן און אומות, און לשונות. 16 און די 10 הערנער, וואָס דו האָסט געזען, און די חיה, די דאָזיקע וועלן פיינט האָבן די זונה און וועלן זי מאַכן וויסט און נאָקעט, און זיי וועלן פאַרצערן איר פלייש און זי פאַרברענען מיט אַש. 17 מחמת ה' האָט אריינגעגעבן אין זייער לב צו טאָן זיין עצה, און צו קומען צו איין באַראָט, און צו געבן זייער מלוכה דער חיה, ביז די רייד פון ה' וועלן דערפילט ווערן. 18 און דאָס אַשה, וואָס דו האָסט געזען, איז די עיר הגדולה, וואָס רעגירט איבער די מלכים פון דער ערד. יח און נאָכדעם האָב איך געזען אַן אַנדערן מלאך אַראָפּנידערן פון הימל, וואָס האָט געהאַט רבה סמכות; און די ערד איז באַלויכטן געוואָרן מיט זיין כבוד. 2 און ער האָט געשריגן מיט אַ שטאַרק קול, אַזוי צו זאָגן: געפאַלן, געפאַלן איז בָּבֶל [זען כיפא א 5:13], די גרויסע, און איז געוואָרן אַ וואוינאַרט פון טייוולאַנים און אַן אויפהאַלט פון יעדן טמא גייסט, און אַן אויפהאַלט פון יעדן אומריינעם און מיאוסן פויגל. 3 מחמת דורך דעם צאָרנוויין פון איר זנות זענען אַלע אומות געפאַלן; און די מלכים פון דער ערד האָבן מיט איר מזנה געווען, און די סוחרים פון דער ערד זענען געוואָרן רייך דורך דער מאַכט פון אירע פּענונגים. 4 און איך האָב געהערט אַן אַנדער קול פון הימל זאָגן: קומט אַרויס פון איר, עמי, כדי איר זאָלט נישט האָבן קיין שום חלק אין אירע חטאָת, און כדי איר זאָלט נישט קריגן פון אירע

מכּוּת; 5 מחמת אירע זינד האָבן אויך דערגרייכט ביז צום הימל, און ה' האָט געדענקט אירע אומגערעכטיקייטן. 6 פאַרגעלט איר אַזווייז זי האָט פאַרגעלט, און כּפּל-כּפּלים לויט נאָך אירע מעשים. אין דעם כּוּס, וואָס זי האָט געמישט, מישט פאַר איר טאַפּלט. 7 אויף אַזויפיל וויפל זי האָט זיך אַליין פאַרהערלעכט און געהאַט תּענוג, אויף אַזויפיל גיט איר יסורים און טרויער. מחמת זי זאָגט אין איר לֵב: איך זיץ אַ מלכה, און איך בין נישט קיין אַלמנה, און וועל באַין-אזפּן נישט זען קיין טרויער. 8 דערפאַר וועלן אירע מְכוּת קומען אין יום אחד: מָוֹת און פּיין און הונגער, און זי וועט אין גאַנצן פאַרברענט ווערן אין אַש; ווייל שטאַרק איז אַדְנִי ה', וועלכער משפט זי. 9 און וויינען און קלאָגן וועלן איבער איר די מלכים פון דער ערד, וועלכע האָבן מיט איר מַזְנָה געווען און זיך געלאָזט וואוילגיין, ווען זיי וועלן קוקן אויף דעם רויך פון איר ברענען; 10 און שטיין פון דער ווייט פאַר מורא פון איר פּיין, און זאָגן: וויי, וויי, די גרויסע שטאַט בְּבֶל [זען כיפּא א 5:13], די שטאַרקע שטאַט! מחמת אין איין שעה האָט גענעענט דיין משפט. 11 און די סוּחרים פון דער ערד וויינען און קלאָגן איבער איר, מחמת קיינער קויפט נישט מער זייער סחורה, 12 סחורה פון זָהָב, און זילבער, אייַדלשטיינער און פּערל, פיינע לייַוונט, און פּורפּור זייד און שאַרלעך, און אַלערליי דופטיקע געהילצן, און אַלערליי כּלים פון עלפאַנטביין, און אַלערליי כּלים, געמאַכט פון טייערן געהילץ, און פון קופּער, און אייזן, און מאַרמאָר; 13 און צימערניג, און געווירץ, און וויירעך, און זאַלבאייַל, און קטוֹרֶת, און וויין, און שְׁמֶן, און זעמל-מעל, און חָטָה, און רינדער און שאָף, און פּערד, און רייטוועגן, און עבדים און מענטשלעכע נפּשות. 14 און די פּירות, וואָס דיין נשמה האָט נאָך זיי געגלוסט, זענען פאַרשוואונדן פון דיר, און אַלצדינג, וואָס איז געווען זיס און פּרעכטיק, איז פאַרלוירן געוואָרן פון דיר, און מע וועט זיי כּלל מער נישט געפינען. 15 די סוּחרים פון די דאָזיקע זאַכן, וואָס זענען דורך איר רייך געוואָרן, וועלן שטיין פון דער ווייט פאַר מורא פון איר פּיין און וויינען און קלאָגן, 16 און זאָגן: וויי, דער גרויסער שטאַט, וואָס איז געווען אָנגעטאָן אין פיינער לייַוונט, אין פּורפּור

און שאַרלעך, און באַדעקט מיט זָהב און איידלשטיינער און פּערל! 17
 מחמת אין איין שָעה איז אַזאַ עֶשֶׁר גְדוֹל חָרוֹב געוואָרן. און יעדער
 שיפּקאַפּיטאַן, און יעדער איינער, וואָס פּאַרט ערגעצוואוהין, און רודערער,
 און אַלע, וואָס פּאַרדינען זייער חיונה פון ים, זענען געשטאַנען פון דער
 ווייט, 18 און זיי האָבן געשריגן, ווען זיי האָבן געקוקט אויף דעם רויך פון
 איר ברענען, אַזוי צו זאָגן: וואָסער שטאַט איז ווי די עיר הגדולה? 19 און זיי
 האָבן געוואָרפן שטויב אויף זייערע קעפּ, און געשריגן, ווען זיי האָבן
 געוויינט און געקלאָגט, אַזוי צו זאָגן: וויי, וויי, דער עיר הגדולה, וואָס אין
 איר זענען אַלע, וואָס האָבן געהאַט שיפּן אויף דעם ים, געוואָרן רייך דורך
 איר עֶשִׁירֹת, מחמת אין איין שָעה איז זי חָרוֹב געוואָרן. 20 פריי דיך איבער
 איר, דו הימל, און איר קדושים, און שליחים און נביאים! ווייל ה' האָט
 געמֶשפּט אייער מֶשפּט אין איר. 21 און אַ מַלְאָךְ חָזַק האָט אויפגעהויבן אַ
 שטיין, ווי דאָס וואָלט געווען אַ גרויסער מילשטיין, און האָט אים
 אַרײַנגעוואָרפן אין ים אַרײַן, און געזאָגט: אַזוי וועט מיט אַ שטאַרקן כּוֹח
 אַנדערגעוואָרפן ווערן בְּבֶל [זען כיפּא א 13:5], די עיר הגדולה, און זי וועט
 מער נישט געפונען ווערן. 22 און דאָס קוֹל פון האַרפּנשפּילער, און זינגער,
 און פלייטנשפּילער, און טרוממייטערער, וועט אין דיר מער נישט געהערט
 ווערן; און קיין מײַנסטער פון קיין שום האַנטווערק וועט מען אין דיר מער
 נישט געפינען; און דאָס קוֹל פון אַ מיל וועט אין דיר מער נישט געהערט
 ווערן; 23 און דאָס אַזר פון אַ לייכטער וועט אין דיר מער נישט שיינען; און
 דאָס קוֹל פון חָתן און פֶּלֶה וועט אין דיר מער נישט געהערט ווערן; מחמת
 דינע סוחרים זענען געווען די פירשטן פון דער ערד, און מיט דיין פֶּישׁוֹף
 זענען אַלע אומות פאַרפירט געוואָרן. 24 און אין איר איז געפונען געוואָרן
 דאָס דָם פון נביאים און פון קדושים, און פון אַלע די, וואָס זענען געהרגעט
 געוואָרן אויף דער ערד. יט נאָכדעם האָב איך געהערט ווי סע וואָלט געווען
 אַ קוֹל גדול פון אַ גרויסן המון אין הימל, אַזוי צו זאָגן: הַלְלוּיָהּ! די ישועת
 אלוקיננו און כבוד און גבורה געהערן צו אלוקיננו. 2 ווייל אַמת און צָדֵק
 זענען זיינע מֶשפּטים; ווייל ער האָט געמֶשפּט די זונה הגדולה, וואָס האָט

פארדאָרפן די ערד מיט איר זנות, און ער האָט זיך נוקם געווען אין איר פאַר דעם דָם פון זיינע עבדים. 3 און אַ צווייט מאָל האָבן זיי געזאָט: הַלְלוּיָהּ! און איר רויך גייט אַרויף לעולמי-עולמים 4 און די 24 זקנים און די 4 חיות זענען אנידערגעפאלן און האָבן אנידערגעפאלן פאר ה', וואָס זיצט אויף דעם פֿסא-הכבוד, און האָבן געזאָגט: אָמֵן. הַלְלוּיָהּ! 5 און אַ קול איז אַרויסגעקומען פון דעם פֿסא-הכבוד, אַזוי צו זאָגן: ברוך ה' אלוקיננו, אַלע זיינע עבדים, איר וואָס האָט מורא פאַר אים, די קטנים און די גדולים. 6 און איך האָב געהערט ווי סע וואָלט געווען דאָס קול פון אַ גרויסן המון און ווי דאָס קול פון אַ סך וואַסערן, און ווי דאָס קול פון שטאַרקע דונערן, אַזוי צו זאָגן: הַלְלוּיָהּ! ווייל ה' אלקיננו, דער א-ל שַׁדַי, קיניגט! 7 לאַמיר זיך פרייען און פריילעך זיין, און אים אָפגעבן כָּבוד, מחמת גענעענט האָט די חתונה פון דעם שָׁה [זען שמות 12:3; ישעיה 53:7], און זיין פֿלה האָט זיך אָנגעפרייט. 8 און עס איז איר געגעבן געוואָרן, אַז זי זאָל זיך אָנטאָן אין פיינער לייוונט, ליכטיק און לויטער; ווייל די פיינע לייוונט זענען די צדקות פון די קדושים. 9 און ער האָט צו מיר געזאָגט: שרייב: אַשְׁרֵי אִיז דִי, וואָס זענען געבעטן געוואָרן צו דעם סְעוּדַת נְשׂוּאִין הַשָּׁה [שמות 12:3; ישעיה 53:7; ש"ש 2:4; ישעיה 9-6:25]. און איך בין אנידערגעפאלן פאַר זיינע רגלים, להשתחוות פאַר אים. 10 און ער האָט צו מיר געזאָגט: דאָס זענען אָמַתַע רִייד פון ה'. און ער האָט צו מיר געזאָגט: זע, דו טאַרסט עס נישט טאָן! איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און דייןע אַחים במשיח, וואָס האָבן דאָס יְדוּת פון יהושע/ישוע. בוק דִיך פאַר ה', ווייל דאָס יְדוּת יהושע/ישוע [זכריה 12-11:6; עזרא 3:8, זען "עבד" אין זכריה 3:8 און ישעיה 53:11 און ירמיהו 23:5!] איז דער גייסט פון נבואה. 11 און איך האָב געזען דעם הימל אויפגעפנט, ערשט אַ ווייס פערד. און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, איז גערופן געוואָרן "נאמן ואמתי", און אין צָדֵק טוט ער מִשְׁפָּט און מִלְחָמָה האַלטן. 12 און זיינע אויגן זענען ווי אַ פֿלאַם פון אַש, וְעֵטְרוֹת רַבּוֹת אויף זיין קאָפּ זענען; און ער האָט אויפגעשריבן אַ נאָמען, וואָס קיינער קען נישט, אַחוץ ער אַליין. 13 און ער איז אָנגעטאָן אין אַ קיטל, באַשפּריצט

מיט דָם, און זיין נאָמען ווערט אָנגערופֿן: דאָס מימרא ה' [זען יוחנן 1:1,14; תהלים 33:6; 107:20; משלי 30:4; 8:30; ישעיה 7:14; דניאל 7:13-14]. 14 און די צבאות השמים, די צבאות ה' זענען אים נאָכגעגאַנגען אויף ווייסע פערד, באַקליידט אין פיינער לייזונט, ווייס און טהור. 15 און פון זיין מויל גייט אַרויס אַ שאַרפע חָרֵב, כדי מיט איר צו שלאָגן די גוֹיִים; און ער וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן [תהלים 2:8]: און ער טרעט דעם וויינקעלטער פון דעם זַעם ה' [זען רומ' 1:18], דעם אלוקי צבאות. 16 און אויף זיין קיטל און אויף זיין ירך [זען בראשית 24:2] איז געווען ביי אים אַנגעשריבן אַ נאָמען: "מלך המלכים ואדון האדונים". 17 און איך האָב געזען אַ מלאך שטיין אין דער שַׁמֶשׁ, און ער האָט געשריגן מיט אַ קול גדול און געזאָגט צו אַלע פייגל, וואָס פליען אין מיטן שַׁמַיִם: קומט, און זאַמלט אייך צונויף צו דעם גרויסן מאָלצייט פון ה', 18 כדי איר זאָלט עסן דאָס פלייש פון מלָכִים, און דאָס פלייש פון הויפטלייט, און דאָס פלייש פון גיבורים, און דאָס פלייש פון פערד און פון די, וואָס זיצן אויף זיי, און דאָס פלייש פון אַלע בני אדם, סיי בני חורין און סיי עבדים, סיי קטנים און גדולים. 19 און איך האָב געזען די חיה און די מלְכֵי הָאָרֶץ און זייערע צבאות פאַרזאַמלט אינאיינעם, מלְחָמָה צו האַלטן קעגן אים, וואָס איז געזעסן אויף דעם פערד, און קעגן זיין צבא. 20 און די חיה איז גענומען געוואָרן, און מיט איר דער נְבִיא הַשֶּׁקֶר, וואָס האָט געמאַכט די צייכנס פאַר איר, מיט וועלכער ער האָט אָפּגענאַרט די, וואָס האָבן אָנגענומען דעם צייכן [אות] פון דער חיה און די, וואָס האָבן אנדערגעפאלן צו איר עָצָב; זיי ביידע זענען אַרײַנגעוואָרפן געוואָרן לעבעדיקערהייט אין דעם אָגָם פון אַש [זען דניאל 12:2; ישעיה 66:24], וואָס ברענט מיט שוועבל. 21 און די איבעריקע זענען געטייט געוואָרן מיט דער חָרֵב פון דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם פערד, די חָרֵב וואָס איז אַרויסגעקומען פון זיין מויל; און אַלע פייגל זענען געוואָרן זאַט מיט זייער פלייש. 2 און איך האָב געזען אַ מלאך אַראָפּנידערן פון הימל, וואָס האָט געהאַט דעם מַפְתָּח פון דעם תהום און אַ גרויסע קייט אין זיין האַנט. 2 און ער האָט אָנגעכאַפט דעם שלאַנג, דעם נָחֶשׁ-הַקְדָּמוֹנִי,

וואָס איז דער טייול און הַשָּׁטן, און הָאָט אים געבונדן אויף 1,000 יאָר, 3
 און אים אַרײַנגעוואָרפן אין תּחום אַרײַן און אים פאַרשלאָסן און
 פאַרחתמעט איבער אים, אַז ער זאָל די אומות מער נישט פאַרפירן, ביז די
 1,000 יאָר וועלן געענדיקט ווערן; דערנאָך מוז ער באַפרייט ווערן אויף אַ
 קורצער צייט. 4 און איך הָאָב געזען טראַנען, און זיי זענען געזעסן אויף זיי,
 און מִשֵּׁפֶט איז זיי געגעבן געוואָרן; און איך הָאָב געזען די נשמות פון די,
 וואָס זענען געקעפט געוואָרן פּונוועגן דעם יְדוּת יהושע/ישוע [זכריה
 6:11-12; עזרא 3:8, זען "עבד" אין זכריה 3:8 און ישעיה 53:11 און ירמיהו
 23:5!] און פּונוועגן דעם דָּבָר ה', און אַזוינע, וואָס הָאָבן נישט
 אנדערגעפאלן צו דער חיה, אויך נישט צו איר עָצב, און הָאָבן נישט
 געקראָגן דעם צייכן [אות] אויף זייער שטערן און אויף זייער האַנט; און זיי
 זענען לעבעדיק געוואָרן, און הָאָבן געקניגט מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ 1,000
 יאָר. 5 די איבעריקע פון די טויטע זענען נישט לעבעדיק געוואָרן, ביז די
 1,000 יאָר וועלן נישט זיין געענדיקט. דאָס איז דער 1 ער תּחִיַת-הַמֵּתִים. 6
 געבענטשט און קָדוֹשׁ איז דער, וואָס הָאָט אַ חֶלֶק אין דעם 1 ער
 תּחִיַת-הַמֵּתִים. איבער די דאָזיקע הָאָט דער 2 ער מְנוּת נישט קיין שלִיטָה;
 נייערט זיי וועלן זיין כְּהֵנִים פון ה' און פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און וועלן קיניגן
 מיט אים 1,000 יאָר. 7 און אַז די 1,000 יאָר ווערן געענדיקט, וועט הַשָּׁטן
 באַפרייט ווערן פון זיין בֵּית הַסֵּהַר, 8 און וועט אַרויסקומען אַפּצונאַרן די
 גוֹיִם, וואָס זענען אין די 4 עקן פון דער ערד, גוג און מָגוּג, כּדִּי זיי
 צונויפצוזאַמלען אינאיינעם צו דער מֶלְחָמָה; זייער צאָל איז ווי דאָס זאַמד
 פון דעם ים. 9 און זיי זענען אַרויפגעגאַנגען איבער דער ברייט פון דער ערד
 און הָאָבן אַרומגערינגלט דעם לאַגער פון די קדוּשִׁים און די עִיר הַאֲהוּבָה;
 און אַ אֵשׁ הָאָט אַראָפּגענידערט פון הימל און הָאָט זיי פאַרצערט. 10 און
 הַשָּׁטן, וואָס הָאָט זיי פאַרפירט, איז אַרײַנגעוואָרפן געוואָרן אין דעם אָגֶם
 פון אֵשׁ [דניאל 12:2; ישעיה 66:24] און שוועבל, וואו אויך די חיה און דער
 נְבִיא הַשֶּׁקֶר זענען געווען; און זיי וועלן געפייניקט ווערן יוּמָם וּלְיָלָה
 לעולמי-עולמים. 11 און איך הָאָב געזען אַ גרויסן ווייסן פֶּסֶא-הַכּבוֹד, און

דעם, וואָס איז אויף אים געזעסן, פון וועמעס פֿנים די ערד און דער שָׁמַיִם
זענען אַנטרונען געוואָרן; און עס איז פֿאַר זיי נישט געפונען געוואָרן קיין
פּלאַץ. 12 און אידך האָב געזען די טויטע, די קטנים און די גדולים, שטיין
פֿאַר דעם פֿסא-הכבוד; און ספֿרים זענען געעפנט געוואָרן. און אַן אַנדער
ספֿר איז געעפנט געוואָרן, וואָס איז דאָס ספֿר-הַחַיִּים. און די טויטע זענען
געמשפט געוואָרן אויף דעם סמך פון דעם, וואָס איז געווען געשריבן אין די
ספֿרים, לויט זייערע מַעשִׁים. 13 און דער ים האָט אַרויסגעגעבן די טויטע,
וואָס זענען געווען אין אים; און דער טויט און דער שאול-תַּחַתִּיה האָבן
אַרויסגעגעבן די טויטע, וואָס זענען געווען אין זיי. און יעדער איז געמשפט
געוואָרן לויט זיינע מַעשִׁים. 14 און דער טויט און דער שאול-תַּחַתִּיה זענען
אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם אָגס פון אַש [דניאל 12:2; ישעיה 66:24].
דאָס איז המּוֹת השני, דער אָגס פון אַש [דניאל 12:2; ישעיה 66:24]. 15 און
אויב עמיצער איז נישט געפונען געוואָרן פֿאַרשריבן אין דעם ספֿר-הַחַיִּים,
איז ער אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם אָגס פון אַש [דניאל 12:2; ישעיה
66:24]. כַּא און אידך האָב געזען אַ שָׁמַיִם חֲדָשִׁים און אַן אַרְץ חֲדָשָׁה; מחמת
דער ערשטער שָׁמַיִם און די ערשטע ערד זענען פֿאַרגאַנגען, און דער ים איז
מער נישטאָ. 2 און אידך האָב געזען די עיר הקוֹדֶשׁ, אַ נְיִ ירוּשָׁלַיִם,
אַראָפּנידערן פון דעם הימל ה', אַנגעברייט ווי אַ פֿלה, וואָס איז אויסגעפּוּצט
פֿאַר איר מאַן [זען הושע (18), 20(17), 19(14), 2:16]. 3 און אידך האָב געהערט
אַ קוֹל גדול פון דעם פֿסא-הכבוד אַרויס, אַזוי צו זאָגן: הִנֵּה, דאָס מִשְׁכַּן פון
ה' איז מיט בני אדם, און ער וועט וואוינען מיט זיי, און זיי וועלן זיין זיין עם,
און ה' אַליין וועט זיין מיט זיי. 4 און ער וועט אַפּווישן יעדע טרער פון
זייערע אויגן; און קיין מָוֹת וועט מער נישט זיין, סע וועט אויך נישט זיין קיין
טרויער, קיין געוויין, קיין פֿיין, מחמת די ערשטע זאַכן זענען פֿאַרגאַנגען. 5
און דער, וואָס איז געזעסן אויף דעם פֿסא-הכבוד, האָט געזאָגט: הִנֵּה, אידך
מאַך אַלצדינג נְיִ. און ער האָט געזאָגט: שרייב, מחמת די דאָזיקע רייד זענען
נְאֻמִּים און [ארטאדאקסיש יידיש] אָמְתִּים. 6 און ער האָט צו מיר געזאָגט:
עס איז געשען! אידך בין די אַלף און די תּוֹ, דער אָנהייב און דער סוף. אידך

וועל געבן דעם, וואָס איז דאָרשטיק, פריי פון דעם קוואַל פון מיס חיים. 7
 דער, וואָס איז מנצח, וועט ירשענען די דאָזיקע זאָכן; און איך וועל זיין זיין
 אלוקים, און ער וועט זיין מיין זון. 8 אָבער פאַר די פּחדנים, און
 אומגלויביקע, און אומווערדיקע, און רוצחים, און נואפים, און מכשפים, און
 געצנדינערס, און אַלע ליגנער -- זייער חלק וועט זיין אין דעם אָגם, וואָס
 ברענט מיט אַש און שוועבל. דאָס איז דער 2 ער מות. 9 און עס איז געקומען
 1 פון די 7 מלאכים, וואָס האָבן געהאַט די 7 בעקנס, וואָס זענען געווען
 באַלאָדן מיט די 7 לעצטע מכות, 10 און ער האָט גערעדט מיט מיר, אַזוי צו
 זאָגן: קום אַהער, איך וויל דיר ווייזן די פּלה, דאָס אַשה פון דעם שָה [שמות
 12:3; ישעיה 53:7]. און ער האָט אין דעם גייסט מיך אַוועקגעפירט צו אַ
 גרויסן און הויכן הָר, און האָט מיר געוויזן די עיר הקדש ירושלים
 אַראָפּנידערן פון דעם הימל פון ה' 11 מיט דער כבוד פון ה'; איר ליכטיקייט
 איז געווען ענלעך צו זייער אַ טייערן שטיין, ווי דאָס וואָלט געווען אַ
 יאַספּיס, קלאָר ווי קריסטאַל. 12 און זי האָט געהאַט אַ גרויסע און הויכע
 מויער מיט 12 טויערן, און ביי די טויערן 12 מלאכים, און דערויף זענען
 געווען אָנגעשריבן נעמען, וואָס זענען די נעמען פון די 12 שבטים פון די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. 13 אין מזרח זענען געווען 3 טויערן, און אין צפון 3 טויערן, און
 אין דרום 3 טויערן, און אין מערב 3 טויערן. 14 און די מויער פון דער עיר
 האָט געהאַט 12 יסודות, און אויף זיי 12 נעמען פון די 12 שליחים פון דעם
 שָה [שמות 12:3; ישעיה 53:7]. 15 און דער, וואָס האָט גערעדט מיט מיר,
 האָט געהאַט פאַר אַ מאָס אַ זָהב רויט, צו מעסטן די עיר און די טויערן פון
 איר און איר מויער. 16 און די עיר ליגט 4-עקיג, און די לענג פון איר איז
 אַזוי גָדוֹל ווי די ברייט. און ער האָט געמאַסטן די עיר מיט דער רויט, 12,000
 סטאדיען; די לענג און די ברייט און די הייך פון איר זענען גלייך. 17 און ער
 האָט געמאַסטן איר מויער, 440 איילן, לויט דער מאָס פון אַ בן אדם, דאָס
 איז, פון אַ מלאך. 18 און דאָס געביי פון איר מויער איז געווען יאַספּיס, און
 די עיר איז געווען זָהב טהור, ענלעך צו לויטערן גלאַז. 19 די יסודות פון דער
 עיר-מויער זענען געווען באַצירט מיט אַלערליי מינים טייערע שטיינער: דער

1 ער יסוד איז יאָספּיס, דער 2 ער סאַפּיר, דער 3 ער אַגאַט, דער 4 ער
 סמאַראַגד, 20 דער 5 ער סאַרדאַניקס, דער 6 ער רובּין, דער 7 ער כּריסאָליט,
 דער 8 ער בעריל, דער 9 ער טאַפּאַז, דער 10 ער כּריזאָפּראס, דער 11 ער
 היאַצינט, דער 12 ער אַמעטיסט. 21 און די 12 טויערן זענען געווען 12
 פּערל; יעדער איינער פון די פאַרשידענע טויערן איז געווען פון איין פּערל;
 און די גאַס פון דער עיר איז געווען זָהב טָהוּר, ווי דורכזיכטיק גלאַז. 22 און
 איך האָב אין איר נישט געזען קיין היכל; מחמת ה' אלקים, דער א-ל שדי,
 און דאָס שָה [שמות 3:12; ישעיה 53:7], זענען איר היכל. 23 און די עיר האָט
 נישט נייטיק געהאַט, נישט די שְׁמֶשׁ, נישט די לְבָנָה, צו שיינען אויף איר; ווייל
 די כבוד פון ה' האָט זי באַלויכטן, און איר אור איז דאָס שָה [שמות 3:12];
 ישעיה 53:7]. 24 און די אומות וועלן גיין אין איר אור, און די מַלְכֵי הָאָרֶץ
 וועלן אין איר אַרײַנברענגען זייער כבוד. 25 און אירע טויערן וועלן מער
 קיינמאָל נישט פאַרשלאָסן ווערן בייטאַג -- ווייל דאָרט וועט מער נישט זיין
 קיין לִילָה; 26 און זיי וועלן אַרײַנברענגען אין איר די הערלעכקייט און דעם
 כּבוד פון די אומות; 27 און סע וועט אין איר מער קיינמאָל נישט אַרײַנגיין
 קיין טמא זאָך, אָדער דער, וואָס טויט אומווערדיקייט און שָקָר, נייערט נאָר
 די, וואָס זענען פאַרשריבן אין דעם סִפְר־הַחַיִּים פון דעם שָה [שמות 3:12];
 ישעיה 53:7]. כב און ער האָט מיר געוויזן אַ שטראַם פון מים חיים, לויטער
 ווי קריסטאָל, וואָס איז אַרויס פון דעם כּסא-הכבוד פון ה' און פון דעם שָה
 [שמות 3:12; ישעיה 53:7], 2 אין דער מיט פון איר גאַס. און אויף דער זייט
 און אויף יענער זייט פון דעם שטראַם איז געווען דער עַץ-הַחַיִּים [זען
 בראשית 2:9,17; 3:22-24], וואָס האָט געטראָגן 12 מַינים פִּירות, און ברענגט
 זיין פרוכט יעדן חודש; און די בלעטער פון דעם בויס זענען געווען פאַר דער
 היילונג פון די אומות. 3 און סע וועט מער נישט זיין קיין קללה [זען
 בראשית 3:10-19]. און דער כּסא-הכבוד פון ה' און פון דעם שָה [שמות
 3:12; ישעיה 53:7] וועט זיין דרינען, און זיינע עבדים וועלן אים דינען; 4 און
 זיי וועלן זען זיין פֿנים, און זיין נאָמען וועט זיין אויף זייערע שטערנס. 5 און
 סע וועט מער נישט זיין קיין לִילָה, און זיי באַדאַרפן נישט קיין אור פון

קיינ לייכטער אָדער פון דער שַׁמֶשׁ; ווייל ה' אלוקים, וועט זיין זייער אור; און זיי וועלן קייניגן לעולמי עולמים. 6 און ער האָט צו מיר געזאָגט: די דאָזיקע רייד זענען נאָמנים און [ארטאדאקסיש יידיש] אַמתיים. און ה' אלוקים פון די גייסטער פון די נביאים, האָט געשיקט זיין מלאך צו ווייזן זיינע עבֶד דאָס, וואָס מוז בקרוב געשען. 7 און הנה, איך קום באַלד. אַשְׁרֵי איז דעם, וואָס איז שומר איבער די רייד פון דער נבואה פון דעם דאָזיקן ספר. 8 און איך, יוֹחָנָן [זען יוחנן 1:1-21:25; יוח"א 5:1-21:1; יוח"ב 13:1-1:1; יוח"ג 15:1-1:1], בין דער, וואָס האָט געהערט און געזען די דאָזיקע זאָכן. און ווען איך האָב געהערט און געזען, בין איך אנידערגעפאלן זיך פאַר די רגלים פון דעם מלאך, וואָס האָט מיר דאָס געוויזן. 9 און ער האָט צו מיר געזאָגט: דו זאָלסט עס נישט טאָן! איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און מיט דינע אַחים די נביאים, און מיט די, וואָס זענען שומר איבער די רייד פון דעם דאָזיקן ספר. צו ה' השתחוה! 10 און ער האָט צו מיר געזאָגט: פאַרחתמע נישט די רייד פון דער נבואה פון דעם דאָזיקן ספר; ווייל די צייט איז נאָענט. 11 דער, וואָס איז אומגערעכט, זאָל ער ווייטער טאָן אומגערעכטיקייט; און דער, וואָס איז טמא, לאָז ער ווייטער זיך מטמא זיין; און דער, וואָס איז אַ צדיק, לאָז ער טאָן צדקות; און דער, וואָס איז הקדוש, שְׁיִתְקַדֵּשׁ עוד. 12 הנה, איך קום באַלד, און מיין שֶׁכֶר איז מיט מיר, צו פאַרגעלטן יעדן איינעם לויט זיינע מעשים. 13 איך בין די אַלף און די תּוֹ, דער ערשטער און דער לעצטער, דער אָנהייב און דער סוף. 14 אַשְׁרֵי איז די, וואָס וואָסן זייערע קיטלען, פדי זיי זאָלן האָבן רשות צו דעם יַעֲזְבוּ-הַחַיִּים, און זאָלן אַרְיִינְגִין דורך די טויערן אין דער עיר אַרִיין. 15 דרויסן זענען די כְּלָבִים, און די מְכַשְׁפִּים, און די נואפים, און די רוצחים, און די געצנדינער, און יעדער איינער, וואָס דאָס ליב און גיט זיך אָפּ מיט שֶׁקֶר. 16 איך, יהושע/ישוע [זען זכריה 12:11-6:11; עזרא 3:8], האָב געשיקט מיין מלאך צו אייך מיט דעם דאָזיקן יְדוּת פאַר די בְּרִית הַדְּשָׁה קהילות. איך בין דער שוֹרֵשׁ [ישעיה 53:2; סנהדרין ב93] און דער צמח [זען זכריה 12:11-6:11; עזרא 3:8; ישעיה 11:1; ירמיהו 6:5-23] פון דודן [ישעיה 11:1; לוקס 3:31; זען מתי 1:6], דער גלאַנצנדיקער

מאַרגנשטערן. 17 און דער גייסט און די פֿלה זאַגן: קום. און דער, וואָס
הערט, לאָז ער זאַגן: קום. און דער, וואָס איז דאַרשטיק, לאָז ער קומען;
דער, וואָס וויל, לאָז ער נעמען פריי דאָס מיס חיים. 18 איך זאָג עדות יעדן
איינעם, וואָס הערט די רייד פון דער נבואה פון דעם דאָזיקן ספר: אויב
עמיצער וועט מערן צו זיי, דעם וועט ה' מערן די מכות, וואָס זענען
פאַרשויבן אין דעם דאָזיקן ספר; 19 און אויב עמיצער וועט מינערן פון די
רייד פון דעם ספר פון דער דאָזיקער נבואה, דעם וועט ה' מינערן זיין חלק
פון דעם עץ-החיים און פון דער עיר הקדש, וואָס זענען פאַרשריבן אין דעם
דאָזיקן ספר. 20 דער, וואָס זאָגט עדות אויף די דאָזיקע זאַכן, זאָגט: ין, איך
קום באַלד. אַמין, קום האַדון יהושע/ישוע! 21 דער חסד האַדון [זען תהלים
110:1; מלאכי 3:1; ישעיה 7:14; דניאל 7:13-14; משלי 30:4; תהלים 33:6;
107:20; ישעיה 52:13-53:12] יהושע/ישוע [זכריה 6:11-12; עזרא 3:8] זאָל זיין
מיט אייך אַלע. אַמין.

בס"ד

ENGLISH AND HEBREW INDEX

* * This Index is designed to furnish the reader with the various renderings of the several Hebrew words referred to in this work. The number of renderings is given in figures. The phrases which are not the direct rendering of the original, or which are to be referred to some other word in combination, are separated by a line. The expressions which give the peculiar force of the infinitive used intensively are placed separately. *Freq.* = frequent in such rendering.

אֲבִי Abi-ezrite 3, chief 3, father <i>freq.</i> , forefather 1, principal 1—desire 1, family 2, patrimony 1.	אֲבָתָה point 1.	אֲבָרָה feather 2, wing 2.	אֲדָמָם reddish 4, somewhat reddish 2.
אֲבִי desire 1.	אֲבָתַי melons 1.	אֲבָרָה bow the knee 1.	אֲדָמָה country 1, earth 53, ground 43, husbandman 2, husbandry 1, land 125.
אֲבִי Ch. father 9.	אֲבִיב Abib 7, ear 1, green ears of corn 1.	אֲבָרָה bunch 1, burden 1, troop 2.	אֲדָמוֹנִי & אֲדָמִנִי red 1, ruddy 2.
אֲבִי fruit 1, greenness 1.	אֲבִיּוֹן beggar 1, needy 35, poor 24, poor man 1.	אֲבָנוֹ nut 1.	אֲדָן foundation 1, socket 53.
אֲבִי Ch. fruit 3.	אֲבִינָה desire 1.	אֲבָנוֹרָה piece of silver 1.	אֲדָרְנִי Lord <i>freq.</i> , my Lord 1.
אֲבָרָה <i>Kal</i> , broken 1, to be destroyed 4, destruction <i>inf.</i> 1, to fail 2, to lose 1, to be lost 8, to perish 79, to be perished 12, to be ready to perish 4, to be undone 1, to be void of 1—not to escape 1, to have no way to flee 1; <i>Inf. intens.</i> surely (perish) 2, utterly (perish) 1; <i>Piel</i> , to destroy 33, to be destroyed 1, to lose 1, to perish 1, to cause to perish 2, to make to perish 1, to spend 1; <i>Inf. intens.</i> utterly (destroy) 1; <i>Hiphil</i> , to destroy 24, to cause to perish 1, to take from 1.	אֲבִיר angel 1, bull 4, chiefest 1, mighty 3, mighty one 1, stout 2, strong 3, valiant 2.	אֲבָנִים drops 1.	אֲדָרָה <i>Niphal</i> , to be glorious 1, to become glorious 1; <i>Hiphil</i> , to make honourable 1.
אֲבָרָה Ch. <i>P'al</i> , to perish 1; <i>Aphel</i> , to destroy 4, to perish 1; <i>Hophal</i> , to be destroyed 1.	אֲבִיר mighty 6.	אֲבָנִים pond 3, pool 4, reed 1, standing water 2.	אֲדָרָה Adar 7.
אֲבָרָה perish 2.	אֲבָרָה <i>Hithpael</i> , to mount up 1.	אֲבָנוֹן bulrush 1, caldron 1, hook 1, rush 2.	אֲדָרָה Ch. Adar 1.
אֲבָרָה ('ב) destruction 1.	אֲבָל <i>Kal</i> , to lament 1, to mourn 17; <i>Hiphil</i> , to make to lament 1, to cause a mourning 1; <i>Hithpael</i> , to feign self to be a mourner 1, to lament 1, to mourn 17.	אֲבָנוֹן bason 1, cup 1, goblet 1.	אֲדָרָה goodly 1, robe 1.
אֲבָרָה that which was lost 1, lost thing 3.	אֲבָל mourn 4, mourner 2, mourning 2.	אֲבָנִים bands 7.	אֲדָרָה goodly 1, robe 1.
אֲבָרָה destruction 6.	אֲבָל plain 1.	אֲבָרָה <i>Kal</i> , to gather 3.	אֲדָרָה Ch. judges 2.
אֲבָרָה destruction 1.	אֲבָל mourning 24.	אֲבָרָה Ch. letter 3.	אֲדָרָה Ch. diligently 1.
אֲבָרָה destruction 1.	אֲבָן divers weights 3, stone <i>freq.</i> , stony 1, weight 4—carbuncle 1, mason 1, plummet 1.	אֲבָרָה fist 2.	אֲדָרְיוֹן Ch. threshing-floors 1.
אֲבָרָה <i>Kal</i> , to consent 3, to rest content 1, to will 46, to be willing 4.	אֲבָן Ch. stone 8.	אֲבָרָטִים chargers 2.	אֲדָרְכָנִים drams 2.
אֲבָרָה swift 1.	אֲבָנִים girdle 9.	אֲבָרָתָה letter 10.	אֲדָרְעָה Ch. force 1.
אֲבָרָה sorrow 1	אֲבָנִים stools 1, wheels 1.	אֲבָרָתָה mist 1, vapour 1.	אֲדָרְתָה garment 4, glory 1, goodly 1, mantle 5, robe 1.
אֲבָרָה crib 3.	אֲבָס <i>Kal</i> , fatted 1, stalled 1.	אֲבָרָה <i>Hiphil</i> , to grieve 1.	אֲדָרְשָׁה <i>Kal</i> , to thresh 1.
	אֲבָסָה blains 2.	אֲבָרָה Adoni 3, Lord 26, lord <i>freq.</i> , master <i>freq.</i> , owner 1, O sir 1.	אֲהָבָה & אֲהָבָה Kal, beloved 5, friend 11, to like 1, in love 1, to love <i>freq.</i> , lover 4; <i>Niphal</i> , lovely 1; <i>Piel</i> , friends 1, lover 14.
	אֲבָק dust 4, small dust 1, powder 1.	אֲבָרָה excellent 4, famous 2, gallant 1, glorious 1, goodly 1, lordly 1, mighty 6, noble 7, principal 3, worthies 1.	אֲהָבָה love 33, to love 7.
	אֲבָקָה <i>Niphal</i> , to wrestle 2.	אֲדָם Adam <i>freq.</i> , another 1, low 1, man <i>very freq.</i> , man of low degree 1, mean man 3, person 8—common sort 1, hypocrite 1.	אֲהָבִים lovers 1, loving 1.
	אֲבָקָה powder 1.	אֲדָם <i>Kal</i> , to be ruddy 1; <i>Pual</i> , to be dyed red 5, to be red 1, to be made red 1; <i>Hiphil</i> , to be red 1; <i>Hithpael</i> , to be red 1.	אֲהָבִים loves 1.
	אֲבָרָה <i>Hiphil</i> , to fly 1.	אֲדָם <i>Kal</i> , to be ruddy 1; <i>Pual</i> , to be dyed red 5, to be red 1, to be made red 1; <i>Hiphil</i> , to be red 1; <i>Hithpael</i> , to be red 1.	אֲהָיָה (where) I will be 3.
	אֲבָרָה wing 3.	אֲדָם red 7, ruddy 1.	אֲהָלָה <i>Hiphil</i> , to shine 1.
		אֲדָם sardius 3.	אֲהָלָה <i>Kal</i> , to pitch a tent 1, to remove a tent 1; <i>Piel</i> , to pitch a tent 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

אָהֶל covering 1, dwelling 1, dwelling place 2, (dwelling) place 1, home 1, tabernacle *freq.*, tent *freq.*

אֵהָלִים & אֵהָלוֹת aloes 3, trees of lign aloes 1.

אֹב bottle 1, familiar spirit 8, to have familiar spirit 7.

אֹבֵב or **אָבֵב** river 3.

אֵיר brand 1, firebrand 2.

אוֹרֵת because of 5, cause 2.

אָוָה *Piel*, to desire 9, to long 1, to lust after 1; *Hithpael*, to covet 2, to desire 6, to desire greatly 1, to be desirous 1, to long 2, to lust 3, to point out 1.

אוֹי alas 1, woe 23.

אוֹיְהָ woe 1.

אוֹיֵל fool 20, foolish 5, foolish man 1.

אוֹלֵי mighty 1, strength 1.

אוֹלִי foolish 1.

אוֹלָם or **אֵלָם** porch 34.

אוֹלָם in very deed 2.

אוֹלָת folly 13, foolishly 1, foolishness 10.

אוֹן affliction 3, aven 6, *Ben-oni* 1, evil 1, false 1, idol 1, iniquity 47, mischief 31, mourners 1, mourning 1, nought 1, sorrow 1, unjust 1, unrighteous 2, vain 1, vanity 6, wicked 2, wickedness 5.

אוֹן force 1, goods 1, might 2, strength 7, substance 1.

אוֹנוֹת ships 1.

אוֹפֵן fitly 1, wheel 33.

אוֹץ *Kal*, to haste 3, to make haste 1, to hasten 1, hasty 2, to be narrow 1; *Hiphil*, to hasten 1, to labour 1.

אוֹצֵר armoury 1, cellar 2, garner 1, store 2, storehouse 2, treasure 61, treasury 10.

אוֹר *Kal*, to be enlightened 2, to be light 1, to have light 1, to shine 2; *Niphal*, to be enlightened 1, glorious 1, —break of day 1; *Hiphil*, to enlighten 2, to give light 11, to kindle 1, to light 1, to lighten 4, to set on fire 1, to shew light 2, to shine 2, to cause to shine 5, to make to shine 5.

אוֹר bright 2, clear 1, flood 1, herbs 1, light 114, lighting 1, morning 1, sun 1, —day 2.

אוֹר fire 5, light 1, Urim 7.

אוֹרֵה herb 2, light 2.

אוֹרוֹת cotes 1.

אוֹה desire 3, lust after 1, pleasure 1.

אוֹת ensign 2, mark 1, miracle 2, sign 60, token 14.

אוֹת *Niphal*, to consent 4.

אוֹאָ & אוֹהָ Ch. *P'al*, to heat 1, to be heated 1, hot 1.

אוֹד Ch. *P'al*, to be gone 2.

אוֹזֵב hyssop 10.

אוֹזֵר girdle 14.

אוֹזְרָה memorial 7.

אוֹל *Kal*, to fail 1, to gad about 1, to be gone 2, to be spent 1; *Pual*, to go to and fro 1.

אוֹל Ch. *P'al*, to go 6, to go up 1.

אוֹן *Piel*, to give good heed 1; *Hiphil*, to give ear 32, to hear 2, to hearken unto 6, to perceive by the ear 1.

אוֹן weapon 1.

אוֹן audience 7, ear *freq.*, hearing 5, —to advertise 1, to displease 1, to hear 2, to reveal 1, to tell 1, shew 6.

אוֹזִים chains 2.

אוֹר *Kal*, to bind about 1, to gird up 3, to be girded 2; *Niphal*, to be girded 1; *Piel*, to compass about 1, to gird 2, to gird with 3; *Hithpael*, to gird self 3.

אוֹרֵע arm 2.

אוֹרֵה bay tree 1, born 5, born in the land 2, born of or in the country 2, one of...own country 3, homeborn 1, born in the land 2, of...own nation 1.

אוֹת another 24, brother *freq.*, brotherly 1, kindred 1, like 1, other 1.

אוֹת hearth 3.

אוֹת Ch. brother 1.

אוֹתֵר *Hithpael*, to go one way or other 1.

אוֹתֵר a, an 67, alike 1, alone 1, altogether 1, another, any, apiece 1, a certain 9, few 3, first 36, only 4, other 30, a portion for 12, some, together 5.

אוֹתֵר flag 1, meadow 2.

אוֹתֵר declaration 1.

אוֹתֵר brotherhood 1.

אוֹתֵר Ch. shewing 1.

אוֹחֵר till afterward 1, back 14, back part 1, backside 1, backward 11, behind 5, hereafter 1, hinder part 3, time to come 1, without 1.

אוֹתוֹת another 6, the other 1, sister *freq.*, together 1.

אוֹחַ *Kal*, to bar 1, to catch 2, to catch hold 1, to come upon 1, to fasten 2, to handle 1, to hold 11, to lay hold 3, portion 2, to rest 1, to surprise 1, to take 15, to take hold 15, —to be affrighted 1; *Niphal*, to be caught 1, to be possessed 1, to have possession 2, to get possessions 1, to take possession 1, to be taken 1; *Piel*, to hold back 1; *Hophal*, to be fastened 1.

אוֹחַ possession 66.

אוֹחֵרִין Ch. hard sentences 1.

אוֹחִים doleful creatures 1.

אוֹהִי & אוֹהִי O that 1; would God 1.

אוֹחֵמָה amethyst 2.

אוֹחֵמָתָה Ch. Achmetha 1.

אוֹחַר *Kal*, to stay there 1, to tarry longer 1; *Piel*, to continue 1, to defer 3, to delay 1, to hinder 1, to be late 1, to be slack 2, to tarry 6.

אוֹחַר back 1, back from 1, backside 1, to follow 10, follow after 1, following 21, hinder end 1, posterity 4, pursuing 2, remnant 1, —to persecute 1.

אוֹחַר another 34, another man 1, following 1, next 2, other 103, strange 1.

אוֹחֵרִין to come 9, following 1, hinder 1, hindmost 1, hindmost 1, last 20, latter 8, reeward 1, utmost 2, uttermost 1.

אוֹחֵרִי Ch. after.

אוֹחֵרִי Ch. another 5, other 1.

אוֹחֵרִין Ch. at last 1.

אוֹחֵרִית end 21, hindmost 1, last 6, last end 4, latter 11, latter end 8, latter time 1, length 1, posterity 3, remnant 1, residue 1, reward 2, uttermost 1.

אוֹחֵרִית Ch. latter 1.

אוֹחֵר Ch. another 2, other 3.

אוֹחֵרִית back again 1, backward 6.

אוֹחֵרֵי־פָּנִים Ch. princes 9.

אוֹחֵרֵי־פָּנִים lieutenants 4.

אוֹחֵשְׁתָּרִים camels 2.

אוֹת gently 1, secret 1, softly 2.

אוֹתֵד Atad 2, bramble 3, thorn 1.

אוֹתָן fine linen 1.

אוֹפִי softly 1.

אוֹפִים charmers 1.

אוֹמָם *Kal*, narrow 4, to shut 1, to stop 2; *Hiphil*, to stop 1.

אוֹמַר *Kal*, to shut 1.

אוֹמַר left handed 2.

אוֹי country 1, island 6, isle 30.

אוֹי woe 2.

אוֹיֵב *Kal*, enemy 280, to be an enemy 1, foe 2.

אוֹיְבָה enmity 3, hatred 2.

אוֹיֵר calamity 17, destruction 7.

אוֹיָה kite 2, vulture 1.

אוֹיִם wild beast of the islands 3.

אוֹיֵל hart 7.

אוֹיֵל lintel 1, post 21, ram *freq.*

אוֹיִם mighty 4, mighty men 1, oaks 11, trees 2.

אוֹיֵל strength 1.

אוֹיָה hind 8.

אוֹיֵת strength 1.

אוֹיֵמִים & אוֹיֵמִים arches 13.

אוֹיֵן Ch. tree 6.

אוֹיָה Aijelet 1, hind 2.

אוֹיִם terrible 3.

אוֹיְמָה dread 1, fear 5, horror 1, idol 1, terrible 2, terror 7.

אוֹן (not), to be gone 2.

אוֹיְפָה divers measures 2, ephah 34, measure 2.

אוֹישׁ another 5, a certain 4, fellow 1, footman 5, friend 1, good man 1, great man 1, high 1, high degree 1, husband 69, Ishi 1, male 2, man *very freq.*, mankind 1, mighty man 2, (valiant) man 1, people 1, person 12, some, worthy 1, —adversary 2, bear 1, champion 2, consent 1, counsellor 1, destroyer 1, elder 1, eloquent 1, evil speaker 1, that giveth 1, have war 2, husbandman 1, lender 1, liar 1,

ENGLISH AND HEBREW INDEX

none 1, oppressor 1, prophet 1, reprovcr 1, slothful 1, steward 1, stranger 6, at great strife 1, — husbandman 2.

אִישׁ *Hithpael*, to shew selves men 1.

אֵישׁוֹן apple of the eye 3, black 1, obscure 1.

אֵיתוֹן entrance 1.

אֵיתוֹן & **אֵתוֹן** Ethanim 1, hard 1, mighty 4, rough 1, strength 2, strong 5.

אֵכָזֵב liar 1, lie 1.

אֵכָרֵר cruel 3, fierce 1.

אֵכָרֵרִי cruel 7, cruel one 1.

אֵכָרֵרִית cruel 1.

אֵכִילָה meat 1.

אֵכַל *Kal*, to burn up 1, to consume 26, to devour 95, to devour up 1, devourer 1, to dine 1, to eat 566, to eat up 19, eater 1, to feed 2, food 1, to be higher 1, meat 4; *Inf. intens.* at all (eat) 1, freely (eat) 2, in... wise (eat) 1, indeed (eat) 1, in plenty (eat) 1, quite (devour) 1; *Niphal*, to be consumed 2; to be devoured 5, to be eaten 36; *Inf. intens.* at all (eaten) 2; *Piel*, to consume 1; *Pual*, to be consumed 3, to be devoured 2; *Hiphil*, to consume 1, to cause to eat 3, to give to eat 1, to feed 12, to lay meat 1.

אֵכַל Ch. *Pal*, to devour 4, to eat 1, — to accuse 2.

אֵכַל eating 4, food 16, meal-time 1, meat 18, prey 2, victuals 3.

אֵכַלָה to consume 1, to devour 3, to eat 2, food 1, fuel 3, meat 8.

אֵכָפֵר *Kal*, to crave 1.

אֵכָף hand 1.

אֵכָרֵר husbandman 5, plowman 2.

אֵל El 2, God 212, god 15, idols 1, might 1, mighty 4, mighty one 1, power 4, strong 1, — goodly 1, great 1.

אֵלֹנֵבֵישׁ great hailstones 3.

אֵלְנָבִים algum trees 3.

אֵלָה *Kal*, to lament 1.

אֵלָה *Kal*, to curse 1, to swear 2; *Hiphil*, to adjure 1, to cause to swear 1, to make to swear 1.

אֵלָה curse 14, cursing 4, ex-ecration 2, oath 14, swear-ing 2.

אֵלֶה oak 1.

אֵלֶה Elah 3, elm 1, oak 11, tell tree 1.

אֵלֶה Ch. El 1, God 78, god 15.

אֵלֹהִים angels 1, *El-elohe-Israel* 1, God very freq., god-ness 2, godly 1, god 240, judge 5, — exceeding 1, great 1, mighty 2, very great 1.

אֵלֹהֵי God 52, god 5.

אֵלֹהֵי Elui 1.

אֵלֹנוֹן Allon-bachuth 1, oak 8.

אֵלֹן plain 9.

אֵלְפָה & **אֵלְפָה** captain 1, chief 1, chief friend 2, duke 57, friends 1, governor 3, guide 4, ox 2.

אֵלַח *Niphal*, to become filthy 3.

אֵלְיָהוּ rump 5.

אֵלִיל idol 17, image 1, of no value 1, thing of nought 1.

אֵלְלִי woe 2.

אֵלֵם *Niphal*, to be dumb 7, to be put to silence 1; *Piel*, to bind 1.

אֵלֵם congregation 1.

אֵלֵם dumb 5, dumb man 1.

אֵלְמִנִים almuq tree 3.

אֵלְפָה sheaf 5.

אֵלְמוֹת arches 2.

אֵלְמוֹן forsaken 1.

אֵלְמוֹן widowhood 1.

אֵלְמוֹנָה widow 53.

אֵלְמוֹנוֹת desolate houses 1, deso-late palaces 1.

אֵלְמוֹנֵת widow 1, widowhood 3.

אֵלְמוֹנִי one 1, such 2.

אֵלַף *Kal*, to learn 1; *Piel*, to teach 2, to utter 1.

אֵלַף *Hiphil*, to bring forth thou-sands 1.

אֵלְפָה family 1, kine 4, oxen 3, thousand freq.

אֵלְפָה & **אֵלְפָה** Ch. thousand 3.

אֵלְפֹץ *Piel*, to urge 1.

אֵלְקִוִם no rising up 1.

אֵם dam 5, mother freq. — parting 1.

אֵמָה bondmaid 2, bondwoman 4, handmaid 23, maid 8, maidservant 19.

אֵמָה cubit very freq., measure 1, post 1.

אֵמָה Ch. nation 8.

אֵמָן one brought up 1.

אֵמָן multitude 2, populous 1.

אֵמָן faith 1, faithful 3, truth 1.

אֵמֹנָה also **אֵמֹנָה** faith 1, faith-ful 2, faith-ful man 3, faithfully 5, faithfulness 18, set office 5, stability 1, steady 1, truly 1, truth 13, verily 1.

אֵמוֹת & **אֵמִים** nations 1, people 2.

אֵמָן Ch. cubits 4.

אֵמִיץ & **אֵמִן** courageous 1, mighty 1, strong 3, strong one 4.

אֵמִיר bough 1, branch 1.

אֵמַל *Kal*, weak 1; *Pual*, to languish 14, to be waxed feeble 1.

אֵמַלְלִי feeble 1.

אֵמַלְלִי weak 1.

אֵמֵן *Kal*, to bring up 3, bringer up 1, faithful 3, nurse 3, nursing father 1; *Niphal*, to be established 7, to be faithful 17, to be of long continuance 2, to be nursed 1, to stand fast 1, to be stedfast 2, to be sure 9, to be surely 1, to be trusty 1, to be verified 3, — to fail 1; *Hiphil*, to have assurance 1, to believe 45, to be sure 1, to trust 3, to put trust 2.

אֵמֵן *Hiphil*, to turn to the right 1.

אֵמֵן Ch. *Aphel*, to believe 1, faithful 1, sure 1.

אֵמֵן cunning workman 1.

אֵמֵן Amen 27, so be it 1, truth 2.

אֵמֵן truth 1.

אֵמֵנָה certain portion 1, sure 1.

אֵמֵנָה brought up 1.

אֵמֵנוֹת pillars 1.

אֵמָנִם no doubt 1, indeed 2, surely 1, it is true 1, truly 1, of a truth 3.

אֵמָנִם indeed 3, of a surety 1, in very deed 1.

אֵמִץ *Kal*, to be courageous 2, to be of good courage 9, to prevail 1, to be strong 4; *Piel*, to confirm 1, to establish 1, to fortify 1, to harden 2, to in-crease (strength) 1, to make ob-stinate 1, to strengthen 9, to

make strong 3; *Hiphil*, to strengthen 2; *Hithpael*, to make speed 2, to be stedfastly minded 1, to strengthen self 1.

אֵמִץ stronger 1.

אֵמִצָה strength 1.

אֵמִצִים bay 2.

אֵמַר *Kal*, to answer 99, to ap-point 3, to bid 13, to call 2, to certify 1, to challenge 1, to charge 1, to command 29, to commune 1, to consider 1, to declare 1, to demand 1, to de-sire 2, to determine 1, to give commandment 1, to intend 3, to name 3, to promise 6, to publish 1, to purpose 2, to report 2, to require 1, to say very freq., to speak 180, to suppose 1, to talk 1, to tell 41, to think 14, to use speech 1, to utter 1, — at the commandment 1; *Inf. intens.* ex-pressly (say) 1, indeed (say) 1, plainly (say) 1, still (say) 1, that is 1, verily (think) 1, yet (say) 1; *Niphal*, to be called 5, to be said 13, to be termed 2, to be told 2; *Hiphil*, to avouch 2; *Hithpael*, to boast self 1.

אֵמַר Ch. *Pal*, to command 12, to declare 1, to say 45, to speak 4, to tell 9.

אֵמַר answer 1, saying 2, speech 2, word 42, — appointed unto him 1.

אֵמַר promise 1, speech 2, thing 1, word 2.

אֵמָרָה word 1.

אֵמָרָה commandment 1, speech 7, word 28.

אֵמָרִין Ch. lambs 3.

אֵמַשׁ in former time 1, yester-day 3, yesternight 1.

אֵמַת assured 1, assuredly 1, es-tablishment 1, faithful 1, faithfully 2, right 3, sure 1, true — truly — truth 115, verity 1.

אֵמַתַחַת sack 15.

אֵמַתְנִי Ch. terrible 1.

אֵנָּא & **אֵנָּה** I beseech thee 7, we beseech thee 1, O 2, Oh 1, I pray thee 2.

אֵנָּה *Kal*, to lament 1, to mourn 1.

אֵנָּה *Piel*, to deliver 1; *Pual*, to befall 1, to happen 1; *Hithpael*, to seek a quarrel 1.

אֵנוֹשׁ another 1, certain 11, di-vers 1, fellow 1, husband 3, man 518, certain man 1,

ENGLISH AND HEBREW INDEX

mortal man 1, people 1, person 2, servant 1, some, — archer 1, *bloodthirsty* 1, brethren 1, chapman 1, counsellor 1, famous 1, familiar 1, to be in flower of their age 1, friend 1, some of them, stranger 1, their trade 2.

אָנַח *Niphal*, to groan 1, to mourn 1, to sigh 10.

אָנְחָה groaning 4, mourning 1, sighing 6.

אָנִי galley 1, navy 5, navy of ships 1.

אָנְיָה lamentation 1, sorrow 1.

אָנִיָּה ship 30, shipmen 1.

אָנָּךְ plumbline 4.

אָנַן *Hithpael*, to complain 2.

אָנַם *Kal*, to compel 1.

אָנַם Ch. *P'al*, to trouble 1.

אָנַף *Kal*, to be angry 7, to be displeased 1; *Hithpael*, to be angry 6.

אָנַפָּה heron 2.

אָנַפָּיִן Ch. face 1, visage 1.

אָנַק *Kal*, to cry 1, to groan 1; *Niphal*, to cry 2.

אָנַקָּה crying out 1, ferret 1, groaning 1, sighing 2.

אָנַשׁ *Kal*, desperate 1, incurable 5, desperately wicked 1, woeful 1; *Niphal*, to be very sick 1.

אָנַשׁ Ch. man 2, whosoever 2.

אָנַשׁ Ch. man 1.

אָנַסָּה pot 1.

אָנַסוֹן mischief 5.

אָנַסָּר band 2, — prison 1.

אָנַסָּר Ch. band 2, imprisonment 1.

אָנַסִּיף & **אָנַסִּיף** ingathering 2.

אָנַסִּיר bound in 1, those which are bound 1, prisoner 10.

אָנַסִּיר prisoner 3.

אָנַסְמִים barns 1, storehouses 1.

אָסַף *Kal*, to assemble 9, to bring 2, to consume with 3, to destroy 1, to fetch 1, to gather 43, to gather in 8, to gather together 17, to gather up 3, to lose 1, to put all together 1, to recover (*another of leprosy*) 4, to be rereward 1, to take 2, to take away 5, to take up 1, to withdraw 3; *Inf. intens.* surely (assemble) 1, surely (consume) 1, utterly (consume) 1; *Niphal*, to

assemble 1, to assemble selves 4, to assemble selves together 4, to be assembled 3, to be brought 2, to be brought together 1, to be brought in 1, to be gathered 23, to be gathered together 13, to gather selves together 14, to gather selves 3, to gather together 3, to be gathered up again 1, to get him 1, to be gotten 1, to put up self 1, to be received 1, to be taken 1, to be taken away 4, to withdraw self 1; *Inf. intens.* generally (gathered) 1; *Piel*, to gather 2, to receive 1, rereward 4, to take into 1; *Pual*, to be gathered 4, to be gathered together 1; *Hithpael*, to be gathered together 1.

אָסַף gathering 2, have gathered 1.

אָסַפְּהוּ are gathered together 1.

אָסַפּוֹת assemblies 1.

אָסַפִּים *Asuppim* 2, thresholds 1.

אָסַפְּסָף mixt multitude 1.

אָסַפְּרָא Ch. fast 1, forthwith 1, with speed 1, speedily 4.

אָסַר *Kal*, to bind 41, to bind selves 1, to gird 2, to harness 1, to hold 1, to make ready 4, to order 1, to prepare 1, prison 3, prisoner 2, to put in bands 1, to set in array 1, to tie 4; *Inf. intens.* fast (bind) 2; *Niphal*, to be bound 4, to be kept 1; *Pual*, to be bound 2.

אָסַר & **אָסַר** binding 1, bond 10.

אָסַר Ch. decree 7.

אָע Ch. timber 3, wood 2.

אָף anger 176, to be angry 1, countenance 1, face 22, forehead 1, nose 12, nostril 13, snout 1, wrath 42, — forbearing 1, *longsuffering* 4, worthy 1.

אָפַד *Kal*, to bind 1, to gird 1.

אָפַדָּה ephod 2, ornament 1.

אָפָּרן palace 1.

אָפַח *Kal*, to bake 10, *bakemeats* 1, baker 11; *Niphal*, to be baked 3.

אָפּוֹד & **אָפַד** ephod 49.

אָפִּילִת not grown up 1.

אָפִּיק brook 1, channel 3, mighty 1, river 10, stream 2, strong pieces 1, — scales 1.

אָפֵל very dark 1.

אָפֵל darkness 7, obscurity 1, privily 1.

אָפֵלָה dark 1, darkness 6, gloominess 2, thick (darkness) 1.

אָפֵלִים fitly 1.

אָפַם *Kal*, to be clean gone 1, to be at an end 1, to fail 2, to be brought to nought 1.

אָפַם ancle 1, end 13, nothing 3, a thing of nought 1, uttermost parts 1, want 1.

אָפַע of nought 1.

אָפַעָה viper 3.

אָפַף *Kal*, to compass 5.

אָפַךְ *Hithpael*, to force self 1, to refrain self 5, to be restrained 1.

אָפַךְ ashes 22.

אָפַךְ ashes 2.

אָפַרְחִים young 2, young ones 2.

אָפַרְיוֹן chariot 1.

אָפַחַם Ch. revenue 1.

אָצַבַע finger 30, toe 2.

אָצַבְעוֹן Ch. fingers 1, toes 2.

אָצֵל armhole 2, great 1.

אָצִילִים chief men 1, nobles 1.

אָצַל *Kal*, to keep 1, to reserve 1, to take 1; *Niphal*, to be straitened 1; *Hiphil*, to take 1.

אָצַל hard by 1, near 2, near unto 1.

אָצַעְדָּה bracelet 1, chain 1.

אָצַר *Kal*, to lay up in store 2, to store up 1, to make treasurer 1; *Niphal*, to be treasured 1.

אָקָדָה carbuncle 1.

אָקוֹ wild goat 1.

אָרְאֵל valiant one 1.

אָרַב *Kal*, ambush 5, to lay wait 8, to lie in ambush 2, to lie in wait 23; *Piel*, ambushment 1, lie in wait 1; *Hiphil*, to lay wait 1.

אָרַב den 1, to lie in wait 1.

אָרַב wait 1.

אָרַבָּה grasshopper 4, locust 20.

אָרַבָּה chimney 1, window 8.

אָרַבּוֹת spoils 1.

אָרַג *Kal*, to weave 13.

אָרַג beam 1, weaver's shuttle 1.

אָרַגוֹן purple 1.

אָרַגְנָא Ch. scarlet 3.

אָרַגוֹן coffer 3.

אָרְמָן purple 36.

אָרָה *Kal*, to gather 1, to pluck 1.

אָרוּכָה & **אָרְכָה** health 4, made up 1, perfected 1.

אָרוֹן & **אָרֹן** ark 195, chest 6, coffin 1.

אָרוֹת & **אָרוֹת** stalls 3.

אָרוֹן cedar 66, cedar tree 6.

אָרוּהָ cedar work 1.

אָרוּיִם made of cedar 1.

אָרַח *Kal*, company 1, to go 1, travelling company 1, way-faring 1, wayfaring man 3.

אָרַח *Ulyways* 1, highway 1, manner 1, path 23, race 1, rank 1, traveller 1, troop 1, way 30.

אָרַחָא Ch. way 2.

אָרַחָה allowance 2, diet 2, dinner 1, victuals 1.

אָרִי & **אָרִיָּה** lion 78, young lion 1, — to pierce 1.

אָרְאֵל & **אָרְאֵלִי** & **אָרְאֵל** altar 2, Arie16, lionlike men 2.

אָרִיָּה Ch. lion 10.

אָרַף *Kal*, to be long 1, to be come long 1, to be prolonged 1; *Hiphil*, to defer 2, to draw out 3, to lengthen 2, to be lengthened 1, to be long 1, to make long 1, to prolong 13, to be prolonged 4, to tarry 1, to tarry long 1, — to outlive 1, to overlive 1.

אָרַף Ch. to be meet 1.

אָרַף *longsuffering* 4, *longwinged* 1, patient 1, slow to anger 8, slow to wrath 1.

אָרַף high 1, length freq., long 22, — for ever 2.

אָרַפָּא Ch. lengthening 1.

אָרַפָּה long 3.

אָרַכָּה Ch. prolonged 1.

אָרַכְבָּה Ch. knee 1.

אָרְמוֹן castle 1, palace 31.

אָרֹן ash 1.

אָרְנַבַּת hare 2.

אָרַע Ch. earth 20, inferior 1.

אָרַעִית Ch. bottom 1.

אָרַץ country 140, earth very freq., field 1, ground 96, land very freq., way 3, world 4, — common 1, nations 1, wilderness 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

אָרָקָא Ch. earth 1.

אָרַר *Kal*, to curse 54; *Inf. intens.* bitterly 1; *Niphal*, to be cursed 1; *Piel*, to curse 1, to cause the curse 6; *Hophal*, to be cursed 1.

אָרַשׁ *Piel*, to betroth 5, to espouse 1; *Pual*, to be betrothed 5.

אָרַשְׁתָּ request 1.

אָשׂ burning 1, fiery 2, fire *freq.*, flaming 1, hot 1.

אָשָׂא Ch. flame 1.

אָשַׁר stream 1.

אָשְׁרוֹת Ashdath-pisgah 3, springs 3.

אָשָׂה fire 1.

אָשָׂה offering by fire 2, offering made by fire 50, sacrifice made by fire 12.

אָשָׂה female 2, wife *freq.*, woman *freq.*, adulteress 1, concubine 1, harlot 4, nurse 1, prophetess 1.

אָשָׁן obscure 1.

אָשִׁיּוֹת כ' אָשִׁיּוֹת ק' foundations 1.

אָשִׁן Ch. foundations 3.

אָשִׁשׁ foundation 1.

אָשִׁשָׁה flagon 4.

אָשֶׁף stones 1.

אָשְׁבֹל & אָשְׁבֹל cluster 9, cluster of grapes 1.

אָשְׁכַר gift 1, present 1.

אָשֶׁל grove 1, tree 2.

אָשַׁם & אָשָׁם *Kal*, to be desolate 3, to be made desolate 1, to become desolate 1, to be found faulty 1, to be guilty 1, to be found guilty 1, to become guilty 1, to hold one's self guilty 1, to acknowledge offence 1, to offend 6, to trespass 4; *Inf. intens.* certainly (trespass) 1, greatly (offend) 1; *Niphal*, to be made desolate 1; *Hiphil*, to destroy 1.

אָשַׁם guiltiness 1, offering for sin 1, sin 3, trespass 7, trespass offering 35.

אָשָׁם one which is faulty 1, guilty 2.

אָשָׁמָה to offend 1, sin 4, trespass 11, cause of trespass 1, trespass offering 1, trespassing 2.

אָשְׁמֶרֶת & אָשְׁמֶרֶת watch 7.

אֲשֻׁמִּים desolate places 1.

אֲשַׁנֵּב casement 1, lattice 1.

אֲשָׁף Ch. astrologer 6.

אֲשָׁפָה quiver 6.

אֲשָׁפוֹת dung 4, dunghill 3.

אֲשָׁפִים astrologers 2.

אֲשָׁפָר good piece 1, good piece of flesh 1.

אֲשָׁר *Kal*, to go 1; *Piel*, to bless 2, to call blessed 4, to go 1, to guide 1, to call happy 1, to lead 1, leader 1, to relieve 1; *Pual*, to be blessed 1, happy 1, to be led 1.

אֲשָׁר step 2.

אֲשָׁר going 3, step 4.

אֲשָׁר happy 1.

אֲשָׁרָה & אֲשִׁירָה grove 40.

אֲשָׁרִי blessed 27, happy 18.

אֲשָׁרְנָא Ch. wall 2.

אֲשַׁדְדִיר Ch. sedition 2.

אֲתָ coulter 2, plowshare 3.

אֲתָה & אֲתָה *Kal*, to come 14, to be come 1, things to come 3, to come upon 1; *Hiphil*, to bring 1, to come 1.

אֲתָה & אֲתָה Ch. *P'al*, to come 6, to be come 1; *Aphel*, to bring 7; *Hophal*, to bring 1, to be brought 1.

אֲתָן ass 28, she-ass 6.

אֲתָן Ch. furnace 10.

אֲתָקָא (כ') gallery 1.

אֲתָן Ch. signs 3.

אֲתָקָא gallery 5.

אֲתָמוֹל & אֲתָמוֹל of late 1, of old 1, yesterday 1, — before that time 1, beforetime 1, times past 2.

אֲתָהָה reward 1.

אֲתָנָן & אֲתָנָן hire 8, reward 3.

אֲתָר Ch. place 5.

אֲתָרִים spies 1.

בָּאָה entry 1.

בָּאִישׁ Ch. bad 1.

בָּאֵר *Piel*, to declare 1, to make plain 1, plainly 1.

בָּאֵר Beer-Jahai-roi 1, pit 3, slimepit 1, well 32.

בָּאֵר cistern 2.

בָּאִשׁ *Kal*, to stink 5; *Niphal*, to be abhorred 1, to be

had in abomination 1, to stink 1; *Hiphil*, to make to abhor 1, to make to be abhorred 2, to be loathsome 1, to stink 4, to make to stink 1, to cause a stinking savour 1; *Inf. intens.* utterly (abhor) 1; *Hithpael*, to make selves odious 1.

בָּאִשׁ Ch. *P'al*, to be displeased 1.

בָּאִשׁ stink 3.

בָּאִשָּׁה cockle 1.

בָּאִשִּׁים wild grapes 2.

בָּבָה apple of the eye 1.

בָּנָה (כ) spoil 1.

בָּנָה *Kal*, to deal deceitfully 2, to offend 1, to transgress 3, transgressor 10, treacherous 2, treacherous dealer 2, treacherous man 1, to deal treacherously 23, to depart treacherously 1, unfaithful man 1, to deal unfaithfully 1; *Inf. intens.* very (treacherously) 2.

בָּנָה apparel 4, cloth 13, clothes 60, clothing 1, garment 107, lap 1, rag 1, raiment 12, robe 4, treacherously 3, vesture 1, wardrobe 2.

בָּנָרוֹת treacherous 1.

בָּנָר treacherous 2.

בָּרַד liar 2, lie 3, part 1.

בָּרַד linen 23.

בָּרָא *Kal*, to devise 1, to feign 1.

בָּרַד *Kal*, alone 3.

בָּרַד alone 7, desolate 1, only 1, solitary 2.

בָּרִיל tin 5, —plummet 1.

בָּרִים bars 1, branches 3, staves 36, strength 2.

בָּרַל *Niphal*, to separate selves 7, to be separated 3; *Hiphil*, to make a difference 1, to put difference 3, to divide 7, to divide asunder 2, to separate 15, to make a separation 1, to sever 2, to sever out 1; *Inf. intens.* utterly (separate) 1.

בָּרַל piece 1.

בָּרִלָה bdellium 2.

בָּרַק *Kal*, to repair 1.

בָּרַק breach 8, —calker 2.

בָּרַר Ch. *Paal*, to scatter 1.

בָּהוּ emptiness 1, void 2.

בָּהַט red marble 1.

בָּהִיל Ch. in haste 1.

בָּהִיר bright 1.

בָּהִל or **בָּהַל** *Niphal*, to be affrighted 1, to be afraid 2, to make afraid 2, to be amazed 2, to be dismayed 1, to haste 1, to be hasty 1, speedy 1, to be troubled 12, to be vexed 3; *Piel*, to make afraid 1, to make haste 1, to be hasty 1, to be rash 1, to give speedily 1, to trouble 4, to vex 1; *Pual*, to be hastened 1, to be gotten hastily 1; *Hiphil*, to haste 1, to thrust out 1, to trouble 1.

בָּהַל Ch. *Pual*, to trouble 7; *Hithpael*, in haste 3, to be troubled 1.

בָּהַלָה terror 2, trouble 2.

בָּהַמָה beast 116, behemoth 1, cattle 52.

בָּהָן thumb 9, great toe 9.

בָּהַק freckled spot 1.

בָּהַרְתָּ bright spot 12.

בֹּא *Kal*, to abide 2, to attain 4, to befall 1, to be brought 4, to be brought in 1, to come — to be come — to come against — to come in — to come out — to come up — to come upon *most freq.*, things for to come 1, to depart 1, to be down 4, to enter 102, to enter in 25, to enter into 10, to be entered 3, entrance 2, to be fallen 1, to get 6, to get in 1, to get into 1, to go 168, to go down 15, to go in 120, to go into 4, to go to 3, to be gone 4, to invade 2, to be laid 1, to be mentioned 1, to come to pass 1, to resort 1, to run 1, to run down 1, to be set 1, to be sold 1, way 1, — to be besieged 3, to eat 2, to employ 1, to follow 3, to be well stricken *in age* 7; *Inf. intens.* certainly (come) 3, doubtless again (come) 1, indeed (come) 1, into 1, surely (come) 1; *Hiphil*, to apply 2, to bring 441, to bring forth 1, to bring in 49, to bring into 6, to bring up 1, to call 1, to carry 15, carry into 1, to cause to come 1, to let come in 1, to cause to enter 2, (כ') entry 1, to fetch 1, to get 1, to give 1, to cause go down 1, to grant 1, to lead 2, to bring to pass 3, to pull 1, to pull in 1, to put 9, to send 1, to take 3, — to lift up 1; *Hophal*, to be brought 11, to be brought in 2, to be brought into 8, to be carried 1, to be put 2.

בֹּא *Kal*, to contain 1, to despise 10; *Inf. intens.* utterly (contain) 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

בז contempt 7; contemptuously 1, despised 2, shamed 1.

בזוה despised 1.

בזק *Niphal*, to be entangled 1, to be perplexed 2.

בזל Bul 1, food 1, stock 1.

בזס *Kal*, to loath 1, to tread down 4, to tread under 1, to tread under foot 1; *Polel*, to tread under foot 1, to tread down 1; *Hophal*, to be trodden under foot 1; *Hithpael*, to be polluted 2.

בזץ fine linen 7, white linen 1.

בזקה empty 1.

בזקר herdman 1.

בזר cistern 4, dungeon 10, (כ) fountain 1, pit 42, well 9, —dungeon 2.

בזר *Kal*, to declare 1.

בוש *Kal*, to be ashamed 71, to be confounded 21, to be put to confusion 1, to become dry 1, with shame 1; *Inf. intens.* at all (ashamed) 2; *Piel*, to de-lay 1, to be long 1; *Hiphil*, to be ashamed 1, to make ashamed 2, to shame 1, to bring to shame 1, to cause shame 4, to put to shame 1; *Hithpael*, to be ashamed 1.

בושה shame 4.

בזת Ch. *P'al*, to pass the night 1.

בזז & **בזזו** booty 1, *Maher-shalal-hash-baz* 1, prey 18, spoil 4, spoiled 2.

בזא *Kal*, to spoil 2.

בזח *Kal*, to despise 31, to disdain 1, —to think scorn 1; *Niphal*, to be contemned 1, contemptible 3, to be despised 4, vile person 1; *Hiphil*, to despise 1.

בזח to despise 1.

בזחה prey 4, spoil 6.

בזח *Kal*, to catch 1, to gather 1, to prey upon 1, for a prey 2, to take for a prey 5, to make a prey 1, to rob 5, robber 1, to spoil 9, to take spoil 4, to take 7, to take away 2; *Niphal*, to be spoiled 2; *Inf. intens.* utterly (spoiled) 1; *Pual*, to be robbed 1.

בזיון contempt 1.

בזק flash of lightning 1.

בזר *Kal*, to scatter 1; *Piel*, to scatter 1.

בזחן tower 1.

בזחן tower 1.

בזחר choice young man 1, chosen 1, young 1, young man 42, —hole 1.

בזחרות youth 2.

בזחיר choose 1, chosen 8, elect 4.

בזחל *Kal*, to abhor 1; *Pual*, (כ) gotten hastily 1.

בזחן *Kal*, to examine 1, to prove 5, to tempt 1, to be tried 1, to try 17; *Niphal*, to be proved 2, to be tried 1; *Pual*, trial 1.

בזחן tower 1.

בזחן tried 1.

בזחר *Kal*, to appoint 1, choice 2, to choose 152, to choose out 5, excellent 1, to have rather be 1, to require 1; *Niphal*, acceptable 1, choice 3, to be chosen 3; *Pual*, (כ) to be joined 1.

בזחרים young men 1.

בזחה & **בזחא** *Kal*, to speak 1; *Piel*, to pronounce 2, to speak unadvisedly 1.

בזחה *Kal*, to be bold 1, careless 3, to put confidence 4, to be confident 2, to hope 1, to be secure 4, to be sure 1, to trust 87, to put trust 11, to trust safely 1; *Hiphil*, to make to hope 1, to cause to trust 1, to make to trust 3.

בזחה assurance 1, boldly 1, without care 1, careless 5, confidence 1, hope 1, safe 2, safely 17, in safety 9, secure 3, surely 1.

בזחה confidence 1.

בזחון confidence 2, hope 1.

בזחוח to be secure 1.

בזחל *Kal*, to cease 1.

בזחל Ch. *P'al*, to cease 2, to cause to cease 2, to make to cease 1, to be hindered 1.

בזחן belly 30, body 8, as soon as they be born 1, within me 1, within thee 1, womb 30.

בזחנים nuts 1.

בזחן *Kal* & *Hiphil*, to consider 3, diligently 1, (ק) to direct 1, to discern 2, to feel 1, to inform 1, to instruct 2, to have intelligence 1, to know 1, to look well 1, to mark 1, to perceive 5, prudent 1, to regard 5, to understand 35, to cause to understand 1, to make to understand 1, to give understanding 1, to view 1, to deal wisely 1; *Niphal*, discreet 2, eloquent 1, to be prudent 7,

understanding 5, to have understanding 4, man of understanding 3; *Polel*, to instruct 1; *Hiphil*, to consider 4, to be cunning 1, to discern 1, to perceive 1, skilful 1, can skill 1, to teach 3, to understand 12, to cause to understand 1, to make to understand 3, understanding 7, to give understanding 5, to have understanding 6, wise 2, wise man 1; *Hithpael*, to attend 1, to consider 14, to consider diligently 1, to perceive 1, to regard 1, to think 1, to understand 3, to get understanding 1.

בזחה knowledge 1, meaning 1, understanding 32, to understand 1, wisdom 1, —perfectly 1.

בזחה Ch. understanding 1.

בזחיים eggs 6.

בזר fountain 1.

בזרה palace 16.

בזרה Ch. palace 1.

בזריות castles 2.

בזית Beth-dagon, Beth-shemek, Beth-ezel, Beth-shemesh, court 1, (כ) daughter 1, door 1, family 5, forth of 1, hangings 1, home 25, homeborn 1, house very freq., household freq., inside 1, inward 7, palace 1, place 16, temple 11, web 1, —dungeon 2, great as would contain 1, prison 19, steward 2, tablet 1, ward 1.

בזית Ch. house freq.

בזיתן palace 3.

בזכא Baca 1, mulberry tree 4.

בזכה *Kal*, to bewail 5, Bochim 1, to complain 1, to make lamentation 1, to mourn 2, to weep 102, —with tears 1; *Inf. intens.* at all (weep) 1, more (weep) 1; sore (weep) 3; *Piel*, to weep 2.

בזכה (weeping) 1, —sore 1.

בזכור eldest 2, eldest (son) 1, eldest son 2, firstborn freq., firstling 9.

בזכור firstfruit 14, firstripe 2, firstripe fig 1, hasty fruit 1.

בזכורה birthright 9, firstborn 1, firstling 5.

בזכורה firstripe 1, firstripe fruit 1.

בזכורה firstripe 1.

בזכות *Allon-bachuth* 1.

בזכי overflowing 1, to weep 28, continual weeping 1, —sore 4.

בזכירה firstborn 6.

בזכות mourning 1.

בזכר *Piel*, to make firstborn 1, to bring forth new fruit 1; *Pual*, to be firstling 1; *Hiphil*, to bring forth first child 1.

בזכר & **בזכרה** dromedary 2.

בזל Ch. heart 1.

בזלא Ch. *Pael*, to wear out 1.

בזלג *Hiphil*, to comfort 1, to take comfort 1, to recover strength 1, to strengthen 2.

בזלה *Piel*, (כ) to trouble 1.

בזלה *Kal*, to consume 1, to become old 1, to wax old 9; *Piel*, to consume 1, to enjoy long 1, to make old 1, to spend (כ) 1, to waste 1.

בזלה old 5.

בזלה terror 9, trouble 1.

בזלו Ch. tribute 3.

בזלוא old 3.

בזלי corruption 1.

בזליל corn 1, fodder 1, provender 1.

בזלימה nothing 1.

בזליעל belial 16, evil 1, naughty 1, ungodly 2, ungodly men 2, wicked 5.

בזלל *Kal*, to be anointed 1, to confound 2, to mingle 37, to give provender 1, to temper 1; *Hiphil*; —to fade 1; *Hithpael*, to mix self 1.

בזלם *Kal*, to be held in 1.

בזלם *Kal*, to gather 1.

בזלע *Kal*, to devour 2, to eat up 1, to swallow 1, to swallow down 3, to swallow up 13; *Niphal*, to be swallowed up 2; *Piel*, to cover 1, to destroy 8, to devour 2, to spend up 1, to swallow up 11; *Pual*, to be destroyed 1, to be swallowed up 2; *Hithpael*, to be at an end 1.

בזלע devouring 1, that which he hath swallowed up 1.

בזלק *Kal*, to make waste 1; *Pual*, to be waste 1.

בזמה Bamah 1, Bamoth-baal 1, height 1, high place 101, wave 1.

בזו age 3, anointed one 1, appointed to 3, arrow 2, Benjamin 1, Ben-oni 1, one born 2, bough 2, branch 1, breed 1, calf 2,

ENGLISH AND HEBREW INDEX

children *very freq.*, colt 2, (כ) daughter 1, foal 1, man 21, meet 1, in a night 2, old 132, people 1, son *very freq.*, whelp 2, worthy 3, young — young one — youth 54, — afflicted 1, arrow 2, bullock 1, young bullock 1, calf 2, young calf 1, came up in 1, common 1, corn 1, father 1, of first *year* 51, first-born 1, very fruitful 1, hostage 2, kid 1, lamb 2, man *freq.*, mighty 1, nephew 1, people 5, rebel 1, robber 1, servant born 1, soldier 1, spark 1, steward 1, stranger 12, them of (the East) 1, tumultuous one 1, valiantest 6.

בן Ch. children 6, son 3, young 1, — captive 1.

בנה *Kal*, to build 328, to begin to build 1, to build up 11, to make 3, to repair 2, to set up 1; *Inf. intens.* surely (build) 1; *Niphal*, to be built 25, to be built up 2, to obtain children 1, to have children 1, to be set up 1.

בנה & בנא Ch. *P'al*, to build 14, to make 1; *Ith-p'al*, to be builded 7.

בניה building 1.

בנים — champion 2.

בנין building 7.

בנין Ch. building 1.

בנס Ch. *P'al*, to be angry 1.

בסר unripe grape 1.

בסר sour grape 4.

בעה *Kal*, to cause to boil 1, to enquire 2; *Niphal*, to be sought up 1, to swell out 1.

בעה & בעא *P'al*, to ask 3, to desire 3, to make *petition* 1, to pray 1, to request 1, to seek 3.

בער Ch. *petition* 2.

בעותים terrors 2.

בעט *Kal*, to kick 2.

בעי grave 1.

בעיר beast 4, cattle 2.

בעל *Kal*, Beulah 1, to have dominion 1, to have dominion over 1, to be husband 3, married wife 1, to be married 2, to marry 4, — wife 1; *Niphal*, to be married 2.

בעל Baal 1, captain 1, chief man 1, those to whom it is due 1, given to 2, great 1, husband 11, lord 2, man 26, master 5, owner 14, person 1, — adversary 1, archer 1, babbler 1, bird

1, confederate 1, to have... to do 1, creditor 1, dreamer 1, furious 2, hairy 1, horseman 1, married 1, sworn 1.

בעל Ch. — chancellor 3.

בעלה that hath 2, mistress 2.

בער *Kal*, to be brutish 3, to burn 26, to burn up 1, to be burned 2, to heat 1, to kindle 8; *Niphal*, to be brutish 2, to become brutish 2; *Piel*, to bring away 1, to burn 9, to eat up 3, to feed 1, to kindle 4, to put away 13, to set on fire 1, to take away 7, to waste 1; *Pual*, to burn 1; *Hiphil*, to burn 3, to burn up 1, to cause to be eaten 1, to kindle 1, to set on fire 1, to take away 1.

בער brutish 4, foolish 1.

בערה fire 1.

בעת *Niphal*, to be afraid 3; *Piel*, to affright 1, to make afraid 7, to terrify 3, to trouble 2.

בעתה trouble 2.

בץ mire 1.

בעה fen 1, mire 1, miry place 1.

בעיר vintage 8.

בעל onion 1.

בעע *Kal*, to covet 2, to cut 1, to gain 1, to get gain 1, to be given to *covetousness* 2, greedy 2, to be wounded 1; *Piel*, to cut off 2, to finish 1, to fulfil 1, to gain greedily 1, to perform 1.

בעע covetousness 10, dishonest gain 2, gain 7, lucre 1, profit 3.

בעק *Kal*, to swell 2.

בעק dough 4, flour 1.

בער *Kal*, to cut off 1, defenced 5, to be fenced 16, to gather 4, grape gatherer 3, mighty things 1, strong 1, (כ) vintage 1, to be walled 1, to be walled up 1; *Niphal*, to be restrained 1, to be withholden 1; *Piel*, to fortify 2.

בער defence 1, gold 1.

בער gold 1.

בערה Bozrah 1.

בערן strong hold 1.

בערות dearth 1, drought 1.

בקבוק bottle 2, cruse 1.

בקיע breach 1, cleft 1.

בקע *Kal*, to break into 1, to break through 2, to cleave 5, to divide 4, to hatch 1, to

rend 1, to rip up 1, to win 1; *Niphal*, to break forth 1, to break out 2, to be broken in pieces 1, to be broken up 4, to be ready to burst 1, to cleave 1, to cleave asunder 1, to be divided 1, to be rent 2, to be rent asunder 1; *Piel*, to cleave 4, to cut out 1, to hatch 1, to rend 2, to rip up 2, to tear 2; *Pual*, to be made breach 1, to be rent 1, to be ripped up 1; *Hiphil*, to make a breach 1, to break through 1; *Hophal*, to be broken up 1; *Hithpael*, to be cleft 1, to be rent 1.

בקע bekah 1, half a shekel 1.

בקעא Ch. plain 1.

בקעה plain 7, valley 12, open valley 1.

בקק *Kal*, empty 1, emptier 1, to make empty 1, to empty out 1, to make void 1; *Niphal*, to be emptied 1, to fail 1; *Inf. intens.* utterly (emptied) 1; *Polel*, to empty 1.

בקר *Piel*, to enquire 2, to make enquiry 1, to search 1, to seek 1, to seek out 2.

בקר Ch. *Pael*, to enquire 1, to be made search 3; *Ithpael*, to be made search 1.

בקר beeve 7, bull 1, cattle 1, great cattle 1, herd 44, kine 2, ox 78, — bullock 42, calf 4, cow 2, heifer 2.

בקר day 3, early 3, morning *freq.*, morrow 7, — day 1.

בקרה seeketh out 1.

בקרת be scourged 1.

בקש *Piel*, to ask 2, to beg 1, to beseech 2, to desire 1, to enquire 3, to get 1, to procure 1, to request 1, to make request 3, to require 14, to seek 193; *Pual*, to be made inquisition 1, to be sought for 2.

בקשה request 9.

בר son 4.

בר choice 1, clean 3, clear 1, pure 2.

בר & בר corn 9, wheat 5.

בר Ch. old 1, son 7.

בר Ch. field 8.

בר cleanness 4, purely 1, pureness 1.

ברא *Kal*, to create 33, Creator 2, creator 1, to make 2; *Niphal*, to be created 9, to be done 1; *Piel*, to choose 2, to cut down 2, to dispatch 1; *Hiphil*, to make selves fat 1.

ברבים fowl 1.

ברר *Kal*, to hail 1.

ברר hail 27, hailstones 2.

ברר grised 4.

ברה *Kal*, to choose 1, to eat 3; *Piel*, meat 1; *Hiphil*, to cause to eat 1, to give meat 1.

ברומים rich apparel 1.

ברוש fir 7, fir tree 13.

ברותים fir 1.

ברות meat 1.

ברזל ax-head 1, head of a hatchet 1, iron 73, — smith 1.

ברח *Kal*, to be fled 4, to flee 49, to flee away 3, to make haste 1, to run away 1, to shoot 1; *Inf. intens.* fain (flee) 1; *Hiphil*, to chase 1, to chase away 1, to drive away 1, to make to flee 1, to put to flight 1, to reach 1.

ברי fat 1.

בריא fat 7, fed 1, firm 1, plentiful 1, rank 2.

בריאה new thing 1.

בריה meat 3.

בריה crooked 1, nobles 1, piercing 1.

בריה bar 40, fugitive 1.

ברית confederacy 2, covenant *very freq.*, league 15, to be in league 2, — confederate 1.

ברית sope 2.

ברך *Kal*, to bless 72, to kneel 1, to kneel down 1, to salute 1; *Inf. intens.* still (bless) 1; *Niphal*, to be blessed 3; *Piel*, to blaspheme 2, to bless 217, to congratulate 1, to curse 4, to praise 1, to be praised 1, to salute 4, to thank 1; *Inf. intens.* abundantly (bless) 1, altogether (bless) 2, at all (bless) 1, greatly (bless) 1, indeed (bless) 1; *Pual*, to be blessed 13; *Hiphil*, to make to kneel down 1; *Hithpael*, to bless self 4, to be blessed 3.

ברך Ch. *P'al*, to bless 1, to kneel 1; *Pael*, to bless 3.

ברך knee 25.

ברך Ch. knee 1.

ברכה Berachah 2, blessed 3, blessing *freq.*, liberal 1, pool 1, present 3.

ברכה fishpool 1, pool 16.

ברק *Kal*, to cast forth 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

בָּרָק bright 2, glitter 1, glittering 4, lightning 14, glittering sword 1.

בְּרִיקִים briars 2.

בְּרִיקַת carbuncle 2.

בְּרִיקַת carbuncle 1.

בָּרַר *Kal*, choice 2, chosen 2, clearly 1, to manifest 1, polished 1, pure 1, to purge out 1; *Niphal*, to be clean 1, pure 2; *Piel*, to purge 1; *Hiphil*, to make bright 1, to cleanse 1; *Hithpael*, to shew self pure 2, to be purified 1.

בְּשׂוּרָה tidings 5, reward for tidings 1.

בִּשְׂמֵם spice 1.

בִּשְׂמֵם spice 18, sweet 1, sweet odours 2.

בִּשְׂמֵם spice 6, sweet 1, sweet smell 1.

בִּשְׂרָ *Piel*, messenger 1, to preach 1, to publish 3, to shew forth 3, to bear tidings 3, to bring tidings 3, to carry tidings 1, to preach good tidings 1, to bring good tidings 7; *Hithpael*, tidings 1.

בִּשְׂרָ body 2, flesh *freq.*, kin 2, mankind 1, self 1, skin 1, —nakedness 1.

בִּשְׂרָ Ch. flesh 3.

בִּשְׂלָ *Kal*, to be ripe 1, to seethe 1; *Piel*, to bake 2, to boil 6, to roast 2, to seethe 9, to sod 2; *Pual*, to be sodden 4; *Hiphil*, to bring forth ripe 1.

בִּשְׂלָ sodden 2.

בִּשְׂנָה shame 1.

בִּשְׂטָם *Poel*, to tread 1.

בִּשְׂתָ ashamed 2, confusion 7, put to shame 1, shame 19, shameful thing 1.

בֵּת apple of the eye 2, branch 1, company 1, daughter *very freq.*, town 32, village 12, —first 3, old 1, owl 8.

בֵּת bath 12.

בֵּת Ch. bath 2.

בִּתְהָ waste 1.

בִּתּוּלָה maid 7, maiden 5, virgin 38.

בִּתּוּלִים virginity 8, —maid 2.

בִּתּוֹת desolate 1.

בִּתְקָ *Piel*, to thrust through 1.

בִּתַּר *Kal*, to divide 1; *Piel*, divide 1.

בִּתָּר Bether 1, part 2, piece 1.

נָאָה proud 1.

נָאָה *Kal*, to grow up 1, to increase 1, to be risen 1, to triumph 2; *Inf. intens.* gloriously (triumphed) 2.

נָאָה proud 9.

נָאָה pride 1.

נָאָה excellency 3, haughtiness 2, highness 1, pride 10, proud 1, proudly 1, swelling 1.

נָאוּן arrogance 3, excellency 10, excellent 1, majesty 7, pomp 5, pride 19, proud 1, swelling 3.

נָאוֹת excellent things 1, lifting up 1, majesty 2, pride 2, proudly 1, raging 1.

נָאוֹן proud 1.

נָאֵל *Kal*, avenger 6, to deliver 1, kinsfolk 1, kinsman 7, to do the part of a kinsman 3, near kinsman 2, next kinsman 1, to perform the part of a kinsman 1, to purchase 1, to ransom 2, to redeem 43, redeemer 18, revenger 7, to stain 1; *Inf. intens.* in any wise (redeeming) 1, at all (redeeming) 2; *Niphal*, to redeem self 1, to be redeemed 7.

נָאֵל *Niphal*, to be defiled 1, to pollute selves 1, to be polluted 1; *Piel*, to pollute 1; *Pual*, to be polluted 2, to be put from as polluted 2; *Hiphil*, to stain 1; *Hithpael*, to defile self 1.

נָאֵל defile 1.

נָאֵלָה kindred 1, to redeem 6, redemption 4, price of redemption 2, right 1.

נָבָ back 2, body 2, boss 1, eminent place 3, eyebrows 1, higher place 1, nave 1, ring 2.

נָבָ Ch. back 1.

נָבָ beam 1, ditch 1, full of ditches 1, Gebim 1, pit 1.

נָבָ locust 1.

נָבָ Ch. den 10.

נָבָא marish 1, pit 1.

נָבִיהָ *Kal*, to exalt self 1, to be exalted 4, to be haughty 5, to be high 2, to be higher 4, to lift up self 1, to be lifted up 6, to be proud 1; *Hiphil*, to exalt 4, height 2, to make high 1, on high 1, to mount up 1, to raise up great height 1, upward 1.

נָבִיהָ high 2, proud 2.

נָבִיהָ excellency 1, haughty 1, height 9, high 3, loftiness 1, pride 2.

נָבוֹת loftiness 1, lofty 1.

נָבוֹהָ & נָבוֹהָ haughty 1, height 1, high 30, lofty 2, proud 1, exceeding proudly 1.

נָבוֹרָה border 157, bound 5, coast 69, ('ב') great 1, landmark 4, limit 1, quarter 1, space 2.

נָבוֹרָה border 1, bound 2, coast 5, landmark 1, place 1.

נָבוֹרָה champion 1, chief 1, giant 1, man 5, mighty *freq.*, strong 6, valiant 5, —excel 1.

נָבוֹרָה force 1, mastery 1, might 27, mighty 2, mighty act 4, mighty power 1, power 8, strength 17.

נָבוֹרָה Ch. might 2.

נָבִיתָ forehead bald 1.

נָבִיתָ bald forehead 3, without 1.

נָבִיתָ cheese 1.

נָבִיעַ bowl 8, cup 5, pot 1.

נָבִיר lord 2.

נָבִירָה queen 6.

נָבִישׁ pearl 1.

נָבֵל *Kal*, to be border 1, to set 1, to border 1; *Hiphil*, to set bounds about 1, to set bounds unto 1.

נָבֵלֹת end 2.

נָבֵלִי Gibletes 1, stone-squarer 1.

נָבֵן crookbackt 1.

נָבֵנִים high 2.

נָבֵעָה Gibeah 2, hill 65, little hill 4.

נָבֵעוֹל balled 1.

נָבַר *Kal*, to be great 2, to be mighty 1, to prevail 12, to be stronger 1, to be valiant 1; *Piel*, to put to more strength 1, to strengthen 2; *Hiphil*, to confirm 1, to prevail 1; *Hithpael*, to exceed 1, to prevail 1, to strengthen self 1.

נָבַר every one 1, man 67, man-child 1, mighty 2.

נָבַר man 1.

נָבַר Ch. certain 2, man 19.

נָבַר Ch. mighty 1.

נָבַרְתָּ lady 2, mistress 7.

נָבַן housetop 9, roof 11, roof of the house 2, top 4, top of the house 4.

נָבַן coriander 2.

נָדַר troop 2.

נָדַרְוִין Ch. treasurers 2.

נָדַר *Kal*, to gather selves together 1; *Hithpael*, to assemble selves by troops 2, to cut selves 5, to gather self in troops 1.

נָדַר Ch. *P'al*, to hew down 2.

נָדַרָה bank 4.

נָדַרָה army 4, band 13, band of men 1, company 4, troop 8, troop of robbers 2.

נָדַרָה cutting 1, furrow 1.

נָדוּל elder 8, eldest 6, great *very freq.*, high 18, long 1, loud 19, mighty 7, more 4, noble 1, proud thing 1, very 1, —aloud 2, exceeding 1, exceedingly 6, far 1, sore 5.

נָדוּלָה & נָדוּלָה dignity 1, great things 3, greatness 7, majesty 1.

נָדוּף reproach 1, reviling 2.

נָדוּפָה taunt 1.

נָדִיר kid 16.

נָדִירָה ('ב') bank 1.

נָדִירָה kid 1.

נָדִישׁ shock 1, shock of corn 1, stack of corn 1, tomb 1.

נָדַל *Kal*, to be brought up 3, to exceed 1, to be great 9, to become great 3, to wax great 5, to be greater 3, to grow 7, to grow up 2, to be grown 6, to be grown up 2, to be magnified 7, to be much set by 2, to pass 1; *Piel*, to advance 1, to bring up 4, to make great 5, to make grow 2, to magnify 7, to nourish 3, to nourish up 1, to promote 1; *Pual*, to be grown up 1; *Hiphil*, boast 1, to do great things 1, to exceed 1, excellent 1, to become great 1, to be come to great estate 1, to give great 1, to make great 3, to wax great 1, to increase 1, to lift up 1, magnifical 1, to magnify 7, to have proudly spoken 1, ('ב') tower 1, —to do great things 4; *Hithpael*, to do magnify self 4.

נָדַל great 2, grew 2.

נָדַל greatness 11, stout 1, stoutness 1.

נָדִילִים fringes 1, wreaths 1.

נָדַע *Kal*, to cut asunder 2, to cut off 3, to hew down 1; *Niphal*, to be cut asunder 1, to be cut down 3, to be cut off 3; *Piel*, to cut down 5, to cut in sunder 1, to hew down 1; *Pual*, to be cut down 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

פָּרַח *Piel*, to blaspheme 6, to reproach 1.
פָּרַח *Kal*, to close up 1, to fence up 1, to hedge 1, to inclose 1, to make a wall 1, to make up 2, mason 2, repairer 1.
פָּרַח fence 1, hedge 4, wall 7.
פָּרַח wall 2.
פָּרַח fold 4, hedge 4, *sheepcote* 1, wall 1.
פָּרַח *Kal*, to cure 1.
פָּרַח medicine 1.
פָּרַח *Kal*, to cast self down 1, to stretch self 2.
פָּרַח back 3.
פָּרַח Ch. midst 10.
פָּרַח among 1, back 5, body 1.
פָּרַח *Kal*, ('ב) husbandman 1.
פָּרַח grasshopper 2.
פָּרַח *Kal*, to invade 1, to overcome 2.
פָּרַח body 1.
פָּרַח lifting up 1, pride 2.
פָּרַח Ch. pride 1.
פָּרַח *Kal*, bring 1, to be cut off 1.
פָּרַח young pigeon 1, young 1.
פָּרַח Gentile 30, heathen 137, nation *very freq.*, people 11.
פָּרַח body 9, carcass 2, corpse 2, dead body 1.
פָּרַח captive 2, captivity 26, carried away captive *freq.*, those that had been carried away 7, removing 3.
פָּרַח pit 1.
פָּרַח *Kal*, to be dead 1, to die 11, ready to die 1, to give up ghost 8, to yield up ghost 1, to perish 2.
פָּרַח *Hiphil*, to shut 1.
פָּרַח body 2.
פָּרַח *Kal*, to abide 2, to be afraid 6, to dwell 10, to dwell in 1, to dwell with 1, to fear 3, to gather selves together 1, to gather together 2, to be gathered 2, inhabitant 1, to remain 1, to sojourn 57, to stand in awe 1, to be stranger 6; *Inf. intens.* surely (gather together) 1; *Hithpoel*, to assemble selves 1, to sojourn 1.
פָּרַח whelp 2.
פָּרַח whelp 6, young one 1.

פָּרַח lot 77.
פָּרַח clod 1.
פָּרַח fleece 2, mowing 1, mown grass 1.
פָּרַח treasurer 1.
פָּרַח Ch. treasurer 1.
פָּרַח *Kal*, to take 2.
פָּרַח fleece 1.
פָּרַח *Kal*, to cut off 1, to poll 1, to shave 1, to shear 7, sheep-shearer 2, *sheepshearers* 1; *Niphthal*, to be cut down 1.
פָּרַח hewed 1, hewed stone 4, hewn stone 4, hewn 1, wrought 1,—hewed.
פָּרַח *Kal*, to catch 1, to consume 1, to exercise robbery 1, to pluck 3, to pluck off 1, to rob 4, to spoil 8, to take away 2, to take away violently 5, to take by force 1, to tear 1, to take by violence 1; *Niphthal*, to be taken away 1.
פָּרַח robbery 3, thing taken away by violence 1.
פָּרַח violence 1, violent perverting 1.
פָּרַח that he had robbed 1, spoil 1, that which he took violently away 1, violence 3.
פָּרַח palmer-worm 3.
פָּרַח stem 1, stock 2.
פָּרַח *Kal*, to cut down 1, to be cut off 1, to decree 1, to divide 3, to snatch 1; *Niphthal*, to be cut off 5, to be decreed 1.
פָּרַח Ch. *P'al*, soothsayer 4; *Ithp'al*, to be cut out 2.
פָּרַח part 1, piece 1.
פָּרַח not inhabited 1.
פָּרַח Ch. decree 2.
פָּרַח polishing 1, separate place 7.
פָּרַח belly 2.
פָּרַח burning coal 3, coal 13, coals of fire 1, hot coals 1.
פָּרַח valley 60.
פָּרַח sinew 7.
פָּרַח or **פָּרַח** *Kal*, to break forth 1, to labour to bring forth 1, to come forth 1, to draw up 1, to take out 1; *Hiphil*, to come forth 1.
פָּרַח or **פָּרַח** Ch. *Aphel*, to strive 1.
פָּרַח or **פָּרַח** *Kal*, to delight in 1, to be glad 10, to joy 2, to be joyful 4, to rejoice 27.

פָּרַח gladness 2, joy 3, rejoicing 1, sort 1,—exceedingly 1, greatly 1, rejoice 1.
פָּרַח joy 1, rejoicing 1.
פָּרַח chalkstone 1.
פָּרַח Ch. plaister 1.
פָּרַח stranger 1.
פָּרַח ('ב) clod 1.
פָּרַח billow 1, Galeed 2, Gallim 1, heap 17, to become heaps 1, spring 1, wave 14.
פָּרַח bowl 1.
פָּרַח barber 1.
פָּרַח heaven 1, rolling thing 1, wheel 9.
פָּרַח Ch. wheel 1.
פָּרַח wheel 1.
פָּרַח head 1, every man 2, poll 7, scull 2.
פָּרַח skin 1.
פָּרַח *Kal*, to appear 1, captive 2, to go captive 2, to be led away captive 1, captivity 1, to go into captivity 7, to be carried away 2, to carry away captive 2, to be departed 4, exile 1, to be gone 1, to be open 2, to have open 1, to publish 2, to remove 2, to shew 6, to tell 2,—to advertise 1, to open 4, to reveal 3; *Inf. intens.* surely (go into captivity) 2, surely (be led away captive) 1; *Niphthal*, to appear 3, to discover selves 1, to be discovered 12, to be opened 1, to be removed 1, to reveal self 1, to be revealed 8, to shew self 1, to be shewed 1, to uncover self 2, to be uncovered 1; *Inf. intens.* plainly (appear) 1, shamelessly (uncover self) 1; *Piel*, to bewray 1, to disclose 1, to discover 16, to open 3, to reveal 4, to shew openly 1, to uncover 30; *Pual*, to be led away captive 1, open 1; *Hiphil*, to bring 1, to carry away 15, carry captive 3, to carry away into captivity 1, to carry away captive 10, to cause to be carried away 1, to cause to be carried away captive 2, to cause to go into captivity 1, to lead captive 1, to cause to be led into captivity 1, to remove 3; *Ithp'al*, to be carried away 3, to be carried away captive 3; *Hithpoel*, to discover self 1, to be uncovered 1.
פָּרַח Ch. *P'al*, to reveal 7; *Aphel*, to bring over 1, to carry away 1.
פָּרַח bowl 5, pommel 3, spring 6.

פָּרַח idols 47, images 1.
פָּרַח clothes 1.
פָּרַח captives 3, captivity 10, they that are carried away captive 2.
פָּרַח Ch. captivity 4.
פָּרַח *Piel*, to poll 3, to shave 10, to shave off 5; *Pual*, to be shaven 3; *Hithpoel*, to be shaven 2.
פָּרַח glass 1, roll 1.
פָּרַח folding 2, ring 2.
פָּרַח border 3, coast 1, country 1.
פָּרַח *Kal*, to commit 2, to remove 1, to roll 5, to roll away 1, to trust 1; *Niphthal*, to be rolled together 1, to run down 1; *Pual*, to be rolled 1; *Hiphil*, to roll 1; *Hithpoel*, to seek occasion 1, to wallow 1; *Pilpel*, to roll down 1; *Hithpalpel*, to roll selves 1.
פָּרַח dung 1.
פָּרַח Ch. great 2.
פָּרַח dung 4.
פָּרַח *Kal*, to wrap together 1.
פָּרַח substance yet being imperfect 1.
פָּרַח desolate 2, solitary 2.
פָּרַח *Hithpoel*, to intermeddle 1, to be meddled with 1, to be meddling 1.
פָּרַח *Kal*, to appear 2.
פָּרַח *Piel*, to swallow 1; *Hiphil*, to drink 1.
פָּרַח bulrush 2, rush 2.
פָּרַח cubit 1.
פָּרַח Gammadims 1.
פָּרַח benefit 2, desert 1, deserving 1, that which he hath given 1, recompence 10, reward 3,—as last served 1.
פָּרַח deed 1, recompence 1, such a reward 1.
פָּרַח *Kal*, to bestow on 2, to deal bountifully 4, to do 4, to do unto 1, to do good 1, to recompence 2, to requite 1, to reward 8, to ripen 1, to wean 8, weaned child 1, to yield 1,—to serve 1; *Niphthal*, to be weaned 3.
פָּרַח camel 54.
פָּרַח *Kal*, to cease 1, to come to an end 1, to fail 1, to perform 1, to perform 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

נָמַר Ch. *P'al*, perfect 1.

גַּן garden 42.

נָנַב *Kal*, to carry away 1, to steal 25, to steal away 5; *Niphal*, to be stolen 1; *Piel*, to steal 2; *Pual*, to be secretly brought 1, to be stolen away 2; *Inf. intens.* indeed (stolen) 1; *Hithpacl.* to steal away 2, to get by stealth 1.

נָנַב thief 17.

נֶגְבָה theft 2.

גַּנְה garden 12.

גַּנְה garden 4.

צְנוּיִם chests 1, treasuries 2.

צְנוּן Ch. treasure 3.

צְנוּף treasury 1.

נָנַן *Kal*, to defend 5; *Hiphil*, to defend 3.

נָנַה *Kal*, to low 2.

נָנַל *Kal*, to abhor 6, to loathe 3; *Niphal*, to be vilely cast away 1; *Hiphil*, to fail 1.

נָנַל lothing 1.

נָנַר *Kal*, to corrupt 1, to rebuke 12, to reprove 1.

נָנַרה rebuke 1, rebuking 12, reproof 2.

נָנַשׁ *Kal*, to shake 2; *Pual*, to be troubled 1; *Hithpacl.* to be moved 1, to shake 2, to be shaken 3, to toss selves 1; *Hithpoel.* to be moved 2.

נָנַה highest places 1, himself 2.

נָנַה Ch. wing 3.

נָנַפּוּ vine 54, *vinetree* 1.

נָנַפּוּר gopher 1.

נָנַפְרִית brimstone 7.

נָנַר alien 1, sojourner 1, stranger *freg.*

נָנַב scab 1, scurvy 2.

נָנַר berry 1.

נָנַרְזוֹת neck 4.

נָנַר *Hithpacl.* to scrape self 1.

נָנַה *Piel*, to stir up 3; *Hithpacl.* to contend 3, to meddle 4, to be stirred up 3, to strive 1.

נָנַה cud 11.

נָנַה gerah 5.

נָנַו loud 1, mouth 1, neck 2, throat 4.

נָנַו habitation 1.

נָנַו *Niphal*, to be cut off 1.

נָנַו axe 4.

נָנַל ('כ') man of great 1.

נָנַם *Kal*, to gnaw the bone 1; *Piel*, to break (bones) 2.

נָנַם bone 3, strong 1, top 1.

נָנַם Ch. bone 1.

נָנַן barn 1, barnfloor 1, corn 1, cornfloor 1, floor 11, threshingfloor 19, threshingplace 1, void place 2.

נָנַם *Kal*, to break 1; *Hiphil*, to break 1.

נָנַע *Kal*, to clip 1, to diminish 7, to minish 1, to restrain 2, thing taken 1, to withdraw 1; *Niphal*, to be abated 1, to be diminished 1, to be done away 1, to be kept back 1, to be taken 2, to be taken away 1; *Piel*, to make small 1.

נָנַה *Kal*, to sweep away 1.

נָנַר *Kal*, to catch 1, to destroy 1; *Niphal*, to chew 1; *Poal*, to saw 1; *Hithpoel*, continuing 1.

נָנַשׁ beaten corn 1, corn beaten 1.

נָנַשׁ *Kal*, to cast up 1, divorced 3, to drive out 1, put away 2; *Niphal*, to be cast out 2, troubled 1; *Piel*, to cast out 6, to drive away 2, to drive out 20, to expel 1, to thrust out 6; *Inf. intens.* surely (thrust out) 1; *Pual*, to be driven forth 1, to be thrust out 1.

נָנַשׁ put forth 1.

נָנַשָּׂה exaction 1.

נָנַשֵׁם *Hiphil*, to cause rain 1.

נָנַשֵׁם rain 26, great rain 1, much rain 1, shower 5.

נָנַשֵׁם Ch. body 5.

נָנַשֵׁם rained upon 2.

נָנַשׁ *Piel*, to grope 2.

נָנַת press 1, winefat 1, winepress 3.

נָנַת Gittith 3.

נָנַב *Kal*, to mourn 1, to sorrow 1, sorrowful 1.

נָנַבָּה sorrow 1.

נָנַבּוֹן sorrow 1.

נָנַב ('כ') fish 1.

נָנַב *Kal*, to be afraid 3, to be careful 1, to sorrow 1, to be sorry 1, to take thought 1.

נָנַנָה care 1, carefulness 2, fear 1, heaviness 1, sorrow 1.

נָנַה *Kal*, to fly 4.

נָנַה vulture 1.

נָנַב דּוֹב & דּוֹב bear 12.

נָנַב Ch. bear 1.

נָנַבָּה strength 1.

נָנַבָּה *Kal*, to cause to speak 1.

נָנַבָּה defaming 1, evil report 3, infamy 2, slander 3.

נָנַבָּרֶה bee 4.

נָנַבָּה Ch. *P'al*, to offer sacrifices 1.

נָנַבָּה Ch. sacrifice 1.

נָנַבָּיִם dove's dung 1.

נָנַבָּרֶה oracle 16.

נָנַבָּרֶה cake of figs 3, lump of figs 2.

נָנַבְּקָ & נָנַבְּקָ *Kal*, to abide fast 1, to cleave 28, to follow close 1, to follow hard 1, to be joined together 1, to keep fast 2, to keep self 2, to stick 2, to take 1; *Pual*, to cleave fast together 1, to be joined 1; *Hiphil*, to cause to cleave 1, to make cleave 2, to follow hard after 4, to overtake 3, to pursue hard 1, to cause to stick 1; *Hophal*, to cleave 1.

נָנַבְּקָ Ch. *P'al*, to cleave 1.

נָנַבְּקָ cleave 1, joining 1, stick closer 1.

נָנַבְּקָ joint 2, soldering 1.

נָנַבְּרָ *Kal*, to bid 1, to commune 1, to promise 1, to say 3, to speak 23, to talk 10, to tell 1, to utter 1; *Niphal*, to speak 3, to talk 1; *Piel*, to answer 1, to appoint 1, to bid 3, to command 4, to commune 19, to declare 2, to destroy 1, to give 3, to name 1, to promise 29, to pronounce 14, to publish 1, to rehearse 1, to say 119, to speak 377, to be spokesman 1, to talk 1, to teach 2, to tell 24, to think 1, to use *intreaties* 1, to utter 6, wo. ' (to speak) 2; *Inf. intens.* well (speak) 1, wont (to speak) 1; *Pual*, to be spoken 1, to be spoken for 1; *Hiphil*, to subdue 2; *Hithpacl.* to speak 4.

נָנַבְּרָ act 52, advice 2, affair 2, answer 10, book 7, business 8, care 1, case 1, cause 8, commandment 20, communica-

tion 2, counsel 1, dealing 1, decree 1, deed 5, done 1, due 1, duty 2, effect 1, errand 3, *evil-favouredness* 1, hurt 1, language 1, manner 15, matter 63, message 3, oracle 1, ought 2, parts 1, portion 4, promise 6, provision 1, purpose 1, question 2, rate 5, reason 1, report 2, request 2, saying 34, sentence 3, soil 1, some *uncleanness* 1, somewhat to say 1, sort 1, speak—speech 10, talk 2, task 2, thing *freg.*, thought 1, tidings 4, whit 1, word *freg.*, work 2, — to answer 8, chronicles 7, to commune 2, to confer 1, dearth 1, disease 1, eloquent 1, glory 1, harm 1, iniquity 1, judgment 1, lie 2, lying 1, power 1, to serve 1, sign 1, song 1, wickedness 1.

נָנַבְּרָ murrain 1, pestilence 47, plague 1.

נָנַבְּרָ fold 1, manner 1.

נָנַבְּרָה cause 1, end 1, estate 1, order 1, regard 1.

נָנַבְּרָה Ch. intent 1.

נָנַבְּרוֹת words 1.

נָנַבְּרוֹת floats 1.

נָנַבְּשׁ honey 52, honeycomb 2.

נָנַבְּשָׁת bunches of camels 1.

נָנַבְּשׁ fish 19.

נָנַבְּהָ fish 15.

נָנַבְּהָ *Kal*, to grow 1.

נָנַבְּלָ *Kal*, to set up banners 1, chiefest 1; *Niphal*, with banners 2.

נָנַבְּלָ banner 1, standard 13.

נָנַבְּנָ corn 37, cornfloor 1, wheat 2.

נָנַבְּנָ *Kal*, to gather 1, to sit 1.

נָנַבְּרָ breast 2, teat 2.

נָנַבְּהָ *Hithpacl.* to go softly 1, to go with 1.

נָנַבְּהָ Ch. gold 14, golden 9.

נָנַבְּהָ *Niphal*, to be astonished 1.

נָנַבְּרָ *Kal*, to pranse 1.

נָנַבְּרָה pransing 2.

נָנַבְּרָ *Hiphil*, to cause sorrow 1.

נָנַבְּנָ ('כ') fisher 1, fisher 1.

נָנַבְּנָה fishhook 1.

נָנַבְּרוֹ beloved 33, father's brother 2, love 8, uncle 16, well-beloved 1.

נָנַבְּרוֹהָ aunt 1, father's sister 1, uncle's wife 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

- דוד** basket 3, caldron 1, kettle 1, pot 2.
דוּדֵי baskets 1, mandrakes 6.
דוּה *Kal*, infirmity 1.
דוּה faint 2, menstruous cloth 1, she that is sick 1, having sickness 1.
דוּחַ *Hiphil*, to cast out 1, to purge 1, to wash 2.
דוּי faint 3.
דוּי languishing 1, sorrowful 1.
דוּק *Kal*, to beat 1.
דוּקִיפַת lapwing 2.
דוּקָה silence 2.
דוּמִיָּה silence 1, silent 1, wait-eth 2.
דוּמָם dumb 1, silent 1, quietly wait 1.
דוּן *Kal*, to strive 1.
דוּן judgment 1.
דוֹנֵן wax 4.
דוּן *Kal*, to be turned into joy 1.
דוּק Ch. *P'al*, to be broken to pieces 1.
דוּר age 2, generation *freq.*, never 1, posterity 1, another 1, evermore 1.
דוּר *Kal*, to dwell 1.
דוּר Ch. *P'al*, to dwell 5, inhabitant 2.
דוּר ball 1, round about 1, — burn 1.
דוּשׁ & דוּשׁ *Kal*, to break 1, to tear 1, to thresh 8, to tread out 1; *Niphil*, to be trodden down 2; *Hophal*, to be threshed 1.
דוּשׁ Ch. *P'al*, to tread down 1.
דוּחַ *Kal*, to chase 1, to overthrow 1, to thrust 2, to totter 1; *Inf. intens.* sore (thrust) 1; *Niphil*, to be driven away 1, to be driven on 1, outcast 3; *Pual*, to be cast down 1.
דוּתוֹן instruments of music 1.
דוּחִי falling 2.
דוּחַל Ch. *P'al*, dreadful 2, to fear 2, terrible 1; *Pael*, to make afraid 1.
דוּחַן millet 1.
דוּחַף *Kal*, to be hastened 1, to be pressed on 1; *Niphil*, to haste 2.
דוּחַק *Kal*, to thrust 1, to vex 1.
- דָּי** able 4, ability 1, enough 5, more than enough 5, sufficient 4, sufficiently 1, too much 1, very 2, — in 1.
דָּיִן *Kal*, to fish 1.
דָּיִן fisher 2.
דָּיָה vulture 2.
דָּיִן ink 1.
דָּיִן *Kal*, to contend 1, to execute judgment 1, to judge 17, to minister judgment 1, to plead 1, to plead the cause 1; *Niphil*, at strife 1.
דָּיִן Ch. *P'al*, to judge 1.
דָּיִן cause 8, judgment 9, plea 2, strife 1.
דָּיִן Ch. judgment 5.
דָּיִן judge 2.
דָּיִן Ch. judge 1.
דָּיִק fort 6.
דָּיֵשׁ *Kal*, to tread out 1.
דָּיֵשׁ threshing 1.
דָּישׁוֹן pygarg 1.
דָּף afflicted 1, oppressed 3.
דָּפָא *Niphil*, contrite one 1; *Piel*, to beat to pieces 1, to break 1, to break in pieces 3, to bruise 1, to crush 1, to be crushed 1, to destroy 1, to oppress 1, to smite 1; *Pual*, to be broken 2, to be bruised 1, to be humbled 1; *Hithpael*, to be crushed 1, to be destroyed 1.
דָּפָא contrite 2, destruction 1.
דָּפָה *Kal*, to crouch 1; *Niphil*, to be sore broken 1, contrite 1; *Piel*, to break 1, to break sore 1.
דָּפָה —wounded in the stones 1.
דָּפָי wave 1.
דָּפָר Ch. ram 3.
דָּפְרוֹן Ch. record 1.
דָּפְרוֹן Ch. record 2.
דָּל door 1.
דָּל lean 1, needy 2, poor 42, poor man 1, weaker 1.
דָּלַג *Kal*, to leap 1; *Piel*, to leap 4.
דָּלַה *Kal*, to draw 2, to draw out 1; *Inf. intens.* enough (draw) 1; *Piel*, to lift up 1.
דָּלַח (כַּ) door 1.
- דָּלָה** hair 1, pining sickness 1, poor 5, poorest sort 1.
דָּלַח to trouble 2.
דָּלִי bucket 1.
דָּלִי bucket 1.
דָּלִיּוֹת branches 8.
דָּלַל *Kal*, to be brought low 3, to be dried up 1, to be emptied 1, to be not equal 1, to fail 1; *Niphil*, to be impoverished 1, to be made thin 1.
דָּלַף *Kal*, to drop through 1, to melt 1, to pour out 1.
דָּלַף dropping 2.
דָּלַק *Kal*, burning 1, to chase 1, to kindle 2, to persecute 1, persecutor 1, hotly to pursue 1, to pursue 1; *Hiphil*, to inflame 1, to kindle 1.
דָּלַק Ch. *P'al*, to burn 1.
דָּלָהת inflammation 1.
דָּלַת door 68, gates 13, two leaved gates 1, leaves 4, lid 1.
דָּם blood *freq.*, bloodguiltiness 1, bloodthirsty 1, bloody 14, —innocent 1.
דָּם —blood 1.
דָּמָה *Kal*, to be like 13, to be likened 1, to perish 2; *Niphil*, to be like 1; *Piel*, to compare 1, to devise 1, to liken 4, to mean 1, to think 6, to use similitudes 1; *Hithpael*, to be like 1.
דָּמָה *Kal*, to cease 2, to destroy 1, to liken 1; *Niphil*, to be cut down 1, to be cut off 4, to be destroyed 1, to be brought to silence 1, to be undone 1; *Inf. intens.* utterly (cut off) 1.
דָּמָה Ch. to be like 2.
דָּמָה destroyed 1.
דָּמוּת fashion 1, like 1, like as 1, likeness 19, manner 1, similitude 2.
דָּמִי cutting off 1.
דָּמִי rest 1, silence 2.
דָּמִיוֹן like 1.
דָּמַם *Kal*, to cease 2, to forbear 1, to hold peace 1, to rest 2, to keep silence 5, to be silent 2, to stand still 2, to be still 4, to tarry 1, to wait 1; *Niphil*, to be cut down 2, to be cut off 3, to be silent 2; *Pual*, to quiet self 1; *Hiphil*, to put to silence 1.
- דָּמָמָה** calm 1, silence 1, still 1.
דָּמָן dung 6.
דָּמַע *Kal*, weep 1; *Inf. intens.* sore 1.
דָּמַע liquor 1.
דָּמַעָה tears 23.
דָּמַשְׁק Damascus 1.
דָּעַל knowledge 2, opinion 3.
דָּעָה knowledge 6.
דָּעָה *Kal*, to be extinct 1, to be put out 6; *Niphil*, to be consumed 1; *Pual*, to be quenched 1.
דָּעַת cunning 1, ignorantly 1, to know 6, knowledge 82, un-awares 1, unwittingly 2.
דָּפִי slanderest 1.
דָּפַק *Kal*, to knock 1, to over-drive 1; *Hithpael*, to beat 1.
דָּק dwarf 1, leanfleshed 2, very little thing 1, small 5, thin 5.
דָּק curtain 1.
דָּקַן *Kal*, to bruise 1, to be small 1, to beat small 1, —powder 1; *Hiphil*, to beat in pieces 1, to make dust 1, into powder 1, to stamp small 2, to stamp 2; *Inf. intens.* very small (to stamp) 1; *Hophal*, to be bruised 1.
דָּקַן Ch. *P'al*, to be broken to pieces 1; *Ajhel*, to break to pieces 1, to break in pieces 8.
דָּקַר *Kal*, to pierce 1, to thrust through 6; *Niphil*, to be thrust through 1; *Pual*, stricken through 1, thrust through 1, wounded 1.
דָּר white (marble) 1.
דָּר Ch. generation 4.
דָּרְאוֹן contempt 1.
דָּרְאוֹן abhorring 1.
דָּרְבוֹנוֹת goads 1.
דָּרְבָן goad 1.
דָּרְדָר thistle 2.
דָּרוֹם south 17.
דָּרוֹר liberty 7, pure 1.
דָּרוֹר swallow 2.
דָּרוּשׁ to examine 1.
דָּרַךְ *Kal*, archer 2, to bend 14, to come 1, to draw 1, to go 1, to shoot 1, to tread 25, to tread down 1, to tread on 1, to tread out 1, to walk 1, —archer

ENGLISH AND HEBREW INDEX

1; *Hiphil*, to bend 1, to make go over 1, to guide 1, to lead 4, to lead forth 1, to make to go 1, to thresh 1, to tread 1, to tread down 1, to make to walk 1.

דָּרַךְ along 2, away 1, because of 1, conversation 2, custom 1, eastward 1, highway 1, journey 23, manner 8, pass by 3, path-way 1, through 1, toward 31, way freq.,—to journey 1, passengers 1.

דְּרַמָּוּנִים drams 4.

דָּרַע Ch. arm 1.

דָּרַשׁ *Kal*, to ask 1, to care for 2, to enquire 38, to make inquisition 2, necromancer 1, to question 1, to regard 1, to require 13, to search 7, to seek 88; *Inf. intens.* diligently (seek) 1, surely (require) 1; *Niphal*, to be enquired 5, to be required 1, to be sought 1, to be sought for 1; *Inf. intens.* at all (enquired of) 1.

דִּשָּׂא *Kal*, to spring 1; *Hiphil*, to bring forth 1.

דִּשָּׂא at grass 1.

דִּשָּׂא grass 5, tender grass 2, green 1, herb 4, tender herb 2.

דִּשָּׂן *Kal*, to wax fat 1; *Piel*, to accept 1, to anoint 1, to take away the ashes from 1, to make fat 1, to receive ashes 1; *Pual*, to be made fat 4; *Hoth-pael*, to be made fat 1.

דִּשָּׂן fat 3.

דִּשָּׂן fatness 7.

דִּשָּׂן ashes 8.

דָּת commandment 2, commission 1, decree 9, law 9, manner 1.

דָּת Ch. decree 3, law 11.

דִּתָּא Ch. tender grass 2.

דִּתְבָר Ch. counsellor 1.

הֲבֵהָבִים offerings 1.

הִבַּל *Kal*, to be vain 4; *Hiphil*, to make vain 1.

הִבַּל vain—vanity 69, —altogether 1.

הִבַּל vanity 3.

הֲבֵנִים ebony 1.

הִבְרָ *Kal*, astrologers 1.

הִנָּה *Kal*, to imagine 2, to meditate 6, to mourn 4, to mutter 1, to roar 1, to speak 4, to

study 2, to talk 1, to utter 1; *Inf. intens.* sore (mourn) 1; *Poal*, to utter 1; *Hiphil*, to mutter 1.

הִנָּה *Kal*, to stay 1, to take away 2.

הִנָּה mourning 1, sound 1, tale 1.

הִנָּת meditation 1.

הִנִּי meditation 1, to be musing 1.

הִנִּיחַ device 1, Higgaion 1, meditation 1, solemn sou 1 1.

הִנִּין directly 1.

הִיר sounding again 1.

הִדְבָּרִין Ch. counsellors 4.

הִדָּה *Kal*, to put 1.

הִדּוּם footstool 6.

הִדָּה *Kal*, to tread down 1.

הִדָּם Ch. pieces 2.

הִדָּם & הִדָּם myrtle 2, myrtle tree 4.

הִדָּה *Kal*, to cast away 1, to cast out 2, to drive 3, to expel 1, to thrust 3, to thrust away 1.

הִדָּר *Kal*, to countenance 1, crooked place 1, glorious 1, to honour 2; *Niphal*, to be honoured 1; *Hithpael*, to put forth self 1.

הִדָּר Ch. *Pael*, to glorify 1, to honour 2.

הִדָּר beauty 4, comeliness 3, excellency 2, glorious 1, glory 6, goodly 1, honour 5, majesty 7.

הִדָּר glory 1.

הִדָּר Ch. honour 2, majesty 1.

הִדָּרָה beauty 4, honour 1.

הִהָ woe worth! 1.

הִוָּד beauty 1, comeliness 1, glorious 1, glory 9, goodly 1, honour 6, honourable 1, majesty 4.

הִוָּה calamity 4, iniquity 1, mischief 1, mischievous 1, mischievous thing 1, naughtiness 1, naughty 1, noisome 1, perverse thing 1, substance 1, very wickedness 3.

הִוָּה mischief 3.

הִוָּי alas 2, ah 7, ho 3, O 3, woe 36.

הִוָּה Ch. *P'al*, to bring again 1, to come 1, to go 1, to go up 1.

הוֹלָלָה madness 4.

הוֹלָלָה madness 1.

הוֹם *Kal*, to destroy 1; *Niphal*, to be moved 1, to ring again 2; *Hiphil*, to make a noise 2.

הוֹן *Hiphil*, to be ready 1.

הוֹן enough 2, to be rich 1, riches 10, substance 7, wealth 5, —for nought 1.

הוּהָ *Kal*, to sleep 1.

הוּי woe 1.

הוֹתֵת thanksgiving 1.

הוֹרֵר shout 1, shouting 8.

הוּיָה (כ) calamity 2.

הוּיָל palace 10, temple 70.

הוּיָל Ch. palace 5, temple 8.

הוּיָל Lucifer 1.

הוּיָלָה (כ) way 1.

הוּיָה hin 22.

הוּכַר *Hiphil*, to make selves strange 1.

הוּכַר shew 1.

הוּלָא *Niphal*, to be cast far off 1.

הוּלָאָה back 1, forward 5, henceforward 1.

הוּלָלָים merry 1, praise 1.

הוּלָלָה step 1.

הוּלָלָה company 1, going 2, walk 1, way 2.

הוּלָלָה *Kal*, to come 16, continually 1, to be conversant 1, to depart 3, to enter 1, to get thee 1, to go 217, to go about 1, to go along 1, to go away 3, to go forward 1, to go on 3, to go out 2, to be gone 14, to be gone up 1, to sound long 1, to march 1, to pass 1, to pass away 4, to prosper 1, to run 3, to run along 1, to take 1, to walk—to walk along 110, to wander 2, to wax 5, wayfaring man 1, to whirl 1, to work 2, —to be at the point 1, to be eased 1, to follow 8, greater 2, more and more 1, to send 1, tale-bearer 1, traveller 1; *Inf. intens.* all along 1, along (went) 2, apace (came) 1, continually 3, forth (went) 1, forward (went) 1, needs (become) 1, on (went) 5, quite (gone) 1, speedily (go) 1, still (went on) 1, surely (depart) 1, surely (go) 1; *Niphal*, to be gone 1; *Piel*, to exercise self 1, to go 8, to cause to go 1, to lead 1, to run 1, to travel 1, to walk 12; *Hiphil*, places to walk 1; *Hithpael*, to

behave self 1, to be conversant 1, to depart 1, to go 8, to go abroad 1, to go up and down 2, to go on still 1, to be wont to haunt 1, to move self 1, to run 1, travel 1, to walk—to walk abroad—to walk on—to walk to and fro—to walk up and down 44, —to follow 1.

הוּלָהָ Ch. *P'al*, to walk 1; *Aphel*, to walk 2.

הוּלָהָ traveller 1, —dropped 1.

הוּלָהָ Ch. custom 3.

הוּלָלָה *Kal*, fool 1, foolish 2, to deal foolishly 1, to shine 1; *Piel*, to boast 2, to celebrate 1, to commend 1, to praise 105, to sing praise 4; *Poel*, to make fools 1, mad 1, mad against 1, to make mad 2; *Pual*, to be commended 1, to be given to marriage 1, to be praised 5, worthy to be praised 2, renowned 1; *Hiphil*, to give light 1, to shine 2; *Hithpael*, to boast 2, to make boast 1, to boast selves 5, to glory 14, to be praised 1; *Hithpoel*, to be mad 3, to feign self mad 1, to rage 2.

הוּלָם *Kal*, to beat 1, to beat down 1, to break down 2, to be broken 2, to be overcome with 1, to smite 1, to smite with the hammer 1.

הוּלָמָה hammer 1.

הוּם any of theirs 1.

הוּמָה *Kal*, clamorous 1, course 1, to cry aloud 1, to be disquieted 4, loud 1, to mourn 1, to be moved 1, to make a noise 6, to rage 2, to roar 8, to sound 3, to be troubled 2, to make a tumult 1, tumultuous 1, being in an uproar 1.

הוּמָן abundance 3, company 1, Hamon-gog 2, many 3, multitude 62, noise 4, riches 1, rumbling 1, sounding 1, store 2, tumult 4.

הוּמִיָה noise 1.

הוּמִלָּה speech 1, tumult 1.

הוּמָם *Kal*, to break 1, to consume 1, to crush 1, to destroy 4, to discomfit 5, to trouble 1, to vex 1.

הוּמָן *Kal*, to multiply 1.

הוּמִנִּיָה Ch. chain 3.

הוּמָסִים melting 1.

הוּנָה release 1.

הוּסָה *Piel*, to hold peace 2, silence 1, to keep silence 2, to be silent 1, to hold tongue 1; *Hiphil*, to still 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

הַפְּנָה intermission 1.
הִפָּה *Kal*, to change 2, to give 1, to make a bed 1, to overthrow 12, to overturn 4, to overturn 1, to pervert 1, to retire 1, to turn—to turn again—to turn back—to be turned—turning of things upside down 33; *Niphal*, to be changed 1, to come 1, to be converted 1, to be overthrown 1, perverse 1, to be turned 25, to be turned aside 1, to be turned to the contrary 1, to be turned up 1,—to be become 1; *Hophal*, to be turned 1; *Hithpael*, to tumble 1, to turn every way 1, to be turned 2.
הִפָּה & הִפְּה contrary 2.
הִפְּה overthrow 1.
הִפְּכָה froward 1.
הִצִּילָה deliverance 1.
הִצָּן chariot 1.
הַר hill 59, hill country 1, mount *freq.*, mountain *freq.*—promotion 1.
הַרְאֵל altar 1.
הָרַג *Kal*, to destroy 1, to kill 25, to murder 3, to put to death 1, to slay 132; *Inf. intens.* out of hand (kill) 1, surely (kill) 1; *Niphal*, to be slain 2, to be made slaughter 1; *Pual*, to be killed 1, to be slain 1.
הָרַג to be slain 1, slaughter 4.
הֲרַגָה slaughter 5.
הָרָה *Kal*, to bear 1, to be with child 2, to conceive 36, progenitor 1; *Pual*, to be conceived 1; *Poel*, to conceive 1.
הָרָה with child 11, to conceive 3.—great 1.
הֲרַהֵר Ch. thought 1.
הָרוּן conception 1.
הָרִינָה woman with child 1.
הָרִיוֹן conception 2.
הֲרִיסָה ruin 1.
הֲרִיסוֹת destruction 1.
הַרְמוֹן palace 1.
הָרַס *Kal*, to beat down 1, to break 1, to break down 6, to break through 2, to destroy 3, to overthrow 3, to pluck down 1, to pull down 3, to throw down 10; *Niphal*, to be broken down 3, to be destroyed 1, to be overthrown 1, ruined 2, to be thrown down 2; *Piel*, destroyer 1, to

overthrow 1; *Inf. intens.* utterly (overthrow) 1.
הָרַס destruction 1.
הָרַר & הֲרַר hill 2, mount 1, mountain 10.
הֲשַׁמְעוֹת to cause to hear 1.
הִתְהַיַּךְ is melted 1.
הִתַּל *Piel*, to deal deceitfully 1, to deceive 2, to mock 6; *Pual*, deceived 1.
הִתְלִים mocker 1.
הִתַּח *Poel*, to imagine mischief 1.
וּן hook 13.
וָרָךְ —strange 1.
וָרָךְ child 1.
וָרָךְ child 1.
וָרָב wolf 7.
וָרַב *Kal*, to endue 1.
וָרַב dowry 1.
וָרַב fly 2.
וָרַב & וָרַב to dwell in 1, dwelling 1, habitation 3.
וָרַב *Kal*, to do sacrifice 6, to kill 5, to offer 37, to sacrifice 65, to slay 5; *Piel*, to offer 2, to sacrifice 20.
וָרַב to offer 1, offering 6, sacrifice 155.
וָרַב *Kal*, to dwell with 1.
וָרַב Ch. *P'al*, to gain 1.
וָרַב husk 1.
וָרַב presumptuous 1, proud 12.
וָרַב presumptuously 2, pride 6, proud 1, most proud 2.
וָרַב gold *very freq.*, fair weather 1.
וָרַב *Piel*, to abhor 1.
וָרַב *Niphal*, to be admonished 2, to be warned 3, to take warning 2; *Hiphil*, to shine 1, to teach 1, to warn 9, to give warning 3.
וָרַב Ch. *P'al*, to take heed 1.
וָרַב brightness 2.
וּן Zif 2.
וָרַב *Kal*, to flow 22, to gush out 3, to have an issue 14, to pine away 1, to run 1, to have a running issue 2.

וָרַב issue 13.
וָרַב or וָרַב *Kal*, to be proud 1, to deal proudly 1;
Hiphil, to presume 1, presumptuously 1, to come presumptuously 1, to do presumptuously 1, to deal proudly 3, to sod 1.
וָרַב Ch. *Aphel*, in pride 1.
וָרַב corner stones 1, corners 1.
וָרַב *Kal*, to lavish 1; *Hiphil*, to despise 1.
וָרַב *Hophal*, (ב) to be fed 1.
וָרַב Ch. *Ithp'el*, to be fed 1.
וָרַב *Kal*, to move 1, to tremble 1; *Pilpel*, to vex 1.
וָרַב Ch. *P'al*, to tremble 2.
וָרַב (ב) to be removed 4, (ב) trouble 1, vexation 1.
וָרַב *Kal*, to be closed 1, to crush 1, to thrust together 1.
וָרַב *Kal*, another 1, another man 1, to come from another place 1, to be estranged 3, fanner 1, to be strange 58; *Niphal*, to be estranged 1, to be gone away 2; *Hophal*, stranger 1.
וָרַב that which is crushed 1.
וָרַב *Niphal*, to be loosed 2.
וָרַב *Kal*, to be afraid 1, serpent 1, worm 1.
וָרַב proud 1.
וָרַב Ch. brightness 2, countenance 4.
וָרַב abundance 1, wild beast 2.
וָרַב sparks 2.
וָרַב olive 16, olive tree 14, Olivet 1, olive-yard 6.
וָרַב & וָרַב clean 2, pure 9.
וָרַב *Kal*, to be clean 2, to be clear 1, to count pure 1; *Piel*, to make clean 1, to cleanse 2; *Hithpael*, to make clean 1.
וָרַב Ch. innocence 1.
וָרַב crystal 1.
וָרַב male 3, men-children 1.
וָרַב *Kal*, to be clean 1, to be pure 2; *Hiphil*, to make clean 1.
וָרַב *Kal*, to mention 1, to make mention 1, to be mindful 6, to recount 1, to remember 158, to call to remembrance 1, to have in remembrance 1, to think on 3; *Inf. intens.* earnestly (remember) 1, still (in remembrance) 1, well (remember) 1; *Niphal*,

to be male 1, to be made mention 1, to be mentioned 3, to be remembered 13, to be come to remembrance 1, to be in remembrance 1; *Hiphil*, to mention 1, to make mention of 15, to record 11, to remember 4, to make to be remembered 2, to bring to remembrance 3, to call to remembrance 2, to keep in remembrance 1, to put in remembrance 1,—to burn incense 1.
וָרַב male 67, man 7, man-child 5, mankind 2.
וָרַב & וָרַב memorial 5, memory 5, remembrance 12, scent 1.
וָרַב memorial 17, record 1, remembrance 6.
וָרַב vilest 1.
וָרַב sprigs 5.
וָרַב *Kal*, glutton 2, riotous 1, riotous eaters 1, vile 2; *Niphal*, to flow down 2.
וָרַב horrible 1, horror 1, terrible 1.
וָרַב heinous crime 1, lewd 2, lewdly 1, lewdness 14, mischief 3, purpose 1, thought 1, wicked device 1, wicked mind 1, wickedness 4.
וָרַב branch 3, slip 1, vine branch 1.
וָרַב singing 1.
וָרַב branch 1, psalm 2, psalmist 1, song 3.
וָרַב *Kal*, to consider 1, to devise 3, to imagine 1, to plot 1, to purpose 2, to think 4, to think evil 1.
וָרַב wicked device 1.
וָרַב *Pual*, appointed 3.
וָרַב Ch. *Ithpael*, to prepare 1.
וָרַב season 1, time 3.
וָרַב Ch. season 2, time 9.
וָרַב *Kal*, to prune 2; *Niphal*, to be pruned 1; *Piel*, to give praise 2, to sing praises 29, to sing psalms 2, to sing 12, to sing forth 1.
וָרַב Ch. music 4.
וָרַב Ch. singer 1.
וָרַב chamois 1.
וָרַב best fruit 1, melody 2, psalm 2.
וָרַב song 3.
וָרַב divers kinds 1,—all manner of store 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

זן Ch. kind 4.

זנב tail 11.

זנב *Piel*, to smite the hindmost 2.

זנה *Kal*, to commit whoredom 1, to commit fornication 2, to be an harlot 23, to play the harlot 15, whore 7, to play the whore 3, to commit whoredom 10, to fall to whoredom 1, to go a whoring 17, whorish 2; *Inf. intens.* great (*lit.* in whoring) 1; *Pual*, to commit whoredom 1; *Hiphil*, to cause to commit fornication 1, to cause to be a whore 1, whoredom 1, to commit whoredom 3, to make to go a whoring 2; *Inf. intens.* continually (commit whoredom) 1.

זנינים whoredom 11.

זנות armour 1.

זנית whoredom 9.

זנח *Kal*, to cast off 15, to remove far off 1; *Hiphil*, to cast away 1, to cast off 2, to turn far away 1.

זנק *Piel*, to leap 1.

זעה sweat 1.

זעוה to be removed 6, trouble 1.

זעיר little 5.

זעיר Ch. little 1.

זעה *Niphal*, to be extinct 1.

זעם *Kal*, to abhor 2, abominable 1, to be angry 1, to defy 3, indignation 1, to have indignation 3; *Niphal*, angry 1.

זעם anger 1, indignation 20, rage 1.

זעה *Kal*, to fret 1, to be sad 1, worse liking 1, to be worth 2.

זעה displeased 2.

זעה indignation 2, rage 2, raging 1, wrath 1.

זעק *Kal*, to call 1, to cry 47, to cry out 11, to cry unto 1; *Niphal*, to assemble selves 1, to be called together 1, to come with such a company 1, to be gathered 2, to be gathered together 1; *Hiphil*, to assemble 2, to call 1, to cry 1, to make to cry 1, to gather together 1, to cause to be proclaimed 1.

זעק Ch. *P'al*, to cry 2.

זעקה cry 17, crying 1.

זפת pitch 3.

זקים chains 3, fetters 1, firebrands 1.

זקן beard 19.

זקן *Kal*, aged man 1, to be old 21, old man 1, to wax old 2; *Hiphil*, to be old 1, to wax old 1.

זקן aged 3, ancient 14, ancient man 1, elder 115, eldest 1, old 24, old man 19, old men 1, old women 1, senator 1.

זקן age 1.

זקנה to be old 3, old age 3.

זקנים old age 4.

זקה *Kal*, to raise 1, to raise up 1.

זקה Ch. *P'al*, to be set up 1.

זקק *Kal*, to fine 1, to pour down 1; *Piel*, to purge 1; *Pual*, purified 1, refined 3.

זר crown 11.

זרא loathsome 1.

זרב *Pual*, to wax warm 1.

זרה *Kal*, to cast away 1, to fan 3, to scatter 2, to strew 1, to winnow 2; *Niphal*, to be dispersed 1, to be scattered 1; *Piel*, to compass 1, to disperse 7, to fan 1, to scatter 15, to scatter away 1, to spread 1; *Pual*, to be scattered 1, to spread 1.

זרוע arm 82, mighty 1, power 3, shoulder 2, strength 1, —to help 1.

זרוע sowing 1, things that are sown 1.

זרוף water 1.

זרייר —greyhound 1.

זרח *Kal*, to arise 8, to rise 4, to rise up 2, to be risen 2, to shine 1, as soon as is up 1.

זרח rising 1.

זרם *Kal*, to carry away as with a flood 1; *Pual*, to pour out 1.

זרם flood 1, overflowing 1, shower 1, storm 3, tempest 3.

זרמה issue 2.

זרע *Kal*, to bear 1, to set with 1, to sow 43, to yield 1; *Niphal*, to conceive 1, to be sown 5; *Pual*, to be sown 1; *Hiphil*, to conceive seed 1, to yield 2.

זרע child 2, fruitful 1, seed *freq.*, seed time 1, sowing time 1, —carnally 3.

זרע Ch. seed 1.

זרעים pulse 1.

זרענים pulse 1.

זרק *Kal*, to be here and there 1, to scatter 2, to sprinkle 29, strow 1; *Pual*, to be sprinkled 2.

זרר *Poel*, to sneeze 1.

זרת span 7.

זב bosom 1.

זבא *Niphal*, to be hid 2, to hide self 1, to do secretly 1, —held their peace 1; *Pual*, to hide selves 1; *Hiphil*, to hide 6; *Hophal*, to be hid 1; *Hithpael*, to be hid 4, to hide selves 6.

זבב *Kal*, to love 1.

זבה *Kal*, to hide self 1; *Niphal*, to hide selves 4.

זבולה Ch. hurt 1.

זבונה & זבונה blueness 1, bruise 1, hurt 1, stripe 2, wound 1.

זבט *Kal*, to beat 1, to beat off 1, to beat out 1, to thresh 1; *Niphal*, to be beaten out 1.

זביון hiding 1.

זבל *Kal*, band 2, to deal corruptly 1, to offend 1, to lay to pledge 1, to take to pledge 4, to take a pledge of 2, to take a pledge 2, to take for a pledge 1, to withhold 1; *Inf. intens.* at all (take to pledge) 1, very (deal corruptly) 1; *Niphal*, to be destroyed 1; *Piel*, to bring forth 2, to destroy 5, to spoil 1, to travail with 1; *Pual*, to be corrupt 1, to be destroyed 1.

זבל Ch. *Pael*, to destroy 2, to hurt 1; *Ithpael*, to be destroyed 3.

זבל & זבל band 1, coast 4, company 2, cord 16, country 1, destruction 1, line 7, lot 3, pain 1, pang 2, portion 4, region 3, rope 3, snare 1, sorrow 10, tackling 1.

זבל pledge 3.

זבל Ch. hurt 1.

זבל Ch. damage 1, hurt 1.

זבל mast 1.

זבל pilot 4, shipmaster 1.

זבלה pledge 1.

זבצת rose 2.

זבק *Kal*, to embrace 2, to fold 1; *Piel*, to embrace 10.

זבק folding 2.

זכר *Kal*, charmer 1, to couple together 1, to be coupled 1, to be coupled together 1, to be joined 4, to be joined together 1, —charming 1; *Piel*, to couple 8, to join self 1; *Pual*, to be compact 1, to be coupled together 1, to have fellowship with 1, to be joined 1, to be joined together 1; *Hiphil*, to heap up 1; *Hithpael*, to join self 2, to join selves together 1, league 1.

זכר companion 1.

זכר companion 7, fellow 4, knit together 1.

זכר Ch. companion 1, fellow 2.

זכר company 1, enchantment 2, —charmer 2, charming 1, wide 2.

זכרות spots 1.

זכרה Ch. fellow 1.

זכרה company 1.

זכרת companion 1.

זכרת which coupleth 2, coupling 2.

זכש *Kal*, to bind 4, to bind up 6, to gird about 1, to govern 1, healer 1, to put 2, to saddle 13, to be wrapped about 1; *Piel*, to bind 1, to bind up 1; *Pual*, to be bound up 2.

זבתים pans 1.

זמן & זמן feast 52, feast day 2, sacrifice 3, solemn feast 3, solemnity 1.

זמא terror 1.

זמב grasshopper 4, locust 1.

זמג *Kal*, to celebrate 1, to dance 1, to hold a feast 1, to keep a feast 1, to keep holy day 1, to keep (a feast) 8, to reel to and fro 1, to keep a solemn feast 1.

זמג clefts 3.

זמג girded with 1, girdle 3.

זמג apron 1, armour 1, to gird 1, girdle 3.

זמר *Kal*, to be able to put on 1, to be afraid 1, appointed 3, to gird 25, to gird self 3, to gird on 5, to gird up 2, to be girded 1, to restrain 1, —on every side 1.

זמר Ch. a 4, first 4, one 5, together 1.

זמר sharp 4.

זמר *Kal*, to be fierce 1, to sharpen 1; *Hiphil*, to sharpen 1; *Hophal*, to be sharpened 3.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

חָרָה *Kal*, to be joined 1, to rejoice 1; *Piel*, to make glad 1.
חָרִים sharp 1.
חֲרֹה gladness 1, joy 1.
חֲרוּה Ch. joy 1.
חֲרִין Ch. breast 1.
חָרַל *Kal*, to cease 10, to be ceased 1, to end 1, to fail 1, to forbear 20, to forsake 1, to leave 5, to leave off 5, to let alone 2, to rest 1, to be unoccupied 1, to want 1.
חָרַל he that forbearth 1, frail 1, rejected 1.
חָרַל world 1.
חָרִק brier 1, thorn 1.
חָרַר *Kal*, to enter a privy chamber 1.
חָרַר *bedchamber* 5, chamber 17, innermost part 2, inward part 2, parlour 1, within 1, — inner chamber 4, south 1.
חָרַשׁ *Piel*, to renew 6, to repair 3; *Hithpael*, to be renewed 1.
חָרַשׁ fresh 1, new *freq.*
חָרַשׁ month *freq.*, new moon *freq.*, — another 1.
חָרַת Ch. new 1.
חֹב debtor 1.
חֹבַב *Piel*, to make endanger 1.
חֹנַב *Kal*, to compass 1.
חֹנַב circle 1, circuit 1, compass 1.
חֹרַר *Kal*, to put forth 4.
חָוָה *Piel*, to shew 6.
חָוָה & **חָוָא** Ch. *Paal*, to shew 4; *Aphel*, to shew 10.
חַוּוֹת *Bashan-havoth-jair* 2, *Havoth-jair* 1, small town 1, town 3.
חֹזֶה bramble 1, thicket 1, thistle 5, thorn 5.
חֹזֵב Ch. *Aphel*, to join 1.
חֹזֵב cord 1, fillet 1, line 1, thread 4.
חָזַל & **חָזַל** *Kal*, to abide 1, to be afraid 1, to be in anguish 1, to bring forth 1, to travail with child 1, to dance 1, to fall grievously 1, to fall with pain 1, to fear 2, to grieve 1, to be grievous 1, to hope 1, to look 1, to be in pain 4, to have pain 1, to be pained 2, to be much pained 1, to be sore pained 1, to

rest 1, to shake 2, to sorrow 1, to be sorrowful 1, to stay 2, to tarry 1, to travail 3, to tremble 1, to wait carefully 1, to be wounded 2; *Inf. intens.* great (have pain) 1; *Polel*, to bear 1, to calve 1, to make to calve 1, to dance 1, to drive away 1, to form 5, to be formed 1, to trust 1; *Palal*, to be brought forth 2, to be made 1, to be shapen 1; *Hophal*, to be made to bring forth 1; *Hithpolel*, grievous 1, to travail with pain 1, to wait patiently 1; *Hithpalpel*, to be grieved 1.
חֹל sand 23.
חֹזֵם brown 4.
חֹמָה wall *freq.*
חֹסֵם *Kal*, to pity 6, to have pity 1, to regard 1, to spare 16.
חֹף coast of the sea 2, haven 2, shore 2, sea side 1.
חֹזֵן abroad 21, field 2, forth 2, highway 1, out 7, out of 9, out from 2, outside 2, outward 1, street 44, without 71.
חֹק (כ) bosom 1.
חֹרַר *Kal*, to wax pale 1.
חֹרַר network 1.
חֹרַר cave 1, hole 6.
חֹרַר white 2.
חֹרַר hole 2.
חֹרַר Ch. white 1.
חֹרִים nobles 13.
חֹשֵׁב *Kal*, to haste 4, to make haste 8, to hasten 1, *Mahershalah-hash-baz* 1, ready 1; *Hiphil*, to haste 1, to make haste 1, to hasten 3.
חֹתֵם seal 5, signet 9.
חֹהַב *Kal*, to behold 7, to look 3, to prophesy 2, to provide 1, to see 38.
חֹהַב & **חֹהַב** Ch. *Paal*, to behold 6, to have a dream 1, to see 23, to be wont 1.
חֹהַב breast 13.
חֹהַב agreement 1, prophet 1, seer 19, stargazer 1.
חֹוּן Ch. look 1, vision 11.
חֹוּן vision 35.
חֹוֹת visions 1.
חֹוֹת Ch. sight 2.
חֹוֹת agreement 1, notable 1, notable one 1, vision 2.

חֹוֹן vision 9.
חֹוֹן bright cloud 1, lightning 2.
חֹוֹר boar 1, swine 6.
חֹזֵק *Kal*, to catch hold 1, to be confirmed 1, to be constant 1, to be of good courage 6, to be courageous 3, to be encouraged 1, to be established 1, to harden 1, to be hardened 3, to prevail 8, to be recovered 1, to be sore 3, to wax sore 1, to be stout 1, to strengthen 1, to be strengthened 2, to be strong 40, to make strong 2, to wax strong 1, to be sure 1, to be urgent 1; *Piel*, to aid 1, to amend 1, to encourage 6, to fasten 2, to fortify 3, to make hard 1, to harden 9, to help 1, to maintain 1, to mend 1, to repair 13, to give strength 1, to strengthen 21, to make strong 2; *Hiphil*, to catch 4, to catch hold 2, to cleave 1, to confirm 2, to constrain 1, to continue 1, to force 1, to hold 11, to hold fast 5, to lay hold 8, to lean 1, to obtain 1, to prevail 2, to receive 1, to relieve 1, to repair 34, to retain 4, to seize 1, to strengthen 3, to be strong 1, to make strong 4, to take 9, to take hold 15, to take fast hold 1, — calker 2, help 1; *Hithpael*, to be of good courage 1, to take courage 1, to encourage self 2, to hold 1, to play the men 1, to become mighty 1, to wax mighty 1, to strengthen self 9, to be strengthened 3, to be strong 1, to make self strong 1, to shew self strong 1, to behave selves valiantly 1, to withstand 2.
חֹזֵק harder 1, hottest 1, loud 1, mighty 20, sore 3, stiff-hearted 1, strong 28, — impudent 1.
חֹזֵק stronger 1, — wax louder 1.
חֹזֵק strength 1.
חֹזֵק strength 5.
חֹזֵק force 2, mightily 2, to repair 1, sharply 1.
חֹזֵק strength 1, strengthen self 1, strong 1, was strong 1.
חֹח bracelet 1, chain 2, hook 4.
חֹחַ (כ) hook 1.
חֹטָא *Kal*, to bear the blame 2, to commit sin 6, to do sin 2, to be in fault 1, to do harm 1, to offend 4, to sin 165, to trespass 1; *Piel*, to cleanse 8, to bear the loss 1, to offer for sin 2, to purge 1, to purify 2, to make reconciliation 1; *Hiphil*, to miss 1, to make an offender 1, to cause to sin 2, to make to sin

29; *Hithpael*, to be purified 2, to purify 9.
חֹטָא fault 1, grievously 1, offence 1, punishment of sin 1, sin 30.
חֹטָא offender 1, sinful 1, sinner 16.
חֹטָא sin 2, sinful 1.
חֹטָא Ch. sin-offering 1.
חֹטָא sin 7, sin-offering 1.
חֹטָא punishment 3, purification for sin 2, sin 169, sin-offering *freq.*
חֹטַב *Kal*, to cut down 1, to hew 7; *Paal*, to be polished 1.
חֹטְבוֹת carved 1.
חֹטֵה wheat 30.
חֹטֵי Ch. sin 1.
חֹטֵי Ch. sin-offering 1.
חֹטֵם *Kal*, to refrain 4.
חֹטַף *Kal*, to catch 3.
חֹטֵר rod 2.
חֹי alive 31, appetite 1, beast 76, wild beast 1, *Beer-lahai-roi* 1, company 1, congregation 2, living creature 15, life 152, lifetime 1, live 2, to live 105, lively 1, living 86, living thing 2, maintenance 1, multitude 1, to be old 1, quick 5, raw 6, running 7, springing 1, troop 2, — age 1, merry 1, old 1.
חֹי Ch. life 2, that liveth 1, living 4.
חֹיָרָה dark saying 3, dark sentence 1, dark speech 1, hard question 2, proverb 1, riddle 9.
חֹיָה *Kal*, to live 148, to recover 10, to revive 4, to be whole 1, — God save 8; *Inf. intens.* certainly (recover) 1, surely (recover) 1, surely (live) 9; *Piel*, to keep alive 5, to leave alive 1, to make alive 2, to give life 2, to preserve life 1, to let live 1, to suffer to live 1, to nourish 1, to nourish up 1, to preserve 4, to preserve alive 2, to quicken 14, to repair 1, to revive 6, to save 11, to save alive 13, to save life 1; *Hiphil*, to keep alive 3, to make alive 1, to let live 1, to make to live 1, to promise life 1, to restore to life 4, to revive 2, to save 1, to save alive 6, to save lives 2.
חֹיָה & **חֹיָה** Ch. *Paal*, to live 5; *Aphel*, to keep alive 1.
חֹיָה lively 1.
חֹיָה Ch. beast 20.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

חינת —living 1.
 חי *Kal*, to live 22, to save life 1.
 חיל able 4, activity 1, army 56, band of men 1, band of soldiers 1, company 1, forces 13, great forces 1, goods 2, host 29, might 7, power 9, riches 11, strength—strong 17, substance 8, train 1, valiant—valiantly—valour 63, virtuous—virtuously 4, war 2, wealth 10, worthily 1, worthy 1.
 חיל Ch. aloud 3, army 2, power 1,—most *mighty* 1.
 חיל army 1, bulwark 1, host 2, rampart 2, trench 1, wall 2,—poor 1.
 חיל pain 3, pang 2, sorrow 1.
 חילה sorrow 1.
 חילה bulwark 1.
 חין comely 1.
 חין wall 1.
 חיצון outer 1, outward 7, utter 12, without 5.
 חיק bosom 32, bottom 3, lap 1, midst 1, within 1.
 חיש (*כ*) *Kal*, to make haste 1.
 חיש soon 1.
 חך mouth 9, roof of the mouth 5, taste 4.
 חכה *Kal*, to wait 1; *Piel*, to long 1, to tarry 2, to wait 10.
 חכה angle 2, hook 1.
 חכים Ch. wise 14.
 חכילי red 1.
 חכיליות redness 2.
 חכם *Kal*, to be wise—to shew self wise 19; *Piel*, to teach wisdom 1, to make wiser 2; *Pual*, never so wisely 2,—exceeding 1; *Hiphil* to make wise 1; *Hithpael*, to make self wise 1, to deal wisely 1.
 חכם cunning 6, cunning man 4, subtil 1, *unwise* 2, wise *freq.*
 חכם skillful 1, wisdom *freq.*, wisely 2, wit 1.
 חכמה Ch. wisdom 8.
 חכמות wisdom 4.
 חכמות every wise woman 1.
 חל common 2, profane 2, profane place 2, unholy 1.
 חלה *Kal*, to be diseased 1.

חלאה scum 5.
 חלב milk 42, sucking 1,—cheese 1.
 חלב fat *freq.*, fatness 4, grease 1, marrow 1,—best 5, finest 2.
 חלבנה galbanum 1.
 חלך age 2, short time 1, world 2.
 חלד weasel 1.
 חלה *Kal*, to be diseased 1, to be grieved 1, to be sick—to fall sick 27, sore 2, to be sorry 1, woman in travail 1, to be weak—to become weak 3; *Niphal*, diseased 2, grief 1, to be grieved 1, to be grievous 4, to put selves to pain 1, to be sick 1; *Piel*, to beseech 6, infirmity 1, to intreat 3, to lay 1, to pray 3, to make prayer 1, to make suit 1, to make supplication 1; *Pual*, to become weak 1; *Hiphil*, to put to grief 1, to make sick 3; *Hophal*, to be wounded 3; *Hithpael*, to fall sick 1, to make self sick 2.
 חלה cake 14.
 חלום dream 63, dreamer 1, dreamer 1.
 חלון window 31.
 חלואה —destruction 1.
 חלשה being overcome 1.
 חלילה pain 1, great pain 2, much pain 1.
 חלט *Hiphil*, to catch 1.
 חלי jewel 1, ornament 1.
 חלי disease 7, grief 4, is sick 1, sickness 12.
 חליה jewel 1.
 חליל pipe 6.
 חליה be far 9, forbid 4,—God forbid 8.
 חליפה change 11, course 1.
 חליצה armour 1, spoil 1.
 חלבה poor 2, (*כ*) poor 1.
 חלל *Kal*, player on instruments 1, to be wounded 1; *Niphal*, to be defiled 1, to be polluted 4, to profane self 2, to be profaned 2,—to take inheritance 1; *Piel*, to defile 8, to pipe 1, to pollute 18, to profane 30, to cast as profane 1, to prostitute 1, to slay 1, to stain 1,—to break 3, to eat as common things 1, to eat 1, to gather the grape thereof 1; *Pual*, to be profaned

1, slain 1; *Poel*, to wound 1; *Poal*, to be wounded 1; *Hiphil*, to begin 52, to pollute 1, to sorrow 1,—to break 1, first 1; *Hophal*,—men began 1.
 חלל kill 2, profane 2, slain—slain man 79, wounded—deadly wounded 10.
 חלם *Kal*, to dream 26; *Hiphil*, to cause to be dreamed 1.
 חלם *Kal*, in good liking 1; *Hiphil*, to recover 1.
 חלם Ch. dream 22.
 חלמות egg 1.
 חלמיש flint 3, flinty 1, rock 1.
 חלה *Kal*, to abolish 1, to change 2, to be changed 1, to cut off 1, to go on forward 1, to grow up 2, to be over 1, to pass 2, to pass away 1, to pass on 1, to pass through 1, to strike through 2; *Piel*, to change 2; *Hiphil*, to alter 1, to change 5, to renew—to be renewed 3, to sprout 1.
 חלה Ch. *P'al*, to pass 4.
 חלץ *Kal*, armed 8, armed man 2, ready armed 2, armed soldier 1, army 1, to draw out 1, to loose 2, prepared 1, ready prepared 1, to put off 1, to withdraw self 1; *Niphal*, to arm selves 1, to go armed 2, to be delivered 4; *Piel*, to deliver 12, to take away 2; *Hiphil*, to make fat 1.
 חלצים loins 9, reins 1.
 חלק *Kal*, to distribute 2, to divide 6, to be divided 3, to give 1, to impart 1, to part 1, to have part 1, partner 1, to take away a portion 1, to receive 1, to be smotherer 1; *Niphal*, to distribute 1, to divide 1, to divide self 1, to be divided 4, to be parted 1; *Piel*, to deal 2, to distribute 1, to divide 21, to part 2; *Pual*, to be divided 3; *Hiphil*, to flatter 6, to separate self 1, to smooth 1; *Hithpael*, to divide 1.
 חלק flattering 2, Halak 1, smooth 2.
 חלק Ch. portion 3.
 חלק flattery 1, flattering 1, inheritance 1, part 22, portion 40, smooth 1,—partaker 1.
 חלק smooth 1.
 חלקה field 3, flattering 2, flattery 1, ground 1, Helkath-*hazzurim* 1, parcel 5, part 1, piece 2, piece of ground 1, piece of land 2, plat 2, portion 6, slippery place 1, smooth 1, smooth thing 1.

חלקה division 1.
 חלקות flatteries 1.
 חלקלקות flatteries 2, slippery 2.
 חלש *Kal*, to discomfit 1, to waste away 1, to weaken 1.
 חלש weak 1.
 חם father-in-law 4.
 חם hot 1, warm 1.
 חם heat 9, to be hot 4, to be warm 1.
 חמה fury 1.
 חמה & חמה Ch. fury 2.
 חמאה butter 9.
 חמר *Kal*, beauty 1, to covet 4, delectable thing 1, to delight 1, to desire 8, to lust 1; *Niphal*, to be desired 3, to be pleasant 1; *Piel*,—great delight 1.
 חמר desirable 3, pleasant 2,—red wine 1.
 חמדה desire 4, goodly 1, pleasant 11, precious 1.
 חמה heat 1, sun 5.
 חמה anger 1, bottles 1, hot displeasure 3, furious 5, furiously 1, fury 64, heat 1, indignation 1, poison 6, rage 2, wrath—wrathful—to be wroth 36.
 חמה butter 1.
 חמדות greatly beloved 3, goodly 1, pleasant 1, pleasant thing 1, precious 2, precious thing 1.
 חמוץ oppressed 1.
 חמוץ joint 1.
 חמור ass 95, he-ass 7, heaps 1.
 חמורתים heaps 1.
 חמות mother-in-law 11.
 חמט snail 1.
 חמיץ clean 1.
 חמישי & חמישי fifth—fifth part — fifth time *freq.*
 חמל *Kal*, to have compassion 5, to pity 8, to have pity 10, to spare 18.
 חמלה merciful 1, pity 1.
 חם *Kal*, to get heat 1, to have heat 1, to be hot 1, to wax hot 1, to be warm 1, to warm at 1, to warm self 2, to wax warm

ENGLISH AND HEBREW INDEX

י; *Niphal*, to enflame selves 1, to be hot 1; *Piel*, to warm 1; *Hithpael*, to be warmed 1.

הַפְּנִים idols 1, images 7.

הָמַס *Kal*, to shake off 1, to violate 1, to do violence 2, violently to take away 1, to wrong 1, wrongfully to imagine 1; *Niphal*, to make bare 1.

הָמַס cruel 1, cruelty 4, damage 1, false 1, injustice 1, unrighteous 1, violence—violence against—violence done—violent—violent dealing 47, wrong 3, —oppressor 1.

הָמֵץ *Kal*, cruel man 1, dyed 1, to be leavened 3; *Hiphil*, to be leavened 2; *Hithpael*, to be grieved 1.

הָמֵץ leaven 5, leavened 1, leavened bread 5.

הָמֵץ vinegar 6.

הָמַק *Kal*, to withdraw self 1; *Hithpael*, to go about 1.

הָמַר *Kal*, to daub 1, to be red 1, to be troubled 1; *Paatal*, to be foul 1, to be troubled 2.

הָמַר slime—slimepit 3.

הָמַר red wine 1, —pure 1.

הָמַר Ch. wine 6.

הָמַר clay 11, heap 2, homer 11, mire 2, mortar 4.

הָמֵשׁ *Piel*, to take up the fifth part 1.

הָמֵשׁ & הַמְשָׁה fifteen — fifth — five *freq.*, — five apiece.

הָמֵשׁ fifth part 1.

הָמֵשׁ fifth (*rib*) 4.

הַמְשִׁים fifty *freq.*

הַמְשִׁים armed 2, armed men 1, harnessed 1.

הַמַּת bottle 4.

הֵן favour 26, grace 38, gracious 2, pleasant 1, precious 1, wellfavoured 1.

הֵנָה *Kal*, to abide 1, to camp 4, to dwell 2, to encamp 47, to grow to an end 1, that lie 2, to pitch 76, to pitch tent 1, to rest in tent 1, to abide in tents 3.

הֵנָן gracious 13.

הַנּוֹת cabin 1.

הַנְּתָ *Kal*, to embalm 4, to put forth 1.

הַנְּטָן Ch. wheat 2.

הַנְּיָה trained 1.

הַנִּינָה favour 1.

הַנִּית javelin 6, spear 41.

הַנִּיזָ *Kal*, to dedicate 4, to train up 1.

הַנְּבָה dedicating 2, dedication 6.

הַנְּבָה Ch. dedication 4.

הַנָּם without a cause 15, causeless 2, that which cost nothing 1, without cost 1, free 1, freely 1, innocent 1, for nothing 1, for nought 6, in vain 2, without wages 1.

הַנְּמָל frost 1.

הַנָּן *Kal*, to deal graciously 1, to favour 3, to shew favour 3, to be favourable 1, graciously to give 1, to be gracious 13, graciously to grant 1, to intreat 1, to be merciful 12, to shew mercy 2, to have mercy upon 13, to pity 1, to have pity upon 3; *Inf. intens.* very (gracious) 1; *Niphal*, to be gracious 1; *Piel*, (כ) to be gracious to 1, —fair 1; *Paol*, to favour 1, to have mercy on 1; *Hophal*, to find favour 1, favour to be shewed 1; *Hithpael*, to beseech 4, to intreat 1, to make supplication 1, to pray 1, to make supplication 11.

הַנְּנָן Ch. *Pal*, to shew mercy 1; *Ithpael*, to make supplication 1.

הַנְּהָה *Kal*, to defile 1, to be defiled 2, to be polluted 2, to be profane 1; *Inf. intens.* greatly (pollute) 1; *Hiphil*, to corrupt 1, to defile 1, to pollute 2.

הַנְּהָה hypocrite 11, hypocritical 2.

הַנְּהָה hypocrisy 1.

הַנְּפָה profaneness 1.

הַנְּקָה *Niphal*, to hang self 1; *Piel*, to strangle 1.

הַסֵּד *Piel*, to put to shame 1; *Hithpael*, to shew self merciful 2.

הַסֵּד favour 3, good deed 1, goodness 1, goodness 12, kindly 5, kindness 38, loving-kindness 30, merciful 1, merciful kindness 2, mercy *freq.*, pity 1, reproach 1, wicked thing 1.

הַסָּה *Kal*, to have hope 1, to make refuge 1, to trust— to put trust 35.

הַסּוֹת trust 1.

הַסִּיד godly 3, good 1, holy 4, Holy One 1, merciful 3, saint 19, ungodly 1.

הַסִּירָה ostrich 1, stork 5.

הַסִּיל caterpillar 6.

הַסִּין strong 1.

הַסִּיר Ch. wanting 1.

הַסֵּל *Kal*, to consume 1.

הַסָּם *Kal*, to muzzle 1, to stop 1.

הַסָּן *Niphal*, to be laid up 1.

הַסָּן Ch. *Aphel*, to possess 2.

הַסָּן strong 2.

הַסָּן Ch. power 2.

הַסָּן riches 1, strength 2, treasure 2.

הַסָּף Ch. clay 9.

הַסָּפֶס round thing 1.

הַסָּר *Kal*, to be abated 1, to decrease 1, to fail 2, to lack 5, to have need 1, to want 7; *Piel*, to bereave 1, to make lower 1; *Hiphil*, to cause to fail 1, to have lack 1.

הַסָּר destitute 1, to fail 2, to lack 4, to have need 1, void of 6, to want—for want of 5.

הַסָּר poverty 1, want 1.

הַסָּר in want of 3.

הַסָּרוֹן wanting 1.

הָהָה innocent 1.

הָהָה *Piel*, to do secretly 1.

הָהָה *Kal*, to cover 6; *Niphal*, to be covered 1; *Piel*, to ceil 1, to overlay 4.

הָהָה chamber 1, closet 1, defence 1.

הָהָה *Kal*, haste 4, to make haste 1, to tremble 1; *Niphal*, to haste away 2, to make haste 1.

הָהָה haste 3.

הָהָה fists 1, handful 1, hands 3, both hands 1.

הָהָה *Kal*, to cover 1.

הָהָה *Kal*, to delight 32, to have delight 6, to take delight 1, to desire 9, to favour 2, to like 2, to move 1, to please 10, to be pleased 3, to be well pleased 1, to have pleasure 3, to will 4; *Inf. intens.* any at all (pleasure) 1.

הָהָה to delight in 1, to desire 3, favour 1, to please 1, to have pleasure 2, whosoever would 1, willing 2, wish 1.

הָהָה acceptable 1, delight 3, delightful 1, desire 12, Hephzi-bah 1, matter 1, plea-

sant 1, pleasure 15, purpose 3, willingly 1.

הָהָה *Kal*, to dig 16, to dig for 1, to paw 1, to search out 3, to seek 1.

הָהָה *Kal*, to be ashamed 3, to be confounded 6, to be brought to confusion 2, to be brought unto shame 1, to be put to shame 1; *Hiphil*, to be ashamed 1, to bring reproach 1, to come to shame 1, to be put to shame 1.

הָהָה —mole 1.

הָהָה *Kal*, to search 2, to search for 1, to search out 1; *Niphal*, to be searched out 1; *Piel*, to search 6, to make diligent search 1, to search out 1; *Pual*, diligent 1, to be hidden 1; *Hithpael*, to be changed 1, to disguise self 7.

הָהָה search 1.

הָהָה *Pual*, to be free 1.

הָהָה precious 1.

הָהָה freedom 1.

הָהָה (כ) several 1.

הָהָה free 16, liberty 1.

הָהָה several 2.

הָהָה arrow 48, dart 1, shaft 1, staff 1, wound 1, —archer 1.

הָהָה & הָהָה *Kal*, to dig 5, to divide 1, to hew 8, to hew out 4, to make 1, mason 3; *Niphal*, to be given 1; *Pual*, to be hewn 1; *Hiphil*, to cut 1.

הָהָה *Kal*, to divide 8, to reach to the midst 1, to part 1, —to live out half 1; *Niphal*, to be divided 3, to part 1.

הָהָה midnight 3.

הָהָה & הָהָה half *freq.*, middle 1, midnight 4, midst 8, part 3, two parts 1.

הָהָה arrow 5.

הָהָה court 1.

הָהָה grass 17, hay 2, herb 1, leek 1.

הָהָה bosom 1.

הָהָה arm 1, lap 1.

הָהָה Ch. *Aphel*, hasty 2, to be urgent 1.

הָהָה *Kal*, —by bands 1; *Piel*, archer 1; *Pual*, to be cut off in the midst 1.

הָהָה arrow 1, gravel 1, gravel stone 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

הַצֶּרֶךְ (**כ'**) *Piel*, to blow 1, to sound 3, trumpeter 1.

הַצֶּרֶה trumpet 28, trumpeter 1.

הִצִּיר *Piel*, trumpeter 1; *Hiphil*, to blow 1, to sound 4.

הִצִּיר court freq., town 1, village freq.

הִצִּיר (**כ'**) *Piel*, to sound 1.

הִק appointed 1, bound 1, commandment 1, convenient 1, custom 2, decree 7, decreed 1, due 4, law 4, measure 1, ordinance 9, ordinary 1, portion 3, set time 1, statute freq., task 1, —necessary 1.

הִקָּה *Pual*, carved work 1, portrayed 2; *Hithpael*, to set a print 1.

הִקָּה appointed 1, custom 2, manner 1, ordinance 22, rite 1, statute freq.

הִקָּק *Kal*, to appoint 1, to decree 1, governor 1, to grave 2, to note 1, to portray 2, to set 1; *Pael*, to decree 1, governor 1, lawgiver 6; *Pual*, law 1; *Hophal*, to be printed 1.

הִקָּק decree 1, thought 1.

הִקֵּר *Kal*, to search 11, to make search 1, to search out 7, to seek 1, to sound 1, to try 1; *Niphal*, to be found out 2, to be searched 1, to be searched out 1; *Piel*, to seek out 1.

הִקֵּר finding out 1, number 1, search 3, searched out 1, searching 3, unsearchable 3.

הִרְאִים dung 1.

הִרַב & הִרַב *Kal*, to decay 1, to be desolate 2, to be dried up 4, to be dry 2, to slay 1, to waste 1, to be laid waste 4, to lie waste 1, to be wasted 2; *Inf. intens.* utterly (wasteil) 1; *Niphal*, desolate 1, to be slain 1, to be wasted 1; *Pual*, to be dried 2; *Hiphil*, to destroy 1, destroyer 1, to dry up 6, to lay waste 2, to make waste 3; *Hophal*, to be laid waste 2; *Inf. intens.* surely (slain) 1.

הִרַב Ch. *Hophal*, to be destroyed 1.

הִרַב desolate 2, dry 2, waste 6.

הִרַב axe 1, dagger 3, knife 5, mattock 1, sword freq., tool 1.

הִרַב desolation 1, drought 3, dry 3, heat 6, waste 3, —utterly 1.

הִרְבָּה decayed place 1, desert 3, desolate 2, desolate place 5, desolation 8, destruction 1,

waste 15, laid waste 2, waste place 6.

הִרְבָּה dry 1, dry ground 3, dry land 4.

הִרְבֹּן drought 1.

הִרַג *Kal*, to be afraid 1.

הִרְגֵל beetle 1.

הִרַד *Kal*, to be afraid 8, to be careful 1, to quake 1, to tremble 13; *Hiphil*, to make afraid 12, to discomfit 1, to fray 1, to fray away 2.

הִרַד afraid 1, tremble 5.

הִרְדָּה care 1, fear 2, quaking 1, trembling 5, —exceedingly 1.

הִרַה *Kal*, to be angry 9, to burn 1, to be displeased 4, to grieve 1, to be hot 5, to wax hot 5, to be kindled 43, to be wroth 14; *Inf. intens.* very (wroth) 1; *Niphal*, to be incensed 2; *Hiphil*, to kindle 1, —earnestly 1; *Tiphel*, to close 1, to contend 1; *Hithpael*, to fret self 4.

הִרְוִים chains 1.

הִרְוֵל nettle 3.

הִרְוֶן sore displeasure 1, fierce 23, fierceness 9, fury 1, wrath 5, fierce wrath 1, wrathful 1.

הִרְוֶן decision 2, fine gold 1, gold 6, sharp pointed things 2, threshing instrument 2, wall 1.

הִרְוֶן diligent 5.

הִרְוֶן extreme burning 1.

הִרְט graving tool 1, pen 1.

הִרְטֵם Ch. magician 5.

הִרְטֵמִים magician 11.

הִרִי fierce 3, heat 1, —great 2.

הִרִי white 1.

הִרְטִים bags 1, crimping-pins 1.

הִרִים (**כ'**) dung 2.

הִרְוֶן harrow 2, —cheese 1.

הִרְשֵׁל earing 1, earing time 1, ground 1.

הִרְשִׁי vehement 1.

הִרַךְ *Kal*, to roast 1.

הִרְךָ Ch. *Ithpael*, to singe 1.

הִרְבִּים lattice 1.

הִרַם *Kal*, to have a flat nose 1; *Hiphil*, to make accursed 1,

to consecrate 1, to destroy 2, utterly to destroy 40, to devote 1, utterly to slay 1, utterly to make away 1; *Inf. intens.* utterly (destroy) 2; *Hophal*, utterly to be destroyed 1, to be devoted 1, to be forfeited 1.

הִרַם accursed 3, accursed thing 10, curse 4, cursed thing 3, dedicated thing 1, things which should have been utterly destroyed 1, appointed to utter destruction 1, devoted 3, devoted thing 2, net 9, utter destruction 1.

הִרְמַשׁ sickle 2.

הִרַם itch 1, sun 3.

הִרְסוּת or **הִרְסוּת** (**כ'**) east 1.

הִרַךְ *Kal*, to reproach 4, to winter 1; *Niphal*, betrothed 1; *Piel*, to blaspheme 1, to defy 8, to jeopard 1, to rail 1, to reproach 23, to upbraid 1.

הִרַךְ cold 1, winter 3, winter-house 2, youth 1.

הִרְפָּה rebuke 2, reproach 67, reproachfully 1, shame 3.

הִרְץ *Kal*, to bestir self 1, to decide 1, decree 1, determined 1, maimed 1, to move 2; *Niphal*, to be determined 5.

הִרְץ Ch. loin 1.

הִרְצִבּוֹת bands 2.

הִרְצִיב kernel 1.

הִרַק *Kal*, to gnash 5.

הִרַר *Kal*, to burn 1, to be burned 2; *Niphal*, to be angry 1, to be burned 5, to be dried 1; *Pilpel*, to kindle 1.

הִרְרִים parched places 1.

הִרַשׁ earth 1, earthen 8, potsherd 5, sherd 2, —stone 1.

הִרַשׁ *Kal*, to be deaf 1, to devote 5, to ear 1, graven 1, to hold peace 3, to imagine 1, to keep silence 3, to plow 11, plower 1, plowman 2, to be silent 1, worker 1; *Niphal*, to be plowed 2; *Hiphil*, to cease 1, to conceal 1, to leave off speaking 1, to hold peace 23, to rest 1, secretly to practise 1, to keep silence 3, to speak not a word 1, to be still 1, to hold tongue 4; *Inf. intens.* altogether (hold peace) 3; *Hithpael*, to be quiet 1.

הִרַשׁ artificer 2, carpenter 8, craftsman 4, engraver 3, maker 1, skilful 1, smith 3, worker 1, workman 6, such as wrought 1, —carpenter 4, mason 2, smith 1.

הִרַשׁ deaf 9.

הִרַשׁ artificer 1, Cherashim 1, craftsmen 2, secretly 1.

הִרַשׁ artificer 1.

הִרַשׁ bough 1, forest 1, shroud 1, wood 4.

הִרַשׁת carving 2, cutting 2.

הִרַח *Kal*, graven 1.

הִרַחַךְ *Kal*, to assuage 1, to forbear 1, to hinder 1, to hold back 1, to keep 1, to keep back 3, to punish 1, to refrain 3, to reserve 1, to spare 8, to withhold 4, —to be darkened 1; *Niphal*, to be assuaged 1, to be reserved 1.

הִרַחַךְ *Kal*, to make bare 4, to discover 2, to draw out 1, to take 1, uncover 2, —clean 1.

הִרַחַךְ little flock 1.

הִרַב *Kal*, to conceive 1, to count 4, cunning 8, cunning man 1, cunning workman 2, to devise 20, to esteem 2, to find out 1, to forecast 1, to hold 1, to imagine 7, to impute 2, to invent 1, to mean 1, to purpose 6, to regard 2, to think 16; *Niphal*, to be accounted 5, to be counted 17, to be esteemed 3, to be imputed 2, to be reckoned 2, reckoning to be made 1; *Piel*, to make account of 1, to consider 1, to count 2, to devise 2, to forecast 1, to imagine 2, to be like 1, to reckon 4, to think 1, to think on 1; *Hithpael*, to be reckoned 1.

הִרַב Ch. *P'al*, to repute 1.

הִרַב curious girdle 8.

הִרְבֹּן account 1, device 1, reason 1.

הִרְבֹּנוֹת engines 1, inventions 1.

הִרַה *Kal*, to hold peace 3, to keep silence 2, to be silent 1, to be still 1; *Hiphil*, to hold peace 6, to still 1, to be still 2.

הִרְוֶן Ch. darkness 1.

הִרַח Ch. *P'al*, careful 1, to have need of 1.

הִרְחוֹת be needful 1.

הִרְשִׁיבָה darkness 5.

הִרַשׁ *Kal*, to be black 1, to be dark 3, to be darkened 7, to be dim 1; *Hiphil*, to make dark 2, to darken 2, to cause darkness 1, to hide 1.

הִרַשׁ mean 1.

הִרַשׁ dark 7, darkness 69, night 1, obscurity 2.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

חֶשֶׁה dark 1.
 חֶשֶׁה dark 1.
 חֶשֶׁל *Niphal*, feeble 1.
 חֶשֶׁל Ch. *P'al*, to subdue 1.
 חֶשְׁמֶל amber 3.
 חֶשְׁבִּימִים princes 1.
 חֶשֶׁן breastplate 25.
 חֶשֶׁק *Kal*, to have a delight 1, to desire 2, to have a desire 1, to long 1, to set love 2, in love to 1; *Piel*, to fillet 3; *Pual*, to be filleted 2.
 חֶשֶׁק desire 3, pleasure 1.
 חֶשְׁקִים fillets 8.
 חֶשְׁקִים felloes 1.
 חֶשְׂרָה dark 1.
 חֶשְׂרִים spokes 1.
 חֶשֶׁשׁ chaff 2.
 חַת broken 1, dismayed 1, dread 1, fear 1.
 חַתָּה *Kal*, to heap 1, to take 2, to take away 1.
 חַתָּה terror 1.
 חַתֹּל roller 1.
 חַתְּחַתִּים fears 1.
 חַתִּית terror 8.
 חַתִּי *Niphal*, to be determined 1.
 חַתֵּל *Pual*, to be swaddled 1; *Hophal*, *Inf. intens.* at all (swaddled) 1.
 חַתְּלָה swaddling-band 1.
 חַתֵּם *Kal*, ("כ") to make an end 1, to seal 16, to seal up 6; *Niphal*, to be sealed 2; *Piel*, to mark 1; *Hiphil*, to be stopped 1.
 חַתֵּם Ch. *P'al*, to seal 1.
 חַתְּמַת signet 1.
 חַתָּן *Kal*, father-in-law 21, mother-in-law 1; *Hithpael*, to make affinity 1, to join in affinity 2, to make marriages 3, to be son-in-law 5.
 חַתָּן bridegroom 8, husband 2, son-in-law 10.
 חַתְּנָה espousal 1.
 חַתֵּף *Kal*, to take away 1.
 חַתֵּף prey 1.
 חַתֵּר *Kal*, to dig 7, to dig through 1, to row 1.
 חַתֵּת *Kal*, to be afraid 2, to be amazed 1, to be broken

down 2, to be broken in pieces 5, to be chapt 1, to be dismayed 6; *Niphal*, to be abolished 1; to be affrighted 1, to be afraid 3, to be beaten down 1, to be broken 1, to be broken to pieces 1, to be discouraged 1, to be dismayed 20, to go down 1; *Piel*, to be broken 1, to scare 1; *Hiphil*, to make afraid 1, to break 1, to confound 1, to cause to be dismayed 1, to terrify 1.
 חַתֵּת casting down 1.
 חַאֵב Ch. *P'al*, to be glad 1.
 חַב Ch. fine 1, good 1.
 חַבִּלִים dyed attire 1.
 חַבֵּר middle 1, midst 1.
 חַבַּח *Kal*, to kill 4, slaughter 3, to make slaughter 1, to slay 3.
 חַבַּח cook 2, guard 1.
 חַבַּח Ch. guard 1.
 חַבַּח slaughter 9, — beast 1, slay 1, sore 1.
 חַבְּחָה flesh 1, slaughter 2.
 חַבְּחֹת cooks 1.
 חַבֵּל *Kal*, to dip 15, to plunge 1; *Niphal*, to be dipped 1.
 חַבֵּעַ *Kal*, to sink 4, to be sunk 2; *Pual*, to be drowned 1; *Hophal*, to be fastened 1, to be settled 1, to be sunk 1.
 חַבְּעַת ring freq.
 חַבְּתָה Tebeth 1.
 חַהֲרָה clean 50, fair 2, pure—pureness 42.
 חַהֲרָה *Kal*, to be clean 25, to be made clean 1, to be cleansed 4, to be pure 2, to be purged 2; *Piel*, to make clean 1, to pronounce clean 10, to cleanse 21, to purge 3, purifier 1, to purify 3; *Pual*, to be cleansed 1; *Hithpael*, to be clean 1, to be made clean 1, to make selves clean 1, to cleanse selves 2, to be cleansed 12, to be purified 1, to purify selves 2.
 חַהֲרָה to have clean 1, pureness 1.
 חַהֲרָה clearness 1, purifying 2.
 חַהֲרָה glory 1.
 חַהֲרָה cleansing 7, purification 2, purifying 3, — is cleansed 1.
 חַהֲרָה *Pilpel*, to sweep 1.

חַבֵּב *Kal*, to be better 1, to be good 3, to seem good 2, to be goodly 1, to be well 5, to go well 1, — to please 6; *Hiphil*, to do better 1, to cheer 1, to do good 4, to make goodly 1, to play well on 1, well 1, to do well 4.
 חַבֵּב beautiful 2, best 8, better 71, bountiful 1, cheerful 1, at ease 1, fair 9, fair word 1, to favour 1, to be in favour 1, fine 3, glad 2, good freq., good deed 1, goodly 11, goodness 16, goods 2, graciously 1, joyful 1, kind 1, kindly 2, kindness 1, as it liketh 1, liketh best 1, loving 1, merry 7, pleasant 2, pleasure 2, pleasing 1, precious 3, prosperity 6, ready 1, sweet 1, wealth 3, welfare 1, well 21, — pleaseth 6.
 חַבֵּב fair 1, gladness 1, good 9, good thing 2, goodness 14, goods 3, joy 1, to go well with 1.
 חַמָּה *Kal*, to spin 2.
 חַמָּה *Kal*, to daub 7, to overlay 1, to plaster 1, to shut 1; *Niphal*, to be plastered 2.
 חַמָּפֹת frontlets 3.
 חַמֵּל *Pilpel*, to carry away 1; *Hiphil*, to cast 2, to cast forth 4, to cast out 2, to cast out 1; *Hophal*, to be cast 1, to be cast down 1, to be utterly cast down 1, to be cast out 1.
 חַמֵּר row 26.
 חַמֵּר Ch. mountain 2.
 חַמָּשׁ *Kal*, to haste 1.
 חַמֹּת Ch. fasting 1.
 חַמָּה *Piel*, bowshot 1.
 חַמְּחֹן to grind 1.
 חַמְּחִירִים emeralds 8.
 חַחֹת inward parts 2.
 חַחַן *Kal*, to grind 8.
 חַחְחָה grinding 1.
 חַחֵה daubing 1.
 חַחֵי clay 3, dirt 2, mire 8.
 חַחֵי Ch. miry 2.
 חַחֵה castle 3, goodly castle 1, habitation 1, palace 2, row 1.
 חַחֵל dew 31.
 חַחֵל Ch. dew 5.
 חַחֵלָה *Kal*, with divers colours 1, spotted 6; *Pual*, clouted 1.
 חַחֵלָה lambs 1.

חַחֵלָה lamb 2.
 חַחֵלָה captivity 1.
 חַחֵלָה *Piel*, to cover 1.
 חַחֵלָה Ch. *Aphel*, to have shadow 1.
 חַחֵלָה *Kal*, to defile self 6, to be defiled 8, to be polluted 2, to be unclean 60, to be made unclean 1, to take uncleanness 1; *Niphal*, to defile self 1, to be defiled 12, to pollute selves 1, to be polluted 3; *Piel*, to defile 31, to be defiled 1, to pollute 5, to pronounce unclean 12, as unclean 1; *Inf. intens.* utterly (unclean) 1; *Pual*, to be polluted 1; *Hithpael*, to defile selves 8, to be defiled 2, to be polluted 2, to be unclean 1, to make selves unclean 2; *Hothpael*, to be defiled 1.
 חַחֵלָה defiled 5, polluted 1, pollution 1, unclean 80, — infamous 1.
 חַחֵלָה filthiness 7, unclean 3, uncleanness 26.
 חַחֵלָה *Niphal*, to be defiled 1, to be reputed vile 2.
 חַחֵלָה *Kal*, to hide 23, to lay privily 4, in secret 1; *Niphal*, to hide 1; *Hiphil*, to hide 2.
 חַחֵלָה basket 4.
 חַחֵלָה *Piel*, to defile 1.
 חַחֵלָה *Hiphil*, to seduce 1.
 חַחֵלָה *Kal*, to perceive 1, to taste 10; *Inf. intens.* but (taste) 1.
 חַחֵלָה Ch. *P'al*, to make to eat 1, to feed 1.
 חַחֵלָה advice 1, behaviour 2, decree 1, discretion 1, judgment 1, reason 1, taste 5, understanding 1.
 חַחֵלָה Ch. account 1, commandment 2, matter 1, — to be commanded 1.
 חַחֵלָה Ch. commandment 2, decree 13, to taste 1, wisdom 1, — chancellor 3, to command 3, to regard 2.
 חַחֵלָה *Kal*, to ladle 1.
 חַחֵלָה *Pual*, thrust through 1.
 חַחֵלָה children 9, little children 3, families 1, little ones 28.
 חַחֵלָה *Piel*, to span 1, to swaddle 1.
 חַחֵלָה coping 1, hand-breadth 3.
 חַחֵלָה hand-breadth 4, hand-broad 1.
 חַחֵלָה span long 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

כַּפַּל *Kal*, to forge 1, forger 1, to sew up 1.

כַּפְסָר captain 2.

כַּפָּף *Kal*, to mince 1.

כַּפֵּר Ch. nail 2.

כַּפֵּשׁ *Kal*, to be fat 1.

כַּרְד *Kal*, continual 2.

כַּרֵּר Ch. *P'al*, to drive 4.

כַּרַח *Hiphil*, to weary 1.

כַּרַח cumbrance 1, trouble 1.

כַּרִי new 1, putrifying 1.

כַּרְף *Kal*, to catch 2, prey 1, to ravin 4, to tear 8, to tear in pieces 3; *Inf. intens.* without doubt (rent) 1, surely (torn) 1; *Niphal*, to be torn in pieces 2; *Pa'al*, to be rent in pieces 1, torn in pieces 1; *Hiphil*, to feed 1.

כַּרְף plucked off 1.

כַּרְף leaf 1, meat 3, prey 18, spoil 1.

כַּרְפֵּה ravin 1, torn 6, torn in pieces 1, torn of beasts 1.

יָאֵב *Kal*, to long 1.

יָאָה *Kal*, to appertain 1.

יָאוּר brook 5, flood 6, river 53, stream 1.

יָאֵל *Niphal*, to dote 1, to be foolish 1, to do foolishly 1, to become fools 1.

יָאֵל *Hiphil*, to assay 1, to begin 1, to be content 7, to please 4, to take upon 2, would 3.—willingly 4.

יָאֵשׁ *Niphal*, to despair 1, one that is desperate 1, to be no hope 3; *Phil*, to cause to despair 1.

יָבַב *Piel*, to cry 1.

יָבֹל fruit 3, increase 10.

יָבֵל *Hiphil*, to bring 5, to carry 1, to lead 1; *Hophal*, to be brought 6, to be brought forth 1, to be carried 3, to be led forth 1.

יָבַל Ch. *Aphel*, to bring 2, to carry 1.

יָבַל stream 1, watercourse 1.

יָבַל having a wen 1.

יָבֵם husband's brother 2.

יָבַם *Piel*, to perform the duty of a husband's brother 2, to marry 1.

יָבֵת brother's wife 3, sister-in-law 2.

יָבַשׁ *Hiphil*, to be ashamed 7, to be confounded 9, to shame 1, to do shamefully 1.

יָבֵשׁ *Kal*, to be dried 2, to be dried up 10, to be dry 2, to dry up 4, to wither 16, to be withered 3, to be withered away 1; *Inf. intens.* clean (dried up) 1, utterly (wither) 1; *Piel*, to dry 1, to make dry 1, to dry up 1; *Hiphil*, to be dried up 2, to make dry 1, to dry up 11, to be withered 1, to be withered away 1.

יָבֵשׁ dried 1, dried away 1, dry 7.

יָבֵשׁה dry ground 1, dry land 2, dry (ground) 2, dry (land) 8, land 1.

יָבֵשֶׁת dry (land) 2.

יָבֵשֶׁת Ch. earth 1.

יָבֵן (*ק*) *Kal*, husbandman 1.

יָבֵינִים fields 1.

יָיָה *Niphal*, to be afflicted 1, sorrowful 1; *Piel*, to grieve 1; *Hiphil*, to afflict 3, to cause grief 1, to vex 1.

יָיָה *Hiphil*, to be removed 1.

יָנֹן grief 2, sorrow 12.

יָנִיעַ weary 1.

יָנִיעַ labour 15, work 1.

יָנַעַ *Kal*, to faint 1, to labour 11, to be weary 7, to be wearied 1; *Piel*, to make to labour 1, to weary 1; *Hiphil*, to weary 4.

יָנַעַ laboured for 1.

יָנַעַ full of labour 1, weary 2.

יָנַעַה weariness 1.

יָנַר Ch. *Jegar-sahadutha* 1.

יָנַר *Kal*, to be afraid 5, to fear 2.

יָרַךְ be able 12, axletree 2, border 2, charge 1, coast 6, custody 4, debt 1, dominion 3, force 2, hand *very freq.*, labour 1, ledge 2, means 4, ministry 2, near 2, ordinance 1, parts 4, paw 2, place 8, power 13, service 1, side 11, sore 1, state 2, stay 4, draw with strength 1, stroke 1, tenon 6, times 2, work 1,—be able 1, arm-holes 2, bounty 1, broad 1, consecrate 17, creditor 1, enough 1, fellowship 1, to help 1, instruments 1, large 3, order 2, presumptuously 1, snare 1, submitted 1, swear 4, throwing 1, thumb 2, to wait on 1, wax rich 1, wide 2, yield 1.

יָרַךְ Ch. hand 16, power 1.

יָרַח Ch. *Aphel*, to thank 1, to give thanks 1.

יָרַד *Kal*, to cast 3.

יָרְדוּת dearly beloved 1.

יָרָה *Kal*, to shoot 1; *Piel*, to cast 1, to cast out 1.

יָרָה *Hiphil*, to confess 7, to praise 53, to thank 5, to be thankful 1, to give thanks 32, thanksgiving 2; *Hithpael*, to confess 9, to make confession 2.

יָרִיד amiable 1, beloved 7, loves 1, well-beloved 2.

יָרַע *Kal*, to acknowledge 5, acquaintance—acquainted with 3, to advise 1, to be aware 2, can discern 3, can have 1, can skill 6, can tell 6, cannot 1, to come to *understanding* 1, to comprehend 1, to consider 7, could 2, cunning 4, to be diligent 1, to discern 4, endured with 2, to feel 3, to have *knowledge* 2, to have *understanding* 2, to be ignorant 3, to know 664, knowledge 2, to have knowledge 10, to take knowledge 3, to be known 1, to mark 3, to perceive 18, to be privy to 1, to regard 1, to have respect 1, skillful—man of skill 6, to be sure 5, to understand 11, to wist 7, to wit 2, to wot 6,—could they 2, to be learned 3, to lie by man 1, at unawares 1, will be 1; *Inf. intens.* assuredly (know) 1, certainly (know) 6, for a certainty (know) 1, for certain (know) 2, for a certain (know) 1; *Niphal*, to be discovered 1, to be famous 1, to be instructed 1, to be known 34, to make self known 4; *Piel*, to cause to know 1; *Pa'al*, to appoint 1; *Pual*, acquaintance 4, familiar friend 1, kinsfolk 1, (*כ*) kinsman 1, (*כ*) to be known 1; *Hiphil*, to acknowledge 1, to answer 1, to declare 6, to cause to discern 1, to cause to know 5, to let know 2, to make know 8, to give knowledge 1, to make known 17, to make to be known 1, to shew 17, to teach 8, to tell 2,—prognosticator 1; *Hophal*, to come to knowledge 1, known 1; *Hithpael*, to make self known 2.

יָרַע Ch. *P'al* to know 22; *Aphel*, to certify 4, to make known 19, to teach 1.

יָרַעֲנִי wizard 11.

יָרָב *Kal*, to ascribe 1, to bring 2, to come on 1, to give 24, go to 4, to set 1, to take 1,—burden 1.

יָרָב Ch. *P'al*, to deliver 1, to give 17, to lay 1, to yield 1,—to prolong 1; *Ithp'al*, to be given 6, to be paid 1.

יָרַח *Hithpael*, to become Jews 1.

יָרִיךְ haughty 1, proud 1.

יָהֲלֵם diamond 3.

יָיֹבֵל jubilee 21, ram's horn 1, rams' horn 4, trumpet 1.

יָיֹבֵל river 1.

יָוֹם age 6, ago 2, alway 8, birth-day, continuance 1, daily, daily, day *very freq.*, day by day, every day, each day, days ago, now-a-days, two days, even now, full year 1, life 4, long 1, as long as 10, so long as (*I*) live 2, now 4, presently 2, season 3, so long 1, space 3, time 65, process of time 3, to-day, weather 1, year 19, yesterday,—afternoon 1, always, chronicles 37, continually 10, elder 2, end, evening 1, ever 3, everlasting 1, evermore 1, for ever 18, full 9, old 2, outlived 1, overlived 1, perpetually 2, prolong, remaineth 1, to require 1, required, Sabbath, time, at any time, at this time, when at time, at all times, as at other times, in trouble 1, whole age 4, year, younger 2.

יָוֹם Ch. day 13, time 2.

יָוֹמִים daily 2, day 20, by day 18, in the day 1, by daytime 1, in the daytime 7.

יָוֹן mire 1, miry 1.

יָוִקָה dove 21, pigeon 10.

יָוִנָק tender plant 1.

יָוִנְקָת branch 4, tender branch 1, young twigs 1.

יָוִרָה former rain 1, first rain 1.

יָוִרָר better 1, further 1, more 3, moreover 1, over 2, profit 1.

יָוֹן *Hophal*, fed 1.

יָעַן anything that causeth sweat 1.

יָחַד *Kal*, to be joined 2, to be united 1; *Piel*, to unite 1.

יָחַד & יָחַדוּ & יָחַדוּ alike 5, altogether 5, at all 1, at once 2, both 1, knit 1, likewise 1, only 1, together *freq.*, withal 2.

יָחִיד only child 1, darling 2, desolate 1, only 6, solitary 1, only son 1.

יָחִיל should hope 1.

יָחַל *Niphal*, to stay 1, (*כ*) to tarry 1, to wait 1; *Piel*, to hope 13, to cause to hope 1, to make to hope 1, to trust 2, to

ENGLISH AND HEBREW INDEX

wait 7; *Hiphil*, to hope 6, to have hope 7, to be pained 1, to tarry 3, to wait 4.

יָהַם *Kal*, to conceive 2, to get heat 1, to be hot 2, to be warm 1; *Piel*, to conceive 4.

יַחְמוֹר fallow deer 2.

יָהָה barefoot 4, being unshod 1.

יָהַר *Kal*, (כ) to tarry longer 1.

יָהַשׁ *Kal*, to be reckoned by genealogies 2; *Hithpael*, genealogy 6, genealogy to be reckoned 2, number after genealogy 1, number throughout the genealogy 1, to be reckoned by genealogies 8.

יָהַשׁ genealogy 1.

יָטַב *Kal*, to be accepted 2, to seem best 1, to be made better 1, to find favour 1, to be glad 1, to be good 2, to be merry 4, to please 5, to be well 12, to go well 4, —to be content 1, to please 8, to please well 1; *Hiphil*, to amend 4, to use aright 1, to benefit 1, to be better 1, to make better 1, to make cheerful 1, to be comely 1, diligent 1, diligently 2, to do goodness 1, to dress 1, earnestly 1, to do good 18, to make good 1, to make merry 1, to please 1, to shew more kindness 1, skilful 1, very small 1, to make sweet 1, thoroughly 1, to tire 1, to trim 1, to give wealth 1, can well 1, to deal well 3, to do well 8, to entreat well 1, to have well said 1, to have well seen 1, to have well spoken 1; *Inf. intens.* surely (do good) 1, thoroughly (amend) 1, very (plainly) 1.

יָטַב Ch. *P'al*, to seem good 1.

יָיַן banqueting 1, vine 1, wine freq., winebibber 1, —vine 1.

יָכַח *Niphal*, to dispute 1, to reason together 1, to be reproved 1; *Hiphil*, to appoint 2, to argue 1, to cha-ten 1, to convince 1, to correct 3, correction 1, daysman 1, to judge 1, to maintain 1, to plead 2, to reason 2, to rebuke 13, to reprove 25; *Inf. intens.* surely (reprove) 1, in any wise (rebuke) 1; *Hophal*, to be chastened 1; *Hithpael*, to plead 1.

יָכַל *Kal*, to be able 44, to attain 2, can 53, can away with 1, can—could 47, to endure 3, may—might 18, to overcome 1, to have power 1, to prevail 22, to suffer 1; *Inf. intens.* any at all (have power) 1, any ways (able) 1, still (prevail) 1.

יָכַל Ch. *P'al*, to be able 4, can 5, could 2, to prevail 1.

יָלַד *Kal*, to bear 153, to beget 28, birth 1, born 4, to bring forth 19, to bring forth children 1, to bring forth young 1, to bring up 1, to calve 1, child 3, to be delivered of a child 1, to be delivered 5, time of delivery 1, to gender 1, to hatch 1, labour 2, to travail—woman in travail—woman that travaileth—travailing woman—travail with child 20; *Niphal*, to be begotten 1, one's birth 1, to be born 33, to be brought forth 1, to come 1, to be the son of 1; *Piel*, midwife 9, to do the office of a midwife 1; *Pual*, to be born 26, to be brought forth 1, to be brought up 1; *Hiphil*, to beget 181, to bring forth 1, to make to bring forth 1, to cause to bring forth 2; *Hophal*, birthday 1, to be born 1; *Hithpael*, to declare pedigrees 1.

יָלַד boy 2, child 12, fruit 1, son 3, young man—young one 10.

יָלְדָה damsel 1, girl 2.

יָלְדוֹת childhood 1, youth 2.

יָלוֹד born 7.

יָלִיד born 6, children 4, home-born 1, son 3.

יָלַךְ *Kal*, away 1, to come 80, to come away 2, to depart 66, to flow 3, to get 17, to get away 3, to get hence 1, to go 630, to go away 12, to go in 1, to go on 2, to go (one's) way 9, to go out 1, to go to 1, to be gone 10, to go up 1, to go up and down 1, to grow 1, to be let down 1, to march 2, to prosper 1, to run 1, to spread 2, to take journey 1, to vanish 1, to walk 123, to wax 1, —again 1, to follow 21, to pursue 1, to be weak 2; *Hiphil*, to bear 1, to bring 12, to carry 5, to carry away 1, to go 1, to cause to go 2, to make go 1, to lead 17, to lead forth 1, to cause to run 1, to take away 1, to cause to walk 2.

יָלַל *Hiphil*, to howl 28, to make to howl 1, to be howlings 1, —Lucifer 1.

יָלַל howling 1.

יָלְלָה howling 5.

יָלַע *Kal*, to devour 1.

יָלַפַּת scabbed 2.

יָלַק cankerworm 6, caterpillar.

יָלַקְטַת scrip 1.

יָם sea freq., sea shore, south 1, west freq., west side, western 1, westward 3, —seafaring man 1.

יָם Ch. sea 3.

יָמִין right—right hand—right side 134, south 3, —left-handed 2.

יָמִינִי (כ) right 1, on the right hand 1.

יָמִים mules 1.

יָמֵן *Hiphil*, to go to the right 1, to go on the right hand 1, to turn to the right hand 1, to use the right hand 1.

יָמֵי right 33, on the right hand 1.

יָמַר *Hiphil*, to boast selves 1, to change 1.

יָמַשׁ *Niphal*, (כ) to feel 1.

יָנַה *Kal*, to destroy 1, oppressing 3, oppressor 1, proud 1; *Hiphil*, to oppress 8, to thrust out by oppression 1, to vex 4, to do no wrong 1.

יָנַח *Hiphil*, to bestow 1, to cast down 1, to lay up 10, to leave 21, to leave off 1, to let alone 4, to let remain 1, to pacify 1, to place 3, to put 5, to set 3, to set down 2, to suffer 5, to withdraw 1, to withhold 1; *Hophal*, to be left 3, to be set 1.

יָנִיקוֹת young twigs 1.

יָנַק *Kal*, to suck—sucking child 1, —suckling 19; *Hiphil*, milch 1, nurse 5, to nurse 2, nursing mother 1, to give suck 4, to make to suck 1.

יָנֹשֶׁף great owl 2, owl 1.

יָסַד *Kal*, to establish 2, to found 7, to lay the foundation 9, to lay (foundation) 1; *Niphal*, to take counsel 2, foundation 1, foundation to be laid 1; *Piel*, to appoint 1, to found 1, to lay for a foundation 1, to lay the foundation 5, to ordain 2; *Pual*, foundation 1, foundation to be laid 1, set 1; *Hophal*, foundation to be laid 1, to be instructed 1, —sure (foundation) 1.

יָסַד —began 1.

יָסַד bottom 9, foundation 10, repairing 1.

יָסַדָּה foundation 1.

יָסַדוּ (כ) they that depart from 1.

יָסַר instruct 1.

יָסַף *Kal*, to be poured 1.

יָסַף *Kal*, to add 9, any more 1, to bring more 1, to cease 1, to come more 1, to exceed 1, to increase 3, to proceed 1, to put 1, —again 6, further 1, more 9; *Niphal*, to be added 1, to increase 1, to join 1, to be put 2, —more 10; *Hiphil*, to add 19, any more 10, to come again 1, to continue 2, to do again 1, to be done 1, to exceed 3, to get more 1, to give 1, to give more-over 1, to increase 10, to increase more and more 1, to be increased 1, to make 1, to bring more 2, to do more 2, to make more 2, to put more 1, to be yet the more 1, to proceed 1, to proceed further 1, to prolong 2, to be put 2, to be stronger 1, to yield 2, —again 48, to conceive again 1, further 2, henceforth 2, longer 1, more—any more—more and more—the more—yet more—much more freq.

יָסַף Ch. *Hophal*, to be added 1.

יָסַר *Kal*, to chastise 2, to instruct 1, to improve 1; *Niphal*, to be chastised 1, to be corrected 1, to be instructed 2, to be reformed 1; *Nithpael*, to be taught 1; *Piel*, to bind 1, to chasten 8, to chastise 9, to correct 6, to instruct 5, to punish 1, to teach 1; *Inf. intens.* sore (chasten) 1; *Hiphil*, to chastise 1.

יָעַד *Kal*, to appoint 3, to be-troth 2; *Niphal*, to be agreed 1, to make an appointment 1, to assemble selves 1, to be assembled 3, to gather selves 1, to gather selves together 1, to be gathered together 2, to meet 9, to be met together 1; *Hiphil*, to appoint a time 2, to set a time 1; *Hophal*, set 2.

יָעָה *Kal*, to sweep away 1.

יָעוּרִים (כ) woods 1.

יָעַן *Niphal*, fierce 1.

יָעַת *Kal*, to cover 1.

יָעִט Ch. *P'al*, counsellors 2; *Hithpael*, to consult together 1.

יָעִים shovels 9.

יָעַל *Hiphil*, to set forward 1, can do good 1, to profit 17, to have profit 2, to be profitable 1; *Inf. intens.* at all (profit) 1.

יָעֲלָה roe 1.

יָעֲלִים wild goats 3.

יָעֲנָה —owl 8.

יָעֲנִים ostriches 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

עָפָה *Kal*, to faint 4, to be weary 2, to weary self 2; *Hophal*, to be caused to fly 1.

עָפָה faint 2, weary 2.

עָפָה swiftly 1.

עָצָה *Kal*, to advertise 1, to consult 3, to counsel 6, to give counsel 3, to take counsel 2, to give (counsel) 6, to take (counsel) 3, counsel 1, counsellor 22, to determine 2, to devise 2, to guide 1, to purpose 5; *Niphal*, to give advice 1, to take advice 1, to advise 1, well advised 1, to consult 5, to give counsel 2, to take counsel 9; *Hithpael*, to consult 1.

עֵצָה forest 38, honeycomb 1, wood 19.

עֵצָה forest 1, honeycomb 1.

יָפָה *Kal*, to be beautiful 1, to be fair 3; *Piel*, to deck 1; *Pual*, to be fairer 1; *Hithpael*, to make self fair 1.

יָפָה beauty 1, beautiful 3, comely 1, fair 22, fair one 2, fairest 2, pleasant 1, well 5, —beautiful 4, goodly 1.

יָפָה very fair 1.

יָפָה *Hithpael*, to bewail self 1.

יָפָה as breathe out 1.

יָפָה beauty 1.

יָפָה beauty 18.

יָפַע *Hiphil*, to be light 1, to shew self 1, to shine 2, to cause to shine 2, to shine forth 2.

יָפַע brightness 2.

יָצָא *Kal*, to appear 1, to break out 1, to bring forth 1, to come 10, to come abroad 1, to come out— to be come out *most freq.*, to come without 2, to come forth— to be come forth *very freq.*, to depart 12, to be departed 3, departure 1, in the end of 2, to escape 2, to fail 2, to fall 2, to fall out 2, to follow 1, to get away 1, to get forth 1, to get hence 1, to get out 4, get (out) 2, to go 3, to go away 1, able to go 1, to go abroad 1, to go forth 147, able to go forth 14, to go on 3, fit to go out for 1, to go out 298, to be gone out 17, to be gone forth 11, to grow 1, to issue 2, to issue out 5, to be laid out 1, to lie out 3, to proceed 16, to be risen 1, to shoot forth 1, to spread 1, to spring out 2, to stand out 1, —after 1, begotten 1, to be condemned 1, to *and fro* (going forth) 1; *Inf. intens.* as do 1, assuredly

(go forth) 1, scarce (gone) 1, surely (come out) 1, surely (go forth) 1, at any time (come) 1; *Hiphil*, to bear out 1, to bring forth 122, to bring in and out 1, to bring out 95, to bring up 5, to carry forth 11, to carry 1, to carry out 8, (—) to send with commandment 1, to draw forth 3, to exact 1, to fetch forth 1, to fetch out 1, to cause to go forth 1, to cause to go out 1, to let go out 1, to have forth 2, to have out 1, to lay out 1, to lead out 3, to pluck out 2, to pull out 1, to put away 2, to take forth 1, to take out 1, to utter 6; *Hophal*, to be brought forth 5.

יָצָא Ch. *Shaphel*, to be finished 1.

יָצָא *Hithpael*, to present selves 9, remaining 1, to resort 1, to set 1, to set selves 5, to stand 21, to be able to stand 3, can stand 1, to stand fast 1, to stand forth 1, to stand still 2, to stand up 30, to withstand 1.

יָצָא Ch. *Pael*, truth 1.

יָצָא *Hiphil*, to establish 1, to leave 1, to make 2, to present 1, to put 2, to set 8; *Hophal*, to be stayed 1.

יָצָהָר anointed 1, oil 22.

יָצוּעַ bed 4, (כֵּ) chamber 3, couch 1.

יָצִיאַ to come forth 1.

יָצִיב Ch. certain 1, certainty 1, true 2, truth 1.

יָצִיעַ chamber 3.

יָצַע *Hiphil*, to make bed 1, to spread 1; *Hophal*, to be spread 1, —to be laid 1.

יָצַק *Kal*, to cast 11, to cleave fast 1, to be firm 2, to grow 1, to be hard 1, molten 1, to pour 19, to pour out 4, to run out 1; *Hiphil*, to lay out 1, to set down 1; *Hophal*, molten 5, to be overflowed 1, to be poured 2, to pour out 1, steadfast 1.

יָצַקָה when it was cast 1.

יָצַר *Kal*, to fashion 4, to form 26, to frame 3, to make 3, Maker 2, make 2, potter 17, to purpose 1, —earthen 1; *Niphal*, to be formed 1; *Pual*, to be fashioned 1; *Hophal*, to be formed 1.

יָצַר *Kal*, to be distressed 4, to be narrow 1, to be straitened 2, to be in straits 1, to be vexed 1.

יָצַר frame 1, thing framed 1, imagination 5, mind 1, work 1.

יָצְרִים members 1.

יָצַת *Kal*, to be burned 3, to kindle 1; *Niphal*, to be burned 4, to be burned up 1, to be desolate 1, to be kindled 2; *Hiphil*, to burn 1, to set on fire 7, to kindle 9, to set fire 1.

יָצַב fats 2, presses 2, press-fat 1, wine 1, wine-press 10.

יָצַר *Kal*, to burn 2, to kindle 1, —from the hearth 1; *Hophal*, to burn 2, to be burning 3.

יָצַר Ch. *P'al*, burning 8.

יָצַרָה Ch. burning 1.

יָצַרָה gathering 1, to obey 1.

יָצַרָה burning 2.

יָצַבָה living substance 1, substance 1.

יָצַשׁ fowler 1.

יָצַשׁ fowler 2, snare 1.

יָצִיר dear 1.

יָצִיר Ch. noble 1, rare 1.

יָצַע *Kal*, to be alienated 2, to depart 1, to be out of joint 1; *Hiphil*, to hang 1, to hang up 2; *Hophal*, to be hanged 1.

יָצַח *Kal*, to awake 10, to be awakened 1.

יָצַר *Kal*, to be precious 7, to be prized 1, to be set by 1; *Hiphil*, to make precious 1, to withdraw 1.

יָצַר brightness 1, clear 1, costly 4, excellent 2, fat 1, honourable woman 1, precious 25, reputation 1.

יָצַר honour 8, to honour 4, precious 1, precious things 3, price 1.

יָצַר Ch. glory 5, honour 2.

יָצַשׁ *Kal*, fowler 1, to lay snare 1, to lay a snare 1; *Niphal*, to be snared 4; *Hophal*, snared 1.

יָצַח *Kal*, to shoot 1; *Hiphil*, to shoot 1, shooter 1, —to be watered 1.

יָצַח *Kal*, to be afraid 76, to dread 1, durst not 1, to fear 183, to reverence 2, —to see 1; *Niphal*, dreadful 5, to be feared 4, fearful 2, fearfully 1, to be had in reverence 1, reverend 1, terrible 24, terrible acts 1, terrible things 4, terribleness 1; *Piel*, to frighten 1, to make afraid 2, to put in fear 2.

יָרָא afraid 3, to fear 59, fearful 2.

יָרָא afraid 1, fear 42, fearfulness 1, —dreadful 1, exceedingly 1.

יָרַד *Kal*, to come down 103, to descend 19, to fall 2, to get down 9, to go down 148, to go downward 1, to be gone down 12, to light 1, to light down 1, to run down 7, to sink 1, to be subdued 1, —abundantly 1; *Inf. intens.* indeed (come down) 1; *Hiphil*, to bring down 39, to carry down 2, to cast down 4, to cause to come down 2, to let fall down 1, to let go down 1, to hang down 1, to let down 5, to put down 1, to put off 1, to cause to run down 1, to let run down 1, to take down 7; *Hophal*, to be brought down 4, (כֵּ) to go down 1, to be taken down 1.

יָרַח *Kal*, archers 2, to cast 4, to lay 1, shoot 7, —former rain 1; *Inf. intens.* through 1; *Niphal*, to be shot 1; *Hiphil*, to cast 1, to direct 1, to inform 1, to instruct 1, to rain 1, to shew 1, to shoot 9, to teach 46, —archers 2.

יָרַח *Kal*, to be afraid 1.

יָרוֹק green thing 1.

יָרַח moon 26.

יָרַח month 11, moon 2.

יָרַח Ch. month 2.

יָרַח *Kal*, to be perverse 1, to turn over 1.

יָרִיב that contend 1, that contendeth 1, that strive 1.

יָרִיעָה curtain 53.

יָרֵךְ loins 2, shaft 3, side 7, thigh 21, —body 1.

יָרְכָה border 2, coast 3, parts 2, quarters 1, sides 21.

יָרְכָה Ch. thigh 1.

יָרַע *Kal*, to be evil 2, to be grieved 4, to be grievous 3, to do harm 1, to go ill 2, to be sad 1, —to displease 9.

יָרַק *Kal*, to spit 2; *Inf. intens.* but (spit) 1.

יָרַק green 2, herbs 3.

יָרֵק grass 1, green 3, green thing 2.

יָרֵקוֹן mildew 5, paleness 1.

יָרֵקֵן greenish 2, yellow 1.

יָרַשׁ *Kal*, (כֵּ) to drive out 1, to enjoy 2, to be heir 10, to inherit 21, inheritor 1, to pos-

ENGLISH AND HEBREW INDEX

sess 112, to get in possession 1, to have in possession 1, to take possession 2, to take in possession 1, to take possession of 1, to be possessed 1, to succeed 4, to take 1, —magistrate 1; *Niphal*, to be poor 1, to come to poverty 3; *Piel*, to consume 1; *Hiphil* to cast out 11, to destroy 1, to disinherit 1, to dispossess 4, to drive out 37, to expel 2, to give to inherit 1, to leave for an inheritance 1, to make poor 1, to possess 1, to give to possess 1, to make to possess 1, to seize upon 1; *Inf. intens.* without fail (drive out) 1, utterly (drive out) 2.

יְרֵשָׁה possession 2.

יְרֵשָׁה heritage 1, inheritance 2, possession 11.

יָשַׁם *Kal*, to be put 1, (כ) to be set 1.

יֵשׁ are, are there, be, he be, he is, is, it be, it is, it was, shall be, substance 1, there be, there is, there may be, there shall be, there should be, there was, there were.

יָשַׁב *Kal*, to abide 69, to continue 5, down sitting 1, to dwell 444, to ease self 1, to endure 2, habitation 3, to haunt 1, to inhabit *freq.*, inhabitant 31, to be inhabited *freq.*, lurking 1, place 1, to remain 23, (כ) to return 1, seat 2, to be set 3, to sit *freq.*, to sit down 26, to sit still 3, to sit up 1, to be situate 2, to tarry 20; *Inf. intens.* fail (sit) 1; *Niphal*, to be inhabited 9; *Piel*, to set 1; *Hiphil*, to make to abide 1, to cause to dwell 3, to make to dwell 7, to establish 1, to make to be inhabited 1, to make to keep house 1, to place 6, to bring again to place 1, to set 10, to settle 1, to take 5, —to marry 2; *Hophal*, to be inhabited 1, to be placed 1.

יִשְׁעָה deliverance 3, health 2, help 3, helping 1, salvation 63, to save 3, saving health 1, welfare 1.

יִשְׁחָה casting down 1.

יִשְׁט *Hiphil*, to hold out 3.

יִשְׁמוֹן desert 4, Jeshimon 6, solitary 1, wilderness 2.

יִשְׁמוֹת (כ) let death seize 1.

יִשְׁיֵשׁ aged 1, very aged man 1, ancient 1, very old 1.

יִשְׁם *Kal*, to be desolate 4.

יָשַׁן *Niphal*, old 1, to remain long 1, old store 1.

יָשַׁן old 8.

יָשַׁן *Kal*, to sleep 15; *Piel*, to make to sleep 1.

יָשַׁן asleep 2, to sleep 5, one out of sleep 1, sleeping 1.

יָשַׁע *Niphal*, to be safe 1, having salvation 1, to be saved 19; *Hiphil*, avenging 3, to defend 1, to deliver 13, to help 12, to preserve 5, to rescue 1, to bring salvation 2, to save 131, saviour 15, to get victory 1; *Inf. intens.* at all (save) 1.

יָשַׁע & יָשַׁע safety 3, salvation 32, saving 1.

יָשַׁפָּה jasper 3.

יָשַׁר *Kal*, to seem good 1, to seem meet 1, to be right 3, to take the straight way 1, to be upright 1, —to please 4, to please well 4; *Piel*, to direct 4, to esteem right 1, to go right on 1, to bring straight 1, to make straight 2, uprightly 1; *Pual*, fitted 1; *Hiphil*, to look straight 1, to make straight 2.

יָשַׁר convenient 1, equity 1, Jasher 2, just 1, meet 1, meekest 1, right 53, righteous 9, straight 3, upright 40, uprightly 1, uprightness 1, —well pleased 1.

יָשַׁר equity 1, meet 1, right 2, upright 18, uprightness 9.

יָשָׁרָה uprightness 1.

יָשַׁשׁ to stoop for age 1.

יָתַב Ch. *P'al*, to dwell 1, to be set 1, to sit 2; *Aphel*, to set 1.

יָתַד nail 8, paddle 1, pin 13, stake 2.

יָתוּם fatherless 38, fatherless child 3, orphan 1.

יָתוּר range 1.

יָתַר Ch. exceeding 2, exceedingly 1, excellent 5.

יָתַר *Kal*, the rest 1; *Niphal*, to be left 39, to be left behind 1, to remain 20, remainder 4, to be remaining 2, remnant 3, residue 3, rest 11; *Hiphil*, to excel 1, to leave 13, to leave a remnant 1, too much 1, to make plenteous 2, to preserve 1, to let remain 2, to reserve 3.

יָתַר exceeding 1, excellency 3, excellent 1, what they leave 1, that hath left 3, plentifully 1, remnant 14, residue 8, rest 63, —abundant 1.

יָתַר cord 1, string 1, withs 3.

יָתַרָה abundance 1, riches 1.

יָתַרָן better 1, excellency 1, excellent 2, profit 6, profitable 1.

יָתַרָת caul 11.

כָּאֵב *Kal*, to have pain 1, sore 1, sorrowful 1, to be sorrowful 1; *Hiphil*, grieving 1, to mar 1, to make sad 1, to make sore 1.

כָּאֵב grief 2, pain 1, sorrow 3.

כָּאָה *Niphal*, broken 1, to be grieved 1, to be viler 1; *Hiphil*, to make sad 1.

כָּאִים —poor 1.

כָּבַד & כָּבֵר *Kal*, to be chargeable 1, to be glorified 1, to be made glorious 1, to go sore 3, to be grievous 1, to be hardened 1, to be heavier 2, to be heavy 10, to come to honour 1, to prevail 1, to be rich 1, to be sore 1, —to be dim 1, more be laid 1; *Niphal*, abounding with 1, to get honour 2, to be glorified 5, to be glorious 3, glorious things 1, to glory 1, to be had in honour 1, to be honourable 13, honourable man 1, to be honoured 1, nobles 1; *Piel*, to glorify 7, to make glorious 1, to harden 2, to honour 21, to bring to honour 1, to do honour 1, to promote 3, to promote to honour 2; *Inf. intens.* very great (honour) 2; *Pual*, honourable 1, to be honoured 2; *Hiphil*, more grievously to afflict 1, to boast 1, to be chargeable 1, to glorify 1, to harden 4, to lay heavily 1, to make heavy 7, to lade 1, to stop 1; *Hithpael*, to honour self 1, to make self many 2.

כָּבֵד great 8, grievous 8, hard 2, hardened 1, heavier 1, heavy 8, too heavy 1, laden 1, much 2, slow 2, so great 1, sore 4, thick 1.

כָּבֵד liver 14.

כָּבֵד great number 1, grievousness 1, heavy 2.

כָּבֵדָה heavily 1.

כָּבָה *Kal*, to go out 4, to be put out 1, to be quenched 9; *Piel*, to put out 2, to quench 8.

כָּבוֹד glorious 10, gloriously 1, glory 167, honour 29, honourable 1.

כָּבוֹדָה carriage 1, all glorious 1, stately 1.

כָּבִיר mighty 5, most 1, much 1, strong 1, valiant 1, —feeble 1.

כָּבִיר pillow 2.

כָּבָל fetters 2.

כָּבַס *Kal*, fuller 3; *Piel*, fuller 1, to wash 43; *Pual*, to be washed 2; *Hothpael*, to be washed 1, washing 1.

כָּבַר *Hiphil*, in abundance 1, to multiply 1.

כָּבַר already 5, now 4.

כָּבְרָה sieve 1.

כָּבְרָה —little 3.

כָּבֶשֶׂת lamb 103, sheep 2.

כָּבֶשֶׂת & כָּבֶשֶׂת ewe lamb 6, lamb 2.

כָּבֶשֶׂת *Kal*, to bring into bondage 1, to force 1, to keep under 1, to subdue 3, to bring into subjection 2; *Niphal*, to be brought unto bondage 1, to be subdued 4; *Piel*, to subdue 1; *Hiphil*, (כ) to bring into subjection 1.

כָּבֶשֶׂת footstool 1.

כָּבֶשֶׂן furnace 4.

כָּבֵד barrel 4, pitcher 14.

כָּבַב Ch. lying 1.

כָּבֵדָה agate 2.

כָּבָה *Kal*, to be darkened 1, to be dim 3, to fail 1; *Inf. intens.* utterly (darken) 1; *Piel*, to faint 1, to restrain 1.

כָּבָה somewhat dark 4, darkish 1, to wax dim 1, heaviness 1, smoking 1.

כָּבָה healing 1.

כָּבָה Ch. *P'al*, to be able 2, could 2.

כָּהַן *Piel*, to deck 1, to do the office of a priest 1, to be priest 1, to execute the priest's office 3, to minister in the priest's office 17.

כָּהַן chief ruler 2, priest *very freq.*, prince 1, principal officer 1, —own (the priest's) 2.

כָּהֵן Ch. priest 8.

כָּהֵנָה priesthood 9, priest's office 5.

כָּבוֹעַ helmet 6.

כָּוָה *Niphal*, to be burned 2.

כָּוִיָּה burning 2.

כָּוִיָּו Ch. windows 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

כוכב *star freq., stargazers 1.*

כֹּל *Kal*, to comprehend 1; *Pilpel*, to abide 1, to contain 3, to feed 6, forbearing 1, to guide 1, to nourish 4, to make provision 1, to sustain 3, to provide sustenance 1, to provide victuals 2; *Polpal*, to be present 1; *Hiphil*, to be able to abide—can abide 2, to bear 1, to contain 3, to hold 2, holding in 1, to receive 2.

כּוּמָן tablets 2.

כָּן *Niphal*, certain 2, certainty 1, to be directed 1, to be established 27, faithfulness 1, to be fashioned 1, to be fitted 1, to be fixed 4, to be meet 1, to be set in order 1, perfect 1, to prepare 1, (כ) to prepare (*selves*) 1, to be prepared 7, ready 8, right 4, to be set forth 1, to be stable 2, to stand 2, to tarry 1, in very deed 1; *Polcl*, to confirm 2, to establish 14, to fashion 2, to ordain 1, to prepare 2, to prepare self 1, to be ready 1, to make ready 3, to establish 3; *Pual*, to be ordered 1, to be prepared 1; *Hiphil*, to set aright 1, to confirm 1, to direct 3, to establish 13, firm 2, to frame 1, to order 1, preparation 1, to make preparation 1, to prepare 68, to provide 4, to make provision 1, to make ready 5, to set 3, to set fast 2, to establish 1; *Hophal*, to be established 2, fastened 1, to be prepared 3; *Hithpolel*, to be established 2, to prepare selves 1, to be prepared 1.

כֻּגִים cakes 2.

כּוּס cup 31, little owl 2, owl 1.

כּוּר furnace 9.

כּוּרִין Ch. measures 1.

כּוֹשֵׁרוֹת — chains 1.

כֹּזֵב *Kal*, liar 1; *Niphal*, to be found a liar 1, to be in vain 1; *Piel*, to fail 1, to lie 11; *Hiphil*, to make a liar 1.

כֹּזֵב deceitful 1, false 1, leasing 2, lie 23, lying 2,—liar 1.

כֹּחַ ability 2, able 3, chameleon 1, force 3, fruits 1, might 7, power 47, powerful 1, strength 50, substance 1, wealth 1,—weary 1.

כָּחַד *Niphal*, to be cut down 1, to be cut off 5, desolate 1, to be hid 4; *Piel*, to conceal 4, to hide 11; *Hiphil*, to cut off 5, to hide 1.

כָּחַל *Kal*, to paint 1.

כַּחֵשׁ *Kal*, to fail 1; *Niphal*, to be found liars 1; *Piel*, to

believe 1, to deceive 1, to deny 5, to dissemble 1, to fail 2, to deal falsely 1, to lie 5, to submit selves 3; *Hithpael*, to submit selves 1.

כַּחֵשׁ leanness 1, lies 4, lying 1.

כַּחֲשִׁים lying 1.

כִּי burning 1.

כִּיד destruction 1.

כִּירוֹד sparks 1.

כִּירוֹן lance 1, shield 2, spear 5, target 1.

כִּירוֹר battle 1.

כִּיּוֹר hearth 1, laver 20, pan 1, scaffold 1.

כִּיּוֹל churl 2.

כִּיּוֹת hammers 1.

כִּימָה Pleiades 2, seven stars 1.

כִּיס bag 4, (כ) cup 1, purse 1.

כִּיּוֹים ranges for pots 1.

כִּישׁוֹר spindle 1.

כִּפֶּר loaf 4, morsel 1, piece 2, plain 12, talent 48.

כִּפְרִין Ch. talents 1.

כֵּל all, enough 1.

כָּלָא *Kal*, to forbid 1, to keep 1, to keep back 1, to refrain 2, to retain 1, to shut up 4, to be stayed 2, to withhold 2; *Niphal*, to be restrained 2, to be stayed 1; *Piel*, to finish 1.

כָּלָא prison 10.

כָּלָאִים divers seeds 1, diverse kind 1, mingled 1, mingled seed 1.

כָּלָב dog 32.

כָּלָה *Kal*, to be accomplished 3, to cease 2, to consume 1, to consume away 2, to be consumed 15, to be determined 4, to be done 1, end 1, to be an end of 1, to be ended 3, to fail 17, to faint 2, to finish 1, to be finished 5, to be fulfilled 1, to be spent 3, to waste 2; *Piel*, to accomplish 9, to consume 41, to destroy 1, to destroy utterly 2, to have done 7, to be done 1, to end 3, to make an end 46, to be expired 1, to cause to fail 1, to finish 7, to fulfil 2, fully 1, to leave 2, to leave off 1, to long 1, to bring to pass 1, to pluck 1, to wholly reap 1, to make clean riddance 1, to spend 5, to quite take away 1,—to have (eaten) 1; *Pual*, to be ended 1, to be finished 1.

כָּלָה altogether 3, to consume 1, consume utterly 1, be consumed 1, consummation 1, consumption 2, was determined 1, end 1, full end 8, utter end 2, riddance 1.

כָּלָה fail 1.

כָּלָה bride 9, daughter-in-law 17, spouse 8.

כָּלְאוֹ (ק) — prison 2.

כָּלֹב basket 2, cage 1.

כָּלְלוֹת espousals 2.

כָּלָה full age 1, old age 1.

כָּלִי churl 2.

כָּלִי armour 28, armourbearer 17, artillery 1, bag 2, carriage 3, furniture 8, instrument 39, jewels 20, that is made of 1, that which pertaineth 1, pot 1, sacks 1, stuff 14, thing 12, tool 1, vessels *freq.*, wares 1, weapons 20,—furnish 1, one from another 1, psalter 2.

כָּלְאוֹ (כ) — prison 2.

כָּלְיוֹן consumption 1, failing 1.

כָּלְיוֹת kidneys 18, reins 13.

כָּלִיל all 2, every whit 1, flame 1, perfect 3, perfection 1, utterly 1, whole burnt offering 1, whole burnt sacrifice 1, wholly 4.

כָּלַל *Kal*, to perfect 1, to make perfect 1.

כָּלַל Ch. *Shaphel*, to finish 1, to make up 2, to set up 2; *Istaphel*, to set up 2.

כָּלַם *Niphal*, to be ashamed 11, to blush 2, to be confounded 10, to be put to confusion 1, to be put to shame 2; *Hiphil*, to make ashamed 1, to blush 1, to hurt 1, to reproach 2, to shame 1, to do shame 1, to put to shame 3; *Hophal*, to be confounded 1, to be hurt 1.

כָּלְמוֹה confusion 6, dishonour 3, reproach 1, shame 20.

כָּלְמוֹת shame 1.

כָּמָה *Kal*, to long 1.

כַּמּוֹן cummin 3.

כָּמַם *Kal*, to be laid up in store 1.

כָּמַר *Niphal*, to be black 1, to be kindled 1, to yearn 2.

כַּמְרִים Chemarims 1, idolatrous priests 1, priests 1.

כַּמְרִיִּם blackness 1.

כָּן base 2, estate 4, foot 8, office 1, place 1, well 1.

כָּן lice 4,—manner 1.

כָּן aright 1, right 1, state 1, well 1.

כָּנָה *Piel*, to give flattering titles 2, to surname 1, to surname (himself) 1.

כָּנָה —vineyard 1.

כָּנּוֹר harp 42.

כָּנִים true 5.

כָּנָם lice 2.

כָּנַם *Kal*, to gather 3, to gather together 3, to heap up 1; *Piel*, to gather 2, to gather together 1; *Hithpael*, to wrap self 1.

כָּנַעַן *Niphal*, to be brought into subjection 6, to be brought under 1, to humble self 16, to be humbled 2, to be subdued 5; *Hiphil*, to bring down 3, to bring low 2, to subdue 6.

כָּנַעַה wares 1.

כָּנַעַן merchant 2, traffic 1, trafficker 1.

כָּנַעֲנִי Canaanite 1, merchant 2.

כָּנָה *Niphal*, to be removed 1.

כָּנָף border 2, corner 2, end 2, feathered 2, flying 1, overspreading 1, skirt 14, uttermost part 1, wing *freq.*, winged 1,—bird 1, one another 1, quarters 1, sort 2.

כָּנַשׁ Ch. *P'al*, to gather together 1; *Ithpael*, to be gathered together 2.

כָּנַת companion 1.

כָּנַת Ch. companion 7.

כָּסָם —sworn 1.

כָּסֵא appointed 1.

כָּסֵא seat 7, stool 1, throne *freq.*

כָּסָה *Kal*, to conceal 1, to cover 2; *Niphal*, to be covered 2; *Piel*, to close 1, to conceal 3, to cover 119, to flee to hide 1, to hide 5, to overwhelm 2; *Pual*, to be clothed 1, to cover 1, to be covered 5; *Hithpael*, clad self 1, to cover self 4, to be covered 4.

כָּסָה time appointed 1.

כָּסֵה throne 3.

כָּסוּי covering 2.

כָּסוּת covering 5, raiment 1, vesture 1.

כַּחַס *Kal*, to be cut down 1, to be cut up 1.

כַּסִּיל constellation 1, fool 61, foolish 8, Orion 3.

כַּסִּילוֹת foolish 1.

כַּסִּיל *Kal*, to be foolish 1.

כַּסֵּל confidence 1, flanks 6, folly 2, hope 3, loins 1.

כַּסְלָה confidence 1, folly 1.

כַּסְלֵו Chisleu 2.

כַּסֵּם *Kal*, to poll 1; *Inf. intens.* only 1.

כַּסְמֹת fitches 1, rie 2.

כַּסֵּם *Kal*, to make count 1.

כַּסָּה *Kal*, to have desire 1, to be greedy 1; *Niphal*, desired 1, to long 2; *Inf. intens.* sore (long) 1.

כַּסָּף money 112, price 3, silver freq., silverlings 1.

כַּסָּף Ch. money 1, silver 12.

כַּסְתוֹת pillows 2.

כַּעַס *Kal*, to be angry 2, to be grieved 1, to take indignation 1, to have sorrow 1, to be wroth 1; *Piel*, to provoke 1, to provoke to anger 1; *Hiphil*, to provoke 2, to provoke to anger 4, to provoke unto wrath 1, to vex 1.

כַּעַס anger 2, angry 1, grief 6, provocation 4, provoking 1, sorrow 2, spite 1, wrath 3, —sore 1.

כַּעֵשׂ grief 1, indignation 1, sorrow 1, wrath 1.

כַּעֵת Ch. at such a time 1.

כַּף branch 1, cloud 1, hand 124, handful 3, handle 1, handled 1, hollow 4, middle 1, palm 6, paw 1, power 1, sole 18, spoon 23, —apiece 1, foot (breadth) 1.

כַּפָּה *Kal*, to pacify 1.

כַּפָּה branch 3.

כַּפּוֹר bason 6, hoarfrost 2, hoary frost 1.

כַּפִּים rocks 2.

כַּפִּים beam 1.

כַּפִּיר lion 6, village 1, young lion 1, young lions 24.

כַּפֵּל *Kal*, to double 4; *Niphal*, to be doubled 1.

כַּפֵּל double 2.

כַּפֵּן *Kal*, to bend 1.

כַּפֵּן famine 2.

כַּפָּה *Kal*, to bow down 1, to be bowed down 2; *Niphal*, to bow self 1.

כַּפֵּר *Kal*, to pitch 1; *Piel*, to appease 1, to make atonement 5, to be made atonement 1, to make an atonement 65, to make the atonement 1, to forgive 2, to be merciful 2, to be pacified 1, to pacify 1, to pardon 1, to purge 2, to purge away 2, to put off 1, to reconcile 3, to make reconciliation 4; *Pual*, to be made atonement 1, to be cleansed 1, to be disannulled 1, to be purged 4; *Hithpael*, to be forgiven 1, to be purged 1.

כַּפֵּר village 2.

כַּפֵּר bribe 2, camphire 2, pitch 1, ransom 8, satisfaction 2, sum of money 1, village 1.

כַּפְרִים atonement 8.

כַּפְרֹת mercy-seat 27.

כַּפֵּשׁ *Hiphil*, to cover 1.

כַּפֹּת Ch. *P'il*, to be bound 1; *Pael*, to bind 3.

כַּפְתּוֹר knop 16, lintel 1, upper lintel 1.

כַּר captain 1, furniture 1, lamb 10, pasture 1, large pasture 1, ram 2.

כַּר cor 1, measure 7.

כַּרָּא Ch. *Ithp'el*, to be grieved 1.

כַּרְבֵּל clothed 1.

כַּרְבֵּלָא Ch. hat 1.

כַּרְה *Kal*, to make a banquet 1, to buy 2, to dig 11, to open 1, to pierce 1, to prepare 1, —to make 2; *Niphal*, to be digged 1.

כַּרְה provision 1.

כַּרְג cherub 28, cherubims freq.

כַּרְז Ch. herald 1.

כַּרְז Ch. *Aphel*, to make a proclamation 1.

כַּרִּי captains 2.

כַּרְיוֹת divorce 1, divorcement 3.

כַּרְבֵּב compass 2.

כַּרְבֵּם saffron 1.

כַּרְבְּרוֹת swift beasts 1.

כַּרֵּם vines 3, vineyard freq., increase of the vineyards 1, vintage 1.

כַּרְמִיל crimson 3.

כַּרְמֵים vinedressers 5.

כַּרְמֵל Carmel 7, full ears of corn 1, fruitful field 6, fruitful ears 1, fruitful field 6, fruitful place 1, plentiful 1, plentiful field 2.

כַּרְסָא Ch. throne 3.

כַּרְסֵם to waste 1.

כַּרַע *Kal*, to bow 10, to bow down 8, to bow selves 4, to be brought down 1, to couch 1, to fall 2, feeble 1, kneeling 1, to sink down 1, to stoop down 1; *Hiphil*, to cast down 1, to bring low 1, to smite down 1, to subdue 2; *Inf. intens.* very (bring low) 1.

כַּרְעִים legs 9.

כַּרְפֵּם green 1.

כַּרְר *Pilpel*, to dance 2.

כַּרְשׁ belly 1.

כַּרַת *Kal*, to be confederate 1, to covenant 2, to make covenant 1, to cut 6, to cut down 18, to cut off 15, to destroy 1, feller 1, to hew 2, to hew down 2, to make a league 1, to make 83; *Niphal*, to be chewed 1, to be cut down 1, to be cut off 58, to be cut out 1, to fail 6, to be freed 1, to perish 1; *Inf. intens.* utterly (cut off) 1, —to want 3; *Pual*, to be cut 1, to be cut down 1; *Hiphil*, to cut down 1, to cut off 73, to destroy 3, —to lose 1; *Hophal*, to be cut off 1.

כַּרַת cottages 1.

כַּרְתוֹת beams 3.

כַּרְתִּי Cherethims 1, Cherethites 8.

כַּרְשׁ lamb 4, sheep 9.

כַּרְשֵׁבָה lamb 1.

כַּרְשָׁה *Kal*, to be covered 1.

כַּרְשֵׁל axes 1.

כַּרְשָׁל *Kal*, to be decayed 1, to fail 1, to fall 12, (כ) to cause to fall 1, to fall down 1, to be fallen 1, feeble 1, to be ruined 1, to stumble 8, to be weak 1; *Inf. intens.* utterly (fall) 1; *Niphal*, to be cast down 2, to fall 10, feeble 1, to be overthrown 1, to stumble 10; *Piel*, to bereave 1; *Hiphil*, to cast down 1, to cause to fall 2, to make to fall 3, to be the ruin of 1, to cause to stumble 2; *Hophal*, overthrown 1.

כַּרְשָׁלָן fall 1.

כַּשָּׁף *Piel*, sorcerers 3, witch 2, to use witchcraft 1.

כַּשָּׁף sorcerer 1.

כַּשְׁפִּים sorceries 2, witchcrafts 4.

כַּשָּׁר *Kal*, to prosper 1, to be right 1; *Hiphil*, to direct 1.

כַּשְׁרוֹן equity 1, good 1, right 1.

כַּתֵּב *Kal*, to describe 6, recorded 1, to subscribe 4, to write 10, 3; *Niphal*, to be written 17; *Piel*, to prescribe 1, to write 1.

כַּתֵּב register 2, scripture 1, writing 14.

כַּתֵּב Ch. prescribing 1, writing 10, written 1.

כַּתֵּב Ch. *P'al*, to write 8.

כַּתְּבָה —any marks 1.

כַּתִּית beaten 4, pure 1.

כַּתֵּל wall 1.

כַּתֵּל Ch. wall 2.

כַּתֵּם *Niphal*, to be marked 1.

כַּתֵּם gold 2, fine gold 4, pure gold 1, golden wedge 1, most fine gold 1.

כַּתְנָת & כַּתְנָת coat 23, garment 5, robe 1.

כַּתָּה arm 2, corner 2, shoulder 22, shoulderpiece 4, side 35, undersetter 4.

כַּתַר *Piel*, to beset round 1, to inclose round 1, to suffer 1; *Hiphil*, to compass about 2, to be crowned 1.

כַּתִּיר crown 3.

כַּתִּירַת chapter 24.

כַּתֵּשׁ *Kal*, to bray (in a mortar) 1.

כַּתַח *Kal*, to beat 1, to beat down 1, to be broken in pieces 1, to crush 1, to stamp 1; *Piel*, to beat 3, to break in pieces 1, to smite 1; *Pual*, to be destroyed 1; *Hiphil*, to destroy 1, to discomfit 1; *Hophal*, to be beaten down 1, to be beaten 1, to be destroyed 1, to be smitten 1.

כָּאָה *Kal*, to faint 1, to be grieved 1, to weary self 1; *Niphal*, to grieve 1, to loathe 1, to be wearied 1, to be weary 6, to weary selves 1; *Hiphil*, to weary 5, to make weary 1.

כָּאֵם & אָם nation 10, people 25.

כָּאֵם *Kal*, to cover 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

לָאֵט softly 1.
לָב brokenhearted 1, comfortably 4 consent 1, courageous 1, friendly 2, hardhearted 1, heart very freq., wise hearted 6, kindly 2, merryhearted 1, midst 12, mind 11, minded 1, regard 4, stiffhearted 1, stouthearted 2, take heed 1, understanding 20, willingly 9, willing hearted 2, wisdom 6, — bethink themselves 1, care for 2, considered 4, double heart 2, heed 1, look well 1, mark well 3, regarded 3, unawares 1, well 4.
לֵב Ch. heart 1.
לְבָאוֹת lionesses 1.
לְבָאִים lions 1.
לָבַב *Niphal*, to be wise 1; *Piel*, to make cakes 1, to make (cakes) 1, to ravish the heart 1.
לָבַב breast 1, comfortably 1, courage 1, fainthearted 2, heart freq., midst 1, mind 4, tenderhearted 1, understanding 3, — bethink selves 1, consider 5, unawares 1.
לֵבָב Ch. heart 7.
לְבָבוֹת cakes 3.
לָבָה flame 1.
לִבָּה heart 8.
לְבוֹנָה frankincense 15, incense 6.
לְבוּשׁ apparel 8, clothed with 1, clothing 9, garment 9, raiment that he had put on 1, vestment 1, vesture 2.
לְבוּשׁ Ch. garment 2.
לָבַט *Niphal*, to fall 3.
לְבִיא lion 4, great lion 3, old lion 2, stout lion 1, young (lion) 1.
לְבִיאָה lioness 1.
לָבַן *Kal*, to make brick 1, to make brick 2; *Hiphil*, to be white 2, to be made white 1, to make white 1; *Hithpael*, to be made white 1.
לָבָן white 28.
לָבָן white 1.
לְבָנָה moon 3.
לְבָנֵה altars of brick 1, brick 9, tile 1.
לְבָנֵה poplar 2.
לְבָנֵה paved 1.
לְבַשׁ & לָבַשׁ *Kal*, to be apparelled 1, armed 1,

to array self 1, to clothe 3, to clothe self with 3, clothed in 3, to be clothed with 26, to come upon 3, that he had put on 32, to wear 4; *Pual*, in apparel 1, to be arrayed 1, to be clothed in 1, to put on 1; *Hiphil*, to arm 2, to array 4, to clothe 3, to clothe with 13, to clothe in 1, to put— to put upon 9.
לָבַשׁ Ch. *Pal*, to be clothed 2; *Aphel*, to clothe 1.
לֵג log of oil 5.
לֵה Ch. as nothing 1.
לָהֶב blade 2, bright 1, flame 8, glittering 1.
לְהָבָה & לְהָבַת flame 13, flaming 5, head (of a spear) 1.
לָהֵג study 1.
לָהֵה *Kal*, to faint 1; *Hithpael*, mad 1.
לָהֵט *Kal*, to be set on fire 1, flaming 1; *Piel*, to burn 3, to burn up 2, to set on fire 3, to kindle 1.
לָהֵט flaming 1.
לְהַטִּים enchantments 1.
לָהֵם *Hithpael*, as wounds 2.
לְהִיָּה company 1.
לָהֵךְ *Kal*, to abide with 1, to borrow 5; *Niphal*, to cleave 1, to join self 4, to be joined 6; *Hiphil*, to lend 8, lender 1.
לָו *Kal*, to depart 1; *Niphal*, froward 2, perverse 1, perverseness 1; *Hiphil*, to depart 1.
לָזֶן hazel 1.
לָחַח board 4, plate 1, table 38.
לָחַט *Kal*, cast 1, wrapped 1; *Hiphil*, to wrap 1.
לָחַט covering 1.
לָוִיָּה ornament 2.
לְוִיָּתָן leviathan 5, — mourning 1.
לְוִלָּים winding stairs 1.
לָן & לָן *Kal*, to abide 4, to abide all night 6, to continue 1, to dwell 1, to endure 1, to grudge 1, to be left 1, to lie all night 3, to lodge 29, to lodge all night 1, to lodge in 2, to lodge this night 1, to lodging 1, to remain 7, to tarry 1, to tarry all night 6, to tarry the night 3; *Niphal*, to murmur 4, (ב) to murmur 3; *Hiphil*, to lodge

1, to cause to lodge 1, to murmur 8, to make to murmur 1; *Hithpael*, to abide 2.
לָרַע *Kal*, to swallow down 1, to be swallowed up 1.
לָרַץ *Kal*, mocker 1, to scorn 1, scorner 14, scornful 1; *Hiphil*, ambassador 1, to have in derision 1, interpreter 2, to make a mock 1, to scorn 3, teacher 1; *Hithpael*, mocker 1.
לָרַשׁ *Kal*, to knead 5.
לָרוֹת perverse 1.
לָרֹחַ green 6, moist 1.
לָרֹחַ natural force 1.
לָרוֹם while...is eating 1, flesh 1.
לָרִי cheek 9, two cheeks 1, cheek bone 1, jaw 7, jawbone 3, Lehi 1, Ramath-lehi 1.
לָרִיץ *Kal*, to lick up 1; *Piel*, to lick 3, to lick up 2.
לָרִים *Kal*, to devour 1, to eat 5, to fight 3, to fight against 1; *Niphal*, to fight 145, to overcome 2, to prevail 1, to war 10, to make war 8; *Inf. intens.* ever (fight) 1.
לָרִים war 1.
לָרִים bread 249, feast 21, food 1, fruit 1, loaf 5, meat 18, provision 1, shewbread 8, victuals 2, — eat 1.
לָרִים Ch. feast 1.
לָרִינָה Ch. concubine 3.
לָרִיץ *Kal*, to afflict 1, to crush 1, to force 1, to hold fast 1, to oppress 13, oppressors 1; *Niphal*, to thrust self 1.
לָרִיץ affliction 5, oppression 7.
לָרִישׁ *Piel*, charmer 1; *Hithpael*, to whisper 1, to whisper together 1.
לָרִישׁ charmed 1, ear-ring 1, enchantment 1, orator (eloquent) 1, prayer 1.
לָרִישׁ enchantment 3, privily 1, secretly 1, softly 1.
לָרִישׁ myrrh 2.
לָרִישׁ lizard 1.
לָרִישׁ *Kal*, instructor 1, to sharpen 2, to whet 1; *Pual*, sharp 1.
לָרִישׁ additions 3.
לָרִישׁ midnight 6, night freq., night season 2.
לָרִישׁ Ch. night 4.

לָרִישׁ screech owl 1.
לָרִישׁ lion 1, old lion 2.
לָרִישׁ *Kal*, to catch 4, to catch self 1, to take 77; *Inf. intens.* at all (take) 1; *Niphal*, to be holden 1, to be taken 35; *Hithpael*, to be frozen 1, to stick together 1.
לָרִישׁ being taken 1.
לָרִישׁ loops 13.
לָרִישׁ *Kal*, to learn 22, skilful 1; *Inf. intens.* diligently learn 1; *Piel*, to instruct 2, to teach 64; *Pual*, expert 1, to be instructed 1, to be taught 2, unaccustomed 1.
לָרִישׁ accustomed 1, disciple 1, learned 2, taught 1, used 1.
לָרִישׁ throat 1.
לָרִישׁ *Hiphil*, to mock 1.
לָרִישׁ *Kal*, to have in derision 2, to laugh 2, to mock 5, to laugh to scorn 3; *Niphal*, stammering 1; *Hiphil*, to mock 2, to mock on 1, to laugh to scorn 2.
לָרִישׁ derision 2, had in derision 1, scorn 2, scorning 2.
לָרִישׁ mocker 1, stammering 1.
לָרִישׁ *Kal*, strange language 1.
לָרִישׁ *Hiphil*, to feed 1.
לָרִישׁ hemlock 1, wormwood 7.
לָרִישׁ brand 1, burning lamp 1, firebrand 2, lamp 8, lighting 1, torch 2.
לָרִישׁ *Kal*, to take hold 1; *Niphal*, to turn aside 1, to turn self 1.
לָרִישׁ scornful 2, scorning 1.
לָרִישׁ *Kal*, to scorn 1.
לָרִישׁ *Kal*, to accept 1, to bring 25, to buy 3, to carry away 5, drawn 1, to fetch 30, to get 6, to marry 4, to place 1, to put 1, to receive 62, to reserve 1, to seize 1, to seize upon 1, to send for 1, to take—to take away 793, to use 1, to win 1; *Niphal*, to be brought 1, to be taken 6, to be taken away 3; *Pual*, to be taken 7, to be taken away 1, to be taken up 1; *Hophal*, to be fetched 1, to be taken 4, to be taken away 1; *Hithpael*, infolding 1, mingled 1.
לָרִישׁ doctrine 4, learning 4, fair speech 1.
לָרִישׁ *Kal*, to gather 13, to glean 1; *Piel*, to gather 8, to

ENGLISH AND HEBREW INDEX

gather up 2, to glean 11; *Pual*, to be gathered I; *Hithpael*, to be gathered I.

לָקַט *gleaning* 2.

לָקַק *Kal*, to lap 2, to lick 3; *Piel*, to lap 2.

לָקַשׁ *Piel*, to gather 1.

לָקַשׁ latter growth 2.

לִישׁוֹ fresh I, moisture 1.

לִשְׁוֹן bay 3, language 10, talkers 1, tongue *freq.*, wedge 2, — babbler I, fire 1, evil speaker 1.

לִשְׁבוּחַ chamber 46, parlour 1.

לִשְׁמֵם ligure 2.

לִשְׁוֹן *Piel*, to slander 1; *Poel*, (כ) to slander 1; *Hiphil*, accuse 1.

לִשְׁוֹן Ch. language 7.

לִתְּוֶה half homer 1.

מֵאבֹוּם storehouse 1.

מֵאֵד diligent 5, especially 1, exceeding 19, exceedingly 12, far 3, fast 1, good 3, great 12, greatly 49, might 1, mightily 2, mighty 2, much 6, quickly 1, right well 1, so much 2, never so much 1, so sore 1, sore 23, utterly 2, very 137, very sore 2, well 2, — louder and louder 1, very much 1.

מֵאָה hundred, hundredfold, hundredth, Meah 1, — six-score.

מֵאָה Ch. hundred.

מֵאוֹיִים desires 1.

מֵאוֹם blemish 1, blot 1.

מֵאוֹמֶה fault 1, nothing 9, ought 5, somewhat 1, anything 14, — nought 1.

מֵאוֹר bright 1, light 18.

מֵאוֹרֶה den 1.

מֵאוֹנִים balances 15.

מֵאוֹנֵן Ch. balances 1.

מֵאֲכָל *bakemeats* 1, food 5, fruit 1, meat 22, victual 1.

מֵאֲבֶלֶת knife 4.

מֵאֲבֶלֶת fuel 2.

מֵאֲמָצִים forces 1.

מֵאֲמֹר commandment 2, decree 1.

מֵאֲמֹר Ch. appointment 1, word 1.

מֵאֵן Ch. vessel 7.

מֵאֵן *Piel*, to refuse 40; *Inf. intens.* utterly (refuse) 1.

מֵאֵן refuse 4.

מֵאֵנִים which refuse 1.

מֵאֵס *Kal*, to abhor 4, to cast away 7, to cast off 3, to condemn 2, to despise 24, to disdain 1, to loathe 1, to refuse 9, to reject 21; *Inf. intens.* utterly (reject) 2; *Niphal*, to be refused 1, reprobate 1, vile person 1.

מֵאֵס *Niphal*, to become loathsome 1, to melt away 1.

מֵאֶפֶה baken 1.

מֵאֶפֶל darkness 1.

מֵאֶפְלֵיהַ darkness 1.

מֵאָר *Hiphil*, fretting 3, pricking 1.

מֵאָרֵב lie in ambush 1, ambushment 2, lurking-place 1, lying in wait 1.

מֵאָרֶה curse 4, cursing 1.

מֵבְדֵלוֹת separate cities 1.

מֵבוֹא by which came 1, as cometh 1, coming in 2, as men enter into 1, entering 3, entrance into 2, entrance of 1, entry 6, where...goeth 1, going down 5, — westward 2.

מֵבוֹבֶה perplexity 2.

מֵבוֹבֵל flood 13.

מֵבוֹנִים (כ) taught 1.

מֵבוֹקֶה treading down 1, trodden down 1, trodden under foot 1.

מֵבוֹעַ fountain 1, spring 2.

מֵבוֹקֶה void 1.

מֵבוֹחֹר choice 2.

מֵבוֹחֵר choice 7, choicest 1, chosen 4.

מֵבוֹט expectation 2.

מֵבוֹט expectation 1.

מֵבוֹמֵא uttered out of 1, that which...uttered with 1.

מֵבוֹמֶה confidence 9, hope 1, sure 1, trust 4.

מֵבִלְיִית comfort self 1.

מֵבִנֶה frame 1.

מֵבִצֵּר defenced 4, fenced 11, most fenced 1, fortress 6,

strong 2, stronghold 12, most strong 1.

מֵבִרָה fugitive 1.

מֵבִשִׁים secrets 1.

מֵבִשְׁלוֹת boiling-places 1.

מֵבִנְבֵּלֶת ends 1.

מֵבִנְעוֹת bonnets 4.

מֵבִנֵּי pleasant 3, precious fruits 1, precious things 4.

מֵבִנְיָל castle 1, flower 1, pulpit 2, tower 47.

מֵבִנְיָל tower 3.

מֵבִנְיָנוֹת precious things 4, presents 1.

מֵבוֹר fear 6, Magor-missabib 1, terror 2.

מֵבוֹר dwelling 2, pilgrimage 4, where sojourn 1, be a stranger 4.

מֵבוֹרָה fear 1.

מֵבוֹרָה barn 1, fear 2.

מֵבוֹרָה axe 1.

מֵבִנְיָל sickle 2.

מֵבִנְיָל roll 20, volume 1.

מֵבִנְיָל Ch. roll 1.

מֵבִנְיָמָה sup up 1.

מֵבִנְיָן *Piel*, to deliver 3.

מֵבִנְיָן armed 2, buckler 8, defence 2, ruler 1, shield *freq.*, — scale 1.

מֵבִנְיָן sorrow 1.

מֵבִנְיָן rebuke 1.

מֵבִנְיָן plague 21, slaughter 3, stroke 1, — to be plagued 1.

מֵבִנְיָן *Kal*, — terrors 1; *Piel*, to cast down 1.

מֵבִנְיָן Ch. *Pael*, to destroy 1.

מֵבִנְיָן axe 1, saw 3.

מֵבִנְיָנוֹת narrowed rests 1.

מֵבִנְיָן clods 1.

מֵבִנְיָן cast out 1, suburb *freq.*

מֵבִדְרָה armour 2, clothes 1, garment 4, judgment 1, measure 2, raiment 1, (כ) stature 1.

מֵבִדְרָה Ch. altar 1.

מֵבִדְרָה desert 13, south 1, speech 1, wilderness *freq.*

מֵבִדֵּר *Kal*, to measure 42, to mete 1; *Niphal*, to be measured 3; *Piel*, to measure 2,

to mete out 2; *Poel*, to measure 1; *Hithpoel*, to stretch self 1.

מֵבִדֵּר be gone 1.

מֵבִדָּה garment 1, measure 27, measuring 10, meteyard 1, piece 7, size 3, stature 3, great stature 1, tribute 1, wide 1.

מֵבִדָּה toll 1, tribute 2.

מֵבִדְהָבָה golden city 1.

מֵבִדֵּר garment 2.

מֵבִדָּה disease 2.

מֵבִדְוִיִּים causes of banishment 1.

מֵבִדּוֹן contention 3, (כ) contentions 2, (כ) contentious 3, discord 1, strife 7.

מֵבִדּוֹן stature 1.

מֵבִדּוֹר Ch. dwelling 3.

מֵבִדּוֹרָה pile 1, pile for fire 1.

מֵבִדּוֹרָה ruin 1.

מֵבִדְחַתּוֹת to overthrow 1.

מֵבִדֵּי sufficiently 1.

מֵבִדְיָנָה province 44, — every province 9.

מֵבִדְיָנָה Ch. province 11.

מֵבִדְיָנִים brawling 2, contentions 4, contentious 3.

מֵבִדְיָן mortar 1.

מֵבִדְמִנָּה dunghill 1.

מֵבִדְנִים discord 2, strife 1.

מֵבִדַּע & מֵבִדַּע knowledge 4, science 1, thought 1.

מֵבִדְרוֹת piercings 1.

מֵבִדֵּר Ch. dwelling 1.

מֵבִדְרָה stairs 1, steep places 1.

מֵבִדְרָה foot breadth 1.

מֵבִדְרָשׁ story 2.

מֵבִדְרָשָׁה threshing 1.

מֵבִדָּה *Hithpael*, to delay 1, to linger 2, to stay selves 1, to tarry 5.

מֵבִדְוִיָּה destruction 3, discomfiture 1, trouble 3, tumult 2, vexation 2, vexed 1.

מֵבִדְוִיָּר diligent 1, hasting 1, ready 2.

מֵבִדָּה *Kal*, mixed 1.

מֵבִדְוִיָּה journey 3, walk 1.

מֵבִדְוִיָּה praise 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

מַחְלָמֹת stripes 1, strokes 1.
מַחְמֵרוֹת deep pits 1.
מַהֲפֵכָה overthrew 3, overthrow 2, overthrown 1.
מַהֲבֵת prison 2, stocks 2.
מָהַר *Kal*, to hasten 1; *Niphal*, to be carried headlong 1, fearful 1, hasty 1, rash 1; *Piel*, to haste 23, to cause to make haste 1, in haste 1, to make haste 13, to hasten 5, to be hasty 1, *Mahe-shalal-hash-baz* 1, to fetch quickly 1, to make ready quickly 1, to be ready 2, to be so soon 1, to make speed 2, swift 2, —hastily 2, quickly 1, shortly 1, soon 1, speedily 1, straightway 1, suddenly 1.
מָהַר *Kal*, to endow 1; *Inf. intens.* surely 1.
מָהַר hasteth 1.
מָהַר hastily 2, at once 1, quickly 8, soon 1, speedily 4, suddenly 1.
מָהַר dowry 3.
מָהַרָה hastily 1, quickly 9, shortly 1, soon 1, make speed 1, with speed 1, speedily 4, swiftly 1.
מַהֲתַלֵּוֹת deceits 1.
מוֹאֵל (ב) over against 1.
מוֹבֵא coming in 2.
מוּג *Kal*, to consume 1, to faint 1, to melt 2; *Niphal*, to be dissolved 3, to faint 2, to be fainthearted 1, to melt away 2; *Polel*, to dissolve 1, to make soft 1; *Hithpoel*, to melt 2, to be melted 1.
מוֹדַע & **מוֹדַעַת** kinsman 1, kinswoman 1.
מוֹדַעַת kindred 1.
מוֹט *Kal*, to be carried 1, to be fallen in decay 1, falling down 1, to be moved 2, to be ready 1, to be removed 1, to shake 1, to slide 1, to slip 2; *Inf. intens.* exceedingly (is moved) 1; *Niphal*, to be out of course 1, to fall 1, to be moved 17, to slip 1, to be removed 3; *Hiphil*, to cast 1, (ב) to fall 1; *Hithpael*, to be moved 1.
מוֹט bar 2, to be moved 2, staff 1, yoke 1.
מוֹטָה bands 2, heavy 1, staves 1, yoke 8.
מוֹדָה *Kal*, to be waxen poor 4, to be poorer 1.
מוֹל *Kal*, to circumcise 13; *Niphal*, to circumcise selves 1,

to be circumcised 16; *Inf. intens.* must needs (be circumcised) 1; *Polel*, to be cut down 1; *Hiphil*, to destroy 3; *Hithpoel*, to cut in pieces 1.
מוֹלֵד *forefront* 4, to *God-ward* 1, toward 3.
מוֹלֵדָה begotten 1, born 2, issue 1, kindred 11, native 1, nativity 6.
מוֹלַת circumcision 1.
מוֹם blemish 16, blot 1, spot 3.
מוֹסֵב winding about 1.
מוֹסַד foundation 2.
מוֹסְדָה foundation 1, grounded 1.
מוֹסְדוֹת foundations 13.
מוֹסְפֵה covert 1.
מוֹסָר bands 6, bonds 5.
מוֹסֵר bond 1, chasteneth 1, chastening 3, chastisement 3, check 1, correction 8, discipline 1, doctrine 1, instruction 30, rebuker 1.
מוֹעֵד appointed 3, appointed sign 1, appointed time 11, assembly 2, place of assembly 1, solemn assembly 1, congregation 149, solemn day 1, feast 6, appointed feast 1, set feast 5, solemn feast 9, season 8, appointed season 4, due season 1, solemn 1, solemnity 4, synagogue 1, time 4, set time 6.
מוֹעֵד appointed time 1.
מוֹעֲדוֹת solemn feast 1.
מוֹעֲדָה appointed 1.
מוֹעֲדַת out of joint 1.
מוֹעָף dimness 1.
מוֹעֲצוֹת counsels 6, devices 1.
מוֹעֲקָה affliction 1.
מוֹפֵת miracle 2, sign 8, wonder 23, wondered at 1.
מוֹנֵן *Kal*, extortioner 1.
מוֹנֵא brought out 2, bud 1, that which came out 1, east 1, that go forth into 1, going forth 4, goings out 5, that which is gone out 1, thing that is gone out 1, outgoing 1, proceeded out 2, spring 5, vein 1, *water-course* 1, *water-springs* 2.
מוֹנְאוֹת draught-house 1, goings forth 1.
מוֹנֵעַן casting 1, hardness 1.

מוֹצָק & **מוֹצָק** is straitened 1, straitness 1, vexation 1.
מוֹצָקֵת when it was cast 1, pipe 1.
מוֹקֵה *Hiphil*, to be corrupt 1.
מוֹקֵר burning 1, hearth 1.
מוֹקֵרָה burning 1.
מוֹקֵשׁ be ensnared 1, gin 3, snare 20, is snared 1, trap 2.
מוֹר *Niphal*, to be changed 1; *Hiphil*, to change 11, to exchange 1, to be removed 1; *Inf. intens.* at all (change) 2.
מוֹרָא dread 1, fear 6, that ought to be feared 1, terrible-ness 1, terror 3.
מוֹרֵג threshing instrument 3.
מוֹרֵד going down 3, steep place 1, thin 1.
מוֹרָה razor 3.
מוֹרָה (ב) fear 1.
מוֹרָה former rain 2, rain 1.
מוֹרֵשׁ possession 2, thoughts 1.
מוֹרֵשָׁה heritage 1, inheritance 2, possession 6.
מוֹשׁ *Kal*, to depart 8, to remove 2, to be removed 1; *Hiphil*, to cease 1, to depart 3, (ב) depart 1, to go back 1, to remove 3, to take away 1.
מוֹשֵׁה *Kal*, to feel 1; *Hiphil*, to feel 1, to handle 1.
מוֹשֵׁב assembly 1, to dwell in 1, dwelling 12, dwelling-place 4, that dwelt in 1, wherein dwelt 1, habitation 12, inhabited place 1, seat 7, sitting 2, situation 2, sojourning 1.
מוֹשֵׁבוֹת bands 1.
מוֹשְׁעוֹת salvation 1.
מוֹת *Kal*, to be dead 122, dead body 4, dead man 2, one dead 3, death 7, (ב) to be put to death 1, worthy of death 1, to die 426, to be like to die 1, *necromancer* 1, to be slain 1, very suddenly 1, —for yours 1; *Inf. intens.* must needs (die) 1, surely (be put to death) 10, surely (die) 20; *Polel*, to slay 9; *Hiphil*, to put to death 19, to destroy 2, to cause to die 1, to kill 32, to slay 81, —crying 1; *Inf. intens.* at all (put to death) 1, in no wise (slay) 1, surely (kill) 1; *Hophal*, to be put to death 57, to die 1, to be slain 10.

מוֹת be dead 8, deadly 1, death freq., die 22, to slay 1.
מוֹת Ch. death 1.
מוֹת death 1.
מוֹתָר plenteousness 1, pre-eminence 1, profit 1.
מוֹבַח altar freq.
מוֹנֵן liquor 1.
מוֹנָה burnt with 1.
מוֹנֵן garner 1.
מוֹנָה post 14, door-post 2, side-post 3.
מוֹנֵן meat 1, victual 1.
מוֹנֵן Ch. meat 2.
מוֹר be bound up 1, wound 2.
מוֹר wound 1.
מוֹח & **מוֹיֵחַ** girdle 1, strength 2.
מוֹלֵג flesh-hook 2.
מוֹלְגוֹת flesh-hooks 5.
מוֹלְלוֹת planets 1.
מוֹפָה devices 3, discretion 4, intents 1, witty inventions 1, lewdness 1, mischievous 1, mischievous device 1, thought 3, wicked device 3, wickedly 1.
מוֹמָר psalm freq.
מוֹמְרוֹת pruning-hooks 4.
מוֹמְרוֹת snuffers 5.
מוֹמְרֵר few 1, small 1, very 2.
מוֹרָה fan 2.
מוֹרָרוֹת Mazzaroth 1.
מוֹרִים north 1.
מוֹרָה east 30, east end 1, east side 5, eastward 20, rising (of the sun) 7, rising of the sun 1, *sunrising* 9, *sunrising* 1.
מוֹרַע thing sown 1.
מוֹרֵק bason 25, bowl 21.
מוֹח marrow 1.
מוֹחִים fat ones 1, fatlings 1.
מוֹחָא *Kal*, to clap 2; *Piel*, to clap 1.
מוֹחָא Ch. *P'al*, to smite 2; *Pael*, to stay 1; *Ithp'al*, —to be hanged 1.
מוֹחָבֵא hiding-place 1.
מוֹחָבְאוֹם lurking-places 1.
מוֹחְבָרוֹת couplings 1, joinings 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

מַחְבֵּרַת coupling 8.

מַחְבַּת pan 5.

מַחְגָּרַת girding 1.

מָחָה *Kal*, to blot 2, to blot out 9, to destroy 2, to put out 2, to wipe 4, to wipe away 1; *Niph'al*, to be abolished 1, to be blotted out 4, to be destroyed 3, to be put out 1, to be wiped away 1; *Hiph'il*, to blot out 1, to destroy 1, to wipe out 1.

מָחָה *Pual*, full of marrow 1.

מָחָה *Kal*, to reach unto 1.

מַחְוֵנָה compass 1.

מַחֹז haven 1.

מַחֹל dance 5, dancing 1.

מַחֹלָה company 1, dances 5, dancing 2.

מַחֹזָה vision 3.

מַחֹזָה light 4.

מַחִי engines 1.

מַחִיָּה preserve life 1, quick 2, recover selves 1, reviving 2, sustenance 1, victuals 1.

מַחִיר gain 1, hire 1, price 11, sold 1, worth 1.

מַחֲלָה disease 1, infirmity 1.

מַחֲלָה disease 1, sickness 3.

מַחֲלוֹת caves 1.

מַחֲלִיִּים diseases 1.

מַחֲלֹבוֹת locks 2.

מַחֲלָפִים knives 1.

מַחֲלֻצוֹת changeable suits of apparel 1, change of raiment 1.

מַחֲלָה Ch. course 1.

מַחֲלָקַת company 1, course 33, division 8, portion 1, *Sela-hammahlekoth* 1.

מַחֲלַת Mahalath 2.

מַחֲמָאת —butter 1.

מַחֲבֹד beloved 1, desire 3, goodly 1, lovely 1, pleasant 3, pleasant thing 4.

מַחֲמְדִים (כ') pleasant things 2.

מַחֲמֵל pitieth 1.

מַחֲנֵה army 4, bands 2, battle 1, camp 134, company 6, drove 1, host 61, Mahanaim 1, Mahaneh-dan 1, tents 5.

מַחְנֵק strangling 1.

מַחְסֵה hope 2, refuge 13, place of refuge 2, shelter 2, trust 1.

מַחְסוֹם bridle 1.

מַחְסוֹר lack 1, need 1, penury 1, poor 1, poverty 1, want 8.

מָחָץ *Kal*, to be dipped 1, to pierce 1, to pierce through 1, to smite 1, to smite through 2, to strike through 1, to wound 7.

מָחָץ stroke 1.

מַחְצֵב hewed 1, hewn 2.

מַחְצֵה half 2.

מַחְצִית half 14, half so much 1, midday 1.

מַחֵק *Kal*, to smite off 1.

מַחְקֵר deep place 1.

מָחָר time to come 1, time to come 6, to-morrow 44.

מַחְרָאוֹת (כ') draught-house 1.

מַחְרֶשֶׁה mattock 2.

מַחְרֶשֶׁת share 1.

מַחְרַת morrow 23, morrow after 6, next day 1, next day 2.

מַחְשֵׁף made appear 1.

מַחְשָׁבָה device 1, purpose 1.

מַחְשָׁבַת cunning 1, cunning works 2, curious works 1, device 11, devised by 1, imaginations 3, invented 1, means 1, purposes 5, thoughts 28.

מַחְשֵׁף dark 1, dark place 2, darkness 4.

מַחְתָּה censer 15, fire-pan 4, snuff-dish 3.

מַחְתָּה destruction 7, dismaying 1, ruin 1, terror 2.

מַחְתֶּרֶת breaking up 1, secret search 1.

מָטָא & מָטָה Ch. *P'al*, to come 5, to reach 3.

מַטְאָא besom 1.

מַטְבֵּחַ slaughter 1.

מָטָה beneath 7, down 1, downward 5, less 1, very low 1, under 1, underneath 2.

מָטָה rod 49, staff 16, tribe 182.

מָטָה bed 28, bedchamber 2, pier 1.

מָטָה perverseness 1.

מָטוּה spun 1.

מָטוֹת stretching out 1.

מָטִיל bar 1.

מָטְמוֹן hidden riches 1, treasure 1, hid treasures 2.

מָטֵעַ plantation 1, planting 3, plants 2.

מִמְעֻמוֹת dainties 1, dainty meats 1.

מִטְעָמִים savoury meat 6.

מִטְפָּחַת veil 1, wimple 1.

מָטַר *Niph'al*, to be rained upon 1; *Hiph'il*, to rain 10, to cause to rain 6.

מָטַר rain 38.

מַטְרָא mark 1.

מַטְרָה mark 2, prison 13.

מִיטֵב best 6.

מִיכָל brook 1.

מִים washing 1, water very freq., water-course 2, water-flood 1, watering 1, water-springs 2, —piss 2.

מִין kind 31.

מִיטֵף (כ') covert 1.

מִינִין churning 1, forcing 1, wringing 1.

מִישׁוֹר equity 2, even place 1, plain 15, right 1, righteously 1, straight 1, made straight 1, uprightness 1.

מִישׁוּרִים agreement 1, aright 1, that are equal 1, equity 4, right things 3, righteously 1, sweetly 1, upright 1, uprightly 3, uprightness 3.

מִיתָר cord 8, string 1.

מַכְאוֹב grief 2, pain 2, sorrow 12.

מַכְבֵּר grate 6.

מַכְבֵּר thick cloth 1.

מַכָּה beaten 1, blow 1, plague 11, slaughter 14, smote 1, sore 1, stripe 2, stroke 2, wound 14, wounded 1.

מַכְוֵה that burneth 1, burning 4.

מַכּוֹן dwelling-place 2, foundations 1, habitation 2, place 11, settled place 1.

מַכּוֹנֵה base 22.

מַכּוֹרֵה birth 2, habitation 1, nativity 1.

מָכַף *Kal*, to be brought low 1; *Niph'al*, to decay 1; *Ho-phal*, to be brought low 1.

מְבֵלָה fold 2, sheepfold 1.

מְבֹלָל most gorgeously 1, all sorts 1.

מְבֹלָת perfect 1.

מְבֹלָל perfection 1.

מְבֹלָלִים all sorts 1.

מְבֹלָת food 1.

מְבֹנִים treasures 1.

מְבֹמֵר net 1.

מְבֹמֵר net 1.

מְבֹמֵרֶת drag 2.

מְבֹמֵרֶת nets 1.

מְבֹנֵה base 1.

מְבֹנִים breeches 5.

מְבֹם tribute 6.

מְבֹסָה number 1, worth 1.

מְבֹסָה covering 16.

מְבֹסָה clothing 1, to cover 1, that which covereth 2.

מָכַר *Kal*, to sell 56, to sell away 1; *Inf. intens.* at all (sell) 1; *Niph'al*, to sell self 3, to be sold 16; *Hithpa'el*, to sell self 3, to be sold 1.

מָכַר to pay 1, price 1, ware 1.

מָכַר acquaintance 2.

מְכָרָה salt-pits 1.

מְכָרָה habitation 1.

מְכַשׁוֹל caused to fall 1, offence 2, ruin 2, stumbling-block 1, —nothing offend 1.

מְכַשְׁלָה ruin 1, stumbling-block 1.

מְכַתֵּב writing 9.

מְכַתֵּב bursting 1.

מְכַתֵּם Michtam 6.

מְכַתֵּשׁ hollow place 1, mortar 1.

מָלָא & מָלָא *Kal*, to be accomplished 5, to be at an end 1, to be expired 3, to fill 11, to fill with 4, to be filled 4, to be filled with 5, to fulfil 1, to be fulfilled 7, to be full of 39, to be full 5, to become full 1, to be fully set 1, fulness 1, to gather 1, to overflow 1, to presume 1, to replenish 2, to be replenished 1, to be satisfied 1, space 1, —to consecrate 17; *Niph'al*, to be accomplished 1, to be fenced 1, to be filled 2, to be filled with 19, to be fulfilled 1, to be full of 10, to be replenished 2; *Piel*,

ENGLISH AND HEBREW INDEX

to accomplish 1, to confirm 1, to fill—to fill with 56, to be filled with 1, to fulfil 14, to give in full tale 1, to have full of 1, to go fully 1, (כ) fulness 1, to furnish 1, to gather together 1, to overflow 1, to replenish 2, to satisfy 1, to set 4, to take a handful 1, —to consecrate—to be consecrated 14, to draw full 1, to follow wholly 7; *Pual*, set 1; *Hithpael*, to gather selves 1.

מָלֵא Ch. *P'al*, to fill 1; *Hithpael*, to be full 1.

מָלֵא fill 1, filled 1, filled with 1, full 10, full of 46, full with 1, fully 1, multitude 1, as is worth 1, —she that is with child 1.

מָלֵא fill 2, full 12, fulness 7, handfuls 5, multitude 2, — all along 1, that whereof was full 1, all that is in 1, all that is therein 6, all that therein is 1.

מְלֵאָה fruit 1, first of ripe fruit 1, fulness 1.

מְלֵאָה inclosings 2, settings 1.

מְלֵאָיִם consecration 11, to be set 4.

מְלֵאָךְ ambassador 4, angel 111, messenger 9.

מְלֵאָךְ Ch. angel 2.

מְלֵאָכָה business 12, goods 2, labour 1, thing made 1, occupation 1, stuff 1, thing 2, use 1, work 126, manner of work 1, workmanship 3, manner of workmanship 2, workmen 9, —cattle 1, industrious 1, occupied 1, officer 1.

מְלֵאָכוֹת message 1.

מְלֵאָתָא —fity 1.

מְלֵבָשׁ apparel 4, raiment 3, vestment 1.

מְלֵבָן brickkiln 3.

מְלֵבָה byword 1, matter 1, anything to say 1, what to say 1, to speak 2, speaking 2, speech 5, talking 1, word 23, —answer 1.

מְלֵבָה Ch. commandment 1, matter 5, thing 11, word 7.

מְלֵבָה mallows 1.

מְלֵבָה kingdom 18, king's 2, royal 4.

מְלֵבָן inn 3, place where...lodge 1, lodging 2, lodging-place 2.

מְלֵבָנָה cottage 1, lodge 1.

מְלַח *Kal*, to season 1; *Pual*, to be tempered together 1; *Hophal*, to be salted 1; *Inf. intens.* at all (salted) 1.

מְלַח *Niphal*, to vanish away 1.

מְלַח salt 28.

מְלַח Ch. *P'al*, —to have maintenance 1.

מְלַח Ch. salt 2, — maintenance 1.

מְלַח mariner 4.

מְלַחָה barren land 1, barrenness 1, salt land 1.

מְלַחָיִם rotten rags 2.

מְלַחָמָה battle 151, fight 4, fighting 1, war freq.

מְלַט *Niphal*, to deliver self 1, to be delivered 11, to escape 42, to be escaped 8, to let get away 1; *Inf. intens.* speedily (escape) 1; *Piel*, to deliver 20, to lay 1, to let alone 1, to save 5; *Inf. intens.* surely (deliver) 1; *Hiphil*, to be delivered 1, to preserve 1; *Hithpael*, to be escape! 1, to leap out 1.

מְלַט clay 1.

מְלִיָּה ears 1.

מְלִיצָה interpretation 1, taunting 1.

מְלִיךָ *Kal*, to be king 5, to be queen 1, to reign—to begin to reign 284, to rule 1; *Inf. intens.* surely (be king) 1; *Niphal*, to consult 1; *Hiphil*, to make king 39, to set a king 1, to set up king 1, to make king 6, to make queen 1, to make to reign 1; *Hophal*, to be made king 1.

מְלִיךָ king very freq., Moloch 1, royal 2.

מְלִיךָ Ch. king freq., royal 1.

מְלִיץ Ch. counsel 1.

מְלִבְרַח trap 1.

מְלִבָּה queen 35.

מְלִבָּה Ch. queen 2.

מְלִבָּו Ch. kingdom freq., kingly 1, realm 3, reign 4.

מְלִבְוֹת empire 1, kingdom freq., realm 4, reign 21, royal 14.

מְלִבְתָא queen 5.

מְלַל *Kal*, to speak 1; *Piel*, to say 1, to speak 1, to utter 2.

מְלַל Ch. *Pael*, to say 1, to speak 4.

מְלִיךָ goad 1.

מְלִיץ *Niphal*, to be sweet 1.

מְלִצָר —Melzar 2.

מְלַק *Kal*, to wring off 2.

מְלִקָּה booty 1, jaws 1, prey 6.

מְלִקוּשׁ latter rain 8.

מְלִקָּחִים tongs 3.

מְלִקָּחִים snuffers 1, tongs 2.

מְלִחָה vestry 1.

מְלִחְעוֹת great teeth 1.

מְמִנְרוֹת barns 1.

מְמִדִּים measures 1.

מְמוֹת deaths 2.

מְמוֹר bastard 2.

מְמַבֵּר sale 2, that which cometh of sale 1, that which... sold 6, ware 1, —ought 1.

מְמַבְרַת —sold as 1.

מְמַלְכָה kingdom freq., king's 1, reign 2, royal 4.

מְמַלְכוֹת kingdom 8, reign 1.

מְמַסְקָה drink offering 1, mixed wine 1.

מְמַר bitterness 1.

מְמַרְרִים bitterness 1.

מְמַשֵּׁל anointed 1.

מְמַשֵּׁל dominion 2, that ruled 1.

מְמַשֵּׁלָה dominion 11, government 1, power 1, to rule 4.

מְמַשֵּׁק breeding 1.

מְמַתְקִים sweet 1, most sweet 1.

מָן manna 14.

מָן Ch. part 6, partly 2.

מְנַיִנָה music 1.

מְנִדָה Ch. toll 2.

מְנִדַע Ch. knowledge 2, reason 1, understanding 1.

מְנָה *Kal*, to count 1, to number 8, to tell 3; *Niphal*, to be numbered 6; *Piel*, to appoint 2, to be appointed 1, to prepare 5, to set 1; *Pual*, to be appointed 1.

מְנָה & מְנָא Ch. *P'al*, Mene 2, to number 1; *Pael*, to ordain 1, to set 3.

מְנָה such things as belonged 1, part 3, portion 10.

מְנָה maneh 1, pound 4.

מְנַהג driving 2.

מְנַהרוֹת dens 1.

מְנֹד shaking 1.

מְנוּח rest 6, place of rest 1.

מְנוּחָה comfortable 1, ease 1, quiet 1, rest 17, resting-place 2, still 1.

מְנוֹן son 1.

מְנוּם apace 1, escape 1, way to flee 1, flight 1, refuge 4.

מְנוּסָה fleeing 1, flight 1.

מְנוֹר beam 4.

מְנוֹרָה candlestick 42.

מְנוֹרָיִם crowned 1.

מְנַחָה gifts 7, meat offering freq., meat (offering) 1, oblation 5, offering 33, present 28, sacrifice 5.

מְנַחָה Ch. meat offering 1, oblation 1.

מְנִי number 1.

מְנִים stringed instruments 1.

מְנִים times 2.

מְנִין Ch. number 1.

מְנִלָּה perfection 1.

מְנַע *Kal*, to deny 2, to keep 1, to keep back 4, to refrain 2, to restrain 1, to withhold 14; *Niphal*, to hinder 1, to be withholden 3.

מְנַעֵל lock 6.

מְנַעֵל shoes 1.

מְנַעֲמִים dainties 1.

מְנַעֲנָעִים cornets 1.

מְנַפְיֹת bowls 3, cups 1.

מְנַת portion 7.

מָס is afflicted 1.

מָס discomfited 1, levy 4, taskmasters 1, tributary 5, tribute 12.

מָסָב that compass about 1, round about 2, places round about 1, at table 1.

מְסַבֵּר prison 3, smith 4.

מְסַבְרַת border 14, close place 2, hole 1.

מְסַד foundation 1.

מְסַדָּרֹן porch 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

מָסַח *Hiphil*, to make to consume away 1, to melt 1, to make melt 1, to water 1.

מָסָה tribute 1.

מָסָה temptation 4, trial 1, — Massah 4.

מָסוּה veil 3.

מָסוּכָה thorn hedge 1.

מָסַח broken down 1.

מָסַחַר traffic 1.

מָסַף *Kal*, to mingle 5.

מָסַף covering 7, curtain 1, hanging 17.

מָסַף mixture 1.

מָסַכָה covering 1.

מָסַכָה covering 2, molten 7, molten image 13.

מָסַכָה covering 1, veil 1.

מָסָן poor 3, poor man 1.

מִסְבָּנוֹת store 5, storehouses 1, treasure 1.

מִסְבַּנֹּת scarceness 1.

מָסַכַת web 2.

מָסִלָּה causeway 2, course 1, highway 20, path 2, terrace 1, way 1.

מָסָלָל highway 1.

מָסַמַר nail 4.

מָסַס *Kal*, to faint 1; *Niphal*, to faint 1, to be loosed 1, to melt 11, to melt away 1, to be melted 2, to be molten 1, refuse 1; *Inf. intens.* utterly (melt) 1; *Hiphil*, to discourage 1.

מָסַע dart 1.

מָסַע before it was brought 1.

מָסַע journey 10, journeying 2.

מָסַעַד pillars 1.

מָסַפֵּד lamentation 3, onemourneth 1, mourning 6, wailing 6.

מָסַפּוֹא provender 5.

מָסַפְחוֹת kerchiefs 2.

מָסַפְחַת scab 3.

מָסַפֵּר account 1, infinite 1, innumerable 4, number 100, certain number 1, numbered 1, sum 2, tale 1, telling 1, —abundance 1, all 3, few 6, time 2.

מָסַר *Kal*, to commit 1; *Niphal*, to be delivered 1.

מָסַר instruction 1.

מָסַרְתָּ bond 1.

מָסַתוֹר covert 1.

מָסַתָּר secret 1, secret place 7, secretly 2.

מָעַבַד works 1.

מָעַבַד Ch. works 1.

מָעֵבָה clay 1.

מָעַבַר ford 1, place where pass 1, passage 1.

מָעַבְרָה ford 3, passage 5.

מָעַבְלָה path 6, trench 2, way-side 1.

מָעַנְלָה going 2, path 3, trench 1, way 1.

מָעַד *Kal*, to slide 2, to slip 3; *Hiphil*, to make shake 1.

מָעֵזָן dainty 1, delicately 2, delight 1.

מָעַרְנוֹת influences 1.

מָעַרַר mattock 1.

מָעָה gravel 1.

מָעוֹג cake 1, feast 1.

מָעוֹז forces 1, fort 1, fortress 3, rock 1, strength 24, to strengthen 1, strong 3, stronghold 2, —most strong 1.

מָעוֹן den 2, dwelling 3, dwelling place 3, dwellingplace 1, habitation 10.

מָעוֹנָה den 5, dwelling place 1, habitation 1, place 1, refuge 1.

מָעוּפָה dimness 1.

מָעוֹר nakedness 1.

מָעַט *Kal*, to be diminished 3, to be few 1, fewness 1, to be little 1, to seem little 1, to be diminished 1; *Piel*, to be few 1; *Hiphil*, to suffer to decrease 1, to diminish 2, to give few 1, to make few in number 1, to gather least 1, less (gather) 1, to give less 1, to give the less 2, to gather little 1, to bring to nothing 1, —to borrow a few 1.

מָעַט & מָעַט almost 5, few 21, some few 1, very few 1, fewer 1, fewest 1, lightly 1, little 53, little while 3, small 2, small matter 2, small thing 4, very small 2, some 2, soon 2, —very 2.

מָעַט wrapped up 1.

מָעֻטָה garment 1.

מָעֻטוֹת mantles 1.

מָעִי heap 1.

מָעִיל cloak 1, coat 1, mantle 7, robe *freq.*

מָעוֹן fountains 16, spring 2, well 5.

מָעִים belly 3, bowels 27, womb 1, —heart 1.

מָעוֹן Ch. belly 1.

מָעָה *Kal*, bruised 1, stuck 1; *Pual*, to be pressed 1.

מָעַל *Kal*, to commit *trespass* 9, to do a *trespass* 2, to transgress 10, to trespass 14, trespassing 1.

מָעַל falsehood 1, grievously 1, transgression 7, trespass 19, —sore 1, very 1.

מָעַל Ch. going down 1.

מָעַל lifting up 1.

מָעַלָה things that come 1, degrees 5, dial 2, go up 1, high degree 1, stairs 5, steps 11, stories 1.

מָעַלָה ascent 2, before 1, chiefest 1, cliff 1, that goeth up 1, going up 9, hill 1, Maaleh 1, mounting up 1, stairs 1.

מָעַלִיל (ב') doings 1.

מָעַלִיל doings 35, endeavours 1, inventions 2, works 3.

מָעַמַד attendance 2, office 1, place 1, state 1.

מָעַמַד standing 1.

מָעַמְמָה burdensome 1.

מָעַמְמִים deep 2, depths 3.

מָעַנָה (כ') furrow 1, —acre 1.

מָעַנָה answer 7.

מָעַנִית (ק') furrows 1.

מָעַנְבָה sorrow 1.

מָעַצַר axe 1, tongs 1.

מָעַצוֹר restraint 1.

מָעַצַר rule 1.

מָעַקָה battlement 1.

מָעַקְשִׁים crooked things 1.

מָעַר nakedness 1, proportion 1.

מָעַרְב market 4, merchandise 5.

מָעַרְב west 7, west side 2, westward 4.

מָעַרְבָה west 1.

מָעַרָה meadows 1.

מָעַרוֹת armies 1.

מָעָרָה cave 36, den 2, hole 1, Mearah 1.

מָעֻרָה preparation 1.

מָעַרְכָה army 15, fight 1, be set in order 1, ordered place 1, rank 1, row 1.

מָעַרְכַת row 2, shew-bread 4, shew-bread 3.

מָעַרְמִים naked 1.

מָעַרְצָה terror 1.

מָעֻשָׂה acts 4, art 3, business 1, deed 3, do 2, doings 3, *handywork* 1, labour 4, things made 2, wares of making 2, *needlework* 6, *network* 2, occupation 2, things offered 1, operation 2, possession 1, purpose 1, work *freq.*, working 1, workmanship 1, wrought 1, —bake-meat 1, well 1.

מָעֻשָׁר tenth 2, tenth part 3, tithe 26, tithing 1.

מָעֻשְׁקוֹת oppressions 1, —oppressors 1.

מָפַנֵּעַ mark 1.

מָפַח bellows 1.

מָפַח giving up 1.

מָפִיץ maul 1.

מָפַל flakes 1, refuse 1.

מָפַלָּה wondrous works 1.

מָפַלְנוֹת divisions 1.

מָפַלָה ruinous 1.

מָפַלָה ruin 2.

מָפַלַט escape 1.

מָפַלְצַת idol 4.

מָפַלְשׁ balancings 1.

מָפַלַת carcase 1, fall 5, ruin 2.

מָפַעַל work 1.

מָפַעְלָה work 2.

מָפִיץ slaughter 1.

מָפִיץ battle-ax 1.

מָפַקַר appointed place 1, commandment 1, Miphkad 1, number 2.

מָפַרַץ breach 1.

מָפַרְקַת neck 1.

מָפַרְשׁ that which...spreadest forth 1, spreading 1.

מָפַשְׁעָה buttocks 1.

מָפַתָּח key 2, opening 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

מִפְתָּח opening 1.
מִפְתָּן threshold 8.
מִזְ chaff 8.
מִצָּא *Kal*, to befall 3, to be fallen 2, to bring 1, to catch 1, to come on 1, to come to 1, to come unto 1, to come upon 5, to find 245, to find occasion 1, to find out 18, to be found 4, to get 5, to get hold upon 1, to hit 2, to light on 1, to light upon 1, to meet 4, to meet with 1, ready 1, to receive 1, to speed 1, to suffice 3, to take hold on 1,—to be able 3, serve occasion 1; *Niphal*, certainly (found) 1, to come to 1, to come to hand 1, to be enough 1, to be found 115, to be here 1, to be left 2, to be present 17,—to have 1, to be here 1, present 1; *Hiphil*, to cause to come 1, to deliver 2, to cause to find 1, to present 3.
מִצָּב garrison 7, station 1, place ... where stood 2.
מִצָּב mount 1.
מִצְבָּה garrison 1.
מִצְבָּה army 1.
מִצְבָּה garrison 1, image 19, pillar 12, standing image 2.
מִצְבַּת pillar 4, substance 2.
מִצְד & **מִצְד** castle 1, fort 1, hold 3, munition 1, stronghold 5.
מִצָּה *Kal*, to suck 1, to wring 1, to wring out 2; *Niphal*, to be wrung out 3.
מִצָּה unleavened bread 35, unleavened cakes 5, without leaven 1, unleavened 12.
מִצָּה contention 1, debate 1, strife 1.
מִצְהֵלוֹת neighing 2.
מִצְרוֹר bulwark 1, net 1, snare 1.
מִצְרוֹר net 1.
מִצְרוֹרָה hold 1, munition 1, net 1.
מִצְרוֹרָה castle 1, defence 1, fort 1, fortress 6, hold 6, to be hunted 1, net 1, snare 2, stronghold 1, strong place 1.
מִצְוָה commanded 1, which was commanded 1, commandment *very freq.*, law 1, ordinance 1, precept 4.
מִצְוֵה bottom 1, deep 2.
מִצְוֵה deep 6, depth 2.

מִצּוֹק anguish 1, distress 1, straitness 4.
מִצּוֹק pillar 1, situate 1.
מִצּוֹקָה anguish 1, distress 6.
מִצּוֹר besieged 4, besieged place 2, bulwark 1, defence 2, fenced 1, fortified 1, fortress 2, siege 13, strong 2, stronghold 1, tower 1.
מִצּוֹרָה fenced 5, fort 1, munition 1, stronghold 1.
מִצּוֹת contended 1.
מִצָּח brow 1, forehead 10,—impudent 1.
מִצְחָה graves 1.
מִצְלָה bottom 1.
מִצְלוֹת bells 1.
מִצְלִימִים cymbals 13.
מִצְנַפֵּת diadem 1, mitre 11.
מִצָּע bed 1.
מִצְעֵר going 1, step 2.
מִצְעֵרָה little 1.
מִצְעֵר little one 2, Mizar 1, small 1, little while 1, small company 1.
מִצְפָּה watch-tower 2.
מִצְפֵּינִים hidden things 1.
מִצָּץ *Kal*, to milk out 1.
מִצָּר distress 1, pain 1, strait 1.
מִצְרָף fining-pot 2.
מִק rottenness 1, stink 1.
מִקְבָּה hammer 3.
מִקְבַּת hammer 1, hole 1.
מִקְדָּשׁ chapel 1, hallowed part 1, holy place 2, sanctuary 69.
מִקְהֵלוֹת congregations 1.
מִקְהֵלִים congregations 1.
מִקְנָא linen yarn 4.
מִקְנָה abiding 1, gathering together 1, hope 4, plenty of water 1, pools 1.
מִקְנָה ditch 1.
מִקּוֹם country 1, place *very freq.*, room 3, space 1,—home 3, open 1, whithersoever 1.
מִקּוֹר fountain 11, issue 1, spring 3, well 1, well-spring 2.
מִקְנָח taking 1.

מִקְחוֹת ware 1.
מִקְטֹר to burn upon 1.
מִקְטֹרוֹת altars for incense 1.
מִקְטֹרֶת censer 2.
מִקְלָ *handstaff* 1, rod 7, staff 10.
מִקְלֵט refuge 20.
מִקְלָעַת carved 1, carving 1, figures 1, graving 1.
מִקְנָה cattle 63, flock 4, herd 1, possession 5, purchase 1, substance 2.
מִקְנָה bought 7, possession 1, price 2, purchase 5.
מִקְסָם divination 2.
מִקְצוּעַ corner 6, turning 5.
מִקְצֵעוֹת planes 1.
מִקְצֵעַת corners 2.
מִקָּן *Niphal*, to consume away 3, to be corrupt 1, to be dissolved 1, to pine away 4; *Hiphil*, to consume away 1.
מִקְרָא assembly 1, calling 1, convocation 19, reading 1.
מִקְרָה something befallen 1, befallen 3, chance 1, event 3, hap to light on 1, happeneth 1.
מִקְרָה building 1.
מִקְרָה —summer 2.
מִקְשָׁה beaten 1, beaten out of one piece 1, beaten work 6, upright 1, whole piece 1.
מִקְשָׁה garden of cucumbers 1.
מִקְשָׁה —well set hair 1.
מִר bitter 22, bitterly 3, bitterness 9, chafed 1, discontented 1, heavy 1, Mara 2,—angry 1, great (bitterness) 1.
מִר drop 1.
מִר myrrh 12.
מִרָא *Kal*, to be filthy 1; *Hiphil*, to lift up self 1.
מִרָא Ch. Lord 2, lord 2.
מִרָאָה looking-glass 1, vision 11.
מִרָאָה apparently 1, appearance 37, appeareth 1, beautiful 1, beauty 1, countenance 11, fair 2, favoured 7, form 1, goodly 1, to look on 1, to look to 1, to look upon 4, *looketh* 1, pattern 1, to see 2, seem 1, sight 18, visage 1, vision 11,—as soon as 1.
מִרָאָה crop 1.

מִרְאֵשֶׁת bolster 6, at his head 1, pillows 2.
מִרְאֵשֶׁת principalities 1.
מִרְכָּבִים coverings of tapestry 2.
מִרְבָּה great 1, increase 1.
מִרְבָּה much 1.
מִרְבִּית greatest part 1, greatness 1, increase 2, multitude 1.
מִרְבֵּץ place to lie down 1.
מִרְבֵּץ couching-place 1.
מִרְבֵּק stall 2,—fat 1, fatted 1.
מִרְנוּעַ rest 1.
מִרְגְּלוֹת feet 3, at the feet 2.
מִרְגָּמָה sling 1.
מִרְנָנָה refreshing 1.
מִרְד *Kal*, to rebel 24, rebellious 1.
מִרְד Ch. rebellion 1.
מִרְד rebellion 1.
מִרְד Ch. rebellious 2.
מִרְדוֹת —rebellious 1.
מִרְדָּף persecuted 1.
מִרְה *Kal*, bitter 1, to be disobedient 1, to disobey 1, grievously 1, rebel 1, to rebel 12, rebellious 4, to be rebellious 2; *Inf. intens.* grievously (rebel) 1; *Hiphil*, to change 1, to be disobedient 1, provocation 1, to provoke 7, to rebel 9, rebellious 3.
מִרְה bitterness 1.
מִרְה grief 1.
מִרְד cast out 1, misery 2.
מִרוּחַ broken 1.
מִרוֹם above 5, far above 1, dignity 1, haughty 1, height 10, high 7, most high 1, on high 20, high ones 1, high place 4, highest places 1, loftily 1, upward 1.
מִרוּץ race 1.
מִרוּצָה course 2, running 2, violence 1.
מִרוּקִים purifications 1.
מִרוּחַ mourning 1.
מִרוּחַ banquet 1.
מִרוּחַ *Kal*, to lay for a plaister 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

- מִרְחָב** breadth 1, large place 4, large room 1.
- מִרְחַק** from afar 1, afar off 3, far 11, far country 1, far off 3, very far off 1, —dwell in far 1.
- מִרְהַט** frying-pan 2.
- מִרְט** *Kal*, to furbish 3, peeled 1, to pluck off 1, to pluck off hair 2; *Niphal*, hair to be fallen off 1, to have his hair fallen off 1; *Pual*, bright 1, furbished 2, peeled 2.
- מִרְט** Ch. *P'il*, to be plucked 1.
- מִרִי** bitter 1, rebel 1, rebellion 4, rebellious 16, most rebellious 1.
- מִרְיָא** fat beast 1, fat cattle 3, fatling 3, fed beast 1.
- מִרְיָה** Meribah 7, provocation 1, strife 5.
- מִרְיֹות** bitterness 1.
- מִרְיִי** bitter 1.
- מִרְךָ** faintness 1.
- מִרְבָּב** chariot 1, covering 1, saddle 1.
- מִרְכָּבָה** chariot 44.
- מִרְכָּלֹת** merchandise 1.
- מִרְמָה** craft 1, deceit 20, deceitful 8, deceitfully 3, false 2, feigned 1, guile 2, subtily 1, treachery 1.
- מִרְמָם** tread down 1, treading 1, trodden down 4, to be trodden under foot 1.
- מִרְעֵ** companion 4, friend 3.
- מִרְעָה** feeding-place 1, pasture 12.
- מִרְעִית** flocks 1, pasture 10.
- מִרְפָּא** cure 1, healing 3, health 5, incurable 1, remedy 3.
- מִרְפָּא** sound 1, wholesome 1, yielding 1.
- מִרְפֵּשׁ** that which... have fouled 1.
- מִרְץ** *Niphal*, to be forcible 1, grievous 1, sore 1; *Hiphil*, to embolden 1.
- מִרְצֵעַ** awl 2.
- מִרְצֶפֶת** pavement 1.
- מִרְק** *Kal*, bright 1, to furbish 1; *Pual*, to be scoured 1.
- מִרְק** broth 3.
- מִרְקָחָה** pot of ointment 1, —well 1.
- מִרְקָחִים** —sweet 1.
- מִרְקָחַת** prepared by the apothecaries' art 1, compound 1, ointment 1.
- מִרְר** *Kal*, to be bitter 1, to have bitterness 1, to be in bitterness 1, to be grieved 1, it grieveth 1, to be vexed 1; *Piel*, to make bitter 1, bitterly 1, to have sorely grieved 1; *Hiphil*, to deal bitterly 1, to be in bitterness 2, to provoke 1, to vex 1; *Hithpael*, to be moved with cholera 2.
- מִרְרָה** gall 1.
- מִרְרָה** bitter 1, bitter things 1, gall 2.
- מִרְרִים** bitter 2, bitterness 1.
- מִרְשַׁעַת** wicked woman 1.
- מִרְתִּים** —Merathaim 1.
- מִשָּׂא** burden 57, carry away 1, exaction 1, prophecy 2, song 3, tribute 1, —they set 1.
- מִשָּׂא** respect 1.
- מִשָּׂאָה** burden 1.
- מִשָּׂאֹת** burden 3, collection 2, sign of fire 1, flame 1, great flame 1, gifts 1, lifting up 1, mess 3, oblation 1, reward 1.
- מִשְׁנֵב** defence 6, place of defence 1, high fort 1, refuge 5, high tower 3.
- מִשְׁוֵבָה** hedge 2.
- מִשְׁוֹר** saw 1.
- מִשְׁוֹרָה** measure 4.
- מִשְׁוֹשׁ** joy 12, mirth 3, rejoice 2.
- מִשְׁחָק** scorn 1.
- מִשְׁטֵמָה** hatred 2.
- מִשְׁכִּית** conceit 1, image 2, imagery 1, picture 2, —wish 1.
- מִשְׁכָּרַת** reward 1, wages 3.
- מִשְׁמֹרוֹת** nails 1.
- מִשְׁפָּח** oppression 1.
- מִשְׁרָה** government 2.
- מִשְׁרָפוֹת** burnings 2.
- מִשְׁרַת** pan 1.
- מִשְׂאָה** usury 2.
- מִשְׂאָבִים** places of drawing water 1.
- מִשְׂאָה** debt 1, —anything 1.
- מִשְׂאוֹן** deceit 1.
- מִשְׂאֵלָה** desire 1, petition 1.
- מִשְׂאֶרֶת** kneading - trough 2, store 2.
- מִשְׂבָּצוֹת** ouches 8, wrought 1.
- מִשְׂבֵּר** birth 2, breaking forth 1.
- מִשְׂבֵּר** billows 1, waves 4.
- מִשְׂבָּתִים** sabbaths 1.
- מִשְׁנָה** oversight 1.
- מִשָּׂה** *Kal*, to draw 1; *Hiphil*, to draw 2.
- מִשָּׂה** —creditor 1.
- מִשְׁוֹאָה** desolation 1, waste 2.
- מִשְׁוֹאוֹת** desolations 1, destruction 1.
- מִשְׁוֹבָה** backsliding 11, turning away 1.
- מִשְׁוֹנָה** error 1.
- מִשְׁוֹט** oar 1.
- מִשְׁוֹט** oar 1.
- מִשָּׂח** *Kal*, to anoint 62, to be anointed 1, to paint 1; *Niphal*, to be anointed 5.
- מִשָּׂח** Ch. oil 2.
- מִשְׁחָה** anointing 22, ointment 1.
- מִשְׁחָה** to be anointed 1, anointing 2.
- מִשְׁחִית** corruption 2, to destroy 6, destruction 1, trap 1, —utterly 1.
- מִשְׁחָר** morning 1.
- מִשְׁחַת** destroying 1.
- מִשְׁחַת** marred 1.
- מִשְׁחַת** corruption 1.
- מִשְׁטוֹחַ** to spread forth 1.
- מִשְׁטַח** to spread upon 1, spreading 1.
- מִשְׁטָר** dominion 1.
- מִשִּׁי** silk 2.
- מִשִּׁיחַ** anointed 37, Messiah 2.
- מִשָּׂךְ** *Kal*, to draw along 1, to continue 1, to draw 17, to draw out 3, to extend 1, to forbear 1, to handle 1, to make long 1, to sound long 1, to stretch out 1, —to give 1, to sow 1; *Niphal*, to be prolonged 3; *Pual*, deferred 1, scattered 2.
- מִשְׂךְ** precious 1, price 1.
- מִשְׂכָּב** bed 34, bedchamber 4, couch 1, lieth with 1, lying with 4, hath lain by 1.
- מִשְׂכָּב** Ch. bed 6.
- מִשְׂכָּן** dwelleth 1, dwelling 7, dwelling-place 6, habitation 5, tabernacle 119, tent 1.
- מִשְׂכָּן** Ch. habitation 1.
- מִשָּׁל** *Kal*, to have dominion 5, governor 4, to have power 2, to reign 8, to rule 51, to bear rule 4, to have rule 3; *Inf. intens.* indeed (have dominion) 1; *Hiphil*, dominion 1, to make to have dominion 1, to cause to rule 1.
- מִשָּׁל** *Kal*, to use proverb 2, to use as a proverb 1, to speak in proverbs 1, to speak 1, to use (a proverb) 2, to utter 1; *Niphal*, to be like 3, to become like 2; *Piel*, to speak 1; *Hiphil*, to compare 1; *Hithpael*, to become like 1.
- מִשָּׁל** byword 1, like 1, parable 18, proverb 19.
- מִשָּׁל** dominion 2, like 1.
- מִשָּׁל** byword 1.
- מִשְׁלוֹחַ** to lay 1, sending 2.
- מִשְׁלָחַ** to put 3, sending forth 1, to set 3.
- מִשְׁלַחַת** discharge 1, sending 1.
- מִשְׁמוּנָה** astonishment 1, desolate 3, most desolate 3.
- מִשְׁמֵן** fat ones 1, fatness 3, fattest 1, fattest places 1.
- מִשְׁמוֹנִים** fat 1.
- מִשְׁמִיעַ** hearing 1.
- מִשְׁמַעַת** bidding 1, guard 2, obey 1.
- מִשְׁמָר** diligence 1, guard 3, office 1, prison 1, ward 12, watch 4.
- מִשְׁמַרַת** charge 50, keep 1, to be kept 6, office 1, ordinance 3, safeguard 1, ward 9, watch 7.
- מִשְׁנָה** college 2, copy 2, double 8, fatlings 1, next 7, second 11, second order 1, twice as much 3.
- מִשְׁפָּסָה** booty 2, spoil 4.
- מִשְׁעוֹל** path 1.
- מִשְׁעִי** to supple 1.
- מִשְׁעֵן** stay 4.
- מִשְׁעֵן** stay 1.
- מִשְׁעֵנָה** staff 1.
- מִשְׁעֵנֹת** staff 11.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

משפחה family *very freq.*, kind 1, kindred 9.

משפט cause 12, ceremonies 1, charge 1, custom 2, desert 1, determination 1, discretion 2, disposing 1, due 1, fashion 3, form 1, to be judged 1, judgment *freq.*, just 1, justice 1, justly 1, law 1, manner of law 1, lawful 7, manner 39, measure 2, order 3, due order 1, ordinance 11, right 18, sentence 2, to use to do 1, —adversary 1, crimes 1, worthy 4, wrong 2.

משפתיים burdens 1, sheepfolds 1.

משק —steward 1.

משק running to and fro 1.

משקה butlership 1, drink 2, drinking 2, fat pasture 1, well watered 1.

משקול weight 1.

משקוף upper door-post 1, lintel 2.

משקל weight 47, full weight 1.

משקלת plummet 1.

משקלת plummet 1.

משקע deep 1.

משרה liquor 1.

משרוקיתא Ch. flute 4.

משש *Kal*, to feel 2; *Piel*, to grope 4, to search 2; *Hiphil*, to be felt 1.

משתה banquet 10, drink 5, feast 24, feasted 1, feasting 6.

משתה Ch. banquet 1.

מתבן straw 1.

מתג bit 1, bridle 3.

מתוק sweet 10, sweetness 2.

מתח *Kal*, to spread out 1.

מתים few 3, men 13, few men 1, persons 1, small 1, —few 1, friends 1.

מתכנת composition 2, measure 1, state 1, tale 1.

מתלאה what a weariness 1.

מתלעות cheek-teeth 1, jaw-teeth 1, jaws 1.

מתם men 1, soundness 3.

מתן gift 4, giveth gifts 1.

מתנא Ch. gift 3.

מתנה gift 16, —able 1.

מתנים lions 42, side 3, —greyhound 1.

מתק *Kal*, to be sweet 2, to be made sweet 1, to feed sweetly 1; *Hiphil*, to be sweet 1, —to take sweet 1.

מתק sweetness 2.

מתק sweetness 1.

מתת gift 3, to give 2, reward 1.

נא raw 1.

נא I beseech thee 1, go to 1, I pray 1, I pray thee 1, I pray you 1.

נאר bottle 6.

נאה *Piel*, to be beautiful 1, to become 1, to be comely 1.

נאה habitation 5, house 1, pasture 5, pleasant place 1.

נאה becometh 1, comely 6, seemly 1.

נאם *Kal*, to say 375, to speak 1.

נאף *Kal*, adulterer 2, adulteress 3, to commit adultery 10, women that break wedlock 1; *Piel*, adulterer 6, adulteress 1, adulterous 1, to commit adultery 7.

נאפויים adulteries 1.

נאפיים adulteries 2.

נאץ *Kal*, to abhor 2, to contemn 1, to despise 5; *Piel*, to abhor 2, to blaspheme 2, to give occasion to blaspheme 2, to contemn 1, to despise 3, to provoke 5; *Inf. intens.* great (give occasion to blaspheme) 1; *Hiphil*, to flourish 1; *Hithpoel*, (is) blasphemed 1.

נאצה blasphemy 2.

נאצות blasphemies 1, provocations 2.

נאק *Kal*, to groan 2.

נאקה groaning 4.

נאר *Piel*, to abhor 1, to make void 1.

נבא *Niphal*, to prophesy 87; *Hithpael*, to prophesy 26, to make self a prophet 2.

נבא Ch. *Hithpael*, to prophesy 1.

נבב *Kal*, hollow 3, vain 1.

נבואה prophecy 3.

נבואה Ch. prophesying 1.

נבוזה Ch. rewards 2.

נבח *Kal*, to bark 1.

נבט *Piel*, to look 1; *Hiphil*, to behold 12, to cause to behold 1, to consider 5, to look 36, to look about 1, to look down 1, to look upon 1, to regard 4, to have respect 3, to see 4.

נביא prophecy 1, that prophesy 2, prophet *freq.*

נביא Ch. prophet 4.

נביאה prophetess 6.

נבה spring 1.

נבל *Kal*, to fade 9, to fade away 4, to fall down 1, to fall off 1, falling 1, to do foolishly 1, to come to nought 1, to wear away 1, to wither 2; *Inf. intens.* surely (wear) 1; *Piel*, to disgrace 1, to dishonour 1, to lightly esteem 1, to make vile 1.

נבל fool 9, foolish 5, foolish man 1, foolish woman 1, vile person 2.

נבל & **נבל** bottle 8, pitcher 1, vessel 1.

נבל & **נבל** psaltary 23, viol 4, —flagon 1.

נבלה folly 10, vile 1, villany 2.

נבלה body 1, dead body 5, carcass 35, dead carcass 1, dead of itself 1, which died 1, beast that dieth of itself 1, which dieth of itself 3.

נבלות lewdness 1.

נבע *Kal*, flowing 1; *Hiphil*, to belch out 1, to pour out 3, to send forth 1, to utter 4, to abundantly utter 1.

נברשתה Ch. candlestick 1.

ננב south *freq.*, south country —southside —southward *freq.*

ננר *Hiphil*, to bewray 1, to certify 1, to declare 62, to denounce 1, to expound 2, messenger 2, to profess 1, to rehearse 1, to report 2, to shew—to shew forth 60, to speak 1, to tell 189, to utter 5, —another 1; *Inf. intens.* certainly (declare) 1, plainly (tell) 1, surely (tell) 2; *Hophal*, to be declared 1, to be shewed 1, to be told 32; *Inf. intens.* certainly (told) 1, fully (shewed) 1.

ננר Ch. *Pael*, to issue 1.

ננה *Kal*, to shine 3; *Hiphil*, to enlighten 1, to lighten 1, to cause to shine 1.

ננה bright 1, brightness 11, light 1, shining 6, clear shining 1.

ננה Ch. morning 1.

ננהות brightness 1.

ננה *Kal*, to gore 3, to push 1; *Piel*, to push 6, to push down 1; *Hithpael*, to push 1.

ננה used to push 1, wont to push 1.

נניר captain 2, chief 3, excellent thing 1, governor 1, chief governor 1, leader 4, noble 1, prince 9, ruler 19, chief ruler 1.

ננינה stringed instrument 1, music 1, Neginoth 7, song 5.

ננין *Kal*, players on instruments 1; *Piel*, to sing to the stringed instrument 1, melody 1, minstrel 2, to play 10.

ננע *Kal*, to come 1, to be come 5, to get up 1, near 1, plagued 1, to reach 4, to smite 2, stricken 1, to touch 91; *Niphal*, to be beaten 1; *Piel*, to plague 1, to smite 2; *Pual*, to be plagued 1; *Hiphil*, to bring 3, to bring down 2, to cast 1, to come 9, to be come 4, to come nigh 1, to draw near 3, to draw nigh 2, to happen 2, to join 1, to lay 1, to reach 7, to reach up 1, to strike 1, to touch 1, —to be able to bring 1.

ננע plague *freq.*, sore 5, stricken 5, stripe 2, stroke 4, wound 1.

ננה *Kal*, to dash 1, to hurt 2, to plague 3, to smite 16, to strike 2, to stumble 1; *Niphal*, to be beaten 1, to be slain 2, to be smitten 12, to be smitten down 3, to be put to the worse 5; *Inf. intens.* surely 1; *Hithpael*, to stumble 1.

ננה plague 6, stumbling 1.

ננר *Niphal*, to flow away 1, to run 1, spilt 1, to trickle down 1; *Hiphil*, to fall 1, to pour down 1, to pour out 2, to shed 1; *Hophal*, poured down 1.

ננש *Kal*, driver 1, to exact 5, exactor 1, oppressor 7, taskmaster 6, —raiser of taxes 1; *Niphal*, to be distressed 2, to be oppressed 2.

ננש *Kal*, to approach 2, to come 13, come hither 1, to come near 34, to come nigh 8, to give place 1, to go hard 1, to go up 5, to be near 1, to draw near 6, to go near 4, to draw nigh 4, to stand 1; *Niphal*, to

ENGLISH AND HEBREW INDEX

approach 2, to approach nigh 1, to come 4, to come near 3, to draw near 3, to come nigh 1, to go nigh 1, to overtake 2; *Hiphil*, to make to approach 1, to bring 13, to bring forth 3, to bring hither 6, to bring near 5, to cause to come near 1, to offer 6, to overtake 1, to present 1; *Hophal*, to be offered 1, to be put 1; *Hithpael*, to draw near 1.

נָהַר heap 6.

נָהַר *Hiphil*, (כ) to drive 1.

נָהַר *Kal*, to give willingly 1, to make willing 2; *Hithpael*, to offer freely 1, to offer selves willingly 4, to offer willingly 7, to be offered willingly 1, to be willing 1.

נָהַר Ch. *Ithpael*, to be minded of own free-will 1, free-will offering 1, to offer freely 1, offering willingly 1.

נָהַר free offering 2, freely 2, free-will offering 15, plentiful 1, voluntarily 1, voluntary 1, voluntary offering 1, willing 1, willing offering 1, willingly 1.

נָהַר Ch. rows 2.

נָהַר *Kal*, to depart 1, to flee 9, to move 1, to be removed 1, to wander 7, to wander abroad 1, —could not 1, to flee apace 1; *Paal*, to flee away 1; *Hiphil*, to be chased 1; *Hophal*, to be chased away 1, to be thrust away 1; *Hithpoel*, to flee away 1.

נָהַר Ch. *P'al*, to go from 1.

נָהַר tossings to and fro 1.

נָהַר *Piel*, to cast out 1, to put far away 1.

נָהַר gifts 1.

נָהַר filthiness 2, menstruous 1, menstruous woman 1, put apart 2, removed woman 2, separation 14, set apart 1, unclean thing 1, unclean with filthiness 1, uncleanness 1, —far 1, flowers 2, removed 1.

נָהַר *Kal*, to be expelled 1, forcing 1; *Niphal*, banished 2, cast out 1, to be drawn away 1, to be driven 3, to be driven away 2, to be driven out 4, to be driven quite 1, to fetch a stroke 1, to go astray 1, outcast 5; *Pual*, driven 1; *Hiphil*, to bring 1, to cast down 1, to cast out 2, to compel 1, to drive 14, to drive away 2, to drive out 2, to force 1, to thrust away 1, to thrust out 1, to withdraw 1; *Hophal*, chased 1.

נָהַר *Ammiadib* 1, free 2, liberal 4, liberal things 2, noble 4, prince 14, willing 2, willing hearted 1.

נָהַר soul 1.

נָהַר gift 1.

נָהַר sheath 1.

נָהַר Ch. body 1.

נָהַר *Kal*, to drive away 2, to thrust down 1; *Niphal*, driven 1, to be driven away 2, driven to and fro 1, shaken 1, tossed to and fro 1.

נָהַר *Kal*, to make a vow 1, to vow 31.

נָהַר & **נָהַר** vow 59, vowed 1.

נָהַר wailing 1.

נָהַר *Kal*, acquainting 1, to bring away 1, brought 1, to carry away 2, to drive 5, to drive away 1, to lead 5, to lead away 2, to lead forth 2; *Piel*, to bring 2, to carry away 1, to drive 1, to guide 1, to be guide 1, to lead 4.

נָהַר *Piel*, to lead 1.

נָהַר *Kal*, to lament 1, to wail 1; *Niphal*, to lament 1.

נָהַר Ch. light 1.

נָהַר lamentation 3, wailing 4.

נָהַר —doleful 1.

נָהַר Ch. light 2.

נָהַר *Piel*, to carry 1, to feed 1, to guide 5, to lead 1, to lead gently 1; *Hithpael*, to lead on 1.

נָהַר bushes 1.

נָהַר *Kal*, to mourn 2, to roar 3.

נָהַר roaring 2.

נָהַר disquietness 1, roaring 1.

נָהַר *Kal*, to bray 2.

נָהַר *Kal*, to flow 2, to flow together 3, to be lightened 1.

נָהַר flood 18, river 97, stream 2.

נָהַר Ch. river 14, stream 1.

נָהַר light 1.

נָהַר *Kal*, (כ) to discourage 1; *Hiphil*, to break 1, to disallow 4, (פ) to discourage 1, to make of none effect 1.

נָהַר *Kal*, to bring forth 2, to bring forth fruit 1, to increase 1; *Piel*, to make cheerful 1.

נָהַר (כ) fruit 1.

נָהַר *Kal*, to bemoan 6, to flee 1, to get 1, to mourn 1, to take pity 1, to remove 3, to be shaken 1, to be sorry 1, vagabond 2, wandering 1; *Hiphil*, to make to move 1, to remove 1, to wag 1; *Hithpoel*, to bemoan self 1, to be removed 1, to skip for joy 1.

נָהַר Ch. *P'al*, to get away 1.

נָהַר wandering 1.

נָהַר *Kal*, to keep at home 1; *Hiphil*, to prepare an habitation 1.

נָהַר dwelling 2, dwelling-place 1, fold 4, habitation 21, pleasant place 1, sheepcote 2, stable 1.

נָהַר comely 1, dwelling 1, habitation 1, tarried 1.

נָהַר *Kal*, to cease 1, to be confederate 1, to be quiet 1, to remain 1, to rest 21, to be at rest 3, to give rest 4, to have rest 2; *Hiphil*, to lay 1, to let down 1, to quiet 1, to cause to rest 7, to give rest 16, to make to rest 1, to set 1, to set down 1; *Hophal*, to have rest 1.

נָהַר rest 1, rested 1, resting-place 1.

נָהַר *Kal*, to be moved 1.

נָהַר Ch. dunghill 1.

נָהַר Ch. dunghill 2.

נָהַר *Kal*, to sleep 1, to slumber 5.

נָהַר drowsiness 1.

נָהַר *Niphal*, to be continued 1; *Hiphil*, (כ) to be continued 1.

נָהַר *Kal*, to be fled 12, to flee 131, to flee away 11, to run away 1, —to abate 1; *Inf. intens.* away (flee) 1; *Polel*, to lift up a standard 1; *Hiphil*, (כ) to flee 1, to make flee 1, to put to flight 1, —to hide 1; *Hithpoel*, to be displayed 1.

נָהַר *Kal*, fugitive 2, to be gone away 1, to move 2, to be moveable 1, to be moved 3, to be promoted 3, to reel 1, to remove 1, to stagger 2, to be vagabond 1, to wander 5, to wander up and down 1, —(כ) to make go up and down 1; *Inf. intens.* continually (vagabonds) 1, to and fro (reel) 1; *Niphal*, to be shaken 1, to be sifted 1; *Hiphil*, to make go up and down 1, to move 1, to scatter 1, to set 1, to shake 5, to sift 1, to wag 2,

to make wander 1, to wander up and down 1.

נָהַר *Kal*, to perfume 1; *Polel*, to shake 1; *Hiphil*, to lift up 4, to move 1, to offer 4, to send 1, to shake 6, to sift 2, to strike 1, to wave 14, to be waved 1; *Hophal*, to be waved 1.

נָהַר situation 2.

נָהַר *Kal*, to flee away 1; *Hiphil*, to bud 1, to bud forth 1.

נָהַר feather 3, ostrich 1.

נָהַר *Hiphil*, to nurse 1.

נָהַר Ch. fiery 8, fire 7.

נָהַר *Kal*, to be full of heaviness 1.

נָהַר *Kal*, to be sprinkled 4; *Hiphil*, to sprinkle 20.

נָהַר pottage 6.

נָהַר Nazarite 12, separate 1, separated 1, vine undressed 2.

נָהַר *Kal*, to distil 1, to drop 1, flood 3, to flow 5, to flow out 1, to gush out 1, to melt 1, to pour 1, to pour down 1, running water 1, stream 2; *Hiphil*, to cause to flow 1.

נָהַר ear-ring 12, jewel 3.

נָהַר Ch. *P'al*, to have damage 1; *Aphel*, to endamage 1, to the hurt of 1, hurtful 1.

נָהַר damage 1.

נָהַר *Niphal*, to separate selves 4; *Hiphil*, to consecrate 1, to separate 5.

נָהַר consecration 1, crown 11, hair 1, separation 10.

נָהַר *Kal*, to guide 1, to lead 9, to lead forth 1; *Hiphil*, to bestow 1, to bring 4, to govern 1, to guide 5, to lead 15, to put 1, to straiten 1.

נָהַר comfortable 1, comforts 1, repetitions 1.

נָהַר brass 1.

נָהַר brass 7, steel 3.

נָהַר Nehiloth 1.

נָהַר nostrils 1.

נָהַר *Kal*, to divide 1, to have inheritance 3, to take as an heritage 1, to inherit 16, to divide by inheritance 1, to divide for inheritance 1, to have inheritance 2, to take inheritance 1, to take for inheritance 1, to possess 2, to have in possession 1; *Piel*, to distribute for inherit-

ENGLISH AND HEBREW INDEX

ance 2, to divide inheritance 1, to divide for an inheritance 1, to take inheritance 1, —to be defiled 1; *Hiphil*, to cause to inherit 6, to give to inherit 2, to make to inherit 2, to divide inheritance 1, to divide for an inheritance 1, to give for inheritance 2, to leave for inheritance 2, to cause to possess 1; *Hophal*, to be made to possess 1; *Hithpaal*, to inherit 4, to divide for an inheritance 1, to take as an inheritance 1, to possess 1.

נַחַל brook 46, flood 5, river 54, stream 10, valley 23.

נַחְלָה stream 1.

נַחְלָה heritage 26, to inherit 2, inheritance *freq.*, possession 1, river 2.

נַחְלָת heritage 1.

נָחַם *Niphal*, to receive comfort 1, to be comforted 8, to ease (*one's self*) 1, to repent 38; *Piel*, comfort 1, to comfort 49; *Pual*, to be comforted 2; *Hithpaal*, to comfort self 2, to be comforted 3, to repent 1, to repent self 2.

נָחַם repentance 1.

נָחַמָה comfort 2.

נָחַץ *Kal*, to require haste 1.

נָחַר nostrils 1.

נָחַרָה snorting 1.

נָחַשׁ *Piel*, to divine 2, enchanter 1, to use enchantment 4, to learn by experience 1, to observe diligently 1; *Inf. intens.* certainly (divine) 1, indeed (divine) 1.

נָחַשׁ enchantment 2.

נָחַשׁ serpent 31.

נָחַשׁ Ch. brass 9.

נָחַשְׁתַּן brasen 28, brass 100, chains 3, copper 1, fetter 3, fetter of brass 2, filthiness 1, steel 1.

נָחַשְׁתָּן Nehushtan 1.

נָחַת *Kal*, to come down 1, to enter 1, to go down 1, to press sore 1; *Niphal*, to stick fast 1; *Piel*, to be broken 2, to settle 1; *Hiphil*, to cause to come down 1.

נָחַת Ch. *P'al*, to come down 2; *Aphel*, to carry 1, to be laid up 1, to place 1; *Hophal*, to be deposited 1.

נָחַת lighting down 1, quiet 1, quietness 1, rest 4, be set on 1.

נָחַת come down 1.

נָחַתָה *Kal*, to bow 4, bow self 1, bowing down 1, to decline 7, to extend 1, to go down 2, to be gone 1, to incline 3, to intend 1, to offer 1, outstretched 3, to pitch 8, to prolong 1, to shew 1, to spread 3, to spread out 1, to stretch 2, to stretch forth 13, to stretch out 64, to turn 13, to turn aside 3, to turn away 1, to be turned 1, turn in to 1, —afternoon 1; *Niphal*, to be spread forth 1, to be stretched forth 1, to apply 1, to bow 3, to bow down 4, to carry aside 2, to decline 1, to deliver 1, to extend 2, to incline 25, to lay 2, to lay self down 1, to let down 1, to overthrow 1, to pervert 4, to put away 1, to spread 2, to stretch forth 1, to stretch out 2, to take aside 1, to turn 3, to turn aside 9, to turn away 4, to wrest 3, to cause to yield 1.

נָחַתָה that bear 1.

נָחַתוֹת chains 1, collars 1.

נָחַתוֹת battlements 1, branches 1, plants 1.

נָחַל *Kal*, to bear 1, to offer 1, to take up 1; *Piel*, to bear 1.

נָחַל Ch. *P'al*, to lift up 1; *P'il*, to be lifted up 1.

נָחַל weighty 1.

נָחַע *Kal*, fastened 1, to plant 56; *Niphal*, to be planted 1.

נָחַע plant 5.

נָחַעִים plants 1.

נָחַף *Kal*, to drop 9; *Hiphil*, to drop 4, to prophesy 4, prophet 1.

נָחַף drops 1, stacte 1.

נָחַר *Kal*, to bear grudge 1, to keep 6, to reserve 2.

נָחַר Ch. *P'al*, to keep 1.

נָחַשׁ *Kal*, to cast off 1, drawn 1, to let fall 1, to forsake 13, to join battle 1, to leave 12, to leave off 1, to lie still 1, spread abroad 1, to suffer 1; *Niphal*, to be forsaken 1, to be loosed 1, to spread selves 3, to be stretched out 1; *Pual*, to be forsaken 1.

נָי wailing 1.

נָיִב fruit 1.

נָיִב moving 1.

נִירָה removed 1.

נִירָחָה sweet odour 1, sweet 42.

נִירָחָה Ch. sweet odour 1, sweet savour 1.

נִיָן son 3.

נִים (כ') that fleeth 1.

נִסָן Nisan 2.

נִצְוִין spark 1.

נִיר lamp 1.

נִיר *Kal*, to break up 2.

נִיר fallow ground 2, tillage 1.

נִיר lamp 1, light 3.

נִבָּה broken 2, wounded 1.

נִבָּה stricken 1.

נִבְאָת spicery 1, spices 1.

נִכְרִי nephew 2, son's son 1.

נִכַּח *Niphal*, to be smitten 1; *Pual*, to be smitten 2; *Hiphil*, to beat 5, to be beaten 2, to cast forth 1, to clap 1, to give wounds 2, (wounds) to be given 1, to kill 20, to make slaughter 1, murderer 1, to punish 1, slaughter 4, to slay 91, to smite 348, to strike 4, stripes 1, to give stripes 1, to wound 2, —to go forward 1; *Inf. intens.* indeed (smite) 1, surely (smite) 1; *Hophal*, to be beaten 2, to be slain 5, to be smitten 7, to be stricken 1, to be wounded 1.

נִכַּח contrite 1, lame 2.

נִכַּח abject 1.

נִכָּח equity 1, plain 1, right 1, right thing 1, uprightness 2.

נִכָּח directly 1, right 1, right on 1.

נִכְלָה *Kal*, deceiver 1; *Piel*, to beguile 1; *Hithpaal*, to conspire 1, to deal subtly 1.

נִכְלָה wile 1.

נִכְסִים riches 1, wealth 4.

נִכְסִין Ch. goods 2.

נִכְרָה *Niphal*, to dissemble 1, to be known 1; *Piel*, to deliver 1, to estrange 1, to know 1, to regard 1, to behave selves strangely 1; *Hiphil*, to acknowledge 7, to discern 6, to know 16, to take knowledge of 2, to take notice 1, to perceive 1, to respect 2, to have respect 2, —could 1; *Hithpaal*, to feign self

to be another 2, to be known 1, to make self strange 1.

נִכְרָה alien 1, strange—stranger *freq.*

נִכְרָה strange 1.

נִכְרָה to become a stranger 1.

נִכְרִי alien 4, foreigner 2, outlandish 1, strange 16, strange woman 3, stranger 19.

נִבְתָה precious things 2.

נִלָּה *Hiphil*, to make an end 1.

נִמְבֹזָה vile 1.

נִמְלָה *Kal*, branch to be cut off 1, to circumcise 1, to be cut down 2, to be cut off 1.

נִמְלָה ant 2.

נִמְרָה leopard 6.

נִמְרָה Ch. leopard 1.

נִסָּה banner 2, ensign 6, *Jehovah-nissi* 1, pole 2, sail 2, sign 1, standard 7.

נִסְבָּה cause 1.

נִסַּף *Kal*, departing away 1, take to 1; *Hiphil*, to take hold 1, to remove 5; *Hophal*, to be turned away 1.

נִסָּה *Piel*, to adventure 1, to assay 2, to prove 20, to tempt 12, to try 1.

נִסַּח *Kal*, to destroy 1, to pluck 1, to be rooted 1; *Niphal*, to be plucked 1.

נִסַּח Ch. *Hithpaal*, to be pulled down 1.

נִסָּף drink-offering 1, duke 1, prince 3, principal 1.

נִסַּף *Kal*, to cover 1, to melt 2, to offer 1, to pour 1, to pour out 1, to set 1; *Niphal*, to be set up 1; *Piel*, to pour out 1; *Hiphil*, to offer 1, to pour 2, to pour out 10, to cause to be poured 1; *Hophal*, to cover 2.

נִסָּף *Kal*, that is spread 1.

נִסָּף Ch. *Pael*, to offer 1.

נִסָּף & נִסָּף cover withal 1, drink-offering 59, molten image 3.

נִסָּף Ch. drink-offering 1.

נִסָּס *Kal*, standard-bearer 1.

נִסָּס *Hithpaal*, to lift up as an ensign 1.

נִסַּע *Kal*, to depart 25, to be departed 4, to go forward 3, to set forward 14, to get 1,

ENGLISH AND HEBREW INDEX

to go 4, to go away 2, to go forth 2, to go onward 1, to go out 1, to journey 29, to take journey 10, to be journeying 1, to march 1, to remove—to be removed 26, to set forth 2, to take (journey) 1, to be on his way 1, to go their way 1; *Inf. intens.* still (going on) 1; *Niphal*, to be departed 1, to go away 1; *Hiphil*, to cause to blow 1, to bring 3, to make go forth 1, to remove 2, to set aside 1.

נָסַק *Kal*, to ascend up 1.

נָסַק Ch. *Aphel*, to take up 2; *Hophal*, to be taken up 1.

נַעֲרוּת youth 1.

נַעֲרִים childhood 1, youth 45.

נְעִים pleasant 9, pleasures 2, sweet 2.

נָעַל *Kal*, to bolt 2, inclosed 1, to lock 2, to shoe 1, shut up 1; *Hiphil*, to shoe 1.

נָעַל dryshod 1, shoe 18, shoelatchet 1, pair of shoes 2.

נָעַם *Kal*, to pass in beauty 1, to be delight 1, to be pleasant 5, to be sweet 1.

נָעַם beauty 4, pleasant 2, pleasantness 1.

נְעֻמִים pleasant 1.

נַעֲצָן thorn 2.

נָעַר *Kal*, to shake 2, to shake off 1, shaken out 1, to yell 1; *Niphal*, to shake self 1, to be shaken 1, to be tossed up and down 1; *Piel*, to overthrow 2, to shake 1; *Hithpael*, to shake self 1.

נָעַר babe 1, boy 1, child 51, lad 32, servant 54, young 14, young man *freq.*, youth 4.

נָעַר child 2, youth 2.

נַעֲרָה damsel 34, maid 7, maiden 15, young maiden 1, young 4, young woman 1.

נָעָרַת tow 2.

נֶפֶה border 1, coast 1, region 1, sieve 1.

נָפַח *Kal*, to blow 4, to breathe 2, to give up 1, seething 2; *Pual*, blown 1; *Hiphil*, to cause to lose life 1, to snuff 1.

נְפִילִים giants 3.

נֶפֶד emerald 4.

נָפַל *Kal*, to be accepted 2, to be cast down 1, to die 1, to fail 5, to fall 262, to fall away

5, to fall down 23, ready to fall 1, to be fallen 39, to be fallen down 1, fugitive 1, to have inheritance 1, inferior 2, to keep bed 1, to lie 2, to lay along 2, to lie down 1, to light 2, to light down 1, to be lost 2, lying 1, to be overthrown 3, to perish 1, to rot 2,—hast lost 1, to present 1; *Inf. intens.* surely (fall) 1; *Hiphil*, to cast 6, to be cast 1, to cast down 7, to cast in 1, to cast lots 10, to cast out 1, to cease 1, to divide 1, to divide by lot 5, to let fail 1, to cause to fall 4, to let fall 1, to make fall 1, to fell 3, to cause to lie down 1, to overthrow 2, to overwhelm 1, to present 4, to make to rot 1, to slay 1, to smite out 1, to throw down 1; *Hithpael*, to cast self down 1, to fall 1, to fall down 3; *Piel*,—to be judged 1.

נָפַל Ch. *P'al*, to fall 3, to fall down 7, to have occasion 1.

נָפַל & נָפַל untimely birth 3.

נָפַץ *Kal*, to break 2, dispersed 1, to be overspread 1, to be scattered 2; *Piel*, to break 1, to dash 2, to dash in pieces 1, to cause to be discharged 1, to break in pieces 9, to scatter 1; *Pual*, to be beaten in sunder 1.

נָפַץ scattering 1.

נָפַק Ch. *P'al*, to come forth 4, to go forth 1, to be gone forth 1; *Aphel*, to take forth 1, to take out 4, to be taken out 1.

נִפְקָא Ch. expenses 2.

נָפַשׁ *Niphal*, to refresh selves 1, to be refreshed 2.

נָפַשׁ any 10, appetite 2, beast 3, body 7, breath 1, creature 9, dead—dead body 3, deadly 1, desire 5, discontented 1, ghost 2, heart 15, hearty 1, life 117, lust 2, man 2, me 3, mind 15, mortally 1, person 30, pleasure 4, self 19, soul *freq.*, thing 2, will 4, yourselves 6,—angry 1, fish 1, greedy 1, life in jeopardy 1, jeopardy of life 1, man 1, slay 1, tablet 1, she will 1, would have it 1.

נָפַת country 1.

נָפַת honeycomb 4, — honeycomb 1.

נִפְתּוּלִים wrestlings 1.

נֶץ blossom 1, hawk 3.

נָצָא *Kal*, to flee 1.

נָצַב *Niphal*, appointed 1, best state 1, deputy 1, officer 6,

to present 1, to be set over 4, to be settled 1, to stand 12, to stand still 1, to stand up 1, to stand upright 2, best state 1; *Hiphil*, to erect 1, to establish 1, to lay 1, to rear up 1, to set 9, to set up 3, to sharpen 1, to establish 1, to make to stand 1; *Hophal*, pillar 1, set up 1,—Huzzab 1.

נֶצֶב haft 1.

נִצְבָה Ch. strength 1.

נָצַה *Niphal*, to strive 1, to strive together 4; *Hiphil*, to strive 3.

נָצַה *Kal*, to be laid waste 1; *Niphal*, ruinous 2.

נֶצַח flower 2.

נֶצַח feather 1.

נָצַח *Niphal*, perpetual 1; *Piel*, to excel 1, chief musician 56, to oversee 1, overseer 2, to set forward 4, chief singer 1.

נֶצַח Ch. *Ithpael*, preferred 1.

נָצַח & נָצַח always 1, always 2, constantly 1, end 2, ever 24, evermore 1, perpetual 3, strength 2, victory 2, —never 5.

נֶצַח blood 1, strength 1.

נָצִיב garrison 9, officer 2, pillar 1.

נֶצִיר preserved 1.

נָצַל *Niphal*, to deliver self 2, to be delivered 12, to be escaped 1, to be preserved 1, to be taken out 1; *Piel*, to deliver 1, to spoil 2, to strip off 1; *Hiphil*, to defend 1, to deliver 168, to part 1, to recover 6, to rescue 2, to rid 3, to save 1, to take 3, to take away 1,—to escape 1; *Inf. intens.* at all (deliver) 2, without fail (recover) 1, surely (deliver) 2; *Hophal*, plucked 2; *Hithpael*, to strip selves 1.

נָצַל Ch. *Aphel*, to deliver 2, to rescue 1.

נֶצֶן flower 1.

נִצְצָן *Kal*, to sparkle 1.

נָצַר *Kal*, besieged 2, hidden thing 1, to keep 38, monument 1, to observe 1, to preserve 13, preserver 1, subtil 1, watcher 1, watchman 3.

נֶצֶר branch 1.

נָקָא Ch. pure 1.

נָקַב *Kal*, to appoint 1, to blaspheme 3, to bore 1, to curse

6, with holes 1, to name 2, to pierce 3, to strike through 1; *Niphal*, to be expressed 6.

נֶקֶב pipe 1.

נִקְבָה female 18, maid-child 1, woman 3.

נֶקֶד speckled 9.

נֶקֶד herdman 1, sheepmaster 1.

נִקְדוֹת studs 1.

נִקְרִים cracknels 1, mouldy 2.

נִקְהָ *Kal*, altogether (unpunished) 1; *Niphal*, to be blameless 1, to be clear 2, to be cut off 1, to be desolate 1, to be free 2, to be guiltless 2, to be innocent 4, to be quit 1, to be unpunished 10; *Inf. intens.* utterly (unpunished) 1; *Piel*, to acquit 3, to cleanse 3, to clear 2, to hold guiltless 3, to hold innocent 1, to leave unpunished 4; *Inf. intens.* at all (acquit) 1, by no means (clear) 2, altogether (unpunished) 1, wholly (unpunished) 1.

נִקָּם *Kal*, to be weary 1.

נִקִּי blameless 2, clean 1, clear 1, exempted 1, free 1, guiltless 4, innocent 30, quit 2.

נִקְיָא innocent 2.

נִקְיֹן cleanness 1, innocency 4.

נִקְיָן hole 3.

נָקַם *Kal*, to avenge 5, to avenge selves 1, to revenge 2, to take vengeance 2, to take vengeance 2; *Inf. intens.* surely (punished) 1; *Niphal*, to avenge self 3, to be avenged 4, to be punished 1, to revenge 1, to revenge self 1, to take vengeance 1, to take vengeance 1; *Piel*, to avenge 1, to take vengeance 1; *Hophal*, to be avenged 1, to be punished 1, vengeance to be taken 1; *Hithpael*, to be avenged 3, avenger 2.

נָקַם quarrel 1, vengeance 15, —avenged 1.

נִקְמָה revenge 2, revenging 1, vengeance 19, —avenge 5.

נֶקַע *Kal*, to be alienated 3.

נִקְחָ *Kal*, to kill 1; *Piel*, to cut down 1, to destroy 1; *Hiphil*, to compass 6, to compass about 3, to go round 1, to go round about 1, to be gone round about 1, going about 1, to be gone about 1, to inclose 1, to round 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

נָקַף shaking 2.

נִקְפָּה rent 1.

נָקַר *Kal*, to pick out 1, to thrust out 1; *Piel*, to be pierced 1, to put out 2; *Pual*, to be digged 1.

נִקְרָה cleft 1, cliff 1.

נָקַשׁ *Kal*, to be snared 1; *Niphal*, to be snared 1; *Piel*, to catch 1, to lay snares 1; *Hithpael*, to lay a snare 1.

נָקַשׁ Ch. *P'al*, to smite 1.

נֵר candle 9, lamp 32, light 1.

נָר plowing 1.

נִרְנָן tale-bearer 3, whisperer 1.

נִרְדָּה spikenard 3.

נָשָׂא *Kal*, to accept 12, to arise 1, armour-bearer 18, to bear 156, to be able to bear 2, can bear 1, to bear up 2, to be borne 1, to bring 21, to bring forth 3, to burn 1, to be burned 1, to carry 25, to carry away 7, to cast 1, to contain 1, to ease 1, (ב) to exact 1, to exalt 1, to fetch 2, to forgive 16, to hold up 1, to lade 3, laden with 1, to be laid 3, to lay 1, to lift up 137, to marry 1, to obtain 4, to offer 1, to be partial 1, to pardon 4, to raise 1, to raise up 1, to receive 3, to regard 5, to respect 3, to set—to set up 10, to spare 3, to stir up 3, to suffer 5, to take—to take away—to take up 116, to wear 3, to yield 1, continued 2, to go on 1, honourable 3, honourable man 1, to swear 4; *Inf. intens.* needs (be borne) 1, utterly (take away) 1; *Niphal*, to be borne 3, to be carried 3, to be exalted 3, to be extolled 1, high 2, to lift up self 3, to be lifted up 14, lofty 1, to be magnified 1, to take away 1; *Piel*, to advance 2, to carry 1, to exalt 1, to furnish 1, to further 1, to give 1, to help 2, to lift up 1, to take away 1, to desire 1, to have a desire 1; *Hiphil*, to suffer to bear 1, to bring 1; *Hithpael*, to exalt self 3, to be exalted 2, to lift up self 4.

נָשָׂא Ch. *P'al*, to carry away 1, to take 1; *Ithpael*, to make insurrection 1.

נִשְׂמָת gift 1.

נָשַׁן *Hiphil*, ability 1, to be able 3, to attain 1, to attain unto 1, to get 1, to be able to get 3, can get 2, to take hold 1, to take hold of 2, to take hold on 1, to take hold upon 1, to lay at 1, to obtain 2, to overtake 23,

to put 1, to reach 2, to remove 1, to wax rich 1, to take 1; *Inf. intens.* surely (overtake) 1.

נִשְׂוָה carriage 1.

נִשְׂוָה captain 12, chief 9, cloud 1, governor 1, prince 95, ruler 6, vapour 3.

נִשְׂקָה *Niphal*, to be kindled 1; *Hiphil*, to burn 1, to kindle 1.

נִשְׂאָה *Kal, Inf. intens.* utterly (forget) 1; *Niphal*, to be deceived 1; *Hiphil*, to beguile 1, to deceive 10, to seize 1; *Inf. intens.* greatly (deceive) 1.

נִשְׂאָה *Kal*, to exact 1, giver of usury 1, to be in debt 1; *Hiphil*, to exact 1.

נִשְׂבָּה *Kal*, to blow 1; *Hiphil*, to cause to blow 1, to drive away 1.

נִשְׂחָה *Kal*, to forget 2; *Niphal*, to be forgotten 1; *Piel*, to make forget 1; *Hiphil*, to deprive 1, to exact 1.

נִשְׂחָה *Kal*, creditor 2, to exact 3, extortioner 1, to lend 1, usurer 1, to lend on usury 2, taker of usury 1; *Hiphil*, to lend 2.

נִשְׂחָה which shrank 2.

נִשְׂיָה debt 1.

נִשְׂיָה forgetfulness 1.

נִשְׂיָה wives—women *freq.*—married 3, marry 2, woman *freq.*

נִשְׂיָה Ch. wives 1.

נִשְׂיָה kiss 2.

נִשְׂיָה *Kal*, to bite 10, to be lent upon usury 1; *Piel*, to bite 2; *Hiphil*, to lend upon usury 3.

נִשְׂיָה usury 12.

נִשְׂיָה chamber 3.

נִשְׂלָה *Kal*, to cast 1, to cast out 1, to loose 1, to put off 1, to put out 1, to slip 1; *Piel*, to drive 1.

נִשְׂלָה *Kal*, to destroy 1.

נִשְׂוָה blast 3, breath 12, to breathe 2, that breathed 2, that breatheth 1, inspiration 1, soul 1, spirit 2.

נִשְׂוָה Ch. breath 1.

נִשְׂוָה *Kal*, to blow 2.

נִשְׂוָה dark 1, dawning of the day 1, dawning of the morning 1, night 3, twilight 6.

נִשְׂוָה *Kal*, armed 2, armed men 1, to kiss 25, to be ruled 1; *Piel*, to kiss 5; *Hiphil*, touched 1.

נִשְׂוָה & נִשְׂוָה armed men 1, armour 3, armoury 1, battle 1, harness 1, weapon 3.

נִשְׂוָה eagle 26.

נִשְׂוָה Ch. eagle 2.

נִשְׂוָה *Kal*, to fail 2; *Niphal*, to fail 1.

נִשְׂוָה letter 2.

נִשְׂוָה Ch. letter 3.

נִתְנִימִים (ב) Nethinims 1.

נִתַּח *Piel*, to cut 4, to cut in pieces 4, to divide 1, to hew in pieces 1.

נִתַּח parts 1, pieces 12.

נִתִּיב path 3, way 2.

נִתִּיבָה path 19, pathway 1, travellers 1.

נִתְנִימִים Nethinims 17.

נִתְנִימִין Ch. Nethinims 1.

נִתָּה *Kal*, to be poured 2, to be poured forth 2, to be poured out 3; *Niphal*, to drop 1, to be melted 1, to be molten 1, to be poured 1, to be poured forth 1, to be poured out 3; *Hiphil*, to gather 1, to gather together 1, to melt 2, to pour out 1; *Hophal*, to be melted 1.

נָתַן *Kal*, to add 2, to apply 2, to appoint 11, to ascribe 4, to assign 2, to bestow 3, to be bestowed 1, to bring 13, to bring forth 2, to bring hither 1, to cast 4, to cause 11, to charge 3, to come 1, to commit 5, to consider 1, to count 1, to deliver 156, to deliver up 3, to direct 1, to distribute 1, to fasten 5, to frame 1, to give 1040, to give forth 1, to give over 1, to give unto 1, to give up 6, wholly given 2, gift 1, to grant 15, to be granted 2, to hang 1, to hang up 2, to be healed 1, to lay 30, to lay unto charge 1, to lay up 3, to leave 2, to give leave 1, to lend 1, to let 5, to let out 1, to lift up 2, to be made 1, to make 106, to make of 2, to occupy 3, to offer 2, to ordain 2, having the oversight 1, to pay 4, to perform 1, to place 4, to plant 2, to pour 1, to present 1, to print 1, to pull away 1, to put 191, to put forth 1, to recompense 11, to render 1, to requite 1, to restore 1, to send—to send forth—to send out 13, to set—to set forth 101, to shew 7, to

shoot forth—to shoot up 3, to strike 1, to submit 1, to suffer 18, to thrust 1, to tie 1, to trade 4, to turn 2, to utter 11, to yield 15, to aloud 1, to avenge 4, to cry 1, to cry out 1, to be given 1, to lie 4, make (set) 1, O that 16, to pull 1, to be put 1, to sing 1, to slander 1, take heed 2, to weep 1, to withdraw 1, would God—would to God 6, to yell 1; *Inf. intens.* doubtless (deliver) 1, without fail (deliver) 1, indeed (deliver) 1, surely (give) 2, willingly (give) 1; *Niphal*, to be cast 1, to be caused 1, to be committed 1, to be delivered 18, to be done 1, to be given 45, to be given up 1, to be granted 4, to be laid 1, to be made 1, to be put 1, to be set 1, to be uttered 1; *Inf. intens.* surely (be delivered) 1, surely (be given) 1; *Hophal*, to be delivered 1, to be given 4, to be gotten 1, to be put 1, to be taken up 1.

נָתַן Ch. *P'al*, to bestow 2, to give 4, to pay 1.

נָתַם *Kal*, to mar 1.

נָתַע *Niphal*, to be broken 1.

נָתַן *Kal*, to beat down 3, to break down 15, to break out 1, to cast down 2, to destroy 5, to pull down 2, to throw down 1, to be thrown down 2; *Niphal*, to be broken down 1, to be thrown down 1; *Piel*, to break down 5, to overthrow 1, to throw down 1; *Pual*, to be cast down 1; *Hophal*, to be broken down 1.

נָתַק *Kal*, broken 1, to draw 1, to pluck 1; *Niphal*, to be broken 5, to be broken off 1, to be drawn away 1, to be lifted up 1, to be plucked away 1, to be rooted out 1; *Piel*, to break 3, to break in sunder 1, break asunder 1, to burst 4, to pluck off 1, to pull 1; *Hiphil*, to draw 1, to pull out 1; *Hophal*, to be drawn away 1.

נָתַק dry scall 1, scall 13.

נָתַר *Kal*, to be moved 1; *Piel*, to leap 1; *Hiphil*, to drive asunder 1, to loose 2, to let loose 1, to undo 1, to make 1.

נָתַר Ch. *Aphel*, to shake off 1.

נָתַר nitre 2.

נָתַשׁ *Kal*, to destroy 1, to pluck 1, to pluck out 2, to pluck up 7, to root out 2, to root up 1, to pluck up by the roots 1; *Inf. intens.* utterly (pluck up) 1; *Niphal*, to be forsaken 1, to be plucked up 2, to be pulled up 1; *Hophal*, to be plucked up 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

מִאָה measure 9.
 מִאָו battle 1.
 מִאָו Kal, warrior 1.
 מִאָה measure 1.
 מִאָה Kal, drunkard 3, to fill
 selves 1, (כ') Sabeans 1,
winebibber 1.
 מִאָה Sabeans 1.
 מִאָה drink 1, drunken 1, wine 1.
 מִאָה Kal, to be about on every
 side 2, to beset 1, to beset
 about 1, to besiege 1, to cast
 about 1, to compass 27, to com-
 pass in 1, to compass about 10,
 to fetch a compass 1, to go about
 8, to occasion 1, to come round
 about 1, to compass round about
 1, to stand round about 1, to sit
 down 1, to turn 5, to turn about
 2, to turn aside 1, to walk about
 1, —to apply 1, in circuit 1, to
 whirl about 1; *Niphal*, to avoid
 1, to be carried about 1, to com-
 pass 3, to compass about 1, to
 fetch a compass 2, to compass
 round 1, to be driven 2, to en-
 viron 1, to be gone about 1, to
 remove 1, to return 2, to beset
 round about 1, to turn 11, to
 turn about 2, to turn aside 1,
 to turn self about 1, to be turned
 4, —on every side 1, winding
 about 1; *Piel*, to fetch about 1;
Poel, to compass 2, to compass
 about 4, to go about 2, to go
 round about 1, to lead about 1,
 to close round about 1; *Hiphil*,
 to make about 1, to bring about
 2, to bring again 1, to carry 1,
 to carry about 1, to change 1,
 to cause to (come) about 1, to
 compass 1, to fetch a compass 1,
 to lead about 1, to remove 1, to
 turn 13, to turn away 4, to turn
 back 1; *Hophal*, being changed
 1, inclosed 2, to be set 1, to be
 turned about 1, turning 1.
 מִאָה cause 1.
 מִאָה about—all about 23, cir-
 cuit 1, compass 2, *Magor-*
missabib 1, places about 3, round
 about *freq.*, on every side 26,
 —round about 27.
 מִאָה Kal, folden together 1; *Pual*,
 to be wrapped 1.
 מִאָה thick 1, thicket 3.
 מִאָה thicket 1.
 מִאָה Ch. sackbut 1.
 מִאָה Kal, to bear 3, to carry 4;
Pual, strong to labour 1;
Hühpaal, to be a burden 1.
 מִאָה Ch. *Poal*, strongly laid 1.

מִאָה burden 1, to bear burdens
 1, bearer of burdens 3.
 מִאָה burden 2, charge 1.
 מִאָה burden 3.
 מִאָה burden 6.
 מִאָה Sibboleth 1.
 מִאָה Ch. *P'al*, to think 1.
 מִאָה Kal, to fall down 4.
 מִאָה Ch. *P'al*, to worship 12.
 מִאָה caul 1, gold 1.
 מִאָה jewel 1, peculiar 2, pecu-
 liar treasure 3, proper
 good 1, special 1.
 מִאָה princes 1, rulers 16.
 מִאָה Ch. governors 5.
 מִאָה Kal, to close up 1, to be
 inclosed 1, to repair 1, to
 shut 23, to shut to 1, to shut up
 6, shut up together 1, to stop 1,
 —pure 8, straitly 1; *Niphal*,
 to be shut 4, to be shut in 1, to
 be shut out 2, to shut self 1;
Piel, to deliver 4; *Pual*, to be
 shut 1, to be shut up 4; *Hiphil*,
 to deliver 5, to deliver up 7, to
 give over 2, to give up 2, to
 shut up 13, to be shut up 1.
 מִאָה Ch. *P'al*, to shut 1.
 מִאָה very rainy 1.
 מִאָה stocks 2.
 מִאָה fine linen 2, sheet 2.
 מִאָה order 1.
 מִאָה round 1.
 מִאָה —prison 8.
 מִאָה Kal, backslider 1, to go
 back 1, to be gone back 1;
Niphal, to be driven 1, to turn
 back 1, to be turned back 2, to be
 turned 4, to be turned away 3.
 מִאָה Kal, set about 1.
 מִאָה dross 1.
 מִאָה ward 1.
 מִאָה assembly 5, counsel 5, in-
 ward 1, secret 9, secret
 counsel 1.
 מִאָה torn 1.
 מִאָה Kal, to anoint 6, to anoint
 self 2; *Inf. intens.* at all
 (anoint) 1; *Hiphil*, to anoint
 (self) 1.
 מִאָה Ch. dulcimer 3.
 מִאָה crane 1, crane 1, horse
freq.

מִאָה company of horses 1.
 מִאָה conclusion 1, end 3, hinder
 part 1.
 מִאָה Ch. end 5.
 מִאָה Kal, to be consumed 2, to
 have an end 1, to perish 1,
 to be utterly (consumed) 1; *Hi-*
phil, to consume 4.
 מִאָה Ch. *P'al*, to be fulfilled 1;
Aphel, to consume 1.
 מִאָה flags 3, weeds 1, —Red
 sea 25.
 מִאָה storm 3, tempest 1, whirl-
 wind 2.
 מִאָה Kal, to decline 2, to be de-
 parted 4, to depart 72, to
 depart away 1, to depart from 1,
 to eschew 3, get (*you*) 1, to go 3,
 to go aside 2, to go away 1, to
 be gone aside 1, to be gone
 away 1, grievous 1, to be past 1,
 to rebel 1, to be removed 5, to
 and fro removing 1, to be re-
 voked 1, to be taken 1, to be
 taken away 7, to turn—turn
 away—turn aside *most freq.*,
 turn back—turn in 48, to be
 without 1, —to be sour 1; *Po-*
lel, to turn aside 2; *Hiphil*, to
 behead 1, to bring 1, to call
 back 1, to lay away 1, to lay
 by 1, to leave undone 1, to pluck
 away 1, to put 2, to put away
 19, to put down 1, to put off 1,
 to remove 31, to take 8, to take
 away 58, to take off 6, to turn
 away 2, to withdraw 1; *Hophal*,
 to be taken away 4, to be taken
 from 1.
 מִאָה degenerate 1.
 מִאָה *Hiphil*, to entice 1, to move
 5, to persuade 5, to provoke
 1, to remove 1, to set on 2, to
 stir up 2, to take away 1.
 מִאָה clothes 1.
 מִאָה Kal, to draw 2, to draw
 out 2, to tear 1.
 מִאָה cast clouts 2.
 מִאָה *Piel*, to scrape 1.
 מִאָה off-scouring 1.
 מִאָה (which) springeth of the
 same 1.
 מִאָה Kal, sweeping 1; *Niphal*,
 to be swept away 1.
 מִאָה Kal, to go about 1, mer-
 chant 14, merchantman 1,
 to occupy with 1, to trade 2, to
 traffic 1; *Pilpel*, to pant 1.
 מִאָה mart 1, merchandize 2.
 מִאָה merchandize 4.

מִאָה merchandize 1.
 מִאָה buckler 1.
 מִאָה black marble 1.
 מִאָה that turn aside 1.
 מִאָה dross 8.
 מִאָה Sivan 1.
 מִאָה crane 1.
 מִאָה (כ') dulcimer 1.
 מִאָה caldron 5, pan 1, pot 22,
washpot 1.
 מִאָה *fish*-hook 1, thorn 4.
 מִאָה multitude 1.
 מִאָה covert 1, den 1, pavilion 1,
 tabernacle 1.
 מִאָה booth 11, cottage 1, covert
 1, pavilion 5, Succoth 1,
 tabernacle 12, tent 1.
 מִאָה tabernacle 1.
 מִאָה Kal, to cover 12, defence
 1; *Hiphil*, to cover 4, to
 defend 1, to hedge in 1, to shut
 up 1; *Pilpel*, to join together 1,
 to set 1.
 מִאָה *Niphal*, to do foolishly 4;
Piel, to make foolish 1,
 to turn into foolishness 1; *Hiphil*,
 to play the fool 1, to do fool-
 ishly 1;
 מִאָה fool 4, foolish 2, sottish 1.
 מִאָה folly 1.
 מִאָה folly 4, foolishness 2.
 מִאָה Kal, to be advantage 1, to
 cherish 2, to profit 1, to be
 profitable 2, treasurer 1, to be
 unprofitable 1; *Hiphil*, to ac-
 quaint self 1, to be acquainted
 1, ever 1, to be wont 1.
 מִאָה *Niphal*, to be endangered 1;
Pual, impoverished 1.
 מִאָה *Niphal*, to be stopped 2;
Piel, to give over 1.
 מִאָה Kal, to hire 1.
 מִאָה *Hiphil*, to take heed 1.
 מִאָה basket 15.
 מִאָה *Pual*, comparable 1.
 מִאָה *Piel*, to harden self 1.
 מִאָה Kal, to tread down 1; *Piel*,
 to tread under foot 1; *Pual*,
 to be valued 2.
 מִאָה Selah 76.
 מִאָה brier 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

סְלוֹנִים thorns 1.
סָלַח *Kal*, to forgive 19, to pardon 13, to spare 1; *Niphal*, to be forgiven 13.
סָלַח ready to forgive 1.
סְלִיחָה forgiveness 2, pardon 1.
סָלַל *Kal*, to cast up 6, to extol 1, made plain 1, to raise up 2; *Pilpel*, to exalt 1; *Hithpoel*, to exalt self 1.
סָלְלָה bank 3, mount 8.
סָלַם ladder 1.
סָלְלוֹת baskets 1.
סָלַע rock 56, ragged rock 1, Sela 1, Sela-*hammahlekoth* 1, Selah 1, stone 1, stony 1, stronghold 1.
סָלַעַם bald locust 1.
סָלַף *Piel*, to overthrow 4, to pervert 3.
סָלַף perverseness 2.
סָלַק Ch. *Pal*, to come up 3; *Pil*, to come 1, to come up 1.
סָלַת fine flour 35, flour 15, fine meal 1.
סָמְדָר tender grape 3.
סָמִים sweet 14, sweet spices 2.
סָמְנָה *Kal*, established 1, to lay 18, to lean 1, to lie hard 1, to put 5, to set self 1, to stand fast 1, stayed 1, to sustain 3, to uphold 9; *Niphal*, to be borne up 1, to be holden up 1, to lean 2, to rest selves 1, to stay self 1; *Piel*, to stay 1.
סָמַל & סָמָל figure 1, idol 2, image 2.
סָמַן *Niphal*, appointed 1.
סָמַר *Kal*, to tremble 1; *Piel*, to stand up 1.
סָמַר rough 1.
סָנָה bush 6.
סָנוּרִים blindness 3.
סָנִסְנִים boughs 1.
סָנְפִיר fins 5.
סָם worm 1.
סָעַד *Kal*, to comfort 3, to establish 1, to hold up 3, to refresh self 1, to strengthen 3, to be upholden 1.
סָעַר Ch. *Aphel*, helping 1.
סָעָה *Kal*,—storm 1.

סָעִיף branch 1, outmost branch 1, cliff 1, top 3.
סָעַף *Piel*, to lop 1.
סָעַפָה bough 2.
סָעַפִּים thoughts 1.
סָעַפִּים opinions 1.
סָעַר *Kal*, tossed with tempest 1, to be tempestuous 2, to come out as a whirlwind 1; *Niphal*, to be sore troubled 1; *Piel*, to scatter with a whirlwind 1; *Pual*, to drive with the whirlwind 1.
סָעַר tempest 5, whirlwind 3.
סָעַרָה storm 1, stormy 4, tempest 1, whirlwind 1, whirlwind 9.
סָף bason 4, bowl 2, cup 1, door 13, door-post 1, gate 2, post 2, threshold 8.
סָפַד *Kal*, to lament 11, to mourn 15, mourner 1, to wail 1; *Niphal*, to be lamented 2.
סָפַה *Kal*, to consume 1, to be consumed 1, to destroy 3; *Niphal*, to be consumed 4, to be destroyed 2, to perish 2; *Hiphil*, to heap 1.
סָפַה *Kal*, to add 3, to augment 1, to put 1; *Niphal*, to be joined 1.
סָפַה *Kal*, to put 1; *Niphal*, to cleave 1; *Piel*, to put 1; *Pual*, to be gathered together 1; *Hithpael*, abiding 1.
סָפַחַת scab 2.
סָפִיחַ such things as grow of themselves 1, things which grow 1, which groweth of its own accord 1, which groweth of itself 2.
סָפִינָה ship 1.
סָפִיר sapphire 11.
סָפֵל bowl 1, dish 1.
סָפַן *Kal*, cieled 2, to cover 3, seated 1.
סָפַן cieiling 1.
סָפַף *Hithpoel*, to be door-keeper 1.
סָפַק *Kal*, to clap 2, to smite 3, to strike 1, to wallow 1.
סָפַק sufficiency 1.
סָפַר *Kal*, to count 5, to number 16, to reckon 1, scribe 50, to tell 3, to tell out 1, writer 4, —penknife 1; *Niphal*, to be

counted 1, to be numbered 5, to be told 2; *Piel*, to commune 1, to declare 22, to be declared 1, to number 1, to be numbered 1, to shew forth 6, to speak 2, to talk 1, to tell 31, to tell of 1; *Pual*, to be accounted 1, to be declared 1, to be told 3.
סָפַר Ch. scribe 6.
סָפַר bill 4, book 137, evidence 8, learning 2, letter 28, register 1, scroll 1,—learned 3.
סָפַר Ch. book 4, roll 1.
סָפַר numbering 1.
סָפַרְהָ number 1.
סָפַרְהָ book 1.
סָקַל *Kal*, to stone 10; *Inf. intens.* surely (be stoned) 2; *Niphal*, to be stoned 4; *Piel*, to cast stones 1, to gather out stones 1, to gather out stones 1, to throw stones 1; *Pual*, to be stoned 2.
סָר heavy 1, sad 1.
סָרְבִים briars 1.
סָרְבָלָן Ch. coats 2.
סָרָה rebellion 2, revolt 2, revolted 1, to turn away 1, wrong 1,—continual 1.
סָרַח *Kal*, exceeding in 1, to hang 2, spreading 1, to stretch selves 2; *Niphal*, to be vanished 1.
סָרַח remnant 1.
סָרִין brigandine 2.
סָרִים chamberlain 13, eunuch 17, officer 12.
סָרִינָן Ch. presidents 5.
סָרָן lord 21, plates 1.
סָרַעַפָה bough 1.
סָרַף *Piel*, to burn 1.
סָרַף brier 1.
סָרַר *Kal*, backsliding 1, rebellious 6, revolter 2, revolting 1, to slide back 1, stubborn 4, withdrew 1,—pull away 1.
סָתוּ or **סָתוּ** winter 1.
סָתַם *Kal*, closed up 1, hidden 1, secret 1, to shut up 2, to stop 5; *Niphal*, to be stopped 1; *Piel*, to stop 2.
סָתַר *Kal*, (כִּי) to hide self 1; *Niphal*, to be absent 1, to be hid 10, to hide self 15, to be kept close 2, secret 2; *Piel*, to hide 1; *Pual*, secret 1; *Hiphil*,

to conceal 1, to hide 42, to keep secret 1; *Inf. intens.* surely (hide) 1; *Hithpael*, to be hid 1, to hide self 4.
סָתַר Ch. *P'al*, to destroy 1; *Pael*, secret things 1.
סָתַר backbiting 1, covering 1, covert 5, hiding-place 3, privily 1, secret 8, secret place 6, secretly 9,—disguiseth 1.
סָתַרָה protection 1.
עָב thick beam 1, thick 1.
עָב clay 1, cloud 22, thick cloud 7, thicket 1,—thick 1.
עָב thick plank 1.
עָבַר *Kal*, to be bondman 1, bondservice 1, to bring to pass 1, to compel 1, to do 14, to dress 2, to ear 1, to execute 1, to keep 1, to labour 2, labouring man 1, servant 3, to be servants 1, to become servants 1, to serve 214, to make to serve 1, to serve self 1, to do service 3, to use service 1, to till 6, tiller 2, (כִּי) to transgress 1, to work 1, to do work 2, that work in 1, worshipper 5,—husbandman 1; *Niphal*, to be eared 1, to be served 1, to be tilled 2; *Pual*, to be made to serve 1, to be wrought 1; *Hiphil*, to keep in bondage 1, to cause to serve 3, to make to serve 3, to set a work 1; *Hophal*, to serve 4.
עָבַר Ch. *P'al*, to do 10, keep 1, to make 5, to move 1, to work 2; *Hithpael*, to be done 3, executed 1, to go on 1, to be made 2,—to be cut 2.
עָבַר bondman 20, bondservant 1, man-servant freq., servant very freq., (אֲבָרָה) sides 1,—bondage 10.
עָבַר Ch. servant 7.
עָבַר work 1.
עָבְרָה household 1, store of servants 1.
עָבְרָת bondage 3.
עָבְהָ *Kal*, to be grown thick 1, to be thicker 2.
עָבְוָה act 2, bondage 8, effect 1, labour 1, ministering 1, ministry 1, office 1, to serve 1, service freq., all manner of service 1, any manner of service 1, every kind of service 1, servile 11, servitude 2, tillage 2, use 1, work 10,—bondservant 1, wrought 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

עֹבֹט pledge 4.

עֹבוֹר old corn 2.

עָבַט *Kal*, to borrow 1, to fetch (a pledge) 1; *Piel*, to break (ranks) 1; *Hiphil*, to lend 2; *Inf. intens.* surely (lend) 1.

עֲבָטִים thick clay 1.

עָבִי thick 1.

עָבִי thick 1, thickness 3.

עֲבִירָה Ch. affairs 2, service 1, work 3.

עָבַר *Kal*, to alienate 1, to be altered 1, to be charged 1, to come by 1, to come 7, to be come 1, to come over 5, to be come over 5, coming on 1, current 1, to be delivered 1, to enter 1, to escape 1, to fail 2, to get over 1, to go 24, to go away 1, to go beyond 2, to go by 3, to go forth 2, to go his way 1, to go in 1, to go on 6, to go over 51, to go through 9, to be gone 3, to be gone over 9, to have more 1, to overcome 1, to overpass 1, to be overpast 2, to overrun 2, to pass 83, to be passed 2, to pass along 8, to pass away 10, to pass away from 1, to pass beyond 1, to pass by 35, to pass on 10, to pass out 1, to pass over 81, to be passed over 6, to pass through 21, passage 1, passenger 5, passing 6, to be past 9, to perish 2, sweet smelling 1, to transgress 18, transgressor 1, wayfaring man 1; *Inf. intens.* speedily (pass over) 1; *Niphal*, to be passed over 1; *Piel*, to gender 1, to make partition 1; *Hiphil*, to alienate 1, beyond 1, to bring 3, to bring over 4, to bring through 1, to carry over 3, to conduct 1, to conduct over 1, to convey over 1, to do away 1, to make go 2, to have away 1, to lay 1, to pass 2, to make to pass by 1, to cause to pass 12, to make to pass 11, to be past through 1, to cause to pass through 4, to make to pass through 1, to put away 4, to remove 1, to send over 2, to set apart 1, to cause to sound 1, to make sound 1, to take 2, to take away 3, to make to transgress 1, to translate 1, to turn away 2, to proclaim 1, to cause to be proclaimed 1, to make proclamation 4, raiser of taxes 1, to shave 1; *Inf. intens.* at all (bring over) 1; *Hithpael*, to meddle 1, to provoke to anger 1, to rage 1, to be wrath 5.

עָבַר passage 2, quarter 1, side—other side—this side 61, straight 3.

עָבַר Ch. this side 7.

עֲבָרָה ferry-boat 1, (כ') plains 2.

עֲבָרָה anger 1, rage 2, wrath 31.

עָבַשׁ *Kal*, to be rotten 1.

עָבַת *Piel*, to wrap up 1.

עָבַת thick 4.

עָבַת band 4, thick bough 3, thick branch 1, wreathen chains 2, cord 5, rope 3, wreathen 8.

עָנַב *Kal*, to dote 6, lover 1.

עֲנָבָה inordinate love 1.

עֲנָבִים much love 1, very lovely 1.

עָנָה & עָנָה cake 6, cake upon the hearth 1.

עָנַר swallow 2.

עֲנִיל ear-rings 2.

עָנָל round 6.

עָנָל bullock 2, calf 33.

עָנָלָה calf 1, (young) cow 1, heifer 10, —heifer 2.

עָנָלָה cart 15, chariot 1, wagon 9.

עָנַם *Kal*, to grieve 1.

עָנַן *Niphal*, to stay 1.

עָד eternity 1, ever 42, everlasting 2, evermore 1, old 1, perpetually 1, —world without end 1.

עָד prey 3.

עָד *Galeed* 2, witness 69.

עָדָה *Kal*, to adorn 1, to be adorned 1, to deck 2, to deck self 3, to be decked 1, to pass by 1; *Hiphil*, to take away 1.

עָדָה & עָדָה Ch. *P'al*, to alter 2, to be departed 1, to pass 1, to pass away 1; *Aphel*, to have... taken away 3, to remove 1, to take 1.

עָדָה assembly 9, company 13, congregation 124, multitude 1, people 1, swarm 1.

עָדָה testimony 22, witness 4.

עָדָת *Shoshannim*-eduth 1, *Shushan*-eduth 1, testimony 55, witness 4.

עָדָי mouth 2, ornament 11, —excellent 1.

עָדָים filthy 1.

עָדָן given to pleasures 1.

עָדָן *Hithpael*, to delight selves 1.

עָדָן delicacies 1, delight 1, pleasure 1.

עָדָה pleasure 1.

עָדָן Ch. time 13.

עָדָף *Kal*, to be more 1, odd number 1, that were over and above 2, overplus 1, to remain 4; *Hiphil*, to have over 1.

עָדָר *Niphal*, to fail 4, to lack 1, to be lacking 1; *Piel*, to lack 1.

עָדָר *Kal*, to keep rank 2; *Niphal*, to be digged 2.

עָדָר drove 4, flock 32, herd 2.

עָדָשִׁים lentiles 4.

עָבַד *Hiphil*, to cover with a cloud 1.

עָיַן *Kal*, to bake 1.

עָיִן & עָיִן organ 4.

עָיַד *Kal*, to take to witness 1; *Piel*, to rob 1; *Hiphil*, to admonish 1, to charge 2, to protest 5, to call to record 2, to take to record 1, to take witness 3, to testify 14, to give warning 1, to witness 1, to witness against 1, to bear witness against 1, to give witness to 1, to be witness 1, to take to witness for 1; *Inf. intens.* earnestly (protest) 1, solemnly (protest) 2; *Hophal*, to be testified 1; *Piel*, to lift up 1, to relieve 1; *Hithpael*, to stand upright 1.

עָיַד *Kal*, to commit iniquity 1, to do wrong 1; *Niphal*, to be bowed down 1, perverse 1, to be of a perverse 1, to be troubled 1; *Piel*, to make crooked 1, —to turn 1; *Hiphil*, to do amiss 1, to commit iniquity 3, to do perversely 2, to pervert 2, to do wickedly 1.

עָיַד *Kal*, to commit iniquity 1, to do wrong 1; *Niphal*, to be bowed down 1, perverse 1, to be of a perverse 1, to be troubled 1; *Piel*, to make crooked 1, —to turn 1; *Hiphil*, to do amiss 1, to commit iniquity 3, to do perversely 2, to pervert 2, to do wickedly 1.

עָיַד Ch. fowl 2.

עָיַד *Kal*, to take advice 1, to take counsel together 1.

עָיַד *Hiphil*, to be pressed 2.

עָיַד *Piel*, to blind 2, to put out 3.

עָיַד hide 2, leather 1, skin freq.

עָיַד *Kal*, to arise 1, to awake 16, to awake up 1, to stir up 1, to wake 1, —master 1; *Niphal*, to be raised 2, to be raised up 3, to be awakened 2; *Polel*, to awake 3, to lift up 3, to raise up 4, to stir up 4; *Hiphil*, to awake 3, to raise 3, to raise up 6, to stir up 15, to stir up self 1, to wake 2, to wake up 1, to waken 2; *Hithpael*, to awake 2, to lift up self 1, to stir up self 2.

עָיַד *Niphal*, to be made naked 1.

עָיַד Ch. chaff 1.

עָיַד *Kal*, to deal unjustly 1, unrighteous 1.

עָיַד unjust 1, unrighteous 1, wicked 3.

עָיַד *Kal*, to deal unjustly 1, unrighteous 1.

עָיַד unjust 1, unrighteous 1, wicked 3.

עָוָל & עָוָל iniquity 16, unjust 1, unjustly 1, unrighteously 1, unrighteousness 2.

עָוָה iniquity 18, perverseness 1, unrighteousness 1, wickedly 1, wickedness 6, —unjust 1, wicked 1.

עָוָה iniquity 2, (כ') unrighteousness 1, wickedness 1.

עָוָלָל & עָוָלָל babe 2, child 14, infant 3, little one 1, young child 2.

עָוָלָם always 2, always 3, ancient 5, ancient time 1, any more 2, continuance 1, (כ') Elam 1, eternal 1, ever 270, ever of old 1, everlasting 1, everlasting 63, evermore 14, lasting 1, long 2, long time 1, old 13, of old 9, of old time 2, perpetual 20, at any time 1, old time 1, world 2, beginning of the world 1, —never 15, world without end 1.

עָוָן fault 2, iniquity freq., mischief 1, punishment 6, punishment of iniquity 4, sin 1.

עָוָה furrow 1, duty of marriage 1.

עָוָיִם —perverse 1.

עָוָה *Kal*, to be faint 2, to wax faint 1, to fly away 1, to fly 14, to fly away 3, to shine forth 1, weary 1, —(כ') to set 1; *Polel*, to brandish 1, to fly 4; *Hiphil*, (כ') to fly away 1, —to set 1; *Hithpael*, to fly away 1.

עָוָה that flieth 1, bird 9, flying 2, fowl 59.

עָוָה Ch. fowl 2.

עָוָה lead 9.

עָוָה *Kal*, to take advice 1, to take counsel together 1.

עָוָה *Hiphil*, to be pressed 2.

עָוָה *Piel*, to blind 2, to put out 3.

עָוָה hide 2, leather 1, skin freq.

עָוָה *Kal*, to arise 1, to awake 16, to awake up 1, to stir up 1, to wake 1, —master 1; *Niphal*, to be raised 2, to be raised up 3, to be awakened 2; *Polel*, to awake 3, to lift up 3, to raise up 4, to stir up 4; *Hiphil*, to awake 3, to raise 3, to raise up 6, to stir up 15, to stir up self 1, to wake 2, to wake up 1, to waken 2; *Hithpael*, to awake 2, to lift up self 1, to stir up self 2.

עָוָה *Niphal*, to be made naked 1.

עָוָה Ch. chaff 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

עִוֵּר blind 24, blind men 1, blind people 1.
 עִוְרוֹן blindness 2.
 עִוְרִים (כ') young asses 1.
 עִוְרָה blind 1.
 עִוֵּשׁ *Kal*, to assemble selves 1.
 עוֹת *Kal*, to speak in season 1.
 עוֹת *Piel*, to make crooked 1, falsifying 1, to overthrow 1, to deal perversely 1, to pervert 3, to subvert 1, to turn upside down 1; *Pual*, crooked 1; *Hithpael*, to bow selves 1.
 עוֹתָה wrong 1.
 עֵז fierce 4, mighty 3, power 1, roughly 1, strong 13, — greedy 1.
 עֵז goat 59, she-goat 5, kid 10, — kid 9.
 עֵז Ch. goat 1.
 עֵז boldness 1, loud 1, might 3, power 11, strength 60, strong 17.
 עֵזָאֵל scapegoat 4.
 עֹב *Kal*, to commit self 1, to leave destitute 1, to fail 1, to forsake 123, to fortify 2, to help 2, to leave 67, to leave off 4, to refuse 1; *Inf. intens.* surely (help) 1; *Niphal*, to be forsaken 6, to be left 3; *Pual*, to be left 2.
 עֹבָהּ fair 6, ware 1.
 עֹזְבָהּ forsaking 1.
 עֹזֵר power 1, strong 1.
 עֹזֵר might 1, strength 2.
 עֹזֵן *Kal*, to prevail 3, to strengthen 3, to strengthen selves 2, to be strengthened 1, to be strong 1; *Hiphil*, to harden 1, impudent 1.
 עֹזְנִיהַּ ospray 2.
 עֹק *Piel*, to fence 1.
 עֹקָא Ch. signet 2.
 עֹר *Kal*, to help 72, to succour 3; *Niphal*, to be helped 3; *Hiphil*, to help 1, (כ') to succour 1.
 עֹרֵר help 21.
 עֹרְהַּ & עֹרְתָּהּ help 26.
 עֹרְהַּ court 3, settle 6.
 עֵט pen 4.
 עֵטָא Ch. counsel 1.

עֵטָא *Kal*, to array self 1, to be clad 1, to cover 7, to cover selves 1, to be covered 1, to put a covering 1, to fill 1, to put on 1, to turn aside 1; *Inf. intens.* surely (cover) 1; *Hiphil*, to cover 1.
 עֵמִין breast 1.
 עֵמִישָׁה needing 1.
 עֵמִלָּה bat 3.
 עֵמָה *Kal*, to cover 1, to be covered over 1, to fail 1, that faint 1, feebler 1, to hide self 1, to be overwhelmed 2; *Niphal*, to swoon 1; *Hiphil*, to be feeble 1; *Hithpael*, to faint 2, to be overwhelmed 3, to swoon 1.
 עֵמָר *Kal*, to compass 2; *Piel*, to crown 4; *Hiphil*, crowning 1.
 עֵמָרָה crown 23.
 עֵי heap 4, Iim 1, Ije-abarim 2.
 עֵיט *Kal*, to fly 2, to rail 1.
 עֵיט bird 3, fowl 4, ravenous 1, ravenous bird 1.
 עֵילוֹם ever 1.
 עֵיִם mighty 1.
 עֵין affliction 1, outward appearance 1, before 1, colour 11, conceit 4, countenance 1, *Enhakkore* 1, eye very freq., *eyebrow* 1, eyed 2, eyesight 2, face 9, fountain 11, (כ') furrows 1, knowledge 1, look 6, open 1, openly 1, presence 8, resemblance 1, to seem 6, sight 217, well 9, — angry 1, to think best 1, to be content 1, to displease 12, to favour 1, humble 1, to look 1, to look well 2, to please 28, to regard 1, to think 9.
 עֵין Ch. eye 5.
 עֵין *Kal*, to eye 1.
 עֵיף *Kal*, to be wearied 1.
 עֵיף faint 6, thirsty 3, weary 8.
 עֵיפָה darkness 2.
 עֵיר ass colt 2, young ass 2, colt 2, foal 2.
 עֵיר *Kal*, to raise 1.
 עֵיר city very freq., (כ') court 1, town 7, — several city 3.
 עֵיר — to awake 1.
 עֵיר Ch. watcher 3.
 עֵירָם naked 9, nakedness 1.

עֵישׁ Arcturus 1.
 עֵכְבִּישׁ spider 2.
 עֵכְבָר mouse 6.
 עֵכָם *Piel*, to make a tinkling 1.
 עֵכָם tinkling ornaments 1, stocks 1.
 עֵכָר *Kal*, to trouble 12; *Niphal*, to be stirred 1, to be troubled 1.
 עֵכְשׁוֹב adder 1.
 עֵל & עָל on high 1, most High 2.
 עֵל yoke 39.
 עֵלָג stammerer 1.
 עֵלָה *Kal*, to arise 4, to arise up 1, to ascend 11, to ascend into 1, to ascend up 4, to ascend up into 1, to break (*the day*) 1, breaking 1, to bring up 2, to be burnt 1, to climb 1, to climb up 4, to come 19, to come in 1, to come up very freq., to be come up 23, to make to come up 1, to be cut off 1, dawning 1, to depart 1, to excel 1, to fall 2, to fetch up 1, to get up 24, to go 4, to go away 1, to be gone away 1, to go up 301, to be gone up 15, to grow 2, to grow up 1, to be grown over 1, to increase 4, to be laid 1, to leap 2, to mount up 4, to offer 2, to be offered 1, offering 2, to be recovered 1, to rise up 9, to scale 1, to set up 1, to shoot forth 1, shooting up 1, to begin to spring 1, spring (*of the day*) 1, to spring up 1, to take up 1, — to be made up 1, to be perfected 1, to be put 1, vapour 1; *Inf. intens.* at once (go up) 1, surely (bring up) 1; *Niphal*, to be broken up 1, to be brought up 1, to depart 1, to be exalted 2, to get up 2, to go up 1, to be gone up 1, to be taken up 9; *Hiphil*, to cause to ascend 3, to bring 11, to bring up 92, to cause to burn 2, to carry up 7, to cast up 2, to cause to come up — to make to come up 11, to fetch up 2, to go 4, to go up 1, to make to go up 1, to levy 1, to lift up 2, to light 2, to offer 71, to offer up 6, to make to pay 1, to prefer 1, to put 1, to put on 1, to raise 2, to raise up 1, to restore 1, to make rise up 1, to set 1, to set up 2, to stir up 1, to take away — to take up 7, to work 1, — to chew 9; *Hophal*, to be brought up 1, to be offered 1, — to be mentioned 1; *Hithpael*, to lift self up 1.
 עֵלָה branch 6, leaf 12.

עֵלָה Ch. occasion 3.
 עֵלָה ascent 1, burnt-offering freq., burnt sacrifice 18, to go up to 1.
 עֵלָה Ch. burnt-offering 1.
 עֵלָוָה iniquity 1.
 עֵלְוָיִם youth 4.
 עֵלְוָה horseleach 1.
 עֵלֵן *Kal*, to be joyful 2, to rejoice 1, to greatly rejoice 1, to triumph 2.
 עֵלֵן that rejoiceth 1.
 עֵלְטָה dark 1, twilight 3.
 עֵלֵי pestle 1.
 עֵלֵי upper 2.
 עֵלֵי Ch. high 1, most High 5, most high 3.
 עֵלִיָּה ascent 1, chamber 8, upper chamber 4, going up 2, loft 1, parlour 4.
 עֵלִיָּן high 9, Most High 1, most High 8, most high 18, on high 1, higher 4, Highest 1, highest 2, upper—uppermost 9.
 עֵלִיָּן Ch. most High 4.
 עֵלִיֵּן joyous 3, that rejoice 2, them that rejoice in 1, rejoicing 1.
 עֵלִיל furnace 1.
 עֵלִילָה act 1, action 1, deed 2, doing 14, invention 1, occasion 2, work 3.
 עֵלִילָה work 1.
 עֵלִיצוֹת rejoicing 1.
 עֵלִית Ch. chamber 1.
 עֵלֵל *Poel*, to affect 1, children 1, to defile 1, to do 3, to glean 5; *Inf. intens.* thoroughly (glean) 1; *Poal*, to be done 1; *Hithpael*, to abuse 3, to mock 2, to work 1, to work wonderfully 1; *Hithpoel*, to practise 1.
 עֵלֵל Ch. *P'al*, to come 1, to come in 2, to go 1, to go in 2; *Aphel*, to bring in 4, to be brought 1; *Hophal*, to be brought in 2.
 עֵלְלוֹת gleaning of the grapes 1, grape gleanings 1, grapes 1, gleaning grapes 3.
 עֵלֵם *Kal*, secret 1; *Niphal*, dissembler 1, to be hid 8, to be hidden 1, secret thing 1; *Hiphil*, to blind 1, to hide 8; *Inf. intens.* any ways (hide) 1; *Hithpael*, to be hid 1, to hide self 5.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

עלם Ch. ever 13, everlasting 4, never 1, old 2.

עלם young man 2, stripling 1.

עלמה damsel 1, maid 2, virgin 4.

עלמות Alamoth 2.

עלם *Kal*, to rejoice 1; *Niphal*, —goodly 1; *Hithpael*, to solace selves 1.

עלע *Piel*, to suck up 1.

עלע Ch. rib 1.

עלה *Pual*, to faint 1, overlaid 1; *Hithpael*, to faint 2, to wrap self 1.

עלפה fainted 1.

עלץ *Kal*, to be joyful 1, to rejoice 6, to triumph 1.

עם & עם Ammi 2, Amminadib 1, folk 2, *Lo-ammi* 1, men 1, nation 17, people *freq.*—people 5.

עם Ch. people 15.

עמד *Kal*, to abide 4, to abide behind 1, to arise 2, to cease 1, to continue 6, to dwell 1, to be employed 1, to endure 8, to leave 2, to be over 1, to be present 1, to remain 8, to stand 367, to be able to stand—to stand by—to stand fast—to stand firm—to stand still—to stand up—to stay 367, to be at a stay 17, to tarry 2, to wait 5, to withstand—to withstand 6,—to serve 2; *Hiphil*, to appoint 12, to confirm 2, to establish 5, to make 2, to ordain 1, to place 1, to present 4, to present self 1, to raise up 2, to repair 1, to set—to set forth—to set over—to set up 46, to settle 1, to cause to stand 1, to make to stand 1, to make to be at a stand 1, to stay 1; *Hophal*, to be presented 1, stayed up 1.

עמד —that I take 1.

עמד place 6, I stood 1, where I stood 1, upright 2.

עמדה standing 1.

עמוד pillar *freq.*—apiece 1.

עמיק Ch. deep 1.

עמיר handful 1, sheaf 3.

עמית another 2, fellow 1, neighbour 9.

עמל *Kal*, to labour 8, to take labour 3.

עמל grievance 1, grievousness 1, iniquity 1, leanness 25, mischief 9, miserable 1, misery 4, pain 2, painful 1, perverse-

ness 1, sorrow 2, toil 1, travail 3, trouble 2, wearisome 1, wickedness 1.

עמל that labourer 4, that is in misery 1, to take labour 2, wicked 1, workmen 1.

עמם *Kal*, to hide 2; *Hophal*, to become dim 1.

עמום *Kal*, are borne 1, to burden selves with 1, to lade 2, to load 1, heavy loaden 1; *Hiphil*, to lade 1, to put 1.

עמק *Kal*, to be deep 1; *Hiphil*, deep 2, to make deep 1, to seek deep 1, to do deeply 2, in the depth 1, to be profound 1.

עמק deeper 1, depth 1, strange 2.

עמק deep 14, deep things 1, —exceeding deep 1.

עמק dale 2, vale 4, valley 63.

עמק depth 1.

עמר *Piel*, to bind sheaves 1; *Hithpael*, to make merchandise 2.

עמר omer 6, sheaf 8.

עמר Ch. wool 1.

עמש *Kal*, laded 1.

ענב grapes 17, ripe grapes 1, wine 1.

ענג *Pual*, delicate 1; *Hithpael*, delicateness 1, to have delight 1, to delight self 5, to be delighted 1, to sport selves 1.

ענג delicate 3.

ענג delight 1, pleasant 1.

ענר *Kal*, to bind 1, to tie 1.

ענה *Kal*, to give account 1, to afflict 1, to answer—to cause to answer—to give answer—to make answer 241, to bear witness 2, to be brought low 1, to cry 2, to hear 41, to lift up 1, to say unto 1, to shout 1, to give a (shout) 1, to sing 5, to sing together by course 1, to speak 8, to testify 12, to utter 1, to witness 52, to bear witness 1,—scholar 1; *Niphal*, to answer 2, to be answered 1, to be heard 2.

ענה *Kal*, to abase self 1, to be afflicted 2, to be exercised 2, gentleness 1, to be troubled 1; *Niphal*, to be afflicted 3, to humble self 1; *Piel*, to afflict 37, to deal hardly with 1, to defile 1, to force 5, to humble 10, to hurt 1, Leanoth 1, to ravish 1, to sing 2, to weaken 1; *Inf. intens.* in any wise (afflict) 1; *Pual*,

to be afflicted 4, afflictions 1; *Hiphil*, to afflict 2, to answer 1; *Hithpael*, to afflict selves 1, to be afflicted 2, to chasten self 1, to submit self 1.

ענה Ch. *Pal*, to answer 16, to speak 14.

ענה Ch. *Pal*, poor 1.

ענו humble 5, lowly 2, meek 12, (כ) poor 4, poor 1.

ענוה gentleness 1, humility 3, meekness 1.

ענוה gentleness 1, meekness 1.

ענות affliction 1.

עני afflicted 15, (כ) humble 2, lowly 1, (כ) lowly 2, poor 59, (כ) poor 1.

עני afflicted 1, affliction 33, trouble 3.

עניו meek 1.

עניו business 2, travail 6.

ענו *Piel*, to bring a cloud 1; *Poel*, enchanter 1, Meone-nim 1, to observe times 5, soothsayer 2, sorceress 1.

ענו cloud 81, cloudy 6.

ענו Ch. cloud 1.

עננה cloud 1.

ענף bough 3, branch 4.

ענף Ch. bough 1, branch 3.

ענף full of branches 1.

ענק *Kal*, to compass about as a chain 1; *Hiphil*, to furnish 1; *Inf. intens.* liberally (furnish) 1.

ענק chain 3.

ענש *Kal*, to amerce 1, condemned 2, to punish 1, to be punished 1; *Inf. intens.* surely (punished) 1; *Niphal*, to be punished 3.

ענש punishment 1, tribute 1.

ענש Ch. confiscation 1.

עס juice 1, new wine 2, sweet wine 2.

עסס *Kal*, to tread down 1.

עפאים branches 1.

עפי Ch. leaves 3.

עפל *Pual*, to be lifted up 1; *Hiphil*, to presume 1.

עפל (כ) emeralds 6, fort 1, Ophel 5, stronghold 1, tower 1.

עפעים dawning 1, eyelids 9.

עפר *Piel*, to cast dust 1.

עפר ashes 2, dust 91, earth 8, ground 1, mortar 1, powder 3, rubbish 1.

עפר young roe 2, young hart 3.

עץ gallows 8, helve 1, plank 1, staff 4, stalk 1, stick 14, stock 4, timber 23, tree *freq.*, wood *freq.*—carpenter 4, pine 1.

עצב *Kal*, to displease 1, to grieve 2; *Niphal*, to be grieved 5, to be hurt 1, to be sorry 1; *Piel*, to make 1, to vex 1, to wrest 1; *Hiphil*, to grieve 1, to worship 1; *Hithpael*, to be grieved 1, it grieved 1.

עצב Ch. *Pal*, lamentable 1.

עצב idol 16, image 1.

עצב labour 1.

עצב grievous 1, idol 1, labour 2, sorrow 3.

עצב idol 1, sorrow 2, wicked 1.

עצבון sorrow 2, toil 1.

עצבת sorrow 4, wound 1.

עצה *Kal*, to shut 1.

עצה backbone 1.

עצה tree 1.

עצה advice 1, advisement 1, counsel 84, counsellor 2, purpose 2.

עצום great 1, mighty 15, much 1, strong 12, strong one 1, —feeble 1.

עצל *Niphal*, to be slothful 1.

עצל slothful 14, sluggard 6.

עצלה slothfulness 2.

עצלות idleness 1.

עצם *Kal*, to be great 1, to be increased 4, to be mightier 1, to be mighty 2, to wax mighty 2, to be more 2, to shut 1, to be strong 3, to become strong 1; *Piel*, to break his bones 1, to close 1; *Hiphil*, to make stronger 1.

עצם body 2, bone *freq.*, same—selfsame 6, strength 1, —life 1, very 2.

עצם might 1, strong 1, substance 1.

עצמה abundance 1, strength 2.

עצמות strong 1.

עצר *Kal*, to be able 3, to close up 2, to detain 2, to keep

ENGLISH AND HEBREW INDEX

self close 1, to keep still 1, kept 1, to prevail 1, to recover 1, to refrain 1, to restrain 1, to retain 3, to shut 1, to shut up 13, to slack 1, to stop 1, to withhold 1, to withhold self 1.—to be able 2, to reign 1; *Inf. intens.* fast (closed) 1; *Niphal*, detained 1, to be shut up 2, to be stayed 7.

עָצַר barren 1, oppression 1, prison 1.

עֶצֶר —magistrate 1.

עֲצָרָה solemn assembly 3, solemn meeting 1.

עֲצָרָת assembly 1, solemn assembly 6.

עָקַב *Kal*, to take by the heel 1, to supplant 2; *Inf. intens.* utterly (supplant) 1; *Piel*, to stay 1.

עֲקָב footstep 3, heel 7, horse-hoofs 1, at the last 1, lies in wait 1, step 1.

עָקַב crooked 1, deceitful 1, polluted 1.

עֲקָב end 2, reward 3.

עֲקָבָה subtlety 1.

עָקַד *Kal*, to bind 1.

עָקַד ringstraked 7.

עָקָה oppression 1.

עָקַל *Pual*, wrong 1.

עֲקָלָל *byways* 1, crooked ways 1.

עֲקָלָתוֹן crooked 1.

עָקַר *Kal*, to pluck up 1; *Niphal*, to be rooted up 1; *Piel*, to dig down 1, to hough 4.

עָקַר Ch. *Ithp'al*, to be plucked up by the roots 1.

עָקַר stock 1.

עָקַר barren 9, barren woman 1, —male or female barren 1.

עָקַר Ch. stump 3.

עָקַר scorpion 6.

עָקַש *Kal*, to prove perverse 1; *Niphal*, that is perverse 1; *Piel*, to make crooked 1, to pervert 2.

עָקַש crooked 1, froward 6, perverse 4.

עֲקִשׁוֹת —froward 2.

עָר city 4, enemy 2.

עָר Ch. enemy 1.

עָרַב *Kal*, to become surety 1, to engage 1, to mortgage 1,

occupiers 1, to occupy 1, to be pleasant 1, to be pleasing 1, to take pleasure 1, to be surety 2, to be surety for 5, to become surety for 1, to put in surety 1, to be sweet 5, for to undertake 1; *Hithpael*, to intermeddle 1, to meddle with 2, to mingle selves 1, to be mingled 1, to give pledges 2.

עָרַב *Kal*, to be darkened 1, toward evening 1; *Hiphil*, evening 1.

עָרַב Ch. *Pael*, mixed 2; *Ithpael*, to mingle selves 1, to be mixed 1.

עָרַב sweet 2.

עָרַב divers sorts of flies 2, swarm 7.

עָרַב mixed 1, mixed multitude 1, woof 9.

עָרַב Arabia 1, even 70, evening 49, eveningtide 3, eventide 1, eventide 1, night 4, mingled people 4,—day 1.

עָרַב willows 5.

עָרַב raven 10.

עָרַבָּה Arabah 2, *Beth-arabah* 1, champaign 1, desert 9, evenings 1, heavens 1, plain 42, wilderness 5.

עָרַבָּה pledge 1, surety 1.

עָרַבּוֹן pledged 3.

עָרַב *Kal*, to cry 1, to pant 2.

עָרַב Ch. wild ass 1.

עָרַה *Niphal*, to be poured 1; *Piel*, to leave destitute 1, to discover 2, to empty 2, to raze 2, to uncover 2; *Hiphil*, to discover 1, to pour out 1, to uncover 1; *Hithpael*, to make self naked 1, to spread self 1.

עָרוּגָה bed 2, furrow 2.

עָרוּד wild ass 1.

עָרוּה nakedness 51, shame 1, unclean 1, uncleanness 1.

עָרוּה Ch. dishonour 1.

עָרוּם naked 16.

עָרוּם crafty 2, prudent 8, subtil 1.

עָרוּעַר heath 1.

עָרוּץ cliffs 1.

עָרוֹת paper reeds 1.

עָרוּה bare 4, naked 1,—quite (naked) 1.

עָרוּסָה dough 4.

עָרוּפִים heavens 1.

עָרוּץ mighty 1, oppressor 3, in great power 1, strong 1, terrible 13, violent 1.

עָרוּרִי childless 4.

עָרַךְ *Kal*, to put in array 7, to put selves in array 6, to put the battle in array 1, to set in array 8, to set in array against 1, to set selves in array 3, to compare 2, to direct 2, to equal 2, to esteem 1, expert in war 3, to furnish 2, to handle 1, to join battle 1, to ordain 2, to order 8, to lay in order 6, to put in order 1, to be reckoned up in order 1, to set in order 6, to prepare 5; *Hiphil*, to estimate 2, to tax 1, to value 3.

עָרַךְ equal 1, estimation 24, order 1, things that are to be set in order 1. price 1, proportion 1, suit 1, taxation 1,—set at 1, valuest 1.

עָרַל *Kal*, to count as uncircumcised 1; *Niphal*, foreskin to be uncovered 1.

עָרַל uncircumcised 34, uncircumcised person 1.

עָרַלָּה foreskins 13,—uncircumcised 2.

עָרַם *Kal. Inf. intens.* very (subtly) 1; *Hiphil*, to beware 1, to take crafty counsel 1, to be prudent 1, to deal subtly 1.

עָרַם *Niphal*, to be gathered together 1.

עָרַם craftiness 1.

עָרַמָּה guile 1, prudence 1, subtily 1, wilily 1, wisdom 1.

עָרַמָּה heap of corn 1, heap 8, sheaf 1.

עָרַמוֹן chesnut-tree 2.

עָרַר destitute 1, heath 1.

עָרַךְ *Kal*, to drop 1, to drop down 1.

עָרַךְ *Kal*, that is beheaded 1, to break down 1, to break neck 2, to cut off neck 1, to strike off neck 1.

עָרַךְ back 8, neck 17, stiff-necked 9.

עָרַפַּל dark cloud 1, dark 1, darkness 3, gross darkness 2, thick darkness 8.

עָרַץ *Kal*, to be affrighted 1, to be afraid 2, to break 1, to dread 1, to fear 1, to oppress 1,

to prevail 1, to shake terribly 2, to be terrified 1; *Niphal*, to be feared 1; *Hiphil*, to be afraid 1, (be) dread 1, to fear 1.

עָרַץ *Kal*, fleeing 1, sinews 1.

עָרַר *Kal*, to make bars 1; *Poel*, to raise up 1; *Pilpel. Inf. intens.* utterly 1; *Hithpael*, to be broken 1.

עָרַשׁ bed 5, bedstead 2, couch 3, —bed 1.

עָשָׂב grass 16, herb 17.

עֵשֶׂב Ch. grass 5.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשָׂה *Kal*, to accomplish 2, to advance 1, to appoint 2, apt for 1, to be at (agreement) 1, to bear 4, to bestow 5, to bring forth 10, to bring to pass 4, bruising 1, to be busy 1, to cause 1, that have the charge 1, to commit 45, to deal 50, to deal with 2, to deck 1, to do—to be done freq., to dress 11, ready dressed 1, to effect 1, to execute 28, to exercise 1, to fashion 1, fighting men 1, to fit 1, (ב') to fly 1, to fulfil 4, to furnish 1, to gather 1, to get 13, to give 1, to go about 1, to govern 1, to grant 1, to hold a feast 1, to keep 43, to labour 3, to maintain 7, to make 652, to make up 1, to make ready 2, to observe 4, to be occupied 1, to offer 47, to ordain 5, to pare 1, to perform 18, to practise 4, to prepare 36, to procure 4, to provide 2, to put 1, to requite 1, to sacrifice 3, to serve 1, to set 3, to shew 44, to spend 1, to take 2, to trim 1, to undo 1, to use 1, to vex self 1, to be warriors 1, to work 85, to yield 9,—to consume 1, to displease 1, to feast 1, to finish 1, to hinder 1, to be industrious 1, to journey 1, officer 1, to sin 1, to vex 1; *Inf. intens.* certainly (do) 1, certainly (make) 2, indeed (do) 1, surely (deal) 1, surely (shew) 2, thoroughly (execute) 1; *Niphal*, to become 1, to be committed 3, to be done freq., to be dressed 1, to be executed 1, to be put in execution 1, to be followed 1, to be given 1, to be holden 2, to be kept 3, to make 1, to be made 12, to be meet 2, to be occupied 1, to be offered 2, to come to pass 1, to be performed 2, to be prepared 2, to be used 1, to be wrought 4; *Piel*, to bruise 1; *Pual*, to be made 1.

עָשׂוֹר ten 1, instruments of ten strings 3, tenth 12.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

עֲשִׂירִי tenth 23, tenth part 6.

עֲשָׂק *Hithpael*, to strive 1.

עֲשָׂק Esek 1.

עֲשָׂרָה & עֲשָׂרָה fifteen, seventeen, ten.

עֲשָׂרִים eighteen, eighteenth, fifteen, fifteenth, fourteen, fourteenth, (כ) made, nineteen, nineteenth, seventeen, seventeenth, sixteen, sixteenth, thirteen, thirteenth, — eleven, eleventh, sixscore thousand, twelfth, twelve.

עֲשָׂרָה & עֲשָׂרָה Ch. ten, — twelve.

עָשָׂה *Kal*, to take the tenth 2; *Piel*, to give the tenth 1, to tithe 1, to have tithes 1; *Inf. intens.* surely (give tenth) 1, truly (tithe) 1; *Hiphil*, to take tithes 1, tithing 1.

עֲשָׂרִים tenth deal 28.

עֲשָׂרִים sixscore, twentieth, twenty.

עֲשָׂרִים Ch. twenty 1.

עֵשׂ moth 7.

עֵשׂ Arcturus 1.

עֹשֶׂק oppressor 1.

עֹשֶׂקִים oppressed 1, oppressions 2.

עֵשֶׂה bright 1.

עֵשֶׂר rich—rich man 23.

עָשָׂן *Kal*, to be angry 1, to smoke 4, to be on a smoke 1.

עָשָׂן smoking 2.

עָשָׂן smoke 24, smoking 1.

עָשָׂה *Kal*, to get deceitfully 1, to deceive 1, to defraud 3, to drink up 1, to oppress 22, oppressor 4, to use oppression 1, to do violence 1, to do wrong 2; *Pual*, oppressed 1.

עָשָׂה cruelly 1, extortion 1, oppression 12, thing *deceitfully gotten* 1.

עֹשֶׂקֶה oppressed 1.

עָשָׂה *Kal*, to be rich 1, to become rich 1; *Hiphil*, to enrich 3, to be rich 5, to make rich 5, to wax rich 1; *Hithpael*, to make self rich 1.

עָשָׂה far richer 1, riches 36.

עָשָׂה *Kal*, to be consumed 3.

עָשָׂה *Kal*, to shine 1; *Hithpael*, to think 1.

עָשָׂה Ch. *Pal*, to think 1.

עָשָׂה bright 1.

עָשָׂה thought 1.

עָשָׂה —eleven, eleventh.

עָשָׂה thoughts 1.

עָשָׂה flocks 4.

עָשָׂה after 1, always 4, evening 1, eventide 2, eventide 1, long 1, noontide 1, season—due season 15, so long as 1, tide 4, time freq., — certain 1, continually 1, evening 1.

עָשָׂה *Piel*, to make fit 1; *Hithpael*, to be ready to become 1.

עָשָׂה chief one 1, goat 8, he-goat 18, ram 2.

עָשָׂה (כ) ready 1, treasure 1.

עָשָׂה fit 1.

עָשָׂה things that shall come 1, ready 4, (כ) treasures 1.

עָשָׂה Ch. ready 1.

עָשָׂה durable 1.

עָשָׂה ancient 1, drawn 1.

עָשָׂה Ch. ancient 3.

עָשָׂה *Niphal*, to be darkened 1.

עָשָׂה *Kal*, to become old 1, to wax old 1, to be removed 2; *Hiphil*, to copy out 1, to leave off 1, to remove 3.

עָשָׂה arrogance 1, grievous things 1, hard things 1, stiff 1.

עָשָׂה durable 1.

עָשָׂה *Kal*, to intreat 4, to pray 1; *Niphal*, to be intreated 8; *Hiphil*, to intreat 6, to make prayer 1.

עָשָׂה *Niphal*, deceitful 1; *Hiphil*, to multiply 1.

עָשָׂה suppliant 1, thick 1.

עָשָׂה abundance 1.

עָשָׂה *Hiphil*, to scatter into corners 1.

עָשָׂה corner 22, end 1, part 1, quarter 4, side 64.

עָשָׂה *Piel*, to beautify 3, to go over the boughs 1, to glorify 3; *Hithpael*, to boast self 1,

to be glorified 3, to glorify self 1, to glory 1, to vaunt selves 1.

עָשָׂה beauty 1, bonnet 2, goodly 1, ornament 1, tire 2.

עָשָׂה bough 1, branch 4, sprig 1.

עָשָׂה bough 1.

עָשָׂה blackness 1.

עָשָׂה green fig 1.

עָשָׂה abominable 2, abominable things 1, abomination 1.

עָשָׂה *Kal*, to come 1, to fall 11, to fall upon 2, to make intercession 2, to intreat 2, to light upon 1, to meet 11, to meet together 1, to pray 1, to reach 7, to run 1; *Hiphil*, to come betwixt 1, to cause to entreat 1, to make intercession 2, intercessor 1, to lay 1.

עָשָׂה chance 1, occurrent 1.

עָשָׂה *Piel*, to be faint 2.

עָשָׂה carcass 14, corpse 2, dead body 6.

עָשָׂה *Kal*, to meet 9, to meet together 1; *Niphal*, to meet 1, to meet together 1, to be met 1; *Piel*, to meet with 1.

עָשָׂה *Kal*, to deliver 5, to ransom 2, to redeem 45, that are to be redeemed 1, to rescue 1; *Inf. intens.* by any means (redeem) 1, surely (redeem) 1; *Niphal*, to be redeemed 3; *Hiphil*, to let be redeemed 1; *Hophal, Inf. intens.* at all (redeemed) 1.

עָשָׂה to be redeemed 1, that are to be redeemed 1, that were redeemed 2.

עָשָׂה division 1, redeem 1, redemption 2.

עָשָׂה that were redeemed 1, redemption 1.

עָשָׂה ransom 1, redemption 1.

עָשָׂה *Kal*, to deliver 1.

עָשָׂה fat 3.

עָשָׂה accord 1, appointment 2, assent 1, collar 1, command 1, commandment 37, edge 34, end 3, entry 1, hole 6, mind 1, mouth *very freq.*, part 1, portion 2, should say 1, saying 2, sentence 1, skirt 1, sound 1, speech 2, talk 1, tenor 2, wish 1, word 16, —eat 1, file 1, two-edged 1.

עָשָׂה *Kal*, to cease 1, to faint 1, to be slacked 1; *Niphal*, to be feeble 1.

פָּוּה rest 1.

פָּוּה *Kal*, break (of day) 2; *Hiphil*, to blow 1, to blow upon 1, to puff 2, to bring into a snare 1, to speak 6, to utter 1.

פָּוּה fair colours 1, glistening 1, painted 1, painting 1.

פָּוּה beans 2.

פָּוּה *Kal*, to be distracted 1.

פָּוּה *Kal*, to disperse selves 1, to be dispersed 2, to retire 1, to be scattered 8, to be spread abroad 1; *Niphal*, to be scattered 14, to be spread abroad 1; *Polel*, to break in pieces 1; *Pilpel*, to shake to pieces 1; *Hiphil*, to cast abroad 2, that dasheth in pieces 1, to drive 1, to scatter 29, to scatter abroad 1, to be scattered abroad 1, to be scattered 1; *Hithpael*, to be scattered 1.

פָּוּה *Kal*, to stumble 1; *Hiphil*, to move 1.

פָּוּה *Hiphil*, affording 1, to draw out 1, to further 1, to get 1, to obtain 3.

פָּוּה grief 1.

פָּוּה *Hiphil*, to break 1, to bring to nought 1, utterly to take 1.

פָּוּה Pur 3, Purim 5.

פָּוּה press 1, wine-press 1.

פָּוּה *Kal*, to grow up 1, to be grown fat 1, to spread selves 1; *Niphal*, to be scattered 1.

פָּוּה fine gold 8, pure gold 1.

פָּוּה *Hophal*, best gold 1.

פָּוּה *Kal*, to be made strong 1; *Piel*, leaping 6.

פָּוּה *Kal*, scattered 1; *Niphal*, to be scattered 1; *Piel*, to disperse 1, to scatter 6; *Pual*, to be scattered abroad 1.

פָּה gin 2, plate 1, thin plate 1, snare 23.

פָּה *Kal*, to be afraid 9, to stand in awe 1, to fear 2, to be in fear 1; *Piel*, to fear 2; *Hiphil*, to make to shake 1.

פָּה dread 3, dreadful 1, fear 41, great fear 1, thing greatly feared 1, terror 2.

פָּה stones 1.

פָּה fear 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

פָּחָה captain 9, deputy 2, governor 17.
 פָּחָה Ch. captain 4, governor 6.
 פָּחַז *Kal*, light 2.
 פָּחַז unstable 1.
 פְּחֹוֹת lightness 1.
 פָּחַח *Hiphil*, to be snared 1.
 פָּחַם coals 3.
 פָּחַר Ch. potter 1.
 פָּחַת hole 1, pit 8, snare 1.
 פָּחַת fret inward 1.
 פָּטְרָה topaz 4.
 פָּטִיר free 1.
 פָּטִישׁ hammer 3.
 פָּטִישׁ Ch. hosen 1.
 פָּטַר *Kal*, to dismiss 1, free 1, to let out 1, open 4, to slip away 1; *Hiphil*, to shoot out 1.
 פָּטַר firstling 4, that openeth 7.
 פָּטְרָה such as open 1.
 פָּטַשׁ Ch. (כ') hosen 1.
 פִּיר destruction 2, ruin 1.
 פִּיָּה edge 1.
 פִּיָּה ashes 2.
 פִּילִיגַשׁ concubine 36, paramour 1.
 פִּימָה collops 1.
 פִּיפִיּוֹת teeth 1, —two-edged 1.
 פִּיק —smite together 1.
 פִּיךָ box 2, vial 1.
 פָּכָה *Piel*, to run out 1.
 פָּלֵא *Niphal*, hard 1, to arise... too hard 1, to be too hard 3, hidden 1, things too high 1, marvellous 1, to be marvellous 3, marvellous things 4, marvellous works 4, marvellously 1, marvels 1, miracles 1, to be wonderful 3, wonderful works 6, wonders 8, great wonders 1, wondrous things 3, wondrous works 11; *Piel*, to accomplish 1, performing 1; *Hiphil*, to shew marvellous 1, marvellous work 1, to do a marvellous work 1, to be marvellously... 1, to separate 1, to make singular 1, wonderful 1, to be wonderful 1, to make wonderful 1, wondrously 1; *Hithpael*, to shew self marvellous 1.

פָּלֵא marvellous thing 1, wonder 8, wonderful 3, wonderfully 1.
 פָּלֵא (כ') secret 1, (כ') wonderful 1.
 פָּלַג *Niphal*, to be divided 2; *Piel*, to divide 2.
 פָּלַג Ch. *P'al*, divided 1.
 פָּלַג river 9, stream 1.
 פָּלַג Ch. dividing 1.
 פָּלַג division 2, river 1.
 פָּלַג division 1.
 פָּלַג Ch. division 1.
 פָּלַרֶה torch 1.
 פָּלַה *Niphal*, to be separated 1, to be wonderfully made 1; *Hiphil*, to put a difference 1, to shew marvellous 1, to set apart 1, to sever 2.
 פָּלַח *Kal*, to cut 1; *Piel*, to bring forth 1, to cleave 1, to shred 1, to strike through 1.
 פָּלַח Ch. *P'al*, minister 1, to serve 9.
 פָּלַח piece 6.
 פָּלַח Ch. service 1.
 פָּלַט *Kal*, to escape 1; *Piel*, to calve 1, to deliver 19, to be delivered 1, to cause to escape 1; *Hiphil*, to carry away safe 1, to deliver 1.
 פָּלַט escape 1, that have escaped 2.
 פָּלַט deliverance 1, escape 1.
 פָּלִי secret 1.
 פָּלֵא wonderful 1.
 פָּלִישׁ escape 6, that escape 7, that had escaped 1, to be escaped 4, fugitive 1.
 פָּלִישׁ that escape 1, that escaped 1.
 פָּלִיטָה deliverance 5, escape 13, that is escaped 8, escaping 1, remnant 1.
 פָּלִיל judge 3.
 פָּלִילָה judgment 1.
 פָּלִיל judge 1, judgment 1.
 פָּלֶךְ distaff 1, part 8, staff 1.
 פָּלַל *Piel*, to judge 2, to execute judgment 1, to think 1; *Hithpael*, to intreat 1, to make (prayer) 1, to pray 74, to make prayer 1, prayer be made 1, to make supplication 1.

פָּלְמוֹנִי certain 1.
 פָּלְנִי such 3.
 פָּלַם *Piel*, to make 1, to ponder 3, to weigh 2.
 פָּלַם scales 1, weight 1.
 פָּלַץ *Hithpael*, to tremble 1.
 פָּלְאוֹת fearfulness 1, horror 2, trembling 1.
 פָּלַשׁ *Hithpael*, to roll self 1, to wallow self 3.
 פָּלְתִי Pelethites 7.
 פֶּם Ch. mouth 6.
 פֶּן corner 2.
 פַּנָּג Pannag 1.
 פָּנָה *Kal*, to appear 1, at eventide 1, to behold 1, to come on 1, dawning 1, to go away 1, to look 43, to mark 1, to be passed away 1, to regard 4, to respect 2, to have respect 4, to return 1, to turn — to turn aside — to turn away — to turn face — to turn self — to be turned 53, — corner 1, right early 1; *Piel*, to cast out 1, to empty 1, to prepare 6; *Hiphil*, to look back 3, to turn 3, to turn self 1, to be turned back 1; *Hophal*, to lie 1, to turn back 1.
 פָּנָה bulwark 1, chief 2, corner 22, stay 1, tower 2.
 פָּנִיִּים (כ') rubies 1.
 פָּנִים afore 2, aforeside 2, anger 3, countenance 30, edge 1, face very freq., favour 4, fear of 9, forefront 3, forefront 4, forefront 1, forepart 4, form 1, former time 1, forward 1, front 2, heaviness 1, as long as 1, look 1, looketh 3, looks 2, (כ') mouth 1, mouth 1, of old 1, old time 1, open 13, person 20, presence 75, prospect 6, was purposed 1, right forth 1, shewbread 7, sight 40, state 1, to make unto supplication 1, upside 2, — to accept 4, battle 1, beseech 6, to deny 1, to disappoint 1, endure 1, enquire 1, to fear 3, honourable 1, impudent 1, meet 3, to meet 3, to be partial 1, to please 2, to regard 1, to say nay 3, street 1, toward 6, to wait on 1.
 פָּנִים inner part 1, inward 2, within 10.
 פָּנִימִי inner 30, inward 1, within 1.
 פָּנִיִּים rubies 6.

פָּנַק *Piel*, to delicately bring up 1.
 פֶּם Ch. part 2.
 פָּסַג *Piel*, to consider 1.
 פָּסַח handful 1.
 פָּסַח *Kal*, to halt 1, to pass over 3, passing over 1; *Niphal*, to become lame 1; *Piel*, to leap 1.
 פָּסַח passover 46, passover-offering 3.
 פָּסַח lame 14.
 פָּסִילִים carved images 3, graven images 18, quarries 2.
 פָּסִים (many) colours 3, divers colours 2.
 פָּסַל *Kal*, to grave 1, to hew 5.
 פָּסַל carved image 2, graven image 29.
 פָּסַלְתִּי Ch. psaltery 1.
 פָּסַלְתִּי Ch. psaltery 3.
 פָּסַם *Kal*, to fail 1.
 פָּעָה *Kal*, to cry 1.
 פָּעַל *Kal*, to commit 1, to do 10, doer 1, evildoer 1, to make 5, to ordain 1, to work 37.
 פָּעַל act 3, deed 2, to do 1, getting 1, maker 1, work 30.
 פָּעָלָה labour 2, reward 1, wages 1, work 10.
 פָּעַם *Kal*, to move 1; *Niphal*, to be troubled 3; *Hithpael*, to be troubled 1.
 פָּעַם anvil 1, corner 3, foot 7, footstep 1, going 1, now 6, oftentimes 2, order 1, rank 1, step 4, time—second time—this time 59, twice 5, wheel 1, — thrice 4, two times 1.
 פָּעֲמוֹן bell 7.
 פָּעַר *Kal*, to gape 1, to open 2, to open wide 1.
 פָּעָה *Kal*, to deliver 1, to gape 1, to open 10, to rid 2, to utter 1.
 פָּעַח *Kal*, to break forth 5, to break forth into joy 1, to make a loud noise 1; *Piel*, to break 1.
 פָּעִירָה —file 1.
 פָּעַל *Piel*, to pill 2.
 פָּעֲלוֹת strakes 1.
 פָּעַם *Piel*, to break 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

פצע *Kal*, to wound 3.

פצע wound 7, wounding 1.

פצר *Kal*, to press 2, to urge 4; *Hiphil*, stubbornness 1.

פקד *Kal*, to appoint 6, to avenge 1, to bestow 2, to charge 4, to give a charge 1, to count 1, to be counted 1, to enjoin 1, to go see 1, to hurt 1, to do judgment 2, to look 1, to make 1, to miss 2, to number 110, to be numbered 1, officer 4, that had oversight 1, to punish 31, to reckon 1, to remember 1, to call to remembrance 1, to set 1, to be set over 1, sum 1, to visit 57, to want 1, — to punish 30; *Inf. intens.* at all (miss) 1, surely (visit) 4; *Niphal*, to be appointed 2, to be empty 3, to lack 2, to be lacking 2, to be missed 2, to be missing 2, to be visited 5, to be wanting 2; *Inf. intens.* by any means (be missing) 1; *Piel*, to muster 1; *Pual*, to be counted 1, to be deprived 1; *Hiphil*, to appoint 6, to appoint to have the charge 1, to commit 6, to lay up 2, to make governor 5, to make overseer 2, to make ruler 3, to set 4; *Hophal*, to be delivered to keep 1, overseer 2, to have the oversight 4, is to be visited 1; *Hithpael*, to be numbered 4; *Hothpael*, to be numbered 4.

פקדה account 1, charge 1, that have the charge 1, custody 1, that which... laid up 1, numbers 1, office 5, officer 3, ordering 1, oversight 2, reckoning 1, visitation 13, — prison 1.

פקדון that which was delivered to keep 2, store 1, that which was delivered 1.

פקדת ward 1.

פקוד Pekod 2.

פקודים commandments 2, precepts 21, statutes 1.

פקח *Kal*, to open 17; *Niphal*, to be opened 3.

פקח seeing 1, wise 1.

פקחון opening of the prison 1.

פקיד which had the charge 1, governor 1, officer 5, overseer 5, that was set 1.

פקעים knobs 3.

פקעת gourds 1.

פר & פר bull 2, bullock *freq.*, calf 1, ox 2, young bullock 7, — young bullock 33.

פרא *Hiphil*, to be fruitful 1.

פרא wild ass 9, wild (man) 1.

פרבר Parbar 2.

פרד *Kal*, stretched 1; *Niphal*, to be divided 3, to be parted 1, to separate self 3, to be separated 4, to sever self 1; *Piel*, to be separated 1; *Pual*, to be dispersed 1; *Hiphil*, to part 3, to separate 4; *Hithpael*, to be out of joint 1, to be scattered 1, to be scattered abroad 1, to be sundered 1.

פרד mule 15.

פרה mule 3.

פרדות seed 1.

פרדים forest 1, orchard 2.

פרה *Kal*, to bear 1, to bring forth 1, to bring fruit 1, to be fruitful 15, to grow 2, to increase 1, to be increased 1; *Hiphil*, to cause to be fruitful 1, to make fruitful 5, to increase 1.

פרה cow 2, heifer 6, kine 18.

פרונים (ב) villages 1.

פרור suburb 1.

פרור pan 1, pot 2.

פרות — moles 1.

פרו village 1.

פרוון village 2.

פרוות towns without walls 1, unwalled towns 1, un-walled villages 1.

פרזי country 1, un-walled 1, village 1.

פרק Ch. iron 20.

פרח *Kal*, to blossom 5, to break forth 2, to break out 3, to be broken out 2, to bud 3, to be budded 1, to flourish 6, to make fly 2, to grow 3, to spread 1, to spring 1, to spring up 2; *Inf. intens.* abroad (break out) 1, abundantly (blossom) 1; *Hiphil*, to bud 1, to flourish 2, to make to flourish 2.

פרח blossom 1, bud 2, flower 14.

פרחה youth 1.

פרט *Kal*, to chant 1.

פרט grape 1.

פרי bough 1, *firstfruit* 1, fruit 113, *fruitful* 2, reward for 1.

פריין destroyer 1, ravenous 1, robber 2.

פרץ cruelty 1, rigour 5.

פרכת veil 24.

פרם *Kal*, to rend 3.

פרם *Kal*, to deal 1, to tear 1; *Hiphil*, to divide 9, to have hoofs 1, to part 2.

פרם Ch. *P'al*, to be divided 1, Peres 1, Upharsin 1.

פרם ossifrage 2.

פרסה claw 2, clovenfooted 2, hoof 17.

פרע *Kal*, avenging 1, to avoid 1, bare 1, to go back 1, naked 1, to make naked 1, to set at nought 1, to refuse 3, to uncover 3; *Niphal*, to perish 1; *Hiphil*, to let 1, to make naked 1.

פרע locks 2.

פרעות revenges 1, — avenging 1.

פרעוש flea 2.

פרץ *Kal*, breach 2, to break 5, to break down 10, to break forth 5, to break in 2, to break out 2, to break up 2, to burst out 1, to come abroad 1, to compel 1, to disperse 1, to grow 1, to increase 3, to be increased 2, to make a breach 1, to press 2, to scatter 1, to spread abroad 1, to urge 1, — abroad 1; *Niphal*, open 1; *Pual*, to be broken down 1; *Hithpael*, to break away 1.

פרץ *Baal-perazim* 4, breach 14, breaking forth 1, breaking in 2, gap 2, Perazim 1, Perez-uzzah 2.

פרק *Kal*, to break 1, to deliver 1, to redeem 1, to rend in pieces 1; *Piel*, to break off 1, to rend 1, to tear in pieces 1; *Hithpael*, to break off 2, to be broken 1.

פרק Ch. *P'al*, to break off 1.

פרק (ב) broth 1.

פרק crossway 1, robbery 1.

פרר *Kal*, clean (dissolved) 1; *Pael*, to divide 1; *Pilpel*, to break asunder 1; *Hiphil*, to break 23, to cast off 1, to cause to cease 1, to defeat 2, to disannul 2, to disappoint 1, to be disappointed 1, to make of none effect 1, to fail 1, to frustrate 2, to bring to nought 1, to make void 7; *Inf. intens.* any ways (make void) 1, utterly (made void) 1; *Hophal*, to be broken 2, to come to nought 1; *Hithpael*, to be dissolved 1.

פרש *Kal*, to break 1, to chop in pieces 1, to lay open 1,

to spread 32, to spread abroad 4, to spread forth 6, to spread selves forth 1, to spread out 5, to stretch 2, to stretch forth 2, to stretch out 2; *Niphal*, to be scattered 1; *Piel*, to scatter 1, to spread 2, to spread forth 4, to spread out 1, to stretch forth 1.

פרש *Kal*, to be shewed 1; *Niphal*, to be scattered 1; *Pual*, to be declared 1, distinctly 1; *Hiphil*, to sting 1.

פרש Ch. *Pael*, plainly 1.

פרש horsemen *freq.*, — horse-man 1.

פרש dung 7.

פרשה declaration 1, sum 1.

פרשגון copy 1.

פרשגון Ch. copy 3.

פרשדנה dirt 1.

פרשן to spread 1.

פרתמים most noble 1, nobles 1, princes 1.

פשח *Kal*, to spread 10, to be spread 8; *Inf. intens.* much (spread) 1, much abroad (spread) 3.

פשע *Kal*, to go 1.

פשע step 1.

פשק *Kal*, to open wide 1; *Piel*, to open 1.

פש extremity 1.

פשח *Piel*, to pull in pieces 1.

פשח *Kal*, to fall upon 2, to invade 4, to make an invasion 1, to put off 6, to make a road 1, to run upon 1, to rush 2, to set 1, to spoil 2, to spread selves 1, to spread selves abroad 1, to strip 2; *Piel*, to spoil 1, to strip 2; *Hiphil*, to flay 4, to pull off 1, to strip 9, to strip off 1; *Hithpael*, to strip self 1.

פשע *Kal*, to rebel 6, to revolt 6, to transgress 16, transgressing 1, transgression 1, transgressors 9, to trespass 1; *Niphal*, offended 1.

פשע rebellion 1, sin 3, transgression 84 trespass 5.

פשר Ch. *P'al*, to make interpretations 1; *Pael*, interpreting 1.

פשר Ch. interpretation 31.

פשר interpretation 1.

פשתה flax 3, tow 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

פְּשֵׁתָהּ flax 6, linen 9.
פֶּת meat 1, morsel 9, piece 4.
פֶּת hinge 1, secret part 1.
פְּתָאוֹם straightway 1, sudden 2, suddenly 22.
פֶּתֶבֶג portion of meat 5, provision of meat 1.
פְּתֻמִּים decree 1, sentence 1.
פְּתֻמָּם Ch. answer 2, letter 1, matter 2, word 1.
פָּתָהּ *Kal*, to be deceived 1, to be enticed 1, that flattereth 1, silly 1, silly one 1; *Niph'al*, to be deceived 2; *Piel*, to allure 1, to deceive 4, to entice 8, to flatter 1, to persuade 3; *Pual*, to be deceived 1, to be enticed 1, to be persuaded 1; *Hiph'il*, to enlarge 1.
פָּתְחָהּ carved 1, carved work 1, engraving 5, are graven 1, graving 2,—to grave 1.
פְּתוֹת piece 1.
פָּתַח *Kal*, to draw out 1, drawn 1, to open 91, to be opened 2, to set forth 1, spread out 1; *Inf. intens.* wide (open); *Niph'al*, to break forth 1, to be loosed 2, to be open 1, to be set open 1, to be opened 10, to be opening 1, to be unstopped 1, to have vent 1; *Piel*, to appear 1, to engrave 2, to let go free 1, to grave 6, to loose 12, to open 2, to be open 1, to be opened 1, to put off 2, to ungird 1; *Pual*, graven 1; *Hithpa'el*, to loose self 1.
פָּתַח Ch. *P'il*, to be open 1, to be opened 1.
פָּתַח door 127, entering 10, entering in 7, entrance 3, entry 8, gate 8, opening 1, place 1.
פָּתַח entrance 1.
פָּתְחוּן open 1, opening 1.
פְּתוּחוֹת drawn swords 1.
פְּתִי foolish 1, simple 15, simple one 2, simplicity 1.
פְּתִי Ch. breadth 2.
פְּתִיגִיל stomacher 1.
פְּתִיגִית simple 1.
פְּתִיל bound 1, bracelets 2, lace 4, line 1, ribband 1, thread 1, wire 1.
פָּתַל *Niph'al*, froward 2, to wrestle 1; *Hithpa'el*, to shew self froward 1, to shew self unsavoury 1.

פְּתִלְתֵּל crooked 1.
פָּתַן adder 2, asp 4.
פָּתַע at an instant 2, suddenly 5,—very 1.
פָּתַר *Kal*, to interpret 8, interpretation 1, interpreter 1.
פְּתָרוֹן interpretation 5.
פְּתִישָׁנוֹן copy 3.
פָּתַת *Kal*, to part 1.
פָּאָה that which cometh from 1, that cometh out 1.
פָּאוֹן (כ') sheep 1.
פְּאֵלִים shady trees 2.
פָּאוֹן cattle 14, small cattle 1, flock 137, lamb 1, sheep 108, sheepcote 1, sheepfold 2, sheepshearer 1, shepherds 3,—flocks 1, lambs 2.
פָּאֵצָאִים that come forth 1, that which cometh out 1, offspring 9.
פָּצָה covered 1, litter 1, tortoise 1.
פָּצָהּ *Kal*, to assemble 3, to fight 4, to perform 1, to wait upon 1, to war 2; *Hiph'il*, to muster 2.
פָּצָהּ appointed time 3, army 29, battle 6, company 1, host very freq., service 6, soldiers 1, waiting upon 1, war—warfare 42,—army 1, battle 6.
פָּצָהּ Ch. *P'al*, will 1, to will 4, would 5.
פָּצָהּ *Kal*, to fight 1, to swell 1; *Hiph'il*, to make to swell 1.
פָּצָהּ swell 1.
פָּצָהּ Ch. purpose 1.
פָּצְבוּעַ speckled 1.
פָּצַבְּתָהּ *Kal*, to reach 1.
פָּצְבִּי beautiful 1, beauty 2, glorious 5, glory 8, goodly 11, pleasant 1, roe 14, roebuck 5.
פָּצְבִּיהָ roe 2.
פָּצַעַ Ch. *Pael*, to wet 1; *Ithpa'el*, to be wet 4.
פָּצַעַ divers colours 3.
פָּצַר *Kal*, to gather 1, to gather together 1, to heap 1, to heap up 3, to lay up 1.
פָּצְרִים heaps 1.
פָּצְבֵּיתִים handfuls 1.

צָר beside 3, side 32.
צָדָהּ Ch. true 1.
צָדָהּ *Kal*, to hunt 1, to lie in wait 1; *Niph'al*, to be destroyed 1.
צָדִיָּהּ laying of wait 2.
צָדִיק just 41, lawful 1, righteous—righteous man 164.
צָדִיק *Kal*, to be just 3, to be justified 8, to justify self 1, to be righteous 10; *Niph'al*, to be cleansed 1; *Piel*, to justify 5; *Hiph'il*, to do justice 2, to justify 9, to turn to righteousness 1; *Hithpa'el*, to clear selves 1.
צָדִיק just 10, justice 10, right 3, righteous—righteous cause—righteously—righteousness 91, unrighteousness 1,—even 1, that which is altogether just 1.
צָדִיקָהּ justice 15, moderately 1, right 9, righteous act—righteously—righteousness 132.
צָדִיקָהּ Ch. righteousness 1.
צָהָהּ *Hophal*,—fine 1.
צָהָהּ yellow 3.
צָהָהּ *Kal*, to bellow 1, to cry aloud 1, to neigh 1, to rejoice 1; *Piel*, to cry aloud 1, to cry out 1, to lift up 1, to shout 1; *Hiph'il*, to make to shine 1.
צָהָהּ *Hiph'il*, to make oil 1.
צָהָהּ midday 1, noon 11, noon-day 10, noontide 1, window 1.
צִוּוּ & צִוּוּ commandment 1, precept 8.
צִוָּה filthy 2.
צִוָּהָהּ dung 2, filth 1, filthiness 2.
צִוָּהָר neck 41.
צִוָּהָר Ch. neck 3.
צִוָּהּ *Kal*, to chase 1, to hunt 9, to take 2; *Inf. intens.* sore (chase) 1; *Pael*, to hunt 4; *Hithpa'el*, to take provision 1.
צִוָּהּ *Piel*, to appoint 6, to bid 3, to charge 24, to give a charge 14, to be charged 1, to command most freq., to give a commandment 6, to give in commandment 2, to send with commandment 1, to forbid 2, to send a messenger 1, to put in order 1, to set in order 2; *Pual*, to be commanded 9.
צִוָּהּ *Kal*, to shout 1.
צִוָּהָהּ complaining 1, cry 2, crying 1.

צִוָּהָהּ deep 1.
צִוָּהּ *Kal*, to fast 20; *Inf. intens.* at all (fast) 1.
צִוָּהּ fast 16, fasting 9,—to fast 1.
צִוָּהּ *Kal*, to flow 1; *Hiph'il*, to make to overflow 1, swim 1.
צִוָּהּ honeycomb 1,—honeycomb 1.
צִוָּהּ *Kal*, to blossom 1; *Hiph'il*, to bloom 1, to blossom 1, to flourish 5, shewing self 1.
צִוָּהּ *Hiph'il*, to constrain 1, to distress 5, to lie sore upon 1, oppressor 2, to press 1, to straiten 1.
צִוָּהּ *Kal*, to be molten 1, to pour out 2.
צִוָּהּ —troublesome 1.
צִוָּהָהּ anguish 3.
צִוָּהּ *Kal*, adversary 1, to assault 1, to beset 1, to besiege 21, to bind 2, to bind up 1, to cast 1, to distress 3, to fashion 1, to fortify 1, to inclose 1, to put up in bags 1, to lay siege 3.
צִוָּהּ beauty 1, edge 1, *Helkath-hazzurim* 1, rock 62, stone 1,—God 1, mighty God 1, mighty one 1, sharp 2, strength 5, strong 1.
צִוָּהָהּ form 4.
צִוָּהָהּ neck 1.
צִוָּהָהּ *Hiph'il*, to burn 1.
צִוָּהּ clear 1, dry 1, plainly 1, white 1.
צִוָּהּ dried up 1.
צִוָּהּ *Kal*, to be whiter 1.
צִוָּהָהּ higher place 1, top 4.
צִוָּהָהּ dry land 1.
צִוָּהָהּ (כ') higher place 1.
צִוָּהָהּ ill savour 1.
צִוָּהָהּ drought 1.
צִוָּהּ *Kal*, to laugh 6; *Piel*, to mock 4, to play 2, to make sport 1, to sport 1.
צִוָּהּ to laugh 1, to be laughed to scorn 1.
צִוָּהּ white 1.
צִוָּהּ white 1.
צִוָּהּ ship 4.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

צִיד food 1, hunting 5, provision 2, that which he took in hunting 1, venison 8, victuals 2, —catcheth 1, hunter 3.

צַיֵּד hunter 1.

צִידָה meat 1, provision 2, (כ) venison 1, victuals 6.

צִיָּה barren 1, drought 1, dry 8, dry land 1, dry place 1, solitary place 1, wilderness 2.

צִיּוֹן dry place 2.

צִיָּן sign 1, title 1, waymark 1.

צִיִּים wild beasts of the desert 3, inhabiting the wilderness 1, that dwell in the wilderness 2.

צִילָק stocks 2.

צִיץ blossom 1, flower 10, plate 3, wing 1.

צִיָּה flower 1.

צִיצֵת fringe 3, lock 1.

צִיר *Hithpael*, to make as if had been ambassadors 1.

צִיר (כ) beauty 1, idol 1.

צִיר ambassador 4, hinge 1, messenger 2, pain 1, pang 3, sorrow 1.

צֵל defence 3, shade 1, shadow 45.

צֵלָא Ch. *Pael*, to pray 2.

צֵלָה *Kal*, to roast 3.

צֵלֵל cake 1.

צֵלַח *Kal*, to break out 1, to come 6, to come mightily 2, to go over 1, to be good 1, to be meet 1, to be profitable 1, to prosper 11, prosperously 1; *Hiphil*, prosperously to effect 1, to prosper 34, to cause to prosper 1, to make to prosper 2, to send prosperity 1, to be prosperous 1, to make prosperous 1.

צֵלַח Ch. *Aphel*, to promote 1, to prosper 3.

צֵלַחָה pan 1.

צֵלַחִית cruse 1.

צֵלַחַת bosom 2, dish 1.

צֵלִי roast 3.

צֵלִיל cake 1.

צֵלֵל *Kal*, to quiver 1, to tingle 3.

צֵלֵל *Kal*, to sink 1

צֵלֵל *Kal*, to begin to be dark 1; *Hiphil*, shadowing 1.

צֵלֵל shadow 4.

צֵלֶם image 16, vain shew 1.

צֵלֶם & צֵלָם Ch. form 1, image 16.

צֵלְמוֹת shadow of death 18.

צֵלַע *Kal*, to halt 4.

צֵלַע beam 1, board 2, chamber 11, corner 2, leaf 1, plank 1, rib 2, side 19, side chamber 9, —halting 1.

צֵלַע adversity 1, to halt 1, halting 1.

צֵלְצֵל cymbal 3, locust 1, shadowing 1, spear 1.

צָמָא *Kal*, to be athirst 2, to thirst 5, to suffer thirst 1, to be thirsty 2.

צָמָא thirst 15, thirsty 1.

צָמָא thirst 1, that thirsteth 1, thirsty 7.

צָמָה thirst 1.

צָמָוֶן drought 1, dry ground 1, thirsty land 1.

צָמַד *Niphal*, to join self 2, to be joined 1; *Pual*, fastened 1; *Hiphil*, to frame 1.

צָמַד acre 1, couple 4, together 1, two asses 2, yoke 5, yoke of oxen 2.

צָמָה thirst 1.

צָפָה locks 4.

צָפוּקִים bunches of raisins 2, clusters of raisins 2.

צָמַח *Kal*, to bring forth 1, to grow 4, to grow up 1, to be grown up 1, to spring 2, to spring forth 3, to spring up 2; *Piel*, to grow again 1, to be grown 3; *Hiphil*, to bear 1, to bring forth 1, to cause to bud forth 1, to make to bud 2, to cause to grow 1, to make to grow 3, to cause to grow up 1, to cause to spring forth 3, to spring up 1.

צָמַח branch 1, Branch 4, bud 3, that which grew upon 1, where grew 1, spring 1, springing 1.

צָמִיד bracelet 6, covering 1.

צָמִים robber 2.

צָמִוֶת ever 2.

צָמַק *Kal*, dry 1.

צָמַר wool 11, woollen 5.

צָמַרַת highest branch 2, top 3.

צָמַח *Kal*, to cut off 1; *Niphal*, to be cut off 1, to vanish 1; *Piel*, to consume 1; *Piel*, to cut off 1; *Hiphil*, to cut off 5, to destroy 5.

צָן thorn 2.

צָנָא & צָנָה sheep 2.

צָנָה hook 1.

צָנָה buckler 5, shield 10, target 5.

צָנָה cold 1.

צָנָה (כ) diadem 1.

צָנֹר gutter 1, waterspout 1.

צָנַח *Kal*, to fasten 1, to light from off 2.

צָנִיִּים thorns 2.

צָנִיָּה diadem 2, hood 1, mitre 1.

צָנַם *Kal*, withered 1.

צָנַע *Kal*, lowly 1; *Hiphil*, humbly 1.

צָנַע *Kal*, to be attired 1, to violently turn 1; *Inf. intens.* surely (turn) 1.

צָנַפָּה —toss 1.

צָנַנְתָּ pot 1.

צָנַתְרוֹת pipes 1.

צָנַד *Kal*, to go 3, to march 2, to march through 1, to run over 1; *Hiphil*, to bring 1.

צָנַד going 1, pace 1, step 11, —go 1.

צָנַדָּה going 2, ornament of the legs 1.

צָנַה *Kal*, captive exile 1, travelling 1, to wander 1, wanderer 1; *Piel*, to cause to wander 1.

צָנוֹר (כ) little one 2.

צָנוּיָה veil 3.

צָנוּר least 4, little 3, little one 2, small 1, small one 1, younger 7, youngest 3, —young 1.

צָנוּרָה youth 1.

צָנוּן *Kal*, to be taken down 1.

צָנַעִים image work 1.

צָעַק *Kal*, to cry 43, to cry out 3; *Inf. intens.* at all (cry) 1; *Niphal*, to be called together 1, to gather 1, to gather selves together 3, to be gathered together 1; *Piel*, to cry 1; *Hiphil*, to call together 1.

צָעָקָה cry 19, crying 2.

צָעַר *Kal*, to be brought low 1, little one 1, to be small 1.

צָעַד *Kal*, to cleave 1.

צָפָה *Kal*, to behold 2, to look 1, to look well 1, *Ramathaim-zophim* 1, to be waited for 1, to watch 3, to keep the watch 1, watchman 17, *Zophim* 2; *Piel*, to cover 4, to espy 1, to garnish 1, to look 1, to look up 1, to overlay 39, to watch 3, watchman 2; *Pual*, covered 1, overlaid 1.

צָפָה —swimmest 1.

צָפָי covering 3, overlaying 2.

צָפוֹן north freq., north side 12, north wind 1, northern 1, northward 24.

צָפוֹנִי northern 1.

צָפוּעַ (כ) dung 1.

צָפוּר bird 32, fowl 16, sparrow 2.

צָפַחַת cruse 7.

צָפִיָּה watching 1.

צָפִיחַת wafers 1.

צָפִין (כ) hid 1.

צָפִיעַ dung 1.

צָפִיר goat 1, he-goat 3, he-goat 2.

צָפִיר Ch. he-goat 1.

צָפִירָה diadem 1, morning 2.

צָפִית watch-tower 1.

צָפַן *Kal*, to esteem 1, hidden one 1, to hide 11, to hide selves 1, to keep secretly 1, to lay up 8, to lurk privily 2, secret 1, secret place 1, to be privily set 1; *Niphal*, to be hid 1, to be hidden 2; *Hiphil*, to hide 2, (כ) to hide selves 1.

צָפַע cockatrice 1.

צָפַעוֹנִי adder 1, cockatrice 3.

צָפַעוֹת issue 1.

צָפָה *Pulpel*, to chatter 1, to peep 2, to whisper 1.

צָפַפָּה willow tree 1.

צָפַר *Kal*, to depart early 1.

צָפַר Ch. bird 1, fowl 3.

צָפַרְדֵּעַ frog 13.

צָפַרְןָה nail 1, point 1.

צָפַת chapter 1.

צָקֵלָן husk 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

צַר & צָר adversary 27, adversity 1, afflicted 1, affliction 3, anguish 1, distress 5, enemy 38, flint 1, foe 2, small 1, sorrow 1, strait 3, tribulation 1, trouble 15, that trouble 2.

צָר close 1, narrow 2.

צַר flint 1, sharp stone 1.

צָרַב *Niphal*, to be burned 1.

צָרַבְתָּ burning 2, inflammation 1.

צָרָה adversary 1, adversity 5, affliction 7, anguish 5, distress 7, tribulation 3, trouble 44.

צָרוּר bag 3, bundle 4, least grain 1, small stone 1, —bindeth 1.

צָרַח *Kal*, to cry 1; *Hiphil*, to roar 1.

צָרִי & צָרִי balm 6.

צָרִיחַ high place 1, hold 3.

צָרְךָ to need 1.

צָרַע *Kal*, leper 4, leprous 1; *Pual*, leper 10, leprous 5.

צָרַעְתָּ hornet 3.

צָרַעַת leprosy 35.

צָרַף *Kal*, to cast 1, finer 1, founder 5, goldsmith 5, to melt 2, pure 2, to purge away 1, to refine 2, to be refined 1, to try 9, to be tried 1; *Niphal*, to be tried 1; *Piel*, refiner 2.

צָרַפִּי goldsmith 1.

צָרַר *Kal*, adversary 3, to afflict 3, to bind 4, to bind up 4, to be in distress 2, to be distressed 2, enemy 14, narrower 1, to oppress 1, to shut up 1, to be in a strait 3, to be in trouble 2, to vex 5; *Pual*, bound up 1; *Hiphil*, to be in affliction 1; to besiege 4, distress 1, to distress 1, to bring distress 1, pangs 2, to vex 1.

קָא vomit 1.

קָאָת cormorant 2, pelican 3.

קָב cab 1.

קָבַב *Kal*, to curse 7; *Inf. intens.* at all (curse) 1.

קָבָה maw 1.

קָבָה belly 1.

קָבָה tent 1.

קָבִיצָן company 1.

קָבֻרָה burial 4, burying-place 1, grave 4, sepulchre 5.

קָבַל *Piel*, to choose 1, to receive 6, to take 3, to undertake 1; *Hiphil*, to hold 1, to take hold 1.

קָבַל Ch. *Pael*, to receive 1, to take 2.

קָבַל war 1.

קָבַע *Kal*, to rob 4, to spoil 2.

קָבַעַת dregs 2.

קָבַץ *Kal*, to assemble 2, to gather 15, to gather together 17, to gather up 1, to heap 1; *Niphal*, to assemble 1, to assemble selves 3, gather together 1, to gather selves together 10, to be gathered 5, to be gathered together 10, to resort 1; *Piel*, to bring together 1, to gather 42, to gather together 4, to gather up 2, to take up 1; *Inf. intens.* surely (gather) 1; *Pual*, to be gathered 1; *Hithpael*, to gather selves 1, to gather selves together 3, to gather together 1, to be gathered together 3.

קָבַצָה —gather 1.

קָבַר *Kal*, to bury 85, —to be buried 2; *Inf. intens.* in any wise (bury) 1; *Niphal*, to be buried 39; *Piel*, to bury 6; *Pual*, to be buried 1.

קָבַר burying-place 6, grave 35, Kibroth-hattaavah 5, sepulchre 26.

קָבַד *Kal*, to bow 2, to bow down head 5, to bow the head 6, to stoop 2.

קָבָה cassia 2.

קָבֻצִים ancient 1.

קָבֹדֶשׁ holy 62, Holy One 41, saint 12.

קָבַח *Kal*, to burn 1, to kindle 2, to be kindled 2.

קָבַחַת burning ague 1, fever 1.

קָבִים east 50, east wind 10, eastward 7, eastward 1.

קָבִישׁ Ch. holy 4, holy one 3, saint 7.

קָבַם *Piel*, to come before 5, to flee before 1, to go before 2, to meet 2, to prevent 13, —to disappoint 1; *Hiphil*, to prevent 2.

קָבַם aforetime 1, ancient 6, ancient time 2, east 22, east side 4, eastward 1, eternal 2, everlasting 1, forward 1, old 17, past 1, —ever 1.

קָבַם east 12, east end 1, east part 2, east side 1, eastward 10.

קָדַם Ch. presence 1, —it pleased 1, I thought 1.

קָדְמָה afore 1, antiquity 1, former estate 3, old estate 1.

קָדְמָה Ch. aforetime 1, ago 1.

קָדְמָה east 3, eastward 1.

קָדְמוֹן east 1.

קָדְמוֹנִי ancient 1, they that went before 1, east 4, former 2, old 1, things of old 1.

קָדְמִי Ch. first 3.

קָדְקַד crown 1, crown of the head 6, pate 1, scalp 1, top of head 2.

קָדַר *Kal*, to be black 3, to be blackish 1, to be dark 2, to be darkened 1, heavily 1, to mourn 5; *Hiphil*, to make dark 2, to cause to mourn 1; *Hithpael*, to be black 1.

קָדְרוּת blackness 1.

קָדְרִית mournfully 1.

קָדַשׁ & קָדַשׁ *Kal*, to be defiled 1, to be hallowed 3, to be holier 1, to be holy 5, to be sanctified 1; *Niphal*, to be hallowed 1, to be sanctified 10; *Piel*, to consecrate 2, to hallow 14, to keep holy 1, holy place 1, to prepare 6, proclaim 1, to sanctify 51; *Pual*, to be consecrated 3, to be sanctified 1, sanctified one 1; *Hiphil*, to appoint 1, to bid 1, to dedicate 9, to hallow 7, to prepare 1, to sanctify 24; *Inf. intens.* wholly (dedicate) 1; *Hithpael*, to be kept 1, to be purified 1, to be sanctified 2, to sanctify selves 20.

קָדַשׁ sodomite 5, unclean 1.

קָדַשׁ consecrated 1, consecrated things 1, dedicated things 12, hallowed 2, hallowed things 7, holiness 29, holy very freq., holy portion 1, saint 1, sanctuary 68, —most holy 33, most holy things 6.

קָדַשָׁה harlot 4, whore 1.

קָדָה *Kal*, to be set on edge 3; *Piel*, to be blunt 1.

קָהַל *Niphal*, to assemble selves 3, to assemble together 2, to be assembled 1, to gather selves together 8, to be gathered 2, to be gathered together 3; *Hiphil*, to assemble 5, to gather 4, to gather together 10, to be gathered together 1.

קָהַל assembly 17, company 17, congregation 86, multitude 3.

קָהֵלָה assembly 1, congregation 1.

קָהֵלֶת preacher 7.

קָו & קָו line 20, rule 1, —meted out 2.

קָוָא *Kal*, to spue 1; *Hiphil*, to spue out 2, to vomit 1, to vomit out 2, to vomit up 1, to vomit up again 1.

קָוַע helmet 2.

קָוָה *Kal*, to wait for 2, to wait on 2, to wait upon 2; *Niphal*, to be gathered 1, to be gathered together 1; *Piel*, to look 14, to tarry 1, to wait 22, to wait for 2, to wait on 2; *Inf. intens.* patiently (wait) 1.

קָוָה (כ) line 3.

קָוָה prison 1.

קָוַט *Kal*, to be grieved 1, —very (little) 1; *Niphal*, to lothe selves 3; *Hithpael*, to be grieved 2.

קָוַט *Kal*, to be cut off 1.

קָוַל bleating 1, crackling 1, cry 5, fame 1, lightness 1, lowering 1, noise 48, proclaim 2, proclamation 5, sound 39, thunder 12, thundering 2, voice freq., —aloud 4, to cry 5, to hold peace 1, to sing 1, to speak 1, to yell 1.

קָוַם *Kal*, to abide 1, to arise 211, to arise up 3, to be assured 1, continue 2, to endure 1, enemy 1, to be established 5, to get up 2, to hold 1, to be performed 1, to remain 1, to rise 62, to rise against 1, to rise up 83, to rise up again 1, to rise up against 7, to be risen 4, to be risen up 10, to be set 1, to stand 27, to stand up 19, to succeed 1, to be made sure 2, up 9, to be up 1, uprising 1, —to be clearer 1, to be dim 1; *Inf. intens.* surely (stand) 1; *Piel*, to confirm 5, to decree 1, to enjoin 1, to ordain 1, to perform 1, to establish 1, to strengthen 1; *Polel*, to raise up 3, to be risen up 1; *Hiphil*, to accomplish 1, to make to arise up 1, to confirm 4, to continue 1, to establish 22, to make good 1, to help up 1, to lift up 3, to help to lift up again 1, to make 1, to perform 22, to pitch 1, to raise 6, to raise up 32, to rear 2, to rear up 8, to be reared up 1, to rouse up 1, to set 4, to set up 23, to establish 2, to make to stand 1, to stir up 4, to uphold 1; *Inf. intens.* but newly (set) 1, surely (help) 1, surely (accomplish) 1; *Hophal*, to be per-

ENGLISH AND HEBREW INDEX

formed 1, to be raised up 1, to be reared up 1; *Hithpael*, to rise up 2, to rise up against 2.

קום Ch. *P'al*, to arise 5, to rise up 3, to stand 5; *Pael*, to establish 1; *Aphel*, to appoint 1, to establish 2, to make 1, to raise up self 1, to set 3, to set up 10; *Hophal*, to be made to stand 1.

קומה height 30, high 5, stature 7, tall 2, —along 1.

קומיות upright 1.

קן *Potel*, to lament 7, mourning woman 1.

קוף ape 2.

קץ *Hiphil*, to arise 1, to awake 17, to be awaked 1, to wake 1, to watch 1.

קץ *Kal*, to summer 1.

קץ *Kal*, to abhor 3, to be distressed 1, to be grieved 1, to loathe 1, to be weary 2; *Hiphil*, to vex 1.

קץ thorn 12.

קצות locks 2.

קצר *Kal*, to dig 2; *Hiphil*, to cast out 2; *Pilpel*, breaking down 1, to destroy 1.

קצה beam 4, roof 1.

קצרים web 2.

קש *Kal*, to lay a snare 1.

קט very 1.

קטב destroying 1, destruction 2.

קטב destruction 1.

קטורה incense 1.

קטל *Kal*, to kill 1, to slay 2.

קטל Ch. *P'al*, to be slain 1, to slay 1; *Pael*, to slay 2; *Ithp'al*, to be slain 1; *Ithpael*, to be slain 1.

קטל slaughter 1.

קטן *Kal*, to be a small thing 2, to be not worthy 1; *Hiphil*, to make small 1.

קטן least 6, less 2, little 11, little one 1, small 11, small quantity 1, small things 1, smallest 1, young 1, younger 10, youngest 2.

קטן least 4, less 3, lesser 1, little 11, small 19, younger 4, youngest 12.

קטף *Kal*, to crop off 2, to cut up 1, to pluck 1; *Niphal*, to be cut down 1.

קטר *Piel*, to burn 1, to burn incense 37, to offer a sacrifice 1, to offer incense 3; *Inf. intens.* not fail (burn) 1; *Pual*, perfumed 1; *Hiphil*, to burn 50, to burn incense 15, to burn incense upon 2, to burn sacrifice 1, to kindle 1, to offer 2; *Hophal*, to be burnt 1, incense 1.

קטר *Kal*, joined 1.

קטר Ch. doubt 2, joint 1.

קטר incense 1.

קמרת incense 54, perfume 3, sweet incense 2.

קיא vomit 3.

קיה *Kal*, spue 1.

קיט Ch. summer 1.

קיסור smoke 3, vapour 1.

קים substance 1.

קים Ch. statute 2.

קים Ch. stedfast 1, sure 1.

קימה rising up 1.

קין spear 1.

קינה lamentation 18.

קיץ summer 10, summer fruit 9, summer house 1.

קיצון outmost 1, uttermost 3.

קיצון gourd 5.

קיצון shameful spewing 1.

קיר side 4, town (wall) 1, wall 66, —mason 2, very 1.

קיתרס Ch. (כ) harp 4.

קל light 1, swift 9, swiftly 2.

קל Ch. sound 4, voice 3.

קלה *Niphal*, (כ) to be gathered together 1.

קלה *Kal*, dried 1, parched 1, to roast 1; *Niphal*, loathsome 1.

קלה *Niphal*, base 1, to be contemned 1, to be despised 1, to be lightly esteemed 1, to seem vile 1; *Hiphil*, to set light (by one) 1.

קלון confusion 1, dishonour 1, ignominy 1, reproach 1, shame 13.

קלחת caldron 2.

קלט *Kal*, lacking in his parts 1.

קלי & **קליא** parched corn 6.

קלל *Kal*, to be abated 1, to be despised 2, to be lightly esteemed 2, to be swifter 4, to be vile 2; *Niphal*, to be easy 1, to be a light thing 5, to seem a light thing 1, to be swift 1, to be more vile 1, —slightly 2; *Piel*, to curse 39, to revile 1, to make vile 1; *Pilpel*, to make bright 1, to whet 1; *Pual*, to be accursed 1, to be cursed 2; *Hiphil*, to lightly afflict 1, to bring into contempt 1, to despise 1, to ease 2, to be easier 1, to lighten 2, to make lighter 3, to make somewhat lighter 1, to set light (by one) 1; *Hithpalpel*, to move lightly 1.

קלל burnished 1, polished 1.

קללה accursed 1, curse 27, cursing 5.

קלם *Piel*, to scorn 1; *Hithpael*, to mock 2, to scoff 1.

קלם derision 3.

קלקס mocking 1.

קלע *Kal*, to carve 3, to sling 1, to sling out 1; *Piel*, to sling 1, to sling out 1.

קלע sling 4, slingstone 2.

קלע slinger 1.

קלעים hangings 15, leaves (of a door) 1.

קלקל light 1.

קלשון forks 1.

קמה corn 2, grown up 2, stalk 1, standing corn 5.

קמוש & **קמוש** nettles 2.

קמה flour 4, meal 10.

קמת *Kal*, to fill with wrinkles 1; *Pual*, to be cut down 1.

קמל *Kal*, to be hewn down 1, to wither 1.

קמץ *Kal*, to take an handful 1, to take an handful 3.

קמץ handful 2, handful 2.

קמשון thorns 1.

קן nest 12, room 1.

קנא *Piel*, to be envious 4, to envy 9, to be jealous 10, to move to jealousy 1, to provoke to jealousy 1, zeal 1, to be zealous 2; *Inf. intens.* very (jealous) 2; *Hiphil*, to move to jealousy 2, to provoke to jealousy 1.

קנא Ch. *P'al*, to buy 1.

קנא jealous 6.

קנאה envied 1, envy 7, jealousy 25, zeal 9, —sake 1.

קנה *Kal*, to attain 1, to buy 51, to get 16, owner 1, to possess 2, possessor 3, to purchase 5, to recover 1, to redeem 1; *Inf. intens.* surely (buy) 1, verily (buy) 1; *Niphal*, to be bought 1, to be possessed 1; *Hiphil*, to teach to keep cattle 1.

קנה *Hiphil*, to provoke to jealousy 1.

קנה balance 1, bone 1, branch 24, calamus 3, cane 2, reed 28, stalk 2, —spearman 1.

קנוא jealous 2.

קנן getting 2, goods 2, riches 1, substance 4, —with money 1.

קנמון cinnamon 3.

קנו *Piel*, to make nest 4; *Pual*, to make nest 1.

קסם *Kal*, divination 1, to divine 7, diviner 7, prudent 1, soothsayer 1, to use divination 3.

קסם divination 8, reward of divination 1, divine sentence 1, witchcraft 1.

קסט *Pael*, to cut off 1.

קסת ink-horn 3.

קעקע —marks 1.

קערה charger 14, dish 3.

קפא *Kal*, to be congealed 1, (כ) dark 1, that are settled 1; *Hiphil*, to curdle 1.

קפאון dark 1.

קפד *Piel*, to cut off 1.

קפד bitter 3.

קפדה destruction 1.

קפון great owl 1.

קפץ *Kal*, to shut 2, to shut up 1, to stop 2; *Niphal*, to be taken out of the way 1; *Piel*, skipping 1.

קץ after 10, border 3, end 51, infinite 1, utmost border 1, —process 1.

קצב *Kal*, to cut down 1, shorn 1.

קצב bottom 1, size 2.

קצה *Kal*, cutting off 1; *Piel*, to cut off 1, to cut short 1; *Hiphil*, to scrape 1, to scrape off 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

קצה coast 1, corner 1, edge 2, end 22, lowest 3, part 1, quarters 1, selvedge 2, uttermost part 2.

קצה after 1, border 3, brim 1, brink 1, edge 6, end 52, frontier 1, outmost coast 1, outside 3, quarter 2, shore 1, side 1, utmost 5, utmost part 2, uttermost 2, uttermost part 7, —some 1.

קצה end 4, infinite 1.

קצו end 3.

קצוה (כ) edge 1, (כ) end 1, end 1, uttermost part 1.

קצח fitches 3.

קצין captain 3, guide 1, prince 4, ruler 4.

קציעות cassia 1.

קציר bough 3, branch 2, harvest 47, harvest man 1, harvest time 1.

קצע *Hiphil*, to cause to be scraped 1; *Hophal*, corner 1.

קצה *Kal*, to be angry 2, to be displeased 3, wrath come 1, to be wroth 22; *Hiphil*, to anger 1, to provoke to wrath 4; *Hithpael*, to fret selves 1.

קצה Ch. *P'al*, to be furious 1.

קצה foam 1, indignation 3, wrath 23, —sore 2.

קצה Ch. wrath 1.

קצפה barked 1.

קצץ *Kal*, to cut off 1, —uttermost 3; *Piel*, to cut 1, to cut asunder 1, to cut in pieces 2, to cut in sunder 1, to cut off 4; *Pual*, cut off 1.

קצץ Ch. *Pael*, to cut off 1.

קצר *Kal*, to cut down 1, to be much discouraged 1, to be grieved 1, harvest man 1, to loathe 1, mower 1, to reap 31, to be shortened 6, to be shorter 1, to be straitened 1, to be troubled 1, to be vexed 1, to be waxed short 1, —shorter 1; *Inf. intens.* at all (shortened) 1; *Piel*, to shorten 1; *Hiphil*, (כ) to reap 1, to shorten 1.

קצר few 1, hasty 1, small 2, soon 1.

קצר anguish 1.

קצת end 3, part 1, —some 1.

קצת Ch. end 2, partly 1.

קר cold 2, (כ) excellent 1.

קר cold 1.

קרא *Kal*, to bewray (*self*) 1, that are bidden 2, to call 460, to call for 1, to call upon 8, to cry 90, to cry unto 4, *Enhakkore* 1, (כ) famous 1, to give names 3, guest 4, to invite 3, to be mentioned 1, to name 1, to give a name 1, to be named 1, to preach 2, to proclaim 36, to make proclamation 1, to pronounce 1, to publish 1, to read 36, renowned 2, to say 1, —to be famous 1; *Niphal*, to call selves 1, to be called 51, to be called forth 1, to be cried 1, to be famous 1, to be named 5, to read 1, to be read 1, to be renowned 1, —to be named 1; *Pual*, to be called 6, to be cried 1.

קרא *Kal*, to befall 5, to come 2, to be come 1, to come upon 1, to fall out 1, to happen 1, to help 1, to meet 73, to meet with 1, to seek 1, —against 41, against he come 1, in the way 1; *Niphal*, to chance 1, to happen to be 1, to meet 2, —by chance 1; *Hiphil*, to cause to come 1.

קרא Ch. *P'al*, to cry 3, to read 7; *Ithp'al*, to be called 1.

קרא partridge 2.

קרב & **קרב** *Kal*, to approach 8, to come 9, to come near 32, to come nigh 10, to come together 1, to draw near 11, to draw nigh 7, to go 4, to go near 2, to be at hand 3, to be joined 1, to be near 1, to offer 1, to stand by 1; *Niphal*, to be brought 2; *Piel*, to cause to approach 1, to bring near 1, to go near 1, to be at hand 1, to join 1, to produce 1, to make ready 1; *Hiphil*, to bring 56, to bring forth 1, to bring near 4, to cause to be brought 1, to be come near 5, to cause to come near 4, to draw near 1, to cause to draw near 2, to draw nigh 1, to lay 1, to offer 104, to present 1, to be presented 1, to take 1.

קרב approach 1, that came 1, which come near 4, that cometh nigh 2, drew near 2, —cometh any thing near 1.

קרב Ch. *P'al*, to come 5, to come near 4; *Pael*, to offer 1; *Aphel*, to bring near 1, to offer 2.

קרב battle 5, war 4.

קרב Ch. war 1.

קרב bowels 1, unto charge 1, inward (thought) 1, inward part 3, inward thought 1, in-

wards 19, midst 72, purtenance 1, —to eat 1, to eat up 1, heart 1.

קרבה approaching 1, to draw near 1.

קרבו oblation 12, is offered 1, offering freq., sacrifice 1.

קרבו offering 2.

קרדם axe 5.

קרה cold 5.

קרה *Kal*, to befall 4, to come to pass unto 1, to happen 6, to meet 1, hap was 1; *Niphal*, to come 1, to happen 1, to meet 4; *Piel*, to lay beams 3, to make beams 1, to floor 1; *Hiphil*, to appoint 1, to bring 1, to send good speed 1.

קרה uncleanness that chanceth 1.

קרוב allied 1, approach 2, them that come nigh 1, at hand 6, kinsfolk 1, kinsman 1, near 35, near of kin 2, neighbour 5, next 5, nigh 12, nigh at hand 1, more ready 1, short 2, shortly 1, —any of kin 1, newly 1.

קרה *Kal*, to make (*oneself*) bald 1, to make baldness 1; *Niphal*, to make self bald 1; *Hiphil*, to make self bald 1; *Hophal*, made bald 1.

קרה crystal 1, frost 3, ice 2.

קרה ice 1.

קרה bald 1, bald head 2.

קרחה bald 1, baldness 9, —utterly 1.

קרחת bald head 3, bare within 1.

קרי contrary 7.

קריא famous 2, (כ) renowned 1.

קריאה preaching 1.

קריה city 29.

קריה & **קריא** Ch. city 9.

קרה *Kal*, to cover 2.

קרן *Kal*, to shine 3; *Hiphil*, to have horns 1.

קרן horn 75, —hill 1.

קרן Ch. cornet 4, horn 10.

קרם *Kal*, to stoop 2.

קרם taches 10.

קרסלים feet 2.

קרע *Kal*, to cut 1, to cut out 1, to rend 52, to tear 4; *Inf. intens.* surely (rend) 1; *Niphal*, to be rent 5.

קרעים pieces 3, rags 1.

קרץ *Kal*, to move 1, to wink 3; *Pual*, to be formed 1.

קרץ destruction 1.

קרץ Ch. —to accuse 1.

קרקע bottom 1, floor 6.

קרהש bench 1, board 50.

קרת city 5.

קשה & **קשוה** cover 3, cup 1.

קשיטה piece of money 2, piece of silver 1.

קשתה mail 1, scale 7.

קשט stubble 16.

קשאים cucumbers 1.

קשב *Kal*, to hearken 1; *Hiphil*, to attend 10, to cause to hear 1, to cause to be heard 1, to hearken 26, to give heed 3, to incline 1, to mark 2, to mark well 1, to regard 1.

קשב hearing 1, much heed 1, that regarded 1, —diligently 1.

קשב attent 2, attentive 1.

קשב attentive 2.

קשה *Kal*, to be cruel 1, to be fiercer 1, to be hard 1, to seem hard 1, to be sore 1; *Niphal*, hardly bested 1; *Piel*, to have hard labour 1; *Hiphil*, to make grievous 2, to be in hard labour 1, to ask a hard thing 1, to harden 12, would hardly 1, to make stiff 1, to stiffen 1, to be stiffnecked 2.

קשה churlish 1, cruel 3, grievous 3, hard 4, too hard 1, hard things 1, hardhearted 1, heavy 1, obstinate 1, prevailed 1, rough 1, roughly 5, sore 2, sorrowful 1, stiff 2, stiffnecked 1, stubborn 1, —impudent 1, in trouble 1.

קשומ Ch. truth 2.

קשה *Hiphil*, to harden 1, to be hardened 1.

קשט certainty 1.

קשט truth 1.

קשי stubbornness 1.

קשר *Kal*, to bind 11, bound 1, bound up 1, conspirator 1, to conspire 15, to make conspiracy 5, stronger 1, to work treason 1; *Niphal*, to be joined together 1; to be knit 1; *Piel*, to bind 2; *Pual*, stronger 1; *Hithpael*, to conspire 3.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

קִשְׁר confederacy 2, conspiracy 9, treason 5.

קִשְׂרִים attire 1, head-bands 1.

קָשַׁשׁ *Kal*, to gather together 1; *Poel*, to gather 6; *Hithpoel*, to gather selves together 1.

קֶשֶׁת bow 67, bowman 1, bow-shot 1, —archer 5, arrow 1.

קִשֵּׁת archer 1.

קַתְרוֹם Ch. harp 4.

רָאָה *Kal*, to advise self 1, to approve 1, to behold 83, to consider 22, to discern 1, to enjoy 3, to espy 1, to have experience 1, to foresee 2, to gaze 1, to take heed 2, *Jehovah-jireh* 1, Lo 3, to look 93, to look on 10, to look out 2, to look up 1, to look upon 4, to mark 1, meet 1, to perceive 5, to provide 4, to regard 4, to respect 2, to have respect 3, to see 575, to shew 1, to spy 6, to stare 1, to view 1, visions 1, —to be in *presence* 1, joyfully 1, to be near 1, sight of others 1, to think 1; *Inf. intens.* certainly (see) 1, indeed (look) 1, surely (seen) 1; *Niphal*, to appear 66, to be looked upon 1, to present self 1, to seem 1, to be seen 27, to shew self 4, to be shewed 1, to be spied 1; *Pual*, to be seen 1; *Hiphil*, to make to enjoy 1, to cause to see 1, to let see 2, to shew 57, to be shewed 1; *Hophal*, to be shewed 4; *Hithpael*, to look one another 2, to look one upon another 1, to see one another 2.

רָאָה glade 1.

רָאָה see 1.

רָאָה vision 1.

רְאוּת beholding 1.

רְאִי looking-glass 1.

רְאִי gazing stock 1, to look to 1, to see 1, to be seen 1, that seeth 2.

רְאִישׁוֹן (כ) first 2.

רְאִית (כ) beholding 1.

רָאָם *Kal*, to be lifted up 1.

רָאָם unicorn 9.

רְאֵמוֹת coral 2.

רָאָשׁ poverty 2. *

רָאָשׁ Ch. chief 1, head 12, sum 1.

רֹאשׁ band 2, beginning 14, to behead 1, captain 10, chapter 4, chief 90, chief man 4, chief things 1, chief place 1, chiefest place 1, company 12, end 2, end (of staves) 2, excellent 1, first 6, forefront 1, head very freq., height 1, high among 2, on high 1, high priest 1, highest part 1, principal 5, ruler 2, sum 9, top 75. —every man 1, to lead 1, poor 1.

רֹאשׁ gall 8, hemlock 1, poison 1, venom 1.

רֵאשִׁית beginning 1.

רֵאשִׁית headstone 1.

רֵאשִׁוֹן aforetime 1, ancestor 1, beginning 4, eldest 1, first 128, forefathers 1, foremost 3, former 26, former things 6, of old time 2, past 1.

רֵאשִׁוֹן first 1.

רֵאשִׁית beginning 18, chief 8, chiefest 1, first 9, first part 1, first time 1, firstfruits 1, firstfruits 11, principal thing 1.

רֵאשִׁית bolster 1.

רַב abound 2, in abundance — abundant — abundantly 7, *Bath-rabbim* 1, captain 24, common 1, elder 1, enough 8, exceedingly 2, full 1, great 128, increase 2, long 10, long enough 2, manifold 3, many 190, many a time 1, do many 2, have many 1, many things 1, master 1, mighty 5, more 12, much 30, too much 4, very much 1, multiply 1, multitude 7, officer 1, oftentimes 1, plentiful 3, populous 1, prince 2, process of time 1, shipmaster 1, suffice 3, sufficient 1.

רַב archer 2.

רַב Ch. captain 1, chief 1, great 9, lord 1, master 2, stout 1.

רַב abundance 39, abundantly 6, all 1, excellent 1, great 9, great number 1, greatly 1, greatness 8, (כ) greatness 1, huge 1, to be increased 1, long 2, many 3, more in number 1, most 1, much 7, multitude 69, plentifully 1, plenty 3, very age 1, —common sort 1.

רַבב *Kal*, to be increased 3, to be manifold 1, to be many 7, to be more 2, to be multiplied 3, to multiply 1; *Pual*, ten thousands 1.

רַבב *Kal*, to shoot 2.

רַבבָּה many 1, millions 1, ten thousand 13, — multiply 1.

רַבָּה *Kal*, to deck 1.

רַבָּה *Kal*, to be in authority 1, to excel 1, to be greater 1, to grow up 1, to increase 12, to be increased 5, to be long 3, to be many 2, to be more in number 1, to be so much 1, to be much greater 1, to be multiplied 12, to multiply 16, —archer 1, greatness 1, process of time 1; *Piel*, to bring up 1, to increase 2, to nourish 1; *Hiphil*, to bring in abundance 4, to enlarge 1, exceeding 1, exceedingly 2, to be full of 1, great 4, to make great 3, to heap 1, to increase 21, to give many 2, to have many 3, to make many 5, to use many 1, any more 1, to give more 1, to give the more 2, to have more 1, to ask much 1, to gather much 1, much more 2, to take much 1, to yield much 1, to multiply 43, to make to multiply 1, to be multiplied 1, over much 2, plentiful 1, plenty 1, sore 2, store 1, thoroughly 1, very 1, —abundantly 1, to continue 1, great 1, many 13, to be many 1, many a time 1, more 4, more and more 1, much 23, very much 1; *Inf. intens.* exceedingly (multiply) 1, greatly (multiply) 1.

רַבָּה Ch. *Pal*, to grow 2, to be grown 3; *Pael*, to make a great man 1.

רַבּוֹ & רְבֹואָה eighteen thousand, forty thousand, (כ) great things 1, ten thousand 2, twenty thousand, — sixscore thousand, threescore thousand 1.

רַבּוֹ Ch. —ten thousand times ten thousand 2.

רַבּוֹ Ch. greatness 2, majesty 3.

רַבּוֹת twenty thousand, — twenty thousand.

רַבּוּבִים showers 6.

רַבּוּד chain 2.

רַבְעִי foursquare — fourth — fourth part freq.

רַבְעִי Ch. fourth 5.

רַבָּה *Hophal*, baked 1, fried 1, that which is fried 1.

רַבַּע *Kal*, to lie down to 2; *Hiphil*, to let gender 1.

רַבַּע *Kal*, foursquare 1, square 1, squared 1; *Pual*, four-square 2, square 1.

רַבַּע lying down 1.

רַבַּע fourth part 2, sides 3, squares 2.

רַבַּע fourth part 2.

רַבְעִים fourth 4.

רַבַּן *Kal*, to couch 2, to couch down 1, to fall down 1, to lie 8, to lie down 11, to sit 1; *Hiphil*, to make a fold 1, lay 1, to cause to lie down 2, to make to lie down 1, to make to rest 1.

רַבַּן where each lay 1, to lie down in 1, resting-place 2.

רַבָּה Ch. great 7, great things 1, very great things 1.

רַבְרָבִין Ch. lords 6, princes 2.

רַבָּה clods 2.

רָגַז *Kal*, to be afraid 1, to stand in awe 1, to be disquieted 1, to fall out 1, to fret 1, to move —to be moved 7, to quake 1, to rage 1, to tremble 10, to be troubled 3, to be wroth 1; *Hiphil*, to disquiet 2, to provoke 1, to shake 3, to make to tremble 1; *Hithpael*, rage 4.

רָגַז Ch. *Aphel*, to provoke unto wrath 1.

רָגַז Ch. rage 1.

רָגַז trembling 1.

רָגַז fear 1, noise 1, rage 1, trouble 3, troubling 1, wrath 1.

רָגַז trembling 1.

רָגַל *Kal*, to backbite 1; *Piel*, to espy out 1, to search 1, to slander 1, to spy 12, to spy out 8, to view 2; *Tiphal*, to teach to go 1.

רָגַל after 4, *brokenfooted*, foot freq., footstool 5, legs 1, times 4, —be able to endure 1, coming 1, follow 5, great toe 2, haunt 1, journey 1, piss 2, possession 1.

רָגַל Ch. foot 7.

רָגַל on foot 1, footmen 5, footmen 6.

רָגַם *Kal*, to stone 16; *Inf. intens.* certainly (stone) 1.

רַגְמָה council 1.

רָגַן *Kal*, to murmur 1; *Niphal*, to murmur 2.

רָגַע *Kal*, to be broken 1, to divide 3; *Niphal*, to rest 1; *Hiphil*, to find ease 1, to be a moment 1, to rest 1, cause to rest 1, to give rest 1, to make to rest 1, to make suddenly 2.

רָגַע that are quiet 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

רָנַע instant 2, moment 18, space 1, suddenly 1.

רָנַשׁ Kal, to rage 1.

רָנַשׁ Ch. *Aphel*, to assemble 2, to assemble together 1.

רָנַשׁ company 1.

רָנַשׁה insurrection 1.

רָדַד Kal, to be spent 1, to subdue 2; *Hiphil*, to spread 1.

רָדַה Kal, to come to have dominion 1, to have dominion 6, to prevail against 1, to reign 1, to rule 9, to bear rule 3, to rule over 1; *Piel*, to make to have dominion 2; *Hiphil*, to make to rule 1.

רָדַה Kal, to take 2.

רָדַר veil 1, veil 1.

רָדַם *Niphal*, to be fast asleep 2, cast into a dead sleep 1, in a deep sleep 1, to be in a deep sleep 1, sleeper 1, that sleepeth 1.

רָדַף Kal, to chase 10, to put to flight 1, to follow 9, to follow after 5, to follow on 1, to hunt 1, to persecute 19, persecutor 7, to pursue 76; *Niphal*, to be past 1, to be under persecution 1; *Piel*, to follow 1, to follow after 3, to persecute 1, to pursue 4; *Pual*, to be chased 1; *Hiphil*, to chase 1.

רָהַב Kal, to behave self proudly 1, to make sure 1; *Hiphil*, to overcome 1, to strengthen 1.

רָהַב proud 1.

רָהַב proud 2, Rahab 3, strength 1.

רָהַב strength 1.

רָהַה Kal, to be afraid 1.

רָהַמ gallery 1, gutter 2, trough 1.

רָהַיִט rafter 1.

רָו Ch. form 2.

רָוַד Kal, to be lord 1, to rule 1; *Hiphil*, to have the dominion 1.

רָוַד *Hiphil*, mourn 1.

רָוַה Kal, to be made drunk 1, to take the fill 1, to be abundantly satisfied 1; *Piel*, to be bathed 1, to satiate 1, to satisfy 1, to be soaked 1, to water 1, to water abundantly 1; *Hiphil*, to make drunken 1, to fill 1, to satiate 1, to water 2.

רָוַה drunkenness 1, watered 2.

רָוַה Kal, to be refreshed 2; *Pual*, large 1.

רָוַה enlargement 1, space 1.

רָוַה *Hiphil*, to accept 1, to smell 8, to make of quick understanding 1, —to touch 1.

רָוַה air 1, anger 1, blast 4, breath 28, courage 1, mind 5, spirit freq., spiritual 1, tempest 1, whirlwind 1, wind freq., —cool 1, quarters 1, side 6, vain 2.

רָוַה Ch. mind 1, spirit 8, wind 2.

רָוַה breathing 1, respite 1.

רָוַה runneth over 1, wealthy 1.

רָוַם Kal, to breed (worms) 1, to exalt self 2, to be exalted 20, to go up 1, haughty 1, high 17, to be high 4, high ones 1, too high 1, to be higher 2, to be lifted up 9, to be lift up 1, to be lofty 3, loud 1, to mount up 1, proud 1, tall 4, —presumptuously 1; *Polel*, to bring up 2, to exalt 11, to extol 2, to lift up on high 1, to set up on high 1, to lift up 4, to promote 1, to set up 3; *Potal*, to be exalted 2, to be extolled 1; *Hiphil*, to exalt 12, (ב) to be exalted 1, to give 5, to heave 3, to make on high 1, to hold up 2, to levy 1, to lift 1, to lift up 27, to offer 12, to offer up 4, promotion 1, to be promotion of 1, to set up 5, to take 3, to take away 1, to take off 3, to take up 7, (ב) to be taken away 1, —aloud 1; *Hophal*, to be heaved up 1, to be taken away 1, to be taken off 1; *Hithpolel*, to exalt self 1.

רָוַם Ch. *Pal*, to extol 1, to be lifted up 1; *Aphel*, to set up 1; *Hithpolel*, to lift up self 1.

רָוַם haughtiness 3, height 1, —high 2.

רָוַם Ch. height 5.

רָוַם on high 1.

רָוַם haughtily 1.

רָוַם to be extolled 1, high 1.

רָוַע *Niphal*, to be destroyed 1, to smart 1; *Potal*, to be shouting 1; *Hiphil*, to blow an alarm 1, to cry 3, to cry alarm 1, to cry aloud 1, to cry out 2, to make a joyful noise 7, to shout 18, to shout for joy 1, to sound an alarm 2, to triumph 1; *Hithpolel*, to shout for joy 1, to triumph 2.

רָוַע *Polel*, to tremble 1.

רָוַע Kal, to break down 1, footman 1, guard 14, posts 8, to run 10, (ב) to make run away 1, to run through 1; *Polel*, to run 1; *Hiphil*, to divide speedily 1, to bring hastily 1, to run 1, to make run away 2, soon to stretch out 1.

רָוַע *Hiphil*, to cast out 1, to draw 3, to draw out 5, to empty 5, to make empty 1, to pour out 1, —to arm 1; *Hophal*, to be emptied 1, to be poured forth 1.

רָוַע Kal, to run 1.

רָוַשׁ gall 1.

רָוַשׁ Kal, to lack 1, needy 1, poor 18, poor man 3; *Hithpolel*, to make self poor 1.

רָוַח Ch. secret 9.

רָוַה Kal, to famish 1; *Niphal*, to wax lean 1.

רָוַה lean 2.

רָוַוֵן leanness 2, —scant 1.

רָוַוֵן prince 1.

רָוַוֵן leanness 2.

רָוַוֵם Kal, to wink at 1.

רָוַוֵן Kal, prince 5, ruler 2.

רָוַוֵב Kal, to be enlarged 2, to be an enlarging 1; *Niphal*, large 1; *Hiphil*, to enlarge 14, to be enlarged 1, to make large 1, to make room 2, to make wide 1, to open wide 2.

רָוַוֵב broad 6, large 5, at liberty 1, proud 3, wide 3, —large 3, wide 1.

רָוַוֵב breadth 1, broad place 1.

רָוַוֵב breadth freq., broad 22, largeness 1, thick 1, thickness 2, wideness 1.

רָוַוֵב broad place 1, broad way 2, street 40.

רָוַוֵם full of compassion 5, merciful 8.

רָוַוֵק afar off 28, far 31, far abroad 1, far off 14, long 1, long ago 3, of old 2, space 1, great while to come 2.

רָוַוֵיט (ב) rafter 1.

רָוַוֵיט mill 2, millstones 2, nether millstone 1.

רָוַוֵיח Ch. far 1.

רָוַוֵל ewe 2, sheep 2.

רָוַוֵם Kal, to love 1; *Piel*, to have compassion 1, to have compassion on 4, to have compassion upon 3, merciful 1, mercy 1, to have mercy 13, to have mercy on 6, to shew mercy 3, to have mercy upon 6, to pity 2, to have pity 1; *Inf. intens.* surely (have mercy) 1; *Pual*, *Lo-ruhamah* 2, to find mercy 1, to have mercy 1, to obtain mercy 1, *Ruhamah* 3.

רָוַוֵם gier-eagle 2.

רָוַוֵם damsel 1, womb 4.

רָוַוֵם matrix 5, womb 21.

רָוַוֵם gier-eagle 1.

רָוַוֵם —two damsels 2.

רָוַוֵם bowels 2, compassion 4, tender love 1, mercies 14, great mercies 1, tender mercies 11, mercy 4, to be pitied 1, pity 1.

רָוַוֵן Ch. mercies 1.

רָוַוֵן pitiful 1.

רָוַוֵן Kal, to shake 1; *Piel*, to flutter 1, to move 1.

רָוַוֵן Kal, to bathe 6, to bathe self 12, to wash 46, to wash self 5; *Pual*, to be washed 2; *Hithpaal*, to wash self 1.

רָוַוֵן washpot 2.

רָוַוֵן Ch. *Hithp'il*, to trust 1.

רָוַוֵן washing 2.

רָוַוֵן Kal, to be far 14, to be far away 1, to get far 1, to be far off 2, to go far off 1, to be far removed 1, to be too far 2, to flee far 1, to go far 1, to go far away 1, to be gone far 1, to be gone away far 1, to keep (*oneself*) far 1, —to refrain 1; *Niphal*, (ב) to be loosed 1; *Piel*, to put away far 1, to remove far 2, to remove far away 1; *Hiphil*, to be afar off 1, to put away far 1, to drive far 1, far 1, to put far away 3, to cast far off 1, to *wander* far off 1, to put far 3, to go far 1, to go far away 1, a good way off 1, to put away 1, to remove far 5, to remove far off 1, to be a good way 1, to withdraw far 1; *Inf. intens.* very (go far) 2.

רָוַוֵן that are far from 1.

רָוַוֵשׁ Kal, to indite 1.

רָוַוֵשׁ shovel 1.

רָוַוֵב Kal, to be wet 1.

רָוַוֵב green 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

רָטַט fear 1.
רָטַשׁ to be fresh 1.
רָטַשׁ *Piel*, to dash 1, to dash to pieces 1; *Pual*, to be dashed in pieces 3, to be dashed to pieces 1.
רִי watering 1.
רִיב *Kal*, to chide 6, to complain 1, to contend 12, to debate 1, to debate with 1, to plead 27, to rebuke 1, to strive 13.—*Jareb* 2, to lay wait 1; *Inf. intens.* ever (strive) 1, thoroughly (plead) 1; *Hiphil*, adversary 1, to strive 1.
רִיב cause 24, chiding 1, to contend 1, contention 2, controversy 13, (כ') multitude 1, pleading 1, strife 14, strive 2, striving 1, suit 1, — adversary 1.
רִיחַ savour 45, scent 2, smell 11.
רִיחַ Ch. smell 1.
רֵעַ friend 1.
רִיפּוֹת ground corn 1, wheat 1.
רִיק empty 6, to no purpose 1, in vain 6, vain thing 1, vanity 2.
רִיק & **רָק** emptied 1, empty 5, vain 5, vain fellows 1, vain men 1.
רִיקָם without cause 2, empty 12, in vain 1, void 1.
רִיר spittle 1, white of an egg 1.
רִישׁ poverty 3.
רִישׁ poverty 2.
רִישׁוֹן (כ') former 1.
רִיךְ fainthearted 1, soft 3, tender 9, tender one 1, tenderhearted 1, weak 1.
רִיכָב *Kal*, to get (oneself) up 1, on horseback 2, to ride—to ride in—to ride in a chariot—to ride on—to ride upon 55; *Hiphil*, to bring 1, to carry 3, to bring on horseback 1, to put 3, to cause to ride 7, to make to ride 3, to set 2.
רִיכָב chariot 114, millstone 2, upper millstone 1, (כ') multitude 1, wagon 1.
רִיכָב chariot man 1, driver of a chariot 1, horseman 1.
רִיכָבָה chariots 1.
רִיכָבִי chariot 1.

רִכְשָׁי goods 12, riches 5, substance 11.
רִכִּיל slanders 2, tale-bearer 3, carry tales 1, — tale-bearer 1.
רִכָּךְ *Kal*, to be softer 1, to be tender 2; *Niphal*, to faint 2, to be fainthearted 1; *Pual*, to be mollified 1; *Hiphil*, to make soft 1.
רִכָּל *Kal*, merchant 17, spice merchant 1.
רִכְלָה merchandise 2, traffic 2.
רִכַּם *Kal*, to bind 2.
רִכָּם pride 1.
רִכְסִים rough places 1.
רִכַּשׁ *Kal*, to gather 1, to get 4.
רִכַּשׁ dromedary 1, mule 2, swift beast 1.
רִמָּה *Kal*, to carry 1, to throw 2, — bowmen 4; *Piel*, to beguile 2, to betray 1, to deceive 5.
רִמָּה high place 4.
רִמָּה Ch. *P'al*, to cast 4, to be cast 1, to be cast down 1, to impose 1; *Ithp'el*, to be cast 5.
רִמָּה worm 7.
רִמּוֹן pomegranate 30, pomegranate tree 2.
רִמוֹת height 1.
רִמַּח buckler 1, javelin 1, lance 1, spear 12.
רִמִּיהַ deceit 2, deceitful 4, deceitfully 3, false 1, guile 1, idle 1, slack 1, slothful 2.
רִמְדָה dromedary 1.
רִמַּם *Kal*, to be exalted 2; *Niphal*, to be exalted 1, to get (oneself) up 1, to lift up selves 1, to be lifted up 1, to mount up 1.
רִמְמוֹת lifting up of self 1.
רִמַּם *Kal*, oppressor 1, to stamp upon 2, to trample 1, to trample under foot 1, to tread 4, to tread down 7, to tread upon 2; *Niphal*, to be trodden 1.
רִמַּשׁ *Kal*, creep 11, move 6.
רִמַּשׁ that creepeth 1, creeping thing 15, moving thing 1.
רִן song 1.
רִנָּה *Kal*, to rattle 1.

רִנָּה cry 12, gladness 1, joy 2, proclamation 1, rejoicing 1, shouting 1, sing — singing 11, triumph 1.
רִנָּן *Kal*, to cry 2, to cry out 1, to rejoice 1, to shout 2, to shout for joy 1, to sing 12; *Piel*, to cry out 1, to greatly rejoice 1, to be joyful 1, to rejoice 7, to shout for joy 3, to sing 6, to sing for joy 1, to sing aloud 3, to sing out 1, to triumph 1; *Inf. intens.* aloud for joy (shout) 1; *Pual*, to be singing 1; *Hiphil*, to rejoice 1, to make to rejoice 1, to shout for joy 1, to sing aloud 1, to cause to sing for joy 1; *Hithpoel*, to shout 1.
רִנְנָה joyful 1, joyful voice 1, singing 1, triumphing 1.
רִנְנִים — goodly 1.
רִסִּיקִים drops 1.
רִסִּיקִים breaches 1.
רִסָּן bridle 4.
רִסַּם *Kal*, to temper 1.
רַע adversity 4, affliction 6, bad 13, calamity 1, displeasure 4, distress 1, evil 445, evil-favouredness 1, grief 1, grievous 2, harm 5, heavy 1, hurt 20, hurtful 1, ill 6, ill-favoured 2, mischief 22, mischievous 1, misery 1, naughty 3, naughty 1, noisome 2, sad—sadly 3, sore 9, sorrow 1, trouble 10, vex 1, wicked—wicked ones—wickedly 32, wickedness 55, worse 1, worst 1, wretchedness 1, wrong 1, — to displease 3, exceedingly 1, great wickedness 1, harm 5, not to please 2, to smart 1.
רַע noise 1, shouted 1, — aloud 1.
רַע brother 1, companion 5, fellow 10, friend 41, husband 1, lover 1, neighbour 104, — another 23, other 2.
רַע thought 2.
רַע badness 2, evil 11, naughtiness 1, sadness 1, sorrow 1, wickedness 3, — to be so bad 1, to be so evil 1.
רַעֵב *Kal*, to be famished 1, to hunger 1, to have hunger 1, to suffer hunger 2, to be hungry 4; *Hiphil*, to suffer to famish 1, to suffer to hunger 1.
רַעֵב dearth 5, famine freq., hunger 8, — famished 1.
רַעֵב hunger bitten 1, hungry 21.
רַעֲבָן famine 3.

רָעַד *Kal*, to tremble 1; *Hiphil*, to tremble 2.
רָעַד trembling 2.
רָעָה fear 1, fearfulness 1, trembling 2.
רָעָה *Kal*, companion 2, to keep company with 1, to devour 1, to eat up 3, to evil entreat 1, to be fed 1, to feed 73, herdman 7, to keep sheep 6, pastor 7, Shepherd 1, shepherd 59, shepherd 3, to wander 1, to waste 1, — to break 1, shearing house 1; *Piel*, to use as friend 1; *Hiphil*, to feed 1; *Hithpael*, to make friendship with 1.
רָעָה friend 3.
רָעָה companion 2, fellow 1.
רָעָה broken 1.
רָעוּת mate 2, neighbour 2, — another 2.
רָעוּת vexation 7.
רָעוּת Ch. pleasure 1, will 1.
רָעִי pasture 1.
רָעִי shepherd 2.
רָעִיהַ (כ') fellows 1, love 9.
רָעִיוֹן vexation 3.
רָעִיוֹן Ch. cogitation 1, thought 5.
רָעַל *Hophal*, to be terribly shaken 1.
רָעַל mufflers 1, trembling 1.
רָעַם *Kal*, to roar 3, to be troubled 1; *Hiphil*, to make to fret 1, to thunder 8.
רָעַם thunder 6.
רָעַמָה thunder 1.
רָעַנָן flourishing 1, fresh 1, green 18.
רָעַנָן Ch. flourishing 1.
רָעַע *Kal*, to associate selves 1, to break 2, to break in pieces 1, to be broken 2, to be evil 2, ill 1, to be worse 1, — to displease 2, to be displeased 1; *Inf. intens.* utterly (broken) 1; *Hiphil*, to afflict 5, to bring evil 2, to do evil 14, evil doer 12, to evil entreat 2, evil man 1, to do harm 3, to hurt 7, to do hurt 1, to behave selves ill 1, to deal ill 1, to do mischief 1, to punish 1, to vex 1, wicked—wicked doer—to do wickedly 11, to deal worse—to do worse 4; *Inf. intens.* indeed (do evil) 1, still (do wickedly) 1; *Hithpoel*, to be broken down 1, to shew self friendly 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

רָעַע Ch. *P'al*, to break 1, to bruise 1.

רָעַף *Kal*, to distil 1, to drop 2, to drop down 1; *Hiphil*, to drop down 1.

רָעַץ *Kal*, to dash in pieces 1, to vex 1.

רָעַשׁ *Kal*, to be moved 1, to quake 1, to remove 1, to shake 11, to tremble 8; *Niphal*, to be moved 1; *Hiphil*, to make afraid 1, to shake 4, to make to shake 1, to make to tremble 1.

רָעַשׁ commotion 1, confused noise 1, earthquake 6, fierceness 1, quaking 1, rattling 1, rushing 3, shaking 3.

רָפָא *Kal*, to cure 1, to heal 30, to be healed 1, physician 5, to make whole 1; *Niphal*, to be healed 16, to be made whole 1; *Piel*, to heal 6, to cause to be healed 1, to repair 1; *Inf. intens.* thoroughly (heal) 1; *Hithpael*, to be healed 3.

רָפָא giant 13, Rephaim 4, Rephaims 4.

רְפֹאוֹת health 1.

רְפֹאוֹת healed 1, medicines 2.

רְפֹאִים dead 7, deceased 1.

רָפַד *Kal*, to spread 1; *Piel*, to comfort 1, to make a bed 1.

רָפַה *Kal*, to be abated 1, to consume 1, to draw toward evening 1, to be faint 1, to be feeble 3, to wax feeble 3, to let go 1, to be slack 1, to be weak 1, to be weakened 1; *Niphal*, idle 3; *Piel*, to let down 2, to weaken 3; *Hiphil*, to cease 1, to fail 3, to forsake 2, to leave 1, to let alone 4, to let go 3, to give respite 1, to slack 1, to stay 3, to be still 1; *Hithpael*, to faint 1, to be slack 1, to be slothful 1.

רָפַה giant 4.

רָפַה weak 4.

רְפִידָה bottom 1.

רְפִיּוֹן feebleness 1.

רָפַס *Hithpael*, to humble self 1, to submit self 1.

רָפַס Ch. *P'al*, to stamp 2.

רְפָסוֹת flutes 1.

רָפַק *Hithpael*, to lean 1.

רָפַשׁ *Kal*, to foul 2; *Niphal*, troubled 1.

רָפַשׁ mire 1.

רְפָתִים stalls 1.

רֵץ piece 1.

רָצָא *Kal*, to run 1.

רָצַד *Piel*, to leap 1.

רָצָה *Kal*, to accept 17, to be acceptable 1, to accomplish 1, to set affection 1, to approve 1, to consent with 1, to delight 4, to delight self 1, to enjoy 3, to have a favour 1, to be favourable 3, to like 1, (כ) to observe 1, to please 2, to be pleased with 4, to have pleasure 1, to take pleasure 5; *Niphal*, to be accepted 6, to be pardoned 1; *Piel*, to seek to please 1; *Hiphil*, to enjoy 1; *Hithpael*, to reconcile self 1.

רָצוֹן acceptable 8, acceptance 1, to be accepted 4, as... would 1, delight 5, desire 3, favour 15, good pleasure 1, good will 2, own will 3, pleasure 4, self will 1, voluntary will 1, what would 1, will 5.

רָצַח *Kal*, to be put to death 1, to kill 6, man-slayer 2, to murder 13, to slay 18; *Niphal*, to be slain 2; *Piel*, to murder 4; *Pual*, to be slain 1.

רָצַח slaughter 1, sword 1.

רָצַע *Kal*, to bore 1.

רָצַף *Kal*, being paved 1.

רָצַף baken on coals 1.

רָצֵפֶה live coal 1, pavement 7.

רָצַץ *Kal*, to be broken 3, bruised 2, to crush 2, to be discouraged 1, to oppress 3; *Niphal*, to break 1, to be broken 1; *Piel*, to break 1, to oppress 2; *Poel*, to oppress 1; *Hiphil*, to break 1; *Hithpael*, to struggle together 1.

רָק lean 1, leanfleshed 1, thin 1.

רָק to spit 1, spitting 1, spittle 1.

רָקַב *Kal*, to rot 2.

רָקַב rotten thing 1, rottenness 4.

רָקִיבוֹן rotten 1.

רָקַד *Kal*, to dance 1, to skip 2; *Piel*, to dance 3, to jump 1, to leap 1; *Hiphil*, to make to skip 1.

רָקָה temples 5.

רָקַח *Kal*, apothecary 4, to compound 1, to make ointment 1; *Pual*, prepared 1; *Hiphil*, to spice 1.

רָקַח spiced 1.

רָקַח confection 1, ointment 1.

רָקַח apothecary 1.

רָקַחַה confectionary 1.

רָקִיחִים perfumes 1.

רָקִיעַ firmament 17.

רָקִיק cake 1, wafer 7.

רָקַם *Kal*, embroiderer 2, needlework 6; *Pual*, curiously wrought 1.

רָקַמָה broidered 2, broidered work 5, divers colours 2, needlework 1, needlework on both sides 1, raiment of needlework 1.

רָקַע *Kal*, to spread abroad 2, to spread forth 1, to stamp 2, to stretch out 1; *Piel*, to beat 1, to be made broad 1, to spread over 1; *Pual*, spread into plates 1; *Hiphil*, to spread out 1.

רָקִיעִים broad 1.

רָקַק *Kal*, to spit 1.

רָשׁוֹן grant 1.

רָשַׁם *Kal*, to be noted 1.

רָשַׁם Ch. *P'al*, to sign 4, to be signed 1, to be written 2.

רָשַׁע *Kal*, to be wicked 4, to deal wickedly 1, to wickedly depart 2, to do wickedly 1, to commit wickedness 1; *Hiphil*, to condemn 15, to make trouble 1, to vex 1, to do wickedly 7, to do wickedly against 1.

רָשַׁע guilty 1, ungodly 8, wicked freq., that did wrong 1, —condemned 1.

רָשַׁע iniquity 1, wicked 4, wickedness 30.

רָשַׁע fault 1, wickedly 1, wickedness 13.

רָשַׁף arrow 1, burning coals 1, burning heat 1, coals 3, hot thunderbolts 1, —spark 1.

רָשַׁשׁ *Poel*, to impoverish 1; *Pual*, to be impoverished 1.

רָשַׁת net 20, net-work 2.

רָשׁוֹק chain 1.

רָשׁוֹקַה chain 1.

רָתַח *Piel*, to make to boil 1; *Pual*, to boil 1; *Hiphil*, to make to boil 1.

רָתַח —well (to boil) 1.

רָתִיקָה (כ) chains 1.

רָתַם *Kal*, to bind 1.

רָתַם juniper 2, juniper tree 2.

רָתַם *Niphal*, to be loosed 1; *Pual*, to be bound 1.

רָתַקוֹת chains 1.

רָתַת trembling 1.

שָׂאֵר leaven 4, leavened bread 1.

שָׂאת be accepted 1, dignity 1, excellency 2, highness 1, raise up self 1, raiseth up himself 1, rising 7.

שָׂבָה net 1.

שָׂבָבַה checker 1, lattice 1, network 7, snare 1, wreath 3, wreathen-work 2.

שָׂבָבַח Ch. sackbut 3.

שָׂבַע & שָׂבַע *Kal*, to have enough 3, to fill selves 1, to be filled 10, to be filled full 1, to be filled with 9, to be full 7, to be full of 6, to the full 1, to have plenty of 2, to be satiate 1, to be satisfied 30, to be satisfied with 7, to be sufficed 1, to be weary of 1; *Piel*, to satisfy 2; *Hiphil*, to fill 5, to satisfy 8, to satisfy with 2.

שָׂבַע abundance 1, plenteous 2, plenteousness 1, plenty 4.

שָׂבַע full 2, full of 6, satisfied 1, satisfied with 1.

שָׂבַע fill 2, full 3, fulness 1, satisfying 1, to be sufficed 1.

שָׂבַע enough 1, to have enough 1, till...be full 1, to satisfy 1, sufficiently 1, unsatiable 1.

שָׂבַע fulness 1.

שָׂבַר *Kal*, to view 2; *Piel*, to hope 3, to tarry 1, to wait 2.

שָׂבַר hope 2.

שָׂבַא *Hiphil*, to increase 1, to magnify 1.

שָׂבַא Ch. *P'al*, to grow 1, to be multiplied 2.

שָׂבַב *Kal*, to be exalted 1, to be too strong 1; *Niphal*, to be exalted 4, to be excellent 1, to be high 3, lofty 1, to be safe 1; *Piel*, to defend 2, to set on high 2, to set up on high 1, to set up 1; *Pual*, to be safe 1; *Hiphil*, to exalt 1.

שָׂבַה *Kal*, to grow 2, to increase 1; *Hiphil*, to increase 1.

שָׂבִיא excellent 1, great 1.

שָׂבִיא Ch. exceeding 1, great 3, greatly 1, many 2, much 4, sore 1, very 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

- שָׂדֶה** *Piel*, to break the clods 2, to harrow 1.
- שָׂדֶה** country 17, field *freq.*, ground 4, land 10, soil 1, —wild 8.
- שָׂדֵי** field 13.
- שָׂרְרָה** board 1, range 3.
- שָׂה** cattle 8, lesser cattle 1, small cattle 1, ewe 1, goat 1, lamb 17, sheep 18.
- שָׂהַר** record 1.
- שְׂהַרְתָּא** Ch. *Jegar-sahadutha* 1.
- שְׂהַרְנִים** ornaments 2, round tires like the moon 1.
- שֹׁבֵף** thick boughs 1.
- שׁוּג** *Niphal*, to turn back 1.
- שׁוּג** *Pilpel*, to make to grow 1.
- שׁוּחַ** *Kal*, to meditate 1.
- שׁוּט** *Kal*, to turn aside 1.
- שׁוּף** *Kal*, to make an hedge 1, to hedge up 1; *Polel*, to fence 1.
- שׁוּף** bough 1.
- שׁוּכָה** bough 1.
- שׂוּם & שִׂים** *Kal*, to appoint 19, to bring 5, to call (a name) 1, to cast in 1, to change 1, to charge 1, to commit 1, to consider 2, to convey 1, determined 1, to dispose 2, to do 2, to get 1, to give 11, to heap up 1, to hold 1, to impute 1, to be laid 1, to lay 64, to lay down 1, to lay up 3, to leave 1, to look 2, to be made 1, to make 122, to make out 1, to mark 2, to ordain 3, to order 2, to overturn 1, to place 2, to be placed 1, to preserve 1, to purpose 1, to put—to put in—to put on—to put to 183, to rehearse 1, to reward 1, to set—to cause to be set—to set on—to set up 130, to shed 1, to shew 2, to take 3, to turn 5, to work 1,—care for 2, to consider 8, to disguise 1, to leave 1, to name 1, to paint 1, to regard 2, stedfastly 1, to tell 1, to tread down 1; *Inf. intens.* any wise (set) 1, wholly (set) 1; *Hiphil*, regarding 1,—on 1; *Hophal*, to be set 1.
- שׂוּם** Ch. *P'al*, to give 1, laid 1, to make 14, to set 1,—to command 3, to name 1, to regard 2; *Ithp'al*, to be given 1, to be laid 1, to be made 1.
- שׁוּר** *Kal*, to depart 1.
- שׁוּר** *Kal*, to have power 1, to reign 1; *Hiphil*, to make princes 1.
- שׁוּר** *Kal*, to cut 1.
- שׁוּרָה** principal 1.
- שׂוּשׁ & שׂוּשׁ** *Kal*, to be glad 4, greatly (rejoice) 1, to joy 1, to make mirth 1, to rejoice 21.
- שׂוּחַ** thought 1.
- שׂוּחָה** *Kal*, to swim 2; *Hiphil*, to make to swim 1.
- שׂוּחַ** to swim in 1.
- שׂוּחֹק** derision 5, laughed to scorn 1, laughing 1, laughter 6, mocked 1, sport 1.
- שׂוּט** *Kal*, to press 1.
- שׂוּחַק** *Kal*, to deride 1, to have in derision 1, to laugh 10, to mock 2, to rejoice 1, to scorn 2, to make sport 1; *Piel*, that make merry 2, mocker 1, to play 10, to rejoice 1, to be in sport 1, to make sport 1; *Hiphil*, to laugh to scorn 1.
- שׂוּט** revolter 1.
- שׂוּטָה** *Kal*, to decline 1, to go aside 4, to turn 1.
- שׂוּטֵם** *Kal*, to hate 5, to oppose self against 1.
- שׂוּטֵן** *Kal*, to be an adversary 5, to resist 1.
- שׂוּטֵן** adversary 7, Satan 19, to withstand 1.
- שׂוּטְנָה** accusation 1.
- שׂוּטָא** excellency 1.
- שׂוּיב** *Kal*, to be gray-headed 2.
- שׂוּיב** Ch. *P'al*, elders 5.
- שׂוּיב** age 1.
- שׂוּיבָה** gray hairs 5, gray-headed 1, grey head 1, hoar hairs 1, hoar head 2, to be hoary 1, hoary head 2, old age 6.
- שׂוּיג** pursuing 1.
- שׂוּיך** *Kal*, to plaister 2.
- שׂוּיך** lime 2, plaister 2.
- שׂוּיחַ** *Kal*, to commune 1, to complain 2, to meditate 5, to pray 1, to speak 4, to talk 4, to talk with 1; *Polel*, to declare 1, to muse 1.
- שׂוּיחַ** bush 2, plant 1, shrubs 1.
- שׂוּיחַ** babbling 1, communication 1, complaint 9, meditation 1, prayer 1, talk 1.
- שׂוּיחָה** meditation 2, prayer 1.
- שׂוּיחַ** pricks 1.
- שׂוּיחַ** tabernacle 1.
- שׂוּיחָה** barbed irons 1.
- שׂוּיחָה** heart 1.
- שׂוּיחָה** picture 1.
- שׂוּיחָה** knife 1.
- שׂוּיחָה** hired 2, hired men 1, hired servant 8, hireling 6.
- שׂוּיחָה** that is hired 1.
- שׂוּיחָה** *Kal*, cover 1.
- שׂוּיחָה** *Kal*, to behave self wisely 1; *Piel*, to guide wittingly 1; *Hiphil*, to consider 2, to consider wisely 2, expert 1, to have good success 1, to instruct 3, to be instructed 1, Maschil 13, to prosper 8, prudent 2, to deal prudently 1, skilful 1, skill 1, to give skill 1, to teach 2, to understand 14, to make to understand 1, to have understanding 2, wisdom—wise—to be wise—to make wise—wisely—to behave self wisely—to wisely consider 19.
- שׂוּיחָה** Ch. *Ithpael*, to consider 1.
- שׂוּיחָה & שׂוּיחָה** discretion 1, knowledge 1, policy 1, prudence 1, sense 1, understanding 7, wisdom 3, wise 1.
- שׂוּיחָה** folly 1.
- שׂוּיחָה** Ch. understanding 3.
- שׂוּיחָה** *Kal*, to hire 14, to reward 2; *Inf. intens.* surely (hire) 1; *Niphal*, to hire out selves 1; *Hithpael*, to earn wages 2.
- שׂוּיחָה** fare 1, hire 9, price 2, reward 1, rewarded 2, wages 6, worth 1.
- שׂוּיחָה** reward 1, sluice 1.
- שׂוּיחָה** or שׂוּיחָה quails 4.
- שׂוּיחָה** clothes 3, garment 8, raiment 5.
- שׂוּיחָה** left 35, left hand 18, left side 1.
- שׂוּיחָה** *Hiphil*, left 1, to go to the left 1, to turn to the left 1,—on the left 1, to the left 1.
- שׂוּיחָה** left 9.
- שׂוּיחָה & שׂוּיחָה** *Kal*, to be glad 34, to joy 2, to have joy 3, to be merry 1, to rejoice 84; *Piel*, to cheer 1, to cheer up 1, to make glad 11, to make joyful 2, to make merry 1, to rejoice 5, to cause to rejoice 1, to make to rejoice 4; *Inf. intens.* very (glad) 1; *Hiphil*, to make to rejoice 1.
- שׂוּיחָה** glad 2, to be glad 2, joyful 3, merrily 1, merry 2, making merry 1, merryhearted 1, rejoice 5, rejoicing 1.
- שׂוּיחָה** glad 2, gladness 32, joy 44, joyfulness 1, mirth 8, pleasure 1, to rejoice 3, rejoicing 2,—exceeding 2, exceedingly 1.
- שׂוּיחָה** mantle 1.
- שׂוּיחָה** apparel 2, cloth 2, clothes 6, clothing 2, garment 6, raiment 11.
- שׂוּיחָה** spider 1.
- שׂוּיחָה** *Kal*, enemy 3, foe 1, to hate 119, to be hateful 1, odious 1; *Inf. intens.* utterly (hate) 2; *Niphal*, to be hated 2; *Piel*, to hate 15.
- שׂוּיחָה** Ch. *P'al*, to hate 1.
- שׂוּיחָה** to hate 2, hatefully 1, hatred 13, —exceedingly 1.
- שׂוּיחָה** hated 1.
- שׂוּיחָה** devil 2, goat *freq.*, hairy 2, kid 28, rough 1, satyr 2.
- שׂוּיחָה** kid 2.
- שׂוּיחָה** small rain 1.
- שׂוּיחָה** thoughts 2.
- שׂוּיחָה** *Kal*, to be afraid 2, to be horribly afraid 1, to fear 1, to take away as with a whirlwind 1; *Niphal*, to be tempestuous 1; *Piel*, to hurl as a storm 1; *Hithpael*, to come like a whirlwind 1.
- שׂוּיחָה** storm 1,—affrighted 1, horribly 1, sore 1.
- שׂוּיחָה** hair 1.
- שׂוּיחָה** hair 24, hairy 2,—rough 1.
- שׂוּיחָה** Ch. hair 3.
- שׂוּיחָה** storm 1, tempest 1.
- שׂוּיחָה** hair 7.
- שׂוּיחָה** barley 34.
- שׂוּיחָה** band 1, bank 10, binding 1, border 3, brim 8, brink 5, edge 8, language 7, lip *freq.*, prating 2, seashore 5, shore 1, side 3, speech 6, talk 1,—vain words 2.
- שׂוּיחָה** *Piel*, to smite with the scab 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

שָׁפֵם beard 1, upper lip 1, lips 3.

שָׁמַן *Kal*, treasures 1.

שָׁפַק *Kal*, to clap 1; *Hiphil*, to please selves 1.

שָׁפַק *Kal*, to suffice 1.

שָׁפַק stroke 1, sufficiency 1.

שָׁק sack 6, sackcloth 42.

שָׁקַד *Niphal*, to be bound 1.

שָׁקַד *Piel*, wanton 1.

שָׂר captain 125, chief captain 3, captain that had rule 1, chief 33, general 1, governor 6, keeper 3, lord 1, master 1, prince 208, principal 2, ruler 33, steward 1, taskmaster 1.

שָׂרַג *Pual*, to be wrapped together 1; *Hithpael*, to be wreathed 1.

שָׂרַד *Kal*, to remain 1.

שָׂרַד service 4.

שָׂרַד line 1.

שָׂרָה *Kal*, to have power as a prince 1, to have power 1.

שָׂרָה lady 2, princess 2, queen 1.

שָׂרוּף latchet 1, shoelatchet 1.

שָׂרוּקִים principal plants 1.

שָׂרַט *Kal*, to make cuttings 1; *Inf. intens.*—pieces (cut in) 1; *Niphal*, to be cut in pieces 1.

שָׂרַט cuttings 1.

שָׂרַטַח cuttings 1.

שָׂרִינִים branches 3.

שָׂרִיד to be left 3, remain 12, remaining 9, remnant 2, rest 1,—alive 1.

שָׂרִיק fine 1.

שָׂרַף *Piel*, traversing 1.

שָׂרַע *Kal*, to have any thing superfluous 1, thing superfluous 1; *Hithpael*, to stretch out self 1.

שָׂרַעֲפִים thoughts 2.

שָׂרַף *Kal*, to burn 98, to burn up 2, to cause to be burned 1, to kindle 1, to make a burning 1,—to be burnt 1; *Inf. intens.* utterly (burned) 1; *Niphal*, to be burnt 14; *Pual*, to be burnt 1.

שָׂרָף fiery 2, seraphims 2, fiery serpent 3.

שָׂרַף burning 9, burnt 2,—to be burnt 1, thoroughly 1.

שָׂרַק speckled 1.

שָׂרַק choicest vine 1, noble vine 1.

שָׂרַקָה choice vine 1.

שָׂרַר *Kal*, to rule 2, to bear rule 1; *Hithpael*, to make self a prince 1; *Inf. intens.* altogether (make self a prince) 1.

שָׂשׂוֹן gladness 3, joy 15, mirth 3, rejoicing 1.

שָׂתַם *Kal*, to shut out 1.

שָׂתַר *Niphal*,—to have in (one's) secret parts 1.

שָׂאֵב *Kal*, to draw water 19.

שָׂאָנָה *Kal*, to roar 21; *Inf. intens.* mightily (roar) 1.

שָׂאָנָה roaring 7.

שָׂאָה *Kal*, to be wasted 1; *Niphal*, to be desolate 1, to rush 1, to make a rushing 1; *Hiphil*, to lay waste 2; *Hithpael*, wondering 1.

שָׂאָה (כ) desolation 1.

שָׂאוֹל grave 31, hell 31, pit 3.

שָׂאוֹן noise 8, pomp 1, rushing 3, tumult 4,—horrible 1, tumultuous 2.

שָׂאֵם despite 1, spiteful 2.

שָׂאִיהָ destruction 1.

שָׂאַל *Kal*, to ask 88, to ask counsel 5, to ask counsel 3, to ask on 1, to beg 1, to be borrowed 1, to lay to charge 1, to consult 2, to demand 4, to desire 9, to enquire 22, to be lent 2, to pray 1, to request 3, to require 7, to wish 1, wishing 1,—to borrow 5, to greet 1, to salute 5; *Inf. intens.* straitly (ask) 1, surely (ask) 1; *Niphal*, to ask leave 2, to obtain leave 1; *Inf. intens.* earnestly (ask) 1; *Piel*, ask counsel 1, to beg 1; *Hiphil*, to lend 2.

שָׂאַל *Ch. P'al*, to ask 3, to demand 1, to require 2.

שָׂאַלָה *Ch.* demand 1.

שָׂאַלָה loan 1, petition 10, request 3.

שָׂאַן *Piel*, to be at ease 2, to be quiet 2, to rest 1.

שָׂאַן that is at ease 6, quiet 2, tumult 2.

שָׂאַף *Kal*, to desire 1, to earnestly desire 1, to devour 1, to haste 1, to pant 2, to snuff up 2, to swallow up 6.

שָׂאַר *Kal*, to remain 1; *Niphal*, to be left 43, to remain 45, remnant 4, the rest 2; *Hiphil*, to leave 32, to leave a remnant 1, to be left 1, to let 3, to reserve 1.

שָׂאַר other 1, remnant 11, residue 4, rest 10, Shear-jashub 1.

שָׂאַר *Ch.* whatsoever more 1, residue 2, rest 9.

שָׂאַר body 1, flesh 7, food 1, kin 1, near kin 1, kinsman 1, near kinswoman 2, near of kin 1, nigh of kin 1.

שָׂאַרָה near kinswoman 1.

שָׂאַרִית that had escaped 1, be left 1, posterity 1, to remain 3, remainder 2, remnant 43, residue 13, rest 3.

שָׂאַת desolation 1.

שָׂבְבִים broken in pieces 1.

שָׂבָה *Kal*, captive 3, to bring away captive 1, to carry away captive 5, to lead captive 3, to lead away captive 1, to take captive 5, to carry captive 3, to carry away 6, to carry away captive 6, to take away 1, to take captive 2, to take (prisoners) 1,—to carry captives 2; *Niphal*, to be carried away captive 1, to be taken captive 3, to be carried captives 3, to be driven away 1.

שָׂבָה agate 2.

שָׂבָע seven 1, week 19.

שָׂבָעָה curse 1, oath 28,—sworn 1.

שָׂבָת (כ) captivity 26.

שָׂבַח *Piel*, to commend 1, to keep in 1, to praise 5, to still 1; *Hiphil*, to still 1; *Hithpael*, to glory 1, to triumph 1.

שָׂבַח *Ch. Pael*, to praise 5.

שָׂבַח dart 1, pen 1, rod 34, sceptre 10, staff 2, tribe freq.—correction 1.

שָׂבַח *Sebat* 1.

שָׂבַח *Ch.* tribe 1.

שָׂבִי captive 10, captivity 35, prisoners 2, that was taken 1,—to take away 1.

שָׂבִיב spark 1.

שָׂבִיב *Ch.* flame 2.

שָׂבִיהָ captives 8, captivity 1.

שָׂבִיל path 2.

שָׂבִים cauls 1.

שָׂבִיעִי seventh, seventh time.

שָׂבִית captives 1, captivity 6, (כ) captivity 7.

שָׂבֵל leg 1.

שָׂבֵלָה snail 1.

שָׂבֵלָת branch 1, channel 1, ears of corn 3, ears 11, flood 2, Shibboleth 1, waterflood 1.

שָׂבַע *Kal*, to swear 1; *Niphal*, to swear 154; *Hiphil*, to adjure 3, to charge 5, to charge by an oath 1, to charge with an oath 3, to take an oath (from another) 3, to swear (another) 2, to cause to swear 2, to make to swear 10,—to feed to the full 1; *Inf. intens.* straitly (swear) 2.

שָׂבַע & שָׂבָעָה seven, seven times, sevenfold, seventeen, seventeenth, seventh, Shebah,—by sevens.

שָׂבָעָה *Ch.* seven, seven times.

שָׂבָעִים seventy, threescore and fifteen, threescore and fourteen, threescore and seventeen, threescore and sixteen, threescore and ten, threescore and thirteen,—threescore and twelve.

שָׂבָעָה seven.

שָׂבָעִים (כ) seven, seven times, sevenfold.

שָׂבַץ *Piel*, to embroider 1; *Pual*, to be set 1.

שָׂבִין anguish 1.

שָׂבַק *Ch. P'al*, to leave 3, to let alone 1; *Hithpael*, to be left 1.

שָׂבַר *Kal*, to break 46, to break up 1, to crush 1, to destroy 2, to quench 1, to tear 2; *Niphal*, to break 2, to be broken 45, to be broken down 1, to be broken off 1, brokenhearted 1, to be destroyed 7, to be hurt 2; *Piel*, to break 27, to break down 4, to break in pieces 5; *Inf. intens.* quite (break down) 1; *Hiphil*, bring to the birth 1; *Hophal*, to be hurt 1.

שָׂבַר *Kal*, to buy 14, to sell 1; *Hiphil*, to sell 5.

שָׂבַר & שָׂבָר affliction 2, breach 7, breaking 3, brokenfooted 1, brokenhanded 1, bruise 2, crashing 1, destruction 21, hurt 4, interpretation 1, vexation 1.

שָׂבַר corn 8, victuals 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

שָׁבַר breaking 1, destruction 1.
שָׁבַשׁ Ch. *Ithpael*, to be astonished 1.

שָׁבַת *Kal*, to cease 14, to celebrate 1, to keep 1, to rest 10, to keep sabbath 1; *Niphal*, to cease 4; *Hiphil*, to cause to cease 18, to let cease 1, to make to cease 10, to cause to fail 1, to make to fail 1, to suffer to be lacking 1, to leave 1, to put away 2, to put down 1, to make to rest 1, to rid 1, to still 1, to take away 1.

שָׁבַת to cease 1, to sit still 1, loss of time 1.

שָׁבַת sabbath 107, sabbath 1, every sabbath 3.

שָׁבַתוֹן rest 8, sabbath 3.

שָׁנַג *Kal*, deceived 1, to err 1, to go astray 1, to sin ignorantly 1.

שָׁנְנָה error 2, ignorance 12, at unawares 4, unwittingly 10.

שָׁנָה *Kal*, to be deceived 1, to err 11, to go astray 1, to sin through ignorance 1, to wander 1, to be ravished 2; *Hiphil*, deceiver 1, to cause to go astray 1, to let wander 1, to make to wander 1.

שָׁנַח *Hiphil*, to look 2, to narrowly look 1.

שָׁגִיאוֹת errors 1.

שָׁגִיאוֹן Shiggaion 1, Shigionoth 1.

שָׁגַל *Kal*, (כ) to lie with 1; *Niphal*, (כ) to be ravished 2; *Pual*, (כ) to be lien with 1.

שָׁגַל queen 2.

שָׁגַל Ch. wife 2.

שָׁנַע *Pual*, mad 4, mad man 1; *Hithpael*, to be mad 1, to play the mad man 1.

שָׁנַעַן furiously 1, madness 2.

שָׁנַר that cometh of 1, increase 4.

שָׁר breast 18, pap 1, teat 1.

שָׁר devil 2.

שָׁר breast 3.

שָׁר desolation 2, destruction 7, oppression 1, robbery 2, spoil—to spoil—spoiled—spoiler—spilling 11, wasting 2.

שָׁרַד *Kal*, dead 1, destroy 1, to be destroyed 1, destroyer 1, to oppress 1, robber 2, to spoil 22; *Inf. intens.* utterly

(spoiled) 1; *Niphal*, to be spoiled 1; *Piel*, to spoil 1, to waste 1; *Pual*, to be laid waste 5, to be spoiled 13, to be wasted 2; *Polel*, to spoil 1; *Hophal*, to be spoiled 2.

שָׂרָה musical instrument 1, all sorts (of musical instruments).

שָׂרִי Almighty 48.

שָׂרְמָה blasted 1.

שָׂרְמָה field 5.

שָׂרַף *Kal*, blasted 3.

שָׂרְפָה blasted 1.

שָׂרְפָן blasting 5.

שָׂרַד Ch. *Ithpael*, to labour 1.

שָׂהַם onyx 11.

שָׂו (כ) vanity 1.

שָׂוָה destruction 1.

שָׂוָה false 5, falsely 1, lie 1, lying 2, vain 22, vanity 22.

שָׂוָה desolate 2, desolation 7, to destroy 1, destruction 2, storm 1, wasteness 1.

שָׂוָה *Kal*, to (do anything) again 2, averse 1, (כ) to bring 1, to bring again 12, to bring back 3, to cease 1, to come again—to be come again 16, to come back 3, to convert 1, to be converted 1, converts 1, to get (oneself) again 1, to get (oneself) back again 1, to go again 13, to go back 8, to go home 1, to go out 2, to be gone back 2, Jashub 1, to see no more 1, to be past 1, (כ) to be rendered 1, to repent 3, to be restored—to be restored again 4, to retire 1, to return—to return again—(כ) to cause to return—to be returned 371, to reverse 3, (כ) to reward 1, *Shear-jashub* 1, to turn—to turn again—to turn away—to turn back—to turn back again—to turn backward—to turn from—to be turned—to be turned away—to be turned back—turning 181, again 29, continually 1; *Inf. intens.* in any wise (go back) 1, at all (turn) 2, certainly (return) 2, still (in returning) 159, to and fro (went) 1; *Polel*, to bring again 3, to pervert 1, to restore 1, restorer 1, to slide back 1, to turn away 1, to turn back 2, to turn self again 1, turning away 1; *Pual*, to be brought back 1; *Hiphil*, to answer 4, to cause to answer 1, to bring 9, to bring again 68, to bring back 13, to bring back again 1, to bring home 3, to bring home again 2, to call to

mind 1, to carry again 3, to carry back 3, to convert 1, to deliver 1, to deliver again 4, to draw back 2, to draw back 1, to fetch home again 1, to give 2, to give again 2, to hinder 2, to let 1, to pull in again 1, to put—to put again—to put up again 6, to recall 1, to recompense 7, to recover 6, to refresh 1, to relieve 3, to render—to render again—to be rendered 20, to report 1, to requite 5, to rescue 1, to restore—to restore again 39, to return—to cause to return—causing to return—to make to return 36, to reverse 3, to reward 3, to send back 1, to set again 1, to take 1, to take back 1, to take off 1, to turn—to turn away—to be turned—to turn back—to cause to turn—to make to turn 59, to withdraw 4, again 1, to answer 5, to answer again 2, to bethink 2, to consider 9, to deny 1, to pay 1, to say nay 3; *Inf. intens.* in any case (bring again) 1, in any case (deliver) 1, in any wise (return) 1, certainly (requite) 1, needs (bring) 1, surely (bring) 1; *Hophal*, to be brought again 3, to be recompensed 1, to be restored 1.

שָׂוָב backsliding 2, frowardly 1, (כ) turn away 1.

שָׂוָב backsliding 2.

שָׂוָבָה returning 1.

שָׂוָה *Kal*, to waste 1.

שָׂוָה *Kal*, to avail 1, to be compared 2, to countervail 1, to be equal 1, to be like 1, profit 1, to profit 1; *Piel*, to behave 1, to bring forth 1, to lay 3, to make like 2, to make plain 1, to reckon 1, to set 1; *Hiphil*, to equal 1, to make equal 1, *Nithpael*, to be alike 1.

שָׂוָה *Piel*,—(כ) substance 1.

שָׂוָה Ch. *Pael*, to be made like 1; *Ithpael*, to be made 1.

שָׂוָה *Kal*, to be bowed down 1, to incline 1; *Hiphil*, to be humbled 1.

שָׂוָה ditch 1, pit 4.

שָׂוָה *Kal*, to despise 3.

שָׂוָה *Kal*, to go 1, to go about 1, to go through 1, going to or fro 2, mariner 1, rower 1; *Polel*, to run to and fro 5; *Hithpael*, to run to and fro 1.

שָׂוָה scourge 5, whip 6.

שָׂוָה hem 6, skirt 4, train 1.

שָׂוָה spoiled 2, stripped 1.

שָׂוָה garlick 1.

שָׂוָה *Piel*, to cry 17, to cry aloud 1, to cry out 2, to shout 1.

שָׂוָה bountiful 1, crying 1, rich 1.

שָׂוָה crying 1, riches 1.

שָׂוָה cry 1.

שָׂוָה cry 11.

שָׂוָה fox 7.

שָׂוָה doorkeeper 2, porter 35.

שָׂוָה *Kal*, to break 1, to bruise 2, to cover 1.

שָׂוָה cornet 4, trumpet 68.

שָׂוָה hip 1, leg 4, shoulder 13, thigh 1.

שָׂוָה *Polel*, to water 1; *Hiphil*, to overflow 2.

שָׂוָה street 4.

שָׂוָה bull 1, bullock 12, cow 2, ox 61, wall 1.

שָׂוָה *Kal*, to go 1, to sing 1.

שָׂוָה *Kal*, to behold 5, to lay wait 1, to look 2, to observe 2, to perceive 1, to regard 1, to see 4.

שָׂוָה enemies 1.

שָׂוָה wall 4.

שָׂוָה Ch. wall 3.

שָׂוָה lily 8, Shoshannim 2, Shoshannim-Eduth 1.

שָׂוָה lily 1, Shushan-Eduth 1.

שָׂוָה lily 4.

שָׂוָה Ch. *Peel* or *Peil*, to deliver 9.

שָׂוָה *Kal*, to look upon 1, to see 2.

שָׂוָה *Hophal*, twined 21.

שָׂוָה—humble 1.

שָׂוָה *Kal*, to hire 1, to give reward 1.

שָׂוָה bribe 3, bribery 1, gift 10, present 2, reward 7.

שָׂוָה *Kal*, to bow down 1; *Hiphil*, to make to stoop 1; *Hithpael*, to humbly beseech 1, to bow down 8, to bow down self 8, to bow self 35, to crouch 1, to fall down 3, to fall flat 1, to do obeisance 5, to make obeisance 4, to do reverence 5, to worship 99.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

שׁוֹהַר coal 1.
 שְׁחַתּוֹת pit 1.
 שָׁחָה *Kal*, bending 1, to bow 2, to bow down 1, to be bowed down 3, to be brought low 1, to couch 1, to humble self 1, to stoop 1; *Niphal*, to bow down 1, to be brought down 1, to be brought low 1, to be low 1; *Hiphil*, to bring down 2; *Hithpoel*, to be cast down 4.
 שָׁחַט *Kal*, beaten 5, to kill 40, to offer 1, shot out 1, to make slaughter 1, to slay 36; *Niphal*, to be killed 2, to be slain 1.
 שְׁחִימָה killing 1.
 שָׁחַץ boil 11, botch 2.
 שָׁחִים that which springeth up of the same 1.
 שָׁחִף cieled with 1.
 שְׁחִית destruction 1, pit 1.
 שָׁחַל fierce lion 3, lion 4.
 שְׁחַלַּת onyoha 1.
 שָׁחַף cuckow 2.
 שְׁחַפַּת consumption 2.
 שָׁחַץ pride 1, —lion 1.
 שָׁחַק *Kal*, to beat 3, to wear 1.
 שָׁחַק cloud 11, small dust 1, heaven 2, sky 7.
 שָׁחַר *Kal*, to be black 1.
 שָׁחַר *Kal*, to diligently seek 1; *Piel*, to (do any thing) betimes 1, to enquire early 1, to rise betimes 1, to seek betimes 1, diligently to seek 1, to seek early 4, to seek in the morning 1, —betimes (chasten) 1.
 שָׁחַר *Aijelah*-Shahar 1, day 6, day-spring 1, early 2, light 1, morning 12, whence riseth 1.
 שָׁחַר black 6.
 שְׁחָרָה youth 1.
 שְׁחָרָרָה black 1.
 שָׁחַח *Niphal*, to be corrupt 3, to be corrupted 1, to be marred 2; *Piel*, to cast off 1, to corrupt 6, to destroy 27, to destroy self 1, to lose 1, to mar 1, to perish 1, to spill 1; *Hiphil*, *Al-taschith* 4, to batter 1, to corrupt 8, to be corrupt 5, to be corrupted 1, to do corruptly 1, to destroy 74, destruction 1, to mar 4, spoiler 2, to waste 3;

Inf. intens. utterly (corrupt) 1; *Hophal*, corrupt 1, corrupt thing 1.
 שָׁחַח *Ch. Pal*, corrupt 1, fault 2.
 שָׁחַח corruption 4, destruction 2, ditch 2, grave 1, pit 14.
 שְׁטָה shittah tree 1, shittim 26.
 שָׁטַח *Kal*, to enlarge 1, to spread 3; *Inf. intens.* all abroad 1; *Piel*, to stretch out 1.
 שָׁטַח scourges 1.
 שָׁטַח *Kal*, to drown 1, to flow 1, to overflow 19, to overwhelm 1, to rinse 1, to run 1, to rush 1, to wash 1, to wash away 1, to thoroughly wash away 1; *Niphal*, to be overflowed 1, to be rinsed 1; *Pual*, to be rinsed 1.
 שָׁטַח & שָׁטַח flood 4, outrageous 1, overflowing 1.
 שָׁטַר *Kal*, officer 23, overseer 1, ruler 1.
 שָׁטַר *Ch.* side 1.
 שָׁי present 3.
 שִׁיבָה captivity 1.
 שִׁיבָה while lay 1.
 שִׁיָה *Kal*, to be unmindful 1.
 שִׁיחָה pit 3.
 שִׁיט oar 1, (ב) scourge 1.
 שִׁילָה Shiloh 1.
 שִׁילָל (ב) stripped 1.
 שִׁינִים (ב) piss 2.
 שָׁיר *Kal*, to sing—singing man—singing woman 49; *Potel*, to behold 1, to sing—singing man—singing woman 36; *Hophal*, to be sung 1.
 שָׁיר music 8, singing 4, song 64, —musical 1, singer 1, song 1.
 שִׁירָה song 12, —sing 1.
 שִׁיש marble 1.
 שִׁיח *Kal*, to apply 1, to appoint 3, in array 1, to bring 1, to lay 10, to lay up 2, to let alone 1, to make 19, to mark 1, to put—to put on 11, to set 23, to shew 1, to be stayed 1, —to consider 1, to look 1, to regard 2, to take 1; *Hophal*, to be laid 2.
 שִׁיח thorn 7.
 שִׁיח attire 1, garment 1.
 שָׁכַב *Kal*, to be laid down 5, to lie 98, to lie down 37, to

lie down to sleep 1, to lie still 1, to lie with 2, to lodge 1, to over-lay 1, to sleep 12, to take rest 3; *Inf. intens.* at all (lie) 1; *Niphal*, to be ravished 2; *Pual*, to be lien with 1; *Hiphil*, casting down 1, to lay 5, to make to lie down 1, to stay 1; *Hophal*, to be laid 3.
 שָׁכַב copulation 3, seed 2, —carnally 2, lay 2.
 שָׁכַב —to lie 4.
 שָׁכַח *Hiphil*, in the morning 1.
 שָׁכַל loss of children 2, spoiling 1.
 שָׁכַל barren 2, bereaved of children 1, bereaved of whelps 1, robbed of whelps 2.
 שָׁכַר drunk 2, drunkard 2, drunken 4, drunken man 1.
 שָׁכַח *Kal*, to forget 85; *Inf. intens.* at all (forget) 1; *Niphal*, to be forgotten 5; *Piel*, to cause to be forgotten 13; *Hiphil*, to cause to forget 1; *Hithpael*, to be forgotten 1.
 שָׁכַח forget 2.
 שָׁכַח *Ch. Ithp'al*, to be found 9; *Aphel*, to find 8, to be found 1.
 שָׁכַח *Kal*, to be appeased 1, to assuage 1, to be pacified 1, to set 1; *Hiphil*, to make to cease 1.
 שָׁכַל *Kal*, to be bereaved 2, to be childless 1, to be deprived 1, to lose children 1; *Piel*, barren 2, to bereave 7, to bereave of children 1, to cast calf 1, to cast fruit 1, to cast young 2, to make childless 1, to destroy 1, to rob of children 1, to spoil 1; *Hiphil*, miscarry 1, —expert 1.
 שָׁכַל to have after loss of others 1.
 שָׁכַח *Hiphil*, to arise early 8, early 4, to get (oneself) early 1, to get up early 2, to be up early 1, morning 2, to rise early—to rise up betimes—to rise up early—to be risen early—rising early—rising up betimes—rising up early 48.
 שָׁכַח back 2, portion 1, shoulder 17, —consent 2.
 שָׁכַמָה shoulder-blade 1.
 שָׁכַח & שָׁכַח *Kal*, to abide 8, to continue 1, to dwell 84, to dwell in 1, to be dwelt in 2, to have habitation 1, to inhabit 3, inhabitant 1, to be inhabited 1, to remain 4, to rest 3;

Piel, to cause to dwell 3, to make to dwell 1, to place 6, to set 2; *Hiphil*, to dwell 1, to make to dwell 1, to lay 1, to place 1, to cause to remain 1, to set up 1.
 שָׁכַח *Ch. Pal*, to have habitation 1; *Pael*, to cause to dwell 1.
 שָׁכַח inhabitant 2, neighbour 17, nigh 1.
 שָׁכַח habitation 1.
 שָׁכַר *Kal*, to drink abundantly 1, to be filled with drink 1, to be drunken 7, to be merry 1; *Piel*, to make drunk 2, to make drunken 2; *Hiphil*, to make drunk 2, to make drunken 2; *Hithpael*, to be drunken 1.
 שָׁכַר strong drink 21, strong wine 1, —drunkard 1.
 שָׁכַר be drunken 1, drunkenness 2.
 שָׁל error 1.
 שָׁלָא being at ease 1.
 שָׁלָב *Pual*, equally distant 1, set in order 1.
 שָׁלָבִים ledges 3.
 שָׁלָג *Hiphil*, to be as snow 1.
 שָׁלָג snow 19, snowy 1.
 שָׁלָה & שָׁלוֹ *Kal*, to be happy 1, to prosper 3, to be in safety 1.
 שָׁלָה *Niphal*, to be negligent 1; *Hiphil*, to deceive 1.
 שָׁלָה *Kal*, to take away 1.
 שָׁלָה *Ch. Pal*, at rest 1.
 שָׁלָה *Ch. (ב)* thing amiss 1.
 שָׁלָה flame 2, flaming flame 1.
 שָׁלָה *Ch.* thing amiss 1, error 1, —fail 2.
 שָׁלוֹ & שָׁלוֹ at ease 1, being at ease 1, peaceable 1, prosper 1, in prosperity 1, quiet 1, quietness 1, wealthy 1.
 שָׁלוֹ prosperity 1.
 שָׁלוֹ abundance 1, peace 1, peaceable 2, prosperity 3, quietness 1.
 שָׁלוֹ *Ch.* tranquillity 1.
 שָׁלוֹחִים present 2, have sent back 1.
 שָׁלוֹם familiar 2, favour 1, good health 1, health 1, *Jehovah-shalom* 1, peace freq., such as be at peace 2, peaceable 2, peaceably 9, prosper—prosperity—prosperous 5, rest 1, safe—

ENGLISH AND HEBREW INDEX

safely 4, salute 1, welfare 5, well — be well 14, — do 5, fare 1, friend 1, to greet 1, perfect peace 1, to salute 6, all is well 1, wholly 1.

שָׁלוֹם recompence 2, reward 1.

שָׁלוֹשׁ & שְׁלוֹשָׁה third, thirteen, thirteenth, three, — fork 1, oftentimes 1, thrice 4.

שְׁלוּשִׁים thirtieth, thirty.

שָׁלַח *Kal*, to appoint 1, to give 1, to lay 13, to let go 1, let loose 1, to put — to put forth — to put in — putting forth — to put out 37, to send — to send again — to send away — to send forth — to send out — sending — sent 493, to shoot out 1, to stretch forth — to stretch out 13; *Inf. intens.* earnestly (send) 1; *Niphal*, to be sent 1; *Piel*, to bring 1, to bring on the way 1, to cast 5, to cast away 1, to cast out 6, to conduct 1, depart 4, to give up 1, to grow long 1, to lay 1, to let depart 2, to let down 2, to let go 74, to let go away 2, to let loose 2, to push away 1, to put away — to put in — to put out 11, to reach forth 1, to send — to send away — to send forth — to send out 137, to set 5, to shoot — to shoot forth 4, to sow 3, to spread out 1; *Inf. intens.* any wise (let go) 2; *Pual*, to be cast 1, cast out 1, forsaken 1, left 1, to be put away 1, to be sent 4, to be sent away 1; *Hiphil*, to send 5.

שָׁלַח *Ch. P'al*, to put 1, to send 12, to be sent 1.

שָׁלַח dart 1, plant 1, sword 3, weapon 2, — put off 1.

שָׁלַח branches 1.

שָׁלַח table 70.

שָׁלַח *Kal*, to have power 1, to rule 1, to bear rule 1, to have rule 2; *Hiphil*, to have dominion 1, to give power 2.

שָׁלַח *Ch. P'al*, to have the mastery 1, to have power 1, to bear rule 1, to be ruler 2; *Aphel*, to make ruler 2.

שָׁלַח shield 7.

שָׁלַח power 2.

שָׁלַח *Ch. ruler* 2.

שָׁלַח *Ch. dominion* 14.

שָׁלַח imperious 1.

שָׁלַח quietly 1.

שָׁלַח young one 1.

שָׁלַח governor 1, mighty 1, that hath power 1, ruler 1.

שָׁלַח *Ch. captain* 1, to be lawful 1, to rule 6, ruler 2.

שָׁלַח captain 11, excellent things 1, great lord 1, great measure 1, instrument of music 1, lord 3, measure 2, prince 1.

שָׁלַח third, third part, third rank, third time, (כ) three, three years old 4.

שָׁלַח *Hiphil*, to adventure 1, to cast 72, to cast away 10, to cast down 9, to cast forth 4, to cast off 2, to cast out 9, to cast (lots) 2, to hurl 1, to pluck 1, to throw 1; *Hophal*, cast 2, to be cast 4, to be cast down 2, to be cast out 4, to be thrown 1.

שָׁלַח cormorant 2.

שָׁלַח when cast 1.

שָׁלַח *Kal*, to let fall 1, to spoil 6, to make a spoil 1, to take spoil 5; *Inf. intens.* of purpose (let fall) 1; *Hithpolel*, to make self a prey 1, to be spoiled 1.

שָׁלַח *Maher-shalal-hash-baz* 2, prey 10, spoil 63.

שָׁלַח *Kal*, to be ended 2, to be finished 2, to be at peace 1, to be at peace with 1, peaceable 1, to prosper 1; *Piel*, to make amends 1, to finish 1, full 2, to give again 1, to make good 6, to pay 20, to pay again 1, to perform 3, to make prosperous 1, to recompense 9, to render 9, to repay 5, to be repayed 2, to requite 5, to make restitution 6, to restore 8, to reward 9; *Inf. intens.* full (make restitution) 1, surely (make good) 1, surely (requite) 1, surely (pay) 1; *Pual*, that is perfect 1, to be performed 1, to be recompensed 2, to be rewarded 1; *Hiphil*, to make an end 2, to make peace 7, to make to be at peace 1, perform 3; *Hophal*, to be at peace 1.

שָׁלַח *Ch. P'al*, to be finished 1; *Aphel*, to deliver 1, to finish 1.

שָׁלַח *Ch. peace* 4.

שָׁלַח full 2, just 1, made ready 1, peaceable 1, perfect 16, perfected 1, quiet 1, whole 4.

שָׁלַח peace-offering *freq.*, peace (offering) 2.

שָׁלַח recompense 1.

שָׁלַח reward 1.

שָׁלַח rewards 1.

שָׁלַח *Kal*, to draw 21, to draw off 1, to be drawn 1, to grow up 1, to pluck off 1.

שָׁלַח *Piel*, to do the third time 2, to stay three days 1, to divide into three parts 1; *Pual*, three 1, three years old 3, threefold 1.

שָׁלַח (כ) excellent things 1, three days 1, — before-time 4, time past 8.

שָׁלַח third 5.

שָׁמָה fame 4, famous 4, infamous 1, name very *freq.*, renown 7, report 1, — base 1.

שָׁמָה *Ch. name* 11, (to) name 1.

שָׁמָה *Niphal*, to be destroyed 19, to be overthrown 1, to perish 1; *Inf. intens.* utterly (destroyed) 1; *Hiphil*, to destroy 66, to bring to nought 1, pluck down 1; *Inf. intens.* utterly (destroy) 1.

שָׁמָה *Ch. Aphel*, to consume 1.

שָׁמָה astonishment 13, desolate 10, desolation 12, waste 3, wonderful thing 1.

שָׁמָה bruit 1, doctrine 1, fame 2, mentioned 1, news 1, report 4, rumour 9, tidings 8.

שָׁמָה *Kal*, to discontinue 1, to release 1, to let rest 1, to shake 1, to stumble 1, to throw down 2; *Niphal*, to be overthrown 1; *Hiphil*, to release 1.

שָׁמָה release 5.

שָׁמָה air 21, heaven very *freq.*, — astrologers 1.

שָׁמָה *Ch. heaven* 38.

שָׁמָה eighth, Sheminith 3.

שָׁמָה adamant 1, adamant stone 1, briars 8, diamond 1.

שָׁמָה *Kal*, to be astonished 1, to be astonished 11, to be an astonishment 1, to be desolate 13, to be laid desolate 1, to make desolate 2, desolate places 1, desolation 5, — to destroy 1; *Niphal*, to be astonished 1, to be astonished 11, to be desolate 17, to be laid desolate 1, to be made desolate 1, to be destitute 1, waste 1, to lie waste 1; *Polel*, astonished 2, to make desolate 2; *Hiphil*, to make amazed 1, astonished 1, to make desolate 7, to bring into desolation 1, to bring unto desolation 1, to destroy 1, to make desolate 1, to lay waste 2, to make waste 1; *Hophal*, to be astonished 1, to lie desolate 4;

Hithpolel, to be astonished 1, to be desolate 1, to destroy self 1, to wonder 2.

שָׁמָה *Ch. Ithpolel*, to be astonished 1.

שָׁמָה desolate 2.

שָׁמָה desolate 40, (כ) laid desolate 1, utterly desolate 1, desolation 13, waste 1.

שָׁמָה desolation 1, most desolate 1.

שָׁמָה astonishment 2.

שָׁמָה *Kal*, to wax fat 1, to be waxen fat 2; *Hiphil*, to become fat 1, to make fat 1.

שָׁמָה fat 8, lusty 1, plenteous 1.

שָׁמָה anointing 1, fatness 1, oil *freq.*, oiled 2, ointment 13, olive 4, — fat 2, fat thing 2, fruitful 1, pine 1.

שָׁמָה & שָׁמָה eight, eighteen, eighteenth, eighth.

שָׁמָה eightieth, eighty, fourscore.

שָׁמָה & שָׁמָה *Kal*, to consent 1, to consider 1, to

be content 1, to discern 2, to give ear 1 to hear 731, to hear tell 1, to hearken 196, to listen 1, to be obedient 6, to obey 81, to perceive 1, to regard 1, to understand 9, whosoever *heareth* 1, witness 1; *Inf. intens.* attentively (hear) 1, carefully (hearken) 1, certainly (heard) 1, diligently (hear) 2, diligently (hearken) 4, diligently (obey) 1, indeed (hear) 1, indeed (obey) 2, surely (hear) 1; *Niphal*, to be heard 36, to be obedient 1, to obey 1, to be perceived 1, to be published 1, to be reported 2; *Piel*, to call together 1, to gather together 1; *Hiphil*, to call together 2, to declare 3, to hear 2, to cause to hear 5, to let hear 1, to make to hear 4, to cause to be heard 6, to let be heard 1, to make to be heard 3, to make noise 1, to make a noise 1, to proclaim 1, to make a proclamation 1, to publish 16, to show 6, to show forth 7, to sound 2, to make a sound 2, to tell 4, — to sing loud 1.

שָׁמָה *Ch. P'al*, to hear 8; *Ithpael*, to obey 1.

שָׁמָה bruit 1, fame 5, hear 2, hearing 1, loud 1, report 5, speech 1, tidings 2.

שָׁמָה fame 4.

שָׁמָה a little 2.

שָׁמָה shame 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

שָׁמַר *Kal*, to beware 1, to take heed 12, to keep 310, to mark 8, to look narrowly 1, to observe 45, to preserve 19, to regard 5, to reserve 1, to save 1, spy 1, sure 1, to wait—to wait for—that lay wait 8, to watch—watchman 15; *Inf. intens.* diligently (keep) 2; *Niphal*, to beware 8, to be circumspect 1, to take heed 21, to take heed to self 2, to keep selves 2, to be preserved 2, to save self 1; *Piel*, to observe 1; *Hithpael*, to keep self 2, to be kept 1.

שֹׁמְרָה watch 1.

שֹׁמְרוֹת —waking 1.

שֹׁמְרִים dregs 1, lees 2, wines on the lees 2.

שֹׁמְרִים —be observed 1, be much observed 1.

שָׁמַרְשׁ Ch. *Pael*, to minister 1.

שָׁמֹשׁ sun *freq.*, sunrise 1, —east side 2, eastward 1, west 1, westward 1, window 1.

שָׁמֹשׁ Ch. sun 1.

שֵׁן ivory 10, tooth 41, —crag 1, forefront 1, sharp 2.

שֵׁן Ch. tooth 3.

שָׁנָא *Kal*, to be changed 1; *Piel*, to change 1; *Pual*, to be changed 1.

שָׁנָא Ch. *P'al*, to be changed 4, to be diverse 4; *Pael*, to change 1, to be changed 1, diverse 1; *Ithpael*, to change 1, to be changed 3; *Aphel*, to alter 2, to change 2, to be changed 2.

שָׁנָא sleep 1.

שָׁנְאָן —angels 1.

שָׁנָה *Kal*, to do again 1, to speak again 1, to strike again 1, to change 1, to be given to change 1, to be diverse 2, to repeat 1, to return 1, to do the second time 3; *Niphal*, to be doubled 1; *Piel*, to alter 1, to change 5, to pervert 1, to prefer 1; *Hithpael*, to disguise 1.

שָׁנָה year *freq.*—whole age 1, long 2, old 1, yearly 2.

שָׁנָה sleep 22.

שָׁנָה Ch. year 7.

שָׁנָה Ch. sleep 1.

שֵׁנֵהבַיִם ivory 2.

שָׁנִי crimson 1, scarlet 30, scarlet thread 2, —scarlet 1.

שָׁנִי again 7, another 7, either of them 1, more 3, other 37,

second *freq.*, second rank 1, second time 15.

שְׁנַיִם both *freq.*, couple 1, double 5, second 9, twain—twice—two *freq.*, —sixscore thousand, twelfth, twelve, twenty thousand.

שְׁנִינָה byword 3, taunt 1.

שָׁנַן *Kal*, sharp 4, to sharpen 1, to whet 2; *Piel*, to teach diligently 1; *Hithpael*, to be pricked 1.

שָׁנַם *Piel*, to gird up 1.

שָׁנַת sleep 1.

שָׁסָה *Kal*, destroyers 1, to rob 1, to spoil 9; *Pael*, to rob 1.

שָׁסַם *Kal*, to spoil 4; *Niphal*, to be rifled 1, to be spoiled 1.

שָׁסַע *Kal*, to cleave 3, cloven 1, to be clovenfooted 3; *Piel*, to cleave 1, to rend 2, to stay 1.

שָׁסַע cleft 1, —clovenfooted 3.

שָׁסַף *Piel*, to hew in pieces 1.

שָׁעָה *Kal*, to depart 1, to be dim 1, to look 4, to look away 1, to regard 1, to have respect 3, to turn 1; *Hiphil*, to spare 1; *Hithpael*, to be dismayed 2.

שָׁעָה Ch. hour 5.

שָׁעֲטָה stamping 1.

שָׁעֲטָנָן garment of divers sorts 1, linen and woollen 1.

שָׁעֵל handful 2, hollow of the hand 1.

שָׁעַן *Niphal*, to lean 9, to lie 1, to rely 4, to rest 1, to rest on 1, to rest selves 1, to stay 5.

שָׁעַע *Kal*, to cry 1; *Pilpel*, to delight 2, to play 1; *Palpael*, to be dandled 1; *Hiphil*, to shut 1; *Hithpael*, to cry out 1, to delight self 2.

שָׁעַר *Kal*, to think 1.

שָׁעַר hundredfold 1.

שָׁעַר city 3, door 2, gate *very freq.*, port 2, —porters 2.

שָׁעַר vile 1.

שָׁעָרוֹר horrible thing 2.

שָׁעָרוֹרִי horrible thing 2.

שָׁעֲשָׁעִים delight 7, pleasant 2.

שָׁפָה *Niphal*, high 1; *Pual*, to stick out 1.

שָׁפָה cheese 1.

שָׁפָט judgment 2.

שָׁפָחָה bondmaid 1, bondwoman 3, handmaid 31, maid 12, maiden 3, maidservant 8, wench 1, womanservant 1.

שָׁפַט *Kal*, to defend 2, to deliver 1, to execute 2, a judge 58, to judge 117, to be a judge 1, (ב) judgment 1, to rule 1; *Inf. intens.* needs (judge) 1, —to avenge 2, that condemn 1; *Niphal*, to contend 1, to be judged 3, to execute judgment 1, to plead 11, to reason 1; *Pael*, judge 1.

שָׁפַט Ch. *P'al*, magistrate 1.

שָׁפָטִים judgments 16.

שָׁפִי high place 9, (ב) stick out 1.

שָׁפִיץ adder 1.

שָׁפִיר Ch. fair 2.

שָׁפַךְ *Kal*, to cast 6, to cast up 3, to gush out 1, to pour 17, to pour out 39, shed—to shed—to shed out 35; *Niphal*, to be poured 1, to be poured out 5, to be shed 2; *Pual*, to be poured out 1, to be shed 1, to slip 2; *Hithpael*, to be poured 1, to be poured out 2.

שָׁפַךְ poured out 2.

שָׁפְכָה privy member 1.

שָׁפַל *Kal*, to be brought down 1, to be brought low 1, to humble self 1, to be humbled 5, to be low 1, to be made low 2; *Hiphil*, to abase 1, to bring down 4, to cast down 1, to be cast down 1, to debase 1, to humble 1, to humble selves 1, to bring low 2, to lay low 4, to be put lower 1, to put down 2.

שָׁפַל Ch. *Aphel*, to abase 1, to humble 1, to put down 1, to subdue 1.

שָׁפַל base 1, basest 1, humble 4, low 5, lower 4, lowly 1.

שָׁפַל Ch. basest 1.

שָׁפַל low estate 1, low place 1.

שָׁפַלָה low place 1.

שָׁפַלָה low country 2, low plain 2, plain 3, vale 5, valley 7.

שָׁפַלּוֹת idleness 1.

שָׁפָן coney 4.

שָׁפַע abundance 1.

שָׁפַעָה abundance 3, company 2, multitude 1.

שָׁפַר *Kal*, —goodly 1; *Piel*, to garnish 1.

שָׁפַר Ch. *P'al*, to be acceptable 1, to please 1, —to think good 1.

שָׁפַר goodly 1.

שָׁפָרוֹר & שָׁפָרִיר royal pavilion 1.

שָׁפָרְאָה Ch. very early in the morning 1.

שָׁפַת *Kal*, to bring 1, to ordain 1, to set on 3.

שָׁפָתִים hooks 1, pots 1.

שָׁפָה a little 1.

שָׁק Ch. leg 1.

שָׁקַד *Kal*, to hasten 1, to remain 1, to wake 1, to watch 7, to watch for 1, watching 1.

שָׁקַד *Pual*, made after the fashion of almonds 1, made like almonds 3, made like unto almonds 2.

שָׁקַד almond 2, almond-tree 2.

שָׁקָה *Niphal*, (ב) to be drowned 1; *Pual*, to be moistened 1; *Hiphil*, butler 9, cup-bearer 3, to cause to drink 4, to give drink 14, to give to drink 12, to let drink 1, to make to drink 12, to water 17.

שָׁקַן drink 1.

שָׁקִי drink 1, marrow 1.

שָׁקִיץ abominable filth 1, abominable idols 1, abominations 20, detestable things 6.

שָׁקַט *Kal*, at quiet 1, to be quiet 11, to be in quiet 1, to be in quietness 1, to rest 2, to be at rest 2, to have rest 6, to be in rest 3, to take rest 1, to settle 1, to be still 2; *Hiphil*, to appease 1, idleness 1, to quiet 1, to be quiet 2, quietness 2, to give quietness 1, to rest 1, to give rest 1.

שָׁקַט quietness 1.

שָׁקַל *Kal*, to pay 4, to receive 1, receiver 1, to spend 1, to weigh 10, to be weighed 1; *Inf. intens.* thoroughly (weigh) 1; *Niphal*, to be weighed 3.

שָׁקַל shekel *freq.*

שָׁקָמָה sycamore 1, sycamore-fruit 1, sycamore-tree 5.

שָׁקַע *Kal*, to be drowned 1, to be quenched 1, to sink 1; *Niphal*, to be drowned 1; *Hiphil*, to make deep 1, to let down 1.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

שְׁקַעְרוֹת hollow strakes 1.
 שָׁקַף *Niphal*, to appear 1, to look 7, to look down 1, to look forth 1; *Hiphil*, to look 4, to look down 5, to look out 3.
 שָׁקַף windows 1.
 שְׁקָפִים windows 1, — narrow liguis 1.
 שָׁקַץ *Piel*, to abhor 1, to make abominable 2, to have in abomination 2, to detest 1; *Inf. intens.* utterly (detest) 1.
 שָׁקַץ abominable 2, abomination 9.
 שָׁקַק *Kal*, to have appetite 1, to long 1, to range 1, to run 1, to run to and fro 1; *Hithpalpel*, to jostle one against another 1.
 שָׁקַר *Kal*, to deal falsely 1; *Piel*, to fail 1, to deal falsely 1, to lie 3.
 שָׁקַר without a cause 1, deceit 1, deceitful 2, false 21, falsehood 12, falsely 13, feignedly 1, liar 1, lie 28, lying 22, vain—vain thing 6, wrongful 4, —lie 1, lying 1.
 שָׁקַת trough 2.
 שָׁר navel 2.
 שָׂרָא Ch. *P'al*, to dissolve 1, to dwell 1, loose 1; *Pael*, to begin 1, to dissolve 1; *Ithpael*, to be loosed 1.
 שָׂרַב heat 1, parched ground 1.
 שָׂרְבִיט sceptre 4.
 שָׂרָה *Kal*, to direct 1; *Piel*, — (p) remnant 1.
 שָׂרָקַת (כ') hissing 1.
 שָׂרוֹת walls 1.
 שָׂרוֹת bracelets 5.
 שָׂרוֹת (כ') remnant 1.
 שָׂרִיָּה habergeon 1.
 שָׂרְיוֹן coat of mail 1, coat of mail 1, habergeons 2.
 שָׂרָן breastplate 1, harness 2.
 שָׂרִיקוֹת bleedings 1, (p) hissing 1.
 שָׂרִיר navel 1.
 שָׂרִירוֹת imagination 9, lust 1.
 שָׂרְמוֹת (כ') fields 1.
 שָׂרַץ *Kal*, to breed abundantly 1, to bring forth abundantly 4, to bring forth in abundance 1, to creep 6, to increase abundantly 1, to move 1.

שָׂרַץ creep 1, creeping thing 11, move 1, moving creature 1.
 שָׂרַק *Kal*, hiss 12.
 שָׂרָקָה hissing 7.
 שָׂרָר *Kal*, enemies 4.
 שָׂרָר navel 1.
 שָׂרַשׁ *Piel*, to root out 2; *Pual*, to be rooted out 1; *Paol*, to take root 1; *Paal*, to take root 1; *Hiphil*, to cause to take root 2, to take root 1.
 שָׂרַשׁ root 31, — bottom 1, deep 1, heel 1.
 שָׂרַשׁ Ch. roots 3.
 שָׂרַשָּׁה chain 1.
 שָׂרַשְׁי (כ') שָׂרַשְׁו (ק) Ch. banishment 1.
 שָׂרַשְׁרָה chain 7.
 שָׂרַת *Piel*, to minister 62, to minister unto 17, servant 5, to serve 8, to do service 3, servitor 1, to wait on 1.
 שָׂרַת minister 1, ministry 1.
 שָׂשׁ fine linen 21, fine twined linen 16, marble 2, silk 1, —blue 1.
 שָׂשׁ & שָׂשָׁה six freq., sixteen, sixteenth, sixth.
 שָׂשָׂא *Piel*, to leave but the sixth part 1.
 שָׂשָׂה *Piel*, to give the sixth part 1.
 שָׂשְׁי (כ') fine linen 1.
 שָׂשְׁי sixth, sixth part.
 שָׂשִׁים sixty, threescore.
 שָׂשֵׁר vermilion 2.
 שָׂת foundation 1, purpose 1.
 שָׂת buttocks 2.
 שָׂת & שָׂת Ch. six, sixth.
 שָׂתָה *Kal*, to banquet 1, to drink 210, — drunkard 1; *Inf. intens.* assuredly (drunk-en) 1, certainly (drunk) 1, surely (drunk) 1; *Niphal*, to be drunk 1.
 שָׂתָה Ch. *P'al*, to drink 5.
 שָׂתִי drunkenness 1, warp 9.
 שָׂתִיָּה drinking 1.
 שָׂתִיִּן Ch. threescore 5.
 שָׂתַל *Kal*, to plant 10.
 שָׂתַל plant 1.

שָׂתַם *Kal*, —to be open 2.
 שָׂתַן *Hiphil*, to piss 6.
 שָׂתַק *Kal*, to be calm 2, to cease 1, to be quiet 1.
 שָׂתַת *Kal*, to be laid 1, to set 1.
 שָׂתָה chamber 2, little chamber 10.
 שָׂתָב *Kal*, to long 2.
 שָׂתָב *Piel*, to abhor 1.
 שָׂתָבָה longing 1.
 שָׂתָה *Piel*, to point out 3.
 שָׂתָו wild ox 1.
 שָׂתָוֹה utmost bound 1, dainty 1, desire 14, *Kibroth-hattavah* 5, lust 1, lusting 1, pleasant 1, —exceedingly 1, greedily 1.
 שָׂתָוִים twins 4.
 שָׂתָלָה curse 1.
 שָׂתָם *Kal*, coupled 1, coupled together 1; *Hiphil*, to bear twins 2.
 שָׂתָנָה occasion 1.
 שָׂתָנָה fig 15, fig-tree 23.
 שָׂתָנָה occasion 1.
 שָׂתָנִיָּה heaviness 1, mourning 1.
 שָׂתָנִים lies 1.
 שָׂתָר *Kal*, to be drawn 5; *Piel*, to mark out 2.
 שָׂתָר countenance 1, form 3, goodly 1, visage 1, — beautiful 2, comely 1, fair 1, favoured 2, goodly 2, resemble 1.
 שָׂתָשֵׁר box 1, box-tree 1.
 שָׂתָה ark 28.
 שָׂתָוָה fruit 13, gain 1, increase 23, revenue 5.
 שָׂתָבָן understanding 1.
 שָׂתָבָנָה discretion 1, reason 1, skillfulness 1, understanding 37, wisdom 1.
 שָׂתָבָה destruction 1.
 שָׂתָבָל habitable part 1, world 35.
 שָׂתָבָל confusion 2.
 שָׂתָבָלִית destruction 1.
 שָׂתָבָלֵל blemish 1.
 שָׂתָבָן chaff 1, straw 15, stubble 1.

שָׂבִינִית figure 1, form 3, likeness 5, pattern 9, similitude 2.
 שָׂבִיעָה —Taberah 2.
 שָׂבַר Ch. *P'al*, broken 1.
 שָׂבַל benefit 1.
 שָׂבַל blow 1.
 שָׂבַלֵּן pine 1, pine-tree 1.
 שָׂבַרָה Ch. continually 2.
 שָׂבַר confusion 3, empty place 1, without form 2, nothing 1, nought 1, thing of nought 1, vain 4, vanity 4, waste 1, wilderness 2.
 שָׂבַרָה deep 20, deep place 1, depth 15.
 שָׂבַחָה praise 56.
 שָׂבַחָה folly 1.
 שָׂבַחָה —go 1.
 שָׂבַחָה froward 3, froward things 2, very froward 1, frowardness 3, perverse things 1.
 שָׂבַחָה desire 1, mark 2.
 שָׂבַחָה wild bull 1.
 שָׂבַחָה Ch. *P'al*, to return 3; *Aphel*, to answer 2, to be restored 1, to return 2, to return an answer 1.
 שָׂבַחָה (כ') understanding 1.
 שָׂבַחָה heaviness 3, sorrow 1.
 שָׂבַחָה confession 2, praise 4, sacrifice of praise 2, thank-offering 3, companies of them that give thanks 3, thanksgiving 18.
 שָׂבַחָה Ch. *P'al*, to be astonished 1.
 שָׂבַחָה *Piel*, to scabble 1; *Hiphil*, to limit 1, to set a mark 1.
 שָׂבַחָה hope 6.
 שָׂבַחָה between, half 1, middle 7, midnight 1, midst freq., midst among 1, within.
 שָׂבַחָה punishment 1, rebuke 4.
 שָׂבַחָה argument 1, correction 1, reasoning 1, rebuke 3, reproof 16, —chastened 1, be reproved 1, often reproved 1.
 שָׂבַחָה birth 1, generations 38.
 שָׂבַחָה that wasted 1.
 שָׂבַחָה crimson 1, scarlet 1, worms 1.
 שָׂבַחָה worm 6, —scarlet 33.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

הוֹעֵבָה abominable I, abominable thing 2, abomination *freq.*
הוֹעֵבָה error I, hinder I.
הוֹעֵפּוֹת plenty I, strength 2.
הוֹצֵאוֹת border I, going forth 2, going out II, issue 2, outgoing 7.
תוֹר turtle 5, turtle dove 9.
תוֹר border I, row I, turn 2.
תוֹר estate I.
תוֹר Ch. bullock 3, ox 4.
תוֹר *Kal*, chapman I, to espy I, merchantman I, to search 12, to search out 3, to seek 2, to spy out 3; *Hiphil*, to be excellent I, to send to desery I.
תוֹרָה law *freq.*, manner I.
תוֹשֵׁב foreigner I, inhabitant I, sojourner 9, stranger 3.
הוֹשֵׁיָה enterprise I, that which is I, thing as it is I, sound wisdom 3, substance I, wisdom 4, working I.
תוֹתַח darts I.
תוֹז *Hiphil*, to cut down I.
תוֹנַת fornication 2, whore-dom 18.
תוֹחֲבוֹת good advice I, counsel 3, wise counsels 2.
תוֹחֵלָה begin I, beginning 14, first 5, first time 2.
תוֹחֵלָיִם diseases 2, grievous I, that are sick I, sicknesses I.
תוֹחֵמִים night hawk 2.
תוֹחֵנָה favour I, grace I, supplication 23.
תוֹחֲנוּנִים intreaties I, supplications 16.
תוֹחֲנוּת supplications I.
תוֹחֲנַת camp I.
תוֹחֲרָא habergeon 2.
תוֹחֲשׁ badger 14.
תוֹחֲחוֹן lower 5, lowest 2, nether 4, nethermost I.
תוֹחֲתֵי low I, low parts I, lower 2, lower parts 2, lowest 3, lowest parts I, nether 3, nether part 6.
תוֹיְכוֹן *Hazar-hatticon* I, middle 8, middlemost 2, midst I.
תוֹיְמָן south 12, south side 2, south wind I, southward 8, Teman I.

תִּמְרוֹת pillars 2.
תִּירוֹשׁ new wine II, sweet wine I, wine 26.
תִּישׁ he-goat 4.
תִּדָּה deceit 2, fraud I.
תִּבְנָה *Pual*, to sit down I.
תִּבְנֵהָ seat I.
תִּבְנוּהָ fashion I, store I.
תִּבְנִיִּים peacocks 2.
תִּבְכִּיִּים deceitful I.
תִּכְלָה perfection I.
תִּכְלִית end 2, perfect I, perfection 2.
תִּכְלֵת blue 49.
תִּכּוֹן *Kal*, to ponder 2, to weigh I; *Niphal*, to be equal 8, to be unequal 2, to be weighed I; *Piel*, to bear up I, to direct I, to mete I, to weigh I; *Pual*, to be told I.
תִּכּוֹן measure I, tale I.
תִּכְנִית pattern I, sum I.
תִּכְרִיף garment I.
תִּל heap 4, —strength I.
תִּלָּא *Kal*, to be bent I, to hang I, to hang in doubt I.
תִּלְאָה travail I, travel 2, trouble I.
תִּלְאֹבֶת great drought I.
תִּלְבָּשֶׁת clothing I.
תִּלְגַּן Ch. snow I.
תִּלְהָה *Kal*, to hang 20, to be hanged 4; *Niphal*, to be hanged I, to be hanged up I; *Piel*, to hang 2.
תִּלְיָה quiver I.
תִּלְיָתִי Ch. third I.
תִּלְלָל *Kal*, eminent I.
תִּלְלָם furrow 4, ridge I.
תִּלְמִיד scholar I.
תִּלְמוֹת murmurings 8.
תִּלְעָה *Pual*, —scarlet I.
תִּלְפִּיּוֹת armoury I.
תִּלְתָּה Ch. third I, three 10.
תִּלְתָּה Ch. third 2.
תִּלְתֵּי Ch. third I.
תִּלְתִּין Ch. thirty 2.
תִּלְתִּין Ch. thirty 2.
תִּלְתִּיִּים bushy I.

תָּם perfect 9, plain I, undefiled 2, upright I.
תָּם full I, integrity II, perfect I, perfection I, simplicity I, Thummim 5, upright 2, uprightly 2, uprightness 2, at a venture 2.
תָּמָה integrity 5.
תָּמָה *Kal*, to be amazed I, to be astonished I, to marvel 3, marvellously I, to wonder 2; *Hithpael*, to wonder I.
תָּמָה Ch. wonder 3.
תָּמָהוֹן astonishment 2.
תָּמּוֹל yesterday 4, —before-time 2, these three days I, time past 9.
תָּמוּנָה image I, likeness 5, similitude 4.
תָּמוּרָה change I, changing I, exchange 2, recompence I, restitution I.
תָּמוּתָהּ death I, die I.
תָּמִיד always —always 10, continual 26, continual employment I, continually 53, daily 7, ever 3, evermore I, never I, perpetual 2.
תָּמִים without blemish 44, complete I, full I, perfect 14, sincerely 2, sincerity I, sound I, without spot 6, undefiled I, upright 8, uprightly 4, whole 4.
תָּמִים coupled together 2.
תָּמָן Teman I.
תָּמָה *Kal*, to hold 4, to hold up 2, to maintain I, to retain 4, to stay I, to stay up I, to take hold 2, to uphold 5; *Niphal*, to be holden I.
תָּמַם *Kal*, to accomplish I, to be accomplished I, to be all gone I, to be passed clean 3, to be consumed 20, to have done 2, end I, to come to an end I, to be ended 4, to fail 2, to finish I, to be finished 3, to be perfect I, to be spent 3, to be upright I, to be wasted 2, whole I, —to be all here I; *Niphal*, to be consumed 4, to have an end I; *Hiphil*, to cease I, to consume 2, to end I, to make an end I, to be come to the full I, to make perfect I, to sum I; *Hithpael*, to shew self upright 2.
תָּמָם melt I.
תָּמָר palm I, palm-tree II.
תָּמָר palm-tree 2.
תָּמָר palm-tree 19.

תְּמָרוֹת things for purification 2, purifying I, —cleanse I.
תְּמָרִים —bitter 2, most bitterly I.
תְּמָרִים high heaps I.
תְּמָרִיק (כ) cleanse I.
תְּנָה *Kal*, to hire I; *Hiphil*, to hire I.
תְּנָה *Piel*, to lament I, to rehearse I.
תְּנוֹת dragons I.
תְּנוּאָה breach of promise I, occasion I.
תְּנוּבָה fruit 3, increase 2.
תְּנִיף tip 8.
תְּנוּמָה slumber 4, slumbering I.
תְּנוּפָה offering 7, shaking 2, wave 6, to be waved I, wave-offering 14.
תְּנוּר furnace 4, oven II.
תְּנוּחוֹת consolations 2.
תְּנוּחִים comforts I, consolation 2.
תְּנִים dragons I2, whale I.
תְּנִים dragon I.
תְּנִין dragons 8, sea monster I, serpent 3, whale 2.
תְּנִין Ch. second I.
תְּנִינֹת Ch. again I.
תְּנִשְׁמַת mole I, swan 2.
תְּעַב *Niphal*, to be abominable 3; *Piel*, to abhor 13, to make to be abhorred I; *Inf. intens.* utterly (abhor) I; *Hiphil*, to commit more abominable I, to do abominable 2, to do abominably I.
תְּעָה *Kal*, to go astray 12, to err 5, to pant I, to wander 7, to be out of the way 2; *Niphal*, to be deceived I, to stagger I; *Hiphil*, to cause to go astray I, to dissemble I, to err I, to cause to err 8, to make to err 3, to seduce 3, to make to stagger I, to cause to wander 2.
תְּעוּדָה testimony 3.
תְּעֵלָה conduit 4, cured I, healing I, little rivers I, trench 3, water-course I.
תְּעֵלִילִים babes I, delusions I.
תְּעֵלְמָה thing that is hid I, secrets 2.
תְּעֵנוּג delicate I, delight 3, pleasant I.

ENGLISH AND HEBREW INDEX

- הַעֲנִיָּה** heaviness 1.
הַעַע *Pilpel*, deceiver 1; *Hith-palpel*, to misuse 1.
הַעֲצֻמּוֹת power 1.
הַעַר penknife 1, razor 4, scabbard 1, shave 1, sheath 6.
הַעֲרוּבוֹת —hostages 2.
הַעֲשִׂיִּים errors 2.
הַף tabret 8, timbrel 9.
הַפְּאָרָה & הַפְּאָרָת beautiful 6, beauty 10, bravery 1, comely 1, excellent (majesty) 1, fair 2, glorious 3, glory 22, honour 4.
הַפּוֹחַ apple 3, apple-tree 3.
הַפּוּצָה dispersion 1.
הַפִּינִים baken (pieces) 1.
הַפֵּל foolish things 1, unsavoury 1, untempered 5.
הַפְּלָה folly 2, foolishly 1.
הַפְּלָה prayer 76.
הַפְּלִצָּת terribleness 1.
הַפָּף *Kal*, to play with timbrels 1; *Poel*, to taber 1.
הַפַּר *Kal*, to sew 2, to sew together 1; *Piel*, women that sew 1.
הַפִּשׁ *Kal*, to catch 3, to handle 8, to be handled 1, to hold 1, laid over 1, to lay hold on 3, to take 29, to take hold 2; *Inf. intens.* surely (be taken) 1; *Niphal*, to be caught 1, to be stopped 1, to be surprised 2, to be taken 11, —taking 1; *Piel*, to take hold 1.
הַתַּבַּת tabret 1.
הַתְּפִיּוֹאִים Ch. sheriffs 2.
הַתְּקוּוּהָ expectation 7, expected 1, hope 23, line 2, thing that I long for 1.
הַתְּקִימָה power to stand 1.
הַתְּקוּמָם rise up against 1.
הַתְּקוּעַ trumpet 1.
הַתְּקִיפָה circuit 1, come about 1, end 2.
הַתְּקִיף mightier 1.
הַתְּקִיף Ch. mighty 2, strong 3.
הַתְּקַל Ch. *P'al*, Tekel 2; *P'il*, to be weighed 1.
הַתְּקֵן *Kal*, to be made straight 1; *Piel*, to set in order 1, to make straight 1.
הַתְּקֵן Ch. *Hophal*, to be established 1.
הַתְּקַע *Kal*, to blow a trumpet 46, to cast 1, to clap 2, to fasten 5, to pitch tent 3, to smite 1, to sound 2, to strike 3, to thrust 2, —suretyship 1; *Niphal*, to be blown 2, to strike 1.
הַתְּקַע sound 1.
הַתְּקַף *Kal*, to prevail against 3.
הַתְּקַף Ch. *P'al*, to be hardened 1, to be strong 2, to become strong 1; *Pael*, to make firm 1.
הַתְּקַף authority 1, power 1, strength 1.
הַתְּקַף Ch. might 1, strength 1.
הַתְּרַבֵּת increase 1.
הַתְּרַבִּית increase 5, unjust gain 1.
הַתְּרַגַּם interpreted 1.
הַתְּרַדְּמָה deep sleep 7.
הַתְּרוּמָה gift 1, heave-offering 24, heave *shoulder* 4, oblation 18, offered 1, offering 28.
הַתְּרוּמִיָּה oblation 1.
הַתְּרוּעָה alarm 6, blow 1, blowing of trumpets 1, blowing the trumpets 1, joy 2, jubile 1, loud noise 1, rejoicing 1, shout 10, to shout 1, shouting 8, joyful sound 1, sounding 1, high sounding 1.
הַתְּרוּפָה medicine 1.
הַתְּרוּנָה cypress 1.
הַתְּרוֹן Ch. second, two, —twelve.
- הַתְּרִמָּה** privily 1.
הַתְּרִמּוֹת (כ) deceit 1.
הַתְּרִמִּית deceit 4, deceitful 1.
הַתְּרֵן beacon 1, mast 2.
הַתְּרַע Ch. gate 1, mouth 1.
הַתְּרַע Ch. porter 1.
הַתְּרַעְלָה astonishment 1, trembling 2.
הַתְּרַפִּים idolatry 1, idols 1, images 7, teraphim 6.
הַתְּרִישִׁי beryl 7.
הַתְּרִשְׁתָּא Tirshatha 5.
הַתְּשׁוּמָת fellowship 1.
הַתְּשׁוּאוֹת crying 1, noise 1, shoutings 1, stirs 1.
הַתְּשׁוּבֵין broidered 1.
הַתְּשׁוּבָה answer 2, be expired 3, return 3.
הַתְּשׁוּעָה deliverance 5, help 5, safety 4, salvation 17, victory 2.
הַתְּשׁוּקָה desire 3.
הַתְּשׁוּרָה present 1.
הַתְּשׁוּעִי ninth.
הַתְּשַׁעָה & הַתְּשַׁע nine, *nineteen*, *nineteenth*, ninth.
הַתְּשַׁעִּים ninety.